Digitized by Google

NAZIONALE
BIBLIOTECA VITT. EMANUELE
8
35 L
15
ROMA

M

I G 85 f 20

C. 5
S. ~~4~~ LL
N. 10
O. 4

Digitized by Google

Digitized by Google

Prima et

Partes Poſtille Super Euan/
geliare Luce

Secunda

Venerabilis dn̄i: domini Alberti magni
quondam Ratiſponenſ Epiſcopi Ordi
nis Predicatorum.

Ex bibli.ca Alexm. ps.na

Albertus Magnus sola sua summa Minor
Sextus Colonus suis in sententijs Bonus
Bonauentura serafficus in Itinerio eternitatis Beneficus
Tomas Angelicus in Eucharistico Pane Mirificus
Sunt quatuor isti doctores, qui sapidam doctrinam [illegible]
Pro omnibus posteris Viam Veritatis quaerentes
et Alexander Alenzis, velut in suis [illegible] [illegible]

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

Regiſtꝝ ſuper Poſtillam domini Alberti magni Super Lucam

Sagitta volante in die. In hoc verſu tanguntur quattuor temptationes ca.ij. lra L
Aaron filie arctiori cuſtodia cuſtodiebant: nō ca.j.E
Aaron interpretatur montanus q̄ figura eſt prelatoꝝ Ca.j.lra L.3
Abia ſignificat ⁊ interpretatur ca.j.lra E
Abiectiſſimus fuit chriſtus ca.xxiij.lra S
Abigail interpretatur patris mei inuolutio que emolliuit Dauid ca.xv.H
Abijt Maria virgo cū Sara filia Raguelis de ſecreto orationis ca.j.E.3
Abnegare eſt verbū decōpoſitū ca.ix.A.2
Abnegandi modus iſte eſt vt ⁊c̄. ca.ix.A.2
Abneganda q̄ ſint tangit cū dicit Abneget ſemetipſum. Ibidē
Abnegare oportet hec omnia Ibidem
Abominabile deo eſt qđ hoībꝫ altū eſt. ca.xvj.R
Abortiui ſunt q̄s nō ſic viuificat pater ca.xj.D
Abrae ſinus q̄re ſic dicatur ca.xvj.S
Abſciſio eſt qn̄ totū abſcinditur. ca.ij.lra X
Abſconditū eſt quod procul in ꝓfundū a notitia hoīm eſt conditū ca.viij.P
Abſcondita cognoſcentur p̄mo a doctoribꝫ Ibidē
Abſcondita ſunt hec ab infirmis oculis peccatoꝝ infidelium. ca.x.I
Abſconditū eſt quia ſua luce excellit noſtrū intellectum ca.xij.E
Abſconſio iſta eſt tribus modis Ibidē
Abſcōditū ſcitur tripl'r Ibidē
Abſterſit Maria magdalēa humorē ⁊ puluerē vt vnctio poſſet penetrare i pedes Jeſu. ca.vij.Y
Abutētes donis naturalibꝫ nō ſūt digni noīe. ca.xvj.M
Achab fraternitas patris interpretatur et ſignificat Judeos Ca.xx.F
Achaia eſt ꝓuincia Grecie In ꝓfatiōe D
Accēſo illo igne nullū malū pōt fieri. ca.xij.O.2
Accēdere lucernā q̄d ſit notatur ca.xj.E.2
Achior fratris mei lumen interpretatur ca.xiiij.M
Achimas fratris mei aſſūptio interpretatur. ca.xix.D
Acanguntur ſuper vbera: ſicut dicitur Eſa.xxxij. exponitur moraliter ca.xxiij.G
Accepit puerum in vlnas dicitur: non in brachia
Acceptio pueri in vlnas triplex habet myſterium. ca.ij.D.2 Ibidem
Accipiendū eſt in teloneis ſm ꝓportionem laborū et expenſaꝝ ca.iij.J
Accepit chriſtus panem vt tactu ſue mundiſſime carnis ⁊c̄. ca.xxij.D
Accepit panem quia porrigere non potuit niſi manu acciperet Ibidē
Accepit panē chriſtus vt ſe participare in ſolo h ſacramento ſignificaret. Ibidē
Acetū offerebant in ſpongia circūpoſita iſopo. ca.xxiij.N
Acholytoꝝ ſeu Lectoꝝ ordo ē coꝝ q̄ ꝓphetias ad intellectum diſtinguunt cap.x.B
Acq̄rendi modi multi: boni ⁊ mali ponūtur. ca.xij.J
Adquiſitū in ludo retineri nō poteſt: ſed nec reddi eſt neceſſariū. ſed in pios ⁊c̄. Ibidē
Acquiſitum iniuſte: furatum: raptū ⁊c̄ reſtituere tenetur Ibidem
Acriſia diſcipulos in Emaus pgreſſos q̄dam falſe dicunt ca.xxiiij.D
Actiui impugnantur per ⁊c̄. ca.ij.⁊
Actiue vite multi gemit⁹ ca.ij.A.2
Actiuus ad hoc eſt vt ⁊c̄ ca.x.T.2.
Actiue vite officia p̄ncipalia q̄ precipue a beata virgine impleta ſunt enūcrantur Ibidem
Actiue vite cōtēplatiua vita p̄fert vnitate: puritate: eternitate: firmitate: delectatione codē Y.2
Actiua vita circa que ſit: oſ̄ndit ibidē
Actiua p̄ponitur cōtēplatiue in his q̄nq3 Ibidē
Actiuam vitam reſpicientia ponuntur ſic. ca.x.O.2
Act⁹ officij ad quē cōſecrantur Epi ca.iiij.?
Actus p̄dicationis per ſe ab Epiſcopo eſt exercendus ca.viij.A
Actus ꝑprius ⁊ ꝑfectiſſimus ventris bt̄e virginis: beatitudinē colligit ex ſeptem ca.xj.P.2
Actum noſtrū oēm difficilē preuenire debet cōſideratio ca.xiiij.D.2
Accubitus moraliter eſt equanimis ⁊ dulcis expectatio pctōꝝ ad pniam Ca.vij.T
Acus eſt chriſtus allegorice loquēdo. Nota quomodo ca.xviij.P
Accuſabuntur in iudicio quidam a conſcientia: q̄dā a proximo Ca.xij.T.2
Accuſatio ſerui eſt hec ⁊ in oībꝫ mentitur. ca.xix.Y
Accuſatio Petri que oī laude fuit digniſſima ⁊c̄.
Accuſabant chriſtū de blaſphemia et calumnia ca.xxij.H.2 codē L.2
Accuſatio chriſti p̄ma: cum dicūt Hūc inuenim⁹ ſubuertentē ⁊c̄. ca.xxiij.A
Accuſatio ſecūda: cum dicunt: Et ꝓhibentē tributa dare ceſari Ibidem
Accuſatio tertia: quia dicit ſe chrīm regē eſſe Ibidē
Adam primus ſicut perfectus exiuit de manibꝫ dei: ita ſecundus. ca.j. N.2
Adam ſi ſteniſſet: iuſticiam in omnes poſteros ꝓpagaſſet codē. E.3
Adam in ſomno interfuit celeſti curie: et cognouit qualiter de latere ſuo fabricanda eſſet eccl'ia. ca.ix.L 2
Adam homo interpretatur ⁊ genus humanum ſignificat. ca.x.H.2
Adam p̄mus ad mutabilitatē ab immutabilitate acceſſit ca.xviij.V
Adam ſecundus q̄ eſt ſol appropinq̄uit q̄re. ibidē
Adā ſepult⁹ eſt in Hebron ca.xxiij.J
Adam p̄mus ſpoliatus eſt amittēs veſtē imortalitatis: ideo Adā ſecūdus ſpoliari elegit. codē L
Adeps frumenti grā eſt eucbariſtialis. ca.xij.H.2
Adiectiuū numerale ibi reſpicit ſubiectu3 ratione forme et non rōne ſubiecti ⁊ materie ca.xvj.D
Adiuro vos filie hieru'm ꝑ capreas ceruosq3 campoꝝ exponitur. ca.xj.A
Adiutorium inſufficiens homis cōtra p̄iculū ponitur ca.viij.T
Adoleſcens in peccato mortificante facilius reſurgit. ca.vij.D

Digitized by Google

Adoleſcẽtia ẽ circa decimũquartũ annũ ca.xv. R
Adoratio triplex in Paraſceue fit ꝓpter triplicẽ illuſionẽ Ca.xxiij. N
Adoratio diſcipulorũ qñ chriſtus aſcendit facta eſt proſtratione Ca.xxiiij.?
Adorãt diabolũ non corã q̃ facto adorãt. ca.iiij E
Adorãt diabolũ corã eo q̃ cognito demone rc̃. ibidem
Adueniat regnum tuum eſt ſecunda petitio ca.xj.O
Aduentus ſui ſigna tangit chriſtus Ca.xvij.Q
Aduentus chriſti ſigna fuerũt in prima deſtructiõe hieruſalem. Ibidem
Aduentus chriſti erit manifeſtus Ibidẽ
Aduentus dñi erit ſubitus Ibidẽ
Aduentus chriſti erit improuiſus
Aduerſarij cõtradicere apoſtolis non potuerunt quomõ ca.xxj.G
Aduerſario inſtante dormiẽdũ nõ eſt ca.xxij.L.2
Adulatorũ opus eſt ſemp puluillos poſt magnates portare ca.vij.N
Adulatores potentũ z pſecutores bonorũ ſunt.ca.xxij.D.2
Adulatorie mollia principibus oſtendũt iſti quando Ibidem
Adulterium nunq̃ precepto alicuius boni eſt faciendum. ca.j.R.4
Adulteriũ quõ ſe habeat ad ſimplicẽ fornicatiõez notatur ca.xviij.G
Adulterium ſcdm locum tenet in nocumẽto proximi eodem M
Aduocatus noſter chriſtus eſt Ca.xxiiij.Q
Affectus in anima habet rc̃. ca.viij.J
Affectum oim vt reuocaret dixit iſta Ca.xiiij.Z
Affectus capiẽdi eſt in crimie nõ cẽſus. ca.xviij.G
Affectus ſctõrũ in illa hereditate requieſcunt. codẽ L
Affectu cordis dulce eſt ſeq dñm. eodem Q
Afflixerunt chriſtum tota nocte verberibus: ſputis: z illuſionibus. ca.xxij.L.2
Afflicti vocẽ exilẽ cõſueuerũt hẽ xxiij.S.3
Agar petulantiã ſignificat ca.xij.V
Ager eſt hic mundus. ca.viij.F
Agri dicunt ſtatus circũciſionis z preputij ca.x.D
Ager ille i quo Ruth ſpicas collegit habuit dñm noie Booz exponit myſtice eodem E
Ager ab agendo dr quia ca.xij.R
Ager in q̃ agit ſtultus eſt ꝯcupiſcẽtia corporis ca.xv.M
Ager z q̃ in agro eſſe dicat moralit. Ca.xvij.V
Ager iſte ſic diligenter eſt exercẽdus Ibidem
Ager ab agendo dictus ſignificat opus qð pertinet rc̃. codẽ Y
Ager ſignificat terrenorum bonorum occupationem Ca.xviij.R
Agit deus manſuete: benigne: z rõnabiliter. xx.L
Agnus qui offerebatur ſignificat innocẽtiã z moralizatur Ca.ij.B.2
Agni dicunt diſcipuli dñi ca.x.F
Agni manſueti ſunt ex natura Ibidem
Agni vtilitas maxima vide quomõ Ibidẽ
Agni ex vellere contexit vẽtutũ oim habitus Ibidẽ
Agnorum carnes nutriũt in vegetationem ſancti ſpiritus. Ibidem
Agni fimus: que ſint notatur Ibidẽ
Agni primitiui per gratiam deduxerunt captos lupos ad ouile eccĺie. eodem: G
Agni nunc non ſolũ capti ſunt a lupis: ſed agni in peiores lupos ſunt cõuerſi Ibidem
Agnus comedi ꝑcipitur cum lactucis agreſtibus quare. xxij.O
Agon eſt idem qð pugna in qua homo vires agit
Agricola ſpiritualis fodit quomodo (ca.xxij.L.2 ca.xiij.D
Ale ſex de quibus Eſaie.vj. quid ſignificent notatur ca.xij.O.2
Alabaſtrũ vngẽti attulit in q̃ tria notãt ca.vij.V
Alabaſtrũ h̃ vocat vas de alabaſterno marmore factũ Ibidem
Alabaſtrũ ſignificat cor iã illuminatũ rc̃. Ibidẽ
Alba veſtis in illuſionẽ domini poſita eſt ab iſtis.
Alba veſtis eſt ſacerdotalis veſtis z preferet ſignum innocentie (ca.xxiij.L Ibidem
Alba poſita eſt in veſte ſacerdotali in ſignum huius Ibidẽ
Alienũ eſt ſm Bedã q̃cquid ſeculi eſt ca.xvj.G
Alienũ ſm lram quid ſit. ibidẽ
Alienum ſe chriſtus diſcipulis oſtendit vt inſtrueret rc̃. ca.xxiij.J
Aliqui: in hoc loco nota eſt ſpecialis familiaritatis iſtorũ aplõrũ p ceteris. ca.ix.F.2
Alleluia cantat in ieiunio Pẽtecoſtes z nõ i alijs ieiunijs in memoriã illius facti. Ca.v.z
Allocutionẽ z eruditionez eorũ qui dominũ ſecuti tangit ca.xxiij.D
Altaria lauant z deteguntur in die cene quare.ca.xxij.R
Altaria detegunt tpe paſſiõis huius ſignum ca.xxiij.L
Altilia reſpectu ſui corporis et multi cibi ſunt z nullius ſollicitudinis. Ca.xij.O
Altiora eſſe nõ poſſunt his que conueniũt in incarnatiõne filij dei Ca.j.B.3
Altũ quadruplex in qð rete eſt ducendũ. ca.v.D
Altũ maris eſt altitudo ſecularis dignitatis Ibidẽ
Altum intelligentie ſpiritualis in quod rete aliqñ ducendum Ibidem
Altum cõuerſatiõis in qð trahẽs rete rc̃. Ibidẽ
Altum cõtemplatiõis rc̃. Ibidem
Altiſſimus non dicit deus loco vel compatiõe aliorum deorũ Ca.viij.L.2
Altitudo illius arboris nimia q2 rc̃. ca.ix.D.2
Altitudo hec eſt turris cõtra deũ edificate. ca.xiij.L
Amari a nobis deus magis appetit q̃ timeri. Ca.xiij.E
Amanti omnis velocitas tarda eſt ca.j.D.2
Amanti nihil ſatis felix ca.xx.D
Amant ſcribe ſalutatiões in foro ca.xx.Q
Amaritudo Marie deſcribit ca.j.D.2
Ambitioſi patiunt crucem ijdem pendent vt Abſalon ca.ix.L.2
Ambitioſis dominus tria correptiõis exempla adhibuit ca.ix.Z.2
Ambitioſus ſp in altiſſimo nidificat eodem. G.3
Ambitionẽ duplicẽ tangit ſcz magiſtratus et fauoris populorũ. Ca.xj.D.3
Ambitio querit vt habeat vñ dñet ca.xiiij.R
Ambitionis cecitas et auaricie tanta eſt, q2 finez in malis non ponit ca.xx.F

Digitized by Google

Ambroſij beati dictis ſepe inueniunt̃ imixta dicta
Ambroſij adopti: et ſunt freq̃nt̃ heretica ca.v.X
Ambula cõponit̃ ab an qd̃ eſt circũ: et bulo qd̃ in
ſimplici nõ eſt in vſu ca.xi.M.2
Ambulat dñs hodie: cras: et ſequenti ꝛc̃. morali/
zatur ca.xiij.ꝛ
Ambulauit chr̃s ꝑ viam crucis per quã nos opoꝛ
tet ambulare Ca.xix.E
Amenitas ſcꝓturaꝝ dr̃ paradiſus ca.xxiij.P
Amicicia fundata ſuꝑ bono delectabili triplex.ca.
Amicicie falſe ſunt due ꝛ vna vera. Ibidẽ. (vi.X
Amicicia falſa eſt que fundat̃ ſuꝑ temporalẽ vtili/
tatem. Ibidem
Amicicia falſioꝛ eſt q̃ nõ fundat̃ niſi ſuꝑ delectati/
onẽ: ſicut fuit amicicia Sãſonis ad Dalilã. ibid̃
Amicicia vera fundatur ſuꝑ honeſtum: Hierony/
mus teſtat̃. Ibidem
Amicus ille allegoꝛice eſt chr̃s. ca.xi.Z
Amicoꝝ q̃ ſunt: cõmunia ſunt Ibidem
Amic⁹ nr̃ moraliter eſt anim⁹ vl̃ intellect⁹ nr̃. ibidẽ
Amic⁹ dr̃ quaſi animi cuſtos. Ibidẽ
Amicus petit accõmodari panes: deus autẽ ami/
cus tacet de accõmodatione: et dicit de datione
quare eodem B.2
Amicos colit per nomen ydolatrie qui ca.xij.N
Amicus dei eſt humilis ca.xiiij.F
Amicos aliquando vocare peccatum non eſt dũ/
modo ꝛc̃. eodem D
Amicos ſi vocas ſit cauſa vocationis de⁹. ibidẽ
Amico tali magis teneris q̃ʒ alteri propter oꝛdinẽ
charitatis Ibidem
Amici ſi ſint pauperes mag̃ ſunt vocãdi Ibidẽ
Amicos nobis facere quõ debeam⁹ ca.xvi.F
Amicorũ dei nullus eripitur a flagello lingue.ca.
Amici tales ſunt de quibus di/ (xviij.T
citur ca.xxi.D
Amici huius mundi tales ſunt ibidẽ
Ammiratione dignum ꝙ infans applaudit in vte
ro voci quam Adã timuit in ꝑadiſo ca.j.H.3
Ammiranda eſt benignitas
Ammirandũ obſequiũ hui⁹ ſerui. ca.vij.B
Ammiratio via eſt ad fidẽ ſm̃ Chrẏſ ca.xi.H.2
Amoꝛ temporalium impedit a conſequendo chri/
ſtum ca.v.V
Amoꝛ foꝛtioꝛ erit in futuꝝ q̃ʒ nũc eſt. ca.x.y.2
Ammonitiõis rõnes põit q̃nq̃ʒ ꝑ oꝛdinẽ ca.xiij.T
Amplexãdi tp̃s eſt in oꝛõne. ca.xi.A
Amphoꝛa aque ſignificat vas expiatõis ꝑ lachꝛy
mas. ca.xxij.F
Anan interpꝛetat̃ gratificatio: et ſignificat illã pec/
catricẽ ca.vij.y
Ancilla dr̃ ab an qd̃ eſt circum ꝛ cilleo qd̃ eſt mo/
ueo. ca.j.D.3
Ancilla vide de hoc pl'a quomõ ſcʒ Maria ſit an/
cilla Ibidẽ
Andreas virilis vel rñdens pabulo interp̃tat̃.ca.
Angariauerũt gentilẽ q̃ poꝛtaret cru/ (vi.D
cem ꝛ nõ Judeũ quare ca.xxiij.H
Angelus eſt in loco definitiue: et cũ eſt in vno non
eſt alio. ca.j.D
Angelus ꝙ ſit viſibilis ſtat ĩ poteſtate ſua Ibidẽ
Angeli coꝛpus aſſumptũ eſt ſpecies coꝛpis intẽ/
tionalis Ibidẽ
Angelus eſt viſibilis vni ꝛ nõ alteri. Ibidem
per directionem ſpeciei Ibidem
Angelus idem eſt quod legatus vel nũci⁹ Ibidẽ
Angeloꝝ meret̃ cõſoꝛtiũ qui in puritate ꝛ officio
et familiaritate eſt angeloꝝ Ibidem
Angelus aliq̃n eſt nunci⁹ alteri⁹ angeli. ibidẽ
Angeli ſtatus in annũciatõe Joannis quid ſigni/
ficet. Ibidem
Angeli ꝛ demones differenter terrent eodẽ.J
Angelus ſonans quõ dixit ſermones. Ibidẽ
Angelus vtebat̃ pot⁹ vocũ inſentionibꝫ q̃ʒ cõmo
tione aeris Ibidem
Angelus cũ loquit̃: vn⁹ audit ꝛ ali⁹ nõ q̃re. Ibidẽ
Angelo nos noĩanti debem⁹ credere eodẽ K
Angelus noĩat̃ Joannes Ibidem
Angelus bon⁹ ſꝑ ad coꝛ loquit̃. eodẽ S
Angelus intra deũ dicit̃ currere ideo Ibidem
Angeli mali nõ dicunt ſe eſſe miſſos quare ibidẽ
Angeli mali in oĩ actu ſuo et opere ſꝑ peccãt. ibidẽ
Angelus bonus autoꝛitatem ꝓfitetur ſue ꝓfeſſi/
onis Ibidem
Angelus miſſus eſt ad Mariã ꝓpter tria eodẽ ꝛ
Angelus non ſolus venit ad virginem ſed cum eo
multitudo. Ibidem
Angelo hoſtia nõ obſtante eodẽ.D.2
Angeli libenter ſunt cum oꝛantibꝫ etiã ꝛc̃. Ibidẽ
Angelus magna ꝓmiſit virgini in ſalutatiõe ideo
turbata. eodẽ K.2
Angelus ait ad Mariã nõ reſpõdit eodẽ L.2
Angelus q̃re dicit ad Mariã: ne timeas: cũ tñ di/
cat̃ a ſanctiſ: timete dñm oẽs ſancti eius. ibidẽ
Angelus quõ dicit: Hic erit magn⁹: cum dicat ꝓ/
phetia Paruulus eñi nat⁹ ẽ nobis. eodẽ.P.2
Angel⁹ ꝑ ſalutatiõeʒ ſe oñdit angelũ paciſ.eod̃.Z.2
Angelus q̃re dicit̃ rñdiſſe Marie. Ibidẽ
Angelus nõ debuit nec potuit ꝓ nob ꝛc̃. ca.j.L.3
Angelus quare de cõceptu Heliſabet ducit ſmo/
nem in mediũ Ibidẽ
Angeloꝝ ꝓpinquitas ſignat paratuʒ adiutoꝛium
eoꝛum ca.ij.M
Angeli nunq̃ʒ leguntur in veteri teſtamento cũ tã/
ta luce apparuiſſe ſicut legitur Luce.ij. et Act.xij
et Matthei.xviij. ideo Ibidẽ.
Angeloꝝ tria opera: purgare: illumĩare: et ꝑficere.
Angeloꝝ ꝛ triũ ſtatuum quõ Ma (eodem R
ria coꝛona dr̃ ca.x.Z.2
Angeli q̃n dicant̃ aſcẽdere ꝛ q̃n dſcẽdere.ca.xiij.N
Angeli pacis ploꝛant quando aliquis ſanctus ꝑ/
uertitur ca.xv.F
Angeli ꝛ ſancti habẽt ſe ꝑ modũ flẽtiũ q̃n aliquis
ſanctus ꝑuertit̃ Ibidem
Angeli gaudent de cõuerſione q̃a nõ fruſtrant̃ di/
ligentia ſue cuſtodie. eodẽ D
Angeloꝝ motus demonſtrant̃ pꝛofectibus homi
num. ca.xix.F
Angeli in iudicio dicẽt: ſurgite moꝛtui et venite ad
iudicium eodẽ R
Angelis eq̃les erunt homĩes poſt reſurrectionem
nota in quo ca.xx.M
Angelus accepit thuribulũ ſicut Apoc.viij. expo/
nit̃ de chr̃o ꝛ Judea. ca.xxij.L.2

nitur de chriſto ⁊ iudea ca.xxj.F
Angeli cõfortatiõe chrõs nõ indiguit. ca.xxij.L.2
Angelica apparitio que inſtruxit mlieres de reſur⸗ rectione tangitur ca.xxiiij.L
Angeli duo apparuerunt circa ſepulcrum vt duo ſignificarẽt circa chrĩm officia xxiiij.E
Angeli duo qui apparuerunt circa ſepulcrũ dicun tur viri duo quare Ibidẽ
Angelus apparet in veſte fulgenti quare. Ibidẽ
Angeli boni vbiqꝫ confortant ⁊ abſtergunt terro⸗ res. eodem. D
Angelorum voces audite ſunt ante deſtructionẽ hieruſalem dicentiũ ⁊c̃. codẽ. L
Anguſta eſt hec porta ca.xiij.G
Anguſta eſt porta gratie que eſt porta ṽtutꝫ. ibidẽ
Anhelitus hydropici fetet quare ca.xiiij.B
Anima eſt pars anime. ca.j.I.3
Aĩa dicitur plus magnificare q̃ ſpũs ideo. ibidẽ
Animã in vanũ accipit q̄ non ꝑficit eam ſcientia et virtute ca.v.E
Aĩaꝝ tranſcorporatões ponebãt illi ca.vij.P
Aĩa hoĩs dicit̃ mundus ca.viij.R
Aĩa dr̃ h̃ ab actu animãdi. ca.ix.D.2
Aĩam ſuã q̄ vdit ſaluam facere ꝑdat eam. ibidem
Aĩa noſtra ꝓncipiũ eſt vite icellectual̃. ca.x.D.2
Anima charitati mancipatur quando vita intelle⸗ ctualis ⁊ organica ad charitatem refert̃: et qͣlr̃ hoc fieri poſſit Ibidem
Aĩa nõ eſt in hoĩe niſi intellectiue eodem E.2
Aĩa h̃ dr̃ aĩalis vita ca.xij.O
Aĩa plus eſt q̃ eſca. nota pulcrã rõnẽ de nõ ſol⸗ licitudine habenda ca.xij.O
Aĩam ſuam venalem habet hic ca.xiiij.Q
Aĩe depraũare ꝓpriũ eſt eodem. R
Aĩa depraũata agit ſič ꝓpľo iudeoꝝ. Nota ibidẽ.
Anime praue quedã ꝑ vitulã ſignificãt ſm̃ Gre⸗ gorium Ibidẽ
Aĩa h̃ dr̃ ab aĩalitate. eodem.⁊
Aĩa dr̃ h̃ ꝑſona et aĩa viuens. ca.xvij.L
Anime fornicantis a deo ſignũ eſt extollentia ocu⸗ lorum. ca.xviij.D
Aĩe inferior facies per hec quattuor ordinat̃. ca. (xix.X
Aĩe ꝑs media ordinat̃. Ibidem
Aĩe ꝑs ſuꝑior ordinat̃ trib) Ibidẽ
Aĩe ꝓprietatib) indiuiduantib) quomodo diſtin⸗ guant̃. ca.xx.N
Aĩalia q̃ttuor deſignãt euãgeliſtas in ꝓlogo A
Aĩalia q̃ttuor ſunt ꝯtẽplatiua añ ⁊ retro. Ibidem.
Aĩaliũ penne quõ iuncte ſunt alteri) ad alteꝝ
Aĩal q̄dlibet ꝓprietatẽ hũanã habet vnã. ſed hõ corrupt) oẽs ſuſcipit. ca.x.G
Aĩalis dr̃ hõ ab hmõi aĩa. ca.ix.D.2
Aĩalitas hec in hoĩe eſt deſtruẽda. ca.x.⁊
Aĩalitas quõ poſſidenda ſit. ca.xxj.D
Anne teſtimoniũ ꝓ chrõ inducit̃ ideo. ca.ij.D.2
Anna cõmendat̃ a noĩe ⁊c̃. ibidem
Anna noĩe legunt̃ q̄nqꝫ famoſe mľieres ⁊c̃. et mo⸗ raliſantur Ibidem
Anna cõmendat̃ a viduitate codẽ I.2
Anna ꝓphetiſſa q̄ a templo nõ diſceſſerit quõ eſſe potuerit querit̃ ⁊ ſoluit̃ Ibidem
Anna cõmendat̃ deuotiõe orõnis codẽ R.2
Annas ⁊ Caiphas ꝯiuncti fuerunt affinitate ⁊ q̄ modo fuerũt ſũmi ſacerdotes. vide ca.xxij.B.2
Annũciauit angelus cõceptũ Marie ꝓpter q̃ttuꝫ or rões ca.j.ꝩ
Annũciantꝫ angeli ꝑſona ꝑ ſex deſcribit̃. ca.j.D
Annũciatio Joannis in qua q̃ttuor deſcribuntur Annunciatio Joannis exprimit̃ in (ca.j.D trib) eodem. R
Annunciationẽ chriſti deus fecit miniſterio angeli ꝓpter tria eodem. ⁊
Annunciatio chriſti incepit a patre Joannis a ma tre ideo. eodem D.2
Annunciatio Joãnis figurata eſt in annũciatiõe Iſaac in q̄ idẽ ꝓceſſus ſeruatus eſt Ibidem
Annunciatio chriſti figurata eſt in Sãſone: ⁊ idẽ ordo ſeruatus eſt. Ibidẽ
Annos triginta habens Jeſus cepit ꝑdicare ⁊ do cere. ca.iij.Q
Annus iubile) eſt annus remiſſiõis. ca.iiij.M
Anni tres hĩ tp̃s legꝫ nature moyſi ⁊ grẽ. ca.xiij.F
Anni tres ſunt iuuẽtutꝫ: virilis: et ſenectutꝫ etates
Antiochenſis eſt ciuitas metropolitica. (ibidẽ ſyrie ꝑuncie in ꝑfatione E
Antipophora cõmittit̃ ca.viij.O
Antropoſpatos eſt ⁊ cõmittit̃ q̃ñ in deũ refert̃ hu mana paſſio ca.xiiij.U
Anulũ dat ante calciamenta filio ꝓdigo reuertẽ⸗ ti quare ca.xv.Q
Anulus q̄ datur in decorẽ ſignificat fidem ad pa⸗ trem vel ſponſum
Anuli ꝓprietates ſignificant̃ in verſibus cum de⸗ clarationibus Ibidẽ
Anulus diminutiuũ eſt ab an) qđ ẽ circul). ibidẽ
Anulus iſte clarus in rõnib) articuloꝝ. Ibidem
Aperit celũ baptiſmus: paſſio chriſti: et aſcenſio differenter. ca.iij.O
Apit aduenienti dño ꝑ deuotionẽ ⁊c̃. ca.xij. A.2
Aperirent̃ ſi corde: ore: et ope dicerent: Domine ape ri nobis ca.xiij.U
Apertum eſt templũ quando diuina veritas ſe con⸗ temptibilem ꝑbuit. ca.x.U
Apta eſt mõ ianua: ideo hora eſt preparandi ſe ad cenam. ca.xiiij.P
Apes hmõi mellis dulcedinẽ percipientes ſunt vi⸗ ri qui ca.xxiiij.U
Apex eſt ſummitas que apponitur littere rõne de⸗ coris. ca.xvj.L
Apoſtate nõ redeũtes ꝑ cornũ ſignificant̃ ca.ix.L
Apoſtate ſicut ad chrĩm nõ reuertunt̃: ita q̃rẽtes la tabula in ſe vel in cõmiſſis ea que inueniunt nõ renunciant. Ibidem
Apľos monuit dñs ne ante doceant q̃ ṽtutẽ ſpi⸗ ritus habeant. ca.iiij.G
Apoſtoli ſũt vocati trib) vicib) ⁊ ad tria. ca.v.M
Apľoꝝ nũerus ſacratus ca.vj.G
Apľoꝝ nũer) figuratus Ibidẽ
Apľi figura ſunt oĩm epiſcopoꝝ in eccľia inſtituẽ⸗ Apľi redarguunt̃. codẽ X. (doꝝ.ca.viij.E
Apľos docet vt ⁊ ipſi vtant̃ ṽtute in vite teſtimo⸗ nio ⁊ ṽbo in vnitatꝫ illuminatiõe. ca.viij.R.2
Apľi hñt nouẽ ornat) ꝑ duodecim diſtributos. ca.
Apľoꝝ nũer) ꝑ ornat) figurat) nota ibidẽ (ix.A

Digitized by Google

Apoſtoli ex v̄tute omnia facere poſſunt ſiue natu/
ralia: ſiue ſupnaturalia eodem B
Apl'i ex ptāte nihil facere pñt niſi recte ⁊ recta
Apoſtoli ſanabant vmbra corporis ſui multos e/
gros eodem. E
Apoſtoli non eguerūt baculo ſuſtentante nec de/
fendente. Ibidem
Apl'oꝝ in pncipatu cōſtitutoꝝ de ꝯfirmatiōe ⁊ de
inſtructiōe ſm vite formā eis traditā agit codē
Apl'os chr̄s cōfortat ex miraculo facto de (M
hoc ꝙ nihil tollant in via. eodem N
Apl'i ſedē dignitatꝭ hñt poſt chr̄m eodem O
Apl'oꝝ ex miracl'o faciēdo eruditio icipit codē. P
Apl'i portabant ſecum pecuniam Ibidē
Apl'i impfecti vicē agūt impfectoꝝ ſacerdotū ⁊ p̄/
dicatoꝝ qui ⁊c̄. Ibidē
Apl'os paupes nō fuiſſe arguit ⁊ ſoluit codē. S
Apoſtoli nōdū intellexerunt cibum populi creden
tis nō eſſe vēnalem Ibidem
Apoſtolos inſtruere de miniſterio p̄lato debito in/
cipit ibidē
Apl'i non potuerūt eiicere dr̄. et non dr̄: nō volue/
runt. cuiꝰ ponunt̄ q̄nqꝫ cauſe a ſcriis ca. ix. S. 2
Apl'os inſtruit vt factū memorie cōmēdēt. eod. T
Apl'i tantū abhorrebāt ſeparationē a chr̄o ꝙ ea q̄ di
cebant̄ de eiꝰ paſſiōe credere nō valebāt. Ibidē
Apl'i nō audebant chriſtum interrogare: ratio po/
nitur Ibidem
Apl'i diſputabāt de maioritate ideo codē. V. 2
Apl'oꝝ ille error ſalutarꝭ eſt eccl'ie codē X. 2
Apl'oꝝ informatio ſm exemplū oſtēſum: et eſt tri/
plex informatio. eodem ⁊. 2
Apl'os dicit oues qui q̄ſi veruices duces gregis
miſſi ſunt. ca. x. F
Apl'i ⁊ diſcipuli dñi iſtis cōdicionibus ⁊ qualita/
tibus tpm ⁊ locoꝝ non exiſtentibꝰ non teneban
tur ad iſta p̄us eis p̄cepta eodem. H
Apl'i ⁊ diſcipuli p̄cipue de galilea fuerūt. ca. xiij. B
Apl'us q̄ virgo fuit: votū v̄ginitatis nulli impo/
nere voluit. ca. xiiij. S. 2
Apl'oꝝ oim nō fuit hr̄e ſeruum ca. xvij. F
Apl'i aliq̄ erant diuites ⁊ nobiles. ibidē
Apoſtolis et diſcipulis hec duo obſequia conue/
niunt. Ibidem
Apl'i ſecuti ſunt dñm greſſu corporis: imitatione
opis: aſſimilatione v̄tutis ca. xviij. V
Apoſtoli adhuc cōſuetudinē iudaicā non depoſu/
erunt. ca. xxj. D
Apl'i vixerūt vſqꝫ ad deſtructiōem hierl'm. codē. I
Apl'i aliq̄d hūanū paſſi ſunt in hac ꝯtētiōe. xxij. L
Apoſtoli litigabāt nō de dignitate tempali: ſed re/
gni celorum.
Apl'os chriſtus reuocat Ibidem
Apl'i ſedebunt ſup thronos. xij. quō eodem. X
Apoſtoloꝝ pncipis cōfortationē tangit codē y
Apoſtolos ſathan vt cribraret expetiuit quō. ibidē
Apl'i nō credebant mulieribꝰ nūciantibꝰ chr̄m re/
ſurrexiſſe quare ca. xxiiij. F
Apl'icam largit̄ hic ptātem. ca. ix. B
Apoſtolica autoritas poteſt in lāguores in q̄s nō
poteſt medicina. eodem L
Apoſtolici legati non ſunt qui nō veniūt in auto/
ritate ⁊ vita ⁊ verbo apoſtoloꝝ. Ibidē
Apoſtolicis viris cōmittunt̄ oēs iſti q̄narij p̄mus
turbis ꝓponendi. codē R
Apl'ici noſtri accepta a dño vſurpant ſibi: nihil vti
lium turbis ꝓponētes p̄ certo eodem. V
Apl'ice pfectiōis via ꝓponit̄. ca. xviij. O
Apud dñm fuit tātū ꝙ ſm facultates ſibi miniſtrā/
tiū facile compare poterat ca. x. R
Apparent plurime ſegetes in prologo A
Apparet angelus q̄nqꝫ faciens. ca ij Z
Apparitio angelica que inſtruxit mľieres de reſur/
rectione tangit̄ ca. xxiiij. E
Apparitio dñi triplex tangit̄ codē. G
Apparuit chr̄s p̄mo Petro inter viros: et tñ ante
hoc Marie magdalene. eodem. P
Apparuit chr̄s p̄mo Marie magdalene ꝓpter q̄t/
tuor. Ibidem
Apparitio chriſti ſecunda fuit qñ Marie magda
lene apparuit cū alijs mulieribꝰ. Ibidē
Apparuit dñs tertio Petro ⁊ p̄mo iter apoſtolos
quare. ibidem
Apparitio q̄rta euntibꝰ in emaus fuit facta codeꝫ
Apparitio q̄nta q̄ facta eſt eadē die tan/ (ibidē
gitur eodem. Q
Apparens chr̄s diſcipulis poſt reſurrectionē dicit̄
ſtetiſſe quare. Ibidem
Apparitiones reſurrectionis quattuor tranſit Lu/
cas. eodem. Z
Appetebant ſcribe cathedram. hoc eſt: docendi au/
toritatem ca. xx. Q
Appetitus que eſt vis aīe ſenſibilis tribus perfi/
citur. ca. viij. I
Applauſum ⁊ acclamationem populi querebant
phariſei. ca. xj. N. 3
Appollipbaniꝰ mgr̄ Dionyſij reſpondit Dionyſio
ad q̄ſtionē de eclipſi in paſſiōe dñica xxiij. Q
Appollion: latine exterminator ſignificat ca. viij. D
Apprehendit chr̄s hydropicū manu: vt oſtenderet̄
ꝙ virtus deitatꝭ exiret de carne propter nos aſ/
ſumpta ca. xiiij. L
Apprehēſio ſaluandoꝝ fit per ⁊c̄. in ꝓlogo. A
Apprehēſio eſt captio trahēs ad capiētē. ca. ix. R. 2
Appropinq̄ret porte ciuitatꝭ moralizat̄. ca. vij. E
Appropinq̄uit Jeſus defuncto nihil abhorrēs. ca.
Appropinq̄tio hec apl'oꝝ ſignificat ac/ (vij. Z. 2
ceſſum p̄latoꝝ. ca. ix. O
Appropinq̄uit regnū dei q̄druplr̄ ca. x. M
Appropinquat̄ ad chr̄m ꝯuerſiōe cordis. ca. xv. A
Appropinq̄uit peccatrix ſic quando ſtetit retrorſū
circa pedes Ibidem
Appropinquat̄ cōiunctione cordis pnīa ⁊ dilectiōe
non tm̄ ore Ibidē
Appropinq̄tionis vtilitas notat̄ in hoc. codē B
Appropinquabant multi chriſto propter dulcedi
nem auditus. ibidem
Appropinquabant aūt dies feſtus azymoꝝ ſic in/
cipit ca. xxij. A
Appropinquabat duobꝰ diſcipulis euntibus in
emaus plus interiꝰ q̄ꝫ exteriꝰ ca. xxiiij. H
Aqua pedibꝰ pegrinorum a patribus ſanctis exhi
beri ſolebat ca. vij. A. 2
Aque fons Maria dicitur. ca. x. N. 2

Aqua que eſt materia baptiſmi pficitur purifica-
no ca.xij. P.2
Aque ſaluatorie ſunt iſte. Ibidē
Aque Tantali ſūt iſta. ca.xiiij B
Aque noſtre deo non placent niſi ſint ſale ſapiētie
condite. ca.xix. M
Aquā ſpūalis intellectus nō inuenerūt. ca. xx. E
Aquā p materia ſacramēti ſanguis dn̄s nō volu-
it habere quare xxij. D
Aqua miſceaꝛ in calice tanta quanta poſſit cōuer-
ti a vino. Ibidem
Aqle faciem depingit ſibi Joānes in plo. A
Aqle ab acumine viſus ꝛ olfac⁹ dicunꝛ. ca. xvij. Z.
Aquilonares ſunt hebetes: groſſi: ꝛ feroces. ca. xj.
Araneis per metaphorā domin⁹ docet pfe (B.3
ctionis viam. ca.ix. J 3
Arantes duodecim de qbꝫ habeꝛ. iij. Reg. ſunt ſe-
ptem vicia capitalia. ca.xiiij. S.3
Arant quattuor paſſiōes anime cū vicijs capitali-
bus. Ibidem
Arat infidelitas pmittēs impunitatē Ibidem
Aratrū ex quibꝫ componaꝛ ꝛ quid illa moralit̄ ſi-
gnificent notaꝛ ca.ix. J.3
Arbor eſt ſynagoga ca.iij. G
Arboris metaphora aptior ē q̄ lapidis. codē. N
Arbor mala q̄ poſſit bonos fructus facere argui-
tur ꝛ ſoluitur. ca.vj. E.2
Arbor mala quomō dicaꝛ habens odiū fraternū
in corde Ibidem
Arbor mala q̄ faceret fructum bonum eſſet ꝯtra
naturam Ibidem
Arbori comparatur homo ideo: quia gerit etiam ho
mo ꝛc̄. codē. F.2
Arbor bona a nouē ꝓprietatibꝫ bona vocaꝛ. ibidē
Arboris male ꝓprietates ſumunꝛ p oppoſitū ad ꝓ-
prietates bone arboris Ibidē
Arbor hec magna latitudine coꝝ ꝛc̄. ca.ix. B.2
Arbor hec ſi deijciaꝛ: celū non contingit. ibidē
Arbor virens eſt virgo. ca.xj. X.2
Arbor inter plantas eſt vilis. ca.xiij. D
Arbor quō ſignificat hominē: ꝛ quomō hō ſignifi
cat arborē ca.xiij. G.
Arbor iſta eſt magna virtute ꝛ proceritate ſancti-
tatis eodem P
Arbor hec mor⁹ eſt a nigredine fruct⁹. ca.xvij. E
Arbor hec non floret quia non habet odorem vir-
tutis Ibidem
Arca dicaꝛ filius dei in quo ſunt oēs theſauri ſa-
pientie ꝛ ſcīe dei abſconditi. ca.x. V
Arca dei eſt Maria viſa in tēplo dei codē. L.2
Arca vgo mr̄ dei eſt ꝛ terra mūd⁹ ꝛc̄. codē. Z.2
Arca ſignificat vitā eccl'iaſticā que ſola ſaluat ho-
minem. ca.xvij. S
Archelaus nō totū regnū patrꝫ poſſedit. ca.iij. A
Archelaus regnauit nouē annis: Ibidem
Archiſynagog⁹ ille ſermonē ſicut ſtultus contine-
re non potuit. ca.xiij. L
Arcū ſcpture ille intendit ꝛ remittit ca.iiij. R
Ardens erat cor diſcipuloꝝ euntiū in Emaus ar-
dore charitatꝫ, vitatꝫ diuine ꝛ zeli dei. ca.xxiiij. D
Area eſt pn̄s eccl'ie cōſcientia: ſacra ſcptura cor ho
minis area aromatū. ca.iij. M
Areſcēre incipiūt hoīes p̄ timore. ca.xxj. N
Arguiꝛ q̄ Lucas non ſcripſerit inſtigante ſpūſcto
In p̄fatione D
Arguunꝛ q̄ tēplū nō cū reuerētia intrāt ca.j. G
Arguiꝛ ſacra non poſſe amminiſtrari p malos. ca. ix
Arguitur ab impoſſibili apud paternū ef- (B.3
fectum. ca.xj. E.2
Arguit chr̄s cōtra iudeos rōne ducēte ad impoſſi
Arguiꝛ regnū patrꝫ ꝛ filij ꝛ (bile. eodem. N.2
ſpūſſancti eſſe eternū. eodem. J.2
Arguitur q̄ mortis piculum cadet in conſtantem
virum. ca.xij. D
Arguiꝛ cōtra hoc q̄ dr̄: nōne duo paſſeres venēūt
dipondio eodem. E
Arguiꝛ cōtra hoc qđ dicitꝛ q̄ vnus paſſerū non eſt
in obliuione. Ibidem
Arguiꝛ q̄ nō fiat retributio p reinuitationē: ꝛ ſol-
uitur ca.xiiij. N
Arguiꝛ q̄ diues ſepult⁹ in inferno nō potuit roga-
re pro fratribꝫ. ca.xvj. Z
Arguiꝛ q̄ dānati oēs homines velint eſſe dānatos
Arguiꝛ q̄ dies iſta non ſit deſi- (ibidem
derata ca.xvij. P
Arguiꝛ q̄ nō ſit ſp orandū: ꝛ ſoluiꝛ. ca.xviij. A
Arguiꝛ q̄ ſancti non debeāt petere vindictā: et re-
ſpondeꝛ eodem. E
Arguit chriſtus per hec verba Dixit dn̄s domino
meo. ca.xx. P
Arguiꝛ cōtra hoc qđ chriſt⁹ dixit: nolite p̄meditari
quid loquamini. ca.xxj. G
Arguūt greci qui de fermētato conficiunt q̄ chri-
ſtus idem fecerit. ca.xxij. B
Arguunt latini cōtra grecos chriſtū non cōfeciſſe
in fermentato Ibidem
Arguitur E bīs periuit qđ ſciuit nō poſſe obtinere.
ſoluiꝛ eodem. B.2
Arguiꝛ q̄ damnati ad mortē non debeāt educi: et
ſoluitur ca.xxiij. J
Arguiꝛ q̄ crucifixoribꝫ oibꝫ pro quibꝫ chriſt⁹ ora-
uit peccata ſint dimiſſa: ſoluiꝛ eodem R
Arguunꝛ diſcipuli de tarditate credēdi in his q̄ lo
cuti ſunt ꝓphete quare. ca.xxiiij. M
Argumentū verū dn̄ice reſurrectionis notaꝛ ca.
Argumenta reſurrectionis ponunꝛ p (xxiiij. G
ordinem eodem. S
Argumentū ſcđm reſurrectionis q̄ oſtēdit viui et
animati corꝑis ꝓprietates eodem. T
Argumentū tertiū reſurrectionis in quo oſtendiꝛ
veritas nature reſurgentis
Argumentū quartū ad interiorem fidei illumina-
tionē ordinatum. eodem. Y
Arida manus ſanabatur in qua ſeptem defectus
erant. ca.vj. L
Arimathia interp̄taꝛ vigilia donationis: ꝛ eſt ciui-
tas iuxta decapolim q̄ olī ramata vocabaꝛ. ca.
Arma diaboli ſunt. ca.iij. A (xxiiij. X
Arma ſecularia inutilia ſunt vere ſpūalibꝫ p̄ualen
te iniquitate ca.ix. E
Armis vti licet corā fideli iudice non p̄ualente ini-
quitate codē. F
Arma diaboli quibus expugnat aīas ſignifican-
tur ꝛc̄. ca.xj. R.2

Armamētariū habet dom⁹ militū ca.xix. L
Armatura oim fortiū pēdet i Maria.ca.x. M.2
Aromata q̄ portauerūt ad ſepulcrum dn̄i:odores
virtutum ſignificant ca.xxiiij.A
Arreptio ſonat violentā ⁊ inordinatā exagitatiōe;
et vexationem ca.viij. D.2
Artifex ois,pmittit finē doctrie ſue ꝯgruētē.ca.xiiij
Arūdo tria genera ꝓprietatū hꝫ.ca.vij.M (B.2
Arūdo incōſtantes ſignificat Ibidē
As eſt pmū in pōderib⁹ ca.xij.E
Aſa rex Juda:de hoc legit̄ ⁊c̄.qd fecit ca.ix.B.2
Aſcendendū eſt ad q̄tuor. ca.ij.E
Aſcēdere ē exaltari in cogitatiōe deuotoꝝ.viij. J.2
Aſcendit in montē Jeſus vt oraret. cap.ix.N.2
Aſcendendū eſt in paradiſum ⁊ in celū codē. J.2
Aſcendere in tecta eccl'ie eſt ad publicū altē ꝑdica⸗
tionis cōcurrere ca.xij.L
Aſcendebat Jeſus de hieruſalē ⁊ videt̄ ꝙ de gali⸗
lea ca.xiij. S
Aſcēdere facit multos ab occaſu quos cōuertit in
egritudine vel ſenio codē.Y
Aſcendit ignorans in vbere doctrine. ca.xiij.L.2
Aſcēdit totus chr̄s in celum qn̄ dr̄ Ite miſſa ē ho
ſtia ad patrem ca.xxij.L
Aſcendit̄ p ſacramentū eucharīſtie ad montē emi⸗
nentie ſpūs ca.xxij. N
Aſcendit chriſtus non portatus ab angelis ſed ꝓ⸗
pria virtute ca.xxiiij.?
Aſcribit deus electis ſuis in eternitate quinq; mo
dis ca.ij. E
Aſer interp̄tat̄ beatis ca.ij. J.2
Aſinus portat iugū ⁊ on⁹ dn̄o;dn̄s ⁊ non aſinus
cogitauit de cibo. ca.xij. O
Aſinus ſignificat ſimplices vl' idiotas.ca.xij.M
Aſine pullus erat ligatus ad vſus paupeꝝ.ca.xix.
Aſino inſidere voluit chr̄s in quo nemo (A.2
ſederat quare Ibidem
Aſine pullus non infrenatus quid ſignificet. ibid
Aſina ab antiq̄ ſtrata fcāt ꝓpl'm iudaicū. Ibidē
Aſinā cum pullo adductā dicit Mathe⁹.alij eu⸗
angeliſte ſolū pullū quare Ibidem
Aſini pulli ꝓprietates ꝓpter quas gentilē populū
ſignificat. Ibidem
Aſinus raro naturali morte morit̄ niſi de capitis
infirmitate. Ibidem
Aſin⁹ alias malas ꝓprietates habet Ibidē
Aſino dn̄m vti figuratū eſt. eodem B.2
Aſini pullus infrenat⁹ ſtans quare Ibidem
Aſini vinculis ligatum intellectum habet omnis
homo. Ibidem
Aſmodeus hꝑanū iudicij interp̄tat̄ ⁊c̄. ca.viij.D
Aſpera ſignificant eos quoꝝ vita plena eſt ſcāda⸗
lis apertis ca.iij.L
Aſpitas itineris in Maria nō retardat obſequiū
pietatis ca.j.E.3
Aſperitatē cōmendat chr̄s ca.ij. P
Aſſimilationis modi duo ca.vij. P
Aſſumptiōis modus ſignificat̄ per verbū cōpoſi⸗
tū Suſcepit. ca.j. R.3
Aſſumptio tractus eſt ad ſumentē. ca.ix.B.2
Aſſumptiōis cā fuit ſacrm̄ redemptiōis. codē.L.3
Aſſumptiōem electoꝝ de oī ſtatu tāgit ca.xvij.X
Aſſumitur vnus et relinquitur alius ſignificatus
eſt eodem.Y
Aſſum piſcem quare obtulerūt dn̄o diſcipuli poſt
reſurrectionem ca.xxiiij. V
Attendite dicit chriſtus non quaſi ſit difficile hoc
quod docet:ſed quia valde vtile doctoribus ve
ritatis ca.xij. A
Attendite a ſcribis q̄ volūt in ſcholis.⁊c̄ ca.xx.O
Attende q̄ꝫ ſufficienter herodes ſuum malū iactā⸗
do ꝓtulit. ca.ix.L
Attentos reddit chr̄s p̄latos ⁊c̄.dicit ca.xiiij. J.2
Attracte ſūt tali odore Maria iacobi:Maria ma
gdalene:et ſalome. ca.xvij.Z
Attulit alabaſtrū in quo tria notant̄ ca.vij. V
Auari intima ſua ꝑijcientes ⁊c̄.ſequunt̄ Judā.ca.
Auari pellis et corpus dicunt̄ turge⸗ (ix.L.2
re quare. ca.xiiij. B
Auari anhelit⁹ dicit̄ fetere ſic hydropici q̄re Ibidē
Auaro dulce eſt terrena lucra ⁊c̄ ca.xiiij. R
Auarus nihil habet niſi ꝙ dulciter videt diuitias.
Auarus nihil audit niſi ter⸗ (Ibidem
rena ca.xvj.J
Auarus non curat qd vendat:ſiue deum: ſiue ho
minē vt pecuniā adquirat ca.xxij.D
Auaricia eſt cauſa edificationis,crudelitas interfe
ctionis. ca.xj. R.3
Auaricia eſt in retinendo. ca.xij. J
Auariciā ſignificat hydropiſis cap. xiiij.B
Auaricie obdurationem eſſe meritū reprobatiōis
docet chr̄s. ca.xvj.A
Audacia deprehendit̄ in facie quando,nō palleſcit
nec trepidat c.ix.L.3
Audire prius eſt q̄ꝫ interrogare ca.ij. V.2
Audiendi chriſtum cauſa diuerſa fuit in diuerſis
Audiunt multi vocantem intra et extra.ſed pauci
exaudiunt ca.xiiij. P
Audiunt quidam et non intelligunt. codē.J.2
Audiunt quidam:ſed auditum non perficiūt. ibi⸗
Auditum facientia ſunt quattu⸗ (dem
or. ca.j .V.3
Audit⁹ quō hrificat̄.de hoc vide multa ca.ij. Z.2
Auditū ſignificat ter iō. ca.xiiij.J.2
Auditus ille eſt de clamore coꝝ qui a talibus op⸗
primunt̄ ⁊c̄. ca.xvj.B
Aue cōuerſo nomīe eua:notat euem reduci ad be⸗
nedictionem ca.j.E.ij.
Auerſus ꝙ reuertat̄ eſt vnum de mirabilibus dei
ſm Ambroſium. ca.xv.F
Auferetur modus cognitiōis in patria:ſed mane⸗
bit genus viſionis ca.x.Y.2
Aufert dn̄s q̄ntā ptē debiti:reliquas q̄tuor in pe
nitente reqrens:nota bn̄ ca.xvj.E
Aufert̄ mna qn̄ dona q̄ dedit dn̄s p inertiā pdun⸗
tur vel minuunt̄ ca.xix. Z
Auis q̄libet pui valoris dr̄ paſſer ca.xij.E
Aues huiuſmodi vendebant̄ in cibum et ſacrifi⸗
cium ca.xij.D
Aui vni non aſſimilat ſe dn̄s:ſed multis ca.xij.?
Aula deambulatiōis cū amicis eſt cōſideratio exem
ploꝝ ⁊ cōuerſatiōis ca.xix.L

Regiſtꝝ Poſtille ſ Alberti magni

Aula regia quō ſit beā virgo: vide ca.xj.V.2
Auris multiplex ponit̃ ca.viij.R
Aurꝫ btitudo q̄lis ſit. de hoc inf̄ra vide ca.xj.Z.2
Aurem q̄dam obturant ne audiant ca.xxij.J.2
Auriculā amputatā ſanauit chr̄s ca.xxij.E.2
Auriculā dexterā q̄ āputauit i figura fuit ſcꝫ ibidē
Auꝝ a tribus regibꝫ qui non parum obtulerūt ſic in vſum paupeꝝ diſtribuit vt paꝝ vel nihil ſibi retinuiſſe putet̃ beā v̄go. ca.x. T.2
Auſter ſignificat eſtum tribulationis. ca.xij.S.2
Auſtrales ſunt ſapiētes quare ca.xj.P.3
Auſtralis terra oī alia melior eſt. Ibidē
Autor vniformitatis in eccl̄ia eſt Jeſus: qđ ſignificat̃ p tunicā eius incōſutilē ca.ix.B
Autor pietatis ꝛ ſalutꝫ nō cognoſcat̃ niſi in ſignis pietatis ca.xxiij.S
Autoritatis maioris ſunt verba pſalmoꝝ q̄ȝ alia. (ca.xx.O
Autoritas inſtitutiōis ſacramenti notatur in hoc ca.xxij.N
Aux ſolis eſt in ſigno geminoꝝ ſm ꝛc̄. ca.ij.D
Auxiliū ꝛ cōſiliū humana non ſunt refutanda in periculis. ca.viij.T

b Baculus q̄ ap̄lis fuerit interdict⁹ habet cōtrariū in Marco: arguit̃ ꝛ ſoluit̃ ca.ix.E
Baiulare debemus crucē vt toti ſim⁹ in ca diſtenti ca.xiiij.B.2
Balſamū ſpirabat diuine bonitatꝫ cōlcatione. ca. (vij.B.2
Baptizari voluit chr̄s q̄re. ca.iij.O.
Baptizabat̃ ois pp̄lus: ibi eſt diſtributio accōmoda p generibꝫ ſinguloꝝ Ibidem
Baptiſmus Joannis non ꝯferebat gr̄am: ſed ꝛc̄.
Baptiſma legꝫ ſic nō cōferebat gr̄am: ſic nec Joānis baptiſma (c.iij.E eodem L
Baptiſma chriſti deſcribit̃ eodem O
Baptiſmus celū apit p hoc q̄ ꝛc̄. Ibidē
Baptiſm⁹ Joannis nihil cōferebat niſi ad baptiſmi chr̄i introductionē ca.vij.P
Baptiſm⁹ ex v̄bo dn̄i purificationē ca.xij.P.2
Baptiſmo habeo baptizari intelligit dn̄s de ſe cū membris. Ibidem
Barrabas miſſus fuit in carcerem ꝓpter feſtuꝫ vt poſt puniret̃. ca.xxiij.D
Barabas p ſimplex r inuenit̃: et tūc interp̄tat̃ filius patris Ibidem
Barrabas inuenit̃ p duplex r: et tunc interp̄tatur filius magiſtri Ibidem
Barrabas dimiſſus eſt vt ipſo facto ſignificaret̃ vinctos liberari p paſſionē chr̄i Ibidem
Bartholomeus interp̄tatur filius ſuſpendentis aquas. ca.vj.N. Idem dr̄.xvij. F
Bartholomeus ſolus inter ap̄los nobilis. ibidē
Baſilica ois in honore ſancte crucis conſecrat̃ principaliter ca.xix.M
Btitudo eſt pfectus ſtatus opeꝝ ca.j.F.2
Btitudines q̄uis ſint octo: tn̄ pficiunt vnum ſtatum btitudinis Ibidē
Beatitudo ſicut hyacinthus Ibidem
Beatitudinis quadruplex meritū ꝛ quadruplex p̄mium ca.vj.J
Beatitudo eſt opatio nō impedita ſm pfectā anime virtutem. eodē R
Btitudō que ponit̃ a Mattheo Bti mūdo corde reducit̃ ad p̄mā Luce q̄ eſt Bti ſpū̃s ibidē
Beatitudo: bti qui eſuriūs: attribuitur iuſticie et compbendit ꝛc̄. eodem L
Btitudo beatoꝝ q̄ flent comp̄hendit prudentiam ad quā reducit̃ Bti pacifici Ibidem
Beatitudo q̄rta Bti eritis cū vos oderint: in q̄ cōmendat̃ fortitudo: et ſub qua cōprehendit̃: Beati mites. eodem M
Btitudines nō niſi q̄ttuor ponit Lucas. lꝫ Mattheus ponat octo. rō huius ponit̃ Ibidem
Beatitudines due determinant̃ apud moralē philoſophum ca.x.Z
Beatitudo actiua in quo conſiſtat: ꝛ in q̄ contemplatiua: notat̃ ibidem
Btitudo hec eſt dicta diuiā ꝓpter tres cās. Ibidē
Btitudo ē actum pfectiſſime ꝛ in nullo deficientis virtutis. ca.xj.P.2
Btitudo v̄tris Marie que ſit cōſiderem⁹ Ibidē
Btitudo v̄tris in v̄tute diuina eſt in ventrꝫ actu pfectiſſimo. Ibidem
Btitudo vigilie eſt ſobrietatē ſenſuum ab ineunte etate ad dn̄m ꝛ ſapiam extendere ca.xij.B.2
Btitudo eſt videre deum ca.viij.?
Beatus venter q̄ te chriſte portauit ca.j.E.3
Beata q̄ credidit qm̄ ꝛc̄. eodē N.3
Beata v̄go intelligit̃ mater dei. ſicut Paulus intelligit̃ cum dr̄: apoſtolus eodē.L.3
Bti quattuor diffinitiōes quas oēs beata ſibi vendicauit. Ibidē
Bti refundūt in Mariā ſue btitudis gl̄iaꝫ. ibidē
Beatus fuit ſic ap̄lus ꝛ alij diſcipuli quando dixit ꝛc̄. ca.x.Z
Btūs venter qui te portauit: exponit̃ ca.xj.P
Beatus eſt in vigilando pfectiōem attingens vigilie ca.xij. B.2
Btūs q̄ ſp corde ad deū vigilat. Ibidē
Beati comedūt de fructu bonitatis ꝛ bibūt de liquore lympidiſſime v̄itatis ca.xxij.X
Beelzebub vnde dicat̃ ꝛ quō interp̄tet̃ ꝛ quare iudei ſic dicunt ca.xj.E.2
Bellū inter deū ꝛ hoīem fecit. ca.ij.Q
Bellū inſedabile quo veritas contra errorem pugnat. ca.xij.R.2
Bellū hoc cōmittere vadit q̄ meritꝫ ſuis regnū dī cape p̄ſumit. ca.xiiij.F.2
Bellū dei magnū eſt. Ibidem
Bn̄dixit Symeō eis illa bn̄dictiōe. ca.ij.F.2
Benedixit chr̄s panē bn̄dictiōne cognita Cleophe et alij ca.xxiiij.O
Benedicebant ꝛ laudabāt diſcipuli deū. eodē.?
Bn̄dicendo homies alios decipiūt: impediūt. ab humano ſenſu auertunt ca.vj.Q
Bn̄dicta tu in mulieribus dicunt angelus ꝛ Heliſabet: ſed differenter ca.j.B.3
Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹ iſrael ꝛc̄. exponit̃ eodē .B.4
Bn̄dictū lignū p qđ fit iuſticia ca.xvij.S
Bn̄dictus q̄ venit rex ca.xix.D.2
Bn̄dictio munit ꝯ ꝛ curat ꝯ malū: mltiplicat verū ꝛ ſpūale bonū: et cōciliat nob deū ca.j.J.2
Bn̄dictiōem ꝛ quō eleuatiōe manuū chr̄s fecit in diſcipulis cōfirmatiōis ſacramētū ca.xxiiij.ꝛ

B̄ndictio illa chriſti tutauit diſcipulos cōtra mūdū ⁊ hoſtem Jbidem
B̄n̄faciendi exempla accipiam⁹ Job ⁊c̄. ca.vj.Y
B̄n̄ficia duo dicit de ſe virgo Maria. ca.j.K.3
B̄n̄ficia q̄nq; cōmemorat Zacharias ca.j.B.4
B̄n̄ficia ſaluatoris mira inueniūt̄ a querētib ⁊c̄.
B̄n̄ficijs debeo p̄ueniri non peten- (ca.ix.O
tem veniā ca.xvij.D
B̄n̄ficia et curā vulnerato impēdit ca.x.J.2
B̄n̄ficia ſeptē impēdit ſamaritan⁹ vulnerato.ibidē
B̄n̄ficia luminis duo eodem. Q.2
Beneficia eſt velle bn̄facere ⁊ non cōtrapati beneficia ca.vj.X
Beneficia vocant̄ exponit̄ duobꝰ modis.ca.xxij.T
B̄n̄ficia chr̄i quedam humanitatis: quedam deitatis ca.xxiiij.B
Beniamin p̄latus eſſe deberet ſed factus eſt lup⁹ rapax quō vide ca.x.H
Benignitatis chr̄i p̄ſūptio notat̄ ex hoc ca.viij.X
Benignitatiſ chr̄i magnitudo tangit̄ in tribus. ca.
Benignus magiſter chr̄s ingratiſ infe- (ix.N.
rens ſuas illuminatōes ca.xv.E
Bernardi verba dicta in fine vite ſue ca.ix.Y.2
Beſeleel vmbraculum dei mei interpretatur et ſignificat ca.j.?.2
Beſtia iſta ſe ſolū hoīem reputauit ca.xviij H
Bethaniā prius venit Jeſus q̄ȝ Bethphage oſtēditur ca.xix.?
Bethania interp̄tat̄ dom⁹ obediētie ca.xxiiij.z
Bethphage fuit caſale,quoddam in mōte oliueti ⁊ interp̄tat̄ domus bucce ca.xix.?
Bethleem flos interp̄tatur. ca.ij.E
Bethleem quō dicatur ciuitas. eodem.F
Bethleē quō nomē obtinuit poſtq̄ȝ ephrata fuit dicta eodem.H
Bethleem domus panis: domus regie propagationis. Jbidē
Bethſaida ciuitas galilee ⁊ interp̄tat̄ ⁊c̄. ca.x.O
Bethſaida noīe ⁊ re ſignificat eos qui multa temporalia a dn̄o receperūt ca.x.O
Bethſames interpretat̄ domus ſolis vel illuminationis ca.x.Z.
Bibere dederunt chriſto vinum felle mixtum.ca.
Bibendo peccabant quinq; mo- (xxiij.N
dis. ca.xvij.T
Binos mittit dn̄s q2 ſic p̄ceſſit i figura ⁊c̄.ca.x.B
Byſſus genus eſt lini candidiſſimi ca.xvj.N
Blaſphemia eſt impoſitio falſi criminis in deum. ca.v.T.idem ca.xij. F
Blaſphemias multas dixerūt cōtra Jeſum quas euangeliſta ſupponit. ca.xxij.K.2
Blaſphemia eſt ipoſitio falſi crimis i deū.ca.xxij.
Blaſphemat aliq̄s dupliciter.ca.xij.F. (P
Bonitas in granis cōſiderat̄ in trib. ca.viij.H
Bonitas dn̄i dei notat̄ in hoc ca.x.E
Bonū diuerſū diuerſaꝝ ꝑſonaꝝ i eccl̄ia.ca.j.V.2
Bona q̄ttuor humilitatis ca.j.K.3
Bonū vtile delectabile:honeſtū eodē.Q.3
Boni cordis eſt dimittere et ei cui debet ſatiſfacere ꝑ humilitatē ca.xj.V
Bon⁹ malo:melior bono: ⁊ optim⁹ meliori debet in eccleſiaſticiſ dignitatib p̄poni. ca.vj.H
Bonū de quolibet p̄ſumendū eſt niſi ꝓbetur contrarium. ca.vj.?
Bonus eſt q̄ poſtq̄ȝ iudicauit inimicū ⁊c̄. ibidē
Bona eccleſiaꝝ non ſunt condenda in auarorum marſupijs. ix.P
Bonoꝝ eccleſiaſticoꝝ p̄lati ſunt cuſtodes et erogatores ibidem
Bonū ⁊ finis cuiuſlibet regni ē ſicut in duce exercitus. ca.xj.J.2
Bonū ſemꝑ eſt an̄ malū ca.xv.K
Bonum naturale cū natura datum Bonū donatum Bonū adq̄ſitū: vide exēpla de his ca.xv.K
Bonoꝝ q̄ regnū celoꝝ q̄ttuor genera. ca.xvj.L
Bonos mali conſpiciūt in gl̄ia an̄ remūeratiōe; iudicij qd̄ credibile eſt: et quare eodē V
Bonos mali poſt iudiciū in gl̄ia nō poterūt. ibidē
Boni malos an̄ iudicium ⁊ poſt videbunt in penis. Jbidē
Bona q̄ diuiti epulo fecit hec remūeratiōe temporali recepit eodem Y
Bos noſter mugit in his ſacramentis ore ſeptem boum in prologo A
Boues ſeptē craſſe ⁊ pulcerrime Jbidem
Boues ſeptē fede ⁊ q̄d ſignificant Jbidem
Bos quō cognouit p̄ſepe ſuum eodem B
Bos et aſin⁹ dicunt̄ fuiſſe in diuerſorio iō.ca.ij. J
Bos ⁊ aſin⁹ ſignificāt litteratū et idiotā.ca.xiiij.E
Bos q̄ diligit trit urā: cauſa hec eſt. eodē T
Boues ſignificant clericos ca.xvij.F
Boſor tribulatio vel anguſtia interp̄tat̄. ca.x.V.2
Brachiū fili⁹ incarnatus eſt ca.j.O.3
Brachiū dei, hoc eſt: formā ſ forma dei ⁊c̄. Jbidē
Brachijs ambobus de⁹ amplectat̄ dilectos. ibidē
Maat dolēs interp̄tat̄: ſ cat penitentes.
c Chaat patientia interp̄tat̄ et ſignificat bonum paſtorem. ca.xv. E
Cachinnis bonus homo non ridet ſed vix modeſtatur. ca vj.P
Cadens in faciem videt q̄ cadit ca.xij.N
Cadens retrorſum caſuȝ ſuū non ordinat ibidē
Cadit aliq̄s ſuꝑ lapidē qn̄ ⁊ qn̄ lapis ſuꝑ ip̄m: exponit̄ multipliciter ca.xx.H
Cados grece ē amphora latine: dr̄ Beda.ca.xvj.D
Capharnaū interpretat̄ villa pulcritudinis et pinguedinis ca.iiij.S
Capharnaū dr̄ ciuitas ieſu non q̄ ibi concept⁹ natus vel nutrit⁹ ſit: ſed ideo. ca.v.O
Capharnaū intrauit Jeſus ꝓpter tria. ca.vij.B
Capharnaū dr̄ ciuitas chr̄i quam ſolennitate miraculoꝝ ſuam fecit Jbidem
Capharnaū villa pulcritudinis vel villa pinguedinis interp̄tat̄. ca.x.P
Cain ſocij ſunt iſti. ca.xiij.B
Caiphas ⁊ Annas cōiūcti fuerūt affinitate: ⁊ quō fuerūt ſūmi ſacerdotes notatur ca.xxij.H.2
Calcat quis qn̄: ⁊ quomō apoſtoli calcant ſathanam ca.x.S
Calce feriendus eſt ſathanas. Jbidem
Calceat̄ caligis q̄ mortē cogitādo a delicijs reſtringit affectum ca.xij.X
Calceoꝝ ſtudio non indiguit illa gens quia terra illa calida. ca.x.D

Calceoꝝ in pulcritudine magnū ſtudium babuerūt quod interdicit dñs Ibidē
Calceoꝝ vſus i bis q̄ pedites itinerabāt fuit. ibidē
Calciamenti ſolutio eſt būdliſſimū obſequiū qđ poteſt bomi preſtari ca.iij. L
Calciamētoꝝ ſupflua ſollicitudo iterdicit. ca.x. M
Calciamētoꝝ vſus in bis q̄ nō itinerabāt fuit. ibidē
Calciamētoꝝ ſollicitudo interdicta poſtea tñ longe itinerantib; cōceſſa Ibidē
Calciamēta de pellib; aīaliū ſunt memorie mortis in cordib; p̄dicatoꝝ ca.xv. R
Calciamenta in pedib; ſunt qñ ꝛc. ibidem
Chaldei feroces iterptant. ca.xj. B.3
Calidū eſt granū fidei p charitatē ca.xvij. E
Calix nō imutat a ſanguie chri ideo ca.viij. D.2
Calix bñdictionis bibebat in nocte cum agno paſcal. ca.xxij. G
Calix idem eſt qđ calida potio. Ibidē
Calicem accepit vt inſtitueret ꝛ tactu ſuo ꝛc. eodē
Calor charitat; eſt q̄ calefacta eſt caro pueri. iiij. Reg. iiij. (P ca.x. F.2
Calor ſtercoꝝ ſignificat calorem cupiditat; ad lucrandū ca.xviij. X
Calumnia eſt impoſitura q̄ fit ꝛc. ca.iij. K
Calūniantes nos duplices ignorātes ꝛ ſciētes. ca. (vj. S
Calūniator veritatis nō cogitat quid cogitat dūmodo contradicens veritati calumniā imponat ca.xj. G.2
Camelū facilius intrare per foramē acus quomō intelligit. ca.xviij. P
Camelū facili⁹ in regnum intrare q̄ꝫ diuitem probatur. ca.xviij. P
Camelū facili⁹ intrare aliter exponit: ſed nō eſt verum qđ dicitur Ibidē
Camelus ſignificat peccatorē ſeptē ꝓprietatib; ſm Chryſoſtomū Ibidem
Camelus babet ſeptē ꝓprietates. Ibidē
Cameli gibbi erectio faſtum ꝛ ſupbiam ſcat. ibidē
Cameli pes quō ſignificat peccatorē notat ibidē
Camiſias lōgas portauerūt ſcribe in ſignum mūdicie ca.xx. Q
Candelabrū aureū cū lucernis ſeptē eſt bō eccleſiaſtice vite ꝛc. Multa vide de eadem materia moralizata ca.xj. L.3
Canes antiq̄ ſunt prelati. ca.xvj. R
Canes iſti boni babent in dentibus morſum increpationis. Ibidē
Canes iſti babent in lingua medicamentū ſanitatis. ibidē
Canis viu⁹ eſt bon⁹ p̄dicator grāꝫ babens latratus in p̄dicatione Ibidem
Caniſtra tria ſunt triū legū vaſa ca.ix. Q
Canonic⁹ impugnat modo canonicū: plat⁹ ſubditum: laicus clericū: ꝛ ecōuerſo. ca.xxj. E
Cantauit dignius Maria q̄ꝫ Moyſes ꝛ alij. ca. (j. N.3
Canticū Zacharie in matutinis laudibus ſtando decantat ideo ca.v. E.2
Canticū beate ꝟginis in ſexta boc ē veſpera decātatur ideo Ibidem
Canticū Symeonis in ſepta bora decantat boc ē completorio ideo. Ibidē
Canticū angeloꝝ extra bos decantat id. ibidem
Cantus facientes p̄incipis pythagorici tria intēdebant ca.vij. Q
Cantus ſymphonie quis ſit: et quomō deus laudat in ſanctis notatur ca.xv. T
Chaos eſt vorago biās ca.xvj. Y
Chaos boc immeabile eſt ſnia obſtinatiōis in malis ꝛ ſnia confirmationis in bonis Ibidē
Capillis capitis ſui tergebat: in boc tria tanguntur ca.vij. Y
Capilli capit; ſūt ad decorē dati a natura. ca.xij. E
Capilli capitis ꝛ alij ſub aſcellis et inguine q̄ꝫ differenter dant a natura: ponit ca.xij. E
Capillus de capite nō peribit xxj. M
Capitis gutias ſomnū ꝓficiēs duplex. ca.ix. L.2
Caput ſerpent; cōterere eſt p̄mū motū eius in principio tentatiōis excludere ca.ij. X
Charitas quo ad feruorē eſt lāguens ꝛ vulnerās et interficiens ca.j. F.2
Charitas languens ſolis ſpeciem babet int⁹ ſplendore auri ꝛc. ca.j. F.2
Charitas quantalacūq; delet omne peccatū ergo non dimittitur niſi corpus arguitur ꝛ ſoluit. ca. (vij. L.2
Charitas minus q̄ꝫ inter duos baberi non poteſt ca.x. B
Charitas eſt ſedes dei ſicē cor eſt ſedes aie. ca.x. L.2
Charitas eſt in affectu ad deū ꝛ in effectu ad proximū et alia multa nota ca.x. E.2
Charitas eſt ſpūs vite eodem F.2
Charitas maior eſt q̄ꝛ ꝑmanentior eodem. Y
Charitas dr panis ca.xj. E.2
Charitas eſt ignis appellata ſex de cauſis. ca.xij. (N.2
Charitas puritatem affectionis inducit: inflāmat: illuminat: liquefacit ꝛc. multa ibid.
Charitatis deuotio feſtinare facit ca.xix. F
Charitas nō poteſt baberi inter pauciores q̄ꝫ duos eodem Z
Carnales illecebras reſtrigi dñs precipit propter quinq; ca.xij. S
Carnalis intellect⁹ occaſio eſt erroris ca.xiiij. K
Carnalis cōmoditas brutalis eſt et ſtulticiam indicat. eodem. T
Carnaliter quicquid diligitur: diligit propter ſeipſum ca.iiij. Z
Carnes ouiū nutriūt i vegetatiōe ſciſpūs. ca.x. F
Caro et aīa chriſti nunq̄ꝫ fuerunt non ſancta. ca. (j. B.3
Caro p quattuor nos impugnat et oppugnat ca.j. E.4
Caro dicit bomo ideo ca.iij. E
Caro ſtulta que omnia appetit ca.xiiij. T
Caſtella ſunt munitiones. ca.ix. J
Caſtello ſignificat munitio virginis ſanctitatis et ꝟtutis: q̄ quidem in ſex conſiſtit. ca.x. M.2
Caſtelli buius ſit⁹ eſt in monte ſancto. ibidem
Caſtelli bui⁹ foſſati ꝓfunditas abyſſus eſt bumilitas Ibidem
Caſtellum babet murū ꝛ antemurale de lapidib; p̄cioſis ꝟtute Ibidem
Caſtelli buius expenſarū abundans preparatione fame vel defectu alicuius neceſſarioꝝ vnq̄ꝫ capi poſſit. eodem N.2
Caſtello buic non deeſt inſtructio militum defendentium Ibidem
Caſtellū diminutiue noiat q̄ꝫuis ſit caſtꝝ fortaſſis

mum ideo ibidē
Caſtellū quare noiat ca.xx.?
Caſtellū in quod ibant duo diſcipuli.ſcʒ Emaus
diſtat ab hier'l'm ſeptē miliarib' ꝛ dimidio. cap.
Caſtigatione carnis fit mali reſtri/ (xxiiij.H
ctio. ca.xij.X
Caſtitas nunq̄ʒ placuit ſine hūilitate ca.j.R.3
Caſtos abos diſcipuli habebāt ſecum ꝛ quos ſua
arte lucrari poterant ca.xxiiij.V
Caſtrimargia vñ dr ꝛ caſtrimargus. ca.xij R.2
Caſus diaboli mod' ponit ꝛ nocant tria. ca.x.R
Caſus luciferi pfundior fuit ideo ca.xij.M.2
Caſum Petri admiſit diſpenſatorie dominus.ca.
Cathedra omnis eſt ſedes ſed non eco (xxij.J.2
tra ca.j.R.2
Catene que colligant anſꝫ ſignificant pcepta col/
ligata ca.viij.D.2
Catinus vas magnū rotūdum: et aliquando dr
parapſis ca.xj.F.3
Cauendū eſt de dictis bti Ambroſij qbꝫ ſepe imi/
mixta ſunt Ambroſij adoperti dicta que qñq̄ʒ
ſunt heretica. ca.v.X
Cauendū eſſe ab oi auaricia docet hic ca.xij.N
Cauete ab omni auaricia. ca.xij.J
Cauſe due ex pte vginis ꝛ q̄ttuor ex pte pmiſſiōis
q̄re virgo q̄ſiuit quō fi-et iſtud. ca.j.y.2
Cauſas operantes in partū virginis cōſidera. co/
Cauſa que mulierem confitendā in/ (dem B.2
ducit tangit ca.viij.R.2
Cauſa q̄re nuncius ille nō increpat codē S.2
Cauſam quare inuitādi tales nō ſint ſubiūgit ca.
Cauſa q̄re nō renūcians oibꝫ nō pōt (xiiij.N
chriſti eſſe diſcipulus codē N.2
Cauſa quare peccatū cōtra naturā clamat coram
domino ca.xvij.T
Cauſas multas ſeq̄ndi chr̄m ponit ca.xviij.y
Cauſa glioſa q̄ martyrē facit hec eſt ca.xxj.H
Cauſa inſtructiōis ſacramēti hui' hec ca.xxij.P
Cauſa iudicij quare Pilat' miſit chriſtū ad He/
rodem xxiij.B
Cauſet hydropic quō: ponit ca.xiiij.B
Cautelā hūilitatꝭ docet chrs ī magnis.ca.viij.Z.2
Cautelas docet diſcipulos cū dicat Attēdite a fer/
mento ca.xij.B
Cautela eſt ꝑ ꝓuidentiā rōnis cuſtatio codē J
Cautio vocat littera in qua cautum eſt de debito
Cautos reddit diſcipulos h ab errore (ca.xvj.D
ſcribaꝝ ca.xx.Q
Cautos reddit ne hec mala incidāt ca.xxj.Q
Cecitas cōtingit qnq̄ʒ modis. ca.xviij.X
Cecitatis corporalis modi maxime fiunt in ſpūali
cecitate Jbidē
Cecitas Tobie hec ibidem
Cecitatis miſeria maior eſt oi miſeria. codē Z
Cecitas aufert decus nature. Jbidem
Cecitas ambitiōis ꝛ auaricie tanta eſt vt finem in
malis nō ponit ca.xx.F
Cecus ille nomie caret quia de paupe homie non
curat ca.xviij.X
Cec' ſedēs ſignificat eos qui vicen' peccatꝭ nō in/
dulgent. Jbidem
Cecus ſecus viā ſediſſe deſcribit quare ibidē
Cec' ſedebat ſec' viā nō in via: ſed ꝓpe ibidē
Cecū q addua iuſſit: ſignificat q laic' manu cleri
ci duci debet ad dnm. eodem.ꝛ
Cecum ducens debet eſſe videns per intellect' cog
nitionem ibidem
Ceci ꝯfeſſio valuit edificationi ꝑrimoꝝ. ibidē
Cecus duplex ꝛ exponit de ſtatis ca.vj.L.2
Ceci ſunt ea q̄ fulgent in mundo non videntes nec
comphendentes ca.xxiij.E
Cedebant miniſtri ſacerdotū maxillā ꝛ collū chri/
ſti palmis ca.xxij R.2
Celare delictum q̄d ſit ca.xj.B.2
Celibatū deo Maria p̄mo deuouit. ca.x.Z.2
Celſa vocat ficus ideo ca.xxiij.D
Celum apertum quomō fuit tempore bapaiſmatis
chriſti ca.iij.O
Celum apit differenter bapaiſmus: paſſio chriſti:
et aſcenſio chri. ibidem
Celū quadruplex ponit ca.iiij.Q
Celum eſt locus diuitiaꝝ ꝛ delitiaꝝ. ca.xij.R
Celum ſic dr deſertū. ca.xv.D
Celū ꝛ terra tranſibunt exponit ca.xxj.P
Cena eſt refectio nocturna cōfecta ex ſoniniferꝭ. ca.
Cena eſt refectio paupeꝝ regerans ad (xiiij.H
gloriam. Jbidem
Cena eſt poſt quā nō eſt aliud cōuiuiū. codē.L
Cena ſignat finalē refectionē in glia Jbidē
Cenā q̄drupliceē facit ſi loq̄mur cōiter. ibidem
Cena tertia eſt in eucharistia recepta ab altari. co/
Cena paſce eſt hec. Jbidem. (dē M
Cena hec ꝯficit chri ſacramēto. Jbidem
Cenā qbus fecerit rexille nota diligenter codē N
Cenant fratres ſui cū Joſeph in hac cena Jbidē
Cenaꝝ iſtaꝝ q̄libet magna vide q̄ʒ differant. ibidē
Cena vtruꝗ eſt magna multiplicitate ferculorū: p̄/
cioſitate: ꝛ abūdantia codem O.
Cena q̄ eſt in ſacro eucharistie maxima eſt ibidē
Cena eucharistie p̄cioſa ſup oēm theſauꝝ. ibidem
Cena glie maria dici q̄dem nō pōt qꝛ cōparationem
non admittit. Jbidem
Cena tangit h in qua compleuit diabolus cor iu/
de ad tradendum ca.xxij.E
Cene hui' miſtri erāt Petr' ꝛ Joannes. ibidē
Cenā ꝑparare dño debēt medicer' ꝛ actio ibidem
Cena nō in oi loco manducāda eſt innuit ibidē
Cenā nō capit cū dño q̄cunq; nō ꝑgit in hanc ciui
tatē cōmunionis eodem F
Cena dñi aliter manducari nō debet. Jbidem
Cenā q̄ māducare pſumit eā aban debet. ibidē
Cena lachrymaꝝ ꝑparat dño in hac domo. ibidē
Cenaculū occupat ſacra meditatio ca.xix.L
Cenaculū ſtratū facit ꝯſcias mūdāt ꝛ amplā ſpc.ca.
Cenſus nō eſt in crimie infidelitatis ſed (xxij.F
affectus ca.xvj.H
Cēſus nō eſt ī crimie ſʒ capiēdi affect' ca.xviij.H
Cenſū an liceat dare ceſari ideo q̄rūt ca.xx.N
Cētenariū nūcꝝ eē q̄dratū ꝛ pfectū nūcꝝ dr q̄daꝝ
Cētenari' pfect' ꝛ quadrat' ē nu/ (glo.ca.vij.B
merus. ca.xv.L
Cēteſimū ꝛ ſexageſimū ꝛ triceſimū diſtiguit Max
Centū oues ſunt pfecta omium (theo'lo.ca.viij.J
poſſeſſio. ca.xv.L

Centū chori quid ſint ca.xvj.E
Cētuplū fert terra qñ oīs vigor terre ꝛc̄. ca.viij.J
Cēturio ſm ordinē curie Jmꝑatoꝝ eſt q̄ centū mi
litibꝫ ꝑerat. ca.vij.B
Centurio gētilis fuit.ꝛ ꝑfuit miſtrꝫ ꝛ crucifigētibꝫ
chr̄m ca.xxiij.V
Centurio infidelitatis ſue peccatū recognouit di⸗
cens ꝛc̄. Jbidē
Cereo vno cōſueuit eccl̄ia vti in ꝓfeſtis añ euāgeli⸗
um:ſed in feſtꝫ duobꝫ:iō ca.j.L.4
Ceroferarioꝝ ordo ē eoꝝ q̄ lumen viſibile ꝛ inuiſi⸗
bile fidelibꝫ ꝓferūt ca.x.B
Ceſare Auguſto tempus deſcribiꝭ natiuitatꝫ chri⸗
ſti ca.ij.B
Ceſar Auguſtꝰ habuit ſex ſigna impleti tp̄is chri⸗
ſti naſcituri Jbidem
Ceſar latine dr̄ poſſidēs ꝑncipatū. ca.ix.J
Ceſſationē teſtamēti tangit ca.xxij.H
Cibari ille añ debet qui cenam dñi manducare ꝑ⸗
ſumit ca.xxij.F
Cibꝫ ꝛ potus q̄ꝫ differenter ſint cuilibet anime ne⸗
ceſſarij ca.x.R
Cibus ſimpliciter nō vocaꝭ niſi panis. ca.xj.S
Cibi hi apl̄oꝝ quomō coquanꝭ:preparenꝭ:ꝛ con⸗
diantur. ca.xvij.F
Cibꝫ ſpūalis nō ſapit niſi pꝰ laborē ꝟtutꝫ. eodē H
Cibus iſte non tranſit ad ventrem: ſed ad mētē.ca.
Cibum hunc rōnabilitas ꝓcedere in⸗ (xxij.E
nuitur in hoc eodē F
Cibos caſtos diſcipuli habebāt ſecū. ca.xxiij.V
Cingimur: accingimur: ſuccingimur: ꝑcingimur
differenter ca.xij.B.2
Cinnamomū ē figurans calorē et ſpiramen chari⸗
tatis ca.vij.B.2
Ciprianꝰ martyr nomen dñi aureis litterꝫ ſcriptuꝫ
habuit in corde. ca.xj.J
Circuit q̄ in idem a quo incipit greſſum ꝛ motum
conuertit. ca.ix.J
Circuiui ꝛ imolaui pſalmo.xxvj.exponiꝭ ibidem
Circūciſio q̄ttuor de cauſ ſuſcipiebaꝭ ca.j.V.3
Circūciſio poſt chr̄m nihil cōferebat. Jbidem
Circūciſio fiebat die octauo ꝓpter octauam reſur⸗
rectionis Jbidem
Circūciſio non curaſſet actuale ſi protracta fuiſſet
vſqꝫ ad etatem adultā eodē X.3
Circūciſio ſaluatoris deſcribiꝭ ca.ij.X
Circūcidi debēt a contentioſa ꝑꝰuitate Jbidē
Circūcidenda ſunt tria Jbidem
Circūciſio eſt qñ inciſio in circulū ducaꝭ Jbidē
Circūcidiꝭ pellis pudendoꝝ vt ſignificeꝭ ibidē
Circūciſionē chr̄s ſex de cauſis accepit. eodem Y
Circūciſionis myſteriū duplex Jbidē
Circūciſiōes octo de q̄bꝫ loquunꝭ ſancti:ſeptē bo⸗
ne ꝛ vna mala Jbidē
Circūciſiones he ſeptē debēt eē in pp̄l'o dei Jbidē
Circūciſio chr̄i eſt noſtra inſtructio Jbidem
Circūciſio ſichem ſignificat. Jbidē
Circūciſio fit in membro genitali. Jbidem
Cyrinꝰ heres interp̄taꝭ ca.ij.D
Cyrinus denominatiuū a cyrus. Jbidem
Citatio poniꝭ:ꝛ dicunꝭ duo Citatio ꝑemptoria et
ad q̄d citanꝭ ca.xx.R
Ciuilitates decem habet hieruſalem que ſurſum
eſt. ca.xix.L
Ciuitas dicitur quaſi ciuiū vnitas ca.j.B.2
Ciuitas quattuor habet que ſunt Jus vnū:liber⸗
tas vna:locus habitationis vnus: cōmunitas
vna.et illa deducunꝭ ca.j.B.2
Ciuitas Juda dicꝭ hieruſalē eoqꝫ ꝑncipalior erat
Ciuitatē ſuam habet cor ex cogitatio⸗ (eodē E.3
nibus. ca.vij.E
Ciuitatē ſuā habet corpꝰ ex officijs mēbroꝝ. ibidē
Ciuitas hec eſt rei familiarꝫ vtilitas. ca.ix.J.3
Ciuitas hec pinguiſſimas ꝛ collegiatas ſignificat
eccleſias ca.x.P
Ciuitas hec eſt in qua omnis ciuilitas celeſtis ha
bitatur eodē M.2
Clamās Jeſus voce magna eſt quartū quod eſt
in clamatiōe pati ca.xxiij.S
Clamat Eliſabet matrꝫ dei bñdictionē: honorē:
ammirationē:et btitudinē ca.j.F.iij
Clamāt añ pueri Bñdictꝰ ꝛc̄ qñ ibat dñs ad paſ⸗
ſionem. ca.xij.?
Clamabūt oēs in fine ꝛ cōuertenꝭ ad dñm ibidē
Clamat peccatū contra naturā coram dño: cauſa
eſt hec ca.xvij.Z
Clamant tota die nolumꝰ hunc regnare ſuꝑ nos.
Clamat Jeſus in cruce voce ma⸗ (ca.xix.R
gna quare. ca.xxiij.S
Clamare ira ñ coegit chr̄m magnitudo pene.ibidē
Clamor vires interiores adeſſe ſignificat. Jbidē
Clara cum laude noticia ſoli deo cōuenit. ca.ij.Q
Claritas eſt luminis ꝛ radiorum multa diuaricatio
Claritas aliquem tunc circūful⸗ (ca.ij.M
get ꝛc̄. Jbidē
Claudi ſūt q̄ mūdi delectabilia ꝓſeqꝫ nolūt.ca.xiiij
Clauis ſcie eſt interrogatio. ca.viij.R (X
Claue indebite vtens non abſoluit:in errorem in⸗
ducit ca.ix.S.2
Claues acceprūt habitatiōisqꝫ diuīe. ca.xj.D.2.
Clauē ſpūalis intellectꝰ abſtulerūt ſcribe.eod.L.3
Clauis ſcripturaꝝ eſt intellectꝰ ſpūalis. ca.xxiij.O
Clauū inſtrumētꝫ nō vtebaꝭ chr̄s. ca.iiij.Z
Clemēs añq̄ꝫ a petro iſtrueretꝭ fuit taꝭ. ca.xviij.V
Cleophe domꝰ ad quā ibāt duo diſcipli.c.xxiiij.H
Cleophe ſocꝰ fuit ſm Ambro.Amaon. eodē J
Cleophe domꝰ erat i caſtello q̄ ibant. eodē N
Clerici vel ꝑlati mali:in ꝑhēda: ſtarēt aliꝰ vellet:
recedente illo Nota ca.xiij.H
Clerici ꝛ lr̄ati ſignificanꝭ ꝑ bouē eodē M
Clerici ꝛ religioſi a q̄bꝫ deus ſtat a phariſeis rece
dit vt audiant hoc ca.xix.D
Clerꝰ totus hoc mō receſſit ca.xij.M
Coartatio hec ingētē ſignificabat charitatē noſtre
ſalutꝫ ꝛ igētē deuotōēꝫ ad nr̄am purificatōēꝫ.ca.
Coartatio hec ē quā oculꝰ ñ vidit.ibidē (xij.Q.2
Coccus quo purpura ſummi regꝫ tingiꝭ eſt vterꝰ
virginis. ca.xj.V.2
Cophini duodecim ſignificant reliquias duodecim
apl̄orum. ca.ix.X
Cophinꝰ etiā eſt inſtrumētū ꝑ q̄d de vijs ſimꝰ deq̄
citur.et ſignificat q̄ ꝑ doctrinas ꝛc̄. Jbidem
Cogitabant ſcribe ꝛ phariſei interficere chriſtum
et nunc ideo ca.xx.Q

Cogitatio dicit quaſi coagitatio ꝛ fit in collatione cōcepti qn̄ ca.ix. V.2
Cogitatiōes dicte ſūt qſi coagitatiōes. ca.xxiiij. S
Cognati nobiſcū ſūt q ex vno ꝓgenitore ca.j. V.3
Cognatio non facit primum ſed miſericordia: ſm Chryſoſtomū. ca.x. E.2.
Cognoſcit filii oē qd noſcit. ca.x. Y
Cognoſci poterat tp̄s gratie exhibite ca.xix. F.2
Cognoſcit manus ſaluatoris in iſtis ſex proprie/tatibus. ca.xxiiij. S
Cognitiōis modus auferetur ſed manet gen⁹ vi/ſionis. ca.x. Y.2
Cognitus qualiter dn̄s fuit a diſcipulis duobus euntib in Emaus tangit ca.xxiiij. N
Coitum difficile eſt punire ab ordinatione ciuitatū
Cocūt aīalia multiplr. ca.ij. T (ca.vij. T
Collate p̄ſtis obedientialis executio tāgit ca.ix. J
Collatio eſt ad hoc vt ſciat quid ex collatiſ p certaꝫ cōclu ſionē elicjat. ca.ij. V
Collegiatas ꝛ pinguiſſimas eccliās ſignificat hec ciuitas ca.x. P
Collum eſt continuatio corpis ad caput ꝛ ſignifi/cat mentē noſtrā. ca.x. ?
Collum eſt ꝯtinuatio corpis ad caput ꝛ ſignificat mentē hoīs ca.xiiij. S. et eodē L.2
Collum cōtinuat caput ac corpus et ſignificat ra/tionem ca.xv. P
Colla ſupboꝝ dn̄s cōculcare dꝫ qn̄ Jbidē
Collū cameli qꝛ non pōt verti ſignificat auerſiōeꝫ petōꝝ a celeſtib. ca.xviij. P
Colūbe ſpecies fuit veꝛ corpus ca.iij. P
Columbe corp⁹ vocat ſpēs colūbe iō Jbidem
Colūba vera fuit in q ſpūſſctūs apparuit. Jbidē
Columbe ꝓprietates decē ponunt Jbidē
Columbe vnit⁹ eſt ſpūſſanctus: ſed non in colum/batus Jbidē
Colūba viua poſt ꝑactū officiū in p̄ſtinam materi am eſt reſoluta Jbidem
Colūbat⁹ ſpūſſctūs remanere ſi voluit rō Jbidē
Columba manſit ſuper chrīm vſqꝫ poſt baptiſmū
Colūbaꝝ venditio nō eſt de domo (Jbidem dei. ca.xix. G.ij
Colūne ſeptē domus quā ſapientia chri ſibi edifi/cauit ſunt ſeptē v̄tutes ca.xj. P.2
Comedit dn̄s illicita cū diſcipulis q̄re ca.v. V
Comedere ſemel vita angelica eſt. Bis aūt eſt vita hūana. Pluries ē vita pecorina: niſi ca.xvij S
Comedendo peccat ſex modis ſm Greg. Jbidē
Comedentes ꝛ bibētes laſciui ſicut ꝛ laſciui ſūt in/cōtinentes eodem R
Comeſtio illa eſt in dulcedine diuine fruitiōis. ca. (xxij. X
Cometes viſus ꝛ in terra ſciſſus in na/tiuitate chri qd ſignificet notat ca.ij. B
Cometes ſilis gladio pēpēdit ſup hieruſalē vt nar rat Joſeph⁹: ꝛ curr⁹: ꝛ eqtes ꝛc̄. ca.xxj. F
Cōmendat chrs p̄ri ſpm̄ ſuū q̄re ꝛ quō. ca.xxiij. T
Cōmendant parētes Joānis ex pfectu ca.j. D
Cōmendat ꝓphetia ſimeonis a q̄tuor ca.ij. A.2
Cōmendat ſimeon q druplr eodem B
Commēdat Anna ꝓpheiſſa ab omni ſtatu caſtita tis. eodem J.2
Cōmēdat etiā Anna ab aſſlictōe corpali. eod. K.2
Cōmendat Joannē chrs ne occaſiōe inducte q̄ſti/onis aliq ſiniſtra ſuſpicio oriatur ꝯ ipm. ca.vij.
Cōmendatur paterfamilias ille d iuſti/ (M cia. ca.xvj. D
Cōmendat diues ille in duob Jbidem
Cōmēdatio maieſtatis facientis miraculū deſcri/bitur ca.viij. E.2
Cōmendatio miraculi huius ab appetitu nocendi demonū ca. viij. F.2
Cōmēdatiōe alia chrs nō indiguit ca.xxiij. T
Cōmemorat cū paſſiōe ſepulturā Jn prologo B
Cōmemorat cū reſurrectiōe apparitiōes. Jbideꝫ
Cōmemorationem dn̄i quomodo facere debea/mus vide ca.xxij. O
Cōmoditates dom⁹ reqrunt omnes in beata vir/gine ca.x. P.2
Cōmoditas carnalis brutalis eſt ꝛ ſtulticiā indi/cat ca.xiij. T
Cōmunicans ſacramēto chri hoc deſideriū Petri debet in memoria habere ca.xxij. O
Cōmunicare ꝛ cōfiteri qdā ſtulti volunt omni tpe Quidam aūt in longū tempus differre. ideo p̄ci pitur ꝛc̄. ca.xij. G.2
Cōmunicatiōe paſſionū intramus cum chriſto in regnum. ca.xiiij. A.2
Cōmunio ſctōꝝ multa meret ca.ix. Q.2
Comparationes reꝝ tꝑaliū magiſ ſunt in eſtimatiōe q̄ꝫ in veritate ca.xiij. N
Compatiendo tribue indigenti ſi aliud dare non potes ca.vj. V
Compedes ille ſunt ſapie diuine inſtituta. ca.viij. (D.2
Compellens ſcōm eſt virtus mira/culi. ca.xiiij. Z
Compellunt ad regnum qui infirmitate ꝛ paup/tate arcent. ca.xvj. L
Compeſcuit chrs demones in huius rei ſignifica tionem. ca.iiij. X (in voltu. ca.x. X
Complacitū eſt voluntas que tota ſimul paſcitur
Completū hoc qd dicit in diſcipulis nō eſſe: argu itur ca. xij. P
Cōplicuit librū Eſaie chrs iō ca.iiij. N
Complodere lagūculas de q dicit Judicū.vij. eſt corpora martyrio exponere. ca.x. E
Compulſio iſta fit v̄tute veritatis: oſtēſione pro/bationis ca.xiiij. Z
Cōpūctiōis vnguēta parent ex ſpeciēb pūgētibus dolorē cordis inducētib ca.xxiiij. B
Cōputat homo qn̄ merita vl̄ virtutes de qb ſibi ꝯſcius eſt ponderat ca.xiiij. D.2
Computandū eſt an̄ ſi vires ſuppetant ad tantuꝫ edificium. Jbidē
Cōputationē ſuā ꝓpat q̄druplr. ca.xix. S
Concepit anus ſterilis iō ca.j. L
Cōcipies i vtō Jbi in: notat ꝯmētiā ſic eodē N.2
Cōcept⁹ dꝫ ꝯcluſio duoꝝ ſeminū i matrice. ca.j. X
Cōcept⁹ v̄ginalis ſic in matre oi caruit ꝯcupiſcen tia: ſic ꝛ in cōcepto originali caruit culpa. eodē ?
Cōcept⁹ Marie nō eſt captio duoꝝ ſeminū ꝑmi/(xtoꝝ. eod M.2
Cōcept⁹ puul⁹ hinnulo ceruo/rū compat. eod A.3
Cōcipiētes v̄bū dei ſpūaliter ſic̄ v̄go Maria car/naliter beati ſūt. ca.xij. Z.2

Concluſa in ſcriptura vocat ca.j.D.3.
Concluſio eſt iſtius hiſtorie de Jpapanti domi-ni ca.v.R.2
Cōcordia vnitatis tribus pficitur ca.ix.A
Cōcordia dicti Lu.ix.z Joan.vj.ponit ca.ix.P
Concordia q̄ eſt vnanimis conſenſus ad peccādū peſſima eſt. ca.xv.M
Concordia doctoꝝ de intentione interrogantiū do-minū ca.xviij.L
Cōcupiſcētes dignitates cōpant lucifero.ca.j.D.3
Concupiſcentie motus fortis incipit ab anno du-odecimo qꝛ tunc ꝛc. ca.viij.N.2.
Concupiſcētia carnalis ꝯtriat ſpūi ca.xij.S
Cōcupiſcentia lumboꝝ tāta eſt φ etiā cor a ſe cor-rumpit z trahit eodem T
Cōcupiſcētie occaſiōes mltiformes ſūt.ca.xiiij.S
Concupiſcētia trahit ſenſus z animā ſicut iugum boum. eodem T
Cōcupiſcentie voracitas dꝛ infernus. ca.xv.L
Concupiſcere alta loca innatum eſt hominibꝰ vili-bus ca.xiiij.E
Cōcupiſcibilis ex tribꝰ pficit ca.viij.J
Condēnandos oēs exēplo ſuo oſtēdunt hi.ca.xiij
Cōdemnatum eſt illud quod cautat Cōcipi-ēs per aurem (C ca.j.M.2
Confecit dn̄s in azymo ca.xxij.B
Conficiūt latini de azymo quare Jbidem
Confeſſio fidei chriane eſt hec ca.ix.Y
Confeſſio eca valuit edificatōi pꝑioꝝ. ca.xviij.z
Confidentia illoꝝ nulla eſt. ca.xviij.D
Confirma frēs tuos in tētatōe laborātes.ca.xxij.Y
Confitetur demō diſparitatē ca.viij.L.2.
Confitet demō veritatem Jbidē
Cōfitebant Judei ſe nudos ṽitate qñ vocibꝰ ma-gnis inſtabant ca.xxiij.E
Confortabat Joannes ſpū tripl'r ca..D.j4
Cōfortabat puer ieſus ſpū hoc mō ca.ij.R
Confortat Petꝝ ꝑ aliis q̄re ca.xxij.Y
Cōfortationē pncipis aploꝝ tangit ca.xxij.Y
Cōfortatio diſcipulorum contra mala mundi po-nitur eodem Z
Confortatio fideliū deuotoꝝ tāgit ca.xiiij.U
Confoſſi manibꝰ z pedibꝰ ſumus ꝑ foſſurā operū et affectuum ca.xiiij.A.2
Confregit potentias:arcū; ſcutū;gladiū z bellum exponit de chrō ca.xxiij.D
Confundunt ab hoc loco qui dicūt paupibꝰ non eſſe danda dedicata. ca.xiij.J
Cōfundunt ꝑ hoc heretici qui irrident adorantes veſtes z reliqas ſanctoꝝ ca.viij.N.2
Cōfuſio maxima eſt vt depoſitus de ſede maieſta-tis ad ima pījciatis ca.xiiij.E
Cōfutando arguit dn̄s a minori:φ ſi bos curan-dus ſit ſabbato:ḡ a fortiori homo. ca.xiij.M
Confutat Manicheus per pmum dupliciter ſm duas expoſitiōes ca.ix.T
Congratulatio eſt iucūda grāꝝ actio. ca.j.U.3.
Cōgregati ſunt iudei eodē die in atrio pncipis ſa-cerdotum quare. ca.xxij.A
Cōgregatio turbaꝝ ſignificat cōgregationē diſci-puloꝝ ca.ix.S
Cōiugiū in hoc nō reꝑhendit. ca.xiiij.T
Coniunctio illa z: que videt copulatiua:h eſt illa-tiua ca.xij.B.2
Conq̄ſſabit ſuꝑ quē lapis ille ceciderit. ca.xx.G
Conquerit dn̄s de qbuſdam preſbyteri φ currāt nō miſſi ca.x.B
Conſcie ſanctoꝝ ſunt libri. ca.ij.B
Conſcientia iuuat tribꝰ. ca.viij.J
Conſcientia nihil terreniū habens compat puriſſi-mo vide quomō. ca.xj.G
Cōſciam malā habentes trepidāt mlti. ca.xx.U
Conſecrat hec domus nota diligēter qbus.ca.xx.
Conſenſus q̄ impetum facit ad opus tribꝰ teſtificat. (M ca.viij.J
Cōſideratio ꝑuenire debet omnē actum noſtꝝ dif-ficilem ca.xiij.D.2
Conſiliandi formā vt nobis det nō deliberās de dubitat. ca.xj.F
Cōſiliant mlti optime z nō faciūt ꝑ opꝰ.ca.xvj.D
Conſiliū optimū illo ſic lōge agēꝫ ꝛc. ca.xiiij.G.2
Cōſiliū dat φ diuitie añ mortē dimittant.ca.xviij.
Conſilioꝝ in via qui currit nihil icertitudi-nis habet. (P ca.xix.D
Cōſiſtoriū diſcuſſiōis eſt in hac domo. ca.xx.E
Conſolatio diuina nō dat admittentibꝰ alienam.
Conſolatur dn̄s aploſ de reſurre-ctione. (ca.j.D.2 ca.xxj.D
Conſternebant mulieres circa ſepulcrum domini quare ca.xxiiij.C
Conſternatio mulierū circa ſepulcrū dn̄i vnde ꝑ-ueniebat Jbidem
Conſtituendus ſuꝑ oues ſit de ipſa cōgregatione.
Conſtituit quilibet digne in gradu ec-cleſiaſtice ptātis ꝑ illa. (ca.xv.E ca.x.B
Conſueſcens in paruo dānū in magno incipit eſſe infidelis. ca.xvj.G
Conſuetudines bone ſunt tenende: argumentum eſt hoc ca.iiij.J
Conſuetudo cauſa eſt quare lex porcū ꝓhibet.ca.
Cōſuetudo erat iudeis i exequijs z plāctu mortuoꝝ mltas facere expēſas. (viij.S.2 eodē.X.2
Conſuetū eſt vt quilibet opus quo occupat meliꝰ reputet ca.x.U.2
Conſuetum erat Judeis ad omnē ſermonē ſignū querere. ca.xj.?.2
Cōſumpta dicunt pecunia z pecora nota.ca.xv.L
Conſurge cōſurge iduere fortitudinē Eſa.lj.expo-nit z applicat ad ꝓpoſitum. ca.j.D.3
Contus eſt inſtrumentū quo carnifices leuāt cor-pora interfectoꝝ. ca.xiij.X
Cōtemplatio eſt ſm intellectū viſio. ca.x.Z
Cōtemplatio non retracta eſt q̄ Jbidē
Cōtemplatio hec eſt dicta beatitudo diuina ꝓpter tres cauſas Jbidem
Contemplationis pfectio deſignat per Joannem Actionis ꝑ Petrū. ca.xxij.E
Contēplatiuus cōcipit z parit ꝛc. ca.ij.z
Contēplatiua amaritudine pūcta recedit Maria mag.ab exterioꝝ adminiſtratione ca.x.Q.2
Cōtēplatiuis ꝓpriū eſt inferiora ſubſternere:z ḡ ſe-dere dicunt. eodem R.2
Cōtemplatiua pfert actiue vnitate:puritate:eter-nitate:firmitate;delectatione. eodem.Y.2

Contemplatiua vita circa q̄ ſit. Jbidem
Contemplatiue actiua pponit̄ in his dnq̄ʒ Jbidē
Contemplatiua ſimpl'r loquendo eſt optia. ibidē
Contēplatiuoꝝ ſtat⁹ ſignificat̄ p Danielē. ca.xviij.y
Contendere intrare ſonat violentiā ca.xiij.S
Contentio paſtoꝝ ꝛ religioſoꝝ ſup cadaueribꝰ ſe- pelendis ca.xvij.Z
Contentio q̄re ſuboꝛiebat̄ inter apl'os ca.xxij.T
Contentio quid ſit. ibidem
Contētionē q̄lē habuerint apl'i ꝛ q̄ ei⁹ maria. ibidē
Continendi oia nr̄a ꝟtutē accepim⁹ p ſubſidia ſuf fragioꝝ diuinoꝝ angeloꝝ ꝛ ſcōꝝ. ca.xj.L
Continentia cōmendat̄ in pfatione. C
Continentie ſoroꝛ eſt verecundia ca.j.X.2
Continentia eſt virtus q̄ facit hoīem pmanere in menſura mentis ca.viij.N.2
Continētia eſt tenētia infra metas mentis. ca.xij.X
Continuat̄ capl'ni vndecimū decimo ca.xj.B
Contrariū dicto Luce videt̄ qꝺ Joānis ſexto dicit̄ de refectione illa ca.ix.M
Contraria verbo ſunt facientia verbū a corde eua- neſcere ca.x[j].ꝛ.2
Contribules dicunt̄ h fratres ca.viij.Q
Contriti corde q̄ ſint. ca.vij.L
Cōtulit maria ea q̄ receperat p auditū eis que le- gerat in libris. ca.ij.V
Contumax eſt qui conſoꝛtia ꝛ monita declinat pa rentum ca.ij.N.2
Cōueniens verbo eſt terra optima verbū in vigo- goꝛe retinens. ca.x[j].ꝛ.2
Conuerſatio talis eſt veſtimētū apl'ici ca.ix.C.2
Conuerſio quid ſit ca.j.O
Cōuerſio aiaꝝ opus eſt marie meritoꝛiū. ca.x.E
Conuerſione ſua chr̄s nos ad ſe trahit. et ſic ad pa trē reducit. eodem Z
Conuerſione coꝛpis docuit chr̄s illos conuerti ad ipſum ca.xiiij.ꝛ
Cōuerſiōe coꝛdis appropiquat̄ ad chr̄m. ca.xv.B
Conuerſionem ne differamus domin⁹ dat nobis exemplū ca.xviij.S
Cōuerſio dn̄i ad mulieres que ſequebant̄ digna- tionis fuit. ca.xxiij.D
Conuerſi in egritudine vel ſenio finali veniunt ab occidente ca.xiij.y
Conuerſus Petrus cōfirmare pcipit̄: nota q̄re dr̄ conuerſus. ca.xxij.y
Conuertit chr̄s ſe ad diſcipulos. ca.x.Z
Conuertit verbū ſuū dn̄s ad gētes poſt eius aſcē- ſionem. ca.xx.N
Conuiuatio eſt cauſa familiaritatis et vniōe cha- ritatis et confidentie ca.xj.E.3
Conuiuium ſonat delitias: qꝺ frequenter ſonat in malum. ca.xiiij.J
Conuiuiū aliq̄n ſonat honeſtatē ſeculi. Jbidem
Conuiuiū laſciuie ꝛ luxurie qꝺ ſit: et quale fuit cō- uiuium herodis Uide ibidē
Conuiuiū quoddā gratie ꝛ ꝟtutis: quoddam mi ſericoꝛdie Uide ibidem
Conuiuio hoc refectus fuit Moyſes codē L
Conuiuiū pinguiū eſt in coꝛpis chr̄i refectione in deitatꝭ dulcedine. eodem. M
Cōuiuiū q̄tuū eſt de q̄ dr̄.ij. Eſdre. iij. codē. N
Conuocatis Jeſus.xij.apl'is dedit illis ꝟtutes et poteſtates ꝛc. ca.ix.B
Conuocatiōis hui⁹ auctoꝛ eſt Jeſus. Jbidē
Cōuocatio eſt in vnū coꝛ dilectiōis primi. ca.xv.E
Conuocat hos oēs affectu charitatꝭ. Jbidē
Coquina hec eſt cōpunctionis ca.xix.L
Coꝛ ſm Baſilium fundamentum eſt generatio- nis. ca.x.E.2
Coꝛ quō ſit fons caloꝛis ꝛ que figura ei⁹: et q̄ alie circūſtantie: ꝛ cui attribuendum ſit cum ſuis p- prietatibus Uide ibidē
Coꝛ ponit̄ Aug⁹ pro intellectu. ibidem
Coꝛ inclinabile ad humilia non regnat: ſed cōcul- cat̄ a vilibus ca.xj.P
Coꝛdis adeo felliti q̄dam ſunt q̄ iniurias nō p ſe- ipſos: ſed p alios dimittūt. ca.eodem.V
Coꝛ immobile dr̄ locus dei eodem M.2
Coꝛdis i imagiē q̄ttuoꝛ ſūt coꝛruptiōes. ca.xvij.R
Coꝛ grauatū nō pōt vigilare. ca.xxj.Q
Coꝛdis vbertas plena ſcientijs ꝛ virtutibus para- diſus dicit̄. ca.xxiij.T
Coꝛban vl' coꝛbonan donū eius ſonat ca.xxj.B
Coꝛinthus q̄dā noīe fuit hui⁹ erroꝛis defenſoꝛ. ca.
Coꝛnelius ante cognitionē fidei dr̄ fuiſſe (xiiij.R vir religioſus. ca.v.D
Coꝛnua duo hꝫ mitra epōꝝ ppter q̄d ca.j.C.4
Coꝛnu q̄tum ad ei⁹ pprietates moraliʒat̄ Jbidē
Coꝛnua i manibꝰ ei⁹ ſicut dr̄ Abacuch. iij. cōmu tat̄ hypallage ſm Bedā. ca.xiiij.A.2. Idem di- citur ca.xxiij.S
Coꝛona dat̄ regi ppter ſciam rōnū iuſticie. ca.ix.D
Coꝛona duodecī ſtellaꝝ quō Maria dr̄ ca.x.Z.2
Coꝛona q̄ oꝛnamentū eſt capitꝭ ſignificat oꝛnamē tum mentis ca.ij.O
Coꝛonā regni in decoꝛe poꝛtare eſt iſta dnq̄ʒ in ca- pite habere. Jbidem
Coꝛpus ab angelo aſſumptū eſt ſpēs intentiona- lis coꝛpis. ca.j.D
Coꝛpi qꝺ nō adheret ſicut hereticus ꝛ ſciſmaticus nō pficit ſanitates. ca.viij.O.2
Coꝛpus dupliciter ſumit̄ ca.xj.D.3
Coꝛpus dr̄ h cadauer. ca.xvij.Z
Coꝛpoꝛa poſt reſurrectionem nō erunt aīalia ſed ſpiritualia. ca.xx.M
Coꝛp⁹ ſuū chr̄m dediſſe in fermētato ꝛ decimater tia luna arguunt greci Nota hn̄. ca.xxij.B
Coꝛpus ſuum dn̄s vltimo diſcipulis poſt cenam dedit q̄ttuoꝛ rōnibꝰ. eodem C
Coꝛp⁹ ſuum chr̄s verū paſſibile vl' impaſſibile de- (dit. eodem R
Coꝛpus chr̄i verū q̄ fiat ſub hoc ſacramento opoꝛtet eodem. L
Coꝛp⁹ chr̄i multꝭ modis traditū eſt ꝛ a pl'ibꝰ. ibiꝺ
Coꝛpus ſuū chr̄s Jude dedit dicit Hilari⁹. aliq̄ q̄- dā cōtradicunt. codē. S
Coꝛpus ſuū chr̄s vtrum paſſibile vel impaſſibile exhibuerit Jbidē
Coꝛp⁹ tale exhibuit chr̄s q̄le tūc habuit Jbidē
Coꝛpa damnatoꝝ nō poterāt tolli ſine licentia pi- lati pſidis. ca.xxiij.y
Coꝛpus chr̄i vt non inuoluatur in ſericꝭ ſed linteo mundo de lino facto precepit Silueſter Papa quare. Jbidem

Corporis chriſti in ſepulcro non inuētio ſignifica bat — ca.xxiiij.B
Correctio preſbyteroꝝ ſpectat ad Epm — ca x.B
Correctiōis huiꝰ tres ſpēs: amoris: timoris: ꝛ con fuſionis. — ca.xvij.C
Correctionis fraterne cōdiciones tangunt̄ in vno verſu — Ibidem
Correptio nō debet̄ niſi ptō — ca.xij.B
Correptiōes due ſcʒ autoritatꝫ ꝛ charitatꝫ. codē.C
Corrigere nō teneor ſi nō ſit ſpes correctiōis. vide diligenter qn̄ teneat̄ ꝛ qn̄ nō. — ca.xvij. C
Corrigia venerꝫ apō homerꝝ delectatio dr̄.ca.j.F.2
Corripi frater pōt: ſed is q̄ eſt extra eccl'iam nō.ca.
Corripit̄ fraterne ꝑlatus ꝛ monet̄ qn̄ (xvij.B peccat — eodem C
Corroſaim ſignificat eos q̄ ꝑ ſciam multū de myſteriis dei cognouerūt. — ca.x.D
Corruptio regni eſt diuiſio ordinatoꝝ ad vnū. ca.
Corruptio ſm̄ iraſcibilem tan (xj.D.2 gitur — ca.xij. I.2
Corruptionē concupiſcibilis tangit — eodem R
Corruptiōes q̄tuor ſūt i cordis imagie.ca.xvij.R
Chorꝰ decimus repat̄ ex hoīb nō q̄ decē ſunt vē (tum.ca.j.ꝛ
Chorus eſt inſtrumentū factum ſi cut cornu. — ca.xv.T
Chorꝰ ſcat diuerſas ſctōꝝ laudes cōſonas. ibidē
Chorus a ſilitudine illius aliqn̄ dr̄ circuitꝰ. ibidē.
Chori q̄ ꝛ quot ſint in celo — ca.xix. V
Coruſcatio non indiget ꝑcone: ſed in momento eſt in domibo. — ca.xvij.D
Coruſcatio tria habet — Ibidē
Coruſcationes ꝛ tonitrua naturaliter generant̄ ex vapore venenoſo. — ca.xx.F
Coruꝰ niger vorax cadauerꝫ ſignificat nūciū ꝑ q̄li bet auaricia carnali a fideli legatione apoſtatan (tē.ca.x.D
Coruus eſt nitēꝫ nigredinis: magne voracitatis: ꝛ quā moralizet̄: ꝛ quō ꝑdicator ſit coruus: ꝛ ꝓprietates corui ꝛc̄. vide — ca.xij.D
Corui pauerunt Heliā. — codē P
Crapula vocat̄ h̄ oīs ſupadimpletio terrene dele ctatiōis — ca.xxj.D
Crapulis q̄ indulgēt ſunt ſedētes i mōte ſar. ibidē
Craſtinꝰ dies h̄ dr̄ q̄ nō ꝑtinet neceſſitati. ca.xj.R
Creatura decia int̄ itellectuales ē hō. ca.xviij.D
Credenti oīa ſunt poſſibilia. — ca.xviij.T.2
Credibilia oīa facta ſunt chr̄o reſurgēte ꝛ aſcendē (te.ca.ix.Z
Credit̄ dn̄s eſſe in trib ſm̄ tria q̄ ſunt in ipſo. — ca.xxij.D
Crepuſculū vocat̄ ꝑma hora noctis: et vltima di luculum quare. — ca.xij.C.2
Creſcere eſt ꝯtinue i q̄ntitate ꝟtutꝫ ꝓficere. xiij.P
Creuit granum ſinapis — Ibidem
Crimen quid eſt. — in ꝑfatione. C
Chr̄ianoꝝ ſolliciudo vt iuſticiam deo placentem faciant. — ca.xij.D
Chr̄iani fugerūt an̄ captiuitatē rhomanā.ca.xxj.I
Chr̄s cū oīb ſacramētꝫ ſignificat̄ ꝑ capita q̄tuor aīaliū — in ꝓlogo.A
Chr̄s naſci voluit de femia q̄re: et de femia ꝟgine et deſponſata. — ca.j.B.2
Chriſtus dr̄ flos ideo — Ibidem
Chriſti in generatione omnis generationis ſenes completa eſt.ne. — Ibidem
Chr̄s maluit q̄ crederet̄ filius Ioſeph q̄ꝫ q̄ mr̄ i famaret̄ de fornicatione. — Ibidem
Chr̄s eſt conceptus de ſpūſctō. denotat ꝑtātē: nō naturā — eodem.M.2
Chr̄s meruit nob ab inſtanti ꝯceptiōis. — N.2
Chr̄m regnare i his in q̄b regnat: hoc ē codē S.2
Chr̄m nolūt regnare ſuꝑ ſe hi. — Ibidem
Chriſtus eſt redemptor: mediator: cōſiliator: ꝑciū: ſacrificium. — ca.j.C.3
Chr̄i aduentū in carnē ꝑceſſit vnus ꝑcurſor. Se cundū aduētū ꝑcedēt duo. — codē.L.4
Chr̄s pax noſtra eſt — ca ij.B
Chr̄s reclinatus eſt in ꝑſepio: ex quo tria notan tur. — eodem. D
Chr̄s Ioannē familiariꝰ ceterꝫ dilexit. codē.B.2
Chriſtus eſt in ruina multorum ſicut ſol in tene bris — eodem. F.2
Chr̄s multꝫ modis poſitꝰ eſt in ſignū — codē G.2
Chr̄s plenꝰ fuit ab iſtanti ꝯceptiōis oī ſapia. codē
Chr̄s non inueniebat̄ inter cognatos ꝛ (L.2 notos — codē. P.2
Chr̄s q̄re baptizari voluit — ca.iij.D
Chr̄s opponit ſcripturas ꝯtra oēm ſerpentinū mor ſum — ca.vj.B
Chr̄m anie ex iniq̄tate laſſe in accubitu comꝑhēde re poſſunt — ca.vij.T
Chr̄s h̄ ſicut ſepe q̄ꝛ deus erat r̄ndet tacite cogita tioni — eodem.ꝯ
Chr̄s diſpēſatorie Iudā i naui ſuſtinuit.ca.viij.V
Chr̄s rogatꝰ recedere recedit ab iudeiorꝫ: et nō ro gatus ſupuenit deuotꝫ. — eodem. D.2
Chr̄i eloquiū q̄ꝫ dulce fuerit attēdēduꝫ eſt ex hoc q̄ tādiu turbas in deſerto detinuit. — ca.ix.D
Chr̄m ad ſequendū tria exigunt̄ — eodem.X
Chr̄s vnctꝰ eſt in q̄ intelligit̄ vnctio deitatꝫ. codē.Y
Chr̄m vnxit deꝰ in regē ꝛ ſacerdotē — Ibidem
Chr̄m nō ſeq̄ntes: aliq̄ ſequunt̄ Abſalon ſuſpenſū in q̄rcu. Aliq̄ piſtorē Pharaōis ſuſpēſū. eod.C.2
Chr̄s in maieſtate ſedet ſuꝑ omnē plenitudinē ſa pientie. — eodem. D.2
Chr̄s qđ opatꝰ ē in ſuo corꝑe in transfiguratione: opat̄ q̄tidie in viri ſancti mēte. — eodem. I.2
Chr̄s ꝓbauit ꝑ hoc ſe eē filiū Iacob — codē.E.3
Chr̄s dr̄ colonꝰ de q̄ Hieremie.iiij. — codē G.3
Chr̄s ſpōſus eſt eccleſie — ca.x.B
Chr̄s q̄ntum apud ſe habuerit notat̄ — codē. R
Chr̄s fratres nō genuit. et exponit̄ ꝟbū de chriſto Cantic.viij. Quis mihi det te fratrē. — eodem.ꝯ
Chr̄s ꝓbauit mediatorē ꝛ pontificem — ca.xj.A
Chr̄s docet diſcipulos orare — eodem.C
Chr̄s de hoīem deificatū chriſmatꝫ vnctiōe. eod.N
Chr̄s dr̄ fortior in iure: robore ꝛ armis. eod.R.2
Chr̄s dr̄ ꝑdator armoꝝ. — Ibidem
Chr̄s colligit paſſiones in formā virtutis. hoc vi de — eodem L.2
Chriſtus in maxima fuit aſꝑitate — ca.xiij.S
Chriſtꝰ oſtendit hoc noīe q̄ vnicus filius fuit pa (tris. eodem.ꝯ
Chr̄s errorē iſtius non reꝑhendit — ca.xiiij.N
Chr̄s ꝑceſſit parare nobis locum. ſed ſeruū poſt ſe dimiſit q̄ inuitet ad veniendū. — eodem.P

Chriſto nos configurat crucis acceptio. codē.?
Chri opa oia diſpoſuit diuina ſapia. ca.xvij.H
Chriſtus ſui aduētus ſigna tangit eodem. Q
Chris eſt oſtium ꝑ ſua ſacramenta. eodem. R
Chris eſt acus allegorice loquendo ca.xviij.P
Chris occidit in membris cum ꝑ malum exēplum in cordibꝫ fideliū interficit eodem. T
Chris ambulauit ꝑ viam crucis ꝑ quā nos oportꝫ ambulare ca.xix.E
Chris intrauit domū Zachei ſicut intrauit infernū domū diaboli codē.H
Chris oppilauit ora phariſeoꝝ ꝛ ſaduceoꝝ ſic Daniel draconis. ca.xx.O
Chriſtos et Meſſias quiſe eſſe dixerint: vide ca.
Chris ꝙ orauit ꝑcat.eodem. S (xxj.D
Chriſtus in ſabbato ante ramos palmarū fuit in Bethania. ca.xxij.A
Chris ad celos aſcendit totꝰ qn̄ dr: Ite miſſa eſt ad patrem hoſtia. eodem.L
Chris eſt terra lacte manās ꝛ melle. codē.Q
Chris Jude corpꝰ ſuum dedit. codē.S
Chris exhibuit tale corpus q̄le tūc habuit ibidē
Chris apl'os ab errore ꝑtra ꝛc̄. eodem.T
Chris ſapīm ponit exemplū huiꝰ doctrine.cod. V
Chriſtus dilexit montem oliueti propter myſterium olei eodem.B.2
Chris orabat vt transferret calix quō. codē.B.2
Chri orationē in mōte oliueti fuiſſe nō rōnis ſꝫ tm̄ ſenſualitatis: falſum eſt. ibidem
Chriſtus tūc petiuit qd̄ ſciuit nō poſſe obtinere arguit ꝛ ſoluit Ibidē
Chris obtinuit quod petiuit in monte oliueti q̄mo
Chris confortatione angeli non indi (do.ibidem guit codē.L.2
Chri ſudor factus ſiē gutte ſanguis q̄re ibidē
Chriſtus ſanguinē quinqꝫ modis fudit ad quid Nota Ibidem
Chrīm q̄re Judei non occiderunt occulte vel lapidauerunt ſicut Stephanū. ca.xxiij.A
Chrīm Pilatus quare miſit ad Herodē: cām iudicij ponit eodem.B.2
Chris quare dr fuiſſe Galileus. Ibidem
Chris nihil rn̄dit Herodi quare codē.L
Chriſtus contra multam mortis ſibi fecit patientiam et gaudiū de ꝯfuſione ꝛ taciturnitate ꝯtra poſuit clamorem. eodem.E
Chris meruit ſibi ꝛ ſuis tria ꝛ ꝑ tria Nota bn̄.ibid
Chri de condemnatiōe incipit agere eodem.F
Chris portauit crucē ſibi.et h̄ ſapia ordinauit.ibid
Chris ꝙ cum nequāꝑduceret: ſapientia diuina voluit quare eodem.J
Chriſtus potatus bis fuit: ante crucem: ꝛ in cruce ſm q̄ſdam. eodem.N
Chris in cruce legit.cl. vſus pſalmoꝝ: ab iſto Deꝰ deus meus reſpice in me: vſqꝫ ad iſtum. In manus tuas ꝛc̄. vt q̄dam dicunt. eodem.T
Chri pſalteriū vocat hoc Ibidem
Chris ſi iuſtus erat: ḡ filius dei erat oſtenditur et probat eodem. V
Chri noti in eiꝰ paſſione ſtabāt alonge ibidē
Chris exiuit ſepulcꝝ clauſis oſtijs quare xxiiij.B
Chri corpis in ſepulcro nō inuētio ꝑcat ibidē
Chris ſe diſcipulis alienū oñdit vt inſtrueret ꝙ ꝛc̄.
Chriſtus hoc modo ſibi gl'iam corporis ꝓmeruit. (eodem. J codē.M
Chriſtus poſt reſurrectionē apparuit ꝑmo Petro inter viros. ꝛ tn̄ an̄ h̄ Marie mag. eodem. P
Chris poſt reſurrectionē apparēs diſcipulis dr ſteteſſe quare codē. Q
Chris ſtetit in medio diſcipuloꝝ q̄re ꝛ quō. Ibidē
Chris eſt noſter aduocatus Ibidem
Chris poſt reſurrectionē oſtendit ſigna ſue crucifixionis in membris quare. eodem.S
Chris oſtendit manꝰ ſpecialr̄ quare: et q̄truplices manus exhibuit. Ibidem
Chris cicatricem quare retinuerit tangit q̄nqꝫ cauſas codē. T
Chriſtus leo de tribu Juda. codē.V
Chris receſſit nō portatus ab angelis ſed ꝓpria virtute ꝛ angelis iubilantibꝫ. eodem.?
Crocea delicata ſunt ꝛ redolentia. ca.xiiij.O
Cruciatus triplex. ca.ix.B.2
Crucifigere chrīm ceperunt hora tertia linguis ſiē dicunt q̄dam. ca.xxiiij. Q
Crucis me cruciatū chriſti q̄a Ibidem
Crucifige crucifige eum: bis dicūt qr ꝛc̄. xxiij.E
Crucifixi veriſſime ſunt imitatōes q̄ ſolo amore crucifixi. eodem.L.2
Crucifixꝰ q̄ ſic eſt nihil carnalr̄ diligit ca.xiiij.?
Crucifixus dn̄s in medio latronū ponit tanq̄ȝ peior ca.xxiij.J
Crucifixi dn̄i de obſeruatione ꝑo incipit h̄. cod. K
Crucifixio iſta.ij. Reg.xxj.optie ꝑcata ē.ca.ix.L.2.
Crucifixionis chriſti figura ſerpēs eneus: de quo Nume.xxj. ca.xxiij. J
Crucifixoribꝫ chriſti pctā ꝙ ſint dimiſſa arguit et ſoluit. codē. R
Crudelitas voluntatis Judeoꝝ tāgit ca.xxiij. F
Crura duo q̄bꝫ domū redicur ſunt intellectus veritatis ꝛ affectus bonitatꝭ. ca.xv.E
Crux chri adoratur et veſtes ꝛ omne quod tetigit ideo ca.viij. N.2
Crux reficit fructu quem porta ligni vite: ꝛ crux viuificat vita quam portat ca.ix.?
Crux eſt arbor alta non deponenda codē. B.2
Extollit crucē ꝛ q̄ in terrā trahit notat Ibidē
Crux vniuſcuiuſqꝫ ꝓportionabilis eſt viribꝫ ꝛ ſtatui ſuo eodem. L.2
Crucem ambitioſi patiunt in qua pendent vt Abſalon. Ibidem
Crucis acceptio chriſto nos cōfigurat. ca.xiiij.?
Crucē tollere eſt exaltare in ſe chri paſſiōem. ibidē
Crucē baiulare debemꝰ in angaria ſiē Simō Cyreneus: nec ſicut latro: ſed ſicut chriſtꝰ ibidē
Crucis effectus eſt redemptio et gloria conſeq̄ns redemptiōem. Ibidem
Crucem debemꝰ baiulare vt toti in ea ſimus diſtēti et q̄ ſit diſtētio crucꝭ nota diligēter.ca.xiiij. B.2
Crucē hāc q̄libꝫ dꝫ facere ſuā: ꝛ quō dicat ſua.ibid
Crucem chrs baiulauit ſibi: et hoc ſapientia ordinauit ca.xxiij.F
Crucē ꝙ chrs ſolus ꝓ nobis portet non ſuffic̄: ſed oportet ꝙ nobis imponat eodem.G
Crux cōicata ē ad portādū Simoni hac h̄ cā. ibid

Crux tanti opprobrij fuit q̄ nullus Jude⁹ voluit eam attingere. Ibidem
Crucē dn̄i ſpōte portātes ſignificant̄ in chr̄o. ibidē
Crucem dn̄i in vita portātes ſil'es ſūt currui onu/
Crux in Paraſceue poſt triplicē (ſto feno. ibidē adorationē exhibet̄ oibus. eodē. N
Crucis figura de q̄ttuor lignis vel forte plibꝰ fuit cōpoſita. eodē. O
Crucis in pede ſex trabes dicunt̄ fuiſſe ꝛ ei⁹ ſtipes dr̄ fuiſſe de cypſſo. lignū ad qḋ brachia fuerunt extenſa fuit de palma. ꝛ quō fuit ad modum lr̄e Thau et de ei⁹ diſpoſitiōe ꝛ aliq̄s: vide Ibidē
Crux altare eſt ſup quod oblat⁹ eſt dn̄s
Cubitus eſt mēſura brachij p qḋ opa intelligunt̄
Cui⁹ non ſum dignus ſoluere corri/ (ca.xvj. S giā exponit̄ quattuor modis ca.iij. L
Culpabiles ſunt q̄ non querūt ca.xj. O.2
Cultores vinee chr̄i: vl' plati chr̄i vicarij. ca.xiij. F
Cult⁹ adhibendi duplex pmiſſio ponit̄. eodē. D
Cū eſſet in accubitu Cant.j. exponit̄ ca.j. L.3
Cum eſſet Jeſus fact⁹ annoꝝ xij expōit̄ ca.ij. N.2
Curas duas vgo de filio habuit cap.ij. D
Cura duplex eſt ſm Auguſtinū. ca.xij. E
Cura paſtoralis vocat̄ quare: vide ca.xij. ꝛ
Cura paſtoralis qn̄ gentiliter viuentibꝰ porrigit̄: tūc verbū dei tradit̄ ꝛc̄. ca.xviij. T
Curas ꝛ dignitates qui hodie ſuſcipiunt ſic faci/ unt ꝛc̄. ca.xx. T
Curantes vbiq̄ dr̄ Lu.ix. in q̄ notat̄ q̄ cure ſacra/ mentoꝝ nullus morbo obſiſtit niſi aliqs ponat obicem ſpūſcō. ca.ix. J
Curari nō valet q̄ medico n̄ oñdit vulnera. ca.xvij
Curaſſe dn̄m aliquē i lecto n̄ legit̄. viij. T (M
Curationē ſubitā q̄ ē ſup natura tāgit ca viij. O.2
Curioſis ſemp ſe ſubtrahit dn̄s et exhibuit ſe de/ uotis ca.ix. L
Curioſitas inq̄eta ſedere neſcit q̄ deſcendo ca.xij. B
Curioſitas in veſtitu rep̄hendit̄ ca.xvj. N
Curret vehementiſſime ille. ca.xx. D
Cuſtodire verbū papit̄ ex tribꝰ. ca.xj. ꝛ.2
Cuſtos ſui eſt q̄ ſapiē ꝛc̄. ca.x. J.2
Alia fomitem lūboꝝ fecit. ca.xij. U
D Damaſc⁹ poc⁹ ſanguis interp̄tat̄. ca.x. M.2
Dānat de⁹ nullū niſi pctis ſuis i finē deuo lutis. ca.xiij. B
Dānationis future ſignū eſt hoc ca.xx. S
Dānatiōis maioꝝ hypocritaꝝ tres cauſe. ca.xx. R
Dānatiōis Pilati iuſta cā eſt hec ca.xxiij. F
Damnat⁹ diues q̄ oēs vellet eē damnatos argu itur ꝛ ſoluit̄. ca.xvj. Z
Dānati q̄ n̄ dbeāt educi arguit̄ ꝛ ſoluit̄. ca.xxiij. J
Dānati q̄ educi iubent̄ cauſe ponunt̄ Ibidē
Dandū eſt pauperibꝰ qbꝰ. ca.xviij. N
Dare ſi nō poſſum⁹: tn̄ mutuare ad tpꝰ poſſum⁹
Dare elemoſynam. ca.xij. R (ca.vj. X
Datur qḋ gratis exhibet̄ libere ꝛ libenter ſine im/ properatione ca.xviij. N
Dauid nominat̄ in annunciatione xp̄i ſex. ca.j. C.2
Dauid manu fortis interp̄tat̄ Ibidē
Dauid pctōr fuit adulter ꝛc̄. Ibidem
Dauid neceſſitat⁹ hoc fecit ꝛ cum diſpenſatione ſa cerdotis ca.vj. B
Dauid etiā ſtatura puſillus erat ca.xix. L
Deambulauit dn̄s ad auraꝫ poſt meridiē vt dicit̄ Gen.iij. qn̄ dr̄ redemptiōe preuaricatiōis cogita/
Debem⁹ pncipaliter oleū miſcē (tur. ca.x. N.2 et tritici refectionis ca.xvj. E
Debiles ſunt virtutibꝰ deſtituti et iſti ſunt ca.xiiij. X
Debitores ſum⁹ ex omiſſo ꝛ cōmiſſo. ca.xj. T
Debitores ſum⁹ deo Nota quō ca.xvj. D
Debitor centū cadoꝝ q̄s ſit Ibidem
Debitum mai⁹ eſt corruptio virtutis q̄ꝫ corruptio operis ca.vij. ꝛ
Debita dicunt̄ peccata quia p ipſis debitores effi cimur deo ca.xj. T
Debitū tpis multū ſm Anſelmū Ibidem
Debitū cōmiſſi q̄d ſit ꝛ quō debem⁹ aliq̄d ſpūi de/ bitum ibidem
Debitū charitatis nunq̄ꝫ eſt dimittendū. eodē. U
Debitū pncipale ē in mēſura tritici ꝛ olei. ca.xvj. D
Debitū h̄ miſter debet diſcrete requirere ibidem
Debiti q̄ntam ptem aufert dn̄s: reliq̄s q̄ttuor i pe nitente requirens: vide eodē. E
Decalogi pfectio ſignificat̄ p centenariū. ca.xx. P
Decem in ſenſibus eſt terre vigor. ca.viij. J
Decem ſunt illuminationes ibidē
Decem modi ꝛ ad inſtructionem ꝓpoſiti et decem lumina rōnis. Ibidem
Decem ſunt in hoīe ſm aīam motiuā Ibidē
Decem ꝛ octo anni qbꝰ mlier infirmabatur quid ſignificent. ca.xiij. J
Decēmilia habet q̄ pfectionē decalogi ducit i qua/ drangulum v̄tutum cardinaliū Nota hanc re/ ductionem. ca.xiiij. B.2
Decem ſunt in hoīe in q̄ mandata dei ſūt multipli canda ſcꝫ ꝛc̄. Ibidem
Decē mnas vꝫ cuilibet dederit vl' vnā vni ꝛc̄. ca.
Decē mnas quare dicit̄. eodē S. (xix. P
Decepti delectabilibꝰ ſepe redeūt ad cor. ca.xiij. T
Decertant paſtores ꝛ religioſi q̄s coꝝ ſendū pctō/ ris cadauer ꝛc̄. ca.xvij. Z
Decimā quandā Judei apud ſe colligebāt quam pſdic̄ ꝛ aduenis miſtrabāt. ca.ix. F
Decima ſoluit̄ quare: ꝛ quō eſt hoīs ſoluere deci/ mam ca.xviij. D
Decimas nō ſoluere in hoc pctō dn̄s dicit ſe affli/ gi: et quō phariſe⁹ decimas ſoluit: vide Ibidem
Decim⁹ ordo eſt hoīm iō homīs eſt decimā ſolue/ re ca.xviij. D
Declinare dr̄ dicus qn̄: vide ca.ix. O
Declinabat dn̄s fiducialiter ad domuꝫ Marthe: Marie: ꝛ Lazari ca.x. Q.2
Declinauit dn̄s ad Zacheum: aliq̄s publicanis di
Decor regni cōſiſtit in corona (miſſis. ca.xix. R purpura: phibula: ſceptro: et throno ca.xj. O
Decor regi⁹ et regalis ſacerdotij qn̄ ſit ca.xvj. N
Decus nature aufert etas ꝛc̄. ca.xviij. Z
Decus facta eſt oculoꝝ lūinoſitas. Ibidem
Dedit ſe nobis de⁹ in medicamētū: in cibū: in re/ fugiū: in redēptiōis pciū: et in laboris pmiū. ca.
Dedit⁹ ꝯtēplatiōe altiſſim⁹ deducit̄. vij. O (j. B.4
Deductio de lege veteri ad nouā ſilis ē ei q̄ fit ſaci/ ētijs doctrinalibꝰ. ca.v. Z
Defectio: non ab etate: ſed a paſſione ſm Philoſ

ſophum ca.xv.L
Deffectus triplex in ope: ⁊ ſiliter triplex defect⁹ vir/tutis: vide ca.xvij.J
Defenſio illa inutilis eſſet ṽbo p̄dicādo. ca.ix.E
Defenſionis chr̄i capiēdi modus tāgit̄ ca.ij.E.2
Deformitates duas hn̄t in peccādo q̄ ſcriptura vel ſare debent ex officio ca.xij.M.2
Defunguntur aliq̄ nō finalē ſniam accipiēdo.ca.viij.
Degenerant a tali filiatione illi a q̄bꝫ nō p/cedunt niſi mala (X.2 ca.xj.F
Degenerāt ab hac imagine: vide q̄.ca.xj.E.et vide ibidem quō degener fili⁹ fit alienus.
Deitas exhibens ſe fruitioni ſctōꝝ eſt ſicut fluui⁹ exiens de paradiſo. ca.xxiij.P
Dele me de libro in quo me ſcpſiſti quō intelligit̄: vide ca.x.T
Delectabiliū in ſenſu ſingula pbare eſt iuga boū probare. ca.xiiij.T
Delectabilibꝫ q̄ decipiunt̄ ſepe redeūt ad cor.ibidē
Delectationes ſolent hoies ad laudes ſuas in elationem more pauonū offerre. ca.j.Y.2
Delectatio nihil hn̄s ſupfluū: ē āmirabil'.eod.V.3
Delectationē altiſſimā faciūt tria: et tria faciunt eā firmā: et puras faciunt duo. Ibidem
Delectationes in manu dei exiſtentes qs diminuet
Delicata q̄ dicunt paupibꝫ nō eſſe dāda cōfundunt̄ ab hoc loco. (ceret.ca.xiiij.O ca.xiiij.J
Delicata paupibꝫ non ſunt cōtinue porrigenda ne aſſueſcant. Ibidem
Delicata paupibus qn̄qꝫ ſūt exhibēda ca.xvj.Q
Delicata non debere dari paupibꝫ error quorūdā cōtra quem ⁊c̄. ca.xix.J
Delitias vel claritatē veſtiū quō petere liceret: cum cū ipe dn̄s i futuꝝ panē petere n̄ docet. ca.xj.R
Delitie non decent pauperem. ca.xvj.Q
Delitie anie in conſolatōibꝫ paradiſus dicunt̄.ca.
Demonū aſtutia eſt p̄mo cor ſcſcitari (xxiij.P ca.j.S
Demones odientes nos mouēt quadruplicia bel/
Demon ⁊ demonū differūt ſm (la.eodē.E.4 Remigium. ca.iiij.L
Demones accipi in malā ſignificationē quomō in vſum venit Ibidem
Demō totū hoiem imūdū efficit q̄ ad oēs ei⁹ ptes
Demones chr̄s compeſcuit in hu/ (Ibidē. ius rei ſignificationē eodem.V
Demon dr̄ exire qn̄ ceſſat a vexatione Ibidē
Demō ſm aliq̄s ſufficiēs iniq̄tas iterp̄tat̄: et quō ſunt ſeptem noia demonū p̄cedentia ſeptē vicia capitalia. vide ca.viij.D
Demones in ſigno: nō in veritate ſciebant chriſtū eſſe filium dei. eodē.B.2
Demonū hic⁹ miſer ⁊ miſerabilis eſt. eodē.B.2
Demon p legionē non rn̄det q̄ſtiōi ſed q̄rēti. ⁊ quō demones interioribus poſſidebant iſtum homi nem. et pl'a alia de poſſeſſiōe demonū. eodē.E.2
Demon quare non rogabat vt p̄mitteret̄ in oues vel boues eodem.F.2
Demō in greco ſonat ſciētē ⁊ intelligētē ca.x.Q
Demon q̄tuor nocumēta intulit: in rōne: viſu: auditu: loquela ca.xj.F.2
Demon per p̄ſentiam eſt cauſa periculi: et p abſen/tiam cauſa ſalutis. eodem.H.2
Demon ſepeliuit diuitem ideo. ca.xvi.T
Demoniac⁹ iſte ſcat dementem concupiſcentiā et furorē irrōnalem ⁊ phātaſiam puerſam in pec/catore ca.viij.D.2
Demoniacus ille ſignat eos q̄rū pctā ſunt ⁊ cōtra gratiam: ⁊ cōtra rōnem hūanā: ⁊ ꝯ naturā.ibið
Demoniac⁹ a legione liberat⁹ q̄ fact⁹ eſt euāgeliſta mirum eſt. eodē.J.2
Demoniaca nocumēta multipliciter nocēt.ca.ix.B
Demoniaci h⁹ miſerie multiplicꝫ effect⁹.eodē.R.2
Demonū hoc dicitur imundū formalr̄ ⁊ effectiue
Demonū ſufficiens iniquitas interp̄/ (ca.iiij.T tur ca.xi.F.2
Demonſtratio noſtre ſalutꝫ fit p ⁊c̄. In plo.A
Denarius in deſcptiōe orbis q̄d ſcet ca.ij.L
Denari⁹ dr̄ a decē q: vnus valuit decē vſuales.ca.
Denarij duo: ſunt duo teſtamenta ima/ (vij.? gine ſummi regꝫ impſſi vel ⁊c̄. ca.x.R.2
Denarius valebat decē numos. ca.xx.J
Denarius q̄libet de triginta valebat decem vſua/les argenteos. ca.xxij.A
Denudari ſum⁹ a veſtitu hui⁹ mundi. xiiij.A.2
Deorſum tēdit q̄ cor ſuū grauat p pcām ca.x.H.2
Depoſuit potentes de ſede exponit̄ ca.j.P.3
Depcatio eſt in amouendis malis ca.j.R
Depcatio in q̄ notant̄ duo.ſcꝫ modus: ⁊ petitio.ca.
Depcatio q̄ ē de malo futuro qō iā im/minet p cauſam (viij.L.2 ca.xj.L
Deridebāt chrīm p̄ncipes ſacerdotū. ca.xxiij.M
Deridet̄ chr̄s qn̄ verbū veritatis tradit̄ in manus falſoꝝ ſacerdotū. ca.xviij.T
Deridentes dn̄m peccabant. ca.viij.Y.2
Deriſio hec diſpenſatoria eſt quia ca.viij.Y.2
Deſcende in domuꝫ figuli ⁊ ibi audies verba mea Hiere.xviij. exponit̄ ca.xix.F
Deſcenſus ad inferos articulus fidei eſt quē nō licet dubitare. arguit̄ ⁊ ſoluit̄ ca.viij.R
Deſcenſus eſt in pcām inclinatio ca.x.H.2
Deſcribēdo pplm Dauid peccauit: ſed nō ceſar Auguſtus. ca.ij.B
Deſcribi mundū fecit ceſar Auguſt⁹ Ibidem
Deſcptiōis mundi modus notatur Ibidē
Deſcriptio p̄ma dr̄ ibi p̄ma: exponit̄ q̄druplr̄.eoð
Deſcptio generalis q̄ ſit: notat̄ Ibidē (L
Deſcptio p̄ma a Syria ⁊ a Judea incipit propter duas cauſas eodem.D
Deſerit dn̄s multos ſctōs diligentia exterorum cuſtodie ca.xv.D
Deſertū in q̄ chr̄s tēptat⁹ eſt inter hieriſm ⁊ hiericho
Deſertū hoc eſt p̄tinēs bethſaide: hoc eſt domus pecoris (ca.iiij.D ca.ix.M
Deſertū iſtud vicinū fuit Tyberiadi. ſed fuit de iuriſdictione bethſaide. Ibidem
Deſertū ſcat locū vberem paſcuis: et eſt qn̄qꝫ vita virtutis ⁊ cōtemplatiōis: et eſt in religione: ⁊ eſt vbi nō eſt mūdi frequentia. ca.xv.D
Deſiderabilitas ad vidēdū chrīm etiā ab inimicis tā/
Deſiderabilis q̄ntū ē iſte q̄ etiā ab ini (git̄ ca.ix.L micꝫ deſiderat̄ videri ibidē
Deſideriū qō eſt cum delectatione ſm doctrinam moralē tribꝫ p̄ficit̄. ca.viij.J

Deſideriū tātū hꝫ deꝰ vt īretīꝰ ad btitudinē ipſiꝰ
Deſiderio quō chriſtus deſiderauit (ca.xj.D.2
manducare paſca. ca.xxij.G
Deſideriū Petri in memoria habere deberet q̄ chrī
ſacramēto cōtiat ca.codē.D
Deſideriū maiꝰ ad ſequendū habuit Petrꝰ q̄ꝫ vi
res. Jbidem
Deſignauit iſtos cōuerſatōe ſcitatꝫ ca.x.B
Deſpectionis nota eſt cum dicunt Nonne h eſt fi
lius fabri. ca.iiij.D
Deſperandū nō eſt de ſalute docet chrūs ca.xviij.Q
Deſtructionē hieruſalē dñs voluit p̄cedere hec q̄
Deterguntꝰ ꝛ lauantꝰ altaria in die ce (re.ca.xj.F
ne quare ca.xxij.R
Detinendus eſt dñs ſic cum vita tēdit ad veſperū
Deuoluitꝰ peccator ad ſummū fi (ca.xxiiij.N
nem qn̄ nota bene ca.xiij.B
Deuoti audientes chrīm tria attendebant ca.v.A
Deuote chriſto fuerunt multe perſone de hieruſa
lem ca.xxiij.D
Deuotio charitatis feſtinare facit. ca.xij.F
Deuotiōis vnguentū p̄paretꝰ ex conſideratōe diui
ne bonitatis ca.xxiiij.B
Deus q̄le nomen ſit ſ'm Damaſcenū ca.j.D
Deus dat bona alta:altiora:et altiſſima.ca.j.Q.2
Deus plꝰ q̄ꝫ oia pōt vt ita dicatꝰ. codē.B.3
Deus ꝛ hō debuit ꝛ potuit pro nobis ſatiſfacere.
Deus quomodo ꝑ vginem hea (codem.E.3
tam reſpexit codē.ca.R.3
Deꝰ eſt diſcutiēs legis obſeruatōes. codē.B.4
Deꝰ miſericors eſt metaphorice. ca.j.N.3
Deꝰ vt iuraret ad Abrahā oportunū fuit. cod.G.4
Deo homie facto angeli iuxta hoies ſtantes legū
tur tanq̄ꝫ cōciues. ca.ij.M
Deus miſericors eſt:imitemur eū vt filios ipſius
nos eſſe p̄bemus ca.vj.ꝛ
Deus audiendus eſt cū deſiderio. exaudiēdus cū
obedientia ca.ix.O.2
Deus h nomē dicit tria ſ'm q̄ a trib' deriuari dr.ca.
Deū nihil odire pōt ca.xvj.D (x.B.2
Deo abomiabile ē qđ hoib' altū eſt codem.R
Deꝰ cōtrariꝰ eſt noiatꝫ in mūdo. codem.M
Deꝰ pater quō nō homo a natura aſſūpta ſed a p
prietate ca.xx.L
Deo ſeruiendū eſſe ꝑ rgalib' dixerūt Eſſa. cod.R
Deꝰ non eſt mortuoꝝ:ſed viuentiū. codē.N
Deꝰ glificatꝰ maxie in hoc q̄ hō pctm̄ ſuū recogno
Da ſermones ad memoriā re (ſcit.ca.xxij.V
uocare ſummū eſt. ca.xxiij.E
Dextera ꝑtinet ad ſalutē:ſiniſtra ad ꝯdēnādos.ca.
Dexterā auriculā q̄ amputauit in figu (j.D
ra fuit q̄ ſcꝫ ca.xxij.E.2
Diabolus ſ'm ſcatiōnē q̄d dicatꝰ. ca.iiij.B
Diabolus nouerat dei filium in mundū venturuꝫ
ꝑ quid notatꝰ codem.L
Diabolus dubitauit Jeſum filiū dei eſſe. Jbidē
Diabolus tentans:facile:modeſtū: rōnabile vide
tur pſuadere. Jbidem
Diabolus nō portauit Jeſum ſed p̄ceſſit codē.D
Diabolus tāgit aſtute ea q̄ mouēt cor etiā boni ho
minis. Jbidem
Diabolū adorāt nō corā q.ꝛ q̄ corā notatꝰ cod.E
Diabolꝰ dr aſpis:baſiliſcꝰ:leo:draco differentꝰ. co
Diabolus quō ſciuit chrīm deū.codē.V (dꝰ.F
Diabolus vitatē ſed coactā cōfitetꝰ.qꝛ ex ſua volū
tate nō loquitꝰ niſi mendacia. codē.ꝛ
Diaboli dixerūt:tu es filius dei:nō ſciētes: ſed ve
hementer opināntes Jbidem
Diabolꝰ decor ſum fluens interp̄tatꝰ. ca.viij.D
Diabolus dr volucris codem.L
Diabolꝰ in tētatōib' facit vt ſcorpio:ꝛ dr inimicꝰ.
Diabolꝰ dr fur ꝛ la ro qn̄.ca.x.G.2. (ca.x.G
Diabolus q̄ non ſit cū deo:patet.qꝛ ꝛc.ca.xj. L.ij
Diabolꝰ q̄ eſt diuiſione pr̄ diſpgit vide quō. ibidē
Diabolus ꝑ ꝯſenſum ingreditꝰ. codē.N.2
Diabolus tanto peior q̄nto eſt ad agēdū ſagacior.
Diabolus nulli ſugeſt:ſed hō ſum (codem.E.3
mittit ſe diabolo ca.xvj.D
Diabolo nullus adheret. Jbidē
Dicit Maria Tria ca.j.D.3
Dicebantꝰ de paruulo hec ca.ij.F.2
Dicꝫ hti Ambroſij ſepe inueniuntꝰ immixta dicta
Ambroſij adopti.et ſunt freq̄ntꝰ heretica.ca.v.X
Dictū eſt hoc nob ad oēm ꝯſolationē. ca.ix.E.2
Dictū Petri fuit diſſimile opi qn̄ non vigilauit cū
dño. ca.xxij.L.2
Diei nouiſſime noticiā nemo hꝫ niſi deꝰ. c.xvij.O
Dies bonoꝝ ſunt clarſſores in gratia ca.j.E
Dies improꝝ ſunt inanes ꝛ vacui. codē.T.iij
Dies octo circūciſionis moralizantꝰ codem.V.3
Dies feſti referuntꝰ ad decem codē.L.4
Dies Marie iplet ſūt vt pareret quō ca.ij.D
Dies octo q̄b' circūcidit intrās religionē. codeꝫ.X
Dies feſti ꝯſūmantꝰ trib' ſacrificijs:orōnib': ꝛ bñ
dictione ſacerdotū. codē.D.2
Dies ſolemnes incipiebant luna decimaq̄nta.ibiđ
Dies iudicij dr dies ire. ca.iij.F
Dies feriati ad hoc indicti ſunt ca.iiij.J
Dies dñica q̄re dr ſolis.ſecunda lune.tertia mar
tis ꝛc. ca.vj.B
Dies hūanꝰ q̄s ſit:et q̄s dies dñica. codem.P
Dies declinare dr qn̄. ca.ix.O
Dies octo ſunt octo mētis illuſtratōes.codē.G.2
Dies hi duo ſunt: actiuoꝝ ꝛ cōtēplatiuoꝝ q̄ſi due
illuminationes codem.Q.2
Dies altera ſamaritani noſtri veri cuſtodis chriſti
eſt altera lux etꝰ ca.x.R.2
Dies iudicij iniq̄ꝝ eſt qn̄ ſnia datꝰ de eis.ca.xij.L
Dies hec tertia:eſt dies glorificatiōis. codē.ꝛ
Dies p̄ma:ſcđa:ꝛ tertia chrī q̄ fuerunt:vide ibideꝫ.
et multa alia de die ibidem
Die iſto illuſtrabitꝰ q̄cq̄d mō dubiū eſt c.xvij.P
Dies hec deſiderata eſt a ſcis:et arguitꝰ q̄ nō.ibiđ
Dies hec illūinabit ad vitatē fidei p̄dicare. ibidē
Dies illa q̄ ad anguſtiā terroꝝ dr eſſe tenebrarum
Dies aduentꝰ chrī dicatꝰ ſua quia ab eo ſta (ibidē
tuta. codem.Q
Dies ille dicuntꝰ Noe quare. Jbidem
Die tertia reſurgere cōueniēs fuit chrō iō. ca.xviij.
Dies illi aperient oculos luce iuſti (T
tie quos ꝛc. ca.xxj.J
Diē iudicij q̄ndecim ſigna p̄cedunt. codem.N
Dies feſtꝰ azymoꝝ ē q̄ntadecima lune. ca.xxij.B
Dies ꝑemptoria nō ē ꝯſolatōis eſt hec. ca.xxiij.L

Difficilis videbat̃ illis ꝓparatio, ca.xiiij.O
Difficile eſt edificium dñi q̃re eodem.D.2
Diffidentie ſalutis argumentum:et eſt iſta diffidẽ
tia pietate admixta. ca.viij.S.2
Digit⁹ dei vocat̃ ꝑſpicua ſcti ſpũs demõſtratio. ca.
Digit⁹ Lazari nõ dr̃ hic qui pars eſt (ij.z.2
manus. ca.xvj.X
Digitus qui eſt gr̃a ſpũſſcti tres ſtructuras hʒ.ibid.
Digiti tres q̃bꝰ de⁹ appẽdit molẽ terre q̃ ſint nota-
tur. ca.xj.E
Dignitate adepta ꝑcipitãt multi Jeſum in ſuꝑci-
Dignitates z diuitias capi- (lio. cap.iiij.R
endi quanta ſit cecitas vide ca.ix.F
Dignũ eſt ſeruire deo. ca.j.J.4
Dilectionẽ oſtẽdit poſt pcti dimiſſionẽ. ca.vij.L.2
Dilectionis ꝑceptũ quõ ponit̃ Deutero.vj.Mat-
thei.xxij.z Lu.x.vide ca.x.L.2
Diligendi ꝑcepta in q̃druplici ordĩe. ca.vj.R
Diligẽtia dñi in ꝑdicando notat̃ ca.viij.S
Diligentia q̃rẽdi drachmã eſt in diſcuſſiõe ꝯſciaꝝ
peccatoꝝ. ca.xv.H
Diligere inimicos eſſe cõtra naturaꝫ arguit̃ multi-
pliciter et ſoluit̃ ca.vj.R
Diligere quid ſit. ca.x.B.2
Diligere deũ non poteſt creatura ſᷓm valorẽ rei di
lecte. ca.x.L.2
Diligere deũ ex toto corde ſᷓm Auguſtinũ qd ſit.et
quare addit̃:tuo.vide ibidem.
Diliges ꝑcipiendo dicit̃ in futuro notans perſeue
rantiã. eodẽ.L.2
Diliges ꝓximũ tuũ ſicut teipm̃. Sicut: ibi nõ no-
tat q̃ntitatẽ:ſed ſĩilitudinẽ in forma z fine.ibidẽ.
Diligit̃ amic⁹ in deo z ꝓpter deũ:inimic⁹ ad deum
cõuertendo diligitur. Jbidẽ
Diligit ꝓpᷓ hec ſeptẽ q̃cq̃d carnalr̃ diligit̃.ca.xiiij.z
Dilexit chr̃s Joannẽ ceterꝭ familiari⁹ ca.ij.B 2
Dilexit chr̃s montẽ oliueti ꝓpter myſteriuꝫ olei.ca.
Diluuium venit.ca.xvij.S. (xxj.B.2
Dimidiũ vocat q̃cq̃d vltra neceſſitatẽ eſt.ca.xix.J
Dimidiũ bonoꝝ dicit Zache⁹ q̃re Jbidem
Diminutio dñi cã eſt nr̃e ꝯſũmatiõis.xviij. V
Dimiſſionis eius:a quo demonia exierunt: cauſe
tres. ca.viij.J.2
Dimiſit inanes:dicit.et nõ:fecit inanes:iõ. ca.j.O.3
Dimittẽdo z donãdo delinq̃ntibꝰ charitas ẽ dul-
cior:cor diligẽs apꝰ deũ audaci⁹:affect⁹ deo ſi-
milior zc̃.vide ca.vj.B.2
Dimittit ſolus de⁹ q̃ttuor q̃ ſũt i pctõ. ca.v.T
Dimittit de⁹ dimitteñ culpã z reuocat antiquam
culpã ſuꝑ nõ dimittentẽ ca.vj.B.2
Dimittere offẽſam eſt ſcintillã ignis expuere. Vin-
dictã exigere eſt ignẽ ſufflare. Jbidem.
Dimittit̃ min⁹ q̃ min⁹ diligit nõ intelligit̃ q̃ntũ ad
ipſi⁹ macule vl̃ reat⁹ dimiſſionẽ. ca.vij.L.2
Dimitte nobis debita nr̃a eſt petitio ꝑma de amo
tione mali:et notant̃ tria. ca.xj.T
Dimittit deus gratiꝭ z totũ. Jbidem
Dimittat q̃libet alteri ꝑ ſe z nõ induct⁹. eodem. V
Dimittunt̃ pctã venialia q̃bꝰ remedijs:vide diligẽ
Dimittunt̃ pctã añ ꝯfeſſionẽ in (ter. ca.xviij.H
cõtritiõe z volũtate obediendi ca.xvij M
Dionyſius quid dixerit de eclipſi ſolis in paſſio-
ne domini:vide ca.xxiij.O
Dipondi⁹ eſt pondus duoꝝ aſſium xij.E
Directio docentiꝭ ad audientẽ multũ facit ad impꝛẽſ
ſionẽ ſermonis. xiiij.z
Diſce i cãtico Bñdict⁹ dñs vbi ſit vt⁹ zc̃.ca.j.O.4
Diſcere a ſacerdotibꝰ debem⁹ exẽplo marie.ca.ij.V
Diſcedere iubet dñs a ſe illos in quibꝰ nihil de ſuo
cognoſcit ca.xiij.X
Diſcedere ab eo qui vbiq; eſt nullus põt arguit̃ et
ſoluitur. Jbidem
Diſceſſus angeli a Maria qd ſit. vide ca.j.D.3
Diſceſſus a ſũmo bono qd patiat̃. Jbidem
Diſciplina chr̃i exigit q̃nq; q̃bꝰ carnalis affect⁹ cõ-
trariatur. ca.xiiij.ꝯ
Diſcipuli eſt ſeq donec aſſequat̃ doctrinaꝫ magi-
ſtri. Jn ꝑfatione.K
Diſcipuli Joãnis in hac parte ſe repꝛehẽſibiles red
diderunt ca.v.Y
Diſcipulus q̃ eſt diſciplinis imbutus ca.vj.F
Diſcipulũ faciũt q̃ttuor ſᷓm Chryſoſtomũ. ibidẽ
Diſcipulus in cõtẽplatiuis ſepe melioꝛ eſt mgr̃o.
Diſcipuli Joannis ſeq̃bant̃ dñm (eodẽ.L.2
ꝓpter curioſitatẽ videndi miraculũ. ca.vij.J
Diſcipuli Joannis nõ ꝓhibebant̃ accedere ipm̃ in
carcere exiſtentẽ. Jbidem.
Diſcipulos cõuocat Joannes quare z ꝓpter quid
facit has q̃ſtiones eis fieri z nõ ſibyꝑſi.eodẽ.K
Diſcipuli Joãnis aliq̃diu fuerũt cũ dño:et habe
bant aliq̃s notos de diſcipulis dñi. eodeꝫ.L
Diſcipuli cognoſcunt̃ a q̃ttuoꝛ. ca.viij.R
Diſcipuli abierunt in ciuitatẽ vt cibos emerent cũ
inter ſamaritanos eſſet Jeſus ca.ix.F
Diſcipul⁹ chr̃i q̃ nõ eſt: miniſteriũ in ꝓplum dei nõ
debet accipere. ca.eodem.V
Diſcipulos aſſumpſit chr̃s q̃re: z quõ interroga-
uit eos q̃ ſit opinio hoim̃ de ſeipſo: vide eodẽ.Y
Diſcipuloꝝ inſtructio in executione prãtis ponit̃
Diſcipulus quẽ inuitat ad ſequen- (eodẽ.D.3.
dũ dñs Lu ix.a q̃buſdã dr̃ fuiſſe Philipp⁹.co-
Diſcipli ſeptuagintaduo quõ ſignificẽt (dẽ.B.3.
fidẽ trinitatiꝭ demõſtrat̃ pulcre ca.x B
Diſcipl'oꝝ vn⁹ dixit: Doce nos orare ca.xj.B
Diſcipulus chr̃i eẽ nõ põt:vide qui ca.xiiij.ꝯ.
Diſcipulus chr̃i quõ efficerẽt q̃ eũ in doctrina non
imitat̃ eodem.B.2
Diſcipulus in doctrina imitat̃ magr̃m in quattu-
Diſcipuli rogãt ꝓ ſyrophenuiſſa z incre- (or.ibidẽ
pant offerentes paruulos q̃re. ca.xviij.R
Diſcipuli et alij q̃dẽ ſtupefacti ex vbis dñi q̃ſiue-
runt. eodẽ.O
Diſcipuli quare nõ intellexerũt reuelationẽ paſſio-
nis ponunt̃ tres cauſe.eodẽ P
Diſcipuli q̃s miſit ad adducendã aſinã z pullum
fuerũt Philipp⁹ z Petr⁹ ꝓbabilr̃ loq̃ndo.xix.B.2
Diſcipulos reddit cautos ab errore ſcribaꝝ.ca.xx.
Diſcipli q̃rebãt de loco ꝯueniẽti ſacro.xxij.E (O
Diſcipl'oꝝ itrouiũ in vbo dñi ad ꝯſcias hoim̃ ſᷓcat
Diſcipuloꝝ cõfortatio ꝯ mala mũdi:et (eodẽ.F
quõ eis nil defuit qñ miſſi fuerũt ſine ſacculo z pe
ra:vide Eodẽ.Z
Diſcipuli calciamẽtis ne vterent̃ prohibiti ſunt q̃-
re ſᷓm Hieronymũ Jbidem.

Diſcipuli dñi plerique galli dei fuerunt. eodē N.2
Diſcipli duo eūtes i Emaus q̄ fuerint. ca.xxiiij. G
Diſcipuli duo euntes in Emaus fabulabant: nō
q̄ fabulā dicerent: ſed ꝛc̄. eodē. N
Diſcipulos eūtes in Emaus aceſſis pauſſos q̄dā
falſe dicunt Ibidem
Diſcipuli duo euntes in Emaus Jeſum q̄re non
cognouerunt Ibidem
Diſcipulorum bonorum eſt ſp̄ tractare de doctrina ma
giſtri. eodem. J
Diſcipli dñi dicunt ſtulti q̄ſi ſtolidi et h̄ q̄ ꝛc̄. eodē
Diſcipuli arguunt de tarditate loq̄ndi in (M
bis que locuti ſunt p̄phete ꝓpter q̄d: vide Ibidē
Diſcipuli ſurgētes in Emaus regreſſi ſūt quō. co
Diſcipuli caſtos cibos habebant ſcdm (dem. P
et q̄s ſua arte lucrari poterāt eodē. U
Diſcipulorum regreſſionē in ciuitatē tangit eodē. ?
Diſcipuli reuertebant poſt aſcenſionē dñi ꝛ lauda
bant ꝛ bñdicebant deū q̄ differēter. vide Ibidē
Diſcors erat intellect⁹ diſcipulorum ab intellectu my
Diſcubit⁹ eſt ſtramētū in q̄ q̄e (ſterij. ca.xviij. R
ſcit partim ſedendo: ꝑtim iacēdo. ca.v. X
Diſcubit⁹ eſt ſeſſio a femore ꝛc̄. ca.vij. S
Diſcubit⁹ facite ſicut boni miniſtri ca.ix. S
Diſcubitus in q̄bus diſcūbunt fideles ſunt gra
dus ordinis. Ibidem
Diſcubit⁹ ille eſt ſcdm ſedes ꝛ loca parata in glīa. ca.
Diſcūbentes ſimul in oibus nuptijs fi (xij. L.2
deles ſunt boni. ca.xiij. F
Diſcūbere noſtrū eſt in regno q̄ſcere ca.xij. L.2
Diſcubuerūt duodecim cū chřo: ꝛ ſeptuagintaduo
diſcubuerūt cū chřo in alia mēſa. ca.xxij. H
Diſcurrēs ꝑ domos: vanitates videt i domibus. ca.
Diſcuſſio ꝛ inueſtigatio aperiunt du (ix. G
bia ca.xvj. L
Diſpēſandum eſt cum ꝑſonis que fidem multum
edificare poſſunt ca.vj. A
Diſpēſandū in q̄bus ſit: vide diligēter eodē. B
Diſpēſandū eſt ſollicite. q̄ꝛ bona dñi ſunt que diſ
penſant ca.xij. H.2
Diſpenſatio eſt iuris relaxatio ꝓpter neceſſitatē vel
vtilitatē publicam facta ca.v. F
Diſpenſatio eſt relaxatio ob neceſſitatem cogētē vel
vtilitatem ꝓuocantē c.vj. B.
Diſpenſatio neutrā harum cauſarum hñs nō diſpenſa
tio: ſed diſſipatio eſt dicenda Ibidē
Diſpēſatio taliū illi nō debet cōmitti. ca.xvj. H
Diſpenſatiua ptās p̄pue eſt in tribus ca.vj. A
Diſpenſator q̄ dicat: et quō oportet diſpenſatorē
tria habere. ca.xij. F.2
Diſpenſatores q̄ nō a deo ſed ab errore hoim ꝯſti
tuunt ſcdm ỽitatē non habent poteſtatem in bo
nis dñi eodem. N.2
Diſpēſator diſcret⁹ ſic debet facere ca.xvj. D
Diſpēſator diſcret⁹ moderari debet q̄cq̄d eſt vltra
vires ꝛc̄. Ibidem
Diſꝑgit diabol⁹ q̄ diuiſionis pr̄ eſt: vide ca.xj. L.2
Diſplicent deo ſic viſa ca.xvj. R
Diſpoſitor nr̄ ꝛ ordinator officiorum eccl̄ie eſt veriſſi
me ille q̄ ꝓmiſſus eſt in lege ca.vij. R
Diſpoſitio hui⁹ infirmi nocat moralr̄. ca.viij. N.2
Diſpoſitionē crucis videt deſcribere aplūs ad Ephe
ſios: et ſignificat ꝛc̄. ca.xxiij. D
Diſpoſuit chřs nobis regnū quō: vide ca.xxij. X
Diſſimulat iudiciū q̄n adhuc ſani ꝛ iuuenes ſum⁹.
Diſſimulatio adiutorij fuit diſpē (ca.xiij. G.2
ſatoria vt ꝛc̄. ca.viij. X
Diſtenſio crucis eſt noſtri ad chriſtum ſcdm virtutē
extenſio. ca.xiiij. A.2
Diſtorti in moribus in oibus bonis ſūt īfeſti. ca.iij. L
Diſtribuit ordinate: nō oibus oia cōmiſit chřs. ca.ix
Diſtributio ꝑ generibus ſingulorum ꝛ nō ꝑ ſingu (U
lis generum vocat accōmoda In p̄fatiōe. R
Diſtributio tpaliū ꝑtinet ad iudicē ſpūalē: ſed ꝛc̄.
Diuerſitas corum q̄bus p̄dicandū eſt no (ca.xij. N
tatur ca.viij. B
Diuerſitates ex fundo malo ponit tres. eodem. N
Diuerſoriū in q̄ chřs nat⁹ ē q̄le fuerit: vide ca.ij. J
Diuertēdū eſt ad diuerſorium in q̄ cenat chřs. ca.
Diuites duplices ſcꝫ ſeculi ꝛ in ſpūali (xxij. F
bus ſola oſtentatione ca.j. O.2
Diues idolatra eſt. et quō in diuitijs ſūt tria. et di
uitū tria iudicia: vide ibidem
Diues ois iniqu⁹ vel heres iniq̄. ca.vj. N
Diuitibus talibus ve eſt ꝓpter tria: et quō ſubiacēt ma
ledictiōi eo q̄ irridere ſolēt paupes ꝛc̄. vide ibidē
Diuiti purpurato q̄d ꝓfuit ſolēnis tuba. c.ix. N.3
Diuites eccl̄iaſtici notent qō dicat ca.x. O
Diues ille cōmendat in duobus ca.xvj. B
Diuitē epulonē q̄dam doctores dicunt nobilibus
donis intellect⁹ fuiſſe p̄ditū ca.xvj. M
Diues epulo nō noiat: et tñ paup Lazarus noiat
q̄tuor rōnibus Ibidem
Diuites ignoti ſunt deo. et quō multi diuites lau
dantur. Ibidem
Diues fuiſſe in ſpūalibus dicit ipſe epulo de q̄bus ſu
ꝑbiuit: et q̄d ipſe ſignificet. vide ibidem
Diuites multos videm⁹ in eccleſia de ſua iuſticia
p̄ſumentes Ibidem
Diues p̄latus iſta debet h̄re eodem. N
Diues purpuratus nūc eſt in infernū ſepeliendus
vide quando. Ibidem
Diues mittit ad miſericordiā pauꝑis eodē. O
Diues epulo q̄ diſſimilis fuit ꝛc̄. eodem. P
Diuitū ꝓuerbiū q̄n maledicūt pauꝑibus. et quō ipſi
reputāt paupes oi vituꝑio dignos: vide eod. Q
Diues epulo ꝛ paup Lazar⁹ q̄ ſint ſpūalr̄ exponit
Diuites p̄lati dicūt illud. Ibidem (eodē. R
Diues ille ꝑfecte mortu⁹ fuit q̄ triplici morte. co
Diues in exrema erit indigētia: et quō cū (dē. X
ſepeliuit demon. vide ibidem
Diuitibus ſepulturā eligētibus q̄d dicāt religioſi: vide
Diues mortu⁹: eſt ipſe p̄lat⁹. Ibidem (ibidē
Diues vidit ſpecialr̄ Lazarum ꝛ Abraam: ꝛ Lazarū
in ſinu Abrae ſotū: quare. eodem. U
Diuitis petitionē eſſe incōuenientē attēde: et q̄re re
frigerari petat cū tñ ꝛc̄. et quō libenter grām dei
habuiſſet nō ingrātū grā dei eſt: vide eodem. X
Diues epulo q̄ fecit bona: hec remūeratiōe tpali re
Diues epulo q̄ ñ potuerit rogare (capit. eodē. Y
ꝑ fratribus arguit ꝛ ſoluit eodem. Z
Diues damnat⁹ q̄ vellet oēs eſſe dānatos arguit
Diues epulo timuit ne ex p̄ſentia fratrum (ibidē.
carnalis affect⁹ plus torq̄ret. Ibidē

Diuite ſocij in culpa erūt futuri ſocij in pena. ibid
Diuitē dānatū nihil habuiſſe gr̄e ex h inuit. eod. z
Diues taliter ꝙ intret in regnū celoꝝ obuiat diui
na iuſticia ca. xviij. P
Diuitē difficilius intrare in regnū q̄ʒ camelū ꝓbat
Diues habet duo pōdera: nocat Ibidē (ibidē
Diues manens in amore diuitiaꝝ: ad amorē vul⸗
nerū chr̄i non venit. Ibidē
Diues aut iniquus eſt: aut heres iniq. ca. xix. B
Diues erat Zacheus vtroqʒ mō, quia ſcʒ iniqu⁹ fu
it: et iniq adq̄ſiuit. Ibidē
Diuitie tria habent in ſe ca. j. Q. 3
Diuitie quō adq̄rant̄ cū labore zc. vide ca. v. J
Diuitie ſūt ſtipites ſpineꝗ aculeiſ arcūpoſite. ca.
Diuitijs q ceteris p̄fulgent dignitate am (viij. L
plioꝝ demonū inſtiaunt̄ frequenter. eodē. B. 2
Diuitiaꝝ mod⁹ qs ſit nota ꝟbū Senece ca. xij. M
Diuitie ꝙ non ſint ipedimētū vite arguit̄ eodē. J
Diuitiaꝝ abundantia ſicut multos impedit: ita et
nimia paupertas. Ibidem
Diuitie retente a regno cōſeq̄ndo impediūt. et quō
multi extollunt̄ de diuitijs: vide ca. xvj. M
Diuitie facili⁹ relinquunt̄ q̄ʒ amor diuitiaꝝ. z quō
filij diuitiaꝝ ſint ꝓprij diuitiarum. et q̄ʒ ꝑiculoſe
ſint diuitie: vide ca. xviij. O
Diuitie ꝙ an̄ mortē dimittant̄ ꝯſiliū dat Eodē P
Diuitie regni dei in hac ꝑfectiōe ꝯſiſtūt ca. xix. S
Diuitiaꝝ quicquid eſt in celo: in decem generibus
continet̄ eodem. V
Diuitias z dignitates capiendi q̄nta ſit cecitas no
Diuidentes veſtimēta chriſti miſe⸗ (ta ca. xx. F
runt ſortem. ca. xxiij. L
Diuiſio ſecūde ptis euāgelij Luce ponit̄ ca. x. B
Diuiſio tot⁹ capituli vndecimi ꝑpulcra ponit̄ ca.
Diuiſio fuit cauſa deſtructionis regni Ale⸗ (xj. B
xandri macedonis. ca. xj. J. 2
Diuiſio ab vno ſꝑ eſt cauſa ſciſſure ca. xij. D
Diuiſio iſta tripliciter intelligit̄. eodem. L. 2
Diuortiū vt facere poſſent phariſei ſꝑ q̄rebant oc⸗
caſiones ca. xvj. L
Dixit dn̄s h qꝛ phariſei oia ꝟbiſſe ad lucꝝ. xvj. H
Docentis eſt ſedere in cathedra ca. iiij. M
Docentis directio ad audiētē multū facit ad imp̄ſ⸗
ſionem ſermonis ca. xiiij. z
Docens erat Jeſus in templo ca. xxj. S
Doctoꝝ cetū preſignauit Joſeph ca. ij. T
Doctores dicunt̄: vide ca. eod. Q. 2
Doctor eligat ꝓuatū ad hoc ordinatū ca. iiij. J
Doctoris publici ad pedes ſedeāt. Ibidem
Doctori z plato z p̄dicatori ſūt q̄tuor neceſſaria.
Doctor eſt miſter cui dn̄s reddidit li⸗ (eodē. R
brū reſeruandū eodem. N
Doctoꝝ lingua fruſtra laborat niſi int⁹ ſit gratia
ſaluatoris ca. v. H
Doctor public⁹ oīs ad talē locū libent̄ accedit. ca.
Doctor ecc̄laſtic⁹ dʒ ſe demonſtrare vt lu (vij. B
men ca. xj. L. 3
Doctorē debere eē ſimplicē ſm itētionē. eodē. D. 3
Doctor dr̄ paradet⁹. ca. xij. H
Doctores z gubernatores debēt eſſe ſiles huic pa
trifamilias. eodem. D. 2
Doctor gentiū quiuit in has vias. ca. xiiij. v
Doctores hūiles videmus ex parua ſcientia z elo
quentia multū facere fructū ca. xix. T
Doctrina ſana eſt in ſolis apl̄is In p̄fatōe. L
Doctrina reducit̄ puſillū a terra tripl̄r. ca. v. F
Doctrine bone ad pfectionē q̄tuor exigunt̄. ca. vij. B
Doctrine mod⁹ quē debēt hic diſcipli tāgit̄. ca. viij
Doctrine euāgelice ꝟcat̄ ꝑ q̄nqʒ panes. ix. V. (F
Doctrina hec ſalutaris qua diſcipuli petūt diſcipli
nam orōnis ca. xj. B
Doctrina chr̄i lumē qđ ad gentes eſt deriuanduʒ
Doctrine modus facilioꝛ ru (oſtendit Eodē. L. 3
dibus hic eſt: vide. ca. xiij. N
Doctrine in vbere aſcēdit ignorās. ca. xiiij. L. 2
Doctrine locus eſt templū ca. ix. B
Doctrine hui⁹ exēplū ponit chr̄s ſapīm. ca. xxj. V
Doctur⁹ oēs dn̄s in mundū venerat ca. xiij. J
Docet ſpūſſcūs p̄cace ſic īnolēdinarī⁹. ca. j. M. 4
Docuit nos chr̄s tacere vſqʒ in tp̄s ca. ij. P
Docere plimū p̄ſumunt q m̄ exēplo chr̄i boꝝ nihil
obſuāt. z quō docere volēs dʒ obſuare ſex: vide
Docere p̄ſumētes anteq̄ʒ p̄ncipiū fa⸗ (ca. iiij. J
ant arguit chr̄s eodem. K
Docet regnū dei ſex ca. ix. N
Docemur nos ꝙ in mōtē meditatiōis ſpūal̄ trāſ⸗
figuratiōis reuoluere debemus eodē. J. 2
Docet dn̄s pfectiōis viā ꝑ metaphorā arātꝭ. codeʒ
Docet orare diſcipulos chr̄s. ca. xj. L. (J. 3.
Docentia chr̄o meruerūt q veſtigia ei⁹ ſecuti ſt̄. xij. B
Docuit Jeſus vt nr̄a ſꝑ i tuto collocarē⁹. xvij. D
Docet nos chr̄s ꝑ patiētiā paſſionū accipe pacem.
Docet nos chr̄s vt oia dirigam⁹ (ca. xviij. S
ſm ſcp̄turas. eodē. T
Docuit nos chr̄s in die bonis opib⁹ z p̄dicatōi inſi⸗
ſtere: nocte aūt ꝯtēplatiōi z orōni. ca. xxj. S
Docet nos chr̄s ſua actōe ad tēplū feſtinare. ca. xx
Docuit chr̄s ꝑ hoc ꝙ ſtetit in medio diſci⸗ (F. 2
puloꝝ: vide quid ca. xxiiij. Q
Documentū eſt hūilitatis ca. xiiij. E
Doloſus machinatiōib⁹ ſuis oia trāſgredit̄. xiij. Z
Dominantes vitā demerent̄. ca. xvj. L
Dn̄ari cupit emēs villā z inde ſupbit. ca. xiiij. Q
Dn̄ationes inceſſanter appetim⁹ ca. j. J. 3
Dn̄atū interdicit dn̄s oib⁹ vocatꝭ ad cenā ſuā. ca.
Dn̄s cit⁹ apparet in deuotiōe mentis q̄ʒ (xiiij. Q
corporis exercitatione ca. j. D
Dn̄s q̄le nomē ſit ſm Dionyſiū: vide eodē. O
Dn̄s tecū: dicit angelus ſalutādo Mariā. et non:
Deus tecū: q̄re. et quō dn̄s dr̄ tria eod. H. 2
Dn̄s eleuat nos de ſtatu in quē cecidimus. et quō
ditat nr̄am paupertatē: vide Ibidem
Dn̄s dr̄ eſſe cū ꝟgine pl⁹ q̄ʒ cū alijs. et qđ ſit dn̄m
eſſe cum Maria. et quō dn̄s nobiſcū ſit q̄n qꝛ
in nobis: vide eodem. D. 2
Dn̄s dedit nob̄ exēplū vt nō dedignemur eē ſubie
cti etiā his q nobis inferiores ſunt. ibideʒ
Dn̄s cōcedit ꝟgini ex dignitate duas principalita
tes Ibidem
Dn̄i ꝓprietates due ponunt̄ eodē. J. 3
Dn̄s eſt ponēs legem. eodē B. 4
Dn̄s eſt ille ſm Ariſto. vide eodem. J. 4
Dn̄s nunq̄ʒ riſit ſed fleuit ciuitatꝭ inſane exultati
onem ca. vj. P

Dñs aliqñ vocat. Aliqñ ſine vocatiōe vt paup re-
  cipit. Aliqñ pcipit ſe recipi. Aliqñ mittit nūcios
  ex fiducia ad ꝑparandum ca.vj.z
Dñm marꝫ z terre ſe eſſe cbr̄s notat in h. ca.viij.y
Dñs ſtatim receſſit venientibꝰ aplis ca.ix.M
Dñs nō dignat hīe aliquē ſequentē niſi qui ſpon-
  te vult. ca. codē.z
Dñs ſi aſcendat nos illūinat. ſi deſcendat nos cu-
  (rat.codē.Q.2
Dñi in ꝑtāte eſt quēlibet in ordi-
  ne ſui gradū collocare ca.x.B
Dñs oim ꝑfectoꝝ z pulcroꝝ z bonoꝝ ꝑfectā z oi-
  modā dicit poſſeſſionē ca.codē.E
Dñs dicit tria que ponunt in cuꝰ definitiōe data a
  Dionyſio codem.B.2
Dñi in defendēdo.aduocati in patrocinādo.medi-
  ci in curādo faciūt ſic. ca.codē.D.2
Dñs deambulauit ad aurā poſt meridiē Gen.iij.
  qñ de redēptiōe ꝑuaricatōis cogitauit. cod. N.2
Dñs loculos habuit z ꝑuiſores expēſaꝝ.ca.xij.J
Dñs diſcedere iubet a ſe illos in quibꝰ nihil de ſuo
  cognoſcat ca. xiij.X
Dñs quō eſt colūba:turtur: aqla:gallina: pelica-
  nus:nocticorax:paſſer: notat codem.Z
Dñs vēit ad nos duplicato nūero. ca.xiij.G.2
Dñs dixit hoc qꝛ pharīſei oia cōuertūt ad lucꝝ.ca.
  (xv).G
Dñi duo quō ſint de contrariis domi-
  nijs:pulcre oſtendit codem.D
Dñs rñdendo de mandatꝭ nullā fecit mētionē de
  mandatꝭ ordināte in deū:qre. ca.xviij.M
Dñi diminutio cā eſt nr̄e cōſūmatiōis ca.xviij.U
Dñs venit in mundū ad qd:vide codem.X
Dñs qrendus eſt quō:vide xx.B
Dñi domū clerici z religioſi hodie fecerunt domū
  negociatiōis tpalis codem.Q
Dñs redit tripl'r:mētaliter:tpal'r:eternal'r.cod. R
Dñs qntū amet lucꝝ aiaꝝ:in hoc patet codē.T
Dñi ſui honorē iſte diligit q hūc ad ꝑceptū cuꝰ mul-
  tiplicari ſtudet Ibidem
Dñs in aſino ſedit in q nemo ꝑus:qre codē.B.2
Dñs opam cuius deſiderat.dicit abſolute: dñs. nō
  noſter:qre. codē.B.2
Dñs fleuit nos i ſeipo tribꝰ modis ca.codē.D.2
Dñs in fine teſtamenti ſui cōcluſit fidē in autorita-
  te Dauid ca.xx.R
Dñs corpꝰ ſuū vltimo dedit diſcipulis poſt cenā:
  cuius qttuor rōnes ponunt a patribꝰ. ca.xxij.L
Dñs naſcit in diuerſorio z cenat in diuerſorio. co-
  (dē.F
Dñs credit eſſe in tribꝰ ſm tria que ſūt in
  ipſo. codem.D
Dñs cū ſeueritate coercet ſubditos. codē.T
Dñs Petꝝ reſpicit quo oculo:et ꝑbat q nō cor-
  (porali.cod.J.2
Dñs maieſtatꝭ ſuſtinuit hec oia
  quare. codem.R.2
Dominꝰ elegit hoc genus illuſiōis. ca.xxiij.L
Dñm poſuerūt iudei in medio tanqȝ peiorē.cod.J
Dñs adiungit ſe loqntibꝰ de bonis. ca.xxiiij.G
Dominꝰ quō cognitꝰ fuit z Cleophe z alij. tangit
  (codem.N
Dominꝰ detinendus eſt ſic dū vi-
  ta tendit ad veſpꝫ Ibidem
Dñs panē fregit in Emaus:vide qlit codē.O
Domus vocat aliqñ genꝰ vt domꝰ Arō.ca.j.L.2
Domꝰ dei patꝭ eſt vterꝰ ꝟginis codem.Z.2

Domꝰ ſimonis facit domū obedientie. ca.G.Y
Domꝰ in q habitat Jeſus doces eſt ſacra ſcriptura
  (ca.v.S
Domꝰ tres edificat cbr̄s.ca.vj.J.2.
Domus q eſt eccleſia cōſtruit ex lignis et lapidibꝰ
  ſcꝫ hominibꝰ z virtutibꝰ Ibidem
Domū diabolus non edificat ſed potius deſtruit.
  (codē.K.2
Domus hec ſpūaliter ſignificat con-
  ſcientiam ca.vij U
Domꝰ ſimonis eſt ſynagoga. Ibidem
Domꝰ eſt habitatio aialis z hois. ca.viij.B.2
Domos penetrātes iſtabiles ſūt z vanitati z cōcu-
  piſcentie ſeruiētes ca.x.L
Domꝰ dei eſt ꝟgo btā ca.x.N.2
Domꝰ cōmoditas reqrit cenaculū:menſam:lectū:
  et cellā:et candelabrum codem. P.2
Domꝰ cōmoditates reperiunt oēs in btā ꝟgie.ibidē
Domū ꝟgis ꝑparauerūt due ſorores.ſ.actiua vita z
  contēplatiua codem. Q
Domus quā ſapia cbr̄s ſibi edificauit ſeptē colu-
  (mne ca.xj. P.2.
Domꝰ corpis domꝰ lutea
  eſt et de facili ſuffodit ca.xij.D.2
Domꝰ tunc impletur qꝛ mānſiones parate ſm nu-
  merꝝ ꝑdeſtinatoꝝ cōplete demōſtrant.ca.xiiij.Z
Domus hec eſt domus cōſcientie quā totā opor-
  tet euertere. ca.xv.D
Domus prouidentia multiplicat ſm facultates
  (agri.ca.xvij.Y
Domus Zacheı fuit fauꝰ dia-
  boli ca.xix.G.
Domꝰ dei facta ē:eliminata ſpurcicia codē.L
Domus dei z ſanctoꝝ. Nota hū q habeat. Ibidē
Domꝰ magne ſunt he officine. Ibidem.
Domus illiꝰ paſtophoria heu hodie ſunt diruta
  (Ibidem
Domus hec eſt quadruplex in edifi-
  cij diſpoſitiōe codem.M
Domus hec gaudet patrono cbr̄o dño: matrona
  regina celi. Ibidem
Domꝰ hec figurā crucis habet:et quō habeat fun-
  damentū aplicam fidem: vide ibidē
Domū fulcire in vita qd ſit: vide Ibidē
Domꝰ hec cōſecrat qbꝰ et quomō inungit oleo mi-
  ſericordie diuine Ibidem
Domꝰ hec ſaluat fugientes ad ſe codem.N
Domū dñi clerici et religioſi hodie fecerūt domū
  negociatiōis tpalis. codē.Q
Domꝰ ꝑfecta qnqꝫ reqrit ꝑſonas. codē.X
Domos viduaꝝ ſcribe deuorant ca.xx.R
Domꝰ Cleophe dr̄ fuiſſe in Emaus ad quā ibant
  Lucas z Cleophas. ca.xxiiij.G.z idē hī cod.J
  et etiam codem.N
Donatꝰ regnū dei dixit eſſe in aphrica. ca.xvij.O
Donec reddas nouiſſimū minutū notat quō ex-
  ponit donec. ca.xij.T.2
Donū eſt adiutoriū ꝟtutū ca.j.F.2
Dona lꝫ ſint ſeptem: vna tamē eſt ratio adiutoriū
  virtutum. Ibidem
Dona in duodecim computant z quō ſint duode-
  cim lapides qui radiant in veſtimento ſacerdo-
  tis Ibidem
Donū ꝟtutis adiuuans ē vt chryſopaſſus.ibidem
Dona dat deꝰ alta:altiora:et altiſſima. codē.Q.2
Donum ꝑmū qd dat homini ex reſpectu ad lumē
  ſui cognitio eſt. ca.vij.T

Doni huius efficaciā tangit ca.ix.B
Donis naturalib⁹ abutētib⁹ nō ſūt digni nomie.ca.
Donū intellect⁹ minuit̄ ⁊ debetat̄ ꝑ in⸗ (xvj.N
ertiā ⁊ deſtruit̄ ꝑ obliuionē ca.xx.Z
Dona dei quō auferunt̄ ⁊ ꝑdunt̄ oſtendit̄ ꝑ ſimile
de plantis Ibidem
Dormiēdū nō eſt inſtāte aduerſario ca.xxij.L.2
Dormitiōis chri cā fuit laſſitudo ca.viij.T
Dormitio chri in naui ſignat dormitiōez mort⁹ in
cruce. Ibidem
Dorix interptat̄ medicamētū generatōis.ca.j.H.4
Dorcs corꝑis glificati fcant̄ ꝑ oleū. ca.xx.B.2
Drachma pōdus eſt in q̄ numiſmatꝫ imago eſt im
preſſa. ca.xv.H
Drachma eſt hō fact⁹ ad ſiſitudinē ⁊ imaginē dī
Drachme he decē q̄ ſint ⁊ qd e⁹ (uinā ibidē
ꝑditio: vide Ibidem
Dualitas pncipiū alteritatꝫ eſt. ca.xvj.D
Dubia ꝑiunt diſcuſſio ⁊ inueſtigatio ca.xvj.L
Dubius dr̄ q̄ſi duuius. hoc eſt: q̄ via ambulet ne⸗
Dubius ignorat qd agere de (ſcius.ca.xj.M
beat in cōputando ca.xx.S
Dubitat Petrus de his q̄ ꝑtinent ad tanti aduen
tus ꝑparationē ca.xij.E.2
Ducendo ⁊ tenendo manū itinerātꝫ in via huius
vite pſeruat a tentatiōis caſu ca.xj.X
Ducere brutum ad aq̄s eſt op⁹ ſeruile. ca.xiij.M
Ductor in appetibilib⁹ eſt ꝯcupia. in ꝑuerſ opib⁹ ē
freq̄nt̄ diabol⁹. in bonis grē ſol⁹ ductor ē deus.
Duct⁹ fuit Jeſus de domo Anne ad (ca.xj.X
domū Caiphe. ca.xxij.D.2
Dulcedo ſpūs q̄ verba concepit. ca.v.B
Dulcius facere nihil poſſum⁹ ca.xiij.M
Duodenarij ſunt duo teſtamenta imagine ſummi
regis impſſa ca.x.R.2
Duos filios habuit gemine dilectionis vinculo in
deo ⁊ inter ſe colligandos ca.xv.I
Duo filij diuiſi ſunt in rōnales ⁊ irrōnales. Ibidē
Duo dñi quō ſint de contrarijs dominijs: pulcre
oſtenditur ca.xvj.D
Duo in lecto vno lr̄aliter ſignificāt mrīmonialr̄ cō
iunctos: Allegorice cōtēplatiuos. ca.xvij.X
Duo ſemꝑ ſunt q̄ ad orationē vadūt: et hoc ſigni⸗
ficatum eſt ca.xviij D
Duo nutriūt cōiter hoīes. ſcꝫ panis ⁊ vinū. xxij.I
Duodenari⁹ nūer⁹ apl'oꝝ figurat⁹ ē. vide ca.ix.B
Duodecim aplī diſcubuerūt cū chro. ⁊ ſeptuagin⸗
taduo diſcubuerūt in alia menſa ca.xxij.H
Dux noſter in arborib⁹ ramis tollēs cruce pceſſit
certatum: igit̄ ⁊ nos ⁊c̄. ca.ix.?
Duxerunt Judei Jeſū pmo ad Annā.ca.xxij H.2
Brius a bria dr. ca xij.R.2
e Ecce aduerbium notat ad omne bonū pm
ptitudinem ca.ij.B.2
Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ do paupib⁹: in hoc ſe⸗
ptem notant̄. ca.xix.I
Eccleſiam ſic deſponſauit ſibi chrs ca.j.T.2
Eccl'ia vno cereo cōſueuit vti in pfeſtꝫ ante euāge⸗
lium. et in feſtis duob⁹: ideo ca.j.L.4
Eccleſie decoris qd eſt qd nō inueniat̄ in Maria.
Eccl'ie ſtatū ſignat Maria.codē. ⁊ (ca.ij.T
Eccleſiaꝝ oīm tria fundamenta. ca.iiij.H
Eccl'ia dr congregatio ⁊ illa eſt rōnaliū. codē.D
Eccl'ias a q̄b⁹ nutrimēta accepimus verbi dei pdi
catione frequentare debemus eodem.I
Eccleſia clamat ꝯ eos q̄ recipiūt fruct⁹ ⁊ ei non ſer
uiunt. eodem.I
Eccleſie pn̄tis cōſtructionē in capite tāgit Lucas
in quinqꝫ penes q̄nqꝫ q̄ ſūt in capitꝫ officio. ca.
Eccl'ia hierl'm terreſtrꝫ dſcēdit a celeſti. ibid (v.B
Eccl'ia militās ſilis eſt naui in figura: in vita nau⸗
te: in tranſitu ⁊ in pceſſu vſus. eodem.D
Eccleſia eſt vnā nauis q̄liter. eodem.E
Eccleſie ⁊ religionis de naui tales ſunt eliminan⸗
Eccl'ie ſuffragia multos impe⸗ (di.ca.viij.V
trans ſuſcitari eodem.V.2
Eccl'ie tunc non erant ad quas turbe verbū audi⸗
entes confluerent ca.ix.H
Eccleſiarū bona non ſunt condenda in auarorū
marſupijs. et quō plati ſūt cuſtodes ⁊ erogato⸗
res taliū bonoꝝ: vide codē.P
Eccl'iaꝝ in facultatib⁹ nullū hꝫ ius ille. ca.x.R
Eccleſiaꝝ que ſunt ſic efficiunt̄ noſtra. Ibidem
Eccleſia verbum vocat̄ eodem.S.2
Eccleſie in tecta aſcēdere eſt ad publicū alte pdica⸗
tionis cōcurrere ca.xij.L
Eccleſia plantata eſt in quo loco: vide ca.xiij.E
Eccleſia vtiliter radicata eſt in ſacramentꝫ ⁊ doctri
na ꝓphetaꝝ in quibus inutiliter ſynagoga ante
ſtetit codē.H
Eccleſiaꝝ redditus q̄ ſunt vltra ſuſtentationē ho⸗
neſtaꝝ pſonaꝝ ⁊c̄. vide ca.xvj.D
Eccleſie pſecutiones q̄tuor: vide ca.xvij.P
Eccl'ia habet figuram crucis. ca.xix.M
Eccleſie parietes in altū ſurgētes ſunt merita ſpei.
Eccl'ie deſtructōis future ſignū ē.ca.xxj.E (Ibid
Eccl'ia ſumit corp⁹ chri ore ieiuno q̄re: cum tn̄ chri
ſtus poſt cenā dedit ca.xxij.L
Eccleſiā in pncipio in charitate ⁊ hūilitate fūdari
oportuit ⁊ nō in faſtu regali. cap. codē.V
Eccl'ia iam fundata nō poſſet ſic gubernari. ibidē
Eccl'iaſtic⁹ ordo quē dñs ſuſcepit miſtrare. iiij.I
Eccl'iaſticoꝝ bonoꝝ plati ſunt cuſtodes ⁊ erogato
Eclipſes lunares apd oēs ſunt (res. ca.ix.P
vno mō. ſed differūt in horis ca.ij.D
Eclipſ in paſſione dñi quō nō fuit ſm nature curſū
oſtendit̄ ca.xxiij.Q
Edēdo peccat̄ ſex modis vt dr Greg. ca.xvij.S
Edicto pmulgato a Cyrino ſtatim ibāt vt pfiterē⸗
Edificat̄ alit̄ edificiū ſpūale: alit̄ (tur ideo. ca.ij.E
corpale: vide ca.xiij.D.2
Edificationis ſolennitatē vidēs popul⁹ facil⁹ in⸗
clinat̄ ad ſupplicationes ca.xj.R.3
Edificare turrim eſt faſtigiū pfectōis cōſtruere.ca.
Edificiū ad hoc magna diligentia (xiiij.D.2
exigit. ca.xiiij.L.2
Edificiū dñi eſt difficile quare eodem.D.2
Edificij ſpūalis in tecto qs eſſe dicat̄: vide ca.xvij
Educi damnati q̄ iubentur. cauſe po⸗ (V
nuntur ca.xxiij.I
Eductio dñi figurata ē i eductiōe Abel. ca.xxiij.I
Eduxit dñs diſcipulos extra hieruſalē q̄ndo aſcē
dere volebat q̄re. ca.xxiiij.⁊
Effectus potentie brachij quinqꝫ ca.j.D.3

Effectus noīs Joannis duplex eodem.Z.3
Effectus triplex experimenti paſtoꝝ. ca.ij.P
Effectus huius purificationis q̄tidie plus ꝓficit
In die aūt iudicij ꝑficiet. ca.xij.Q.2
Effect⁹ paſſiōis chri q̄ ē illūinatio ponit ca.xxiij.U
Effectus diuerſos habet ſacramentū corporis et
ſanguis chri ca.xxij.P
Effect⁹ ꝓprius ſacramēti ſanguis notat eodē.R
Effert mortu⁹ moralizat q̄ ad aīam ꝛ corp⁹. vij.F
Efficax ablutiuū eſt ſanguis chri. ca.xxij.R
Efficiunt ſic noſtra q̄ ſunt eccleſiaꝝ. ca.x.R
Effraim viri ſpūalib⁹ ꝛc̄ quō dr vitula,ca.xiij.R
Effrata frugifer interp̄tat. ca.ij.B
Ego ſum via:veritas:ꝛ vita Joan.xiiij.expōit ca.
Ego diligētes me diligo Prouer.viij.ex- (ij.J
pōitur ca.vj.X
Egredimini filie hieruſalē ꝛ videte regē Cant.iij.
exponitur ca.j.R.3
Egreſſio Petri foras ſignificat oſtenſionē pcti p
confeſſionē ca.xxiij.J.2
Egreſſi ſunt apl'i a ſcīs ſuis:a ſcholis:ꝛ ab intimo
cōtemplatiōis ca.ix.J
Egreſſus Jſaac ad meditandū in agro myſticat
Eiectionē a tēplo dñs bis fecit.ca.xix.B.2 (ibidē
Eleaſar interp̄tat ſeparatio dñi.et ſignificat beatū a
miſeria ſeparatū ca.j.L.3
Eleaſari martyris verba hec ſunt ca.ix.z
Electi duodecim debēt habere duodecim electiōes
et vnus vnam ca.vj.B
Electiōis formā nouā circūſtant ca.vj.F
Electiōis cām in hūilitate fidei formate oſtēdit.ca.
Elemoſyna ſemen eſt ꝛc̄.et quomō re- (xvij.D
dimit peccata:vide ca.iij.J
Elemoſyna q̄b⁹ danda eſt docet exemplo Joānis
elemoſynarij ca.vj.U
Elemoſyna eſt ſemen bonū qđ fert fructum centu-
plum. ca.viij.L
Elemoſynas aliorū pauperꝝ p̄ripe intēderet q̄ apō
eos vitro q̄ neceſſaria exhibēt perā portaret.c.ix.
Elemoſyna dicit ab eleoſes qđ eſt miſe- (F
ria. ca.xj.F.3
Elemoſynā nō ſꝑ poſſe fieri innuit ca.xiiij.B
Elemoſynā debere eſſe voluntariam ꝛ cum effectu
oſtendit Jbidem
Elemoſyne ꝛ bona eccleſijs diſtribuēda cōmiſſa ſi
nō diſtribuant ſunt debita dño nota ca.xvj.D
Elemoſyna eſt maxima reductio in viam manda-
torum ca.xvij.L
Elemoſyna eroget de labore adquiſitis:vide dili-
genter. ca.xix.J
Eleuatio virtutis eſt p tres gradus ca.ix.D.2
Eliezer deus me⁹ adiutor interp̄tat. ca.xix.F
Eligendus plus eſt bon⁹ q̄ꝫ malus:melior q̄ꝫ bo-
nus: optim⁹ q̄ꝫ melior in eccl'iaſticis dignitati- (bus.ca.vj.B
Eligere eſt duob⁹ vel pluribꝰ ꝓpo-
ſitis vnum alijs p̄poṅare. ca.vj.B
Eliſabeth eſt dei mei ſaturitas: vel deus me⁹ cog-
nouit. ca.j.L
Eliſabeth q̄re occultabat ſe q̄nqꝫ mēſib⁹ eodē.X
Eliſabeth opprobriū ſterilitatis apud hoīes ſuſti-
nuit:ſed non apud deum Jbidē
Eliſabeth cōmendat eodē.L.3
Eliſabeth concipiens filiū mirabile idō eodē.D.3
Eliſabeth impletū eſt tēpus. eodē.Z.3
Eloquiū chriſti q̄ꝫ dulce fuerit attendendum eſt ex
hoc ca.ix.D
Emaus p̄mo fuit metropolis inſignis paleſtine
et quō poſtea nicopolis eſt appellata:vide.xxiiij.
Emolliuit Maria herū ꝛ a duricia flexit ad (B
iram ca.x.D.2
Emorroiſſa dicit ab emor qđ ē ſanguis ꝛc̄.ca. viij
Emulatur ad hoc actiu⁹ vt ſua emula- (M.2
tio tendat ad edificationē eccl'ie. ca.x.Z.2
En ipſe ſtat poſt parietē ꝓſpiciēs p cancellos Cant-
ticoꝝ.ij.exponit. ca.j.R.3
Enauigant q̄ cū dño nauigant ca.viij.Z
Enoch ꝛ Heliā q̄dam ſe in Germania ꝓnūciaue-
runt. ca.xvij.Q
Entiū que fiunt q̄dam dicunt eſſe apud naturam
q̄dā apud deū:q̄dā in deo. ca.j.D.3
Epicurei dicunt voluptuoſi nō ꝛc̄. vj.D
Ep̄oꝝ de electione tractat ca.vj.E
Ep̄s nō debet eſſe q̄ verā ꝛ ſufficiētē fidem ñ habet
de chrō ca.ix.Y
Ep̄oꝝ examinationē de fide ꝛ confeſſiōe rōnē añq̄ꝫ
ordinent in ep̄os ab iſto loco traxit.ibidem pau-
lo ante.
Ep̄oꝝ forma ſic eſt in apl'is:ita forma pbroꝝ ſcd'i
ordinis eſt in ſeptu.ꝯ.ta.duob⁹ ca.x.A
Ep̄is adiunxit chrs viros ſecundi ordinis.hoc eſt
Ep̄oꝝ ordo eſt coꝝ q̄ medij inter (pbros.ibidē
deū ꝛ populū cōſtitūt eodē.B
Ep̄s qꝛ ſacerdotes ordinat porrigēdo calicē cū pa-
ne ꝛ vino ex hoc inoleuit ca.xxij.D
Ep̄ali in throno ſedet q̄ tyrān⁹ ē ꝛc̄.vide ca.ix.X.2
Epiſtola canonica Jacobi p̄ma eſt inter ſeptē epi-
ſtolas canonicas ca.vj.H
Epule ſonant delitias ꝛ leticias:ꝛ qꝛ laute ꝛ ſtudi-
oſe p̄parent:vide ca.xvj.D
Epulant hoīes in magnis feſt'. ca.xiij.U
Epulari ad iucunditatē.manducare ē ad neċitatē.
Epulabat diues ille q̄tidie ſplēdide:vi- (ca.xv.R
de quō poterit eſſe corꝑal'r ꝛ ſpūal'r. ca.xvj.D
Epulant q̄dā q̄tidie ſplēdide ſpūali cōl'atiōe.ibidē
Epulatio feſtiuitatū nō ornat illū quē fida pietas
nō cōmendat ca.xiij.U
Epulatio ē iucūda refectio in bonis ꝓximi. xv.R
Eq̄les angelis erūt hoīes p⁹ reſurrectiōē:nota i q̄.
Eq̄ q̄b⁹ dñs iſidet ſūt hi.ca.j.O.3 (ca.xx.M
Eq̄taſſe dñm nō legit ſed bis aſinaſſe: vt dt beat⁹
Equū eſt ſuire deo.ca.j.J 4 (Bern.ca.vij.D
Equ⁹ aial ſupbū ſcat ſupbiā. ca.xix.L.2
Era minuta:duo minuta: ibi exponit adiectiue et
ſubſtātiue:et q̄d ſcet era:vide ca.xxj.B
Erectionē ad celū ſicut iumētū amiſerat. ca.xiij.J
Erectū nihil fuit ſup crucē. ca.xxiij.D
Erigere nō ſe poterit ad gl'iam altitudinis q̄ in ali-
q̄ ꝟtute deficit ca.xj.L
Erit qđ nunq̄ꝫ deerit ꝛ hoc erit eternū. ca.xix.U
Errat Petrus cum dicit tria facienda cum chriſt⁹
vnire venerat ca.ix.N.2
Error ē facit hereticꝰ qꝛ ignari ſunt idiote ca.ix.Z
Error Petri non eſt p̄ſumptionis ſed pietatis:ideo
ipſe nō redarguit eodē.N.2

Error iſte aploꝝ ſalutaris eſt eccle. eodem. X.2
Erroré iſtius chr̄s nó rep̄hendit q̄re ca.xxiiij. N.2
Error quorundã dicentiũ non debere dare delica-
ta pauperibus ca.xiij. J
Error gentilis redit in nihilũ qñ. eodem. B.2
Erubeſcentiã dei ⁊ erubeſcentiã ſermonũ dei tan-
Erubeſcere chr̄m eſt nature ho- (git.ca.ix.E.2
minis vt hó eſt ɔtrium. ca.ix.E.2
Erubeſcere nullus debet de deo ⁊ ſmoñ.ei⁹.ibidẽ.
Erudit infans Jeſus puritaté p̄eligere oblectamẽ
tis pcti ca.ij. P
Eruditionem ⁊ allocutioné coꝝ q̄ dñm ſecuti ſunt
tangit ca.xxiiij. D
Eſaie librũ ſibi tradi voluit dñs ideo ca. iiij. J
Eſaias p̄mus fuit inter ſedecim ꝓphetas. Jbidẽ
Eſaiã diuiſerũt illi ſerra lignea ca.xx.E
Eſſei dicebãt neq̄ ſpũm eſſe: neq̄ angelũ: neq̄ re-
ſurrectionem ca.xx.R
Eſtas tp̄s eſt maturitatis qñ: vide ca.xx. D
Eſtimant apl̄i ſe videre ſpũm cauſa fuit q2 ianuis
clauſis intrauit quõ ca.xxiiij. R
Eſtimatio iudiciũ eſt eſtimatiue v̄tutis ponderan
tis ſenſibilia p ea que ⁊c. Jbidẽ
Eſtimatores reꝝ mali ſunt q̄ ca.ij. H.3
Eſurientes impleuit bonis exponit ca.j. Q.3
Eſurientes triplices q̄s nunq̄ replet dñs. ibidẽ
Eſuries gratie: eucbariſtie: ſapientie: et cõſolatõis
ſpũſſancti. ca.j. Q.3
Et exultauit ſpũs me⁹ ⁊c.exponit ca.j. R.3
Et miſericordia ei⁹ ⁊c.exponit ca.j. N.3
Etas triceſimi anni apta eſt ad docendũ ca.iij. A
Eternitas vite huius cauſat ab eo quod nõ habet
contrarium. ca.x.B.2
Euangelium Luce dicit euangeliũ Pauli. in p̄fa-
Euangelia tam veroꝝ euangeliſtarũ (tione. D
Matthei et Marci q̄ pſeudoeuãgeliſtarũ qñ
euangeliũ Luce ſcripta. Jbidem
Euãgelia nõ recepta: vide Jbidẽ
Euangeliũ q̄ nũciãt: de euãgelio debẽt viuere. ca.x
Euangelium opertũ eſt nobis tribꝰ ope- (R
rimentis ca.xij.B
Euangeliſtaꝝ vnuſquiſq̄ deſcribẽdo depingit fa-
ciem in ꝓlogo. B
Euangeliſte quantũcũq̄ volent iungunt in ſacra
mentis ꝓfectis p chr̄m. Jbidem
Euangeliſte q̄cũq̄ ſcripſerũt de natiuitate ⁊ infan
tia ſaluatoris hec ab alijs didicerũt et precipue
a beata v̄gine
Euãgeliſta dicit Rñdens angelus dixit. et nõ ad-
dit: illi: quare Vide ca.j. ⁊.2
Euãgeliſte tales ſ̄cant p colũbã reuolanté ad ar-
cam eccleſie ca.x. J
Euangeliſta deſcribit mulieres p nomia ne videa-
tur fabula. ca.xxiiij. F
Euangelizare: p̄dicare: annũciare: docere differũt
Euãgelizare ẽ lumé ſpargere.eodẽ.? (ca.iiij. L
Euangelizant pauperes ſpũ ⁊ ad gradus eccleſiaſti
cos aduocantur ca. vij. L
Euanuit ab oculis diſcipuloꝝ dñs in Emaus: vi-
de quare ca.xxiiij. D
Eue fuit triplex ve. ca.j. E.2
Euge ſignificat h̄ affectũ gaudẽtis ⁊ letantis: ⁊ quõ
eſt ſignũ cordis: vide quõ. ca.xix.T
Euge aliqñ notat inſultatiões maloꝝ: aliqñ notat
ammiratioñé. Jbidẽ
Eucbariſtia nomẽ accepit que bona gr̃a interp̄ta-
tur. ca.xxiij. M
Eucbariſtia quõ habeat oẽs ſaporẽ nota. eodẽ. O
Eucbariſtia quẽ effectũ habuit in apl̄is. ibidẽ
Eucbariſtia multiplex in effectu: ſalutaris in gu-
ſtu: et ñ ꝯmittẽs venenũ ſceli i ꝯcipiẽtibꝰ ibidẽ
Eucbariſtie cena p̄cioſa ſup oẽm theſauꝝ ibidẽ
Eucbariſtie ſacramenta in forma veꝝ q̄libet dictio
opeꝛ ad tranſſubſtantiationé. ca.xxij. L
Eulogiũ ſalutatiõis p̄mittit chr̄s in cui⁹ ſignũ põ
tifex. ca.xxiiij. R
Eũdũ eſt poſt chr̄m ſicut oues poſt paſtoré ca.ix.?
Eundũ eſſe pri⁹ in celũ q̄ regnũ dei intraret ſignifi
Ex abundantia cordis os (cauit dñs.ca xix. O
quõ exponitur ca.vj. H.2
Ex p̄poſito ibi notat ordiné tp̄is ⁊ ñ macria.ca.xvj
Exactor iſte eſt diabolus.ca.xij. T.2. (R
Exaltari q̄ hũiliant ꝓbat p diuité purpuratũ: per
luciferu: p regem Tyri. ca.xiiij. F
Examinat ideo p̄ſbyter de ꝯuerſatione an dign⁹ ⁊
iuſtus ſit ca.x. A
Examinem⁹ ſp noſipſos ne aliq̄d ꝓditiõis in nob
inueniatur ca.xx. O
Exauditioné faciũt tria. ca.vij. L
Exaudit aliqñ aliqs p alio petens ſicut Stepha-
nus p Paulo. ca.ij. B.2
Exaudiunt p ſe ſcti ſp orantes Jbidem
Excepit Maria hilari⁹ dñm q̄ martha.ca.x. P.2
Exceptiõis iſtũ modũ ſpecialr̄ remũerãdũ figura-
Exceptio ẽ qñ oibꝰ exterioribꝰ cũ gau (uit.ca.ix. M
dio ad exteri⁹ occurrẽtibꝰ fit alicui⁹ dilecti ſuſce-
Excipe ſonat qñ affect⁹ interior co (ptio.x. O.2.
rus extra fundit. ca.ix. N
Exclamatio vocat ex̄p̄ſſa p̄ter ordinem vox ex affe-
Excludendi ſunt oẽs carnali af- (ctu.ca.viij. L.2
fectu cõiuncti ca.xiiij. H
Excludit ab eccl̄ia qñq̄ cõiunctiões ca.xiiij. H
Excõicati ⁊ ſciſmatici tales ſunt. ca.xiiij. Y
Excuſabãt ſe iſti adeo inſtãter vt ſp noui fuerĩt. ca
Excuſantiũ p̄mus venire ad nuptias (xiiij. Q
capite vicioꝝ ſupbia ſe p̄mũ fecit. ca.xiiij. Q
Excuſare eſt diminutioné culpe q̄rere p ſuffragia
Excuſari nõ petit q̄ vxoré dux- (alioꝝ. ca.xiiij. Q
it. vide cauſam q̄re. eodem. T
Excutit puluis in hoies tribꝰ modis ca.ix. H
Exẽplar quõ hũilitas habeat i deo ſic ⁊ fides oſtẽ
Exẽplũ accipiãt hinc ſucceſſores (dit.ca.ix. ⁊.2
Exẽplũ de Achab quem ſpiri- (aploꝝ.ca.vj B
tus mẽdacij ñ ꝯmiſit cogñſcere ſapm. ca.vj. Q
Exẽplũ de Nabuchodonoſor quẽ ligue adulato-
rũ ab hũano ſenſu auerterũt: ⁊ ẽ mutat⁹ i beſtiã
Exẽplũ dat nob dñs ne cõuerſioné no- (ibidẽ.
ſtram differam⁹. ca.xvij. S
Exẽplũ magi reſpicit i doctore q̄ v̄bũ. in p̄fa. J
Exẽpla p̄ſa ponunt vt bñfaciam⁹ inimicis nr̄is. co-
Exemplũ Auguſtini de hoc q̄ ciuis ꝓ- dẽ. Y
mittit in ciuitate. ca.vij. L
Exemplu3 dat chr̄s p̄latis q̄ aliqñ ab inferioribꝰ
req̄rant que de eis ſit fama. ca.ix. Y

Exempla tria dñs ambicioſis adhibuit. eodē. Z.2
Exempla illa de deo ſunt conueniēcia q̄uis imp̄fecta.. ca.x. Y
Exemplū habet oīs ſtatus in Maria. eodē. O.2
Exemplū ꝓpoſitum fuit peccatum ꝛ apud iudeos notum. ca.xij. K
Exēplo ſuo aliq̄n corrigit̄ q̄ ad alter⁹ exemplū nō corrigit̄ ſm̄ Ptolo. ca.xix. D
Exemplū in oib̄ Zacheus q̄re. eodem. J
Exemplo oſtendit̄ q̄ꝫ inſtanter chr̄s inſiſtit nr̄e ſaluti ca.xxij. S
Exēplū hui⁹ doctrine chr̄s ponit ſeipm̄. ca.xxij. V
Excecat⁹ Herodis ſtultū dñm reputauit q2 ſe non liberauit ꝑ ſigna ca.xxiij. L
Excandū eſt nobis a nobis ꝛ a noſtr̄ vt videam⁹ dñm Jeſum. ca.viij. H.2
Exigunt̄ q̄nq3 ad diſciplinā chr̄i q̄bꝫ carnalis affectus cōtrariat̄ ca.xiiij. J
Exigunt̄ tria ad fidem. ca.xvij. D
Exiſtimatio eſt cōceptio ex ſignis collecta. ca.iij. R
Exit⁹ ſacerdotis de tēplo q̄d ſignificet. vide ca.j. X
Exit⁹ demonis ponit̄ ꝛ tangunt̄ tria ca.iiij. X
Exitus de ciuitate ꝛ villis ſcat. vide ca.viij. H.2
Exiuit Jeſus de vtero: de domo: de ſepulcro: non ruptis ſignaculis. ca.ij. N
Exiuit doctor in has vias ca.xiiij. Y
Exorciſtar̄ ordo eſt cor̄ q̄ demones coerceant. ca.
Exhortādo diſcipl'os ad orādū chr̄s voluit (x. B iuēiri a ꝓditore vt magi̇ erubeſceret ca.xxij. D.2
Expaſſi ſum⁹ in cruce in amplitudie charitat̄ oēs amplecrantes ca.xiiij. B.2
Expectat̄ dñs cū honore ꝛ reuerentia ca.xij.2
Expectantiū dñm ſilitudo eſt in ſex. ca.xij.?
Expirauit dñs hora ſexta. ſcꝫ i meridie q̄re. ca.xxiij
Expoliationis chriſti figura eſt nudatio Joſeph. (O ca.xxiij. L
Exponit̄ iſtud non bene de filio ſm̄ carnem in celum pfectum. ca.xx. B
Expoſitionē optimā vide ſup̄ hoc: Et virtus altiſſimi obūbrabit. et eſt Origenis ca.j. B.3
Expoſitionē ꝑabole ponit ꝛ facit duo ca.viij. L
Expulſi de tēplo a Jeſu q̄re ſibi n̄ reſiſtebāt. ca.ix.
Extollentia hec vocis indiciū eſt magnifice laudis. (H.2 ca.xj. O.2
Extollunt̄ multi de diuitijs. ca.xvj. M
Extremū digiti aliq̄d eſt muner̄ ꝛ cōſolationū ſpiritus ſancti. ca.xvj. X
Extremū iudicij freq̄nter vocat̄ dies dñi. h̄ tn̄ vocat̄ nox q̄re: vide ca.xvij. X
Exultare ſonat motū corꝑis ex corde ꝓcedentē. ca. (j. F.3
Exultatio eſt redūdantia gaudij cordis in corꝑe ca.j. M
Exultare ſpūm eſt iucundari ſpūꝫ in tripudio cordis ca. eodē. R.3
Exultatio hec eſt refectio vite eterne. ca.x. V
Exurgens decōpoſiti q̄d notet. Vide ca.j. E.3
Exurrexit duobꝫ modis Maria. Ibidem
Ezechiel em excerebrauerūt. ca.xx. E
Abrahe fili⁹ dr̄ eſſe chr̄s ideo ca.ij. P.2
F Fabula compoſita eſt ex q̄bꝫ in p̄fatiōe E
Fabula ꝑ ſilitudinē dr̄ mēdoſus ſmo. ibidē
Fabula componit̄ ex myſtic̄ ꝛ mir̄ ca.xxiij. N
Facere nobis amicos quō debeam⁹ ca.xvj. F
Facere nihil vtilius poſſum⁹ ad ſctificationē recipiendi. ca.xxij. M
Facere nihil dulcius poſſumus. Ibidē
Faciens p̄mū verbū mentis: vide ca.j. D.3
Faciē deſcribit ſibi vnuſquiſq3 euangeliſtarū: vide quomō Mattheus depingit faciē hois: Marcus leonis: Lucas vituli: Joānes aquile. in ꝓlogo. B
Facies nr̄i bouis ſignificantur per duodecim boues ſuſtentātes mare eneū. eodē. B
Facies nr̄i ſaluatoris incompabiliter plus illuxit q̄ꝫ facies Moyſi ca.ix. J.2
Faciem ꝯſpuere ſm̄ Grego. q̄d ſit: vide ca.xviij. L
Faciei decus eſt ocul'or̄ luminoſitas. eodem. Z
Facies interior aīe ꝑ hec q̄ttuor ordinat̄. ca.ix. X
Facies dñi ſaluat intuentes ca.xxij. R.2
Faciē dñi velat q̄ veritatem abſcondit Ibidem
Facile eſt incipe: ſed ꝑficere eſt difficile. ca.xiiij. F.2
Facil⁹ eſt ꝓbare hoc tp̄s iudicij q̄ꝫ pluuiā vl' ardorē futuram ca.xij. Z.2
Facili⁹ relinquunt̄ diuitie q̄ꝫ amor diuitiar̄. ca.xviij
Facilius eſt camelū tranſire ꝑ foramē acus quō intelligit̄ (O eodē P
Facinus magnū fuit decollare Joannē. ca.ix. E
Facta iſta ordinant̄: aliter a Luca: aliter a Mattheo ca.xiiij. A
Facultates ꝑſone cōgruentes conſeruant bonam famam. ca.xij. J
Fama oī doctori neceſſaria notat̄ ca.iiij. N
Fama mirabilis eſt facta ſtatim de chr̄o inter Judeos q̄ apl'os audierunt. ca.ix. J
Fama in bona oīa erant. eodem. K
Fama chr̄i diuerſitas triplex Ibidem
Fama multū req̄rit̄ in ꝑlatis. eodem. Y
Fames eſt effectus intellect⁹ verbi dei. ca.iiij. O
Famis generalitas eſt q̄n apud nullū inuenit̄ pluuia doctrine. Ibidem
Fames hec valida facta in terra eſt deſtitutio audiendi veritatē ꝑ verbum. ca.xv. M
Fame perit ille q̄ delectatōe peccati querit refici. eodem. N
Fames quanta fuerit in Hieruſalē nota bene (dem. N ca.xxj. F
Familia tota domus dñi cum domino intrat nauim. ca.viij. S
Familia quā tā caro p̄cio ſui ſanguis emit dei fili⁹ non paruū eſtimanda eſt. ca.xij. H.2
Familiam qui regit indiget iſtis decem. Vide ca.
Farina non deturpat lutum ſed econuerſo Nota quomodo ſic eſt de malis ꝛ bonis (xix. V ca.xij. O.2
Farina cōminuta eſt conſciencia praua in hominibus. ca.xiij. R
Faſciculus eſt inter vbera q̄n ad ꝓportionē debitā pectis ꝛc. vide xiiij. B.2
Faſcinatio maxime fit ꝑ oculum. ca.xj. D.3
Faſt⁹ magnor̄ talis eſt q̄ mala licenter facere volunt: ꝛ argui de malis dedignant̄. ca.xj. J.3
Fauus q̄d ſit ꝛ quid ſignificet: et q̄n obtulerūt diſcipuli chr̄i fauum: vide ca.xxiiij. V
Febris eſt calor extraneus: in corde inflammatus. ca.iiij. Y

Fecit potētiā in brachio ſuo exponit. ca.j.D.3
Fecunda eſt q̄ abſq; impedimento ↄcipit. ca.j.D.3
Fecūditas eſt p̄ni⁹ actus femine vētriſ. ca.ij. P.2
Fecunditat; hui⁹ q̄ttuor p̄uilegia eodē. R.2
Fecunditas v̄ginis exemplū eſt generationis eter⸗
ne ꝛ figura ſp̄ualis generatiōis future. Ibidē
Felix Maria q̄ tacet a q̄rela ſororis. ca.x.X.2
Felices ſunt hi: vide ca.xj.D.2
Felix mora quā dn̄s diſpēſando facit. ca.xvj.
Fellis ſumus toto guſtu in amaritudine anie no⸗
ſtre quando ca.xxiij.A.2
Femine ꝓhibere legunt q̄ttuor. ca.ij.I.2
Femina īterp̄taṫ ↄuerſa ꝛ ſ̄caṫ eccliaꝫ. ca.xxiiij.X
Fenū molliciē ſignificat carnis. ca.ix.S
Fenū vocat quālibet herbā ca.xij.Q
Feria q̄rta Judas ad iudeos iuit ꝛ pacti ſunt cum
eo ca.xxij.A
Feria q̄rta in afflictiōib; ieiunioꝝ locū ſecundū te⸗
net poſt ſextā feriā: cui⁹ hec eſt cauſa. Ibidē
Fermentū ſimile eſt ↄſꝑſioni ſiue paſte: ꝛ tamē eſt
eius corruptio. ca.xij.A
Fermentū ꝓprietates bonas habet q̄ttuor ſm q̄s
regno dei compaṫ ca.xiij.Q
Fermentū virtutis ſp̄ualis eſt Ibidem
Fermentū habet ſe ad paſtā ſicut ſemē maſculi ad
guttam femie. Ibidem
Fermentū eſt impletiuū ꝛ leuat. Ibidem
Fermentū eſt charitas: eſt fides cū dilectiōe Vide
Fermentū: totum qđ eſt in maſſa pa (eodem. R
ſte ↄuertit ad ſe. Ibidē
Fermentum phariſeoꝝ quod eſt corruptio fidei: et
Fermentū Herodis qđ eſt corruptio eccl'ie vni⸗
tatis ꝑ dolum: vide ibidē
Feruentes ſunt multi in p̄ncipio ↄuerſionis: et in
fine remittunt ca.xiij.Z
Feſta tria erant in mēſe ſeptēbri. vide ca.j.F
Feſtum neomenie cum aliis feſtis quare ſic dice⸗
batur Ibidem
Feſta tria erant in ſeptēbri: Neomenie: expiatiōis.
et ꝓpitiatiōis. vide eodem. G
Feſti dies referunt ad q̄ete de hoc vide ca.j.L.4
Feſta vt celebrem⁹ inuitamur ꝑ q̄ttuor. ca.ij.O.2
Feſta q̄dam euacuant: q̄dam deturpant: q̄daꝫ ad
penitētiam determinant Ibidem
Feſtū azymoꝝ durabat ſeptem diebus et q̄n inci⸗
piebat. vide ca.xxj.B
Feſto Paſce Pilatus ↄſueuerat iudeis dimitte⸗
re vinctum quare ca.xxiij.D
Feſtinauit Maria ad Heliſabet ꝓpt̄ tria. ca.j.E.3
Feſtinare ad tēplū docet nos ſua actōe chr̄s. ca.xix.
Feſtiua ſolēnitas a defectib; ſaluatoris in⸗ (F.2
cepit ca.xviij.V
Feſtiuitatū epulatio nō ornat quē fida pietas nō
cōmendat ca.xiij.V
Feſtuca dr̄ paruū pctm̄ in oc'lo ſubditi. ca.vj.D.2
Feroꝛ iſte q̄re dicaṫ aſcendere. ca.xvij.T
Fibula q̄ magno decore munit pect⁹ ſignificat ſe⸗
cretum conſilij. ca.xj.D
Ficus ſic ceteriſ ē vilior arborib; q̄n eſt fructifera:
ita p̄ ceteriſ ē inutilis q̄n eſt infructuoſa. ca.xiij.D
Fic⁹ cū bona ē dulcedine ſua purgat vulnera. ibidē
Fic⁹ fatua et deſtituta dulcedine in apoſtatantib;
q̄b; ſupponit generat exaſperatiōes Ibidem
Fic⁹ tātū deſiderat fructuū m̄tiplicationē q̄ pariē
de nutrimēto ponit in altitudinē: ꝛ q̄ ponit in al
titudinē vocaṫ fatua. vide ibidem
Fic⁹ hꝫ vmbrā valde dulcē ſed īfatuata ſiccā ꝛ no⸗
Fic⁹ īſeri n̄ pōt in aliō lignū. ꝛ (cētē. vide eodē. E
quō decorticata areſcit ꝛ fruct⁹ nō faċ. vide ibidē
Fic⁹ cuius generiſ ſit ꝛ declinatiōis Ibidem
Fic⁹ fatua q̄re dr̄ cauſa eſt hec ca.xix.D
Ficulnea q̄d ſignificet: vide ca.xxj.D
Fictio nullo modo ↄuenit veritati ca.xxiiij.N
Fictio exterioꝛ: v̄itatiſ interioris erat figura Ibidē
Fictio h̄ diciṫ cōpoſitio habit⁹ exterioris ad oſtēdē⸗
dū interiorē habitū mentis. Ibidem
Fict⁹ fuit ille q̄ q̄ſiuit dn̄o de faciendis ſm Chryſ.
Fidelis ſeruus eſt cui nihil ad⸗ (ca.xviij.M
beret in manib; ꝛc̄. vide ca.ix.V
Fidelis agnoſcat eccliam ſicut agn⁹ matrē ca.x.F
Fideles deuoti p̄cipue de hoc miracl'o fuerunt edi⸗
ficati: ꝛ infideles ſcandalizati. ca.xj.F.2
Fideles i cōmiſſo talēto: in cōmiſſo p̄cepto: in obſe
q̄o. et quō q̄s nō poſſit dici fidelis ſi aliq̄s iſtoꝝ
modoꝝ deficiat. vide ca.xij.E.2
Fidelis in paruo min⁹ p̄ſumit dep̄hēdi ca.xvj.G
Fideliū deuotoꝝ cōfortatio tangiṫ ca.xxiiij.V
Fides quō ē ex auditu ꝛ quō ab illūiatōe diuīa. vi
Fides viret vt iaſpis. ca.j.F.2 (de in p̄fatōe. D
Fides ē lumē qđ locat i credētib; v̄itatē. eodē. H.3
Fides aliena quō ſaluet: et eſt ſolutio argumēti. ca.
Fidē tantā ſicut Cēturionis nō inuenit in (v.S
iſrael quō intelligiṫ. vide ca.vij.E
Fidē quā tenem⁹ ↄteſtat⁹ eſt iō ſecuri ſū⁹. ca.viij.Y
Fides viuit eoꝗ ſm actū ꝛ experimētū certitudie q̄⸗
dā in nob fundat res ſperādas eodē. P.2
Fides feruēs eſt q̄ nō ſinit coꝛ i ſeipſo q̄ſcere. ibidē
Fidei chr̄iane cōfeſſio hec eſt. ca.ix.Y
Fides eſt lumen v̄itatiſ ꝑ ſpeculuꝫ i enigmate, eodē
Fides vocaṫ guſt⁹ ꝛ fruct⁹. vide ibidē (G.2
Fides: ſpes: charitas q̄lr recreāt aiaꝫ. vide ca.xj.E
Fides ſimplex eſt q̄ tāti aſtutiaꝝ naturaliū vl' ſe⸗
cularū ſciaꝝ nō inniṫ eodem. E.2
Fides ſm Auguſtinū dr̄ q̄ſi fiant dicta. ca.xij.E.2
Fides eſt lume interi⁹ coꝛ a cecitatiſ tenebris emun
Figura illius redit⁹ eſt reuola⸗ (dat. ca.xviij.P
tio columbe ad Noe. ca.ix.T
Figura ſeptuagintaduoꝝ diſcipl'oꝝ q̄ fuerit. vide
Figura celeſtiſ in oculo p̄tendit cōformi⸗ (ca.x.A
tatē celeſtiū in intellectu. eodē. T
Figurā oratiōis chr̄i ꝑ crucifixorib; p̄miſit Moy⸗
ſes dux ꝑpli ca.xxiij.R
Figura cruciſ de q̄ttuor lignis vel forte de plib;
meo iudicio fuit cōpoſita ca.xxiij.O
Figura cruciſ fuit ad modū lr̄e q̄ vocaṫ Thau. ibidē
Figura ſepulcri dn̄i deſcribiṫ ca.xxiiij.B
Figura crucifixiōis chr̄i ſerpēs ene⁹ de q̄ Nūe.xxj.
Figurata eſt eductio dn̄i in edu⸗ (ca.xxiij.I
ctione Abel ca.xxiij.I
Figul⁹ facit vas honoris vl' cōtumelie ca.j.F.4
Filia ſi bona ſit facta ē ſi mala tūc q̄d ſit vide ca.j.
Filie tenen⁹ diligebāṫ circa aduētū ſaluatoꝛiſ (L.3
q̄ ſꝑabaṫ q̄ d ipſ' icarnād⁹ eēt ſaluatoꝛ. viij. L.2
Filia hac q̄ moriṫ ſ̄caṫ caro vl' eccl'ia Ibidē

Filia Abrae ſignificat quālibet miſerabilē pſonā ꝫ (ca.xiij.M
Filie hieruſalē ſunt filie eterne pa- cis ca.xxiij.D
Filius dei ſi dicatur ab eterno non fuiſſe genitus a pře: ſequitur mūdū a deo per creationē nō extitiſſe ca.j.O.2
Filius adoptiōis altiſſimi merito vocaberis ſi ꝛč.
Filius dei eſt nomen quod eſt ſup oē nomen. (ibidem codē.L.3
Filius Joſeph diſponat aſcēſiones i corde.ca.ij.E
Filius dr pign⁹ parentū ca.vij.F
Filij increpati timent offenſam patrꝭ. ca.viij.y
Filiū hoīs dicit ſe q eſt filius dei. ca.ix.B.3
Filius hoīs non habet vbi caput ſuū reclinet. ibidē
Fili⁹ talis eſt heres pacꝭ ca.x.J
Filij pacis qui verbum pacis ſibi predicatum pci- piunt. ca.x.J
Filij pacis ſunt duplr re ꝛ ſpe. codē.K
Fili⁹ dei dr arca in qua ſunt omnes theſauri ſapie et ſcientie dei abſconditi ca.x.U
Filius dei eſt ars patris eodem.y
Filius dei eſt noticia patris ꝓbať p ſimile de intel- lectu agente Jbidem
Filius incipit inuocare et cognoſcere patrē diuinū in hoc ſpū. ca.xj.D
Filij ſion inclyti Threnoꝝ.iiij.exponiť ca.xj.E
Filius degener ab hac imagine efficitur alien⁹.ca.
Filij phariſeoꝝ eijcientes demonia q fu- erunt (xj.E ca.xj.J.2
Filius fabri dr eſſe chriſt⁹ ideo. ca.eodem. P.2
Filium dei ſequendū predicaſſe tempore chřī nar- ratur. ca.xiij.B
Filius vnicus patris q fuerit chriſt⁹ oſtendit hoc nomine eodem.ꝯ
Filios duos habuit paterfamilias gemie dilectio nis vinculo in deo ꝛ inter ſe colligādos ca.xv.J
Filij duo diuiſi ſunt in rationabiles et irrationabi les. Jbidem
Filius emitti debet de domo patris cum parte fa- cultatum Jbidem
Filium ꝓdigum ſuſcipiēdo quinqꝫ ſigna benigni tatis oſtendit. eodem. P
Filius ſenior qui erat in agro eſt iudaicus popu- lus. eodem.S
Filij hui⁹ ſeculi quare ſunt prudentiores in gene- ratione ſua: poniť ca.xvj.F
Filiū vocat Abraam diuitem epulonem q̄re: vide
Filij anticum ſunt filij ducum gre- gis. (ca.xvj.y ca.viij.K
Filij Dauid aſpectu deſiderabilis: manu fortis. vide eodem.ꝛ
Filium p̄mū genitū ex ſecundo fratre nomīet noīe primi ꝑapiť q̄re ca.xx.K
Filij huius ſeculi nubunt et traduntť ad nuptias quare eodem.M
Filius dei mortis vinculis detineri nō potuit. ca.
Filius hominis traderetur gentib⁹ a patre.a ſeipſo.a gente iudeoꝝ.a iuda q̄ differen- ter Uide (xxiij.D. ca.xviij.T
Fimus agni ſunt ea que fimant ca.x.F
Fingere cōponere dicimus dr Grego.et fit in bo- no ꝛ malo ca.xxiij.N
Finis intentus a Luca ſcribente euangelium q̄ ſit vide in pſaoē D
Finis ſi memor fueris citi⁹ feſtinabis ca.j.E.3
Finis veritatꝭ eſt regni dei p̄dicatio ca.ix.E
Finis ꝟtutis eſt infirmoꝝ ſanatio. Jbidē
Finis virtutis exprimitur cum dicitur ſanare in- firmos eodem. E
Finis legationis eſt preparatio ad domini aduen- tum. ca.x.L
Finis iſti⁹ miraculi ē vt cognoſceret deū.ca.xiij.K
Finis duplex conſumptionis et conſūmatiōis po nitur ca.xiij.B
Finis duplex orōnis ꝛ vigilie tangiť ca.xxj.R
Finis mundi anguſtioſior erit q̄ʒ captiuitas hie- ruſalem. ca.xxiij.D
Finaliter q fides nō deficiet argumētū efficax. ca.
Fiunt frequēter que a naturalib⁹ ſi- gnis ꝓnoſticanť (xxij.y ca.xij.S.2
Flagellať hodie chriſt⁹ in ſuis ſanctis. ca.xviij.T
Flagellanť oēs amici dei flagello lingue. Jbidem
Flamē hui⁹ materia petrū eſt. ca.xvj.X
Flere ſiue plorare qs pōt multis modis. ca.vj.L
Flent impij in inferno non q ab eis aliquid reſol- uatur: ſed ꝛč. eodem P
Flebat vidua ꝓpter tres cauſas ca.vij.F
Fecit iſta et fudit lachrymas ꝓprietatē oīm lachry marū habentes. ca.eodem.y
Fleuit dn̄s aliq̄n pro miſeria huius vite: aliq̄n ꝓ caſu q̄ ceciderat a britudine. ca.xix. D.2
Fleuit nos dn̄s in ſeipſo tribus modis. Jbidem
Flere ieſum ꝓhibite ſunt mulieres: ſed flerent ſup ſeipſas ca.xxiij.D
Fletus erit de incendio ꝛ inſaciatate ſeparationis a conſortio beatoꝝ ca.vj.P
Fletus et ſtridor dentium erit ibi q̄re. ca.xiij.X
Flos ꝺ radice ieſſe nec ꝯcipiť niſi ab ea ꝛč.ca.j.B.2
Flos in ſe habet ſpeciem pulcritudinis: fragrantia odoris ꝛ ſpē fructificatōnis oſtendiť Jbidem
Flos dr chřs quare vide eodem. B.2
Flores diuini ſunt in beata virgine.ſcꝫ fides in in- tellectu ꝛč. ca.ij. O.2
Flores arboris que eſt virgo beata q ſint: vide eo- dem.X.2
Flumina paradiſi quattuor ſunt he lachryme ca.xix. D.2
Flumina gratiarū per gratiarūactionē refluunť in chřm. ca.xvij.O
Fluuij q̄ttuor exiuerūt de corpe chřī ca.j.B.4
Fluuij infernales cocyt⁹: lethes: ꝛ ſtyx: ꝛ aliij.ca.xix
Fluxus emorroiſſe non erat menſtruoꝝ ſed emorroidaꝝ. (R ca.viij.M.2
Fluxus ſanguinis nō niſi ex vna triū cauſaꝝ ꝓue- nire potuit. ca.codē.O.2
Fluxus ſanguinis ſtant quando terminatur flu- xus concupiſcentie. Jbidē
Fodiť ad terram vt duricia terre hūorē diſtillantē ad radicem nō impediat ca.xiij.D
Fodit agricola ſpūalis: vide quō ibidem
Fons olei qui erupit in natiuitate chriſti ſignifica bat. ca.ij.B
Fons erupit in natiuitate chřī Uide ca.eodem.Z
Fons aque Maria dr ca.x.N.2
Fons ſignatus dr ꝟgo beā ca.ij.R

Fons verbi: ſanguinis: ſpūs deuotionis quis ſit.
Fons paruus creuit in fluuiū maxi- (ca.xij. P.2.
mū Heſter.x. exponitꝛ ca.xix. G
Forma hec viuendi triplices cōtinet regulas q̄tū
ad tria q̄ competūt legatis viatoribꝫ. ca.ix. E
Forma viuendi de neceſſariorum ꝓuiſione. et hoc
dupliciter. eodem. F
Formā dat ſeq̄ndi nos p̄cedētē milicie ducē. eod. ?
Formam ſacramentoꝝ ſequens ꝛ non formā vite
quam chriſtus tradidit: non ſequitꝛ chriſtū cum
diſcipulis ca.ix. B.3
Forma Epoꝝ ſicut eſt in apoſtolis: ita forma preſ
ſbyteroꝝ ſcḋi ordis eſt in ſeptuagitaduobꝫ. ca.x
Forma ad quā eterni patr̄ imago formatꝛ eſt (A
venter virginis. ca.xj. L.2
Formā conſiliandi vt nobis det nō deliberās de-
us dubitat ca.xx. F
Formā hui⁹ ſacramenti tangit ca.xxij. L
Forme iſti⁹ ſacramenti opatio hec eſt. Ibidē
Fornicantiū a deo anie ſignum eſt extollentia ocu-
lorum ca.xviij. D
Fortis fuit Lucas in cōprehendendo ſacramenta.
In prologo A
Fortiū oim armatura pēdet i Maria. ca.x. M.2
Fortior dr chrs in iure: robore: et armis. ca.xj. R.2
Fortior ſuperuenit forti: quia eo ſupior exiſtit. Ibiḋ
Fortitudinē ſui intellectus oſtendit Lucas In p-
Fortitudo Luce quam in medio poſu- (logo. A
it manifeſtatꝛ in hoc Ibidem
Fortitudinis filij dei q̄tuoꝛ effectus ca.j. O.3
Forum mplr dr. ſcꝫ a iudicio: a venaliū reꝝ exhibi-
tione: et theatrū dr forum ca.vij. Q
Fractio eſt in ſpeciebꝫ ꝛ quātitate nō in corpe chri-
Fractōēꝫ hui⁹ ſacri determiat. eoḋ. R (ſti. ca.xxij. G
Fractio non niſi in accidentibꝫ fuit Ibidem
Fragilitas humana etiā id ad qḋ facta eſt ſuſtine-
re nō poteſt oſtenditꝛ ca.xxiij. R
Frangit dns oēm eſcam nūc ſicut tūc .ca.ix. V
Frater dn̄i meruit appellari Jacobꝫ. ꝛ iō ꝛc. ca.vj.
Fratres multiplr dicuntꝛ. ca.viij. Q (D
Fratres ſum⁹ oēs nati in chro ca.x. ?
Frater cōmunicatiū ꝛ idiuiſiōis nomē eſt. ca.xij. D
Fratres duo ſunt clericus ꝛ laicus ca.xv. S.
Frater corripi poteſt: ſed is qui eſt extra eccleſiam
non. ca.xvij. B
Frater tuus dicitur aliquis ꝓ eo quia eſt tecum in
vna eccleſia. Ibidem
Frater dr vterin⁹ tm̄: ſꝫ ꝓpinq̄or i genere ca.xx. R
Frater vt ſuſcitet ſemen fratri ſuo precapitur quaſ
re: vide Ibidem
Fraterne correctionis cōditiones tangunt in vno
verſu ca.xvij. L
Fraterne corripitꝛ p̄latus ꝛ monetꝛ qn̄ peccat. ibidē
Fraternitas nulla eſt ei qui patrē negat deū ꝛ vte-
rū eccl'ie ca.xiiij. ꝛ
Fraudulēt⁹ p̄nceps q̄ cōdit leges ad ꝑdēdos ꝛ ex-
poliādos miſeros ꝛ inocētes: tyrān⁹ ē. ca.viij. R.2
Fraudulētū vn⁹ mag̃ timēs deū q̄ alii⁹. ca.xix. R
Fraudulēti nr̄i tp̄is nolūt reſtituere Ibidem
Fraudulent⁹ etiā añ ꝯfeſſionē cogitat quō aliqḋ ḋ
malo ablato retineat. Ibidē
Fraus q̄libet habet q̄tuor in ſe ca.xix. R
Fregit hoc eſt ad capacitatem vniuſcuiuſq̄ diuiſit
Fronduit beata virgo in ſalutariū ver- (ca.ix. V
boꝝ emiſſione ca.xj. X.2
Frumentū edulij eſt ſpūalis refectio verbi dei. ca.
Frumentū ſeminatū in malā terrā in- (xij. G.2.
fra tres annos degenerat in ſiligin̄e. ca.xxij. I
Frumenti granū rubicundi⁹ ꝛ purius eſt in ſuba
et maius inter grana Ibidem
Frumenti granum q̄ ſimpliciter nutrit ponūtur
tres cauſe. Ibidem
Fructus ſpūs eſt guſt⁹ dulcedis hōꝝ ca.j. F.2
Fructus lꝫ ſint duodecim: tamē vnū ingerunt gu-
ſtū dulcedinis eterne. Ibidem
Fructus eſt ſicut amethiſt⁹. Ibidē
Fructus qualis ſit chriſt⁹: vide diligēter ca.j. G.3
Fructū bonum nō faciūt gentiles: hypocrite: ꝛ he-
retici differenter ca.iij. D
Fructus dr a fruor ca.xij. R
Fructū quadruplicē vinee tangit ca.xx. D
Fructū quē ꝑcipient in bonis regni tāgit ca.xxij. X
Fugere a facie dn̄i ſtultū eſt ꝯſiliū ca.viij. G.2
Fuge fuge dicam⁹ ſtudentibꝫ ca.xij. S.
Fulcire domū in vita eſt domū inhabitatiōis diui-
ne in cōuerſatiōe vite cōſtruere ca.xix. M
Fulgores glīe btē vginis q̄bꝫ ſuꝑ oēm gloriā celi
p̄fulget ca.xj. V.2
Fulgor quidam ꝓcedebat de facie Jeſu qn̄ eijcie-
bat de templo ca.xix. G.2
Fulgur expellitꝛ frigore ꝛ humore. ca.x R
Fulgur illud inductū eſt ꝓ ſilitudie aliq̄ncula imi-
tationis ꝛ nō equalitatis ca.xvij. V
Fulgur iſtud eſt ſplendor miraculoꝝ ꝛ ſplēdor lu-
minis ſcītatiſ ſanctoꝝ. Ibidem
Fulgura diſcipuli dicuntꝛ ca.xix. ?
Fumus in conſecratione domus apparet omnibꝫ
vide qḋ ſignificet ca.xix. N
Fundamenta ponit Lucas ſtruēs eccliam .iij. G
Fundamenta oim eccleſiaꝝ ſunt tria. Ibidē
Fundamentū eccleſie tangit eodem. ?
Fundamentū hoc eſt incōſiderata hois inchoatio
Fundamentū habet hec dom⁹ apo- (ca.xiiij. E.2
ſtolicā ꝛ catholicā fidem ca.xix. M
Fundare templū quid ſit: vide ca.xix. M
Fundi ſuſcipientis ſatien in fructificando diuer-
ſitas. ca.viij. G
Fundi malicia ſecunda eſt triplex eodem. D
Funiculi Adam fuerunt: vide ca.j. ?
Funiculus quo trahebatꝛ quaſi tribus reſtibꝫ cō-
plectus ca.vij. V
Funiculus lineus in manu ei⁹ Ezech. xl. exponitur
de ordine charitatis. ca.x. D.2
Furans diuiti ꝛ dans idem paupi ,tenetꝛ ad reſtitu-
tionem ca.j. R.4
Furantꝛ regnū celoꝝ q̄ bōa faciūt occl'te. ca.xvj. L
Fures nr̄o tp̄e aliṫ puniuntꝛ q̄ pori. ca.xix. R
Fur Zache⁹ nō fuit ſed fraudibꝫ extorſit ꝛc. ibidē.
Furor demonis q̄ lacerabat habitū ca.viij. B.2
Futurā gloriā eſſe maximā oñdit ca.xxiiij. M
Abaonite ꝓduces iniq̄tati interp̄tantꝛ ca.
G Gabriel fortitudo interp̄tatꝛ ca.j. ? (ix. F
Galaath aceru⁹ teſtionij itep̄tatꝛ. c.xix. G.2
Galileam prouinciā nominat angelus in annun

ciatione chriſti ꝓpter tria ca.j.A.2
Galilea interꝑtať trāſmigratio facta vł rota. ibidē
Galilea interꝑtať ⁊ ſignificat: vide q̄d ca.ij.E
Galilea principiū p̄dicatōis eſſe debuit ſcḋm ꝓphetiā et in hieruſalē finiri debuit. ca.xxiij.B
Galilei q̄dam heretici a pſeudopropheta ſubuerſi tales erant ca.xiij.B
Galilei aliq̄ñ diſcipuli vocabanť ca.xvij.N
Galilei fuerunt pleriq̝ diſcipuli dñi ca.xxij.H.2
Galile⁹ q̄re chriſtus ḋr fuiſſe ca.xxiij.B
Gallina magno affectu cōnaturales ⁊ alienos fo‑uet pullos. ca.xiij.O
Galli ad vocē q̄ Petr⁹ redit ſignificat. ca.xxij.J.2
Galli ſex ꝓprietates ponunť ⁊ deducuntur ad lon‑gum Ibidem vide diligenter
Gaudere de poteſtate vanū eſt ca.x.S
Gaudent mag⁹ ſancti in cōuerſione pctōꝝ q̝ ra‑rius eſt ⁊ difficilius ca.xv.F
Gaudent angeli de cōuerſione q̝ nō fruſtrantur ſue diligentia cuſtodie. codē.N
Gaudet hec domus patrono chriſto: matrona re‑gina celi ca.xix.M
Gaudendū eſt: et de q̄ gaudendū ſit: vide ca.x.T
Gaudiū ē diffuſio aīi in ꝯtēplatōe boni. ca.j.M
Gaudiū qḋ annūciauerūt angeli paſtoribus ma‑gnū fuit ꝓpter q̄ttuor cauſas ca.ij.N
Gaudiū duplex intern⁹ ⁊ externus: ⁊ quō itern⁹ ma‑ius ē de nonagintanouē q̄ȝ de vno. vide ca.xv.F
Gaudiū eſt in cōceptiōe tāti boni. eodem.Z
Gaudiū ſuū diſcipuli duo redeuntes de Emaus q̄liter alijs cōicauerūt oſtendiť ca.xxiiij.P
Gauiſus eſt herodes viſo Jeſu quare ca.xxiij.L
Gazophylaciū a gaze qḋ ē idē qḋ diuitie: ⁊ phylaxe ſeruare. ca.xxj.A
Gazophylaciū triplex notať. ibidē
Gazophylacia dicunť aliq̄ñ oīa reſeruatoria leui‑
Gazophylacia in eccľia ſcant ma (taꝝ Ibidē nus pauperꝝ Ibidem
Gedeon circuīēs ī vtero iterp̄tať ⁊ ſcat. ca.xxiij.Z
Gehēna hoc nomē ſcḋm Hierony. nō legiť in vete‑ribꝫ libris: ſed a dño eſt iuētū ⁊ ipoſitū q̄re: vide
Gemiat nomē hierl'm ꝓpť affectū. xiij.⁊ (ca.xxj.D
Gemit⁹ turturiſ duplex: eſt duplex gemit⁹ nr̄e con‑templationis. ca.ij.B.2
Gemitus actiue vite multa Ibidem
Genealogiā Jeſu deſcribens Lucas differt in tri‑bus a Mattheo ca.iij.R
Genealogiā deſcribendo Matthe⁹ vtiť hoc: ge‑nuit. Lucas vtiť: q̄ fuit. et alia plura ad q̄ rñdet
Genera q̄tuor bonoꝝ q̄ regnū celoꝝ (ſcti. ibidē rū adquirunt ca.xvj.L
Generat mľier ſepe filiū poſt marito ſilān q̄re. ca.
Generatiōis oīs ſeries cōpleta eſt in (ix.R chriſti generatione ca.j.B.2
Generatiōes oēs beāꝫ dicūt Mariā quō: vide ca.
Generatio dei in nobis manifeſtať quia (j.L.3. dicimur ⁊c̄. ca.xj.N
Generatio homicidaꝝ incepit ab Abel. ca.xj.L.3
Generatio hec non p̄teribit exponiť de triplici ge‑neratione ca.xxj.P
Genezareth a geneſi .i. generatione et aura. v.B
Gētes dicunť in generatiōe ꝑmanētes. ca.ij.E.2
Gentiū vocatio in paruuloꝝ aduocatione figura‑batur ca.xviij.R
Gentilis populus adoleſcētior ḋr ideo ca.xv.R
Gentilis populus q̄re ḋr pullus aſini. ca.ix.A.2
Gētilis error ꝑdiť in nihilū q̄ñ: vide codē.B.2
Gentilē angariauerūt iudei q̄ portaret crucē ⁊ nō iudeū quare. ca.xxiij.H
Geſta ſē hec añ biduū paſce quō intelligiť. xxij.A
Geſtauit Maria Jeſum in vtero a Nazareth in bethleē: in ſinu āt ſuo a bethleē ī hierl'm. ca.ij.O
Gethſemani loc⁹ vocať q̄ iuxta villā ſic dictā erat
Gibbi erectio in camelo faſtū ⁊ ſu‑ (ca.xiij.A.2 ꝑbiam ſignificat. ca.xviij.P
Gladium iubet eum ⁊ habitū conuerti in vaginā quare: vide xxij.Z
Gladius licꝫ ptās apud eccľiam ſit: nō tñ euagina‑tur niſi ⁊c̄. Ibidem
Gladij duo ſpūalis ⁊ corꝑalis in eccľia eodem ⁊
Gloria eſt late patēs p̄coniū vł ⁊c̄. ca.ij.Q
Glīa in excelſis nō niſi ab epō inchoareť cōſtituit papa q̄dam Ibidem
Glīa in excelſis deo: Qḋ ſequiť: ab Hilario dici‑tur cōpoſitum Ibidem
Gloria mouet etiam generoſum animū vt appe‑tanť diuitie. ca.iiij.D
Gloria eſt late patens p̄coniū ibidem
Gloriam paternam filius dei cum nullo ſecundo genito diuiſit. ca.x.Y
Gloria oīm gentium eſt dulcedo cōſolatiōis bea‑te virginis. ca.xj.F.2
Glīa eſt late patens p̄conium ca.xiij.M
Glīe nihil habem⁹ niſi in titulo crucis. ſcꝫ ſi ⁊c̄. ca.
Gloria dei deo. ca.xix.D.2 (xiiij.A.q
Glorie oſtiū eſt paſſio chriſti ca.xxiiij.M
Gloriā corꝑis chriſtus ſibi meruit Ibidē
Glīam futurā eſſe maximā oñdit Ibidem
Glorianteſ in factis ſuis ſil'e faciūt ca.iij.H
Glīficať de⁹ in hoc q̄ vſq̝ ī finē ꝑmanet homo in opibus ca.xiij.R
Glorificať deus maxime in hoc q̄ hō patrē ſuū re‑cognoſcat ca.xxiij.U
Glorioſi viri laudandi ſunt. ca.vij.M
Grabatū eſt lect⁹ in q̄ nihil ē mollicie: ⁊ ḋr ⁊c̄. ca.v
Grabatū eſt loculus in quo ſolum quie‑ (R ſcat caput. ca.viij.T
Gradus ſex q̄bꝫ aſcendiť ad thronū ſunt ſex modi iuſticiaꝝ q̄bꝫ regnū regiť: et ſunt iſti. ca.j.R
Gradibꝫ octo aſcendebať in tēplū. ca.x.B
Gradu nature primior nemo eſt q̄ȝ ille. Eodē.E.2
Grammaticā antiquā ſequiť hic autor. ca.xiij.E
Grani bonitas cōſideraf in tribꝫ ca.viij.H
Granū ſinapis vaporoſum eſt ſubtiľ ſube ⁊ diffo‑luttiuū: nota de ei⁹ ꝓprietatibꝫ: moralizať. xiij.Q
Granū ſinapis facit hec oīa in corpore: et verbum fi‑dei in corde Ibidem
Granum ſinapis in hoc orto habet mirabilē ꝓpri‑etatem eodem.P
Granū ſinapis miſſum ī ortū ⁊ conualeſcēs ſuffo‑cat oēs malas ſtirpes vrticaꝝ ⁊c̄ moralizať. ibiḋ
Grana hec ſūt mēbra corꝑis myſtici codē R
Grano ſinapis fides compať quare ca.xvij.L
Granum frumēti rubicundi⁹: purius eſt in ſubſta

et maius inter grana. ca.xxij. I
Grana leguminū ventoſa ſunt ⁊ corp⁹ nō nutriēt
Grano frumenti cōpat ſe dn̄s ꝓpter (tis. ibidē
puritatem Ibidem
Granaria vel reſeruatoria facientes in eccl'ia peccāt
Gr̄e ſpeciales Joānis. ca. j. R. (ca. xix. G.2
Gr̄a virtutū in ſeptē gradib⁹ virtutū ↄſiſtit ca. j. F.2
Gr̄a dignitatis cōſiſtit in duodecim codē. G.2
Gratia dei ſperatur ca. codē. D.3
Gr̄am loq̄ndi hn̄t q̄dam: nō v̄ba gr̄e. ca. iiij. D
Gr̄a ſacramētal' in figurā naamā ſanat⁹ ē. ca. v. P
Gr̄a hec ſanitatū nō eſt deriuata vniuerſal'r ad ec⸗
cleſie miſtros ca. ix. E
Gr̄ar̄ genera aiam reficiētiū q̄nq; v̄cāt codē. Q
Gr̄e ſingulares decē hte v̄ginis q̄b⁹ deo: angelo: ⁊
homi grata facta eſt. ca. xj. V.2
Gr̄a viri ſcti in verborū ⁊ oper̄ lenitate ſanat ⁊ le⸗
nit petōr̄ apoſtemata: ⁊ peruerſitas eꝫ. ca. xiij. D
Gr̄am humilitatis tangit cū dicit: Amice. ca. xiiij. F
Gr̄a nō eſt q̄ in eucħariſtia nō ſapit ca. codē. D
Gr̄am diues in inferno ſepult⁹ libenter habuiſſet
nō inq̄tum gr̄a eſt. ca. xvj. X
Gr̄as q̄nq; tāgit q̄s exhibet occurrēti ca. xvij. I
Gr̄as agit phariſe⁹ in pn̄cipio cum ſe accuſare de⸗
beret ca. xviij. F
Gr̄as agere nō ē paupis ſʒ militar̄ gr̄ar̄ aie ibidē
Gr̄ar̄ actionē agit de tanto ſacramēto. ca. xxij. I
Gr̄ar̄ flumia ꝑ gr̄ar̄ actionē reflectunt' i chr̄m. co
Gr̄ar̄ actōis vnguētū et oib⁹ p̄cept; a deo (dē. O
bn̄ficijs cōmiſcet' ⁊ p̄pat' ca. xxiij. B
Gratuitas largiti muneris tangitur cum dicit: De
dit illis. ca. ix. B
Grauitas capit; ſomnū p̄ficiēs duplex ca. ix. L.2
Grauabant' diſcipuli ſomno ſic. ca. ix. L.2
Greci q̄ de fermentato cōficiūt obijciūt. ca. xxij. B
Greges capror̄ ſunt ſacrificiū dn̄i ꝓ peccat; exhi⸗
bendum ca. vij. B.2
Grex impropꝛie accipit' cū d̄r: grex porcor̄ ꝓ cōfu⸗
ſa multitudine ca. viij. F.2
Grex h̄ v̄cat multitudinē confuſam voluptuoſorū
Grex dicunt' apl'i quare. ca. xij. R. (ibidē
Grex iſte puſill⁹ eſt humilitate Ibidem
Guſtu toto fellis ſumus in amaritudine anie nr̄e
quando: vide ca. xiiij. B.2
Gutte ſudoris ſanguinei q̄re decurrerint in ter⸗
ram. ca. xxij. L.ij
Abenti dabit' quō intelligit'. ca. viij. P
h Habenti dabit' exponit' ca. xix. ⁊
Habens⁹ nihil glīe niſi i titulo cruc; . xiiij. B.2
Habere in habitu eſt hr̄e ꝑ modū dormiēt; . xix. ⁊
Habere in actu eſt hr̄e ꝑ modū vigilant; ibidem
Habes nomē ꝙ viuas ⁊ mortuus es. apocalyp̄ſ
tertio exponit' de habere in habitu ⁊ actu ibid̄
Habitabilis terra eſt illa ca. ij. D
Habitabilis hui⁹ fines duo. ca. xj. B.3
Habitationis ſctōr̄ amenitas d̄r ꝑadiſus. xxiij. P
Habitū hui⁹ ſerui ſumpſit dn̄s q̄ eſt ordo p̄dica⸗
torum ca. xiiij. P
Hedus eſt ſacrificium ꝓ petō ca. xv. Y
Helchena interp̄tat' dei zel⁹: ⁊ v̄cat chr̄m. ca. xxiiij.
Helias d̄r Joannes. ca. j. R. (X
Helias clarus v̄mone ⁊ opatiōe ſignor̄. ca. iiij. Q
Helias corpe ⁊ aia fuit cū dn̄o in mōte de ꝑadiſo
illuc tranſlatus. ca. ix. I.2
Heliam pauerunt corui ca. xij. P
Helias zelator interp̄tat' eodem. Z
Heliam ⁊ Enoch q̄dam ſe in germania ꝓnūciaue
runt. ca. xvij. Q
Helias robuſt⁹ dn̄ator interp̄tat'. ca. xxiij. ?
Heliſe⁹ nō ſolū multiplicat oleum in ſolutionem
debiti: ſed etiā in expenſis. ca. vij. A.2
Heliſeum ſurrexiſſe a mortuis rōnem acceperunt a
tribus. ca. ix. R
Herbar̄ creſcentiū ſub imagie chr̄i facta a mliere
curata q̄cunq; imaginem attigerunt ſil'em effe⸗
ctum curatiōis acceperūt ca. viij. M.2
Hereditas ab herēdo d̄r. ca. xij. H
Heres iniq̄ quō dicat' diues: vide. ca. vj. N
Heres vt chr̄s eſt ꝑ naturaʒ: ſic nos per adoptio⸗
nem ca. xxiij. X
Hereſis d̄r fermētū his duab⁹ ꝓprietatib⁹. xij. A
Hereſis iſta phariſeor̄ fuit: legē eſſe intelligendā
ſm l'ram: et non ſpm̄ Ibidē
Hereſiarchas v̄cāt ſeptē boues fede in ꝓlogo. A
Hereſiarche dixerūt regnū dei eſſe in potentia ſe⸗
culari. ca. xvij. O
Heretica p̄uitas totū oculū mēt; exhiit. ca. xviij. X
Hereticos v̄cāt ſpice vacue In ꝓlogo. A
Heretic; tria cōperūt In p̄fatione. R
Heretici Baſilides ⁊ Appelles: et alij ſub nomie
Thome ⁊ Matthie apl'or̄ multa facta de ſal⸗
uatore ſcripſerunt. Ibidem
Heretici falluntur dicētes ꝙ de⁹ ſicut oīpotēs ita iu
rare potuit: ſed tn̄ nobis interdixit ca. j. G.4
Heretici ſunt q̄ h̄ occaſionē erroris accipiūt. ca. vj
Heretici ⁊ iudei aliq̄d pa⁹ demoniaca ma (E.2
litia faciunt ca. viij. B.2
Heretici q̄ irrident adorantes veſtes et reliquias
ſctōr̄ confunduntur eodem. N.2
Heretici ſunt ignari ⁊ idiote ca. ix. T
Heretici ſm dicta Petri volunt edificare diuerſa
tabernacula. codē. N.2
Hereticor̄ ⁊ hypocritar̄ gen⁹ eſt illud ca. x. G
Heretici q̄daʒ dixerūt ꝙ diſcipul⁹ chr̄i eē nō poſſet
q̄ nō eſſet diſcalceat⁹. et inde heretici illi dicti ſūt
diſcalceati eodem. H
Heretici ſunt infandi: nō nominādi. ca. xx. R
Herodes aſcolonita fuit ſub quo chr̄s naſci de⸗
buit ca. j. A
Herode regnante vēdebat' ſacerdotiū a romanis
et regib⁹ q̄ regnabāt ſub ipſis Ibidem
Herodes iſti⁹ nois regnātes ꝑ ordinē i iudea. ibi⸗
Herodes interp̄tat'. Ibidem (dem.
Herodes aſcolonita habuit q̄ttuor vxores ex q̄b⁹
genuit hos filios ca. iij. A
Herodes antipas et Archela⁹ cōtēderūt q̄s ſucce
deret in regno. Ibidem
Herodes fuit ſacrileg⁹: temerari⁹: ⁊ ingr̄⁹. iij. D
Herodes hūc ⁊ talē incluſit in carcerē. Ibidem
Herodes antipas hic eſt fili⁹ herodis aſcolonite.
Herodes antipas d̄r tetrarcha. ibidē (ca. ix. R
Herodes ſuū malū tacēdo ꝓtulit codē. L
Herodes ſil'e q̄d fec̄ his de q̄b⁹ Ariſtot; ⁊c̄. ibidē
Herodem inimicum fuiſſe Pilati aſſerūt propter

hanc cauſam ca.xiij. B
Herodis tetrarchia fuit i galilea q̄ a ꝓgenitoꝛib᷒ habuit ꝙ chꝛm ꝑſeq̄ret. ꝛ quō vulpes dr̄ Hero
Herodes q̄ veſte iducbat narrat ex (des.codē. Z hiſtoria eccliaſtica ca.xvj. N
Herodes ꝛ pilat᷒ vterqꝫ erat ſub rhomāis. xx. D
Herodis in curia magi amiſerūt ſtellā. et Petrus negauit dn̄m in curia pōtificis ca.xxij. G 2
Herodes timebat aliquē de ſemie Dauid regnū terrenū occupaturū ca.xxiij. B
Herodes Jeſum vidēs gauiſus eſt q̄re ꝛ quō nō ex deuotione ca.xxiij. E
Herodes ſignū nō petebat vt crederet: vt ſuā paſceret curioſitatē ibidē
Herodes ſpreuit ieſum: cū fuit. Jbidem
Herodis exercit᷒ ſtultū dn̄m reputauit q: ſe non liberauit ꝑ ſigna.
Herodiane malicie participes q̄daꝫ q̄rētes interficere oē q̄d chꝛm cōfitet ca.xiij. Z
Herodiana malicia eſt ꝑſeq̄ puulos ad chꝛiſtum venientes. ca.xviij. R
Herodias fuit filia Arethe regis c.iij. N
Herodias fuit peioꝛ meretrice oſtēdit. Jbidē
Herodi᷒ ꝓpter ſui ocli videt lumē i rota ſol. ca.x. X
Herodio n̄ detrahit ꝙ in nocte nō videt. ca.xvj. F
Heſitabāt Nathanael ꝛ Herodes dn̄r. ca.ix. R
Heſter abſcōdita interptat ca.j. Z.2
Hierarcha ſeu ſacerdos purgat: illūinat: et ꝑficit ſic ſibi ſubiectos ca.xij. Z
Hierarchaꝝ eſt lucere ad ignorātes et ad eos qui in tenebris cōuerſant ca.xij. G
Hieremiā illi lapidauerūt ca.xx. E
Hiericho interptat luna vel defectus ca.x. G.2
Hiericho interptat luna vl̄ defect᷒ ꝛ fcat. ca.xviij
Hiericho eſt ciuitas quā filij iſrael ſubuer- (V terunt Jbidem
Hiericho Joſue poſuit ſub anathemate ne iterum edificaret Jbidem
Hiericho fuit ſp ciuitas latronū Jbidem
Hiericho poſt eciā rhomani ſubuerterūt. Jbidē
Hieruſalē dr̄ ciuitas Juda: non ꝙ fuerit de ſorte Juda: ſed Beniamin. ſed ideo ca.j. E.3
Hieruſalē noiat q: ip̄a metropolis fuit. ca.ij. R.2
Hieruſalē dr̄ ciuitas Dauid ideo ca.v. D
Hieruſalē ad hoc dicit q: in medio eſt habitabil
Hierl'm vadēs ieſus: n̄ iuit niſi (terre. ca.ix. L.2 vt vet᷒ paſca ēminaret ꝛ nouū icboaret. codē. L.3
Hierl'm ꝑſecutio q̄lis fuerit ca.xvij. P
Hierl'm q̄ ſurſum eſt decē hꝫ ciuilitates. ca.xix. V
Hierl'm vallo circūdederīt ne nocte exirēt. eod. E.2
Hierl'm ciuitatē totā Tit᷒ euertit: nota. ca.xix. F.2
Hieruſalē deſtructionē dn̄s hec voluit precedere.
Hierl'm pacē hic debebat ex noie ꝛ (ca.xxi. F dignitate ca.xxiij. D
Hierl'm eſt mediū noſtre hītabilis q̄ ſpūalr ē egyptus .ca.xxiij. D
Hieroſolyma q̄re fuit loc᷒ paſſiōis. ca.xviij. S
Hydrops eſt moꝛb᷒ aquoſus: et quō cauſet: ꝛ q̄d ſignificet: vide ca.xiij. B
Hydropici anhelit᷒ fetet ꝛ quō pell' turget. xiij. B
Hydropic᷒ habet ꝓprietatē ꝙ q̄nto pl᷒ bibit tanto plus ſitit. Jbidem
Hydropic᷒ hꝫ freq̄nē genitalē inflationē. Jbidē
Hypalage cōmitit cū dr̄: coꝛnua in manib᷒ ei᷒ ſa.
Hypalage cōmitit cū dicit: coꝛnua in (xiij. B.2 manibus ei᷒ Abacbuch.iij. ca.xiiij. S
Hypocriſis duplr̄ eſt ſcꝫ ꝑ ſimulationē veritatꝭ in ſermone: ꝛ ꝑ ſimulatiōem ꝟtutꝭ in ope. ca.xij A
Hypocrita eſt hō laruat᷒ ꝛc. ca.vj. D.2
Hypocrite ſunt iſti q̄ crucē q̄dem ꝛc. ca.ix. B.2
Hypocrite crucꝭ ſignū ꝛ cruciatū ꝛc. poꝛtāt in angaria ca.ix. C.2
Hypocrite iſti ſīt ſignificati ꝑ gabaonitas. eod. F.3
Hypocrita hic vocat q̄ rōnem naturalē diſſimilat
Hypocrite ſīt de q̄b᷒ dr̄ ca.xviij. D. (ca.xij. L.2
Hypocritas q̄re ꝛ quō fecerit pharıſei codē E
Hypocritaꝝ cōdemnatione iuſtā tāgit ca.xx. R
Hirundo auis eſt inſtabilis ꝛ fcat ca.xviij. X
Hiſtoria hec diuidit in q̄ttuoꝛ ptes ꝛ ꝯtinuat fm oēs euāgeliſtas ca.viij. S.2
Hiſtorie ab euāgeliſtꝭ nō inducūt ſꝑ fm eundē ordinē tp̄is ca.ix. F.3
Hiſtoriā ſilēm illi de eo q̄ incidit in latrones narrat Alexander Ariſtotelis i Libro de Regime dominoꝝ de iudeo ꝛ gentili. ca.x. D.2
Hiſtorie patꝝ ſūt q̄dā ꝓphetie futuroꝝ. ca.xiij. R
Hiſtorie ordinē Lucas n̄ ſequit ex h̄ patꝫ ca.xviij
Hodie occidūt ꝓphas ꝓbat ca.xx. E (L
Homo eſt arboꝛ. ca.iij. D
Homo arboꝛi compat ideo ca.vj. F.2
Hominis op᷒ erat vt in ſīlitudīe arboꝛis diſceret q̄d deo deberet. Jbidem
Homo dr̄ q̄drangulus ad ꝟtutē. ca.vij. ?
Hō erubeſcat q̄ chꝛo dn̄o genu nō curuat. ca.viij
Hō q̄n nō ſequit imaginē ꝯuertit in beſtiam cū Nabuchodonoſoꝛ (B.2 codem. D.2
Hoiem ꝑmanere in mēſura mentꝭ facit virt᷒ continentie Jbidem
Hō eſt aial māſuetū et itellectuale ꝑ naturā. ca.ij.
Hō cū orat ſolus debet eē. ca.ix. X (B.2
Hō de ſe hum᷒ ꝛ terren᷒ eſt ca.codē. B.2
Hō q̄nto in brutalib᷒ ꝛ mūdanis delectat: tanto magis in bono naturali diminuit. codem. D.2
Hoiem ꝑ ſe eſſe homi eſt ꝯ naturā ſupbie. codē. X.2
Hō in hoc oib᷒ feris eſt ferocioꝛ ca.x. G
Hō dr̄ fact᷒ ad imaginē dei: nō aūt celū ꝛ terra. ca.
Hō q̄ deū vocat patrē i hoc debet imitari vt ꝟitatē agnoſcat ꝛ diligat. (codē. V ca.xj. E
Hoīs imago eſt etiā in ſīlitudine ꝑcātꝭ ꝛ ſīlitudīe originis Jbidem
Hoīs ſtatura recta hoc oſ̄dit Ouidius Jbidem
Hoiem ducūt ꝛ inducūt q̄ttuoꝛ q̄diu ē in via. ca.
Homo tante ꝑfectionis heu rara (codem. L auis eſt in terris ca.xij. E.2
Hō int ceteras creaturas dignioꝛ: ꝯpat huic arboꝛi. ca.xiij. D
Hō dicit hic cū tn̄ pater ꝛ rex ſit (omnium. ca.xiiij. R
Hoīs hūanitas eſt manſuetudo ipſius. Jbidem
Hō iſte hn̄s duos filios deū ſignificat ca.xv. J
Hō eſt ſolus intellectus ca.xvj. B
Hoīs ꝛ vni᷒ hoīs eadē rō fm Phm codem
Hō duo habet in ſe: humū ꝛ intellectū. codē. M
Hoīes n̄ ſīt in tāta defoꝛmitate viuētes. ca.xvij. T
Hō oīs hꝫ ligatū itellectū vincul' aſini. c.xix. B.2

Hoibꝰ vilibꝰ inatū ē ↄcupiſcere alta loca. xiiij.E
Honor eſt exhibitio reuerentie in ſignū ꝟtutiſ.ca.j
Honorē habebimꝰ matri nr̄e oibꝰ diebꝰ vi (M
te noſtre ca.j.G.3
Honorē volēs facere dn̄o multos ſecū inuitauit.
Honor magnꝰ eſt a magno ad feſ (ca.xiiij.D
ſtum vocari Ibidē
Honor parentū in q̄ ↄſiſtat ca.xviij.M
Honorem dn̄i ſui iſte diligit q̄ hūc ad p̄ceptuꝫ eiꝰ
multiplicare ſtudet ca.xix.T
Honorare patrē ꝛ matrē ideo p̄cipit ca.xviij.M
Hora mortis eſt incerta ca.xij.R.2
Hora cene miſit ſeruū ſuū.hora hec finis mundi
vocatur. ca xiiij.P
Horis his oibus cantat gallus ca.xxij.I.2
Hora ſexta erat qn̄ ſol mediū celi accepit. ca.xxiij.
Hora tria ceperūt crucifigere chriſtū linſ (Q
guis:ſicut dicūt q̄dam. Ibidem
Horis tribus facte ſunt tenebre qꝛ eclipſis natu
ralis non durat ibidem
Horreū eſt ↄtinētia ꝛ capacitas eccleſie in gr̄a. ca.
Horrea egypti i qbꝰ ꝑdūt alibi gr̄e.ibidē. (iij.M
Horreū dr̄ eccl'ia ca.x.D
Hortꝰ q̄ eſt vterus virgis nunq̄ a malis ſtirpibꝰ
fuit purgatus. ca.j.N.2
Hortꝰ cōcluſus dr̄ ꝟgo bt̄a. ca.ij.R.2
Hortꝰ cōcluſus eſt vterꝰ ꝟginis eodem. V.2
Hortꝰ clauſus eſt cuſtodia mandatoꝝ.ca.xiij.P
Hortꝰ oleꝝ ꝑcat huiꝰ mūdi viridātia. ca.xx.F
Hoſpes dignꝰ eſt:vt dr̄ Beda q̄ ſibi potiꝰ reputat
bn̄ficiū impēdi recipiēdo hoſpites q̄ȝ impēdere.
Hoſpites nulli erant apud ſodomitas (ca.ix.G
quales apud iudeos ca x.M
Hoſpiti paupi apponendus eſt cibus potius q̄ȝ
frangendus ca.xj.ꝛ
Hoſpites q̄ non ſint inuitandi ſolum ſed ꝛ trahē
di ꝛ vocandi oſtendiꝑ ca.xiiij.N
Hoſpitalitas opus miſcdie:et deꝰ oſtendit eā acce
ptare per hoc: vide ca.vij.S
Hoſpitalitatē aliter laicꝰ:aliter ep̄s iplet xiiij.N
Hoſtia q̄re in tres ptes frāgiꝑ ca.xxij.R
Hūane nature dignitatē dn̄s oñdēs dicit: Faciſ
amus. ca ix.X.2
Hūanitas homis eſt māſuetudo ipſiꝰ ca.xiiij.R
Hūana fragilitas etiā id ad qđ facta eſt ſuſtinere
non poteſt ca.xxiij.R
Humeri chr̄i ſūt brachia crucis vel ſūt ꝛc̄. ca.xv.E
Hūilians ſe exaltabiꝑ:p Dauid: p chr̄m. ca.xiiij.F
Hūiliores recipiūt maiorē gr̄am:ſicut pfūdiores
conche plures recipiūt aq̄s. ca.ix.ↄ.2
Hūilis verꝰ vilis vult reputari:ꝛ nō humilis p̄di
cari. ca.j.Y.2
Humili q̄ttuor premia debeꝑ ca.j.P.3
Hūilis q̄ vere eſt reputat oēs eſſe ſup ſe.ca.xiiij.E
Hūilis q̄ eſt ſupbiā pati nō poteſt ca.xiiij.E
Humilis dei eodem.F
Hūilitas ab humo dr̄:cōgr̄ ca.j.R.3
Humilitate infantia chr̄i conſolaꝑ:increpat:exhor
taꝑ:cōſulit:et erudit. ca.ij.P
Hūilitas neceſſaria eſt ſedenti in alto ca.vj.F
Hūilitas mirabil' huiꝰ mlierſ attēdēda viij.O.2
Hūilitatſ cautelā in magnis docet chr̄s. codē.Z.2
Humilitatē puerilē aſſumēdo nō aſſumeret deuꝫ
patrē arguiꝑ ꝛ ſoluiꝑ. ca.ix.ꝛ.2
Humilitas quō habeat exēplar in deo oſtēdit per
cōgnatonē ad fidem Ibidē
Humilitas vndiqꝫ muniens cuſtos eſt omnium
bonorum. ca.x.M.2
Humilitatſ eſt documentū:vide ca.xiiij.E
Humilitatis tria notat:pfectū:affectū:locū.ibidē
Hūilitatſ gr̄am tāgit cū dr̄:amice codē.F
Humilitatis p̄mium tangiꝑ cum dr̄: Aſcende ſuſ
perius. Ibidem
Humilitas multiplr̄ recōmēdaꝑ nota bn̄.ibidem
Humilitatē pretēdit in voce excuſans ſe venire ad
nuptias.ſed ſupbiā exhibet in ope ca.xiiij.R
Humilitatem et paupertatem dominus approſ
bat ca.xvj.P
Humilitas difficulter diſcaꝑ. ca.xviij.A
Hūilitatis ꝛ patiētie vt formam daret ꝛ nos ſue
charitati obligaret dn̄s hec ſuſtinuit. xxij.R.2
Hūores ſpūales q̄ttuor paſſiōes ſpes ꝛc̄.ca.iiij.
Humor niger ſpine de quo fit incauſ (D
ſtum ca.viij.L
Humū ſapit q̄ de terrenis ſollicitaꝑ. ca.xij.D

Acebat Lazarus ad ianuā q̄re. ca.xvj.P
I Jacobus frater dn̄i ꝑpter ſiītudinē religiſ
onis dicꝰ vouit ſe non comeſtuꝝ panē niſi
viſo dn̄o poſt reſurrectiōem. ca.v.ꝛ
Jacobus Alphei filius tāſilis corpore ꝛ religione
dn̄o fuit q̄ frater dn̄i meruit appellari.ca.vj.D
Jacob luctator interp̄taꝑ ꝛ p̄mꝰ luctam ꝟtutiſ inſ
ter ap̄los p chr̄o ꝑfecit. ca.viij.V.2
Jacobꝰ minor p̄mꝰ Ep̄s hieroſolymoꝝ.ca.ix.D.2
Jacobum minorem aſſumpſiſſe chr̄m:arguitur ꝛ
ſoluitur ibidem
Jacobꝰ maior filꝰ Zebedei ſacerdotiū nunq̄ȝ acce
pit.et quō intelligitur cum dr̄ p̄mo accepiſſe ſoli
um ſacerdotale vide Ibidem
Jacobi maioris vel mioris mater an fuerit ad ſeſ
pulcrum dubitaꝑ. ca.xxiiij.F
Jahel aſcēſio dn̄i interp̄taꝑ ca.x.S.2
Jairus interp̄taꝑ illuminatꝰ cuiꝰ facies cū dn̄o in
monte reſplēduit ca.viij.R.2
Jam notat nunc ꝓpinquū in p̄nti. ca.viij.A.2
Janitoꝝ ordo eſt eoꝝ qui introducēdos introduſ
cunt ca.x.B
Janua mō aperta eſt ideo hora eſt ad cenam ſe p̄ſ
parandi ca.xiiij.P
Idolū non potētia in cera ſed in arte ca.j.D.3
Idolum vrbis rhome corruit ca.ij.Z
Jeiunauerunt ap̄li inter diem aſcēſionis ꝛ penteſ
coſtes ideo ca.v.ꝛ
Jeiunare ex auaricia multū nocet. ca.xviij.G
Jeiunabat phariſeꝰ bis in ſabbato: vide quomoſ
do. ca.xviij.
Jeiunium triplex ſatiſfactiuū:effectiuum:et lenitiſ
catiuum ca.v.Z
Jeiunium nullum competebat ap̄lis oñdiꝑ ibidē.
Jeiunium vt non eſſet inter Paſcha ꝛ Pentecoſ
ſten Gelaſiꝰ papa cōſtituit.et hoc iō. ca.codē.ꝛ
Jeiuniū bonū eſt ſi ſanificatū ſit:abſtinentia adiū
ctū orōne ꝛ elemoſynaꝝ largitōe. ca.xviij.G

Jeſſe interp̄tat̄ incendiū ꝛ ſignificat ca.j.Q
Jeſus nomen mirabile ꝛ a patriarchis p̄ſignatū: a ꝓphetis ꝓmiſſum: ab angelis vocatū: a matre noīatū: a Joſeph ꝓmulgatū: oīm ab ore fideliū vulgatū: a ſanctis deſideratū: a beatis in eternuȝ gloꝛificatū: vide totū ca.j.O.2
Jeſus magnus eſt in ſex ca.j.E.2
Jeſus idicat leges ſuas tribꝰ modis: in corde vicȝ: in aure: et in docendo ca.j.S.2
Jeſ⁹ nomē ab eterno impoſitū ē filio a p̄ie. ca.ij.Y.
Jeſus habens triginta annos cepit p̄dicare et docere ca.iij.Q
Jeſus dicit patri puelle cōſolando ipſum: noli timere. ca.viij.T.2
Jeſus a Luca dr̄ ſeceſſiſſe in deſertum locū. Joannes vo dī q̄ abijt trās mare galilee arguit̄ ꝛ ſolvit̄. ca.ix.M
Jeſus ſolus inuentus eſt dū fieret vox in trāſfiguratione ideo ca.ix.P.2
Jeſus p̄cepit ap̄lis ne dicerent viſiōes in mōte ꝓpter tres cauſas. ibidem
Jeſus vadens hieruſalē non fuit niſi vt vet⁹ paſca cōſūmaret ꝛ nouum inchoaret eodem.L.2
Jeſus nomen qd̄ ſalutaris vel ſaluatoꝛ interp̄tat̄ cōiungit nos deo ca.xj.N
Jeſum poꝛtauit Maria: Symeō crux ꝛc̄. ſed differenter ca.xj.X.2
Jeſus trāſibat frequēt̄ ꝑ mediā ſamariā. xvij.H
Jeſus ibat maxie ad ciuitates ꝛ oppida q̄re. ibidē.
Jeſus non vocat̄ vacuo noīe ca.xviij.Z
Jeſum ſic videre in cruce qd̄ efficiat nota ca.xix.E
Jeſum p̄mo duxerūt ad Annā. ca.xxij.G.2
Jeſus ductus de domo Anne ad domum Caiphe. eodē.H.2
Jeſum Herodes videre cupiebat nō ex deuotione ſed quia ꝛc̄. ca.xxiij.L
Jeſum tradidit voluntati eoꝝ exponit̄ ca.xxiij.F
Jeſus i hac voce oñdit qd̄ pri⁹ dixerat. ca.eodē.S
Jeſus appropinq̄bat duobꝰ diſcipulis euntibꝰ in Emaus plus inter.⁹ q̄ȝ exteri⁹. ca.xxiiij.H
Jeſum duo diſcipuli eūtes in Emaus q̄re nō cognouerunt ibidem
Jeſus non queſiuit ignorans cū dixit: qui ſunt hi ſermones eodem.J
Jeſus ſ'm nomen ſuum maxim⁹ fuit in ſalutē gentis eodem.K
Jeſus erat diſcipulis mel in ore: melos in aure: et iubilus in corde. eodem.Q
Jeſus cum eijceret vendentes de templo: fulgoreȝ de facie emiſit ca.xix.G.2
Jeſus q̄rit de baptiſmate Joannis q̄re ca.xx.B
Jezabel interp̄tatur flux⁹ ſterq̄linij ꝛ fetor. ca.xx.F
Ignis inferni nunq̄ȝ extinguit̄ ca.iij.M
Ignis fulgoꝛis mundi eſt cōcepte cupiditatꝭ auaricia. ca.viij.H
Ignis quem iniecit eſt charitatis: et quō Jeſus venit mittere ignē in terrā: vide ca.xij.N.2
Igne illo accenſo nullū malū pōt fieri eodē.O.2
Ignē inextinguibilē inijcit ſnīa dei ca.xvj.X
Ignorantia eoꝛum que ſciri deberēt neminē excuſat. ca.xij.M.2
Ignorat ſe q̄ ꝓpria negligit ad hoc ꝛc̄. ca.ix.J
Ignoti diuites ſunt deo ca.xvj.M
Illicita q̄re comedit ꝛ bibit dñs cū diſcipulis. ca.v
Illuminabit dies hec ad v̄itatem fidei p̄dictꝭ (V cate ca.xvij.P
Illuminata illūinatrix qd̄ diceret niſi ca.j.D.3
Illūinatōis diuie modus eſt ad coꝛ loq. ca.j.S
Illūinatiōes tres ex illūinatrice Maria. ca.j.S.3
Illuminatio angeloꝝ duo facit. ca.ij.R
Illuminatio diuine cognitionis circa mulierē peccatricē ponit̄ ca.vij.T
Illuminationes decē vide ca.viij.J
Illuminationuȝ reuelatiōes p̄ ceteris accipiunt q̄ profundius ſe humiliant: probat ꝑ ſimile de lacunis ca.x.X
Illūinatiōes decē ambiūt v̄ginē beātam. ca.xj.T.2
Illuminatio ꝑficit̄ affectu amoꝛis: intellectu v̄itatis: et q̄cte diſcretiōis. ca.xv.D
Illūinatoꝛ chr̄s ꝯgruis noibꝰ d̄ſcribit̄. ca.xviij.Z
Illuſionis hoc genus chr̄s elegit ca.xxiij.L
Illuſio triplex eſt cū triplicꝭ adoratiōis crucifixi in in paraſceue. ca eodem.N
Illuſores dñi qui erant ca.xxij.R.2
Illuſores ꝓprie tales viri vocant̄: vide ca.xxiij.L
Illuſtrabit̄ die iſto q̄cq̄d mō eſt dubiū. ca.xvij.P
Illuſtratiōes Marie q̄draginta: vide ca.ij.Z
Illuſtrationes q̄nq̄ȝ apparuerunt in hominibus in natiuitate chr̄i. ibidem
Illuxit his hoībus: vide ca.j.M.4
Imago creationis: recreationis: et ſimilitudis ponitur ca.ij.L
Imaginis cōfoꝛmitatē habet de⁹ pater ad filiū in eadem ſubſtantia et in diuerſitate ſubſtantie ad hominem ca.x.Q
Imagines patrū Maria in ſe oſtendit ꝑ imitationem ca.x.M.2
Imago dr̄ quaſi imitago ca.xj.E
Imago diſtinguit̄ triplr̄ ab Auguſtino: et in quo conſiſtat q̄libet earū: vide diligenter Jbidem
Imago patris celeſtis facta eſt ad imaginem matris ca.xj.D.2
Imago hec pondus habet gratie ca.xv.G
Imitemur deū in miſeria vt filios ei⁹ nos eſſe probemus. ca.vj.z
Imitat̄ in quattuoꝛ magiſtrū oīs diſcipul⁹ in doctrina. ca.xiij.B.2
Immoꝛtalitatis radix eſt cuſtodia legum diuinaꝝ
Immūda aialia ad offerendū ꝛ edē (ca.x.B.2 dum erant iſta. ca.ij.7
Immundū eſſe q̄cq̄d ꝑ coitum generat̄ dicunt heretici. ca.ix.T
Immūdus ſpūs q̄ fuerat in ꝑplo phariſeoꝝ: tn̄ legē intendit dicere: et q̄ exient ꝑ legē ꝛ cultum ab
Immutabilitatē participam⁹ ꝑ (ctis. ca.xj.M.2 cōſtantiā ꝓpoſiti. ca.ij.M
Immutatio eſt ad foꝛmā coꝛꝑis gl'ioſi. ca.xx.M
Impedimēta curſum p̄dicatiōis oīa inīdiat. ca.j.J
Impedimēta ad ſeq̄ndū dñm q̄ facit amoꝛ tpaliū tangit ca.xiiij.R
Impedit noſſe velle poſſe ca.viij.L
Imperatoꝛes cōiter oēs habuerūt illud nomē ceſar
Impijs raro nec internus nec exte (ideo. ca.xx.J rius eſt pax. ca.ij.B

Impij iuſtificationes ſunt quattuor
Impiorum ſpirituū eſt ambulare i circuitu q̄re. ca.xj.
Implerōis v̄bū ſacra ſcriptura in bonorum (M.2
ortu vel obitu vel actu ponere cōſueuit. ca.j.T.3
Impletio iniq̄tatis n̄ ē in ea ſz iniuſticia iudicis. ibid̄
Implet̃ tūc dom⁹ q2 māſiões ꝑ ate ſm nūcꝝ p̄de/
ſtinatorum cōplete demōſtrant̃. ca.xiiij.Z
Impleti ſunt Marie dies vt pareret quō vide ca.
Impoſitio nomis Joannis q̄ttuor di/ (ij.D
uerſitates habet ca.j.X.3
Impoſitio man⁹ notat iniūctionē pnie in ſatiſfa/
ctione operum. ca.xiij.R
Impropat negligētes i vtroq3 modo vocatōis. ca.
Impropat de⁹ n̄ appinq̄ntib⁹. ca.xv.A (xiiij.P
Impropat̃ phariſeis a dn̄o q2 faciāt homines me/
chari ca.xvj.L
Impropat ingratis q̄buſdam ca.xvij.M
Impugnat caro q̄ttuor nos ꝑficiētia. ca.j.E.4
Impugnat mūdus nos ꝑ q̄ttuor. Ibidē
Impugnat canonic⁹ nō canonicū: platus ſubdi/
tū: laicus clericū. et ecōuerſo ca.xx.E
Incarnationē3 figurāt Sara: Abraam: ſara: z ſi
mila. ca.j.B.3
Incenſio hec eſt ꝑ triplicē ignem ca.xij.Z
Incēſū incēdit̃: ponit̃: dirigit̃: z deuat̃ quō vide ca.
Inceptio dr ibi excluſiōis nouitatē cū dr: in/ (j.G
cipiet̃ foris ſtare. ſtare v̄o ꝑmanētiā. ca.xiij.T.
Incidit in latrones hn̄ dr. q2 nemo ex intētōe vult
pctm̄ ca.x.G.2
Incipies cum rubore nouiſſimū locū tenere: vide
quare dr: Incipies ca.xiiij.E
Incipe facile eſt: ſed ꝑficere difficile. ca.eodē.E.2
Incipe q̄ nō audet hn̄s expēſas puſillanim⁹ repu/
tatur Ibidem
Incitabant ꝑplum ſacerdotes ſcribe z phariſei. ca.
Incōueniēs ſequeret̃ ſi ſaret̃ dies iudi/ (xxiij.E
cij z extrema ca.xxj.D
Incorrigibilē corrigens non lucrat̃ niſi vituꝑium
et odiū. ca.xvij.L
Incredulitatis Zacharie q̄ttuor cauſe ca.j.R
Incredulitatē q̄d generet: vide ꝑ totam ibidē
Increpatio dubietatis tangit̃ cum dicit: vbi eſt fi/
des veſtra ca.viij.Y
Increpatio iſta non fuit aliud q̄3 ſub intermiatiōe
fidelitatis introductio. ca.ix.Z
Increpatio ſonat in iram quandā ca.xvij.L
Increpati filij timent offenſam patris ca.viij.Y
Increpauit ventum: vide ca.viij.Y
Indecentia veſtiū reꝓhēdit̃ ca.xvj.N
Indigentē ſe oſtendit q̄ petit. ca.vj.U
Indigeat vtꝝ: an nō indigeat rimari: nō multū
expedit ibidem
Indiget iſtis decē ois hō q̄ regit familiā ca.xix.U
Indignatio ex q̄ttuor cauſ ſolet ꝓuenire. ca.xv.X
Indigni ſunt de v̄itatis inſtructiōe phariſei z ſcri/
Indiuiduantib⁹ ꝓprietatib⁹ aie eius/ (be. ca.xx.L
te quō diſtinguant̃: vide ca.xx.N
Inducunt̃ alij in tētationē et illi ſūt q̄ ca.xj.Y
Induit filiū vilib⁹ v̄go btā ſcās vide q̄d. ca.ij.D
Indulta eſt hec q̄ntuplex ſollicitudo n̄ ſic q2 zc̄. ca.
Infans ieſus loquit̃ cōſolādo: icrepādo: (xij.N
exhortādo: cōſulēdo: et docēdo ca.ij.P
Infans debet hō eſſe in ꝓpria laude. Ibidem
Infans circūcidi debet vide q̄b⁹ circūciſionib⁹. eo/
Infantes nihil ſanctes ꝓpter ſimplicita/ (dē.Y
tem: vide ca.xviij.R
Infanda talia nō ſufficit nō agere ſed oportz etiā
ab agētib⁹ ſe ꝑ diſceſſum elōgare ca.ix.A.2
Infandi heretici ſunt noiandi ca.xx.R
Infernus iſte eſt qui omnes abſorbet z nunq̄3 im
pletur ca.xij.L
Infern⁹ triplex ſm Grego. ca.xvj.S
Infern⁹ locus tormentorum dr optime. eodē.Z
Infidelis in diſpenſando familie dei eſt fraudulē
tus fur z cruda viſcera hn̄s ca.xvj.G
Infidelitas arat ꝓmittēs impunitatē ca.xiiij.R
Infidelitatis ſue pctm̄ Centurio recognit dicens zc̄.
Infinite v̄tutis nō ē opari paulati z i (ca.xxiij.U
tpe: ſed ꝯfeſtim: ꝓbat̃ rōne Ariſtotel'. ca.viij.O 2
Infirmitas duplex oppoſita duplici ſanitati ca.ix
Infirmitas hūana q̄lr ſe habeat ad viſam he (E
atitudinē ca.eodē.L.2
Infirmitatis cauſa freq̄nter pctm̄ eſt: ideo ab infir
mitate anie incipiendum eſt. ca.x.L
Infirmitas volūtatis in pctis eſt z vicijs ca.xj.L
Infirmi hui⁹ diſpoſitio deſcribit̃ ca.viij.N.2
Inflatōes genitaliū hz freq̄nt̃ hydropic⁹ ca.xiiij.B
Informat ecclie platus de p̄dicandi z docēdi offi
Informat ad vitā eos q̄s mittit (cio. ca.viij.A
ad p̄dicationē. ca.x.D
Informatio aplorum ſm exemplū oſtēſum: et quō
eſt triplex informatio: vide ca.ix.z.2
In infuſione gratie ſunt tria. ca.vij.L.2
Ingratitudinis viciū innuit dn̄s cum dicit: q̄tiens
volui zc̄. ca.xiij.?
Ingratis q̄buſdam impropat ca.xvij.M
Ingredit̃ diabolus ꝑ conſenſum ca.xj.N.2
Ingrediunt̃ ab oriente q̄ ab ipſa natiuitate ſerui/
unt dn̄o. ca.xiij.Y
Inidonei ſcia: vita: et eloq̄ntia Idola q̄dam ſunt
et errorum magiſtri ca.xj.D.3
Inimici hoies duplices ca.j.D.4
Inimicos diligere contra naturā eſſe arguit̃ z ſol/
uit̃: vide ca.vj.R
Inimic⁹ hic dr diabolus. ca.x.S
Inimici virtutem nemo timeat eodem.N.2
Inimicū Herodē Pilati fuiſſe aſſerunt ꝓpt' hanc
cauſam ca.xxiij.A
Inimia humani generis ſunt iſti q̄ q̄nq3 ſuadēt vi/
te excellentis propoſitum vt precipitēt in bara/
thrum ca.xiiij.E.2
Iniq̄tas vera ſimlatā ſumit v̄itatē ca.xj.N.2
Iniquū v̄itati vite hoim nō eſt ꝯſonū ca.xvj.G
Iniuriā miſter ecclie pt remittere. Sed iniuriā ec/
cleſie debet iudici mālfeſtare ſtatuit eccleſia. ca.
Iniuſte adquiſitum oportet reſti/ (vj.T
tui ca.xj F.3
Iniuſte adquiſitum: furatum: raptū zc̄. reſtitue/
re tenetur ca.xij.J
Iniuſti ſunt qui fraudibus z pctis iniurias com
mittunt ca.xviij.G
Iniuſti erāt iſti z in hoies z in deū. Ibidem
Innatū eſt hominib⁹ vilibus concupiſcere alta lo
ca ca.xiiij.G

Innocentia cōmendat̄ ⁊ q̄ vocet̄ mititas manſue⸗ tudinis: lenitudinis ca.ix.y.2
Innocentia in oibꝰ eſt quia etiā ledentē non rele⸗ dunt ca.xv.L
Innocētiā ꝙ iuuenis teneat facilꝰ ē ⁊ ē.ca.eodē.F
Innouatio hec ꝑ ſanguinē christi facta ē. ca.xxij.R
Inqͣetudo tā in viris q̄ in mulieribꝰ vituꝑat̄. ca.)
Inſcriptio hec eſt iuris naturalis faciem (S.3 dorum ca.xv.H
Inſeri ficus nō poteſt in aliud lignū. ca.xiij.E
Inſidiabant̄ dn̄o de quinqꝫ ca.xiij.B
Inſidiatores miſerūt ſcribe ⁊ phariſei. ca.xx.D
Inſignia regalia ⁊ decor regni ſunt hec ca.xj.O
Inſipiens eſt q̄ ſui ignorat q̄ntitatē ca.j.M
Inſipiēs eſt q̄ ſuijpſiꝰ ignorat q̄ntitatē: aut ſeipm neſcit. ca.xij.M
Inſipiens in diſpenſando ⁊ fraudulētꝰ in retinen do non debet eccleſie ꝑponi eodem.F.2
Inſipientia vocat̄ q̄n hoīes igrāt ſapōs ca.vj.D
Inſiſtēdū eſt ſꝑ huic vigilie ⁊ orōni ca.xx.R
Inſiſtere p̄dicationi ⁊ bonis opibꝰ in die: in nocte cōtemplationi ⁊ orōni docuit christus.
Inſtabilis corꝑe vanitatē ⁊ inſtabilitatē oſtēdit in mente ca.x.R
Inſtante aduerſario dormiēdū nō eſt ca.xxij.L.2
Inſtantia non eſt quā ferunt heretici de pontifici⸗ bus noſtri tꝑis ꝙ nō habeant virtutē ⁊ ptātem a deo q꞉ languores nō curāt. ca.ix.L
Inſtitutionis autoritas notat̄ in hoc ca.xxij.D
Inſtitutionē ſacramēti eucharistie tāgit ca.eodē.L
Inſtitutiōis ſacramēti huiꝰ cā eſt hec.ca.eodē.P
Inſtitutiōis ſacramēti ſanguis tꝑs tāgit Ibidē
Inſtructio christi fit in ſermone virtutē ⁊ ptātem habente ca.x.B
Inſtructionē in iudicio fecit dn̄s i iudea. ca.xiij.B
Inſtruēdo apl̄os dn̄s tria facit ca.viij.B
Inſtruunt̄ q̄dā nō niſi ꝑ abolis ca.eodē.R
Inſufficientia habitorꝫ aplorꝫ dicit̄ ſm myſterium ſimul ⁊ lr̄am q̄tuor ca.ix.R
Inſulſus ꝑꝛe manet ſic̄ ⁊ ſacerdos ca.xiij.D.2
Intellectꝰ noſter non inſtruit̄ niſi ꝑ ſimilitudines corporales. ca.viij.F
Intellectus adeptus ſeipm intelligit ſine ſimilitu dine Ibidem
Intellectꝰ nr̄i defectꝰ hic ex petō accidit eodē.P
Intellectꝰ paternꝰ dicit̄ mūdus eodem. R
Intellectꝰ practicus ⁊ vbū ſuū quō ſe habeāt ad inuicē: et ꝙ practicus a nullo dependet. ſpecula tiuus aūt a rebus: vide ca.x.y
Intellectꝰ q̄n de donis ſupbit n̄ valet. ca.xvj.M
Intellectum ligatum vinculis aſini habet ois ho mo q̄ ⁊ē. ca.xix.B.2
Intellectꝰ ſpūal̄ ſolꝰ ē clauis ſcripturarꝫ. ca.xxiij.O
Intēdere dꝫ q̄libet p̄ncipal̄r ſibi cōmiſſis. xij.H.2
Intētio opi nomē ipōit q̄n ⁊ q̄n nō: vide ca.j.R.4
Intētio pura in p̄dicādo lucerna dꝫ ca.viij.N
Intēſio clamoris notat intenſionē maxime deuo⸗ tionis. ca.j.F.5
Intercedēs dn̄m ad faciēdū miraculū tāgit̄ digni tas: humilitas: ⁊ deuota poſtulatio cū allegatiōe
Interdicit̄ q̄d ſm cōſuetudi (rōnis.ca.viij.R.2 nē fuit ſingularis amicicie illꝰ gentis ca.x.J
Interdicit oīa impediētia curſū p̄dicatiōis. Ibidē
Intēdicit dn̄atū dn̄s oibꝰ vocatis ad cenā ſuā. xiij.
Interficere cogitabāt christum ex tūc iō.ca.xx.O. (O
Interfecerūt Iudei Iacobū maiorē: minorem: et Stephanum. ca.xj.D
Interrogās addiſcere q̄rit ca.xviij.y
Interrogāti pmo n̄ eſt ſꝑ pmo rn̄dēdū ca.xx.B
Interrogatio eſt clauis ſcie ca.viij.R
Interrogatio eſt cū dicit: Tu ſolꝰ ꝑegrinus es in hieruſalem ca.xxiiij.J
Interrogauit Ieſus nobꝫ formā diſcēdi pbēs. ca.ij.
Interrogauit Ieſum p̄nceps ⁊ erat ado⸗ (O.2 leſcens etate ca.xviij.L
Intrauit Ieſus caphar naū ꝓpter tria. ca.vij.B
Intrauit cogitatio in aplos q̄s maior eſſet. ca.x.
Intrauit Ieſus in q̄ddā caſtellū ad lr̄am (U.2. in Bethaniā. ca.x.L.2
Intrauit Ieſus in caſtellū: allegorice notant̄ tria.
Intrabat domū p̄ncipal̄r vt pcurgret ſa (Ibidē luté corꝫ q̄ erant in domo ca.xiiij.B
Intrabit puulus regnū celorꝫ: nō aliꝰ ca.xviij.L
Intrauit christus in domū Zachei. ca.xix.G
Intrauit ſathanas Iudā quō: vide ca.xxij.L
Intrat̄ ad familiā q̄n ſermo p̄dicantis capit in fa⸗ milia ꝑ fidem ca.x.J
Introitꝰ ſūmi ſacerdotis in tēplū q̄d fecit: vide ca.)
Inuenerūt Ieſum alibi parentes: alibi pa⸗ (X ſtores: alibi reges. vide ca.ij.O.2
Inuēta eſt ouis q̄n a ꝑiclo erroris eſt ſaluata. ca.
Inuentio hec ad vtilitatē ouis eſt potꝰ q̄ (xv.E paſtoris. ca.xv.E
Inuidia hec eſt q̄ ſemꝑ irritat malos ꝯ bonos. ca.
Inuidi eorum crucem habent ⁊ pendent (xiij.E cum Aman ca.ix.L.2
Inuiſibilia dei ſua excellētia abſcōdita ſūt ab ocu⸗ lis hoīm quō: vide ca.x.X
Inuitādi q̄re talea n̄ ſint cām ſubiūgit. ca.xiiij.D
Inuitatōis neceſſitas ſit paupertas ⁊ idigētia. ca.xiiij
Inuitatis dicere vt venirēt exponit̄ ca.xiiij.O. (D
Inuitant ad hūc aduentū: vide ca.viij.H.2
Inuitauerūt dn̄m ꝓpt̄ duas cās ca.xiiij.B
Inuocatio hec eſt forma eccl̄ie i ſacramētis ⁊ dat ho ⁊ ois fidel̄ ſiue bonꝰ ſiue maꝰ cōſeq̄t̄ effectū. ca.
Inutilis prorſus eſt q̄ bono idignat̄ ⁊ (ix.B.3 malū amplectit̄ ca.xvij.J
Inutilitas ſalis pma hec eſt. ca.xiiij.D.2
Ioanna ſecūda noiabat̄ q̄ dn̄m ſeq̄bat̄. ca.viij.E
Ioanna interptat̄ dn̄s eſt gr̄a eius. ibidē
Ioanna hec ſic̄ ⁊ Matthēꝰ ⁊ Zacheꝰ de lucris illici⸗ tis ad deū cōuerſa intelligit̄ Ibidem
Ioānes depingit ſibi faciē aq̄le. In ꝑlogo.B
Ioānis de natiuitate q̄ ſcribunt̄ nō diuidimꝰ i annū⸗ ciationē: natiuitatē: circūciſiōē: ⁊ p̄dicatiōē: iō.coꝛ
Ioānis gr̄e ſpeciales recitant̄. ca.j.R (B
Ioānis noīa ſex ibidē
Ioānes interptat̄ in q̄ eſt gratia Ibidem
Ioānis officia ſunt ſeptē: ⁊ quō dꝫ ſagitta electa. et quō i figurā eiꝰ Iſaac annūciat̄: vide eodē.L
Ioannis ſeptē peminentie Ibidem
Ioānes maior oim hoim: ꝯ hos q̄ ſcōs ſuos aliq̄s
Ioānis ſūt tres aureole. Ibidē (pferūt. Ibidē
Ioānes q̄lis ad hoīes: q̄lis ad deū: q̄lis i fructu:

et qſtio in officio: vide Ibidē
Joannes fuit magn⁹ magnitudine ꝟtutis. patet
p ſingulas ꝟtutes ca.j.M
Joānes replet⁹ ē ſpū adhuc in vtero matrꝭ.eod.O
Joannes dr̄ pcurſor ꝛ in annūciatiōe parauit viā
fidei: in naſcēdo parauit viā. codē.P
Joannes in vtero induit ſpūm ſcm̄ Ibidem
Joānes q̄re in pncipio nō fecit ſigna. Ibidē
Joānis tota vita ſtupor ꝛ miraculū fuit: et q̄re nō
fecit ſigna in p̄dicando. Ibidē
Joannes eſt Helias in ſpū ꝛ ꝟtute eodem.Q
Joānis totū factū fuit ad chr̄m et q̄re baptizauit.
Joānis natiuitas deſcribit̄.ca.j.T.3 (ibidē
Joannes mediū inter legē ꝛ euāgeliū. codē.V.3
Joannes nō debebat hr̄e nomē p̄ris ideo. ꝛ q̄ nō
ſucceſſit ſacerdotio patris. codē.X.3
Joānes nomē aliō: nomē nouū: nomē qd̄ os dn̄i
noīauit: nomē grē: nomē amicū: nomē eaꝝ q̄ ſunt
legis noue poſcēdens ſacramēta Ibidem
Joānis pr̄ fuit fact⁹ ſurdus ꝛ mut⁹ et h̄ patet.eod
Joannes eſt nomē eius.eodem.Z. (Y.3
Joannes eodē ſpū ſenſit ſermonē p̄ris ꝓphetantꝭ
q̄ ꝟginis viſitantꝭ eodem.K.4
Joānes ꝓphetauit de p̄terito: p̄nti: ꝛ futuro. ibid
Joānes ꝯgrue puer altiſſimi vocabit̄ q̄re. vide ibi/
Joānes viginti annis fuit in deſertꝭ ſm Be/ (dē
dam eodem.O.4
Joannes vbi manſit tpe occiſionis innocentū pu/
erorum. Ibidem
Joānē chr̄s familiari⁹ ceterꝭ apl̄is dilexit.ij.B.2
Joānes baptiſta dr̄ vox: et quō baptiſmus ei⁹ nō
conferebat grām: vide ca.iij.L
Joannis deſcr̄ptio ꝑpulcra notat̄ ca.iij.R
Joannis officiū nō fuit facere ſigna ca.iij.L
Joannis incarceratiōez anticipat Lucas iō.iij.N
Joannis ſcripta Lucas p̄uidit. ca.iiij.G
Joānis demoſtrarij q̄rentibꝫ miſtris an talibus
eſſet dandū: ipſe r̄ndit ca.vj.V
Joannes nō ſibi ſed diſcipulis fieri facit has q̄ſti/
Joannē nō dubitaſſe de aduētu (nes.ca.vij.R.
chriſti ꝛc. dicit Grego. Ibidem
Joānes apud oēs in magna fuit autoritate. ibidē
Joānis diſcipuli aliq̄ꝫdiu fuerūt cū dn̄o: ꝛ hēbant
aliq̄s notos de diſcipulis dn̄i eodem .L
Joannē cōmēdat chr̄s ne occaſiōe inducte q̄ſtiōis
aliq̄ ſiniſtra ſuſpicio orīat̄ ꝯ ipſos ca.vij.M
Joānes ſicut preiuit in ſpū Helie: ita ꝛ in habitu
Helie. ca.vij.N
Joannē cōmēdabilē eſſe de veritate ꝓpter quā etiā
in carcerē miſſus oſtendit Ibidem
Joannes plus q̄ꝫ ꝓpheta q̄re: et q̄ officiū euāgeli/
ſte in demōſtrādo habuit eodem.O
Joannes teneris annis antra deſerti petijt: victu
parc⁹: habitu auſter⁹: ꝟbo edificatōis dedit⁹: cō
tēplatōe altiſſim⁹. vide quō deducant̄ illa.vij.O
Joanne maior eſt mīm⁹ in regno celoꝝ quō intelli
Joānes nullū ſignū fecit. ibidē (git̄. Ibidē
Joannes quare putabat̄ ab illis chr̄s: qd rationis
habuerint: vide ca.ix.R
Joannes apl̄us pre ceteris reſpondit auſu maio/
ris familiaritatis ca.ix.B.3
Joānes Scot⁹ q̄ multa temere ꝓtulit dic̄ deū pa/
trē celi ꝛ terre ꝓpter veſtigij imitationē ca.x.V
Joannē baptiſtā ſe q̄dā noiant ca.xvij.Q
Joāni qn̄ phariſei crediderīt ꝛ qn̄ nō: vide ca.xx.L
Joānes ꝛ Petr⁹ hi duo deuotiores erāt ad implē
dū myſteria legꝭ. ca.xxij.E
Jonas q̄le ſignū fuerit: ꝛ alia vide ca.xj.A.3
Jordanis i ripa duodeci lapides iacētes.ca.iij.G
Joſaphat interp̄tat̄ iudiciū dn̄i: et vide quō ponit̄
appellatiue cū dr̄: valle Joſaphat. ca.xvij.O
Joſeph cōmendat̄ a ꝟtute illa ſcꝫ ca.j.L.2
Joſeph noīe q̄tuor legim⁹ iſignes viros.ca.j.L.2
Joſeph q̄re n̄ aſcēdit in hierl'm ſed i iudeā ca.ij.F
Joſeph p̄ſignauit certū doctoꝝ. eodem.T
Joſeph geſtauit Jeſum in dorſo in egyptum: ꝛ ab
egypto in Nazareth moralizat̄ eodem.Y
Joſeph ꝛ Maria nō accuſant̄ de negligētia amiſ/
ſionis Jeſu ideo. ca.ij.P.2
Joſeph dr̄ fuiſſe faber lignari⁹. ca.iiij.D
Joſeph magn⁹ diſpēſator ſūmi regꝭ in figura chr̄i
cōmittat ſeruis ſuis medicꝭ vt ꝛc. ca.ix.E
Joſeph q̄ ſepeliuit chr̄m deſcribit̄ ab octo .xxiij.X
Joſeph accreſcēs interp̄tat̄. q̄r cōtinuis incremētꝭ
accreuit in grā. Ibidē
Joſeph Judei incarcerauerūt ꝓpt̄ ſepulturā chr̄i/
Joſias in q̄ eſt incenſum dn̄i vel ſa/ (ſti.eodē Y
crificiū interp̄tat̄: et fecit chr̄m ca.ix.R
Joſue hiericho poſuit ſub anathemate ne iterꝫ edi
ficaret̄. ca.xviij.V
Ira ꝛ inimicitia in nullo eſt retinēda. ca.xj.V
Ire in abyſſum eſt condēnari tenebroſo carceri.ea.
Ibant multi ꝓpter ꝟba: multi ꝓpter ſi/ (viij.E.2
gna: multi ꝓpter tēpaliū amorē ca.xiij.Z
Ibat ieſus marie ad ciuitates ꝛ oppida. xvij.H
Iraſcit̄ dn̄s de vocatoꝝ ingratitudie. ca.xiiij.V
Iraſcibilis tribꝫ p̄ficit̄. ca.viij.J
Iratus deus dicit̄ quia ad moduꝫ irati ꝛ ꝓuocati
facit ca.xiij.V
Irridētes ꝛ tumultuantes excluſi ſt̄. ca.viij.V.2
Irridentiū cōfutatio ponit̄ eodem.Y.2
Irruāt ſegnit⁹ anim demiſſa p̄ aures q̄ꝫ q̄ ſūt ocu/
lis ſubiecta fidelibꝫ. ca.viij.G.2
Iſaac interp̄tat̄ riſus ꝛ fecit Joannē. ca.j.D.2
Iſop⁹ ē herba ſāguinē purificās ꝛ fecit.ca.xxij.P
Iſrael voluerūt q̄dā eē nr̄i caſus: cū dr̄: Suſcepit
iſrael pueꝝ. ca.j.R.3
Ite miſſa ē qn̄ dr̄: tot⁹ chr̄s ad celos aſcēdit.xxij.L
Itinerāꝭ p̄dicatōez ipediētia q̄tuor āputat.x.H
Itur poſt chr̄m ſic p⁹ ducē ſic p⁹ athletā coronan/
Jubet dn̄s diſcedere a ſe illos in q̄bꝫ (tē.ca.ix.Y
nihil de ſuo cognoſcat ca.xiij.X
Jubilauerūt oēs filij dei tpe natiuitatꝭ: vide quō enūe
rant̄ filij iubilātes ca.ij.A
Jubilei nūer⁹ q̄nq̄ginta ca.xvj.D
Juda verba eſt cōfeſſiōis ꝛ glificatōis. ca.j.E.3
Judas fr̄ Jacobi cognoīabat̄ Tadde⁹ qd̄ interp̄/
tat̄ corculus ꝓpter cordis puritatē ca.vj.H
Judas ſcarioth dict⁹ eſt a vico vn̄ fuit nat⁹ ibidē
Judas q̄rta feria ad iudeos iuit: ꝛ pacti ſunt cum
Judas recōpenſauit damnū vn/ (eo.ca.xxij.A
guēti cui⁹ p̄ciū putabat furatuꝝ. Ibidem
Judas cōfitens vel glorificans interp̄tat̄. codē E
Judas depoſitarius chr̄i fuit ꝛ cōtinuus. Ibidem

Jude chr̄s corp⁹ ſuū dedit: dicit Hilari⁹. Alij q̄dā contradicunt ca. codē. S
Judas vocabat̄ falſo nomīe, accidit tn̄ ab effectu illius nomīs. eodem. D.2
Judas interp̄tat̄ cōfitens vel glorificās. Jbidem
Judas venit mō cum turba q̄ familiariē ad dn̄m venire cōſueuerat. Jbidem
Judas machinabat̄ in ſigno pacis nedū homicidium: ſed vt ita dicat̄ deicidiū Jbidem
Judas ſpēm diſcipuli iō: et tn̄ ver⁹ ē hoſtis. Jbidem
Judā nomiat chr̄s ꝓprio noīe q̄re Jbidem
Judas peccauit ex induſtria ⁊ pſeuerante malicia
Judaicus ꝓpl'us ſignificat̄ p filium ſeniorē q̄ erat in agro. (ca. xxij. J.2 ca. xv. S
Judea eſt in q̄rtorē in his ſeptē diuiſionib⁹. ca. ij. D
Judee diuiſio a deo pmiſſa eſt iō. ca. iij. A
Judea circa finē multos paſſa ē errores. ca. xij. D
Judeoꝝ regnū recte trāſlatū eſt. ca. ij. L
Judei ſaueīt impletū tp̄s quo chriſt⁹ erat venturus. ca. iij. K
Judei in fine redibunt ad rite ⁊ ſalui fiēt. ca. v. K
Judeis cōſuetudo erat in exequijs ⁊ plāctu defūctoꝝ multas facere expenſas ca. viij. X.2
Jude⁹ ⁊ gentilis iter faciebant. Nota hiſtoriā ſilicz illi q̄ eſt de eo q̄ incidit in latrones. ca. x. D.2
Judei nō intellexerunt quō necromantia eijciunt demonia ⁊c̄. ij. B.2
Judeis cōſuetū erat ad oēm ſermonē ſignū q̄rere.
Judei ſic vtilitatē ētnā pmiſſōib⁹ ſpiritualib⁹ ꝓbaꝝ vn̄ ponūtur ⁊ ſenſum lr̄alē. ca. (ca. xj. ?.2
Judei p̄cepta legis implere dixerūt fa⁄ (xiij. S cta carnalibus.
Judei pauciſſimi guſtauerūt cenā ca. xliij. Z
Jude⁹ fuit diues epulo qō ex hoc notat̄ ca. xvj. Y
Judeoꝝ vſus quē ſeruant in hodiernū diē oſten⁄
Judei noluerūt cogſcere q̄ chr̄s a (dit ca. xxij. G deo haberet p̄rēm ca. xx. B
Judei q̄re chr̄m nō occiderunt occulte vel lapidauerunt ca. xxiij. A
Judei Stephanū lapidabāt ⁊ n̄ chr̄m q̄re. ca. xxiij
Judei cōfitebant̄ ſe nudos v̄itate q̄n vocib⁹ (A magnis inſtabant. ca. xxiij. E
Judeis crucifigentib⁹ chr̄m pctā oīa q̄ ſint dimiſſa arguit̄ ⁊ ſoluit̄. eodem. K
Judei Joſeph incarcerauerunt ꝓpter ſepulturam chriſti. eodem. Y
Judicē oportet durare cōtra duriciē ca. xiij. X
Judicabunt̄ oēs p doctrine ap'lice ſplendorez. ca.
Judicare debeo nullū de finali impenitencia (xxij. X ca. vj. ?
Judicialia p̄cepta varient̄ p qualitate tēporū ⁊ locorū ⁊ pſonaꝝ ca. xx. K
Judicia tria diuitis: vide ca. j. Q.3
Judiciū futuꝝ nullus effugiet niſi prius effugiat cōſortia venenatoꝝ ca. iij. F
Judiciū duꝝ ſepe dilectōez īpedit ad inimicū. vj. ?
Judiciū rōnis ⁊ iudiciū iuriſdictionis: et quō iudiciū rōnis q̄nqꝫ ē de operibus ꝓximi noſtri q̄nqꝫ ipſius operantis: vide ibidē
Judicium hoc temerariū. Jbidem
Judiciū in his que p̄nt bn̄ ⁊ male fieri. Jbidem
Judiciū iuriſdictionis etiā eſt temerariū q̄nqꝫ ⁊ h̄ dupliciter. Jbidem
Judiciū finale q̄ timere debeant hoīes docet in h̄
Judiciū oē dedit pater filio pficere (ca. viij. E.2 in forma ſerui. ca. ix. E.2
Judiciū futurū ꝓbat̄ ca. xij. Z. ij
Judiciū futuꝝ facētes cauebūt iudiciū: pſuaſiōes ponunt̄ Jbidem
Judicij dies iniq̄ꝫ ē q̄n dat̄ ſnīa de eis ca. xiij. L
Judiciū q̄re dr̄ futuꝝ i valle Joſaphat. ca. xvij. O
Judiciū extremū freq̄nter vocat̄ dies dn̄i. h̄ tn̄ vocatur nox quare. ca. xvij. X
Judiciū negare miſerabilibus pſonis corā hominib⁹ eſt verecundia. ca. xviij. L
Judiciū qō ſubijt dn̄s: ibi iapit herodes ſc̄ viſo ⁊c̄
Jumētū apō deū q̄d ē vide ca. j. V.3 (ſu. xxiij. L
Jumentū dr̄ q̄ſi iuuamentū: ⁊ fert onera ſuppor⁄ tanoné. ca. x. J.2
Juniperoꝝ radix p̄ oib⁹ lignis dr̄ cōtinere ignē ca. xv. M
Jurauit de⁹ Abraam ideo. ca. j. B.4
Jurat de⁹ p ſeipm̄. hoīes p maiorē ſui. Jbidem
Juramētū eſt cōfirmatio v̄itatis mobilis. ca. j. B.4
Juramenti in ſubſtantia ſunt duo Jbidem
Juramenti freq̄ntia eſt ꝓhibita Jbidem
Juramenti tres comites Jbidem
Juramēti cōfirmationē q̄re chr̄s ponit cū tn̄ immobile ſit verbū dei ca. xij. B.2
Jus nullū habet in facultatib⁹ eccl'aꝝ ille. ca. x. K
Juſticia parentū Joannis notat̄ ca. j. L
Juſticia general' ⁊ ſpecialis: et quō ſpecial' ꝯſiſtit i duob⁹: cōmutādis ⁊ diſtribuēdis ſcꝫ: notat̄ ibidē
Juſticia p̄ns q̄ ꝯſiderāda in digēdo et nō futura oſtendit dn̄s in Juda ca. vj. D
Juſticia falſa non p̄ſumit bonū de alīq ca. vij. ⁊
Juſticia falſa indignationē hꝫ n̄ religionē. ca. xiij. L
Juſticia p̄ſūpta cōpaſſionē n̄ hꝫ ſed indignatiōem
Juſticia p̄ſumpta ſe nō reputat offendiſſe niſi magna cōmittat ſcelera. (ca. xv. X ca. codē. Y
Juſtificatio non ē iuſticia ca. j. D
Juſtificatio duob⁹ modis fit Jbidem
Juſti an̄ deū q̄re dicunt̄ parētes Joānis. ca. j. D
Juſtū eſt ſeruire deo ca. j. J.4
Juſtos vocare n̄ vēit chr̄s exteriori vocatiōe ca. v. X
Juſtū q̄ncuplex notat̄ ca. ix. Q
Juſtoꝝ phetaꝝ rāgit miſſionē ca. x. B
Juſtū ē vt lucrū ſeruoꝝ ad dn̄m referat̄. ca. xix. K
Juſtoꝝ eē tp̄s reſurrectiōis ꝓbat p ſilitudinē. c. xij.
Juſti ſumūt ſacramētaliter ⁊ ſpūaliter corpus chr̄i. et ideo ⁊c̄. (D ca. xxij. S
Juſt⁹ ſi chr̄s erat ꝗ fili⁹ dī erat oñdit̄ ⁊ ꝓbat. xxiij
Juuat̄ duob⁹ modis ad māifeſtatōez. viij. P (V
Juuenilia deſideria q̄rēs facit ſic ca. xv. K
Labor ē exercēd⁹ ei q̄ ſuſcepit agrū. i. eccleſiam. ca. xvij. F
Labor ſapiētū i tuto collocat̄ vrbis eīne.
Laborātiū murmur ad cōpeſcēdū mītū (ca. x. D valet q̄n cōmēdat̄ op⁹ laboris ⁊ acceptū eē ap̄ probat̄ ca. x. X.2
Laborāti nō alij debet̄ refectio ca. xviij. G
Laborantiū ſtat⁹ ſignificat̄ p Job ca. xvij. Y
Laboratoꝝ q̄daꝫ ſunt ſapiētes: q̄dā ſtulti. ca. x. D
Lac ſolū eſt qō natura ſufficienter pparat ad nutrimentum. ca. ij. Y.2

Lac virgineū q̄nte fuerit dulcedinis pēſandū ē. ibidē
Lachrymę he ſūt q̄ttuor flumina paradiſi. ca.xix.E.2
Lachryma eſt clara: eſt ſalſa: eſt calida: eſt humida
vide ca.vij.F
Laicos dicūt tales eſſe pecora ꝛ ſic eis non parcen
dum. ca.xj. J.3
Lamentabant̄ Jeſum mulieres. ca.xxiij.H
Lamentū eſt planctus cōpoſit⁹. ca.xxiij.H
Lamiarū ꝓpriū eſt ſugere ſanguinem de gula ho⸗
minum ca.xviij.L
Lampas in corde p̄lati ardere debet ca.viij.M
Lāpadib⁹ coruſcare. de q̄ Judic. vij. ſcribit̄: eſt exē
pla virtutum oſtendere. ca.x.E
Languidi nō ſunt oēs curati in diebus apoſtolo⸗
rū: nec in diebus chri ca.ix.L
Languor dr̄ quaſi lōgus angor ca.iiij.ꝛ
Languor breuis improprie dr̄: et eſt oppoſitio in
adiecto Ibidem
Lāguor ē defect⁹ in corpe: dr̄ aūt q̄ſi long⁹ angor
Languores in q̄s nō pōt medicina: in (ca.ix.L
hos pōt autoritas aplica. Ibidē
Lapidant vſq̄ hodie q̄ñ: vide ca.xiij.ꝛ
Lapides duodecim iordanis ſūt gētiles. ca.iij.H
Lapides iordanis ſilices vocant̄ ideo Ibidem
Lapis vt fiat panis myſtice exponit̄ ca.iiij.L
Lapides q̄dā de q̄b⁹ L hreū. iij. q̄d fecerit: vide ca.
Lapis ſignificat duritiam cordis ꝛ cha⸗ (iiij.M
ritatis. ca.xj.E.2
Lapides clamabant q̄ñ ca.xix.D.2
Lapidē quē reprobauerūt: ad lrāz expōit̄ ca.xx.H
Lapis ille ſup quē ceciderit conq̄ſſabitur duab⁹
de cauſis. Ibidē
Lapis cadit ſup aliquē q̄ñ: ꝛ q̄ñ aliq̄s ſup ipm: ex⸗
ponit̄ multipliciter Ibidē
Lapis ille ſcat duriciā legis ca.xxij.B.2
Lapis monumēti chri ſignificat obdurationē cor⸗
dis q̄ reuoluit̄ deuote q̄rentib⁹ ca.xxiiij.B
Largus dn̄s in dimittendo ꝛ bn̄dictionē poſt oīa
donando ca.vij.?
Laſciuie lex eſt q̄ cōſumit oīa. Exēpla: et ratio q̄s
re ponuntur ca.xv.L
Laſciui ſunt comedentes ꝛ bibentes ꝛ ſunt incon
tinentes. ca.xvij.R
Laſſitudinis lex mollioribus licet vti ſtramib⁹.ix.S
Latini arguūt ꝫ grecos chrm̄ nō confeciſſe in fer⸗
mentato ca.xxij.B
Latro ꝛ fur differunt: et q̄ diabolus ſic dicatur:
vide ca.x.H.2
Latrones habitauerūt in hiericho inſidiātes vt in⸗
terficerēt eos q̄ de hierlm̄ trāſibant. ca.xviij.V
Latronū vnus eſt alio melior ca.xx.R
Latrones duo ſignificāt eos q̄ crucē chri portant
ſed differenter ca.xxiij.J
Latronū de exprobratiōe ꝯs ponit̄ ca.xxiij.P
Latrones ambo blaſphemabāt: ſed vnus ad cor
rediens increpauit ſocium. Ibidem
Laudabile plus eſt in bonis q̄ ſi ex habitu q̄ ex
premeditatione. ca.xij.B.2
Laudāt ſubito: ſignū eſt q̄ ex optimo affectu pce⸗
dit laudatio. ca.ij.Q
Laudat chrs p̄tē Marie ex hoc q̄ ñ auferet̄. ibidē
vide quō cōtēplatiua manet ꝛ quō nō. ca.x.Y.2
Laudat mulier in matre dn̄i mēbra q̄ nutrimentū
miniſtrauerūt. ca.xj.F.2
Laudat̄ prudētia villici in ſeptem ca.xvj.L
Laudauit dn̄s villicū iniq̄tatꝫ nō de iniq̄tate. eodē
Laudat̄ villic⁹ q̄r prudēter egit. ibidē (F.
Laudat̄ vidua q̄ totū victum miſit. ca.xxj.B
Laudabant ꝛ bn̄dicebāt diſcipuli deū poſt aſcēſio⸗
nem q̄ differenter ca.xxiiij.?
Laudis diuine modū exp̄mit vgo brā in duob⁹.ca.
Laus eſt p̄conium virtutꝫ.ca.ij.Q. (j.J.3
Laudes cōſonas ſcōꝝ ſcat chor⁹. ca.xv.T
Lauatoriū eſt hō in q̄ lauant̄ ꝛc̄. ca.xx.L
Lauant̄ retia vide quare ca.v.E
Lauant̄ pedes pauperū q̄ñ neceſſitates eoꝝ cōſo⸗
lant̄ per elemoſynas. ca.vij.K
Lauari ſepties in Jordane eſt lauari ſepties in ſa⸗
cramentoꝝ humili deſcēſu ca.ix.L
Lauant̄ ꝛ detegunt̄ altaria in die cene q̄re.xxij.R
Lectoꝝ ordo eſt eorum q̄ ꝓ̄nuntiant ad intellectum
diſtinguunt ca.x.B
Lectulus ille ſternit̄ in floribus ꝛ odoribus virtutū.ca.
Lectul⁹ Salomōis quē ſexagita fortes (x.B.2
ambiūt eſt btā vgo: vide q̄ ſint illi ſexagita.ca.xj
Lecti nomie ſcat̄ oē id in q̄ q̄eſcat reſolu⸗ (T.2
tus animus ca.viij.Q
Lect⁹ ſincere delectatiōis ē in hō thalamo ca.xix.L
Legi pōt primus his ſeptem modis ca.xvij.D
Legationis ſue autoritatē tangit cum dicit: miſit
illos ca.ix.L
Legationis finē ſubiūgit dicēs: p̄dicate. ibidē
Legatiōem autoritatꝫ pboꝝ tāgit cū dicit miſit.
Legatio hec eſt tota multitudo tyran⸗ (ca.x.B
norum. ca.xix.Q
Legati mō veniunt ad terras ad ſpoliandū. ꝛ ſunt
legati antiochi ca.iiij.?
Legionē ſe vocat demō vide q̄re ca.viij.E.2
Legio quō ꝯſtituit̄ ex ſenario ꝛ ex cubi figura: vide
Legit̄ paſſio i ramiſpalmaꝝ q̄re.ca.xix.E.2 (ibidē
Leguminū grana vētoſa ſīt ꝛ corp⁹ ñ nutriētia. ca.
Leo mortu⁹ eſt p̄lat⁹ auſter⁹.ca.xvj.R (xxij.J
Leo eſt chrs de tribu Juda ca.xxiiij.Q
Lepra eſt morbus de ꝯparꝫ vicio nat⁹ ca.iiij.R
Lepra ſcat hereſim q̄ ex vicio ꝓprie volūtatꝫ naſcit̄
Lep̄ plen⁹ dr̄ q̄ tā int⁹ q̄ extra ꝛc̄.ca.v.D (ibidē
Lepra cit⁹ apparet exteri⁹ q̄ in tibia inficiant̄.ibidē
Lepra leonina q̄ eſt ex melācholia ꝛc̄. Ibidē
Lepre iudicatiū difficile ē: q̄r mlte infirmitates ſūt illi
Lepra ſicut ſcat infidelitatꝫ (ſimiles.eodē.P
corruptionē: ſic paralyſis incōtinētie viciū.eodē.R
Lepra triplex: inſipientie: libidinoſe concupiſcētie:
et famoſe ire ca.xvij.J
Lepra reſpergens memoriā eſt dei obliuio ꝛc̄. plu
ra nota de lepra eodem R
Lepra quō cauſet̄ ꝛ quare incurabilis niſi per mi⸗
raculum magnū. Ibidem
Leproſum mūdatū dicit Lucas in ciuitate. Mat
theus ſub monte: vide cōcordiam ca.v.Q
Leproſus curat⁹ a Jeſu fuit ex lepra vician⁹ morti.
Leproſus ille ſol⁹ venit p̄ter ꝯſuetū.ibidē. (ibidē
Leproſū tetigit chrs q̄re eodē. P (tur.ca.xvij.J
Leproſi viri decē nūero: ſexu: ꝛ egritudie deſcribū⸗
Leproſi viri veniunt ad dn̄m moralizat̄ eodē.R

Leproſi ſteterūt alōge: in q̄ duo notant̄. codē. L
Leproſi nouem quare curati non redierunt ſicut vnus ex decem. eodem. N
Letandū eſt in tā vtili labore. ca.x. E
Leticia maior exhibetur de eo qui periculum eua- ſit q̄ ꝛc̄. ca.xv. V
Lauachan interpretatur additamentū eorum ꝛ ſi- gnificat ca.viij. D
Leuita dr̄ qui minoris ordinis exiſtens ſacerdoti obſequitur ca.x. D.2
Leuita allegorice ſignificat cuneū ꝓpheraꝝ.
Leuita deſcēdens ſignificat quēlibet inferioris or- dinis miſcōiaꝫ impēdēs: ſed iuxꝫ incēdēs. ibidē
Leūculi duodecim ſūt duodecim iniurie. ca.j. R.2
Legem implet ſpūaliter docēs implere regnum et legem. ca.j. S.2
Legem ponens eſt dn̄s ca.j. B.4
Legis obſeruatiōes deꝰ eſt diſcutiens Ibidem
Lex dn̄i dicit̄ nō ſolum decalogus ſꝫ omne prece- ptum legis ca.ij. 2
Lex nō ligabat btām virginē. Ibidē
Lex ne vt mala ſtatim abijcienda iudicaret̄: ſed cū honore terminata ad tumulum duceretur hec fa- cta ſunt. ca.ij. D.2
Legis dn̄s ꝛ non ſub lege ꝙ ſit oſtendit chr̄s: ꝛ p̄ hoc ſoluit̄ argumentū ca.v. P
Legem veterem q̄ arbitrat̄ a deo eſſe ex intentione manendi nunq̄ꝫ liberat̄ ab ea. eodem. Z
Leges hoīm ꝑpoſite ſunt q̄nq̄ꝫ ca.ix. O
Lex charitatis eſt q̄ neſcit finē ꝛ terminū. Ibidem
Legū triū vaſa ſunt tria caniſtra Ibidē
Lex oīs cōtinet p̄ceptū ꝛ ꝓhibitionē. ca.x. L
Lex eſt ius ſcriptum aſciſcens honeſtū ꝛ ꝓhibēs cō- trarium. Ibidem. Et idem hr̄ eodem B.2
Legiſperitum tentantē chr̄s mittit ad legē: et non re- ſpōdit p̄ ſectam q̄re: vide ca.x. B.2
Lex iuſtitie ꝛ ꝓmiſſionū ꝓ merito eſt hec. ca.x. B.2
Lex ꝛ ſacerdotium ſubintrauerunt vt abundaret delictū: ex hoc ꝙ delictum indicauerūt ꝛ nō cu- rauerunt ca.x. D.2
Legis precepta iudei dixerunt impleri factis carna- libus ca.xiiij. S
Lex data in paradiſo ꝑfecit p̄ legeꝫ Moyſi: et per legem chr̄i eſt cōſummata. ca.xv. R
Lex laſciuie eſt qd̄ cōſumit omnia. Exēpla. ꝛ ratio quare ponunt̄ ca.xv. L
Legē ſeruādo: dn̄o ꝙ poſſet ſeruire: dixerunt pha- riſei. ca.xvj. D
Lex ꝛ ꝓphete vſq̄ꝫ ad rōnem exponit̄ ca.xvj. R
Lex incipiebat paulatim mori ꝛ ad tumulum du- (ci. ibidē
Lex dicitur religio ꝑpetua q̄ꝫtum ad hoc eodem. L
Lex cum dicitur ceſſare: non dr̄ ceſſare niſi ſm ea que ſunt legis. ca.xvj. L
Legis recordationem vt haberent phariſei habe- bant ꝛc̄. ca.xviij. E
Liber de infantia ſaluatoris non eſt receptꝰ ab ec- cleſia. ca.ij. N.2
Liber ad aliquid eſt aperiendus et ad aliq̄d plican- (dus. ca.iiij. N
Liber multiplex: vite: iudicij: cō- ſciētiarū: creaturaꝝ. et q̄s dicat̄ liber vite. ibidē
Librum Eſaie chr̄s quare complicauit. Ibidē
Liber vite q̄re dr̄ liber: et quare vite ca.x. T
Libri alij a libro vite erunt in iudicio ſicut corda ſan- ctoꝝ viroꝝ. ibidē
Liber vite dicunt̄ quandoq̄ꝫ libri ſacramētoꝝ di- uinorum Ibidem
Libri pſalmoꝝ tres diſtinctiōes ca.xx. O
Liberalis in ſe eſt dn̄s: et libenter accipit dandi oc- caſionem ca.xj. B.2
Liberant̄ hi nunq̄ꝫ a lege veteri ca.v. Z
Libera nos a malo: additur a Mattheo. ſed i Lu- ca continetur ꝛc̄. ca.xj. P
Liberari nō poſſumus oīno a malo pñte: nec hoc oramus Ibidem
Liberauit Helias Heliſeuꝫ a duodecim iug[is]. ca. (xiiij. S
Liberabat̄ vnꝰ de carcere i die feſto pa- ſce ca.xxiij. D
Liberatū a demone ꝑfecte ſcāt hec ſex. ca.viij. D.2
Liberatiōis chriſti cauſam Pilatus inducit ex ſo- lennitate feſti ca.xxiij. B
Lignū iun[i]perū ſignificat cor nunq̄ꝫ deſerēs ignē charitatis ca.ix. M
Lignum ficꝰ eſt nodoſum ꝛc̄. Non ad edificia ſed ad ignem aptū. ca.xiij. D
Lignum bn̄dictū p̄ qd̄ fit iuſticia. ca.xvij. S
Lignum crucis ad quod brachia fuerunt extenſa fuit de palma ca.xxiij. O
Ligna viridia dicunt̄ chr̄s ꝛ ſcī cꝰ q̄re. ca.xxiij. D
Limbo etiam dr̄ ſinꝰ Abrae ca.ij. E.2
Limbus patrū fuit in tenebris q̄ ad hoc ꝙ viſiōeꝫ dei non habuerunt ca.xvj. S
Lingua canū dei latratū p̄dicationis emittēs: vul- nerat: lingit: ꝛ ſanat. ca.xv. I
Lingue nationum ſeptuagintadue ſunt q̄bus eſt p̄dicandum. ca.x. B
Lingue due ſunt in vnum cōiuncte ca.xiiij. S
Linguam diues refrigerare petit quō et quare: cū non habeat: vide ca.xvj. X
Linteum Petri ſignificat candorem veſtis bapti- ſmalis ca.x. B
Litteralē ſenſum anteponent Iudei ſicut terrenaꝫ vtilitatem ca.xiij. S
Locauit vineam colonis moralr̄: vide ca.xx. D
Loculus dr̄ feretrū ideo ꝛ ſcat myſtice. ca.vij. H
Locl̄os dn̄s habuit: ꝛ ꝓuiſores expēſaꝝ. ca.xij. I
Locus dat̄ medico qn̄: vide in p̄fatiōe L
Locus ab autoritate in alijs ſcientijs eſt minime firmitatis: in theologia habet maximā firmita- tem: et quō eſt a reuelatiōe ſcīſpūs: Vide in p̄fa- (tione D
Locus paſcue paſtoꝝ manifeſtantiū chr̄i natiuitatem. ca.ij. R
Locus lucerne dei cōgruus ca.viij. O
Locꝰs q̄etis ſecus pedes dn̄i eſt. ca.x. R.2
Loco magno tres cōperiūt ꝓprietates ca.xj. M.2
Locus dei dr̄ cor immobile. Ibidem
Loca alta ꝛ ꝑſtabilia ꝛ plana ſunt ſana ſm natu- ram: vide moralizationem ca.xj. M.2
Locus eſt venter vgīs oñdit̄ ca.xj. S.2
Locū plantationis eundem volunt habere vitis et vinea ca.xiij. E
Loca alta concupiſcere innatum eſt hominibus vi- libus. ca.xiij. E
Locus in quem dominum recipere debemus q̄s

vnitus eſſe debeat ca.xvij.D
Locus ⁊ tpˢ faciũt ad autoritatis firmitatẽ.xx.N
Locus caluarie dicebat a côtento. ca.xxiij.I
Locᵘ in q̃ crucifixerunt dñm qd ſignificabat.ibid
Locutio iudeoꝝ qua magnuꝫ notat deſpectũ.ca.
Locutio pdens dolorẽ ſolet refrigeriũ p̃ſ (iiij.D
ſtare laborantibꝫ ca.x.V.2
Locutio hec facta ẽ p apoſtolos hoc eſt nuncios.
Locuta qd ſit Maria:cui:⁊ vbi:⁊ q̃ſ (ca.x).R.3
re in nuptijs:vide ca.j.X.2
Locuta q̃tiẽ ſit Maria: quando ſit locuta libet
aduertere. Ibidem
Locuta eſt Maria nunq̃ꝫ abſq; cõ Ibidem
Locutᵘ eſt deᵘ p ſeipm:p angelos:p ora oim pphe
tarum ca.j.D.3
Loquendi gr̃am hñe qdã:non vba gr̃e ca.iij.D
Loqndũ eſt vrbanis hoibꝫ de ciuilibꝫ ⁊ virtute. et
caſtellanis de cultura. ca.viij.B
Loquit deus dupl'r. ſcꝫ ſm ſniam vboꝝ ſumens
cauſam locutionis ex opere noſtro. Scdo ex cõ
ſilio ſuo qd eſt p̃deſtinatio imobilis ca.j.F.4
Loquit recte q̃:vide ca.vij.I
Loquit chriſtus ad turbas quia paruuli ⁊ popu⸗
lares audiuerunt ca.xj.D.2
Loquit ad modũ paleſtine cum dicit:p̃dicabit' in
tectis ca.xij.L
Loq̃ nõ audebant Iudei manifeſte q̃re ca.xix.B
Loq̃bant ore ſm Lucã. ſm Mattheũ corde.ca.
Loth cũ iuſtᵘ inter ſodomitas fuerit:nõ (xx.B
tñ aliqd docuit:nulla fecit ca.x.N
Lotio renũ debet eſſe a tribꝫ. ca.v.E
Lotio pedũ hũile eſt obſequiũ ca.vij.P
Lucas cõmẽdat a pſeuerantia ⁊ obijt plenus die⸗
rum. In p̃fatiõe.L
Lucas deſcribit ſibi faciẽ vituli ſiue bouis. In pᵒ⸗
logo B
Lucas eſt bos. et quomõ oſtendit fortitudinẽ ſui
intellectus.et quõ fortis fuit in comprehenden⸗
do ſacramenta In plogo.B
Lucas eſt bos mugiẽs ore ſeptẽ boum Ibidem
Luce euangeliũ dr̃ Pauli In p̃fatiõe.D
Lucas ſcpſit euãgeliũ in Achaie ptibꝫ ibidem
Lucas q̃re pmo voluit manifeſtũ fieri euangeliũ
Iudeo ⁊ Greco. In p̃fatiõe.E
Lucas ſcribit Theophilo euãgeliũ:et q̃re Ibidẽ
Lucas in pemio q̃nq; facit In p̃fatiõe.D
Lucas fecit ſicut bonus tabellio ca.ij.B
Lucas rõnis ſcripturã p̃uidit ca.iiij.B
Lucas ſeruat hunc ordinem vt ſe probat vitulum
in dei aialibꝫ. ca.v.B
Lucas videt diuerſa dicere dict' Ioãnis de pani⸗
bus emedis: vide ca.ix.P
Lucas tacet de terremotu:ſciſſura petraꝝ:⁊ aper⸗
tura ſepulcroꝝ. ca.xxiij.R
Lucas omittit qd Ioannes plenᵘ ponit de aplis
euntibꝫ ad ſepulcrũ ca.xxiiij.F
Lucas autor libri fuit diſcipulus q̃ cum Cleopha
tranſiuit in Emaus. eodem.B
Lucas fuit ſocᵘ Cleophe:dicit cõmunior opinio.
Lucas tranſit appitiones reſurre⸗ (eodem.I
ctionis q̃ttuor ca.xxiiij.E
Lucerna dr̃ Ioannes ca.j.R
Lucerna dr̃ intentio pura in predicando. etiam eſt
fulgor honeſte côuerſatiõis ca.viij.N
Lucerna triplex:p̃clarᵘ: ſermo parabolicᵘ: ſermo
ſonans creatᵘ. ca.viij.N
Lucerna quõ chr̃s. quõ Ioannes Ibidẽ
Lucerne ſeptẽ ſtant ſuper vnum candelabrũ in tẽ⸗
plo dñi Ibidẽ
Lucerna eccliaſtice rectitudinis:parabolice ſilitu
dinis:vocalis vbi recte intentiõis:lucide côuer
ſationis quõ accẽdi debeat:vide ca.viij.N
Lucernã offuſcantia ponit duo. eodem.D
Lucernã accendere quid ſit:vide ca.xj.L.2
Lucerna qua eſt:cõcaua eſt:flãma lucente ⁊ ardẽ⸗
te pfecta eſt: vide moraliꝫationẽ ca.xj.L.2
Lucerna q̃dam eſt p̃dicationis:q̃dam directe intẽ
tionis:q̃dã honeſte côuerſatiõis. ca.xij.P
Lucerne lumen lychinᵘ qd ſint.⁊ quõ lucerna hec
neceſſaria eſt p̃dicatori:vide Ibidem.
Lucerna debet eſſe incẽſa iſto triplici igne.ca.xij.Z
Lucerne q̃ñ ſint in manibꝫ Ibidem
Lucernam accendit mulier id eſt ſapia dei mulier
eccleſie ca.xv.D
Lucernã oportet accẽdere ad drachmã q̃rẽdã.ibid
Lucifer dr̃ aliq̃ñ pter ſtatũ p̃cedentẽ:aliq̃ñ pter
euentum ca.viij.D
Luciferi caſus pfũdior fuit q̃re:vide ca.xij.M.2
Lucrari voluit iſte i dicto chr̃i ⁊ ñ pdere.ca.xij.D
Lucra terrena videre eſt auaro dulce. ca.xiiij.R
Lucris mundi deditus ad intima ſpũtus non pᵗ
tingit. ca.xv.S
Lucꝝ ſeruoꝝ vt ad dñm referat iuſtũ ẽ ca.xix.R
Lucrum animaꝝ quantum dñs amet in hoc pa⸗
tet ca.xix.T
Lucrum q̃uis dñs querat:tamen quidam nõ cu
rant ſcire qd debeant. ca.xix.S
Luctus erit de abſentia omnis gaudij ⁊ de p̃ſen⸗
tia oĩs triſticie. ca.vj.P
Ludant ibi libere dei pecudes. ca.xv.D
Ludus liberalis:ludus vilis:ludus turpis ⁊ no
ciuus. ca.vij.Q
Ludos fugiens ⁊ ſocietates vanoꝝ factus eſt ſic
paſſer ſolitarius ca.xij.2
Lumbi ſunt inſtrumẽta ⁊ loca carnaliũ paſſionũ
et cõcupiſcentiaꝝ. ca.xij.S
Lumbi quaſi in inferno ſunt reſpectu luminũ cele
ſtium. Ibidem
Lũbi ſunt receptacula venereoꝝ. ca.eodem.T
Lũbi ſunt loca corruptionũ ⁊ infectionũ ſerpenti⸗
naꝝ:et q̃ntũ coꝝ ſit ↄcupia:vide ca.xij.T
Lũbi mentis ⁊ lũbi corpis q̃ ſint.et q̃druplices men
tis. Ibidem
Lũbi ſunt q̃drupl'r noſtri. ca.xij.V
Lumbi p̃cingunt ſex modis ca.xij.X
Lumbi p̃cingunt cum ad exẽplũ chr̃i carnalis cõ⸗
cupiſcentia frenat. ca.xxiij.B
Lumen mundi eſt Maria ca.j.D.3
Lumen fecit filium dei. ca.ij.E.2
Lumen ſtudij duplex ca.viij.I
Lumina rõnis decem. Ibidem
Lumen dr̃ aliquãdo caligo non quia in ſe ſit cali⸗
ginoſum ca.ix.D.2
Lumẽ illd recipiũt puuli intellcm̃ captiuãtes.x.E

Lumē de lumine eſt chꝛs. ca.x.Y
Lumē vetuſtat. lumen diſſoluens penetrat. ca.x.
Lumē videl dupliciter: in ſe: et diffuſum in rebus. ca.xj.L.3 (O.2.
Lumen in hac lucerna eſt fides ꝛ ſcientia ſcripturarum ca.xj. D.3
Luminaria duo magna fecit de⁹ Mariā virginē et Mariā magdalenā ca.vij.Z
Lūinaria hec tenebroſioꝛa tā facta ſunt ꝙ alia. ca.(xxj.M
Luna hanc virtutem habet in ſuo lumine ca.ix. R.2
Luna hoc eſt laicoꝝ cōgregatio eclipſim patit. ca.(xxj.M
Luna obſcurauit ſolē in paſſione dni pter nature curſum: vide quō ca.xxiij.Q
Lupinos moꝛes induxerunt ſic paſtores Ꝑpi ꝛ platī. ca.x.G
Lupi ꝓprietates ponunt: ꝛ vide diligēter ca.x.G
Lupi moraliter loq̄ndo ſunt tyranni ꝛ ꝑſecutoꝛes declarat ibidem
Lupoꝝ ſpeciale genus quod dn̄s in euāgelio ꝑdidit. Ibidem
Luſiuus eſt incontinens. ca.j.Z.2
Lutū ſic eſt i manu figuli: ſic nos ī māu. ca.j.F.4
Luxuria papue eſt poꝛcina. ca.xv.M
Lux⁹ ſeculi non reſtringit̄ niſi diſcipline ſeueritas carni adhibeat̄ ca.xij.X

M

Agiſtrū nomiat quē deum ꝛ patrē ꝛ dn̄m vocare debuerat ca.vij.?
Magiſtri in diuinis ſunt vide q. ca.viij. R
Magiſter dr̄: nō dn̄e: vel rex: q̄re ca.xij. D
Magiſtꝝ ille erroꝛis legē nō intellexit ca.xiij. L
Magiſter benign⁹ chꝛs ingratꝫ referēs ſuas illuminationes. ca.xv.L
Magiſtrat⁹ vocant̄ duces exercitus ſm Chꝛyſoſtomum ca.xxij.D
Magiſtrat⁹ ꝛ ſacerdotes templi adhuc exeūt comprehendere Jeſum ca.xxij.F.2
Magnalia dn̄i oibꝫ nūciāda ſunt ca.viij.G.2
Magnanimitas ē amplitudo q̄dā animi: dignitatē ſuam recognoſcēꝫ ca.j.M
Magnificādus eſt dn̄s vltra ꝙ lingua exprimere poteſt. ca.j.J.3
Magnificat exponit̄ ca.j.J.3.ꝛ ſic conſequēter.
Magnificat̄ dn̄s q̄nqꝫ modis: vide de illis ca.j.
Magnificentia eſt magnoꝝ ꝛ in magnis liberalitas. ca.xj.B.2 (J.3
Magnificētie tante compare vt omnis qui petit accipiat ca.xj.D.2
Magnitudo virtutis eſt triplex ca.j.M
Magnitudini anīe tria ſunt oppoſita. ca.j.M
Magnus eſt Jeſus in ſex ca.j.P.2
Magna in quātitate gratie quattuoꝛ perfecte in Maria. ca.j.M.3
Magnoꝝ faſt⁹ tal̄ eſt ꝙ mala licēter facere volūt et argui de malo dedignant̄ ca.xj.J.3
Magoꝝ aduentū cū alijs Lucas omittit. qꝛ ab alijs eſſe ſcripta cognouit ca.ij.Z
Maioꝛ eſt Joannes ſcīare ꝛ merito ꝛ dignitate inſpirationis: enūciationis ꝓphetice. ca.vij.O
Maioꝛes ſunt minoꝛibꝫ in exemplū obedientie et fidei ca.viij.J.2
Maioꝛ eſt in regno celoꝛum qui in oculis ſuis minoꝛ. ca.xxij.T
Malchus vocabat̄ ille cui Petrus amputauit auriculā ca.xxij.E.2
Maledictiōes q̄ttuoꝛ ponit Lucas beatitudibꝫ q̄ttuoꝛ ꝑmiſſis directe oppoſitas. ca.vj.N
Maledictiōis ridentiū hec tria exempla codē. P
Maledictiōis cāꝫ ſubiūgit hypocriſim. ca.xj.N.3
Malicia phariſeoꝝ tanta fuit ꝛ tot modis ꝛc. ca.(vij.P
Malicia ſcaūda fudi ē triplex. ca.viij.D
Maligni hoīes exultāt in ꝑfectu maloꝝ ꝛ deſtructione bonoꝝ ca.xix.T
Malus hō multa bona opa pōt facere. ca.vj.E.2
Maloꝝ ſocietas ꝙ ſit cauſa ſepe diſcriminis bonorū: in hoc notat̄. ca.viij.V
Maloꝝ excluſio notat̄ cum dicit: nō permiſit ꝛc.
Mali non ſcribunt̄ in iſto libro: pulcram rōnem vide q̄re (codē. V.2 ca.x.T
Mali ſemper diuiſi ſunt ꝛ nihil habent vere vnionis ca.xj.J.2
Mala oīa pn̄t in eū quē dn̄s eijcit a facie ſua. ca.(xiij.X
Mali bonos cōſpicient in gloria an̄ reſumꝑationē iudicij qđ credibile ē ꝛ q̄re. ca.xvj.V
Mali bonos poſt iudicium in glīa videre nō poterunt Ibidem
Malus eſt q̄ q̄rit q̄ ſua ſunt. ca.xix.T
Mali ſacerdotes ꝛ alij mali qui cōicant huic ſacramēto: tunc man⁹ tradentꝫ eſt in mēſa. ca.xxij.S
Mamon dr̄ poſſeſſoꝛ diuitiaꝝ vel demō. ca.xvj.F
Mamon ſibi ſeruire vult colligēdo codē. J
Mamonis ſeruitiū eſt in exercitio vicioꝝ. Ibidē
Mamō vult miſtrꝫ ſuis erui oc̄los dextros. ibidē
Mamona ſyra ligua vocat̄ diuitie ca.xvj.F
Mamone iniquitatꝫ dicunt̄ nō ꝙ ſp̄ ex iniq̄ congregat: ſint ca.xvj.F
Mādatū et p̄ceptū cōueniūt ꝛ dn̄e ca.j.D
Mādatū dilectiōis pulcerrime ꝛ cōpēdioſiſſime exponit̄: nota diligenter ca.x.E.2
Mandata nouit omnis homo vſum rationis habens ca.xviij. M
Mandata non enūerat oīa dn̄s interroganti ſibi vide quare Ibidem
Mandata que conſiſtūt in opere ordināt ad duas partes iuſticie Ibidē
Mandata ordinat dn̄s ibi ſm ꝙ ſūt maioꝛis nocumenti cētero ꝑꝑimū. Ibidem
Mādatū ꝑmū ꝫ ꝑmū eſt: Non occides. Ibidē.
Manducare iuſſit illi dare ad vere vite demōſtrationem ca.viij.Z.2
Māducauimus ꝛ bibimus coram te videt̄ tāgere Judeos ca.xiij. V
Māducāt q̄ difficiles ſcripturaꝝ ꝑtes ſtudio frāgunt et intellecta incoꝛpoꝛant Ibidem
Manducare eſt ad neceſſitatē. Epulari ad iocunditatem. ca.xv. R
Māducauit chꝛiſtus poſt reſurrectionē hac mā ducatione ca.xxiiij.X
Manducatio duplex eſt: ꝛ vtraqꝫ veritatis nature demonſtratiua
Manendū eſt apud vnū hoſpitē precipit̄ cū dr̄: et inde ne exeatis ca.ix.G
Manſit Maria cum Heliſabet propter quattuoꝛ cauſas ca.j.S.3

Manere iubent̄ apoſtoli ideo. ca.x.R
Manere oportet dn̄m tripl'r ca.xix.G
Manichei heretici occaſionē erroris acceperūt. ca.
Manicheus cōfutat̄ p hoc dupliciter ſm duas expoſitiōes (vj.E.2 ca.ix.T
Manicheꝰ cōfutat̄ qui dixit ⁊c̄. ca.viij. T
Manifeſtādo natiuitatē qn̄q3 dr̄. c.ij.R
Māifeſtat̄ natiuitas chri teſtibꝰ idoneis. ca.ij.R
Manſuetudo marie ꝑlatiꝰ cōuenit. ca.ij.B.1
Manſueti ſunt agni ex natura ca.x.F
Manubem īterp̄tat̄ ꝯſolās: ⁊ ſcat chr̄m. ca.xxj.I
Manus illiꝰ tornatiles aureꝰ plene hyacinthis Canticoꝝ.v.exponit̄ ca.j.R.3
Māꝰ diaboloꝝ cōpoſite ex qn̄q3 digitiſ. ca.j.D.4
Manus impoſitio duo ſcat. ca.iiij.T
Manus apl'ice opantes in fractione per myſterium hꝰ deficiūt hodie. ca.ix.V
Manꝰ eſt intellectꝰ organū: et ſignificat opꝰ rōnabile. et eſt diſtinctum digitis organum organorum ca.xij.Z
Manꝰ eius tornatiles aureꝰ ⁊c̄. exponit̄ Ibidem.
Manū impoſuit chris mulieri infirme qre. xiij.R
Manꝰ eiꝰ tornatiles exponit̄ de chro ca.xxij.D
Manus ſaluatoris cognoſcit̄ in iſtis ſex proprietatibus. ca.xxiiij.S
Marcus deſcribit in faciē euangelij ſui faciem leonis In ꝓlogo.B
Mare eneū hoſtia chri eſt In ꝓlogo.B
Maria habet quattuor interp̄tationes et conuenientes: patet ca.j.D.2
Maria eſt mulier amicta ſole et luna ſub pedibꝰ quomō ibidē
Marie ex prudentia lucēt tres ſtelle: ex tēperantia tres: ex fortitudine tres: ex iuſticia tres ⁊c̄. ibidē.
Maria reddidit oibꝰ debita. Ibidē
Marie de amaritudine vide ibidē.
Maria petiuit orōnis ſecretū Ibidem
Maria fuit in cōclaui: angelo ſalutante: vt adhuc demōſtrat ſpecꝰ in monte. Ibidem
Maria canalis eſt traducens ad nos fluenta gratiarum. ca.j.E.2
Maria in cōclaui ſine vt ſit cōclaue ꝟbi ibidem
Maria libidinem nunq̄ꝫ habuit Ibidē
Maria ſcat̄ p fiſcellā ſcirpiā i q̄ Moyſes ⁊c̄. ibidē
Marie venter ſignificat̄ per vas p quod mittebatur manna Ibidem
Maria ſcat̄ p templū orientale Ibidē
Maria plena grā: de hoc vide ca.j.F.2
Maria habuit fidē: ſpem: charitatē in ſūmo. ibidē
Maria habuit donū btītudinē ⁊ fructꝰ ſpūs. ibidē
Maria plena grā dignitatiſ: vide diligēt̄ ca.j.G.1
Maria bn̄dicit̄ diſcretiue ⁊ ſignanter ca.j.I.2
Maria ꝑticipauit optimū in honore ⁊ fecunditate mulieꝝ. et quomō ſit caſtellū. et quomō optimā ꝑtem elegit: vide Ibidem
Marie audiēti ſalutationē tres ꝟtutes. ca.j.R.2
Maria ꝓbat ſe eſſe ſtellā ſtirpis Dauid ibidē
Marie turbatio in annūciatione fuit alia q̄ꝫ Zacharie vel Danielis ibidē
Maria turbata ē in ſmone: n̄ de ſmone. ca.j.L.1
Maria quā ſe ſentiēdo: filiā dauid ſe eē ꝓbat. ibidē
Maria inuenit drachmā decimā. ca.j.M.2
Maria cum ſua corpulēta ſubſtantia cōcepit virtutem ſpūſſancti. ibidem
Maria eſt vera mater: q2 deus de ſua ſubſtantia factꝰ eſt homo. ca.j.N.2
Maria genuit chr̄m ſicut terra florem. ibidē
Maria niſi q̄ttuor diuerſitatibꝰ ꝑſonaꝝ locuta ē Et qd cū eis locuta ſit: vide ca.j.X.2
Maria inuenit̄ ſepties locuta fuiſſe Ibidem
Maria qre q̄ſiuit angelo Quō fiet iſtud. ca.j.Y.2
Maria qrēs oſtendit q̄ nemo in talibꝰ corde ſuo confidere debet. ca.j.Z.2
Maria habuit puritatē ꝓpoſiti ⁊ firmitatē ⁊ diſcretionem conſilij. Ibidē
Maria dixit: fiat mihi. nō: fiet ca.j.D.3
Maria dr̄ Fiat mihi. non: ad me ibidē
Maria duobꝰ modis exurrexit. ca.j.E.3
Maria vas ammirabile: vas ſolidū Ibidē
Maria feſtinauit ꝓpter tria. ca.j.E.3
Maria qre in mulieribꝰ bn̄dicta ca.j.G.3
Maria maxime btā. ca.j.D.3
Maria manſit cum Heliſabet propter quattuor cauſas. ca.j.S.3
Maria eſt oīs decor eccl'ie ca.ij.T
Maria ſignata eſt Exo.xvj. vbi dicit̄ Sume vas vnum ꝑuulum ca.ij.V
Maria ſtatum eccleſie ſignat ca.ij.T
Maria exoluit genitꝰ cum vſura q̄s detinuit nature pantura ca.ij.D.2
Maria colo et ꝯfilio manuū victū q̄rēs. ca.iiij.O
Maria magda. fuit illa peccatrix ſm Gregoriū ⁊ Bedam. ca.vij.Z
Maria magd. fuit virgo ⁊ non illa peccatrix ſm Chryſ. ⁊ Origenē Ibidem
Maria amaꝝ mare vel amaritudo interp̄tat̄. ca.
Maria ꝑma deuouit deo celibatū. x.L.2 (viij.D
Maria ꝟgo quō inuenit drachmā decimā: vide diligenter ca.x.L.2
Maria eſt ciuitas in qua omnis ciuitas celeſtis habitabit ca.x.M.2
Maria ē hortꝰ in q̄ oīs boni oꝛit̄ fructꝰ. ca.x.N.2
Maria ē vnica hec mulier q̄ fecit cōfuſionē in domo Nabuchodonoſor. ca.x.N.2
Maria emolliuit herū ⁊ a duricia flexit ad miſia.
Maria dr̄ martha. q2 multos choros (ca.x.D ꝟginum ſua emulatione ad celibem vitam prouocauit. Ibidem
Maria nec ſm hiſtoriā eſt magdalena de q̄ dr̄ ⁊c̄.
Maria hec veſtigium ⁊ ſuſpenſionē diuine contēplatiōis ſcat: qꝺ pleniſſime fit in corde btē Marie ꝟginis. (ca.x.O Ibidem
Maria amaꝝ mare ⁊ illūinatrix interp̄tat̄ ibidē
Maria noīe vocat̄ hoc ꝓpter q̄ttuor cāe. Ibidē
Marie in officio duo ſūt. ſc3 qꝺ ⁊ ꝟbi audiꝰ. ca.
Maria pre omnibꝰ patulū auditū habuit ad audiendū (x.R.2 Ibidem
Maria conſeruabat oīa verba ꝯferēs ea in corde ſuo q̄ poſtea apl'os ⁊ diſcipl'os docuit. ca.x.T.2
Maria q̄lit̄ ſtat ꝑancta ad laborādū p oibꝰ. ca.x.
Maria felix que tacet ad q̄relas ſororis (V.2 ca.x.X.2
Maria optimā ꝑtē elegit. ſ ꝟbū ita ꝯuenit btē virgini q̄ nulli ca.x.Y.2

Maria habet conſortiũ cũ rege noſtro in iꝑatoria maieſtate: ꝓbaꝛ ex ſcripturis Ibidẽ
Maria electa vt ſol: terribilis vt caſtroꝝ acies ordinata. Ibidem
Maria quõ hꝫ coronã duodecim ſtellaꝝ. Z.2.
Maria ꝑ angelꝰ coronata refulſit i ꝑiia. ca.xj. R.2
Maria eſt hortꝰ cõſitꝰ arboribꝰ ꝟtutũ quẽ ingreſſus rex Aſuerꝰ ꝛc. ca.xvj. V.2
Maria mãgda. Jacobi ꝛ Salome tali odore attracte ſunt. ca.xvq.Z
Maria magð. ꝓmo noiaꝛ q̃re. ca.xxiiij.F
Maria magð. peccatrix fuerat: ꝑ hoc ſpem peccatoribꝰ dabat. ca.xxiiij. P
Marie magð. ꝓmo apparuit xp̃s poſt reſurrectionẽ ꝓpter q̃tuor ca.xxiiij. P
Marſupijs implẽdis q̃ ſtudent ꝟbũ dei nõ pure annũciant. ca.x. D
Martha ꝓuocãs vel irritãs interp̃taꝛ. ſed ſermone ſyro dñã interp̃taꝛ ca.x. O.2
Marthã dñs a ꝓfluuio ſanguis curauit x. Q.2
Martha ꝓuocãs interp̃tatur. et hoc eſt nomẽ cõgruum actiue vite. ca.x. L.2
Martha ſtetit laſſa q̃ in tot miſterijs ꝑagẽdis nõ ſuffecit. ca.x. V.2
Martha ꝙ nõ ſedit ſed ſtetit: cõmẽdabile valde ẽ
Martha martha ingeminat nomẽ in (Ibidẽ ſignũ firme recordatiõis noĩs eiꝰ. ca.x. X.2
Martinꝰ inuictꝰ ab orõne ſpm̃ non relaxabat. ca.
Martyrẽ cã facit nõ pena. ca.xvij. V. (xviij. B
Maſticaꝛ ꝛ maſticari debet ſacr̃m eucharíſtie. ca.
Matrẽ Joãnis cõmẽdat Lucas. ca.j. L (xxij. S
Matrẽ xp̃i neſtoriani et eunciani vocare noluerũt theotocos ſꝫ chriſtotocos ꝓp̃t hãc cãꝫ. ca.j. Z.2
Matri nr̃e honorẽ hẽbimꝰ oĩbꝰ diebꝰ vite nr̃e. ca.
Matrẽ puelle aſſumit q̃ eccl̃ie ſuffragium ſignificat. (j. G.5 ca.viij. V.2
Mater Jacobi an fuerit maioris vꝰ minoris dubitaꝛ. ca.xxiiij.F
Materia de q̃ ſcribit Lucas ẽ res ſacramentis plena. In ꝓfatiõe. D
Materia ꝓma dr̃ mũdus ca.viij. R
Materia ꝓpria ſacri corꝑis xp̃i eſt iſta. ca.xxij. J
Materia cõtentionis aplõꝝ hec ca.xxij. L
Matthe' depingit ſibi faciẽ hoĩs In ꝓlogo. A
Matthe' cũ alijs apl̃is poſt aſcẽſum in mõtẽ electus eſt ca.v. V
Matthe' poſt electionẽ nõ fecit ieſu ꝯuiuiũ. ibidẽ
Matthe' ꝑ familiaritatẽ factꝰ ẽ diſcipulꝰ: de poſt
Mattheus binomius fuit. ibidem. (aplus
Matthéũ noiant alij duo euãgeliſte Leui iõ. ca.
Matthia de vocatiõe q̃dã gloſa q̃ ẽ valde (v. V dubiaꝛ dr̃ eẽ Ambroſij: vñ quõ arguiꝛ ꝛ ſoluiꝛ
Matthe' additus interp̃taꝛ q̃re ca.vj. D
Matthe' ꝛ Bartholomeꝰ erãt nobiles ꝛ diuites
Matthias ꝓpter eminentẽ iuſticiã iu (ca.xvij.F ſtus noiabaꝛ. In ꝓfatiõe P
Matthiã xp̃s ꝓtulit illi q̃ filiꝰ fuit matertere. ibidẽ
Matrimoniũ aliq̃ñ eſt in officiũ ciuile: ꝛ aliq̃ñ in ſacramentũ ca.j.E
Matrone due nobiles cõduxerũt intra ſe ꝙ filios ſuos comederẽt. ca.xxj.F
Maria bona fecit deꝰ Marie ꝑ ſeipm̃. ca.j. M.5
Mechari faciũt ꝓhariſei hoĩes ca.xvj. L

Mechia adulteriũ eſt qð tenet ſecũdũ locũ in nocumento ꝓximi. ca.xviij. M
Medi: mẽſurantes: interp̃taꝛ ꝛ ſignificat miſeria plenos ca.x. J.2
Mediatorẽ talẽ qualis xp̃s eſt ſe non habere deplanxit Job ca.xxiiij. Q
Medicina mali peccatorum nõ eſt niſi a ſummo bono ca.xiij. X
Medicinalia vaſa ſũt ſacramẽta qbꝰ ꝛc. ca.iiij. P
Medicꝰ ꝑfectior eſt inter alios In ꝓfatiõe. L
Medicus dr̃ Lucas q̃re Ibidẽ
Medico dicenti herbas eſſe venenoſas q̃s comedit: ꝛ ſalubres quaſ nullo modo guſtat nemo credit. In ꝓfatione. J
Medice cura teipſm̃ obiecerunt ca.iiij. P
Medici ſcãt carnales cõſolatores ſicut fornicatores ꝛ guloſos ca.viij. N.2
Medicꝰ noſtraꝝ infirmitatũ vt nobis appropinq̃ret oportuit c.v ij. T.2
Medici aïaꝝ gr̃as ſanitatũ ꝑficiũt in mete. ix. L.
Medicꝰ eſt iſte de q̃ dr̃ ca.xiiij. E
Medico q̃ non oſtendit vulnera curari non valet
Meditandũ eſſe ſapiẽter docet du (ca.xvij. M plex ſilitudo: nota ca.xiiij. B.2
Meditatiõe ꝓcingimꝰ lumbos ca.xij. X
Mediũ ꝟtutiſ ſꝑ attigit dñs Jeſus ambulãs inter erroꝛes huiꝰ vite ca. xxiiij. Q
Mel nullũ colligiꝛ ab hac arbore ca.xvij. E
Mel naturalr̃ de ſublimi venit ca.xxiiij. V
Melius reputat q̃libet opꝰ q̃ occupaꝛ. ca.x. V.2
Memorie vt apl̃i miraculũ factũ cõmẽdarẽt ammonet: cãm addens ca.ix. D.2
Memoria paſſionis dñi eſt ſacramentum eucharíſtie ca.xxij. O
Memoriale dñi abeuntiſ eſt ſacramentũ eucharíſtie in deſiderio cõſeq̃ndi ca.xxij. O
Mendaciũ ꝓhibeꝛ cum dr̃: Non falſum teſtimoniũ dices. ca.xviij. M
Mendaciũ tribꝰ modis fit ſm̃ Aug. Ibidem
Mendaciũ hoc nocet quibus: vide Ibidem
Mendicantiũ hoꝝ defenſor eſt dñs. ca.xviij. Y
Mendicitatẽ hãc dñs i Lazaro eẽ voluit xvj. O
Mẽdicitas ꝓp̃ie cõpetit ceco q̃re. ca.xviij. Y
Mendicus eſt q̃ circũit ꝑ oſtiũ omni auxilio deſtitutus ca.xvj. O
Mẽdicꝰ cõponiꝛ a manu ꝛ dico: vide q̃re ca.viij. Y
Mens eſt q̃ reꝝ rõnes ꝛ veritates mẽſurat. et q̃ ſana ſit: vide ca.viij. D.2
Mens bẽãta et viſa btĩtudĩe q̃liter dicaꝛ ad manendũ in ea tangiꝛ. ca.ix. M.2
Mens a metẽdo dicta eſt ca.x. L.2
Mẽte et tota ñ ponit Deuteronomiꝰ diligẽdũ deum. Ibidẽ
Mente ꝛ viribꝰ ponit Lucas deum diligẽdũ. Matthe' tñ mente: q̃re ibidẽ
Mens a metiendo dicta rõ intelligiꝛ. eodẽ. D.2
Mens viret: floret: frondet qbꝰ: vide ca.xij. B.2
Mẽtiſ ſecuritas ñ eſt niſi ꝑ charitatẽ ca.xiiij. M
Menſa eucharíſtie: ſcripture ꝛ delicioſitatis in hoc cenaculo ca.xx. Z
Mẽſa ad quã pecunia dñi ẽ. ca.xix. Y
Menſa plena ꝛ ornata dicaꝛ q̃bꝰ diuinitatis ad fruendũ. xxij. X

Menſes quib᷒ Heliſabet ſe occultabat fuerunt: vide qui ca.j.X
Menſura bona: conferta: coagitata: ſupeffluens que dicat᷑: vide ca.vj.B.2
Menſure iſte neceſſarie ſunt ordini charitatiſ. ca.x
Menſuram pinguem in his ſapientia ꝑponit omnib᷒. (D 2 ca.xiij.L
Mentit᷑ hypocrita dicēs ſe nō eſſe raptorē. xviij.H
Mentit᷑ ſeru᷒ accuſans dn̄m. et h̄ oñdit᷑. ca.xx.Y
Mentiri erat phariſeis ⁊ ſcribis ꝓ nihilo etiam in doctrina ꝟitatis ca.xx.E
Mercant᷑ regnū celoꝝ q̄ in pn̄ia ⁊c̄. ca.xvj.L
Mercenarij multi indeuoti ca.x.D
Mercenari᷒ quō dicatur q̄ ꝓ ſtipēdio ꝑdēde multa bona facit: vide ca.xv.N
Merces dr̄ q̄ſi meriti eo. ca.x.R
Mercede ſua quam opere ⁊ labore ſuaꝫ fecit dign᷒ eſt operarius. Ibidem
Mercedes ei᷒ erāt ſctificate dn̄o: nota bn̄ ca.xx.J
Meret᷑ multa cōmunio ſanctoꝝ ca.ix.Q.2
Meruit chr̄s ſibi ⁊ ſuis tria: et per tria: vide diligenter. ca.xxiij.E
Meruit ſibi chriſtus glīam corpis. ca.xxiiij.M
Meretrix ⁊ ſcortū differūt ca.iij.N
Meretrix ſpūalis dr̄ herodias. Ibidem
Meretrix iſta eſt delectabile ſenſus. ca.xiiij.T
Meritori᷒ nullus eſt motus niſi charitate informatus. ca.x.L.2
Meritū hoc remunerans in iubilo cordis clamat Euge ſerue. ca.x.E
Meritū duo habet in ſe rōne q̄ꝝ ei debentur duo vnum a deo: aliud a ꝓximo. ca.x.R
Meriti et reuerentie maioris eſt bene ſuſcipe nūcium q̄ꝫ dn̄m. ca.x.P
Meritum totum in faciendo conſiſtit ⁊ parꝫ in dicendo vl̄ docēdo niſi ꝯiūgat᷑ ⁊ op᷒. ca.x.A.2
Merito obediētie ſanati ſunt leproſi. ca.xvij.M
Meſſiam in lege ꝓmiſſum dixerunt ſcribe puruꝫ hominē ca.xx.O
Meſſiā nō eſſe tm̄ hoīem ꝓbat chr̄s Ibidem
Meſſias ⁊ chr̄os q̄ ſe eſſe dixerunt: vide ca.xxj.D
Meſſis q̄dē multa nō in agro vno ca.x.D
Meſſis dn̄i eſt: vide ca.x.E
Metaphorice locutōes nō ſūt extēdēde. ca.x.U
Metonomia eſt cū dicitur: quēadmodū auis nidum ſuum ca.xiij.?
Metonomia eſt cū dicit: gaudiū ē in celo. ca.xv.F
Micas ſex dberet ad mi᷒ dare paupib᷒. ca.xvj.R
Micant q̄nq̄ꝫ de celo viſibili in natiuitate chr̄i. ij.Z
Michol interpretat᷑ aq̄ ex oib᷒ ⁊ ſignificat ꝯcupiſcētijs deditos ca.xxiij.L
Milites erāt q̄ ad dfenſionē reipublice ⁊c̄. iij.R
Milites rhomani quō iudeos gladijs ꝑfoderūt.
Milites crucifigentes chr̄m fuerūt q̄tuor. et q̄ſq̄ꝫ accepit vnā veſtē (ca.xxj.R ca.xxiij.L
Minim᷒ in regno celorū maior eſt Joanne: vide quō intelligit᷑. ca.vij.O
Minimū vocat᷑ tꝑale ca.xvj.H
Miniſter formā dn̄i aſſumēs inſidijs eſt in dominū ca.j.Q
Miniſter malus eccleſie ꝑ ſacramenta generat filios eccleſie ca.j.Z.2
Miniſter hereticus generat filios eccleſie dū intēdit facere quod eccleſia facit. Ibidē
Miniſter opat᷑ vt inſtrumentū. Jeſus aūt eſt a q̄ exit virtus ca.viij.O.2
Miſtroꝝ triplex opatio reqrit᷑ ad defunctū ſuſcitandum ſpūalr ca.viij.U.2
Miniſter bon᷒ ſi exigeret᷑ vt dicunt manichei heretici: intolerabilis error generaret᷑ inter fideles.
Miniſtri ſtes magnoꝝ viroꝝ extor quere cōſueuerunt (ca.ix.B.3 ca.xvj.A
Miniſtri fama hec optima apud tyrannos noſtri temporis. Ibidē
Miniſtroꝝ dei bona debent eſſe libera a teloneis
Miſteriū in populū dei nō debet ac cipe q̄ non eſt diſcipulus chr̄i (ca.xx.B ca.ix.U
Minui oportuit Joannē quō intelligit᷑ ca.j.P
Minuta exponit᷑ adiectiue ⁊ ſubſtantiue: cū dicit᷑ era minuta duo ca.xxj.B
Minutū nouiſſimū eſt veniale vel originale peccatum. ca.xij T.2
Mirabilia tria oibus mirī mirabiliora: partꝫ virgo: creator eternus ⁊ ima ſummis ꝑ vnionē indiſſolubilē ſociant᷑. ca.xj.Q.2
Mirabili᷒ oib᷒ eſt ꝙ ſimplices et illiterati ſecreta norunt diuinoꝝ. ca.xj.N
Miraculum filij dei miraculo matris incōꝑatū poſſibile eſt aſſimilat᷑ ca.j.B.2
Miraculū de aqua in vinū factū fuit die q̄ baptizatus reuoluto anno. ca.iij.N
Miraculi ad ꝑfectionē facientia ex parte chriſti tāgit ſex ca.vij.F
Miraculū illud q̄ntū ſit: diligēter vide: ca.vij.N
Miraculi ad ꝑfectiōem ponunt᷑ tria ca.viij.X
Miraculi huius de eſſentia ſunt quattuor ⁊ tangunt᷑ Ibidem
Miraculū hoc cōſequentia tāgit tria. ca.viij.Y
Miraculū qd̄ ſemel dn̄s in iſta muliere ꝑfecit carnaliter: ſpūaliter quotidie implet in fidelib᷒: ca.
Miraculi ꝑfectio in ſuſcitatiōe puelle deſcribit᷑ in trib᷒. (eodē. O.2 ca.viij.Y.2
Miracula dei et opa cum ſint ꝑdicanda quare ꝑcepit quando ſuſcitauit filiā mortuā ne cui diceret. ca.viij.Z.2
Miraculi de q̄nq̄ꝫ panib᷒ tāgit opportunitatē loci ⁊ tangunt᷑ tria ca.ix.O
Miraculū hoc eſt qd̄ pauci aduertūt ca.ix.U
Miraculi hui᷒ tāgit cōmēdationē a trib᷒. ca.ix.X
Miraculū in opus nature iſti conuertere nitunt᷑.
Miraculū q̄uis n̄ oēs ſcti faciant. hoc tn̄ fit i oib᷒ ꝙ puſilli ⁊ pauperes diabolū vicūt. ca. (ca.ix.X
Miraculū ad fidē ⁊ laudē icitauit. xviij.?. (xj N
Mirandū eſt de dn̄o quō indefeſſe ſꝑ fecit et operatus eſt ſalutē noſtrā ca.ix.X
Mirari eſt ſm̄ cogitationē in cognitione hui᷒ facti ſuſpendi ca.viij.Y
Myrrha q̄ mortuis adhibet᷑ fecit: vide qd. xij.Z
Mirū ſuꝑ oia mira vt in potentia ad actū remanente actus nunciet᷑ ineſſe ſicut circa virginem factū eſt. ca.j.P
Mirū non eſt cecū accepto oculo videre. ibidem
Mirū nō eſt ſi q̄s acapiat p᷒ mortē vitā vt poſtea viuat. Ibidē

Mirū eſt ꝙ demoniac⁹ a legione liberatus fact⁹
eſt euāgeliſta ca.viij.I.2
Mirū ꝛ miſerabile eſt: qḋ de⁹ tātū reputat: nos ꝑ
minimo reputare ꝛc. ca.xv.F
Mirū eſt vt iſti in ſe cōfidūt oſtendiṫ ca.xviij.D
Miſerabile eſt ꝙ iam apertos oculos habuit di/
ues ꝛc. ca.xvj.T
Miſerabile valde ꝙ dicit: Recepiſti bona in vita
tua. ca.xvj.Y
Miſerias tres habent cetere mulieres in fecūdita
Miſerie ceciratꝫ q̄ maior eſt oibꝫ (te.ca.xj.Q.2
miſerijs debeṫ miſericordia ca.xviij.Z
Miſcōia paupeꝝ defendendoꝝ debet mouere re/
gem ad ſuſcipiendū regnū ca.j.S.2
Miſericordia ꝛ miſeratio differūt ca.j.M.3
Miſericordia eſt plenitudo ꝟtutū ca.iij.V
Miſcōiam deus maxie diligit et in ea ſummū di
lectionis gradū ponit. ca.vj.Z
Miſcōia ſola ſacrificiū acceptū: peccā relaxat: iudi
ciū duꝝ temꝑat: comes eſt defunctoꝝ. ca.vj.ꝛ
Miſcōie pes q̄nq̃ bꝫ ſue cōpoſitiōis ordines.ca.
Miſcōia mot⁹ ē ſamaritan⁹.ca.x.I.2 (vij.X
Miſcōie hoſtiū aliq̄n eſt clauſū: aliq̄n repagulis
ꝑpetuis offirmatū ca.xj.?
Miſcōia facili⁹ inueniri poterit in eqe alio q̄ꝫ in vl
tima egritudine ca.xj.B.2
Miſcōiam in pauꝑes eſſe meritū electionis docet
in hoc ca. ca.xvj.A
Miſcōia tria habet: vt ſcꝫ ſit ordinata: et cōpaſſi/
one ſit cordis: et vt ſit ſm quantitatē facultatꝭ.
Miſcōiaꝫ inuocat diues q̄ noluit mi/ (ca.xvj.D.
ſereri. ca.xvj.V
Miſcōia miſerabiliū ꝑſonarū debet iudices mo/
uere ad taliū defenſionē ca.xviij.B
Miſericordia debeṫ miſerie ceciratꝫ q̄ maior eſt oi
miſeria ca.xviij.ꝛ
Miſericordis ꝓpriū eſt expectabilē eſſe: patienteꝫ:
longanimē: ꝑſtabilem: ꝛ benignū. ca.j.N.3
Miſericordes debem⁹ eē decē modis. ca.vj.ꝛ
Miſericors eſt pater celeſtis his modis. Ibidē
Miſit illos vt in eis ſua autoritas honoraretꝛc.
Miſerūt pncipes ſacerdotū ꝛ ſcri/ (ca.ix.E
be inſidiatores. ca.xx.V
Miſit Petrum ꝛ Ioannem vt cenam p̄pararent
quare ca.xxij.E
Miſſio p̄ma apoſtoloꝝ hec in qua p̄mū oporte/
bat ꝟbū p̄mū offerre filijs iſrael ꝛc. ca.ix.E
Miſſionis neceſſitas tangiṫ ca.x.D
Miſſio confert autoritatē. ca.xiiij.P
Miſſi nō ſunt apl'i via lōgiſſima nec ad cōtradi/
centes ſermoni. ca.ix.F
Miſſi ſunt apl'i inter terminos Iudee ꝛ nō lōge.
Miſſoꝝ ꝑfectū: miſſoꝝ officiū: miſſo/ (ca.ix.E
rū ꝑiculū tangit ca.x.E
Miſſis ad p̄dicandum euangeliū debeṫ ſuſtēta/
Miſſurum promittit ſe ſpiritū/ (tio.ca.xij.P
ſanctum. ca.xxiiij.Z
Myſterium grece latine dr̄ ſecretū. ca.viij.R
Myſtica dicebant euntes diſcipuli in Emaus q̄
in cōpoſitiōe ſunt ſic fabula ca.xxiiij.H
Mittit ſeptuagintaduos chr̄s vt ꝑ hunc nūeꝝ ſi/
gnificet vide qd. ca.x.A
Mittit binos dn̄s q̄ ſic p̄ceſſit in figura: ꝛ etiam
ꝓpter charitatis duo mandata. ca.x.B
Mittaṫ ſal foras ꝑ excōicationeꝫ ꝛ degradatiōem
p̄apue ſi ꝛc. ca.xiiij.I.2
Mittit totiens cunc⁹ ꝓphetaꝝ q̄tiens teſtimonia
eius inducunṫ ca.xx.E
Mittunṫ ꝓphete vſq̃ hodie ꝛ cōtemnunṫ. ibidem
Mitra Epoꝝ duo hꝫ cornua vide ꝓpter qd. ca.j.
Mitra ſūmi pontificis qua coronaṫ q̄re (E.4
habet niſi vnū cornu ibidē
Mmna pondus eſt decē drachmaꝝ. ca.xix.P
Mnā vnā dediſſe cuilibet: diuerſam tn̄ ꝛc. Ibidē
Mna iſta donū dei eſt. ca.xix.S
Mnas decem q̄re dicit. Ibidē
Mna hec minor eſt q̄ꝫ p̄ma oſtēdiṫ. ca.xix.V
Mna hec decē drachmas, habet: ſex in intellectu:
quattuor in affectu ibidem
Mne q̄nq̃ ſm Auguſtinū ſunt ꝑ intellect⁹ hon⁹ in
exercitia quinq̃ ſenſuū diffuſe. ca.xix.X
Mna quō dicaṫ repoſita in ſudario ca.xix.Y
Mna auferṫ qn̄ dona q̄ dedit dn̄s ꝑ inertiā ꝑdū
tur vel minuunṫ. ca.xix.Z
Mna vna quō daṫ habenti decem. Ibidem
Mnas decem dr̄ ille habuiſſe q̄ vnam ex decem
drachmis cōpoſitā ca.xix.ꝛ
Moderari debet diſpenſator diſcret⁹ q̄cq̄d eſt vl/
tra vires ꝛc. ca.xvj.D
Modi⁹ eſt mēſura aridoꝝ et variaṫ ſm vſum di/
uerſaꝝ gentiū ca.xvj.E
Modum doctrine ſacre quē debet habere ex par/
te docentis tangit ca.viij.M
Modus doctrine facilior rudibꝫ hic eſt.ca.xiij.N
Modus hic cōueniēs eſt rudibꝫ materialē intelle
ctū in diuinis habentibꝫ ca.xv.E
Modis q̄nq̃ ſanguinem chr̄s fudit ad quid vide
diligēter ca.xxij.E.2
Modus liberatōis alius fuit poſſibilis ſed null⁹
noſtre miſerie ſanāde cōuenientior ca.xxiiij.Y
Moyſes mortu⁹ venit ex mortuis. et Helias vi/
uus de viuis ideo ca.ix.I.2
Moyſes quō apparuit in transfiguratione cū tūc
erit in limbo Ibidem
Moyſes videbaṫ in ꝓpria perſona in corꝑe ſibi ab
angelis aptato Ibidem
Moyſes cōſtituit tot duces q̄t chriſtus miſit di/
ſcipulos ca.x.A
Moyſes quō dixit: dele me de libro. ca.x.T
Moyſes ꝑ fructu mittiṫ ꝛ eſt p̄m⁹ ſeru⁹ ca.xx.E
Mola q̄ teruṫ grana ſūt ſpes ꝛ timor ca.xij.R
Mola qd ſignificeṫ nota ca.xvij.X
Molere antiq̄t⁹ fuit op⁹ ſuile ꝛ āncillaꝝ.ca.xvij.X
Moleſtū dr̄ qḋ mole eſt laſſum. ca.xj.?
Moleſta eſt petitio tripliciter. Ibidem
Mollis eſt q̄ carnalibꝫ vicijs eſt emollit⁹.ca.viij.
Monachū eſſe a correctione ſolutū eſt ſim (N.2
pliciter falſum. ca.xvij.E
Monet chriſt⁹ ſequētē ſe remouere a ſe impedimē
ta inſecutiōis ꝛ conſecutiōis. ca.ix.A.2
Mons contemplationis in altitudine ſpūs aſcē/
Mons cedens ſinū fecit ꝛ chr̄m in (dit.ca.ij.ꝛ
ſe recepit ca.iiij.R
Mons dn̄i eſt excelſum miſtroꝝ eccl'ie ca.x.S

Mons in quo eſt ſitum caſtellũ eſt eminẽtia ſan-
ctitatis v̄ginis. ca.x. M.2
Mons de quo dicit littera fuit in via deueniendi
hieruſalem ca.xix.Z
Mons ſcat ſue pietatis eminentiã. Ibidem
Mons hic vocat̄ oliueti q̄re. ibidẽ
Monſtruoſum in morbo ꝙ malus vult eſſe bo-
ne opinionis apud hoies. ca.iiij.D
Montana Iudee ſunt in q̄bus habitãt q̄ fuerũt
de ſorte Iude. ca.j.Z.3
Moralia non ſunt leg̃ ſed natural̄ iuſticie.xvj.L
Moraliter notat̄ diſpoſitio hui⁹ infirmi in ſexu:i
circũſtantia:in ſpẽ egritudis:in pluritate:in ſum
ptibꝫ: et in incurabilitate. ca.viij.N.2
Morbꝫ incurabilis erat fluxus ille oſtendit̄ ꝛ no
tat̄ ad cõmendatiõem miraculi. ca.viij.N.2
Morbo huic Ieſus occurrens dicit q̄tuoꝛ val-
de notabilia. ca.ix.X.2
Morbꝫ hic habet cut̄ infectionẽ ꝑ variolas ꝛ ve-
ſicas:et ſignificat ca.x.B
Moretũ qđ ex vino ꝛ moris eſt confectum valde
eſt inebriatiuum. ca.xvij.E
Morianes naturalr̄ fatui dicunt̄. ca.xix.D
Moritur robuſtus et ſanus: Iob.xxj. moralizat̄
Morituros nos eſt certum:ſed ho- (ca.xix.Z
ra mortis incerta. ca.xij.M
Moros grece vocat̄ fatuus ca.xix.D
Mors tp̄alis nõ eſt niſi q̄dam ca.ix.F.2
Mortis ꝑiculum cadit in conſtantẽ virum reſpe
ctu boni ciuilis:ſed non ad vitatem vite dimit-
tendam ca.xij.D
Mortẽ habent tales in deſiderio ꝛ vitam in pati-
entia ibidẽ
Mors tranſitoria eſt ꝛ lucratur vitã eternã ꝛ eſt
oſtium vite. ca.xij.E
Mortis horam ignoratã dñs voluit eſſe vt ſp̄ ſi
mus parati. ca.xij.D.2
Mors felix quã dñs diſpẽſando facit ca.xvj.S
Mortẽ deſiderabũt ꝛ mors fugit ab eis.xxiij.D
Mortis penam vnã acapiebãt chꝛs ꝛ latrones:
ſed nõ ex ſiṁi cauſa ca.xxiij.I
Mors dñi ꝛ ei⁹ circumſtantie tangunt̄ xxiij.Q
Mort̄ vinculis fili⁹ dei detineri ñ potuit.xxiij.D
Morticinia quibus homo morit̄ in peccato facta
ſunt. ca.xiij.D
Mortuoꝝ anime et corporis a morte reſurrectio
fit In ꝓlogo.B
Mortuos tres dñs ſuſcitaſſe legit̄ ca.vij.B
Mortui ad ſuſcitationẽ hec quinqꝫ ſufficiunt.ca.
Mortuoꝝ mortuus dicitur iſte (viij.V.2
quare ca.ix.D.3
Mortuus fuit perfecte diues ille: quia tripliti
morte. ca.xvj.T
Mos hoim nullus eſt ſapidus qui gratia apl̄ica
chꝛi nõ eſt condit⁹. ca.xiij.D.2
Motus angelorum demonſtrãtur profectibꝫ ho
minum ca.xix.F
Mulieres fere omnes magnos viros generãtes
q̄ſi dono dei fecũditatẽ acapiẽtes ca.j.E
Mulier molliens vocat̄ ꝛ emollita cum dr̄: inter
natos mulieꝝ. ca.vij.O
Mulier peccatrix q̄re mulier noiat̄:et quomõ ha
buit tria ſuccedentia ſcꝫ notat̄ ca.vij.T
Mulier talis q̄re in ciuitate ꝑmittebat̄ Ibidem
Mulier peccatrix p̄parat ſe in q̄nqꝫ ca.vij.V
Mulier iſta peccatrix q̄ fuerit nõ eſt expꝛſſum.et iõ
inter patres inueniunt̄ diuerſitates ca.vij.Z
Mulier a molliendo eſt dicta. ca.vij.ꝛ
Mulier in fluxu ſanguis ꝛc̄.ab Ambroſio dr̄ fu-
iſſe Martha ſoroꝛ Lazari. ca.viij.M
Mulier emorroiſſa a dño curata fecit fieri ad ſili
tudinẽ ſaluatoris imaginem Ibidem
Mulier hec quõ recognouit ad ſe veniſſe benefici
um ſanitatis querit̄ ca.viij.P.2
Mulieris curate a fluxu ponit̄ modus cõfitendi
p̄tendens plenam ꝛ ꝑfectam humilitatẽ,ꝛ hoc ꝑ
quattuoꝛ ca.viij.R.2
Mulier hñs drachmas decẽ eſt btã v̄go x.L.2
Mulier extollẽs vocem de turba cõmendat̄ mul-
tipliciter:et dr̄ fuiſſe ancilla marthe ca.xj.O.2
Mulier hec quare dixit: ſuxiſti. et non: comediſti
ca.xj.Y.2
Mulier pregnãs plus alio tempore ſomniat co-
itum ca.xij.P
Mulier hec huius artis ſũma eſt magiſtra.et ſi-
gnificat̄ ꝑ Saram. ca.xiij.Q
Mulier eſt eccleſia. ca.xiij.R
Mulieres ſeptẽ ſunt ſeptẽ virtutes. ca.xiiij.M
Mulier ſapientia dei dicitur vel eccleſia figure ſa
pientie. ca.xv.B
Mulier id eſt dei ſapientia lucernam accendit: vi-
de quando ca.xv.D
Mulier eccleſia lucernam accendit: vide qñ. ibidẽ
Mulier generat ſepe filium prioꝛi marito ſimilẽ
quare. ca.xx.R
Mulier cum qua coiuit leproſus inficit eum qui
poſt leproſum Ibidẽ
Mulieres plures aliquãdo vni viro cõceſſe ſunt
Mulier ꝙ plures haberet viros nun- (ca.xx.L
q̄ꝫ conceſſum eſt. Ibidẽ
Mulier vna eſt vnius viri q̄tuꝫ eſt de p̄ma in-
ſtitutione matrimonij. Ibidẽ
Mulieres que ſecute erant Ieſum p̄mo longe ſte
terunt: ſed recedente turba: ad crucem acceſſe-
runt. ca.xxiij.V
Mulieres ille doctrices fuerũt apoſtoloꝝ ꝛ euã-
geliſtaꝝ. Ibidem
Mulieres deuote qualiter ſepulcrũ domini nota
uerunt ca.xxiij.Z
Mulieres qualiter apoſtolis viſionem hanc nũ-
ciauerunt. ca.xxiiij.E
Mulieres deſcribit euangeliſta per nomia ne vi-
deat̄ fabula eodem.F
Muliebris ſexus releuabat̄ per hoc ꝙ fuit nũci⁹
vite. ca.xxiiij.E
Multiplex eſt doctrina ꝛ itellect⁹ refectio.xxiij.O
Multiplicat panes ſic̄ de pauc̄ ſegetes creat. ca.
Multiplicaſſe panes ita ꝙ nihil crean- (ix.X
do addiderit falſum Ibidem
Multiplicationis panũ modus ponit̄ cum dicit
ego aũt ſine melioris ꝛc̄. ca.ix.X
Multiplicata ẽ eſca iſta in tota multitudine ꝑ ad-
ditionem materie elementoꝝ. ca.ix.X
Multiplicitas veſtiũ vituꝑat̄ ca.xvj.N

Multi fuerunt cum dño q̄ terrenis non renunci/auerant. ca.ix.G
Multi erāt inter turbas q̄ ſequebant̄ Jeſum vt haberent neceſſaria ab eo Ibidē
Multi ocio reſoluti: ad opandū pigri: mercenarij indeuoti ca.x.D
Mundi factura reſpectu incarnatiōis nihil fuit.
Mundus nos impugnat ꝑ q̄tuor ⁊ (ca.j.B.3 oppugnat q̄tuor in nobis. ca.j.E.4
Mundus eſt ager. ca.viij.F
Mundū muliebrē vocat ꝓpheta ornamenta laſ/ciuie.ca.viij.N.2
Mūdi lucris dedit⁹ ad interna ſpūs non pertingit ca.xv.G
Mundus redimi potuit ſ mō ⁊ n̄ alio. xxiiij.M
Mūdus nō dat ſic pacē: nota ca.xxiiij.R
Mūdos q̄ ſe eſtimāt virtute ſeculari nō iuſtificant̄ niſi in rete Simonis ⁊c̄ c.v.M
Mundū cor ſplēdorē accipit diuinū ca.ix.H.2
Muneris largiti deſcribit magnitudinē ⁊ tangit duo munera. ca.ix.B
Murmur duplex ponit̄ ca.vij.⁊
Murmur laborātis ad cōpeſcendū multum va/let qn̄ cōmendat̄ opus laboris ⁊ acceptū eſſe cō probatur. ca.x.X.2
Murmur ē detractio q̄ in aure ſuſcipit̄ ca.xv.B
Murmur nomē eſt fictū a ſono ca.xix.H
Murmurant phariſei de duobꝰ: vide ca.xv.B
Murmurabant oēs qn̄ chriſtus intrauit domū Za/chei ca.xix.H
Murmuratio in duobus peccantis notat̄ ca.vij.⁊
Murmuratores ſunt occulte ſub ſuſurrio detra/hentes ca.xix.G
Muroꝝ hui⁹ caſtelli circūdatio q̄d ſit.ca.x.M.2
Muꝝ ⁊ antemurale habet caſtellum de lapidibꝰ p̄cioſis Ibidem
Muſach interp̄tat̄ attrectatio fratris. ca.xij.B
Muſce morientes ꝑdunt ſuauitatē vnguenti ex/
Muti debemus eſſe aliqn̄ ꝑ/ (ponit̄ ca.xviij.D cipientes de diuinis ca.j.V

n Naboch interp̄tatur prophetia et ſignificat chriſtum ca.xx.F
Naim erat galilee ciuitas ſolēnis.ca.vij.E
Nardi de ſpica vnguenta odorifera facere ꝯſueuit
Narratio fidelis ſine detractiōis accu/ (ca.vij.X ſatione ponit̄ ca.ix.B.3
Narrat Joſeph⁹ ⁊ hiſtoria eccl̄iaſtica de q̄dā q̄ fi/lium da ſe ꝑdicabat ca.xiij.B
Naſci chr̄m tpe Cyrini fuit cōueniens ca.ij.D
Naſcit̄ dñs i diuerſorio ⁊ cenat i diuerſorio. xxij.⁊
Naſus tu⁹ ſicut turris Libani Cant.vij. exponit̄ de btā virgine ca.x.M.2
Naſus ꝑ odorē h̄z vim diſcretiuā ⁊ ſcat xiiij.L.2
Nathan d̄r fili⁹ fuiſſe ſama fr̄is Dauid.i p̄fatiōe.F
Nathan interp̄tat̄ donat⁹ grā ⁊ ſignificat.ibidem
Nationū lingue ſeptuagintadue ſunt quibus eſt ꝑdicandum. ca.x.B
Natiōes dicunt̄ gentiliū diuerſitates. ca.xxj.R
Natiuitates ſingulares duas habuit chr̄s in vte/ro ⁊ ex vtero ca.j.B.3
Natiuitatē chr̄i laudantiū angeloꝝ deſcriptio po/nitur ca.ij.M
Natiuitatē chr̄i q̄ angelus cū aliis q̄ paſtoribꝰ annūciauerit ex hoc intelligit̄ ca.ij.T
Nat⁹ eſt chr̄s in via ꝓpter q̄tuor cauſas. ca.ij.J
Nat⁹ eſt nobis chr̄s q̄re d̄r ca.ij.D
Nature nō dat̄ hoc vt vber arens: nō infuſo ſemi/ne viri: lac miniſtret ca.xj.P.2
Natura vulpis deſcribit̄ ⁊ moralizat̄ ca.xiij.Z
Nature opibꝰ ſi ſupflua cura adhibeat̄ peccatū ē.
Natural̄ tact⁹ eſt vide q̄.ca.viij.Q.2 (ca.xvij.R
Naturaliū lumē ſathanas cadēs n̄ amiſit.ca.x.R
Naturale bonū q̄d ſit ⁊ quō vulneratū ca.x.G.2
Naturalibꝰ donis abutētes nō ſunt digni nomi/ne (ca.xvj.M
Naues due duas eccl̄ias congre/gandas ſignificabāt ca.v.L
Nauis: mare: piſc̄: q̄d ſignificēt: metr̄ notat̄ ibid̄
Naues due innocentie ⁊ pnie Ibidem
Nauis hec Noe in qua pauce.i. octo aīe ſaluate ſunt. Ibidē
Nauis pnie ſaluat eos q̄ ex innocentia baptiſmali cadentes paſſi ſunt naufragiū Ibidē
Nauis v̄ſus q̄s ſit ⁊ quō ſibi eccl̄ia militans ſilis eſt: vide ca.v.D
Nauis vna eſt eccleſia ca.v.E
Nauim Simonis nō alteri⁹ chr̄s aſcēdit q̄re.ca.
Nauis qua vnde ſupnatat eſt via vir/ (v.F tutis ca.viij.J.2
Nauicula Petri n̄ mergit̄ lʒ aliqn̄ ꝑclitet̄.ca.v.R
Nauicula natura: v̄ſu: et q̄ntitate paſſionē crucis ſignificat. ca.viij.S
Nazaren⁹ florēs vel floridus interp̄tat̄.ca.xviij.Z
Nazareth interp̄tat̄ ſctm̄ vel flos ca.j.B.2
Nebuloſa eſt hec turr̄. ca.xiij.L.2
Neceſſarioꝝ ſufficiētia exhibebat̄ copioſe aplis cū cōtradictū nō eſſet: ſed quando eis cōtradicebatur non. ca.ix.F
Neceſſaria oīa adijciunt̄ etiam nō petenti ſi hoc re/gnum petatur ca.xij.Q
Neceſſitas cogens Lucam ad ſcribendū euange/lium In p̄fatiōe.N
Neceſſitatis v̄ſum cōcedit dñs duplicē: vide quō cibꝰ ⁊ potus differunt̄ ſunt neceſſaria. ca.x.R
Neceſſitas q̄ facit virtutem laudat̄ a Seneca ⁊ Au/guſtino ca.xv.Y
Necromātici in p̄ſtāte demōis cogūt dmōes.xj.G
Nefanda q̄tuor ſunt in peccato ꝯ naturā.xvij.T
Negando Petr⁹ chr̄m multū linguā ſue aſſertio/nis mutauit ca.xxij.J.2
Negare vtrāq̄ autorē ꝓpter ſalutem tpalē eſt chr̄i/ſtum ⁊ ſermones ei⁹ erubeſcere ca.ix.E.2
Negat̄ chr̄s timore ſicut Petr⁹ cū negauit. xij.F
Negat̄ chr̄s aliqn̄ facto ⁊ aliqn̄ ſine ope Ibidē
Negauit Petrus chr̄m ter anteq̄ȝ gallus bis can/tauit ca.xxij.Y
Negauit Petrus ter. vt ſiquis peccet corde: ore: et ope compari ſciat ca.xxij.J.2
Negatio Petri ex infirmitate: nō malicia ꝓceſſit.
Negatio trina Petri ꝑ ordinem po/ (ca.xxij.Y nitur ca.xxij.H.2
Negatio p̄ma Petri vt ꝓbabili⁹ d̄r facta eſt in do/mo Anne. ca.xxij.H.2
Negationes Petri videnī ſm tres euangeliſtas facte in curia Caiphe, ſed ſm Joānē p̄ma facta

In domo Anne pȝcedis hui⁹ pontif ca.xxij. D.2
Negociami dum venio: in hoc verbo ſex dicūtur ſpūaliter: vide ca.xix. Q
Negociatio iſta ſancta ca.xix. Q
Negociatioē ſpūalem cōuertūt hodie clerici ꝛ religioſi i temporalem. Ibidem
Negociatio hmōi nō ptinet ad domū ca.xix. F.2
Neminē de hac vita ſine temptatione poſſe migrare aduerte ca.viij. V
Nemo pōt ſeruire duob⁹ dñis. ca.xvj. M
Nemo bonus niſi ſolus deus ca.xviij. N
Nemo adeo ſtolidus qn in eo vigeat ſintilla conſcientie ca.ix. F
Nemo poſitus erat in ſepulcro dñi: ſed erat nouum quare. ca.xxiij. Y
Nequam eſt q̄ nequit: in malo et plures plus vult mali q̄ poteſt ca.xj. D.3
Nequā in illa gratione: ducebant alij duo nequā et quō ſupponat: ꝛ quō in implicatiōe. ca.xxiij. I
Neqtia iſti⁹ oculi eſt duplicitas ca.xj. D.3
Nihil eſt in potentia in aliq̄ niſi qđ vno motore eiuſdē ſpeciei pōt educi de illo ca.j. D.3
Nihil amabili⁹ hoc ſacramento eucharistie inueniri potuit ca.xxij. N
Nihil ſacramēto eucharistie vite eī⁹ ſili⁹. ibidem
Nihil lau⁹ q̄ in hūilitate ꝛ manſuetudine gubernare ſubiectos q̄diu ipa ħ patiunt. ca.xxiij. V
Nicopolis vrbs victorie interp̄tat ca.xxiij. G
Nobiles venūt ab oriēte q̄s ipa nobilitas ad bonum inducat ca.xij. Y
Nobiles ꝛ diuites erant aliqui apli. ca.xvij. F
Noe intrauit arcam. ca.xvij. G
Nolumus hunc regnare ſup nos clamāt tota die
Noia Joannis ſex. ca.j. R. ca.xix. R
Nomē chri cōcepti cōgruū eē pbat. ca.j. N.2
Noia octo ponunt ab Eſaia q̄ ſortiunt effectū nominis filij dei. ca.j. L.3
Nomē homo a natura imponit q̄ſtum ad cauſas impoſitionis. ca.j. M.3
Nomē quod a deo imponitur clarificatur ꝛ ſanctificatur Ibidem
Noia patrum genealogie chri enūerant: interpretant: et moralizant: ea diſtinguēdo per denarios. ca.iij. S. T. V. per ordinem
Nomina demonū ſeptem iuxta ſeptē capitalia vicia. ca.viij. D
Nominis agni ſacramentū eſt qđ ab agnoſcendo dicatur ca.x. F
Noia ſcripta ſunt in libro vite. ca.x. T
Nomē diuinū cognoſcit p diuinoꝝ manifeſtationem: pbat ſitē in naturalib⁹ ca.xj. D
Nomē dei filij in nobis deſcribit qñ. et qñ nomen celeſtis ciuitatis. et qñ nouum in nobis inſcribitur: vide ca.xj. I
Nomē a notamie dr q̄re. ca.xj. K
Nomen quod petimus ſanctificari eſt ſuper omē nomen ibidē
Nomē hoc q̄uis ſit multiplex: tñ qncuplex eſt ſm relationē ſue deitatis ad nos. Ibidem
Nomē de⁹ q̄ttuor opatur in nobis: ſm illos q̄ttuor effect⁹ aliter noiat Ibidem
Nomē ppͥum diuine ſubſtantie eſt. q̄ eſt. et a tribus pficit. et quō in nobis ſcificat hoc nomē ꝛ quō non: vide ca.xj. M. p totū
Nomē qđ nos magis cōtingit deo eſt Jeſus: ꝛ quō interpretatur: et quō in nobis ſctificat: et q̄ nō ſanctificat hoc nomē ꝛc. vide ca.xj. N
Nomia dei ex patre in nos deriuata ſanctificātur quare Ibidem
Nomē ſuū qdā quaſi ſctm̄ celebrant Ibidē
Noia alia dei ſt Ja ſadai heloim adonai ꝛc. ibidē
Nomē Lazari dñs nouit pter qncꝫ. ca.xvj. P
Noīe caret cecus ille q̄ de pauperꝝ nomie non curatur ca.xviij. L
Nomen hoc magnū qđ eſt ſup oē nomē. ca.xxj. B
Nominat aliqs ante natiuitatē ideo. ca.j. L
Noiant hoīes ſm q̄ ſe actibus diuinis in celo notos faciunt. ca.x. T
Noiat Judā chriſt⁹ proprio nomine q̄re. xxij. D.2
Noiate mulieres ſunt tres q̄ꝝ vna ꝛc. ca.viij. E
Noiatꝫ in mūdo de⁹ ↄtrarius eſt. ca.xvj. M
Non deficere ab oratiōe qd ſit: vide ca.viij. B
Noſcit deus malos noticia nō approbationis: ſed ſimplicis viſionis ca.x. T
Noſcit de⁹ oēs noticia ſimplicis viſiōis: ſed nō noticia bñplaciti ſed tm̄ bonos ca.xiij. V
Noſter panis eſt quem labor meritorius ꝛc. vel p̄ cūꝛc noſtrū facit. ca.xj. Q
Noſter panis dicitur nobis condign⁹ Ibidem
Noticia dei dr liber vite quandoqꝫ dicit p̄deſtinatio ca.x. T
Noticia verbi dei que ſit: per ſimile oſtenditur ca.x. Y.
Noticia ſolis duplex: particularis et vniuerſalis: vide pulcra de noticia dei ibidem p totum.
Noticia ſimplicis viſionis deus noſcit oēs: ſed nō noticia bñplaciti ca.xiij. V
Noti chri in eius paſſione ſtabant alonge. et q̄ dicant noti chri: vide ca.xxiij. V
Nouem leproſi qui non redierunt quid ſignificēt vide ca.xvij. N
Nouiſſimi ſunt primi et primi nouiſſimi. ca.xiij. Z
Nouiſſimi in mūdo p̄mi erunt in iudicio. Ibidē
Nouū eſt hoc quod in exteriorib⁹ ſctōꝝ nouū addine applauſum. ca.xv. F
Nox q̄ eſt petrū habet q̄ttuor vigilias ca.ij. L
Nox eſt temptatio demonum et habet quattuor vigilias Ibidem
Noctis q̄ttuor vigilie de quibus Mar. xiij. que ſint. Ibidem
Nox eſt obſcuritas peccati legis veterꝫ caligo: vmbra tribulationis huius mundi. ca.v. I
Noctis vigilie ſunt quattuor q̄ diſtincte ſūt a ſanctis ca.xij. L.2
Noctis prima hora vocatur crepuſculum: et vltima diluculū q̄re. Ibidem
Nubes facta in monte Thabor nō fuit aliud niſi ꝛc. ca.ix. O.2
Nubes hec ſignū p̄ſentie ſpūſſancti Ibidem
Nubes eleuata ab occaſu ſemper eſt tempeſtuoſa. ca.xij. B.2
Nudus fuit chriſtus in natiuitate: progreſſu: et morte ca.ij. I
Numer⁹ duodenari⁹ ſacrat⁹ dr q̄re ca.vj. B

Numerus apoſtolorū figuratus ꝑ nouem coſſi ornatus ca.ix. B
Nūeri duodenarij ptes ſunt ⁊ ſcant ca.ix. B
Numer⁹ hic ſignificat remiſſionē ca.ix. S
Nūerus ſenar⁹ ſignificat pfectionē opis. ca.x. B
Numerus duodenarius ſcat vniuerſitatē pmioꝝ rū beatitudinis Ibidem
Nunc dimitte: exponit ca.ij. E.2
Nuncianda ſunt opera dei in veritate: laude: ⁊ ti more ca.viij. G.2
Nunciauerunt apli domino q̄cunqꝫ fecerūt vt au dirent qd approbaret et improbaret in factis coꝝ rum ca.ix. L
Nunciatio hec diſpenſatoria eſt ad magnitudineꝫ miraculi faciens. ca.viij. S.2
Nuncios pmiſit chrs videre q̄re ca.ix. D.3
Nuncius fidelis debet eſſe in cōmiſſo ſibi nūcio.
Nuncius bonus eſt ille q̄ oia agit in cōſpectu dei (ca.x. E ca.x. L
Nuncij mali ſignum eſt non reuerti ad mittentē.
Nuptiali veſte nō veſtit⁹ videt fuiſſe de Saduceis vel Eſſeis. (ca.x. O ca.xiiij. R
Nuptie triplices: in natura: gratia: ⁊ glīa. xij.?
Nuptie filij dei in natura habent tria bona: vide quō facte ſunt in Cana galilee Ibidem
Nuptie gratie que ſint ⁊ que bona coniugij: et de figura harꝫ nuptiaꝝ vide Ibidem
Nuptie in glīa q̄ ſint ⁊ q̄ bona. Ibidem
Nuptias q̄s fecerit filio ſuo vide diligent ca.xiij.
Nuptie ſunt Aſueri regis ⁊ Heſter. ibidē. (D
Nutriunt cōmuniter duo homines: ſcꝫ panis et vinum ca.xxij. I
Nutrimur magis potu q̄ꝫdiu ſum⁹ puuli in chro
Nuc⁹ in ſuadendo ꝓplo magis eſt effi (ca.xxij. O cacie q̄ꝫ ſermo ca.j. V

Bturāt qdā aures ne audiāt ca. xiiij. I.2
O Obduratio terre eſt ꝓpoſitum nō emollienꝫ dum ca.viij. D
Obdurationē auaricie eſſe meritū reprobationis docet in hoc caplo ca. xvj. B
Obediūt creature fidei ca.xvij. E
Obedientie merito ſanati ſunt leproſi. ca.xvij. M
Obicē ponēs ſacrm cōſequit in noie inuocato: ſed non rem ſacramēti. ca.ix. B.3
Obiectionē cordiū iudeoꝝ ponit chrs ca.iiij. P
Oblatio impinguat in pfatiōe. E
Oblata animalia mūda ab offerentibus redimi poterant ca.ij.?
Oblectamenta mundi reſtringere oportet viriliē nota bn̄ ca.xij. X
Obſcuritates q̄tuor moralizant ca.ij. L
Obſecro eſt ob ptās ⁊ doctrine ſacramēta coniurans peto. ca.ix. O.2
Obſequium qd peccatrix impēdit chro conſiſtit in quattuor ca. vij. P
Obſeruabant iudei tpa ⁊ locū qn̄ ⁊c. ca.xx. H
Obſeruātes chrm miſerūt inſidiatores ca.xx. H
Obſequiū nullū adeo gratū deo impēdit ſicut zuerſio aīaꝝ. ca.x. E
Obſeruantie exteriores q̄ bonos mores nō ptendunt: nō ceſſant ⁊ ſcant xvj. L
Obſidiōis hierlm exaggerat diſtrictionē ca.iiij. I
Obſonia dant in cena q̄re ca.xxij. D
Obſtinatio dura pertinacis malignitatis diaboli ad nocendū ꝑpendit in hoc ca.iiij. V
Obſtinatio ſcribaꝝ et phariſeoꝝ oñdit xj. M.3
Obtinuit chrs qd petiuit in mōte oliueti quō. ca.
Obtulit bn̄ creatori creatura vide qs: ⁊ (xiij. B.3 qs male obtulerit ca.xiij. B
Obūbrabit tibi vt⁹ altiſſimi o btā ⁊c. ca.j. B.3
Obumbrari nube ſpūs oportet eum q̄ vult vocē patris audire ca.ix. D.2
Occaſiones cōcupiſcētie miſſiformes ſūt. xiij. S
Occaſiones accepit Pilat⁹ referendi chrm ad aliūum volēs liberare ſapm ca.xxiij. B
Occidit chrs in mēbris cū ꝑ malū exemplū in cordibus fideliū interficit. ca.xviij. T
Occidunt ꝓphetas hodie ca.xx. E
Occidēs ſcat miſtꝝ malū ca.j. T.2
Occiſos duos p̄ ceteris nomiat. ſcꝫ Abel ⁊ Zachariam q̄re ca.xj. L.3
Occupatio q̄ntūcūqꝫ ſit vtilis: ab ea eſſe aliq̄ndo declinādū ad cōtēplationē chrs iſtruxit ca.v. O
Occurrēs ieſus huic morbo dicit quattuor valde notabilia. ca.ix. X.2
Ocioſe diſcurrentes non poſſunt diu in eodē pedibus cōſiſtere ca.j. S.3
Ocio multi ſunt reſoluti ca.x. D
Octo dies circūciſionis moralizant ca.j. V.3
Octo gradibus aſcendebat ad templū. ca.x. B
Octo notant circa ſacrm corpis chri ca.xxij. H
Oculum natura ſub pfundo ſupcilioꝝ locat: ⁊ ſupcilia ſupius nigra ordinat. ca.j. B.3
Oculi dn̄i ſunt ſicut flāma ignis ca.j. R.3
Oculi diaboli ſunt iſti ca.ij. L
Oculus cordis eſt nuncius ca.iiij. N
Oculis egris odioſa ē lux q̄ puris ē amabil. x. X
Oculus eſt nobilis pars corpis. ca.x.?
Oculus interior q̄ eſt intellect⁹ tangit in hoc. ibidē
Oculus non videns non eſt oculus ſed idolū ocu (li. ibidem
Oculos pellicientes q̄dam inueniunt ſibi Ibidem
Oculi ei⁹ ſicut colūbe ſup riuos aq̄ꝝ Cant.v. exponit de btā virgine ca.x. R.2
Oculus quō cōponat ⁊ ex qbus: vide ca.xj. D.3
Oculus oīs eſt intellect⁹ ei⁹ ⁊ ratio Ibidem
Oculus ſimplex eſt quando: et quis nequam: vide Ibidem
Odienda ponit ſeptem ⁊ ſufficientia aſſignat ca. (xiiij.?
Odiendus quomodo pater eſt et mater: vide Ibidem
Odienda eſt illa vxor q̄ non vult cohabitare niſi in cōtumeliā creatoris Ibidem
Odit dn̄s tria: vide ca.j. X
Odire nihil poteſt deum ca.xvj. H
Odium demonū q̄druplex. ca.j. E. 4
Odium nunq̄ꝫ melius vincit q̄ꝫ qꝫ beneficiū opponatur. ca. vj. S
Odorē boni venenata refugiunt ca.iiij. D
Odore tali attracte ſunt Maria magd. Iacobi: ⁊ Salome ca.xvij. Z
Odores q̄s portauerūt mulieres ad ſepulcꝝ erāt myrrhe ⁊ aloes ca.xxiij. B

Oſtendit aliqs te dupliciter ca.xvij.B
Offenſi anim⁹ ſicut debet eſſe parat⁹ vt dimittat: ita offendēs vt placet p ſatiſfactionē. ca.xj.A
Offerūt qdā p̄micias diabolo. ca.ij.?
Offerre debē⁹ hoſtiā viuētē trib⁹ de cauſ. ca.ij.A.2
Officine magne dom⁹ ſunt he. ca.xix.L
Officiū docēdi aut regimē añ legitimā etatē null⁹ aſſumat exemplo chri. ca.iij.Q
Officiū deuotōis exhibitura mulier peccatrix duo fecit. ca.vij.V
Officiū p̄dicationis diligēter exercitū duplicat remuneratur. ca.viij.A
Officiū doctorē ad docendū cogēs tāgit q̄n q3: ca.viij.F
Officia regni trib⁹ ꝯſtituunt. ca.ix.D.
Officia octo ordinū enūerant ca.x.B
Officia actiue vite p̄ncipalia q̄ p̄cipue a beata vgine impleta ſunt enūerant ca.x.T.2
Officiū p̄dicationis nō eſt cōmittēdū opacā vitam habēti, nec etiā his q̄ carnalē habent intellectū
Officij p̄dicatoꝝ iniunctio notatur (ca.xi).L.3 ca.xiij.V
Oleum in egyptū ferre eſt blanditias ꝛ adulatōes in p̄ñti hoibus exhibere ca.vij.M
Oleū exactabat figura ſua miſericordiam ca.vij.B.2
Oleum liniuiū eſt ca.x.J.2
Oleū ſīcat vnctionē grē ſacramentalis. Jbidem
Oleum miſcōis ꝛ triticū refectionis debemus p̄ncipaliter. ca.xvj.E
Olei ꝓprietates ponunt ꝛ moralizant ca.xxij.A.2
Omiſſio maxime fit aut p negligentiā: aut p ignorantiā ca.xj.T
Omiſſū triplex: obediētie: tpis: grē ꝯceſſe. ca.xj.T
Omiſſum lucri gratie cōceſſe qñ fiat: vide ibidē
Omiſſum p qđ debitores efficimur primoꝝ. ibidē
Ois habet tria appellata: cū dr: Sed in oi verbo dei. ca.iiij.L
Oēs homies ſaluos fieri vult deus ca.x.P
Ois qui ſe exaltat humiliabit ca.viij.J
Onerati peccatis ꝛ q̄ fugerūt gladium tētatoris veniant (ca.xviij.J ca.vj.D.2
Olliba iterpꝛetat tabnaculū altitudo eius. ca.vij.T
Olla interpꝛetat tabernaculi habitatio Jbidē
Olla interpꝛetat tabernaculū. Olliba interpꝛetat tabernaculū meum. ca.xij.S
Opera dei nunciāda ſunt in veritate: laude: et timore ca.viij.H.2
Operari oportet id eſt licitū eſt dū op⁹ vere ſit op⁹
Operarij pauci operarij ſonat meliores vtiles. ca.x.D
Operarius ab opere dicitur. Jbidē
Operarius ꝓprie loqndo ſꝫ ſapiēs eſt vigil: inſtās: prudens: fidelis. Jbidem
Operarij pauci ꝛ ſoli illi ſunt diſcipuli dñi. ibidem
Operari⁹ quo dignus ſit tria valde attendenda dicuntur ca.x.R
Operatio duplex reqrit ad defunctū ſpiritualr ſuſcitandum ca.viij.V.2
Operatiua virtus triplex eſt ca.xvij.J
Operimentū hoc operit Petrū vt negaret cognitionē veritatis. ca.xij.B
Operimentū hoc reuelat p duos: et qñ in die iudicij reuelabit: vide Jbidem
Oportet id eſt opē portat ꝛ pfectū ca.iij.G
Oportet dominum manere in domo Zachei nota quare. ca.xix.H
Opponit ſcripturas chriſtus contra omnem ſerpētinum morſum. ca.vj.B
Optim⁹ eſt q̄ nihil cogitās de iniuria ꝛc̄. ca.vj.?
Optimā partem elegit Maria oñdit tam in bonis corporis q3 anime. ca.x.Z.2
Oppugnat caro nos p q̄tuor ca.j.L.4
Oppugnat mūdus q̄tuor in nobis Jbidem
Opus ꝓprie eſt ab ope dictum. ca.x.D
Opus eccleſiaſticum in p̄dicatiōe ꝛ correctiōe ſubditoꝝ ꝛ officijs eccleſiaſticis q̄ nō habet: nullū habet ius in facultatibus eccleſiaꝝ. ca.x.R
Opus miſericordie eſt manſio apud egrotos donec emendent ca.x.R.2
Opus regni conſiſtit in trib⁹. ca.ij.P
Opus militie chriſtiane: aut eſt ſpūale: aut corporale ca.xij.P
Opus nihil faciendum in die ſabbati intellexit ille magiſter erroris. ca.xiij.L
Opa que ſint inhibita die ſabbati et que non: vide Jbidem
Opus ſeruile eſt: ducere brutū ad aq̄s. ca.xiij.M
Opus tribus pficit ca.xv.D
Opus noſtrū ex nobis eſt inutile. ca.xvij.G
Opa chriſti oia diſpoſuit diuia ſapia ca.xvij.H
Opis triplex defectus et quib⁹ op⁹ regit: vide ca.xvij.J
Opus quodlibet decem habet pfectiones xix.P
Orandū eſt ne ſic īducamur ī tentationē. ca.xj.P
Orandū nō eſſe ſemp q̄dā obijciūt. ca.xviij.A
Orando nō eſſe multū loquendū quare domin⁹ dixit. Jbidem
Orandum eſt in eminentia ſpūs: et quomodo in monte oliueti. ca.xxi.S
Orando recedendū eſt etiā ab intimis. xxij.B.2
Orandū eſſe poſt humanū ꝯſiliū oñdit chrs ibidē.
Orantē oēm oportet aſcēdere ca.xviij.D
Orare debemus p inimicis ca.vj.S
Orare oportet ſemp: nota quō. ca.xviij.A
Orabat ſic Suſanna. Jbidem
Oraſſe debuiſſet phariſeus ꝓcumbens et pronus. ca.xviij.F
Orabat phariſe⁹ ſtās dicēs et mēt. ſdicās. ibidē.
Orabat phariſeus apud ſe ꝛ non apud deū: ideo reprehenditur Jbidem
Orat apud ſe qui ſibi ꝛc̄. et quomodo Job aliter orabat vide Jbidem
Orate oi tpe q2 incerta eſt hora ca.xxj.R
Orabat chriſtus vt transferretur calix quomodo: vide ca.xxij.B.2
Orauit dñs pro crucifixoribus: et huius figuram p̄miſit Moyſes ca.xxiij.R
Oratio eſt petitio decentium a deo. ca.j.R. Et idē dicitur vj.E
Oratio ſanctorum conceptum impetrauit Helizabet ca.j.L.3
Oratio ad beatā vginem que incipit: O btā vgo oſtende te ꝛc̄. ca.j.D.3
Orationis requiſita ſex: modi tres. ca.vj.E.E
Oro ſm Aug. eſt pius affect⁹ mētis in deū direct⁹. ibidē. ꝛ idē hi ca.ix.J.2. ꝛ idē.xj.B. ꝛ idē.xviij.A

Oratio ſm Damaſcenū eſt aſceſus ītellect⁹ in deum. ibidē. et idē habet ca. ix. I. 2. et idem. xviij. D
Orōnis virtus eſt in deum aſcendere cui⁹ finis eſt deus ⁊ nō diuitie. Ibidem
Orōnes deuote addunt a deuotis viris horis canonicis ⁊ ſtatutis ca. X. K. 2
Orō chriſti alijs orādi exēplū dedit. ca. xj. B
Orōnis mod⁹ i corpe exp̄mit. j. ad Timo. ij. ca. xj. B
Orationis modus in corde exp̄mit Joan. iiij. vide
Orōnis virt⁹ eſt ſubleuare mentem et cor in deū. et hoc multipliciter pbat ꝑ Dionyſiū dat exemplū de lumine (ca. xj. B Ibidem
Oratio ꝓdeſt ad remouenda mala ⁊ ad adipiſcenda bona: vide ibidem multa d̄ valore orōnis ca.
Orationē hāc fruſtra p̄ſumit dicere q̄ nō dimittit: niſi in ꝑſona eccl'ie dicat ⁊ cū fiducia ꝙ de⁹ cor ſuum ꝑ orōnem illuminat (xj. B ca. xj. U
Orō dn̄ica finit ſm Lucā in illis petitiōibꝫ. Mathei aūt ⁊c̄ ca. xj. ꝟ
Oratio multiplex. orō miſtis modis diffinitur. ca.
Orōnis laudis i h̄ loco memoria ē. ibidē. (xviij. E
Orō ꝓpria hūiliāt ſe poſtulatio eſt. ca. xviij. F
Oratio de ſe p̄ſumentis latet in terra. Ibidem.
Orationē quis habeat apud deū: ⁊ q̄s apud ſe: et quō in ſinū orātiū cōuertat: ⁊ quō penetret nubes ⁊c̄. vide ca. xviij. F
Oratio hec phariſei in q̄ttuor reprehenſibilis inuenitur. Ibidem
Orationi et vigilie huic ſꝑ inſiſtendū eſt. ca. xxj. R
Orationi ⁊ cōtemplationi inſiſtere in nocte docuit chriſtus. i die ꝟo p̄dicatōi et opibꝫ bonis. ca. xxj. S
Orationē chriſti fuiſſe nō rōnis ſed tm̄ ſenſualitatis falſum. ca. xxij. B. 2
Oratio chriſti in monte oliueti fuit rōnis nature ſiue me cōiuncte ibidē
Orbus ꝓprie vocat iſte: vide ca. xviij. X
Ordeū eſt cibꝫ iumentoꝝ: ſiliter auena. ca. ij. J
Ordinat Lucas iſta euāgelia ſm ꝙ ad ꝓpoſitū ſui in officio ſacerdotali faciūt pbationē. ca. viij. B
Ordinat hic maiores i eccleſia qui vice fungūtur apoſtoloꝝ ca. ix. B
Ordinant facta iſta aliter a Luca: aliter a Mattheo. ca. xiiij. A
Ordinat ibi dn̄s mādata ſm ꝙ ſunt maioris nocumenti ꝫ primū. ca. xviij. M
Ordinat aīe ꝑs media. ſcꝫ rōnalis: cōcupiſcibilis: et iraſcibilis ca. xix. X
Ordinat ſupior ꝑs anime tribus. Ibidē
Ordines eccl'iaſticos oēs tangit ab hoc loco vſq ad. xxij. capl'm in q̄bꝫ ſcꝫ cōſiſtūt: vide ca. iiij. B
Ordo eccleſiaſtic⁹ quē dn̄s ſuſcepit miſtrare. ca. (iiij. J
Ordinem ⁊ gradū ianitoꝝ approbat chriſtus. ca. iiij. N
Ordo ille tenēdus: euntes ibant ca. vj. P
Ordinem ꝑuertere videt Lucas: arguitur et ſoluitur. ca. vj. D. 2
Ordines octo deſignant per octo grad⁹ q̄bꝫ aſcendebat ad templū ca. x. B
Ordinum octo officia enumerant Ibidem
Ordinis iſtoꝝ ab Ep̄is ⁊ ap̄lis diſtinctio Ibid̄
Ordini charitatis iſte menſure ſunt neceſſarie. ca. (x. D. 2
Ordo decernēdi iuſticie ē in rōne. ca. xj. P
Ordinē predicatoꝝ ſcat ſeru⁹ miſſus. ca. xiiij. P
Ordo p̄dicatoꝝ quō ꝓceſſit: vide Ibidē
Ordo edificij dn̄i ſapiam requirit q: eſt. ca. xiiij. D. 2
Ordo decim⁹ eſt hoim: ideo homis eſt decimā ſoluere ca. xviij. D
Ordinem hiſtorie Lucas non ſequitur ex hoc patet ca. xviij. L
Oriens ſignificat miſtrū bonū ca. j. Z. 2
Originale pctm̄ ꝟgo btā nō habuit ca. j. N. 2
Origo nō oīs eſt cōmēdabilis ſed diuina ſpiritualiter loquēdo. ca. ij. F
Ornamenta laſciuie adhibent ſibi femie ab anno duodecimo: et illa vocat ꝓphetas mundum muliebrem. ca. viij. N. 2
Ornamentū mentis faciūt q̄nq3. ſcꝫ ſapientia: intellectus: ſcientia: prudētia: ars. vide que ſint illa et quō differant. ca. xj. O
Ornatus nomē ap̄li habent per duodecim diſtributos ca. ix. A
Ornatus hos apoſtoloꝝ omnis pontifex habere tenetur ca. ix. A
Ort tres ſoles in chriſti natiuitate ſignant triū naturaꝝ radios corꝑales ca. ij. B
Orta fuit q̄ſtio a phariſeis in tp̄lo ⁊c̄. de cenſu ceſaris. ca. xx. D
Ore ſepte3 boum mugit hos noſter Lucas. in ꝓlogo A
Oris inſtrumenta dupliciter ſoluunt ca. j. Z. 3
Os Zacharie ilico apertum eſt ca. j. Z. 5
Os claudunt ſex et ſex aperiunt: et quomō aperti onem oris Zacharie quattuor ſigna ſequūtur: vide ca. j. z. iiij
Oſanna idē eſt q̄d obſecra: ſalua ca. xviij. z
Oſculū tria habet in ſe. ca. vij. Z
Oſculum dari conſueuit ꝑegrinis a recipiētibus in hoſpitiū. ca. vij. B. 2
Oſculo recipi venientes cōſuetum fuit iſto tēpore quare ca. xxij. D. 2
Oſſa ꝓphetaꝝ venerant phariſei non ꝓpter ſanctitatem ſed queſtū ca. xx. E
Oſtiū miſcōie aliq̄n eſt clauſum: aliq̄n repagulis perpetuis offirmatū. ca. xiij. 2
Oſtiū eſt aptura ſacramentoꝝ ca. xij. S
Oſtium non clauditur ſimpliciter propter omnes. ſed ⁊c̄. ca. xiij. Z
Oſtium doctrine eſt apertura ad corda hominū.
Oſtium hoc claudetur in die iudicij (ca. xiij. Z Ibidem
Oſtium eſt chriſtus ꝑ ſua ſacramēta ca. xvij. R
Oſtium hui⁹ tēpli eſt chriſtus. ca. xix. M
Oues dicit chriſtus ap̄los q̄ q̄ſi vertices ouces gregis miſſi ſunt ca. x. F
Ouis viſcera fidibus ſeruiunt: dulciſſimum ſonū reddentibus ca. x. F
Oues eſcarum ſunt in quas dentes lupini exacuuntur ca. x. B
Oues centum ſunt ꝑfecta ouiū poſſeſſio. ca. xv. L
Oues referunt ad ſimplicitatē vt ſint ſine plicis
Ouis vna ꝑdita hoiem ſcat. ibidē. (mali. ibidē
Oues ſuas paſcit dn̄s in hoc deſerto ca. xv. D
Ouis inuenta eſt quando a ꝑiculo erroris ſaluata ca. xv. E

Ouū colūbe ē hoc in q̄ apparet ſpūſſctūs. c.xj. E.z
Ozias fortitudo dī ītcrptat̃ ꝛ ſ̃cat chrm. xiiij. M

P Agina eſt venter virginis in q̄ vbū dei ſcri bitur. ca.xj. S.z
Palliū iuſticie: decoris: boneſtatꝭ. ca.xv. B
Panem ſuū comedere q̄d ſit: vide ca.j. E
Panis azym⁹ dr ꝛ panis ſubcinerici⁹ vide ca.j.z
Panis reficiēs: cōfirmās: nobiſcū ꝑmanēs: viuifi cans: delinas ꝑbēs: omne delectamentum gra tie habens ca.ij. S
Panes qnqꝫ ſunt qnqꝫ modi exponēdi. ca.ix. O
Panes hi qnqꝫ eē dicunt̃ ꝓpē qnqꝫ iuſticias. ibid̄
Panes qnqꝫ ſūt qnqꝫ doctrine legꝭ Moyſi: ſunt qnqꝫ genera gratiaꝝ aīaꝫ ſpūaliter reficientia: ſunt q̄ttuor doctrine euāgelioꝝ. ca.ix. O
Panis compunctiōis: artus: q̄tidianus: vite pin guis. ca.ix. O
Panū generib⁹ dīs ꝯiūcti ſunt dulcores gemioꝝ piſcū: vide quō panib⁹ legalib⁹ duo piſces ad iungunt̃ Ibidem
Panes multiplicaſſe chrm ita ꝙ nihil creādo ad diderit falſum eſt. ca.ix. X
Panem noſtrū q̄tidianū. In hac petitione notan tur ſcꝫ. ca.xj. O
Panis q̄s nr̄: et q̄s q̄tidian⁹ ſit: vide Ibidē
Panis q̄re cor hoīs confirmet: et ꝙ panis de fru mento ſolus panis ſimpl'r vocat̃: vide ibidē
Panē petēs: petit oīa q̄ ſūt ad vitā neceſſaria. ibid̄
Panem manducaſſe cū magno timore leguntur ſancti. Ibidem
Panē ſicut q̄tidiana neceſſitas exigit: ita q̄tidia nū meritū noſtꝝ facit. ca.xj. R
Panis dr ſupſubſtantialis quia ſup noſtrā ſub ſtantiā eſt ordinat⁹ Ibidem
Panes tres ſcꝫ refectiōis cōgruētie infirmitatis ꝛ cōfortatiōis ad robur opis Ibidem
Panis vltra neceſſitatē reſeruat⁹ putreſcit: ꝛ pu tredo ī vmes ꝯuerſa mordebit corpa ꝛ aīas. ibi
Panē nr̄m q̄tidianū da nobis: exponit̃ ſpi ritualiter (dē ca.xj. S
Panes tres q̄tidie neceſſariꝭ ꝛ ꝗrēdi: intellect⁹: affectus: et ſacramenti. Ibidm
Panes tres illi ſunt quos accōmodam⁹ ab ami co deo patre Ibidem
Panes pnie: obedientie: ꝛ doctrine: panes eleno ſyne: cōſolationis diuie: ꝛ deuotionis in oratiōe vide totum ca.xj. S
Panes tres ſunt fides ſcē trinitatꝭ: ibi vide q̄dif ferenter reficiūt ꝑſone in diuinis q̄tum ad ap propriationē ca.xj.z
Panes tres ſunt intellect⁹ v̄itatis: affect⁹ bonita tis: et diuine dulcedo cōſolatōis: vide pulcra d̄ hoc quō creſcant: germinēt: ꝛ floreāt. ca.xj.z
Panes tres diſcretio moꝝ: diſcretio eligibiliū: pfe ctio amoris ſiue deſiderioꝝ ibidem
Panis iſte ē de q̄ Gen̄. xlix. ca.xxiiij. M
Panē chrs accepit in man⁹ vt ſacrm inſtituat et ſe ſacerdotē oſ̄dat. ca.xxij. H
Panē trāſſubſtantiādi v̄tutē dedit v̄bis a dn̄o p nūciat: quō: vide ca.xxij. H
Panis eſt ꝓpria materia hui⁹ ſacramēti. ca.xxij. I
Panis ſimpliciter ꝛ abſolute nō ē ex hordeo: aue na: ſiligine: oſtendit̃ ca.xxij. I
Panē ꝛ vinū mutat in corp⁹ ſuū veꝝ: et oīa mem bra myſtica in corp⁹ ſuū myſticū: ꝛ cū oib⁹ iſtis aſcendit in celū. ca.xxij. L
Panē dn̄s q̄l'r fregerit ī emaus notat̃ ca.xxiiij. O
Panē bn̄dixit chrs benedictione nota Cleophe ꝛ alio diſcipulo Ibidem
Panis vbi a nob deuote eſt accipiēdus. Ibidē
Papa ſiē ꝛ pncipes oēs q̄s certitudinaliter voca re intendit: vocat per ſeruum notum ꝛ maxime p ianitorem ca.xiiij. P
Papula vberꝭ in os infantꝭ immiſſa: ꝯ oēm valet infirmitatē infantꝭ. ca.xj.y.z
Parabolas nō ꝓpoſuit dn̄s q̄s nullo modo intel ligi voluit. ca.viij. R
Parabola cētū ouiū inducat̃ cōtra phariſeoꝝ cru delitatem ca.xv. E
Parabola de decem drachmis inducat̃ ꝯ negligen tiā ſcribaꝝ ꝛ phariſeoꝝ ca.xv. E
Parabola de filio ꝓdigo inducat̃ ꝯ auariciā pha riſeoꝝ ꝛ ſcribaꝝ. ca.xv. E
Parabola dr a para quod eſt iuxta et bolos ſen tentia ca.xv. E
Parabola de muliere habente decem drachmas eſt de inuentione ꝛ reſtitutiōe ꝑme imaginis in peccatore. ca.xv. G
Parabola de filio ꝓdigo in qua oſtendit q̄benig gne petōr rediens eſt ſuſcipiēd⁹ ponit̃ ca.xv. I
Parabola d̄ filio ꝓdigo in glo ſ̃ allegorice exponi tur de gentile ꝛ iudeo Ibidem
Parabola de villico ponit̃ ca.xvj. A
Parabola de diuite epulone notat̃ ca.xvj. M
Parabola de duob⁹ aſcendentibus vt orarēt no tatur ca.xviij. D
Parabola de illo qui locauit vineā agricolis in cipit ca.xx. E
Paraclet⁹ doctor dicit̃ ca.xij. G
Paradiſi flumina q̄ttuor ſunt he lachryme. ca.xix
Paradiſus dicitur d̄ deitatis plena ꝑ fruitio ad quam latronis anima peruenit ſta tim (E.z ca.xxiij. P
Paradiſus vt dicit Aug⁹ dicit̃ tripliciter. et addū tur plures modi ibidē
Paralyſis grauiſſima fuit qua tenebatur curat⁹ a dn̄o ca.v. R
Paralyſis plures ſpecies quomō cauſantur oſtē ditur Ibidem
Paralyſis ſ̃cat incōtinentie viciū ſicut lepra infi delitatis Ibidem
Paralyticū portātes ſunt q̄ttuor ſm intellectū: ꝛ q̄ttuor ſm affectū. ca.v. R
Paraſceue eſt nomē grecū ꝛ dr ꝑpatio. ca.xxiij. Z
Parētes Ioānis cōmēdant̃ ex ꝑcetu ca.j. D
Parentū Ioānis iuſticia. ca j. E
Parētes Jeſu cōmendant̃ a q̄ttuor ca ij. R.z
Parentes q̄uis amādi ſint nō tn̄ ꝯ cōtumeliam creatoris ca.xij. R.z
Parietes quattuor dom⁹ in qua habitat Jeſus docens ca.v. S
Parietes eccleſie in altum ſurgentes ſunt merita ſpei ꝛ qn̄ erigunt̃: vide ca.xix. M

Partes boū in quas diuiſerūt Saul ⁊ Samu-
el ſignificāt vide q̄d. in ꝓlogo. B
Pars bona: ps melior: ps optima que ſit: vide ca.
Pars tertia ſolis ꝑcutit̄ Apo (x. y. 2. et eodē. Z. 2
cal'. viij. vide ca. xij. L
Partē piſcis ⁊ nō totū q̄re diſcipuli obtulerūt do-
mino poſt reſurrectionē. ca. xxiiij. V
Parſimonia vict⁹ ⁊ frenatio cōcupiſcentie apl'oꝝ
notatur ca. ix. R
Paruitas ſinapis ſ̄cat fidei hūilitatē. ca. xvij. E
Paruuli in q̄bus eſt theſaur⁹ ſapientie et gr̄e filij
dei ſunt ca. xj. F
Paruuli veraces ſunt: ⁊ iniurie nō ſūt memores.
Paruul⁹ intrabit regnū: n̄ ali⁹. ibidē (ca. xviij. R
Paruuli efficiamur cum dn̄o Ibidem
Paſca ſeptē modis d̄r ca. xxij. B
Paſca h̄ vocat̄ agnus quē imolauit. ca. xxij. E
Paſcunt̄ hi in mōte ſupbie hui⁹ mūdi. ca. viij. F. 2
Paſcunt̄ ſiliq̄s: nō veris granis. Ibidem
Paſce oues meas ter dictū eſt Petro ca. xij. G. 2
Pauit dn̄s oues in hoc deſerto. ca. xv. D
Paſſer d̄r q̄libet auis paruula. ca. xij. E
Paſſer erat ſacrificiū ꝑ leproſo mūdato. Ibidē
Paſſer ſolitari⁹ in tecto fact⁹ q̄s ſit: vide ca. xij. ⁊
Paſſiones quattuor ſcʒ gaudium ⁊ cetere ſignifi-
cantur ca. iij. X
Paſſiones multas ſuſtinuit chr̄s ca. ix. Z
Paſſionū cōmunicatione intramus cum chriſto
in regnum ca. xiij. B. 2
Paſſionis reuelationē annectit. ca. xviij. S
Paſſionis locū: tp̄s: ⁊ ſcpture ꝑordinationē dicit
diſcipulis. Ibidem
Paſſionē ſuam chr̄s aſcenſionē reputauit Ibid̄
Paſſionis locus fuit hieroſolyma. ibidem
Paſſionis genera tangit q̄nq̄ ca. xviij. T
Paſſiōis effect⁹ ponit̄ q̄ eſt illūminatio ca. xviij. V
Paſſionis chr̄i in cruce cōſideratio ca. xix. E
Paſſio legit̄ in ramiſpalmaꝝ q̄re. ca. xix. E. 2
Paſſiōis chr̄i determinatio ⁊ pulcra diuiſio ponit̄
Paſſionē chriſtum velle ſubterfugere (ca. xxij. B
reputabant Iudei ca. xxij. B
Paſſio chr̄i eſt oſtiū glr̄e ca. xxiiij. M
Paſſio chr̄i nobis recōciliatiōem inuenit. ibidem
Paſtophoria dom⁹ dei hodie ſunt diruta. ca. xix.
Paſtores a paſcendo oues: non ſeipſos: vi- (L
de ca. ij. R
Paſtor null⁹ i aliena regiōe exn̄s bn̄ cuſtodit. ibid̄
Paſtores vigilare debēt ſex rōnib⁹ Ibidem
Paſtores vigilabāt cuſtodiētes gregē ſuū cuſto-
dis vicaria ca. ij. L
Paſtor adiutores h̄re nō renuat ca. ij. L
Paſtorib⁹ ſic vigilātib⁹ apparet angel⁹. ca. ij. M
Paſtores verū diſcrediderint q̄ v̄buʒ hoc videre
voluerūt. q̄ ſubiecta oc̄lis pl⁹ credunt̄. ca. ij. S
Paſtores eccl'ie imo cūcti fideles imitari debent
exēpla paſtoꝝ ⁊c̄. ca. ij. T
Paſtoꝝ chr̄m querentiū reuerſio ad gregē ſigni-
ficat paſtorē eccleſie per contemplationē reuer-
ſionū ad actionem ca. ij. V
Paſtores eccleſie ꝑ ꝯteſtationē extremi iudicij ob-
ligant̄ ad officiū p̄dicatōis ⁊ n̄ ad aliū. ca. viij. B
Paſtores paſcite oues ⁊ date illis mādūcare pa-
nem eucharīſtie ⁊ panem elemoſyne ca. ix. P
Paſtores epi ⁊ prelati dicti ſic lupinos mores in-
duerunt. ca. x. G
Paſtores q̄b⁹ bonis debēt eſſe ſ̄les: vide ca. xij. ⁊
Paſtores heu lingāces in cauſaꝝ cauillatōib⁹ ne-
q̄ vnum iota ſciunt de eo quod eſt vere vtile cu-
animarū. ca. xij. G. 2
Paſtor ſummus poſſidet centū oues. ca. xv. L
Paſtorem bonū ſ̄cat caath ca. xv. E
Paſtores mō nō ſunt ſed idola paſtoꝝ. ca. xix. G. 2
Paſtoralis cura vocat̄ ideo. ca. xij. ⁊
Paſtoralis cura q̄n generaliter viuentib⁹ porrigi-
tur verbū dei tradit̄ ca. xviij. T
Pater Ioannis fuit factus ſurdus ⁊ mutus ex h̄
pater ca. i. Y. 3
Pater d̄r multis modis ca. ij. M. 2
Patrē puelle aſſumit q̄ p̄latū ſ̄cat ca. viij. V. 2
Pater eſt nomē fontis nature ca. xj. L
Pater q̄ ſit de⁹ a q̄ fluūt oia: pulchre oſtendit̄: no-
ta diligenter ca. xj. L
Pater eſt q̄ aliq̄d h̄ʒ in aliq̄ ſ̄m Ariſtot̄. Ibidē
Pater ſumm⁹ in nobis habet virtutē q̄ ad eſſe et
bene eſſe ꝑducimur. Ibidem
Pater ꝑ creationē d̄r deus. ibidē
Pater nr̄ d̄r etiam deus q̄ ſpūm adoptōis filio-
rū habet in nobis ca. xj. D
Pater noſter eſt de⁹ per aſſimilationē ca. xj. E
Patrem deum nominare non poteſt ingloriꝰ
homo. ca. xj. E
Pater hic omne ad nos oſtendit ius ⁊ bonitatē.
Pater ad filium eſt nomen honoris ⁊ (ca. xj. F
reuerentie ⁊ ſumme Ibidem
Pater nomē fiducie ad impetrandū omne q̄d pe-
timus Ibidē
Pater hic d̄r terrenus portans imaginem terre-
ni patris. ca. xiiij. ⁊
Pater quomō odiendus ⁊ mr̄: vide ca. xiiij. ⁊
Pater celeſtis quomō cuilibet homini dat liberā
voluntatē: vide ca. xv. R
Pater pōt facere ſeruū filiū dom⁹. ca. xv. O
Pater celeſtis in hoc ꝑfect⁹ ꝑegre ca. xx. D
Patriſfamilias huius ſapiētia notatur in hoc. ca.
Paterfamilias cōmendatur de iuſti- (xvj. B
cia. ca. xvj. B
Per chriſtum multa: congruit ordini ſacramen-
torum ca. xvij. R
Patiamur ⁊ nos cum chr̄o ca. xviij T
Patientiā debebāt exhibere apl'i p̄dicādo. ca. ix. E
Patiētia dāni eſt ꝑ merito elemoſyne ca. xviij. N
Patientia eſt radix ⁊ cuſtos oīm v̄tutū ſ̄m Gre-
go. vide ibidē q̄ſmultiplr̄ cōmēdat̄ ca. xx. D
Pſiarche facto: ꝓphete aūt v̄bo ſacramēta chriſti
ꝓphetauerunt ca. xviij. T
Patrini ⁊ inſtructores i ecc̄ia vocāt̄ anadochi. iiij. ⁊
Pauci inuenerunt hanc viā. pauciores ꝑfiaūt i ea.
pauciſſimi ꝑfiaūt eā ꝑſeuerādo. ca. xiij. T
Pauciſſimi de Iudeis guſtauerūt cenā. ca. xiiij. Z
Paulū ſecut⁹ eſt Lucas In p̄fatiōe. L
Paulus cōtra conſcientiā chriſtum fuit perſecu-
tus In p̄fatione. G
Paulus doctor ſalutis appellat̄. ca. iij. R
Paupes ſpū vocent̄ illi. ca. iiij. L

Pauper ſpiritu eſt cuius ſpirit⁹ ſibi eſt cauſa paupertatis. ca. vj. K
Pauperes quos neceſſitas infelici fortune pauperes tecit de his nihil loquit Ibidē
Paup ver⁹ ſp dr: Sufficiētia nr̄a ex deo ē. ibidē
Pauperes ſpū euāgelizant: ⁊ ad gradus eccleſiaſticos aduocant. ca. vij. L
Pauperes ⁊ egeni cum apli dicant fuiſſe: qualiter hoc verbū Luce eſt verꝫ: niſi forte eamus ⁊ emamus. ca. ix. S
Paupi fortuna nō ſpū frāgēdus ē panis ca. xj. ⁊
Pauperes refici debent his duabꝰ refectionibꝰ. ca. (xiiij. G
Pauperibꝰ q dicunt nō eſſe danda delicata cōtundunt ab hoc loco. ca. xiiij. I
Pauperes voca: nō expectes donec petant. ibidem
Pauperes ſunt q non ſufficiunt ſibi: ideo vocandi ſunt. et ibidē vide q ſint veri pauperes. Ibidem
Pauperes ſunt q quātūlibet diuites ſūt: tñ in pñia ſe mēdicos reputāt ca. xiiij. X
Pauper nominat: ⁊ nō diues epulo: quattuor ratonibus ca. xvj. M
Paup mittit ad meritū diuitis. ca. xvj. O
Pauperes noiati coram deo rege ſicut pncipes regni corā rege. ca. xiiij. P
Pauperes noia nulla hñt in terris: ideo in celis habere merent hi q apd deū ſūt pauperes. ca. xiiij. P
Pauperes ſingularis grē ſūt apud deū. Ibidem
Pauperem delitie nō decēt. ca. xiiij. Q
Pauperibꝰ delicata qñqꝫ ſunt adhibēda. ibidem
Pauperes oi vituperio dignos ipi diuites reputant.
Paup ille Lazarus quō liberalior fuerit diuite oſtendit (Ibidē Ibidem
Pauperibꝰ ñ debere dare delicata error q̄rūdaꝫ. ca.
Pauperrim⁹ fuit chrs in cruce ca. xiij. S. (xix. I
Paupertatē chrs nobis cōmēdauit ca. ij. D
Paupertate infans Ieſus conſolat: increpat: exhortat: conſulit: erudit ca. ij. P
Paupertatē ⁊ pauperes vt eligeret a regalibus ſedibus venit
Paupertas ñ eſt ſpecial' vr⁹ ſed poti⁹ rē. ca. vj. M
Paupertatē voluntariā incipit docere ca. xiiij. H
Paupertatē ⁊ hūilitatē dñs approbat. ca. xvj. P
Pax noſtra eſt chrs ca. ij. B
Pax facta eſt multis modis Ibidem
Pax raro eſt impijs nec interi⁹ nec exteri⁹. ibidem
Pax in terra eſt neceſſaria ca. ij. Q
Pax eſt concors in anio tranquilitas. ca. ij. Q
Pax hec facit pacē ꝯſcie ⁊ pacē cū ſctis. ca. vij. L. 2
Pax huic domui ca. x. I
Pax eſt q eſt tranquilitas ex remiſſiōe petōꝝ. ibidē
Pax vera q ſit: et qui filij pacis dicantur: et quō ſit requies cordis Ibidem
Pax dr reqeſcere ſup eos qꝫ excellit intellectum ⁊ affectum ſanctoꝝ
Pax q eſt concordia maloꝝ amara ē ca. xij. Q. 2
Pacem acape p patientiam paſſionū docet nos chriſtus ca. xviij. S
Pax de celo deſcēdit in terrā: vide q̄re ca. xix. D. ⁊
Pax q eſt in celo eſt cōcordia fruēdi deo ibidē
Pax vobis dicat Eps qꝫ ille eſt ſpecialis vicarius ieſu chriſti. ca. xxiiij. R
Pax eſt ꝯcordia fruēdi vl' vtēdi deo ſm Aug. ibid
Pax ſextuplex ponit: nota diligēter ca. xxiiij. R
Pacem quadruplicem dat dñs. et quomō mundus det pacem: nota Ibidem
Peccās in ſpūmſanctū non habet cauſam q̄re deus inclinat ad remiſſionē ca. xij. F
Peccātes in petis naturalibꝰ pdidit de⁹ in dicto Noe. ſed ꝯ naturā in dicto Loth ca. xvij. S
Peccat vn⁹ plus q̄ꝫ alius in nūero peccatoꝝ. ali⁹ aūt in circūſtantia grauı⁹. ſicut graui⁹ religioſus peccat q̄ꝫ ſecularis ca. vij. ?
Peccant q intra ſctā loca ſepeliūt petōres vl' multum occupant funeribꝰ coꝝ. ca. x. D. 3
Peccant q pueros ⁊ puellas inducūt ad vouēdū q poſtea ſoluere nō pñt. ca. xiiij. D. 2
Peccat in te q te offendit ca. xvij. B
Peccat ſpūalr in te q petō ſuo ſcādalizat te ibidē
Peccatur multis modis in fraterna correctione.
Peccare ſepties in fratrē quomō dicatur quis (ca. xvij. L ca. xvij. D
Peccat in edendo ſex modis vt dr Grego. ca. xvij.
Peccabant in bibendo qnqꝫ modis (S ca. xvij. T
Peccare dicētes eos q oia relinquūt ⁊ poſtea mēdicāt ꝯtrā hñt ca. xxj. B
Peccauit Petr⁹ ex infirmitate ca. xxij. I. 2
Peccauit Iudas ex induſtria ⁊ pſeuerante malicia. Ibidem
Peccatores quoſdā deus aliqñ punit ad terrorē aliorum ca. xiij. B
Petōr deuoluit ad ſūmū finē qñ nota bñ. xiij. B
Peccatores ſemper ſunt noui volentes in peccato manere. ca. xiiij. Q
Petōres ſunt qui ſine iniuria alterius habēt deformes actus ca. xv. B
Peccatores recipit chriſt⁹ larga benignitate: dulciſſima charitate: et gratiſſimo ſinu miſericordie. ca. xv. B
Peccatores magni in penitētia frequenter deuotiores ſunt q̄ꝫ tepidi iuſti ca. xv. ę
Peccatores q in contritione cum volūtate obediendi mundant an̄ confeſſionē ⁊ receptiōeꝫ iniūcte pnie: ſignanter oſtendit ca. xvij. N
Peccatori dicat: et non peccāti: publicanus. quare: vide ca. xviij. I
Petōr q ſuos greſſus nō cōſiderat ſignificat per collum cameli. ca. xviij. P
Peccatorem quō ſignificat pes cameli. ibidem
Petōres publici reputantur propter hec duo peccata. ca. xix. B
Peccatrix eſt gentilitas que fornicata eſt cū idolis ca. vij. V
Peccatricꝭ obſequiū cōſiſtit in q̄ttuor ca. vij X
Peccatrix non potuit tangere ſanctūſanctorū ad inquinationem ſanctitatis: ſed potius ad emendationē petōꝝ ca vij. ⁊
Peccatrix appropinquauit ſic quādo ſtetit retrorſum circa pedes. ca. xv. A
Peccatrix fuerit Maria magd. per hoc ſpem peccatoribus dabat. ca. xxiiij. P
Petm̄ ⁊ crimē differūt. In pfatione. L
Peccatum in ſe habet quattuor que ſolus de⁹ dimittit ca. v. T

Peccatū ſanat medic⁹ anie ꝑ effectū ſacramentalis gratie. ca.ix.E
Peccā immūdiciaꝝ carnaliū ꝑcipue ꝫria ſunt ſanctificationi ⁊ mūdicie que innata eſt nobis a patre ca.xj. H
Peccatū qꝫdiu eſt in ſenſualitate veniale eſt: ſed virtus vel eſt mortale: vel ꝑiculū mortal' ca.xj.Y
Peccatū veniale ſiue remiſſibile dr̄ trib⁹ modis. ca. (xij.F
Peccatū non eſt opus ſed potius deformitas opis. ca.xiij.L
Peccatū non eſt vocare aliqñ amicos dūmō ⁊c̄.ca. (xiiij.D
Peccata ſeptem capitalia quid querāt vide diligenter ca.xiiij.S
Peccā ſubditoꝝ ſterqlinīū ſūt ca.xiiij.J.2
Peccā ſacerdotum ſunt ſacrilegia ⁊ tā abominabilia qꝫ ⁊c̄. Ibidē
Peccatum redundat in verecundiam ſctōꝝ q̄ celum vocant ca.xv.O
Peccatū etſi aliquid delectationis habet hoc ipſum non nutrit: ſed conuertit in tormentum et venenum ca.xv. N
Peccatū eſt materia hui⁹ flāme ca.xvj.X
Peccatū eſt cā corruptionis ca.xvij.B
Peccā qꝫ dimittant añ cōfeſſionem in contritione ⁊ voluntate obediendi ca.xvij.M
Peccatū contra naturā ꝓpter q̄ttuor eſt abominabile magis ⁊c̄. ca.xvij.T
Peccatū ꝯ naturā dr̄ morbo cōtagioſus Ibidē
Peccatum cōtra naturā clamat coram dño: cauſa hec eſt. Ibidem
Peccatū apud Judeos ſpeciale qꝫ accipiebant ceconeum a miſtris ca.xix.B
Peccatū ſacerdotū quod cōmiſerunt in templo fuit cauſa exciāiq hierl'm ca.xix.F.2
Peccatum hoc plus eſt in eccleſia q̄ȝ in ſynagoga. ca.xix. H.2
Peccatoꝝ vincula qꝫ ſoluantur ſignificat ca.xxij.D
Peccata omnia dimiſſa cortoribus arguit et ſoluitur ca.xxiij.R
Peccatū infidelitatis ſue Centurio recognouit dicens ⁊c̄. ca.xxiij. U
Pecc⁹ ꝑcutiebat publicanus qꝛ peccā q̄ fecerat pectore exierant ca.xviij.D
Pectus tundit ſacerdos dicendo: Nobis q̄ȝ peccatoribꝫ: in hui⁹ ꝑcuſſiōis ſignū ca.xxiij.U
Pecudes dei ludunt ibi libere ca.xv.D
Pecunia fideiuſſor eſt cuiuſlibet neceſſitatꝭ. ca.ix.F
Pecunia poſtea cum ſignorū grā ceſſauit cōſulte portabatur. Ibidē
Pecunia per ſe nō diligit ca.xliij.z
Pecunia ⁊ pecora dicunt ꝯſumpta: vide ca.xv.L
Pecunia ꝑmo dicta eſt vt dr̄ Aug⁹ ca.xix.R
Pecunia ē fideiuſſor future neceſſitatꝭ. ca.xix.Z
Pelicano ſolitudis aſſimilat ſe chris ca xxiij.Q
Pelican⁹ pullos ſuos ſanguie nutrit ⁊ viuificat ⁊ format Ibidem
Pelliciētes oculos q̄dā inuenīūt ſibi. ca.x.z
Pelli mee conſumptis carnibꝫ ⁊c̄. Job.xix. myſtice exponit ca.xxiij. U
Pendeamus nudi cū chriſto in cruce. ca.xxiij. B.2
Penetrantes domos inſtabiles ſunt ⁊ vanitati et cōcupiſ ſeruiētes ca.x.L
Penitentiū conſideratio bona que ponit cū dicit oportet cū redeuntē ad chrm ⁊c̄. ca.ix. M
Penitens intelligit ꝑ mendicū mortuū ca.xvj.T
Penitentes cū Maria magd. liberamur: ſic innocentes liberant per Mariā ꝟginē ca.v.L
Penitētie ſunt arbitrarie: vide qre ca.v.P
Pniam condignam agere eſt valde difficile Nota Ambroſiū ca.xv.F
Penitētia eſt via dei ca.ix.D
Pēte anialiū quō iuncte ſunt: vide in ꝓlogo B
Pera dr̄ oē reſeruatoriū in futuꝝ ca.ix.F
Pera interdicit Lu.ix.⁊ Lu.xxij.ꝑcipit ſacculus.
Pera ⁊ ſacculo pōt q̄s licite vti inter (ca.ix.F
illos q̄ nō vltro exhibēt neceſſaria. Ibidem
Peram portant qui ꝓpter victum ⁊ veſtitum ꝑdicant ca.x.D
Percipientes de diuinis aliquādo muti eſſe debemus ca.j.U
Percuſſio pectoris vnū eſt de delentibꝫ peccatī.ca. (xviij.D
Percutere cepit verbo: verbere: et malo exemplo ca.xij.J.2
Percuſſit ſeruum pontificis ante reſponſuꝫ quis diſcipulorum ca.xxij.E.2
Percutiebant pectora oēs q̄ aderāt morti chri. ca. (xxiij.U
Percutiēti maxillā chrs dixit. ca.vj.T.
Perditio ouis fit per peccatuꝫ ⁊ reatū qui ꝯſeqꝰtur peccatum. ca.xv.L
Peregre ꝓfect⁹ eſt pater celeſtꝭ in hoc ca.xx.D
Peregre ꝓfect⁹ dr̄ de⁹ multo tp̄e: qꝛ vſqꝫ ad fundationem eccle. Ibidem
Peregrini maxime verbū dei annūciātes ſunt vocandi: adducendi: rogandi: attrahēdi: et cogēdi.
Peregrin⁹ vt forte non maneret ꝑceptum erat apud Judeos (ca.vij.S ca.ix.F
Peregrinoꝝ laſſoꝝ talis exceptionis mod⁹ placet deo ſpecialiter ca.ix.N
Peregrin⁹ eſt idem q̄ȝ alienus: cum dr̄: Tu ſol⁹ ꝑegrinus es in hierl'm ca.xxiiij.J
Peregrinos ſe efficiunt omnes ſancti in hac ſpecie. Ibidem
Peregrinoꝝ ꝓprium eſt: non habere in loco ꝑegrinationis manſionē. Ibidem
Peregrini eſt continue tranſire et non manere: et ſigna vie cognoſcere Ibidem
Peregrinus paucis cōtentus eſt: exul eſt: ⁊ in exilio ſe reputat. Ibidem
Perfectio ſacramenti ſanctificantis fit: vide ꝑ q̄d. In prologo B
Perfectiones decē habet q̄dlibet op⁹. ca.xix.P
Perfect⁹ eſt hō ꝑ hec in ſeipſo ca.xix.X
Perficient in ea que dicta ſunt ei a dño. ca.j.D.3
Perficere licꝫ nō poſſit hō illa ſine grā gratificāte: tn̄ pōt ſe ꝑparare. ca.xij.M.2
Perficiētia hoīeꝫ ad ꝟtutes theologicas. ca.iij.T
Permanere in magnis ꝑſecutiōibꝫ tentationū eſt difficile. ca.xxij.X
Permiſſio Job erat ꝓbatoria ca.viij.F.2
Permiſit demones intrare porcos iuſte quidem quare ca.viij.F.2
Permutatio miſerabilis pauperis mendici cum diuite epulone. ca.xvj T
Perſecutiōes eccleſie q̄ttuor ca.xvij.P

Perſecutio dierum qualis fuerit Ibidem
Perſeueranter petendū eſt ca.xj.B.2
Perſuaſiões ponit qualiter ſacētes futurū iudiciū: cauebunt iudicium. ca.xij.T.2
Perſuaſores ſtultorū votorū irrident: nota bñ ca.
Pertinacia hec inique voluntatis ⁊ (xiiij.E.2 precipue in damnatis eſt vt peccādi habeat deſiderium. ca.xv.N
Pertinentia ad ſuperfluā ſollicitudinem corporis diuiduntur ca.x.D
Pertinet ad iudicem ſpūalem temporaliū diſtributio: ſed ⁊c. ca.xij.D
Peruerſio quid ſit ca.j.O
Peruerſi occaſionē offenſionis vel caſus qñq; accipiūt ex bonis factis ca.xvij.B
Pedes duo anime: intellect⁹ ⁊ affectus ca.j.O.4
Pedes iſti duo ſic calciamentis muniunt xv.R
Pedes dñi q̄s tenuit Maria magd. ſunt miſericordia et virtus iuſticie ſue ca.xxiiij.B
Pedes oſtendit chriſtus diſcipulis qui fuerunt: declarat ca.xxiiij.S
Pedes chriſti quadruplices moralizant Ibidem
Peſtem hanc procurant ſpūalr mali prelati xxj.F
Peſtilentia quō inducat per aerem: et dicit quaſi paſtulentia. ca.xxj.F
Peſtilentia ſpūaliter procurat: vide ca.xxj.F
Petendum qd ſit: qualiter: et pro quo attendēdū eſt nota diligenter ca.xj.B.2
Petere quod infirmitas exigit cōueniēs eſt: nunq̄ aūt qd libido expoſtulat. ca.x.R
Petunt tria in regno. ſcz decor regni: virtus: ⁊ operatio iuſticie. ca.xj.O
Petiuit tunc chriſt⁹ qd ſciuit non obtinere poſſet arguit ⁊ ſoluit xxij.B.2
Petibiliū gen⁹ oē in his tribus intelligit xj.E.2
Petitio prima que diuini ⁊ nobilioris boni eſt q̄ dicit: Sanctificet. ca.xj.G
Petitio ſecunda eſt Adueniat regnū tuū. ca.xj.O
Petitionū de amotiōe mali ponitur diuiſio ⁊ ſufficientia ca.xj.T
Petitio eſt moleſta tripliciter. ca.xj.?
Petitio iſta in diuite epulone fuit preſumptuoſa.
Petitionē diuitis eſſe incōuenientē (ca.xvj.V tē: attende ca.xvj.X
Petroſus loc⁹ parū terre hūs ſcat ca.viij.D
Petrus adhuc non vocabat: et quomō fuit trinomius. ca.v.L
Petr⁹ nō eſt reprehenſus ſed cōfortat⁹ in hoc ibidē
Petr⁹ eſt reprehēſus a dño Ibidem
Petrus quia princeps erat omniū: pro oībus reſpondit. ca.ix.Y
Petrus errat cum dicit tria facienda: cum chriſt⁹ vnire venerat ca.ix.N.2
Petrus noluit ſeorſum habitare: ideo nullū ſibi ⁊ diſcipulis dicit tabernaculū edificandū. et q̄re voluit Moyſi ⁊ Helie edificare.
Petri in linteo que immunda ſunt: ſanctificata a deo dicunt. ca.x.B
Petrum ⁊ Joannem miſit: erant huius cene miniſtri ca.xxij.E
Petrus et Joannes hi duo deuotiores erant ad implenda myſteria legis ca.xxij.E
Petri deſiderium in memoria habere debet qui ſacramēto chriſti cōicat. ca.xxij.O
Petrus deſideriū maius habuit ad ſequendū q̄z vires ca.xxij.O
Petrus cōuerſus confirmare precipitur: vide quare dicit conuerſus. xxij.Y
Petri circa negationem mouet triplex q̄ſtio. ibidē
Petrus ter negauit anteq̄ gallus bis cātauit. ca.
Petrus zelo q̄ percuſſit ſeruum: an meruerit. (xxij.Y ca.xxij. E.2
Petrus negauit chriſtum ſubito ex timore. eodē.H.2
Petr⁹ q̄ dixit: Non noui illum: aliqui ſophiſtice excuſant Ibidem
Petri negationum diuerſitatis ſm̄ euangeliſtas concordia ponit ca.xxij. D.2
Petrus negando multū linguam ſue aſſertionis mutauit. ca.xxij. J.2
Petri caſum admiſit et ex īfirmitate peccauit. ibidē
Petrus ad galli vocē redire ſcat ibidem
Petrū dñs reſpexit: vide quo ordo. et probatur q̄ non corporali ca.xxij. J.2
Petrus negauit ter: vt ſiquis peccet corde: ore: et opere compati ſciat. ibidem
Petri egreſſio foras ſignificat oſtenſionē peccati per confeſſionem ca.xxij. J.2
Petrus mulierū dicta per argumentum probare voluit ca.xxiiij.F
Petro creditur dñs apparuiſſe qñ: vide Ibidem
Phanuel facies dei interpretat ca.ij. J.2
Phariſeos habere iuſtam cauſam murmuris arguitur ca.v.X
Phariſe⁹ reprehēdit in ſex. ſcz ca.vij.⁊
Phariſeus totiēs alios cōfutatos audierat q̄ loqui non audebat. Ibidem
Phariſei volentes iuſti eſſe decimas minutorum ſoluebant ca.xj.G.3
Phariſei precipue erant clerici ⁊ ſacerdotes Judeorum. Ibidem
Phariſei fuerūt digni vt repellerētur a cōmiſſione noue legis ca.xvj.G
Phariſei dixerunt q̄ legem ſeruādo, dño ſeruire poſſent ca.xvj.D
Phariſei eſtimabant chriſtum aſcendere hieruſalem vt regnum dei ⁊ Dauid occuparet: nota q̄ his mouebantur ⁊ quare chriſtum interrogabant ca.xvij. O
Phariſeus diuiſus fuit. ca.xviij.E
Phariſeorū religionis erat in manu et fronte habere vide quid ca.xviij.E
Phariſei quare et quomodo ſignificant hypocritas: vide Ibidem.
Phariſeus diuiſus diuiſionem ab aliis oratione ſe habere ſignificabat ca.xviij. F
Phariſeus reprehenditur q̄ apud ſe orabat: ⁊ non apud deum ca.xviij.F
Phariſeum iſtum in beſtiam cōuerſum probat ex oratione ſua. ca.xviij.G
Phariſeus quare decimas ſoluit ca.xviij.D
Phariſei non audebant Jeſum tunc condemnare quare ca.xix. D.2
Phariſeorum et ſaduceorū ora cōcluſit chriſtus ſicut Daniel os draconis ca.xx.O

Phariſei fecerunt cum chriſto ſic babylonici cum Daniele Ibidem
Phariſei confinxerunt illū pſalmū Dixit dñs rč. Dauid nō fecit ca.xx. P
Phariſei ꝛ ſcribe ſimulauerūt ſcripturā ca.xx.L
Phariſei ꝛ ſcribe indigni de veritatis inſtructiōe ꝑpter tres cauſas. Ibidem
Philiſtijm q̄ pauore cadūt interpretatur ꝛ ſignificat. ca.xxj. Q
Philoſophi q̄dam in omnibus ſenſibus poſuerūt duo acnua. ca.j. I
Phi aliquādo rete piſcāū capti: multa bona eccleſie contulerunt ca.v. D
Phi quidam multū abſtinuerunt a delectabilibus corpis ꝑpter boneſtatē virtutis. ca.ix. D.2
Pictoribus ꝛ poetis q̄dlibet audendi fuit ſp eq̄ poteſtas ſm Horaciū. ca.xxiij. I
Pictura ſcriptura laicoꝝ vocat. ca.ij. I
Pietas in triplici ſignificatiōe eſt apō ſctōs. iij. D
Pietatis ſpeciem pretendit ſcriba dicēs ſeq̄r tc. ca.
Pietas dei notat in tribꝰ. ca.ij. L (ix. F.3
Pietatē dei deſcribit aplus ca.xv. B
Pietas valde notabilis patris eſt q rč. ca.xv. Z
Pietas eſt dignitate añ oīa alia. ca.xix. I
Pietatis ꝛ ſalutis auctor non cognoſcitur niſi in ſignis pietatis ca.xxiij. S
Pigri ad operandum multi. ca.x. D
Piger oīa negligit. ca.xij. B.2
Piger eſt qui deſiderat et nō querit: et vult ꝛ non vult ca.xix. B
Piger ſeruus tripl'r culpabilis efficit ca.xix. P
Piger nō gaudebit de bono qđ accepit ca.xix. Z
Pilatus miſcuit ſanguinem illoꝝ q̄re vide. xiij. B
Pilatꝰ ꝛ Herodes vterq; erat ſub rhomanis. ca.
Pilatus de accuſationibus audit reſpō (xx. D dentem dñm. et interrogauit Tu es rex iudeorum: Et quare nō facit mentionē de duabꝰ primis accuſationibus: ſed ſolum de tertia. Et q̄re miſit chrm ad Herodem: vide ca.xxiij. B
Pilatus tendit ad liberationem chriſti per quattuor: vide illa ca.xxiij. D
Pilatus liberationē chriſti pluries q̄ ter queſiuit et quomodo ſecutus fuit cōſilium ſapientis: vide ca.xxiij. E.
Pilatus ambiens pncipatū ꝛ timens adiudicauit petitionē iudeoꝝ fieri. Et ibi vide quomō fecit cōtra ſniam dñi. et de cauſa iuſta damnationis Pilati ca.xxiij. F
Pilatus tabulā fecit affigi cruci ſuꝑius in qua titulum ſcripſit ca.xxiij. Q
Pinguedo in orōnis deuotiōe. ca.iiij. S
Pinguis panis: de hoc vide ca.ij. S
Pinnaculū tēpli dicebat vide q̄d. ca.iiij. F
Piſcatores aiaꝝ ſūt prelati ꝛ pdicatores. ca.v. E
Piſcatione tali capti ſunt Cōſtantinꝰ ꝛ alij v. D
Piſcationis locus quomodo pertinebat Petro et ſocijs. ca.v. L
Piſces facilius capiūtur de nocte q̄ de die quare: vide ca.v. I
Piſces dulcorantes refectionem quinq; librorū Moyſi ſunt ca.ix. R
Piſces dulcorantes quinq; genera panum q̄ ſūt quinq; genera gratioꝝ ſunt duo rč. Ibidē
Piſcis qui aſcendit Petri hamū q̄ habuit in ore ſtaterē rč. vide q̄d ſignificet ca.ix. R
Piſces ꝛ dulces ſunt: ꝛ caſtū ꝛ frigidū faciūt humoris nutrimentū. ca.xj. E.2
Piſcis qui in aquis nutritur ſignificat fidem formatam Ibidem
Piſces frigidū nutrimentū et non ad libidinē generant ca.xxiiij. V
Piſcem aſſum quare obtulerunt diſcipuli domino poſt reſurrectionem. et quare partem et non totum. Ibidem
Piſcis mundus habet duo. ſcʒ ſquamoſitatem ꝛ pinnularꝫ diſpoſitiōem. et moraliʒat Ibidē
Plaga hec peſtilentie ꝑcurat q̄ñ ca.xxj. F
Planctꝰ defuncti dicebat quando tibicines carmē lugubre ꝑanuerūt alijs ſuccinētibꝰ. viij. X.2
Plangentium conſolatio tangitur cum dicit: noli flere ca.viij. X.2
Plantantur fideles in eccleſia. clerici in pbēdis eccleſiaꝝ. et religioſi in religionibꝰ. ca.xiij. E
Plantat vinea moral'r quō nota ca.xx. D
Plantationis locū eundem volunt habere ficꝰ ꝛ vinea quare. ca.xiij. E
Plantata eſt eccleſia in q̄ loco: vide ca.xiij. E
Platanus ſignificat omnes tranſeuntes ſcripturarum latius ca.j. W.3
Platea dr̄ a platon qđ eſt latum ca.x. N
Et idem dicit ca.xiiij. V
Plato pcicit aurum vt non eſſet philoſophādi impedimentum. ca.vj. N
Plenitudo triplex: ſufficientie: exuberātie: ꝛ redūdantie In pfatione. I
Plenitudo gratie et virtutum triplex. ca.j. H.2
Plenitudinis ſigna duo in Maria. Ibidē
Plenitudines q̄ttuor notant. ca.ij. D
Plenitudo fontalis in chō: ſufficientie ſanctorū: copie in quibuſdam plenis rč. vide ca.iiij. B
Plorandū eſt multum vt defunctus reuocet ad vitam. ca.viij. X.2
Plorant angeli pacis quando aliquis ſanctꝰ ꝑſequitur. ca.xv. F
Plorare facit nos dñs pro pctis ꝓprijs xix. E.2
Poculū meretricis eſt iſtud ca.viij. H.2
Poete illud dictū verū eſt. ca.xv. N
Poetis ꝛ pictoribꝰ quodlibet audēdi fuit ſemꝑ eq̄ poteſtas ſm Horacium ca.xxiij. I
Pontifex omnis ornatus hos apoſtoloꝝ habere tenetur. ca.ix. B
Pontifex ſolus ſemel in anno intrabat ſanctaſanctorum. ca.j. F
Pontifex ſummꝰ fuit Zacharias inter vigintiq̄ttuor ibi vide qualiter alter alteri ſucceſſit in miniſtrando ꝑ vigintiq̄ttuor vices ca.j. F
Pontifices ꝛ cardinales pueros in dignitates cōſtituentes ſua abutuntur ptāte niſi rč. ca.xij. Q
Pontifex primo vertens ſe ad populū dicit: Pax vobis: in huius ſignum vide ca.xxiiij. R
Populus videns ſolēnitatē edificatōis facilꝰ inclinatur ad ſupplicationes. ca.ij. R.2
Populus gentilis adoleſcentioꝛ dr̄ q̄re ca.xv. R
Porcus dicit quaſi ſpurcus vel ſpurius. et eſt q̄ſi

Monſtrum in natura oſtenditur ca. viij. F.2
Et idem habet ca. xv. M
Porcus ſm legem eſt animal immūdū q̄re. ibidē
Porci more niſi qs vixerit; diabolus in eum pote ſtatem non habebit. Ibidem
Porcoꝝ more viuentes timebant porcis pati ſi milia ca. viij. D.2
Porci ſūt demones q̄ ſpurcicijs dlectant. xv. M
Porcorum ꝓprietates plures et quid ſignificent: vide diligenter ca. xv. M
Porro vnum eſt neceſſarium: diuerſimode expo nitur ca. x. y.2
Porta quedam eſt eccleſie: porta gratie: et porta glorie ca. xiij. S
Porte iuſticie ſunt ſacramenta ad iuſtificationem introducentia: vide plura de porta eccl'ie. xiij S
Portātes paralyticū ſūt quattuor: ſm intellectū et q̄ttuor ſm affectum ca. v. R
Portantes feretrū litteraliter: naturaliter: mora liter hi ſunt: et qn̄ ſtant. ca. vij. G
Portantes chriſtum ſola virgo et crux venerātur quare. ca. xj. X.2
Portantes chr̄m crucifixum ad ſepulcrū qui ſint et portantes ipm̄ ad illecebras temtationū quid mereant ca. xj. X.2
Portauit infantem Maria: Symeō: diabolus: ſm aliq̄s Joſeph ab Aramathia. multi viri uſq3 ſex portauerūt paruulū ca. xj. X.2
Portauit virgo chr̄m ſicut ſucū miſtrans ibidē
Portio quam accipit filius a patre ſm ſanctos ē bonū naturale. ca. xv. R
Portic⁹ circa reſeruatoriū oblationū dr aliqn̄ ga zophylatiū ca. j. B
Poſſeſſa ſi incerta ſunt: nulla alia certa eſſe poſ ſunt. ca. xij. J
Poſſeſſio eſt pedū poſitio. ca. xij. J. et idē. xviij. L
Poſſeſſio hec eſt oim̄ ſanctoꝝ dei ca. xviij. L
Poſt poteſtatem epiſcopalē eſt poteſtas ordinis preſbiteralis ca. x. A
Poſt chr̄m venire eſt hūiliari ab ipſo. ca. xiiij. B.2
Poſt chriſtū venitur qualiter: et quare dicit poſt ipſum ꝛc. xiiij. B.2
Potentie imꝑfecte q̄ttuor ſunt modi ca. j. M
Potentia vulnerati pctō qualis eſt. Ibidem
Potentiam faciendi non eſſe in ſe ſed in patre re cognoſcat ca. xv. O
Poteſtas citius mouet cor q̄3 diuitie ca. iiij. D
Poteſtatem eccleſiaſticā ſuꝑ corpus anima ratio nali animatū incipit determinare ca. iiij. y
Poteſtatis dimittēdi peccata quā chr̄s dedit mi niſtris ſuis plena ꝓbatio v. T
Poteſtatem chriſtus apoſtolis tradens quattu or induat ca. ix. A
Ptās ſtans potentia ad legis ordinem ca. ix. B
Poteſtas regendi ꝑficit tribꝰ ipſi⁹ regni ca. ix. D
Poteſtatis obedientialis executio tangit cum dr Egreſſio aūt ca. ix. J
Poteſtas eccleſiaſtica poteſt impediri ne ꝯſeq̄tur effectum qn̄ ꝛ qn̄ nō: vide. ca. ix. O.2
Poteſtas in eo qui in ptāte conſtituit conſiderat tripliciter. Ibidem
Ptāte abuti ꝛ hn̄ vti q̄d ſit: vide Ibidem
Poteſtatem eccleſiaſticam ordinat q̄tru3 ad eos qui in vita mala cōſtituunt in eccleſiaſtica pote ſtate ca. ix. A.3
Poteſtatem eccleſiaſticā ordinat inq̄tum eſt con tra malos. ca. ix. C.3
Poteſtatem eccleſiaſticā qualiter exercere oporte at: inſtructio diſcipuloꝝ tangit ca. ix. E.3
Poteſtatem chriſti accipientium de ſequela agi tur ca. ix. F.3
Poteſtas ſuꝑ ſuꝑiorem naturā nō habet ab infe riori natura niſi a deo. ca. x. S
Poteſtas ſigna faciendi ꝛ demones expellēdi nō niſi a deo haberi poteſt. Ibidem
Ptās eſt potentia ſtās ordine iuris ꝛ rōnis ꝛ qs abutat ea. Ibidem
Poteſtas et potentia differunt. ca. x. S
Poteſtas quantūcunq3 magna timet ab eo q̄ be ne agit Ibidē
Poteſtatis ꝑfectio in tribus conſiſtit. xj. L
Ptātis inſtrumenta dicunt diuitie amici amicoꝝ copia ꝛ apparatus Ibidem
Ptātis eccleſiaſtice virtus oīs q̄ ab interiori ꝓce dat oſtendit ca. xj. E.3
Poteſtas apud eccleſiā eſt: tū gladius non eua ginatus ca. xxij. Z
Potatus chriſtus bis fuit ante crucem ꝛ in cruce ſm quoſdā ca. xxiij. N
Potatum chriſtum eſſe vt citius moreretur fal ſum eſt. Ibidem
Potus ꝛ cibus q̄3 differenter ſint cuilibet aiali neceſſaria. ca. x. R
Potus nō ſumit a natura: neq3 deſideratur niſi ꝓpter cibum. ca. xj. O. Idem habet ca. xij. O
Potu magis nutrimur q̄3diu ſumus paruuli in chriſto. ca. xxij. O
Prandiū eſt elemoſynaꝝ refectio vegetās ad gra tie virtutes. ca. xiiij. G
Prandium qd̄ deſcribit a Mattheo. xxij. aliud ē a cena q̄ deſcribit Lu. xiiij. ca. xiiij. L
Praue anime quedam ꝑ vitulam ſignificate ſm Gregorium ca. xiiij. R
Preceptor eſt q̄ vite ponit legē ꝛ p̄cepta. ca. xvij. L
Preceptū ꝛ mandatū cōueniūt ꝛ differūt j. D
Precepta diligendi in quadruplici ordine. vj. R
Preceptum de ꝑcuſſione maxille ꝛc. magis intel ligit de infideli: quare ca. vj. T
Preceptum generaliſſimū inter oīa q̄ ſunt de iure naturali et ꝯtinēs oīa alia: vide ca. vj. V
Precepta decem ambiēna ꝟginē Mariā. xj. V.2
Precepta legis iudei impleri dixerunt factis car nalibꝰ c. xiiij. S.
Preceptū qd̄libet iplēdū ē ardore charitatꝭ. xv. D
Precepta iudicialia variant ꝑ q̄litate tpm ꝛ loco rū ꝛ ꝑſonaꝝ. ca. xix. R
Precepit chr̄s a lepra mūdato ꝓpter duas caute las: ꝛ tertia annectit. ca. v. P
Precepit Jeſus aplīs ne dicerent viſionē ꝓp̄ tres cauſas ca. ix. P.2
Precingunt lumbi ſex modis. ca. xij. X
Precingere: accingere: et ſuccingere idem ſunt ſꝫ rem: ſed differunt ſm diuerſas rōnes. ca. xij. X.
Precinget ſe dn̄s in gloria. ca. xij. B.2

ſ j

Precioſa eſt cena eucbariſtie ca.xiiij O
Precaſio eſt qñ pars vna abſcindit et ſimpliciter
abijciatur ca.ij.X
Precium redimēs debet eſſe pcioſum: abundās:
dapſile:non refutabile: damnum ſoluens: et pi
gnus tempans. ca.j.L.4
Preciū vniuerſitatis agn⁹ hic imolat ca.xiiij.O
Precucurrit ceteros q plus amauit ca.xix.D
Precurram⁹ cum Zacheo in arborē dulciſſime fa
miliaritatis aſcendentes ca.xix.E
Precurſor dr̄ Joannes ca.j.P
Precurſores antichri ⁊ tribulatio illa ſignificant
per illud Joelis.j. Reſiduū eruce comedit locu
ſte: quod exponit ca.ij.L
Predationis pcem plati noſtri temporis a mini
ſtris accipiunt ca.xvj.B
Predeſtinationis noticia dr̄ liber vite. ca.x.T
Predeſtinatio eſt pparatio gratie in pñti ⁊ glorie
in futuro. ca.x.T
Predeſtinant noticia nō eſt tm̄ de pſonis ſaluan
dis ſed etiam de meritis gratie ca.x.T
Predeſtinauit ſic deus q facere pdeſtinauit vt fi
ant orōnibꝫ ſanctoꝝ. ca.iiij.Z
Predicandum fuit primo filijs iſrael et poſtea gē
tibus. ca.x.O
Predicantis officium tangit cū dr̄: Qui ſeminat.
Predicātiū ordines dicunt canes ve (ca.viij.F
natici ca.xvj.R
Predicare: euāgelizare: annunciare; docere diffe
Predicare cbr̄m contingit tripli (rūt.ca.iiij.L
citer: ibi vide quis pdicans ſit probibendus et
quis non ca.iiij.V
Predicare q non ſunt idonei conſtituant ad iudi
candum ca.viij.B
Predicant qdam fabulas ca.iiij.?
Predicat vt dicit Chryſoſt. cuius rō pbans ipm
non babetur. ca.ix.L
Predicare eſt qddam pphetare vel pphetias expo
Predicant bi de ieiunijs poſt coꝝ no (nere ibid
cturnam crapulam. ca.x.D
Predicare fecit nō creditur quare ca.x.O
Predicabit in tectis: ibi loquit p modū paleſtine.
Predicare nō volentes ponūt mnā in (ca.xxj.C
ſudario ca.xix.Y
Predicatio Joānis vt incipit illo tempore cōgru
um fuit ca.iij.B
Predicatiōis rete tribꝫ ducit in altū ca.v.G
Predicatōis officiū dñs iniūgit plat et tacet de
Predicatiōis act⁹ ab Epo p ſe (alijs.ca.xviij.B
eſt exercendus. ca.viij.B
Predicatio eſt de bis q ſunt fidei ca.viij.B
Predicatōis materia eſt ſemē ca.viij.G
Predicatio illius regni finis eſt legatiōis apoſto
Predicationi magis inſiſten (loꝝ.ca.ix.D
dum eſt vbi diabolus mag inimic⁹ ca.ix.J
Predicationē iterantis impediēta amputat qt
tuor ca.x.D
Predicatiōis officiū non eſt cōmittendū opacam
vitam babentibꝫ ca.xj.C.3
Predicationis officiū non eſt cōmittendū bis qui
babent carnalē intellectum. Jbidem
Predicationis officij iniūctio notat b ca.xiiij.V
Predicatiōi inſiſtere in die: in nocte orōni ⁊ cōtē
plationi docuit cbrs. ca.xxj.S
Predicator diuidit ſacra ſicut Saul ⁊ Samuel
boues Jn prologo.B
Predicatori: plato: ⁊ doctori qttuor ſunt neceſſa
Predicatores deus cum voce iu (ria.ca.iiij.R
bili ſuſcipit ca.viij.A
Predicatores iniq de pecunijs ⁊ bonis alioꝝ re
plentes ⁊ non intendentes edificatiōi pximoꝝ
ſignificant p gabaonitas ca.ix.F
Predicatores nō recipientes obſtinati ſūt ix.D
Predicatoris finis duplex in ipſo ⁊ in altero. ix.J
Predicator ſi nullū curet qñ pdicādo de cōtingē
tibus nibil omittit: mercede dig n fraudat. ix.J
Predicatores in miſterium miſſi niſi ſint memo
res iſtoꝝ vboꝝ n trabunt ab exterioribꝫ ad do
minum. ca.ix.M
Predicator ꝟitatis non ſuā debꝫ aſſerere: ſed ei⁹
qui miſit eum doctrinam ca.ix.N
Predicatores tales multi ſunt bodie q ⁊c̄. x.D
Predicatori tanta debet eſſe fiducia i deo ſm̄ Am
Predicatores pmo intrauerūt ci (bro.ca.x.D
uitates vt ⁊c̄. ca.x.L
Predicator ſuſcipit qñ ꝟbū ei⁹ ſuſcipit ca.x.L
Predicatoribꝫ qbus pōt dici illud ꝟbū Multi p
pbete ⁊ reges voluerūt videre q vos videtis.ca.
Predicator cōuenit cum coruo.ca.xij.O (x.?
Predicatoribꝫ quō nō dabat ſemp quo ſuſtenta
rent: et tunc opabant manibus: vide quō deficiū
unt ⁊ quō non ca.xij.P
Predicatoꝝ ordinē fecit ſeru⁹ miſſus ca.xiiij.P
Predicatoꝝ ordo quō pceſſit: vide Jbidem
Predicator bonus gratiam babens latrat⁹: dicit
canis viuus ca.xvj.R
Preeminētie Joannis baptiſte ſeptē ca.j.L
Pregnās mlier pl⁹ alio tpe ſomniat coitū. xij.T
Pregnantes dant intelligere oēs: ibi Oēs q cōce
perunt in ſe impedimenta fuge ca.xxj.J
Prelatio quō ceſſabit i angelis p⁹ iudiciū.j.V.2
Prelatio duo babet: onus: ⁊ bonorē. Jbidē
Prelatiōis de ſubſtantia eſt bonū: tm̄ in gradu p
lationis frequenter ſurrepit delectatio poteſta
tis ⁊c̄. ca.ix.X.2
Prelati ſup alios exaltati dij vocant ca.j.P.2
Prelatus deſiderans on⁹ ⁊ nō bonorē. et bonorē
et nō onus. de boc vide ca.j.V.2
Prelat⁹ aſcendit in confeſſionē triplicē ca.ij.G
Prelat maxie cōpetit ꝟt⁹ māſuetudis.ca.ij.B.2
Prelato doctori ⁊ pdicatori qttuor ſunt neceſſa
ria. ca.iiij.R
Prelati ⁊ pdicatores ſūt aiaꝝ paſtores ca.v.E
Prelat⁹ qlibet in cōſideratiōe ſui debet eſſe bumi
lis. in regimine aūt debet aſcendere culmen au
toritatis ca.v.E
Prelatus q pōt vocare alios eum p ſe trabere re
te nō pōt argumentū eſt ca.v.R
Prelati ceci niſi auferant in corda ſubditoꝝ cbrs
nō ingredit. ca.vj.L.2
Prelatus nō potēs corrigere pter publicū perim
tū ad boc obligat⁹ quid faciat ne pplexus ſit. de
boc conſilium ca.vj.D.2
Prelatus non babens in oculo boc eſt in publico

tubernium: ſed in occulto: ſileat neceſſitatis corrigere poterit. ſi aūt in ſpatulo: nō debet. ca.vj.D.2
Prelati: epi et paſtores trabē portant hodie: et de hoc ſe iactant. et tū feſtucas ſubditorū pena pecuniaria plectūt: nō educunt. ca.vj.D.2
Prelati noſtri Impij non inueniuntur a pauperibus niſi rc. ca.ix.O
Prelati iſti impij ſunt qui nunꝗ bonum hn̄ recipiunt: ſed rc. Ibidem
Prelati ignotis et indectis gradum et ordinem ſue vite non demonſtrantibus non debēt dare ſacramentalē refectionem ca.ix.T
Prelati noſtri dicunt contrarium ei qd̄ dicit Eſa. rc.iij. vide ca.ix. V
Prelati hi fures ſunt et furum ſocij habentes Iude apl'atum. Ibidem
Prelati nr̄i epis aduertere dignarent ca.ix.X.2
Prelatis hoc maxīe cōuenit. ca.ix. y.2
Prelatus deberet eſſe beniamin: ſed factus eſt lupus rapax: vide quō ca.x.B
Prelatis nemo audet dicere: Cur facis hoc: quare vide Ibidem
Prelati mali ſunt de qbo dr Michee.iij. violenter tolliſ pelles rc. notent plati diligēter ca.x.B
Prelatus debet cōfidenter dicere illud Ioannis Qui ſequit me nō ambulat in tenebris xj.L.5
Prelat⁹: cleric⁹: vel religioſus in vmbra preceptis ſubditorū eſt dulcis. ca.xiij.E
Prelati vel clerici mali in p̄benda: ſtaret ali⁹ vtilis recedente illo: nota hn̄ ca.xiij.B
Prelatus inſulſus ſi fuerit nullus ꝯdicetur: nota ibi dictum Gregorij. ca.xiiij. D.2
Prelatos reddit attētos: cū dicit. vide ca.xiiij. I.2
Prelati noſtri temporis partem p̄dicatiōis a miniſtris accipiunt. ca.xvj.B
Prelati quantū inceptiōis in eterna tabernacula ſibi conſtruant: nota ca.xvj. D
Prelati ſpūalibus viris opponunt ꝙ ſint ſimplices rc. vide ca.xvj.F
Prelati ſunt antiꝗ canes. ca.xvj.R
Prelati diuites dicunt illud. ca.xvj.R
Prelat⁹ auſterus dr leo mortu⁹ ca.xvj.R
Prelat⁹ intelligit p diuitē mortuū. ca.xvj. T
Prelatorū eſt maxime ſcandala vitare ca.xvij.B
Prelatus fraterne corripit et monetur quando peccat. ca.xvij.L
Prelatorū taliū curam cōmunis vtilitatis habētium vnus aſſumet. ca.xvij.y
Prelatorū ſtatus ſignificat p Noe. Ibidem
Prelatū fatuuz ſicomorū facit. ca.xix.D
Prelatos eccleſiarum ſponſos adeo inueniunt ſteriles ꝙ rc. ca.xx.L
Prelati tanguntur qui eorum nepotes indignos promouent. ca.xxj.L
Prelati mali pcurāt ſpūalē hanc peſtē. ca.xxj.F
Prelati qn̄do dicant ſtare ſicut ſol ſtetit Ioſue.x. vide ca.xxj.M
Prelati noſtri temporis hn̄t magis vicē ſardanapalli ꝙ Ieſu chri. ca.xxij. V
Prelat⁹ dz exēplū p̄bere et viam oñdere. ca.xxij. V
Prelatus diues iſta debet habere. ca.xvj.N
Precia ad exteriores pertinent. Seditiones ad ciues. ca.xxj. E
Premittit dn̄s ſe ſibi viam parantes ca.x.E
Premium humilitatis tangit cum dicit Aſcende ſuperius ca.xiiij.F
Premiū in glia regni vocatorū tangit ca.xxij. X
Preparanda in domo pro cōmodo recepti in domū deſcribunt Gen.xviij. et declarantur ad ppoſitum. ca.x.P.2
Preparantiū ſe ad iudiciū pfectū oſtēdit xiij.N
Preparauit mlier peccatrix ſe in quinqꝫ ca.vij.V
Preparate viam xpo rc. Eſa.lxij. exponit ca.x.E
Preparare ſe poteſt hō ad illa ſine gfa gratūfacientis: licz nō pficere ca.xij.M.2
Preparatoria ad virtutes cardinales ſignificant: vide ca.iij. V
Preſbyterorū correctio ſpectat ad epos ca.x.A
Preſbyter debet digi hoc ſigno Ibidem
Preſbyter ideo examinat de cōuerſatione an dignus et iuſtus ſit. Ibidē
Preſbyterorū ordo eſt eorū q̄ corpis chri veri et myſtici agant curam ca.x.B
Preſbyterorū iuſtorū tangit miſſionē ca.x.B
Preſſura turbe triplex eſt ca.viij.M.2
Preſſura magna erit ſup terram ca.xxj.R
Preſſura in terris q̄lis erit: vide ca.xxj.M
Preſumentes de ꝓpria iuſticia neſciunt ſacramēta dei in gaudijs reddium. ca.xv.V
Preſumptio magna eſt hec. ca.xij.I.2
Preſumpta iuſticia compaſſionez non habet ſed indignationem. ca.xv.X
Preſumpta iuſticia non reputat ſe offendiſſe niſi magna cōmittat ſcelera. ca.xv.y
Preuenire debet conſideratio omnem actū noſtrū difficilem ca.xiiij.D.2
Primitus in nob duo. vnum in cōceptu. aliud in partu. ca.ij.?
Primogenitus q̄re dr vide ꝫ hereticos. ca.ij. D
Primogenitū omne erat dn̄i ſed differēter maſculinum et femininū ca.ij.?
Primogenitū hoīs oē offerebat Ibidē
Primo vltimū quis contingeret niſi ſumma fortitudo ca.j.?
Primū querite regnū dei ca.xij.Q
Prim⁹ excuſantiū ſe venire ad nuptias capite viciorū ſupbia ſe pmū facit. ca.xiiij. O
Princeps ſynagoge erat cuius filia moriebat. ca.
Principis eſt iura cōdere: alijs pape: (viij. R.2 alios ad hōeſta p vba et exēpla ducere. viij. R.2
Principes mali alligāt munera grauia et importabilia Ibidem
Princeps iſte erat ſumm⁹ ſacerdos ſicut Epi vel archiepi Ibidem
Princeps cū eſſet ille non dedignat⁹ eſt locū pedū querere ca.viij.L.2
Princeps ſynagoge nō increpatur ſicut regulus quare ca.viij.L.2
Princeps publicanorū fuit Zache⁹ non vero noie vide quō fuerit pnceps ca.xix.B
Princeps ſacerdotū ad quē duxerūt Ieſum quis fuerit: vide ca.xxij. G.2
Princeps ſacerdotū et ceteri voluerūt eſſe actores et teſtes et accuſatores: vide ca.xxij.M.2

Principatus oſtēdit virum. ca. viij. R.2
Principium ꝗ veniūt eccleſiaſtici ꝛ necromantia ꝙ
Uni⁹ inuocatiōis eſt vna operatio ca. xj. J.2
Principium immediatū eſſe cum deo vel contra
deum. ca. xj. L.2
Priuilegia Joannis ſunt quattuor. ca. j. L
Priuilegiū Joānis pauciſſimis ē ↄ̄ceſſū. ca. j. D
Priuilegiū paupertatis onera tributoꝝ non por
tare. ca. ij. B
Priuilegiū officij pdicādi notat̄ in quattuor. ca. viij.
Priuilegia quattuor ſunt huius fecun (B
ditatis. ca. xj. R.2
Priuilegia decē virginis Marie. ca. xj. U. ij
Probare ſingula delectabilium in ſenſu eſt iuga
boum pbare. ca. xiiij. L
Probat chr̄s ꝙ meſſias nō ſit tm̄ hō. ca. xx. D
Probatio efficaciſſima ꝙ meſſias non ſit purus
homo: nota ca. xx. P
Procedere cū parentibus cōmēdabile eſt. ca. ij. N.2
Procedere ad bellū regꝫ eſt: ſed ñ oīs. ca. xiiij. F.2
Procella eſt qñ ad modū montiū ꝛ collium intu
meſcat mare ca. viij. U
Procella ex iſto flatu cauſata Ibidem
Procumbens ꝛ pronus debuiſſet phariſe⁹ oraſ
Proditores pendent in cruce ang (ſe. ca. xviij. F
guſtie ſiue pditionis ca. xx. L. ij.
Proditores venenati ad diabolū expellūt̄. xiij. D
Proditoris reuocationē tangit ca. xxij. S
Profeſſio pfecta oīm pulcroꝝ bonoꝝ ꝛ veroꝝ eſt
apud deum ca. x. U
Profeſti dies referunt̄ ad laborē ca. j. L. iiij
Profecit chr̄s ſm experimētalē cognitiōē. ca. ij. L 2
Proficere dicit̄ Jeſus ſapientia ꝛ gratia quando
vide. Ibidē
Profecit chriſt⁹ ſapientia ꝛ gratia vt verā animā
humanā accepiſſe demonſtraret: vide quomō
intelligi debeat: pfecit ca. ij. S.2
Profunditas foſſati hui⁹ caſtelli abyſſus eſt hu
militatis ca. x. M.2
Prohibet̄ in furto oīs modus rapine: furti: doli:
fraudis ⁊c̄. ca. xviij. M
Promiſſionē exhibere quare chr̄s tantū diſtule
rit querit̄ ꝛ rñdet̄ ca. ix. F.2
Promiſſiones de regno reſtituēdo fuerunt: vide
Promittit oīs artifex finem doctri (ca. xvij. D
ne ſue congruentē ca. xiiij. B.2
Promittit chriſtus ſe miſſurū ſpūmſcm̄ xxiij. Z
Promptuaria habet dom⁹ ſtudia bona. ca. xx. L
Pronitas ↄcupiaꝝ ademit bonū naturale. ca. ix.
Pronoſtica tō veri⁹ ē a ſtell̄ ſcdis xij. S.2. (D.2
Pronoſticant̄ i talib⁹ vera marie ruſtica. xij. S.2
Pron⁹ cadit in deū. ſupin⁹ cadit a dō. ca. viij. L.2
Propagatio ſemis erat etiaꝫ ppagatio religionis
qñ non erat adhuc tpe reuelate grē. ca. j. L
Propheta non eſt papiens viſionem ꝛ non intel
ligens eam ca. j. U
Prophete oēs vno ore locuti ſunt. ca. j. D. 4
Propha fat̄ pcul i pterituꝫ pñtia ꝛ futura. j. R. 4
Prophete femie legunt̄ quattuor ca. ij. J.2
Propheta omnis dīi eſt. ca. iij. L
Propheta nullus niſi placita exhibēs poteſt eſſe
in patria ſua ca. iiij. P
Prophetam ſe dicit dñs: et quō eſt ppha: vide ibidē
Propheta dr̄ pprie ſciens ſecreta dei p inſpiratioē
Propheta dr̄ dñs a ſimilitudine act⁹ (nē. ca. vij. J
ſciendi futura Ibidem
Propheta dr̄ dupl̄r. ꝛ p hoc ſoluit̄ argumētū. ca.
Prophete ꝑcipui pbabāt ſic in ſe eſſe (vij. N
virtutes diuinas. ca. ij. G.2
Prophete fuerūt poſt chr̄m: ꝛ qd pnūciabāt: vi
Prophete pſeudo ſunt iā de ſcien (de ca. xvj. R
tia nouiſſimi dicti glorians ca. xvij. D
Prophete falſi ſurrexerūt tpibus nr̄is. ca. xvij. O
Prophete mittunt̄ vſqꝫ hodie ꝛ cōtemnuntur ibi
vide quō occidunt pphetas. ca. xx. E
Propheta ꝝ oſſa venerant̄ nō pper ſanctitatē ſed
quaeſtum ca. xx. E
Prophete maxime pnūciauerunt de gratia ꝛ ſa
cramentiꝫ factiꝫ p chr̄m ca. xxiij. M
Prophetauit Zacharias replet⁹ ſpūſctō: non aūt
Heliſabet ca. j. 7. 5
Prophetauerūt ſacramēta chr̄i patriarche facto:
pphete verbo. ca. xviij. L
Prophetia ſymeonis a quattuor cōmendat̄. ij. B.2
Propitiatio eſt clementia iudicis ad peti veniam
Propiti⁹ eſto mihi peccātori: et nō pec (c. xviij. J
cauit: dr̄ publican⁹ quare: vide ca. xviij. J
Propinquus eſt dñs tribulatis: petentibus: et de
uotis. ca. v. B
Proponendi vbū duo modi boni ſūt illi viij. B
Propoſitiōes tres ſup q̄s fundat̄ rō pbāis reſur
rectionem ca. xx. N
Propterea noſtri intellect⁹ ē vt p terrenas ſimitu
dines facili⁹ capiat celeſtia ꝛ ſpūalia ca. xiij. N
Ppꝛetates grani ſinapis moralizant̄ ca. xiij. O
Proprietatem mirabilē habet granuꝫ ſinapis in
hoc horto ca. xiij. P
Proprietates bonas habet quattuor fermentū iꝑ q̄s
ſm q̄s regno dei compat̄. ca. xiij. Q
Proprietatē habet hydropicus ꝙ quāto plus bi
bit: tanto plus ſitit ca. xiiij. B
Proprietas iugi eſt ꝙ collū pmit ca. xiiij. S
Proprietates bone ſepe reperiunt̄ in mal̄. ca. xvj. B
Proprietates aſinini pulli pꝑter q̄s gētilē pplum
ſcat: ibi vide etiā alias malas pprietates aſini.
Ppꝛetatibus indiuiduātibus ani (ca. xix. B.2
me ex tute quō diſtinguant̄: vide ca. xx. N
Ppꝛetates olei ponūt̄ ꝛ moralizant̄ ca. xxij. B. 2
Proprietates galli ſex ponunt̄ ca. xxij. J.2
Propriū eſt aīe deprauate: vide qd ca. xiij. R
Prouerbiū diuitum qñ maledicūt pauperibus: vide
Prouidētia dom⁹ multiplicat̄ ſm fa (ca. xvj. Q
cultates agri. ca. xvij. Y
Proximior gradu nature nemo quā ille ca. x. E.2
Proxim⁹ eſt aliqs ſanguie: et eſt primus beneficiis
largitatiꝫ vel miſerie ca. x. E. 2
Proxim⁹ eſt q prime accedit in affectū Ibidem
Proximū nō facit cognatio: ſed miſericordia ſm Chry
ſoſt. et quō hoc intelligit̄. ca. x. E.2
Proxim⁹ ledit̄ ſeptē modis ca. xvij. D
Proximi in perſonam fit nocumentū duobus mo
dis. ca. xviij M
Prudēs in diſpenſando eſt q: vide ca. xij. F 2
Prudentis ſerui eſt modicum conuertere in me

gnum ⁊ multum ca.xix.T
Prudentia eſt cognitio vtiliū cōferentiū boībꝫ in diſpenſatione vite. ca.x.X
Prudentia eſt cū rōne actiuꝰ habitus ca.xij.F.2
Prudentia villici laudaꝛ ca.xvj.E
Prudentia villici in hoc notaꝛ ca.xvj.D
Prudentia notaꝛ in hoc ꝙ modicū ſic multiplicauit ſeruus ille ca.xix.T
Prudentiores q̄re ſint filij huiꝰ ſeculi in generatione ſua: cauſa ponitꝛ ca.xvj.F
Pſalmꝰ ordinatus ad cuſtodiā aiaꝝ ca.iiij.F
Pſalmoꝝ liber dr̄ ſoliloqᷓoꝝ in quibꝫ ſolus cum deo loquebaꝛ ca xx.O
Pſalmoꝝ v̄ba maiorꝭ ſr̄ autoritatꝭ q̄3 alia. xx.O
Pſalmū illū Dixit dn̄s: confinxerunt phariſei ꝙ Dauid fecerit. ca.xx.P
Pſalmoꝝ v̄ſuſ qnq̄ginta legit chr̄s in cruce ſm̄ quoſdam ca.xxiij.T
Pſalmū p̄mum Beatus vir ſcꝫ qdam dicunt de Joſeph illo factum eſſe ca.xxiij.X
Pſalmi ſm̄ Dionyſiū cōpoſiti ſunt ex ꝓphetijs et hiſtorijs patrū. ca.xxiij.X
Pſalmi ſunt quaſi q̄daꝫ ſumma cōtinēs meliora ſcripture veterꝭ teſtamenti Ibidem
Pſalteriū chr̄i vocaꝛ hoc xxiij. T
Pſeudoprophete ſūt q̄ de ſcientia nouiſſimi dici gloriantur ca.xvij. D
Ptolomeꝰ dr̄. qꝺ ad exēplū alteriꝰ corrigitꝛ. aliqñ exemplo ſuo corrigitꝛ ca.xx.D
Publicani a publicꝭ officijs ſūt dicti: q̄re. ca.iij. J
Publicani ⁊ milites p̄mū erāt gētiles ca.iij. K
Publicanꝰ eſt q̄ infert iniuriā. ca.xv. A
Publicanꝰ q̄ in publicis p̄fuit in vectigalibꝫ quō aſcendit in templū: vide ca.xviij. E
Publicanꝰ ille ſtabat alōge q̄re ca.xviij. D
Publicani erāt q̄ publica vectigalia colligebant.
Publicāi i officio dupl̄r peccabāt. xix.B (xix.B
Publicani reputabanꝛ ꝓpter hec duo peīa publici peccatores. ca.xx.B
Publicanꝰ vocabaꝛ q̄ſi publicꝰ canis eſſet. Ibidē
Puellas ⁊ pueros iducētes ad vouēdū q̄ poſtea ſoluere nō p̄nt peccant. ca.xiiij. D.2
Puerū ponit ꝓ ſeruo. ca.j.R.3
Puer iſte a puritate dictꝰ eſt. Ibidē
Puer Jeſus creſcebat ca.ij. L.2
Puerū vocat ab innocētie puritate: ibi vide quō creſcebat ꝑ incrementa corꝑis Ibidem
Puer poſitꝰ eſt in ruinā multoꝝ ca.ij.F.3
Pueri boni a puritate innocentie dicti: mūdi: ſimplices: ludis liberalibus ſe inuicē ad v̄tutē ⁊ aſtutiam ꝓuocantes. ca.vij.Q
Pueri mali ſunt impuri in culpa ↄcupiſcēdi: imūdi libidine: v̄ſuti: dolo fraudulētie: peſſimis ludis ⁊ nocuis vſitati. ca.vij.Q
Pueꝝ appꝛhendens Jeſum ca.ix.y.2
Pueri ꝓpria ſunt ſimplicitas ⁊c̄. vide condiciōes pueroꝝ. ca.ix.y.2
Puer quē appꝛhendit Jeſus dr̄ fuiſſe Martialis lemonicēſiū apl̄us ⁊ p̄mꝰ Ep̄s. ca.ix.y.3
Puer in medio ſtatuiꝛ ꝓpter p̄tātis vſuꝫ ſuꝑ ſubiectos. ca.ix. Z.3
Puer ſuſcipiꝛ qñ forma pueꝝ ſuſcipiꝛ. ca.ix. Z.3
Pueꝝ recipiens quō ille dicaꝛ recipere Jeſū: nota ca ix. Z.3
Pueri a puritate dicunꝛ qui ſunt cū domino. ca.xj.?
Puerilis teneritatꝭ pulcritudo pēdet in planis et pulcritudine v̄tutꝭ. ca.ix.y.2
Puerilē hūilitatē aſſumēdo non aſſumere deum patrē arguiꝛ ⁊ ſoluiꝛ.
Pugnāt vtraqꝫ manu ꝯ diabolū ca.xiiij F.2
Pulcritudo ſplēdoꝝ in exēpli oñſione ca.iiij. S
Pulcritudo mirabilis ꝙ i via dī vnꝰ ſic vadit: aliꝰ ſic. xix. V
Pullulāt ſeptem vacue ſpice vreſ ventis vredine ꝑcuſſe In ꝓlogo. A
Pullꝰ aſine erat ligatꝰ ad vſus paupeꝝ xix. A.2
Pullus aſine nō infrenatꝰ qꝺ ſcꝫ. Ibidem
Pullū adduxiſſe apl̄os tres euāgeliſte dicūt: non aſinā. ſed Mathꝰ ⁊ ipam: vide ca.xix. A.2
Pulſandū eſt ad ꝺ oſtiū inſtanꝛ ca.xj. D.2
Pulſat q̄ iā puenit ⁊c̄. Ibidem
Pulſat dn̄s dupliciter. ca.xij. A.2
Pulſat v̄bū dei ⁊ ſapia p̄ris ꝑ v̄itatē ad intellectū vt ⁊c̄. xiiij. L
Puluis i pedibꝫ ſignū eſt laboris itineris. ca.ix. D
Puluis pedū ſcꝫ magnū iter ⁊ ſcꝫ fatigatiōem
Punit deꝰ q̄ſdā peccatōres: q̄ſdā ad p̄niam reſeruat ca.ix. N ca.xiij. B
Puniunꝛ tales a dementꝭ ſuis q̄ñ magꝭ valet punitio coꝝ ad exemplū correctiōis Ibidem
Puniꝛ aliq̄s a deo mltꝭ modis de ꝺ v̄ſus. xiij. B
Puniꝛꝰ fuit ſic Antiochꝰ ca.xiij. B
Purgant iſti templū corꝑis ca.ij. ⁊
Purgatiōis Marie q̄ttuoꝛ rōnes ponunꝛ. ij. ⁊
Purgatiōes ↄtēplatiuoꝝ fiāt ſm̄ legē moyſi. ibidē
Purificatio hec qnqꝫ ꝑficiꝛ. ca.xvj. P.2
Purificatio ꝑfecta ē i paſſiōe ⁊ reſurrectiōe. xij. Q.2
Purificatiōis hꝰ effectꝰ q̄tidie plꝰ ꝑficit. in die iudicij āt ꝑficiet. ibidē
Puritas iſātꝭ ē i duobꝫ. ij. P
Puritate increpat imūdos petris Ibidē
Puritate vagitu ↄſulit iſās. ibidē. (mēs. ij. R.2
Puritas mirabil ⁊ ſinglarꝭ v̄gineā fecūditatē nutriēs. ij. P
Purpura ſcꝫ ornamētū ↄuerſatiōis exterioꝛ. xj. O
Purpura ē tinctura ꝺ q̄dā oſtreo cōchilio. xvj. N
Puꝝ i q̄libet natura ē qꝺ aliene nature ñ ē admixtū. ij. B
Puſillos turba ñ curat. ca.xix. E
Puſillꝰ erat Zacheꝰ hūilitate ⁊ fide. ibidē
Putreſcētia cetera a ſale efficiunꝛ bona terra et fecunda. ca.xiiij. J.2

Quadrangulus ad v̄tutē dr̄ hꝺ ca.vij.?
Q Quadruplū reddit zacheꝰ ꝓ qbꝫ vid. xix. K
Quadruplū ꝙ reddi ñ debeat arguiꝛ ⁊ ſoluitur. Ibidem
Qualitas meriti in ↄuerſiōe aiaꝝ notaꝛ in ꝺ. x. E
Quattuoꝛ ducūt ⁊ iducūt hoīeꝫ q̄diu ē i via. xj. X
Querendū eſt cū hūilitate intellectꝰ. ca.xj. L.2
Querendū eſt pie ⁊ cū deuotiōe. Ibidē
Querendꝰ eſt dn̄s quō: vide ca.xix. B
Querēs de nūero ſaluandoꝝ nō noiaꝛ: p̄ſumiꝛ tn̄ ꝙ ⁊ ipſe ſaluandus fuerit ca.xiij. S
Queriꝛ vtꝝ in ↄceptiōe btā v̄go aliqꝺ efficientꝭ cōtulerit. ca.j. N.2
Queriꝛ qualiter potuit eſſe ꝙ Anna non diſcedebat de templo. ca.ij. J.2

Querit̄ q̄re talis mulier in ciuitate ꝑmittebat̄. ca.
Queritur quare nō increpat̄ iſte pꝛin- (vij.L
ceps ſicut regulus. ca. viij. L.2
Querit̄ quare dn̄s venientibus aplīs ſtatim ſeceſſit.
Querit Chryſoſtom⁹ quare tm̄ diſtu- (ca.ix.M
lerit ꝑmiſſionē exhibere ca.ix. F.2
Querit̄ quō Moyſes apparuit in transfiguratiōe
vtrū in coꝛꝑe aſſumpto vel ꝓꝛio. ca.ix. J.2
Querit̄ quare dn̄s p̄dicauit ⁊ diſcipulos p̄dicare
fecit nō crediturus ⁊c̄ ca.x.O
Querere diligenter q̄d ſit notat̄ ca.xj.C.2
Querere eſt vſq; ad illūinationem v̄itat̄ ꝑſeuerar̄
Querere ſapiēter q̄d ſit. Jbidem (xc. ibidē
Querūt q̄dā vtr̄ iſta facta ſint ſicut d̄r ca.xij. R
Querit cbīs ꝓpter nos vt facili⁹ īſtruamur. xiij. N
Queſiſſe videt̄ ille tentādo dn̄m ſm̄ Ambꝛoſium
et Hierony. tn̄ Beda videt̄ dicere ꝙ nō. xviij. L
Querebat ille a dn̄o audire nō ꝙ dn̄s vellet ſed ꝙ
eſſet deſideriū ꝓꝛium ca.xviij. O
Queri debet dn̄s ꝑ opus iuſticie ca.xix.B
Querit dn̄s viſitādo ꝑ grām: vocando ꝑ v̄bū: tra
bēdo ꝑ bn̄ficiū: flagellādo ꝑ aduerſitatē xix. N
Querunt ſacerdotes in qua ꝑtāte chꝛiſtus illa fa
ceret ca.xx.B
Querit Jeſus de baptiſmate Joānis q̄re. ca.xx.B
Querebāt pꝛincipes ſacerdotū ⁊ ſcribe mittere ma-
nus in Jeſum ca.xx. D
Querit̄ in nobis puritas intentiōis ⁊ pondus af-
fectus. ca.xx. J
Querebāt pꝛincipes ſacerdotū ⁊ ſcribe quō Jeſum
interficerent. ca.xxij. C
Querit̄ Jeſus adhuc ad occidendū in mēbꝛis ſu
is a tolito: vide ca.xxij.C
Querit̄ vtr̄ chꝛs exhibuit coꝛp⁹ ſuum moꝛtale et
paſſibile ſicut tūc habuit. ca.xxij.S
Queſiuit Jeſus non ignoꝛans ſed vt detur locus
inſtructioni ca.xxiiij. J
Querebant phariſei ſemꝑ occaſiones vt facerēt di
uoꝛtium. ca.xvj. L
Queſierūt Jeſum nō niſi in hierl̄m ca.ij.O.2
Queſtio ammirationis Quiſputas puer iſte erit:
Queſtiōes tres facit Jeſus de Joan- (ca.j.⁊ 3
ne: ab eo remouendo vituꝑabilia ca.vij.M
Queſtio magna erat inter doctoꝛes q̄ eſſ; iuſticia
deo placens. ca.x.B.2
Queſtio Petri tota ſoluit̄ ca.xij.M.2
Queſtio eſt quare deus punit q̄ſdam pctōꝛes: q̄ſ-
dam ad pn̄iam reſeruat. ca.xiij.B
Queſtio hec fit in ꝯfeſſiōe de pctīs ⁊ delict̄. xvj. D
Queſtio hec eſt diſcreti diſpēſatoꝛis circa ſubditū
Queſtio oꝛta fuit a phariſeis in po- (ca.xvj.E
pulo ⁊c̄. de cenſu ceſaris ca.xx. D
Queſtio hec Cuius ē imago ⁊ ſupſcriptio erit no
bis a deo. ca.xx. J
Queſtio vtr̄ chꝛs an̄ paſſionē ſuā coꝛp⁹ ſuū paſ-
ſibile vel impaſſibile dederit. et arguit̄ ad vtrā-
q; partem. ca.xxij. R
Queſtio vtrū q̄lib; dcō ī foꝛma ſacramēti eucha
riſtie ad tranſſubſtantiationē oꝑet̄ ca.xxij. L
Queſtio triplex oꝛit̄ circa negatōem Petri xxij.P
Qui: poſitū ī genealogia refert: vide q̄d ca.iij.X
Quia reſpexit humilitatē ancille ſue expōit̄ ca.j. R.3
Quid faciam: eſt vox miſeri ī ſumma egeſtate po-
ſiti. ca.xij. R
Quies duo habet: poſitionē ſcz q̄eſcētē: ⁊ locū. ca.
Quilibet in gradu ſuo in quo deus eū (x. R.2
vocat ꝑmanere debet ca.j. V.2
Quinq̄gīta eſt numer⁹ iubilei ca.xvj.D
Quinq; panes ſunt quinq; modi exponēdi ix. O
Quinq; milia ſignificant illos q̄ in habitu ſecula-
ri adhuc exiſtentes bene nouerunt vti q̄nq; ſen-
ſibus. ca.ix.S
Quis difficultatē notat ⁊ dignitatē. ca.ix. ⁊
Quis conſurget mihi aduerſus malignātes: pſal
mo. xciij. exponit̄ ca.ix.⁊
Quis eſt iſte qui venit de edom ⁊c̄. exponit̄ Jbidē
Quiſputas puer iſte erit: q̄ſtio ammiratiōis. ca.j.
Quod deſcendit in oꝛā veſtimenti expo- (⁊.3
nitur ca.j.⁊.2
Quotidianum panē dicit Lucas ⁊ Mattheus ſu-
ꝑſubſtantialē: et in hebꝛeo ſegella q̄d interp̄tat̄
egregium ca.xj.R

Adix immoꝛtalitatis eſt cuſtodia legum di-
r uinarum ca.x.A2
Radix iuniꝑoꝝ ꝑ oībꝫ lignis d̄r continere
Radicem v̄tutū dicit Grego- (ignē. ca.xv. M
rius humilitatem: chāritatem: et patientiaz. ſed
differenter. ca.xxj. D
Rages interp̄tat̄ egrotatio. ca.x. J.2
Ragud interp̄tat̄ paſtoꝛ dei ⁊ F cat ca.xiiij.D
Rana a rubo dicta q̄ rubi folijs īſidet. ca.vij.G
Rape ſemꝑ conabant̄ phariſei ca.xj.F.3
Rapit̄ regnū vi v̄tut̄ ⁊ grē ⁊ nō ⁊c̄. ca.xvj. L
Rapiunt violenter regnum ꝑfectione virtutis ar-
mati ca.xvj.L
Raptoꝛes ſine dubio mali ⁊ cōdemnati ſunt: q̄d
ſignificat̄ Leuitici. xvj. ca.xviij.G
Raptoꝛ fuit iſte phariſe⁹ ⁊ fraudulēt⁹ xviij.G
Raptus eſt q̄n excedēs oē q̄d creatū eſt. ca.ix.G.2
Rar ⁊ magnū firmiter locat̄ in memoꝛia. j.⁊.3
Raſin interpretatur et impius ſignificat diabo-
lum. ca.xx. R
Ratio naturalis ⁊ natura nō ſunt ſeq̄nda niſi eſt
gratia ⁊ ductoꝛe gratie ca.xj. X
Ratio ad impoſſibile pꝛioꝛ eſt oſtenſiua in tali diſ
putatione ca.xj.D.2
Rationabile eſt vt dei voluntas de nobis imple-
atur. ca.xxij. B.2
Recedendum eſt in oꝛōne etiā ab intimis Jbidē
Recedentes a deo manū eius nō effugiunt ſed be
neficium. ca.xiij.X
Receſſit Maria a ſecreto oꝛōnis: a q̄ete cōtempla
tiōis: a delitijs ſpūalis delectatiōis ca.j.E.3
Recipit pctōꝛes larga benignitate: dulciſſima cha
ritate: ⁊ g̃tiſſimo ſinu miſcōie ca.xv.B
Recepiſti bona in vita tua eſt dictū valde miſera-
bile: ⁊ duos habet ſenſus. ca.xvj.P
Recipiens pueꝝ in noīe Jeſu quō ille dicat̄ recipe
Jeſum: vide diligenter ca.ix. ⁊.2
Recognoſcat potentiam faciendi non eſſe in ſe ſed
in patre ca.xv.O
Recoꝛdandū eſt ne dn̄m ſuſceptū in hoſpitiū coꝛ-
dis: tradam⁹ vili p̄cio pcī. ca.xxij.O

Recōdationem legis vt haberent pharisei habe-bant ꝛc. ca. xviij. E
Recti ſunt qui ſuam voluntatem diuine confor-mant ca. xxiij. B. 2
Recūbere debem⁹ cū Joāne i pectore dn̄i xxij. D
Recurrendū eſt ad oratione poſt hūanū conſiliū oſtendit chrs ca. xxij. B. 2
Recurrendū eſt ad teſtimoniū legis magis ꝙ ad errores hoim. ca. x. B 2
Redimi mūd⁹ potuit ꝑ mō ꝛ n̄ alio. ca. xxiij. M
Redēptio ꝑditoꝝ fit ꝑ qd: vide Jn ꝓlogo B
Redēptiōis ſacrm cauſa fuit aſſūptōis ca. ix. L. 3
Reddit ꝗdruplū Zache⁹ ꝑ qđo: vide ca xx. R
Reddit⁹ eccleſiaꝝ q̄ ſunt vltra ſuſtentationē ho-neſtaꝝ pſonaꝝ: vide ca. xvj. D
Redeundū eſt ſemꝑ ad pncipium: qꝛ aliter egredi apoſtatare eſt ca. ix. L
Redeuntē ad chrm oportet habere locū cōtinentē ne deſiuat: deſertū ne impediat: et ad bethſaidā ꝑtinentē vt humilief. ca. ix. M
Redit dn̄s tripliciter: mētaliter: temporaliter: eter naliter. ca. xix. R
Redit⁹ illi⁹ figura eſt reuolatio colūbe ad Noe ca.
Reducit puſillū a terra doctrina ipſa tri- (ix. L pliciter ca. v. F
Reductio exulū ab exilio in patriam fit per quid: vide in ꝓlogo. B
Refectionis tēpus eſt in meridie ſm naturā ꝛ vſū tempatoꝝ hoim. ca. vij. L
Refectionē ꝗdruplicē facit ca. xiiij. L
Refectio ſpūalis et exterior ibi vide exempla. ca:
Refectio nō debeſ niſi ei q̄ laborat. xvij. B (xv. P
Reficit dn̄s in bonis penitentiū ca. xv. B
Regeneratiua vis eſt in aquis in babiſmi et fit in actu: vide ꝑ quid ca. iij. D
Regimē aut officiū docendi nullus aſſumat ante etatē legitimā exemplo chri ca. iij. Q
Regina auſtri diciſ regina ꝓpter ꝑeminentiā ſapi entie et ſcientie q̄bus ſuo tpe etiā ſapientib⁹ ꝑful gebat ca. xj B. 3
Regina ſignificat eccleſiam in omni congregatōe fidelium. ca. xi. M
Regnabit in domo id eſt familia Jacob ꝗre po-tius ꝙ in familia Abraā vel Jſaac ca. j. D. 2
Regnabit in domo Jacob decē de cauſ. ca. j. L. 3
Regnare nihil aliud eſt ꝙ ꝛc. vide ca. j. L. 2
Regnare hūc ſuꝑ nos nolumus damant tota die
Regnum nunꝙ eſt integrum niſi con (ca. xix. R tineat ſex ca. j. R. 2
Regnum ſm Dionyſiū quid ſit: ꝛ quomō tyran-nus corrumpit regnū: ꝛ quō regnum chriſti eſt oim ſeculorum: vide ca. j. Q. 2
Regnū iudeoꝝ recte tranſlatū eſt tunc. ca. ij. L
Regnū dei q̄ de⁹ regnat in nobis eſt ca. iiij. P
Regnum ante quid ſit: et quō regnū eſt finis ois boni legis ꝛ ordinis diſtributio ca. vi. R
Regnum dei dr̄ hoc tribus rōnibus Jbidē
Regnū celorum diciſ ꝑ completa poteſtas ad re-gnum celorum ca. vij. D
Regni omne culmē ſubijciendū erat impiis chri-ſti: notatur ca. viij. Z
Regnū dei: ratio ꝛ nomen eſt rei predicate ꝙtum ad veritatem ca. ix. D
Regnū ſm Tulliū eſt pfecta ptās regendi. et quō ptās illa tribꝫ pficiſ: et quomodo regno tria ſūt ſubſtantialia: vide ca. ix. D
Regni virtus cōſtat ex tribus Jbidem
Regni officia tribus cōſtituunſ Jbidē
Regnū hoc multis cōpaſ qꝛ multa in eo ſūt ibidē
Regni illius pdicatio finis eſt legatōis apl'oꝝ. ca.
Regnum celoꝝ in ſacra ſcriptura ſimplr̄ (ix. D et noie vocaſ regnum ca. ix. D
Regnum rhomanū diuiſum eſt in ꝗtuor terrar-chias ca. ix. R
Regnū dei docet iuſticiam ad mores: btitudineꝫ ad merita remuneranda ꝛc. vide ſex ibi que do-cet regnum dei ca. ix. N
Regnum dei appropinquauit quadruplr̄ x. M
Regni dei ſunt tria: ibi vide quō regnū celorū eſt chrs vel vita eterna. et alia plura Jbidē
Regni decor ꝯſiſtit in corona: purpura: pꝛibula: ſceptro: et throno. de his vide. ca. xj. D
Regni virtus quō cōſiſtat in trib⁹ ꝛ opus eius in tribus: vide ca. x. P
Regnum iſtud eſt ſacerdotale Jbidem
Regnū eſt ordinata ꝛ completa poteſtas ad vnū ibi vide q̄ ſit corruptio regni ca. xj. D. 2
Regni cuiuſlibet bonum ꝛ finis eſt ſicut in duce exercitus ca xj. J. 2
Regnum diaboli nō ꝓpꝛie regnū vocaſ: vide quō hoc regnum eſt chaldeorū qui feroces interpre-tantur Jbidem
Regnū dei diciſ poteſtas regni dei. ca. xj. J. 2
Regnum hoc eſt ptās pfecta eccleſiaſtice iuſticie.
Regnum dei ꝑ dicitur poteſtas pfe- (ca. xij. R cte iuſticie. ca. xiij. N
Regnū hoc maxime ab hūilitate incepit. Jbidē
Regnū dei diciſ capere quibet violentia ſuarū vir-tutum ca. xiiij. F. 2
Regnum rapiſ vi virtutis ꝛ gratie: et non per ꝛc. ca. xvj. L. ibi vide q̄ mercenſ et qui furenſ regnū
Regnum celorum diciſ ſinus ratione capacitatis et abſconſionis ca. xvj. S
Regni reſtituēdi ꝓmiſſiōes: vide de hoc xvij. D.
Regnum dei non veniet cum obſeruatōe: ꝛ arguī tur contra hoc dictum Luce Jbidem
Regnū dei Donat⁹ dixit eſſe in aphrica. xvij. D
Regnum id eſt gratia dei in ſeculari poteſtate nō erit Jbidem
Regnum dei incipit in valle Joſaphat arguiſ ca.
Regnum dei eſſentialiter de ipſo lo- (xvij. D quēdo quid ſit: et quomō materialiter ſit in ſan ctis: vide ca. xvij. P
Regni myſteriū celat chrs phariſeis: quod tn̄ de-clarat diſcipulis. Jbidem
Regnum accepit dominus in die aſcenſionis. ca.
Regni dei diuitie in hac pfectione con- (xix. P ſiſtunt ca. xix. S
Regnū dei intelligit eccleſiā ca. xxij. B
Regnū terrenū Herodes timebat aliquē de ſemi ne Dauid occupaturū ca. xxiij. B
Regreſſus a morte ad vitam ſm naturam eſt im-poſſibilis ca. viij. S. 3
Regreſſus diſcipulorū poſt aſcenſionē in ciuitatē

tangitur ca.xxiiij.P
Regula chriſti hec eſt: nota eam ca.ix.P.2
Regulus increpaꝫ: non princeps ſynagoge. huius quatuor cauſe ponunꝫ ca.viij.L.2
Relaxare debet miniſter miſericorditer qd vltra vires eſt ca.xvj.D
Religionē intrans circūcidit ca.ij.X
Religio perpetua dr lex quarum ad hoc: vide xvj.Z
Religionis phariſeoꝝ erat: in manu ꝛ in fronte habere vide quid ca.xviij.E
Religioſi diuitibus apud eos ſepulturā diligentibus quid dicant: vide ca.xvj.T
Religioſi faciūt tale ſcandalū ca.xvij.B
Religioſoꝝ ꝛ paſtoꝝ cōtentio ſup cadaueribus ſepeliendis ca.xvij.Z
Religioſi ꝛ clerici a quibus de° ſicut a phariſeis recedit vt audiant hoc. ca.xx.N
Religioſi ſunt ſtelle qui: vide ca.xxj.M
Religioſi plus quam ſeculares ſunt inclinati ad amorē terrenoꝝ ca.xxj.M
Relinquere ꝛ renūciare differūt ſm Bedā.xiiij.N.1
Relinquenda nobis omnia dicētibus contradicit hec gloſa ca.xiiij.N.2
Relinquētes oia ꝛ mendicantes poſtea: dicentes peccare hūc contra ſe: vide. ca.xx.B
Remanere duce precedente eſt ignominioſū. poſt ipſum aūt ire eſt glorioſum ꝛ tutū ca.ix.P
Remiſit Pilat° chrm ad Herodē quare.xxiij.B
Remittunꝫ ibi pctā quo ad culpā arguiꝫ qꝫ etiā quo ad penā ꝛ ſoluiꝫ ca.vij.L.2
Remittere: nō veniā petenti dicunt quidam qꝫ quis nō teneaꝫ ex illo dicto: ſed falſum eſt ca.xvij.D
Remitti debet cū grauitate moꝝ ꝛ iuſticie. Ibidē
Remunerans hoc meritū in iubilo cordis exclamat: euge ſerue. ca.x.E
Remunerationis ſufficientia eſt in omnibus que poſſidet dn̄s. ca.xij.N.1
Renes ꝛ lumbi qualiter conueniant ꝛ qualiter differant: vide ca.xij.X
Repente fit quod preter ſpem ca.xxj.Q
Repletio turbarum: diſcipulorum repletionē ſignificat ca.ix.S
Reponiꝫ mna in ſudario quare: vide ca.xix.P
Reprehenduntꝫ phariſei de crudelitate ſimul ꝛ auaricia ca.xj.R.3
Reprehēdiꝫ ſtult° Prouerb.vij ca.xvj.L
Reprehendiꝫ phariſeus qꝫ orauit que ſibi videbanꝫ et orabat apud ſe ꝛ non apud deum ca.xviij.F
Reprehenſibilis eſt veſtis a quinque ca.xvj.N
Reprehenſibilis inueniꝫ oratio phariſei in quattuor ca.xviij.F
Reprehenſio legiſperitoꝝ qui preſumebant de falſi nois ſcia poniꝫ. ca.xj.I.3
Reprobanꝫ qui ocio marcent in religione ꝛ habitū ſine effectu operis habent. ca.xvij.X
Reprobatione a noua lege digni fuerunt phariſei vide quare ca.xvj.G
Reputare quilibet debet in ſuo corde qꝫ quilibet inuitat° ſit honoratior eo. ca.xiiij.E
Reputat omnes ſuper ſe eſſe qui vere eſt humilis. ca.xiiij.E
Requies illa eſt in qua quieſcatur ab infeſtatione mortis. ca.viij.Q.2
Requiriꝫ a dn̄o ſanguis oim prophetaꝝ. ca.xj.R.5
Reſeruatoriū tale triplex: vide ca.xxj.B
Reſeruatorium oblationum populi ſtabat in publico Ibidem
Reſeruatoria omnia leuitaꝝ dicunꝫ aliquādo gazophylacia. Ibidem
Reſpectus chriſti in celum ſignificat celeſtis ꝛ diuine virtutis que eſt in patre et ſpirituſancto cōcordem cum ſua virtute ꝛ indiuiſam operationem. ca.ix.T
Reſpicere eſt viſum in id quod poſteri° eſt relictū deducere: applicat ca.j.R.3
Reſpicit dn̄s aliter cōmuniter omnes: aliter obſtinatos: aliter penitentes: aliter perfectos ſiue electos. ca.j.R.3
Reſpexit humilitatē ancille ſue dicit: et nō caſtitatem quare vide Ibidem
Reſpexit chr̄s in celum vt aſtantes in celum reſpicere doceret. ca.ix.T
Reſpexit dn̄s Petꝝ in cruce quo oculo: ꝛ probaꝫ qꝫ non corporali ca.xxij.I.2
Reſpondet Joānes pre ceteris auſu maioris familiaritatis ca.ix.B.3
Reſpondiſſe ſcribas dicit: vide quare ca.xx.O
Reſpondit chr̄s nihil Herodi quare. ca.xxiij.L
Reſponſio quadruplex aptaꝫ queſtioni Quiſputas puer iſte erit. ca.j.P.3
Reſtituendi regni promiſſiones fuerunt: vide ca.xvij.O
Reſtituere nolunt fraudulenti noſtri temporis ca.xix.R
Reſtituit Zacheus ſm quandam gloſam dolendo: confitendo: ſatiſfaciendo: et pro reatu ſuo orando. ca.xix.R
Reſtitutio in ope penitentie prior eſt ca.xix.I
Reſtringi carnales illecebras dn̄s precipit propter quinque ca.xij.S
Reſtringere oblectamenta mundi oportet veniētē: nota ca.xij.X
Reſurrectio mortuorum anime ꝛ corporis fit: vide In prologo. B
Reſurrectionis hoꝝ chr̄s cauſa eſt ca.ij.G.2
Reſurrectionis Joannis a mortuis fides orta eſt quare ca.ix.K
Reſurrectio vera probaꝫ etiam in malis. ca.xiij.X
Reſurrectionem eſſe futuram probat ca.xx.N
Reſurrectionē probās ratio fundatur ſuper tres propoſitiones; vide ibi veram cauſam reſurrectionis ca.xx.N
Reſurrectio nunciaꝫ prima ſabbati quare. ca.xxiiij.B
Reſurrectionis horam nemo ſcit. Gregorius tamen videtur dicere qꝫ media nocte: quod probat Ibidem
Reſurrectionis ſigna duo tanguntꝫ. ca.xxiiij.B
Reſurrectionis inſtructio eſt hec. ca.xxiiij.D
Reſurrectionem et angelorum viſionem quare per mulieres ad apl'os renūciare voluit ca.xxiiij.E
Reſurrectionis ſignum ꝛ non tranſpoſitionis corporis chriſti fuit ca.xxiiij.F
Reſurrectionis dominice verum argumentū ponitur ca.xxiiij.G
Reſurrectionis ſecundum ſignum fuit viſio angelorum ca.xxiiij.A

Reſurrectio ne phantaſtica crederet dicunt: Surrexit dñs vere ca.xxiiij. P
Reſurrectiõis argumẽta ponit p ordinẽ. xxiiij. S
Reſurrectiõis argumentũ ſecundũ qȝ oſtendit viui z aiati corporis ſpiritalitatẽ. ca. xxiiij. T
Reſurrectionis argumentũ tertium in quo oſtendit veritas nature reſurgentis ca.xxiiij. V
Reſurrectionis apparitiões quattuor tranſit Lucas. xxiiij. Z
Reſurrexiſſe Heliſeũ putantes rationem acceperunt a tribus. ca.ix. R
Reſurgunt fortiores per penitentiã aliquãdo cadentes ca.xxiiij F.2
Reſurgere die tertia cõueniens fuit. ca.xviij. T
Reſurrecturi ꝗuis ſint boni z mali: mentionẽ tamen ſolum facit de reſurrectiõe iuſtorum: quare.ca.xiiij. J. Idem dicit ca.xx. M
Retia lauant vide quare ca.v. E
Retia quõ ſint compoſita.et quõ lotio eorũ debet eſſe a tribus.et quõ ſignificẽt eccleſiaſticos. ca.v. E
Rete pdicatiõis tribus in altũ ducit ca.v. G
Rete eſt ducendũ in qdruplex altum ca.v. H
Retia duo ſcȝ ſermo pdicationis et fortiſſime diſputationis ca.v. J
Retia laxant tripliciter. Ibidem
Rete laxandũ eſt in verbo dei z tunc zc. ca.v. K
Rete Petri vſqȝ hodie facit. ca.v. K
Rete ſciſſum ſm Lucam: z non ſm Joannẽ: vide quomodo Ibidem
Retrabunt hominẽ a peccato timor et pudor. ca. xviij. B
Retribuit benefacienti pauperibus. ca.xiiij. J
Retroceſſit hoc modo totus clerus. ca.xxij. M
Reuelat hoc operimentũ per duo. ca.xij. B
Reuelare chriſtus Petro caſum voluit qȝ finalis non fuit. ca.xxij. Y
Reuelabit operimentũ Jude Eſa.xxij. exponitur
Reuelatio nõ habet cauſam p quã poſſit demõſtrari ca.xxiiij. R / ca.ix. L
Reuelationẽ paſſiõis annectit quare ca.xviij. S
Reuelationes illũinationũ p ceteris accipiũt q pfundius ſe humiliãt: pbat p illẽ ca.x. X
Reuelationẽ paſſiõis primo tangit triſtẽ: poſtea letam reuelationẽ reſurrectionis ca.xviij. S
Reuelatio apta ſecretorũ notat ca.xiiij. R
Reuerẽtiã coactã demõ exhibet chriſto ca.viij. B.1
Reuerentie z meriti maioris eſt bene ſuſcipere nuncium qȝ dñm. ca.x. P
Reuerſi ſunt diſcipuli ſicut z apli referentes profectus ſuos ad chriſtum ca.x. Q
Reuerſi ſunt diſcipuli ad dñm cum duplici gaudio Ibidem
Reuertendũ eſt cõtinuo ad dñm a quocũqȝ officio nobis iniuncto. ca.x. Q
Reuertit ſeruus cum predicat de operatiõe exterio zc. ca.xiiij. V
Reuertebant diſcipuli poſt aſcenſionẽ dñi in hieruſalem. ca.xxiiij. 2
Reuocat chriſtus aplos ab errore p tria. ca.xxij. L
Reuolutiõe lapidis chriſtus reſurgẽs nõ indiguit. ca. xxiiij. B
Rex ẽ q oia ſtatuit ad vtilitatẽ ppli. j. B
Rex non eſt qui: vide ca.j. R.1
Rex apum dr chriſtus ca.iiij. H
Regi dat corona: dat habitus zc. ca.ix. D
Rex q nõ hȝ hec ſcat p cũ de q dr zc. Ibidẽ
Rex iſte ſcat eũ q in femore hȝ ſcptũ ca.xiiij. N
Reges gentiũ dñant eorũ: exponit ca.xxij. T
Ridendo errantis magiſ flere debentes. ca.vj. P
Ridentes rident de dignitatibus. ca.vj. P
Rident ſibi z rident oẽs alios ca.vj. P
Ridere in ſe non eſt pctm̃ Ibidem
Ridere de ſubiectione z de oppſſione alioꝝ z ſpolio: maledictioni ſupponit Ibidẽ
Rigiditas lupi rigiditatẽ z inflexibilitatẽ ſcat malicie hereticoꝝ ca.x. G
Rimari curioſe verũ indigeat vel nõ: nõ multum expedit. ca.vj. V
Rogãdus eſt dñs vt nos ponat i ope ſuo ca.x. E
Rogare diues epulo q nõ potuerit p fratribus arguit z ſoluit ca.xvj. Z
Rogatio eſt petitio cum ſupplicatiõe. ca.viij. R
Rhomani hiericho pꝰ etiã ſubuerterũt. xviij. V
Romelias interpretat ſupplantans laborantẽ: z ſignificat mundũ ca.xix. R
Rhomulus in ſanguine Rhemi fratris ſui leges ſanciuit. ca.j. 2.2
Rubus nõ eſt ſpecialis arbor ſed oẽ arbuſtũ breue z ſpiſſum: vide qd ſcat moralr ca.vj. G. 2
Ruine eorũ chriſtus nec eſt cauſa p ſe nec p accñs: nec occaſio q minor eſt qȝ cã p accñs ca.ij. F.2
Ruſticitas ſancta tm̃ ſibi pdeſt ca.xix. X

Sabbato dñs maxime pfecit gras curationum ppter duas cauſas. ca.iiij. Y
Sabbatum ſcdo primũ triplici ratione dictum eſt. ca.vj. A
Sabbato nihil opis faciendũ intellexit ille magiſter erroris. ca.xiij. L
Sabbatũ ſoluẽtis neceſſitatẽ bruti attendẽtes: z neceſſitatẽ hoĩs cõſiderantes dicitis Sabbatũ non eſſe ſoluendũ ca.xiij. M
Sabbato ante ramiſpalmaꝝ chriſtus fuit in Bethania ca.xxij. B
Sacculo et pera poteſt qs licite vti inter illos qui non vltro exhibent neceſſaria. ca.ix. F
Sacculũ pecunie ſecũ fert qui more qſtuarij verbum pdicatiõis ad lucrum refert. Ibidẽ Vide quõ Sacculus non eſt portandus. ca.x. H
Sacerdotes dicunt arare. In plogo. B
Sacerdos pcipue debet qtuor memorari
Sacerdotes phibebant appropinquare vxoribus qñ fungi debebant ſacerdotio. ca.j. F
Sacerdotũ officiũ cõſiſtit in his vide ca.j. G
Sacerdos bonus vbo z exemplo oẽs attrahit in deuotionem ca.j. G
Sacerdotibus pcipit vt bñdicãt pplo ca.j. T
Sacerdos bonꝰ vltra ɔdictũ tardat i tẽplo. j. T
Sacerdotũ boni indiciũ viſio diuina ca.j. V
Sacerdotis ſũmi introitꝰ in tẽplũ qd ſcet: vide. j. X
Sacerdotũ eſt ſcire q ptinẽt ad tẽpli ſctitatẽ j. 2.2
Sacerdos malus q tolerat in miniſterio eccle eſt maior Joãne. ca.vij. O
Sacerdotũ z pdicatorũ imperfectoꝝ apli imperfecti agũt vicẽ ca.ix. P
Sacerdotis officium eſt ſubuenire infirmis z impendere curam. ca.x. H.1

Sacerdotio illꝫ offerre nõ potuit qḋ chŕi nõ eſſet
et ſoluitur argumentũ. ca.xij.G.2
Sacerdos euanidus ⁊ infatuat⁹ in ſterilitatẽ cõ-
uertit populũ. ca.xiij.J.2
Sacerdotũ peccã ſunt ſacrilegia ⁊ tãabominabilia
q̄ ⁊c̃. ca.xiij.J.2
Sacerdotum eſt iudicare inter lepram et non le-
pram. ca.xvij.M
Sacerdotum iudicio ſtare ⁊ qḋ iniunxerint tenere
Sacerdotes falſi ſm Chryſ. deri- (ca.xvij.M
dent chŕm. ca.xviij.L
Sacerdotes vendunt ſacramenta ⁊ deſtruunt ec-
cleſiam vſuris. ca.xix.G.2
Sacerdotes quando ſic faciunt tũc cogitatur de
morte dñi. ca.xix.D.2
Sacerdotes iudeicos cum chŕo confundit: chri-
ſtianos ammonet. ca.xx.R
Sacerdotes noſtri temporis aliquid peius faci-
unt. ca.xx.R
Sacerdotes q̄ Epũs ordinat porrigẽdo calicẽ cuꝫ
pane ⁊ vino: ex hoc moleuit. ca.xxij.D
Sacerdotes mali ⁊ alij mali qñ cõicãt huic ſacra
mento: tũc man⁹ tradentꝫ eſt in mẽſa ca.xxij.S
Sacerdotes ⁊ magiſtrat⁹ tẽpli adhuc exeũt com-
prehẽdere Jeſum ca.xxij.F.2
Sacerdos eleuata aliq̃ntulũ voce in ſignũ clamo
ris dñi tũdit pectus in canone dicẽs Nobis q̄ꝫ
peccatoribꝫ: in hui⁹ ſignũ pcuſſiõis. ca.xxiij.V
Sacerdotalem amictũ ſm quoſdã pretẽdebat ve-
lum capitis chriſti. hoc tamen cõuenientius p ſu-
darium ſignificat ca.xxiij.L
Sacerdotũ officiũ eſt ſummi ordinis: et p conſe-
quens ſumme dignitatꝫ ca.j.A
Sacerdotiũ ſummũ vſurpãt ſibi Caiphas ⁊ An
nas: alijs vigintiduobꝫ excluſis: q̄re arguunt.
Sacerdotio fungitur qui ſcit ⁊ exhi- (ca.j.F
bet officium ſacerdotii ad deũ ⁊ ad populũ: vi-
de de hoc ca.j.G
Sacerdotiũ emerant ab impatore Annas ⁊ Cai-
phas ca.iij.A
Sacerdotio indigni ſunt q̄ parum vel nihil ſa-
Sacramẽtalis ſanguis non eſt in (unt.ca.ix.O
corpe: nec ſacramentale corpus eſt in ſanguine.
ſed vnũ eſt ĩ alťo ꝓpter naturalẽ vnionẽ xxij.P
Sacramẽta p chŕm pfecta omnes euangeliſte cõ-
corditer p̃tendunt. in plogo.A
Sacramẽti ſanctificantꝫ pfectio ſit vide per quid
Jn plogõ A
Sacramẽta tria a ſolo noſtro boue mugiea. Jn p
Sacr̃a diuidit p̃dicator ſicut Saul ⁊ (logo.B
Samuel boues. Jn plogo.B
Sacramẽtũ ſuſcipit: ſed nõ rẽ ſacramti. ca.iij.O
Sacr̃a vaſa ſunt medicinalia q̃bꝫ ca.iiij.P
Sacramentꝫ chŕs gratiam mundantem non alli-
gauit ca.v.P
Sacramenta prebẽda ſunt omnibꝫ in eccleſie or-
dinibus diſcumbentibꝫ. ca.ix.T
Sacramẽta nõ ſunt miniſtroꝝ: ſed chŕi. Jbidẽ
Sacramentorũ ⁊ clauiũ forma eſt hec inuocatio
et q̃libet conſequit̃ effectũ ca.ix.A.3
Sacramenta non poſſe miniſtrari per malos ar-
guitur ⁊ ſoluit̃ Jbidem
Sacramenta dei nõ vendenda ſed gratꝫ ſunt exhi-
benda: vide quomõ q̄dam facti ſunt archiman
dritnomie ca.xij.G.2
Sacramẽta vendere eſt chŕm vẽdere: et cũ Juda
iniq̄tatis p̃miũ poſſidere. ca.xij.G.2
Sacramenta ſunt exhibẽda p cõgruitate tpis
Sacramenta noue legis inceperunt manifeſtari
tunc. ca.xvj.R
Sacramẽta chŕi cã ſunt ſalutꝫ electoꝝ. et p cõtem
ptum ſunt reprobatiõis dãnãdoꝝ ca.xvij.R
Sacramenta vendũt ſacerdotes ⁊ deſtruũt eccle-
ſias vſuris ca.xix.G.2
Sacramentũ corpis chŕi datum eſt in memoria-
le abeuntꝫ dñi. ca.xxij.L
Sacramentũ corporis chriſti conficit in nullo pa-
ſta neq̄ꝫ de aliq̃ pane niſi de frumento. ca.xxij.J
Sacrm̃ hoc corpis chŕi plenum eſt: cõmune eſt: ⁊
efficax Jbidem
Sacramẽti hui⁹ fractionẽ determiat ca.xxij.R
Sacramenti huius exercitium ſiue vſus eſt com-
munio ca.xxij.R
Sacri hui⁹ inſtitutionẽ ⁊ formã tãgit. ca.xxij.L
Sacramẽti hui⁹ initiatio vſus notat̃. ca.xxij.M
Sacrm̃ corpis chŕi vtiliſſimũ in vita ca.xxij.M
Sacramentũ hoc mõ vocat̃ ideo: et vbi ſignifica
tũ hoc ſit: vide ca.xxij.M
Sacramento eucharistie nihil ſalubrius iniungi
poterat ca.xxij.N
Sacrm̃ eucharistie viaticum eſt ibidem
Sacramento eucharistie nihil amabilius iniungi
potuit: et eſt amoris ⁊ vnionis effectiuum ⁊ ipo
efficimur in deo: nota bñ ca.xxij.N
Sacramẽto eucharistie nihil ſimili⁹ vite eterne iun-
iungi potuit ca.xxij.N
Sacramentũ eucharistie eſt memoriale paſſiõis
dñi et abeuntis domini in deſiderio inſequen-
di ⁊c̃. vide ca.xxij.O
Sacramento chŕi q̄ cõicat hoc deſideriũ Petri in
memoria debet habere ca.xxij.O
Sacramentũ ſanguis inſtituere voluit poſt cor-
poris ſacrm̃: quare ca.xxij.P
Sacramẽta corporis ⁊ ſanguinis indiuiſa q̄uis
ſint ſm naturam: tamen diuiſos habent effect⁹
Sacramenti ſanguis materia tan- (ca.xxij.P
git: et vide quõ nõ voluit habere p materia me-
donẽ: ceruiſiã: moretũ: vel aliqḋ tale ca.xxij.Q
Sacrm̃ hoc ſanguis refectiõi congruit. ca.xxij.Q
Sacrm̃ ſanguis ẽ ſignũ maximi amoris xxij.R
Sacre ſcripture turrꝫ eſt turris Dauid nota bene
Sacrificantes ⁊ peccã non cui- (ca.xiij.C.2
tantes ſignificant̃ ca.xiij.B
Sacrificijs ⁊ in ſacramentis ſynagoge virt⁹ cura-
tionum ceſſauerat ⁊ inchoabat̃ noua gratia no
tatur ca.viij.R.3
Sacrificiũ hõ facit in oibꝫ alijs de ſuis. in tenta-
tione aũt ſeipm̃ offert ca.xj.X
Sacrificiũ p leproſo mũdato erat paſſer. ca.xij.L
Sacrificium vitule rufe de q̃ Leui.xvj. ca.xiij.F
Saduce⁹ interp̃tatur iuſtus ca.xx.R
Saducei putabant poſſe chriſtum remouere ab
opinione phariſeorum propter odiũ ca.xx.R
Saducei hant queſtionem ſepe propoſuerãt pha

riſcis ⁊c. ca.xx.L
Saduceoꝝ et phariſeoꝝ ora cōduxit chriſtꝰ ſicut Daniel os draconis. ca.xx.O
Saginatus dr̄ hic ſagina deuotionis. ca.xv.V
Sal combuſtiuū eſt putredinū: vide ibidem quō eſt condimentū ciboꝝ. et de effectibꝰ ſalis moraliʒantis ca.xiiij. N.2
Salis inutilitas ꝑma hec eſt Ibidē
Sal euanidū terrā reddit infecundā. ca.xiiij. I.2
Sal mittat̄ foras p̄ excōicationē et degradationē p̄cipue ⁊c. ca.xiiij. ⁊
Salicet nullus ſi hic qui eſt ſal: id eſt p̄datus inſulſus fuerit. Nota ibidē dictum Gregorij. ca.xiiij. N.2
Saluari dicimur a Jeſu ſicut a chriſto dicimur chriſtiani ca.ij.y
Saluari poterant in lege naturali. ca.x.O
Saluator nihil interponit: ſed de ſalute vnius ad ſaluandū aliū p̄cedit ca.xix.B
Saluator eſt iſte ſ̄m ſuū nomē q: vide ca.xix.B
Salus nō eſt extra nauē que eſt arca. ca.v.F
Salutis in ſtatu eſt ille ca.xvj.?
Salutē noſtrā dn̄s vndiq; opat̄ ca.ix.Q.2
Salus facta domui tota refert̄ ad hoiem. xix.N
Salutemus vginē freqnter ⁊ ſapienter. ca.j. I.2
Salutauit Maria Eliſabet: qre non Zachariam. ca.j. F.3.
Salutare eſt ſeruire deo ca.j. I.4
Salutatio triū eſt ſignū: ⁊ tribus p̄agit̄ ca.j. F.3
Salutatio Marie colligit q̄ eā bonā facit in ſe ipſa et oē qđ beatū facit ad deum. ca.j. F.2
Salutatio Marie tāto eſt p̄cioſior q̄nto rarior. ⁊ bonis oibꝫ plenior oibꝫ ſalutatiōibꝫ: vide d̄ hoc ca.j. E.2
Salutatōis eulogiū nō p̄hibet dn̄s. x. I
Salutatōis eulogiū p̄mittit chr̄s: in cuiꝰ ſignum pontifex. ca.xxiiij. R
Saluus qs poſſet fieri q̄ſierunt ſtupefacti ex verbis dn̄i ca.xviij. Q
Samaritanoꝝ factū eſt ſile adhuc oꝑibꝫ hoim ſeculariū q̄ deridēt ⁊ abijciunt om̄es in hierl̄m celeſtē euntes. ca.ix. D.3
Samaritanꝰ iuſtus interp̄tat̄ ca.x. I.2
Samaritanꝰ vno die ab inuentiōe egroti p̄manſit. ca.x. R.2
Samaritani in hoc cōmendantur q̄ facile crediderunt: ⁊ q̄ miſericordes fuerunt: et de gratiarū actione ca.xvij. N
Samuel miniſtrabat añ faciē dn̄i puer ⁊c. j. Reg. ij exponit̄ ca.ix.⁊.2
Samſon interp̄tat̄ fortis: et ſignificat chr̄m. ca.j. D.2. Et idem habet̄ ca.xxiiij. B
Sanabat eos q̄ cura indigebant ca.ix. D
Sanauit ſeruū ſcʒ Malchū exteriꝰ. ſed q2 obſtinatus ideo interius nō recupauit auditum. ca. xxij. E.2
Sanctificat baptiſmū pater ⁊ filius ⁊ ſpūſſanctus hoc modo. ca.iij. O
Sanctificet̄ nomē tuū. hec ponit oim que petenda ſunt ſufficientiā ca.xj. G
Sanctificat̄ nomē diuinū in nobis ſex modis: vide de his ca.xj. G
Sanctificat̄ nomē diuinū i nobis p̄ obſcuratiuꝫ ipm manifeſtationē. ca.xj. N
Sctificat̄ nomen dei in ſanctꝭ vide quō. ca.xj. N
Sanctificatur etiam nomen dei per memorie impreſſionem ca.xj. J
Sanctificat̄ in nobis hoc nomen Jeſus qñ a perculis ſeparamur ⁊ remouemur per electionis gratiam a maſſa perditionis. hoc autē quando fit: vide ca.xj. N
Sāctificatio idem eſt qđ cōfirmatio. et hoc fit dupliciter. ca.xj. J
Sctificatio inſcriptōis fit p̄ litteras ⁊ elementa et q̄dam ſigna ſpūalia q̄bꝫ legitur in fronte: in ſermoe: et eſt in veſtimento Ibidem
Sanctificatōis nomen ſonat: liberā ab oi inqnamento: et p̄fectā mundationē. ca.xj. N
Sanctitas eſt virtus que ſare facit q̄ ad deum iuſta ſunt ca.xj. D
Sanctiſſima eſt caro beate virginis ca.j. B.3
Sancti ſicut p̄cedunt in etate tp̄is: ita p̄ficiunt in crementis vtutū ⁊ gratie ca.j. R
Sanctꝰ eſt in q̄ttuor intētiōibꝫ q̄ oēs cōueniūt incarnationis ſacramēto. ca.j. ?.2
Sanctū eſt idem qđ mundū: firmū. eſt coꝝ q̄ coram deo iuſta ſunt: eſt ſanguine tinctū: vide de his Ibidem
Sanctū p̄ eſſentiam eſt cauſa oim eorū que ſunt facta ſancta ca.j. B.3
Sanctū p̄ informationē dupliciter dr̄. Ibidē
Sanctū qđ eſt deus ⁊c. nō dr̄ ab angelo. ſed ſimpliciter: naſcet̄ ex te ſanctū. quare ca.j. B.3
Sanctus ter dr̄ p̄pter has cauſas ca.j. B.3
Sanctum hoc quod natū eſt ex virgine: eſt cauſa omnis ſanctitatis: efficiēs: formalis: exemplaris: et finalis. Ibidem
Sanctoꝝ q̄dam p̄ talem ſanctitatē catalogo inſcribunt̄ ca.xj. D
Sanctū dr̄ agios qđ eſt ſine terra ca.xj G
Sancti ſol vocant̄ ca.xij. N.2
Sancti viri gratia in verboꝝ ⁊ operū lenitate ſanat et lenit petōꝝ apoſtemata. et puerſitas ecōtra. ca.xiij. D
Sancti ⁊ angeli habēt ſe per modū flentiū qñ aliqs ſancꝰ puertit̄ ca.xv. F
Scī oēs in hac ſpecie ſe p̄egrinos efficiūt. xxiiij. J
Sanguis ſupfluitas fede manans diminuit̄ per abſtinentiam ca.viij. D.2
Sanguis oim p̄phetaꝝ reqret̄ a dn̄o. ca.xj. R.3
Sanguis chr̄i opat̄ purificationē ca.xij. P.2
Sanguis chr̄i de ſacramēto notant̄ ſeptē. xxij. P
Sanguis ſacramentalis nō eſt in corpe. Ibidem
Sanguis chr̄i cum p̄plo eſt vinū mixtū. xxij. Q
Sanguis verus chr̄i cōtinet̄ in hoc ſacro. xxij. R
Sanguis chr̄i eſt efficax ablutiuū Ibidem
Sanguis ſacri p̄ꝛiꝰ effecꝰ notat̄ ca.xxij. R
Sanguinē chriſtus qnq; modis fudit ad quid: nota ca.xxij. E.2
Sanitas p̄fecta eſt: vide ca.iiij. L
Sanitates perficit qcquid adheret corpi Jeſu. ca. viij. O.2
Sapiens hec oia p̄ordinat vt ſemp̄ cū mors paratū inueniat ca.xij. M
Sapientia vbū in carne factū reſerat os matris in laudem. ca.j. N.3
Sapia donū eſt illuſtratio mētꝭ addīta p̄ ſaporem diuinoꝝ ca.ix. S.2
Sapiētia apud phos eſt cognitio rez altiſſimaꝝ

quas difficile eſt hominē ſcire. ca.x.X
Sapia nomē hec duo importat ca.x.O.2
Sapie victime ſunt diuine ſcitaꝫ ſtudia ꝛ lectio-nes et cōtemplationes ca.xiiij.L
Sapia ꝑpinat oibꝰ menſurā pinguē: miſcet vinū ſpūale. ca.xiiij.L
Sapia quō mittat ancillas ad arcē: vide xiiij.L
Sapiam reqrit ordo edificiꝫ dñi ca.xiiij.O.2
Sapientie dei lucernā accēdit qñ in incarnatiōe fi lij dei ꝛč ca.xv.N
Sapia iſte hō fuit ꝑdictꝰ: vide ibi In quo patriſa milias nocat ſapientia. ca.xvj.A
Sapia in ꝟbis et patientia in verberibꝰ vincunt omnia. ca.xxj.N
Saporem oēm quō habeat eucbariſtia: nota ca.
Saporem melliū hec petra pro-fudit (xiiij.O ca.xxij.M
Satum eſt menſura capiens modium ꝛ dimidi-um. ca.xiij.R
Sata tria ſunt tres vires aiē hūane. c.xiij.R
Sata tria: ſunt oēs homines a tribꝰ filijs Noe: vel ſunt tres ꝑſone ꝛč. vide de his c.xiij.R
Satagebat Martha circa. q: ois opatio deſer-uiens ꝑximoꝝ ſaluti circa eſt et nō intus ꝑ intē tionem. ca.x.L.2
Sathan expetiuit apľos vt cribraret quomō: vi-
Sathanas interpetaꝛ aduerſari-(de ca.xxij.X us. ca.x.R. Idem dꝛ ca.xj. I.2
Sathanas intrauit Judā quō: vide ca.xxij.L
Sator chriſtus eſt ꝛ omnis eius vicarius predi-cator ca.viij.L
Sator ille triplex ſeminat ſemen verbi. ca.viij.L
Saturitas ſonat in plenitudinē: in artationē ꝛč.
Saturitas ꝑſentiū: mandatis recal-(ca.vj.O citrat: cōtra deū ſe armat: futuroꝝ nihil conſide
Scādalon grece latine ſonat pe-(rat. ca.vj.O dis impactio ca.xvij.A
Scandala vitare maxie ꝑlatoꝝ eſt. ca.xvij.A
Scandalū actiuū duplex eſt: de hoc vide Ibidē
Scandalū tale faciunt clerici vel precipue religio-
Scandalū paſſiuum eſt qō efficia-(ſi. ca.xvij.A tur ab actiuo. et eſt triplex ca.xvij.A
Scandalum frequenter inducit diſceptatio cogi-tationum ca.xvij.B
Scenoth memoria mortis interpetaꝛ. ca.xxj.L
Sceptrū eſt ſignū directiōis ſemꝑ florens in vir-tute ca.xj.O
Scientē vapulabit multis ꝛ nō ſcientē paucis: ra tio huius eſt ca.xij.M.ij
Scīa differt ab arte In ꝑfatiōe.L
Scia duplex: ſpeculatiua: ꝛ practica. ca.j.Y.2
Scīa duplex ſm Dionyſiū: diſcurſiua: et itellecti-ua ſeu diuina ca.j.M.4
Scia: donum eſt ſpūſſancti docens Ibidem
Sciam hanc dat deꝰ nō diaboli Ibidem
Scie ſeculares aliqñ deſeruiūt circa frequēs mi-niſteriū in actione: ſed non veniūt ad cōtempla-tionis diuine ſecretū ca.ix.M
Scie alie oēs quō ancillanꝛ theologie nota. xiiij.
Sciuit Maria ſe ꝟginē ꝛč. ca.ij.V (L
Scire dꝛ ſe diabolꝰ chrm ſeriū: et arguꝛ ꝫ Ibi vi-de quō Scire dꝛ vehemēter opinari c.iiij.V
Scit abſconditū triplr ca.xij.L
Scire qdā nō curāt qd debeant dño. ca.xix.S
Scholā: diſcipline habet domꝰ: lectionē ſacrā vel auditum ca.xix.L
Scopa nō purgat niſi exterꝰ in ſufficiēter ſignifi-cat phariſeos ꝛ hypocritas. ca.xj.N.2
Scorpio principio vultus ꝛ ore blandiꝛ: ꝛ cauda infigit aculeū in eū q̄ innitiꝛ ſuꝑ ipm. ca.x.S
Scotꝰ dictū reprobaꝛ q̄ ad hoc ꝙ dixit deum pa-trē celi ꝛ terre. ca.x.V
Scribas ridiſſe dicit: quare ca.xx.O
Scribe portauerūt camiſias lōgas in ſignū mū-dicie. ca.xx.O
Scpſit Zacharias ob eternā legꝫ memoriā j.Z.3
Scribere ſtilo bois qd ſit: vide ca.xv.L
Scptor ꝑfectꝰ euāgeliꝫ nō eſt: niſi a ꝑceptoribꝰ the ologieꝫ cōſecutꝰ ſit ſciam ſacrāꝝ. In ꝑfatiōe. N
Scptura qdā diuinitꝰ iſpirata ore dei edita. ca.
Scripturas opponit chis ꝫ omnē ſer-(iiij.L pentinū morſum ca.vj.B
Scriptura q̄ noia ſcpta ſūt in celis nō eſt niſi im-mobilitas recedēdi a lūine diuie noticie. ca.x.T
Scpturaꝝ duris interꝑtantes de laicis: ꝛ nihil de ſe ſunt tales ca.xj.I.3
Scptura ois reducit ad ſcpturā legis: ꝑphetaꝝ ꝛ euangeliꝫ ca.xiij.R
Scriptura veterꝫ teſtamenti omnis innititur legi Moyſi. ca.xx.N
Scripturaꝝ amenitas dꝛ paradiſus ca.xxiij.P
Scpturas intelligere fecit diſcipľos chis q̄s. ca.
Secedit cū hō a ſuis occupatiōibꝰ exte-(xxiij.Y rioribꝰ ſenſuū recedit ca.ix.M
Secedere nos dñs docuit. Ibidem
Seculares cathedras aſcendere ꝑſumentes nihil religionis ꝑtendentes faciunt ſimile. ca.xj.N.3
Seculū incepit ꝑ creationē: corruptū eſt ꝑ diluui um: reſtitutū vide per quid ca.xiij.P
Securis eſt ſententia impoſita. ca.iij.N
Securitas hec tam ipſa btitudo eſt ca.xxj.R
Securus eſt hō hñs teſtimoniū legꝫ ꝛ ꝑphetaꝝ ꝛ autoris Jeſu chři ca.iiij.B
Secus viam eſſe ꝟeat ibi rōnem viciniatꝫ ꝛ ꝑpin-quitatis ex patria ꝛ cognatiōe ꝛ ordie .x.N.2
Secuti ſunt apľi dñm greſſu corporis: imitatiōe operis: aſſimilatione ꝟtutis ca.xviij.O
Sedēdū nō eſt ſꝑ cū Maria ad pedes dñi in cō-templatiōe: ſed aliqñ egrediēdū ad cōſideratio-nem domꝰ in cura exteriori ca.ix.I
Sedentes in monte ſeir ſunt qui crapulis indul-gent. ca.xxj.O
Sedere quid ſit ꝛ q̄re ꝑpriū ſit cōtemplatiuis. ca.
Sedebat ſecus viam cecus: non in (x.R.2 via: ſed prope ca.xviij.X
Sedebunt apoſtoli ſuꝑ thronos duodecim quo modo: vide ca.xxij.X
Segetes plurime apparent in nouatibꝰ Luce. In prologo B
Seges iſta eſt a ꝑncipio ſeminata ca.x.D
Segregatꝰ ſcitate ſpūs debet eſſe ab alijs q̄ ad ꝑ-lationē vocaꝛ ca.xix.O
Semē eſt materia ꝑdicatōis ca.viij.B
Semē qnqꝫ habet in ſe boni diſpoſitōes Ibidē

Semina diſpergunt quando diuerſis morbus adaptant ca. viij. H
Semen ſi eſt verbum dei demones fugiunt et ſibi nō incorporant arguit ⁊ ſoluit. ca. viij. D
Semen omne in naturam ſuam trahit terram in quam cadit Ibidem
Semen pmum conculcatū eſt ⁊ poſtea ab auibus comeſtum Ibidem
Semen hoc in triplici agro ſeminatū. ca. viij. L
Semen inſpiratum ſunt dona ⁊ virtutes Ibidē
Semen bonum quod fert fructū centuplū eſt elemoſyna. Ibidē
Seminis huiꝰ ager paupes ſunt Ibidem
Semina perdunt que vel ventus abijcit vel terra extinguit Ibidem
Semen diuinum potentius efficitur et deſtruit ⁊c. ca. xiij. P
Semen maſculi ſicut ſe habet ad guttā femie: ita fermentū ad paſtam ca. xiij. Q
Semen fratri ſuo vt ſuſcitet pcipit ca. xx. R
Seminari non debet niſi ſemen ſummi agricole ca. viij. H
Seminantur tria in corde: poſſe: noſſe et velle. ca. viij. L
Senectus ſm naturam corruptio eſt. ca. j. D. 3
Senſualitas bona tribus pſiat ca. viij. J
Senſus in nobis geminant a creatore. ca. xxiiij. S
Senſum vocat intellectū cum dicit: Aperuit illis ſenſum. ca. xxiiij. y
Sniam ſuam aliqn̄ deus mutat. ca. j. F. 4
Sententia ſynagoge ſuſpenſa precibus apoſtolorum. ca. xiij. H
Sententia dei ignē inextinguibilē inijcit. xvj. X
Seorſum cedit quando turbas frequentantiū dimittit. ca. ix. N
Sepat a turba qui deſerit ca. xix. L
Sepatio eſt effectus pugne et litis. ca. xij. Q. 2
Sepelientes peccatores in ſancta loca peccāt. ca. ix. D. 3
Sepeliendi neceſſitas inſtās nulla incumbit nobis. ca. ix. D. 3
Sepes ſunt modi viuendi legibus ⁊ ſtatutis xiiij. y
Septem ſpice pulcerrime pullulātes in vno culmo. In plogo B
Septem boues pulcerrime ⁊ ſeptem fede In plo go. A
Septem mulieres ſunt mulier decorata ſeptem virtutibus ca. j. E
Septem alij ſpūs q dicant ca. xj. N. 2
Septies peccare dicit in fratrē: vide quō xvij. D
Septuagintaduo mittunt qui totidē linguaꝝ gētibus euangeliū pdicent ca. x. B
Septuagintaduorū diſcipulorū figura que fuerit: vide ca. x. B
Septuagintaduoꝝ diſcipulorū numeri ratio ponitur. ca. x. B
Septuagintadue lingue nationū quibus eſt pdicandum ca. x. B
Sepulcrum chriſti quare fuerit in lapide. ca. xxiij. Y
Sepulcrum chriſtus exiuit clauſis oſtijs quare ca. xxiiij. B
Sepulcri domini duplex erat edificium: vide que fuerit diſpoſitō ſepulcri chri ⁊ q figura. xxiiij. B
Sepulture ſolemnitas quā vanitas hoim ſibi ad ſolacium: non mortuis ad ſuffragium: ſinenda eſt ⁊c. ca. ix. D. 5
Sepulture honeſtatē ſanctis exhibitam dn̄s non reprehendit ca. xj. R. 5
Sepulturam eligentibus diuitibus quid dicant religioſi: vide ca. xvj. T
Sepulture chriſti de ſacro agit. ca. xxiij. X
Sepulture chri tps determinat ca. xxiij. Z
Sepultus eſt diues in inferno. ca. xvj. T
Sequendi chrm̄ multas ponit cauſas ca. xviij. y
Seqndo chrm̄ tria exigunt. ca. ix. X
Sequendus eſt chrs ſicut p formā paſſionis: ita ad gliam reſurrectionis. ca. ix. E. 2
Sequentes dn̄m omnia debent relinquere quatuor de cauſis. ca. v. N
Sequi quomodo chriſtum debeamus notatur ca. ix. Z
Sequuntur dominū duo genera hominū. ca. xxiij. H
Seraphin vocauit qui ſibi viciniores exiſtūt. ca. xij. Q. 2
Sermo angeli Mariā ſalutantis fuit horribilis in auditu; pfundus in ſenſu: ⁊ ammirabilis in dictis ca. j. L. 2
Sermo pſuaſiuus in legibus ⁊ in moribus nō valet ideo. ca. j. T. 2
Sermo q̄druplicater eſt in prāte. ca. iiij. S
Sermones eccleſiaſticos ſignificant retia: vide quomodo ca. v. E
Sermo parabolicꝰ continet veritatis lucē ſub ſimilitudine pſpicua ca. viij. N
Sermonem dn̄i nō negat niſi qui virtutem eius ignorat. ca. viij. P. 2
Sermo chriſti ⁊ ſuorū omnis eſt de regno dei. ca. ix. N
Serpens a ſerpendo dictus pncipio ſui corporis hoc ore nocet ca. x. S
Serpens bonus curat a morſu mali ſerpentis. ca. xij. F. 2
Serpentes ſunt carnales amici. ca. xij. L. 2
Serpens eneus exaltatꝰ ſignificat prudentiā ſpiritus exaltatā in palo crucis. ca. xiiij. Z
Seruiuū mamonis eſt in exercitio vicioꝝ xvj. J
Seruiendi normam qui nobis dedit ſeruiuit. ca. xvij. H
Seruire nemo poteſt duobus dominis. ca. xvj. D
Seruire mlti volūt deo ⁊ lucris pprijs: vide ibidem pulcre quō pbat impoſſibile ca. xvj. D
Seruire pprio eſt ſerui q pprius eſt. ca. xvj. D
Seruire deo ⁊ mamone non poteſtis: vide rationes multas illius ca. xvj. J
Seruire deo dignum eſt: equum: iuſtum: et ſalutare ca. j. J. 4
Seruꝰ eſt ille ſm Ariſto. vide ca. j. J. 4
Seruus fidelis eſt cui nihil adheret in manibus qd a dn̄o accepit qn ⁊c. ca. ix. V
Seruus dei ille ſpecialiter vocat: vide ca. xj. D. 2
Seruus fidelis accipit poteſtatem in omnibus que poſſidet dn̄s ca. xij. D. 2
Seruus infidelis in obolo non habet poteſtatem Ibidem
Seruꝰ miſſꝰ ſignificat Ordinē Predicatoꝝ. ca. xiiij. P
Seruus iſte eſt cuius habitus eſt aſſumptus a dn̄o ca. xiiij. P
Seruus recreatur cum predicatur de operatio

ne exteriori ꝛc. ca.xiiij. V
Seruum intus fuiſſe notat in hoc Ep̃s ca.xiiij.Y
Seruũ põt facere filiũ domus pater ca.xv.O
Seruus dñi nullus eſt q̃ nõ accepit mnas de bonis dñi ca.xix.P
Seruos vocauit tripliciter:vide. ca.xix.Q
Serui dei clerici ꝛ religioſi negociationẽ hanc ſpũalem conuertunt in temporalem. ca.xix.Q
Seruus piger tripl'r culpabilis efficit. ca.xix.Y
Seruis decem q̃ cuilibet dederit decẽ mnas:ex h̃ q̃dam cõijciunt ca.xix.ꝛ
Seruus dñi cedit q̃ñ falſe lex interp̃tat. ca.xx.E
Seru⁹ ſecundus miſſus eſt Dauid: et terti⁹ ſeruus fecit totũ cuneũ ꝓpheta℞. ca.xx.E
Seruos illos tres fuiſſe miſſos teſtat̃ chr̃s xx.E
Seru⁹ cui amputabat̃ auricula ſcabat ſynagogam:vide de hoc ca.xxij.E.2
Sephora interp̃tat̃ adheſio placuit ca.viij O.2
Sex dies ſunt in quib⁹ opari oportet. hoc eſt.licitum eſt cap.xiij.L
Sicomorũ fructũ vocabuli quidam ignorãtes dicunt ꝛc. ca.xix.D
Sicomorus eſt ficus fatua ſm Bedã: vide quõ ſignificat p̃latũ fatuũ ca.xx.D
Sicomorus ſcat crucẽ quõ:vide ca.xix.E
Sicera interp̃tat̃ ebrietas:et ſcat:vide ca.j.N
Sicera ꝛ vinum gaudium excitant et ſignificant vide ca.viij.T.2
Sichen labor interp̃tat̃ vl' humerus:ꝛ ſignificat vide quos ca.xxj.Q
Sidon prouincia gentium in q̃ ſita eſt tyr⁹ ca.x.O
Signaculum ſiliitudinis dicit̃ ſachan propt̃ q̃d: vide ca.x.R
Significat̃ idẽ p decẽ drachmas qȯ p cẽtũ oues: q̃z q̃z nõ eodẽ modo ca.xv.H
Signũ nullũ fecit Joannes in p̃ncipio:nec in p̃dicando. ca.j.P
Signũ vt achaz peteret p̃cipit̃ ideo. ca.j.T
Signa oĩa p̃uenerãt chr̃i natiuitatẽ q̃ deus ordinauerat ca.ij.B
Signũ cui nõ cõtradicet̃ in filio dei oſtendit̃.ij.O
Signũ filij dei niſi a paup̃ib⁹ nec accipit̃ nec cognoſcatur Ibidem
Signa ſua ſigna poſuerũt mũdus ꝛ diabol⁹.ca.ij.O
Signũ in terra dant tres brutes.ca.ij.P
Signa nõ fecit i p̃ria ſua chr̃s q̃re: vide ca.iiij.P
Signa q̃ chr̃s fecit etiã alij ſancti fecerũt.et ſic nõ ſufficienter pbant arguit̃ ꝛ ſoluit̃ ca.vij.L
Signa nullus ſanctus fecit vtute ꝓpria niſi ſanctus ſancto℞ Ibidem
Signum nullũ fecit Joannes ca.vij.O
Signũ debilis fidei q̃ acceſſerũt loco. ca.viij.X
Signũ dedit p Moyſen de pfũdo inferni: p Heliam in excelſum ſup̃. ca.ix.J.2
Signa faciendi ꝛ demones expellẽdi ptãs nõ niſi a deo haberi põt. ca.x.S
Signũ deſolationis eſt: domus ſi ſupra domum cadat. ca.xj.N.2
Signũ querere nõ debẽt mali ſed boni ca.xj.ꝯ.2
Signum exhibet̃ infidelibus vt credant omnipotentie. Ibidem
Signum petebãt de celo temptantes ca.xj.V
Signum triplex datur bonis. Ibidẽ
Signũ parue fidei eſt apud patrẽ. ca.xij.Q
Signa q̃nq̃ benignitatis patris in ſuſcipiẽdo filium p̃digum. ca.xv.P
Signũ future dãnationis eſt hoc ca.xix.S
Signa petẽtes vocãt chr̃m p̃ceptorẽ ca.xxj.D
Signũ future deſtructiõis eccl'ie eſt. ca.xxj.E
Signa magna erunt et ſigna iram dei ſignificantia. ca.xxj F
Signa p̃cedentia regnum ponit q̃ ſunt ſigna deſtructionis mundi ca.xxj.L
Signa futura in ſole que ſint: non placuit determinare niſi. Ibidẽ
Signa q̃ttuor tunc erunt in ſole que in p̃terito legimus accidiſſe ibidẽ
Signa tria legunt̃ in luna:et vnũ in ſtellis. ibidẽ
Signa hec ſolis ſcȝ ꝛc.nõ fiunt quando:vide de hoc ca.xxj. M
Signa iſta p̃loquunt̃ iudicium fore duriſſimum
Signa quindeci p̃cedent diem iudicij ſm Hiero. ca.xxj.N Ibidem
Signũ peſſimũ eſt ſi ab eis tãſuauis nullũ in nobis opat̃ ſomnũ cõtemplationis. ca.xxij.O
Signũ maximi amoris ẽ ſanguis ſacr̃m xxij.R
Signũ Herodes non petebat a chr̃o vt crederet: ſed vt ſuã paſceret curioſitatẽ ca.xxiij.L
Signum reſurrectionis ꝛ non tranſpoſitiõis corporis chr̃i fuit ca.xxiiij.F
Signũ amoris eſt loq̃ de magr̃o ca.xxiiij.J
Signũ p̃mũ reſurrectiõis q̃ corp⁹ nõ inuenerunt et tñ lineamina. ca.xxiiij.L
Signum ſecundũ reſurrectionis fuit viſio angelorum Ibidem
Signa ſue crucifixionis oſtendit chriſtus in membris quare ca.xxiiij.S
Siligo:egritudo eſt ad frumentũ oſtendit̃ ſigno.
Siligo ſeminata in bonã terrã infra tres annos nobilitat̃ in frumentũ ca.xxij.J Ibidem
Siliqua ſm gloſam eſt genus leguminis hñs folles ſicut faba. ſed ſm phum non eſt fruct⁹ aut legumen ꝛc. ca.xv.M
Silique ſignificant ſiccas libidinoſo℞ ꝯſolatiões in amplexu ca.xv.M
Silua habitatio humilis Dauid ca.xij.L
Silua interp̃tat̃ miſſus:et ſcat. ca.xix.R
Silueſter papa p̃cepit q̃ corp⁹ chr̃i nõ iuoluat̃ in ſericis:ſȝ i linteo mũdo de lino facto. ca.xxiij.Y.
Symbolica ſc̃ q̃ velata ſc̃.corpali ſiliitudie.viij.R
Symeon interp̃tat̃ videns merorem. ca.ij.B.2
Symeon q̃drupl'r cõmendat̃. ibidem
Symeon cõmendat̃ h̃ ab actuali inſtinctu ſpiritusſancti ca.ij.D.2
Symeon viduus fuit ca.ij.N.2
Simile eſt regnũ celorum fermento Matth.xiij exponitur ca.j.B.3
Simile eſt acſi ſimia in throno ſedeat q̃ñ:vide de hoc ca.xiiij.D
Sil'e faciunt hoies nr̃i tp̃is qȯ fecerunt inuitati. ca.xiiij.R
Simili cognoſcat̃ oẽ qȯ cognoſcat̃. ca.x.Y
Siliitudinẽ originis pfert hȯ ſiliitudinẽ ſumi patris.ca.xj.F
Siliitudo illa verũ facta ſit in re et rñdet̃ q̃ ſic ca.xij.R

Similitudinē ſumit ab auib⁹ et nō a natatilibus
vel greſſilibus vel reptilib⁹ ca.xij.O
Siliтudo expectantiū dn̄m eſt in ſex ca.xij.?
Silitudine q̄re chr̄s aſtruit ca.xiij.L
Silitudines duas inducit: vnā ſm altitudinē cō
tēplationis: alterā ſm pfectiōez actōis. xiiij.L.2
Silitudine pbat eſſe tp̄s reſtorīōis iuſtoꝝ ibidē
vide q̄re ſumit ſilitudinē de ficulnea ca.xx.O
Silitudinē hāc dn̄i mirant̄ multi Ibidem
Silitudo iſta ſubtiliſſima. ca.xxj.P
Simon hic p̄mo nomiat̄. ſed Zacheū noiat anteq̄
q̄ȝ domū ingrediat̄: cauſa eſt ca vij.?
Simon leproſus anteq̄ȝ a lepra curat⁹ dn̄m ho/
ſpitio non recepit ca.xvij.R
Simon magus dixit ſe eſſe chr̄m liberaturū Iu/
deam. ca.xx.D
Simonē p nomē vocat quare ca.xxij.Y
Simon q̄ crucem portabat erat gentilis: et ſigni/
ficabat zc̄. ca.xxiij.G
Simplices dicunt̄ aſine q̄ paſcebāt̄. in plogo.B
Simplicibus mag' q̄ȝ faleris vbum dei ſe in p̄/
dicatione indui: ſcat virgo ca.ij.H
Simplices q̄ ſpūales viri ſint p̄lati ſepe opponūt
Simplicior z minor inter ap'os fuit (ca.xvj.F
Philippus ca.ix.P
Simplicitatē in p̄lato deus diligit z odit dolum
Symphonia dr̄ a ſyn et phonia.xv.T (ca.ix.Y.2
Simulatio mag' efficax eſt ad decipiēdū xj.N.2
Synagogam dicētes nunq̄ȝ extirpandam repro/
bantur ca.iij.G
Synagoga eſt arbor ca.iij.G
Synagoga dr̄ a ſyn z gogos ca.iiij.H
Synagoga dr̄ domus in quā cōueniebāt iudei au
dire verbum dei. ca.iiij.H
Synagoga ſonat cōductionē ſicut zc̄. ca.iiij.Y
Synagogā ſcat hec mulier ca.xiij.I
Synagoge ſcientia ſuſpenſa eſt in p̄dibus apoſto
loꝝ ca.xiij.G
Sinapis granū eſt calidū: vaporoſum: ſubtilis
ſube z diſſolutiuū zc̄. vide de ꝓprietatibus eius
moralizatis ca.xiij.O
Sinapis habet arboris ſimilitudinem: ſed tamē
eſt olus. ca.xiij.P
Sinapis grano fides quare compat̄ ca.xvij.E
Sinapis grani paruitas ſignificat fidei humili
tatem. ca.xvij.E
Sinapis ſubtilitas ſignificat ſapientie fidei ſubti
litatem Ibidem
Synderesis in reluctando malo tribus cōpletur.
Syndon eſt pann⁹ factus de lino egy (ca.viij.I
pti quod eſt gen⁹ lini candidiſſimi ca.xxiij.Y
Syndon dr̄ mūda q̄ erat dealbata et ſcat̄ Ibidē
Sint lumbi veſtri p̄cincti his v̄bis quattuor no/
tantur ca.xij.S
Sinus Abrae eſt requies beatorum pauperū. et
quis locus ſit. et quare dicatur ſin⁹ Abrae. z ſic
de alijs: vide ca.xvj S
Sin⁹ Abrae moraliter loq̄ndo eſt multiplex. ibid
Sion interp̄tat̄ ſpecula. ca.xx.L
Syria ſublimis interp̄tat̄. ca.ij.E
Syria et iudea nr̄e habitabilis media ē ca.ij.D
Syrus eſt puincia ſita in medio di maris nr̄e ha/
bitabilis In p̄fatione.C
Sitio dixit dn̄s in cruce. ca.xxiij.N
Situs hui⁹ caſtelli eſt in mōte ſancto ca.x.M.2
Societas maloꝝ q̄ ſit cauſa ſepe diſcriminis bo
noꝝ in hoc notat̄ ca.viij.V
Socij Cain ſunt iſti ca.xiij.B
Socij diuitis in culpa erunt futuri ſocij in pena.
Socius Cleophe fuit ſm Ambro/ (ca.xvj.Z
ſium Amaon. ca.xxiiij.I
Sodomitaꝝ pena compat̄ pene repellentiū ver/
bum dei. ca.x.N
Soles tres orti in chr̄i natiuitate trium naturaꝝ
ſignat radios. ca.ij.B
Soles tres in vnum collecti in celo vident̄. ij.Z
Sol chriſtus multos curauit lumine ſuo fulgēs
in vita: multo plēs occūbēs in morte ca.iiij.z
Sol ſancti vocant̄ ca.xij.N.2
Sol pater eſt oim̄ generabiliū ca.xx.L
Sol tūc vires ad generationē z corruptionē non
exhibebit Ibidem
Sol z luna ante iudicium ſtabunt in domib⁹ ſu/
is in quibus creati ſunt ca.xxj.L
Sol per tria p̄uuit Apocal̄. viij. quō: vide ca.xx.
Solem obſcuratū fuiſſe in paſſione dn̄i ret (L
tractiōe luminis mentiunt̄ q̄dam. ſed luna hori/
liter ſe ſummiſit ca.xxiij.Q
Sol in oī eclipſi obſcurat̄ a luna veniēte ab occi/
dēte. ſed in paſſione venit ab oriente: vide quō
obſcurabat̄ a luna Ibidē
Solacia neceſſitatis accipere innuit chr̄s. viij.T
Solee ſine decore ſm Marcū conceſſe ſunt apo/
ſtolis ca.x.H
Solennitas feſtiua a deſcenſu ſaluatoris incepit
Solitudo deſerta eſt ſolitudo a ſecu (ca.xviij.V
laribus ſcientijs ca.ix.M
Sollicitudinis Ioſeph et Marie de filio pdito
cauſa fuit. ca.ij.P.2
Sollicitudo neceſſarioꝝ reſpectu p̄ntis defectus
tangit̄ h tripliciter. ca.ix.F
Sollicitudo multiplex: vide que mala: et quō in
quinq̄ȝ modis freq̄nti⁹ reperitur ca.xij.N
Sollicitudo alia nō eſt iproba z habet q̄nq̄ȝ mo/
dos: vide quō ſit indulta. Ibidē
Sollicitudo miſerabilis tres habet modos preci
puos. Ibidem
Sollicitudo q̄dā optia z hȝ q̄ttuor modos. ibidē
Sollicitudo q̄ eſt pfect⁹ ad bonū eſt duplex. ibid.
Sollicitudo ſuffocans eſt inhibita: ſed labor pui
dēter exercendus ca.xij.P
Sollicitudo chriſtianoꝝ vt iuſticiā placentē deo
faciant. ca.xij.Q
Sollicitudinis modus ponit̄. ca.xij.z
Sollicitudo hec eſt q̄ dr̄ Eſa.xl. ca.xv.E
Solus debet eſſe homo cum orat. ca.ix.X
Somnia pauciſſima in p̄mo ſomno noct̄. qua/
re. ca.xij. L.2
Somnū triſticia q̄re inducit ca.xxij.L.2
Sophiſmata quidā fabricare volunt de v̄bo pe
tri: cum dixit Non noui illū ca.xxij.H.2
Sorores due actiuā et cōtemplatiuā vitam ſigni/
ficant: et vide quō ille ſorores p̄parauerunt do
mum v̄ginis ca.x.Q.2

Sors vſurarij ingreſſa in domū eius qui mutuū accepit eſt ſicut bam⁹ piect⁹ in cameras in q̄ fur furari intendit ca.vj.y
Spadones diaboli ſunt illi q̄ fornicari ꝛc.xv. N
Species chriſti in transfiguratōe facta eſt altera non alia ca.ix. J.2
Spēs timoris ſunt q̄ttuor ſm Greg. ca.xviij. J
Speculam altam habet dom⁹ faſtigium intelligentie ca.xix. L
Spes viua certa affligens cor q̄ dicat. ca.j.F.2
Spes quō definiat: et que ſit viua: que mtās ꝛc. vide ca.ij. C.2
Spice ſeptem pulcerrime pullulantes in vno culmo. Jn plogo A
Spice vacue ſcant hereticos Jbidem
Spice ſignificant ſcripturaꝝ ſententias in palea littere incluſas ca.vj.B
Spina nigra eſt de q̄ loquit euāgeliū. ca.vj. G.2
Spina igni aptata eſt qn̄ ca.xiij.G
Spinis ſumus coronati toto capite qn̄: vide. ca.
Spina ſollicitudines ſignificat eius (xiiij A.2 mētē ca.xx.D
Spūalibus viris in hoc non detrahit q̄ dr filios ſeculi eſſe prudentiores. ca.xvj.F
Spūalis intellect⁹ ſolus eſt clauis ſcpturaꝝ. ca.
Spū q̄dem pleni ſunt qui de ſanctitate ſpūs nihil habent (xxiiij.O. ca.j.N
Spūs ꝓprietates duodecim nota qualiter deducunt ex ſcripturis ca.j.T.2
Spūs ornat omne opus Jbidem
Spūs ſm Ambroſium pars mētis noſtre ſuperior. ca.j.K.3
Spiritus dicit quandoq̄ ira vt Sap.xij. quare: vide ca.j.N.3. et idem.ix.E.3
Spūs in chrō duplex ca.2.L.2
Spū cōfortabat Jeſus hoc mō ca.ij.L.2
Spū qui datur in baptiſmo vincitur diabolus: ſignificat ca.iiij. B
Spūs tunc ducit qn̄ p rōnem opis pit. ca.iiij. B
Spūs cum zelo indignatiōis contra malum expellit. Jbidem
Spūs dat inſpirationē intellect⁹ ca.iiij.G
Spūs dn̄i ſup me ꝛc. diuerſimode ca.iiij.R
Spūs puelle reuerſus eſt. ca.viij.Z.2
Spūs charitatis: benignitatis: ꝛ ſufferētie eſt il-(le.ca.ix.E.3
Spūs quem pater habet in nob cō fert nobis vitam. ca.xj.D
Spū hoc mouent aīalia dei ſeq̄ntia ſpm̄. ibidē.
Spūs patris dat cognitionē per intellectū: et affectionē p charitatem Jbidem
Spūs docet poſtulare: et in ſpū petendū eſt: et ſpiritus dat petentib⁹. ca.xj.E.2
Spūs mūdus q̄ fuerit in ꝓlo phariſeoꝝ ante legem intendit dicere ꝛc. ca.xj. M.2
Spirituū impioꝝ eſt ambulare i circuitu q̄re. ca. (xj. M.2
Spūs viuaciores ſibi nomie ardoris ſeraphin vocauit. ca.xij.O.ij.
Spūs immūdus cauſa erat infirmitatis huius mulieris ca.xiij. J
Spūs h facit infirmitatem ad omne bonū. ibidē
Spūſſanctus non dr pater chriſti ſicut dixit cui cos et neſtorius ca.j.M.2
Spūſſcti virtuti dat tota opatio in conceptu virginali ca.j.N.2
Spūſſanct⁹ in conceptu v̄ginali non eſt opatus paulatim vt natura Jbidem
Spūſſanct⁹ in hoīe compat naui ca.ij.C.2
Spūſſcti pſona in ſctificando nobis vicinior eſt. (ca.iij.O
Spūſſanct⁹ apparuit ſup apl'os in igne. non aūt ſup chr̄m quare: vide iij.P
Spūſſancti illuminatio eſt qn̄. ca.ix.G.2
Spūſſanct⁹ q̄ nominat in iſta pfecta noticia iō eſt. (ca.x.y
Spūſſanctus accipit dupliciter ſcʒ ad ſanctificationē ꝛ ad robur. ca.xij.G
Spūmſctm̄ accepiſſe didiciſſe eſt ibidē
Spm̄ſanctū pmittit chrs ſe miſſuꝝ ca.xxiiij.Z
Splendore naturaliū diabol⁹ q̄nq̄ vtitur ad deceptionem ca.x.R
Sponſus eſt chrs quia eccliam ſibi in noſtra natura deſponſauit ca.v.z
Sponſus laudat ſpōſam ab oībus organis Cant. iiij. ab oculis ꝓpter charitatē ꝛc. vide ca.x.C.2
Stabulari⁹ eſt pleban⁹ vel p̄latus q ꝛc. ca.x.K.2
Stabulū a ſtādo dictū ſignificat eccliam. ca.x.J.2
Stadiū a ſtando dr q̄re. et quantū ſpacium contineat: vide ca.xxiiij.G
Stagnum a ſtando dr: ꝛ hebreo ſermone dicitur mare. ca.v.B
Stagnū aq̄ labilitate ſcat vite hui⁹ mortalitatē: et motu hui⁹ vite inſtabilitatem. Jbidem
Stagnū loc⁹ piculo cōueniēs. ca.viij.Q
Stās Zacheus dixit ad dn̄m: q̄re ſtetit: vide ca. (xix.D
Stat poſt parietē reſpiciēs per cancellos: vide quō exponit. ca.j.G.3
Stabat publicanus alonge. ca.xviij.D
Stabunt ſol ꝛ luna ante iudicium. ſol in leone. luna in cancro ca.xxi.L
Stetit ꝛ mēſus eſt terrā exponit de chrō. xxiiij.O
Stetit chrs apparēs diſcipulis poſt reſurrectionē quare. et q̄re in medio: vide ca.xxiiij.O
Statuit puer in medio ꝓpter poteſtatis vſum ſuper ſubiectos ca.ix.Z.2
Statura homis recta: hoc oſtēdit Ouidius. Os homi ꝛc. ca.xj.E
Statura puſillus erat Zache⁹. ca.xix.C
Stat⁹ pfectōis decē exigit ꝛ ſcant. ca.iij.X
Stat⁹ tres q̄ gratiā nō ſtillauerūt. ca.iiij.Q
Status hos tres innuit h dn̄s ca.viij.R
Stat⁹ tres in eccleſia ſcant p tres apl'os ix.D.2
Stat⁹ oīs exemplū habet in Maria. ca.x.Q.2
Statuū mutatio iſta ſcat Gen.xlviij. ca.xvj.y
Stat⁹ oīs mundi in his trib⁹ ſtatib⁹ cōprehendit vide p quid ſignificet ſtat⁹ platoꝝ laborātiū cōtemplatiuoꝝ ca.xvij.y
Stella orta ex Jacob quid dicto ſuo panderet niſi ꝛc. ca.j.D.3
Stelle vnum habent ſignū q̄ i terrā cadēt qd intelligat: vide ca.xxj. L
Stelle ſunt religioſi qui ca.xxj.M
Stephanū lapidabāt iudei ꝛ n̄ chr̄m: q̄re. xxiij. A
Stercora mittere eſt p̄terita pctā ad memoriaꝫ reuocare. ca.xiij.D
Stercora tpaliū ſignificāt vilitatem ca. xviij. X
Stercorum calor ſignificat calorē cupiditatis ad

crandum ca.xviij.X
Sterilis que habet impedimentũ ca.j.D.3
Sternit lectul⁹ in floribꝫ ⁊ odoribꝫ ẜcuti x.P.2
Sterquiliniũ ſunt pctã ſubditoꝝ ca.xiiij.J.2
Stipendia dicuntur a ſtipe pendenda. ca.ij.B.et idem ca.iij.R.
Stipes crucis dr̃ fuiſſe de cypreſſo ca.xxiij.O
Stilo hominis ſcribere qd ſit ca.xv.L
Stola dr̃ a greco ſtolon qđ ſonat latine lõgum: ⁊ ẜcat latine.ca.x.J.2.Idem ca.xv.Q
Strutio eſt hypocrita ca.xij.A
Studiũ magnũ in pulcritudine calceoꝝ.ca.x.V
Studij ſacre ſcpture turris: eſt turris Dauid.ca. (xiiij.L.2
Stupor eſt cordis inſenſibilitas in magna ammiratione ca.iiij.S
Stupor eſt ſyſtoles cordis ꝓpter ammirationis altitudinẽ ca.ix.T.2
Stulti ſunt q̃ dicũt ꝙ arbor mala ſit bõ q̃ nõ poſſit fruct⁹ bonos facere ca.vj.E.2
Stultũ eſſe ſtudere exteriori mũdicie neglecta interiori ca.xj.F.3
Stultus a ſtolido dictũ eſt ca.xij.M
Stultus rep̃hendit Prouer.vij. ca.xvj.L
Stulti dicuntur diſcipuli domini quaſi ſtolidi ex hoc ꝙ ca.xxiiij.M
Suadet hic bonis eſſe inſiſtendũ. ca.xxj.R
Subdiaconoꝝ ordo eſt coꝝ q̃ corpi myſtico in offerendis hoſtijs ſubſeruiũt ca.x.B
Subiectionis reuerentia notat in hoc ca.viij.X
Subito eſt quod fit p̃ter ſpem ca.ij.Q
Subſtantie dicunt facultates q̃ ſunt date ad ſubſiſtendum ca.xv.R
Subtilitas ſinapis ſignificat ſapientie fidei ſubtilitatem ca.xvij.E
Submerſio in mari ẜm antiq̃s leges non fiebat niſi patriacidijs et illis ⁊c̃. ca.xvij.B
Succide eã.id eſt: de vita et eccleſia amputa talez virum. ca.xiij.B
Sudor chr̃i fact⁹ eſt ſicut gutte ſanguinis q̃re. ca. (xxij.L.2
Sufficere debet bono cordi ad elemoſynã dandam ꝙ petendo quis ſe oſtendat indigentem ca.vj.Q
Sufficiẽtia cõmutationis aploꝝ notat in h. ix.S
Suffocare eſt ſubt⁹ occare aut ſubtus focũ extin
Suffragia eccl'ie multos in (guere.ca.viij.D
petrãt ſuſcitari ca.viij. V.2
Sugere ſanguinẽ de gula hominũ ꝓprium eſt lamiarum ca.xviij.L
Sumũt iuſti ſacramẽtaliter ⁊ ſpũaliter: vide qui ſumant indigne ſacramentũ eucbariſtie.xxij.S
Sũmũ humilitatis: charitatis: et obedientie patris chr̃s attingit in circũciſione ca.ij.X
Sũma breuiſſima ẽ charitas patiẽtis dñi viij.S
Sugbia triplex: ſpecialis: generalis: et generaliſſi
Sugbia initiũ oĩs pctĩ.ca.j.O.3 (ma.ca.j.O.3
Sugbie faſtu q̃ inflat⁹ eſt: etiãſi ſedeat in throno chr̃i in regno celoꝝ: nullus eſt ca.ix.Y.2
Sugbia cauſa eſt caſus ſathane ca.x.R
Sugbiam pati nõ põt q̃ humilis eſt. ca.xiij.E
Sugbia ſp ſeꝑmam facit. ca.xiij.Q
Sugbum dr̃ quaſi ſug vnum. ca.j.P.2
Superbi inquieti ſunt ⁊ ſedentes interrogare vel reſpondere non poſſunt ca.x.A
Sugboꝝ exemplum vt ceſſent a p̃ſumptione ſuperbie. ca.xiij.L
Sugbi colloſi ſiue ceruicoſi dicunt ca.xv.P
Sugboꝝ colla dñs cõculcare dr̃ qñ: vide ibidem
Supererogat in ſermone: in p̃tate: in ope: in debito
Supererogat in opere qui: et qui in de (ca.x.R.2
bito ⁊c̃.vide Ibidez
Sugfluũ duplex ꝑſone ⁊ nature ca.xj.F.3
Sugfluũ dandũ eſt in pios vſus. Ibidem
Sugſcriptio crucis fuit lr̃is grecis: hebreis ⁊ latinis: quare ca.xxiij.O
Surdus audit ⁊ mut⁹ loquit ca.xj.B.2
Surgẽtes ex mortuis filij Symeonis ⁊ alij multi teſtimoniũ chr̃o ꝑhibuerunt. ca.xvj.Z
Surgentes diſcipuli in Emaus regreſſi ſũt quã.
Surgite mortui ⁊ venite ad iudiciũ (ca.xxiiij.P
um: dicent angeli ca.xix.R
Surgit ab oratiõe q̃ poſt orationem ea q̃ ſurſum ſunt querit ca.xxij.E.2
Surrexit quidam paꝝ an̄ tẽpus Auguſtini qui ſe Joannẽ baptiſtã diceret ca.xvij.Q
Surrexerunt falſi ꝓphete tpibꝫ noſtris.ca.xvij.Q
Surrexit chr̃s a mortuis in vitã glioſam ⁊ imortalẽ.ca.xxiiij.D
Suſanna tertia noiata inter famoſãs mulieres. ca.viij.E
Suſanna itꝑptat liliũ: ⁊ ẜcat viuẽtes in celibatu
Suſcepit iſrl' pueꝝ ſuũ: expõit ca.j.R.3 (Ibidẽ
Suſcepit eũ ſurſũ ⁊ cepit cõponit ⁊ ẜcat mod⁹ aſſumptionis. Ibidem
Suſcepit nos in naturã: in gratiã: in defenſionẽ: in gubernationẽ: in btitudinẽ: vide j.R.3
Suſcipit p̃dicator qñ ṽbũ ei⁹ ſuſcipit ca.x.Z
Suſcipit de⁹ neminẽ ſine hũilitate. ca.xiij.F
Suſpiciens in celum fuit in q̃ſtione legiſpiti q̃re et in morte Lazari. ca.x.F.2
Suſpirat in rem dilectã q̃ ꝓmiſſa eſt. ca.ix.F.2
Suſpirantiũ patrũ q̃ntus ardor fuerit ad pñtiã (chr̃iſti: vide.ij.L.2
Suxiſti: dicit hec mulier: et nõ Comediſti: q̃re vide ca.xj.Y.2

Tabernacula tria dicit Petrus ꝓpter legẽ ꝓphetiam: et euangeliũ. ca.ix.N.2
Tabnaculũ Petr⁹ edificare voluit Moyſi ⁊ Helie: quare ca.ix.N.2
Tabernacula diuerſa edificare volunt heretici ꝓpter dictum Petri. Ibidem
Thabor veniens lumẽ interp̃tatur ca.ix.D.2
Tabulã fecit Pilat⁹ affigi cruci ſuperius in qua titulum ſcripſit ca.xxiij.O
Tacere vſqꝫ in tempus docuit nos chr̃s. ca.ij.P
Tacent merito q̃ ꝫ ſe eſſe vident quicq̃d dixerint.
Tact⁹ Jeſus ꝑ fidẽ in quolibet miniſtro eccl'ie minimo ſanat pctõꝝ ifirmitates: notat allegorice in hoc (ca.xiij.E
ca. viij. O.2
Tact⁹ fidei ponit: et notant duo ca.viij.N.2
Tact⁹ palle aut calicis non legantur tales ſantitates ꝑfeciſſe. ca viij.O.2
Tact⁹ ille ſimilis ẽ tactui mathematico: ibi vide qs ſit tact⁹ mathematicus c.viij.O.2
Tacta fimbria dñs ſe tactũ dicit Ibidem
Thalamũ filio dei preparat hec q̃nqꝫ. ca.ij.Z

Thalamus in quo connubiū divine et hūane na-
ture celebrat̄ digniſſime eſt vter⁹ vgīs. xj. T.2
Thalam⁹ cōtemplatōis eſt hec dom⁹. ca.xix. L
Theaſic ſonat circuire. ca.j. R.2
Theca theſauri p̄cioſiſſimi ē vter⁹ Marie.xj. T.2
Tectū hoc totū operit ca.xviij. V
Templū dr̄ a téplor. artis. ca.j. G. Idē ca.x. V
Templū cum reuerētia eſt intrandū ca.j. G
Tēpiū pacꝫ tp̄is i natiuitate chr̄i corruit q̄re.ij. B
Templū in feſtis viſitemus. ca.iiij. I
Templū aptum eſt qn̄ diuina veritas ſe contem-
plabilē p̄buit ca.x. V
Templum vocat̄ vbi. ca.xviij. E
Templū orationis hoc. ca.xix. L
Templū fundare qd ſit: et quō ſpes ipſum deuet
et q̄ chr̄s oſtium: vide totum ca.xix. M
Templū intrare debemus q̄re ca.xix. F.2
Templū eſt locus doctrine ca.xx. B
Templū fuit loc⁹ dn̄i in terra ca.xx. D
Templū qd̄ ſimoniaci p̄phanauerūt gētibꝫ tradi-
tum eſt cōculcandū ca.xij. R
Temporaliū diſtributio ptinet ad iudicē ſpūalez
ſed ⁊c̄. ca.xij. D
Temporaliū rez̄ cōpationes magis ſunt in eſti-
matione q̄ꝫ in vitate. ca.xiij. N
Tempus incarnatōis determiat a p̄ncipibus rei
publice ⁊ a pontificibus ca iij. B
Temp⁹ refectiōis eſt in meridie ſm naturā ⁊ vſuz
temperatoꝝ hoim ca.vij. T
Tp̄is debitū multū eſt ſm Anſelmū. ca.xj. L.
Tēpus viſitatōis hieruſalē eſt qn̄. ca.xix. F.2
Tempus vindemie eſt tp̄s incarnatōis ⁊ reuelā-
de gratie ca.xx. D
Tēp⁹ hoc ſi ſciret̄: ſeq̄ret̄ incōueniēs ca.xxj. D
Tēpus eſſe reſſurrectiōis iuſtoꝝ p̄bat p ſilitudinē.
Tentari quō Dauid non petat: iꝫ vi- (ca.xxj. D
deatur: vide ca.iiij. B
Tentat diabolus ſex modis ſm Grego. ca.iiij. L
Tentat diabolus q̄ſdā int⁹: q̄ſdā extra.
Tentari Jeſus int⁹ nō potuit ſed forinſec⁹ iiij. E
Tentare deū eſt ſe diſcrimi cōmittere. ca.iiij. F
Tentatōes q̄ttuor tanguntur in hoc vſu pſalmi:
vide ca.ij. L
Tentatiōis chr̄i pugnas aliter ordiat Lucas: ali-
ter Mattheus. ca.iiij. E
Tentatiōes mundi ſunt venena. ca.iij. F
Tentatio aliqn̄ intrat impfectā mentē: aliqn̄ a di
abolo immittit̄ ca.ix. V.2
Tētatio a diabolo imitit̄ nō q̄ ab eo creet̄. Ibidē
Tentatio ſi intrat in nos ꝯſolatio eſt. ſi nos intra-
mus tentatiōes p̄iculum. ca.ix. V.2
Tentatiōis aploꝝ remediū: et cōtinet tria. ix. X.2
Tentatio eſt cā p̄cti ſm intentiōez tētatoꝝ. ca.xj. X
Tētatio ne tāgat non petit̄. ſed ne nos inducas ⁊c̄.
Tentatio tāgit oēs q̄ pie voluūt in chr̄o (ca.xj. X
viuere quō: vide ca.xj. X
Tentationū magnis in p̄ſecutionibꝫ p̄manere eſt
difficile ca.xxij. X
Tētati ſunt apl̄i vſqꝫ ad hoc de plāctōe. ca.ix. V.2
Tētati q̄ in tētatiōe p̄cedūt illiciunt̄ delectatōe ⁊c̄.
Tenebre facte ſunt: vide quō ſta- (ca.ix. V.2
bant tribꝫ horis ſine admixtiōe lucꝫ. ca.xxiij. O
Tenet̄ ad plura fortꝫ q̄ꝫ debilis: ſanus q̄ꝫ īfirm⁹:
p̄latus q̄ꝫ ſubditus ca.ix. L.2
Tenet̄ multū cui multū donatū eſt. et parum cui
parum ca.xij. M.2
Tenet̄ q̄libet ad hāc correctiōnem ca.xvij. L
Theologia caſte ſtat intra limites fidei. nec luxu-
riat̄ ſicut ſcenice meretricule ca.j. L
Theologia tota aut ē myſtica: aut ſymbolica. ca.
Theophania eſt lumen a deo deſcen- (viij. R
dens ca.ix. G.2
Theos grece videre vel ardere ſonat ca.j. R.2
Terminat̄ p̄o in q̄ docet facienda ca.xj. M.3
Terra eſt Maria in qua vitis eſt plantata que di
Terra nō recipiens ſemen ad (cit ⁊c̄. ca.j. M.3
intra ſcat obduratū. ca.viij. D
Terra ſpinoſa ē cor ſollicitudibꝫ agg̃uatū. viij. D
Terre bona diſpō vna ⁊ ſimplex ca.viij. I.
Terra bona eſt cor bonum ca.viij. M
Terra qn̄ dicat̄ recipe ſemē myſtice. ca.x. D
Terra nō cōburit̄ niſi quia plante ⁊ ſtirpes in ea
inutiles cōburunt̄. ca.xiij. G
Terra q̄ſſabit̄ horrēs pondus habitatoꝝ ſuoꝝ q̄
filiū dei occiderunt ca.xxj. E
Terremot⁹ talis in iudea an̄ rhomanā captiuita-
tē multiplicabat̄ ſepius. ca.xxj. E
Terremotū: ſepulcroꝝ aptūrā: ſciſſurā petraꝝ nō
cōmemorat Lucas ca.xxiij. R
Terrenoꝝ admixtio offuſcat ſplendorē diuini no
minis in nobis ca.xj. G
Terrent differenter demones ⁊ angeli ca.j. I
Terribilis valde erit iudex iſte ca.xxj. R
Territio iſta diſcipuloꝝ fuit ō hoc q̄ mlieres ⁊c̄.
Terrores de celo ſpūaliter qn̄ veni- (ca.xxiij. L
ant: vide ca.xxj. F
Terſit Magdā. pedes dn̄i ppter duas cās vij. F
Theſaurariam habet dom⁹ hec cap.xix. L
Theſaurizans ibi dicit̄: vide qui ca.xij. M
Theſaurizate vobis theſauꝝ in celo ca.xij. R
Theſauri ſplendoris ⁊ diuinaꝝ dei ſūt iſti. xij. R
Teſtamentū chr̄i vocat Ambroſius doctrinā cu-
angelicam. ca.xx. R
Teſtamēti veteris ceſſatiōem tāgit ca.xxij. G
Teſtamenti noui dedicationē in q̄ de⁹ nobis ꝯfir-
mauit ſuā hereditatē ca.xxij. R
Teſtimoniū ſignis chr̄i p̄hibent tres ca.ij. P
Teſtimoniū Anne induct̄ p chr̄o q̄re ca.ij. D.2
Teſtimoniū falſum nō dices. et p̄hibet̄ mēdaciū.
Teſtes idonei diuine opatiōis in (ca.xviij. M
ſacramentis ſunt ca.viij. V.2
Teſtes dei ſunt iſti. ca.xij. D
Timētes deū mltꝫ modis timent qui omnes bo-
ni ſunt ca.j. M.3
Timuerūt paſtores timore magno q̄re. ca.ij. M
Timere debem⁹ deū tribꝫ de cauſis ca.xij. D
Timebāt phariſei plebē quō. ca.xxij. L
Timor multiplex notat̄ ca.j. L.2
Timor ſeruilis: initialis: filialis: ſponſalis ponit̄
Timor mundanus: humanus: ſer- (ca.j. N.3
uilis quis ſit: vide ca.j. D. 4
Timor paſtoꝝ nō fuit alicuius mali: ſed humana
infirmitas ca.ij. M
Timor accipit hoiem quādo ſic occupat ⁊c̄. et ē q̄

mas reuerentie. ca.vij.J
Timor diffidentie auferendo ſpem occidit ſalutis
Timor ē būanū eſſe excludens (ſidē.ca.viij.T.2
dū ꝓbatꝰ q̄ttuor rōnibus. ca.xij.D
Timor ꝛ pudor retrabūt boīes a pctō. xviij.B
Timor ꝛ verecūdia mulieꝝ viſitantiū ſepulcrum
oñdit: vide quō fuit terror magnitudis glīe an
geloꝝ ca.xxiiij.D
Tinctio in aq̄ facta lȝ nō iteret: tñ tinctio in vbo: i
ſpū: ſanguie: ꝛ deuotione pnie ſȝ iteranda ē.ca.
Tinea q̄ de veſtimēto naſcit̄ fcat cōcu; (xij.P.2
piſcentie pctī ca.xij.R
Tyrannꝰ eſt q̄ ad vtilitatē ſui ſtatuit ꝛ populi no
cumenta. ca.j.B
Tyranni ꝛ pſecutores ſunt lupi: declaratur ex oi-
bus ꝓprietatibus. ca.x.B
Tyro ciuitas gentiliū interp̄tat̄ anguſta. ca.x.O
Tyrus interp̄tat̄ anguſtia ca.ix.T
Titulꝰ cbri oēs rōnes titli babuit: oſtēdit̄.xxiij.O
Titulus dr a titan qd̄ eſt radiꝰ: et fcat grām cbri
Tobias bonitas dñi interp̄tat̄.ca.xiij.R. (ibidē
Tollat crucē ſuā. in boc tria notant̄ ca.ix.B.2
Tolle cūctos pncipes ppli ꝛ ſuſpēde eos ꝛc. Nu-
meri.xxv.exponit̄ ca.ix.E.2
Tollere crucē exaltare i ſe cbri paſſionē. ca.xiiij.?
Thomas didymꝰ boc eſt dubiꝰ iterp̄tat̄.ca.vj.D
Thomas fuit cū alijs diſcipulis qñ duo venerūt
de emaus. ca.xxiiij.P
Thomas nō fuit cū aplīs qñ venit Jeſus ꝛc.ca.
Tonitrua ꝛ coruſcatiōes generant̄ na (xxiiij.Q
turaliter ex vapore venenoſo. ca.xxj.F
Tormentoꝝ locꝰ infernꝰ dr oprie. ca.xvj.E
Tota intellectualis vita charitate mācipat̄ qñ in-
tellectus afficit̄ charitate lucis: memoria noticie
eternitatis: et voluntas tranquillitate pacis.x.D.2
Tractꝰ iſte pficit̄ charitate: virtute: ꝛ beſtiōe.ix.B.2
Tradet̄ filiꝰ boīs gentibꝰ a patre: a ſapſora gente
iudeoꝝ: a iuda ca.xviij.T
Tradit̄ cbrīs in mēbris qñ immūdis in ſe ꝛ a uide
libus exbibet̄ Jbidē
Traditor cbri q̄lis fuerit: vide ca.xxij.E
Traditū eſt corpus cbri diuerſimode a diuerſis.
Trabere ad manꝰ pſtratū eſt ipm tra (ca.xxij.L
bere ad opa ſatiſfactoria ca.iij.F
Trāſfer calicē iſtū a me: mlͭiplr exponit̄.xxij.B.2
Transfigurationē dt Lucas factā eſſe pꝰ octo di-
es. Mattheꝰ vo ꝛ Marcꝰ poſt ſex arguit̄ ꝛ ſol
Trāſfigurationē modū ꝛ formā (uit̄.ca.ix.F.2.
ponit. et tangit tria ca.ix.J.2
Transfiguratio dñi in monte vbi fcata ſit. ꝛ pul-
criū ſit̄e trāſfiguratiōis. et de alijs vide ca.ix.J.2
Tranſitus tres trāſeūdo ad greg̃ cuſtodiā: vide
Tranſitꝰ dñi cū diſcipulis ab iſto litto- (ij.R
re ad litus eternitat̃ notat̄ ca.viij.S
Tranſſubſtantiandi panē virtutē dedit verbis a
dño ꝓnūciatis. ca.xxij.D
Trepidant multi conſciam malā būtes xx.S
Tria ſacra a ſolo nr̄o boue mugita. Jn ꝓlogo.B
Tria ſunt que dñs odit ca.j.X
Tria ſunt de regno dei ca.x.M
Tria ſunt oibꝰ mirie mirabiliora ca.xj.Q.2
Tria ſacra ſunt tres vires anime būane ca.xiij.R
Tribulus oriat̄ mihi pro frumēto: exponitur my-
ſtice ca.xiij.B
Tributū boc eſt qd̄ cenſi capit̃ vocamꝰ. ca.xx.D
Triduus in quo inueniunt parētes pueꝝ Jeſum
exponit̄ allegorice ca.ij.Q.2
Triduꝰ eſt pnie cōpūctio: ꝯfeſſio oris: ꝛ ſatiſfactio
opꝝ. etiā vide de triduo cōtēplatōis ca.ij.Q.2
Triginta modis fcāt q̄ impleat̄ decalogꝰ. xvj.E
Triſticia ſomnū q̄re inducit ca.xxij.E.2
Triſticia e dcopbe ꝛ alterꝰ cā ponit̄ ca.xxiiij.J
Triticum vocatur bic adeps gratie ſacramenta-
lis. ca.xij.B.2
Thronꝰ ponit̄ regi vt denotet incōcuſſaꝫ iudicio
rum ſententiā ca.ix.D
Thronꝰ in bis ſignat mēt̃ tranquillitatē ca.xj.O
Tuba ſonare ē vocē pdicatiōis auditā facere. x.E
Timoris ſpecies ſūt q̄ttuor ſm Greg.ca.xviij.J
Tumultuātes ꝛ irridentes excluſi ſūt.ca.viij.V.2
Tunice due dicunt̄ tunice duoruꝫ: vide q̄re noiat
tunicam ꝛ nō palliū ca.iij.J
Tunica b̄ vocat̄ fo uēs calorē corpis ca.ix.B
Tunice due non dicūtur a numero veſtimēti. ſed
a numero vſus Jbidem
Tunica inconſutilis fuit facta per totum de illo
opere. ca.xxiij.L
Tunicam illam btā virgo q̄ fecerit dr ca.xxiij.L
Turba mltos īpedit i acceſſu ſaluatoris.ca.v.S
Turba plīma cū ꝯueniret ꝛc.notant̄ qnq3. viij.F
Turbe q̄d ſint: et quō triplex turbe pſſura.ca.viij.
L.2.Jdem eodem.Q.2
Turbaꝝ congregatio fcat cōgregationē diſcipu-
puloꝝ ca.ix.S
Turbe cōcurrebant q̄re: vide ca.xj.?.2
Turba turbata eſt multitudo: vide quō turba nō
curat puſillos. ca.xix.E
Turba dei vl̄ eſt in celo vl̄ in purgatorio vel i mū-
Turbatio fit ex mixtura opaci cū (do.ca.xx.R
pſpicuo claro.ibi vide quō turbatio lumis fiat.
Turbatio Marie q̄lis.ca.j.R.2 (ca.j.J
Turbatio duplex: et quō turbationē in vgine q̄t-
tuor fecerunt: vide ca.j.R.2
Turbatio q̄dam timor. ca.j.L.2
Turbata eſt Maria in ſermone: nō de fmōe.ca.
Turbate multitudis fuit iſte q̄ ꝓ rebꝰ tē- (j.R.2
poralibꝰ cbrīs fcat q̄ſtionē ca.xij.D
Turget pellis in hydropico q̄re. ca.xiiij.B
Turgēt bomices iumētum ꝛ malefici ex iactantia
diuitiaꝝ ca.xiij.B
Turgere dicunt̄ pelt̄ ꝛ corpꝰ auari q̄re.ca.xiij.B
Turpe lucꝝ eſt qñ actio eſt illicita. et id qd̄ adqrit̄
licitū: vide exēpla pl̄a de boc ca.xij.J
Turris Dauid edificata ē cū ꝓpugnaculis: expo-
nitur ca.viij.D
Turres caſtri ſūt eleuatiōes ꝯtēplatōis. x.M.2
Turris dauid eſt turris ſtudij ſacre ſcripture no
ta ca.xiij. E.2
Turris dñi multiplex: vide ca.xiiij.L.2

V

Vade in domū tuā ſenſus eſt. ca.v.T
Valet oratio ad bona anime ꝛ corpoꝝ adi-
piſcenda ca.xj.B
Valet boc cōtra grecos: vide ca.xxij.E

Uallis omnis implebit: omnis mons: oīs collis
humiliabit. Eſa. xl. moralizat ca. j. L. 4
Uallis q̄dam circa hieruſalē que vocabat tophet
Uallū eſt z ſepes z foſſe. xix. E. 2. (xij. D
Uana ſunt q̄ncq̄: quod innuit Eccles. j. Uanitas
vanitatū zc. ca. j. E. 4
Uani et glorioſi crucem patiunt z pendent cū pi-
ſtore zc. ca. ix. L. 2
Uas oīs ſanctitatis eſt chrs ca. j. B. 3
Uas ammirabile Maria: vas ſolidū ca. j. E. 3
Uas honoris vel cōtumelie facit figul⁹. ca. j. F. 4
Uaſa vacua nō pauca. iiij. Reg. iiij. moralizat cū
aliis de mēſura. ca. vj. B. 2
Uaſa dicunt q̄ ꝯtinent irā dei. ca. xj. R. 2
Ubera dn̄i ſunt ſapia z bonitas ca. ix. M
Ubera hec plus afficiūt memoriā exptoꝝ ca: q̄z vi-
nū ꝛpalis iocunditatis Ibidem
Uber ſm naturā tria h̄z in ſe: vide d̄ illis ca. xj. Y. 2
Ubertas cordis pleni ſciētiis z ꝟtutibus: para-
diſus dicit ca. xxiij. P
Ubi theſaur⁹ tu⁹ eſt: ibi eſt z cor tuū ca. xij. R
Ue triplex fuit Eue: vide de ve in cōceptiōe: porta-
tiōe et parturitiōe. ca. j. E. 2
Ue triplex: laboris: timoris: z doloris ca. vj. N
Ue cōfuſionis: excecationis: et eterne dānatiōis.
Ue vobis diuitibus z potentib̄ in ec- (ca. vj. O
cleſia quoꝝ zc. ca. x. O
Ue tria intimauit dn̄s ſcribis iuxta tria que ſunt
de officio doctoꝝ ca. xj. M. 2
Uehemoth d̄r hos z gaſtrimargia z ſcat viij. D
Uelauerūt oculos Jeſu: quod fuit magnū incon-
ueniens: quare. ca. xxij. R. 2
Uelat faciem dn̄i qui veritatem abſcōdit. xxij. R. 2
Uelum duplex erat in templo: et vtrūq̄ ſciſſum ē.
Uela cū ſcinderent: lapis mire ma- (ca. xxiij. R
gnitudinis ſcindebat: vide de hoc teſtimonium
Hieronymi ca. xxiij. R
Uenalem aiam ſuam habet hic ca. xiij. Q
Uendite que poſſidetis. ca. xij. R
Uēdere ſacramēta eſt chrm̄ vendere z cum Juda
iniq̄tatis p̄miū poſſidere ca. xij. S. 2
Uenditio iſta fuit ſub ſpecie vſure. ca. xvij. T
Uēditio colūbaꝝ nō eſt de domo dei. ca. xix. S. 2
Uenena ſunt mundi temptationes ca. iij. F
Uenerant phariſei oſſa ꝓphetaꝝ non ꝓpter ſancti-
tatem ſed queſtū. ca. xx. E
Ueniale in inferno punietur in eternū. ca. xij. T. 2
Uenialia peccata multis remediis abſoluuntur:
vide ca. xviij. D
Ueniale peccatū p̄ter ſpecialia remedia habet cō-
munia cū mortali Ibidem
Ueniendum eſt vſq̄ ad dn̄m Jeſum z nō reuertē-
dum ca. ix. ?
Uenit poſt alium qui totam viam vſq̄ ad eū quē
ſequit ꝑficit ca. ix. ?
Ueniunt per ſeipſos qui nō miſſi veniūt ca. x. B
Uenit regina auſtri ab vtroq̄ fine. ca. xj. L. 3
Uenit dn̄s dupl'r ca. xij. B. 2
Uenit dn̄s ſicut fur ca. xij. B. 2
Uenerunt multi ad apoſtolos tanq̄ ad contri-
bules. ca. xiij. A
Ueniunt ab occidente: aquilone: ab auſtro zc. vi-
de qui. ca. xiij. Y
Ueniunt legati ex Egypto myſticat ca. xiiij. X
Uenit poſt chriſtum ſicut poſt exemplar: ſic poſt
ducem z in imitādo z ꝯſequēdo ca. xiiij. B. 2
Uenit ad nos dn̄s duplicato nūero ca. xiiij. S. 2
Uenit de terra miſerie fili⁹ ꝓdigus. ca. xv. U
Uenit dn̄s in mundū ad hoc ca. xviij. X
Uenit filius hominis querere z ſaluum facere qd̄
ſignificat ca. xix. N
Uenter concipiens in concupiſcētia z corruptiōe
eſt in miſeria. ca. xj. P. 2
Uenter ꝟginis fuit fabrica z triclinium ꝟtutis ſum-
me q̄ attribuit patri zc. ca. xj. P. 2
Uenter ꝟginis beatus eſt: vide quō ca. xj. Q. 2
Uenter ꝟginis eſt locus: pagina: mēſura: forma-
trix zc. vide pulcra de hoc ca. xj. S. 2
Uenti illi ſunt motus q̄tuor paſſionū: ca. v. D
Uentus occidentalis fortioris eſt exufflationis:
cauſa. ca. xij. S. 2
Uentus auſtralis piculoſus Ibidem
Uenturus eſt domin⁹ per fidem in intellectum: p
deuotionem charitatis in affectum: per gratiā
in cordis habitaculum: et p virtutē in opatiōis
effectum: vide ca. x. L
Uerax deus eſt qui zc. ca. ij. O
Uerbum ſubſtantiuū eſt et non tranſit. In pre-
fatione I
Uerbum patris p̄mum exemplar hominis vitio fa-
ctus ad imaginē. ca. j. ?
Uerbum omne non eſt impoſſibile. non dicit: fa-
ctum quare ca. j. D. 3
Uerbum dn̄i ad ꝓphas multifarie factū ē ca. j. D. 3
Uerbū ad Joānē factū eſt Uade p̄dica baptiſmū
Uerbū triplex: vide de hoc ca. iiij. L. (ca. iiij. B
Uerbū dei in publico z nō in angulis eſt ꝓponen-
Uerbū dei duo habet in ſe. Unū (dū. ca. iiij. D
qd̄ pūgit. z aliud qd̄ ꝓmittit ca. iiij. L
Uerba q̄dā ꝓiciūt. q̄rundā cadūt in terrā. iiij. O
Uerbū dei debet ꝓcedere mature z ordinate. ibidē
Uerbi dei effect⁹ d̄r fames. ca. iiij. Q
Uerbo ſuo p̄miſſo dn̄s p̄miū miſterium impoſuit
Simoni. ca. j. S
Uerbum dei efficax in oīb̄ pulcre oſ̄dit ca. v. R
Uerbū hoc autoritate. ſubtilitate: veritate: valita-
te p̄cellit omne ꝟbum. ca. viij. B
Uerbū dei eſt poteſtatiuū z oīpotēs ca. viij. B
Uerbū creatū ꝟbū increatū in ſe ꝯtinens lucerna
Uerbi in auditu multū cauen- (vocat. ca. viij. N
dum eſt vt audiat z ꝓponat ad ꝑfectū. viij. Q
Uerbū hoc in ꝑi ꝟtute ſua cōmittit ad p̄dicādum
aplīs ca. viij. R
Uerbū a diſcipulis p̄dicādū vt oſ̄dat vite z mor-
tis hīc impiū introducat iſta hiſtoria viij. S. 2
Uerbū p̄dicatū pl⁹ ꝑficit patia q̄z defenſiōe. ix. E
Uerba mendacij libēter audiētes zc. ca. ix. Y
Uerba btī Bern. q̄ dixit i fine vite ſue: vide. ix. Y. 2
Uerbi dei noticia: ſolis notitie cōpat ca. x. Y
Uerbū eſt cū amore noticia ſm Aug. ca. x. S. 2
Uerbū hoc q̄tuor facit in aīa ca. x. S. 2
Uerbū ꝟitatis d̄r panis ꝓpter ſoliditatē. ca. xj. z
Uerbo ꝯtria ſt̄ faciētia ꝟbū a corde euāeſcere. xj. z. 2
Uerbo conueniens eſt terra optima verbū in vi-

gore retinens ca.xj.T.z
Verbum dei qualiter ſincere pponendū eſt deter minat ca.xij.B
Verbū fidei oīa iſta penetrat. ca.xiij.D
Verbū dei margarite pcioſe cōparatur. ca.xiiij.P
Verbū fidei eleuat̃ vt arbor ca.xiij.P
Verbum veritate ſua corda eoꝝ ſibi obligauit: al titudine ad ammiratiōe3 ꝑduxit:ad oīa agenda illuminauit. ca.xv.B
Verba pſalmoꝝ maioris ſunt autoritatis ꝙ alia
Verba mea non tranſibunt quin oīa (ca.xx.O impleant̃ ca.xxj.P
Verbis his tunc a dn̄o ꝓnunciatis dedit virtu tem tranſſubſtantiandi panē quō. ca.xxij.N
Verbis iſtis chr̄s ſacramentū cōficienti formam dedit:ſacrm̄ inſtituit:et ꝯfectū demōſtrauit.xxij
Verbum ẜtuͦ eſt hoc.ca.xxij.L. (L
Verbi panis quō ſit a nobis accipiēdus: vide ca.
Verecundia ſoror eſt cōtinentie ca.j.x.z (xxiij.O
Verecūdia eſt corā hoīb9 negare iudiciū3 miſera bilis pſonis ca.xviij.L
Veritas eſt rectitudo ſola mēte ꝑceptibilis xvj.G
Veritas doctrine nec ꝓpter amorē hominū nec ꝓ pter amorē:nec ꝓpter ſcandalum aliquod eſt di mittenda. ca.xx.N
Vermes ſunt q̄ cadauer corpis inuadūt. xij.L.z
Veronice veſtimentū añ reſurrectionem tetigit z ad effigiē immutauit zc̄. ca.viij.O.ij
Verſus pſalmoꝝ quīqȝgita legit chr̄s in cruce ſm quoſdam. ca.xxiij.T
Verū eſt q̄cq̄d ſcit̃ et fallere nō poteſt ca.xxj.D.z
Veſꝑtilio non pōt videre lumē:quare. ca.x.L
Veſtibulū in quo dn̄s celeſtis noſtris induit in dumētis:eſt virgo beata ca.xj.V.z
Veſtigia diuina dicunt̃ celum z terra ca.x.V
Veſtimentū aplīcū eſt talis cōuerſatio.ca.xix.L.z
Veſtiunt̃ mollib9 adulatores ca.vij.N
Veſtes hoīs diuerſi non ſunt diuerſe. ca.iij.J
Veſte nuptiali nō veſtitus videt̃ fuiſſe de Sadu ceis vel Eſſeis. ca.xiiij.R
Veſtiū ſtudiū ꝙ peccatū ſit ꝓbat̃ autoritate Gre gorij. ca.xvj.N
Veſtis rep̄henſibilis eſt a quinqȝ:vide diligēter ꝑ totum ca.xvj.N
Veſtitus duplex dat̃:honeſtatis z ẜtutis. xv.Q
Vetus vita dr̄ a q̄tuor. ca.v.Z
Vexatio talis mulier dabit intellectū ca.xxj.E
Vexator a demone in pn̄tia ſaluatoris ca.ix.T.z
Vie pparant̃ cum pn̄ia z charitate:vide octo mo dos. ca.j.L.iij
Vie dn̄i parande ſunt ca.iij.D
Vie praue q̄nqȝ differentie ponunt̃ ca.iij.D
Via ꝑfectionis q̄ maxime cōpetit aplīcis viris. ca.
Via eſt trita:indurata zc̄.ca.viij.N. (vj.R
Viā:colubri ſuꝑ petrā:nauis in medio maris:viri in adoleſcentia cognoſcit:vide q̄ ca.viij.S
Vie quibus ꝑuenit̃ ad viſionē veritatis q̄ ſint. ca.
Viam hanc pauci inueniūt. ca.xiij.T (x.Q.z
Vie ſunt hic vocate oīs modus viuendi quo qli bet ſine lege viuit ca.xiiij.F
Via ꝑfectionis apoſtolice ꝓponit̃. ca.xviij.Q
Via rectitudis ẜtutū via dei q̄ ſit:vide ca.xx.N
Vicarios in opib9 miſcōie licet habere:non in ver bi diſpenſatione. ca.viij.B
Vicarij aplōꝝ quidam ꝙ contēnūt bonos nō ha bent ꝯceſſa ſibi poteſtate. ca.x.S
Vicini ſunt nobiſcū in eodē vico cōmorantes my ſtice ca.j.V.iij
Vicioꝝ genera duo notant̃ in hoc ca.viij.B.z
Vicijs ſeptē capitalib9 iſta ſeptē attribuit pn̄t.ca.ix
Viciū ingratitudis innuit dn̄s.ca.xiij.Z. (S.z
Viciū cōtra naturā inuenit̃ plus ca.xvij.T
Victime ſapientie ſunt diuine ẜitatis ſtudia z lec tiones z cōtemplatiōes ca.xiiij.L
Vicus eſt via ſtricta inter domus et ſunt q̄ ſūt.ca.
Videntes mirabilia nō edificaban (xiiij.V tur ideo ca.ix.T.z
Videmus dominū in contemplatione per intelle ctū:et in ſcriptura ꝑ ſtudium:et in oratiōe ꝑ de ſiderium. ca.j.V
Vidit diues Lazarū in ſinu Abrae totū .xvj.V
Videre deum eſt beatitudo. ca.xviij.Z
Videre Jeſum ſic in cruce quid efficiat nota.xix.E
Videbūt filiū hoīs venientē in nube. ca.xxj.O
Vidue iuuenes plus tentant̃ ꝙ ẜgines.ca.ij.J.z
Vidua hec typum tenet cuiuſlibz fidelis anie. ca.
Vidua hec non habuit nomē pre paupꝫ (xviij.L tate. vide quomō hec vidua pl9 miſit ꝙ omnes alij. ca.xxj.B
Vigiles ſunt qui vigilias huius tpis zc̄. ca.xij.z
Vigilandū eſt paſtorib9 ſex rōnib9. ca.ij.R
Vigilandū eſt ſumma ſollicitudie q̄re:vide.ca.xij
Vigilat ſemꝑ qui ſpiritū totū ad dn̄i ad (B.z uentu3 extendit ca.xij.B.z
Vigilare quid ſit: vide ca.xxj.R.idem ca.ix.M.z et.xij.B.z.
Vigilias quattuor habuerūt fide3 extinguere cu pientes. ca.ij.L
Vigilias q̄ttuor habet nox que eſt peccatū:z ſimi liter nox tentatiōis demonū ca.ij.L
Vigilie noct9 q̄ttuor ſꝫ q̄ diſtīcte ſūt a ſctis.xij.L.z
Vigilie z orōni huic ſꝑ inſiſtendū eſt ca.xxj.R
Vigor terre eſt in decem ſenſib9 ca.viij.J
Vilib9 hoīb9 inatū eſt ꝯcupiſcere alta loca.xiiij.E
Villas z caſtella cōprehēdit ſub ciuitatib9.q̄ ad eas ꝑtinent ca.x.L
Villa labores iportat ꝓpter lucꝝ terrenoꝝ.xiiij.Q
Villa hec in qua terra ad concupiſcentias exco litur. ca.xv.M
Villicus ville cuſtos dr̄ quare ca.xvj.A
Villic9 greco noīe iconom9 vocat̃ z ẜcat Jbidem
Villicus laudat̃ nō de iniq̄tate zc̄. vide ca.xvj.F
Vincunt tentatorē q̄ ſic ducunt̃:et alij cadūt.xj.L
Vincunt oīa:ſapia in verbis:et patientia in verbe ribus ca.xxj.N
Vinculis mortis filius dei detineri non potuit. ca.xxiiij. D
Vindemie conuiuium eſt in ſanguinis infuſione ca.xiiij. M
Vindemie tempus eſt tp̄s incarnatiōis z reuelā de gratie. ca.xx.D
Vindicare petunt ſancti non in condemnationem ſed cōuerſionē ca.xviij.L
Vindicat de9 aliq̄n inimicū cōuertēdo. Jbidem

Vindictā ſancti nō debent petere. Ibidem
Vinea in quo loco ſolet eſſe. ca. xiij. E
Vineā ſepiuit: circūfodit quō moralr̄ ca. xiij. F
Vinea triplex ſynagoge eccl'ie anie ca. xx. D
Vinea plantat̄ moraliter quō: vide ca. xx. D
Vinea ſignificat cōgregationē, celeſtia gaudia cōferentem. ca. xx. F
Vinū ſua mordacitate purificat vulnera. x. I. 2
Vinū hoc ſpūale miſcet ſapia. ca. xiiij. E
Vinū ſpūalis iocunditatis ⁊ tritici refectiōis debemus ꝑnapaliter ca. xvj. E
Vinū materia eſt ſanguīs oſtēdit̄ q̄re ca. xxij. Q
Vino calido hoc inebriant̄ chariſſimi ca. xxij. Q
Vinū rubeū magis reficit ſm Auicen. Ibidem
Vipera dicit̄ vi pariens ca. iij. F
Viri portabant iacentem in lectulo et non femine quare ca. v. R
Vir eſt ille ſm Greg. vide de hoc ca. viij. R. 2
Vir ſanct⁹ in pſalmo primo huic arbori cōpat̄. ca. (xiij. D
Viri ſancti gratia in verborū ⁊ operū lenitate ſanat et lenit peccatoꝝ apoſtemata: et ꝑuerſitas econtra ca. xiij. D
Vir in ſpūalibꝫ efficit̄ vitula. ca. xiiij. R
Viri diuitiaꝝ ſunt diuitiaꝝ ꝓprij ca. xviij. O
Viro vni aliqñ plures mulieres ꝯceſſe ſūt. xx. L
Viri vni⁹ eſt vna mulier quantū eſt de pͥma inſtitutione matrimonij. ca. xx. L
Vires oēs ad idem referunt̄ ca. xvj. D
Virginitatꝭ lampas in quinqꝫ rutilabat in Maria. ca. j. B. 2
Virginitas celibat⁹ vocat̄ ideo. ca. xx. M
Virgo btā de digniſſima gr̄a erat mūdiſſima. ca. (j. D
Virgo Maria q̄liter eſt cū dn̄o. ca. j. D. 2
Virginis caſte eſt ad omnē viri aſpectum pauere.
Virgo vtrum aliquid efficientis cauſe cōtulerit: ſoluit̄ (ca. j. R. 2 ca. j. N. 2
Virgo beata in vno momento concepit virū perfectum Ibidē
Virginis vter⁹ horto florigero cōpat̄ in decē. ibidē
Virginis moriture ꝑncipia: loci: tact⁹: ⁊ ſibili. ca. (j. Z. 2
Virginē ſauit ſe Maria. ca. ij. V
Virginis fecūditas exēplū eſt generatiōis eterne et figura generatiōis ſpūalis future ca. ij. R. 2
Virgo arbor eſt virens ca. xj. X. 2
Virgo fuit apl'us ca. xiiij. D. 2
Virgo btā tunicā illā q̄ fecerit d̄r. ca. xxiij. L
Viridia ligna dicunt̄ chr̄s ⁊ ſancti ei⁹. ca. xxiij. D
Virtutis magnitudo eſt duplex ca. j. M
Virt⁹ eſt vltimū illud in q̄ ſtat potentia. ca. j. B. 5. Idem ca. ix. B
Virtutē infinitā oſtendit deus in filio. ca. j. B. 5
Virtus mulierū eſt humilitas ad virū ca. j. G. 5
Virtutes tres que dant ſignū in terra. ca. ij. P
Virt⁹ ē bona q̄litas mentꝭ q̄ recte viuit̄ ⁊ē. iij. T
Virtutum cardinaliū act⁹ ſignificant̄ et ꝓpria. ca. (iij. V
Virtutū cardinaliū cōſeq̄ntia quattuor ſignificant̄ ca. iij. X
Virtus perfecta animi eſt ſicut prudentia vel ſapientia ⁊ē. ca. vj. R
Virt⁹ ſine poteſtate eſt temeraria poteſtas ſine virtute debilis. ca. ix. B
Virtus dicit bonum quod eſt ꝑfectum robur ad opus ca. ix. B
Virtus regni conſtat ex tribꝫ ca. ix. D
Virtus vocat̄ fructus. ca. ix. R
Virtutis eleuatio eſt per tres gradus. ca. ix. D. 2
Virtutes theologice quō recreent aiaꝫ: vide. xj. E
Virtutes ⁊ ſcientie inſtrumentalr̄ ſunt ad hec iuuantia ca. xj. L
Virtus ad ardua non debet eſſe infirmata ꝑ reſolutionē alicui⁹ mollicie ca. xj. P
Virtutes decē ambiūt ꝟginē Mariā. ca. xj. V. 2
Virtutes tres chriſto nos conformant. ca. xiij. D
Virtus tribus ꝑficit̄: vide de his. ca. xv. D
Virtus opatiua triplex eſt ca. xvij. I
Virtus in opatione: non ſermone cōſiſtit. xviij. L
Virtutū oim̄ cuſtos ⁊ radix eſt patiētia ca. xxj. D
Virtutū radix: humilitas: charitas: patientia. ſed differenter ſm Grego. ca. xxj. D
Virtutes celoꝝ mouebunt̄. ca. xxj. D
Viſcera ouis fidibꝫ ſeruiunt dulciſſimū ſonū reddentibus qñ. ca. x. F
Viſio triplex corpalis: intellectualis: ⁊ imaginaria (ca. j. V
Viſionē ꝑpiens ⁊ non intelligēs nō eſt ꝓpheta. ca. j. V
Viſio per intellectū eſt ꝑ lumen quod dicit̄ theophania ca. ix. G. 2
Viſio dei ē ꝓceſſus luminis gratie ad q̄d: vide ca. (xvij. L
Viſio tota merces. ca. xviij. ?
Viſio hec eſt cognitio dei ca. xviij. ?
Viſionem hanc quomō mulieres apl'is annunciauerunt tangit̄ ca. xxiij. E
Viſitauit nos deus quō. ca. j. B. 4
Viſitationis finis triplex ca. j. B. 4
Viſitatiōis modus iſte magnific⁹ eſt ca. j. N. 4
Viſitationis temp⁹ hieruſalem eſt qñ ca. xix. F. 2
Viſus exterior ordinat⁹ eſt ad interiorē ca. x. 2
Viſum obſcurari ex lōga fame naturale ē ca. xj. 2
Vita tota Ioānis fuit ſtupor ⁊ miraculū ca. j. P
Vita nauigantiū qualis ſit: vide ca. v. D
Vita vetus d̄r a quattuor. ca. v. Z
Vita eſt eſſentialis motus anime ca. viij. D. 2
Vita hūana quō eſt in glorioſis corpibꝫ ⁊ in his q̄ ad anialē vitā redeūt ca. viij. Z. 2
Vite oīs forma ad exēplar chr̄i referēda. ca. ix. M
Vita anialis morit̄ in ſequente chr̄m. ca. ix. C. 2
Vitā influit deus ſicut ſol diem ca. x. B. 2
Vite hui⁹ eternitas cauſat̄ ab eo q̄ñ ꝯtrariū. ca. (x. B. 2
Vita organica habet ſuā totalitatē qñ oīa membra extēdit ad charitatꝭ opa ca. x. D. 2
Vite due ſcant̄ ꝑ iſtas ſorores ca. x. L. 2
Vitā actiuā ⁊ ꝯtemplatiuā ſcant due ſorores. ca. (x. Q. 2
Vite actiue officia enūerant̄ ca. x. T. 2
Vita cōtemplatiua ⁊ actiua hn̄t ſe ſic excedētia et exceſſa ſm aliq̄s ca. x. Y. 2
Vitā bonā nemo ſꝫ ꝯtribulat⁹ ducere pōt xij. I
Vita talis conſumit corpus: aiam ⁊ res. ca. xv. L
Vita beata eſt actus ⁊ influētia vite diuine in animam ca. xviij. L
Vita dum tendit ad veſpeꝝ detinendus eſt dominus ſic ca. xxiiij. N
Vitis plātata eſt in terris q̄ eſt Maria. ca. j. M. 5
Vites ſynagoge eccl'ie anie que ſint ca. xx. D
Vitis huius de genimine hodie non bibam: alle-

gorice exponit̃ ca.xxij.G
Uterum lucerne eſt claritas vocis in doctrina. ca.
Vituli aurei ſunt diuine pomparum (xvj.Y
mundi ca.ij.N.2
Vitula efficit̃ vir in ſpũalibꝫ. ca.xiiij.R
Vitulus poteſt dici laſciuiẽs iuuentus ca.xv.V
Vitulus saginatus eſt pinguedo deuotiõis paſ/
ſionis chriſti. ca.xv. V
Vitule rufe ſacrificium tãgit Apoſtolus:vide ca.
Viuens in infernum deſcendit qui: vi/ (xxiij.F
de ca.ix. I.2
Vixerunt apoſtoli vſqꝫ ad deſtructionem Hieru/
ſalem ca.xxj.I
Ulcera ſũt infirmitas omniũ oculis expoſita. ca.
Ulcera triplicem ingerunt infirmi/ (xvj.Q
tatem Ibidem
Umbilicus tuus ſicut crater tornatilis exponi/
tur ca.xj. Q. 2
Umbra in ſe quinqꝫ habet. ca.j.B.3
Umbram diuine virtutis quõ Origenes ꝑ ſimile
et exemplũ:vide diligenter ca.j.B.3
Umbra eſt ſimulacrũ eiꝰ cuius eſt. ca.j.B.3
Umbra mortis triplex. ca.j.M.4
Umbrã delectabilẽ habet ficus ſed infatuata no/
centem ca xiij.E
Una dierum ſc̃m modũ loquendi ſcripture eſt pri
ma dierum ca.v.Q
Unctionis extreme medicina cõmiſſa ꝯ infirmita
tẽ corpis vtrãqꝫ ca.ix.E
Unctionẽ hanc participamꝰ per gratie ꝛ gratitu/
dinis participationeꝫ. ca.xj.N
Unctus eſt chriſtus vnctione ca.ij.O
Unxit chriſtũ deus in regem ꝛ ſacerdotẽ ca.ix.Y
Ungit̃ domus oleo miſcõie diuine ca.xx.M
Ungenta odorifera facere ꝯſueuit Maria magd.
de ſpica nardi. ca.vij.T
Ungenti vſus eſt linitio: impinguatio: et odoris
diffuſio. ca.vij.V
Ungentũ hoc mulier q̃re parauit:vide ca.vij.V
Unguentũ grẽ a chro deſcẽdit in aplos.viij.N.2
Unionis in modo duo ſunt. ca.j.R.3
Unione in hac cõtinuꝰ ſine interruptiõe deſcẽſus
chariſmatũ in totã eccleſiam. ca.ix.B
Unitatis hec concordia tribꝫ ꝑficit̃ ca.ix.B
Uniuerſitas reꝝ in quattuor mundis cõſiſtit ſc̃m
Platonem ca.viij.R
Vocandi ſunt amici non ꝓpter carnalem affectum
quare ca.xiiij.H
Vocãdi ſunt magiſ amici ſi ſint paupes ibidem
Vocat ad vitam oſtẽdẽs in his q̃ ſurſum ſunt ve/
rum eſſe fructũ vite. ca.viij.Y.2
Vocant̃ apli in vnũ vt ſint vnũ cũ d̃bꝫ: vide ix.B
Vocat deꝰ oẽs ad nuptias ca.xiiij.E
Vocare aliq̃n amicos pctm̃ nõ eſt ca.xiiij.H
Voca paupes nõ expectes donec pctãt ca xiiij.I
Vocare multos largitatiſ ꝛ magnificẽtie ẽ.xiiij.P
Vocat deus oẽs q̃ntũ in ſe eſt:ſed non omnes au
diunt vocantem. ca.xiiij.P
Vocare non poteſt q̃ miſſus nõ eſt Ibidem
Vocauerũt pmi ꝓphe oẽs apli multos ca.xiiij.X
Vocauit ſeruos tripliciter ca.xx.Q
Vocatio hec fit gratia electionis ca.xiij.R
Vocatio duplex exterior ꝛ interior: vide multa de
vtraqꝫ ca.xiiij.P
Vocatio gẽtiũ in ꝑuulorꝫ aduocatiõe figurabat̃.
Vocati ſũt apoſtoli tribus vicibꝫ et (ca.xviij.R
ad tria ca.v.M
Volucres celi ſunt ſancti pennati plumis virtu/
Voluntas humana eſt mobi/ (tum.ca.xiij.P
lis quare. ca.j.F.4
Voluntas bñplacita dei eſt imobilis. Ibidẽ
Voluntas tribus ꝑficitur. ca.viij.I
Voluntatẽ noſtrã conformẽ diuine volũtati in ſi/
ne p̃cepti ꝛ nõ in re p̃cepta ca.viij.I.2
Volũtas dei vt de nobis impleat̃ eſt rõnabile. ca.
Voluntatẽ ſuam diuine volũtati cõ/ (xxij.B.2
formantes recti ſunt. Ibidẽ
Voluptuoſi epicurei dicunt̃ nõ q̃ philoſophi epi
curei his intenderint. ca.vj.O
Voracitas cõcupiſcentie d̃r infernus ca.xv.L
Voti emiſſio q̃ fundat̃ ſup vitã iexpertam paſſioni/
bus ſubiectã ꝛc̃. xiiij.E
Votũ cõtinentie quõ nõ eſt ab oibꝫ emittendũ.ca.
Vox de celo ſonuit in tribꝫ.ca.iij.Q (xiiij.G.2
Vox magna d̃r duobꝫ modis ca.viij.L.2
Vox facta de nube in transfiguratiõe dñi ſignabat
ſpũs diffuſionẽ in corde ca.ix.O.2
Vox dũ fieret de celo in transfiguratiõe inuẽtꝰ eſt
Jeſus ſolus:q̃re ca.ix.P.2
Vocis hec extollentia indicium eſt magnifice lau/
Vox archangeli in iudicio (dis.ca.xj.O.q̃
que ſit. ca.xix.R
Vox tube in iudicio ꝛ vox filij dei ca.xix.R
Voces angelorꝫ audite ſunt ante deſtructionẽ hie
Urna ẽ btã virgo in quã mã/ (ruſalẽ.ca.xxiij.L
na celeſte colligit̃ ca.xj.T.2
Urna q̃d ſit ꝛ q̃d ſignificet moralr̃ ca.xvj.D
Urtica ꝯcupie ꝛ ſpina ſollicitudinis creſcat i agro
laboris terrenorꝫ ca.xviij.R
Urtica ab vrẽdo dicta ꝯcupiam carnis ſignat.xx.D
Uſura ẽ ſpes lucri certi ꝓpt ſortẽ q̃ data ẽ mutuo.
Uſura duplex ꝛ de hac pl'a vide Ibidẽ. (ca.vj.Y
Uſura pctm̃ abominabile ꝯ charitatẽ ꝓximi: ꝯ p̃/
ceptum dñi Ibidem
Uſura verꝫ tranſeat in dominiũ vl' nõ ca.vj.Y
Uſus ptãtis in quo ſit.et q̃n ptãs eccliaſtica effe/
ctũ cõſequat̃: q̃n non.vide ca.ix.Q.2
Uſus calciamẽtorꝫ in his q̃ nõ itinerabãt fuit.ca.
Uſus iudeorꝫ quẽ ſeruãt in hodiernũ di/ (x.H
em notat̃ ca.xxij.G
Utilitas otiis marie: vide quõ.ca.x.F. Idẽ.xv.L
Uulnerato in hiericho ſamaritanꝰ ſeptẽ beneficia
impendit. ca.x.I.2
Uulnera ſunt apture plagaꝝ pctõꝝ ca.xj.I.2
Uulpes d̃r q̃ſi volupes ca.ix.F.3
Uulpes fuit iſte accedẽs ad dñm. Ibidem
Uulpes Samſonis ſunt callidi Ibidem
Uulpes: Herodes d̃r ꝓpter dolũ. nomẽ: inſidias
occultas. latebras. ꝓpter nocumenta c.xiij.Z
Uulpis natura deſcribit̃ ꝛ moralizat̃ ca.xiij.Z
Uult deꝰ oẽs hoĩes ſaluos fieri quõ ca.xiiij.P
Uultur dicit̃ quia tortuum ſemꝑ habet ad cada/
uer vultum ca.xvij.Z
Uxores Jacob ꝛ filij eiꝰ moralizant̃ ca.j.T.2

Uxor phinees interp̄tatur:et moraliʒaṫ ca.j.T.3
Uxor Job eſt hec ca.xiiij.T
Uxor Loth mutata eſt in ſtatuam ꝓpter ſoluʒ reſ⸗
ſpectum retrorſum. ca.xvij.U

Chriſtus Quere in lit tera C.

Zacharias congrue vocabatur pater Joan
nis ca.j.B
Zacharias fungebatur ſacerdotio decimo
die ſeptembris. ca.j.F
Zacharias fuit ſumm⁹ pōtifex quomō ca.j.F
Zacharie oratio quō exaudita ſit: vide ca.j.R
Zacharias quare non credidit angeli verbis cum
tamen ⁊c̄. ca.j.R
Zacharie ſilentium cuius ſignum fuit ca.j.S
Zacharias etiā fuit ſurdus.et hoc ideo. ca.j.S
Zacharias q̄re punitus eſt petendo ſignum: cum
tamen. ca.j.T
Zacharie ſignū quomodo innotuit ꝑpl'o. ca.j.U
Zacharias triplicem habuit viſionem ⁊c̄. vide de
eo ca.j.U.
Zacharie in facto tria fuит quando ſcripſit nomē
Joannes: vide de his ca.j.Z.3
Zacharias quare prophetauit et non Helizabet.
ca.j.Z.3
Zacheus iuſtificatus feſtināś interp̄taṫ ca.xix.A
Zacheus fuit princeps publicanoꝝ non vero noſ⸗
mine. ca.xix.B
Zacheus erat puſillus quō ca.xix.C
Zacheus duos motus laudabiles habuit. xix.F
Zachei domum intrauit xp̄s ſicut infernū.xix.G
Zachei fuit faux diaboli Ibidem
Zacheus fuit famoſus peccōr ca.xix.G
Zacheus diſtributis omnibꝫ diſcipulus fuit.ca.xix.H
Zacheus omnibus voluit p̄bere exemſ⸗
plum ca.xix.I
Zacheus q̄re dicit: Dimidiū ⁊c̄. ca.xix.J
Zacheus non fuit fur: ſed fraudibus extorſit. ca.xix.K
Zacheus an gentilis vel iudeus fuſ⸗
erit. ca.xix.M
Zelus eſt virt⁹ que q̄libet mala corrigit ca.ix.D.3
Zelo quo Petrus amputauit auriculam verum
meruerit ca.xxij.F.2

Finit Regiſtrum

Prima et
Partes Poſtille Super Euangeliare Luce
Secunda

Venerabilis dn̄i: domini Alberti magni quondam Ratiſponenſ Epiſcopi Ordinis Predicatorum.

Prima pars poſtille in Luce Euãgeliũ Venerabil' dñi: dñi Alberti magni: Ratiſponeñ. Eccleſie quondã Epiſcopi Ordinis Predicatorum.

Proemiũ poſtille Domini Alberti magni ĩ Lucã Euãgeliſtã In quo officij ei⁹ dignitatẽ Et Quare bouis facies p ceteris Euãgeliſtis ſibi adaptat: edisſerit luculent'

Vbi apparent plurime ſegetes: ibi manifeſta eſt fortitudo bouis. Prouerb. xiiij. Ezech. j. dicitur ꝙ Facies vituli eſt a ſiniſtris ipſorũ quattuor animaliũ: Per q̃: q̃ttuor Euangeliſte figurant̃. Vnuſquiſq; eñ euangeliſtarꝝ: A faciẽ ſibi ſcribendo depingit. Sicut Matthe⁹ deſcribens Regalia in humanitate (ſicut In adoratiõe magorꝝ In cõcentu angelorꝝ: cõcinentiũ natũ eſſe cũ qui eſt chr̃s dñs In ciuitate dauid Et alia his ſiĩa) In pma facie euangelij ſui depingit ſibi faciẽ hominis: q̃ fuit ante ſiue corã ipſorũ q̃ttuor aĩaliũ. Marcus aũt q̃ a clamore leonis incipit: in prima facie euãgelij ſui deſcribit ſibi faciẽ leonis. Sic Lucas (qui a ſacerdotis ſacrificio: qñ cũ ſanguine vitule rufe ꝛ cineribꝰ ſanctificans templuʒ ꝛ ꝓplm̃: in ſanctaſanctorũ intrauit: qꝺ ſemel in anno fiebat. ſicut Heb. ix. ꝛ Leuiti. xvj) deſcribit ſibi in pma facie ſui euangelij: faciẽ vituli ſiue bouis. Joannes etiã: oĩe qꝺ eſt trãſcendẽs: in principio euãgelij ſui: ꝛ ſine meta volãs: ſtatim in prima facie depingit ſibi faciẽ aquile: q̃ eſt extenſa deſuper ipſorꝝ q̃ttuor Hec aũt aĩalia introducunt̃ in circuitu ſedis dei. Apoc. iiij. eſſe plena oculis añ ꝛ retro: plene ꝛ plane ꝯtemplantia: in p̃terita ꝑ fidem patrũ. ꝛ retro in fidẽ filiorꝝ annũciantia. Qꝺ dicit Dauid. Pro patribꝰ tuis nati ſunt tibi filij: conſtitues eos pncipes ſup oẽm terrã. Et vt dr̃ Ezech. j. Juncte ſunt penne ſingulorꝝ alterius ad alterũ. q2 quantũcunq; alte volent in q̃buſdã ꝓprijs: tñ ſibi iungunt̃: ꝛ cõplexa ſunt in euãgelicis ſacramentis (ꝑ chr̃m verbũ incarnatũ perfectis) q̃ oẽs euãgeliſte cõcorditer intendũt ꝛ deſcribũt. Vñ Eze. j. ꝛ. ix. dr̃: ꝙ ſedens in throno ſapphyrino: ꝛ bñdicta gl̃ia dñi ſedet in firmamẽto: qꝺ erat eminens capitib⁹ q̃ttuor aĩaliũ: per q̃ chr̃s cũ oĩbꝰ ſacr̃is (q̃ ſalutẽ noſtrã ꝑfecit) ſignificat̃. Vñ patet ꝙ Lucas ẽ bos: ſcribẽdo euangeliũ: fortitudinẽ ſui intellect⁹ oſtendẽs. Niſi eñ fortis intellectu fuiſſet: oĩa ꝑ ordinẽ diligenter nec cõpꝛehendiſſet: nec deſcripſiſſet: qꝺ tamẽ in proemio dr̃ de ſe ipſo. Fortis eñ fuit in cõprehendẽdo ſacramenta. Sed fortitudinẽ quã in medio (al's manifeſto) poſuit deſcribẽdo: manifeſtat in h̃ ꝙ in noualibꝰ ipſius apparẽt plurime ſegetes. hoc eſt in doctrina eius plurima ſacr̃a: fideles reficiẽtia Et ad liquidũ ſm ſeriẽ hiſtorie Septẽ deſcribit. Joãnis videlicet ortũ p̃curſoris Chr̃i natiuitatẽ ſaluatoris. Baptiſmũ nr̃i ſanctificatoris Doctrinã ꝛ miracula nr̃i doctoris. Paſſionẽ redẽptoris. Reſurrectionẽ glorificatoris. Et Aſcenſionẽ nr̃i beatificatoris ꝛ exaltatoris Per Primũ eñ iſtorꝝ: nr̃e ſalutis fit demõſtratio. Per ſcd̃m: ſaluandorꝝ appꝛ̃henſio. Per tertiũ: ſacr̃i ſanctificãtis ꝑfectio. Per quartũ: ſaluãdorꝝ ad fideʒ inſtructio ꝛ cõfirmatio. Per q̃ntũ: ꝑditorꝝ redẽptio. Per ſextum: mortuorꝝ anie ꝛ corꝑis a morte reſurrectio. Rho. vj Reſurrexit ꝓpt̃ nr̃am iuſtificationẽ. Per ſeptimũ: exulũ ab exilio in patriã reductio. Forte aũt iſte ſunt ſeptẽ ſpice pulcerrime pullulãtes ĩ culmo vno. Geñ. xli. Vbi etiaʒ alie pullulãt vacue ꝑcuſſe vredine: q̃ ſignificãt (al's figurant) hereticos: has ſeptẽ ſpicas deprauare nitẽtes. de q̃bꝰ Lucas in ꝓemio ſuo facit mentionẽ. Apparẽt ğ hic plurime ſegetes. Multe quidẽ in Credẽdis: deſcriptis in lr̃a. Plures vo in Diligẽdis: acceptis in dei nr̃i philantropia. h̃ eſt dilectiõis hoĩs. Deut. xxxiij. Dilexit ꝓl'os: oẽs ſancti in manu ei⁹ ſunt. Vñ ibideʒ dr̃ ꝙ in dextra eius eſt ignea lex. Plurime autẽ in Sperãdis eternis: ꝑ ea que in ſacramẽtis h̃ deſcriptis ſunt ꝯtenta ꝛ ſignata. In his verꝝ eſt qꝺ dicit Eſa. iiij. Erit germẽ dñi in magnificẽtia ꝛ in gl̃ia: ꝛ fruct⁹ terre ſublimis. In his ſeptẽ ſacr̃is: bos noſter mugit ore ſeptẽ boũ: q̃ Geñ. xlj. pulcerrime ꝛ craſſe ꝛ obeſis carnibꝰ introducunt̃. Et alie ſeptẽ boues fede ꝛ ꝑcuſſe macie: q̃ priorꝝ pulcritudineʒ deuorare nitebant̃: ſignificant hereſiarchas: ſacr̃a deuorare ꝛ ad nihilũ deducere molientes. Libet B autẽ adhuc cõtẽplari plurimas (al's pulcerrimas) facies iſtius bouis. Si eñ ſubdiuidam⁹ ſacr̃a q̃ inducta ſunt put ea variat Lucas: ſub Natiuitate ſaluatoris (in q̃ notat̃ ſaluandorꝝ cõpꝛehẽſio) inuenim⁹ Tria alia p̃ter Natiuitatẽ: q̃ a ſolo boue noſtro videm⁹ eſſe mugita. Annunciationẽ videlicet natiuitatis p̃ambulã. Circũciſionẽ: ꝓmiſſiõis ad p̃triarchas ante legẽ facte cõfirmatiuã. Et in tẽplo factã oblationẽ leg' veteris: q̃ per moyſen data eſt cõprobatiuã. Jo. j. Lex ꝑ moyſen data eſt. gr̃a ꝛ veritas ꝑ ieſum chr̃m facta eſt. Mat. v. Nolite putare ꝙ veni ſoluere legẽ aut ꝓphas: Nõ veni ſoluere ſed adimplere. Adhuc ãt ſi diligẽter q̃ de paſſione dñi dicunt̃ inuenimur: cũ Paſſiõe etiã Sepulturã cõmemorat. Paſſio ꝛ Sepultura diuerſi ſũt fidei articuli: ꝛ ã ſm Symbolũ apl'orꝝ q̃ʒ ſʒ Symbolum Nicene ſynodi. Cũ Reſurrectiõe etiã cõmemorat Apparitiões: quibꝰ eius probat̃ reſurrectio glĩoſa: q̃ cum p̃dictis ſeptẽ duodecim faciũt ſacr̃a.

Ea eñ q̃ de natiuitate Joãnis ſcribunt̃ nõ diuidim⁹ in annunciationẽ ꝛ natiuitatẽ: circũciſioneʒ ꝛ p̃dicationẽ. Ideo. Quia q̃ dicunt̃ de ioãne: nõ niſi in teſtimoniũ dicendorꝝ de chr̃o inducunt̃. Sicut dr̃ Jo. j. Nõ erat ille lux: ſed vt teſtimoniũ ꝑhi

bere de lũie. Erat lux vera q̃ il.o.ho.ve.in hũc mũ.
Iſte facies bouis nr̃i figurãt p .xij. boues ſuſtẽtã-
tes mare eneũ.iij. Reg.vij.z.ij. Paral.iiij.q̃ mare
eneũ z arte myſtica ſalonis ſuſtẽtabãt .mare eneũ
hoſtia chr̃i ẽ. Mare ꝓpt̃ imenſitatẽ(al's intẽſionẽ)
amaritudis. Eneũ ꝓpt̃ ſonũ voc̃ :q̃ clamãs emiſit
ſpm̃. Ablutiuũ ꝓpt̃ ſanguinẽ ſanctificatõis. In
hìs duodecim iug̃ boũ :iuenit Helias:robuſtus
dñator dñs nr̃ ielus chr̃s helifeũ:p dei ſui ſaluta-
re.h̃ eſt:quẽlibet doctorẽ z p̃dicatorẽ:arantẽ:vome
re ṽbi dĩ:corda hoĩz ſcindentẽ:qñ venit cũ i ꝓphaz
ꝓplĩ:paſtorẽ z doctorẽ.3. Rẽ.14. Sic ẽ boni docto
res arabãt:z aſine.h̃ ẽ:ſimplices paſcebãt iuxta eoſ
Iob.j. Sic ẽ cog̃uit bos.i.cog̃ſcere ſe: p̃dicãdo i-
notuit:veꝫ poſſeſſorẽ ſuũ :z ſtati aſin' cog̃uit p̃ſe-
pe dñi ſui Eſa.j. In q̃ p̃ſepe iuenit ṽbũ incarnatũ:
reclinatũ i p̃ſepio. Lu.j. Sic Saul z Samuel bo
ues ↄcidũt i ptes.z miſit.xij.ptes i .xij. t̃mios iſrl'
E ad pſeq̃nduꝫ Naas:q̃ ſerpẽs itꝑpꝛat.j. Reg.xj.qꝫ
Bon' doctor petit' a dõ vl' poſtulat':p̃dicãdo di
uidit ſacrã.z vnicuiqꝫ qđ ſibi cõgruit mittit:vt cũ
eo ſpentẽ antiquũ pſeq̃t. Ubi g̃ nõ ſt̃ hmõi boues
ñ ẽ miꝝ ſi p̃ſepe eccl'e vacuũ eẽ mõſtrat' Prou.xiiij

Incipit Prolog' ſcti Hieronymi p̃ſbyteri i Euãgeliũ ſcõꝫ Lucã

L Ucas ſyrus natione:antiochenſis:arte medic':diſcipul' apl'oꝝ poſtea paulũ ſecut':vſqꝫ ad cõſũmationẽ ei' ſeruiẽs dño ſine crĩe. Nã neqꝫ vxorẽ vnq̃ hñs neqꝫ filios:Septuaginta z q̃ttuor annorũ obijt in bithinia plen' ſpũſancto.

Huic libro Hieronym' Proemiũ p̃mittit In
q̃ Tria fac. Prio em̃ Scriptorẽ deſcribit. Secũdo
Modũ ſcribẽdi ſuũ iducit. Tertio Veniã d' omiſ-
ſis:z g̃tes de bñ plac̃ petit:Que ſuis loc̃ explana
bunt'. Deſcribẽs ãt Scriptorẽ:inducit Quattuor.
Deſcribit euꝫ Prio a Noĩe cũ dĩ[Lucas]Int̃-
ꝑtat' em̃ ipẽ eleuãs vel ipſe ↄſurgẽs. Et ne ſit caſſũ
nomẽ de diſcipl'o apl'oꝝ :eleuauit ſe z ↄſurrexit in
euãgeliſtã.Eſa.xlj. Prim' ad ſion dicet. Ecce aſſũt
z ad hierl'm euãgeliſtã dabo. Prio em̃ affuit ſion
ſcẽ eccl'e int' diſcipl'os:z poſtea dat' ẽ ↄſurgẽs ad
euãgeliſtã. Scđo d'ſcribit eũ a natalib'. Tertio ab
arte z ſcia. Quarto a religiõe. A natalib' ãt deſcri-
bit Duplr̃. A Natiõe videlꝫ:z a Priã ſiue loco na
tiuitat̃. A natiõe cũ dĩ[natiõe ſyr']q̃ ꝓuicia in
medio climate ẽ nr̃e hitabil'. Et iõ hꝫ tꝑamẽtũ celi:
ingenia hoĩz ſt̃ i ea mag̃ apta ad diſcernẽdũ veꝝ.
A pr̃ia ãt deſcribit cũ dĩ[antiochen']q̃ ẽ ciuitaſ
metropolitica(al's metropolitana)Syrie ꝓuincie
In q̃ ſtudia magoꝝ mag' abũdãt. Ab arte vo cu-
ius vſu z actu viuebat cõmẽdãs dĩ[arte] No-
ta q̃ ſcia differt ab arte.qꝫ Scia eſt ↄtemplatõis.
Ars ãt factõis ſiue opatõis. Vñ Ariſt.vj.Ethico.
Ars ẽ cũ rõe factiuũ p̃ncipiũ. In medic̃ ãt pfecti-
or z certior eſt q̃ p̃ncipia bñ nouit opandi[medi
cus]Et h̃ ↄgruit.qꝫ ſic d' herb tranſit ad ṽba fidei:
q̃ vt ait Hiero.aie lãguẽt̃ ſt̃ medicĩa. Eccl.xxxviij.
Honora medicũ ꝓpt̃ necitatẽ:etem̃ creauit eũ altiſ
ſim'. Et ibidẽ. Impingua oblatõeꝫ :z da locũ me
dico. Oblatio em̃ ipinguat' qñ mẽs ſtudẽt̃ adipe
deuotõis infũdit'. Loc' ãt medico dat' qñ captiua
to itellc̃u i obſequiũ chr̃i medici ṽbis:ↄſenſus ad-
hibet'.Sic igr̃ habilitate nat̃e z art̃ :ad itelligẽda
diuina Autor nr̃ deſcribit'. Dicit em̃ Victorin' . qꝫ
Nat'a fac̃ habilẽ:ars facilẽ:vſus ãt reddit potentẽ:
q̃ loq̃t' ſic ptãtẽ hñs. Mat.vij. Deinde d'ſcribit
eũ a Religiõe Et h̃ tripl'r. A Profeſſiõe.ſ.diſcipli
ne.A Virtute. z a Pſeuerãtia. A pfeſſiõe q̃dẽ di
ſcipline Dupl'r. Scꝫ.Gñalr̃ z Spẽalr̃. Gñalr̃ cũ
dĩ[diſcipul' aploꝝ]in q̃b' ſpl'r ẽ doctrina ſana
ꝓpt̃ qđ dĩ Apl'ica eccl'a:q̃b' ſolis dam̃ ẽ. Mar.vl.
Docete oẽs gẽtes. Spẽalr̃ ãt ↄmẽdat eũ cũ dĩ[po
ſtea paulũ ſecut']De q̃ Act.ix. Vas elec.eſt
mihi iſte vt por.no.me.corã regi.z fi.iſrl'[vſqꝫ ad
cõſũmatõz ei']qꝫ moriẽs ↄfeſſus ẽ fidẽ catho-
licã.j.Tim.vl.Cõfeſſus bonã ↄfeſ.corã mul.teſti-
b'. Laudãs autẽ a ṽtute laudat Dupl'r. A ṽtute
Aie:z a ṽtute Corpis. A ṽtute aie cũ dĩ[ſeruiẽs
dño]ſuit Cui ſuire regñre ẽ[ſine crimĩe]Nõ dĩ
ſine pctõ.qꝫ dĩ.j.Io.ij. Si dixerim' qꝫ pctm̃ ñ ha
bem':noſipos ſeducim':z ṽitas in nob nõ eſt. qꝫ
Pctm̃ ẽ act' incidẽs ex d'fectu boni hitual':ſic mor
tale. Vel:actual' boni defectu:ſic veniale.z h̃ nemo
diu caret. Crimẽ ãt ẽ accuſatiõe dignũ corã iudice.
Et h̃ ẽ qđ ſcãdalo ↄturbat m'ltos.z h̃ caret ſcti In
h̃ ãt q̃ dĩ[ſeruiẽs dño]notat' virt' obie. In h̃ ãt
q̃ dĩ[ſine crĩe]notat' virt' innocẽtie. Deinde cõ
mẽdat eũ a ṽtute caſtitat̃ i corpe cũ dĩ[Nã neqꝫ
vxorẽ vnqꝫ hñs]Ecce ↄtinẽtia abſtinẽs ab am-
plexu licito ꝓpt̃ ſtudiuꝫ ſapie.j.Coꝝ.vij. Ad id qđ
honeſtũ ẽ ꝓuocatõe.z qđ ſine ipedimto facl'tatẽ p̃-
beat dño. Vñ Metrodat'(al's Metrodor')phs.
Nihil mihi ad vitã beatã defuiſſet:ſi vxor d'fuiſſet
Et q̃dã abutũt' illegitĩs :ex q̃b' gñant. Et iõ ſbiun
git[neqꝫ filios]j.Reg.j. Ego melior ſũ tibi q̃
decẽ filij. Eſaie.lvj. Dabo eunuchis me.no.meli' a
filijs z filiab'.z nomẽ ſempi.dabo eis qđ nõ pibit
Dañ cõmẽdat eũ a pſeuerãtia:ſbiũgẽs[ſeptua
ginta q̃ttuor ãnoꝝ]vt ſciat' i eo canã fuiſſe ſa-
pientiã[obijt]plen' dieꝝ[i bithinia]ꝓuicie aſie
[plen' ſpũſctõ]Act.vij Stephan' plen' ſ.ſ.in-
tendẽs i celũ vidit gl'iaꝫ.de q̃ plenitudie refudit do-
ctrinã i totã eccleſiã Eccl.xxiiij. Fact' ẽ mihi tramẽſ
abũdãs:z fluui' me' appropinq̃uit ad mare.

Qui cũ iam ſcpta eẽnt euãgelia p Mattheũ q̃dẽ i iudea. p Marcũ aũt in Italia:ſctõ inſtigãte ſpũ in Achaie ptib':h̃ ſcpſit euãgelium. D

Deinde determinat Modũ z Ordinẽ ſcribẽdi cũ
dĩ[Qui cũ iã]Et h̃ Dupl'r. Prio in Euãgelio.
Scđo in Actib' aploꝝ. In euangelio q̃dẽ dupl'r.
Tãgit ẽ Prio Qualr̃ p' alios nõ ſupflue ſcripſit

euãgeliũ. Scdo: q̃re data ẽ ei ptãs repetẽdi genea
logie ſcpte p Mattheũ: ſic.ĩ.prebit. Circa pmũ q̃
dẽ Duo ðt. Quia: videlic3 z Propť qd. Circa Qr:
diẽ Quattuor: Pº q̃s ſcpſit. Quo inſtigãte: Ubi:
Et Quid ſcpſit Dic ğ pº q̃s ſcpſit Cui Lucas
Cũ iã an ab alijs veriſ euãgeliſtiſ ſcripta eẽnt
euãgelia p Mattheũ q̃dẽ ĩ Iudea hebraice
iudaiſ fidelib p Marcũ ãt ĩ italia ĩ loco q̃ ðr
Aqlegia latine. z latinis fidelib . Sic etiã hi duo
euãgeliſte ĩ ordie ponũť an eũ. Ecce Primũ pº q̃s
ſcpſit ſctõ inſtigãte ſpũ Ecce Scdz. Quo in
ſtigãte(al's inſpirãte) ſcpſit. Et iõ ỽitas iſtiº euãge
lij ẽ certa. Cũ eñi i oib alijs ſciẽtijs Locº ab auctẽ
ſit mime firmitatiſ: z nõ faciat niſi pſũptõz: i theolo
gia ille ſolº locº fac firmitatẽ. qz Locº ab auctẽ: lo
cus eſt a reuelatiõe ſci ſpũs: q̃ nõ fallit. Uñ Jo. xvj.
Spũs ỽitatiſ doc. vos oẽz ver. In alijs ãt nõ ẽ niſi
a pſũptõe z opinione hoĩs. Opio ãt hoĩs ſepe ẽ cã
erroriſ. Uñ Aug. Qð credimº: debemº auctĩ. q̃d in
telligimº: ỽitati. qð opiamur: errori. Uideť ãt ꝯ
trũ huic q̃d ðt Lucas ĩ plogo ſuo q̃ didicit ab his
q̃ a pncipio ipſi viderũt z miſtri fuerũt illiº ſmonis.
Ergo ñ inſtigãte ſpũ ſcõ: ſz docẽtib aplis. Uñ etiã
h euãgeliũ Luce: ðr euãgeliũ Pauli: qz a Paulo
marie didicit. Rho. ij. In die q̃ iudi. dñs occul. ho
minũ ſz euãgeliũ meũ. Ubi ðr (al's videť) q̃ euãge
liũ Luce vocat euãgeliũ ſuũ. Rñſio: licz q̃dẽ oẽs
Apli z Euãgeliſte didicerĩt ab hoib: tñ adheſio z
credulitas cordis nõ ẽ niſi a dõ. Sic eñ fides eſt ex
auditu ỽbi q̃ntũ ad cogitare de credito: circa qð ẽ
fides. Et ẽ ab Illũiatõe dina q̃ntũ ad ꝯſenſũ i credi
tũ: q̃d ẽ ĩ fide. Et ſic fides ẽ donũ dei ĩ achaie ptĩ
bº Ecce Tertiũ: Ubi ſcpſit. Achaia ãt ẽ puincia
Grecie in q̃ ẽ Corinthº. qz forte ibi ñ fuit trãſlatũ
euãgeliũ Matthei õ hebreo. Neqz trãſlatũ euãge
liũ Marci de latino hoc ſcripſit euangelium.
Ecce Quartum Quid ſcripſit.

Significãs etiã ipſe in principio
ante ſuum: alia eſſe deſcripta.

Dicto: Qr: ſiue effectu: h ðt pbatõz. qz ipemet Lu
cas ðt h. Et h ẽ Significãs etiã ipſe Lucaſ
ſcribẽdo Cũ ðt Qz multi conati ſũt ordiare narratõz:
q̃ i nob ꝯpletc ſũt rez ĩ principio h ẽ in ſuo plogo
an h euãgeliũ ſuũ: alia euãgelia tã ỽoꝝ euã
geliſtaꝝ Matthei z Marci: q̃z pſeudoeuãgeliſta
rũ: vł forte alioꝝ aploꝝ z diſcipłoꝝ. Sicut Bar
tholomei z Nazareoꝝ z Nicodemi: que nõ ſũt re
cepta eſſe deſcripta ante ſuum euangelium

Cui ext̃ ea q̃ ordo euãgelice diſpo
ſitõis expoſcit: ea maxie neceſſitaſ
laboris fuit: vt pmũ grecis fideli
bº oĩ pphetatõe vẽturi i carnẽ dei
chr̃i mãifeſta eẽt hũanitas: ne iu
daicis fabuł attẽti (al's attẽtis) i ſo
lo legis õſiderio tenerẽt. Uel i he
reticiſ fabuł z ſtultiſ ſolicitatõib ſe
ducti exciderẽt: a ỽitate elabora
ret. Dehinc vt ĩ pricipio euãgelij
ioãnis ntitate pſũpta cui euãgeli
um ſcriberet z ĩ quo electº (al's ele
ctis) ſcriberet ĩdicaret: ꝯteſtãs ĩ ſe
ꝯpleta eẽ q̃ ab alijs eẽnt inchoata

Hic aſſigt Cãm eoꝝ q̃ idurit Quare videlz pº
alios ſcpſerit: z tñ ñ ẽ ſupfluº Tãgit ãt tres cãs.
Quaꝝ Una ẽ Ut ſeries euãgelice diſpõnis ipleret
q̃ omiſſis q̃buſdã ab alijs euãgeliſtis: erat iperfcẽ
tradita. Et hec ẽ cã q̃ ad Narratõz maxie. Scda ẽ
Ne greci fideles Uł a iudeis Uł ab hereticiſ: fła õ
chr̃o dicẽtib ſbuerterenť. Et hec ẽ cã ſz Intẽtiõez fi
nis ĩ ſcribẽdo. Tertia cã Ut oñderet Cui z Quib
ſcribẽdũ ẽ euãgeliũ. Et hec ẽ cã iductia ad ſcribẽdũ
Et hec p ordinẽ tacẽť i lr̃a. Dicit ğ Cui ſcz Luce
ea ncitas fuit h ẽ: ncãria cã laboriſ in ſcribẽ
do pº alios vt extra ea h ẽ: poſt cavł pręť ea q̃
expoſcit ꝓpť inpfectõez ſuã ordo h eſt: ſeries
euãgelice diſpõnis h eſt: ordo narratõis hi
ſtorie euãgelice q̃ ipfecta relicta ẽ ab alijſ: eo q̃ mul
ta omiſerũt. Et hec ẽ cã vna. Et pť hãc fuit ncitas
maxie h ẽ pncipalr vt elaboraret h ẽ ſcribẽ
do labore ſuo efficeret vt hũanitas h ẽ natura
hũana aſſũpta i ỽitate dei chr̃i q̃ aſſũpſit cã cũ
oĩ pphetatõe h ẽ: oĩz ꝓphetaꝝ pnũciatõe vẽ
turi i carnẽ Hoc eñ ꝓphe oẽs pdicauerũt eſſet
manifeſta ſua deſcptiõe primũ h ẽ pncipalr
grecis fidelibº Rho. ij. Iudeo pmũ z greco. Et
h iõ. qz Sapia phice fuit apð Grecos. z iõ ipis fi
dẽ accipiẽtib alijs faciliº acciperẽt (al's acceperũt)
Et h erat bonũ Ad ỽitatiſ agnitõz. Et ſbiũgit cãm
eẽ i vitãdo malũ. Et h Dupłr: q̃ntũ ad duo q̃ a fide
poterãt ſbuertere. Quoꝝ Unũ tãgit cũ ðt ne iu
daicas fabuł h ẽ mẽdoſis integumẽtiſ attẽti
plº q̃z opteret tenerẽť ipi fideles ĩ ſolo iº le
gis deſiderio ꝓpter fidẽ chr̃i. Propť qð ẽt ſcpta
eſt Epła ad Galatas. qz Achaia pũerti erãt a falſ
aplis z euãgeliſtiſ: dicẽtib i lege Moyſi ſola: eẽ ſa
lutẽ pť chr̃i fidẽ. Nota ãt q̃ fabula vt ðt Phs cõ
põit ex miriſ cũ itegumẽto alicº ſcatõis ꝓpoſitiſ. ſic
fabła õ Pyrrha z Deucaliõe: ſb itegumẽto õclarat
diluuiũ aq̃ p exorbitatõez pluuiaꝝ aliqñ euenire.
Et fabła Phetõtiſ p eorũdẽ exorbitatiõz aliqñ do
cet euẽire diluuiũ ignis. Hic ãt p ſilitudinẽ ðr Fa
bula: mẽdoſus ſmo p ſcpturã veteriſ teſti: fła inť
ptatõe pbatº Uł ne hereticiſ Alia ẽ cã eiuſdẽ
i vitãdo aliõ malũ. qz heretici etiã fabuloſe p falſã
ſcpturaꝝ iterptatõz fecerũt fideles excidere a ỽitate
i varias eoꝝ ſectas. z h ẽ vł ne hereticiſ fabuł
z mẽdoſis z ſtultiſ ex ꝑuerſo itellcũ ſũptiſ ſolli
citatõib ſeducti p argumẽta ſophiſtica exci
derẽt p herſiz hõi a ỽitate Iõ ğ pleniº q̃z alij
ſcpſit ỽitatẽ Dehic Tertia cã ẽ. Et ſic ordina cõ
ſtructõz. Dehic h ẽ: etiã alia õ cã vt ipſe Lucaſ
cõteſtãs i ſe h ẽ in ſua ſcptura eẽ cõpleta
h ẽ: ad plenũ ſcpta q̃ ab alijs euãgeliſtis ſiue ve
ris ſiue falſ eẽnt ĩchoata z ñ ad ꝯplemẽtũ (al's
plenitudinẽ) narrata ĩdicaret expſſe cui h eſt:
ad cuiº edificatõz Et ĩdicaret etiã in q̃ h ẽ in cuiº

pſona: oibꝰ ⌊electꝫ⌋ ſidelibꝰ ⌊ſcriberet euãgeli
um⌋ Scribit eĩ Theophilo pncipi Achaie: q̃ fide/
li factõ: oẽs ſbditi eꝰ facilꝰ ↄuerterẽt ad fidẽ. Et qa
Theophilꝰ amãs deũ iterptat̃: i ipo theophilo ſcri
bit oibꝰ amãtibꝰ deũ: iplẽs h̃ q̃d dr̃ Mat. v. Noli
te ſcm̃ dare canibꝰ: ꝛ marg. ſpar. añ por. j. Cor. ij.
Sapiam loq̃mur inr̃ pfec. ſapiaꝫ ṽo nõ hꝰ ſeculi:
neq̃ꝫ pncipũ hꝰ ſeclĩ: q̃ deſtruũt̃: ſꝫ loq̃mur dei ſapi
entiã in myſterio abſcõditã. Hãc igr̃ expõnẽ: credo
vere lr̃e eẽ expõnẽ Quidã ãt libri hñt ⌊ꝛ in q̃ elec
tꝰ⌋ Et tũc expõit̃ ſic ⌊cui ſcriberet⌋ h̃ ẽ: ad cuꝰ
honorẽ ſcriberet. hoc ẽ dei ⌊ꝛ in q̃⌋ aĩali: q꜡ bouis
⌊electꝰ ſcriberet ꝛ idicaret⌋ q꜡ a Sacerdotio iſ
choãs: oñdit q꜡ ſcribat i figura bouis. vt. s̃. dcm̃ ẽ.
Hec ãt fac̃ q̃ dcã ſr̃ ⌊pſũpta⌋ h̃ ẽ ⌊i pricipio euã
gelij⌋ poſita ⌊natiuitate ioãnis⌋ baptiſte Per h̃
eñ q꜡ de ſacerdote: pr̃e Joãnis pmo ſcribit pmã fa/
ciem euãgelij bouis facit. Et hoc eſt quod dicit.

Cui iõ pꝰ baptiſmũ filij dei a pfe/ctiõe gñatõis i chr̃o iplete: ꝛ repe tende a principio natiuitatis hũa ne ptãs pmiſſa ẽ: vt reqrẽtibꝰ de/mõſtraret i q̃ apphẽdẽs erat p Na than filiũ dauid: itroitu recurrẽtiſ in deũ gñatõis admiſſo. indiſpara bil(al's inſepabilis) dei: vt p̃dicãs hoibꝰ chr̃ꝫ ſuũ: opꝰ pfecti hois re/dire in ſe p filiũ faceret: q̃ p dauid patrẽ veniẽtibꝰ iter p̃bebat i chr̃o

Hic icipit explanare q̃re huic euãgeliſte data ẽ
ptãs repetẽde genealogie: q̃ ſcpta ẽ p Matthei p/
mo. Et q̃re ſcribit eãdẽ ↄuerſo ordie. Ne eĩ h̃ videat̃
eẽ pſũptõis. Jõ oñdit Hiero. Luce hãc ptãtẽ eẽ da
tã ab apl'is. Et huiꝰ dr̃ cãm. Et hec duo tãgit i hac
pticula. Sic g̃ ordina cõſtructiõeꝫ ⌊Cui⌋ ſcꝫ Luce
F ⌊ptãs⌋ i ſcribẽdo ⌊ꝛ⌋ hoc ẽ: ẽt ⌊repetende⌋ iterũ
alit̃ q̃ꝫ dixerit Mattheꝰ ⌊gñatiõis⌋ h̃ ẽ genealo/
gie ⌊filij dei⌋ Genealogie dico ⌊iplete in chr̃o
pꝰ baptiſmũ⌋ ſꝫ ↄtexit eã Mattheꝰ. Repetẽde
dico ⌊a principio gñatõis hũane⌋ h̃ ẽ a deo ꝛ
ab adã: a q̃bꝰ hũane gñatõis ẽ pncipiũ ⌊idõ⌋ h̃ eſt
hac de cã ⌊vt demr̃aret reqrẽtibꝰ⌋ ſtudioſis fi
delibꝰ ⌊in q̃⌋ h̃ eſt: in cꝰ pſona ⌊apphẽdẽs erat⌋
genealogiã repetitã. q꜡ i pſona chr̃i q̃ ẽ verꝰ dꝰs. Ap
phẽdẽs erat dico: i ⌊itroitu genealogie ſiue ge
neratõis inſepabil' dei⌋ h̃ ẽ chr̃i: cuiꝰ diuitas
inſepabil' ẽ ab hũanitate aſſũpta. In itroitu dico
⌊admiſſo⌋ h̃ ẽ deducto genealogie ⌊recurrẽtis i
deũ⌋ q̃ fuit pr̃ ꝛ plaſmator Ade. Deducto dico ⌊p
Nathan filiũ dauid⌋ cũ Mattheꝰ texuerit eaꝫ
p Salonẽ. Et hec ẽ lr̃a. Et hꝰ lr̃e ſbiũgit myſteriũ
Dicẽs ⌊vt⌋ ipe Lucas ⌊predicãs hoibꝰ⌋ euãge/
lio ſcpto ⌊chr̃m ſuũ⌋ h̃ ẽ fidẽ chr̃i ſui ⌊faceret⌋ h̃
eſt oñderet ⌊opꝰ pfecti hois⌋ h̃ ẽ redẽpti. q꜡ Tũc
pfectꝰ ẽ hõ qñ ẽ redẽptꝰ ⌊redire i ſe⌋ q꜡ ſic a deo ce
pit: ita i deũ redit ⌊p filiũ⌋ redẽptorẽ ⌊q̃⌋ .ſ. Lucas
⌊veniẽtibꝰ i chr̃o⌋ h̃ ẽ: i fide chr̃i ⌊iter⌋ ſbi ꝛ ſa

lutꝭ ⌊prebeat⌋ h̃ eſt: oñdat ⌊p dauid patrẽ⌋ na
than ꝛ chr̃i: cui factã ẽ pmiſſio. Attẽde q꜡ Nathan
dr̃ filius fuiſſe Sama: fratrꝭ Dauid ꝛ filij Jeſſe.
Mortuõ ãt Sama: Jeſſe Nathan nepotẽ adopta
uit i filiũ. Mortuo ãt ẽt Jeſſe: Dauid eũdẽ Nathã
adoptauit i filiũ. Vult g̃ dicere q꜡ Mattheꝰ pbat
exitũ hũane gñatõis ↄpletũ i chr̃o Sꝫ q꜡ nõ ſuffic̃
exiuiſſe niſi r̃currat (al's redeat) i deũ: i q̃ ẽ btitudis
ↄſũmatio. Et h̃ nõ p̃t eẽ niſi p adoptõis grãꝫ: q̃ ia/
pit i chr̃o. Jõ Lucas f̃cat i recurſu gñatõis reditũ
in deũ. ꝛ p Nathã filiũ adoptiuũ Dauid: f̃cat q꜡ p
adoptõis grãꝫ p chr̃ꝫ ichoatã: ẽ regreſſus ex pmiſ/
ſiõe factã dauid Vñ Col'. j. Trãſtulit nos i regnũ fi
lij dilectõis ſue. Rho. ix. Nõ q̃ filij car. hi filij dĩ: ſꝫ
q̃ filij ſr̃ pmiſſiõis eſtimãt̃ i ſeie Primi tñ Paral.
iij. ſic legit̃. Filij Dauid q̃ nati ſr̃ eĩ i hierlꝫ: Sym/
maa ꝛ Sobab ꝛ Nathã ꝛ Salomõ. hi q̃tuor de
Berſabee. Sꝫ h̃ iõ. q꜡ Dauid adoptauit euꝫ i ſortẽ
filiorꝫ Berſabee: q̃ chariores ſibi erãt ꝓpt̃ myſteriũ
qđ p̃cogñuit i ſpũ ꝓphie. Nathã eñ iterptat̃: donatꝰ
grẽ: ꝛ eos f̃cat q̃ grẽ donati ſr̃. Hac g̃ de cã pmiſſa
ẽ eĩ ptãs repetẽde gñatõis. q꜡ hoc nõ pfecte fuit in
genealogia Matthei ſignificatum.

Cui Luce nõ imerito ẽt ſcribẽdorꝫ actuũ apl'orꝫ ptãs i miſterio dat̃: vt deo i deũ pleno ꝛ filio pditiõis extincto: orõe ab apl'is factã: ſorte dñice electõis nũerꝰ cõpleret̃ Sic qꝫ Paulꝰ cõſũmatõꝫ apl'icis acti bus daret: quẽ diu cõtra ſtimuluꝫ recalcitrantẽ dominus elegiſſet.

Hic icipit Modũ ſcribẽdi i Actibꝰ hirũ Dicẽs
⌊Cui etiã⌋ Luce ⌊ñ imerito⌋ q꜡ tãbonꝰ i hiſto/
ria euãgelij euãgeliſta fuit ⌊i miſterio⌋ apl'orꝫ: ꝛ
pcipue i miſterio Pauli ⌊dat̃ ptãſ actuũ apl'o/
rũ ſcribẽdorꝫ⌋ i libro q̃ dr̃ Actꝰ apl'orꝫ ⌊vt⌋ ex pla
nato p eũdeꝫ Lucã ⌊dõ⌋ chr̃o ⌊pleno⌋ h̃ ẽ iplẽto ⌊i
deũ⌋ reducto p aſcẽſionẽ: quã ſcribit i pncipio ⌊ꝛ⌋
pꝰ ea ⌊filio pditõis⌋ h̃ ẽ i Juda: q̃ dr̃ filiꝰ pditõis
Jo. xvij. q̃s dediſti mihi cuſtodiui: ꝛ nẽo ex eis pe/
rijt niſi filiꝰ pditõis: vt ſcptã ipleret̃ ⌊extincto⌋ p la
queũ Qđ lucas ſcribit ↄñt̃ ⌊orõe factã ab apl'is⌋
vt dñs oñderet quẽ d̃ duobꝰ i locũ Jude elegiſſet: vt
ſic ⌊ſorte⌋ h̃ ẽ diuĩe volũtatꝭ exploratõe ⌊cõpleret̃
nũerꝰ⌋ duodenꝰ ⌊diuĩe electõis⌋ Mat. x. Vbi
dr̃ q꜡ dñs elegit duodecĩ: q̃s ꝛ apl'os noiauit. Et h̃
ſcribit Lucas. xꝰ. Nõ eĩ fuit alia ſors: niſi explora/
tio ꝛ iploratio diuĩe volũtatꝭ occl'te. Nõ eĩ aliꝰ q̃ſq̃ꝫ
recuſare potuit: q̃re Matthiã ſimplicẽ diſcipuluꝫ
nihil ſibi attinẽtẽ illi p̃tulit: q̃ filiꝰ ſue matrere erit
ꝓpt̃ eminentẽ corã hoibꝰ iuſticiã iuſtꝰ cognoiabat̃
⌊Sicq̃ꝫ⌋ h̃ ẽ tãdẽ: inficiat̃ q̃buſdã d̃ Petro ꝛ alijs
apl'is ⌊paulꝰ⌋ h̃ ẽ geſta pauli ⌊daret⌋ i. iponeret G
⌊cõſũmatõꝫ⌋ finalẽ ⌊apl'icis actibꝰ⌋ h̃ ẽ libro
q̃ dr̃ Actꝰ apl'orꝫ ⌊quẽ⌋ .ſ. Paulũ ⌊dñs elegiſſꝫ⌋
Act. ix. ⌊diu recalcitrãtẽ ↄ ſtimulũ⌋ Stimu
lus ãt fuit: diu recalcitrãs ↄſcia. Et ſic vr̃ Paulꝰ
ↄ ↄſciam chr̃ꝫ fuiſſe pſecutꝰ. Propt̃ h̃ dr̃ gl. ibidẽ

ꝙ ſtimulus eſt vbū ⁊ potētia dei. Et ē glo. Bede. Scdʒ vitatē tn̄ ſtimul⁹ ē cōſcia. Et ē ſciēdū tn̄ ꝙ in vl̄i: Paul⁹ hūit ꝯſciaʒ de vitate fidi. Vn̄ ipē dixit Rho.x. Prope ē vbū fidi: i ore tuo ⁊ i corde tuo Sʒ emulatio leg' nō ꝑmiſit eū i ꝑticulari diſcernere. Et ꝙ ad h̄ alibi.i.j.ad Tim.j. dixit ꝙ ignorans fecit: ⁊ ideo miſericordiā conſecutus ſit.

Qd̄ ⁊ legētib⁹ ac reqrētib⁹ deū: et ſi ꝑ ſingula expediri a nobis vtile fuerat: ſciēs tn̄ ꝙ opantē agricolā opteat ꝑmū de fructib⁹ ſuis edere vitauim⁹ publicaʒ curioſitatē: ne non tā volentibus deuʒ demr̄are videremur q̄ faſtidiētib⁹ ꝓdidiſſe

Habito mō vl̄i quē tenet in ſcribēdo Euāgelior Scribo: h̄ reddit attentū lectorē. Et ō omiſſis petit veniā: Et grēʒ de bū̄ iterptat'. Et iō h̄ duo dicūt. De attētiōe qdē ad quā inuitat dr̄ ⌊Qd̄ ⌋ſcʒ ſcptū i euāgelio ⁊ actib ⌊cr̄ſi ⌋h̄ ē: ꝗuis ⌊vti. fu. ⌋ad ſtudiū ⌊a no. expe. ⌋h̄ ē exponere ⌊ꝑ ſing. ⌋q̄ deſcribūt. Utile dico ⌊legētib⁹ ⌋ſtudioſe ⌊⁊ req. deū ⌋i ipa lectōe ⌊tn̄ ⌋ego Hiero. ⌊ſciēs ⌋ex ſcptā Pauli.ij.ad Tim.ij. ⌊ꝙ agric. ⌋quēlibet ⌊oper ⌋h̄ eſt: laborātē ⌊optet ⌋h̄ ē: opportunū ē ⌊ꝑmū ⌋h̄ eſt: pncipalr̄ ⌊de fruc. ſu. ⌋ꝓ ꝓo labore ꝯquiſit' ⌊edere ⌋h̄ ē guſtare. Et ſic qlibet legēs ⁊ ſtudēs in agro ſcpte: ſi vult cape fruct⁹ intellect⁹: ꝓprij ſtudij: dʒ ipendere laboreʒ. ⁊ ſic dimiſi vnicuiqʒ ꝓpriā inqſitōeʒ. Et h̄ ē q̄d dr̄ ⌊vitauim⁹ ⌋h̄ ē: dimiſim⁹ ⌊publi. ⌋h̄ ē cōem oib⁹ debitā ⌊curi. ⌋h̄ ē expōnis inqſitōeʒ. Licʒ ei curioſitas ſit ſupflua inqſitio rei im ꝑtinentiſ. ⁊ ſic ſonet i viciū. tn̄ h̄ ponit ꝓ ſollicita ſtudij inqſitiōe ⌊ne vid. ⌋ab hoib ⌊nō tā ⌋h̄ ē tantū ⌊demō. ⌋ꝑ expōnē ⌊deū ⌋q̄ latet in ſcptā ⌊volē. ⌋h̄ ē deuot' ad nr̄am expōnē ⌊q̄ʒ ⌋h̄ eſt q̄ntū videremur ⌊ꝓdeſſe faſti. ⌋q̄ nullū volūt adhibere laborē. Quidā libri hn̄t ⌊ꝓdidiſſe deū ⌋videlicʒ q̄ latet in ſcptura. Et eſt idē ſenſus. Cetera eni non mutantur. Sic reddit ergo Attentum

Lectorē obſecro ſtudioſuʒ pagias recenſentēb⁹ libri ea q̄ icaute ꝯtra eas ſtili ꝑcurrētis deſig̃ta veſtigio ſr̄: ñ mō ꝯiūgat errori: ſʒ peto mee ig̊ſcere ig̊rātie: ⁊ q̄ obſtiatio legēt' āpliata virt⁹ exercitat ad puꝝ dociles: mentis mee fauoribus: meique memor benigne.

Hic petit Veniā l' Graceꝭ. Et iō duo dr̄. Et h̄ ē ⌊Lectorē ob. ⌋Lectorē dico ⌊ſtud. ⌋Tull'. Studiū eſt vehemēs ai applicatio ad aliqd addiſcēduʒ ⌊recē. ⌋h̄ ē reuoluētē ⌊pag. ⌋h̄ ē ſcptas h⁹ libri Luce ⌊vt ea q̄ circa (al's ꝯ) (al's cī) eas ⌋pagias ⌊ſr̄ deſigurata (al's dſignata) ⌊icaute ⌋ñ ſac' ꝯſiderate q̄ ſr̄ ⌊ſtili pre. ⌋ciu⁹ i ſcptū q̄ʒ bn̄ ꝯſiderata ſint i mēte ⌊ñ coiūg. (al's ipingat) ⌊attribuat h̄

⌊meo er. ⌋malicioſo l' ꝑuerſe fidi ⌊ſʒ ⌋hec ē ⌊peto m. igr. ⌋q̄ excuſabil' ē ⌊igīc. ⌋q̄ʒ īg̊rātia nō volūtaria (al's affectata) veniā meret'. Ecce venia quā petit ⌊q̄ ⌋ſāt ⌊obſt. ⌋h̄ ob firmatū ſtudiū legentiſ: que inqʒ obſtiatio ē ⌊ampliata ⌋h̄ eſt exacta ⌊virt⁹ ⌋ad ſtudiū ⌊exer. ⌋ſtudēdo ⌊docil. ad purū ⌋itel. lectuʒ. hoc inqʒ cōiūgat ⌊men. mee fauo. ⌋q̄ʒ fauēs ſtudētib ad illa exercitia mittit. Et ſic ig̊ſcēdo ⁊ referendo ⌊mei mem. ⌋ſit ⌊benig. ⌋ Hoc tn̄ qd̄ ē ab illo loco Ubi dr̄. Lectorē obſecro: quidā libri nō hn̄t cū tn̄ de ſba ꝓlogi eſſe videat' Sequit'

Proemiū bti Luce i euāgeliū ſuū

Qm̄ quidē multi conati ſr̄ ordiare narratōes q̄ i nobiſ ꝯplete ſr̄ rerū: ſicut tradiderūt nobis q̄ ab iitio ipi viderūt ⁊ miſtri fuerūt ſermonis: viſū ē ⁊ mihi aſſecuto oia a principio: diligēter ex ordie tibi ſcribere optie Theophile: vt cog̊ſcas eorū vborꝝ de q̄b⁹ erudit⁹ es veritatem

Toti huic opi Lucas ꝑmittit pemiū In q̄ facit Quiqʒ q̄ faciēda ſr̄ i pncipio c⁹ libet opis Neceſſitatē ad ſcribēdū cogētē: ⁊ iducētē Maťiā d̄ q̄ ſcribēdū ē. Perfectōeʒ autoris. Formā quā tenet i ſcribēdo. ⁊ Finē. Ois ei ſapiēs ſcptor ꝑſtituit finē quē ꝯtingere vult ſcribēdo: quē cū ꝯtigit ꝑfectū ē ſcptū. Neceſſitas āt cogēs ē mltitudo pſeudoeuāgeliſtaꝝ conatu ꝓpe ꝑſūptōis ſcribētiū ſl'a ſpū ꝓprij (al's ſpū ꝓpo) ⁊ ñ vitatē ſpūſſcī. Maťia de q̄ ſcribēdū eſt: res ſr̄ ſacris plene: q̄ ꝑ chrm ꝯplete ſr̄ i nob. Scriptor ꝑfectiſſim⁹: eſt Lucas aſſecut⁹ oia ꝑ eos q̄ ab initio viderūt ⁊ miſtri fuerūt ſmōis. Sic eni̇̄ ꝑfect⁹ Medic⁹ nō ē vl' medicie ſcptor. q̄ medicie artē nō ē aſſecut⁹ a ꝑceptorib medicie. Neqʒ ꝑfect⁹ Grāmatic⁹ niſi ḡmaticā ſit aſſecut⁹ a ꝑceptorib ḡmatice. ⁊ ſic de Geometriciſ ⁊ Dialecticis: ⁊ oib alijs. Ita ꝑfect⁹ ſcptor euāgelij: ñ ē niſi q̄ a ꝑceptorib theologi (al's theologie) aſſecut⁹ ē ſciaʒ euāgelicoꝝ ſacrorū. Mod⁹ ſiue ſcribēdi forma hiſtoriā euāgelicā ē: vt ex ordie ⁊ diligēter ſacra cū ſuis circūſtātqʒ ⁊ adiūctiſ ſcribāt'. Finis vo intent⁹ ⁊ vtilitas eſt: vt Theophil⁹: ⁊ in ipo deū amātes cog̊ſcant aplice ⁊ euāgelice fidi (d̄ q̄ inſtructi ſr̄ cū fidē ſuſcepert) liquidā ⁊ pſpicuā vitatē Dicit ḡ ⌊Qm̄ quidē ⌋h̄ ē certe ⌊mlti ⌋q̄ vnitatē catholicā ñ ſuauert. De q̄ Paulus.j.Coꝝ.xij. Mlti: vnū ſum⁹ in chr̄o. Can.vij. Una ē colūba mea. A q̄ vnitate i mltitudineʒ ⁊ in mltas ſectas ſe diuiſert mlti heretici. Iud.xv Uulpes ſamſonis capita diſa hn̄t: caudis colligātiſ. h̄ ē: intētōe vitatiſ ipugnāde. Eccē.j. Stultoꝝ infinitus ē nūer⁹. De q̄b dr̄ apl's Col.ij. Nēo vos ſeducat volēs i hūilitate ⁊ religiōe āgelorū: q̄ nō vidit: ābulās fruſtra: inflat⁹ ſenſu carnis ſue: ⁊ nō tenēs caput: ex q̄ totū corp⁹ ꝑ nex⁹ ⁊ ꝯiūctōes ſūminiſtratū ⁊ ꝯſtructū creſcit in augmētū dei. Iſti āt i diuiſa multitudie exiſtēs ⌊conati ſūt ⌋ꝓprijs virib⁹ ⁊

conatib⁹ innitentes: cum tñ dr aplus .ij. Cor. iij. Non q̄ ſufficiẽtes ſumus cogitare ꝛc̃. Eccl. xliij. Multa dicim⁹ ꝛ deficim⁹ vbis: ꝯſũmatio ſmonũ ipe eſt. .j. Cor. xv. Gra dei ſũ id qḋ ſũ. Iſti eꝰ de ſuis pſumẽtes virib⁹: conant. Eſa. xvj Supbia e⁹ ꝛ arrogantia e⁹ ꝛ indignatio pl⁹ q̄ꝫ fortitudo e⁹. Et q̄ꝛ ſupbi ſẽ ꝛ inflati ſenſu ſuo: ñ edificati ſpũ diuino. ido nõ vitari ſtudẽtes conati ſẽ ⌊ordiare⌋ h̄ ẽ: lyma pida oꝛoe dicere ⌊narratõeꝫ⌋ falſã ꝛ pulcrã: nõ verã ꝛ ſimplicẽ. Cõtra qḋ dr .j. Cor. ij Nõ veni ad vos in ſublimitate ſmõis aut ſaie ꝛc̃. ⌊q̄ in nobis cõplete ſũt rez⌋ Ecce ſcḋꝫ q̄d ẽ Materia tã pſeudo q̄ꝫ veroꝝ euãgeliſtaꝝ. Et ẽ ſenſus. Conati ſẽ ordiare narratõꝫ caꝝ q̄ i nob: Nõ a nob ⌊cõplete ſũt⌋ h̄ ẽ: pfcẽ ſẽ. Alia lr̃a ⌊redundarũt⌋ Qḋ notat plenitudinẽ exuberãteꝫ ⌊rez⌋ ſacr̃ aliũ cbri. Res aũt h̄ dr̃ nõ a Reoꝛ rer̃: qḋ ẽ opinor ar̃. q̄ꝛ ſic ꝛ pbãt aſſe hereticoꝝ res ẽẽt. Sed dr Res h̄ ens ratũ ꝛ firmũ. ſic ſẽ oia dcã ꝛ fcã cbri. Mat. xxiiij. Celũ ꝛ tr̃a trãſibũt ꝛc̃. pſ̃. cj. ꝛ Heb. j. Velut amictũ: eos mutab ꝛ mutab. tu aũt idẽ ip. es ꝛ ã. t. nõ def. Dic̃ aũt ⌊i nobis⌋ h̄ ẽ int̃ nos. Vl̃ ⌊i nobis⌋ h̄ ẽ ad ſalutẽ nr̃aꝫ Nõ a nob. Eſa. xxvj Oia opa nr̃a opat⁹ es i nob dñe. Io. xv. Sine me nõ poteſt̃ q̄cq̄ꝫ facere. Io. j. Oia p ipꝫ

I facã ſẽ ꝛc̃. Vl̃ ⌊redũdãt⌋ Eſt eĩ triplex Plẽitudo Sufficiẽtie: Exuberãtie: ꝛ Redũdãtie. Plẽitudo Sufficiẽtie ſuffic̃ ad ſalutẽ. Plẽitudo Exuberãtie exuberat ꝛ effluit i q̄ſdã. Redũdãtie aũt exuberãdo diffũdit ꝛ replet oẽs. De Pmo Act. vij. Stephan⁹ plen⁹ grã ꝛ fortitudĩe. De Scḋo Job. xxxij Plen⁹ ſũ ſmonib⁹: ꝛ coartat me ſpũs vteri mei. Et Idẽ. En vẽter me⁹ q̄ſi muſtum abſq̄ꝫ ſpiracl'o: ꝛ coartat me ſpũs vteri mei. Et Pſ̃. xviij. Replebimur mane mia t. ꝛc̃. De Tertia Act. ij Et repleti ſẽ oẽs ſpũſcõ ꝛc̃. Per loq̄lã eĩ redũdabat ſpũs i oẽs. Dic̃ aũt ⌊cõplete ſẽ⌋ q̄ꝛ ds de factura ſua nihil relinq̄t ipfcm. Aut eĩ pfectã rẽ fac. Aut rei a ſe fcte: vtute: vñ ſe pficiat ididit. Sic Lunã nouã i initio noc̃ fecit: ſꝫ tñ motũ i arcl'o ſuo vñ pcederet ad oppõnẽ ſolis. ꝛ ſic pficeret in lũie ididit. ſic dr Aug. Deu. xxxij. Date magnificẽtiã do nr̃o: dei pfcã ſẽ opa ⌊rerũ⌋ Vt Ens ratũ dr. q̄ꝛ Quãuis vbũ nr̃ꝫ ſit trãſitoriũ. Et ſic dr Orati⁹. Sẽl emiſſũ volat irreuocabile vbũ. Et ſic dr pbs. Qḋ dcm̃ ẽ ſcl': ãpli⁹ reſumi ñ pt: Tñ vbũ dei vt dr Gl. ſbantiuũ ẽ: ꝛ nõ trãſit. ſꝫ pmanet Heb. j. Portãs oia vbo vtut̃ ſue. Pſ̃. cxviij. In ẽtnũ dñe vbuꝫ t. pma. ꝛc̃. ⌊ſic̃ tradiderũt⌋ Ecce tnũ. Et icipe ꝯſtructõꝫ ibi ⌊viſũ ẽ⌋ Sic. Ita q̄daꝫ fecẽrt pſeudo euãgeliſte. Et q̄m ita ẽ ⌊viſũ ẽ ꝛ mihi⌋ int̃ alios euãgeliſtas q̄ añ me ſcpſerũt: Mihi dico ⌊aſſecuto⌋ p ſtudiũ ꝛ mẽoriã ⌊oia⌋ fctã: vba ꝛ ſacra ⌊a pricipio⌋ icarnatõis: pdicatõis ꝛ paſſionis: reſurrectõis: ꝛ aſcẽſiõis dñi ieſu. Aſſecuto dico ⌊ſic̃ tradiderũt nob⌋ diſcipli fideli traditõe illi ⌊q̄ ab initio⌋ icarnatõis ⌊viderũt⌋ Nã Segni⁹ irritãt aĩm dimiſſa p aures: q̄ꝫ q̄ ſẽ ocul' ſbiecta fidelib⁹ ⌊ꝛ⌋ nõ tñ viderũt: ſꝫ p fide ꝛ plenã ⌊miſtri⌋ p obſeq̄ũ ꝛ op⁹ ⌊fuerũt ſmõis⌋ h̄ ẽ rex: de q̄b⁹ ẽ ſermo. Ecce pfectio Autoꝝ: q̄ merito facl'tatẽ ſcribẽdi accepit. Sic ḡ credam⁹ ſic tradiderũt nob. j. Cor. xj. Ego eĩ accepi a dño q̄d ꝛ tra. vob. Neq̄ꝫ tñ Lucas ꝛ marc⁹ tñ didicerũt ab aliq̄s: ſꝫ ꝛ matthe⁹ ꝛ ioãnes. q̄ꝛ Quecũq̄ꝫ d ortu ꝛ nãtiuitate ꝛ infãtia ſaluatoꝛ̃ ſcripſerũt: hec ꝛ ab aliq̄s didicerũt: ꝛ pcipue a btã vgie ꝛ Joſeph: ꝛ mag̃ ꝛ paſtorib⁹. Sic eĩ diſcere pceptũ ẽ ꝑhẽ Ex. g. Liga teſtiõñ. ſig̃ legẽ i diſci. meis Eccl. lj. Appropĩq̄te ad me idocti ꝛc̃. Deu. xxxiij. Qui appinquãt pedib⁹ e⁹ accip. de doc. illi⁹ ⌊q̄ ab initio ipſi⌋ Act. j. Oꝫ ergo ex his vir̃ q̄ nobiſcũ ſẽ ꝯgre. ꝛc̃. ⌊viderũt⌋ Nõ tã corpe q̄ꝫ mẽt̃ fide. Lu. x. Bti ocli q̄ vidẽt ꝛc̃. Mat. v. Bti mũdo cor. ꝛc̃. Job xl. Auditu aur̃ audiui te nũc ꝛc̃. Sꝫ q̄ꝛ ñ ſufficit videre niſi addat op⁹. Jõ ſubiũgit ⌊ꝛ miſtri⌋ opatores ⌊fuerũt⌋ Jac. j. Nolite eẽ auditores vbi tñ fallẽtes voſmetipos. Ibidẽ. Siq̄s pmãſerit i vbo: nõ auditor obliuioſus fact⁹: ſꝫ factor opis: h̄ btũs in fcõ ſuo erit Sic eĩ cepit ieſus facere ꝛ do. Act. j. Vñ Augu. dr q̄ Medico dicẽti herbas eẽ venenoſas q̄s cõedit: ꝛ ſalubres q̄s nll'o mõ guſtat: nẽo credit In oib⁹ eĩ ſciẽtijs ſuadẽtib⁹ vtutes ꝛ opa: magis reſpicit i doctore exẽplũ q̄ꝫ vbũ. Vñ pbs i moral. Sũt q̄dã ad rõeꝫ ꝯfugiẽtes q̄ q̄rũt pbari ꝛ eẽ boni: aliq̄d ſil'e faciẽtes egr̃. q̄ q̄de medicos audiũt ſtudioſe: faciũt aũt opandoꝝ nihil Et queadmodũ iſti nũq̄ꝫ bñ hẽbũt corp⁹ ſic excruciati: Ita nec illi mẽte bñ hẽbũt: ſic pbãtes. ꝑp̃ qḋ Le. ij. pcepit de⁹ os turtur̃ retorq̄ri ad aſcellã i ſacrificio: vt eĩ ꝯiũgatur actio q̄ p aſcellã dſig̃t. ꝛ viſiõi ſcie miſteriũ ꝯiũctũ ſit actõis. Eſa. xlj. Qui vides mlt̃a: nõne cuſtodies: Sꝫ d nr̃i tpis Doctorib⁹ poſſũ⁹ dicere. Qui cadẽs aptos hñs oclos Nu. xxiiij ⌊viſũ ẽ⌋ int̃ alios: ñ viſiõe vidẽtiũ (ſic mlt̃i vidẽt viſiões capit̃ ſui) ſꝫ viſione rei. q̄ꝛ res ipa h̄ exigit. Sic fuit viſio Eſaie filij amos: quã vidit ſup Judã ꝛ hierl'z Eſa. j. ⌊ꝛ mihi⌋ int̃ alios: ſiue p aliq̄s fl'a docẽtib⁹. ꝛ de ſapia ſecl'ari pſumẽtib⁹. Sic filij Agar: q̄ exq̄ſierũt ſapiam q̄ de tr̃a ẽ. Baruch. iij. Abdie. Perdã ſapiẽtes d idumea: ꝛ prudẽtiã de mõte eſau ⌊aſſecuto⌋ q̄ꝛ Diſcipuli ẽ ſeq̄ donec aſſeq̄t doctrinã mgr̃i. Phil. iij. Seq̄r aũt ſi q̄ mõ cõphendã i q̄ cõphẽſus ſũ ⌊a pricipio⌋ initij ſmõis Heb. ij Que cũ initiũ accepiſſet enarrãdi p dñm ab eis ꝛc̃. ⌊oia⌋ Diſtributio ẽ p gñib⁹ ſingl'oꝝ. Nõ p ſingul' generꝝ. q̄ vocat Accõmoda diſtributio: p his q̄ ptinẽt ad ſalutẽ. Per ſingl'a eĩ nẽo vnq̄ꝫ itelliget oia q̄ vba ꝛ fcã ſẽ de vbo icarnato. Jo. xl. Nec ipꝫ arbitror mũdũ capere ꝛc̃. Eccl. xl. Faciẽdi libros plẽs null⁹ ẽ finis.

Cõſeq̄nt̃ tãgit Modũ i ſcribẽdo ⌊ſcribere diligẽter ex ordie⌋ Scribere ẽ aũt ꝑp̃ mẽoriã rei geſte ⌊diligenter⌋ vt nihil negligat nẽarioꝝ. q̄uis forte nõ oia ſcpſerit q̄ aſſecut⁹ ẽ. q̄ꝛ nõ optet oia oib⁹ reuelari. ij. Cor. xij. Audiuit arcana vba q̄ ñ licet hoi loq̄ ⌊ex ordie⌋ aũt: ne hiſtoria ſacroꝝ ieſu ꝯfõdat. Scribere eĩ expedit. ſic dr Eſa. viij Sume tibi libꝝ gn̄. ꝛ ſcri. i eo ſtilo ho. h̄ ẽ ad itelligẽm hũanũ rõnabilẽ. Abac. j. Scribe viſũ ꝛ explana eũ ſẽ tabl'as vt pcurrat facile q̄ legerit ⌊diligẽter⌋ vt nihil nẽariorũ omittat. Mat. v. Jota vnũ aut apex vn⁹ nõ pterbit a lege. Et ⌊ex ordie⌋ .j. Cor. xiiij. Oia honeſte ꝛ ſꝫ ordinẽ fiãt i vob. Deu. xxxij Fluat vt ros eloquiũ meũ q̄ſi imber ſup herbã: ꝛ q̄ſi ſtille ſup grãmina In ſtillis eĩ vna p⁹ aliã cadit: ꝛ ſcat ordinẽ ſacri eloquij. Job. xxix. Stillabat ſup eos eloq̄ũ meũ.

Deĩn tãgit finẽ ⌊tibi optie Theophile⌋ q̄ ex

R

pſona potēs: p quē mſri fidē deo dāte paipiēt: ⁊ q̄
es amās deū: ⁊ figurā oium dn̄i p̄rēdis amantiū.
Ecci.xxiiij. Videte q̄ nō mihi ſoli laboraui ⁊c̄. Et
adiūgit finē Intētōis: ad finē Opis: dicēs [vt co
gnoſcas] p ſcp̄te h⁹ teſtioniū [x̄boꝝ] de [d̄ qb⁹
erudit⁹ es] cōtra ruditatē gētilitat̄ ⁊ infidelitat̄ po
ſit⁹ es [vitatē] Jo.viij. Si vos māſerit̄ i ſer. meo
⁊c̄. ⁊ cog̃ſcet̄ vitatē ⁊c̄. ij. Eſdre.iij. Sup oia vincit
vitas. Veritas āt vt dr̄ pħs ē Adeq̄tio rei ad itel
lectū Jo.xvij. Scifica eos i vitate. ſmo tu. veri. ē.
Veritati āt opponūt̄ Vanitas: falſitas: ⁊ Mēda/
ciū. De Vanitate Hier.ij. Secuti ſūt vanitatē ⁊ va
ni facti ſunt. De Falſitate Job.xvj. Suſcitat̄ falſi/
loqu⁹ ꝯ faciē meā ꝯdicēs mihi. De Mēdacio Sa
pi.j. Os qd̄ mētit̄ occidit aiaꝫ. Et hec tria ꝯpetunt
hereticis. Qui Vani ſūt i pulcritudie ſmōis: Falſi i
re ipſa: ⁊ Mēdaces in ſcptis. Fuerūt āt iſti heretici
Baſilides ⁊ Appelles: ⁊ alij q̄dā: ſb noie Thome
⁊ Matthie m̄lta fl'a d̄ ſaluatore ſcribētes. Vñ eciā
ſb noie Thome idurerūt Paradiſus terreſtr̄ ſit i q̄/
dā mōte adeo alto q̄ vſq3 ad lūarē globū attigit: qd̄
nll'o mō pmittit natura. Et m̄lta alia ad odiū ſcpture
vitat̄ idurerūt: plibꝫq3 ap̄lis ſua mēdacia iponētes

Euangeliū ſcd̄ꝫ Lucā Incipit

Fuit in diebus he
rodis Regis Judee ſacer
dos q̄dā noie Zacharias
de vice Abia: ⁊ vxor illi de filiab⁹
Aarō: ⁊ nomē eius heliſabeth

A Hic icipit Explanatio hiſtorie. Mitti āt excedit̄ h
d̄ Natiuitate ioannis: ⁊ Natiuitate chr̄i. Et q̄nq3 fac. q̄ꝝ
Primū ē d̄ Joānis Annūciatōe. Scd̄m ē de chr̄i
Annūciatiōe. Tertiū ē de Joānis pcurſu quē fec̄ i
vtō m̄ris. Quartū ē De Joānis Natiuitate. Et hec q̄t
tuor i h pmo ca. ꝯtinēt. Quītū De chr̄i Natiuitate. Et
h in pncipio ſeq̄ntis capl'i ꝯtinet. Ipa āt Joānis
Annūciatio diuidit̄ i q̄nq3 pticl'as. Deſcribūt̄ eī Pri
mo Parētes q̄bꝫ fit anūciatio. Scd̄o Loc⁹ ⁊ Tp̄s
⁊ Opꝑtūitas ānūciatōis. Tertio: ſeriati pōit̄ ānun
ciatio. Quarto: ſignū vitat̄ expetit̄. ⁊ Quīto: ꝯce/
ptio ipa ānūciata ſic pdcā ē pficit̄ Quales āt ſint
q̄bꝫ fit ānūciatio d̄ſcribit̄ Tripl'r Quales videlicꝫ
gn̄is ⁊ honoꝝ claritate. q̄les meriti ⁊ vite ſcitate.
q̄les natali ad gn̄andū ptāte Claritas āt generis: ⁊
honoꝝ dignitas. Prio d̄ſcribit̄ i pr̄e: ⁊ dein̄ i m̄re.
Deſcribit āt claritatē pr̄is A tpis cōgruitate. Ab
honoris ⁊ officij dignitate. A noie deſig̃tōne. A ſui
ordis ⁊ g̃dus ſblimitate. A tpis q̄dē ꝯgruitate: q2
[fuit i dieb⁹ herodis regis] Herodes iſte fuit
aſcolonita alienigēa a ſeīe iudeoꝝ (vt dr̄ Joſeph⁹)
ſb q̄ iuxt̄ ꝓphiā Jacob ⁊ Daniel' chr̄s naſci debuit.
Trāſeūte eī reg̃ iudoꝝ ad alienigenā icepit regnū
chr̄i. Vñ Jacob Gen̄. xlix. Nō deficiet ſceptrū d̄ iu
da ⁊ dux. ⁊c̄. Dan̄. ix. ſꝫ aliā Trāſlatōꝫ. Cū venerit
ſctūs ſctōꝝ ceſſabit vnctio vr̄a ⁊ ſacrificiū. Hero/
de eī alienigena regnāte (ſic narrat Joſeph⁹) vēde/
bat̄ ſacerdotiū a romāis ⁊ regibꝫ q̄ regnābāt ſb ipis:
ſic narrat hiſtoria Machabeoꝝ. ⁊ iō trāſlato reg̃

⁊ ſā de trāſferēdo ſacerdotio ipleta ꝓphia: icipe d̄buit
chr̄i regnū ⁊ chr̄i ſacerdotiū. q2 alit̄ ꝓpl's d̄i capite
vtroq3 caruiſſet. Et iō lꝫ Auguſt⁹ ceſar maior fuit
Herode: tn̄ nō fit h mētio auguſti ceſaris: vt ꝯgru/
entia tpis et ipleta ꝓphia deſignet̄ Tres āt fuerūt
h⁹ nois p ordinē regnātes i Judea: pit̄ ſibi noie ⁊
malicia ſuccedētes. herodes aſcolonita. herodes an
tipas. ⁊ herodes agrippa. Prim⁹ hoꝝ occidit pue
ros inocētes volēs occidere chr̄m. Mat.ij. Scd̄s
decollauit ioānē. Mat.xiiij. Terti⁹ i paſſiōe chr̄m
ſpreuit. ⁊ decollauit iacobū maiorē: ⁊ viri i carcere
petrū. Act.xij. Vñ v. Aſcolonita necat pueros: an
tipa ioānē. Agrippa iacobū: claudēs i carcere petꝝ.
Fuit ḡ [i dieb⁹ hero.] ſcʒ herodes pſpitate lucis
h⁹ mūdi dat⁹ regnat: nihil de nocte ⁊ tenebris mortis
curās. De q̄ Hie.xvij. Diē hoīs n̄ deſideraui. pſ.
lv. Ab altitudie diei ti. Job.iij. pereat dies i q̄ nat⁹
ſū. Vñ ⁊ herodes diē natal' ſui celebrat. Mat.xiiij
herodes q̄ ſꝫ nomē ſuū gaudēs: pellice⁹ ⁊ gl'ians i
pellibꝫ iterpeat̄. h ē i exterioribꝫ. Judith.j. Gliabit̄ q̄ſi
potēs i pot. ſua. Cōtra q̄d dr̄ Hie.ix. Nō glīet̄ di.
⁊c̄. ſꝫ i h glo. ⁊c̄. Dies eī iſti⁹ lux temulēta ē: ⁊ ē ſide
rū errātiū. ſic dr̄ i Cano. Jude [regis] vi⁹ dixiſſꝫ ty
rāni. ſꝫ vulgarit̄ loq̄t̄. q2 vulg⁹ eos q̄ tyrānice regnāt
etiā reges vocat: Cū tn̄ ſꝫ Ariſt. ⁊ Boe. ⁊ Tull'. ⁊
Dioñ. Rex ſit q̄ oia ſtatuit ad vtilitatē ꝓpli Tyrān⁹
q̄ ad vtilitatē ſui ſtatuit ⁊ ꝓpli nocumēta Eſa.xiij
Tradā egyptū i manu do. ⁊c̄. Oſee.xiij. Dabo tibi
regē i fur. ⁊c̄. [iudee] vt ſciat trāſlatū eē regnū iu/
deoꝝ. Et h pmiſit d̄s ꝓpt̄ pctā ꝓpli. Job.xxxiiij. Re
gnare fac hoiēꝫ hypo. ⁊c̄. Deſcpto tpe pr̄is: deſcri
bit claritatē ab officij dignitate: cū dr̄ [ſacerdos]
Officij eī dignitatē dicat ſacerdotiū. Singularita/
tē āt ⁊ ſpālitatē i illo notat cū dr̄ [q̄dā] vt d̄ cōi ſa/
cerdotū nūero ſit except⁹ Sacerdotiū āt officiū ē ſūi
mi ordis. ⁊ p ꝯn̄s ē ſūme dignitatis. Ecci.xlvi Ecce
ſacerdos mag. Sap.xviij. Inueſte eī poderis e⁹ to. ⁊c̄
[q̄dam] nō q̄ ignē ꝯcupie obtulit: ſicut duo filij
aarō. Le.x. ſꝫ q̄ ignē diuinū i cordis thuribl'o exhibu
it. Le.vj. Ignis i altari meo ſp ardet. [zacharias B
noie] Et h cōgruit. q2 mēor dn̄i ſui ſp fuit: ⁊ mēor
ſpōſiōis: quā accipiēs ſacerdotiū: emiſit. ⁊ iō dr̄ Epo
ꝯſecrato q̄ mēor ſit ſpōſiōis ſue quā fec̄ i die qn̄ ad/
cpt⁹ ē dignitatē. Thr̄.iij. mēoria mēor ero ⁊c̄. Eꝫ ē
d̄ mal̄: q̄ nec d̄i nec ſpōſiōis ſue nec officij ſui vnq̄
recordāt̄. j. Re.ij. Filij heli: filij belial neſciētes dn̄ꝫ
nec offi. ⁊c̄. Hiere.ij. Ambulauerūt p⁹ vanitatē ⁊c̄.
Hier.ij. Cōfuſi ſūt dom⁹ iſrl̄. ipſi ⁊c̄. Sacerdos āt
p̄apue dꝫ q̄tuor mēorari. ſcʒ. Throni e⁹ cui pſidet
vt i oi iudicio meminerit e⁹ iudiciū exercet: ⁊ dicat.
De vultu tuo iudi. me. prode. Judicij q̄ iudicat⁹ ē
dn̄s: ⁊ iudicād⁹ ē plat⁹. Lu.xxij. ſi hec i viridi: i ari
do q̄d fi. Sap.vj. Judi. duriſ. his q̄ p̄. fi. Verbi iu
dic' q̄ iudicatur⁹ ē q̄ dixit Lu.xxij Reges gētiū do.
eoꝝ. ſic nō ⁊c̄. ſed q̄ maior eſt ⁊c̄ Et Diſpenſatiōis
quā ipe pnceps iiūxit Mat.xxiiij Quiſp utas ē fi/
del' diſpen. ⁊ pru. ⁊c̄. Primi dꝫ meminiſſet ſit iuſt⁹
⁊ rect⁹ ⁊ equ⁹. Scd̄i vt ſit i ſblimitate decorat⁹ Ter
tij vt ſuet hūilitatē Quarti Vt i ꝯmiſſo n̄ d̄ſerat
fidelitatē. Seq̄t̄. [De vice abia] Indeclinabi
le. tāq̄ diceret. [de vice abie] Et in h deſcribit
pr̄eꝫ Joānis a ſui ordis ⁊ g̃d⁹ ſublimitate. Hoc

ſūt vt itelligaꝶ:opꝫ reuoluere hiſtoriā.j.Para-
lip̄.xxiiij. Ubi legiꝶ q̄ Dauid volēs āpliare cul
tū diuinū.loco Eleazar ⁊ Ithamar ꝯſtituit vt eſ
ſent.xxiiij.ſūmi ſacerdotes. Sedecim ſumes de
filijs Eleazar.⁊ octo ð filijs Ithamar.⁊ ꝯſtituit
vt vnuſqſqꝫ i vice ſue ſeptimane miſtraret. Pre
uidēs aūt q vna ſeptimana i ſacrificioꝝ ritu vti
lioꝛ eſſꝫ q̄ꝫ alia.⁊ ſic emulatio inť ſacerdotes poſ
ſet oꝛiri de miſterio. poſuit ſortes inť eos:qs q̄
ſeptiana miſtrarꝫ.Cū āt eſſꝫ ꝓpha:⁊ oīa talia ſpū
ſctō inſpirat⁹ oꝛdiaret:nō ē credēdū q alia fue/
rit ſors niſi exploratio diuīe volūtatꝭ. In hac ḡ
ſorte qdā de filijs Eleazar noīe Abia octaua ſor
te vel ſeptima miſtrabat. de cui⁹ poſteritate na/
t⁹ Zacharias.ð vice fuit Abie:octaua ſorte mi/
ſtrās.Et h̄ ꝯgruit myſterio.qꝛ octaua ꝓpť reſur/
rectōeꝫ:nouo teſtamēto ꝯgruit.ſic ſeptia ꝯgruit
veťi teſtam̄to ꝓpť ſeptenarij obꝯuātiā. Un̄ Eccł.
xj. Da ptes ſeptē necnō ⁊ octo.qꝛ vtrūqꝫ teſtamē
tū myſtice referēdū ē ad obſequꝫ dei. Uet⁹ vt fi/
gura. Nouū āt vt ꝟitas iplēs figurā. Hoc ē ḡ q̄ꝫ
ſcꝫ qð dr̄.[De vice abia] Neqꝫ nomē cadit a ſi/
gnificatōe. Abia ei iterp̄taꝶ pr̄ dn̄s. Et ſignificat
q iſte ſacerdos hereditario iure oībꝫ illꝭ ſe exhi/
buit pr̄em q̄ꝝ erat dn̄s. Pr̄ ei erat affectu ⁊ hūi
litate. Dn̄s aūt ſeueritate ⁊ honoꝛe.ij.Mach.v.
Qui ꝓ affectu:pr̄ iudeoꝝ dicebaꝶ.Eſa.xxij. Pᵱtā/
tē tuā dabo i manu ei⁹.⁊ erit q̄ſi pr̄ hitātibꝫ hie/
ruſalē. Job.xxix. Cū ſederē q̄ſi rex circūſtāte exer
citu.erā tn̄ merētiū ꝯſolatoꝛ. Un̄ etiā Moyſes
Exo.xxxij p̄mo ꝓ ꝑplo ſupplicauit vt pr̄.Deide ꝓ
teruos iudicauit vt dn̄s.Aug.ð cp̄o (alꝭ plato)
Diſciplinā hāc libēs metuēd⁹ iponat. Et q̄uis
vtrūqꝫ ſit neceſſariū:tn̄ pl⁹ a nob amari appetat
q̄ꝫ timeri.ſp cogitās ſe ꝓ nob redditurꝫ eſſe rōeꝫ.
Jo.xiij.Uos vocatꝭ me magr̄ ⁊ dn̄e.⁊ bn̄ dicitꝭ:
Sū eteni.Si ḡ ego laui pedes vr̄os dn̄s et ma
giſter.⁊ vos debetꝭ alter alteri⁹ lauare pedes.j.
Pe.v. Nō vt dn̄antes i clero ſꝫ foꝛma facti gregꝭ
ex aio Seqꝶ[Et vxoꝛ illi⁹]Cōmēdatio ē a mr̄e
Cōmēdat āt mr̄eꝫ a Cōiūctōe:a Genere:⁊ a No/
mie. A ꝯiūctōe qdē cū dr̄[vxoꝛ illi⁹] Libera eſt
Sacerdotꝭ nō erat vxoꝛ niſi libera.alioqn ācilla
empta i ꝯcubinā ⁊ nō i vxorē eſſꝫ aſſūpta. Gen̄.xxj
Nō erit heres fili⁹ ancille cū filio meo. Nō etiaꝫ
dr̄ vna ð duabꝫ Ut noteꝶ amoꝛ caſtitatꝭ i pr̄e ſiē
⁊ i Iſaac.q vna vxoꝛe fuit ꝯtēt⁹.Et maluiſſꝫ for/
te nullā hr̄e ſi h̄ tp̄e fuiſſꝫ oportunū.Tūc ei cū ꝓpa
gatōe ſemis:fuit etiā ꝓpagatio religiōis qn̄ ad/
huc nō erat tp̄s reuelate gr̄e:qn̄ filij ſpūales ꝑ ꝟ
bū p̄dicatōis i mr̄e eccl̄ia ꝑcreaꝶ. De q̄ ait Jac.j.
Uolūtarie genuit nos ꝟbo ꝟitatꝭ:vt ſim⁹ initiū
aliqð creature ei⁹ [De filiab⁹ aarō]Cōmen
datio ē a genere.Filie eni Aarō artioꝛi cuſtodia
cuſtodiebāꝶ.qꝛ ſacerdotibꝫ pollute nō iūgebāꝶ
neqꝫ repudiate.Et dr̄ filia Aarō nō tā carnis .ſ.
q̄ꝫ religiōis imitatōe.⁊ noīs interp̄tatōe.De reli
giōe Aarō dr̄ Sap̄.xviij.Properās hō ſine q̄re/
la oppoſuit ꝯōni ſue ſcutū ꝑ icenſū:dep̄catione al/
legās reſtitit ire ⁊ finē ipoſuit nēcitati:⁊ iuenit eā q̄
ad viuos ē viā.Sic ⁊ iſta filia Aarō ſine q̄rela vi/
ꝑat milibꝫ oꝛōnū ꝑ redēptōe iſrł q̄ꝛēs;reſtitit ire di:

⁊ ſap̄aꝫ ſcendēs i deuotōe: reſtitit ire dei:⁊ inuenit
viā vite:ānūciato libatoꝛꝭ p̄curſore. Montan⁹ āt
iterp̄taꝶ qð eminētiā ſcat iuſticie. Hier.xxxj. Bn̄/
dicat tibi dn̄s pulcritudo iuſticie ⁊ mōs ſanctus.
Seqꝶ Deſcp̄tio a noīe[⁊ no.e⁹ heli.] Nomē dꝶ
q̄ſi notamē In q̄ Pythagoras pōit vitā ⁊ moꝛtē:
Foꝛtuniū ⁊ īfoꝛtuniū. Un̄ etiā extat rota Pytha/
goꝛe ſup nomē. Notamē ḡ h̄ bt̄ā fecit ð ſe q ſic he/
liſabeth.h̄ ē:dei mei ſaturitas. Uł de⁹ me⁹ cog̃uit.
Quoꝝ Primū ē i ꝟtute q̄ ſatiat. Scðꝫ i Cognitī/
one ꝟitatꝭ q̄ illūiat. De ꝟtute qdē ꝟtutꝭ dꝶ Eſa.iiij.
Appꝛhēdēt ſeptē mlꝭeres viꝝ vnū i die illa: dicētes
panē nr̄m comedem⁹.Septē mlꝭeres ſc̄ mlꝭer iſta
decoꝛata ſeptē ꝟtutibꝫ. Panē ſuū comedere ē ꝓpri
as dulcedies coꝛ ꝯfoꝛtātes exhibere. Prouer.xiij.
Juſt⁹ comedit ⁊ replet aiāꝫ ſuā. vēter āt ipioꝝ in/
ſaturabiłꝭ ē:qꝛ ſecłaria nō ſatiāt. Un̄ agg.j.Come/
diſtꝭ ⁊ n̄ eſtis ſaturati.De Cognitiōe ꝟitatꝭ dr̄ Jo.
xvij.Sctifica eos i ꝟitate:ꝟmo tu⁹ ꝟitas ē.De iſta
dꝶ Sap̄.viij. Hāc amaui a iuuētute mea:⁊ exq̄ſi/
ui mihi eā i ſpōſā accipe:⁊ amatoꝛ fact⁹ ſū foꝛme il
li⁹. Pulcerrima foꝛma ꝟtutꝭ ⁊ ꝟitatꝭ. Uirtutis in
Affcū. Ueritatꝭ i Intellcū.Can̄.j. Pulcre ſūt gene
tue vt turturꝭ. h̄ ē:pudoꝛate ꝟtutꝭ:⁊ caſte ꝟitatꝭ.q̄
eſt Theologia:q̄ caſta ſtat itra limites fidꝭ.nec lu/
xuriaꝶ ꝑ phātaſias:ſicut:ſcenice meretriculę aliaꝝ
ſciaꝝ. Hec mlꝭer eſt de q̄ dr̄ Judith penł. Tu gla
hieruſꝫ:tu leticia iſrł:tu honoꝛificētia ꝑpłi nr̄i. Hec
ꝓ certo ē q̄ ꝯpetebat ſacdoti: dicēte dn̄o Gen̄.ij. Fa
ciam⁹ ei adiutoꝛiū ſiłe ſibi. Prouer.v. Ceruā chari/
riſſima ⁊ gratiſſim⁹ hinul⁹ vbera e⁹ iebriēt te iugiꝶ

Erāt aūt ābo iuſti añ deū:inceden tes in omnibus mandatis ⁊ iuſti/ficationibus domini ſine querela.

Ecce deſcp̄tio q̄ł ſint merito ⁊ vite ſcītate. Amb.
Plena laudatio qꝛ gen⁹ i moꝛibꝫ.moꝛes i eq̄tate:
officiū i ſacdotio:factū i mādatꝭ:iudiciū i iuſtifica
tōi.ꝯp̄hēdit. Sūmati aūt pſtrīgēdo ꝯmēdaꝶ i me
rito iuſticie ⁊ Sīplicitate inocētie. In merito qdē
iuſticie a rbꝫ. A merito iuſticie. A ratudie ⁊ Aptitū
A merito qdē iuſticie:qꝛ[erāt ābo]ſ.ſacdoſ ⁊ vxoꝛ
[iuſti] Nō gn̄ali iuſticia tm̄(q̄ ē legū ꝯgruētia)vt
ī oībꝫ legibꝫ diuis ⁊ hūanis ꝯgruāt:⁊ nec legi ꝓhi
bitū vnq̄ꝫ ꝯmittāt. Qꝛ vt dr̄ Tulli⁹ Lex ē ius ſcp̄tū
aſciſcēs hōeſtuꝫ:ꝓhibēſqꝫ ꝯriū.ij. Mach.iiij. In
leges diuas ipie agere:ipune nō cedit. Prouer.vj.
Mādatū lucerna ē:⁊ lex lux:⁊ via vite icrepatio diſ
ciplie. Hec āt iuſticia n̄ ꝯpleꝶ niſi ꝑ oēꝫ ꝟtutē oēꝫ
legꝭ obſuatōꝫ.qꝛ dr̄ Ja.ij Qui offē.i vno fa.ē o.re⁹
Eſt āt alia iuſticia Spāł In Duobꝫ. Cōmutādił
⁊ Diſtribuēdił. Cōmutādis qdē.vt oē q̄d ꝯmutaꝶ
aliq̄ ꝯmutatōe ꝓprio:vēdēdo ł emēdo:iuſto vēdaꝶ p̄
cio ſine fraude.ſic p̄cepit dn̄s Le.xix.Equ⁹ modi⁹
equ⁹qꝫ ſextari⁹. Mich.vj. Adhuc ignis i domo i/
pij:⁊ mēſura mioꝛ ire plena. In diſtribuēdis āt vt
vnicuiqꝫ diſtribuaꝶ ꝓpa e⁹ dignitate. Regi qð ſuū
ē.⁊ cuilibet ſupioꝛi.⁊ pari q̄d ſuuꝫ ē.⁊ ſilr̄ iferioꝛi.
Rho.xiij. Reddite oībꝫ debita. cui tributū tri.cui
vectigal vec. Ibið. Nemi qcq̄ꝫ debea.niſi vt iui.dił.
Sic ergo ambo erāt iuſti. Et ſubiungit de modo

iuſticie dicēs [ante deum] vt Intenſā Occultā
D ꝛ Sincerā denotet iuſticiā. Inteſā qdē. qꝛ valde i-
tenſe iuſtū eſt: qđ añ deū iuſtū reputaꝛ Cū dicaꝛ.
Job. iiij. ꝙ etiā i angel' ſuis reppit puitatē Eſa. lx-
iiij. Facti ſum⁹ vt imūdi oēs noſ: ꝛ q̄ſi pān⁹ mēſtru
ate vniuerſe iuſticie nr̄e. Occultū āt. qꝛ q̄d añ deū
ē: occultū ē aliis. j. Re. xvj. Hoies vidēt q̄ pa. de⁹ āt
intueꝛ cor. Mat. vj Sit elīa tua i abſcōdito: ꝛ paꝛ
tu⁹ q̄ videt i abſcō. red. tibi. Sincera āt. qꝛ qđ añ
deū ē: hūana laude ñ ē coinq̄natū l' pmixtū. Pro-
uer. xvj. Oēs vie hoīz patēt ocl'is e⁹: ſpirituū āt pō
derator ē dñs. [incedētes] Ecce cōmēdatio ad
pfectū. Dic āt Tria. Profectū. Profect⁹ gn̄alita-
tē: i opib⁹ vtutū. ꝛ Profect⁹ eiuſdē gn̄alitatē i iu-
ſtificatōib⁹ De pfectu dr [incedētes] h̄ ē de vtu
te i vtutē pficiētes. ps̄. lxxxiij. Ibūt d̄ vir. in vtu. ij.
Coi. iij A claritate i claritatē: taq̄ȝ a dn̄i ſpū Eſa. lx
Ambulabūt gētes i lu. t. Eze. ix. Unūq̄dq̄ȝ aialiū
añ faciē ſuā erat. ꝛ gradiebaꝛ. h̄ ē: ad ſp igrediēdū.
Seneca. Ibi deſinis eē bon⁹: vbi d̄ſinis velle fieri
melior. Ber. Stare i via dī: retrocedere ē. Et ſb-
iūgit Profect⁹ gn̄alitatē i morib⁹ [in oib⁹ man-
datis] Mādatū ꝛ Preceptū idē ē i ſba. Differt tñ
i rōe. qꝛ Mādatū dr̄ ſz ꝙ mādat ſiue nūciat volū
tatē diuinā. Preceptū āt ſz ꝙ ē rl'a moꝝ. vt Ars ē
collectio pceptoꝝ ad eūdez finē tendētiū. ps̄. cxviij.
Uiā māda. tu. cucurri: cū dil. cor m. Idē. Bti ima
culati i via ꝛc. ps̄. xvj. Perfice greſſus meos in ſe-
mit' tuis vt nō mo. ꝛc [ꝛ i iuſtificatōib⁹ dn̄i]
Juſtificatōes iudicia Ariſt. ci in. v. Ethi. oñdit ꝙ
Juſtificatio nō ē iuſticia: Sz Juſtificatio ē exhibi
tio iuſticie d̄ re de q̄ pt eē qđ: de q̄ ꝯfugiꝛ ad iudicē
ſicē ad iuſtū aiatū. Eccl. xviij Añ iudiciū para iuſti.
Fit āt Juſtificatō Duob⁹ mōis Actie ꝛ Paſſiue
Paſſiue qdē qñ aliq̄s p iudiciū rducꝛ ad iuſticiā
ñ renitēs iuſticie. Actie āt Duob⁹ mōis. Scȝ Per
iudicē: ꝛ qñ aliq̄s p ſe ipȝ ſine iudicio reddit alicui
qđ ſuū ē. Deu. j. Qđ iuſtū ē iudicate: ſiue ciuiſ ſit il
le ſiue pegrin⁹: nl'la erit diſtātia pſonaꝝ. qꝛ dei ē iu
diciū. Job. 23. Nolo ml'ta fortitudie ꝯtēdat [me-
cū] ſed eq̄tatē pponat ꝯ me [ſine q̄rela] Ecce Inno-
cētia. Qꝛ ſic in pbabit' fuerīt ſimplices ꝛ recti: ita i
iſto receſſerīt a malo. ps̄. xxiij. Innocētes ꝛ re. adh.
mihi. Judith. viij. Nō erat q̄ diceret de illa vbum
malū. Sic ei accuſator nō hȝ lociū. Apo. xij. Proie
ctus ē accuſator fratrū nr̄oꝝ q̄ accuſabat illos añ
ꝯſpectū dei nr̄i die ac nocte. j. Pe. ij Ut bñ faciētes
ommuteſcere faciat' iprudētiū hoīm igrātiā. Sic
eñ iuſt⁹ euadit q̄relā oēm i iudicio. ps̄. cxj. Diſpo
nit ſmones ſu. in iudi. qꝛ in eter. nō cōmouebiꝛ.

Et nō erat illis filius:

E Ecce Quales ſūt in gn̄andi prōle. Qđ deſcribiꝛ
ad magnitudinē miracl'i. Dicit āt h̄ Duo. Carētiā
viddȝ plis: ꝛ Cāȝ. Carētia plis d̄ſcribiꝛ cū dr [Et
nō erat ill' fili⁹] cū tñ bonū plis ſit oi modo bo
nū mr̄imonij. Oi aūt mō dico. qꝛ Mr̄imoniū aliqñ
eſt i Officiū ciuile. Et Aliqñ i Sacrȝ. In Officiū
qdez ſm ꝙ a d̄o inſtitutū: Legib⁹ ꝯhentiū ordiaꝛ:
ne t̄ra depopuleꝛ. Et ſic pȝ ꝙ ē ꝓpt prolē. In ſacrȝ
aūt duob⁹ modis. ſ. ſm ꝙ ē medicia: In remediū
vt ꝯcupiſcētia prona i ruinā honeſtate excipiaꝛ nu

ptiaꝝ. vt dr Aug. in li. de nup. ꝛ ꝯcupia. In ſacrm
aūt qđ ē ſacre rei ſignū. ſ. Coiūctōis: q̄ eſt int' aiam
ſctām ꝛ deū. Et ſic iſtis duob⁹ mōis hȝ Tria bona.
Fidē. Prolē. ꝛ Sacrm Et cū ita cōmēdati ſint pa
rētes: videbāꝛ tñ maledictiōi ſubiacere [qꝛ nō erat
eis fili⁹] Exo. xxiij. Nō erit apd̄ vos infecūda. Deu
ter. vij. Nō erit apd̄ te ſteril' vtriuſq̄ȝ ſex⁹. Dic āt [fi
li⁹] ꝛ nō filia. qꝛ pncipal' ſex⁹ q̄ expectabaꝛ erat fili-
us Filia ei ex ꝯmixtōe viri ꝛ ml'ieris: naturā iuuare ñ
poterat: qꝛ corrupta fuit. Sil'r poteris aduertere ꝙ
oēs fere ml'ieres magnos viros gn̄antes: q̄ſi dono
dei accepert fecūditatē. Sicut Sara ꝛ Rebecca ꝛ
Rachel Anna mr̄ Samuelis. Uxor manue pr̄is
Sāſonis. Sara. Gen̄. xviij. Rebecca. Gene. xxv.
Rachel Gen̄. xxx. Anna. j. Re. j. Uxor manue. Ju
dic. xiij. Hoc āt fit vt donū dei oñdaꝛ in ple. q̄ ſicē
ſup facultatē naꝛe daꝛ: ita etiā i gr̄a ſup cōem legē
exaltaꝛ. Iſti eñ ſignificanꝛ poti⁹ eē filij pmiſſiōis
q̄ȝ humani ſeminis: licet in eis ſit vtrunq̄ȝ.

Eo ꝙ eēt heliſabeth ſterilis: ꝛ am-bo pceſſiſſent in diebus ſuis.

Ecce Cā. Et dr Duo. Scȝ. Cām i mr̄e: naꝛalē ſte-
rilitatē. ꝛ Cām i vtroq̄ȝ: antiq̄tatē. Et ābo pceſſerīt
in dieb⁹ ſuis. Dic ḡl [eo ꝙ eēt ſterilis heliſa-
beth] h̄ eſt: ꝯcluſā hūit vuluā ad ꝯcipiēdū ex ꝯcu-
piſcentia: quā apuit pmiſſiōis gr̄a. Sap. iij. Felix
ſterilis ꝛ coinq̄nata q̄ neſciuit thoꝝ i delicto: hēbit
fructū i reſpectōe aiaꝝ ſctāꝝ. Et notaꝛ h̄ ꝙ Zacha
rias ꝛ Heliſabeth deſpantes d̄ ple: voluptati ope
rā ñ dabāt. cui vt dr Aug. etiā i iuuētute opam da
re verecundū ē. Gen̄. xviij. Poſtq̄ȝ cōſenui ꝛ dñs
me⁹ vetul⁹ eſt: voluptati operā dabo. j. Re. j. Dñs
ꝯcluſerat vuluā Anne [ꝛ ābo pceſſiſſent i die-
b⁹ ſuis] Dies bonoꝝ ſe claritates i gr̄a: q̄b⁹ dieb⁹
pleni ſe ſcti. Sic dr̄ de Jacob Gen̄. l. ꝙ mortu⁹ eſt
Jacob plen⁹ dieꝝ. Prou. iiij. Semita iuſti q̄ſi lux
ſplēdēs: ꝛ creſcit vſq̄ȝ i pfectū diē Proceſſus āt die-
rū inducit frigiditatē ꝛ ſiccitatē: q̄ ſe duc cāe infecū
ditatis. ſic Eſa. lj. dr̄ de Abraā ꝛ Sara. Attēdite ad
petrā vñ excisi eſtis: ꝛ ad cauernā laci de q̄ pcisi eſtis.
Attendite ad abraā patrē vr̄m: ꝛ ad Sarā q̄ pepit
vos. Hoc aūt fecit vt tota fecūditas deꝛ fidei ꝛ nō
naꝛe. Rho. vj. Nō ꝯſiderauit corp⁹ ſuū iā emortu
um: cū fere eēt cētū anoꝝ: ꝛ emortuā vuluā Sare.
ſed cōtra ſpem in ſpem credidit. Cōtra ſpem natu-
re: i ſpem gr̄e. vt dicit Auguſtin⁹ vt fieret pater

Factū ē aūt cū ſacerdotio fūgereꝛ Zacharias i ordie vicis ſue añ de-um ſcdȝ ꝯſuetudinē ſacerdotij ſor te exijt vt icenſū poneret Ingreſ-ſus i tēplū dñi: ꝛ ois ml'titudo po puli erat orās foris hora incēſi

Hic icapit ponere Lociū ꝛ Tp̄s ꝛ Oportūitatē F
annūciatōis. Ponit aūt h̄ Tria. Oportunitatem
vicȝ ex ope officij cui dedit⁹ fuerat. Oprtunitatē
ex tpe. ꝛ Oprtunitatē ex loco. De pmo dr [Factū
eſt aūt] q̄ſi di. qꝛ tales erāt pentes q̄ h̄ merebāꝛ
ex ꝯgruo: lȝ nō ex ꝯdigno [factū eſt] hoc ē: ex di

uiſ diſpēſatōe[factū ē]opꝛtūitate nacta ex ope
magꝭ ꝯgruo tāte annūciatōi[cū]ipe Zacharias
memoꝛ dñi in ope officiꝫ[ſacerdotio] hoc eſt:
actu ſacerdotali ſūmo [fūgeret] Et h fuit deci
mo die ſeptēbrꝭ.cū depcaret p pplī ſdēptōe. Tūc
eni de domo ſua exierat:et in exedrꝭ iuxta tēpluꝫ
habitabat in domo caſtitatꝭ.qꝛ i miſterio ſacrifi-
ciꝫ nō licebat ſacerdotibꝫ vacare amplexibꝫ. ⁊ iō
exedre.h ē:exterioꝛes edes facte ſunt iuxta tēpluꝫ.
in qbꝫ tpe ſui miſteriꝫ habitarēt.ſic pcepat Moy
ſes Exo.xix. Sctificami:⁊ ne appꝛopinqtis vxo
ribꝫ vr̄is.cū dberēt occurrere dño. Joel.ij. Egre
diaꝛ ſpōſus de cubili ſuo.⁊ ſpōſa d thalamo ſuo
Ubi dr Hiero. Qꝛ tpe ſupplicatōis vacādū eſt
ab amplexibꝫ.Et Gre.dr.ꝙ cū pſtarche ⁊ pphete
vacabāt amplexibꝫ: ſpūſſctūs nō tāgebat coꝛda
ipoꝝ.Ecce optūitas ex ope. Et ſeqꝛ. ponēs op
tunitatē ex Tpe dicēs[in oꝛdīe vicis ſue]h ē:
vicꝭ Abie:q̄ octaua occurrit i oꝛdīe miſteriꝫ quā
inſtituit Dauid.Et illo anno accidit vt veniret i
ſeptēbꝛi ſuū miſteriū:decimo die mēſis Jn mē
ſe āt ſeptēbꝛꝭ tria erāt feſta. Feſtū āt Neomenie:
h eſt:noue lune:qn̄ clāgebaꝛ coꝛnibꝫ arietū:i pn
cipio mēſis celebꝛabaꝛ. ſic dr p̄s.lxxx. Bucinate
in neomenia.h ē:in pncipio mēſis tuba:i inſigni
die ſolēnitatꝭ vr̄e. Decimo aūt die eiuſdē menſis
fuit Feſtū trinomiū. Dicebaꝛ ei Feſtū afflictōis.
Feſtū expiatōis. ⁊ Feſtū ppitiatōis. Feſtū qdem
afflictōis:qꝛ Jllo die qlibet affligere tenebaꝛ ſe
ipm ieiunādo a mane vſqꝫ ad crepuſculū. Leuit.
xvj. Aia q̄ hac die afflicta n̄ fuerit:pibit de popu
lis. Dicebaꝛ feſtū expiatōis.qꝛ illo die cū ſanguie
vitule rufe ⁊ hirci:circūpoſito ligno cedrino ⁊ iſo-
po: ſūm⁹ pōtifex itrabat i ſctāſctōꝝ.hñs i vna ma
nu ſanguinē i vaſe qdā.⁊ i alia manu thuribulū
cū igne.⁊ puluerē tymiamatis.⁊ nūqꝫ pl⁹ illo an
no intrabat niſi illo die. Et fumo qdē fecit nebu
lā:i q̄ iuiſibiliꝛ habitaret dñs:ne foꝛte moꝛerēꝛ:
q indigni viſiōe ei⁹ viderēt eū .iij. Reg.viij. Dñs
dixit vt habitaret i nebula. Eccl.xliij. Medicina
om̄i i feſtinatiōe nebule. Cū ſanguie aūt expia-
bat tēplū:⁊ vaſa:et pplm aſpgēs ſepties ꝫ veluꝫ
Dicēs. Hic ē ſanguis teſtamēti qd mādauit ad
nos de⁹. Et h ꝯtineꝛ Leuit.xvj. de ſanguie vitu-
le rufe. Et Heb.ix Hec ḡ dicebaꝛ dies expiatōis
Dicebaꝛ etiā dies ppitiatōnis.qꝛ tūc in ingreſſu
ſūmi ſacerdotꝭ intra velū.i.ſctāſctōꝝ:glia dñi alı́
qn̄ apparuit ſup ppitiatoꝛiū inꝛ duas alas cheru
bin.⁊ ppitiabaꝛ pplo. Exo.xxv. Sol⁹ ḡ ſūm⁹ pōti
fex ſelꝛ i anno itrabat in ſctāſctōꝝ cū ſanguie. Et
hec oꝛdiatio illo anno ꝯtigit Zacharie. ſm ſoꝛtē
āmiſtratiōis quā oꝛdiauit Dauid. Et ideo ptꝫ ꝙ
Uel ipe fuit ſumm⁹ ſacerdos inꝛ illos vigītiq̄t
tuoꝛ. Uel vnuſqſqꝫ fuit ſūm⁹ i āmiſtratōe vicis
ſue. Et cū de vtroqꝫ ſint opinātes:puto ꝙ pꝛioꝛ
opinio eſt verioꝛ.[ante deū] cui ſoli placere p
h deſiderabat. Gal.j. Si adhuc hoībꝫ placerem
chꝛi ſeru⁹ nō eſſem. P̄s.lij. Qui hoībꝫ placēt: h
eſt:placere q̄runt:ꝯfuſi ſunt.qꝛ dñs ſpꝛeuit eos.
Jn h aūt oñdit ſe filiū Abꝛae:de quo dr Ro.iiij.
Patrē multaꝝ gētiū poſui te an̄ deū cui credidi-
ſti:q viuif.moꝛ.⁊ vocat ea q̄ nō ſūt tāqꝫ ea q̄ ſūt. Sic

⁊ iſte emoꝛtu⁹:⁊ emoꝛtu⁹ vtē⁹ vxoꝛꝭ viuificati ſūt
ppꝛ h ꝙ oia fecit an̄ deū ⁊ nō an̄ hoīes. Seqꝛ de
Loci opoꝛtūitate cū dr [ſm cōſuetudinē ſacer
dotij]in q̄ alꝛ ſucceſſit alri i miſtrādo p vigītiq̄t-
tuoꝛ vices. Quā tn̄ ꝯſuetudinē p ambitōꝫ mutaue
rūt tpe paſſiōis dñi Annas ⁊ Caiphas:vſurpātes
ſibi ſūmū ſacerdotiū alis vigintiduobꝫ exclꝰ:vt
vno āno regēret Annas:⁊ alio Caiphas.ſic innuiꝛ
Jo.xix. Et arguūꝛ de p̄ſūptiōe ꝙ mutare p̄ſūpſerīt
qd Dauid ſpūſctō inſpirat⁹ oꝛdiauerat. Eſa.xxiiij.
Trāſgreſſi ſūt legeſ:mutauerūt ius: diſſipauerūt fed⁹
ſempi. Seqꝛ [ſoꝛte exijt] Nō ſoꝛte q̄ tūc tēparet
ſed q̄ miſſa fuerat tpe dauid: ⁊ pmāſit ad tpa An-
ne ⁊ Caiphe. p̄s.30. Jn ma. tu. ſoꝛ. mee Pꝛou.xvj
Soꝛtes mittūꝛ i ſinū:⁊ a dño tēpanꝛ[vt incen-
ſū poneret] Qd dupliciter exponiꝛ[vt icenſū pone- B
ret]intra ſctāſctōꝝ i thuribulo qd ferebat i manu.
Ulꝛ[vt icenſū poneret] egreſſus d ſctis ſctōꝝ vt po
neret incēſū in altari icenſoꝝ ſiue timiamatꝭ. Et h
altare ſm Joſephū ⁊ om̄s ſctōs pter Aug⁹.erat in
ſctis an̄ velū: ad qd itrabat ſacerdos cata mane ⁊
cata veſpe:ponēs icenſuꝫ qn̄ offerebat iuge ſacrifi-
ciū i holocauſtū:agnū vnū i mane:⁊ agnū vnū in
veſpe qlibet die.ſic dr Exo.xxix[Jngreſſus i tē-
plū dñi] Uel itra ſctāſcōꝝ cū thuribulo. Ulꝛ itra
ſcta cū incēſo. Eccl.xlv. Fūgi ſacdotio ⁊ hr̄e laudē
i noīe e⁹ ⁊ offerre illi icēſū dignū i odoꝛē ſuauitatꝭ.
Gen̄.viij. Odoꝛat⁹ ē dñs odoꝛē ſua. ⁊ bn̄dixit eis.
Fūgiꝛ āt ſacdotio q ſcit ⁊ exhibet officiū ſacdotāl
Ad deu:⁊ Ad pplm. Qd fit i oſōe fuſa ad deū. Jn
ſacrificiꝫ ſalutarꝭ oblatōe Et pctōꝝ diſcretōe: qd fit
in ꝯfeſſiōe pplī. De legꝭ eruditiōe. ⁊ i rez tēpli fidelı
cuſtoditōe. De pꝛio hoꝝ.ij. Mach.j. Orōnē facie-
bāt oēs ſacdotes dū ꝯſūmareꝛ ſacrificiū. De pmo
⁊ ſcdo ſil. Sap.xviij Per icenſū depcatōꝫ allegās
reſt.ire:⁊ fin.ipo.ne. De 3⁹ Leuit.xiiij. Pꝛecipiꝛ vt
ois lepꝛoſus ducaꝛ ad ſacerdotē vt fiat iudiciū de
lep̄:⁊ vtrū ſit mūdat⁹ an n̄. De q̄rto Ag.ij. Jnterro-
ga ſacer.legē. Mal.ij. Labia ſacdotꝭ cuſt.ſciāꝫ:⁊ le
gē reqr.ex oꝛe e⁹. Et ibidē Lex veritatꝭ fuit i oꝛe e⁹: ⁊
iniq.nō eſt iuenta i la.e⁹. Jn pace ⁊ in eqt.ābu.me-
cū:⁊ mul.auertit ab iniqt. De q̄nto Leui.p totū.j.
Coꝛ.iiij. Sic nos exiſtiet hō vt miſtr.chꝛi:⁊ diſpē.
miſte.dī. Hic iā q̄riꝛ inꝛ diſpēſatores vt fidelꝭ qs
inueniaꝛ. Mat.xxv Euge ſue bo. ⁊ fide. qꝛ i pauca
fu.fidelꝭ:ſup mul.te ꝯſti. Hec ſūt qnqꝫ talēta de qbꝫ
dr Mat.xxv Dñe qnqꝫ tal.tradi.mihi.ecce alia qn
qꝫ ſuplu.ſū. Sic bon⁹ ſacdos igrediꝛ i tēplū dñi.
Tēplū āt dr a tēploꝛ tēplarꝭ.qd nō ē i vſu niſi in
ꝯpoſito.cōtemploꝛ aris.quia ibi apparitōes ⁊ con
templationes domini manifeſtātur. Unde ⁊ alio
nomine phanum ſiue apparitio nominatur. ⁊ ideo
cum reuerentia eſt intrandū. Pſal.xli. Tranſibo
in locū tabnaculi admirabilis vſqꝫ ad domū dei:
Et arguūꝛ q n̄ cū reuerētia itrāt. Amos.vj Ue vob
q epulāti eſtꝭ i ſiō:⁊ ꝯfiditꝭ i mōte ſamarie optima-
tes:capita pploꝝ:ingrediētes pōpatice domū iſrl.
Gen̄.xx. Pauēſqꝫ q̄ terribilꝭ eſt inqt loc⁹ iſte. Nō
eſt h aliō niſi dom⁹ dei:⁊ poꝛta celi Uere dñs ē in
loco iſto ⁊ ego neſciebā Nota etiā ꝙ incenſū Jn-
cendiꝛ: Poniꝛ: Dirigiꝛ:⁊ Eleuaꝛ. Jncēdiꝛ p chari
tatꝭ deuotōꝫ. Poniꝛ p opis virtutē. Dirigiꝛ p rectā

intentōꝫ. Eleuat̄ ꝑ intellect⁹ cōtēplationē De Primo Lu. xij Ignē veni mittere in terrā: ⁊ q̄d volo niſi vt ardeat? De Scd̄o Thre. iij. Leuem⁹ corda noſtra cū manib⁹ in celū. Apo. viij. Aſcēdit fum⁹ aromatū de orōnib⁹ ſctōꝝ in ꝯſpectu dn̄i: d̄ manu angeli. H̄ eſt de bona opatiōe q̄ ꝑ manū deſignat̄. De Tertio Pſ̄. cxl Dirigat̄ orō m. ſicͭ incē. in ꝯſpectu. De Quarto Can̄. iij. Que eſt iſta q̄ aſcē. ſicͭ vgula fumi ex arom̄. myrrhe ⁊ thu. Qd̄ āt orabat ſacerdos int⁹: cōſono corde dep̄cabat̄ pp̄l's forꝭ. Et h̄ eſt qd̄ ſeq̄t [Et oīs multitudo ⁊c.] Preceptū fuit legis Exod. xxiij. q̄ trib⁹ vicib⁹ oīs hō appareret in hierl'm in ꝯſpectu dn̄i. In Paſca videlicet ⁊ Pentecoſten: ⁊ Scenophegia. In ſeptēbri aūt erat Scenophegia: qn̄ in vmbracul' ⁊ tabnacul' hitabāt in mēoriā egreſſiōis de egypto. Sceno eñ idē eſt qd̄ vmbra ſiue vmbraculū. In ſeptēbri āt erāt Tria feſta. Neomenie: Expiatōis: ⁊ ꝓpitiatōis: vt dixim⁹. Et in fine feſtū Tabnaculoꝝ ſiue Scenophegie.

Ad h̄ ḡ feſtū celebrādū oīs mltitudo oim̄ ciuitatū fuit i hierl'ꝫ. Et h̄ eſt q̄d d̄r [⁊ oīs multitudo ppl'i] In alijs eñ tempozib⁹: tpe iugꝭ ſacrificij intrabat ſacerdos ſingul' dieb⁹ mane ⁊ veſpe in ſctā: ponēs incenſū. ſꝫ tūc nō tenebat̄ ꝯuenire oīs mltitudo ppl'i. Sꝫ i iſto feſto tota aderat mltitudo. pſ̄. cxxj. Illuc eī aſcen. trib⁹ trib⁹ dn̄i teſtio. iſrl': ad confi. noī dn̄i Joel. ij. Cōgregate ppl'm. ſcificate eccl'iā. coadunate ſenes. ꝯgregate puulos ⁊ ſugētes vbera. Dicit eñ Hiero. q̄ Mltoꝝ p̄ces ipoſ. eſt nō exaudiri [Erat orās forꝭ in atrio] q̄ nō licebat eis itrare tēplū. Forꝭ āt fuerūt laici q̄dē i atrio mundoꝝ Inferiores āt ſacerdotes i atrio iteriori Et penitētes ⁊ imūdi: i atrio exteriori ⁊ imūdoꝝ. Et pnceps i porta oriētali. Eze. xliiij. Porta oriētal' erit clauſa pncipi [hora incēſi] illi⁹ ſolēnis: qn̄ in die ꝓpitiatōis itrauit ſūm⁹ pōtifex (al's ſacerdos) i ſctā ſctōꝝ. Hoc ē ſigtū Sap. xviij. Ubi d̄r de veſte ſūmi ſacerdotꝭ: q̄ in veſte poderꝭ quā hēbat tot⁹ erat pict⁹ orbꝭ terraꝝ. h̄ ē: in affectu orōis ei⁹ tota orbis mltitudo. Apo. xxj. Ecce tabnaculū dei cū hoīb⁹: ⁊ hitabit cū eis: ⁊ ipi pp̄l's e⁹ erūt: ⁊ ipē d̄s cū eis erit eoꝝ de⁹. Apo. vij. Uidi turbā mag. quā dinu. nēo poterat ex oīb⁹ gētib⁹ ⁊ tribub⁹ ⁊ pp̄lis ⁊ linguis: ſtātes an̄ thronū Oīm eñ intereſſe intererat vbi agebat̄ de cōi oīm ſaluatore Bon⁹ eī ſacerdos vbo ⁊ exēplo oēs attrahit in deuotōēꝫ. Eccl'i. xliiij. Ecce ſacerdos mag. q̄ in dieb⁹ ſuis placuit dō ⁊ inuēt⁹ ē iuſt⁹.

Apparuit autem illi angelus dn̄i ſtans a dextris altaris incenſi

Hic ponit̄ Annūciatio. Et dicūt̄ i ea q̄tuor. In q̄ꝝ Pꝛio deſcribit̄ Perſona ānūciātis āgeli Secūdo Turbatio occaſionata ſacerdotꝭ dn̄i. Tertio Cōfortatio turbati. Quarto ipa nūciatio ſeriatim exp̄mit̄. Deſcribit̄ āt Perſona ānūciātis angeli ꝑ Sex. Per modū videlicꝫ ſue māifeſtatiōis. Per officiū ſue legatōis. Per auctē ſe mittētꝭ. Per ſitū ſue poſitiōis. Per dx̄am ſituatiōis. Per miſteriū ei⁹ iuxta qd̄ ſtetit altarꝭ Mod⁹ āt ſue manifeſtatōis ē q̄ apparuit. Apparere eī ē ſbito māifeſtū fieri eū: i cui⁹ ptāte ē videri qn̄ vult: ⁊ n̄ videri qn̄ nō vult ⁊ ſic nō vult: Et h̄ d̄t Glo. Angel⁹ eñ diffinitiue eſt i loco: ⁊ cū ē in vno loco nō eſt i alio. ⁊ cū ē i celo nō ē in t̄ra. ⁊ cū ē in medio nō ē in extrēis. Qꝫ aūt viſibil' ſtat vt d̄t glo. ē in ptāte ſua. h̄ āt eſt vt d̄t Aug. ꝑ aſſūpti corpis figurā ⁊ ſpēm Utrū āt illō corp⁹ ſit aereū vl' alteri⁹ nāe: q̄uiſ ſit maiorꝭ egēs inq̄ſitōis: tn̄ ſine p̄iudicio maiorꝭ ſnie. Dico q̄ eſt ſpēs corpis intētional'. Sicͭ ſūt ſpēs viſibiles qn̄ ſenſib⁹ obijciūt̄. Tal' eī ſpēs magꝭ ꝯpetit nāe ſpiritualī. ⁊ tal' hꝫ ēmiōs figuraꝝ: q̄s nō ꝯtineret aer ſi d̄ aere corp⁹ aſſumeret. In tali ḡ ſpē corpis apparēs: viſibil' fact⁹ ē ſacerdoti. tal' etiā ſpēs directa ad vnū ⁊ nō ad aliū: fac eū viſibilē vni ⁊ nō alij. Hoc ḡ eſt q̄d d̄t [Apparuit] q̄tū ad modū māifeſtatōis. pſ̄. lxxix. Qui ſedes ſup cher. manife. corā effra. bēia. ⁊ manaſ. pſ̄. lxxxviij. Locut⁹ es i viſi. ſctis tuis [angel⁹] Deſcꝑtio ē a legatōe. Angel⁹ idē eſt q̄ legat⁹ vl' nūci⁹. Heb. j. Nōne oēs ſūt āminiſtratorij ſpūs in miſteriū miſſi ꝑpt eos q̄ hereditatē capiunt ſalutꝭ. pſ̄. ciij. Qui fac angelos ſuos ſpūs Et q̄ lex deitatis eſt ꝑ p̄ma media: ⁊ ꝑ media vltia reducere: vt d̄t Diony. ideo oēs āgeli dicunt̄. q̄ ꝑ p̄imos āgelos medij: ⁊ ꝑ medios vltimi reducūt̄ i illūiatōes dinas. Nos aūt q̄ ꝑ aiaꝫ ⁊ intellcͭm ſum⁹ illūiationū (q̄ ſūt a p̄mo) vltia relatōe pceptiui: reducimur i illūiatōes dinas d̄i ꝑ āgelos. Heb. j. multifari. mltiſqꝫ mo. oli d̄s loq. pri. i pp̄his ſuple ꝑ angelos. Oſee. xij. Ego viſiōes mltiplicaui: ⁊ i manu pp̄haꝝ aſſilat⁹ ſū. Notat̄ in h̄ q̄ntuꝫ ſegregat⁹ fuit iſte ſacerdos a tumultu pctōꝝ ⁊ mōi: cui tā familiarit̄ ſe exhibebāt āgeli. Heb. vij. Tal' decebat vt eēt nob pōtifex: ſctūs: inocēſ: ipollut⁹: ſegregat⁹ a pctōrib⁹: ⁊ excelſior celꝭ fact⁹. Angeloꝝ eñ meret̄ ꝯſortiū q̄ i puritate ⁊ officio ⁊ familiaritate ē angeloꝝ. Uñ Mal. ij. d̄r de ſacerdote. Angel⁹ eī dn̄i exerci. ē. j. Coz. xj. Dꝫ mlier velamē h̄re ſup caput ꝑpt āgelos. gl. ꝑpt ſacdotes [dn̄i] Ecce d̄ſcꝑtō ꝑ auctē ſe mittētꝭ. Angel⁹ eī aliqn̄ ē nūci⁹ alteri⁹ āgeli. Sic d̄r Zach. ij. Ali⁹ āgel⁹ egrediebat̄ in occur. e⁹. ⁊ dix. ad eū. curre loq̄re ad puc. iſtū. Et iō d̄t h̄ [dn̄i] vt oſtēdat q̄ d̄s ipē legatōꝫ iniūxit. q̄ ad obſeq̄ndū p̄curſori filij ſui euꝫ miſit. Et ꝑpt h̄ d̄r Tob. xij. Ego ſū raphael ang. vn⁹ ex ſeptē q̄ i ꝯſpec. d̄i aſtam⁹. Dan. vij. Milia miliū miſtr. eī: ⁊ decies centena mil'. aſſiſte. eī [Stās] Ecce deſcꝑtio ex mō ſue poſitōis: quā p̄tēdit i figura aſſūpti corpis. ſtat⁹ āt p̄ſcabat rectitudineꝫ ad quā erigēda erat hūana nāa: quā ex pctō diu ſuſtinuerat. Baruch. iiij. ⁊. v. Surge ⁊ ſta i excelſo: circūſpice ad orientē: ⁊ vide iocūditatē a dn̄o deo tuo tibi venietē. iiij. Re. iij. In cui⁹ cōſpectu ſto [a dextris] Ecce deſcꝑtio a dx̄a ſituationis. Dextra eñ ꝑtinet ad ſalutē: ⁊ ad ſaluādos Siniſtra vo ad ꝯdēnādos. Prouer. iiij. Uias q̄ a dextrꝭ ſūt nouit dn̄s. puerſe vo ſūt q̄ ſūt a ſiniſtris. Mat. vj. Neſciat ſiniſtra tua quid faciat dextera tua [altaris] Ecce Deſcriptio per miniſterium eius: iuxta quod ſtetit [incenſi] Quod dicit ad dr̄ntiā altaris holocauſtoꝝ. quod erat in atrio extra tēplū vbi aīalia cremabant̄. Et ꝑ altare holocauſtoꝝ ſignificat̄ imolatio: aīaliū paſſionum ⁊ motuū i corpe. Per altare incēſi ſignificat̄ deuotio oratōis i mente. Et dat̄ intelligi q̄ i deuotiōe mētis cit⁹ apparet dn̄s q̄ꝫ i corpis exercitaꝭ

tőe. ſ.Timo.iiij. Exercitatio corpis ad modicuꝫ
valꝫ eſt.pietas ꝟo ad oīa valet: ꝓmiſſionē habēs
vite q̄ nūc eſt ꝛ future. Significabat etiā ꝙ ici/
piebat Sacramentū qđ a tota eccl'ia celebrādū
eſt legitimū ꝛ ſempitnū.

Et Zacharias turbat⁹ ē vidēs ꝛ timoꝛ irruit ſuper eum.

Hic dſcribitꝛ Turbatio occaſionata ex viſu an
geli. Et in hac dicūt Tria. Quoꝝ Primū ē Tur
batio. Scđm Turbatōis cauſa. et Tertiū Ti/
moꝛ ex vtroqꝫ cauſat⁹. De pmo dicꝛ [Et Zacha
I rias] ſacerdos aſſuet⁹ ſacrꝭ viſionibꝫ ex ſcptura
in q̄ legerat ſepe hmōi viſiōes apparuiſſe [tur/
batus eſt] Turbatio fit ex mixtura opaci cum
pſpicuo claro: ꝑ cōmotionē opaci cauſata. Sic
fit turbatio fontꝭ ꝑ admixtionē limoſi.et lutulē
te ſubſtātie. Ita fit turbatio luminis in ratiōe per
admixtiōem paſſiōis terrene ꝛ corporee ſubſtan
tie lutulēte: qñ apparet aliqđ p̄ter ſpem ꝛ facul/
tatē vidētis. ꝛ i illa obtenebratōe rō nō pōt redi/
re ad lucē ſuā vt p̄ſtet cordi ducatū. vt expediat
ſe cognoſcēdo ꝛ ordināđo id qđ apparꝫ ꝛ cauſas
ipius. Vñ Glo. Solem⁹ turbari: ꝛ a nr̃o affectu
(quē ſupple ratio nr̃a ordinat) alienari qñ ꝑſtri
gimur (h̄ eſt: intra nr̃am ꝑuitatē ꝯcludimur) ſu/
ꝑioris ꝑtātis occurſu. Et h̄ fit iō. qꝛ turbatio eſt
fuga cordis ſm̄ ſyſtolem. h̄ ē: ſm̄ ꝯtractōeꝫ. Et h̄
fit dupl'r. Ex occurſu. ſ. magni: qđ ſup̄ facultateꝫ
nr̃am i coḡſcēdo ꝛ oꝑando eſt eleuatū. Et fit etiā
In occurſu mali nocētis. Et Primū q̄dē iducit
in turbatiōe admiratōꝫ. Scđm aūt iducit i tur
batōe triſticiā. Infra.e.c. Que cū audiſſꝫ turba/
ta eſt i ſmōe angeli. ꝛ cogi. q̄l' eſ. iſta ſa. [vidēs]
Cā eſt turbatōnis. Subito eni p̄ter ſpem oñſus
angel⁹ turbatōneꝫ inducit. Dañ. x. Dñe i viſione
tua ſolute ſunt cōpages mee. ꝛ nihil i me remā
ſit viriū. Eze. iij. Ecce glia dñi ſtabat q̄ſi gl'a quā
vidi iuxta fluuiū chobar: ꝛ cecidi i faciē meā [ꝛ
timoꝛ] q̄ ē fuga cordis i ſeipꝫ. vt đt Aug. [irru
it] vi ſuꝑioris ꝑtātis apparētꝭ [ſuꝑ eū] qꝛ deſu
per timoꝛ vēit: ꝛ ñ de aliq̄ malo inferiori. pſ. liiij
Timoꝛ ꝛ tremoꝛ venerūt ſuꝑ me: ꝛ ꝯtexerūt me
tenebre: i rōis. ſ. obūbratōe. Eſa. xxi. Corrui cuꝫ
audirē: turbat⁹ ſū cū viderē. emarcuit coꝛ meuꝫ:
tenebre obſtupefecerūt me. Tāta aūt turbatio
nō tm̄ ex magnitudie rei viſe exorta ē: ſed etiā ex
ſcti ſacerdotis hūilitate: q̄ ad tātā viſionē ñ ſe re
putabat idoneū. Eſa. vj. Ve mihi qꝛ tacui. qꝛ vir
pollut⁹ labijs ego ſum. ꝛ i medio ꝑpl'i polluta la
bia habētꝭ ego habito. ꝛ regē dñm exercituū vi/
di ocul' meis. Iudi. xiij. Morte moriemur qꝛ vi
dim⁹ dñm. Bōi cordis ē pauere ad oēm aſpectū
diuinū. Vñ Lu. xviij. Nolebat oculos ad celū le
uare: ſꝫ ꝑcutiebat pect⁹ ſuū dicēſ. De⁹ ꝓpiti⁹ eſto
mihi pctōri. Exo. iij. Cū appareꝫ dñs abſcondit
moyſes faciē ſuā. Amb. Sic hūani defect⁹ ē terre/
ni: Ita āgelice benignitatꝭ ē pauentē đ ſuo aſpectu
blādiēdo ꝯſolari. Eꝯrio demōes ſiqs de ſua p̄ñtia
t̄rēri ſenſerit: āplioꝛi horroꝛe ꝯcutiūt. Et h̄ ipo ſigꝫ
poterat Zacharias bonū cognoſcere ſpm̄ (al's an/
gelum) Et hoc eſt quod ſequitur

Et ait ad illū angel⁹ Ne timeas za charia: qm̄ exaudita ē đp̄catio tua

Hic ponitꝛ Turbati ꝯfortatio. Sed q̄ritꝛ Quō
ſonās āgel⁹ dixit ſmōes iſtos: Dico ſic. đ. Q vte
bal' poti⁹ vocū intētōibꝫ: qꝫ cōmotōe aerꝭ. Eſt eī in
voce ꝛ ſono qđ natural' mot⁹ ē: ꝛ qđ eſt ſpēi ſenſib/
lis. Vtebaꝛ āt angel⁹ ſpē ſenſibili. Sic fiūt i ſpū re/
flexo ad ſenſū: Vbi penit⁹ ſꝫ ſoni ſine aerꝭ cōmotōe
Hoc eīm magꝭ ꝯpetit oꝑatiōi ſubē ſpūal'. Et ſic ſo
nat ad vnū ꝛ nō ad alteꝝ. Qꝛ ſi cū cōmotōe aerꝭ eēt:
oporteret ꝙ ſonaret ad oēs ad q̄s attingeret aer cō
mot⁹. In auditu etiā naturali hec duo māifeſtāꝛ.
Cōmotio eī aerꝭ ꝑcutit auris tympanū. vis āt aīe
in tympano p̄ter cōmotōꝫ: accipit ſoni intētōꝫ abſ/
qꝫ oī cōmotiōe. qꝛ cōmotio nō ē agēs ad oꝑationē
aīe: ſꝫ organi corpal'. Et iđo q̄dā phoꝝ natꝛaliū in
oībꝫ ſenſibilibꝫ: poſuerūt Duo actiua. Quoꝝ Vnū
eſt agēs ad paſſionē corpis ſiue organi corpal'. Al
teꝝ ad paſſionē aīe ſenſibil'. Et agēs q̄dē ad paſſi/
onē corpis diuerſū eſt in ſenſibꝫ. qꝛ in Viſu ē lumē
corporeū. ꝛ i Auditu: aer cōmot⁹. ꝛ i alijs aliđ. Sꝫ
in oībꝫ dixerūt eē vnū agēs ad paſſionē aīe: qđ voca
bāt lucē icorporeā: eo ꝙ oīs aīa accipit intētōꝫ for
me ſenſibil': ſine oī mat'ia ꝛ materie diſpōe. Sic ce
ra ſpēm accipit ſigilli: ſine metallo ꝛ metalli diſpo
ſitiōe natꝛali. Quid āt de his veꝝ ſit: nō ē p̄ñtis in/
tētiōis. Niſi q̄ ad h̄ ꝙ modū h̄ oñdim⁹ magꝭ cōue
niētē q̄ viſibil' ſit angel⁹ q̄ ꝑ naturā eſt iuiſibil'. Et
quō (al's q̄l'r) loq̄ꝛ q̄ ꝑ naturā ꝟbis nō vtꝛ in aere
ſonātibꝫ. Hoc ē ḡ q̄đ đt [Ait āt ad illū angel/
lus] Et dicūꝛ h̄ Tria. Mod⁹ videlicꝫ loq̄ndi. Cō
fortatio. ꝛ Cā ꝯfortatōis. De mō loq̄ndi iā dañ ē.
Et iſte mod⁹ ē q̄ſi loq̄ i nob. pſ. lxxxiiij. Audiā q̄đ
loq̄ꝛ in me dñs đs. Quāuis āt āgel⁹ ſit extra eū cuꝭ
loq̄ꝛ qñ apparet: tñ loq̄ndo vtꝛ intētōe ſmonis co
mo q̄ eſt i audiēte. ꝛ iō cū loq̄ꝛ vni: ille audit: ꝛ alij
aſſiſtētes nō audiūt. Zach. iij Et dixit ad me āgel⁹
K q̄ loq̄baꝛ i me [Ne timeas Zacharia] Signū
beniuolētie ponit ꝑ nomē ſacerdotꭓ Exo. xxxiij In/
ueniſti grāꝫ corā me: ꝛ tepꝫ noui ex noīe. Vñ ancꝭ
q̄ hebreoꝝ dicūt ꝙ appareti āgelo debem⁹ (al's te/
nemur) credere nos noiantī. Eſaie. vij. Vide ne ti/
meas: ꝛ coꝛ tuū ne formidet. Mat. xxviij. Nolite ti
mere eos. Greg. Illi timeāt q̄ ad celeſtia nō ꝑtinēt.
vos āt cur timetꭓ q̄ vros ꝯciues videtꭓ: Et ſbiūgit
cāꝫ ꝯfortatōis dicēs [qm̄ exaudita ē oro tua]
Orō vt đt Damaſ. eſt petitio decētiū a đo. Nihil ḡ
tādecēs fuit ſic liberatio ꝑpl'i: qñ tp̄us recōciliatōis
ſacerdos inſpirat⁹ ꝛ erudit⁹ cogñuit eē iplētū. Gal.
iiij. Qñ venit ple. tpis mi. đs fi. ſu. natū ex mu. fac.
ſub lege: vt eos q̄ ſb le. erāt redi. Hoc āt tp̄s iplētū
cogñuit ſacerdos: ꝛ iđo i oīoe inſtanꝭ ꝛ feruēter pſe
uerauit. Sic Dañ. ix. Ego daniel itellexi in librꭓ
nūeꝝ ānoꝝ de q̄ fact⁹ ē ſmo dñi ad Hieremi. ꝓphe
tā vt cōplerenꝭ deſolatiōis hierl'ꝫ. lxx. anni: ꝛ poſui
faciē meā ad dñm deū meū: rogare ꝛ depcari i ieiu
nijs ſacco ꝛ cinere. Et ſic fecit. Zacha. j. Dñe exercit/
tuū vſqꝫ quo tu nō miſereberis hierl'm ꝛ vrbiū iu/
da quibꝫ irat⁹ es: Iſte eīm iā ſeptuageſim⁹ ann⁹ ē.

Dicit aūt iam exauditā eſſe orōnē. Et h̄ videtꝛ
fl'm. Qꝛ nō videtꝛ petiuiſſe ꝓlē quā deſꝑabat: ſic

dicit glo. quã tñ prenũciat angel⁹ Et ad h̄ dicẽdũ
ꝙ orabat iſte liberationẽ ꝑpli. cui⁹ liberatiõis tẽpꝰ
cognouit eſſe iapletũ: ⁊ ſup̄ h̄ ꝓ bono charitatꝭ. qꝛ fide
liter orauit ꝓ ꝑpl'o. Audit̄ etiã de bono ꝓlis: q̄ ini-
tiũ fuit q̄ddã future liberatõis. Et ideo exponẽdũ ē
[exaudita] h̄ eſt: extra id ⁊ ſup̄ id qđ petebas au
dita [eſt oratio tua] Alia l'ra habet [deꝓcatio
tua] Et vt dt Glo. ſup̄ ep'lam ad Tit'. Deꝓcatio ē
in amouẽdis mal': qꝛ orabat vt captiuitas q̄ dia-
bol⁹ gen⁹ hũanũ captiuauerat ſolueret. Eſa. xlix. A
forti tollet̄ preda. ⁊ qđ ablatũ fuerat a robuſto ſal-
uabit̄. Extra hec ãt audita ē oõ. qꝛ ſup̄ h̄ donũ no
biliſſime ꝓlis accepit. Et hoc eſt quod ſequit̄.

Et vxor tua heliſabet pariet tibi filiũ: ⁊ vocabis nomẽ ei⁹ Joannẽ.

Ecce hic ꝑ ordinẽ exprimit̄ Annunciatio. Et di
cunt̄ in ea Duo. Unũ eſt Jp̄a annũciatio. Scđz ē
Preconiũ ãnũciati. Annũciatio aũt exp̄mit̄ in tri
b⁹. Quoꝝ Primũ eſt Laus mr̄imonij. qꝛ nõ ð ſo
luto cõcubitu. Scđm eſt Sex⁹ naſcẽtis. ⁊ Tertiũ
Nomẽ annũciati. Laus ãt legitimi filij exp̄mit̄:
A noie matrꝭ. A cõiũctiõe legitia. et A partu. Dic̄
ẽ [heliſabeth] cui⁹ iam emortu⁹ erat vter⁹: vt. ẽ.
dcm̄ eſt. Ut oñdat̄ ꝙ pl⁹ põt gr̄a q̄ȝ natura. Infra
Eodẽ. Et h̄ mẽſis ē ſext⁹ illi q̄ vocat̄ ſterit̄. qꝛ ñ erit
ipoſ. apđ deũ oẽ ṽbũ Gen. xviij Quare riſit Sara
Nũ q̄d deo q̄cq̄ȝ erit difficile? [vxor tua] ne illegiti
m⁹ reputet̄ ad act⁹ gr̄e. Abraã em̄ filio legitio di-
miſit hereditatẽ. Filijs aũt concubinaꝝ largit⁹ eſt
mũera ꝗ̄ aliũ. Gen. xxv. [pariet tibi] h̄ eſt: ad vti-
litatẽ tuã [filiũ] ſic nat⁹ eſt Joſeph ipſi iacob ad li
berationẽ. Et ñ tm̄ ad liberationẽ p̄ris: ſꝫ ẽt ad libe
rationẽ oim fratrũ ei⁹. Uñ ſignificat̄ ꝑ ioſeph. De
q̄ dr̄ Eccl'i. xlix. Et ioſeph q̄ nat⁹ eſt hõ princeps fra
trũ: firmamẽtũ gẽtis: rector fratrũ: ſtabilimẽtum
ꝑpli [Et vocabis nomẽ ei⁹ ioãnes] Deſignat̄
hic ex noie qđ pauciſſimis eſt ꝯceſſũ: ꝙ p̄nominen
tur Et p̄nt notari ſpẽales gr̄e Joãnis Que ſunt
Sex i Noib⁹. Septẽ in Officijs. Priuilegia q̄t-
tuor i mõ Cõceptõis: ⁊ Natiuitat': ⁊ Preeminen
tie ſeptẽ. Tres aureole. Noia ãt ſex ſt̄ iſta. Joan
nes. Uox ṽbi. Lucerna. Lucifer. Angel⁹. Helias
Joãnes q̄dez dr̄ h̄. Et interp̄tat̄ in q̄ ē gr̄a. j. Coꝝ.
xv. Gr̄a dei ſum id qđ ſũ: ⁊ gr̄a ei⁹ in me vacua nõ
fuit. Oib⁹ em̄ ioãnes inoteſcit ꝑ gr̄am. qꝛ Quicq̄d
in eo videt̄: gr̄e eſt: ⁊ ñ nature. Uox ãt dr̄ Jo. j. Ego
vox clamãtis in deſto. Uox ei fuit: ṽbũ incarnatũ
ſonãs: ⁊ ad aures deſcẽdẽs hoim. Lucerna aũt dr̄
inq̄ȝtũ demõſtrando chr̄m hoib⁹ viã parat. Jo. v.
Jlle erat lucerna ardẽs ⁊ lucẽs Pſ. cxxxi. Paraui
lucernã chr̄o meo. Lucifer ãt inq̄ȝtũ verã lucẽ p̄nũ
ciauit. Job. xxxviij. Nunq̄d ꝓduces luciferũ i tẽpe
ſuo. Et de h̄. ẽ. dcm̄ eſt. Angel⁹ aũt noiat̄ inq̄ȝtuꝫ
diuine volũtatꝭ ē nũci⁹. Mal'. iij. Ecce ego mitto
angelũ meũ q̄ p̄parabit viã añ faciẽ tuã: ⁊ ſtati ve
niet. Helias ãt inq̄ȝtũ p̄mi aduent⁹ p̄co eſt. ſicut
etiã ſcđi aduẽtus p̄nunci⁹ erit helias. Infra Eodẽ
Jpſe p̄ibit añ illũ in ſpũ ⁊ ṽtute helie. Mat. xvij.
Helias ãt iã venit: ⁊ fecerũt in eo q̄cũq̄ȝ voluerũt.
2 Officia ei⁹ ſt̄ Septẽ. Scꝫ. ꝙ ē Propha. Pre-
curſor. Baptiſta. Preco. Predicator. Teſtꝭ. Pa-
ranymph⁹. De ꝓpha em̄ dr̄ Infra Eodem. Et tu
puer ꝓpha altiſſimi vocaberis ⁊c̄. De Precurſore
Ibidẽ. Preib' ei añ faciẽ dñi parare vias e⁹. De Ba
ptiſta. Mat. iij. Mar. j. Joã. j. ⁊ Lu. iij. Ubi dr̄ ꝙ
Joãnes venit in oẽm regionẽ iordanis baptizãs.
De Preconis officio Mar. j. Parate viã dñi ⁊c̄.
Eze. iiij. Parate viã dñi: rectas facite i ſolitudie ſe-
mitas dei nr̄i. Predicator etiã fuit. Sic dr̄ in eiſ-
dẽ Predicãs baptiſmũ pnie. Infra ca. iij. multũ ē
de p̄dicatiõe ipſi⁹. Et q̄ ad h̄ dr̄ ſagitta electa q̄ ad
bonos: q̄s ṽbis ſuis: ſic ſagitta ꝯtriũit (al's cõpun
xit) Eſa. xlix. Poſuit me ſicut ſagittã electã: in pha
retra ſua me abſcõdit. Dicit̄ etiã Gladi⁹ acut⁹ quo
ad malos q̄s preſcidit. Pſal. cxix. Quid videt̄ tibi
aut q̄d apponat̄ tibi ad linguã doloſam? Sagitte
potẽtꝭ acu. ⁊c̄. Sagitte ꝑuuloꝝ facte ſt̄ plage eorũ.
De Teſtimonio dr̄ Jo. j. Hic venit in teſtioniũ vt
teſtioniũ ꝑhiberet de luie. De Paranymphi offi-
cio dr̄ Jo. iij. vbi Joãnes dt de ſe ipo. Amic⁹ ſpõſi
ſtat ⁊ audit ⁊ gaudet ad vocẽ ſpõſi ⁊ ſpõſe. Pri
uilegia ãt Joãnis ſt̄ Quattuor. Scꝫ. Ꝙ ē ab an-
gelo Annũciat⁹. ⁊ Ꝙ ab ãgelo Prenoiat⁹ anteq̄ȝ
nat⁹. Ꝙ i vtero ſctificat⁹. Et Ꝙ nondũ nat⁹ i oc-
curſũ ſaluatorꝭ ē in gaudio mot⁹. Et de Annũcia-
tiõe q̄dem habet̄ h̄. Et i figurã h⁹ annũciat̄ Jſaac.
Gen. xviij. ⁊ Sãſon Judic. xiij. Neq̄ȝ pl'es iueni-
unt̄ in veteri teſtõ p̄ri⁹ annũciati. Prenoiati aũt
añ natiuitatẽ in veteri teſtõ nõ iueniunt̄ niſi Sex.
Hiſmael. Jſaac Sãſon. Joſias. Cyrus. ⁊ Agag.
Et Duo in nouo teſtõ. Scꝫ. Joãnes. ⁊ Chriſtus.
Hiſmael q̄dẽ Gen. xvj Jſaac ãt Gen. xviij Sam
ſon ẽm Aliã Trãſlatõeꝫ Jud. xiij. Cyrus Eſa. xlv.
Joſias. iij. Re. xiij. Agag Nũe. xxiiij. in ꝓphia Ba
laam. Nec aliq̄s añ natiuitatẽ noiat̄: niſi qꝛ fuit ſa
lutꝭ cõis ſpẽal' figura vel ſpẽale ipedimẽtũ. Sicut
hiſmael noiat̄ q̄ fuit Jſaac ꝑſecutor: in q̄ mag' de
ruit ṽtus iſaac: q̄ eſt ſaluatorꝭ figura. Sãſon aũt
p̄noiat̄: qꝛ ſaluatorꝭ in noie ⁊ actu figura. Cyr⁹ aũt
qꝛ libator ꝑpli a captiuitate babylonica. Et i h̄ ſal-
uatorꝭ figura extitit. Joſias ãt qꝛ ⁊ religiõe ⁊ ope
p̄oſtẽdit ſaluatorẽ. Agag aũt qꝛ fuit cã trãſlatiõis
regni. Saul: qđ ẽcabat regni veterꝭ trãſlatõeꝫ i re-
gnũ chr̄i. In nouo ãt teſtõ nõ p̄noiant̄ niſi Joãnes
⁊ Jeſus: vt h̄. De Sctificatiõe ãt dr̄ h̄. Spũ ſctõ
replebit̄ adhuc ex vt̄o mr̄is. Et Hiere. j. Pri⁹ q̄ȝ te
formarẽ in vte. no. te: ⁊ añq̄ȝ exi. ð vẽ. ſcti. te. De
motu ãt ei⁹ in vt̄o in occurſũ ſaluatorꝭ. Infra Eo-
dẽ. Ut facta ē vox ſalutatõis tue i aurib⁹ meis: exul-
tauit infãs i gaudio i vt̄o meo Septẽ ãt p̄eminẽ
tie ſt̄ Ꝙ ē Pl⁹ q̄ȝ ꝓpha. Maior hoie. Cuſtos (al's
cultor) heremi. Sanitas p̄ris. Donũ mr̄is. Stu-
por vniuerſ. Termin⁹ ꝓphaꝝ ⁊ legꝭ. Ꝙ ſit pl⁹ q̄ȝ
ꝓpheta. Mat. xj. Dico vob̄ ꝓpham ⁊ pl⁹ q̄ȝ ꝓpham.
De ſcđo Ibidẽ. Null⁹ maior ſurrexit inť natos
mli'eꝝ ioãne bap. Aug⁹. ꝯ̄ Felicianũ. Si null⁹ ma
ior inť natos mlieꝝ: null⁹ maior hoiꝫ. ẽ null⁹ ma-
ior ſub do: Excepta btã ṽgie: ad quã nihil creatũ ē
ꝯꝑabile. Et h̄ ē ꝯ̄ q̄ſdã: q̄ ſuos Scõs oib⁹ alijs p̄fe
rũt ð anachoretica vita Infra dr̄ ꝙ erat i deſertꝭ vſ-
q̄ȝ i diẽ oñſiõis ſue ad iſrl'. Et io cibo paſſim⁹: ⁊ ve
ſtimẽto aſperrim⁹ erat. Uñ Infra. iij. Et Mat. iij
Eſca ei⁹ erat mel ſilueſtre ⁊ locuſte: ⁊ veſtimẽtũ ei⁹

de pilis camelorum.et zona pellicea circa lūbos
eius. Nec eni ſunt habitꝰ:⁊ victꝰ heremitaruꝫ.
Q ſit ſanitas pr̄is: Infra Eodē. Et apertū ē illi⁊
co os eius.⁊ lingua eiꝰ. Et ꝙ ſit gaudiū mr̄is
ptꝫ Eſa.liiij. Lauda ſterilis q̄ nō paris.decāta cā
ticū q̄ nō pariebas.qꝛ vicꝫ ſup̄ ptātē nature da
tus eſt tibi filiꝰ gr̄e. Uñ de ea dr̄ Ruth.vlti. Bn̄
dictus dn̄s q̄ nō eſt paſſus vt deficeret ſucceſſor
familie tue.⁊ vocet nomē eius in iſrl̄.et habeas
q̄ ꝯſolet aiaꝫ tuā. Q āt ſit ſtupor vniuerſ.j.cob.
Poſuerūt oēs q̄ audierāt in corde ſuo di. Quiſ⁊
putas puer iſte erit? Tres aūt ſunt aureole ipſi
us. Virgitatꝭ: Doctoris ⁊ Martyris. Uñ Hiero
ro.in hymno. Serta ter denis alios coronāt:au
cta cremētis duplicata q̄ſdā: trina cēteno cumu
lata fructu te ſacer ornāt. Eſa.lxij. Eris corona
glie i manu dn̄i.⁊ diadema regni i manu dei tui
In tot igit ⁊ talibꝫ mūeratus eſt Joannes.

Et erit tibi gaudiū ⁊ exultatio. ⁊ multi i natiuitate eiꝰ gaudebūt

M Ecce Preconiū annūciati. Et dicunt hic q̄tuꝛ⁊
or. Qualis vicꝫ erit ad hoīes. Qualis ad deū. et
Qualis in fructu. et Qualis in officio. Duo aūt
dicunt hic d̄ Qualitate eiꝰ ad hoīes. Qualis vi
delicꝫ erit ad parentes. et Qualis ad oēs De p̄
mo dr̄ [Et] hic filius [erit gaudiū] h̄ eſt: mate
ria ⁊ cā gaudij [tibi] Gaudiū vt dic̄ Aug. ē diffu
ſio animi i ꝯteplatōe (alꝰ: ꝯceptōne) boni. Eſa. vi.
Videbꝛ ⁊ afſl.⁊ mirabit ⁊ dilata.cor tuū. Hiere.
xiij. Ut eſſent mihi in nomē:⁊ i laudē ⁊ i gl̄iam.
Hic eni nō tā carnal' q̄ꝫ ſpūal' eſt filiꝰ. In q̄ etiaꝫ
oīs gr̄e filiꝰ ſignificat. q̄ naſcit qn̄ renaſcit ⁊ reui
uificat in gr̄a. Prouer.xxiij. Exultat i gaudio pr̄
iuſti. qꝛ ſapiētē genuit filiū.⁊ letabit i eo. Lu.xv.
Epulari ⁊ gaudere oportebat. qꝛ fr̄ tuꝰ mortuꝰ fu
erat ⁊ reuixit ꝑierat ⁊ inuētꝰ ē [⁊ exultatio] Ex
ultatio: vt dic̄ Caſſiodorꝰ: eſt redūdātia gaudij
cordis: i corpe: q̄ in ꝓteſſione ſpūs ⁊ ſanguis de⁊
mōſtrat. Eſa.lxi. Gaudēs gaudebo i dn̄o.⁊ exul
tabit aīa mea i deo ſalutari meo. pſ.83. Cor me
um ⁊ caro mea exultauerūt i deū viuū. [Et mul
ti] Ecce q̄l' eſt ad oēs q̄ꝫtū ē in ſe. ad mltos aūt i
effectu. Et h̄ ē qd̄ dic̄ [Et multi i nati. eiꝰ gau
debūt] h̄ eſt: d̄ natiuitate. qꝛ oēs illi q̄s conuer
tet ad dn̄m deū patrē ipoꝝ. Phil.iiij. Gaudete
i dn̄o ſp. itez dico gau. puer.xxviij. In exultatōe
iuſtoꝝ mlta gl̄ia eſt. regnātibꝫ ipijs ruine hoim.
Prouer.xxix. In mltiplicatōe iuſtoꝝ letabitur
vulgꝰ. Jo.xvj. Jā nō meminit p̄ſſure. qꝛ natꝰ ē hō
i mūdū: tāronalis ⁊ tādiuinꝰ Judith.penul. Tu
gl̄ia hierlꝫ: tu leticia iſrl' tu honorificētia ꝑpli nr̄i

Erit eni magnꝰ corā dn̄o. vinū ⁊ ſicerā nō bibet.

Hic tāgit qualis futurꝰ erat in vita. et ad deū
Et tāgit Tria Qual' ſit futurus q̄ntitate ꝟtutꝭ.
Qual' auſteritate victꝰ ⁊ ꝯuerſatōis. Et Qual' in
mēte ⁊ in miraculis. De p̄mo aūt dic̄ Duo. Quā
titatē. ſ. virtutis.⁊ Sinceritatē ꝟitatis. De p̄⁊
mo dic̄. [Erit eni magnus] non q̄ntitate mo
lis. ſꝫ q̄ntitate ꝟtutꝭ Que triplex ē. Magnitudo
do. ſ. ꝟtutꝭ ad opationeꝫ. Magnitudo honoris
ad ꝟtutꝭ cōgruā remunerationē. Et Magnitudo
opinionis ⁊ laudis ad oīm intuētiū edificationē.
Magnitudo āt ꝟtutꝭ ptꝫ ꝑ ſinglas ꝟtutes. Pru
dētia magnꝰ fuit q̄ oēs docuit. Tēperātia magnꝰ
fuit: q̄ nō ſolū a delitijs: ſꝫ etiā a neceſſarijs tēpera
uit. Juſticia magnꝰ: q̄ vnicuiqꝫ qd̄ ſuū erat attri⁊
buit: bōis ⁊ mal' ⁊ militibꝫ ⁊ alijs. Fortitudie ma
gnꝰ: q̄ inſaniā Regꝭ ⁊ regine ſuſtinuit. Vel Virtu
te magnꝰ ē q̄ tā q̄ magͣ vtꝰ ꝓpe vocat p̄ alijs huic.
Hec āt ē q̄ Magnimitas vocat quā ſic diffiniuit
phi Q ē Amplitudo q̄dā animi dignitatē ſuā re⁊
cogſcētis: ⁊ nō reputare ſibi ſat' magnū: qd̄ minꝰ ē
ipo. Sic fecit ioānes oīa ꝯtēnēs: ⁊ ad deū ⁊ ad cele
ſtia ſe extēdēs. Phil.iij. Que mihi fuerūt lucra hec
arbitratꝰ ſū vt ſtercora vt chr̄m lucrifacerē. Sene⁊
ca ad Luciliū. Magnꝰ eſt: cui magͣ cūcti nihil eſt
magnū. Ariſt. in lib. Ethic. iiij. Magnanimꝰ eſt q̄
ſe ipꝫ dignificat dignis: dignꝰ ēēns. Bern. li. d̄ ꝯſi
de ij. Magnꝰ eſt eīn cui dignitas ſecli ſi amiſit nō
imbit. neqꝫ mior ē illo q̄ incidēs i aduerſa nō exci⁊
dit vel parū a ſapīa. Job.j. Erat vir magnꝰ int' oēs
oriētales. h̄ eſt: in q̄bꝫ eſt ortꝰ ſol iuſticie. Et ideo dr̄
Amb. ꝙ erat magnꝰ nō ꝟtute corꝑali: ſꝫ animi ma
gnitudine Huic magnitudini Tria ſt' oppoſita.
Quoꝝ Unū ē Scire q̄deꝫ ꝓpriā dignitatē: ⁊ nō au
dere ſe dignificare ſibi dignis. Et iſta ē Puſillani
mitas. Aliud aūt ē Neſcire ꝓpriā dignitatē. ⁊ ideo ſe
nō dignificare dignis. Et hic vocat Inſipiēs. Ter
tiū eſt Nullo dignū eē: ⁊ tn̄ dignificare ſe magnis.
Et h̄ vocat Arrogās ⁊ Ambitioſus. Nihil hoꝝ
paſſus ē Joānes. qꝛ vt dignꝰ ēēns: ſe iſraeli oñdit
⁊ teſtimoniū ꝑhibuit ⁊ baptizauit chr̄m: ⁊ mlta fe
cit magͣ. Et ſuijpſiꝰ quātitatē cognouit. Et vt dr̄ Gre
go. elegit magis ſolide ſubſiſtere in ſe: q̄ꝫ humana
opiniōe fama inanit' eleuari ſup̄ ſe. Dic̄ eīn Ptolo
meꝰ ꝙ Inſipiēs eſt q̄ ſuijpſiꝰ igrat quantitatē. Et
Ariſt. dr̄ ꝙ Inſipiēs eſt q̄ neſcit ſe ipm. Can.j. Si
igras te o pulcerrima int' mlieres: egredere. Arro⁊
gās etiā nō fuit q̄ ſibi etiā diſcipul' emulantibꝫ nō
vſurpauit chr̄i nomium. Jo.iij. Ipſi vos mihi teſti
moniū ꝑhibetꝭ: qꝛ dixerim: qꝛ nō ſū ego chr̄s. Sꝫ
ſeipm ſibi dignis dignificauit: ꝑanymphū ſe vo⁊
cās dicēs ibidē. Amicus ſpōſi ſtat ⁊ audit ⁊ gau
det ꝓpt' vocē ſpōſi ⁊ ſpōſe Magnꝰ etiā fuit hono
re: q̄ ſicut dr̄ Phs ē p̄miū ꝟtutꝭ. Eſt eīn honor ex⁊
hibitio reuerētie: in ſignū ꝟtutꝭ ſiue teſtimonium
ꝟtutis. Pſal.viij. Gl̄a ⁊ honore coronaſti eū dn̄e
⁊ ꝯſtituiſti eū ſup̄ opa manuū tuaꝝ. Et h̄ factuꝫ ē
cū ore ſaluatorꝭ dictū eſt: ꝙ non ſurrexit int' natos
mlieꝝ maior ioāne baptiſta. Mat.xj Magniſ⁊
ſimus eīn fuit opinione: vt a multis chriſtꝰ repu⁊
taret. Jo.j. qn̄ miſerūt Judei ab hieroſolymis ſacer
dotes ⁊ leuitas vt interrogarēt eū Tu q̄s es? Sic
ergo erat magnꝰ ſincera ⁊ vera magnitudie virtu⁊
tis: q̄ eſt quādo ſic eſt [corā dn̄o] .ij. Cor.x. Nō
eīn q̄ ſeipum cōmendat ille ꝓbatꝰ eſt: ſed quē deus
cōmendat. Prouer.xvj. Spirituū ponderator eſt
dominus. Sunt eīn ſicut dr̄ Pſal.lxj. mēdaces fi
lij hoim in ſtaterꝭ: vt decipiāt ipſi de vanitate lau⁊
dis in idipꝫ. Multi eīn mlto cariꝰ ſe vēdūt in ſta⁊
tera doloſa: q̄ꝫ vere ꝟtutꝭ pōdere valeāt. Et ideo dr̄ N

corã dño quẽ nihil latet.ij.Cor.iiij. In veritatis
manifeſtatõe cõmẽdantes noſmetipſos ad omnẽ
cõſciẽtiã hoim corã deo. Ueritas eni ꝛ ſinceritas
ſemꝑ vincũt falſaꝫ ꝛ dubiã hoim opinionẽ. qꝛ dꝛ
in Apocriphis.ꝫ.Eſdre.iiij. Sup oia vincit veritas.
et vinũ. Ecce qualis erat in ſe in vite auſterita
te. Et hic quidem non ponit niſi ꝑſimonia in potu.
Mat.aũt.iij.de victu ꝛ veſtitu.Dicit ergo ꝙ nõ
bibet vinũ. Uinũ eni immoderate ſumptũ ine⸗
briat. Moderate aũt ſumptũ: ſicut dicit Phus
bone ſpei facit hoies :ꝛ de ſe pſumẽtes .qꝛ diſſol⸗
uit ſanguinẽ ꝛ ſubtiliat ſpiritũ. ꝛ ideo reſoluit in
vana gaudia ꝛ pſumptionẽ. Et ideo iſte Joãnes
in grauitate ſapiẽtie volẽs ꝯſiſtere: vinũ neqꝫ mo
derate neqꝫ imoderate bibit. Eph.v. Nolite inebri
ari vino in quo eſt luxuria. Hiere.xxxv. Non bibe
mꝰ vinũ.qꝛ pater nr̃ Jonadab filius Rechab pce
pit nobis dicẽs. Non bibetis vinũ vos ꝛ filij vr̃i
vſqꝫ in ſempiternũ. Prouer.xxxj. Noli regibꝰ o la
muel:noli regibꝰ dare vinũ. Ideo etiã licꝫ filij bea⸗
ti Job nõ legant imoderate vſi fuiſſe vino.tñ qꝛ i
ncẽtiuũ lenitias generat legit Job.j.Filijs tuis ꝛ fili
abus tuis in domo fratris ſui pmogeniti veſcen
tibꝰ ꝛ bibentibꝰ vinũ: repente venit ventꝰ a regiõe
deſerti:ꝛ cõcuſſit qttuor angulos domꝰ:que cor⸗
ruens oppſſit liberos tuos ꝛ mortui ſunt. Et ſi
cerã ꝛc. Sicera interptat ebrietas. Et ſignificat
omne quod inebriare poteſt. Bria aũt menſura
grece.ꝛ brians aut ẽ mẽſura aut cyphus capacita
ti hoĩs ꝓportionatus. Capacitatẽ autẽ dico que ẽ
ad ſanitatẽ ꝛ bonã habitudinẽ membrorũ interi⸗
orũ ꝛ exteriorũ: et ſobrietatẽ ſenſuũ ordiata pro⸗
portio.extra quam menſurã neqꝫ qlitate potꝰ: ne⸗
qꝫ quantitate exceſſit Joannes:potũ aque etiã in
menſura bibẽs. Prouer.xxxj .Nullũ ſecretũ vbi
regnat ebrietas.j.Reg.j.Uſqꝫ q̃ ebrius eris:digere
paulisꝑ vinũ q̃ mades. Prouer.xxiij. Cui ve.cuiꝰ
patri ve.cui rixe.cui fouee.cui ſine cauſa vulnera.
cui ſuffoſſio oculorũ? Nonne his qui morant in
vino.ꝛ ſtudent calicibꝰ epotãdis? Eſa.v. Ue q cõ⸗
ſurgitis mane ad ebrietatẽ ſectandã :ꝛ ad potãdũ
vſqꝫ ad veſpam vt vino eſtuetis. Eccli.xix. Uinuꝫ
ꝛ mulieres apoſtatare faciũt ſapiẽtes. Mat.iij.dꝛ
ꝙ eſca eius erat mel ſilueſtre ꝛ locuſte. ꝛ veſtimẽ⸗
tũ eius de pilis camelorũ. Innocens eni ĩtuitu vi
te hoĩs innocentie ſe ꝯfirmauit. Eccli.xxix. Ini⸗
tiũ vite hois aqua ꝛ panis.j.Timo.vlt. Habẽn⸗
tes alimenta ꝛ qbus tegamur his contẽti ſimus.

Et ſpũſctõ replebit adhuc ex vte ro matris ſue

Tangit hic qualis futurus ſit in mente ꝛ miracu
lis. Qꝛ eni dicit replendus ſpũſancto:dicit ſancti⸗
tatem mentis. Qꝛ autẽ dicit.ex vtero matris ẽ
miraculi ſpecial. Circa pmũ horum tãgit duo.
ſcꝫ Quo plenus erit. Et Modũ plenitudinis q̃
plenus erit qꝛ ſpũſancto. Modum autem innuit
cũ dicit.replebit. Attende ꝙ qdam ſunt pleni
ſpũ qui de ſanctitate ſpũs nihil habent. Sicut q
accipiũt inſpirationẽ ad intellectus illuminatõeꝫ.
ꝛ nõ ad virtutis operatões. Sicut fecit Balaam
Numeri.xxij. Job.xxxij. Uideo ſpũs eſt in hoibꝰ.
ꝛ inſpiratio altiſſimi dat intelligentiã. Iſte aũt acce
pit ſpm̃ Ad veritatꝫ cognitõeꝫ Ad ſcitatẽ Ad virtutis
operatõeꝫ. Propt qð dr̃ ſpũs veritꝫ ꝛ ſpũs virtutis.
Jo.xvj. Cũ venerit ille ſpũs veritatꝫ docebit vos oẽm
veritatẽ. De ſpũ virtutꝫ Act.j. Accipietꝫ virtutẽ ſpũſſcti
ſupuenientꝫ in vos. Sic ḡ accepit ſpm̃ſctm̃. De mõ
aũt acceptiõis dr replebit. Repletio vt dicũt Ga
lienus ꝛ Auicẽ.ſonat plenitudinẽ pmentẽ. ꝛ ideo in
repletꝫ viſus hebeſcit:nauſea excitat:ꝛ appetitꝰ hebe
ſcit. Plenitudo iſta pm.t pectꝰ :ꝛ eſt q̃ſi plenitudo
exuberãs. Sic in Joanne.vbi plenitudo exuberãs
redũdabat in alios. Act.ij. Repleti ſũt oẽs ſpũſctõ ꝛ
ceperũt loqui varijs linguis put ſpũſſctũs dabat elo
qui illꝫ Ps.lxxxix. Repleti ſumꝰ mane miĩa tua:ꝛ exul
tauimꝰ ꝛ delectati ſumꝰ Sequit de miraculo ad⸗
huc ex vtero mr̃is ſue. Hoc puilegiũ paucſſi⸗
mis eſt cõceſſũ:ꝙ ſpũſctõ(non increatũ eſt ſpũs tm̃:
ſed etiã increatũ eſt ſctũs)ex vtero mr̃is egreſſus:ẽ re
pletꝰ:qꝛ in hoc in vtero eſt ſctificatꝰ .ſic ſupꝰ dixinꝰ.
qꝛ ſpũſſctũs nõ habitaret in corꝑe ſubdito pctõ ori
ginali. Neqꝫ etiã intraret in aĩam nõ ſctificatã . Sa
piẽ.j. Nõ intrabit in maliuolã aĩam neqꝫ hitabit in
corꝑe ſubdito pctis. Sctificatꝰ igit eſt in vtero:ſi⸗
cut dr̃ Hiere.j. Prius q̃ꝫ te formarẽ in vtero noui te:
ꝛ añqꝫ exires de vulua ſctificaui te:et ꝓphetam in gẽti
bus dedi te. Qð paucſſimis ꝯceſſũ eſt:qꝛ niſi tribꝰ
Hieremie quidẽ:ꝛ Joãni:ꝛ btẽ virgini. Hieremie q̃⸗
dem ꝛ Joãni ad dẽtionẽ pcti originalis ꝛ debilita⸗
tẽ fomitis:vt nõ moueat ad mortale:ſed ad veniale
poterat mouere. Btẽ autẽ virgini:vt nec ad mortale
neqꝫ veniale mouere poſſit. Et hoc innuit de Hiere⸗
mia qdem :ꝙ veniale hũit vbi dixit Ecce neſcio loqꝫ
qꝛ puer ego ſũ. Qð intelligit eſſe factũ ex ipedimẽto
pcti .De Joãne aũt qꝛ dixit. Ego a te debeo baptiza
ri. Glo.hoc eſt a pctõ mũdari :qð ad minꝰ innuit cuꝫ
veniale habuiſſe. Sꝫ Augu.dꝛ:ꝙ cũ de pctis agit:
nullã de gl'oſa virgine vult fieri mentionẽ. Exo.xxv.
Deaurabis arcã auro mũdiſſimo intꝰ ꝛ foris. Btã
virgo õ digniſſima gr̃a erat mũdiſſima in corꝑe ex⸗
tra:ꝛ in aĩa intus. Oĩs aũt alij ſcti ſi cõuenirẽt ꝛ
dicerẽt:qꝛ pctm̃ nõ habemꝰ .ſipſos ſeducerẽt :ꝛ in
eis veritas nõ eſſꝫ. Hoc ẽ ḡ miraculũ ſcti ſpãle. Se⸗
quit q̃lis futurus eſt iſte in fructu. Et de hoc dicit.

Et multos filiorum iſrl' conuertet ad dñm deum ipſorum

Non oĩs:qꝛ Mat.xx. Multi ſũt vocati :pauci vo
cati. Mat.viij. Multi veniẽt ab oriẽte ꝛ occidẽte:
ꝛ recũbẽt cũ Abraã Iſaac ꝛ Jacob i reğ celoꝝ. Eſa.
lx. Qñ cõuerſa fuerit ad te multitudo marꝫ fortitu⸗
do gentiũ venerit tibi. filiorũ iſrl'. hoc ẽ ideo:qꝛ gẽti
libꝰ nõ pdicabat:qꝛ adhuc nõ erat via patefacta ad
gẽtes. Mat.x. In viã gentiũ ne abieritꝫ:ꝛ in ciuita
tes ſamaritanoꝝ ne intraueritꝫ. Et qꝛ cbr̃s gẽt.bus
nõ pdicauit:ideo Joãnes(q fuit pcurſor eiꝰ)ad gen⸗
tes ſe nõ cõuertit. Significat aũt myſtice ꝑ hoc ꝙ
Joãnes cõſ q deũ hñt p ocul' ꝯuertit:ꝛ de iudeiorꝫ
nõ curauit ꝑ effectũ :licꝫ curauit ꝑ affectũ charitatꝫ.
Et deuoti ſignificant ꝑ filios iſrl'. Gen.xxxij. Uidi
dñm facie ad faciẽ:ꝛ ſalua facta ẽ aĩa mea. Et ibideꝫ.
Neq̃ qꝫ vocaberꝫ vltra Jacob :ſꝫ iſrl' erit nomẽ tuũ.
Mat.vij. Nolite ſanctũ dare canibꝰ:neqꝫ mittatis

margaritas vías ante porcos. cóuertet ad dominū deū. Cóuerſio ē ordiata diſpō aīe z corpis z oiū virtū q̄ ſūt in aīa z corpe. Sicut Peruerſio ē inordinata diſpō oīm coꝝ q̄ dcā ſunt. Cóuerſio aūt ē diſpō q̄ ordiaꝶ corpus ad aīam: et in aīa ſenſus ad imaginatōez. imagiatio ad rōem. rō ad intellectuꝫ. intellect⁹ ad illuminatioē diuinā. Joel. ij. Conuertimini ad dn̄m deū vrm: qꝛ benign⁹ et miſericors eſt. Eſaie. lv. Derelinq̄t impi⁹ viā ſuā: z vir iniqu⁹ cogitatiōes ſuas et reuertatꝶ ad dn̄m et miſerebitꝶ ei⁹ et ad deū nrm: qm̄ mult⁹ eſt ad ignoſcēdū. Et eꝫ de malꝭ dr̄ Eſa. j. Dereliq̄rūt dn̄m: blaſphemauerūt ſcm̄ iſrꝭ abalienati ſūt retrorſū. Joānes aūt recte docēs z ope pbās: ꝯuertit eos ad rectā diſpōem. Hiere. xv. Cōuertentꝶ ipſi ad te: z tu nō cōuerterꝭ ad eos. Ad quē aūt cōuertentꝶ dr̄: ad dn̄m deum. Diony. vult q̄ dn̄s ſit nomē ptātis: z de⁹ nomē ꝓuidētie. Dn̄s āt dicē ptātē cū dn̄io. h̄ eſt ſuppoſitōne: q̄ nitꝶ bonis z pulcris ſe ſubleuātib⁹ z ſtat vigore nō nutāte (Et ſic̄ ṽba Diony. in li. de diui. no. iſta) z bonoꝝ oimoda poſſeſſio vera z nō cadere valēs fortitudo. Ad hūc ḡ dn̄m ꝯuertit: qꝛ ille pt ſaluare: in altitudie q̄dem eēn̄s. z h̄n̄s pulcra z bona q̄b⁹ ſaluet: z q̄s ſaluet ṽtute nō nutāte ꝯſeruās. Exo. vj. Nomē meū adonai non indicaui eis. Pſal. lxvij. Dn̄s nomē illi. h̄ eſt nomē admirabile: qꝛ in alto poſitū Hoc aūt nomē de⁹: dt ꝓuidentiā z curā: ſic̄ dt Damaſ. qꝛ cūcta circuit q̄ fiūtꝶ ꝓuidētia ſua. Eccl. xxiij. dt. Oculi dn̄i multo pl⁹ lucidiores ſup ſolē circūſpiciētes oēs vias hoiꝫ. p̄s. xxxj. In via hac q̄ gradierꝭ firmabo ſuper te oculos meos. Dn̄s aūt pmit ptāte: z deuat bonitate. De⁹ aūt eſt quē latere nihil pt: z curā hꝫ d̄ oīb⁹ ſua charitate. Sap. xj. Diligis oia q̄ ſūt: z nihil odiſti coꝝ q̄ feciſti. Hic āt q̄ ptāte dn̄s ē: z ꝓuidētia de⁹ eſt ipſoꝝ ē ꝑ cultū z obſequiū. Heb. xj. Nō cōfunditꝶ de⁹ vocari de⁹ coꝝ. Et dꝫ ꝯſtrui de⁹ poſſeſſiue: qꝛ Qui colit deū z diligit: poſſidet eū ad votuꝫ. Exo. iij. Hec dices ad filios iſrꝭ: dn̄s de⁹ patrū veſtroꝝ: de⁹ abraaꝫ: de⁹ iſaac: de⁹ iacob: miſit me ad vos. h̄ nomine mihi eſt in eternum. ij. Macha. j. Bn̄faciat vob de⁹ z meminerit teſtamēti ſui qđ locutus ē ad abraā z iſaac z Jacob ſuoꝝ ſuoꝝ fideliū. Glo. arguit h̄ argumētatioē neceſſariā. Dic̄ ei ſcriptura q̄ ioānes ꝯuertit mltos filioꝝ iſrꝭ ad dn̄ꝫ deū ipoꝝ: cōuertit aute ad chrm̄. ḡ chr̄s ē dn̄s de⁹ ipſorum.

❡ Et ipſe precedet ante illum in ſpiritu z virtute helie

Ecce p̄curſoꝛꝭ officiuꝫ. Dic̄ aūt q̄tuor. Precurſorē vicꝫ Et quē p̄cedat Et q̄ ſpū z ṽtute Et q̄ fine. De p̄curſore dt[Et ipē]. ſ. puer p̄cedat i Annūciatiōe Natiuitate Baptiſmo Predicatōe Morte: Infra eodē. Preibis ei an̄ fa. dn̄i pare vias ei⁹. Eſa. xl. Parate viā dn̄i: rectas facite in ſolitudine ſemitas dei nr̄i. Eſa. lxij. Trāſite tranſite ꝑ portas: p̄parate viā ppl'o: planū facite iter: z eligite lapides. h̄ ē offendicula. Per annūciationē aūt ꝑauit viā fidei in cōceptu ṽginali. Vn̄ dt. Et ecce helisabet cognata tua z ipa ꝯcepit filiū in ſenectute ſua: z h̄ mēſis ſext⁹ eſt illi q̄ vocatꝶ ſterilꝭ: qꝛ nō erit ĩpoſſibile apō deū oē verbū. Et ideo tu crede te ṽtute altiſſimi ꝯcepturā. Naſcēdo aūt ꝑauit viā naſcenti. Et h̄ oñditꝶ: in gaudio occurrēs etiā ei intra mrīs viſcera. Baptizans aūt ꝑauit viā baptizādo. Vn̄ infra. iij. z Mat. iij. Ego quidē baptizo vos in aq̄ in pniam: q̄ aūt poſt me vētur⁹ eſt fortioꝛ me erit: cui⁹ nō ſū dign⁹ calciamēta portare: ipē vos baptizabit in ſpūſctō z igni. z Act. j. Joānes q̄dem baptizauit aq̄: vos āt baptizabimi ſpūſctō: nō p⁹ mltos hos dies. Et Act. xix. Dixit aūt Paul⁹. Joānes baptizauit baptiſmo penitētie ppl'm: dicēs i eū q̄ vētur⁹ eſſꝫ poſt ipm̄ vt crederent. Et ſic: vt crederēt preiuit predicando predicantē. Joā. j. Ecce agn⁹ dei: ecce q̄ tollit pcc̄a mūdi. Moriēs aūt p̄iuit ad inferos deſcendentē. Mat. xj. Tu es q̄ ventur⁹ es: an aliuꝫ expectam⁹. Sic ḡ p̄cedet an̄ illuꝫ: qꝛ dignū fuit vt an̄ tanti aduētū p̄cederet vox p̄conis. Jo. j. Ego vox clamātis in deſerto. Mlti em̄ ꝓphe clamauerūt: z rōo vt d̄ſiderio coꝝ ſatiſfaciat: z ne iparatꝭ tanq̄rer ſupueniat iſte p̄cedit. Amos. iiij. Preparare i occurſuꝫ dei tui iſrael in ſpū et ṽtute helie. Ecce q̄ ṽtute p̄cedat z quo ſpū. Dicit āt glo. q̄ p̄cedet in ſpūſctō: Sic dr̄ Judicū. vj. Spūs dn̄i iduit gedeonē. h̄ eſt vtebatꝶ eo ſic̄ indumēto: q̄d Cōtinet inducū Et figurā accipit induti Et ad oꝑatōes induti z nō ad alia ſe extēdit Et in his trib⁹ induit Joānē ſpūs dn̄i: qꝛ repleuit eū: z ad ſe ꝑ cōionē ꝯfigurauit: z oia oꝑa ſua ꝑ euꝫ exercuit. Repleuit āt eū plenitudie ſupeffluētie. Luc. vj. Mēſurā bonā z ꝯfertā z coagitatā z ſupefluentē dabūt in ſinū vrm̄. Et iō ex effluxu ei⁹ fluxit i alios: ſic̄ ꝑ canalē. Vn̄ dt eccl'a de Joāne z alijs vaſis grē. Hierē. iiij. Spūs plen⁹ ex his veniet mihi. Cōfigurauit aūt eū ſibi: h̄ ē aptauit. Sic dr̄ Act. ix. de paulo. Vas electiōis ē mihi iſte: qꝛ etiā liq̄r figurā vaſꝶ accipit. Oꝑabatꝶ etiaꝫ ꝑ eū. j. Coꝛ. xij. Hec oia oꝑatꝶ vn⁹ atqꝫ idem ſpūs diuidēs ſingulꝭ put vult. Propt̄ q̄d etiā dr̄ Sap. vij. Spūs vnic⁹ z multiplex: Unic⁹ in ſe: multiplex āt in oꝑatōe[virtute]. Glo. de ſignoꝝ. Sꝫ h̄ videtꝶ ſtm̄: qꝛ Jo. x. dr̄. Joannes q̄dēꝫ ſignū fecit nullū Ad h̄ āt dicēdū q̄ in ope Joānes nullū ſignū oñdit: qꝛ ſi ſiḡ feciſſet: iam nō ad chrm̄: ſꝫ ad ſe ipm ppl'ꝫ ꝯuertiſſet igrantē. Sec⁹ aūt fuit de aplis: q̄ poſtq̄ꝫ chr̄s cognit⁹ erat: ſiḡ in noie ei⁹ fecerūt Sꝫ Joāne p̄dicāte chr̄s nō not⁹: innoteſcere debuit: z ideo ioānē minui: chrm̄ āt creſcere oportebat: z iō ioānes diminutōneꝫ ſuā oñ: nullū ſignū faciēdo, chr̄s āt magnitudiꝫ accepit ꝑ ſiḡ Tn̄ vt dt Chryſ. Tota vita Joānis ſtupoꝛ fuit z miraculū: tā in natiuitatꝭ ei⁹ miraculꝭ q̄ꝫ in vite ei⁹ ṽtutib⁹: q̄ ſup hoiem fuerūt: Sꝫ q̄ ipſe nō fecit ſignū p̄dicando: cā eſt q̄ dcā fuit. Et q̄ ad h̄ q̄ mioꝛ fuit i regō chr̄i: maioꝛ fuit illo: qꝛ omnes illi ꝑui z magni: miracula mlta fecerūt: vt in oīb⁹ ṽificaretꝶ ſmo ioānis. me oportet minui: illū āt creſcere. Et hec expō notāda eſt: qꝛ illa ſola oīb⁹ alijs ē ṽioꝛ z l̄ralioꝛ: Tn̄ poſſum⁹ dicere etiā q̄ p̄ceſſit in ſpūſctō tāq̄ꝫ in auctore ſapiētie z ſcitatꝭ. Et p̄ceſſit in ṽtute tāq̄ꝫ in ꝑfectione ad oꝑa meritoꝝ. Sapi. viij. Sobrietatē z prudentiā docet z iuſticiā z ṽtutē: q̄b⁹ in vita nihil ē vtili⁹ hoib⁹. Optie z ſecure p̄ceſſit Spūm hn̄s ducentē z Uirtutē ꝯfortantē. Fidelꝭ p̄co ex ſpū: idone⁹ aūt ex ṽtute. Eſa. lxiij. Spūs dn̄i ductoꝛ e⁹ fuit. p̄s. cxlij

Spūs tu⁹ bon⁹ deducet me in terrā rectā. De ṽtutis idoneitate Ecc̄i.xliiij. Homies diuites in ṽtute pulcritudīs ſtudiū hñtes. Sequit̃ ⌊helie⌋ Glo. Q Sicͤ helias p̄co fuit iudic̃ .3. R̃ .17. ſic ioānes p̄co redēptoꝛ̃. Mar.j. Ambo i deſto. De Helia.iij Regū.xix. De Joāne Luc.iij. ⁊ Joā.j. Ambo victu pci. De Helia.iij. Reg.xvij. De Joāne Mat.iij. Veſtitu inculti: etiā in eiſdē locis: q̄ vterq̃ hūit veſtimentū de pilis cameloꝝ ⁊ zona pellicea circa lūbos viri uſq̃. De Helia.iiij. Reg.j. Vir piloſus ⁊ zona pellicea accinct⁹ renib⁹. De Joāne Mat.iij. Ambo Regū inſaniā ⁊ reginaꝝ tulerāt. Helias.iij. Reg.xviij vbi Achab ⁊ Jezabel ꝑſequunt̃ heliā: ⁊ q̄rūt eū occidere. De Joāne Mat.xiiij. vbi Herodes ꝓpt̃ Herodiadē incarcerat Joannem: ⁊ truncat capite. Ille: ſcz helias iordanē: celū percuti⁹: diuiſit.iiij. Reg.ij. Hic. ſ. ioānes ad lauacrū ſalutare: h̄ eſt baptiſmū chrī q̄ celū aperit: m̄ltos ſuo baptiſmate ꝯuertit. Jo. j. ⁊ Mat.iij. ⁊ Luc.iij. Hic Joānes. ſ. cū dño ꝯuerſat̃ in terr̃: inducēs ad credendū in chrm̄. Ille. ſ. helias cū dño manifeſtat̃ in gl̃a. Mat.xvij. vbi trāſfigurat⁹ eſt dñs. Vñ de eo d̃r ibidē Helias iā venit: ⁊ fecerūt de eo q̄cunq̃ voluerūt. Mat.xj. Si vult̃ recip̄e: ip̄e ē helias q̄ ventur⁹ ē: q̄ ſicͤ helias ſcd̃z aduētū: ita ioānes p̄mū p̄ceſſit. Et iō ſicͤ d̃r Grego. q̄uis nō ſit helias in ꝑſonali diſcretiōe: tñ eſt helias i ſpū ⁊ ṽtute. Ecc̄i.xlviij. Surrexit helias ꝓpħa ſicͤ ignis: ⁊ ṽbū ip̄ius ſicͤ facula ardebat. Jo.v. Ille erat lucerna ardēs ⁊ lucēs. Ecce officiū ioannis. Sequit̃

Vt ꝯuertat corda patrū in filios: ⁊ incredulos ad prudentiā iuſtoꝝ parare domino plebem perfectā.

Ecce finis tāti officij ⁊ tāti Official̃ ⌊vt cōuertat⌋ Et d̃r tria q̄ hūit in intētiōe: Quoꝝ Primū ē Cōformare filios p̄rib⁹ in intellectu fidei. Scd̃z Reducere incredulos ad ṽitatē credulitate fidei. Tertiū ē: qd̄ vere finis ē. Parare viā chro p̄ ṽitatē accepte fidei. De p̄mo d̃r ⌊vt cōuertat⌋ Jā dcm̄ eſt q̄ Cōuerſio debitaꝫ naturali eſt diſpō corꝑis ⁊ aīe ⁊ coꝝ q̄ ſunt in vtroq̃. Debit⁹ aūt ordo ē: q̄ corda patrū tāq̄ radicalia: ſugētia ſuccū ⁊ vigorē fidei de credulitatib⁹ diuinis: ꝯuertant̃ ad ſtipitē ⁊ ad ramos: q̄ ſicͤ non rami radicē portāt: ſed radix eos. ⁊ ſic fiunt rami ſocij radic̃ oliue ⁊ pinguedīs. Rho.xj. Sic em̄ egredit̃ ṽga de radice ieſſe: ⁊ flos de radice ei⁹ aſcēdit ſuper quē ſpūs dñi requieuit. Eſa.xj. Ieſſe em̄ interp̄tat̃ incendiū: ⁊ ſ̄cat ardorē deſiderij patrū: ſuſpirantiū in chrm̄ i carne p̄ntiā. Virga āt ē ꝓpagatio filioꝝ. Flos aūt fili⁹ ṽginis: ſup quē in ſe ⁊ in ſuis ſpūs requieſcit. Sic em̄ d̃r Apl̃s Rho.xj. q̄ ſynagoga dilectiſſima fuit ꝓpt̃ p̄res. Recoꝛdant̃ ḡ ⌊corda patrū⌋ ſm illumīatiōes a deo receptas ⌊in filios⌋ vt intelligāt ⁊ illi eū q̄ patrib⁹ ꝓmiſſus ē: ⁊ ꝯuerſa ſīt ⌊corda patrū in filios⌋ Heb.xj. In fide teſtimoniū ꝯſecuti ſūt ſenes p̄res. Deut.xxxij. Interroga patrē tuū ⁊ dicet tibi: maiores tuos ⁊ annūc. Sic Leuiathan extrahit̃ hamo Job.xl. Sequit̃ ⌊⁊ incredulos⌋ ſupple filios incredulos patrib⁹: ꝯuertat ⌊ad prudentiā⌋ iuſtoꝝ diſcipuloꝝ chrī: Sicͤ Andreā q̄ primo adheſerat ioāni: ꝯuertit ad prudētiā diſcipl̃oꝝ chrī. Mat.xiij. ⁊ oēs diſcipl̃os Joānis qui p̄mo emulabant̃ ioannē: ꝯuertit ad chrm̄ ioāne relicto. Qui em̄ nō credebāt fidei patrū: tunc indicabat eis chrm̄ vt ſic acciperēt prudētiā ⌊iuſtoꝝ⌋ Rho.x. Finis leg̃ chr̄s ad iuſticiā omī credenti. Rho.iiij. Abraā ex fide iuſtificat⁹ eſt: ⁊ nō ex opib⁹ leg̃. Qui ei incredul⁹ eſt: infidelit̃ agit. Eſa.xij. Vñ Glo. Prudētia iuſtorū eſt: nō de leg̃ opib⁹ iuſticiā p̄ſumere: ſed ex fide ſalutē q̄rere. vt q̄uis in lege poſiti legis iuſſa ꝑficiāt: gr̄a tñ di ſe ſaluādos p̄ chrm̄ itelligāt. Abac.ij. ⁊ Hebre.x. ⁊ Rho.j. Juſt⁹ ex fide viuit. Mal.iiij. Mittā vob heliā ꝓpħam anq̄ veniat dies dñi magn⁹ ⁊ horribil̃: ⁊ ꝯuertet coꝛ patrū ad filios: ⁊ coꝛ filioꝝ ad p̄res eoꝝ: ne forte veniā ⁊ ꝑcutiā terrā anathemate

Sequit̃ ⌊pare dño⌋ Finis ē vltim⁹ q̄ ad intētionē Joannis. q̄ totū factū ei⁹: via fuit ad chrm̄: ⁊ q̄ null⁹ ſtaret in ip̄o: ſed vt ip̄e diminueret̃: ⁊ chr̄s creſceret. Et h̄ eſt q̄d d̃r ⌊parare⌋ h̄ eſt p̄ modū miniſtri p̄parare. Vñ p̄dicauit chrm̄ ⁊ baptizauit ꝓplm̄: nō vt grām in baptiſmo ꝯferret. ſz vt ad baptiſmū chrī p̄duceret aſſuefaciendo. Sic oīs miſter parat dño ſuo. j. Coꝛ.iiij. Sic nos exiſtimet hō vt miniſtros chrī ⁊ diſpēſatores miſterioꝝ dei. Miniſter em̄ formā dñi aſſumēs: infidel̃ ē in dñm. q̄ gl̃iaꝫ dñi ſibi vſurpat: cū dicat Eſa.xlij Gl̃aꝫ meā alteri nō dabo. Bern. Fidel̃ ꝑfecto miniſter eris ſi de vniuerſa gl̃a dñi tui: etſi trāſeūte p̄ te: nihil manib⁹ tuis adherere ꝯtingat Et ideo ⌊dño⌋ nō ſibi p̄at ⌊plebē ꝑfectā⌋ Plebē aūt d̃r ꝓpt̃ plebeios ⁊ hūiles q̄s dñs elegit. j. Coꝛ.j. Videte vocationē vr̄am frēs: q̄ nō m̄ltos ſapiētes elegit de⁹. nō m̄ltos potētes. nō m̄ltos nobiles. Matth.xj. Cōfiteoꝛ tibi p̄r dñe celi ⁊ terre: q̄ abſcōdiſti hec a ſapiētib⁹ ⁊ prudētib⁹: ⁊ reuelaſti ea p̄uulis. Jaco.iiij. De⁹ ſupbis reſiſtit: hūilib⁹ āt dat grām. Luc.j. Depoſuit potentes de ſede: ⁊ exal. hūi. Hāc plebē hūilē miſſus ē parare ⌊ꝑfectā⌋ vnūquēq̃ in ſuo oꝛdie. Perfectū em̄ ē cui nihil deeſt in ſuo oꝛdie. Gen.vj. Noe erat vir iuſt⁹ ⁊ ꝑfect⁹ in generatiōe ſua cū deo ābulauit. Mat.v. Eſtote ꝑfecti ſicͤ ⁊ p̄r veſter ꝑfect⁹ eſt. Sequit̃.

Et dixit zacharias ad angelū Vñ hoc ſciā. Ego em̄ ſum ſenex ⁊ vxoꝛ mea proceſſit in diebus ſuis.

Ecce h̄ eſt petitio ſigni. Et h̄ dicūt̃ tria Quoꝝ Primū eſt ſigni expetitio. Scd̃z ſigni datio. Tertiū ſigni manifeſtatio In p̄mo tria dicūt̃. Quoꝝ Vnū eſt zacharie cū angelo locutio Scd̃z ſigni expetitio. Tertiū aūt rō q̄re ſignū expetat̃. De p̄mo d̃r. Et dixit zacharias ad angelū. Dixit āt coꝛꝑali q̄dē voce: quā tñ angel⁹ voc̃ tm̄ accepit ſpē. Et d̄ his ſatis. ſ̄. dcm̄ ē ⌊vñ hoc ſciā⌋ h̄ eſt in q̄ ſigno h̄ ſciā: cū ꝯtrariū totū oñdit natura: q̄ ip̄otēs ē ad generādū Silr̃ Gñ.xviij. Poſtq̄ ꝯſenui ⁊ dñs me⁹ vetul⁹ ē voluptati op̄am dabo Judic.vj. Obſecro mi dñe i q̄ liberare potero iſrl̃. Familia em̄ mea infima eſt in manaſſe: ⁊ ego minim⁹ in domo p̄ris mei. Cū igit̃ ſic ꝯtrariū ſit in cauſ̃ hūanis: ⁊ ignorent̃ a me cāe diuine vñ h̄ ſcire potero. Job.iiij. Nō in p̄tate hoīs ē cōſiliū tuū: vñ q̄ ſcire potero. Et h̄ eſt qd̄ ſequit̃ de eī. Et tangit cām ex p̄te ſui: ⁊ cām ex p̄te vxoris. Ex p̄te R

ſui [ego ſum ſenex] Senex eſt maſculini generꝭ
Cuiꝰ cā eſt: qꝛ ſenectꝰ nō eſt tm̄ ſtans in corpe ſicut
in ſigꝫ: ſed etiaꝫ in mēte qñ reſidēt morꝰ cōplexionis.
tunc enī fit fortꝭ cōuerſio ſup ſpēs receptas: ꝛ cōue/
niēs iudiciū intellectꝰ. ꝛ h̄ eſt ꝯueniēs viris ꝛ nō fe
minis nec alijs aīalibꝫ. Et ideo de muliere nō dr̄ ꝙ
ſit ſenex: ſꝫ de ſe. Qꝫ aūt dixit ſara Geñ. xviij. Poſt/
q̄ꝫ ꝯſenui. abuſiue ponit̄ ꝛ nō ꝓprie. Sap. iiij. Se/
nectus venerabil' eſt nō diuturna: nec nūero ānorū
cōputata. Cani aūt ſūt ſenſus hoīs ꝛ etas ſenectutꝭ
vita immaculata. Ariſt. phycoꝝ. vij. Nō eque iudicāt
iuuenes pſbyterꝭ. i. ſenibus. Ariſto. in. iij. Ethi. Ne/
mo eligit iuuenes duces: qꝛ nō cōſtat eos eſſe ſapi/
entes. Mlier enī impfecta eſt ad iudiciū vtutis. ꝛ
iđo Paulꝰ. j. Timo. ij. ꝓhibet mulierē docere in ec/
cleſia dicēs. Docere aūt mulieri nō pmitto. Senex
aūt frigidꝰ eſt ꝛ ſiccꝰ: ꝛ iđo ad generanduꝫ inhabil':
qꝛ frigiditas ſiſtit motuꝫ gñatiue: ꝛ ſiccitas abſcin
dit ſemen generatiōis [ꝛ vxor mea proceſſit in
diebꝫ ſuis] h̄ ē a tpe ꝯceptōis ꝓcul ceſſit ſic ſara: q̄
ideo dr̄ cauerna loci: ſic. ē. dictū eſt. qꝛ forte ſenex p
iuuencula generaret Sic Abraā: qñ duxit aliā vxo
rē noie cethuram. Geñ. xxv. Sꝫ vetula nō ꝯapit ne
qꝫ p ſenē neqꝫ p iuuenē: Sꝫ tñ p iuuenē cōcipe mi/
nus eſſet incōueniēs q̄ꝫ p ſenē. Silr̄ de Anna ꝓphe
tiſſa infra. ij. dr̄: ꝙ hec ꝓceſſerat in diebꝫ multꝭ. No
tat̄ aūt in h̄ ꝙ dr̄ ꝓceſſerat: ꝓfectus vtutis: ꝛ claritā
tis hꝰ mulierꝭ. Prouer. iiij. Juſtoꝝ ſemita: q̄ſi lux
ſplendēs ꝓcedit: ꝛ creſcit vſqꝫ in ꝑfectā diē. Sancti
enī ſic ꝓcedūt etate tpis: ita ꝓficiūt incremētꝭ gr̄e ꝛ
vtutis. Lu. ij. Jeſus ꝓficiebat etate ꝛ ſap. ꝛ grā apud d̄.
ꝛ ho. Eſa. lxv. Nō erit ibi āplꝰ infans dierꝫ: ꝛ ſenex
q̄ nō impleat dies ſuos. Facit āt h̄ ad cōmēdationem
miraculi: qꝛ vetule ꝓpt' ſiccitatē (al's ſpaſmatōeꝫ) mē
broꝝ nō ſūt apte ad ꝯcipiendū: ꝛ minꝰ apte ad pari/
endū. Si aūt q̄rit̄: Que cāe fuerīt ꝙ iſte vbis āge
li ſtatī ñ credidit: cū oīs hō naturalr̄ aīꝰ de ſe cre/
dat leta futura ꝛ magna: ita ꝙ etiā quidā de ſe cre/
dāt futura ipoſſibilia. Rñdendū ꝙ q̄tuor cauſe
hꝰ incredulitatꝭ eē poterāt. Magnitudo vicꝫ pro/
miſſiōis. Difficultas eiꝰ qđ ꝓmittebat̄ impletiōis.
Conſideratio ad id qđ ꝓmittebat̄ ꝓprie inhabilita/
tis. Et Recognitio naturalis impoſſibilitatꝭ.
De ꝓmiſſiōis magnitudie: ꝙ aliqñ inducat dubita
tionē. Geñ. xv. Cū terra ꝓmitteret̄ abrae ꝛ ſemini eiꝰ
dixit. Dñe deꝰ qđ dab mihi ego vadā abſqꝫ liberis:
ꝛ filiꝰ ꝓcuratorꝭ domꝰ mee iſte damaſcꝰ Eliezer: mi
hi aūt nō dediſti filiū. Difficultas ei adipiſcēdi rē
ꝓmiſſam aliqñ gñat incredulitatē. Vñ Nūeri. xiij.
Cū redirēt exploratores ꝛ renūciarēt ꝙ terra q̄dem
eſſet optia: tñ habitatores eēnt gigātes ꝛ vrbes ad
celū vſqꝫ murate: Populꝰ diſcredidit ſe poſſe expu/
gnare: ꝛ voluit redire in egyptū. Cōſideratio etiā ꝓ/
prie inhabilitatꝭ ad adipiſcēdū gñat incredulitatē.
Sic Judi. vj. de Gedeone legit̄: cū ei diceret̄ ab an
gelo ꝙ in hac fortitudie ſua liberaturꝰ eēt iſrl' Rñ/
dit: Dñe obſecro in q̄ liberare potero iſrl': ecce fami
lia ei mea infima ē in manaſſe: ꝛ ego minimꝰ in do
mo pr̄is mei Cōſideratio etiā natural' ad rē ꝓmiſ
ſam ipoſſibilitatꝭ: facit marie diſcredere Unde Geñ.
xviij. Poſtq̄ꝫ ꝯſenui ꝛ dñs meꝰ vetulus ē voluptati
operam dabo: q̄ſi di. Jmpoſſibile ē. Dic enī pbs ꝙ

ſenectꝰ ꝛ vetuſtas ſūt corruptiōes naturales: ꝛ ideo
ſenū ꝛ vetulaꝝ corpa ſūt ſic ruinoſa edificia: q̄ oi die
ſꝫ ptē ꝛ partē ruūt donec totalr̄ decidūt. Et hec oia
fuerīt in iſto ſene: ꝛ iđo dubitauit. Sꝫ tñ qꝛ hec oia
ſūt ſupra ex ꝯſideratiōe cauſaꝝ inferioꝝ: nō erāt re
putāda ad ꝓmiſſionē celeſtē Attēde etiaꝫ ꝙ iſte q̄
q̄ſiuit qualr̄ ſciret futuꝝ ꝓmiſſū: nihil dubitauit d̄
angelo An eēt angelꝰ lucꝭ An tenebraꝝ: qꝛ cogno
uit angelū bonū eē ex ſignis ſupiꝰ inductꝭ: ꝛ ex his
que adhuc infra dicent̄.

Et rñdēſ angelus dixit ei. ego ſum Gabriel q̄ aſto ante deū: ꝛ miſſus ſū loq̄ ad te ꝛ hec tibi euāgelizare

Ecce h̄ dubitātis certificatio. Et tāgit h̄ duo. Certi/
ficationē angeli miſſi. Et Certificationē rei nūciate. S

De certificatōe angeli dr̄ tria Certificat enī ſe Dīe
crētiōe ꝑſonali. Et Auctoritate legatōis. Et bñficio
noue gr̄e. Circa pmū tria ſūt notāda. Quorū Pri/
mū ē Modꝰ illūiatōis. Scđm Nomē illuminātꝭ.
ꝛ Tertiū ē modꝰ reductōis De pmo dr̄ ſic [Et re
ſpōdēs ꝛc.] Modꝰ āt illūiatōis diuie ē ad cor loq̄
Demonū āt aſtutia ē pmo cor ſaſcitari: ꝛ poſtea ad
ſuas deceptōes inclinare. Et iđo dr̄ Gregorius ꝙ
demon tentans Primo inſidiando circumuolat:
ꝛ poſt ſuadēdo blandit̄: aut comminādo terret: aut
ꝓmittēdo decipit: aut oppmēdo rapit: aut deſperā/
do frāgit. Angelꝰ aūt bonꝰ ſp ad cor loquit̄ ꝓpt' illu
minationē diuā: cuiꝰ ipe ē miniſter ꝛ executor. Eſa.
xl. Loq̄mi ad cor hierl'm: ꝛ vocate eā. h̄ eſt ad illūia/
tionē ꝯſolatōis vocate. Oſee. ij. Ducā eā in ſolitudi
nē ꝛ loq̄r ad cor eiꝰ. Scđm notat̄ in h̄ ꝙ dr̄ [ego
ſum gabriel] q. d. Nec fortitudinē dei ꝛ vtutē al/
tiſſimi ſupuenientē. Neqꝫ ꝓmiſſe rei attēdas magni
tudinē Nec adipiſcēdi ſcdm cās inferiores difficulta
tē. Neqꝫ tuā reſpice ad hec q̄ ꝓmittunt̄ ex hūilitate
ꝑuitate. Neqꝫ etiā nature ipoſſibilitatē: qꝛ apđ for/
titudinē dei nō erit ipoſſibile oē vbū. Nec vtuti al/
tiſſimi erit q̄cq̄ꝫ difficile: q̄ in oi natura retinuit ſibi
originales cās: quibꝫ eas ſic vult: ad honorē noīs
ſui adminiſtrat. Rho. iiij Uocat ea q̄ nō ſūt tanq̄ꝫ ea q̄
ſūt. De reductiōe in deū dr̄ [q̄ aſto añ deū] Illu
minationē enī a đo accipiēs venio. Aſto aūt ab in/
timis nō recedēs: vt in deū reducā eos q̄s illūiauē/
ro. qꝛ lꝫ angelꝰ diffiniat̄ in loco: ſic. ē. dcm̄ ē. Deꝰ tñ
incircūſcriptꝰ ꝛ indiffinitꝰ in loco ē ſpūs: intra quē
vt dr̄ Greꝯ. angeli currūt q̄cūqꝫ mittunt̄ Jntra deū
aūt dicunt̄ currere: qꝛ deꝰ nuſq̄ꝫ deeſt. vt dr̄ Augu.
Nec angel' ſcis faciē iđo abſcōdit: qꝛ ad nos mini/
ſtrantes veniūt Vñ etiā dr̄ [aſto] qꝛ aſſiſtit rectus
in intellectu ꝛ ꝯfirmatꝰ in btitudine viſiōis. Mat.
xviij. Angeli coꝝ ſp vidēt faciē pr̄is mei q̄ in cel' eſt.
Tob. xij. Ego ſū raphael angelus vnꝰ de ſeptē q̄ in
ꝯſpectu dī aſtamꝰ [et miſſus ſum] Ecce auctas
legatōis. Et attēde ꝙ lꝫ angeli mali aliqñ legātur
ꝑmiſſam ſibi hēre ptātē: tñ non legunt̄ ſe dicere eſſe
miſſos: qꝛ magꝭ malicie volūtatꝭ innitūt̄ in ꝓſeq̄n
do iniunctū miſteriū q̄ꝫ auctē ptātis. ꝛ ideo oi actu
ſuo ꝛ ope ſp peccāt. Et hoc pꝫ in ſerpente. Geñ. iij.
Et in ſpū mēdace q̄ decepit achab. iij. Reg. vl. Et in
ſathan egreſſo a facie dñi Job. j. Et in diabolo qui

tentauit dñs. Mat.iiij. Et in oībꝰ viſionibꝰ apo/
ſtolicꝭ: ⁊ marie Apoc.xij. Et ſic de oībꝰ alijs Bonꝰ
aūt angelꝰ auctem pficit ſue pfeſſionis [⁊ miſſus
ſum loq̄ ad te] pſ.ciij. Qui facis angelos tuos
ſpūs ⁊ miniſtros tuos ignē vrentē. Heb.j. Nonne
oēs ſūt āminiſtratorij ſpūs in miſteriū miſſi Mala
ch.iij. Ecce ego mitto angelū meū [⁊ hec tibi euā
gelizare] Ecce noue grē cōmendatio. Euāgelizare
eñ ē bonū nūciare qđ oībꝰ bonis melꝰ: eſt denun/
ciatio noue redēptōnis. Luc.ij. Ecce euāgelizo vob
gaudiū magnū. Eſa.lij. q̄ pulcri ſup mōtes pedes
euāgelizantiū bona. Jā eñ vox ſpeculatorū ſonat.
ħ eſt angeloꝝ. Eſa.lij. Leuauerūt vocē ſil' laudabūt:
qꝛ ocło ad oculū videbūt cū ꝯuerterit dñs ſion.

**Et ecce eris tacēs ⁊ nō poteris lo
q̄ vſqꝫ i diē q̄ hec fiāt p eo q̄ ñ cre
didiſti verbis meis q̄ iplebuntur
in tempore ſuo**

Hic dat ſignū Qđ ⁊ Signuꝫ ſit pmiſſiōis vēture
⁊ Pena incredulitatꝭ culpe. Signū aūt rei pmiſſe
qꝛ ille q̄ naſciturꝰ erat: vox clamātis vocat. q̄ diſcer/
ni nō potuit niſi p ſilentiū añcedēs: vt ex ſilētio vox
clamātis in grā gñaret. Pena āt ē culpe increduli/
tatꝭ: qꝛ iuſtū fuit vt ipotentia loq̄ndi ꝑcuteret : q̄ nō
ꝯſiderata potētia dei: defectuꝫ inferioꝝ putauit ob/
uiare pmiſſis diuis. ⁊ talē defectū ꝯ dei pmiſſa ni/
ſus ē allegare. Diē aūt in hac pena duo. Jn pmo ei
determinat ſilentiū: ſm q̄ ipm ē future pmiſſiōis ſi/
gnū. Et ſcđo determiat idē ſm q̄ ē incredulitatis pe/
na. De pmo dē tria. Tāgit Signū. ⁊ Signi mo/
dū. ⁊ Signi limitationē ⁊ t'minū. Signū tāgēs: dē
[⁊ ecce eris tacēs] q. d. i cadēti ⁊ ſtati [eris ta
cens] vt in te vox clamātis: ⁊ ex te ortuꝫ accipiat: q̄
nō oritꝰ niſi pꝰus ſpūs vocꝭ in ſilentio ꝯgregetꝰ ⁊ ac/
trahatꝰ. Eſa.xxx. Jn ſilētio ⁊ in ſpe erit fortitudo ve/
ſtra. Exo.xiiij. Dñs pugnabit p nob: ⁊ vos tacebitꝭ
Eſa.xlij. Tacui: ſp ſilui [⁊ nō poteris loq̄] Ecce
ſigni modꝰ: qꝛ auferā modulos loq̄le. ⁊ ex ħ intelli
gitꝰ q̄ etiā fuit ſurdꝰ Et iō infra.iij. Jnnuebāt pri eꝰ
quem vellet vocari eū Jnnuere aūt nō oportebat niſi
ſurdꝰ eſſet. Hoc āt iđo factū ē vt interi nihil huma
nū audiret Eze.iij. Linguā tuā adherere faciā pala
to tuo: ⁊ eris mutꝰ: nec q̄ſi vir obiurgās. Sequitꝰ:
[vſqꝫ in diē] Ecce ſigni huiꝰ limitatio. Nō eñ ſp
pmāſit mutꝰ: ſed [vſqꝫ in diē q̄ hec fiāt] Tūc a
ilico ꝯgregato ſpū: apertum erat os zacharie ⁊ ꝓpha/
uit: di. Benedictꝰ dñs deꝰ iſrl'. ⁊ recognouit in ſe q̄
difficile ſit ꝯdicere ſermonibꝰ ſctī. Dico aūt ħ ponitꝰ
p illuſtratiōe. qꝛ ortu noui p̄conis oēs illuſtrabūtꝰ
⁊ trahentꝰ ad rei pmiſſe ammirationē [p eo q̄ nō
⁊ credidiſti] Jterat hic ſignū inq̄ntū eſt pena: ⁊ dꝫ
repeti qđ p̄dictū eſt. ſ. q̄ [nō poteris loq̄ p eo q̄
nō credidiſti verbis meis] Eſa.xxj. Qui incre/
dulus eſt: infideliꝰ agit [q̄ iplebuntꝰ tpe ſuo] eo
q̄ de futuro ſūt: adhuc ṽitas pēdet. Sed ṽbū veri/
tatꝭ iplebitꝰ: ſic ſignū ipletꝰ ſignato ſuo tpe. q̄d ē ter/
minꝰ p̄finitōis. ad Gal.iiij. Uſqꝫ ad tpꝰ p̄finitū a
deo. Dañ.xij. Claude ſmones ⁊ ſigna librū vſqꝫ ad
tpꝰ ſtatutū Querit aūt ħ: q̄re iſte punitꝰ ſit petē/
do ſignū: cū iudeoꝝ ꝓpriū ſit ad oē pmiſſū ſignuꝫ
petere ſiue querere. Sicut dꝛ. j. Coꝝ. j. Judei ſigna
petunt: ⁊ greci ſapiam q̄runt. Uñ Abraā Geñ.xv.
ſignū q̄ſiuit ⁊ accepit ſine pena: ⁊ nō videtꝰ dubitaſ/
ſe de pſona apparētis: ſed de re pmiſſa: ſicē ⁊ iſte. Si/
mile de Moyſe Exo.iiij. q̄ petiuit ſignuꝫ ⁊ inuenit
de ṽga q̄ in colubrū ṽſa erat: etiā ceterꝭ nō credētibꝰ
ſigñ. Silr' Gedeon Judꝰ.vj. ſignuꝫ accepit in vellē/
re⁊ area de rore. Eodē āt mō.iiij. Reg.x. ⁊ Eſa.xxx/
viij. Ezechias q̄ſiuit ſignū ⁊ inuenit regreſſū ſol' in
horologio Achaz retrorſum p decē lineas. ⁊ Eſa.
vij. p̄apitꝰ achaz vt de re pmiſſa ſignuꝫ accipiat: cū
dicē ſcptura. Pete ſignū a dño deo tuo in pfunduꝫ
inferni: ſiue i excelſum ſup̄. ⁊ redarguitꝰ q̄ petere no
luit. Jn nouo etiā teſtō angelꝰ loquēs paſtoribꝰ ſi/
gnū dedit: di. Et ħ vobis ſignuꝫ Jnuenietꝭ infantē
pannis inuolutū. Quare ḡ iſte punitꝰ qꝛ ſignū pe
tiuit. Ad hec: gloſe diuerſas dant rñſiōes: de q̄bus
nō eſt curādū. Sed dicendū q̄ iſte punitꝰ: qꝛ cū eēt
ſacerdos ſciēs legē: ⁊ p ſpm̄ expectās redēptōeꝫ iſrl'.
debuit ſcire ⁊ ſciuit tpꝰ p̄finitū eſſe ipletū Et ħ quī/
dē ſciuit: ſed nō cōtulit. ⁊ iđo nō aduertit. Si āt dꝛ
q̄ nō tenebatꝰ credere q̄ p ſeniem iſta eēnt iplēda. Di
cendū q̄ factuꝫ abrae cū docuiſſe debuerat: qđ erat
figura iſtiꝰ. Uñ nō eſt ſilr' de abraā: q̄ adhuc p legē
edoctꝰ nō fuerat. Et idē dicēdum ē de moyſe. Gede/
on aūt laicꝰ fuit ſimplex. ⁊ ideo cū ꝯriuꝫ rei pmiſſe
videret in cauſis inferioribꝰ: poterat ſignuꝫ petere.
Et idē eſt đ Ezechia: q̄ ſm cāas inferiores moriturꝰ
erat: qđ etiā ex ſmone ꝓphete ſibi fuerat p̄nūciatuꝫ.
Q aūt p̄apitꝰ vt Achaz peteret ſignū: ħ fuit vt infi/
delitas ſua ꝯuinceretꝰ. ⁊ ideo vitupatꝰ: qꝛ gl'iam dei
volebat attribui idolis. ⁊ iō ſignum p qđ maieſtas
dei innoteſceret: petere noluit. Paſtores etiā ſimpli
ces fuerūt: ⁊ iđo p ſignū edocēdi Nec tñ ħ fuit ſignū
maieſtatꝭ: ſed indiciū qđdā p qđ illū pueꝝ ab alijs
cognoſcerēt ⁊ diſcernerēt. Et iđo ptꝫ q̄ iſte iuſte pu
nitꝰ Eſa.j. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū: ⁊ aſinꝰ p̄ſe/
ſepe dñi ſui. iſrl' aūt me nō cognouit: ⁊ ppl's meꝰ nō
intellexit. Hiere.viij. Miluus i celo cognouit tpꝰ
aduētus ſui. turtur ⁊ hirūdo ⁊ ciconia: cognouerūt
tpꝰ aduentꝰ ſui. ppl's āt meus nō cognouit iudici
um dñi. Hec eſt ḡ cā quare punitꝰ p̄cipue cū cognō
uerit ṽitatē nunciꝫ. ſicut ptꝫ ex ſupiꝰ inductis.

**Et erat plebs expectās zachariā:
⁊ mirabantꝰ q̄ tardaret ipſe i tēplo
egreſſus āt non potat loq̄ ad illoſ.
⁊ cognouerūt q̄ viſionē vidiſſꝫ in
templo. ⁊ ipſe erat innuens illis:
⁊ permanſit mutus**

Hic p ordinē plebis exprimitꝰ deuotio idē petēt' cū
ſacerdote. Dicuntꝰ aūt ħ q̄ttuor. ſ. Plebis in oīone
pſeuerātia. More incōſueto ſacerdotis in āmirati/
one ſuſpēſio. ⁊ Q viſiōe celeſti letificatꝰ eſſet cogni
tio. ⁊ Signi qđ accepit ad plebē ſignificatio. De p
mo dē [Et erat plebs expectās zachariam]
tanq̄ oues paſtorē: q̄ q̄ bonꝰ eſt: ꝓprias oues vo/
cat noiatī: ⁊ añ eas vadit ⁊ educit eas. Jo.x. Jngreſ
ſus fuerat p eis: ⁊ iđo nō recedebāt niſi benediceret
eis. Sic Salomō in dedicatione tēpli non dimiſit

mltitudinē niſi bn̄diceret eis. iij. Reg. viij. Hic eī pcipit' ſacerdotibꝰ ꝙ bn̄dicāt ppl'o. Nu͂. vj. ⁊ iō inolevit ꝙ in fine hoſtie miſſe cū dr̄ Ite miſſa ē ſacerdos bn̄dicat ppl'o. Act. j. Elevat' manibꝰ ferebat' in celū ⁊ bn̄dixit eis. Perſeuerātia aūt notat' in orone. Lu. xj. Si pſeuerauerit pulſans: etiāſi nō dabit illi ſurgēs eo ꝙ amicꝰ eiꝰ ſit: tn̄ ppt' iprobitatē eiꝰ ſurget ⁊ dabit ei q̄tq̄t hꝫ neceſſarios. Et iō opꝫ ſp orare ⁊ nō deficere. Jac. v. Mltū valet depcatio iuſti aſſidua. ps. xxix. Expectās expectaui dn̄m. ⁊ ps. xxvj. Expecta dn̄m viriliť age: ⁊ cōfortet' cor tuū ⁊ ſuſtine dn̄m [⁊ mirabat' ꝙ ipſe tardaret in tēplo] Ecce ſcd̄m. Et in h cōmēdat' ppl's: qꝛ nō ſic multitudo filioꝝ iſrl'. Exo. xxxij. Videns aūt ppl's ꝙ morā faceret moyſes deſcēdēdo d mōte: ꝯgregatꝰ aduerſus aaron dixit. Surge: fac nob deos q̄ nos precedant. moyſi eī huic viro q̄ nos eduxit de t'ra egypti ignoramꝰ qd factū ſit: Nō ſic iſti. ſed i deuotiōe pſeuerātes. q̄uis mirarēt ꝙ pter ꝯſuetū tardaret ſacerdos: tn̄ expectabāt. Job. xxix. Qui me audiebāt expectabāt: ⁊ intēti tacebāt ad ꝯſiliū meū: ⁊ iō meruerūt exauditionē. Abac. ij. Si morā fecerit expecta eū qꝛ veniēs veniet. Eſt aūt ⁊ h notandū ꝙ bonꝰ ſacerdos viaꝰ delectatiōe orōis ⁊ ꝯtēplatōis: etiā ultra condictū ſepe tardat in tēplo: nec ppl's bonꝰ indignat' eū: ſꝫ expectat. Can̄. ij. Adiuro vos filie hierlm ne ſuſcitetis neqꝫ euigilare faciat' dilectā donec ipa velit. ps. xxxvj. Delectare in dn̄o ⁊ dabit tibi petitiōes cor. tui Sap. viij. Intrās i domū meā cōqeſcā cū illa. Nō eī hꝫ amaritudinē ꝯuerſatio illiꝰ: nec tediū ꝯuictꝰ illiꝰ. ps. lxxxiij. Melior ē dies vna in atrijs tuis ſuper mil'. [egreſſus aūt] Hic ondit' q̄lr ſignum iſtoꝝ pena ppl'o innotuit. ⁊ p ſignū viſio: quā vidit

E ⁊ dr' [egreſſus aūt de tēplo] ad oſtiū atrij interior' [nō poterat loq ad illos] ſic ꝯſuetū fuit: ꝙ egreſſus ſacerdos poſtq̄ expiauerat tēplū loqbat' ad plebē de leg' explanatiōe ⁊ pmiſſi: ⁊ bn̄dicebat ill'. ſic dr' Heb. ix. Lecto eī omni mādato leg' a moyſe vniuerſo ppl'o: aſp ſit ſanguine in cod: dicēs. Hic ē ſanguis teſti qd mādauit ad nos ds. Tunc aūt ſiluit: qꝛ ſilentiū legi ⁊ ſacrificijs legalibꝰ ipoſitū fuit. Mat. xj. Lex ⁊ pphe vſqꝫ ad Joānē. A diebꝰ aūt Joānis baptiſte regnū celoꝝ vim patit': ⁊ violēti rapiūt illō. Exo. iiij. Impeditioꝛ' lingue factꝰ ſū ex q̄ locutꝰ es ad ſuū tuū [⁊ cognouerūt] In h ipo [ꝙ viſionē] celeſtē [vidiſſet in tēplo] poſtq̄ obmutuiſſet Hoc tn̄ non videt' ēē neceſſariū: qꝛ Eſa. vj. ppha magnā vidit in tēplo viſionē: ⁊ tn̄ loqbat'. Vidit eī dn̄ꝫ ſedentē ſup ſoliū excelſū ⁊ eleuatū: ⁊ ſeraphin ſtare ſup illō ⁊ clamare. Scūs Sāctꝰ Scūs ⁊c. Ad h dicēdū ꝙ qdeꝫ nō eſt neceſſariuꝫ tacere ex viſo ſigno. ſed iſti ex poſteriori arguebāt pcedēs. Viderūt eī mutū ⁊ cognouerūt ꝙ cā aliq̄ eſſet nō natural' ⁊ tūc optuit ꝙ cā eēt viſio celeſtis: q̄ deſtituit hoīes a potētijs naturalibꝰ. Sicut Dan̄. x Eze. iij. q̄ ambo diſſoluti corruerūt. Eſt aūt viſio triplex. Corpal'. imagiaria. ⁊ intellectual'. Corpal' q̄ eſt ꝑ ie oculos. Imagiaria: q̄ ē p rex imagies in ſpū. Dic eī Aug. ꝙ ſpūs ē qdeꝫ mēte inferio: in q̄ imagies rex exprimūt'. Intellectual' vō ē q̄n rex vitatē ipe intellectꝰ videt. Et has oēs hūit zacharias: qꝛ ſpēm angeli vidit ⁊ vocē audiuit ſiue ſpēi vocū. ſenſibiles ⁊ imagines retinuit: ⁊ intellexit intentionē. Dan̄. x. Intellectu (al's intelligētia) opꝰ ē in viſiōe. Nā ſi aliqs i ſenſu viſionē celeſtē videat vl' imagiatiōe aliqd capiat ⁊ nō intelligat: nō eſt ppt' h ppha. qꝛ reuelatio nō eſt ſibi facta: ſꝫ tertia vidit q̄ vidit. Sicut Dan̄. v. vbi Balthaſar ſenſibilr' articlos in pariete ſcribēs vidit: ⁊ tn̄ nō intellexit. Daniel aūt ppha fuit q̄ intellexit: q̄uis articlos nō videret. Silr' Gen̄. xlj. Pharao ſpicas ⁊ boues p imaginatiōeꝫ vidit. ⁊ qꝛ nō intellexit: ppha n̄ fuit Sꝫ ioſeph q̄ imagiatiōe n̄ vidit: ſꝫ intellectualē reuelationē intellexit de eis Talē igit' viſionē pfectā ⁊ reuelatiōeꝫ agnouerūt ſacerdotē vidiſſe. ps. lxxxviij. Locutꝰ es in viſione cū ſcīs tuis. Oſee. xij. Ego viſiōes mltiplicaui eis. Indicat eī boni ſacerdot' viſio diuina. Exo. xxxiij. Ego ondā tibi oē bonū: ⁊ vocabo in noie dn̄i corā te Lu. x. Bti oculi q̄ vidēt q̄ vos videt'. Eſa. xxvj. ſ̄m trāſlatiōeꝫ. lxx. Auferat' impiꝰ vt nō videat gl'am dn̄i. Videmꝰ aūt dn̄m In cōtēplatiōe p intellectū. Et in ſcriptura p Studiū. Et in orōe p deſideriū. De pmo Gen̄. xxxij. Vidi dn̄ꝫ facie ad faciē: ⁊ ſalua facta ē aīa mea. De ſcdo. ij. Cor. iij. Nos oēs reuelata facie gl'am dn̄i ſpeculātes in eandē imaginē trāſformamur a claritate i claritatē tanq̄ a dn̄i ſpū. De tertio Mat v. Bti mūdo corde: qm̄ ipſi deū videbūt. ps. lxxxiij. Ibūt de virtute i virtutē videbit' deꝰ in ſion [Et ipſe erat innuēs ill'] viſionē ſcdoꝫ ꝑmiſſionē ⁊ exauditā eē orōnē Innuere eīn ꝯponit' ab in: ꝯpōne: ⁊ nutū facere. Vn̄ innuere ē ad int' intētiōis ⁊ intellēs nutū facere. Nutus aūt fit manu q̄ ſc͂at opatōis bone vtutē: q̄ nutꝰ in ſuadēdo ppl'o maioꝛ' ē efficacie q̄ ſ͂mo. Vn̄ dn̄s Joā. viij. cum ꝯuicere vellet rebelles digito ſcripſit. i. opē. Dn̄s cū ad obediētiā induceret mltitudinē: digito ſcripſit mādata. Exo. xxxiij. ac Act. xiij. Surgēs aūt paulꝰ ⁊ manu ſilētiū indicēs ait. Agg. j. Factuꝫ ē vbū dn̄i i manu agge [Et pmāſit mutꝰ] Secundum ē ꝙ vtas ſigni certitudinē dat ꝑmiſſe rei. Aliq̄n etiā de diuis ꝑceptis muti eē debemꝰ Exēplo iſtiꝰ ad ppl'ꝫ. Vn̄ Apl's celeſtē viſionē ānis. xiiij occultauit: ⁊ tn̄ ex nc̄itate coactꝰ dixit. hec eī ſr' arcana vba q̄ nō licꝫ hoī loq. ij. Cor. xij Prouer. xxv. Gloria dei ē celare vbū. Iſte igit' accepit h Sibi i penā ⁊ fctā future in ſignū. Et nob ad cautelā ⁊ doctrinā. Job vi. Inſipiēter locutꝰ ſū Job. xl. Obſtupeſcite ⁊ ſupponite digitū ori vro. ⁊. xxix. pncipes ceſſabant loq: ⁊ digitū ſupponebāt ori ſuo.

Et factū eſt vt ipleti ſūt dies officij eius: abijt in domū ſuam.

Hic incipit ꝑmiſſio verificationis. Et dicunt' duo. Sacerdot' ⁊ vxor' ꝯiūctio. Et Precurſor' ꝯceptio De ꝯiūctiōe dr' [Et factū eſt vt ipleti ſūt dies] ſeptē [officij] adminiſtratōis [eius] q̄s oportuit eadē die eē ipletos. ⁊ ſic reſtabāt adhuc. vij. dies ſeptē dies ſeptēbris: qꝛ vltenꝰ loq nō poterat. Dictū aūt fuerat. ſ. ꝙ hoc fuit decima dies mēſis lunaris Et ſ̄z n̄ros ſolares mēſes erat. viij. kal'. octobr' Nota ꝙ iſte ſacerdos diligēter vices ſuas expleuit: nec aliū p ſe poſuit. neqꝫ ſic qdā: q̄ q̄n ſel' in āno apparēt: ſtatim vadūt: ⁊ alios p ſe i eccl'iaſtic' officijs ponētes: ipſi p ſe ꝑalia colligunt. Cōtra qd dr' Pe. Act. vj Nō ē equū nos relinq̄re vbū dei ⁊ mēſis.

Cōſiderate ḡ frēs viros q̄s ↄſtituam⁹ ſup̱ h̄ op⁹. nos vo orōi ⁊ miſterio vbi inſtātes erim⁹. Expleto ḡ miſterio ⌊abijt in domū ſuā⌋ vbi erat vxor cū familia. Gen̄. xxx. Juſtū ē vt aliqn̄ domui mee p̄uideā. Nec credo ꝙ ſtatī abierit: ſʒ de tēplo abiens ⁊ de miſtratōe: iuit celebrare feſtū tabernaculorū. qḋ vltimis ſeptē dieb᷒ ſeptēbris celebrabaꝛ. Et ſic i p̄ncipio Octobꝛ p̄mo ad amplex⁹ rediuit vxoris. ⁊ h̄ magꝭ ↄſonat ſeqn̄tib᷒.

Poſt hos aūt dies cōcepit Heliſabet vxor ei⁹: ⁊ occultabat ſe mēſib⁹ q̄nqʒ dicēs. Quia ſic fecit mihi dn̄s i dieb⁹ q̄b⁹ reſpexit auferre opprobriū meū inter homies.

Hic agit de ↄceptu ⁊ v̄itate p̄miſſi. Et tāgit duo. Cōceptū. ⁊ Uerecūdiā ↄcipiētis. De cōceptu dicit. ⌊Poſt hos dies⌋ ammiſtratōis ⁊ celebratōnis feſti ⌊ↄcepit Heliſabet⌋ Cōduſis duoꝝ ſeminū i matrice d̄r ↄcept⁹ ⌊vxor ei⁹⌋ ne credaꝛ p̱ aliū genuiſſe: ſʒ q̄ fuit ſterilꝭ ⁊ an⁹: ex p̄miſſiōe dei ↄcepit. vt fides haberet meritū cui hūana rō nullū p̄bet experimētū. Et ſubiūgit de verecūdia dicēs. ⌊Et occultabat ſe ⁊c̄.⌋ Duo dicit. Signū v̄ecūdie: q̄ ⌊occultabat ſe menſib᷒ quinqʒ⌋ Glo. dic̄. vt p̄baret verū vere ↄcepiſſʒ. eo ꝙ i talib᷒ p̱ molaꝛ matricꝭ mlieres ſepe decipiūꝛ. Que cauſa nll'a videꝛ eſſe. q̄ tūc nō feciſſet ex v̄ecūdia. Quia Aug. d̄t eā ex v̄ecūdia h̄ feciſſe. Uerecūdabaꝛ eni eo ꝙ videbaꝛ in ſenio operā voluptati dare. cui eciā i iuuentute opaꝛ dare v̄ecūdū ē: niſi ob ſpeʒ p̱lis. Eccl. xxv. Tres ſpēs odiuit aīa mea. paup̱em ſup̱bū. diuitē mēdacē: ⁊ ſenē fatuū ⁊ inſenſatū. i. luxurioſuʒ. Pōt eciā dici i v̄itate ꝙ ex v̄ecūdia ſe abſcōderit. ⁊ vt p̄baret. h̄ ē p̄batū oñderet ꝙ ñ ex libidīe ſʒ ex obediētia voluptati opaꝛ dediſſʒ. Quiqʒ aūt mēſes q̄bus occultabat fueꝛt October: nouēber: decēber: ianuari⁹: februari⁹. Et forte v̄ior rō ē occultatōis ꝙ noluit ſe ⁊ infantē quē geſtabat in vtero exhibere vulgo: niſi p̄us exhiberet i vtero ſuo eūdē chr̄o. vt op⁹ ſue p̄curſiōis p̄mo inagꝭ corā eo: cui⁹ p̄curſor ordinat⁹ fuerat ⌊dicens. Quia ſic fecit⌋ Ecce pudoris verbum ⌊quia ſic fecit mihi dominus⌋ autoritate ⁊ p̄miſſiōe. nō marit⁹ niſi in p̄gnatōis miſterio. ij. Machab. vij. Neſcio q̄lit' in vtero meo appar̄uiſtꝭ. Neqʒ eni ego ſp̄m ⁊ aiaꝛ donaui vob ⁊ vitā ⁊ ſinguloꝝ mēbra nō ego ipa compegi: ſʒ mūdi creator q̄ formauit hoīs natiuitateʒ. q̄qʒ oīm iuenit originē ⌊in dieb⁹⌋ ſue p̄finitōnis ⌊q̄bus reſpexit⌋ h̄ ē. viſū quē p̱p̄t p̄mi hoīs inobediētiā auerterat: ad nos reduxit i miſeri̇a ⁊ bn̄placito ſuo. Sap. iiij. Reſpect⁹ ei⁹ i electos illius Reſpectio eni ē reductio viſus ad poſteri⁹. ⌊auferre ſterilitatis mee opprobrium⌋ de q̄. ē. dictū eſt ⌊inter hoīes⌋ q̄ apd̄ deū omī honore digna fuit: lʒ int' hoīes opprobriū ſterilitatꝭ p̱ dei diſpēſatōeʒ ſuſtiere. Eſa. liiij. Opprobrij q̄ʒ viduitatꝭ tue nō recordaberꝭ ampli⁹. j. Regū. ij. Steril' peperit p̱limos. q̄ in vno pep̱it oēs filios dei. q̄ euʒ q̄ p̄curſor ⁊ dux eſt omniū bonoꝝ. Attēde q̄ dū gloſe hic dicūt ꝙ introit⁹ ſūmi ſacerdotis i tēpluʒ ſ̄cat allegorice introitū chr̄i: q̄ eſt ſacerdos ſ̄m ordinē melchiſedech in mariā: q̄ eſt tēplū dei ſp̄alit' ſcificata. p̄s. xcij. Domū tuā dn̄e decet ſcitudo Alie gloſe dicūt: ꝙ introit⁹ ſacerdotꝭ in ſcā ſctōꝝ p̱ ipſo: ſig̃t introitū chr̄i in celū. Et hāc allegoriā facit apl's Heb. ix. Non eñ manufacta ſcā introiuit Jeſus exemplaria verorum: ſed in celum vt appareat nunc vultui dī p̱ nob. Exit⁹ aūt ſacerdotꝭ de tēplo ſignat exitū nr̄i ſacerdotꝭ de celo. ⁊ idō vn⁹ ſacerdos intrauit ⁊ exiuit: Q̄ ſicut d̄r Ephe. iiij. Qui aſcēdit in celuʒ: ipe eſt ⁊ q̄ deſcēdit vt adimpleret oīa Alia aūt d̄r: ꝙ Zacharias ſ̄cat vet⁹ ſacerdotiū. ⁊ Helizabet legē per exerciū ſtudij ſacerdotū ſp̄ualib᷒ intellectib᷒ fecundandā Sʒ ſterilis remanſit vſqʒ ad natiuitatē chr̄i: q̄ iuuentis fuerat ſub moyſe: ⁊ adulta ſub p̱phetis. q̄ ſp̄uales filios vſqʒ ad grām chr̄i nō p̱duxit: ⁊ ideo tp̄e grē Joannē ↄcepit: q̄ grā dei interp̄taꝛ. ⁊ tūc ſterilitatꝭ ei⁹ auferꝛ opprobriū: ⁊ tñ verecundaꝛ: q̄ ſub aliq̄s ſterilitati ſubiacuit. ij. Coꝝ. iij. Uſqʒ in hodiernū diem cū legiꝛ Moyſes velamē poſitum eſt ſup̱ cor coꝝ. Cū aūt q̄s ↄuerſus fuerit ad deum: auferꝛ ei velamen. Alia q̄ ſ̄t in gloſis ſunt manifeſta cuilibet p̱ ſe.

In menſe aūt ſexto

Hic incipit euāgeliſta tāgere de noui ſol' ortu queʒ p̱duxit lucifer: de q̄ iam añ habit⁹ eſt ſ̄mo. Tangit aūt circa ↄceptionē ſaluatoꝛꝭ tria. vꝫ Annūciatonē. Salutationē. ⁊ Conceptionē. Circa ſalutationē tāgit tria. Perſonas ſalutātes. Perſonaꝛ ſalutatā. ⁊ tp̄s ↄſonum ſalutatiōi. De tp̄e d̄r ⌊In menſe aūt ſexto⌋ a ↄceptiōe Joannis: q̄ in martio octauo kal'. Aplis. Cui⁹ rō litalis eſt: q̄ p̄curſor pri⁹ motib᷒ vite exigere debuit regē venientē: ⁊ ſic añ eū p̄currere. Senſibiles aūt mot⁹ vite non hʒ infans ante ſextū mēſem. In p̄mis eñ q̄tuor menſib᷒ formē radicaꝛ in matrice. In q̄nto āt reſidentib᷒ aliq̄ntuluʒ morbis humoꝝ: p̄paraꝛ ad ſenſū ⁊ ad motuʒ Et in ſexto mēſe dat motū ſenſibilē localem. Sūt etiaʒ p̄ter hāc rōeʒ alie tres rōes: q̄re in ſexto mēſe. Quarum p̄ma eſt Ut tp̄e nr̄e ↄdēnatōis tp̄s ↄgrueret reparatōis. Scda vt creationi mūdi ↄſonaret eiuſdē mūdi in hoīe reparatio. Tertia Ut tp̄i refloritōis mūdi: v̄bū incarnatū: mūdū reflorere faciēs ↄſonaret. Et q̄tū ad p̄mā notanduʒ ꝙ in martio. viij. kal'. aplis: fact⁹ eſt mund⁹: ⁊ in ipo cecidit Adam p̱ peccm̄ poſt meridiē. vt d̄r Gen̄. iij. Dū deambularet dn̄s in paradiſo ad aurā poſt meridiē: vocauit dn̄s de⁹ Adam: ⁊ dixit. Adā vbi es: ⁊ ſicut d̄r Hier̄. xv. Occidit eñ ſol cū adhuc eſſet dies. Et iterū Hiere. vj. Ue vob: q̄ declinauit dies: q̄ longiores facē ſ̄t vmbre veſpi. Obſcuritates eñ ſup̱ vos p̱longate ſ̄t occadēte ſole iuſtitie. Ap̄te ḡ tūc eciā fit mūdi reparatio. Hoc ſ̄catū eſt. j. Mach. iiij. ſ̄m tp̄s ⁊ ſ̄m diē in q̄ ↄtaminauerūt gētes tēplū in ipo renouatuʒ ē. Sic eñ lignū in q̄ cecidim⁹ tūc notauit: vt d̄r Ambro. damna ligni vt ſolueret. Ita tp̄s tūc notauit vt in ipo lapſū p̄mi hoīs repararet. Eſa. xlix. In tp̄e placito exaudiui te: ⁊ in die ſalutꝭ auxiliat⁹ ſum tui. ij. Coꝝ. vj. Ecce nūc tp̄s acceptabile ecce dies ſalutis: nemini dantes vllā offenſionē. Hec ḡ eſt dies quā

fecit dñs exultem⁹ ⁊ letemur in ea. ps. cxvij. Circa
ſcđam aũt rõem notandũ: ꝙ ðt Augu. ꝙ ideo de⁹:
cui⁹ pfecta ſ͡t opa: in ſenario dieꝝ pfecit op⁹ ſuũ: qꝛ
ſenari⁹ nũerus pfect⁹ ⁊ ꝯſtãs ex ſuis ptib⁹ tot⁹: nõ
mõſtruoſam vltra totũ generãs ſupfluitatẽ: neqꝫ ci
tra remanẽs generat impfectionẽ. Ab inchoatiõe ḡ
nr̃e ſaluc̃ q̃ in Joãnis ꝯceptõe inchoata eſt: eadem
rõe nr̃am pficit ſalutẽ in ſenario mẽſiũ illi q̃ opera
tus ẽ ſalutẽ in medio. Job. v. In ſex tribulatõib⁹ li-
berabit te: ⁊ in ſeptia nõ tãget te malũ. Hoc ſignifi
catũ eſt Job. iiij. vbi dr̃: ꝙ .vj. hora ſedit ſup fontẽ.
Unde nob fluxẽt fluẽta graꝝ. Luẽ. iiij. Sex dies
ſũt in q̃b⁹ opꝫt opari. In his ḡ venite ⁊ curamini.
Deut. xxxij. Date magnificẽtiã deo nr̃o. Dei pfecta
ſũt opa Jo. v. Pat᷑ me⁹ vſqꝫ mõ opat᷑: ⁊ ego operor
Sic em̃ iuxta ꝓphã Eſa. lxvj. erit mẽſis ex mẽſe: ⁊
ſabbꝫ ex ſabbo: qñ mẽſes ⁊ dieſ opis creatõis rñdẽt
opi redẽptõis. Circa tertiã rõnẽ notandũ: ꝙ tunc
ſol ad eq̃litatẽ diei ⁊ noctꝫ aſcẽdẽs facit florere t̃rã
nr̃am habitabilẽ. ⁊ iđo etiã ꝯgruũ eſt vt nr̃a ſal⁹ flo
ruerit: ⁊ flos ortus ſit q̃ aſcẽdit de radice ieſſe. Eſa.
xj. q. Reg. xxiij. Cũcta ſal⁹ mea ⁊ oĩs voluntas: nec
eſt q̃cq̃ꝫ ex eo qđ nõ germinet. Eſa. lv. Quõ deſcen-
dit imber ⁊ nix de celo ⁊ illuc vltra non reuertat᷑: ſed
inebriat terrã ⁊ infundit eã: ⁊ dat ſemen ſerẽti: ⁊ pa
nẽ comedẽti: Sic erit ꝟbũ meũ qđ egredief de orẽ
meo. non reuertet᷑ ad me vacuũ: ſed faciet q̃cũqꝫ vo-
lui: ⁊ ꝓſperabit᷑ in his ad q̃ miſi illđ. Tũc ei oĩa de-
mẽta ſeruitutib⁹ ſuis geſtiũt ſe ꝯformare flori: q̃ ortᷓ
ĩ gloſa ꝟgie Hoc ẽ igit᷑ qđ dr̃ [In mẽſe ſexto] vt
ꝯgruat ⁊ Numer⁹: ⁊ Tẽpus: ⁊ Euent⁹. Numer⁹
in pfectiõe. Tẽpus in ſaluc̃ germiatiõe. Et Euent⁹
in p̃mi lapſus repatiõe. Rorẽt igit᷑ celi deſup: ⁊ nu
bes pluãt iuſtũ: ⁊ t̃ra ꝟteri bẽe ꝟgĩs apiat᷑: ⁊ germi
net ſaluatorẽ. Eſa. xlv. Hiere. xxiij. Ecce dies veniũt
dr̃ dñs: ⁊ ſuſcitabo dauid germen iuſtũ ⁊ regnabit
rex ⁊ ſapiẽs erit. Iſtud eſt tp̃s de q̃ dr̃. ij. Mach. j.
Tp̃s affuit q̃ ſol refulſit: q̃ pri⁹ erat in nubilo Unũ
em̃ tp̃s lucidũ claro ſole refulget: qꝛ tunc timentib⁹
deũ ort⁹ eſt ſol iuſticie ⁊ ſanitas in pẽnis e⁹. Ma-
lach. quarto. Sequit᷑

Miſſus eſt

Z Deſcribit᷑ Salutãtis ⁊ Annũciantꝫ pſona. Et dici
tur duo. Angel⁹ miniſter exequẽs. Et de⁹ legationẽ
⁊ ſalutationẽ mãdans ⁊ iniungẽs. De angelo ita-
lo itaqꝫ dr̃ [Miſſus eſt] Et in h̃ notat auctẽ [An-
gelus] Et in h̃ tãgit miſteriũ [Gabriel] Et in h̃ tan
git Officiũ ⁊ Uirtutẽ Nõ em̃ tantã legationẽ ar
rogare ſibi quiſqꝫ auderet niſi a dño miſſus eſſet. ij.
Coꝝ. v. Ad h̃ tã idone⁹ null⁹ inueniret᷑ in celo q̃ ad
tãtũ ſacrm̃ diceret. Ecce ego mitte me. Eſa. vj. Niſi
ip̃e ſua p̃apet auctẽ. Eſt aũt hec legatio Admirabilr̃
Digna Ardore deſiderij patrũ diu deſiderata Et ab
omi eo qui ſpũalis ẽ dulciſſime audita Et clamore
deuotõis oĩm fideliũ ⁊ in cõi denũciata. Propt᷑
ãmiratõẽ altitudis e⁹ ⁊ dignitatꝫ dcm̃ eſt Abđ. j.
Auditũ audiuim⁹ a dño: ⁊ legatũ ad gẽtes miſit.
h̃ eſt ad gentium vtilitatem. Gen̄. xxxvij. Ueni mit-
tam te ad eos Ardorem deſiderij patrum ſonat vox
illa. Gen̄. xlix Salutare tuũ expectabo dñe. Exo. iiij.
Obſecro dñe mitte quẽ miſſur⁹ es Dulcedinẽ vocꝫ
e⁹ oñdit. Prouer. xxv. Aq̃ frigida aĩe ſitiẽti: ⁊ nun

tius bon⁹ de t̃ra lõginq̃. Flũia ei graꝝ exinde fluere
ceperũt: exq̃ vox gabriel ſonuit in aurib⁹ bte ꝟginis.
Can̄. ij. Uox tua dulcꝫ. Promulgat᷑ aũt ab oĩb⁹ ex
tã mag clamore hebreoꝝ: ꝙ venit de⁹ in caſtra. j.
Reg. iiij. ⁊ iiij Rꝫ. vij Dies hec: dies boni nũcij ẽ. ſi
tacuerim⁹ ⁊ noluerim⁹ ãnũciare: ſcelerꝫ arguemur.
H⁹ igit᷑ legationẽ nemo p̃ſumeret niſi ab ip̃o deo
miſſus eſſet. Et ideo miſſus dr̃ ⁊ nõ p ſe veniſſe.

Angelus

Angel⁹ aũt dr̃ miſteriũ: qꝛ angelus nũci⁹ interp̃tat᷑.
Propt᷑ tria aũt puto deũ nr̃e ſaluti interpoſuiſſe
angelũ nũciũ. ꝙ vicꝫ tãto gaudio angelica nat᷑a q̃
ad miſteriũ nõ p̃uaret᷑. Et qꝛ angeloꝝ ruina ex h̃ re
parat᷑ Et qꝛ circa hoĩem cuſtos ⁊ miſter angel⁹ de-
putat᷑. Hoc ei ẽ miſteriũ ſic dr̃ Eph. iij. a ſeculis ĩ
deo abſconditũ ⁊ nũc p angelũ ãminiſtratũ: vt ex h̃
illũiatione ⁊ gaudiũ potiſſimũ angel⁹ bẽat ⁊ cõgra
tulet᷑. Sic em̃ ipi dicũt angeli. Lu. ij. Gl̃ia in altiſſi
mis deo. In altiſſimis ei deo glorie: qñ gl̃a noua i-
noteſcit. Angeli igit᷑ gloriãtes ⁊ gaudẽtes in affectu
noue exultatõis dicũt Eſa. lxiij. Quis ẽ iſte q̃ venit
de edom: iſte formoſus in ſtola ſua. Et in ps. xxiij.
Quis ẽ iſte rex gl̃ie. Ruina etiã angeloꝝ ex hoc re
parat᷑: ſic ſignificat᷑ Lu. xv. ⁊ Matth. xviij. de dra-
chma decia q̃ pdita erat ⁊ ẽ inuẽta Sic etiã dr̃ Eze
chi. xliij. Menſura hoĩs ⁊ angeli in latitudie. Et iđo
hoĩes aſſumunt᷑ in ſortẽ angeloꝝ: vt decim⁹ chor⁹
ex hoĩb⁹ reparet᷑: q̃ cecidit ex ãgel. Nõ ꝙ decẽ chori ſupple
ſint fuerint ſic dicũt ſci: ſꝫ ꝙ ð q̃libꝫ ordie tot ceciderũt ꝯuictꝫ
quot ſunt in choro. ⁊ ille numerus ex hominibus re-
paratur. Ad hoc ergo angelũ iuſtũ ẽ mitti: vñ ſua
ruina repat᷑. Amos. ix. Reſtituã tabernaculũ Dauid
qđ cecidit: ⁊ reedificabo ruinas e⁹. Deut. xxxij. Cõ-
ſtituit t̃minos ꝑploꝝ iuxta nũeꝝ filioꝝ iſrl̃. Mi-
niſteriũ etiã iſtđ ꝯgruit angelo: qꝛ ip̃e ẽ cuſtos ho-
minũ. ⁊ iđo pdit⁹ hõ p ſuũ miſteriũ reparand⁹. ps.
xc. Angel᷑ ſuis man. de te vt cuſto. te in oĩ. vijs tu.
Hec igr̃ ẽ cã q̃re miſſus ẽ angel⁹ Eſa. xviij. Ite an-
geli veloces ad gentẽ cõuulſã ⁊ dilaceratã ad popu
lũ terribilẽ: p⁹ quẽ nõ eſt ali⁹ ad gentẽ expectantẽ ex
ꝯculcatã: cui⁹ diripuerũt flũia t̃rã e⁹: ad montẽ noĩs
dñi exercituũ montẽ ſion. Judeoꝝ em̃ gentẽ deſcri-
bẽs vocat ꝯuulſam tentatõib⁹: ⁊ dilaceratã peccatꝫ.
Gentẽ tñ dei p̃miſſa expectantẽ ⁊ ꝯculcatã futurit
demonũ: cui⁹ terrã ⁊ habitationẽ iſ flũia vanitatũ
diripuerãt: cũ tñ ex ſcia legꝫ ⁊ ꝓphaꝝ eſſet terribilis:
ita ꝙ ſcđm ſcđã in precatõe dei nõ h̃ret: ſi legẽ ſpũalr̃ ob-
ſeruaſſet. Ad hãc ḡ (dictis trib⁹ cauſ) angeli velo
ces mittunt᷑ vt annũciẽt op⁹ redẽptiõis. Nec ẽ cre
dendũ ꝙ angel⁹ vn⁹ venerit: ſꝫ cũ eo p̃ncipali nun-
cio mltitudo alioꝝ ꝯuenit. Lu. ij. Factã ẽ cũ angelo
multi. celeſt. exer. laudantiũ ⁊ di. Gl̃a in altiſ. deo ⁊
in ter. pax hoĩ. bone voluntat᷑. Hoc f͡catũ ẽ Gen̄. xx-
iiij. Ubi cũ pr̃ abraã mitteret ad ducendũ vxorẽ fi-
lio ſuo. miſit q̃dẽ vnũ dicẽs: dom⁹ ſue curatorẽ.
q̃ tñ comites mltos h̃uit: Ita pr̃ ſumm⁹ mittẽs ad
deſpõſandã ſibi naturã hũanã. vnũ q̃dẽ p̃apue di-
gnitatis angelũ miſit: tñ cum illo mltos credit᷑ mi-
ſiſſe ſcđm dignitatꝫ ãgelos. Sequit᷑.

Gabriel

Ecce tãgit officiũ. Gabriel ei fortitudo dei interp̃tat᷑.
Fortitudie ei dei op⁹ erat Ut legib⁹ nature occurre

ret Ut ſcoriā pcc̄i de medio tollēdā ſigret. Ut vltia pmis ꝯiūgēda nūciaret. Legib⁹ eñ nat̄e occurrit q̄ vgīnē manētē vgīnē ꝯcepturā ꝛ parituram nūcia-ret. Hoc ē eī mirꝫ ſup oīa mira: vt ipotētia ad actuꝫ remanētē: act⁹ nūciet i eē. Si eī cec⁹ p miraculū ac-cipiat oculum: nō erit mirꝫ ſi videat accepto oculo. Silr̄ āt ſi mortu⁹ accipiat vitā: nihil erit mirꝫ ſi po ſtea viuat Sꝫ ſup oē mirꝫ eēt: ſi nō accepto oc̄lo vel vita: videret l' viueret. Et ita ē h̄. Uirgo eī ſꝫ naturā ipotēs ē ad cōceptū. etſi maneat vgo: ſp erit ipotēs. Si ḡ ꝯcipiat ꝛ pariat: oīno h̄ ē nouū: ꝛ nō n: ſi vir-tute fortitudis dī fieri pt̄. Hier̄.xxxj. Nouum faciet dn̄s ſup ter. fēia cir. vir̄. Apo.xxj. Dixit q̄ ſedebat i throno. Ecce noua facio oīa. Eccl̄i.xxxvj. Innoua ſig: imuta mirabilia. Man⁹ eī ꝛ brachiū fortitudi nis dī h̄ annūciari opat̄. ꝛ iō gabriel mittit̄. Sco-ria eciā aliqn̄ pcc̄i h̄ tollit̄: vt qḋ ex ea naſcat̄ ſcm̄: vo cet̄ fili⁹ dei Qḋ eciā nō niſi fortitudie dī fieri potuit: qꝛ ꝯcept⁹ vgial' ſic in mr̄e oī caruit ꝯcupia: Sic vt dt̄ Anſ. In ꝯcepto ꝛ origiali caruit cl'pa. Sap. vij ꝓpt̄ ſuā mūdiciā nihil inqnatū incurrit in illā. Sa pi. viij. Sortit⁹ ſū aiaꝫ bonā: ꝛ cū eſſem mag' bon⁹ veni ad corp⁹ coinqnatuꝫ. Iſte ē ſubcineri⁹ panis azym⁹ fact⁹ ex azara pnape ſapia diua. Azym⁹: qa ſine fermēto pcc̄i. Subcineri⁹ āt: qꝛ ſub penalita tū hūilitate h⁹ vite. Hec āt potētia ꝛ fortitudo ſepa rādi Naturā a culpa: Cōceptū ab origiali incītia: Pēalitatē a pene cā: q̄s efficere potuit niſi fortitu do diua: Sic igit̄ itꝫ h⁹ ānūciatōiſ miſter merito fortitudo dei noiat̄. Quis eī vnq̄ꝫ vltimū pmo ꝯiū geret niſi ſūma dī fortitudo: Ultia āt i factur̄ dei ē homo. Prim⁹ pncipiū oim dꝫ. Quis ḡ hec ꝯiūge ret niſi ſūma: cui nihil obſtat: dei fortitudo: Eſa. xlj Cōfortauit faber erari⁹ pcutiēs malleo cū q̄ cude-bat tūc tpis: dicēs glutino: bonuꝫ ē. Faber eī erari⁹ q̄ fortitudie ſua oīa domat p filiū ſuū q̄ tūc tpis cu debat mōꝫ: ꝯfortauit. h̄ eſt i fortitudie ſua cū vltia fcūra pmiſ ꝯiūxit. ꝛ ita ſibi glutiauit vt neq̄ꝫ morte ſolui poſſet. ꝛ iō bonū eē op⁹ h⁹ glutinatōis pnū ciat̄ ab āgel' Ecce paulꝫ h̄ vltis finib⁹ ſit' glutinariꝫ: pauū fortiſſime mlier̄. Prouer. vl. finis eī añ quē nihil: de⁹ eſt. ꝛ finis p⁹ quē nihil: hō. ꝛ ſic chriſt⁹ eſt alpha ꝛ o. Apoc. j. ꝛ vlti. Ego ſū alpha ꝛ o: prim⁹ ꝛ nouiſſim⁹: principiū ꝛ finis. Mira res ꝛ mirabile ſacrm̄. Job. xxxiij. Ecce angel⁹ loquēs cū annūcia-tōe: futurꝫ eē vnū de ſilib⁹. Primū eñ exēplar (dō ſilr̄: vbū eſt prīs: imago prīs filius) vltimuꝫ āt hō: (fact⁹ ad imaginē ꝛ ſilitudinē dei. Gen̄. j.) vnū effici debēt: ꝛ nūciat loqns ad Mariā angel⁹. ꝛ iō pficit̄ op⁹ liberatōis. De q̄ ſubiūgit Liberabo eū ne deſcē dat in corruptōeꝫ. His igit̄ ꝛ talib⁹ rōnib⁹: nūcius iſti⁹ ſacri ⌊Gabriel angel⁹⌋ h̄ ē fortitudo dī meri to noiat̄. Miſſus igit̄: qꝛ q̄ nō miſſus: venire ab il lo pſumeret̄: ꝛ venienti ad nos nō miſſo: a nll'o vnq̄ꝫ de tantis myſterijs crederet̄. Et h̄ eſt quod ſequit̄

A deo

Legunt̄ eñ nōnunq̄ꝫ angeli miſſi ab angel' alijs: ſꝫ hec noua ſupueniēs auctas iduat̄ i ānūciatōe my-ſterij: qḋ a nullo niſi a deo pſumeret̄ Eſa. lij. Pro-pter h̄ ſciet ppl's me⁹ nomē meuꝫ i die illa: qꝛ ego ipe q̄ loq̄bar ecce aſſū. Morē eciā i h̄ ſuat dei benigni tas. q̄n tāmq̄ꝫ eñ pauperē ad nuptias ſuaſ vocat rex magn⁹ puellā: nūcio quē mittit: ipe rex legatōeꝫ iniūgit: ꝛ nō ali⁹ paru⁹ vel magn⁹ de curia. Sic ḡ deſpōſatur⁹ naturā nr̄am rex celeſtis p ſeipm̄ lega-tionē iniūxit Sap. viij. Queſiui mihi eā ſponſā aſ-ſumere: ꝛ amator fact⁹ ſum forme ill⁹ Poſſum⁹ aūt in h̄ notare tria. Tantā i dn̄o maieſtat' ad nos charitatem. Compaſſioneꝫ. Et in miſerijs noſtris eī eſſe delitias: Et de charitate quidem Hiere. xxxj. In charitate ppet. dilexi te ꝛc̄. De ſcḋo āt Oſee. xj In funicul' adā traham eos in vincul' charitatis. Fu niculi eñ adā fuerūt cōpaſſio: ꝛ affect⁹: ꝛ miſeratio quā ad nos hūit q̄ cū non rapinaꝫ arbitraret̄: ſe fi-eri eq̄lē eē deo: ꝯpatiēdo ex viſceribus affect⁹ ꝛ miſera tōis clamauit. Ecce adā q̄ſi vn⁹ ex nob' fact⁹ ē Gen̄. iij. Et hec cōpaſſio in deo perſeuerauit donec vn⁹ de naturalib⁹ q̄ſi vn⁹ ex nob' fact⁹ ē in ſilitudineꝫ hoīꝫ ꝛ habitu inuēt⁹ vt hō. Etſi de⁹ vt vn⁹ ex nob: ꝛ nos ſum⁹ ꝯñr ſic vn⁹ ex trib⁹ pſōis. Ecce funes adā trahē tes nos ad deuꝫ: ꝛ deū ad nos. De delitijs ſuis re putat' vt ſit nobiſcū habet̄ Prouerb. viij. Delecta-bar per ſingl'os dies ludēs in orbe terrarū: ꝛ delitie mee cū eē filijs ho. Ideo iuſte Eſa. vij. vocat̄ nomē ei⁹ Hemanuel: qḋ eſt nobiſcū de⁹. Uide q̄ꝫ verꝫ eſt qḋ dt̄ Micheas. vj. c. Sollicitū te ambulare cum dō tuo: q̄ delitias reputat eē tecū in miſerijs: vt eciā tecū opet̄ ſalutē. Deniq̄ꝫ ſuſtinuit crucē ꝯfuſiōe con tēpta. Heb. xij. Ut te redimeret ꝓpoſito ſibi gaudio tue redēptōis. Pudeat ḡ nolle te ſecū eſſe: q̄ ad h̄ vt tecū ſit miſit āgelos. His ꝛ ſilib⁹ cauſis a dō miſ-ſus eſt ꝛ non ab alio.

In ciuitatem

Sequit̄ de deſcptiōe pſone ad quā mittit̄ h̄ tā nobi lis nunci⁹ Deſcribit̄ āt A loco ſue hītatōis Et A p- prietatib⁹ ſibi ꝯuenientib⁹. A loco q̄dem mplr̄. Cō- muniſſimo: q̄ ē puincia. Spēali: q̄ ē ciitas. Et tādē Propriū adiūgit̄ nomē ciuitat' q̄ vocat̄ nazareth. A 2

Dicit ḡ q̄ miſſus ē ⌊in ciuitatē⌋ ſtangens locū ſpēalē hītatōis hec vgīs. Ciuitas aūt vt dt̄ Tulli⁹ dr̄ q̄ſi ciuiū vnitas. Et h̄ ē qḋ dt̄ ps. cxxj. Hier'lꝫ q̄ edificat̄ vt ciuitas: cui⁹ pticipatio ei⁹ in idipm̄. Ha bitantiū eñ cōi pticipātiū idipꝫ: loc⁹ hītatōis ciitas vocat̄ H⁹ āt q̄ttuor ſr̄ vnitates Ius vnū. Libertas vna. Loc⁹ habitatōis vn⁹. Cōitas vna. Hec āt ma xime huic cōgruūt ciuitati. Eſa. j. Reſtituā iudices tuos vt fuerūt pus: ꝛ ꝯſiliarios tuos vt fuerūt an-tiquus: p⁹ hec vocaberis ciuitas iuſti: vrbs fidelis. ſion i iudicio redimet̄: ꝛ reducēt eā in iuſticia. h̄ aūt factū ē qn̄ deſcēdit ꝛ regnauit i ea ille: dō q̄ dr̄ Hier̄. xxiij Regnabit rex ꝛ ſapi. erit ꝛ faci. iudi. ꝛ iuſt. in terra. ꝛ h̄ ē nomē qḋ voc. eū dn̄s iuſt⁹ nr̄. In hac eī ciitate dn̄s nr̄ Rex ē. Senatores angeli venientes: ꝛ Regina v-go glōſa: Popul⁹ āt vniuerſitas fideliū De libta te āt dt̄ Jo. viij. Si fili⁹ vos libauerit: vere liberi erit̄ Gal̄. v. Uos i libtatē vocati eſtis. Gala. iiij. Nō ſu. ancil. filij ſꝫ libere De cōitōe dr̄ act. iiij. Mltitudis credētiū erat cor vnū ꝛ aīa vna: nec q̄ſq̄ꝫ aliq̄d eorū q̄ poſſi. ſu. eē dice. ꝛc̄. qꝛ lꝫ poſſeſſio ſit pūata fideliū m vſus tpaliū ē cōis. j. Jo. iij. Qui hūerit ſbam h⁹ mōi: ꝛ viderit fratrē ſuū necē hre ꝛ clau. viſce. ſu. ab eo: q̄uō chari. dī ma. i eo De hītatiōe dr̄ ps. lxxxvj

Ecce alienigene ⁊ tyrus ⁊ pplˀs ethiopum hi fuerũt illic. Om̃s eñ venientes ab oriẽte ⁊ occidẽte recũbẽt cũ abraã Iſaac ⁊ iacob. Mat. viij. Alieni ↄuerſi ad fidẽ: de anguſtia tyri ⁊ de nigredine pctõꝝ venientes. Et de oĩbꝫ his ſubinferť: q̃ ſicut letantiũ oim̃ in ſuffragijs hꝰ ciuitatꝫ exiſtentiũ habitatio eſt in te: ⁊ nomen ciuitatis ex die illa: ⁊ deinceps dñs ibidẽ. Eze. xlviij. Eſa. lxij. Nõ vocaberꝫ vltra derelicta: ⁊ terra tua nõ vocaƀ ampliꝰ deſolata: ſed vocaberꝫ volũtas mea in ea: ⁊ t̃ra tua nõ inhabitata: q̃ placuit dño i te. Sic igiť in hãc ciuitatem eſt miſſus. Hec eſt ciuitas

Galilee.

Quã ꝓuinciã vocat Propť nõis interp̃tationẽ ſacramento ↄuenientẽ. Propť ꝓphetie cõpletionẽ. Et Propť fidei in ꝓuincia illa dilatationẽ. Et nõis q̃dem interp̃tatio ẽ trãſmigratio rotã vel rota: q̃ etiaꝫ volubilis ſp̃ migrare videť. p̃s. lxxvj. Vox tonitrui tui deꝰ in rota. h̃ ẽ ſonꝰ annũciatõis in galilea trãſmigratõis Habitũ in ea aſſũpſit ille q̃ ſtabilis manẽs dat cũcta moueri. Hiere. xiiij. ſic colonꝰ futurꝰ ẽ in t̃ra ⁊ q̃ſi viator declinãs ad manẽdũ. Eze. xij. Fili hõis Fac tibi vaſa trãſmigratõis ⁊c̃. Mat. viij. Vulpes foueas hñt ⁊c̃. Cõgruit ẽt ꝓphetie: q̃ ibi erãt gẽtiles q̃s ibi poſuerat Jram rex tyri in tp̃e ſalomonis. Vñ Eſa. ix. Trãs iordanẽ galilee: gentiũ pplˀs q̃ ambulabat in tenebris vidit lucẽ magnam: habitantibꝫ in regiõe vmbre mortꝫ: lux orta eſt eis. Ibi eñ lux celeſtis p̃mo oriri debuit vbi ꝓphia p̃dixerat: vt tenebras vmbre mideret. Et iõ ibi ſuã incepit p̃dicationẽ: Et ibi oñt diſcipulˀ lucẽ ſue reſurrectionis. propť qð etiã diſcipli galilei ſẽ vocant. Lu. xxiij. Cõmouit pplˀm docẽs ꝑ vniuerſã iudeã: incipiẽs a galilea vſq; huc. Mat. vl. Undecim diſcipli abierũt in galileã ⁊c̃. Lux ẽ oriẽs annũciatõis Lux p̃dicationis Lux reſurrectõis in galilea fulſit. ⁊ ideo galilei fideles vocanť. Act. ij. Nonne oẽs iſti q̃ loquũť galilei ſc̃. Ibid. Viri galilˀ. q. ſt. Notať ẽt in h̃ fidei dilatatio ⁊ tranſitꝰ a iudeis ad gẽtes. Eſa. xlix. Parũ eſt vt ſis mihi ſeruꝰ ad ſuſcitãdas mihi tribꝰ iacob: ⁊ feces iſrť ↄuertendas. Dedi te in lucẽ gentiũ vt ſis ſalus mea vſq; ad extremũ terre. Malac. j. Ab ortu ſolis vſq; ad occaſũ magnũ nomẽ meũ in gentibꝰ. ⁊c̃. Mat. v. Nemo accẽdit lucernã ⁊c̃. Hiero. Fcat notitiã claritatꝫ neq̃q̃ abſcondendã: neq; ſub modio. h̃ eſt intˀ terminos iudee claudendã: ſed palã oĩbus exhibendã. Et h̃ ↄgrue fcat in galilea: vbi et gẽtiles ⁊ iudei habitãt. Sic ẽ iſta ciuitas fuit galilee

Cui nomen nazareth.

Locus ẽ ꝓprius habitatõis Nazareth aũt ↄuenienter noiaƀ. q̃ nazareth ſctm̃ vel flos interp̃taƀ. Sanctus aũt vt dr̃ glo. q̃ concipi ibi debuit ſctũs ſctõꝝ. Dañ. ix. Et q̃ ſctificat oẽs Heb. ij. Et q̃ ſctificat et q̃ ſctificaƀ ex vno: oẽs. Qð eñ i hac ciuitate natuꝫ ẽ ſctm̃ in vtero ṽgĩs: cã eſt ſctificatõis oim̃. Jo. xvij. Sctifica eos in ṽitate Flos aũt ↄgruit: q̃ ibi flos cãpi naſci in vtero ⁊ cõcipi voluit. Cañ. ij. Ego flos cãpi ⁊ liliũ cõualliũ. Amat eñ vt dr̃ Bern. Flos gerẽ patriã: flos ð radice Jeſſe. nec ↄcipiť niſi ab eo q̃ ſe florem ⁊ nõ cicutã ꝑ mundi inſaniã: vel vrticã ꝑ carnalˀ pctĩ ꝓruritũ: vel ſpinã ꝑ mũdi ſollicitudies

exhibuerit. In flore aũt ẽ ſpẽs pulcritudĩs Et Fragrãtia odorꝫ Et Spes fructificatõis Et ſpẽs q̃dẽ pulcritudis i ṽtute ↄuerſatõis. Fragrãtia ṽo Odoris: i odore bone opatõis (alˀs opiniõis) Spes aũt fructificatõis i intẽtõe bone retributõis Que oĩa cõpetunt fidelibꝫ: ⁊ p̃cipue bte ṽgini De ſpẽ ↄuerſatõis Judith. x. Cui etiã dñs cõtulit ſplendorẽ: q̃ omis iſta pulcritudo nõ ex libidie ſed ex ṽtute pendebat. ⁊ ideo dñs hãc in eã pulcritudinẽ ampliauit: vt oim̃ oclis incõparabili pulcritudie crederet De odore bõe opionis (alˀs opatõis). ij. Co. ij. Chriſti bo. od. ſumꝰ deo i his q̃ pe. ⁊ i his q̃ ſalui fiũt Ibid. Et odorẽ notitie ſue deꝰ ꝑ nos ſp. ⁊c̃ Cañ. iiij. Odor veſtimẽt. tuoꝝ ⁊c̃. p̃s. xliiij. Myrrha ⁊ gutta ⁊ caſia ſuppleſuſpirãt a veſtimẽtꝫ tuis a domibꝫ eburneis hoc eſt a corꝑibꝫ caſtis. De intẽtione etne retributionis. ij. Reg. xxiij. Cũcta salꝰ mea. Oſee. xiiij. Juſtus germinabit ſic liliũ. Sic etiã thalamꝰ ↄſcientie in q̃ ſuſceptꝰ eſt: floridꝰ eſt. Cañ. j. Lectulꝰ noſter floridꝰ ẽ. Matthꝰ aſſigñt rõeꝫ q̃re i nazareth nutriť ⁊ ↄcipiť Impletõeꝫ. ſ. ꝓphetie: q̃ nazarẽꝰ vocabiť. Et ð h̃ ibi ſatis dcm̃ eſt cũ exponeret Mattheus

Ad virginem.

Hic deſcribit ṽgineꝫ ſalutatã a ſuis ꝓprietatibꝫ. Et ponit Titulũ pudicitie virginalˀ Et Sponſionẽ vinculi m̃rimonialis. Et Excellentiã glˀioſi nõis. De titulo quidẽ pudicitie ṽginalis Dicit Ad virginẽ. B 2
Bñ ṽgineꝫ vt dr̃ gl. q̃ p̃ma intˀ feias hoc ṽginitatꝫ glorioſu munꝰ obtulit Nõ eñ hec de fatuis ṽginibꝫ q̃ lãpades caſtitatꝫ hñt extinctas. Mat. xxv. Sꝫ cuiꝰ lampas flãma lympidiſſima lucet in ↄſpectu dñi. Et iõ ex ea ortꝰ eſt ille de q̃ dr̃ Eſa. lxij. Egrediaƀ vt ſplendor iuſtꝰ eiꝰ: ⁊ ſaluator eius ſicut lãpas accendaƀ.

Virginitatꝫ aũt lãpas in quinq; rutilabat in ea. In corde quidẽ in tribꝰ. Et in duobꝫ in corꝑe. Primũ in corde eſt: q̃ ṽginitatꝫ integritatẽ: ad dei integritatẽ ⁊ incorruptionẽ cõtinue q̃ntũ potuit referebat. Secundũ q̃ angelice mundicie emula vitã celibem in contemplatiõe ducebat. Tertium q̃ hoc in voto: prima quantum valuit ⁊ licuit deo continentiã offerebat. De p̃mo dr̃ Aug. q̃ ṽginitas ẽ in carne corruptibili incorruptõis ꝑpetue meditatio. Et h̃ fcatũ eſt Exo. xxv. Vbi p̃cipiť arca dei ð ligniſ ſethim fieri. qð ẽ lignuꝫ iputribile. De ſcðo dr̃ Cañ. vj. Formoſa tanq; hierˀlm q̃ eſt ciuitas mũdicie angelorũ. De tertio ṽo dr̃. j. Coꝛ. vij. Virgo cogitat q̃ dñi ſunt ⁊c̃. Hoc eñ intelligiť de vouentibꝫ virginitatẽ: quia alijs nõ ẽ ꝓhibitũ cogitare de nuptijs. Luce. j. Quõ fiet iſtud q̃m̃ virum nõ cognoſco. hoc eſt me nõ cogniturã ꝓpono. Hec eſt rebecca: q̃ multum gr̃e recepit: virgo pulcerrima ⁊ incognita viro: quã ſumiꝰ patriarcha filio ſuo Jſaac gaudio vniuerſe terre elegit in matrẽ. Duo aũt lucẽt in corꝑe. Integritas pudoris. Et Verecundia ṽginalˀ. De integritate quidẽ corꝑis dr̃ in figura eius Tob. iij. Scis q̃ nunq; ↄcupiui viꝝ: ⁊ mundã ſeruaui animã meã ab omni ↄcupia. De verecundia ṽginali Eccl. xxvj. Gratia ſuper gratiam mulier ſancta pudorata. Et Eccliaſtic. xxxj. Ante verecũdiam p̃ibit gratia.

Deſponſatã

Ecce deſcriptio a vinculo ꝯiugali. Querūt autem pꝛes Quare de feīa Et q̄re de feīa ɤgie. Et q̄re d̾ femina ɤgine deſpōſata chꝛs naſci voluit. Quare aūt de feīa Beō. reddit rōnem. qꝛ ſicͤ feīa initiū pcc̄i ꝛ moꝛtis fuit: Ita feīa initiū ꝛ via ſalutꝫ. Quia igit̄ feīa ſpū ſupbie viro guſtū necis obtulit: ita femīa ab angelo ſalutata: mōo ſalutꝫ auctoꝛē edidit Alit̄ eñ ille ſex⁹ oino ꝯtēptibil' eſſet ꝛ deſpat⁹ (al's deſpect⁹) Qꝛ igit̄ maſculini ſex⁹ ſalutē eſt opat⁹: ꝯgruum fuit vt idē ſalutꝫ auctoꝛ de feīa ſit nat⁹ vt vterqꝫ ſex⁹ ad vitā ꝑtinere ſe pſumat. Gal'.iiij. Miſit ds filiuꝫ ſuū natū ex mlr̄e ꝛc̄. Voluit āt de feīa ɤgie ꝓpt̄ tria. ſ. Ut gn̄atio ſua hūana: diuīe q̄tū poſſibile eſt aſſilaret̄ Ut oīs gn̄atōis ſeries iplerent̄ Ut miraculū mr̄is miraclo filij ꝓpoꝛtionaret̄. Diuīa āt generatio eſt de pr̄e ſine feīa: ſine coꝛruptōe: ſicͤ cādoꝛ naſcit̄ de luce. ꝛ ita hūana gn̄atio de mr̄e: ſine pr̄e ſine oi coꝛruptōe. ſicut radi⁹ naſcit̄ de ſtella: ꝛ iō flos vocat̄. Qꝛ ſicͤ dt phs abreuiati⁹: ꝙ flos in t̄ra ē ſine patre: ſed i celo hꝫ pr̄em ſolē: in t̄ra aūt hꝫ mr̄em terrā. Sap̄.vij. Cādoꝛ ei ē lucꝫ etne ꝛ ſpeculū ſine macl'a dei maieſtatꝫ: ꝛ imago bonitatꝫ illi⁹. Dis ei gn̄atōis ſeries ſic iplēta ē: nē aliqd in creaturarū oꝛdie vacuū remaneret. Preceſſerāt eñ tres ſeries gn̄ationū Uiri. vicꝫ de t̄ra ɤgine. ꝛ mlr̄ꝫ ɤgīs de viro ɤgine. ꝛ filioꝝ de viro ꝛ muliere coꝛruptꝫ: ꝛ reſtabat q̄rta ſcōe rn̄dēs: ꝙ vir ɤgo de feīa ɤgine ꝓduceret̄. Gen̄.xv. Generatiōe q̄rta reuertent̄ huc ad ſtatū videlicꝫ gr̄e ꝛ recōſiliatōis ꝛ libertatꝫ. Sic etiā miraculo filij: miraculū mr̄is mḡnū poſſibile ē aſſilat̄. In nato eñ ipoſſibilia ꝯiūgunt̄: ꝑ naturā qdē incōpoſſibilia: diuīe aūt ɤtute poſſibilia. Nat⁹ eñ ds. hō creat⁹ ꝛ increat⁹. paſſibilis ꝛ ipaſſibil'. tꝑalis et etern⁹. Mat̄ aūt gaudiū mr̄is hꝫ cū ɤginitatꝫ pudoꝛe: nec pmā ſil'em viſa ē nec hr̄e ſequētē. ꝛ iō ſola eſt ſine exēplo. Et ſicͤ fili⁹ nullū hꝫ in celo vel i terra ſil'em. Eſa.lxvj. Añq̄ ꝑturiret pepit. anteq̄ veniret part⁹ e⁹ ꝑpꝫ pepit maſculū. qs audiuit vnq̄ tale aut qs vidit huic ſile. Quare āt de deſpōſata pl̄ime a patrib⁹ tā myſtice q̄ lr̄ales aſſignant̄ rōes valde cōuenientes: q̄rū ꝛ nos ſup Mat. plēs aſſignauim⁹: Hic āt eñ ponem⁹ duas. Quaꝝ vna ē quā tangit Glo. ꝙ vicꝫ tanta cura erat ei de mr̄is infamia: ꝙ maluit aliq̄s de ſuo oꝛtu q̄ de mr̄is infamia dubitare. Et idō maluit ꝙ ipe fili⁹ crederet̄ eē Joſeph: q̄ ꝙ mr̄ infamaret̄ de foꝛnicatiōe: ſi ꝯuida: nō deſpōſata apd vulg⁹ inueniret̄. Exo.xx. Honoꝛa patrē et matrē. Scōa cā eſt: qꝛ ſi d̾ nō deſpōſata naſceret̄: illegitim⁹ haberet̄. nec admitteret̄ ad act⁹ legitimos. ꝛ ſic doctrina ei⁹ iuſte corā hoib⁹ refutaret̄. Eſa.lij. Ecce intelliget ſeru⁹ me⁹: exaltabit̄ ꝛ eleuabit̄ ꝛ ſublimis erit valde. Nec āt ſublimitas calūniā habuiſſet ſi de mr̄imonio nat⁹ nō fuiſſet. Deut.xxiij. Nō ingredit̄ manſer. h̄ ē de ſcoꝛto nat⁹ in ecclāꝫ dī. Adhuc āt Bonū ſūme ꝓplis: nō eēt alicui⁹ mr̄imonij: ſꝫ ſuo ſūmo bono ꝓuatū eſſꝫ mr̄imoniū. Dicit āt deſponſatam.

Viro

Et deſcribit hūc virꝝ a ſexu a genere. Et a noie. A ſexu qdē: qꝛ dr̄ [viro] q̄ a virtute (al's a viro ꝛc) dr̄. qꝛ viret oi virtute. Hiere.xvij. Bn̄dict⁹ vir q̄ ꝯfidit in dn̄o ꝛ erit dn̄s fiducia ei⁹. erit eñ q̄ſi lignuꝫ viride qd ad hūoꝛē mittit radices ſuas in tpe ſiccitatꝫ: nō erit ſollicitū: nec aliq̄n deſinet fructū facere. Grego. Uir eſt qui ꝯ̄ bifoꝛmes foꝛtune inſultus: vnifoꝛmi cōſtantia mētis militat ꝓmunit⁹. De tali viro dicit̄ Eccl̄i.vij. Un⁹ de mille. alij eñ oēs effeminati ſūt: ꝛ ad mulieꝝ illecebras ꝛ mollitie reſoluti.

Cui nomen erat Joſeph.

Ecce deſcriptio ꝑ nomē. Quattuoꝛ āt legim⁹ h⁹ nominis inſignes viros. Quoꝝ Prim⁹ in figura ſaluatoꝛꝫ mūdi ꝓceſſit. Un̄ ꝛ ſaluatoꝛ mūdi Gen̄. xlij. eſt vocat⁹: q̄ fuit Joſeph filius iacob pr̄iarche Scōs āt eſt iſte q̄ obſequit̄ mr̄i ſaluatoꝛꝫ ꝛ puulo. Terti⁹ āt q̄ obſequit̄ ſepulture dn̄o moꝛtuo: q̄ fuit Joſeph ab arimathia. Quart⁹ aūt Joſeph: q̄ iuſt⁹ cognomiabat̄: q̄ teſtimoniū ꝑhibuit a moꝛtuis reſuſcitatis. In pmo hoꝝ cōmēdat̄ Prudētia: qꝛ patriā ſaluauit ab iminētib⁹ famiſ ꝑicul'. In ſcōo Cōtinētia ſiue ꝯ̄tinentia: qꝛ ab āplexu abſtinuit i mr̄imonij thoꝛꝫ. Terti⁹ a foꝛtitudie: qꝛ audacter itrouit ꝛ immiſit ſe furijs ꝓpl'i ꝛ ꝓ̄ſidis: coꝛp⁹ Jeſu petēs ſepulture tradēdū officijs. Quart⁹ āt a iuſticia: qꝛ a iuſticia cognoiat⁹: teſtis fuit ɤitatꝫ. Eccl̄i.xlix. Joſeph q̄ nat⁹ eſt hō: ꝓnceps fratrū: firmamētū gentꝫ: rectoꝛ fratrū: ſtabilimentū ꝓpl'i. Et prim⁹ quidē fuit fratꝝ ꝓnceps. Ali⁹ aūt gentꝫ fulcimentū in cuſtodia dn̄i. Joſeph aūt ab arimathia nobil' decurio: rectoꝛ fuit fratrū diſpſoꝝ in moꝛte dn̄i. Stabilimētū aūt ꝓpl'i ꝯ̄ ꝑfidiā negātiū reſurrectōeꝫ: fuit Joſeph iuſtus.

De domo dauid

Ecce deſcriptio a gn̄e. Et dꝫ referri ad Joſeph ꝛ ad Mariā: qꝛ vtqꝫ fuit de domo Dauid Dom⁹ aūt h̄ vocat̄ gen⁹: ſicͤ ibidē Dom⁹ aaron bn̄d. dn̄o Iſh āt ꝯiuges de domo fuerāt Dauid ꝛ familia ꝑ ſucceſſionē hr̄ditariā. Infra ſcōo: eo ꝙ eēt de domo ꝛ familia dauid: cū maria vxoꝛe ſua ſibi deſpōſata ꝓgnāte. Dauid aūt h̄ ꝓpt̄ ſex ꝓ̄rogatiue noiat̄. Quoꝝ Unū eſt ꝙ i expugnādis aduerſarijs i ꝓpl'o dī nullus foꝛtioꝛ. Scōm: qꝛ in exēplo ꝯuerſatiōis in ꝓpl'o dei quo ad exemplū. null⁹ fuit aſpectu deſiderabilioꝛ. Ita etiā vt aiam ionathe ſibi ꝯglutinaret. Tertiū: qꝛ in altis null⁹ humilioꝛ. Quartū: qꝛ ad inimicos in aduerſitatib⁹ nullus mitioꝛ ꝛ māſuetioꝛ. Et hec quattuoꝛ habuit in ſeipo. Quintū qꝛ repromiſſionem expꝛeſſius oibus alijs ꝓphetis acceperat. Sextū: ꝙ iſte plus alijs peccatoꝛib⁹ pro quib⁹ ſaluandis chꝛiſt⁹ venit: ſpem ſalutꝫ dare potuit. De oib⁹ autē iſtis ſcꝑtura dat teſtimoniū. Qꝛ eñ iſte ꝓpulſauerit ꝓpl'i iſrael aduerſarios. j. Re. xviij. vbi ꝓ̄canebat ei ꝓpl's. Saul ꝑcuſſit mille: ꝛ Dauid decem milia. Un̄ ꝛ leonē ꝛ vrſum ꝛ goliat gethēum interfecit. j. Reguꝫ xvij. ꝛ ideo manu foꝛtis interpꝛetat̄. Figura eius qui leonem: id eſt diabolū ſtrauit. ꝛ vrſum. id eſt noſtre carnis illecebras. ꝛ gigantē. id ē mundū cum temtatione congrediens interfecit. j. Machabeoꝝ. iij. ꝛ Eccl̄i. xlvij. Qꝛ etiam aſpectu deſiderabilis fit ſuis in exemplo. ij. Regum. xxiij. Sicut aurora oꝛiēte ſole mane: abſqꝫ nubibus rutilat: ſignificans eū qui ꝓ̄cioſus eſt pre pre filijs hominū ꝛ pre pulcritudinib⁹ angeloꝝ. Et hec habuit chꝛiſtus ex mr̄e filius Dauid. De cuius foꝛtitudine dī.

Jp̄a ꝯteret caput tuū. Et de pulcritudine Can̄.vj.
ꝙ ꝓceſſit ſicut aurora ꝯſurgēs pulcra vt luna. In al
tiſſimis at faſtigijs regni erat hūilis. ſic dr̄.ij. Re-
gū.vj. Ludā ꝛ vilioꝛ fiā plꝰ ꝙ̄ factꝰ ſū. ꝛ ero hūilis
in ocul' meis. Et huiꝰ hūilitatis erat btā ṽgo cuȝ
dixit. Reſpexit hūilitatem ancille ſue. Et xp̄s cū di
cit Math.xj. Diſcite a me qꝛ mitis ſum ꝛ humil'
corde. Q̄ aūt inimicis in aduerſitatibꝫ fuerat miti
tis ꝛ māſuetus dr̄.ij. Reg.xvj. vbi Semei male-
dicēte ſibi: ꝛ mittēte ꝯ̄ ip̄m lapides: dixit. Dimitte
eū vt maledicat mihi iuxta p̄ceptū dn̄i. ſi forte re-
ſpiciat dn̄s afflictiōeȝ meā: ꝛ reddat mihi bonū ꝓ
maledictiōe hac hodierna. Et hꝰ heres fuit btā ṽ
go cū ſymeō d̄ ea dixit. Tuā ip̄iꝰ aiāȝ ptrā. gladiꝰ
Lu.ij. Et xp̄s qn̄ dixit. Pater ignoſce ill' ꝛc̄. Et id̄
dr̄ ꝙ ip̄e eſt q̄ſi tenerrimꝰ ligni ṽmiculus: q̄ adeo
mollis eſt ꝙ tactu nō ſentit. De repromiſſiōe autē
dr̄ Pſal.cxxxj. De fructu vētris tui ponā ꝛc̄. et Eſa.
ix. Sup ſoliū Dauid. ꝛ ſup regnū eiꝰ: ꝛ ſic vſqꝫ in
ſempitēnū. Petōꝛ aūt fuit adulter: homicida ꝛ prodi
toꝛ fidelis militꝫ ſui. ꝛ tñ ad pniam receptꝰ. nec ꝓ
pter ſuū peccatū euacuata eſt ꝓmiſſio: ſicut ip̄e dt
ps.l. Juſtificeris in ſmonibꝫ tuis ꝛc̄. Hoc ē Ue-
ri fiant ſermōes ꝓmiſſiōis tue. ꝛ cū iudicaueris ho
mies ꝙ caſſanda ſit ꝓmiſſio ꝓpter pctā: vicas pec
cata mea ꝛ iudiciū illoꝝ. vt omnis pctōꝛ ſperet de
miſericordia tua ꝓmiſſa. Lu.v. Non veni vocare
iuſtos ſed pctōꝛes ad penitentiā. ij. Paralip. vlti.
in orōe Manaſſes. Nis q̄ tibi nō peccauerīt ñ cō
ſtituiſti pniaȝ. Ecce q̄re dictū eſt. De domo dauid.

Et nomē virginis Maria

D ꝛ Ecce deſcriptio virginis ex noie. Habet aūt q̄tuoꝛ
interp̄tatiōes. Interp̄tat̄ eni Illumiatrix. Stel
la. Amarū mare. Et ſyra lingua Maria interp̄tat̄
Dn̄a. Illumiatrix q̄dē qꝛ illumiat i dubijs. Stel
la poli: qꝛ ducit in deuijs. Amarū mare. qꝛ cōpun
git i illecebris. Dn̄a aūt qꝛ pregit i aduerſ. Sic ḡ
tenebras nr̄as illumiatrix illumiat. Fluctuatiōes
tētationū nr̄aꝝ in h̄ magno mari ſtella tranq̄llat.
Noxias delectatiōes nr̄as vt amaꝝ mare abūdan
ter amaricat. Aduerſitates nr̄as vt dn̄a cōprimit
ꝛ ſedat. Si ḡ artūdarꝰ es tenebris. ꝛ abſcōdita
eſt tibi via tua. Job. iij. reſpice illumiatricē. iuoca
dei gēitricē. ꝛ noia Mariā. Si āt ſurgūt vēti ſug
geſtionū malaꝝ: et deueniūt procelle tētatiōnū: reſpi
ce ad ſtellā: ꝛ noia Mariā. Q̄ ſi illecebre carnis
te trahāt. ꝛ ſupantes iā ad illicitas delectatiōes et
ꝓpellāt: baptiza te i amaritudie mariſ. ꝛ iuoca iter-
ceſſionē dei mr̄is. ꝛ noia Mariā. Tādē etiā ſi ad-
uerſitates tribulationū te iactēt. ꝛ iā ſupantes te q̄
ſi ꝓſternāt. leua oc'los ad dn̄am. ꝛ iuoca Mariā.
Et ſic ꝓ certo i teip̄o experierꝭ q̄ iuſte vocatū eſt no-
men ṽgis Maria. De illumiatrice eni habes
Apoca.xij vbi apparet in celo mlier amicta ſole. et
luna ſub pedibꝫ eiꝰ ꝛc̄. Amicit̄ eni glīa ſol' in ꝯuer
ſatiōe ſcitatꝭ. unā purā habȝ ſub pedibꝫ. h̄ ē eccle
ſiā i ḡre ſuffra ꝫ ꝭs. Coronā aūt duodeci ſtellaꝝ in
capite in ṽtutū radijs. prudētia. tp̄antia. fortitudi
ne ꝛ iuſticia. Et prudētia q̄dē lucēt ſtelle tres. Et
prudētia eni ſtluit turbata. itellexit audita: ſapient
ꝛ tādē ad ꝓpoſita. Silr̄ et tp̄antia fulgēt ſtelle tres

Carnis pudicicia. ſermōis modeſtia. cordis mū-
dicia. Nihilo minꝰ et fortitudie tres: qꝛ et fortitudi
ne Uotū ꝛ ꝓpoſitū ṽginitatꝭ deo obtulit Oblatum
firmit̄ tenuit Et rē tā immēſe q̄ntā ꝓmiſit angelꝰ:
firmiſſime fidē adhibuit. Demde etiā et iuſticia mi-
cant tres ſtelle. Reddidit ei oibꝫ debita. Diuis q̄dē
geſſit morē In ſua deſpōſatiōe In filij circūciſione
In legali purificatiōe. Afflictꝭ āt tribuit ꝯpaſſio-
nē In nuptijs vini multiplicationeȝ petēdo a filio.
Jo ij. Scis āt cōtionē. qꝛ erat cū mulieribꝫ ꝛ diſci-
pul' in orōe ꝑſeuerās. Act.j. De ſtella āt habes Nu
me.xxiiij. Orietꝫ ſtella ex Jacob: ꝛ ꝯſurget hō de iſrl̄
ꝛ ꝑcutiet duces moab: vaſtabitqꝫ oēs filios ſeth: et
erit idumea poſſeſſio eiꝰ. De amaritudie eiꝰ Ruth
j. Non vocetꝭ me noemi. h̄ eſt pulcra: ſed vocate me
mara. h̄ eſt amara: qꝛ amaritudie me valde repleuit
oipotēs. Et h̄ fuit: qꝛ tp̄e partꝰ nata in eā repatebat
in paſſiōe cū vſura gemituū q̄s paritura nature de-
tinuit De Dn̄a āt habes in Can̄.vj. Uiderūt eā filie
ſion ꝛ btiſſimā p̄dicauerūt ꝛ regine laudauerūt eam
vt vniuerſitatꝭ vicȝ dn̄am. Sic ḡ nomen virginis
eſt maria.

Et igreſſus angelus ad eam dixit.

Ecce ſalutatio. Et dicunt̄ h̄ q̄tuoꝛ. Primo ei ibi cu-
logiū innuit̄. Scdo Salutatio et ordie ponit̄ Ter
tio Uirgo ſalutata pudibūt̄ turbat̄ Et q̄rto Ab an
gelo more bonoꝝ angeloꝝ ꝯſolat̄. De p̄mo horū
dicitꝭ Et ingreſſus ꝑ qd̄ habet̄ Mariā in ſecreto
fuiſſe: vicȝ in ꝯclaui: ſicut adhuc ſpecꝰ q̄daȝ i mōte
demr̄at In quā ingreſſus angelꝰ: ṽginē in ſecreto
orantē inuenit. Et in h̄ pȝ ꝙ a mundi ſtrepitu pce
ſit oroīs ſecretū: q̄lr̄ nō vt vagaz vana: fugit ſtu-
tū ṽginū ſpectaculū: que in tñe ꝯſolatiōis ſola ſitti
uit affatū. De p̄mo Mat.vj. Tu āt cū oraueris itra
in cubi. ꝛ claude oſtiū: ora p̄tem tuū. tūc inuocab et
dn̄s exaudiet. Eſa xxvj. Uade ꝑp̄ls meꝰ itra cubicu
la tua ꝛ claude ſup te oſtia tua. De ſcdo dr̄ i Judith
viij ꝙ i ſupioribꝫ domꝰ ſue cubiculū ſecretū fieri fe
cit: i q̄ cū puell' ſuis clauſa ꝯmorabat̄: ꝛ ñ iuit vaga
ꝑ plateas. Silr̄ āt Tob.iij. Perrexit Sara ad lo-
cū ſecretū ꝛc̄. De ꝯſolatiōe āt diuina ſic ē ꝙ nō dat̄ ad-
mittētibꝫ alienā. ps. Audi fil'. ꝛc̄. ꝛ tē tādē ꝯcupiſcet
rex decorē tuū. Can̄.iij Paululū cū ptrāſiſſeȝ eos i-
ueni ꝛc̄. Ad interiora igr̄ penetraliū ſuoꝝ clauſ oſtijs
Lingreſſus angelus] Angelo ei oſtia nō obſtat
Lad eā]ſic ad cornelīū. Act.x ꝛ ſic ad Petrū i ſola
rio orātē Act.x. Angeli freq̄nt̄ ꝛ libēter ſt̄ cū orātibꝫ
Aliqñ p̄ueniētes oroīs tp̄us. ps.lxvj. p̄uenerūt p̄nci
pes ꝯiūcti pſallētibꝫ. Nec āt ṽgo btā nr̄a ē tympa-
niſtria. qꝛ ſic Maria ſoroꝛ moyſi ſūpſit tympanuȝ
i māu ſua: egreſſeqꝫ ſt̄ oēs mlieres pꝰ eā cū tympāiſ
ꝛ chorꝭ q̄bꝫ pcinebat. Exod.xv. Sicꝫ hec b. ṽgo p̄-
ceſſit cū tympano mortificatiōis carnal' voluptatis:
ludēs i choro āgeloꝝ: quā mltitudo mag̃ ṽginū q̄
hꝰ ip̄a p̄cinuit ē ſubſecuta. De q̄ dr̄ Hiere.xxxj. Uir
go iſrl̄ adhuc ornaberꝭ tympāis tuis ꝛ egredierꝭ in
choro ludentium. Et inde aptum noſtre redēptio-
nis initium. Sicut eīm angelus malus ſuaſit Eue
guſtum perditionis. Ita econtra Angelus bonus
obtulit ṽgini eulogiū ſalutatiōis Et eſt notabile
ꝙ in annūciatiōe Joān. e: q̄ pꝰ habuit de pie q̄ȝ de

matre: qꝛ Senex plus aptus eſt generare ꝙ̄ vetula ꝯcipe. Annūciatio incepit a p̄re: ⁊ deriuata eſt ad matrē. eo ꝙ in talibꝰ caput mulieris eſt vir. vt dr̄. j. Coꝝ. xj. Ita eꝯ in Annūciatōe chri (q̄ in terr̄ ē ſine p̄re) annūciatio incepit a m̄re. Et deinde ỏ mulier̄ p̄monuit angelꝰ Joſeph patrē putatiuū. ſiē ꝙ nō timeret accipe eā: ⁊ ꝓpterea. qꝛ q̄d in ea natuꝫ eſſet: de ſpūſctō eſſet. Mat. j. Et eodē ordie p̄ceſſerat i figura. In annūciatōe ei Iſaac (q̄ riſus interp̄tat̄) incepit angelꝰ a p̄re ⁊ deriuabat̄ in matrē: q̄ illuꝫ ſignificat Iſaac: in cuiꝰ natiuitate mlti gaudebūt. In annūciatōe āt Sāſonis: angelꝰ p̄mo nunciat m̄ri: ⁊ per mulierē venit ad p̄rem annunciatio: qꝛ ſamſon ſol fortis interp̄tat̄: ⁊ ſ̄cat chrm. De q̄ dr̄ Malach. iiij. Vob timētibꝰ nomē meū orieт̄ ſol iuſticie: ⁊ ſanitas in pēnis eiꝰ. Sic ḡ angelꝰ Gabriel ingreſſus in cōclaue ſecretū: oſtio clauſo ⁊ firmato ad bt̄ām ꝟginem: Dixit.

C 2. **Aue.**

Erve dr̄ b. Bern. Nec ſalutatio tāto eſt p̄cioſior q̄nto ē rarior: ⁊ bonis omnibꝰ plenior aliis ſalutationibꝰ. In iſta ei ſalutatōe duo ſt̄. Amotio vniꝰ mali. Et impēratio oīs boni. Et Amotio q̄dem mali tāgitur p h̄ ꝙ dr̄ Aue. Et h̄ hꝫ iſta ſalutatio ſinglare. Nūqꝫ eī legit̄ aliq̄s ſalutatꝰ an̄ h̄ p mali amotionē: ſꝫ potꝰ malū ē intimatū oībꝰ. Sic Gn̄. iij. Mulieri dixit. Multiplicabo erūnas tuas. Et Viro In ſudore vultꝰ tui veſcer̄ pane tuo. cū operatus fueris eā: nō dabit fructū. ſed ſpinas ⁊ tribulos germinabit tibi. ⁊ ideo maledicta t̄ra in ope tuo. Per terrā intelligit̄ potꝰ terra quā gerimꝰ qđ eſt corpꝰ nr̄m ꝙ̄ terra quā tenimꝰ: q̄ eſt poſſeſſio nr̄a. Et ideo dr̄ Apocal. viij. Ve ve ve: habitātibꝰ in terra ꝯcupie. Ve in carne culpe. Ve in mēte. ⁊ Ve ꝯdēnatōis in vtroqꝫ. Qūo ḡ ſine ve ēēnt q̄ tot ve ſubiacebāt: Apoc. xviij. Ve ve ve ciuitas illa magn̄ Babylon Et nlli par in terra: ſꝫ oīa ve ꝯcludebat. Nūc aūt ei p̄dicāda eſſet pax: hoībꝰ bone volūtat̄. decta ē ꝟgo ſtirpis dauitice: ex cuiꝰ aue: etiā aliꝗ ỏ poſteritate eue. a ve purgarent̄. q̄ ſicut canalis ad nos fluēta traducat grāꝝ: q̄ ante p oē tp̄s ỏfluxerīt Canalis āt mūda eſſe dꝫ: ne aquā mūdā turbet. Ezech. xxxvj. Effundā ſup vos aquā mūdā ⁊c̄. De h̄ aq̄ductu Eccl. xxiiij. Sic aq̄ductꝰ exiui ỏ p̄adiſo: dixi. rigabo hortū plātationū ⁊ iebriabo partꝰ mei fructū Sic igr̄ vt purꝰ ſit p eā ad nos tranſitus gr̄e: ſine ve ē ꝯcupie: culpe ⁊ pene eterne: quā nemo vnq̄ꝫ meruit. ⁊ iō ſola vt canalis gr̄e ſic digna fuit Amos. v. In oībꝰ plateis plācꝰ: ⁊ i cunct̄ q̄ for̄ ſt̄ dicet̄: ve ve. Plācꝰ ei eſt tētationis ꝯcupie. ⁊ cūctis q̄ for̄ ſt̄ extra ꝯclaue ⁊ triclinium gr̄e: dicet̄ p̄mo ve culpe. Et ꝯſeq̄nter ve reatus pene eterne. ꝓpt̄ qđ ⁊ Dina egreſſa ad ſpectacula vanitatū vt videret mlieres regiōis illiꝰ: rapit̄ ⁊ corrūpit̄: ⁊ triſtis: blādiciis amatoꝝ mūdi decipit̄. Gen̄. xxxiiij. Maria āt in ꝯclaui ſine ve: fit ꝯclaue ꝟbi. ⁊ thalamꝰ ſpōſi eterni. ⁊ veſtibulū filii dei reḡ ſūmi. ⁊ triclinium totꝰ trinitat̄. ⁊ fabricator̄ mūdi fabrica: In quā ingreſſus angelꝰ dixit [Aue] ꝯuerſo noie eua: notans ꝙ ⁊ euā reducat ad bn̄dictionē. Fuit aūt Eue triplex ve: q̄d hereditario iure miſit ad filias. In Conceptiōe vꝫ. Et Portatiōe. Et Parturitione. In Cōceptione quidē eſt ve triplex. Libidinis: ſcꝫ in tentatōe. Corruptiōis: in ſexuū cōmixtione. Et Improbe delectatōis: in ſemīs ſuſceptiōe.

In portatiōe etiā eſt triplex ve. ſ. Ponder̄: i onere. Preſſure: in oner̄ portatiōe. Et Anguſtie: in ventris iplectōe. Triplex etiā in ptu eſt ve. Dolor̄: ſcꝫ in parturitōe. Deſtitutōis viriū: in generatōe. Et Effractiōis ſigilloꝝ: in emiſſiōe. Et poſt oīa hec dubia bn̄dictio in plis ſuſceptōe. Ab oībꝰ aūt his libera eſt ꝟgo regia dauitica: puerpa. Libidinē eīm nūq̄ꝫ hūit: qꝛ in pſona ſua dr̄ Tob. iij. Mundā ſeruaui aiam meā ab oī ꝯcupia. Defloratōis corruptionē nō hūit: Que dixit. Qūo fiet iſtḋ q̄m virū nō cognoſco: h̄ ē nō cogniturā ꝓpono: A delectatōe improba aliena fuit. In cuiꝰ pſona dr̄ Tob. iij. Nunq̄ꝫ cū ludentibꝰ miſcui me: neqꝫ cum his q̄ in leuitate ambulāt: ꝑticipē me p̄bui. Dic̄ eīm phs in. vij. Ethi. ꝙ luſiꝰ ē incōtinēs. Et Hiero. Tactus. ⁊ ioci. riſus. ⁊ ſibili: morituræ ꝟginitat̄ ſolēt eſſe p̄ncipia. Et ideo ſignificat̄ p fiſcellā ſcirpeam. Exo. ij. In q̄ vagit nr̄ moyſes verꝰ legiſlator ⁊ dux et liberator ꝑpl̄i: q̄ bitumine linita fuit intus p̄ſentia deitat̄. extra ꝯtinētia ꝑpetue caſtitat̄: ne alicubi ſubintraret aq̄: ⁊ rūperet ⁊ ſummergeret̄ fluie nocte: ⁊ illecebroſe carnalitat̄. Silr̄ etiā ve q̄ ſt̄ in portatiōe: nō hūit. Onꝰ eīm nobile portauit ſine ſenſu ponder̄. Qḋ de ſe dixit. Onꝰ meū leue ē: nō eīm in ſe. ſed etiā alleuiās portantē. Preſſurā etiā nō ſenſit ex portatōe: qꝛ portauit cuꝫ q̄ portat oīa ꝟbo ꝟtutis ſue. Heb. j. Neqꝫ coartatōis anguſtiā: qꝛ ꝟtus altiſſimi obūbrauit ei: vt vētris ſui tacilꝰ ſine coartatiōe portaret: quē ñ ꝯtinet ābitꝰ celi. Et h̄ ſ̄cat̄ p vas illḋ. ỏ q̄ dr̄ Exo. xvj. Sume vas vnū: ⁊ mitte i illḋ mā. q̄ꝫtū p̄t cape gomor. ⁊ repone corā dn̄o ad ſuādū in gn̄atōes. Vas eīm illud neqꝫ pōdere celeſtis panis eſt grauatū nec opp̄ſſuꝫ: nec arctitudie aliq̄ coanguſtatū: ⁊ in miraculū oīm ſeculoꝝ ꝯſeruatū. Gomor eīm ē menſura triū modioꝝ. qꝛ nobile illḋ triclinium cōtinebat Corpulentā ſubām chri. Aiam. ⁊ Deitatē. Vetus ⁊ Nouū: ⁊ Eternū. Vetꝰ in maria corpis Nouū i aia tūc de nouo creata. Etnū āt in deitate In parturitione etiā nullū hūit ve aliaꝝ matrū. Nō eīm habuit dolorē cū parturiret. qꝛ dr̄ Eſa. lxvj. Anq̄ꝫ parturiret peperit. h̄ eſt anq̄ꝫ dolorē ſentiret parturitōis. quē poſt ſenſit in paſſione: cū ſentiret gladiū quē ꝓmiſerat ei Symeon. Nec viribꝰ deſtituta eſt in gn̄atōe. quia Eſa. ibidē. Anq̄ꝫ veniret tp̄us partꝰ: p deſtitutionē viriū: peperit maſculū. Silr̄ etiā i emiſſione filii: nihil clauſtri pudor̄ effractū eſt. qꝛ Can̄. iiij. dr̄ Hortus ꝯcluſus fōs ſigīꝰ: ⁊ ideo merito exclamat Eſa. lxvj. Quis audiuit vnq̄ꝫ tale: aut q̄s vidit huic ſile: Et h̄ ſignificat̄ Ezech. xliiij. p portā tēpli orientalē. De q̄ dr̄ ibidē. Porta hec clauſa erit ⁊ non apiet̄: ⁊ vir nō trāſiet p eā: q̄m dn̄s deꝰ iſrl̄ ingreſſus ē p eā. Sic ḡ merito dr̄ ei ⁊ ſinglr̄ [Aue] Iſti ſūt. ix. lapides p̄cioſi: de q̄bꝰ dr̄ Ezech. xxviij. Omis lapis p̄cioſus operimētū tuū ſardius. topaꝰ ⁊ iaſpis. chryſolitꝰ. onyx. ⁊ berillꝰ. ſapphirꝰ. ⁊ carbunculꝰ ⁊ ſmaragdꝰ. Decores ei q̄s angelꝰ abierat: ⁊ ab eua abſtulit: ꝟgo bt̄ā aſſūpſit. Sic eni deus poſuit i capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo. Sic igit̄ ſine ve exiſtēs: merito ſola ſic ſalutatur p [Aue]

eſt ei fidei donū decētū: ⁊ ſoꝛs in tēplo dei acceptiſſi‑
ma. Sap.iij. Sic igit̄ gr̄a v̄tutis eſt plena. Si vir
tus in dono: ⁊ donū i b̄titudie: ⁊ b̄titudo in fructu
ꝑfecta eē intelligat̄. Sic igit̄ eſt gr̄a plena. Eſt eti
aꝫ gr̄a dignitat̄ aue vt dr̄ b. Bern̄. i. ꝗ. Quattuoꝛ
B 2. micāt de celo. Quattuoꝛ i carne. Et Quattuoꝛ i coꝛ
de ipſi⁹ De celo ei micat Uirgis b⁹ſcificatio Ange
lica ſalutatio. Spūſſcti ſupuētio Et venerāda filij
incarnatio. In carne aūt Pudoꝛ v̄ginalis Et ꝙ ē
ſine coꝛruptione fecūda. Sine grauitate ḡuida. Et
ſine doloꝛe puerꝑa. In coꝛde v̄o Deuotio hūilita‑
tis. Magnitudo credulitat̄. Mūdicia ſpūalis Et
martyniū coꝛdis Et de oīb̄ his iam in p̄miſſis ſat̄
eſt dictū. Hi ſūt duodeci lapides ꝗs ſuſtulit Joſue
d̄ ioꝛdanis alueo. Joſ.iiij. cū poꝛtaret̄ arca ꝑ ioꝛda
nem hui⁹ labētis vite: ⁊ remanent in monumētum
etnū. Hec em̄ duodeci matrē dei ne ꝯcupia deflue
ret: ſolidā eſſe fecert̄. Et ecce qualr̄ fuit Gr̄a Uirtu‑
tis: ⁊ Gr̄a dignitat̄ pleniſſima. Eſt āt in his oīb̄
mplr̄ Plena: Et ſigǂ plenitudis duplici. Eſt em̄ in
his Plenitudo mētis: Plenitudo vētris. Plenitu
do nr̄e aſſūptōis. Plenitudo mēt̄ cōis ē cū ſanct̄.
Plenitudo ventris ſpēalr̄ v̄gis mr̄is. Plenitudo
aſſūptiōis eſt plenitudo dei ad nos vniōis De ple
nitudine ment̄ ꝗ cōis eſt oīb̄ ſctis: in ꝑſona Ste‑
phāi. Act.vij. Stephan⁹ plen⁹ gr̄a ⁊ foꝛtitudie ⁊c̄
De plenitudie ventr̄ Judic.vj. In plenitudie con‑
che: ꝗ expſſa ē de vellere. De plenitudie nr̄e aſſum‑
ptōis ibidē. In plenitudie roꝛ̄ in vellere. Col.ij. In
ip̄o inhitat oīs plētudo diuitat̄ coꝛꝑalr̄. P̄ria ple
nitudie: plena ē gr̄a diua. Scda plenitudie: plena
eſt deitat̄ pluuia. Tertia plenitudie: plena ꝑtu diui
no. Et p̄ma ē idonea. Et ſcda delibatōis maſſa. Et
tertia delibatōis ⁊ delibātis arca. Rhom̄.xj. Q̄ ſi
delibatio ſcā eſt ⁊ maſſa. Et p̄ina ē pura. Scda
nitet ea ꝗ ſub deo neqȝ ſilꝛ̄ioꝛ inueniri puritate. Et
tertia cādet puritate diua. Et p̄ina eſt concha gr̄e.
Et ſcda aqueduct⁹ gr̄e. Et tertia ē vena fūdēs fontē
miſc̄die. De cu⁹ plenitudie oēs accepim⁹ gr̄aꝫ ꝑ gr̄a.
Propt̄ p̄mā dr̄ ꝙ inuenit grām. Propt̄ ſcdam ꝙ
fecit dn̄s mag̃. Propt̄ tertiā dr̄ ei dn̄s tecū. Sic
igit̄ itez ē gr̄a plena. Sigǂ v̄o plenitudis duo in
ea nō deficiūt. Exuberantia vicȝ Et ꝙ aliud nihil
capeꝛ pt. Exuberātia ꝗdem: qꝛ effluit ex ea gr̄a i oēs.
iiij. Reg.iiij. Oīm ꝗ obtulit vas vacuuꝫ: mulier. in
figurā hui⁹: infudit gr̄e ⁊ miſc̄die oleū. nō ex d̄fectu
copie: ſed ex defectu vaſoꝝ offerentiū. Oleū em̄ effu
ſum ē nomē ei⁹. Can̄.j. De h̄ autē ꝙ aliō nō recipit
dr̄ Sap.vij. Propt̄ ſuā mūdiciā nihil inꝗnatū in
eā incurrit. Bern̄. Non eſt ꝗ ſe ingerat vanitas vbi
totū repleuit charitas. Sic ǂ eſt qđ dr̄ Prouer.vl.
Multe filie ꝯgregauert̄ gr̄aꝝ diuitias: ip̄a āt ſola
ſupgreſſa ē vniuerſaſ Sic igr̄ ē gr̄a plena. Seqt̄

Dominus tecum.

Et colligit h̄ oē qđ b̄rā fac̄ hāc v̄ginē ad deū. Ubi
ꝗnqȝ h̄ notant̄. Primū ē ꝙ dn̄m ⁊ nō deū vocat: ꝗ
ſecū eſſe dr̄. Scdꝫ cū de⁹ ſit vbiqȝ ⁊ in oīb̄: ꝗlr̄ dica
tur eſſe cū ip̄a Tertiū quare ip̄a nō dr̄ eē cū dn̄o: ſꝫ
dn̄s ſecū. Quartū ꝗd ſui vl̄ de ſuo cū dn̄o in h̄ oꝑe
incarnationis habuerit Quintū ⁊ vltimū ſi aliꝗ in
hoc mr̄i ꝯferat̄ p̄ncipalitas ꝙ dn̄s eſſe ſecū ꝑhibet̄

De p̄mo ǂ q̃re dr̄ dn̄s et non deus eſſe ſecū No‑
tandū ꝙ Dn̄s: dicit tria. Maieſtat̄ altitudinē. Di
uitiaꝝ honoꝝ abiliū honoꝛē. et Uirtutē ſiue foꝛtitu‑
dinē nullo mō aliꝗ impulſiōe nutātē. Et hec tria dē
ſcribit Diony. in li. de diuīs no. his v̄bis. Dn̄s: dicit
nō inferioꝝ excelſum tm̄ ⁊ ſuppoſitionē: ſed etiam
oīm pulcroꝝ bonoꝝ diuitē poſſeſſionē: ⁊ verā ⁊ nō
cadere vel nutare valētē v̄tutē ſiue foꝛtitudinē ma
ieſtat̄. Et his trib̄ releuat nr̄m caſū Humilitatis
Paupertatis: et Infirmitat̄. Hūilitat̄ ꝗ ad nr̄i ſta‑
tus vilitatē. Paupertat̄ ꝗ ad ḡtuitoꝝ ⁊ b̄titudinis
ſpoliationē. Infirmitat̄ ꝗ ad nr̄am vulnerationē.
⁊ ſuā nob̄ largit̄ eleuatōez: ditationē et foꝛtitudinē.
Altitudinē ꝗdē in dignitate: vt hō honoꝛe dign⁹ ſit
Diuitias vt habeat vñ mereri poſſit. Foꝛtitudinem
aūt vt hoſti reſiſtere poſſit. Et hec tria ſilr̄ nō dē aliō
nomē niſi dn̄s. Q̄ em̄ dn̄s ſit qui nos de ſtatu in
quē cecidim⁹ ſuſtollat: patet. j. Reg.ij. Suſcitās d̄
puluere egenū: ⁊ de ſtercoꝛe erigēs pauꝑē: vt ſede‑
at ⁊c̄. Ps̄.cxij. Quis ſic dn̄s deus nr̄ ꝗ in alt̄ ha. ⁊
hūilia reſpicit ⁊c̄: Sic ǂ eleuat ad ſtatū p̄ſtinē ⁊ de‑
ꝑdite dignitat̄. Q̄ aūt dn̄s ditet nr̄am paupertatē
Patet Rho.x. Idē dn̄s oīm: diues i oēs: ꝗ inuocāt
illū. j. Coꝝ.ij. In oibus diuites facti eſt̄ in illo ⁊c̄.
Ps̄.xxxiij. Nō eſt iopia timētib̄ illū ⁊c̄. Lu.j. Eſu‑
rientes impleuit bonis ⁊c̄. Magnificat⁹ ē em̄ dn̄s et
nr̄ ver⁹ Salomō diuitijs ⁊ gl̄ia ſuꝑ oēs reges vni
uerſe terre. ij. Paral̄.ix. Quō ǂ aliquē d̄ ſuis dimit‑
teret pauꝑem: cū ſit magnific⁹ in ſcitate: ⁊ v̄tutū et
gr̄aꝝ largitōe: Heſter.ij. Largit⁹ eſt munera iuxta
magnificētiā p̄ncipalē. Hoc ſignificatū ē.iiij. Reg.
iiij. vbi a creditoꝛe diabolo liberat filios viduate ec‑
cleſie: olei ſui: hoc eſt gr̄e ſue mltiplicatiōe. De foꝛ
titudine aūt nos ꝓtegēte ⁊ ꝯtinēte. Nū.xxiij. Dn̄s
eduxit eū de terra Egypti. Cui⁹ foꝛtitudo ē ſilis rhi
nocerōt̄. Hui⁹ ǂ dn̄i altiſſimi Loc⁹: ē humilitas
v̄gis: theca theſauroꝝ diuitiaſ: Benignitas v̄gis:
ligatio foꝛtitudis: vt ad nos veniāt exēpla caſtitat̄
b̄te v̄gis. Bñ igit̄ dr̄ ꝗ ad hec tria dn̄s tecū. Hic
em̄ ſilr̄ i vnū fuit ſublimis: ⁊ hūil̄: diues ⁊ pauꝑ: foꝛ
tis ⁊ ibecill̄: ſic ⁊ dn̄s. Dr̄ āt dn̄s eē cū ip̄a pl⁹ q̄ȝ
cū alijs. Orauit ei vt dicūt p̄tes redēptōez iſrl̄. ⁊ ip̄e
dn̄s exaudiuit oꝛonez ei⁹: faciēs redēptiōez ip̄am ꝑ
hūilitatē ſuſcepte carnis. Cū ip̄a ei eſſe dn̄m: vocat
ꝯſentire dn̄m voc̄ ei⁹: oꝛōni: ⁊ oꝑib̄ ei⁹. Ita vt veꝝ
ſit qđ dr̄. ij. R̄.vij. Oē qđ eſt i coꝛde tuo vade ⁊ fac
qm̄ dn̄s tecū ē. Silr̄ dr̄ Joſue j. Ego ero tecū: ⁊ nō
te deſerā neqȝ d̄relinꝗ. Opoꝛtuit em̄ vt p̄ alijs: voc̄
ei⁹ ꝯſonaret dn̄s: ꝗ ſic ſibi eū attraxit vt viſcerib̄ ei⁹
ſe ifūderet: et emanuel̄ i ip̄a nomē acciperet: qđ ē no‑
biſcū de⁹. Dn̄s ei nobiſcū ꝗnqȝ fac̄. Cōſenſus ei ei⁹
in nob̄ Expeditas reddit v̄tutū oꝑatōes. Cōfoꝛtat
ꝯ retrahētiā tioꝛis. Oēs antiꝗ ⁊ callidi hoſt̄ diſſol
uit machiatōes ⁊ ꝓſternit Et i fugā ꝯuertit hoſtiū
acies ⁊ ꝯgregatiōes. Magnificas ꝯfert de victoꝛia
⁊ liberatiōe pſumptiōes. De p̄mo hoꝝ. ſ. ꝙ expe‑
ditas reddit v̄tutū oꝑatiōes: iā habituꝫ eſt ex ꝟb̄ a
Nathan ad dauid Oīe qđ eſt in coꝛde tuo vade ⁊
fac ⁊c̄. ꝗſi d. expeditus es in oīb̄ ⁊ nihil habebis
impedimenti. Q̄ ꝯfoꝛtat ꝯ inſurgentiū machina‑
tiones. Ezech.ij. ⁊ .iij. Ne timeas eos qꝛ ego tecuꝫ
ſum. Eſa.l. Dn̄s deus auxiliatoꝛ meus: ⁊ ideo non

ſum ꝯfuſus. Rho.viij. Si deus ꝑ nobis q̄s cōtra
nos. Q̄ diſſoluat oēs callidi hoſtis machīatio-
nes Eſa.viij. Inite cōſiliū ꝛ diſſipabitꝰ: loquimini
vbum ꝛ nō fiet: qꝛ nobiſcū deꝰ. Q̄ in fugam ꝯuer-
tat ꝛ pſternat hoſtiū acies Judicū.vj. vbi angelus
dixit ad Gedeonē. Dñs tecū. Et in vtute ſermonis
(qḋ vmbra ꝛ figura eſt vbi iſtius) pſtrauit ꝛ in fu-
gam cōuertit caſtra madian. Qḋ in cōceptu vgina
li ſpūaliter eſt impletū. Unde Eſa.ix. Jugū oneris
eius ꝛ virgā humeri eius ꝛ ſceptrū exactoꝝ eius ſu
peraſti ſicut i die madian. Q̄ magnificas de victo
ria ꝛ liberatiōe cōferat pſumptiōes in ps.cxxvj. dr̄.
Tūc dicent inter gētes magnificauit dñs facere cū
eis. Unde.j. Reg.iiij. Territi hoſtes dicūt. Ue nob
venit deus in caſtra. Ex aduentu autē dñi in caſtra
lætificatus eſt exercitus iſrl̄ ꝛ vociferatus clamores
deuotiōis ꝛ grāꝝ actiōis. Tertiū qḋ ſupius no-
tandū eſſe dixim̄ꝰ: eſt (Qualr etiā btā virgo ſit cum
dño: qꝛ cum: ꝑpoſitio notat aſſociationē. ſi dñs ſe-
cum eſt: ipa etiā eſt cum dño) Profectus vicꝫ circa
virtutē: Conſurrectio ꝯ iniquitatē: ꝛ Contēplatio ꝛ
amor circa veritatē. De pmo boꝝ dr̄ Gen. v. Am-
bulauit Enoch cū deo ꝛ non apparuit: qꝛ tulit illū
deus. De Scḋo in ps.xciij. Quis conſurget aduer
ſus malignātes: q̄ſi d. rarus: ſed tamē charus. De
Tertio Joan.xvij. Uolo pater vt quos dediſti mi
hi: vbi ego ſum ipſi ſint ꝛ mecū vt videant claritatē
meā. Quartū vo qḋ ſupius notatū ē: ē q ſcire
deſideram̄ꝰ: quid ſui vel de ſuo in hac opatione cū
dño habuerit. Et dicimus q duo Conſenſum vicꝫ
humilis charitatis Et fidem indubitatā pmiſſe ve
ritatis. De pmo ipſa dr̄. Ecce ancilla dñi fiat mihi
ꝛc. De ſcḋo dr̄. Beata que credidiſti qm̄ pficientꝰ ꝛc.

Quintū ſupra notatū eſt: quid pncipalitatis de-
tur a ꝑ hoc q dicatꝰ dñs tecū. Dicimus em̄ in ſo
phiſticis: q cum vnus dr̄ eſſe cū alio: pncipalitas
notatꝰ eſſe in re ablatiui cui deſeruit ꝑpoſitio cum.
Sicut dr̄ miles eſſe cū rege: ꝛ nō ecōuerſo. rex cum
milite. Duas aūt pncipalitates ex dignitate cōce-
dit dñs virgini. Honoris vicꝫ Et Subiectionis.
Ille em̄ qui legē dedit de honorādis parētib Exo.
xx. Et natus ex muliere factꝰ eſt ſub lege. Gal.iiij. le-
gem nō diſſoluit ſed obſeruauit in matre: matie cū
nō venit legē ſoluere ſed adimplere. Matth.v. To
bie.iiij. Honorē habebis matri tue omib diebꝰ vi-
te tue. Audi ḡ nos virgo btā: nam te filius nihil ne
gās: honorat. Subiectiōis aūt pncipalitatē notat
Luce.ij. Deſcendit cum illis ꝛ ſubditus erat illis.
Quis Quib: Deꝰ hoib. filius parētib. doctor di
ſcipulꝰ. Heb.ix. Pres qdē habuim̄ꝰ carnis nr̄e eru
ditores ꝛ reuerebamur eos. Hoc aūt fecit vt exem-
plo ſuo ſubiecti eſſe nō dedignemur etiā his q nob
inferiores eſſe videntꝰ. Sꝫ mirū admodū ē de di
ctis angeli: Preuenit ad ſalutādā vginē ex dñi ſui
pte. Et innuit pueniſſe dñm: etiā ipm celerē aduen-
tū nūcij. Qḋ etiā innuit Can.ij. Dū alloqrentꝰ eā ſo
dales ſponſi de amore ſpōſus ipſe accelerās amoris
inflātiōe: reuelat aduentū ſuū oculis ſponſe: ꝛ illa fa
cib ꝛ flāmis ꝛ lampadib amore ſpōſi ſucceſa: cla-
mauit di. Ecce iſte venit ſaliēs in mōtib: trāſiliens
colles. Sic ꝛ nūc puenit nunciū ſuū dñs: inuentꝰ
officio circa ſpōſam vt fidē habeat ſpōſa de verbis
nūcij: ſecū in cordis thalamo iam pbibet eſſe dñm.
Profecto eſt h̄ qḋ dr̄ Eſa.ix. Zelus dñi exercituum
faciet h̄. Ut em̄ dr̄ Sap.vij. Omib mobilib mo-
bilior eſt ſapia. ꝛ ideo angelos veloces ipſe puenit.
Exultauit em̄ vt gigas ad currendā viā vſq: nō ad
nos: ſed in nos: a ſummo celo a ſūmo pris a regalib
ſedib deſcēdēs immiſcerauit ſe nob in viſceribus vgi-
nis. Greg. Neſcit em̄ tarda reꝝ molimia ſpūſſancti
grā. Amāti em̄ ois velocitas tarda ē: Et ido redēptor
nūcij nō expectat q renūciet de ꝯſenſu: decore virgi-
nis ꝛ lenocinijs irretitus.

Benedicta tu in mulieribus.

Sequitꝰ id qḋ ē ad pmū. bñdicta tu in mu
lieribus. Quattuor em̄ in hac ſalutatiōe dicuntꝰ.
Aue vicꝫ: qḋ debetꝰ innocētie vgis. Grā plena q ſcꝫ
plenitudo debetꝰ vacuitati humilitatꝭ. qꝛ dr̄ Jaco.iiij.
q humilib dat grāꝫ. Et idē dr̄.j. Petri.v. Et bñdictio
q debetꝰ celibatui caſtitatꝭ. Et in h̄ eſt pfectio ſaluta
tiōis. Dicit ḡ bñdicta t Et ne aliqd videatur vaca
re a myſterioꝝ grā ſpēali in vbo poſito: Bñdictio-
nē notat Et Excellētiā. Bñdictionē cū dr̄: bñdicta.
Diſcretionē in pnoie tu. Excellentiā cū dr̄: in mulie
rib. Uel ſolā intelligēs bñdictā Uel bñdictā p oī-
bus. Bñdictio aūt Munit ꝛ tuetur ꝯ malū. Mul-
tiplicat ſpūale ꝛ verū bonū Et Cōciliat nob deum.
Q̄ munit ꝛ tuetur ꝯ malū. Gen.xxxij. Bñdixit eū
in eodē loco: ꝛ dixit. Si ꝯ deū fortis fuiſti: q̄to ma
gis ꝯ hoīes pualebis. Adauget etiā oē bonuꝫ: ſic
dr̄ Job.j. Opib manuū eiꝰ tu bñdixiſti. Et ſtatim
ſeqtꝰ. Poſſeſſio eiꝰ creuit i trā. Q̄ deū ꝯciliet Eſa.
lxv. Qui bñdictꝰ ē ſup trā: bñdicetꝰ in deū Dic pphā
Amē. ꝛ Nūe.vj. Inuocabūt nomē meū ſup filios
iſrl̄: ꝛ ego bñdicā eis. Sit igitꝰ bñdictio ſup caput
vgis. Dic aūt tu: Diſcretionē notās: ꝛ Significan
tiā. Diſcretionē qdem: qꝛ ē bñdicta ſingularitꝰ. Si-
gnificantiā aūt: qꝛ bñdictiōeꝫ hꝫ inſignē. Diſcretiue
em̄ bñdicitꝰ: de q canitꝰ. Bñdicta filia tu a dño. Si-
gnāter aūt bñdicitꝰ: cui pncipalꝭ ꝛ inſignis datꝰ bñ-
dictio. Deut.xxxiij. Bñdictio illiꝰ q apparuit i rubo
veniat ſup caput Joſeph ꝛ ſup verticē nazarei inter
frēs ſuos Qui ei i rubo apparuit: vginē incōbuſtā
ꝑ ꝯcupiſcētiā deſignauit deſpōſatā Joſeph: cuiꝰ Ja
cob pᷓtriarcha figura fuit: ꝛ h̄ ſup verticē nazarei ē.
h̄ eſt ſcōꝝ ſcōꝝ chrī: deſcēdit ꝛ ꝑ ipm in matrē. Hec
em̄ bñdictio ē oim gētiū. h̄ ē in q bñdicentꝰ oēs gen
tes: qḋ fit ꝑ chrm: q ſolꝰ eſt ſemē bñdictū. Sicut dr̄
Gen.xvij. ꝛ ad Gal.iij. Sic igr̄ diſcretiue ꝛ ſignāter
es bñdicta tu. Subiūgit āt in mulierib. h̄ ē inter
mlieres. vt ꝑpō notet mediū Per pncipatōeꝫ extre-
moꝝ mediū vocatꝰ. Optimū em̄ mulieꝝ i honore: ē
vginitas. Et optimū vtilitate: ē fecūditas: qḋ vtrūqꝫ
vgo glioſa pncipauit Gaudiū cū mrīs hꝫ cū vgini
tatꝭ pudore. nec pmaꝫ ſilem viſa ē: nec hēe ſequentē.
Uirgo em̄ ꝛ mr̄ ē actiue vite in ple: ꝛ cōtēplatiue i ſpē
figura vginali. Hoc ē em̄ caſtellū in qḋ veniēs dns
maieſtatꝭ in ſpē ꝑegrini: apō nos pmū ſuſceptꝰ eſt:
martha. h̄ eſt actiua eꝰ vita āmiſtrante: ꝛ maria h̄ eſt
cōtēplatiōe eiꝰ aſſidēte: In q tn̄ felix ꝛ btiſſima vgo
maria ꝛ btiſſima mr̄ optimā ptē elegit: q nunq̄ au
feretur ab ea. Nobis enim adeſt per miniſterium
miſericordie: Filio autem aſſidet per aſpectum

glorie: nec nobis deerit affect⁹ miſcdie: nec ipſa fi-
lio ſubduat in cōteplatiōe glie: fecūditate bris iple
niſſimo gaudio matris: pudorē aūt in ſummo bo
nore virginis: vt de ipſa tm̄ verꝫ ſit ꝙ Maria opti
mā partē degit que non auferet ab ea. Hec igit eſt
ſalutatio beate virginis. et ſm̄ pceptū aplī ad Rho.
xvj. Salutate Mariā q multū laborauit in vob.
Sicut eni in ſinia: dicit Aplūs .ij. Coꝛ.iiij. ſiue in cō
templatione mēte excedit deo: ſiue in actōe ſobria ē:
totū pro nobis eſt: virginitatis preferēs liliū: et fecū
ditatis offerēs filiū: et totū pro nobis impendens
virtutis meritū. Salutem⁹ ergo eam Frequenter
et Sapiēter. Frequēter: vt nec a corde nec ab ore re
cedat. Sicut ſuadet Eſa.xxiij. Bene cane: freqnta
cāticū vt memoria tui ſit. Freqnter etiā vt in deuo-
tiōe ſalutem⁹: ne forte dicat nob illō Eſa.xxix. Po-
pulus hic labijs me honorat: coꝛ aūt eoꝛū longe ē
a me: ſine cauſa colūt me. Sapiēter aūt vt ſalutās
ſalutationi cōgruat; et ſalutatio cōcordet intentiōi.
Qualiter eni aut luxurioſus virginē: aut ſupbꝰ hūi-
lem: aut maledic⁹ bn̄dictā ſalutare pſumit? Cō-
gruitas eni illa ſignificabat hoc ꝙ cum ſalutatōis
huius eulogiū pmū ipa in Helizabet ꝓpagaret: ex-
clamauit Helizabeth. Ecce vt facta eſt vox ſaluta-
tionis tue in au. me. ex. inf. rē. Salutat aūt ipſa ha-
bentē in ventro Joannē. hoc eſt in corde gratiā. Eſt
eni de ſanctis: cōtionem ſanctoꝝ ſeruans: Nō ſalu
tans neqꝫ reſalutās eū qui a deo excōicatus eſt: di-
cente Joanne in .ij. cano. Qui venit ad vos: et hanc
doctrinā non affert: nolite eum recipe in domū: nec
aue ei dixeritis. Qui eni dixerit ei Aue: cōicat opibꝰ
malignis. Si ergo incongruus eā ſalutauerit: nō
reſalutat. Et tūc fiet quod dicit Eccl.xlj. Erubeſca-
re a ſalutantibꝰ de ſilentio. Dicit eni Ariſt. ꝙ mul-
tas amicitias irreſalutatio diſſoluit. Salutem⁹ er
go nos inuicē in oſculo ſancto columbino: vt ſicut
ab ea volum⁹: ita nos eā ſalutemus. Tūc eni non
cōpreſſione labioꝛū: ſed coniunctione ſpirituū no-
ſtra pficit ſalutatio.

R 2 Que cum audiſſet

Ecce h deſcribit poſt incōſuetā ſalutationē turba-
tionē verecundā. Tangit aūt tria. Virginis decen
de turbationē. Cauſam turbatiōis. Et qm̄ diſcrete ſe
habuit in turbatione. De turbatione aūt dicit duo.
Loquentis angeli auditū et occaſionatiuꝫ. Et inde
Turbatiōis affectū. De pmo dicit Que cum au
diſſet. hoc eſt: paudiſſet. hoc eſt: ꝓpoſita oia audi-
tu pcepiſſet et pfecte collegiſſet. Et circa hoc ſecūdo
notant Virtutes audientiꝭ. et Modus audiendi.
Virtutes audientis ſunt tres. Virgis in ſuſceptiōe
vboꝝ māſueta modeſtia. Et Patiētiſſima in pau
diendo ſapientia. Et in gerendo moꝛē puellarē an
gelo Mirabilis diſciplina. Fecit eni tam de pri-
mo qō lōgo tpe poſt preceptum⁹ erat Jac.j. In mā
ſuetudie ſuſcipite inſitū vbū qō pōt ſaluare aias
vras Propter eni ſalutē quā pmittebat vbū i mo
deſtia ſuſceptū eſt. qa vbū ſolacij ſūmu fuiſſet ſi fu
iſſet cōſuetū. Sicut dr Heb.xiij. Rogo fratres vt
ſuſferatis vbum ſolacij. Si eni vbū ſolacij ē: vbū
dei ab homine prolatum: quanto magis verbum
maxime conſolationis fuit: verbum ab oꝛe ange-
li auditum? De patiētiſſima in paudiendo ſapia:
dicit Sapiēs. Eſt patiēs q mlta gubnat ſapientia
Et de ſtulto ꝑ oppoſitū. Qui rndet pus qꝫ intelli-
gat: ſtultum ſe eſſe demōſtrat. Prouer.j. Audiēs
ſapiēs: ſapiētioꝛ erit. et intelligēs gubernacula poſ-
ſidebit. Prouer.xxix. Totū ſpm̄ ſuū pfert ſtultus:
ſapiēs vo differt et reſuat i poſteꝝ. Has eni ſcias
Bernadr⁹ i li. de cōtēplōne (alis ꝯceptōe) vocat ad lo
qndū catulas: q pcaces ſunt et pterue: p qlibet vno
vbo mlta rndentes et nunqꝫ aliqd ad plenū audi-
entes. De diſciplina vo dr Eccl.xxvj. Diſcplia mu-
lieris donū dei. Inurbanū vo ē puellā virginē pmi-
ptulā eſſe ad loqndū: maxime q amica eſt cōſcie: et
ſolitudinis in ꝯtemplatione emula: angeloꝝ cupi-
ens frui colloquijs: et in cōſolatōe ſpūſſci delecta-
ta Dicit eni lex: ꝙ Inciuile eſt: lege n̄ pſpecta rndere
de lege. Mos igit puellarꝭ eſt: ad oēm ſermonē qſ-
cere audire: et cū diſciplina rei exitū expectare. Imita
ta in hoc filiū: de q dr Joan.xix. Cū de multis inter
rogaret a Pilato: nō rndit vllū verbū: ita vt mira-
ret pſes vehemēter. Vn̄ potuit dicere illud Eſa.xlij
Tacui: ſp ſilui: patiēs fui. Probat aūt ſe eſſe puel-
lā ſtirpis Dauid: q dicit pſ.lxxvj. Turbat⁹ ſum et n̄
ſum locut⁹. Sic igit in ſuſcipiendo vbū eſt mode-
ſta et māſueta. In paudiendo ſapiens et patientiſſi
ma. In gerendo moꝛē angelo diſciplinata. Mod⁹
aūt audiendi eſt ꝙ auditū referat ad intellectū. hoc
aūt eſt: auris coꝛpis ad aurē coꝛdis Nō eni fuit de
illis de qbꝰ dr Eſa.vj. Audite audiētes et nolite intel
ligere. Sed in ſchola ſūme ſapie edocta ſapienter et
diligenter aduertat: ſciens ꝙ aurē audientē et oculū
vidētē: vtrūqꝫ fecit dn̄s. Hinc eſt ꝙ oꝛnamētū au-
reū Can.j. pmittit ei qn̄ dr. Murenlas aureas fa
ciemus tibi vermiculatas argento. Murenule eni
ſenſui illabunt. vmiculi argētea dulciſono tinnitu
Ita virginis auris illapſam angeli vocē aure leuis
audiuit: et dulcē tinnitū coꝛdis auribꝰ vmiculantē
motibꝰ flexuoſis per oēs vias coꝛdis induxit. Eccl
xxxij. Audi tacēs ſiml et qrēs. Pſ.xliiij. Audi filia
coꝛpe: vide coꝛde: et inclina aurē tuā: taciturnitatꝭ
humilitatꝭ. Sequitur

Turbata eſt.

Iſta turbatio ſicut audiuim⁹ nihil aliud ē niſi ꝙ
ꝓſtricta glia luminis ſupioꝛis et celeſtꝭ viſiōis: et audi
tus in ſe vt humilis recedit: et mutationē quandam
luminis rōnis ſenſit. Sed aliter qꝫ Zacharias: et alr
qꝫ Daniel Dan.x. Eſt ei Turbatio Propaſſio: et ē
turbatio Paſſio: vt dt Aug⁹. Turbatio qdem pꝛo-
paſſio eſt q tāgit et rōnē nō abducit. Turbatio aūt
paſſio eſt q tāgit; et coꝛdis affectū ſuis tenebris an
git et abducit et attonitū aliqn̄ pſternit. In chriſto
igit fuit turbatio tangēs tm̄. Joan.xij. Nunc anima
mea turbata eſt. Turbatio aūt tangens et angens
ita ſcꝫ que de modo impletionis nubilū ammira-
tionē inducit: in btā virgine fuit. Turbatio aūt tan-
gens et angens et abducēs in incredulitatē fuit in
Zacharia. Turbatio tangēs et angēs et attonitum
pſternēs fuit in Daniele. Et ideo Zacharias argui-
tur de incredulitate. Daniel erigit a caſu: et inſtrui
tur de ignoratiꝭ. Et beata virgo de mō ipletōis expe-
dit Quattuoꝛ aūt ſunt q huiōi turbationē in ipa

occaſionabāt. Subita vicȝ angeli appitio. Uerecū
dia q̄ debet pudori vgīali ex aſpectu viri. Hoc etiā
debet in audite oībꝰ ſecul' ſalutatiōi. Et tādē etiā de/
bet magnitudini pmiſſe rei. Ut aūt hoc conſueue/
rit facere ſubita icognita ⁊ iſpata apparitio: patȝ Lu
ce vlt. vbi apparēte ſubito dn̄o: dr̄ ꝙ aplīs Turba/
ti ⁊ cōterriti eſtimabāt ſe ſpūm videre. Idē cū
appareret ambulās ſup mare: clamabant cōterriti
⁊ turbati q̄ phātaſma eſt. Job. iiij. Pauor tenuit
me ⁊ tremor ⁊c. Ut etiā hoc debeat pudori vgī/
nali: cui in ɔclaui in ſilentio orōnis poſite: cōtraria
nimis eſt ſpēs viri. Tob. iij. vbi in figura iſtiꝰ vgīs
dr̄. Tu ſcis qȝ nunq̄ꝫ cōcupiui viꝝ. Ambro. Caſte
vginis eſt ad oēm viri pauere aſpectū. Un̄ ſicut dr̄
de btō Job. xxxj. ꝙ pepigit fedꝰ cū ocul' ſuis vt non
cogitaret q̄dē de vgine ꝙ nō videret qd̄ illicite con/
cupiſceret: Ita ⁊ iſta pepigerat fedus cū oculis ſu/
is vt ꝺ viro nūq̄ꝫ cogitaret. Ps̄. cxviij. Auerte ocu
los meos ne videāt vanitatē. Nec etiā fecit inau/
dita oībꝰ ſecul' ſalutatio: q̄ ɔtinebat oīs mali amo/
tionē: et oīs boni in ſe: ad deū: ⁊ ad pmū adeptio/
nē q̄lis nunq̄ꝫ fuit an̄ audita. Ruth .ij. Un̄ ꝺ mihi
vt inuenirē grām an̄ oculos tuos ⁊ noſſe dignare/
ris me pegrinā mulierē. Hoc etiā fecit pmiſſe rei
magnitudo. Magna ei pmiſit In plenitudie grē
In dn̄i ſuſceptiōe. In ſui ſup oēs bn̄dictiōe. Et ipa
in ſe nō ſenſit niſi humilia: et ideo turbata. Ruth .ij.
Dn̄e mi cōſolatꝰ es me et locutus es ad cor ancille
tue q̄ nō ſum ſimilis vniꝰ famulaꝝ tuaꝝ. Sequit

22 In ſermone eius.

Ecce cauſa turbationis. Turbat' em̄ in ſermone
Nō de ſermone. qȝ ea q̄ ſermo dixit: ipa in orōne pe
tiuit. Sed qȝ in ſermone: ſermonē ad eā tāb̄ilē cō
uenit: ideo turbata eſt. Fuit ei ſermo Terribilis in
auditu. Profūdus in ſenſu. Et Admirabilis in di
ctis. Locutio em̄ angeli ad Moyſen terribil' fuit
Qd̄ dicit Apl's Heb. xij. Ita terribile erat qd̄ vide/
bat: ꝙ ipſe Moyſes q̄ pmꝰ inter hoīes fuit: dr̄ Ex/
territus ſum ⁊ tremebūdus. Et ideo dr̄ in ps̄ lxxvj.
Vox tonitrui tui deꝰ in rota. hoc eſt: ſonus terribil'
angeli i galilea. Job. xxvj. Cum vix ſtillā paruā ſer
monis eiꝰ audiuimꝰ: tonitruū magnitudīs eiꝰ q̄s
poterit intueri. Propter qd̄ etiā dr̄ Joan. xij. Cum
blande de clarificatione pater loq̄ret' ad filiū: turbe
aſtantes eſtimabāt tonitruū factum eſſe. Et ſilr
Act. ix. Cū de celo chrīs loqueret' Paulo: ipſe Pau
lus corruit: ⁊ ceteri q̄ comitabant' eum eo ſtabant
ſtupefacti. Iſta autē vgo oībus conſtantior ⁊ for/
tior: non cecidit: nec confuſionē paſſa eſt. ſed in ſer/
mone humanū ⁊ puellare aliqd̄ paſſa: eſt turbata.
Fuit etiā iſte ſermo pfūdus ſenſu. Quia ſicut di/
cit Salomō Prouer. xviij. Aqua pfunda ex ore vi
ri. Quanto mag' ex ore angeli Heb. v. De q̄ gran/
dis nob ſermo ⁊ initerpꝛtabilis ad dicendū: qm̄ ibe
cilles ſumꝰ ad audiēdū. Iſte ſermo i dict' fuit mi
rabil'. Eſt ei oībus mirabilibꝰ mirabilꝰ (ꝙ cū dicat
Eccles ca. vij. ꝙ mulierē bonā ex oībus non inuenit:
q̄npotius inuenit amariorē morte mulierē) ꝙ mu
lier ſit Aqueductꝰ grē: Vas dulcedinis diuine: et
Propagatio bn̄dictōis in omnes Et ideo poterat
dicere beata virgo illō Sap. xvij. Magna ſunt iu
dicia tua dn̄e ⁊ inenarrabilia verba tua. Sequit

Et cogitabat

Ecce q̄ diſcrete ſe habuit in turbatione. Uere fēli
ciſſima. Sapiēs em̄ dicit ꝙ Felic' eſt decenter ferre
fortunas. Tangit aūt ꝺ tria. Rōnis .ſ. actū: q̄ ē co/
gitatio. Et q̄d cogitabat. Et qualiter. Rōnis actꝰ
(vt dr̄ Augꝰ) eſt cogitatio q̄ſi coagitatio dicta: ꝓpt
collationē quā in rōne facit. Et ꝓpter ꝺ patet qd̄ di/
ximus ꝙ ex turbatione in nullo cōfuſionē paſſa fu
it. quia confuſi ⁊ attoniti conferre de auditꝭ n̄ pn̄t.
Hec collatio dr̄ Lu. ij. Maria aūt cōſeruabat oīa
vba hec conferēs in corde ſuo. Sciebat qd̄ poſtea
dicturꝰ erat Joan. j. canoñ. iiij. Probate ſpūs ſi ex
deo ſint. nō em̄ pbari poſſunt niſi p collatiōeꝫ. Nō
em̄ pn̄t: ꝓpter turbationis iminentes tenebras. nec
operuit faciē rōnis in corde eius caligo. Job. xxiij.
Et dicit [cogitabat] quia in ipſo momēto erat
in cogitando. Preteritū em̄ imꝑfectū actum con/
tinuat in pn̄s. Qualia autem cogitabat:

Qualis eſſet iſta ſalutatio.

Utrū vicȝ ſibi cōgruaq̄ ſibi videbat' humilis et
indigna. Ueꝝ in futurū expectāda aut ſtatim ſpan
da. Paruā aūt ſe ſentiēdo: ſe filiā Dauid eſſe pba/
bat q̄ dixit. Uilior fiam ⁊ ero humilis in oculis me
is .ij. Reg. vj. Et ideo dicit illud Gen̄. xxxij. Minor
ſum cunctis miſerationibꝰ tuis. Et illud qd̄ poſtea
dicturꝰ Regulꝰ Math. viij. Dn̄e n̄ ſū dig. vt intres
ſub tectū meū. Et q̄liter ero digna vt te imitras vi/
ſcerib͛ meis. Cogitabat etiā vtrū in futurum exhi
benda: vel ſtatim ſperanda. Multe em̄ cōſolatōes
pmiſſe fuerunt que omnes in futuꝝ expectabant':
ita ꝙ tedio victus ꝓplus clamabat illud Eſa. xxviij
Manda remāda: expecta reexpecta: modicum ibi:
modicū ibi. Et alius ps̄. xij. dicit. Uſq; quo obliui/
ſceris me in finem. q. d. Oblitus es mei. Etſi aliq̄n
conſolationē p nunciū mittis; vacua videt' eſſe con
ſolatio. quia viſio in tempus longū: Ita ꝙ ipſi nū
cij ex verecundia ſe excuſant. Moyſes quidē qȝ im
peditioris lingue ſit. Eſaias quia polluta labia ha
beat. Hieremias qȝ neſciat loqui qȝ puer ſit. Et ꝺ iō
quia dicitur omnibus. Ubi eſt vbum dn̄i: Ueni/
at Et ideo etiā iſta [cogitabat qualis eſſet iſta
ſalutatio] ne videret conſolari ſanctos: et poſtea
cōſolationē in lōgū differre futuꝝ. Sapiēs em̄ fu/
it ⁊ in ſcripturis p ſpūmſanctū erudita.

Et ait angelus ei

Non dicit: reſpondet. qȝ nihil loq̄bat': ſed potius
tacuit et cōſuluit vt ſapienē pferret ſermonē. Angelꝰ
aūt miſſus a dn̄o: vidēs turbatā ⁊ quaſi dubiam
confirmans dicit

Ne timeas

Et iſta eſt pars vbi agit de ɔſolatōe turbate. et di
cit duo. Confortationē. et Cōfortatōis cām. Cōfor
tationē cum dr̄ [Ne timeas] Et circa hoc dr̄ duo
Abſterſionē timoris. et Cognitionē p nomen: in ſi/
gnū ſpecialis dilectiōis. Cōfortationē q̄dē p abſter
ſionē timoris: cū dr̄. Ne timeas. Et videt' mirabile:
cū ꝓpha i ſpūſctō loquēs dicat Timete dn̄m omnes
ſcti eius: ꝙ angelus pſumit dicere [Ne timeas]
Sȝ ad hoc an̄ nos: etiā Scti riderūt. Eſt Timor

Seruilis: q̄ eſt initiū ſapiētie ⁊ donū ſpūſſcti: ſic ſe ta induat filiū: cū aliō ſit de filo. Et hic ē initiū extra Et eſt timor Initialis: q̄ eſt qn̄ facies iudicas ſic ti/mef: vt tn̄ pñtia ipſi⁹ amef: q̄ ſic timet penā ꝙ etiā amat glīam Et hoc eſt cū ſpūſctō. Et de vtroq̄ iſto rū d̄r .j. Joan. iiij. Timor nō eſt in charitate: ſed pfe cta charitas foras mittit timorem. Eſt etiam Timor Filialis: qui timet offenſam: cū filius patrem nolit offendere. Et hic eſt timor dn̄i: ſctūs pmanēs in ſecula ſeculoꝝ. Et eſt Timor Spōſalis: q̄ ſponſa ſi non ſemꝑ ſe decorā ⁊ ſpecioſam exhibeat: timet differri amplex⁹ ſponſi. Et hic eſt timor delicat⁹ ſpꝑarans ea q̄ delicata ſunt ſponſo: vt continue ſit in delitijs thori Et hoc allegat ſpōſa cū ſpōſ⁹ amplex⁹ differt. Cañ. j. Lect⁹ noſter floridus. Et ille illectus amore ſpōſe ⁊ captus decore ei⁹: dicit Can. iiij. Tota pulcra es amica mea ⁊c̄. De nl̄lo ät taliū timorū h̄ eſt mentio. Sed ſicut diximus in p̄cedētib⁹ Timor eſt h̄ nō reſpectu mali: ſed reſpectu magni: q̄ timor eſt ammiratiōis ⁊ reuerētie. Et hic facit ſtare cor in aliq̄ obnubilatiōe ꝓpter ꝯpparentē ſubito maieſtatē. Et hic eſt quē auertere nitif hic angelus a pudore ⁊ hūilitate ꝟginali. Joan. xiiij. Nō turbef cor veſtrū neq̄ formidet. Sz mirū ē: q̄a ſupra nulla eſt mentio de timore: ſed de turbatione ſolū mō: Et angelus induat timorē dicens [Ne timeas] Sed dicēdū eſt ad hoc: ꝙ ⁊ turbatio eſt q̄dā timor reuerentialis ꝓpter fugā cordis in ſuā paruitatē ex conſideratiōe viſe magnitudinis. ſicut d̄r in p̄ſ. cxxxviij Mirabil' facta eſt ſciā tua ex me ꝯfor. ē ⁊c̄. Et ex illo timore: q̄ſi dubiā: nō tā cōfortat q̄ certificat angelus dicēs [Ne timeas] Eſa. vij. Uide ne timeas ⁊ cor tuū ne formidet

Maria

Hic noiat eam ex noie vt ſciat gratiam inueniſſe Joan. x. Proprias oues vocat noiatim. Ibidem. Cognoſco meas ⁊ cognoſcūt me mee. ij. Timoṫ. ij. Nouit dn̄s q̄ eius ſunt. Argumentū aūt q̄re nō timendum ſit ſubiūgit: dicens

M 2 **Inueniſti em̄ gratiā apud deum.**

Ecce tria dicit. Q̄ inuenit. Quid inuenit. Et Inuentū vbi repoſuit. [Inueniſti] inq̄t ꝑditam ab Eua. A te q̄ſitā. Ab Eua q̄dē ꝑditam. q̄z tot⁹ mundi grām originalē ipſa ꝑdidit. j. Tim̄. ij. Uir nō eſt ſeduct⁹: ſed mlier in p̄uaricatiōe ſeducta fuit. Gen̄. iij. Mulier quā dediſti mihi ſociā dedit mihi: ⁊ comedi Ecce inuēta eſt amarior morte mulier. Eccēs vij. A te aūt q̄ſitā diligēter inueniſti. Lu. xv. Si ꝑdiderit mulier ſapiēs drachmā vnā: nonne accēdit lucernā ⁊ euertit domū ⁊ q̄rit diligēter donec inueniat: Mulier hec btā virgo eſt: que in Eua ꝑdidit drachmā decimā: ad imaginē ſummi reg̃ inſignitā: ⁊ accendit lucernā flāma deitat̃: operiēs in teſta aſſumpte hūanitat̃: īfundēs liquorē pinguiſſimū deuotiōis: et euertēs domū creaturaꝝ dei: donec inuentā demonſtraret drachmā: ⁊ in ipa inueniſſe ſe gaudens cū quē diligit aīa ſua Cañ. iij. Sic igit Inueniſti: nō emiſti: nō meruiſti. Et q̄a nō emiſti: grt̃ꝑ nob accepiſti: Legē tene filij Gratis accepiſt̃: gratis date Math. x. Et quia non meruiſti: meritum non requirit: ſz omnibus iuſtis gratiam: peccatorib⁹ veniā tribuit: dicens Gen̄. xxiiij. Bibe dn̄e nā ⁊ camelis tuis potū tribuā: hoīes: h̄ eſt rōnabiliter viuentes ſaluās: ⁊ iumēta: q̄ iumentalit̃ viuūt Aīalis em̄ hō non ꝑapit ea que ſunt ſpūs dei. j. Coꝛ. ij. [apud deum] Ecce vbi repoſuit in tuto. q̄z Qui hoīb⁹ placent ꝯfuſi ſunt: qm̄ deus ſpreuit eos: p̄ſ. lij. Qui em̄ gratiā nō reponit apud deū: fatuus eſt: ſicut d̄r Eccī. xx. Gratie fatuoꝝ effundent Talis em̄ grā Prouer. vl. fallax eſt ⁊ vana pulcritudo: ꝟtut̃ popularis. Sz mulier timēs deū: ipſa laudabit. ij. Timo. j. Scio cui credidi ⁊ cert⁹ ſū ⁊c̄. Hec igit dicta ſunt de Salutatione.

Ecce:

Hic incipit agere de Annūciatione. Et facit duo Annūciationē ponit. Et Preconiū annunciati. De annunciatiōe aūt dicit tria. Annūciat em̄ Cōceptū Partū: et Nomē. De Cōceptu d̄r [Ecce] Per aduerbiū Demōſtrādi: notās inuiſibilē ꝑ naturā: futuꝝ eſſe viſibilē. vt dū viſibilit̃ deū cognoſcam⁹: ꝑ hunc in iuiſibiliū amorē rapiamur. Cōceptū aūt ꝟginalē notat ꝑ verbū ꝯcipiendi. Per hoc ꝙ d̄r in vtero: notat modū cōceptiōis. Demōſtrans igit ⁊ in euidentia ponens inuiſibilē dicit. Eſa. xl. Ecce de⁹ vr̄: ecce merces ei⁹ cū eo: ⁊ opus illi⁹ corā illo. Quō em̄ inuiſibilia eſſe ꝑſuaderet: vel nobis amorē in illa ꝓuocaret: niſi ꝑ viſibilia que argumētū de inuiſibilib⁹ facerēt: Baruch. iij. Poſt hec in terr̃ viſus eſt: ⁊ cū hoīb⁹ ꝯuerſat⁹ eſt. Lu. ij. Uiderūt ocli mei ſalutare tuū. Job penl̃. Auditu aur̃ audi. te. nūc āt ocl' s me⁹ videt te ⁊c̄. Segni⁹ em̄ irritāt anim̄ demiſſa ꝑ aures: q̄z q̄ ſūt oculis ſubiecta fidelib⁹. ſic dicit Orac⁹. De cōceptu autem dicit

Concipies

Eſt aūt h̄ difficultas. Cōcept⁹ em̄ eſt captio duorū ſeminū ꝑmixtoꝝ ad generationē: quoꝝ vnū eſt agens: ⁊ alteꝝ patiēs. Hoc aūt nō eſt fas dicere d̄ virgine de qua Cantat. Que ſine virili cōmixtione genuit filiū: q̄ ſuo mūdū cruore redemit. Si ät ad hoc dicat ꝙ cōcepit corpulētā ſubam ꝟgis: ⁊ ſpm̄ ſctm̄ q̄ illā ſubaz formauit: Incōgruū eſt ⁊ illicitū. q̄z ſpūſſctūs coq̄ eſt imēſus nō cōcapit: nec īcludit alicubi. Un̄ dicēdū: ꝙ cū ſua corpulēta ſuba concepit ꝟtutē ſpūſſancti: q̄ illā corpulentā ſubam p̄mo decidit a ſanguie ꝟgis: ⁊ poſtea conuertit eā ⁊ formauit ⁊ figurauit ⁊ in mēbra diſtinxit ⁊ aiauit. Ex hoc aūt arguit Euticꝯs ⁊ Neſtori⁹: ꝙ ſpūſſctūs pr̄ ſit filij ſcḋm hūanā generationē. Qō nō ſequif. Quia pr̄ eſt q̄ aliq̄d ſue ſube habet in filio: q̄ in filiū cōuertif. Si aūt ſpūſſctūs aliq̄d ſui hr̄et in filio: ſeq̄ref ꝙ ſua ſuba eſſet diuiſibilis: et ita ipe n̄ eēt ſimplex. qō abſurdū eſt. Preterea ſi eſſet cōuertibil' ſuba ei⁹: iā nō eēt d̄s nz etn̄⁹: ſz tp̄al' ⁊ corpore⁹. qō eſſet adhuc maioꝛ abſurditas. Et iō h̄ n̄ ē dicēō. Et iō d̄r Amb ꝙ cū d̄r: Chr̄s ē ꝯcept⁹ de ſpūſctō: illa p̄poſitio De notat p̄tātē: ⁊ n̄ materiam. Chr̄s em̄ cōcept⁹ eſt de p̄tāte ſpūſſcti: et nō de ſuba ipi⁹ gēitus. Sicut culcellus eſt de ferro .i. de ſuba ferri fabricat⁹: et fili⁹ naturalis de p̄ris ſuba. Et iō cū fili⁹ nō ſit de ſuba ſpūſſcti: nō eſt ſpūſſctūs pr̄ filij. Si em̄ fili⁹ eſſet de ſubſtātia ſpūſſcti: oporteret ꝙ eſſet d̄ ſpūſctō ſub alter. et cū etiā ſpūs ſit ꝓcedēs d̄ filio: oporteret ꝙ vterq̄

ſm ſubām eſſet de altero.qđ eſt abſurdū. Jam enī
ſequeret̄ duos patres eē i trinitate.ꝙ vterq; eēt pr̄
ſm ſubām.qđ eſt incōueniēs ꝛ reprobatū in Nice
na ſynodo. Qđ lꝫ poſtea p̄dicauerit Leporin⁹ mo
nachus:tñ hoc in Cōcilio Epoꝝ Gallie reuocauit.

Si aūt queraṫ Vn̄ virgo cōcepit Vtr̄ v̄bo an
geli vel de quo: Dicēdū ꝙ nō verbo angeli. qꝛ ver
bū angeli in aere ſonuit:et nō ꝑmanſit:et ideo ſan
guinē eius nec diſtinxit ſeparando: nec conuertit:nec
formauit. Jd aūt de q̄ cōcapit:ꝛ ſepat ſanguinem:ꝛ
format:ꝛ figurat. Et ideo condēnatū eſt qđ cantaṫ
Concipies ꝑ aurem. ſed canteṫ Concipies ꝛ paries
deū ſiṫ ꝛ hoīem. Sed cōcepit de ſpūſctō:ſicut dicit
N 2 Symbolū Aploꝝ. Queriṫ Vtr̄ in cōceptōe be
ata v̄go aliqđ efficientis cauſe cōtulerit: Satur enī
et ſupponiṫ ab oībꝫ ꝙ ipſa cōtulit corpulētā ſubſtā
tiā ex q̄ factū eſt corpus Jeſu chr̄i. Et dicūt q̄daꝫ ꝙ
in materia generatiōis que fit ex cōmixtiōe ſexuum
duplex eſt forma. Vna q̄ꝫ đr Formatiua.et hec eſt
ī ſuba patris. Alia aūt ē Jnformatiua:q̄ ē ī ſuba ma
tris. Et dicunt ꝙ formatiua agit ꝛ opaṫ ꝑ ſe: diſtin
guendo ſanguinē ꝛ conuertēdo ꝛ formādo ꝛ figu
rando. Jnformatiua aūt ſubagit ꝛ ſubopaṫ ꝑ mo
dū miniſtrantis:et ideo non agit niſi excitata:ꝛ tunc
ſumminiſtrat. Et hec eſt ſnīa Galieni. Non tñ eſt hec
ſnīa Ariſtotel̄:ꝛ phoꝝ qui ſecuti ſunt eū in ſciā na
turali Sed potius ꝙ ſola virtus informatiua eſt
in gutta patris.nec aliq̄ vis formatiua vel informa
tiua eſt in gutta matris:niſi ſit forma confuſa ꝛ in
determinata ꝛ indiſtincta. Et ideo nihil agit penit⁹
nec ſumminiſtrat:ſed agiṫ in eam ꝑ guttā viri. Gut
ta enī viri intrat in guttā femine: ſicut ſpūs in cor
pus. Quia etiā gutta patris cōuertiṫ in ſpūm ꝛ itra
viſcoſitatē gutte materne cōtinet:opans diſtinguē
do:cōuertēdo:formando: figurādo: ꝛ ceteras ope
rationes in ea faciendo: Jta in cōceptu v̄ginali totā
opationē ꝛ actionē dam⁹ virtuti ſpūſſcī: ꝛ corpu
lentā ſubām de qua opatus eſt ſpūſſanctus beate
virgini. Et ideo ipſa eſt vere mr̄ dei. quia de⁹ ipē eſt
de ſua ſuba factus hō. Nec tñ ſpūſſctūs eſt pr̄ chr̄i
qꝛ nihil de ſubſtātia ſpūſſancti eſt cōuerſum in fili
um. Nec eſt fides catholica circa cōceptū chr̄i quā
niſi q̄ſq; fideliter firmiterq; crediderit: ſalu⁹ eſſe nō
poterit. Hinc eſt etiam ꝙ neſcit tarda molimia ſpi
ritusſancti virt⁹ ꝛ grā. Jdeo ſpūſſctūs nō eſt opat⁹
paulatim vt natura:ſed ſiṫ in vno momēto corpu
lētā ſubſtantiā a corpe beate virginis diuiſit:ꝛ for
mauit:figurauit:aīauit:ꝛ diuinitati vniuit.Et iō v̄go
beata ſimul in vno momēto ꝯcepit vir̄: ꝑfectū in fi
gura lineamētoꝝ :ꝛ anima:ꝛ gratia:ꝛ v̄tute:ꝛ ſa
pientia.qꝛ chr̄s nunq̄ꝫ profecit in aliq̄ iſtoꝝ:niſi ſiṫ
đr profeciſſe in facie hoīm qñ plus vno die oñdit
ſapie ꝛ gratie corā hoībꝫ q̄ꝫ alio:lꝫ ꝑficeret in vtero ꝛ
extra vterū i corporis ꝛ mēbroꝝ q̄ntitate. et q̄cq̄d
vnq̄ꝫ meruit:nobis ab inſtanti meruit conceptiōis
Et hoc eſt qđ đr Hiere.xxxj. Nouū faciet dñs ſup
terrā:femia circūdabit vir̄:nūero ꝛ figura lineamē
torū:ꝛ aīa:ꝛ deitate ꝛ gratia: virtute ꝛ ſapiētia ꝑfe
ctū.qđ pre oībꝫ nouis nou⁹ ꝛ oībꝫ mirabilibꝫ mi
rabilius. Deficiebat enī ſola quantitas ꝑfecta pro
pter vteri neceſſitatē. Et ſicut pm⁹ Adā de manibꝫ
dei extitit ꝑfect⁹: Jta ſecūdus de manibus dei con

ſtitutus eſt ꝑfectus: vt demus magnificentiā deo
noſtro. qꝛ ꝑfecta dei ſunt opa Deuter.xxxij. Et ſcia
mus congruū eſſe nomen concepti Eſa.viij. Et di
xit dñs ad me Voca nomen ei⁹:accelera:ſpolia de
trahe:feſtina p̄dari. qꝛ antequā ſciat puer vocare pa
trē ſuū ꝛ matrē ſuā:auferet fortitudo Damaſci. Ad
huc enī intra viſcera cōcept⁹ detraxit ꝛ abſtulit ſpo
lia nature noſtre:nō ſolū ad datam reconciliatōis:
ſed etiā ad vnionē cum natura diuina. Magn⁹ p̄
dator chr̄s q̄ totū qđ poſſederat diabolus: ſiṫ vno
momēto traxit ad ſe. Mo aūt notaṫ ꝑ h̄ qđ dicitur

Concipies in vtero Pre
poſitio Jn: cōtinentiā notās vult ꝙ intra vterū ef
fectiua cauſa fuerit concept⁹:et nō ab extrinſeco.ſicut
in feminis que lege nature ꝯcipiūt. Jn his ab extra
ſmittiṫ vñ concipiāt.quod in iſto cōceptu impium
eſt dicere.ſed ſpūſſcī v̄tute. Florens enī virtutū et
honoꝝ aromatibꝫ hic vter⁹ nō deflorēt:ſed florebit
in eternū apud dñm. Et ideo horto florigero com
paraṫ. Sicut enī virginē cum angelo contemplati
ſumus in cubilibus dilectam ſalutatā:ita nunc contē
plemur eam in hortis aromatū in conceptu. Vere
enī vterus ille hortus eſt in quo ort⁹ eſt flos cam
pi de radice Jeſſe:flos in quo tota refloruit ſal⁹ no
ſtra. Jn decē autē hic vter⁹ horto compaṫ Eſt enī
hortus ꝯcluſus ſigillo caſtitatis ꝑpetue.ſicut dicit
Can.iiij. Hort⁹ cōcluſus:fons ſignatus: cui nūq̄ꝫ
vt dicit Orige.cōtcauit alienus. Jſte hortus eſt pa
radiſus dñi:eo ꝙ oīa ſpirat ꝓpter aromata virtutū
Can.iiij. Emiſſiones tue paradiſus malorum puni
coꝝ ꝛc. Scđo eſt hic hortus foſſus ſarculo oīs di
ſcipline. Eſa.xxviij. Proſcindet ꝛ ſarriet humū ſuā
Diſciplina aūt notaṫ v̄tutū ꝛ meritoꝝ exercitium.
Heb.xij. Oīs enī diſciplina in p̄ntī q̄dem videtur
nō eſſe gaudij ſed meroris:poſtea aūt fructū paca
tiſſimū exercitatis ꝑ eam reddet iuſticie. Sic enī intel
ligimus virginem euntē ire ꝛ flere:mittentē ſemina
ſua:q̄ poſtea in gaudio meſſuit in florētibꝫ ꝛ bñ
dictis aromatibꝫ que ꝓtulit in celū ꝛ in mundum.

Tertio iſte vterus eſt hortus poſt exercitiū diſci
pline:adequat⁹ v̄tutum omniū equalitate. Omis
enī virtus in equalitate quadā conſiſtit. Eſa.xxviij
Nonne cū adequauerit faciē ei⁹ ſeret git. ꝛ ciminū
ſparget. Equalis eſt enī tota ſuperficies huius agri
que nunq̄ꝫ intumuit ꝓſperitate:ꝛ aduerſitate non
decidit:et in mirabilibus dei ſibi ꝓpoſitis nunq̄ꝫ a
mentis excidit equalitate:eo ꝙ extenſa ſit ad ꝑpen
diculū. Quarto eſt ſicut hortus irriguus: vndi
q̄ꝫ fluēte in eam fluminis impetu:qui totā letificat ci
uitatē dei. Eſa.lviij. Eris ſicut hortus irriguus cu
ius non deficient aque: Hiere.xxxj. Aīa nr̄a erit ſi
cut hortus irriguus. Eccl.xxiiij. Dixi Rigabo hor
tū plantationū Et qđ mirū eſt: Factus hortus ē in
ea:fons vite irrigās vniuerſam ſuperficiem paradiſi

Quito hort⁹ ille ē irroratus angelica ſalutatōe ꝛ
oīm celeſtium virtutum familiaritate. Eſaie.xxvj.
Quaſi ros lucis ros tuus. Oſee.xiiij. Ero q̄ſi ros:
et iſrael germinabit quaſi liliū. Eſa.xlv. Rorate celi
deſuper ꝛc. Sexto Complut⁹ eſt pluuia ꝓphetarū
Eſa.xlv. Nubes pluant iuſtū. Ps.lxvij. Pluuiā
voluntariā ſegregabis deus hereditati tue. Se
ptimo Euocata eſt terra iſtius calore ꝛ flatu ſpūſ

ſancti. Pſ.cxl. Audiēt vba mea qm̄ potuerūt: h̄ ē efficaciter valuerūt. ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſup terrā. Sicut patet in vere qn̄ intima terre euocant̄ ⁊ erumpunt ad ſupficiē ad modū vmiculorū. Eſa.xlv. Apiat̄ terra ⁊ germinet ſaluatorē. Octauo eſt impinguatus adipe deuotōis. Pſ.lxij. Sicut adipe ⁊c̄. Nono Seminatus eſt verbi conceptione. Matth.xiij. Exijt q̄ ſeminat ſeminare ſemē ſuū. Et ibidem. Semē eſt vbū dei. Gen̄.xxvj. Seminauit Iſaac in terra illa: et inuenit i illo anno cētuplū. Decimo Terra iſta optima oī pfectōe ſanctificatōis. Mat.xiij. Semē cecidit in terrā bonā. Pſ.84. Dn̄s dabit benignitatē: ⁊ terra nr̄a dabit fructū ſuum. Hic hort⁹ nunq̄ fuit a malis ſtirpibus purgatus. q2 nulla penit⁹ ſpina ⁊ plante adulterine intrauerūt in eam. Sic ergo o virgo glorioſa concipies in vtero florigero: concipies florem

Et paries filium.

Qui habet in celo patrē. In terra autē vteri tui habet matrē. Sicut ⁊ alij oēs flores ſm̄ Pythagorā ſolē habent in celo patrem: et terrā matrem

D 2 ## Et vocabis nomen eius Jeſum.

Ecce annunciatio de noie. Et cum oē nomen habet ra ꝓprietatē: hoc nomē pre oibꝫ a Proprietate ⁊ Actu ⁊ Effectu ſalutis: eſt vocatū. Nomē vo mirabile qđ A deo patre p generationē eternā filio datū eſt. A ꝑiarchis ꝓſignatū. A ꝓphetis ꝓmiſſum. Et Ab Angelo vocatū. A matre vgine ipoſitū. A Joſeph nutricio pueri ꝓmulgatū. Ore oim fidelium vulgatū. Ab oibus ſanctis deſideratū. Et A beatꝭ in patria in gaudiū eternū glorificatū. A patre eni per generationē eternā eſt filio datū. Sicut habes Eſa.lxij. Uocabit̄ tibi nomen nouū qđ os dn̄i nominauit. A ꝑiarchis ꝓſignatū. Duo eni magnifici viri hui⁹ nois ꝓceſſerūt. Et tertius qui nominis interpretationem magnifice exhibuit. Jeſus ſacerdos magn⁹ q̄ populū a Babylonica ſeruitute reduxit. Zachar.iij. Et Jeſus filius Naue qui populum in terram ꝓmiſſionis introduxit. Joſue.j. Cōfortare ⁊ eſto robuſt⁹: tu eni ſorte diuides populo huic terrā p q̄ iuraui patribꝫ tuis vt traderem eā illis. Tertius fuit Joſeph fili⁹ Jacob qui ſaluās mūdū a pꝛiculis famis: ſaluator mūdi lingua egyptiaca appellatus eſt Gen̄.xlj. Et hec om̄ia veritate impleuit noſter Jeſus: qui ſaluum fecit populū ſuū a pctis eoꝝ. Matth.j. tanq̄ a confuſionis eterne populū ſeruitute liberans. Et ipſum introducit in celum tanq̄ in terram ꝓmiſſionis. Sicut dr̄ Moyſes Exo.xv. Introduces ⁊ plantabis eos in monte hereditatꝭ tue firmiſſimo habitaculo tuo qđ operat⁹ es dn̄e Sanctuariū tuū dn̄e qđ fir. man⁹ tue. Hic etiam a fame vbi dei: grē ⁊ eucharistie populum ſuū ſaluauit: dās panē ⁊ vinū qui de celo deſcendit vt det vitā mundo Joan.vj. Sap̄.xvj. Paratū panē de celo ꝓſtitiſti illis ſine labore: habentē in ſe oē delectamētū: et oēꝫ ſaporis ſuauitatē. Hoc etiā a ꝓphetis eſt ꝓmiſſum. Abacbuch.iij. Ego aūt in dn̄o gaudebo ⁊ exultabo in deo Jeſu meo. Ab angelis etiā vocatū eſt cōcinentibꝫ militibꝫ angeloꝝ. Infert⁹.ij.ca. Natus eſt vobis hodie ſaluator qui interp̄tat̄ Jeſus. Et ſubito facta eſt cū angelo multitudo celeſtis exercitus laudantiū deū A matre virgine impoſitū Lu.j. Uocabis nomen eius Jeſum. Lu.ij. Uocatū eſt nomen eius Jeſus: qđ vocatū eſt ab angelo ꝓus q̄ in vtero cōcipet̄. A Joſeph patre putatiuo ꝓmulgatū. Matth.j. Pariet q̄dē filiū (dixit angelus Joſeph) et vocabis nomen eius Jeſum. Ab ore oim fideliū eſt vulgatū. qꝛ Can.j. Oleū effuſum nomē tu⁹: ſup femur tuū potentiſſime qđ ſalubriter omnibus ſalutarē ꝓfudit ſalutē Joelis.ij. Ois quicunq̄ nomē dn̄i inuocauerit ſaluus erit. Ab oibus autē ſanctꝭ deſideratū. Eſa.xxvj. Nomē tuū ⁊ memoriale tuum in deſiderio aīe Lu.ij. Uiderūt oculi mei ſalutare tuū h̄ ē Jeſū. Et qđ ille iuſt⁹ i deſiderio vidit: Jacob i deſiderio expectauit Gen̄.xlix. Salutare tuū expectabo dn̄e. hoc eſt: ieſum q̄ ſalutare interp̄tat̄. Et oīs vtriuſq̄ ſex⁹ in deſiderio inuocat. Jeſus eni mel in ore: melos in aure: et in corde iubilus: vt dicit Bern̄.

Hoc nomē etiā a btīs in gaudiū eternū eſt glorificatū. Phil.ij. Dedit illi nomē qđ eſt ſup omne nomen: vt in noie Jeſu ⁊c̄.

Hic erit magnus.

Ecce ꝓconium annunciati. Qualiter eni pariet filium ⁊ ſupra dictū eſt. Qualiter ſine media parturitione peperit: Et infra erit oportunū dicere qđ filius ſit. In ꝓconio aūt iſto tria cōtinent̄. Dignitas et magnitudine maieſtatꝭ. Hereditas diuine altitudinis. Et Regnū honoris. Dignitas maieſtatis deſcribit̄ cum dr̄ [Hic erit magnus] Et videt̄ P 2
hoc contrariū eſſe ꝓphete Eſa.ix. Paruulus eni natus eſt nobis: et filius datus eſt nobis. Paruul⁹ eni minor eſt paruo. paruū eni ⁊ magnū ꝯrias habent rōnes circa quantitatē dictas Niſi forte dicat̄ q ꝓpheta loquit̄ ſm̄ tp̄s natiuitatis. et euāgeliſta de tp̄e futuro p̄fecte etatꝭ. qđ nihil eſt. Dn̄s eni noſter non fuit enormis in q̄ntitate corpis. Et ideo dicendū q paruus ⁊ magnus eſt. Paruus humilitate: et magnus maieſtate. Paru⁹ aſſumpta hūanitate et magnus ſiue īmenſus maieſtate ſiue eternitate. Job.iij. Paruus ⁊ magnus ibi ſunt ⁊ ſeruus ⁊ liber a dn̄o ſuo. Sic̄ ⁊ Pſ.xlviij. dr̄. Sil' in vnū diues ⁊ paup Et in Prouer.xxij. Diues ⁊ paup obuiauerūt ſibi.ij. Coꝝ.viij. Propter nos egenus factus eſt cum eſſet diues ⁊c̄. Sic ergo magnus erit et eſt magnus. Erit q̄dem in noticia hoim cū innoteſcet. Eſt aūt nunc in deitate occulta ſub aſſumpta paruitate. Magn⁹ ergo erit ⁊ creſcet ſup magnū Joannē. qꝛ ſub magno deo: magn⁹ Joannes paruus erit: et minor minimo qui futurus eſt in regno ſuo. Niſi enim diminueretur Joannes vt ante dixim⁹: non creſceret chrīs ⁊ regnū eius. Et hoc maxie in oſtenſiōe eſt maieſtatis in miraculis. In his eni minim⁹ in regno chriſti maior fuit Joāne: et hoc cōueniebat ꝓcurſori vt an̄ dixim⁹. Eſt aūt hec magnitudo in ſex. Quia Magn⁹ diuinitatis ambitu. Et Magn⁹ accepto ꝓ alijs ſpū. Magn⁹ ſui nois effectu. Magn⁹ ois vtutis ꝓfectu. Magnus glorie ⁊ diuitiaꝝ ſpūalium apparatu. Magnus dignitatis excellentie faſtu. Magn⁹ eni magn⁹ fit diuinitatꝭ ambitu. Pſ.cxij. Quis ſicut dn̄s deus nr̄ q̄ in altis habitat ⁊c̄. Idē. Qm̄ de⁹ magnus

dñs τč. Hanc aũt magnitudinẽ oĩa ambientẽ cõprehẽdit apl'us in q̃tuoꝛ Eph.iij. vbi dicit. Ut poſſitis cõprehendere cũ oĩbus ſanctis que ſit lõgitudo: latitudo: ſublimitas: τ ꝓfundũ. Scire etiã ſupereminentẽ ſciẽ charitatẽ chꝛi: vt impleamini in omnẽ plenitudinẽ dei. In hac enĩ magnitudine latitudo eſt p̄tãs: q̃ attingit a fine vſq; ad finem fortiter: et diſponit oĩa ſuauiter Sap.viij. Longitudo aũt eſt extenſio τ imenſitas eternitatis q̃ includit τ excedit omne euũ τ tempus. Sicut enĩ nunc tp̃is includit oẽm locũ τ q̃cq̃d eſt in loco: ita nunc eternitatis includit omne euum τ tẽpus in p̄teritꝭ: futuriꝭ: τ in p̄ſentib. Sublimitas aũt eſt celſitudo glie τ honoris.j.ad Timo.j. Regi ſeculoꝝ imoꝛtali: inuiſibili ſoli deo honoꝛ τ glia. Luce.ij. Glia in excelſis deo. Profundũ aũt eſt abyſſus ſapie τ iudicioꝝ di. Iudicia enĩ dei abyſſus multa: ad Rhom.xj. O altitudo diuitiaꝝ ſapie τ ſciẽ dei (Altũ enĩ τ ꝓfundũ idẽ ſunt) q̃ incõprehẽſibilia ſunt iudicia ei᷒ τč. Eſt etiã magn᷒ accepto p̄ alijs ſpũ. Joan.iij. Non enĩ ad menſurã dat de᷒ ſpũm filio. ſed alijs dat ad mẽſuram: diuidens ſingulis ꝓut vult.j.Coꝛ.xij. Un̄ etiam Eſaias q̃ tamen ſpm̃ ad mẽſurã accepit Eccĩ xlviij. dr̄ ſpũ magno vidiſſe vltima: τ ꝯſolatus eſſe lugentes in ſion. Eſt etiam magn᷒ noĩe ſui effectu qd̃ eſt Jeſus: qd̃ interp̄tat̃ ſaluatoꝛ. q̃a Matth.j. Saluũ faciet populũ ſuũ a peccatiſ coꝝ. Eccĩ.xlvj. Magnus ieſus ẽm nomẽ ſuũ in ſalutẽ electoꝝ dei. Exo.xv. ẽm aliã tranſlationẽ. Glorioſe magnificatus eſt: equũ τ aſcẽſorẽ ꝓiecit in mare. hoc ẽ in Jeſũ. q2 ieſus ſalus vel ſaluatoꝛ interpretat̃. Eſt etiam magn᷒ ṽtutis ꝑfectu. Cum enĩ oĩs virtus ſit vel Humana: vel Heroica: vel Cõtemplatiua. Hic ſuꝑ oẽs ṽtutẽ diuinã accepit. Ps̃.cxlvj. Magnus dñs nr̃ et magna virtus ei᷒ τč. Et cũ laudabilium honoꝝ ſit virtus: ꝑpter exceſſum ſue virtutis dr̄ magnus τ laudabilis nimis. Et ideo Exod. xv. Magnificus in ſcitate terribilis atq; laudabilis τč. Job.v. Qui facit magna τ inſcrutabilia τč.

Eſt adhuc magnus diuitiaꝝ faſtu quo trãſgredit̃ oẽs. Unde Prouer.viij. Mecum ſunt diuitie et glie: opes ſuꝑbe: et iuſticia. Suꝑbũ dicit̃ quaſi ſuper vnum. q2 tranſgreditur omnes diuitias. Et he diuitie ſunt in poſſeſſione pulcroꝝ bonoꝝ.iij. Reg.x. Magnificatus eſt rex Salomon diuitijs et ſapia τ gloria: ſuꝑ om̃es reges vniuerſe terre. Et omnis terra deſiderabat videre vultũ Salomõis noſtri: veri pacifici vultum dep̃cabant̃ omnes diuites plebis: vt de plenitudine eius oẽs accipiant gratiã pro gratia Joan.j. Eſt tandẽ magn᷒ magnitudine dignitatis regie. Ps̃.xciiij. Qm̃ de᷒ magnus dñs τ rex magnus τč. Dij enĩ vocant̃ Prelati: in dignitate ſuꝑ alios exaltati.j.Coꝝ.viij. Siquidem ſunt dij multi τ dñi nob: tñ vnus deus pater ex quo omnia: τ nos ex illo. et vn᷒ dñs Jeſus chꝛiſtus ꝑ quem oĩa: τ nos per ip̃m. Ideo dr̄ Hiere.x. Magn᷒ tu τ magnũ nomẽ tuũ: qs non timebit te o rex gentium: Sic ergo erit magnus:

Ω 2 ## Et filius altiſſimi vocabitur.

Hic cõmendat ab hereditate diuinitatiſ Et refert futuꝝ: ad noticiam hoĩs: ſicut añ dictũ eſt. Dat aũt deus dona Quedã Alta in q̃bus et ipſe altus dicit̃. Et dat q̃dam Altioꝛa ꝑpter q̃ altioꝛ p̄dicat̃ Et dat altiſſima q̃ ꝑ ſuꝑabundantiã dicta vni ſoli conueniũt. Alta ſunt enĩ ea (que vocant̃ grat' data) q̃ tã coꝛꝑalia q̃ ſpũalia confert oĩbus. quia null᷒ ẽ quo ad hoc q̃ ſe abſcõdat a caloꝛe charitatis eius. Sicut enĩ dr̄ Ps̃.xcij. q̃ mirabilis in altis dñs. et ſic habitat in altis. et hũilia reſpicit in celo τ in terra: oẽm imꝑfectionẽ τ hũiliationẽ donis ſuis releuans Altioꝛa aũt dona: ſunt gratie gratũ facientes: quib ſanctitatẽ in hoĩe ꝑficit. τ altioꝛes: ſanctos ipſe dñs altos facit. Eph.iiij. Aſcendens in altũ dñs captiuã duxit captiuitatẽ. Aſcendens autẽ in altũ: altioꝛ efficit̃: quo ſaltẽ pl᷒ exaltat̃. Ps̃.lxiij. Accedat hõ ad coꝛ altũ τ exaltabit̃ de᷒. De altiſſimo aũt ſui ꝓtulit dona filij: cui dedit grãm in dextera ſua exaltari in honoꝛib τ ꝓpalliſſimis bonis altiſſimũ fieri. Un̄ Lu.ij. filio nato cantãt angeli Gloria in excelſis deo. et in terra pax hoib bone voluntatis. Hoc enĩ quod Eſa.xiiij. per rapinã concupiuit diabolus: ꝑ hereditatẽ datum eſt filio: q̃ cõſcendat in celum: et ſuꝑ oĩa aſtra celi in equalitate p̄ris ponat ſedem: τ fili᷒ ſit altiſſimo. Hic ergo altiſſimus in ſe: τ in donis gratie: nõ habitualis ſed vnionis: eſt. cui᷒ filius ꝑ adeptionẽ altiſſimoꝝ. Jeſus nr̃ vocabit̃ Filius inq̃ã eterni patris imago inuiſibilis: eoq̃ ẽm naturã filius eſt heres. Fili᷒ p̄mogenitus et fratrum princeps. Filius primogenitus omnis creature. Filius primogenitus moꝛtuoꝝ ſolus inter moꝛtuos liber. Filius vnigenitus Filius dilectus in quo pater ſibi cõplacuit: oĩ diuicia in oẽs modos depoſita. Eterni enĩ patris eſt imago dei indifferẽs. q2 Apl'us dicit q̃ eſt imago dei inuiſibilis: eoq̃ in chꝛo ꝓfulget oĩs decoꝛ ſcitatiſ patris. Ps̃.cix. Ex vtero añ luciferũ genui te: i ſplẽdoꝛib ſanctoꝝ. hoc eſt: ex fecunditate ꝓtuli ꝑ generationẽ ſbalẽ añ oẽz ortũ luciſ angelice. celeſtiſ: τ hũane τ mũdane ſplendentib in te oĩb radijs ſanctitatis diuine. Joan.j. Quod factum eſt: in ipſo vita erat: et vita erat lux hoim. Sicut enĩ dicit Ps̃.xlix. Pulcritudo enĩ agri mecũ eſt. Et Boeci᷒. Mundum mente gerẽs pulcrũ pulcerrim᷒ ipſe. Nec vnq̃ faceret mundũ intellectualis deus: niſi mentali verbo ab eodem genito p̄r᷒ apud ſe mundum geſtaret. et ſimil'r q̃ntum vnicuiq; eſt poſſibile. imagine foꝛmaret que ꝓduci in eſſe. Ps̃.xliiij. Eructauit coꝛ meũ verbũ bonũ. Sic enĩ pater dicit ad eũ. Filius meus es tu: ego hodie genui te. Hic ẽ heres paterne glorie: ſicut τ ipſi iudei ꝓfitent̃ Matt.xxj. Hic eſt heres: venite occidamus eum: τ noſtra erit hereditas. Sic enĩ dicit̃ ad Col.j. Eripuit nos de poteſtate tenebraꝝ: et tranſtulit nos in regnum filij dilectionis ſue Nunq̃ enĩ poſſent eſſe filij adoptionis niſi eſſet filius verus τ naturalis. filius enĩ adoptionis: in ius filij eſt aſſumpt᷒. et ſi nullus ſit filius: in nullum ius aſſumeret̃ filius adoptiuus. Propter quod etiam ẽm leges humanas adoptare non poteſt qui non habet filium: vel qui ipotẽs eſt ad habendũ filium. Adoptiõe igitur facti ſum᷒ filij τ heredes: heredes q̃dem dei: coheredes autẽ chꝛi Rhom.viij. Eſt etiam hic filius p̄mogenitus ius habens p̄mogeniture. Heb.iij. Chꝛis fidelis ẽ

in omni domo patris tanq̄ filius: q̄ dom⁹ ſumus nos. Pſ̄.ij. Poſtula a me ꝛ dabo tibi gentes hereditatē tuam ꝛc̄. Eſt etiā p̄mogenit⁹ oīs creature. Colo.j. Ecc̄i.xxiiij. Ego ex ore altiſſimi ꝓdij primogenita an̄ omnē creaturā. Non en̄ extiterit in eſſe creatura niſi ad imaginē ꝛ formā quam habuit in mente opificis: ſicut dictū eſt. Et ideo veriſſime dr̄ ꝙ ſi filius nō dicat̄ ab eterno genitus a patre: ſeq̄t̄ mundū ꝑ creationē a deo nō exiuiſſe: qđ eſt abſurdum. Et hec eſt ſnīa Baſilij. Hic etiā eſt p̄mogenitus fratꝝ. Vñ aplus Rho.viij. Vt ſit ipſe p̄mogenitus in multiſ fratrib᷒ q̄ oēs in adoptionē filioꝝ dei ꝑ filiū naturalē vocati ſunt. Joan.j. Quotq̄t aūt receperūt eū dedit eis ptātē filios dei fieri: his qui credūt in noīe ei⁹ ꝛc̄. Vſq₃: ſed ex deo nati ſunt. Joan.xx. Vade ꝛ dic fratrib᷒ meis Aſcēdo ad patrem meū ꝛ patrē veſtꝝ. Heb.ij. Quia pueri cōicauerūt carni ꝛ ſanguini: et ipſe ſilr̄ participauit eiſdē. Eſt etiā iſte filius vnigenitus. Joa.j. Vidim⁹ gloriam ei⁹ gl̄iam ꝛc̄. Baſili⁹. Unigeniti: q̄ ſcđo genitū nō habet: et ideo cum altero paternā gl̄iam nō diuiſit ſed totū poſſedit affectū paternū: ſil' ꝛ gl̄iaꝫ cū nullo diuidens. Hic eſt fili⁹ dilectus in q̄ pr̄ ſibi cōplacuit: mūdū reconciliare ſibi oīa: ꝛ turbatiōe depoſita. Matth.xvij. Hic eſt fili⁹ meus dilectus in q̄ mihi bn̄ cōplacui. Sic ḡ ⌊filius altiſſimi vocabit̄⌋ Et tu merito adoptōis filius altiſſimi vocaberiſ Si diſcordātes ad ꝯcordiā vocaueris: Inimicos dilexeris: et Pauperꝝ miſereberis. De p̄mo horū dr̄ Matth.v. Bt̄i pacifici qm̄ filij dei vocabunt̄. De ſcđo Ibidē. Diligite inimicos veſtros vt ſitis filij patriſ veſtri q̄ in celis eſt. De tertio Ecc̄i.iiij In iudicādo eſto pupillis miſericors vt pr̄: ꝛ ꝓ viro mr̄i illoꝝ: et eris tu velut fili⁹ altiſſimi. Seq̄t̄.

R 2 Et dabit illi dñs deus ſedem

Preconiū eſt annūciati q̄ꝫrum ad ptātem honoris regalis. Et dicit tria. Collationē .ſ. ſedis regalis Actū regiminis. Et Durationē eternitatiſ. De ſede dicit q̄ttuor. Quis vicꝫ conferet: q̄a dñs de⁹. Qualiter vicꝫ cōferet: q̄a gratis dando. Quid cōferet: q̄ꝛ ſedem. Et Quo iure: q̄ꝛ hereditario ex Dauid patre ſuo. Dicit igit̄ ꝙ ⌊dñs⌋ q̄ poteſt: et ⌊deus⌋ q̄ ſcit idonee cōferre ꝛ vult omnibus ꝑ eum ꝓuidere. Cōfert en̄ dñs: q̄a ſicut iam an̄ habitū eſt. Et Preſidentē nomi.x. Et Diuitē. Et Non mutantē. Et ex h ꝙ p̄ſidet ius habet ꝓuidēdi. Ex copia aūt diuitiaꝝ habet vñ ꝓuideat. Et ex robore: multitudines regendas cōtinēt: ſuū eſt vocare eos q̄ ſecū regēdo multitudines cōtineāt. Deus aūt ſicut dr̄ Damaſ. dr̄ Vel q̄a ꝓuidet ꝛ videt oīa. Vel quia curat de oīb᷒. Vel q̄ꝛ circuīt oīa. Theos eī grece vl' videre vel ardere ſonat. Thea ſic aūt ſonat circuīre. Videt en̄ oīa: et ideo ſcit quis ſit idoneus ad regendū. Heb. iiij. Oīa nuda ꝛ aperta oculis eius ad quē nob ſermo. Ecc̄i.xxiij. Oculi dñi multo pl⁹ lucidiores ſunt ſuꝑ ſolem circūſpiciētes oēs vias hoīm. Cꝛ aūt cura ſit ſibi de oībus: ꝛ ideo nobis in tali ꝓuidere velit Sap.vj. Puſillū ꝛ magnū ipſe fecit: et equalit̄ eſt ei cura de oīb᷒. Cꝛ aūt circuīeat ꝛ conſideret ꝛ diligentiā ponat vt valentem inueniat Ecc̄i.xxiiij. Girū celi circuiui ſola. Sic ḡ ſcit quis ſit valis et talem vult ꝛ oſtendit: vt veliter circuīeat cum Jeſu per vicos ꝛ caſtella ꝛ ciuitates: p̄dicans euangeliū regni Matth.iiij. Cant.iij. Circuībo ciuitatem: queram quem diligit aīa mea. Quid autē dabit ſubiungit quia ⌊ſedem⌋ Eſt aūt omnis cathedra ſedes. ſed nō conuertit̄. et omnis thronus cathedra ꝛ ſedes. ſed nō conuertit̄. Thronus en̄ regū: et cathedra ſedes cathezizātiū: hoc eſt docentiū. Thronus aūt ſedes regū: et ille tenet̄ docere ius: ꝛ in ꝯtextu p̄mulgare. Propter qđ papit̄ Judicatio vt ſedendo ꝓnūcient ſniam. Quies ergo iudicantis accipit̄ ꝑ ſedem. Doctrina aūt iuſtitie ꝑ cathedram. Et thron⁹ dicit dignitatem regiam. De ſede Apoca.iiij. Sedes poſita erat in celo. De cathedra Pſal.cvj. Exaltēt eū in eccl'ia plebis: ꝛ in cathedra ſenioꝝ laudent eum De throno Pſal.ix. Sediſti ſuꝑ thronū q̄ iudicas iuſticiā. Chriſtus aūt dñs qui de ſe dicit. Vos vocatis me magr̄ ꝛ dñe et bn̄ dicitis: Sum etenī: habet ꝛ thronū ꝛ cathedrā. Et cū dicat̄ de eo Eſa.xlij. ꝙ non ꝯtendet neq₃ clamabit: nec audiet̄ foris vox eius: ſed q̄etus requieſcet ſuꝑ humilē ꝛ q̄etū: Habet etiā ſedem. Vel forte oīa tria hec cōprehendens dicit ⌊ſedem⌋ Hec ſedes ſignificat̄.iij. Regū.x. Ubi dr̄ ꝙ thronū fecit ſibi rex Salomō ex ebore grādē. et veſtiuit eū auro fuluo nimis q̄ habebat ſex gradus: et ſummitas throni rotunda erat in ꝑte poſteriori: et due manus hinc atq₃ inde tenentes ſedile: et duo leones ſtabant iuxta man⁹ ſingulas: et duodecim leunculi ſtātes ſuꝑ ſex grad⁹ hinc atq₃ inde Ebur en̄ candens innocentiā ſignificat regis: qui talis eſt de quo nullus vnq̄ conqueſtus eſt. Auꝝ aūt fuluum nimis: eſt ſapientia dei in rege noſtro ad faciendū iudicia. Sex aūt gradus quib᷒ aſcēdit̄ ſunt Sex modi iudicioꝝ quibus regnum regitur et continetur. Quorum Unus gradus eſt Juſtitias directiua operum in cōmunibus. Secūdus eſt Juſticia ſolutiua ꝛ cuſtoditiua legū in caſibus emergentibus. Tertius eſt Preceptiuus legum in cōmunibus. Quartus eſt Ordinatiuus poteſtatū maiorum ꝛ minoꝝ. Quintus Preparatiuus acierū ꝛ tyronū ad cōtritionē inſurgentiū. Sext⁹ ꝛ vltimus eſt Regitiuus p̄ſidentiū in regnātib᷒ petens q̄s ſumma conſiſtit negotioꝝ ꝛ regiminis. Prim⁹ fit ꝑ iuſticiā duplicē Cōmutatiuā vicꝫ ꝛ Diſtributiuā. Secūdus fit ꝑ eā quā greci vocant epikeyam hoc eſt ſupiuſticiā. Tertius per Legiſlatiuā. Quartus per Poteſtatiuam. Quintus per eā que de Re militari geratur. Sextus aūt per eam que eſt Dominatiua vocata iuſticiā. Nunq̄ en̄ regnum eſt integrū niſi ſex iſta contineat. Et de prima q̄dem dicit̄ Eſa.xxxij. Ecce in iuſticia regnabit rex: et principes in iudicio p̄erunt: reddendo vicꝫ in cauſis vnicuiq₃ quod ſuum eſt: diſtributiue: vel cōmutatiue. De ſecunda iuſticia expreſſe habet̄.j. Mach.ij. vbi populus legem tenēs ſabbati occiſus eſt. Mathathias aūt ſoluendā aliqn̄ ſabbati legē iudicās populum ſaluauit. De tertia iuſticia Eſaie.xxxiij. dicit̄ Domin⁹ legifer noſter Dominus Rex noſter ipſe ſaluabit nos. De quarta dicit̄ Rhoma.xiij. Nō eſt poteſtas niſi a deo. Que autē ſunt a deo: ordinata ſunt. ergo qui reſiſtit poteſtati: dei ordinationi reſiſtit. De quinta Hiere.ij. dicit̄ Dñs ſabaoth. hoc ē.

exercitum: per quos pctātes aere debellant. Pſ. xxiij. Dñs virtutū ipſe eſt rex glorie. hoc eſt exercituū in virtute cōtrarias pctātes cōterentiū. De ſexta dicit Hiere. xxiij. Hoc eſt nomē qđ vocabūt eū dñs iuſtus noſter. Et q̄ hec ſex nō hȝ: aſcēdere ad regendū nō debet. Nō eni rex eſt q̄ in ſe rect⁹: vt dñs: nō eſt. Nec rex eſt q̄ virtuȝ exercitus non habet. Nec etiam rex eſt q̄ nō hȝ ordinē pctātuȝ in Ducibꝫ ꝛ Comitibꝫ et pſidibꝫ: ꝛ alijs hmōi pctātibꝫ. Nec iterū rex eſt q̄ leges nō cōdit. Rex etiā nō eſt q̄ vbi tenenda ꝛ ſoluenda ē lex ignorat. Nec iterū rex ē q̄ nec ſm eq̄le diſtributiuum: nec ſm equale cōmutatiuum iuſticiam conquerentibus reddit. In his ſex gradibꝫ duodecim ſunt leūculi hinc ꝛ inde. Leo eni eſt aial terribile. Et ſunt duodecim iniurie q̄ ꝯtrant hmōi iuſticijs: deterrentes. Prime iuſticie q̄ reddit in cōtibꝫ due iniurie opponuntur. Magis vicȝ accipere q̄ȝ dedit in cōmutatione. Uel mag⁹ q̄ȝ dignitati cōgruit in diſtributiōe. Et has iniurias deterrent duo leones, hoc eſt: due equalitates a q̄bꝫ infleribilis ē ani⁹ iudic̄. Contra ſecundā iuſticiā due ſunt iniurie: dū Aut indiſcreta lex oīno: iudicat eſſe tenenda: Aut ex incuria de obſeruantia legis nihil curat. De pma dicit. Noli eſſe nimis iuſt⁹: ſed iuſticie tue pone modū. De ſcđa Oſee. viij. Scribā mlˀtiplices leges meas q̄ velut aliene reputate ſunt. Contra tertiā iuſticiā due ſunt iniurie. Impias vicȝ leges ſcribere: aut Calūnioſas. De q̄bꝫ dr̄ Eſa. x. Ue qui condunt leges iniq̄s ꝛ ſcribētes ſcripſerunt vt opprimerent in iudicio pauperes ꝛ vim facerent cauſe humiliū populi mei. In vtroqȝ gradu ſūt duo leones Duȝ iuſtus rex facit teneri legē: et ſolui pro loco ꝛ tēpore Et iuſtas ꝛ eq̄s abſqȝ calumnia condit leges. Cōtra q̄rtā ſūt due iniurie: Dū pctātes imperant in acceptiōe pſonaꝝ: Aut in cupiditate muneri. Leones iſta vicia deterrētes ſunt: Ita paruū vt magnū audire: et ſine muneribꝫ velociter exhibere qđ iuſtum eſt. Cōtra q̄ntā ſunt due iniurie: dū miles Aut violentiā īfert. Aut remiſſ⁹ miles fugit ab acie. Leones hō deterrētes ſunt Strenuitas in hoſtes: et Humanitas i ciues Cōtra ſextā ſt̄ due iniurie: vt dū dñat⁹ Aut vilipēdit ꝓpē paruitatē (al's ꝑditionē) auctaꝝ: Aut ꝓpt elerationē elatiōis. Leones aūt hec vicia deterrētes ſt̄ Auctatis firmitas: Et Odiū i malos ſubiectos: ꝛ Māſuetudo in bonos. Quia ꝛ dñat⁹ non niſi ꝓpter inferiores accipit. et tñ dñs ꝑ naturā illi cui pſidet ſilˀis inuenit. Et ideo dicit Petr⁹. j. Cañ. v. Nō vt dñantes in clero: ſed forma facti gregis ex animo. Iſte ergo eſt thronus i quo ſedet Per iſtos gradus aſcendēs: hēs adhuc duos leones tenētes brachia ꝛ man⁹ appodiatas ex latere. Quoꝝ Unus ē Dignitas regis: ſignificata in leonis regali pctāte (al's ꝓprietate) Et alter eſt Maieſtas terribilis malis: ſignificata in leonis maieſtate. Prouer. xx. Rex q̄ ſedet in ſolio iudicij diſſipat omne maluȝ intuitu ſuo. Manus aūt hoīs retro recipiētes: humanitatem lenitatis ꝛ Rationabilitatis in occulto in corde ſignificant in Rege. Rotunditas vo throni ſilˀtudinem ſignificat eterni regni: cui ſe bonus Rex quantū pōt cōformat. Iſte eſt ergo thronus ſibi collat⁹ Hiere. xvij. Soliū glorie altitudinis a pncipio: locus ſctificationis noſtre expectatio iſrael.

Quo iure aūt deuoluit ad ipm thronus iſte ſiue ſedes: ſubiungit dicens

Dauid patris eius.

Et hoc ꝓpter quattuor virtutes in Rege Dauid (in q̄ȝtum ipſe rex eſt) exiſtētes. Una quaꝝ eſt Miſericordia pauperꝝ defendendoꝝ. Scđa eſt Amor iuſticie regendoꝝ. Tertia eſt odiū iniq̄tatꝭ cōterendoꝝ. Et Quarta eſt Clementia inimicoꝝ ꝑ iniuria pſonali: non publica pſequētiū. De prima dicit. j. Reg. xxij. Conuenerūt ad Dauid oēs qui erant in anguſtia ꝯſtituti ꝛ oppreſſi ere alieno: et amaro animo: ꝛ factus eſt eoꝝ pnceps. Eſa. xvj. Pręparabit in miſcōia ſoliū: ꝛ ſedebit ſuꝑ illud in veritate in tabernaculo Dauid: iudicans ꝛ q̄rens iudiciū: ꝛ velociter reddēs quod iuſtum ē. Miſcōia eni pauperꝝ defendendoꝝ debet mouere regē ad ſuſcipiendum regnū: vt dicat in corde ſuo illud pſ. ix. Tibi derelictus eſt pauper: orphano tu eꝛ adiutor. De ſcđa dicit. j. Reg. penul. cum dicerent viri pcedentes ad bellū: q̄ viri remanētes ad ſarcinas nō deberēt accipere portionem in ſpolijs: ſed deberet eis ſufficere q̄ quilibet acciperet ſua: dixit Dauid q̄ equa deberet eſſe portio remanentis ad ſarcinas ꝛ pcedentium ad bella. et ſimiliter diuident. Et factum eſt hō ex die illa: et deinceps conſtitutū ꝛ pfinitū quaſi lex in Iſrael vſqȝ in diem hanc. Deutero. xvj. Semꝑ in corde debet dicere rex Iuſte qđ iuſtum eſt exequeris: et nulla erit pſonaꝝ diſtantia. De tertia habet iij. Reg. ij. vbi ex odio iniq̄tatis fecit interfici Ioab filium amite ſue qui occiderat proditioſe duos viros iuſtos ꝛ meliores ſe. Et de his duobus ſil' dr̄ i pſ. xliiij Dilexiſti iuſticiā ꝛ odiſti iniq̄tatē ꝛc̄. De q̄rta habet. xxij. ꝛ. xxiiij. primi Reg. vbi bis tradit⁹ eſt Saul in man⁹ eius: et ſemꝑ clementer pepcit eidem Pſal. cxix. Cum his q̄ oderūt pacem eram pacificus ꝛc̄. Iſte aūt Dauid pater Ieſu dicitur: eoq⁹ ab ipſo deſcendit ſm corpulentā ſubſtantiā: et q̄ȝ heres ſuus erat: ſm illud Matth. xv. Miſerere mei dñe fili dđ. Mat. xxj. Oſāna filio dauid ꝛc̄. Seq̄t.

Et regnabit

Preconiū eſt ab actu regiminis. Dicit autem duo Regnū: et Suꝑ quos regnat. Regnare aūt Ieſu nihil aliđ eſt q̄ȝ leges ſuas ꝛ poteſtatē indicere his ſuꝑ quos regnat. Illas aūt leges indicat ſuis tribꝫ modis. In corde vicȝ. Et in aure. Et in docendo q̄ lex impleatur vbi vacua eſſe monſtratur. In corde ſcribit per ſpiritum In aure per verbum placitum. Implere aūt legē docet per myſteriū De ſcriptura cordis Hiere. xxxj. Dabo legem meā in viſceribus eoꝝ: et in corde eorum ſcribam eā. Et ad Hebre. viij. Dabo leges meas in mentem eorū: ꝛ in corde eorum ſupſcribā eas. Eſa. viij. Signa legem in diſcipulis meis Sic eni oramus vt adueniat regnū patrꝭ q̄ eſt in celis Matth. vj. ij. Coꝛ. iij. Epl'a noſtra vos eſtꝭ. Et ſubinfert q̄ eſt ſcripta ſpū dei viui Intellect⁹ aūt ꝛ affect⁹ in q̄bꝫ leges regni ſui ſcribit deus: ſunt due tabule ſcripte digito dei: Exo. xxxiiij In aure aūt ſcꝑſit Lu. viij. Qui habet aures audiendi audiat. Per aurē etiā ſcribit. Per auditū aūt fidē accipit de regno. Rho. x. Fides ex auditu. Auditus aūt ꝑ vbū chri. Implet aūt legē: ſpūaliter do-

tens intelligi regnum ꝛ legẽ.ij.Coꝛ.iij. Littera occi dit: ſpũs autẽ viuificat. Matth.v. Nõ veni ſoluere legẽ ſed adimplere. Uacua eñ eſt lex ſine ſpũ. Hoc igiẗ eſt regnare chꝛm in his in qbꝰ regnat: qui leges et mandata in corde ſuſcipiunt: ꝛ audita peractãt: et que vacua ſunt carnaliter: intellecta ſpũaliter implent. Hi autẽ q̃ ſic legibus ſuis cõtradicũt: noluerunt eum regnare ſup ſe: et ideo inimici reputanẗ ꝛ occidendi corã ipſo. Lu.xix. Inimicos meos illos q̃ noluerũt me regnare ſup ſe adducite huc ꝛ interficite ante me. Et Apoca.xix. Regnabit dñs deꝰ nr̃ oĩpotens: gaudeamꝰ ꝛ exultemꝰ ꝛ demꝰ gliam ei. Eſa.ix. Sup ſoliũ dauid et ſup reg. eiꝰ ꝛc. Et pſ.xliiij. Uirga directiõis virga regni tui. Sic ḡ regnabit

In domo Jacob

Hoc eſt in familia Jacob. Sꝫ q̃re poĩꝰ in familia Jacob q̃ʒ in familia Abraã vl' Iſaac: Ad hoc dicẽdũ q̃ hoc eſt ꝓpter hoc q̃ domꝰ Abraam nunq̃ʒ in toto bñdicta fuit. Et ideo chꝛiſti regni neqꝫ figura nec veritas fuit. qꝛ Hiſmael fuit de reprobatꝭ ꝛ cõcedis extra domũ. Uñ Gen.xxj. Eijce ancillã et filiũ eiꝰ. Nõ eñ erit heres filiꝰ ancille cum filio meo Iſaac. Siliẗ autẽ ꝛ domꝰ Iſaac nõ tota ad benedictionẽ ꝑtinebat. quia Eſau cũ oĩbꝰ ad ſe ꝑtinentibꝰ de reprobatꝭ fuit. Malach.j. Jacob dilexi: Eſau aũt odio habui. Si aũt queraẗ Quare nõ dr̃: In domo dauid: Dicẽdũ q̃ dauid nunq̃ʒ habuit domũ vniuerſalẽ: ſed regnũ habuit vniuerſale ꝛ domum ꝑticularẽ. de domo Jacob: de tribu Juda: et de familia Jeſſe. Et ideo cũ regnũ chꝛi ſit vniuerſale: nõ regnat in domo dauid. ſed regnat in domo vlĩ Jacob. Sedes aũt dauid vniuerſal' fuit: Et ideo ſedet ſuper ſedẽ dauid: ꝛ in domo Jacob. ¶ Q̃ autẽ regnat in domo Jacob: Decẽ ſunt cauſe. Una q̃ꝛ eſt ꝓpter vocantis electiõeʒ. Scđa ẽ ꝓpter fratrꝭ ſupplãtationẽ. Tertia ꝓpter innocentie ſimplicitatẽ. Quarta eſt ꝓpter ꝓmogeniture adeptionẽ. Quinta ꝓpẗ bñdictionis ſurreptionẽ. Sexta ꝓpter carnalis ꝛ mali fratrꝭ ꝑſecutionẽ. Septima ꝓpter celeſtiũ viſionuʒ reuelationẽ. Octaua ꝓpter eã quã ad angelũ habuit directionẽ. Nona ꝓpter ſue familie ad ſtatũ totiꝰ eccl'ie ſignificationẽ. Decima ꝓpter bñdictiõis in totã familiã ſuã ꝛ domũ ꝓpagatiõeʒ. Sic igiẗ chꝛs totã domũ eccleſie ꝛ regnũ deſpõſauit. Ut Primo electos vocaret. h̃ ẽ: de maſſa ꝑditiõis ſepararet. 2° vt frẽʒ carnẽ. ſ. ſupplãtaret. h̃ ẽ ſubuertere doceret q̃ ſi carniꝫ ſanguini acq̃ſcere ſed ꝯtra doceret. Tertio vt ſimplicitatẽ ſe ꝛ innocẽtiã diligere doceret. Quarto vt iura ꝓmogeniture ſuos habere doceret: h̃ eſt Principalia patrꝭ bona Et duplicia i hereditate poſſiderẽt. Principalia aũt ſũt: dona gratiaꝝ: et Secundaria ſunt ꝑpalia. Uñ Matth.vj. Primũ q̃rite regnũ dei ꝛ iuſticiã eiꝰ ꝛc. Duplicia aũt ſũt dona Gr̃e ꝛ Glorie. Quinto vt bñdictiõis heredes ſuos demõſtraret. Sexto vt oẽs bonos ꝑſecutiões pro chꝛo paſſuros demõſtraret. Septimo vt ꝑ viſiõeʒ celeſtẽ oñderet q̃cq̃d ad ſcitatẽ ꝛ cultũ dei ꝑtineret. Octauo vt q̃liter angeloꝝ ꝛ celeſtiũ ſpirituũ ꝓmereri auxiliũ reuelaret. Nono vt ꝑ familiã domꝰ Jacob oſtenderet q̃ in tota eccl'ia per miniſtros eccl'e: ꝓgignẽdo filios eccl'ie efficeret. Sicut eñ dic̃ Auguſ. in li. De bap. ꝯtra Donatiſtas. Jacob q̃tuor habuit vxores: duas liberas: ꝛ duas ancillas. et ꝑ vteros vniuſcuiuſqꝫ eaꝝ genuit de ſemine ſuo: ꝛ ꝑ vterũ alienũ filios ad bñdictionẽ ꝑtinentes. Due libere ſignificãt ſtatũ actiuoꝝ (quẽ ſignificat Lia) ꝛ ſtatũ contẽplatiuoꝝ: quẽ ſ̃cat Rachel. et ſiue ſacra ꝯferat actiuis ſiue ꝯtẽplatiuiſ i forma eccẽ: ſꝫ ſacra tanq̃ʒ vulue (al's value) liberaꝝ generãt filios eccẽ ad bñdictionẽ ꝑtinentes. Due aũt ancille ſignificant duo genera miniſtroꝝ q̃ pctis ſeruiũt. Unũ genꝰ eſt miniſter q̃ actu malus eſt: et tñ fideʒ tenet. Scđm genꝰ eſt miniſter hereticꝰ q̃ ꝛ actu malus eſt ꝛ fide caret. Uterqꝫ aũt iſtoꝝ dũmõ formã eccl'ie ꝛ intentionẽ eiꝰ qđ facit eccl'ia teneat: filios ſpũales generat i ſalutẽ tanq̃ʒ ex chꝛi ſemĩe: generãs ꝛ paruulas ſeruituti: h̃ ẽ pctõ ſubiectas. Gen.xvij. Sup Hiſmael q̃ꝫ exaudiui te Ecce bñdicã ei ꝛ augebo ꝛ multiplicabo eũ valde. Decima cã eſt. qꝛ chꝛs (ſicut Jacob) benedictionẽ ꝛ in omnes apl'os ꝛ in omnes eos q̃ crediturĩ erant per doctrinam eius propagauit.

De primo hoꝝ diciẗ Rhoma ix. Quaſi ex vocante dictũ eſt ei: quia Jacob dilexi: Eſau aũt odio habui. Gen.xxv. Maior minori ſeruiet. Malachie.j. Jacob dilexi: Eſau odio habui. De ſcđo dr̃ Gen. xxvij. Iuſte vocatũ eſt nomen eius Jacob: ſupplãtauit eñ me en altera vice. Oꝫee.xij. In vtero ſupplãtauit fratrẽ ſuũ: hoc eſt euentꝰ et machinatiões excluſit. Gen.xxv. Protinus alter: hoc eſt Jacob egrediẽs: plantã fratris tenebat. De tertio diciẗ in pſ.xxiiij. Innocẽtes ꝛ recti adheſerũt mihi ꝛc. Pſ. lxxxiij. Non ꝓuabit bonis eos qui ambulãt in innocentia. j. Paral.xxix. Scio deus meus q̃ ꝓbes corda ꝛ ſimplicitatem diligas. Gen.xxv. Jacob vir ſimplex habitãs in tabernaculis. De quarto Gen. xxv. Uẽde mihi ꝓmogenita tua. Et Ibidem. Abijt ꝑuipẽdẽs q̃ ꝓmogenita vẽdidiſſet. ¶ Q̃ aũt potiora bona habiturꝰ ſit ꝓmogenitus Gen.xlix. Ruben ꝓmogenitus meꝰ prior in donis: maior in imꝑio. Et q̃ duplicia accepturꝰ ſit: dicit dñs q̃ pr̃ dabit ei duplicia Eſa.lxj. In t̃ra ſua duplicia poſſidebũt ꝛc. Eſa.xl. Suſcepit de manu dñi duplicia. Prouer. xxxj. Omnes domeſtici ſui veſtiti ſunt duplicibus. ¶ Q̃ etiã bñdictionẽ poſſeſſuri ſunt: dr̃.j. Pe.iij. In hoc vocati eſtꝭ vt bñdictionẽ hereditate poſſideatꝭ. Gen.xxvij. Bñdixi ei ꝛ erit bñdictꝰ. De ꝑſecutiõe ac fratrꝭ.ij. Tim.iij. Oẽs q̃ pie volũt ꝛc. Mat.v. Bti q̃ ꝑſecꝭ. patiunẗ. De Septimo aũt qđ ẽ viſionũ celeſtiũ reuelatio in q̃ certa doceẗ cultura eccl'iaſtica. Gen.xxviij. Ubi Jacob vidit celũ aptũ ꝛ ſcalã ſtãtẽ ſup terrã: ꝛ dñm innixum ſcale deſup: et angelos aſcẽdẽtes ꝛ deſcẽdẽtes ꝑ eã. Dixitqꝫ Uere dñs eſt i loco iſto ꝛ ego neſciebã. Pauẽſqꝫ q̃ʒ terribiľ ẽ locꝰ iſte inq̃t. Nõ ẽ h̃ aliđ niſi do. dĩ ꝛ poꝛ. celi et Exo.iij. Locꝰ i q̃ ſtas t̃ra ſcã eſt. Et Joſ.iij. Locꝰ in q̃ ſtas ſcũs ẽ. Celũ ei apeũ: ſ̃cat ſanguĩe chꝛi celũ apiendũ. Scala deſcẽſũ ãgeloꝝ ad cuſtodiã: ꝛ aſcẽſũ ad oblatiões votoꝝ nr̃oꝝ ꝛ itellectuũ ad dñm. Locꝰ ſcũs ſiue t̃ra ſcã: eccẽa ſãguĩe chꝛi ſcĩficãda. Terribiľ locꝰ veneratiõe ſacroꝝ locoꝝ. Dñs aũt in loco ſiḡt opationẽ dñi in ſacris ꝑ grãm. Domꝰ autẽ dei culturã eccl'ie vniuerſaleʒ in laudibꝫ diuinis. Sap.x. Hec aũt ꝓfugũ ire fratris Jacob Iuſtũ. deduxit ꝑ vias

as rectas. ⁊ oſtēdit illi regnū dei.h̄ eſt: eccleſie cul‑
turā in qua regnat. Et dedit illi ſcientiā ſanctorū
neutri generꝫ.h̄ eſt ſcientiā ſanctitatꝫ eccl̄ie. Hone
ſtauit illuz in laboribꝫ.et cōpleuit in omni pfectiōne
ſanctitatis:labores illi⁹. Octaua cauſa qua Ja‑
cob qualit̄ fideles in regno chr̄i exiſtētes angeloꝝ
auxiliū pmereāt̄. Et de hac ſm̄ hiſtoriā Gen. xxxij
ꝙ vir luctabat̄ cū Jacob vſq3 mane. Qui cū vide
ret ꝙ eū ſuperare nō poſſet:tetigit neruū femoꝛꝫ ei⁹
⁊ ſtatim emarcuit. Et dixit ad eū. Dimitte me:iam
enim aſcēdit aurora. Rn̄dit Jacob. Nō dimittā te
niſi bn̄dixerꝫ mihi. Et lucta quidē ſignificat luctā
oratōis p fletū ⁊ deuotionē.cui reſiſtere nō valu‑
it angel⁹.eo ꝙ deuotos in oratōe diligit:⁊ ab eis
recedere nō pōt. Vn̄ dr̄ Hiero. ꝙ duobꝫ brachijs
luctabat̄:fletu ⁊ deuotōe. Bn̄dictio aūt tutat con
tra hoſtes demones. Cōfortatio ꝯtra frēm ſigni‑
ficat cōfortatiōnē ꝯ mundi temptatōes. Et tactus fe
moris ſignificat ꝯcupiſcētie carnalis extinctōnez.

Nona autē eſt de qua dr̄ Eſa. vlti. Nunqd par‑
turiet terra i die vna:aut pariet̄ gens ſimul.q2 par
turiuit et pepit ſion filios ſuos. Math. viij. Mł
ti ab oriente ⁊ occidēte venient.⁊ recūbent cū abra
am Jſaac ⁊ Jacob in regno celoꝝ. Eſa. xliij. Ab o‑
riente adducā ſemen tuū. ⁊ ab occidente ꝯgrega‑
bo te. Dicā aquiloni da.⁊ auſtro noli phibere. Ori
ens eni propter ortū lucis eſt miſter bonus ꝯtem
platiu⁹. Et occidēs in quo occidit lux fidei eſt mi‑
ſter mal⁹ heretic⁹:formā tn̄ eccl̄ie tenens in ſacra‑
mētoꝝ collatiōe. Aquilo aūt plaga frigida:eſt mini‑
ſter mal⁹ fidelis.cui⁹ nō occidit lux fidei. Aquilo
eni vt dicit Gre.ſup Job.ſemp voluit̄ ⁊ nunq3 oc
cidit. Auſter āt plaga lucida ⁊ calida (al's clara)
ſignificat miſtrū bonū actiuū. Hebre.iij. Chriſt⁹
tanq3 fili⁹ in domo ſua.q̄ domus ſum⁹ nos. De
decima aūt:h̄ eſt in totā domū bn̄dictiōis ꝓpaga‑
tiōe dr̄ Gen.xlix. vbi oibꝫ duodecim filijs bn̄dicit
ſingulis bn̄dictiōibꝫ. Et Deutero.xxxiij. vbi Moy‑
ſes ſimiliter ſicut ⁊ chr̄s duodecim ap̄lis Mat.
x.⁊ Luce.vj. Et orauit p omnibꝫ q̄ credituri erant
nomi ei⁹ p ipos. Joan.xvij. Propt̄ quod etiā vni
uerſitas ſaluandorū ſignat̄ p patriarchas. Apo‑
cal.vj. Et vniuerſitas portaꝝ p quas intrat̄ in re‑
gnū. Apoca.xxj. Hac igit̄ de cauſa regnat chr̄s in
domo Jacob ſup ſoliū Dauid. Et in throno Sa
lomōis ſedet. Regnare eni nihil aliō eſt q3 multis
iudices i regno ꝯtinere ſermōe coactiuo vł ꝓmiſſi‑
uo:vt dr̄ Ariſto. Sermo eni pſuaſiu⁹ in legibꝫ et
in moribꝫ nō val3.q2 leges nō dāt̄ ſcīēdi grā:ſ3 vt
boni ſiam⁹. Et iō ſermo ſyllogiſtic⁹ i talibꝫ nō va‑
let:ſ3 coactiu⁹ p penarū cōminatōes.vel ꝓmiſſiu⁹
p p̄mioꝝ ſpem ⁊ expectatōez.ſicut dic̄ Eſaias Eſa.
j. Si volueriꝫ ⁊ audieriꝫ me bona terre comede‑
tis. Si aūt nolueriꝫ ⁊ me ad iracūdiā ꝓuocaueri
tis:gladi⁹ deuorabit vos:quia os domini locutū
eſt. Regnabit aūt

v 2 In eternū

Eſa.ix. Sedebit ſup ſoliū Dauid ⁊ ſup regnū eius
vt confirmet illud ⁊ corroboret in iudicio ⁊ iuſticia
amodo ⁊ vſq3 in ſempiternuz. Quia claritas regni
gratie cōtinuat̄ ad regnū glorie. De q̄ dr̄ Mathei
xiij. Fulgebūt iuſti ſicut ſol in regno patris eorum

Obijcit̄ aūt ex hoc ꝙ dicit̄.j. Coꝛ.xv. Cū tradide
rit regnū deo patri:cū euacuauerit oēm p̄ncipatuz
et ptātem ⁊ v̄tutē. Vbi dicit glo.ꝙ vſq3 ad diē iudi
cij ⁊ demones demonibꝫ:⁊ angeli angelis:⁊ hoīes
hoībꝫ p̄ſunt. Et poſt iudiciū oīs ceſſabit prelatio.
Ad qđ dicendū ꝙ tam in celo q3 in mūdo ⁊ in ifer‑
no ceſſabit in angelis:homibꝫ:⁊ demonibꝫ p̄latio:
quo ad curam ⁊ actū regiminis. ſed in deo nunq3
ceſſabit. L3 quo ad curā regiminis ⁊ exercitiū ceſſet
in oī creatura rōnali:tn̄ q̄ ad aliqđ manebit in eter
nū. In p̄latiōe eni duo ſunt Honor:⁊ Onus. In
deſiderantibꝫ igit̄ honorem vt p̄ſint ⁊ nō ꝓſint:nec
onus portent inferioꝝ:ceſſabit honor ⁊ remanebit
onus qđ p̄eſſendo meruerunt. Ezech.xxj. Tu autē
ꝓphane:impie dux iſrael:cuius venit dies in tpe ini
qtatiꝫ p̄finita Hec dr̄ dn̄s de⁹ Aufer cidarim: tolle
coronā. Cidaris eſt ornamentū ſacerdotij. et Coro
na ornamētū dignitatꝫ regū. Eſa.xxij. Coronās co‑
ronabit te tribulatiōe:in onus: ⁊ nō in honorē. In
his aūt q̄ deſiderant ꝓdeſſe poti⁹ q3 p̄eſſe:ſubeun‑
tes on⁹ potius q3 fulgentes honore:ſicut dr̄ Aug⁹
Honore corā vob p̄lat⁹ ſit:nobis amore:corā deo
ſubſtrat⁹ ſit pedibꝫ veſtrꝫ. Et Heb.xiij. Obedite p̄‑
poſitꝫ veſtrꝫ ⁊ ſubiacete illis:ipſi eni puigilāt q̄ſi ra
tionē reddituri p aiabꝫ veſtrꝫ. In his inquā rema
nebit honor ⁊ ceſſabit ꝓuidentie onus. Prouerb.
xxvij. Diligenter agſce vultū pecoris tui: greges q3
tuos conſidera.non eni hēbis iugiter poteſtatē:ſed
corona tribuet̄ tibi in generatione ⁊ generationem
In hoc eni qđ dicit Nō habebis iugiter ptātez:ceſ‑
ſationem oneris notat. In hoc eni qđ dicit:corona
tribuet̄ tibi in generatiōe ⁊ generationē in regno (q̄
eſt finis generationū coꝝ q̄ regnāt̄ in grā)notat p̄
manentiā honoris. Eccl.xxxij. Rectorē te poſuerūt
noli extolli:ſed eſto in illis q̄ſi vn⁹ ex ipſis:curā illo
rū habe:et ſic ꝯſidera:⁊ oī cura tua explicata recūbe
vt leterꝫ ꝓpter illos: ⁊ ornamētū grē accipias coro‑
nā:⁊ dignatiōnē cōſeq̄ris corrogatiōis.

Et regni eius

In q̄ oñdit iſti⁹ regni duratiōez. Eſt aūt Regnū
vt dr̄ Diony.in li.de di.no.oīs finis:⁊ boni:legis:⁊
ordinis:diſtributio. Hoc ē dicere Diſtributio con‑
gruens dignitati pſonaꝝ:diuerſa. Que ab ap̄lo.ij
Coꝛ.j.vocant̄ pſone militaꝝ facieꝝ. Diſtributio in‑
quā finis quē intēdit rex in pſonis regni efficere. Fi
nis eni nō eſt tn̄ vn⁹.neq3 oēs regni pſone ad vnū
finē duci pn̄t. Et eſt Diſtributio boni diuerſi q̄ frui
debēt pſone regni ſub regimie regꝫ. Et Diſtributio
legū q̄ etiā diuerſe ſūt ſm̄ diuerſitates:pſonaꝝ:lo‑
coꝝ:⁊ tpm. Et Diſtributio ordinū ⁊ graduū:q̄ etiā
variant̄ ſm̄ ſtat⁹ pſonaꝝ. Oīs inquā tal̄ ſm̄ oēm
diuerſitatē Diſtributio:eſt ⁊ vocat̄ regnū. Sic ē
chr̄s in nob regnat ⁊ regnauit: diſtribuēs nobis fi
nes grē in q̄s tēdim⁹ pficiendo curſum nr̄m Act.
xx. Nihil hoꝝ vereor nec facio aiam meā p̄cioſiorē
q3 me dūmō ꝯſūmē curſum meū.ij.ad Timo.iiij.
Curſū cōſūmaui:fidē ſuaui. Mat.x. Qui pſeuera
uerit vſq3 in finē hic ſal.erit. Heb.iij. Si fiduciā et
gl'iaz ſpei vſq3 ad finē firmā retineam⁹. Diſtribuit
etiā nob bona. Diuerſaꝝ eni pſonaꝝ i eccl̄ia:diuer‑

ſum eſt bonum. Aliud eñi bonum plati. Et Aliud bonum ſubditi. Aliud bonum militiſ. Aliud bonū ciuis quē miles defendit. Aliud bonū religioſi. Aliud bonū ſecularis. Aliud bonū matrone. et Aliud bonum vidue. et Aliud virginis Et ſic de alijs eccl'ie gradibus. De oībus p diuerſitate pſonarum dr Eſaie. lv. Audite audiētes me: et comedite bonū: et dlectabit in craſſitudine anīa vr̃a. Threñ. iij. Bonꝰ eſt dñs ſperantibus in ſe: aīe q̄renti illū. Pſ. xxiiij. Aīa eiꝰ in bonis demorabit̃ ꝛc. Eccl. xliiij. Cū ſemie eorū pſeuerat bona hereditas ſancta. Prouer. vl. Reddet ei bonū ꝛ nō malū oībus diebus vite ſue. Hoc ſignificat Matth. xxv. Tradidit illis bona ſua ſm ꝓpriā virtutem. hoc eſt: dignitatiſ ſue congruitatem. Eſt etiā hec diſtributio legū q̄ nō oēs ligat vna lex. ſed p diuerſitate pſonarum: ꝛ locorum: ꝛ temporum leges diuerſificant̃. Eccl. xxiiij. Legē mādauit nobis Moyſes i p̄ceptiſ iuſticiarum. hoc ē: que diſtribuūt̃ p vniuſcuiuſqꝫ ꝯgrua dignitate. Deu. xxxiij In dextra eiꝰ ignea lex: q̄ appropinq̄nt pedibꝰ eiꝰ accipient de doctrina eius Pſ. xviij. Lex dñi immaculata cōuertēs aīas. Pſ. cxviij. Legē pōne mihi dñe ꝛc̄. Eſt etiā diſtributio ordinis vniuſcuiuſqꝫ pſone in gdu ſuo Dañ. x. Sta in gradu tuo. Sicut eñi in ordibus celi nemo eſt q̄ mutat ordinē ꝛ gradū in q̄ poſitꝰ eſt: ita in terra q̄libet in gradu ſuo in q̄ vocat deꝰ eū: pmanere debet. Pſ. xlvij. Diſtribuite domꝰ eiꝰ ꝛc. j. Corinth. vij. Unuſquiſqꝫ in q̄ vocatōe vocatꝰ eſt in ea pmaneat. Sic igit̃ regnat ſup nos dñs deꝰ nr̃: rex regū: q̄ habet in veſtimento et in femore ſuo ſcriptū rex regū ꝛ dñs dñantiū. Apoca. xix. Hoc aūt regnū corrumpit tyrannꝰ q̄ non curans finibus ꝛ bonis graduū diuerſitatiſ hoim: oia ſtatuit ad vtilitatē ꝓpriam: et opp̄ſſiōes ꝛ calūnias hoim. Eſa. x. Ue q̄ condūt leges iniq̄s: et ſcribētes: iniuſticiā ſcripſerūt: vt opprimerēt in iudicio pauperes ꝛ vim facerēt cauſe hūiliū ꝓpli mei. Oſee. viij. Ipſi regnauerunt et nō ex me: pncipes extiterūt ꝛ nō cognoui. Eſa. xix Tradā egyptū in manu dñorum crudeliū: et rex fortiſ dñabitur eorum. Sed de regno regis nr̄i dr qd̄ eſt regnū oīm ſeculorum Pſal. lxxj. Dñabit̃ a mari vſqꝫ ad mare. hoc eſt: in tota tribulatorum multitudine. et a flumine vſqꝫ ad termios orbisterrarum. hoc eſt: ad deſcēſum fluminis ſpūſſcti: vſqꝫ ad extremos eccl'ie. Hoc eſt regnū catholicū: hoc eſt vl'e: in q̄ regnabit chr̄s: donec ponat inimicos ſuos ſcabellū pedū ſuorum. j. Corum. xv. et in pſ. cx. Huius autem regni

Non erit finis.

Et hoc iam in p̄cedentibus expoſitum eſt. Dañ. vij. Ptās eius ptās eterna q̄ nō auferet̃: ꝛ regnū eius qd̄ nō corrūpet̃. Eſa. ix. Multiplicabit̃ eiꝰ imperium et pacis non erit finis.

Dixit autem

Sciens beata virgo qd̄ dicit̃ Eſa. xxx. In ſilētio et ſpe erit fortitudo veſtra. cum oraſſet p liberatiōe generiſ humani: ſpem poſuit in exauditiōe. Audiēs aūt angelū de h̄ loquentē: diu ſiluit: ſciens qd̄ dixit Moyſes Exo. xiiij. State ꝛ videte q̄d dñs facturꝰ eſt hodie. Et poſt h̄ dr. Dñs pugnabit p uob ꝛ vos tacebitiſ. Nūc aūt audiēs ſapient̃ angelū loq̄ quem in ſpecie viri apparentē vidit: iuxta cōſiliū ſapientis Eccl. vj. attendit in ipm: parās diſcretam rn̄ſionem Eccl. vj. Si videris ſenſatū euigila ad eum. Audiuit aūt diu Loq̄ntē: et Salutantē: et Cōfortantem: et Annunciantē: tacens: ſeruās hoc qd̄ dicit ſermo diuinus Eccl. xxxij. Audi tacens ſil' ꝛ q̄rens: ꝛ p reuerentia accedet tibi bona gr̃a. Et ideo verecundie vim faciens loq̄ exordit̃. Beda. Uerecundia ſoror ē cōtinentie. Et adeo fideles ſunt iſte ſorores vt plerūqꝫ mallet vtralibet damnū ꝓpriū incurrere q̄ꝫ ſororis ſue incōmodū ſuſtinere. Sp eñi in ſapientibus mulieribus verecundia cedit ꝯtinentie. In fatuis aūt nonnunq̄ꝫ ꝯtinentia cedit verecundie. Unde Dina raptū paſſa eſt damnū caſtitatiſ: ne verecundiā ſubiret clamoris. Geñ. xxxiiij. Sed Suſanna ne verecundiā pateret̃ caſtitatiſ: ſubijt vecūdiā clamoris: Dañ. xiij Ideo etiā btā vgo diu p̄meditata audiēs ſe futurā pnunciari matrē: ne dāna ſuſtineret pudoris: ꝯtra ꝓpoſitū cōtinentie verecundie ceſſit: et angelo loq̄bat̃ de ſeruando pudore. Bern. Ut ſcias q̄ꝫ verecunda ſit: attende qualiter in loq̄ndo ſui ſermonis ſeruauit cuſtodiā. Dixit eñi cuſtodire vias ſuas vt ñ delinqueret in lingua ſua: attendens qd̄ poſtea dixit Iaco. iij. In multiſ q̄dem offendimꝰ oēs. ſiq̄s aūt in vbo nō offendit. hic pfectꝰ eſt vir. Uidebis eī cuſtodiā ſi attendas Cui: Quid: Ubi: Quantū: Quotiens: Qñ. et Quō: locuta ſit. Cui: q̄a nō niſi q̄tuor diuerſitatibus pſonarum: Angelo vicꝫ: ꝛ filio: matertere vetule: et miſtriſ nuptiarum Ioan. ij. docēs puellā dei ꝛ iuuenē puellarē Cū angelo in cōtēplatōe Cū deo in orōne. Nō cū q̄libet muliere: ſed cū cognata vetula q̄ deo plena ſit vt Helisabet in cōſolatione ꝛ congratulatiōe. Et cum his q̄ neceſſariorū tpalium miſtri ſunt de neceſſarijs eſſe loquendū.

Quid aūt locuta ſit ſi ſcire vel̃. Cū angelo de ſecretis ꝛ dubijs. Cum filio de expedientibus ad ſalutē ꝓpriā ne pdat̃ Ieſus: hoc eſt ſalus. Cū matertera de congratulatiōe boni ꝛ laude dei. Cū miſtris aūt de expediētibus p̄mo ad dei gl'iam patefaciēdā locuta: Docēs a vaniloquijs eſſe ceſſandū: ꝛ d̄ vtilibus tm̄ eſſe loquēdū. Porro ſi aduertas Ubi locuta ſit. Nō eſt locuta garrula i plateis: neqꝫ int̃ puellas patula: ſed in cōclaui ſolitudinis. Filio aūt in tēplo ſctificatōis: aut in honeſtiſ nuptijs: ne tāq̄ꝫ ad celibatū q̄ſi ad frugē q̄ſi melioris vite cōuolās: nuptias deteſtari ꝛ ꝯdēnare videret̃. Aut in domo ſacerdotiſ ſūmi ſcti: ꝛ honeſtate replete cū matertera locuta ē. Nō in angul' platearum: nō valēs i domo cōſiſtere pedibus ſuis: nūc foris: nunc in plateis. Si aūt attēdas q̄tiēs locuta ē: Nō inuenit̃ niſi ſepties eſſe locuta. Cū angelo bis. Semel q̄rēs modū annūciatorum angeli. Et ſciēs modum Scdo adhibēs ꝯſenſum. Cū filio bis Semel q̄rēs filiū ne pdat deſideratū ſibi. Scdo p̄mo rum valitantibus reuerenter interpellatiſ. Etiam bis cum matertera. Semel ſalutans in congratulatione boni qd̄ Helisabet annunciauerat angelus. Et ſemel in gratiarū actione de bonis que d̄ ea p̄dicauerat Helisabeth. Semel aūt tm̄ de neceſſarijs cum miniſtris: inuitans eos ad obediendū filio ad gl'iam dei declarādā. Quantum vo locuta eſt: delectabile eſt audire. Pauca eñi valde ꝛ vix inſonuit in queſtiōibus dubiorum. Sciēs q̄ oportet mulierem in eccleſia non docere vel eſſe

clamoroſam. Silr parumq̧ locuta eſt in ſalutatõe et neceſſariorum poſtulatõe. Multum autem ef-fluxit in dei laude ꝛ gratiaꝝ actõe: decantãs canti cũ nouũ. Magnificat aĩa mea dñm: docẽs ꝙ a laude dei nũq̃ꝫ eſſet ceſſandũ. Libet etiã aduer-tere q̃n locuta. Nũq̃ꝫ ei locuta ẽ (niſi bis) nõ p̄uẽta Et tũc etiã q̃dãmõ p̄uẽta fuit ꝛ q̃ſi coacta ad loquẽ-dũ. Hic ei poſt lõgã deliberatõeꝫ cũ agereť ꝙ ma-ter futura eſſet q̃ caſtitatẽ vouerat. ꝛ caſtitatis pi-culũ timeret: locuta eſt cũ angelo bis. Materterã etiã ſalutat p̄uenta ſermone angeli q̃ eam cõcepiſ-ſe nũciauerat. ꝛ gr̃as agit: p̄uenta predicatõe ma-tertere de bonis ĩ ea pficiendis a dño. Filiũ perde-re timẽs reuerenť ĩq̃rens: ꝛ ibi quodãmodo pre-uẽta timore pditiõis ipſius: ꝛ dolens: incitatur ad querendũ q̃liter ſe ſubtraxerit filio. Silr ꝛ miſtrꝫ loquiť p̄ anguſtia: ꝛ preuenta neceſſitatibꝰ ꝓximi. Et ſic abſq̧ eã nihil vnq̃ꝫ legiť fuiſſe locuta. Eccli. xxxij. Adoleſcẽs loquere in tua cauſa vix cũ neceſ-ſe fuerit. Quõ ãt locuta ẽ ſi ſcire deſideras: q̃ꝫ mo-deſte: q̃ꝫ ſapienter: q̃ꝫ ſilenter. Ita vt videať verũ eẽ de ipa qð de Anna. j. Regũ. j. legiť. ꝙ tm̃modo la-bia eius mouebanť ꝛ vox penitꝰ nõ audiebať.

Sic ergo verecũdie cedẽs: caſtitati aũt cauens [Dixit] ios ſilenter aperiens

Maria ad angelum

In hoc prebens exemplum ꝟgini Marthe. Io-annis. xj. que ſub ſilentio vocauit ſororẽ Mariã dicẽs. Magiſter adeſt ꝛ vocat te. Eccli. xxxij. Au-di tacens ſimul ꝛ querens. ꝛ ꝓ reuerẽtia accedet ti-bi bona gratia. Et caſtitati timens q̃rit dicens

k 2

Quomodo fiet iſtud

Gloſa. Liquet ꝙ futurũ credidit: que de mõ queſi-uit. Et ideo mirãdum eſt de iſtius virginis pudo-re et ſapientia. Modum enim ſapienter queſi-uit rei. quã ꝑ certitudinẽ nũciĩ ꝛ immutabilẽ ꝓphe-tie enunciationem futurã eſſe cognouit. Legerat ei Eſa. vij. Ecce virgo cõcipiet ꝛ pariet filiũ. Et certitu-dinaliter ſciuit eſſe ventururũ. Qualr eni futurũ erat: ſapienter dubitauit. Sicut etiã dr Eph. iij. Hoc myſteriũ eſt a ſeculis in deo abſconditũ. A ꝓphe-tis eni nõ fuerat plene enũciatũ: ſed angelo quali-ter futurũ eſſet ad explanãdũ reſeruatũ. Et ideo a virgine ſapiẽter ab angelo de modo ẽ queſitũ. Et hec eſt ſentẽtia cuiuſdã glo. Ambro. Verificatum eſt in ea quod de bona muliere Prouer. vlti. dicit Fortitudo ꝛ decor indumentũ eiꝰ. Fortis eni fuit in ꝯtinẽtie ꝓpoſito. ꝛ omni decore veſtita in verecũ-dia ꝟginali. Cui tamẽ ceſſit vincens fortitudinem ꝓpoſiti virginalť: cũ audiret mentioneꝫ fieri vt ſibi videbať fecũditatis. q̃ ſm legẽ nature nõ erat niſi cũ violatione virginitatis. Et ideo tũc erũpens dicit cũ reuerẽtia pudorꝫ. [Quõ fiet iſtud] Vide no-ſtrã Euã mr̃em oĩm viuẽtiũ ꝑ gr̃am: ouio aliť eſſe affectã q̃ꝫ Euã mr̃em viuentiũ ꝑ culpã ꝛ miſeriaꝫ. Illa eni audiẽs ꝓmiſſiõem dubitatis ꝛ elata: deie-cta eſt in illecebras cõcupiſcẽtie carnis q̃ſi duobꝰ funibꝰ a beatitudine deiecta. Geñ. iij. Hec ſũmas ꝓ-miſſiones audiẽs in hũilitate ꝯſtitit. ꝛ votũ virili-ter tenẽs: oẽs abhorruit illecebras carnalis cõcu-piſcẽtie delectatõces. Solent hoĩes ad laudes ſuaſ in elatõne more pauonũ efferri. Sicut Herodes Actuũ. xij. qui ſibi ĩ laudibꝰ fecit acclamari voces dei ꝛ nõ hominũ. ꝛ conſumptus a vermibꝰ expira-uit ꝑcuſſus ab angelo domini. experiens in ſua putredine qð dicit Antiochus. ij. Mach. ix. Iuſtũ eſt hoiem ſubditũ eſſe deo: et mortalẽ nõ paria deo ſentire. Solẽt etiã ꝓmiſſionibꝰ exhibitꝫ inaniter hi-lareſcere. Sicut Sara riſit poſt oſtium Geñ. xviij. Et redarguta eſt ab angelo. Nõnulli etiã ſi contra-ria ꝓmiſſionibꝰ diuinis in ſe viderint: ſolent ꝓmiſ-ſionibꝰ ꝑ infidelitatem diffidere. ſicut Zacharias. Hec aũt virgo beata: nec elata: nec diſſoluta: neq̧ incredibilis effecta eſt. ſed rẽ futurã credens modũ querit. Et dicit [Quõ fiet iſtud] Iſtiꝰ aũt q̃ſtio-nis Due q̃dẽ pñt eſſe cauſe ex pte ꝟginis. Et Qua-tuor ex pte ꝓmiſſionis. Ex pte q̃dẽ ꝟginis Pro-fundũ hũilitatꝫ. et Votũ ꝑpetue caſtitatis. Profũ-do eñ humilitatis nihil tãmagnũ ſibi reputauit idoneũ ꝛ congruũ: dicẽs in corde ſuo illud Ruth. ij. Locutus es ad cor ancille tue: q̃ nõ ſum ſic vna de famlʼabꝰ domꝰ tue. Et illud. j. Reg. xxv. Ecce an-cilla dñi mei ſit in obſequiũ vt lauet pedes ſeruoꝝ dñi mei. Paruũ eñ parua decent. Verꝰ eñ humi-lis vt dr Ber. vilis vult reputari: ꝛ nõ hũilis p̄dica-ri. hoc ſane ſupbus ꝙ laudes cõtemnit: ꝛ magna-lia non de ſe credere potuit. Votũ etiã ꝑpetue ob-ſtabat caſtitatꝫ: ꝙ q̃liter ꝟgo ꝑmanẽs cõciperet ꝛ pa-reret: videre nõ potuit. Et hoc innuit cũ dicit

Qm̃ virum non cognoſco.

Hoc eſt: me cogniturum nõ ꝓpono. Tob. iij. Tu ſcis ꝙ nunq̃ꝫ cõcupiui virũ: ꝛ mundã ſeruaui aĩaꝫ meã ab oĩ ꝯcupia. Una aũt cauſaꝝ ex pte ꝓmiſ-ſionis: fuit Immutabilť dei eternitas: q̃ cũ nouũ et naſci nõ ꝑmittit. q̃a naſci mutari eſt. Et de hoc dr̃ ĩ pſ. q. Tu idem ipſe es: ꝛ anni tui non deficiẽt. Et. j. Tim. vj. Qui ſolus hꝫ imortalitatẽ ꝛ lucẽ habitat inacceſſibilẽ. Sup quẽ locũ Augꝰ. Immortalitas eſt vera imutabilitas ꝛ vera eternitas. q꞉ in his q̃ mutanť ipſa mutatio nõnulla mors ẽ. Iac. j. Apð quem non eſt tranſmutatio nec viciſſitudis obum-bratio. Eſa. xliij. xliij. ꝛ. xlv. ꝛ Malach. iij. Ego dñs non mutor. Nume. xxiij. Nõ eſt deus quaſi homo vt mentiať: nec vt filius homis vt muteť. Qualiter igiť de me naſcetur: [Quomodo fiet iſtud:]

Scða cauſa eſt Exiſtentis in tanta pfectione: in-cõſueta ſm naturam natiuitas. Qð eñ ille q̃ eſt. et pfectus eſt iterum naſcatur: inconſuetum eſt. Vñ et Nicodemus qui fuit magr̃ in Iſrael: hoc impoſ-ſibile reputans: a chr̃o cui per omnia credidit: mo-dum iſtius ſermonis inquiſiuit Ioã. iij. ſic dicens: Quomõ poteſt homo naſci cum ſit ſenex. Nunq̃d poteſt in ventrem matris ſue iterato introire ꝛ rena-ſci: Et tñ ſicut chriſtꝰ duas natiuitates habuit: ita oportet quẽlibet qui eſt chr̃i: habere duas natiuita-tes. Tertia cauſa eſt Eiꝰ qð ꝓmittebať Inſignis dignitas. Quomodo eñ crederet nõ abhorrere fe-mine vterum qui candor eſt lucis eterne ꝛ ſpeculũ ſine macula dei maieſtatis: et imago bonitatis illi-us: Sapientie. vij. Eſa. xl. Ecce omnes gẽtes qua-ſi ſtilla ſitule: et q̃ſi momẽtũ ſtatere reputate ſũt ei. Quam ergo imaginem infantulam in vtero femine

acceptam ponemus ei: Et tñ iſte tādignus: virgi/
nis vterꝫ non abhorruit: videns ꝙ tā congrue aliꝰ
generi humano ſuccurrendū nō fuit. Filius enī in
equalitate patris exiſtens: quodāmodo remota oc
caſio fuit caſus ꝑ feminā: coꝙ ab eterno natꝰ a pꝛe
luſit in orbe terrarꝫ. Et delitie ſue eſſe cū filijs hoīm
Prouer. viij. In ordine igiꝰ ſapientie diuine p̄ordi
natū eſt ꝙ creatura ſeſſura erat in dextera patrꝭ. et
hoc Lucifer q̄ mane oriebaꝰ: plenꝰ ſapiā ꝛ decore:
in delitijs ꝑadiſi exiſtens: in ſpū vidit: et inuidit. Et
ad illā altitudinē aſcendere cogitauit Eſa. xiiij. De/
iectus aūt ad terrā: ne homo illuc aſcenderet vnde
ip̄e deciderat: quantum valuit impediuit: ꝑſecutio/
nibus temptationū inſurgens. Uidens aūt filiꝰ dei
ſe eſſe hmōi ꝑſecutionū occaſionē: maieſtatꝭ oblitꝰ:
dignanter miſcdia motus: dolore cordis intrinſecꝰ
tactus Gen̄. vj. dixit illud Jone. j. Si ꝓpter me eſt
hec tēpeſtas: mitte me in mare. hoc eſt: in amaritu/
dinem ꝛ miſeriā humane vite. Quarta vo causa
poteſt eſſe ꝙ p̄ſumptionis eſſet homi mortali cum
immortali deo vnum ꝛ eundē filium cōmunicare.
Eſa. lv. Sicut exaltanꝰ celi a terra: ſic exaltate ſunt
vie mee a vijs veſtris: ꝛ cogitationes mee a cogita/
tionibꝫ veſtris. Job. iiij. Ecce qui ſeruiūt ei nō ſunt
ſtabiles. et in angelis ſuis reppit prauitatem: ꝛ ſtel
le non ſunt munde in conſpectu eius. q̄nto magis
homo putredo ꝛ filꝰ hoīs vmis: Et iterꝫ. Qui ter/
renum habent fundamētū cōſumenꝰ velut a tinea
Qualiter ḡ ego debilis: ero parēs filij parentꝭ dei:
⌊Quō igiꝰ fiet iſtud: ⌋ Eſa. liij. Generationē eiꝰ q̄s
enarrabit: Altiſſimū hmōi negocium et lōge a vir/
ginis humilꝰ inueſtigatiōe ⌊Quō ergo fiet iſtud: ⌋
Ad patrem enī loquens: ſecuꝫ: filium dicit eſſe p̄n
cipiū: in die eternitatis genitum: in ſplendoribꝫ ſan
ctorꝫ. Qualiter ḡ ꝛ ego: p̄ncipiū p̄ncipij: per quod ꝛ
ego ꝛ oīa facta ſunt: Hec eſt etiaꝫ cauſa ꝙ heretici
Neſtoriani ꝛ Eutiani matrē chri noluerūt voca/
ri theotocos: ſed chriſtotocos eam vocauerūt: non
videntes qualiter vnius eiuſdēqꝫ filij parens eſſet
virgo ꝛ parens eternus d's ⌊Quō ḡ fiet iſtud: ⌋ Et
allegat qꝫ maximē i voto habuit: dicēs ⌊Quoni
am virum non cognoſco ⌋ Hoc eſt: nō cogni/
turā ꝓpono. Non cognoſcens enī virū: tamen ꝓpo
nens experiri quomodo cōcipe poteſt et parere. Ecce
in veritate Rebecca que multū a deo accepit: Ser
uo ſūmi patriarche ſe oſtendit: ꝙ ſit virgo pulcer/
rima ꝛ incognita viro Gen̄. xxiiij. Per hoc aūt ꝙ ē
vgo pulcerrima ꝛ incognita viro q̄nqꝫ habet. Eſt
enī Illibata Intacta Subtracta Abſcōdita: ꝛ In/
cōbuſta. Illibata lenocinijs a ꝓco. Intacta ludent/
tiū ioco. Subtracta vāitatibꝫ fatuarꝫ puellarꝫ cho
ro. Abſcōdita ↄcupiſcētiū oculo. Incōbuſta libidis
facibꝫ ꝛ foco. Procꝰ enī libat: h eſt tētat vginem
Sed hec illibata: ab alio amatore p̄uenta eſt: ne p̄/
cum poſſit admittere. Cant. vij. Ego dilecto meo: ꝛ
ad me ↄuerſio eius. Qualiter enī alterꝰ amatoris
ꝓcum ſuſcipet q̄ ſui amatoris iam charitatis lam/
pades: ignis atqꝫ flāmarꝫ in deſiderio accēſa: eſtu/
ans ꝛ anhelans: ita inextinguibiliē ſenſerat: ꝙ vul/
nerata charitate ꝛ deſtituta amoris deſiderio lan/
guebat: Quippe fortis eſt vt mors dilectio: que ni/
hil in corde eius niſi dilectū viuere permittebat. Erat

dilectus ſuus ſicut ſignaculū ꝓfundatum: ſigilla/
tꝰ in corde: fulta leua: ꝛ amplexata dextera ipſius
inter eius vbera tanq̄ faſciculus myrrhe iugiter
cōmorabaꝰ: Jam habens imp̄ſſum oſculum oris
ſui: in labijs cordis: vt n̄ aliū reciperet procū vꝰ ama
torē. Illibata eſt penitꝰ. Et hoc figurate dictum eſt
Cant. vij. Iuncture feminū tuorꝫ ſicē monilia. Sicē
enī dicit Iſido. Monile q̄ſi munile dr: coꝙ munie
ſinū ne procꝰ inſerat manū ꝛ ſeruetꝰ caſtitatꝭ ſecre/
tum: et violet vel maculet pudoris ſigillum. In/
tacta eſt etiā iocis ludentiū. Dicit enī Ariſtot. ꝙ lu/
ſiuus eſt incōtinēs. Unn̄ Sara ludos hiſmaeli la/
ſciuos q̄s filiū ſuū Iſaac docere tentauit ꝑſecutio/
nē reputauit: interpellās p̄triarchā ꝙ eijceret ancil/
lam cū filio eiꝰ Gen̄. xxj. Dicit enī Hiero. ꝙ Riſus
et iocus: tactꝰ ꝛ ſibilus: moriture vginitatꝭ ſolēt eſſe p̄n/
cipia. Unn̄ in figura hec vgis dixit Sara vgo To/
bie. iij. Nunq̄ cū ludentibꝫ me miſcui. Et ſic iterꝫ fu/
it viro incognita. Abſcōdita fuit a cōcupiſcentiū
pelliciēte oculo. Unn̄ Eſa. vij. Ubi nr̄a habet lr̄a Ec
ce vgo cōcipiet: Hebreꝰ ſermo habet halma: qꝫ in/
terp̄taꝰ abſcōdita: que tantū meruit recipere ſacrm̄.
Heſter. ij. Heſter erat vgo pulcerrima ꝛ incredibi/
li pulcritudine oīm oculis gratioſa: et amabilis vi/
debaꝰ. Heſter aūt abſcondita interp̄taꝰ. Pſ̄. xliiij
Ois gloria eiꝰ filie regis ab intus. Erat aūt cho
ris puellarꝫ in vanitate ambulātiū ſubtracta. Sicē
dicaꝰ Tob. iij. Cū his q̄ in leuitate ambulāt nunq̄
participē me p̄bui. Ruth. iij. Bn̄dicta filia tu a do
mino. et p̄orem gratiā: ꝓpoſitē. ſ. caſtitatꝭ: poſterio/
re ſupaſti. qa nō es ſecuta iuuenes paupes: ſiue di
uites: ſicut vage garrule: q̄ eis impacientes virgines
fatue. Eſt etiā incōbuſta Facibꝫ libidinis. Unn̄
Exod. iij. Uadā ꝛ videbo viſionē hanc magnā: q̄re
rubus ardeat et nō cōburaꝰ. Rubū enī quē vide/
rat Moyſes incōbuſtū: ↄſeruatā agnouimꝰ tuam
laudabilē vginitatē ſctā dei genitrix. Iſta eſt in cu/
ius figura dr Gen̄. xxiiij. Egrediebaꝰ vgo pulcerri
ma ꝛ incognita viris. Sic igiꝰ virꝫ nō cognoſco.

Et reſpondens Angelus

Nota ꝓceſſum Angeli ꝛ Uirginis. Primo igre/
diꝰ angelus ſalutans. Scd̄o cōſolans. Tertio an/
nuncians. Quarto rei annūciate moduꝫ explanās
Per ſalutationē ſe oſtendens Angelū pacis. Per
conſolationē Spiritū benignitatꝭ. Per annuncia
tionem: fidelitatem ſue oſtendens Legatiōis. Per
explanationem modi ſe probans Angelum lucis.
Angelus enim pacis probatur fuiſſe per hoc ꝙ
poſtea dixit. Et in terra pax hominibus bone volū
tatis. Ecce columba cum ramo virēns oliue reuer/
ſa ad arcam domini Gen̄. viij. Per conſolationē
virginis ſe probat eſſe nunciū eius qui dixit. Quo/
modo ſi cui mater blandiaꝰ: ita ego cōſolabor vos
Eſa. lxvj. Per Legationis fidelitatem oſtendit
quō vere de eo ſcriptum eſt Prouerb. xiij. Legatꝰ
fidelis ſanitas. Per modū explanationis oſten/
dit ſe eſſe Angelū lucis. Sicut ſcriptum eſt Subi/
to circumfulſit illos lux de celo: que cū angelo ap/
parebat. Sꝫ nō ē p̄tereundū ꝙ dicaꝰ hic rn̄diſſe
angelꝰ: an̄ h aūt eī ꝓpoſuiſſe ꝛ dixiſſe cōmemoraꝰ
Et hoc ideo. qꝛ virgo ante hoc nunq̄ aliquē ꝓpo/

ſuie queſtionẽ. Non enĩ eſt rñſio niſi ad queſtionẽ
tacitã vel expꝛeſſam. Omnis enĩ qui rñdet: dicit. Sz
nõ omnis qui dicit: rñdet. Hac igit̃ de cauſa qꝛ q̃
ſtioni reſpõdet: hic reſpõdiſſe phibet̃. Turbatiõe
enĩ puellarẽ iã añ ſedauerat. Nũc aũt etiã adhibet
rei q̃ſite plenã explanationez. Virgo ãt pmũz q̃dẽ
turbata: Poſtea de qualitate ſalutatõis expedita
Et de annũciate rei altitudine ꝛ de pꝓpoſiti ſui voto
cerciata: reuerenter queſiuit. Hic autem p reſponſi-
onẽ angeli certificata cõſenſum humiliter adhibu
it. Per turbatõem: oſtendẽs virgineũ pudorem.
Per queſtionẽ: ſuã promens diſcretionẽ. Et p cõ
ſenſum plenã pbans fidẽ. ꝛ humilẽ obediẽtie de-
uotionẽ. Querẽs ei: oſtẽdit q̃ nemo cordi ſuo in
talibus confidere debet. Prouerb. xij. Qui confi-
dit in cogitatõibꝫ ſuis impie agit. Prouer. xxviij.
Qui confidit in corde ſuo ſtultus eſt. Hoc igit̃ ſci
ens q̃ nõ eſt in hominis poteſtate conſiliũ dei. To
bie. vj. diſcrete queſiuit: ꝛ votũ firmiter tenendũ al
legauit. oſtendẽs q̃ fortitudo ꝛ decoꝛ indumen-
tũ ſunt laudabilis mulierꝫ. fortitudo pꝓpoſiti. ꝛ de
coꝛ queſiti conſilij. Bern. Felix pꝓpoſitũ in quo fir-
mitas conuenit puritati. ꝛ fortitudo pꝓpoſiti nõ ob-
ſiſtit inquiſitiõi conſilij. Nã licz quãtũlibet pura
fuerit deliberatio: minus habz ſi defuerit purita-
tis fortitudo ꝛ ꝯſilij firmitas. Ubi non eſt puritaſ
non virtutis obtinet grãm ſed obſtinatõis incur-
rit offenſam. Hec autẽ virgo beata vtrunqz habu
it. et pꝓpoſiti puritatẽ ꝛ firmitatẽ. et conſilij diſcreti-
onem. ꝛ ideo angeli meretur reſponſionẽ. Unde
etiam in Cãticis. vij. de ea dicit̃. Collum tuũ ſicut
turris eburnea. Turris enim firmitatẽ: ebur caſti
tatẽ. Collum autẽ (quod mediũ eſt capitꝫ ꝛ coꝛpo-
ris) ſignificat conſilij diſcretionẽ. caput mentis cũ
coꝛpore aliarũ viriũ anime continuãs. Hac er-
go tã diſcreta queſtione per modum inquiſitio-
nis conſilij pꝓpoſita: Reſpondens angelus

Dixit

Nec additur: dixit illi. quia iam explanatõem mo
di nõ in eam ſed in deũ reponit: oĩpotẽtie dei nihil
impoſſibile eſſe demõſtrãs. Ad auditũ ḡ virgis
vba pꝛetulit: ſz totũ modũ in oĩpotentia dei demõ-
ſtrauit. Dicit autẽ hic tria. Modũ enĩ tãte rei per
cauſas eiuſdẽ rei explicat. Et ĩdo Secũdo effectũ
mirabilem futurũ enũciat. Et tertio q̃ firm⁹ ſit ſer
mo ipius et velocitas implend⁹: per ſuaſionez in-
ductã: oñdit q̃d miraculi factũ ſit in Eliſabeth: vir-
gini pdicãs in gaudioꝝ accumulatiõe. Ubi au
tem modũ ex parte cauſe efficiẽtis inducit: duo dt
Primo q̃dẽ oñdens hoc eſſe virtutẽ ſancti ſpũs.
Secũdo autẽ vmbrã virtutis altiſſimi hoꝛũ mi-
rabiliũ efficere complementũ. De pmo dicit q̃tu-
oꝛ. Dicit enĩ pꝛimo hoc operari ſpm̃. Scdo Sancti
tatꝫ ſue dicit nõ deeſſe effectũ. Tertio tãgit Operatõis
modũ. qꝛ ſupueniendo ƀ opat̃. Quarto dicit Tã
ſublimis operationis locum. Dicit igitur:

Spiritus.

Siue de⁹ trinitas ƀ intelligat̃ Spũs: Sicut dt
Jo. iiij. Spũs eſt de⁹ ꝛ eos q̃ adorãt eũ: in ſpũ et
veritate opꝫ adoꝛare. Siue etiã ſpũs intelligat̃ ter
tia in trinitate pſona: ſꝫ pꝓpꝛietates ſpũs in hoc ope-
re manifeſtant̃. Sũt aũt Duodecim ſpũs pꝓpꝛie-
tates. Et vna terciadecima eſt quã ſeruat in oĩbus
alijs: maxie tñ in iſto. Pꝛima eſt q̃ ſpũs oẽ op⁹
diuinũ oꝛnat. Scda ẽ q̃ oĩ opi diuio virtutes ad-
uehit ꝛ inducit. Tertia eſt q̃ oĩ opi diuino vitã indit
Quarta eſt q̃ oẽ opus diuinũ innouat ꝛ reducit
ad nouitatẽ. Quinta eſt q̃ oĩ opi ſpũali ꝛ diuino
dat intellect⁹ illuminationẽ. Sexta q̃ docet oẽs ta-
les ad veritatẽ. Septima q̃ oĩbꝫ talibꝫ filioꝝ cõ-
fert adoptõez. Octaua q̃ oẽs q̃s adoptat agit ad
opa. Nona q̃ oĩbꝫ eis eſt magnific⁹ largitoꝛ do-
noꝝ. Decima eſt q̃ omnes ſic mũeratos ducit in
via. Undecima q̃ accẽdit deſiderio prie. Duodeci
ma autẽ eſt q̃ reducit in ſecuritatẽ patrie. Miſcet
aũt vnã cũ oĩbꝫ q̃ occultat in oĩbꝫ his a mundã-
nis modũ ſue inſpiratiõis. Q̃ aũt oꝛnat oẽ op⁹
diuinũ: patet Job. xxvj. Spũs dñi oꝛnauit celos ꝛ
obſtetricãte manu ei⁹: educt⁹ ẽ coluber toꝛtuoſus.
Ps̃. xxxij. Uerbo dñi celi firmati ſũt: ꝛ ſpũ oꝛis ei⁹
oĩs virtus eoꝝ. Qualiter igit̃ q̃ ſpecioſus eſt p̃ filijs
hoim ꝛ etiã p vultibꝫ angeloꝝ: in quẽ. j. Pe. j. deſi-
derãt angeli pſpicere: cõcipit̃ ſine oꝛnãte cum ſpũs
q̃ tẽ oĩ opi dei virtutẽ inuehit. Lu. vl. Sedete in ci
uitate q̃ad vſqꝫ induamini virtute ex alto. et Act. j. Ac-
cipietꝫ virtutẽ ſupuenietꝫ ſpũs in vos. Judi. vj. Spi
rit⁹ dñi iduit Gedeonẽ vt in virtute cõtereret caſtra
Madian. Et cũ q̃ dei virt⁹ eſt ꝛ dei ſapia. j. Coꝛ. ij.
quõ ſpũs dñi in ꝯceptu negligeret: vt oẽm ſue poſ-
ſibilitatꝫ nõ ingereret virtutẽ: Et iõ dt in opatiõe vir-
tutũ Lu. viij. Ego cognoui virtutẽ ƀ me exiſſe. Et ali
bi Lu. vj. Uirt⁹ de illo exibat ꝛ ſanabat oẽs. Ad-
huc hic ſpũs opus dei viuificat. Sicut dr Joã. vj.
Spũs eſt q̃ viuificat. Et Ezech. xxxvij. Ueni ſpũs
et inſuffla ſup interfectos iſtos ꝛ reuiuiſcãt. Ezech. j
Spũs vite erat i rotꝫ. Et hic illũ in cõceptu forma
uit q̃ oĩbꝫ vitã indidit ꝛ repauit. Ecc̃i. iiij. Sapia vi
tã filijs inſpirauit. Sapia aũt eſt fili⁹ dei incarnat⁹
Joan. x. Ego veni vt vitã habeant ꝛ abũdãti⁹ habe
ant. Hic etiã ſpũs oẽ rectum in ope dei innouat.
Apocal̃. xxj. Dixit q̃ ſedebat in throno. Glo. interl̃.
Spũſſctũs. Ecce noua facio oĩa. Hic igit̃ ſpũs cõ
uenientẽ affuit vbi oĩbꝫ nouis nou⁹ fuit Ecc̃i. xxxvj
Innoua ſigna: imuta mirabilia. Hier̃. xxxj. Nouũ
faciet dñs ſup terrã: femia circũdabit virũ. Q̃ autẽ
hic ſpũs illuminãdo dat intelligẽtiã: Job. xxxij. Ut
video ſpũs eſt in hoĩbꝫ: ꝛ inſpiratio oĩpotẽtꝫ dat in-
telligentiã. Sap̃. vij. Eſt enĩ in illa ſpũs intelligen
tie ſanct⁹. Hic aũt ſpũs in cõceptiõe illius fuit qui
lux eſt vera illuminãs omnẽ hoiem. Eſt etiam hic
ſpũs oẽ op⁹ dei docẽs ad veritatẽ. Joã. xiiij. Cũ vene
rit ille ſpũs veritatꝫ docebit vos oẽm veritatẽ ꝛ q̃ ven
tura ſũt annũciabit vob. Et ille ſpũs illi deeſſe n̄ po-
tuit q̃ dicit. Ego veritatẽ dico vobis. De q̃ dt apl̃s. ij.
Coꝛ. j. Dei fili⁹ ieſus xp̃s qui in vobis p nos pdi-
cat⁹ eſt nõ fuit i illo: ẽ ꝛ nõ: ſed eſt i illo fuit. Jo. viij.
Si mãſeritꝫ in ſmone meo: vere diſcipli mei eritꝫ ꝛ
cognoſcetꝫ veritatẽ: ꝛ veritas liberabit vos. Hic etiã ſpũs
ẽ adoptõis filioꝝ. Sicut dr Ro. viij. Accepiſtꝫ ſpm̃
adoptiõis filioꝝ dei in quo clamam⁹ Abba pater.
Et qualiter iſte ſpũs fontẽ ſuũ in cõceptiõe deſere-
ret: cũ null⁹ adoptet̃ in filiũ niſi p filiũ di naturalẽ:
ſicut ſupius expꝛeſſum eſt. Q̃ aũt agit ad operationez

eo ꝙ primus motor eſt in eis. Dicit ad Rhoma.viij
Quicunqȝ ſpiritu dei aguntur hi filij ſũt dei. Et hic
iteꝝ ſpũs egit in ꝯceptu filij dei De q̃ dr̃ Eſa.xxvj
Oia opa nr̃a opat⁹ es in nob dñe. Et Jo.xv. Si
ne me nihil poteſtis facere. Magnific⁹ etiã lar
gitor munerũ. Sicut dr̃.j. Corinth.xij. Enumera
tis multis donis Sapie Sciẽtie Fidei Operatio
nis virtutum Interp̃tationis ſermonũ: Subinfert.
Hec oia operatur vn⁹ atqȝ idẽ ſpiritus: diuidẽs ſin
gulis put vult. Et ideo hic in oibꝫ diuitijs donoꝝ
in eo ꝗcuit. q aſcẽdẽs in altũ captiuã duxit captiui
tatẽ: dona dedit hominibꝫ. Eph.iiij. Matth.xxv. De
dit ſeruis ſuis bona ſua vnicuiqȝ ſm ꝓpriã ꝟtutẽ
Heſter.ij. Largit⁹ eſt munera iuxta magnificen
tiã principalẽ. Hic eſt etiã ſpiritus qui ꝯducit i
via. ſicut dicit Eſa.lxiij. Spũs dñi ductor ei⁹ fuit.
Sic eduxiſti populũ tuũ vt faceres tibi gl'iaꝫ. p̃s.
cxlij. Spiritus tu⁹ bonus ⁊c̃. Et hic ſpũs incar
natiõem illius operat⁹ eſt qui dux eſt ⁊ via ſuoꝝ:
q dixit Joan.xiiij. Ego ſum via ꝟitas ⁊ vita. q di
rigit pedes nr̃os in viã pacis. Luce.j. Qui dic Jo
an.xiiij. Uado parare vobis locũ. Hic etiam in
flãmat deſiderio patrie. Luce.xxiiij. Nõne cor no
ſtrũ ardens erat in nobis de Jeſu dũ nobis loq̃re
tur in via ⁊c̃. Luce.xij. Jgnẽ veni mittere in terraꝫ.
⁊ q̃d volo niſi vt ardeat. Et hic ſpũs illum concipi
fecit q totus illo igne excoctus dixit. Maiorẽ cha
ritatẽ hac dilectiõe nemo habꝫ: vt animã ſuã ponat
quis ꝓ amicis ſuis. Rho.v. Cõmendat deus ſuã
charitatẽ in nobis. quoniã cũ adhuc inimici eſſe
mus: deus ꝓ nob mortuus eſt. Hic etiã ſpũs ẽ
qui reducit ad patriã vnde chriſtus mittit ⁊ vn
de venit. Eccl'es.j. Luſtrãs vniuerſa ꝑ circuitũ ꝑ
git ſpũs. et in circulos ſuos reuertit. hoc eſt eterni
tatẽ patris ⁊ filij. Et ibidẽ Ad locũ vnde exeũt flu
mina reuertũt vt iterũ fluant. hoc eſt. flumina grã
arũ ſpũſſancti. Et hic cũ ipo eſt q egredit a ſũmo
celo ⁊ occurrit vſqȝ ad ſũmũ e⁹. nec ẽ q ſe abſcõdat
a calore eius. p̃s.xviij. qꝛ nemo aſcẽdit in celũ niſi
qui deſcendit de celo filius hoĩs q eſt i celo. Jo.iij.
Sic igit nulla opationũ ſpũs deſtituit filius. et
ideo ſpũs fontẽ illum a quo fluit nõ deſerit. ſed in
oĩ diligentia illi corpus i cõceptiõe ꝑparat. a quo
ipe habꝫ ꝙ deus ⁊ ſpũs ſit. Et ideo ibidẽ teſtat i
eo hunc ſpm̃ eſſe. ita ꝙ ab ipo fluere demonſtret.
⁊ ꝑ ipm̃ omnẽ ſpiritũ malignũ ab obſeſſis eijcere.
Matth.xij. ⁊ Lu.xj. Si in digito dei eijcio demo
nia ꝑfecto ꝑuenit in vos regnũ dei. Digitus enim
dei: ꝑſpicua vocat ſancti ſpũs demonſtratio. a q̃
quaſi a tertio ſigno magi defecerũt dicentes Exo.
viij. Digitus dei hic eſt. Adhuc autẽ cũ in omĩ
partu humano ⁊ naturali nihil operet: diſtinguẽ
do: formãdo: figurãdo: niſi ſpũs naturalis: quali
ter poſſet ſtare ꝙ in partu diuino nõ operaret ſpi
2 z ritus diuinus? Hoc igit dictũ ſit de ſpũ. Seqt

Sanctus

Sãctus eſt i quattuor interp̃tatiõibꝫ: que oẽs cõ
perũt incarnatiõis ſacramẽto. Sanctũ eni idẽ eſt
quod mũdũ. Sanctũ idẽ eſt qd̃ firmũ. Sanctũ ẽ
ſcia coꝝ q ad deũ iuſta ſt ſm Ariſt. Sanctũ ſãgui
ne tinctũ. De ſancto quod eſt mundũ dicit Dio
nyſius in li. de diuis no. Sanctitas eſt ab omĩ in
q̃namẽto libera ⁊ ꝑfecta mũdicia. Sanctitas q̃ ẽ
cõfirmatio eſt de qua dr̃ Eccl.xxiiij Jn plenitudine
ſctõꝝ detentio mea. h̃ eſt in plenitudine firmitatis.
Sanctitas eſt ſciã coꝝ q ad deũ iuſta ſt eſt. Quaꝫ
diffinit Ariſt. in libello laudabiliũ bonoꝝ dicens.
Sctitas eſt ꝟtus ſare faciens ea q ad deũ iuſta ſt.
Sanctitas aũt q eſt ſanguinis tinctio vel tact⁹: eſt
qua dicunt leges ſctẽ: qꝛ ſanguie ꝯfirmate ſt. Rho
mulus eñ in ſanguie Remi fratri ſui leges ſanci
uit. De p̃ma harũ ſanctitatuꝫ. j. Coꝝ.vij. Mulier
innupta ⁊ ꝟgo cogitat q̃ dñi ſunt: vt ſit ſctã ⁊ corꝑe
⁊ ſpũ. hoc eſt munda. Et.j. Regum.xvj. Sanctifi
camini ⁊ venite mecũ vt imolari. De Sctitate ſe
cunda dicit Luc.j. Jn ſanctitate ⁊ iuſtitia corã ipo.
Exod.xv. Sanctuariũ tuũ qd̃ firmauert man⁹ tue
⁊c̃. De tertia Sciendũ ꝙ ſciẽtia duplex e. Contẽ
platiua ⁊ Practica. Unde ⁊ Priſcian⁹ dr̃ ꝙ Uer
ba cõtemplatiua ꝯſtruunt cũ accuſatiuo. vt ſcio grã
maticã: ⁊ ſcio logicã: ⁊ ſcio medicinã. Uerba aũt ꝑ
heretica. h̃ eſt practica ſiue opatiua deſiderãt infini
tiuũ. Sic Scio vigilare. Scio molere. Et tal' ſcia ẽ
q̃ ſciunt ad deũ iuſta facere. ⁊ talis ꝟtus eſt ſctitas.
Sicut ſacerdotũ eſt ſare que ꝑtinent ad templi ſan
ctitatẽ. Et hec ſunt que ꝑtinẽt ad officiũ ſacerdotuꝫ
⁊ ritum ſacrificioꝝ. Et ad hanc ſciãm ſanctificãtur
ſacerdotes. Eſa.lxj. Uos aũt ſacerdotes dñi vocabi
mini miniſtri dei noſtri dicet vob. ij. Machab.vj.
Dñe qui habes ſanctã ſciẽtiã tu ſcis: ꝙ cũ a mor
te poſſem liberari ſꝫ corpus: ꝓpter te ſuſtineo labo
res corꝑis. Sap.x. Dedit illi ſciẽtiã ſanctoꝝ. Pro
uerb.xxx. Non didici ſapientiã: ⁊ noui ſanctoꝝ ſciẽ
tiam. hoc eſt ſcientiã ſanctitatis. De quarta aũt ſan
ctitate dicit Apoc.vij. Hi ſunt qui venerũt ex mag
tribulatione ⁊ lauerũt ſtolas ſuas: ⁊ dealbauerunt
eas in ſanguine agni. Heb.ix. Sine ſanguinis effu
ſione nõ fit mũdatio. Alia trãſlatio habet: ſanctifi
catio. Sic igit ſcũs ſupuenies: qa ſanctitatẽ omĩ
mode in opere incarnatiõis facit. Mũdauit eñ ſan
guinem: ad ampliorẽ mundiciã deducẽdo Sicut
dicit in p̃s.l. Aſperges me dñe iſopo ⁊ mundabor.
Jſopus eñ herba eſt: ſanguinẽ purificans. Confir
mauit aũt Cor: vt crederet. Et Corpus: vt iſta con
tineret. Unde cantat Eccl'a. Confirmatũ eſt cor vir
ginis in q̃ diuina myſteria ãgelo nũciãte ꝯcepit. p̃s
lxvij. Confirma h̃ de⁹ qd̃ opatus es i nobis a tẽplo ſcõ tuo. h̃ ẽ
diuinitatis tue excelſo habitaculo: qꝛ niſi ipſe cõfirma
ret: nec vterus ꝟginis nec mund⁹ ſuſtineret. Si
militer autẽ ſanctitatẽ opatus eſt in ſciẽtia ſacramẽ
torum. Qualiter enim virgo ſimplex cõgruo mini
ſterio in tanto ſacramẽto miniſtraret: niſi ſcientiam
ſanctitatis haberet. Unde ſignificata per Beſelehel
quẽ repleuit deus ſapia. Exod.xxxj. Jmpleui eum
ſpiritu dei: ⁊ ſapientia: ⁊ intelligẽtia: ⁊ ſcia in oĩ ope
re ad excogitãdum quicquid fabre fieri poteſt ex au
ro ⁊ argento ⁊ ere ⁊c̃. Et ſequit. vt faciãt cuncta que
precepi tibi. Hoc enim maxime neceſſarium eſt in
hoc incarnationis opere Jn quo eſt aurum deita
tis ⁊ argentum eloquij angelici: ⁊ es reſonãs in vo
cibus prophetarum. Beſeleel eñ vmbraculuꝫ dei
mei interpretatur. Et ſignificat virtutem altiſſimi
obumbrantem beã ꝟgini. Quid ꝟo magis ſanguis

ne tinctū vl' tactū eſt ꝙ̄ vterus: q ipſo ſanguine tin
git q de ea aſſumit' i deitatꝭ vnionē: Exo.iiij. Spō
ſus ſanguinū tu mihi es. Ipſe eñ ſanguine tinxit
vterꝫ et candidauit quem de ipſo vteri ſanguine aſ
ſumpſit. Leuit.iiij. Omnē reliquum ſanguinē fun
dit in baſim altaris holocauſti. Reliquus aūt ſan
guis eſt relictus quē nō aſſumpſit. Holocauſtorū
aūt altare eſt corpus chri: in quo omnia nr̄a incēdi
mus ꝛ imolamus. Baſis hui⁹ ē vterus beate vir
ginis: qui totus eſt infuſus ſanguine glorioſo ꝛ cō
ſecrato ꝛ ſanctificato. Sic igit omnē modū ſanctifi
cationis in virgine ſpūs eſt operatus. Optime er
go dicit ſpiritusſanctus. Sequit'

Superueniet.

Sicut aūt in ſpū: totū ponit modū ſanctitatꝭ. Et
ꝑ hoc ꝙ dicit: ſanctus: totum ponit modū ſanctita
tis in oꝑe: Ita in ſuꝑaduentu totū notat modum
oꝑis. Nō eñ mō de ſubter venit: vel de iuxta: ſed ď
ſuꝑius ſumens de potioribꝫ ſuis vnde oꝑet'. Su
mit eñ de patre ꝛ filio a qbus ipſe ꝓcedit: ꝛ totum
qď ſumit in hoc expendit oꝑe. Iſte eſt eñ ſpūs qui
ꝓcedit de throno maieſtatis: filio dei corpus ada
ptans. Ad heb.x. Hoſtiā ꝛ oblationē noluiſti: cor
pus aūt aptaſti mihi. Et pſ.xxxix. Sacrificiū ꝛ ob
lationem: legalia ſuꝑple: noluiſti: aures aūt ꝑfecaſti
mihi. Propter hoc Ioan.viij. Vos de deorſū eſtis
Ego aūt de ſuꝑius ſum. Ioan.iij. Qui deſurſum
venit ſuꝑ omnes eſt. Ita ꝙ nihil habet niſi de ſub
limiſſimis gratijs ſpūs aptatū. Eſa.lxj. Spiritus
dn̄i ſuꝑ me: eo ꝙ vnxerit me dn̄s: vnctiōe pro certo
ſpūs: pre omnibꝫ participibus ſuis. Sicut dicitur
in pſ.xliiij. Vnxit te de⁹ de⁹ tu. oleo leti. ꝛc. Et iō etiā
dicit ſuꝑueniet. quia de ſublimiſſimis dei vncti
onibus venit ꝛ priori vnctione ſuꝑueniet. quia in
mente gratia plena predita eſt: alioꝝ qꝫ ſanctorū
oim vnctionibus eminebat. hoc eñ decebat vt qui
alijs vnctionē ꝓfluere debuit: pre ceterꝭ omnibus
abundaret in vnctione. Pſ.cxxxij. Sicut vnguen
tū in capite qď deſcendit in barbam: barbam aarō
qď deſcendit in oram veſtimēti eius. Caput eñ ec
cleſie chrs eſt. Barba adherens ori: apli. Veſtimē
tū: eccli̅a. Fimbria ſiue ora veſtimēti: quilibet ſim
plex de eccleſia. Sic igit' ſuꝑueniet ſpūs: ꝓus qdē
in mentē. nunc aūt ꝓpter ſacramenti ꝑfectionē etiā
in ventrē: implēs eū omni pinguedine gratie ꝛ de
uotionis. Et ideo dicit' Cant.vij. Umbilicus tuus
crater tornatilis nunꝙ̄ indigēs poculis. Tornati
lis eñ eſt volubilis: ſignificans ſpūs oꝑationem:
infuſus pinguedine gratie: vt nullus indigeat de ce
tero poculis: tanꝙ̄ arefactus ſpūs vnctiōe. Seqt'

In te.

In quo modo loquendi tangit' loc⁹ iſte⁹ tāmira
bilis oꝑationis. In alijs eñ mulieribus lꝫ in ipſ'
factus ſit conceptus: tñ nō ab intrinſeco ſibi conci
piunt: ſed ab extrinſeco ſemen recipientes: int⁹ clau
dunt. Sicut ďr i lege: Leuit.xij. Mulier q ſuſcepto
ſemine peperit maſculū ꝛc. Beata aūt vgo nō niſi
in ipſa concepit qꝛ ſemen ab extrinſeco nō ſuſcepit
Et hoc eſt ꝙ dicit In te. Hoc eñ mirū eſt ꝛ ammi
rabile ſacramētū: ꝙ illi⁹ ſpūs qui vbiqꝫ eſt ꝛ nuſꝙ̄
deeſt oꝑatio in ipſa deſinit: et ſic oꝑat' ꝙ ad ipſam

nihil ab extra recipit'. quia totum qď extra eſt: pec
cato eſt inquinatum. Gen.xiiij. Leuo manū meā ad
dn̄m deū excelſum poſſeſſorem celi ꝛ terre ꝙ a filo
ſubtegminis vſqꝫ ad corrigiā caligenon accipiā ex
oibus que tua ſunt: ne dicas: ego ditaui Abraam.
Ecce vbū ſummi patriarche: diuitꝭ ꝛ ſufficientꝭ ſi
bi ex his que habet in domo ſua ad omne opus ſu
um. Dom⁹ eñ dei patris: vterus eſt vginis. Que
extra ſunt: an aliq̄ poſſidet rex ſodomorū cōcupiſcē
tie fomes: et caſtitatis ꝛ mundicie inimicus. Nihil
horū que ſua ſunt aſſumit in opus ſpūs patris: a
filo ſubtegminis: qď eſt minim⁹ motus concupiſc
vſqꝫ ad corrigiā qua calceat' in veneratis ꝛ peccatis.
Apud eñ Homerū Corrigia venerꝭ delectatio vo
cat'. que aliqñ trahit et ligat etiā ſapiētes in apoſta
ſiam. Unde Ariſtot. dicit Homerū dicere ꝙ corri
gia veneris furat' aliqñ ꝛ ligat mentē valde ſapien
tum. Nihil eñ inquinatū occurrit in illā: Sapie.vij.
Hoc igit' eſt ꝙ dicit Spūſſctūs ſuꝑueniet in
te. Sequitur

Et virtus.

A.5

Poſt ꝙ̄ aūt tetigit id qď oꝑat⁹ eſt ibi ſpūs: Tan
git id qď oꝑata eſt ibi virt⁹ altiſſimi que ſiue ſit de
us trinitas ſiue deus: vt ďr Caſſianus fere redit in
idem q ad expoſitionē. Sunt aūt tria ħ notanda.
Virtus. ſ. que eſt actiua potentia tendēs in hoc vl
tra qď nō poteſt. Et ꝙ dicit: altiſſimi: que de altiſſi
mis dei oꝑationem ſumit. Et in qd ipſam deducit
oꝑationē: qm̄ in vmbrā quandā diuine maieſtatꝭ.
De ꝑmo horū in precedentibꝫ nos dixiſſe meminī
mus. qꝛ Virt⁹ eſt vltimū illud in quo ſtat potētia
non valens in amplius aliqd. Et ſic Virt⁹ eſt potē
tia vel poteſtas vltimata. Dei aūt potentia vltima
ta infinita eſt ꝛ oipotens: et plus ꝙ̄ oipotens. Ut
eñ ita dicam De⁹ plus ꝙ̄ om̄ia poteſt. Poteſt eñ
multa que nunꝙ̄ fuerūt: et tñ eſſe poterant ſm dei
potentiā infinitam. Et hoc oſtendit in filio. qꝛ nihil
maius facere poterat ꝙ̄ hoiem talē ꝛ tantū quāt⁹
eſt ipſe. Uñ loquens ad Moyſen de myſterio icar
nationis dicit. Ego apparui Abrae in deo oipoten
te: et nomē meū magnum adonai non indicaui eī
Exo.vj. Figurā eñ corꝑis: vtutis ei⁹: indicauit eī.
et non effectum. Sed fili⁹ dicit ad patrē de effectu
totius vtutis patris in pſ.cix. Tecū ꝑncipiū in die
vtutis tue: in ſplendoribꝫ ſanctorū ꝛc. Virtutē eñ
ſuam totam oſtendit deus in die qua filium in car
ne in vtero virginis concipi fecit: et intra carnem
oēs ſanctorū ſplēdores cōtinere. Hic eñ fuit infini
te vtutis effectus. Factura eñ mūdi reſpectu hui⁹
nihil fuit. ſed illud fuit infinite vltimate vtutꝭ ei⁹ de
monſtratio. Eccl.xxxvj. Glorifica manū ꝛ brachiū
dexterum. Man⁹ eñ ꝛ brachium: vtutem ꝛ vtutꝭ
opus ſignificant. Glorificatio eñ vtriuſqꝫ ſignifi
cat eiuſdē generis vltimationē. Pſ.cxliiij. Et vtu
tem terribilium tuorū dicent ꝛc. Terribilia eñ ſunt
iſta ꝓpter ſue infinitatis ammirationē Suꝑualuit
eñ oibus oꝑibus ſuis hec virtus in oꝑe incarna
tionis. Eccl.xliij. Exaltantes eum replebimini vtu
te ne laboretis: nō eñ comꝓhendetis. Hec igit' virt⁹
tua incōꝑhēſibilis eſt ꝛ infinita. Modum aūt
oꝑis ſumit de altiſſimo. Et ħ eſt ꝙ dicit

Altiſſimi

Que em altiora eſſe poſſunt his: q̄ hic conueniunt Mater ⁊ virgo illibata vniunt̃ ſibi inuicē. Jma ⁊ ſumma. Ultima ⁊ p̄ma. Et qḋ omnibꝫ alt⁹ ē Cū corde humano iſta mirabilia. Mater ⁊ virgo per incópoſſibilitatē diſtabāt hactenꝰ. Jma ⁊ ſumma ꝑ infinitatē a ſe inuicē diſcedebāt. Cor humanū ab his ꝑ irrationabilitatē. De p̄mis duobꝫ ḋr qdā Partus ⁊ integritas diſcordes tp̄e longo Uirgis in gremio federa pacis habent. De cóiūctione ſcḋoꝝ Apoc. j. Ego ſum alpha ⁊ O: p̄mus ⁊ nouiſſimus. Eſa. xliiij. Añ me nó eſt formatꝰ deꝰ: ⁊ poſt me non erit. Ante me qdem nó eſt. q: ego ſum p̄ncipium. Poſt me nó erit. q: ego ſum finis. De tertijs aūt duobꝫ dicit̃ Deut. xxx. ⁊ Rhom. x. Prope eſt v̄bum in ore tuo ⁊ in corde tuo. Et addit Ap̄ls Hoc eſt v̄bum fidei qḋ p̄dicamꝰ. Qḋ em irrónabile videbat̃ eſſe ꝑ róne: fide factū eſt ꝓpe: in corde ipſo cóceptū. Ecce altiſſimi modus opatóis. Neqꝫ vnq̄ꝫ iſta ꝑficeret niſi altiſſimꝰ. Gloria ḡ in altiſſimis deo. Gen. xiiij. Bñdictꝰ Abraam deo excelſo: qui in xp̄o: cócedendo ſemē Abrae: tā excelſa operatus eſt. ⁊ Bñdictꝰ deus excelſus: quo ꝓtegēte nos: ſic hoſtes ſunt in manibꝫ Abrae. Pſ. xcvj. Tu dñs altiſſimꝰ ſuꝑ oēm terram. Hic em iſta faciēs: in altiſſimis habitat: ⁊ thronus ſuus in colūna nubis. q̄ carnē ſignificat cóceptam ſaluatoris. Eccl. xxiiij. Sic ergo oēs redempti bñdicant nomī tuo excelſo in oī bñdictione ⁊ laude Neemie. ix. Hec igit̃ virtus altiſſimi

Obumbrabit tibi

Umbra in ſe habet quinqꝫ. Refrigeriū. Uiſus tēperamentū. Lucis immiſſe q̄ndam ſibi temꝑatióeꝫ. Opacitatē. Et Eius cuiꝰ eſt vmbra habet imaginē ⁊ ſimulacrū. Et q̄ntū ad hec Quinqꝫ reducunt̃ expoſitióes Patrū: q̄ añ nos expoſuerūt locū iſtū Quo ad hoc eñ ꝙ vmbra q̄ddā ponit Refrigeriū: ſūt Due gloſe. Una que dicit ꝙ vmbrare eſt Ab incentiuo vicioꝝ refrigerare. Incētiuū aūt vicioꝝ eſt fomes. Et ſic v̄tute altiſſimi btā v̄go fuit a fomite purgata. Sed diceres. Hoc falſū videt̃. quia ipſa fuit ſanctificata in vtero ab originali peccato. Ad qḋ Dicendū ꝙ in vtero fuit ſanctificata a pctó: ⁊ ab oī ſorde vicij originalis. ſed ipſe fomes non fuit in ea extinctus. ſed ligatus: vt nec in actuꝫ venialis: neqꝫ mortalis poſſet moueri. Et poſtea ꝑ exercitiū bonoꝝ operū fuit cum ligatione debilitatus: ita ꝙ nó ſentiebat̃. In ipſa aūt conceptióe v̄bi fuit penitus extinctꝰ: vt nullus eſſet oīno. Et hoc ē qḋ dicit gloſa. Scḋa gloſa penes idem ſumpta dicit Q̄ꝛ vmbra dicit̃ refrigeriū ꝓtectióis: cótra tempeſtatū (q̄ ſunt ꝑſecutionū) icurſum. Quaſi di. Ne tanto theſauro a te cóceptro: ⁊ ex te nato: vel ab Herode vel a q̄uis alio ꝑ̄ueris: erit tibi v̄tus altiſſimi vmbra ꝓtectóis: ſiue in Egyptū fugienti: ſiue denuo inde huc reuertenti. Nos addimꝰ ad has duas expoſitiones Tertiā penes refrigeriū vmbre ſumptā Que eſt Chryſoſtomi Q̄ꝛ vicꝫ refrigeriuꝫ vmbre in ꝯceptu virginali cómemorat̃: ne aliquid de incēdio vel ardore libidinis ibi eſſe cogitet̃. Jḋo eñ ⁊ Uerbū eſſe ⁊ Filiꝰ ille q̄ concipit̃: dicit̃. Ut dū Uerbū (qḋ nó niſi ſpū ꝯcipit̃) annūciat̃: vt ꝑ ſpūm ſine libidine facta eſſe cóceptio intelligat̃. Dū aūt ē Filius noīat̃: expliſſa ⁊ indiſtāis ⁊ eſſentialis patri ſimilitudo ⁊ eq̄litas cóceptā eſſe: fide certa credatur. Prima hāꝝ expoſitionū confirmat̃ ꝑ illud Eſa. lj. In vmbra manꝰ mee ꝓtexi te. Scḋa Eſa. iiij. Erit dñs in vmbraculū diei ab eſtu: ⁊ in ſecuritatē ⁊ in abſcóſionē a turbine ⁊ a pluuia. Eſtas em ſigt̃ feruidā p̄ncipū cótra matrē ⁊ pueꝝ irām. Turbo autē ꝑſecutionis ⁊ inuolutióis aſtutiā. Pluuia autē tempeſtuoſa: impetuoſum tortoꝝ incurſum. Tertia ꝓbat̃ Cant. ij. Sub vmbra illiꝰ quē deſiderabā ſedi: ⁊ fructꝰ eius dulcis gutturi meo. Uñ etiā Cant. vi. Conceptꝰ ꝑuulus hinnulo ceruoꝝ cóꝑat̃ Qḋ exponēs Greg. ḋr: ꝙ hinnulus in meridie vmbram querit. q: ſuꝑ celeſtis ille ſctóꝝ verꝰ ceruoꝝ (hoc eſt patriarchaꝝ) hinnulus: in vtero ab eſtu cócupiſcentie refrigerato. delectabilit̃ q̄uit. Habet etiā vmbra Uiſus tꝑamētū. In hoc em ꝙ lucē tēperat: lucē viſiuam adunat: ⁊ adunādo confortat. Propterea etiā vt dicit Baſilꝰ Natura oculū ſub ꝓfundo alioꝝ locat: ⁊ ſuꝑ alia nigra deſuꝑ ordiat ⁊ diſponit: vt vmbra ex hoc reſultans: viſum in ſe adunet: ⁊ ſic v̄tutem viſiuam colligendo fortiorē reddat. Hinc eſt etiā ꝙ ⁊ nos: q̄ñ diligenter ⁊ lóge videre nitimur: manū latam ſuꝑ alia ponimꝰ: vt ex obiectu manꝰ. ſparſus viſiuus colligat̃ radiꝰ: ⁊ in ſeip̄m collectꝰ fortior ſit ⁊ viſum acuat ad diligētius ⁊ fortius diſcernēdū qḋ videre deſideramus. Scḋm aūt ꝓprietatē vnā accipit̃ cuiuſdā gloſe expoſitio. Q̄ꝛ em hoc ſacramentū in virgine fieret: ⁊ virginē lateret myſteriū: eſſet nó ſatis ꝯgruū honori v̄ginis matr̄: ⁊ nobis eſſet ꝑiculum. Nó em ab euāgeliſtis ſcriberet̃: nec ab eccl̄ia predicaret̃: niſi a virgie doceret̃. Nec a v̄gine poſſet manifeſtari qḋ a v̄gine nó poſſet cognoſci. Sic igit̃ O btā obumbrauit tibi virtꝰ altiſſimi: vt viſu mentꝭ tue adunato: myſteriū poſſet a te ꝯgnoſci. Et hec expoſitio eſt btī Bernardi. Cófirmat̃ aūt ꝑ hoc qḋ ḋr Zach. j. Ecce vir ſtabat inter myrteta q̄ erant in ꝓfundo. Ibi em habet Alia Tranſlatio In medio myrteti vmbroſi. Myrtꝰ em tꝑantia eſt ꝓpetue caſtitatis. Uir aūt ingreſſus ad eā: Angelus. Umbroſitas v̄o virtus altiſſimi. Coadunatio viſus intellectualis: vt tot ⁊ tātas myſterioꝝ abſcóditoꝝ poſſet cóprehendere globos lucꝭ ⁊ nobis ſalubriter reuelare. Umbra etiā dicit̃ circūfuſe lucis temꝑamētū aliq̄liter ſibi ꝑ reflexionē immiſſuꝫ. Et ſm̄ hoc vna accipitur Ambroſij expoſitio Q̄ꝛ vmbra vicꝫ dicat nubē carnis: cótegentem v̄ginitatē: diuinitateꝫ vt ſuſtinere poſſit: quam aliter nulla poſſet ſuſtinere creatura. Eſa. xxxiij. Quis poterit habitare de vobꝭ cū igne deuorāte. Quis habitabit ex vobis cum ardoribꝫ ſempiternis: Deut. iiij. Et ad Heb. xij. Deꝰ noſter ignis cóſumens eſt. Sic igit̃ vmbrā ꝑ modū nubis opponit: vt flāma diuinitatis portabilis efficiat̃. Eſa. xix. Aſcendet dñs ſuꝑ nubē leuē: ⁊ ingredietur egyptū. hoc eſt: mundū. Et ḋr nubes leuis q̄a pondere pctī nó eſt aggrauata. Umbra itē dicit quandā opacitatē: que eſt abſcóſiua eoꝝ q̄ in vmbra latēt. Et ſic adhuc dei filij carnis penalitas ⁊ mortalitas vocat̃ nubes ſiue vmbra. Hec em opa

al's īdītaſ eterna vel par ſimilitudo

citas fecit latere maieſtatis ſue ꝑpetuam lucem: et q̄dāmō obumbrari. Ezech.xxxij. Solē nube tegā. Et Eſa.l. Induā celos tenebris. Hoc eſt: vmbraculū culminis Loth:i. qđ ad hoſpitandum ingreſſi ſunt angeli: ⁊ cuiꝰ oſtiū nullus vnq̄ʒ reꝑpent malignoꝝ:concupiſcentie carnali ſubiacentiū Gen.xix.

Umbra habet etiam eius cuiꝰ eſt vmbra: figurā et ſimulacrū. Et ſm hoc imago q̄ reſultat in ſpeculo dicit̄ vmbra. Sicut etiam ſumit̄ vmbra Heb.x. Umbrā habens lex futuroꝝ bonoꝝ. Non ipſam imaginē reꝝ. Umbrā eīm vocat cōfiguratā ſimilitudinē. Et q̄ʒtum ad hanc vmbre ꝓprietatem dicit Origenes q̄ꝑ infiniti pelagi: diuine maieſtatꝭ: vmbre: ꝑfecte aſſimilatū eſt ꝟbum abbreuiatū incarnatū. Sicut ſi infinite quātitatꝭ gigante (q̄ lōgitudine pedū excederet abyſſum:et altitudine capitis excederet polū: ⁊ extenſione brachioꝝ in infinitum extenderet̄ ꝑ ortū ⁊ occaſum) Imaginari velimus O ꝓponamꝰ ei ſpeculū paruū: in quo: q̄cquid ipe ē reſultat totū. Ul' dicamus eū generare paruiſſimū filiū q̄ ad ſimilitudinē eiꝰ totā cōfiguraret̄. In vmbra eīm illa exigua: cognoſceremꝰ q̄cq̄d in gigāte totum. Et ſic maieſtas dei infinita: in puritate virginis tanq̄ʒ in ſpeculo ſibi obiecto refulſit: et vmbrā in ea ſue ſimilitudinis reliq̄t: q̄ cōceptū diuinū ꝑfecit: qđ nulla vmbra alteriꝰ rei facere potuit. Sic ḡ vmbra: ſimilis ꝟtuti altiſſimi in vteꝛ ꝟginis impreſſa: vocat̄ vmbra. Sicut eīm natura generantꝭ vmbrā: ſibi ſilēm relinquit in ſemine: qui partū ⁊ conceptū format hūanū. Sic ſupmūdana ⁊ diuina illa patris ꝟtus: vmbrā ſuā ꝓduxit in virginē: q̄ cōceptū ⁊ partū formaret diuinū. Et hec ē oib⁹ aliis melior expoſitio ab Origene accepta. Magni eīm q̄ntūuis montꝭ vmbra in ſpeculo paruo reſultat. Maxime ſi ſpeculū aniatū ſit. Unde tota vmbra montis reſultat in oculo muris. Et huius cauſam dicunt Geometre q̄ꝑ forma viſibilis in pūcto anguli tota recipit̄: ſed in q̄ntitate anguli videt̄. Sed vtꝝ hoc veꝝ (al's ideo ſit: vel non: nō eſt pn̄tꝭ inq̄ſitiōis (al's ſpeculatiōis) Sed hoc tenendū: q̄ꝑ vmbra eſt ſimulacrū eius cuiꝰ eſt vmbra. et q̄ntūcūq̄ʒ ſit qđ vmbrā fac: forma tota illiꝰ ꝑ vmbrā in ſpeculo cognoſcit̄ ꝑuiſſimo ſi aniatū ſit. Sic igit̄ virtꝰ altiſſimi infinita in puriſſimo ſpeculo virginalis claritatis effigiata: refulſit: q̄ diuiniū in ea cōceptum formauit. Sap.vij. Eſt eīm hoc ſpeculū ſine macula dei maieſtatis: ⁊ imago bonitatꝭ illius. In qua effulſit in imagine ꝑua ille q̄ eſt figura ſubſtātie ꝺi patris: et ſplēdor glīe Heb.j. Et huiꝰ cauſa eſt quā dicit Eſa.x. Cōſummatio abbreuiata inundabit iuſticiā. quia ꝟbū abbreuiatū faciet dn̄s ſup terram Iſta eſt vmbra de q̄ ꝺr Pſ.xvj. Sub vmbra alarū tuaꝝ ꝓtege me. Alis eīm his q̄ ſūt ſpūs ⁊ ꝟtꝰ altiſſimi: nobis aduolans dn̄s maieſtatꝭ: in tali vmbra ⁊ imagine nobis ſe configurauit: tantus ex̄ns q̄ntus in ſpeculo oculi noſtri figurari poſſet: vt dū ſic viſibiliter deū ꝑuum cognoſcamꝰ: ꝑ hunc in inuiſibiliū ⁊ infinitoꝝ amorem rapiamur. Sic igit̄ O ꝟgo btā virtꝰ altiſſimi obumbrabit tibi Sequit̄

Ideoqȝ ⁊ qđ naſcetur ex te

B.3. Infert ex ꝓbabitis Duo: interponens notam cauſalitatꝭ. Quod eīm naſcet̄ erit ſanctū: ⁊ Uocabit̄ filius dei. Quid: Ubi omni ſpiratiōe ſpirat ſpiritꝰ: Et vbi oēm modū ſue ꝑfiat ſanctitatꝭ: naſci pōt niſi ſcm̄: [Ideo] igit̄ q̄ꝛ Spūſſctūs ſupueniet i te: qđ naſcet̄ ex te erit ſcm̄. Quid itē Ubi totā in vmbra ſe virtus altiſſimi effigiat natū vocari poterit niſi filius dei: Hac igit̄ de cauſa de ꝓdictis duobus duo cauſata elicitis: dicit. Et qđ naſcet̄ eſſe ſanctū Et vocandū filius dei. Uides vt ꝺr Beda q̄liter vndiq̄ꝫ obſtruit rimas pctī Et ſicut cataractas q̄ſdam celi: vias apit gratiaꝝ. Quid eīm ex pte eius Que gr̄a eſt plena: Que ꝓ oibus nobis gratiam apud deū inuenit: In q̄ plenitudo deitatis habitauit: Que fuit ſpūſſancti ſacrariū: Uirtutꝭ altiſſimi ſpeculū puriſſimū: pctō daret ingreſſum: Can.vij Uēter tuus ſicut aceruꝰ tritici vallatus liliis. Tritici eīm nr̄i corpis: et ſanguis dn̄i noſtri Jeſu chriſti: collecta in hoc ventre ſunt grana: de puriſſimis guttis ſanguīs eiꝰ tanq̄ʒ ex granis. et ideo vallatꝰ vndiq̄ꝫ ſanctitatis eſt liliis: q̄bus decīmꝰ: tanq̄ʒ custodibꝰ ꝑpetue caſtitatis. Per talia eīm lilia nō peccati aditus dat̄ ſed occludit̄: et ꝟginitas cōſeruat̄ (al's ꝯſecrat̄) Ideoq̄ꝫ [qđ naſcetur ex ea ſctm̄] Itē Conſidera Cauſas ogantes in partu: Spūmſanctū in ſupaduētu: Filiū in carnis aſſūptē ope: Patrē in vmbra ꝟtutꝭ altiſſimi. Et videbis nullas rimas pctī: ſed potꝰ oīs gratie fontes vberrime manantes: Iuſtis q̄dem grām: et veniam penitentibꝰ

Ideoqȝ qđ naſcetur ex te ſanctū] eſt.

Adhuc Nihil in Cōcepto eſt niſi Ul: ſpū ſanctificatū: anteq̄ʒ ſit ad opus aſſumptū. Ut: a deo creatum: et creando in vas mūdū infuſum. Uel: Eternum in qđ nihil poteſt intrare imundū ꝓpter ſuā mūdiciam. Ibi ḡ q̄dē pctm̄ oino excluſum eſt. Sap.vij. Sum q̄dem ⁊ ego mortalis: ſilis hoib⁹: et ex genere terreno illiꝰ qui prior factus eſt: et in ventre matris figuratꝰ ſum caro: decem mēſiū tpe coagulatus ſum in ſanguie. Et Infra Sap.viij. Sortitꝰ ſum aiam bonam. et cū eſſem magꝭ bonꝰ: veni ad corpꝰ icoinq̄natū [Ideoq̄ꝫ qđ naſcetur ex te] vocabit̄ ⁊ erit ſcm̄. Dicit aūt Qđ naſcet̄ [ex te] Non eīm ꝺr a te. quia tota cauſa efficiens: ſpūiſanctō et ꝟtuti altiſſimi debet̄. Sed Sup̄ dicēs: in te. et notās locū ꝯceptiōis. h̄ dicit: ex te. notās cōceptꝰ materiā. Cauſa eīm efficiēs dat̄ ſpūiſctō: et ꝟtuti altiſſimi ſic iam dictū eſt. Formās aūt eā eſt Sapia diuina. Dulcorās aūt effectiua: eſt Dulcedo diuine bonitatꝭ. Et materiā: et locū: aīmmiſtrat btā virgo Maria. Hoc aūt ſatis apte ſignificat̄ Gen.xviij. Ubi magnꝰ pṫiarcha dicit vxori ſue Sarai. Acceleraa: tria ſata ſimile cōmiſce ⁊ fac ſubcinericios panes. Sara eīm interptat̄ ꝑnceps: et ſignificat ſapientiā diuinā. Pṫiarcha aūt ſummꝰ pr̄ multaꝝ gētiū Abraā: eſt pater celeſtis. Hic ḡ dicit vxori ſue. Accelera: tria ſata ſimile cōmiſce et fac ſubcinericios panes azymos. Sata eīm ſimile: ſūt puriſſimi ſanguines glīoſe virginis Marie. Tria ſata tres menſure: Corpis: et Anie: et Deitatis. Corpis: innouari ꝺ antiq̄ vetuſtate. Anie: de nouo create. Et Deitatꝭ eterne. Cōmixtio aūt hoꝝ vnio eſt. Quia ħ mō q̄ in naturis ſumitur mixtio: nullā mixtionem paſſe ſunt tres nature Corpis ⁊ Aie ⁊ Deitatꝭ. Ea

eni q̄ in natura miſcent᷑: ſic miſcent᷑ ꝙ vtrūq̨ trāſit
et cū altero cōfundit᷑. et tertiū q̄ddā qḋ neutrū iſto-
rū eſt: ex vtriſq̨ cōſurgit. Sicut aq̄ cū vino ad eq̄li
tatem mixta neutrū eſt. Et argentū cū auro q̄ddaꝫ
electrū nomiat᷑. Sic nō eſt cōmixtionē paſſus dei
filius. ſed deitate manēte: virt⁹ alioꝝ manifeſtabat᷑
Sicut dr̄ Matth. viij. Tetigit leproſum et ſana-
uit. Ubi Tactus: in eo ꝙ extrema fuerūt ſimul: fu
it corꝑis. In eo aūt ꝙ fuit ſenſus obuiant̄ fuit aie.
Sed deitat̄ erat ꝙ leproſus ſanabatur. Sic iſta
tria ſata ſimile: cōmixta hoc eſt vnita ſunt: ⁊ in dei-
tate (al's a diuinitate) aſſumpta. Matth. xiij. Si-
mile eſt regnū celoꝝ fermēto qḋ acceptum: mulier
abſcondit ſub farine ſatis trib᷒: donec fermētet᷑ to-
tum. Fermentū aūt nō ſignificat h̄ corruptionem.
ſed virtutē altiſſimi diuinā q̄ ſe attrahit ad ſe totū
reſiduū. q2 deitatē habet cuius ipſa eſt virt⁹. Car-
nem penetrat vt tactu carnis: op⁹ manifeſtet᷑ deita
tis. Aniam penetrat vt claritas deitat̄: claritas ſit
anie. Deitat̄ q̄dem vt cauſe efficientis. Anie aūt vt
claritatis formā in ꝓfundū ſui ꝑ totuꝫ recipientis.
In oibus aūt his virgo materiā miniſtrat: et vir-
tus diuina oꝑat᷑. Nec eſt igit᷑ cauſa ꝙ nō dicat a te:
ſed ex te naſcet᷑. Naſcet᷑ aūt qḋ iā iā in ea natū eſt.
Matth. j. Quod eni in ea natuꝫ eſt: de ſpū ſcō eſt.
Quia duas natiuitates ſingl'ares habuit chriſt⁹.
Primā In vtero In q̄ ↄcept⁹ eſt in vir ꝑfectū ſḿ
corporeoꝝ lineamētoꝝ figurā: et nūcꝝ: et aīationem: et ad deitatē vnionē. ſicut ſuꝑius docuimus.
Et ideo iſta natiuitas eſt ſingularis. Aliā autē Ex
vtero Ubi egredit᷑ nō diſſoluto neq̨ cōfracto: neq̨
remoto repagulo pudoris: ſicͭ radi⁹ de ſtella. Ps.
xviij. In ſole poſuit tabernaculū ſuū: et ipſe tanq̄
ſponſus ꝓcedens de thalamo ſuo. Tabernaculuꝫ
eni ſui corꝑis in ſole poſuit: q̄n in vtero virginis q̄
ſole amicta eſt: clauſus fuit. De thalamo aūt vteri
tanq̄ ſponſus ꝓgreſſus eſt: q̄n ex ea genit⁹ non vt
matrē violauit: ſed tanq̄ ſponſam nō habentē ma
culā neq̨ rugā conſecrans: dilexit. Hoc igitur eſt
qḋ dicit [Quod naſcetur ex te.] Sequitur

Sanctum

Non addit q̄d ſanctū. q2 Quicq̄d adderet: minus
eſſet dictū q̄ in ſcō intelligatur. Neutri eni generꝭ
eſt h̄ ſcm̄. Neutꝝ eni gen⁹ informē dicit eſſentiam
et oi forme formabilē. Eſt autē Scitatis forma
dupl'r informans. Eſt eni Scm̄: qḋ ꝑ Eſſentiaꝫ
ſanctitat̄ ſanctū dr̄ Sicut de⁹: q̄ oib᷒ ſanctis cā eſt
ſcitatis. Apud eni ph̄m Principiū eſt ⁊ Regula
ꝙ Quicq̄d eſt in plurib᷒ ꝑ vnā rationē: primo ⁊ p̄n
cipaliter eſt in vno: qḋ oim̄ alioruꝫ eſt cauſa. Et ſic
Scitas ꝑ eſſentiā dicta: i deo exn̄s: cā eſt oim̄ co-
rū q̄ ſūt facta ſcā Eſt etiā Scm̄: qḋ dictū ē ſcm̄
ꝑ ſcitat̄ Informationē. Et hoc eſt dupl'r. Hꝫ eni
Aliq̄d ad ſcitatē ꝑfectōeꝫ Ita ꝙ de n̄ ſcō fit ſcm̄. Et
Aliq̄d hꝫ eā: nō ꝑ motū: ſed ꝑ donatōeꝫ ſcitat̄: ei⁹
qḋ eſſential'r ſcm̄ eſt. Nos eni nō ſum⁹ ſci: niſi de
nō ſanct̄ ſci efficiamur: oꝑatōe dei. Propꝛ qḋ dr̄
d̄ nob̄ Eph. ij. ꝙ Oēs naſcimur filij ire. Et iō opor
tet ꝙ ꝑ ſacramenta ⁊ grām dei de nō ſcis ſci effi-
ciamur. Aliq̄d aūt participat ſcitatē qḋ nunq̄ de
nō ſcō fit: ſed ↄcret᷑ ei cū eſſe ſcitas a ſcō deo. Sicͭ
ſola caro chr̄i ⁊ aīa: q̄ nunq̄ nō ſcā fuerūt. Et hoc
eſt qḋ habet eſſentiā purā ſcitat̄ ſine oi admixtōe
ↄtrarij. Et hoc eſt ſanctū ſcōꝝ: q̄ſi in demōſtratōe
eſſentie ſcitat̄ h̄ns ſcitatē Ita ꝙ alioꝝ q̄libꝫ tan
tū hꝫ ſcitat̄ q̄ntū accedit ad demonſtrationē eſſen
tie ſcitatis illius. In his aūt q̄ ſiunt ſcā adhuc
duo ſunt modi. Quedā eni ſiunt ſancta ad purita
tē ꝑfectā ſcitat̄ ſine admixtōe ↄtrij. Quedā v̄o nō
purā recipiūt ſcitatē. ſed aliq̄d h̄nt de cōtrario ad-
mixti. Sicut etiā fit in his q̄ de nigro fiūt alba. Et
que q̄dē ad puꝝ fiūt ſcā: ſunt ſcitiſſima: ad puram
accedētia ⁊ p̄mā nois impoſitionē. Sicͭ dr̄ in Sei
p̄ncipijs. Alia aūt n̄ accedūt ad nomē puꝝ ſed ali-
q̄d intermiſcent ↄ̄trariū. ſicͭ dr̄ Eſa. lxiiij. Sicͭ pan-
nus mēſtruate vniuerſe iuſtitie nr̄e. Scitiſſima igi
tur eſt caro btē v̄ginis q̄ nunq̄ admiſit aliq̄d ſan-
ctitati ↄ̄triū. Oēs aūt alij ſci ↄtrariū aliq̄d admiſe-
runt. Sic igit᷑ iſtud qḋ naſcet᷑ mltas ⁊ differētes
hꝫ rōnes Scitat̄. Eſt eni Ut de⁹ Scm̄ eſſentia-
liter. Ut homo aūt Scm̄ ſcōꝝ. Et Ut ſumptum
de virgine Scitiſſimū. Et forte ideo eſt ꝙ non eſt
determinatū q̄d ſit illud qḋ naſcet᷑ ſcm̄. q̄a vna de-
terminatōe nō poterat determiari. Si eni dixiſſet
Sanctū: qḋ ē de⁹: nō ſat̄ eſſet. Et iterum ſi dixiſſet
Sctūs hō: min⁹ ſatis eſſet. Et q̄cq̄d aliud dixiſſet:
min⁹ ſibi dixiſſe videret᷑. Sed de indefinite [ſan-
ctum] vt mult̄ modis ſcitat̄ determiet᷑. De Sā
cto aūt qḋ per eſſentiam eſt ſanctū dicat᷑ Leuit. xx.
Sci eſtote: q̄m ego ſctūs ſum dn̄s de⁹ veſter. De
eo qḋ in demōſtratione eſſentie Scm̄ eſt Dan̄. ix.
Et adducat᷑ iuſtitia ſempit̄na ⁊ impleat᷑ viſio ⁊ ꝓphe
tia ⁊ vngat᷑ ſctūs ſcōꝝ. Iereꝫ. iij. Cū venerit ſanct⁹
ſcōꝝ ceſſabit vnctio vr̄a. De Scitiſſimo qḋ ad ve-
rā ⁊ ad purā accedit nois ſcitatis impoſitionē: dr̄
ij. Mach. xiiij. Scitiſſimū dei templū In q̄ habi-
tauit diuinitatis plenitudo corꝑalit᷑ Et ꝓpter iſtas
tres ſcitates in chr̄o ↄ̄ſcentes dr̄ ter Sctūs. Eſa.
vj. Sctūs Sctūs Sctūs dn̄s de⁹ oipotēs. Hoc
aūt ſcm̄ eſt cā ois ſcitat̄. Ut Efficiens cā. Ut for-
malis ⁊ exēplar̄. Ut vas Nō materia. Et vt final᷑.
Facit eni ſcitatē chr̄s. Sicͭ dr̄ Joan. xvij. Ego pro
eis ſcifico meipm̄: ſibi attribuēs qḋ in mēbris ꝑfi
cit. Formā aūt ſcitatis vt exēplar oſtēdit q̄n ibidē
dr̄ ad patrē. Scifica eos in v̄itate Sermo tu⁹ ve-
ritas eſt. Quaſi diceret. Formā ſcitatis eis tribue
quā v̄bis oſn̄di ⁊ oꝑib᷒ comprobaui. Vas aūt ois
ſcitat̄ eſt chr̄s qḋ ſignificat᷑ in pyxide cui⁹ odor vn
guenti totā domū repleuit. Joan. xij. Et hāc ſcitatē
ſacrament̄ infudit: vt in illis inueniat᷑ ⁊ grat᷑. Final᷑
etiā cā eſt q2 ad ip̄m ois ſcitas ordinat᷑ ⁊ cōſūmat᷑
Eccl̄i. xlvj. Viderūt oēs filij iſrael q2 bonū eſt obſe
q̄ ſcō dei. hoc eſt: deo ſcōs ↄſūmari. De iſto ſcō dr̄
Dan̄. iiij. Vigil et ⁊ ſctūs deſcēdet de celo. Oib᷒ ḡ
his modis erit qḋ ex te naſcet᷑ ſcm̄. Sequitur

Vocabitur filius dei

Ideo eni ꝙ potentia dei ſe in te vltimat: ⁊ ad vir- E
tutes ſe cōtrahit: ſūmā ⁊ d̄ altiſſimis dei ſūt oꝑa-
tionē: et ad filiatudinē dei oꝑatōis inducat (al's edu
cit) effectū ſola carne obūbratā. Iḋo inquā qḋ na
ſcet᷑ [vocabit᷑] et erit [filius dei] Unde nomen
qḋ eſt ſuꝑ oē nomē. Fili⁹ eni dei: de⁹ ē. et ꝑfect⁹ de⁹ ē.

q₂ Deus nihil generat impfectum: filius dei pfe-
ctus deus eſt. Et q₂ pfectū in oī natura: tale alteꝝ
eſt q̄lis eſt ipſe q̄ genuit. Ideo filiꝰ dei deꝰ eſt. et pfe-
ctus deꝰ ē. ⁊ ꝑ oīa eq̄lis ei q̄ genuit. Et ideo gignē-
do dedit ei nomē qḋ ē ſup oē nomē. In hoc eñ no
mine Oē nomē ꝓphetie ad effectū ſue ſignificatōis
deducit. Et q̄cq̄d i ipſo ſpāliꝰ adimplet Eſaie.ix.
Octo noīa ſignant que oīa in iſto noīe ſue ſignifi-
cationis ſortiunt effectū. Uocabit eñ Admirabi
lis: Cōſiliarius: Deus Fortis: Pater futuri ſeculi.
Princeps pacis. Et añ hoc.viij.ſcꝫ vocatꝰ ē Puer.
Uelociter ſpolia detrahe. Et parum ante hoc.ſ.vij
Emanuel eſt vocatus. Hec autē oīa noīa in hoc
implent noīe. Quia In mō Incarnationis vocat
Admirabilis. In q̄ taꝫ ex pte ſui q̄ ex pte matris oīa
mirabilia cōuenit. Gen.xxxij. Joſue v. Judic.xiij.
Cur q̄ris nomen meū qḋ eſt mirabile. Heſter.xv.
Ualde mirabilis es dn̄e ⁊ facies tua plena gratia-
rū. In modo vo Redēptiōis eſt Conſiliarꝰ. q₂
hoc conſiliū eternū fuit: vt hoīem nō ꝑ potētiaꝫ ſed
cōuenientiſſimo mō liberaret dei filiꝰ. Eſa.xlvj. Cō
ſiliū meū ſtabit: et oīs volūtas mea fiet. Dr̄ eñ Cō
ſiliariꝰ a dante cōſiliū. et nō a ꝯſiliū q̄rente. Eſt aūt
hoc cōſiliū Immobilis definitio dei de faciendis:
vt dr̄ Greg. Sic etiā dr̄ Deꝰ. Sicut eñ dei filiꝰ:
deꝰ eſt. ſic ⁊ hoīs filiꝰ: hō eſt. Idē ipſe deꝰ chriſtus.
Fortis aūt eſt in pſtratione hoſtis. Lu.xj. ⁊ Matth.
xij. Cū fortis armatꝰ cuſtodit atriū ſuū: in pace ſunt
oīa q̄ poſſidet. Si aūt fortior illo ſuperueniēs vice-
rit illū: intrabit domū fortis ⁊ alligabit eū: et oīa va
ſa eius diſtribuet in qbꝫ confidebat. Pater aūt
futuri ſeculi dr̄ ab effectu prudētiſſime ⁊ benigniſ-
ſime gubernatiōis. Eſa.xxij. Erit q̄ſi pr̄ habitātibꝫ
hierl'm. Princeps aūt pacis dr̄ ab ea quā ſuis cō
fert tranquillitatē mentis. Joan.xiiij. Pacē relinq̄ vo
bis: pacē meā do vobis. Dicit aūt Spolia detra-
he. q₂ ꝟtute deitatis ſue detraxit ſpolia: q̄ hoſtis an-
tiquꝰ abſtulerat. Eph. iiij. Captiuā duxit captiuita
tē: dedit dona hoībꝫ. hoc eſt: Quos diabolꝰ capti-
uauerat: ipſe reduxit: ⁊ ſpolia grāꝝ que abſtulerat
reddidit. Emanuel autē dr̄ inq̄tū eſt hoīs ⁊ dei
filiꝰ: Nobiſcū hn̄s ꝙ hō eſt: et cū deo ꝙ deꝰ ē. In
hoc etiā noīe oē habemꝰ qḋ ſperamus. Uolumꝰ
eñ hīe Mediatorē: Redēptorē: Recōciliatorem:
Precium: et Sacrificiū. Mediatorē q̄ ſuſceptione
mediꝰ eſſet. Redēptorē: q̄ reducere deberet ⁊ poſſꝫ.
Recōciliatorē q̄ audacter nos ad deū introduceret.
Preciū qḋ dānū deo illatū repēderet. Et Sacrifi
cium ſiue Hoſtiā q̄ reprobari nō poſſit. Q̄ me-
diatorē nō habuimꝰ. Job.ix. conquerebat cū dixit
Nō eſt q̄ vtrūq₃ valeat arguere: ⁊ ponere manum
ſuā in ambobꝫ. Nūc aūt hō eſt: Scdm̄ ex btā ꝟgine
natū: filiꝰ hoīs. et ex deo natꝰ filiꝰ dei. ponit manū
deitatis in patre: ⁊ manū hūanitatis in nobis. Et iḋ
dicit ap'l'us. j. Timot. ij. Mediator dei ⁊ hoīm hō
chr̄s ieſus. Gal. iij. Mediator aūt vnius nō eſt:
deus aūt vnus eſt. Heb. viij. Melioris teſtamēti
mediator eſt ꝙ in melioribꝫ repromiſſiōibꝫ ſancitū
eſt. Mediat eñ inter nos ⁊ deū ſicut bonꝰ pōtifex
futuroꝝ bonoꝝ. Heb. ix. Redemptor etiam eſt
q₂ deus ꝑ iuſticiā ſuā ab eo q̄ peccauit ſatiſfactōeꝫ
exegit. et q̄m vnde ſatiſfaceret nō habuit: mortē in-
terminauit. Angelus aūt ꝓ nobꝫ ſatiſfacere nec de-
buit: q₂ nō peccauit. Nec potuit: q₂ totū qḋ erat et
potuit: ſicut ⁊ oīs alia creatura: ꝓ ſeipō debuit. Et
qḋ ꝓ nobis de ſuo daret nihil penitꝰ habuit. ⁊ ideo
nō debuit. et nō potuit niſi q̄ deꝰ ⁊ homo fuit. De-
buit eñ vt hō ex charitate ſupna ꝓ nobis ſatiſface-
re. et Potuit: vt dei filius. Hic eñ de ſuo ꝓ nobis
dare potuit: q̄ nulli q̄cq̄ꝫ debuit. Uñ Ps̄. lxxj. Ab
vſuris ⁊ iniq̄tate redemit aīas eoꝝ. Iniq̄tas eñ:
fuit numꝰ deceptiōis ⁊ pmiſſiōis quē ſerpēs obtu
lit ⁊ i patrim̄ demerſit (al's detruſit) Uſura aūt: mor
tis debitū qḋ q̄tidie accreſcit. Recōciliator etiam
fuit ꝑ gratiā quā obtulit. Joan. j. Grā ⁊ veritas ꝑ
Jeſum facta eſt. Preciū eñ noſtꝝ: damnū oē ſu
pabūdanter reſtituens. Qḋ eñ deꝰ in Adā ꝑdidit
originalis iuſticia fuit: quā in oēs Adā (ſi ſteiſſet)
poſteros tranſmiſiſſet. Que q̄dē: potētia ⁊ virtute
fuit infinita. q₂ ſi mūdus in īfinitū ſteiſſet: ſemꝑ i
oēs talē ꝓpagaſſet iuſticiā. Sed ꝓ filiꝰ dei reddidit
iuſticiā: eſt p̄ciū vniuerſoꝝ. Et ſi in infinitum ſtaret
mūdꝰ oēs eēnt redēpti. q₂ ipſe p̄ciū eſt oīm. Gen.
xxxj. Ego damnū oē reddebā: q̄cq̄d furti perierat a
me exigebas. Eſt aūt ⁊ irreprobabile ſacrificium.
Et hoc ꝓbat Augꝰ in. iiij. de trini. dei: per quatu-
or que ſunt in iſto ſancto: qḋ vocat filius dei. Eſt
eñ vnum cum eo cui offert. Et eſt vnū cū eo quod
offert. Et eſt vnum cū offerente. Et eſt vnum cū eo
pro quo offert. Si ergo pater nō reprobat ſacrificiū:
nō reprobat oblatū. q₂ hoc eſt cū ipō ſcm̄. Et non
reprobat offerentē: q₂ hoc eſt vnū cū ipſo ſanctum.
Et nō reprobat eū ꝓ q̄ offert: q₂ oblatū eſt vnū cū
eo ꝓ q̄ offert ſcm̄. Job vlt̄. Job ſeruꝰ meus orabit
pro vobis: faciem eius ſuſcipiā vt nō imputet vob
ſtulticia. Sic ḡ qḋ naſcet O virgo ſcm̄ ex te vo-
cabit filius dei: implēs oē nomē ꝓpheticū: et omnē
grām cōferens noſtre redemptionis.

Et ecce Heliſabet cognata tua: et ipſa cōcepit filiū i ſenectute ſua

Mire diligentie eſt etiā iſte angelus in pagēda
legatione noſtre ſalutis. Ecce eñ Q̄ Pacificꝰ fuit
ſuꝰ ingreſſus: oſtendit in Salutatiōe. Q̄ mirabi
liū ſacroꝝ fuit nūciꝰ: manifeſtauit in legatiōis ſue
expoſitione. Q̄ ſecretoꝝ dei cōſcius: declarauit in hoc
ꝙ tanti myſterij modū reſerauit. Nūc aūt etiā ad-
dit de Heliſabeth ꝯceptiōe qḋ ſciuit eo maiore de-
ſiderio audire virginē: quo etiā audito: nō ſuſtinu-
it diutiꝰ q̄n iret ad ſalutandū noui p̄conis matrem.
Probat ſe eſſe Legatū fidelem: q̄ ſic vndiq₃ ſanat
eius ad quā miſſus eſt mētē. Uidet aūt ꝙ iſta inter-
poſitiōe: vellet aſtruere nihil eoꝝ eſſe deo difficile q̄
nature ⁊ hūane rōni videntur obuiare. Uñ de Heli
ſabet tria ꝓponit. Q̄ vicꝫ Cognata: Et ideo virgi-
nem debere ex affectu eiꝰ hōis cōgratulari. De Cō-
ceptu p̄ter vim etatis. Et inde debere ꝟginē ammi
rari. Deinde Q̄ cōceptū iam vſq₃ ad confortatio-
nē in ventro tenuerit: Et inde debere ꝟginē de abor-
ſu cognate minime timere: q̄ oī raro cōceptui earū
que preter legitimā etatē cōcipiūt: freq̄ntius ſolent
euenire. Innuit aūt totuꝫ hoc ꝟtuti diuine eſſe at-
tribuendū ꝑ hoc qḋ ſubiūgit Nihil eſſe deo ipoſſi
bile. Hec aūt oīa ſequēs declaratio manifeſtabit.

Dicit igit͛ Primo tria. Primo q̄dem in euiden-
ti ponēs miraculū dicēs ⌊Ecce⌋ Quaſi i euidenti
eſt. Cōcept⁹ eīn ſex menſiū occultari non pōt. Eſa.
xlij. Ecce ego facio noua: ⁊ nūc orient͛ Si forte
q̄rit͛ Quare de conceptu Helisabet ſermonē addu
cit in mediū. Nō eīn fas eſt credere: v̄ginem ꝑ hoc
velle ad fidem inducere q̄ nunq̄꜒ diſcredidit dei ſa-
cramentū. Ad hoc q̄dam ſcī añ nos plures ⁊ ꝓ-
babiles adduxerūt rōnes Quaꝝ Prima eſt Ut
dū noua ⁊ deſiderata ꝑ angelū nouis adiungunt͛:
gaudiū gaudio cumulet͛. Eſa. lxj. Gaudēs gaude-
bo in dño et exultabit aīa mea in deo ſalutari meo
Scda eſt Ut v̄go ſacr̄m de natiuitate p̄curſoris
ſui p̄mo ꝑ hoīes diuulgādū: nō ab hoīe: ſed a re-
uelatione accipe cognoſceret͛. Hoim eīn v̄ba incer
ta ſunt. Reuelatio aūt diuin͛ certiſſima. Ex hoc eīn
et certi⁹ Euāgeliſtas ⁊ apoſtolos docuit: et Nos
firmi⁹ credim⁹: hn̄tes de celo teſtimoniū veritatis.
ij. Pet. j. Non eīn indoctas fabulas ſecuti: notaꝫ
fecimus vob dñi nr̄i v̄tutē: ſed ſpeculatores facti il
lius magnitudis. Tertia rō eſt. Ne virgo a deo
electa: ſecreta dei ignoraret: ⁊ ab homie diſcere vide
ret͛. Gen. xviij. Nū celare potero Abraā q̄ geſtur⁹
ſum? Scio eīn ꝙ p̄cepturus eſt filijs ſuis ⁊ domui
ſue poſt ſe vt cuſtodiāt viā dñi. Amos. iij. Nō fa-
ciet dñs de⁹ v̄bū niſi p̄us reuelauerit ſecretū ſuum
ad ſeruos ſuos ꝓphetas. Quō ḡ faceret v̄bum qđ
nō p̄us reuelauerit matri? Quarta rō eſt Ut pu
ella iuuenis ⁊ carne ꝯiūcta: audiēs vetulā iā pon-
dere part⁹ grauatā ⁊ dolorib᷒ vicinā: ⁊ ex v̄ecūdia
alijs ſecretū nō libenter apire: ad obſequiū in tāſe-
creto ⁊ ſcō partu ꝓperaret (al's p̄pararet) Ad Rhom.
xv. Debem⁹ nos firmiores imbecillitates infirmo-
rū ſuſtinere. Et ad Gal. vj. Alter alteri⁹ onera por-
tate ⁊c̄. Ex hoc eīn imitata eſt filiū q̄ dicturus erat:
Ego in medio veſtꝝ ſum ſicut q̄ miniſtrat. Luc. xxij.
Quinta rō eſt Ut oportunū t̄pe cōcept⁹ v̄ginal͛
et inſtante natiuitate p̄curſoris oſtenderet͛. Mat.
xxiij. Uos cū videritis hec fieri: ſcitote q̄꜒ ꝓpe eſt re-
gnū dei. Sicut eīn aſtra matutina: lucē p̄currēdo
oſtendūt: ⁊ ad iubilū aues: diē deſiderātes: excitāt
et p̄ueniūt: Ita ſigna iſta vicina: ortū luciſ gr̄e p̄ue-
nerunt: et ſctōs in laudē euigilare fecerūt ⁊ gratia-
rū actionē. Job. xxxviij. Ubi eras cū me laudarent
ſimul aſtra matutina: et iubilarent om̄es filij dei.
Sexta rō eſt Ut tanto gaudio (qđ eſt in ꝯceptu
v̄ginis q̄ deū cōcepit) Helisabet ſicut gaudij par-
ticeps cōgratulans inueniret͛. et ex hoc pōdus vte-
ri ſui ⁊ dolores mitigarent͛. Et hoc videt͛ ipſa innu
ere Helisabet qñ dixit Ut facta eſt vox ſalutatōis
tue in aurib᷒ meis exultauit infans in vtero meo.
Sicut eīn mulier cū pepit nō meminit p̄ſſure ꝓpt͛
gaudiū q̄꜒ natus eſt hō in mundū Joā. xvj. Ita ꝓ
certo ꝓbabile eſt ꝙ iſta nō meminerit p̄ſſure ꝓpter
gaudiū. q̄꜒ digna habita vt p̄ñtem ſibi ſentiret do-
minū ꝑ beate v̄ginis ⁊ matris aduentū. Unde in
gaudio clamans dīt. Unde mihi hoc vt veniat m͛r
dñi mei ad me? Septima cauſa eſt. q̄꜒ dignū fu
it vt virgo p̄ñtaret Joanni ſuum conceptū: vt vbi-
q̄꜒ ꝑageret ſue p̄curſionis officium. Et ideo nūciat͛
Joannis etas in vtero: qui iam poſſet p̄currere ſal
uatoris cōceptū. Et h̄ dīt Amb. Et idem dīt Hiero.
in hymnis: dicēs. Uentris obſtruſo poſitus cubi-
li ſenſeras regem thalamo manentē. Senſum eīn
hunc oſtendit motu occurſiōis ad ip̄m. Amos. iiij
Prepare in occurſum dei tui iſrael. q̄꜒ ecce formās
montes ⁊ creans ventū: annūciās homi eloquiū
ſuū: faciēs matutinā nebulā: et gradiēs ſuꝑ excel-
ſa terre dñs de⁹ exercituum nomen eius. Format
eīn montes in quib᷒ fūdant͛ eccl'ie v̄tutes (al's vir-
tutes) exercituū eccl'iaſtice fidei ⁊ p̄ātis. Jam ince-
pit aſſl are ventus ſcti ſp̄ūs. Jam ꝑ Gabrielē enū-
ciauit eloquiū. Jam excelſa terre cōculcauit. exina-
niens ſeip̄m: formam ſerui in ſeipſo accipiēs: et for
mā ancille in matre. Jſte eſt dñs exercituū angelo
rū cui a vero iſrael eſt occurrendū. Octaua ratio
eſt Ut per Helisabet conceptum: ſermo angeli cō-
firmaretur. Non q̄dem vt dubius: ſed ſicut verū
et certum aliquādo ratiōib᷒ adiuuat͛ et ſicut fides
de credito diuina iuuat͛ ratione. Et hec eſt rō Be-
de in gloſa Gen. xlj. Qđ aūt ſcdo vidiſti: ad eādem
rem ꝑtinens ſomniū firmitatis eſt indicium: eo ꝙ
fiat ſermo dei ⁊ velocius impleatur. Oſee. xij. Ego
viſiones multiplicaui eis: ⁊ in manib᷒ ꝓphetarum
aſſimilat⁹ ſum. Talibus igit͛ ⁊ tantis rōnib᷒ cō
ceptus Helizabet adducit͛ in medium Dicit igit͛
⌊Ecce Heliſabet⌋ Heliſabet illa Quā nō libi-
do titillans incitauit Cui cōceptū oratio ſctōꝝ im-
petrauit. Cui maritus incenſum ponens fecundi-
tatem ꝓmeruit. Cui⁹ conceptum angelus p̄nuncia-
uit. Cuius partum magno p̄conio angelus extu-
lit: et gaudiū toti mūdo edidit ⁊ effudit. Deniq̄꜒
ſi libido titillans conceptum extorſiſſet: in ea locū
haberet quod dixit Raphael angelus Tobie. vj.
Jn eos qui coniugium ita ſuſcipiunt: vt deum a ſe
et a ſua mente excludant: et ſue libidini ita vacēt ſi-
cut equus ⁊ mulus in q̄bus non eſt intellect⁹: ha-
bet poteſtatem demoniū. Et talis non fuit hec ſan
cta dei ſui ſaturitas. Huic etiam ſanctoꝝ conce-
ptum impetrauit oratio. Unde Sup̄ dictum eſt:
ꝙ omnis plebs orans erat foris hora incenſi cum
conceptus Joannis annūciaret͛. Simile Genes
xxv. Dep̄catus eſt Jſaac dominū ꝓ vxore ſua: eo ꝙ
eſſet ſterilis. qui exaudiuit eum ⁊ dedit cōceptum
Rebecce. Zacharias etiā incenſum ponēs huic fe-
cunditatē ꝓmeruit. Simile ei eſt quod. j. Regū. j.
Heli ſacerdos dixit ad Annam. Uade in pace: de-
us iſrael det tibi petitionem tuam quā rogaſti eū.
Hec eſt cuius conceptum angelus p̄nunciauit.
Simile fuit ei quod legit͛ Judic. xiij. Sterilis es et
abſq̄꜒ liberis: ſed ꝯcipies ⁊ paries filium. Hoc eīn
dixit ei per maritū Supra eodeꝫ. Heliſabet vxor
tua pariet tibi filium. Partum etiam ei⁹ magno
p̄conio extulit. quaſi diceret illud Ruth. iiij. Bñ-
dictus domin⁹ qui non eſt paſſus vt deficeret ſuc-
ceſſor familie tue: et vocetur nomen eius in iſrael:
et habeas qui conſoletur animā tuam: et enutriat
ſenectutē tuam. Hec eſt etiam que gaudium to
ti mundo edidit ⁊ effudit. Unde illud Gen. xxx. di
cere potuit Hoc pro beatitudine mea Beatā q̄ꝓ-
pe me dicent omnes mulieres. Hec igitur ē iſta
Helizabeth ⌊cognata tua⌋ que non tam ꝓpinq̄-
tate ſanguinis q̄꜒ affinitate gratie ⁊ v̄tutis ſe pro-
bat eſſe generoſam. Qui fecerit inquam volunta-

tem patris mei qui in celis eſt: ipſe meus frater: ſo⸗
ror: et mater eſt. Matth. xij. Beata cõſanguinitas
vbi formatꝰ in corde chr̄is matrē: ex vno p̄re gene⸗
ratio diuina fraternitatē: et ordo charitatis totā ꝑ⸗
ficiat ſm̄ diuerſos gradus gener[ſ] ꝓpinquitatē. De p̄⸗
mo enĩ hoꝝ Gal'. iiij. Filioli mei q̄s iterū parturio
donec formet̃ chr̄s in vobis. In quo aũt chriſtus
formatur: mater eſt: ⁊ mater vocat̃. De ſc̄do Joan.
xx. Uade ad fratres meos ⁊ dic eis Aſcendo ad pa
trē meum ⁊ patrem veſtrum. De tertio Can. ij. Or
dinauit in me charitatẽ. Hec igit̃ eſt Heliſabet
D.3. cognata tua [Et ipſa concepit] Ecce conceptū
ꝓponit Honorabilē: Amabilē; et Mirabilē. Ho⸗
norabilem q̄dem. q: ſpūſancto ⁊ ꝟtute plenū. Su
pra. Spūſctō replebit̃ adhuc ex vtero matris ſue.
Amabilē q̄dẽ q: in gaudiū mūdi naſcituꝝ. Sup̄
In natiuitate eius multi gaudebunt. Admirabilē
quia ex vtero matris ſue cōſecratus eſt propheta.
Ecc̃i. xlix. A ventre matris conſecratus eſt ꝓpheta
[filium] Quod mirabile eſt. Quia etiam fecūde:
cum ex antiq̄tate: virtꝰ concipiendi deficere incipit
Primo a filijs deficit in filias. et a filiab; in abor⸗
ſum. et deinde deficit in totum ſm̄ naturam. Hec
aũt concepit filium qui totum poſſideret parentuꝫ
effectū ⁊ heres eſſet ſenectutẽ. Tob. vij. Bn̄dictio
ſit tibi fili mi: q: boni et optimi viri filius es. Ecc̃i
xlvij. Surrexit poſt eū filiꝰ ſenſatus ⁊ ꝓpter illum
deiecit potentiā oim̄ inimicoꝝ [in ſenectute ſua]
hoc omni ammiratiōe dignum eſt. Senectus enĩ
ſm̄ naturā corruptio eſt: in qua membra ſunt in⸗
tus ſicca: deſtituta. et extra madida: hūiditate cor⸗
rupta: et viſcoſa. In qua etate etiam ſiq̄d concipit̃
corrūpit̃, et nunq̄ȝ tamē aliq̄d cōcipi cōſueuit. ma⸗
xime ex ſemine ſenis: ⁊ iam corruptōe p̄parati (al's
īpediti) Hoc igit̃ facit ad cōmendationē miracu⸗
li. Hoc enĩ illi nō erat difficile: qui ſicut d: Ezech.
xxxvij. Spūs inſufflat ſup̄ interfectos ⁊ reuiuiſcūt.
maxime vbi ſenectus nō eſt tm̄ a canicie corporis: ſed
a canicie ꝟtutis. Sicut dicit̃ Sap̄. iiij. Senectus
venerabilis eſt nō diuturna neq̄ȝ annoꝝ nūero cō
putata. Cani enĩ ſūt ſenſus hominis ⁊ etas ſenectu⸗
tis: vita immaculata. Hic filius ſenectutis eſt ille de
quo d: Tob. v. Filiū nr̄m baculū ſenectutẽ noſtre.
Ruth. iiij. Natus eſt qui te diligat ⁊ enutriat ſene⸗
ctutem tuam. Sequitur

Et hic menſis eſt ſextus illi que vocatur ſterilis quia non erit im⸗poſſibile apud deū omne verbū.

Miraculū cōmendat. q̄a ſi vetula aliq̄n cōcipiat
ꝓpter diſtenſionē (al's deſtitutionē) vteri a calido ⁊
hūido ſubtili: vincētib; i ip̄a frigido ⁊ ſicco: q̄litatib;
mortificatiuis: aborſum patit̃. Nunc aũt iſte filiꝰ
ad finem ſexti mēſis coaluit. Jam enĩ de Martio
qui erat ſextus menſis nō reſtabant niſi dies octo
Hec enĩ. viij. kal'. aprilis pacta ſunt. Et ideo intelli
git̃ q̄ eiuſdẽ ꝟtute infans in ventre coaluit: cuius
virtute ⁊ miraculo (al's oraculo) cōceptꝰ fuit. Uir⸗
tus enĩ vetule infantē non nutrit: ſed deſtitutū de⸗
ijcit. Unde ⁊ de Sara Gen̄. xviij. dicitur: q̄ deſie⸗
rant Sare fieri muliebria. Et Rhom̄. iiij. dicitur q̄
emortua fuit vulua Sare. Et hec dicunt̃ in figu⸗
ra huiꝰ. Et addit [illi que vocatur ſterilis]
vt ⁊ impotentiā nature ſup̄ defectū accumulet eta⸗
tis. Nō enĩ vocat̃ Sterilis: niſi a lōgo tp̄e ſtatu fu⸗
iſſet p̄uata. Fecūda enĩ eſt q̄ abſq̄ȝ impedimēto cō⸗
cipit. Concluſa aũt in ſcriptura vocatur que q̄dē im⸗
pedita eſt ad ſuſceptionẽ cōceptꝰ. Sicut. j. Reg. j.
de Anna legit̃ q̄ cōcluſerat dn̄s vuluam eius. Et
Gen̄. xx. q̄ ꝯcluſit dn̄s oēm vuluā domus abime⸗
lech. Sterilis autē eſt que (al's q̄a) naturale in ob⸗
ſtrictione venaꝝ ⁊ poroꝝ matricis habet impedi⸗
mentū ad ſeminis ſuſceptionē Et hec vocat̃ nō ve⸗
re ſterilitas niſi q̄n hoc poſt vſum viri efficit̃ cogni⸗
tū: et medicoꝝ arte remoueri nō poterit impedimē
tū. Et ideo maledictiōi ſubiacebat in lege. Et ideo
Supra dixit q: ſic fecit mihi dn̄s in die q̄n reſpe⸗
xit auferre opprobriū meū inter homines. Sequit̃
hoc qd̄ ex predictis intendit [quia non erit im⸗
poſſibile apud ⁊c̄.] Attende Q' de his q̄ fiunt
Quedā dicunt̃ eſſe in natura. Quedā eſſe apd̄ deū
Et Quedam in deo abſcondita. In natura ſunt
quoꝝ cauſas ſemīales ꝟitās deus nature indidit.
Sicut d: Gen̄. j. Germinet terra herbā virentem
Dicit Augꝰ: hoc eſt: ꝟtutem germinādi in cauſis
ſeminalib; accipiat. Et hec ſola potentia ſunt in ele
mētis. q̄a Generale Principiū ph'i eſt Q' nihil eſt
in potentia in aliq̄: niſi qd̄ in vno motore ⁊ in virtꝰ
ſpeciei motore educit̃ de illo. Uñ Idolū nō eſt po⸗
tentia in cera: ſed in arte. Et cuprū potētia in terra.
q̄a cupꝝ vno motore educit̃ de terra: q̄ eſt calor ſo⸗
lis. Et nō eodem: ſed intellectu artificis educit̃ ido
lum de cupro. Apud deū aũt ſunt: que in natu⸗
ra nō hn̄t niſi cauſam obediētie: et ꝑfectionē habēt
ſue generationis apud deū. Et illa nō ſunt in natu
ra vt fiant: ſed vt de ipſis naturalib; fiant: ammini
ſtrāte ꝟtute diuina. Sicut eſt cōceptꝰ vetule: et ge
neratio ſenis. et q̄ in tali vtero ⁊ ex tali ſemīe īfans
coaleſcat. Gen̄. xviij. Nunq̄d deo q̄cq̄ȝ eſt difficile:
In deo aũt abſcōditū ē qd̄ oino ſup̄ naturā: ⁊ cu⸗
ius potētie in natura ꝯtriū eſt. Sicut eſt ꝯceptꝰ vir⸗
ginis q̄ manet ꝟgo. Eph. iij. Eſt ſacrm̄ a ſeculis in
deo abſcōditū. Et hoc facere: in deo eſt. et non cōce
ditur huiꝰ operatio alicui create nature. Et hoc eſt
qd̄ dicit: quia non erit impoſſibile apud deum. Et
ideo Hiere. xxxij. Nunq̄d mihi erit difficile oē ver⸗
bum. Dicit aũt [omne verbū] et nō omne factū.
q: in oib; q̄ ꝓcedunt ab intellectu operatiuo: p̄mū
faciēs: ꝟbū mēt' eſt. Sicut in eo q̄ facit arcā: p̄mū
faciens arcā: forma cōcepta in mēte ē. quia dicit ar
cam eſſe faciendā. Sic etiā oīs operatio intellectꝰ di⸗
uini: eſt verbū a q̄ ꝓcedūt facta oīa: et cuius formā
induūt. Omnia enĩ ꝑ verbū facta ſunt: et ſine ipſo
factū eſt nihil. Joā. j. Unde minus diceret ſi dixiſ⸗
ſet: omne factū. ſed totum dicit q̄n d' [omne ver
bum] Uerbo enĩ dn̄i celi firmati ſunt. quia ſic di⸗
xit et facta ſunt. Et ſic dixit deꝰ Fiat Gen̄. j. hoc eſt:
verbū genuit in q̄ erat vt fieret.

Dixit aũt Maria: Ecce ancilla dn̄i: Fiat mihi ſcḋm verbū tuū. Et diſceſſit angelus ab illa

Illud eſt ad qd̄ laboratuꝫ eſt. Primo enĩ audi⸗

eus turbata eſt ad ſpeciē viri: et incōſuetū modū ſa-
lutatōis. Deinde q̄ſi ꝯfortata: modū q̄ſiuit annū-
ciationis. Nō aūt certa de oraculo: nec dubitans
de nuncio: Jam q̄ſi ſe totaꝫ dat vt votū adipiſcaꝛ.
Et hoc eſt qḋ in ordine ꝑnotaꝛ verborum ⌊Dixit
aūt Maria⌋ Jlla em̄ illūīata ꝰ Jlluminatrix q̄d
diceret niſi qḋ mūdo lucem pareret: Proceſſit in
dicto quaſi aurora ꝯſurgēs: ſolē cōceptura ſignū
Quid ꝟo Stella orta ex Jacob dicto ſuo pāderet:
niſi ſolē de ſtella naſcituꝝ: vel lucis eterne radium
ſine oī ſui corruptione mūdū illuminatuꝝ: Quid
item Amaꝝ pro ſalute generis humani mare: niſi
cōſolationē toti mūdo ꝓfuturā: Quid tandē Dn̄a
mūdi (q̄ omnibꝰ: gubernationis ex ſua benignitate
exhiber effectū (al's officiū) ꝛ ſubſidiū defenſionis)
reſponderet: niſi qḋ ad ſuoꝝ ꝑtinet defenſionis p̄ſi-
dium ꝛ prudentiā gubernatiōis: Lumē em̄ mun-
di eſt Sicut ſcriptū eſt. Sicut ſol oriens mundo in
altiſſimis dei: ſic mulieris bone ſpecies in ornamen-
tū domꝰ ſue. Eccl.xxvj. O beata virgo oſtende igiꝛ
te illuminatricē: et ꝑ cōſenſum tuū illumina eos q̄
in vmbra mortis ſedent ad dirigendos pedes no-
ſtros in viam pacis. Jnfra eodē. Stellā te ꝓba po-
li: ducēs nos ad portū tutū ꝛ q̄etū: poſt tot tenta-
tionū iactatiōes. Nobis em̄ in te lux noua oriri vi-
ſa eſt: et ſol nouꝰ i ꝯſpectu (al's cōceptu) ꝛ fons par-
uus: hūilis gratie tue: creuit in fluuiū maximū. et
humiles exaltati ſunt: ꝛ deuorauerūt inclytos qui
hactenꝰ de ſua gl'iabanꝛ dilectione. Heſter.x. Cū
em̄ oēs in amaritudine eſſemus: tu q̄ſi mare ama-
rū: amaritudinē oīm: tuā feciſti. Et pro nobis do-
lens. et pro te Jonā illū in figura filij tui ad hoc in-
duxiſti vt diceret: Si ꝓpter me eſt hec tēpeſtas: mit-
tite me i mare Jone.j. Rurſumqꝫ tu dn̄a oīm es:
et ꝟgo virginū Niſi ad tuū florē declinet ille rhino-
ceros ſeruiēs tibi ad redemptionē (filius vnicorni-
um ſi eſt. pē.) quis liberabiꝛ de cornu p̄ātis eius:
Job.xxxix. Nunqd volet rhinoceros ſeruire tibi.
Dic ergo beata: et dic ad angelum ⌊Ecce ancil-
la dn̄i⌋ Tria aūt dicit. Promptitudinē exequēdi
Conſenſum ſacramēti. Et Cōſonantiā verboꝝ an-
geli. Promptitudineꝫ exequendi tangit: cum dicit
⌊Ecce ancilla domini⌋ Ancilla enim dr̄ ab an-
qḋ eſt circū: ꝛ cilleo. es. etc. qḋ ē moueo: moueri. qꝛ
vbiqꝫ mobilis. Prompta eſt ad obſequēdū. Hu-
milis ad ſeruiendū. Et Deuota ad obediendū. Et
Prudens in omni cōmiſſo: ſimul et fidelis. Q
em̄ ꝓmpta ſit: ex nomine probat. quia circūmobi-
lis eſt in omne quod iubetur. Unde Prouer. xlſ.
Conſiderauit ſemitas domus ſue: ꝛ panem ocioſa
non comedit. De humilitate Jnfra eodē. Reſpexit
humilitatē ancille ſue. De deuotione ad obediēdū
dicitꝛ in Pſal. cxxij. Sicut oculi ancille in manibꝰ
domine ſue: ita oculi noſtri ad dn̄m deum noſtrū
Oculi em̄ ancille aſpiciunt ad nutū manꝰ vt ſemꝑ
obediant: et deuote ſubſeruiāt. Prudēs eſt etiam
iſta ancilla. Prouerb. xlſ. Os ſuum aperuit ſapi-
entie et lex clementie in lingua eius. Sapienter em̄
ſibi: et nobis clementer in hoc reſponſo expreſſit ſer-
monē Quod in voto fuit: per ſermoneꝫ angeli fu-
turum expectabaꝛ: in oratiōe ponens ꝛ dicēs ⌊Fi-
at mihi⌋ Preſumptiōis em̄ videreꝛ ſi diceret. Fi-

et mihi. qꝛ Hoc a gratia domini quā nemo ꝓme-
ruit ſperaꝛ. Hoc ab Adā ꝛ a tota poſteritate ſua mi-
rabiliter efflagitaꝛ. Hoc ab angelo expectaꝛ. Hoc
ab oībꝰ fidelibꝰ deſideraꝛ ꝛ oraꝛ. Q em̄ a gratia
dei ſpereꝛ dic̄ Hieremias Thren.iij. Miſericordie dei
ꝗ non ſumꝰ conſumpti Q aūt ab Adā ꝛ poſteri-
tate ſua efflagiteꝛ Dicitꝛ i Pſal.xij. Uſqꝫq̄ dn̄e ob-
liuiſceris me in finē: vſqꝫq̄ auertis faciē tuā a me.
Uſqꝫq̄. i. cur. Q ab angelo expecteꝛ: patet. q̄a nū-
cium hoc egit ꝛ oīa fecit que ad conſenſum ꝟginis
ꝑtinent inclinandū. Nunc aūt expectat ſalutare ꝯ
reſponſum. Acſi diceret illud Gen. xlix. Salutare
tuum expectabo dn̄e. Oēs fideles hoc deſideraue-
runt dicentes illud Eſa. xxvj. Dn̄e miſerere noſtri:
te em̄ expectauimus. Et illud ibidem. Anima mea
deſiderauit te in nocte: ſed ꝛ ſpū meo i p̄cordijs me-
is de mane vigilabo ad te. Hec etiam attēdens
et cōſenſum p̄bens: orādo cum alijs dixit ⌊Fiat⌋
Non em̄ p̄ſumpſit dicere: fiet. ſed totam ſe diuine
diſpoſitioni cōmittens orauit: vt cuncta fieret ſalꝰ
quā angelus nunciauit. Sciuit em̄ illud Jaco.iiij
ꝙ Deus reſiſtit ſupbis: ꝛ humilibꝰ dat gratiaꝫ.
Dicit aūt ⌊mihi⌋ Nō ad me. Multifarie em̄ mul-
tiſqꝫ modis factum eſt verbum dn̄i ad ꝓphetas.
Abdie q̄dem ad aures: qn̄ dixit Abdie.j. Auditū
audiui a dn̄o. Eſaie ad Uiſum qn̄ dixit Eſa.j. Ui-
ſio Eſaie ꝛc̄. Et q̄dem Bt̄i oculi ꝛ bt̄e aures q̄ vi-
derunt ꝛ audierūt que vos videtis ꝛ auditis. Lu.
x. Alicui aūt ad manus: ſicut Aggeo q̄ dixit ꝙ ver-
bum dn̄i factuꝫ eſt in manu Aggei. Et ſic diuerſi-
mode diuerſiſqꝫ modis: et ꝑ diuerſis factum eſt.
Sed nō ſibi Beate virgini Marie fit Ad Aures
q̄dem in oraculo annūciatiōis ꝛ eulogio ſalutatio-
nis. Ad Uiſum aūt quia viderunt oculi ſui ſalu-
tare dei ſui. Ad manū etiam fit cōtrectationis. Et
ad Brachium oblationis. Et ad Gremiū ſuſtēta-
tionis. Et ad Ubera lactatiōis. Et ad Uiſcera in-
carnationis. Et alijs modis infinitis ſibi ſoli noti
nato verbo de ſe incarnato. Lu.xj. Beatus venter
qui te portauit ꝛ vbera que ſuxiſti. Sic ergo Fi-
at mihi ⌊ſm verbum tuum⌋ Scḋm: Prepoſi-
tio Uel Aduerbiū Uel Nomē ordinale. Primo
quidem modo ſenſus eſt ⌊ſm verbum tuum⌋
hoc eſt: iuxta ꝟbū tuū. et hoc ē: ſicut dixiſti. Et hūc
puto eſſe ſenſum lr̄e. Matth. v. Celū ꝛ terra trāſi-
būt: ꝟba aūt mea nō tranſibunt. q̄nimo iota vnū
aut vnus apex non p̄teribit. Eſa. xxxiiij. Requirite
diligenter in libro dn̄i et legite: vnum ex eis nō de-
fuit. Eſa. v. Quid vltra debui facere tibi ꝛ non feci
Pōt etiā lꝫ ſcḋm nomē eē ⌊ordiale vt ſit ſenſus
⌊ſcḋm ꝟbū tuum⌋ qḋ in ſalutatōe poſitū eſt inꝛ
ea q̄ ſūt de adipiſcēdis bonis. Hoc em̄ eſt: dn̄s te-
cū. Primū aūt: gr̄a plena. Gr̄a autē plena fuit ad
ſui ſctitatē. Dn̄s āt tecū: ad nr̄aꝫ redēptiōeꝫ. Sic ei
dicēt inꝛ gentes magnificauit dn̄s facere cum eis.
Siq̄dē magnificauit dn̄s facere nobiſcū: facti ſu-
mus letātes. Pſ̄. cxxv. Hoc em̄ ē illḋ magnū no-
mē Emanuel ꝛ vale nob: qḋ eſt: nobiſcū deꝰ: in q̄
oēs euacuanꝛ inſidie inimici. Per hoc em̄ cōtinet i
gremio celū terrāqꝫ regēs: que hēmꝰ hoſtiū terro-
rē: pignꝰ nr̄e redēptiōnis: ꝛ ꝓ oīa q̄ paſſi ſumus ſal-
uatorē ⌊fiat⌋ ꝯ ⌊ſcḋm ꝟbū tuuꝫ⌋ mihi: ſic i an-

re auditū:⁊ i corde creditū.⁊ ore ꝯfeſſum. Jta in
viſceribꝰ incarnatū vt poſſim leta nūciare fideli
bus dicēs. Habete fiduciā. Uerbū caro factū ē.
⁊ habitauit i nob.⁊ i ꝓximo videbit̄ gl'iaꝫ eius:
gl'iam q̄ſi vnigeniti a p̄re plenū gr̄a ⁊ ꝟitat̄. Jo.
j. Hec igit̄ vox ab ore ꝟginis exultatōis ⁊ ſalut̄
audita eſt in tabernacul' iuſtoꝝ. Seq̄t. [Et diſ
ceſſit ab illa angelus] officio ꝑacto. Tp̄s eni
erat vt reuerteret̄ ad eū q̄ eū miſit. Nos aūt bn̄
dicamꝰ deū ⁊ enarremꝰ oīa mirabilia eiꝰ. Diſceſ
ſus aūt angeli nihil aliud fuit:niſi ꝙ viſui hūaſ
no ſe ſubtraxit(al's:ſubduxit) Nūq̄ꝫ ei ita ad ob
ſeq̄ndū habuit angelos :ſicut ex q̄ filiū dei dn̄m
angeloꝝ ꝯcepit. Extūc eni acceſſerūt ad eā angeſ
li:⁊ miſtrabāt ei. Mat.iiij.

Exurgēs aūt Maria in diebuſ illis abijt in mōtana cū feſtinatōe in ciuitatē Juda. ⁊ intrauit in domum Zacharie:⁊ ſalutauit Heliſabet.

C Hic adhuc tria circa btāꝫ ꝟginē determiat euāſ
gelista. Quoꝝ Primū eſt. Qualis fuit pietat̄ of
ficio. Scd'm Quāte ꝯtritudinis i ꝯcepto dei doſ
no. Tertiū Q̄ ꝯtinue ꝑſeuerās fuit i obſequio.
q̄ꝛ ꝑmanſit obſeq̄ns debili cognate tribꝰ mēſibꝰ
donec cognata releuata fuit i vtero. De Prio
dicit Tria. Qualit̄ vicꝫ ad obſequendū ſe ꝑauit
Et Qualiter feſtinauit. Et q̄ꝫ benigne ſe exhibu
it. Preꝑatio autē cōmēdat̄ in duobꝰ. A Modo:
Et a Tp̄e. A modo aūt:q̄ꝛ [Exurgēs] Decōpoſ
ſitū eſt. q̄ꝛ notat ꝙ extra ſurſuꝫ fuit ſe agēs:ſicut
corꝑe ita ⁊ mēte. Per mirabilia eni dona mune
rata fuit. ⁊ ſup̄ ſtatū ꝑorē eleuata:accedēſ ad cor
altū. Et ſciēs cui plꝰ donat̄:ab eo plꝰ exigit̄:volēſ
exaltari in ſe deū. h̄ eſt:altū oñdere :ex ꝑori ſtatu
altius ſurſum ſe ꝑficiēdo egit. Audiēs vocē dile
cti clamātis Cañ.ij. Surge ꝓpera amica mea et
veni. Nihil eniꝫ vacat a ꝟcatione in tāta ꝟgine ⁊
dei m̄re. Si aūt ipa de alto i altꝰ ſe egit:pudeat
nos a ſorde viciorū nō exurgere. Sic etiā monet
ap'ls Eph̄.v. Surge q̄ dormis ⁊ exurge de mor
tuis. ⁊ illumiabit te xp̄s. Nec eni ꝟgo vt q̄eta.
nō vaga:nō garrula. q̄etis impatiēs. reſederat i
ſolitudie ⁊ ꝯſcie q̄ete. Sicut Eſa.lij. Surge ſeſ
de hierl'm. Nūc aīa exurgit i actōiſ vtilitate ⁊ ne
ceſſitate. Sedere aūt eā fecit charitas ꝟitatis. ⁊
recepit eulogiū ſalutatiōis. ⁊ ꝑtū ⁊ ꝯceptū diuie
ānūciatōis. Nūc āt fac̄ exurgere eā ꝟitas chari
tat̄ q̄ aliq̄n delitijs q̄et̄: ꝑponere cogit̄ necitatē
actiōis. Ps.cxxvj. Surgite poſt q̄ꝫ ſederit̄:q̄ māſ
ducat̄ panē doloꝝ. Quādiu ei pane iſto arto do
loris ſuſtētamur:necitates ꝓxi cogūt exurgere i
actōeꝫ obſequij Exurge ḡ ⁊ tu Prio q̄dē a ſter
core vicioꝝ. Scd'o de ꝟtute i ꝟtutē:ad ſtatū alti
orē. ⁊ Tertio De ꝯtēplatōis q̄ete ad actōeꝫ. Duo
bꝰ aūt modis Maria exurrexit. De tertio autē
nō īdiguit:ſꝫ vt tu exurgere poſſis effecit. [Ma
ria] ei ꝯceptu ꝟgiali. q̄ꝛ Qui portabat̄ m̄reꝫ por
tabat. ⁊ ꝯ̄ ꝯſuetudinē ꝑgnantiū fecit leuiorē.
Duobꝰ eni tp̄ibꝰ grauidatis:motus interdicit̄ a

phyſic̄. Jn ꝑncipio vicꝫ cōceptiōis: cum ꝯceptꝰ mol
lis eſt:facile a matrice ſolubilis. Et in fine poſt q̄nſ
tum menſem vel ſextū q̄n grauis eſt ⁊ pōdere ſuo
ꝑ motū matr̄ ſepiꝰ ſua abꝛumpit grauitate. Jſta
aūt vt diuinū oſtēdat partū:ſtatim ꝑmo exurgit ⁊
cū feſtinatiōe mōtana cōſcēdit:q̄ fieri non poſſet
ſine aborſu ſi partꝰ hūanꝰ:⁊ nō diuinꝰ eſſet conceſ
ptꝰ. Btūs ḡ vēter q̄ te xp̄e portauit. q̄ꝛ nō hūana
ſꝫ diuia ꝟtute te tenuit ⁊ corroborauit Lu.xi. Jſta
eni dn̄a Uas ammirabile fuit in opꝰ excelſi Eccl
l.iij. Et.l. Quaſi vas auri ſolidū:ornatū oī lapide
ꝑcioſo. Ornatum q̄dem omni lapide precioſo virſ
tutum. Solidū:ꝙ hūana ꝟtute moueri non poſſ
ſet in diuini cōceptꝰ(al's partꝰ) ꝑiudiciuꝫ. Et forte
ſic ꝟtus altiſſimi obumbrauit ei:ne cōceptꝰ moue
ret̄ impulſu obſequij. Tāgit aūt ꝑparationē tp̄is:
cū addit [in illis diebus] Jlluſtratiōes clariſſiſ
mas hec ꝟgo habuit vt dicit Amb. dū nō increduſ
la fuit oraculo :nō incerta de nūcio: nō dubitās de
exemplo. ſed leta ꝓpoſito:voto religioſa:ꝑ pietatis
officio exurgens: et feſtina ꝑ̄ gaudio:vadit viſitaſ
re Helizabeth:ꝓbans illud Prouer.iiij. Semiſ
ta iuſti q̄ſi lux ſplendens ⁊ cōtinuis incremēt̄ creſ
ſcēs vſq; ad ꝑfectā diē. Hoc eni illi dies ſignificāt.
Hec eni eſt dies(q̄ꝛ iſti incipiūt)quā fecit dn̄s oriſ
ri ſup terrā:exultemꝰ ⁊ letemur in ea. Dies inquā q̄
non ſicut vmbra declinauerūt. Sed potiꝰ (de q̄bꝰ
dicit Abacuch.iij.) Sol ⁊ luna ſteterūt in habita
culo ſuo Et de ipſo hitaculo recti:ibunt in ſplēdoſ
re fulgurant̄ haſte tue:vt vere ꝓbent matrē eſſe luſ
nā:et natū ſolē. que inquā luna cōcepit lumē ſolis
vt vere illūinatrix dici poſſit Deinde tāgit modū
itiner̄. Dicit ei Q̄ abijt. Et Per q̄d. Et Qualiter
Modus q̄dē eundi eſt ꝙ [abijt] hoc eſt a ſeſe
ceſſit. Receſſit eni A ſecreto orōnis. A q̄ete cōtemſ
platiōis. A delitijs delectatiōis ſp̄ūalis. A ſecre
to q̄dem oratiōis:ꝓcedens in publicum actionis.
A quiete cōtēplatiōis:exiens in laborē neceſſitatis
A delitijs delectatiōis ſp̄ūalis emergens (al's exur
gens)in amaritudinē hūane turbationis [Abijt]
ḡ cū Sara filia Raguel' d̄ ſecreto orōnis Tob.iij.
in publicū actionis. Cū Judith.x. exiuit de q̄ete cō
templatiōis in laborē neceſſitat̄. Cū ſponſa aūteꝫ
Can.viij ꝓceſſit de delitijs delectatiōis ſp̄ūalis in
amaritudinē hūane turbatiōis. D̄r eni ſic Can.viij
Que eſt iſta q̄ aſcēdit d̄ deſerto delitijs affluēs:inſ
nixa ſup dilectū ſuū. Sic ḡ abijt. Per q̄d auteꝫ
abierit ſubiungit [in montana] Uide ꝙ aſperiſ
tas itiner̄ nō retardat in ea obſequiū pietatis Nō
eni dr̄ cū Loth Geñ.xix. Nō poſſum in mōtē aſcen
dere: ne forte app̄hēdat me malū. Sed oīa potēs i
eo q̄ eā ꝯfortat:audacter ꝯſcēdit mōtiū culmia. Fa
cta ſūt eni ex amore obſeq̄ndi ꝑua i directa:⁊ aſꝑa
in vias planas. Eſa.xl. Jā eni culmia ꝟtutū mēte
ꝯſcēderat:⁊ iō iuga montiū trāſcēdere leue reputa
bat. Culmia aūt montiū Tria ꝯſcēderat: Sp̄ūs:
Uirtutū:Et Jntellectꝰ. Sp̄ūs q̄dem in affectus
altitudine. Uirtutū in honeſtat̄ ſublimitate. Jnſ
tellectus ꝟo in ꝯtēplatōis ſūma arce. De Prio dr̄
Pſ.lxxxvj. Fūdamēta eiꝰ i mōtibꝰ ſcis. h̄ ē ſp̄ūs ele
uatōibꝰ. q̄ꝛ i illa ē ſp̄ūal' vite fūdamētū. Si ei ſp̄ūs
īcidat̄:totū ruit ſp̄ūal' vite edificiū. De ſcd'o Dicit ꝯſ

Bñdicat tibi dñs pulcritudo iuſticie: mons ſcūs
. De Tertio dicit pſ.lxvij. Mons in q̄ bñplacitū
eſt deo habitare in eo: etenī dñs habitabit in finē.
Gen.xix. Non ſtes in oi circa regione ſed in mõte
ſaluū te fac De Scdo Joſue.ij. Ad montana con
ſcendite ne forte occurrāt vob reuertentes. De Ter
tio Ezech.xl. Adduxit me in terrā Iſrael ꝛ dimiſit
me ſup montē excelſum nimis ſup quē erat q̄ſi edi
ficiū ciuitatꝭ. Qualiter aūt abijt dicit [cum feſti
natione] Feſtinauit autē ꝓpter tria. Ut vicꝫ cito
publicū virgo ꝟecundia euaderet. Ut obſequendi
deſiderio ſatiſfaceret. Ut cito dilectam videret. De
ꝑmo Prouer.iij. Currens nõ habebis offendicu
lum: Nõ vaga ſepe inuenit euagãdo. Sicut Dina
Gen.xxxiiij. De ſcdo Eſa.xl. Currēt ꝛ non labora-
bunt: ambulabūt ꝛ nõ deficiet ꝑ deſiderio ꝑueniē-
di. De tertio Hiere.lj. Uenite ꝛ nolite ſtare Recor
damini ꝓcul dñi: ꝛ hieruſalē aſcēdat ſup cor veſtrum
Eccl.xxxvj. Feſtina tp̄s ꝛ memēto finis. Quaſi di.
Si finis memor fueris: cit⁹ feſtinabis. Dicit eñ
Aug⁹ Q̄ q̄ plus diligit velocius currit: et cit⁹
ꝑuenit [in ciuitatē iuda] Ecce quo abijt: ad lo-
cum templi vbi cult⁹ erat dei. Ciuitas eñ Juda h̄
vocat̄ Hieruſalē: eo q̄ ꝑncipalior erat inter ciuita-
tes. Pſ.cxx. Hieruſalē q̄ edificat̄ vt ciuitas. Ju-
da aūt dr̄ non q̄ fuit de ſorte Juda: ſed poti⁹ i ſor-
te Beniamin. Sed q̄ beniamin eã capē nõ potu-
it: ideo occupanti iure belli conceſſa fuit. Quia igit̄
Dauid eã de manu Jebuſeoꝝ accepit: ſibi data fu
it et ſorti Juda adiūcta. In hãc igit̄ ciuitatē intra-
uit: templū honorãs auctore tēpli quē in vtero ha
buit. Malach.iij. Statim veniet ad templū ſcm̄
ſuū dñator quē vos q̄ritꝭ ꝛc̄. Pſ.v. Adorabo ad
templū ſanctū tuū in timore tuo: et cõfitebor nomi
tuo. Nos etiã cū concepim⁹ deū: deceret ad ciuita-
tē pacis ꝑgere: et nõ in mūdo ꝑeū extinguere. Ecce
x. Labor ſtultoꝝ affliget eos q̄ neſciūt in vrbē ꝑge-
re: vbi ſunt munit Ciuitas eñ Juda vrbs eſt con
feſſionis ꝛ glorificatiõis. De qua Eſa.xxvj. Urbs
F 3. fortitudinis noſtre ſiõ ſaluator ponet̄ in ea mur⁹:
et añmurale. [Et intrauit in domū Zacha-
rie] ſacerdotis ſenis ꝛ ſancti. Non ſecuta laſciui-
as iuuenū. Ruth.iij. Bñdicta filia tu a dño: et pri
orem grãm poſteriore ſupaſti. q̄ nõ es ſecuta iuue
nes paupes ſiue diuites. Eccl.xvij. In partes va-
de ſeculi ſancti cū viuis ꝛ dantib cõfeſſionem deo
Quã etiã benigne ſe obſequio exhibuit ſubiūgit
dicēs [Et ſalutauit Heliſabeth] Quam eñ
dñs in bñdictionib dulcedinis ꝑuenit: ipſa etiam
oēs ꝑuenit in ſalutis officijs. Et ideo q̄uis maior
fuerit oi homie. et maior a minore ſm illi⁹ terre cõ
ſuetudinem cõſueuerit ſalutari: tñ vt pfecte hūilis:
inferiori ſe humiliat. et ꝑmo ſalutat colūbina ſim-
plicitate: cognatam ꝑueniēs in obſequijs charita-
Triū aūt eſt ſignum Salutatio. Et tri (tis.
bus modis ꝑagit̄. Uerbo ſcꝫ pacꝭ: vt pacificus ſi-
gnet̄ ingreſſus. Occurſu corꝑis: vt cõcors in oē bo
nū noteſt affectus. Et Oſculo oris vt mutuo ꝛ vnio
ſpūs i charitate õſignet̄. De Prio hoꝝ dr̄ Mat.
x. In quãcūq̄ domū intraueritꝭ: ꝑmū dicite Pax
huic domui. et ſi ibi ſit filius pacis requieſcet ſup eū
pax veſtra. De Scdo dicit̄ Roma.xij. Idipſum
inuicē ſentientes. De Tertio Cantic.j. Oſculet̄ me
oſculo oris ſui. Roma.vlt. et.ij. Cor.iij. Salu-
tate inuicem in oſculo ſancto. Sed quare nõ ſa-
lutauit Zachariã. Rñō: quia adhuc erat ꝓpter icre
dulitatem mutus ꝛ ſurdus. Nec decebat pudorē
ꝟginē cū viro mutis ſignoꝝ occupari. Talia eñ
laſciuiam p̄tendunt.

Et factum eſt vt audiuit ſaluta
tionem Marie Heliſabet: exulta-
uit infans in vtero eius. Et reple
ta eſt ſpūſctõ Heliſabet. et excla-
mauit voce magna ꝛ dixit. Bñdi
cta tu inter mulieres: et bñdictus
fructus ventris tui. Et vnde hoc
mihi vt veniat mater dñi mei ad
me? Ecce eñ vt facta eſt vox ſalu-
tatiõis tue in auribus meis: exul-
tauit i gaudio infans i vtero meo
Et btã que credidiſti: q̄m pficient
ea que dicta ſunt tibi a dño.

Expoſito q̄ benignã ſe exhibuit ad obſequendū
Deinceps oſtendit q̄ grata fuit ad gratias agēdū
In hoc aūt dicit Tria. Primo eñ narrat euange
liſta Qualiter Heliſabet dona gratiaꝝ matris dei
reſerat. Et Scdo Qualiter eadem in congratula-
tione propoſuit. Et Tertio q̄ magnificas virgo be
ata gratias egit Adhuc circa ꝑmū innuit Duo.
Dicit eñ Q̄ Auditu ſalutatiõis Heliſabeth ꝑue-
nit infantē. Et ſecundo dr̄ Q̄ Senſu p̄ñtie dei et
mr̄is ei⁹: ifans ꝑuenit matrē. Et hec ſunt dei mira
bilia q̄b magnificauit ꝛ mirificauit Joannē. De
Primo igit̄ dr̄ [Et factum eſt] Non q̄dem ca-
ſu ſed diuina ꝟtute. Job.v. Nihil in terra ſine cau-
ſa fit. Sicut ꝛ Ezechiel exorſus eſt Dicens: Et fa-
ctum eſt [vt audiuit] Hoc eſt: ſtatim poſt q̄ au-
ditu ſenſit [ſalutationem] hoc eſt: ſalutationis
eulogium a ſaluatore cõcepto vim trahens [Ma-
rie Heliſabet] Jam eñ intra viſcera clauſū ha
buit Jeſum ſalutis auctorem. cui⁹ ſpiritus corpo-
reus cum ſuo ſpiritu mixtus: vehiculum fuit ꝟbi
et materia vocis. et ſic vox illa melliflua influebat
auribus Heliſabet. Can.ij. Fac me audire vocem
tuam. ſonet vox tua i auribus meis. Uox eñ tua
dulcis. Mixtus eñ ſpiritus filij cum ſpiritu ma-
tris: pro certo Gratiam diffudit in labijs. et Mel
et Lac faciebat ſub lingua. Gratiam q̄dem ad cor
mouendū. Mel in dulcedine auditus. Et Lac in
deſiderio refectionis verbi quod proferebat̄. Sa-
lutat igitur et loquit̄. quia fauus diſtillãs ſunt la-
bia ſua. Salutatur frequenter vt reſalutet. quia a
ſe ſalutantibus erubeſcat de ſilētio. Eccleſiaſtici.xlj.
Sic g̃ vt audiuit ſalutationē Heliſabet: miro mõ
ex ꝟtute chri in ꝟbo mr̄is factū ē q̄ i gaudio ꝛ ſen
ſu p̄ñtie dei [ifans] nõ fari potēs: nec liberas vo-
ces capiēs aures [exultauit] qd̃ motū corꝑis ſonat

ex gaudio cordis ꝓcedentē ⌊in vtero eius⌋ ad/
huc pendēs a radicibꝫ vteri anilis ⁊ ſterilis At
tēde q̃liter⁹ fuit aure in auditu iſte infans: q̄ p̄ſen
tiā dei ſenſit i voce v̄ginis ꝑ aurē ſue mr̄is. et p̄/
uenit eā: que vocē ipā ante eū ſuſcepat. Job.iiij
Vocē ei⁹ q̄ſi aure lenis audiui. ⁊ q̄ſi furtiue ſuſ/
cepit auris mea venas ſuſurrij ei⁹ Jo.iij. Spiri
tus vbi vult ſpirat. ⁊ vocē ei⁹ audis. Et Joānes
quidē ſcit vn̄ veniat aut q̄ vadat: Licʒ hi q̄ ſunt
nigri in Jſrl̄ h̄ ignorēt. Ex motu igit̄ exultatio
nis infantiſ ad geſtū p̄curſoris: ꝓbauit q̄ꝫ veruʒ
ſit qd̄ dixit angel⁹: Spū ſctō replebit̄ adhuc ex
vtero matris ſue. Et ex hoc etiā vter⁹ ſenſit q̄ pre
ſens erat in vtero ꝯtra quē infans geſtiuit p̄cur
ſoris officio. Ecce ſic p̄ſentē deū in vtero virgis
cognouit Helíſabet. Nō eni v̄go verecūda de ſe
tanta dixiſſet: niſi ipā Helíſabet hoc a deo didi/
ciſſet. Hieremie.xxxj. Nō docebit vnuſq̄ſqꝫ fra/
trem ſuū dicens. Cognoſce deū: q̄ oēs ſciēt me a
miore vſqꝫ ad maiorē coꝝ. Eſa.lij. Propter hoc
ſciet ꝑplus me⁹ nomē meū in die illa. q̄ ego ipſe
q̄ loquebar ecce aſſum. Sequit̄. ⌊Et repleta
eſt⌋ Ecce Qualiť ꝓponit. Et Quid. Qualiť q̄deꝫ.
q̄ Repleta ſpū ſctō. ⁊ Clamās. De p̄mo hoꝝ dič
⌊Et repleta eſt⌋ Mod⁹ iſte repletōis eſt ſicut
quādo aliq̄d habet̄ in habitu. ⁊ cū gaudio ſubi/
to ꝓrūpit in actū. Tunc eni gaudiū ſpūs diffun
ditur in corde ſiľ et corpe. ⁊ replet pect⁹: ⁊ coar/
tat vt ⁊ ordinate ꝓpalari nō poſſit. Et h̄ q̄deꝫ alis
q̄n facit Anxietas: Et (al's: ſed) impetuoſi⁹ facit
hoc Gaudiū. Anxietas quidē facit ſic Baruch
iij. Et nūc dn̄e de⁹ iſrl̄ aīa in anguſtijs ⁊ ſpūs an
xius clamat ad te. Gaudiū autē facit hoc impe/
tuoſi⁹ Jta q̄ ad modū iubili ꝓrūpit in vocem.
Eſa.liiij. Decanta laudē ⁊ hinni q̄ non pariebas
Hoc eſt ḡ qd̄ dicere itēdit ⌊Et repleta ē⌋ reple
tione p̄mente. ⌊Spū ſancto Helíſabet⌋ Pſ̄
Repleti ſumus mane miſericordia tua: exultaui/
mus ⁊ delectati ſum⁹ i omībꝫ diebꝫ nr̄is. Eccli.
xxxvj. Reple ſion inenarrabilibꝫ v̄tutibꝫ tuis. ⁊
gl̄ia tua ꝑplm̄ tuū. Pſ̄.xv. Adimplebis me letícia
cū vultu tuo: delectatōēs i dextera tua vſqꝫ in fi
nē. ⌊Et⌋ ideo ⌊exclamauit⌋ Exclamare: hoc ē.
ꝯceptū ſpm̄ clamore valido exaltādo ꝓdere. Si
cut Job.xxxij. Coartat me ſpūs vteri mei. loq̄r
ergo et reſpirabo paululū. Sic etiā eſt q̄n ꝓdit̄
anguſtia i clamore. Sicut Dan̄.xiij. d̄r. q̄ excla/
mauit Suſanna. Jntēſio eni clamoris notat itē
ſionē marie deuotōis. Sič Matth.xxvij. Jeſus
clamās voce magna tradidit ſpm̄. Et d̄ clamore
i delitijs amoꝝ. Cāť.viij. Dilect⁹ me⁹ clamat ad
me. Pone me ſič ſignaculū i corde tuo: vt ſigna/
culū ſuꝑ brachiū tuū. q̄ fortis eſt vt mors dile/
ctio. ⌊voce⌋ Vox dicit̄ q̄ cū imaginatōe ⁊ intēl
tiōe ꝓlata. j. Coꝛ.xiiij. Si neſciero v̄tutē voc̄: ero
ei cui loq̄r barbar⁹ ⌊magna⌋ q̄ de magnis. Pſ̄.
lxvij. Dabit voci ſue vocē v̄tutis. Mirabil̄ eſt
virt⁹ voc̄ cui ſpūs ieſu immixtus ē: Vt ꝑueniat ad
infantē. Vt inteři⁹ formet ſmonē. Vt extra ꝓfe
rat voc̄ v̄tutē. Vt i auditu ſuā oſtēdat autoritā/
tē. Peruēit ad īfantē hic. Et Hiere.j. Añq̄ exi/
res de v̄tre ſctificaui te. ⁊ ꝓphetā i gētibꝫ dedi te

Prophete aūt de ſpū ſancto dei loquunt̄. Vt inte⁹
formet ſermonē. Pſ̄.lxxxiiij. Audiā q̄d loquat̄ in
me dn̄s de⁹ ⁊c̄. Et ex̄ etiā ꝓfert vocis v̄tutē ⁊c̄.ij.
Coꝛ.xiij. An experimentū q̄ritis ei⁹ q̄ in me loquitur
xp̄s. Vt in auditu ſuam oſtēdat autoritatē Lu.x.
Qui vos audit me audit: et q̄ vos ſpnit: me ſpnit.
Et iō d̄r ad Moyſen Exo.iij. Ego ero in oꝛe tuo B.3.
Videamus aūt q̄d clamat Clamat matris dei
Bn̄dictionē. Honorē. Admirationē. Et Btitudi
nē. Bn̄dictionē q̄dē duplicē: Jn Se: et Jn Fru
ctu. Bn̄dictionē in Se dicens ⌊Bn̄dicta tu in
mulieribus⌋ Hoc q̄dē dixerat angelus. Dicit ⁊
Helíſabet. Angelus in ꝑſona eccleſie triumphan/
tis quā v̄go repauit. Helíſabet in ꝑſona eccl'ie mi
litātiſ. quā mortuā: ſua bn̄dictiōe v̄go reſuſcitauit
Dicit ḡ ⌊bn̄dicta tu inter mlieres⌋ h̄ ē: bonis
mlieꝝ ꝑ oībꝫ addicta eſt ⁊ ꝯſecrata. Mlier aūt d̄r
a mollicie molliente herū. Et q̄ mollis eſt: rectore
indiget ſub q̄ ſit. Et ideo virt⁹ mulieris ꝯpāta: ſm̄
cōparationē ad virū: eſt Hūilitas q̄ ſubdita ſit. Jn
ſeipſa q̄ mollis eſt. v̄tuꝫ cōſeruās (al's tuēs) mol
liciē: eſt Cōtinētia: vt caſta ſit. Jn compatione an
tē ad domū ē Operoſitas: vt nunq̄ꝫ ocioſa ſit. Vn̄
Ariſt. d̄r in Rhetoꝛ. q̄ bonū mlieri eſt operoſitas
Hec tria dona (al's bona) p̄ cūcti habuit v̄go btā
Et iō in mulieribꝫ bn̄dicta. De humilitate q̄dē ha
bes. Quia reſpexit hūilitatē ancille ſue. Et Fili⁹ in
Matth.xj. Diſcite a me q̄ mitiſ ſum ⁊ hūilis cor/
de. De Caſtitate Can̄.ij. Sicut liliū inter ſpinas:
ſic amica mea inť filias. Oēs eni alie ſpine ſūt cru/
ciātes. ſed ipſa ſola ſpina neſcia. De Operoſitate
Prouer.vl. Panē ocioſa nō comedit. Matth.xx.
d̄r d̄ alijs. Quid h̄ ſtatiſ tota die ocioſi. Multa eni
mala docuit ocioſitas ⌊Et bn̄dict⁹ fruct⁹ ven
tris tui⌋ Et ideo venter benedict⁹. Heb.vj. Ter/
ra ſuꝑ ſe venientē ſepe bibens imbrē ⁊ germinans
herbā opoꝛtunā illis a q̄bꝫ colit̄: accipit bn̄dictōēꝫ
a deo. Hoc eſt eni germē dn̄i qd̄ eſt in magnificen/
tia ⁊ gl̄ia. et fructus terre ſublimis Eſa.iiij. ⌊fru/
ctus⌋ Jn q̄ ſolo fruendū eſt. hoc eſt: amore inhērē
dū ꝓpter ſapim. Fruct⁹ Specioſus in viſu. Fra/
grans in olfactu. Puriſſimus in cōtactu. Dulciſſi/
mus in guſtu. Suauiſſimus in ſumptu. Precio/
ſiſſimus in valore. Nobiliſſimus in munere. De
Specioſitate Pſ̄.xliiij. Specioſus forma pre fi/
lijs hoim. Vnde lignum vite: contra lignum Eue
qd̄ erat pulcrū viſu: et aſpectu delectabile. Hic eni
fructus: lignum vite eſt his qui apprehenderūt eū.
Prouer.iij. Cant.j. Ecce tu pulcer es dilecte mi et
decoꝛus. Can.v. Dilectus candidus ⁊ rubicūdus
Fragrās eſt olfactu. Gen̄. viceſimoſeptio. Ecce o/
doꝛ filij mei ſicut odoꝛ agri pleni cui benedixit do/
minus. Jbidem. Statim vt ſenſit veſtimentoꝛum
eius fragrantiam benedixit ei. De puritate tact⁹
eius et Virtute Luce.iiij. Quotquot tangebant
eū curabant̄. quia virtus de illo exibat et ſanabat
omnes. Nihil impuritatis eſt in ipſo ſed totum ſa/
num: totum ſanans. et ad puritatem reducens.
De Suauitate in guſtu Cant.ij. Fruct⁹ ei⁹ dul
cis gutturi meo. j. Pet.ij. Si tñ guſtaſtiſ q̄a dulciſ
ē dn̄s. pſ̄.xxxiij. Guſtate ⁊ videte ⁊c̄. De Precio
valoris. q̄ dat̄ oībꝫ i ꝑciū. Pſ̄.cxxvj. Cū dederit

dilectis ſuis ſomnum: ecce hereditas dñi filij mer/
ces fruct⁹ ventris. Hereditas noſtra eſt merces fi
lij Intranſitiue Hec merces q̄ eſt filius: q̄ eſt fru/
ctus ventr̄ Nobilis eſt. qꝛ Can v. Elect⁹ ē ex mi/
libus. Gen. xliij. Sumite de optimis terre fructib⁹
vel frugib⁹ i vaſ̄ vēſ. et deferte viro mūera. et erit
vobis placabilis. Terra em̄ veri virginalis hunc
fructū portauit: et ideo brūs venteris. Sic ergo in
mediū ꝓtulit qđ eſt Bn̄dictionis. Et ſubiungit
qđ eſt Honoris dicēs ⌊Et vñ hoc mihi⌋ Hoc
q̄ pacto vel debito vel merito vel dignitate: Pro
ſus Nl̄s. Et nō glorieť oīs caro corā illa. Sed qđ
nō tibi o Heliſabet: hoc ſibi debet: q̄ quāto maior
eſt: hūiliat ſe in oīb⁹: ſequēs odorē ꝛ ſentiēs fructū
ſui ventris Qui dixit Luc. xxij. Nā qs maior eſt: q̄
miſtrat: aut q̄ recūbit: Ego aūt in medio veſtꝝ ſū
ſicut q̄ miſtrat. Joan. xiij. Uos vocat̄ me magr̄ ꝛ
dñe. et bn̄ dicit̄: Sū etem̄. Si ḡ ego laui v̄ros pe/
des dn̄s ꝛ magr̄ et vos debetis alter alteri⁹ lauare
pedes Sic exhibēs ſe ad obſequiū Jā dicat mater
Acſi dicat illud. j. Reg. xxv. Ecce famula tua ſit in
ancillā vt lauet pedes ſeruoꝝ dn̄i mei. Inde ḡ tibi
o Heliſabet vt veniat obſecutura: mater domini
mei ad te: cuius tu es ancilla. Dicente rege Dauid
pſ. xxv. O dn̄e qꝛ ego ſeruus tu⁹ ꝛ filius ancille tue
Et idē dicit magnific⁹ Salomō Sap. ix. Si autē
ſum⁹ ſerui filij tui: ſum⁹ et ſerui matris dn̄i noſtri.
Et ꝙ venit ad nos: ſue humilitatis eſt: clemētie: et
dignatiōis. Hoc igiť eſt Preconiū honoris q̄ ē p̄/
miū virtutꝫ ei⁹ apud nos. Honor em̄ eſt exhibitio
reuerentie in ſignum virtutꝫ. Hec eſt em̄ illa mater
de q̄ dr̄ Eccl. xv. Obuiabit illi q̄ſi mater honorifi/
cata. Et de q̄ dr̄ Ruth. iij. Scit oīs iſrael mulierē
te virtut̄ eſſe Honorē igiť habebimus dn̄e ꝛ matri
noſtre oīb⁹ dieb⁹ vite noſtre. Tob. iiij. Memores
vberꝝ: q̄b⁹ vberib⁹ fudit lac cōcepte dulcedis: Ue/
niens ad nos in ſpū dulcedinis: Ueniens ad nos
in ſpū humilitatis ꝛ in obſequijs pietatis. Inebri/
ans nos lacte puritat̄ et dulciſſime ſue cōſolatōis
Et ſubiungiť id qđ eſt Preconiū ammirationis
dicens ⌊Ecce em̄ vt facta eſt vox⌋ mixta cum
ſpū verbi tui incarnati ꝛ inuiſcerati ⌊ſalutatōis
tue⌋ Hec em̄ eſt vox turturis audita in terra nr̄a
Cant. ij Cant. iiij. Fac me audire vocē tuā ⌊in au
ribus meis⌋ q̄ eſt melos auriū meaꝝ ⌊exulta/
uit i gaudio ifans i vtero meo⌋ Ammiratōe
dignū eſt: ꝙ infans applaudit in vtero voci: quam
Adā timuit in ꝑadiſo. Sicut dr̄ Gen. iij. Audiui
dn̄e vocē tuā: ꝛ abſcōdi me. Ille de publico i abſcō
ditū fugit ꝛ latebras querit Infans de abſcondi/
to in lucē geſtit: et oīb⁹ indicare geſtit agnū q̄ tol
lit peccā mūdi. Ille em̄ reus formidat iudicē cui⁹ p̄/
ſentiā ferre nō potuit. Iſte aūt cōſci⁹ ſibi de ſpūſan
cto quo plen⁹ fuit: et agnoſcens ꝙ pater nō miſit fi
liū vt iudicet mundū ſed vt mund⁹ ſaluet̄ per ipm
Joan. iij. Oēs inuitat ad eū vt vitā habeant in ipo
Quaſi diceret illud Cant. ij. En ipſe ſtat poſt pari/
etē noſtrū reſpiciens per feneſtras: proſpiciens ꝑ
cācellos. Paries em̄ eſt cōpago corꝑis. Feneſtra
D.j. lucis: mundicia virginis. Cancelli rime gratie per
quas ſe manifeſtauit ⌊Et beata que credidi
ſti⌋ Ecce adiungit qđ eſt Btitudinis. Si beatitu

do eſt actus ſm ꝑfectam animi vtutē: Iſta marie
beata fuit: que virtutū et gratia fuit plena: q̄ cāptu/
dens: que tante fidei vt fide mereret concipe: et fide
totius eccl̄ie ſit fundamentū et colūna. Credere au
tē vt dicit Aug⁹: eſt cum aſſenſu cogitare: et tota de
uotiōe intima credito. Aſſentiendo em̄ dixit: Fiat mi
hi ſm vbū tuū Cogitando aūt queſiuit modum.
Deuotione aūt queſiuit creditū quādo in oratiōe
ad ſe traxit verbum: Dicens in ſpū illud Can. ij Di/
lectus me⁹ mihi ꝛ ego illi. Cant. viij. Innixa ſuper
dilectū ſuū. Fides aūt eſt: vt dr̄ btūs Dionyſi⁹: Lu
men qđ locat in credentib⁹ veritatem. et veritas in
ipſis locata. ḡ tota in p̄ma vitate innitebať ſapien/
tie dei: q̄ filius ei⁹ eſt. Sicut dr̄. j. Cor. j. Chrm dei
virtutem ꝛ dei ſapientiā. Sic igiť ⌊beata que cre
didit⌋ qm̄ de veritate contēplando: cum ammira
tione cogitauit: plena fide ꝛ veritati aſſenſit. et hac
charitate veritatis in orōne deuotiſſime q̄ſiuit. ꝛ ꝑ
conceptū inuenit. ꝑ cognitionē in ipſa locata fuit. ꝛ
per aſſumptionē carnis veritas fuit locata in ipſa.
Gen. xxviij. Uere domin⁹ eſt in loco iſto. Quia lo/
cus iſte a deo factus eſt ineſtimabile ſacramentū.
Cū em̄ in corde oim̄ fideliū loceť veritas: in beata
virgine etiā in ventre locata eſt: Non demus ergo
ſomnū oculis noſtris: neqꝫ palpebris noſtr̄ dor/
mitationem: donec inueniamus locum dn̄o: tab/
naculum deo Jacob. Ecce btā que credidit ⌊qm̄
perficientur ea que dicta ſunt ei a domi/
no⌋ Uideo ꝙ fides eſt fundamentū rerū ſperan/
darū Hebre. xj. Fundamētū em̄ in corde Marie
nemo poteſt ponere p̄ter id quod poſitū eſt quod ē
chriſtus Jeſus. Ambro. Hec eſt fides chriſti Je/
ſu. j. Coꝝ. iij. Fundamenta eterna ſupra petrā ſta/
bilem imobilis veritatis. Eccl. xxvj. Quicqd deſu/
per edificatur ſtabit in eternuꝫ ⌊Perficientur⌋
igitur quecunqꝫ dicta ſunt ei a domino. Quenam
autem ſunt illa: Quenā inquā que nō ſunt iā vere
impleta: Ecce gratia plena eſt. Domin⁹ ſecum eſt.
et in mente: et in ventre. Benedicta tu in mulierib⁹.
Benedictum fructum ventris baiulat. Quid igi/
tur adhuc reſtat: Certe omnia reſtant ſacramenta
noſtre redemptionis. Que q̄uis dicta non ſūt ab
angelo: tamen a ꝓphetis ſunt predicta: et ab ange/
lorum illuminatione cognita (al's cognata) Nu/
meri. xxiij. Non em̄ deus eſt vt homo vt mentiať:
neqꝫ vt filius hominis vt mutetur. Dixit ergo et nō
faciet: locut⁹ eſt ꝛ nō implebit: Oia ḡ ꝑficientur q̄
dicta ſunt ei a dn̄o. Perfectū aūt eſt cui nihil deeſt
vt dr̄. iij. Phyſic. Nihil aūt eſt qđ locut⁹ eſt qđ nō
factū ſit. Eſa. xxxiiij. Requirite diligēter in libro dn̄i
et legite. vnū ex omnib⁹ nō defuit. alter alterū non
q̄ſiuit. Matth. v. Iota vnum aut apex vnus nō
p̄teribit a lege donec oia fiant. Et Michee. vj. Po
pule meus quid feci tibi aut quid moleſt⁹ fui tibi.
Et Eſa. v. Habitatores hieruſalē ꝛ viri Juda iudi
cate inter me ꝛ vineā meā: quid vltra debui facere
vinee ꝛ non feci ei: Perfecta igitur ſunt oia que di
cta ſunt ei a dn̄o De ſe: et De nobis: et De ipſo. Et
ideo Matth. xxvij. in cruce pendens dixit: Cōſum
matum eſt. Dem⁹ ergo magnificentiam deo no
ſtro qꝛ ꝑfecta dei ſunt opera Redēptiōis: ſic ꝑfecta
ſunt opa Creationis. Et ſpamus ꝙ ita ꝑficientur

opa glorificatõis: vt occurram⁹ oẽs in virũ pfe
ctũ in mẽſurã etatis plenitudis chri. Eph. iiij. Et
cũ ea cui dicta ſunt pficiẽda grãs agam⁹ dicẽtes

Et ait Maria. Magnificat aĩa mea dominũ.

Tandẽ iam p multa victus eſt pudor virgialis
iã eſtuit tota in gratia₇ actõe. Cũ eni iã i publicuȝ
poſitũ ſit a cognata: de Bñdictõe p oib₉ mulie
rib₉ recõmẽdata: de Bñdictõe fruct⁹ vẽtris: oi-
bus gẽtib₉ dãda: de Dignitate mrĩs dñi omniũ
creatura₇. de Effectu vocis mixte cũ ſpũ filij: cũ
qui fere nõduȝ fuit: exatãte ad gaudiuȝ et pcur-
ſum: de Magnitudie fidei et Btitudine ipius
iã vlteri⁹ nõ ferẽs ſeipaȝ: ne ĩgra reputer ad dei
dona [Et] vt exẽplo ſuo exciter alios ad grãs a-
gendũ. quaſi di. Magnificate dñm mecũ. ₇ ex-
altemus nomẽ ei⁹ in idipm [ait Maria] Eccli.
xliij. Dedit enim in hoc cantico in celebratõnib⁹
dec⁹. ₇ ornauit tpa vſqȝ ad ꝯſũmatõem vite. Vſ-
qȝ hodie eni ₇ ĩ eternũ cantar hoc canticũ in ho-
norem ipius in laudib₉ veſptinis. Cõcinuit eniȝ
Maria Exo. xv. canticũ quãdo trãſierũt filij iſrl
de manu Pharaõis liberati. Cõcinuit Delbora
qñ liberati ſunt de manu Syſare. Judi. v. Nec
igitr nõ cãtabit liberatorẽ eniꝫ qui p mare rubꝫ
eduxit i baptiſmo: de pharaone h ẽ: de diabolo li
berauit: Cãtabit certe ₇ digni⁹ alqs. q figurã hu
ius ſacramẽti tm̃ decãtauerũt. Cãtauit itẽ Mo
yſes legẽ donãs. ₇ p canticũ populũ ad ſeruãdã
legem ꝯteſtãs. Cantauit ₇ Anna ꝓphetã fideleȝ
generãs. Digni⁹ ãt ₇ cãtat Maria: q ₇ legiſlato
rẽ ptulit et dñm ꝓpharũ Judic. v. Ego ſũ: ego ſuȝ
q dño canã: pſallam dño deo iſrl. Cogitauit eni
qd d: Eccli. xxxij q eſt Verecũdia adducẽs gl'iã
Et hãc hacten⁹ i taciturnitate tenuit. Et q ẽ Ve
recũdia adducẽs ignominiã: q claudit os a ꝯfeſ
ſione laudis Et hãc vlteri⁹ tenere noluit. [Et]
ideo apiens os ſuũ [ait Maria] Sap. x. Sapi
entia apuit os muti dũ in corde ꝯcipef. et liguas
infantiũ fecit diſertas. Quãto magis ſapia vbuȝ
in carne factũ: reſerabit os mrĩs in laudẽ dei de
cantantis: Que inquã fuerũt nuptie tã ſolẽnes i
quib₉ nõ cãtaret epithalamiũ. Nubere eni non
potuit caro glorioſi⁹. maritari noluit verbũ pa-
tris alti⁹. Mater g̃ ſpõſi que ſimul etiã thalami⁹
eſt digne cãtabit. Ait g̃ Maria cãtando. [Ma-
gnificat aĩa mea dñm] Duo aũt facit in hoc
cãtico. Dicit eni modũ laudis diuie. Et Materi
am. Modũ autẽ expmit in duob₉. Jn Laude
Et Exultatõe. Jn laude q̃dẽ tãgit Tria. Mo-
dũ laudis Quid i ea potiſſimũ laudet. Et Quid
laudaf. Modus aũt laudis exprimit: cũ dicitur
[Magnificat aĩa mea] hoc ẽ: laude extollit ma-
gnifica. Eccli. xliij. Benedicẽtes dñm exaltate il
lũ q̃ntũ poteſtis: maior eſt eni oĩ laude Ma
gnificat autẽ dñs Quiqȝ modis. Laude. ſ. Ope
Profectu virtutis in nob. Et membrorũ augmẽ-
tatione. Et miraculis. De Magnificatõe lau
dis eſt in extollẽtia (al's excellẽtia) ſue bonitatis
Pſal. lxviij. Laudabo nomẽ eius cũ cãtico. ₇ ma
gnificabo euȝ in laude. De Opibus Eccli. xviij.
Quis inueſtigauit magnitudinẽ ei⁹: nõ eſt minu-
ere neqȝ addere nec inueſtigare magnalia eius. De
Profectu virtutis in nob Phil. j. Sicẽ ſemp ₇ nũc
magnificabit dñs in corpe meo: ſiue p vitã: ſiue p
mortẽ Mihi eñ viuere chrs eſt: ₇ mori lucr. Et h
eſt qd dicit Amb. Magnificat: non q hũana vox
ei aliqd adiũgat. ſȝ qȝ magnificat in nob. De Ma
gnificatione que eſt in mẽbrorũ augmẽtatiõe Dicit
Eſa. xxxiij. Magnificat⁹ eſt dñs q habitauit in ex-
celſo: repleuit ſion iudicio ₇ iuſticia. Nec autẽ au-
gmentatio fit qñ fideles ₇ plus deo ſeruiẽs nũe-
ro auget ₇ merito. Ps. xxxiij. Magnificate dñm
mecũ. De Magnificatiõe in miraculis eſt: qñ mira-
bilia ei⁹ pdicant. Marie mirabilia q in Jncarna-
tione. Dan. iij. Signa ₇ mirabilia fecit apd me de-
us excelſus. Placuit ergo mihi pdicare ſigna ei⁹:
qa magna ſunt. et mirabilia quo₇ non eſt numo-
rus: qa fortia. Job. v. Qui facit magna ₇ inſcruta-
bilia quo₇ non eſt nũerus. Jgitur his qnqȝ mo
dis Magnificat [aĩa] Aĩa aũt eſt pars aĩe q
animat corp⁹ vegetãdo ₇ ſenſificãdo. a q etiã dicit
aĩalitas. Nec eñ in glorioſa virgine ₇ btã pncipa-
liter magnificat: qȝ in aĩalitate illa: in viſcerib₉ ei⁹
fouet ₇ nutrit: et creſcat ſcdm q̃ntitatem corpaleȝ. Et
ideo etiam lȝ ſpũs pars aĩe dignior ſit: tñ in h cõ-
ceptionis ſacramento: aĩa eſt ꝯiunctior verbo in-
carnato. et ideo plus inducit laudãs Ps. cij. Be-
nedic aĩa mea dño ₇ oĩa q intra me ſũt noi ſancto
eius. Sanguis: Viſcera: et totũ qd intrinſecus la
tet. Aĩa eñ eſt actus corpis: opans vt foueatur ₇
nutriatur ₇ coaleſcat ₇ creſcat ſanctus iſte cõcept⁹.
Eſa. xxvj. Anima mea deſiderauit te in nocte: ſed ₇
ſpũ meo in pcordijs meis de mane vigilabo ad te.
Nec eſt eñ aĩa: pncipium vite: et cauſa. ſicut dicit
Ariſt. ij. de aĩa: que iam vitam ₇ fõtem vite fouet
et nutrit. Deut. vj. Diliges dñm deũ tuum ex tota
aĩa tua o vgo beata: vt totum ad cõceptum in te
deum referas vitam tuã. Sic g̃ Magnificat aĩa
mea. Et quẽ: [dñm] Preter alias dñi ꝓprietates
Duas tangit Dionyſius q vis Dñatõis inceſſan
ter appetitiuus. ₇ Q nunq̃ dñatio legit miſſa ad
exteri⁹ miſteriũ aliqd. Neqȝ eſt ambitiõis q dña-
tionẽ vere dñs exiſtẽs: appetit. quia dñatio ſibi na-
turalis eſt: et caderet a natura ſi ſcabellari appropi
quaret ſubiectioni. vel ſeruili conditioni ſe ſubijce-
ret. Adhuc ãt ſi exteriorib₉ miſterijs occuparet ſe:
altero q̃dam ſupiore ad exteriora miſtrãdo mitte-
ret. et ſic dñs nõ ſupponeret. Si ergo hec in ange-
licis dñationib₉ ₇ hoim: ita ſe habent: penſandũ eſt
quante dignationis ſit q dñs maieſtatis quaſi do
minationis oblitus: formã ſerui induit: et in extre-
mis ₇ humillimis ſeruitijs: ſeruis ſuis miſtrauit.
Omni laude pfecto dignus eſt: qui ſemetipȝ exin-
aniuit formaȝ ſerui accipiens ₇ habitu inuent⁹ eſt
vt homo. Phil. ij. Vltra q̃ lingua exprimere poteſt
magnificandus. qui cum maior eſſet: et vt dñs re-
cumbere deberet: erat in medio noſtrũ ſicut q mini
ſtrat. Lu. xxij. Et forte magnalia huiuſmodi humi
litatis notans: dicit [Magnificat aĩa mea]
Plus eñ poteſt anima cogitatu q̃ lingua effatu.
Lingua autem dignam laudem his magnalib₉ re
ferre non poteſt. neqȝ etiã aĩa. Sed efferẽtes eius.

nihil habemus in nobis qȝ aliq́d amplꝰ poſſit.
Quis etiā digna laude efferat dn̄m maieſtatis:
carnis ſacco indutū: obſeq̄o hūili hūiliatū. mor
te mactatū. ⁊ corpe turpatū: Eccl'i. xliij. Multa
dicimꝰ ⁊ deficimꝰ in v̄bis. ꝯſūmatio ſermonuȝ
ipſe eſt. Sic igiꝭ Magnificat aīa mea dn̄m.

R 3 Et exultauit ſpūs meus in deo ſalutari meo.

Tāgit hic Modū laudis ⁊ cātici. In Jocūdi-
tate eni hoc canticū editū eſt. Et cū Exultatione
ſpūs platū. Sicut dicit Apl's. Cātātes et pſallē
tes ī cordibꝰ veſtris dn̄o. Eph. v. Dicit autē ⁊ hic
Tria. Moduȝ vicȝ laudis ex pte laudantis. Et
Quid in ea laudat. Et Quid potiſſimū in domi
no laudaꝭ. Laudis q̄dem modꝰ: eſt: exultatio-
nis. vt exultatio ſit quedā exaltatio in iubilo. cū
cordis gaudiū: ſaltat ī corpis iocunditatē. Tūc
patet ꝙ exultare ſpm̄: eſt iocūdari ſpm̄: etiā ī tri-
pudio corpis. Zachar. ix. Exulta ſatis filia ſion.
iubila filia hieruſalē. Ecce rex tuꝰ venit tibi mā
ſuetus: Pſ. cxlix. Exultatōes dei ī gutture coꝝ.
Et q̄d exultabit: [ſpūs] inq̄t [meus] Spūs.
vt dicit Amb. eſt. ps mentis nr̄e ſupior q̄ ad ima
ginē dei eſt inſignita. Hec ergo pars merito ex-
ultat: ſuſcipiēs cū qui eſt imago dei inuiſibilis.
Colo. i. Per quē cū imaginē nr̄am aſſumpſerit:
⁊ ipſa ſpūs imago erit reformanda. Sic dī Job
xxxiij. Si fuerit ꝓ eo angelꝰ loquēs vnꝰ de mili
bus vt annūciet hoīs equitatē: miſerebiꝭ eius ⁊
dicet. Liberabo eū ne deſcēdat in corruptiōem.
Et hāc autoritatē iā ſupius expoſuimus. ⁊ ideo
trāſimus. Eſa. lxi. Gaudēs gaudebo in dn̄o. Et
exultabit ſpūs meꝰ [in deo ſalutari meo] In
deo inq̄t [ſalutari meo.] Acſi diceret. In deo
Jeſu meo. qꝛ Jeſus ſaluatoꝛ vel ſalutarꝭ interp̄
taꝭ. Ipſe eniȝ eſt q̄ imaginē reformat. reformādo
a peccatis ſaluat. Abachuch iij. Ego aūt in dn̄o
gaudeboꝛ ⁊ exultabo in deo Jeſu meo. Sequiꝭ

Quia reſpexit humilitatē ancille ſue: ecce eni ex hoc btām me dicent omnes generationes

Hic bn̄ficia cōmeōrat que extollēdo laudat.
Et Primo quedā ſpecialia. Secūdo generalia
ponit. Et Tertio ponit ea que ptinēt ad v̄itateȝ
ꝓmiſſam de incarnatōe. De ſe aūt ſpecialiꝭ di
cit Duo. Unū q̄dem quod eſt in ipſa ꝑ humilita
tis meritū. Scōm autē qȝ eſt in dn̄o: ꝑ potentie
diuine effectū. Jd autē qȝ eſt in ipſa ꝑ hūilita-
tis meritū eſt p̄dicatio ſue beatitudis. Secūdū
autē quod eſt ī ea ꝑ potētie effectū: eſt opatio ma
gnitudinis ꝑ nomē ſanctitatꝭ. Circa Primū
dicit Duo. Reſpectū vicȝ meriti. Et ꝑ ꝯgruitatē:
adaptatiōȝ p̄mij. De Reſpectu meriti dic. Quia
reſpexit hūilitatē. Et dicit Tria. Reſpectū diui-
ni beneplaciti. Et Acceptatōneȝ meriti. et Talis
meriti deuotiſſimā exhibitōȝ. Sic ꝯtinua. Ma
gnificat aīa mea dn̄m. exultauit ſpūs meꝰ ī deo.
qꝛ oēm ſic canentē deo excitat aliqȝ bonū diui-
nū. Ideo ⁊ ego cano [qꝛ] Dn̄s deus ſalutarꝭ me
us [reſpexit] oculo bn̄placiti ſui approbando,

Sic Gen. iiij. Reſpexit ad Abel ⁊ ad mūera eius
Ad Cain v̄o ⁊ ad munera eiꝰ nō reſpexit. ſed poſ
eū ⁊ munera eius deſpexit Attende ꝙ Reſpicere
eſt viſum in id qȝ poſteriꝰ relictū eſt reducere Hu
mana eīm natura poſt tergū dei relicta fuit poſt eie
ctionē Ade de ꝑadiſo (vbi in p̄ntia dei relicta fuit: ⁊
oculos ſuos ibi ſuꝑ eā poſuit) Nūc aūt ꝑ beate vir
ginis humilitatē Uiſum ſuꝑ eā reduxit: Miſcdie
p̄mo. Et Gie: cōſequenter. Et Bn̄placiti: tertio. Et
dande oculos quaſi fixos ſuꝑ eā firmauit. Mi
ſericordia eīm primo ad nos faciē dei ꝯuertit. Gra
tia q̄ gratos fecit: intueri nos fecit. Bn̄placitū aūt
qȝ eſt placēs volūtas: oculos in nob̄ ne iterū auer-
terenꝭ tenuit. Suffragiū v̄o v̄ginis in nobis eos
fixit ⁊ firmauit. De Primo dt Dauid Pſal. xxiiij.
Reſpice in me et miſerere mei. De Scdo itē in pſ.
lxxxiij. Protectoꝛ noſter aſpice deꝰ ⁊ reſpice in faciē
chri tui. hoc eſt: vncti chriſmate gr̄e. De Tertio iteȝ
in Pſal. lxviij. Ne auertas faciē tuam a puero tuo
Et Eſa. lxiiij. Ecce dn̄e reſpice ppl's tuus oēs nos.
De Quarto adhuc in pſ. xxxi. In via hac q̄ gradie-
ris firmabo ſuꝑ te oculos meos. Aliꝭ eīm dn̄s re-
ſpicit Cōiter hoīes. Aliter obſtinatos. Aliter peni-
tētes et Aliꝭ pfectos ſiue electos. Cōiter eīm oēs
reſpicit: greſſus coꝝ diſcutiendo. Cant. ij. En ipſe
ſtat poſt parietē noſtrū ꝓſpiciēs ꝑ cancellos: reſpi
ciens ꝑ feneſtras. Paries eīm corpus eſt: poſt quē
ſolus in rectitudine ſtetit. Cancelli ſunt rime lumi
nis quibꝰ cōſcientias illuſtrat. Feneſtra: illuſtrati-
ones apte q̄bus opa pōderat ⁊ manifeſtat. Ob-
ſtinatos aūt reſpicit cōdēnādo: iratū vultū ad eos
cōuertēdo. Exo. xiiij. Factū eſt in vigilia matutina
reſpexit dn̄s ſuꝑ caſtra Egyptioꝝ: et ſubuertit ro-
tas curruū: ferebanꝭq; in ꝓfundū. Et de hoc reſpe
ctu dt Abachuch. j. Quare nō reſpicis cōtēptores
et taces cōculcante impio iuſtiorē ſe. Penitētes
aūt reſpicit reſpectu miſcdie diſſoluendo glaciē coꝛ
dis coꝝ. Lu. xxij. Conuerſus dn̄s reſpexit Petrū:
et egreſſus Petrus foras fleuit amare. Nec mirū
quia oculi dn̄i ſūt ſicut flāma ignis. Apocal'. j. Et
a facie ignis diſſoluiꝭ glacies. Pſal. lxvij. Sic flu-
it cera a facie ignis: ſic ꝑeant peccatores a facie dei.
Electos aūt ⁊ Perfectos reſpicit oculo bn̄placi-
ti ſui. Sap. iiij. Reſpectꝰ eiꝰ in electos eiꝰ. ij. Reg.
xix. Mecum veniat chamaan (al's chanaā) hoc ē:
tranſmutatꝰ ⁊ ponam oculos meos ſuper eū. Sic
ergo Reſpexit [humilitatē] Non dicit: Caſtita
tem. quia ſicut dt Augꝰ in libro de ſancta v̄ginita
te Plus hūilitas v̄gis q̄ caſtitas placuit. Aliq̄n
eū humilitate ea que nō caſta fuit placuit Sicut mu
lier que erat in ciuitate peccatrix. Luce. vij. Nunq̄
aūt placuit caſtitas ſine hūilitate. Uñ v̄gines fatue
vanitate ſuꝑbie euaneſcentes diſplicuerūt Mat.
xxv. Humilitas aūt ab humo dicitꝭ: eo ꝙ ſe in hu-
mū in infimo ꝓſternit. Sperne eīm mundū: ſper-
nit nullum: ſpernit ſeſe: ſpernit ſe ſperni. Unde be-
atus Malachias v̄.

Spernere mūdū: ſpernere nullū: ſpnere ſeſe
Spernere ſe ſperni: quattuoꝛ hec bona ſunt.

Et ideo dt b. Bernardus. Uerus humilis vilis
vult reputari: et non humilis p̄dicari. Hoc ſolo ſa
ne ſuꝑbit ꝙ laudes cōtemnit. De contemptu mun

di Eſa.xxxvij. Deſpexit te virgo filia ſyō: poſt te mouebit caput filia hieruſalē. De hoc q̄ nullus ſpernatur Eſa.lviij. Carnē tuā ne deſpexeris. Rho.xiiij. Tu quare contemnis fratrē tuum. De cōtemptu ſui ipſius Phil. ij. Exinaniuit ſemetipſum formā ſerui accipiens. Qui aūt ſe cōtemnat ſe cōtemni.j.Cor.iiij. Mihi p minimo eſt vt a vobis iudicer: aut ab humano die. Ps.lij. Confuſi ſunt q̄ hominib9 placent. hoc eſt: placere intendūt: q̄m deus ſpreuit eos. Gal. j. Si adhuc hoib9 placerē. hoc eſt: placere q̄rerem: chriſti ſeruus nō eſſem. Nec fuit glorioſe virginis humilitas Que mūdū ſpreuit. 7 ideo cultū mulierū non q̄ſiuit. Heſter.ij. Que nullū ſpreuit. quia oībus matrē pietatis ſe exhibuit. Ps.lxxxvj. Sicut letantiū oīm habitatio eſt in te. Que ſe ſpreuit. et ideo ſe iferiori ſeruiturā exhibuit.j. Reg.xxv. Ecce famula dñi ſit in obſequiū vt lauet pedes ſeruorū dñi mei. Spreuit ſe ſperni et ideo caſtitatē vouit. que in lege improprio 7 maledicto ſubiacebat. Vñ Heliſabet dixit: q2 ſic fecit mihi dñs in die q̄n reſpexit auferre opprobriū meū inter homies. Sic ergo Reſpexit: hūilitatem: Modus aūt quo hūilitatis meritū exhibuit ſubiūgit̃ q̄n dicit [ancille] que ad omnē nutū parebat 7 circūmouebat: ad oē obſequiū dñi parata. Et hoc eſt qd̄ dicit̃ Cant.v. Manus eius tornatiles auree: plene hyacinthis Aurū em̄ in manib9: ſplēdorē diuine ſapientie ſignificat in opibus. Tornalitas obedientiā volubilē ad oē ſignum voluntatis. Hyacinthi qui celeſtis coloris ſunt: in omnibus his celeſtem intētionē. Ecce vere ancilla dñi: Sapiens in ordine obſequij: Volubilis in celeritate miniſterij. Et oino Celeſtis intētiōe. Reſpexit ergo humilitatem ancille [ſue] Pro certo in qua nihil iuris inuenit alienus. Vñ confidēter dicit illud Gen.xxxj. ad diabolum 7 ad mundū. Quid inueniſti in me de cuncta ſubſtantia domus tue. Et illud Joan.xiiij. Venit em̄ princeps mūdi huius 7 in me non habet quicq̄. Et idcongruū huius meriti ſequit̃ pmiū [Ecce enim

L.3. ex hoc beatā] Tangit aūt circa hoc Quattuor. Euidentiā: Cauſam: Premium: Et a quib9. Euidentiam tangit cum dicit [Ecce] quia iam pign9 et arram in vtero clauſit. Cant.iij. Egredimini filie hieruſalē et videte regem Salomonē in diademate q̄ coronauit eū mater ſua hoc eſt In Carne coronata cū lapide pcioſo virtutis: In die deſponſationis eius: quando ſibi noſtrā naturā deſponſauit: et In die letitie cordis illius quo in vtero tāſ longero tā delectabiliter q̄euit [ex hoc] hoc ē: ex nūc Vel [ex hoc] hoc eſt: ex iſto hūilitatis mee (alis mi re) merito. Cantic.j. Cum eſſet rex in accubitu ſuo nardus mea dedit odorem ſuum. Nardus em̄ humilis eſt frutex: optimi odoris 7 redolentiā ſignificat humilitatis. Odorē em̄ ſecut9 rex celeſtis in accubitu vteri delectatus eſt ita vt ſepm exinaniret [beatam me dicent]. hoc eſt: nominabunt. Et ideo ſicut ſm poetas tonans nominat̃ Jupiter. et Paulus ſm ſanctos intelligit̃ cum dicitur Apoſtolus: Ita cum dicit̃: Beata virgo: intelligit̃ mater dei Nec aliter eſt nomināda q̄z beata virgo: ex q̄ ipſa ſibi hoc nomen dicit ab omnib9 deberi. Beata igitur dicit̃. quia quattuor ſūt Beati diffinitiōēs: quas omnes ſibi beata virgo ſingulariter vēdicauit. Dicit em̄ Tullius: vt dī Aug9: q̄ Beatus eſt Cui omnia optata ſuccedūt. Aug9 aūt dicit q̄ Beatus eſt qui habet oia que vult: et nihil mali vult. Ariſtot. aūt dicit q̄ Beatus eſt habens actus ſm pfectam animi v̄tutē. Boeci9 aūt in 3 cōſol. phica dicit q̄ Beatitudo eſt ſtat9 oim bonorū aggregatione pfectus. Beata igitur hec ſola fuit cui omne qd̄ voluit: in vno ſolo volito 7 leto ad votū ſucceſſit. Ps.lxxij. Quid em̄ mihi eſt in celo: et a te quid volui ſup terram: Quaſi diceret. Nihil. Nec etiaz fuit que nihil vnq̄z mali voluit. et ideo nunq̄z peccauit. quia Voluntas mala: cauſa eſt peccati. ſicut dicit Aug9. Et ideo Cant.v. dicitur imaculata colūba 7 tota formoſa. Habens ergo omne qd̄ vult et nihil mali volens: btā eſt virgo. Nec ſola eſt etiā que ſm pfectam animi v̄tutē ſemp opata eſt quia aliter in vacuum plenitudinē gratie accepiſſet. Contra quod dicit̃. ij. Cor.vj. Videte ne in vacuū gratiam dei recipiatis. Et ideo dicta eſt gratia plena. quia gratiā in omni virtute animi ad pfectum eduxit. Et ideo dictum eſt ei. q̄ pfecta ſunt q̄ dicta ſunt ei a dño. Nec etiam ſola fuit que omniū bonorū congregatiōe ſtatum habuit pfectū. Quia preter bona que clauſit in vtero: virgo fuit 7 mater: virgo et matrona ſancto matrimonio iuncta: qd̄ ſanctiſſimū fuit pari voto cōtinentiū. 7 vidua. poſtea tñ cōmiſſa fuit Joanni aplo Joan.xix. Prouer.vl. Tu ſupgreſſa es vniuerſas. Ps.xliiij. Aſtitit regina in veſtimēto deaurato: fulgore deitatis circūamicta. Beatificat̃ virgo ab oībus boib9: varietate oim bonorū congregatione pfecta. Merito igitur eam ſimpliciter 7 vniuerſaliter dicent beatam [omēs generationes] Cum em̄ dñs ſalutem noſtram opatus ſit in ipſa: tanq̄z in medio terre opatus eſt eam. Ipa em̄ mediū terre dicit̃: ꝓprietate illa medij qua ad ipſam omnia extrema ſicut ad reparatricē reſpiciunt. Celeſtium q̄dem generatio. quia p eam que in celo corruerant ſunt reſtaurata. Terreſtriū vo. quia oēs qui veniunt ab oriente 7 occidente et ab aquilone 7 meridie: et recumbent cum Abraā: Iſaac et Jacob in regno celorū Matth.viij. ſunt reconciliati. Infernorū aūt quia tam in his qui in limbo patrum chriſtum expectabāt q̄z illis qui in purgatorio continue purgant̃: p ipſam ſunt a captiuitate reducti. Unde Ipſa mulier que in celo amicta ſole apparuit in ſplendore diuino: et coronam duodecim ſtellarum. hoc eſt: claritatis ſctōrū reſtaurate ruine habuit in capite: Ipa eſt item que in mundo gratia plena effulſit. De qua dī Ruth. iij. Scit omnis iſrael mulierem te v̄tutis eſſe. Ipa eſt de qua eiulantes clamant apud inferos demones. Una mulier hebrea fecit confuſionē in domo Nabuchodonoſor regis Qui diabolū ſignificat Judith.xiiij. Vel adhuc [omnes generationes] Virorū: Mulierū: Coniugatorū: Virginum et Viduarū: Viuentium: Morientiū: et Mortuorum. Virorū em̄ generatio dicit beatam. quia ad viros per eam propagata benedictio: ſicut per pmā matrem maledictio. Ut ſicut dixit vir: Mulier quam dediſti mihi ſociam: dedit mihi de ligno vetito: 7 comedi Gen.iij. Ita nunc dicat: Mulier

quam dediſti mihi dñam: dedit mihi lignum vite et maledictū ꝓmum ademit. Sic em̄ dicitur Eccĩ xxvj. Mulieris bone beatus eſt vir. j. Corinth. vij Sanctificat⁹ eſt vir infidelis nimiuꝫ incredulus: verbis cõiugis: ꝑ mulierẽ fidelẽ in q̃ ꝑfecta ſunt q̃cunqꝫ dicta ſunt ei a dño. Mulierū aūt generatio beatã dicit: quia ꝑ eam liberata eſt a maledictionis opprobrio. Geñ. xxx. Hoc ꝓ beatitudine mea. Ex hoc em̄ btãm me dicent oẽs mulieres. Uirginū generatio dicit btãm. qꝛ virgo ꝟginū eſt: ꝛ flos floꝝ: florẽ ſeruans pudicitie que nunq̄ꝫ emarcuit. Cant. iiij. ſm antiquã Trãſlationẽ Uiderūt eã filie ſion ꝛ btãm dixerūt. Uidue aūt p̄dicant beatã in Anne ꝑſona. Lu. ij. Anna cõfitebaẗ dño ꝛ loq̄baẗ de illo. Cõiugate aūt i ꝑſona Heliſabeth clamant. Beata q̃ credidit qm̄ ꝑficienẗ a dño q̃cunqꝫ dicta ſunt Omnes em̄ fuerūt filie ſue ꝑ gratiaꝫ: q̃s Uiſceribꝰ charitatꝭ ꝓgenuit: ꝛ Uiſceribꝰ carnis redẽptorẽ edidit. Btãm dicent. Prouer. vl. Surrexerunt filij ei⁹ ꝛ btiſſimã p̄dicauerunt. Ecce generatio Morientū: Generatio em̄ Uiuentiū eſt. De q̃ dr̄ in p̄ſ. xxvj. Credo videre bona dñi in terra viuentiū. Hec ḡ beatam dr̄. qꝛ decus celeſte ꝛ ſilitudinem ĩmortalis vite in terrã moriẽs celibatū oſtẽdit. Matth. xxij. In reſurrectiõe neqꝫ nubent neqꝫ nubenẗ: ſed ſunt ſicut angeli dei in celo. Generatio aūt Mortuoꝝ btãm dicit q̃ ſue btitudīs fructū ꝛ guſtum etiam in inferno guſtauit: cum chr̄s in plenitudine diuinitatꝭ deſcenderet ad inferos. Eſa. ix. Habitãtibꝰ in regione vmbre mortis lux orta eſt eis. Uñ hec eſt mulier de q̃ dr̄ Prouer. vlt. Guſtauit ꝛ vidit qꝛ bona eſt negociatio ei⁹: nõ extinguetur in nocte lucerna eius. Uñ Judith. xv. dr̄. Tu glĩa hierl'm. Et hoc dicunt hi q̃ ſunt in patria. Tu leticia iſrael. Et hoc dicunt qui adhuc ſunt in via. Tu honorificentia ꝑpl'i nr̄i. Et hoc dicit generatio mulierum. Que feciſti viriliter. Et hoc dicunt q̃ redempti ſunt ab inferis quos a captiuitate abſoluit. Eo q̄ caſtitatẽ amauerꝭ. Et hoc dicunt ꝟgines. Et poſt virum tuū alteꝝ neſciens. Et hoc dicunt vidue.

Uel ſic Dixit dñs ad Abraam q̄ ſeruituꝝ ſit genus ſuum q̄dringentis annis in terra non ſua. Generatiõe aūt q̃rta reuerteẗ huc Geñ. xv. Reductores de ſeruitute egyptiaca fuerūt dẽ tribu Leui: Moyſes ꝛ Aaron. Et ideo q̃ttuor generationes ſm tribum Leui cõputate: ſignificant oẽs generationes de ſeruitute diaboli liberatas. Leui ḡ genuit Chaat. Chaat genuit Amram. Amram genuit Aaron. Aaron aūt genuit Eleazar. Intrauit aūt i Egyptū Chaat cum patre ſuo Leui. et Aarõ cum filio ſuo Eleazar exiuit de Egypto. Erant ergo generatiões quattuor Chaat: Amram: Aaron: Eleazar. Chaat ꝟo dolens interp̄tatur qui ſignificat Penitẽtes Amram pater excelſus qui ſignificat Innocẽtes. Aaron montanus: qui figura eſt Prelatoꝝ. Eleazar ſeꝑatio domini: qui ſignificat iã Beatos: a miſeria ſeꝑatos. Et he omnes generationes beatã dicunt. Ipſa em̄ eſt ſpes venie dolentium (al's delentium) et expiantiū peccata in mundo. Et in inferno ponent exemplū: miraculum Theophili quẽ ꝑ venie gratiam (al's veniam gratie) reformauit. Excelſi aūt in gratia Innocentes habent eam canalem gratie: quia a peccato cuſtoditi ſūt. Eccĩ. xxiiij. Sicut aqueduct⁹ exiui de paradiſo. Prelati venerant vt dñam cui nihil negatur a ſummo paſtore filio. iij. Reg. ij. Pete a me mater mi: nõ em̄ eſt fas: q̄ꝫ negare tibi. Beati refundunt in eã ſicut in cauſam ſue beatitudinis gloriam. Pš. viij. Eleuata ẽ magnificẽtia tua. hoc eſt: magnificata (al's magnifica) mater tua ſuꝑ celos deus Sic ergo Beatam me dicent omnes generatiões: dicit ꝟgo btã.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt: et ſanctū nomen eius.

Hic tangit quod eſt in ipſa Per diuine potentie M effectū Dicit aūt Tria. Primo tãgit Effectū. Secundo Potentie facientꝭ modū. Tertio Laudem ſm nomẽ dei ſanctū. Sic ergo cõtinua: Magnificat ideo aīa mea dñm [q̃a fecit mihi magna] Uel Jõ Beatã me dicẽt oẽs generatiões [Quia fecit mihi magna] .ij. Machab. j. De magnis ꝑiculis a deo liberati: magnifice gratias agimus. Et hoc q̄ntum ad continuationẽ ꝓmam. Quantū aūt ad Scđam Pš. xlv. Magn⁹ dñs ꝛ laudabilis nimis in ciuitate dei noſtri: que tota: matrẽ venie: gratie: ꝛ glorie beatam dr̄. Hic ergo qui potẽs eſt fecit mihi magna. Et q̄nã magna fecit in humili ancilla? Magna q̄dem q̄ntitate gratie. Maiora ꝟo ꝑ amminiſtrationẽ ꝟtutis angelice. Maxima aūt ꝑ mirabilia ꝟtutis diuie. Magna aūt in q̄ntitate gratie: ꝑfecit q̄ttuor. Perfecit In vtero ſanctificationem. In ꝟtute ꝑfecit vite puritatẽ. In voto ꝓmã virginitatis oblationẽ. Et quod omnibus mai⁹ eſt: In tot bonis humilitatis ꝓfunditatem.

ſm Primū eſt ipſa arca de lignis ſethim ꝑfecta. Exo. xxvj. que ſunt ligna ſpine albe imputribilia ꝛ incõbuſtibilia: ſicut dicunt Sctĩ. Spina em̄ alba eſt cõpūgens pena ſine culpa. Nigra em̄ ſpina: eſt pena cum culpa (al's eſt penaꝝ culpa) Quãuis ei culpam traxerit: tñ añ ortum ei⁹ ex vtero: ſpina per ſanctificationẽ dealbata fuit Imputribilis: per libidinem cõtractam Incõbuſtibilis ꝑ cõcupiſcẽtiã alienam. Quantū aūt Ad vite puritatẽ Cant. iiij q̄ odor veſtimentorū eius eſt ſicut odor thuris q̄ thurificaẗ deo: quia tota conuerſatio eius in odore dñi fragrabit cultus ꝛ deuotiõis. De Uoto aūt ꝟginitatꝭ intelligiẗ hoc qđ dicaẗ in Pſal. xliiij. Adducenẗ regi virgines poſt eam. qꝛ ipſa p̄ma (al's ꝓma) fuit. ꝛ exemplo eius poſt eam ſecute ſunt alie q̄ ſe offerunt in tẽplū regi dño. De Profundo humilitatis in tot bonis: intelligiẗ hoc qđ dicaẗ Can. ij. Sicut liliū conuallium. Ualles em̄ humiles ſunt Cõualles aūt ꝓfunde ꝛ humiles. Pš. lxiiij. Ualles abundabunt frumento: quia in vallibꝰ multiplicauit humilitatẽ ipſius: Seminatū eſt granuꝫ illud frumenti quod de celo deſcendit. et ſicut germen dñi in omnẽ iuſtitie frugem abūdauit: ita q̄ omnes eccleſie iam albe ſūt ad meſſem. Per angelicã etiã amminiſtrationẽ fecit q̄ttuor mag. Magnum vicꝫ ſalutatiõis. Magnum cõfortationis. Magnū annūciatiõis. Et Magnū expeditionis ſue queſtionis Salutatiõis q̄dem quãdo ingreſſus angelus ſalutauit eam in ſignum pacis. Confortationis quando trepidantẽ ꝯfortauit: in ſignū

ſpecialis amoris. Magnum annūciationis: in ſi-
gnum ſublimis honoris. Magnū: Expeditio q̄-
ſtionis: in ſignū altiſſime admiratiōis. Primū ſi-
gnificatur per oliuā ſpecioſam in cāpis Ecci. xxiiij.
Sic eñ fundit pinguedinē pacis in oēs in tota
latitudine cāpi habitātes. Quo ad ſecundū: exalta-
ta eſt q̄ſi palma in cades. Cades aūt ſancta interp̄-
tatur. Palma aūt victorie eſt ſignum. quia cōfor-
tata et vicit et ſanctitatē ꝑpetue gratie inuenit. Qđ
ſignum fuit ſpecialis amoris. Quo ad tertiū exal-
tata ē quaſi plātatio roſe in hiericho. quia per illā-
tam roſa fulgoris eterni rubens ſanguine plantā-
ri iam incipit in defectibus noſtris. Hiericho eī int̄-
pretatur defectus. Quo ad quartū exaltata eñ q̄ſi
platanus iuxta aquā in plateis. Platanus pro-
cera ⁊ celſa eſt arbor. et ſignificat q̄ oēs tranſeūtes
plateas ſcpturaꝝ latas: iuxta aq̄s intelligētie ſpi-
ritus ſancti: altitudinē mirātur huius myſterij (qđ
auditum et cognitum eſt) in exemplo queſtiōis vir-
ginis. Unde Aug⁹ in libro Cōfeſſionū. x. nec ſatia-
bar illis diebus dulcedine mirabili conſiderare al-
titudinē conſilij diuini ſuper ſalute hūani generis.
Magna igit̄ alta ⁊ ideo maiora fecit ei dominus
 Maria aūt fecit ſibi ꝑ Sapīa In Spūs diuini
ſuꝑuentione. In Uirtutis altiſſimi obumbratiōe.
In Filij incarnatiōe. In Sui in oībꝰ his in integri-
tate conſeruatiōe. Magnū eñ eſt Qđ ſpūs quo
ad dona grāꝝ in aliquē venit. Maius Qđ ꝑ Se
ip̄m. Maximū āt Qđ de ſuꝑnis mirabilibꝰ venit
ad illius ſacramenti effectū. Quantū ḡ ad Pri-
mum Qđ eſt in ſpūs ſuꝑuētiōe dicatur Ecci. xxiiij.
Sicut balſamū nō mixtū odor meus. Per balſa-
mū eñ quod in toto redolet ſignificat̄ ſancti ſpūs
vnctio: que in toto redolentiā ponit vnctionis ſpi-
ritualis. Eſa. lxi. Spūs dñi ſuper me eo q̄ vnxerit
me dñs. Quantū aūt ad vmbrationem ṽtutis al-
tiſſimi dicatur ibidem. Sicut libanus non inciſus
euaporaui habitationē meā. Habitatio eñ illa fu-
it vterus ipſiꝰ: nunq̄ inciſus: ſed integer ⁊ inteme-
ratus libanus: qui cādidatio iterp̄tat̄ Umbra eñ
illa in candore cuſtodiuit: et Uirtꝰ euaporās: ſua-
uitatem in fragrantia. Quātū ad Tertiū dicat̄ ibi-
dem. Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatē odoris.
Ipſa eñ eſt terra in qua vitis illa plantata eſt que
dicit Ego ſum vitis vera et pater meus agricola ē
Et flores ſui ſunt fructꝰ honoris ⁊ honeſtatis. q̄a
oēs boni ⁊ honeſti ſunt palmites ⁊ flores ⁊ fructꝰ
vitis huiꝰ. Palmites in ſpū. Flores in ṽtutibus.
et Fructus in opibus. Quantum ad Quartū ṽo
compat̄ myrrhe electe que dedit odoris ſuauitatē
Myrrha eñ cōſeruatiua eſt corporis a putredine
Et hec eſt gratia diuina Que In maternitate con-
ſeruauit virginitatem. In grauidatione leuitatem
conſeruauit. In puerpio cōſeruauit ſine omni do-
lore maximā iocunditatē. Sic ergo fecit mihi ma-
gna. et hoc nemo facere potuit niſi [qui potens
eſt] Sunt aūt q̄tuor modi Potentie imꝑfecte
Priuata videlicꝫ potentia: Obligata: Determina-
ta: ⁊ Limitata. Quas potentias ſequit̄ Quinta q̄
ſola eſt ꝑfecta. q̄ plena eſt ⁊ Abſoluta. Priuata ē
materialis. Obligata eſt addicta materie: et eī con-
gruentiā illius nihil agens penitus. Determinata
eſt que extra terminos ſuos nihil agit vel poterit.
Limitata ṽo eſt illa cui ſuꝑior potentia modū p̄fi-
git et limitē. Priuata q̄dem ⁊ materialis eſt q̄ ni-
hil expedire poterit. Sicut claudicantis potētia ad
greſſum. Et talis potentia eius quod peccato vul-
neratū eſt. Sicut in libro De Libero arbitrio di-
cit Aug⁹. De qua dicit̄ Matth. vij. Non poteſt ar-
bor mala fructus bonos facere. Lu. x. Plagis im-
poſitis abierūt ſemiuiuo relicto. Hiere. xiij. Si po-
teſt ethiops mutare pellem ſuam ⁊ pardus varie-
tatem ſuam: poteſtis ⁊ vos benefacere cum didice-
ritis malum. Obligata eſt que q̄dem non ſaucia
vel priuata. ſed tamen non poteſt aliquid vltra ꝑ-
portionē nature ſue. Sicut Uiſus potētia in ocu-
lo non poteſt aliquid niſi ad quod cōplexionatus
eſt oculus. Has eñ ad vnum obligatas: poten-
tias mītas. deus poſuit in corpe: vt pro muicē ſol-
licita ſint membra. j. Cor. xij. Si dixerit pes quia
non ſum oculus: non ſum de corꝑe. nō ideo nō eſt
de corpore. Et ſic ſunt potentie gratiarum in mem-
bris corporis myſtici. Ubi: q̄d poteſt Doctor: non
poteſt Procurator vel Prepoſitus. et ſic de alijs.
Et quod poteſt Sapiēs: non poteſt ille: qui acce-
pit gratias curationū. Et de omnibꝰ ſubdit̄ Hec
omnia opatur vnus atq̄ idem ſpūs diuidens ſin-
gulis ꝓut vult. j. Corinth. xij. Unuſquiſq̄ ꝓut do-
num habet a deo. Unus q̄dem ſic: alius aūt alit̄.
Et hoc poteſt ad quod accepit donum vt poſſit.
 Sunt aūt Potentie Determinate: que lꝫ in mul-
ta poſſint. et vniuerſalit̄ poſſint in illa ad que acce-
perunt potentiam: tamē determinatas habent po-
tentias. Sicut in naturis. Intellectus: qui pōt in
omnia intelligibilia. ſed tñ in alia nō poteſt: que ſi
ſunt intellectualia. et his potentibꝰ ſimilia. Sunt
aūt gratuita. que ſunt ſicut capita que poteſtatem
in multa alia membra acceperunt. Ps̄. xvij. Eri-
pies me de cōtradictionibus populoꝝ: conſtitues
me in caput gentium. Potētia aūt Limitata eſt
potentia poteſtatū: ordinatarū a deo. que limitate
ſunt: nec poſſunt vltra q̄ꝫ ſibi conceſſum eſt. Rho.
xiij. Non eſt poteſtas niſi a deo: que ſunt a deo or-
dinata Et ſm hoc dicit Apl's. ij. Corinth. xiij. Nō
eñ poſſumus aliq̄d aduerſus veritatem ſed om̄ia
pro veritate. Potentia aūt Abſoluta eſt: que nec
priuatione: nec obligatione: nec termino: nec limite
a quoq̄ꝫ poſito vel ponēdo poteſt coartari. Et iſta
eſt potentia dei. Et ideo ſimpliciter dicit̄ ſine deter-
minatiōe adiuncta [qui potens eſt] Num. xxiij
et. xxiiij. Cuius potentia eſt ſicut rhinocerotis In
vno cornu poteſtatis oīa quecunq̄ꝫ vult faciente
Ps̄. cxxxiiij. Omnia quecūq̄ꝫ voluit dñs fecit in ce-
lo ⁊ in terra: in mari et in omnibꝰ abyſſis. Lu. xxiiij
Potens in opere et in ſermone coram deo ⁊ omni
populo. Hic eſt ergo qui potens eſt [Et ſanctū
nomen eius] Meminimꝰ nos in expoſitiōe euā-
gelij ſm Mattheū dixiſſe q̄ nomē quoddā impo-
nit natura. Quoddam autem eſt ab impoſitione.
Natura q̄dem imponit nomen cuius formam do-
nat. Sicut hoc nomen homo a natura imponitur
q̄ꝫtum ad cauſam impoſitionis. Sic etiam nomē
Diuinū: imponitur ei cui deus ſuam largitur dei-
tatem: ſm q̄ de quibuſdam in Pſal. lxxxj. dicitur

Ego dixi dij eſtis ⁊ filij excelſi oēs. Joan.x. Illos dixit deos ad quos ſermo diuinus factꝰ eſt. Hoc ē nomē Quod nomē a deo Jmponitur Clarificatur et Sanctificatur. Jmponitur aūt vt dictum eſt in prima participatiōe. Clarificatur in depuratione. Sanctificatur in cōſummatiōe. De Primo dicitur Hiere.xiiij. Tu in nobis dn̄e ⁊ nomen ſanctū tuū inuocatum eſt ſup nos. Per hoc em̄ inuocatur ꝙ in nos vocatur et pticipatur a nob. Eſa.lxij. Vocabitur tibi nomē nouum qđ os dn̄i nominauit. De Clarificatiōe nominis Joan.xvij. Pater clarifica nomē tuū. Hoc em̄ intelligitur nō in Se.ſed in mēbris: in q̄bus depuratur vt in eis auferatur quicq̄d ꝯtrariū eſt nomini. Et Sctificatur quādo mūdū ⁊ ſine oī terrenitate cōfirmatur. Et Cōſummatur vt ſit deꝰ in nobis: oia in oibꝫ Sicut dicitur.j.Cor.xv. Erit deus omnia in oibus Matth.vj. Sanctificetur nomē tuum. Et ſic fuit in beata virgine in qua nihil fulſit niſi diuinū. Anſelmus. Decebat vt ea puritate qua ſub deo nequit maior intelligi: illa niteret: quā deus pater filio ſuo (quē de corde ſuo genitū tanq̄ ſeipm diligebat) matrē ꝓparauerat. Et quā ſpiritusſanctꝰ ei (de q̄ ipſe ſm diuinitatem (al's dignitatē) ꝓcedebat) in matrē ſanctificauit. Et quam filius (qui eſt ſpeculū: ſine macula: dei maieſtatis et imago bonitatis illius) ſibi in matrē elegit. Hoc ḡ nomine in ipſa ſanctificato: effectū eſt ꝙ magna cū ipſa fecit qui potens eſt.

Et miſericordia eiꝰ a ꝓgenie in progenies timentibus eum.

N.3. Hic tangit Bn̄ficia coīa ſanctoꝝ. Et duo tangit. Primo q̄dem Bn̄ficia miſericordie. Secūdo aūt Beneficia potentie. Beneficia q̄dem miſericordie dicit continua eſſe: et timentibꝫ cū debita. Dicit igitur [Et miſericordia] Quaſi di. Sic fecit mihi qui potens eſt. Et hoc fecit marie nomen ſanctum eius cui debetur omne quod deus facit nobis Ezech.xxxvj. Nō ꝓpter vos ego faciam domꝰ iſrael notū ſit vobis ſed propter nomen ſanctuꝫ meum. Propter idem aūt nomē [miſcd̄ia eiꝰ] ⁊c̄. Attende ſm Joan. Chry. Duplex eſt miſcd̄a. Liberans vicz et Relaxans. Liberās eſt q̄ in toto dimittit. Relaxans eſt aūt que abſoluit in parte. Relaxās igitur eſt in omnibus operibus dei. Sicut dr̄ Miſcd̄ia eiꝰ ſup omnia opa eiꝰ. quia ſm illam punit quos punit citra condignum. Et illa eſt de qua dicit Jaco. ij. Superexaltat aūt miſcd̄ia iudiciuꝫ. Miſcd̄ia aūt Liberans illa eſt abſoluens in totum. Pſal.lviij. Miſcd̄ia eius ꝑueniet me omnibus diebus vite mee. Primo igitur miſcd̄ia eſt a ꝓgenie in progenieꝫ omnibꝫ: timentibꝫ ⁊ non timentibꝫ deum. Exo.xx. Ego ſum deꝰ ꝫlotes vindicans peccata patrū in filios in tertiam et quartā generationeꝫ. cū cū dulcore miſcd̄ie relaxātis partē pene: et faciens miſericordiam in milia in his qui timent nomē meum.

Hec igitur miſcd̄ia dei Magna eſt: Continua: et Multa: et Suauis: ⁊ Diſcreta. Magna: q2 magna remittit. Sicut dr̄ ī Pſal.l. Miſerere mei deus ſm magnam miſcd̄iam tuam. Et iteꝝ pſ.lxxxv. Miſcd̄ia tua dn̄e magna eſt ſup me: ⁊ eruiſti aiaꝫ meā ex inferno inferiori. Continua aūt eſt q2 nunq̄ deficit. Propriū em̄ nō derelinq̄re ſubiectū ſuū. Dicit aūt Grego. ꝙ Natura dei: dulcedo eſt. ꝓpriū aūt miſereri ⁊ parcere. Unde Threñ.iij. Miſericordia dei ꝙ nō ſumꝰ cōſumpti: quia nō defecerunt miſerationes eius. Multa vero eſt quia multis et multa remittit. Et ideo dicitur Suauis ⁊ multa et copioſus in miſcd̄ia oibus inuocantibꝫ. Pſ.l. Scd̄m multitudinē miſerationū tuaꝝ dele iniquitatem meā. Eſa.lv. Multꝰ eſt dn̄s ad ignoſcēdum. Suauis aūtē eſt miſcd̄ia ſua. q2 dulciter ignoſcit ſine improperatiōe. Pſ. Tu dn̄e fac mecū ꝓpt nomē tuū q̄a ſuauis ē miſcd̄ia tua. Sap.viij. Diſponit oia ſuauiter. Pſ.xxxiij. Guſtate ⁊ videte q̄m̄ ſuauis eſt dn̄s. Diſcreta aūtē eſt miſericordia paterna que ꝑ flagella corripit: et corrigit ne gladio extremi iudicij interficiendo ſeuire cogatur. Eſa.liiij. Ad punctum in modico dereliqui te: et in miſeratiōibꝫ magnis cōgregabo te: in indignatione mea parumꝑ abſcondi faciē meā a te: et in miſericordia ſempiterna miſertꝰ ſum tui. Hoc eſt: ad tēpus tribulationibus te expoſui: vt in eternuꝫ miſcd̄ia ſempiterna te colligerem. ij. Mach.vj. Nō multo tpe ſinere peccatoribꝫ ex ſnīa agere: ſed ſtatim vltionem adhibere extremi bn̄ficij eſt. Sap.xij. O q̄ſuauis ⁊ bonꝰ eſt dn̄e ſpūs tuus in nobis. idarco eos q̄dem qui te derelinquunt ꝑtibus corrigis et ammones vt relicta malicia credant in te dn̄e. Dicitur aūt h: ſpiritꝰ ira. quia irati ſufflant ſpūm ꝑ nares. Et ille bonꝰ ē in nobis. quia partibꝫ. hoc eſt: particulariter corrigit ⁊ ammonet: vt relicta malicia credamus in deum fide opante per dilectionē. Sic igitur miſcd̄ia domini eſt ꝓpriū. Propriū aūt miſericordie eſt Expectabilem eſſe: Patientē: Lōganimē: Preſtabilē: et Benignū. Expectabilē in nō ſtatim iraſcēdo. Patientē: in nō ſtatim puniendo. Lōganimē in diu cum eq̄nimitate diſſimulādo. Preſtabilē in facile cōdonādo. Benignū ī dulciter ſuſcipiēdo. De Expectatione habes Eſa.xxx. Expectat vos dn̄s vt miſereatur veſtri. hoc eſt: vt miſcd̄ia locum habeat in vobis De Patientia Eſa.xlij. Tacui ſemꝑ ſilui patiens fui. Ad Rhoma.ix. Suſtinuit in multa patientia vaſa ire: apta in interitum vaſa miſcd̄ie que preparauit in gloriam ſuam. De Longanimitate Rho. ij. An diuitias bonitatis eius ⁊ patientie ⁊ lōganimitatis eius cōtemnis: De Preſtabilitate Joe.ij. Benignus ⁊ miſericors ē ⁊ patiēs ⁊ multe miſericordie ⁊ pſtabilis ſuper malicia. De Benignitate Rhom.ij. Jgnoras q̄m̄ benignitas dei ad penitētiam te adducit. Exemplū de filio ꝓdigo quem pater cum adhuc longe eſſet cum amplexibꝫ ⁊ oſculo ſuſcepit: plato anulo: ⁊ ſtola pma: ⁊ calciamentiſ in ornatū. Lu.xv. Eſt aūt Miſcd̄ia differens a Miſeratiōe. q2 Miſcd̄ia dicit habitū. Et Miſeratio dr̄ actū. Miſcd̄ia aūt habitus nō eſt ſine paſſione: et ideo nō cadit in deo niſi metaphorice: ⁊ nō ꝓprie. Et cū dr̄ Deꝰ miſericors: intelligitur ꝑ hūanaꝫ ſimilitudinē. hoc eſt: ꝙ habet ſe ſicut hō in ope miſericordie: in hoc ꝙ afflicto ꝯdeſcēdit ⁊ ſubuenit. Oſee vj. Miſcd̄iam volui ⁊ nō ſacrificium: et ſciam dei plus q̄ holocauſtum. Et hac ſimilitudine dicitur in pſ.cxj. Miſericors et miſerator ⁊ iuſtꝰ dn̄s. Et iteꝝ. pſ.cxxix. Apud dn̄m miſcd̄ia: et copioſa apud eum redemptio. Hec igitur copia diuinarū miſe

recordię apud deum:eſt [a progenie in proge-
nies] A progenie vīz celeſtiū i ꝓgenies terreſtres.
et A ꝓgenie iudeoꝝ in progenies nationū ſiue gē-
tium.et A ꝓgenie patrum in ꝓgenies filioꝝ.et A ꝓ
genie ſanctoꝝ in ꝓgenies peccatoꝝ. De progenie
celeſtiū ⁊ terreſtriū dr̄ Ephe.iij. Flecto genua mea
ad deū patrē:ex quo oīs paternitas in celo ⁊ in ter-
ra nominaꝰ.Eſt eñi pᷓma ꝓgenies.hoc eſt:generaᷓ ſi-
ue nature ꝓpagatio ex patre in filium ꝑ eternaꝫ ge-
nerationē:et a patre ⁊ filio in ſpūmſanctū per eter-
nā charitatis ſpirationē. Et eſt Secunda ꝓgenies
in celo a Trinitate beata: et luminis: et beatitudinis:
in angelicā naturā ꝓpagatio. Et Tertia Celeſtiᷓ ꝓ-
genies:ab angelo in angelum:luminis a deo accepti
ꝑ aſſimulationē illuminatiōis ⁊ tranſfuſionē infor
matio:et in deū reductio. Sic eñi vt dicit Diony-
ſius fiunt dij:et deoꝝ patres: ⁊ deoꝝ filij.Dij qui-
dem ꝑ acceptā illuminationē a deo.Deorū aūt pa-
tres:ꝑ illuminatiōis tranſfuſionem. Deoꝝ aūt filij
ꝑ ſimilē vnius et altero ad lumē informatiōem.j.
Coꝝ.viij.Etſi ſint q̄ dicanꝰ dij ſiue i celo ſiue in ter
ra ſiq̄dē ſunt dij multi ⁊ dñi multi. Ibi glo. ꝙ ſūt
q̄ participatiue dij ſunt ⁊ dicunꝰ. Et hec participa-
tio eſt ꝑ dictū modū.Quia igiꝰ hec participatio a deo
et angelis etiā in hoīes:ad ſiſtem vtcūq; luminis in-
formationē deſcendit.⁊ hoc ex dei miſcďia nobis in
hoc ſubueniēte:eſt miſcďia dei [a progenie [cele-
ſtiū [in progenies] terreſtriū. Job.xxxviij. Nun
q̄d noſti ordinem celi ⁊ rōnem eius ponis in terra.
Apocaꝰ.xxj. Vidi ciuitatē ſanctā hieruſalē nouam
deſcendentē de celo. Et vt de alijs taceam: In h̄ ſa-
cramento ſic per miſcďiam dei factū eſt. qꝛ a deo in
Gabrielem:et a Gabriele in beām ꝟginē:et a bea-
ta virgine in oēm mūdū ſic eſt ꝓpagatū. Pſ̄.lxvij.
Terra mota eſt:etenī celi diſtillauerunt a facie dei
ſinai:a facie dei iſrael. Sic rorant celi deſuꝑ.⁊ nu-
bes pluunt iuſtū:apiꝰ terra ⁊ germinat ſaluatorē.
Sic efficiamur ⁊ nos dei ꝓgenies. Act.xvij. Ipſiꝰ
et genus ſumꝰ. Genus ḡ cū ſimꝰ dei:nō debemus
auro vel argento aut lapidi ſculpture artis aut co-
gitatiōis hoīs diuinū eſſe ſimile. Eſt etiā [a pro
genie] iudeoꝝ [in progenies] nationū ſiue gē
tium. Eſa.ij. De ſion exibit lex ⁊ ꝟbum dñi de hie-
ruſalem. Et p̄cedit ibi Q. et hoc fluēt ad montem
dñi oēs gentes. Rhom.xv. Dico chr̄m Ieſum mi
niſtꝝ fuiſſe circūciſionis ad ꝯfirmādas ꝓmiſſiones
patrū.gentes aūt ſuꝑ miſcďia honorare deū. Sicͭ
ſcriptū eſt Letamini gētes cū plebe eiꝰ Act.xj. Ergo
et gentibꝰ pniam dedit deꝰ ad vitam. Eſt etiā De
ꝓgenie patrū in ꝓgenies filioꝝ. Pſ̄.xxj. Annūcia-
bit dño generatio ventura Et adiūgit de ꝓgenie ce
leſtiū dicens. Et annūciabūt celi iuſticiā eius ꝑplo
qui naſceꝰ quem fecit dñs: ꝑ huiꝰ grē informatio-
nem. Deut.xxxij. Interroga patrē tuū ⁊ annūcia-
bit tibi:maiores tuos ⁊ dicēt tibi. Pſ̄.lxxvij. Filij
qui naſcenꝰ exurgent ⁊ narrabunt filijs ſuis vt po-
nant in deo ſpem ſuā ⁊ non obliuiſcanꝰ opeꝝ dei ⁊
mandata eiꝰ exq̄rant. Sic etiā reputanꝰ filij legiti
mi:qui in timore ⁊ fide dei ſuſcipiunꝰ: et in timore
dei nutriunꝰ Eſt etiam A ꝓgenie iuſtoꝝ in ꝓge-
nies petōꝝ. Quia ſic peccatores efficiunꝰ iuſti ⁊ iu-
ſtoꝝ filij. Gal.iiij. Filioli mei quos iterū parturio
donec formeꝰ chriſtꝰ in vobis. Eſa.lx. Populus
tuus omnes iuſti:in ꝑpetuum hereditabunt terrā
germen plātatiōis mee:opus manus mee ad glo-
rificandū. Minimꝰ erit in mille.et paruulus (hoc
eſt humilis) in gentē robuſtiſſimaꝫ. Unde ſubdit
[Timentibus eum] Ecci.j. Qui ſine timore ē:
nō poterit iuſtificari.et ideo ñ valet ei hec ꝓpagatio.

Timentes aūt deū:multis modis timent: Qui
omnes modi boni ſunt et miſcďia dei Sunt ti-
mentes Magnitudinē eiꝰ. Et ſunt timentes eius
Iuſticiā. Magnitudo eius timeꝰ Timore Ad-
mirationis. Et timore Reuerentie. Admirans eñi
deū timet:ſtupens in ſepſo:eoq; fugit in impoten-
tiam ſuā:eoq; nō valet in id qď nō videt:cognoſcē-
do cauſam:vel operando aliq̄d ſimile. Et d̄ hoc dicꝰ
Job.xxv. Poteſtas ⁊ terror apud eū eſt q̄ facit cō-
cordiā in ſublimibꝰ ſuis. Exo.xv. Pertimeſcat pa-
uore cōcuſſi ſteterūt ꝓcul. Non eñi aliq̄d mali ſed
multū de magnitudine viderant.ſic pauore ꝯcuſſi
Facit eñi magna ⁊ inſcrutabilia ⁊ mirabilia quoꝝ
non eſt numerꝰ.et ideo paruum cor humanū cre-
dens hoc ſtupet ⁊ pauet in ſepſo: et ſuſpendiꝰ co-
gitando magnitudinē eius. De timore aūt reue-
rētie dicꝰ Malach.j. Si ego dñs vbi timor me-
us: Reuerētia eñi dño debeꝰ maieſtatiᷓ. Timor
aūt mali eſt ſeruilis recedēs ab actu peccati ex con
cuſſione credite pene. Et Timor Initialis ſimꝰ ex
timore pene ⁊ amore iuſticie. Et Timor Filialis q̄
timet irā nō occidētis:ſed corrigentis patriᷓ. Et Ti
mor Sponſalis q̄ ſponſa timet differri ſponſi am-
plexus. De Primo hoꝝ dīc Beda. Cum uidet ſic
timeꝰ ꝙ facies iudicis nō amaꝰ: timor ex timore ē:
et non ex charitate. Et de hoc habes.j. Ioā.iiij. Ti-
mor non eſt in charitate:ſed ꝑfecta charitas foras
mittit timorē. De hoc dicꝰ ꝙ introducat ſapientiaꝫ
ſicut ſeta introducit filum: de filo nihil cūſtēs. Sic
eñi iſte timor nihil eſt de ſapientia. Gen.xxj. Ejice
ancillam ⁊ filium eius:non eñi heres erit filius an
cille cum filio libere. Filius eñi manet in domo pa
tris. Seruus aūt non manet in domo in eternū.
Ioan.xv. Seruus neſcit quid faciat dñs eiꝰ. De
Initiali aūt dr̄ Ecci.j. Timor dñi expellit peccatū.
Iſte eñi timor non actū ſolum peti ſed cū actu for
midat peccandi affectum. De tertio dicꝰ in pſ̄.xviij
Timor dñi ſanctꝰ ꝑmanens in ſeculū ſeculi. Item
pſ̄.xxxiij. Timete dñm oēs ſancti eiꝰ: qm̄ nihil de-
eſt timētibꝰ eū. De Quarto dr̄ Prouer.vlt. Fallax
gratia et vana eſt pulcritudo:mulier timens deū
ipſa laudabiꝰ. Oībꝰ igiꝰ ſic timentibꝰ deum ꝯceſ-
ſa eſt iſta miſcďia.ſicut dr̄ Malach.iiij. Vobis ti-
mentibꝰ nomen meū orietur ſol iuſticie: et ſanitas
in pennis eius.

Fecit potētiam in brachio ſuo

Hic tangit Effectus potentie. Et tāgit Primo
q̄dem Potētiam efficientē. Scďo aūt Quinq; ef-
fectus tam in bonis q̄ꝫ in malis. Primo q̄dē tā-
git Diſpoſitionē potentie efficientiᷓ:ꝑ metaphoram
cū dicit [Fecit] Dicꝰ aūt deus facere cum ſe fecaſ-
ſe demonſtrat. Potētia ſicut ſuꝑ dictū eſt: Eſt po-
tentia Abſoluta: de qua iam ante dictuꝫ eſt. Hāc
aūt potentiā fecit [in brachio ſuo] Brachiū eñi

Filius incarnatus eſt. q2 ſicut brachiū de corpe: et de brachio man⁹: ſic fili⁹ ð patre. et de patre ꝛ filio eſt ſpūſſctūs. Uñ cum adiutoriū bonoꝝ fecit in fi-lio tunc potentiā fecit in brachio. Propter qð etiā ſupior pars brachij que eſt inter cubitū ꝛ humeꝝ: apud naturales vocat̃ adiutoriū. q2 in illo eſt for-titudo adiutorij. Eſa.lj. Cōſurge cōſurge induere fortitudinē brachiū dñi: cōſurge ſicut in dieb9 anti quis in generationib9 ſeculoꝝ: an meu pcuſſiſti ſu-pbum: vulneraſti draconē. Nunqd nō tu ſiccaſti mare: aquā abyſſi vehemēter: poſuiſti pfundū ma-ris viā: vt tranſirēt liberati. Bis dr Cōſurge. ꝛ ter-tio q induat fortitudinē. Et q̄rto Quinq3 ponit ef-fectus fortitudinis ei⁹. Conſurgit eñ hoc brachi-um Aduerſus diabolū fortē: et Aduerſus Mū-dū. Contra carnē eñ chr̄s in ſe nō pugnauit. Con-tra Diabolū Matth.iiij. ꝛ Lu.iiij. vbi in tentatōe vicit diabolum. Contra mūdū Joan.xvj. Cōfidi-te q2 ego vici mūdū. Fortitudinē aūt exercuit in re-ducendo captiuitatē. Lu.xj. ꝛ Matth.xij. Ubi in-trauit in domū fortis fortior: et oīa vaſa ei⁹ diſtri-buit in qbus cōfidebat. Quinq3 autē effect⁹ eius ſunt. Prim⁹ qdem q pcuſſit ſupbū in faſtu ꝛ pō-pa ſeculi: p hūilitatē ſui ꝛ ſuoꝝ. Matth.xj. Diſcite a me q2 mit ſū ꝛ hūilis corde. Abacuch.iij. Per-cuſſiſti caput de domo impij. hoc ē: Supbiā. Se-cundus eſt q vulnerauit: nō extinxit draconē. h ē: pectore ꝛ ventre repentē ꝯcupiam p abſtinētiā et carnis auſteritatē. Unde nō legit̃ delicat9 vſus: Sed pane hordeaceo ꝛ piſciculis q minores ſunt q̄3 parui piſces: ꝛ pauci.j. Coꝝ.ix. Caſtigo corpus meū ꝛ in ſeruitutē redigo: ne forte cum alijs pdica uero: ipſe reprob9 efficiar. Tertio Siccauit mare: fluctib9 ambitiōis hui⁹ ſeculi p cōtemptū mūdi. q2 Cū quererēt ad regnū: abſcōdit ſe. Joan.vj. Et co-rā Pilato dixit: Regnū meū nō eſt de hoc mūdo Joan.xviij. Quarto Siccauit aquā abyſſi vehe-menter Que eſt aq̄ auaricie hui⁹ ſeculi Que ſunt aq̄ de fontib9 Tantali: Quo plus ſunt pote: pl⁹ ſitiū-tur aq̄: ſicut dr poeta. Mat.v. Beati paupes ſpū qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Matth.viij. ꝛ Luce.ix. Uulpes foueas hñt ꝛ volucres celi nidos. Filius aūt hoīs nō habet vbi caput ſuū reclinet. Quint⁹ ē q in mari. hoc eſt: in mūdo: dedit viā oīb9 ſuis vt tranſeāt liberati Et hoc p viā ſtudij ſpūalis cui ni-hil adheret de cogitationib9 ſeculi. Ps̄.cxxxv. Qui diuiſit mare rubꝝ in diuiſiōes. Abacuch.iij. Ui-am faſti in mari eq̄s tuis: in luto aquaꝝ multaꝝ. Eq̄ eñ quib9 inſidet dñs vt predicet in fortitudine brachij ſui: ſunt Uiri ſpūalis vite ſtudiū habētes.

Eſt aūt hoc brachiū Formans nos in forma dei Aduerſarios expugnās. Suos liberans. Libera-tos pregens. Protectos cōgregās ꝛ portās. Por-tatos aūt gubernās ꝛ regēs. Et q̄s rexerit amplex-ans. De formatiōe Eccl.xxxviij. Figulus ſedēs ad opus ſuū in brachio ſuo formabit lutū: et ante pedes ei⁹ curuabit vtutem. De Brachio expugna tionis Eſa.lxiij. Saluabit mihi brachiū meum ꝛ idignatio mea auxiliata ē mihi. De Brachio libe-rationis Ps̄.xcvij. Saluauit ſibi dextera ei⁹ ꝛ bra-chium ſanctū eius. De Brachio pteciōis Ps̄.cxvij Dextera dñi fecit virtutē dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit vtutē. De Brachio cōgregatiōis et portationis. Eſa.xl. Jn brachio ſuo cōgregabit agnos: et in ſinu ſuo leuabit: fetas ipſe portabit. De Brachio gubernatiōis ꝛ regiminis in Ps̄.cxxxv. Eduxit iſrael de medio coꝝ in manu potenti ꝛ bra chio excelſo Jn quo rexit eos quos eduxit ꝛ dedu xit. Ps̄.lxxxviij. Manus eñ mea auxiliabit̃ ei: et brachiū meū ꝯfortabit eum. Duobus autem bra-chijs amplexatur dilectos. Cant.vi. Leua ei⁹ ſub capite meo: et dextera ei⁹ amplexabitur me. Omnia hec fecit dñs poſtq̄3 fecit potentiā3 in brachio ſuo. hoc eſt: in filio ſuo incarnato Cui pr̄ Uite: ꝛ Mor-tis: et Omniū: dedit poteſtatē. De poteſtate Uite et Mortis Sap.xvj. Tu es dñe qui vite et mor-tis habes poteſtatē. Joan.x. Poteſtatē habeo po-nendi aiam meā: et poteſtatē habeo iterū reſumen di eam. q autē oim habeat poteſtatem Matth. xxviij. Data eſt mihi om̄is poteſtas in celo ꝛ in ter-ra. Euntes ergo in mundū vniuerſum: pdicate eu-angelium omni creature. Sic ergo fecit potentiā3 in brachio ſuo Et hoc pſciens ꝓpheta orauit dicēs Pſal.cxliiij. Emitte manū meā de alto: eripe me et libera me.

Diſperſit ſuperbos mente cor-dis ſui.

Quinq3 tangit effectus potentie brachij Quoꝝ pmi duo ſunt cōtra ſupbos. Duo aūt in hūilibus Et Unus in diuitibus hui⁹ ſeculi. Prim⁹ eſt q [Diſperſit] hoc eſt: in diuerſa ſparſit. quia non ſunt vnius voluntatis ambitioſi. ſicut nec luxuri-oſi: et ſicut nec auari. De Ambitioſis qdē3 dicitur Gen.xj. Jnde diſperſit eos in oēm regionē de cam po. ſ. ſennaar qui edificauerūt turri3 Babel. et illi fuerunt ſupbi. Sic diſperſi ſunt luxurioſi: qa non vnum diligūt. ſicut dicit̃ in Ps̄.lxxxij. Diſpierunt in endor: facti ſunt vt ſtercus terre. Endor eñ interp̄-tatur fons generatiōis. Sapiēs aūt Eccl.ix. dicit. q Mulier fornicaria eſt ſicut ſterc⁹ in via: ab oī-bus conculcabit̃. Auari etiā diſperſi ſunt in diuer ſa volūta. Sicut habet̃ Exo.v. Diſpſus eſt ppl's ad colligēdas. paleas. hoc eſt: tpalia. Sic ḡ Diſperſit [ſupbos] hoc eſt: ſupuios. hoc eſt: ſuper alios in omnib9 viam excellentie habere querentes. Sup-bia aūt Triplex ē. Specialis. Generalis. Et Ge-neraliſſima. Specialis vt dicit Aug. eſt Jmproba volūtas excellēdi alios in dignitate honore ꝛ pote-ſtate. Generalis eſt improba voluntas excellendi in laude cuiuſq3 rei. Generaliſſima ē volūtas ſiue faſt⁹ efferens ſe extra pceptū ꝛ precipiētē: cui tamē ſubeſſe tenet̃. Prima eſt Luciferi ꝛ ſuorū qui dic̄ Eſa.xiiij. Jn celū conſcendā: ſup aſtra celi exaltabo ſolium meum: ſedebo in monte teſtamēti: in lateri bus aqlonis: ſimilis ero altiſſimo. Hoc ei adhuc dicunt hi qui pter vocationem ꝛ merita cathedras et gradus dignitatū cōcupiſcūt. Jn celū eñ cōſcen dere querit qui ad domū dei querit aſcendere Su per aſtra ſoliū3 locare: eſt ſup bonos querere dña-ri. Jn monte teſtamēti ſedere: eſt in eminente digni tate qeſcere. Jn laterib9 aquilonis (que plaga ē fri gida ꝛ tenebroſa) exaltari: eſt ad modū demōis (cū ſit zelo animarū ꝛ charitatis deſtitutiōe frigidus)

querere dignitate excellere. Hos diſꝑſit dñs de loco dignitatis q̄ ꝗrebāt: et in infimū ſempiterni opprobrij ꝓiiciēs. Ezech.xxviij. In terrā ꝓieci te añ faciē regum dedi. hoc eſt: in exemplū ſupboꝝ. Eſa.xiiij. In infernū detraheris in ꝓfundum laci. Generalis eſt que vocaꝝ excellentia ſiue in nobilitate: ſiue in victorijs: ſiue in ſcientijs: ſiue in q̄buſcūq̧ alijs. Et hi ſunt qui volūt ſibi acclamari vocibus dei et nō hominū: in oī laudabili facto. Et ideo ſignificatur per Herodē Actuū.xij. Et hos diſperſit deus Unde Ibidem. Populo acclamante voces dei: et non hominū: angelus dñi ꝑcuſſit Herodē: et conſumptus vermib⁹ expirauit. Pš.xxxv. Nō veniat mihi pes ſupbie: et manus pctōꝝ nō moueat me. Ibi ceciderūt oēs qui opanꝝ iniq̄tatē: expulſi ſunt nec potuerunt ſtare. Generaliſſima ſupbia ꝓprie vocaꝝ tumor vl' inflatio cordis. Job.xv. Quid tumet cōtra deum ſpūs tuus. Grego. Tumor mētis obſtaculū eſt veritatis. Iſti ſignificanꝝ Exo.ix. Ubi dicaꝝ ꝙ erant in hominibus ⁊ iumentis vlcera ⁊ veſice turgentes. Et Ibidem dicaꝝ ꝙ ſteterunt turgētes in cōſpectu Pharaonis. Nec ſupbia eſt initiū oīs peccati. Eccī.x. Initiū oīs peccati ſuperbia. quia ſtatim vt homo peccare ꝓponit: voluntatem ꝑcepto dei ⁊ deo non ſubijcit. Tob.iiij. Supbiam in toto corde tuo nunq̄ꝫ dñari ꝑmitte. qa in ipſa initium ſumpſit omnis ꝑditio. Hos diſꝑgit deus: ſicut beato Job.xl. loquiꝝ dicens. Diſperge ſupbos in furore tuo: et reſpiciens omnē arrogantem humilia. reſpice cunctos ſupbos et confunde eos: et contere impios in loco ſuo. Hos igiꝝ omni modo ſupbos diſꝑſit [mēte cordis ſui] Mēs aūt vt Joannes Dam. dicit a metiēdo dicaꝝ. quia mente ea q̄ corde tractamus menſuranꝝ. Mens igiꝝ ſupboꝝ menſura eſt eoꝝ qualiter faſtum ⁊ altitudinem quam corde tractant ad effectū ꝑducāt. A mente aūt cordis diſꝑſi ſunt quando iniq̄ concepti ⁊ tractatū pficere nō pñt. Job.v. Diſſipat cogitationes malignoꝝ ne poſſint implere man⁹ eorū qȯ ceperant. Eſa.viij. Inite cōſiliū ⁊ diſſipabiꝝ: loq̄mini ꝟbū ⁊ nō fiet. ij. Reg.xv. Diſſipa dñe conſilium achitofel.

Depoſuit potentes de ſede: et exaltauit humiles.

P.3. Hic tangit Scōm effectū Brachij dñi in ſupbis. Et cōtinuaꝝ ſic. Diſꝑſit eñ ſupbos: et modus q̄dem diſꝑgendi eſt: q̄a [Depoſuit potētes de ſede] Tria aūt notanꝝ in hoc effectu. Primū eſt ꝙ deijcianꝝ inuiti. Secundū aūt eſt ꝙ lꝫ obnitantur: tñ nihil ꝓficiūt ꝑ potētiā ſeculi. Tertiū eſt Cōfuſio ꝑditis honoris indigne accepti. Dicaꝝ igiꝝ [Depoſuit] Qȯ ſonat deiectionē inuoluntariam Nō eñ ꝑ ſe cedunt ſed cōtra voluntatē deponunꝝ. Eſaie.xxij. Expellā te de ſtatione tua: et de miniſterio tuo deponā te. Hi ſignificanꝝ ꝑ Saul qui contra voluntatē depoſit⁹ eſt. j. Regū.xv Scidit dñs regnū iſrael a te hodie ⁊ tradidit illō ꝓximo tuo meliori te. j. Mach.ij. A ꝟbis viri pctōris ne timueritis cui⁹ glīa ſtercus ⁊ ꝟmis eſt Hodie extolliꝝ: ⁊ cras nō inuenieꝝ. q̄ꝛ ꝯuerſus eſt in terrā ſuā: ⁊ cogitatio eius ꝑijt [potentes] hoc eſt: in poteſtate glorianꝝ tes ⁊ ptāte abutētes. De q̄bus dicitur Sap.vj. Cū eſſetis miniſtri regni eius: nō recte iudicaſtis neq̧ cuſtodiſtis legē iuſtitie: neq̧ ſm voluntatē dei ambulaſtis: Horrēde ⁊ cito apparebit vobis: q̄m iudiciū duriſſimū in his q̄ pſunt fiet. Sunt aūt hmōi potentes q̄ nō niſi potentia vtunꝝ ad pauperꝝ oppreſſionē. De q̄bus dꝛ Sap.ij. Sit fortitudo nr̄a lex iuſtitie. Qȯ eñ infirmū eſt: inutile inueniꝝ. Et iſti ſūt qui ꝓprie vocanꝝ tyrāni. q̄ꝛ Ptās eſt q̄ ſtat arcūterminata limitib⁹ iuſti ⁊ eq̄. ſicut dꝛ Rhom.xiij. Nō eſt ptās niſi a deo. Que aūt ſunt a deo: ordinata ſt̄ Hi ḡ potentes: ſunt in tyrānide potentiā exercentes: qui noīe vſuali potētes vocanꝝ: et potētia ad voluntatē: nō ad rōnem vtunꝝ. Potentia aūt tali etiam vtunꝝ: quia ꝑuerſa poteſtate cōtra deum in ꝑtis abutunꝝ. Eſa.lvij. Uiam man⁹ tue inueniſti hoc eſt ꝑuerſe ptātis ad peccandū. Eſa.v. Ue q̄ potētes eſtis ad bibendū: ad ebrietatē ſectandā vſq̧ ad veſꝑam vt vino eſtuetis. hec eſt: ſeculari gaudio. Hos igiꝝ potētes deponit dñs Job.xij. Effundit oppreſſionē ſup principes: et eos q̄ oppreſſi ſunt liberat [de ſede] honoris: vt vlimuꝫ genus miſerie eoꝝ infelicitatis ſit: recordari de pſtino ſtatu ſue glorie. Eccī.x. Ois potentat⁹ vita breuis. Et Infra ibidem. Radices gentium ſupbaꝝ areſecit dñs. Et Ibidē. Sedes ducū ſupborum deſtruxit domin⁹: et ſedere fecit mites pro eis. Ibidē. Terras gentiū euertit dñs: et ꝑdidit eas vſq̧ ad fūdamētū. Areſecit ex ipſis ⁊ diſꝑdidit eos: et ceſſare fecit memoriā eoꝝ a terra ꝑdidit memoriā ſupborū [Et exaltauit humiles] Hūiles ſt' ab humo cui pſtrati ſunt: dicti. eo ꝙ nihil inferi⁹ ſe reputant niſi humū: et ſe ꝯculcādos oib⁹ exhibēt. Et iſti exaltari ꝓpter hoc merenꝝ. Eſa.xl. Ois vallis implebiꝝ ⁊ oīs mons ⁊ collis humiliabiꝝ. Placet eñ deo vt q̄libet creatura ſibi cōgruentia cogitet. Et idȯ qui factus eſt de humo: hūiliari debet. et exaltatio ſibi non debeꝝ niſi ꝑ hūilitatis meritū. j. Pe.v. Humiliamini ſub potenti manu dei vt vos exaltet in tēpore viſitationis. Debenꝝ aūt humili q̄tuor pmia ꝑ q̄tuor q̄ ſunt in ipō. Eſt eñ in eo Sui depreſſio Scīus ſue vacuitatis, Exiguitas, ⁊ Abiectio. Per depſſionē: debeꝝ ei exaltatio. Per vacuitatē: impletio. Per exiguitatē: gratia. Per abiectionē autē ſui gloria. De pmo dꝛ Lu.xiiij. Ois q̄ ſe hūiliat exaltabiꝝ. De ſcdo dꝛ.iiij. Reg.iiij. ꝙ mulier: offerentib⁹ ſibi filijs: impleuit vaſa vacua: non pauca. De tertio Jaco.iiij. et. j. Pe.iiij. Humilib⁹ dat grām. De q̄rto Prouer.xxix. Hūilē ſpm̄ ſuſcipiet glīa. Sic ḡ exaltauit hūiles. Phil.ij. Exinaniuit ſemet ipſm formā ſerui accipiens in ſilitudinē hoim fact⁹ ⁊ habitu inuent⁹ vt hō. Et ſequiꝝ. Propt' qȯ ⁊ de⁹ exaltauit illum.

Eſuriētes impleuit bonis: ⁊ diuites dimiſit inanes. Q.3.

Ecce Scōs effect⁹ brachij in bonis. q̄ꝛ [Eſurientes] Eſt aūt Eſuries vt dꝛ Ariſto. in. ij. de aīa Appetit⁹ Deſiderij naturalis. et eſt Appetitus refectionis ſm naturā: qȯ eſt calidū ⁊ ſiccū qȯ reficit ⁊ reſtaurat ſubſtantiā. Uñ Eſurientes ſunt: q̄ appetunt cibū q̄ nō perit. Joan.vj. quē pater celeſtis dat

petentibus se. Est aūt hec esuries Gratie: Eucharistie: Sapientie: Et Cōsolationis spūssancti. De Esurie Gratie Matth.v. Bti qui esuriūt et sitiūt iusticiā: qm̄ ipsi saturabunt. j. Reg.ij. Famelici saturati sunt. Et j. Cor. iiij. Usqȝ in hanc horā esurimus ꝛ sitim⁹. De Esurie Eucharistie dr̄ Hiere. xxxj. Implebo aīas sacerdotū pinguedine: ꝛ populus meus replebit bonis. Anima eñ ibi dr̄ desideriū animale qd̄ desiderat refectiōem. Ps̄. lxij. Sitiuit in te anima mea q̄ multiplr̄ tibi caro mea. Supple: desiderat: esurit: ꝛ sitit. Sap. xvj. Paratū panē de celo p̄stitisti illis sine labore: habētē in se oē delectamentū: ꝛ omnē saporis suauitatē. Et sequitur Uoluntati vniuscuiusqȝ deseruiēs: ad qd̄ qsqȝ volebat cōuertebat. Uoluntas eñ h̄ dr̄ esuries. De Esurie Sapiētie dr̄ in Psal. lxxx. Aperi os tuum. hoc est: desideriū tuū: ꝛ implebo illud. Eccl. xv. Cibauit eum pane vite ꝛ intellectus: et aq̄ sapie salutaris potauit illū. Esa. xxj. Occurrentes sitiēti ferte aquā: cum panibus occurrite fugiēti. Cū panibus inquā Gratie: Eucharistie: et Sapientie Luc. xj. Accōmoda mihi tres panes qr amic⁹ meus venit de via ꝛ nō habeo qd̄ ponā añ illū. Qui de via venit: ꝓpter vie laborē: refectionē esurit. De Esurie Consolationis spūssancti Eccl. xxiiij. Qui edūt me adhuc esurient. Dulcedo eñ illius cōsolationis: sp̄ excitat desideriū: vt iterū accipiat: ꝛ ampli⁹ īfundat: et etiā vt habita continuet. Sic igitur esurientes implet deus. Et hoc est quod dicit [impleuit] hoc est: intus plenos fecit. Ut in hoc notet: qm̄ mentē reficit: non ventrē: neqȝ esurientē auari crumenā. Ps̄. lxxix. Repleti sum⁹ mane mīscd̄ia tua ꝛc. Act. ij. Repleti sunt oēs spūscō. Hoc eñ implet qd̄ desideriū satiat ꝛ quietat. Ps̄. lxxvij. Māducauerūt et saturati sūt nimis: ꝛ desideriū eorum attulit eis dn̄s. nō sunt fraudati a desiderio suo. Talit' etiaz esuriētes impleuit [bonis] Bonū qdem in Tria diuidit. Quoꝝ tñ p̄mū est in scdo. sed nō cōuertit. et secundū ꝛ p̄mū sunt in tertio. sed nō cōuertuntur. Hec aūt Tria sunt: Utile: Delectabile: Et Honestum. Oē igit vere delectabile est vtile. sed nō cōuertit. et oē vere honestū est delectabile ꝛ vtile. sed nō cōuertit. Primū hoꝝ ē Amminiculās ad meritū. Scdm̄ Trahēs desideriū. Tertiū aūt Perficiens ad ꝟtutis actū. Primū est sicut instrumentū q̄ vtimur. Scdm̄ aūt sicut dulcedo q̄ ꝓuocamur. Et tertiū sicut q̄ddā p̄miū ad qd̄ vocamur. Primū est: qd̄ ad aliud referim⁹ Ut qd̄ appetendū est obtineam⁹. Sicut necessaria ad vite sustentatiōez Uel ad moꝝ emēdationē. Uel ad pcti ꝑ penā emūdationē siue expiationez. Sic Esa. xlviij. Ego dn̄s docēs te vtilia ꝛ gubernās in via q̄ ambulas. Hebre. xij. Patres qdem carnis nr̄e habuim⁹ eruditores ꝛ venerabamur eos. Nōne mag' obediem⁹ patri spirituū: Et illi qdē in tpe paucoꝝ dieꝝ erudiebāt nos s'm suā volūtatē. Hic aūt ad id qd̄ vtile est in recipiēdo scīficationē ei⁹. Sap. viij. Sobrietatē ꝛ prudētiā docet: ꝛ ꝟtutē ꝛ iusticiā: qbꝰ in vita nihil est vtili⁹ hoibꝰ De Bono Delectabili dicit in ps̄. xv. Delectatiōes in dextera tua vsqȝ i finē. Ps̄. xxxv. Inebriabunt ab vbertate domus tue: ꝛ torrente voluptatis tue potabis eos. De Bono Honesto (quod optimū est) Eccl. xxiiij. Flores mei fructus honoris ꝛ honestat'. Fruct⁹ eñ est q̄ fruimur. Dicit aūt Aug⁹ Q̄ fruimur cognitis in qbꝰ volūtas delectata conquiescat. Eccl. xxiiij. Rami mei honoris ꝛ gratie: Hec Bona duplicē habēt saporē aīe s'm naturā delectabilē. Dulcē vicz ꝛ Pinguē q̄ soli sapores sunt s'm naturā delectabiles. Dulce solū nutrit. et Pingue facile resoluit i spm̄. De dulci Sap. xvj. Substantiā tuā ꝛ dulcedinē tuā quā in filios habes ostendebas. Eccl. xxiiij. Spūs meus sup mel dulc'. hereditas mea sup mel ꝛ fauum De Pinguedie dr̄ in ps̄. lxij. Sicut adipe ꝛ pinguedine repleat aīa mea. Esa. lv. Audite audiētes me: et comedite bonū: ꝛ delectabit in crassitudine anima vra. Hos esurientes vt sic esuriāt esurit de⁹: et comedens ꝛ bibēs incorpat eos sibi. Mat. xxv. Esuriui ꝛ dedist' mihi māducare. Sitiui ꝛ dedist' mihi bi. Mat xxvij. Joā. xix. Cū pēderet i cruce dixit Sitio. Et statim postea: Cōsummatū est. Sūt aūt alij esurientes q̄s nunq̄ replet de⁹ Et isti sunt Triplices: Esuriētes vicz pompā seculi: Res huius mūdi: Et Lacerationē fame ꝓximi. Prima est esuries Uana. Scd̄a Auara. Tertia Detractoris. Uana: est ambitiosoꝝ. Auara: cupidorum. Detractoria: est canū. De Prima dr̄ Esa. xix. Sicut somniat esuriēs ꝛ comedit. et sitiēs bibit: et cū euigilāuerit lassus adhuc sitit: ꝛ aīa ei⁹ vacua est: sic facti sum⁹. De Scd̄a Esa. lxv. Serui mei comedēt ꝛ vos esurietis. Et serui mei bibent ꝛ vos sitietis. Et cā reddit Eccles. v. Auar⁹ nō implebit pecunia. De tertia dr̄ Esa. lvj. Canes impudentissimi: nesciētes saturitatem. q̄a Detractor nō ponit finē detractionibꝰ. Hi ḡ nunq̄ saturabunt. Sed alij boni iplent bonis dn̄i: sicut dictū est. [Et diuites dimisit inanes] Terti⁹ effect⁹ brachij diuini in malis. Dic̄ aūt Tria. Primū est Circa q̄s est iste effect⁹. Secundū Efficiēdi modus. et Tertiū est ipse effectus Qui tñ poti⁹ defect⁹ est appellandus. Hi aūt circa q̄s est iste brachij potēt' effect⁹: sūt [diuites] Diuites inquā q̄ hui⁹ secli sūt diuites. Et Diuites hypocrite qui se diuites ostentant (al's ostendunt) in spūalibus. De diuitibus seculi. j. Timo. vj. Diuitibus huius seculi precipe non sublime sapere neqȝ sperare in incerto diuitiarum. Nam qui volunt diuites fieri: incidunt in tentationem ꝛ in laqueuȝ diaboli: et in desideria mlta ꝛ nociua que mergūt hominē in interitum ꝛ pditionem. De diuitibꝰ qui sola ostentatione diuites sūt: sicut Juda ꝛ hypocrite: dicit Apocal. iij. Dicis quia diues sum ꝛ nulli⁹ egeo: et nescis quia miser es ꝛ miserabilis ꝛ cec⁹ et nudus ꝛ pauper. j. Corinth. iiij. Jam diuites facti estis: sine nobis regnatis. Hos diuites extollit diuitiarum iactantia. Sapie. v. Diuitiarum iactantia quid contulit nobis. Unde Luc. xvj. legitur de diuite qui epulabatur quotidie splendide et induebatur purpura et bysso. Bysso quidem propter resolutam molliciem: et purpura propter diuitiarum iactantiam ꝛ ostentationem. De his dicit Q̄ Brachium domini [dimisit] Nō dicit: fecit. sed: dimisit. quia etiam ante inanes fuerunt. Quando enim bona intus implentia non contulit: tunc inanes reliquit. Sed apparētes ad tempus plenis

tudinem in eis: diuitiarū iactantia pretēdit. Sicut
ſol tenebroſum reliquit quod ſuo nō implet lu-
mine. Pſal.lxxx. Non audiuit ꝑplus me⁹ vocem
meā. ꝛ iſrael nō intēdit mihi. ꝛ dimiſi eos ſm de
ſideria cordis eoꝝ in adinuētiōibꝰ ſuis. Sic di-
miſſus: eſt a deo derelictuſ. ꝛ a ſanctoꝝ bonis ſa
nātibꝰ derelinq̄ndus. Oſee.iiij. Particeps ido-
lorum effraim. dimitte eū: ſeꝑatū eſt ꝯuiuiū eo-
rū. Diues eni idolatra: ſic dicit Eph.v. Auaricia
qđ eſt idoloꝝ ſeruitus. Iſte a veri boni poſſeſſo-
ribꝰ ꝑcipit dimitti. qꝛ ſeꝑatū ab eis habꝫ ꝯuiuiū
Sicut Lu.xvi. diues purpurat⁹ a Lazaro pau-
pe. Et ideo ſicut boni veri poſſeſſoꝛ ꝑmū ab eo di
miſſus eſt. ita poſtea in inferno diues a Lazaro
abſqꝫ ꝯſolatiōe dimiſſus eſt vacuus: cū Lazar⁹
iā ſederet in mēſa ꝯuiuiq̄ regalis. De q̄ dicit Lu.
xxii. Ut edatis ꝛ bibatis ſupꝛa menſam meā in
regno meo. Unde ſequit ille q̄ eſt ex tali dimiſſi-
one defectiuus: inanes ſiue vacuos. Iob.xxvii. Di
ues cū dormierit nihil ſecū aſſeret. apiet oculos
ſuos ꝛ nihil inueniet. Pſ̄.lxxv. Dormierūt ſōnū
ſuū: ꝛ nihil inuenerūt omnes viri diuitiarū in
manibꝰ ſuis. Diuites eni huiꝰ ſeculi nihil habēt
in futuro ſeculo. qꝛ hic receperūt bona i vita ſua
Et ideo ſi diuitijs ſuis nō mercāt celeſtia a pau-
peribus quoꝝ eſt regnū: nihil inueniēt in futuro
ſeculo. Uñ dicit Lu.xvi. Facite vobis amicos đ
mammona iniq̄tatis vt cum defeceritis recipi-
ant vos in eterna tabernacula. Simul enim ta
liter diuites: defraudant incerto diuitiarū: ꝛ ſpe
quā habēt i ipis: que ē ſpes ſufficiētie ex diuitijs
Et ideo dicit Pſal.lxi. Diuitie ſi affluāt nolite coꝛ
apponere. Et cauſa reddit Sap.v. Spes impij
quaſi lanugo q̄ a vēto tollit. ꝛ tanq̄ ſpuma gra-
cilis que a ꝓcella diſpgit. et tanq̄ fumus q̄ a vē
to diffuſus. Tria eni ſunt in diuitijs. ꝛ Tria in
diuite. et Tria in iudicio diuitiſ. Tria in diuitijs
Flos ſeculi q̄ areſcit vt lanugo. Faſtus iactātie:
q̄ in ampullas ſurgit vt ſpuma. Amaritudo ſol-
licitudinis: que eſt ſicut fumus excecans oculos.
In diuitibꝰ autē ſūt Aculei ſpinaꝝ. In Difficul-
tate adq̄rendi. ꝛ Timore ꝑdendi. Que ſignificā
tur ꝑ carduū ferentē floꝛē q̄ areſcit in lanuginē.
Inſtabilitas q̄ ſignificat ꝑ aquā: qꝛ diues vndi-
qꝫ ꝑſequit fugientes diuitias. Et ignē in eſtu cu
piditatis: q̄ eleuat fumū quēdā inſtabilē ꝛ ama-
rum extrarū diuitiarū. Tria Iudicia diuitiſ: ſūt
Uentus ire dei. Procella. Impet⁹ in eū inſiliē-
tis pene. Uētus aūt diffundens fumū eſt vapoꝛ
debilis vite ſeꝑatus ab omi ꝯſolatiōe. Iaco.iiij.
Que eſt vita nr̄a: vapoꝛ eſt ad modicū parēs: et
deinceps exterminabit. Sic igit diuites dimi-
ſit inanes. Geñ.i. Terra erat inanis ꝛ vacua. h
eſt: terrenoꝝ cupid⁹ affect⁹. Hiere.iiij. Aſpexi ter
ram: ꝛ ecce erat inanis ꝛ nihil. Quia etiā ſeipſū
diues euiſcerat. Eccli.x. Nihil eſt ſceleſti⁹ q̄ ama
re pecuniā. hic eni in vita ſua ꝓiecit intima ſua.
Iob.xx. Diuitias quas deuoꝛauit euomet. de vē
tre ſuo extrahit eas de⁹. Et ſic dimittit inanis ta
lis diues.

Suſcepit iſrael puerū ſuum

Tertia pars eſt huiꝰ cantici ꝓpter quā totū in-
troductum eſt canticū. Et dicunt in ea Tria. Pri-
mū eſt Humane nature in diuinā ꝑſonam ſuſce-
ptio. Scđm eſt Dei ab antiq̄ iraſcentis nūc ad mi-
ſericordiā couerſio. Tertiū eſt Promiſſoꝝ oim in
hoc verificatio (al's certificatio) Sed attēde pri-
mo ad littere cōſtructionē. qꝛ ſicut iacet nō hꝫ ꝯgru
am grāmaticā. Ordina ergo ſic. Deus ipſe ⌊ ſuſce-
pit iſrael puerū ſuum: ſicut locut⁹ eſt ad patres no
ſtros ⌋ Et hoc fecit ⌊ recordat⁹ miſcōie ſue Abraā ⌋ h̄
eſt: Abrae exhibendā ⌊ ꝛ ſemini eius vſqꝫ in ſeculū ⌋
Reuertamur ḡ nūc ad ꝑmum dicentes ⌊ Suſce-
pit iſrael ⌋ Tria dicit. Unionis vicꝫ modum. Et
Aſſumptū. Et Aſſumpti actū. In vnionis modo
Duo ſunt. Unū q̄dem Ex verbi ſuppoſito ſubintel
lecto: quod ē Aſſumēs. Et Scđm Ex vbi ſignifi-
catiōe: quod eſt Aſſumptionis modus. Suppoſi
tum verbi eſt: qđ ꝑmo in Cantico inductū eſt Cū
dicit. Magnificat aīa mea dñm. quia Domin⁹
eſt Aſſumens. Uel Brachiū dñi: in quo domin⁹
fecit hanc potētiā. Dicamus igit: Ipſe dñs in bra-
chio ſuo potēter ⌊ Suſcepit ꝛč. ⌋ Non eni hoc facere
poterat niſi dñs. nec conueniens erat facere niſi in
brachio: quod eſt filius. Nō eni pater ab alio eſt: et
ideo neqꝫ eternaliter: neqꝫ tēpoꝛaliter naſcibilis eſt.
Spūs aūt ſanctus q̄uis ab alio ſit: tamen naſci-
bilis non eſt. et ideo filius incōueiēter eēt In bra
chio ergo qđ eſt filius: qui ꝛ ab alio ē: et naſcibilis
vt dicit Hilari⁹: hanc ꝑfecit potentiam opationis
Eſa.xl. In brachio ſuo congregabit agnos. Ioan.
i. Uerbum caro factū eſt ꝛ habitauit i nobis. He-
bre.ij. Quia pueri: cōicauerunt carni et ſanguini. ꝛ
ſimiliter ipſe participauit eiſdem. Frater eni nō eēt
qui ꝑ naturitatē non ꝓceſſiſſet ex eodem patre: nec
participauit naturam ſecū (al's fratrū) Et ideo pat
in ſe non ſuſcipere debuit: nec ſpiritus ſanct⁹. ſed fi-
lius vt frater eēt: et fratres recōciliaret: in regnū
patris introduceret ſuſceptos. Pſal.xxix. Exalta-
bo te dñe quoniā ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimi-
cos meos ſuper me. Hic ē ergo aſſumēs ſiue ſuſci
piens. Suſceptionis aūt modus eſt: in compoſi
tione querendus. Quod verbum componit a ſur-
ſum et cepit. quia aſſumendo nos: ſurſum erexit.

Suſcepit eni In naturā. In gratiam. In defen-
ſionem. In gubernationem. Et In beatitudinem

Per Aſſumptionē q̄dem in naturam: erexit nos
extra mortem ꝛ dei patriſ iram. Per aſſumptionē
autem in gratiam extraxit nos extra culpam. Per
aſſumptionem: in defenſionē nos erexit extra ho-
ſtis victorioſam impugnatiōem. Per Aſſumptio
nem in gubernationem nos eduxit extra vie pericu
loſam dubitationem. Per Aſſumptionem in be-
atitudinem nos extraxit extra miſeriā. De Aſſum-
ptiōe autem in naturam: Ad Hebre.ij. Nuſq̄ an
gelos apprehendit: ſed ſemen Abrae apprehendit
Hieremie.xiij. Sicut agglutinari ſolet lumbare
ad lumbos viri: ſic agglutinaui mihi omnem do-
mum iſrael. Hieremie.xxxi. In charitate perpetua
dilexi te: ideo attraxi te miſerans. De Suſcepti-
one in gratiam dicitur in Pſal.cvi. Suſcepit eos
de via iniquitatiſ eorum: ꝓpter iniuſticias eni ſuas
humiliati ſunt. Et ipa hūana natura: dē, Nō diſce-

dimus a te: viuificabis nos dñe ꝛ nomẽ tuũ inuo
cabimus. De Suſceptione aũt in defenſione cõ⸗
tra hoſtis impugnationẽ dicit Pſ. cxviij. Suſci⸗
pe ſeruũ tuum in bonũ: nõ calumnient me ſupbi.
Pſ. xxix. Exaltabo te dñe qm̃ ſuſcepiſti me: nec di
lectaſti inimicos meos ſuper me. Job. xvij. Pone
me iuxta te: et cuiuſuis manus pugnet cõtra me.

De Suſceptione in gubernationem Geneſ. xliij
Ego ſuſcipio puer: require illum de manu mea: niſi
reduxero ꝛ reddidero tibi. Pſ. cxviij. Suſcipe me
ſm eloquiũ tuum ꝛ viuam: et nõ cõfundas me ab
expectatiõe mea. De Suſceptiõe in beatitudinem dr
Pſ. lxiiij. Beatus quẽ elegiſti ꝛ aſſumpſiſti habi
tabit in atrijs tuis. Per pmã aſſumptionẽ homo
eſt vnctione deitatis inunctus. Per ſcdam aũt eſt
p gratiã ſctificat⁹. Per tertiã per ↄtutẽ deitatꝭ de⸗
fenſus. Per quartã p lucem diuinam ſecure dedu
ctus. Et p quintam oĩ beatitudĩe glorificat⁹. Pri⸗
mã fecit deus p ſeipſum Scdam inqꝫtũ gratia
plenus. Tertiã inqꝫtũ eſt virt⁹ patris. Quartã in⸗
qꝫtum veritate plen⁹ et ſapia patris. Quintã inqꝫ⸗
tum eſt ſolus beatus q ſolus habet imortalitatẽ:
et habitat lucẽ inacceſſibilẽ. j. Tim. vj. Sic igitur
Suſcepit iſrael Quidam voluerũt iſrael: h eſſe
nti caſus: vt ſit ſenſus: Jſrael plebs iudeoꝝ ſuſce⸗
pit puerũ ſuum ſibi pmiſſum in lege. Eſa. ix. Par⸗
uulus eñ natus eſt nob: et filius datus eſt nobis
Sed iſta expoſitio nõ videt eſſe cõueniẽs. Sed di⸗
camus ꝙ iſrael acc̃i caſus eſt: et eſt ſenſus. Suſce⸗
pit iſrael. hoc eſt: iſraelem. Jſrael eñ ſuſcepit qñ ſe
mẽ iſrael ſuſcepit. Rhoma. xv. Suſcipite inuicem
ſicut ꝛ chis ſuſcepit vos: in honorem dei. Phil. iij
Sequor ſi q mõ apphẽdã in q ꝛ apprehẽſus ſum
Et hoc eſt aſſumptũ puerũ ſuum. Ecce tangit
aſſumpti actũ. Et ſm cõſuetudinẽ hebraica ſermo
nis Puerũ ponit pro ſeruo. Phil. ij. Humiliauit ſe
met pm formã ſerui accipiẽs. Matth. xx. Fili⁹ ho
minis nõ venit miſtrari: ſed miſtrare: et dare aĩam
ſuam in redemptionẽ p multꝭ. Eſa. lij. Ecce intelli⸗
git ſeruus me⁹ ꝛ exaltabit eleuabit ꝛ ſublimis erit
valde. Jſte aũt puer a puritate dict⁹ eſt. quia pur⁹
puro corde ꝛ pure impleuit omne gen⁹ ſeruitutis
ad ſalutẽ noſtrã ptinens. Vñ Act. iiij. Dicũt diſci
puli in oratione ad deum: Cõuenerũt in hac ciuita
te aduerſus puer ſanctũ tuũ Jeſum quẽ vnxiſti:
Herodes ꝛ põti⁹ Pilatus: ꝛ fecerũt quecũqꝫ ma⸗
nus tue decreuerũt fieri. Sequitur

Recordatus miſericordie ſue.

Videbat eñ dñs diu oblit⁹ generꝭ hũani extra p⸗
mi pcti. Sed tandẽ pietate vict⁹: recordat⁹ ẽ
hoc eſt: ad modũ recordãtꝭ ſe habuit miſericor⸗
die ſue Abacuch. iij. Dũ irat⁹ fuerꝭ miſcdie re⸗
cordaberis. Eſt eñ pma pmiſſio Redemptiõis: fa
cta ex miſcdia. Sed Jmpletio pmiſſiõis eſt ex ↄꝫ⸗
tate. Jnfra codẽ. Per viſcera miſcdie dei nr̃i in qbꝫ
viſitauit nos oriẽs ex alto. Et ſubiungit de verita⸗
te dicens

S. ꝫ

Sicut locutus eſt ad patres no ſtros: Abraã ꝛ ſemi eius.

Heb. j. Multifariã multiſqꝫ modis De⁹ olim
loquens patrib in pphetꝭ. Locutus eſt eñ p Se⸗
ipſm Geñ. xij. ꝛ. xv. ꝛ. xvij. Locut⁹ ẽ p Angelos Ge
neſ. xviij. Locut⁹ eſt p Moyſen Exo. v. Locut⁹ eſt
p Ora oim pphetaꝝ Act. iij. Locutus eſt nob tan⸗
dem in filio Heb. j. Oſee. xij. Ego viſiões multipli⸗
caui eis ꝛ i manib pphaꝝ aſſilat⁹ ſũ. Pſ. lxxxviij.
Tũc locut⁹ es in viſione ſanctꝭ tuis ꝛ dixiſti: poſui
adiutoriũ meũ in potẽte: et exaltaui electũ de ple⸗
be mea. Locut⁹ eſt etiã in corde p ſpũm ſcm̃. Pſ.
lxxxiiij. Audiã quid loquat in me dñs de⁹ meus:
qm̃ loquet pacẽ in plebẽ ſuã. Ecce ſic locut⁹ eſt
ad patres noſtros qrũ nos ſũ⁹ heredes. Nec
tñ locut⁹ eſt: ſed ſicut dr Heb vj. interpoſuit cõ⸗
ſiliũ ſui iuſiurandũ: vt p duas imobiles res qbus
ipoſſibile eſt mentiri deũ: firmiſſimũ habeam⁹ ſo⸗
latiũ. Jnfra codẽ. Juſiurãdũ qd iurauit ad Abra⸗
am patrẽ noſtꝝ daturꝝ ſe nobis. Sequit Abra⸗
am Hoc cõtinuat ad hoc qd dixit Recordatus
miſcdie ſue exhibẽde abraã. hoc ẽ: abrae. Hũc igit
ſpecialr noiat. qꝛ illi pmo miſcdia iſta pmiſſa eſt.
Et qꝛ ipe pr̃ eſt pmiſſiõis filioꝝ. ſic dr Gal. iij. Cre
didit Abraã deo ꝛ reputatũ eſt illi ad iuſticiã. Vñ
dict⁹ ẽ pr̃ multaꝝ gẽtiũ. Data ẽ aũt pmiſſio abrae
Primo qdẽ in ppuutio. Geñ. xij. Deinde etiã in cir⸗
cũciſione Geñ. xvij. et dr Aplꝭ Rho. iiij. Sed hoc
factũ eſt vt ſit pr̃ oim credentiũ in ppuutio. et ſit pr̃
credentiũ in circũciſiõe. et reputet a⁹ fides ad iuſti
ciã. Sic eñ pr̃ eſt multaꝝ gentiũ. Vñ Seqt Et
ſemini eius Aplꝭ Rho. ix. Nõ q filij ſunt car
nis: ſed q ſũt filij pmiſſiõis eſtimant i ſemie. Se⸗
men eñ hoc eſt de quo dicit Gal. iij. Semini tuo
qd eſt chriſt⁹. Hoc eñ eſt ſemen in quo bñdicẽde
ſunt omnes gẽtes. Eſa. lxv. Semẽ bñdictorũ dñi
eſt: filij ꝛ nepotes coꝝ corã eis. Eccl. xliiij. Semẽ
coꝝ in teſtamẽto ſtetit. Eſa. lx. Op⁹ man⁹ mee ger⸗
men plãtationis mee ad glificãdũ vſqꝫ in ſecu⸗
lũ hoc eſt: vſqꝫ in eternũ. qꝛ hoc eſt ſeculũ: finis
hoꝝ tꝑaliũ ſeculoꝝ. Exo. xx. Faciens miſcdiam in
multa milia his q diligũt me ꝛ cuſtodiũt mãdata
mea. Nõ eñ ẽ finis miſcdie qꝫdiu durat nr̃a miſe⸗
ria. In ſeculo aũt futuro finit miſeria: et iõ vſqꝫ i il⸗
lud ſeculũ fit miſcdia.

Manſit aũt Maria cũ illa qſi mẽ⸗ ſib⁹ trib⁹ Et reuerſa ẽ i domũ ſuã

Hic ſignificat quare ad mõtana ɔſcẽdit vt vicꝭ
vetule pgnãti obſeqret. Cũ eñ tres qrte anni ſint
tꝑs impgnatiõis mlierꝭ ſm naturã: in pmis dua⸗
bus qrtꝭ mlier pgnãs nõ multũ eſt grauis Et ideo
in illis fere p totũ occultauit Heliſabet. Jn vltima
ↄo grauidat de die i diẽ: pl⁹ ꝛ plus. Et iõ tũc reuela⸗
tus eſt part⁹ ei⁹ ab angelo iuuencule matri dñi: vt
veniat ad obſeqndũ. et iõ p totã illã qrtã mãſit cũ
ea mater dei vſqꝫ ad partũ. Et hui⁹ ſũt qttuor cau
ſe. Prima qdẽ Vt ñ curioſitatꝭ (alꝭ ocioſitatꝭ) cã
diſcurriſſe videat. Scda ẽ. Vt qꝫdiu durat neceſ⸗
ſitas pximi: ab ipa exẽplũ obſeqndi phẽat. Tertia
aũt Vt ↄtꝰ matrꝭ Joãnis ꝛ nati augeat ex mãſiõe
ſua Quarta tãdẽ. Vt hec q ab angelo dicta ſũt de
precurſore: oculꝭ fidelib ab ipa cõſpiciant. Ocioſe ei
diſcurrẽtes non diu valent in vno loco pedib ſu⸗
is ɔſiſtere. Prouer. vij. j. Theſ. iiij. O gam dei ve

quieti ſitis. ⁊ veſtꝝ negociū agatis. Inq̄etudo
eīm tā in viris q̄ꝫ i mulierib⁹ vitupaꝫ.ij. Tim.iij.
Habentes q̄dem ſpēm pietatꝭ: vtutē aūt ei⁹ pe⸗
nit⁹ abnegātes. ⁊ hos deuita. Ex his eīm ſūt q̄ pe⸗
netrāt domos ⁊ captiuaſ ducūt mulierculas one
ratas pctis. Talis eni diſcurſus nō ē niſi vt hau
riant̄ vndiqꝫ libidīs fomēta. Sap.ij. Ubiqꝫ relī
q̄muſ ſigna letitie nr̄e. nō ſit pratū qḋ nō ptranſ
eat luxuria nr̄a. Māſio āt talis ſignificat̄ Gen̄.
xviij. vbi etiā i aduētu angeloꝝ ſctā femia Sara
inuēta eſt i tabernaculo. Dat etiā exemplū: nō pa
rūper ſꝫ tādiu obſeq̄ndi donec finiat̄ indigētia
pximi. Sic eni pbat verū eſſe qḋ dixit. Ecce an⸗
cilla dn̄i. Sūt eni oculi ancille ſp̄ in manu domi
ne. Talib⁹ eni obſequijs nō indiget i ſe ſꝫ i mem
bris ⁊ neceſſitatib⁹ ſuoꝝ. Prouer.vlti. Cōſidera
uit ſemitas dom⁹ ſue. Nō platearū. ⁊ panē ocio
ſa nō comedit. Dom⁹ eni ꝯgregatio ꝯiūctoꝝ ibi
vocat̄. Un̄ de domo ſua fuit cognata ei⁹ Heliſa
bet. j. Timo.v. Siq̄s ſuoꝝ ⁊ maxime domeſti⸗
coꝝ curā nō habꝫ fidē negauit: ⁊ eſt ifideli dete⸗
rior. Eſa.lviij. Carnē tuā ne deſpexerꝭ. Ex h̄ etiaꝫ
pfecit vtus tā Heliſabeth q̄ꝫ Joānis. Un̄ Be⸗
da in glo. Nec ſola cauſa familiaritatꝭ tādiu mā
ſit: ſꝫ vt toto tp̄e Heliſabet ⁊ Joānis creſceret p
fectus. Nā ſi in p̄mo aduētu Marie ſpūſctō ſūt
repleti: multū eſt illis ſupadditū tāta mora mā⸗
ſiōis. Gen̄.xxx. Inueniā grāꝫ in ꝯſpectu tuo. Ex
pimento eni didici q̄ bn̄dixerit mihi de⁹ pꝑter te
Quarta cauſa etiā i Glo. eſt. Ubi dic̄. Tādiu mā
ſit vt videret p̄curſoris natiuitatē pꝑter quā ma
xime venerat. Job.vlt̄. Auditu auris audiui te.
nūc aūt ocul⁹ me⁹ videt te. Sic̄ Gen̄.xlv. Suf
ficit mihi: vadā ⁊ videbo illū. His ḡ de cauſ̄ mā
ſit Maria [cū illa q̄ſi mēſibus trib⁹] Quaſi
di. tēperando locutōeꝫ pꝑter p̄uas dieculas: qb⁹
forte pl⁹ vel mi⁹ māſit. In mēſib⁹ āt trib⁹ tres
ſunt lune renouatōes ex mutuato lumie ſolis.
q̄ ſignificant tres ex illuminatrice (qḋ ſonat Ma
ria) mutuatas illumiatōes: quaſ Glo. attribuit
fidei: ſpei ⁊ charitati. Fides eni: vt dicit Aug. ad
lumen oculos aperit. ſpes erigit. charitas figit.
Eccli.xliij. Tripliciter ſol exurit montes. radioſ
igneos exufflās ſuos. Inde dicit̄ Prouer. vlti.
Nō extinguet̄ in nocte lucerna ei⁹. Oēs eni irra
diat. eo q̄ ipa eſt amicta ſole: ⁊ luna ſub pedib⁹
eius. Apoca.xij. Oēs irradiat pietatis officio. ſā
ctitatꝭ merito ⁊ exēplo. ⁊ plene illumiatōis vbo.
nihil i tenebris pmanet: vbi illumiatrix itrauit.
Eſa.lviij. Orie t̄ i tenebris lux tua. ⁊ tenebre tue
erūt vt meridies. [Et reuerſa eſt in domum
ſuā] Gen̄.xxx. Juſtū eſt vt aliqn̄ domui mee p⸗
uideā. Māſit igit̄ q̄etā ſe demōſtrādo: trib⁹ men
ſib⁹. Māſit obſequiū pietatis vſqꝫ in finē pficiē⸗
do. Reuerſa eſt: nō ſp̄ circa alia: ſꝫ aliquādo cir
ca pꝑpria intēdendo. Exiuit in pietatis actionem
⁊ Reuerſa eſt ad familiam (al's: ad familiaria)
in veritatis ꝯtēplatōe. Ezech.j. Aialia ibant ⁊ re
uertebant̄ in ſilitudinē fulguris coruſcātis. Cā
ticoꝝ.vi.j. Reuertere reuertere ſunamitꝭ: reuerte
re reuertere vt ituecamur te. Sunamitꝭ q̄ capti⸗
ua interp̄tat̄ eſt aīa capta iā amore ⁊ dulcedine

contemplāde veritatis inter q̄s regina fuit aīa be⸗
ate vginis. Huic ſodales ſponſi clamant. Reuer⸗
tere ab occupatione cure familiaris. Reuertere ab
obſequio pietatꝭ. Reuertere ab actiōe exercēde vir⸗
tutis. Reuertere ad lympidam ſpeculatione vita⸗
tis vt in lumie diuino radiantē intueamur te. Sic
ergo Reuerſa eſt [in domū ſuā] Sap.viij. In⸗
trans in domū meā conq̄eſcā cū ſapia. Nō eīm ha⸗
bet amaritudinē cōuerſatio ei⁹: neqꝫ tediū conuict⁹
eius. Iſtud tamē dictum eſt p anticipatione. quia
non rediit niſi Joanne iā nato. ſed euangeliſta an⸗
ticipat vt ꝯtinua ſit hiſtoria d̄ natiuitate p̄curſoris

Heliſabet autem impletū eſt tē pus pariendi ⁊ peperit filium L.3.

Hic incipit euangeliſta agere tam de Natiuita⸗
te p̄curſoris q̄ꝫ de Natiuitate ſaluatoris. Et Pri⸗
mo ſic̄ congruit de Natiuitate p̄curſoris. De qua
Tria ſcribit. Primo eīm d̄ Natiuitatꝭ ortu. Scḋo
de Sacro ⁊ ſanctitatis ⁊ opinionis pgreſſu. Ter⸗
tio vo de Cōuerſationis pfectu deſcribit. De nati⸗
uitatis q̄dem ortu deſcribit Duo. Ordinē vicꝫ ge⸗
nerationis Et Modū cōgratulatōis. Ordo gene
ratiōis quo editus eſt ad lucē. Modū cōgratula⸗
tionis in omnib⁹ ſibi cōiunctꝭ p loci cōſimitatē vel
per ſanguinem. Ordo aūt generatiōis eſt deſcri⸗
ptus in q̄tuor. Nam In parente ex noie ad tanti
natum ſignificat̄ idoneitas. In tēpore congruitas
In parturitiōe: viriū ad enitendū (al's emittendū)
integritas. In nato vo nobilitas. Parentis q̄deꝫ
ad tantum vatē pariendū ex noie idoneitas p̄nota
tur: cum dicit̄ [Heliſabet] quod interp̄tatur dei
mei ſaturitas. Quam q̄dem ſaturitatē Quidaꝫ fa⸗
ſtidiunt. Quidā eſuriūt. Quidā ſaporāt Quidam
guſtant. Quidā nō ad ſatietatē ſumunt. Quidam
aūt ea ſaturant̄. et Quidā vſqꝫ ad eructuatione et
ebrietatem replent̄. Eandē faſtidiūt q̄deꝫ deſides
Nume.xj. Aīa noſtra arida eſt: nihil aliud reſpi⸗
ciunt oculi noſtri niſi man. Et ibidem Nūeri.xxi.
Anima noſtra nauſeat ſup cibo iſto leuiſſimo. Et
iſti ſunt mali: palatum cordis infectum habentes.
Eſuriunt autē iam ad ſatietatē redeuntes. De q̄⸗
bus dicitur Matth.v. Beati qui eſuriūt ⁊ ſitiunt
iuſticiam: quoniā ipſi ſaturabunt̄. Unde dictū eſt
ab Auguſtino. Cibus ſum grandiū: creſce ⁊ mādu
cabis me. Saporant aūt qui per ſaporem ſpiri⸗
tualem huius cibi aliquantulū ſentiūt dulcedinē
quaſi p odoratū. Cantic.j. Memores vbeꝝ tuo⸗
rum ſup vinum. Unde d̄r Cantic.iiij. Mel ⁊ lac
ſub lingua tua. Guſtant aūt qui iam ipſam ſen⸗
tiunt dulcedinem. j. Petri.ij. Si tamen guſtaſtis
quoniam dulcis eſt dominus. Et iſti ſunt paruu⸗
li quibus in p̄mis rudimentis inſtillat̄. et quaſi in
vaporem reſoluta inſtillat̄ veritas. j. Coꝝ.iij. Tan
q̄ꝫ paruulis in chr̄o lac vobis potū dedi nō eſcam.
Comedunt q̄ plus pfecerunt De q̄b⁹ d̄r Cantic.
v. Comedi fauū cum melle meo. bibi vinum cū la⸗
cte meo. j. Reg.xiiij. Guſtaui paululū de melle iſto
⁊ illuminati ſunt oculi mei. Saturant̄ aūt q̄bus
omne deſiderium ſuum facit deus. Prouerb.xiij.
Juſt⁹ comedit ⁊ replet aīam ſuā. Ps.lxxvij. Mā
ducauerūt ⁊ ſaturati ſūt nimis: ⁊ deſideriū eoꝝ tē.

Eſa.xxij. Comedunt vſq₃ ad ſaturitatē. Eructant aūt iſti⁹ ſaturitatē De q̄bꝰ dr in pſ.cxliiij. Memoriā abūdantie ſuauitatꝪ eructabūt. Pſ.xliiij. Eructauit cor meū verbū bonū. Cant.v. Inebriamini chariſſimi. Talis igit̄ fuit iſta parens et ideo dicta eſt Heliſabet. Et dicit tp̄is ꝯgruitatē: cū ſubdit [impletū eſt tp̄s] Gloſa. Uerbū Impletionis: ſacra ſcriptura in Bonoꝝ eī Ortu: Uel obitu Uel actu: ponere cōſueuit: quoꝝ vitam ⁊ plenitudinē pfectionis hēe ſignificat: vt ibi Lu.ij. Implete ſūt dies Marie vt pareret. Et hoc eſt de ortu. Impleuit Salomō edificare domū. iij. Reg.vj. Et h̄ de actu. Defunctꝰ eſt Abraam plenus dieꝝ Geñ. xxv. Et hoc eſt de obitu. Qñ venit plenitudo tp̄is miſit deus filiū ſuū Gal.iiij. Econtra dies impiorū ſunt inanes ⁊ vacui. Et hec q̄dē ſunt v̄ba gloſe.

Et videt̄ habere inſtantiā p illud Geñ.xv. Nec dū eī implete ſunt iniq̄tates Amorreoꝝ. Et Eſa. j. Manus veſtre ſanguie plene ſunt. Et ad hoc dicendū ſm glo. q̄ oīs plenitudo: pfectiōis eſt ⁊ boni Sed cū dr Impleta eſt iniq̄tas: eſt plenitudo que non eſt in iniq̄tate vel peccāte: ſed potiꝰ in ſnia iuſticie. Impleta eī eſt iniq̄tas que nō eſt ampliꝰ tolleranda ſed pſandenda p ſniaꝫ. Et ideo impletio iniq̄tatis nō eſt in ipſa: ſed potiꝰ eſt in ea que dicit̄ iuſticia iudicis. et ideo ab eo potiꝰ eſt iuſticia plena q̄ȝ iniq̄tas. ſicut dicit Pſ.xlvij. Iuſticia plena eſt dextera tua. Iſtud aūt tp̄s pariēdi nō eſt plenum ſm pıodū ſpacij naturalis impḡnatiōis. ſed potiꝰ ſm impletionē Sacroꝝ iſtiꝰ natiuitatꝪ. Huiꝰ eī initiū fuit Annūciatio angelica ⁊ ſupmūdana. Decurſus aūt habuit q̄nq₃. Conceptū vicꝫ ſterilis ⁊ anꝰ ex ſene. Supnaturalē formationē partꝰ. Diuinaꝫ ſanctificationē in vtero. Priuilegiatā exultatiōem ad pn̄tiam chr̄i in vtero exiſtentis. Singularē ſenſum vocꝪ ſalutātꝪ hēe v̄gis mirabilēꝫ. Quē ſenſum vocat Ambro. intellectū: Primū: fuit Angelicum miſteriū. Scdm: fuit Sup naturā ⁊ etatē exiſtēs miraculū. Tertiū: fuit Rarus effectꝰ pdeſtinationis. Quartū: Priuilegiate ſanctificatiōis. Quintū: SingularꝪ inſpiratiōis. In pmo hoꝝ notatur Joānis dignitas. In ſcdo Diuina ptās. In tertio Dīa bonitas. In q̄rto Diuina gratitudo. In q̄nto Sapie diuine fortitudo. His ḡ Sacris tot ⁊ tantis addit̄ ad cōplementū: Natiuitas ex vtero ante illūinationē mūdi: ne añ tp̄s pariēs abortiuū faciat impfectum. Hec eſt plenitudo tp̄is pariēdi quā pfiniuit deus. et de q̄ ſup̄ dixit angelus: que implebunt̄ ſuo tempore. Eccl.iij. Oīa tp̄s hñt ⁊ ſuis ſpacijs tranſeūt vniuerſa: tp̄s naſcendi ⁊ tp̄s moriendi [Et peperit] Hic notat̄ virtum ad pariendū pfectio ⁊ integritas ſup̄ impotentiā etatꝪ que frigida erat ⁊ ſicca. Ex frigiditate q̄dem ꝯſtrīgēs carnes: corrugans pellē: et p cōſeq̄ns impotentiā faciens pariendi. Ex ſiccitate aūt mortificās fetū. ſicut de q̄buſdā dr Eſa.xxxvij. Uenerūt filij vſq₃ ad partū et nō eſt virtꝰ pariendi. Propt̄ qd̄ ⁊ Rachel Geñ. xxxv. Uocauit filium Bennoni. hoc eſt: filium doloris mei. Simil'r etiam. j. Reg.iiij. Uxor phinees ſacerdotis pıclitata eſt in partu cum capta eſſet archa et moriens vocauit filiū inglorium qd̄ interp̄tat̄ ichaboth. Hec aūt eū vires non natura ſed gr̄a miniſtrat [peperit] integra manēte v̄tute. Eſa.xxvj. A facie tua dn̄e cōcepimus ⁊ quaſi parturiuimꝰ ⁊ pepimus ſpiritū ſalutis. Rachel aūt periclitata in terra pmiſſiōis: impḡnata ex ſemine pr̄iarche ſignificat religioſos ſiue clericos viribus pꝓrijs ad ſugna nitentes quos deficere eſt neceſſe. quia ratio humana deficit in lumine diuino qd̄ hūanā virtutem trāſcendit. Uxor aūt Phinees q̄ interp̄tat̄ os mutū ſignificat eos qui os a diuinis laudibꝫ claudunt. et ideo in diuinis moriunt̄: p dubitationē vl' errorē: ⁊ filiū inglorium: p errorē morientes gignūt. Hec aūt diuina v̄tute pducta parit que diuīa v̄tute ꝯcepit. Sequit̄ [Filium] Quāuis eī ſicut dicit Eccl.xxxvj. Filia ſit aliq̄n melior filio: Tñ vt dicit Philo in libro ſuo Exodi Impfecta genera(al's generatio) eſt filia. Aut eī bona eſt: aut mala. Si bona eſt: eſt facta in adiutoriū viro. Geñ.ij. Faciamus ei adiutorium ſimile ſibi. Idem Tobie. viij. Tu feciſti Adam ⁊ dediſti ei adiutoriū Euā. Inq̄ntum eī hō: animal ꝯiugale eſt: facta in adiutorium viri eſt: et non pꝓria intentione facta. et ſic eſt impfecta generatio. Si aūt mala eſt filia: eſt exemplū diſſolutionis: fomentū libidinis: conturbatio cognationis: et excidiū patrie Oīa hec pbantur in Dina filia Jacob Geñ.xxxiiij. Et in hiſtorijs gentiliū de Elena. Hec igit̄ v̄tutem partus a deo habēs: nihil impfectum ptulit. Sed filiū peperit: exēpluꝫ habens vbi eccleſia ſub ſpecie mulieris pturientꝪ iſ ducit̄ Apocal'.xij. Que amicta ſole peperit filium maſculū qui raptus eſt ad deum et ad thronum maieſtatis diuine. Sic ergo explicat ordinem generationis.

Et audierunt vicini et cognati eius: quia magnificauit dn̄s miſericordiam ſuam cum illa: et cōgratulabantur ei.

Modū aūt congratulatiōis ponit in Quattuor Quoꝝ Primū eſt Facilis tanti miraculi auditus. Secundū aūt Oīm cōiunctoꝝ hilaris ⁊ letabundus cōcurſus. Tertium eſt Auditus letꝰ ⁊ iocundus. Quartū aūt Congratulationis modus. De Primo dicit [audierunt] Quattuor ſunt facientia auditū facilē. Quoꝝ Primū eſt: q̄ ſit Auris audiendi. et nō aurꝪ non habēs auditū. Mat. xiij. Qui habet aures audiendi audiat. Hoc autē fit per vitalem ⁊ ſenſibilem ⁊ intellectualē ſpiritum diffuſum in auribꝫ q̄ diffundunt̄ in auribꝫ ſpūalium viroꝝ. Apoca.ij. Qui habet aures audiēdi audiat quid ſpiritus dicat eccleſijs. Secundum aūt eſt: q̄ Auris lenis ſit: que de facili locutione ſpiritus immutet̄. Job vltimo. Uocem quaſi auris lenis audiui. Scdm naturā autē durꝪ ſit dura: frigiditate indurāte et ſpiritu auerſo: cum quo calor et vita retrahitur. Ecōtra: p ſpiritū ⁊ calorem in aurem pꝓtenſa lenis effcit̄ auris. Unde ibideꝫ dicitur Et quaſi furtiue ſuſcepit auris mea venas ſuſurrij eius. Tertiū eſt q̄ ſit zelus: h̄ eſt: amor ꝯtendens ad audiendū. Sap.j. Auris zeli audit oīa Quartū eſt q̄ ſit patula ⁊ intendēs: ad auditum porrecta: hoc eſt auſcultans. Cant.viij. Que ha

bitas in hortis amici auſcultāt te. Jo.iij. Amic⁹
ſponſi ſtat ꝛ audit.h̄ eſt: auſcultat ad vocē ſpōſi
ꝛ ſponſe. Ex his igiť cauſis facile audierūt om̄s
qui tunc ſpūales erant: ꝛ venturū in carne chr̄m
ꝑ pſentiā deſiderauerūt. Et ideo de Precurſore
q̄cquid poterāt libenter audierūt⌊ vicini ꝛ co-
gnati eius ⌋ Ecce letus omniū amicoꝝ concur
ſus. Vicini eni ſunt nobiſcū in eodē vico cōmo-
rantes. Cognati aūt ex vno ꝓgenitore nobiſcuꝫ
ꝑ generatiōeꝫ egrediētes Vicini ergo nr̄i ſunt no
biſcū vnius vici.h̄ eſt: vnius ciuitatis habitato
res. Et hoc q̄dem ſunt Cōuicanei in terra vocati
Jn celo autē habitāt nobiſcū angeli ſupnā ciui-
tatē. Ruth.iiij. Vicini autē eius ꝯgtulantes di-
xerūt. Natus eſt fili⁹ Noemi. Cantic.iij. Per vi
cos ꝛ plateas querā quem diligit aīa mea. Cog
ti vo nobiſcū ex vno ꝓgenitore deo. Mal.j. Nō
ne vnus pater omniū noſtꝝ: Jo.j. Dedit eis po
teſtatē filios dei fieri: his q̄ credunt in noīe ei⁹:
q̄ non ex ſanguiƀ: neq̄ȝ ex volūtate carnis: neq̄ȝ
ex voluntate viri: ſed ex deo nati ſunt.j. Joā.iij.
Qui natus eſt ex deo nō peccat: ſȝ generatio dei
ꝯſeruat illū. Pſ.xxiij. Hec eſt generatio q̄rentiū
um dn̄m. Jſti ergo ſunt vicini et cognati. Eph.
ij. Nō eſtis hoſpites ꝛ aduene: ſed eſtꝭ ciues ſan-
ctorū: ꝛ domeſtici dei.h̄ eſt: de domo dei nati. Ec
ce Venerabilis amicorū cōcurſus. Sequiť Le-
tiſſimus audit⁹.⌊ q꞉ magnificauit dn̄s miſe
ricordiā ſuam cū illa ⌋ Dn̄s inquā qui potu-
it. ſicut iam ante dictū eſt. Qui potēs eſt: ꝛ ſcm̄
nomen eius⌊ Magnificauit ⌋hoc eſt: Magni
fica liberalitate fecit. Jp̄e eni eſt magnific⁹ in ſā-
ctitate. atq̄ȝ laudabilis ꝛ faciēs mirabilia. Exo.
xv. Sic ei ꝑ magnifica dona eleuata eſt magni-
ficentia ſua ſuꝑ celos: ſuꝑceleſtiƀ donis ditans
Helisabeth. vt patȝ ꝑ ante dicta.⌊ miſericordi
am ſuā ⌋que ꝑ effectū noſtrā aufert miſeriā. op
probriū ſterilitatꝭ. recōpenſans vno plimos va-
lente filio. ꝛ impotentiā anilē: diuino ſupplēs fe
cunditatis miraculo. Eſa.vlť. Si ego qui gene-
ratōem alijs tribuo: ip̄e ſterilis ero dicit domi-
nus: Hanc miſericordiā opprobriū tollentē no
tauit ſupius. Vbi dixit. Sic fecit mihi dn̄s in
die qua reſpexit auferre opprobriū meū inť ho-
mines. Miſicordia enim iſta ꝑuenit annūciān
do ꝛ fecūdando. ſubſequēter (al's: ſubſecuta) au-
tē eſt formando ꝛ ſanctificādo. ꝛ ad lucē lucifeꝝ
ꝑducendo. Thren.iij. Non defecerūt miſeratio-
nes ei⁹ Eſa.lxiij. Miſerationū dn̄i recordabor:
laudem dn̄i ſuꝑ om̄iƀ q̄ reddidit nobis dn̄s.
Seq̄ť Congtulatōis mod⁹ cū dr̄.⌊ Et ꝯg̃tula
banť ei ⌋ Congtulatio ē iocūda grāꝝactio: de g̃
to (al's g̃tꝭ) accepto dono. Lu.xv. Cong̃tulamini
mihi q꞉ inueni ouē quā ꝑdiderā. Attēde q̄ꝙ ꝯg̃-
tulari nō poterāt niſi ꝛ ip̄a g̃tulareť. Et iō lȝ tri-
ſticiā i ꝑtu habuit. q꞉ venit hora ei⁹. Jo.xvj. Tū
iā nō meminit p̄ſſure. ſaciēs ꝑ ſpm̄ q꞉ talē ꝛ tātū ge-
nuit filium. Eſa.liiij. Lauda ſterilis que nō paris
decanta laudē ꝛ hinni q̄ nō pariebas.

**Et factum eſt in die octauo: ve-
nerūt circūcidere puerum**

Sequiť De Scitatis iſti⁹ ꝑcurſoris ꝓgreſſu. Et
h̄ ē qd̄ dr̄⌊ Et factū eſt in die octauo ⌋ Tāgit
aūt h̄ Duo: q̄ ſignificant Scitatꝭ eius ꝓgreſſum
Quoꝝ vnum eſt Cōgruētia legꝭ. Scdm̄ aūt Per
multa indicia fama ſcitatꝭ. Vt eīm legi cōgrueret
Joānes ſuſcepit circūciſionē. Circūciſio aūt q̄ta-
tuor de cauſis ſuſcipiebať. Quaꝝ Vna eſt Vt p̄-
ceptū circūciſionis impleať Gen̄.xvij. Maſcul⁹ cu-
ius p̄pucij caro circūciſa nō fuerit ꝑibit d̄ ꝑplis me-
is. q꞉ pactum meū irritū fecit. Scd̄a eſt Vt reme-
diū ex circūciſione ꝯ peccātū adq̄rať. Beda. Jdē ſa-
lutifere curationis conferebat in veteri lege circūci-
ſio: qd̄ tp̄e reuelate gr̄e baptiſm⁹ conferre cōſueuit
Eſa.lij. Nō adijciet vt ꝑtranſeat ꝑ te incircūciſus ꝛ
immūdus. Tertia eſt Vt circūciſus legi cōgruat.
Et ſic Joānes iam in vtero ſcificat⁹ circūciſus erat
Nō vt remediū acciperet: ſed vt legi congrueret. Sicē
eīm dr̄ Math.xj. Lex ꝛ ꝓphete vſq̄ȝ ad Joannē B
diebꝫ aūt Joānis regnū celorū vim patiť ꝛ violēti
rapiūt illd̄. Et iō Joānes mediū eſt inť legē ꝛ euan
geliū. Mediū aūt participat vtriuſq̄ȝ extremi ali-
q̄d. Et ideo ſicut ꝑ ſilť elemētū: et ſilr̄ an actū bapti-
ſmatꝭ ſui: baptiſmo chr̄i ꝛ euāgelio ꝯgruebat: Jta
ꝑ ſuſceptionē circūciſiōis ꝯgruebat legi ꝛ circūciſi-
oni. et iō circūciſus eſt. Quarta cā eſt. Vt ſuſceptio
circūciſionis circūciſionē ꝛ legeꝫ terminaret. Et ſic
chr̄s accepit circūciſionē. Rho.x. Finis legꝭ chr̄iſt⁹
ad iuſticiā oī credēti. Et iō poſt chr̄m circūciſio ni-
hil cōferebat. Gal.v. Si circūcidamini: chr̄s nihil
vob ꝓderit. Dabať aūt circūciſio in ſignuꝫ iuſticie
cordis. Rho.iiij. Signū accepit circūciſiōis ſig̃ca
lū iuſticie fidei Signū eīm erat q̄ꝙ ſicē ſuꝑfluū pelli-
cule circūcidiť in corꝑe vbi viget ꝯcupia: ita ſuꝑflu
um cōcupiſcētie circūcidi deberet in corde. Rho.ij.
Nō eīm q̄ in manifeſto iude⁹ eſt, neq̄ȝ q̄ in manife-
ſto in carne eſt circūciſio. ſed q̄ in abſcōdito iude⁹ ē
et q̄ in abſcōdito in ſpū ē circūciſio: cui⁹ laus nō ex
hoīƀ ſed ex deo ē. De taliter circūciſis dr̄ Deuť.x.
Circūcidite igiť p̄puciū cordiū vroꝝ ꝛ ceruicem ve
ſtrā duriſſimā nō induretꝭ ampli⁹. Hiere.iiij. Cir-
cūcidimi viri iuda ꝛ auferte p̄puciū cordium vroꝝ.
Fiebat aūt in die octauo ꝓpť octauā reſurrectiōis
Jn q̄ p̄cideť ab electꝭ oīs corruptio. Vľ forte meli⁹
dr̄ q̄ꝙ q꞉ res ſignificata ꝛ cauſata in circūciſiōe ē cir
cūciſio ſuꝑfluitatꝭ Cōcupie ꝛ Delectatōis. Cōcu
piſcētia aūt ꝛ Delectatio nihil penit⁹ hn̄s ſuꝑfluuꝫ
eſt Ammirabiľ: Pura: Et Firma: vt docȝ Ariſto.
Tūc q̄n oīa alia p̄ciduntꝭ: hō ſpūalr̄ ē circūciſus.
Delectatio aūt Ammirabiľ eſt ꝑ hoc q̄ꝙ ē alta. Pu
ra aūt ꝑ hoc q̄ꝙ ꝯrio nullo ē admixta. Firma vo ꝑ h̄
q̄ꝙ eſt certa ꝛ eſſentiaľ ſc̄m ſeip̄am delectās. Tria āt
faciūt Altiſſimā. Primū q̄dē Reſtrictio carnaľ vo
luptatꝭ i cōmutiōe (al's cōplexiōe. Scdm̄ āt Cohi-
bitio paſſiōis ſiue tētatōis in volūtate. Tertiū aūt
Cuſtodia cordis ſiue exaltatio cordis i ſctiſpūs il-
luſtratiōe. Et de Primo q̄dē hoꝝ dr̄.j. Tim.iiij.
Nemo adoleſcētiā tuā ſpnat. hoc eſt: fac vt nō con
tēptibilē habeas adoleſcentiā. Vn̄ Alibi ſcȝ.ij. Ti.
ij. Juuenilia deſideria fuge. Nomē eīm incōtinētie
vt dr̄ phs: ad puerilia ꝛ iuuēilia peccā trāſfert. Hec
igiť illuſtratio gr̄e ſuꝑ voluptateꝫ carnis ē Prima
dicta. De Scd̄o habes Eccā.xviij. Fili poſt cōcu-

piſcentias tuas ne eas ⁊ a voluntate tua auertere.
Si eñ pſtes anime tue cõcupiſcentias ſuas: faci/
et te in gaudiũ inimicis tuis. Et hec eſt Scõa illu/
ſtratio ſup paſſionem in cogitatu ⁊ voluntate. De
Tertia dr̃ Prouer iiij. Omni cuſtodia cuſtodi cor
tuũ: quia ex ipſo vita pcedit. Et hoc fit cum ↄtanet
in alta ſpũs cõſolatione. Pš.lxiij. Accedat homo
ad cor altũ ⁊ exaltabit deus. Hec igit tria faciunt
delectationes altiſſimas ⁊ mirabiles. Pš.xv. De/
lectationes in dextera tua vſqꝫ in finem. Duo au
tẽ ſunt q̃ faciũt Puras delectatiões. Quoꝝ Pri/
mũ Ad rõnem cõuerſio ſenſualitatis ſiue brutali/
tatis. Quia ſi ad ſenſuum oblectamẽta cõuertat:
ſtatim inducit impuritatẽ. Scõm autẽ eſt Ultra/
tio ſiue ſpirit⁹ in ſimplr ſpũalibꝫ exerceat De Pri
mo Prouer.xxvij. Diligenter agnoſce vultus pe/
coris tui: gregeſqꝫ tuos conſidera. Uultus a vo/
lendo dicit hoc eſt: per rationis intentionem quid
velit ſenſualitas diſcute: et mot⁹ pecorinos tuos co
hibe. Pš.lxxij. Ut iumentum fact⁹ ſum apud te: et
ego ſemp tecũ. Jumentũ eñ apud deũ eſt iumẽti/
nus motus: p ſpũm relat⁹ in deum. Et hec eſt Illu
ſtratio Quarta: et Dies q̃rt⁹. De exercitio aũt ſpiri
tus in ſpũalibus: dicit .j. Cor.ij. Spũalis hõ iu/
dicat oĩa ⁊ ipſe a nemine iudicatur. Et hec eſt Illu
ſtratio Quinta. Licꝫ eñ aĩalis motus ſit natura/
lis: tamen eſt cõmunis ⁊ nõ purus niſi ad ſpiritũ
purum referat. Hec igit duo puram ⁊ nõ haben/
tẽ cõtrariã faciunt delectationẽ. Tria aũt ſũt que
faciunt eam firmã Que ſunt ſepatio a tribus. Ut
ipſa ſcꝫ Nulla ſit ſpecies mali. Nulla ſpecies in/
ſipidi. Nulla ſpecies impfecti. Et hec tria notãtur
Rhom.xij. Probetis q̃ ſit volũtas dei: bona: be/
neplacens: et pfecta. Bona: ſimplicẽ formã habẽs
boni: nihil mali admixtũ. Bñplacens aũt eſt vo/
luntas paſcens: q̃ paſcat in volito. Et hoc nõ poteſt
eſſe tranſitoriũ. qꝛ hoc eſt inſipidũ. Perfecta autẽ
eſt cui nihil deeſt. Et hec nihil habet impfectũ. De/
lectatio igit: nihil habẽs carnalitat: nihil paſſiõis
inordinate. ſed niſi eũ hũs altitudinis. Jtẽ In qua
aĩalitas tota ↄuerſa eſt ad ſpũm: et ſpũs exercita/
tus in deum: que eſt de delectabili bono bñplacen
te ⁊ pfecto: facit optimã delectationẽ. Et hi ſũt octo
dies in q̃bus circũcidit a delectatione id qꝺ eſt ſu/
pfluum [Uenerunt] ſupple vicini ⁊ cognati ei⁹.
De quibꝫ iã dictũ eſt Eſa lx. Filij tui de lõge veniẽt:
et filie tue de latere ſurgẽt. Pš.cxxi. Illuc eñ aſcẽ
derunt tribus: tribꝫ dñi: teſtimoniũ iſrael ad cõfi/
tendũ nomi dñi [circũcidere] ſupfluũ concupi/
ſcentie ⁊ delectatiõis deponendũ ſignificare Geñ.
xxxiiij. Unũ eſt qꝺ differt tantũ bonũ Si circũci/
damus maſculos noſtros: ritum gentiſ imitantes
[puerum] ſ. puritate dictum. qꝛ ſi expectaret ad
etatem adultam: circũciſio de ſe paꝝ actuale non
curaſſet. ſed ſi dimiſſum fuiſſet: hoc eſſet de miſeri/
cordia dñi. Geñ.xvij. Infans octo dieꝝ circũcidet.

Et vocabant eũ noie patris ſui Zachariã. Et rñdens mr̃ ei⁹ dixit Nequaq̃ꝫ. ſed vocabitur Joãnes

Ecce indicium future ſcitatis ex noie. Et dicun
tur h̃ Duo. Quoꝝ Primũ eſt Impoſitio nomis.
Scõm aũt Nois impoſiti effectus ⁊ pdigiũ. Im
poſitio nois q̃tuor hꝫ diuerſitates. Unã q̃dẽ Pa
tris nomẽ imponere volentiũ. Scdãm aũt Ma/
tris ↄdictionẽ. Tertiã Pri vt nomẽ pmulget inu
entũ. Quartã aũt Patriſ cũ mr̃e cõſenſum. Dicit
igit [Et vocabant] hoc eſt vocanduꝫ cenſebant
[noie patris ſui] vt ſicut imago patriſ pfuſa eſt
in filio: ita noie ipſius pnotaret. et hoc iudicabãt le
gi diuine eſſe cõſonũ. Deut.xxv. Ubi ſic dicit: Qñ
habitauerũt fratres ſimil: et vnus ex eis abſqꝫ libe
ris fuit mortu⁹: vxor defuncti nõ nubat alteri. ſed
accipiat eã frater eius ⁊ ſuſcitet ſemen fratris ſui. et
pmogenitũ ex ea filiũ: noie illius appellabit: vt nõ
deleat nomen eius ex iſrael. Et hoc eñ argumẽta/
ti ſunt noie patris pmogenitũ eſſe multo magiſ ap
pellandũ: vt nõ deleatur nomẽ eius ex iſrael. Et h̃
q̃dem ſatiſ rõnabilr exiſtimabat ab ignorãtibꝫ my
ſteriũ qꝺ de noua gratia ⁊ nouo ↄplo angelus re/
uelauit. Si eñ lex manſiſſe debuiſſet: et iſrael po/
pulus antiqu⁹: cõgruũ eſſet ⁊ nomẽ ſacerdotis in
populo remanere. Sed qꝛ ſacerdotiũ iã erat trãſ/
ferendũ. Et ſicut dicit Heb.vij. Trãſlato ſacerdo
tio: neceſſe eſt vt legis tranſlatio fiat. ideo nec puer
ſacerdotio patris ſucceſſerat. Nec nomẽ ab ipõ re/
manendũ accipe debuit. ſed nomẽ erat delendũ ſi/
cut ⁊ ſacerdotiũ. Pš.xv. Noim eoꝝ per labia mea
nõ recordabor amplius. Quãuis eñ pater fuerit
venerabil et oi honore dign⁹: tñ nomie ſuo ⁊ ſtatu
h̃cat trãſferendũ eſſe ſacerdotiũ. Qꝺ nõ niſi in me/
moria: ⁊ nõ in obſeruatiõe debuit remanere. Et iõ
etiã memor dñi iterptat. Hiere.lj. Recordami pp/
culi dñi: ⁊ hierlm aſcendat ſup cor veſtꝝ. Eſa.xliij.
Ne memineritiſ prioꝝ: et antiq̃ ne intueamini. ecce ego
facio noua ⁊ nunc orient. [Et rñdens mater
eius dixit] Ecce Scda diuerſitas Matris per
matrem edocte myſteriũ noue gr̃e. qꝺ pfigurat in
nouo noie. Et iõ etiã ↄdicẽdo videt [Nequaq̃ꝫ]
Sil'e Geñ.xxxij. Nequaq̃ꝫ vltra vocaberiſ Jacob.
ſed Iſrl' erit nomẽ tuũ. qꝺ rectiſſim⁹ interptat. ſic ⁊
rectiſſim⁹ eſt in q̃ eſt gr̃a dei. ſcꝫ Joãnes in q̃ ẽ gr̃a.
Et hoc eſt quod ſequit [ſed vocabit Joãnes]
Hoc eñ eſt Nomẽ aliud. Nomẽ nouuꝫ. Nomẽ
qꝺ os dñi noiauit. Nomẽ gr̃e. et Nomẽ amicum.
Nomẽ ea q̃ ſũt legiſ noue prẽdẽs ſacra Aliud eñ
eſt qꝺ notã facit melioris ſtat⁹. Nomẽ mãdatorũ
nouoꝝ ⁊ innouantiũ eſt figura. Nomẽ qꝺ os dñi
noiauit q̃ ſolus hãc gr̃am dare potuit. Nomẽ gr̃e
quã lex vet⁹ nõ ↄtulit. Nomẽ amici qꝺ recõciliatiſ
et amiciſ cõpetit Q eñ Aliud ſit Eſaias.lxv. dr
Uocabit ſeruos ſuos noie alio in q̃ q̃ bñdict⁹ ẽ be
nedicet in deo Amẽ. Q ãt ſit Nouũ Eſa.lxij. Uo
cabit tibi nomẽ nouũ. et ſubiũgit: qꝺ os dñi noia/
uit. qꝛ ſolus de⁹ hoc nomẽ ad initiũ nr̃e ſalutiſ iue/
nit. Nomẽ etiã eſt gr̃e. quia Joãnes ſonat gr̃a dei
Exo.xxxiij. Inueniſti gr̃am corã me ⁊ tepm noui
ex noie. Nomẽ etiã amici ad amicũ Joã.iij. Ami/
cus ſpõſi ſtat ⁊ audit ⁊ gaudet ad vocem ſponſi et
ſponſe Sequitur

Et dixerũt ad illã Quia nemo ẽ in cognatiõe tua qui vocetur hoc

**nomine. Innuebant autem patri
eius:quē vellet vocari eum.**

r.3 Tertius pagraphus Matri obnitentiū ꝛ patri
de nomie innuentiū Et ideo iſte pagraphus duo
continet. Obnituntˀ eñ voluntati matris:dicentes
[quia nemo eſt] Pleonaſmos eſt more hebꝛai-
ca idiomatis. et abundat Cōiunctio:qꝛ. Vel ſic le-
gatˀ Volumus nomen patris imponere ꝛ nō tibi
cōſentire [quia nemo eſt in cognatione tua
qui vocetur hoc nomie] Et ideo ſcḋm legem ꝑ-
inductam hoc nomē puero nō eſſe imponendū vi-
det. Significant aūt iſti ſicut dḋ gloſa eos qui pa-
ternas emulantˀ traditiones ꝛ ȝelant ſtatū veteris
legis. De qbus dicitˀ Gal.j. Proficiebam ſuꝑ mo
dum in iudaiſmo abundantius emulator exiſtēs
paternaꝝ meaꝝ traditionū. Rhom.x. Ignorātes
iuſticiā dei ꝛ ſuam qrentes ſtatuere: iuſticie dei nō
ſunt ſubiecti. Significant aūt ꝛ illos q̄ antiquas
anteceſſoꝝ ſuoꝝ conſuetudines emulantˀ:et ad no
ua meliora ſatis tranſire dedignantˀ: Contra h̄ qḋ
dicitˀ Leuit.xxvj. Uſqȝ ad noua comedetis vetera.
nouis aūt ſuꝑuenientibꝫ:vetera ꝓijcietis. Qn̄ eſt er-
ror vel ꝑuerſitas vel imꝑfectio in veteribꝫ: deſeren
da ſunt.quia Quanto mala ꝯſuetudo diutiꝰ tenetˀ
tanto miſerabiliꝰ miſerā aiam tenet obligatā. He-
bre.viij. Quod antiquatˀ ꝛ ſeneſcit ꝓpe interitū eſt.
Baruch.iij. Quid eſt iſrael ꝙ in terra inimicoꝝ es
inueteraſti i terra aliena. Iſti ḡ ſic vetera emulātes
dicunt:quia nemo in cognatione tua eſt: que tota
eſt perditorum generatio. quia ad Hebreos.vij.
Nihil ad ꝑfectū adducit lex. Gal.iij. Lex irā opatˀ.
Rhom.v. Lex ſubintrauit vt abūdaret delictum.
Nemo ergo eſt in cognatione coꝝ qui ſunt ſub le-
ge q̄ vocetˀ hoc nomie: diuīe gratie. Lex eñ ꝑ Mo
yſen data eſt in onus ꝛ figuram. Gratia aūt ꝛ ve-
ritas per chriſtum Ieſum facta eſt Ioan.j. Eph.ij
Eē naſcimur filij ire. Amplius aūt adhuc ȝelan-
tes [innuebant patri eius] Ex iſto patet ꝙ pa
ter factꝰ fuit ſurdus ꝛ mutus.qꝛ ſi ſurdus nō eſſꝫ:
locuti fuiſſent ꝛ nō nutibus innuiſſent eidem. Fuit
aūt iſta innutio ꝑ nutus vel ꝑ ſcripturā vel ꝑ aliū
quēcūqȝ modū:in quo vis nulla. et ꝑ nutus illos
interrogabāt [quem vellet vocari eum] quia
pater potior eſt ꝙ̄ mater:ꝛ magis eſt de filio interro
gandus. Eſa.xlv. Uentura interrogate me ſuꝑ fili-
os meos ꝛ ſuꝑ opa manuū meaꝝ mandate mihi.
Preſumebant eñ ꝙ pater in filio ȝelaret ꝑmanen
tiā ſui nomis. ſicut et in natura filium ꝓtulit vice
pignoris.

**Et poſtulans pugillarē ſcripſit
dicens: Ioannes eſt nomē eiꝰ. Et
mirati ſunt vniuerſi. Aptū eſt aūt
ilico os eius et lingua eius:et loq̄
batur bn̄dicens deum.**

Ecce quartus pagraphus De patris cū mr̄e cō
ſenſu. Et tāgit duo. Cōſenſum: Et Effectū in alijs
De pmo dicit [Et poſtulans] nutu q̄ poterat
[pugillarē] A pugno dictū.et eſt tabula pugno
clauſa [ſcripſit dicens] qꝛ voce non poterat.nec
expſſum determiati noīs ſignū dare poterat [Io Z.5.
annes eſt] iam eñ ab angelo impoſitū: non ab
alio imponēdum [nomen eius] non mutandū.
Attende aūt tria eſſe in facto patris. Scpſit enim.
Et in pugillari ſcpſit. Et iam exiſtere non imponē-
dū nomen ſignificauit. Scpſit qḋem ob eternā no
ue legis manoriā. Apoca.iij. Scribā ſuꝑ eū nomē
meū nouū ꝛ ciuitatis noue hieruſalē:q̄ ciuitas a Io
annis noīe ꝑ grām pdicatam incepit. Scripſit aūt
tē in pugillari vt ſemꝑ in pugno ad manū paratū
habeatˀ:vt ꝓ tanta gratia ſꝑ agatˀ gratiarumactio.
Abacu.ij. Scribe viſum ꝛ explana eū ſuꝑ tabulas vt
pcurrat q̄ legent. Significat aūt nomē preexiſtere qꝛ
ñ dr̄:erit.ſed:eſt dr̄. Eſa.xlix. Dn̄s ab vtero vocauit
me:de ventre matris mee recordatꝰ eſt nomis mei.
Sequitˀ de effectu cum dr̄ [Et mirati ſunt vni-
uerſi] de patris ꝛ matris in vno noīe ꝯſenſu. Cū
ante pater matri nihil de hoc potuerit eſſe locutus
Eccl.xxv. In tribꝫ bn̄placitū eſt ſpūi meo q̄ ſūt pla
cita corā deo ꝛ hoibꝫ:cōcordia fratrū:amor ꝓximoꝝ
vir ꝛ mulier bn̄ cōſentiētes. Hic eñ ex cōſenſu viri
et mulieris nata eſt cōcordia fratrū: et cognationis
vis:et amor ꝓximoꝝ in oibus vicinis [Aptū eſt
ilico] Ecce nomis eſt effectus in patre.ꝛ cauſatˀ ef
fectus duplex: Sanitas vīꝫ in corꝑe. Et ꝓphetie
in mente. De effectu qḋem ſanitatis in corꝑe tā-
git duo: Miraculū vīꝫ in corꝑe. Et Stuporē in
aſtantibus. De miraculo qḋem dicit duo. Mira-
culū ſcꝫ. Et Miraculi ꝓbationē. Circa miraculū
tangit duo: Oris vīꝫ apertionē. Et lingue ſolutionē
Aptio oris dr̄ inſtrumentoꝝ loquele reſerationem
in ſe. Lingue aūt ſolutio dicit reſolutionē eorundē
in compatione ad auditū. Dupl'r eñ ligata fuerūt
In ſe ipſis eñ habebant ligamē qḋ mouere nō po
terant ad loq̄le modulos formādos. Et in compa
tione ad auditū impedimenta habebant.ita ꝙ ſpi-
ritꝰ qui eſt in aure nō aduertit eis formas auditoꝝ.
Hīc eñ colligantionē inſtrumenta oris cū aure.
qꝛ aliter nō eſſet obedientia auditui. Et huiꝰ ſignū
eſt.qꝛ ſtridor acutꝰ ꝛ durus excitatꝰ i auribꝫ:diſſo-
lutiuū dolorē excitat in dentibꝫ. Et ſic dupliciter ſol-
uuntˀ iſtrā oris. De pmo dr̄ [Apertū eſt aūt] ꝑ
gratiā quā ſonat Ioannes [ilico] hoc eſt ſtatim.
quia ſi nō ſtatim eſſet reſeratū [os eius] putaretˀ
ex alia quadā cauſa ꝓueniſſe: qn̄ ſtatī ſic impletˀ
verbū angeli q̄ dixit. Non poteris loq̄ vſqȝ in diē
q̄ hec fiant q̄ implebuntˀ ſuo tpe. Gratia eñ incho
ata ꝑ Ioannē ſtatim diffudit ſanitatis effectū. Hie
re.xvij. Sana me dn̄e ꝛ ſanabor: ſaluum me fac ꝛ
ſaluus ero:qm̄ laus mea tu es. Et tangit ſcḋam
reſerationē in cōpatōe ad auditū [et lingua eiꝰ]
Mar.vij. Statim apte ſunt aures eiꝰ ꝛ ſolutū eſt
vinculū lingue eius:et loquebatˀ recte. Luc.xj. Lo-
cutus eſt mutꝰ ꝛ ammirate ſunt turbe. Et iō ſequi-
tur ſignū duplex Nature ꝛ Gre. Nature qḋem.qꝛ
[loquebatur] Gre qḋem qꝛ bn̄dixit deuꝫ. Dicit
igitˀ [loquebatur] Mar.vij. Bn̄ oia fecit ꝛ ſur-
dos fecit audire ꝛ mutos loqui. Eſa.xxxv. Aures
ſurdoꝝ patebunt ꝛ apta erit lingua mutoꝝ. Eſaie
xxxij. Lingua balboꝝ velociter loquetˀ ꝛ plane. Et
ſubiūgit effectū gratie [Benedicēs deū] Tob. z 3
xij. Uos benedicite deum ꝛ enarrate omnia mira-

bilia eius. Gratia eñ accepta exigit ꝙ gratie agan
tur. Tob.xij. Sacramentū regis abſcōdere bonū
eſt. opera aūt dei enarrare honorificū eſt. Gīa eñ
apit os in gratiaꝝ actione. Attēde ꝙ Moraliter q̄
dem Sex ſunt que claudunt os. Et Sex ꝑ contrario
rū q̄ apiunt os. Claudūt: Pctī cōſcīa. Scriptu
re ignorantia. Labia ꝑ nugas ſepe polluta. Pote
ſtas terrens tyrannica. Malicia audientiū obſti
nata. Jmmemoria de accepta gratia. De Prio
hoꝝ dr Ezech.xvi. Scies ꝙ ego dñs ⁊ recordabe
ris vt cōfundaris: et nō erit tibi vltra apire os pre
cōfuſione tua. De Scdo dr Eſa.lvj. Speculato
res eius ceci oēs: neſcierūt vniuerſi: canes muti nō
valentes latrare. De Tertio dicit Bernar. Jn ore
idiote: nuge ſunt. Jn ore aūt ſacerdot̄ nuge ſacrile
gia ſunt. Job.xxxix. Qui leuiter locut⁹ ſum: reſpō
dere quid poſſum? manū meā ponā ſuꝑ os meū.
Pš.lxij. Obſtructū eſt os loq̄ntium. Eſa.vj. Ue
mihi q2 tacui: q2 vir pollutꝰ labij ego ſum. et i me
dio populi polluta labia habent̄ ego habito. De
Quarto dr Eſa.x. in ꝑſona diaboli ⁊ tyrannorum
Uniuerſam terrā ego cōgregaui ⁊ nō fuit q̄ moue
ret pennā ⁊ apiret os ⁊ gāniret. Et hoc impꝛoꝑat
dñs Ezech.xiij. dicēs. Nō aſcendiſtꝭ ex aduerſo nec
oppoſuiſtis vos murū pro domo iſrael: vt ſtaretis
in ꝑlio in die dñi. Pš.xxxvij. Sicut mut⁹ nō api
ens os ſuū ⁊ factus ſum ſicut homo nō audiēs et
nō hñs in ore ſuo redargutiones. De Quinto Eze
chiel.iij. Linguā tuā adherere faciā palato ⁊ eris
mut⁹: nec eris quaſi vir obiurgās q2 dom⁹ exaſpe
rans ē. De Sexto pš.cxxxvj. Adhereat lingua mea
faucibꝰ meis: ſi nō meminero tui. hoc eſt: q2 nō fui
memor ex multꝭ beneficijs mihi collatis. Matth.
xxv. dicit̄ de ſeruo pigro q̄ donum dñi ad lucrū nō
ꝯuertit: cum ſuſtineret de hoc increpationes ꝙ re
ſpondere nō potuit. Et de illo qui intrauit abſqꝫ ve
ſte nuptiali ꝙ obmutuit: q2 gratus non fuit inuï
tatꝰ. Sex aūt q̄ ꝯtrario apiūt os ſunt: Jn ſpi
ritu ſancto ꝯſcie teſtimonium. Sacre ſcripture cor
armariū. Os in bonis ⁊ magnis exercitatū. Cōtra
tyrannos cor impꝑterritū. Populi audientis deuo
te collegium. Bonoꝝ acceptoꝝ ſꝑ os gratū. De
Primo hoꝝ.ij. Coꝝ.vj. Os noſtrū patet ad vos
o Corinthij: cor noſtꝝ dilatatū eſt. Cum eñ cor in
cōſcientie bone teſtimonio dilatatū eſt: os ad p̄di
candū ⁊ ad redarguendū eſt patulū. De Secūdo
habes Sap.x. Sapiā apuit os mutū: et linguas
infantiū fecit diſertas. Ezech.iij. Aperui os meū et
cibauit me volūine. De Tertio Matth.v. Jp̄e ape
riēs os ſuū docebat eos di. Btī ꝑ. Jbi glo. Apuit
os magna locutur⁹: nō ſcurrilia. De Quarto Act.
x. Petr⁹ apiens os ſuū dixit. Jn vitate cōpi q2 nō
eſt ꝑſonaꝝ acceptor deus. Ecclī.xlvj. Jn dictis ſuis
nō extimuit pncipē. De Quinto Ecclī.xxiiij. Jn ec
cleſijs altiſſimi apiet os ſuū: et in cōſpectu virtꝭ al
tiſſimi gl'iabit̄ q2 eccl'ie libēter audiūt. De Ultimo
dr Tob.xiij. Tobias ſenior apiens os ſuum bndi
xit dñm ⁊ dixit. Magn⁹ es dñe i eternū ⁊ i oia ſe
cula regnum tuum. Sequitur

Et fact⁹ eſt timor ſuper omnes vicinos eorum: et ſuꝑ omnia mon tana Judee diuulgabant̄ oia verba hec. et poſuerunt omnes q̄ audierāt in corde ſuo: dicētes. Quiſ putas puer iſte erit? Etenim manus dñi erat cum illo.

Ecce h̄ ponit̄ id qđ eſt effectū gratie cōſequēs in
cordibus eoꝝ q̄ tantū viderūt ꝑdigiū. Sūt aūt
effectū hunc ſigna q̄tuor conſeq̄ntia. Timor vel
ammiratōis. Diuulgatio tāte opationis. Repoſi
tio rei in memoria cordis. Et Dim q̄ iſta viderūt:
de futuro ſtatu pueri: ſtupor inq̄ſitionis. De pri
mo hoꝝ dic [Et factus eſt timor] hoc eſt mo z.ȝ.
tus ſm ſyſtolem cordis ex magna apparitōe. Pš.
liij. Timor ⁊ tremor venerunt ſuꝑ me: et contexe
runt me tenebre. Quia vt dr Pš.xxxix. Nō potui
vt viderē: Cauſam ipoꝝ: q̄ apparuerūt ꝑ effectum.
Eſa.xxj. Corrui cū audirē: turbat⁹ ſuꝫ cum vide
rē: emarcuit cor meum: tenebre ſtupefecerunt me
[Super omnes vicinos eoꝝ] q2 illi v. ſa ꝑ
digioꝝ ꝑcuſſi ſunt: et illi magis territi ſunt q̄z hi
ad q̄s eñ fama ꝑuenit. Uidebant eñ patrē ꝑpter
incredulitatē hoꝝ p̄dictoꝝ acriter punitū. et ideo ſe
ſi diſcrederent his q̄ in p̄nti viderūt: timuerūt acri⁹
eſſe puniendos. Job.iiij. Pauor tenuit me et tre
mor: ⁊ cum ſpūs me p̄nte tranſiret: inhorruerunt
pili carnis mee. Job.xxxvij. Suꝑ hoc expauit cor
meū ⁊ emotū eſt de loco ſuo [Et ſuꝑ oia mon
tana iudee] Ecce Facti diuulgatio. Montana
eñ Judee ſunt in q̄bꝰ habitabant illi q̄ fuerunt de
ſorte Jude vbi fuit Regnum iudeoꝝ. Pš.lxxxvj.
Fūdamēta ei⁹ in mōtibꝰ ſctis. Significāt aūt mō
tana iſta vtices eccl'iaꝝ in q̄bꝰ iſta miracula diuul
gata ſunt. Ezech.xxxvj. Uos aūt montes iſrael ra
mos veſtros germinet̄ ⁊ fructū vrm afferat̄ ꝑplo
meo iſrl' [diuulgabant̄] hoc eſt: ore vulgi p̄dica
bant̄. q2 in ore coꝝ oim erāt iſta maḡlia [oia ver
ba hec] hoc eſt: digna relatu de q̄bꝰ ſūt vba Eſa.
xij. Cātate dño q2 magnifice fecit: annūciate h̄ in
vniuerſa terra. Pš.xcvij. Moueat̄ mare ⁊ pleni
tudo ei⁹: orbis terraꝝ ⁊ vniuerſi q̄ hitant i eo. Hie
re.xxxj. Audite vbū dñi gētes ⁊ annūciate in inſul'
q̄ ꝓcul ſunt [Et poſuerūt] Ecce tanti rei poſitio
in memoria cordis. Et hoc eſt qđ dicit [et poſue
rūt] Poſitio: firmā notat i corde locationē. Sic
Eſa.xxviij. Ecce ponā in fundament̄ ſion lapidē
angularē. Jpſa eñ rei magnitudo ⁊ raritas facit
ad firmā in memoria locationē. Dicit eñ Tulli⁹ i
fine ſcđe Rethoꝛ. ꝙ Rarū ⁊ magnū firmiter locat̄
in memoria Sic ḡ poſuerūt [oēs in corde ſuo]
Cañ.viij. Pone me vt ſiḡculū ſuꝑ cor tuum. Pš.
cxviij. Jn corde meo abſcōdi eloq̄a tua [dicentes
Quiſ putas puer iſte erit?] Ecce queſtio am
miratiōis. quā Uel: q̄libet q̄rit intra ipm in corde.
Uel: mutuo a ſeip̄ſ in ammiratiōe. Et nō eſt q̄ſtio
ig̃rantiū ſed ſtupentiū de h: qđ p̄tēdāt (al's portē
dāt) hec mag̃lia in futuꝝ. Jſta ei appētia in pue
ro: flores q̄dā ſūt mirabiles i futuro fruct⁹ p̄tēdē
tes (al's portēdētes.) Et iō dr Zach.iij. Audi Jeſu
ſacerdos magne tu ⁊ amici tui q̄ hitāt corā te: q2 vi
ri portēdētes ſūt. Jnt̄ amicos aūt dñi nri Jeſu ſa

cerdotis magni:ꝑcipuꝰ eſt Joannes.et ille ꝑapue magna portēdit.Et ideo dicūt oēs ⌊Quiſputas puer iſte erit?⌋ Huic aūt q̄ſtioni a q̄ttuor ꝑſo⸗nis q̄druplex apꝑat reſpōſio. Reſpōdet ei Ab an⸗gelo. A patre Joannis. Ab ipo Joāne. Et A xp̄o.
Ab angelo ī ꝑhabitꝭ. Hic erit magnꝰ corā dn̄o: et vinū ⁊ ſicerā nō bibet: et ſpūſctō replebit adhuc ex vtero matrꝭ ſue. A p̄re Joānis Infra eodē. Tu puer ꝓpha altiſſimi vocaberis:pibis eīn an̄ faciem dn̄i parare vias eius. Ab ipſo Joanne Joan.j. Ego vox clamātis in deſerto. A xp̄o Math.xj. Quid exiſtis in deſertū videre ꝓphā? Etiā dico vobis et plus q̄ ꝓphetā.hic eſt eīn de quo ſcriptū eſt. Ecce mitto angelū meū an̄ faciē tuā q̄ ꝑparabit viā tuam an̄ te. In ꝑma iſtaꝝ reſpōſionū notat̄ Uite ſancti⸗tudo. In ſc̄da Sapiētie ꝑfectio. In tertia Officij ⁊ obſequij ꝓmptitudo. In vltima Dignitatꝭ celſitu do. Et ideo q̄rūt ⌊Quiſputas puer erit iſte⌋ Et ſubiūgūt rōnem q̄ſtiōis dicentes ⌊Etenī ma
D.3. nus dn̄i⌋ Plaſmās Et Formās: Oꝑans: Pro⸗tegens. Plaſmās q̄dē in Cōceptiōe. Formans in Sanctificatiōe. Oꝑans in Uirtutū ꝑfectiōe. Pro⸗tegēs in aſperima ſacerdotū ⁊ phariſeoꝝ ⁊ ſcribaꝝ redargutiōe. De ꝑma dr̄ Hiere.xviij. Sicut lu tū in manu figuli:ſic vos ī manu mea domꝰ Iſrl̄. Job.x. Manꝰ tue dn̄e fecerūt me ⁊ plaſmauerūt me totū in circuitu. De Manu formante Hiere.j. Priuſq̄ te formarē in vtero noui te. Et an̄q̄ exi⸗res de ventre ſanctificaui te. Et intelligit̄ de forma gratie. Ps̄. cxviij. Manus tue dn̄e fecerūt me. et hoc ē:formauerūt me. De Manu oꝑante dr̄ Eſa. lxiiij. Oꝑa manuū tuarū oēs nos. q2 ſine eo nihil poſſumꝰ facere. De Manu autē ꝓtegente Eſa.lj. Sub vmbra manus ſue ꝓtexit me. His igit̄ mo⸗dis q2 ⌊manus dn̄i erat cū ipſo⌋ ad mirabi⸗lia oñdēda. Sicut dr̄.j. Eſdre.vij. Dedit ei rex ſm manū dn̄i di ſui:bonā ſuꝑ ſe oēm petitionē ſuā. Et in eodē Infra. Ego ꝯfortatꝰ manu dn̄i dei mei que erat in me.

Et Zacharias pater eiꝰ repletꝰ eſt ſpūſctō:et ꝓphetauit dicēs

Sequit̄ de effectu huiꝰ noīs q̄ ad grām cū īfert ⌊Et Zacharias pater eiꝰ⌋ Qui ſciens trāſla⸗tionem ſacerdotij futurā:noluit nomen ſuū impo ni puero.ſed nomē grē. Ut ſicut non tranſmiſit ſa⸗cerdotiū:ſic nec nomē trāſferret ad poſteros: ſciēs in ꝑori ſtatu nō eſſe plenū grē nomē. Hic inquam merito nomē filij qđ grām inchoat: lʒ xp̄s eā ꝑfi⸗ciat ⌊Repletꝰ eſt ſpūſctō⌋ Spūſctūs h̄ non q̄ ad habitū accipit̄.ſed q̄ ad actū. ſm habitum eīn priꝰ habuit ſpm̄ſcm̄. Sed h̄ ſm actū tetigit eum: et incepit diffundi in ipo. Rho.v. Charitas dei dif fuſa eſt in cordibꝫ nr̄is ꝑ ſpm̄ſcm̄ q̄ datꝰ ē nob. Cū eīn audiret ⁊ videret ⁊ ſentiret in eo (al's tot) mira⸗bilia.tū ex oraculo angeli.tū ex viſitatiōe btē vgi⸗nis.tū etiā ex geſtu ⁊ exultatiōe pueri.tū ex ꝯgratu latiōe cognatoꝝ ⁊ vicinoꝝ.tū etiā ex vaticinio vxo ris q̄ſi malris pſalebꝫ ꝯcrepātibꝫ tactꝰ ē ſpū ꝓphe⸗tico.ſic Heliſeus.iiij. Reg.iij. Qui dixit. Adducite mihi pſaltē:cūq̄ caneret pſaltes:facta ē ſuꝑ eū ma nꝰ dn̄i ⁊ ꝓphetauit. Ps̄.xlix. Sacrificiū laudis ho norificabit me:et illic iter q̄ oſtendā illi ſalutare dei Oībꝫ eīn pſallētibꝫ īpoſſibile eſt donū ſcīſpūs nō tangere cor ad nouā deuotiōeꝫ. Et id̄ dr̄ q ⌊īpletꝰ eſt ſpūſctō⌋ qꝛ ſpūſſctūs diffudit ī eo donū de⸗uotiōis ⌊et ꝓphetauit⌋ Cōgruꝰ ordo vt priꝰ īple atur ds ſpūſctō: ⁊ poſtea ꝓpheteꝫ. Sic eīn accidit ī apl̄is Act.ij. Repleti ſūt oēs ſpūſctō ⁊ ceperūt lo⸗q̄. Sic etiā ꝑcepit dn̄s Lu.vlt. Sedete in ciuitate q̄ouſq̄ induamini virtute ex alto. Et cū accepiſſent ſpm̄ſcm̄ miſſi ſūt ad ꝑdicandū. Hoc etiā Notan dū eſt vt dr̄ glo.q magna largitas eſt diuīe pieta⸗tis. Ecce eīn loq̄la q̄ ſola ablata eſt diffidēti:cū ſpū ꝓphetie reſtituta eſt credēti. Qđ eīn Zacharias in ꝑ⸗miſſis ⁊ ſurdꝰ dr̄ fuiſſe: h̄ etiā falſū eſt: inq̄tū au⸗ditꝰ ordinat̄ ad loquelā.q2 ſine auditu nō valet lo cutio. Locutio eīn vt dr̄ Baſiliꝰ ē vt nob inuicē af⸗fectꝰ ⁊ intētiōes nr̄as pādamꝰ. Et ad h̄ idē eſt locu tio ⌊dicēs⌋ in grāꝝ actiōe ⁊ clictis ei q̄ credidit no ta faciēdo. Rho.x. Fides eſt ex auditu. Auditꝰ āt ꝑ vbū xp̄i. Ps̄.cxv. Credidi ꝓpt̄ qđ locutꝰ ſū. Rho. x. Corde credit̄ ad iuſticiā. ore āt ꝯfeſſio fit ad ſalu⸗tē. Eſt aūt attendēdū qꝫ Heliſabet repleta ſpūſcō paucꝭ ꝓphauit. Sʒ Zacharias repletꝰ ſpūſcō plu⸗ra dixit. Et h̄ ꝯgruit.j. Coꝝ.xiiij. Mulieres in ec⸗cleſijs taceāt. Nō eīn ꝑmittit̄ eis loq̄. ſed ſiquid vo lunt diſcere:domi viros ſuos interrogent.j. Timo.ij. Mlier in ſilentio diſcat cū oī ſubiectiōe. Uñ glo. Heliſabet paucꝭ: Zacharias multꝭ ꝑdicat vl̄ ꝓphe tat. vterq̄ ſpūſctō repletꝰ loq̄bat̄. Sed diſciplina ſeruat̄:vt mulier magꝭ diſcere ſtudeat q̄ diuia ſūe q̄ docere.

Benedictus dn̄s deus Iſrael: quia viſitauit

Iſtud canticū in Duo diuidit̄ In q̄rū Primo B.4.
Bn̄ficia generalia grās agēs cōmemorat. Sc̄o tāgit Specialia facta circa pueꝝ. Circa Generalia Duo facit. Prio eīn enūerat. Sc̄o tāgit fineꝫ. In enūeratiōe iteꝝ tangit duo. Grāꝝ vicꝫ actionem.⁊ Grās h̄ qbꝫ grates agit. Grātiaꝝ actio ponit̄ in h̄ q dr̄ ⌊Bn̄dictꝰ ⁊c.⌋ Bn̄dictꝰ inq̄tū in ipm ꝑ re⸗latiōnē bonū ſuū eſt dictū. Sic eīn fluminis īpetus bonitatꝭ dei:large fluēs in nos letificat ciuitatē di. Et ſic dr̄ Heſter.x. In aq̄s plimas redūdat grāꝝ vt in ipm ꝑ grāꝝ actionē ⁊ nr̄i reductiōem reuertat̄. Tob.xij. Uos bn̄dicite dn̄m:⁊ enarrate oia mira bilia eiꝰ:ipm bn̄dicite ⁊ cantate illi. Eccl.xliij. Glo⸗rificātes dn̄m q̄ntūcūq̄ poteritꝭ ⁊ ſuꝑualebit ad⸗huc admirabil' magnitudo eiꝰ.bn̄dicētes deū exal ta.illū īq̄tū poteſtꝭ:maior ē eīn oī laude. Sic ḡ ſit Bn̄dictꝰ ⌊dn̄s⌋ q̄ poſſidet oia bn̄ficia.ſolus altus oībꝫ ſuppoſitꝰ. Prouer.viij. Dn̄s poſſedit me ab initio viaꝝ ſuaꝝ. Sap.ix. Ego ſuꝰ tuus ⁊ filꝰ an⸗cille tue ⌊deꝰ⌋ q̄ creauit. Eccl.xliij. Oia deꝰ fecit et pie agētibꝫ dedit ſapiaꝫ. Ps̄.cxxxv. Cōfitemini deo celi q̄ facit mirabilia mag ſolus ⌊iſrael⌋ Cuiꝰ nō eſt:niſi ꝑ bn̄ficiū. Exo.iij. Ego ſū deꝰ abraā:deꝰ iſa ac et deꝰ iacob. Hoc nomē mihi ē in eternū. Sp eī eſt bn̄factuꝰ (al's bn̄factorꝰ) deꝰ: et bn̄ficētia largi tatꝭ eiꝰ n̄ finit̄. Deut.xxxij. Dn̄i creatoris tui q̄ poſ⸗ſedit:fecit:⁊ creauit te. Eſt aūt dn̄s ſerui volētis ꝑ⸗cipe ⁊ obſeruare legeꝫ dn̄i ſui.ſic dr̄ Augꝰ. Et id̄ ab

inicio nō dicat dn̄s niſi formatione hoīs. qꝛ bos vl'
aſin⁹ nō eſt ſeru⁹. j. Coꝝ. ix. Nunq̄d ō bobꝰ cura ē
deo. Glo. ibidē. De bobꝰ ꝛ ceterꝭ brutis nō eſt cura
deo vt eis legē imponat. ſed de hoīe talē curā gerit.
Legē ḡ ponens eſt [dn̄s de⁹] aut obſeruatōes le
gis diſcutiēs. Heb. iiij. Oīa nuda ſunt oculis ei⁹
ad quē nobis ſermo [Iſrael] aūt eſt ꝑ bn̄dictōez.
qꝛ ei⁹ totū ſanē eſt in bn̄dictiōe: cui ꝑpl'o etiā noti/
ciā ſuā oſtēdit. Baruch. iiij. Anicqꝛ eſto ꝑpl's dei
qꝛ ea q̄ deo placent nota ſunt vobis: ſic ꝛ hic noti/
ciā noue gr̄e exhibuit. Ps̄. cxlvij. Non fecit talit' oī
nationi: ꝛ iudicia ſua nō manifeſtauit eis. Sic er/
B.4 go [Bn̄dictus dn̄s de⁹ iſrael] Quare aūt bn̄
dictus ſit ſubiūgit: Quinqꝫ bn̄ficia cōmemorans
Uiſitatōis ꝑ carnis aſſumptionē. Redēptōis per
paſſionē. Erectōis ptāꝝ ꝑ eccl'ie exaltationē. Ueri
tatꝭ ꝓmiſſe ꝑ ꝓmiſſoꝝ implētionē. Saluatōis per
ꝑiculoꝝ euaſionē. De Primo dr̄ / qꝛ viſitauit]
Glo. apparēs in carne quos lōgi⁹ a ſe recedētes iuſti/
ficata carne curauit. Ergo Uiſitauit Sic medic⁹
infirmū. Sicut larg⁹ bn̄factor pauꝑem tribulatū
Sic Magr̄ diſcipulū. Sicut Sponſus ſpōſalē
amplexū. Sicut Prelat⁹ ſubditū. Sic paſtor gre
gē deſolatū. Sicut Uinitor ſuā vineā. Sicut pa/
terfamilias oꝑariū. Medic⁹ q̄dem in infirmo q̄
rit ſanitatꝭ ſignū. Bn̄ficus i pauꝑe tribulato ſub/
uentiōis ſolaciū. Magr̄ in diſcipulo ꝓfeſſiōis ſtu
diū. Sponſus in ſponſa amoris amplexū. Prela
tus in ſubdito diſcipline moralis ꝓfectuz. Paſtor
in grege fecunditatē ꝛ vtilitatē pecoꝝ. Uinitor i vi
nea iocūditatꝭ fructū. Paterfamilias in oꝑario ſi/
ue ſeruo: ſiue filio: ſiue mercenario actū oꝑoſum
De Uiſitatōe infirmi ꝑcipit' Matth. xxv. Infir
mus fui ꝛ viſitaſtꝭ me. Aug⁹. Magnus aduenit
medic⁹: qꝛ magn⁹ vbiqꝫ iacebat egrot⁹. Matt. ix.
dr̄ de ſe. Nō eſt op⁹ valentibꝰ medic⁹: ſed male ha/
bentibꝰ. Et ideo tulit corp⁹ ſuū ꝛ aīaz tanq̄ꝫ pyxidē
gr̄aꝝ. qd̄ Maria ſignificauit Joan. xij. Que fra/
cto alabaſtro fudit vngentū ſuꝑ caput eius: ꝛ do/
mus impleta eſt ex odore vnguēti. Pyxis eī cor/
pus. Unguentuz gr̄a. Dom⁹ impleta: eccl'ia. Eccl'i
xxxviij. Honora medicū ꝓpter neceſſitatē: etenī illū
creauit altiſſim⁹. A deo eī eſt oīs medela. Et ibidē
Infra. In his curās mitigabis dolorē et vngētari/
us faciet pigmēta ſuauitatꝭ: et vnctiones cōficiet
ſanitatꝭ. De Uiſitatōe bn̄factoris Jaco. j. Reli/
gio mūda ꝛ imaculata apud deū ꝛ patrē hec ē: Ui
ſitare pupillos ꝛ viduas in tribulatōe eoꝝ: ꝛ ima
culatū ſe cuſtodire ab hoc ſecl'o. Exo. iij. Uidēs vi/
di afflictionē ꝑpl'i mei q̄ eſt in egypto ꝛ gemitū eoꝝ
audiui: ꝛ deſcēdi liberare eū. De Uiſitatōe mgr̄i
dr̄ infra. eodē. Uiſitauit nos oriens ex alto Illumi
nare his q̄ in tenebris ꝛ i vmbra mortꝭ ſedēt. Eſa.
l. Dn̄s aperuit mihi aurē: vt audiā eū q̄ſi magr̄m.
Mat. xxiij. Joā. xiij. Uos vocatꝭ me mgr̄ ꝛ dn̄e ꝛ
bn̄ dicitꝭ: ſum etenī. Et Joan. iij. Un⁹ eſt eī mgr̄
vr̄. Jo. iij. Rabbi ſcim⁹ qꝛ a deo veniſti mgr̄. De
Uiſitatōe ſponſi Judic. xv. Poſt aliq̄ntulū tēp⁹
venit Sāſon inuiſere vxorē ſuā: tpe meſſis tritice:
et tulit ei hedū de capris. Sāſon: ſol fortꝭ: chr̄m ſi
gnificat. Uxor aūt gen⁹ hūanū cui tulit hedū: ſacri/
ficiū ꝓ peccātis offerendū: de capris: de ſimilitudi/
ne peccātoꝝ ſumptū. Gen̄. l. Poſt mortē meā viſita/
bit vos de⁹: efferte oſſa mea vobiſcū. Uoluerūt eī
patres eſſe in illa copula q̄ de⁹ ſponſam ſibi hūanā
naturā viſitauit: et nō cū egyptijs ſepulta manere.
De Uiſitatōe plati Job. x. Uiſitatio tua cuſtodi
uit ſpūm meū. j. Pet. v. Hūiliamini ſub potēti ma/
nu dei: vt vos exaltet in die viſitatiōis. De Uiſi/
tatōe paſtoris. Ezech. xxiiij. Uiſitabo oues meas
ſicut viſitat paſtor gregē ſuū Prouerb. xxvij. Dili
gēter agnoſce vultū pecoris tui: gregeſqꝫ tuos cō/
ſidera. De Uiſitatōe vinitoris Ps̄. lxxix. Reſpice
de celo ꝛ vide ꝛ viſita vineā iſtam: ꝛ ꝑfice eā quam
plātauit dextera tua. Prouerb. xxiiij. Per agrum
pigri hoīs tranſiui ꝛ ꝑ vineā viri ſtulti: et ecce totū
repleuerāt vrtice ꝛ oꝑuerant ſuꝑficiē ei⁹ ſpine. De
Uiſitatōe prīſfamilias. j. Reg. xvij. Uiſitabis fra/
tres tuos ſi recte agant: ꝛ cū q̄bꝰ ordinati ſūt diſce
Gen̄. xxxvij. Uade ꝛ vide ſi cuncta ꝓſꝑa ſunt erga
fratres tuos: ꝛ pecora; ꝛ renūcia mihi q̄d agatur.
Primū fecit chr̄s Ut Medic⁹ ꝑ gr̄am ſacramen/
talē. Scdm̄ Ut Diues magnific⁹ ꝑ dona v̄tutuꝫ.
Tertiū Ut Sapia patrꝭ ꝑ doctrine v̄bū. Quar/
tū Ut Eccl'ie ſponſus ꝑ amoris oſculum ꝛ ample
xū. Quintū Ut Eccl'ie caput ꝑ motus ꝛ ſenſus in
corp⁹ eccl'ie influxū. Sextū Sic Paſtor bon⁹ per
paſtorale officiū. Septimū Sicut Plātator cele/
ſtiū gaudioꝝ. Octauū ꝛ vltimū Sic Cultor meri
toꝝ bonoꝝ. j. Coꝝ. iij. Dei agricultura eſtꝭ. Atte
de aūt ꝙ in Uiſitatōe ſunt cōſideranda Septem
Quoꝝ Primū ē Ut ſine v̄bo corda ꝑparate (al's
ꝑparare) nō veniat. Scdm̄ Ut ſeipm̄ primo diſcu
tiat ꝛ ſc̄m ſe viſitet alios. Tertiū Ut finē debitū vi
ſitatōi cōtingat. Quartū Ut ſpūs eoꝝ quos viſitat
ſꝑ cuſtodiat. Quintū Ut ſciat q̄d corrigat. Sextū
Ut ſic pr̄ corrigibiles puniat. Septimū Ut ſicut
iudex gladio icorrigibiles ꝑcidat. De Primo dr̄
in ps̄. lxiiij. Uiſitaſti terrā ꝛ inebriaſti eā: multipli/
caſti genimia ei⁹ ꝛ letabit' germinās. Quod de irriga
tiōe doctrine intelligit'. De Scdo Job. v. Uiſitās
ſpēz tuā nō peccabis. Hoc ē ꝯſiderās teipm̄. Gal.
vi. Uos q̄ ſpūales eſtꝭ inſtruite illū in ſpū lenitatꝭ:
cōſiderās teipſ ne ꝛ tu tenteris. Finis aūt viſitatiōis
eſt Triplex. Quoꝝ Prim⁹ ē in moribꝰ. Ut viſitati
effulgeāt in moribꝰ inter electos dei. Scds Ut de
emēdatione letent' i plebe dei. Terti⁹ Ut in eis ac/
creſcat laus dei. Et hec notant' in vna autoritate in
ps̄. cv. Uiſita nos i ſalutari tuo: ad vidēdū i bōita
te electoꝝ tuoꝝ: Ecce ꝑmū. In leticia gētꝭ tue: Ecce
ſcdm̄. Ut lauderꝭ cū hereditate tua ꝛc. Ecce tertiū
De Quarto De cuſtodia ſpirit⁹ Job. x. Uiſitatio
tua cuſtodiuit ſpūm meū. Un̄ etiaz Apl's. eūſ for/
nicatorē tradidit ſathane. j. Coꝝ. v. in interitū boc i in/
teritū carnis: vt ſpūs ſalu⁹ ſit in die dn̄i noſtri Je
ſu chr̄i. De Quinto ꝙ. ſ. ſciat ꝙ nō niſi iniq̄tatem
corrigat: ꝛ nō aliq̄d aliud ꝓſequat'. Ps̄. lviij. Intē
de ad viſitādas oēs gētes: nō miſerear' oībꝰ q̄ ope/
rant' iniq̄tatē. Nō dr̄: q̄ oꝑati ſunt. qꝛ illi forte penī
tēt. Sꝫ q̄ nūc i pn̄ti oꝑant': Illi eī n̄ ſt' correcti. Se
xtū eſt Ut ſciat q̄līter corrigat corrigibiles q̄ ſūt fi/
lij. vt dr̄ Ps̄. lxxxviij. Uiſitabo i virga iniq̄tates eo
rū: ꝛ in v̄berbꝰ peccā eoꝝ: miſcōiam autē meam nō
diſꝑgā ab eo. Septimū Ut ſciat q̄lit' ꝑcidat incor

rigibiles. Eſaie.xxvij. Uiſitabit dñs ſup leuiathan
ſerpentẽ vectem: ⁊ ſup leuiathã ſerpẽtẽ tortuoſum
et interficiet cetũ q̃ in mari eſt. Uectis: Rigidus ẽ
et inflexibilis. Tortuoſus: eſt Doloſus ⁊ i aſtutijs
ambulãs. Cet⁹ aũt i mari eſt Arrogãs q̃ ſe magnũ
reputat: et in amaritudine ſeditionũ confidit. Ditri
bus modis in ſe ⁊ ſuis viſitauit nos

Et fecit redẽptionez plebis ſue

C 4 Per ſue crucis paſſionẽ ⁊ p̃cij ſolutionẽ. Preciũ
aũt redimẽs debet eſſe Precioſum: Abũdans ſiue
copioſum: Dapſile nõ refutabile: Dãnũ ſoluens:
Et Pignus recuperans. Et hec q̃nq̃ fecit p̃ciũ redẽ
ptionis nr̃e. De Precioſitate ipſi⁹ habet.j. Pet
j. Non corruptibilibus auro vel argento redẽpti eſtis
de vana via cõuerſatiõe paterne traditõis: ſed p̃ci
oſo ſanguine agni tanq̃ immaculati chr̃i. De Co
pioſitate in pſ.cxxix. Apud dñm miſcdia ⁊ copioſa
apud eũ redemptio. Dapſile aũt ſiue nõ refutabi
le eſt ſicut id qd̃ de gazophylatio dei ſumptum eſt
Pſ.cx. Redẽptionẽ miſit dñs pp̃lo ſuo: mãdauit
in eternũ teſtamentũ ſuũ. Dãnũ etiã ſoluit ⁊ reſti
tuit: ſicut dr̃ Gen.xxxj. Ego damnũ oẽ reddebam
q̃cq̃d furti perebat a me exigebas. Pignus etiã recu
perat. hoc eſt: captiuitatẽ liberat. Infra.xj. Si aũt
fortior illo ſuperuenerit: intrat in domũ fortis: et alli
gabit fortẽ: et oĩa vaſa diſtribuit in q̃bus confidebat
Eph.iiij. Aſcẽdens in altũ captiuã duxit captiui
tatẽ. Sic ḡ fecit redẽptionẽ [plebis ſue] q̃ paupe
cula fuit. Pſ.ix. Tibi derelict⁹ ẽ paup: pupillo tu
eris adiutor. Plebei enĩ ſunt paupes de vulgo. Ja
co.ij. Nõne de⁹ elegit paupes i hoc mũdo: diuites
in fide: et heredes regni quod repromiſit deus dili
gentibus ſe.

Et erexit cornu ſalutis nobis: i domo Dauid pueri ſui.

Ecce Terti⁹ effect⁹ gratie de Erectiõe p̃tãtis. Et
hoc eſt qd̃ dicit [Et erexit] hoc eſt: exaltauit: hoc
ſurſum erigẽdo [cornu] qd̃ ſignum eſt eccl'iaſtice
poteſtatis [ſalutis] q: ſalus eſt in eccl'iaſtica p̃tãte
[nobis] hoc eſt: ad noſtram vtilitatẽ. In cornu
aũt notant̃ Natura: Poſitio: Uſus: Et Collatio
quã cõfert aĩali. Natura eſt q: mollificat̃ calidi
tate: et riget frigido: et nõ liqueſcit (al's liq̃ſcit) vnq̃
Et ſic p̃tãs regni chriſti q̃ mollificat̃ charitate ſicut
igne: et perlucida eſt veritate: et nõ liq̃ſcit remiſſione:
nec frãgibilis eſt terrore. Sed rigeſcit ꝯ eos q̃ frigi
di ſunt charitate.ij. Cor.xiij. Nõ poſſum⁹ aliquid
aduerſum veritatẽ: ſed oĩa p̃ v̾itate. Et Ibidẽ. paꝝ
aũt. Scd̃z p̃tãtẽ nr̃am quã dedit mihi dñs in edi
ficationẽ ⁊ nõ in deſtructionẽ veſtrã. Sic ḡ chari
tate molleſcat ⁊ v̾itate luceat: et ꝯ frigidũ cor ⁊ tene
broſum riget. Poſitione aũt eſt altiũ q nõ incli
nat̃ vilibus int⁹ vel affectu carnali.j. Reg.ij. Exalta
tũ eſt cornu meũ in deo meo. Uſu aũt cornu eſt i
arma. Eccl'iaſtica enĩ p̃tãs ẽ arma q̃bus vincunt̃ ho
ſtes eccl'ie. Pſ.cxxxj. Illuc p̃ducam cornu Dauid
paraui lucernã chr̃o meo. Inimicos ei⁹ induã confu
ſione. ſup ip̃m aũt efflorebit ſctificatio mea. hoc eſt
fortitudo mea. Cõfert̃ aũt aĩali cornu gratis a deo
Cõtra eos q̃ dicũt Amos.vj. Nunq̃d nõ in forti

tudine nr̃a aſſumpſim⁹ nobis cornua? Pſ.lxxiiij.
Oĩa cornua pctõꝝ cõfringã: et exaltabunt̃ cornua
iuſti. Dicit̃ aũt cornu: ſingulariter. et non cornua.
q: Principat⁹ eccl'iaſtice p̃tãtis vnus eſt. lz particu
lares p̃tãtes eorum in partẽ ſollicitudinis vocati
ſint multe. Et ideo mitra Epoꝝ duo habet cornua:
p̃pter duo teſtamẽta: vel p̃pter duas p̃tãtes clauiũ.
Mitra aũt ſũmi pontificis q̃ coronat̃ qñ electus eſt
non hꝫ niſi vnũ: ſic ſacrꝝ diadema monarche non
habuit niſi vnuz cornu. Pſ.xcj. Exaltabit̃ ſicut vni
cornis cornu meũ. Et ideo dr̃ chr̃s fili⁹ vnicornũ.
hoc eſt: p̃ſiarchaꝝ. p̃tãtem vnã habẽtiũ: q̃ eſt regnũ
chr̃i. Hoc cornu regni chr̃i: vẽtilat inimicos ſicut di
ctũ eſt. Sic ḡ erexit nobis cornu ſalutis. ⁊ hoc [in
domo] hoc e: in familia [Dauid] de q̃ carnez aſ
ſumpſit [pueri ſui] Hoc enĩ regnũ infrangibile
⁊ incõminuibile eſt. vñ dr̃ Dan.vij. P̃tãs ei⁹ p̃tãs
eterna q̃ nõ auferet̃ ⁊ regnũ ei⁹ qd̃ nõ corrũpet̃. Et
in ſignũ hui⁹ Dauid cornu olei inunct⁹ ẽ.j. Reg.
xvj. Saul aũt cui⁹ regnũ corruptibile eſt inunct⁹ ẽ
lenticula olei.j. Reg.x. Lẽticula aũt eſt vas fictile
facile cõminuibile. Sic enĩ Dauid fuit puer ſuus
q: ſm cor dei elect⁹ eſt.j. Reg.xvj. Inueni viꝝ ſm
cor meũ q̃ faciet oẽm voluntatẽ meã.

Sicut locutus eſt p os ſanctorũ: qui a ſeculo ſunt p̃phetaꝝ ei⁹.

Ecce tãgit h̃ Quartũ effectũ gr̃e qui eſt Ueritatis: dicens [Sic locut⁹ eſt] Quaſi dicat. Erexit D 4
nobis cornu ſalutis [ſicut locutus eſt] enũciati
one imobilis v̾itatis [per os] Singl'ariter dr̃. q̃a
oẽs p̃phe vno ore. hoc eſt: vno ſpiritu ſũt locuti.ij.
Pet.j. Nõ volũtate hũana allata eſt aliq̃n p̃phe
tia. ſed ſpũſctõ inſpirati: locuti ſũt ſcti dei homines
Eſa j. Os dñi locutũ eſt [ſctõꝝ] p̃phaꝝ. q: p̃phe
te q̃dã fuerũt nõ ſcti: ſic Balaã Nũe.xxij.et.xxiij.et
xxiiij. et Sedechias.iij. Reg.vlt. q̃ ſpũſctõ ſepe lo
cuti ſunt falſa. et ideo talibus nõ in oĩbus credit̃.iij.
Reg.vl. Ero ſpũs mẽdax in ore oĩm p̃phaꝝ eius.
Sed ſcti p̃phe nõ dixerũt niſi veꝝ. Eccl.xxxvj. Da
mercedẽ dñe ſuſtinentibus te vt p̃phe tui fideles inue
niant̃. Et Ibidẽ. Suſcita p̃catiões q̃s locuti ſũt in
noĩe tuo p̃phete priores. Deut.xviij. Prophaꝝ ſuſci
tabit vobis dñs de fratribus veſtr'. tanq̃ me audi
etis eũ [Qui a ſeculo ſunt prophetaꝝ ei⁹]
hoc eſt: ab initio ſeculi. q̃a lz nõ p̃phetauerũt p̃iar
che ab initio ſeculi v̾bis: factis tñ p̃dicauerũt. Sic
Adã Abel Enoch Noe Seth ⁊ ceti. Oſee.xij. Ego
viſiões mĺtiplicaui eis: et in manibus p̃phaꝝ aſſimi
lat⁹ ſum. hoc eſt: in opibus. Heb.j. Multifariã mul
tiſq̃ modis olim loq̃ns de⁹ patribus in prophetis

Salutẽ ex inimicis noſtris et d̃ manu omniũ qui oderunt nos.

Tãgit Quintũ effectũ gr̃e. q̃ ẽ Euaſio p̃icli inimi
coꝝ. Inimici aũt ſũt duplices. Hoĩes ⁊ Demones.
Demones antiq̃ ſũt hoſtes. Hoĩes aũt noui: q̃ de
monibus cõcitati nos p̃ſequunt̃. Et h̃ ẽ qd̃ dr̃ [Sa
lutẽ] in noĩe Jeſu q̃ ſalus vl' ſaluator vel ſalutaris
interpretat̃. Act.iiij. Nõ aliud ẽ nomẽ ſub celo datuz
hoĩbus i q̃ oporteat nos ſaluos fieri [Salutẽ] ſcꝫ p̃i
culi euaſionẽ hẽm⁹ i Jeſu nos viſitãte: qui erexit

cornu ſalutꝫ nob. Pſ.cv. Saluos nos fac dñe ꝛ
ꝫgrega nos ð natiõibꝫ. Hiere.xxxj. Redemit dñs
Jacob et liberauit eum de manu potẽtioris: et ve-
nient ꝛ laudabũt in monte ſion ꝛ cõfluẽt ad bona
dñi. Pſ.xxxvj. Sal⁹ iuſtorũ a dño: et protector eo-
rũ in tribulationibꝫ: et adiuuabit eos dñs: et libe-
rabit eos: et eruet eos a pctõribꝫ: et ſaluabit eos qꝛ
ſperauerũt in eo. Et hoc eſt ꝙ ſubdit [ex inimi-
cis noſtris] quia multi ſunt. Pſ.iij. Dñe quid
multiplicati ſunt qui tribulant me: multi inſurgũt
aduerſum me: multi dicũt aĩe non eſt ſalus ipſi in
deo eı⁹. Singula em̃ vitia ꝑſuadentes: ſingule ſũt
acies inimicoꝝ. Iſti ſunt exercit⁹ regꝫ Syrie miſ-
ſus ad capiẽdũ Heliſeũ.iiij. Reg.vj. Iſti ſũt etiaꝫ
exercitus egypti egreſſus ad ꝑſequẽdũ filios iſrael
Exo.xiiij. Et tangit inimicos veteres [Et de ma
E.4. nu]hoc eſt de ptãte [oim] q̃ tñ multi ſunt [qui
oderunt nos] Odiũ eſt inueterata ira: vt dicit
Greg. Et iſti demones: inueteratã iram cõtra nos
habentes Apoc.xij. Ve terre ꝛ mari qꝛ deſcẽdit ad
vos diabolus: hñs irã magnã. Eph.vj. Nõ eſt no
bis colluctatio aduerſus carnẽ ꝛ ſanguinẽ: ſed ad-
uerſus ꝑncipat⁹ ꝛ ptãtes: aduerſus mũdi rectores
tenebraꝝ haꝝ: contra ſpũalia neqtie in celeſtibus.
Sic ergo ſũt Inimici ꝛ Odiẽtes: et qbꝫ ſaluamur: ſicͥ
dr Pſ.xliij. Liberaſti nos ex affligẽtibꝫ nos: ꝛ eos
q̃ nos oderũt cõfudiſti. Sunt aũt Inimici: Caro ꝛ
Mũdus. Odiẽtes aũt nos: Demones. Caro qdẽ
vt domeſtic⁹ hoſt': mouet ſeditiões. Mũdus aũt
inſurgẽs facit cõturbatiões ꝛ impeditiões. Demo
nes apti hoſtes: inſurgũt ad bella. Vñ dictum eſt
Mũdus: caro: demõia: diuerſa mouẽt ꝓlia. In-
curſu tot phãtaſmatũ: turbaꝛ cordis ſabbatũ. Ca-
ro aũt ꝑ Quatuor Oppugnat. et Quatuor nos
ꝑficientis Impugnat. Quatuor qbꝫ oppugnat
ſunt Põderoſitas: Opacitas: Infirmitas: et Fo-
mitis malignitas. Põderoſitate oppugt ad boni
habilitatẽ. Opacitate oppugnat intellectũ ad veri-
tatem. Infirmitate oppugnat robur ad ꝟtutẽ. Fo
mitis malignitate (al' as mala ignitate) oppugnat
ad honeſtũ ꝛ expediẽs naturalẽ volũtatẽ: q̃ qs cõ
delectaꝛ legi dei ſm interiorẽ ꝛ naturalem hoiem.
Rho.vij. De Põdere Eſa.lviij. Dĩ opus dirum
pe. Et ibidẽ. Solue faſciculos deꝑmẽtes. Qui ſũt
in carne: Ex malo cõtracto ꝑ originale: et Ex malo
contracto ꝑ actuale. Pſ.xxxvij. Sicut onus gra-
ue grauate ſunt ſuꝑ me. Hebre.xij. Deponẽtes oẽ
pondus ꝛ circũſtãs nos pctm̃: ꝑ patiẽtiã curram⁹
ad ꝓpoſitũ nob certamẽ. De Opacitate dr Sap.
ix. Corp⁹ qð corrũpit aggrauat aiam: et deprimit
terrena inhabitatio ſenſum mlta cogitatẽ. Job.iij
Viro cui⁹ eſt abſcondita via: et circũdedit euꝫ dñs
tenebris. Threñ.iij. Me minauit ꝛ adduxit in te-
nebras ꝛ non in lucem. De Infirmitate Mat.
xxvj. Mar.xiiij. Spũs qdẽ ꝓmpt⁹ eſt: caro autẽ
infirma. Dañ.x. Solute ſũt cõpages mee: et nihil
in me remãſit virium. De mala fomitꝫ ignitate
Rho.vij. Video aliã legẽ in mẽbris meis repugñ
tẽ legi mentis mee: et captiuantẽ me in lege peccati
q̃ eſt in membris meis. Ibidẽ. Scio ꝙ nõ habitat
in me. hoc eſt in carne mea bonũ. Propter iſtas
quatuor cohortes inimicoꝝ in corꝑe exiſtentiũ, exda-
mat apl's Rho.vij. dicẽs. Infelix ego homo quis
me liberabit de corꝑe mortꝫ huius: Et rñdet. Gra
dei ꝑ Jeſum xp̃m dñm noſtꝝ. Acſi dicat. Ille qui
erexit cornu ſalutꝫ nobis: ille ꝛ nõ alius liberabit.

Mũdus etiã nos Impugt ꝑ Quatuor ꝛ Op-
pugnat in nobis qtuor. Quatuor qbꝫ oppugt
ſunt Excellentia dignitatũ: Diuitie cupiditatũ. De
litie voluptatũ. Et Spectacula vanitatũ. Excel
lentia dignitatꝫ expugt in hoie hũilẽ ſui ſtat⁹ cogni
tionẽ. Diuitie cupiditatũ expugnant naturalẽ dei
donoꝝ cõmunionẽ. Delitie voluptatũ expugnant
neceſſitatꝫ humane ſufficientiã. Spectacula vani-
tatũ ꝑ occupationẽ anĩe in vanis: expugñt bonoꝝ
ſtudioꝝ diligẽtiã. De Pᵒ dr Eſa.xiiij. In ce-
lũ cõſcẽdã: ſupra aſtra celi ponã ſoliũ meũ: ſedebo
in mõte teſtamẽti. Sicut em̃ dr Pſ.lxxiij. Suꝑ-
bia eoꝝ q̃ te oderũt aſcendit ſp. Et nuſq̃ ponit ter-
minũ. De Scðo dr Ecci.x. Auarus nõ implebit
pecunia Pſ.lxj. Diuitie ſi affluãt nolite cor appo
nere. De Tertio dr Phil.iij. Quoꝝ de⁹ venter
eſt: et gl'ia in cõfuſionẽ eoꝝ q̃ terrena ſapiũt. Dañ.
xiiij Non poterꝫ dicere qn iſte ſit viuens deus: an
non vides quãta comedebat ꝛ bibat quotidie. Et
de luxuria Nũe.xxv. Initiat⁹ eſt iſrael beelphegor
ꝛ ita deceperũt nos inſidijs ꝑ idolũ phegor. Phe-
gor eſt idolũ tentiginis: ꝛ pingebaꝛ extenſo veretro
ad coeundũ. In cui⁹ tẽplo ſacerdos fuit maacha
mater Aſa regꝫ.ij. Paral.xv. De his tribꝫ ſil' dicit
j. Joan.ij. Oẽ qð in mũdo eſt Aut eſt cõcupiſcẽtia
carnis q̃ ad voluptatẽ Aut cõcupiſcẽtia oculoꝝ q̃
ad cupiditatẽ. Aut ſuꝑbia vite q̃ ad honoris digni
tatẽ. Prouer.xxx. Tria ſũt inſaturabilia. Infern⁹
et os vulue: et terra: que nõ ſaturaꝛ aq̃. et qrtũ qð
nunq̃ dicit ſufficit. et hoc eſt ignis. Infern⁹ h̃ dr ſu
ꝑbia diaboli. Per metonomiã em̃ cõtinens ponit
ꝓ cõtento. Os aũt vulue eſt voluptas delitiarum.
Terra q̃ nõ ſaturaꝛ eſt auaritia q̃ ad actũ retẽtio-
nis illicite adqſitoꝝ. Ignis aũt q̃ nunq̃ dr ſufficit
eadẽ auaritia eſt q̃ ad ſcðm actũ ipſi⁹: q̃ eſt adquiſi
tio iniuſtoꝝ lucroꝝ. De Vanitate aũt ſpectaculo-
rũ in ludis: et alijs mult' dr Eccles.j. Vanitas va-
nitatũ ꝛ oĩa vanitas. Et dr qnq̃es vanitatẽ. Quia
qnq̃ ſunt vana ab oi ſtudio retrahẽtia. Vana em̃
exercitia ſunt choree ꝛ torneamenta ꝛ hmõi. Ludi
vani: ſicut muſica vana: ꝛ hmõi. Societates vane
cũ hoibꝫ vanis. Pulcritudines vane vt pratoꝝ et
mulieꝝ. Et ſollicitudines vane de nõ cõferẽtibꝫ ad
bonã vitã. Silr aũt ꝛ demones q̃ nos oderunt
mouent bella q̃druplicia odio. Odio gratꝫ inflicto
Odio iniquo. Odio pro amore debito reddito. Et
Odio ꝑtinaci Odiũ gratꝫ inflictũ eſt odiũ cũ in-
uidia q̃ ꝑſequiꝛ bonũ. Odium iniquũ eſt odiũ cõ-
tra naturã quã equũ eſt diligere. Odiũ pro amore
inflictũ: eſt odium cõtra gratitudinẽ q̃ debeꝛ bñfa-
ctori. Odiũ ꝑtinax eſt ire implacabilis. De ꝑmo dr
in Pſ.cix. et Joan.xv. Odio habuerũt me gratꝫ.
Pſ.cxx. Cũ his q̃ oderũt pacẽ erã pacific⁹: cũ loq̃
bar illis impugnabant me gratis. De Scðo dr in
Pſ.xxiiij. Odio iniq̃ oderũt me. Pſ.cxviij. Iniq̃
ꝑſecuti ſunt me gratis.iij. Reg.xix. Ego relict⁹ ſum
ſolus ꝛ quErũt aiam meaꝫ. De tertio dr in pſ.cviij.
Pro eo vt me diligerent. hoc eſt: diligere deberent

detrahebāt mihi ꝛ poſuerūt aduerſum me mala ꝑ bonis: ꝛ odiū ꝑ dilectōne mea. Hiere. xviij. Nunqd reddit ꝑ bono malū. qꝛ foderūt foueam aīe mee. Pſ. viij. Retribuebāt mihi mala ꝑ bonis ꝛ odiū ꝑ dilectiōe mea. De q̄rto dicit Abac. ij. Dilatauit q̄ſi īfern⁹ animā ſuā. ꝛ ipē q̄ſi mors ꝛ nō adimplet. Non enim ponit finē malis. Job xvj. Nunqd habebunt finē v̄ba ventoſa: aut aliquid tibi moleſtū eſt ſi loquaris: Sic ergo fecit Salutē ex inimicis nr̄is: ꝛ de manu omniū qui oderūt nos. Sequitur.

Ad faciendā miſericordiā cum patribus noſtris. ꝛ memorari teſtamenti ſui ſancti.

Hoc eſt Scđm ꝑme ꝑtis Cantici. In q̄ ponit vſum ſiue vtilitatē p̄cedentiū q̄nq3 q̄ fecit. Diuidit autē in Duo. Fecit eni p̄cedentia Ut ꝑficeret in nobis inchoatā in illis nr̄is patrib⁹ miſcōiaꝫ Et Ut oſtēderet ꝓmiſſe gr̄e imobilitatē. De ꝑmo quidē dicit ſic. [Ad faciendā] Sic Continuo Erexit nobis cornu ſalutis viſitādo ꝛ redimendo [Ad miſericordiā] inchoatā ꝑ ꝓmiſſa [cū patribus noſtris faciendā] h̄ eſt: ꝑficiē dam in nob. Sic eni dicit eccleſie in Pſ. xliiij. Pro patrib⁹ tuis nati ſunt tibi filij. heredes ſoluende ꝓmiſſiōis facte patrib⁹. Miſericordia eniꝫ fuit ꝙ nullis noſtris meritis ꝓmiſit. et multis noſtris obſtātib⁹ demeritꝭ exhibuit. De⁹ eni nulli obligat: ꝛ nulli aliqd debet: vt dicit Hiero. ſꝫ ſibi omīs creatura debꝫ totū qđ eſt. ꝛ qđ habet: ꝛ quod pōt. qꝛ Ipē fecit nos ꝛ nō ipi nos. Unde nihil habem⁹ dicere niſi illud Threñ. iij. Miſericordia dei ꝙ nō ſum⁹ cōſumpti. qꝛ nō defecerūt miſeratōes eius. Et illud Pſal. xxxij. Miſericordia dn̄i plena eſt terra. Etſi aliqñ ꝓpter demerita iratus eſt. tñ miſertus eſt nobis. Uñ vn⁹ patrū dixit Geñ. xxxij. Minor ſum cūctis miſeratōibus tuis ꝛ veritate. Iſte ſunt eni miſericordie de quib⁹ dicit Dauid Pſ. lxxxviij. Miſericordias dn̄i in eternū cantabo. Et Pſ. xxiiij. Uniuerſe vie dn̄i ſunt miſericordia ꝛ v̄itas. Uñ ſubiūgit. [Et memorari teſtamēti ſui ſancti] Et hoc eſt Secūdū iſtius particule. Et habꝫ Duos ꝑagraphos. Quoꝝ prim⁹ eſt De v̄itate ſimplicis ꝓmiſſionis. Dicit [Et memorari] Hoc eſt: vt mēor ſit [teſtamēti ſui] imobil' ordinationis volūtatis ſue [ſancti] Hoc ē: firmi ꝛ imobil'. Heb. ix. Teſtamētū i mortuis ꝯfirmatū: aliȝoqn nōdū valet donec viuit q̄ teſtat⁹ ē. Sꝫ h̄ eſt iō ꝙ hūana volūtas mobil' eſt. ꝛ nulla eſt imobilis niſi vltima. qꝛ illi nō ſuꝑuenit alia. Nō aūt fit vltia niſi ꝑ mortē. Sꝫ oīs volūtas bn̄placiti in deo ē imobil'. qꝛ Bn̄placitū dei mutari nō pōt. ꝛ iō volūtas bn̄placiti i deo: teſtamētū eſt. Et h̄ eſt qđ dicit [memorari] h̄ ē: vt mēoret: qꝛ diu fecerat acſi eſſꝫ oblit⁹. Uñ Pſ. xliij. Exurge q̄re obdormis dn̄e. exurge et ne repellas in fineꝫ: quare faciē tuā auertꝭ: obliuiſcerꝭ tribl'atōis nr̄e. Pſ. xij. Uſq3q̄ dn̄e obliuiſcerꝭ me i finē. Eſa. xlix. Dixit Syō dereliqt me dn̄s. ꝛ dn̄s mei nō ē recordat⁹

Ut hoc ergo amoueat dꝫ. Et memorari teſtamenti ſui [ſancti] hoc ē: firme ꝛ cōfirmate ꝓmiſſiōis ſue Qđ eñ ꝑmū eſt miſcōie diuie: hoc ꝑ ꝓmiſſionē exhibitā factū eſt veritatꝭ. qꝛ ſic iuſtificat. hoc eſt: verificat in ſermonib⁹ ſuis Titū. j. quā ꝓmiſit q̄ non mentit deus. Rho. iij. Eſt aūt deus verax: oīs aūt hō mēdax. Hoc eſt qđ petit Ecc. xxxvj. Suſcita ꝓphetationes tuas q̄s locuti ſunt in noīe tuo ꝓphete ꝑores. Quia autē dupliciter loquit deus Sc̄: ſm ſniam v̄boꝝ: ſumēs cām locutionis ex oꝑe noſtro. Et hoc aliqñ mutat Loquit etiā ꝛ ex ꝯſilio ſuo qđ eſt imobilis diffinitio (al's p̄deſtinatio) futurorum Mutat aūt de⁹ aliqñ ſniam quā v̄ba faciūt: eoq illa eſt cōminatio ſumpta ex oꝑe vl' ꝓmiſſo. Sicut patet in hoc ꝙ dicit Jone. iij. Adhuc q̄dragita dies ꝛ Niniue ſubuertet. Et illđ Eſa. xxxviij. Diſpone domui tue qꝛ morierꝭ tu ꝛ nō viues. Qđ tñ mutatū eſt. Et rō addit Hiere. xviij. ꝑ totū. Ubi dicit dn̄s: ꝙ ſi mala cōminat alicui genti: ꝛ illa gens penitentiā egerit: ꝙ et ipſe dn̄s penitebit de v̄bo ſuo: et nō inducet malū. Etſi bona ꝓmittit: et illa gens ꝑuerſa egerit malū: reuocabit v̄buꝫ ſuū: ꝛ inducet malū. Quia ſicut lutū eſt i manu figuli: ſic nos ſumus in manu dn̄i. Quamuis eñ figulus incipiat vas facere ſuꝑ rotā in honorē: ſi lutū eſt nodoſum et malū lutū: ex figulo cōfringit et facit vas in ꝯtumeliā. Et ecōtra Si incipit facere vas in cōtumeliam ſi p̄ter ſpem aptat lutū ꝛ exhibet ſe ad honorē: cōuerſus figulus facit inde vas ad honoreꝫ. Sed qñ loquit dn̄s non ex oꝑe noſtro ſed ex ſuo eterno cōſilio: nunq̄3 mutat. Homo aūt neſcit Utrum ex ſnia eīn: vel ex conſilio loquatur: et ideo dubitat Utꝝ ſermo dei imobilis ſit: ꝓpt' qđ ꝓpter infirmitatē dubitatōis hoīs: deus appoſuit v̄bo ſuo (al's ſue) ſimplic' ꝓmiſſiōis iuſiurandū. Et hec fuit cauſa quare de⁹ iurauit. Et hoc eſt qđ dicit

Juſiurandum quod iurauit ad Abraam patrem noſtrum daturū ſe nobis. b.4.

Attēde aūt ꝙ Juramētū nihil aliđ eſt niſi ꝯfirmatio v̄itatꝭ mobil' de q̄ dubitari pōt ꝑ inuocatione v̄itat' imobilis. Et cū imobilis v̄itas nō ſit niſi in deo: ñ potuit de⁹ iurare niſi ꝑ ſemetipm. Hoīes mobilē hn̄tes v̄itatē in ſemetipſis ꝑ maiorē ſui iurant. Sed cū deus iurat ꝑ ſemetipm: tūc ſuꝑ v̄itatē ſnie inuocat v̄itatē ſui conſilij: q̄ eſt immobilis. Uñ Heb. vj. Hoīes ꝑ maiorē ſui iurāt: et oīs cōtrouerſie eoꝝ finis: ad cōfirmatōeꝫ ē iuramētū. In q̄ abūdanti⁹ volēs de⁹ oñdere pollicitatiōis ſue heredib⁹ imobilitatē: qꝛ nō habuit ꝑ quē iuraret maiorē: iurauit ꝑ ſemetipm. Et hec fuit cā q̄re oportunū fuit ꝙ de⁹ iuraret: et ꝙ iuraret ꝑ ſemetipm.

Attēde itēꝝ ꝙ Duo ſūt i ſuba Juramēti. Dicta v̄itas mobil'. et Cōfirmāts v̄itas imobilis. Et hec duo ſūt de ꝑ ſe bonis. Et ideo iuramētū eſt ꝑ ſe bonū ꝛ optimū. Eſt āt freq̄ntia ei⁹ ꝓhibita ꝓpt' incautelā. Hoīs eñ dictū eſt valde mutabile: cū oīs hō ſit mēdax: qñ loquit ex ꝓprijs. Et ideo valde timendū eſt ne inocet ad ꝯfirmandū diuia v̄itas: ſuꝑ h̄ qđ diuie v̄itati nō ꝯgruit. Et ideo dꝛ Ecci. xxiij. Ju

rationi ne aſſueſcat os tuũ Multi enĩ caſus i illa.
Adhuc aũt ſic d: Hiere.iiij. Tres ſunt comites
iuramẽti: Judiciũ: Ueritas: Et Juſticia. Judiciũ
qdẽ q̃ diſcernat Quid: Qñ: Qualr: et Qua d cã iu
randũ ſit. Ueritas aũt ſcita q̃ eſt ita ſic res hȝ. Ju-
ſticia aũt quã ordo cauſe ⁊ iurĩ expoſtulat: qñ vicȝ
Judex exigit iuramẽtũ ꝓpter icredulitatẽ agentis:
tunc etiã hõ meritorie iurat. De hoc autẽ ⁊ ſiſibus
multa notata ſũt a nob ſup illõ Mat.v. Ego autẽ
dico vobis: nõ oino iurare. Hoc ḡ eſt ꝙ dr ⌊ Juſ-
iurandũ ⌋ Et h̃ eſt Scõm illꝰ partĩ In q̃ tangit
Sue virtĩ plenitudinẽ. Tangit aũt Tria: Juſ-
ramẽti cõfirmationẽ: et Quid iurauit: et Propter
quid. De Juramẽto aũt dr ſic ⌊ Juſiurãdũ qd
iurauit ⌋ Pš.cx. Jurauit dñs ⁊ nõ penitebit e.
Quid aũt Abrae iurauit: hẽs Gen.xij.xv.⁊.xxij.
Per memetipm iuraui dr dñs qȝ feciſti rẽ hanc et
nõ pepciſti vnigenito tuo ꝓpter me: bñdicẽs bñdi-
cã te. Hiere.xj. Ero vobis in deũ vt ſuſcitẽ iuramẽ-
tũ qd iuraui patribꝫ veſtrĩ daturꝫ me eis terrã flu-
entẽ lac ⁊ mel. Et i hoc fallunt̃ heretici dicẽtes Q
deꝰ ſic oipotẽs iurare põtuit. Sȝ nob iurare inẽdi
xit. qȝ Ois actꝰ quẽ nobis cõicabilẽ deꝰ fecit: non
facit deus niſi exẽplũ nob dando. Sed incõicabi
les nobis acꝰ: ſicut miracula: facit vt nos i ſui tra
hat ammirationẽ. Sic ḡ Juſiurandũ habuit ⌊ ad
Abraã patrẽ noſtrꝫ ⌋ et redditũ. Heb.vi. Inter-
poſuit ꝯſilij ſui iuſiurãdũ vt ꝑ duas imobiles res
qbꝫ ipoſſibile eſt mẽtiri deũ: firmiſſimũ habeamꝰ
ſolaciũ. Due aũt res imobiles ſũt: Promiſſionis
vitas: ⁊ Juriſiurãdi. Abraam ideo noiat: eoꝙ ipẽ
p̃mꝰ fuit cui iſta ꝓmiſit. lȝ nõ p̃mꝰ fuerit cui iura-
uerat. Añ cũ enĩ iurauit Noe: Sȝ ñ de ꝓmiſſione
ſeminis. Di aũt Abraã in hoc pr̃ nr̃ qȝ ꝓmiſſionẽ ac
cepit añ circũciſionẽ in ꝑputio: et poſt circũciſionẽ
Añ qdẽ Gen.xij.et.xv. Poſt autẽ Gen. xvij.⁊.xxij.
Et reddit Apl's cãm Rho.iiij. vt ſit pr̃ oim credẽti
tiũ in ꝑputio. et ſic pr̃ circũciſiõis vt reputet̃ eis fi-
des ad iuſticiã. Hoc ẽ igit̃ qd dicit ⌊ ad Abraã pa-
trẽ noſtrꝫ ⌋ Sequit̃ Quid iurauit ⌊ daturũ ſe no
bis ⌋ Hoc eſt: ꝙ daret ſe nob. qȝ dãdo ſe nob. oĩa
nob ſecũ donauit. Rho.viij. Quõ nõ etiã oĩa nob
cũ illo donauit: Eſa.ix. Puer natꝰ eſt nob ⁊ filius
datꝰ eſt nob. Dedit aũt ſe nobis In medicamẽtũ:
In cibũ: In refugiũ: In redẽptionis p̃ciũ: In la-
boris p̃miũ. De Prio boꝝ Eccl.xxiiij. Ego q̃ſi flu
uiꝰ dorix exiui de ꝑadiſo. Dorix interp̃tat̃ medica
mentũ generatõis. Et q̃tuor fluuij ſic flumia pa-
radiſi de corpe chr̃i exiuerunt: Sudores ſanguinei:
Fluuiꝰ ſanguis de vulneribꝫ qnqȝ. Fluuiꝰ aq̃ d la
tere chr̃i. Fluuiꝰ lachrymarũ in oĩone. Heb.v. In
diebꝫ carnis ſue p̃ces ſupplicatões qȝ ad deũ cũ cla
more valido ⁊ lachrymis offerẽs: in oibꝫ exauditꝰ
eſt ꝓ ſua reuerẽtia. De Cibo Jo.vi. Caro mea vere
eſt cibꝰ ⁊ ſanguis meꝰ vere eſt potꝰ. De Refugio: pſ.
lxxxix. Dñe refugiũ factꝰ es. De Redẽptõis p̃cio.j.
Coꝝ.vj. Empti eſtĩ precio magñ: glorificate ⁊ portate
deũ in corpe vr̃o. De Laboris p̃mio Gen. xv. Ego
merces tua magñ nimis. Medicamẽ qdẽ eſt: i pecti
infirmitate. Cibꝰ: in ſpũaliũ virium ex lõga famis
ſqualore deſtitutõe. Refugiũ in temptatõis tribula
tionis. Merces in reatus obligatione. Premiuȝ
autem in Meritorum laſſitudine.

Ut ſine timore de manu inimi- D.4
coꝝ noſtroꝝ liberati ſeruiamꝰ illi.

Ecce h̃ tãgit ꝓpter qd iurauit ſe daturꝫ nob. Q̃
ſciuit ꝙ ſine ipõ nihil potuiꝰ facere Joã.xv. Cauſa
ḡ eſt: vt ſeruiamꝰ illi. Et ideo Tria dr. Primuȝ eſt
Modꝰ ſeruitutĩ Qui ẽ i liberatõe ab ipedimẽtibꝫ: ⁊
retrahẽtibꝫ a ſeruitio. Scõm eſt Ipa ſeruitꝰ q̃ ſer-
uimꝰ. Tertiũ eſt Modꝰ ſuiẽdi ꝑ expedientia ad ſer
uiendũ. Modꝰ aũt q̃ eſt ꝑ liberationẽ ab ipedien-
tibꝫ: ẽ Ut Sine timore ⁊ Sine cã timoris ſuiamꝰ
De Prio dr ⌊ Ut ſine timore ⌋ ſupple Munda-
no: Hũano: ⁊ Seruili. Timor Mũdanꝰ eſt q̃ ali-
qs deſerit veritatẽ timore ꝑdendaꝝ reꝝ humanaꝝ.
Uñ de Sctis hũc timorẽ poſtponẽtibꝫ dr Heb.
x. Rapinã bonoꝝ vr̃oꝝ cũ gaudio ſuſtinuiſtĩ: arbi
trãtes vos hr̃e meliorẽ ⁊ manentẽ ſubam. Timor
Hũanꝰ eſt q̃ aliqs ꝓpter amorẽ corpis deſerit vi-
tatẽ. Mat.x. Nolite timere eos q̃ occidũt corpus:
et poſt h̃ nõ hñt ampliꝰ qd faciant. ſed potiꝰ timete
eũ q̃ poſtq̃ȝ occiderit corpꝰ: põt ꝑdere aiaȝ in gehẽ
nã. De vtroqȝ iſtoꝝ timoꝝ: ſil' dr Job.ij. Pellẽ ꝓ
pelle ⁊ cũcta q̃ hȝ hõ: dabit ꝓ aĩa ſua. De Timore
Seruili Qui eſt vt dr Beda: cũ pena indicit ſic ti
met̃ ꝙ faciens iudicĩ nõ amat̃ in q̃ viuit peccãdi vo
lũtas. et ſeq̃ret̃: in q̃: opꝰ ſi ſperaret̃ impunitas. Et
de h̃ dr.j. Jo.4. Timor nõ eſt in charitate. ſed ꝑfe-
cta charitas foras mittit timorẽ. Sic ḡ ſine timore
ſed non ſine timore caſto: ⁊ ſctõ: filiali. De his ei dr
pſ.ij. Seruite dño in timore: ⁊ exultate ei cũ tremo
re. Prouer.xxviij. Btũs hõ q̃ ſꝑ ẽ pauidꝰ. Rho.xj
Noli altũ ſape: ſed time. Btũs Bern. Experimento
didici ꝙ nihil tantũ valet ad grãz dei adq̃rẽdã: re-
tinendã: recuꝑandã q̃ȝ nunq̃ȝ altũ ſape: ſed timere.
⌊ De manu ⌋ Tangit Cãm timoris ablataȝ ⌊ De
manu ⌋ Due ſunt manꝰ ⌊ inimicoꝝ ⌋ demonum
Quaꝝ Una eſt Ptãs nocẽdi. Altera Ptãs malũ
ſuggerẽdi ſiue temtãdi. Ptãs vtraqȝ iuſta eſt: qȝ a
deo ꝓpter ꝑfectũ iuſticie ꝑmiſſa ⁊ ordiata eſt. De
Prima dr. Ecce vniuerſa q̃ hȝ in manu tua ſunt.
Hec manꝰ cõpoſita ẽ ex qnqȝ: q̃ſi ex digitĩ. Eſt aũt
Nocẽdi ptãs In rebꝫ: In corpe: In fama: In ꝓpo
ſito boni: et Uexãdi aĩas in iferno vel purgatorio
poſt mortẽ. Et hec oĩa facit Aliqñ ꝑ ſe diabolus. et
Aliqñ ꝑ malos hoĩes ſic ꝑ mẽbra ſua. Uñ Job.ix.
Terra data ẽ in manꝰ impij: vultũ iudicũ eiꝰ operit.
Ptãs temtandi eſt de q̃ in pſ.xxxv. Manꝰ peccãtoris
nõ moueat me. Prima eſt manꝰ tenẽs. Et Scda
ẽ manꝰ ipellẽs. Et hec etiã cõpoit̃ ex qnqȝ q̃ſi digitĩ
Eſt ei tẽtatio leuis ⁊ apta. ⁊ leuis ⁊ occulta. ḡuis ⁊
apta. ḡuis ⁊ occulta. et Ea q̃ iudicat̃ nõ eſſe tẽtatio
Que tãto ꝑiculoſior: q̃to nõ ſentit̃: et ideo nõ ca-
uet̃. De hac igit̃ manu inimicoꝝ ſumꝰ ⌊ liberati ⌋
Joã.viij. Si filꝰ vos liberauerit: vere liberi eritis.
Sequit̃ ⌊ ſeruiamꝰ illi ⌋ Hoc enĩ Dignũ ẽ ⁊ Ju J.4
ſtũ: Equũ ⁊ Salutare. Dignũ qdem qȝ pr̃. Juſtũ
qȝ dñs. Equũ qȝ bñficus. Salutare qȝ Seruire
deo eſt regñre. Dignũ enĩ ꝙ pr̃: a q̃ ſũꝰ: et qdẽ d ſuo
in nob hȝ imaginẽ: vicȝ in q̃ creati ſumꝰ. Dñs aũt
cuiꝰ: mãcipati ſumꝰ. qȝ nos emit. Bñficꝰ aũt q̃ oĩa no-
bis dedit: et q̃ nob cũ nõ tenerẽt̃ ſuiuit. Salutare

q: ſuū ſeruitiū nō facit ſeruitutē. Sȝ de ſuo fac liberū: ⁊ de libero dn̄m. ⁊ de dn̄o regē: in honore regio fulgētē. De p̄mo hoꝝ dr̄ Heb. xij. Patres q̄dē carnis nr̄e habuim⁹ eruditores ⁊ reuerebamur eos. Nōne magis obediemus p̄ri ſpūum ⁊ viuem⁹. ⁊ illi q̄dē i tp̄e paucoꝝ dieꝝ ſm ſuā volūtatē erudiebāt nos. Hic aūt ad id qd̄ vtile eſt i recipiēdo ſctificatōem eius. Lu. xv. Dixit fili⁹ patri. Ecce tot annis ſeruio tibi: ⁊ nūq̄ mādatū tuū p̄teriui. Juſtū aūt ē ſeruire dn̄o. Ps̄. cxv. O dn̄e q: ego ſu⁹ tu⁹. ego ſu⁹ tu⁹ ⁊ fili⁹ ancille tue. Judith. iij. Ueni nob pacific⁹ dn̄s ⁊ leti ſeruiem⁹ tibi. Equū eſt ſeruire bn̄fico q̄ nos ſuis Donis ⁊ Obſequijs p̄uēit. Donis q̄dē p Sua oīa: et p Suos ſuiēs nob. Per Sua q̄dē. Mat. v. Qui ſolē ſuū facit oriri ſup bonos ⁊ malos. ⁊ pluit ſup iuſtos ⁊ iniuſtos. Per Suos āgelos cuſtodes Heb. i. Nōne oēs ſūt āmiſtratorij ſpūs i miſteriū miſſi ꝓp̄t eos q̄ hereditatē capiūt ſalutis: Eſa. lxij. Sup muros tuos ꝯſtitui cuſtodes tota die: ⁊ nocte nō tacebūt laudare nomē dn̄i. Preuenit etiā obſequijs. Eſa. xliij. Seruire me feciſti i peccatis vr̄is. Phil. ij. Formā ſerui accipiēs ⁊ hitu iuēt⁹ vt hō ſeru⁹. Ps̄. lxxx. Man⁹ ei⁹ i cophino ſeruierūt. Uñ equū ē ſuire ſibi. Sic eni dr̄ Eſa. xlix. Seru⁹ me⁹ es tu iſrl̄: q: i te gl̄iabor. Sic ei bn̄ficijs ⁊ donis format nos ex vtero ſuos ſibi. Eſa. xlix. Salutare etiā eſt. q: nō ſuiꝰ ei niſi in vſu ꝟtutū Intellēualiū ⁊ Moraliū. Et q̄to ſum⁹ magis i vſu illaꝝ: liberiores efficimur. de ſuitute vacuati: ⁊ de liberis efficimur dn̄i: ⁊ de dn̄is reges. Et h̄ p̄z. Dic̄ eni Ariſt. q̄ Seru⁹ ē q̄ impeditis virib⁹ ⁊ opatōib⁹: ipotēs eſt regere ſeipm̄: ſed īdiget regimie alieo. Liber aūt q̄ in regimie cā ſui eſt. ⁊ ſufficit ſibi: ſȝ nullo bono habitu regimis ſupponiꝰ alt̄i. Dn̄s aūt q̄ poſſeſſiōe bonorū ⁊ pulcroꝝ ſupponiꝰ multis ⁊ ſibi ſufficit ⁊ ſubiectis. Rex aūt i q̄ clarēt tā diuiſa bona q̄ ſuis bonis ſufficit gēti. Cū igiꝰ Jo. viij. dicaꝰ. Qui facit pctm̄ ſeru⁹ ē pcti: ⁊ dep̄miꝰ pōdere ſuitutis: p ſuitū dei depoſito pctō reddiꝰ liber. Gal. iiij. Uos in libtatē vocati eſtis frēs: tm̄ mō ne libtatē vr̄am i occaſionē detis carnis. De liberis aūt: bona gr̄arū cumulando efficimur dn̄i et p̄ncipes. Eſa. xxxij. Nō erit is q̄ iſipiēs ē p̄nceps: nec fraudulēt⁹ vocabiꝰ maior. h̄ eſt: dn̄s. Pricepſ eni ea q̄ ſūt digna p̄ncipi cogitabit. De dn̄is aūt ⁊ p̄ncipib⁹ efficimur reges: aduenīete i nos regno celoꝝ. Apoc. v. Feciſti nos deo nr̄o regnū ⁊ ſacerdotes. Eſa. xlix. Reges videbūt ⁊ ꝯſurgēt p̄ncipes. ⁊ adorabūt dn̄m deū tuum. ⁊ ſctm̄ iſrl̄ q̄ elegit te. Sic ḡ ſuiam⁹ illi. Etiā tāgit Modū ſeruiēdi p informatōez ad bonū dicēs.

In ſctitate ⁊ iuſticia corā ip̄o oībus diebus noſtris

R. 4. Tāgit at̄ Quattuor. Tāgit Quo ad Se: Sāctitatē. Quo ad p̄ximū Juſticiā. Quo ad deū Intentōez rectā. Quo ad addrēdā btitudinē Perſeuerātiā. De Prio dicit [In ſctitate] h̄ ē: corporis ⁊ cordis mūdicia. Leuit. xix. Scti eritis mihi q: ego ſctūs ſū dn̄s q̄ ſctifico vos. Heb. xij. Pacē ſeq̄mini ⁊ ſctimoniā ſine q̄ nemo videbit deum. Mat. v. Btī mūdo corde qm̄ ipi videbūt deum. Quo ad p̄ximū dr̄ [et iuſticia] Uñ iuſticia dicitur lux. Prouer. iiij. Semita iuſti q̄ſi lux ſplēdēs. Mat. v. Luceat lux vr̄a corā ho. vt vi. opa vr̄a bo. et glori. pa. veſtꝝ q̄ in ce. ē. Quo ad rectā intentōez dr̄ [Corā ipſo] hoc eſt: corā deo: Ita vt dr̄ Greg. q̄tin⁹ op⁹ noſtꝝ ſit ad edificatonē p̄ximi in publico. Intētio aūt q̄ ſoli deo placere deſideram⁹ maneat in occulto. Ut de bono ope p̄ris p̄beam⁹ exēplum. ⁊ p intentionē q̄ ſoli deo placere deſideram⁹ ſp optem⁹ ſecretū. Mat. vj. Lucerna corpis tui eſt oculus. ſi oculus tu⁹ fuerit ſimplex: totū corpus lucidū erit. ſi aūt nequā fuerit: etiā corp⁹ tuū tenebroſum erit. Uide ḡ ne lumē qd̄ in te ē tenebre ſint. Et ꝓpter h̄ dicunt q̄dā: Intētio nomē opi impōit. Et hoc eſt veꝝ in p ſe bonis ⁊ indifferētib⁹. In his aūt q̄ mox noiata: ꝯiūcta ſunt malo: ⁊ p ſe mala ſūt: veꝝ eſt q̄ nunq̄ p̄nt bona intētiōe fieri. Sȝ ſp ſiūt: aut mala intētiōe: aut ſtulta. Et ideo peccat q̄ diuiti furaꝰ vt det paupi: et teneꝰ ad reſtitutōez. Et cōdemnaꝰ Lex Athenieſiū quā i cōmēto Ethicoꝝ recitat Euſtrati⁹: q̄ ſcȝ ſp puniꝰ adulteriū niſi q̄n matrona Ciuis admittit tyrannū adulteꝝ vt in ſinu ſuo capiaꝰ. Sicut Dalila admiſit Sāſonē in ſinu ſuo. Adulterium enim nunq̄ alicuius boni p̄textu ē faciēdū. De pſeuerātia aūt Adiungit cū dr̄ [oībus diebus] hoc eſt illuſtrationib⁹ gr̄e [noſtris] id ē vite nr̄e. q: In gr̄a viuim⁹. in pctō aūtē mortui ſum⁹. j. Tim. v. Que in delicijs: viuēs mortua ē. Mat. x. Qui pſeuerauerit vſq: in finē hic ſaluus erit. Ideo Leuit. iij. p̄cipiꝰ in ſacrificio dei cauda offerri q̄ vltia ps eſt aīalis. Heb. xij. In diſciplina pſeuerate: ſe vob tāq̄ filijs offert de⁹. Seq̄ꝰ

Et tu puer propheta altiſſimi vocaberis: preibis eñ ante faciē dn̄i parare vias eius.

Ecce ſecunda ps Cātici diuiſa contra p̄cedēs totū vbi apoſtrophat cōuertēdo ſermonē ad puerū. Cū eñ beneficia cōmuniter mōo impēſa recitaret: et gr̄as ageret: ſubito ne de ꝓprijs i filio receptis per ingratitudinē tacere videreꝰ: ꝯuertit ſmonē ad puerū. Nec pueꝝ alloquiꝰ tanq̄ nō intelligentē. Eodē eñ ſpū q̄ in vtero matris ſenſit ſmonē btē ꝟgīs ſentit ⁊ ſermonē ꝓphetantis patris. Dicit aūt Duo in pte iſta In q̄ꝝ Primo mētionē facit de dono ⁊ miniſterio et officio pueri. In Scd̄o at̄ de oīm bonorū auctore miſcd̄ia dn̄i: referēs in eā q̄cq̄d boni eſt in puero. In hoꝝ p̄mo tāgit Tria. Donū vicȝ pueri. Officiū. et Officij finē et doni. De dono q̄dē dr̄ ſic [Et tu] qui per diſcretionē et ſignificantiam ſingl̄r [puer] es a puritate dict⁹. q: purior alijs. j. Cor. xiiij. Malicia puuli eſtote: ſenſib⁹ aūt pfecti ſitis. j. Pet. ij. Quaſi mō geniti ifantes rōnabiles ſine dolo. [Tu] ḡ ſingulariter ſic [puer] exiſtens: adhuc puer exiſtēs [propheta] Hiere. j. Anteq̄ exires de ventre ſanctificaui te: ⁊ ꝓphetā in gentib⁹ dedi. Cū eñ ꝓpheta dicaꝰ q̄ fat circa ea q̄ ꝓcul ſūt ſup noſtrā cognitionem Iſte plus q̄ ꝓpha eſt qui anteq̄ naſcereꝰ: ea que humanā vincūt cognitōez

effatus eſt p ſpũm ſcm̃. Fatur em̃ ꝓpheta in p̃teri-
tũ que ꝓcul ſunt. Sicut Moyſes facturã mundi
cognouit ꝛ luculẽ deſcripſit Gen̄.j. Fat᷑ in ꝓcul q̃
p̄ñtia ſunt. Sicut Heliſe⁹.iiij. Reg.v.dicit. Non-
ne cor meũ in p̄ñti erat qñ exiuit hõ de curru ſuo et
venit in occurſuz tuũ. Fatur ꝓcul in futuꝝ. Sicut
Eſa.j. Viſio Eſaie quã vidit ſup iudam ꝛ hieriꝫm.
Hec oĩa fecit Joãnes in ventris obſtruſo poſitus
cubili In p̃terito deũ cõcepiſſe cognouit beatã vgi-
nẽ. Lu᷑⁹ vocẽ implẽte deo. ſenſit ꝑ aures matr̃ In
p̄ñti Futuꝝ ſuũ officiũ p̄ſignãs in geſtu gaudioꝝ
et exultationũ. Sic ẽ cõgrue dr̃ Tu puer altiſſi-
mi vocaberis qꝛ Ei⁹ quẽ formandũ preuenit
obumbrãdo v̄tus altiſſimi. et Ei⁹ q̃ accepit donũ
altiſſimũ. hoc eſt: grãm ſm rẽ (al's eſſe) facientem
filiũ dei. ꝛ Qui ſpũm habuit nõ ad menſurã Et iõ
Lu.ij. Angeli canunt gl'iaz in altiſſimis deo. Altiſ-
ſimũ ei poſuit iſte puer refugiũ ſuũ: ſic erit ꝓ-
pheta altiſſimi Et iõ nõ addit᷑: compatõe q̃ꝝ ſit al
tiſſim⁹. qꝛ Simplr̃ ẽ altiſſim⁹. Altiſſimi v̄tute ꝓ-
fectus. et Spũ imẽſo decorus. et in Altiſſimis dei
glorificatus. Jo.j. Vidim⁹ gl'iam eius gl'iam q̃ſi
vnigeti a pa. plenum grẽ ꝛ v̄itat̃ vocaberis ore
oim̃ celebrat⁹. qꝛ tantũ bonũ cõcore oim̃ celebra-
ri debuit. Aliter em̃ officiũ ſuũ inuale foret. Eſa.xlix.
Audite inſule ꝛ attẽdite ꝓp̄li de longe. Vicini aũt ꝛ
cognati ꝛ habitãtes ſup mõtana Judee: audiuerũt
et attenderũt hec de ꝓpe. Et ſic ore oim̃ ꝓpe et longe
poſitoꝝ vocaber̃ ꝓpha altiſſimi. Et hoc eſt Donũ
L 4 pueri Sequit᷑ Preibis em̃ añ faciẽ Hic tã-
git Officiũ. Tangit em̃ Duo: Officium: et Officij
modũ. Officiũ: cũ dr̃ preibis añ faciẽ dñi h
eſt: añ p̄ñtiam dñi. Sup̃. Ipſe p̃ibit añ illũ in ſpũ
et v̄tute Helie. Hinc cõſuetudinẽ accepit eccl'ia in
pfeſtis diebꝫ añ euangeliũ ferendi vno cereo. In fe
ſtis aũt añ euãgeliũ fert᷑ duobꝫ cereis. qꝛ Dies pfe-
ſti ptinent ad laborẽ coꝝ q̃ in ſexta etate ab aduẽtu
p̃mo chriſti ſunt vſqꝫ ad finem mũdi. In q̃ aduen-
tu ſolus Joannes vt lucerna: v̄bum patr̃ p̃ceſſit.
Ps̃.cxxxj. Paraui lucernã chr̃o meo. Joan.v. Il-
le erat lucerna ardẽs ꝛ lucẽs. Dies aũt feſti referũ-
tur ad q̃etẽ: q̃eſcentiũ in ſeptia. Et ad btitudinẽ re-
ſurgentiũ in octaua, et hoc p⁹ ſecundũ aduẽtũ chr̃i
quẽ p̃cedẽt Helias ꝛ Enoch tanq̃ȝ duo luminaria
Apocal'.xj. Hi ſunt due oliue ꝛ duo cãdelabra lu-
centia: in conſpectu dñi terre ſtantes. Sic ẽ p̃ibis
añ faciẽ dñi Malach.iij. Ecce mitto angelũ me-
um q̃ p̄parabit viã añ faciẽ tuã parare vias ei⁹
vt faciles dño: ad eundũ ad cor hoim̃. Ps̃.xxiiij.
Vias tuas dñe demonſtra mihi: et ſemitas tuas
edoce me. Parant᷑ aũt vie: cũ pñia ꝛ charitate dila
tat᷑ ꝛ p̄parat᷑ cor vt ad ipm̃ ſine offenſione ꝑambulet
Ps̃.cxviij. Viã mandatoꝝ tuoꝝ cucurri cum di
lataſti cor meũ. Preparant᷑ vie dño per Amotionẽ
impedimẽtoꝝ. ꝛ ꝑ Appoſitionẽ ad viã expedientiũ
Per amotionẽ impedimentoꝝ p̄parant᷑ vie Octo
modis. Tortuoſa ſcꝫ ꝛ flexuoſa dirigẽdo. Mõtu
oſa ꝛ valliculoſa cõplanãdo. Saxoſa pedibꝫ obui
antia eĳciendo. Lutoſa ſcatulẽta ſiccando. Spinoſa
ꝛ vepribꝫ ꝯſita euellẽdo. Periculoſa a latronibus
obſeſſa ad ſecuritatẽ reducẽdo. Prolixitate tedio-
ſa ad breuitatẽ cõpendioſam cõuertendo. et Dubia

compita ad certitudinẽ ſignãdo Eſt em̃ via flexu-
oſa ꝑ ꝑplexitates. Montuoſa ꝑ ambitiões. Lapi
doſa ꝑ ſcandaloꝝ exempla. Lutoſa: lubrica per li-
bidines luxurioſoꝝ. Spinis ꝛ vepribꝫ cõſita per
ſollicitudies auaroꝝ. Periculoſa ꝑ occaſiões ten-
tationũ. Tedioſa ꝓlixitate ſecularium negotioꝝ. In-
certa ꝛ dubia ꝓpter dubitatẽ non determinate bo-
noꝝ opeꝝ. Que oĩa a via chr̃i ſunt innouãda (al's
remouenda) De Primo Eſa.xxx. Hec via ambu-
late in ea neqꝫ ad dexterã neqꝫ ad ſiniſtrã declinan-
tes. Nume.xx. Via publica gradiemur neqꝫ ad de-
xterã neqꝫ ad ſiniſtrã declinantes. Eſa.xl. Dirigite
viam dñi: rectas facite ſemitas dei nr̃i. De Secun
do Eſa.xl. Omnis vallis exaltabit᷑: ꝛ oĩs mons et
collis humiliabit᷑: et videbit oĩs caro ſalutare dei nr̃i
Vallis: eſt inordinate depreſſus ꝑ deſperationem. et
mons inordinate elat⁹ in ſupbiaꝫ. De Tertio Eccl'i
xxj. Via impioꝝ cõplãtata lapidibꝫ: et ignorãt vbi
corruũt. Ps̃.cxxxix. Juxta iter ſcandalũ poſuerũt
mihi. Scãdalũ eſt obex in via recta pedi obiect⁹ vt
cadat. Eſa.lxij. Planũ facite iter: et eligite lapides
Hiere.l. Tollite de via lapides. De Quarto dicit᷑
p̃s.xviij. Viã feciſti in mari eq̃s tuis in luto aquaꝝ
mul'taꝝ. Ps̃.lxviij. Eripe me de luto vt nõ infigar.
Ps̃.xxxiiij. Fiat via illoꝝ tenebre ꝛ lubricũ: ꝛ an-
gelus dñi ꝑſeq̃ns eos. De Quinto Prouer.xxiiij
Per agrũ pigri hoĩs tranſiui ꝛ ꝑ vineã ſtulti viri:
et ecce totum repleuerant vrtice: et operuerant ſuꝑfi-
ciem ei⁹ ſpine. Iſte ſunt vie ſion plene vepribꝫ que
lugent q᷑ non ſunt q̃ veniãt: depoſitis curis ſecularium
ad ſolennitatez iocunditatis ſpũalis Thren.j. De
Sexto dr̃ Lu.x. Quidam hõ deſcẽdebat de hieru-
ſalem in hiericho ꝛ incidit in latrones. Grego. In
via ſumus qui (al's qua) ad patriã tendim⁹ Ma-
ligni aũt ſpũs q̃ſi q̃dam latrunculi iter noſtrũ ob-
ſidẽt. et ideo via (al's vita) dirigẽda eſt occaſiões ten-
tationũ min⁹ habens. De Septio dr̃.ij. Reg.xviij
q᷑ Achimaas cucurrit ꝑ viã cõpendij: et ant⁹ venit
ad Dauid. Et hec eſt ſemita Conſilioruꝫ. Eſa.xxvj.
In ſemita iudicioꝝ tuorum ſuſtinuimus te: no-
men tuum et memoriale tuum in deſiderio anime.
Econtra Numeri.xxj. Populum tedere cepit lon-
giſſimi itiner̃. De Octauo Prouerbioꝝ.xiiij. Eſt
via que videtur homi recta: et nouiſſima eius du-
cunt ad mortem. Expeditur aũt via vt ſit Recta:
ꝑ iuſticiã. Luminoſa: per litterarũ ſtudiũ ꝛ ſcien-
tiam. Spacioſa (al's Specioſa) ꝑ v̄tutis pulcritu
dinẽ. Secura: per conductus ſecuritatẽ. Secreta:
per paucorum frequentatiõem. Non nimis arta:
ne impediat pedum ordinatã mobilitatẽ. De Pri-
mo horum Eſaie.xxvj. Semita iuſti recta eſt. re-
ctus callis iuſti ad ambulandum. De Secundo
Prouer.iiij. Semita iuſti quaſi lux ſplendens: et
creſcens in ꝑfectũ diem. De Tertio ꝛ Quarto Pro
uer.iij. Vie eius vie pulcre: et oẽs ſemite eius paci-
fice. De Quinto Matth.vij. Arta eſt via que du-
cit ad vitam ꝛ pauci ſunt qui inueniunt eã. De Se
xto Prouer.iiij. Adducam te ꝑ ſemitas equitatis
quas cum ingreſſus fueris nõ artabunt᷑ greſſus
tui. Sic puer debet parare vias eius.

Ad dandã ſcientiã ſalutis ple-

bi eius in remiſſionē pctōꝝ eorū

M 4 Ecce tāgit Modū pparatōis vie ꝛ pcurſiōis.
Hoc eni eſt ad hoc ꝙ detur ſciētia ſalutis plebi.
Sic ergo ꝯtinua. Preibis an faciē eius o puer.
[ad dandā] Non vendēdā. Eſa.lv. Qui nō ha-
betis pciū: venite bibite cū leticia. Ibidē. Veni
te emite abſqꝫ argēto: ꝛ abſqꝫ vlla cōmutatione
vinū ꝛ lac. h eſt: paſtū rudis infantie in facilib
ſcripture. potū inebriātis leticie in ſubtiliū pene-
tratōe. Hoc emite fide ꝛ deuotiōe: nō auro neqꝫ
argēto qb emit hūana ſapia. Math.x. Gratis
accepiſtis gratis date ſciaꝫ Nō pecuniā. Eſt autem
hic Scia cōiter accepta: ad omne donū qd cū ra-
tione diuina eſt illuminatiuū: Ad vex intelligē-
dum: Vel ad bonū faciendū: Vel appetendum
Prouerb.iij. Beatus hō q inuenit ſapientiā: et
qui affluit prudētia. melior eſt negociatio ei9 ad
quiſitōe (al's negociatōe) auri ꝛ argēti pmi. ꝛ pu
riſſimi fruct9 eius. Sap.xiij. Vani ſunt oēs ho-
mines in qb nō ſubeſt ſcia dei. Vult aūt bea
tus Dionyſ. ꝙ Scia ſit duplex. Quādā eni ſciē-
tiā vocat Diſcurſiuā. et Quādā vocat Intellecti
uā ꝛ diuinā. Illā vocat diſcurſiuā: q rōe ꝯferēte
pmiſſa adiuicē. et hec ad ꝯclōne acapit. Sic ea
ſcia q eſt p ſtudiū. ꝛ ea q eſt ex ꝯiectur; allegoria-
rū vl moralitatū ꝛ hmōi. Intellectiuā vo vocat
ſimplicē captū itelligētie p lumē infuſum p ſpm
ſanctū i reuelatōe. Ad pmā hortat apl's. j. Tim.
iiij. Attēde tibi ꝛ doctrine. De ſcda Jo.vj. Scptū ē
in pphetis. Et erūt oēs docibiles deo. Et iſta ē cer
tior ꝛ melior. ꝛ illā habuit: iō ꝛ dedit pplo. Oſee
iiij. Quia tu ſciaꝫ repuliſti: repellā te ꝛ ego ne ſa-
cerdotio fūgaris mihi. Eſa.v. Proptea captiuus
duct9 ē pplo me9: qꝛ nō habuit ſciaꝫ. Aug. ꝛ Be-
da. Scia donū eſt ſpūſſcti: docēs nos bn̄ ꝯuerſa
ri i medio pue ꝛ pucrſe natōis. Docet aūt pratice
Sic molēdinari9 neſciēs ſpeculatiue ſubiectuꝫ
ꝛ paſſiōes molēdini. tn̄ ſcit molere: ꝛ ſciaꝫ demō
ſtrat p actū. Practice ei ſcie ſtāt ad op9. ſicut i p
mo de aīa. Ad Titū.j. In agnitiōeꝫ q ſm pietatē
eſt: quā pmiſit q nō mentit de9. Et īfra. Ample-
ctētē cū q ſm doctrinā eſt fidelē ſmonē: vt potens
ſit exhortari in doctrina ſana ꝛ eos q cōtradicunt
arguere. Hāc igit ſciaꝫ dat: Nō qdē ſeculi vel car-
nis vel diaboli. Jaco.iij. Non iſta eſt ſcia deſur-
ſuꝫ deſcēdēs: ſꝫ terrena: aīalis: diabolica. Baruch
iij. Filij agar q exqrūt prudētiā q de tra eſt: nego
ciatores terre ꝛ Theman: q itcrptat auſter. Et ſi
gnificat mūdi pulcritudinē quā multi inqrunt
ꝯfabulatores: ꝛ exqſitores prudētie ꝛ itelligen-
tie terrene: viā aūt ſapie neſcierūt. Hāc g ſciaꝫ nō
dat: ſꝫ [ſalutis] in q eſt vera ſalus. Heb.xij. Pr
ſpirituū erudit nos ad id qd vtile ē in recipiēdo
ſctificatōeꝫ ei9. Ecci.xxx. Sal9 aie i ſctitate iuſti-
tie ē. ꝛ melior eſt oi argēto ꝛ auro. In hac eni re-
qeſcit ſpūs ſcie ꝛ pietatis. Eſa.xj. Hāc igit ſciam
ſalutis nō dat alt's ꝛ ambitioſis neqꝫ imūdis ſꝫ hu
milib [plebi] q p hūilitatē ſūt d plebe. ꝛ p deuo
tōeꝫ ſūt [eius] Math.xj. Cōfiteor tibi pr dn̄e
celi ꝛ terre. qꝛ abſcōdiſti hec a ſapiētib ꝛ pruden-
tib ꝛ reuelaſti ea paruulis. Math.vij. Noli-
te ſctm̄ dare canib: et margaritas nolite proijcere
ante porcos. Ecci.xxxvij. Vir ſapiens erudit plebē
ſuam. Hāc aūt ſciam ſalutis dat [in remiſſionē
pctōꝝ eorū] qui ſunt de plebe eius. Oſee.ij. Vo
cabo nō plebē meā: plebē meā. et nō miſcdiam cō-
ſecutā: miſcdiam cōſecutā. Eſa.xliij. Ego ſum. ego
ſū q deleo iniqtates tuas ppē me. Hoc āt totū fit

Per viſcera miſcdie dei noſtri in qb9 viſitauit nos oriēs ex alto. N 4

Tāgit h grām dei ne ſibi aliqd attribuere videa
tur. Et tangit Tria Quorū Primū eſt Motiuū
ad iſtud donū. Scdm In q pfecta miſcdia q mo-
net. Tertiū aūt eſt Opus ipſi9 ꝓpriū. De Primo
hoꝝ dr [Per viſcera miſcdie dei noſtri] hoc
eſt: p intimā pietatē et miſcdiam dei nr̄i q ad hec q
dicta ſunt mouet ꝛ inclinat. Col'.iij. Induite vos
ſic electi dei: viſcera miſcdie. Eſaie.lxiij. Ubi eſt ꝫel9
tu9: vbi fortitudo tua: mltitudo viſceꝝ tuoꝝ ꝛ mi
ſerationū tuaꝝ ſup me continuerunt ſe. Gen.xliij.
Cōmota ſunt qppe viſcera ei9 ſup fratre ſuo. Hie-
re.xxxj: Cōturbata ſūt viſcera mea ſup eū miſerās
miſerebor ei9 [In quibus viſitauit nos] Ec-
ce In q pfecta ē miſcdia viſceroſa. In viſcerib eni
illis viſitauit nos: aſſumpta nrā cuꝫ penalitatib
carne. Et de hoc ſupra dictū eſt ſat's. Exo.iiij. Audi-
erūt ꝙ viſitaſſet dn̄s filios iſrl': et ꝙ reſpexiſſet affli
ctionē eoꝝ: et adorauerūt proni in terrā. Et ex h iua
luit vſus i Religiōib i die Annūciatōis ꝛ Natiuitatis
adorare in terra in grāꝝ actiōeꝫ eū ex kalēdario an
nūciat viſitatio dn̄i. Exo.iij. Videns vidi afflictiōeꝫ
ppli mei q eſt in Egypto: ꝛ gemitū ei9 audiui: ꝓpter
duritiē eoꝝ q pſunt opib. ꝛ deſcēdi liberare eū. Iſte
aūt Viſitationis mod9 magnific9 eſt. qꝛ viſitauit
[nos oriēs] nob [ex alto] ſinu pris. Nō qdē di
mittēs qd erat: ſꝫ aſſumēs qd n̄ erat: nō ꝯmixtiōeꝫ
paſſus i aſſumēte ꝛ aſſūpto: neqꝫ diuiſiōeꝫ i vniōe
aſſumētis ꝛ aſſūpti ſic dt Nicena ſynod9. Zach.vj.
Ecce vir oriēs nomē ei9: ꝛ ſubt' ipm oriet. Ps.xviij
A ſūmo celo egreſſio ei9. Sap.18. Oipotens ſmo
tu9 dn̄e de celo a regalib ſedib venit. Et h magnū
fuit Tāte maieſtatis dimī: de ſūmis celoꝝ. Ad car-
nis ſuſceptiōeꝫ: Ad obſequij fuit hūiliatiōem: Ad
crucis ignominioſe tñc paſſionē (al's turpatōeꝫ) Hier.xij
Reliq do. meā: dimi. here. m. tra. dilcāꝫ a.m. i mā9
inimicoꝝ meoꝝ Sic ei ꝛ i h ort9 ē nob ex alto Ter
tio āt tāgit Actū ſiue op9 viſitatoris. Et h ē ꝙ dicit

Illuminare his qui in tenebris et in vmbra mortis ſedent

Sic ꝯtinua. Ort9 ē dico [Illūinare] hoc ē: ad
illūinādū. Tāgit āt h Quattuor. Bn̄ficiū ſcꝫ illūi
natōis. Quib dat hoc bn̄ficiū. Bn̄ficij neceſſita
tē. et Vtilitatē. Bn̄ficiū qdē eſt [Illūinare] h ē:
in e9 i eis lumē accēdere. Joan.j. Erat lux va q illu.
oēꝫ ho. ve. in hūc mū. Hoc ē: lumē noticie ſue ꝛ vo
lūtatis ſue dare. Eſa.lx. Surge illūinare hierlm qa
venit lumē tuū: ꝛ glīa dn̄i ſup te orta eſt. Heb.j. Cū
ſit ſplēdor gl'ie ꝛ figura ſubē ei9. Jo.viij. Ego ſum
lux mūdi q ſeqt me nō ambulat i tenebris. ſed hēbit
lumē vite. Ps.xxxv. In lumie tuo videbi9 lumen.
Hoc ei lumē eſt Similitudo lucis eterne Diſſipans te-

nebras. Diſſolutens cordis gelicidiũ. Mouẽs ad
germina. Formãs ad pulcritudinẽ illuminata. De
Primo hoꝝ Sap.vij. Candor eñ lucis eterne ꝛ
ſpeculũ ſine macula. De Scđo Joan.j. Lux in te-
nebris lucet. Dicit Chryſ. ad diſſipationẽ tenebra-
rũ. Eſa.xv. Tenebre tue erunt ſicut meridies. De
Tertio dr̃ Eccl.xliij. Tripl'r ſol exurit montes: ra-
dios in eos igneos exufflans. Et ibidẽ. In meridi
ano exurit terrã. Eſa.lxiiij. Utinã dirũpes celos et
deſcenderes a facie tua mõtes: ſupbie deflucrẽt:
ſicut exuſtio ignis cõtabeſcerent. De Quarto dicit
Eccl.xliij. Sol in aſpectu annũcians in exitu vas
ammirabile: in opus excelſi. totã eñ bonitatẽ celi
deponit ad terrã. Job.xxxviij. Nunqd noſti ordi-
nẽ celi: et rõnem eius in terra ponis? De Quinto i
pſ.lxvij. Terra mota eſt: etenĩ celi diſtillauerunt p
illuminationem. Eſa.xlv. Rorate celi deſup ꝛ nu-
bes pluãt iuſtũ: apiat terra ꝛ germinet ſaluatorẽ.
Hic eñ ros lucis eſt vehiculũ. Eſa.xxvj. Ros lu-
cis ros tu'. De Sexto.ij. Coꝛ.iiij. Deus q̃ dixit de
tenebris lumẽ ſplẽdeſcere: illuxit in cordibꝰ noſtris
ad illuminationẽ ſcie euãgelij chri in q̃ ſũt oẽs for-
me pulcritudinis diuine. Propter hoc miniſtri no-
ui teſtamẽti lucẽt formis diuis plus q̃ Moyſes
cuiꝰ lumẽ vultus in ſcia legis euacuat.ij. Coꝛ.iij.
Oẽs nos reuelata facie gl'iaꝫ dei ſpeculãtes in ean
dem imaginẽ trãſformamur a claritate in claritatẽ
tanq̃ a dñi ſpũ. Ecce q̃ntam lucẽ lucifer Joannes
poſt ſe ſurgere oſtendit. Uñ dñs ad eũ dicit Job
xxxviij. Nunqd poſt ortũ tuũ pcepiſti diluculo et
oſtendiſti auroꝛe locũ ſuũ? q.d. hoc nõ erit ex te ſed
ex me feciſti. Sic g̃ ortꝰ eſt [illuminare his] no-
bis. Luc.ij. Lumẽ ad reuelationẽ gentium ꝛ gl'iaꝫ
plebis tue iſrael. Eccl.xliij. Mũdũ illuminãs in al-
tiſſimis dñs. Et ſb̃dit hmõi illũinatõis Neceſſita-
tẽ dicẽs [qui i tenebris ꝛ in vmbra mortis]
cõcluſi [ſedent] Tenebre egypti ſunt ignorantie:
Intelligẽdoꝝ: Credendoꝝ: Appetẽdoꝝ: et Facien-
doꝝ. Geñ.j. Tenebre erant ſup faciẽ abyſſi. hoc eſt
ſup faciẽ n̄ ſtabilẽ in deo cordis. Hiere.xvij. Pro-
fundũ eſt cor hoĩs ꝛ inſcrutabile. Et ſic eſt abyſſus
Job.iij. Uiro cuiꝰ abſcondita eſt via ꝛ circũdedit
eum deus tenebris. Tob.v. Quale gaudiũ eſt mi
hi q̃ in tenebris ſedeo ꝛ lumẽ celi nõ video. Super
faciẽ eñ cordis hoĩs ſunt tenebre Intelligẽdoꝝ ex
parte. Abſcõdita aũt eſt ab eo via lucis p ignorãtiã
Credẽdoꝝ. Sedet in tenebris Appetẽdoꝝ. Et vna
catena tenebraꝝ oẽs ſũt cõcluſi: ſicut dr̃ Sap.xvij
p ignorantiã Agendoꝝ. Umbra aũt mortis Tri
plex eſt. Ex morte eñ pctĩ pmi obiecta ẽ pmo Um
bra diuine obliuionis. Scđo Umbra ignorantie
q̃litatis mortis ꝛ ſtatꝰ ſeq̃le mortis. ꝛ Umbra tene-
braꝝ clauſtri infernal'. De Prima dr̃ Eſa.ix. Ha-
bitantibꝰ in regione vmbre mortis lux orta eſt eis.
De Scđa in pſ.xxij. Si ambulauero i medio vm
bre mortis n̄ timebo mala: qm̃ tu mecũ es. De Ter
tia Job.xvj. Obſcurẽt eũ tenebre ꝛ vmbra mortis
Hiis aũt his illuxit. Primis p verbũ et exemplũ
Secũdis p ſepulturã. Tertijs p deſcẽſum ad infe
ros. De pmoꝝ illuminatione dr̃ Eſa.lx. Ecce tene
bre opient terraꝫ ꝛ caligo populos. ſup te aũt orieť
dñs: et gl'ia eius in te videbiť. De Scđoꝝ illumi-
natione dr̃ Eccl.xxiiij. Penetrabo inferiores ptes
terre: et inſpiciã oẽs dormiẽtes: et illuminabo oẽs
ſperantes i dño. De Tertioꝝ illũinatiõe dr̃ Eſa.lviij
Orieť in tenebris lux tua: et tenebre erũt ſicut me-
ridies: et requiem tibi dabit dñs deus ſp ꝛ implebit
ſplẽdoribꝰ aiam tuã: et oſſa tua liberabit. Et ideo h
capl'm Eſa. in q̃buſdã eccleſijs legiť In obſequijs
mortuorum.

Ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis. D. 4

Cõgruꝰ ordo vt pmo illũineť intꝰ. et poſtea diri-
gať ex. Tãgit aũt Tria. Directõeꝫ. ꝛ Pedũ directõeꝫ.
ꝛ Quo dirigãť. Directõeꝫ Pſ̃.lxxxix. Reſpice dñe i
ſuos tuos ꝛ in opa tua: et dirige filios eoꝝ: p illũi
natione tuã. Pſ̃.xlij. Emitte lucẽ tuã ꝛ ṽitatẽ tuã:
ipa me deduxerũt ꝛ adduxerũt in montẽ ſcm̃ tuũ
et in tabernacula tua [pedes noſtros] Duo ſũt
pedes aĩe. Intellectꝰ: tendẽs in veꝝ. et Affectus:
tendens in bonum. Hebre.xij. Greſſus rectos fa
cite pedibꝰ veſtris: vt nõ claudicãs q̃s icedat: magis
aũt ſaneť. Pſ̃.xvj. Perfice greſſus meos in ſemi
tis tuis vt nõ moueanť veſtigia mea [in viã pa-
cis] hoc eſt ſecuritatis ꝛ tranq̃llitatis. Malach.ij
In pace ambulauit mecũ ꝛ multos auertit ab in-
iuſtitia ſua. Pſ̃.lxxv. In pace factus eſt locꝰ eius
Hec eſt pax dei que exupat oẽm ſenſum. Phil.iiij
Hec eſt pax vbi vera quies eſt aĩe. Pſ̃.iiij. In pa
ce in idipm̃ dormiã ꝛ requieſcam. Hec eñ pax eſt vt
dr̃ Augꝰ in ciuitate concordia fruẽdi deo ꝛ inuiceꝫ
in deo q̃ eſt pax celeſtis ciuitatis. Baruch.iij. Di-
ſce vbi ſit virtus: vbi ſit intellectus: vt ſcias ſiť vbi
ſit lõgiturnitas vite et victꝰ: ꝛ vbi ſit lumẽ oculo-
rũ et pax. Hec eñ omnia i Cãtico iſto inuenire po
teris.

Puer aũt creſcebat et cõforta-bat ſpiritu: et erat in deſertis vſ-qꝫ in diem oſtenſiõis ſue in iſrael

Poſt natiuitatẽ iſtiꝰ pueri agit de Incremẽto ꝛ
Cõuerſatiõe Iuuẽtutis eiꝰ vſqꝫ ad tps pdicatõis.
De Incremẽto aũt dr̃ [Puer aũt creſcebat] cor-
pore. Geñ.xxj. Creuit igiť puer ꝛ ablactatus eſt Et
ſm incremẽta etatis fuit incremẽtũ intellectꝰ ipſiꝰ ꝛ
grẽ. Eph.ij. In q̃ oĩs edificatio cõſtructa creſcit i tẽ
plũ ſcm̃ i dño [et cõfortabať ſpũ] Tripliciter.
Per radicationẽ ſpũs. Per augmẽtũ ṽtutis i ṽtu-
tẽ. ꝛ Per pfectũ hũane ṽtutis ad diuinã. De Radi-
catiõe q̃ dr̃ Eſa.xxxvij. Qđ ſaluatũ fuerit de domo
Juda mittet radices deorſum: et faciet fructũ ſur-
ſũ. De Augmẽto de ṽtute i ṽtutẽ. pſ.lxxxiij. Ibũt
de ṽtute in ṽtutẽ: videbiť deꝰ deoꝝ i ſiõ. De Pro-
fectu i ṽtutẽ diuinã. Joã.x. Illos aũt dixit deos ad
q̃s ſmõ dei factꝰ ẽ. Pſ̃.lxxxj. Ego dixi dij eſtis ꝛ fi-
lij excelſi oẽs.j. Jo.iij. Cũ appuerit ſimiles ei erimus
Diuinã aũt dico ṽtutẽ q̃n fit vt dr̃ apl's.ij. Coꝛ.v.
Nos ex h neminẽ nouiꝰ ſm carnẽ: etſi cognouiꝰ ſm
carnẽ chr̃m: ſed nũc iã nõ nouimꝰ [ꝛ erat i deſer
tis] agẽs. Dicit aũt Beda q̃.xx. annis fuit i deſer
to: ꝛ tũc itrauit deſertũ.x. ãnos hñs. Et ꝟixit hñs
xxx. annos. ſicut patet Infra.iij. Dicit tñ Euãgeli
um Nazareoꝝ q̃ Herodes q̃rẽte pueros ad pdẽ-

dum: pater quidem Zacharias: eo ꝙ noluit ꝓdere
puerū interfectꝰ eſt. Mater aūt fugit cū puero in
deſertum: et cum a ꝑſequentib⁹ anguſtiaret̄ de pu
ero abſcondendo: aperuit ſe lapis montis ſaſſus
⁊ eā intra ſe cū puero clauſit. ⁊ ſic euacuata ſolli
citudo q̄rētiū. Et extūc mr̄ poſt aliq̄s paucos an
nos mortua puer i ſolitudīe remāſit. ⁊ ex vſu pu
erił etatꝫ locuſtas comedere didicit ⁊ mel ſilue-
ſtre: qḋ ſuꝑ folia i deſertꝫ iuēit. Dr̄ etiā ꝙ ſāguis
p̄ris in vaſis a ſacerdotib⁹ receptꝰ: i tēplo ſuatꝰ
ꝯtinuo bulliuit q̄tiēs aliq̄s de familia herodis
in tēplo apparuit. Quare aūt i deſertꝫ fuit: dicit
Hiero. Antra deſerti tenerꝫ ſub annis ciuiū tur
mas fugiēs petiſti. ne leui ſaltē maculare vitā fa
mine poſſes. In deſerto eni tumultꝰ freq̄ntātiū
fugit. Mar. vj. Venite i deſertū locū ſeorſū ⁊ re
q̄ſcite puſillū. Ibi etiā Moyſes magnā vidit
huiꝰ ſalutꝫ viſiōem. Exod. iij. Ibi dn̄s agebat̄ a
ſpū ⁊ ꝑfecit ieiuniū .xl. dieꝝ. Ibi Helias fugiēs
Iezabel: inuenit angelū ſe cibātē: ⁊ dn̄m ſe allo-
q̄ntē. Ibi ꝑplꝰs paſtꝰ mānate accepit legē. Reqe-
ſcit̄ eni ibi a tumultu ipedientiū. Reuelāt̄ ibi my-
ſteria ſecretoꝝ. Cib⁹ ibi miſtrat̄ ꝯſolatōnis ange
loꝝ. Ibi eſt refugiū a turmis ꝑſeq̄ntiū. Ibi i cor
dis q̄ete ꝑcipit̄ dei eloquiū. Ibi audit̄ a dn̄o ſu-
arū eq̄tas legū. Sicut pȝ i autoritatib⁹ ꝑ ordi-
nē iductꝫ. Et ideo erat ibi Ioānes [vſq; in diē
oſtēſiōis ſue] Qn̄ a ſpūſctō coguit ꝙ in ṽbo p̄-
dicatōis oñderet ſe [ad iſrł] Lu. iij. Factū eſt v-
bū dn̄i ſuꝑ Ioannē Zacharie filiū i deſerto ⁊ ve
nit i oēm regiōem Iordanis: p̄dicās baptiſmū
pnie. Sic igit̄ finita ſunt q̄ dicēda ſūt de Ioā
nis Natiuitate.

Capitulū.II.

FActū eſt aūt i dieb⁹ ill': Exi
it edictū a ceſare Auguſto
vt deſcriberet̄ vniuerſ⁹ or
orbis. Hec deſcriptio p̄ia facta ē
a p̄ſide Syrie Cyrino.

Hic incipit Scōm capłm: In q̄ euāgeliſta de
t̄minat de Natiuitate: et Sacris cōiunctꝫ natiui
tati dn̄i. Et iō Quattuor ꝑ ordinē dicit. q̄ tamē in
Tria ꝯiungit Aplꝰs Gal. iiij. vbi dr̄. At vbi venit
plenitudo t̄pis: miſit deꝰ filiū ſuū natū ex muli-
ere. factū ſub lege. Et iō det̄minat Plenitudinem
t̄pis. Scḋo Qualit̄ natus eſt ex mł'iere. Tertio
Qualit̄ factꝰ ē ſub lege. Plenitudinē aūt Tꝑis
det̄minat Quadruplicit̄. Ex ꝑte ꝑcurrētiū in gr̄a.
Ex ꝑte ſignoꝝ comitantiū i monarchia. Ex parte
ſubiectoꝝ monarchie obediētia. Ex ꝑte ꝯueniēti
um i t̄pis ⁊ loci ꝯueniētia. De ꝑcurrētib⁹ i gr̄a
dr̄. [Factū ē aūt] ꝑordiatōe diuia [in dieb⁹ il-
lis] qn̄ Ioānis natiuitas: chr̄i natiuitatē ꝑcurre
rat. q̄b⁹ etiā b̄tā ṽgo domū reuerſa ſex mēſib⁹ do
mi reſederat. q̄b⁹ vaticinia Zacharie: ⁊ heliſabet
audita ⁊ diuulgata fuerant. Et vt generalit̄ di-
cat̄ oia ſiḡ ꝑuenerāt q̄ deꝰ ꝑordiauerat. Oia eni

t̄pꝰ habēt ⁊ ſuis ſpacijs i ꝑſuppoſitōe (alꝰ: ꝑſti-
ptōe) diuia ꝑordiatiis trāſeūt vniuerſa ſub celo.
Pſ. ciij. Poſuiſti t̄minos q̄ p̄terirī nō poterant.
Dan. xij. Clauſi ſūt ſigñtiq; ſe ſmōes vſq; ad t̄ps
ꝑfinitū. Hec eni oia clauſa vſq; ad impletionē tē-
poris p̄finiti [In diebus] aūt dicit. q: ſingulaꝝ
gratiaꝝ illuſtrationes dies faciunt ꝑfinitos: et cū
oēs illuſtratiōes orte fuerūt q̄ſi ſingula aſtra ma-
tutina: tūc noue legis ſurrexit aurora. Job. xxxviij.
Ubi eras cū me laudarent aſtra matutina ⁊ iubi-
larent oēs filij dei. Iubilauit eni Heliſabet. Iubi-
lauit in vtero Ioannes. Iubilauit b̄tā virgo mat̄
dei. Iubilauit Zacharias. Iubilauerunt vicini et
cognati q̄ſi totus celi cōcētꝰ: expectātes tēpus ⁊ lo
cū aurore. Et implētes illud qḋ ibidē dr̄. Precepi-
ſti diluculo ⁊ oſtendiſti aurore locū ſuū. Et hoc eſt
qḋ ſequit̄ [Exijt edictū] Tangit h̄ ſigna conco-
mitantia in rhomanoꝝ monarchia. Facit eni Lu-
cas ſicut bonꝰ tabellio: confirmans cōtractū inter
noſtrā naturā ⁊ deū. Unḋ Beda (alꝰs Ambro.) in
Glo. Hiſtorico more ſcribēs euāgeliſta vt ſeriem
tēporis deſignet: nomen p̄ſidis tanq̄ ꝯſulis: ſignt
gratia huic libro aſcribit. Nā ſi conſules aſcribun
tur tabulis emptiōis: q̄nto magꝭ redēptiōis hoim
debuit t̄ps aſcribi: Habemus h̄ oia q̄ in ꝯtractib⁹
eſſe ſolent. Vocabulū: ſummā poteſtatē gentꝭ: di-
em: locum: cauſam: teſtes etiam q̄ adhiberi ſolent.
Hos q̄ȝ natiuitati ſue ⁊ generationi chr̄s adhibu-
it: q̄ euāgeliū ſignarēt. hoc ē cōfirmarēt. dicēs Act.
j. Eritis mihi teſtes in hieruſalē ⁊ in iudea ⁊ ſama-
ria: ⁊ vſq; ad vltimū terre. Ex his oibus indicia ſu
munt̄ cōpleti t̄pis ad ſuā natiuitatē. Attēde autē
Sex circa Auguſtū ceſarē: penes quē ſūma pote-
ſtas reſederat rerum. Primo q̄ monarcha fuit oiū
dn̄s: vt dr̄ Ioſephꝰ. Etſi forte aliq̄ in orbe nō ſub-
iecta erant: in hoib⁹ vel terrꝭ: ita erāt parua ꝙ n̄ cu
rabant̄. Et ideo etiā in legibus ⁊ lr̄is ſuis ſe mun-
di dn̄m appellabat: ꝑ ſe ferens manu pomū aureū
qḋ mundi circulū teretē p̄tendebat. Scōm ꝙ no-
men ab augendo impꝰium accepit hoc eſt Auguſtꝰ
Tertiū eſt ꝙ in tāta pace regnauit ꝙ q̄ſi nullꝰ erat
tempore ſuo armorū vſus: vt ad litteram videret̄
in eo impletum illud propheticū Eſa. ij. ⁊ Michee
v. Conflabūt gladios ſuos in vomeres et lanceas
ſuas in falces. Et illud Ibidem. Non leuabit gēs
contra gentem gladium. nec exercebūtur vltra ad
p̄lium. Sed quilibet vtilitatibus proprijs inten-
dens: agriculture operam dabat: et arma confla-
bat in agriculture inſtrumēta. Quartum eſt In ſi-
gnis tempore imperij ſui exortis. Tres enim ſo-
les vt dicunt Rhomanoꝝ geſta: tempore Augu-
ſti in oriente exorti: in vnum collecti ſunt circa me-
dium celi. Et ſicut dicit Seneca In morte ſua co
metes ad modū ſolis apparuit qui i tres circa me-
dium celi eſt diuiſus. Templū pacis in parte cor
ruit: et in parte ſicut adhuc apparet perſtitit in orti
ſaluatoris. In eodē t̄pe fons olei erupit qui vſ-
q; in Tybrim continuo fluxu manauit. Quintū
eſt ꝙ ſolus ſine ſocio regni gubernacula ſuſcepit.
Aliq̄n eni duo Imperatores Rhome republicā re-
gebant: ſicē Diocleciānꝰ ⁊ Maximianus. Sed iſte
ſolꝰ pacatiſſime regnit. Sextū eſt ꝙ benigniſſime

et optime ꝓfuit. Nec autē oīa ſunt ſigna impleta
tpis ꝙ chrūs naſcat. Nᵒ aūt ꝙ monarchia i vnū
fuit collecta: ſignat Regnū chrī incipiēduz qḋ oēs
vnire debuit: et qḋ diuiſione ſui deſtruendū nō fu
it. Lu.xj. Oē regnū in ſe diuiſuz deſolabit: ⁊ domᵘ
ſupra domū cadet. Ezech.xxxvij. Faciā eos in gētē
vnā in mōtibꝰ i terra iſrael: et rex vnᵘ oībꝰ imꝑans:
et nō erūt vltra due gentes: nec diuident amplᵘ in
duo regna. Joan.x. Alias oues habeo q̄ nō ſūt ex
hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere ⁊ fiet vnum
ouile ⁊ vnᵘ paſtor. Ezech.xxxvij. Ego ero eis dñs
et ſeruᵘ meus rex Dauid ſuꝑ eos. et paſtor vnᵘ erit
oīm eoꝝ. Ecce Cōuenientia regni chrī ex ꝓmo. Ex
ſecundo aūt ꝙ nomē accepit ab augēdo: verᵘ iple-
tur in chrō q̄ ſuos ſp̄ auget numero ⁊ merito. Pſ.
ciiij. Auxit ꝓplm ſuū vehemēter ⁊ firmauit eū ſuꝑ
inimicos ſuos. ij. Reg. vlt. Addat dñs deᵘ tuᵘ ad
ꝓplm tuū q̄ nūc eſt multa milia. Gen.xij. Bñdicā
tibi ⁊ multiplicabo te. Pſ.ij. Poſtula a me ⁊ da-
bo tibi gētes hereditatē tuā ⁊ poſſeſſionē tuā termi
B noſtre. A tertio aūt oñdit Cōuenientia q2 Chrūs
ē Pax nr̄a: Pacē fecit: Pacificū diligit ⁊ iſignit: et
In teſtamēto ſuis dimiſit. Qꝛ pax ſit: Eph.ij. Ipſe
eſt pax nr̄a q̄ fecit vtraq̄ vnū: et mediū ꝑiete inimi
ciciaꝝ ſoluēs in carne ſua. Fecit āt pacē Int̄ nos
et deū: Inter nos ⁊ angelū: Int̄ nos gētiles et Ju
deū. Inter nos ⁊ deū Per ip̄m eīm hēnᵘ recōcilia
tionē ad deū Rho.v. ⁊ Joā.xx. Pax vob ego ſum
Inter nos ⁊ angelū. q2 angelus nos añ incarna-
tionē viles ⁊ ſuos reputās: ab hoībꝰ ſe ꝑmiſit ado
rari Gen.xviij. Poſt icarnationē aūt noluit ꝑmit
tere: reuerētiā exhibēs nature quā deo vidit vnitā.
Apoc.vl. Cecidi añ pedes āgeli q̄ mihi h̄ oñdebat
vt adorarē eū. et dixit mihi Uide ne feceꝛ: conſeruᵘ
tuᵘ ego ſū ⁊ fratꝝ tuoꝝ: deū adora. In ſignū huiᵘ
pacem nob nunciāt angeli dicētes. Et in terra pax
hoībꝰ bone volūtat. Infra codē. Inter iudeū aūt
et gētilē fecit pacē. Eph.ij. Ueniēs euāgelizauit pa
cē. Pacē ei qui lōge eſt. et Pacē his qui ꝓpe. Lōge
q̄dem erat gētilis. Prope aūt ꝑ legis ⁊ ꝓphete ac-
ceptionē Judeᵘ. Fecit āt pacē inter nos ⁊ deū per
ꝑ mediatoris officiū. Inter nos ⁊ angelos ꝑ ruine
angelice reſtaurationē. Inter iudeū ⁊ gentilez per
Uniᵘ fidei ꝓconiū ⁊ Uniᵘ ecclē habitaculū. De Pri
mo. j. Tim.ij. Mediator dei ⁊ hoim hō chrūs Je-
ſus. De Scdo Lu.xv. Inueni drachmā quā ꝑdi-
deram. De tertio Eph.iiij. Unus dñs: vna fides:
vnū baptiſma. Hic diligit pacificos ⁊ in adoptio-
nis filioꝝ dei grām tranſfert. Math.v. Beati pa
cifici qm̄ filij dei vocabunt. Pacē in teſtamēto ſu-
is reliq̄t. Joan.xiiij. Pacē meā relinq̄ vob: pacem
meā do vobis: nō ſicut mūdus dat ego do vobis.
Dat aūt pacē ꝯſcie potius q̄ȝ tpis. Unde Phil.
iiij. Et pax dei q̄ exuꝑat oēm ſenſum cuſtodiat cor-
da veſtra et intelligentias veſtras. Pace eīm tēpo-
ris aliqñ data: durius eſt bellum cōſcientie. Et iō
illa non eſt vera pax. Uñ Sap.xiiij. In magno vi
uētes inſcitie bello tot ⁊ tāmag̃ mala pacē appellāt
Pſ.lxxij. Zelaui ſuꝑ iniquos: pacez petōꝝ vidēs.
Eſa.xxxviij. Ecce in pace amaritudo mea amariſſi
ma. Et ideo chriſtus dat pacē cōſcientie. Pſ.lxxv.
In pace factus eſt locus eᵘ. Impijs eīm nec exte-
rius niſi raro: nec interius vnq̄ȝ eſt pax. Eſa.xlviij
Non eſt pax impijs dicit dñs. Quartū etiā com
petit. Tres eīm ſoles exorti: trium naturaꝝ ſignāt
radios: corꝑalis: et ſpūalis: et deitatis: que in vnū
collecte in vnitate perſone chrī totum illuminaue-
runt mundū. Uel vt dicunt Fidez triū ꝑſonarū in
vnitate vnius eſſentie ſignificauerūt. Heſter.viij.
Judeis lux noua oriri viſa eſt. Fecit eniz tūc deus
luminare maius vt p̄eſſz diei. Et cometes in mo
dū ſolis exortus ⁊ in tria ſaſſus: ſignificabat nr̄m
ſolem in occubitu ſuo in plura lumina cōuerti: ad
Orientē: ⁊ ad Occidentē: ⁊ ad Meridiē: totū nr̄m
illuminare hemiſpherium. quia et Mortuis cor-
poribus per vnitam ad corpus deitatem: et In in-
ferno poſitis illuxit per vnitam deitatē ad aniam:
et Habitātibꝰ in mundo per aurorā refulſit reſur-
rectionis. Templū aūt pacis tꝑalis in parte cor
ruit propter ꝑſecutionē ſuoꝝ in corꝑe: ⁊ in parte ſte
tit propter tranq̄llitatem conſcie. Fons autē olei
qui erupit: ortum eius ſignificabat. De quo dicit
Cant.j. Oleum effuſum nomen tuum. Ex Quin
to Cōuenientia ſumit. quia ille tunc naſci diſpoſu-
it. De quo dicit Joan.j. Uidimus gloriam eᵘ glo
riam quaſi vnigeniti a patre: plenum gratia ⁊ veri
tat. Quod exponens Baſilius dicit. Unigenitū
ideo dicit: quia cum ſecūdogenito gloriā paternā
non diuiſit. Oſee.iij. Querent dñm deū ſuū: ⁊ Da
uid regem: ⁊ pauebunt ad dñm ⁊ ad bonum eius
in nouiſſimo dieꝝ. Ex Sexto ſumit Cōuenietia.
quia Nunq̄ȝ aliq̄s in tanta māſuetudie ⁊ benigni
tate gubnauit ſubiectos vt chrūs. Heſter.xiij. Uo-
lui nequaq̄ȝ abuti potētie magnitudine: ſed demē
tia ⁊ lenitate gubnare ſubiectos: vt abſq̄ȝ vllo ter-
rore vitā ſilentio trāſigētes: optata cunctis morta
libus pace fruerent. Sic igitur patet ꝙ ſigna ſum
pta in Auguſto: conuenientia chriſti generationi.

Ab iſto ꝗ Auguſto [exijt edictū] ſcꝫ lege ꝑ ſe-
natuſconſultū [vt deſcriberet vniuerſus or-
bis] Attende ꝙ lꝫ Dauid.ij. Reg.vl. peccauerit
numerādo ⁊ deſcribendo populū: eo ꝙ hoc fecit in
ſuꝑbiam. Iſte tamen non peccauit quia deſcripſit
orbem pie motus ſuper populum. Deſcribi enim
fecit orbem vt ſciret quantum poſſet facere in gu-
bernatione reipublice per cenſicapitem. Et ideo ſi-
cut legitur in Libello qui vocatur Deſcriptio Au-
guſti ceſaris: p̄cepit orbem quo ad noſtram habi-
tabilem in quartas diuidi: et in qualibet q̄rta mō-
tes illius quarte ⁊ flumina principalia deſcribi. Et
deinde ciuitates ⁊ vrbes principales cum villis et
pagis et ſuburbanis deſcribi vt ſciretur numerus
allodioꝝ ⁊ p̄diorum. Et vltra ꝓducēdo deſcriptio
nem precepit: vt quilibet rediret ad locuz ⁊ genus
ſue originis: vt ſciret qui et q̄ȝ remoti eſſent vel non
eſſent a ſuis p̄trimonijs. et inquiſitiōe facta: vnuſ-
quiſq̄ȝ reciperet quod ſuum erat. et ſic ſciret quid ꝓ
cenſicapite ſoluere vel non ſoluere poſſz. Quem cē
ſicapitē congregatū: legionibus militū qui quaſi li
ber terras in pace tenebāt: per manum publicam
fecit erogari. Juſtum enim eſſe videbatur vt illi
qui pro omnibus militabant: cōmuniter ab omni
bus acciperent ſtipendia. quia omnes vna com-
muni pace gaudebant et libertate. Stipendia

dicunt a ſtipe pendēda. Nulli aūt ab hoc tribu/
to excipiebant niſi mēdici pauperes. Hoc eni eſt ꝺ
ꝓuilegio paupertatis: onera tributoꝝ cōmuniuꝫ
nō portare. Vn̄ Ro. xiij. Reddite oibꝫ debita:
cui vectigal: vectigal. cui tributū: tributū. cui ho
norē: honorē. Et Math. xxij. Reddite ꝙ̄ q̄ ſūt ce
ſaris ceſari. ꝛ q̄ ſunt dei deo. Hac igit̄ de cā iſtō
exijt edictū ab Auguſto iuſtiſſimo. Pacificus ei
C vias de terra in terrā facere nō potuit niſi ꝑ mili
tū legiōes. ꝛ milites viuere nō poterāt niſi ꝑ ſti/
pēdia. nec ſtipendia habuit: niſi ꝑ cōem omniuꝫ
ꝯtributiōeꝫ. Et ſi forte: vt dictū eſt: aliqd nō eſt de
ſcriptū de orbe: nō eſt curandū. Hoc aūt vt dicit
Gre. etiā ſignis tēpoꝝ cōpetit. Dicit eni ꝙ naſci/
turo dn̄o mūdꝰ deſcribit̄. q2 ille apparebat i car
ne q electos ſuos aſcriberet i eternitate. Deſcribit
aūt ſuos i eternitate qnqꝫ modis. Per diffinitā in
ſe ꝑdeſtinatiōeꝫ. Per appoſitā eis iuſticiā ꝑſentē.
Per ꝓuilegiati meriti notā. Per ſui ꝟbi in ꝯſcia
ꝛ corde doctrinalē picturā. ꝛ Per btitudis etne
ad ſapīm ꝯformitatē. De Primo hoꝝ dr̄ Dan̄. xij.
Saluabit̄ ppl̄s tuꝰ ois q inuētꝰ fuerit ſcptꝰ i li
bro vite. Eſa. iiij. Ois q relictꝰ fuerit in ſion: ꝛ re
ſiduꝰ in hierl̄m ſanctꝰ vocabit̄: ois q ſcptꝰ fuerit
in vita in hierl̄m. De ſcdo dr̄. ij. Cor. iij. Ep̄la chri
ſti eſtis ammiſtrata a nobis ꝛ ſcpta: nō atramēto ſꝫ
ſpū dei viui. Lu. x. Gaudete in ħ ꝙ noia vr̄a ſcri/
pta ſunt in celis. Ecōtra dicit̄ de malis in Pſal.
lxviij. Deleant̄ de libro viuētiū: ꝛ cū iuſtiſ nō ſcri/
bant̄. De tertio dicit̄ Exo. xxxij. Aut dimitte eis
hanc noxā: aut dele me de libro tuo quē ſcpſiſti.
Apoca. iij. Scribam ſuꝑ eū nomē nouū ꝓuilegi
atū: ſed ꝛ nomē ciuitatis noue hierl̄em. De quar
to dicit̄ Hiere. xxxj. Heb. x. Dabo leges meas i
cordibꝫ eoꝝ. ꝛ i viſceribꝫ eoꝝ ſuꝑſcribā eos. Eſa.
viij. Sume tibi libꝝ grandē: Cor hoīs ſcꝫ. ꝛ ſcri
be in eo ſtilo hoīs. Et ideo ꝯſcīe ſctōꝝ ſunt libri.
Dan̄. vij. Libri apti ſunt. ꝛ aliꝰ liber aptꝰ eſt q eſt
vite. Et ħ ē ꝯſcia chri. Et ex his libris mortui iu/
dicabūt̄. Ps. cxlix. Vt faciāt i eis iudiciū ꝯſcptū
glia hec ē oibꝫ ſanctiſ eiꝰ. De qnto mō Apoc. xiiij.
Vidi ſuꝑ montē ſion agnū ſtantē. ꝛ cū eo centuꝫ
q̄draginta q̄ttuor milia: hn̄tes nomen eius ꝛ no
mē pr̄is eius ſcriptū in frontibꝫ eoꝝ. Et ita ſcri/
bunt̄ etiam ad mortē etnā. Hierem. xxij. Scribe
virū iſtū ſterilē virū q in eternū nō ꝓſperabitur.
Hiere. xvij. Recedētes a te in terra ſcribent̄. q2
dereliq̄rūt venā aquaꝝ viuentiū dn̄m. Sic ꝙ̄ ex
ſcptura ꝑꝫ ad Natiuitatē dn̄i ꝯuenietia. Et hac
de cauſa ꝑfiniuit hoc ſapientia dei pr̄is. Atten
de aūt ꝙ modꝰ deſcriptiōis erat ad denariū qui
habebat imaginē auguſti. ꝛ decē valuit vſuales
ꝑuos. Et hec deſcptio dr̄ Mat. xxij. Cuiꝰ eſt ima
go hec ꝛ ſuꝑſcriptio: Reſpōderūt Ceſaris. Et di
xit illis Jeſus. Reddite ergo que ſunt ceſaris ce
ſari: ꝛ que ſunt dei deo. Iſte autē modus in de/
ſcriptiōe ſpūali chri: ſignificat imaginem dei ad
quā factus eſt hō. Denarius aūt obedientiā de/
calogi ad queꝫ totus mūdus eſt inſcriptus. Ps.
iiij. Signatū eſt ſuꝑ nos lumen vultus tui dn̄e
Glo. Aug. Lumē vultus ſignatū ſuꝑ nos ē ima
go Creatiōis. et Recreatiōis. et Similitudis di/
uine. Creatiōis q̄dem in qua creati ſumus eſt na/
ture. Recreationis aūt in qua recreati ſumꝰ eſt gra
tie imago: que eſt fides: ſpes: ꝛ charitas. Similitu
dinis autē qua tres ꝑſonas in vna ſubſtantia imi
tamur eſt memoria: intelligentia: ꝛ voluntas. Que
tunc imitant̄ quando deus eſt i memoria ſine ob/
liuione: veritas in intellectu ſine errore: charitas in
affectu volūtatis ſine cōtraria affectiōe. Hūc ergo
denarium exhibe: et es deſcriptus: et ab imꝑatore
ſummo gubernādus ꝛ regendus. Q̄ꝺ aūt nunc
ab Imꝑatoris dixerat exiſſe edicto: ſubdit Qualit̄
et Per quē: eſt executiōi mandatū: dicēs [Hec de
ſcriptio prima ꝛc.] Attēde ꝙ iſtud [prima]
ſm̄ diuerſos Doctores Quattuor modis exponit̄
Scdꝫ Joſephū q̄dem multe facte ſunt deſcriptio/
nes antecedentiū Imꝑatorū. Sed nō fecerūt de/
ſcribi niſi predia ꝛ allodia. et ſuper illa imponebāt
cenſum: cōuertendū in ſtipendia militum. Sicut
et in Egypto Geneſ. xlj. quintam ꝑtem regi dabitiſ
Reliq̄ q̄ttuor ꝑmittent̄ vob. Sed iſta fuit prima
inter generales. Generalē aūt voco in q deſcripta
ſunt: et allodia: et homines. Alia expoſitio eſt Be/
de que dicit ꝙ q̄dem ſicut dictum eſt: exijt edictum
Sed illud tunc primum executioni fuit mandatū:
quando miſſus eſt in Syriam cenſor ſiue Iudex
Cyrinus. Et ita oportet reſoluere nomē [prima] in
aduerbiuꝫ ꝑmū: vt ſit ſenſus [Hec deſcriptio]
ab Auguſto edicta [prima] hoc eſt ꝑmū [facta
eſt] per executionem [a Cyrino] miſſo ꝓ cenſore
et [preſide Syrie] Tertia expoſitio vult expo/
nere [ꝑma] ꝑ ꝑncipalis. q2 Syria ſublimius inter/
ꝑcat: ſicut ꝛ ꝑncipalis fuit: Et a ꝑncipali inchoatū
eſt: vt illa nō contradicente deſcriptiōi: omnes alie
deſcriptionē ſuſtinerent ꝓuincie. Quarta expoſitio
dicit ꝙ Syria non eſt dicta prima propter ſe: ſed
propter Judeam quam in ſe habuit. Judei enim
gloriabantur ꝙ cenſum dare non deberent: quia
decimas ſoluerent: et primitias darent: et vota et
ſacrificia offerrent: et legibus humanis non ſubia
cerent: vt dicit Hierony. Et ideo querebant Mat/
thei. xxij. Si licet dari cenſum ceſari: an nō. Deu/
tero. xxviij. Faciet te dominus in caput ꝛ nō in cau
dam: et eris ſemper ſuper: et nō ſubter. Et ideo vo/
luit vt primo inchoaretur ab eis: vt ipſis ſubiectiſ:
omnes alij cenſui colla ſummitterent. Et verifica/
tum eſt vaticanium Hieremie Thren. j. Princeps
ꝓuinciarum facta eſt ſub tributo. Tunc enim re/
cte Judeorum Regnum tranſlatum eſt: qn̄ alteri
regno imꝑanti. ſoluebant tributū. Gen̄. xlix. Non
auferet̄ ſceptrum de Juda: et dux de femore eius:
donec veniat qui mittendus eſt. Et de hoc ſatis ſu
pra dictum eſt. Hoc eſt ergo quod dicit [Hec de
ſcriptio prima facta eſt a ꝑſide Syrie] q D
tūc miſſus eſt in Syriā ꝓ ꝑſide [Cyrino] Tale
eīm nomē habebat: qꝺ heres interꝑtat̄. Due etiam
alie rationes aſſignant̄ quare a Syria ꝛ a Judea
ꝑma incepit deſcptio ꝑma. Quaꝝ Vna eſt Hiero
nymi dicentis: ꝙ Syria ꝛ Judea noſtre habitabi
lis media eſt: ſicut vmbilicꝰ in corpore. et iđo ab ea
inceptū eſt: vt ab ea tanq̄ a medio facilius in extre
ma terrarum deriuaretur. Judicum. ix. Ecce po/
pulus de vmbilico terre deſcendit. Alia ratio eſt

et verior: qꝛ illa terra antiquius monarchiā tenuit ⁊
fortiſſimos habuit reges Alexandri macedonis ſuc
ceſſores: vt dicit Raban⁹. Et ideo impator ad illā
fortiſſimos ⁊ ſapientiſſimos pſides: cēſores miſit.
p q̄s aptius ⁊ conueniēti⁹ deſcrip̄tio poterat inchoa-
ri. Attende aūt circa hoc qḋ dictū eſt q̄ Judea:
vt dicit Hiero. media eſt nr̄e habitabil'. Hoc em̄ ima
ginandū eſt: ſicut dic̄ phus in cōſolatiōe phie: Si ter-
ra diuidat̄ in ptes q̄tuor: ita q̄ intelligat̄ vnus ſ
colurus ſphere ſupficies eſſe extenſa p terrā de po-
lo in polū. Hec em̄ ſupficies diuidet t̄rā ab auſtro
in aqlonē: tendēs in duo media. Sꝫ hemiſpheriū
et in oppoſitū hemiſpherio. Eſt aūt compertū conie-
cturalr̄ ⁊ nō p demōſtrationē q̄ in ſolo hemiſphe-
rio eſt habitatio hoīm. Cōiectura autē Ptolomei
eſt iſta. Quia cū eclipſes lunares ſint apud oēs
vno mō. Sed differūt in horis. qꝛ lunaris eclipſis
orientalis eſt apud orientales in pma hora noctis
et hec eadem eclipſis apud illos q̄ ſunt in gadibus
herculis in vltimis Hiſpaniaꝝ partibus eſt in hora
noctis duodecima. Nec inuenit̄ aliqua obſeruatio
eclipſiū lunarium vltra. xij. horas. et ille ſunt. clxxx.
graduū qui ſunt celi medietas. Et ſic cōuincat̄ (al's
coniicit̄) q̄ homines nō habitant niſi ſub medio ce-
lo. et coniicit̄ inferior medietas nō eſſe habitata p-
pter aquas. qꝛ ſi aliq̄s ibi habitaret: aliqḋ de ſcriptis
obſeruationum ſuaꝝ puenıſſꝫ ad nos. Superior
aūt medietas etiam inhabitabilis: ſm medietatē
intelligat̄ eq̄noctialis eſſe ſupficies: diuidens terrā
in duo media a medio celo i angulū oppoſitū me-
die terre p orientē ⁊ occidentē: tunc erit vna medie-
tas ab eq̄noctiali in polum arcticum: et hec eſt ha-
bitabilis. ⁊ Alia medietas erit ab eq̄noctiali i polū
antarcticū et hec inhabitabilis. Et huius cauſam
dicit Ptolome⁹ eſſe breuitatē diametri ſolis con-
uerſam in medietatē auſtrinam: ⁊ ideo incēſaꝫ (al's
intenſam) Augē aūt ſolis cōuerſam in medietatē
borealem: et ideo habitabilē. Eſt em̄ aux ſolis in ſi-
gno geminoꝝ. Et ſic vt dic̄ Hierony. ſola illa quar
ta que eſt ab eq̄noctiali in polum arcticū eſt habi-
tabilis Et hec diuidit̄ a cōpoſitoribus tabulaꝝ in ſe-
ptem climata. In ſolis em̄ illis eſt tolerabilis habi
tatio. Et in his ſeptē climatibus Judea eſt in quarto
qꝛ hieruſalē habet in latitudie. xxxiij. gradus. et ſic
media eſt noſtre habitabilis. Pſ. lxxiij. O pat⁹ eſt
ſalutē in medio terre. Hec igit̄ dicta ſunt ad intelle
ctū vboꝝ Hieronymi. Ille em̄ q̄ mediator eſt dei
⁊ hoīꝫ: q̄ medi⁹ ſtetit hoīꝫ: q̄ i medio iacuit duū aia-
liū. q̄ medi⁹ ſtetit latronū in cruce: medi⁹ apparuit
diſcipl'oꝝ: et ſp mediū amauit: nec ad ſupfluū: nec
ad diminutū declinans: Mediū etiā noſtri degit
mundi vbi naſceret̄. Accipit̄ aūt ⁊ h̄ cōuenientia
a pſidis noīe. Cyrus em̄ eſt heres. et cyrin⁹ eſt de-
nominatum ab illo. Eſa. xlv. Chriſto meo cyro cuius
appbēdi dexterā vt ſubijciā ante faciē eius gentes
et dorſa regum vtam. Tpe em̄ illi⁹ cōueniens fuit
illū naſci De q̄ dr̄ Math. xxj. Hic eſt heres veni-
te occidam⁹ eū: ⁊ nr̄a erit hereditas. Rho. viij. Si
aūt filij et heredes heredes q̄dem dei: coheredes aūt
chriſti. vn̄ ⁊ heres h̄ facit deſcriptionem. Sequit̄

Et ibant omnes vt profiterent̄ ſinguli in ſuam ciuitatem.

Hec eſt ſm q̄ accipit circūſtātias A deſcriptorum
obedientia. Dicit aūt Duo. Facilitatē ſcꝫ obediēdi: ⁊
Profeſſionē deſcriptiōis. Facilitas obediētie notat̄
in hoc q̄ ſtatim facto ⁊ pmulgato edicto p cēſorē
Cyrinū [omnes ibant] ſine cōtradictione q̄liber
ad pfitendū. Cui⁹ cauſam dicit glo. qꝛ ppinquū fu-
it eis verbum in corde ⁊ amicū. et ideo ſtatim pro-
feſſi ſūt. Propinquū em̄ fuit rōni q̄ q̄ diu vaſta
ti fuerit bellis: ⁊ pace cōmuni gaudere volebant:
cōmuni cōtributioni darēt: vn̄ milites defēſantes
pacē ſtipēdiarent̄. Et iō qḋ in corde eis rō dictabat
ſtatim ore ſunt pfeſſi. Et hoc cōſonū eſt regno chriſti
qḋ tūc inchoabat. Verbū em̄ fidei ppinquū eſt ra-
tioni. et ideo cōfiteri ore eſt facile. Deut. xxx. Prope
eſt vbū in ore tuo ⁊ in corde tuo. qḋ apl's ad Rho
ma. x. dr̄ eſſe vbum fidei qḋ pdicam⁹. Et ideo cor-
de credit̄ ad iuſtitiā: ore aūt fit confeſſio in ſalutem
Modū aūt pfeſſiōis ſubiūgit: dicēs [Singuli ī
ſuā ciuitatē] Hoc eſt: vn̄ nati ſiue oriūdi fuerūt
ſicut ſ. dictū eſt: vt ſciret̄ q̄s q̄ntum de cenſu capitis
ſoluere poſſet. Accipit̄ aūt ⁊ ab hoc conuenientia
tpis qꝛ chriſti natiuitate redim⁹ ab exilio in noſtrā ci
uitatē hieruſm q̄ ſurſū ē: q̄ ē mr̄ nr̄a. Gal. iiij. Exhi-
bētes i ea imaginem nr̄e pfeſſiōis Ezech. xxxvj. Tol
lā q̄ppe vos de gētibus ⁊ cōgregabo vos de vniuerſ
terris: ⁊ reducā vos in terrā vr̄am. Hoc petit Da-
uid i pſ. cv. dicēs. Saluos fac nos dn̄e ⁊ cōgrega
nos de natiōibus: vt cōfiteamur noī ſctō tuo ⁊ glie-
mur i laude tua. Hoc eſt ḡ qḋ ſumit̄ de circūſtan-
tijs Tpis ⁊ Perſonaꝝ ⁊ Negocij. Sequit̄

Aſcendit aūt ⁊ Joſeph a Gali- lea de ciuitate Nazareth in Jude am ciuitateꝫ Dauid que vocatur Bethleē: eo q̄ eſſet de domo et fa milia Dauid: vt profiteretur cum Maria deſpōſata ſibi vxore pre- gnante.

Tāgit h̄ ſingularit̄ Negocij ⁊ Loci circūſtātias
natiuitatis chriſti. Et tāgit q̄l'r Joſeph ⁊ btā vgo ad locū
natiuitatis veniūt: et q̄ de cā. Circa pmū dr̄ Quis: Vn̄
et Quo ⁊ Qualr̄ venit. Qualit̄ q̄dē. qꝛ [aſcēdit ⁊
Joſeph] Eſt eī galilea verſus planū ad mare. Ju-
dea aūt i mōtibus. Vn̄ ſ. Exurgēs Maria cū feſti-
natiōe abijt in mōtana in ciuitatē Jude. Sic ḡ per
ſitū terre. Aſcēdit etiā Joſeph Innuēs cuilibet fi
lie accreſcēti qḋ interpretat̄ Joſeph: q̄ aſcēſiōes i cor-
de ſuo diſponere dꝫ i valle lachrymaꝝ ſub Augu-
ſti ipio. Auguſt⁹ em̄ ⁊ Joſeph: idē nois hn̄s ſm di
uerſas linguas ſcāt. Joſeph em̄ auct⁹ interptat̄ la-
tine: qḋ idē Auguſt⁹ ſonat. Eſt aūt aſcēdēdū Pri-
mo Ad culmē vtutū. Scḋo aūt Ad faſtigiū diuina-
rū cōtēplatōnū. Tertio Ad gdū pdicationū. Quar
to Ad cathedrā honoꝝ ſi vocat⁹ fuerit aliq̄s. Pri-
m⁹ aſcēſus ſcat̄. ij. Reg. xv. Rex Dauid aſcendit p
cliuū oliuaꝝ flens diſcoopto capite: nudis pedibus
incedens. Ad culmen em̄ vtutum vt dicit Grego.
non aſcenditur niſi pſumendo de dei miſericordia

et per fletum ⁊ humilitatem ⁊ carnis mortificationem. Secũdus aſcenſus ſignificatur Act. x. per aſcenſum Petri in ſuperiora domus. vbi vidit viſionẽ magnã de linteo. ⁊ omnibus generibus reptiliũ ĩ linteo q̃ deus ſctificauit (al'as: purificauit) ⁊ ideo cõmunia a Petro nõ eſſe dicẽda. De Tertio dr Eſa. xl. Sup montẽ excelſũ aſcẽde tu q̃ euãgelizas ſion. De quarto aũt. j. Regũ. xiiij. Per aſcẽſum Jonathe qui donũ colũbe interptatur. ⁊ armiger ſuus qui aſcẽdit reptans manibus ⁊ pedibus. ⁊ obtinuit caſtra philiſteo⁊. Armiger autẽ Jonathe eſt qui vocatur in pte ſollicitudis: ⁊ arma ſcripture: reptare manibus ⁊ pedibus. hoc eſt: niti operibus ⁊ affectibus ad expugnãdũ caſtra diaboli in pctõribus. Et ſic tandẽ põt aſcẽdere cathedrã dignitatũ. Ps. cvj. Exaltẽt eũ i eccl'ia pleb. ⁊ in cathedra ſeniorũ laudent eũ. Can. vij. Dixi conſcendã in palmã: ⁊ apphendam fructũ eius. Palma eñ regale decus ſignificat. Sic ergo Aſcendit ⁊ Joſeph. Et tãgit Lõ q̃ aſcẽdit In cõmuni: ⁊ In proprio. In cõmuni quidẽ: q2 [a galilea] Ubi annunciatus ⁊ conceptus eſt ſaluator. Ubi ad ſimilitudinem candẽ: p diuinũ oraculũ Annũciatur. ⁊ p ſanctũ ppoſitũ Concipitur dñs quotidie: dic glo. Eſa. xxvj. A facie tua dñe cõcepim⁹: ⁊ q̃ſi pturiuimus ⁊ pepimus ſpm̃ ſalutẽ. Interptatur Galilea rota. Et hoc mõ mũdi volubilitatẽ ſiḡt Ps. lxxxij. Deus me⁹ pone illos vt rotã. In q̃ vnus ſemicirculo⁊ ſp pmit aliũ donec rota ꝯſumitur. ⁊ ideo aſcendendũ eſt de ea ⁊ derelinqũda. Et tãgit locũ pprũ vnde aſcẽdit [de ciuitate nazareth] Que flos: vt ſup dictũ eſt interptatur. Quia flores aſcẽdere deb3 q̃ aſcendit ad dignitatẽ. Et h ſignificatũ eſt Nũeri. xvij. Ubi Aaron aſcẽdẽs culmẽ põtificatus p virgam florentem aſcendit. Et hec eadem precepta eſt referri in tabernaculũ: vt ſit ibi in ſignũ eorũ qui aſcẽdere cupiũt. Sequitur [in iudeã] Et tangit locũ ad quẽ aſcẽdit in Cõmuni noie. ⁊ pprio. Cõmuni qdem quãdo dicit. [in Judeã] ſortẽ. ſ. Jude. Qui interptatur Cõfitẽs vel Glorificãs. q2 Prelatus aſcẽdit in ꝯfeſſionẽ triplicẽ. Peccato⁊ in penitẽtia. Ueritatis in pdicatõe. Laudis in gratiarũ actõe. De Pmo Ps. xxxj. Dixi ꝯfitebor aduerſum me iniquitatẽ meã dño. ⁊ tu remiſiſti impietatẽ peccati mei. Joſue vij. Fili mi da gl'iam deo. ⁊ ꝯfitere pctã tua. ⁊ indica mihi qd feceris. De Cõfeſſione Ueritatis dicitur Pſal. lxxiiij. Cõfitebimur tibi deus confitebimur ⁊ narrabim⁹ mirabilia tua. Ro. x. Ore ꝯfeſſio fit ad ſalutẽ. De tertio Ps. cvij. Confitemini dño qm̃ bonus. qm̃ in ſeculũ miſericordia eius. Gene. xlix. Juda: te laudabũt frẽs tui. manus tue in ceruicibus inimico⁊ tuo⁊. Judea autẽ hic põitur p ſorte Jude. q2 i ſorte Jude fuit Bethleem. Et ideo dicitur Matth. ij. Tu bethleem terra Juda. Eſt enim alia quedã Bethleem i Galgalis vel Galilea: ſicut dicit Hiero. in glo. ſup illud Mich. v. Tu Bethleem ephrata. Talis aũt q̃ſtio eſt hic. Cũ hieruſalẽ ab expugnatõe dicatur ciuitas Dauid: ſicut dicitur. ij. Reg. v. ⁊ iij. Regũ. ij. Quare nõ aſcẽdit in eã Joſeph. Et dicendũ ꝙ i veritate hierl'em erat i ſorte beniamin. S3 q2 nõ potuit expellere Jebuſeũ q̃ habitauit i ea: ceſſit in poſſeſſionẽ Dauid ab euentu expugnationis: ſicut narrat liber Reg. Et ideo nõ directe erat de ſorte Jude. Et q2 Joſeph directe erat d ſorte Jude: ideo aſcẽdit in Judeã illã q̃ de ſorte Jude fuit. In hac eñ ſorte chr's naſci voluit. q2 d ſorte Jude fuit. Apocal. v. Ecce vicit leo de tribu Juda. Gen. xlix. Catulus leonis Juda. Heb. vij. Manifeſtu3 eſt ꝙ de Juda ortus ſit dñs nr̃. Nec eſt q̃ cauſa literalis quare deus voluit ꝙ in Judeã iſtam aſcenderet [in ciuitatẽ Dauid] que ſorte hereditaria fuit ciuitas Dauid. Videtur aũt ꝯtrũ pphete qd h dr. Dicit eñ Mich. v. Tu Bethleẽ ephrata paruulus es in milibus Juda. Qd exponẽs ibidẽ gloſa dr. paruul⁹: viculus es in Juda: in q̃. hoc eſt: in cuius ſorte ſũt tot miliũ ciuitatũ: villa⁊: ⁊ vico⁊. Ergo nõ fuit ciuitas. Sed ad hoc dicendũ: ꝙ l3 raro freq̃ntaretur habitatoꝛ: tñ a Dauid rege ⁊ ab antiq̃ dignitatẽ ⁊ municipia habuit ciuitas: pter futurã in ea dñi nr̃i natiuitatẽ. Et ideo h pcipue vocatur ciuitas. Ciuitas inquã Ciuium dignitate In q̃ angeli cõcinunt ad ortũ noui regis. Que Regis ⁊ matris Regine pñtia glorificatur. Que a Regibus viſitatur. Cui Reges munera deuotiõis offerũt. Que vaticinio pphetarum ſup alias extollitur. De Primo hoꝛu3 habetur infra. Facta eſt cum angelo multitudo celeſtis exercitus laudantiũ ⁊ dicentiũ: Gl'ia in excelſis deo. De Scdo Eſa. lx. Locũ ſctificationis mee: ⁊ locum pedũ meorũ glorificabo. Hoc eſt: Locũ in q̃ ſctificationẽ meã in matre caſtitate conſecrata. ⁊ locũ vbi pmo pedes pono humanitatis: glorificabo: glorioſum: ⁊ in gloriam ſempiternam eleuabo. De Tertio dr Matth. ij. Ecce magi venerũt ab oriente q̃rentes ⁊ dicentes. Ubi eſt q̃ natus eſt Rex Judeo⁊. Eſa. lx. Suges lac gentiũ. ⁊ mãmilla Regũ lactaberis. De Quarto Mat. ij. Intrãtes domum inuenerunt puer⁊ cum Maria matre ei⁹: ⁊ pcidẽtes adorauerunt eum: et apertis theſauris ſuis obtulerũt ei munera. Eſa. lx. Oẽs de ſaba venient: aurũ et thus deferẽtes ⁊ laudẽ dño annunciantes. De Quinto Mich. v. Tu Bethleẽ ephrata: puulus es in milibus Juda: ex te egredietur q̃ regat populum meũ Iſrael. et egreſſus ei⁹ ſicut a pncipio a diebus eternitatis. His ꝯ rõnibus Ciuitas dr magna. Dignitate ſublimis. ⁊ dicitur Ciuitas Dauid. hoc eſt: poſſeſſionis Dauid. Et quia quilibet ad allodialẽ et patrimonialẽ ciuitatẽ aſcendit: ideo Joſeph aſcẽdit in iſtam: ſicut patet ex ſuperi⁹ dictis. Dauid aũt h fit mẽtio propter Tria. Primum eſt Ut cognoſcatur chriſti humilitas. Secundũ Ut cognoſcatur chriſti libertas. Tertium Ut ꝯgnoſcatur q̃ magnopere curauit vitare ſcandalum infirmorũ. Humilitas quidem: quia de tãto ſanguine natus ſic deſcendere voluit vt cenſicapitem ſolueret: et ſub tributo naſceretur. Libertas autem quia de regia libertate natus: tamen profiteri cenſum voluit. Et hoc totum fecit ne ſcandalum induceret. et ſuis exemplum daret ne propter terrenam libertatem vel dignitatem ſcandalu3 aliquod facerent. De Primo q̃dem habes Matth. xj. Diſcite a me quia mitis ſum et humilis corde. Ex maieſtatis domino factus tributarius. De Secundo Mattha. xvij.

Reges gentiũ a quibꝰ accipiũt tributũ: a filijs vel ab alienis? Reſpõdit Petrꝰ: Ab alienis. Et dixit chriſtus inferẽdo. ergo liberi ſunt filij. De Tertio Ibidẽ. Ne autẽ ſcãdalizemus eos mitte hamum in mare: ⁊ primum piſcem qui aſcẽderit tolle: ⁊ in ore eius inuenies ſtaterẽ. ⁊ ſolue ꝓ me ⁊ te. Ex Dauid ergo habẽs generis non ſolum nobilitatẽ: ſed maieſtatem. ⁊ p̃tendit ſeruilem humilitatẽ. Ex patribus habens libertatem ⁊ dominationẽ p̃tendit ſeruitutẽ factus ſub tributo. Ex regno habẽs ius exigẽdi tributa ab alijs: diſſimulauit ꝓpter edificationis charitatẽ. Sequit' ⌊Que vocat' Bethleem⌋ Hoc eſt in ſorte Jude: prius vocata effrata ab vxore Caleph ibi ſepulta Et tunc accidit ibi ſterilitas famis: ꝓpter quã ab ea peregrinatus eſt Helymelech cũ vxore Noemi ⁊ duobꝰ filijs. Sicut legit' Ruth.j. Poſtea autẽ tanta vbertas illis terminis eſt reddita ꝙ ab vbertate nomẽ accipiẽs bethleem. h' eſt domus panis ẽ appellata. Et h' eſt quod dicit'. Hec igit' Bethleem ẽ Domus regie ꝓpagationis. Domus eſt gẽtium vocationis. Domus eſt dñice natiuitatis Domus eſt refectionis. Domus eſt vbertatis. Domus eſt panis celeſtis. Primũ horum patet Ruth vlti. Mulieres congratulantes dicebãt. Natus eſt filius Noemi: ⁊ vocauerũt nomen eius Obeth. Hic (al's hoc) eſt pater Iſai patris Dauid. Secundũ horum patet ex hoc ꝙ Ruth ex qua genuit Booz fuit gẽtilis: per quam deſcẽdit chriſtus. Eſa.xvj. Emitte agnũ domine domiatorẽ terre de petra deſerti. Glo. ibidem. hoc eſt de Ruth moabitide gentili: que frigida eſt charitate ⁊ ſicca pietate. Sicut petra ⁊ deſerta a lege ⁊ angelis ⁊ deo. Tertium hoꝝ patet Michee.v. Ubi dicit'. Ex te enim egredief dux qui regat populuz meũ iſrael: ⁊ egreſſus eius ſicut a p̃ncipio a diebus eternitatis. Quia ſicut ab vno patre egreſſus eſt per generationẽ eternã: ſic ab vna matre per generationẽ tẽporalem. Et ſicut ab icorrupto patre: ſic ab icorrupta matre: Sicut plenꝰ ſplendoribus ſanctorũ a patre. ſic plenus gratia ⁊ veritate a matre. Et ideo generatio hec diuina ẽ effectiue: licet humana ſit ſubiectiue ⁊ conditiõe nature. Eſa.vl. Si ego qui generationẽ alijs tribuo: ipſe ſterilis ero? Dicit dominꝰ. Quartũ autẽ probatur in Pſal.xxxv. Ubi dicit'. Inebriabũtur ab vbertate domus tue: ⁊ torrente voluptatis tue potabis eos. Non eñ dicat de cetero: Bethleem ingreſſa ſum vacua. Ruth.j. Plena eñ eſt refectione eius qui dicit Matth.xj. Uenite ad me omnes qui laboratis ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiam vos. Quintum probat' ꝑ hoc quod dicit' effrata: q̃ frugifer interp̃tat'. Iam eñ verificatũ eſt de ea illud Gen.xxvij. Frumento ⁊ vino ⁊ oleo ſtabiliui eum. Et illud. Adipe frumenti ſatiat te. Habz eñ vnde alat gratiam plenã. Habet vnde vinũ iocũditatis propinet dei ſapientiã. Habet vnde vngat ⁊ delectet ⁊ exhilaret oleum miſericordie ⁊ pietatis: bñs eum cuius nomẽ eſt oleum effuſum: qd' ſanat exhilarat ⁊ delectat. Hec eſt domus panis celeſtis continens eum: qui dicit. Ego ſum panis viuus qui de celo deſcendit vt det vitam mũdo. Pſ.ciij. Panis confirmet cor hominis. Pſal.lxxvij. Panem angeloꝝ manducauit homo. Cibaria miſit eis in abundantia. Hac ergo de cauſa aſcendit in ciuitatem que vocat' Bethleem. Et ſubiungit cauſã ⌊eo ꝙ eſſet de domo⌋ natus ⁊ familia tribus Jude ⌊Dauid⌋ ſicut iam dictũ eſt Pſal.lxxxviij. Dixiſti: miſericordia edificabit' in celis: preparabit' veritas tua in eis. Hanc miſericordiã fecit Dauid ꝓmittendo: ⁊ veritatẽ ⁊ ꝓmiſſum complẽdo. Attende autẽ ꝙ de domo eſſe poſſet: ſi natus eſſet in regnũ quod erat vniuerſale.xij. tribuũ. ⁊ tunc non eſſet de familia priuata. Sed qꝛ fuit de familia priuata natus: fuit de tribu Juda: cui primũ conceſſus principatus. Sicut patet in p̃ncipio Judicũ.

Ad quid autẽ aſcendit ſubiungit ⌊vt profiteretur⌋ cenſi capitẽ: ſoluendo ⌊cum Maria⌋ ex eadẽ tribu exiſtente ⌊deſponſata ſibi⌋ honeſtate ⁊ lege nuptiaꝝ ⌊vxore⌋ tanto ſanctius ſibi cõiuncta: quanto pari voto continentiũ ſacratũ eſt illõ coniugium ⌊pregnante⌋ q̃uis ſibi iuncta nõ in cõcupiſcentia: tamẽ a ſpiritu ſancto fecũdata. Matthei.j. Joſeph fili dauid noli timere accipere cõiugem tuam Mariã. Quod eñ in ea natuz eſt: de ſpiritu ſancto eſt. Et ideo vt dicit Ambroſiꝰ: Hoc ẽ exemplũ ſancte eccleſie: ſicut ⁊ Joſeph exemplũ p̃latorũ eccleſie. que licet ſtella ſit illuminans: tamẽ ſui nominis amaritudinẽ nõ deſerit: ſemꝑ lugens vt conſolet' Matth.v. Licet ſit honeſtate plena: et legibꝰ iuſtiſſima: cõiunctione viro cõiuncta. obuiat tamen viro quaſi mater honorificata. Ecci.xv. Pudorem virgineum cuſtodiẽs illibatum: q̃z ſit pregnãs: tamen a ſpũſancto quo plena eſt deo: plena grauida: ⁊ ſpiritũ ſalutis ſemper eſt enixa: q̃ format dei filij vultum in ea. Supra: ꝓmo. Quod ex te naſcetur ſanctũ: vocabit' filius dei. Gala.iiij. Filioli mei quos iterũ parturio donec formet' chriſtꝰ in vobis. Et in ſignuz huius ſummi regis: imaginis extra (al's exemplũ) exhibet: vt dicit Auguſtinꝰ ſolidũ redemptiõis ſue qui vultũ prefert imperatoris. Sic igit' determinatũ ſit de circũſtantibꝰ natiuitatẽ: ex parte Tẽporis ⁊ Loci ⁊ Perſonaꝝ conuenientibus.

Factum eſt autem cum eſſent ibi: impleti ſunt dies vt pareret: ⁊ peperit filium ſuum primogenitum: ⁊ pannis eum inuoluit: ⁊ reclinauit eum in preſepio: qꝛ non erat ei locus in diuerſorio. D

Hic tangit Natiuitatis chriſti perfectionẽ. Dicit autem Duo. Natiuitatẽ. ⁊ Natiuitatis manifeſtationem: tam per angelos q̃z per paſtores. De Natiuitate dicit Tria. Tẽporis impletionẽ. Natiuitatem. ⁊ Nati curã: quã ſibi virgo mater adhibuit. De Tẽpore dicit ⌊Factũ eſt⌋ Et hic ẽ verſus. Factũ eñ iam totũ eſt quod precingit' ſm ordinationẽ diuinam. Eſa.xxxiiij. Requirite diligẽter in libro: vnum ex omnibꝰ nõ defuit ⌊cũ eſſent ibi⌋ vbi locus natiuitatis a propheta p̃dictus eſt ⌊impleti ſunt dies Marie vt pareret⌋ Impleti ſunt quidem impletione numeri. Impletiõe

ordinis p̄finiti. Impletiōe ſanctitatis. Impletiōe
om̄is eius quā figure veter꜄ teſtamēti p̄figurauer-
runt ſignificatiōis. Impletio quidē numeri dierū
tēpore. Job.xiiij. Numer⁹ menſiū eꝰ apud te eſt: cō
ſtituiſti terminos eius qui p̄teriri non poterunt.
De Impletione ordinis prefiniti Eſaie.xxxvj. Ex
diebꝰ antiq̄s creaui illud: ꝛ nūc adduxi. Gal.iiij.
Ubi venit plenitudo tēporis miſit deus filiū ſuū
De Impletione ſanctitatis dcm̄ eſt Supra: Q̄
plena ſanctitas nō erat niſi ſuperueniēte ſpūſancto:
ꝛ virtute altiſſimi obumbrāte: vbi quod natū eſt
vocat̄ ſanctum: plena ſanctitate. ita ꝙ nihil reman
ſit vacuū. In omnibus autē alijs ſanctificationi-
bus aliquid vacuū remāſit. Unde dictū eſt vxori
prophete.iiij. Reg.iiij. Cum plena ſint vaſa tolles
Eccl.xxiiij. In plenitudine ſanctoꝝ detentio mea.
De Impletiōe figurarum legis dicit̄ Matth.v.
Non veni legem ſoluere: ſed adimplere. De his q̄t-
tuor plenitudinibꝫ dicit̄ Luce.vj. Menſurā bonā
ꝛ confertam ꝛ coagitatā ꝛ ſupereffluentē dabūt in
ſinum veſtrū. Dicit autē [vt pareret] cuꝫ quem
ſine dolore parturitiōis enixa eſt. Et ſignatis clau
ſtris pudoris protulit ad lucē. De Pr̄io Eſa.vlt.
Anteq̄ꝫ parturiret peperit. De Scd̄o dicit̄ Ezech.
xliiij. Porta hec clauſa erit ꝛ non aperiet̄. q2 domi-
nus deus iſrael ingreſſus eſt per eam: ꝛ ſignificat̄
Jo.xx. Uenit ieſus ianuis clauſis ꝛ ſtetit in me-
dio. Sic em̄ exiuit de vtero. Sic em̄ exiuit ð ſepul
cro. Sic intrauit ꝛ exiuit domū: ꝛ ð domo. Mul
to em̄ plus habuit cure ð ſignis pudoꝝ virginis:
q̄ꝫ habuerit de ſepulcro vel de domo. Uñ de om̄i-
bus his exiuit nō rupt꜄ ſignaculis [ꝛ peperit]
Ecce part⁹. Et pep̄it [filiū ſuū primogenitū]
Tangunt̄ Tria. Partus. Prolis appropriatio.
ꝛ Dignitas. Partus: in hoc ꝙ dicit [peperit]
que tunc puerpera fuit ſoluta maledictiōe: q2 pepe
rit ſine dolore: ꝛ ꝯſeruato pudore. Sap.iiij. Excla
mat ſapiētia ſup̱ hoc: dicens. O q̄ꝫ pulcra eſt caſta
generatio cū claritate. Immortalis em̄ eſt memo-
ria illius. quia ꝛ apud deū nota eſt ꝛ apud hoīes.
Proles aūt eſt filius. Perfectus partus. De qua
dicit̄ Apocal.xij. Peperit filium maſculū q̄ recturꝰ
rus erat om̄es gentes in virga ferrea: ꝛ raptus eſt
filius eius ad deuꝫ: ꝛ ad thronuꝫ maieſtatis eius
[primogenitū] Ecce dignitas. Inſurgunt aūt
hic heretici Heluidius ꝛ quidā alij: dicētes. Non
dici primogenitū niſi reſpectu ſcḋogeniti: mētien-
tes in caput ſuuꝫ. Q2 ſi ſcḋogenitū ex matre habe-
ret: ipſe vnigenitus non diceret̄. Joan.j. Uidimꝰ
gloriam eius: gloriā quaſi vnigeniti a pr̄e. Et ideo
dicit̄ primogenitus dignitate: qui ius primogeni
ture in multis fratribꝫ per adoptionē vocatis ob-
tineret. Rho.viij. vt ſit ipſe primogenitus in mult꜄
fratribus. Honor autē ille fuit ꝙ erat dominꝰ fra
trum: duplicia poſſidens in bonis patris. Heb.
j. Cum introducit primogenitū in orbem terre: di
cit. Adorent eum om̄s angeli eius. Primus em̄ ē
in donis (al's bonis) qui ꝛ per naturā vt filius dī:
ꝛ per gratiā dona habꝫ potiſſima: princeps fratrū
quem adorant om̄s fratres in adoptionē filioꝝ
tranſlati. Gen̄.xxvij. Eſto dominꝰ fratrū tuorum:
ꝛ incuruent̄ ante te filij matris tue. Subiungit
autē de cura: dicens [Et pannis] Duas autē cu
ras ꝟgo mater filio tenello adhibuit: Inuolutio-
nis faſciarū: ꝛ Locatiōis. De Inuolutiōe dicit:
[pannis eum inuoluit] Eſt autē cum ponde-
re accipienduꝫ. Panni em̄ ſunt (vnde pannoſi vo-
cant̄) veteres panni ꝛ cōſuti: ſicut adhuc oſtendūt-
tur faſcie aſpere de tunicis veteribꝫ cōſute. Talia
em̄ prima nuditat꜄ ſue tegumēta accip̱e voluit: vt
nob pauꝑtatē: humilitatē: ꝛ aſp̱itatē cōmendaret.
De Paupertate.ij. Coꝝ.viij. Scitis gratiam do-
mini noſtri ieſu chriſti: quoniā ꝓpter vos egenꝰ fa-
ctus eſt cū eſſꝫ diues: vt nos illius inopia diuites
eſſemus. De Humilitate Matth.xj. Mitis ſum
ꝛ humilis corde. De Aſperitate Matth.xj. Ecce q̄
mollibꝫ veſtiunt̄: in domibꝫ regū ſunt. Job.xxviij.
Non inuenit̄ in terra ſuauit̄ viuentiū [inuoluit]
etiam vt dt̄ Richardus de ſancto Uicto. mat̄ vir-
go verbū patris pannis vilibꝫ: ſcienꝰ verbuꝫ dei
magis ſimplicibꝫ ſonis indui in p̄dicatione q̄ꝫ fa-
leris rhetoricis.j. Coꝝ.ij. Nō veni ad vos i ſubli-
mitate ſermonis aut ſcientie: annūcians vob teſti
monium chriſti. Scd̄a Cura eſt Poſitiōnis
infantis tenelli. Et circa hanc dicit Duo: Locum
quietis: ꝛ Cauſam. Locuꝫ quietis dicit [reclina-
uit eum in preſepio] Cauſam autē ſubinfert J
quādo dicit [Quia nō erat ei locus in diuer
ſorio] Et ad hoc intelligendū accipiat̄ ꝟbū Chry
ſoſtomi: qui dt̄ Q̄ ꝓpter multos qui ad ꝓfitenduꝫ
in Bethleem cōuenerant: Joſeph hoſpitiū in vico
bethleem habere nō potuit: ſed in via tectū quod-
dam erat ſuper duos muros expanſum: ad quod
propt̄ intemperiem feruoris vel tēpeſtatis aliq̄ñ
pauperes cum ſuis animalibꝫ diuertebāt. Propt̄
quod etiā Diuerſorium vocabat̄: Habens duas
aperturas: ante ꝛ poſt: quia nō habuit niſi duos
muros: ꝛ habebat vtrūq̄ꝫ ad murum: cōiunctum
ſtabulū. ꝛ preſepia cōiuncta muro: in quod diuer
tit Joſeph: eo ꝙ i ciuitate nō fuit hoſpitio receptꝰ ꝛ
ſm̄ illud Jo.j. In ꝓpria venit: ꝛ ſui eum non rece-
perunt. Et quia platea tranſiuit per medium. ideo
Sancti dicunt ꝙ natus eſt in via domus. In eo-
dem autē diuerſorio ceteris pauperibꝫ honeſtiora
loca occupantibꝫ: ipſe cū beata matre ꝛ Joſeph de-
truſi ſunt ad ſtabulum: ꝛ i ſtabulo cōſtricti ab ani
malibus peregrinoꝝ: non poterat habere locuꝫ re-
clinationis niſi preſepiū. Et hoc eſt quod dt̄ [Re
clinauit] emolimentū tenello procurās filio [in
preſepio] Huiꝰ ſignū eſt Q̄ in picturis bos ꝛ
aſinus pingunt̄ ſuper p̄ſepium. Hoc tamē nō ha
bet autoritatē: niſi antiquitatē picture: que vocat̄
ſcriptura laicoꝝ. dicentiū beatā virginem vectā in
aſino: bouem autē adductū ad vendendū ꝓ cenſi-
capite ꝛ expenſis. Ps̄.lxxvj. Dominꝰ narrauit in
ſcripturis populoꝝ. Eſaie.j. Cognouit bos poſſeſ
ſorem ſuum: ꝛ aſinus p̄ſepe domini ſui. In hoc
autē ꝙ Reclinatꝰ eſt in preſepio Tria notant̄. Q̄
videlicet homines ꝛ iumenta ſaluabit dominus:
quēadmodum multiplicauit miſericordiā ſuam
factus iam cibus iumentoꝝ per carnem. Eſa.xl.
Omnis caro fenum. Secundū eſt Maieſtas dei
mirabiliter inclinata ꝓpter nos in gremio virgis.
In quo nō iam tm̄ captꝰ ꝛ ligatus ē rhinoceros:

ſed etiã alligatus pſepio. Job.xxxix. Nunquid volet rhinoceros ſeruire tibi aut morabit ad preſepe tuũ: q.d. nõ facit h: Sed ego docens vos ſummittere ad mãſuetudinẽ cornua Pſal.lxxiiij. Nolite extollere in altum cornu veſtruz. Tertiũqꝫ docet nos declinare ſtratus mollicie: ex quo ipe membris tenellis declinatus ẽ in palee pſepium. Amos.vj. Ve qui dormitis in lectis eburneis: ⁊ laſciuitis in ſtratis veſtris. Sequit [quia non erat ei loc' in diuerſorio] Geñ.xliij. Fratres ioſeph diuerterant ad diuerſoriũ: vt pabula darẽt aſinis. Quadruplici autẽ ex cauſa natus eſt in via. Ut ſcz ſe peregrinum in hoc mundo oſtẽderet: Ut ſe viam demonſtraret: Ut mundũ contẽnere doceret: Ut ſemper patriam inquirere exemplo ſuo probaret. De Primo habetur in Pſal.xxxviij. Aduena ego ſum apud te peregrinus patres mei. Hiere.xiiij. Quare ſicut peregrinus futurus es i terra: ⁊ quaſi viator declinans ad manendũ: De Secundo dt Glo. Joã.xiiij. Ego ſum via veritas ⁊ vita. Via q̃ itur: Ueritas qua quis dirigit: Uita ad quam peruenitur. Via per preceptũ: conſilium: ⁊ exemplũ. Ueritas per doctrine verbũ. Uita per pmium. Eccĩ.xxiiij. In me omnis gratia vite ⁊ veritatis. In me oĩs ſpes vite ⁊ virtutis. Uirtus em̃ confortat ad viam per meritũ: ⁊ Ueritas illuminat ad vitã p doctrinam ⁊ ſpũſſancti inſpirationez. De Tertio Zach. ij. O o o: fugite de terra aquilonis. Apocal'.xviij. Exite de illa populus meus. ⁊ ne participes ſitis delictoꝝ eius. De Quarto ad Heb.xj. Confitẽtes quoniã peregrini ⁊ hoſpites ſunt ſuper terraz. ⁊ q hoc dicũt ſignificãt ſe patriam inquirere. et quidez ſi illius meminiſſent de qua exierunt: habebãt vtiqꝫ tempus reuertendi: nunc autem meliorem appetunt. id eſt celeſtem: Propterea nõ cõfundit deus vocari: eoꝝ deus. Et attende quantã nobis filius dei rectitudinẽ vite oſtendit: cuius mediũ in nullo exit ab extremis. Nudus em̃ egreſſus eſt ex vtero matris ſue in principio: Nudus: ⁊ ſpoliat' omnibus ſuis: reuerſus illuc in matrem terram. Job.ij. In medio ſi vitam extenderit. Matth.viij. Uulpes foueas habẽt: ⁊ volucres celi nidos Fili' autẽ hominis nõ habet vbi caput ſuũ reclinet. Jam infans factis loquit: quod poſtea dixit p ſuum apoſtolum.j. Timo.vlt'. Nihil intulim' in hunc mundũ: haud dubiũ qꝛ nec portare quid poſſumus: habẽtes igitur alimenta ⁊ quib tegamur his contenti ſimus. Et illud Matth.v. Beati pauperes ſpiritu: quoniam ipſoꝝ eſt regnum celorum. Hec igitur dicta ſunt de ſaluatoris humillima natiuitate. Sequitur.

Et paſtores erant in regione eadẽ vigilantes ⁊ cuſtodiẽtes vigilias noctis ſuper gregem ſuum.

K Hic incipit agere d Natiuitatis manifeſtatione. Et dicit Quinqꝫ. Quoꝝ Primũ eſt Eoꝝ quibus manifeſtatur idoneitas. Secundũ aũt Manifeſtantium indubitata veritas. Tertiũ eſt Manifeſtatiõnis expreſſe ſublimitas. Quartũ Signi ad manifeſtandũ dati cõgruitas. Quintum ⁊ vltimum Rei p experimentũ pbate inuicta pbabilitas. Circa Primũ. hoc ẽ: Eoꝝ quibus fit manifeſtatio natiuitatis chriſti idoneitatẽ: attendenda ſunt Quinqꝫ [Erant em̃ paſtores] officio [in regione eadem] ⁊ ideo congrui teſtimonio [vigilantes] ſollicitudĩe [cuſtodiẽtes vigilias noctis] vicaria viciſſitudine [ſup gregẽ ſuũ] propriũ impenſiori diſcretiõe. In Primo horum ſicut inuit Glo. notat Simplicitas: que facit ad teſtificatiõis argumentũ. In Secũdo notat Teſtificantiũ qualitas: quia noti erãt in regione eadem: ⁊ nõ de longinquo: de quibus aliquid fingi poſſet. In Tertio notat Phãtaſie excluſio ne dormiẽtes: phantaſias paſſi videant. In Quarto autem attendit Uigiliaꝝ poſſibilitas. quia vnus nõ ſufficeret: ſed frequẽter dormitaret. ⁊ ideo phantaſias pati putaret. Sed quando plures erant: vicaria vigilantia vires ad vigilanduz habebant. In Quinto autẽ notat Ex impenſiori cura quam quilibet magis impendit pprijs q̃ alienis q fortius vigilabant. Dicit autẽ Hieronym' q locus paſcue (al's paſture) horum paſtoꝝ fuit iuxta turrim q̃ndam inter bethleem ⁊ hieruſalẽ ſitam: vbi iacob reuerſus a meſopotamia: pauit pecora ſua vbi ⁊ rachel mortua eſt ⁊ ſepulta. Geñ.xxxv. de qua dicit Mich.iiij Et tu turris gregis nebuloſa vſqꝫ ad te veniet: ⁊ veniet poteſtas prima regnũ filie hieruſalem: ⁊ nũc quare merore cõſumeris: nunqd rex nõ eſt tibi: aut cõſiliarius tuus perijt. Juxta hanc ergo turrim: qꝛ Bona paſcua habuit. ⁊ Ibi de manifeſtatione ſummi reg' ⁊ paſtoris pphetatũ fuit. ⁊ A patriarcha prehabitũ exemplũ: ordinauit de' vt paſtores gregẽ ſuum paſcerẽt: quib angeli ſaluatoris aduentum annũciarent. Hec etiam facta ſunt ad paſtorum eccleſie documentũ. Hi enim et paſtores a paſcendo oues (non ſeipſos) eſſe debẽt [in regione eadem] Cum ouib permanẽtes. Per inſtantiam cuſtodie vigilãtes. ⁊ Per vicariã cuſtodiam ouibus prouidẽtes: gregem ſuuz ſibi cõmiſſum canonica adeptione habẽtes. De Primo habet Geñ.xlvij. Quos noſti ex eis viros induſtrios: cõſtitue illos magiſtros pecorum meoꝝ. Ibidem. Paſtores ouiũ ſumus ſerui tui: ⁊ nos ⁊ patres noſtri. De Secũdo dicit Oſee.ij. ſub alia metaphora. Dabo eis vinitores ex eodez loco. Nemo enim in alia regione a grege exiſtẽs bene cuſtodit. j. Regum.xvij. Quare veniſti ⁊ quare dereliquiſti paucullas illas oues in deſerto. ego noui ſuperbiam tuã ⁊ nequicias cordis tui. Pro nequicia em̃ ⁊ ſuperbia exercenda: auferunt lanã ⁊ lac. ⁊ derelicto grege vadunt ad terras alienas. De Tertio Notandũ q Sex rationib eſt vigilandũ. Quaꝝ Prima eſt: quia ratio pro defectu (al's de pfectu) gregis a paſtore requirit. Hiere.xiij. Ubi eſt grex qui datus eſt tibi: pecus inclytum tuũ. Quaſi di. Niſi reddas ita inclytũ ſicut cõmiſſum eſt: a te damnum exiget. Geñ.xxxj. Ego omne damnum reddebã: quicquid furtum peribat a me exigebas. Secunda eſt: quia in periculo anime grex ſuſcipit. iij. Regum xx. Cuſtodi virum illum: qui ſi forte euaſerit de manibus tuis: erit anĩa tua pro aĩa illius. Ezech.iij. Hiere.xxxiij. Adhuc tranſibunt greges

ad manū numerātis. Tertia ratio eſt: q: lup⁹ con-
tinue vt deuoret inſidiat̄. j. Pet. v. Aduerſari⁹ ve-
ſter diabolus tanq̄ȝ leo rugiēs circuit querēs quē
deuoret. Et premittitur. Sobrij eſtote ꝛ vigilate.
Quarta ratio eſt: quia obedientia precepti per hoc
cuſtodit̄. Mar. xiij. Uidete vigilate ꝛ orate. Quin-
ta ratio eſt: quia vigilanti merces promittit̄. Luc.
xij. Beatus ille ſeruus: quem cum venerit domi-
nus inuenerit vigilātē. Sexta ratio eſt: q: om̄i-
no incerti ſumus quando cuſtos circuiens domi-
nus veniat: ꝛ quis vigilans inueniat̄. Lu. xij. Si
ſciret paterfamilias qua hora fur veniret: vigilaret
vtiq̄ȝ: ꝛ non ſineret perfodi domū ſuam. Ideoq̄ȝ ꝛ
vos eſtote parati: quia qua hora nō putatis fili-
us hominis veniet. Matth. xxiiij. Uigilate itaq̄ȝ
quia neſcitis diem neq̄ȝ horā. Sic ergo eſt vigilan-
2 dum. De Uicaria autē cuſtodia eſt Notandum
q̄ ſm̄ ſucceſſiones horarū Noctis: vices agebant
vigilātes: ſucceſſiue per omnes horas noctis. Nox
autē eſt quecunq̄ȝ obſcuritas: in qua inimicus ſu-
um procurat negociū: dormiēte cuſtode. Sunt
ergo noctis obſcuritates Quattuor. Una quidē
Exterior: lucem fidei extinguere volentiū inſtātia.
Alia autem Interior: Peccatoꝝ caligo tenebroſa.
Tertia Inuiſa demonū tentatio vmbroſa. Quar-
ta vo Terra antichriſti ꝛ precurrentiū antichriſtū
tribulatio ꝛ anguſtioſa. De Prima harū noctiū
dicit̄ Sap. xvij. Ignis quidē nulla vis nec ſiderū
lympide flamme poterāt illuminare noctē illā hor-
rendam. Ignis eñ charitatis ꝛ ſidera bonorū ex-
emplorum in ſanctis: nihil in nocte illa pfecerunt.
Que quattuor vigilias habuerūt: fidē extinguere
cupientes. Prima quidē Tyrannoꝝ: mortem p
fide inferentiū. Secunda eſt Hereticoꝝ: qui fidē
obnubilabāt poſt tyrannos. Tertia Falſorū chri-
ſtianoꝝ: qui mores fidei formate auferre niteban-
tur. Quarta eſt Mundi amatoꝝ: intus nō extra
bonoꝝ: ſicut hypocritarū: qui om̄ia ſubuertunt q̄
dei ſunt: quia extra vt proditores ſpeculant̄ ꝛ inſi-
diantur. ꝛ intus vt lupi rapaces produt̄ ꝛ lacerāt
(ſicut vltima noctis hora) tenebras cū luce miſcen-
tes. Matth. vij. Attendite a falſis ꝓphetis qui ve-
niunt ad vos in veſtimentis ouiū: intrinſecus au-
tem ſunt lupi rapaces. Iſti ſunt oculi diaboli: De
quibus dicit̄ Job. xlj. Oculi eius vt palpebre di-
luculi In quo lux cū tenebris eſt permixta. Se-
cunda Nox eſt Peccatū. De qua dicit̄ in Pſal. vj.
Lauabo per ſingulas noctes lectum meū: lachry-
mis meis ſtratū meū rigabo. Habet etiā Quat-
tuor vigilias. Delectationē videlicet moroſā. Deli-
berationem in opere expletā. Conſuetudinē malā
in peccato tenentē. Deſperationē in profundū pec-
cati dimergentē. De Pria dr̄ Pſal. xxxvij. Lum-
bi mei impleti ſunt illuſionibus. De Secunda in
Pſal. lxxij Prodijt quaſi ex adipe iniquitas eoꝝ.
hoc eſt: ex deliberato ꝯſilio. De Tertia dicit̄ Hie-
re. xiij. Si pōt ethiops mutare pellem ſuā aut par-
dus varietatē ſuam: poteritis ꝛ vos bene facere cū
didiceritis malū. De Quarta Prouer. xviij. Im-
pius cum in pfundum venerit cōtemnit. Tertia
Nox eſt Tētatio demonū. De qua dicit̄ Job. xxx.
Nocte perforat̄ os meum doloribus: ꝛ qui me co-
medunt non dormiunt. a multitudine eoꝝ conſu-
mitur veſtimentū meum. Habet autē Quattuor
vigilias. Tentationē videlicet Leuem ꝛ apertam.
Leuem ꝛ occultam. Grauem ꝛ occultā. ꝛ Grauem
ꝛ apertam. De quibus dicit̄ in vno verſu. Pō. xc.
Non timebis a timore nocturno. Ecce leuis ꝛ oc-
culta. A ſagitta volāte per diem: Ecce leuis ꝛ aper-
ta. A negocio perambulante in tenebris: Ecce gra-
uis ꝛ occulta. Ab incurſu ꝛ demonio meridiano:
Ecce grauis ꝛ aperta. De Quarta nocte dicitur
Job. iij. Noctem illam tenebroſus turbo poſſide-
at: ꝛ non illuſtret̄ lumie. Hec ſubdola falſoꝝ ſub
ſpecie religionis latentiū antichriſti nunciorū de-
tractio ꝛ bonoꝝ obtenebratio: habēs quattuor vi-
gilias. Bona enim que nō habent ſimulant vt de-
cipiāt: Mala que in ipſis ſunt diſſimulant: bona
aliorū obſcurant: ꝛ mala diuulgant. Et ſūt ſignifi-
cata iſta Joel. j. Reſiduū eruce comedit locuſta:
Reſiduum locuſte comedit bruchus: Reſiduum
bruchi comedit erugo. Eruca virille decerpens: eſt
ſimulatio boni: Querit eñ ſedere in viridi. Locu-
ſta ſimulans volatum ꝛ non habēs: eſt diſſimula-
tio mali. Bruchus corrodens: eſt detractio boni
alieni. ꝛ Erugo totū deſtruēs: eſt diuulgatio mali
alieni. De his autem quattuor vigilijs noctis di-
citur Marc. xiij. Uigilate: quia neſcitis qua hora
domin⁹ veniet: ſero an media nocte an gallicantu:
an mane: Prima dicit̄ intempeſtū. Secūda Con-
ticinium. Tertia Gallicinū. Quarta Anteluca-
num. Hac etiā nocte ſignificat̄ obſcuritas ob-
nubilationis pſentis: qua in preſenti vita obuol-
uimur. In cuius Prima hora gregem domini cu-
ſtodiuerunt patriarche vſq̄ȝ ad Moyſen per legē
naturalem. In Secunda cuſtodierunt iudices ꝛ
duces per legē Moyſi ſcriptā vſq̄ȝ ad Dauid. Et
in Tertia Reges per lucem ꝓpheticā vſq̄ȝ ad trāſ-
migrationem Babylonis. In Quarta Sacerdo-
tes ꝛ apoſtoli p luce euangelij: ꝛ tunc fuerunt tene-
bre mixte cū lumie. ante chriſtū qdē tenebre: a chri-
ſto autem lux exorta eſt. Pſal. cxj. Exortum ē in te-
nebris lumen rectis corde: miſericors ꝛ miſerator
ꝛē. Propter huius autem noctis longitudinē ali-
quando paſtor dormit: ꝛ ideo adiutores habere
nō renuat: vt vicaria vigilia gregem melius cuſto-
diat. Matth. xxv. Morā autem faciēte ſpōſo: dor-
mitauerūt omnes ꝛ dormierunt. Et hoc attenden-
tes iſti vigilauerūt: cuſtodiētes vigilias: quilibet
ordine ſuo ſupra gregē ſuum. Gen. xxxj. Die ac no-
cte eſtu vrebar ac gelu: fugiebatq̄ȝ ſomnus ab ocu-
lis meis. De hoc autē q̄ gregem cōmiſſum ſibi ha-
bebant: ſignificat̄ q̄ paſtor eccl'ie gregem ſuū ha-
bet quē canonice eſt adeptus Jo. x. Qui intrat per
oſtium: paſtor eſt ouiū. Hic circa ꝓprias oues ſol-
licitatur: ꝛ nō circa alienas. Mercennari⁹ eñ eſt:
cuius non ſunt oues proprie: Qui cum videt lu-
pum venientē dimittit oues: ꝛ fugit. Et hic: quia
cum ouibus non inuenit̄: ideo ab angelis non vi-
ſitat̄. Sic ergo iſti congruūt optime natiuitatis
teſtimonio: ꝛ Simplicitate innocentie officij vi-
lis: Et noticia proxime ciuilitatis: ꝛ Cura vigilan-
tie paſtoralis: ꝛ Uicaria ſuccedētis obſeruatiōis
ꝛ Intentione proprij gregis.

Et ecce angelus domini ſtetit iuxta illos: ⁊ claritas dei circũfulſit illos: ⁊ timuerunt timore magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere.

M Hic tangit̃ Manifeſtantiũ iſtam natiuitatẽ indubitata veritas. Et tangunt̃ hic Tria. Quorum Primũ eſt Deſcriptio reuelantiũ. Secundũ Claritatis ⁊ luminis radij lucẽ veritatis (al's lucis veritatem) oſtendentiũ. Tertiũ eſt Cõfortatio ⁊ Conſolatio angeloꝝ: tenebras timoris a paſtorib⁹ fugantium. De Primo hoꝝ dicunt̃ Quinqȝ. Angeli euidẽtia: Angeli perſona: Angeli gloria: Angeli poſitio recta: ⁊ Angeli pſidia ꝓpinqua: Primũ notatur: per demonſtrationẽ: Secunduȝ: per angeli nominationẽ: Tertiũ: ꝑ domini maieſtatẽ. Quartũ: ꝑ ſtantiſ poſitionẽ. Quintũ: ꝑ h̃ ꝙ iuxta illos ſtare dicit̃. Per primuȝ oſtendit̃ ꝙ accipit viſibilem formã. Gen. xxxij. Vidi dominũ facie ad faciem: ⁊ ſalua facta eſt aĩa mea. Cũ tamen nõ viderat niſi angelũ in ſpecie domini [Angelus] ſemper paratus ad miniſteriũ dñi ſui. Matth. iiij. Acceſſerũt angeli ⁊ miniſtrabãt ei [domini] cui⁹ ipſe eſt miniſter. Heb. j. Nonne om̃es ſunt amminiſtratorij ſpũs ⁊c. [ſtetit] rectus q̃ nunq̃ȝ eſt curuat⁹. Tobie. xij. Ego ſum raphael angelus vnus de ſeptem qui in cõſpectu dei aſtamus. Act. xij. Angelus domini aſtitit ⁊ lumẽ refulſit in habitaculo. Stat ei qui per iniquitateȝ nunq̃ȝ curuat̃ [iuxta illos] Propinquitas angeloꝝ: paratum ſignat adiutorium eoꝝ. Simile Act. j. Ecce duo viri ſteterũt iuxta illos in veſtibus albis. Dum em̃ hoiem fecit; angeli iuxta homines ſtantes legunt̃ tanq̃ȝ iuxta cõciues eorũ. Beda. Natum dominũ h̃ celi ciues teſtant̃: vt ⁊ mortales ſufficiẽter imbuãt: ⁊ ſuo auctori ſeruitiũ impendãt [Et claritas] Ecce tangit lucem: que lucẽ perſpicue ṽitatis p̃tendit. Eſt aũt claritas ꝓprie luminis ⁊ radioꝝ multa diuaricatio [dei] autẽ dicit̃ claritas: eo ꝙ in nocte nullam cauſaȝ habere potuit naturalẽ: ſed diuinã. hoc em̃ competit ei qui eſt ſplẽdor glĩe dei ⁊ figura ſubſtãtie ipſius. Heb. j. Et d̃ quo dr̃ Sap. vij. ꝙ eſt candor lucis eterne ⁊ ſpeculũ ſine macula dei maieſtatis. Hec ergo claritas dĩ [circũfulſit eos] vndiq̃ȝ ambiẽs eos: ſicut quoddaȝ lucis tentoriũ. Et h̃ in tota veteris teſtamenti ſerie (vbi tam crebro apparuiſſe legunt̃ angeli) nuſq̃ȝ legit̃ ꝙ cũ tanta luce apparuerũt. Hic autẽ ⁊ in Actib. xij. legunt̃ cũ luce veniſſe: ⁊ in Reſurrectõe. Matth. xxviij. q: illũ nunciabãt qui eſt lux vera illuminãs omnem hominem venientẽ in hunc mundũ. Unde etiaȝ dicit Joãnis. viij. Ego ſum lux mundi Qui ſequit̃ me non ambulat in tenebris: ꝓpter quod ⁊ ipſi angeli lucẽ dei circũferebant: ſignificãtes hoc quod dicit Apl's Rhomanoꝝ. xiij. Nox preceſſit: dies autẽ appropinquauit [Et timuerunt timore magno] Maieſtas em̃ angeli incuſſit timorẽ. Claritas autem inconſueta adauxit terrorem. Circũfulſa autẽ vndiq̃ȝ lux ⁊ quaſi cõcludẽs eos: ſuperaddidit timoris magnitudineȝ. Simile Mat. xvij. Audientes diſcipuli ceciderũt in faciem ſuam: ⁊ timuerunt valde. Matth. xxviij. Pre timore autẽ eius exterriti ſunt cuſtodes: ⁊ facti ſunt velut mortui. Hic tamen timor vt ſepe diximus non erat alicuius mali: Sed poti⁹ humana infirmitas (quã incidimus ex peccato) etiam ſue beatitudinis quã expectat vt dicit Gregorius: nõ ſuſtinet claritatẽ. [Et dixit illis angelus] aſſũpta ſpecie corporis per modum quẽ ſuperius explanauimus [dixit] hoc eſt conceptus ſuos illis angelus cõmunicauit [Nolite timere] Ecce Cõfortatio q̃ bono cõpetit angelo: maxime exquo pax facta eſt int̃ hominem ⁊ deum: ⁊ inter hominem ⁊ angelum. Danielis. x. Cum dixiſſet mihi ſermonẽ iſtum ſteti tremens: ⁊ ait ad me Noli timere. Attendendũ autem eſt hic quod dicit Grego. Sic vigilãtibus paſtoribus apparet angelus: ⁊ eos claritas circũfulget. quia illi pre ceteris videre merent̃ ſublimia: q̃ fidelib⁹ ſollicite p̃ſunt: ſuper quos diuina gratia largius coruſcat. j. Tim. v. Qui bene p̃ſunt p̃ſbyteri duplici honore digni habeãtur. Dan. xij. Qui docti fuerit: fulgebũt quaſi ſplendor firmamenti: ⁊ qui ad iuſticiã erudiunt m̃ltos: quaſi ſtelle erũt in perpetuas eternitates. Item Gregori⁹. Tunc claritas aliquẽ circũfulget: cum retro per iuſtitiaȝ punit mala preterita: ante per prudentiã cauet futura: a dextris per temperantiam nõ diſſoluit̃ per proſpera: a ſiniſtris per fortitudinẽ non frangitur per aduerſa. Sequitur

Ecce em̃ euãgelizo vobis gaudiũ magnum quod erit omni populo: quia nat⁹ eſt nobis (al's vobis) hodie ſaluator: qui eſt chriſtus dominus in ciuitate dauid.

Hic tangit̃ Sublimitas annunciationis ſiue manifeſtationis. Et tangit Duo. Qualitatẽ videlicet rei annunciate: ⁊ Ipſam rem annunciatã. Et premittit Qualitatem: q: illa excitat ad deuote ⁊ libenter audiendũ. Qualitas autẽ eſt in Quinqȝ. Videlicet: In rei euidentia indubitata: In rei cum corde humano concordia ꝯſolatoria: In rei vtilitate adquiſita: In rei bonitate maxima: In bonitatiſ vniuerſalitate latiſſima. N Primũ hoꝝ notat̃ in Demonſtrationis aduerbio cum dicit [Ecce] Jam em̃ digito demonſtrabilis Eſaie. xl. Videbit omnis caro q̃ð os domini locutũ eſt. Secunduȝ notat̃ per hoc quod dicit [annuncio] q. d. annuncio. hoc eſt ad cor perditi hominis accedẽs in cõſolatione nuncio. Eſa. iiij. Loquimini ad cor hieruſalem ⁊ aduocate eam. Unde Ibidẽ. Conſolamini conſolamini popule meus dicit domin⁹ deus veſter. Oſee. ij. Adducã eam in ſolitudineȝ: ⁊ loquar ad cor eius. Tertium notat̃ per dictionẽ [vobis] datiuũ: qui adquiſitiue cõſtruit̃. Eſa. ix. Puer natus eſt nobis: ⁊ filius datus eſt nobis. j. Joã. iiij. Sic deus dilexit mundũ vt filiũ ſuũ vnigenitum daret. Rhomanoꝝ. viij. Proprio filio ſuo nõ pepercit: ſed pro nobis omib⁹ tradidit illũ. Quartũ

notaẗ per hoc ꝙ dicit [Gaudiū magnū] quia Gaudiū non eſt niſi de bono apparente: q2 dic̄ Auguſtin⁹: Gaudium eſt diffuſio in cōceptiōe boni. Magnū autē gaudium de magno bono. hoc eſt optimo. q2 dicit Aug⁹. in li. de Quātitate anie: ꝙ in rebus que nō mole ſed virtute magne ſūt: idē ē eſſe maius qđ melius eſſe. Iſtō autē bonū: oīmis boni bonum eſt ⁊ optimū. Dicit enī Dionyſius in libro de diui. nominib9: ꝙ boni bona eſt adducere. ⁊ optimi optima eſt adducere: nihil autē melius adduci potuit. Iſtud ergo optimū fuit: eſt ⁊ erit. Thren. iij Bonus eſt domin⁹ ſperātibus in eum: aie querenti illum. Pſal. cxviij. Bonus es tu: ⁊ in bonitate tua doce me iuſtificatiōes tuas. Phil. iiij Gaudete in domino ſemper: iterū dico gaudete. Mat ij. Gauiſi ſunt gaudio magno valde. Cauſa autē huius gaudij magni eſt. quia In regno fidelium heres natus eſt. Mich. j. Adhuc heredem adducā tibi: que habitas in meroſa. h̄ eſt: in amaritudine. Talem autem heredē: cuius gloriam vidimus quaſi vnigeniti a patre: plenum gracia et veritatis. Ioānis. j. Secunda cauſa eſt tante leticie: quia natus eſt ꝓpugnator qui auferat opprobrium popli dei de inſultationib9 inimicoꝝ. Eſa. xix. Mittet eis ſaluatorem ⁊ propugnatorē qui liberet eos. Eſa. lxiij Ego qui loquor iuſticiā ⁊ propugnator ſum ad ſaluandū. Eſa. xxv. Opprobriū populi ſui aufert de vniuerſa terra. j. Regum. xvij Nunc vadam ⁊ auferam opprobriū populi. Tercia ratio eſt: quia eſt ſaluator ⁊ ſalus. Zach. ix. Exulta ſatis filia ſion: iubila filia hieruſalē Ecce rex tuus venit tibi iuſtus: ⁊ ſaluator. Quarta ratio ē quia inimicorū exultationē in luctum: ⁊ luctū noſtrum in gaudium conuertit. Baruch. iiij. Sicut gauiſa eſt in tui ruina ⁊ letata in caſu tuo: ſic contriſtabiẗ in ſua deſolatiōe: ⁊ amputabiẗ exultatio multitudinis eius: ⁊ gaudimoniū eius erit in luctum. j. Regum. iiij. Cognouerunt ꝙ arca federis domini veniſſet in caſtris. timueruntqȝ: dicentes. Venit deus in caſtra: ⁊ ingemuerūt dicentes. Ve nobis: non enim fuit tanta exultatio in caſtris hebreoꝝ heri ⁊ nudiuſtertius: Ve nob. His de cauſis audita eſt vox exultatōis ⁊ ſalutis in tabernaculis iuſtoꝝ. Uniuerſalitatē āt gaudij notat p h̄ ꝙ dicit [quod erit omni populo] Non enī tm̄ multi in natiuitate eius gaudebūt: ſicut in natiuitate precurſoris: ſed omni populo erit gaudiū ſufficienter ex ipſo cauſatū: q̄uis efficienter quidam non gaudeāt propter ſuum demeritū. Baruch. v. Uide collectos filios tuos ab oriente ſole vſqȝ ad occidentē in vbo ſcti gaudētes dei mēoria. Eſa. lx. Leua in circūitu oculos tuos: ⁊ vide. oīnes iſti cōgregati ſunt: venerūt tibi. Ibidem: Uidebis ⁊ afflues: ⁊ mirabiẗ ⁊ dilatabiẗ cor tuum: qñ cōuerſa fuerit ad te mltitudo mariſ: fortitudo gentiū venerit tibi.

D Seqẗ Dei rei ānūciata [Quia natus ē vobis] Tāgit autem h̄ Nati naturā: Actū: Qualitatem etis: Locum natiuitatis: ⁊ Nati dignitatē. Naturā per hoc ꝙ dicit [natus eſt vobis] Nobis enī natus nō eſt niſi qui in natura vr̄a natus eſt: ⁊ inde dictus eſt hemanuel. Eſa. vij. ⁊ viij. Actum tangit per hoc ꝙ dicit [Saluator] Iſte enī ſm̄ ſuum nomē eſt ꝓprius actus ipſi⁹. Mat. j. Uocabis nomē eius Ieſus: ipſe enī ſaluū faciet populū ſuum a peccatis eoꝝ. Qualitatē etis tangit per hoc ꝙ dicit [Hodie] quia Tunc claritas dei fulgens (ex ſole orto ſuper terrā: d̄ quo dicitur Malach. iiij. Uobis timentib9 nomē meū orieẗ ſol iuſticie) fecit diem. licet ordine ſucceſſionis diei ⁊ noctis: eſſet noctis medium. vt dicit Sap. xviij. Cum quietū ſilencium tenerēt omnia: ⁊ nox in ſuo curſu mediū iter haberet: omnipotēs ſermo tuus de celo a regalib9 ſedibus venit: Et ideo illa nocte cantaẗ miſſa in nocte. Pſal. cxxxviij. Nox ſic dies illuminabiẗ: ⁊ nox illūīatio mea in delitijs meis. Locum autē tangit [In ciuitate dauid] Et ſic ordinā da eſt littera. Natus eſt vobis hodie in ciuitate dauid ſaluator qui ē chr̄s dn̄s [Saluator q̄ eſt chriſt⁹ dn̄s] Hec aūt ciuitas eſt Bethleē: de qua ſucceſſione patris ⁊ auorū ⁊ proauoꝝ natus eſt Dauid. vt patet per ante dicta. Et ideo vocatur Bethleemites. j. Regū. xxj. Adeodatus fili⁹ polymitarius bethleemites ꝑcuſſit goliā gethteū. Mater enī auorum ſuoꝝ fuit in bethleem in domo Booz. Dignitatē autem tangit in hoc ꝙ dicit [Qui eſt chriſtus dominus] vnctus: vnctionem ſpūs a patre accipiēs: ⁊ i totam eccleſiā refundens. Pſal. cxxxij. Sicut vnguentū in capite quod deſcēdit in barbam barbam aaron: ⁊ in orā veſtimenti. Eſaie. lxj Spūs domini ſuper me: eo ꝙ vnxerit me domin⁹: ad euangelizādū pauperib9 miſit me. Ungebāẗ aūt Reges ⁊ Sacerdotes. Chriſtus autem rex eſt ⁊ ſacerdos ſm̄ ordinem melchiſedech: qui erat rex ⁊ ſacerdos. Heb. vij. Hebre. j. Unxit te deus oleo leticie pre participib9 tuis. pſ. xliiij. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniquitatē. Ipſe enī eſt vas chriſmate plenū: confectū ex balſamo precioſo deitate: ⁊ oleo miſericordie aſſumpte humanitatis: cuius liquor vnctionis eſt ſanguis ꝑcioſus: omnia vngens: dolores oīnes leniens: oīnes infirmitates ſanans. Pſal. cij. Qui ſanat omnes infirmitates tuas: qui propitiaẗ omnib9 iniquitatibus tuis. Ex hac autē vnctione eſt vniuerſorum dominus: quia Data eſt ei omnis poteſtas in celo ⁊ in terra. Matth. vlti. Ut ſit idem ⁊ vn⁹ dominus omniū: diues in oīs cum chriſmate qui inuocant illum. Rhomanoꝝ. x.

Et hoc vobis ſignum inuenietis: infantem pannis inuolutū ⁊ poſitum in preſepio.

Huius autē manifeſtationis aptiſſimū ponit ſignum: dicens [Et hoc vobis ſignū] Et dicit Duo. Signi ſcȝ explanationē: ⁊ Milicie cōcomitantis gratiarūactionem. Circa Signi explanationem Duo dicit. Signi videlicet ꝑmiſſionem: ⁊ Signi explanationē. Signi ꝑmiſſio eſt in hoc ꝙ dicit [⁊ hoc vobis ſignum] Hoc inq̄ ſignum Cui quidē ꝟ mūdo ɔtradiciẗ. Quod in filijs ade ſuperbis non inueniẗ. Qđ in bono dei aīo: ad vulnera noſtra ſananda conuenientiſſime in dei filio oſtendiẗ. Quod pauperibus paſtorib9 ⁊ ſimilib⁹ eorum ſolis datur: ⁊ ab alijs nō cognoſciẗ. Hoc

enim eſt Signum cui a mundo contradicitur. Sicut. Infra dicit Symeon. Poſitus eſt in ruinam ⁊ in reſurrectionē multorum in iſrael: ⁊ in ſignum cui contradicetur. Qui enim nec humilis nec pauper vult eſſe cum chriſto: contradicit huic ſigno. In filijs Ade ſuperbis non inuenitur. Pſal. lxxiij. Signa noſtra nō vidimus: iam nō eſt propheta. ⁊ ideo nos non cognoſcet amplius. Hoc ſignum in bono dei animo ſuis datur: vt in filio dei conſignentur. Pſal. lxxxv. Fac mecum ſignum in bono vt videant qui me oderunt ⁊ confundantur: quoniam tu domine adiuuiſti me ⁊ cōſolatus es me. Hoc ſignum ab alijs niſi a pauperib⁹ nec accipitur nec cognoſcitur. Joānis. iij. Teſtimoniū eius nemo accipit. hoc eſt pauci pauperes: paſtorum imitatores. Qui autē acceperit eius teſtimonium ſignauit quia deus verax eſt. Verax enim deus ē qui Noſtre ſuperbie ſanande opponit humilitatem: Noſtre auaricie qua cōcupiuimus dei ſimilitudinem ⁊ ſcientiā: opponit paupertatē ⁊ puerilem ſimplicitatem. Noſtre gule reſolute qua vetitum guſtauim⁹ oppoſuit aſperitatem Ideo dicit Pſal. lxxiij. Turbabuntur a ſignis tuis ſuperbi: auari: ⁊ in delitijs reſoluti. Econtra autem de bonis dicit. Signa eos qui in me credūt: hec ſequentur. Marci vlti. j. Corinth. xv. Sicut portauim⁹ imaginem terreni: ſuperbi: auari: ⁊ reſoluti: ſic portemus imaginem celeſtis: in ſignis humilitatis: paupertatis: ⁊ aſperitatis. Econtra mūdus ⁊ diabolus poſuerunt ſigna ſua ſigna: cōtra (al's quaſi) victricia ſigna dei: faſtum ſuperbie ⁊ pompam ſeculi: laſciuiā carnis: ſigna chriſti deijcere cupientes. Sed chriſtus ecōtra dat ſigna in celo ſurſum: ⁊ prodigia in inferno deorſum: In celo quidē ſtel-

P lam ducentem magos. In terra autem deorſum: hoc ē quod hic ſcriptum eſt [Inuenietis infantem pannis inuolutum et poſitū in preſepio] Sicut enim tres ſunt qui teſtimoniū ſignis ſuis dant in celo chriſti natiuitatis: angelus: ſtella: ⁊ claritas diuina. Angelus qui predicat maieſtatē. Stella que preſignat ſapientie illuminationem. Claritas que oſtendit gratie dei ſplendorem. Ita tres virtutes ſunt que dant ſignum in terra: Puritas: Paupertas: ⁊ Humilitas. Puritas i infāte. Paupertas in pannoſitate Humilitas in ſtabuli vilitate Puritas autem infantis eſt in duob⁹: In Innocētie puritate: ⁊ Vagitēs ploratione. Sap. vij. Primā vocem emiſi plorās. Canticoꝝ. ij. Vox turturis audita eſt in terra noſtra.

Et per hec ſigna Conſolat᷑: Increpat: Exhortatur: Conſulit: ⁊ erudit. Puritate enim cōſolatur innocentes. Eſaie. xl. Conſolamini cōſolamini popule meus. Vagitu autem conſolat᷑ lugentes. Matthei. v. Beati qui lugent: quoniā ipſi conſolabuntur. Increpat autem puritate impuros peccatis inquinatos. Eſa. lxiiij. Facti ſumus vt immund⁹ omnes nos. Vagitu autem increpat cachinnantes: quia Riſus dolore miſcebit᷑: ⁊ extrema gaudij luctus occupat. Prouerbioꝝ. xiiij. Exhortat᷑ autē ad Innocentie puritatem puritate: Et ad lugendū pro incolatu miſerie ſuo vagitu. De Primo quidem in Pſal. xxiiij. Innocentes ⁊ recti adheſerunt mihi. De Secundo autē in Pſal. cxix. Heu mihi quia incolatus meus prolongat⁹ eſt. Adhuc Cōſulit puritate mundiciā cordis. Vagitu gemitum compunctionis. De Primo Mat. v. Beati mūdo corde: quoniā ipſi deum videbunt. De Secundo autem in Pſal. vj. Lauabo per ſingulas noctes lectum meum: lachrymis meis ſtratum meum rigabo. Erudit etiā puerilem puritatē predigere peccati oblectamentis. ⁊ Vagitu infantis mala commiſſa per penitentiā delere Hebreoꝝ. x. Magis eligens affligi cum populo dei: quam temporalis peccati hēre iocūditatē. Ecce Primū Lu. vij. Stans retro ſecus pedes domini ieſu: cepit rigare pedes. Ecce Scdm. Paupertate etiaꝫ pannoſa Conſolat᷑: Increpat: Exhortat᷑: Conſulit ⁊ Erudit. Conſolat᷑ pauperes ſpiritu. Matth. v. Beati pauperes ſpiritu: quoniam ipſorū eſt regnum celoꝝ. Increpat diuites Luc. vj. Ve vobis diuitibus qui habetis hic conſolationem veſtram. Exhortat᷑ ad paupertatē. Luce. xvj. Factum eſt vt moreret᷑ mendicus: ⁊ portaretur ab angelis in ſinum abrae. Conſulit paupertatem predigere diuitijs (al's dicēs) Hebreoꝝ. xj. Maiores diuitias eſtimās improperiū chriſti theſauris egyptiorum. Erudit diuitias eſſe ſpinas: ⁊ paupertatē eſſe ſecuritatem. Matth. xiij. Aliud cecidit inter ſpinas: que ſimul exorte ſuffocauerunt illud. De Securitate paupertatis Job. xj. Defoſſus humi ſecurus dormies. Humilitate etiā Conſolatur: Increpat: Exhortat᷑: Conſulit: ⁊ Erudit. Conſolat᷑ humiles. ij. Corinth. j. Qui conſolat᷑ humiles cōſolatus ē ⁊ nos de⁹. Increpat ſuperbos. Pſal. cxviij Increpaſti ſuperbos: maledicti qui declinant a lege tua que tota eſt lex humilitatis. Exhortat᷑ ad humilitateꝫ. Mat. xj. Diſcite a me quia mitis ſum ⁊ humilis corde. Conſulit humiliari etiam homines. Eſaie. xlvij. Deſcende ſede in terra virgo filia babylōis. Lu. xiiij. Sede i nouiſſimo loco. Erudit humilitatis exaltationē. Lu. xiiij. Qui ſe humiliat exaltabit᷑. His ergo quinqꝫ verbis etiā infans loquit᷑ Conſolando: Increpando: Exhortando: Conſulendo: ⁊ Docēdo. Dicit ergo [Inuenietis infantem] Non loquentē: garrulos reprehendentē: de ſua laude nunqꝫ tacētes: Cum in laude ꝓpria homo debet eſſe infans. Unde laudet te os alienū ⁊ non tuum (al's ꝓprium) Eſt autē mirum ⁊ inauditū ſignum Quod dei ſapiētia ē infans: non loquens. Sap. x. Sapientia aperuit os mutum: ⁊ linguas infantiū fecit diſertas. Et ideo Pſ. dicit Pſal. viij. Ex ore infantiū ⁊ lactentiū pfeciſti laudem. Sed nos docent tacere vſqꝫ in tp̄s. Eccl. xx. Homo ſapiens tacebit ad tempus: laſciu⁹ autem ⁊ imprudens nō ſeruabit tempus [pannis inuolutum] Paupertatē ⁊ aſperitatē pretēdentem: Jam nūc diuiteꝫ purpuratū reprehendentē: Propter hoc venit a regalibus ſedibus vbi nullius paupertatis indigentia fuit vt paupertatem digeret ⁊ paupes. Jac. ij. Pauperes elegit de⁹ diuites in fideꝫ heredes regni: quod repromiſit deus diligentibus ſe. In quo etiā cōmendant aſperitatem. Pſal. lxxxvij. Pauper ſum ego ⁊ in laborib⁹ a iuuentute mea. exaltatus autē humiliatus ſum ⁊ cōturbat⁹ [Et poſitum in preſepio] Ecce Ter-

tium ſignū Humilitatis: in quo officio magi de-
fecerunt Pharaonis ſupbi turgidi ꝛ faſtu ſeculi
inflati. Ecce ſtabulo ponit̄ qui cōtinet mundū .ia-
cet in pſepio. ꝛ ſuper ipm mugiūt animalia qui in
nubibus tonat. Mirabile ꝑ certo myſterium re-
gem celi: cui talia famulant̄ obſequia vt dicit Am
broſius. Nunqd eīm thronus preſepium: aula re-
gia ſtabulū: panni cōſciſſi ꝛ veteres regalis purpu
ra: nodi colligationis ꝛ inuolutiōis fibule: curie
regalis frequētia Joſeph ꝛ Maria. Propter hec
eīm inueniēda: ab altis deſcēdit ad humilia: a rega
libus ſedibus ad iumentoꝝ ſtabula

Et ſubito facta eſt cū angelo mul titudo militie celeſtis laudātium deum ꝛ dicentiū. Gloria in altiſ- ſimis dō: ꝛ in terra pax hominib⁹ bone voluntatis

Ecce Glarificatio. Et dicit Duo. Numeꝝ lau
Q dantium: ꝛ Moduz laudis. De Primo dīt Quat
tuor. Quācito ſurgunt in laudem: cōgratulantes
bono: ꝛ non inuidic oculo deſpicientes: Multitu-
dinem laudantiū: Apparatū eorum: ꝛ Ordinem.
De Primo dicit ⌊Subito⌋ Dionyſius dicit: q
Subito eſt quod eſt pter ſpem. Et ita eſt in cōgra
tulantib⁹ in charitate bonis fratrum (al's factis)
Statim eīm audito vel viſo bono: ſurgunt in lau
dem. Ideo eīm vno annunciante: multitudo tota
ſurgit in gratiarūactionem Rhomanoꝝ.xij. Gau
dere cum gaudentibꝰ. Beda in Glo. Uno euāge-
lizante: multitudo in conſonā laudez prorumpit:
vt ꝛ officium ſuum deo impendat ꝛ nos inſtruat:
quotiens ſacrum eruditionē fratrꝭ ore audimus:
deo laudes corde: opere: ore reddamus. Qꝫ autez
ſubito laudant: ſignum eſt q ex optimo affectu ꝓ-
cedit laudatio: quaſi non per rationē dictata: vl' per
verecundiā exorta ⌊Multitudo⌋ tā multa vt de-
terminari nequeat ad certum numerū. Daniel'.vij
Miliamiliū miniſtrabant ei: ꝛ decies centenami-
lia aſſiſtebant ei ⌊Militie⌋ Ecce Apparatus pro
nobis ad certamen procedentiū. Job.xxv Nunqd
eſt numerus militum eius: ꝛ ſuper quem nō ſur-
git lumē eius. Job.vij. Militia eſt vita hominis
ſuper terram ⌊celeſtis exercitus⌋ Ecce Ordo:
quia Omis exercitus ordinatus eſt in caput ꝛ cau-
dam incuruantem ꝛ refrenantē. Eſaie.ix. Et illum
quidem habet exercitus pugne ducē: qui iacebat
in ſtabulo trabea carnis indutus vt dicit Ambro
ſius. Et ideo talem habēs ducem: ꝛ tales exercitus
eccleſia: dicit̄ Canticoꝝ.vj. terribilis vt caſtrorum
acies ordinata. Gen̄.xxxij. Caſtra dei ſunt hec. iiij.
Regum.vj. Noli timere: plures eīm nobiſcū ſunt
q̄ꝫ cum illis ⌊laudantium⌋ Laus ē preconium
virtutis. Nec eſt laudabile bonum niſi virtus vel
ſimile virtuti vel opus eius ⌊ꝛ dicentium Glo
ria in altiſſimis deo⌋ Ecce Modus laudis:
vt deo gloria: nobis autē pax conferat̄. Eſa.xlviij.
Gloriam meā alteri non dabo. Detur ergo gloria
deo. Eſt autez Gloria Late patens preconiū. Uel
Ore multorum predicata laudatio: vt dicit Tul-
lius in fine prime rhetorice. Uel ſicut dicit Augu-
ſtinus Clara cum laude noticia. Late quidem pa
tens preconium ſoli deo debetur: cuius quidem
preconium per totum mundum eſt dilatatū. Eſa.
xij. Cantate domino quoniam magnifice fecit: an
nūciate hoc in vniuerſa terra. Similiter Ore mul
torum predicata laudatio ſoli deo conuenit. Pſ.
xxxiij. Semper laus eius in ore meo. Clara etiam
cum laude noticia: ſoli deo conuenit: qui ſolus in
propria laude omnibus innoteſcat. j. Timoth.j.
Soli deo honor ꝛ gloria. Ideo Gloria propria ē
deo: quam alteri non cupit: que etiam alijs nō com
petit. Unde Geneſ.xxxix Ecce dominus meus o-
mnibus mihi traditꝭ ignorat quid habeat in do-
mo ſua: nec quicꝗ eſt quod non in mea ſit poteſta
te: vel non tradiderit mihi preter te que vxor eius
es. j. Corinthiorū.xj. Uxor gloria viri eſt. Et ideo
ſeruus fidelis in hanc domini ſui vxorem manus
non extendit. Deo igitur ſit gloria: ꝛ habeat eam
ſolus: quia etiam torcular paſſionis in pugna cal
cauit ſolus: ꝛ de gentibus non eſt vir ſecum. Eſa.
lxiij. ⌊Et in terra pax hominibus⌋ Pax eniz
in terra neceſſaria: quia in terra ſurgunt bella. Eſt
autem pax cōcors in animo tranquillitas. Eſt au-
tem pax inter hominem ꝛ deum: Inter hominem
ꝛ angelum: Inter hominē ꝛ hominem: Inter ſpi-
ritum ꝛ carnem. Inter hominem quidem ꝛ deum
bellum fecit precepti preuaricatio. Eſa.xlviij. Uti-
nam attendiſſes mandata mea: multiplicata fuiſ-
ſet ſicut flumen pax tua. Pſal.cxviij. Pax multa
diligentibus legez tuam. Satiſfecit autem filius
patri: pro homine: factus obediens patri vſqꝫ ad
mortem. Philipp.ij. Et facta eſt pax. Eſa. Uiceſi-
moſeptimo. Faciet pacem mihi: Pacem faciet mi-
hi. Et ſic eſt chriſtus mediator dei ꝛ hominum. j.
Timoth.ij. Bellum autem inter hominem ꝛ an-
gelum fecit: Ade ꝛ Eue de paradiſo per romphe-
am angeli electio. Quod chriſt⁹ pacificauit: quia
ruinam angelicam ex hominib⁹ reparauit. Pſal.
Quinqꝫgeſimo. Benigne fac domine in bonavolun
tate tua ſion: vt edificentur muri hieruſalem. De
hac pace dicit̄ Eſa. Quinqꝫgeſimoſeptimo. Ueni-
at pax ꝛ requieſcat in cubili ſuo qui ambulauit in
directione ſua. Et ſm hoc dicitur. h eſt Salomon
pacificus. Bellum inter hominem ꝛ hominē: gen
tilem ꝛ iudeum: fecit diuerſarum legum emula-
tio. Chriſtus autem fecit pacem in vnam eccleſi-
am vtrunqꝫ congregando. Joānis Decimo. Ali-
as oues habeo que non ſunt ex hoc ouili: et illas
oportet me adducere: ꝛ fiet vnum ouile ꝛ vnus pa
ſtor. Eſaie Quinquageſimoſeptimo. Creaui fru-
ctum labiorum pacē: pacem ei qui prope eſt: ꝛ pa
cem ei qui longe eſt Hoc eſt gentili qui longe eſt: ꝛ
Judeo qui prope eſt. Et ſm hoc dicitur lapis an-
gularis qui facit vtraqꝫ vnuz. Bellum autem in-
ter carnem ꝛ ſpiritum fecit q primo ſpiritus cor-
rupit carnem. caro autez corrupta extunc corrum-
pit ſpiritum. Gala.qnto. Caro concupiſcit aduer-
ſus ſpiritum: ſpiritus autem aduerſus carnem.
Hec enim ſibi aduerſantur: vt Non quecūqꝫ vul-
tis illa faciatis Chriſtus autē aſſumens vtrunqꝫ:
fecit pacem in ſe Pſal. Sexageſimoqnto. In pace

factus eſt locus eius. Et ſperamus q etiã erit pax in nobis. Ephe.ij. Medium parietem macerie ſolvens inimicicias in carne ſua: legez mãdatorũ decretis euacuans vt condat duos: Spiritũ ſalicet ⁊ Carnem: in ſemetipſum in vnum hominem faciens pacem. Et ſꝫ hanc pacem dicit Hemanuel. Eſa. Septimo. Et ſic plena facta eſt pax [hominibus bone voluntatis] hoc eſt volũtatem in bonum dirigẽtibus. qꝛ Eſa. Quadrageſimooctauo dicit. Nõ eſt pax impijs dicit dominus: ſed cor impij quaſi mare feruens: quod quieſcere non poteſt. Et quidem ſic plena eſt pax. Et hoc ẽ quod dicit Glo. Quando peccando extranei eramus a deo: extraneos reputabant nos angeli. Sed quando cognouimus regem noſtrum: recognouerunt nos angeli ciues ſuos. Et timet angelus adorari ab humana natura. Apocal. vltimo. quam in ſuo rege conſiderat. Item alia Glo. Quia deus ⁊ homo naſcitur: hominibus pax cum ipſis angelis: deo canitur gloria: qui ab angelis pro noſtra redemptione glorificatur. Attende autem q reſiduum eius quod additur ad Gloria in excelſis: dicitur a beato Hilario compoſitum. Et quia angeli primo hymnum iſtum in terra decantauerũt: Ideo Thelesphorus papa inſtituit q non niſi ab epiſcopo inchoaretur. Poſtea vero Symmachus papa attendens q ſacerdos quilibet: angelus domini dicitur Malach.ij. inſtituit q etiaz ab alijs ſacerdotibus inciperetur.

Et factum eſt vt diſceſſerũt ab eis angeli in celum: Paſtores loquebantur ad inuicem. Tranſeamus vſqꝫ Bethleem: et videamus hoc verbuz quod factum eſt: Quod fecit dominus et oſtendit nobis.

R Hic tangitur Experimentalis cognitio dictorum ab angelis. Et dicit Duo. Conſenſum ſcilicet ad experiendum: ⁊ Ipſum experimentuz. De Conſenſu ad experiendũ tangit Duo. Primo enĩ Euangeliſta continuat hiſtoriam: ⁊ deinde ad experiendum ponit Conſenſum. Hiſtoriam continuando dicit [Et factum eſt] Omnia enĩ iſta in prefinitiõne dei iam facta ſunt. Eccleſiaſtes primo. Quid eſt quod futurum eſt? Id ipſum quod factum eſt [vt diſceſſerunt ab eis angeli] Aduentus angelorum: allationẽ illuminationis eorum ſignificat. Que duo facit. Purgat enim ignorantiam: ⁊ Veritatis infundit ſcientiam: quod per claritatem dei que circumfulſit eos: deſignatum eſt. Receſſus autem in celum ſignificat reductionem illuminati cordis in deum. Hoc enim vt dicit Dionyſius in Celeſti hierarchia ſunt Tria angelorum opera. Purgare: Illuminare: ⁊ Perficere. Purgant enim cum ignorantiam abſtergunt. Illuminant: cum lumen veritatis infundunt. Perficiunt: cũ cor illuminatum ad fontẽ luminis conuertunt, et ideo diſcedendo ſe ſubtrahunt: ne cor illuminati in ipſis ſtet: ſed ad deũ conuertatur. Et hoc innuentes diſcedunt in celũ: ad patrez luminũ q in celis ẽ dirigẽtes. Hoc ſignificatũ eſt Geñ. xxviij. vbi angeli deſcẽdunt ⁊ aſcendunt in ſcala Jacob. et dñs innixus eſt ſcale deſup. Deſcendentes enĩ fuerũt illuminatores aſcẽdentes. dirigũt illuminatos ad eũ q ſcale innitit. Mat. xviij. Angeli eorũ in celis ſemp vident faciẽ patris mei qui in celis eſt. Ideo Noſtri ſunt: qꝛ nos illuminãt. Ideo vidẽt faciẽ patris: vt nos ad ipſam faciẽ dirigant. Et hoc eſt qđ ſequit. qꝛ ſtatim paſtores ad id ꝯuertunt qđ angeli annũciabant. Vñ [paſtores loquebant] Ecce ꝯſenſus paſtoruz ad experiendũ. Sũt autẽ Tria notanda. Paſtorum in vnũ conſenſus. Exhortatio mutua ad illud. et Quid velint experiri. In idẽ cõſenſus notatur per hoc q pluralit dicit [paſtores] in ꝯmuni qđ nullus ꝯtradixit. Ps. lxvij. Unanimes moris habitare in domo. Ps. cxxxij. Ecce q̃ꝫ bonũ ⁊ q̃ꝫ iocundũ habitare fratres in vnũ. Ariſto. Prauus ſocius eſt q impedit cõe opus. Heb. x. Non deſerẽtes collectiõem viam. j. Corin. j. Idipm dicatis oẽs vt nõ ſint in vobis ſciſmata [loquebant ad inuicẽ] Ecce Exhortatio mutua. Apoca. vl. Sponſus ⁊ ſponſa dicunt veni. ⁊ qui audit dicat veni. Pſal. xciiij. Venite exultemus dño iubilemus deo ſalutari noſtro. preoccupemus faciẽ eius in cõfeſſione. Eſa. ij. Venite aſcẽdamus ad montem dñi. Et poſt modicũ. Domus iacob venite ambulemus i lumĩe dei nři. Adhortãtes autẽ ſeinuicẽ dicunt. [Trãſeamus] Hic notant Quinqꝫ trãſitus paſtorum. A ꝯſideratiõe enĩ gregũ trãſiuerũt ad ſeipſos de auditis ab angelo ꝯferẽtes. De ſeipſis trãſierũt [Bethleem] domũ chriſti dñi q̃rẽtes. De domo trãſiuerũt ad familiã chriſti: hãꝫ virginẽ ⁊ Joſeph inuenientes. De familia trãſiuerũt ad infantẽ chriſtũ: in preſepio cognoſcẽtes. De chriſto autez iterũ ad gregem: curã gregi impendẽtes. Et primus quidez trãſitus eſt mundanorum ad cordis noticiã. Secundus aũt eſt ſui ad celeſtẽ ſanctorum habitatiõnez ꝯuerſio. Tertius autẽ eſt ſimillimorum (vel familiarium) deo ⁊ propinquior pluſtratio. Quartus autẽ eſt Dei inuentio. Quintus eſt eius quod ſic inuentum eſt proximi cõmunicatio. De primo dicitur Eſaie. xliij. Cum tranſieris per aquam: flumina non operient te. quia ego tecum ſum. et cum ambulaueris in igne flãma non comburet te: quia ego dominus deus ſaluator tuus. Aqua: inſipidam et frigidã mundi conſolationẽ ſignificat que non operit ad deum tranſeuntẽ. Ignis autem ſignificat tribulationẽ feruentem: que etiã comburere nõ poteſt eum qui paſſu conſiderate mentis ad deũ pertranſit. ij. Corinth. iiij. Id qđ in preſenti eſt momentaneũ et leue tribulatiõis noſtre: ſupra modũ in ſublimitatem: eternũ glorie pondus operatur in nobis: non cõtemplantibus nobis ea que videntur ſed que non videntur. Pſalm. lxv. Tranſiuimus per aquam et ignem: et eduxiſti nos in refrigerium. De Secundo tranſitu Qui eſt A conſideratione ad domum dei in Pſal. xlj. Tranſibo i locũ tabernaculi admirabil vſqꝫ ad domum dei. celeſtem ſcꝫ

patriam. Canticoꝝ.iij. In lectulo meo: proprie ſcʒ
conſcientie queſiui per noctes quem diligit ani⸗
ma mea: queſiui illũ in corde tenebroſo ⁊ non inueni.
Surgã ⁊ circuibo ciuitatem per vicos et plate⸗
as celeſtis hieruſalem: Queram quem diligit a⸗
nima mea. Sic ergo veniunt in Bethleem.
De Tertio tranſitu De domo ad familiam ꝓuaſ⸗
tam dr̃ Eſa.xlij. Trãſibit i pace: ſemita eiꝰ i pedi⸗
bus eiꝰ nõ apparebit. Sic enim trãſiẽs i domo
dei nihil niſi pacẽ inuenit. nec vnq̃ȝ laſſat̃ vl̃ pul
uerizat̃ vel ſordidat̃ in pedibꝫ: q̃ dicunt̃ hic pedũ
ſemite in pedibꝫ apparẽtes. De Quarto Qui eſt
Trãſitꝰ de familia ad natũ chr̃m. Cañ.iij. Pau
lulũ cũ ptrãſiſſem eos inueni quẽ diligit anima
mea. Eccli.xxiiij. Trãſite ad me oẽs q̃ ꝯcupiſcitꝭ
me. ⁊ a generatõibꝫ meis adimplemi. De Trãſi⸗
tu aũt Ex ſecreto illiꝰ ꝯtẽplatõis ad edificatõeʒ
gregis dicit̃ Joãnis. vij. Trãſi hinc ⁊ manifeſta
teipm mũdo Nemo q̃ppe i abſcõdito aliq̃d facit
⁊ q̃rit ipm in palã eſſe. Geñ.xxij. Ego ⁊ puer cuʒ
adorauerimꝰ reuertemur ad vos. Sic ḡ dicũt.
Trãſeamꝰ A nr̃is ⁊ A nobis: Ad ea q̃ dei ſũt. ⁊
intima ipiꝰ. ⁊ Ad ipm: vt illuminatõe ipiꝰ acce⸗
pta retrãſeamus ad gregis cuſtodiã. Sũt au
tẽ trãſitus tres notati ab his q̃ fuerũt ante nos.
Trãſitus ſcʒ De vicijs ad ꝟtutes. Trãſitus de
virtute in virtutẽ. Et Trãſitus de meritis ꝟtu⸗
tutũ ad gl̃iam. Trãſitus de vicijs ad ꝟtutes
ſignificat̃ ꝑ trãſitũ marꝭ rubri. De quo dr̃ Sap̃.
x. Trãſtuliſti illos ꝑ mare rubꝝ. ⁊ trãſuexiſti eoſ
ꝑ aquã nimiã. pſ̃.cxxxv. Qui diuiſit mare rubꝝ
in diuiſiões. ⁊ eduxit iſrael ꝑ mediũ eiꝰ. Hoc ẽ:
mare ꝑ compũctõnis amaritudinẽ. Rubꝝ eſt ꝑ
cõfeſſiõis verecundiã et ruborẽ. Diuiſiones ha⸗
bet ꝑ ſingulares de pctĩs ſingulis ſatiſfactões.
Salubre eſt ꝑ inimicoꝝ demerſiones. Exo. xv.
Deſcenderũt in ꝓfundũ quaſi plũbũ in aq̃s ve⸗
hemẽtibꝫ. Secũdꝰ trãſitus ſignificat̃ ꝑ trãſi⸗
tũ filioꝝ iſrael ꝑ deſertũ. De quo Sap̃. xj. Iter
fecerũt ꝑ deſerta que nõ inhabitabant̃. ⁊ i locis
deſertis fixerunt caſas. Uia eni virtutũ ⁊ regio
nõ inhabitãt̃ a mũdo. pſ̃.lxxxiij. Ibũt de virtu⸗
te in virtutẽ: videbitur deus deoꝝ in ſion. Ad
hoc cupientes exire: idumeã circũierũt. Seon:
⁊ Og regem baſan interfecerunt. Idumea eniʒ
ſanguinea: carnẽ ſignificat: que nõ eſt interficiẽ
da ſed domãda. Unde Numeri.xxj. p̄cipitur eis
q̓ circuĩcant ⁊ non interficiant. Seon germen
inutile interpretat̃: et mundũ ſignificat. Hic eſt
interficiendus. Og autẽ occultus: diabolum ſi
gnificat: qui etiam interficiendus eſt: ſicut dicit̃
Numeri.xxj. Tertius trãſitus eſt ſignatus ꝑ
tranſitũ Jordanis. Joſue.iij. et.iiij. De quo Jo
annis.xiij. Sciens Jeſus quia venit hora eius
vt trãſeat ex hoc mundo ad patreʒ: cũ dilexiſſet
ſuos qui erant in mũdo: in finem dilexit eos.
Nunc trãſitũ quidã faciũt. viui prius: ⁊ moriẽ⸗
tes poſtea. Uiui ꝑ contemplatõnem ⁊ pregusta
tionẽ. Moriẽtes autẽ ꝑ poſſeſſionem. Uiuoꝝ
tranſitus ſignificatur per trãſitum exploratoꝝ.
Joſue.ij. Morientiũ autẽ trãſitus ſignificatur
ꝑ trãſitũ populi. Joſue.iiij. ⁊ Joã.iij. Nemo aſcẽ
dit in celũ niſi q̃ deſcẽdit de celo filiꝰ hoĩs qui ẽ
in celo. Sic igit̃ ⁊ iſti dicũt. [Trãſeamꝰ] vt ꝓ⸗ S
guſtemus: ⁊ contẽplatõe videamꝰ [vſq̃ȝ beth⸗
leem] Domꝰ panis Reficiẽtis. Cõfirmãtꝭ. No
biſcũ ꝑmanẽtꝭ Uiuificãtꝭ. Delitias ꝓbẽtis. Omẽ
delectamentuʒ gratie habẽtis. Panis dico reficiẽ⸗
entis. Eſa.xxj. Qui habitatis terrã auſtri cum pa
nibus. hoc eſt refectionibꝫ ſpiritualibus: occurri⸗
te fugienti. Matth.xj. Ego reficiam vos. Geñ.l.
Nolite timere ego paſcã vos ⁊ paruulos veſtros.
Panis cor ꝯfirmantis. Pſal.ciij. Panis cor ho⸗
minis confirmat. Actuũ.ix. Cum accepiſſet cibum
confortatus eſt. Panis mẽbris adherentis: quia
nutrimentũ de frumento fortius adheret mẽbrꝭ
dicit Cõſtantinus in põtegni. Et ideo chriſtus cõ
parat ſe grano frumenti. Joannis.xij. Pſal.cxlvij.
Adipe frumẽti ſatiat te. Alia eni refectio in ventrẽ
vadit ⁊ in ſeceſſum emittit̃. Matth.xv. Hec autẽ
permanet ⁊ vegetat in vitam eternam. Eſt etiaʒ viui⸗
ficans. Joãnis.vj. Qui manducat me viuit ꝓpter
me. Delitias ꝓbẽt. Geñ.xlix. Aſer pinguis panis
eius: ⁊ prebebit delitias regibus. Eſt etiam ſagi⸗
natꝰ pinguedine diuinitatis: qd̃ omne habet gra⸗
tie delectamentum. Sap̃.xvj. Paratum panem dẽ
celo preſtitiſti illis ſine labore: habentẽ in ſe omnẽ
delectamẽtum ⁊ omneʒ ſaporis ſuauitatem. Sic
ergo ⁊ adhuc [tranſeamus vſq̃ȝ in bethleem
⁊ videamus hoc verbum] Segnius eni irri
tant animũ dimiſſa per aures: q̃ȝ que ſunt oculis
ſubiecta fidelibus. Sed nunquid hoc videre vo
luerunt paſtores tanq̃ȝ diſcredentes verbis ange⸗
li: Abſit. Sed potius in cuius rei auditu delecta⸗
ti ſunt: in eiuſdem rei viſu delectari voluerũt. Job
xlij. Auditu auris audiui te: nunc autem oculus
meus videt te. Luce.x. Beati oculi qui vident que
vos videtꝭ. Adhuc ãt ãgeli innuũt miſſioneʒ ad
videnduʒ qñ dicunt Inuenietis infantẽ. Job.xix.
In carne mea videbo deũ ſaluatorẽ meũ [hoc ver
bum] Ecce Res videnda. Dicunt autẽ Qua⸗
tuor. Primum eſt: Hoc verbum demõſtrabile in
carne ad oculum. Secundum eſt: quia dicunt eſſe
factum. Tertium: quia a domino eſſe factũ. Quar
tum: quia dicunt ab angelis eſſe reuelatuʒ. De
Primo Notandũ ẽ q̓ verbũ incarnatuʒ eſt [hoc
verbũ] demõſtrabile ⁊ viſibile. Unde Glo. dr̃ q̓
ꝟbũ videt̃ cũ caro verbi videt̃. quia verbũ caro fa⸗
ctum eſt: ⁊ habitauit in nobis. Joãnis.j. Baruch
iij. Poſt hec in terris viſus eſt: ⁊ cum hominibus
cõuerſatus. Eſt autem hoc verbum cuius nõ ſatu
ratur oculus viſu. Eccĩs.j. Nec mirum quia ipe ẽ
in quem deſiderant angeli proſpicere.j. Pe.j. Ui⸗
deamus ergo ⁊ nos hoc verbum [quod factum
eſt] quod mirum eſt: cum ipſum increatũ ſit: ſed a
patre genituʒ ab eterno apud patrem. Joannis.j.
In principio erat verbum: ⁊ verbuʒ erat apud de⸗
um ⁊ deus erat verbum. Adhuc autem cum o⸗
mnia per ipſum facta ſunt: mirabit̃ omnis homo
ſi ⁊ ipſum fcm̃ eſt inter oia. Uidetur enim ſequi
q̓ ipm factum ſit per ſeipſum: Sʒ ad h̃ catholica
fides r̃ndet q̓ ipm ſ̃ʒ diuinitatẽ (al̃s deitatẽ) eternũ ẽ:
⁊ oia ꝑ ipm fcã ſunt. Aſſumpſit ãt qd̃ nõ erat: ma
nens quod erat, hoc eſt: humanã naturã. et ſ̃m il

lā. et factū eſt a patre ꝛ ſpūſancto ꝛ a ſeipo. Hoc eſt qd̄ dicit Apl's Philip. ij. Exinaniuit ſemetipm̄ Sicut eni ſemetipm̄ exinaniuit: ita a ſemetipo factus eſt. Eternū eni tpale factū eſt. ꝛ increatum factū eſt creatū: ſm̄ diuerſaꝝ naturaꝝ ꝓprietatē quas aſſumpſit. Quia autē hoc nemo niſi deus facere poterat: ideo ſubiūgēs dicē. [quod fecit dn̄s] Dn̄s inquā de⁹ trinitas: pr̄ ꝛ filius ꝛ ſpūſ ſanctus. Unde Sup̄ pimo. Spūſſctūs ſuperueniet in te. et Uirtus altiſſimi: q̄ eſt fili⁹. j. Corin. j. Chriſtū dei virtutē ꝛ dei ſapientiā. Pater autē eſt vmbra. ꝛ ita fecit dn̄s trinitas hanc incarnationē. Et tāgūt reuelatōez dicētes. [Et oſtēdit nobis] Hoc eſt: p ſctōs angelos reuelauit. Infra eodē. Uiderūt oculi mei ſalutare tuū. Et Infra. Lumen ad reuelatōem gentiū: ꝛ gl'iam plebis tue iſrael. Sequit̄.

Et venerūt feſtinātes. ꝛ iuenerunt Mariā: Joſeph: ꝛ infantem poſitū in preſepio. Uidentes aūt cognouerūt de verbo quod dictū erat illis de puero hoc.

Ecce tangitur hic cognitio expimentalis. Tāgunt̄ autē Duo. Expimentū. et Effectus expimēti. Expimentū eſt in Duobꝫ. In re expta. ꝛ In ſignis datis ab angelo. Rem expiendā dicit. [et venerūt] Et tangit Tria. Deuotionē venientium. feruorem feſtinātiū. ꝛ Inuentionē fideliū credentiū. Deuotionē venientiū tāgit cum dicē. [Et venerūt] Tracti p deuotionē. Ps̄. xxxiij. Accedite ad eū ꝛ illuminamini: ꝛ facies vr̄e non cōfundent̄. Matth. xj. Uenite ad me om̄es q̄ laboratiſ et onerati eſtis. et ego reficiā vos. Mat. xxviij. Uenite et videte. Hiere. lj. Uenite nolite ſtare. recordamini ꝓcul domini. [feſtinātes] feruore deſiderij. Hebre. iiij. feſtinem⁹ ingredi in illam requiē: vt nō obduretur quis ex vobis fallacia peccati. Eſa. xl. Currēt ꝛ n̄ laborabūt: volabunt ꝛ nō deficiēt. [Et inuenerūt Mariaꝫ
T et Joſeph et infantē] Unū eſt ꝓmiſſum voce angeli. et Tria ſoluta. Inuentio enim pueri ꝓmiſſa eſt ꝛ ſoluta. Et cum hoc Inuentio Marie ꝛ Joſeph. Ideo ſicut dicit Glo. Nō cū deſidia chr̄i querenda eſt p̄ſentia. ideo paſtores ſine mora inueniūt. quia nō ficta fide currūt videre quod audierūt. Horum exempla paſtores eccleſie: imo cuncti fideles imitari debent. vt fide et virtute ꝓficiant. ꝛ celeſti oraculo erecti p̄cedentium patrū vitā: in qua panis vite ſemp conſeruatur ꝛ reficit. quaſi portas Bethleem contēplando ſubeant. Ibi catholice eccleſie pulcritudinē quaſi Mariam. ꝛ Doctoꝝ cetū quaſi Joſeph: ꝛ humilē mediatoris aduentū ſcripture paginis inſertū quaſi in p̄ſepio inueniūt. Hec ſunt vba Gloſe valde notāda. Quid eni decoris eccleſie ē quod nō inueniat̄ i Maria? Ipa eſt Spes Penitentiū p hoc q eſt amarum mare. p hoc q ſuā ipius animā ptrāſiuit gladius redemptōis peccatorum. Propter hoc enim dicit illud Geneſ. xxvij. In me fili ſit iſta iniquitas: tantūmodo ſerque dicit: ſacrificiū videlicet cōtribulati cordis pro peccatis. Ipſa eſt dux in vndis tentationū fluctuantiū: per hoc q eſt ſtella maris. Ipa eſt Contemplantium illuminatrix. Ipſa eſt tribulatoꝝ domina ꝛ protectrix: Ipſa eſt flos virginū: Sanctitas matronaꝝ: Exemplū i miniſterio ſanctaꝝ viduarum. Joſeph etiam filius accreſcens: totum p̄ſignat cetum Doctorū: patron⁹ ꝟginis: chriſti nutritius: itineris dux: ꝛ familie fideliſſimus procurator. Hoc eſt ergo quod dicit [Inuenerunt Mariā] gratia plenam: om̄i eccleſie decore coruſcantem. Pſal. xliiij. Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circūamicta varietate. [Et Joſeph] dux ꝛ patronus ꝛ cuſtos Que omnibus Doctoribus competūt. Iſte enī eſt qui cuſtodit Mariam: ſed nō ab ipſo: ſed a ſpiritu ſancto fecundat̄. Matth. j. Quod enī in ea natum eſt: de ſpūſancto eſt [Et infantem] Ecce ſignum [poſitū in p̄ſepio] j. Regū. x. Cum occurrunt tibi omnia ſigna hec: fac quodcunqꝫ inuenerit man⁹ tua: quia dominus tecū eſt. De ſignis autem Supra ſatis dcm̄ Eſa. vij. Domin⁹ de⁹ iſrael: ipſe dabit vobis ſignum Puritatis: Paupertatis: ꝛ Uilitatis ſiue Humilitatis. Ecce enī virgo ꝯcipiet. ꝛ ideo natus eſt purus. Et ideo ſequitur vt ſciat reprobare malum ꝛ eligere bonū. hoc eſt purum. Pauperibus euāgelizatur paſtoribus: ꝛ ideo pauper. Pſal. xj. Propter miſeriam inopum ꝛ gemitū pauperum nunc exurgam dicit domin⁹. Paſtoribus aūt iuxta gregem exhibitus: ꝛ idō inuentus in ſtabulo. Recurſus enī paſtoꝝ ꝛ gregum eſt ad ſtabulum. In cuius ſignum cū Rebecca ſeruū abrae inuitaret: ad ſtabulū inuitauit: q: paſtoris erat famul⁹. Gen. xxiiij. Paleaꝝ quoqꝫ ꝛ feni plurimū eſt apud nos: ꝛ locus ſpacioſus ad manenduꝫ. ita ꝛ iſti paſtores ad ſtabulū ſe cōuertunt. Et ideo ſequit̄ [Videntes autem] hec ſigna cōcurrentia [cognouerunt] collatione habita. Noticiā notat hoc q dicit [cognouerunt] q: ſignum ad ſignatū contulerūt: ꝛ ſic nouerūt. Heb. ij. Conteſtāte deo ſignis ꝛ portentis ꝛ varijs ꝟtutibꝫ ꝛ ſpūſſancti diſtributionibus ſm̄ ſuam voluntatē [de verbo] Portionem (al's Partitionē) notat. q: nec reuelatione angelica: nec ſignis poſitis: nec viſu cognouerunt totuꝫ: ſed aliq̄d [De verbo qd̄ dictū erat illis ab angelo de puero hoc] in ſtabulo demōſtrato. Job. xxvij. Nos quippe inuoluimur tenebris. Quis enī narrabit hec que loquor: etiāſi locutus fuerit hō deuorabit̄? Et Infra. Digne enī enarrari nō poteſt: ideo timebūt eū viri: ꝛ nō audebūt cōtemplari oēs q̄ ſibi vident̄ eſſe ſapientes.

Et om̄s q̄ audierunt mirati ſūt ꝛ de his q̄ dicta erāt a paſtorib⁹ ad ipſos.

Sequitur de Effectu. Eſt autē Triplex effect⁹. Ammiratiōis quidē in om̄ibꝫ. Pudice ſapie i virgine matre. ꝛ Gratiarumactionis in paſtoribus.

De Ammiratione quidem in omnibus dē [Et omnes qui audierant] que ab angelo cantata

ſunt[mirati ſunt] Non dicentes. Quiſputas
puer iſte erit: Sed dicentes. Qualis eſt hic: quia
ventis imperat: ⁊ mari: ⁊ celis: ⁊ angelis: et obe-
diunt ei. Matth. viij. Celi enim enarrant gloriam
eius. Eſa. xxv. Dñe deus meus es tu. exaltabo
te ⁊ cõfitebor nomi tuo: qꝛ feciſti mirabiles res.
Pſal. xcvij. Cantate dño canticum nouuz: quia
mirabilia fecit[mirati ſũt]etiaꝫ[de his que
dicta erant a paſtoribꝰ ad ipõs.]Ex hoc in-
telligitˀ ſm aliquos. ꝙ etiã angelꝰ alijs qꝫ paſto-
ribꝰ nũciauit. ⁊ ꝙ illi mirati ſunt de ꝯſonãtia an-
gelorũ ⁊ paſtoꝝ. Mirati ſunt eni ſimplicitateꝫ
paſtoꝝ que fingere neſcit: talia mirabilia nũcia-
re. Hec eni ſimplicitas magis eſt idonea ad teſti
ficandũ. j. Paral. xxix. Scio domine ꝙ ſimpli-
citatẽ diligas. Prouer. iij. Cũ ſimplicibꝰ ſermo-
cinatio eius. Sapie. j. Sentite de dño in boni-
tate: ⁊ ſimplicitate cordis querite illũ. qm̃ inue-
nitur ab his qui nõ temptant eũ. apparet autẽ eis
qui fidem habent in illũ.

Maria autẽ cõſeruabat omnia verba hec: cõferens in corde ſuo.

V Ecce Secũdus effectꝰ de pudica ſapiẽtia bea
te ỽginis. Et dicit Duo. Retentionẽ eoruꝫ que
dicebantur de filio. ⁊ Collationẽ. Ex hec duoꝝ
ſupponũt ſibi alia duo Quoꝝ eſt: Doctrina ſuſ-
cepta ab alio. et Humilˀ Auditus ab alio aliqd
diuinũ narrante. Tria enim exigunṫ ad ſapien-
tiã: vel quattuor iſta que dicta ſunt. Quoruꝫ
prima duo in virgine ſupponũṫ. Alia autẽ duo
dicuntur in littera. Quorũ Auditꝰ eſt primum
De quo dicitˀ Eccli. xxxij. Audi tacens. et ꝑ reue-
rentia reddeṫ tibi bona gr̃a. Primũ enĩ Opor-
tet addiſcentẽ credere. Et ideo beata virgo ꝓmũ
ſalutante ⁊ euangelizãte angelo: tacuit. Si autẽ
Querit audiẽs: cũ reuerentia ⁊ humilitate de-
bet querere intellectũ eius quẽ audit. Eccl. xxxij
Audi tacens ſimul et querens. Et ita fecit vir-
go beata. querendo modũ dicens. Quomodo fi
et iſtud quoniã virum nõ cognoſco: Prouerb. j.
Audiens ſapiẽs ſapientior erit. ⁊ intelligens gu
bernacula poſſidebit. Tertiũ eſt Cõſeruare di-
cta. et hoc dicitˀ in littera cum dicitˀ.[Maria au-
tem conſeruabat omnia verba hec confe-
rens in corde ſuo] Vñ ſignata eſt Exodi. xvj.
Ubi dicit dominus ad Moyſen. Sume vas v-
num paruulũ: ⁊ pone in illud man quantũ po-
teſt capere gomor. ⁊ repone illud coram domi-
no: vt reſeruetˀ in generationes veſtras. Uas ei
paruuluꝫ: cor humile beate virginis: in quo po-
nitur manna verbi dei increati et creati: quan-
tum poteſt capere gomor. hoc eſt: ad ſufficientiã
eccleſie: vt reponatˀ coram domino in contẽplati
one. ⁊ reſeruetˀ in generatiões veſtras. vt ex h apo
ſtoli: euangeliſte: ⁊ tota ſimul eccl̃ia inſtruantˀ.
Econtra de corde ſtulti dicitˀ Eccli. xxj. Cor fatui
quaſi vas confractũ: omnem ſapientiã nõ tene-
bit. Hic etiam non recipit nec audit. ⁊ ita omĩa
deſunt ei. Etenim non recipit ſtultus verba pru-
dentie: niſi ea dixeris que verſanṫ in corde ſuo.
Nec eſt mirũ ꝙ nõ recipit: quia neqꝫ audit. Eccl.
xxj. Uerbum ſapiens quodcũqꝫ audierit ſciuſ:
laudabit ⁊ ad ſe adijciet. audiuit luxurioſus: et
diſplicebit ei. ⁊ ꝓijciet illud poſt dorſum ſuum.
Aggei. j. Qui cõgregauit merces: miſit eas in ſac-
culum pertuſum. Quartũ autem quod in lr̃a con-
tinetur eſt Bona collatio retentorũ. Et hoc eſt ꝙ
dicit[Conferens in corde ſuo] Collatio autẽ
eſt ad hoc ꝙ ſciatˀ quid ex collatis (al's collectis) ꝑ
certam cõcluſionem dicatˀ. Sicut legitur de ea ꝙ
cogitauit qualis eſſ ꝫ iſta ſalutatio. Cogitare enim
eſt cor agitare. Et h eſt qđ in ſpiritualibꝰ bonis et
intellectualibꝰ dominus precipit ſeruis ſuis: di-
cens Luce. xix. Negociamini dum venio. Hec eñ
quattuor faciunt ſapientẽ: Bonus ⁊ humilis au-
ditus: Auditorũ bona receptio. Receptorũ bona
retentio: ⁊ Retentorum bona collatio. Cõtulit au
tem ea que receperat per auditũ: eis que legerat in
libris. Legerat eñ virginem concepturã Eſaie. vij.
Legerat ỽginem illam eſſe futurã de ſtirpe dauiti
ca. Eſa. xj. Egredietur virga de radice Jeſſe. Lege-
rat etiam in Nazareth futurũ fore conceptũ. Eſa.
ſm Aliam Tranſlationem. quoniam nazareus
vocabitur. Legerat Dauid factam eſſe ꝓmiſſionẽ.
Pſal. cxxxj. De fructu ventris tui ponam ſuper ſe-
dem tuam. Legerat etiam in Bethleem naſcituꝝ.
Mich. v. Tu bethleem ⁊c̃. Hec omnia cõtulit ad
ea que in ipa facta ſunt. Sciuit enim ſe virgineꝫ
⁊ Gabrielem dixiſſe. Ecce concipies in vtero ⁊ pa
ries filium. Sciuit ſe eſſe de ſtirpe dauitica: Sci-
uit ꝙ in Nazareth cõcepit: Sciuit ꝙ i Bethleem
peperit: Sciuit etiam ꝙ omnia dicta concurrenti
⁊ edificabatˀ ad fidem. Non protulit autem. Non
minus ore qꝫ corpore pudica. Secreta eñ eſt: ⁊ q̃
nouerat nulli diuulgat: ſꝫ tacito corde ſcrutãs cõ
gruũ tp̃s quo deus vellet hec reuelare: reuerẽter ex-
pectat Adhuc autẽ in fine eiuſdem glo. dicit ſic:
Si Maria a paſtoribus diſcit: debemus a ſacer-
dotibus diſcere: Si Maria ante preceptũ apoſto
li tacet: debemus poſt preceptũ apoſtoli magis do
ceri qꝫ docere. Preceptum autẽ apoſtoli eſt. j. Co-
rinth. xj. ⁊. j. Timo. ij. ſicut patet ex ſuperioribus:
Ubi dicit Apoſtolus: ꝙ mulieri in eccleſia docere
non permittitur. Sequitˀ de Tertio effectu

Et reuerſi ſunt paſtores glorificã-tes ⁊ laudantes deum in omnibꝰ que audierant ⁊ viderant: ſicut di-ctum eſt ad illos.

Et dicit hic Tria. Paſtorum a contemplatiõe ver
bi facti: ad gregum curam reuerſionẽ: ⁊ Eorundeꝫ
de viſis ⁊ auditis gratiarumactionẽ: ⁊ Dictorum
cum viſis plenam concordiam Dicit ergo[Et
reuerſi ſunt paſtores] Paſtorum reuerſio ſi-
gnificat regreſſum paſtorum a cõtemplatione ad
actionem Que eſt: In cura ſubditoruꝫ. Philip. j.
Neceſſarium magis manere ꝓpter vos. Actuũ. xx.
Attendite vobis ⁊ veſtro gregi: in quo vos po-
ſuit ſpirituſſanctus regere eccleſiam quã adquiſi-
uit ſanguine ſuo[Glorificantes ⁊ laudãtes
deum] Gratiarum eſt actio. Eſaie. lj. Gaudiũ et
leticia inuenietur in ea: gratiarumactio ⁊ vox lau-

dis. Glorificatio autem eſt de his que ſibi ſoli debentur. Laus autem de virtute q̄ alijs eſt cōis. Apoca. vij. Bñdictio τ claritas τ ſapiētia τ gratiarum actio τ vox laudis deo nr̄o in ſecula ſeculorum. ⌊In omnibꝫ que audierāt⌋ voce angelica ⌊τ viderāt⌋ ꝑ experimētū. Pſ̄. xlvij. Sicut audiuimus ſic vidimꝰ i ciuitate dei. iij. Reg. x. Maior eſt ſapiētia tua q̄ rumor quē audiui in terra mea. Et Cōcordia dicti ad factū ⌊ſicut dictū eſt ad illos⌋ iij. Reg. x. Nō credebā narrantibꝫ donec ipſa veni τ ꝓbaui q̄ dimidiū mihi nūciatum nō fuerat. Sequitur.

Et poſtq̄ conſummati ſunt dies octo vt circunciderer̄ puer: vocatū eſt nomē eius Jeſus: Quod vocatū eſt ab angelo prius q̄ i vtero conciperetur.

Tria dicit d̄ Circūciſione. Tempꝰ: τ Modū: τ Nominis vocationē. De Tēpore dicit ⌊Poſt q̄ cōſummati ſunt⌋ Hoc eſt: ad Sūmā ꝑfectiōis deducti. Cōceptiōis eni dies ſuꝑ impleti dicti ſunt eſſe in partu. Cōſummatū aūt plꝰ ē q̄ impletū. q̄ Cōſūmatū eſt totū ſimul ad Sūmā deductū ꝑfectiōem. Hic attingit Summū hūilitatis. Sūmū charitatis. Sūmū obediētie pris. Sūmū q̄dem hūilitatis in deſcēſu ad ḡdū imū. Sūmū charitatis eſt in aſcēſu ad ſupimū. Sūmū obedientie cū difficillimi opis impletiōne.

Deſcendit eni dn̄s maieſtatꝭ a regalibꝫ ſedibꝫ vſq̄ ad hoiez. Phil. ij. In ſilitudinē hoim factꝰ. τ habitu inuētus vt homo. Deſcēdit. vt ad ꝑuū quē hoies paruū vocāt: paupez τ ꝑegrinū. Pſ̄. cviij. Egenus τ pauꝑ ego ſum. Deſcēdit ad minorem ꝑuo. Eſa. ix. Paruulꝰ natꝰ eſt nobis. Deſcēdit ad mimū. Eſa. liij. Vidimꝰ eū nouiſſimū virorū. Deſcēdit (qđ omībꝫ ſeculis inauditū eſt: et oibꝫ phis incognitū) ad minorē mimo. Cū Philoſophꝰ dicat. q̄ In nullo genere ē aliq̄d minus minimo. Deo eni nihil difficile eſt. Pſ̄. xxi. Ego ſum vmis τ nō homo: opprobriū hominū τ abiectio plebis. Deſcēdit adhuc iferiꝰ abiecto. Philip. ij. Exinaniuit ſemetipm̄. Si autez inane tm̄ eſſet: n̄ eēt alicui obnoxiꝰ ad ſuiēdū. Et iō adhuc ab inani deſcēdit i formā ſerui. Phil. ij. Formaz ſerui accipiēs. Luce. xxij. Ego in medio veſtr̄ ſū ſicut qui miniſtrat. Hoc aūt adhuc maxie hūilitati parū erat niſi deſcēderet in formā pctōris. Ꝺ eſt: characterē peccatricꝭ carnis aſſumēs. Eſa. liij. Putauimꝰ eum quaſi leproſū τ ꝑcuſſum a deo τ hūiliatuz. vnde nec reputauimꝰ eū. Et huius cauſam ſubiūgit dicēs. In humilitate iudiciū eius ſublatū eſt. Hoc ꝓpter nimiā eius hūilitatē. Nemo de eo certū iudiciū iudicat. q̄ Sub charactere carnis peccatricꝭ dignitas eius non cognoſcitur. Et ideo dicit aplꝰs. ij. Corin. v. Euz q̄ nō nouerat peccatū. pctm̄ ꝓ nobis fecit deus. Ꝺ eſt: ſimilē peccatori. Ecce quātū deſcēdit. Mat. xx. Sic erunt nouiſſimi primi τ ꝑmi nouiſſimi. quia oīs qui ſe humiliat exaltabitur. Eſa. x. Conſūmatio abbreuiata inundabit iuſticiā. Attingit etiā hic Summū charitatis: noſtrā formā reatui obligatam aſſumēs: vt nos abſolueremur. Sententia eni ꝯdemnatiōis eterne lata fuit i latronem qui voluit auferre ſimilitudinē ſue diuinitatis: vt dicit Ambroſius. Audiuit hoc regis filius intra aulam in ſecreto patris ꝯſtitutus: exuit: formam latronis induit: vt ſententiam cōdemnationis pro ſeruo acciperet vt ſeruuz liberaret. Gregorius. O mira circa nos tue pietatis dignatio: vt ſeruum redimeres filium tradidiſti. Forma autem latronis eſt character latronis in circūciſione: que non dabatur niſi pro remedio peccatoꝝ. Pſ̄. ſm̄ Tranſlationē Aquile. Propter verba labiorum tuorū ego cuſtodiui vias latronis: cauteriā latronis: ſcꝫ in me recipiens. Ecce Sūmū charitatis. Summū autem obediētie: quia iam in infantili etate in loco magis ſenſibili difficillima patitur. Hoc iam factis clamās quod. ij. Machabeoꝝ. vj. continetur. Domine deus qui habes ſanctā ſcientiam: optime tu noſti q̄ cum a morte poſſem liberari: propter te ſuſtineo duros corporis dolores. Sic igitur dies eius ſunt ad ſummā ducti perfectionem. Dicit autem ⌊Dies octo⌋ Hoc eſt: Octo illuſtrationes: in quibus deponitur ſuꝑfluuz concupiſcentie. Quāuis autem Supra diximꝰ qualiter per octo ſerenatiōes delectatiōis: delectatio ſit ammirabilis τ firma τ pura que nihil habꝫ ſuperfluum: Tamen Ꝺ alias Octo. τ iterum alias Octo ad mores inſtruēdos dicamꝰ. Sunt autem Tria in anima circūcidenda ſi preputiū cordis debꝫ circūcidi. Videlicet: Rationalis: Iraſcibilis: τ Concupiſcibilis. Rationalis quidez circuncidit̄ Ad credenda: τ Ad operanda. Ad credenda quidem Ne articulos fidei tranſgrediat̄: τ Ne incidat in prophanas vocum nouitates. De Primo Prouerb. xxij. Ne tranſgrediaris terminos antiquos quos poſuerunt patres tui. De Secundo j. Timo. vj. Prophanas vocū nouitates: τ oppoſitiones falſi nominis ſciētie: quam quidā ꝓmittentes circa fidem exciderunt. In ordine autem ad bonum habent circūcidi a contentioſa proteruitate. j. Corinth. xj. Siquis videt̄ cōtentioſus eē: nos talem conſuetudinem nō habemus: ſed neq̄ eccleſie dei. Hec autem contentio ſiue proteruitas naſcitur ex proprij ſenſus defenſiōe. Dicit enim Ambroſius ſuper Epiſtolam ad Rhoma. q̄ Contentio eſt impugnatio veritatis: cum confidentia clamoris. Hec tria ſi amputent̄ a ratiōe: preputium rationis in toto circūciſum eſt. Iraſcibilis autem inſurgit in malum: τ tendit in arduum. Tendens autem in arduum: ſi ambitiōe careat: preputium depoſuit. Et tunc inſurgens contra maluz ſi furore irrationabili careat: penitus eſt ſine preputio. Tendens autem in arduum caret ambitione: ſi preter meritum τ abſq̄ vocatiōe ſuperioris nunq̄ vult aſcendere dicens. Luce. xiiij. Recumbe in nouiſſimo loco: vt dicat tibi ſuperior qui te inuitauit. Amice: aſcende ſuperius. De Amputatione furoris irrationabilis: Dicitur Eſaie. Ve aſſur virga furoris mei: et baculus ipſe eſt. Et Infra. Ipſe autem non ſic arbitrabitur: Et cor eius non

ita eſtimabit:ſed ad cõterendum erit cor eius: ⁊ ad
interemptionẽ gentiũ nõ paucaꝝ.q.d.Ego mitto
eũ ad corrigẽdũ:ipſe aũt furore agitaẜ ad interficiẽdũ.
Cõcupiſcibilẜ ẽt ẽ circũcidẽda a Tribꝰ.Cõcupiſci
bilẜ ei tã in nutrimẽtis q̃ĩ venereis appetit ex cor-
ruptiõe Quale(qđ cõcupiſcẽtie ꝯgruit a naẜa cor
rupta)in q̃ntitate plꝰ q̃ꝫ ſufficiat.⁊ ẜm circũſtanti
as opis: quod virtuti nõ ꝓficiat ſꝫ officiat.Quale
amputandũ vſqꝫ ad hoc quod ſanitati cõpetit.⁊
bone habitudini. Quãtũ aũt:vſqꝫ ad hoc ꝙ ne-
ceſſitati ſufficiat. In circũſtãcijs aũt:Qñ debꝫ:et
Ubi debet:et ſine quo debꝫ.⁊ cetera hmõi. De
Qualitate repꝛehendiẜ diues epulo.Lu.xvj.Epu
labaẜ q̃tidie ſplẽdide.In Quantitate Dañ.xiiij.
An nõ vides q̃nta comedat ⁊ bibat q̃tidie?In
alijs circũſtãtijs. Eſa.v.Ue q̃ ꝯſurgitꝭ mane ad
ebrietatẽ ſectandã.⁊ potandũ vſqꝫ ad veſperam
vt vino eſtuetis.Et ſilr in venereis.Qualẽ eniꝫ
habere nõ debꝫ:vult habere.Quãtũ non debet
vult coire.Qñ ⁊ Ubi nõ debet:⁊ Quo fine non
debet.Circũcidaẜ igiẜ Cõcupiſcibilis ab his tri-
bus.⁊ Iraſcibilis a duobꝰ.⁊ Racõnalis a tribꝰ.
Et octo dies illuſtratõis ſup cor ſunt reuoluti ĩ
quibꝰ ꝓputiũ cordis amputaẜ.Bñs aũt Bẽr.
dicit octo dies in quibꝰ circũcidiẜ ingrediẽs ĩ re
ligionẽ.Primũ oriẜ ĩ eo Cõſideratio iuſticie:cũ
futurũ iudiciũ formidat:ſciens ꝙ nõ parcet de
linquenti.Job.ix.Et ideo cogitat de ſatiſfactiõe
ꝑ iuſticiã:q̃ reddit cuiqꝫ qđ ſuũ eſt. Nobis miſe-
riã.Deo aũt miſericordiã.   Scđo aũt oriẜ diſ-
ponit exire de conſortio malorũ.qđ ſibi fuit cau
ſa ꝑuerſitatis dicẽs.Odiui eccliam malignan-
tiũ.⁊ cũ impijs nõ ſedebo.Et qꝛ ꝑiculũ eſt in ſo-
litudine.qꝛ Ue ſoli: cũ ceciderit nõ habꝫ suble-
uantẽ.Eccles.iiij.Frater aũt q̃ iuuaẜ a fratre ẽ
quaſi ciuitas firma.Prouer.xviij.Ideo cogitat
manũ mittere ad fortia religiõis opa: dicẽs.La
uabo inter innocẽtes manꝰ meas.h̃ eſt.inter bo
nos conuerſabor:⁊ lauabo manus a peccatis.
Hec fecit.Iã inſtat tẽpꝰ:vt ſuas tẽpet paſſiões.
qꝛ aliẜ in domo dei nõ põt ſine q̃rela cõuerſari.
Pſ.liiij.In domo dei ambulauimꝰ cũ conſen-
ſu.Et ſic illucet Tꝫantia Que eſt Dies q̃rta.
Quito aũt qꝛ labor inſtat ⁊ dolor:vt in ſudore
vultꝰ ſui tũc veſcaẜ pane ſuo:vt ꝑfectũ inẜ frẽs
opus habeat.Jaco.j.indiget Patiẽtia:q̃ eſt eq̃-
nimis tolerãtia aduerſorũ. Sꝫ ĩ hoc loco cauẽ-
dũ eſt a ſupbia.Magnũ oĩno eſt vincere ſemet-
ipm.Melior eſt(ait Salomõ)patiẽs viro forti.
Et q̃ dñaẜ animo ſuo:fortior eſt expugnatore vr
bium.Ideo docꝫ ꝓpheta neceſſariã eſſe humili-
tatem:Cum inquit.Uerũtamen deo ſubiecta
eſto anima mea:quoniam ab ipſo patiẽtia mea
Neceſſe eſt ergo vt in Sexta die illuminet cor
tuum radius Hũilitatis.⁊ declaret Quid a te
ſis.Quid a deo:vt nõ altũ ſapias.qꝛ Deus ſup-
bis reſiſtit:hũilibꝰ autẽ dat graꝫ. Septima vo
qꝛ nõ minꝰ ad deum q̃ꝫ ad fratres teneẜ bñ cõ-
uerſari: indiget vt in corde ſuo illuceſcat deuo-
tio:que eſt feruor cordis ad deũ.qui omnia ꝑfi
cit ꝓbabilia dicẽs.Cõcaluit cor meũ intra me.et
in meditatõe mea exardeſcat ignis.Et hec ẽ dies
ſeptima in qua videẜ ei labor ⁊ dies pauci ꝓ a-
moris ⁊ feruoꝛꝭ magnitudie.Geneẜ.xxix.Quis
autẽ feruor hic aliquãtulum minꝰ eſt diſcretꝰ.
Ideo Octaua dies eſt neceſſaria:que eſt Diſcre
tionis lumẽ.Non tam virtus q̃ꝫ auriga ꝟtutis
Sed quia hec auis rara eſt in terris: ideo Diſcre
tione alterius vtaẜ que deſcripta eſt in Regl'a:Nõ
plus faciens nec minus q̃ꝫ ſpiritualis pater preci
pit ẜm regulam.Gala.viẜ.Qui hanc regulam ſe-
cuti fuerint:pax ſuper illos ⁊ ſuper iſrael dei.Et eſt
in toto circũciſus.Sic igitur ad prepuciũ cordis
circũcidendũ:octo dies exiguntur Sequiẜ[Ut
circumcideretur puer] Circumciſio dicitur
Non abſciſio vel Preciſio.Abſciſio aũt eſt quan-
do totum abſcidiẜ.Gala.v.Utinam ⁊ abſcidãtur
qui vos conturbant.Preciſio autem eſt:quando
pars vna preſcidiẜ ſimpliciẜ ⁊ abijcitur.Eſa.xviij.
Precidentur ramuſculi eius falcibus.Circũciſio
autem eſt quando inciſio in circulum ducitur.Et
hoc non fit niſi vt aliquid ſignificeẜ.Sicut ĩ Cir-
cumciſione In qua pellis pudendoꝝ per circuitũ
in anteriori parte circuncidiẜ Ut ſuperfluum con
cupiſcẽtie:amputandũ eſſe ſignificeẜ que in mem-
bro illo plus dominaẜ Et hic circulus ad eternita
tem incorruptionis eterne referẜ.quia Circulꝰ nõ
habet principiũ intra:nec finem.Et hec eſt circum
ciſio quam chriſtus Sex de cauſis ſuſcepit:Cum
in nullo indiguerit. Prima cauſa eſt vt legẽ Cir-
cumciſionis non eſſe reprobãdam:ſed a dõ datam
eſſe demonſtraret.Gala.iiij.Miſit deus filiuꝫ ſu
um natum ex muliere factum ſub lege.Matth.v.
Non veni ſoluere legem: ſed adimplere.Secunda
cauſa eſt Ut obediendi nobis formã preberet.Si
enim ipſe qui non indiguit obediuit q̃ꝫdiu precep
ptum tenuit.multo magis ⁊ nos qui indigemus:
obedire debemus.Pſal.xciiij.Hodie ſi vocẽ eius
audieritis nolite obdurare corda veſtra.Joan.xiij.
Exemplum dedi vobis vt ⁊ vos ita faciatis.Ter-
tia cauſa Ut per oĩa humilem ſe demonſtraret.
quia non ſolum vſqꝫ ad carnem:ſed vſqꝫ ad pecca-
ti cauterium ſe humiliauit.Mat.xj.Diſcite a me:
quia mitis ſum ⁊ humilis corde. Quarta cauſa ẽ
Ut charitatem quam ad nos habuit: oſtenderet.
Hebreoꝝ.ij.Debuit per omnia fratribus ſimila-
ri vt miſericors fieret.Quinta ⁊ Ultima Ut My
ſterium circumciſionis aſtrueret:⁊ Circumciſionẽ
in hoc terminaret.Et hoc eſt Duplex.Unum eñ:
ſignatum ſuum continebat:quod eſt Circumciſio
cordis.Rhomanoꝝ.ij.Circunſio cordis non ĩ lit
tera:ſed ſpiritu.cuius laus nõ ex hominibus ſed
ex deo eſt.Alterum autem nõ continebat ſed figu-
rabatur.Quod eſt QX ab electis in octaua reſurre
ctionis omnis preſcidetur macula corruptionis.
Joſue.v.Hodie abſtuli opprobrium egypti a no-
bis.Et ideo illa circumciſio facta eſt tranſito iorda
ne: qui ſignificat tranſitum huius mortalis vite
in terram promiſſionis.   Adhuc autẽ ſciãs eſſe
Octo circumciſiones:de quibus Sancti loquun-
tur.Septem quidem bonas:⁊ Unam mala inten
tiõe factã.Una q̃dẽ eſt Abrae.Gen.xvij.Infãs
octo dierũ circumcideẜ:⁊ maſculꝰ cuiꝰ ꝓputij caro
circũciſa non fuerit:peribit de populis ſuis:quia

pactū meū irritū fecit. Secūda Moyſi Exo. xij.
Omnis ſeruus empticius circūcidet: ⁊ ſic comedet
ex eo. Ante eni nuſq̄ dictū fuerat ꝙ circūciſus
ſolus deberet comedere paſcha. Tertia circū-
ciſio eſt Joſue. v: Eorū qui nati ſunt in deſerto:
quos nēo circūciderat. Quarta circūciſio ē Se-
phore: que tulit acutiſſimā petram. ⁊ circūcidit
carnē ꝑputij filij ſui. Et dixit: ſponſus ſanguinū
tu mihi es. Exo. iiij. Quita circūciſio eſt ſpiritual'
Deut. x. ⁊ Hiere. iiij. Circūcidimini viri iuda. ⁊
auferte ꝑputiū cordiū veſtroꝝ. Sexta circūciſio
eſt mulieris gētilis in bello capte. Deut. xxi. Si
egreſſus fueris ad pugnā ꝯtra inimicos. ⁊ tradi-
derit eos dn̄s in manus tuas. captiuosq̄ duxe-
ris. ⁊ videris i numero captiuoꝝ mulierē pulcrā.
⁊ amaueris eā. voluerisq̄ eam habere vxorē. in-
troduces eam in domū tuā: q̄ radet ceſariē. et cir-
cūcidet vngues. ⁊ deponet veſtez in q̄ capta eſt.
Sedēsq̄ in domo tua flebit prēm ⁊ mrēz vno
menſe. ⁊ poſtea intrabis ad eā. Septima eſt cir-
cūciſio chri: quā ſine omi indigentia ſui recepit
ꝓpter nos. vt hic habet'. Octaua aūt eſt circūci-
ſio Sichem filij Emor. Gen̄. xxxiiij. Qui ſe circū-
cidit vt amplexibꝫ Dine vacare poſſet. Hec au-
tē bone ſeptē circūciſiōes: ſignāt ſeptē que debēt
eſſe in populo dei. Prima q̄dem In ſignū diſti-
ctiōis populo dei data: ſignificat ſctōꝝ ab alijs
ꝑ abiectiōem ꝯcupiſcētie diſtinctiōem. Scd̄a aūt
legis in populo dei ꝯformitatē ad euchariſtie ſa-
cramentū. quod non i cubilibꝫ ⁊ i impudicicijs:
nō in contentōne ⁊ emulatōe: que ſunt ꝑputia:
debent edere ⁊ ſe chr̄o incorpare: ſed in azymis
ſinceritatis et v̄itatis. j. Cor. v. Tertia vo Joſue
ſignificat omnē ꝯuerſatōem egypti. h̄ eſt: ſeculi ꝑ-
ſentis eſſe deponendā. Nō intus tm̄: ſz etiā exte-
rius. Et iſte tres ſunt Actiuoꝝ. Prima: ꝑ iuſtici-
am fidei. Secūda: ꝑ deuotōem ſacramēti. Ter-
tia: ꝑ abiectōez ſeculi. Quarta q̄ eſt Sephore (q̄
interp̄tat' placēs amplexatio) eſt ꝯtēplatōis i ora-
tiōe. Oꝑz eni illā in orōe filiū: h̄ ē: ſpm̄ ſuū circū-
cidere a falſis ⁊ phātaſticis imagibꝫ. q2 Ueri ado-
ratores adorabūt prēz i ſpū ⁊ v̄itate. Jo. iiij. Et
ideo dicit. Spōſus ſanguinū. Sāguis q̄dez tui
qui mūdat. et ſanguis mei q̄ mūdat' ⁊ circūcidi-
tur. Aliter eni eam ſponſus placente amplexu n̄
amplexat'. Quīta etiā ē: q̄ ſpiritualis eſt ⁊ Cōtē-
platiuoꝝ: quo ad amputationē curaꝝ ⁊ ſollici-
tudinū: vt purius veniat ad ſpōſum. Un̄ in Cāti.
j. Lectus noſter floridus eſt. Sexta etiā eſt Cō-
templatiui quo ad denudatōez ⁊ ꝓiectōez oim.
vt nudo ſpiritu ſponſuz amplexet'. que dū alie-
nis induta eſt veſtibꝫ ⁊ vnguibꝫ antiq̄s armata
⁊ cogitatōibus impedita: ſponſo minime ē apta.
Hec enim ſunt In oratōe pura affectio. In intel-
lectu placens amplexatio. In ſpiritu toto: omni-
moda ab huius ſeculi formis denudatio. ⁊ tūc in-
trabit ad ſpōſum. Chriſti aūt circūciſio noſtra
eſt inſtructio. in qua ad omia hec formā accepi-
mus. Circūciſio autē Sichem: qui labor inter-
ꝑtatur: ſignificat eos qui extra in corpe ſe circū-
cidunt. vt hypocrite ſignū religionis aſſumētes:
vt Dine (que interp̄tat' cauſa hec. Et diuitias vel
dignitates ſignificat) liberius vacēt: ſicut hec mul-
ti faciunt. qui licet circūciſi videant': tamē inuenta
te incircūciſi ſūt ⁊ ſpiritu ⁊ carne. quia ⁊ vicijs ſpi-
ritualibus ⁊ vicijs carnalibꝫ ſunt pleni. Un̄ Ezec.
xliiij. Sufficiāt vobis omia ſcelera veſtra domus
iſrl': eo ꝙ inducitis filios alienos icircūciſos carne
⁊ icircūciſos corde vt ſint i ſanctuario meo. De hiſ
oibꝫ bonis circūciſiōibus dicit'. j. Coꝛ. vij. Circū-
ciſus aliquis vocatus eſt: non adducat preputiū.
Sunt em̄ quidam iſtam circūciſionem impedien-
tes: qui ſignificant' per Antiochū: qui interpretat'
ſilentium paupertatis. j. Mach. ij. Infans autē cir-
cūcidi debet iſtis circūciſionibꝫ. quia melius por-
tat dum a iuuentute cōſueſcit: ⁊ melius recipit iu-
gum dum iuuenis eſt. De Primo Thren̄. iij. Bo-
num eſt viro dum portauerit iugū ab adoleſcētia.
De Scd̄o Eccī. vij. Filij tibi ſunt: erudi illos ⁊ cur-
ua illos a puericia eoꝝ. Adhuc autem ſi ab ado-
leſcentia circumcidunt': plus verecundant' preputi-
a facere. Prouerbioꝝ. xxij. Adoleſcēs iuxta viam
ſuam: etiam cum ſenuerit non recedet ab ea. In mē-
bro etiam genitali fiebat. quia ibi plus viget cor-
ruptio: ⁊ ideo venereorum concupiſcentias mag'
oportet circūcidere ⁊ abijcere. j. Coꝛ. vj. Fugite for-
nicationez: quia omne peccatū quodcunq̄ fecerit
homo: extra corpus eſt. qui autem fornicat' in cor-
pus ſuum peccat. Unde in. iij. Ethicorū dicit': Q
oportet nos pati ad hanc delectationē contēpera-
neam vite: qd̄ ſapientes plebis paſſi ſunt ad He-
lenam. Sapiētes autem omes fugerūt helenam:
ne caperent' amore eius. Sicut ⁊ Joſeph tractus a
laſciua adultera: nudus ꝓfugit. Sic igit' comple-
ti ſunt dies octo vt circumcideret' puer ⌊Uocatuz
eſt⌋ Tria dicit de Nomine: Diuulgationem: De-
ſignationem: ⁊ Tertio innuit Impoſitionez. De
Primo dicit ⌊vocatum eſt⌋ hoc eſt: diuulgatuz
eſt inter ſanctos ⌊nomē eius Jeſus⌋ Huius em̄
nominis notam fecit. quia Matth. j. Saluum fe-
cit populum ſuū a peccatis eoꝝ. Pſ. Notū fe-
cit dominus ſalutare ſuum: ante conſpectum gen-
tium reuelauit iuſticiam ſuam Eſa. xlix. Dedi te in
lucem gentium vt ſis ſalus mea vſq̄ in extremum
terre ⌊Quod vocatum eſt ab angelo⌋ Ecce ſe-
cundum Q angelus iſtud nomen de celo attulit:
⁊ ſic vocanduz deſignauit. Supra: primo. Mat-
thei. j. ⌊Priuſq̄ in vtero conciperetur⌋ In-
nuit Tertium Q ante conceptum in matre ⁊ i pa-
tribus (ex quorum lumbis ſm̄ corpulentam ſub-
ſtantiam deſcendit) eſt illud nomen ab eterno per
generationē filio apīe impoſitū. Eccī. xv. Nomine
eterno hereditauit illum: Cum enim eum ſaluato-
rem genuit: nomen Jeſus impoſuit. Eſa. lxij. Uo-
cabitur tibi nomen nouum: quod os domini no-
minauit. Non ſolum in ſe tm̄: ſed etiaz in mēbris.
Unde dicit Glo. Q ſicut a chriſto dicimur chri- Z
ſtiani: ita a Jeſu dicimur Saluati. Unde Infra
eodem. Salutare tuum quod paraſti ante faciem
omnium populorum. Sequitur.

**Et poſtq̄ impleti ſunt dies purga-
tionis eius ſcd̄z legem Moyſi.**

Dicitur hic Ypapanti. hoc eſt: ꝑſentationez vel

in tēplo. Et tangit eā nō ꝓpter neceſſitatē aliquā
q̄ vel mater vel infans legi ſubderet̃ ſed propter
magña q̄ oñdit de⁹ circa ipam in ꝓphetia Sy-
meonis ꝛ Anne q̄ teſtimoniū ꝑhibebāt chri na-
tiuitati. Et ideo p̄termittēſ hic Lucas Aduētū ma
gorū: q̄ ab alijs ſufficient̃ ſcripta eſſe ꝑ ſpm̄ cog-
nit: Sic Matth. ij. trāſit de Circūciſiōe ad Ypa-
panti q̄ſi nihil ſit interpoſitū. Due ſunt cauſe
Quare euāgeliſta ſcribit aliqd. Aut eniz ſcribit
quod ab alio eſt dimiſſum. Aut qđ ab alio ſcptū
eſt. ſed nō om̄es modi ꝛ circūſtantie ſunt poſite.
In hac ḡ hiſtoria quā ſolus ſcribit Duo fac. In-
duat eni Teſtimoniū Symeonis. ꝛ Teſtionū
Anne. In Teſtimonio q̄dem Symeōis Duo fa
cit. Quoꝝ Unū eſt ꝙ ponit Qualit̃ ad teſtifican
dū venit. Secundū autē eſt ipm̄ teſtimoniū. In
eo aūt vbi deſcribit qualit̃ venit ad teſtificandū
Tria facit. Primo eni dicit impletos eſſe dies
purgatōis. Scđo dicit Modū p̄ſentatōis. Ter
tio Modū oblatōis. De Primo dicit ⌊Et poſt
q̄ȝ impleti ſunt⌋ ꝑ numerū illuminationū ce-
leſtiū ſup eam. Eccl. xliij. Girū celi circuiui ſola
Ibidē. Illumiabo oēs ſperātes in dn̄o. Irradia
tio eni celi dies eſt ⌊purgatōis eius⌋ ſm̄ⁿs do
mini. in qua nihil purgandū eſt qđ ſit peccatuz.
Exo. xxv. Facies arcaz int⁹ ꝛ exterius ex auro pu
riſſimo. Sap̄. vij. Hec eſt ſpecioſior ſole. ꝛ ſuper
omnē diſpoſitōem ſtellaꝝ: luci cōꝑata inuenit̃ p̄
or. Luci eni ſuccedit nox. Lucē aūt matris ſapiē
tie nō vincat malicia. Loqt̃ tn̄ Lucas ad modū
aliaꝝ feminarū parientiuz. eo ꝙ ipa: ſicut dicit
Bern̄. ꝓpter hūilitatē int̃ feminas fuit ſicut vna
ex illis. Un̄ ſup̄. j. Benedicta tu in mulieribus.

Sic aūt purgatōes eius que purgabāt (in ipa
minoris illuminatōis habitū i maiorē illumia-
tōem ꝓuehētes) inuenim⁹ i ea quadragita illu-
ſtratiōes quaſi q̄draginta dies ex quib⁹ omnib⁹
ad lumē incorruptū edificabat̃. Quaꝝ ſtati q̄n-
q̄ȝ in ipa radiāt ex ope diuino eā ꝑueniēte ꝛ ſub-
ſeq̄nte. Sex. In vtero ei⁹ ꝑfecta ſanctificatio. ad
dita ſibi Sctitas ex vite merito. Mūdicia voti
virginalis ꝑuilegio. Illuſtratio ꝯtēplatōis veri
tatis in ꝟbo. Spūſſancti familiaris ꝛ ſpecialis
ꝯſolatio. Et hec q̄nq̄ȝ virginē i thalamū filio dei
ꝑparauerunt. Primū: mundās vterū. Scđm: ido
neū ꝛ floridū faciēs lectulū. Terciū: cōfulās tho
rū. Quartū: illuſtrās domū ad ſpōſi veniētis co
gnitōez. Quitū: dulcorē inducēs ꝛ q̄ndā ſtratus
mollicie: ad delectabilē veniētis manſionem.
Quinq̄ȝ alij dies radiantes in virtutib⁹ ſuis p̄-
uilegiatis. Quarum Prima eſt Profunditas
ipius humilitatis. Secunda Pulcritudo caſti
tatꝭ. Tertia fides indubitate credulitatꝭ. Quar
ta Prudentia ſiue ſapiētia ditiſſime cognitōis.
Quinta que deum attraxit Dilectio feruentiſſi
me charitatis. Prima horū Uas tante immen-
ſitati ꝓfundauit ꝛ euacuauit vt haberet vbi ſe i-
funderet. Secunda purificauit: vt munde ſe ſū
ma mundicia locaret. Tertia Ad capienduz po
tens effecit. quia omnia poſſibilia ſunt credenti
Quarta Diuitijs ſecum venientib⁹ thecā dedit.
in qua omnes theſauri ſapientie et ſcientie dei
reconderent̃. Quinta Manus violentas in dile-
ctum iniecit: ꝛ eundē violenter attraxit. Ecce Decē
illuſtrationes in virgine coruſcātes. Decem alie
fulgent ď celo ab angelis. Apparet em̄ angelus an
nunciatōr: producēs luciferū in precurſorē. Appa
ret angelus: ſalutans ꝟginem. Apparet: cōfortans
trepidantē. Apparet annuncians ſaluatorē. Appa-
ret: illuminans querentē. Et hec quinq̄ȝ idem fecit
angelus. In Primo: viam parans. In Scđo: im
pedimentū maledictōnis abſtergens. In Tertio:
infirmitatē confortans. In Quarto: beneplacituz
diuinū explanās. In Quinto: modum diuine po
teſtatis ꝛ facultatē luculēter probās. Adhuc aūt
Apparet angelus: ioſeph ď ſuſcipienda ꝟgine am-
monens. Apparet: magos de Herodis declinati-
one p̄monens. Apparet: paſtores de nato domino
inſtruens. Apparet: Joſeph de fuga in egyptum vt
infanti caueat̃ docens Apparet tandē in egypto: vt
in terrā iuda reuertat̃ illuminans. Prima harū
apparitionū: domino ꝑparauit ſtulum: ꝛ matri ca
ſtitatis vadem (al's cuſtodem) Scđa: gentilitatis
priores (al's primitias) vocauit ad fidem. Tertia:
in figura paſtores vocat̃ ad gregum paſtū. Quar
ta: per exemplū eſt tēcatis refugium. Quinta: ſan-
ctis in virtute florentibus vt ſuis actib⁹ alios edi
ficent: prebet exemplū. Iſte ergo decem ab angelis
lucentes ꝛ ſpūales illuminatiōes in corde ꝟginis
facientes Decem alie micant de Trinitate ꝛ vni-
tate. Uenit enim pater: in vmbra virtutꝭ altiſſimi.
Uenit filius: in operatione conceptus ſui. Uenit
ſpiritusſanctus: in opere: ꝛ ſanctitate filij. Oſten-
dit ꝟtutem pater in perfectiōe tanti miraculi. Re-
ſplenduit ſapiētia filij in ꝯiunctione ꝛ vnione per-
ſonali. Manifeſtat̃ ſpūſſanctus in vnctione tam
excellenti. Et iſta ſunt Sex. Quattuor aūt alia ſo-
lus ꝑficit ſpiritus: cooperantib⁹ ſibi patre ꝛ filio.
Attulit em̄ prophetiā teſtificantē Miraculuz de-
dit: confutās non credentē. Infantē intra vterum
mouet: p̄ſentiā ꝯcepti recipientē: Sue virtutis de-
monſtrationē fecit: ſenem ad viſum ſaluatorꝭ con-
ſeruantem. Ecce ꝙ non ſolum virtutes celorū mo
uent̃: ſed virtus diuina multipliciter oſtenditur.

Quinq̄ȝ micant de celo viſibili per lumē ꝛ ꝑ vir-
tutem. Stella noua orit̃. Claritas dei paſtores cir
cumfulgēs: de celo manifeſtat̃. Tres ſoles vt in p̄-
habitꝭ diximus in vnū collecti in celo vident̃. Uir
tute celeſti corruit vrbis Rhome idolum. Et eru-
pit fons miſericordie manans oleū. Tria quidem
iſtorū in celeſti lumine. Et Duo in celeſti virtute.

Quinq̄ȝ autē in hominib⁹ apparuerunt illuſtra
tiones. Teſtimoniū enim perhibet ſacerdos. Te-
ſtis eſt rex magus. Teſtis eſt cōiugata. Teſtis eſt
vidua. Teſtis virgo ſerena ꝛ gratia plena: vt nll'a
ſit profeſſio: nullus ſexus: a quo non habeat teſti-
monium: ſalus omniū noſtrū. Et quia ſingule ha
rum illuſtrationuz: lumen ſpeciale ferebant in cor-
de ꝛ corpore virginis. Ideo ſicut dicit̃ Prouerb.
iiij. Semita eius fuit quaſi lux ſplendēs ꝛ creſcens
in perfectam diem ⌊Et implete ſunt dies ſue
purgationis⌋ Euangeliſta autē cauens crimen ꝛ
blaſphemie: addit ⌊ſm̄ legem Moyſi⌋ Quaſi di
cat In ſe quidē nō indigebat purgatōe: ſm̄ legem

autē Moyſi quo ad hominē oportuit fieri. Sic ꝫ eā oportuit deſpōſari: ne ſicut adultera lapidaret. ⁊ ſicut filius: ne reprobaret legē: ſubijt circunciſionē: Ideo a Patribus plurime cauſe rōnabiles quare purgabat aſſignantur. Quarū Quattuor ponimus: pluribus alijs omiſſis. Una enī eſt (cū lex adhuc in ſtatu eſſet) Legis approbatio. Scḋa ē Sui per oſſia humiliatio. Tertia Aliarū feminarū que legi ſubiacebāt aſſociatio. Quarta eſt Sui filij ꝑ hoc ad ꝓphetiā cōcordatio. De Prima Ecci. xxiiij. Legē mādauit nob Moyſes in ꝑceptis iuſticiarū ⁊ hereditatē domui Jacob: ⁊ iſrael promiſſiōes. ⁊ ideo erat tempꝫ ſtatus ſui ſeruāda. De Secunda dicit Exo. xxiiij. Omīa q̄ locutus eſt dominus faciemus: ⁊ erimus obediētes humiliter: Nihil interrogātes Quid vel Quare ꝑcipiat: ſicut diabolus Eue queſtiones de mandato ꝓpoſuit. De Tertia. Nō enī extulit ſe vt aliquid in ea allegaret quo ſuper alias eleuaret: dicēs illud Ruth. ij. Nō ſum ſimilis vnius puellarū tuarū. De Quarta dicitur Malach. iij. Statim veniet ad templū ſctm̄ ſuū dominator quē vos queritis: ⁊ angelus teſtamēti quem vos vultis. Ita etiam Purgatio ſi Moraliter accipit: tunc beata ꝟgo ſtatum eccl'e ſignat: In quo ſūt Actiui ⁊ Contemplatiui: purgandi antequā deo in templo per gratiarū actionem offerantur. Actiui quidē agunt per ꝟtutem. Contemplatiui cōſiderant per veritatē: Utriqꝫ pariunt: ⁊ deo partum offerunt. Actiui quidē opera meritorum. Contemplatiui autē inuentiōnes mirabiliū theoriarū. Et partus Actiuorū ſignificat per partū Lie. Contemplatiuorum autem per partū Rachelis. Actiui quidē Impregnant per boni affectionem. Parturiunt per boni deliberatā cogitatiōez. Pariunt autē per operis impletionez. Purgant igit conceptum a prauitate affectiōis. cogitatū deliberatum a turpitudine cogitatiōis: ſed opus a ſordibus operis. Hec Tria notant Eſaie. j. Lauamini mundi eſtote: q̄tum ad prauitatē affectionis: auferte malum cogitationū veſtrarū ab ocul' meis: quo ad turpitudinez cogitationis: quieſcite agere peruerſe: diſcite bene facere quo ad ſordes operis. Purgant etiam iſti a ſordibus templū corporis. Purgāt ſordes operis. Purgant verba. Purgant bona fortune: ⁊ Purgant contagionē vite future. Sordes templi ſiue corpis in vita preterita purgant per confeſſionē. ij. Mach. x. Judas ⁊ fratres eius purgabant templū Judas confitēs fratres eius: ꝯtritio cordis: ⁊ ſatiſfactio operꝫ. Purgant verba per caminū tribulatiōis. Malach. iij. Sedebit conflans ⁊ emūdans argentum. hoc eſt: eloquium Purgant bona fortune per elemoſynā. Luce. xj. Quod ſupereſt: date elemoſynā: ⁊ omnia munda ſunt vobis. Purgant ſordes vite future per timorem. Ecci. j. Timor domini expellit peccatum Nam qui ſine timore eſt nō poteſt iuſtificari. Et tunc offerunt hoſtiam laudis. Pſal. xxvj. Circuibo ⁊ immolabo in tabernaculo eius hoſtiā laudis ſiue vociferationis. Item Contēplatiua Cōcipit in aſpectu veritatis: ⁊ Parit in deſiderio excedentis amoris. Purgatur in conceptu ab Illuſione phantaſtice deceptiōis: ⁊ in exceſſu amoris ab indiſcretiōe irrationabilis feruoris De Utroqꝫ iſtorum dicit in Pſal. lxxvj. Meditatus ſum nocte cum corde meo vt non decipiar per phantaſiā: ⁊ exercitabar ⁊ ſcopebam ſpiritū meum: vt nō indiſcrete ⁊ irrationabiliter feruerā: in feruore qui ad tentationē fit Hoc eſt quod ſignificat Joſue. xvij Ubi dicitur. Aſcendes in montem: ⁊ ſuccides tibi atqꝫ purgabis ad habitandū ſpacia. Mons enī contemplatiōis: in altitudine ſpiritus aſcenditur: ⁊ ſuccidūtur vepres ⁊ frutices per purgationem phantaſticarū viſionum. Purgantur ſpacia per remotionē indiſcretionis a feruore deuotiōis. In vtraqꝫ autem iſtarum purgationū obſeruandum eſt ꝙ fiat [ſm legem moyſi] hoc eſt ſm ſcripturam. Prouerbiorū. vj. Mandatum lucerna eſt: et lex lux: ⁊ via vite increpatio diſcipline. Redeamꝰ igitur ad litteram. Sequitur enim.

Tulerunt illū in hieruſalē vt ſiſterent eum domino: ſicut ſcriptū eſt in lege domini: quia omne maſculinum adaperiens vuluā ſanctum domino vocabit: Et vt darent hoſtiā ſcḋꝫ ꝗdictū ē i lege dn̄i: par turturum aut duos pullos colūbarū.

Hic dicit de Oblatione domini in templo. Dicit autem hic Tria. Infantis oblationē. Oblationis finem. Scripture ſenſum concordantē. De domini Oblatione dicit [Tulerunt illum in hieruſalem] Propter pueri teneritudinē credit ꝙ pia mater ſinu ſuo geſtauerat eū. Geſtauit enī in vtero puerum a Nazareth in Bethleem. In ſinu autem a Bethleem in Hieruſalē. Joſeph autē vt putatur geſtauit eum in dorſo in Egyptum: et ab Egypto in Nazareth: Significantes Conceptum boni propoſiti: in verbo dei conceptum: in flore virtutis: geſtandum eſſe in domū refectiōis: in frugem operis: ⁊ a fruge boni operis: i templū gratiarū actionis: vbi omne bonū deo offertur per hoſtiam laudis. Pſal. xlix. Sacrificiū laudis honorificabit me. Sic autē partum ⁊ oblatū bonūꝫ opus: per Joſeph creſcentem in virtute: portare in egyptum tenebre in occultatiōe: ⁊ meroris in contritione: A perſecutione tentatoris: ⁊ victa tentatione referre in florem boni exempli per edificationem chriſti: Ut dicat illud Ecci. xxiiij. Flores mei fructus honoris ⁊ honeſtatꝭ. Sic enī dicitur Joannis. xv. Omnem palmitē ferentem fructum pater meus purgabit: vt fructū plus afferat. Qui autem aridus eſt: ⁊ impoſſibilis eſt ad fructum. hūc abſcidet ſententia cōdemnatiōis: ⁊ comburet igne inextinguibili. Sic ergo [tulerunt illū in hieruſalem] in figuram fidelium: nobis preſtātes exemplum quid agere debeamus. Sequit Finis cum dicitur [vt ſiſterēt eum domino] Siſtere: hoc eſt confirmare per addictionez. Pſal. lxxij. Mihi adherere deo bonū eſt: ponere in domino deo ſpem meam. Matth. xix. Sinite paruulos venire ad me. talium enī eſt regnum celorū. Nō enim

noua teſta capit: inueterata ſapit. Prouerbiorum
iiij. Ego filius fui patris mei tenellus: ⁊ vnigeni-
tus coram matre mea: ⁊ docebat me. j. Regum. j.
Ego commendaui puerum iſtuz domino cunctis
diebus quibus fuerit accōmodatus domino [Si-
cut ſcriptum eſt in lege domini] Hic poni-
tur cōcordans ꝑ ad factum Scripture teſtimoniū.
Dicitur autez hic Lex domini: non ſolum decalo-
gus: ſed omne preceptum legis Moyſi. Scriptū
enim eſt illud ſpecialiter Exodi. xiij. Sanctifica
mihi omne primogenitum quod aperit vuluam:
tam de hominibus q̄z de iumentis Mea ſunt em̄
omnia. Et hanc legem inducat cum dicit [quia o-
mne maſculinum] Sed videt minus dice-
re: quia lex dicit Omne primogenitū. Et dicendum
ꝙ omne primogenitū erat domini: tam maſculinū
q̄z femininuz. Sed maſculinum offerebatur cum
oblatione holocauſti: ⁊ ſiſtebatur domino vel re-
dimebatur. Femina autem non offerebatur: Sed
oblatio fiebat ſolum pro ea: ⁊ ipſa non offerebat:
ſed redimebatur. Et ideo dicit hic [omne maſcu-
linum] quod eſt ſm naturam (al's natiuitatem)
perfectum. Malach. j. Maledictus qui habet in
grege ſuo maſculum: ⁊ offert domino debile [ad-
aperiens vuluam] hoc eſt aliis aperiens: ſequen-
tibus in generatione [ſanctum] hoc eſt: ſancti-
ficatum [domino vocabitur] In omnibus ge-
nerationibus: tam in hominibus q̄z in iumentis.

Dicit tamen Deut. xxiij. Non offeres mercedem
proſtibuli: neq̄ precium canis in domo mea. Et
ideo Notandum ꝙ omne primogenitum homi-
nis offerebat. Sed primogenitum leuitarum ad
obſequium ſiſtebat tabernaculi. Primogenituz
autem aliarum tribuū poſt oblationem factā qn-
q̄z ſiclis redimebatur. Et hoc legitur Nume. xviij
Primogenitorū autem animalium Quedaz erāt
munda ad edendum ⁊ offerendū. Quedam autem
immunda ad edendum: ſed munda ad offerendū.
Quedam autem ⁊ immunda ad edendum ⁊ im-
munda ad offerendum. Omnia autem que erant
munda ad edendū ⁊ offerendum offerebantur ſa-
cerdoti: Sed offerēs potuit ea redimere ſi voluit.
Munda autem ad offerendū ⁊ immunda ad co-
medendum: erant ad laborandum quidem apta:
Sed nec vngulam diuidētia nec ruminantia: ſi-
cut equus ⁊ aſinus ⁊ mulus: ⁊ huiuſmodi: Et hec
etiam offerebantur ⁊ redimebātur quanti ea ſacer
dos eſtimauit: Immunda autem ad edendum et
offerendū erant que vngulam non findebant: nec
ruminabant: ⁊ labori apta nō erant. ſicut canis et
cattus ⁊ huiuſmodi. ⁊ hec non offerebant nec redi
mebant. Et de his loquit Lex Deut. xxiij. Sic igi-
tur intelligit littera. Erat autem lex iſta de cerimo-
nialibus: quarū totus vſus fuit in ſignificādo: pri
mogenitū preclarior eſt natio. Et q̄cquid quod p̄-
cipuum eſt in mūdis ⁊ vtilibus: offerri debet do-
mino. Prouerbiorū. iij. Honora dominū de tua
ſubſtātia ⁊ de primitiis omniū frugum tuarum.
Unde Leuit. xxvij. precepit ſibi offerre primitiua.
Mich. vj. Quid dignum offeram domino. Qui-
dam autem hoc nō faciunt: ſed primitiua offerūt
diabolo: ⁊ debilia deo. Pſal. vj. Sacrificabant fi-
lios ſuos ⁊ filias ſuas demoniis. Econtra de ho-
nis dicit Pſal. lviij. Fortitudinez meam ad te cu-
ſtodiam. Malach. j. Si offeras claudū ⁊ langui-
dum nonne malum eſt: Iſta primitiua in nobis
ſunt Duo. Unum Primū: in Conceptu. quod eſt
bona voluntas. Aliud Primū: in Partu. quod eſt
bona operatio. Philip. ij. Deus eſt qui operat in
nobis velle ⁊ operari pro bona voluntate. ij. Cor.
viij. Si voluntas prompta eſt ſm id quod habz:
accepta eſt nō ſm id quod non habet. Hec tamē
Lex non ligabat beatā virginem: quia intactis ſi-
gnaculis exiuit dominus de clauſtro pudoris: ſicut
intacto ſignaculo intrauit ⁊ exiuit ad diſcipulos ia
nuis clauſis. Ezech. xliij. Porta hec clauſa ē ⁊ nō
aperietur: quia dominus deus iſrael ingreſſus ē
per eam: ⁊ ideo Legi non ſubiacebat [Et vt da-
rent hoſtiam] Tangit hic aliam legē de Obla-
tione que habetur Leuit. xij. Et ad hanc etiam le-
gem non tenebat. Hec em̄ Lex dicit Si mulier q̄ A 2
ſuſcepto ſemie peperit maſculum imunda erit. vij.
diebus ſm tempus ſeparatōnis menſtruorum: ⁊
illis ſeptem diebus erat immunda ab hominibus ſe-
parata: Quicq̄d tangebat immundū erat. Et poſt
ſeptem dies: rurſus triginta tribus diebus abſti-
nebat a thoro viri: ⁊ tūc cum oblationibus venit ad
ſacerdotem ⁊ cū filio: ⁊ oblatione ⁊ oratione facta
redibat ad thoruz viri. Si autē feminā peperiſſet:
quattuordecim diebus erat immunda: ⁊ ſexaginta
ſex diebus a thoro viri ſeparata: ⁊ poſt octoginta
dies venit ad templum cū ſimili oblatione: ſed cū
filia: ⁊ facta oblatiōe ⁊ oratione thoro viri reſtitue-
batur. Oblatio autem eorum qui potuerunt: fuit
agnus in holocauſtū: ⁊ agnus pro peccato: q̄ par-
tim ceſſit ſacerdoti. Si autem ſm ſuas facultates
nō poterat haberi agnus (al's habere agnos) tunc
indulgebat ei ꝙ offerret: aut par turturū: aut du-
os pullos columbaꝝ: quodcunq̄ melius habere
potuiſſet. Sic igit beata virgo Maria queſtuaria
vt dicit hieronymus manus cōſilio victū querens:
agnos habere nō valens: oblationē pauperis ob-
tulit: Sed determinatū nō eſt vtrum obtulerit tur-
tures vel columbas. Significāt autem cerimo
nie iſte: Agnus q̄dez ſignificat innocentiā diuitū:
(al's actum) in gratia ⁊ virtute. Sicut innocens
Abel obtulit de adipibus gregis ſui: que oblatio
magnoꝝ (al's maiorum) eſt: quos dominus a pec-
cato cuſtodiuit. Nos autem quia (al's qui) inno-
centie oblationez habere nō poſſumus: gemitum
offerimus caſto corde ⁊ corpore gementes. Gemi-
tus em̄ duplex turtur, id eſt duplex gemitus noſtre
Contemplationis. Dum aut Gemimus ex deſi-
derio amoris dicentes Canticoꝝ. v. Nunciate di-
lecto quia amore langueo: pro incolatu miſeric cu
pientes diſſolui: ⁊ eſſe cū chriſto. multo magis me-
lius. Phil. j. Aut in deuotione orationis: Neſciē-
tes quid petere expediat: propter ignorantiam no
ſtri ſtatus. Rhomanorū. viij. Quid oremus ſm ꝙ
oportet: neſcimus. Ipſe autem ſpiritus poſtulat
pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Cōuerten-
tes autem nos ad Actiuā: ſimiliter gemitus ſunt
multi: ⁊ cor noſtrum merens. Threnoꝝ. j. Gemi
mus em̄ vt dicit Glo. pro peccatis Noſtris. ſicut

dicit Pſal. xxxvij. Gemitus meus a te non eſt abſconditus. Gemimus etiam pro peccatis Alienis. Pſal. xxx. Infirmata eſt in paupertate virtus mea: ⁊ anni mei in gemitibus. Ezec. iij. Sedi vbi illi ſedebant: ⁊ manſi merens in medio eorũ. Dicit tamen beatus Bernard⁹: ꝙ Moyſes timẽs i.. currere crimen blaſphemie ſup matre domini: preſciens in ſpiritu: pariturã non ſuſcepto ſemine: temperat locutionem dicẽs. Mulier ſi ſuſcepto ſemine ⁊c. Dicit etiã Idem Sanctus ꝙ Turtur caſta auis: congrue offertur pro domino. Colũba autem auis laſciua incongrua eſt oblatio ꝓ dño. Et ideo laſciuiam excludens: dicit [duos pullos colũbarum] quia pulli nõ laſciuiũt. Hoc eſt ergo qḋ dicit. Notat etiam beatus Bern. ꝙ hoſtias mortuas domino lex obtulit. Sicut patet Geneſ. xv. Vbi Abraam aues non diuiſit Nos autem ſpirituales hoſtias domino viuas offerim⁹. Rhom. xij. Offeratis corpora veſtra hoſtiã viuentem deo placentẽ. Huius autẽ ſunt Tres cauſe. Una quidem eſt Q vitam noſtrã domino offerimus: quia cum morte digni eſſemus: ipſe nobis vitam conceſſit. Ezech. xviij. Nolo mortem peccatoris: ſed vt magis conuertat ⁊ viuat. Secunda cauſa: qꝛ ipſe pro nobis eſt mortuus. per hoc enĩ noſtrã emit vitam. ij. Corinth. v. Vt ⁊ qui viuit: iam nõ ſibi viuat: ſꝫ ei qui pro ipſis mortuus ẽ. Tertia cauſa ẽ: Quia nõ mortui laudant ſed viuẽtes. Pſal. cxiij. Non mortui laudabũt te domine: neqꝫ omẽs qui deſcendunt in infernum. Hoc igitur eſt quod notat beatus Bernardus.

Et ecce homo erat in hieruſalem: cui nomen Symeon

B 2 Hic tangit: Proptẽ quod totũ precedens inductum eſt. Et dicit Duo. Primo enĩ ponit Prophetantis cõmendationem ꝓpter prophetie autoritatẽ. Secundo autem tangit Prophetiã. Prophetantis autem cõmendationẽ cõmendat A nature proprietate. Ab habitatiõis ſublimitate: A nois congruitate: ⁊ A virtute. A nature quidem ꝓprietate cum dicit [Et ecce] Et per Aduerbiũ quidem notatur: ad omne bonũ promptitudo. j. Regũ. iij. Ait Samuel. Ecce ego. Eſa. vj. Ecce ego: mitte me Actu. ix. dixit Ananias. Ecce ego domine [homo] ab omni bona hominis proprietate. Eſt enĩ Homo animal manſuetum natura. Item homo intellectualis per naturam ꝓpriam. Jacob. j. In manſuetudine ſuſcipite inſitum verbũ quod poteſt ſaluare animas veſtras. Joãnes chryſoſt. dicit ꝙ chriſtus Joannem familiarius ceteris dilexit propter ingenitam ſibi manſuetudinẽ quã pre ceteris habuit. Hec autem virtus maxime prelatis competit: ne diſciplinam aſperitate excedant. Gal. vltio. Si preoccupatus fuerit aliquis homo in aliquo delicto: vos qui ſpirituales eſtis inſtruite illum in ſpiritu lenitatis. Numeri. xij. Erat Moyſes manſuetiſſimus omnium virorum qui erant ſuper terrã [Erat in hieruſalem] Commendatur a ſublimitate habitationis. quia Ibi fuit legis ſtudium: Ibi regalis dignitas: ⁊ Curie regalis frequentia; Ibi omnis vrbanitas. Vñ Pſal. lxxxvj. Glorioſa dicta ſũt de te ciuitas dei. De Studio Eſa. ij. De ſion exibit lex: ⁊ verbum domini de hieruſalem. Eccĩ. xxiiij. In ſion firmata ſum: ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimilit requieui: ⁊ in hieruſalem poteſtas mea. Nec ꝓpter vrbanitatem edificat vt ciuitas. Hec eſt viſio eterne pacis. Pſal. cxxj. Fiat pax in virtute tua. Pſal. lxxv. In pace factus ẽ locus eius. Hec igit habitatio multum eſt digna et ſublimis. Deinde tãgit Congruitatẽ nominis dicens [Cui nomen Symeon] Symeon interpretatur Videns merorem: eo ꝙ omni tempore merorem perditorum pre oculis habens: deum ꝓ redemptiõe mittendo rogauit: qui eos ab iniqua herodis liberaret poteſtate. Threno. j. Multi enĩ gemitus mei ⁊ cor meũ merens. Baruch. iij. Anima in anguſtijs: ⁊ ſpirit⁹ anxius clamat ad te domine: audi domine ⁊ miſerere.

Et homo iſte iuſtus ⁊ timorat⁹ expectans conſolationẽ iſrael: ⁊ ſpiritusſanctus erat in eo. Et reſponſum acceperat a ſpiritusancto nõ viſurum ſe mortem: niſi prius videret chriſtum domini. Et venit i ſpiritu in templum. Et cũ inducerent puerum Jeſum parẽtes ei⁹: vt faceret ſcḋꝫ cõſuetudinẽ legis pro eo: ⁊ ipſe accepit eum in vlnas ſuas: ⁊ benedixit deum ⁊ dixit.

Cõmẽdatur hic A virtute Quadrupliciter. Ab habitibus virtutũ. Ab inhabitatiõe autoris virtutum. A reuelatiõe ſpũali autoris: ⁊ Ab actu ſpiritualis reuelationis. Ab habitibus cõmendatur a Juſticia Timore ⁊ Spe. Juſticia quidẽ ordinat ad proximũ. Timor aũt ad deum: ⁊ Spes ad ſeipſum: relatum ad beatitudinem. De Juſticia cõmendans eum dicit [Hic homo iuſtus] Juſtus quidem Generali iuſticia: que eſt in cõgruentia legum. ⁊ Speciali: q̃ eſt Cõmutatiua ⁊ Diſtributiua. Et Simile dictũ eſt de parentibus Joannis Supra. j. Erant iuſti ante deum: incedẽtes in omnibus mãdatis ⁊ iuſtificatõibus domini ſine querela [⁊ timoratus] ad deum timore caſto: qꝛ Sine timore vt dicit Glo. iuſticia nõ cuſtoditur. Eccĩ. xxvij Niſi in timore domini teneas te inſtanter: cito ſubuertetur domus tua. Eccẽs vlti. Time deum ⁊ mandata eius ſerua: hoc eſt omis homo. Juſtus ergo fuit per vlem ordinem ad bonum q̃tum ad iuſticiam generalem. Et per ordinem ad ꝓximum q̃tum ad iuſticiam ſpecialem. Timorat⁹ autem ſm vniuerſalẽ receſſum a malo q̃tum ad timorem generalit ſumptum: ſm ꝙ Timor eſt fuga mali vt dicit Auguſtinus. Sed ſm ꝙ Timor eſt ſpecialiter ſumptus (Qui eſt timor magni in ammiratione quo ad intellectũ: ⁊ in reuerentia q̃tum ad affectum) ſic per timorem ordinatus eſt ad deũ: [expectans] Hic commẽdat a Spe. Spes eſt certa expectatio future beatitudinis: ꝙ meritis et C ⁊

gratia provenies. Per Spem eñ non expectabat
terrena: qui ſciebat ꝙ Spes impij eſt quaſi lanu
go que a vento tollit: Sed expectabat [conſola-
tionem] in adventu redemptoris. hec eñ cōſola
tio eſt omniū redimēdoꝝ. Unde Aggei.ij. Veniet
deſideratus cunctis gentibꝰ: ꝛ replebit gloria do-
mus domini. Eſt autem iſta ſpes Aliquādo Vi
va. Aliquādo Mortua: Aliquādo Tutans ani-
mā: Aliquādo Vaga nō tutans: Aliquādo Per
dilationem rei ſperate affligēs: Aliquando Non.
  Viva ſpes eſt per charitatē: que ē vita virtutū.
Per hoc ipſa ſemper cum ſpūſancto qui vivifica-
tor eſt omniū que inſpirat.j. Pet.j. Regeneravit
nos in ſpem vivam in hereditatē incorruptibilem
ꝛ incontaminatā ꝛ immarceſſibilē conſervatā in
celis Sine charitate autē mortua eſt: quia eſt ſine
ſpiritu. Job.viij Spes impioꝝ peribit. Tutās
eſt illa: que ſicut ancora proiecta ad litus eternita
tis per omnimodā meriti thezaurizationē i celis.
ꝛ expectationē eternorum. Heb.vj. Cōfugimus
ad tenendā propoſitam ſpem: quā ſicut anime an
coram habemus tutam ac firmā: ꝛ incedentē uſq3
ad interiora velaminis. Nec eñ totam: ad eterni-
tatem: ligat navim mentis. Alia autē ſpes tempo
ralium: Vana eſt. Job xl. Ecce ſpes eius fruſtrabi
tur eum. Nec Spes ex deſiderio ferventi ad rem
ſperatam: affligit animā expectantē. Proverbioꝝ
xiij. Spes que differtur affligit animā. lignū vi-
te eſt: deſiderium veniēs. Sic ergo iſte expectabat
[conſolationē] non ꝓpriā. quia Charitas nō que-
rit que ſua ſunt.j. Corinth.xiij. ſed [iſrael] totius
populi dei pro qua ſepe orabat.ij. Mach.xv Hic
eſt fratrum amator: Hic eſt qui multū orat ꝓ po-
pulo: Hic eñ redemptoꝝ eſt conſolatio. Eſa.lxvj.
Ego ipſe conſolabor vos: ꝛ in hieruſalem conſola
bimini: videbitis ꝛ gaudebit cor veſtrū: ꝛ oſſa ve-
ſtra quaſi herba germinabūt. Et hac de cauſa pōt
eſſe ꝙ in hieruſalem expectabat [Et ſpiritusſan
ctus erat in eo] Commendat hic Ab autore o-
mnium gratiaꝝ: ab inhabitatōe ſpūſſancti. Dan.
v. Scio ꝙ ſpiritū deorum ſanctoꝝ habeas. hoc ē:
angeloꝝ ꝛ ſanctoꝝ. Eſa.xj. Requieſcet ſuper eū ſpiri
tus domini ſapiētie ꝛ intellectus. Sicut eñ vt di
cit beatus Bernardus Spiritus conſideratur in
navi quando ſecundo ductu percutit vela. Ita cō
ſideratur ſpūſſanctus in homie quādo proſpero
flatu percutit mentē: ꝛ cogit ad eterna appetēda: lo
quenda: ꝛ opere querenda. Joānis.iij. Spūs vbi
vult ſpirat: ꝛ neſcis vnde veniat aut quo vadat [ꝛ
reſponſum] Hic ab Interna cōmendat conſo-
latione cum dicit ꝙ [acceperat reſponſum a
ſpiritusancto] Eſt autem illud reſponſum ali-
quid ſepe ſuſpirans ad ipſum deſideriū. Tantus
eñ erat ardor ſuſpirantiū patrū chriſti in carne ꝓ-
ſentiam: ꝙ quiſquis ipſoꝝ in ſpiritu erat: tunc to
ta ingeminādo ſuſpiria: dicebat. Putas videbo?
Putas durabo? Putas me hic inveniet illa nati-
vitas? Putas qd credo videbo oculis meis? Et
alius quidem ꝓpter vexationē hoſtis ſuſpirare co
gebatur: dicens Pſal.xij. Uſq3quo domine obli-
viſceris me in finem? Uſq3quo exaltabit inimicus
meus ſuper me? Quādiu ponam ꝯſilia in anima
mea: dolorem in corde meo per diem? Alius autē
ſuſpirabat ex tedio dilate ꝓmiſſionis: dicēs Ezec.
xij. Viſio in tēpus longum. Et illud Eſaie.xxviij.
Manda remanda māda remanda. expecta reexpe
cta: expecta reexpecta. modicū ibi: modicū ibi. Eſt
eñ impatiens amor ex diu dilato deſiderio Qua-
ſi dicant illud Joānis.x. Quouſq3 animas noſtras
tollis Si vult conſolari: veniat cito. Alius autē
ſuſpirabat ex abominatōe deſcenſus inferni. Job
xvij. In profundiſſimū inferni deſcendent om̄ia
mea. Putas ne ſaltem ibi erit requies mihi? Aliꝰ
autem gemebat ex deſiderio Videndi ſpecioſum ꝓ
filijs hominū ꝛ Audiēdi eum. Canticoꝝ.ij. Oſten
de mihi faciem tuam: ſonet vox tua in auribꝰ meis
Sciebāt eñ pro certo ꝙ facies illa futura eſſet in
quā deſiderant angeli ꝓſpicere.j. Pet.j. Et in cuiꝰ
contuitu non ſatiatur oculus viſu. Eccl.iiij. Et ꝙ
diffundenda erat gratia in labijs illa: ꝛ ideo vocē
dulcem dicebant ꝛ aurem nō ſatiandā auditu: Et
ꝙ tota anima liquefieret vt loq̄ret. Et ideo pre-
ſentiam eius ſuſpirabāt. Ad huiuſmodi ergo deſi
deriū ꝛ gemitū Symeonis reſpondit ſpiritusſan
ctus Pſal.xj. Propt miſeriā inopū ꝛ gemitū pau
perū nūc exurgam dicit dominus: ꝛ ponam in ſa-
lutari. hoc eſt: in Jeſu fiducialiter agam in eo. Za-
cha.j. Reſpondit dominus verba bona conſolato
ria [non viſurum ſe mortē] hoc eſt non exper-
turum mortem. Mors eñ non videtur niſi ꝑ ex-
perimentum. Vel [mortem] vocat inferni tene-
bras: quas abhorrebat plus q̄ mortē. Supra.j.
Illuminare his qui in tenebris ꝛ in vmbra mor-
tis ſedent [niſi prius] oculis corporis ꝛ mentis
[videret chriſtum domini] oculis quidē cor-
poris humanitatē: ꝛ oculis mentis divinitatem
Joānis.viij. Abraam pater veſter exultavit vt vi-
deret diem meum. Luce.x. Beati oculi qui vident
que vos videtis. Gen.xxxij. Vidi dominū facie ad
faciem: ꝛ ſalva facta eſt anima mea. Dicit aūt: chri
ſtus domini: vnctus patris domini. Joannis.x.
Quem pater ſanctificavit ꝛ miſit in mundū. San
ctificavit autem per vnctionē ſpiritus quem ſibi
dedit nō ad menſurā: ſed ſicut fonti datur iugiter
manatio aque vive. Joānis.vij. Flumina de ven
tre eius fluent aque vive. Hoc autē dixit de ſpiri
tu [Et venit in ſpiritu in templum] Cōmen
datur hic Ab actuali inſtinctu ſpiritusſancti. quia
Multi habent ſpiritumſanctū: quos actualit nō
tangit. Iſte autem ꝛ Dona habet ſpiritus in virtu
tibus: ꝛ Ipſum inhabitantē ſpiritū: ꝛ Actualem
ſpiritus inſtinctum: ꝛ Ad deſideriū anime ſancti
ſpiritus conſolatorium reſponſum. Sic ergo nul
lo nuncio nullo indicio ſibi exterius facto: in ſpiri
tu inſtigante ꝛ revelante [venit] ad Roma.viij
Quicunq3 ſpū dei aguntur: hi filij dei ſunt. Pſal.
cxlij. Spiritus tuus bonus deducet me in terrā
rectam. Eſa.lxiij. Spiritus domini ductor eiꝰ fuit
Actuū.xvij. Incitabat ſpiritus eius in ſemetipſo
[In templum] aūt venit quia hoc propheratū
fuit Mal.iij. Statim veniet ad templū ſanctum
ſuum dominator quē vos queritis: ꝛ angeli teſta
menti quem vos vultis. Pſal.xlvij. Suſcepimꝰ
deus miſericordiā tuā in medio templi tui. Aggei

ij. Replebit gloria domini domus domini [Et cum inducerent] Hic cōmendatur ab opere. Cum enī [parentes eius] hoc eſt pater putatiuus. ꝛ mater vera dei: virgo beata: qui erāt parentes eius: Corporaliter quidem ꝛ ſpiritualiter beata mater: Spiritualiter autē ꝛ putatiue Joſeph Actu. xvij. Ipſius ꝛ genus ſumus. Pſal. cxxj. Illuc enī aſcenderunt tribus tribus domini [vt facerent pro eo oblationē] preſentationē ꝛ orationē [ſꝫ conſuetudinem legis] Hic aperte innuit ꝙ hec non ſunt facta niſi vt cōſuetudo legis: que adhuc ſtatum habuit conſeruaret: ne Lex ſicut mala ſtatim abijcienda iudicaret: ſed cum honore terminata: ad cumulum deduceret. Pſal. xviij. Lex domini immaculata cōuertēs animas Poſita occaſione operis Subiūgit [Et ipſe] Symeon in ſpiritu irrumpens vſqꝫ ad ipſum. Eſa. lix. Venit quaſi fluuius violētus quem ſpūs domini cognouit [accepit eum] puerum [in vlnas ſuas] Vlnas dicit: non brachia. Quia licet vlne ꝛ brachia idem ſint: tamen Vlna eſt nomē brachij ꝓut menſurat: Brachium autē prout eſt pars corporis abſolute. Qui autem accipit ieſum: mēſurando accipit. quia Mat. xxv. Dat vnicuiqꝫ ſm ꝓpriam virtutem. j. Corinth. iij. Vnuſquiſqꝫ ꝓpriam mercedem accipiet ſm ſuum laborem. Luce. vj. Eadem mēſura qua menſi fueritis: remetiet vobis. Tangit autem Glo. Triplex myſterium de Acceptiōe pueri in vlnas ſenis: Vnū ex hoc ꝙ antiquas vlnas nouo recenter nato puero cōiunxit. ex hoc enī ſignificauit vetuſtatem legis in nouitatem gratie tranſituram. ij. Corinth. v. Siqua eſt in chrīo noua creatura: vetera tranſierūt: ꝛ ecce noua omīa facta ſunt. Secundum myſterium eſt Q puer ſuſceptus nouus ꝛ recens vlnas ſenis texit. Et in hoc ſignificat ꝙ gratia nouitatis chriſti tegit vetera ꝛ occultat: ne de cetero videantur ad obſeruationē. Leuit. xxvj. Vſqꝫ ad noua comederis vetera. nouis autem ſuperuenientibus: vetera proijcietis. Tertium myſterium ꝙ puer nouus ſuſcept⁹: vaſtitatem vlnarum repleuit. Et per hoc ſignificat ꝙ omnia que in lege veteri ſunt ſm figuram veri ꝛ boni: implentur per chriſtū. Matth. v. Non veni legem ſoluere: ſed adimplere. Matth. iij. Sic decet nos implere omnem iuſticiā. Accepit ergo eum ſic preſago corde i vlnas ſuas [ꝛ benedixit deum] Sicut enī ꝑfect⁹ fuit Virtute Spiritu Interna conſolatione: ꝛ Inſtinctu: ꝛ Opere: Sic ꝑfectus fuit verbo in gratiarūactione. Et hoc eſt ꝙ dicit [benedixit] hoc ē: gratias egit [deum] in deum dirigens bona que accepit. Eccles. j. Ad locum vnde oriuntur flumina reuertuntur vt iterū fluant [Et dixit] Sicut perfectus fuit in gratiarumactiōe: ſic perfectus fuit in prophetia. Hoc eſt quod prophetando dixit. j. Corinth. xij. Per ſpiritum datur ſermo prophetie. ꝛ hoc canendo dixit. Judic. v. Ego ſum: ego ſum qui domino canā: pſalmū deo iſrael.

Nunc dimittis ſeruum tuum domine: ſcḋ verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei ſalutare tuum.

Ecce Canticū ꝓphetie ipſius: Quod diuiditur in duo. Primo enī accepit dimiſſionis licentiam: veritatem confitēs in reſponſo: quod a ſpiritu receperat. Secūdo Ad quid deus pater: ſalutare ſuū parauit in Jeſu determinat. In Primo autē Duo dicit. Petit enī in pace dimitti. Secundo Verum confitet reſponſum ſpiritusſancti. In Primo tangit Quinqꝫ. Primo enī ſm ordinem littere determinat tempus cōſolationis ꝛ pacis incepiſſe: dicens [Nunc] Non ante hoc tempus: ſed [nunc] exquo patri obediens formā ſerui accepit: ꝛ in templo vt hoſtia ꝓ nobis oblatus eſt. Eſa. xlix. Tempore placito exaudiui te. Pſ. ci. Miſereber[is] ſion quia tempus miſerendi eius venit. ij. Corinth. vj. Ecce nunc tēpus acceptabile: ecce nunc dies ſalutis. Secūdo ſm ordinē littere dimitti precat: dicens [dimittis] Aſſertiue ponit: quia iam ex ꝓmiſſo: dimittit in effectu. ij. Tim. iiij. Ego iam delibor: ꝛ tempus mee reſolutionis inſtat. Quidam exponunt preſens ꝓ futuro [dimittis] hoc eſt dimittes. Sed nō oportet: quia verificato reſponſo: ſtatim dimiſſus erat: ꝛ ſenile corpus ſtatim reſolui incipiebat. ij. Pet. j. Certus ſum quia velox eſt depoſitio tabernaculi mei. Tertio: ſm ſeriem littere ſuam profitetur conditionē dicens [Seruū tuum] Pſal. cxv. O domine quia ego ſeruus tuus: Et eſt ſeruus: ſerui formam exhibentis. Eſaie xlix. Seruus meus es tu iſrael qui vides deum: quia in te glorificabor. Quarto: Confitet honorē pueri dicens [domine] quamuis ſit pauper. Geneſ. xxvij. Dominū tuum illū cōſtitui: ꝛ omēs fratres illius ſeruituti eius ſubiugaui. Deinde Confitet veritatem promiſſi [ſm verbū tuum] mihi in ſpiritu reſponſum. Quod enī ſpiritus dixit: verbū pueri fuit: quia ſpiritus a puero procedit. Jo. xvj. De meo accipiet ꝛ annunciabit vobis. Titum. j. Quam promiſit qui nō mentit deus [in pace] reconciliationis quam nunciabo inferis. Pſal. iiij. In pace in idipſum dormiam ꝛ requieſcam. Eccli. xliiij. Corpora eorum in pace ſepulta ſunt: ꝛ viuēt nomina eorū in eternū. Hec enī pax fuit in limbo patrum: qui ſpe felici redemptoris expectabāt aduentū: Qui limbus etiā dicit ſinus Abrae. Luce xvj. Factū eſt vt moreret mendicus: ꝛ portaret ab angelis in ſinum Abrae. Et dicit Hiero. ꝙ hec ē requies beatorum pauperum. Sequit [Quia viderūt] Ecce Secundum: de Veritate ꝓmiſſi. Viderūt autē ſil[icet] viſu exteriori cū interiori. Eſa. xl. Videbit oīs caro ſalutare dei nrī [oculi mei] interiores ꝛ exteriores. Eſa. xxxij. Non caligabūt oculi videntium: ꝛ aures audientium diligēter auſcultabūt [ſalutare tuum] hoc eſt ieſum. Abac. iij. Ego autē in dño gaudebo: ꝛ exultabo in deo ieſu meo. Geneſ. xlix. Salutare tuū expectabo domine.

E ꝛ

Qđ paraſti ante faciē oīm populorū. Lumē ad reuelationē gētiū: ꝛ gloriam plebis tue iſrael.

Secundum eſt iſtius Cantici. Et dicit Tria. Sc3: Qualiter in cõmuni omĩb⁹ hoc ſalutare paratum eſt. Secundo Qualiter ſpãliter paratu3 eſt gentibus: ꝛ Tertio Qualiter in ſpãli paratum eſt Judeis. De Primo autẽ in Cõmuni dr [Qd] ſalutare [paraſti] carne aſſumpta te viſibilem faciendo. Baruch.iij. In terris viſus eſt: ꝛ cum hominibus conuerſatus eſt [ante faciem] vt facie ad faciem videant. Apocal.j. Uidebit eum omĩs oculus [omniũ populoꝝ] Cõmunis eñ ſalus paratur omĩbus cõtuenda. Rhoma.iij. Omnes eñ peccauerũt ꝛ egent gratia dĩ. Mat.viij. Multi venient ab oriente ꝛ occidẽte: ꝛ recumbent cum Abraam Iſaac ꝛ Jacob in regno celorum. Unde Matth.xj. ipſe dicit. Uenite ad me omnes qui laboratis ꝛ onerati eſtis: ꝛ ego reficiã vos [Lumẽ] Tangit quod ſpãliter parauit gẽtibus que in tenebris ſedebant: ꝛ lux intelligentie legis non illuminabat eos: dicens [Lumen] Joan.j. Erat lux vera que illuminat omnẽ hominem veniẽtem in hunc mundum. Eſt autẽ Lumen vt dicit Auicen. reflexio lucis procedẽs a luce. Et ſic ſignificat filium qui procedit a patre: ꝛ reflectit̃ i aĩas ſanctas Pſal.xxxv. In lumine tuo videbimus lumẽ. Supra.j. Illuminare his qui in tenebris ꝛ in vmbra mortis ſedẽt [ad reuelationẽ gentium] Alia lr̃a [ad illuminationẽ gentium] hoc eſt gentilium Qui gentes dicunt̃: in generatõis vita (al's in generis iure) ꝑmanentes. Dicunt̃ etiam gẽtiles quaſi genitales (al's geniti tales) Dicunt̃ pagani a pagis quos inhabitãt. Pſal.cxvj Letamini gentes cũ plebe eius: Ubi nos habem⁹ Laudate dominũ omẽs gentes: laudate eum omẽs ppl'i. Malach.j. Ab ortu ſolis vſq3 ad occaſum magnu3 eſt nomen meũ in gentibus: ꝛ in omni loco offert̃ nomini meo oblatio munda. Paraſti ergo ſalutare tuũ [lumen] Hoc eſt: in lumẽ: vel ad lumen [ad reuelationem] ſiue [ad illuminationẽ gentium] Eſa.lx. Ambulabũt gentes in lumine tuo: ꝛ reges in ſplendore ortus tui. Eſa.ij. Dom⁹ Jacob venite ꝛ ambulem⁹ in lumine dei nr̃i. Specialiter autem tangit ea que cõtulit iſrael: dicẽs [ꝛ gloriam] Quid ſit gl'ia iam ante dictũ eſt. Gloria aũt eſt clara cum laude noticia: Et ad gl'am talem ſalutare ſuũ parauit iſrael. Et hoc eſt qd̃ dic̃: Et gloriam [plebis tue] Pſal.xciij. Nos autem populus eius ꝛ oues paſcue eius. Oſee.j. In loco vbi vocati ſunt non plebs mea vos: ibi vocabunt̃ filij dei viuẽtis. Et vide ordinẽ: quoniã primo dr̃: [ad reuelationem gentiũ] ꝛ poſtea [ꝛ gloriam plebis tue iſrael] ꝓpter hoc ꝙ dicit ap'ſs Rhomanoꝝ xj. Cecitas contigit in iſrael: donec plenitudo gentium intraret: ꝛ ſic omnis iſrael ſalu⁹ fieret. Et ideo ꝑmittit̃ [lumen ad illuminatõnẽ gentiũ] Attende autẽ: quoniã iam habita ſunt quattuor Cantica in iſto euangelio. Canticũ quidem Zacharie: in quo in multis gratijs nobis ſalutẽ erexit ꝛ cornu ſalutis. Et quia hoc ſm̃ effectum factũ eſt in reſurrectione: ideo in Matutinis laudib⁹ que in honorem reſurrectionis decantant̃ hoc ſtando decantatur. Eſt etiam habitũ Canticum beate ꝟginis: In quo dicit̃ ꝙ dominus ad humilitatẽ ancille reſpe

xit Quod qꝛ in ſexta etate factum eſt: ideo in ſexta hora decantat̃. hoc eſt in Ueſpera: que ſexta ẽ a laudibus matutinis. In Cantico autẽ Symeonis de Pace dimiſſorũ fit mentio qui ſunt quieſcentes. Septima autẽ etas eſt quieſcentiũ: ꝛ ideo in ſeptima: hoc eſt in Completorio decantat̃. Quartum autem Canticũ eſt angeloꝝ: qui non pertinent ad etatem aliquã: ꝛ ideo extra horas in Miſſa decantatur. Hec igitur quo ad puerum eſt prophetia Symeonis.

Et erat pater eius ꝛ mater mirantes ſuper his que dicebãtur de illo. Et benedixit illis Symeon: ꝛ dixit ad Mariam matrem eius.

Hic incipit Secũda pars ꝓphetie Symeonis: f 2
Et ſicut precedens: ita iſta diuidit̃ in duas ptes. In quarum Prima ꝓphetandi accipit occaſionẽ. In Secunda autem accipit ꝓphetie exordiũ. Sicut eñ precedens eſt de puero: Ita iſta eſt de ordinatis ad puerũ. Prima quidem ponit̃ cum dicitur [Et erat pater eius] putatiuus Joſeph. Eſa.viij. Anteq3 ſciat puer vocare patrem ꝛ matrẽ detrahent̃ ſpolia Damaſci [ꝛ mater] virgo beata. Infra eodem. Ego ꝛ pater tuus dolentes querebamus te. Attende ꝙ nullus eſt pater chr̃i Spiritualis vel Naturalis niſi ſolus deus pater: quia ſpũaliter nemo format eũ in cordibus fideliũ niſi deus. Malach.ij. Nonne vnus eſt pater omniu3 noſtru3: Joãnis.viij. Unum habem⁹ patrem deum: Sed matrem veram. ꝛ ſpũalem: ꝛ corporalẽ habere poteſt. Matth.xij. Ecce mat' mea ꝛ fratres mei. Gal.iiij. Filioli mei quos iterũ parturio donec formetur chriſtus in vob. Eſa.lxvj. Quomodo ſi cui mater blandiat̃: ita ego conſolabor vos. Pater ergo nõ eſt niſi putatiuus. Luce.iij. vt putabatur filius Joſeph. Hi ergo: Pater ꝛ Mater [erant mirãtes] Omĩa eñ mira ſunt que ſunt de paruulo Jeſu. Eſa.vl. Quis audiuit vnq3 tale: aut quis vidit huic ſimile [ſuper his] Bene dicit [ſuper] quia omĩa ſuper erãt: ꝛ nõ ſubt⁹ Eminentia eñ erant. Deut.xxviij Faciet dominus ſup̃ ꝛ non ſubter in caput: ꝛ non in caudã [que dicebantur de illo] Querit Origenes Quenam ſũt que de paruulo Jeſu dicebant̃: Hec igit̃ ſunt: quia Angelus nũciabat Intra vterũ matris: filius exultabat: Angeli canebant: Paſtores laudabant: Stella apparebat: Magus currebat: Mul⁹ loquebat̃: Cõiugata ꝓphetabat: Et alia multa: que de paruulo dicebant̃: ꝛ ideo pater eius ꝛ mater mirabantur. Dañ.iij. Signa ꝛ mirabilia fecit apd̃ nos de⁹ excelſus [Et bñdixit eis Symeon] Qua autẽ bñdictiõe bñdixerit nõ eſt digeſtũ: Sed credit̃ ꝙ ſicut bñdixit Heli Annã ꝓ fenore qd̃ accõmodauit: multo magis Symeon q̃ maior fuit q̃ heli: benedixit parentibus Jeſu ꝓ redẽptore quem obtulerunt domino in templo ſuo [Et dixit ad Mariam] ſpecialiter que fuit vera mater ipſi⁹: Intus corde prius: ꝛ poſtea in vtero ipſius formatus eſt a ſpirituſancto. Eſaie.xlix. Formãs me ex vtero ſeruum ſibi

Ecce poſitus ē hic in ruinam ⁊ in reſurrectionem multorum in iſrl: ⁊ in ſignuz cui contradicet. Et tuam ipſius animā pertranſibit gladius: vt reuelentur ex multis cordibus cogitationes

Iſta eſt ꝓphetia Et habꝫ Duos paragraphos. Prim⁹ eſt de Infante in cōparatōe coꝝ q̄ ſpūalit̄ ordinant̄ ad ipm. Secund⁹ eſt de Mr̄e: q̄ ſpūalit̄ ⁊ corꝑalit̄ cōiungit̄ ei. In Prio em̄ dr̄ Tria. quia Quibuſdā ē i Ruinā: ⁊ Quibuſdā i Reſurrectōꝫ: ⁊ Quibuſdā in Signū cui ꝯdicet̄. De Primo dr̄ [Ecce] q.d. in euidēti eſt: cū ſtati appar[e]bit: ⁊ apparuit in Herode [poſit⁹ eſt] h̄ eſt imobilit̄ fundat⁹ eſt iſte. j. Coꝝ. iij. Fundamētuz aliō nemo pōt ponere p̄ter id qd̄ poſitū ē: qd̄ ē Chr̄s ieſus. Heb. xj. Fides eſt ſb̄a reꝝ ſperandaꝝ. Mat. xvj Super hāc petrā edificabo eccl̄iam meā. Eſa. viij. ⁊ xxviij Ecce ego mittā in fūdamētis ſion lapidē: angularē: ꝓbatū: ꝓcioſū: in fūdamēto fundatū Qui crediderit nō feſtinet [hic] [puer] [in ruinā] h̄ eſt ruine occaſionē: q̄ ſumit̄ ex ipſis (al̄s ipſis) Nō ex puero: qꝛ puer q̄ntū eſt de ſe: oēs fac̄ reſurgere: ſed ipſi (al̄s ipſi) ſua infidelitate ruūt. Ruūt aūt ad v̄itatē ipi⁹ infideles. Ad grām ipſius ruūt mali ⁊ peccatores. Eſa. iij. Ruit ꝑpl̄s: vir ad virū: vnuſqſqꝫ ad ꝓximū ſuū. Eſa. viij. In lapidē offenſiōis ⁊ petrā ſcādali duabus domib⁹ iſrael: ⁊ in laqueū ⁊ in ruinā habitantib⁹ hierl̄m: ⁊ offendent ex eis plurimi: ⁊ cadent. ⁊ cōterent̄: ⁊ irretient̄: ⁊ capient̄. Offendūt eī ſine cā ſe ſcādalizātes: Cadūt in pc̄m declinātes: Irretient̄ obſtinatōe ſe in pcc̄o tenētes: ⁊ Capient̄ eterna ſentētia in penis ꝑmanētes. Eſaie. iij. Ruit hierl̄m: ⁊ Iudas cōcidit. qꝛ Lingue coꝝ ⁊ adinuētiones coꝝ ꝯtra dn̄m: vt ꝓuocēt oc̄los maieſtatis e⁹. Hic ḡ eſt in ruinā Et attēde ꝙ ruine coꝝ chriſtus nec eſt cā ꝑ ſe: nec ꝑ accn̄s: nec etiam occaſio: q̄ minor ē q̄ꝫ cā ꝑ accn̄s. Sed ipē ē in ruinā coꝝ: ſic ſol ē in tenebras. qꝛ Ubi nō eſt lumen ſolis: eſt tenebra. ⁊ tn̄ q̄ntum eſt de ſole: vbiqꝫ eſt lumē. Sed id qd̄ interponit ſe: ſine cā ſolis facit ꝙ ſol illuc nō effundit lumen ſuū. Iob. xxiiij. Ipſi fuerūt rebelles lumini: neſcierūt vias eius: nec reuerſi ſunt ꝑ ſemitas illius

B [⁊ in reſurrectionē multorū] omnibus videlicet qui fide ⁊ morib⁹ cōuertunt̄ ad ipꝫ. Et hoꝝ reſurrectiōis cauſa eſt ipſe. Eſt autem Reſurrectio a culpa per gratiam. Reſurrexit ꝓpter noſtram iuſtificationem. Eſt etiam Reſurrectio a pena per gl̄iam. Rhomanoꝝ. vj. Chriſtus reſurgēs a mortuis iam non morit̄: mors illi vltra nō dominabit̄. Q[uo]d eīn̄ mortuus eſt peccato: mortuus ē ſemel. Q[uo]d autē viuit: viuit dō. Ita ⁊ vos: exiſtimate vos mortuos quidē eſſe pcc̄o: viuētes autē deo. hoc eſt: ad dei ſimilitudinē: vt de cetero non cadatis. Eſaie xiiij. Ne leteris philiſtea omnis tu: quia cecidi. cōſurgam [multorum] autem dicit: quia Sufficienter: cauſauit quidem reſurrectionem omnium. Efficienter aūt nō cauſat niſi reſurrectionē fide ⁊ opere deuotorum [in iſrael] quia illis ꝓmitus ꝓ̄dicauit. Matth. xv. Non ſum miſſus niſi ad oues que ꝑierūt domus iſrael. Et ex illis quidā crediderūt. Io. iij. Ut oīs qui credit i ipm nō ꝑeat ſed habeat vitā eternā. Ioan. xj. Ego ſuz reſurrectio ⁊ vita. Qui credit in me etiāſi mortuus fuerit viuet [In ruinā] autē eſt coꝝ q̄ non credūt Ioan. iij. Qui nō credit iam iudicatus eſt quia nō credit in nomine dilecti filij ei⁹. Ps̄. j. Nō reſurgēt impij in iudicio. neqꝫ pctōres in cōſilio iuſtoꝝ. Tertio: Eſt in Signū. Signū quidem ſignificatōis ſue volūtatis vt p̄mia adq̄rantur: ⁊ pene caueant̄ ꝑ ꝓ̄dicatū euangeliū Ps̄. lix. Dediſti metuentib⁹ te ſignificatōeꝫ: vt fugiant a facie arc⁹. h̄ eſt: ꝑcuſſiōis occulte. q̄ fiet ꝑ iudiciū Aut in Signū miraculi fidē edificātis. Omnia eni Miracl̄a ſunt: et Signa: que fecit. Heb. ij. Quo nos effugiem⁹ ſi tātā neglexerim⁹ ſalutē: q̄ cū initiū accepiſſet enarrādi ꝑ dn̄m in nos ab his qui audierūt confirmata eſt: cōteſtāte deo ſignis ⁊ portētis. ⁊ varijs virtutib⁹. ⁊ ſpūſſancti diſtributionib⁹ ſ[ecundu]m ſuā volūtatē. Itē in Signū quo chr̄o cōſignamur: ꝑ ſignū fidei qd̄ eſt baptiſmus. qd̄ eſt ſignaculū quo chriſto cōſignamur. Eze. ix. Trāſi ꝑ mediā ciuitatē in medio hieruſalem. ⁊ ſigna thau ſuꝑ frontes viroꝝ gementiū. ⁊ dolentiū ſuꝑ cūctis abominatiōib⁹ que fiunt in medio ei⁹. Hic ſignis ꝯtradicit̄. De Cōtradictōe quidem primi ſigni Abacuch. j. Factum eſt iudiciū. ſcꝫ ꝑuerſum. ⁊ contradictio potētior. Propter hoc lacerata eſt lex. Quidam eni cōtradicunt verbo. de q̄bus iā dictum eſt. Act. xxviij. Secte huic vbiqꝫ contradicit̄. Quidam autē factis. De quib⁹ dicit̄ Titū. j. Confitent̄ ſe noſſe deum: factis autē abnegant. Signo etiā miraculorū eius contradicit̄ a magis Pharaonis. h̄ eſt: a defenſorib⁹ infidelitat̄ ⁊ ꝑuerſitatis. Ps̄. xvij Eripies me de cōtradictōib⁹ ꝑpl̄i: conſtitues me in caput gentiū: Dicit filius ad patrē. Tertio ſigno contradicitur a falſis chriſtianis. Hierem. xv. Ue mihi mater mea. quare me genuiſti virū rixe. virū diſcordie. in vniuerſa terra omnes maledicunt mihi. Alia littera. Omnes contradicūt mihi. Ecce qualiter poſitus eſt in ſignū cui cōtradicitur ſ[ecundu]m Glo. Eſt tamen chriſtus multiſ modis poſitus in ſignū. In ſignum quidē Humilitatis. Sanitatis. Dominationis ſiue Ducat⁹ ducis militie ſue: Patiētie. Tribulatōnis. Quietis ⁊ Contemplatōis ſiue abſconſionis. Et hoc per ſacramenta que exhibuit in ſeipō. De primo Supra. ij. Hoc vobis ſignū. Inuenietis infantem pannis inuolutū. De Secundo Nūeri. xxj. Fac ſerpentē eneum: ⁊ erige eum in palo. ⁊ pone pro ſigno. et qui aſpexerit viuet. Huiuſmodi eni ſignum chriſtus eſt in ſacramentis. De Tertio Eſaie. v. Leuabit dominus ſignum in nationibus procul. et ſibilabit ad eum de finibus terre ſub dn̄atōem ⁊ inuocationē filij. ⁊ ſub victricia ſigna eius. De Quarto autē Threno iij. Poſuerunt me quaſi ſignum ad ſagittam. Et hoc factum eſt in cruce quando quilibet infixit in euꝫ ſpicula ſua. vel operis vel lingue vel vtriuſqꝫ. Contemplatōnis autem ⁊ quietis ⁊ abſcōſiōis

ſignum eſt in ſepulcro. Matthei .xij. Signum nõ dabiť generatõi nequā niſi ſignū Jone ꝓphete. Eſt autē adhuc duo Signū Redemptõis ꝑ deſcēſum ad inferos. ⁊ Signū exaltatõis quo fide ⁊ cõuerſatiõe ꝑgere debeam⁹ ꝑ reſurrectionem ⁊ aſcenſionē ad celos. Eſa. vij. Pete tibi ſignū a dño deo tuo i ꝓfundū inferni: ſiue excelſū ſuꝑ. In ſpũalib⁹ aũt quotidie petit ſe poni ſignū amoris q̃ tēdat affectio cordis. Cañ. viij. Pone me ſicut ſignaculū ſuꝑ cor tuū ⁊ ſuꝑ brachiū tuum. Ponit etiā ſe ſignū Ueritatis: in Illuminatione cordis. Pſal. iiij. Signatū eſt ſuꝑ nos lumē vultus tui dñe: dediſti leticiam i corde meo. Sic igiť hic poſit⁹ eſt ⌊in ſignū⌋ Et puto ꝙ lr̃aliter intelligiť in ſignū diuine ꝑtãtis. Joan. iij. Nemo poteſt hec ſigna facere que tu facis niſi fuerit deus cum eo. Joannis .ix. A ſeculo nõ eſt auditū ꝙ quis aperuit oc̃los ceci nati. niſi eſſet de⁹ cũ eo nõ poterat facere quicq̃. His tamē ſignis ꝯtradictū eſt Matth. xij. In Belzebub ꝓncipe demonioꝝ eijcit demonia. Joã. viij. Nõne bñ dicim⁹ nos q2 ſamaritan⁹ es tu ⁊ demonium habes: ⌊Et tuā ipſius animā⌋ Scd̃a pars
D ꝓphetie q̃ ꝑtinet ad matrē. Et ē expoſitio lr̃alis ħ duplex. ⁊ tertia eſt myſtica i glo. Prima eſt quā credo veriorē eſſe ꝙ poſſeſſiuū ꝓnomē reſoluať i ꝓmitiuū ⌊Tuā⌋ hoc eſt: tuijpius marie ⌊aiam⌋ Nõ corpus ⌊ꝑtrãſibit⌋ in diuerſa ſecãdo ⌊gladius⌋ Hoc eſt: pena paſſiõis que in filio tuo eſt in corꝑe: ꝑuerberat aiaꝫ tuā in cõpaſſione: vt dolores quos nõ habuiſti in partu vt ſentires te eſſe mrẽm: nũc exoluas in morte: mrẽm ſentiēdo te. Et hec eſt expoſitio Damaſceni. Uñ in proſa. Nũc exoluit cum vſura gemitus quos paritura nature ꝯtinuit: tempus nacta: nũc natura: nũc repoſcat ſua iura. nunc dolores acuit. Et ſic exponiť illud Joan. ij. Quid mihi ⁊ tibi eſt mulier? Nõdũ venit hora mea. q. d. Ex te nõ habeo ꝙ ſigna faciā. Nihil ad te de ſignis. tp̃s veniet paſſionis cũ te matrē recognoſcā. et tu me filiū: cũ patiar in eo qđ ex te habeo tibi cõmune. Secũda expoſitio eſt vt ꝓnomē ſit poſſeſſiuū. ſic ⌊tuā⌋ ħ eſt: filij aiam quā diligis vt tuā ⌊ipſius aiam ꝑtrãſibit gladi⁹⌋ q2 chriſt⁹ nõ eſt paſſus tm̃ in corꝑe ſed etiā in aia. Threñ. j. O vos omnes q̃ trãſitis ꝑ viā attēdite ⁊ videte ſi eſt dolor ſimiľ ſic dolor meus. Tertia Myſtica eſt. Epheſ. vj. Gladi⁹ ſpũs q̃ eſt ṽbū dei. Heb. iiij. Uiu⁹ eſt ſermo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior omni gladio ancipiti. Hic penetrat aiam credentiũ: que eſt Marie ſcꝫ ꝙ ipſa eſt imago eccleſie. q2 venit nõ ponere pacē ſed gladiū. Matth. x. ⌊vt⌋ ex hac ꝑtranſitõne gladij ⌊reuelenť⌋ hoc eſt: palā fiant ⌊cogitationes⌋ q̃ ſunt de chr̃o. ⌊ex multis cordib⌋ q2 multi ex hoc cognoſcēt qualia de chr̃o cogitant. Bona q̃dem in confeſſione fidei. Mala autem in fidei contradictione. Et hoc non mutať i omnibus expoſitionib. Job. xxviij. Abſcondita ꝑduxit in lucem. j. Corinth. iiij. Ueniet dñs q̃ ⁊ illuminabit abſcõdita tenebrarū. ⁊ manifeſtabit cõſilia cordiū. ⁊ tunc laus erit vnicuiq3 a deo. Sic ergo terminatū eſt teſtimoniū Symeõis ꝓphe

Et erat Anna ꝓphetiſſa filia phanuel đ tribu Aſer: hec proceſſerat in dieb⁹ multis: ⁊ vixerat cum viro ſuo annis ſeptem a virginitate ſua: Et hec vidua vſq3 ad annos octogintaquattuor: que nõ diſcedebat de templo: ieiunijs ⁊ obſecrationibus ſeruiēs nocte ac die.

Nequa profeſſio teſtimonio chriſti deſit aut ſex⁹: poſt teſtimoniū Senis: induciť vidue Anne teſtimoniū Ut ex eiſdem habeam⁹: ⁊ ex toc reparatiõeꝫ vite: ex quib ⁊ quot habuim⁹ initiū mortis. Uir eñi ⁊ mulier ſibi ⁊ diabolo cõſentiētes: induxerunt mortem. Sap. j. Deus mortē non fecit: ſed impij manibus ⁊ verbis accerſierũt illam. Simiľr Uir ⁊ mulier ſibi inuicē ⁊ deo conſentiētes confeſſione ſua adduxerũt vitā: Duo virgines Joſeph ⁊ Maria: Duo coniugati: Zacharias ⁊ Heliſabeth ꝓphetauerunt. Supererat de Uiduis: ⁊ ideo venit ad templū Symeon viduus vt crediť: quia aliter cum vxore veniſſet. venit Anna vidua: ne aliqua vite profeſſio deeſſet vel ſexus. Et hoc eſt ⌊Et erat Anna⌋ Quia vero ſicut diciť Eccĩ. xv. Non ē ſpecioſa laus in ore peccatoris. Et Pſal. xlix. peccatori dixit deus: Quare tu enarras iuſticias meas: ⁊ aſſumis teſtamentū meum per os tuum Ideo hec vidua primo a multis commendať: ⁊ poſtea laudans chriſtuꝫ perhibeť. Commendať autem A Nomine: A Genere: A Longanimitate: a Caſtitate: ⁊ A Cultus diuini deuotione. A Nomine q̃de quando diciť ⌊Et erat anna⌋ que grã eius: interpretať. Prouerbioꝝ. xj. Mulier gratioſa inueniet gloriam. Ruth. ij. Inueniam gratiā in oculis tuis: ⁊ noſſe me dignatus es peregrinam mulierem. Exo. xxxiij. Inueniſti gratiam coram me.

Quinq3 autem huius nominis leguntur excellentis fame mulieres. j. Regum. j. legiť Anna mater Samuelis. Tob. vij. Anna vxor Raguelis. Tobie. j. Anna vxor Senioris: ⁊ mater Junioris Tobie: Non legiť autem in Canone ſed ab omnibus perhibeť: Et in Euangelio Nazareoꝝ legiť đ Anna vxore Joachim: matre beate virginis. Hic etiā legitur de Anna teſte ſaluatore. Prima Poſtulatum a deo accepit. Secũda Oratione ſua demonium a filia compeſcuit. Tertia Gaudiū đ ſupplementis neceſſitatū: ⁊ Curationis infirmitatū per angelum recepit. Quarta Filium dei ꝓtulit. Quinta Chriſto teſtimoniū ꝑhibuit. Significãt ſpũaľr ꝙ grã dei hec q̃nq3 in quolibet hoie ꝑficit Orõnē ſcꝫ exaudibilē. Jo. ix. Peccãtores de⁹ nõ audit: ſꝫ qui fecerit volũtatē ſuā: huc exaudit. Scd̃o Preualet diabolo ꝯ̄ tentatõnē. j. Coꝛ. x. Fidel' de⁹ q̃ nõ patiť vos tētari ſuꝑ id qđ poteſtis: ſꝫ faciet cũ tētatõe ꝓuentū vt poſſitis ſuſtiere. Fať etiā Defect⁹ ⁊ infirmitatū curatõꝫ. ps. cij Qui ꝓpitiať oib iniq̃tatib tuis: q̃ ſanat oēs ifirmitates tuas Job. v. Ingredieris i abũdantia ſepulcrū: ſic inferť aceru⁹ tritici in tp̃e ſuo Fať adhuc partũ diuinū: q̃ deū ꝯcipit ⁊ parit

Ruth.iij. Bñdicta filia tu a dño.⁊ poꝛẽ gratiã
poſteriori ſupaſti. Induat ad laudẽ grẽ.ij. Coꝛ.
al' ix. Grãs deo ſuꝑ inenarrabili dono ei⁹. Cõmẽ
ſci ſpi datᷣ a Scdis. Spũs ꝛuelatõe[ꝓphetiſſa]Et hic
ritus cõmendatᷣ a Genere. Et qꝛ nobilitas genrꝭ: de-
coratᷣ virtute. Ideo Primo laudatᷣ a dono ſpũs.
qð in eã a pr̃e quaſi hereditarie ꝓceſſit. Hiero.
Hoc ſolũ video i nobilitate generꝭ appetendũ
ꝙ quaſi quadã neceſſitate aſtrigũt ne a maioꝛũ
nobilitate degenerẽt. Scdo cõmendatᷣ ꝯ patre
Tertio ꝯ tribu. A reuelatiõe autẽ cõmendatᷣ cũ
J 2 dicitᷣ[ꝓphetiſſa]cui ſpũſſctũs multa reuelauit
Sapie.vij. Per natões ſpũs ſapie in aĩas ſctãs
ſe trãſfert:amicos dei ⁊ ꝓphetas ꝯſtituit. Quat
tuoꝛ ãt feie ꝓphete legũtᷣ: ⁊ q̃ttuoꝛ alie ꝓphetaſſe
(al's:ꝓphetiſſe)⁊ Prophiſſa ꝑ. pria fuit Maria ſo
roꝛ Moyſi. Exo.xv. Scda fuit Delboꝛa. Judicũ
v. Tertia fuit Olda ꝓphetiſſa .iiij. Regum.xxij
Quarta eſt iſta. De Quattuoꝛ ãt ꝓphetãtibꝫ Act.
xxj. Philippo erãt q̃ttuoꝛ filie ꝟgines ꝓphetan-
tes. Pria canebat cãticũ de redẽptiõe populi.in
figura redẽptõis filij dei. Exo.xv. Sũpſit Ma-
ria ꝓphetiſſa tympanũ in manu ſua. egreſſeqꝫ ſũt
oẽs mlĩeres poſt eã cũ tympanis ⁊ choꝛis: quibus pcinebat. Scda: prudẽ-
tia ſua iudicabat ꝑlm ⁊ expugnauit diabolum
in figura ſapiẽtie chꝛi:⁊ victoꝛie diaboli. Judic.
iiij. Erat Delboꝛa ꝓphetiſ vxoꝛ Lapidoth q̃ iudi
cabat populũ illo tp̃e. Tertia remiſſionẽ indica-
bat regi iudee.iiij. Regũ.xxij. Dicite regi iuda q̃
miſit vos. colligerꝭ ad ſepulcrũ tuũ i pace. Et ħ
fuit in figura pacis chꝛi. in q̃ dimitti ſe rogauit
Symeon. Quarta iſta ꝓpalat ab alijs ꝑfiguratã
ꝯfeſſionẽ fidei. Prima Maria: interpt̃atᷣ ſignũs
amaritudinẽ pnie et paſſiõis:in q̃ ſũmerguntur
ſpũales egyptij. Secũda Delboꝛa:iterpt̃atᷣ apis
in ſignificatõnem dulcedis ſapie chꝛi. Ps̃.cxviij.
Quãdulcia faucibꝫ meis eloq̃a tua ſuꝑ mel oꝛi
meo. Tertia Olda:diſcretio mea interpt̃atᷣ. qꝛ ꝑ
pacẽ chꝛi mali a bonis diſcernuntᷣ.qꝛ Eſa.xlviij.
& Mꝰ nõ eſt pax impijs dic̃ dñs. Quarta Anna:ḡ
tia ꝟꝫ.qꝛ gratie dei fert teſtimoniũ. Joãnis.j. De
cuius plenitudie accepim⁹ oẽs grãs ꝓ grã[filia
phanuel]Phanuel facies dei interpt̃atᷣ. qꝛ ita
fuit diuin⁹ vt facies dei in ipo reſultaret. Unde
Geñ.xxxij. Uocauit locũ illũ Phanuel dicens.
Caſtra dei ſũt hec.⁊ vidi dñm facie ad faciẽ.⁊ ſal
ua facta eſt aia mea.j. Joan.iij. Cũ apparuerit ſi
miles ei erim⁹.⁊ videbim⁹ eũ ſicuti eſt. Hic ḡ tã
diuin⁹ genuit Annã dei grãz[de tribu Aſer]
Ecce Cõmẽdatio a Tribu. Hic aũt Aſer fuit o-
ctauus fili⁹ Jacob: de Zelpha nat⁹.q̃ ex oꝛdine
natiuitatꝭ:ad btitudinem ꝑtinet .qꝛ octo ſũt be-
atitudines ꝑ numeꝝ meritoꝝ. Math.v. q̃uis
ſunt ſeptẽ ꝑ meritũ (al's numeꝝ) ꝑmioꝛum. Eze.
xl. Octo ḡdibꝫ aſcẽdebatᷣ ad tẽplũ.⁊ ſic ꝑtinet ad
teſtioniũ noue grẽ:q̃ ꝑ octauã reſurrectõis cõſe-
cratᷣ. veteri teſtamẽto i ſeptenario t̃miato. Eccẽs
xj. Da ptes ſeptẽ necnõ ⁊ octo. Aſer aũt interpta
tur btũs dicẽte adoptãte eũ mr̃e. Geñ.xxx. Hoc
ꝓ btitudine mea. Ex ħ eni btãz me dicẽt oẽs mu
lieres. Que btitudo in hac filia Anna ꝯfirmata
eſt.q̃ btificãtᷣ oẽs btõs reddidit teſtioniũ. Sup

j. Btã que credidiſti. qm̃ ꝑficientᷣ q̃cunqꝫ dicta
ſunt ei a dño. Deut.xxxiij. Bñdict⁹ in filijs Aſer
Sit placẽs in fratribꝫ ſuis.[Hec ꝓceſſerat i
dieb⁹ multis]Hic cõmendatᷣ a longanimitate
pie et ſobꝛie ⁊ deuote expectatõis cõſolatõis iſti-
us. Et dr̃[Proceſſerat]qꝛ ſꝑ ꝑfecit. Eccl̃.xviij
Cũ cõſũmauerit hõ tunc incipiet. Ps.lxxvj. Dixi
nunc cepi.hec mutatio dextre excelſi.[In dieb⁹]
aũt ponit.qꝛ ois vita ei⁹ lux fuit virtutis. ⁊ nul
la nox tenebrarũ interpoſita. Sap̃.xviij. Sctis
tuis maxima erit lux. Rho.xiij. Induamur ar-
ma lucꝭ ſic vt i die honeſte ambulem⁹. Hoꝝ die
rũ multos habuit. Geñ.xxiiij. Erat Abraam ſe-
nex dierũqꝫ multoꝝ.et dñs i cũctis bñdixerat il
li. Nõdũ aũt erat plena dieꝝ.qꝛ hoc donũ pleni-
tudinis datᷣ i moꝛte. Geñ.xxxv. Cõſumpt⁹ ẽ eta-
te bona:⁊ appoſit⁹ ẽ ꝑplo ſuo ſenex ⁊ plen⁹ dieꝝ
Sic ḡ fuit expectãdo ſalutare dei ꝓmiſſum. He
bꝛe.vj. Sic lõganimitᷣ ferens adept⁹ ẽ repromiſ
ſiones. Rho.ij. An diuitias bonitatꝭ ⁊ lõganimi
tatis ei⁹ ꝯtẽnis:[Et vixerat]Cõmendatᷣ hic
ab oi ſtatu caſtitatꝭ. Prio q̃dem ꝯ ſtatu caſtita-
tis cõiugalis:qꝛ vixerat: Nõ moꝛtua fuerat:cõcu
piſcentijs.j. Timo.v. In delitijs:viuens moꝛtua
eſt[cum viro]Concoꝛdiã notat ſubiectõnis. Eſt
eñ bñplacitũ doꝛ ꝓbatũ corã hominibꝫ:vir ⁊ mu
lier ſibi conſentientes. Eccl̃.xxv. Notatur etiam in
hoc thoꝛi fides que ſuo viro cõtenta eſt. Tobie.iij.
Uirũ in timoꝛe tuo ⁊ nõ in libidie mea ꝯſenſi ſuſci
pere[annis ſeptẽ]q̃ſi cum duce ſue ꝟginitatis.
Hiere.iij. Dux ꝟginitatis mee es tu[a virgini-
tate ſua]perdita. Et in hoc notatᷣ laus caſtitatis
ꝟginalis quã ante virũ ſuũ cuſtodierat. Tobie.iij
Nunq̃ cũ ludentibꝫ me miſcui:nec cũ his q̃ in le-
uitate ambulant participem me p̃bui[Et hec vi
dua]Ecce Cõmẽdatio a viduitate. Qð magnũ ẽ
qꝛ dicit Ariſt. Ambꝛo. ꝙ iuuenes vidue plus q̃
virgines tentanturꝓpter recoꝛdationẽ delectatõis
experte. Pſal.cxxxj. Uiduã ei⁹ bñdicẽs benedicã.
Judith.xv. Tu letitia iſrael:tu gloꝛia hieruſalẽ:tu
honoꝛificẽtia ꝑpli mei:q̃ feciſti viriliter:⁊ confoꝛta
tum eſt coꝛ tuũ eo ꝙ caſtitatẽ amaueris: ⁊ poſt vi
rũ tuũ alterũ neſcieris[vſqꝫ ad ãnos octogin
taquattuoꝛ]ſue etatᷣ:qñ hec facta ſunt q̃ ħ nar-
rantur. Octoginta aut q̃ttuoꝛ ſũt ſepties duodeci.
Uñ quãtũ fuit cũ viro in delitijs:tãtum affligit ſe
ieiunijs ⁊ viduitatis opprobꝛijs ⁊ penurijs. Et ħ
ſignificatᷣ Baruth.iiij. Quãtũ auerſi fuerit ſenſus
vnde vt ꝓuocaretis deũ:decies tantũ ꝯuertẽtes re
quiretis eũ.. Hec aũt nõ tm̃ decies reqſiuit:ſꝫ ad-
didit vt citius placaret(al's placeret)⁊ mdi⁹. Deli
cato vſu mr̃imonij pniaꝫ fecit:vt ꝯſolatõꝫ diuã faci
lius iueniret. Imitata Judith viduã: q̃ exq̃ moꝛ-
tu⁹ eſt vir ei⁹:ſecretũ cubiculũ ꝓ tẽplo fecit in ſupe
rioꝛibꝫ dom⁹ ſue:in q̃ cũ puellis ſuis clauſa mo-
rabatᷣ.⁊ ciliciũ hñs ſuꝑ lũbos ſuos. Hec ãt duo-
decies ſeptem annis vidua fuerat:q̃ octogintaq̃t-
tuoꝛ faciũt Duodeci referẽs ad ꝑfectiõeꝫ euãgelice
grẽ:⁊ Septẽ ad delitias expertas. Mat.xix. Sede-
bitꝭ ⁊ vos ſr̃ ſedes duodeci:iudicãtes.xij.tribꝫ iſrl'
[Que nõ diſcedebat]Laudatur hic a cultu.
Et ponit Sex. Inſtantiã videlicꝫ. Cultum. Aſſi

ctionē corporalē. Oratiōis deuotionē. Seruitu
tis obſequium. ⁊ obſequij continuitatē indefeſ-
ſam. De Inſtātia dicit [Que nō diſcedebat]
Luce. xi. Oportet inſtanter orare: ⁊ nō deficere.
Rhoma. xij. Oratōi inſtantes: neceſſitatibꝰ ſctō-
rum cōmunicātes. j. Theſ. v. Sine intermiſſio-
ne orātes. Querit aūt Glo. Qualiter potuit eē
ꝙ non diſceſſit: Sed ad hoc dicendū ꝙ Nō di-
cit diſcedere: que ſemel ſe tēplo deuouit. ⁊ ꝑ con
trariū actum deuotionē illam nō reuocauit. Si
cut in ꝓiectiōe lapidis: ſemel ictū facit manus. ⁊
hic impetus durat ꝗ̄diu lapis nō cadit. Ita er-
go dicit ꝙ nō diſcedebat. Ruth. ij. De mane vſ-
qꝫ nunc ſtat in agro. ⁊ nec ad momentū quidem
domū reuerſa eſt [de templo] Ecce tangit Cul
tus. Eccleſie ei ſancte debemꝰ terere limina. Ps.
lxxxiij. Elegi abiectus eſſe in domo dei mei: ma-
gis ꝗ̄ habitare in tabernaculis peccatoꝝ. Pſal.
eodem. Melior eſt dies vna in atrijs tuis ſuper
milia. Pſal. eodem. Beati qui habitant in do-
mo tua domine. [Ieiunijs] Commendatio ē
Ab afflictōne corporali. Apocalypſ. xviij. Quan
tum ſe glorificauit ⁊ in delitijs fuit: tantum da-
te ei tormentū et luctum. Ioelis. ij. Conuertimi
ad me i toto corde veſtro. in ieiunio ⁊ fletu ⁊ plā
ctu: et ſcindite corda veſtra [et obſecratōibꝰ]
Ecce cōmendatur a Deuotiōe oratōnis. Eſt au-
tem Obſecratio ob ſacruꝫ petitio vel oratio. qꝛ
eſt oratio adiurās deum per ſacramenta que ex-
hibuit. Ita et iſta orabat deum: conteſtans euꝫ
per ſacramentū ſue veritatis. quia ꝓmiſit Eccl.
xxxvj. Da mercedem domine ſuſtinentibꝰ te: vt
ꝓphete tui fideles inueniant. Et illud Pſalm. l.
Iuſtificeris domine in ſermonibꝰ tuis. Dan. ix.
Auertat obſecro ira tua ⁊ furor tuus a ciuitate
hieruſalē. Et Ibidem. Propter temetipſum in-
clina deus aurem tuā: ⁊ audi. aperi oculos ⁊ vi
de deſolatōnem noſtram. Sic enim deum con
teſtando ſepe iſta vidua obſecrata eſt. Tobie
xij. Bona eſt oratio cū ieiunio ⁊ elemoſyna. [Ser
uiens nocte et die] Ecce Continuitas. Pſal.
xlj. In die mandauit dñs miſericordiaꝫ ſuam et
nocte cāticum eiꝰ. Die enim ieiunabat ⁊ opi-
bus inſiſtebat. et nocte orabat. Dicitur aūt Ser
uiens: propter omniū preceptoꝝ domini ſui ob
ſeruantiā. Pſal. ij. Seruite dño in timore: et ex-
ultate ei cum tremore. Rhom. j. Teſtis mihi eſt
deus cui ſeruio in ſpiritu meo in euangelio filij
eius. Ps. cxviij. Media nocte ſurgebam ad cō-
fitendum tibi. Pſal. lxij. Sic memor fui tui ſu-
per ſtratum meum: in matutinis meditabor in
te. quia fuiſti adiutor meus. Et ſimiliter in die.
Pſal. liiij. Veſpere mane ⁊ meridie narrabo et
annunciabo. ⁊ exaudiet vocē meā.

Et hec ipſa hora ſuperueniens cōfitebat dño: ⁊ loquebat de illo omnibus qui expectabant redemptionē iſrael.

Hic tangit Acceſſus ad ꝓphetiā. Et tāgit Tria
Inſtinctū ſpūſſancti: ⁊ Confeſſionē dei: ⁊ Edifica
tionē ꝓximi. Inſtinctū ſpūſſancti tāgit qñ dē [Et
hec ipſa hora] quando Symeon in vlnas pue
rū accepit: ꝑ inſtinctū ſpūſſancti [ſuꝑueniens]
ad alios. Unde ſpū venit: non vocata. ſicut ⁊ Sy-
meon. Ezech. j. Ubi erat ſpūs impetus: illuc gradie
bant: neqꝫ reuertebant cū ambularēt [cōfitebat
dño] Scōm eſt de Cōfeſſiōe laudis ⁊ gratiarū acti-
onis. Pſal. cviij. Cōfitebor dño nimis in ore meo
⁊ in medio multoꝝ laudabo eū [⁊ loq̄bat de il-
lo] Ecce Edificatio ꝓximi: qꝛ de illo dicēs ꝓphetā
loquebat. j. Coꝛ. xiiij. Qui emulatores eſtis ſpiri-
tuū ad edificationē eccleſie: querite vt abundetis.
Et hoc eſt qḋ ſequit [oībus q̄ expectabāt] per
ſpem. Luc. xxiiij. Nos ſperabamꝰ ꝙ ipſe eſſet redē-
pturꝰ iſrl' [redēptionē hierl'ꝫ] Hierl'ꝫ noiat q̄a
ipſa fuit metropol': ⁊ ea redēpta: tota terra redēpta
intelligit de manu Herodis: ꝑ quē diabolꝰ intelli
git ſm Glo. Act. xij. Nūc ſcio vere qꝛ miſit dñs an
gelum ſuū ⁊ eripuit me de manu Herodis ⁊ de oī
expectatiōe plebis Iudeoꝝ. Hiere. xxxj. Redimet
dñs Iacob ⁊ liberauit eū de manu potētioris

Et vt perfecerūt omīa ſcōm legeꝫ domini: reuerſi ſunt in Galileā in ciuitatē ſuam Nazareth.

Cōcluſio ē iſtiꝰ hiſtorie de Ipapāti dñi. Et at-
tende ꝙ ꝑfecto obſequio ⁊ teſtimonio: occulte redi
uerūt in Nazareth: ordinātes de re familiari ⁊ im
pēſas accipiētes ſtatī fugerūt in Egyptū: Et non
rediſſent an̄ reuelatiōeꝫ angeli. Et h' trāſit Lucas
quaſi nō factū: qꝛ a Mattheo ſm hiſtoriā ⁊ oēm
circūſtantiā eiꝰ ſufficiēter erat deſcriptū. Et hoc eſt
[vt ꝑfecerūt oīa] Opa eīn Sacroꝝ dei ꝑfecta
ſunt. Deut. xxxij. Dei ꝑfecta ſunt opa [ſm legem
dñi] que oīm opeꝝ eſt mēſura. Uñ Ezech. xl. Fu-
niculꝰ mēſure erat i manu mēſurātis tēplū ⁊ edifi-
ciaeꝰ [reuerſi ſūt] occulte [in Galileā] ad ob-
ſequiū ⁊ curā rei familiaris. Gen. xxx. Iuſtū eſt vt
aliqñ domui mee ꝓuideā [in ciuitatē ſuā Na-
zareth] ſemꝑ florentes in diuinis: ⁊ in priuatis ⁊
familiaribus. Sequitur.

Puer autem creſcebat ⁊ cōforta-batur plenꝰ ſapientia: ⁊ gratia dei erat in illo.

Peractꝰ his q̄ ad infātiā ꝑtinebāt: ſacris ⁊ mi- Z 2
racul' ⁊ teſtionijs: Agit Lucas de Incremēto pue
ri ⁊ de his q̄ ad icrementū ꝑtinebāt ex ꝓfectu ſapie
⁊ obediētie. Et iō ꝯtinet hec ps tres ꝑticl'as In q̄ꝝ
Pria dē ꝓfectū. In Scda oñdit ꝑ qḋdaꝫ ſpāle fa
ctū. In Tertia ꝯcludit ſic eē vt dēm ē. Dic̄ āt in pri
mo q̄tuor. Corꝑis incremētū: Spūs ꝯfortatio-
nē: Intellectꝰ ꝑfectiōꝫ: ⁊ Grē dei plenitudinē De
Prio dē [Puer aūt] Uocās iā pueꝝ ab inocen
tie puritate: qꝛ ꝓmeuā etatē in oīs puritatꝭ demō-
ſtratiōe ꝑegit. Uñ Prouer. iij Primi ⁊ puriſſimi
fructꝰ eiꝰ. Uñ dē in Ps. xvij. Scdꝫ puritatē ma-
nuū meaꝝ retribuet mihi. Significāt idō ꝑ cāde-
labꝛū qḋ erat ex auro puriſſimo. Exo. xxv. qꝛ ipſe ē
cādelabꝝ lūis: totū eccl'e tēplū illūinās. hic ḡ puer
[creſcebat] ꝑ incremēta corꝑis In ſeꝑ momēta

ſingula capiens augmenta. et In ſuis ꝑ crementa ad virum ꝑfectū accedens. Ephes.iiij. Donec occurramus omnes in virū ꝑfectum: in menſurā etatis plenitudinis chri. In ſuis autē creſcat incremento virtutis. In ſe autez incremēto corporis. ꝛ ꝑuenit ad quantitatē. in qua nihil natura errāte addendū erat vel diminuendū. Ad hanc eniz ſuam ꝑfectionē reformabit̄ ſtatus reſurgentiū: ſicut dicunt ſancti. j. Cor. xiij. Cū factus ſum vir euacuaui que erāt paruuli. Sic ergo creuit corpore: demonſtrās vnicuiqꝫ naturalē ꝑfectionē. Eſa. lxv. Non erit infans qui nō impleat dies ſuos. Implere autē dies eſt ſcḋm dies ꝑduci ad incrementa. [ꝛ confortabat̄] Scḋm eſt de Spūs ꝯfortatiōe. et hoc dicit Glo. Attende autē ꝙ in chr̄o duplex fuit ꝛ eſt ſpiritus. Increat⁹: ꝛ Creatus. Increatus quidē nunq̄ cōfortabat̄: q: ab inſtanti ꝯceptiōis plenus in eo fuit. Col. ij. Omnis plenitudo diuinitat̄ habitauit in eo corꝑalit̄. Jo. j. Plenū gratia ꝛ veritate. Corporalis autē ſpiritus creat⁹ eſt ſiue fuerit Naturalis: ſiue Vital̄: ſiue Animalis. Et ille ꝯfortabat̄. Et maxime ſcḋm ꝑtē ſui que dicit̄ Animalis. Confortabat̄ autem ad formas intellectuū apphendēdas: et apphenſas tenendas: ꝛ tentas dijudicādas. ꝛ dijudicatas memorie cōmēdandas. ꝛ memoratas explanādas. Et ſic intelligit̄ ꝙ ſpiritu ꝯfortabatur. Et ſic intelligitur Eſaie. viij. Anteq̄ ſciat puer vocare patrē ꝛ matrē. Supple: nō ſpiritu diuino ſed ſuo: detrahentur ſpolia damaſci. Quidam tamē dicunt ꝙ confortabat̄ ſpiritu. quia ad modū confortari ſe habuit. Luce. xxij. Apparuit illi angelus domini confortans eum. Sed ſicut in corpore naturalia homini oſtēdit. ita etiam in ſpiritu humano oſtendit naturalia. Et ille ſic confortatur: vt dictum eſt [plenus ſapiētia] Ecce dicit de Intellectus ꝑfectione ſcḋm quē ab inſtanti conceptionis omni ſapiētia plenus fuit. Quia ſicut dicit Damaſcenus. Non aſſumpſit ignorātiā. q: licz ſit pena: tamē detractibilis ꝛ vituperabilis pena eſt ignorantia. ꝛ noſtre redēptioni ꝛ ſaluti officiens. Et ideo omnes theſauri ſapiētie ꝛ ſcientie dei ſunt in ip̄o abſconditi. Coloſ. ij. Et paruz ante. In omnes diuitias plenitudinis intellect⁹ in agnitōe myſterij dei patris ꝛ chriſti Jeſu: Tamen ſcḋm experimentalē cognitionē: que ex ſenſibus oritur chriſtus ꝑfecit. Sed per hāc nihil accepit quod ꝑius multo nobiliori modo nō habuerit. [Et gratia dei erat in illo] ab inſtāti cōceptiōis: ꝛ nō ꝑ momenta ſingula creſcēs. Joan. j. Vidimus gl̄iam eius: gl̄iam quaſi vnigeniti a patre. plenū gratie ꝛ veritatis: Tn̄ iſtā oſtēdebat ꝑ momēta plus ꝛ plus. ꝛ tūc ꝑficere coram hominibus putabat̄. Defectus eni gratie nō eſt aſſumptus a chriſto. q: etiā illa pena vituꝑabilis eſt: ꝛ noſtre nō expediēs redemptiōi. Unde qḋ diabolus ꝑ ſuperbiā amiſit: filio dei ſcḋm veritatez ꝯueniēs fuit. Eze. xxviij. Plenus ſapiētia et ꝑfectus decore. in delicijs paradiſi fuiſti. omnis lapis p̄cioſus operimentū tuū. In ſapiētia tn̄ ꝛ gratia ꝑficere dicit̄ quādo ſuos ꝑficere facit. j. Cor. iij. Neqꝫ qui plātat neqꝫ qui rigat eſt aliquid. ſz qui incrementum dat deus.

Et ibant parentes eius per omnes ānos in hierl'm in die ſolēni paſce

Hic eſt Secundū hiſtorie huius, In quo continetur probatio premiſſe partis. Tanguntur autem hic Duo. Factum ſcilicet vnde occaſionat̄ demonſtratio: profectus: ꝛ plenitudinis ſapientie: ꝛ Ipſa demonſtratio. Factum autem tangit̄ cum dicitur [Ibant parentes eius] Preceptum erat autem Exodi. xxiij. ꝛ. xxxiiij. Ex tribus viabus apparerent non manu vacua in loco quem elegiſſet dominus: In paſcha videlicet: In Pentecoſte: ꝛ Scenophegia: ſed ꝓpter aliquam occaſionem: in duobus feſtis aliqui excuſari poterant. Scilicz in Pentecoſte ꝛ Scenophegia. Sed in paſca nullo modo niſi per infirmitatē vel valde legitimam vel vrgentem vite timorem vel cauſam. Parentes autem domini cum deuoti eſſent: excuſationem precipue non pretendebant in paſca. Et hoc eſt quod dicit [Et ibant] latenter vt dicit Auguſtin⁹ propter Archelai timorem poſt ab egypto reuerſionē [parentes eius] Pater putatiuus: ꝛ mat̄ vera [per omnes annos] hoc eſt ſingulos annos religionis amatores [in hieruſalem] Ubi erat locus quem elegit dominus: vt cultus ſuus eſſet ibi. Pſal. cxxj. Illuc enī aſcenderunt tribus tribus domini: teſtimoniū iſrael ad confitendum nomini domini [in die ſolenni] quia illud feſtū erat ſolennius alijs [paſce] id ē trāſitus: quando percuſſore tranſeunte per egyptum: filij iſrael ſunt liberati ab exterminatore. Exoḋ. xij. Et hec eſt expoſitio litteralis. Tamē generaliter verū eſt ꝙ parentes chriſti ḋ genere ipſius frequentāt dies feſtos. Mater quidez in qua format̄ in Corde. ꝛ frater q̄ ex eodē patre deo ꝑ adoptionē natus eſt. Mat. xij. Ecce mater mea ꝛ fratres mei. Pater autē ſu⁹ nullus eſt vere: q: nullus format eū ꝛ generat de ſua ſubā niſi pat̄ celeſtis. Et nullus format in cordibꝫ fideliū niſi pat̄ celeſtis: q̄ eſt deus trinitas. Mat. vj. Pater noſter q̄ es in celis. Unī Mat. xxiij. p̄cipit ꝙ patrem nō vocemus nobis ſuper terrā ſicut nec mgr̄m. q: vn⁹ eſt pr̄ noſter ꝛ vnus mgr̄: q̄ in celis eſt. Dicunt̄ tn̄ aliqn̄ patres Qui ad ħ ꝑ miniſterium opant̄ vt formet̄ in cordibꝫ fideliū. j. Cor. iiij. Nā etſi decēmilia pedagogoꝝ habeat, in chr̄o: ſz nō multos pr̄es. Nā in chr̄o ieſu ꝑ euāgeliū ego vos genui. Et ſic ꝯſueuit dici Ex Septē ſūt: que faciūt hoiez dici patrē. Ordo videlicz Sacerdotū. Sic Sacerdos dr̄ Pat̄. Eſa. xxij. Erit q̄ſi pat̄ habitātibꝫ hierl'm. Bn̄ficiū ab aliq̄ collatū ē qḋ reſeruat eū in eē: cui collatū ē. Hier. xxxj. Fili⁹ honorabil̄ mihi effraim puer delicat⁹. Et ħ eſt ſil̄r patri adoptiuo. Sic Dauid fuit pr̄ Nathan. Senior etiā: ꝛ morib⁹ ibuēs ſcḋm diſciplinā. Sic Religioſi Patrē vocāt eū q̄ p̄eſt ſcḋm Regulā: ſcḋm quē modū dr̄ Prouerb. j. Auſculta fili diſciplinā pr̄is tui. j. Tim. v. Seniorē ne increpaueris: ſz obſecra vt prēm. Ān⁹ vt mr̄es iuuēculas vt ſorores. Dicit̄ etiā Pr̄ doctrina ibuēs. Heb. xij. Pr̄es q̄dē carnis nr̄e habuim⁹ eruditores ꝛ reuerebamur eos. Dr̄ etiā Pr̄ ſz affectū: qui diligit vr̄pī. ij. Mach. vj. Eleazar⁹

p affectu: pater Judeoꝝ appellabaꝉ. Dicitur etiã
Pater pncipal in genere: ad quē totꝰ generꝫ eſt
reſpectꝰ ꝛ denominatio. Eſa.lj. Attēdite ad abra⸗
am pꝛem veſtrũ. Joã.viij. Pr veſter Abraã eſt.
Diciꝉ vltio Pr: Imitatõe. Joan.viij. Uos ex
pr̃e diabolo eſtiſ: ꝛ opa illiꝰ vultiſ pficere. Et Ibi
dē. Si deꝰ pater vr̃ eēt diligeretis vtiq̃ me. ego
eni ex deo pceſſi ꝛ veni. Preter iſtos modos q̃
bus metaphorice diciꝉ pater: Diciꝉ pater ppꝛie p
Creationē deꝰ. Malach.ij. Nũqd nõ vnꝰ pater
omniũ veſtꝝ. Nonne vnus deus q̃ creauit vos:
Diciꝉ ſecũdo pater: Formãs i ſimilitudinē diui
nam. Joan.xx. Aſcēdo ad patrē meũ ꝛ patrē ve⸗
ſtrum. Diciꝉ pater Generãs ſm naturã. Exo.xx.
Honora patrē et mrēm. Joſeph ḡ pater diciꝉ
cura: et beneficio qd impēdit. ꝛ opiniõe vulgi. Et
ſic intelligiꝉ q̃ [ibant parētes eius] ꝛc. Qui⸗
dã dixerũt q̃ parētes eiꝰ hic dicunꝉ non a partu
ris. ſꝫ a parco cis. qꝛ paruerũt obſequijs dñi. Sꝫ
hoc nihil eſt. ꝛ nõ eſt de intellectu lr̃e. Dicitur
aũt q̃ ibant [p omnes annos] nõ q̃rentes ex⸗
cuſatiõem quã multi q̃rebãt. Et in hoc notatur
parentũ Ad cultũ dei: et Ad locũ deuotio. Tob.
j. Cum irēt omnes ad vitulos aureos q̃s fecerat
Hieroboam rex iſrael: Hic ſolus fugiebat pſor
tia omniũ: ꝛ pgebat ad hieruſalē ad templũ do⸗
mini. ibi adorabat dñm deum iſrael. Uituli au⸗
rei ſunt diuitie pompaꝝ mundi ad laſciuiã ptĩ⸗
nentes. quos facit pnceps huius mũdi: q̃ i chꝛo
ꝛ in ſuis nõ habꝫ quicq̃. Joan.xiiij. Ipſe enim et
ſui vadũt hieruſalē. Per oēs aũt annos ibant i
feſtis determinatiſ vt ſupius dictũ eſt [in Hieru⸗
ſalē] propter gloriã ꝛ ſolēnitatē loci. Eſa.lx. Lo⸗
cũ ſanctificatõis mee ꝛ locũ pedũ meoꝝ glorifi⸗
cabo [In die ſolēni paſce] hoc eſt: trãſitus. qñ
trãſiuit p egyptũ: pclaras nationes in domibus
egyptioꝝ iterficiēs. et domus hebꝛeoꝝ liberãs.
Exod.xij. Hoc eni factũ eſt in figurã agni chꝛi: q̃
tollit pctã mũdi: qui ſuo ſanguie liberare pmiſe
rat fideles in eodē die. j. Corin.v. Paſca noſtrũ
immolatus eſt chꝛs. Et in fide illa aſcēderũt pa⸗
rētes dñi. Sic ergo dictũ ē: vnde ſumpta ē occa⸗
ſio veniēdi ad ſolēnē locũ ex parte parentũ.

**Et cũ factus eſſet annoꝝ duo⸗
decim: aſcendentibus illis hiero⸗
ſolymã ſꝫm conſuetudinē diei fe⸗
ſti: cõſũmatiſq; diebus cũ redirēt
remanſit puer Jeſus in hieruſalē:
ꝛ nõ cognouerũt parētes eiꝰ. Ex
iſtimãtes autē illũ eſſe i comitatu
venerũt iter diei: ꝛ reqrebãt eũ in
ter cognatos ꝛ notos. Et nõ inue
niētes: regreſſi ſũt i hierlem requi
rētes eũ. Et factũ ē poſt triduũ in
uenerũt illũ i tēplo ſedētē i medio
doctoꝝ: audiētē illos ꝛ interrogãtē
Stupebant autē omnes qui eum
audiebãt ſup prudentia ꝛ reſpon
ſis eius. Et vidētes admirati ſũt.
Et dixit mater eius ad illum. Fili:
q̃d feciſti nobis ſic: Ecce pater tu⸗
us ꝛ ego dolētes querebamus te.
Et ait ad illos: Quid ē q̃ me que⸗
rebatis: Neſciebatis qꝛ i his q̃ pa
tris mei ſunt opoꝛtet me eſſe: Et
ipſi nõ intellexerunt verbũ qd lo⸗
cutus eſt ad illos: Et deſcendit cũ
eis ꝛ venit Nazareth: ꝛ erat ſub⸗
ditus illis. Et mater eius cõſerua
bat oĩa verba hec in cοꝛde ſuo Et
Jeſus pꝛoficiebat ſapia ꝛ etate et
gratia apud deũm ꝛ homines.**

Tangit in iſto Scdo pagrapho Qualr Jeſus N 2
venit ad locũ. Et tãgit Qualr venit: ꝛ Qualiter p
ſapiam remãſit: ꝛ Qualr nõ inuētus: ꝛ Queſitꝰ:
ꝛ Inuētus fuit: ꝛ Qualr ſapiam demonſtrauit: ꝛ
Qualr ab altitudie ſapie deſcēdēs: itexꝫ ſe hũilia⸗
uit: ꝛ Qualr oĩa hec mater ꝯgo ſapiēter illa in po⸗
ſterius tp̄s mēorie cõmēdauit ꝛ ꝯtulit. Et iſti ſunt
iſtiꝰ hiſtorie pagraphi. Prio ḡ dr Qualr venit ad
locũ ꝛ Qualr mãſit i loco: donec ſacrm de oſtēſiõe
ſapie pageret. Circa h tãgit Quattuoꝛ: Etatē: ꝛ Co
mitatũ: Aſcēdēdi rõnē: ꝛ Mãſionē. De Etate dr
[Cũ factꝰ eſſet ieſus annoꝝ duodecĩ] Que
eſt etas: ſecũdi ſeptēnij cõplemētũ In q̃ incipit pu
bertas ꝛ iuuenilis diſcretio: ſedatiſ iam motibꝰ in⸗
ſtabilis hũidi qd in pueritia dñaꝉ: qd nõ pmittit
fortes eſſe apphēſiones: In q̃ tpe vt dr Chꝛyſ. ni⸗
hil memoriale de ſe oſtēdit: volēs p oĩa: nr̃a in ſe
demõſtrare. Et ideo etiã liber d Infantia Salua
toris ab ecclia non eſt receptꝰ. qꝛ narrat infantilia
dñm in infantia oſtēdiſſe: in qbꝰ nr̃e infantie ſi⸗
milis nõ eſſet. j. Reg. j. Puer erat adhuc infãtulꝰ.
Cõueniebat eni h: ꝛ Propr nr̃e infãtie ſiltitudinē
ꝛ Propr Herodis ꝛ Archelai ꝛ alioꝝ inſidias.
Apoc.xij. Draco ſtetit ante mulierē: vt cũ peperiſſet
puerũ eiꝰ deuoraret. Expectauit ḡ tp̄s pubertatiſ qñ
etati ꝯgruũ eſt: oñdere q̃d futuꝝ iã floreat in ope⸗
ribꝰ ꝛ pfectibꝰ iuuenũ: Et tũc Sapie fecit demon
ſtrationē. Joel.ij. Juuenes vr̃i viſiões videbũt: Et
he ſunt viſiones intellectuales. Baruch.iij. Juue⸗
nes viderũt lumē: ꝛ habitauerũt ſup terra. Scdꝫ
aſtra eni in duodecim annis compleꝉ primꝰ circu
lus Natiuitatiſ: Nõ q̃ ſaluatoꝛ talibꝰ ſbiacuerit:
ſꝫ nos ſubiacemꝰ: ꝛ nob ſe ſilem demõſtrauit. Ba
ruch.iij. Stelle dederũt lucē i cuſtodijs: ꝛ letate ſũt
ꝛ luxerũt ei cũ iocũditate q̃ fecit eas. Stelle eni in
cuſtodijs: ſunt ſtelle in locis circuli Natiuitatis
q̃ lucent ad pfectũ nati ſm pceptũ dei. Et ideo pfe
cto vno circulo Natiuitatiſ: ſtat ad circuli appꝛehē⸗

ſiones intellectus. Et tunc ſm naturā congruū fu-
it ſapientiā demonſtrare[Aſcendentib⁹ illis]
hoc eſt:parentib⁹. Et h ponit̃ honeſt⁹ ſue aſcēſiōis
comitat⁹ Cū parentib⁹ eñi ꝓcedere iuuenē:cōmen-
dabile eſt. Cōtumax eñi eſt q̄ ꝯſorcia ꝛ monita de-
clinat parentū. Prouer.iiij. Ego fili⁹ fui patri⁹ mei
tenellus ꝛ vnigenitus corā matre mea. Nō ſic ille
filius ꝓdig⁹:q̄ accepta pte ſubſtātie patri⁹: abijt in
regionē longinquā:et ibi viuēdo luxurioſe cōſum-
pſit ſubſtantiā Lu.xv. Pš.xvij. Cū ſancto ſanct⁹
eris:ꝛ cū viro innocente innocēs eris[hieroſoly-
mā] locū religiōis ꝛ ſtudij. Illuc eñi decet ire iu-
uenē ſm ordinationē parentū: ſicut nob formam
dat ſaluator Deut.xxxiij. Qui appropinq̄nt pedi-
bus ei⁹ accipiēt de doctrina eius. Loc⁹ aūt pedum
eſt viſio pac⁹ ꝛ religionis hieruſalē ſctā. Pš.cxxxi.
Adorauim⁹ in loco vbi ſteterūt pedes ei⁹. Eccl.lj.
Appropinq̄te ad me indocti:et ꝯgregate vos in do-
mū diſcipline. Pš.xlj. Ingrediar in locū taberna-
culi admirabilis vſq3 ad domū dei[ſm conſue-
tudinē] ex lege habitā[diei feſti] Paſce. Ecce
Ratio mot⁹. Nō eñi ſine rōne moueret̃ de loco ad
locū diſcurrēs Sicut illi q̄ dicūt Sap.ij. Nullū
pratū ſit qḋ nō ptranſeat luxuria nr̃a. Nemo no-
ſtrū exors ſit luxurie nr̃e. Ubiq3 relinq̄m⁹ ſigna le-
ticie.hic aūt mouet̃ lege ſuadente ꝛ die feſto inuitā-
D.2 te.[Cōſummatiſq3 diebus]Dies feſti cōſū-
māt̃ Trib⁹:Sacrificijs:Oratiōib⁹: et Bñdictiōe
ſacēdotū. Sacrificijs. Uñ Exo.xxiij Non apparebis
in cōſpectu meo vacu⁹. Quinimo ſecū detulit qḋ ha-
bet qḋ offerret. et vñ:paupib⁹ ꝛ maxie leuitis aſſū-
ptis:epularet̃. Oratiōnē aūt ibi faciebāt:ꝛ petitio-
nes ſuas deo offerebāt. Et Bñdictiones reuerten-
tes accipiebāt. Pš.xxvj. Circuiui ꝛ imolaui i ta-
bernaculo ei⁹: Ecce pmū. Hoſtiā vociferatōis cā-
tabo ꝛ pſalmū dicā dño: Ecce ſecundum.j. Reg.j.
De Anna dicunt̃ hec tria Immolauit eñi ꝛ come-
dit ꝛ bibit coram dño:orauit ꝛ dedit ei dñs petiti-
onē ſuā:et ſacerdos bñdixit ei dicēs. Uade in pace
Et ſic receſſit. Et iſta erat cōſummatio feſti Dicit
aūt glo.interlinear⁹ q̄ cōſūmatis:diebus octonis
Et hoc videtur contrariū ei quod dicit̃ Deut.xvij.
Septē dieb⁹ comedes abſq3 fermento. Et ad hoc
dicendū q̄ ſeptem dies erāt ſolēnes q̄ incipiebant
luna.xv.et terminabant̃ luna.xxj. Tamē quia q̄r-
tadecima luna ad veſperū imolabat̃ agnus:ideo
nūerata q̄rtadecima die:p̄cedenti feſtū qḋ fuit pa-
raſceue.hoc eſt:p̄paratio:fiunt dies octoni. Et hoc
attēdit glo.q̄ die deciaq̄rta ad veſpeꝝ nō inueniebā-
tur fermentū in domib⁹ eoꝝ q̄ feſtum celebrabāt.
Exo.xij. Quintadecima eñi dies:erat pncipale feſtū.
Et alij ſex dies erāt adiuncti ꝓpter feſti ſolennitatē
Hoc igit̃ eſt qḋ dr̃[Cōſūmatiſq3 dieb⁹] Attende
aūt h Q̄ ad feſta celebranda h inuitamur per q̄t-
tuor. Legis p̄cepto(al's ſcp̄to) Precepto pena val-
lato. Legiſlatoris p̄mio.et Tanto maioꝝ exēplo.
Precepto q̄dem Exo.xx. Memento vt diem ſab-
bati ſanctifices. Precepto pena vallato Num.xv
Ubi p̄cipit̃ lapidari qui in die ſabbati ligna colle-
git. Legiſlatoris p̄mio. Eſa.lvj. Qui cuſtodierint
ſabbata mea ꝛ elegerint que volui:et tenuerint fe-
dus meum;dabo eis in domo mea ꝛ in muris me-
is locum:et nomē melius a filijs ꝛ filiab⁹. Exem-
plū aūt maioꝝ eſt h Eſa.lviij. Si auerteris a ſab-
bato pedem tuū facere voluntatē tuam in die ſan-
cto meo:vocaberis ſabbatū delicatū ꝛ ſanctū dñi
glorioſum. Sunt Quidam qui hoc non faciunt
ſed feſtum euacuāt. Quidā etiam deturpāt. Qui-
dam vo ad pniciem feſta determinant. Euacuāt
ocioſi:luſibus ꝛ non laudib⁹ diuinis intendentes
Thren.j. Uiderunt eam hoſtes ꝛ deriſerunt ſab-
bata eius. Illi aūt laudibus non intendunt ſed lu-
dis Thren.j. Uie ſion lugent:eoq̄ nō ſint q̄ veni-
ant ad ſolennitatē. Alij p obſcena deturpant: po-
tibus ꝛ eſcis ꝛ venereis intendentes. Nec veniunt
ad feſtum niſi vt impudico oculo ibi iuuenculas
inſpiciant:et videant̃ ab ipſis. Eſa.j. Neomeniā ꝛ
ſabbatū ꝛ feſtiuitates alias nō ferā.iniqui ſunt ce-
tus veſtri: kalendas veſtras ꝛ feſtiuitates veſtras
odiuit aĩa mea:facta ſunt mihi moleſta: labora-
ui ſuſtinēs. Malach.ij. Diſpgā ſup vultū veſtrū
ſterc⁹ feſtiuitatū veſtraꝝ. Hi aūt ad pniciē deter-
mināt q̄ homicidijs iugilāt in feſtis.ſicut.j. Ma-
chab.ij. In die ſabbati pempti ſt̃ mille viri. Mat.
xiiij. Herodes in feſto ſuo decollari fecit Joannē.
Pharao in feſto ſuo ſuſpendi p̄cepit piſtorem ſuū
Gen.xlj. Amos.v. Odi ꝛ ꝓieci feſtiuitates veſtras
Non igit̃ ab his ſed a domino ꝛ parentib⁹ ei⁹: re-
ligionis ꝛ celebritatis exempla ſumamus. Con-
ſummatis eñi rite omnib⁹[cum rediret] ad pro-
pria: de oꝑoſis domui ꝓpter neceſſitatem vite perti-
nētib⁹[remanſit puer ieſus]pulcritudine my- P.2.
ſterioꝝ illectus. Pš.xxv. Dñe dilexi decorē dom⁹
tue[in hieruſalem]ciuitate ſanctificatōis ꝛ glo-
rie fidelium. Eſa.lxiiij. Domus ſanctificationis no-
ſtre et glorie noſtre vbi te laudauerūt patres noſtri
Ex omibus eñi his et hmōi laudib⁹ illectus:remā-
ſit in hieruſalem[et non cognouerūt paren-
tes eius] Non tamen de incuria circa iuuenē ie-
ſum et negligentia rep̄hendunt̃. Zach.xij. Familie
et familie ſeorſum.familie domus Dauid ſeorſum
et mulieres eorū ſeorſum. Ex quo accipit̃ q̄ cū re-
dirent:ſeorſum viri:et ſeorſum mulieres ibāt. Jo-
ſeph ergo cum viris ambulans credebat eum eſſe
in comitatu matris ꝛ dñaꝝ. Domina aūt cum fe-
minis vadens ſeorſum:credebat eum eſſe cū Jo-
ſeph putatiuo patre Et ſic neutri⁹ negligētia remā-
ſit in Hieruſalē:et diſpenſatione ſapientie diuine:
ſine cuius diſpenſatione nihil fiat penitus Et hoc
eſt q̄ ſequit̃[Exiſtimātes aūt illum eſſe in
comitatu] Pater q̄dem in comitatu dñaꝝ.ma-
ter aūt in comitatu viroꝝ[venerunt]ab hieruſa-
lem[iter diei]hoc eſt:diete vnius. In ſero autē
cum deberent parare neceſſaria hoſpitio: Joſeph
prouidens neceſſaria:cognouit q̄ non erat cū ma-
tre cui prouidit de neceſſarijs:et ſciuit q̄ non erat
ſecū[et tunc]timentes[requirebant illum].
in alijs familijs ſue ciuitatis[inter cognatos].
ſanguine coniunctos[et notos] ex viciuitate lo-
ci vicinos.et non inuenerunt. Cōmendat̃ aūt nob
ſollicitudo ad inq̄rendū Jeſum:exemplo ſuo do-
cens querere. Pš.xxiij. Hec eſt generatio queren-
tium dñm:querentium faciem dei Jacob. Eſa.lv.
Querite dominū dū inueniri poteſt. Querūt autē

inter ſanguine cõiunctos ⁊ non inuenerunt. quia
in vicinitate carnis ⁊ ſanguinis non eſt regnũ dei.
Joã.ij. Quid mihi et tibi eſt mulier. Joan.j. Qui
non ex ſanguinibꝰ neqꝫ ex volũtate carnis neqꝫ ex
voluntate viri: ſed ex deo nati ſunt ⌊et notos⌋ ſm
temporalẽ noticiam inter quos non inuenit. Job
xix. Fratres mei elongauerunt a me: et noti mei q̃ſi
alieni receſſerũt a me. ij. Coꝝ.v. Nos ex hoc nemi-
nem nouimus ſm carnem. etſi cognouimꝰ ſm car
nẽ chrĩm: ſed iam nunc non nouimus. Fratres eñ
chriſti ſũt Clerici: Noti ſui viri valde litterati ⁊ reli-
gioſi inter quos nõ inuenit ſed receſſit ab eis. Job
xix. Dereliquerunt me propinqui mei: et q̃ me noue-
rant obliti ſunt. Pſ̃.xxxvij. Qui me nouerunt de
longe ſteterunt ⌊Et non inuenientes⌋ Cant.
iij. Queſiui illum et non inueni. Job.xxviij. Non
inuenitur in terra ſuauiter viuentium. Baruch.iij
Viam ſapiẽtie non inuenerunt ꝓpterea perierunt.
Hec aũt cauſa eſt. quia queſierũt vbi nunq̃ꝫ fuit:
neqꝫ eſt: neqꝫ erit. Eſa.lviij. Me de die in diẽ que-
runt et ſcire vias meas volunt: quaſi gens que iu-
ſticiam fecerit: et iudicium dei ſui non dereliquerit
Horum igitur figura ſunt h̃ querentes qui caſſo
labore q̃rũt in cõmodo carnis ⁊ ſanguinis. Meli-
ori aũt vſi conſilio ⌊regreſſi ſunt⌋ ſecũda die ⌊in
hieruſalẽ⌋ ſcientes q̄ non remanſit poſt eos niſi
decore domus dĩ illectus. Pſ̃.lxxxiij. Elegi magiſ
eſſe abiectꝰ in domo dei q̃ꝫ habitare in tabernacu-
lis peccatoꝝ ⌊requirentes⌋ hoc eſt. iterũ ⁊ iterũ
querentes. Pſ̃.ciiij. Querite dñm et cõfirmamini
querite faciẽ eius ſemꝑ. Sed que fuit cauſa tante
ſollicitudinis in parentibꝰ? Reſpõdet glo. q̄ timu-
erũt q̄ illud qđ Herodes tẽtauit paruulo facere:
hoc Archilaꝰ faceret iam iuueni. et ideo ꝑ ſapi[illegible]
D.2. ſollicite queſierũt ⌊Et factum eſt poſt tridu-
um⌋ quia ꝑmo die receſſerunt a Hieruſalem. ſcđa
redierunt. tertia inuenerunt. et ita poſt parte diei ter-
tie inuenerũt. Et hoc vocat ꝑ ſynecdochen poſt tri-
duum ⌊inuenerunt illũ⌋ Cant.iij. Paululum
cũ ꝑtranſiſſem eos: cognatos ⁊ notos: inueni quẽ
diligit aĩa mea tenui illum nõ dimittã. Non q̃ſie-
runt aũt niſi in hieruſalẽ: ſapienti vſi conſilio. quia
ſcientes omnia miracula ipſius: et eſſe filium dei:
ſciuerunt q̄ nõ niſi in diuinis inueniret: ⁊ ideo ad
locũ templi recurſum habuerũt. Et hoc eſt qđ ſe-
quit ⌊in templo⌋ Cultũ eñ dei et contemplatio
nem diligentes: qui ſunt parentes eius: inuenerũt
eum in templo. Paſtores q̃ ſunt plati curã haben
tes ouiũ: inuenerũt eum in p̃ſepio paſtorẽ ouium.
Reges autẽ qui ſunt boni actiui inueniũt eũ cum
familia in domo. Et ita vificat pſ̃.xxxiij. q̄ Inq̃rẽ-
tes dñm non deficient omni bono qđ querunt in
eo. Contemplantibꝰ apparet vt veritas. Prelatis
vt vbertas. Actiuis vt virtus ⌊ſedentem⌋ vt de-
cum ſpũm demonſtraret. Eſa.xlij. Judicium gen-
tibus proferet non clamabit neqꝫ accipiet perſonã
nec audietur foris vox eius. Quiete eñ ⁊ modeſte
ꝓpoſuit. et reſpondit: non cum clamore ⁊ contẽtiõe
⌊in medio doctorum⌋ ſedere nõ potuit: qui h̃
ꝑ magne ſapientie demonſtrationeꝫ nõ curat. Eccĩ
xxiiij. In medio populi ſui gloriabit. Semꝑ eñ ẽ
in medio ad quod oĩa extrema habent reſpectũ.

Natus in medio duum aĩaliũ iacẽs Nũc in me-
dio doctoꝝ ſedens. Baptizandus in medio bapti
zandoꝝ. Joan.j. Mediꝰ veſtꝝ ſtetit. Crucifixus i
medio latronũ Lu.xxiij. Reſurgens imortalis in
medio diſcipuloꝝ Joan.xx. In Primo: mediũ pa-
bulũ gratie offerens. In Scđo vbum ſapiẽtie il-
luminans. In Tertio ſacramenta conſecrans. In
Quarto: redemptionẽ cõmunicãs. In Quito: ſta-
tum immortalitatꝭ offerẽs. Et in omnibꝰ oſtendẽs
q̄ Extrema: i. menſuratẽ abijcit: et mediũ ſm rõnis
ne menſuram diligit. Doctores aũt dicunt q̃ docẽ
di et magiſterij ꝓmeruerãt autoritatem. Pſ̃.cvj.
Exaltent eũ in eccleſia plebis: et in cathedris ſeni-
orum laudẽt eum ⌊audientẽ illos⌋ q꞉ ſm diſci-
plinam ſtudij quã nobis cõmẽdat: prius eſt audi-
re q̃ꝫ interrogare. Prouer.j. Audiẽs ſapiẽs ſapien
tior erit: et intelligens gubernacula poſſidebit ⌊et
interrogantẽ eos⌋ de auditis. Deut.xxxij. In-
terroga patrem tuum ⁊ annũciabit tibi: et maio-
res tuos ⁊ dicent tibi. Malach.ij. Labia ſacerdo
tum cuſtodiũt ſciam: et legem requirent de ore eius
Sic ergo interrogauit: nobis formã diſcendi pre-
bens. Eccĩ.xxxij. Audi tacens ſimul ⁊ querẽs: et ꝓ
reuerentia addetur bona gratia. Attẽde q̄ q̃dam
gloſa ⁊ q̃dam expoſitores allegorice ⁊ moralit̃ ex-
ponẽtes ⌊triduũ⌋ poſt qđ inuẽtꝰ ẽ Jeſus multiplr̃
ipm exponũt: de triplici lege exponunt. Allegori-
ce. quia Patriarche ſub lege naturali q̃ſiuerunt et
non inuenerũt. Rhoma.ij. Hmõi legem non ha-
bentes: ipſi ſibi ſunt lex. ſ. naturalis: qui oſtendũt
opus legis ſcriptuꝫ in cordibꝰ ſuis. Scđo die ſub
lege ſcripta queſiuerunt Reges ⁊ ꝓphete: et nõ in-
uenerunt. De hac lege Eccĩ.xxiiij. Legem mãdauit
nobis Moyſes in preceptis iuſticiaꝝ. De regibus ⁊
ꝓphetis Lu.x. Multi reges ⁊ ꝓphete voluerũt vi-
dere q̃ vos videtis ⁊ non viderunt: et audire q̃ au
ditis ⁊ non audierunt. In tertio die in lege chriſti
conſecuta eſt gentilitas in lege chriſti dñm Jeſum
Rho.xi. Quod q̃rebat iſrael non eſt conſecutꝰ; ele
ctio aũt cõſecuta eſt. De lege aũt chri Rhoma.viij.
Spũs eñ lex vite liberauit me a lege pcĩ ⁊ mortꝭ
Eſt etiã triduum pnĩe: Cõpunctio cordis: Con-
feſſio oris: et Satiſfactio opis. in quo ꝑfecte inue-
nitur Jeſus. Exodi.iij. Ibimus viam triũ dieꝝ in
ſolitudine ad ſacrificandũ deo noſtro. Eſt tridu-
um cõtemplationis: Viſio ſenſibilis: Viſio imagi
natiua: et Viſio intellectualis. et ibi inuenit. Gen.
xxij. Die tertia Abraam eleuans oculos: vidit lo-
cum ꝓcul. Et hoc eſt tertiuꝫ celum in quod rapꝰ ẽ
Paulus.ij. Coꝝ.xij. Audiens ḡ et interrogãs de-
monſtrat ſapientiã diuinam illi tpi cõgruam. Vñ
Hiero. in proemio galeato Saluator cũ eſſet duo-
decim annoꝝ in medio doctoꝝ ſedẽs: magis do-
cet dum prudẽter interrogat. Ex hoc autẽ ſequitur
admiratio audientiũ. Et hoc eſt ⌊Stupebant
autem omnes⌋ Stupor eſt ſyſtoles cordis in
magno ⁊ arduo apparente: ita q̄ cor q̃ſi fit inſenſi-
bile: dum nec modum nec cauſam valet agnoſcere
Eſa.lij. Obſtupuerunt ſuꝑ eum multi. Et ibidem
Suꝑ eum continebunt reges os ſuum. Job.xxix.
Qui me audiebant expectabant ſniam meã et in-
tenti tacebant ad conſilium meũ ⌊ſuper pruden

tia] Prudentia h generaliter ſumit̃ q̃ſi prodētia
que q̄libet pdit occulta. Job.xxviij. Trabit̃ autē
ſapientia de occultis. Prouerb.vij. Dic ſapiē ſo-
ror mea es:et prudentiã vocaui amicã meam. Et
hec fuit prudentia in iudicio auditorum [et reſpon
ſis eius] quibꝰ rn̄dit ad ꝓpoſita. Vicit eñ omnes
ita q̄ etiam auſi non erant interrogare. Mat.xxij.
Nec auſus fuit quiſq̄ eum ex illa die interrogare.
Joan.ij. Non erat ei opus vt qs teſtimonium ꝑhi
beret de homie: ipſe eñ nouit q̄d eſſet in homine.
[Et videntes] hec parētes: et alij q̄cunq̄ [am
mirati ſunt] Matth.vij. Cum cōſummaſſet ie
ſus verba hec: ammirate ſunt turbe ſuꝑ doctrina
eius. Erat eñ docēs ſicut ꝑtātem habens. Joan.
xvj. Nunc ſcimꝰ quia ſcis oĩa: et non opus eſt tibi
R.2. vt quis te interroget [Et dixit mater eius ad
illum] ſicut ea que magis ſciuit myſteria: et ſic il-
la que vera mater fuit [dixit] Ut ꝓuocaret eũ agi
re myſteria. Non ꝟo arguens; de ſui ſubductione.
Hoc aũt non fecit Joſeph: ꝓpter verecundiã ⁊ re-
uerentiã. Scẽũ eñ bñ agi reputabat ſi obſequi ta
ctus poſſet tante ſctitati matrꝫ ⁊ filij. Simile etiã
Joan.ij. vbi loquebat̃ dicēs: Vinũ nō habent: vt
ꝓuocaret eum ad ſue glorie oſtenſionē: vt ex hoc fi
des cōfortaret̃ in diſcipulis. Duo aũt dicit. In q̄ꝝ
Primo petit de cauſa huiꝰ facti illuminari dicens
[Fili] vnice cordis mei [Quid] Prouerb.xxxj.
Quid dilecte mi. quid dilecte vteri mei. quid dile-
cte votorũ meorum [feciſti nobis ſic] Aperi cau-
ſam. Job.v. Nihil in terra ſine cauſa fit. Sap.xiiij
Ut non ſint vacua ſapientie tue opera. hoc eſt. abſ-
q̄ cauſa facta. Non enim ſine magna cauſa feciſti
Propter qḋ [ego ⁊ pater tuus dolentes] de
abſentia [querebamus te] Tob.x. Omia in te
vno habentes: nō te debuimus dimittere a nobis.
Aperi ḡ tanti facti cauſam: et tuam in hoc demon
ſtra ſapiam: vt iudicantiũ te corda q̄ſcant: et vin-
cas cũ iudicaris: parētes ita non debuiſſe te dimit
tere [Et ait ad illos] Nunq̄ negans deuotꝫ il-
luminationē. Eccl.xxiiij. Illuminabo oēs ſperan-
tes in dño [Quid eſt q̄ me querebatis:] q̄ſi
di. Non erat neceſſariũ me q̄rere. q̄a ſcire poteratꝫ
me in meis inueniri. Non eñ per diuerſa diſcurro
qui domũ patrꝫ determinatã ⁊ dedicatam habeo.
Joã.j. Rabbi: Ubi habitas. et rn̄dit. Venite ⁊ vi-
dete Ubi oportunũ eſt me eſſe: me manere: ſcire de
bueratis. Et hoc eſt qḋ ſequit̃ [Neſciebatis q̄r
in his] domo ſiue tēplo ⁊ negocijs [que patris
mei ſunt] veri: ſubſtãtialis ⁊ eterni: cui plus de-
beo q̄ vobis [oportet] hoc eſt: oportunũ ē [me
eſſe] Et in hoc oſtēdit quid ſꝫm deitatē debeat pa-
tri. Eſa.lvj. Domus mea domꝰ orōnis eſt. Unḋ ⁊
Matth.xxj. expulit ementes ⁊ vendētes: idē alle-
gãs teſtimoniũ: et arguēs ſacerdotes q̄ domũ ſu
am feciſſent ſpeluncã latronũ. Joã.xvij. Oia mea
tua ſunt: et tua mea ſunt: et clarificatus ſum i eis.
Templũ igit̃ eſt qḋ dicit eſſe ſuum ⁊ patris. et De-
claratio veritatꝫ: eſt id qḋ dicit eſſe negociũ patris.
Et hanc in templo ⁊ in feſto fieri fuit oportunum.
Et ideo [in his] dicit ſe oportuiſſe māſiſſe. Et ſꝫm
Ambro. Hic didicit mater q̄d maieſtatꝫ ab eo pe-
teret tempore virilis etatis; q̄ glorie maieſtatis ſu

ſe oſtendende q̄ñ mutaturꝰ eſſꝫ aquã (aliꝰ mutata
erat aqua) in vinũ. Cōmendant̃ aũt h parentes
de Quattuor. De Dolore amiſſionis. De Sollici-
tudine querendi. De Diſcretione ⁊ ſolertia inueni-
endi. et De Gaudio inuenti. De Dolore amiſſi.
q̄a Malũ ⁊ amarũ eſt ꝑdere dñm. Hiere.ij. Sci-
as q̄ malũ ⁊ amarũ eſt reliquiſſe te dñm. Malũ
q̄dem q̄r eſt ſummi boni: qḋ oim bonorũ bonum
eſt: ꝓuatio. Amarum aũt q̄a ipſe affectꝰ noſtri dulce-
do eſt. Eccl.xxiiij. Spũs meꝰ ſuꝑ mel dulcis De
ſollicitudine querēdi Cant.iij. Surgã ⁊ circuibo
ciuitatē: querã quem diligit aĩa mea. Sap.j. In
ſimplicitate cordis q̄rite illum. Pſ.ciiij. Querite
q̄rentium dñm ⁊ confirmamini: querite faciē eius
ſemꝑ. De Sollertia inueniēdi: quia querunt vbi
cōuenit eum eſſe. Uñ Sponſa in Cant.j. Indica
mihi quē diligit aĩa mea: vbi paſcas: vbi cubes i
meridie: ne vagari incipiã poſt gregem ſodaliũ tu
orum Indicat ſibi loca in q̄bꝫ habitat ⁊ vbi paſcit pa
bulo ꝟbi: ſicut fecit in tēplo. et vbi cubat in contem
plationis ſecreto. cum ſapia in meridie plene lucꝫ.
cuius fulgores h oſtēdit ꝑfectiſſime in feruore cha
ritatis. Eccl.xliij. In meridiano exurit terram: ⁊ ſu
is radijs refulgens obcecat oculos. Qui alibi que
runt non inueniũt. De Gaudio inuenti Joã.xx.
Gauiſi ſunt diſcipuli viſo dño. Tob.xj. Venerũt
conſobrini gaudentes ad Tobiã ⁊ cōgratulantes
ei de omnibꝫ bonis que circa eum oſtenderat dñs
Tob.iij. Poſt tempeſtatē tranq̄llũ facis: et pꝰ fle-
tum et lachrymationē: exultationē ⁊ gaudium in-
fundis. Sequit̃ [Et ipſi nō intellexerũt ver
bũ] Intellexerunt q̄dem eum eſſe ꝟbum ⁊ ſapien
tiam patris. Sed q̄ tam tũc in tali etate oſtenſurꝰ
eſſet: nō intellexerũt. j. Corum j. Quod ſtultũ eſt dei
ſapientiꝰ eſt hoibꝫ. Pſ.cxxxviij. Mirabilis facta
eſt ſcia tua ex me: confortata eſt ⁊ non potero ad eã
[quod locutus eſt ad illos] Ore eñ diuio lo-
quebat̃. ⁊ ideo nō niſi in ſpũ diuino intelligebatur
Job.xxvj. Cũ vix paruã ſtillã ſermonis eiꝰ audieri
mus: tonitruũ magnitudinis eius q̄s poterit intu-
eri: Si igit̃ Maria ⁊ Joſeph ſpũ dei pleni: ſermo-
nes pueri non intelligunt: quis eſt qui ſermōes iã
ꝑfecti ad plenum dicat intelligere. Et ideo dictum
eſt Exo.xij. Siquid reſiduũ fuerit igne comburetꝫ.
Oſtenſa aũt maieſtate in mĩſis ſapiētie: q̄r hoc de-
buit patri: ſtatim ſꝫm infirmitatē aſſumptã nobis
ꝓbens exemplũ: oſtendit quid debeat matri. Unde S.2.
ſequit̃ [Et deſcendit cum illis] Cōgrue ꝟbo
deſcendēdi vtit̃: et ꝓpter ſitum loci: et ꝓpter hũilita-
tem: a maieſtate deſcendit cum parentibus: humi
lis ſub ipſis: Recordatus p̄cepti ſui Exo.xx. Ho
nora patrē ⁊ matrē. Prepoſitio aũt Cũ illis: notat
ſubiectionē. quia ꝓncipalitas notat̃ in re ablatiui.
[Et venit in Nazareth] Semꝑ florentē dili-
gens patriam: qui flos erat egreſſus de radice ieſſe
Eſa.xj. Et vt ꝑfectam demōſtraret hũilitatē ⁊ obe-
dientiã: ſubdit [Et erat ſubditus illis] Bea-
tus Bernar. Quis: quibus: deus hominibus. ma-
ior minoribꝫ: vt nos etiam minoribꝫ ſubdi doceret
Pſ.lxv. Impoſuiſti homies ſuꝑ capita nr̃a. He-
bre.xiij. Obedite ꝓpoſitis veſtris ⁊ ſubiacete illis.
[Et mater eius Maria conſeruabat] in ar

mario pectoris ⁊ memorie[omnia verba hec] Non ſimpliciter omnia. Joan.vlt. Nec ipm arbitror mũdũ capere eos q̃ ſcribendi ſunt libros [cõferens in corde ſuo] Nobis in hoc meditãdi ⁊ cõferendi ſermones dei: exẽplũ relinquẽs Pſ̃.cxviij Meditabar in mandat[is] tuis q̃ dilexi nimis. Ipſa autem fuit cui datuz eſt noſſe myſterium regni dei Matth.xiij. Hoc aũt fecit vt congruo tp̃e de his ſciret p̃dicatores ⁊ euangeliſtas inſtruere. Hiere. v. Spũs meus q̃ eſt in te ⁊ v̄ba mea q̃ poſui i ore tuo nõ recedent de ore tuo ⁊ de ore ſeminis tui amodo vſq; in ſempiternũ.[Et ieſus proficiebat] Ecce concluſio ex omnibus his quã etiã ſupra an hanc hiſtoriam p̃miſit p̃bandã. Hic aũt q̃ſi cõcludendo infert p̃batam. Dicit aũt q̄ [proficiebat etate] p̃ incrementũ debitum corporis ⁊ virtutis corp̃alis. Et hoc congrue. q̃a Cũ in vnoquoq; genere ſit vnũ q̃d eſt menſura alioꝝ: et ad cui⁹ acceſſum alia participant naturã illam: cõuenit in genere hoim hanc eſſe menſurã: in dei filio. ⁊ ideo nullo impedimẽto nature (ſicut in alijs contingit) ad debitum q̃ntitatis ⁊ v̄tut[is] p̃fecit: Ita q̄ Eph.iiij. dz q̄ omnes occurrem⁹ in virũ p̃fectũ in menſurã etatis plenitudis chr̃i. Et ideo dicit q̄ p̃fecit etate [ſapientia et gratia] Et de hoc dicit quedam gloſa. Sicut eſt carnis etate p̃ficere: ſic eſt rationalis anĩe ſapientia ⁊ gratia proficere: nõ q̄ hoc eguerit ſuſceptor deus: p̃ſertim cũ ſupra plenus fuiſſe ſapiẽtia deſcribit. Sed quia hoc pro remedio noſtre ſalutis ſuſcipere degit: vt cum caro ⁊ anĩa rationalis ſuſcipit a deo: vtrũq; ſaluaret parit. Ex hac gloſa expreſſe habetur q̄ profecit ſapientia ⁊ gr̃a vt verã aiam hũanã ſe accepiſſe demõſtraret. Cõtra iſtã gloſam eſt gloſa Hieronymi obijciẽs: aſſerẽs hoc quod habet Eccleſiaſtes.ij. vbi nos habem⁹ Sapientia p̃ſeuerauit mecũ. habet alia trãſlatio. Sapientia mea ſtetit mihi. Et dicit Hieronymus Q[uod] non ſtetit ſibi ſapientia ſua cui per momenta ſingula accedit profectus in ſapientia. Soluit autẽ adhuc tertia gloſa: que dicit q̄ iuxta hominis naturam proficiebat ſapientia: non q̄ eſſet ſapiẽtior ex tẽpore: ſed q̄ plus et plus oſtendit ſapientie ⁊ gratie. Et ideo profectũ ſapientie non ponit in eo euãgeliſta: ſed in deo profectum glorie ⁊ laudis que accreuerunt in ore hominũ: et in hominib⁹ per p̃fectum virtutis. Et ideo non ſimpliciter dicit q̄ p̃fecit ſapientia. Sed coram deo p̃ laudem: et coram hominibus per edificationem. De hoc autem iam in precedentib⁹ ſatis dictum eſt: q̄ per experimentalem cognitionem habuit vt dicit p̃ma Gloſa. quia hoc eſt de proprietate anĩe rationalis. Sed ex illa nec artem nec ſcientiam fecit. quia non indiguit: cũ ex plenitudine deitatis que corp̃aliter in eo habitauit: ſcientiam et ſapientiam ſtantes ſibi: ⁊ gratiam nobiliſſimo modo habuit. Et q̃d nobiliſſimo modo habetur: ſuperuacuum eſt ignobiliori modo per profectum adquirere. Et ita intelliguntur alie gloſe.

Capitulũ.III.

a Anno aũt q̃ntodecimo imperij Tyberij ceſaris: procurante põtio Pilato Judeam: tetrarcha aũt galilee Herode: Philippo autem fratre ei⁹ tetrarcha ituree ⁊ traconitidis regionis: et lyſania abiline tetrarcha ſub principibus ſacerdotũ Anna et Caipha.

Omiſſis his decẽ ⁊ octo annis: venit b̃ Lucas ad triceſimũ annũ ſaluatoris. q̃a illa etas apta eſt autoritati docentis. Vñ ⁊ Dauid triceſimo etatis ſue regni ſuſcepit gubernacula ij. Regũ.v. Filius triginta annoruz erat Dauid cum regnare cepiſſet Simil̃r aũt ⁊ Ezechiel in hac etate cepit ſuo ẽ p̃phetare Ezech.j. Et factum eſt in triceſimo anno ⁊c̃. In hac eñ etate ceſſat incrementũ corp̃is et q̃ieſcunt paſſiões cordis: reſidente cõplexione: etas robuſta et valida eſt ad implẽdũ id q̃d ſermo doctrine p̃cipit. Et ideo ifantilia ⁊ iuuenilia facta trãſiuit. Que lz bona fuerunt in dño et p̃curſore: tñ ne formã daret iuuenib⁹ ⁊ pueris docẽdi: et magna attẽtandi: oĩa hec tranſit.j. Coꝝ.xiij. Cũ fact⁹ ſum vir euacuaui que erant p̃uuli. Sicut aũt in p̃cedentib⁹ deſcripſit chr̃i generationẽ ⁊ gr̃a ipſi⁹ induxit p̃curſoris generationẽ: Ita nũc regenerationẽ deſcribit redẽptoris: et ſicut inductiuũ p̃mittit baptiſmũ Joannis. Et iõ habet p̃tes duas: ſicut patet ex dict[is]. De Baptiſmo aũt Joãnis ſcribẽs facit Tria. Determinat eñ Tẽpus: Doctrinã: et Joãnis finẽ p̃ incarcerationẽ. q̃ p̃ ordinẽ continent in lr̃a. Tp̃s aũt determinat ſicut dr̃ Greg. a p̃ncipib⁹ reipublice: et a põtificib⁹. Principes etiã reipublice cõmemorãs: determinat monarchã oĩb⁹ imp̃antẽ: tetrarchas Judee: ⁊ p̃ſidẽ loco vni⁹ tetrarche regentẽ. De monarcha q̃dez dr̃ [Anno aũt quintodecimo] Sicut mõ conſuetũ eſt q̄ Pape ſcribũt in Dat[is] lr̃aꝝ publicaꝝ Annũ pontificat⁹ ſui: Ita tũc ſcripſerũt Imp̃atores ⁊ adhuc ſcribũt. Et iſte ann⁹ fuit q̃ntuſdecim⁹ imp̃ij [Tyberij ceſaris] q̃ Auguſto ſub q̃ natus eſt dñs: in imp̃io ſucceſſit. Statim aũt facit mentionẽ de p̃ſide dicens [procurante pontio Pilato] quia ex hereditate nõ habuit: ſed tñ ex p̃te imp̃atoris ibi rẽpublicã p̃curauit ad tp̃s vt imp̃ator voluit. Dicunt aũ iſtũ alij q̃ttuor p̃ſides Judeã poſt amotũ regẽ: añ Pilatũ p̃curaſſe. Prim⁹ ſcz Põpini⁹ (al̃s Popeius.) Scd̃s Marc⁹. Tertius Arric⁹ rufus. Quart⁹ Nallus: cui Quintus ſucceſſit Pilat⁹: vocat⁹ ponti⁹ ab euẽtu. q̄r deuicit pontũ inſulã: ⁊ Rhomano eã ſubiecit imp̃io. Dicit autez b̃ [Judeã] Et b̃ ſtricte dicta eſt Judea vbi ſors duaꝝ tribuum: q̃d p̃mo Regnũ Judee dicebat. q̄r alij adhuc obtinebãt tres p̃tes regni duodecim tribuũ: ſic ſtatĩ patebit [Tetrarcha] Attẽde q̄ Herodes Aſcolonita ſub q̃ nat⁹ eſt dñs totũ regnũ iudeoꝝ ⁊ idumeoꝝ obtinuerat: et regnauit in eo.xxxvij. annis Habuit aũt q̃ttuor vxores Primã Doſidẽ: ex q̃ genuit filiũ q̃ndã Antipatrẽ,

Quē propter hoc ꝙ inſurrexit in patrē in libidine
dñandi: adhuc viuens interfecit. Secundā habu-
it Mariannē: ex q̄ genuit duos filios. Scȝ Ale-
xandrū ⁊ Ariſtobolū. Quos ꝓ filii ambitione am-
bos occidit adhuc viuens. Et Tertiā habuit q̄n-
dam Macharia̅ noīe: ex qua genuit Archelaum.
Quidā tñ dicūt Archelaū filiū fuiſſe Mariānes.
ſed hunc remanſiſſe viuum fratribꝫ ſuis interfectꝫ
Quartā habuit vxorem Cleopatrā. ex q̄ genuit du-
os filios Herodē antipā ⁊ Philippuȝ. Mortuo
aūt Herode: filij corā impatore litigabant de ſuc-
ceſſiōe in regnū. Archelaus em̄ dixit ſibi debere re-
gnum: ⁊ ꝓpter etatē: ⁊ ꝓpter ſecundū teſtamētū qḋ
condiderat pater: in quo ſcripſit eū debere ſuccede-
re. Herodes aūt antipas ecōtra dicebat teſtamē-
tū a patre fuiſſe conditū cum non eſſet mētis com-
pos. et ideo ſibi deberi voto p̄me ſcripture: in q̄ ſcri-
pſerat pater eū debere ſuccedere. Impator aūt mo-
re rhomanoꝝ illis litigantibꝫ regnū ad ſe traxit et
in q̄tuor p̄ncipatꝰ totū regnū diuiſit. Et hoꝝ du-
os dedit Archelao. Scȝ Judeā ⁊ Jdumeā. Ter-
tiā aūt Galileā dedit Herodi antipe. Quartaȝ ꝟo
Scȝ Jtureā et Traconitidē dedit Philippo. Ꝺ
igit̃ dr̄ Archelaus regnare i Judea ꝓ Herode pa-
tre ſuo Matth. ij. Jntelligendū ꝙ hoc erat in lite:
q̄ñ ſua p̄ſumptione regnauit. et nō ꝙ q̄ete totū re-
gnū patris habuit. Sed ſe ip̄e litis regem ſcripſit
Archelaus aūt ꝓpter tyrannidē quā exercuit poſt
nonū annū ſui regni: a regno ꝑ impatorē eſt amo-
tus: ⁊ in exiliū Lugdunū damnatꝰ: ⁊ ibi mortuus
Et tunc p̄ſides ſunt inſtituti Quoꝝ ponciꝰ Pila-
tus vt dictū eſt fuit Quīntꝰ. Et hoc ꝙ Archelaꝰ ē
amotꝰ factū eſt. xlix. anno Auguſti. Saluator em̄
natus eſt. xlij. anno regni eiꝰ: et delatus in egyptū:
ſeptē annis manſit occulte ibidē. poſt q̄s annos
ſtatim Archelaꝰ damnatꝰ eſt. Et ſic nouē annis re-
gnauit. Dicit tñ Beda in gloſa h̄ ꝙ decē annis re-
gnauit. Sed hoc eſt intelligendū ꝙ de decio ꝑtem
regnauit: ſed nō cōpleuit. ⁊ ideo l̄ris ſuis nō niſi no-
uem inſcripſit. Hoc eſt igit̃ ꝙ dicit [procurante
pontio Pilato iudeā] amoto iam Archelao ⁊
alijs p̄ſidibꝫ rhomanis [Tetrarcha aūt] hoc ē
in quarta pte p̄ncipāte [galilee] q̄ fuit vna terrar-
chiaꝝ [Herode] antipa ⁊ magni Herodis aſco-
lonite filio [Philippo aūt] alio Herodis filio
[fratre eiꝰ] Herodis antipe cui idē Herodes
vxorē abſtulit herodiadē [tetrarcha] in q̄rtā p̄n-
cipante [iturce et traconitidis regionis] q̄
due ꝓuincie ſimul iuncte valebāt vnā q̄rtā. Et [Ly-
ſania] Jſtū Lyſaniā dr̄ etiā Beda antiq̄ Hero-
dis fuiſſe filiū qḋ q̄dem ꝓbabilius eſt. quia aliter
cum filijs Herodis tetrarchiā in hereditatē nō ac-
cepiſſet. Tñ ⁊ Joſephus narrat hunc fuiſſe filium
cuiuſdam Ptolomei de libano ex q̄dā Alexandra
ſorore Antigoni: filij Ariſtoboli cuiuſdā q̄ fuit fili-
us cuiuſdā Alexandri filij cuiuſdā Joānis. Sed
poteſt eſſe ꝙ fuerāt duo Lyſanie vniꝰ noīs. Unꝰ
de quo dicit Beda filius Herodis. Alter de q̄ nar-
rat Joſephus. Et quocū q̄ mō ſit: nulla eſt vis pe-
nitus [abiline] hoc eſt ꝓuincie ſic vocate. Hec au-
tem diuiſio a deo fieri ꝑmiſſa eſt vt ſciret̃ ꝙ Judea
deſolanda erat: que tot p̄ncipibꝫ diuiſa ſubiacebat

Matth. xij. Omne regnum in ſe diuiſum deſola-
bit̃: et domus ſupra domū cadet. Prouer. xxviij.
Propter pctā populi multi p̄ncipes eiꝰ. j. Mach.
j. Jmpoſuerūt ſibi oēs diademata ⁊ multiplicata
ſunt mala ſup terram [ſub principibus] ⁊ cete-
ris alijs. xxiij. excluſis: iſti ſoli ab Jmpatore eme-
rant ſacerdotiū. et vnus erat ſocer alteriꝰ. et aliq̄ñ
vnus: ⁊ aliquando ambo tenebant: ita ꝙ vnꝰ vno
anno: et alter ſequēti p̄ncipabat̃. et pecunia donum
dei poſſederunt. et ideo facti ſunt in ꝑditionē Act.
viij. [ſacerdotiū] qui ſummū emerant ſacerdo-
tiū [Anna ⁊ Caipha] ſibi mutuo ꝑ m̄rimoniū
copulatis. ⁊ iō vacabat de iure ſacerdotiū: ſicut et
regnum Jn ſignū ꝙ chr̄s Rex ⁊ Sacerdos: vtrū-
q̄ repararet Heb. vij. Hic Melchiſedech rex ſalem
ſacerdos dei ſūmi. Et poſt modicū. Aſſimilatꝰ aūt
filio dei: manet ſacerdos in eternū. Pš. Tu es ſa-
cerdos in et. ſm ordinē Melchiſedech. Jllo g̃ tp̄e
cum filij iſrael eſſent ſicut oues errātes: nō haben-
tes paſtorē: congruū fuit vt p̄dicatio Joānis inci-
peret q̄ eos ad veꝝ dirigeret paſtorē. j. Pe. ij. Era-
tis em̄ q̄ſi oues errantes: ſed ꝯuerſi eſtis nunc ad
paſtorē et ep̄m aiaꝝ veſtraꝝ. Huiꝰ aūt paſtoris
Joannes fuit q̄ſi opilio. Sic g̃ dictū ſit de Tp̄e q̄
p̄dicādi Joānes ſumpſit officiū. Sequitur

Factū eſt verbū domini ſup Jo-
annem Zacharie filiū in deſerto. B

Hic duo ponit Lucas. Autoritatem ſcȝ p̄dicā-
di. et Doctrinā predicationis. Autoritatē aūt ponit
in Duobꝫ. Jn Miſſiōe ſcȝ: et Scripture teſtimo-
nio. Per Miſſionē dat̃ autoritas Joanni. Per
Scripturā autoritas cōfert̃ his q̄ dixit. Circa Pri-
mū hoꝝ Duo. Juſſio ſupioris mittentꝫ: et Obedi-
entia inferioris obtēpantis. Jn Juſſione ſūt Tria
Juſſio. ⁊ Ad quē iuſſio facta eſt. ⁊ Ubi. Quattuor
aūt ſunt in Juſſione. Quoꝝ Primū eſt Modꝰ
p̄dicandi vbi. Secundū verbū p̄dicatū. Tertium
Autoritas iniūgentis. et Quartū Jpſiꝰ p̄dicatio-
nis ſublimitas. De Primo dr̄ [Factum eſt] Ut
oſtendat inſtructiōe fidei ⁊ moꝝ: ⁊ plus eſſe in fa-
cto q̄ȝ in dicto. Oēs em̄ practice intelligētie (al's ſci-
entie) hoc eſt opatiue: ſtant ad opus confirmate: vt
dr̄ in. j. de aīa. Tales em̄ ſermones nō ſūt cōtem-
plādi grā vt ſciamus: ſed vt boni fiamꝰ: vt dr̄ in. j.
Eth. Et ideo p̄dicator gentiū futurꝰ: Paulus ꝓhi-
bet̃ ad facere. Act. ix. Dicet̃ tibi q̄d te oporteat face-
re. Jaco. j. Eſtote factores verbi ⁊ non auditores
tm̄: fallentes voſmetip̄os. Factū em̄ in talibꝫ: cōfir-
matio eſt dicendoꝝ. Cū aūt Tria exigant̃ ad bene
viuere. Scire. Uelle. ⁊ Perſeueranter opari. Dicit
Phus ꝙ Scire paꝝ aut nihil confert. Uelle aūt
et opari multū cōferunt. Cōgruꝰ igit̃ ordo eſt Fa-
cto incipe (al's factio in ope) Uñ Sup. j. Erat i de-
ſertis agens vſq̄ ad diem oſtenſionis ſue ad iſrl̃.
Ecce verus modus diuina docendi ⁊ ꝑſuadendi.
Sequit̃ [verbum] hoc eſt noticia p̄dicata Dicit
em̄ Augꝰ in li. ix. de trinitate. Uerbum qḋ inſinua-
re intēdimus cum amore noticia eſt. Jd g̃ qḋ p̄di-
care debemꝰ noticia dr̄ eſt cū amore ſpūs q̄ ex ꝟbo
pcedit. Hoc em̄ eſt verbū dei a quo ſemꝑ procedit
ſpūs. Pš. cxviij. Jgnitum eloquiū tuū vehemēt̃

ter, Pſ.xj. Purgatū ſeptuplū. Hoc eñ Verbū:
eſt Veritatis Sanctificationis: et Spūs plenitu
dinis. Et de Veritate ſimul ꝛ Sctificatōe Jo.xvij
Sanctifica eos in veritate: ſermo tuus veritas eſt
Q̄ etiā diffundat ſpūm Act.x. Loquente Petro
verba hec cecidit ſpūſſctūs ſup oēs qui audiebāt
vbum. Unde etiam de Joāne Sup.j. dicit q̄ cō/
fortabat ſpū. Dicit q̄ confortabat ſpū. q: ſpūs lin
gua eſt iſti⁹ verbi. Uñ igneis linguis apparuit ſup
diſcipulos Act.ij. Hoc eſt igit verbū [dñi] Ecce
autoritas. Dñs eñ miſit eū ad p̄dicandū: et aliter
nō p̄dicaret. Rhom.x. Quō p̄dicabūt niſi mittan
tur. Jo.iij. Quē eñ miſit deus: vba dei loquitur.
Infra.x. Ite Ecce ego mitto vos. Matth.x. Ecce
ego mitto vos. Hoc igit eſt vbū dñi: qđ ꝓponitur
mittente dño: penes quē eſt autoritas miſſiōis.

Sequit de Sublimitate verbi. Et h̄ notat cum
dr [ſup Joannem] Lz eñ ſenſus ſit [ſup Jo/
annē] hoc eſt: ad Joannē. tñ ꝓpoſitio notat ſubli
mitatē. q: Hoc eſt verbū Qđ eſt ſup Joannē: Qđ
eſt de celo deſcendens a regalib⁹ ſedib⁹: Qđ in cor
hōis nō aſcendit: ſed cor aſcendit ad verbū. Ad qđ
capiendū: Paulus rapt⁹ eſt in tertiū celū. ij. Cor.
xij. Qđ Petr⁹ vidit in ſuperiorib⁹ dom⁹ Act.x. Qđ
Joānis In p̄ncipio apud deū dr Intellectuale ſu
p ſenſum ꝛ imaginationem. Apl'o Paulo ꝑceptū
in ſuperiori pte anie intellect⁹. Supremā pte Petro
reuelatū. Ab eterno apud patrē a Joanne p̄uiſum
Sup ḡ eſt: et non Juxta vel Infra. Uñ cū (al's Et
q̄uis) ſublime ſit: pannis rudib⁹ (al's vilib⁹) a ma
tre in p̄ſepio eſt poſitum. q: rudib⁹ ꝛ vulgarib⁹ vo
cib⁹ et nō lepidis orōnib⁹ eſt a p̄dicatorib⁹ expliſū.
et hominib⁹ rudib⁹: a pecorib⁹ parꝫ diſtantib⁹: in pa
bulū ꝓpoſitū. j. Corꝫ.ij. Non veni ad vos in ſubli/
mitate ſermonis: aut ſcie: annūciās vobis teſtimo
nium chri: ſermo meus ꝛ p̄dicatio mea nō in ꝑſua
ſibilib⁹ hūane ſapiētie vbis: ſed in doctrina ſpūs.
Sic igit eſt ſup [Joannē] Tangit qualis debet
eſſe ad quē fit ſermo dñi ſcz cum in quo eſt gratia
[Joannem] Uñ egregi⁹ p̄dicator gentiū dicit. j.
Corꝫ.xv. Gra dei ſum id quod ſum. et gra dei i me
vacua non fuit [filium Zacharie] magiſ imita
tione q̄ carne. Eſa xliij. Reduc me in memoriā et
iudicemur ſimul. Threñ.iij. Recordare paupertatis
mee trāſgreſſiōis abſinthij ꝛ fell'. Pſ.lxxvj. Me/
mor fui dei ꝛ delectat⁹ ſū [in deſerto] Ecce Ubi
factum eſt verbum ſup eum: q: in deſerto vbi de/
gebat Joānes: lōge a mundi habitatōe: ne leui ſal/
tem maculare vitā famine poſſet. Hoc eſt deſertū
de quo dr Mar. vj. Venite in deſertuꝫ ſeorſum et
reqeſcite puſillū a ſtrepitu mūdi. Ad huius deſerti
interiora Moyſes gregē minauit: ꝛ viſionem ma/
gnā vidit Exo.iij. In hoc deſerto diſcipuli ꝯuenerūt
vt iam dictū eſt. In hoc deſerto Helias deū ꝑſecu
tus inuenit. Interiora hui⁹ deſerti ſunt intellect⁹
ſtantis contēplationis ab oi ſtrepitu mundi libere
vbi de⁹ videt. Et ibi eſt quies diſcipulorꝫ dñi in di/
ſciplinis doctrine ipſi⁹: vbi deus inuenit cōſolans
tribulatos. iij. Reg.xviij. Si autē querit Quale
verbum ſit illud: Dicit Gloſa q̄ hoc eſt verbum:
Vade p̄dica baptiſmū. Utrꝫ aūt hoc verbum fue
rit eiſdem ſyllabis ꝓlatum: vel aliud: Conſtat q̄ il

lius ſententie fuit. quia Joan.j. ipſe Joannes dicit
Qui miſit me baptizare: ille mihi dixit. Sup queꝫ
videris ſpūm deſcendentē ꝛ manentē: ille eſt q̄ ba/
ptizat. Et q̄cūq: modo ſit: cōtinet in verbo Autori
tas miſſionis. Sequit de Miſſi obedientia

Et venit in omnē regionē Jor/ danis predicās baptiſmū pnie in remiſſionē peccatorum

Tangit h̄ Tria Locū predicationis: Rem p̄dica/ E
tā: et Finem. Locum p̄dicatiōis [q: venit] a dño
miſſus [in omnē regionē] nō ſimul ſed ſucceſſi/
ue: ad vnum pri⁹: ꝛ ad alterꝫ poſtea [Jordanis]
Joan.iij. q: ibi erant aque multe vt haberet aqua
ad baptiſmū tot miliū hoim. Tñ ꝓbabile erat q̄
locus expſſus ſibi fuerit in voce iniungētis officiū
quia Ibi p̄ceſſerat figura baptiſmi In tranſitu fi/
liorꝫ iſrael p Jordanē Joſ.iij.c. In diuiſione Jor
danis p Heliā et Heliſeū. iiij. Reg.ij. ꝛ Per ablu
tionē Naamā Syri. iiij. Reg.v. Et iō iſtiſ de cauſ
venit in regionē Jordanis. Adhuc aūt q: Eſaias
dixerat Ibi p̄mo eſſe p̄dicandū Eſa.ix. Primo tē/
pore alleuiata eſt terra zabulon: et terra neptalim.
et in nouiſſimo aggrauata eſt via maris trās ior/
danem galilee gentiū. Expreſſio ḡ loci: In ſermo/
ne iniungentis obediētia: Jordanis abūdātia aq̄/
rum: Figura baptiſmatis: In ꝓphetis ſilitudo cu
rationis: Predictio ꝓphetie: fecerūt eum venire ad
loca illa [predicans] Ecce Act⁹ p̄dicandi. Eſt au
tē predicatio dicatio rerꝫ diuinarꝫ anteq̄ fiant. Jo
elis.ij. Predicate ieiuniū: vocate cetū: ꝯgregate ſe/
nes: et ſugētes vbera. Mar.xl. Predicate euāge/
lium oi creature [baptiſmū] Ecce Res p̄dicata.
Baptiſm⁹ aūt Joannis ſicut ſup Matth. dixim⁹
In noīe venturi dabat. Nec ꝯferebat grām. Sed
in cōuenientia materie ꝛ act⁹ ꝛ viciniitate forme: aſ/
ſueſceat ad baptiſmū chri. Et quia non conferebat
gratiam: ideo dicit baptiſmus Joānis. quia nihil
fuit ibi niſi opatio Joannis. Cum aūt Paulus vl'
Petr⁹ vel alius diſcipulus chri baptizauit: dr ba/
ptiſmus chri: Non pauli vel petri. q: ille conferre/
bat in forma inuocationis Trinitatiſ: et cōferebat
grām Que opatio chriſti: Non pauli vel petri. De
tali baptiſmo quod figura eſt baptiſmatiſ chri dr
j. Corinth.x. Patres veſtri omnes ſub nube fue/
runt: et omnes a Moyſe baptizati ſunt in nube et
in mari penitētie. hoc eſt docēs penitere anteq̄ ba/
ptizent. quia lz baptiſm⁹ exigat nō exteriorē plan/
ctum et lamentū: tñ exigit interiorem. quia alit po
neret obex ſpūiſancto. Sap.j. Spūſſanctus diſci
pline effugiet fictū. Vere eñ Joannes penitere do
cuit: ſed nō cū effectu baptizauit. Et iō ad baptiſmū
chriſti aſſueſceat [in remiſſioneꝫ pctōrꝫ] Ecce
Finis pnie. Baptiſmus eñ ſuus nō in remiſſiōeꝫ
pctōrꝫ fuit: ſed in baptiſmū chri. Sed pnia quam
docuit fuit in remiſſionē pctōrꝫ. q: in iſta remitte/
bant p gratiā chri. Mat.iij. Pniam agite: appro/
pinquabit eñ regnū celorꝫ. Hec aūt penitentia eſt
pene tenentia: vt ꝑſeueret homo in pena p pctis aſ/
ſumpta. Tunc eñ pctā ſoluunt. quia Pnia eſt ſe/
cunda tabula poſt naufragium. Quid aūt ſit hec

pnis:et Qualiter ſacramentis: et Qualiter virtutis
notatū ē ſub cōpēdio ſup Mat.ca.iij. Joel.ij Cō-
uertimini ad me in toto corde vr̃o in ieiunio ꝛ fletu ꝛ
planctu:et ſcindite corda vr̃a:et non veſtimēta vr̃a

**Sicut ſcriptum eſt in libro ſer-
monum Eſaie prophete. Vox cla
mātis in deſerto parate viam do-
mini:rectas facite ſemitas eius.**

[Sic̄ ſcriptū ē] Qđ dictū eſt: ñ eſt ſcrptū i Eſa
ia:ſed qđ ſequitur. Et iō neceſſe ē h̄ ad ſequēs refer
ri. Et iō icipit h̄ doctrina Joānis. Et hʒ duas par-
ticulas. In quaꝝ Prima ponit thema:ex q̄ extra-
hit doctrinā. Et in Scđa ſm regulā preſcptā do-
cet: p̄dicans multitudini Dicit ḡ [Sicut ſcri-
ptum eſt] Incipit p̄dicator ṽitatꝭ a Scriptura
ṽitatꝭ. Scriptura eñ de libro vite in cor ſanctorū
deſcēdit.ꝛ de corde ſanctoꝝ exemplata a libro vite:
exēplata formata eſt i libris:ob vtilitatē poſteritatꝭ
vt in memoria habeat̃. De libro vite đr Exo.xxxij.
Aut dimitte eis hanc noxā:aut dele me đ libro quē
ſcpſiſti. De libro q̄ eſt itellectus ſanctoꝝ exempla-
tus a libro vite. dicit̃ Dañ.vij. Libri apti ſunt.hoc
eſt:corda ſanctoꝝ de libris ſcptꝭ. Eſa.viij. Sume
tibi libꝝ grandē ꝛ ſcribe in eo ſtilo hominis. In hoc
ergo libro teſtimonia ſunt ṽitatꝭ.qꝛ aque ſalutarꝭ
doctrine egrediunt̃ de medio montiuꝫ:Legis ſcꝫ et
Prophetaꝝ. Pſal.ciij. Inter mediū montiū per-
tranſibunt aque [in libro] Abacuch.ij. Scribe
viſum ꝛ explana eū ſup tabulas vt pcurrat q̄ legerit
[ſermonū] dicit.qꝛ Multiplex eſt ꝓphetia:Cō-
minationis:Cōſolatiōis: Predeſtinatiōis: et ali-
qñ Hiſtorialis [Eſaie] De q̄ Eccl.xlviij. Spiri-
tu magno vidit vltima ꝛ cōſolat᷒ eſt lugentes ſyō.
Et ideo que ſpiritu magno vidit vera fuerunt [ꝓ-
phete] et ideo imobilis veritatis. Supra.j. Sic̄
locutus eſt ꝑ os ſctōꝝ q̄ a ſeculo ſunt ꝓphetaꝝ ei᷒
Propheta eñ os dñi eſt. Et ideo ſicut os dñi non
mentit̃:ita nec ꝓpheta. Deut.xviij. Prophetā ſuſci
tabit vobis deus de fratribꝫ veſtris:tanq̄ me au
dietis eū:[Vox clamantis] Ecce Thema. Et
dicit Duo. Primo enim thema ꝓponit. Scđo ſm
thema ꝓcedit ad doctrinā. In themate facit Duo.
In primo q̄ꝛ ponit Titulū. Scđo autē recitat id
qđ eſt intitulatū. Titulus eſt [Vox clamātis]
Q.d. Hec ē vox clamātꝭ. Et pōt legi Trāſitiue vł
Intrāſitiue. Trāſitiue:tūc ad diuerſa ꝑtinēt: vox ꝛ
clamantꝭ. Vt ſit ſenſus. Hec eſt vox mea clamātꝭ
dei de celo.q.d. Ego q̄dē ſum vox:ſed clamās i vo
ce mea dñs eſt de celo. Et ſic ꝑ clamantꝭ importat̃
autoritas vocꝭ.ij. Coꝝ.xiij. An experimentū q̄ritꝭ ei᷒
q̄ in me loquit̃ chriſtus. Cantic.ij. Dilect᷒ me᷒ cla-
mat ad me. Si aūt legit̃ Intranſitiue:tunc eſt ſen
ſus [vox clamantis] hoc eſt vox clamoris.hoc
eſt:vox que eſt clamor. Et tunc clamor notat intē-
ſionem deuotionis:ꝛ intenſionis in voce.qꝛ nō eñ
iſte clamor ſonat exterius q̄ꝫ interi᷒. Eſaie.xl. Vox
dicentꝭ clama. Et dixi Quid clamabo: Eſaie.lviij.
Clama ne ceſſes:annūcia populo meo pctā eoruꝫ
Dicit̃ aūt Joannes [vox] qꝛ eſt vehiculum verbi
Verbi aūt non poteſt eſſe vehiculū niſi ſpū attra-
cto:tento:et formato:et emiſſo ad alteꝝ. Sic ḡ ver
bū increatū nō fit niſi ſpū attracto. Pš.cxviij. Os
meū aperui ꝛ attraxi ſpm̄. Oportet etiā ꝙ teneatur
attract᷒ et cōfortet̃. Supra.j. Puer aūt creſcebat
et cōfortabat̃ ſpū. Oportet etiā ꝙ format̃ ꝛ articu-
let̃.qꝛ aliter verbū nō habebit intentionem. Sap.j.
Spūs dñi repleuit orbē terraꝝ:et hoc qđ continet
oīa ſciam habet vocis.hoc eſt:habet formate vocꝭ
intentionē ꝛ ſignificationē. Et nūc demū emittit̃ ad
alteꝝ:et ibi ꝓferētꝭ creat intellectū. Pš.ciij. Emitte
te ſpūm tuū ꝛ creabunt̃. Et đ his q̄tuor đr in pš.
lxvij.ꝙ dabit voci ſue vocem ṽtutꝭ. Sic de᷒ maie
ſtatis in Joanne intonuit ſup aq̄s multas in p̄di-
catione baptiſmatꝭ. Subiūgit aūt q̄nā ſit hec vox
dicens [in deſerto Parate viā dñi] Hoc aūt
ꝙ dicit:in deſerto: nō refert̃ ad hoc ꝙ dicit in deſer
to ſm lr̄alem ſenſum.qꝛ nec Joannes clamauit in
deſerto. Joan.j. Hec in Bethania facta ſunt trās
Jordanē vbi erat Joānes baptizās. Neq̄ etiā ſm
lr̄am vox clamantiū ad redeundū de Babylonica
captiuitate facta eſt in deſerto:ſed in Babylone. Et
p̄terea ſilis modus loq̄ndi in ſequentibꝫ docet q̄a D
hoc ꝙ dicit [in deſerto] referendū eſt ad vias.q̄a
ſequit̃ Eſa.xl. Rectas facite in ſolitudine ſemitas
dei noſtri. His ḡ ꝓlibatis: Dicamus Q̄ in the-
mate iſto Tria ꝓmittit. Scꝫ Q̄ parāde ſunt vie ꝛ
ſemite. et Qualiter parāde. et Quis ſit effect᷒ p̄pa
rationis. Et cum dicat Q̄ parande ſunt vie:dicit
Duo. Vnū qđ eſt neceſſariū ad ſalutē. Qđ ꝑtinet
ad oēs cōiter. Aliud aūt qđ eſt ꝑfectionis. Qđ ꝑti-
net ad ꝑfectos ſpecialiter. De Prio đr Tria. Q̄
via eſt parāda. Qua neceſſitate. et Quanto ſtudio
Q̄ paranda ſit via dicit [Parate] hoc eſt p̄pa
rate [viam] hoc eſt mandatoꝝ obſeruantiā. Pš.
xxiiij. Vias tuas dñe demonſtra mihi Prepat̃
aūt hec via Per remotionē impedientiū pctōꝝ.j.
Reg.vij. Parate corda veſtra dño et ſeruite illi ſo
li. Preparat̃ etiā ꝑ confortationē ad currendū. Et
hoc fit feruore deuotionis ꝛ latitudine charitatis.
Pš.cxviij. Viam mandatoꝝ tuoꝝ cucurri cū di-
lataſti cor meū. Preparat̃ etiā via cum ſternit̃ exē-
plis bonoꝝ opeꝝ. Matth.xxj. Alij veſtimēta ſua
ꝓſternebāt in via. Neceſſitas aūt eſt qꝛ eſt i deſer
to qđ inuiū eſt.quia lꝫ lex data fuerit.tñ gratiā nō
contulit.et ideo inuia remanſit. Pš.lxij. Sicut in
terra deſerta inuia ꝛ inaquoſa:ſic i ſancto apparui
tibi. Deut.xxxij. Inuenit eum in terra deſerta in lo
co horroris et vaſte ſolitudinis. Studiū ṽo indi-
catur qñ dicit̃ [dñi] qui non ambulat niſi ꝑ vias
decoras ꝛ pulcras. Prouer.iij. Vie ei᷒ vie pulcre
ꝛ oēs ſemite eius pacifice. Propter hoc đr.j. Reg.
xxj. Via hec via polluta eſt: ſed ꝛ ipſa ſcrificabit̃ ho
die in vaſis:hoc eſt in cordibꝫ noſtrꝭ. Sic ḡ paran
tur vie in deſerto vt chriſto placeat ambulare per
eas et venire ad nos.ſicut dictū eſt Sup̄. Tu pu-
er ꝓpheta altiſſimi vocaberꝭ: p̄ibis eñ an̄ faciē dñi
ꝑare vias eius. Sequit̃ hoc qđ ꝑtinet ad Perfe
ctos [rectas facite ſemitas] Et đr in h̄ Duo.
Scꝫ Q̄ rectificent̃ ſemite. et Cauſam ſubiungit ꝑ
hoc ꝙ dicit [eius] Quia eñ dei ſunt: ideo debent
rectificari. Rectum aūt vt dicit Plato breuiſſimū
eſt inter duos terminos:ita conſilium breuiſſimū.

inter deum ꝛ hoīem. Matth. xix. Si vis pfect⁹ eē
vade ꝛ vende omnia q̄ habes ꝛ ſequere me. Et ſi⸗
militer de alijs cōſilijs Eſa. xxvi. Semita iuſti re⸗
cta eſt: rect⁹ callis iuſti ad ambulandū. Ibidē. In
ſemita iudicioꝝ tuoꝝ dn̄e ſuſtinuim⁹ te: nomē tu⸗
um ꝛ memoriale tuū in deſiderio aīe mee. Cau⸗
ſa aūt indicat: quia dei ſūt ſemite. Unde petit Pš.
ps. xvi. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: vt n̄
moueant veſtigia mea. Toto em̄ niſu ſatagendū
eſt vt pulcre ſint cōſilioꝝ ſemite: ne forte ſpecioſus
pre filijs hoīm greſſum ponens veniendo ad nos
retrahat: polluta ſemita: pedem ꝛ tardet venire. la
uit em̄ pedes ſuos ꝛ quō inqnabit illos: Cant. iiij

Omnis vallis implebitur: ꝛ oīs
mons et collis humiliabit. et erūt
praua in directa: ꝛ aſpera in vias
planas. et videbit omnis caro ſa⸗
lutare dei.

Ecce docet qualiter vie ꝛ ſemite ſunt parāde: po
nens praue vie Quinq3 differētias: dicēs Valli⸗
culoſa eſſe implēda: cū dt [Oīs vallis implebi
tur] Valliculoſū aūt eſt ſuffoſſum ex timore ma
le hūiliante. Pš. lxxix. Inceſa igni ꝛ ſuffoſſa ab in⸗
crepatione vult⁹ tui pibunt. Eſa. xxiiij. Formido ꝛ
fouea ꝛ laqueus ſup te q̄ habitator es terre. hoc eſt
cordis ſuffoſſio p timorē: in deſpatonē inclinantē
hoc eſt: implēda dei miſcōia et pmiſſis q̄ q̄cunq3
die ingemuerit pctōr: oīm iniq̄tatum ei⁹ nō recor⸗
dabor: Ezech. xviij. Hoc em̄ fecit In Dauid: In
Manaſſe. ij. Paral. xxxiij. In Magdalena Lu.
vij. Et in alijs mult̄. Et tunc vallis impleta ē ꝛ fo
uea. Unde Tob. viij. Saluatis Tobia ꝛ Sara a
demone: pcepit Raguel impleri foſſas q̄ foſſe fue
rant. Deinde tangit duas ſimul [Et oīs mōs ꝛ
collis humiliabitur] Montuoſa ſunt eleua⸗
ta p ambitionē dignitatū. Colliculoſa ſunt tumo⸗
roſa per tumores iactantiaꝝ ꝛ inaniū gloriarū. Et
hec ſunt humiliāda. Zach. iiij. Quis tu mons ma
gne aduerſus Zorobabel in planū: hoc eſt in pla⸗
num deduceris p hūilitatē. Lu. xiiij. Qui ſe exaltat
hūiliabit. De colle Pſal. xlj. Hermonijm a mon⸗
te modico. Hermonijm interptat anathema: quia
talis tumor cordis anathema ē. Job. xv. Quid tu
met contra deū ſpūs tuus: Ezech. xxviij. Quo pul
crior es deſcēde. Lu. xiiij. Recūbe in nouiſſimo lo⸗
co. Quarta differentia eſt q̄ dt [erunt praua]
hoc eſt diſtorta in moribꝰ. Diſtortū em̄ nulli recto
cōmenſurat: ſed vndiq3 in angulo pungēs recedit.
Ita diſtorti in oībus bonis ſunt infeſti: et recedūt
ab coꝝ ſilitudie et q̄te. Sicut ſpina q̄ diſtorta eſt
et vndiq3 acut̄ angulis ſecat manū tangēt̄. Can.
ij. Sicut liliū inter ſpinas: ſic amica mea inter fili⸗
as. Hec igit erunt [in directa] hoc eſt rectificata
Pš. v. Dirige in cōſpectu tuo viā meam. Oſee. xij.
In fortitudine ſua direct⁹ eſt cū angelo. Multuz
em̄ rectificat⁹ eſt q̄ ad angeli rectitudinē ſe direxit.
[Et aſpera in vias planas.] Quinta eſt diffe
rentia. Et ſunt aſpa: lapidibꝰ inequaliter porrectis
(al's portionat̄) cōplantata ꝛ ſcandaloſa: et ſcopu⸗
loſa: in qbꝰ vndiq3 pes eūt̄ impingit. Et ſignificat
eos quoꝝ vita plena eſt ſcandalis apertis. ſ. pctis:
Ecc̄i. xxi. Uia impioꝝ complātata lapidibꝰ eſt: ne⸗
ſciunt vbi corruūt. Pš. cxxxix. Iuxta iter ſcādaluz
poſuerunt mihi. Hec eſt plananda: ad eq̄litatē iu
ſticie deducēda. Lu. j. Incedentes in oībꝰ manda⸗
tis et iuſtificatōibꝰ dn̄i ſine querela [Et videbit E
omnis caro] Ecce Predicationis finis q̄ conti⸗
net in themate. q2 hoc facto [oīs caro] hoc ē: oīs
homo. Eſa. xl. Oīs caro fenum: et oīs gloria ei⁹ q̄⸗
ſi flos feni. Dicit autē caro homo q2 inter tot pces
hoīs: q̄ actu ſunt pces: nulla habet tantū de aīa
ſicut caro. hec eſt ſenſibilis ꝛ aīata. Hec igit caro
lz deformabilis ſit: videbit corpeis oculis. Job. xix
In carne mea videbo deū ſaluatorē meū. Et i hoc
innuit q2 ſaluator: verbū caro factum eſt: ꝛ habita
uit in nobis. q2 aliter corpeis oculis n̄ videret. Un̄
ſequit. Et vidim⁹ gliam eius: gloriam quaſi vni⸗
geniti a patre. Et hoc innuit q̄ dicit: ſalutare dei.
Lu. ij. Uiderunt oculi mei ſalutare tuum: qd̄ pa⸗
raſti ante faciē oīm populoꝝ. Et hoc modo diſtri⸗
butio diſtribuit p generibꝰ ſingulorꝝ. et non p ſin⸗
gulis generū. Uidebit em̄ maſculus ꝛ femia: No⸗
bilis ꝛ ignobilis: Seruus ꝛ liber: Diues ꝛ paup:
Iudeus ꝛ gētilis: Bon⁹ ꝛ malus. Gloſa tn̄ q̄daz
hec omnia exponit de ſcd̄o aduentu Dicit em̄ Hie
ro. in libro de xv. ſignis pcedentibꝰ diem iudicij q̄
vnum illoꝝ ſignorum erit q̄ montes cadēt in val⸗
les: et diſtorta erunt recta: et praua erunt plana. et
tunc oīs hō bon⁹ ꝛ malus videbit chřm in maie⸗
ſtate ſua venientē. Apocal. j. Ecce venit cū nubibꝰ
et videbit eū oīs oculus ꝛ qui eū pupugerūt. Sed
boni videbunt eū in glia deitatis cū gaudio. mali
aūt in eo non videbunt niſi faciē ſerui in q̄ crucifix⁹
eſt. Et hoc eſt qd̄ dicit Eſa. xxvi. Tollat impius ne
videat gliam dei. hoc eſt: ne videat eū in forma glo
rioſa. q2 illā nemo ſine gaudio videre poteſt: vt dt
Aug⁹. Hec igit eſt expoſitio Thematis Ioānis.

Dicebat ergo ad turbas q̄ exi⸗
bant vt baptizarent ab eo. Geni⸗
mina viperaruz: quis oſtendit vo
bis fugere a ventura ira?

Hic incipit ponere pceſſum ſup thema inductū
Habet aūt Duas partes In Prima quaꝝ predi
cat baptiſmū pnie: docens penitere. In Scd̄a aūt
reddit teſtimoniū chriſto dirigens ad baptiſmum
ipſi⁹ in q̄ gratia remiſſionis inuenitur. Adhuc aūt
in pma Duo facit. Primo em̄ inſtruit generaliter
turbas. Et in ſcd̄o ſpecialiter inſtruit diuerſas ho⸗
minū differētias. In pma haꝝ ponit q̄tuor para
graphos. Malos em̄ ꝛ induratos acerrime incre
pat. Penitentibꝰ viā penitēdi parat. Querētibꝰ ex⸗
cuſationē: rōnem excuſatiōis amputat. Et tandē
Snīam condemnatiōis iam impēdentē ꝛ iminen
tē ſignificat. In Primo hoꝝ pagraphoꝝ: q2 Ser
mones ſm materiā inq̄rendi ſunt: Primo oſtēdit
qbus increpatiōes ponit. Scd̄o ponit increpatio
nem. et Tertio Iudicij acris iminentis cōminatiōē.
De pmo dic ſic [Dicebat autem ad turbas]
Bene turbas. quia turbata multitudo fuit coram
ipſo. Turbata quidem varietate cultus quia gen

tiles et Judei. Rhomani eñi milites: gentiles fue
runt: et alij Judei. Judei aũt intra se turbati: diuer
sitate sectaꝝ. Sicut dr.j. Mach.ij.et Joel.j. Qui
dam fuerunt Pharisei de sua falsa iustitia ꝑsumẽ
tes. Quidã Saducei q̃ resurrectionẽ dicebant nõ
esse. Quidã Essei nec spũm nec angelum esse dicen
tes: in moribꝰ etiam discrepabãt. Quidã publica
ni existentes. et Quidã pctõres. et Quidã hypocri
te demonstrãtes in vestimẽt ouiũ: ꝛ intrinsecꝰ erãt
lupi rapaces: potius ad tentandũ ꝛ explorandum
venientes q̃ ꝓpter deuotionẽ. Quoꝝ oim vt dr glo
sa corda non spũ suo sed spũsancto vidit Joannes
Oẽs tamen veniebant ꝓpter stupendã vitam que
fuit in austeritate Joannis Qui ignotꝰ oibꝰ exiuit
de deserto: noue gratie mediator ꝛ annũciator. Et
ideo oẽs currebant. Esa.ij. Fluent ad eũ oẽs gẽtes
Esa.lx. Ambulabũt gentes in lumine tuo [q̃ exi
bant] relinquentes domicilia ꝓpria auiditate vi
dendi tantũ ꝓdigium. Significat aũt iste exitꝰ exi
tum de amore sui ꝛ suoꝝ vt veniamꝰ ad viaꝫ chri
sti quam nunciat ꝓdicator veritat ꝛ pco. Gen.xij.
Egredere de terra tua ꝛ de cognatione tua: et veni
in terram quã mõstrauero tibi. Ps̃.xliiij. Obliui
scere populũ tuũ: et domũ patris tui: et cõcupiscet
rex decorẽ tuũ. Hebre.xiij. Exeamꝰ igitur ad eum
extra castra improperium eiꝰ portãtes. Apoca.xviij.
Exite de ea populus meꝰ: ꝛ ne participes sitis de
lictoꝝ eius. Sic igit exit de mũdo. Ad qd aũt exi
bant subiungit dicens [vt baptizarent ab eo]
baptismo quo nõ exhibuit nisi officiũ exteriꝰ assue
faciendo ad baptismũ christi. Tamẽ moraliter lo
quendo volebant baptizari ad emũdationẽ (aľas
emẽdationẽ) Ad hoc eñi exeunduꝫ est vt a Joanne
gratia dei baptizemur. j. Coꝝ. x. Nolo vos ignora
re fratres: quia patres vestri omnes sub nube fue
runt: et omnes mare transierũt; et omnes in Mo
yse baptizati sunt: et in nube: ꝛ in mari. Act.iij. Pe
nitemini igitur ꝛ baptizet vnusquisq; vestrũ in no
F mine domini [Genimina viperarũ] Ecce In
crepatio durissima indeuotorum ꝛ non credentiũ
Vipera dicitur vi pariens. Et est serpens ad pectꝰ
strictus: et inferius ad ventrem amplus. et ideo ꝑ
mo cõcipit ouum in stricto sub pectore: quod de
scendens ad latiorem aluum erumpit i aial: et tũc
maturato animali parit testam pulluꝫ aialis qd
est serpens. Et ideo dicit vi pariens q; violentia q̃
dam primo deprimit ouum: et postea exit p (aľs
et) testam: et anial. Qd aũt quidam potius trufa
tores q̃ philosophi dicunt: q; in cõceptu illiꝰ ma
sculus ponat caput in os femine: et femina conci
piat ex capite masculi morso: et cum pariat femina:
pulli mordendo lacerant ventrum matris: et sic pa
ter in cõceptu: mater aũt in partu moriat; cõtra na
turã est ꝛ falsum: nec indiget deꝰ nostro mendacio:
ꝛ ꝓ illiꝰ mysterijs fingamꝰ mendacia. Sed ꝑmus
modꝰ ẽ verus ꝛ a nobis in libris aialiũ explanatꝰ.
Isti ḡ venenati venenatoꝝ filij venerunt ad Joan
nẽ pharisei ꝛ saducei. Et sic ideo vocant Esaie.lix
Oua aspidum ruperunt: et telas aranearum texu
erũt: qui comederit de ouis eorũ morietur: et eũ fo
tũ fuerit: erũpet in regulũ. Esa.xiv. De radice colu
bri egredit regulꝰ: et semẽ eiꝰ absorbens volucreꝫ.

Psal.lvij. Sicut aspidis surde et obturãtis au
res suas q̃ nõ exaudiat vocẽ incantantiũ. Ita ei
venerũt ad Joãnẽ nõ vt incantarent. hoc ẽ: ꝯuer
terent ab ipo. sꝫ vt inficerẽt credere volẽtes. ꝛ iõ
sic increpant. Deut.xxxij. Fel draconũ vinũ eorũ
ꝛ venenũ aspidũ isanabile. Sic ḡ sũt genimina vi
peraꝝ. Excusabant tñ h ꝑ hypocrisim loq̃ntes
mẽdaciũ. Matth.xxiij. Si fuissemꝰ i tpe patruꝫ
nostroꝝ nõ essemꝰ socij eoꝝ in sanguine ꝓphetaꝝ
Et rñdet eis dñs dicẽs. Itaq; testimonio estis vos
bismetipis: q; filij estis eoꝝ q̃ ꝓphetas occiderũt.
ꝛ vos iplete mẽsuraꝫ patrũ vestroꝝ. Sequit
iudicij cõminatio [Quis ostdit vobis:] q.di.
Nullꝰ ostẽdere põt. qꝛ pharisei ꝑsumẽtes ꝺ sua iu
stitia: iudiciũ futuꝝ nõ timebãt. ꝛ iõ nõ fugerũt.
Saducei ãt iudiciũ futurũ nõ credebãt. ꝛ iõ nec
illi fugerũt. Isti ãt duabꝰ secti fere tota intelligebat
synagoga. ꝛ ideo nõ fugit sꝫ icidit i iudiciũ exalt
onis ꝛ ostructiõis totiꝰ patrie ꝛ ꝑditõis loci. Qd
dominꝰ describit Matth.xxiiij. ꝑ totũ. Et i hoc
piculũ ꝑcipitauerũt eos Pharisei ꝛ Saducei.
Si eni cecus ceco ducatũ pbet. ambo i fouea ca
dunt. Et hoc est qd dic [Quis ostt:] Nullꝰ eni
digitꝰ adeo directꝰ est q̃ solẽ ostẽdere possit ocu
los nõ hñti. [fugere] h est: vos subducere [a vẽ
tura ira] iudicij diuini: quã incurrit ꝯ chrim ꝑ fi
dei deuotõnẽ nõ suscipiẽdo. ꝛ Tpaliter ꝑ Rho
manos. ꝛ Eternalit ꝑ ꝯdẽnatõnem dei. Job.xix.
Fugite a facie gladij: ꝛ scitote iudiciũ. Dies aũt
iudicij dr dies ire. qꝛ tũc vt iratꝰ dñs ꝯdẽnabit.
Esa.x. Ad cuiꝰ ꝯfugietis auxiliũ. ꝛ vbi derelin
quetis gliaꝫ vram: Joel.ij. Dies eni magnꝰ ꝛ ter
ribilis valde: ꝛ qs sustinebit eũ: Esa.xxx. Ardẽs
furor eiꝰ: ꝛ grauis ad portandũ. Ambro. tñ istud
legit nõ increpatiue Sic [Genimia viꝑarũ]
supple estis: Nõ tñ venenati. Et h cõmendabile
q; filiꝰ venenati nõ sit venenatꝰ: sꝫ sit serpẽs pru
dẽtia: nõ veneno. Matth.x. Estote prudẽtes si
cut serpẽtes: puidẽdo iudiciũ iminẽs futurum.
Et scdm hoc loquit deuotis qui fuerũt ante eum.
[Quis vobis ostdit fugere a ventura ira]
supple nisi ego: qui a deo reuelationeꝫ accepi vt
vos ad chrm dirigã. Qui serpens est nõ venena
tus: sed morsus venenatoꝝ curans. Nũeri.xxi.
Fac serpentẽ eneũ: ꝛ erige eũ in palo. ꝛ q̃ aspexe
rit eũ viuet. Joan.iij. Sicut Moyses exaltauit
serpentẽ in deserto: ita exaltari oportet filiũ hois:
vt ois qui credit in ipo nõ ꝑeat: sed habeat vitaꝫ
eternam. Aspicite igit ad ipum ꝛ curabimini a
veneno patꝝ venenatorũ. Hoc igit est q; dic scdm
Ambro. Attẽde autẽ q; nullꝰ effugiet iudiciũ
futurũ: nisi ꝑus fugiat ꝯsortia venenatoruꝫ. Et
ipa venena: Venenati sunt pctõres mũdi. Hie
re.lj. Fugite de terra aqlonis: vt saluet vnusq̃sq;
aiam suã. Venena aũt sũt: mũdi tentationes:
Per Vanitates tpaliũ: Per illecebras carnali
um. Per Diuitias tpaliũ. Per Delectatiões re
memoratõnis peccatorum. Per Turpes circũ
stantias pessimoꝝ actuuꝫ. Vanitates tempo
ralium significantur per Laban: qui candida
tio interpretatur. Et fuit situs sublimis in il
lis. quem fugit Jacob luctator bonus. Genesis

xxxiij. Illecebre voluptatum carnaliũ ſignificant ꝑ laſciuam mulierem putiphari quam foras fugit Joſeph. Gen̄.xxxix. Auerte faciem tuam a muliere compta. Diuitie aũt temporaliũ a dño contēpte ſũt: cũ a diabolo oſtēderent. Mat.iiij.⁊ Luc.iiij. Hec oia tibi dabo ſi cadēs adoraueris me. Et iō Joan. vj. cũ quererent vt conſtituerēt eũ regē fugit in montem. Delectatiões aũt preteritaꝝ culpaꝝ fugiēde ſunt Sicut dr̄ Eſa.xxj. Quaſi a facie colubri fuge peccatũ. Si eñ acceſſeris ad ea apphēdent te. Circũſtantie etiã fugiende ſunt. Sicut dicit Geneſ.xix. Nō ſtes in omi circa regiõe: ſʒ in mõte ſaluũ te fac. Sic ergo effugietis venturã irã. Sequitur

Facite ergo dignos fruct⁹ pnie.

Ecce demõſtrat modũ fuge ꝑ penitentiam dicens Quattuor que ad penitentiã ꝑtinent Primũ eſt Opus ſatiſfactõis. Quod tangit cũ dicit [Facite] pniam in oꝑe. nõ in ſmone. Actuũ.ix. Ad manus autē illũ trahētes introduxerũt Damaſcũ. Ad man⁹ trahere ꝓſtratũ: eſt trahere eũ ad oꝑa ſatiſfactiõis. ⁊ ſic ingredit ciuitatē. hoc ē: ad cõmunionē ſanctoꝝ. Prouer.vlt. Operata eſt cõſilio manuũ ſuarũ Scdm eſt volũtari⁹ ⁊ affectat⁹ dolor ⁊ afflictio pnie aſſũpte. Vñ Aug⁹. Sp dolet ⁊ de dolore gaudeat. ita ꝙ quaſi fruatur dolore: ſic p⁹ fruebat pcti delectatõe. Et notat h ꝑ [fructus] qꝛ vt dic Aug. Frui ē cũ gaudio vti. Can̄.ij. Fructus ei⁹ dulcis gutturi meo. Et ideo dr̄ Dolor ille: refectio ps.lxxix. Cibabis nos pane lachrymaꝝ: ⁊ potũ dab nobis i lachrymis. Iſte eſt panis ſubcineric⁹. refectio penitentie: ⁊ pot⁹ lachrymaꝝ. In cui⁹ fortitudie Helias fugit Jezabel. ⁊ fugit ad montē dei. iij. Reg. xix. Tertiũ eſt ꝙ ſint digni. Et hoc notat cũ dic [dignos] Et hoc fit in cõfeſſiõe in q̄ ponderant afflictões pniales: ⁊ ꝓportionant ad ſpecies pctõꝝ. ⁊ ad põd⁹ coꝝ. Deut.xxv. Scdm menſurã delicti erit ⁊ plagaꝝ mod⁹. Glo. Bede. Nõ debʒ eſſe par fruct⁹ boni oꝑis: ei⁹ q̄ nihil vl' minus peccauit. ⁊ ei⁹ q̄ grauit vel mltũ cecidit. Eſa. xxvij. In mẽſura contra menſurã cũ abiecta fuerit iudicabit eã. Apoc.xviij. Quantũ glificauit ſe ⁊ in delitijs fuit tantũ date ei tormentũ ⁊ luctum. Rho.vj. Sicut exhibuiſtis corpa vr̄a pctõ: ita nunc exhibete vos deo. Baruch.iiij. Sicut auerſi fuerũt ſenſus vr̄i vt ꝓuocaretis deũ. decies tãtũ conuertentes requiretis. Quartũ eſt ꝙ dic [penitētie] hoc eſt: pene tenētie. Et h notat ꝑſeuerãtiã i cordis cõpũctõe. Joel.ij. Scindite corda vr̄a ⁊ non veſtimēta vr̄a. ps.l. Iniq̄tatē meã ego cognoſco. ⁊ pctm̄ meũ cõtra me eſt ſemꝑ.

Et ne ceperitis dicere. Prēm hēm⁹ Abraã. Dico eniʒ vobis: qꝛ põt de⁹ de lapidib⁹ iſtis ſuſcitare filios Abrae. Iã eni ſecuris ad radicē arboris poſita ē. Ois ergo arbor nõ faciēs fructũ bonũ excidet ⁊ i ignem mittetur.

Excluſio eſt excuſatõis. Et habʒ duo. Excluſionē excuſatõis. ⁊ Rõem excluſiõis. Excluſionē excuſatõis dic. [Et ne ceperitis] Iſti eni dicebant ꝙ propter hoc ꝙ ſynagoga radicata eſt in patriarchis: dilectiſſimis: nõ eſſet extirpanda: nec iudiciũ cõdemnationis imineret ei. Ps lxxxviij. Si aũt dereliq̄rint filij eius legē meã ⁊ in iudicijs meis nõ ambulauerit ⁊c. viſitabo in virga pctã eoꝝ: miſcdiam aũt meã nõ diſꝑgã ab eis. Hui⁹ autoritate ⁊ ſimilium dicebãt ſynagogã nunq̄ fore extirpandam tanq̄ in Abraã ⁊ patriarchis radicatã. Cõtra hos dr̄ [Ne ceperitis dicere] Et dicit: ceperitis qꝛ Quod incipit imꝑfectũ eſt. et iceptio dicti: in cogitatu eſt. q.d. Ne cogitetis q̄dē: nedum ꝙ ꝑfecte dicatis [patrem habemus Abraam] q.d. In patre Abraã ſum⁹ radicati: nec euelli poſſumus. Dictum eſt eñ Abrae Gen̄ xv. Suſpice celũ ⁊ numera ſtellas ſi potes. Et ſubiungit. Sic erit ſemen tuũ. Et arguebant ex hoc ſic (al's Sicut) ſtelle d' celo cadere non poſſunt. ſic ſynagoga nõ põt excadere de ꝓmiſſis patrũ. Et hoc friuolũ eſt. qꝛ dr̄ Rhoma.ix. Non qui filij carnis hi ſunt filij dei. ſed q̄ filij ſunt ꝓmiſſiõis eſtimant in ſemie. Eſa.lxiij. Abraam neſciuit nos ⁊ iſrael ignorauit nos. Oſee.ij. Vocabo non plebem meã: plebē meam. et non dilectã meã: dilectã meam. et nõ miſericordiã conſecutaꝫ: miſcdiam cõſecutã. Et hoc eſt qd̄ dicit [Dico eñ vobis] in veritate ſpũs a quo reuelationē accepi Rhom.ix. Veritatē dico in chr̄o Jeſu non mētior: teſtimoniũ ꝑhibente mihi conſcia mea in ſpũſancto [quia potens eſt deus] Ratio ē ⁊ cauſa q̄ excludit excuſationem. Eſt autem Notandum ꝙ in ripa Jordanis iacebant duodecim lapides ſilices accepti de fluentis Jordanis cum filij iſrael trãſirent Joſue.iiij. Et hos demonſtrabat: intelligens per eos gētiles: futuros credentes: dicens [quia potens eſt deus] de potentia diſpoſita per conſilium ſapientie eterne. Potēs eſt inquã ſalua veritate ꝓmiſſiõis [ſuſcitare] in populũ ſuũ. Hiere.xxiij. Suſcitabo Dauid germē iuſtum [filios Abrae] qui filij ſunt ꝓmiſſiõis: nõ carnis. Rho. ij. Non eñ q̄ in manifeſto Judeus eſt: neqꝫ que in manifeſto in carne eſt circũciſio. ſed qui in abſcondito Judeus eſt et circũciſio cordis: non litera ſed ſpiritu: cuius laus non ex hominibꝰ: ſed ex deo eſt.

Attende aũt ꝙ lapides iſti ſilices: vt dicit Ambroſius ſunt gētiles qꝛ qui amiſſo ſenſu rationis: lapidibus putant ineſſe rationē alicuius diuinitatis: ipſi in natura lapidũ: non nature vſu: ſed nominis (al's mentis) habitu proprietate quadaʒ ſimilitudinis vtunt. Lapidibus autem comparantur ſilicibus. quia illi lapides ſunt Deformes ad vſum. quia formari non poſſunt: ideo ꝙ dolationem non ſuſtinent. Hi ſunt etiam Nudi ad ornatum. quia etiam ornari non poſſunt aliquo decore figure. Steriles ad fructum: quia non generãt Irrationabiles ad ꝑfectum. Tales eñ lapides iacent in aquis qui ſilices vocantur. Et quia gentilitas fuit in omnibus his ꝓprietatibus: Deformis quidem ad vſum edificij. Nuda ad ornatum virtutis. Sterilis ad fructum boni operis. Irrõnabilis ad ꝑfectum intellectualis contēplationis. ideo

lapidibus cōparant. ꝛ ꝑ lapides illos ſignificant.
Et de his lapidibꝰ ſalua veritate ꝓmiſſionis [po
tens eſt deus ſuſci. filios abrae] q̄ ſīt filij ꝓ
miſſiōis. ſicut iā diximus Gal. iij. Abraam dicte
ſunt ꝓmiſſiōes ꝛ ſemini eiꝰ. Non dicit. ꝛ ſeminibꝰ
quaſi in multis: ſed ſemini tuo quaſi i vno: qđ eſt
chrs. Multiplex eni eſt ſemē Carnis: Sꝫ Pro-
miſſionis ſtat in vno qđ eſt chrs. Rho. iij. Ubi ē
ergo nūc gloriatio tua: excluſa eſt. ꝑ quā legē: fa
ctoꝝ: Nō: ſed ꝑ legem fidei. Arbitramur eni ſal-
uari hoīem ꝑ fidē abſqꝫ opibꝰ legis. Nō ḡ dica-
tis. prem habemꝰ Abraā. Tn̄ hoc dixerūt Joā.
viij. Semen abrae ſumꝰ ꝛ nemini ſeruiuimꝰ vn
q̄. Silr faciūt illi q̄ glant in Sanctis ſuis: vo-
lentes ex h̄ extolli: vel in Bn̄dicto: vel i Bernar
do. vel in Frācīſco. vel in Dominico: cū nō ſeq̄n
tur veſtigia coꝝ. Quibꝰ dicit Joan. viij. Si filij
Abrae eſtis: opa abrae facite. Hiere. ix. In h̄ glīet
q̄ gliat Sare ꝛ noſſe me. Sequit [Iā eni ſecu
ris] Comminatio eſt ſniē iam arbori impēden
tis (al's imminētis) Eſt aūt arbor ſynagoga. Ra-
dices eiꝰ: regnū legē regens ꝛ ſacerdotiū. legem
docēs. et ſacra legis exhibēs. Securis aūt eſt ſen-
tētia ꝑdiſſiōis facta ꝑ Titū ꝛ Veſpaſianū augu-
ſtos rhomanos. Vel etiā ſnia eṫne dānationis.
Cōtinua ſic. Ita dico. Facite fructꝰ dignos peni
tētie. Et ne dicatis: excuſando vos: Prem habe
mus abraā [eni] h̄ ē q̄ [iam] Notat nūc ꝓpin-
quū pſenti in futuro [ſecuris] hoc ē: ſnia ꝑdiſſi-
onis [poſita eſt ad radicē] regni et ſacerdotij
vt radicitꝰ euellat ſynagoga. Dan. iiij. Vigil ꝛ ſā
ctus deſcēdit de celo. ꝛ clamauit fortr̄ dicens.
Succidite arborē. Eze. xvij. Radicē eius euellet
ꝛ fructus eiꝰ diſtringet. ꝛ ſiccabit oēs palmites
germinis eiꝰ. ꝛ areſaciet. Securis hec aliquan-
do manubriū effugit. et in ꝓfundū aque: h̄ ē mi
ſericordie diſſimulātis merſa eſt. Nunc aūt ꝑ ꝓ-
phetā potentē in ope ꝛ ſermōe. Lu. vl. manubriū
hūanitatis porrigente: ferꝝ de abyſſo miſicor-
die ꝓpter peccata ſynagoge: ꝛ ad ſiccū ire dei redi
uit. ꝛ ideo ſynagogā funditus euertit. iiij. Reguꝫ
vi. Sic igit ſecuris ad radicē arboris iſtiꝰ poſita
eſt. Dat autē ratōem h̄ ꝓprio actu ꝛ vſu ſecuris ſuā
pēam dicēs. [Ois ergo arbor] h̄ eſt: q̄libet hō.
D vel q̄libꝫ ſtatꝰ hoīm [nō faciēs fructū bonū]
Synagoga q̄dem in ſuis ſacris et lege in morte
chri mortua fuit. ꝛ ideo nullū fructū fecit. Poſt
pdicatōem eni fidei: nō ſolū mortua ſꝫ etiā mor-
tifera fuit. ꝛ ideo tūc fructū malū fecit: ꝛ iō exci-
det. Lu. xiij. Ecce tres anni ſunt ex q̄ veniēs que-
ro fructū in ficulnea. ꝛ nō iuenio. Succide ḡ eā.
Ut q̄d etiā terrā occupat: [ꝛ in ignē mittet]
tribulatōis ꝑ captiuitatē. ꝛ inferni ꝑ condēnati
onē eṫnā. Joan. xv. Oēm palmitē i me nō feren-
tem fructū: tollet eū ꝛ in ignem mittet et ardet.
Eſa. xxx. Preparata eſt eni ab heri tophet. Nutri-
menta eiꝰ ignis ꝛ ligna multa flatus dn̄i: ſic tor
rens ſulphuris ſuccēdens eā. Eſt etiā Mora-
liter loq̄ndo Ois homo arbor ꝑ vitā ſuam. ps. j
Et erit tanq̄ lignū qđ plātatū eſt ſecꝰ decurſus
aquarū. Radix eius calor ꝛ humor. Hiere. xvij.
Erit enim tanq̄ lignum viride quod ad humo-
rem mittit radices ſuas. Securis eſt ſnīa impoſi-
ta que q̄libet die dat ſectionis ictum. quia oī die vi
tam diminuit. Et qn̄ non fert fructū boni operis:
exciditur ꝑ mortem ꝛ mittit in ignem infernalē in eṫ-
num. Matth. xiij. Colligite zizania ꝑ faſciculos ad
comburendū. Attēde etiā q̄liter ſm Ambro. pmo
lapidibus comparauit gentiles: ꝛ ita pficiēs tranſit
ad metaphorā arboris: q̄ aptior eſt in meritis q̄ꝫ la-
pis. He eni rōnabili quodam nature munere lar-
ſunt decore ad vſum: venuſte ad aſpectū: oportu-
ne (al's opime) ad fructum. Decor eni virtutis fa-
cit ad vſum edificij vtiles. Pulcritudo facit exem-
plares. Fecunditas verbi facit fructificātes. Sur-
gunt cacuminibꝰ ꝯtēplationū. Fundunt brachijs
bonoꝝ cogitatōnū (al's ꝯgregationū) Replēt fru-
ctibꝰ bonoꝝ opeꝝ. Veſtiunt frondibꝰ verboꝝ ſan
ctoꝝ. Dicit eni gloſa q̄dam myſtice exponens per
allegoriam [Non faciens fructū bonum] vt genti-
les ꝛ hypocrite: qui nullum. et heretici q̄ malū. Gē
tiles eni et hypocrite non habent diſpenſare ſacra-
menta. et ideo nec in ſe: nec in alio fructum aliqueꝫ
faciunt. Sed heretici ſeruantes formā eccleſie: diſ-
penſant ſacramenta. et ideo q̄uis in ſe nullū faci-
ant fructum: tn̄ in alijs fructum faciūt: ſed maluꝫ.
quia lꝫ tales ab hereticꝭ ſacramentum recipiant: tn̄
eſſe (al's rem) ſacramēti non ꝑcipiūt. et ideo fructū
malum faciunt. Sap. iiij. Fructus coꝝ inutiles ꝛ
acerbi ad manducandū. Hiere. xxix. Et ponā eos
quaſi ficus malas que comedi non poſſunt: coq̄
peſſime ſint. Matth. vij. Non poteſt arbor mala:
bonos fructus facere. Sic ergo Joānes cōminat
penam ſententie que eſt preciſio imminens ex iudi-
cio in proximo futuro per Titū ꝛ Veſpaſianū. Et
ſic terminat Inſtructio generalis.

**Et interrogabant eum turbe di-
centes. Quid ergo faciemus? Re-
ſpōdēs aūt dicebat illis. Qui ha-
bet duas tunicas det non haben-
ti: et qui habet eſcas: ſimiliter faci
at. Venerunt aūt et publicani vt
baptizarent: et dixerunt ad illum
Magiſter quid faciemus? At ille
dixit ad eos Nihil amplius q̄ꝫ qđ
conſtitutū eſt vobis faciatis. In-
terrogabant eū ꝛ milites: dicētes
Quid faciemus ꝛ nos? Et ait illis
Neminē ꝯcutiatis: neqꝫ calumni
am faciatis: et contenti eſtote ſti-
pendijs veſtris.**

Hic poſt Inſtructionē Generalē. tangit Spe-
cialis inſtructio ſm diuerſitates pſnarum. Et Pri-
mo ponitur Inſtructio Simpliciuꝫ de turba qui
publica officia vl' dignitates n̄ habebāt. Et pōt at-
tendi h̄ mirabilis efficacia ſermonis Joānis q̄ tot
diuerſitates hoīm mouebat ad pniam. Et vtricat

de eo quod dictum eſt de Helia. Ecci.xlviij. Sur-
rexit Helias ſicut ignis. ꝛ vba eius ardebāt q̃ſi
facula. Et quod Sup.j. dixit de eo angelꝰ. Mul
tos filioꝝ iſrael ↄuertet ad dñm deũ patꝝ ſuoꝝ.
De ſimplicit̃(al's:ſimplicibꝫ) igit̃ plebeis hoībꝫ
dicit̃ hic [Et interrogabāt eũ turbe] Uerbis
ſuis ↄcuſſe turbe: ad terrorē q̃rebāt effugiēdi cō
ſiliũ [dicētes] ad eũ [Quid ḡ faciemus:] Da
ↄſiliũ q faciamꝰ dignos fructꝰ pnie. Mich.vj.
Quid dignũ offerā dño. curuabo genu do excel
ſo. [Rñdens aũt] pco pietatis [et dicebat il
lis] A miſericordia incipiēs. Quia ſciuit q Judi
ciũ ſine miſericordia fiet illi q nō facit miſericordiā.
ꝛ q Miſericordia ſupexaltat iudiciũ. Jacob.ij.
Quia ſicut dicit Glo. Miſericordia eſt plenitu-
do virtutũ. Quicq̃d ei in virtutibꝫ deeſt: p miſeri
cordie opa redimit̃ ꝛ implet̃. j. Tim.iiij. Pietas
ad omnia valet promiſſionē habēs vite q nunc ē
ꝛ future. Pietas eni in triplici eſt apd Sāctos
ſignificatōe. Dicit eni Aug. q Pietas eſt theoſe
bia: h eſt: cultus dei. Et dicit Tulliꝰ q Pietas
eſt beniuolētia in gentes. Ambroſ. autē dicit q
Pietas eſt beniuolētia in paupes: pīs nři ſpūa
lis imaginē habētes. Et illi ſunt paupes ſpiritu
Dan.iiij. Cōſiliũ meũ rex placeat tibi. Pctā tua
elemoſynis redime: ꝛ iuſticias tuas miſericordijs
paupeꝝ. Lu.xj. Quod ſupeſt date elemoſynā: et
oĩa munda ſunt vobis. Tob.iiij. Elemoſyna a
J morte liberat. Uñ ſubdit. [Qui habꝫ duas tu
nicas] ꝛc. Due tunice dicunt̃ hic duoꝝ tunice.
qꝛ tunica vniꝰ duobꝫ nō ſufficit. Nec dr̃ hic tuni
ca niſi tegumētũ quodcũq;. Qꝛ ſicut dicit Glo.
Tunica vniꝰ ſi ſcindat̃: ad inutilitatē deducitur.
nec illi valꝫ q diuidit. nec ei cui porrigit̃ ps diui-
ſa. (al's Ps. Diuiſerũt ſibi veſtimēta ꝛc.) Tāgit
aũt tunicā q interior eſt. ꝛ nō palliũ: qꝛ magꝭ neceſ
ſaria eſt tunica: innuēs q etiā de neceſſario ali-
q̃d ſubtrahēdũ eſt: ꝛ dandum paupibꝫ. Tob.iiij.
Si multũ tibi fuerit abũdanter tribue. Si pa-
rũ: hoc ipſum libent̃ impartiri ſtude. Neceſſariũ ei
eſt retinendũ: ſupfluũ largiendũ. ij. Corint. viij.
Nō eni vt alijs ſit remiſſio: vobis aũt tribulatio
ſed ex equalitate vĩa abundantia coꝝ inopiā ſup
pleat. vt ex illoꝝ abundātia veſtre inopie ſit ſup-
plementũ. Prouer.xiiij. Qui credit in dño dili-
git miſericordiā. Prouer.xix. Feneratur dño q mi-
ſeret̃ paupis. Diſcretio ergo notat̃ p hoc q dicit
[duas tunicas] Nec enim ſunt tegumēta du-
orum: ne aliquis ſibi manus inijciat. Altera eni
veſtis eiuſdem ſpeciei ſupfluit. Ueſtes eni homi
nis diuerſe: nō ſunt vnius ſpeciei: ſed tunica in-
duitur homo: cũ (al's: nō) ſuptũicali ꝛ pallio. Et
huiuſmodi due tunice vel duo pallia vel huiuſ-
modi ſunt mutatoria veſtiũ: ad ſupfluitatē ꝛ nō
ad neceſſitatē ordinata. j. Timoth. vlti. Haben-
tes alimenta ꝛ quibus tegamur his contenti ſu
mus. Et ſubiungit Cui dandũ: dicens. [det v-
nā] hoc eſt: mutatoriā ſupfluā; [nō habenti]
Non habenti eni dandũ eſt. ꝛ non eſt dandũ ha
benti. Et in hoc peccant plurimi: qui libentiꝰ dāt
habentibus q̃ nō habentibꝫ. Luc.xiiij. Cũ facis
elēoſynā voca paupes: debiles: cecos. claudos:
et beatus eris. Eſt eni elemoſyna ſemen. Semē
non perditur ſup agrum ſeminatũ. Ps.cxj. Diſp-
ſit dedit paupibꝫ. Eſa.lviij. Cum videris nudum
opi eum: et egenos vagosq; induc in domũ tuaꝫ.
[Et qui habet eſcas] duoꝝ vel plurium. Job
xxxj. Si comedi buccellā meaꝫ ſolus: et nō come-
dit ex ea pupillus: quia ab īfantia creuit mecũ mi-
ſeratio: et de vtero egreſſa eſt mecũ. Eſa.lviij. Fran
ge eſurienti panē tuum. Eccs.xj. Mitte panē tuũ
ſup tranſeuntes aq̃s: et poſt multa tpa inuenies eũ.
Tranſeũtes aq̃: ſunt ptereũtes paupes. Prouer.
iij. Honora dñm de tua ſubſtantia: et de pmitijs
oĩm frugũ tuaꝝ da pauperibus: vt impleant̃ hor
rea tua. Job.xx. Non remanſit de cibis eius: ideo
nō remanebit de bonis eiꝰ. Et hoc eſt qđ ſubditur
[ſimiliter faciat] ſcꝫ q det non habentibꝫ. Ne-
emie.viij. Mittite ptes eis q non pparauerũt ſibi
Matth.xxv. Eſuriui ꝛ dediſtis mihi manducare:
ſitiui ꝛ dediſtꝭ mihi bibere. Eſa.xxiij. His qui ſtete
runt coram dño. Glo. veris paupibꝫ: erunt merce
des eiꝰ: vt comedāt vſq; ad ſaturitatē ꝛ veſtiant̃ vſ-
q; ad vetuſtatē. Et pmiſit q mercedes non condent̃ ne
q; reponent̃: ſed potius in miſericordias paupeꝝ expē-
dant̃ et mercedes eccl'ie. Et attēde q miſericordia ha-
bet Tria. Cōpaſſionē: p quā delet peccata cordis.
et Elargitionē: p quā delet peccata operis. et Sub-
tractionē materie voluptatis: p quam delet pecca
ta cōcupiſcentie carnalis. Et ideo delet oē peccatũ.
hoc eſt: facit ad oīs peti deletiōem. Et ideo dicit̃ q
elemoſyna redimit peccata. qꝛ Cum in peccō Tria
ſint q delectatōem afferunt: Cor: Corpus: ꝛ Sup
plementa exteriꝰ miniſtrata. Elemoſyna: ſicut iam
dictum eſt: aliquid habet contra quodlibet iſtoꝝ.
Et ideo etiam dicit̃. j. Timo.iiij. q ad omnia valet
pietas. et Tob.iiij. q Elemoſyna a morte peccati li
berat ꝛ non patitur aĩas ire ad tenebras. Hec er
go eſt cauſa quare taliter a pietate ꝛ miſericordia ꝛ
elemoſynis incepit Joannes predicando [Vene-
runt aũt] ex deuotione [et publicani] q p ce-
teris peccatores erant. Et qꝛ ex deuotione venerũt
ideo nō increpant̃: q̃uis illicitis lucris dediti eēnt
vt dicit Grego. Ps.xxxiij. Uenite filij audite me:
timorē dñi docebo vos. Uenite aũt: dicit acceſſuꝫ
voluntarium. qꝛ non tracti. ſed p ſe [venerunt]
Matth.xj. Uenite ad me oēs q laboratꝭ ꝛ onera-
ti eſtis. Dicit̃ Ad q̃d venerũt [vt] ſub forma quaꝫ
pdicauit q in venturũ poſt ſe crederēt [baptiza-
rentur ab eo] ꝛ ſic eis via pararet̃ ad chriſtũ pec
cati mũdatorem. Et hec eſt ſcđa differētia poſt hu-
milem turbam plebeiam. Et conſiderat̃ magꝭ vir-
tus ſermonis eius. Hiere.xxiij. Uerba mea quaſi
ignis ſunt: et quaſi malleus ↄterens petras. Sũt
autem publicani a publicis officijs dicti. quia ve-
ctigalia publica ſiue telonea colligebant: ꝛ merces
per terras vectas autoritate publica conducebant
et vias pacificabant. j. ad Corinth.ix. Quis mili-
tat ſuis ſtipendijs vnq̃: quis paſcit gregem et de
lacte gregis nō māducat: Unde hoc iuſtũ eſt q̃tũ
ad iuſticiā publicā [Et dixerũt ad illũ] cōſiliũ
requirentes [Magiſter] Solus eni ille diuie vo-
lũtatis gnarꝰ eſt q deo docēte q dei ſunt intellexit.
Pſal.xxxiij. Accedite ad eũ ꝛ illuminamini. ꝛ fa-

cies vie nõ cõfundēt. Eſa.l. Dñs aperuit mihi au-
rē vt audiã cũ q̃ſi magiſtꝝ. ⌊Quid faciemus⌋
Virt⁹ eni in ope eſt ⁊ nõ in ſcia vel ſermõe. j. Co-
rinth.ij. Fides vra nõ ſit in ſublimitate ſermõis
aut ſcientie: ſed in vtute. Eccl.iij. In pluribꝫ opi-
bus dei ne fueris curioſus: que eni pcepit illa co-
gita ſemp. Pſ.cij. Memores ſũt mãdatoꝝ ei⁹
ad faciendũ ea. Matth.xix. Magiſter qd faciã
vt habeam vitã eternã: Et reſpondẽs Jeſus di-
xit illi. Si vis ad vitam ingredi ſerua mãdata.
⌊Et dixit ad illos⌋ Ecce Reſponſio.j. Pe.iij.
Parati ſp ad ſatiſfaciendũ de ea que in vobis ẽ
ſpe. ⌊Nihil amplı⁹⌋ Vnũ dicit ⁊ duo itelligit.
Vult eni ꝙ nihil ampli⁹ accipiãt ⌊q̃ꝫ quod cõ-
ſtitutũ eſt⌋ ⁊ nihil ampli⁹ in ꝯducẽdo (al's: du-
cẽdo) q̃ꝫ ſicut eſt ꝯſtitutũ. qꝛ aliter teloneũ eſt iiu-
ſtũ. Ratio aũt in accipiẽdo eſt ſm ꝓportionẽ la-
boris et expenſaꝝ: quas (al's: q̃) ad vias pacifi-
cãdas requirunt. In faciẽdo autẽ ꝯſtitutũ ẽ vt
ad tantũ vie ducatũ ⁊ ſecuritatẽ pſtent: q̃tũ ad
tale vectigal ſm equitatẽ legis eſt ſtatutũ. Et iõ
interdicẽdo ꝙ nihil ampli⁹ accipiãt vel faciant:
cõpeſcit ab iniuria: qua ſepe tales graſſant i trã-
euntes: metas ſibi poſitas trãſgrediẽtes. Pro-
uer.xxij. Non trãſgrediaris terminos antiq̃s q̃s
poſuerunt pres tui. Hec trãſgreſſio deſcribitur
Eſa.x. Mandabo ei vt auferat ſpolia ⁊ diuidat
pdam. Ipe autẽ nõ ſic arbitrabit: ⁊ cor ei⁹ nõ ita
eſtimabit. ſed ad conterendũ erit cor eius. et ad
internetionẽ gentiũ nõ paucaꝝ. Hoc ergo qđ ex
cordis malicia ⁊ auaricia ampli⁹ q̃ꝫ ad vtilitatẽ
pũc ſtatutũ eſt: interdicit. ⌊Interrogauerũt
aũt eũ et milites⌋ Ecce tertia dritia inſtructo-
rũ. Milites autẽ erãt Rhomani q̃ ad defenſio-
nẽ reipublice cõmunibꝫ ſtipẽdijs acceptis ꝓ pa-
ce oĩm militabãt. Tales eni in q̃libet terra rho-
manus imperator habuit per legiões ⁊ cohortes
diſtributos. Sic etiã habuit Dauid .ij. Regum
xxiij. Minim⁹ centũ militibꝫ perat. ⁊ maximus
mille. Publicani aũt ⁊ milites plerũqꝫ erãt gen-
tiles: q̃ deuoti⁹ accedebãt q̃ꝫ iudeoꝝ ſacerdotes
⁊ phariſei. Hui⁹ ſignũ eſt ꝙ nõ rephendunt ⌊di-
cẽtes⌋ q̃rẽdo conſiliũ ſalutis ſue ⌊q̃d faciem⁹
et nos⌋ Michee.vij. Oſtẽdã tibi o hõ qđ ſit bo-
num ⁊ quid de⁹ requirat a te. ⌊Et ait illis⌋ Do-
ctor ſalutis. Gal.vlt. Vos q̃ ſpũales eſtis iſtrui-
te illũ in ſpũ lenitatis. Dicit aũt hic Tria. Duo p
receſſum a malo. ⁊ Vnũ qđ eſt neceſſitatis: idul-
get. Per Receſſum a malo Primo ꝓhibet Vio-
lentiã: dicẽs. ⌊Neminẽ concutiatis⌋ p violẽ-
tiã opprimẽdo ⁊ ſua diripiẽdo. Eſa.iij. Rapina
pauꝑum in domo vra. q̃re atteritis populũ meũ.
⁊ facies pauperꝝ cõmolitis? Eſa.iij. Populũ me-
um exactores ſui ſpoliauerũt. Dicũt aũt h̃ Mi-
lites oẽs q̃ defendere deberẽt populũ: q̃bus iter-
dicit ne in tyrãnide ſua abutant ptãte. Michee
iij. Audite pncipes Jacob. ⁊ duces dom⁹ iſrael.
Nunqd nõ veſtꝝ eſt ſcire iudiciũ: qui odio habe-
tis bonũ ⁊ diligitis malũ. qui violenter tollitis
pelles eoꝝ deſup eis. ⁊ carnes eoꝝ deſuꝑ oſſibꝫ
eorũ. Qui comederunt carnẽ populi mei. ⁊ pellẽ
eorũ deſup excoriauerũt. ⁊ oſſa eoꝝ cõfregerunt

et conciderunt quaſi in lebete. Pellis ſignat ſupꝑ-
flua. Carnes aũt ea q̃ ſunt ad fomentũ delectatio-
nis ptinentia. Oſſa vo neceſſaria. Oia eni hec ty-
rãni rapiũt ⁊ in his luxuriant. Lebetes aũt ſignifi-
cãt angarias: ⁊ p angarias q̃bꝫ ſicut in frixorio fri-
gunt pauperꝝ corpora (al's corda) Pſ.ci. ſm.lxx.
Oſſa mea ſicut in frixorio confrixa ſunt. Hec igit
omnia excludit qñ dicit ⌊Neminẽ cõcutiatis⌋ Se-
cundũ qđ eſt ſm receſſum a malo dicit ⌊Neqꝫ ca-
lumniã faciatis⌋ Calũnia eſt impoſtura q̃ fit
pauꝑibꝫ Vt impoſito aliquo falſo auferant pecũia
ab eis. Sub iſto etiam cõtinent iniq̃ tyrannoꝝ le-
ges ⁊ littere calũnioſe: ex induſtria ſcripte: vt per li-
tes ſuſcitatas pecunias acq̃rant. Job.iiij. Vidi eos
qui ſeminãt dolores ⁊ metũt eos: flante deo periſſe:
et ſpiritu ire eius eſſe ꝯſumptos. Seminat dolores
q̃ ſeminat legibꝫ vel lr̃is ſuis calumnias. Metit au-
tẽ eum de talibꝫ lucra ſua cõſtituit. Mat.xiij. Nõ-
ne bonũ ſemẽ ſeminaſti in agro tuo: vnde ẽ͛ habet ⁊
zizania: Et ait. Inimicus homo h̃ fecit. Bonũ ſe-
mẽ eſt Simplicitas equi et iuſti: cogitata in verbo
⁊ iuſticia dei. Zizanie ſunt calũnie inuente quas q̃-
tidie omnis boni ⁊ equi ⁊ iuſti inimicus inuenit ⁊
ſupſeminat. Et hoc maxie hi faciũt q̃ p alijs militã-
re ſe dicunt in ptãtibꝫ ⁊ officijs publicis. Et plus ec-
cleſiaſtici iudices ⁊ Aduocati q̃ꝫ ſeculares. Oſee.v.
Calũniam patiens eſt effraim qm̃ in iudicibꝫ ſuis
cepit abire poſt ſordes. Leuit.xix. Nõ facias calu-
mniam pximo tuo neqꝫ vi opprimes eũ. Eſa.xxxiij.
Quis ex vobis habitare poterit cũ ardoribꝫ ſem-
piternis: Qui ꝓijcit auariciam ex calumnia et excu-
tit manus ſuas ab omni munere. Tertium qđ
neceſſitatibus militantium indulget dicit ⌊Con-
tenti eſtote ſtipendijs veſtris⌋ Stipẽdia di-
cuntur a ſtipe pendenda. quia pendebat vnicuiqꝫ
militi donatiuum publicũ ſue milicie. Et hoc dicit
debere eſſe contentos: nec amplius exigere. Mat-
thei.x. Dignus operarius cibo ſuo. Matth.xx. Vo-
ca operarios: et redde illis mercedem ſuam. Sed ho-
die non ſunt contenti: Imo dicit de eis Mich.ij.
Violenter tulerunt agros ⁊ rapuerunt ⁊ calũnia-
bant virũ ⁊ domũ ſuam.

**Exiſtimante aũt populo. et co-
gitantibus omnibus in cordibus
ſuis de Joanne: ne forte ipſe eſſet
chriſtus: Reſpõdit Joãnes dicẽs
omnibus. Ego quidem aqua ba-
ptizo vos:**

Hic accedit Lucas ad ponendũ teſtimoniũ Jo-
annis de chriſto vt Precurſorem oſtendat. Et ſicut
dicit Gloſa: omittit hoc quod Joannes primo nar-
rat Qualiter miſerunt ad ipſum ab hieroſolymis
ſacerdotes et Leuitas: vt interrogarent eum Tu
quis es: Vel ſicut alij dicunt: Primo teſtificatus
eſt turbis. Et hoc ponit Lucas. Et poſtea ſacerdo-
tibus. et hoc ponit Joannes. Habet autem hec
particula Duo. Primo enim dicit Neceſſitatem
teſtimonij. et Secũdo ſubiungit Ipm teſtimoni-
um. Neceſſitas fuit: quia populus et omnes alij

tā ſapiētes ꝙ̃ inſipiētes venerāt in opinionē q̄n
dam de ipō:an forte eſſet ipe chris. ⁊ ſic nō dirige
ret viam ad alteꝝ:ſ; potꝰ eſſet finis vie. ⁊ vene-
runt ad ipm̄ quibꝫ viā oſtendit. Et hoc eſt ꝙ dr.
[Exiſtimāte aūt populo] Exiſtimatio autē
eſt conceptio ex ſignis collecta. Cōſiderabāt em̄
Virtutē verbi in p̄dicatōe. Auſteritatē vite i cō-
uerſatōe. Certitudinē reuelatōis diuine in miſſi
one. Famā miraculoꝝ ī natiuitate. Et ex his col
legerūt Joannē eſſe maiorē homine. ſicē expreſſe
dicit̃ Mat.xj. Quid exiſtis in deſertū videre a-
rundinē vento agitatā: Quaſi diceret. Nō. cum
Nihil vacuū. Nihil inſtabile. Nihil īfructuoſu;
Nihil in cōcupiſcētie humore radicatū fuerit in
ipō. Sed qd exiſtis videre: hoīem mollibꝫ veſti-
tū. vel viſum: q.d. Nō: cū i vita eius nihil molle
fuerit. Utpote Cuiꝰ habitatio horror fuit deſer
ti. Cuiꝰ veſtitꝰ pili cameloꝝ hiſpidi ⁊ duri. Cu-
ius decor zona fuit pellicea penitꝰ inculta. Cuiꝰ
cibꝫ locuſta. Cuius potꝰ vt dicit Hiero. laticis
vnda: ſimplex aqua. Sed qd exiſtis videre. pro-
phetā: etiā dico vobis: ⁊ plꝰ ꝙ̃ ꝓphetā. Inter na-
tos eni; mulieꝝ nō ſurrexit maior Joāne bapti
ſta. Utpote q̄ Sctitate maior fuit hoīe. Reuela-
tione maior in ꝓpheti. ſpū et v̄tute Helie. Sta-
pore par angelis. vel ſup̄ior iudicabat̃. Inde fu-
it exiſtimatio populi. Et ne populꝰ ſtultā forte ex
iſtimatōem habere iudicaret̃: Sic dr Joan.vij.
Turba hec que nō nouit legē maledicta eſt. ideo
ſubiūgit [Et cogitātibus oībus] Qd enim
oēs opinant̃ p̄babile eſt. vt dicit Phs. et Quod
ab oibus dicit̃: vel in p̄te: vel in toto eſt verum.
[In cordibꝫ ſuis] Has autē cogitatōes ſciuit
Joannes p ſpm̄ dei quo plenus fuit. j. Corin. ij.
Spūs oia ſcrutat̃ etiā p̄funda dei. Et iteꝝ. Nos
non ſpm̄ huiꝰ mūdi accepimus. ſed ſpm̄ q ex deo
eſt. vt ſciamꝰ q̄ a deo donata ſunt nobis. [De Jo
anne] baptiſta: Qui ſicut dicit̃ Jo.j. fuit homo
miſſus a deo. Acſi non de terra ſed de celo deſcē
diſſet. [Ne forte] h eſt: an forte [ipe eſſet chri
ſtus] Et ex hoc intelligit̃: vt dicit Glo. ꝙ ſciuerīt
tēpus eſſe tūc impletū quo chrs eſſet venturꝰ.
Chris enim p̄miſſus fuit in lege. Prefiguratꝰ a
p̄triarchis. A ꝓphetis p̄nunciatꝰ. Et hec omnia p̄
ceſſerāt. ⁊ ideo nō reſtabat niſi ꝙ digito mōſtra-
ret̃ vbi eſſet. Et ad hoc venit Joānes. Un̄ Joā.
j. Quē ſcpſit moyſes ⁊ ꝓphete inuenimꝰ meſſiā.
Indiguit tamē indicāte ꝓpter hūilitatē. Eſa. liij.
Quaſi abſconditꝰ eſt vultꝰ eius ⁊ deſpectꝰ. Eſa.
xlv. Uere tu es deꝰ abſconditꝰ. Iſta occaſiōe te
ſtioniū ferēdi ſic exorta. [Reſpōdit ioānes]
cogitatōibꝫ coꝝ. Mat.ix. Ut vidit cogitatōnes
coꝝ dixit. Nec rn̄dit in angulo vni vel duobꝫ vel
paucis ſed publice [dicēs oībus] q2 vt dr Gre.
cū tantꝰ eēt ꝙ chrs credi potuiſſ;: elegit magis
ſolide ſubſiſtere īt̄ra ſe ꝙ̃ humana opiniōe ina-
niter leuari ſup̄ ſe. Sciuit enim qd dicit ps. lij.
Qui hominibus placēt cōfuſi ſūt. qm̄ deꝰ ſp̄reuit
eos. Dicit autē in hac reſpōſione Duo. Primu;
eſt Officiū ſuū. Secundū autē Dignitas: ⁊ Or
do aduēt9. et Officiū chriſti. De Officio ſuo di
cit [Ego quidē] vt miſter [baptizo vos] actu
meo. Non dei. quia nō eſt in actu meo collatio gra
tie: que ſi adeſſet: non ego baptizarem: ſed deꝰ. Jo
an.j. Super quem videris ſpiritum deſcendente;
et manentē hic eſt qui baptizat. hoc eſt: qui aīas
lauat [Ego autem baptizo] quia tīgēdo cor
pora: ad baptiſmum vere baptizantis aſſuefacio
[aqua] que ſine illius virtute non lauat niſi cor-
pora. Hebre.ix. Non poſſunt iuxta conſcientiā p̄-
fectum facere ſeruientē ſolūmodo in cibis ⁊ potibꝫ
et varijs baptiſmatibꝫ ⁊ iuſticijs carnis vſq; ad tē
pus correctionis impoſitis. Sicut em̄ baptiſma-
ta legis non cōferunt gratia;: ita nec baptiſmꝰ Jo-
annis. Et hoc ſignificās dicit. Ego vos baptizo in
aqua. Act.j. Joānes qdē baptizauit aqua.

Ueniet autē fortior poſt me: cu ius non ſum dignus ſoluere corri giam calciamentorum eius

Ecce Dignitas chriſti. Et dicit Tria. Dignitate;
chriſti. Ordinē chri ⁊ Tēpus. et Chri actum. Di-
gnitatem aūt ⁊ Ordinē ſimul determinat dicens
[Ueniet aūt ⁊c. Dignitatē autem determinat
in Duobꝫ. Quoꝝ Unū eſt Fortitudo v̄tutis. Se
cundū aūt Eminentia dignitatis. De Fortitudine
aūt virtutis dr [Ueniet fortior poſt me] For
tior aūt fuit in expellendo demonē quem Joānes
non expulit: ſed tm̄ indicauit expellendum a regno
ſuo. Mat.xij. Lu.xj. Dum fortis armatꝰ cuſtodit
atrium ſuū: in pace ſunt omnia q̄ poſſidet. Si aūt
fortior illo ſup̄uenerit: intrabit in domū fortis: ⁊ al-
ligabit fortē: et oia vaſa eius diſtribuet in q̄bus cō
fidebat. Hic em̄ fortis fuit qui ſic deſcribit̃ in Job
xlj. Non eſt fortitudo ſup̄ terram que poſſit ei cō-
parari qui factus eſt vt nullum timeret. Un̄ opor
tuit ꝙ de celo deſcenderet qui fortior eo eſſet quia
Joan.iij. Qui de celo venit: ſup̄ omnes eſt. et ideo
fortior eo eſt ⁊ expulit eum. Nūe.xxiij. Deus ex egy
pto eduxit eum cuius fortitudo eſt ſicut rhinoce-
rontis. Et ideo Apocal.v. dr. Leo de tribu iuda q̄ vi
cit. Iſte ergo Joanne: et oī ſancto fortior [veniet]
Non q̄dē in mūdū. q2 iā in mūdu; venerat. ſed ad
baptizādū: in q̄ tūc Joānes baptiſta p̄currebat. Et
ideo imiſcēs tp̄is ordinē: dr [poſt me] Nō q̄dem
ordīe dignitatis ⁊ v̄tutis. ſed ordie tp̄is In q̄ p̄cur-
ſoris officiū ſp̄ p̄cedit officiū regis. Un̄ Joā.j. Qui
poſt me venit: añ me factꝰ ē. Luc.j. Preibis em̄ añ
faciem dn̄i parare vias eiꝰ. Pōt etiā dici ꝙ etiā for
tior fuit: ad miraculoꝝ opatiōnē Que oia: Uel: fe-
cit: Uel: in noīe eius facta ſunt. Un̄ Joā.iij. Me
oportet minui. illū aūt creſcere. Nō q̄dem q2 indi-
gnus fuerit Joānes plꝰ ꝙ̃ alij ſcti ad facieda ſigna.
Sed officio ſuo ñ cōpetebat. q2 ſuū officium fuit:
ad aliū dirigere q̄ diuine fuit p̄tātis. et iō nihil diui-
ne p̄tātis in ſe debuit oñdere. Secꝰ āt fuit de ap̄lis
q̄ etiā auditores duxerūt ad chrm̄ q̄ illis dirigētibꝫ
iam noticia chriſti p̄ceſſerat. qd nō fuit q̄ñ Joā. ad
chrm̄ dirigebat. et iō diuinū nihil in ſe oſtendebat.
l; hoc ex vite merito potuiſſet. Et ideo ſm̄ cōgruen
tiā ſui officij loq̄ns dr. Me oportet minui: illū aūt
creſcere: vt me ſicut p̄uo ⁊ minuto deſerto: ad illum
ſicut magnū. et in fide creſcētē ↄuertāt. [Cuius

nõ ſum] Tāgit h̄ dignitatē chri. Et h̄ quidem
Quattuor modis exponit̄. Tribꝫ qdē ſic ē i glo.
ꝛ Quarto ſm Chryſo. Prim⁹ qdē modus ſm
Glo. eſt ꝙ pes chri ſit diuitas. Pſ. cxxxi. Adora
mus in loco vbi ſteterūt pedes ei⁹. h̄ eſt: due vir/
tutes diuitatꝫ. Creatōis ꝛ Recreatōis. In vtro
qꝫ eni pede ſic dic̄ Aug. reliqt veſtigiorꝫ ſuorꝫ in/
dicia. Calciamētū autē eius: eſt hūanitatis eius
pellis mortiana: q̄ in mortē eſt ceſa hūanitas.
Pſ. lix. In idumeā extēdā calciamētū meū. h̄ ē
in ſanguineā de ſanguie hoīs factā hūanitatem.
Corrigia aūt eſt vnio deitatꝫ ad hūanitatē qua/
ſi ligatura pedis cū calceo. Et Joānes qdem dic̄
ſe nō eſſe dignū hāc corrigiā ſoluere. h̄ ē: modum
hui⁹ vniōis inueſtigare. Eſa. liij. Generatōnem
ei⁹ qs enarrabit: Scd̄s mod⁹ q̄ in glo. ē q̄ tā
git̄ Deut. xxv. vbi d̄r. Q cū aliqs morit̄ vxorat⁹
ſine herede: debꝫ frater defūcti vel ali⁹ ꝓpinqu⁹
ei⁹: vxorē defūcti ducere. ꝛ ſpōſus vxoris ꝛ mari
tus ꝓ ipo fact⁹: vxorē defuncti fecūdare. et ſemē
defūcto ſuſcitare. ꝛ ꝑmogenitū noīe defūcti ap/
pellare. Q ſi nō fecerit: aliū poſt eū ꝓpinqorē il/
lū diſcalceare. ꝛ vxorē defūcti ducere. Deīde aūt
vxorē defuncti ducere nolētis: domū diſcalceati
in iſrael in improperiū ſuū appellari. Scd̄s hoc
igit̄ eſt ſenſus [Cui⁹ non ſum dign⁹ ſoluere
calciamentū] tanqꝫ ipe ſpōſam eccl'iam repu/
diet quā ego ducā. Ipe eni vere ſpōſus eſt. Ego
aūt ſpōſi amic⁹ nō diſcalciator: q̄ ſibi ſponſā pri
piā. Joan. iij. Qui hꝫ ſpōſam: ſpōſus eſt. Ami
cus aūt ſpōſi ſtat ꝛ audit. ꝛ gaudet ad vocē ſpon
ſi ꝛ ſponſe. Terti⁹ ſenſus ſm glo. eſt. ꝙ calcia
mētū eſt ꝑparatio euāgelizandi. Sicut d̄r Eph. vj
Calciati pedes i ꝑparatōem euāgelij pacis. Cāt.
vij. Quā pulcri ſunt greſſus tui in calciamētis fi
lia ꝑncipis. Eſt ḡ ſenſus. [Nō ſum dignus] ex
officio: calciamētū: h̄ eſt euāgeliū: de ſuo pede. h̄
eſt: circūportatōe [ſoluere] ꝛ in mūdo circūfer/
re: vt ꝑ me euāgelizet̄ illud in gentibꝫ. ꝛ i omnē
terrā exeat ſon⁹. qꝛ hoc nō eſt officij mei q̄ ꝑcurro
Sꝫ hoc eſt officij Aploꝝ. quoꝝ ꝑdicatio ſeqtur
ꝑdicatōem dñi. vt ſoluto a pede ſuo euāgelio pe/
dibꝫ ſuis alligēt. ꝛ i totū mūdū circūportēt. Eſa.
lij. Quā pulcri ſup̄ mōtē pedes euāgelizātiū bo/
na: euāgelizātiū pacē: dicētiū ſion: regnabit de⁹
tuus. Quarta expoſitio eſt Chryſ. ꝛ ē planior
ꝛ verior oībꝫ. Quia. ſ. ſolutio calciamēti: eſt hūilli
mū obſequiū qđ pōt homi p̄ſtari. Et eſt ſenſus
hūillimū obſequiū qđ pōt hoī p̄ſtari nō ſit dign⁹
p̄ſtare ꝛ ipēdere ſibi. Job. iiij. Ecce q̄ ſeruiūt ei nō
ſunt ſtabiles. ꝛ in angel' ſuis reꝑit ꝑuitatē. q̄to
magiſ hō putredo ꝛ fili⁹ hoīs vermis: Hoc ē ꝙ d̄r.
[Cuius nō ſum dignus ſoluere corrigiā
calciamentorū eius] Exo. iij. ꝛ Joſ. v. Sol/
ue calciamentū de pedibꝫ tuis. Loc⁹ eni in quo
ſtas terra ſancta eſt.

Ipe vos baptizabit i ſpūſctō ꝛ igni. Cui⁹ vētilabrū in manu ei⁹: ꝛ purgabit aream ſuam.

Hic tangit ꝑmū chriſti actū. ꝛ hoc dupliciter
Tangit eni Actū ſacramenti ꝛ Actuꝫ iudicij De
Actu ſacri dicit [Ipſe vos baptizabit] hoc eſt M
a pctō interius mundabit. Matth. iij. Ego a te de/
beo baptizari ꝛ tu venis ad me. Glo. hoc eſt: a pec/
cato mundari. Matth. xxviij. Baptizātes eos in
noīe patris ꝛ filij et ſpūſſancti [in ſpūſancto et
igni] Duplex effectus baptiſmi chri ſignificatur:
Acceptio ſpūſſancti: et Ignitio feruoris deuotio/
nis in conſumptione peccati. De Primo dicit [in
ſpiritu ſancto] quia viſibiliter deſcēdit ſpiritus/
ſanctus ſuꝑ baptizatos. Luce. iij. Deſcendit ſpiri/
tuſſanctus corporali ſpecie ſicut columba in ipm
Secundus effectus notat̄ quādo dicit [et igni]
vt notetur peccati conſumptio. Deutero. iiij. Deus
noſter ignis cōſumēs eſt. Et notat̄ Charitatꝫ accē
ſio. Luc. xij. Ignem veni mittere in terram ꝛ quid
volo niſi vt accēdat̄. et notetur Feruoris deuotio.
iij. Reg. xviij. Deus qui exaudierit ꝑ ignem ipſe ſit
deus. Act. j. Uos baptizabimini in ſpiritu ſancto
nō poſt multos hos dies. Hic ignis accēſus poſt
chriſtum (pulſo nubilo mortalitatis et ꝑſecutiōis)
quaſi ſol ad alta ſe cōtulit. ij. Mach. j. Tempus
affuit quo ſol refulſit qui pri⁹ fuit in nubilo. et ac/
cenſus eſt ignis magnus ita vt omnes mirarentur
Alterū autem actum determinans ait [Cui⁹ vē/
tilabrum in manu eius] Et tangit Duo. ſalꝫ
Actum diſtricti examinis: et Effectum. Actuꝫ qui/
dem examinis tangit cum dicit: Cuius ventilabꝝ.
Tangit autē h̄ metaphorice actū examinis. Uen/
tilabrū eni eſt inſtrumentū cuius euentatione pur
gantur grana a quiſquilijs palearuꝫ. Dicit igitur
ꝙ in manu chri. hoc eſt: in poteſtate iudiciaria chri
ſti. quia ſicut dicit̄ Joan. v. Pater nō iudicat quē/
qꝫ: ſed omne iudicium dedit filio. In hac ergo ma/
nu eſt ventilabrū: quod alio nomine dicit̄ vannū.
per quod notat̄ diſcretio ſaluandoꝝ ꝛ damnādo/
rū. Matth. xxv. Statuet oues qdem a dextr': he/
dos aūt a ſiniſtris. Unde ſequitur [et permun/
dabit] hoc eſt: vſqꝫ ad purum purgabit areā ſu/
am. Pſ. lxxxij. Ponam eos vt ſtipulam ante faci
em vēti: vt lutum platearꝫ delebo eos [aream ſu/
am] hoc eſt: p̄ſentem eccleſiaꝫ ꝛ in iudicio extremo
futuram. Hiere. xlviij. Diſꝑdam eos ꝛ ventilabo
eos. Hoc etiā modo multipliciter facit domin⁹.
Areā eni conſcientie ꝑmundat: a palea vane cogi
tationis: reſeruans granū contemplate veritatis.
Pſ. cxlv. In die illa ꝑibunt omnes cogitationes
eoꝝ. Hiere. xxiij. Quid paleis ad triticū dicit dñs
Eſt etiaꝫ area ſcripture in qua eſt mixta palea cū
tritico. hoc eſt: litteralis intelligentia cū ſpirituali.
Eſa. xxx. Pulli aſinoꝝ cōmixtū migma comedent
et ſicut in area ventilatum eſt. Pulli aſinoꝝ ſunt
ſimplices q̄ accipiūt granū non nudum: ſed in ru/
di palea. et alij cibantur grano nudo quod in area
ventilatum eſt a doctoribus ſcripture. Area etiā
eſt cor hoīs in q̄ ſeminat̄ granū nudum frumenti:
Joan. xij. quod tn̄ ſurgit cum palea multa tempo
ralis velaminis quo abſcondit̄ a nobis. Sed hoc
vellentes granum dulce verbi et gratie inuenie/
m⁹. Mat. xij. Diſcipuli trāſeū. ꝑ ſata: vellebāt ſpi.
ꝛ paleas qdē abijciebāt: granū aūt colligebāt ꝛ co
medebāt. Eſt area aromatū q̄ non indiget ven/

tilatõe niſi a palea ianis glie. Hec eñ ẽ area b/tutũ Cañ.vj.Dilect⁹ me⁹ deſcẽdit in hortũ ſuũ ad areolã aromatũ.Sic ꝫ ꝑmũdabit areã ſuam

Et congregabit triticũ i horreũ ſuũ: Paleas autẽ cõburet igni inextinguibili.

Ecce Effectus iudicij.[Cõgrẽgabit eni tritiſcũ] Dicit aũt Tria.Aſſociationẽ electoꝝ hic in eccleſia. z in futuro in patria.z Q̃ ipi ſunt triticũ.z Quo congregabunt. De Aſſociatõe dicit [Cõgregabit] Diſpſi eni ſunt Diſpari cultu.z Diſpari vita.z Diuiſiõe cordiũ. Et Diſpares cu tu congregabit in vnuz cultũ. Pſ.cv. Saluos nos fac dñe :z cõgrega nos de nationib⁹ vt cõfiteamur nomi tuo.De Diſpari vita cõgregabit i vnam grãm. Eze.xxxvj. Adducã vos de nationibus.et cõgregabo vos de terris.z effundã ſuper vos aquam mundã: z mundabimi ab oib⁹ inqnamẽtis vris .De Diuiſione cordiũ cõgregabit eos in vnũ cor charitatis. Act.iiij .Multitudis credentiũ erat cor vnũ :z anima vna:nec quiſꝗ aliqd eoꝝ que poſſidebat ſuũ eſſe dicebat .ſed erant illis cõmunia oĩa [triticũ] dicit. Hoc ẽ: electos.quoꝝ qlibet ꝑ bonũ quod eſt i eo paſt⁹ eſt alterius. Pſ.cxlvij. Adipe frumẽti ſatiat te. Quo aũt ɔgregat ſubiũgit [in horreũ ſuum] quod eſt cõtinentia z capacitas eccl'ie in gratia. z cõmũione ſctõrũ .z ɔmũio z capacitas celeſtis patrie. Matth.xiij. Triticũ ɔgregate i horreuz meũ. Prouer.iij. Implebunt horrea tua ſaturitate. Hec ſunt horrea egypti in qb⁹ ſeruant cibi gratie:pſeruãtes a futura ſterilitate.qꝛ vbi ſunt electi :ibi eſt cib⁹ gratie z verbi dei. Multi enim cibi ſunt in noualib⁹ patrũ. Secund⁹ effectus eſt:vel altera pars effect⁹ qꝛ [paleas] vacuas a gratia [cõburet igni] j.Corinth.iij. Uniuſcuiuſꝗ quale ſit opus ignis ꝓbabit. Unõ Uel eſt Ignis tribulatõis pſentis :pctã auferens. Uel Ignis purgatorij⁹ peccata venialia ɔburẽs. Ul' Ignis inferni inextinguibilis peccatũ inſequens Et de hoc videt intelligi quia in lr̃a ignẽ illũ dicit inextinguibilẽ. Cũ eni ignis duab⁹ de cauſis extinguat. Scʒ. A cõtrario. Uel qꝛ deficit ſibi materia : Ignis inferni neutrã habʒ cauſam extinctionis. Nõ eni eſt ɔtrariũ inferno niſi gr̃a.et hui⁹ nõ ſunt ſuſceptibiles q̃ in inferno ſũt. Silr materia illi⁹ ignis:eſt pctõr ſub pctõ .z pctm̃ ſub inferno nõ eſt ſolubile a pctõre.z pctõr nõ conſumptibilis ab igne.z ideo nunꝗ extinguit ignis ille. Eſa.vlt. Uermis coꝝ nõ morieť. z ignis eorũ nõ extingueť.z erũt ad ſatietatẽ viſionis omnis carnis. Ideo pctõres dicunt ligna illũ ignẽ nutrimẽtia. Eſa.xxx. Preparata eſt ab heri tophet .a rege ꝑparata ꝓfũda z dilatata. Nutrimẽta ei⁹ ignis z ligna multa.flatus dñi ſicut torrens ſulphuris ſuccendens eã.

Multa quidem z alia exhortãs euangelizabat populo.

Hec eſt clauſula Euãgeliſte q̃ ɔcludit Joannis pdicatõem. Hoꝝ autẽ q̃ hic de verbis eius omittunt: Quedam ponit Mattheus. Quedam aũt z plura Joannes. Sicut id Q̃ dixit Pniam agentib⁹ appropinquare regnuz celorum: qd dicit Matth. Et Q̃ dixit Mediũ baptizandoꝝ ſtetiſſe Jeſum. Q̃ digito mõſtrauit. Q̃ agnũ dei pnũciauit auferentẽ peccata mundi. Q̃ diſcipulos ad eũ miſit. Q̃ ſe non eſſe ſponſum ɔfeſſus eſt. Q̃ cõfitebat z non negauit Se non eſſe Heliam: neqꝫ ꝓphetã: neqꝫ chriſtum:ſed vocem chriſti z ꝑcurſorem. Et hmõi alia: que omnia dicebat [euangelizans] hoc eſt verum euangeliũ.hoc eſt:bonũ nũcium annuncians [populo] Eſa.xl. Super mõtem excelſum aſcende tu qui euangelizas ſion. qui euangelizas hieruſalẽ: exalta in fortitudine vocem tuã. Exalta:noli timere. Dic ciuitatibus Jude: Ecce deus veſter.

Herodes aũt tetrarcha cũ corriperetur ab illo d̃ herodiade vxore fratris ſui: et de omnibus malis que fecit Herodes:adiecit et hoc ſupra omnia:et incluſit Joannem in carcerem. n

Hic breuiter ꝑ anticipationẽ agitur de incarceratione Joãnis de qua nos multa diximus ſuper Matth.xiiij.et ibi reqrant. Cauſa autẽ q̃re Lucas anticipat eſt: Quia feſtinat ad mirac'la chriſti q̃ p̃cipue facta ſunt in duob⁹ vltimis annis p̃dicationis chriſti. In p̃mo eñ anno Joannes incepit inuitare ad chr̃m: et ſtatim incluſus eſt: et reuoluto anno eodẽ decollatus. Et in illo anno chr̃s pauca fecit:niſi Q̃ mutauit aquã in vinum: qd fecit circa principiũ ſecũdi anni ſue p̃dicatõis ꝑ annũ reuolutũ ſui baptiſmatis: qd Joan. ponit:et iſte p̃terit. Cauſam aũt myſticã Glo.tangit quia Joannes diuinitatẽ chr̃i pſequit in qua nulluz habuit mediatorẽ vel p̃curſorẽ:et ideo indifferenter ſcribit et ea q̃ añ Joãnis alligatiõem facta ſunt: z ea que ſunt facta poſt ipſam. Sed alij Euãgeliſte ſcribũt hũanitatẽ chr̃i in qua habuit ꝑcurſorez. et ideo de his que facta ſunt añ p̃curſionem illius pauca dicunt:niſi qꝛ .xij. annoꝝ oſtendit ſapiam. Qd tamẽ non fuit miraculũ:lʒ eſſet diuinũ. Et hoc qdem dicit Glo. Neſcio quare. qꝛ etiã miraculũ de vino verum eſt:qd poſt incarcerationẽ Joannis eſt factũ eodẽ die reuoluto anno qñ baptizatus eſt: ſicut celebrat eccleſia. Sed vera cauſa eſt qꝛ anticipat Lucas breuiter: qd ſciuit poſitũ eſſe ſufficient' Matthe.v. Et anticipat vt poſtea de chr̃o cõtinua ſit hiſtoria. Tangit aũt h Tria Scʒ Captiuitatem: Cauſam captiuitatis:et Modũ. Captiuitatẽ tangit cũ dicit [herodes] antipas: herodis aſcolonite filius: Nõ tã carne ꝗ malicie imitatione z ſuc ceſſiõe crudelitatis z hereditarie tyrãnidis. Sap. iiij. Ex inidis omnes filij q̃ naſcunt: teſtes ſunt nequitie in parentes ipſorũ. Eſa.xiiij. Non cõſurget in eternũ ſemen peſſimoꝝ. Tãgit p̃ncipatum [tetrarcha] Et ideo quia princeps erat quarte partis regni dei(quod iudeoꝝ regũ erat) clemẽtia: iuſta z legib⁹ ɔgruẽtia fouere z manutenere debuit.

iij. Regū.xx. Reges iſrł clemētes ſunt. Vñ Pro
uer.xx. Clementia firmał thron⁹ eius: h̄ eſt. Re
gis. Prouer.vlt. Lex clemētie in lingua ei⁹. De
Juſticia aūt dr Eſa.xxxij. Princeps ea que ſunt
digna pncipi cogitabit. Et pmittił. Ecce in iuſti
cia regnabit rex. ꝛ pncipes in iudicio p̄erūt. De
Cōgruētia legis dei pcipił Deut.xxvij. ꝙ qñ rex
inthronizat⁹ ē accipiat deuteronomiū leg̃ : ꝛ ſm
illū iudicabit. Hic autē ecōtra de dolis iniuſtus
ꝛ fraudulētus fuit. Tāgit autē cauſam icar
ceratōis cū dicit. [Cū corriperet.] Et tāgit cau
ſam In ſpeciali vicio. ꝛ In Generalitate vicioꝝ.
In ſpeciali vicio ex pte Joānis: eſt Correptio vi
cioſi. Que cauſa (al'as tn̄) eſt Precepta: Juſta:
Honeſta: ꝛ Pia. Precepta quidē .i. Timot.v.
Peccātē corā oībꝫ argue. Matth.xviij. Si pec
cauerit in te frater tu⁹ : corripe eū inter te ꝛ ipm
ſolū ꝛc. Juſta autē eſt cauſa. qꝛ iuſta ē correptio
delinquētis. Vñ Eccli.xxi. Qui odit correptōez
veſtigiū eſt pctōris. Honeſta etiā eſt: qꝛ eſt ō ho
neſtate mrimonij ꝛ nuptiarū. Sap.iij. Hec eſt
q̄ neſciuit thorꝫ in delicto. Ecōtra Sap.xiiij. Ne
qꝫ nuptias mūdas cuſtodiuit. Pia fuit: qꝛ p in
iuriam paſſo patrocinatus eſt Joānes. Sicut ꝛ
Moyſes Exo.ij. Quare facis iniuriā pximo .i.
Corin.vi. Vos iniuriā facitꝭ et fraudatis. ꝛ hoc
fratribꝫ. Hec etiā cauſa in patribꝫ eſt ꝯmēdata.
ꝛ maxime in eo in cui⁹ ſpū cucurrit Joannes. h̄
eſt Helie. De quo dr Eccli.xlviij. In dieb⁹ ſuis nō
extimuit pncipē. Et de Moyſe Hebre.xi. Fide
reliquit egyptū: non veritus animoſitatē regis.
Hec igił cauſa fuit ex pte Joannis. Sequitur.
[De herodiade.] Hec herodias vt dit Chryſ:
fuit filia Arethe Regꝭ. quā p⁹ dederat Philip
po. et iſta pcurāte: philippo eā abſtulit. et herodi
fratri ſuo eā ꝯiunxit. Et ideo ipa femina fuit Exi
tialis meretrix. ꝛ Peior meretrice Scortatrix.
ꝛ Peior ſcorto fuit Adultera. Exitiū eni dom⁹
fratris herodis pcurauit p patrē Arethē ſocerū
Philippi. cū tamē ꝯiugis ſit edificare ꝛ manute
nere domū. Sicut dicił Gen.xxiiij. ꝙ parentes
Rebecce monuerūt eam regere familiā: dilige
re maritū. Vñ de ipa dr Eccles.vij. Inueni ama
riorē morte mulierē que laqueus venatoruꝫ eſt.
ꝛ ſagena cor ei⁹: vincula manus ei⁹. Eccli.xxvi.
Sicut bouꝫ iugū qd mouetł. ſic ꝛ mulier nequā
qui tenet illā: quaſi qui apphēdit ſcorpionē. Iſta
fuit peior meretrice: qꝛ meretrix a merēdo dicił.
Iſta aūt nihil p hoc meruit. ſed inſatiabilē libi
dinem quā ad coitū habuit: ꝛ i Philippo exple
re nō potuit: in Herode q̄ſiuit. q̄ totus libidini
etiā p medicinas inſeruiuit: ꝛ ideo ſcortum fuit.
Que in hoc differt a meretrice ꝙ nō niſi libidi
nem q̄rit: meretrix autē nō libidinē ſed precium
Ezech.xvi. Omnibꝫ meretricibꝫ danł mercedes.
tu autē dediſti mercedes cūctis amatoribꝫ tuis
Et in hoc ꝙ dediſti mercedes: ꝛ mercedes nō ac
cepiſti: factū eſt in te contra conſuetudinē mulie
rum. Hec eſt mulier vltro virū rapiens .i. Reg.
xx. Scortatricis etiā maliciā vicit qꝛ adultera
Vñ dicit. [vxore fratris ſui.] Eccli.xxiij. Oīs
mulier relinquēs virū ſuū peccabit: ſtatuiā here

dem ex alieno mrimonio. Primo q̄dē qꝛ in lege
altiſſimi incredibilis fuit. Scdo: qꝛ virum dere
liquit. Tertio: quia thorꝫ viri ꝛ fidei ſue ſponſionē
violauit Et hoc totū notat cum dr: quia fornicata
eſt. In hoc autē ꝙ maritus eius verus frater fuit:
etiam ſtupri rea: ſicut ꝛ ipe Herodes cōtra legem.
Leuit.xx. Qui duxerit vxorē fratris ſui: rem illici
tam pperauit. Ergo ſtuprator ꝛ adulter fuit: ſicut
ꝛ ipa Herodias: exitialis meretrix [Et de omi
bus malis] Ecce Generalis correptio: qꝛ de oī
bus malis corripuit eū. qꝛ Herodis malū exem
plum: fuit peſſimū. Quia vt dr Grego. In exēpluꝫ
culpa vehemēter extendił: cum p reuerentia grad⁹ ꝛ
peccator honorał. Et ideo min⁹ eſt diſſimulanduꝫ
in plato q̄ꝫ in ſubdito. Nec erat vlla tergiuerſatiōe
celanda: quia notoriū erat ꝙ ea erāt [que fecerat
herodes] ꝛ negari nō poterāt. Pſal.xlix. Arguā
te: ꝛ ſtatuam te cōtra faciē tuā .3. Reg.ij. Tu noſti
oē malū: cuius conſciū ē tibi cor tuū [adiecit]
Ecce Effectus cauſe pinducte: quia p bono reddi
dit malū. Hiere.xviij. Nunq̄d reddił p bono ma
lum [Adiecit aūt] Dicit: qꝛ cum in oībꝫ aliis
fuerit ſceleſtus ꝛ malus: In hoc etiā fuit ſacrileg⁹
ꝛ temerarius ꝛ ingrat⁹. Sacrilegus quidē: quia
in eum q̄ ab vtero matris cōſecratus eſt miſit ma
num. Eccl.xlix. Male tractauerūt eū qui ab vtero
cōſecratus eſt. Temerarius aūt: qꝛ iniecit manus
violētas in pphetā: cū dicat Pſal.ciiij. Nolite tan
gere chriſtos meos: ꝛ in pphetis meis nolite mali
gnari. Ingratus aūt: quia p bono malū reddidit.
Pſal.cviij. Pro eo vt me diligerēt detrahebāt mi
hi [adiecit] q̄ tantū pondus iniquitatis [ſuper
omia] peccata ſua. Pſal.xxxvij. Putruerūt ꝛ cor
rupte ſunt cicatrices mee a facie inſipiētie mee. Et
ſicut onus graue grauate ſunt ſup me [Et inclu
ſit Joannē] ab vtero ſanctificatū: Cuius natiui
tas miraculū: Cuius vita ſanctitas: Cuius offi
ciū via fuit ſalutis: Cuius vox libera: vbū oſtēdit
eternū Hūc ergo ꝛ talē [incluſit in carcerē] viā
ad chrm q̄ꝫtū in ſe fuit auferēs: verbū dei alligās:
ſalutarē preconē ſilentio ppetuo cōdemnans: Eū
qui illuminare miſſus eſt his qui in tenebris ꝛ in
vmbra mortis ſedent: tenebris carceralibus inclu
dens. Ecce q̄ntū malū ſuis malł adiecit Herodes.

Factū eſt autē cum baptizaretur oīs populus: ꝛ Jeſu baptizato ꝛ orante: apertū eſt celū: ꝛ deſcendit ſpūſſanct⁹ corporali ſpecie ſicut columba in ipm: ꝛ vox de celo facta ē Tu es filius meus dilect⁹: in te complacuit mihi.

Hic agił de Baptiſmo chriſti qd eſt ſanctifica
tio noſtri baptiſmatis: ꝛ regeneratio (al's genera
tio) noſtre regeneratiōis. Agēdo autē de chri Ba
ptiſmate facit Quattuor. Primo eñi oñdit Qua
liter chri Baptiſm⁹: eſt termin⁹ baptiſmatꝭ Joan
nis. Scdo oſtēdit Que deuotio habēda eſt ad no
ſtrum baptiſmū pcipiendū. Tertio oſtēdit Quis

ſit effect⁹ baptiſmatis in eo q̄ digne ꝑcipit. Quar
to oſtendit Que ſint ſanctificantia noſtꝝ bapti-
ſma. De Primo aūt determinās dicit. [Factū
eſt] ſm ordinatiōem diuinā: q̄ omnia pordinat
anteq̄ fiant. [Cū baptizaret ois populus]
Accōmoda eſt diſtributio: ꝓ generib⁹ ſingulorꝫ.
hoc eſt: de quolibꝫ populo aliqui. Hoc eſt: Diui
tes ⁊ paupes: Nobiles ⁊ ignobiles. Serui ⁊ li-
beri. Maſculi ⁊ femine. Judei ⁊ gētiles. ⁊ ſic de
q̄buſlibet differētijs hominū. Inter quos etiaꝫ
[Et Jeſu baptizato] q̄ ſicut dicit Joā. j. medi⁹
ſtetit baptizādorꝫ. Si autē querit. Quare chri
ſtus voluit baptizari. Dicim⁹ q̄ plīme ⁊ ratio-
nabiles cauſe aſſignant. Quarꝫ Una potiſſima
eſt: vt tactu ſue mūdiſſime carnis vim regenera
tiuā cōferret aquis. Sicut eni in quolibꝫ tactu
ſuo ſemꝑ aliq̄d operatus eſt diuinuꝫ: Sicut te-
tigit leproſum ⁊ ſanat⁹ eſt ꝑ virtutē diuinitatꝫ.
Et tetigit eū emorroiſſa ⁊ ſanata eſt: Ita etiā ta-
ctu aque vis influxit aquis q̄ poſſent mundare
aīas q̄ vis regīatiua dicitur: Tn̄ hec vis ē i habi
tu in aquis. ⁊ nō reducit ad actū niſi ꝑ inuocatio
nē ſcē Trinitatis: et tunc agit regenerationeꝫ: ſicē
etiam in baptiſmate chriſti Trinitas apparuit
Spūſſctūs in colūba. Pater in voce. ⁊ Fili⁹ in
aqua. Et hec eſt vera cauſa: Tamē alie cauſe aſſi
gnant. Sic Ut baptiſmo iuſticiam ſuā cōpleret
Uerbi grā. Ut pateret legē quā ipe tulerat q̄ de
dit legē. Jo. iij. Niſi q̄s renatus fuerit ex aq̄ ⁊ ſpi
ritu nō pōt intrare i regnū celorū. Et ideo vt eā-
dem legem ſubiret: baptizat⁹ eſt. Sic ſubiuit le
gē circūciſionis quā dederat. Alia cauſa ē vt no-
bis exm̄ pberet baptma (al's baptmi) ſuſcipiēdi. Jo
xiij. Exemplū dedi vobis vt queādmodū ego fe-
ci: ita ⁊ vos faciatis. Libēti⁹ eni ⁊ deuoti⁹ ſacra
mentū in elemēto viſibili ſuſcipit ſeruus: qḋ an
te eū ſuſcepit dn̄s. ⁊ magis credit in elemēto viſi
bili inuenire grām qn̄ ſcit nō eſſe egenū: ⁊ vacu-
um eſſe elementū ex ſuſceptōne dn̄i. His igit de
cauſis baptizari voluit dn̄s. Seq̄t [Et oran
te] Inſtruit dn̄s in qua deuotōe accipiend⁹ eſt
baptiſmus. Oratio eni vt dicit Aug. eſt pius af
fectus mētis in deum direct⁹. Et in hoc pio affe
ctu ſuſcipi debꝫ et cōſeruari. q̄ꝛ eū indeuot⁹ acce
dit obicē ſpūiſctō ponit. Et licꝫ ſacramentū con-
ſequat: tn̄ rem ſacramenti nō ſuſcipit. Sapie. j.
Spūſſctūs diſcipline effugiet fictū. ⁊ auferet ſe a
cogitatōib⁹ que ſunt ſine intellectu. ⁊ corripiet
a ſupueniēte iniq̄tate. Sic ergo ꝑ orationē pie-
tas monſtrāda ⁊ exercēda eſt: vt ꝟtutē ſuā faci-
at baptiſm⁹. Sequit ḋ Effectu baptiſmi [Ap
tum eſt celū] Non q̄ diuiſum fuerit: ſꝫ q̄ꝛ ſecre
ta celi patuerūt. Celū eni a celando eſt dictū ⁊ vſ
q̄ ad illud tempus: q̄uis aliq̄n alicui ſanctorꝫ
aliq̄d de ſecretis celi reuelatū fuerit: ad ſciendū:
tamē ſecreta celi nō ſunt apta ad dandū. ⁊ exhibē
do cōmuniter. Et ſic apti ſunt celi in baptiſmo.
Ad lr̄am aūt Tant⁹ ſpēdor ſuꝑ chriſtuꝫ emicuit
quaſi inferiori celo cedente ꝑ modū quo nubes
a celo recedunt: totum celū empyreū reuelaret.
⁊ totum ſplendorē ſuum in chr̄m ſuꝑ terrā diri-
geret. ⁊ terrā lumine repleret: facto dicēs hoc qḋ

dicit de illo Heb. j. q̄ chr̄s eſt ſplendor glorie ⁊
figura ſubſtātie eterni ſolis. ħ eſt patris. Sap. vij.
Candor eſt lucis eterne ⁊ ſpeculū ſine macula dei
maieſtatis. Figurabat myſtice baptizatis chriſti
baptiſmate celum apire. Baptiſm⁹ eni celū aperit
per ħ q̄ aufert ipedimentū aſcēdendi in celū. Paſ-
ſio aūt chri aperit ꝑ precij ſolutionē: ⁊ Aſcēſio dn̄i
aperit per loci adeptionē ⁊ māſionis ꝑparationē.
Unde Baptiſm⁹ remouet repagulum. Pſal. cvj
Confregit portas ereas: ⁊ vectes ferreos cōfregit:
ſuſcepit eos de via iniquitatꝫ ſue. Paſſio aūt ſol
uit preciū de emenda māſione. Gen. xxxj. Ego da-
mnū oē reddebā: q̄cquid furti peribat a me exi-
gebas. Aſcenſio autē in redēptum ꝑ poſſeſſioneꝫ
intrat locū. Jo. xiiij. Uado parare vob locū: ⁊ iterꝫ
veniam ⁊ aſſumā vos ad meipm̄: vt vbi ego ſum:
⁊ vos ſitis mecū. Sequit de Sanctificantibus
baptiſmū. Hec autē ſūt: Pat: ⁊ Fili⁹: ⁊ Spūſſan
ctus: Pater in voce: Fili⁹ in carne: Spūſſanct⁹ in
colūba. Et ideo ſine inuocatiōe trinitatis: ꝑ ꝓpria
noīa baptiſm⁹ non ſanctificat: q̄ꝛ tres ꝑſone ꝑ ſibi
ꝓpria ibi apparuerūt ſanctificātes. Mat. vl. Bapti-
zantes eos in noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſcī. Quis
autē in ſanctificādo vt dī Aug. Spūſſctus perſo
na vicinior nobis eſt: Jdō incipit a ſpiritu Dicēs
Tria: Deſcēſum: ⁊ Deſcendentē: ⁊ Deſcendēdi mo
dum. Deſcēſum tangit cum dī [Et deſcēdit] de-
ſcenſione ſua declarās ſanctificatōis infuſionē in
baptiſmū. Eſa. lxvj. Ecce ego declinabo in vos ſi-
cut flumē pacis: Et tanq̄ torrentē inundantē glo-
riam gentiū. Flumē pacis ſignificatio eſt ſpūs: Et
q̄ꝛ neſcit tarda molimina ſpūſſancti grā: ideo ap-
propriat torrenti inundāti. Torrid⁹ quidē calore
charitatis: Inundās autē abūdantia chariſmatꝫ.
Et hec eſt gloria gentiū que veniūt cum deuotiōe
ad baptiſmū. Deſcendentē autē tangit Spm̄ſan-
ctū: Per Spirationē renatis ferēs Spūm vite: ⁊
Per Sācttatē expellens peccatū qḋ fuit cā mor-
tis: Facit autē hec duo Septē q̄buſdā appropria-
tis ſibi effectib⁹. Primo eni mūdias creat cor no-
uum. Pſal. l. Cor mundū crea in me deus: ⁊ ſpm̄
rectū innoua in viſcerib⁹ meis. Scdo Creatum
autē ⁊ mundatū ⁊ rectificatū: renouat ꝟtute. Pſ.
ciij. Emitte ſpūm tuū ⁊ creabunt: ⁊ renouabis fa
ciem terre. Ezech. xxxvj. Dabo vob ſpūm nouuꝫ: ⁊
effundā ſuꝑ vos aquā mundā. Tertio Renoua-
tum eripiēs de ſeruitute facit liberum. ij. Cor. iij.
Ubi ſpūs domini: ibi libertas. Quarto Liberū
facit deo reconciliatū amicū. Gen. viij. Columba
retulit ramū virētis oliue reconciliatū ⁊ ꝓpitiatū
oſtendēs deū. Quinto Reconciliatū adhuc infir-
mū adiuuat ad bonuꝫ. Rhomanorꝫ. viij. Spirit⁹
adiuuat infirmitatē noſtrā. Sexto Adiutū ⁊ con
fortatū ſuſpirare facit de exilio ad patriā. Rhom.
viij. Spūs poſtulat ꝓ nobis gemitib⁹ inenarra-
bilib⁹. Septimo Suſpirantē pennis deſideriorꝫ
⁊ cōtemplationū eleuat in requiē beatorꝫ in celuꝫ.
Pſal. liiij. Quis dabit mihi pēnas ſicˀ colūbe: ⁊ vo
labo ⁊ requieſcā. Sic ḡ deſcendit ſpūſſanct⁹. De-
ſcendendi autē moduꝫ tangit in Duob⁹. Scꝫ. Jn
genere: ⁊ Jn ſpecie. Jn Genere q̄dem: q̄ꝛ deſcendit
[corporali ſpecie] Hec autē ſpēcies fuit veruꝫ

corpus oculis hominū quib⁹ de⁹ reuelari voluit
viſibiliter apparēs: Tamē ſpecies vocat̄. quia ſpi⸗
rituiſancto corpus illud nō fuit vnitū: ſicut filio
fuit vnitum corpus hominis qđ aſſumpſit. Nec
igit̄ eſt cauſa ꝙ dicit̄: non corpe: ſed corporali ſpe⸗
cie. quia in eo ſpiritusſanctus fuit ad expletionem
operis quod exercuit: ⁊ nō ad eſſe vnionis in per⸗
ſona. Et in ſpecie tāgit modū cum dicit [ſicut co⸗
lumba] Que quidē vera columba fuit. qꝛ Pura
veritas neſcit vti figmentis phantaſticis. Jo.iiij.
Spiritus eſt deus ⁊ eos qui adorāt eum: in ſpiri
tu ⁊ veritate oportet adorare. Proprietatib⁹ au
tem decē mirabiliter colūbe conuenientib⁹: voluit
potius vti columba ꝙ̄ alia ſpecie corporali.

Quaꝝ. Una eſt ꝙ non habet fel in epate: In quo
ſm Platonē ē vis appetitiua Quod ſignat Nihil
fellitum ⁊ amarū ſm indignationem vel iram vel
odium vel inuidiā: cōmunicationem habere cum
ſpiritusſancto. Heb.xij. Nequa radix amaritudis
ſurſum germinās impediat: ⁊ ꝑ illam inquinētur
multi. Secūda eſt: quia Auis eſt innocua ore:
Non mordax. Etſi mordeat: nō dat leſuram Si⸗
gnās nihil mali in ore habere qui habet ſpm̄ſcm̄
Eph.iiij. Omīs ſermo malus ex ore veſtro nō pce
dat: ſed ſiquis bonus eſt vt det gratiam audienti.

Tertia eſt: quia eſt Auis innocua vnguibus: ni⸗
hil lacerans pede vel vngue. Pſal.xxxvj. Cuſtodi in⸗
nocētiam: ⁊ vide equitatē Quarta eſt ꝙ ē Auis
cibata nudo grano: ⁊ tectū pede non eruit cratādo
(al's verrendo) ſicut Gallina. Uel roſtro fodiēdo:
ſicut Coruus. In quo notat̄ frugalitas ꝑſimonie.
Ecci.xxxj Utere quaſi homo frugi his q̄ tibi appo
nuntur Quinta eſt ꝙ eſt Auis oſculatiua ſui ge
neris: ſignificans in hoc dulcedinē ſpūs. Et ſicut
dicit Auguſtin⁹: etiam cū mordēs eſt: dulciter q̄ſi
oſculando ⁊ non ledēdo mordet: ſignificans quo⸗
niam reprehenſio ⁊ correctio eſt dulcis ⁊ non den⸗
te canino illata. Unde Auguſtin⁹ Gratanter reci⸗
pit oſculū columbinū benigniſſima charitas: den
tem autē caninū vel euitat cautiſſima humilitas
vel retundit ſolidiſſima charitas. Ecci.xxiiij. Spi
ritus meus ſuper mel dulcis: ⁊ hereditas mea ſu⸗
per mel ⁊ fauū. Sexta ꝓprietas eſt ꝙ mirabili
ſagacitate cauet accipitrē. Si enim videat falconē
qui non accipit eam niſi ictū dando in aere: fugit
vel ad terram vel ad arborē. Si aūt videat Aqui⸗
lam: que accipit in terra: ſtatim declinat ad aerem
vel ad arborem. Etſi videat Larū accipientē in ar⸗
bore: declinat ad terram vel ad aerē. Et ideo ſedet
ſuper aquas: vt ſi forte per negligentiā non conſi⸗
deret rapacē venientē: ſaltem vmbrā eius in aqua
perpēdat: Significās ꝙ̄ ſagaciter tentator eſt de⸗
clinādus: ⁊ per veritatē vel in fluentis ſcripture cō
ſiderād⁹ Canticoꝝ.iiij. Oculi tui ſicut columbe ſu
per riuos aquaꝝ Septima eſſe dicit̄ ꝙ pullos
alienos nutrit ⁊ fouet ſicut ſuos. Et cōmendat di⸗
lectionem proximi. Leuit.xix. Diliges ꝓximū tuū
ſicut te ipſum. Octaua eſt ꝙ gemitū habet pro
cantu. Prouerbioꝝ.xiiij. Cor quod nouit amari⸗
tudinem anime ſue: in gaudio ipſius non miſcebit̄
extraneus (al's extraneis) Nona ē ꝙ gregatim
volat: concordiā ⁊ ſocialem ciuilitatē cuſtodiens.

Ecci.xxv. In tribus beneplacitū eſt ſpiritui meo:
que ſunt probata coram deo ⁊ hominib⁹. Concor
dia fratrum amor ꝓximorū: ⁊ vir ⁊ mulier ſibi be
ne conſentiētes. Decima eſt ꝙ in petra nidum
ſuum collocat vel alio tuto loco: ꝓpter animalia ni
do inſidiantia. Petra autē eſt chriſtus Et forami
na nidis noſtris apta: aperture vulnerū ipſius: in
quibus abſcōdit cordis ſui partum: per memori⸗
am paſſionis q̄ſquis tutus eſſe deſiderat. Hiere.
xlviij. Eſtote quaſi colūba nidificans in ſūmo ore
foraminis. Eſa.ij Ingredere in petram: abſconde⸗
re in foſſa humo. His ergo ꝓprietatibus elegit co⸗
lumbā: non quidē ꝙ eſſz illi columbe vnitus: ſiue
incolumbat⁹: ſicut chriſtus incarnatus ⁊ huma⸗
natus: ſed ꝙ vera ⁊ viua ſit columba: tūc ad vſum
ſpiritus creata: ⁊ poſt peractū officium in priſtinā
materiam reſoluta. Noluit eīm manere eā adoran⸗
dā: ſicut chriſti caro adorat̄. quia nō erat ſibi vni⸗
ta. Sicut ⁊ confringi ⁊ comburi puluerē ſerpētis:
quem moyſes fecerat: voluit per Ezechiā.iiij Reg.
xviij Ne a populo adoraret̄. ⁊ ſic in idolatriā indu
ceret. Apparuit autem ſup apoſtolos in igne: quia
eos ad charitatem accendit: ⁊ peccatū conſumpſit:
quod nō erat opus in chriſto. Sic igit̄ ſpiritusſan
ctus corporali ſpecie deſcendit ſicut columba [in
ipſum] ita ꝙ ſpiritus deſcēdit in ipſum. [illegible]
autem manſit ſuper eū vſq; poſt baptiſmū: ⁊ tūc
deſijt. Joānis.j. Super quē videris ſpiritum de⸗
ſcendentem ⁊ manentem: hic eſt qui baptizat [Et
vox de celo facta ē] Et in hac voce apparuit pa
ter in ſue ꝓprietate perſone. Sicut eīm columba in⸗
ter omnia corꝑalia: ſola ꝓpria ſpiritusſancti: nō fi⸗
lij neq; patris. Ita vox iſta ſola inter omnia corpo
ralia ꝓpria eſt ſoli⁹ patris: Non ſpiritusſancti: ne⸗
q; filij. Et ita caro aſſumpta ſola eſt ꝓpria filij: nō
patris nec ſpiritusſancti. Omnia eīm alia corꝑalia
cōmuniter ſunt triū: licet per aliquā cōuenientiā
attribuant̄ aliquādo vni ꝑſone. Sicut ignis ſpi⸗
ritui ſancto. cum tamē ſit cōmunis triū. Et hoc eſt
quod dicit Pſal.xxviij. Deus maieſtatis intonuit
dominus ſup aquas multas. Pſal.lxvij. Dabit
voci ſue vocem virtutis. Sonuit autē trib⁹ vici
bus: vox de celo: Uox patris in baptiſmo quidē
ad ſanctificandū. Matth.iij. In transfiguratione
ad beatificandū. Matth.xvij In paſſione autem
ad reconciliandū. Joānis.xij. In baptiſmo accepe
rat (al's acceptat) ſacramentum. Et ideo dicit: In q̄
mihi complacui. In trāſfiguratiōe beatificandos
inuitat ad obediendū. ⁊ ideo dicit: Ipſum audite.
In tēpore paſſionis ad purificandū: vt aptus ſit
homo ſplendori glorie. Et ideo dicit Clarificaui ⁊
iterum clarificabo. Quid autē dicit vox: ſubiun
git cum dicit [Tu es filius ⁊c.] Tria dicit: Diſcre
tionē filij ab alijs: Profeſſionē dilectionis: ⁊ Ac⸗
ceptationē ſui operis Diſcretionē quando dic̄ [Tu
es filius meus] ab alijs diſcretus i hoc ꝙ tu ꝑ
naturam: alij autē per adoptionis gratiā. Joā.j.
Uidimus gloriam eius: gl'iam quaſi vnigeniti a
patre. In hoc aūt ꝙ eſt filius naturalis ⁊ ꝓprius:
adoptamur nos in filios. Coll.j. Tranſtulit nos
in regnum filij dilectionis ſue. Profeſſionē dile⸗
ctionis in hoc ꝙ dicit [dilectus] qui nihil habet

non dilectū. quia nō naſcitur filius ire ſicut ceteri Eph. ij. Quia ipſe principiū eſt ſue dilectōis. hoc ē: ſpūſſancti: ſicut ⁊ pater. Et hanc dilectionē infūdit fidelibꝫ Rho. v. Charitas dei diffuſa eſt i cordibꝫ nr̄is p ſpiritūſanctū qui datus eſt nobis. Placitū operꝫ filij dič. [In quo cōplacui mihi] qꝛ omnia mea tua ſunt. ⁊ oia tua mea ſunt. Joan. xvij. Et clarificatus ſum in eis. Et ideo qꝛ mea in te ſunt. Sicut placeo mihi in meis nihil diſplicētie inueniēs: Ita placeo mihi in tuis nihil inueniēs diſplicētie. Et hec eſt lectura Ambroſij. Beda autē legit. In te cōplacuit mihi. hoc eſt: In te ſimul placitū meū reſedit. quia p te placet totū quod prius diſplicuit. Gen. vj. Penitet me feciſſe hominē. Sed modo cōplacet in te reparare. ⁊ ideo totū meum placitū. hoc eſt: paſcens in voltu volūtas: eſt in te. et ideo acceptabo pro redemptōe hoc quod feceris. Pſal. l. Tūc acceptabis ſacrificiū iuſticie: oblatōes ⁊ holocauſta Sic ergo pater in Voce apparuit: ſibi: ⁊ nō alie pſone propria.

Et ipſe Jeſus erat icipiēs quaſi annorū triginta: vt putabat̃ filius Joſeph: qui fuit Heli: qui fuit mathat: qui fuit leui: qui fuit melchi: q̄ fuit iamne: qui fuit ioſeph: q̄ fuit mathathie: qui fuit amos: qui fuit naum: qui fuit heſli: q̄ fuit nage: qui fuit maath: q̄ fuit mathathie: qui fuit ſemei. qui fuit ioſeph. qui fuit iuda. qui fuit ioanna: qui fuit reſa: q̄ fuit zorobabel: qui fuit ſalathiel: qui fuit neri: q̄ fuit melchi: qui fuit addi: qui fuit choſan. qui fuit helmadan. qui fuit her. qui fuit ieſu. qui fuit elieʒer: qui fuit Jorim: q̄ fuit mathat: qui fuit Leui. qui fuit Symeon: qui fuit iuda: qui fuit ioſeph. qui fuit Jona: Qui fuit Heliachim. qui fuit Melcha: qui fuit Menna: q̄ fuit matatha. q̄ fuit nathan. qui fuit dauid. qui fuit ieſſe. q̄ fuit obeth. qui fuit booz. qui fuit ſalmon: qui fuit naaſon. qui fuit aminadab: qui fuit aram. q̄ fuit eſrom qui fuit phares. qui fuit iude: qui fuit iacob. qui fuit iſaac. qui fuit abraam. qui fuit thare. qui fuit nachor. qui fuit ſaruch. qui fuit ragau: qui fuit Phaleg: qui fuit heber: qui fuit Sale: qui fuit Cainan qui fuit Arphaxat: qui fuit Sem: qui fuit Noe: qui fuit Lamech: q̄ fuit Mathuſale: qui fuit Enoch: qui fuit Jared: qui fuit Malaleel: qui fuit Cainan: qui fuit Enos: qui fuit Seth: qui fuit Adā: q̄ fuit dei.

Hic tangit duo. Preſentiā filij: tactu ſue mundiſſime carnis: ſanctificantis aquā baptiſmatis: ⁊ Genealogiā. Preſentiā filij tāgēs: innuit Preſentiam: ⁊ determinat Etatē. Preſentiā innuens dicit [Et ipſe ieſus] Quaſi d. cū ſpū ⁊ patre erat ipſe Jeſus. Joānis. xiiij. Qui videt me videt ⁊ patrem. nō credis quia ego in patre ⁊ pater i me eſt: Tres ergo ſic baptiſmū ſignificāt: ſignificātes ꝙ oportet eſſe baptiſmū in nomine Trinitatis: quia Una eſt ſanctificatio triū: ⁊ Una eſt opatio triū. Hic ergo Jeſus [erat incipiens] facere ⁊ docere: ⁊ eccleſiam in vnū congregare. Actuūꝫ. j. Cepit ieſus facere ⁊ docere. Matth. iiij. Exinde cepit Jeſus p̄dicare ⁊ docere Penitentiā agite [quaſi annorum triginta] Vera lectura eſt: quia Jeſus erat incipiens aperte docere ⁊ predicare: cum eſſet [quaſi annorum triginta] hoc eſt circa triginta annos: quia habuit triginta annos ⁊. xiij. dies. Iſto enim tempore ſicut dicit Glo. Joſeph recepit egypti gubernacula. Gen. xlj. Dauid regalem accepit dignitatē ij. Reg. v. Ezechiel ꝓphetare exorſus eſt. Ezech. j. Et quod a patriarchis voluit prefigurari. a prophetis p̄dici: a regibus obſeruari: et ipſe poſt alios voluit confirmare: ne aliquis exemplū ſumens ab ipſo: preſumeret ante etatem legitimā publicum regimen aſſumere: vel officium docendi. Propter quod Apoſtolus. j. Timoth. iij. dicit. Non neophitū: ne in ſuperbiam datus in iudiciū incidat diaboli. Paucisſimis tamē ⁊ nō ſine aperto iudicio reuelatiōis diuine: cōceſſum eſt ante iudicare ⁊ ꝓphetare. Sicut Hieremi. j. ⁊ Daniel. xiij. Etſi ab his locis rationem diſpenſandi accipiunt ſummi noſtri Pontifices ⁊ Cardinales cum ſuis nepotibus: quos pueros in dignitatibus ⁊ ꝓphetarum officijs conſtituunt: oſtendant ſaltē ab vtero ſanctificatos: ſicut Hieremiā. ⁊ ꝙ deus eis honorem cōtulerit ſenectutis: ſicut in Daniele. Alioquin pro certo ſua abutunt̃ poteſtate. Quidā autem aliter legunt ſic [Ipſe ieſus erat incipiēs quaſi annorum. xxx.] hoc eſt annum triceſimū quia de triceſimo anno habuit. xiij. dies: ⁊ ideo annum triceſimū inceperat Sed hec lectura nihil penitus valet: Et de littera extrahi nō poteſt. qꝛ tunc non eſſet vt annoꝝ. xxx. ſed vt incipiens triceſimū: Niſi vellet aliquis dicere. quia Sapientia in eo ⁊ Gratia erat ſicut eſſet annorū. xxx. Sed hoc nihil eſt: quia tunc etiam in primo anno erat ſicut eſſet centum annoꝝ: Unde prima lectura ſola eſt vera. [Erat autē incipiens quaſi eſſet annorū

ele bapꝫ ſacraſ cum

triginta] ſm illū modum etatis humane: [vt
putabatᷣ filius ioſeph] hoc eſt: ſm ꝙ erat hō.
⁊ nō deus. qꝛ ſm ꝙ deus erat: nō erat incipiens
triginta annorū: ſed ab eterno. Joan. v. Pr̄ meꝰ
vſqꝫ modo operatᷣ: ⁊ ego operor. Et ab hinc texit
genealogiā. Jn qua i tribus differt a Mattheo.
R Primū eſt ꝙ Mattheꝰ genealogiā texit deſcē/
dendo. Lucas autē aſcēdendo. Secundū eſt ꝙ
Mattheus ponit genealogiā i pricipio ſue nar/
rationis: Lucas autē poſt baptiſmū. Tertiū au/
tē ꝙ Mattheꝰ ponit q̄dragitaduas generatōes
ſi chriſtus ſimul. ⁊ Jeconias ſicut i euāgelio po/
ſitus bis computetᷣ. Alioqn ſi chr̄s nō compute
tur: ⁊ Jeconias tm̄ ſemel cōputetur: tunc nō po
nit niſi quadraginta. Lucas āt texit. lxxvij. Cau
ſa autē iſtarū differentiarū eſt: ꝙ Mattheus q̄
dem carnalē deſcribit generationē: per quā chri
ſtus per corpulentā ſubſtātiā deſcendit ad nos:
⁊ ideo deſcendendo deſcribit. Lucas autem ſpi
ritualē magis deſcribit adoptionē per quam in
filios adoptamur. ⁊ ideo deſcribit aſcendendo:
quia ſic filij dei efficimur. Jo. j. Quotquot āt re
ceperūt eū dedit eis poteſtatē filios dei fieri his
qui credunt in noīe eius. Cauſa ſecunde differē
tie eſt eadem. quia cum Mattheus corporalem
in chriſto generatōem deſcribat: a principio in/
choare debuit quia illa prima eſt ſm proceſſum
temporis. Cum autē Lucas ſpiritualē genera/
tionem filiorū dei per chriſtū factam deſcribat:
que a baptiſmo īcepit: poſt baptiſmū illam aſcē/
dendo texuit vſqꝫ in deum. Q autē Mattheus
quadraginta vel q̄dragintaduas ponit genera/
tiones. Lucas vero ſeptuagintaſeptē: Cauſa eſt
Quia Mattheus deſcribit ea quibus militatᷣ
in hac vita. quia quaternarius pertinet ad quat
tuor mūdi climata: vel quattuor anni tempora:
Et ideo ſignificat hoc quod in hoc mundo eſt v/
biqꝫ et ſemꝑ faciendū. Denarius autem ad pre/
cepta refertur quibꝫ militatur. Quadragita au/
tem ex quater decē cōponitᷣ. Si autem duo ad/
dantur: opera duo dilectōnis: (quibus p̄cepta
implentᷣ) ſignificantᷣ. Et ſic numerus militie chri
ſtiane q̄dragenario numero ſignificatᷣ. Et ſimili
ter per quadragintaduo: Qui numerus māſio/
nibꝫ filiorū iſrael ſignificatᷣ. Et ſicut quadrageſi
ma manſione: diuiſo iordane terra ꝓmiſſiōis in/
tratur: Jta ꝑ quadragenarij numeri ptes ad qn
quaginta ꝑuenitur: qui numerꝰ eſt remiſſionis
⁊ libertatꝭ: ſicut dicūt Sancti. Sed. lxxvij. ē an/
nus remiſſiōis. qꝛ conſtat ex ſepties vndeci. Et
ſeptē ⁊ . xj. quidē (qꝛ denariū excedit. ⁊ ad duode/
nariū nō ꝑuenit) ſignat trāſgreſſionē. Septena/
rius autē ad tēpus vniuerſale referᷣ q̄ illa tranſ
greſſio ꝑpetratᷣ. Septenarius autē qui remanet
ſignificat ſeptē remiſſiua: que ſunt Septē Sa/
cramēta. Vel Septē ſpūs dona. Vel etiā ſepte
q̄ remittuntᷣ vicia. Et ideo ad vniuerſalē ꝑtinet
remiſſionē. Matth. xviij. Nō dico tibi Petre di
mittēdi ſepties: ſꝫ vſqꝫ ſeptuagieſſepties. Et hec
oīa ſunt in glo. Adhuc autē Mattheꝰ vtitᷣ h
v̄bo genuit. Lucas autē verbo: qui fuit. Jtem
Mattheus nō ponit niſi filios naturales. Lu/
cas autem etiaꝫ ponit adoptiuos ⁊ legales. Jtem
Mattheus in regali ꝓgenie a Dauid deſcendit ꝑ
Salomonē. Lucas autez tacito Salomone: per
Nathan aſcendit ad Dauid Adhuc autē Mat/
theus patrē Joſeph dicit fuiſſe Jacob. Lucas au/
tem patrem Joſeph: ſpōſi Marie dicit fuiſſe He/
li. Ad hec autem reſpondent Sancti: Q quia
Mattheus texit veram Genealogiā: ideo verbo
vere generationis. Lucas autez cum texit: magis
adoptionis Genealogiā: nō ponit genuit: ſed qui
fuit. Adoptiuus enī filius ⁊ legalis ſunt filij: ⁊ ta
men non generantᷣ ab eo cuius ſunt filij. Alij etiā
dicunt ꝙ Adoptio confert verum eſſe. De quo di/
cit Boetius. Eſſe: eſt quod ordinē retinet: ſeruatqꝫ
naturam. Et ideo vtitur verbo pertinente ad eſſe.
Mattheus autem quia carnalem texit ꝓpinqui
tatem. que non multum confert: non vtitur verbo
eſſendi: ſed generādi. Q autem Mattheus nō
ponit niſi filios naturales Cauſa eſt: quia carna/
lem texit generationē. Et ꝙ Lucas ponit adopti
uos ⁊ legales Cauſa eſt: quia texit ſpiritualem gē/
nerationem. Q autē Mattheus deſcendendo
genealogiā texit a Dauid per Salomonez Cauſa
eſt: quia regalem ſm carnē in chriſto vult oſtendē/
re dignitatē. Lucas attamen cōnectit genere Sa
cerdotali: potius in chriſto oſtendēs ꝙ hoſtia eſt
q̄ʒ rex. Et ideo ꝑ Nathā Qui ꝓpheta fuit: dauid re/
darguēs de peccato: quod in Berſabee cōmiſerat:
⁊ annūcians ꝙ remiſſum fuit ſibi peccatū. ij. Re/
gum. xij. Et ideo a Dauid (eundē Nathā adoptan
tem in filium) aſcendēdo per nathan filium gratie:
aſcendit ad Dauid: Salomone tacito Qui ſꝫ na
turam natus eſt de peccatrice: adultera: Et ab ad/
ultero: ⁊ homicida: ⁊ proditore. Q autē Mat/
theus patrē Joſeph: ſponſi beate Marie v̄ginis
dicit eſſe Jacob: cuius patrē Lucas dicit eē He/
li. Cauſam dicit Africanus in expoſitiōe Luce: ꝙ
Jacob pater carnalis fuit Joſeph. Et hoc ponit
Mattheus: Legalis aūt fuit Hdi. Et hoc ponit
Lucas. Cuius modum ponit talem: ⁊ eſt in Glo.
Dicit enī ꝙ Mathan ⁊ Mathat fuerunt fratres
vterini: Mathan autez deſcēdit per Salomonē:
⁊ duxit vxorem nomine Haſtra: ⁊ ex ea genuit fili/
um Jacob noīe: ⁊ defunctus eſt. Quia autem ſine
liberis prolibus defunctus eſt: ideo eandez Ha/
ſtram poſt Mathan: duxit frater eius Mathat:
⁊ genuit ex ea Hdi: Et ita Jacob ⁊ heli fuerūt fra/
tres vterini ex duobus patribus ⁊ vna matre. He
li autem accepta vxore moritᷣ ſine ſemine: cuiꝰ vxo/
rem duxit Jacob: ⁊ genuit Joſeph. Et ita Joſeph
carnalis fuit filius Jacob: ⁊ legalis Hdi: qꝛ Ja/
cob eum genuit de vxore Hdi: ipſi heli fratri ſuo
ſemen ſuſcitādo. Hoc eſt ergo quod dicit in lr̄a. Et
ſic fere per totuʒ patet Genealogia. Adhuc ergo
attendendū eſt ꝙ Auguſtinꝰ Jn Libro Queſtio/
num veteris ⁊ noui teſtamēti dicit Vbiqꝫ Qui: ar
ticulare nomē referri ad chriſtū: eo ꝙ attēdit inter/
pretationes nominū: ⁊ ꝙ ſm virtutes quas inter/
pretationes nominū indicāt generati vel adopta/
ti ꝑtinent ad chriſtū: ſicut membra ad caput. Am/
broſius autem accipiēs ꝑſonas numeratas quo
ad eſſe naturale dicit ꝙ Qui fuit: refertᷣ ſemper ad

ſimmediate precedentē. Ut ſit ſenſus. Putabatur
chriſtus filius Joſeph: qui ioſeph fuit Heli fili⸗
us: qui heli fuit filius Mathat. Et ſic de omnibꝰ
S aliis. His predibatis Attendendū eſt ad litterā
que iam patet fere per totum. Colligamus enī pri
mos decem patres: qui ſunt: Joſeph: Heli: Ma⸗
thati: Leui: Melchi: Jamne: Joſeph: Mathatias
Amos: Naum. Et dicemus ꝙ Joſeph appoſitio
interpretetur. Heli fortis vel aſcendēs. Mathat
autem donans peccatum. Leui autem additus.
Melchi rex meus. Jamne dextra. Joſeph augmē
tum: Donū domini vero interpretatur Matha⸗
tias. Amos autem onerās. Naum vero cōſolator.
Et iſti decem ſignificant decē gratias in adoptio⸗
nis generatione extrahentes hominē de peccato.
Primum eſt ꝙ extrahit grā: libero arbitrio appoſi
ta: quia Homo eſt ſpiritus vadens ⁊ nō rediens.
Per ſe quidem vadit in peccatū: non autem redit
de peccato niſi gratia appoſita. Niſi autē fortis ſit
contra peccatū: iterum relabitur: ideo [Heli] for⸗
tis interpretaꝫ: ex appoſitione gratie naſciꝫ. Joſue
j. Confortare ⁊ eſto robuſtus. Heli autem pater
eſt [Mathat] qui donans peccatū interpretaꝫ.
quia in tali fortitudine: peccati vires ſaluantur: ⁊
quo ad illas vires peccatū condonatur. Rhoma
noꝝ. vj. Peccatū vobis nō dominabitur. Ex de⸗
ſtructo autē peccati dominio [Leui] q̄ additꝰ in⸗
terpretatur: naſciꝫ: quia tunc virtus bene operan⸗
di homini additur: ad eam quā prius habuit gra
tiam. Matth. xxv. Omni habenti dabiꝫ ⁊ abūda⸗
bit. Tali autem additione facta [Melchi] naſciꝫ:
qui rex meus interpretaꝫ: quia tunc homo regere
ſe ſufficit: ⁊ per iuſticiam gubernare. Eſa. xxxij. Ec⸗
ce in iuſticia regnabit rex: ⁊ principes in iudicio p̄⸗
erunt. Ab hoc [Jamne] qui dextra interpretaꝫ ori
tur: quia tunc in poteſtate conſtitutus: fortis ope
ratur: ſicut dicit Pſal. cxvij. Dextera domini fecit
virtutē: dextera domini exaltauit me. Ab hoc item
iterato [Joſeph] hoc eſt auctus oritur: quia tunc
victorie contra inſidias peccatorū frequentes ob⸗
tinentur: ex quibus homo auctus in bonis ſpiri⸗
tualibus: induſtrius efficitur. Geneſ. xxxj. Tulit Ja
cob omnem ſubſtantiā patris noſtri: ⁊ de illiꝰ fa
cultatibus ditatus: factus eſt induſtrius. Ab hoc au
tem [Mathathias] naſciꝫ: qui ⁊ ipſe donū dei in⸗
terpretatur: quia cum homo crebris victoriis gra
tiam adiutricem ſenſit: qd aliud niſi qualibet (al's
quolibet) victoria ſemper noua dī cognoſcit. Jac.
j. Dat omibus affluēter: ⁊ nō improperat. Ab hoc
autem [Amos] naſcitur: qui onerans interpreta
tur: qꝛ Quāto (al's Quo) plura dona dei recipiun
tur (al's recipimus) tanto plus ipſe qui recipit: ad
rationē oneraꝫ. quia vt dicit Gregorius. Cui plꝰ
cōmittitur: ab eo plus exigitur. Et cum creſcūt do
na: rationes creſcunt donorū. Matth. xviij. Si⸗
mile eſt regnum celorū homini regi qui voluit ra
tionem ponere cum ſeruis ſuis. Ab Amos autem
tandem [Naum] naſciꝫ: qui cōſolator interpreta
tur: qui cum miſericorde domino rationē poni⸗
mus: qui cum non habemus vnde ſoluamus: ſi
deuoti ſumus totū dimittit. Luce. vij. Non haben
tibus illis vnde redderent donauit vtriſq̄. Ma⸗
thei. xviij. Miſertus dominꝰ ſerui illius: dimiſit
ei vniuerſum debitū. Sic ergo per iſtos decem
effectus gratie: perfecte recediꝫ a peccato in bonū.

Conſequentes autē decem ſunt: Heſli: Nagge:
Mathat (al's Maath) Mathathias: Semai:
Joſeph: Juda: Joāna: Reſa: Zorobabel. Hi au
tem: decem virtutibus perficiūt hominem ſꝫm ani
me vires [Heſli] enī qui interpretaꝫ: adiuua me.
[Nagge] qui interpretatur meridianum: ⁊ [Ma
thath] qui donatio temporis [Mathathias] qui
donum dei [Semai] qui obediēs [Joſeph] q̄ ac⸗
creſcens: ⁊ [Juda] qui confitēs: ſignificat ratiōis
perfectionem ſꝫm ſuos actus. Hec enī ſeptem ad
perfectionē eius exigūtur. Scḋo etiaꝫ oportet ꝙ a
deo tenebre eius in quibus naſciꝫ: lumine ſuo pel
lant. Et hoc fit ꝑ [Nagge] qui meridies interpre
tatur. Eſa. lviij. Orieꝫ in tenebris lux tua: ⁊ tene⸗
bre tue erunt ſicut meridies. Hec autem lux non
datur niſi querēti adiutoriū ab eo qui habitat lu
cem inacceſſibilem. Et hoc adiutoriū fit ꝑ [heſli]
qui adiuua me interpretaꝫ. Non autem fit illumi
natio rationis ſolum per donum diuinū: ſed etiaꝫ
per ſtudiuꝫ ſcripturaꝝ. Unde tertius [Mathat]
accedit: qui donatio temporiſ dicitꝫ In quo homo
per ſcripturarū ſtudium illuminetur: ⁊ per experi
mentum. Unde Gregorius. Intellectū dat: dum
de auditis mentem illuminat. Pſal. cxviij. Lucer
na pedibus meis verbū tuū: ⁊ lumen ſemitiſ meis.
Dicūt enī Philoſophi: ꝙ ideo datur homini tem
pus viuendi: vt intellectum lumine ſcientie ꝑ ſtu
dium perficiat: Sed omnem intellectū in captiui
tatē oportet redigere ſub articulis fidei. ſicut dicitꝫ
ij. Corinth. x. Ideo oportet rationē obedientē eſſe
fidei. Oportet enim diſcentē credere: vt dicit Phi
loſophus. Et hoc facit [Semei] qui obediens in⸗
terpretatur. Pſal. Obedite voci eius. Eſa. l. Do⸗
minꝰ aperuit mihi aures: ego autē nō contradico:
retrorſum non abij. Talis autem creſcit ſapientia
⁊ ſcientia: tam dono dei q̄ꝫ etiaꝫ ſtudio. Et h̄ incre
mentum eſt [Joſeph] ſicut Supra. ij. habitū eſt:
ꝙ puer Jeſus proficiebat etate ⁊ ſapiētia. Sic au
tem accepto incremento ſcientie fidei: ore cōfitetur
quod intus intelligit. Et hoc ē [Judas] Rhoma.
x. Corde creditur ad iuſticiam: ore autem cōfeſſio
fit ad ſalutem. Concupiſcibilis autē perficitur per
ſpecialem gratiā: quia ipſa eſt corrupta ⁊ infecta: ⁊
gratia magna indiget vt corruptioni ⁊ infectioni
poſſit reſiſtere. Unde [Joanna] gratia īterpretaꝫ.
Sapien. viij. Sciui ꝙ nō poſſum eſſe continēs: ni
ſi deus det: ⁊ hoc ipſum erat ſumma ſapientia:
ſcire cuius hoc eſſet donū. Per gratiā igitur perfi
citur ſic contra maluꝫ: inflictū ſibi ex pctō. Eiuſdē
autem eſt eſſe benignam ⁊ miſericordē ad ꝓximū.
Et hoc eſt [Reſa] Qui miſericors interpretaꝫ. Lu
ce. vj. Eſtote miſericordes: quia pater veſter miſeri
cors eſt. Iraſcibilis aūt perficitur dominali inſur
rectione: contra omnia confuſionē inducentia. Et
hoc eſt [Zorobabel] Qui Dominꝰ vel magiſter vel
dominꝰ Babylonis vel cōfuſionis interpretatur.

Sequentes autem in tertio denario perficiunt T
hominē ad Tres theologicas virtutes: qui ſunt:
Salathiel: Neri: Melchi: Addi: Coſan: Hel⸗

madan: Her: Jeſu: Hdiezer: Jorim. Et nouē q̄dē antecedentes perficiūt tres virtutes ad ſuos act⁹. Decimus autē qui ſequit̃ reſpicit omnes tres quo ad effectuꝫ quē faciūt in anima. Habet eñ Charitas actum primū Qui eſt Deſiderare. Et quo ad hunc: ex deſiderio multa petit. Et quo ad hūc actū perficit̃ per [Salathiel] Qui Petitio mea deus: interpretat̃. Pſal. lxxij. Quid eñ mihi eſt in celo: ꝛ a te q̄d volui ſuper terram. Hoc eñ eſt verbū charitatis: q̄ omnis petitio ſua: deus eſt: ad quē ſuſpirat. Actus aūt primus fidei: eſt q̄ Illumiat ad credenda. Et hoc perficit̃ per [Neri] Qui lucerna interpretat̃. Pſal. cxxxj. Paraui lucernam chriſto meo. Primus aūt actus Spei eſt Expectatio regni dei ꝛ nō alterius. Et hoc perficit̃ ꝑ [Melchi] Qui: regnum meum interpretat̃. quia Spes eſt certa expectatio future beatitudinis: ex meritis et gratia prouenieñs: Per que merita ꝛ gratiā regnuꝫ expectat. Per ſpem efficit̃ ſuum. pſ̄. xxvj. Expecta dominū: viriliter age: ꝛ confortet̃ cor tuum ꝛ ſuſtine dominuꝫ. Secūdus actus Spei: eſt Tutare ꝛ confortare animā. Sicut dicit̃ Hebre. vj. Spem ſicut ancoram anime habemus tutam ꝛ firmā. Et ſic cōfirmat̃ (al's confortat̃) per [Addi] Qui: robuſtus vel violentus interpretat̃. quia ſic robore per cōſcientiā meritorū cōfortat aiaꝫ: que (al's q̄) non fluctuat. Rhomanoꝝ. v. Spes nō confundit. pſ̄. xxxj. Sperantē in domino miſericordia circundabit. Fides autem ſecunduꝫ actū habet: Q̄ eſt Argumentū rerum nō apparentiū. Et quo ad hoc diuinat de occultis dei. Et ꝑficit̃ per [Choſan] Qui diuinans interpretat̃. Hebreoꝝ. xj. Fides eſt ſubſtantia rerum ſperandaꝝ argumentū nō apparentium. Charitas autē ſecundū actū habet: Q̄ ipſa eſt menſura meritoꝝ. Et ſic per [Hdmadan] perficitur: Qui dimenſum interpretat̃. Lu. vj. Eadeꝫ menſura qua mēſi fueritis: remetiet̃ vobis. Quantum eñ diligis: tantū mercedis habebis. Lu. vij. Dimittunt̃ ei peccata multa: quia dilexit multum Tertius actus Fidei eſt Uigilare ſemꝑ ad deum: ꝛ contra diabolum: per conſideratione corum que iam credidit Et ſic perficit̃ per [Her] Qui vigilās interpretat̃. Canticoꝝ. v. Ego dormio: ꝛ cor meuꝫ vigilat. Tertius autē actus Spei: eſt Saluare ꝑ certitudineꝫ expectati. Et ſic perficit̃ per [Jeſum] Qui ſaluator interpretat̃. Joānis. xvj In mundo preſſuram habebitis: in me autē pacem. Sed confidite: quia ego vici munduꝫ. Confidere eñ eſt ꝓprium certe ſpei. Tertius aūt actus Charitatis: eſt Deſtitui amore dilecti: ꝛ nll'o poſſe iuuari niſi domino. Et ſic perficit̃ per [Hdiezer] Qui: de⁹ meus adiutor interpretat̃. Canticoꝝ. ij. Nunciate dilecto: quia amore langueo. Hos autē omnes ſequitur gaudium in anima de tot bonoruꝫ adeptione: quia quaſi regnum chriſti in tali anima cōualuit. Et hoc perficit [Jorim] Qui: dominus exultans interpretat̃. Rhomanoꝝ. xiiij. Non eſt regnū dei eſca ꝛ potus: Sed iuſticia ꝛ pax ꝛ gaudiū in ſpiritu ſancto. Sequentes decem qui ſunt in quarto denario ſūt: Mathat: Leui: Symeon: Juda: Joſeph: Jona: Hdiachim: Melcha: Menna: Mathatha. Et faciūt ad perfectionē Uirtutis conſuetudinalis ſm ſuū genus. Hec eñ virtus eſt vt dt Auguſtin⁹: bona qualitas mētis: qua recte viuit̃: qua nemo male vtit̃: quam deus operat̃ in nobis ſine nobis. Unde non dicit̃ Cōſuetudinalis q̄ cōſuetudine adquirat̃: ſed q2 cōſuetudine radicatur ꝛ confirmat̃. Et ſic ex diffinitiōe ſua habet Quattuor: ꝛ Quintū habet ex nomine. Ex diffinitiōe eñ habet Q̄ deus eam ſine nobis per moduꝫ doni operatur in nobis. Habet etiam q̄ eſt bona qualitas menti addita. Et habet q̄ ea recte viuit̃. Et habet q̄ ea nemo male vtit̃. Ex Nomine aūt habet q̄ conſuetudine creſcat: ꝛ confirmat̃. Ex hoc eñ q̄ deus operat̃ eam in nobis ſine nobis: donat̃ ꝛ perficit̃ per [Mathat] Qui: donatio interpretat̃. Jac. j. Dat omnib⁹ affluenter ꝛ nō improperat. Ex hoc aūt q̄ eſt bona qualitas mētis: mentē bonificans vt ita dicam perficit̃ per [Leui] Qui addit⁹ interpretat̃. Matth. xv. Omni habenti dabit̃: ꝛ abundabit. ij. Reg. xij. Si iſta ſunt pauca: ego addam tibi multa maiora. Ex hoc aūt q̄ ea recte viuit̃: qđ eſt glorioſuꝫ in exemplo extra: perficit̃ ꝑ [Judam] Qui glorificans interpretat̃. Mat. v. Luceat lux veſtra coram hominib⁹: vt videāt opera veſtra bona: ꝛ glorificent patrem veſtruꝫ qui in celis eſt. Et per hoc q̄ ea nemo male vti poteſt: perficit̃ ꝑ [Symeon] Qui ſignū interpretat̃. Signū eñ non poteſt eſſe in vſu niſi ſignati. Joānis. iij. Qui acceperit eius teſtimoniuꝫ ſignabit quia deus verax eſt. Non eñ mentit̃ (al's vincit̃) virtus in ſignādo bonum. In hoc aūt q̄ conſuetudine confirmat̃ ꝛ radicat̃ perficit̃ per [Joſeph] Qui augmentū interpretat̃. Geñ. xxij. ꝛ Hebreoꝝ. vj. Benedicēs benedicam te: ꝛ multiplicās multiplicabo te. Hec autē virtus Duo ſibi preſupponit in ſubiecto. Unū autem ſtatim facit infuſa in anima. Et per hoc diſtribuit̃ partib⁹ anime. Et Unū relinq̄t ſuo poſſeſſori quando in omnib⁹ eſt perfecta. Primū aūt quod preexigit in ſubiecto eſt Dolor de bono amiſſo: Et quo ad hoc perficit̃ per [Jonam] Qui dolens vel columba interpretat̃. Et ſignificat colūbinū dolorem ꝛ gemitū: pro donis columbe amiſſis. Pſal. xlviij. Ego ſum pauper ꝛ dolēs: ſalus tua ſuſcepit me. Secundū quod p̄exigit in ſubiecto eſt Q̄ nō deſperet de adquiſitione ꝟtutis: ſed mente in altū ſurgente: ſolicite querat eaꝫ. Et ſic perficit̃ ꝑ [Eliachim] Qui reſurrectio domini interpretat̃. Pſal. iij. Exurrexi quoniā domin⁹ ſuſcepit me. Coloſ. iij Si cōſurrexiſtis cum chriſto: que ſurſum ſunt q̄rite vbi chriſtus eſt ſedens in dextra dei. Glo. Ibidem. Surſum ſunt ꝟtutes. Qđ autem facit ſtatim cum infundit̃ in anima: eſt q̄ rectificat eā in omnibus. Et ſic ꝑficatur per [Melcham] Qui rex meus interpretat̃. Pſal. xliiij. Uirga equitatis virga regni tui. Hec eñ virga rectitudo eſt virtutis. Hec autem rectitudo diſtribuit̃ in omnib⁹ anime intimis. Et ſic per [Mennā] ſignificat̃ Qui viſcera interpretat̃. Ezech. iij. Uiſcera tua complebunt̃ volumine: qđ ego do tibi. hoc eñ eſt volumine virtutis. Qđ autem relinquit poſſeſſori ſicut dicit Ambroſius: eſt q̄ delectat ſancta ꝛ ſincera delectatiōe: ꝛ ſic ſignificat̃ per [Mathatha] Qui dulcedo ſanitatis interpretat̃. Canticoꝝ. ij. Fructus ei⁹ dul

cis gutturi meo. Eze.iij. Factū eſt in ore meo tan
ꝗ̄ dulce. Quattuor autē ſunt Virtutes cardi
V nales. Ad quaꝝ ꝑfectionē referunt.xx.q̄ ſequun
tur. Sunt enī Quattuor ꝑparatoria ad ꝑticula-
res virtutes. Et ſūt Ipſe quattuor virtutes. Et
ſunt Quattuor Actus ſubbſtātiales virtutum.
Et ſunt Quattuor ꝓpria: virtutes illas habētia.
Et ſūt Quattuor ꝯſequētia illas virtutes Quat
tuor q̄dē ꝑparatoria ſunt quaſi cauſe earū. Quat
tuor aūt virtutes ſunt: Effecta ꝑ illa .ſ. Actus q̄t
or ſunt quos eliciūt. Et Quattuor Propria que
ex ipſis fluunt. Et Quattuor Conſequētia ſunt q̄
ipſa ſemꝑ cōſequunt. Et in his eſt homo ꝑfectus
in virtute. Preparatoria autē ſunt ad dona dei
Patens et idoneū deſideriuꝫ. Robur anime ad
difficile bonū ⁊ nō eſſe remiſſum. Feruor cordis
ad contendendū ad bonum. ⁊ Continua perſe-
uerantia in bonis operādis. Et quo ad Primū
quidē ſignificat per [Nathan] Qui donās g̃ra-
tie interpꝛtat. Eph.iiij. Dedit dona hominibꝫ. Que
nō dat niſi idoneis. qui ſi etiā daret non idoneo
pigro: auferret ab eo. Matth.xxv. Quo ad ſe
cūdū autē ſignificat ꝑ [Dauid] Qui manu for-
tis interp̄tat. Joſue.j. Cōfortare ⁊ eſto robuſtꝰ.
Quo ad Tertiū ſignificat per [Jeſſe] Qui iter
p̄tatur incendiū vel incēſum. Pſal.xxxviij. Con
caluit cor meuꝫ intra me. ⁊ in meditatōe mea ex-
ardeſcet ignis. Quo ad quartū autē ſignificat ꝑ
[Obeth] Qui ſeruitꝰ interp̄tat. Seruit enim
ſemꝑ in frequenti opere: vt tandē virtutē accipi
at in mūere. Geneſ.xxix. Videbant ei dies pau-
ci pre amoris magnitudine. Virtutes autem
ipſe ſignificant ꝑ quattuor ſequentes. Fortitudo
enim que ſm nomen ſuū Prima eſt: ſignificat
ꝑ [Booz] Qui fortis interpretat. Prouer. vlti.
Accinxit fortitudine lumbos ſuos: et roborauit
brachiū ſuum. Tēperantia autēꝫ que pax eſt in
delectatōibus ſenſibilibꝫ: ſignificat per [Salo-
mon] Qui ſenſibilis ⁊ pacificus interpꝛtat. Job
v. Scies ꝙ pacē habeat tabernaculū tuuꝫ. hoc
eſt: corpus tuū. ⁊ ibi beſtie terre erūt tibi pacifi-
ce. Hoc eſt: motus beſtialis cōcupiſcētie in cor-
pore. Prudentia vero que ſerpentū eſt: ſignifica
tur per [Naaſon] Qui ſerpētinus interpretat
Matth.x. Eſtote prudētes ſicut ſerpētes. ⁊ ſim-
plices ſicut colūbe. Juſticia vero que remanet ⁊
libera volūtate reddit vnicuiqꝫ quod ſuū eſt ſi-
gnificat per [Aminadab] q̄ ſpōs volūtariꝰ in-
terpretat. j. Machab.ij. Omnis volūtarius i le-
ge: et omnes qui fugiebant a malis: additi ſunt
Machabie zelatori legis. Voluntariꝰ autē in le
ge iuſtus eſt. q2 Juſticia congruentia legum eſt
Propria autē opera iſtarum virtutū ſūt: For-
titudinis quidē contra malū inſurgere. Tempe
rantie autē in delectatōibus modū ⁊ mediū te-
nere. Prudentia autē ea que ad vitā conferūt ſa
gaciter eligere. Juſticie autēꝫ ſm equale dāni et
lucri vnicuiqꝫ qđ ſuū eſt diſtribuere. Actꝰ igit
Fortitudīs qui eſt inſurgere: ſignificat ꝑ [Arā]
Qui erectus vel excelſus iterpretat: quia nō īſur
git niſi erectus et excelſus: de robore fortitudis
confidens. Unde iſti parati ſunt ad ſuſcitandū
cōtra ſe aduerſariū. Job.iij. Qui parati ſunt ſuſci-
tare Leuiathan. Proprius autē actus Tēperan-
tie: eſt mediare in delectabilibꝫ innatis. Sicut in
his que faciūt delectationē in cibis ⁊ in venereis.
Et hanc oportet eſſe valde velocem: ne preoccupet
a cōcupiſcentia: ⁊ quaſi ſagittā eſſe cōuulnerantē
cōcupiſcentiā: vt infra terminos eorū q̄ neceſſaria
ſunt ⁊ rōnabilia ⁊ honeſta poſſit teneri. Semꝑ enī
doloſa lingua loquit cōcupiſcentia: quaſi ſub pal
lio neceſſitatis: volēs obtinere qđ neceſſitatis eſt.
Et ideo ſignificat iſtud moderamen per [Eſrom]
Qui interpretat ſagitta. Pſal.cxix. Quid det tibi
aut quid apponat tibi ad linguam doloſam. Sa
gitte potentis acute cum carbonibꝫ deſolatorijs.
Actus autē Prudentie qui eſt eligere qđ vtile ē ad
vitam ſignificat per [Phares] Qui diuiſio iter-
pretat. quia non fit electio niſi per multā digēdo-
rū diuiſionem. j. Cor.ij. Spūalis omnia dijudi-
cat: ⁊ ipſe a nemie iudicat. quia ſpūaliter examina
tur. h̄ eſt: examinatio fit ⁊ diuiſio iudicandoꝝ per
ſpūm rationis. Actus autē iuſticie ꝓprius vt dcm̄
eſt ſm equale damni ⁊ lucri vnicuiqꝫ qđ ſuum eſt
tribuere. quod ſignificat per [Judā] Qui interpre
tatur confeſſio. quia in tali iudicio per equiliberiū
veritatē confitet: dans vnicuiqꝫ quod ſibi debet:
dignitate ꝓpria diſtributa. Et ideo Juſticia nō ſi-
ne ratione facit quod facit. (Gen.xlix. Juda te lau
dabūt fratres tui) eo ꝙ vnicuiqꝫ debita diſtribuit:
⁊ iniuriam non patit fieri. Propria autē haꝝ vir-
tutum ſunt que manant ex ipſis. Fortis enī ꝓpriū:
confidētem ⁊ imperterritū eſſe. Temperati aūt ꝓ-
prium eſt ipſum quidē modeſtū eſſe in omnibus.
Prudētis autē in his que agit circūſpectum eſſe.
Juſti autē in oībus eſſe directuꝫ ⁊ rectum: Qui
(al's Que) aptiſſime ſignificant per Quattuor: q̄
(al's q̄) ſequunt. Imperterritꝰ enī ⁊ ꝯfidens eſt q̄ſi
[Jacob] Luctator: cui dictū eſt Gene.xxxij. Si ꝯ
deum fortis fuiſti: q̄nto magis cōtra homines ꝓ-
ualebis. Modeſtus aūt cui nunq̄ꝫ ex temperātia
(al's intemperantia) ingerit triſticia ſignificat per
[Jſaac] Qui riſus vel gaudium interpretat: dicen
te matre in Cōceptu Gene.xxj. Riſū fecit mihi do-
minꝰ: Cum tamen omneꝫ voluptatē abominaret.
Unde dr̄ Ibideꝫ. xviij. Poſtq̄ꝫ cōſenui ⁊ dominꝰ
meus vetulus eſt: voluptati operā dabo: q.d. Uo
luptatem quā in iuuentute abominata ſum: in ſe-
nectute nō exercebo. Propriū aūt Juſticie que hic
prudentie preponit ſignificat per [Abraam] Qui
pater multarū gentiū interpretat: Inter quas qđ
iuſtum eſt diſtribuit. Gene.xvij. Patrē multarū
gentium vocaui te ante deuꝫ cui credidiſti. Unde
iſte eſt qui diuiſit inter filios libere ⁊ ancillaꝝ: lar-
giens filio libere hereditatē. filijs autem concubi
naꝝ largitus eſt munera. Gen.xxv. Proprium eſt
prudētis qui hic in vltimo ponit per [Thare] ſi-
gnificat: Qui exploratio interpretat. q2 Circūſpe-
ctus oīe quod agenduꝫ eſt prius explorat ſi vere
ſit vel non ſit agendū. Unde Joſue.ij. Explorato-
res miſit: q̄ viam ⁊ terrā quā intraturꝰ erat explo-
rarēt. Conſequētia aūt haꝝ virtutū ſunt Quat- X
tuor. Fortitudinis q̄dem conſequēs eſt Audacia
ex frequentibꝫ victorijs. Temperātie autē Fruga-

litas vel Parſimonia ex delectabiliū abſtinētijs.
Prudētie aūt Cautela magna in faciēdis. Juſti⸗
cie vero Indeflexibilis rectitudo veritatis ⁊ equi⸗
tatis. Et iſta non eodem ordine quo dicta ſunt: ſi⸗
gnificant̄ per quattuor ſequentes patres. Cautela
enī prudētie ſignificat̄ per⌊ Nachor ⌋ Qui requie⸗
uit lux interpretat̄. quia i eo iam lux cautele ꝑ mul
tam requieuit circūſpectionē. Dan̄.j. Eruditos oī
ſapiētia: cautos ſcientia: ⁊ doctos diſciplina. Fru⸗
galitas autē tēperantie: ſignificat̄ per⌊ Saruch ⌋
Qui lorū vel corrigia interpretat̄: quo cōcupiſcen
tia ligat̄. Heb.xij. Nequis fornicator aut ꝓphan⁹
vt Eſau: qui ꝓpter vnā eſcam vēdidit primogenita
ſua. Ecci.xxxj. Vtere quaſi homo frugi his que ti⸗
bi apponunt̄. Audacia aūt fortis ſignificatur per
⌊ Ragau ⌋ qui paſcēs interpretat̄. quia dum mul⸗
tis victorijs ſpolia diripit: ſpolijs inimicorū do⸗
meſticos paſcit: ⁊ audacie coacuit ex ſapore ſpolio⸗
rum. Prouerbiorū vlti. de forti muliere. De nocte
ſurrexit: deditqꝫ ꝑdā domeſticis ſuis: ⁊ cibaria
ancillis ſuis. Inflexibilis autem equitatis rectitu⸗
do iuſticie per⌊ Phaleg ⌋ ſignificat̄: Qui diuidēs
vel diuiſio (al's diuiſum) interpretat̄. Hec enī oia
equi libertate iuſticia diuidit: ⁊ nūqꝫ quod rectum
eſt dimittit vnicuiqꝫ dicēs illud Matth.xx. Tol⸗
le quod tuū eſt ⁊ vade. Poſt harum autem oīm
virtutū habitum: ſequit̄ ſtatus perfectiōis: ad quē
decem exigunt̄: que per decē ſubſequentes poſitos
patres intelligunt̄. Horū aūt Tria. Conſideratio
p̄ſentis ꝑegrinationis: Que facit nō attendere p̄⸗
ſentibꝫ. Secundum autē Subleuatio deſiderij in
celeſtia Que facit guſtare eterna. Tertiū aūt Plan
ctus incolatus p̄ſentis Qui quaſi ſtimulus pun
git ad fugiendū de iſta miſeria. Et hec tria tribus
primis ſignificant̄. Cōſideratio qdem peregrina⸗
tionis ſignificat̄ per⌊ Heber ⌋ Qui tranſiēs inter⸗
pretat̄. ij. Corinth. v. Scimus qꝛ dum in corpore
manemus ꝑegrinamur a domino. Audem⁹ autem
⁊ bonam voluntatē habem⁹ magis peregrinari a
corꝑe: ⁊ p̄ſentes eſſe ad deum. Subleuatio autem
deſiderij i celeſtia ſignificat̄ per⌊ Sale ⌋ Qui attol
lens interpretat̄. Phil'.iij. Noſtra cōuerſatio in ce
lis eſt: vnde ⁊ ſaluatorē expectamus. Planct⁹ in⸗
colat⁹ p̄ſentis ꝑ⌊ Cainam ⌋ ſignificat̄ Qui lamen
tatio interpretat̄. Pſal.cxix. Heu mihi qꝛ incolat⁹
meus prolongatus eſt. Tria alia que ad ſtatū
Perfectiōis exigunt̄ ſunt Sanare ꝑmo omnia q̄
ante fuerunt ſaucia. Hoc enī exigit ꝓpinqu⁹ finis.
Scōm Famoſitas ex noīe ſanctitatis. Tertiū au
tem Requies ꝑfecta cordis ex tranquillitate con⸗
ſciētie ꝑueniens. Et hec tria ꝑ ſequētes tres ſignifi
cātur. Sanatio qdem ſignificat̄ per⌊ Arphaxat ⌋
Qui ſanans interp̄tat̄. Hiere. xvij. Sana me do⸗
mine: ⁊ ſanabor. ſaluū me fac: ⁊ ſaluus ero: quoni
am laus mea tu es. Famoſitas autē Sanctitatis
longa ꝑfectiōe adquiſita: ſignificat̄ ꝑ⌊ Sem ⌋ Qui
famoſus vel nominatus interpretatur. Ecci. xliiij.
Omnes iſti in generationibꝫ gentis ſue gloriam
adepti ſunt: ⁊ i diebus ſuis habent̄ in laudibus.
Tertiū autē qđ eſt Conſciētie requies: ſignificat̄ ꝑ
⌊ Noe ⌋ Qui requies interp̄tat̄. Deut. xxxiij. Aman
tiſſimus domini habitabit cōfidenter in eo: qua⸗
ſi in thalamo tota die morabit̄: ⁊ inter humeros
illius requieſcet. Eſa. xj. Requieſcet ſuper eū ſpūs
dn̄i. Tres autē alij ſignificāt tres virtutes iam ꝑ⸗
fecti ⁊ ad plenū cōſummati. Quorū Primus ſta⸗
tus Perfecte humilitat̄. Secūdus ſtatus Per⸗
fecte charitatis. Tertius aūt ſtatus Sanctitatis.
Perfecta humilitas ſe ſub omnibꝫ humiliat. Et h̄
per⌊ Lamech ⌋ ſignificat̄: Qui ꝑcuſſus ⁊ humilia⸗
tus interp̄tat̄. Eſa. liij. Vidim⁹ eū ꝑcuſſum ⁊ hūi⸗
liatū a deo. Status aūt Perfecte charitatis: cum
per mortē tranſit ad chriſtū. Et h̄ per⌊ Mathuſa⸗
lem ⌋ ſignificat̄: q̄ mortis emiſſio interp̄tat̄. Phil'.
j. Cupio diſſolui ⁊ eſſe cū chriſto. Perfectio autem
Sanctitat̄ ꝑ⌊ Enoch ⌋ ſignificat̄ Qui dedicatus
deo interpretat̄. Ecci. xxiiij. In plenitudine ſctōrum
detentio mea. Poſt has nouē ꝑfectiōes Cōtinen
tie virtus addit̄: Non ea q̄ eſt caſtitatis: Sed illa
quā Ariſtoteles heroicā ſiue dominalē vocat virtu
tem. Que eſt idē qđ mora in mēte: qn̄ nihil penit⁹
humanorū in cogitatu vel dicto vel facto euadit:
cui mens non imoret̄: ⁊ limites imponat ratiōis
⁊ ſapiētie. Et hoc ſignificat̄ ꝑ ſeptuageſimū: qui ē
⌊ Jareth ⌋ Qui continēs interp̄tat̄. Ecci. xv. Qui cō
tinēs eſt iuſticie apꝓhendet illā: ⁊ obuiabit illi q̄ſi
mater honorificata. Reſtāt aūt adhuc ſoli Quin
qꝫ: Qui cum Joſeph ꝑmo putatiuo patre: ⁊ cū deo
vero chr̄i patre faciūt. lxxvij. Sed Joſeph illi⁹ ge⸗
nealogie ꝑncipiū ⁊ truncus. Deus aūt pater eſt fi
nis ⁊ in quē porrigit̄ termin⁹. Hi autē qnqꝫ ꝑcant
quinqꝫ in quibꝫ vita ſanctorū in q̄libet ſtatu ſemꝑ
agit̄: ⁊ ꝑ que cōtinue reuoluit̄: Que ſunt quattuor
paſſiones Que ordiate: ſemē ſunt ꝟtutis: ⁊ Inor⸗
dinate: ſunt ſemē viciorū. Que ſūt: Gaudium: Tri
ſticia: Spes: ⁊ Timor. Quorū Primū qdem ſcꝫ
Gaudiū: ꝑcatur ꝑ⌊ Malaleel ⌋ Qui laudās deum
interp̄tat̄. Et h̄ fit in gaudio cordis. Eſa. lxj. Gau⸗
dens gaudebo in dn̄o: ⁊ exultauit ſpūs me⁹ in deo
ſalutari meo. Eſt enī quedā rep̄ſentatio celeſtis pa
trie: alacritas laudantiū deū. Scōm autē qđ eſt
Triſticia per⌊ Cainam ⌋ Qui lamētatio interp̄ta⸗
tur: ꝑcatur. Qꝛ dum ſe ipm vir (al's vbi) factus re⸗
cogitat: ꝯtinue lamentat̄. Treni. j. Plorās plora
uit in nocte: ⁊ lachryme eī⁹ in maxillis eī⁹: ⁊ non eſt
qui conſoletur eam ex omnibus charis eī⁹. Spes
autē per⌊ Enos ſignificat̄ Qui deſperatus ⁊ inuo
catus interpretat̄. Ex parte enim ſua deſperat. Ex
parte dei auxilium inuocat: quod ⁊ non inuocaret
niſi ſperaret. Pſal. xxxvj. Spera in domino ⁊ fac
bonitatē ⁊c. Timor autem qui primum ſemen eſt
bone vite per⌊ Seth ⌋ Qui ſemen interpretatur in⸗
telligit̄. Ps̄. cx. Initiū ſapie timor dn̄i: intellectus
bon⁹ omibus facientibꝫ eū. In his aūt paſſionibꝫ
oīs terrenus homo voluit̄: qđ ꝑ⌊ Adam ⌋ ſignifi
catur: q̄ terren⁹ interpretat̄. Hec aūt oīa bona a
⌊ Joſeph ⌋ incipiūt: Qui pater ſm carnē chriſti eſt
putatiuus: ſm ſpūm aūt incrementū gratie ſigni⸗
ficat: que chriſtū in corde vt pater format. Gal. iiij.
Filioli mei quos iterum parturio donec formetur
chriſtus in vobis. Hec aūt corda ſicut funis i deum
verū patrē colligata ſubleuat vt vere chriſt⁹ dicat
Joan. xx. Aſcendo ad patrē meū et patrem veſtꝝ:
deū meum et deū veſtrū. Et illud Oſee. xj. In fu

de eo quod dictum eſt de Helia. Eccl. xlviij. Sur-
rexit Helias ſicut ignis. ⁊ verba eius ardebãt q̃ſi
facula. Et quod Sup. j. dixit de eo angelꝰ. Mul
tos filioꝝ iſrael ↄuertet ad dñm deũ patꝝ ſuoꝝ
De ſimplicit(al's: ſimplicibꝫ) igit plebeis hoibꝫ
dicit h ⌊Et interrogabãt eũ turbe⌋ Verbis
ſuis ↄcuſſe turbe: ad terrorẽ q̃rebãt effugiẽdi cõ
ſiliũ ⌊dicẽtes⌋ ad eũ ⌊Quid ḡ faciemus⌋ Da
ↄſiliũ q̄ faciamꝰ dignos fructꝰ pnie. Mich. vj
Quid dignũ offerã dño. curuabo genu deo excel
ſo. ⌊Rñdens aũt⌋ pꝫo pietatis ⌊et dicebat il
lis⌋ A miſericordia incipiẽs. Quia ſcuit q̄ Judi
ciũ ſine miſericordia fiet illi q̄ nõ facit miſericordiã.
⁊ q̄ Miſericordia ſuperexaltat iudiciũ. Jacob. ij.
Quia ſicut dicit Glo. Miſericordia eſt plenitu-
do virtutũ. Quicq̃d ei in virtutibꝫ deeſt: ꝑ miſeri
cordie opa redimit ⁊ implet. j. Tim. iiij. Pietas
ad omnia valet promiſſionẽ habẽs vite q̄ nunc ẽ
⁊ future. Pietas eni in triplici eſt apd Sãctos
ſignificatõe. Dicit eni Aug. q̄ Pietas eſt theoſe
bia: h eſt: cultus dei. Et dicit Tulliꝰ q̄ Pietas
eſt beniuolẽtia in parentes. Ambroſ. autẽ dicit q̄
Pietas eſt beniuolẽtia in paupes: ꝓ̃is nři ſpũa
lis imaginẽ habẽtes. Et illi ſunt paupes ſpiritu
Dañ. iiij. Cõſiliũ meũ rex placeat tibi. Pctã tua
elemoſynis redime: ⁊ iniuſticias tuas miſericordijs
paupeꝝ. Lu. xj. Quod ſupeſt date elemoſynã: et
omĩa munda ſunt vobis. Tob. iiij. Elemoſyna a
J morte liberat. Vñ ſubdit. ⌊Qui habꝫ duas tu
nicas⌋ ⁊c. Due tunice dicunt hic duoꝝ tunice.
q̄ꝛ tunica vniꝰ duobꝫ nõ ſufficit. Nec dr hic tuni
ca niſi tegumẽtũ quodcũq̄. Qꝛ ſicut dicit Glo.
Tunica vniꝰ ſi ſcindat: ad inutilitatẽ deducitur.
nec illi valꝫ q̄ diuidit. nec ei cui porrigit ꝑs diui-
ſa. (al's Ps. Diuiſerũt ſibi veſtimẽta ⁊c.) Tãgit
aũt tunicã q̄ interior eſt. ⁊ nõ palliũ: q̄ꝛ magꝭ neceſ
ſaria eſt tunica: innuẽs q̄ etiã de neceſſario ali-
q̃d ſubtrahẽdũ eſt: ⁊ dandum paupibꝫ. Tob. iiij.
Si multũ tibi fuerit abũdanter tribue. Si pa-
rũ: hoc ipſum libent impꝫtiri ſtude. Neceſſariũ ei
eſt retinendũ: ſupfluũ largiendũ. ij. Corint. viij.
Nõ eni vt aliis ſit remiſſio: vobis aũt tribulatio
ſed ex equalitate vr̃a abundantia coꝝ inopiã ſup
pleat. vt ex illoꝝ abundãtia veſtre inopie ſit ſup-
plementũ. Prouer. xiiij. Qui credit in dño dili-
git miſericordiã. Prouer. xix. Feneratur dño q̄ mi-
ſeret paupis. Diſcretio ergo notat ꝑ hoc q̄ dicit
⌊duas tunicas⌋ Hec enim ſunt tegumẽta du-
orum: ne aliquis ſibi manus iniiciat. Altera eni
veſtis eiuſdem ſpeciei ſupfluit. Veſtes eni homi
nis diuerſe: nõ ſunt vnius ſpeciei: ſed tunica in-
duitur homo: cũ(al's: nõ) ſupꝫãicali ⁊ pallio. Et
huiuſmodi due tunice vel duo pallia vel huiuſ-
modi ſunt mutatoria veſtiũ: ad ſupfluitatẽ ⁊ nõ
ad neceſſitatẽ ordinata. j. Timoth. vlti. Haben-
tes alimenta ⁊ quibus tegamur his contenti ſu
mus. Et ſubiungit Cui dandũ: dicens. ⌊det v-
nã⌋ hoc eſt: mutatoriã ſupfluã ⌊nõ habenti⌋
Non habenti eni dandũ eſt. ⁊ non eſt dandũ ha
benti. Et in hoc peccant plurimi: qui libentiꝰ dãt
habentibus q̄ꝫ nõ habentibꝫ. Luc. xiiij. Cũ facis
elẽoſynã voca paupes: debiles: cecos. claudos:

et beatus eris. Eſt eni elemoſyna ſemen. Semẽ
non ꝓ̃ icitur ſup agrum ſeminatũ. Ps. cxj. Diſp-
ſit dedit paupibꝫ. Eſa. lviij. Cum videris nudum
opi eum: et egenos vagoſq̄ꝫ induc in domũ tuã.
⌊Et qui habet eſcas⌋ duoꝝ vel plurium. Job
xxxj. Si comedi buccellã meã ſolus: et nõ come-
dit ex ea pupillus: quia ab infantia creuit mecũ mi-
ſeratio: et de vtero egreſſa eſt mecũ. Eſa. lviij. Fran
ge eſurienti panẽ tuum. Eccs. xj. Mitte panẽ tuũ
ſup tranſeuntes aq̃s: et poſt multa tpa inuenies eũ.
Tranſeũtes aq̃: ſunt pteriẽtes paupes. Prouer.
iij. Honora dñm de tua ſubſtantia: et de pmitijs
oim frugũ tuaꝝ da pauperibus: vt impleant hor
rea tua. Job. xx. Non remanſit de cibis eius: ideo
nõ remanebit de bonis eiꝰ. Et hoc eſt qd ſubditur
⌊ſimiliter faciat⌋ ſcꝫ q̄ det non habentibꝫ. Ne-
emie. viij. Mittite ptes eis q̄ non pparauerũt ſibi
Matth. xxv. Eſuriui ⁊ dediſtis mihi manducare:
ſitiui ⁊ dediſtꝭ mihi bibere. Eſa. xxiij. His qui ſtete
runt coram dño. Glo. veris paupibꝫ: erunt merce
des eiꝰ: vt comedãt vſq̄ꝫ ad ſaturitatẽ ⁊ veſtiant vſ-
q̄ꝫ ad vetuſtatẽ. Et pmiſit q̄ mercedes non condent ne
q̄ꝫ reponent: ſed potius in miſeriaς paupeꝝ expẽ-
dant et mercedes eccl'ie. Et attẽde q̄ miſericordia ha-
bet Tria. Cõpaſſionẽ: ꝑ quã delet peccata cordis.
et Elargitionẽ: ꝑ quã delet peccata opis. et Sub-
tractionẽ materie voluptatis: ꝑ quam delet pecca
ta cõcupiſcentie carnalis. Et ideo delet oẽ peccatũ.
hoc eſt: facit ad ois pctĩ deletiõem. Et ideo dicit q̄
elemoſyna redimit peccata. q̄ꝛ Cum in pctõ Tria
ſint q̄ delectatõem afferunt: Cor: Corpus: ⁊ Sup
plementa exteriꝰ miniſtrata. Elemoſyna: ſicut iam
dictum eſt: aliquid habet contra quodlibet iſtoꝝ.
Et ideo etiam dicit. j. Timo. iiij. q̄ ad omnia valet
pietas. et Tob. iiij. q̄ Elemoſyna a morte peccati li
berat ⁊ non patitur aĩam ire ad tenebras. Hec er
go eſt cauſa quare taliter a pietate ⁊ miſericordia ⁊
elemoſynis incepit Joannes predicando ⌊Vene-
runt aũt⌋ ex deuotione ⌊et publicani⌋ q̄ p ce-
teris peccatores erant. Et q̄ꝛ ex deuotione venerũt
ideo nõ increpant: q̄uis illicitis lucris dediti eẽnt
vt dicit Grego. Ps. xxxiij. Venite filij audite me:
timorẽ dñi docebo vos. Venite aũt: dicit acceſſuꝫ
voluntarium. q̄ꝛ non tracti. ſed ꝑ ſe ⌊venerunt⌋
Matth. xj. Venite ad me oẽs q̄ laboratꝭ ⁊ onera-
ti eſtis. Dicit Ad q̃d venerũt ⌊vt⌋ ſub forma quã
pdicauit q̄ in venturũ poſt ſe crederẽt ⌊baptiza-
rentur ab eo⌋ ⁊ ſic eis via pararet ad chriſtũ pec
cati mũdatorem. Et hec eſt ſcda differẽtia poſt hu-
milem turbam plebeiam. Et conſiderat magꝭ vir-
tus ſermonis eius. Hiere. xxiij. Verba mea quaſi
ignis ſunt: et quaſi malleus ↄterens petras. Sũt
autem publicani a publicis officijs dicti. quia ve-
ctigalia publica ſiue telonea colligebant: ⁊ merces
per terras vectas autoritate publica conducebant
et vias pacificabant. j. ad Corinth. ix. Quis mili-
tat ſuis ſtipendijs vnq̄ꝫ: quis paſcit gregem et de
lacte gregis nõ mãducat: Unde hoc iuſtũ eſt q̄tũ
ad iuſticiã publicã ⌊Et dixerũt ad illũ⌋ cõſiliũ
req̃rentes ⌊Magiſter⌋ Solus eni ille diuie vo-
lũtatis gnarꝰ eſt q̄ deo docẽte q̄ dei ſunt intellexit.
Pſal. xxxiij. Accedite ad eũ ⁊ illuminamini. ⁊ fa-

cies vſe nō cōfundēt. Eſa.l. Dñs erigit mihi au-
rē vt audiā cū q̄ſi magiſtꝝ. [Quid faciemus]
Uirt⁹ eni in opē eſt ⁊ nō in ſcīa vel ſermōe. j. Co-
rinth.ij. Fides vra nō ſit in ſublimitate ſermōis
aut ſcientie: ſed in v̄tute. Eccli.iij. In pluribꝰ opi-
bus dei ne fueris curioſus: que eni p̄cepit illa co-
gita ſemꝑ. Pſ. cx. Memores ſūt mādatoꝝ ei⁹
ad faciendū ea. Matth.xix. Magiſter q̄d faciā
vt habeam vitā eternā: Et reſpondēs Jeſus di-
xit illi. Si vis ad vitam ingredi ſerua mādata.
[Et dixit ad illos] Ecce Reſponſio.j. Pe.iij.
Parati ſꝑ ad ſatiſfaciendū de ea que in vobis ē
ſpe. [Nihil ampli⁹] Unū dicit ⁊ duo itelligit.
Uult eni q̄ nihil ampli⁹ accipiāt [q̄ꝫ quod cō
ſtitutū eſt] ⁊ nihil ampli⁹ in ꝯducēdo (al's: du-
cēdo) q̄ꝫ ſicut eſt ꝯſtitutū. q2 aliter teloneū eſt iniu
ſtū. Ratio aūt in accipiēdo eſt ſm ꝓportionē la-
boris et expenſaꝝ: quas (al's: q̄) ad vias pacifi-
cādas requirunt. In faciēdo autē ꝯſtitutū ē vt
ad tantū vie ducatū ⁊ ſecuritatē p̄ſtent: q̄ꝫtū ad
tale vectigal ſm equitatē legis eſt ſtatutū. Et iō
interdicēdo q̄ nihil ampli⁹ accipiāt vel faciant:
cōpeſcit ab iniuria: qua ſepe tales graſſant̄ i trāſ
euntes: metas ſibi poſitas trāſgredientes. Pro-
uer.xxij. Non trāſgrediaris terminos antiq̄s q̄s
poſuerunt pſes tui. Hec trāſgreſſio deſcribitur
Eſa.x. Mandabo ei vt auferat ſpolia ⁊ diuidat
p̄dam. Ipe autē nō ſic arbitrabit̄: ⁊ cor ei⁹ nō ita
eſtimabit. ſed ad conterendū erit cor eius. et ad
internetionē gentiū nō paucaꝝ. Hoc ergo qđ ex
cordis malicia ⁊ auaricia ampli⁹ q̄ꝫ ad valitatē
R p̄ſe ſtatutū eſt: interdicit. [Interrogauerūt
aūt eū et milites] Ecce tertia diſticta inſtructo-
rū. Milites autē erāt Rhomani q̄ ad defenſio-
nē reipublice cōmunibꝰ ſtipēdijs acceptis ꝓ pa-
ce oim militabāt. Tales eni in q̄libet terra Ro-
manus impator habuit per legiōes ⁊ cohortes
diſtributos. Sic etiā habuit Dauid .ij. Regum
xxiiij. Minim⁹ centū militibꝰ p̄erat, ⁊ maximus
mille. Publicani aūt ⁊ milites plerūq̄ꝫ erāt gen
tiles: q̄ deuoti⁹ accedebāt q̄ꝫ iudeoꝝ ſacerdotes
⁊ phariſei. Hui⁹ ſignū eſt q̄ nō rep̄hendunt̄ [di-
cētes] q̄rēdo conſiliū ſalutis ſue [q̄d faciem⁹
et nos] Michee.vj. Oſtēdā tibi o hō q̄d ſit bo-
num ⁊ quid de⁹ reqrat a te. [Et ait illis] Do-
ctor ſalutis. Gal.vlt. Uos q̄ ſpūales eſtis iſtrui
te illū in ſpū lenitatis. Dicit aūt hic Tria. Duo ꝑ
receſſum a malo. ⁊ Unū qđ eſt neceſſitatis: idul
get. Per Receſſum a malo Primo ꝓhibet Uio-
lentiā: dicēs. [Neminē concutiatis] ꝑ violē
tiā opprimēdo ⁊ ſua diripiēdo. Eſa. iij. Rapina
pauꝑum in domo vra. q̄re atteritis populū meū.
⁊ facies pauperꝝ cōmolitis: Eſa.iij. Populū me
um exactores ſui ſpoliauerūt. Dicūt aūt h̄ Mi-
lites oēs q̄ defendere deberēt populū: q̄bus iter
dicit̄ ne in tyrānide ſua abutant̄ p̄tāte. Michee
iij. Audite p̄ncipes Jacob. ⁊ duces dom⁹ iſrael.
Nunq̄d nō veſtꝝ eſt ſcire iudiciū: qui odio habe
tis bonū ⁊ diligitis malū. qui violenter tollitis
pelles eoꝝ deſuꝑ eis. ⁊ carnes eoꝝ deſuꝑ oſſibꝰ
eorū. Qui comederunt carnē populi mei. ⁊ pellē
eorū deſuꝑ excoriauerūt. ⁊ oſſa eoꝝ cōfregerunt

et conciderunt quaſi in lebete. Pellis ſignat ſuꝑ
flua. Carnes aūt ea q̄ ſunt ad fomentū delectatio-
nis ꝑtinentia. Oſſa vō neceſſaria. Oia eni hec ty-
rāni rapiūt ⁊ in his luxuriant̄. Lebetes aūt ſignifi
cāt angarias: ⁊ ꝑ angarias q̄bꝰ ſicut in frixorio fri-
gunt pauperꝝ corpora (al's corda) Pſ. ci. ſm.lxx.
Oſſa mea ſicut in frixorio confrixa ſunt. Hec igit̄
omnia excludit qñ dicit [Neminē cōcutiatis] Se-
cundū qđ eſt ſm receſſum a malo dicit [Neq̄ꝫ ca
lumniā faciatis] Calūnia eſt impoſtura q̄ fit
pauꝑibꝰ Ut impoſito aliquo falſo auferat̄ pecūia
ab eis. Sub iſto etiam cōtinent̄ iniq̄ tyrannoꝝ le-
ges ⁊ litere calūnioſe: ex induſtria ſcripte: vt per li
teras ſuſcitatas pecunias adq̄rat̄. Job.iiij. Uidi eos
qui ſemināt dolores ⁊ metūt eos: flante deo ꝑiſſe:
et ſpiritu ire eius eſſe ꝯſumptos. Seminat dolores
q̄ ſeminat legibꝰ vel līis ſuis calumnias. Metit au
tē cum de talibꝰ lucra ſua cōſtituit. Mat.xiij. Nō-
ne bonū ſemē ſeminaſti in agro tuo: vnde ḡ habet ⁊
zizania: Et ait. Inimicus homo h̄ fecit. Bonū ſe-
mē eſt Simplicitas equi et iuſti: cognita in verbo
⁊ iuſticia dei. Zizanie ſunt calūnie inuente quas q̄-
tidie omnis boni ⁊ equi ⁊ iuſti inimicus inuenit ⁊
ſuꝑſeminat. Et hoc maxie hi faciūt q̄ ꝑ alijs milita-
re ſe dicunt in p̄tātibꝰ ⁊ officijs publicis. Et plus ec-
cleſiaſtici iudices ⁊ Aduocati q̄ꝫ ſeculares. Oſee.v.
Calūniam patiens eſt effraim qm̄ in iudicibꝰ ſuis
cepit abire poſt ſordes. Leuit.xix. Nō facias calu-
mniam ꝓximo tuo neq̄ꝫ vi opp̄mes eū. Eſa.xxxiij.
Quis ex vobis habitare poterit cuꝫ ardoribꝰ ſem-
piternis: Qui p̄ijcit auariciam ex calumnia et excu
tit manus ſuas ab omni munere. Tertium qđ
neceſſitatibus militantium indulget dicit [Con-
tenti eſtote ſtipendijs veſtris] Stipēdia di
cuntur a ſtipe pendenda. quia pendebat̄ vnicuiq̄ꝫ
militi donatiuum publicū ſue militie. Et hoc dicit
debere eſſe contentos: nec amplius exigere. Mat-
thei.x. Dignus opatius cibo ſuo. Matth.xx. Uo
ca opatios: et redde illis mercedem ſuam. Sed ho
die non ſunt contenti: Imo dicit̄ de eis Mich.ij.
Uiolenter tulerunt agros ⁊ rapuerunt ⁊ calūnia-
bant̄ virū ⁊ domū ſuam.

**Exiſtimante aūt populo. et co-
gitantibus omnibus in cordibus
ſuis de Joanne: ne forte ipſe eſſet
chriſtus: Reſpōdit Joānes dicēs
omnibus. Ego quidem aqua ba-
ptizo vos:**

Hic accedit Lucas ad ponendū teſtimoniū Jo
annis de chrō vt Precurſorem oſtendat. Et ſicut
dicit Gloſa: omittit hoc quod Joannes primo nar
rat Qualiter miſerunt ad ipſum ab hieroſolymis
ſacerdotes et Leuitas: vt interrogarent eum Tu
quis es: Uel ſicut alij dicunt: Primo teſtificatus
eſt turbis. Et hoc ponit Lucas. Et poſtea ſacerdo-
tibus. et hoc ponit Joannes. Habet autem hec
particula Duo. Primo enim dicit Neceſſitatem
teſtimonij. et Secūdo ſubiungit Ipm teſtimoni-
um. Neceſſitas fuit: quia populus et omnes alij

tā ſapiētes ꝙ̃ inſipiētes venerāt in opinionē qͥn
dam de ipō: an forte eſſet ipē chrs. ⁊ ſic nō dirige
ret viam ad alteꝝ: ſ3 poti⁹ eſſet finis vie. ⁊ vene-
runt ad ipm quibꝫ viā oſtendit. Et hoc eſt ꝙ dr.
[Exiſtimāte aūt populo] Exiſtimatio autē
eſt conceptio ex ſignis collecta. Cōſiderabāt enī
Uirtutē verbi in ꝑdicatōe. Auſteritatē vite i cō-
uerſatōe. Certitudinē reuelatōis diuine in miſſi
one. Famā miraculoꝝ i natiuitate. Et ex his col
legerūt Joannē eſſe maiorē homine. ſicͭ expreſſe
dicit Mat. vi. Quid exiſtis in deſertū videre a-
rundinē vento agitatā? Quaſi diceret. Nō. cum
Nihil vacuū. Nihil inſtabile. Nihil īfructuoſu3
Nihil in cōcupiſcētie humore radicatū fuerit in
ipō. Sed qd exiſtis videre? hoiem mollibꝫ veſti-
tū. vel viſum? q. d. Nō: cū i vita eius nihil molle
fuerit. Utpote Cui⁹ habitatio horror fuit deſer
ti. Cui⁹ veſtit⁹ pili cameloꝝ hiſpidi ⁊ duri. Cu-
ius decor zona fuit pellicea penit⁹ inculta. Cui⁹
cibꝫ locuſta. Cuius pot⁹ vt dicit Hiero. latices
vnda: ſimplex aqua. Sed qd exiſtis videre. pro-
phetā? etiā dico vobis: ⁊ pl⁹ ꝙ̃ ꝓphetā. Inter na-
tos enī3 mulieꝝ nō ſurrexit maior Joāne bapti
ſta. Utpote q̄ Sctītate maior fuit hoie. Reuela-
tione maior in ꝓphetꝭ. ſpū et ꝟtute Helie. Sen
pore par angelis. vel ſuꝑior iudicabat. Inde fu-
it exiſtimatio populi. Et ne popul⁹ ſtultā forte ex
iſtimatōem habere iudicaret: Sic dr Joan. vii
Turba hec que nō nouit legē maledicta eſt. ideo
ſubiūgit [Et cogitātibus oībus] Qđ enim
oēs opinant ꝓbabile eſt. vt dicit Phs. et Quod
ab oibus dicit: vel in pte: vel in toto eſt verum.
[In cordibꝫ ſuis] Has autē3 cogitatōes ſciuit
Joannes ꝑ ſpm̄ dei quo plenus fuit. i. Corin. ii.
Spūs oīa ſcrutat etiā ꝓfunda dei. Et iteꝝ. Nos
non ſpm̄ hui⁹ mūdi accepimus. ſed ſpm̄ q̄ ex do
eſt. vt ſciam⁹ q̄ a deo donata ſunt nobis. [De io
anne] baptiſta: Qui ſicut dicit Jo. i. fuit homo
miſſus a deo. Acſi non de terra ſed de celo deſcē
diſſet. [Ne forte] hͦ eſt: an forte [ipē eſſet chri
ſtus] Et ex hoc intelligit: vt dicit Glo. ꝙ ſciuerīt
tēpus eſſe tūc impletū quo chrs eſſet ventur⁹.
Chrs enim ꝓmiſſus fuit in lege. Prefigurat⁹ a
ꝑriarchis. A ꝓphetis ꝓnunciat⁹. Et hec omnia ꝓ
ceſſerāt. ⁊ ideo nō reſtabat niſi ꝙ digito mōſtra-
ret vbi eſſet. Et ad hoc venit Joānes. Uñ Joā.
i. Quē ſcͦpſit moyſes ⁊ ꝓphete inuenim⁹ meſſiā.
Indiguit tamē indicāte ꝓpter hūilitatē. Eſa. liii.
Quaſi abſcondit⁹ eſt vult⁹ eius ⁊ deſpect⁹. Eſa.
2 xlv. Uere tu es de⁹ abſcondit⁹. Iſta occaſiōe te
ſtioniū ferēdi ſic exorta. [Reſpōdit ioānes]
cogitatōibꝫ eoꝝ. Mat. ix. Ut vidit cogitatōnes
eoꝝ dixit. Nec rn̄dit in angulo vni vel duobꝫ vel
paucis ſed publice [dicēs oībus] qꝛ vt dr Gre.
cū tant⁹ eēt ꝙ chrs credi potuiſſ3: elegit magis
ſolide ſubſiſtere itra ſe ꝙ̃ humana opiniōe ina-
niter leuari ſuꝑ ſe. Sciuit enim qđ dicit ps. lii.
Qui hominibus placēt cōfuſi ſūt. qm̄ de⁹ ſpreuit
eos. Dicit autē in hac reſpōſione Duo. Primu3
eſt Officiū ſuū. Secundū autē Dignitas: ⁊ Or
do aduētus. et Officiū chriſti. De Officio ſuo di
cit [ego quidē] vt miſter [baptizo vos] actu

meo. Non dei. quia nō eſt in actu meo collatio gra
tie: que ſi adeſſet: non ego baptizarem: ſed de⁹. Jo
an. i. Super quem videris ſpiritum deſcendentē3
et manentē hic eſt qui baptizat. hoc eſt: qui aias
lauat [Ego autem baptizo] quia tangēdo cor
pora: ad baptiſmum vere baptizantis aſſuefacio
[aqua] que ſine illius virtute non lauat niſi cor-
pora. Hebre. ix. Non poſſunt iuxta conſcientiā ꝑ-
fectum facere ſeruientē ſolūmodo in cibis ⁊ potibꝫ
et varijs baptiſmatibꝫ ⁊ iuſticijs carnis vſq3 ad tē
pus correctionis impoſitis. Sicut enī baptiſma-
ta legis non cōferunt gratia3: ita nec baptiſm⁹ Jo-
annis. Et hoc ſignificās dicit. Ego vos baptizo in
aqua. Act. i. Joānes qͥdē baptizauit aqua.

Ueniet autē fortior poſt me: cuius non ſum dignus ſoluere corrigiam calciamentorum eius

Ecce Dignitas chriſti. Et dicit Tria. Dignitatē3
chriſti. Ordinē chri ⁊ Tēpus. et Chri actum. Di-
gnitatem aūt ⁊ Ordinē ſimul determinat dicens
[Veniet aūt ⁊c̄. Dignitatē autem determinat
in Duobꝫ. Quoꝝ Unū eſt Fortitudo ꝟtutis. Se
cundū aūt Eminentia dignitatis. De Fortitudine
aūt virtutis dr [Veniet fortior poſt me] For
tior aūt fuit in expellendo demonē quem Joānes
non expulit: ſed enī indicauit expellendum a regno
ſuo. Mat. xii. Lu. xi. Dum fortis armat⁹ cuſtodit
atrium ſuū: in pace ſunt omnia q̄ poſſidet. Si aūt
fortior illo ſuꝑuenerit: intrabit in domū fortꝭ: ⁊ al-
ligabit fortē: et oīa vaſa eius diſtribuet in qͥbus cō
fidebat. Hic enī fortis fuit qui ſic deſcribit in Job
xli. Non eſt fortitudo ſuꝑ terram que poſſit ei cō-
parari qui factus eſt vt nullum timeret. Uñ opor
tuit ꝙ de celo deſcenderet qui fortior eo eſſet quia
Joan. iii. Qui de celo venit: ſuꝑ omnes eſt. et ideo
fortior eo eſt ⁊ expulit eum. Nūe. xxiii. Deus ex egy
pto eduxit eum cuius fortitudo eſt ſicut rhinoce-
rontꝭ. Et ideo Apocal. v. dr. Leo de tribu iuda q̄ vi
cit. Iſte ergo Joanne: et oī ſancto fortior [venit]
Non qͥdē in mūdū. qꝛ iā in mūdu3 venerat. ſed ad
baptizādū: in q̄ tūc Joānes baptiſta ꝑcurrebat. Et
ideo imiſcēs tpis ordinē: dr [poſt me] Nō qͥdem
ordie dignitatꝭ ⁊ ꝟtutis. ſed ordie tpis In q̄ ꝑcur-
ſoris officiū ſꝑ ꝓcedit officiū regꝭ. Uñ Joā. i. Qui
poſt me venit: añ me fact⁹ ē. Luc. i. Preibis enī añ
faciem dñi parare vias ei⁹. Pōt etiā dici ꝙ etiā for
tior fuit: ad miraculoꝝ oꝑationē Que oia: Uel: fe-
cit: Uel: in noie eius facta ſunt. Uñ Joā. iii. Me
oportet minui. illū aūt creſcere. Nō qͥdem qa indi-
gnus fuerit Joānes pl⁹ ꝙ̃ alij ſcī ad faciēda ſigꝰ.
Sed officio ſuo ñ cōpetebat. qꝛ ſuū officium fuit:
ad aliū dirigere q̄ diuine fuit ptātꝭ. et iō nihil diui-
ne ptātꝭ in ſe debuit oñdere. Sec⁹ āt fuit de apl'is
q̄ etiā auditores duxerūt ad chrm̄ q̄ illis dirigētibꝫ
iam noticia chriſti ꝓceſſerat. qđ nō fuit qñ Joā. ad
chrm̄ dirigebat. et iō diuinū nihil in ſe oſtendebat.
l3 hoc ex vite merito potuiſſet. Et ideo ſm̄ cōgruen
tiā ſui officij loqͥns dr. Me oportet minui: illū aūt
creſcere: vt me ſicut puo ⁊ minuto deſerto: ad illum
ſicut magnū. et in fide creſcētē ꝯuertāt. [Cuius

nõ ſum] Tãgit h̃ dignitatẽ chr̃i. Et h̃ quidem quattuor modis exponit. Tribꝰ q̃dẽ ſicut ẽ i glo. ⁊ quarto ſm Chryſo. Primꝰ q̃dẽ modus ſm Glo. eſt ꝙ pes chr̃i ſit diuinitas. Pſ. cxxxi. Adorabimus in loco vbi ſteterũt pedes eiꝰ. h̃ eſt: due virtutes diuinitatis. Creatõis ⁊ Recreatõis. In vtroq; eni pede ſic diẽ Aug. reliq̃t veſtigiorũ ſuorũ indicia. Calciamẽtũ autẽ eius: eſt hũanitatis eius pellis mortiana: q̃ in mortẽ eſt ceſa hũanitas. Pſ. lix. In idumeã extẽdã calciamẽtũ meũ. h̃ ẽ in ſanguineã de ſanguĩe hoĩs factã hũanitatem. Corrigia aũt eſt vnio deitatis ad hũanitatẽ quaſi ligatura pedis cũ calceo. Et Joãnes q̃dem diẽ ſe nõ eſſe dignũ hãc corrigiã ſoluere. h̃ ẽ modum huiꝰ vniõis inueſtigare. Eſa. liij. Generatõnem eiꝰ q̃s enarrabit? Scd̃s modꝰ q̃ in glo. ẽ q̃ tãgit Deut. xxv. vbi d̃r. Ꝙ cũ aliq̃s morit vxoratꝰ ſine herede: debz frater defũcti vel aliꝰ ꝓpinquꝰ eiꝰ: vxorẽ defũcti ducere. ⁊ ſpõſus vxoris ⁊ maritus ꝓ ipõ factꝰ: vxorẽ defuncti fecũdare. et ſemẽ defũcto ſuſcitare. ⁊ ꝓmogenitũ noĩe defũcti appellare. Ꝙ ſi nõ fecerit: aliũ poſt eũ ꝓpinq̃orẽ illũ diſcalceare. ⁊ vxorẽ defũcti ducere. Deĩde aũt vxorẽ defuncti ducere nolẽtis: domũ diſcalceati in iſrael in improperiũ ſuũ appellari. Scd̃z hoc igit eſt ſenſus [Cuiꝰ non ſum dignꝰ ſoluere calciamentũ] tanq̃ ipẽ ſpõſam eccl̃iam repudiet quã ego ducã. Ipẽ eni vere ſpõſus eſt. Ego aũt ſpõſi amicꝰ. nõ diſcalciator: q̃ ſibi ſponſã principiã. Joan. iij. Qui habz ſpõſam: ſpõſus eſt. Amicus aũt ſpõſi ſtat ⁊ audit. ⁊ gaudet ad vocẽ ſponſi ⁊ ſponſe. Tertiꝰ ſenſus ſm glo. eſt. ꝙ calciamẽtũ eſt ꝑparatio euãgelizandi. Sicut d̃r Eph. vj. Calciati pedes i ꝑparatõem euãgelij pacis. Cãt. vij. Quã pulcri ſunt greſſus tui in calciamẽtis filia ꝓncipis. Eſt g̃ ſenſus. [Nõ ſum dignus] ex officio: calciamẽtũ: h̃ eſt euãgeliũ: de ſuo pede. h̃ eſt: circũportatõe [ſoluere] ⁊ in mũdo circũferre: vt ꝑ me euãgelizet illud in gentibꝰ. ⁊ i omnez terrã exeat ſonꝰ. q2 hoc nõ eſt officiũ mei q̃ ꝑcurro Sz hoc eſt officiũ Apl̃orũ. quorũ ꝑdicatio ſeq̃tur ꝑdicatõem dñi. vt ſoluto a pede ſuo euãgelio pedibꝰ ſuis alligẽt. ⁊ i totũ mũdũ circũportẽt. Eſa. lij. Quã pulcri ſup mõtẽ pedes euãgelizãtiũ bona: euãgelizãtiũ pacẽ: dicẽtiũ ſion: regnabit deꝰ tuus. Quarta expoſitio eſt Chryſ. ⁊ ẽ planior ⁊ verior oĩbꝰ. Quia ſ. ſolutio calciamẽti: eſt hũilimũ obſequiũ qd̃ põt homi p̃ſtari. Et eſt ſenſus hũilimũ obſequiũ qd̃ põt hoĩ p̃ſtari nõ ſit dignꝰ p̃ſtare ⁊ ipẽdere ſibi. Job. iiij. Ecce q̃ ſeruiũt ei nõ ſunt ſtabiles. ⁊ in angel̃ ſuis repꝑit prauitatẽ. q̃to magis hõ putredo ⁊ filiꝰ hoĩs vermis? Hoc ẽ ꝙ d̃r. [Cuius nõ ſum dignus ſoluere corrigiã calciamentorũ eius] Exo. iij. ⁊ Joſ. v. Solue calciamentũ de pedibꝰ tuis. Locꝰ eni in quo ſtas terra ſancta eſt.

Ipẽ vos baptizabit i ſpũſctõ ⁊ igni. Cuiꝰ vẽtilabrũ in manu eiꝰ: ⁊ purgabit aream ſuam.

Hic tangit ꝑ̃tiũ chriſti actũ. ⁊ hoc dupliciter Tangit eni Actũ ſacramenti ⁊ Actuz iudicij. De Actu ſacri dicit [Ipſe vos baptizabit] hoc eſt a pctõ interius mundabit. Matth. iij. Ego a te debeo baptizari ⁊ tu venis ad me. Glo. hoc eſt: a peccato mundari. Matth. xxviij. Baptizãtes eos in noie patris ⁊ filij et ſpũſſancti [in ſpũſſancto et igni] Duplex effectus baptiſmi chr̃i ſignificatur: Acceptio ſpũſſancti: et Ignitio feruoris deuotionis in conſumptione peccati. De Primo dicit [in ſpirituſancto] quia viſibiliter deſcẽdit ſpirituſſanctus ſup baptizatos. Luce. iij. Deſcendit ſpirituſſanctus corporali ſpecie ſicut columba in ipſm Secundus effectus notat quãdo dicit [et igni] vt notetur peccati conſumptio. Deutero. iiij. Deus noſter ignis cõſumẽs eſt. Et notat Charitatis accẽſio. Luc. xij. Ignem veni mittere in terram ⁊ quid volo niſi vt accẽdat. et notetur Feruoris deuotio. iij. Reg. xviij. Deus qui exaudierit ꝑ ignem ipſe ſit deus. Act. j. Vos baptizabimini in ſpirituſancto nõ poſt multos hos dies. Hic ignis accẽſus poſt chriſtum (pulſo nubilo mortalitatis et ꝑſecutiõis) quaſi ſol ad alta ſe cõtulit. ij. Mach. j. Tempus affuit quo ſol refulſit qui priꝰ fuit in nubilo. et accenſus eſt ignis magnꝰ ita vt omnes mirarentur. Alterũ autem actum determinans ait [cuiꝰ vẽtilabrum in manu eius] Et tangit Duo. ſcilz Actum diſtricti examinis: et Effectum. Actuz quidem examinis tangit cum dicit: Cuius ventilabꝛ. Tangit autẽ h̃ metaphorice actũ examinis. Ventilabrũ eni eſt inſtrumentũ cuius euentatione purgantur grana a quiſquilijs palearuz. Dicit igitur ꝙ in manu chr̃i. hoc eſt: in poteſtate iudiciaria chriſti. quia ſicut dicit Joan. v. Pater nõ iudicat quẽq̃: ſed omne iudicium dedit filio. In hac ergo manu eſt ventilabrũ: quod alio nomine dicit vannũ. per quod notat diſcretio ſaluandorũ ⁊ damnãdorũ. Matth. xxv. Statuet oues q̃dem a dextris: hedos aũt a ſiniſtris. Unde ſequitur [et permundabit] hoc eſt: vſq; ad purum purgabit arcã ſuam. Pſ. lxxxij. Ponam eos vt ſtipulam ante faciem venti: vt lutum platearũ delebo eos [aream ſuam] hoc eſt: ꝑſentem eccleſiaz ⁊ in iudicio extremo futuram. Hiere. xlviij. Diſꝑdam eos ⁊ ventilabo eos. Hoc etiã modo multipliciter facit dominꝰ. M

Areã eni conſcientie ꝑmundat: a palea vane cogitationis: reſeruans granũ contemplate veritatis. Pſ. cxlv. In die illa ꝑibunt omnes cogitationes eorũ. Hiere. xxiij. Quid paleis ad triticũ dicit dñs

Eſt etiaz area ſcriptura in qua eſt mixta palea cũ tritico. hoc eſt: litteralis intelligentia cũ ſpirituali. Eſa. xxx. Pulli aſinorũ cõmixtũ migma comedent et ſicut in area ventilatum eſt. Pulli aſinorũ ſunt ſimplices q̃ accipiũt granũ non nudum: ſed in rudi palea. et alij cibantur grano nudo quod in area ventilatum eſt a doctoribus ſcripture. Area etiã eſt cor hoĩs in q̃ ſeminat granũ nudum frumenti: Joan. xij. quod tñ ſurgit cum palea multa temporalis velamenti quo abſcondit a nobis. Sed hoc vellentes granum dulce verbi et gratie inuenieꝰmꝰ. Mat. xij. Diſcipuli trãſeũ. ꝑ ſata: vellebãt ſpi. ⁊ paleas q̃dẽ abijciebãt: granũ aũt colligebãt ⁊ comedebãt. Eſt area aromatũ q̃ non indiget ven

tilatõe niſi a palea ianis glie. Hec em̄ ē area vi-
tutū Cañ.vj. Dilect⁹ me⁹ deſcēdit in hortū ſuū ad areolā aromatū. Sic ꝑ ꝓmūdabit areā ſuam

Et congregabit triticū i horreū ſuū: Paleas autē cōburet igni in extinguibili.

Ecce Effectus iudicij. [Cōgregabit eni triticū] Dicit aūt Tria. Aſſociationē electoꝝ hic in eccleſia. ⁊ in futuro in patria. ⁊ Q̄ ipi ſunt triticū. ⁊ Quo congregabunt. De Aſſociatõe dicit [Cōgregabit] Diſpſi eni ſunt Diſpari cultu. ⁊ Diſpari vita. ⁊ Diuiſiõe cordiū. Et Diſpares cultu congregabit in vnuꝫ cultū. Pſ.cv. Saluos nos fac dñe: ⁊ cōgrega nos de nationib⁹ vt cōfiteamur nomi tuo. De Diſpari vita cōgregabit i vnam grām. Eze.xxxvj. Adducā vos de nationibus. et cōgregabo vos de terris. ⁊ effundā ſuper vos aquam mundā: ⁊ mundabimi ab oīb⁹ inqnamētis vr̄is. De Diuiſione cordiū cōgregabit eos in vnū cor charitatis. Act.iiij. Multitudis credentiū erat cor vnū: ⁊ anima vna: nec quiſq̄ aliqd eoꝝ que poſſidebat ſuū eſſe dicebat. ſed erant illis cōmunia oīa [triticū] dicit. Hoc ē: electos. quoꝝ qlibet ꝓ bonū quod eſt i eo paſt⁹ eſt alterius. Pſ.cxlvij. Adipe frumēti ſatiat te. Quo aūt ꝯgregat ſubiūgit [in horreū ſuum] quod eſt cōtinentia ⁊ capacitas eccl̄ie in gratia. ⁊ cōmūione ſctōꝝ. ⁊ ꝯmūio ⁊ capacitas celeſtſ patrie. Matth.xiij. Triticū ꝯgregate i horreū meū. Prouer.iij. Implebunt horrea tua ſaturitate. Hec ſunt horrea egypti in qb⁹ ſeruant cibi gratie: ꝓſeruātes a futura ſterilitate. qꝛ vbi ſunt electi: ibi eſt cib⁹ gratie ⁊ verbi dei. Multi enim cibi ſunt in noualib⁹ patrū. Secund⁹ effectus eſt: vel altera pars effect⁹ q̄ [paleas] vacuas a gratia [cōburet igni]. j. Corinth.iij. Uniuſcuiuſq̄ quale ſit opus ignis ꝓbabit. Vnd̄ Uel eſt Ignis tribulatõis p̄ſentis: pctā auferens. Uel Ignis purgatori⁹ peccata venialia ꝯburēs. Ul Ignis inferni inextinguibilit peccatū inſequens Et de hoc videt intelligi quia in lr̄a ignē illū dicit inextinguibilē. Cū eni ignis duab⁹ de cauſis extinguat. Scꝫ. A cōtrario. Uel qꝛ deficit ſibi materia: Ignis inferni neutrā habꝫ cauſam extinctionis. Nō eni eſt ꝯtrariū inferno niſi grā. et hui⁹ nō ſunt ſuſceptibiles q̄ in inferno ſūt. Silr materia illi⁹ ignis: eſt pctōr ſub pctō. ⁊ pctm̄ ſub inferno nō eſt ſolubile a pctōre. ⁊ pctōr nō conſumptibilis ab igne. ⁊ ideo nunq̄ extinguit ignis ille. Eſa.vlt. Uermis eoꝝ nō morict. ⁊ ignis eorū nō extinguet. ⁊ erūt ad ſatietatē viſionis omnis carnis. Ideo pctōres dicunt ligna illū ignē nutrītia. Eſa.xxx. Preparata eſt ab heri topheth. a rege ꝑpata pfūda ⁊ dilatata. Nutrimēta ei⁹ ignis ⁊ ligna multa. flatus dñi ſicut torrens ſulphuris ſuccendens eā.

Multa quidem ⁊ alia exhortās euangelizabat populo.

Hec eſt clauſula Euāgeliſte q̄ ꝯcludit Joannis ꝑdicatõem. Hoꝝ autē q̄ hic de verbis eius omittunt: Quedam ponit Mattheus. Quedam aūt ⁊ plura Joannes. Sicut id Q̄ dixit Pniam agendo appropinquare regnuꝫ celorum: qd̄ dicit Matth. Et Q̄ dixit Mediū baptizandoꝝ ſtetiſſe Jeſum. Q̄ digito mōſtrauit. Q̄ agnū dei pnūciauit auferentē peccata mundi. Q̄ diſcipulos ad eū miſit. Q̄ ſe non eſſe ſponſum ꝯteſſus eſt. Q̄ cōfiteba ⁊ non negauit Se non eſſe Heliam: neq̄ ꝓphetā: neq̄ chriſtum: ſed vocem chriſti ⁊ p̄curſorem. Et hmōi alia: que omnia dicebat [euangelizans] hoc eſt verum euangeliū. hoc eſt: bonū nūcium annuncians [populo] Eſa.xl. Super mōtem excelſum aſcende tu qui euangelizas ſion. qui euangelizas hieruſalē: exalta in fortitudine vocem tuā. Exalta: noli timere. Dic ciuitatibus Jude: Ecce deus veſter.

Herodes aūt tetrarcha cū corriperetur ab illo d̄ herodiade vxore fratris ſui: et de omĭbus malis que fecit Herodes: adiecit et hoc ſupra omnia: et incluſit Joannem in carcerem. n

Hic breuiter ꝑ anticipationē agitur de incarceratione Joānis de qua nos multa diximus ſuper Matth.xiiij. et ibi reqrant. Cauſa autē q̄re Lucas anticipat eſt: Quia feſtinat ad miracl'a chriſti q̄ p̄cipue facta ſunt in duob⁹ vltimis annis p̄dicationis chriſti. In pmo em̄ anno Joannes incepit mittare ad chrm̄: et ſtatim incluſus eſt: et reuoluto anno eodē decollatus. Et in illo anno chrs pauca fecit: niſi Q̄ mutauit aquā in vinum: qd̄ fcit circa principiū ſecūdi anni ſue p̄dicatõis ꝑ annū reuolutū ſui baptiſmatis: qd̄ Joan. ponit: et iſte p̄terit. Cauſam aūt myſticā Glo. tangit quia Joannes diuinitatē chri̅ ꝓſequit in qua nulluꝫ habuit mediatorē vel p̄curſorē: et ideo indifferenter ſcribit et ea q̄ añ Joānis alligatiõem facta ſunt: ⁊ ea que ſunt facta poſt ipſam. Sed alij Euāgeliſte ſcribūt hūanitatē chri̅ in qua habuit pcurſoreꝫ. et ideo de his que facta ſunt añ p̄curſionem illius pauca dicunt: niſi q̄ .xij. annoꝝ oſtendit ſapiam. Qd̄ tamē non fuit miraculū: lꝫ eſſet diuinū. Et hoc qdem dicit Glo. Neſcio quare. qꝛ etiā miraculū de vino verum eſt: qd̄ poſt incarceratiõnē Joannis eſt factū eodē die reuoluto anno qñ baptizatus eſt: ſicut celebrat eccleſia. Sed vera cauſa eſt q̄ anticipat Lucas breuiter: qd̄ ſciuit poſitū eſſe ſufficient Matthe.v. Et anticipat vt poſtea de chro cōtinua ſit hiſtoria. Tangit aūt h̄ Tria Scꝫ Captiuitatem: Cauſam captiuitatis: et Modū. Captiuitatē tangit cū dicit [herodes] antipas: herodis aſcolonite filius: Nō tā carne q̄ malicie imitatione ⁊ ſucceſſiõe crudelitatis ⁊ hereditarie tyrānidis. Sap.iiij. Ex iniqs omnes filij q̄ naſcunt: teſtes ſunt nequitie in parentes ipſorū. Eſa.xiiij. Non cōſurget in eternū ſemen peſſimoꝝ. Tāgit pncipatum [tetrarcha] Et ideo quia princeps grat quarte partis regni dei (quod iudeoꝝ regnū erat) clemētia: iuſta ⁊ legi dī ꝯgruētia fouere ⁊ manutenere debuit.

iiij. Regū.xx. Reges iſrł clemētes ſunt. Vñ Prouer.xx. Clementia firmał thron⁹ eius: ħ eſt. Regis. Prouer.vlł. Lex clemētie in lingua ei⁹. De Juſticia aūt dr Eſa.xxxij. Princeps ea que ſunt digna pncipi cogitabit. Et pmittił. Ecce in iuſticia regnabit rex. ꝛ pncipes in iudicio preerūt. De Cōgruētia legis dei pcipił Deut.xxvij. ꝙ qñ rex inthronizat⁹ ē accipiat deuteronomiū legꝫ: ꝛ ſm illū iudicabit. Hic autē ecōtra de dolis iniuſtus ꝛ fraudulētus fuit. Tāgit autē cauſam incarcerationis cū dicit. [Cū corriperet.] Et tāgit cauſam In ſpeciali vicio. ꝛ In Generalitate viciorū. In ſpeciali vicio ex pte Joānis: eſt Correptio vicioſi. Que cauſa (al'as tñ) eſt Precepta: Juſta: Honeſta: ꝛ Pia. Precepta quidē .j. Timoł.v. Peccātē corā oibꝰ argue. Matth.xviij. Si peccauerit in te frater tu⁹: corripe eū inter te ꝛ ipm ſolū ꝛc. Juſta autē eſt cauſa. qꝛ iuſta ē correptio delinquētis. Vñ Eccli.xxj. Qui odit correptōez veſtigiū eſt pctōris. Honeſta etiā eſt: qꝛ eſt d honeſtate mrimonij ꝛ nuptiarū. Sap.iij. Hec eſt q neſciuit thorū in delicto. Ecōtra Sap.xiiij. Neqꝫ nuptias mūdas cuſtodiuit. Pia fuit: qꝛ ꝓ iniuriam paſſo patrocinatus eſt Joānes. Sicut ꝛ Moyſes Exo.ij. Quare facis iniuriā ꝓximo .j. Corin.vj. Vos iniuriā facitꝫ et fraudatis. ꝛ hoc fratribꝰ. Hec etiā cauſa in patribꝰ eſt ꝯmēdata. ꝛ maxime in eo in cui⁹ ſpū cucurrit Joannes. ħ eſt Helie. De quo dr Eccli.xlviij. Jn diebꝰ ſuis nō extimuit pncipē. Et de Moyſe Hebre.xj. Fide reliquit egyptū: non veritus animoſitatē regis. Hec igił cauſa fuit ex pte Joannis. Sequitur. [De herodiade] Hec herodias vt dić Chryſ. fuit filia Arethe Regꝫ. quā pꝰ dederat Philippo. et iſta ꝓcurāte: philippo eā abſtulit. et herodi fratri ſuo eā ꝯiunxit. Et ideo ipa femina fuit Exitialis meretrix. ꝛ Peior meretrice Scortatrix. ꝛ Peior ſcorto fuit Adultera. Exitiū eni dom⁹ fratris herodis ꝓcurauit ꝑ patrē Arethē ſocerū Philippi. cū tamē ꝯiugis ſit edificare ꝛ manutenere domū. Sicut dicił Geñ.xxiiij. ꝙ parentes Rebecce monuerūt eam regere familiā: diligere maritū. Vñ de ipa dr Eccles.vij. Jnueni amariorē morte mulierē que laqueus venatorū eſt. ꝛ ſagena cor ei⁹: vincula manus ei⁹. Eccli.xxvj. Sicut boum iugū qđ mouetur. ſic ꝛ mulier nequā qui tenet illā: quaſi qui apphēdit ſcorpionē. Jſta fuit peior meretrice: qꝛ meretrix a merēdo dicił. Jſta aūt nihil ꝑ hoc meruit. ſed inſatiabilē libidinem quā ad coitū habuit: ꝛ i Philippo explere nō potuit: in Herode qſiuit. q totus libidini etiā ꝑ medicinas inſeruiuit: ꝛ ideo ſcortum fuit. Que in hoc differt a meretrice ꝙ nō niſi libidinem qrit: meretrix autē nō libidinē ſed precium Ezech.xvj. Omnibꝰ meretricibꝰ danł mercedes. tu autē dediſti mercedes cūctis amatoribꝰ tuis Et in hoc ꝙ dediſti mercedes: ꝛ mercedes nō accepiſti: factū eſt in te contra conſuetudinē mulierum. Hec eſt mulier vltro virū rapiens .j. Reg.xx. Scortatricis etiā maliciā vicit qꝛ adultera Vñ dicit. [vxore fratris ſui] Eccli.xxiij. Ois mulier relinquēs virū ſuū peccabit: ſtatuēſ heredem ex alieno mrimonio. Primo qdē qꝛ in lege altiſſimi incredibilis fuit. Scđo: qꝛ virum dereliquit. Tertio: quia thorū viri ꝛ fidei ſue ſponſionē violauit Et hoc totū notat cum dr: quia fornicata eſt. Jn hoc autē ꝙ maritus eius verus frater fuit: etiam ſtupri rea: ſicut ꝛ ipe Herodes cōtra legem. Leuił.xx. Qui duxerit vxorē fratris ſui: rem illicitam ꝑpetrauit. Ergo ſtuprator ꝛ adulter fuit: ſicut ꝛ ipa Herodias: exitialis meretrix [Et de omnibus malis] Ecce Generalis correptio: qꝛ de oibus malis corripuit eū. qꝛ Herodis malū exemplum: fuit peſſimū. Quia vt dr Grego. Jn exēplum culpa vehemēter extendił: cum ꝓ reuerentia grad⁹ ꝛ peccator honorał. Et ideo min⁹ eſt diſſimulandū in plato qꝫ in ſubdito. Nec erat vlla tergiuerſatiōe celanda: quia notoriū erat ꝙ ea erāt [que fecerat herodes] ꝛ negari nō poterāt. Pſal.xlix. Arguā te: ꝛ ſtatuam te cōtra faciē tuā .3. Reg.ij. Tu noſti oē malū: cuius conſciū ē tibi cor tuū [adiecit] Ecce Effectus cauſe pinducte: quia ꝓ bono reddidit malū. Hiere.xviij. Nunqd reddił ꝓ bono malum [Adiecit aūt] Dicit: qꝛ cum in oīb⁹ aliis fuerit ſceleſtus ꝛ malus: Jn hoc etiā fuit ſacrileg⁹ ꝛ temerarius ꝛ ingrat⁹. Sacrilegus quidē: quia in eum q ab vtero matris cōſecratus eſt miſit manum. Eccl.xlix. Male tractauerūt eū qui ab vtero cōſecratus eſt. Temerarius aūt: qꝛ iniecit manus violētas in ꝓphetā: cū dicat Pſal.ciiij. Nolite tangere chriſtos meos: ꝛ in ꝓphetis meis nolite malignari. Jngratus aūt: quia ꝓ bono malū reddidit. Pſal.cviij. Pro eo vt me diligerēt detrahebāt mihi [adiecit] q̄ tantū pondus iniquitatis [ſuper omnia] peccata ſua. Pſal.xxxvij Putruerūt ꝛ corrupte ſunt cicatrices mee a facie inſipiētie mee. Et ſicut onus graue grauate ſunt ſuꝑ me [Et incluſit Joannē] ab vtero ſanctificatū: Cuius natiuitas miraculū: Cuius vita ſanctitas: Cuius officiū via fuit ſalutis: Cuius vox libera: vbū oſtēdit eternū. Hūc ergo ꝛ talē [incluſit in carcerē] viā ad chrm qꝫ tū in ſe fuit auferēs: verbū dei alligās: ſalutarē preconē ſilentio ꝑpetuo cōdemnans: Eū qui illuminare miſſus eſt his qui in tenebris ꝛ in vmbra mortis ſedent: tenebris carceralibus includens. Ecce qntū malū ſuis malł adiecit Herodes. D

Factū eſt autē cum baptizaretur oīs populus: ꝛ Jeſu baptizato ꝛ orante: apertū eſt celū: ꝛ deſcendit ſpūſſanct⁹ corporali ſpecie ſicut columba in ipm: ꝛ vox de celo facta ē Tu es filius meus dilect⁹: in te complacuit mihi.

Hic agił de Baptiſmo chriſti qđ eſt ſanctificatio noſtri baptiſmatis: ꝛ regeneratio (al's generatio) noſtre regeneratiōis. Agēdo autē de chri Baptiſmate facit Quattuor. Primo em oñdit Qualiter chri Baptiſm⁹: eſt termin⁹ baptiſmatꝫ Joannis. Scđo oſtēdit Que deuotio habēda eſt ad noſtrum baptiſmū ꝑcipiendū. Tertio oſtēdit Quis

ſit effect⁹ baptiſmatis in eo q̄ digne ꝑcipit. Quar
to oſtendit Que ſint ſanctificantia noſtꝛa bapti/
ſma. De Primo aūt determināſ dicit. [Factū
eſt]ſm ordinatiōem diuinā: q̄ omnia ꝑordinat
anteq̄ fiant. [Cū baptizaret ois populus]
Accōmoda eſt diſtributio: ꝑ generib⁹ ſingulorꝝ.
hoc eſt: de quolibꝫ populo aliqui. Hoc eſt: Diui
tes ꝛ paupes: Nobiles ꝛ ignobiles. Serui ꝛ li/
beri. Maſculi ꝛ femine. Judei ꝛ gētiles. ꝛ ſic de
q̄buſlibet differētijs hominū. Inter quos etiaꝫ
[Et Jeſu baptizato]q̄ ſicut dicit Joā. i. medi⁹
ſtetit baptizādorꝝ. Si autē querit. Quare chri
ſtus voluit baptizari. Dicim⁹ q̄ plīme ꝛ ratio/
nabiles cauſe aſſignant. Quarꝝ Una potiſſima
eſt: vt tactu ſue mūdiſſime carnis vim regenera
tiuā cōferret aquis. Sicut eni in quolibꝫ tactu
ſuo ſemꝑ aliq̄d operatus eſt diuiniꝫ: Sicut te/
tigit leproſum ꝛ ſanat⁹ eſt ꝑ virtutē diuinitatꝭ.
Et tetigit eū emorroiſſa ꝛ ſanata eſt: Ita etiā ta/
ctu aque vis influxit aquis q̄ poſſent mundare
aiaſ q̄ vis regnatiua dicatur: Tn̄ hec vis ē i habi
tu in aquis. ꝛ nō reducit ad actū niſi ꝑ inuocatio
nē ſcē Trinitatis: et tunc agit regenerationeꝫ: ſicē
etiam in baptiſmate chriſti Trinitas apparuit
Spūſſctūs in colūba. Pater in voce. ꝛ Fili⁹ in
aqua. Et hec eſt vera cauſa: Tamē alie cauſe aſſi
gnant. Sic Ut baptiſmo iuſticiam ſuā cōpleret
Uerbi grā. Ut pateret legē quā ipe tulerat q̄ꝛ de
dit legē. Jo. iij. Niſi q̄s renatus fuerit ex aq̄ ꝛ ſpi
ritu nō pōt intrare i regnū celorū. Et ideo vt eā/
dem legem ſubiret: baptizat⁹ eſt. Sic ſubiuit le
gē circūciſionis quā dederat. Alia cauſa ē vt no/
bis exm̄ ꝑberet bapma (alſ bapmi) ſuſcipiēdi. Jo
xiij. Exemplū dedi vobis vt queādmodū ego fe/
ci: ita ꝛ vos faciatis. Libēti⁹ eni ꝛ deuoti⁹ ſacra
mentū in elemēto viſibili ſuſcipit ſeruus: q̄ꝺ an
te eū ſuſcepit dn̄s. ꝛ magis credit in elemēto viſi
bili inuenire grām q̄n ſcit nō eſſe egenū: ꝛ vacu/
um eſſe elementū ex ſuſceptōne dn̄i. His igit de
cauſis baptizari voluit dn̄s. Seq̄t [Et oran
te]Inſtruit dn̄s in qua deuotōe accipiend⁹ eſt
baptiſmus. Oratio eni vt dicit Aug. eſt pius af
fectus mētis in deum direct⁹. Et in hoc pio affe
ctu ſuſcipi debꝫ et cōſeruari. q̄ꝛ cū indeuot⁹ acce
dit obicē ſpūiſctō ponit. Et licꝫ ſacramentū con/
ſequat: tn̄ rem ſacramenti nō ſuſcipit. Sapie. j.
Spūſſctūs diſcipline effugiet fictū. ꝛ auferet ſe a
cogitatiōib⁹ que ſunt ſine intellectu. ꝛ corripiet
a ſuꝑueniēte iniq̄tate. Sic ergo ꝑ orationē pie/
tas monſtrāda ꝛ exercēda eſt: vt ꝟtutē ſuā faci/
at baptiſm⁹. Sequit ꝺ Effectu baptiſmi [Ap
tum eſt celū]Non q̄ diuiſum fuerit: ſꝫ q̄ꝛ ſecre
ta celi patuerūt. Celū eni a celando eſt dictū ꝛ vſ
q̄ ad illud tempus: q̄uis aliq̄n alicui ſanctoruꝫ
aliq̄d de ſecretis celi reuelatū fuerit ad ſciendū:
tamē ſecreta celi nō ſunt apta ad dandū. ꝛ exhibē
do cōmuniter. Et ſic apti ſunt celi in baptiſmo.
Ad lr̄am aūt Tant⁹ ſpēdor ſuꝑ chriſtuꝫ emicuit
quaſi inferiori celo cedente ꝑ modū quo nubes
a celo recedunt: totum celū empyreū reuelaret.
ꝛ totum ſplendorē ſuum in chr̄m ſuꝑ terrā diri/
geret. ꝛ terrā lumine repleret: facto dicēs hoc q̄ꝺ

dicit de illo Heb. j. q̄ chr̄s eſt ſplendor glorie ꝛ
figura ſubſtātie eterni ſolis. ꝺ eſt patris. Sap. vij.
Candor eſt lucis eterne ꝛ ſpeculū ſine macula dei
maieſtatis Figurabat myſtice baptizatus chriſti
baptiſmate celum apire. Baptiſm⁹ eni celū aperit
per ꝺ q̄ aufert ipedimentū aſcēdendi in celū. Paſ/
ſio aūt chri aperit ꝑ ꝑcīj ſolutionē: ꝛ Aſcēſio dn̄i
aperit per loci adeptionē ꝛ māſionis ꝑparationē.
Unde Baptiſm⁹ remouet repagulum. Pſal. cvj
Confregit portas ereas: ꝛ vectes ferreos cōfregit:
ſuſcepit eos de via iniquitatꝭ ſue. Paſſio aūt ſol
uit ꝑciū de emenda māſione. Gen. xxxj. Ego dā/
mnū omē reddebā: q̄cquid furti peribat a me ex/
gebas. Aſcenſio autē in redēptum ꝑ poſſeſſioneꝫ
intrat locū. Jo. xiiij. Uado parare vob locū: ꝛ iteꝝ
veniam ꝛ aſſumā vos ad me ipm: vt vbi ego ſum:
ꝛ vos ſitis mecū Sequit de Sanctificantibus
baptiſmū. Hec autē ſūt: Pat: ꝛ Fili⁹: ꝛ Spūſſan
ctus: Pater in voce: Fili⁹ in carne: Spūſſanct⁹ in
colūba. Et ideo ſine inuocatiōe trinitatis: ꝑ ꝓpria
noia baptiſm⁹ non ſanctificat: q̄ꝛ tres ꝑſone ꝑ ſibi
ꝓpria ibi apparuerūt ſanctificātes. Mat. vl. Bapti/
zantes eos in noīe patris ꝛ filij ꝛ ſpūſſcī Quia
autē in ſanctificādo vt dr̄ Aug. Spūſſctus perſo
na vicinior nobis eſt: Jdō incipit a ſpiritu Dicēs
Tria: Deſcēſum: ꝛ Deſcendentē: ꝛ Deſcendēdi mo
dum. Deſcēſum tangit cum dr̄ [Et deſcēdit]de/
ſcenſione ſua declarās ſanctificatōis infuſionē in
baptiſmū. Eſa. lxvj. Ecce ego declinabo in vos ſi/
cut flumē pacis: Et tanq̄ torrentē inundantē glo/
riam gentiū. Flumē pacis ſignificatio eſt ſpūs: Et
q̄ꝛ neſcit tarda molimina ſpūſſancti grā: ideo ap/
propriat torrenti inundāti. Torrid⁹ quidē calore
charitatis: Jnundās autē abūdantia chariſmatꝭ.
Et hec eſt gloria gentiū que veniūt cum deuotiōe
ad baptiſmū. Deſcendentē autē tangit Spm̄ſan/
ctū: Per Spirationē renatis ferēs Spūm vite: ꝛ
Per Sāctitatē expellens peccatū q̄ꝺ fuit eā mor/
tuo: Facit autē hec duo Septē q̄buſdā appropria/
tis ſibi effectib⁹. Primo eni mūdicias creat cor no/
uum. Pſal. l. Cor mundū crea in me deus: ꝛ ſpm̄
rectū innoua in viſceribꝰ meis. Scd̄o Creatum
autē ꝛ mundatū ꝛ rectificatū: renouat ꝟtute. Pſ.
ciij. Emitte ſpūm tuū ꝛ creabunt: ꝛ renouabis fa
ciem terre. Ezech. xxxvj. Dabo vob ſpūm nouuꝫ: ꝛ
effundā ſuꝑ vos aquā mundā Tertio Renoua/
tum eripiēs de ſeruitute facit liberum. ij. Cor. iij.
Ubi ſpūs domini: ibi libertas. Quarto Liberū
facit deo reconciliatū amicū. Gen. viij. Columba
retulit ramū virētis oliue reconciliatū ꝛ ꝓpitiatū
oſtendēs deū Quinto Reconciliatū adhuc infir/
mū adiuuat ad bonuꝫ. Rhomanorꝝ. viij. Spirit⁹
adiuuat infirmitatē noſtrā Sexto Adiutū ꝛ con
fortatū ſuſpirare facit de exilio ad patriā. Rhom.
viij. Spūs poſtulat ꝑ nobis gemitib⁹ inenarra/
bilib⁹ Septimo Suſpirantē pennis deſiderioꝝ
ꝛ cōtemplationū leuat in requiē beatorꝝ in celuꝫ.
Pſal. liiij Quis dabit mihi pēnas ſicē colūbe: ꝛ vo
labo ꝛ requieſcā. Sic ḡ deſcendit ſpūſſanct⁹. De/
ſcendendi autē moduꝫ tangit in Duob⁹. Scꝫ. In
genere: ꝛ In ſpecie. In Genere q̄dem: q̄ꝛ deſcendit
[corporali ſpecie]Hec autē ſpēcies fuit veruꝫ

corpus oculis hominū quibꝰ deꝰ reuelari voluit viſibiliter apparēs: Tamē ſpecies vocat. quia ſpirituiſancto corpus illud nō fuit vnitū: ſicut filio fuit vnitum corpus hominis qđ aſſumpſit. Hec igit̃ eſt cauſa ꝙ dicit̃: non corpe: ſed corporali ſpecie. quia in eo ſpirituſſanctus fuit ad expletionem operis quod exercuit: ꝛ nō ad eſſe vnionis in perſona. Et in ſpecie tāgit modū cum dicit [ſicut columba] Que quidē vera columba fuit. qꝛ Pura veritas neſcit vti figmentis phantaſticis. Jo.iiij. Spiritus eſt deus ꝛ eos qui adorāt eum: in ſpiritu ꝛ veritate oportet adorare. Proprietatibꝰ autem decē mirabiliter colūbe conuenientibꝰ: voluit potius vti columba ꝙ̄ alia ſpecie corporali.

Quaꝝ Una eſt ꝙ non habet fel in epate: In q̄ ſm Platonē ē vis appetitiua Quod ſignat Nihil fellitum ꝛ amarū ſm indignationem vel iram vel odium vel inuidiā: cōmunicationem habere cum ſpirituſancto. Heb.xij. Nequa radix amaritudĩs ſurſum germinās impediat: ꝛ ꝑ illam inquinētur multi. Secūda eſt: quia Auis eſt innocua ore: Non mordax: Etſi mordeat: nō dat leſuram Signās nihil mali in ore habere qui habet ſpm̄ſctm̄. Eph.iiij. Omnis ſermo malus ex ore veſtro nō procedat: ſed ſiquis bonus eſt vt det gratiam audienti.

Tertia eſt: quia eſt Auis innocua vnguibꝰ: nihil lacerans pede vl' vngue. Pſal.xxxvj. Cuſtodi innocētiam: ꝛ vide equitatē Quarta eſt ꝙ ē Auis cibata nudo grano: ꝛ tectū pede non eruit crataādo (al's verrendo) ſicut Gallina. Uel roſtro fodiēdo: ſicut Coruus. In quo notat̃ frugalitas ꝑſimonie. Eccl.xxxj Utere quaſi homo frugi his q̄ tibi apponuntur Quinta eſt ꝙ eſt Auis oſculatiua ſui generis: ſignificans in hoc dulcedinē ſpūs. Et ſicut dicit Auguſtinꝰ: etiam cū mordēs eſt: dulciter q̄ſi oſculando ꝛ non ledēdo mordet: ſignificans quoniam reprehenſio ꝛ correctio eſt dulcis ꝛ non dente canino illata. Unde Auguſtinꝰ Gratanter recipit oſculū columbinū benigniſſima charitas: dentem autē caninū vel euitat cautiſſima humilitas: vl' retundit ſolidiſſima charitas. Eccl.xxiiij. Spiritus meus ſuper mel dulcis: ꝛ hereditas mea ſuper mel ꝛ fauū. Sexta ꝓprietas eſt ꝙ mirabili ſagacitate cauet accipitrē. Si enim videat falconē qui non accipit eam niſi ictū dando in aere: fugit vel ad terram vel ad arborē. Si aūt videat Aquilam: que accipit in terra: ſtatim declinat ad aerem vel ad arborem. Etſi videat Lanū accipientē in arbore: declinat ad terram vel ad aerē. Et ideo ſedet ſuper aquas: vt ſi forte per negligentiā non conſideret rapacē venientē: ſaltem vmbrā eius in aqua perpēdat: Significās ꝙ̄ ſagaciter tentator eſt declinādus: ꝛ per veritatē vl' in fluentis ſcripture cōſiderādꝰ Canticoꝝ.iiij. Oculi tui ſicut columbe ſuper riuos aquaꝝ Septima eſſe dicit̃ ꝙ pullos alienos nutrit ꝛ fouet ſicut ſuos. Et cōmendat dilectionem proximi. Leuit̃.xix. Diliges ꝓximū tuū ſicut te ipſum. Octaua eſt ꝙ gemitū habet pro cantu. Prouerbioꝝ.xiiij. Cor quod nouit amaritudinem anime ſue: in gaudio ipſius non miſcebit̃ extraneus (al's extraneis) Nona ē ꝙ gregatim volat: concordiā ꝛ ſocialem ciuilitatē cuſtodiens. Eccl.xxv. In tribus beneplacitū eſt ſpiritui meo: que ſunt probata coram deo ꝛ hominibꝰ. Concordia fratrum amor ꝓximorū: ꝛ vir ꝛ mulier ſibi bene conſentiētes. Decima eſt ꝙ in petra nidum ſuum collocat vel alio tuto loco: ꝓpter animalia nido inſidiantia. Petra autē eſt chriſtus Et foramina nidis noſtris apta: aperture vulnerū ipſius: in quibus abſcōdit cordis ſui partum: per memoriam paſſionis q̄ſquis tutus eſſe deſideret. Hiere.xlviij. Eſtote quaſi colūba nidificans in ſūmo ore foraminis. Eſa.ij Ingredere in petram: abſcondere in foſſa humo. His ergo ꝓprietatibus elegit columbā: non quidē ꝙ eſſz illi columbe vnitus: ſiue incolumbatꝰ: ſicut chriſtus incarnatus ꝛ humanatus: ſed ꝙ vera ꝛ viua ſit columba: tūc ad vſum ſpiritus creata: ꝛ poſt peractū officiū in priſtinā materiam reſoluta. Noluit enī manere eā adorandā: ſicut chriſti caro adorat̃. quia nō erat ſibi vnita. Sicut ꝛ confringi ꝛ comburi puluerē ſerpētis: quem moyſes fecerat: voluit per Ezechiā.iiij Reg. xviij Ne a populo adoraret̃. ꝛ ſic in idolatriā induceret. Apparuit autem ſuꝑ apoſtolos in igne: quia eos ad charitatem accendit: ꝛ peccatū conſumpſit: quod nō erat opus in chriſto. Sic igit̃ ſpirituſſanctus corporali ſpecie deſcendit ſicut columba [in ipſum] ita ꝙ ſpiritus deſcēdit in ipūm. columba autem manſit ſuper eū vſq; poſt baptiſmū: ꝛ tūc deſijt. Joānis.j. Super quē videris ſpiritum deſcendentem ꝛ manentem: hic eſt qui baptizat [Et vox de celo facta ē] Et in hac voce apparuit pater in ſue ꝓprietate perſone. Sicut enī columba inter omnia corꝑalia: ſola ꝓpria ſpirituſſancti: nō filij neq; patris. Ita vox iſta ſola inter omnia corporalia ꝓpria eſt ſoliꝰ patris: Non ſpirituſſancti: neq; filij. Et ita caro aſſumpta ſola eſt ꝓpria filij: nō patris nec ſpirituſſancti. Omnia enī alia corꝑalia cōmuniter ſunt triū: licet per aliquā cōuenientiā attribuant̃ aliquādo vni ꝑſone. Sicut ignis: ſpirituiſancto. cum tamē ſit cōmunis triū. Et hoc eſt quod dicit Pſal.xxviij. Deus maieſtatis intonuit dominus ſuꝑ aquas multas. Pſal.lxvij. Dabit voci ſue vocem virtutis. Sonuit autē tribꝰ vicibus: vox de celo: Uox patris in baptiſmo quidē ad ſanctificandū. Matth.iij. In transfiguratione ad beatificandū. Matth.xvij In paſſione autem ad reconciliandū. Joānis.xij. In baptiſmo acceperat (al's acceptat) ſacramentū. Et ideo dicit: In q̄ mihi complacui. In trāſfiguratiōe beatificandos inuitat ad obediendū. ꝛ ideo dicit: Ipſum audite. In tēpore paſſionis ad purificandū: vt aptus ſit homo ſplendori glorie. Et ideo dicit Clarificaui ꝛ iterum clarificabo. Quid autē dicit vox: ſubiungit cum dicit [Tu es filius ꝛc.] Tria dicit: Diſcretionē filij ab alijs: Profeſſionē dilectionis: ꝛ Acceptationē ſui operis Diſcretionē quando dicit [Tu es filius meus] ab alijs diſcretus i hoc ꝙ tu ꝑ naturam: alij autē per adoptionis gratiā. Joā.j. Uidimus gloriam eius: gl'iam quaſi vnigeniti a patre. In hoc aūt ꝙ eſt filius naturalis ꝛ ꝓprius: adoptamur nos in filios. Coll.j. Tranſtulit nos in regnum filij dilectionis ſue. Profeſſionē dilectionis in hoc ꝙ dicit [dilectus] qui nihil habet

non dilectũ. quia nõ naſcitur filius ire ſicut ceteri Eph.ij. Quia ipſe pncipiũ eſt ſue dilectõis. hoc ẽ: ſpũſſanctu: ſicut ⁊ pater. Et hanc dilectionẽ infũdit fidelibꝰ Rho.v. Charitas dei diffuſa eſt i cordibꝰ nr̃is ꝑ ſpiritũſanctũ qui datus eſt nobis. Placitũ operꝫ filij dic. ⌊In quo cõplacuit mihi⌋ qꝛ omnia mea tua ſunt. ⁊ oia tua mea ſunt. Joan. xvij. Et clarificatus ſum in eis. Et ideo qꝛ mea in te ſunt. Sicut placeo mihi in meis nihil diſplicẽtie inueniẽs: Jta placeo mihi in tuis nihil inueniẽs diſplicẽtie. Et hec eſt lectura Ambroſij. Beda autẽ legit. Jn te cõplacuit mihi. hoc eſt: Jn te ſimul placitũ meũ reſedit. quia ꝑ te placet totũ quod prius diſplicuit. Gen̄. vj. Penitet me feciſſe hominẽ. Sed modo cõplacet in te reparare. ⁊ ideo totũ meum placitũ. hoc eſt: paſcens in volito volũtas: eſt in te. et ideo acceptabo pro redemptiõe hoc quod feceris. Pſal. l. Tũc acceptabis ſacrificiũ iuſticie: oblatiões ⁊ holocauſta Sic ergo pater in Uoce apparuit ſibi: ⁊ nõ alie pſone propria.

Et ipſe Jeſus erat icipiẽs quaſi annorũ triginta: vt putabat̃ filius Joſeph: qui fuit Heli: qui fuit mathat: qui fuit leui: qui fuit melchi: q̃ fuit iamne: qui fuit ioſeph: q̃ fuit mathathie: qui fuit amos: qui fuit naum: qui fuit heſli: q̃ fuit nage: qui fuit maath: q̃ fuit mathathie: qui fuit ſemei. qui fuit ioſeph. qui fuit iuda. qui fuit ioanna: qui fuit reſa: q̃ fuit zorobabel: qui fuit ſalathiel: qui fuit neri: q̃ fuit melchi: qui fuit addi: qui fuit choſan. qui fuit helmadan. qui fuit her. qui fuit ieſu. qui fuit elieʒer: qui fuit Jorim: q̃ fuit mathat: qui fuit Leui. qui fuit Symeon: qui fuit iuda: qui fuit ioſeph. qui fuit Jona: Qui fuit Heliachim. qui fuit Melcha: qui fuit Menna: q̃ fuit matatha. q̃ fuit nathan. qui fuit dauid. qui fuit ieſſe. q̃ fuit obeth. qui fuit booz. qui fuit ſalmon: qui fuit naaſon. qui fuit aminadab: qui fuit aram. q̃ fuit eſrom qui fuit phares. qui fuit iude: qui fuit iacob. qui fuit iſaac. qui fuit abraam. qui fuit thare. qui fuit nachor. qui fuit ſaruch. qui fuit ragau: qui fuit Phaleg: qui fuit heber: qui fuit Sale: qui fuit Cainan qui fuit Arphaxat: qui fuit Sem: qui fuit Noe: qui fuit Lamech: q̃ fuit Mathuſale: qui fuit Enoch: qui fuit Jared: qui fuit Malaleel: qui fuit Cainan: qui fuit Enos: qui fuit Seth: qui fuit Adã: q̃ fuit dei.

Hic tangit duo. Preſentiã filij: tactu ſue mundiſſime carnis: ſanctificantis aquã baptiſmatis: ⁊ Genealogiã. Preſentiã filij tãgẽs: innuit Preſentiam: ⁊ determinat Etatẽ. Preſentiã innuens dicit ⌊Et ipſe ieſus⌋ Quaſi d. cũ ſpũ ⁊ patre erat ipſe Jeſus. Joãnis. xiiij. Qui videt me videt ⁊ patrem. nõ credis quia ego in patre ⁊ pater i me eſt: Tres ergo ſic baptiſmũ ſignificãt: ſignificãtes ꝙ oportet eſſe baptiſmũ in nomine Trinitatis: quia Una eſt ſanctificatio triũ: ⁊ Una eſt opatio triũ. [illegible] bapʒ ſãctifi cans Hic ergo Jeſus ⌊erat incipiens⌋ facere ⁊ docere: ⁊ eccleſiam in vnũ congregare. Actuuʒ. j. Cepit ieſus facere ⁊ docere. Math. iiij. Exinde cepit Jeſus p̄dicare ⁊ docere Penitentiã agite ⌊quaſi annorum triginta⌋ Uera lectura eſt: quia Jeſus erat incipiens aperte docere ⁊ predicare: cum eſſet ⌊quaſi annorum triginta⌋ hoc eſt circa triginta annos: quia habuit triginta annos ⁊. xiij. dies. Jſto enim tempore ſicut dicit Glo. Joſeph recepit egypti gubernacula. Gen̄. xlj. Dauid regalem accepit dignitatẽ ij. Reg. v. Ezechiel ꝓphetare exorſus eſt. Ezech. j. Et quod a patriarchis voluit prefigurari. a prophetis p̄dici: a regibus obſeruari: et ipſe poſt alios voluit confirmare: ne aliquis exemplũ ſumens ab ipſo: preſumeret ante etatem legitimã publicum regimen aſſumere: vel officium docendi. Propter quod Apoſtolus. j. Timoth. iij. dicit. Non neophitũ: ne in ſuperbiam elatus in iudiciũ incidat diaboli. Paucıſſimis tamẽ ⁊ nõ ſine aperto iudicio reuelatiõis diuine: cõceſſum eſt ante iudicare ⁊ ꝓphetare. Sicut Hierem̃. j. ⁊ Daniel. xiij. Etſi ab his locis rationem diſpenſandi accipiunt ſummi noſtri Pontifices ⁊ Cardinales cum ſuis nepotibus: quos pueros in dignitatibus ⁊ ꝓphetarum officijs conſtituunt: oſtendant ſaltẽ ab vtero ſanctificatos: ſicut Hieremiã. ⁊ ꝙ deus eis honorem cõtulerit ſenectutis: ſicut in Daniele. Alioquin pro certo ſua abutunt̃ poteſtate. Quidaʒ autem aliter legunt ſic ⌊Ipſe ieſus erat incipiẽs quaſi annorum. xxx.⌋ hoc eſt annum triceſimũ quia de triceſimo anno habuit. xiij. dies: ⁊ ideo annum triceſimũ inceperat Sed hec lectura nihil penitus valet: Et de littera extrahi nõ poteſt. qꝛ tunc non eſſet vt annoꝝ. xxx. ſed vt incipiens triceſimũ: Niſi vellet aliquis dicere. quia Sapientia in eo ⁊ Gratia erat ſicut eſſet annorũ. xxx. Sed hoc nihil eſt: quia tunc etiam in primo anno erat ſicut eſſet centum annoꝝ: Unde prima lectura ſola eſt vera. ⌊Erat autẽ incipiens quaſi eſſet annoruʒ

trigintà] ſm illũ modum etatis humane: [vt
putabatur filius ioſeph] hoc eſt: ſm ꝙ erat hõ.
ꝛ nõ deus. qꝛ ſm ꝙ deus erat: nõ erat incipiens
triginta annorũ: ſed ab eterno. Joan. v. Pr̃ meus
vſq; modo operatur: ꝛ ego operor. Et ab hinc texit
genealogiã. In qua i tribus differt a Mattheo.
R Primũ eſt ꝙ Mattheus genealogiã texit deſcen-
dendo. Lucas autẽ aſcẽdendo. Secundũ eſt ꝙ
Mattheus ponit genealogiã i pricipio ſue nar-
rationis: Lucas autẽ poſt baptiſmũ. Tertiũ au-
tẽ ꝙ Mattheus ponit q̃dragitaduas generatões
ſi chriſtus ſimul. ꝛ Jeconias ſicut i euãgelio po-
ſitus bis computet. Alioqn ſi chrs nõ compute
tur: ꝛ Jeconias tm̃ ſemel cõputetur: tunc nõ po
nit niſi quadraginta. Lucas ãt texit. lxxvij. Cau
ſa autẽ iſtarũ differentiarũ eſt: ꝙ Mattheus q̃
dem carnalẽ deſcribit generationẽ: per quã chri
ſtus per corpulentã ſubſtãtiã deſcendit ad nos:
ꝛ ideo deſcendendo deſcribit. Lucas autem ſpi
ritualẽ magis deſcribit adoptionẽ per quam in
filios adoptamur. ꝛ ideo deſcribit aſcendendo:
quia ſic filij dei efficimur. Jo. j. Quotquot ãt re
ceperũt eũ dedit eis poteſtatẽ filios dei fieri his
qui credunt in noie eius. Cauſa ſecunde differẽ
tie eſt eadem. quia cum Mattheus corporalem
in chriſto generatõem deſcribat: a principio in-
choare debuit quia illa prima eſt ſm proceſſum
temporis. Cum autẽ Lucas ſpiritualẽ genera-
tionem filiorũ dei per chriſtũ factam deſcribat:
que a baptiſmo icepit: poſt baptiſmũ illam aſcẽ-
dendo texuit vſq; in deum. Q autẽ Mattheus
quadraginta vel q̃dragintaduas ponit genera-
tiones. Lucas vero ſeptuagintaſeptẽ: Cauſa eſt
Quia Mattheus deſcribit ea quibus militatur
in hac vita. quia quaternarius pertinet ad qua-
tuor mũdi climata: vel quattuor anni tempora.
Et ideo ſignificat hoc quod in hoc mundo eſt v-
biq; et ſemp̃ faciendũ. Denarius autem ad pre-
cepta refertur quib9 militatur. Quadragita au-
tem ex quater decẽ cõponitur. Si autem duo ad-
dantur: opera duo dilectõnis: (quibus p̃cepta
implentur) ſignificantur. Et ſic numerus militie chri
ſtiane q̃dragenario numero ſignificatur. Et ſimili
ter per quadragintaduo: Qui numerus mãſio-
nib9 filiorũ iſrael ſignificatur. Et ſicut quadrageſi
ma manſione: diuiſo iordane terra ꝑmiſſiõis in-
tratur: Ita ꝑ quadragenarij numeri ꝑtes ad q̃n
quaginta ꝑuenitur: qui numerus eſt remiſſionis
ꝛ libertatis: ſicut dicũt Sancti. Sed. lxxvij. ẽ an-
nus remiſſiõis. qꝛ conſtat ex ſeptiẽs vndeci. Et
ſeptẽ ꝛ. xj. quidẽ (qꝛ denariũ excedit. ꝛ ad duode-
nariũ nõ ꝑuenit) ſignat trãſgreſſionẽ. Septena-
rius autẽ ad tẽpus vniuerſale refertur q̃ illa tranſ
greſſio ꝑpetratur. Septenarius autẽ qui remanet
ſignificat ſeptẽ remiſſiua: que ſunt Septẽ Sa-
cramẽta. Vel Septẽ ſpũs dona. Vel etiã ſepte-
q̃ remittuntur vicia. Et ideo ad vniuerſalẽ ꝑtinet
remiſſionẽ. Matth. xviij. Nõ dico tibi Petre di
mittẽdi ſepties: ſ; vſq; ſeptuagieſſepties. Et hec
oĩa ſunt in glo. Adhuc autẽ Mattheus vtitur h̃
v̾bo genuit. Lucas autẽ verbo: qui fuit. Item
Mattheus nõ ponit niſi filios naturales. Lu-
cas autem etiã ponit adoptiuos ꝛ legales. Item
Mattheus in regali ꝓgenie a Dauid deſcendit ꝑ
Salomonẽ. Lucas autẽ tacito Salomone: per
Nathan aſcendit ad Dauid. Adhuc autẽ Mat-
theus patrẽ Joſeph dicit fuiſſe Jacob. Lucas au-
tem patrem Joſeph: ſpõſi Marie dicit fuiſſe He-
li. Ad hec autem reſpondent Sancti: Q quia
Mattheus texit veram Genealogiã: ideo verbo
vere generationis. Lucas autẽ cum texit: magis
adoptionis Genealogiã: nõ ponit genuit: ſed qui
fuit. Adoptiuus eñ filius ꝛ legalis ſunt filij: ꝛ ta
men non generantur ab eo cuius ſunt filij. Alij etiã
dicunt ꝙ Adoptio confert verum eſſe. De quo di-
cit Boetius. Eſſe: eſt quod ordinẽ retinet: ſeruatq;
naturam. Et ideo vtitur verbo pertinente ad eſſe.
Mattheus autem quia carnalem texit ꝓpinqui
tatem. que non multum confert: non vtitur verbo
eſſendi: ſed generãdi. Q autem Mattheus nõ
ponit niſi filios naturales Cauſa eſt: quia carna-
lem texit generationẽ. Et ꝙ Lucas ponit adopti
uos ꝛ legales Cauſa eſt: quia texit ſpiritualem ge-
nerationem. Q autẽ Mattheus deſcendendo
genealogiã texit a Dauid per Salomonẽ Cauſa
eſt: quia regalem ſm carnẽ in chriſto vult oſtende-
re dignitatẽ. Lucas attamen cõnectit genere Sa
cerdotali: potius in chriſto oſtendẽs ꝙ hoſtia eſt
q̃ rex. Et ideo ꝑ Nathã Qui ꝓpheta fuit: dauid re-
arguẽs de peccato: quod in Berſabee cõmiſerat:
ꝛ annũcians ꝙ remiſſum fuit ſibi peccatũ. ij. Re-
gum. xij. Et ideo a Dauid (eundẽ Nathã adoptan
tem in filium) aſcendẽdo per nathan filium gratie:
aſcendit ad Dauid: Salomone tacito Qui ſ; na
turam natus eſt de peccatrice: adultera: Et ab ad-
ultero: ꝛ homicida: ꝛ proditore. Q autẽ Mat-
theus patrẽ Joſeph: ſponſi beate Marie v̾ginis
dicit eſſe Jacob: cuius patrẽ Lucas dicit eẽ He-
li. Cauſam dicit Africanus in expoſitiõe Luce: ꝙ
Jacob pater carnalis fuit Joſeph. Et hoc ponit
Mattheus: Legalis aũt fuit Heli. Et hoc ponit
Lucas. Cuius modum ponit talem: ꝛ eſt in Glo.
Dicit eñ ꝙ Mathan ꝛ Mathat fuerunt fratres
vterini: Mathan autẽ deſcẽdit per Salomonẽ:
ꝛ duxit vxorem nomine Haſtra: ꝛ ex ea genuit fili-
um Jacob noie: ꝛ defunctus eſt. Quia autem ſine
liberis prolibus defunctus eſt: ideo eandẽ Ha-
ſtram poſt Mathan: duxit frater eius Mathat:
ꝛ genuit ex ea Heli: Et ita Jacob ꝛ heli fuerũt fra-
tres vterini ex duobus patribus ꝛ vna matre. He
li autem accepta vxore moritur ſine ſemine: cuius vxo-
rem duxit Jacob: ꝛ genuit Joſeph. Et ita Joſeph
carnalis fuit filius Jacob: ꝛ legalis Heli: qꝛ Ja-
cob cum genuit de vxore Heli: ipſi heli fratri ſuo
ſemen ſuſcitãdo. Hoc eſt ergo quod dicit in lr̃a. Et
ſic fere per totũ patet Genealogia. Adhuc ergo
attendendũ eſt ꝙ Auguſtinus In Libro Queſtio-
num veteris ꝛ noui teſtamẽti dicit Vbiq; Qui: ar
ticulare nomẽ referri ad chriſtũ: eo ꝙ attẽdit inter-
pretationes nominũ: ꝛ ꝙ ſm v̾tutes quas inter-
pretationes nominũ indicãt generati vel adopta-
ti ꝑtinent ad chriſtũ: ſicut membra ad caput. Am-
broſius autem accipiẽs ꝑſonas numeratas quo
ad eſſe naturale dicit ꝙ Qui fuit: refert ſemper ad

immediate precedentē. Ut ſit ſenſus. Putabatur chriſtus filius Joſeph: qui ioſeph fuit Heli filius: qui heli fuit filius Mathat. Et ſic de omnibꝰ

S alijs. His prehabitis Attendendū eſt ad litterā que iam patet fere per totum. Colligamus enī primos decem patres: qui ſunt: Joſeph: Heli: Mathat: Leui: Melchi: Jamne: Joſeph: Mathatias: Amos: Naum. Et dicemus ꝙ Joſeph appoſitio interpretetur. Heli fortis vel aſcendēs. Mathat autem donans peccatum. Leui autem additus. Melchi rex meus. Jamne dextra. Joſeph augmētum: Donū domini vero interpretetur Mathathias. Amos autem onerās. Naum vero cōſolator. Et iſti decem ſignificant decē gratias in adoptionis generatione extrahentes hominē de peccato. Primum eſt ꝙ extrahit grā: libero arbitrio appoſita: quia Homo eſt ſpiritus vadens ⁊ nō rediens. Per ſe quidem vadit in peccatū: non autem redit de peccato niſi gratia appoſita. Niſi autē fortis ſit contra peccatū: iterum relabitur: ideo [Heli] fortis interpretať: ex appoſitione gratie naſciť. Joſue j. Confortare ⁊ eſto robuſtus. Heli autem pater eſt [Mathat] qui donans peccatū interpretať. quia in tali fortitudine: peccati vires ſoluuntur: ⁊ quo ad illas vires peccatū condonatur. Rhomanoꝝ. vj. Peccatū vobis nō dominabitur. Ex destructo autē peccati dominio [Leui] ꝗ additꝰ interpretatur: naſciť: quia tunc virtus bene operandi homini additur: ad eam quā prius habuit gratiam. Matth. xxv. Omni habenti dabiť ⁊ abūdabit. Tali autem additione facta [Melchi] naſciť: qui rex meus interpretať: quia tunc homo regere ſe ſufficit: ⁊ per iuſticiam gubernare. Eſa. xxxij. Ecce in iuſticia regnabit rex: ⁊ principes in iudicio p̄erunt. Ab hoc [Jamne] qui dextra interpretať oritur: quia tunc in poteſtate conſtitutus: fortis operatur: ſicut dicit Pſal. cxvij. Dextera domini fecit virtutē: dextera domini exaltauit me. Ab hoc item iterato [Joſeph] hoc eſt auctus oritur: quia tunc victorie contra inſidias peccatorū frequentes obtinentur: ex quibus homo auctus in bonis ſpiritualibus: inclytus efficitur. Geneſ. xxxj. Tulit Jacob omnem ſubſtantiā patris noſtri: ⁊ de illiꝰ facultatibus ditatus: factuſ eſt inclytus. Ab hoc autem [Mathathias] naſciť: qui ⁊ ipſe donū dei interpretatur: quia cum homo crebris victorijs gratiam adiutricem ſenſit: q̄d aliud ꝗſi qualibet (al'r quelibet) victoria ſemper noua ſi cognoſcit. Jac. j. Dat om̄ibus affluēter ⁊ nō improperat. Ab hoc autem [Amos] naſcitur: qui onerans interpretatur: ꝙ Quāto (al'r Quo) plura dona dei recipiuntur (al'r recipimus) tanto plus ipē qui recipit: ad rationē onerať. quia vt dicit Gregorius. Cui plꝰ cōmittitur: ab eo plus exigitur. Et cum creſcūt dona: rationes creſcunt donorū. Matth. xviij. Simile eſt regnum celorū homini regi qui voluit rationem ponere cum ſeruis ſuis. Ab Amos autem tandem [Naum] naſciť: qui cōſolator interpretatur: qui cum miſericorde domino rationē ponimus: qui cum non habemus vnde ſoluamus: ſi deuoti ſumus totū dimittit. Luce. vij Non habentibus illis vnde redderent donauit vtriſq;. Matthei. xviij. Miſertus dominꝰ ſerui illius: dimiſit ei vniuerſum debitū. Sic ergo per iſtos decem effectus gratie: perfecte recediť a peccato in bonū.

Conſequentes autē decem ſunt: Heſli: Nagge: Mathat (al'r Maath) Mathathias: Semei: Joſeph: Juda: Joāna: Reſa: Zorobabel. Hi autem: decem virtutibus perficiūt hominem ſm̄ anime vires [Heſli] enī qui interpretať: adiuua me. [Nagge] qui interpretatur meridianum: ⁊ [Mathat] qui donatio temporis [Mathathias] qui donum dei [Semei] qui obediēs [Joſeph] ꝗ accreſcens: ⁊ [Juda] qui confitēs: ſignificāt rationis perfectionem ſm̄ ſuos actus. Hec enī ſeptem ad perfectionē eius exigūtur. Sc̄do etiā oportet ꝙ a deo tenebre eius in quibus naſciť: lumine ſuo pellant. Et hoc fit ꝑ [Nagge] qui meridies interpretatur. Eſa. lviij. Orieť in tenebris lux tua: ⁊ tenebre tue erunt ſicut meridies. Hec autem lux non datur niſi querēti adiutoriū ab eo qui habitat lucem inacceſſibilem. Et hoc adiutoriū fit ꝑ [heſli] qui adiuua me interpretať. Non autem fit illuminatio rationis ſolum per donum diuinū: ſed etiā per ſtudiū ſcripturaꝝ. Unde tertius [Mathat] accedit: qui donatio temporiſ diciť In quo homo per ſcripturarū ſtudium illuminetur: ⁊ per experimentum. Unde Gregorius. Intellectū dat: dum de auditis mentem illuminat. Pſal. cxviij. Lucerna pedibus meis verbū tuū: ⁊ lumen ſemitiſ meis. Dicūt enī Philoſophi: ꝙ ideo datur homini tempus viuendi: vt intellectum lumine ſcientie ꝑ ſtudium perficiat: Sed omnem intellectū in captiuitatē oportet redigere ſub articulis fidei. ſicut diciť. ij. Corinth. x. Ideo oportet rationē obedientē eſſe fidei. Oportet enim diſcentē credere: vt dicit Philoſophus. Et hoc facit [Semei] qui obediens interpretatur. Pſal. Obedite voci eius. Eſa. l. Dominꝰ aperuit mihi aures: ego autē nō contradico: retrorſum non abij. Talis autem creſcit ſapientia ⁊ ſcientia: tam dono dei q̄ȝ etiā ſtudio. Et h̄ incrementum eſt [Joſeph] ſicut Supra. ij. habitū eſt: ꝙ puer Jeſus proficiebat etate ⁊ ſapiētia. Sic autem accepto incremento ſcientie fidei: ore cōfitetur quod intus intelligit. Et hoc ē [Judas] Rhoma. x. Corde creditur ad iuſticiam: ore autem cōfeſſio fit ad ſalutem. Concupiſcibilis autē perficitur per ſpecialem gratiā: quia ipā eſt corrupta ⁊ infecta: ⁊ gratia magna indiget vt corruptioni ⁊ infectioni poſſit reſiſtere. Unde [Joanna] gratia interpretať. Sapien. viij. Sciui ꝙ nō poſſum eſſe continēs: niſi deus det: ⁊ q̄ȝ hoc ipſum erat ſumma ſapientia: ſcire cuius hoc eſſet donū. Per gratiā igitur perficitur ſic contra maluȝ: inflictū ſibi ex pc̄o. Eiuſdē autem eſt eſſe benignam ⁊ miſericordē ad ꝓximū. Et hoc eſt [Reſa] Qui miſericors interpretať. Luce. vj. Eſtote miſericordes: quia pater veſter miſericors eſt. Iraſcibilis aūt perficitur dominali inſurrectione: contra omnia confuſionē inducentia. Et hoc eſt [Zorobabel] Qui Dominꝰ vel magiſter vel dominꝰ Babylonis vel cōfuſionis interpretatur.

Sequentes autem in tertio denario perficiunt hominē ad Tres theologicas virtutes: qui ſunt: T
Salathiel: Neri: Melchi: Addi: Coſan: Heli

madan: Her: Jeſu: Helieʒer: Jorim. Et nouē ḡdē antecedentes perficiūt tres virtutes ad ſuos actꝰ. Decimus autē qui ſequiꝛ reſpicit om̄es tres quo ad effectuꝫ quē faciūt in anima. Habet em̄ Charitas actum primū Qui eſt Deſiderare. Et quo ad hunc: ex deſiderio multa petit. Et quo ad hūc actū perficiꝛ per [Salathiel] Qui Petitio mea deus: interpꝛetaꝛ. Pſal. lxxij. Quid em̄ mihi eſt in celo: ⁊ a te q̄d volui ſuper terram. Hoc em̄ eſt verbū charitatis: q̄ omnis petitio ſua: deus eſt: ad quē ſuſpirat. Actus aūt primus fidei: eſt q̄ Illumiat ad credenda. Et hoc perficiꝛ per [Neri] Qui lucerna interpꝛetaꝛ. Pſal. cxxxj. Paraui lucernam chriſto meo. Primus aūt actus Spei eſt Expectatio regni dei ⁊ nō alterius. Et hoc perficiꝛ ꝑ [Melchi] Qui: regnum meum interpꝛetaꝛ. quia Spes eſt certa expectatio future beatitudinis: ex meritis et gratia proueniēs: Per que meritaꝛ gratiā regnuꝫ expectat. Per ſpem efficiꝛ ſuum. pš. xxvj. Expecta dominū: viriliter age: ⁊ confortetꝛ cor tuum ⁊ ſuſtine dominuꝫ. Secūdus actus Spei: eſt Tutare ⁊ confortare animā. Sicut diciꝛ Hebre. vj. Spem ſicut ancoram anime habemus tutam ⁊ firmā. Et ſic cōfirmaꝛ (al's confortaꝛ) per [Addi] Qui: robuſtus vel violentus interpꝛetaꝛ. quia ſic robore per cōſcientiā meritorū cōfortat aiaꝫ: que (al's q̄) non fluctuat. Rhomanoꝝ. v. Spes nō confundit. pš. xxxj. Sperantē in domino miſericordia circundabit. Fides autem ſecunduꝫ actū habet: Q̄ eſt Argumentū rerum nō apparentiū. Et quo ad hoc diuinat de occultis dei. Et ꝑficiꝛ per [Choſan] Qui diuinans interpꝛetaꝛ. Hebreoꝝ. xj. Fides eſt ſubſtantia rerum ſperandaꝝ argumentū nō apparentium. Charitas autē ſecundū actū habet: Q̄ ipſa eſt menſura meritoꝝ. Et ſic per [Helmadan] perficitur: Qui dimenſum interpꝛetaꝛ. Lu. vj. Eadeꝫ menſura qua mēſi fueritis: remetietꝛ vobis. Quantum em̄ diligis: tantū mercedis habebis. Lu. vij. Dimittunꝛ ei peccata multa: quia dilexit multum. Tertius actus Fidei eſt Vigilare ſemꝑ ad deum: ⁊ contra diabolum: per conſideratione͂ eorum que iam credidit. Et ſic perficiꝛ per [Her] Qui vigilās interpꝛetaꝛ. Canticoꝝ. v. Ego dormio: ⁊ cor meuꝫ vigilat. Tertius autē actus Spei: eſt Saluare ꝑ certitudineꝫ expectati. Et ſic perficiꝛ per [Jeſum] Qui ſaluator interpꝛetaꝛ. Joānis. xvj. In mundo preſſuram habebitis: in me autē pacem. Sed confidite: quia ego vici munduꝫ. Confidere em̄ eſt ꝓprium certe ſpei. Tertius aūt actus Charitatis: eſt Deſtitui amore dilecti: ⁊ nll'o poſſe iuuari niſi domino. Et ſic perficiꝛ per [Helieʒer] Qui: deꝰ meus adiutor interpꝛetaꝛ. Canticoꝝ. ij. Nunciate dilecto: quia amore langueo. Hos autē omnes ſeq̄tur gaudium in anima de tot bonoruꝫ adeptione: quia quaſi regnum chriſti in tali anima cōualuit. Et hoc perficit [Jorim] Qui: dominus exultans interpꝛetaꝛ. Rhomanoꝝ. xiiij. Non eſt regnū dei eſca ⁊ potus: Sed iuſticia ⁊ pax ⁊ gaudiū in ſpiritu ſancto. Sequentes decem qui ſunt in quarto denario ſūt: Mathat: Leui: Symeon: Juda: Joſeph: Jona: Heliachim: Melcha: Menna: Mathatha. Et faciūt ad perfectionē Virtutis conſuetudinalis ſm ſuū genus. Hec em̄ virtus eſt vt dꝛ Auguſtinꝰ: bona qualitas mētis: qua recte viuiꝛ: qua nemo male vtiꝛ: quam deus operaꝛ in nobis ſine nobis. Unde non diciꝛ Cōſuetudinalis q̄ cōſuetudine adquiraꝛ: ſed q̄ꝛ cōſuetudine radicatur ⁊ confirmaꝛ. Et ſic ex diffinitiōe ſua habet Quattuor: ⁊ Quintū habet ex nomine. Ex diffinitiōe em̄ habet Q̄ deus eam ſine nobis per moduꝫ doni operatur in nobis. Habet etiam q̄ eſt bona qualitas menti addita. Et habet q̄ ea recte viuiꝛ. Et habet q̄ ea nemo male vtiꝛ. Ex Nomine aūt habet q̄ conſuetudine creſcit: ⁊ confirmaꝛ. Ex hoc em̄ q̄ deus operaꝛ eam in nobis ſine nobis: donaꝛ ⁊ perficiꝛ per [Mathat] Qui: donatio interpꝛetaꝛ. Jac. j. Dat omnibꝰ affluenter ⁊ nō improperat. Ex hoc aūt q̄ eſt bona qualitas mētis: mentē bonificans vt ita dicam perficiꝛ per [Leui] Qui additꝰ interpꝛetaꝛ. Matth. xxv. Omni habenti dabiꝛ: ⁊ abundabit. ij. Reg. xij. Si iſta ſunt pauca: ego addam tibi multa maiora. Ex hoc aūt q̄ ea recte viuiꝛ: q̄d eſt glorioſuꝫ in exemplo extra: perficiꝛ ꝑ [Judam] Qui glorificans interpꝛetaꝛ. Mat. v. Luceat lux veſtra coram hominibꝫ: vt videāt opera veſtra bona: ⁊ glorificent patrem veſtruꝫ qui in celis eſt. Et per hoc q̄ ea nemo male vti poteſt: perficiꝛ ꝑ [Symeon] Qui ſignū interpꝛetaꝛ. Signū em̄ non poteſt eſſe in vſu niſi ſignati. Joānis. iij. Qui acceperit eius teſtimoniuꝫ ſignabit quia deus verax eſt. Non em̄ mentiꝛ (al's vinciꝛ) virtus in ſignādo bonum. In hoc aūt q̄ conſuetudine confirmaꝛ ⁊ radicaꝛ perficiꝛ per [Joſeph] Qui augmentū interpꝛetaꝛ. Gen̄. xxij. ⁊ Hebreoꝝ. vj. Benedicēs benedicam te: ⁊ multiplicās multiplicabo te. Hec autē virtus Duo ſibi preſupponit in ſubiecto. Unū autem ſtatim facit infuſa in anima. Et per hoc diſtribuiꝛ partibꝫ anime. Et Unū relinq̄t ſuo poſſeſſori quando in omnibꝫ eſt perfecta. Primū aūt quod precxigit in ſubiecto eſt Dolor de bono amiſſo: Et quo ad hoc perficiꝛ per [Jonam] Qui dolens vel columba interpꝛetaꝛ. Et ſignificat colūbinū dolorem ⁊ gemitū: pro donis columbe amiſſis. Pſal. xlviij. Ego ſum pauper ⁊ dolēs: ſalus tua ſuſcepit me. Secundū quod ꝑexigit in ſubiecto eſt Q̄ nō deſperet de adquiſitione ꝟtutis: ſed mente in altū ſurgente: ſolicite querat eaꝫ. Et ſic perficiꝛ ꝑ [Eliachim] Qui reſurrectio domini interpꝛetaꝛ. Pſal. iij. Exurrexi quoniā dominꝰ ſuſcepit me. Coloſ. iij. Si cōſurrexiſtis cum chriſto: que ſurſum ſunt q̄rite vbi chriſtus eſt ſedens in dextra dei. Glo. Ibidem. Surſum ſunt ꝟtutes. Q̄d autem facit ſtatim cum infundiꝛ in anima: eſt q̄ rectificat eā in om̄ibus. Et ſic ꝑficatur per [Melcham] Qui rex meus interpꝛetaꝛ. Pſal. xliiij. Virga equitatis virga regni tui. Hec em̄ virga rectitudo eſt virtutis. Hec autem rectitudo diſtribuiꝛ in omnibꝫ anime intimis. Et ſic per [Mennā] ſignificaꝛ Qui viſcera interpꝛetaꝛ. Ezech. iij. Viſcera tua complebunꝛ volumine: q̄d ego do tibi. hoc em̄ eſt volumine virtutis. Q̄d autem relinquit poſſeſſori ſicut dicit Ambroſius: eſt q̄ delectat ſancta ⁊ ſincera delectatiōe: ⁊ ſic ſignificaꝛ per [Mathatha] Qui dulcedo ſanctitatis interpꝛetaꝛ. Canticoꝝ. ij. Fructus eiꝰ dul

cis gutturi meo. Eze.iij. Factū eſt in ore meo tan
q̄ dulce. Quattuor autē ſunt Uirtutes cardi
U nales. Ad quaꝝ ꝑfectionē referunt̄.xx.q̄ ſequun
tur. Sunt enī Quattuor ꝑparatoria ad ꝑcula-
res virtutes. Et ſūt Ipſe quattuor virtutes. Et
ſunt Quattuor Actus ſubbſtātiales virtutum.
Et ſunt Quattuor ꝓpria: virtutes illas habētia.
Et ſūt Quattuor ꝯſequētia illas virtutes Quat
tuor q̄dē ꝑparatoria ſunt quaſi cauſe earū. Quat
tuor aūt v̄tutes ſunt: Effecta ꝑ illa. ſ. Actus q̄t
or ſunt quos eliciūt. Et Quattuor Propria que
ex ip̄is fluunt. Et Quattuor Conſequētia ſunt q̄
ip̄a ſemꝑ cōſequunt̄. Et in his eſt homo ꝑfectus
in virtute. Preparatoria autē ſunt ad dona dei
Patens et idoneū deſideriuꝫ. Robur anime ad
difficile bonū ⁊ nō eſſe remiſſum. Feruor cordis
ad contendendū ad bonum. ⁊ Continua perſe-
uerantia in bonis operādis. Et quo ad Primū
quidē ſignificat̄ per [Mathan] Qui donās ḡ-
tie interp̄tat̄. Eph.iiij. Dedit dona hominib₉. Que
nō dat niſi idoneis. qui ſi etiā daret non idoneo
pigro: auferret̄ ab eo. Matth.xxv. Quo ad ſe
cūdū autē ſignificat̄ ꝑ [Dauid] Qui manu for-
tis interp̄tat̄. Joſue.j. Cōfortare ⁊ eſto robuſt₉.
Quo ad Tertiū ſignificat̄ per [Jeſſe] Qui inter
p̄tatur incendiū vel incēſum. Pſal.xxxviij. Con
caluit cor meuꝫ intra me. ⁊ in meditatōe mea ex-
ardeſcet ignis. Quo ad quartū autē ſignificat̄ ꝑ
[Obeth] Qui ſeruit₉ interp̄tat̄. Seruit enim
ſemꝑ in frequenti opere: vt tandē virtutē accipi
at in mūere. Geneſ.xxix. Uidebant̄ ei dies pau-
ci pre amoris magnitudine. Uirtutes autem
ip̄e ſignificant̄ ꝑ quattuor ſequentes. Fortitudo
enim que ſc̄m nomen ſuū Prima eſt: ſignificat̄
ꝑ [Booz] Qui fortis interpretat̄. Prouer.vlti.
Accinxit fortitudine lumbos ſuos: et roborauit
brachiū ſuum. Tēperantia autēꝫ que pax eſt in
delectatōibus ſenſibilib₉: ſignificat̄ per [Salo-
mon] Qui ſenſibilis ⁊ pacificus interp̄tat̄. Job
v. Scies q̄ pacē habeat tabernaculū tuuꝫ. hoc
eſt: corpus tuū. ⁊ ibi beſtie terre erūt tibi pacifi-
ce. Hoc eſt: motus beſtialis cōcupiſcētie in cor-
pore. Prudentia vero que ſerpentū eſt: ſignifica
tur per [Naaſon] Qui ſerpētinus interpretat̄
Matth.x. Eſtote prudētes ſicut ſerpētes. ⁊ ſim-
plices ſicut colūbe. Juſticia vero que remanet ⁊
libera volūtate reddit vnicuiqꝫ quod ſuū eſt ſi-
gnificat̄ per [Aminadab] q̄ ꝓp̄s volūtari₉ in-
terpretat̄. j. Machab.ij. Omnis volūtarius i le-
ge: et omnes qui fugiebant a malis: additi ſunt
Mathatie zelatori legis. Uoluntari₉ autē in le
ge iuſtus eſt. q̄r Juſticia congruentia legum eſt.
Propria autē opera iſtarum virtutū ſūt: For-
titudinis quidē contra malū inſurgere. Tempe
rantie autē in delectatōibus modū ⁊ mediū te-
nere. Prudentia autē ea que ad vitā conferūt ſa
gaciter eligere. Juſticie autēꝫ ſc̄m equale dāni et
lucri vnicuiqꝫ q̄ð ſuū eſt diſtribuere. Act₉ igit̄
Fortitudis qui eſt inſurgere: ſignificat̄ ꝑ [Arā]
Qui erectus vel excelſus iterp̄retat̄: quia nō iſur
git niſi erectus et excelſus: de robore fortitudis
confidens. Unde iſti parati ſunt ad ſuſcitandū
cōtra ſe aduerſariū. Job.iij. Qui parati ſunt ſuſci-
tare Leuiathan. Proprius autē actus Tēperan-
tie: eſt mediare in delectabilib₉ innatis. Sicut in
his que faciūt delectationē in cibis ⁊ in venereis.
Et hanc oportet eſſe valde velocem: ne preoccupet̄
a cōcupiſcentia: ⁊ quaſi ſagittā eſſe cōuulnerantē
cōcupiſcentiā: vt infra terminos eorū q̄ neceſſaria
ſunt ⁊ rōnabilia ⁊ honeſta poſſit teneri. Semꝑ enī
doloſa lingua loquit̄ cōcupiſcentia: quaſi ſub pal
lio neceſſitatis: volēs obtinere q̄ð neceſſitatis eſt.
Et ideo ſignificat̄ iſtud moderamen per [Eſrom]
Qui interpretat̄ ſagitta. Pſal.cxix. Quid det̄ tibi
aut quid apponat̄ tibi ad linguam doloſam. Sa
gitte potentis acute cum carbonib₉ deſolatorijs.
Actus autē Prudentie qui eſt eligere q̄ð vtile ē ad
vitam ſignificat̄ per [Phares] Qui diuiſio iter-
p̄tat̄. quia non fit electio niſi per multā digēdo-
rū diuiſionem. j. Cor.ij. Sp̄ualis omnia dijudi-
cat: ⁊ ipſe a nemie iudicat̄. quia ſp̄ualiter examina
tur. h̄ eſt: examinatio fit ⁊ diuiſio iudicandoꝝ per
ſp̄ūm rationis. Actus autē iuſticie ꝓprius vt dc̄m
eſt ſc̄m equale damni ⁊ lucri vnicuiqꝫ q̄ð ſuum eſt
tribuere. quod ſignificat̄ per [Judā] Qui interpre
tatur confeſſio. quia in tali iudicio per equilibriū
veritatē confitet̄: dans vnicuiqꝫ quod ſibi debet̄:
dignitate ꝓpria diſtributa. Et ideo Juſticia nō ſi-
ne ratione facit quod facit. (Gen̄.xlix. Juda te lau
dabūt fratres tui) eo q̄ vnicuiqꝫ debita diſtribuit:
⁊ iniuriam non patit̄ fieri. Propria autē haꝝ vir-
tutum ſunt que manant ex ip̄is. Fortis enī ꝓpriū:
confidētem ⁊ imperterritū eſſe. Temperati aūt ꝓ-
prium eſt ipſum quidē modeſtū eſſe in omnibus.
Prudētis autē in his que agit circūſpectum eſſe.
Juſti autē in om̄ibus eſſe directuꝫ ⁊ rectum: Qui
(al's Que) aptiſſime ſignificant̄ per Quattuor: q̄
(al's q̄) ſequunt̄. Imperterrit₉ enī ⁊ ꝯfidens eſt q̄ſi
[Jacob] Luctator: cui dictū eſt Gene.xxxij. Si ꝯ
deum fortis fuiſti: q̄nto magis cōtra homines p-
ualebis. Modeſtus aūt cui nunq̄ꝫ ex temperātia
(al's intemperantia) ingerit̄ triſticia ſignificat̄ per
[Iſaac] Qui riſus vel gaudium interpretat̄: dicen
te matre in Cōceptu Gene.xxj. Riſū fecit mihi do-
min₉: Cum tamen omneꝫ voluptatē abominaret̄.
Unde dt̄ Ibidēꝫ.xviij. Poſtq̄ꝫ cōſenui ⁊ domin₉
meus vetulus eſt: voluptati operā dabo: q.d. Uo
luptatem quā in iuuentute abominata ſum: in ſe-
nectute nō exercebo. Propriū aūt Juſticie que hic
prudentie preponit̄ ſignificat̄ per [Abraam] Qui
pater multarū gentiū interpretat̄: Inter quas q̄ð
iuſtum eſt diſtribuit. Gene.xvij. Patrē multarū
gentium vocaui te ante deuꝫ cui credidiſti. Unde
iſte eſt qui diuiſit inter filios libere ⁊ ancillaꝝ: lar-
giens filio libere hereditatē. filijs autem concubi
naꝝ largitus eſt munera. Gen̄.xxv. Proprium eſt
prudētis qui hic in vltimo ponit̄ per [Thare] ſi-
gnificat̄: Qui exploratio interpretat̄. q̄r Circūſpe-
ctus om̄e quod agenduꝫ eſt prius explorat ſi vere
ſit vel non ſit agendū. Unde Joſue.ij. Explorato-
res miſit: q̄ viam ⁊ terrā quā intraturi₉ erat explo-
rarēt. Conſequētia aūt haꝝ virtutū ſunt Quat- x
tuor. Fortitudinis q̄dem conſequēs eſt Audacia
ex frequentib₉ victorijs. Temperātie autē Fruga-

litas vel Parſimonia ex delectabiliũ abſtinẽtijs. Prudẽtie aũt Cautela magna in faciẽdis. Juſticie vero Indeflexibilis rectitudo veritatis ꝛ equitatis. Et iſta non eodem ordine quo dicta ſunt: ſignificant̃ per quattuoꝛ ſequentes patres. Cautela enĩ prudẽtie ſignificat̃ per [Nachoꝛ] Qui requieuit lux interpꝛetat̃. quia i eo iam lux cautele ꝑ multam requieuit circũſpectionẽ. Dan̄.j. Eruditos oĩ ſapiẽtia: cautos ſcientia: ꝛ doctos diſciplina. Frugalitas autẽ tẽperantie: ſignificat̃ per [Saruch] Qui loꝛũ vel corrigia interpꝛetat̃: quo cõcupiſcentia ligat̃. Heb.xij. Nequis fornicatoꝛ aut ꝓphan9 vt Eſau: qui ꝓpter vnã eſcam vẽdidit primogenita ſua. Eccl.xxxj. Utere quaſi homo frugi his que tibi apponunt̃. Audacia aũt fortis ſignificatur per [Ragau] qui paſcẽs interpꝛetat̃. quia dum multis victorijs ſpolia diripit: ſpolijs inimicoꝛũ domeſticos paſcit: ꝛ audacie coactus ex ſapoꝛe ſpolioꝛum. Prouerbioꝛũ vlti. de forti muliere. De nocte ſurrexit: deditq; ꝓdã domeſticis ſuis: ꝛ cibaria ancillis ſuis. Inflexibilis autem equitatis rectitudo iuſticie per [Phaleg] ſignificat̃: Qui diuidẽs vel diuiſit (al's diuiſum) interpꝛetat̃. Hec enĩ oĩa equi libertate iuſticia diuidit: ꝛ nũq̃ quod rectum eſt dimittit vnicuiq; dicẽs illud Matth.xx. Tolle quod tuũ eſt ꝛ vade. Poſt harum autem oĩm virtutũ habitum: ſequit̃ ſtatus perfectiõis: ad quẽ decem exigunt̃: que per decẽ ſubſequentes poſitos patres intelligunt̃. Hoꝝ aũt Tria. Conſideratio ꝑſentis ꝑegrinationis: Que facit nõ attendere ꝑſentibus. Secundum autẽ Subleuatio deſiderij in celeſtia Que facit guſtare eterna. Tertiũ ãt Planctus incolatus ꝑſentis Qui quaſi ſtimulus pungit ad fugiendũ de iſta miſeria. Et hec tria tribus primis ſignificant̃. Cõſideratio q̃dem peregrinationis ſignificat̃ per [Heber] Qui tranſiẽs interpꝛetat̃. ij. Coꝛinth. v. Scimus q2 dum in coꝛpore manemus ꝑegrinamur a domino. Audem9 autem ꝛ bonam voluntatẽ habem9 magis peregrinari a coꝛpoꝛe: ꝛ ꝑſentes eſſe ad deum. Subleuatio autem deſiderij i celeſtia ſignificat̃ per [Sale] Qui attollens interpꝛetat̃. Phil'.iij. Noſtra cõuerſatio in celis eſt: vnde ꝛ ſaluatoꝛẽ expectamus. Planct9 incolat9 ꝑſentis ꝑ [Cainam] ſignificat̃ Qui lamentatio interpꝛetat̃. Pſal.cxix. Heu mihi q2 incolat9 meus pꝛolongatus eſt. Tria alia que ad ſtatũ Perfectiõis exigunt̃ ſunt Sanare ꝑmo omnia q̃ ante fuerunt ſaucia. Hoc enĩ exigit ꝓpinqu9 finis. Scdm Famoſitas ex noĩe ſanctitatis. Tertiũ autem Requies ꝑfecta coꝛdis ex tranquillitate conſciẽtie ꝓueniens. Et hec tria ꝑ ſequẽtes tres ſignificantur. Sanatio q̃dem ſignificat̃ per [Arphaxat] Qui ſanans interꝑtat̃. Hiere.xvij. Sana me domine: ꝛ ſanaboꝛ. ſaluũ me fac: ꝛ ſaluus ero: quoniam laus mea tu es. Famoſitas autẽ Sanctitatis longa ꝑfectiõe adquiſita: ſignificat̃ ꝑ [Sem] Qui famoſus vel nominatus interpꝛetatur. Eccl.xliiij. Omnes iſti in generationibus gentis ſue gloꝛiam adepti ſunt: ꝛ i diebus ſuis habent̃ in laudibus. Tertiũ autẽ qđ eſt Conſciẽtie requies: ſignificat̃ ꝑ [Noe] Qui requies interꝑtat̃. Deut.xxxiij. Amantiſſimus domini habitabit cõfidenter in eo: quaſi in thalamo tota die moꝛabit̃: ꝛ inter humeros illius requieſcet. Eſa.xj. Requieſcet ſuper eũ ſpũs dñi. Tres autẽ alij ſignificãt tres virtutes iam ꝑfecti ꝛ ad plenũ cõſummati. Quoꝝ Primus ſtatus Perfecte humilitat̃. Secũdus ſtatus Perfecte charitatis. Tertius aũt ſtatus Sanctitatis. Perfecta humilitas ſe ſub omnibꝫ humiliat. Et h̄ per [Lamech] ſignificat̃: Qui ꝑcuſſus ꝛ humiliatus interꝑtat̃. Eſa.liij. Uidim9 eũ ꝑcuſſum ꝛ hũiliatũ a deo. Status aũt Perfecte charitatis: cum per moꝛtẽ tranſit̃ ad chꝛiſtũ. Et h̄ per [Mathuſalem] ſignificat̃: q̃ moꝛtis emiſſio interꝑtat̃. Phil'.j. Cupio diſſolui ꝛ eſſe cũ chꝛiſto. Perfectio autem Sanctitatis ꝑ [Enoch] ſignificat̃ Qui dedicatus deo interpꝛetat̃. Eccl.xxiiij. In plenitudine ſctõꝛum detentio mea. Poſt has nouẽ ꝑfectiões Cõtinentie virtus addit̃: Non ea q̃ eſt caſtitatis: Sed illa quã Ariſtoteles heroicã ſiue dominalẽ vocat virtutem. Que eſt idẽ qđ moꝛa in mẽte: qñ nihil penit9 humanoꝛũ in cogitatu vel dicto vel facto euadit: cui mens non imoꝛet̃: ꝛ limites imponat ratiõis ꝛ ſapiẽtie. Et hoc ſignificat̃ ꝑ ſeptuageſimũ: qui ē [Jareth] Qui continẽs interꝑtat̃. Eccl.xv. Qui cõtinẽs eſt iuſticie appꝛehendet illã: ꝛ obuiabit illi q̃ſi mater honoꝛificata. Reſtãt aũt adhuc ſoli Quinq;: Qui cum Joſeph ꝑmo putatiuo patre: ꝛ cũ deo vero chꝛi patre faciũt.lxxvij. Sed Joſeph illi9 genealogie ꝑncipiũ ꝛ truncus. Deus aũt pater eſt finis ꝛ in quẽ poꝛrigit̃ termin9. Hi autẽ q̃nq; ſ̄cant quinq; in quibꝫ vita ſanctoꝝ in q̃libet ſtatu ſemꝑ agit̃: ꝛ ꝑ que cõtinue reuoluit̃: Que ſunt quattuoꝛ paſſiones Que oꝛdiate: ſemẽ ſunt v̄tutis: ꝛ Inoꝛdinate: ſunt ſemẽ vicioꝝ. Que ſũt: Gaudium: Triſticia: Spes: ꝛ Timoꝛ. Quoꝝ Primũ q̃dem ſcꝫ Gaudiũ: ſ̄catur ꝑ [Malaleel] Qui laudãs deum interꝑtat̃. Et h̄ fit in gaudio coꝛdis. Eſa.lxj. Gaudens gaudebo in dño: ꝛ exultauit ſpũs me9 in deo ſalutari meo. Eſt enĩ quedã repꝛeſentatio celeſtis patrie: alacritas laudantiũ deũ. Scdm autẽ qđ eſt Triſticia per [Cainam] Qui lamẽtatio interꝑtatur: ſ̄catur. Q2 dum ſe ipm vir (al's vbi) factus reꝰ cogitat: ꝯtinue lamentat̃. Thꝛen.j. Ploꝛãs ploꝛauit in nocte: ꝛ lachꝛyme e9 in maxillis e9: ꝛ non eſt qui conſoletur eam ex omnibus charis e9. Spes autẽ per [Enos] ſignificat̃ Qui deſperatus ꝛ inuocatus interpꝛetat̃. Ex parte enim ſua deſperat. Ex parte dei auxilium inuocat: quod ꝛ non inuocaret niſi ſperaret. Pſal.xxxvj. Spera in domino ꝛ fac bonitatẽ ꝛc. Timoꝛ autem qui primum ſemen eſt bone vite per [Seth] Qui ſemen interpꝛetatur intelligit̃. Pſ.cx. Initiũ ſapie timoꝛ dñi: intellectus bon9 omnibus facientibꝫ eũ. In his aũt paſſionibꝫ oĩs terrenus homo voluit̃: qđ ꝑ [Adam] ſignificatur: q̃ terren9 interpꝛetat̃. Hec aũt oĩa bona a [Joſeph] incipiũt: Qui pater ſ̄m carnẽ chꝛiſti eſt putatiuus: ſ̄m ſpũm aũt incrementũ gratie ſignificat: que chꝛiſtũ in coꝛde vt pater foꝛmat. Gal'.iiij. Filioli mei quos iterum parturio donec foꝛmetur chꝛiſtus in vobis. Hec ãt coꝛda ſicut funis i deum verũ patrẽ colligata ſubleuat vt vere chꝛiſt9 dicat Joan.xx. Aſcendo ad patrẽ meũ et patrem veſtꝝ: deũ meum et deũ veſtrũ. Et illud Oſee.xj. In fu

niculis Adã trahebam eos:in vinculis charitatis
Hec igitur ſunt q̃ de genealogia chriſti myſtice ſũt
dicenda. Attēde autē ꝙ Queſtio eſt Auguſt.i
li.de Queſtiõib9 ve.ꝛ noui teſt. Ad q̃d referatur
Qui: Et dicit ꝙ ad chriſtũ in omnib9. Ut ſit ſen⸗
ſus. Qui chriſt9 fuit Heli. Qui chriſt9 fuit Ma
that. Et ſic ð alijs vbiq̃ȝ. Et hoc ideo facit. Quia
nominũ vt diximus attēdit interp̃tatiões. Non
eni ſ̃m legē cõcupiſcētie a patribus deſcēdit chri
ſtus: ſed ſ̃m corpulentã ſubſtantiã: p̃ficiēs i eis
gratiã quaȝ nomina p̃ſignant. Alij aũt Sancti
dicunt ꝙ referat̃ ſp̃ ad p̃rimũ. Ut ſit ſenſus. Qui
Joſeph fuit Heli. Qui heli fuit fili9 Mathat. ꝛ
ſic de alijs p̃ totũ. His autē habitis tota patȝ
lr̃a. Niſi in h̃ ꝙ hic dicit̃ de Mathuſalem: ꝙ an
ni ei9 computant̃ vltra diluuium p̃.xij.annos.
Quod eſſe nõ põt. cũ nõ legat̃ ſaluat9 in arca.
Et ad hoc dicendũ ꝙ in veritate multus error ē
in cõputatõne annoꝝ ſ̃m hebraicã veritatem: ꝛ
ſ̃m.lxx. Et ita credo ꝙ Mathuſalē ante diluuiũ
mortuus eſt. q2 in cõputatõe ãnoꝝ eſt erratũ.
Adhuc aũt hic dicit̃. ꝙ Salem genuit Cainan.
Cainã aũt genuit Arphaxat. Et hoc nõ inuenit̃ i
Ge͞n. neq̃ȝ in.j.Paral. Jmo in vtriſq̃ȝ libr̃ legit̃
ſ̃m hebraicã v̾itatem. ꝙ Sale genuit Arphaxat
Et nulla ſit mẽtio de Cainã. Ad h̃ autē dt̃ Glo.
ꝙ in veritate in quibuſdã exemplarib9 antiquis
inueniebat̃ ꝙ Sale genuit Cainan. Cainã aũt
Arphaxat. Et ab his trãſtulerũt.lxx.ꝛ ita poſue⸗
runt. Et hos ſecut9 eſt Lucas. Quedã aũt poſte
riora a q̃bus trãſtulit Hiero. nõ habuerũt Cai⸗
nan: Sed ꝙ Arphaxat ſit filius Sale. Quid ãt
horũ ſit verius: deus vtiq̃ȝ nouit. Querũt etiã
aliqui. Qualiter plures ponat Lucas q̃ȝ Mat⸗
theus: Et dicũt ꝙ potuit eſſe ꝙ illi quos ponit
Mattheus tardi9 genuerunt ꝛ diuti9 vixerũt.
Jlli aũt quos ponit Lucas citius genuerũt: et
citi9 mortui ſũt. Et ita paucorũ vita ſ̃m tẽpus
coequat (al's: coequatur) vite pluriũ. Sed hoc
nihil eſt. q2 Uera cauſa eſt. ꝙ tã naturales q̃ȝ m̃l
tos legales ꝛ adoptiuos patres ponit Lucas.
Et ideo multo plures efficiunt̃ q̃ȝ Matthe9 po
nat: Qui non ponit niſi naturales patres. Et cã
huius iam ante dicta eſt. Ex his ſatis patȝ lr̃a.

Capitulũ IIII.

Jeſus autē plenus ſpiritu
ſancto: regreſſus eſt a Jor
dane: et agebat̃ in ſpũ in
deſerto dieb9 quadragin
ta: et tentabat̃ a diabolo. Et nihil
manducauit in dieb9 illis. et con⸗
ſummatis illis eſurijt.

Hic agit de Uictoria chriſti ſup̃ tentatorē: vt
oſtēdat: q̃m p̃ ſp̃m q̃ dat̃ in baptiſmo vincit̃ dia
A bolus ꝛ tentatiões eius. Tangit autē in hac parte
Duo. Opportunitatē tentatiõis ex parte tentati: et
Jpſam tentationē. Opportunitatē aũt ex parte ten⸗
tati tangit in opportunitate Septē concurrentiũ.
Unum quidē Plenitudinē ſpiritus. Secunduȝ
autem Puritatē actus cui erat deditus. Tertiũ:
Jmpetum ſpiritus ſui ad bonũ. Quartum: Loci
opportunitatē. Quintuȝ: Congruitatē tẽporis ad
myſteriũ. Sextũ: Permiſſionē diabolice poteſta⸗
tis. Septimũ: Diſpenſatiuã tentati qualitatē: ad
tentatorē fallendum. Primũ Arma efficacia exhi
bet tentato ad ſe muniendũ. Secundũ autē Accen
ſum facit tentatũ: ad ictum tentatoris preuidēdũ.
Tertiũ autem vires adminiſtrat ad reſiſtenduȝ: ꝛ
aufert vires tentatori ad pugnandũ. Quartum:
Subtrahit arma diaboli ad certandũ. Quintũ:
Non modicũ in tentatione ex conſortio bonorum
adiutoꝝ fert contra hoſtem preſidiũ. Sextuȝ: Ut
laudabilior ſit victoria: hoſtis impugnationibus
dat locum. Septimũ aũt Super carnem confor
tat pugnantem ſpiritũ. Hec autē chriſtus non p̃
pter ſe ſed p̃pter nos effecit. quia Chr̃i actio noſtra
eſt inſtructio. Quãuis eñ chriſtus ꝯtra ſe hoſtem
prouocauerit: Tamē noſtrũ eſt declinare vbi poſ
ſumus: ꝛ nõ vires tentatori ſubminiſtrare: quia
nos nõ ſumus adeo fortes ſicut chriſtus Si au
tē aliquis dicat ꝙ Dauid petit tentari: dicens p̃s.
xxv. Proba me domie ꝛ tenta me: vre renes meos
ꝛ tenta cor meũ. Dicendũ ꝙ petit a deo h̃: tenta⸗
tionibus purgari: ꝛ nõ in inferno: ſ̃m ꝙ dr̃ Sap.
iij. Deus tentauit illos: ꝛ inuenit eos dignos ſe.
Sed nõ petit tētari a diabolo: Sic aũt petit pur⸗
gari tribulationibus: ꝙ de via iniquitatis dedu⸗
catur in via eterna: ꝛ in tentationē non inducatur.
Multa autē de Tentationũ generib9 ꝛ modis ꝛ
cauſis ꝛ obiectis notata ſunt a nobis. Math. iiij
Et ideo hic illa repeti non eſt neceſſe De Primo
igitur dictorũ ſeptem dt̃ Jeſus autem plen9
ſpirituſancto Hic eſt Fontalis plenitudo ex⸗
uberans ꝛ redundãs in om̃is rationalis creature
ſanctificatõnē. Pſal. xxxv. Domine apud te ē fons
vite. Fons autem vite eſt ſpũs. quia Uita eſt ſpiri
tus: p̃prius actus. Jo.vj. Spũs eſt qui viuificat.
De Plenitudine autē dicit̃ Joãnis.j. De cui9 ple⸗
nitudine omnes accepim9 gratiam p̃ gratia. Eſt
autē alia Plenitudo Sufficiētie ſanctoꝝ. Act. vij
Cũ eſſet Stephan9 plenus ſpũſancto. Eſt etiam
Plenitudo Copie in quibuſdaȝ prelatis. Sicut
Nume. xj. Tollam de ſpũ tuo: ꝛ dabo lxx. viris Et
hec eſt plenitudo gratie Beate v̾ginis. Lu.j. Gra
tia plena. Et illud. Spirituſſanctus ſuperueniet in
te. Sed Plenitudo chriſti ē Excellētie ꝛ Redun⸗
dantie: qui ſpiũm ſanctificationis ſpirat in om̃es.
Eccl. iiij. Sapiētia vitã filijs ſuis inſpirauit. Ple
nitudo ſctõꝝ eſt ad op̃atiõis v̾tutũ. Plenitudo btē
v̾gis ad interceſſionē pctõꝝ. Plenitudo p̃latoꝝ ad
Sacroꝝ miniſteriuȝ. Plenitudo v̾o chr̃i ad oĩs gr̃e
in oẽs ſctificãdo p̃fluuiũ. Jo. vij. Flũia ð vētre cre
dentiũ fluēt aque viue. H̃ aũt dixit de ſpũ quē acce⸗
pturi erãt. Hoc igr̃ ſpũ plen9 fit: q̃ cũ tẽtatore con⸗
gredi debet. Secunduȝ eſt Puritas actus: cui
chr̃s deditus fuit. Jmportat̃ p̃ h̃ ꝙ dt̃ Regreſ⸗
ſus ē a iordane Hic eñ regreſſus ē reditus a B
tumultu ad ſue conſiderationis ꝛ diuine contem⸗.

plationis ſecretum. Eſaie.xxiiij. Secretū meū mi
hi. Sapien.viij. Intrans in domum meam: con⸗
quieſcam cum ſapiētia:non enī habet amaritudi⸗
nē ꝯuictus eius Qui talibus nō eſt deditus: ne⸗
q̄ ſua vulnera conſiderat: nec ictū ferientis pōt ꝑ⸗
uidere:⁊ iō icaut⁹ vadit ad pugnā. Tertiū notat
p̄ h̄ ꝙ dicit Et agebat̄ in ſpū ſuo h̄ enī ẽrat im
petū ſpiritus ſui ad bonū. Agit enī ſpūs cū preit:
⁊ rōem illuminās ⁊ voluntatē mouēs:⁊ naturam
ordinans:et concupiſcētie motus firmās .quia
tunc ſolus eſt actor. Rhoma.viij. Quicunq̄ ſpū
dei agunt̄ hi filij dei ſunt. Ezech.j. Ubi erat im⸗
petus ſpūs illuc gradiebant̄. Dicit aūt Matthe
us ꝙ duct⁹ eſt a ſpū. Tūc enī ſpūs ducit: quādo
per rationē operis preit. Eſaie.lxiij. Spirit⁹ do⸗
mini ductor eius fuit. Pſal.cxlij. Spiritus tu⁹
bonus deducet te in terrā rectā. Marci autē .j.
dicitur ꝙ expulit eū ſpiritus in deſertum. Spi⸗
ritus autē cum zelo indignatiōis contra maluȝ
expellit. Eſaie.lix. Cum venerit quaſi fluuius vi⸗
olentus quem ſpirit⁹ domini cogit. Cum feruo⸗
re ergo deuotiōis ſpiritus agit. Cum ratione ꝑ⸗
ſuaſionis ducit. Cū zelo autē indignatiōis cōtra
malū expellit. Quartū autem innuit per hoc ꝙ
dicit in deſertum et ſubtrahit arma diabolo
ad pugnandū. Arma enim diaboli quibus vtit̄
ad impugnandū ſunt q̄ ponit.j. Joā.ij. Oēe qḋ
eſt in mundo:aut eſt cōcupiſcētia carnis :aut cō⸗
cupiſcentia oculorū :aut ſuperbia vite. Hoc eſt:
delitie:diuitie:⁊ honores. Et hec non ſunt in de⸗
ſerto: Si deſertum dicit̄ actiue a deſero deſeris
⁊ paſſiue a deſeror deſereris. Hec enī deſerenda
ſunt potius q̄ȝ deſerant. Et quia hec tria deſerē⸗
da ſunt: Ideo dicit̄ Exo.iij.et.v. Ibimus viā tri⸗
um dierum in ſolitudie ad ſacrificandū deo no⸗
ſtro. Geneſ.xxij. Die tertio Abraam vidit locum
procul. Marci.vj. Secedite paulisper in deſer⸗
tum et quieſcite puſillū. Hic ergo pugnandū: et
non vbi vires:⁊ mundus ⁊ caro adminiſtrāt tē⸗
tatori. De Quinto dicit quadraginta die⸗
bus Sicut Moyſes Exo.xxxiiij.⁊ xxiiij. ⁊ He
lias.iij. Reg.xix. Quod enim legiſlator fecerat.⁊
quod fecerat eximi⁹ ꝓphetarū: hoc facto ſuo con
firmauit chriſtus: oſtendens in facto ſuo teſti⸗
moniū legis et ꝓphetarū. Innuens viterius q̄ni
am vbi habet homo teſtimoniū leg̃ ⁊ ꝓphetaꝝ.
⁊ autoris fidei noſtre dñi Jeſu.ibi ſecurus eſt.et
tunc fortiter ⁊ audacter pugnet .quia talib⁹ ad⸗
iutus adiutorib⁹ nō ſuperabit̄. Geneſ.xxxij. Ca⸗
ſtra dei ſunt hec.iiij. Regū .vj. Noli timere .plu⸗
res
eni nobiſcū ſunt q̄ȝ cū ill̄ De Sexto dicit Et tē
tabatur a diabolo Ubi impugnatōibus ho⸗
ſtis:licentia ⁊ locus datur: vt laudabilior ſit vi⸗
ctoria. Nō eniȝ tētaret ſi poteſtatem nō haberet.
Job.ij. Ecce oia que habet in manu tua ſūt: tm̄
in eum ne extēdas manū tuaȝ. Joānis.xix. Nō
haberes in me poteſtatē:niſi deſup̄ eſſ; datū tibi
Propt̃ea vocat̄ tentator Matth.iiij. Accedens
tentator dixit ei.j. Theſ.iij. Ne forte tentet vos
is qui tentat.hoc eſt :is qui tentandi habet pote
ſtatē et officium. Diabolus aūt ſ̄m ſignificatōeȝ
dicit̄ deorſum fluēs. Et ſ̄m grecū dicit̄ crimina⸗
tor. ſ̄m ethymologiā autē dicit̄ a dia quod ẽ duo.
⁊ bolos quod eſt morſus .q̄ſi duo mordēs :cor⸗
pus.ſ.et animā. Quicunq̄ enim cōſentit ei idem
⁊ deorſum fluit.⁊ criminator. h̄ eſt :accuſator :⁊ im
poſitor criminū efficit̄.⁊ in corp̄e ⁊ anima conde
mnat̄. Ezech.xxviij. In terrā proieci te:ante faciē
regū dedi te. Ecce deorſū fluēs. Apocal̄.xij. Pro
iectus eſt accuſator fratrū noſtroꝝ q̄ accuſabat
illos die ac nocte:an̄ cōſpectū dei ſui. Ecce crimia
tor .j. Pet̄.v. Circūit tanq̄ȝ leo rugiens querens
quem deuoret. Ecce corporis ⁊ anime deuorator.

Septimū notatur in hoc ꝙ dicit Nihil mā⸗
ducauit ⁊c. Et dicit Duo. Unum quidē quod
eſt diuinū: Alterum autē quod eſt humanum :in
eo q̄ eſuriit. De Primo dicit Et nihil mandu
cauit illis diebus Hoc enī in Moyſe fuit ⁊ i
Helia. Sed in illis quidem fuit ex hoc ꝙ Moy⸗
ſes ⁊ Helias ex nimia intenſione intellectus in de⸗
um: vires inferiores.ſicut ſenſum ſenſificantem.⁊
vegetabilem vegetantē habuerunt multuȝ abſtra
ctas: Ita ꝙ neq̄ digeſtiua digeſſit:nec attractiua
attraxit:neq̄ diuiſiua diuiſit: neq̄ conſumptiua
ꝯſumpſit:nec expulſiua expulit:ſed corp⁹ ſic ſtans
remanſit. Unde Paulus.ij. Corinth.xij.dic. Si⸗
ue in corpore ſiue extra corpus neſcio: deus ſcit: q̄
neſcit vſquequo ſenſibilis ⁊ vegetabilis in corpo⸗
re operata ſit. In chriſto autem qui fuit viator et
comprehenſor vtrunq̄ remanſit. Et ideo hoc ma⸗
ioris ⁊ diuine potentie fuit ꝙ nihil comedit: ⁊ ta⸗
men ſenſibilis ⁊ vegetabilis in ſuis fuerat virtuti⸗
bus ⁊ operationib⁹. Et ideo nos inſtruens dc Jo⸗
annis.vj. Operamini cibum qui non perit: ſed q̄
permanet in vitam eternam :quem pater me⁹ da⸗
bit vobis. Iſte enim cibus eſt qui nō perit qui ſic
animā intus reficit. Joānis.iiij. Meus cibus eſt
vt faciam volūtatem patris mei qui miſit me:⁊ vt
perficiam opus eius Et cōſummatis illis
Tangit id quod eſt humanum. Dicit autē con⸗
ſummatis illis hoc eſt ad ſummā myſterij de⸗
ductis illis quadraginta diebus. Quia ſicut ante
diximus Quadragita dies:partibus ſuis ad qn⸗
quaginta conſurgit: Et ideo poſt quadraginta di
es: qui ſunt noſtrum ieiunium: die quinquageſi⸗
ma recipimus ſpiritū: quo Jeſus autor fidei ple⸗
nus fuit quando ad ieiuniū acceſſit. Quadragita
enim partibus ſuis :in quinquaginta perficit. Et
Quadraginta etiaȝ decima pars eſt anni :q: Sex
ſeptimane quadragintaduos dies faciunt: a qui⸗
bus ſubtractis ſex diebus Dominicis: qui nō ie⸗
iunātur: trigintaſex remanēt: qui ſunt decima tre⸗
centorū ſexaginta dierum. Quinq̄ autē qui rema
nent dies ⁊ quartus : vnius habent decimā dimi
dium diem ⁊ decimam quarte. Ponitur auteȝ in
quadrageſima ieiuniū primi: qḋ eſt quattuor tem
porum: Et loco illoꝝ ⁊ dimidie diei ponuntur q̄t⸗
tuor dies primi : vt ſit completus numerus qua⸗
dragenarius. Nouenarius enī cum citra perfectū
remaneat: indigentē liberatiōe ſignificat qui deci⸗
mā ſoluere debet liberatori :qui p̄ decimam ſigni⸗
ficat̄. Et ideo h̄ ieiuniū ſctificatū (al̄s ſanctū) eſt a
dño.ꝑfiguratū a lege:⁊ teſtificatū a ꝓpha. Sacra⸗
mētalit̃ ergo illis conſummatis hoc ẽ ſic ad

ſummã reductis qđ humanũ eſt in ſe oſtendit. Et [Eſuriit] cibum querens ſm naturã Ut oſtẽdat q̃ hõ ĩ nc̃itate pſuadẽti inimico cõſentire nõ debet quando etiam neceſſitas famis cibũ exigit. Non enĩ aliqđ ab inimico impetrandum eſt: neq̃ conſilio eius in aliquo adquieſcendũ. quia per omnia talia appropinquat homini ꝛ facili⁹ decipit. Unde Jacobi.iiij. Reſiſtite diabolo: ꝛ fugiet a vobis. Unde.ij. Machabeoꝝ.iiij. In vituperium quorundam dicit. His cõſimiles eſſe cupiebãt quos hoſtes ꝛ peremptores habuerant. Jdeo ꝛ chriſt⁹ hoſti nunq̃ꝫ conſenſit: q̃uis neceſſaria aliquando perſuaderet rationabilia: ꝛ per ſcripturam probata videret Hec igitur ſunt que opportunitatem tentationis ex parte tentati faciebant.

Dixit autem illi diabolus Si fili⁹ dei es: dic lapidi huic vt panis fiat. Et reſpondit ad illum Jeſus. Scriptum eſt: quia non in pane ſolo viuit homo: ſed in omni verbo dei. Et duxit illũ diabol⁹ in montem excelſum: ꝛ oſtendit illi om̃ia regna orbis terre in momento temporis: Et ait illi. Tibi dabo poteſtatem hanc vniuerſam ꝛ gloriam illorum. quia mihi tradita ſunt: et cui volo do illa. Tu ergo ſi procidens adoraueris coram me: erunt tua omnia. Et reſpõdens Jeſus: dixit illi. Scriptum eſt: Dominum deum tuum adorabis: et illi ſoli ſeruies.

C Hic incipit Tentatio. Et habet Duas partes. Perfectam tentationis victoriã: ꝛ Eiuſdem victorie effectũ ĩ tentato Uictoria in Tribus pugnis deſcribitur: Gule: Auaricie: ꝛ Inanis glorie. Que ſm ordinem hiſtorie ſic geſte ſunt prout ſunt enumerate: Tamen a Mattheo media ponit tertia: ꝛ ecõuerſo. quia ipſe proſequit eas per tentationem Ade: Qui primo de Gula. ſcđo đ Inani gloria. ꝛ tertio de Auaricia eſt tentatus: ſicut patet in ordine horum verborum. Quacunq̃ die comederitis ex eo. Ecce Gula: eritis ſicut dij. Ecce Inanis gloria: ſcientes bonum et malũ. Ecce Auaricia: Que non tñ eſt pecunie: ſed etiã ſcĩetie: quia Auaricia large ſumpta vocat om̃is immoderatus ꝛ iprobus amor aliquid habẽdi vel adipiſcẽdi. Lucas autem ordinat ſm ordinem rei geſte: In quo ordine ſibi ſuccedunt tentationes in deſerto facte: ꝛ ſequitur illa que facta ẽ in templo. Si enĩ in deſerto đ Gula tentaſſet: ꝛ poſtea in templo de Inani gl'a: oportuiſſet iterato eum reduxiſſe (al's reduxiſſe) in deſertum ad tentandũ de auaricia q̃ non eſſet compendium. Cum autem ſicut ex verbis Gregorij ſupra per Matth. diximus Sex modis tentat diabol⁹. Aut enĩ opprimendo rapit. Aut inſidiando circũuolat. Aut minando terret. Aut pmittendo decipit Aut deſperando frangit. Aut ſuadendo blandit: Chriſtũ ieſum dominũ non potuit opprimendo rapere. quia infinite fuit virtutis: ꝛ opprimi non potuit: Neq̃ cõminando potuit eum terrere: quia ex coniuncta ſibi diuinitate infinita gaudebat ꝛ ſecuritate. Neq̃ etiã deſperãdo eum potuit frangere quia Nihil vnq̃ꝫ potuit facere deſperandũ. Et ideo relinquitur q̃ aliis tribus modis eum tentauerit ꝛ victus fuerit. Adhuc autem ſciendũ eſt q̃ cum diabolus quoſdam tentet intus: ſuggeſtione: delectatione: conſenſu. Quoſdã autem extra tm̃: exhibendo viſui ꝛ auditui incitamenta ſuorum tentamentũ: Jeſum chriſtum intus tentare nõ potuit quia nihil intus corruptum habuit: ſed forinſec⁹ tentamẽta exhibuit: ꝛ ſic tentauit. His viſis accipienda eſt littera: Quia alia dicta ſunt ſup. Matthe. que ad tentationis intellectũ ſunt neceſſaria. [Dixit autem illi diabolus] per ſpeciẽ aſſumpti corporis forinſecus: loquẽs ad ſenſum. Et habet Duas partes: hec de Gula tentatio: Propoſitionem tentationis: ꝛ Eliſionem eiuſdẽ. De Propoſitiõe tentationis dicit [Si filius dei es] Patet q̃ in ipſa tentatiõe inſidiãdo circũuolat. Et Duo dicit: Explorat enim circũinſidiando: ꝛ Inclinat ad illicitum: quia Om̃is tentatio impulſus eſt vel perſuaſio ad illicitum. Exploratio inſidiarũ eſt in hoc q̃ dicit [Si filius dei es] Sicut enim dicit Ambroſius Dei filiũ in mundũ venturum eſſe nouerat per Uaticinia ꝛ Figuras ſcripturarũ: Jpm̃ etiam dei filium eſſe ex quibuſdã ſignis timebat: ex ſtella: ex magis: ex paſtoribus: ex Symeonis ꝛ Anne: ꝛ Zacharie: ꝛ Heliſabet: ꝛ Beate virginis pconijs Nullo mõ enĩ ipſe ſuperb⁹ credere potuit q̃ vſq̃ ad tantũ humilitatis: paupertatis: ꝛ paſſibilitatis deſcẽderet: ſicut eum humilẽ ꝛ pauperẽ ꝛ paſſibilem videbat. ꝛ ſic vtrunq̃ dubitabat: ꝛ ideo inſidians ꝛ circũuolans explorabat: dicens [Si filius dei es] Joãnis.x. Quouſq̃ animam noſtram tollis Si tu es chriſtus: dic nobis palam: Joan.vij. Si hec facis: manifeſta teipſum mũdo. Nemo quippe in abſcõdito aliquid facit: ꝛ querit ipſe in palam eſſe. Ecce Exploratio [Dic lapidi huic] Tria notantur in Perſuaſione. Primum quidẽ: quia Facile. Secundũ aũt: q̃ Modeſtũ. Tertium eſt: quia Neceſſariũ videt pſuadere. Facile enĩ eſt: qđ dicto fit. Pſal.xxxij. Jpſe dixit ꝛ factã ſunt. Modeſtũ aũt eſt: q̃ vnus lapis vn⁹ panis fiat: ꝛ nõ mlti panes fiant. Et ideo dicit [lapidi] Neceſſariũ autẽ qđ eſt ad neceſſitatẽ ſicut panis: ꝛ nõ ad delicias. Hoc aũt facit vt facili⁹ pſuadeat. Uident enĩ eſſe Rõnabilia q̃ ponit: ꝛ Neceſſaria: ꝛ Leuia. Rõabile ei eſt lapidẽ panẽ fieri: q̃ melior eſt panis q̃ꝫ lapis. Lu.xj. Si petierit panẽ nunqđ lapidẽ porriget illi? Panis etiã de pmis neceſſarijs eſt corpi. Un Eccl.xxix Jnitiũ vite hoĩs aqua ꝛ panis. Hoc etiã eſt qđ ab oĩ hoĩe petendũ q̃tidie docetur. Mat.vj. Panẽ noſtrũ quotidianũ da nob hodie Sic ergo ꝛ facile ꝛ rõabile ꝛ neceſſariũ eẽ videt: ꝛ tñ chr̃o non pſuadet: pp̃ter cãm q̃dam diximus.

[Et reſpondens ad illum ieſus dixit] At-
tende qualiter cū diabolus ſic explorat vt tentet:
ſic tentat vt exploret. Dominus qui ſapiētia dei eſt
ſic diabolum decipit vt vincat: ſic vincit vt decipi-
at. Qd autē dicit ꝙ rńdit: notat̄ ꝙ rńdit ad rē quā
ꝓpoſuit. Et ꝑ h̄ qd dr [ad illū] notat̄ ꝙ etiā rńdit
querenti: nō ſolū orationi vel interrogationi. Nec
eni eſt plena reſponſio que ꝛ querenti ꝛ queſtioni
ſatiſfacit: ꝛ tamen mirabiliter ſine dolo: fallacē fal-
lit [Scriptum eſt] Ecce Reſponſio a cōfirma-
tione ſcripture incipiēs. Et attende ꝙ eſt Scriptu-
ra diuinitus inſpirata: ſicut ꝓphetia. Quedam au-
tem diuinitus inſpirata ꝛ ore dei edita: ſicut Lex.
Quedam autē ꝛ diuinitus inſpirata ꝛ ore dei edi-
ta ꝛ per iterationē cōfirmata: ſicut eſt Deuterono-
mius. Et quia hec eſt magis autētica: ideo a confir-
matione iſtius nō recedit cbr̄s ſumma dei ſapien-
tia [Scriptū ē] ſcḿ h̄ Deut. viij. qd dicit. Iſta
eni reſponſio ſignificatur per lympidiſſimos lapi-
des quos elegit Dauid de torrente j. Regum. xvij
ad ſternendum Goliath getheū. Lympidus enim
lapis eſt ſolidiſſime autoritatis veritas. Hec eſt
etiam ſagitta acuta de arcu ſcripture emiſſa in cor
tentatoris. Pſal. cxix. Quid detur tibi aut qd ap-
ponatur tibi ad linguā doloſam. Reſpondet: Sa-
gitte potentis acute [quia non in pane ſolo vi-
uit homo] Panis eni verbo dei conſtat: ꝛ a ver-
bo dei quo factus eſt: depēdet ſm eſſe ꝛ virtutem
cibandi. Et ideo ſi verbū dei nō eſſet panis: nec pa-
nis eſſet: nec cibaret. ꝛ ideo a v̄bo dei cibat: Et ideo
non i ſolo pane viuit ꝗ viuit [homo] qui pane ve-
ſcitur [ſed in omni verbo dei] Diſtributio au-
tem que hic ponit̄ tria habet appellata. Eſt eī Ver-
bum increatum dei: quod eſt cauſa rei. Et ē Ver-
bum quod eſt ratio rei: que eſt idea rei in mēte dei.
Et ē Verbuꝫ incorporatū quod eſt forma: in qua
res creata eſt a verbo dei: ꝛ ſm ideam dei. Et in o-
mnibus his viuit homo: quia materia panis non
cibaret: niſi forma cibi panis eſſet i ea. Nec hec for-
ma cibi eſſet: niſi eſſet idea. nec idea eſſet: niſi eſſet
verbum dei: quod eſt ars ꝛ cauſa ſubſiſtēdi omni-
bus: que in ſapiētia ſua fecit. Dicit ergo [Non in
ſolo pane viuit homo: ſed in omni v̄bo dei] Sap.
xvj Non natiuitatis fructus paſcunt homies: ſed
ſermo tuus: eos qui in te crediderūt cōſeruat. Sic
eñ dicit Pſal. lxxvi. ꝙ panem angeloꝝ mâduca-
uit homo: Sed panem v̄bi ſapiētie purum in lu-
mine intellectus dei manducat angelus Eundem
autem materijs rerum influxum ꝛ incorporatum
manducat homo. Ecce q̄ꝫ caute reſpōdet ꝛ q̄ꝫ vere:
oſtendens panis primā virtutem: que in v̄bo dei
eſt: eſſe querendā: tam ab angelo q̄ꝫ ab homine. et
ſic latet veritate ſcripture: chriſtus veritas. ꝛ fallit
oīm autorem fallacie. Hec eſt litteralis veritas.

Sunt tamen quidā hec Myſtice exponentes.
Et per lapidem duriciam legis: ꝛ duriciam cordiſ
hoīs obſtinati itelligētes. Et ideo dictū demonis
deꝑcatiue (al's de peccatore) accipientes: dic oro vt
lapis qui eſt lex dura: vel cor hominis durum: pa-
nis hoc eſt: tua per emollitionē pietatis fiat refe-
ctio. Quod ego reputo abſurdam eſſe expoſitionē
ꝛ contra mentem autoris inductam. Congrue au-
tem diabolus in lapide exemplum accepit: q̄ frōn-
te ꝛ obſtinatōe cordis lapis dicitur. Job. xlj. Ecce D
cor eius vt lapis indurabitur: ꝛ ſtringetur quaſi
malleatoris incus [Et duxit illum] precedens
eum: non portās: vt qui dam dicunt. Duxit autem
ſed non abduxit nec ſeduxit: ſed patienter ſecutus
eſt eum: vt vinceret in quibus primū hominē vi-
cerat: ꝛ ſic deijceret a poteſtate [in mōtem excel-
ſum] vt ex ſitu loci facilius vndecunqꝫ lōge pro-
ſpiceret. Baruch. v. Sta in excelſo ꝛ vide. Montē
autem queſiuit ei quem purum hominē arbitra-
batur: vt etiam ip̄a loci eminentia faſtum indica-
ret ambitionis. In montibus eñ talib' vulnera-
ti ambitione ceciderunt multi ex fortibus iſrael. j.
Regum. iiij. ꝛ. ij. Regum j. Mons autem iſte in
deſerto quod ē inter Hieruſalem ꝛ Hiericho: vbi
hec tentatio perfecta eſt: inuentus eſt. Et in iſtum
montem dominus diſpenſatiue eſt ductus a dia-
bolo. Et ꝙ quidam dicunt ꝙ portauit eum illuc ē
valde abſurdum. Nec dicit̄ hoc niſi a quibuſdam
fabulas iudaicas diligentibus. Unde in iſta ſe-
cunda tentatione Duo dicuntur. Tentatoris in-
ſtantia: ꝛ Tentationis excluſio. Tentatoris autē
inſtantia ad tentandum intelligit̄ ex Tribus: Ex
loci congruētia: Ex eius d' quo tentat oſtenſionis
euidentia: ꝛ Ex promiſſione deceptiua. Loci con-
gruentia eſt in hoc ꝙ dicit ꝙ duxit eum in montē
excelſum: vt ex ipſa loci altitudine faſtum conciperet.
ret. Zacha. iiij. Qd tu mons magne aduerſus Zo-
robabel: in planū. diligit enim loca excelſa diabo-
lus. Job. xl. Omne ſublime videt: ꝛ ipſe eſt rex ſu-
per oēs filios ſuperbie [Et oſtendit illi omnia
regna orbis terre] Cum Trib' modis res oſtē-
datur: Ampliatione videlicet ſpiritus: quo deus
oſtendit prophetis. Sicut. iij. Regum vlti. Vidi
cunctum exercitū celi coram domino. Et Per lu-
men quod per moduꝫ ſpeculi preſentat̄ oculis: in
quo cuncta apparent que ſunt orbis. Sicut beato
Benedicto oſtenſus eſt mundus. Et Tertio ꝑ di-
giti demonſtrationē. Nullo iſtorum modorum
oſtendit diabolus niſi vltimo: vt dicit Chryſoſto-
mus. Sicut ſi diceret. Rhomanuꝫ regnum eſt ad
plagam occidentalem. Perſidis Regnuꝫ ad pla-
gam orietalem. Chaldeorum ad aquilonē: ꝛ Gre-
corum ad meridiē. Et gloria: magna: maior: ma-
xima: eſt i ſingulis eorū. Et hoc fecit [in momen-
to temporis] hoc eſt in paruo tempore. qꝛ Mo-
mentum quadrageſima pars eſt hore. Et ponitur
hic pro tempore paruo. Et licet velit decipere: tamē
ex rebus congruētibus cogitur loqui. Sicut eñ
cum deciperet Adam: coactus eſt in forma ſerpen-
tis venire: in qua facile poſſet deprehendi. Sic et
nunc ex rebus conuenientibus loqui cogitur: Et
ex ip̄o momēto ſignificatur ꝙ omnis gloria mun-
di eſt momentanea: ꝛ ideo nec curāda. Eſa. xl. Ois
caro fenum: ꝛ omnis gloria eius quaſi flos feni:
[Et ait illi] Iſta tentatio eſt: qua promittendo
decipere querit. Et ideo Quatuor facit: Promit-
tit: Rationem promiſſionis ſubdit: ꝛ Ad illicituꝫ
inducit. Et ſi cōmittat̄ illicitū: ꝓmiſſū ſe ſoluturū
oſtendit. Dicit ḡ ꝓmittēdo [Tibi dabo pręſtē]
qꝛ in talibus dignitatib' ſub poteſtate continent̄.

ꝛ diuitie ꝛ honores ꝛ gloria. Qui enim in talibus
poteſtate potiūtur ſicut domini: accipiūt terrarū
diuitias: ꝛ glorificātur a ſubiectis. Non eñ que-
runt veram gloriam: ſed eam que eſt ab hominib⁹.
Joānis. v. Gloriam que eſt ab hominibus acci-
pitis: ꝛ gloriā que a ſolo deo eſt non vultis. Sūt
enim poteſtates querentes: ꝛ in turbis populorū
ꝛ ſceptris ſibi placentes plerunqꝫ Sardanapal-
lite: qui non querunt niſi ea que coram homini-
bus ſunt. Et tales ſibi adiungunt: a quibus glo-
rioſi habentur: ꝛ quorum viribus vt tyranni: di-
uitias multitudinis ſubiecte diripiant. Sapien.
ſexto. datur talibus conſilium ſic. Si delecta-
mini in ſedib⁹ ꝛ ſceptris o reges populi: diligite
ſapiam: vt in ꝑpetuum regnetis. Preterea Pote
ſtas citi⁹ mouet cor qꝫ diuitie. quia Diuitie non
appetunt: niſi qꝛ ſunt neceſſitatis future ſufficiēs
in omni tpe ꝛ loco fideiuſſor. Et in hanc neceſſi-
tatē cadere nō poteſt: qui ſup multos habꝫ po-
teſtatē. Adhuc autē Diuitie nō niſi organice ꝛ in
ſtrumentalit̃ deſeruiūt ad regna. Poteſtas aūt
ſubſtantialis eſt regnis. Unde ꝫ cōſtute tangit
ea que cor mouere pñt: etiā boni hois in regnis
(al's: regimie) Et tacet id qđ nō mouꝫ niſi ꝑ acci
dens: ꝛ ꝓpter aliud. Uel Nō mouet niſi cor vile ꝛ
deficiēs. Eccli. x. Nihil eſt ſceleſti⁹ qꝫ amare pe-
cuniā: Hic eñ in vita ſua ꝓiecit intima ſua. ꝛ ani-
mam ſuā venalē habet. Verſute ꝫ ꝓpōit ea que
cor generoſum facili⁹ moueant. Dicit autē [hāc
vniuerſam] ne ptās appetita ab alio: ꝯtradici
bilis ſit. vel a quoqꝫ ſupiore mutāda. Sic enim
nō ita appeteret: qꝛ Deriſibil' eſt q̄ depoſitus eſt
ab ea q̄ aliqñ potit⁹ eſt dignitatis ptāte. Unde
Mat. iiij. Hec oia tibi dabo. Ecci. xxiiij. Sup-
borum ꝛ ſublimium colla ꝓpria virtute calcaui.
Eſa. x. Uniuerſam terrā ego congregaui: ꝛ non
fuit qui moueret pennā ꝛ apiret os ſuū ꝛ gāni-
ret. Addit autem de gloria dicens. [ꝛ gloriā
eorū] qꝛ Gloria etiā mouet generoſum animū.
vt ꝓpter eā appetant diuitie pl⁹ qꝫ ꝓpter ſe. Glia
ei eſt Late patēs ꝑconiū. Uel Clara cū laude no
ticia. quā claritatē multi appetūt. Nō attēdētes
quod dicit̃. j. Machab. ij. Uiri peccōris glia ſter-
c⁹ ꝛ vermis eſt. hodie extollit̃: ꝛ cras non inue
nitur: quia ꝯuerſus ē in terrā ſuā. ꝛ cogitatio ei⁹
perijt. Et illud Eſa. xl. Omis glia eius quaſi flos
feni: exiccatū eſt fenū: ꝛ cecidit flos. qꝛ ſpūs dñi
ſufflauit i eo. Subiūgit autē rationē hui⁹ ꝓmiſ
ſionis dicēs [qꝛ mihi tradita ſunt] Et mentit̃
quia Gliam ſuā de⁹ alteri nō dat. Eſa. xlij. Pote
ſtatem autē ordinat et cōmittit: ſed non niſi a ſe
teneri permittit. Rho. xiij. Nō eſt poteſtas niſi a
deo. Math. vlti. Data eſt mihi omis poteſtas
in celo ꝛ in terra. Neqꝫ mirū ſi mentit̃ mendacij
pater ꝛ inuentor. Joannis. viij. Jpe eſt mēdax ꝛ
pater eius. Tñ ptātem videt̃ dicere: poteſtatis ab
uſum: hoc eſt tyrannidē. quia illam de permiſſio
one diuina exercet per malos in bonos. Job. ix.
Terra tradita eſt in manus impij: vultum iudi
cū eius operit [ꝛ cui volo do illa] Hoc ē ſim-
pliciter falſum: qꝛ etiā malis deus dat qbꝫ vult
Sicut Nabuchodonoſor dedit egyptū. ꝛ mul-

tis alijs. Job. j. Dñs dedit dominus abſtulit: ſi-
cut domino placuit ita factū eſt. Sed diabolus
loquitur ſm cōmuniorē vſum: quia multi malē
ſunt quibus ipſe permiſſa ſibi poteſtate ordinat
diuitias ad tentationē: ꝛ laqueū ſue perditōnis
j. Timot. vlti. Qui volunt diuites fieri incidūt ī
tentationē ꝛ i laqueū diaboli: et i deſideria mul
ta et nociua que mergunt hominem in interitū
et perditōnem. Sap. xiiij. Creature in odium fa
cte ſunt: et in muſcipulā pedibus inſipientium.
[Tu ergo ſi procidens] Procidēs eſt ꝓnus E
cadens. quia non adorat demonē niſi cadat ꝓ-
nus. Et iſte eſt maior caſus qui eſſe poteſt: qꝛ ho
nor creatoris ad infimā ꝛ omni vilitate viliorem
ꝛ incurabiliter corruptam transfertur creaturam.
Sic eñ vſurpando diuinitatē: ꝛ ipſe ꝓtinus (al's
pronus) cecidit. Eſaie. xiiij. Quomodo cecidiſti de
celo lucifer qui mane oriebaris: corruiſti in terrā
Et ideo ſui caſus perſuadet ſimilitudinē. Alatu-
do enim quam in celo cōcepit: adhuc in corde ſuo
perſeuerauit. Et imitant̃ eum qui ſunt ex pte ipſi-
us. Sap. ij. Pſal. lxxiij. Superbia eorū q̄ te ode-
runt aſcēdit ſemper [ſi adoraueris me] adora-
tione latrie: que ſoli deo debet̃. Semꝑ eñ illā vſur
pat que dei eſt: ſicut fecit in celo. Et hoc facit pro-
mittens auariciam. quia ſicut dicit̃ Ephe. v. Aua
ricia eſt idolorum ſeruitus. Oſtendit eñ ſe hic ſm
cordis ſui tumorem: tanqꝫ ipſe ſit deus. Daniel. xj
Eleuabitur ꝛ magnificabit̃ aduerſus omnem de-
um: ꝛ aduerſus deum deorū loquetur magnifica
[coram autem me] dicit. quia Multi adorāt
eum non coram: qui facto adorāt eum. Philip. iij
Quorum deus venter eſt ꝛ gloria in confuſionem
eorum qui terrena ſapiūt. Sed coram adorant: q̄
cognito demone: per adorationes ꝛ proſtrationes
honorem latrie exhibent ꝛ ſacrificia: Sicut faciūt
necromantici. Et illi qui ſpe lucri faciunt: Sicut
fecit Theophilus. Et ad hoc a domino Jeſu chri
ſto exegit. Non eñ ſufficit ei q̄ exhibeatur ei obſe-
quium in malo opere: niſi etiā a bonis eruat fun-
damenta fidei: ꝛ excluſo creatore quem odit: ad ſe
transferat honorem diuinitatis. Pſal. cxxxvj. Ex-
inanite exinanite vſqꝫ ad fundamentū in
ea. Job. xl. Abſorbebit fluuium ꝛ nō mirabitur: ꝛ
habet fiduciam q̄ iordanis influat in os eius. ij.
Theſſalonic. ij. Aduerſatur ꝛ extollitur ſup omne
quod dicitur deus: aut quod colitur [Erunt ti-
bi omnia ſubdita] Ecce Confirmatio promiſ-
ſionis: ſi perficit̃ perſuaſio inique voluntatis. Ge
neſ. xxxiiij Quecunqꝫ ſtatueritis: dabo. Augete do-
tem: ꝛ munera poſtulate: libens tribuam quod pe
tieritis. eñ date mihi puellam. hoc eſt animā. Ge-
neſ. xiiij. Da mihi animas: cetera tolle tibi [Et re-
ſpondens ieſus dixit illi] Ecce Tentationis
excluſio cauta: ſine conſecutione eius quod tenta-
tor intendit [Reſpondit] autem ad tentationem
[ꝛ dixit illi] ad tentantis nequiciā. quia ſicut di
cit Apoſtolus. ij. Corinthio. ij. Non ignorabat co
gitationes illius. Prouerbiorꝫ. j. Fruſtra iacitur
rete ante oculos pennatorum. Et vt dicit Ma-
thei. iiij. Ad hāc tentationem cum indignatiōe re-
ſpondit dicens [Uade ſathanas] quia ſic dicit

Chryſoſtomus In ꝓprijs iniurijs eſſe quempiam patientem laudabile ē: Dei autem iniurias diſſimulare nimis impium eſt. Unde Heſter.xiij. Timui ne honorem dei mei transferrem ad hominem: et nequaq̄ adorarē excepto deo meo [Scriptum eſt] Deut.vj. quis a Deuteronomij autoritatibꝰ: ratione ſupius inducta: nō recedo [dn̄m] leg̃ poſitorem. Eſa.xxxiij. Dominꝰ legifer noſter: dn̄s rex noſter [deum] creatorem ꝛ inſpectorē ꝛ ꝑuiſorē. Heſter.xiij. Tu feciſti oīa: celū ꝛ terrā: ꝛ vniuerſa que celi ambitu cōtinent in ditione tua ſunt poſita [tuum] per cultū ꝛ illius beneficiū. Heb.xj. Non cōfundit vocari eoꝝ deus. Exo.iij. Ego ſum deus Abraā ꝛ deus Iſaac ꝛ deꝰ Jacob. Hoc nomen mihi ē in eternum. Unde hec oīa tria vnū nomē ſunt: dominꝰ deus tuus. Exod.xx. Dn̄s deꝰ tuus deus vnus eſt. Non erūt tibi alij dij p̄ter me [adorabis] proſtratiōe. q: ille ſolus te ſubleuauit in eſſe cum nō eſſes. Et ideo adoratio ꝓſtrationis ſibi ſoli debet. Pſal.xliiij. Ipſe eſt dominꝰ deꝰ tuus ꝛ adorabunt eū. Pſal.lxv. Omis terra adoret te deus [Et illi ſoli ſerues] cultu latrie: q̄ illa ſeruitus nulli niſi deo debetur. Hieronymꝰ in ep̄la ſua: dicens in cordibus veſtris: te oportet adorare domine. Exod.xx. Non adorabis ea neq̄ coles. ego enim dominus deus tuus fortis zelotes. Sap.xiiij. Infandoꝝ idoloꝝ cultura omnis mali initium eſt ꝛ cauſa ꝛ finis.

Et duxit illum in hieruſalem: ꝛ ſtatuit eū ſupra pinnaculū templi: et dixit illi: Si filius dei es mitte te hinc deorſum.

Ecce Tertia tentatio de Inani gloria que ī deſerto non eſt ꝑfecta: ſed in tēplo in hieruſalē. Preceſſit ergo diabolus ꝛ ſequebat eum dominꝰ: Et nō fuit portatꝰ ab eo vt quidā dicunt: Sequebat autem eum quo voluit Ubi mltos per inanē gloriam ꝑcipitauerat: ꝛ Ubi mlti magni glorioſi apparuerunt: quia Ibi citius tentat aliquis ad magna oſtendēda: vt inter glorioſos glorioſior appareat: ꝛ Ubi locus ē ſanctificatiōis: vt ibi minus a tentatore caueat. Eſa.lxiiij. Hieruſalē domus ſanctificationis noſtre ꝛ glorie noſtre. Eſa.lij. Hieruſalem ciuitas ſancti. Tāgunt ergo hic Duo. Tentatio: ꝛ Tentatoris cōfuſio. In Tentatiōe Tria: Loci ſcꝫ cōmunis opportunitas: ꝛ Loci proprij ad tentationem congruitas: ꝛ Perſuaſionis verſuta malignitas. De Loci cōmunis ad tentandū opportunitate iam dictū eſt: dixit enī in corde ſuo illud Eccl.xxiij. Ubi non ſperauit apprehendetur: ꝛ erit dedecus omnibus [Et ſtatuit eum] Aſcendēs ante eum per gradus ad cetdrā in alto collocatā: vnde ſacerdotes docebāt populum quā hic vocat [pinnaculum templi] quia per modū pinne templo adherebat: Sicut apud nos ꝓpugnacula adherent turribus ꝛ domibus: Ubi multi ꝑ gloriam apparuerāt: Ut in alto loco preclaroꝝ ſtans: gloriam cogitaret: ſimilitudinē ſui cordis perſuadere intendēs. Eſa.xiiij. Sup aſtra celi collocabo ſolium meū. Cū ecōtra doceat dn̄s Luc.xiiij. Recumbe in nouiſſimo loco. Pſal.j. In cathedra peſtilentie nō ſedit [Et dixit illi] Ecce Tentatiōis ꝓpoſitio. Eſt autē tentatio in qua ſuadēdo blādit: Et ideo componit ex Tribus. Scꝫ. Explorationem Tentatione illicita (alꝰ illiciti) ꝛ Blāda ꝑſuaſione. Explorationem aperit cum dr [Si filius dei es] ꝛ ꝓpria virtute per generationem a patre habita. Hec ſatis Sap.ij. Gloriat patrē ſe habere deum. Uideamus ergo ſi ſermones veri ſunt: ꝛ tentemus que ventura ſunt illi [Mitte te deorſum] abſq̄ intentione. Competētia dicit: q: Qui voluntatem diaboli facit: mittit ſe deorſum: quia diabolus deorſum fluēs interpretat. Eſa.xiiij. In infernum detraheris in profundū laci: quia licet maliciam habeat voluntatis a ſapiente deo: illa ſic ordinat: vt facile a conſiderato ꝛ circūſpecto deprehēdat. Job.xlj. Reuelabit faciem indumēti eius.

Scriptum eſt eniꝫ q̄ angelis ſuis mandauit de te vt conſeruent te: ꝛ quia in manibus tollent ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Et reſpondens Jeſus: ait illi. Dictū eſt Nō tentabis dn̄ꝫ deū tuū. Et cōſummata omni tētatōe diabolꝰ receſſit ab illo vſq̄ ad tp̄s.

Ecce Blandimentū ꝑſuaſionis. Et habꝫ Tria: Aſtutam ſcripture confirmationē: male tamen allegatā: ꝛ Scripture neceſſariā impletionē: ꝛ Impunitatis doloſam ꝓmiſſionē. Scriptura autem eſt Pſal.xc. de Cuſtodia animarū: ordinata a deo per āgelos: quā incōuenienter diabolus adhibuit chriſto capiti: qui ſibi ſufficiēs nulla indiguit cuſtodia. Dicit ergo [Scriptū eſt] ꝛ ideo certū. Matth.v. Jota vnum aut vnus apex nō preteribit a lege donec omnia fiant [Quoniā angelis ſuis] Pſal.ciij. Qui facit angelos ſpūs: ꝛ miniſtros ſuos flammam ignis [mandauit] deus pater [de te] qui dilectus dei es: Sicut ſonuit in baptiſmo. Tu es filius meus dilectus: in te complacui mihi. Et ideo certe ſpecialiter mandauit: cū dixit angelos cuſtodire debere [vt cuſtodiāt te] Eſaie.lxij. Super muros tuos cōſtitui cuſtodes: tota die ꝛ tota nocte non tacebunt laudare nomen domini. Hebreoꝝ.j. Nonne oēs adminiſtratorij ſpiritus in miniſterium miſſi propter eos qui hereditatem capiunt ſalutis [in omnibus vijs tuis] Pſal.xxxj. In via hac qua gradieris firmabo ſuper te oculos meos. Pſal.cxx. Ecce nō dormitabit neq̄ dormiet qui cuſtodit iſrael. Sap.x. Cuſtodiuit illum ab inimicꝭ: ꝛ a ſeductoribus tutauit illum. Iſta cuſtodia dicit aliquando murus: Sicut Eſaie.xxvj. Urbs fortitudinis noſtre ſion ſaluator: ponetur in ea murus ꝛ antemurale. hoc eſt cuſtodia angeloꝝ ꝛ ſanctorum preſidium. Et allegat iſtius ſcripture adimplendā neceſſitatē: dicens [Et quia in manibus] hoc eſt in poteſtate defenſionis [tollent te] hoc eſt portabūt te. Et ita habꝫ lr̄a Pē. Sed q̄a dr q̄ ex alto dimittas

ſe.ideo dicit: tollent. hoc eſt ſuſtollent te ne collida-ris vel colliſionē patiaris.q.d. Qui ꝓphetam heli-am ſubleuauit in celū manibꝰ angeloꝝ ſubuectū-.iiij. Reg.ij. Ipſe te ſubleuabit qui es filius ⁊ non patief te collidi⌊ Ne forte offendas ad lapi-dē pedē tuū⌋ Ecce Impunitatiſ promiſſio: quia nec minimā leſurā que eſt ex offenſa pedis ad lapi-dē cum incurſurū ꝓmittit. Hoc autē qđ de mem-bris opportune intelligit: diabolus incōuenienter adaptat capiti qđ tali cuſtodia non indiget: Et ta-cet hoc quod cōtra ſe eſſe nouit in ſequentibꝰ Su-per aſpidē ⁊ baſiliſcum ambulabis: ⁊ cōculcabis leonē ⁊ draconē. Aſpis enī eſt diabolus inq̄ntum obſurdat(al's obturat)ſe ad dei verbū.⁊ Baſiliſcꝰ eſt: inq̄ntum inuiſibilis interficit. Leo autem: in-q̄ntum eſuriēs peccatores circuit ⁊ rugit. Draco autem: inq̄ntū carnalibus vicijs pectore ⁊ ventre repens homines inuoluit. Et ipſe ſtatim eſt cōcul-candus ⁊ caput eius cōterendū .⁊ hoc ſupbia de-ceptus: nō ꝑſenſit⌊ Et reſpōdens ieſus dixit illi⌋ Reſpōdens quidē orationi dixit maligne in-tentioni. Pſal.xlix. Arguā te ⁊ ſtatuā te cōtra faciē tuam⌊ Dictū eſt⌋ Deut. vj.q2 a Deuteronomio xp̄s ſcđi de legis ꝑfiguratōnē nō recedit: q2⌊ Non tentabis dominū deū tuū⌋ Tentare deū eſt ſe diſcrimini cōmittere: vt videat an deus pro ipſo miraculū velit facere.j. Coꝛ.x. Neq3 tentetꝰ deū ſicut quidā tentauerūt ⁊ perierūt ab exterminato-re. Pſal.lxxvij. Tentauerūt deum in cordibꝰ ſuis vt peterent eſcas animabꝰ ſuis. Eccl.xviij Noli eē quaſi homo qui tentat deū. Ideo enī dedit homi-ni intellectū ⁊ ſenſum: vt in talibꝰ ſit in manu con-ſilij ſui. Eccl.xvij. Conſiliū ⁊ linguā ⁊ oculos ⁊ cor dedit hominibꝰ excogitandi: ⁊ diſciplina intellectꝰ repleuit illos. Et ideo dedit ei hec adiutoria vt vi-deret quid ageret: ⁊ ſe diſcrimini nō ꝯmitteret⌊ Et cōſummata omni tentatione⌋ Ecce Effectus victorie: quia cum ad ſummū perfectiōis ⁊ victo-rie tentatio deducta eſt⌊ diabolus receſſit ab illo⌋ Jaco.iiij. Reſiſtite diabolo ⁊ fugiet a vobis. appropinquate deo ⁊ appropinquabit vob.j. Pe. v. Cui reſiſtite fortes in fide⌊ vſq3 ad tēpus⌋ h autem eſt tēpus paſſionis quādo iterum tentauit fortiter per vxorē Pilati: ⁊ p Judam. Per Judā ꝗ primo querēs occidere: ꝑſumptiōe autē habita de filio dei: per vxorē Pilati queſiuit redimere.

Et regreſſus eſt Jeſus in Galileā: ⁊ fama exijt per vniuerſam regio-nem de illo. Et ipſe docebat in ſy-nagogis eoꝝ: ⁊ magnificabat ab omnibus Et venit Nazareth vbi erat nutritus: ⁊ intrauit ſcđꝫ con-ſuetudinē ſuā die ſabbati in ſyna-gogā.⁊ ſurrexit legere: Et tradit' eſt illi liber Eſaie prophete. Et vt reuoluit libꝝ: inuenit locū vbi ſcri-ptū erat. Spūs dn̄i ſup me; eo q́ vnxit me: euāgelizare pauperibus miſit me: ſanare cōtritos corde: p̄-dicare captiuis remiſſionē: ⁊ cecis viſuꝫ: dimittere cōfractos i remiſ-ſionem: p̄dicare annū dn̄i acceptū ⁊ diē retributōis. Et cū plicuiſſet librū reddidit miniſtro: ⁊ ſedit. Et omniū in ſynagoga oculi erant in-tendentes in eū. Cepit autē dice-re ad illos: Quia hodie impleta ē hec ſcriptura in auribus veſtris: ⁊ omnes illi teſtimoniū dabāt ⁊ mi-rabantur in verbis gratie que ꝓ-cedebant de ore ipſius.

Hic incipit pars que eſt de Illuminatione do-ctrine. Et tāgit ab hoc loco vſq3 ad viceſimūſecun-dū caplꝫ: oēs Ordines eccleſiaſticos. Ordines in-q̄3 qui ſunt In fundamēto: In capite: In dignio-ribus: ⁊ quaſi officialibꝰ mēbris. Sicut Aplīs et ſucceſſoribꝰ eoꝝ Epīs. Et mēbriſ inferioribꝰ: ſicut diſcipulis ⁊ ſucceſſoribus eoꝝ p̄ſbyteriſ. qui ſunt ſcđi ordinis viri. Et quia nihil aliud Lucas in- B
ducit niſi qđ eſt eccleſiaſticū: ideo ſuā formā in q̄t-tuor animalibꝰ ꝓbat eſſe vituli. Et ideo etiam nō ſequit ordinē tēporis in re geſta: Sed ſequit ordi-nem eccleſiaſticū in Conſtitutione graduū eccleſie ⁊ Illuminatiōe vniuſcuiuſq3 gradus. Et inducit geſta ſm q́ opportune ꝓbant gradus: ⁊ cōfirmant eos: ⁊ ꝓbant illuminationē eoꝝ. Hec autē omnia ſuis locis patebūt. In omni autē edificio oportet primū iacere fundamēta; ſicut dicit Mat.vij. O vir ſapiēs edificās domū: primū fodit in altum: ⁊ ponit fundamentū ſupra firmā petrā: ita Lucas intendēs cōſtruere eccliam in ſuis gradibꝰ ⁊ mini-ſtris(al's miniſterijs)⁊ officijs: p̄ponit fundamen-ta oīm in reſiduo iſtius capli. Et deinde conſtruit ordinū officia vſq3 ad paſſionē. Fundamēta autē omniū eccleſiaſticoꝝ ſunt Tria. Ueritas: Pote-ſtas: ⁊ Operatio: Ueritati innitit doctrina mini-ſtroꝝ: Poteſtati diuine innituntur ſacramēta: Ope-rationi innitit Officium p̄dicatiōis: ⁊ Auctoritas miſſionis. De his autē in ꝓprijs locis reddetur ra-tio. Et ideo Tria facit in reſiduo iſtiꝰ capli. Pri-mo autē hoꝝ omniū oſtendit Ueritatem. Et circa hanc facit Tria. Quoꝝ Primū eſt Ea que ad ve-ritatis oſtenſionē venit: opportunitas. Secundū Ex ꝓphetarū eximio teſtificata veritas. Tertiū eſt Teſtimonij inducti explanata ꝑſpicuitas. Oppor-tunitas autē adhuc eſt in Tribꝰ: Loco videlicet et Tēpore: ⁊ Legētiſ diſpoſitione. De Loco autē dicit Duo. Sc3. đ Loco Cōmuni: ⁊ Loco ꝓprio. De Lo-co cōmuni adhuc Duo innuit. Tangit enī Locū cōmunē habitationis audientiū: ⁊ Locū cōmunē ad docendū: cōuenientibus audientiū deputatū. Cir-ca Locū cōmunē habitatiōis audientiū dicit Tria. Doctoris videlicet ad audientes aduentum: Loci

diſpoſitionem:et Doctoris famam. De Doctoris
aduentu dicit Aduentū: Utilitatē: et Efficaciā in
docēdo. Aduēt⁹ notat in hoc q̄ dicit ⌊Et regreſ
ſus eſt⌋ Non q̄dem imediate poſt tentatiōem fu
it de Judea in Galileā regreſſio:ſed poſt⁹ illa quā
deſcribit Joan.j.et.ij.Et eſt q̄n in Galilea ad teſti
moniū Joānis q̄buſdā diſcipulis inotuit: ⁊ aquā
in vinū cōuertit:et tūc iterū in Judeam ſcdo anno a
baptiſmo: Joāne iā incarcerato iterū in Judeā ex/
iuit de Galilea:⁊ poſt aliq̄ facta iterato in galileam
rediijt.Et tunc hec que h̄ deſcribunt̄ pfecit. Lucas
aūt q̄ Joannē p̄uidit ſcriptuꝝ:non poſuit:maxime
ideo.q꞉ lȝ deitatem chr̄i oſtenderēt: tū ad pbatiōeȝ
ordinis eccl̄iaſtici nō multū faciūt que ipſe pſeq̄n/
dū ſuſcepit. De hac ergo dicit⌊Regreſſus eſt⌋
qui regreſſus:eſt reductio illuminatiōis ſup audi
entes poſt egreſſum ab eis factū in contemplatio/
nem ꝟitatis:et cōfutationē hoſtis.Ad hec eīn duo
a cura ſua egreditur. Ut cōtēplando: ꝟitatē hauri
at:quā p̄dicādo effundat:et Ut in oratione p ſub
ditis demonē vincat:et a ſubditis compeſcat. Eze.
j. Aīalia ibant ⁊ reuertebant̄ in ſil'itudinē fulguris
coruſcantis. Jdeo dictum eſt Abrae Geñ.xij. Egre
dere de terra tua ⁊ de cognatōe tua. Ut de ſuis ali
q̄n ad contēplationē ⁊ orationē egrediat̄. Et dictū
eſt Jacob vt in terram ſuam reuertatur Geñ. xxxij
vt ſignificet̄ q̄ platus p regimen ⁊ actionē ꝟtutis
oſtēdēde:aliq̄n ad ſuos reuertat̄. Et hoc chr̄s nos
inſtruit: Cui⁹ oīs actio nr̄a eſt inſtructio. Qua aūt
vtilitate dicit⌊Jeſus⌋q̄a ſaluꝰ viam mōſtrans
ſuis.ppter qd̄ etiā pontifex appellat̄ Heb.ix.Chr̄s
aſſiſtens pontifex futuroꝝ bonoꝝ. Jeſus eīn ſem/
per dat documēta ſalutis. Lu.j.Ad dandā ſciāȝ ſa/
lutis plebi eius in remiſſionē pctōꝝ eoꝝ. De Effica/
cia ſui in docendo ſubiungit ⌊in virtute ſpūs⌋ quē
eſt vehiculum oīs ꝟtutis. Oportet eīn q̄ doctrina
inſpirātiōis ſpūs: ꝟtute ſpūs demōſtret̄. q̄a aliter
caret effectu. Dat eīn ſpūs iſpirationē intellectus.
Job.xxxij. Ut video ſpūs eſt in hominibꝫ:et inſpi/
ratio altiſſimi dat intelligentiā. Sed ꝟtus ſpirit⁹
dat pbationē.q꞉ eijcit demonem. Lu.xj.Si in di/
gito dei eijcio demonia: pfecto puenit i vos regnū
dei. Et ideo dñs monet apl̄os ne ante doceant q̄
ꝟtutē ſpūs accipiant. Lu.vlt. Sedete in ciuitate q̄
adusq꞉ induamī ꝟtute ex alto.j.Coꝝ.ij. Fides ve/
ſtra non ſit in ſapiā hoīm:ſed in virtute ſpūs. Tā/
git aūt locum cōmunē habitationis audientiū: di
cens⌊Jn galileam⌋Uñ Lu.xxiij. Cōmouit gē/
tem noſtrā:incipiens a galilea vſq꞉ huc. Jbi eīn fu
it p̄ncipaliū diſcipuloꝝ cōior habitatio. Act.ij. Nō
ne oēs iſti q̄ loquunt̄:galilei ſūt. Cauſa aūt in pre/
miſſis eſt habita Quia hunc inceptionis doctrine
ſue locum determinauerat ꝓpheta Eſa.ix. Trans
iordanē galilee gentiū popul⁹ q̄ ambulabat in te/
nebris vidit lucem magnam. Ex eo aūt q̄ prophe/
ta ibidem dixit incipiendū fuit vt vocarent̄ ad fidē
gentes: que ibi mixtim cum Judeis habitabāt: et
ex iudeis ⁊ gentibꝫ oues chriſti erant congregāde:
et ſub vno eccl̄ie ouili cōcludende. De Fama aūt q̄
omni doctori neceſſaria eſt:ſubiungit dicens ⌊Et
D fama exiit⌋ Eſt eīn Fama ſicut odoris diffuſio
bone opinionis in oēs. Sicut eīn guſtus eſt:ita ⁊
odor. Dulcis eīn ſaporis: dulcis eſt ⁊ odor. Cum
aūt ſapor ſit ſeq̄la complexionis: vbi bona eſt cō/
plexio:ibi bon⁹ ſapor:et inde debet cauſari bonus
odor. Bona aūt cōplexio in bona ⁊ ſubali humidi
digeſtione:eſt bona hūoꝝ ad mediū reducta cōtē/
perantia. Et ſic in humoribꝫ ſpūalibꝫ Qui ſūt q̄t/
tuor paſſiones naturales: Gaudium: Triſticia:
Spes:⁊ Timor. Ubi eīn charitas eſt:hec bñ di/
gerens.et ratio ſapientie:hec bene ad medium ordi
nans:ibi eſt bona cordis cōplexio ⁊ bona digeſtio
Et iſte homo Optim⁹ eſt in ſe Dulciſſim⁹ in ſocie/
tate.et Fragrans in opinione. Bonus igit̄ domi/
nus de quo dr̄ Pſal.cxviij. Bonus es tu: et in bo
nitate tua doce me. Dulcis dñs:in ſocietate parti/
cipantiū eum. De quo dr̄.j. Pe.ij. Si tū guſtaſtis
q̄m dulcis eſt dñs. Et ideo neceſſe fuit q̄ bono o/
dore fragraret in opinione oīm. Bonū aūt odoreȝ
venenata refugiunt. Unde.ij.Coꝝ.ij. Chr̄i bonus
odor ſumus in his q̄ pereunt ⁊ in his qui ſalui fi/
unt Alijs q̄dem odor mortis in mortem: alijs au
tem odor vite in vitam. Sed mirū eſſet in natura/
libus ſi id qd̄ male eſt cōplexionis ⁊ male digeſtio
nis:haberet ſaporē dulcē ⁊ odorē dlectabilē. Mō/
ſtruoſum ergo eſt in moribus q̄ velis eſſe malus:
et tamē hoībꝫ delectabilis:et apud omnes eſſe bo/
ne opinionis. Eſa.xxxiiij. Et aſcendet fetor de cada
ueribus eoꝝ. Pſ̄.v. Sepulcrū patēs eſt guttur
eoꝝ. Econtra de bonis Cant.iiij. Odor veſtimen/
toꝝ tuoꝝ ſup oīa aromata.hoc eſt ſc̄m virtutes cō
uerſatiōis. Geñ.xxvij. Statim vt ſenſit veſtimen/
toꝝ eius fragrantiam:bñdixit ei⌊Et ipſe doce
bat⌋ Hic tangit Locum cōmunē:q̄ determinat⁹
eſt docenti. Synagoga eīn dr̄ a ſyn qd̄ eſt cō: ⁊ go/
gos qd̄ eſt ductio:q̄ſi conductio. Et q꞉ brutoꝝ eſt
alio q̄dam ducente ⁊ trahente:cōduci.ideo infide/
liū cōuentus vocat̄ ſynagoga. Eccl̄ia aūt dr̄ cōgre
gatio.et illa eſt rōnalium q꞉ congregant̄:que con
gregant̄ ꝓprio motu. Et ideo vtētes rōne ad lumē
fidei in vnam congregant̄ fidē. Et ideo nō Syna/
goga:ſed Eccleſia vocant̄. Synagoga aūt h̄ dicit̄
domus in quā cōuenerūt Judei audire verbū do
mini. Jn has ergo domos Jeſus ⁊ apoſtoli freq̄n
ter conuenerūt ꝓponere multitudini ꝟbū dei.quia
verbum dei in publico ⁊ non in angulis eſt ꝓponē/
dum. Eccl̄i.vj. Jn multitudine pſ̄byteroꝝ ſapiētū
ſta:et ſapientie illoꝝ ex corde cōiungere. Joā.xviij
Ego ſemp in templo ⁊ quo omnes iudei ꝯuenīūt:
locutus ſum:et in abſcondito locutus ſum nihil.
Mat.x. Quod in aure auditis: p̄dicate ſup tecta.
⌊Et magnificabat̄⌋ hoc eſt magnus p̄dicaba/
tur⌊ab omnibus⌋ Propt̄ dictoꝝ veritatē. Pro
pter virtutis in exemplis oſtenſionē.et Propt̄ mi/
raculorum oſtenſionē. Luc.xxiiij. Qui fuit ꝓpheta
potens in opere ⁊ ſermone coram deo ⁊ oī populo
Joan.vj. Propheta magnus ſurrexit in nobis.⁊
quia deus viſitauit plebē ſuam. Matth.vij. Ad
mirabant̄ ſup doctrina eius. Erat eīn loquens ſi/
cut poteſtatē habens:et non ſicut ſcribe eoꝝ ⁊ pha
riſei⌊Et venit Nazareth⌋ Hic tangit Locum
ꝓprium taȝ auditoris q̄ȝ doctoris. Auditoris⌊na/
zareth⌋Doctoris⌊ſynagogā⌋que fuit in nazareth
Et ibi innuit congruitatem tp̄is⌊in die ſabbati⌋

Dicit ergo [Et venit in Nazareth] ſcꝫ flo
ris amans ſpecie: flos de radice ieſſe [vbi nutri
tus fuerat] Can̄.ij. Qui paſcit inter lilia donec
aſpiret dies ꝛ inclinent̄ vmbre. Pſ. Juſtus ger
minabit ſicut lilium: ꝛ florebit in eternuꝫ ante do
minū. Rex apū eni͞m vt dicit Ambro. de rore florū
cōcipit̄ et naſcitur. Chriſtus aūt rex apum: hoc eſt
ſanctoꝝ: eſt. Qui in ꝓncipio. hoc eſt: in ꝑmo aduē
tu ꝑdicato ab ipſis: habent dulcoreꝫ. In fine autē
hoc eſt in ſecundi aduentus ꝑdicatōe: habēt acule
um. quia ibi pungunt per timorem iudicij. Ecci. xj
Breuis in volatilibus eſt apis: et initiū dulcoris
habet fructꝰ eius. Ecci. xxiij. Spūs meꝰ ſuꝑ mel
dulcis: ꝛ hereditas mea ſuꝑ mel ꝛ fauum. Cantic.
iiij. Fauꝰ diſtillans labia tua: mel ꝛ lac ſub lingua
tua. Mel eni͞m vt dicit Auicen. eſt ros collectus lin
guis apum de floribus [Et intrauit ſ͞m con
J ſuetudinem] Hic eſt argumentū ꝙ Bone con
ſuetudines ſunt tenende: quas ipſe dn̄s ſuo cōfir
mauit ope. Heb. x. Non deſerentes collectionē ve
ſtram ſicut eſt cōſuetudinis quibuſdam: ſed adhor
tantes. et tanto magis quāto videritis appropin
quantē diem. patientia eni͞m vobis neceſſaria eſt vt
voluntatem dei facientes: reportetis ꝓmiſſiones.

Hic oſtendit̄ Moraliter ad ſimilitudinē domi
ni q͞m eccleſias a quibus nutrimenta accipimus:
verbi dei ꝑdicatione ꝛ laude dei et conſilio frequē
tare debemus. Aliter ipſi agri eccleſie qui nos nu
triunt: contra nos clamabūt. Job. xxxj. Si aduer
ſum me terra mea ꝛ cum ea ſulci eius deflent. Si
comedi fructus eius abſqꝫ pecunia: et animā agri
colarū afflixi: pro frumēto oriatur mihi tribulus:
et pro hordeo ſpina. Terra eni͞m clamat cuius fru
ctibus non deſeruimꝰ. Sulci deflent quibus pro
fructu nobis miniſtrato ſpūalia non rependimus
Fructus abſqꝫ pecunia comedit̄: quādo tēporalia
auare ſumimus: ꝛ bonorū operū fructu: eadē tan
q̄ꝫ pro pecunia non comparamꝰ. Aīa agricolaꝝ
afflicta eſt: quando oblationes fideliū accipimꝰ: ꝛ
aīas a peccatis non liberamus. De quo dicitur
Oſee. iiij. Peccata populi mei comedent. hoc eſt:
oblata pro peccatis. et ad iniquitatē ſubleuabunt
animas eorū. Pro frumento aūt oritur tribulus
quando pro adipe quo nutrimur ab eccleſijs: pū
ctura oritur conſcientie. Et pro hordeo ſpina naſci
tur quando pro pabulo quod aīalibus homini
bus exhibere debuimus: punctura germinat pe
ne eterne. Tangit aūt conuenientiā Tp̄is dicēs
[Die ſabbati] In quo Duo cōmēdant̄. Unum
quidem: Ut in feſtis templum viſitemus: ꝛ Ut in
docendo locum ad docendū ꝓuilegiatuꝫ obſerue
mus. De Primo dicit̄ Leuit. xxv. vbi ꝑcipit̄ ꝙ in
feſtis ſolēnibus coram dn̄o quilibet appareat. Ad
hoc eni͞m indicti ſunt dies feriati: vt illis diebus: pri
uatis operibus ꝛ re familiari non retracti: omnes
ad templū veniāt: et ibi laudibus diuinis interſint
et verbo dei et orationi intendāt. Locum etiam ꝓ
uilegiatum ꝛ ad hoc ordinatū publicus eligat do
ctor. quia ibi diſciplina tenetur: et non excitatꝰ tu
multus: doctrinam impediens. Ecci. lj. Appropin
quate ad me indocti: et congregate vos in domuꝫ
diſcipline. Et ideo ꝑcipitur hoc quia in domo illa

et publicus eſt auditus: et humilis. quia oportet
vt ad pedes ſedeant publici doctoris. Deut. xxxiij.
Qui appropinquāt pedibus eius accipient de do
ctrina eius. Ecci. xxxij. Ubi auditus non eſt: nō ef
fundas ſermonē: et importune noli extolli in ſapi
entia tua. Importune eni͞m extollit̄ in ſapientia: qui
Ubi non debet: et Quando non debet: et Quibꝰ
non debet: ingerit ſuam ſapiam. Et ideo propter
publicum ꝓuilegiatū: et die ſabbati intrauit in ſy
nagogam quo omnes intentione audiendi conue
niunt. Ecce hoc eſt ꝙ dicit de Loci ꝛ Temporis
opportunitate. Et de Docentis diſpoſitiōe ſubiun
git dicens [Et ſurrexit] Dicit autem Quinqꝫ. ꝛ
innuit ante hec omnia Sextū. Innuit eni͞m ꝙ Pri
mo Reuerēter ſedit ad auditū. Scdo Deuote ſur
rexit ad doctrine verbum. Tertio Ordineꝫ Lecto
ris ꝑ ſeipſum confirmādo aſſumpſit. Quarto Nō
per ſe ſed ab alio traditum ſibi accepit librū. Quin
to Librum vt ſapiens ꝛ ſciens libri continentiam
reuoluit. Sexto Scripturā competentē ſue intē
tioni de libro accepit. Arguit autē exemplo ſuo plu
rimos: qui horum nihil obſeruant: ꝛ tamen doce
re ꝓſumūt. Per Seſſionē eni͞m docet nos primo ſe
dere ad auditum ꝛ ſtudium. Per Surrectionem
reuerentiā debitam exhibere ad ꝓponendū verbū.
Per Lectionem docet non contemnere ordinē ec
cleſiaſticum. Per Aſſumptū ab alio librum: ſubi
re examen ante nos approbatoꝝ magiſtroꝝ. Per
Libri reuolutionem: habere noticiā ſcripturarum.
Per Inuentionē intenti diſcernere id de ſcripturis
quod ad noſtrū valet intentum. De Seſſione au
tem ad ſtudiū: gloriatur apl's Act. xxij. Secus pe
des Gamalielis eruditꝰ iuxta veritatē paterne le
gis. De Surrectione Neemie. ix. ꝙ ſurrexerunt ſu
per gradum leuitarū. et conſurrexerunt. et legerūt
in volumine legis dn̄i dei ſui: quater in die: ꝛ qua
ter in nocte. De Ordine Lectoris (qui eſt Ordo ec
cleſiaſticus: quem dn̄s ibi Suſcepit: miniſtrare
et Conſecrauit: in ſeipſo legendo ꝓphetias) dicitur
Neemie. viij. Legerunt in libro dei diſtincte: et ap
te ad intelligendū. et intellexerunt cum legeret̄. De
Quarto dicit [Et traditus eſt illi liber] In
hoc eni͞m ꝙ per ſe non accepit oſtendit ꝙ magiſterij
officium non eſt ſumendum ab eo qui examinatꝰ
et probatus non fuerit ab antiquioribꝰ ꝑceptoribꝰ
Hebre. v. Nec quiſq̄ꝫ ſumat ſibi honorem: ſed qui
vocatur a deo tanq̄ꝫ aaron. Multum eni͞m temera
rium eſt per ſe ſumere librum: cum nec in celo: nec
in terra inuētus ſit dignus qui ſoluere poſſit pre
ter leonem de tribu Juda. Apocal. v. Dignus eſt
agnus qui occiſus eſt aperire librum et ſoluere ſe
ptem ſignacula eius. Dicit autem ꝙ [liber Eſaie
prophete] Cauſa autem eſt ꝙ illum librum ſibi
tradi voluit. quia Prophetia eſt explanatio legis.
Et quia legem explanare ꝛ implere ſpiritualit̄ vo
luit: Ideo ab explanatione teſtimonium ſumpſit.
Eſaias autem inter ſanctos ꝓphetas: primus fuit
cui omnes innituntur. ꝛ ideo ab ipſo potius q̄ꝫ ab
alio incepit. Preterea Precurſor ab ipſo incepit.
Adhuc autem quia Uocationis gentium preconium
clarior apertior fuit: vt dicit Ambroſius: ideo ergo
ab Eſaia exorſus eſt doctrinam. De Quinto autē

A diciť ⌊Et vt reuoluit librum⌋ Reuolutio libri
ſignificat vniuerſalē libri noticiā. Et arguit eos q̄
anteq̄ ꝑncipia ſciant librorꝫ: docere pſumūt. Con
tra q̄s dr̄ dn̄s Joan. v. Scrutamini ſcripturas q̄a in
his putatis vos vitā hr̄e. Eſa. xxxiiij. Reqrite dili
genter in libro dn̄i ⁊ legite. De Sexto dicit ⌊Et in
uenit locum vbi ſcriptum erat⌋ Ecce Con
gruū intentiōi ſue ⁊ ad materiam ꝓpoſitā teſtimo
niū. contra q̄ſdam De quibꝰ dicit Hiero. q̄ ad ſu
am intentionē cōtra mentē autoris trahūt ſcriptu
ram repugnantē. Pſ. lxxvij. Filij effrem intenden
tes et remittentes arcū cōuerſi ſunt in die belli. Ar
cum em̄ ſacre ſcripture tendit: quia vltra q̄ȝ autor in
tendat eam in auſteritatē (al's autoritatem) trahit.
Remittit aūt qui preter intentionē autoris eam
eneruat ad īpunitatē. Aliqn̄ etiā nō facit ad ꝓpoſi
tū id quod inducit: ſed ad id qđ volūt nitunť ſcri
pturam repugnantē exponere. Eſa. xxxij. Fatuꝰ fa
tua loqueť. Eccl. xx. Grātie fatuorꝫ effūdenť. Ibi
dem. Ab ore fatui reprobabiť parabola: q̄a n̄ dic̄
eā in tp̄e ſuo ⌊Spūs dn̄i ſuper me⌋ Oſtēſa
oportunitate loci ⁊ tp̄is et ꝑfecta diſpoſitiōe docen
tis: tangit teſtimoniū īductū. Tāgit aūt h̄ Quat
tuor. Ungentē. Unctionē. Officiū. ⁊ Autoritatem
Que neceſſaria ſunt in omni doctore ⁊ plato ⁊ p̄
dicatore. Circa vngentē q̄dem tangit Duo. Natu
ram ⁊ Dignitatē Naturā aūt cum dr̄ ⌊Spiritꝰ
dn̄i⌋ Et poteſt eſſe Conſtructio Tranſitiua ⁊ In
tranſitiua. Si eſt Tranſitiua: tunc dn̄s ſuppōit ꝓ
patre: ⁊ Spūs ꝓ tertia in trinitate ꝑſona. Et ē ſen
ſus. Spūs dn̄i. hoc eſt: q̄ ꝓcedit a dn̄o p̄re. Joan.
xv. Spūs q̄ a p̄re ꝓcedit ille teſtimoniū ꝑhibebit
de me. Sap. j. Spūs dn̄i repleuit orbē terrarū.
Si aūt eſt intrāſitiua locutio: tūc Spūs dn̄i idē
eſt q̄ ſpūs dn̄s. et tūc dn̄i ſupponit ꝓ tota trinitate
eſſentialiť. q̄a Deꝰ trinitas eſt ſpūs. Joā. iiij. Spi
ritus eſt deus. et eos q̄ adorant eū: in ſpū ⁊ v̄itate
oportet adorare. Nam ⁊ pater tales querit q̄ ado
rent eum. Dignitatem aūt tangit ſiue autoritatē
quādo dixit ⌊ſup me⌋ Etſi ſm̄ hoīem loq̄tur: pla
na eſt locutio. q̄r ſic ſpūs vtroq̄ȝ mō ſup eum eſt di
gnitate. Joan. xiiij. Pater maior me eſt. Et ſicut dr̄
Pr̄ maior me ē: Ita pōt dicere: Spūs maior me
eſt. Si aūt loquať ſm̄ deitatem: tunc ſpūs nō pōt
ſtare niſi ꝓ patre. Et ſic exponit Hilarius in li. de
Synodis. Ut ſit ſenſus. Spūs dn̄i (al's dn̄s) ſu
per me eſt autoritate paternitatis: ⁊ ego tn̄ nō ſum
ſub ipſo: ſed equalis ſibi. quia generatio ſua in oi
bus diuinis (al's diuitijs) facit me equalem ſibi:
et in nullo ſibi inferiorē. Eſa. xj. Requieſcet ſup eum
ſpūs dn̄i. In nullo em̄ ꝑfecte: in nullo diſturbatꝰ
q̄euit niſi in ipſo. Joan. j. Sup quē videris ſpūm
deſcendentē ⁊ manentē ſup eum: hic eſt qui bapti
zat. Gen̄. viij. Emiſit columbā q̄ cū non inueniret
vbi requieſceret pes eius: ad arcā. hoc eſt: ad chriſtū
reuerſa eſt. Chriſtus em̄ eſt arca i q̄ pacata fuerūt oia
aialia Tangit aūt vnctionē cum dr̄ ⌊eo q̄ vnxe
rit me⌋ Et bene dr̄ ⌊eo q̄⌋ quia vnctiōis ca eſt ſpi
ritus ſup nos exn̄s. Oibus em̄ mobilibꝰ mobili
or eſt ſpūs ſapie. Sicut dr̄ Sap. vij. ita q̄ etiā ꝑ
nationes in aīas ſctās ſe trāſfert: amicos dei ⁊ ꝓ
phetas conſtituit. et vbicunq̄ȝ penetrat: ibi tangit

(al's vngit) Sicut vnguentū: qđ ingrediēdo pene
trat: ⁊ dolorem Uel cōſumendo morbū: Uel am
pliando locū leuit: Uel forte vtrūq̄ȝ faciendo. He
bre j. Quem vnxit deꝰ p̄ participibꝰ ſuis. Pſ. xliiij
Unxit te deus deꝰ tuus p̄ cōſortibꝰ tuis. j. Joā. ij.
Unctio docebit vos de oībus. Act. iiij. Puerū tu
um quem vnxiſti Jeſum. Hec autē vnctio eſt ple
nitudo chariſmatū q̄ vniōe ꝑueniēs naturarū: de
qua oēs accepimꝰ grāz ꝓ gratia. Hoc eſt qđ dicit
in Pſal. cxxxij. Sicut vnguentū in capite qđ deſcē
dit in barbam: barbā aaron: qđ deſcēdit in orā ve
ſtimenti eius. Sequiť de Autoritate cū dr̄ ⌊Euā L
gelizare ⁊c̄.⌋ Et tāgit Duo. Autoritatē: ⁊ Officiū
um ad qđ dať autoritas. Miſſio aūt cōfert auto
ritatē: cum dr̄ ⌊miſit me⌋ Eſa. xlviij. Et nunc mi
ſit dn̄s ⁊ ſpūs eius. Non em̄ p̄dicabūt niſi mittā
tur Rhom. x. Et in hoc formā dat ne aliqs doceat
niſi Spm̄ habeat. et Unctiōe doctꝰ ſit ⁊ Auto
ritatem habeat miſſiōis. Officiū aūt eſt euāgeliza
re. Et de hoc tangit In cōi. ſ. et In ſpeciali. In cōi
dicit ⌊euangelizare paupibus⌋ Attēde q̄ lit
tera Eſaie habet ſic. Ad annūciandū māſuetis miſit
me. Eſt em̄ aliud Euāgelizare. et aliud Predicare.
et aliud Annūciare. ⁊ aliud Docere: ſic accipitur q̄
v̄bis Chryſ. ſup Mat. Euāgelizať em̄ qđ bono et
gaudio plenū eſt in auditu de diuinis (al's donis)
Eſa. xl. Exalta in fortitudine vocē tuam q̄ euāgeli
zas hierl'm: dic ciuitatibꝰ Jude Ecce deꝰ vr̄. Pre
dicať aūt qđ de fide ē ſupra rōnē. j. Corꝫ. j. Nos p̄
dicamus chr̄m crucifixū: Judeis q̄dem ſcandalū:
gentibꝰ aūt ſtulticiā: ipſis aūt vocatis iudeis atq̄ȝ
grecis chr̄m dei v̄tutem: ⁊ dei ſapiam. Annūciatio
aūt eſt nunciū diuine voluntatis Sicut eſt de mā
datis: et cōſilijs: vel de alijs ſecretis dei patefactis
homi. Eſa. xij. Cantate dn̄o qm̄ magnifice fecit: an
nunciate hoc in vniuerſa terra. Doctrina aūt eſt de
his que ſubſunt rōni. quia illa ꝑ cauſam p̄nt oſtē
di. Sicut eſt de Moralibꝰ ꝑtinentibꝰ ad virtutes
morales. Mat. v. Ip̄e apiens os ſuū docebat eos
dicēs. Bt̄i paupes ⁊c̄. Bt̄i mites. Bt̄i miſericor
des ⁊ hmōi. Dicit ḡ ⌊euāgelizare⌋ ꝓpter p̄mi ad
uētus grām. Annūciare aūt ꝓpter diuie volūtatis
ad chr̄m faciendā noticiā. Pſ. cxlvij. Non taliter
fecit omni natiōi: et iuſticias ſuas nō manifeſtauit
eis. Luce. iiij. Oportet me euāgelizare regnum dei
ad hoc em̄ miſſus ſum: Quibꝰ aūt euāgelizādū:
Dicit Dupliciter. In cōmuni. et Per ꝑtes. In cō
muni ꝓpheta dr̄: manſuetis. Chr̄s aūt: paupibus.
Duo em̄ ſunt in verbo dei. Unū q̄dē q̄ aliqn̄ acri
ter reph̄endit ⁊ compūgit. Aliud q̄ ea que ſupra
ſunt: ꝓmittit. Uel cōminať. Et ſiquis ꝓpter iſta im
patiēter audiat verbum: nunq̄ȝ ſuſcipiet verbū dei
Et contra hec duo dicit propheta: q̄ manſuetis ve
nit annunciare. quia alij non ſuſcipiunt verbum.
Jaco. j. In manſuetudine ſuſcipite inſitū verbum
dei qđ pōt ſaluare aīas veſtras. Eſa. xj. Judica
bit in iuſticia paupes: et arguet in equitate ꝓ man
ſuetis terre. Math. xj. Diſcite a me quia mitis ſū
⁊ humilis corde Manſuetus em̄ eſt q̄ manu (al's
mantu) trahenti vel ducenti vel impingenti ē aſſue
tus Ita q̄ nec impatientiā oſtendit: nec alicui (al's
aliqđ) moleſtie manu inferat. Et Ille eſt q̄ nec pro

catur alienis iniurijs: nec irroget proprias. Et hec eſt
optima diſpoſitio ad audiendū. q2 Verbū eſt aduer
ſarius noſter: cū ſim⁹ impacientes: nunq̃ conſen
tienus eidē Matth.v. Eſto cōſentiēs aduerſario
tuo in via. Sūt etiā quidam quibus fiunt verbi pmiſſi-
ones et nō alijs. et illi ſūt verbi auditores idonei. Et
illi ſūt quos mūd⁹ iſte bonis ſuis nō cōſolat. ſed ha-
bitis omnibus huius mundi diuitijs et delicijs ſe
nihil hic reputāt niſi celeſtia adquirant. et illi vocan
tur paupes ſpū. Et hanc auditoꝝ idoneitatē tan-
git chriſtus cū dicit: paupes. Matth.xj. Paupes eu-
angelizant. Eſa.xxix. Paupes hoies in ſancto iſrl'
exultabūt [miſit me] Joan.x. Quē pater ſctifi-
cauit et miſit in mundū. Gen.xxxvij. Miſſus de
valle ebron venit in ſychem. Hoc aūt in cōi dicterat
explicat p partes dicens [ſanare cōtritos cor-
de] Habet aūt duos pagraphos. Unū: q ptinet
ad eos quibus miſſus eſt. Et aliū qui ptinet ad tē
pus miſſionis. Ille quidem q ptinet ad eos quibus
miſſus eſt habet Quatuor beneficia: cōtra q̃tuor
defectus. Quorū Unus eſt Interior. De quo dicit
[ſanare contritos corde] Littera q̃ vtimur in
Eſaia habet: vt mederer cōtritos corde. Sed quia
finis medicamis eſt ſanatio: ideo chriſtus ponit qd p-
fectū eſt. Serui eñ chriſti medent Sed ipſe chriſtus ſa-
nat. Pſ.cxlvj. Qui ſanat cōtritos corde et alligat
oēs contritiōes eoꝝ. Un̄ Joan.xj. Lazaꝝ ſuſcita-
uit p ſeipm: et pcepit diſcipulis vt ſoluerēt eū. Hie
re.xvij. Sana me dn̄e et ſanabor: ſaluum me fac et
ſaluus ero qm̄ laus mea tu es. Eſt aūt Sanitas:
pfecta ad equalitatem complexiōis reductio cum vi-
rium et ſubſtātie reſtitutiōe. Et talē reſtitutionē nō
facit niſi deus p gratiam et virtutē. Contrita aūt corde
ſunt Penitētes: p dolorem cor in multa et minuta
ſcindentes. Ut ſcdm oēm peccati delectationē: ſit do
lor ſpecialis cor conterens et diuidēs. Joel.ij. Scin
dite corda veſtra. Eſa.xxx. Veniet contritio eius ſicut
conterit lagena figuli contritiōe pualida: et nō inue
niet de fragmentis eius teſta in qua portet ignicu-
lus: aut hauriat paꝝ aque de fouea. Teſta in qua
portat igniculus eſt ps cordis retinēs adhuc ali-
quid concupiſcētie. Teſta in qua haurit aqua eſt
pars cordis in qua retinetur aliquid conſolatiōis
peccati: que facta eſt ſicut aqua. Hiere.vj. Sicut
frigidā facit ciſterna aquā: ſic frigidam fecit mali-
ciā ſuam. Dicit aūt [corde] quia Corde contrito:
omnes ſoluuntur peccatoꝝ adheſiones. Pſal.l.
Cor contritū et humiliatum deus non deſpicies.

Tangit aūt Tria alia beneficia per figuram in ſi
M militudine corporalium defectuū extra. Dicit ergo
[Et pdicare captiuis remiſſionē] Eſaias di
cit ſic: pdicare captiuis indulgentiā. Nō legit dn̄s
aliquē de carcerali captiuitate redimiſſe. Sz mul-
tos de diabolica captiuitate Uſq3 hodie redimit.
Prouer.v. Funibus peccatoꝝ ſuoꝝ quiſq3 conſtringit
Uinculati igitur captiui peccatis. ij. Timo.ij. reſi-
piſcant a laqueis diaboli: a quo captiui tenētur ad
ipſius voluntatē Hi ſunt in cuſtodia carcerali: ne
poſſint egredi: male cōſuetudinis: et in fouea pdi-
tionis deſpatiōis. Thren.iij. Circūedificauit (al's
Murū edificauit) aduerſum me lapidibus q̄dris:
vt non egrediar. Lapides ſunt obduratiōes; q̄dri

per Delectationē: Conſenſum: Opationem: et Con
ſuetudinē. Captiuis iſtis pdicat indulgentiā peccato-
rum: et remiſſionē vinculoꝝ: et carceris. Pſ.cxxiij.
Laqueus cōtrit⁹ eſt: et nos liberati ſum⁹: adiutoriū
noſtꝝ in noie dn̄i. Eſaie.lij. Solue vincla colli tui
captiua filia ſion. Hiere.xxix. Reducā vos in ter-
ram veſtrā de cunctis locis in quibus captiui fuiſtis
Pſ.cxxv. In cōuertendo dn̄s captiuitatē ſion: fa-
cti ſumus ſicut cōſolati. Hiere.xxiij. Reducam ca-
ptiuitatē veſtrā de cūctis locis. Pſ.cxlv. Dn̄s ſol-
uit compeditos. Qui ſ. ligatis affectibus delectatiōes
ſequunt peccatoꝝ [cecis viſum] Ecce Secūd⁹ exte
rior defectus. Et pro iſto ponit Eſaias: clauſis ap
tionem. quia qui clauſus eſt in tenebris: nō poteſt
vti viſu. Eſt aūt Captiuitas impedimentū mot⁹
ad bonum. Cecitas aūt: vel in tenebris cōcluſio: eſt
impedimentū intellectus ad vidēdū verum. Qui-
bus chriſtus Sapiētia reddit lumē fidei. Sicut
chriſtus: virtus dei: prioribus dat motum ad bo-
num. et Sicut chriſtus plenus gratia: ſanat cōtritos
in penitentia. j. Coꝝ.j. Chriſtum dei virtutem et dei ſapi
entiam. Et de Gratia Joan j. De plenitudine eius
omnes accepim⁹ gratiā p gratia. De Apertione aūt
in tenebris clauſoꝝ Eſa.xlix. Ut diceres his q vin
cti ſunt exite: et his qui in tenebris ſunt reuelamini.
Michee.vij. Cum ſedero in tenebris dn̄s lux mea
eſt. Eſa.xxxv. Tunc aperient oculi cecoꝝ [dimitte-
re confractos in remiſſionē] Pro iſto nihil
reſpondens inuenit in Eſa. quia dn̄s (al's dr) legē
non ſolū implet (al's implere) ſed adimplet. Iſtō ta
men intelligit ex alijs ante poſitis. Neq3 eñ legit in
libro chriſtus: q p explanationē nihil adderet Cō-
fracti ſunt membris: et viribus deſtituti ppter gra-
uitatē oneris impoſiti et laboris exacti. Onus eñ gra
ue eſt lex: que nihil leuitatis habuit. Onus graui⁹
eſt peccatū quod depꝛimit. Onus grauiſſimū eſt ſer
uitus diaboli que nunq̃ quieſcere ſinit. De onere
Legis Act.xv. Hoc eſt onus qd neq3 nos neq3 pa-
tres noſtri portare potuim⁹. De onere pcti Pſal.
xxxvij. Sicut onus graue grauate ſunt ſuper me.
De onere ſeruitutis Eſa.lviij. Dē onus dirumpe.
De iſta Remiſſione dr Matth.xj. Venite ad me
omnes q laboratis et onerati eſtis: et ego reficiam
vos. Eſa.lviij. Dimitte eos qui cōfracti ſunt libe-
ros. Hec eñ omnia pficit chriſtus Gratia: Virtu-
te: et Verbo. Gratia: ſacramentoꝝ. Virtute: opeꝝ.
et Verbo: illuminationū. Et ideo dicit Sap.xvj.
Non herba neq3 malagma ſanabit eos: ſed ſermo
tu⁹ domine qui ſanat omnia. Pſ.cvj. Miſit ver-
bum ſuum et ſanauit eos: et eripuit eos de interitti-
onibus eoꝝ. Verbum eñ ſapientie: illūinat. Ver-
bum a quo pcedit ſpūs: gratiaz donat. et Verbū
chriſti virtus dei: dat virtutem ad operationem.

Poſtea ſubiungit ea que ſunt Tēporis [predi-
care annum dn̄i acceptū] Et dicit Duo. Pri
mum eſt q eſt primi aduentus: et iam inductū eſt
Hoc Eſaias dicit ſic. Predicare annū placabilē
domino. Hic ann⁹ eſt tota reuolutio tēporis gra-
tie in quo deus placatur penitentia: et acceptat in
chriſto ea que offerimus bona noſtra. Eſa.xlix. Tē-
pore accepto exaudiui te: et in die ſalutis auxilia-
tus ſum tibi. ij. Corinth.vj. Ecce nunc temp⁹ accepta-

bile: ecce nunc dies ſalutis. Pſ. lxiiij. Bñdices coronẽ anni benignitatis tue. Annus eñ iſte eſt annus Jubileus. hoc eſt: remiſſionis. Jubel eñ hebreũ: remiſſionẽ ſonat. Jd ꝟo qḋ eſt ſcḋi aduentus adiũgit cum dr [Et diem retributõis] Et hoc Eſaias dc ſicut diẽ vltõis deo nr̃o. Et hoc terreat ⁊ induat timorẽ. quia hec eſt dies: aut in morte: aut in vniuerſali iudicio: qñ vnicuiqꝫ reddet̃ ꝑ merita. ij. Coꝛ. v. Omnes aſtabim⁹ ante tribunal chri vt referat vnuſquiſqꝫ ꝓpria corporis put geſſit: ſiue bonum: ſiue malum. Eſa. lxiij. Dies vltionis in corde meo: ann⁹ retributõis mee venit. Pſ. Retribuã illis in tpe vt labat̃ pes coꝝ. [Et cum
N complicuiſſet] Ecce h̃ poſt aſſumptũ coram oĩbus thema: parat ſe ad docendũ. Tãgit aũt Tria Libri cõplicationẽ ad ſecretoꝝ velationẽ. Libri redditionem ad miſtroꝝ (al's noſtroꝝ) inſtructionem Eius qui legerat ſeſſionem: vt oſtendat docentis tranqllitatẽ. Cum eñ dicat [Et cũ cõplicuiſſꝫ librum] quem ſol⁹ apuerat: docet ꝙ liber ad aliud eſt apiendus: ⁊ ad aliud plicandus. Apiendus ad edificatoria ꝑ capacitat: audiẽtiũ: vt rudia populo: Et ſapientiã loq̃mur inter ꝑfectos. j. Coꝛ. ij Matth. vij. Nolite ſanctũ dare canibꝰ: ⁊ margaritas nolite ꝓijcere añ porcos. Aliter ⁊ aliter predicandũ diuerſis: vt docet Grego. in Paſtorali. Et dñs h̃ confirmat. Dañ. xij. Claude ſermones et ſigna librum vſqꝫ in tẽpus ſtatutũ. Propter h̃ dominus Matth. xxv. Lu. xij. cõmendat ſeruũ prudentẽ q̃ ſcit quid cui debeat miniſtrare pro tẽpore.

Attende autẽ ꝙ ſunt ⁊ alij libri: ſicut Liber vite: Libri iudicij: Libri conſciaꝝ: et Libri creaturarũ. Liber vite: intellect⁹ dei. Jn quo noĩa ꝑdeſtinatoꝝ quo ad eſſe: ⁊ gratiam: ⁊ gloriam: ſunt deſcripta. Apocal'. xx. Alter liber apertus eſt qui eſt vite. Libri aũt iudicij ſunt ꝯſcientie ſanctoꝝ: legis ⁊ iuſticie dei depicti codices: ſm q̃s ſentẽtia dabit̃ in die iudicij. Apoca. xx. Libri aperti ſunt. Dañ. vij. Libri aperti ſunt. Pſ. Ut faciant in eis iudicium cõſcriptum. Libri creaturaꝝ ſunt in quibus legim⁹ creatorem ⁊ ſuã noticiã. Qui cõplicabunt̃ poſt diem iudicij. Eſa. xxxiiij. Complicabunt̃ ſicut liber celi ⁊ omnis milicia eoꝝ defluet. Apocal'. v. Celũ receſſit ſicut liber inuolutus. De talibus aũt libris nõ loquitur h̃. Sed loquit̃ de libro hoc: codice Eſaie ad lrãm. Et illum complicuit: Ut myſtica que ſũt in ipſo doceret non adhuc eſſe reuelanda. Sequit̃ [reddidit eum miniſtro] hoc eſt: cuſtodi ſiue theſaurario ad reſeruandũ. Jn hoc approbãs gradum Janitoꝝ ⁊ Ordinẽ. Quoꝝ officiũ eſt res eccleſie recluſas conſeruare. Miniſter aũt libri etiaꝫ Doctor eſt. cui domin⁹ reddidit librũ reſeruandũ. qui Doctor chriſto porrigit librum ad illuminandũ. Chr̃s aũt reddit Doctori ad interp̃tandũ ⁊ cuſtodiendũ: et ſe per ſtudium in illo cibãdũ. Ezech. iij. Quodcũqꝫ inueneris comede ⁊ cibauit me volumine [Et ſedit] Jn quo notatur quies ⁊ tranqllitas docentis: cuius eſt ſedere in cathedra: que eſt ſedes cathezizantiũ. hoc eſt: ꝑdicantiũ ſiue docentium. Et tunc impleuit dñs hoc qḋ in pſ. cvj. dictum eſt de ipſo Exaltent eum in eccleſia plebis: et in cathedra ſenioꝝ laudent eum. Luce. ij. Jnuenerunt eum ſedentẽ in medio doctoꝝ: audientẽ eos: et interrogantẽ. Dañ. xiij. Ueni ſede in medio noſtrum ⁊ indica nobis. quia tibi deus dedit honorẽ ſenectutis. ij. Reg. xxiij. Dauid ſedens in cathedra ſapientiſſim⁹ inter tres: Patriarchas: ⁊ Legiſlatorem: et Prophetas. [Et oculi oim ⁊c.] Hic tangit omniũ audientiũ attentionẽ. Et tãgit Tria Attentionẽ oĩm q̃ fuit ante ſcripture explanatiõez. et Explanationẽ. et Diuerſam in auditoribꝰ explanatiõis receptionem. De Attentione dicit [Et omniũ in ſynagogis oculi erant intendentes in eum] Oculus eñ cordis eſt nuncius. Et directio ad ipſum oculorũ: ſignificabat corda eſſe directa in eum: vt audirẽt quid dicere vellet. Hoc tamen Quidam deuotione: Quidã curioſitate: et Quidam obſeruãtes eum: fecerunt. vt caperẽt eũ in ſermone. Pſ. cxliiij. Oculi omniũ in te ſperant domine. Pſ. xxiiij. Oculi mei ſemꝑ ad dominũ. ij. Paral'. xx. Cum ignoramus qḋ agere debeamus hoc ſoluꝫ reſiduũ vt oculos noſtros dirigam⁹ ad te. [Cepit autem ad illos dicere] Ecce Scripture inducte explanatio. Nec intelligit̃ ꝙ ita breuiter explanauerit vt h̃ dicit̃. Sed potius ſermocinando plura eſt ꝓſecutus. Et ideo dicit [Cepit] Q. d. Sic cepit: ſed multa interſeruit: iſta intendit [quia hodie] clara die: lucente vero lumie. Joan. j. Erat lux vera que illũinat omnẽ hominẽ venientem in hunc mundũ [hec ſcriptura] Eſaie ꝓphete [impleta eſt] per promiſſionis exhibitionem [in auribus veſtris] q̃a me miſſum a patre in mundũ hec legentem audiuiſtis Matth. v Jota vnum aut vnus apex non p̃teribit a lege. Eccle. xlviij. Eſaias ſpũ magno vidit vltima: et conſolatus eſt lugentes in ſion: vſqꝫ in ſempiternũ oſtẽ
dit futura ⁊ abſcõdita anteqꝫ euenirẽt. Sequit̃ O
de differenti verbi effectu in cordibus auditorum. Et Primo tangit effectum in cordibꝰ ſimplicium deuotoꝝ populi. Poſtea in cordibꝰ ſcribarum ⁊ phariſeoꝝ. Dicit igitur [Et omnes teſtimonium illi dabant] [omnes] inquam de populo ſimplici et deuoto [dabant ei teſtimonium] q̃a ipſe eſſet ille de quo propheta hoc dixerat. Joan. j. Rabbi tu es filius dei: tu es rex iſrael. Joã. vj. Lu. vij. Magnificabant eum dicẽtes: quia ꝓpheta magnus ſurrexit in nobis: et quia deus viſitauit plebem ſuã. Act'. j. Eritis mihi teſtes in hieruſalem ⁊ in iudea ⁊ in ſamaria: et vſqꝫ ad vltimũ terre. Sic ergo dabant ei teſtimoniũ veritatis ꝓphetie. Jn alijs autem dictis eius [et mirabantur] de altitudine dictoꝝ. Heſter. xv. Ualde mirabilis es domine: et facies tua plena gratiarum [in verbis gratie] hoc eſt efficientibꝰ gratiaꝫ in cordibus audientiũ. Ecci. xx. Sapiens in verbis ſepſum amabilẽ facit. gratie aũt fatuoꝝ effundentur. Eph. iiij. Omnis ſermo malus ex ore vr̃o non procedat. ſed ſiquis bonus eſt vt det gratiam audientibus [que procedebant] hoc eſt ordinate cedebant ⁊ procul in corda. ꝓceſſio eñ ordinata ẽ [de ore eius] Deute. xxxij. Cõcreſcat in pluuiã doctrina mea: fluat vt ros eloquium meũ: q̃ſi imber ſuper herbam: et quaſi ſtille ſuper gramina.
Sunt aũt Quidam qui non habent verba gratie

ſed gratiam verborū loquendi facere: et oratiōe lepida multa dicentes: et grām in cordibꝰ auditorū nō excitantes: ſed cōtentiōes ꝛ rixas. j. Cor. ij. Veni non in ſublimitate ſermonis aut ſcientie annuncians vobis teſtimoniū chri. Non eīm iudicaui me aliqd ſcire inter vos niſi Jeſum chriſtū ꝛ hūc crucifixum. Et Ibidem. Sermo meꝰ et pdicatio mea non in pſuaſionibꝰ hūane ſapīe ṽbis: ſed in oſtenſione ſpūs ꝛ ṽtutis. Quidã ſunt q̄ ṽba pferunt: de quoꝝ ore nō pcedūt: ſed iactāt ea incaute in ſpiritu indignatiōis: hoīes nō emēdantes: ſed cōfundentes. Prouerb. xxx. Eſt generatio q̄ pro dentibꝰ habet gladios: et cōmādat molaribꝰ ſuis vt comedant inopes de terra ꝛ paupes ex hoībꝰ. Alij ſunt etiam quibus ṽba cadunt in terram. Vel terreno puluere p inanē gl'iam terr. Vel p ſpem q̄ſtus terreni obruta. Contra q̄s dr in Pſal. j. Foliū eiꝰ non defluet: et omnia q̄cunq̄ faciet pſperabunt. Folia eīm ſunt verba. Ezech. xlvij. Foliū eius pficit in medicinā. Verbū eīm dn̄i debet pcedere mature ꝛ ordinate: ſicut decet verbum dei et ſicut pcedit de ore dei. Eccl. xxiiij. Ego ex ore altiſſimi pdij pmogenita ante oēm creaturā.

Et dicebant: Nonne hic eſt filius Joſeph?

Ecce h̄ ſm Chriſ. tangitur effectus verbi dei in Indeuotis ſcribis ꝛ phariſeis. Oēs eīm de populo ſcrificabant eum: et teſtimonium illi dabant. Soli aūt ſcribe ꝛ phariſei vt dicit Chriſ. ſimiles ſunt terre arenoſe: que quanto plus pluit: tanto magis aret. Et ideo maledicti ſunt: ſicut dt aplꝰs ad Hebre. vj. Terra ſup ſe venientē ſepe bibēs imbrem ꝛ generās herbam oportunā illis a quibus colitur accipit bn̄dictionem a deo. pferens aūt ſpinas ac tribulos: reproba eſt ꝛ maledictioni proxima: cuius cōſummatio erit in cōbuſtionē ignis. Diuidit aūt hec pars in Tres ptes. In q̄ꝝ Prima Scribarū et phariſeoꝝ in paucis verbis innuit cōtemptū. In Scd̄a aūt Chr̄s excludit ipſoꝝ tacitam obiectiōez quā fecerunt: pplum a fide concepta volētes auertere. In tertia aūt aperta eorum ponit indignitas (al's malignitas) ad quam induxerunt populum et quā volebant dn̄o violenter inferre. Primū bonum eſt valde paruum: ſed pgnans magna malignitate [Et dicebant] ſupple ſcribe et phariſei ad populum q̄ iam fidem ꝛ deuotionem conceperat [Nonne hic eſt] Deſpectiōis nota eſt demōſtratio eius: quē nominare non ſunt digna. Sap. ij. Grauis eſt nobis etiā ad videndū. Ps. xv. Nec recordabor noim eorum p labia mea [Filius Joſeph] Minus h̄ dicit euāgeliſta quod tā a Mattheo q̄z a Marco plenius ſcuerat eſſe poſitum. Matth. xiij. Nonne hic eſt fabri filius. Nōne mater eius dicitur Maria: et fratres eius Jacobꝰ et Joſeph ꝛ Simon ꝛ Judas: et ſorores eius Nōne apud nos ſunt. Mar. vj. Nōne hic eſt faber: filiꝰ Marie: frater Jacobi ꝛ Joſeph ꝛ Simōis ꝛ Jude. Nec omnia deſpectiue dicta ſunt. Faber eīm lignarius dicitur fuiſſe Joſeph: arte ꝛ vſu manuū victum querens: et non in ocio ꝛ delitijs panē mā ducans: ſicut ſcribe ꝛ phariſei fecerūt. Maria etiā quam obijciunt ei queſtuaria fuit: vt dicit Hiero. colo et conſilio manuū victum querens. Fratres aūt vocant h̄ conſobrinos eius: filios ſororis beate virginis ex Cleopha patre: tres apoſtolos Simone ꝛ Judam ꝛ Jacobū minorē. Quartus autē Joſeph fuit qui iuſtus cognoiabat: qui cū Mathia ſortes habuit quis eorum in locū Jude ſubſtitueret. Et eſt ſenſus Hic deſpecte ꝛ pauperrime natiuitatis faber lignarius natione (al's vocatione) non poteſt eſſe chr̄s dn̄s quem vnxit deus. Et ideo ſibi non eſt credendū tam ruſticano ꝛ tam vili

Faber tamē erat dn̄s: quia propheta dicit de ipo Tu fabricatus es auroram ꝛ ſolem. Similis modus deſpectiue locutiōis ē in. j. Reg. x. Ubi Saul pmoto in regnum ſuū: dixerunt. videntes eīm eū omnes q̄ nouerant eū heri ꝛ nudiuſterciꝰ q̄ eſſet cum pphetis ꝛ pphetaret: dixerūt ad inuicē Dicētes Quenam res accidit filio Cis: Num ꝛ Saul inter pphetas eſt: Parua ergo locutio eoꝝ magnū importat deſpectum.

Et ait illis. Utiq̄ dicetis mihi hāc ſimilitudinē: Medice cura te ipſum. Quanta audiuimꝰ facta in Capharnaū: fac et hic i patria tua

Hic ponit iſtoꝝ verboꝝ apertiſſima reſpōſio. Et dicit Tria. Primo eīm ante reſpōſionē ponit obiectionem cordiū ipſorum: quā pplo ſuſurrando fecerunt. Et Scd̄o verbis deſpectiuis reſpondet. et Tertio ſoluit obiectionē quam ex cordibꝰ eoꝝ induxit. Obiectio aūt talis fuit q̄ dixerūt cōtra famā miraculoꝝ q̄ in terrā exiuit q̄ non eſſet vera. Quia ſi miracula poſſet facere: magis ex ordine charitatis fecidſet tales curatiōes ſuis: q̄z alienis. Sed ſuis nō fecit: g̃ nec alienis. Falſa g̃ eſſet fama q̄ de eo exiuiſſet. Et hoc eſt [Et ait illis] Antipophorans ex cogitatōibꝰ eoꝝ [Utiq̄] vos fame miraculoꝝ contradicētes [dicetis mihi] obijcientes [hanc ſimilitudinē] ꝛ me arguere putantes p illā [Medice cura teipm] Si eīm facis curationes verbo: quare latera doles. Tibi eīm plus debes q̄z aliis. Deniq̄ Qui ſibi nequā: cui bonus? Miſerere anime tue placēs deo. Et explanat qd itēdit per ſimilitudinem dicens [Quanta audiuimus facta in Capharnaum] apd̄ extraneos Si habes ordinatā charitatē [fac et hic in patria tua] erga teipm. Tu eīm q̄s debes reputare vt teipm: multis ſubiacēt defectibꝰ ꝛ indigēt beneficijs tuis. Si hec g̃ facis: pmo fac circa tuos. Ecce obiectio. Tn̄ dn̄s vere fuit ſpūalis medicꝰ: ꝛ ſui diſcipuli ꝛ ſacerdotes ſpūales ſt medici. Ps. lxxxvij Nunqd medici ſuſcitabūt? Eccl. xxxviij. Honora medicū pp̄ter neceſſitatē: etēim illum creauit altiſſimus. Vaſa aūt ſua medicinalia ſunt Sacramenta: qbꝰ ꝛ hūores malos. hoc eſt: malos mores expellit: et ſanitatē inducit. Hiere. viij. Nunqd reſina nō eſt in galaad: aut medicus nō eſt ibi? quare g̃ nō eſt obducta cicatrix ppli mei? Sic eīm purgat Malach. iij. Purgabit filios Leui ꝛ erūt dn̄o offerētes ſacrificia in iuſticia. Sic dt Matt. ix. Non eſt opus valētibꝰ medicꝰ: ſed male habētibꝰ. Augꝰ.

Neceſſe fuit vt magnus veniret medicus qꝛ magnus vbiqꝫ iacebat egrotus.

Ait aūt Amē dico vobis: quia Nemo propheta accept⁹ eſt in patria ſua.

Hec eſt pars in qua ponit᷑ Reſponſio. Et ſunt due reſponſiones: vt diximus In quaꝝ Prima reſpōdet ad verba deſpect⁹. In Scd̄a aūt ad obiectionem. Ad deſpectū dr̄ [Amen dico vobis] hoc eſt Vere dico vobis cū cōfirmatione. qꝛ Omne quod dicit: vere dicit. qꝛ mentiri nō poteſt. Rho. iij. Eſt aūt deus verax: oīs aūt hō mendax. Titū. j. Non mentit᷑ deus [qꝛ nemo ꝓpheta accept⁹ eſt in patria ſua] Non ꝓpheta em̄ in illa: niſi ſe exhibens: poteſt eſſe accept⁹ in patria ſua. quia per illa eſt ſiſtis oībus compatriotis. ꝛ qđ magnificant in ipſis: magnificant etiam in illo. Propheta aūt quia diſſimilis eſt alijs: eſtimatur ſcḋm principia ſue generatiōis: aut ſcḋm ea que viſa ſunt in eo in pueritia. et qn̄ magna que vident᷑: paruis compant᷑ principijs: vileſcunt. Alia etiam cauſa eſt q̄ in gloſa ponitur ꝙ Quaſi naturale eſt ciuibus (al's ciues ciuibus) ſibi inuicē inuidere. Et ideo facta ſua vbi pn̄t denigrant. Hec ḡ eſt cauſa eius qđ dicit domin⁹: loquens vt in pluribus: et ſcḋm conſuetudinē ſecularem. Se aūt ꝓphetā hic dicit dn̄s rōne eius qđ dr̄ Deut. xviij. Prophetā ſuſcitabit vobis de⁹ de fratribus veſtris: tanꝗ̄ me: audietis eum. Eſt aūt ꝓpheta ab actu ꝓphetandi. Et nō ab inſpiratōe ꝓphetica. Ipſe em̄ cui oīa ꝑ diuinitatē nota ſunt: nullā penitus recipit inſpirationis reuelamen (al's reuelationem) Col. ij. In ipſo ſunt oēs theſauri ſapientie ꝛ ſciētie dei abſconditi. Patriam aūt ſuam vocat hic ſtricte locum cōceptiōis ꝛ nutritionis. Et nō totā ꝓuinciā galilee. qꝛ Capharnaū eſt etiā in galilea vbi pluribus valde fuit acceptus. Suis autē conuicaneis q̄ inuidia mordebant᷑ (al's incitabantur) ad ipſum: non fuit acceptus. Joan. vij. Neqꝫ em̄ fratres ſui credebāt in eū. Hinc. j. Reg. xxv. Quis eſt Dauid. et quis eſt fili⁹ Iſai: Geñ. xxxix. Joſeph in terra ſua a ſuis affligit᷑: apđ extraneos in exilio exaltat᷑ Geñ. xl. ꝓper hoc dr̄ Abrae Geñ. xij. Egredere de terra: ꝛ de cognatione tua: et faciā te creſcere. Nūeri. xij. Maria ꝛ Aaron cōtra Moyſen iurgantur cui obedierūt extranei. Nūe. xvj. Dathan ꝛ Abiron inſurgūt cōtra Moyſen et Aaron: q̄s alij cum reuerentia ſequunt᷑. Qđ aūt dicit ꝙ in patria ſigna non fecit: Mar. vj. Cauſa reddit᷑. Ubi ſic dr̄ Non poterat ibi aliq̄s virtutes facere niſi ꝙ paucos ſanabat infirmos. Hec autem impotentia ſicut patebit ex ſequentibꝰ: non fuit in domino: ſed in ipſis. Impediuit em̄ hoc eorum incredulitas ꝛ indeuotio. quia In fide deuote nō petebant. Et ideo qđ dn̄s poterat de potentia abſoluta: non poterat de iuſticia. Non em̄: vt dicit Aug⁹ ſuꝑ Joannem: aliquē ſanabat dn̄s in corꝑe quē ꝓius non ſanaret in aīa. Et ideo dicit᷑ Joan. vij. ꝙ totū hoīem ſanū fecit. Et qꝛ interi⁹ ſanari ab ipſo noluerūt: ideo indigni fuerunt ꝙ exterior ſanitas ꝓſtaret᷑ eis. Hec ergo eſt cauſa ꝙ apud alios etiam gentiles iuſtas perfecit ſanitates: ꝛ paucas apud ſuos. Hoc autē qđ nunc dictū eſt intendit inſtruere duobꝰ exemplis: Dicens

In veritate dico vobis Multe vidue erant in dieb⁹ Helie in iſrael quādo clauſum eſt celum annis tribus et menſibus ſex: cum facta eſſꝫ fames magna in oī terra: ꝛ ad nullam illarum miſſus eſt Helias niſi in ſarepta ſidonie ad mulierē viduam. Et multi leproſi erant in Iſrl' ſub Heliſeo ꝓpheta: et nemo eoꝝ mūdat⁹ ē niſi Naaman Syr⁹

Hic em̄ incipit reſpondere inducte obiectiōi. Et diuidit᷑ in duo. In ſolutionē obiectionis. et Indignationem eoꝝ ortam ex ſolutione. Soluit aūt ꝑ duo exempla. Et hoc habet partes duas. Primū eſt de vidua Sareptana ꝛ Helia. Et circa hoc dicit Quattuor. Primū tangit Multitudinē viduaꝝ iſraeliticaꝝ indeuotaꝝ. Secūdū eſt neceſſitas Helie (q̄ oībꝰ fuit neceſſaria) ex fame oēs equaliter opprimente. Cui fami ſolus Helias ſubuenire potuit. Tertiū eſt de miſſione Helie ad ſubueniendū vni deuote. Quartū innuit deuotionē vidue: hoſpitio recipientis Heliā: ſaluantē eam ꝛ filiū a famis oppreſſione. De Primo ḡ dr̄ [In veritate dico vobis] hoc eſt idem qđ Amen. Sed hic tangit ſcripture veritatē. Rho. ix. Ueritatē dico i chriſto Jeſu nō mentior. ij. Coꝛ. j. Nō eſt in illo: eſt et non. ſed eſt in illo: eſt [multe vidue] a viris ſuis vidue. hoc eſt ꝑ mortē diuiſe [erant] ſolacio indigentes [in diebus Helie] qn̄ (al's qm̄) Helias claruit ſermone ꝛ opibus ſignorū. Et bn̄ dicit [in diebus] qꝛ oīa erant in luce que fecit Helias. Sap. xviij. Sctis tuis maxima fuit lux [in iſrael] doctrinam dei habentes ex lege. et ex lumine helie illuminatiōem doctrine. et tn̄ indeuote ad Heliam [qn̄ clauſum eſt celum] In hoc Tria notant᷑ ſcḋm lr̄am. et vnum Quartum ſcḋm ſpūm. Celū em̄ dr̄ aereū qđ ex vaporibus cōceptis ꝛ ex mutatione ſui in aquam materialiter habet diſtillare in guttas pluuie. Ps. lxvij. Terra mota eſt: etem̄ celi diſtillauerūt. Eſa. xlv. Rorate celi deſuper ꝛ nubes pluāt iuſtū: aꝑiat᷑ terra ꝛ germinet ſaluatorem. Alij celi ſunt celi ſtellaꝝ q̄ ortibꝰ ſuis ꝛ occaſibꝰ faciunt pluuias. Job. ix. Qui facit arcturū ꝛ oriona et hyadas ꝛ interiora auſtri. Arctur⁹ em̄ frigiditate conſtare facit nubes: et aerē in aquā. Orion aūt tēpeſtatē cōmouet: agitātē nubes. Hyade aūt dicūt pluuias Et ideo dicunt᷑ ab hydor hyades. greco. qđ ē hūor. Job. xxxviij. Nunqđ cōiūgere vales micantes ſtellas pliades: Greg. Pliades dicunt᷑ q̄ſi pluuiades q̄a pluuias faciunt. Tertiū eſt celū celi qđ eſt dn̄i. Cui⁹ imperium ſuꝑ ſecūdū celū qđ ē ſtellatū: vt ꝓmo vel ꝓducat vel non ꝓducat pluuias. Ps. cxiij. Celū celi dn̄o: terrā aūt dedit filijs hominū. Quartū eſt celū grē dei Qđ clauditur ne plu-

at in corda hoim ꝓpter indeuotionē coꝝ. Jo.j. Ui
debitꝭ celū aptū ⁊ angelos deſcēdentes ⁊ aſcē. ſup
filiū hoīs. De oībꝫ his ſil' dꝛ Job.xxxviij. Nunqd
noſti ordinē celi ⁊ rōnez eiꝰ pones in terra: Rō ei
celi in terra ponit: qñ terra ꝑ rōnem iuſtā: Ud bñ/
ficia celi cōſequit: Ud aſdē iuſticia dei ꝓuat. Leui.
xxvj. Si nō obedieritꝭ mihi addā correptōes vras
ſeptuplū ꝓpter pctā vra: et cōterā ſupbiam duricie
vre: daboq3 celū deſup ſicut ferrū ⁊ terram eneam
Deut.xxviij. Sit celū qd ſup te eſt eneum: ⁊ terra
quā calcas ferrea. Sic ḡ clauditᷣ celum a ſtillicidio
bñficij celeſtꝭ ꝓpt pctā habitantiū in terra [annis
tribus] qꝛ in tāto tpe germē pñs extinguit. Clau
ſura eñ vniꝰ anni fructꝰ laboris illiꝰ anni deſtitu/
to hūore celeſti: exiccat. Sed annꝰ ex pcedenti ferti/
litate cōtect abundat. Scōs aūt annus abūdātiā
pſtinā tollit ⁊ deuorat. et Terti' peſtilētia famis la
borat. Gen.xlv. Bienniū eſt eñ ex q̄ fames cepit
eſſe. q.d. Jā cōſūptū eſt qcqd habebat de ſupfluo
alioꝝ annoꝝ. Dic aūt [et menſibus ſex] qa illi
ꝓpter intempeiē nō valēt ſeminatiōi. Et qdē illi in
terris calidis: ſunt mēſes eſtatꝭ: et autūni in pte: et
verꝭ in pte. Medietas eñ autūni ⁊ medietas verꝭ
nō ꝓſunt ſeminatiōi. Hec ḡ eſt cā lrālis. Myſti
ce aūt ſunt tres ſtatꝰ q̄ grām nō ſtillauerūt. Sta/
tus vicz añ diluuiū: qñ pctm̄ inundauit. ⁊ Statꝰ
pr̄iarchaꝝ: qñ noticia dei nō pfecta fuit in lege na
turali. et Statꝰ legis: qñ pctm̄ oſtēdebat ſed ñ cu/
rabat. Sex aūt menſes fuerūt: ſex legis reuolutio
nes: et impfecte illūīnatiōes in Cerimonijs: Sa/
cramētꝭ: Judicijs: Moralibꝫ: Regno: et Sacer/
dotio. In qbꝫ nihil gratie fūdebat q̄ntūcūq3 tona
ret vbis legiſlatoris ⁊ ꝓphaꝝ. Eſa.v. Mandabo
nubibꝫ meis ne pluāt ſup eā imbrē. Hiere.iij. In
malicijs tuis ꝓhibite ſūt ſtille pluuiaꝝ: ⁊ ſerotinꝰ
imber nō fuit. Tangit aūt Effectū ſiccitatꝭ: famē
dicēs. Et tāgit Famē. et Famis magnitudinem. et
Famis generalitatē. De Fame dr [Cū facta eſſꝫ
fames] ex ſiccitate materiali ⁊ ſpūali. Amos.viij.
Mittā in vos famē: nō famē panis ⁊ ſitim aque
ſed audiēdi vbuz dei. Threñ.iiij. Paruuli petierūt
panē ⁊ nō erat q̄ frāgeret eis. Mag̃ fames eñ eſt
defectꝰ intellectꝰ vbi dei. Mag̃ etiā eſt cū nec ver/
bū dei hr̄: ſic nec granū in cortice. Cū eñ deeſt pa/
nis: fames ē. Cū etiā deſūt alia cibaria: magna fa/
mes ē. Sic in ſpūalibꝫ Cū deeſt myſticꝰ intellectꝰ:
fames eſt. Qñ vo etiā lrā deficit. fames magna ē.
Pulli eñ aſinoꝝ: h ē ſimplices cibarent migma/
te ſi granū non hñent. Eſa.xxx. Pulli aſinoꝝ cōmi
xtū migma comedēt: et ſic i area ventilatū eſt [in oi
terra] Ecce Famis generalitas. Et hec ſpūalr ē:
qñ apud nullū inuenit pluuia doctrine: neq3 pla/
tū: neq3 ſubditū: nec religioſuz: neq3 ſecularē. Hie/
re.xiiij. Lupit Judea ⁊ porte eiꝰ corruerūt. et obſcu
rate ſunt in terra: et clamor hierl'm aſcendit. Ma/
iores miſerūt minores ſuos ad aquā. venerūt ad hau/
riendā aquā ⁊ ñ inuenerūt: reportauerūt vaſa ſua
vacua: et ꝯfuſi ſūt ⁊ afflicti. Gen.xlvij. Oppſſit fa/
mes terrā: marie egypti ⁊ chanaā. hoc eſt ſeclares
laicos ⁊ clericos: q ꝑ egiptū. ⁊ chanaan: q interꝑta
tur tranſmutata: ſcat religioſos Sequit [Et
ad nullā earū] viduaꝝ q̄ fuerunt in iſrael [miſ

ſus eſt Helias] ad ſaluandū a fame. qꝛ indigne
fuerunt [niſi in Sareptā] q̄ fuit villa: nō in iſrl'
ſed [Sidonie] qa ſic vocabat ꝓuincia in q̄ fuit
Tyrus q̄ſi metropolis. Et iſta vidua fuit gētilis
et ſignificabat trāſitū chr̄i ad gentes. Et de iſta ꝓ/
uincia fuit etiā vidua ſyrophenīſſa chananea que
Matth.xv. interpellauit chr̄m ꝓ filia. Et de q̄ di/
xit O mulier: magna eſt fides tua: fiat tibi ſic vis.
Et deuotiōem huiꝰ vidue ſignificātꝭ gentilitatem:
colligit gloſa ex habitatione ⁊ actibꝫ eiꝰ. Sarepta
eñ incēdiū vel anguſtia panis interꝑtat. Sidon
aūt venatio inutilis. Mulier ḡ gentilis in concu/
piſcētia inflāmata gētiliū ⁊ anguſtia panis vbi dī
habitās: et dedita venationi inutili tpaliū lucroꝝ.
hoc deuotiōe ꝓmeruit qd iſraelitis negatū fuit:
q̄ꝝ lex cōcupiſcentiā imbibiuit ⁊ pabulū vbi habu/
it. Hec eñ duo ligna i modū cruc̄ collegit ⁊ ꝓphe
(al's ꝓpheticū) deſideriū impleuit. iij. Reg.xvij. Et
ita eſtimate de vobis ꝙ ego ſicut ⁊ Helias: ciues
diligo ſed indeuotio vobis bñficia ⁊ ſtillicidiū ce/
leſtis gratie abſtulit. Sic ⁊ in diebꝫ Helie. Et qd
vos repuliſtꝭ: gentilibꝫ ⁊ extraneis ꝓpter deuotiōes
dat. Act.xiij. Uobis oportebat pmū loq vbū dei.
ſed qꝛ repellitis illud: et indignos iudicatꝭ eterna
vita: ecce cōuertimur ad gētes [Et multi lepro/
ſi] Secundū eſt exēplū de eo q̄ etiā gentilis fuit.
in pña ꝓphete exul q̄ſiuit ꝓphetā: et deuotiōe ſua ſa
nitatē ꝓmeruit. cuiꝰ lepra cōcellaneo ⁊ cōciui ꝓpter
indeuotionē adheſit. iiij. Reg.v. Et hoc eſt qd dic
[Et multi leproſi erant in iſrael] contucce
ꝓphete ⁊ vicini [ſub Heliſeo] Hoc notat ꝙ vir
tutē curādi eos bñ habuit Heliſeꝰ [et nemo eo
rū] leproſoꝝ iſraeliticoꝝ [mūdatꝰ eſt niſi Na/
aman Syrus] q gētilis fuit. qꝛ ſic dr Matth.
viij. Nō inueni tantā fidē in iſrael ſic in Naaman
Syro Attende ꝙ Lepra morbꝰ eſt de ꝓpatis vi
cionatꝰ: cuiꝰ corruptio ad fontes mēbroꝝ ꝑtingit
et ideo mēbra deformat: corrūpit: ⁊ aliqñ amputat
Et ſignificat hereſim q̄ ex vicio ꝓprie volūtatꝭ naſci
tur: ⁊ erronei intellectꝰ. et ꝑtingit ad fontes mem/
broꝝ q̄ ſunt doctrina ⁊ ꝑdicatio qbꝫ mēbra corꝑis
myſtica infundunt ⁊ nutriūtur. Et ideo mēbra de/
formant ⁊ corrūpunt ⁊ abrūpuntur. Ezech.xxiij.
Ponā zelū meū in te quē exercebūt tecū in furore
chaldei: naſū ⁊ aures tuas ꝑcident. Matth. viij.
Ecce leproſus veniēs adorabat eū: dicens. Dñe ſi
vis potes me mūdare. Ecce Deuotio quā ciues ⁊
iſraelite nō habuerūt. Significat eñ etiā noie ſuo
Naamā deuotos q decorꝰ interꝑtat. Pſ.ciij. Cō
feſſionē ⁊ decorē induiſti amictꝰ lumine ſic veſtimē
to. Eſa.xxxv. Gl'ia libani data eſt ei: decor carmeli
et ſaron. Libanꝰ cādidatio: ſcat pniam. Carmelꝰ
ſcia circūciſiōis: ſcat ſatiſfactionem ꝑcedentē cōcu
piſcētiam. Saron princeps meroris ſcat cōpunc/
tionis gratiam.

Et repleti ſunt oēs in ſynagoga
ira hec audientes. Et ſurrexerunt
et eiecerunt illum extra ciuitatē: ⁊
duxerūt illū vſq3 ad ſupciliū mon
tis ſupra quem ciuitas illorū erat

edificata: vt precipitarēt eū. Ipſe aūt trāſiens p mediū illoꝝ ibat

Hic tangit̃ ex ſolutione ꝓpoſita: Oſtenſio indeuotionis p quā indigni ſunt ad curatiões ſanitatū. Et dicunt̃ Tria. Indeuotõis idignatio. Periculi intētatio. et Jeſu chri liberatio. Indeuotõis indignatio tangit̃ cū dr [Repleti ſunt oēs in ſynagoga ira hec audiētes] Tanguntur autē Tria. Primū q Repleti ſunt indignatõe. Repletio em̃ ſonat impletionē pcc° pmētē. Sic em̃ malicia ꝛ idignatio repleuit eos: q pcc° ſic pſſit q cõtinere nõ poterāt ex multa amaritudie fellis Act. viij. In felle amaritudis ꝛ obligatiõe iniq̃tat̃ vi deo te eſſe. Indignationē hēbant ꝯ eū quē cõtemptui hēbāt. Heb. vi. Quāto mag̃ putat̃ deteriora mereri ſupplicia q filiū dĩ ꝯculcauerit ꝛ ſanguinē teſtamēti pollutū duxerit in quo ſcīficat° eſt. et ſpūi grãe cõtumeliā fecit. Tāgit̃ etiā Cõitas coꝝ cū dr [oēs in ſynagoga] Ps. xiij. Oēs declinauerūt ſil̃ inutiles facti ſūt: nõ eſt q faciat bonū: nõ eſt vſq ad vnū. Eſa. j. A plāta pedis vſq ad vticē nõ eſt in eo ſanitas [ira] eſt vindicte appetit° ex exaſpatione fellis: vt dr Damaſcen°. Deut. xxxij. Fel draconū vinū coꝝ ꝛ venenū aſpidum inſanabile. Matth. xxvij. Dederūt ei vinū felle mixtum [hec audiētes] Ecce tertiū In q ex vbis vite mortem cõcipiūt. Prouer. xv. Nõ amat peſtilēs eū q ſe corripit. Tulli° in li. de Uera amicicia. Ueritas odiū parit. Ecõtra dr Eccl. xx. Quā bonū ē correptū manifeſtare pniam: ſic em̃ effugies volūtariū peccatū [Et eiecerūt illū] Ecce Periculi intētatio. Et tāgit Tria. Eiectionē. Ad ſupciliū deductionem. ꝛ Precipitatõis ſue malā intentionē. De Eiectiõe dr [Et eiecerūt illū extra ciuitatē] tanq̄ immūdū q ciuitas coꝝ pollui ñ deberet. Act. vij. Eiiciētes eū ex ciuitatē lapidabāt. Mat. v. Bti eritis cū maledixerint vob hoies ꝛ exprobrauerint ꝛ eiecerint nomē vrm tanq̄ malū ꝓpē filiū hois. gaudete i illa die ꝛ exultate [et duxerūt illū] tanq̄ malefactorē [Et duxerūt] infra. xxiij. Nõ flagellatū ducit̃ ad crucifigēdū: h aūt ad pcipitādū [ad ſupciliū mõtis] pruptī i rupe alta [ſup quē] mõte [ciuitas illoꝝ erat edificata] In mõte ei ſupbie diaboli: edificauerāt iſti. Abdie. Supbia cordis tui extulit te: hitātē i ſciſſuris petraꝝ: exaltātē ſoliū tuū [vt pcipitarēt eū] Ecce Intentio peſſime volūtat̃: Peiores in h demõe. Demõ em dixit Mitte te deorſū. ꝛ manū ñ extēdit. Sz iſti ſacrilegas man° extēderūt i chrm dñi. Ps. ciiij. Nolite tāgere chros m. ꝛ i ꝓph. m. no. malig. Ne em̃ i eū manū extēderet diabol°: pcepit Job. j. Uerūtñ i eū ne extēdas manū tuā [Jeſus āt trāſiēs] Ecce liberatio. q Nec h gen° mort̃ elegerat. Nec h tps. De Genere mort̃ Jo. xij. Ego ſi exal. fue. d ter. De tpe Jo. ij. Nõdū venit hora. m. Jo. vij. Tps m. ñdū aduē [p mediū illo. ibat] iuiſibil̃ eis. Percuſſi eī ſūt cecitate ſic ſodomite circa oſtiū Loth Gen. xix. Dr āt q d mõte deſcēdēs: mõs cedēs ſinū fec: ꝛ eū i ſe recepit: ita q vſq hodie veſtigia veſtimētoꝝ ꝛ pedū appent i lapide Prouer. xij. Effugiet iuſt° d angu. Sil̃r Jo. viij. Jeſ° abſcõ. ſe ꝛ exi. d te. ps. 37. Factū ſic hõ ñ audiēs ꝛ ñ hñs i ore ſuo redargutiões Sic hodie mlti Jeſū i ſupciliū mõtiſ p dignitatē adeptā pcipitāt. q d eo nõ curāt: ſz ꝯtēnūt. Heb. vj. Rurſū ſibimetipis crucifi. fi. dĩ ꝛ oſtēt. hñtes

Et deſcēdit in Capharnaū ciuitatem galilee: ibiq; docebat illos ſabbatis. Et ſtupebāt i doctrina eius. q in ptāte erat ſermo ipſius

Poſt ꝯſtructões Ueritat̃ eccliaſtice: tāgit conſtructões Ptāt̃ eiuſdē ecclie. Et h facit Uniuerſaliter ꝛ Particularit̃. Particularit̃ aūt Duobus modis. tā ſup Spūalē creaturā. q̄ ſup Corpalem. Et hec p ordinē in trib hiſtorijs (al's: verbis hiſtoric̃) iacēt in lr̃a. Et ſic etiā iſta miracula introducūt̃. Et nõ ſm ordinē tpis. quē Matth. decimiat. ix. Iſte autē Lucas hic tāgit ſm q faciunt ad pbatiões ptāt̃ eccliaſtice. Tāgit igit̃ Primo Ptātē eccliaſticā ſup creaturā ſpūalē. Et tāgit Tria. Primo eni Ptātis oſtenſionē. Secundo Eiuſdē ptātis efficaciā ſup demõis eiectionē. Tertio Fideliū ex hoc ad deuotõis excitationē. Circa Primū Tria dicit. Primū eſt Poteſtat̃ oſtēſio p vbi ꝓpoſitõez. Scdm eſt Stupor audiētiū p eā q fuit ad verbū auditū deuotõem. Tertium autē eſt q publice Eccliaſticā ꝛ Diuinā pſitent̃ ptātem. In Prio hoꝝ dic̃ Ser. Quoꝝ Primū eſt q [deſcēdit] nõ qdē immediate a Nazareth: ſz a Judea ad quam a Nazareth aſcēderat. Nūc aūt de Judea i Galileā deſcēdit iteꝝ. Et hec deſcēſio ſue hūilitat̃ ſignificat ꝯdeſcēſionē. Eſa. lxiiij. Utinā dirūperes celos ꝛ deſcēderes. Hoc eſt: ad nr̃a hūilia te inclinares. Mat. viij. Deſcēdens Jeſus de mõte: ſecute ſūt eū turbe multe. q ſic dicit Chryſ. mõtē eminētie intellect° ſui aſcēdere nõ valebāt. Deſcēdit aūt [i Capharnaū] Que villa pulcritudis: ꝛ villa pinguedis interptur. Pulcritudis qdem in Actõe: ꝛ Pinguedinis in Cõtēplatiõe. Pulcritudinē autē immaculatõis p peccati immunitatē. Can. iiij. Tota pulcra es amica mea ꝛ macula nõ eſt in te. Pulcritudinē etiā habet ꝯuerſatõis i virtute. Ps. xliiij. Specie tua ꝛ pulcritudie tua: intēde pſpe pcede ꝛ regna. Adhuc aūt pulcritudinē ſplēdoris i exēpli oſtēſiõe. Judith. x. Cui etiā dñs ꝯtulit ſplēdorē. q oīs iſta ꝯpoſitio nõ ex libidie ſz ex vtute pēdebat. Mat. v. Luceat lux vr̃a corā hoib. Habz aūt piguedinē i orõis deuotõe. ps. lxij. Sic adipe ꝛ piguedie repleat̃ aīa mea. Habz piguedinē in ſui ſpūs q̄tidiana oblatõe. ps. xx. Holocauſtū tuū pigue fiat. Eccl. xxxviij. Impigua oblatõem Habz piguedinē i ſacri ſuſceptõe. Gen. xlix. Aſer piguis pāis ei°. Hz piguedinē i ſcti ſpūs ꝯſolatõe Hiere. xxxj. Inebriabo aīas ſacerdotū piguedine

Sic g deſcēdit i Capharnaū [ciuitatē] ꝓpiam. q ſcat deuotoꝝ vnionē. Act. iiij. Mltitudis credētiū erat cor vnū ꝛ aīa vna [galilee] q ē trāſmigratio facta. vt oñdat nos oēs eē hoſpites ſup terrā. Heb. xj. Cõfitētes q pegrini ꝛ hoſpites ſūt ſup terrā. Et q hec dicūt ſcāt ſe pŕiaꝫ inqrere. [Ibiq docebat illos] Ecce ſue Ptāt̃ māifeſtatio.

Joe.ij. Letamini in domino deo veſtro: quia dedit vobis doctorē iuſticie. ⁊ deſcēdere faciet ad vos imbrē matutinū ⁊ ſerotinū. hoc eſt: doctrinā poteſtatis ꝑm aduētus ⁊ ſcđi [ſabbatis] hoc ē tēpus. In ſabbato eni docebat: qꝛ tūc plures ad auditū cōſuebāt: eo ꝙ tūc vacabāt a ſeruilibus. ⁊ quieti cordis vacabāt vt intelligere poſſent verbū dei. Eſa.ij. Ibūt populi multi et dicēt. Venite aſcēdamꝰ ad montē dñi. ⁊ docebit vos ď vias ſuis. [Et ſtupebāt.] Ecce tangit Deuotōis auditū fideliū: quam ꝯciues ſui nazareni nō habebant. Eſt autē Stupor cordis inſenſibilitas in magna ammiratōe. Cor eni audiēs magna ⁊ deuota que ſup ipm ſunt: ſtat ⁊ efficit inſenſibile ī ſeipō: cū nihil taliū cognoſcere poſſit neqꝫ facere Luc.v. Stupor circūdederat eū: ⁊ omēs qui cū ipo erāt. hoc eſt Petrū. Job.ix. Qui facit magna ⁊ inſcrutabilia quoꝝ nō eſt numerꝰ [in doctrina eius] Supra Eodē Mirabant in verbis grē q̄ ꝓcedebāt de ore eiꝰ [quia in ptāte erat ſermo ipſius] Ecce Profeſſio diuine ⁊ eccľiaſtice ptātis. Sicut ſtatim patebit ꝑ effectū. Eſt autem Sermo Quadruplicit in ptāte. Eſt eniꝫ in ptāte dicētis. In ptāte ſermonis. In ptāte virtutis. ⁊ In ptāte diuie oꝑatōis. In ptāte quidē dicētis: qñ nō ꝑ furorē vel ambitiōem vel iactantiā eſt extortus. ſꝫ potiꝰ in manſuetudie ⁊ pietate ꝓpoſitus. Nō eni in poteſtate habuit ſermonē: cū ex timore dixit Job.iiij. Cōceptū ſermonē q̇s retinere poſſit: Nec i ptāte ſermonē habuit qui ex impatiētia dixit Job.xxxij. En venter meus quaſi muſtū (alꝰ merū) abſqꝫ ſpiraculo: qđ lagūclas nouas dirūpit. Loqr ⁊ reſpirabo paululū. Sꝫ ī poteſtate dñi erat ſermo qui māſuete ⁊ ſine clamore ꝓpoſuit. potēs addere ⁊ minuere: ⁊ ſilere ⁊ dicere ſicut voluit. Et ideo dicit ď eo Eccľes.viij. Sermo eiꝰ poteſtate plenꝰ ē. Ecōtra de ſtultꝭ ꝓuer.xxv. Sicꝫ vrbs patēs ⁊ abſqꝫ muroꝝ ambitu Ita vir q̄ nō pōt in loq̄ndo cohibere ſpiritū ſuū. Aliter dicit eſſe ſermo In ptāte ſmonis ⁊ veritatis. Et h̄ eſt: qñ bñ Probat: ⁊ bñ Exponit. ⁊ Bñ adaptat ad ꝓpoſitū. Prouer.xv. Letat hō ſententia oris ſui. ⁊ ſermo oportunꝰ optimꝰ eſt. Pſal.cxl. Audiēt vba mea qm̄ potuerūt. hoc eſt: poteſtatem veritatis habuerūt. Eſt etiā In poteſtate virtutis quādo virtute ꝑficit omne quod ore ſuo dicit. Actuū.j. Cepit Jeſus facere ⁊ docere. Marci.vij. Loquebatur eni quaſi poteſtatē habens. ⁊ non ſicut ſcribe ⁊ phariſei. Iterū dicitur In poteſtate diuine operatōis: quādo verbo virtutem dei per miracula oſtēdit: ad minus demones eijciendo ď cordibꝰ auditorū. Pſal.lxvij. Dabit voci ſue vocem virtutis. Deuteroñ.xxxiij. In dextera eius. h̄ eſt: in ptāte eius: ignea lex. hoc ē: verbū ſpiritūſanctū diffundēs. j. Corinth.ij. Nō eſt regnū dei in ſermone ſed in virtute.

Et in ſynagoga erat homo habens demoniū immundū

Hic tāgit Poteſtatis dicte efficaciā. Tangit autē Duo. Perfectionē miraculi. ⁊ Fideliū edificationem ex viſa poteſtate dei. Perfectio miraculi eſt in Tribus. Tangit enim Primo Demoniaci diſpoſitio. Scđo Demonis vocꝭ ptātis domini ꝓteſtatio. Tertio autē Demonis eiectio. Per Quinqꝫ aūt ďmoniaci oñdit diſpoſitio. Per locū religionis. Per naturā diuine imaginis. Per culpā criminis. Per modū demonis. et Per maliciam infeſtationis. Per locū religionis. qꝛ [erat in ſynagoga] Illuc cū exagitans demoniū: plures ibi a cultu diuino diſturbauit. Vñ legit in Vitaſpatrū ꝙ pui ethiopes monachos a laudibꝰ diuinis retrahebant. Job.ij. Quadā die cum veniſſent filij dei vt ſtarēt coram dño affuit iter eos etiā ſathan. Zach.iij. Sathan ſtabat a dextris Jeſu ſacerdotꝭ magni vt aduerſaret ei. [homo] Ecce tangit naturā ad imaginē dei inſignitam: cui miſcđia eſt p̄ſtanda ꝓpter imaginis honorē quā demō deturpare intēdit. Semꝑ eñ vſurpat dei ſilitudinē. Et iđo qꝛ dñs miſeret imaginis: eijciēs demones de hoīb: mittit in porcos ⁊ illos dimittit ꝑire. Luce.xiij. Filiā Abrae oportuit ſolui a vinculo iſto die ſabbati quā alligauit ſathanas. Silr Matth.xv ſaluauit filiā chananee q̄ male a demōio vexabat Et Lu.xi. Erat eijciēs demoniū. Et ſic ſemꝑ videbis ꝙ curat eos quos ad ſuam formauit imaginē eripiens ſuam ſimilitudineꝫ de poteſtate diaboli. Eccł.xvij. Deus de terra creauit hoīem: ⁊ ſm imaginem ſuam fecit illū. Et ideo Tangit hominē q̄a deus nō vult homies eſſe in ptāte diaboli. Tāgit etiam culpā criminis ꝑ quā datus eſt in poteſtatē diaboli: per hoc ꝙ dicit [habens] Non eñ dicit habitus a demone. quia tūc forte traditꝰ eſſet ſine culpa ſua in ptātem demonis Job.j. Ecce oia que habet in ptāte tua ſunt. Job.ij. Ecce in manu tua eſt: veruntamē aniam eius ſerua. Iſte aūt habuit demonem per culpam quā cōmiſerat: potius q̄ꝫ a demone haberet ex ordinatione diuine diſpenſationis. Joan.vj. Vnus ex vobis diabolus eſt: per culpam quam cōmiſit. j. Reg.xvj. Spiritus domini receſſit a Saul ꝓpter ſuum peccatū: et exagitauit eum ſpiritus nequā a dño [demonium] Remigius dicit ꝙ demon eſt ꝑſona. Demonium aūt collectio: ſicut populus vł turba. Matth.viij Legio mihi nomen eſt quia multi ſumus. Idē eſt Mar.v. et Luc.viij. Eſt aūt diamon in greco ideꝫ qđ intellectus vel ſtella. Vnde etiam Athenienſes dixerunt Paulo Act.xvij. Nouorum demonioꝝ videtur annūciator eſſe. hoc eſt ſubſtantiarū intellectualium quas neſcimus. Et in vſum venit accipere demoniū in mala ſignificatione. quia Stoici dicebant cacodemones eſſe qui in iſto aere caliginoſo circa nos principant. Ephes.vj. Nō eſt eñ nobis colluctatio aduerſus carnem ⁊ ſanguinem ſed aduerſus mūdi rectores tenebraꝝ harum contra ſpūalia nequitie in celeſtibꝰ. Hoc aūt demonium dicitur [immundum] Formaliter et Effectiue. Formaliter eñ immūduꝫ eſt per peccatū quod cōmiſit. Et Effectiue. quia immundat et animam et corpus. Matthei.xij. Cum imundus ſpiritus exierit ab homine. Marci.j. Erat in ſynagoga eorum homo in ſpiritu imundo. Immūdat corpus et Immūdat aīam et Immūdat inſtrumētū anime quo mouet corpus ⁊ Immūdat organa qbꝰ vel

anima in corpe.z Immūdat opationes. Et ſic to
tus hō immūd⁹ efficiꝭ. Corp⁹.ei imūdat: qꝛ hu
moribꝰ: vt dic Aug. ſe imiſcet. Et maxīe melācho
lie z cholere: z ꝯturbat. q̄ turbate z nō recepte in
vaſis ſuis totū corp⁹ inficiūt. Et ſic dꝛ Job.ij.ꝙ
ſathan pcuſſit Job vlcere peſſimo. a plāta pedis
vſqꝫ ad vticē nō erat i eo ſanitas. z ſedēs in ſterq̄
linio teſta radebat ſaniē. Immūdat aūt aiaꝫ: qꝛ
in hac pte q̄ rōnal dicꝭ (ſm ꝙ Ratio large ſumiꝭ
ꝑ eo qꝺ ſm ſubam rōnale ē. z ꝑ eo qꝺ ordinabile
rōe: qꝺ dicꝭ aliqliꝭ pticipare rōe) facit qdē in ra
tione phātaſias ꝑuerſas. Phātaſias qdē. quia
pura intelligibilia z ratiōabilia nō pñtāꝭ. Puer
ſas autē. qꝛ vitas nō ꝯſideraꝭ: ſꝫ ꝯtra eā ꝑuertiꝭ.
In ꝯcupiſcibili autē facit ꝯcupiſcētiā dementeꝫ.
Concupiſcētiā qdē: qꝛ ignit appetitu ad ꝯcupi
ſcibile. Demētē autē qñ nulla meta frenaꝭ hone
ſti. vt corā hoibꝰ ñ retracti inuadāt feias ad vene
rea: z nō diſtiguāt īt ſuas z alias. z mres z ſo
rores. In iraſcibili aūt facit ex fellis euaporatōe
furorē in rationalem: ita ꝙ ira feruēti inuadant
homies z lacerēt. ſic Mat. viij. z Marc. v. dꝛ ꝺ
his q in monumētꝭ habitabāt z exibāt: hoies in
uadētia. In inſtrumētꝭ etiā aie faciūt imundicaſ.
ꝭ eſt: in ſpū naturali z ſenſibili. qꝛ faciūt illos ñ
claros. z ideo ſpumāt z volutanꝭ ſicut epilentici.
Mar.j. Diſcerpēs eū ſpūs immūd⁹ exiuit ab eo
Et talia demonia erāt i illo de q̄ dꝛ Marc. v. ꝙ
exibāt ab eo i porcos. z ſtatim impetu magno p
cipitauerūt ſe i mare. Organa ſenſuū etiā tā inte
rioꝝ q̄ꝫ extioꝝ ꝯcludūt (al's: excludūt) Sic Lu.
xj. Erat Jeſus eijciēs demoniū: z illud erat mu
tū. Et dꝛ Glo. ꝙ erat cecū z ſurdū. Opatōes etiā
ꝯfundit. qꝛ dū ſpūs impedit z turbat. neceſſe eſt
ꝙ ꝯfuſa ſequaꝭ opatio. Maxime qñ calorē acu
it: vt nubes z nigras euaporatōes ex melācholia
ad caput eleuet. tūc eni inordiatiſſime opatiōes
... unt. qꝛ tūc ad omne phātaſma moueꝭ: ſic ad rei
... itē. z aliqñ iraſcaꝭ. aliqñ ridet. aliqñ inſurgit.
... ñ placaꝭ. z totus efficiꝭ inordiat⁹. Tūc eniꝫ
... dic Abachuch.j. Preualēte impio aduer
... ū: egrediꝭ iudiciū pūerſum: ꝭ eſt. pūalēte
... aduerſus iuſtā ordinatōeꝫ corpis z aie.
... ſpūs immūdus.

... lamauit voce magna di
cen... ... e: q̄d nobis z tibi Jeſu
na... ... Uēiſti pdere nos: Scio
a ꝙ ſi... ... is

Hic ... ... monis manifeſtatio. Et dicūꭍ
Quios ... ... mū eſt Inordiati clamorꝭ ex
citatio. ... It nō cōpeſcaꝭ a leſiōe: demo
nis petit... ... Cōtra chrm quedā i poſſeſſi
one illi⁹ h... ... s allegatio. Quartū Tēpo
ris pmiſſi ... ... nondū finitio vel expletio.
Quintū Uir... ... ſup ſpūalē creaturā exto
ta z inuita c... ... e Clamoris aūt inordina
ti excitatōe d... ... Exclamauit voce ma
gna dicēs ... ... a vires z ordinē clamorē
hominis vi z ... ... onis clamauit. Scelus
eni clamorē exal... ... z virt⁹. Gene. xviij. Cla

mor Sodomoꝝ venit ad me. Tñ [voce] clama
uit q̄ eſt cū intellectu: qꝺ coactus facit. qꝛ cōfuſos
clamores excitari cōſueuit [magna] aūt voce cla
mauit: q̄a pñtiam magni ſenſit: et ideo ſe eijciendū
magno timore timuit. Job. xxix. exhortatione du
cis (al's ducū) vt vlulatū exterritus. Iſte enī eſt vlu
latus demonū quē (al's ꝙ) cōtemnit equ⁹ vehēs
cōtra demonē dcū. [Sine] Ecce: ne cōpeſcaꝭ a le
ſione petitio Intendit enī [ſine] hoc ē: pmitte nos
in poteſtate ledēdi: ſicut fuim⁹. Job.j. Extēde ma
nū tuaꝫ z tāge cūcta q̄ poſſidet. Job. ix. Terra da
ta eſt in manus impij. Et in hoc ſignificaꝭ ꝙ demō
non habet ptātem niſi in q̄ꝫtū pmittiꝭ ei. Joan. xix.
Nō haberes in me ptātem niſi deſup datū tibi fu
iſſet [Quid nobis z tibi ieſu nazarene] Ec
ce ꝯ chrm ſui iuris in hoīs illi⁹ poſſeſſione allega
tio. Et eſt ſenſus. Si tuus fuiſſet z non ſe nob de
diſſet p pctm: nihil haberemus in eo. Sed quia ſe
nobis tradidit: nil tibi cōmune eſt in eo nobiſcū. ij.
Coꝛ. vj. Que cōicatio chri ad belial. Eccl. xiij. Que
cōicatio ſcti ad canē. Hiere. xxiij. Quid paleas ad
triticū dꝛ dñs? Attēde aūt ꝙ hāc cōicatiōeꝫ Jeſu
nazarene: pm⁹ in euangelio fecīſſe legiꝭ demon: q̄
adeo bona z vera eſt ꝙ dñs eā in cruce ſua oibꝰ le
gendā ſcribi voluit Joā. xix. Et hoc qdem demō fe
cit vt ſub iſto pallio veri z boni: multa falſa in ab
ſentia dñi interſereret. et ſic induceret i errorē. et iō
cōpeſciꝭ taciturnitate ſibi impoſita a dño. Sic etiaꝫ
in Gen. (al's genere) inter oēs creaturas inter ſe ꝺ
creatore loq̄ntes: pm⁹ deū noiauit dicens Gen. iij.
Cur pcepit vob de⁹ zc. Hoc aūt iō fecit: vt noians
deū: cit⁹ a muliere audireꭍ: et melius ſibi in falſis q̄
inferre voluit crederet. Et hec eſt forma hereticoꝝ
[Veniſti pdere nos] Mar.j. poniꭍ: Ueniſti
añ tps pdere nos. Et allegat nōdū expletū eſſe tps
ad tentandū z vexandū cōceſſum: et iō iniuriā ſibi
fieri. Et attende ꝙ dicat ſe perdi ſi cogatur ceſſa
re a vexatiōe. Et in ꝭ ppendiꭍ obſtinatio dura: ſue
ptinacie ad nocēdū malignitatꝭ. Eſa. x. Ad cōterē
dū erit cor ei⁹: z ad internetionē gentiū nō paucaꝝ.
Job. xlj. Cor ei⁹ q̄ſi lapis indurabiꭍ z ſtringeꭍ q̄ſi
malleatoꝝ incus. Hiere vj. Crudelis eſt z nō mi
ſerebiꭍ [Scio qꝛ ſis ſctūs dei] Ecce diuine po
teſtatꝭ cōfeſſio. Sctūs enī idē eſt ꝭ qꝺ fortꝭ. Et eſt
ſenſus. Scio ꝙ ſis ille fortis: q nos fortes alliga
bit z vaſa nr̄a diſtribuet in q̄bꝰ ꝯfidebam⁹ Mat.
xij. Lu. xj. Sꝫ q̄liꭍ dꝛ [ſcio] Cōtra.j. Coꝝ.ij. Quā
nemo pncipū hui⁹ ſecli cognouit. Si enī cognouiſſent
nunq̄ꝫ dñm glie crucifixiſſent. hoc eſt: crucifigi p
ſuaſiſſent. Rñſio. Scire ꝭ dicitur vehemēter opi
nari: z nō falli p ſig̃ qdē. Unū expſſā ſciaꝫ ñ habuit
ſed vehemētē opinionē. Sꝫ i paſſiōe qñ celū z mū
d⁹ dabat ſig̃ ſurſuꝫ: z infern⁹ deorſū mortuos: tunc
ꝭe ſciuit. Mat. xxvij. Uere fili⁹ dī erat iſte. Joel.ij.
Dabo ſig̃ in celo ſurſū z pdigia i inferno deorſuꝫ.

Et increpauit illū Jeſus dicēs:
Ommuteſce: z exi ab illo.

Hic agiꭍ de demōis eiectiōe. Et tāguntꭍ Tria.
Demōis increpatio. Demōis p preceptū chri eie
ctio. z Exitus ſpi⁹. De Increpatōe dicꭍ. [Et i
crepauit illū] Et hic dñs humiliꝭ aſſūpſit Acti

⁊ opꝰ Exorciſtarū. Lu.iiij. Increpās nō ſinebat ea lōqui.qꝛ ſciebāt ipm̄ eē chrm̄. Pſal.cxviij. Increpaſti ſupbos:maledicti q̄ declināt a lege tua. [Dicēs: Ommuteſce: et exi ab illo] Duo dat pcepta Primū ꝙ a laude ſua ommuteſcat Scōm ꝙ exeat. Videꝛ ꝙ Apl's Phil'.j.ꝯtrium huiꝰ dicat.⁊ ſic ꝟitati ꝯtradicat. Dicit eni Siue ꝑ occaſionē ſiue ꝑ ꝟitatem annūciet chr's.in hoc gaudeo.ſed ⁊ gaudebo. Ad h̄ dicēdū Q̄ē ꝑ occaſionē annūciare chrm̄ Triplicit'. Vno q̄dē mō Qñ aliq̄s vera p̄dicat ⁊ male viuit: Sꝫ tñ nō eſt ſcādalū manifeſtū de vita eiꝰ. Et ille ꝑmittendꝰ eſt p̄dicare. Et Joan.x.vocaꝛ mercēnariꝰ. Et de h̄ dicit Lu.ix. Cū Joannes q̄buſdā nō ſequētibus chrm̄:⁊ tñ p̄dicātibꝫ eū:iponeret ſilētiū:dixit chriſtus. Sinite eos.qꝛ q̄ nō eſt ꝯtra vos:ꝓ vobis ē. Scdo mō eſt de his q̄ vera p̄dicāt.⁊ cū ſcandalo male vite. Et illi ſunt ꝓhibēdi nō ꝓpter ſe:ſꝫ ꝓpter ſcādalū. Eccli.xv. Nō eſt ſpecioſa laus i ore pctōris. Pſal.xlix. Pctōri autē dixit deꝰ.quare tu enarras iuſticias: ⁊ aſſumis teſtamētū meū ꝑ os tuū. Tertio mō Aliq̄ vera p̄dicāt qui multa falſa nituntꝛ inſerere ſub pallio quorundam veroꝝ. Sicut hypocrita hereticꝰ. Et ille eſt oīno compeſcendus ⁊ p̄cidendꝰ. Et in huiꝰ rei ſignificatōem cōpeſcuit chr's demōes q̄ h̄ idē intēdebāt. Demō eni eſt mēdax ⁊ pater eiꝰ. Et hec eſt cā ꝙ licꝫ libri hereticoꝝ q̄dā vera ꝯtineāt ⁊ autoritates euāgelij ⁊ aliaꝝ ſcꝑturaꝝ:tñ totū dānaꝛ.qꝛ totū et mala intentōe ⁊ in ꝑuerſo ſenſu eſt inductū. Secūdū p̄ceptū eſt [Exi ab eo] Et h̄ eſt de eiectōe. Dr̄ aūt exire qñ ceſſat a vexatōe ⁊ impedimēto opationū ⁊ immūdatōe q̄ imūdat hoīez. Eſa.xlv. Ego ante te ibo.⁊ glioſos terre hūiliabo.portas eneas conterā.⁊ vectes ferreos cōfringā. Juſte eniꝫ eijciꝛ ⁊ ommuteſcit q̄ iniuſto dolo poſſedit hominē.⁊ ꝑ eius linguā ſerpētinā mors intrauit i mūdū. Sap.ij. Per q̄ peccat q̄s ꝑ hec ⁊ torquetur.

Et cū ꝓieciſſet illū demoniū in medium:exijt ab illo:nihilqꝫ eum nocuit

x Ecce h̄ tāgiꝛ Exitꝰ demōis. Et Tria tāgit. Afflictōez exeūtis. Exitū.et Salutē demoniaci. Circa Afflictōez dic̄ Duo. Jp̄aꝫ.ſ. Afflictōez.⁊ Afflictionis manifeſtatōez. De Afflictōe dr̄. [Et cū ꝓieciſſet eū] In afflictōe aūt Duo iportāꝛ. Vnū q̄dē ꝓpꝛ q̄d deꝰ afflictōnē ꝑmiſit:q̄d ē pctm̄ p̄cedēs ꝑ q̄d afflictiōez meruit. Aliō aūt q̄d eſt nequicia demonis q̄ delectaꝛ i penis. Thren.iij. Vrſus inſidiās factꝰ ē mihi leo i abſcōdito. Publicū aūt tāgiꝛ in h̄ ꝙ dicit [in mediū] qꝛ Nō tm̄ punire ſic leo deſiderat demon:ſꝫ etiā ꝯfūdere. Hiere.xxxj. Cōfuſus ſum ⁊ erubui:qm̄ ſuſtinui opprobriuꝫ adoleſcētie mee. Tñ ſepe ꝯtigit ꝙ demō intendit confundere ꝑ infamiā.et cum ille erubeſcat de infamia:emundat pctm̄:⁊ demon exit ab eo. Sicut hic exit a ꝓꝑitato in mediū corā oībꝫ. Pſ.lxxxij. Imple facies eoꝝ ignominia ⁊ q̄rēt te dñe. Mich.iiij. Venies in babylonē ⁊ ibi liberaberiſ. Eccli.iiij. Eſt cōfuſio adducēs gliam:et eſt confuſio adducens ignominiā. [Exijt ab illo] Reliq̄t obſidere eum. Infra eodē. Exibant demonia a mltꝭ [nihilqꝫ illi nocuit] hoc eſt:nullū membꝝ ab eo auulſit:ſꝫ diſcerpet eū ſicut dr̄ Marcus. Sed tñ integrā ſanitatē recepit. Joan. vij. Totuꝫ hoīem ſanū feci in ſabbato. Joā.v. Ecce iā ſanꝰ factus es iam ampliꝰ noli peccare ne deteriꝰ tibi aliq̄d ꝯtingat. Pſ. cij. Qui ꝓpiciaꝛ oībus iniquitatibꝫ tuis:qui ſanat oēs infirmitates tuas.

Et factus eſt pauor in omnibꝰ: et colloquebanꝛ ad inuicem dicentes. Quod eſt hoc verbū: quia in poteſtate et ꝟtute impat immundis ſpiritibꝰ ⁊ exeūt. Et diuulgabaꝛ fama de illo in omnē locuꝫ regionis.

Ecce Excitatio deuotōis ad māifeſtatiōez ptāiſ Et dr̄ Duo. Ammiratōez apd p̄ñtes. Et Diuulgatōez fame apud abſentes. Ammiratōez aūt apd p̄ñtes magnificat in Tribꝫ. In pauore ſtuporis i corde. In āmiratōis ad inuicē collocutōe. In eā q̄ mouet oēs i pauore ⁊ collocutiōe. De Ammiratiōnis pauore dr̄ [Et factꝰ eſt pauor in oībus] Pauor.ſ.ſtuporis ex magnitudine facti. Pſ.liiij. Timor ⁊ tremor venerūt ſuꝑ me ⁊ ꝯtexerūt me tenebre.q̄a ñ potui vel ſilerē vl' cām in tātiſ viderē factiſ. Job.iiij. Pauor tenuit me ⁊ tremor:et cū ſpūs me p̄ñte trāſiret:inhorruerūt pili carnis mee. [Et colloq̄banꝛ ad inuicē dicētes] Oēs eīn colloq̄banꝛ. Et naturale ē in ſtupore ꝙ vnꝰ ab alio q̄ vidꝛ ⁊ audiꝛ q̄rat exempla. Eſa.lxvi. Quis audiuit vnq̄ꝫ tale:aut q̄s vidit huic ſile [Quō eſt hoc verbū:] hoc eſt:res de q̄ eſt ꝟbū. Joe.j. Si factū eſt ꝟbū iſtō i diebꝫ vr̄is aut i diebꝫ patrū vr̄oꝝ. Suꝑ h̄ filijs vr̄is narrate:⁊ filij vr̄i filijs ſuis:⁊ filij eoꝝ generationi alteri [qꝛ in ptāte et virtute] Ecce tāgūt Cām qꝛ ſine exorciſmis ⁊ adiuratiōibꝫ:ſola volūtatiſ ptāte ⁊ ꝟtute ſpūs [impat immūdis ſpiritibꝰ et exeūt] Lu.xj. Si i digito dei eijcio demonia:pfecto ꝑuenit i vos reg.dī. h̄ ē:i demōſtratiōe ptātiſ ⁊ virtutiſ. Exo.viij. Digitꝰ dei eſt hic [Et diuulgabaꝛ fama de illo] Pſ.xviij. In oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ.et hoc eſt [in oēm locū regionis illiꝰ] Eſa.lij. Quibꝫ nō ē ānūciatū d̄ eo videbūt:⁊ q̄ nō audierunt cōtēplati ſunt. Prouer.xv. Fama bona impinguat oſſa. Hoc igiꝛ eſt q̄d dicit d̄ eiectione demonis

Surgēs aūt ieſus de ſynagoga introiuit i domū Simōis. Socrꝰ aūt Simonis tenebaꝛ magnis febribus:et rogauerūt illū pro ea

Hic agiꝛ d̄ Ptāte eccl'iaſtica ſuꝑ corpꝰ aīa rōnali aiatū. Cuiꝰ ifirmitates ſepe cāꝛ a pctō. Et ad illarū ifirmitatū curas ordinaꝛ ptās eccl'iaſtica in impoſitiōe manuū ⁊ in vnctōe extrēa. Et in alijs mltiſ eccl'iaſticiſ ſacramētiſ. Dic̄ aūt h̄ Quattuor. Quoꝝ Primū ē. Viſitatio egrotātiſ. Scōm Diſpoſitio k

infirme mulier. Tertiū Depcatio ſctōꝝ p ea ro
gātiū. Quartū aūt Sanatio pfecta. In Primo
hoꝝ Tria dicūt. Preparatio opanti ptāis. quaſ
tāgit cū dic[Surgēs.] Surgit eni q pat eius
uat: ꝛ erigere iacēte. pſ. xliij. Exurge q̄re obdor
mis dn̄e exurge ne repellas i finē. Et Infra pſal.
eod. Exurge dn̄e adiuua nos ꝛ libera nos. Mat
thei. viij. Surgēs Jeſus imparuit vētis ꝛ mari:
ꝛ facta ē tranquillitas magna[De ſynagoga] Ec
ce Scd̄m: Synagoge(in q̄ pdicauerat) dereli
ctio. Qd ſignificat relictōez iudeuorꝝ de arcūci
ſiōe. Oſee. iiij. Dimitte eos: ſepatū eſt ꝯuiuiū co
rum. Hiere. xij. Reliq domū meā: dimiſi heredi
tatē meā. Mat. xxiij. Ecce relinqt vob dom⁹ vra
deſta. Synagoga ei ſonat ꝯductōez Que ſic acer
u⁹ lapidū cōductorꝝ ſine cemēto gr̄e ꝛ charitat.
Sic eſt collectio peccātiū vel iudeoꝝ vl alioꝝ q̄
rūcunq. Michee. iij. In aceruū lapidū erit hic
rus. li. Eccl. xxi. Stupa collecta ſynagoga peccan
tiū: ꝛ ꝯſūmatio illoꝝ flāma ignis. In tali aūt cō
ductōe: nō eſt ꝯamētū liniēs ꝛ ꝯtinēs. Sz vnuz
inordiate p̄mit. ꝛ alteꝝ p̄mit. ꝛ vnū trudit ꝛ alte
rū trudit ꝛ retrudit. Sic vn⁹ ſupgredit ꝛ arcū
uenit ꝛ ſupplātat alteꝝ. int eos q nulla ſocietate
charitat iungūt. j. Theſ. iiij. Neqs ſupgrediat
neqs arcūueniat i negocio frēz ſuū. Eze. xiij. Qui
liniūt abſq ꝯamēto dic eis q caſur⁹ ſit. Hos g
hac de cauſa dereliqt.[Introiuit in domum
Simōis] Ubi familia Symōis hitauit. Et ſi
gnificat domū obediēte. qz Symon obediēs i
terptat. vbi p̄ceptis cħri et aplicis obedit. Heb.
xiij. Obedite p̄poſit vris. Ipi eni puigilāt q̄ſi ra
tionē reddituri p aiab vris. Joā. iiij. Me⁹ cib⁹
eſt vt faciā volūtatē prīs mei q miſit me. ꝛ vt pfi
ciā op⁹ ei⁹. Attēde aūt q tūc fuit ſabbatū: In
q maxime dn̄s pfecit grās curationū ꝓpt Duas
cauſas. Quarū Una eſt vt ſe dn̄m oſideret ſab
bati. Mat. xij. Dn̄s ē fili⁹ hoīs etiā ſabbati. Se
cūda eſt vt ſe prī cōformaret. Pater eni ab exor
dio mūdi creaturas corpales ad ſabbatū termi
nauit: ſanctificatōes mētis: ꝛ q̄etē in ſabbato in
choās. Et ita fecit chrīs vetera terminās legalia
opa q in corpalib opib ꝯſiſtebāt: ſpūales ſctifi
catōes ꝛ ſanitates a ſabbato inchoauit. Joan. v.
Pater me⁹ vſq mō opat ꝛ ego opor. ij. Corin. v.
Siq̄ eſt in chrō noua creatura: vetera trāſierūt.
ꝛ ecce noua oīa facta ſūt. Un̄ dom⁹ Simōis: no
uā de gētib ꝛ iudeis collectā ſcat eccliaz. Mat.
xvj. Tu es Petr⁹ ꝛ ſup hāc petrā edificabo eccle
ſiaz meā. Socrus aūt Simōis[mr ſue vxo
ris[tenebat]ad ipedimentū viriū ꝛ opationū
[magnis] vehementer eſtuantib[febrib]Fe
bris eſt calor extrane⁹ in corde inflāmatus. ꝛ per
venas ꝛ arterias ꝛ ſpiritū ꝛ ſanguinē pcedēs in
totū corpus ad impedimentū opationū: ꝛ nocu
mentū ſubſtātie ꝛ vtutū. Et hec erat diſpoſitio i
firmi. Que ſocrus allegorice q̄dem ſynagoga. Fi
lia autē vxor Petri eſt eccleſia. Moraliter autez
eſt caro cōtraria ſpiritui. febris autez ei⁹ ꝯcupia.
Un̄ Gloſa dicit q vir a demonio liberat cū aia ab
imunda cogitatōe purgat. Femia a febrib curat
cū caro a concupiſcētie feruore refrenat. Eccl. xxij.

Anima calida q̄ſi ignis ardens nō extinguet donec
aliqd glutiat. Oſee. vij. Oēs adulterātes q̄ſi cliba
nus ſuccēſus. Deut. xxxij. Ignis ſuccēſus eſt in fu
rore meo: ꝛ ardebit vſq ad iferni nouiſſima. Hic
calor eſt extrane⁹ cōcupiſcentie. Leuit. x. Cū ignem
alienū offerrent filij Aaron in conſpectu dn̄i: cōbu
ſti ſūt. Hec eſt g infirmi diſpoſitio[Et rogaue
runt eum pro illa] Ecce depcatio ſctōꝝ ꝛ inter
ceſſio. Quia vt dicit Greg. Que pdeſtinauit deus
facere: frequenter ſic pdeſtinauit vt fiāt orōnib ſan
ctorū. Gen. xxv. Depcabat Iſaac pro vxore ſua: eo
q eſſet ſterilis: q exaudiuit eū: et dedit ꝯceptū Re
becce. Ecce h facit orōne ſctōꝝ: qd tn̄ ſe pmiſerat fa
cturꝝ qn̄ dixit Gen. xxj. In Iſaac vocabit tibi ſemē
Jaco. v. Inducāt pbros eccle ꝛ orēt ſup eū: ꝛ oro
fidei ſaluabit ifirmū. Et ſi in peccatis ſit: dimittent ei.
Tn̄ Matthe⁹. viij. et Marcus. j. nō dicūt q ali
qs rogauerit euz. Quia vt dc Glo. Saluator mō
rogatus: mō nō rogat⁹ curat: oſtēdēs ſe ꝯ viciorū
q̄ſq(al's q̄ſcunq. al's q̄z)paſſiones: ꝛ p̄cib fideli
um ſe ſp annuere: et ea nōnunq̄ q ipſi in ſe nō itel
ligunt. et ideo nō rogant: vel intelligēda dare: vel
pie petentib etiā nō intellecta dimittere. Unde pſ.
xviij. Delicta qs intelligit: ab occult meis mūda
me: et ab alienis parce ſeruo tuo.

**Et ſtās ſup illam imperauit fe
bri et dimiſit illam. et cōtinuo ſur
gens miniſtrabat illis.**

Curatio eſt egroti. Et tāgit Tria. Modū cura
tiōis. Curatōez. ꝛ Uirtut itegrā reſtitutōez. Mo
dus curatōis ē in Facto: ꝛ i Uerbo. In Facto qd
qz[ſtās ſup illā] Stādo āt oſſe Paratū illi ad
iutoriū. Et oſſt Seruādā rectitudinē. Pſ. xvij.
Adiutor ꝛ protector me⁹ es tu dn̄e. De Rctitudie āt
Eph. v. Surge q dormis ꝛ exurge de mortuis: et
illūinabit te chrīs. Act. ix. Dās illi manū erexit eā: ꝛ
ſctis ac viduis aſſiguit viuā. De v̄bo dc[Impa
uit febri] Solo ei v̄bo fugauit qd ē chrīs ꝓprium
Sctī āt faciūt p ipcatiōes ꝛ exorciſmos. Un̄ chrīs
n̄ vtebat iſtrumētis dauiū. qz ſup talia erat ſolo ipio
ſoluēs ꝛ ligās. Pſ. xxxij. Dixit ꝛ fcā ſūt: mādauit
et crea. ſt.[Et dimiſit illā] Ecce ſanitas pfecta.
Sap. xvj. Non herba nec malagma ſanabat eos
ſed ſmo tu⁹ q ſanat oīa. Act. iij. Nomē ei⁹ ꝛ fides
q per eum eſt dedit integrā ſanitatē iſtā in ꝯſpectu
oim veſtrū[Et cōtinuo ſurgēs] hoc eſt corpe
et mēte i ſupiora ſe agēs(al's erigēs) Col. iij. Que
ſurſū ſūt q̄rite: nō q ſup terrā[miniſtrabat eis]
hoc eſt: menſam pabat ꝛ neceſſaria: in ſignū reſti
tutionis omniū viriū ꝛ operationū. Hoc autez
ſpiritualit implet. quādo ſic ſeruiuimus peccan
do diabolo: ita curati ſeruiam⁹ deo. Rhom. vj.
Sicut exhibuiſt membra veſtra ſeruire immū
dicie ꝛ iniqtati ad iniqtatē. ita nunc exhibete mē
bra veſtra ſeruire iuſticie in ſanctificationē.

**Cū ſol autē occidiſſet: oēs q ha
bebāt ifirmos varijs languorib⁹:
ducebāt illos ad eū. At ille ſingu
lis manus imponēs curabat eos.**

2 Idem qđ ante ħ Poteſtate eccleſiaſtica particu-
lariter oſtēdit: Nūc vniuerſaliter ꝓbat: tam vni-
uerſalitate infirmantiū: ꝗ̄ varietate infirmita-
tū. Et tangit Tria. Tꝑis congruitatē. Infirmo-
rum curationē et Demonis eiectionē. Tēpo-
ris congruitatē ꝑ hoc ꝙ dicit [Cū ſol] Quia to-
ta die ꝑ totū tēpus in p̄dicatione ſecū fuerāt. No-
cte autē domi: ꝟ tuttes ipius vicinis nūciabant.
et ideo timentes ne in craſtinū diſcederet: ſtatim
ipſa nocte cū īfirmis veniebāt. Spūaliter aūt
Sol eſt ipſe chrſs: qui ſicut dr̄ Joan. j. Solus lu-
cens illumiat omnē hominē venientē in hūc mū-
dum. Malach. iiij. Vobis timentibꝯ nomē me-
um orieť ſol iuſticie. et ſanitas in pennis eiꝰ. Hic
ſol multos curauit lumīe ſuo: fulgēs ī vita. Sꝫ
multo plˀes ꝯfecit ſanitates occumbēs in morte
Lu. xxiij. Sol obſcuratꝰ eſt: et tenebre facte ſunt.
Et ſtatim ſeq̄tur Matth. xxvij. Et multa corꝑa
ſctōꝝ q̄ dormierāt ſurrexerūt. Statim eni infer-
nus reddidit mortuos ſuos. Judic. xvj. Sāſon
q̄ ſol fortis interp̄tať: multoq̄ꝫ plˀes Philiſteos ꝓ-
ſtrauit occūbēs ꝗ̄ an̄ viuēs fecerat. Philiſtei āt
ſignificāt demōes egritudies faciētes. [Oēs q̄
habebāt infirmos] Ecce Infirmoꝝ generali-
tas. Matth. xj. Venite ad me oēs q̄ laboratis et
onerati eſtis. [varijs lāguorib9] Ecce Infirmi-
tatū diuerſitas. Languor aūt dr̄ q̄ſi lōgꝰ angor.
q̄ etiā chronicas ſanabat infirmitates. Et ab īfe-
ris reuocabat mortuos. Eccl. x. Lāguor ꝓlixior
ḡuat mediciū. breuē lāguorē p̄cidit medicꝰ. Bre-
uis aūt lāguor ipropꝛe dr̄. Et ē oppoſitio in adie-
cto [Ducebāt eos ad cū] Ducatꝰ ſonat motū
volūtariū: q̄ꝛ manuducebāt eos. Propť qđ etiā
patrini et iſtructores ī eccl'ia vocātur anadochi et
manuduci. q̄ꝛ docēdo ducūt. et īflectūt ad bonū
volūtateſ coꝝ. Deuť. xxxij. Dn̄s ſolꝰ dux eiꝰ fuit.
et nō erat cū eo deꝰ alienꝰ. Quia etiāſi aliꝰ addu-
cat: tamē facit in dn̄o [At ille] Tāgiť Sanita-
tū ꝯfectio. Tāgūť aūt Duo Modꝰ curatōnis. et
Ipſa cura. Modꝰ curatōnis. q̄ꝛ [ſingulis ma-
nus imponēs] Manꝰ aūt impoſitio Duo ſi-
gnificat. Ptātis traductōez. et Manuū: h̄ ē: ope-
rū imp̄ſſionē. Ptātis traductio ſignificať ꝑ porre-
ctōnē manuū. Manuū imp̄ſſio ſignificať ī ip̄reſ-
ſiōe veſtigioꝝ manuū. De Traductōe Joan. xx.
Accipite ſpm̄ ſctm̄ q̄ꝝ remiſeritis pctā remittunť
eis. Manuū imp̄ſſio. Exo. xxxiiij. Portabat mo-
yſes tabulas lapideas ſcp̄taſ digito dei. Scp̄tu-
ra eni ē veſtigiuꝫ digitoꝝ. Et ita traducit ī eos
ſpūm in ſctificando: et imp̄mit digitos in obſerua-
tiōe ſuoꝝ mādatoꝝ. Et hic ē modꝰ curatōnis. Vn̄
ſequiť infallibiľ cura [curabat eos] In ſctitate
em̄ ſpūs et in veſtigijs mādatoꝝ nō pōt eſſe infir-
mitas diaboli. ſed eijciť Lu. xj. Si in digito dei eij-
cio demonia: ꝑfecto ꝑuenit in vos regnū dei.

Exibāt aūt demonia a multis: clamātia et dicentia: q̄a tu es filiꝰ dei. Et increpās non ſinebat ea loqui: q̄ꝛ ſciebāt ipſum eſſe chriſtū.

Et tangiť h̄ Demonū eiectio. Et tāguntť h̄ Tria.
Exitꝰ demonioꝝ. Veritatis coacta cōfeſſio. et Ipſo-
rū a dn̄o increpatio. Demonū eiectio tāgiť ꝑ h̄ ꝙ
dr̄ [Exibāt aūt demonia a multis] q̄ cāꝫ de-
derāt īfirmitatibꝯ. Sic legiť in vita btī Bartholo-
mei: ꝙ inferebāt leſiōes. et hoc ebiꝯ a ptāte ledendi
eiecit. Act. x. Pertrāſijt benefaciēdo et ſanādo oēs
opp̄ſſos a diabolo: q̄m deꝰ erat cū illo [clamātia
et dicentia] in veritatis confeſſione: ſed coacta. q̄a
Demō de ſua volūtate nō loquiť niſi mēdaciū. Jo-
an. viij. Cū loquiť mēdaciū: ex ꝓprijs loquiť. q̄ꝛ mē-
dax ē et pr̄ eiꝰ [q̄ꝛ tu es filiꝰ dei] et iō tuo imꝑio
cōpellis nos. Hoc aūt nō Sciētes dixerūt: ſed ve-
hemēter opinātes: ſic in p̄hiris dictū ē. Tn̄ q̄dā glo.
dr̄ ꝙ ſciuerūt eſſe filiū dei: ſed n̄ credebāt ꝙ ſua cru-
cifixiōe eſſent dānādi. Etſi h̄ cog̃uiſſent: nunq̄ꝫ cū
crucifigi ꝑſuaſiſſent. Anterior aūt ſolutio verior ē.
ꝙ. ſ. cū nō cog̃uerūt cognitōe certa: ſed opinabanť
vehemēter. Sap. ij. Filiū dei ſe noiat: et gl'iať patrē
ſe hēe deū: videamꝰ ſi ſermones illiꝰ veri ſint [Et
increpans nō ſinebat ea loqui] Cuiꝰ cā iam
dicta eſt. ne ſcꝫ ſub pallio q̄rundā veroꝝ mlta fal-
ſa interſererēt. Mat. xiij. Nōne bonū ſemē ſemia-
ſti in agro tuo: vn̄ ḡ hꝫ zizania: Et ait. Inimicꝰ hō
hoc fecit. Et de his ſub veris falſa introducētibꝯ dr̄
Eſa. j. Vinū tuū mixtū eſt aq̄. Jo ij. Ois hō p̄mū
bonū vinū ꝑponit: et poſtea cū inebriati fuerint ho-
mines: tūc id qđ deteriꝰ ē [q̄ꝛ ſciebāt] h̄ eſt: vehe-
mēter opinabanť [ipm̄ eē chriſtū] Act. x. Jeſū a
nazareth quō vnxit eū deꝰ ſpūſctō et ꝟtute. Chriſtus
vnctꝰ interp̄tať. Can̄. j. Oleū effuſū nomē tuū.

Facta aūt die: egreſſus ibat in deſertū locū: et turbe req̄rebāt eū et venerūt vſq̄ꝫ ad ip̄m: et detinebāt illū ne diſcederet ab eis. Quibus ille ait. Quia et alijs ciuitatibꝰ oportet me euāgelizare regnū dei: quia ideo miſſus ſum. Et erat p̄dicans in ſynagogis galilee.

Hic tāgit Tertiū Eccl'ie fūdamētū. Et h̄ ē Do- 2
ctrina in p̄dicatōe fidei et bonoꝝ morum. Et tangit
Quattuor. Primū q̄dē Dn̄i a tumltu declinatōez
Scd̄m Audiētiū cū inq̄ſitiōez et deuotōez. Tertiū
Ad generalē p̄dicatōez miſtroꝝ obligatōez. Quar-
tum autem Illiꝰ officij ad qđ dicit eſſe miſtros ꝓ-
priā opatōez. De Prio dr̄ [Facta aūt die] Quia
nocte circa curationē infirmoꝝ erat occupatꝰ. et iō
in die ad deſertū cā q̄etis et cōtēplatōis declinauit.
Mar. vj. Venite ī deſertū et req̄eſcite puſillū. Et h̄
in [die] hoc eſt in claro ſapientie lumie. Sap. vij
Hec eſt ſpecioſior ſole et ſuꝑ oēm diſpoſitionē ſtel-
laꝝ. luci compata inueniť prior [Et turbe req̄re-
bant eū] Ecce deuote audientiū cum inquiſitio.
Eſaie. lv. Querite dominū dū inueniri poteſt. in-
uocate eum dū ꝓpe eſt. [Et venerūt vſq̄ꝫ ad
ip̄m] Tria faciunt. Querūt ꝑ deuotionē. Veni-
unt vſq̄ꝫ ad ipſum per contemplationē. Joan. j.
Venerunt et viderūt vbi maneret: et manſerunt
cum illo. [et detinebāt illū ne diſcederet ab

cis.[per charitatiſ feruorē. Canticoꝝ.iij. Tenui
illū nec dimittam. Geneſ.xxxij. Non dimittā te
niſi benedixeris mihi. Joannis.iiij. Cum veniſ⸗
ſent vſq; ad ipm̄ ſamaritani: rogauerūt eū vt ma
neret cū eis.[Quibus ille ait] Hic tāgit Ad
generalē predicationē Miniſtrorū eccleſie exem
plo ſui obligatiōnem. Unde dicit. Non teneatis
me[quia ⁊ alijs ciuitatibus] ⁊ turribus ⁊ vil
lis ⁊ vicis ⁊ pagis. Omnia eni hec per ciuitates
cōprehendit[oportet me]hoc eſt: opem portat
ī Me: In miniſtris autē obligatione. Rhoma.
j. Sapientibꝫ ⁊ inſipientibꝫ debitor ſum. Ita q̄
in me promptū eſt et vobis qui Rhome eſtis
euangelizare. j. Corinth.ix. Omnibus omnia fa
ctus ſum vt omnes lucrifacerē.ij. Corinth.vj.
In omnibus exhibeamus noſmetipſos ſicut dei
miniſtros. j. Corinth.iiij. Sic nos exiſtimet ho⸗
mo vt miniſtros chriſti. Actuū.j. Eritis mihi te⸗
ſtes in Judea ⁊ Hieruſalē: ⁊ ī Samaria et vſq;
ad vltimū terre. Reprehenduntꝰ hoc exemplo in
vno loco iacentes: nō euangelizantes: ſed come⸗
dentes ⁊ bibentes ea que per euangelium ſunt
adquiſita. Marci.vj. Illi autē profecti predica⸗
uerunt vbiq; domino cooperante. Job.xxxvj.
Nubes: hoc eſt. predicatores vbiq; ſpargunt lu
men ſuum[euangelizare]hoc eſt: bonū nun⸗
cium gratie: ⁊ indulgētie manifeſtare. Hoc enī
eſt lumen ſpargere. Eſaie.xlix. Parū eſt mihi vt
ſuſcites mihi tribus Jacob: ⁊ feces iſrael cōuer
tendas. Dedi te in lucem gentiū vt ſis ſalus mea
vſq; ad vltimū terre.[regnū dei] Matth.vj.
Primū q̄rite regnū dei ⁊ iuſticiā eius.⁊ hec oīa
adijcientꝰ vobis. Regnū autem dei quo deus re
gnat ī nobis: eſt Omnis finis: boni: legis ⁊ ordi⸗
nis: diſtributio. Sicut dicit Dionyſius. Et hoc
ſupius eſt expoſitū. Rho.xiiij. Non eſt regnū dei
eſca ⁊ potus: ſꝫ iuſticia ⁊ pax ⁊ gaudiū in ſpiritu
ſancto. Quidā autē hoc non faciunt ſed fabulas
p̄dicant. Pſal.cxviij. Narrauerūt mihi iniq̄ fa⸗
bulatiōes: ſed nō vt lex tua.[q2 iō miſſus ſū]
Ecce Finis legatiōis. Abdie. Auditū audiuimꝰ
a dn̄o.⁊ legatꝰ ad gentes miſſus eſt.ij. Coꝝ.v.
Pro chriſto legatiōe fungimur: tanq̄ deo exhor
tante p nos. Modo aūt Legati q̄ veniūt ad cō
cutiendū ⁊ ſpoliādū terras veniūt. Et ſūt illi Le
gati Antiochi et nō dei.ij. Machabeo.iiij.[Et
erat p̄dicans.] Ecce Actꝰ officij ad quē ꝯſecran
tur Epi. ſicut patꝫ in manus impoſitiōe Epōrū.
[In ſynagogis galilee] Locus vbi multi cō⸗
fluxerūt. Ad Titū.j. Amplectentē eū qui ſm̄ do
ctrinā eſt fidelem ſermonē. vt potens ſit exhorta
ri in doctrina ſana. ⁊ eos qui ꝯtradicūt arguere.
Hec eſt ḡ ꝯſtructio fundamentoꝝ eccleſie.

Capitulū.V.

f Actum eſt autem cum tur⸗
be irruerent in eum vt au⸗
dirent verbum dei: et ipſe
ſtabat ſecus ſtagnum genezareth

Conſtructis eccleſiaſtici ordinis fundamentis: a
Tangit Lucas Eccleſiaſticū ordinē in eo: penes
quem eſt plenitudo poteſtatis: et in Epis ⁊ Pbrīs
ſicut innuit q̄dam Glo. ſup ca.xj. Et ideo diuiditꝰ ī
Tria. In quoꝝ Primo tangit ordinem capitiſ In
quo eſt ſumma ptās ad mēbra. In Secūdo autē
tangit ordinē nobiliorū membroꝝ: in his qui p̄mi
ordinis ſunt in eccleſia. Et hoc in ſequenti capitlo
In Tertio aūt tangit ordinē eorū qui ſecundi or⸗
dinis ſunt in eccleſia. Sicut Pbroꝝ. Et hoc inci⸗
pit.xj.ca. infra. Conſtructionē aūt ptātis eccleſiaſti
ce in capite tangit in h̄ caplo in Quinq;: penes q̄n
q; que ſunt de officio capitis. Quoꝝ Primū eſt
Uniuerſalitas ptātꝭ in mōo. Scōm ē: penes vſū
clauis: ⁊ ius: oblata Recipiendi: et Diſcernendi de
lepra ⁊ lepra: ⁊ mūdatiōe lepre. Tertiū ē: penes po
teſtatē Ligandi et Soluendi a pctō. Quartū autē
eſt: penes autoritatē Uocandi et Conſtituendi ⁊
Diſponēdi gradꝰ eccl'iaſticos: et Diſtinguēdi eoſ⸗
dem. Quintū aūt eſt penes poteſtatē Diſpenſandi
et Remittendi circa eos quos regit. Et hec per or⸗
dinē tanguntꝰ in q̄nq; hiſtorijs h̄ introductꝭ. Sc3
De Piſcium cōcluſione. De Leproſi ſanatiōe ⁊ ob
latione. De Pctōꝝ in paralytico abſolutione. De
Matthei vocatione. De Diſcipuloꝝ diſpenſatiōe.
contra quā phariſei murmurabant. Et hec per or⸗
dinem patent in littera. Ex oībꝫ aūt his ſatꝭ q̄ Lu⸗
cas in hiſtoria nō ſequitꝰ ordinē tpis. Sed inducit
oīa: ſm̄ quē modū pbant eccl'iaſticum ordinē vt ſe
eſſe pbet vitulum in dci anialibꝫ. Prima autē
hiſtoria ī q̄ ꝯſtruit vniuerſalitatē regiminis eē ī vno
hꝫ tres ptes. In q̄ꝝ Prima ſumit occaſiōē veniē⸗
di ad ꝓpoſitū. In Scđa oñ ⁊ ꝯſtruit h̄ p miracu⸗
lū. In Tertia āt oībꝫ ad h̄ ſtupētibꝫ: explanādo dē
h̄ qđ dictū ē eſſe ſuū itētū. Circa p̄mū aūt in q̄ acci
pit occaſiōē ſē Quattuor paragphi. Tāgit Primo
Audiēdi et pte turbe auiditatē Et ex h̄ ſibi excitari
tumultuatiōē. et loci vbi ſtabat ad tumltū ſuſtinē
dū icōgruitatē. In Scđo dē Nauiū de qbꝫ ſine tu
multu docere poſſꝫ ꝯſideratiōē. In Tertio dē Uni
us nauis ad tumultū declinādū aſceſū. In Quar
to dicit Ex illa turbarū eruditionē et illuminatiōē
Hec autem p ordinē patent in lrā. In p̄mo horū
Duo ſunt. Turbaꝝ ad audiendū tumultus. et ad
tumultū portandū importunꝰ locus. Attēde au
tē iſtud añ incarcerationē Joānis eſſe factū. Et iō
p̄cedenti imediate ſm̄ ordinē tpis non continuatꝰ.
Sed hunc ordinem nō ſeqtur Lucas. Scđꝫ ordi
nem autē eccl'iaſtici gradus optime cōtinuatꝰ. q2
p̄us eſt fundare eccliam: q̄ conſtitutio miſtrorū.
Et ad ſeqñs ꝯtinuatꝰ. q2 Priꝰ eſt diſponere caput:
poſtea mēbra. Et Inē actꝰ: p̄us ē cura paſtoralis
vniuerſal' regiminis q̄ vſus clauis. Et ſic patꝫ ordo
valde rationabilis Dicit ergo [Factum eſt au
tem] Quod ante mundi conſtitutionē ordinatū
eſt: tunc in executione[factū eſt] Sic enim cum
pater genuit In q̄ ſplēderet oīs gradꝰ ſcitatis ab
eterno: ab eodē ipo pficiēdus in tpe. Pš.cix. In ſplē
doribus ſctōꝝ ex vtero ante luciferū genui te. Sic
hieruſalem terreſtris eccleſia deſcēdit a celeſti que
eſt in diſpoſitione diuina. Apocal'.xxj. Uidi ciuita
tem ſanctā hieruſalem nouā deſcendentem de celo

a deo patrẽ. Sic ergo [Factũ eſt] tali ſumpta oc
caſiõe [Cũ turbe] ꝑmixte multitudĩs [irrue
rẽt] tumultuãtes [in eũ] cupiẽtes audire viam
ſalutis [vt audirẽt eũ.] Mat. xiij. Cõgregate
ſunt ad eũ turbe multe. ita vt in nauiculã aſcen
dẽs ſederet. Cauſa aũt audiẽdi diuerſa fuit i di
uerſis. Quidã eni panẽ (al's cibũ) cogitantes qui
perit: ꝓpterea ſequebant̃ eum vt de panib9 ſuis
ſaturarent̃. Et hi fuerũt carnales. Jo. vj. Queri
tis me nõ qꝛ vidiſtis ſigna: ſed qꝛ comediſtĩ de
panib9. Alij autẽ ſequebant̃ eũ: vt obſeruarent et
caꝑent eum in ſermõe: ꝛ accuſarẽt eũ. ꝛ hi fuerũt
inuidi. Matth. xxij. Abeũtes phariſei ꝯſiliũ fe
cerũt vt caꝑent Jeſum in ſermõe. Alij aũt ſeque
bant̃ eũ vt ſanarent̃ ab ipo infirmi coꝝ. Joã. vj.
Sequebat̃ eũ multitudo magna: qꝛ videbant ſi
gna q̃ faciebat ſuꝑ his q̃ infirmabant̃: ꝛ hi erant
ꝓuidi. Alij aũt ſeq̃bant̃ vt viderẽt mirabilia ꝛ au
dirẽt. Lu. v. Vidim9 mirabilia hodie: ꝛ hi ſũt cu
rioſi. Alij autẽ ſequebant̃ eũ vt de via ſalutis et
aĩe eruditiõe inſtruerent̃. Et hi erãt deuoti. Joã.
vj. Ad quẽ ibim9 verba vite eterne habes Jſti
autẽ tria attẽdentes q̃ erãt in ipo. Dulcedinẽ ſpi
ritus qui verba concepit. Dulcedinem lingue
ꝛ labioꝝ: q̃ vba ꝓpoſuit. Dulcedinẽ vbi qḋ i au
res ſonuit De pmo hoꝝ Eccli. xxiiij. Spũs me
us ſuꝑ mel dulcis. De Scḋo pſ. xliiij. Diffuſa ẽ
gr̃a in labijs tuis. Cañ. iiij. Mel ꝛ lac ſub ligua
tua. De Tertio Cañ. ij. Vox tua dulcis. Cañ. iiij.
Eloquiũ tuũ dulce. [Et ipe ſtabat ſecus] Ec
ce Loci incõmoditas: tãta pſſura turbaꝝ. Pote
rãt ei eũ impingere ꝛ compmere. Eſt aũt ſtagnũ
vbi aqua ſtans ꝛ in ſe recollecta ſtagnat̃. Unde
etiã ſtagnũ a ſtando dicit̃. Jdẽ autẽ hebreo ſmo
ne mare dicit̃: nõ qꝛ amarũ fuerit. ſed cõſuetudo
eſt hebreis: oẽm ſtantẽ magnã aquã mare voca
re. Gen̄. j. Cõgregatõnes aquarũ appellauit ma
ria. Sed dicit̃ mare tyberiadis a ciuitate adiacẽ
te metropoli: que tyberias vocabat̃. dicta ſic: qꝛ
Herodes antipas eã edificauit ob honorẽ Ty
berij ceſarĩ: ſub quo ipe regnauit. Jdẽ dicit̃ ma
re galilee ab adiacẽte ꝓuincia. Jdeꝫ dicit̃ ſtagnũ
vel mare [Genezareth.] quia cũ ſit ꝺ fontib9 cõ
fluentib9 ꝛ aqs influẽtib9 collectũ: colliſio cõfluẽ
tium aquarũ facit criſpari ſupficiẽ ipius. ꝛ nõ ſi
nit eã ſtare plane. ꝛ mot9 ſupficiei tactũ mouet
ꝛ impellit aerẽ. ꝛ ita lenẽ ex ſe generat auram. Et
ideo generãs aurã. h̃ eſt [Geneſareth] vocat̃ a
genes qḋ eſt generatio. ꝛ areth qḋ ẽ aura. Per h̃
igit̃ patet expoſitio l'ralis. [Stabat aũt ie
ſus iuxta ſtagnũ geneſareth.] Statu ſuo:
ſue diuinitatis oñdens immobilitatẽ. Poſitione
corpis: docẽs iuſticie rectitudinẽ. Porrectõe ca
pitis: diuinã innuẽs contẽplationẽ. Erectõe vul
tus: inſtruens ad rectã in omnib9 intentiõeꝫ. De
Primo autẽ hoꝝ dicit̃ in pſ. cj. Tu autẽ idẽ ipe
es: et anni tui nõ deficiẽt. De Scḋo Pſal. x. Ju
ſtus dñs ꝛ iuſticias dilexit. De Tertio Joan. iij.
Nemo aſcẽdit in celũ niſi qui deſcẽdit de celo: fi
lius hoĩs qui ẽ celo. Non ſolũ ꝑ diuinitatẽ ſed ꝑ
eternu luminis cõtemplationẽ. Phil'. iij. Nr̃a cõ
uerſatio ĩ celis eſt. De Quarta Col. iij. Que ſur
ſum ſunt querite vbi chriſtus eſt in dextera dei ſe
dens: q̃ ſurſum ſunt ſapite: non q̃ ſuꝑ terras. Per
hoc aũt qꝛ dr̃ [ſecus] notat ꝓpinquitateꝫ. Propin
qu9 em̃ eſt Tribl'atĩ: Petẽtib9: ꝛ Deuotĩ. De Pri
mo pſ. xxxiij. Juxta eſt dñs his q̃ tribulato ſũt cor
de. De Scḋo in pſ. cxliiij. Prope eſt dñs oib9 iuo
cãtib9 eũ in vitate. De Tertio Eſa. lv. Querite do
minũ dũ inueniri põt: inuocate eũ dum prope eſt
[ſtagnũ] qḋ Aque labilitate: vite hui9 ſignificat
mortalitatẽ. Aque motu: ſignificat vite inſtabilita
tẽ. Aque effectu ſcat hui9 glorie vaporẽ: ad modi
cũ apparentẽ. De Primo dr̃. ij. Reg. xiiij. En oẽs
morimur ꝛ q̃ſi aque dilabimur i terraꝫ. De Scḋo
dr̃ Job. xiiij. Homo nat9 de muliere breui viuens
tpe. Et Infra. Nunq̃ꝫ in eodeꝫ ſtatu ꝑmanet. De
Tertio Jac. iiij. Que eſt vita vr̃a: vapor eſt ad mo
dicũ parens. Et ideo dicit̃ Genezareth auram q̃n
dam lenem generans

Et vidit duas naues ſtantes ſe cus ſtagnũ: piſcatores aũt deſcen derant et lauabant retia

Hic tangit̃ Loci oportuni ad docendum conſi
deratio. Non em̃ erat ibi locus eminens ad quem
aſcenderet. et ideo nõ erat oportunitas pſſuraꝫ de
clinandi niſi ad nauẽ. Dicunt̃ aũt Duo: Duaꝝ na
uium in ripa conſideratio: et Earundẽ interim ab
vſib9 piſcatoꝝ deoccupatio. De Primo dr̃ qꝛ [du
as vidit naues] non fluctuantes in vndis: ſed
[ſtantes] fixas in prora ad ripam [ſecus ſta
gnum] quia puppes ꝛ rates ꝛ carina erant in aq̃.
Que due naues: duas eccleſias cõgregandas ſi
gnificabant. Sc3 eccleſiã de circũciſione: et eccleſi
am de gentibus. De vtraqꝫ iſtarum dicit̃ Gal. ij.
Qui opat9 eſt Petro in apl'atu circũciſionis: opa
tus eſt ꝛ mihi inter gentes. Et Jbidem. Cephas ꝛ
Jacob9 q̃ videbant̃ columne eſſe: dextras dederũt
mihi ꝛ Barnabe: ſocietatĩ: vt nos in gentes: ipi vo
ĩ circũciſionẽ: tm̃ vt paupeꝝ eoꝝ memores eſſem9
qḋ ꝛ ſollicit9 fui hoc ipm facere. Et ſic mare mũd9
eſt. Pſ. ciij. Hoc mare magnũ ꝛ ſpacioſum mani
bus: illic reptilia quoꝝ nõ eſt numer9. Piſces au
tẽ in aqs voluptatum merſi: ſunt hoĩes carnales.
Matth. iiij. Faciã vos piſcatores hominũ. Vſus

Eccl'iam pro naue rego. mihi climata mundi
Sunt mare: ſcriptura retia: piſcis homo.

Moraliter aũt [Vidit] per miſcḋiam ea que nob
vtilia ſunt cõſiderans [duas naues] Jnnocentie
et Pnie ſalutaris: tabulas pparans [ſtantes] ꝑ
manentiã meritoꝝ ꝓmittẽtes [ſecus ſtagnũ] a flu
ctibus ad ſolidũ eternitatis deducẽtes. De Prio
horũ Joan. j. Cum eſſes ſub ficu. hoc eſt: ſub pcĩ
dulcedine: vidi te. Exo. iij. Videns vidi afflictiõeꝫ
ppl'i mei. Jnnocentie autẽ nauis eſt. Non q̃dem
ꝑ Jmmunitatẽ oĩs peccati niſi i chr̃o. Sed ꝑ Jm
munitatẽ oĩs peccati pter originale in paruulis. et
btã virgine. Per Jmmunitatẽ aũt pcĩ mortalis
vt in baptizatis ꝛ cõſeruantib9 baptiſmũ. Hec em̃
eſt nauis Noe in q̃ pauci. id ẽ octo aĩe: ſaluate ſũt
Et hec conſtruit̃ in Pſal. xxiij. Jnnocẽs manib9 et
mũdo corde q̃ nõ accepit in vano aĩam ſuã: neqꝫ iu

rauit in dolo ꝑprimo ſuo. Hic eñ innocens eſt: q̄ꝛ nulli nocuit. Manibꝰ eñ.h̄ eſt opibꝰ Non nocuit ſibi: deo: ꝛ hominibꝰ. Per Juſticiã purgãs nocumentũ manuũ. Pſal.xxv. Lauabo inter innocentes man⁹ meas. Per Mũdiciã cordis cuſtodiuit ſe a nocumẽto ſui ꝛ deo (al's dei) Mat.v. Bti mũdo corde: qm̄ ipſi deum videbũt. Per h̄ ꝙ nõ accepit in vano aiam: cauit ne noceret aie. Jn vanũ ei accepit aiam q̄ nõ ꝑficat eã ſcia ꝛ ꝟtute. q̄ꝛ horum duoꝝ ꝑncipia apõ ſe hñs dat̃ ei anima. Sap̃.viij. Sortit⁹ ſum aiam bonã. Nec iurauit i dolo ꝑrio ſuo. Per Juramentũ cauẽs diuino noi. Per Dolum autẽ cauẽs ſimplicitati ꝑxımi.j. Paral.xxix. Scio ꝙ ſimplicitatẽ diligas. Sic ẽ nauis Innocentie conſtruit̃ Innocẽti ope: Jnnocẽti corde: Jnnocenti mẽte. ꝛ Jnnocẽti ad deũ ꝛ ꝑximũ ſermone. Geñ.xlix. Zabulon in litore mar̃ habitabit: ꝛ in ſtatiõe nauiũ pertingẽs vſq3 ad ſidonẽ. Zabulon habitaculũ fortitudis interpretat̃. Et ꝟcat innocẽtes fortiſſimos: ope: corde: mẽte: ꝛ ſermone perfectos. Habitant ẽ in litore.i. ſoliditate ꝑmanentis gr̃e: Maris tñ: hoc eſt: in ſalo amaritudinis hui⁹ vite: in ſtatione nauiũ: in q̄ portũ fidiſſimũ (al's fideliſſimũ) hñt innocẽtie ꝑtingẽtes ꝟbo ꝛ exemplo vſq3 ad ſidonẽ. Que venatio interp̃tat̃: q̄ꝛ alios q̄ſi q3 venant̃: in eodem portu ꝛ eadẽ naui ſaluentur. Hiere.xvj. Mittã eis venatores m̃ltos ꝛ venabunt̃ eos. Alia nauis eſt Pnie. Que ſaluat eos qui ex innocẽtia baptiſmali cadẽtes: ſũt paſſi naufragiũ. Et ideo dr̃ Hiero. ꝙ Pnia eſt ſcd̃a tabula poſt naufragiũ Supple Innocẽtie. Hec nauis cõſtruit̃ Contritiõis dolore: Cõfeſſionis veritate: ꝛ Satiſfactõis humilitate. Sap̃.xiiij. Sed vt non eſſent vacua ſapie tue opa: ꝓpter h̄ exiguo ligno credunt aias ſuas: ꝛ tranſeũtes mare: ꝑ ratem liberati ſunt. Niſi eñ de⁹ nob conſtitueret pniam: i multis eſſent vacua ſapie opa. De q̄bꝰ Eſa.lxiiij. Opa manuũ tuaꝝ oẽs nos. Exiguũ ãt lignũ: humilis pnie tabula: cui redeũtes a pc̃o: credim⁹ aias noſtras vt cũ Maria magdalena liberemur: ſicut innocentes liberant̃ cũ btã Maria ꝟgine. Et ſic operibꝰ ſatiſfactiõis mare tentationũ h⁹ mũdi trãſeũtes: ſũt liberati pnia ſaluãte. Prouer.vl. Facta eſt q̄ſi nauis inſtitoris: delonge portãs panẽ ſuũ. Eccleſia videlicet ſic eſt q̄ſi nauis inocẽtie in q̄buſdã: ꝛ nauis pnie in alijs: portãs panẽ gr̃e: reficientes delonge: h̄ eſt de eternitat̃ litore ꝛ regione. Nec ẽ nauis Silis naui in figura: Silis nauigantibꝰ in vita: Silis vſui nauis in trãſitu: Silis ꝑiculis nauis in ꝓceſſu. Figura eñ nauis: eſt añ ꝛ poſt eſſe ſtrictã: ꝛ in medio ſcḋm aliq̄d dilatatã. Et ſic ꝑncipiũ bone vite artũ eſt in ingreſſu: ꝛ art⁹ i egreſſu: latũ aũt aliq̄d hñs in medio. De Primo Mat.vij Arta eſt porta q̄ ducit ad vitã. De Scḋo Geneſ. xxxv. Vocauit filiũ bennoni. h̄ eſt filiũ dolor̃ mei Eſt etiã anguſta in egreſſu. Anguſtia eñ magna ẽ in exitu.i. in morte. q̄ꝛ dr̃ in Pſ̃. cxxvj. Btũs q̄ nõ ꝯfundet̃ cũ loquet̃ inimicis ſuis i porta. Inimic̃ interrogantibꝰ etiã d̃ his q̄ ig̃rabã. ſic dic̃ Pſ̃. Latũ aũt h3 in medio: in ꝯſolatiõe ꝯſcie. Prouer.iiij. Quas cũ ingreſſus fuer̃: nõ artabũt̃ greſſus tui. Vita aũt nauigantiũ ſꝑ eſt in timore futuri: ꝛ anguſtia p̃ſent̃. De Prio Rho.xj. Noli altũ ſape: ſ3 time. De Anguſtia p̃ntis Dañ.xiij. Anguſtie mihi ſunt vndiq3: ꝛ q̄d eligã ig̃ro. Eſt etiã3 vita eorũ in vict⁹ parcitate. Eze.iiij. Panis q̄ veſcer̃ erit i pondere viginti ſtateres: a tp̃e vſq3 i tp̃s illũ comedes. Uſus aũt nauis ẽ trãſuehere in lit⁹ aliud de litore iſto. Et h̄ faciũt naues iſte. De ſolido ei gr̃e tranſponũt in ſolidũ gl'e. Sap̃.x. Trãſtulit eos ꝑ mare rubrũ: ꝛ trãſuexit eos ꝑ aquã nimiã. Eſaie.lj. Poſuiſti ꝑfundũ mar̃ viã vt trãſirẽt liberati. Jn proceſſu etiã ſilis eſt ꝑiculis mar̃. Multa eñ ſũt pericula in q̄bꝰ trãſeũt naues iſte. Pſ̃.cvj Qui deſcendũt mare in nauibꝰ: faciẽtes opatões i aquis multis: ipſi viderũt opa dñi: ꝛ mirabilia ei⁹ in ꝑfundo. Hec ãt ꝑicula ſunt ſine nũero Aſcẽdentibꝰ ꝓcellis tentatõis: ꝛ Deſcẽdentibꝰ voraginibꝰ deſperationũ: Occurrentibꝰ cõflictibꝰ beluaꝝ: Cõplodentibꝰ occurſantibꝰ ſibi acroceraunioꝝ. ſcylla latrante. cõtra voragines carybdis: ꝛ ſyrtibꝰ oppugnãtibꝰ locis bithalaſſis. Preter vẽtos q̄tuor qui pugnãt in mari magno: ꝛ dubijs ꝓcellis naues exagitant. Aſcẽdunt ãt ad celos flatus ambitionũ. Eſa.xiiij. Jn celũ cõſcendã: ſuꝑ aſtra celi exaltabo ſoliũ meũ Jn deſꝑatiõe ãt deſcẽdunt vſq3 in infernũ. Prou. xviij. Impi⁹ cũ in ꝑfundũ venerit: ꝯtẽnit. pſ̃.cxxix De ꝑfũdis clamaui ad te dñe. Belue ãt cõfligẽtes ſũt ꝑicula diuerſa demonũ. pſ̃.xc. A ſagitta volante in die: a negocio ꝑambulãte in tenebr̃: ab incurſu: ꝛ demonio meridiano. Negociũ obtenebrãs eſt tẽtatio deceptiõis occulta qñ gubernator neſcit q̄ nauẽ dirigat. Sagitta volãs ꝑ diẽ: ẽ tẽtatio ſbita ꝛ apta q̄ preoccupat vt ſũmergat. Incurſus ãt: eſt cũ violẽtia volẽs in ꝑfundũ mergere. Demoniũ ãt meridianũ: eſt ꝙ cũ fulgore claritat̃ in hitu ãgeli luc̃ venit: Hec oia inſtant in velũ cordis: ꝛ q̄rũt extinguere naui Innocẽtie vel Pnie: q̄ ſũt naues liberatõis. Acroceraunia aũt ſũt ſcopuli ꝑminẽtes ſub aq̄: in q̄bꝰ ipingens nauis ſũmergit̃. Et ſũt q̄dam tentatões: irenice: ꝛ inuidie: q̄ nauigãtes impediũt ꝛ ſũmergũt. Eph.iiij. Ois amaritudo ꝛ ira ꝛ indig̃tio ꝛ clamor ꝛ blaſphemia tollat̃ a vob cũ oi malicia. Scylla ãt caninũ caput ẽ: q̄ ꝟcat detractionẽ. Rho.j. Suſurrones detractores: deo odibiles. Carybdis ãt carinas abdẽs eſt vorago cupiditat̃. Ecc̃i.x. Nihil eſt ſceleſti⁹ q̄3 amare pecuniã. hic eñ in vita ſua ꝓiecit itima ſua. Syrtes ãt ſũt ſecte ꝛ hereſes.j. Coꝛ.xj. Oportet hereſes eẽ: vt hi q̄ ꝓbati ſũt manifeſti fiãt i nob. Bithalaſſus ãt eſt malũ longe et irrefrenate ligue. Jac̃.iij. Lingua inq̄etũ malũ plena veneno mortifero. Uenti ãt ſũt mot⁹ q̄tuor paſſionũ cor inq̄etantiũ: Gaudiũ vanum: Timor inutil': Spes ianis: ꝛ Triſticia mortifera. Dañ.vij. Quatuor vẽti celi pugnabãt in mari mag̃. Pret hec oia ꝛ poſt hec oia ſũt ꝑcuſſiões (al's cõploſiões) ſymphlogadarũ: lapidũ.ſ. de montibꝰ hinc ꝛ inde ꝑruptis ſolutoꝝ ꝛ i mari ſibi occurrẽtiũ. Et iſte ſunt obduratões ꝛ iduratões cordiũ: q̄ cor nõ ſinũt ad amorẽ emolliri: nec ad tiorẽ frangi. Pſ̃.xciiij. Nolite obdurare cor vr̃m. Ecc̃i.iij. Cor durũ male hẽbit in nouiſſimo. Int̃ oia hec ꝑicula trãſeũt innocẽtie ꝛ pnie naues. Et ĩdo ſꝑ dubijs et anguſtijs plene. Job.iij. Añq3 comedã ſuſpiro: ꝛ

catur aliens iniurijs: nec irrogat ꝓprias. Et hec ē optima diſpoſitio ad audiendū. q2 Verbū eſt aduerſarius noſter: cū ſim⁹ impatientes: nunq̄ conſentiemus ei. Matth. v. Eſto cōſentiēs aduerſario tuo in via. Sūt etiā quidam quibus ſiunt ꝟbi ꝓmiſſiones ꝛ nō alijs. et illi ſūt ꝟbi auditores idonei. Et illi ſūt quos mūd⁹ iſte bonis ſuis nō cōſolatur. ſed habitis omnibus huius mundi diuitijs ꝛ delitijs ſe nihil hic reputāt niſi celeſtia adquirant. et illi vocantur pauperes ſpū. Et hanc auditoꝝ idoneitatē tangit chriſtus cū dicit: pauperes. Matth. xj. Pauperes euangelizantur. Eſa. xxix. Pauperes homines in ſancto iſrl' exultabūt [miſit me] Joan. x. Quē pater ſctificauit ꝛ miſit in mundū. Gen. xxxvij. Miſſus de valle ebron venit in ſichem. Nō aūt in cōi diceret explicat ꝑ partes dicens [ſanare cōtritos corde] Habet aūt duos paragraphos. Unū: q̄ ptinet Ad eos quibus miſſus eſt. Et Aliū qui ptinet Ad tēpus miſſionis. Ille quidem q̄ ptinet Ad eos quibus miſſus eſt habet Quattuor beneficia: cōtra q̄ttuor defectus. Quorū Unus eſt Interior. De quo dicit [ſanare contritos corde] Littera q̄ vtimur in Eſaia habet: vt mederet cōtritos corde. Sed quia finis medicamīs eſt ſanatio: ideo chriſtus ponit qd̄ ꝑfectū eſt. Serui enī chriſti medentur Sed ipſe chriſtus ſanat. Pſ. cxlvj. Qui ſanat cōtritos corde ꝛ alligat oēs contritiōes eoꝝ. Un̄ Joan. xj. Lazaꝝ ſuſcitauit ꝑ ſeipm̄: et p̄cepit diſcipulis vt ſoluerēt eū. Hiere. xvij. Sana me dn̄e ꝛ ſanabor: ſaluum me fac ꝛ ſaluus ero qm̄ laus mea tu es. Eſt aūt Sanitas: ꝑfecta ad equalitatem complexiōis reductio cum virium ꝛ ſubſtātie reſtitutiōe. Et talē reſtitutionē nō facit niſi deus ꝑ grām ꝛ ꝟtutē. Contriti aūt corde ſunt Penitētes: ꝑ dolorem cor in multa ꝛ minuta ſcindentes. Ut ſcḋm oēm peccati delectationē: ſit dolor ſpecialis cor ꝯterens ꝛ diuidēs. Joel. ij. Scindite corda veſtra. Eſa. xxx. Veniet ꝯtritio eius ſicut conteritur lagena figuli contritiōe ꝑualida: et nō inuenietur de fragmentis eius teſta in qua portetur igniculus: aut hauriatur parū aque de fouea. Teſta in qua portatur igniculus eſt ꝑs cordis: retinēs adhuc aliquid concupiſcētie. Teſta in qua hauritur aqua eſt pars cordis in qua retinetur aliquid conſolatiōis peccati: que facta eſt ſicut aqua. Hiere. vj. Sicut frigidā facit ciſterna aquā: ſic frigidam fecit malitiā ſuam. Dicit aūt [corde] quia Corde contrito: omnes ſoluuntur peccatoꝝ adheſiones. Pſal. l. Cor contritū ꝛ humiliatum deus non deſpicies.

Tangit aūt Tria alia beneficia per figuram in ſi-
M militudine corꝑalium defectuū extra. Dicit ergo [Et p̄dicare captiuis remiſſionē] Eſaias dicit ſic: p̄dicare captiuis indulgentiā. Nō legitur dn̄s aliquē de carcerali captiuitate redimiſſe. Sꝫ multos de diabolica captiuitate Uſq3 hodie redimit. Prouer. v. Funibus peccatoꝝ ſuoꝝ quiſq3 conſtringitur Vinculati igitur captiui peccatis. ij. Timo. ij. reſipiſcant a laqueis diaboli: a quo captiui tenētur ad ipſius voluntatē Hi ſunt in cuſtodia carcerali: ne poſſint egredi: male cōſuetudinis: ꝛ in fouea ꝑditionis deſperatiōis. Thren. iij. Circūedificauit (al's Murū edificauit) aduerſum me lapidibus quadris: vt non egrediar. Lapides ſunt obduratiōes; quadri per Delectationē: Conſenſum: Operationem: ꝛ Conſuetudinē. Captiuis iſtis p̄dicat indulgentiā peccatorum: et remiſſionē vinculoꝝ: et carceris. Pſ. cxxiij. Laqueus contrit⁹ eſt: et nos liberati ſum⁹: adiutoriū noſtꝝ in noie dn̄i. Eſaie. lij. Solue vincla colli tui captiua filia ſion. Hiere. xxix. Reducā vos in terram veſtrā de cunctis locis in quibus captiui fuiſtis Pſ. cxxv. In cōuertendo dn̄s captiuitatē ſion: facti ſumus ſicut cōſolati. Hiere. xxiij. Reducam captiuitatē veſtrā de cūctis locis. Pſ. cxlv. Dn̄s ſoluit compeditos. Qui ſ. ligatis affectibus delectatiōes ſequuntur peccatoꝝ [cecis viſum] Ecce Secūd⁹ exterior defectus. Et pro iſto ponit Eſaias: clauſis apertionem. quia qui clauſus eſt in tenebris: nō poteſt vti viſu. Eſt aūt Captiuitas impedimentū mot⁹ ad bonum. Cecitas aūt vel in tenebris cōcluſio: eſt impedimentū intellectus ad vidēdū verum. Quibus chriſtus Sapiētia reddit lumē fidei. Sicut chriſtus; virtus dei: prioribus dat motum ad bonum. et Sicut chriſtus plenus gratia: ſanat cōtritos in penitentia. j. Coꝝ. j. Chrīm dei ꝟtutem ꝛ dei ſapientiam. Et de Gratia Joan. j. De plenitudine eius omnes accepim⁹ gratiā ꝓ gratia. De Apertione autē in tenebris clauſoꝝ Eſa. xlix. Ut diceres his q̄ vincti ſunt exite: et his qui in tenebris ſunt reuelamini. Michee. vij. Cum ſedero in tenebris dn̄s lux mea eſt. Eſa. xxxv. Tunc aperientur oculi cecoꝝ [dimittere confractos in remiſſionē] Pro iſto nihil reſpondens inuenitur in Eſa. quia dn̄s (al's dr) legē non ſolū implet (al's implere) ſed adimplet. Iſtō tamen intelligitur ex alijs ante poſitis. Neq3 enī legit in libro chriſtus: q ꝑ explanationē nihil adderet Confracti ſunt membris: ꝛ viribus deſtituti ꝓpter grauitatē oneris īpoſiti ꝛ laboris exacti. Onus enī graue eſt lex: que nihil leuitatis habuit. Onus grau⁹ eſt peccatū quod depilit. Onus grauiſſimū eſt ſeruitus diaboli que nunq̄ quieſcere ſinit. De onere Legis Act. xv. Hoc eſt onus qd̄ neq3 nos neq3 patres noſtri portare potuim⁹. De onere pcti Pſal. xxxvij. Sicut onus graue grauate ſunt ſuper me. De onere ſeruitutis Eſa. lviij. Dē onus dirumpe. De iſta Remiſſione dr Matth. xj. Uenite ad me omnes q̄ laboratis ꝛ onerati eſtis: et ego reficiam vos. Eſa. lviij. Dimittite eos qui cōfracti ſunt liberos. Hec enī omnia ꝑficit chriſtus Gratia: Virtute: ꝛ Uerbo. Gratia: ſacramentoꝝ. Uirtute: opeꝝ. et Uerbo: illuminationū. Et ideo dicitur Sap. xvj. Non herba neq3 malagma ſanabit eos: ſed ſermo tu⁹ domine qui ſanat omnia. Pſ. cvj. Miſit verbum ſuum ꝛ ſanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eoꝝ. Uerbum enī ſapientie: illūinat. Uerbum a quo p̄cedit ſpūs: gratiā donat. et Uerbū chriſti ꝟtutis dei: dat virtutem ad operationem.

Poſtea ſubiungit ea que ſunt Tēporis [predicare annum dn̄i acceptū] Et dicit Duo. Primum eſt q eſt primi aduentus: ꝛ iam inductū eſt. Hoc Eſaias dicit ſic. Predicare annū placabilē domino. Hic ann⁹ eſt tota reuolutio tēporis gratie in quo deus placatur penitentia: et acceptat in chriſtum ea que offerimus bona noſtra. Eſa. xlix. Tēpore accepto exaudiui te: et in die ſalutis auxiliat⁹ ſum tibi. ij. Corinth. vj. Ecce nūc temp⁹ acceptū

bile:ecce nunc dies ſalutis. Pſ.lxviij. Bñdices co
ronc anni benignitatis tue. Annus em̃ iſte eſt an-
nus Jubileus.hoc eſt:remiſſionis. Jubel em̃ he-
breū:remiſſionē ſonat. Jd vo qḋ eſt ſcḋi aduen
tus adiūgit cum dr̃ [Et diem retributiōis] Et
hoc Eſaias dr̃ ſic:et diē vltiōis deo nr̃o. Et hoc ter-
ret ⁊ inducit timorē. quia hec eſt dies:aut in mor-
te:aut in vniuerſali iudicio: qñ vnicuiq3 reddet̃ p
merit[is].ij.Co:.v. Omnes aſtabim⁹ ante tribunal
chr̃i vt referat vnuſquiſq3 ꝓpria corporis ꝓut geſ-
ſit:ſiue bonum:ſiue malum. Eſa.lxiij. Dies vltio-
nis in corde meo:ann⁹ retributiōis mee venit. Pſ.
Retribuā illis in tp̃e vt labat̃ pes eoꝝ. [Et cum
N complicuiſſet] Ecce h̃ poſt aſſumptū coram oī
bus thema:parat ſe ad docendū. Tāgit aūt Tria
Libri cōplicationē ad ſecretoꝝ velationē. Libri red
ditionem ad miſtroꝝ (al's noſtroꝝ) inſtructionem
Eius qui legerat ſeſſionem:vt oſtendat ꝓdocentis
tranqllitatē. Cum em̃ dicit [Et cū cōplicuiſſ3
librum] quem ſol⁹ aperuerat: docet ꝙ liber ad alī
ud eſt aperiendus:⁊ ad aliud plicandus. Aperiendus
ad edificatoria ꝓ capacitate audiētiū: vt rudia po-
pulo: Et ſapientiā loq̄mur inter ꝑfectos.j. Co:.ij
Matth.vij. Nolite ſanctū dare canibus:⁊ marga-
ritas nolite ꝓijcere añ porcos. Aliter ⁊ aliter predi
candū diuerſis:vt docet Grego. in Paſtorali. Et
dñs h̃ confirmat. Dañ.xij. Claude ſermones et ſi-
gna librum vſq3 in tēpus ſtatutū. Propter h̃ do-
minus Matth.xxv. Lu.xij. cōmendat̃ ſeruū pru-
dentē q̄ ſcit quid cui debeat miniſtrare pro tēpore.
Attende autē ꝙ ſunt ⁊ alij libri: ſicut Liber vite:
Libri iudicij: Libri conſciaꝝ:et Libri creaturarū.
Liber vite:intellect⁹ dei. Jn quo noīa ꝑdeſtinatoꝝ
quo ad eſſe: ⁊ gratiam: ⁊ gloriam:ſunt deſcripta.
Apocal.xx. Alter liber apertus eſt qui eſt vite. Li-
bri aūt iudicij ſunt ꝯſcientie ſanctoꝝ:legis ⁊ iuſti-
cie dei depicti codices: ſm̃ q̄s ſentētia dabit̃ in die
iudicij. Apoca.xx. Libri aperti ſunt. Dañ.vij. Libri
aperti ſunt. Pſ. Ut faciant in eis iudicium cōſcri
ptum. Libri creaturaꝝ ſunt in quibus legim⁹ cre-
atorem ⁊ ſuā noticiā. Qui cōplicabunt̃ poſt diem
iudicij. Eſa.xxxiiij. Complicabunt̃ ſicut liber celi ⁊
omnis milicia eoꝝ defluet. Apocal.v. Celū3 receſ-
ſit ſicut liber inuolutus. De talibus aūt libris nō
loquitur h̃. Sed loquit̃ de libro hoc:codice Eſaie
ad lr̃am. Et illum complicuit: Ut myſtica que ſūt
in ipſo doceret non adhuc eſſe reuelanda. Sequit̃
[reddidit eum miniſtro] hoc eſt:cuſtodi ſiue
theſaurario ad reſeruandū. Jn hoc approbās gra
dum Janitoꝝ ⁊ Ordinē. Quoꝝ officiū3 eſt res ec-
cleſie recluſas conſeruare. Miniſter aūt libri etiā3
Doctor eſt. cui domin⁹ reddidit librū reſeruandū.
qui Doctor chriſto porrigit librum ad illuminan-
dū. Chr̃s aūt reddit Doctori ad interp̄tandū ⁊ cu-
ſtodiendū:et ſe per ſtudium in illo exercēdū. Ezech.
iij. Quodcūq3 inueneris comede ⁊ abauit me volu
mine [Et ſedit] Jn quo notatur quies ⁊ tranqll
litas docentis:cuius eſt ſedere in cathedra:que eſt
ſedes cathezizantiū.hoc eſt: ꝑdicantiū ſiue docen-
tium. Et tunc impleuit dñs hoc qḋ in pſ.cvj. di-
ctum eſt de ipſo Exaltent eum in eccleſia plebis: et
in cathedra ſenioꝝ laudent eum. Luce.ij. Jnuene-
runt eum ſedentē in medio doctoꝝ:audientē eos:
et interrogantē. Dañ.xiij. Ueni ſede in medio no-
ſtrum ⁊ indica nobis. quia tibi deus dedit honorē
ſenectutis.ij. Reg.xxiij. Dauid ſedens in cathedra
ſapientiſſim⁹ inter tres: Patriarchas:⁊ Legiſlato
rem:et Prophetas. [Et oculi oīm ⁊c.] Hic
tangit omniū audientiū attentionē. Et tāgit Tria
Attentionē oīm q̄ fuit ante ſcripture explanatiōē.
et Explanationē.et Diuerſam in auditorib⁹ expla
natiōis receptionem. De Attentione dicit [Et o-
mniū in ſynagogis oculi erant intenden-
tes in eum] Oculus em̃ cordis eſt intuitus. Et
directio ad ipſum oculorū: ſignificabat corda eſſe
directa in eum:vt audirēt quid dicere vellet. Hoc
tamen Quidam deuotione: Quidā curioſitate:et
Quidam obſeruātes eum: fecerunt. vt caperēt eū
in ſermone. Pſ.cxliiij. Oculi omniū in te ſperant
domine. Pſ.xxiiij. Oculi mei ſemꝑ ad dominū.ij.
Paral.xx. Cum ignoramus qḋ agere debeamus
hoc ſolū3 reſiduū vt oculos noſtros dirigam⁹ ad
te. [Cepit autem ad illos dicere] Ecce Scri
pture inducit explanatio. Nec intelligit̃ ꝙ ita bre-
uiter explanauerit vt h̃ dicit̃. Sed potius ſermoci
nando plura eſt ꝓſecutus. Et ideo dicit [Cepit]
q.d. Sic cepit:ſed multa interſerens:iſta intendit
[quia hodie] clara die:lucente vero lumīe. Jo-
an.j. Erat lux vera que illūinat omnē hominē ve-
nientem in hunc mundū [hec ſcriptura] Eſaie
ꝓphete [impleta eſt] per promiſſionis exhibitio
nem [in auribus veſtris] q̄a me miſſum a pa-
tre in mundū hec legentem audiuiſtis. Matth.v
Jota vnum aut vnus apex non p̄teribit a lege. Ec
cle.xlviij. Eſaias ſpū magno vidit vltima: et conſo
latus eſt lugentes in ſion:vſq3 in ſempiternū oſtē
dit futura ⁊ abſcōdita anteq̄3 euenirēt. Sequit̃ O
de differenti verbi effectu in cordibus auditorum.
Et Primo tangit effectum in cordib⁹ ſimplicium
deuotorū populi. Poſtea in cordib⁹ ſcribarum ⁊
phariſeoꝝ. Dicit igitur [Et omnes teſtimoni
um illi dabant] [omnes] inquam de populo
ſimplici et deuoto [dabant ei teſtimonium]
q̄a ipſe eſſet ille de quo propheta hoc dixerat. Jo-
an.j. Rabbi tu es filius dei:tu es rex iſrael. Joā.
vj. Lu.vij. Magnificabant eum dicētes:quia ꝓ-
pheta magnus ſurrexit in nobis:et quia deus vi-
ſitauit plebem ſuā. Act.j. Eritis mihi teſtes in hie
ruſalem ⁊ in iudea ⁊ in ſamaria: et vſq3 ad vltimū
terre. Sic ergo dabant ei teſtimoniū veritatis ꝓ-
phetie. Jn alijs autem dictis eius [et mirabant-
tur] de altitudine dictoꝝ. Heſter.xv. Ualde mi-
rabilis es domine et facies tua plena gratiarum
[in verbis gratie] hoc eſt efficientib⁹ gratiā3 in
cordibus audientiū. Eccl.xx. Sapiens in verbis
ſeipſum amabilē facit. gratie aūt fatuoꝝ effundē-
tur. Eph.iiij. Omnis ſermo malus ex ore vr̃o non
procedat.ſed ſiquis bonus eſt vt det gratiam au-
dientibus [que procedebant] hoc eſt ordinate
cedebant ⁊ procul in corda. ꝓceſſio em̃ ordinata ē
[de ore eius] Deuter.xxxij. Cōcreſcat in pluuiā
doctrina mea:fluat vt ros eloquium meū: q̄ſi im-
ber ſuper herbam:et quaſi ſtille ſuper gramina.
Sunt aūt Quidam qui non habeāt verba gratie

ſed gratiam verborũ loquendi facere: et oratiõe lepida multa dicentes: et grãm in cordib' auditorũ nõ excitantes: ſed cõtentiões ꝛ riſas. j. Cor. ij. Veni non in ſublimitate ſermonis aut ſacietie annuncians vobis teſtimoniũ chri. Non eñ iudicaui me aliqd ſare inter vos niſi Jeſum chriſtũ ꝛ hũc crucifixum. Et Ibidem. Sermo me' et pdicatio mea non in pſuaſſionib' hũane ſapie ɥbis: ſed in oſtenſione ſpũs ꝛ ɥtutis. Quidaꝫ ſunt q̃ ɥba pꝗciunt. de quoꝝ ore nõ pcedũt: ſed iactãt ea incaute in ſpiritu indignatiõis: hoies nõ emẽdantes: ſed cõfundentes. Prouerb. xxx. Eſt generatio q̃ pro dentib' habet gladios: et cõmãdat molarib' ſuis vt comedant inopes de terra ꝛ paupes ex hoib'. Alij ſunt etiam quibus ɥba cadunt in terram. Vel terreno puluere p inanẽ gliam tecta. Vel p ſpem q̃ſtus terreni obruta. Contra q̃s dr in Pſal. j. Foliũ ei' non defluet: et omnia q̃cunqꝫ faciet pſperabunt. Folia eñ ſunt verba. Ezech. xlvij. Foliũ eius pficit in medicinã. Verbũ eñ dñi debet pcedere mature ꝛ ordinate: ſicut decet verbum dei et ſicut pcedit de ore dei. Eccl. xxiiij. Ego ex ore altiſſimi pdij pmogenita añ oẽm creaturã.

Et dicebant: Nonne hic eſt filius Joſeph?

Ecce h ſm Chryſ. tangitur effectus verbi dei in Indeuotis ſcribis ꝛ phariſeis. Oẽs eñ de populo teſtificabant eum: et teſtimonium illi dabant. Soli aũt ſcribe ꝛ phariſei vt dicit Chryſ. ſimiles ſunt terre arenoſe: que quanto plus pluit: tanto magꝭ aret. Et ideo maledicti ſunt: ſicut dr aplus ad Hebre. vj. Terra ſup ſe venientẽ ſepe bibẽs imbrem ꝛ generãs herbam oportunã illis a quibus colitur accipit bñdictionem a deo. pferens aũt ſpinas ac tribulos: reproba eſt ꝛ maledictioni pxima: cuius cõſummatio erit in cõbuſtionẽ ignis. Diuidit aũt hec pars in Tres ptes. In q̃ꝝ Prima Scribarũ et phariſeoꝝ in paucꝭ verbis innuit cõtemptũ. In Scda aũt Chrs excludit ipſoꝝ tacitam obiectiõeꝫ quã fecerunt: ꝑplum a fide concepta volẽtes auertere. In tertia aũt aperta eorum ponit̃ indignitas (al's malignitas) ad quam induxerunt populum et quã volebant dño violenter inferre. Primũ horum eſt valde paruum: ſed ꝑgnans magna malignitate [Et dicebant] ſupple ſcribe et phariſei ad populum q̃ iam fidem ꝛ deuotionem conceperat [Nonne hic eſt] Deſpectiõis nota eſt demõſtratio eius: quẽ nomiare non ſunt dignati. Sap. ij. Grauis eſt nobis etiã ad videndũ. Ps. xv. Nec recordabor noim eorum p labia mea [filius Joſeph] Minus h dicit euãgeliſta quod tã a Mattheo q̃ꝫ a Marco plenius ſcuerat eſſe poſitum. Matth. xiij. Nonne hic eſt fabri filius. Nõne mater eius dicitur Maria: et fratres eius Jacob' et Joſeph ꝛ Simon ꝛ Judas: et ſorores eius Nõne apud nos ſunt. Mar. vj. Nõne hic eſt faber: fili' Marie: frater Jacobi ꝛ Joſeph ꝛ Simõis ꝛ Jude. Hec omnia deſpectiue dicta ſunt. Faber eñ lignarius dicitur fuiſſe Joſeph: arte ꝛ vſu manuuꝫ victum querens: et non in ocio ꝛ delitijs panẽ mãducans: ſicut ſcribe ꝛ phariſei fecerũt. Maria etiã quam obijciunt ei queſtuaria fuit: vt dicit Hieronymo colo et conſilio manuũ victum querens. Fratres aũt vocant h conſobrinos duos: filios ſororis beate virginis ex Cleopha patre: tres apoſtolos Simonẽ ꝛ Judam ꝛ Jacobũ minorẽ. Quartus aut Joſeph fuit qui iuſtus cognoiabat: qui cũ Matthia ſortes habuit quis eorum in locũ Jude ſubſtitueret. Et eſt ſenſus Hic deſpecte ꝛ pauperrime natiuitatis faber lignarius natione (al's vocatione) non poteſt eſſe chrs dñs quem vnxit deus. Et ideo ſibi non eſt credendũ tam ruſticano ꝛ tam vili Faber tamẽ erat dñs: quia propheta dicit de ipo Tu fabricatus es auroram ꝛ ſolem. Simil' modus deſpectiue locutiõis ẽ in. j. Reg. x. Vbi Saul pmoto in regnum ſuũ: dixerunt. videntes eñ euꝫ omnes q̃ nouerant euꝫ heri ꝛ nudiuſtert' ꝙ eſſet cum ꝓphetꝭ ꝛ ꝓphetaret: dixerũt ad inuicẽ dicẽtes Quenam res accidit filio Cis? Num ꝛ Saul inter ꝓphetas eſt? Parua ergo locutio eoꝝ magnũ importat deſpectum.

Et ait illis. Vtiqꝫ dicetis mihi hãc ſimilitudinẽ: Medice cura te ipſum. Quanta audiuim' facta in Capharnaũ: fac et hic i patria tua

Hic ponit̃ iſtoꝝ verboꝝ aptiſſima reſpõſio. Et P
dicit Tria. Primo eñ ante reſpõſionẽ ponit obiectionem cordiũ ipſorum: quã ꝑplo ſuſurrando fecerunt. Et Scdo verbis deſpectiuis reſpondet. et Tertio ſoluit obiectionẽ quam ex cordib' eoꝝ indupit. Obiectio aũt talis fuit ꝙ dixerũt cõtra famã miraculoꝝ q̃ in terrã exiuit ꝙ non eſſet vera. Quia ſi miracula poſſet facere: magis ex ordine charitatis feciſſet tales curatiões ſuis: q̃ꝫ alienis. Sed ſuis nõ feciſſꝫ: g̃ nec alienis. Falſa g̃ eſſet fama q̃ de eo exiuiſſet. Et hoc eſt [Et ait illis] Antipophorans ex cogitatiõib' eoꝝ [Vtiqꝫ] vos fame miraculoꝝ contradicẽtes [dicetis mihi] obijcientes [hanc ſimilitudinẽ] ꝛ me arguere putantes p illã [Medice cura teipm] Si eñ facis curationes verbo: quare latera doles. Tibi eñ plus debes q̃ꝫ alijs. Deniqꝫ Qui ſibi nequã: cui bonus? Miſerere aie tue placẽs deo. Et explanat qd intẽdit per ſimilitudinem dicens [Quanta audiuimus facta in Capharnaum] apð extraneos Si habes ordinatã charitatẽ [fac et hic in patria tua] circa teipm. Tui eñ q̃s debes reputare vt teipm: mult' ſubiacẽt defectib' ꝛ indigẽt beneficijs tuis. Si hec g̃ facis: pmo fac circa tuos. Ecce obiectio. Tñ dñs vere fuit ſpũalis medic': ꝛ ſui diſcipuli ꝛ ſacerdotes ſpũales ſũt medici. Ps. lxxxvij Nunqd medici ſuſcitabũt? Eccl. xxxviij. Honora medicũ ꝓpter neceſſitatẽ: etenĩ illum creauit altiſſimus. Vaſa aũt ſua medicinalia ſunt Sacramenta: qb' ꝛ hũores malos. hoc eſt: malos mores expellit: et ſanitatẽ inducit. Hiere. viij. Nunqd reſina nõ eſt in galaad? aut medicus nõ eſt ibi? quare g̃ nõ eſt obducta cicatrix ꝓpli mei? Sic eñ purgat Malach. iij. Purgabit filios Leui ꝛ erũt dño offerẽtes ſacrificia in iuſticia. Sic dr Matt. ix. Non eſt opus valẽtib' medic': ſed male habẽtib'. Aug'.

Neceſſe fuit vt magnus veniret medicus: q2 ma-gnus vbiq3 iacebat egrotus.

Ait aūt Amē dico vobis: quia Nemo propheta accept⁹ eſt in pa-tria ſua.

Hec eſt pars in qua ponit̄ Reſponſio. Et ſunt due reſponſiones: vt diximus In quaꝝ Prima reſpōdet ad verba deſpect⁹. In Scda aūt ad obie-ctionem. Ad deſpectū dr̄ [Amen dico vobis] hoc eſt Vere dico vobis cū cōfirmatione. q2 Dn̄e quod dicit: vere dicit. q2 mentiri nō poterit. Rho. iij. Eſt aūt deus verax: oīs aūt hō mendax. Titū. j. Non mentit̄ deus [q2 nemo ꝓpheta accept⁹ eſt in patria ſua] Non ꝓpheta eñ in illa: niſi ſe exhibens: poteſt eſſe accept⁹ in patria ſua. quia per illa eſt ſilis oibus compatriot̄. ꝛ qd̄ magnificant in ipſis: magnificant etiam in illo. Propheta aūt quia diſſimilis eſt alijs: eſtimatur ſm̄ ꝑncipia ſue generatiōis: aut ſm̄ ea que viſa ſunt in eo in pueri-cia. et qn̄ magna que vident̄: paruis compant̄ ꝑn-cipijs: vileſcunt. Alia etiam cauſa eſt q̄ in gloſa po-nitur ꝙ Quaſi naturale eſt ciuibꝰ (al's ciues ciui-bus) ſibi inuicē inuidere. Et idō facta ſua vbi pn̄t denigrant. Hec ḡ eſt cauſa eius qd̄ dicit dominꝰ: loquens vt in pluribus: et ſm̄ conſuetudinē ſecu-larem. Se aūt ꝓphetā ſe dicit dn̄s rōne eius qd̄ dr̄ Deut. xviij. Prophetā ſuſcitabit vobis deꝰ de fra-tribus veſtris: tanq̄3 me: audietis eum. Eſt aūt ꝓ-pheta ab actu ꝓphetandi. Et nō ab inſpiratōe ꝓphe-tica. Ipſe eñ cui oia ꝑ diuinitatē nota ſunt: nullā penitus recipit inſpirationis reuelamen (al's reue-lationem) Col. ij. In ipſo ſunt oēs theſauri ſapien-tie ꝛ ſcientie dei abſconditi. Patriam aūt ſuam vo-cat ſe ſtricte locum cōceptiōis ꝛ nutritionis. Et nō totā ꝓuinciā galilee. q2 Capharnaū eſt etiā in gali-lea vbi pluribus valde fuit acceptus. Suis autem conuicaneis q̄ inuidia mordebant̄ (al's incitaban-tur) ad ipm̄: non fuit acceptus. Joan. vij. Neq3 eñ fratres ſui credebāt in eū. Hinc. j. Reg. xxv. Quis eſt Dauid. et quis eſt filiꝰ Jſai: Gen̄. xxxix. Joſeph in terra ſua a ſuis affligit̄: apd̄ extraneos in exilio exaltat̄ Gen̄. xl. ꝓpter hoc dr̄ Abrae Gen̄. xij. Egre-dere de terra: ꝛ de cognatione tua: et faciā te creſce-re. Nūeri. xij. Maria ꝛ Aaron cōtra Moyſen iur-gantur cui obedierūt extranei. Nūe. xvj. Dathan ꝛ Abiron inſurgūt cōtra Moyſen et Aaron: q̄s alij cum reuerentia ſequunt̄. Et aūt dicat ꝙ in patria ſigna non fecit: Mar. vj. Cauſa reddit̄. Ubi ſic dr̄ Non poterat ibi aliq̄s virtutes facere niſi ꝙ pau-cos ſanabat infirmos. Hec autem impotentia ſi-cut patebit ex ſequentibꝰ: non fuit in domino: ſed in ipſis. Impediuit eñ hoc eorum incredulitas ꝛ indeuotio. quia In fide deuote nō petebant. Et idō qd̄ dn̄s poterat de potentia abſoluta: non poterat de iuſticia. Non eñ: vt dicit Augꝰ ſuꝑ Joannem: aliquē ſanabat dn̄s in corꝑe quē ꝑus non ſanaret in aīa. Et ideo dicit̄ Joan. vij. ꝙ totū hoīem ſanu3 fecit. Et q2 interiꝰ ſanari ab ipſo noluerūt: ideo in-digni fuerunt ꝙ exterior ſanitas ꝑſtaret̄ eis. Hec ergo eſt cauſa ꝙ apud alios etiam gentiles multas perfecit ſanitates: ꝛ paucas apud ſuos. Hoc au-tē qd̄ nunc dictū eſt intendit inſtruere duobꝰ exem-plis: Dicens

In veritate dico vobis Multe vidue erant in diebꝰ Helie in iſra-el quādo clauſum eſt celum annis tribus et menſibus ſex: cum facta eſſ3 fames magna in oī terra: ꝛ ad nullam illarum miſſus eſt Helias niſi in ſarepta ſidonie ad mulierē viduam. Et multi leproſi erant in iſrl' ſub Heliſeo ꝓpheta: et nemo eoꝝ mūdatꝰ ē niſi Naaman Syrꝰ

Hic eñ incipit reſpondere inducte obiectiōi. Et D diuidit̄ in duo. In ſolutionē obiectionis. et Indi-gnationem eoꝝ ortam ex ſolutione. Soluit aūt ꝑ duo exempla. Et hoc habet partes duas. Primū eſt de vidua Sareptana ꝛ Helia. Et circa hoc dic̄ Quatuor. Primū tangit Multitudinē viduaꝝ iſraeliticaꝝ indeuotaꝝ. Secūdū eſt neceſſitas He-lie (q̄ oibꝰ fuit neceſſaria) ex fame oēs equaliter op-primente. Cui fami ſolus Helias ſubuenire potu-it. Tertiū eſt de miſſione Helie ad ſubueniendu3 vni deuote. Quartū innuit deuotionē vidue: ho-ſpitio recipientis Heliā: ſaluantē eam ꝛ filiū a fa-mis oppreſſione. De Primo ḡ dr̄ [In veritate dico vobis] hoc eſt idem qd̄ Amen. Sed ſe tan-git ſcripture veritatē. Rho. ix. Ueritatē dico i chri-ſto Jeſu nō mentior. ij. Coꝝ. j. Nō eſt in illo: eſt et non. ſed eſt in illo: eſt [multe vidue] a viris ſu-is idue. hoc eſt ꝑ mortē diuiſe [erant] ſolatio in-digentes [in diebus Helie] qn̄ (al's qm̄) Heli-as claruit ſermone ꝛ operibus ſignorū. Et bn̄ dicit [in diebus] q2 oia erant in luce que fecit Helias. Sap. xviij. Sctis tuis maxima fuit lux [in iſra-el] doctrinam dei habentes ex lege. et ex lumine he-lie illuminatiōem doctrine. et tn̄ indeuote ad He-liam [qn̄ clauſum eſt celum] In hoc Tria no-tant̄ ſm̄ lrām. et vnum Quartum ſm̄ ſpūm. Celū eñ dr̄ aereū qd̄ ex vaporibus cōceptis ꝛ ex muta-tione ſui in aquam materialiter habet diſtillare in guttas pluuie. Ps̄. lxvij. Terra mota eſt: etem̄ ce-li diſtillauerūt. Eſa. xlv. Rorate celi deſuper ꝛ nu-bes pluāt iuſtū: apiat̄ terra ꝛ germinet ſaluatorem. Alij celi ſunt celi ſtellaꝝ q̄ ortibꝰ ſuis ꝛ occaſibꝰ fa-ciunt pluuias. Job. ix. Qui facit arcturū ꝛ oriona et hyadas ꝛ interiora auſtri. Arcturꝰ eñ frigidita-te conſtare facit nubes: et aerē in aquā. Orion aūt tēpeſtatē cōmouet: agitātē nubes. Hyade aūt di-cūt pluuias Et idō dicunt̄ ab hydor hyades. greco. qd̄ ē hūor. Job. xxxviij. Nunq̄d cōiūgere vales mi-cantes ſtellas pliades: Greg. Pliades dicunt̄ q̄ſi pluuiades q̄a pluuias faciunt. Tertiū eſt celū celi qd̄ eſt dn̄i. Cuiꝰ imperium ſuꝑ ſecūdū celū qd̄ ē ſtel-latū: vt ꝑmo vel ꝓducat vel non ꝓducat pluuias. Ps̄. cxiij. Celū celi dn̄o: terrā aūt dedit filijs ho-minū. Quartū eſt celū grē dei Qd̄ claudit̄ ne plu-

at in corde hoim ꝑpter indeuotionē eoꝝ. Jo.j. Ui debitiſ celū apertū ⁊ angelos deſcēdentes ⁊ aſcē. ſup filiū hoīs. De oībꝫ hiis ſil' dr Job.xxxviij. Nunqd noſti ordinē celi ⁊ rōnē eiꝰ pones in terra: Rō ei celi in terra ponit: qñ terra ꝑ rōnem iuſtā: Uel bñficia celi cōſequit: Uel eādē iuſticia dei ꝓuat. Leui. xxvj. Si nō obedieritiſ mihi addā correptōes vr̃as ſeptuplū ꝑpter pctā vr̃a: et cōterā ſupbiam duricie vr̃e: daboqꝫ celū deſup ſicut ferrū ⁊ terram eneam Deut.xxviij. Sit celū qḋ ſup te eſt eneum: ⁊ terra quā calcas ferrea. Sic ḡ claudit celum a ſtillicidio bñficij celeſtiſ ꝑpt' pctā habitantiū in terra [annis tribus] q2 in tāto tpe germē pñs extinguit. Clauſura eñ viiꝰ anni fructꝰ laboris illiꝰ anni deſtituto hūore celeſti: exiccat. Sed annꝰ ex pcedenti fertilitate cōtēter abundat. Scđs aūt annus abūdātiā pſtinā tollit ⁊ deuorat. et Terciꝰ peſtilētia famis laborat. Gen.xlv. Bienniū eſt eñ ex q̄ fames cepit eſſe. q. d. Jā cōſūptū eſt qcqd habebat de ſupfluo alioꝝ annoꝝ. Dic aūt [et menſibus ſex] q2 illi ꝑpter intemperiē nō valēt ſeminatiōi. Et qdē illi in terris calidis: ſunt mēſes eſtatiſ: et autūni in pte: et veriſ in pte. Medietas eñ autūni ⁊ medietas veriſ nō pſunt ſeminatiōi. Hec ḡ eſt cā lr̃alis. Myſtice aūt ſunt tres ſtatꝰ q̄ grām nō ſtillauerūt. Status vicꝫ añ diluuiū: qñ pctm̄ inundauit. ⁊ Statꝰ pr̃iarchaꝝ: qñ noticia dei nō pfecta fuit in lege naturali. et Statꝰ legis: qñ pctm̄ oſtēdebat ſed ñ curabat. Sex aūt menſes fuerūt: ſex legis reuolutiones: et impfecte illūinatiōes in Cerimonijs: Sacramētiſ: Judicijs: Moralibꝫ: Regno: et Sacerdocio. Jn qbꝫ nihil gratie fūdebat q̄ntūcūqꝫ tonaret vbis legiſlatoris ⁊ ꝓphaꝝ. Eſa.v. Mandabo nubibꝫ meis ne pluāt ſup eā imbrē. Hiere.iij. Jn malicijs tuis ꝓhibite ſūt ſtille pluuiaꝝ: ⁊ ſerotinꝰ imber nō fuit. Tangit aūt Effectū ſiccitatiſ: famē dicēs. Et tāgit Famē. et Famis magnitudinem. et Famis generalitatē. De Fame dr [Cū facta eſſet fames] ex ſiccitate materiali ⁊ ſpūali. Amos.viij. Mittā in vos famē: nō famē panis ⁊ ſitim aque ſed audiēdi vbuꝫ dei. Thre.iiij. Paruuli petierūt panē ⁊ nō erat q̄ frāgeret eis. Magna fames eñ eſt defectꝰ intellectꝰ vbi dei. Magna etiā eſt cū nec verbū dei hr̃: ſicē nec granū in cortice. Cū eñ deeſt panis: fames ē. Cū etiā deſūt alia cibaria: magna fames ē. Sic in ſpūalibꝫ Cū deeſt myſticꝰ intellectꝰ: fames eſt. Qñ vo etiā lr̃a deficit. fames magna ē. Pulli eñ aſinoꝝ: h ē ſimplices cibarent migmate ſi granū non hñent. Eſa.xxx. Pulli aſinoꝝ cōmixtū migma comedēt: et ſic i area vētilatū eſt [in oī terra] Ecce Famis generalitas. Et hec ſpūalr ē: qñ apud nullū inuenit pluuia doctrine: neqꝫ plātū: neqꝫ ſubditū: nec religioſuꝫ: neqꝫ ſecularē. Hiere.xiiij. Luxit Judea ⁊ porte eiꝰ corruerūt. et obſcurate ſunt in terra: et clamor hierl'm aſcendit. Maiores miſerūt minores ſuos ad aquā. venerūt ad hauriendā aquā ⁊ ñ inuenerūt: reportauerūt vaſa ſua vacua: et ꝯfuſi ſūt ⁊ afflicti. Gen.xlvij. Oppſſit fames terrā: maxie egypti ⁊ chanaā. hoc eſt ſeclares laicos ⁊ clericos: q ꝑ egiptū. ⁊ chanaan: q interpetatur tranſmutata: ⁊ ſcat religioſos Sequit [Et ad nullā earū] viduaꝝ q̄ fuerunt in iſrael [miſſus eſt Helias] ad ſaluandū a fame. q2 indigne fuerunt [niſi in Sareptā] q̄ fuit villa: nō in iſrl' ſed [Sidonie] q̄ ſic vocabat ꝓuincia in q̄ fuit Tyrus q̄ſi metropolis. Et iſta vidua fuit gētilis et ſignificabat trāſitū chr̄i ad gentes. Et de iſta ꝓuincia fuit etiā vidua ſyrophenilſa chananea que Matth.xv. interpellauit chr̄m ꝓ filia. Et de q̄ dixit O mulier: magna eſt fides tua: fiat tibi ſicē vis. Et deuotiōem huiꝰ vidue ſignificātē gentilitatem: colligit gloſa ex habitatione ⁊ actibꝫ eiꝰ. Sarepta eñ incēdiū vel anguſtia panis interptat. Sidon aūt venatio inutilis. Mulier ḡ gentilis in concupiſcētia inflāmata gētiliū ⁊ anguſtia panis vbi dī habitās: et dedita venationi inutili tpaliū lucroꝝ hoc deuotiōe ꝓmeruit qḋ iſraliticis negatū fuit: q̄ꝫ lex cōcupiſcentiā inhibuit ⁊ pabulū vbi habuit. Hec eñ duo ligna i modū crucis collegit ⁊ ꝓphe (al's ꝓphetici) deſideriū impleuit.iij. Reg.xvij. Et ita eſtimate de vobis q ego ſicut ⁊ Helias: ciues diligo ſed indeuotio vobis bñficia ⁊ ſtillicidiū celeſtis gratie abſtulit. Sicē ⁊ in diebꝫ Helie. Et qḋ vos repuliſtiſ: gentilibꝫ ⁊ extraneis ꝑpter deuotiōē dat. Act.xiij. Uobis oportebat pmū loq̄ vbū dei. ſed q2 repellitis illud: et indignos iudicatiſ eterna vita: ecce cōuertimur ad gētes [Et multi leproſi] Secundū eſt exēplū de eo q̄ etiā gentilis fuit. in pñtia ꝓphete exul q̄ſiuit ꝓphetā: et deuotiōe ſua ſanitatē ꝓmeruit. cuiꝰ lepra cōcellaneo ⁊ cōciui ꝑpter indeuotionē adheſit.iiij. Reg.v. Et hoc eſt qḋ dic̄ [Et multi leproſi erant in iſrael] conciues ꝓphete ⁊ vicini [ſub Heliſeo] Hoc notat q virtutē curādi eos hñ habuit Heliſeꝰ [et nemo eorū] leproſoꝝ iſraeliticoꝝ [mūdatꝰ eſt niſi Naaman Syrus] q̄ gētilis fuit. q2 ſicē dr Matth. viij. Nō inueni tantā fidē in iſrael ſicē in Naaman Syro Attende q Lepra morbꝰ eſt de ſpatio vicio natꝰ: cuiꝰ corruptio ad fontes mēbroꝝ ꝑtingit et ideo mēbra deformat: corrūpit: ⁊ aliqñ amputat Et ſignificat hereſim q̄ ex vicio ꝓprie volūtatiſ naſcitur: ⁊ erronei intellectꝰ. et ꝑtingit ad fontes membroꝝ q̄ ſunt doctrina ⁊ pdicatio qbꝫ mēbra corporis myſtici infunduntur ⁊ nutriūtur. Et ideo mēbra deformant ⁊ corrūpunt ⁊ abrūpuntur. Ezech.xxiij. Ponā zelū meū in te quē exercebūt tecū in furore chaldei: naſū ⁊ aures tuas pcident. Matth. viij. Ecce leproſus veniēs adorabat eū: dicens. Dñe ſi vis potes me mūdare. Ecce Deuotio quā ciues ⁊ iſraelite nō habuerūt. Significat eñ etiā noie ſuo Naamā deuotos q̄ decorꝰ interpretat. Ps.ciij. Cōfeſſionē ⁊ decorē induiſti amictꝰ lumine ſicē veſtimēto. Eſa.xxxv. Gl'ia libani data eſt ei: decor carmeli et ſaron. Libanꝰ cādidatio: ſcat pniam. Carmelꝰ ſcia circūciſiōis: ſcat ſatiſfactionem pcidentē cōcupiſcētiam. Saron princeps meroris ſcat cōpunctionis gratiam.

Et repleti ſunt oēs in ſynagoga ira hec audientes. Et ſurrexerunt et eiecerunt illum extra ciuitatē: ⁊ duxerūt illū vſqꝫ ad ſupciliū montis ſupra quem ciuitas illoꝝ erat

edificata:vt precipitarēt eū. Ipſe aūt trāſiens p mediū illoꝝ ibat

Hic tangit̃ ex ſolutione ꝓpoſita: Oſtenſio inde/
uotionis p quā indigni ſunt ad curatiōes ſanitas
tū. Et dicunt̃ Tria. Indeuotōis idignatio. Peri
culi inceptatio. et Jeſu chriſti liberatio. Indeuotōis
indignatio tangit̃ cū dr̄ [Repleti ſunt oēs in
ſynagoga ira hec audiētes] Tangunt̃ autē
Tria. Primū ꝙ Repleti ſunt indignatōe. Reple/
tio em̄ ſonat impletionē pecc⁹ ꝑmētē. Sic em̄ ma/
licia ꝛ idignatio repleuit eos: ꝙ pecc⁹ ſic pſſit ꝙ cō
tinere nō poterāt ex multa amaritudie fellis Act.
viij. In felle amaritudis ꝛ obligatiōe iniq̄tat̄ vi/
deo te eſſe. Indignationē hēbant ꝯ eū quē cōtem/
ptui hēbāt. Heb. vi. Quāto mag̃ putat̃ deterio
ra mereri ſupplicia q̄ filiū dī ꝯculcauerit ꝛ ſangui/
nē teſtamēti pollutū duxerit in quo ſcificat⁹ eſt. et
ſpūi gratie cōtumeliā fecit. Tāgit̃ etiā Cōitas coꝝ
cū dr̄ [oēs in ſynagoga] Pſ̄. xiij. Oēs declina/
uerūt ſil̄ inutiles facti ſūt: nō eſt q̄ faciat bonū: nō
eſt vſq₃ ad vnū. Eſa. j. A plāta pedis vſq₃ ad vtcē
nō eſt in eo ſanitas [ira] eſt vindicte appetit⁹ ex ex/
aſꝑatione fellis: vt dr̄ Damaſcen⁹. Deut. xxxij. Fel
draconū vinū coꝝ ꝛ venenū aſpidum inſanabile.
Matth. xxvij. Dederūt ei vinū felle mixtum [hec
audiētes] Ecce tertiū In q̄ ex vbis vite mortem
cōcipiūt. Prouer. xv. Nō amat peſtilēs eū q̄ ſe cor
ripit. Tulli⁹ in li. de Vera amicicia. Veritas odiū
parit Ecōtra dr̄ Ecci. xx. Quā bonū ē correptū ma
nifeſtare pniam: ſic em̄ effugies volūtariū peccatū
[Et eiecerūt illū] Ecce Periculi inceptatio. Et
tāgit Tria. Eiectionē. Ad ſupciliū deductionem. ꝛ
Precipitatōis ſue malā intentionē. De Eiectiōe
dr̄ [Et eiecerūt illū extra ciuitatē] tanq̄₃ im
mūdū q̄ ciuitas coꝝ pollui n̄ deberet. Act. vij. Ei/
ciētes eū ex̄ ciuitatē lapidabāt. Mat. v. Bti eritis
cū maledixerint vob hoies ꝛ exprobrauerint ꝛ eie/
cerint nomē vrm tanq̄₃ malū ꝓpt̃ filiū hois. gaude
te i illa die ꝛ exultate [et duxerūt illū] tanq̄₃ ma
lefactorē [Et duxerūt] infra. xxiij. Nō flagel/
latū ducit̃ ad crucifigēdū: h̄ aūt ad p̄cipitādū [ad
ſupciliū mōtis] prupti i rupe alta [ſup quē₃]
mōte [ciuitas illoꝝ erat edificata] In mōte
ei ſupbie diaboli: edificauerāt iſti. Abdie. Supbia
cordis tui extulit te: hitātē i ſciſſurīs petraꝝ: exaltātē
ſoliū tuū [vt p̄cipitarēt eū] Ecce Intentio peſſi
me volūtat̄: Peiores in h̄ demōe. Demō em̄ dixit
Mitte te deorſū. ꝛ manū n̄ extēdit. S₃ iſti ſacrile/
gas man⁹ extēderūt i chrm dñi. Pſ̄. ciiij. Nolite tā
gere chrōs m. ꝛ i ꝓph. m. no. malig. Ne em̄ i eū ma
nū extēderet diabol⁹: p̄cepit Job. j. Verūtn̄ i eū ne
extēdas manū tuā [Jeſus āt trāſiēs] Ecce libe
ratio. q₃ Nec h̄ gen⁹ mort̄ elegerat. Nec h̄ tp̄s. De
Genere mort̄ Jo. xij. Ego ſi exal. fue. d ter. De tp̄e
Jo. ij. Nōdū vēit hora. m. Jo. vij. Tp̄s m. n̄dū ad
ue. [p mediū illo. ibat] inuiſibil̄ eis. Percuſſi ei
ſūt cecitāte ſicut ſodomite circa oſtiū Loth Gen̄. xix. Dr̄
āt ꝙ d mōte deſcēdēs: mōs cedēs ſinū fec: ꝛ cū i ſe
recepit: ita ꝙ vſq₃ hodie veſtigia veſtiū eius ꝛ pedū
appent i lapide. Prouer. xij. Effugiet iuſt⁹ d angu.
Silr̄ Jo. viij. Jeſ⁹ abſcō. ſe ꝛ ex. d te. pſ̄. ʒ>. Fcīs
ſū ſic hō n̄ audiēs ꝛ n̄ hñs i ore ſuo redargutiōes
Sic hodie mlti Jeſū i ſupciliū mōt̄ p dignitatē
adeptā p̄cipitāt. q₃ d eo nō curāt: ſ₃ ꝯtēnūt. Heb.
vj. Rurſū ſibimetipſis crucifi. fi. dī ꝛ oſtēt. hñtes

Et deſcēdit in Capharnaū ciuitatem galilee: ibiq₃ docebat illos ſabbatis. Et ſtupebāt i doctrina eius. q₃ in ptāte erat ſermo ipſius

Poſt ꝯſtructiōes Veritat̄ eccliaſtice: tāgit con S
ſtructiōes Ptāt̄ euſdē ecclie. Et h̄ facit Vniuer/
ſaliter ꝛ Particulariṫ. Particulariṫ aūt Duo/
bus modis. tā ſup Spūalē creaturā. q̄₃ ſup Cor
palem. Et hec p ordinē in tribꝫ hiſtorijs (alr̄s: ver
bis hiſtoric̄) iacēt in lr̄a. Et ſic etiā iſta miracula
introducit̃. Et nō ſm ordinē tpis. quē Matth.
determiat. ix. Iſte autē Lucas hic tāgit ſm ꝙ faci
unt ad ꝓbatiōe₃ ptāt̄ eccliaſtice. Tāgit igit̃ Pri
mo Ptātē eccliaſticā ſup creaturā ſpūalē. Et tā/
git Tria. Primo enī Ptātis oſtenſionē. Secun
do Eiuſdē ptātis efficaciā ſup demōis eiectionē.
Tertio Fideliū ex hoc ad deuotōis excitatione₃.
Circa Primū Tria dicit. Primū eſt Poteſtat̄
oſtēſio p vbi ꝓpoſitōe₃. Scōm eſt Stupor audiē
tiū p eā q̄ fuit ad verbū auditū deuotōem. Terti
um autē eſt ꝙ publice Eccliaſticā ꝛ Diuinā ꝓfi/
tent̃ ptātem. In Prio hoꝝ dic̄ Sex. Quoꝝ Pri
mū eſt ꝙ [deſcēdit] nō q̄dē immediate a Naza/
reth: ſ₃ a Judea ad quam a Nazareth aſcēderat.
Nūc aūt de Judea i Galileā deſcēdit iteꝝ. Et hec
deſcēſio ſue hūilitat̄ ſignificat ꝯdeſcēſionē. Eſa.
lxiiij. Vtinā dirūperes celos ꝛ deſcēderes. Hoc
eſt: ad nr̄a hūilia te inclinares. Mat. viij. Deſcē/
dens Jeſus de mōte: ſecute ſūt eū turbe multe.
q̄ ſic dicat Chrſ. mōtē eminētie intellect⁹ ſui aſcē
dere nō valebāt. Deſcēdit aūt [i Capharnaū]
Que villa pulcritudis: ꝛ villa pinguedis interp
tur. Pulcritudis q̄dem in Actōe: ꝛ Pinguedi/
nis in Cōtēplatiōe. Pulcritudinē autē immacu/
latōis p peccati immunitatē. Cañ. iiij. Tota pul
cra es amica mea ꝛ macula nō eſt in te. Pulcri/
tudinē etiā habet ꝯuerſatōis i virtute. Pſ̄. xliiij.
Specie tua ꝛ pulcritudie tua: intēde ꝓſpe ꝓcede
ꝛ regna. Adhuc aūt pulcritudinē ſplēdoris i exē
pli oſtēſiōe. Judith. x. Cui etiā dñs ꝯtulit ſplēdo
rē. q₃ ois iſta ꝯpoſitio nō ex libidie ſ₃ ex vtute pē
debat. Mat. v. Luceat lux vr̄a corā hoibꝫ. Hab₃
aūt piguedinē i orōis deuotōe. pſ̄. lxij. Sicut adi/
pe ꝛ piguedie repleat̃ aia mea. Hab₃ piguedinē
in ſui ſpūs q̄tidiana oblatōe. pſ̄. xx. Holocauſtū
tuū pigue fiat. Ecci. xxxviij. Impigua oblatōem
Hab₃ piguedinē i ſacri ſuſceptōe. Gen̄. xlix. Aſer
piguis pāis ei⁹. H₃ piguedinē i ſcti ſpūſ ꝯſolatōe
Hiere. xxxj. Inebriabo aias ſacerdotū piguedine

Sic ḡ deſcēdit i Capharnaū [ciuitatē] p̄cipu
am. q̄ ſcat deuotoꝝ vnionē. Act. iiij. Mltitudis
credētiū erat cor vnū ꝛ aia vna [galilee] q̄ ē trāſ
migratio facta. vt oñdat nos oēs eē hoſpites ſup ter
rā. Heb. xj. Cōfitētes q₃ pegrini ꝛ hoſpites ſūt ſu
p terrā. Et q̄ hec dicūt ſcāt ſe p̄riā₃ inq̄rere. [Ibi
q₃ docebat illos] Ecce ſue Ptāt̄ māifeſtatio.

Joe.ij. Letamini in domino deo veſtro: quia dedit vobis doctorē iuſticie. ⁊ deſcēdere faciet ad vos imbrē matutinū ⁊ ſerotinū. hoc eſt: doctrinā poteſtatis ꝑmi aduētus ⁊ ſecūdi [ſabbatis] hoc ē tēpus. Jn ſabbato eni docebat: qꝛ tūc plures ad auditū cōfluebāt: eo ꝙ tūc vacabāt a ſeruilibus. ⁊ quieti cordis vacabāt vt intelligere poſſent verbū dei. Eſa. ij. Ibūt populi multi et dicēt. Venite aſcēdamꝰ ad montē dñi. ⁊ docebit vos ð vijs ſuis. [Et ſtupebāt] Ecce tangit Deuotōis auditū fideliū: quam ꝯciues ſui nazareni nō habebant. Eſt autē Stupor cordis inſenſibilitas in magna ammiratōe. Cor eni audiēs magna ⁊ deuota que ſup ipm ſunt: ſtat ⁊ efficit inſenſibile ī ſeipō: cū nihil taliū cognoſcere poſſit neqꝫ facere Luc. v. Stupor circūdederat eū: ⁊ omes qui cū ipo erāt. hoc eſt Petrū. Job. ix. Qui facit magna ⁊ inſcrutabilia quoꝝ nō eſt numerꝰ [in doctrina eius] Supra Eodē Mirabant in vbis gře q̄ ꝓcedebāt de ore eiꝰ [quia in ptāte erat ſermo ipius] Ecce Profeſſio diuine ⁊ eccl'iaſtice ptātis. Sicut ſtatim patebit ꝑ effectū. Eſt autem Sermo Quadruplicit in ptāte. Eſt eniꝫ in ptāte dicētis. Jn ptāte ſermonis. Jn ptāte virtutis. ⁊ Jn ptāte diuīe opatōis. Jn ptāte quidē dicētis: qñ nō ꝑ furorē vel ambitiōem vel iactantiā eſt extortus. ſꝫ potiꝰ in manſuetudīe ⁊ pietate ꝓpoſitus. Nō eni in poteſtate habuit ſermonē: cū ex timore dixit Job. iiij. Cōceptū ſermonē qs retinere poſſit? Nec ī ptāte ſermonē habuit qui ex impatiētia dixit Job. xxxij. En venter meus quaſi muſtū (al's merū) abſqꝫ ſpiraculo: qđ lagūcl'as nouas dirūpit. Loqr ⁊ reſpirabo paululū. Sꝫ ī poteſtate dñi erat ſermo qui māſuete ⁊ ſine clamore ꝓpoſuit. potēs addere ⁊ minuere: ⁊ ſilere ⁊ dicere ſicut voluit. Et ideo dicit ð eo Eccles. viij. Sermo eiꝰ poteſtate plenꝰ ē. Ecōtra de ſtulꝫ ꝓuer. xxv. Sicꝫ vrbs patēs ⁊ abſqꝫ muroꝝ ambitu Jta vir q̄ nō pōt in loqndo cohibere ſpiritū ſuū. Aliter dicit eſſe ſermo Jn ptāte ſmonis ⁊ veritatis. Et ħ eſt: qñ bñ Probat: ⁊ bñ Exponit. ⁊ Bñ adaptat ad ꝓpoſitū. Prouer. xv. Letat hō ſententia oris ſui. ⁊ ſermo oportunꝰ optimꝰ eſt. Pſal. cxl. Audiēt vba mea qm̄ potuerūt. hoc eſt: poteſtatem veritatis habuerūt. Eſt etiā Jn poteſtate virtutis quādo virtute pficit omne quod ore ſuo dicit. Actuū. j. Cepit Jeſus facere ⁊ docere. Marci. vij. Loquebatur eni quaſi poteſtatē habens. ⁊ non ſicut ſcribe ⁊ phariſei. Jterū dicitur Jn poteſtate diuine operatōis: quādo verbo virtutem dei per miracula oſtēdit: ad minus demones eijciendo ð cordib' auditorū. Pſal. lxvij. Dabit voci ſue vocem virtutis. Deuterōn. xxxiij. Jn dextera eius. ħ eſt: in ptāte eius: ignea lex. hoc ē: verbū ſpiritūſanctū diffundēs. j. Corinth. ij. Nō eſt regnū dei in ſermone ſed in virtute.

Et in ſynagoga erat homo habens demoniū immundū

Hic tāgit Poteſtatis dicte efficaciā. Tangit autē Duo. Perfectionē miraculi. ⁊ Fideliū edificationem ex viſa poteſtate dei. Perfectio miraculi eſt in Tribus. Tangit enim Primo Demoniaci diſpoſitio. Scdo Demonis voce: ptātis domi ꝓteſtatio. Tertio autē Demonis eiectio. Per Quinqꝫ aūt ðmoniaci oñdit diſpoſitio. Per locū religionis. Per naturā diuine imaginis. Per culpā criminis. Per modū demonis. et Per maliciam infeſtationis. Per locū religionis. qꝛ [erat in ſynagoga] Jlluc cū exagitans demoniū: plures ibi a cultu diuino diſturbauit. Vñ legit in Vitaſpatrū ꝙ ꝑui ethiopes monachos a laudib' diuinis retrahebant. Job. ij. Quadā die cum veniſſent filij dei vt ſtarēt coram dño affuit iter eos etiā ſathan. Zach. iij. Sathan ſtabat a dextris Jeſu ſacerdotꝭ magni vt aduerſaret ei. [homo] Ecce tangit naturā ad imaginē dei inſignitam: cui miſcđia eſt ꝑſtanda ꝓpter imaginis honorē quā demō deturpare intēdit. Semꝑ eñi vſurpat dei ſimilitudinē. Et ideo qꝛ dñs miseret imaginis: eijciēs demones de hoib': mittit in porcos ⁊ illos dimittit ꝑire. Luce. xiij. Filiā Abrae oportuit ſolui a vinculo iſto die ſabbati quā alligauit ſathanas. Silr Matth. xv ſaluauit filiā chananee q̄ male a demōio vexabat Et Luc. x. Erat eijciēs demoniū. Et ſic ſemꝑ videbis ꝙ curat eos quos ad ſuam formauit imaginē eripiens ſuam ſimilitudineꝫ de poteſtate diaboli. Eccl. xvij. Deus de terra creauit hoiem: ⁊ ſm imaginem ſuam fecit illū. Et ideo Tangit hominē q̄a deus nō vult homies eſſe in ptāte diaboli. Tāgit etiam culpā criminis ꝑ quā datus eſt in poteſtatē diaboli: per hoc ꝙ dicit [habens] Non eñ dicit habitus a demone. quia tūc forte traditꝰ eſſet ſine culpa ſua in ptātem demonis Job. j. Ecce oia que habet in ptāte tua ſunt. Job. ij. Ecce in manu tua eſt: veruntamē aniam eius ſerua. Jſte aūt habuit demonem per culpam quā cōmiſerat: potius q̄ꝫ a demone haberet ex ordinatione diuine diſpenſationis. Joan. vj. Unus ex vobis diabolus eſt: per culpam quam cōmiſit. j. Reg. xvj. Spiritus domini receſſit a Saul ꝓpter ſuum peccatū: et exagitauit eum ſpiritus nequā a dño [demonium] Remigius dicit ꝙ demon eſt ꝑſona. Demonium aūt collectio: ſicut populus vl' turba. Matth. viij Legio mihi nomen eſt quia multi ſumus. Jdē eſt Mar. v. et Luc. viij. Eſt aūt diamon in greco ideꝫ qđ intellectus vel ſtella. Unde etiam Athenienſes dixerunt Paulo Act. xvij. Nouorum demonioꝝ videtur annūciator eſſe. hoc eſt ſubſtantiarū intellectualium quas neſcimus. Et in vſum venit accipere demoniū in mala ſignificatione. quia Stoici dicebant cacodemones eſſe qui in iſto aere caliginoſo circa nos principant. Ephes. vj. Nō eſt eñi nobis colluctatio aduerſus carnem ⁊ ſanguinem ſed aduerſus mūdi rectores tenebraꝝ harum contra ſpūalia nequitie in celeſtib'. Hoc aūt demonium dicitur [immundum] Formaliter et Effectiue. Formaliter eñi immūduꝫ eſt per peccatū quod cōmiſit. Et Effectiue. quia immūdat et animam et corpus. Matthei. xij. Cum imundus ſpiritus exierit ab homine. Marci. j. Erat in ſynagoga eorum homo in ſpiritu imundo. Jmmūdat corpus et Jmmūdat aiam et Jmmūdat inſtrumētū anie quo mouet corpus ⁊ Jmmūdat organa q̄b' vtit

anima in corpe.ꝛ Immũdat opationes. Et ſic to
tus hõ immũdꝰ efficiẗ. Corpꝰ.eĩ imũdat: qꝛ hu
moribꝰ: vt dič Aug.ſe imiſcet. Et maxie melãcho
lie ꝛ cholere: ꝛ ꝯturbat. q̃ turbate ꝛ nõ recepte in
vaſis ſuis totũ corpꝰ inficiũt. Et ſic dꝛ Job.ij. ꝙ
ſathan pcuſſit Job vlcere peſſimo. a plãta pedis
vſqꝫ ad vẽticẽ nõ erat i eo ſanitas .ꝛ ſedẽs in ſterq̃
linio teſta radebat ſaniẽ. Immũdat aũt aiaꝫ: qꝛ
in hac pte q̃ rõnal̃ diciẗ (ſm ꝙ Ratio large ſumiẗ
p eo qꝺ ſm ſubam rõnale ẽ. ꝛ p eo qꝺ ordinabile
rõe: qꝺ diciẗ aliq̃lr̃ pticipare rõe) facit q̃dẽ in ra
tione phãtaſias ꝑuerſas. Phãtaſias q̃dẽ. quia
pura intelligibilia ꝛ ratiõabilia nõ pñtaẗ. Per
uerſas autẽ. qꝛ vitas nõ ꝯſideraẗ: ſꝫ ꝯtra eã ꝑuertiẗ.
In ꝯcupiſcibili autẽ facit ꝯcupiſcẽtiã dementeꝫ
Concupiſcẽtiã q̃dẽ: qꝛ ignit appetituꝫ ad ꝯcupiſ
ſabile. Demẽtẽ autẽ qñ nulla meta frenaẗ honeſ
ſti. vt corã hoĩbꝫ ñ retracti inuadãt feias ad vene
rea: ꝛ nõ diſtiguãẗ inẗ ſuas ꝛ alias. ꝛ mřes ꝛ ſo
rores. In iraſcibili aũt facit ex fellis euaporatõe
furorẽ in rationalem: ita ꝙ ira feruẽti inuadant
homies ꝛ lacerẽt. ſič Mat. viij. ꝛ Marc. v. dꝛ ꝺ
his q̃ in monumẽtꝭ habitabãt ꝛ exibãt: hoĩes inſ
uadẽtia. In inſtrumẽtꝭ etiã aie faciũt imundiciã.
ħ eſt: in ſpũ naturali ꝛ ſenſibili. qꝛ faciũt illos ñ
claros. ꝛ ideo ſpumãt ꝛ volutanẗ ſicut epilentici.
Mar. j. Diſcerpẽs eũ ſpũs immũdꝰ exiuit ab eo
Et talia demonia erãt i illo de q̃ dꝛ Marc. v. ꝙ
exibãt ab eo i porcos. ꝛ ſtatim impetu magno pꝛ
cipitauerũt ſe i mare. Organa ſenſuũ etiã tã inte
rioꝝ q̃ꝫ exterioꝝ ꝯcludũt (al̃s: excludũt) Sič Lu.
xj. Erat Jeſus eijciẽs demoniũ: ꝛ illud erat mu
tũ. Et dꝛ Glo. ꝙ erat cecũ ꝛ ſurdũ. Opatões etiã
ꝯfundit. qꝛ dũ ſpũs impedit ꝛ turbat. neceſſe eſt
ꝙ ꝯfuſa ſequaẗ opatio. Maxime qñ calorẽ acu
it: vt nubes ꝛ nigras euaporatões ex melãcholia
ad caput eleuet. tũc eñi inordinatiſſime opatões
fiunt. qꝛ tũc ad omne phãtaſma moueẗ: ſič ad rei
vitatẽ. ꝛ aliqñ iraſciẗ. aliqñ ridet. aliqñ inſurgit.
aliqñ placaẗ. ꝛ totus efficiẗ inordiatꝰ. Tũc eniꝫ
fit qꝺ dič Abachuch. j. Preualẽte impio aduerſ
ſus iuſtũ: egrediẗ iudiciũ ꝑuerſum: ħ eſt. ꝑualẽte
demone aduerſus iuſtã ordinatõeꝫ corpis ꝛ aie.
Sic ergo dꝛ ſpũs immũdus.

Et exclamauit voce magna di‑ cens. Sine: q̃d nobis ꝛ tibi Jeſu nazarene? Vẽiſti pdere nos: Scio ꝙ ſis ſanctus

a Hic tangiẗ Demonis manifeſtatio. Et dicũẗ
Quiqꝫ. Quoꝝ Primũ eſt Inordiati clamorꝭ ex
citatio. Scõm eſt Ut nõ cõpeſcaẗ a leſiõe: demo
nis petitio. Tertiũ Cõtra chřm quedã i poſſeſſiſ
one illiꝰ hoĩs: demõis allegatio. Quartũ Tẽpoſ
ris pmiſſi ad tẽtandũ nondũ finitio vel expletio.
Quitũ Uirtutis diuie ſup ſpũalẽ creaturã exto
ta ꝛ inuita confeſſio. De Clamoris aũt inordina
ti excitatõe dꝛ Lucas [Exclamauit voce ma
gna dicẽs] hoc eſt. extra vires ꝛ ordinẽ clamorẽ
hominis vi ꝛ vicio demonis clamauit. Scelus
eñi clamorẽ exaltat ſicut ꝛ virꝰ. Gene. xviij. Cla
mor Sodomoꝝ venit ad me. Tñ [voce] clama
uit q̃ eſt cũ intellectu: qꝺ coactus facit. qꝛ cõfuſos
clamores excitari cõſueuit [magna] aũt voce cla
mauit: q̃a pñtiam magni ſenſit: et ideo ſe eijciendũ
magno timore timuit. Job. xxxix. exhortationẽ du
cis (al̃s ducũ) vt vlulatũ exercitus. Iſte eñi eſt vlu
latus demonũ quẽ (al̃s ꝙ) cõtemnit equꝰ vehens
cõtra demonẽ deũ. [Sine] Ecce ne cõpeſcaẗ a leſ
ſione petitio Intendit eñi [ſine] hoc ẽ: pmitte nos
in poteſtate ledẽdi: ſicut fuimꝰ. Job. j. Extẽde ma
nũ tuaꝫ ꝛ tãge cũcta q̃ poſſidet. Job. ix. Terra daſ
ta eſt in manus impij. Et in hoc ſignificaẗ ꝙ demõ
non habet ptãtem niſi in q̃ꝫtũ pmittiẗ ei. Joan. xix.
Nõ haberes in me ptãtem niſi deſup datũ tibi fuſ
iſſet [Quid nobis ꝛ tibi ieſu nazarene] Ecſ
ce ꝯ chřm ſui iuris in hoĩs illiꝰ poſſeſſione allegaſ
tio. Et eſt ſenſus. Si tuus fuiſſet ꝛ non ſe nob deſ
diſſet p pctm̃: nihil haberemus in eo. Sed quia ſe
nobis tradidit: nil tibi cõmune eſt in eo nobiſcũ. ij
Coꝝ. vj. Que cõicatio chři ad belial. Eccl. xiij. Que
cõicatio ſcti ad canẽ. Hiere. xxiij. Quid paleis ad
triticũ dꝛ dñs? Attẽde aũt ꝙ hãc cõicatiõeꝫ Jeſu
nazarene: pmꝰ in euangelio feciſſe legiẗ demon: q̃
adeo bona ꝛ vera eſt ꝙ dñs eã in cruce ſua oĩbꝫ leſ
gendã ſcribi voluit Joã. xix. Et hoc q̃dem demõ fe
cit vt ſub iſto pallio veri ꝛ boni: multa falſa in abſ
ſentia dñi interſereret. et ſic induceret i errorẽ. et iõ
cõpeſciẗ taciturnitate ſibi impoſita a dño. Sic etiaꝫ
in Gen. (al̃s genere) inter oẽs creaturas inter ſe ꝺ
creatore loq̃ntes: pmꝰ deũ noiauit dicens Gen. iij.
Cur ꝑcepit vob deꝰ ꝛc. Hoc aũt iõ fecit: vt noians
deũ: citꝰ a muliere audireẗ: et melius ſibi in falſis q̃
inferre voluit crederet Et hec eſt forma hereticoꝝ
[Veniſti pdere nos] Mar. j. poniẗ: Ueniſti
añ tps pdere nos. Et allegat nõdũ expletũ eſſe tps
ad tentandũ ꝛ vexandũ cõceſſum: et iõ iniuriã ſibi
fieri. Et attende ꝙ dicit ſe perdi ſi cogatur ceſſaſ
re a vexatiõe. Et in ħ ꝑpendiẗ obſtinatio dura: ſiue
ꝑtinacia ad nocẽdũ malignitatꝭ. Eſa. x. Ad cõterẽſ
dũ erit cor eiꝰ: ꝛ ad internetionẽ gentiũ nõ paucaꝝ.
Job. xlj. Cor eiꝰ q̃ſi lapis indurabiẗ ꝛ ſtringeẗ q̃ſi
malleatoꝝ incus. Hiere. vj. Crudelis eſt ꝛ nõ miſ
ſerebiẗ [Scio qꝛ ſis ſctũs dei] Ecce diuine poſ
teſtatꝭ cõfeſſio. Sctũs eñi idẽ eſt ħ qꝺ fortꝭ. Et eſt
ſenſus. Scio ꝙ ſis ille fortis: q̃ nos fortes alligaſ
bit ꝛ vaſa nřa diſtribuet in q̃bꝫ ꝯfidebamꝰ Mat.
xij. Lu. xj. Sꝫ q̃lr̃ dꝛ [ſcio] Cõtra. j. Coꝝ. ij. Quã
nemo pncipũ huiꝰ ſecli cognouit. Si eñi cognouiſſent
nunq̃ꝫ dñm glie crucifixiſſent. hoc eſt: crucifigi pſ
ſuaſiſſent. Rñſio. Scire ħ dicitur vehemẽter opiſ
nari: ꝛ nõ falli p ſigñ q̃dẽ. Uñ exp̃ſſã ſciaꝫ ñ habuit
ſed vehemẽtẽ opinionẽ. Sꝫ i paſſiõe qñ celũ ꝛ mũ
dꝰ dabat ſigñ ſurſuꝫ: ꝛ infernꝰ deorſũ mortuos: tunc
vere ſciuit. Mat. xxvij. Uere filiꝰ dei erat iſte. Joe. ij.
Dabo ſigñ in celo ſurſũ ꝛ pdigia i inferno deorſuꝫ.

Et increpauit illũ Jeſus dicẽs: Ommuteſce: ꝛ exi ab illo.

Hic agiẗ de demõis eiectiõe. Et tãgunẗ Tria.
Demõis increpatio. Demõis p preceptũ chři eieſ
ctio. ꝛ Exitus ſpiꝰ. De Increpatõe diciẗ. [Et i
crepauit illũ] Et hic dñs hũilẽ aſſũpſit Accũ

ꝛ opꝰ Exorciſtarũ. Lu.iiij. Increpãs nõ ſinebat ea lõqui.q2 ſciebãt ipm̃ eẽ chꝛm̃. Pſal.cxviij. Increpaſti ſupbos:maledicti q̃ declinãt a lege tua. [Dicẽs: Obmuteſce: et exi ab illo] Duo dat pcepta Primũ ꝙ a laude ſua obmuteſcat Scõm ꝙ exeat. Videt ꝙ Apl's Phil'.j. ꝯtrarium huiꝰ dicat.ꝛ ſic ṽitati ꝯtradicat. Dicit eni Siue p occaſionẽ ſiue p ṽitatem annũcietꝰ chꝛs.in hoc gaudeo.ſedꝫ gaudebo. Ad h̃ dicẽdũ Qꝫ ẽ p oc caſionẽ annũciare chꝛm̃ Tripliciꝰ. Vno q̃dẽ mõ Qñ aliq̃s vera p̃dicat ꝛ male viuit: Sꝫ tñ nõ eſt ſcãdalũ manifeſtũ de vita eiꝰ. Et ille ꝓmittendꝰ eſt p̃dicare. Et Joan.x.vocatꝰ mercenariꝰ. Et de h̃ dicitꝰ Lu.ix. Cũ Joannes q̃buſdã nõ ſequẽtibus chꝛm:ꝛ tñ p̃dicãtibꝫ eũ:iponeret ſilẽtiũ:dixit chꝛi ſtus. Sinite eos.q2 q̃ nõ eſt ꝯtra vos:p vobis ẽ. Scdo mõ eſt de his q̃ vera p̃dicãt.ꝛ cũ ſcandalo male vite. Et illi ſunt ꝓhibẽdi nõ ꝓpter ſe:ſꝫ ꝓpter ſcãdalũ. Eccli.xv. Nõ eſt ſpecioſa laus i ore pctõ ris. Pſal.xlix. Pctõri autẽ dixit deꝰ. quare tu enarras iuſticias: ꝛ aſſumis teſtamẽtũ meũ p os tuũ. Tertio mõ Aliq̃ vera p̃dicãt qui multa falſa nituntꝰ inſerere ſub pallio quorundam veroꝝ. Sicut hypocrita hereticꝰ. Et ille eſt oĩno compeſcendus ꝛ p̃cidendꝰ. Et in huiꝰ rei ſignificatõem cõpeſcuit chꝛs demões q̃ h̃ idẽ intẽdebãt. Demõ eni eſt mẽdax ꝛ pater eiꝰ. Et hec eſt cã ꝙ licꝫ libri hereticoꝝ q̃dã vera ꝯtineãt ꝛ autoritates euãgelij ꝛ aliaꝝ ſcpturaꝝ:tñ totũ dãnatꝰ.q2 totũ et mala intentõe ꝛ in ꝑuerſo ſenſu eſt inductũ. Secũdũ p̃ceptũ eſt [Exi ab eo] Et h̃ eſt de eiectõe. Di aũt exire qñ ceſſat a vexatõe ꝛ impedimẽto opationũ ꝛ immũdatõe q̃ imũdat hoiẽ. Eſa.xlv. Ego ante te ibo.ꝛ glioſos terre hũiliabo.portas ereas conterã.ꝛ vectes ferreos cõfringã. Juſte eniꝫ eijcitꝰ ꝛ obmuteſcit q̃ iniuſto dolo poſſedit hominẽ.ꝛ p eius linguã ſerpẽtinã mors intrauit i mũdũ. Sap.ij. Per q̃ peccat q̃s p hec ꝛ torquetur.

Et cũ ꝓiecisset illũ demoniũ in medium:exijt ab illo:nihilqꝫ eum nocuit

x Ecce h̃ tãgitꝰ Exitꝰ demõis. Et Tria tãgit. Afflictõeꝫ exeũtis. Exitũ.et Salutẽ demoniaci. Circa Afflictõeꝫ dicꝰ Duo. Ipaꝫ.ſ. Afflictõeꝫ.ꝛ Afflictionis manifeſtatõeꝫ. De Afflictõe dr. [Et cũ ꝓieciſſet eũ] In afflictõe aũt Duo ipoꝛtãtꝰ. Vnũ q̃dẽ ꝓpꝰ qd deꝰ afflictõnẽ ꝓmiſit:qd ẽ pctm̃ p̃cedẽs p qd afflictiõeꝫ meruit. Aliud aũt q̃d eſt nequicia demonis q̃ delectatꝰ i pctis. Thren.iij. Vrſus inſidiãs factꝰ ẽ mihi leo i abſcõdito. Publicũ aũt tãgitꝰ in h̃ ꝙ dicit [in mediũ] q2 Nõ tm̃ punire ſicẽ leo deſiderat demon:ſꝫ etiã ꝯfũdere. Hiere.xxxj. Cõfuſus ſum ꝛ erubui:qm̃ ſuſtinui opprobriũ adoleſcẽtie mee. Tñ ſepe ꝯtigit ꝙ demõ intendit confundere p infamiã.et cum ille erubeſcat de infamia:emundat pctm̃:ꝛ demon exit ab eo. Sicut hic exit a ꝓpitato in mediũ corã oĩbꝫ. Pſ.lxxxij. Imple facies coꝝ ignominia ꝛ q̃rẽt te dñe. Mich.iiij. Venies in babylonẽ ꝛ ibi liberaberis. Eccli.iiij. Eſt cõfuſio adducẽs gl'iam:et eſt confuſio adducens ignominiã [Exijt ab illo] Relicta obſidere eum Infra eodẽ. Exibant demonia a mltꝭ [nihilqꝫ illi nocuit] hoc eſt:nullũ membꝝ ab eo auulſit:lꝫ diſcerpet eũ ſicut dr Marcus. Sed tñ integrã ſanitatẽ recepit. Joan. vij. Totuꝫ hoiem ſanũ feci in ſabbato. Joã.v. Ecce iã ſanꝰ factus es iam amplius noli peccare ne deteriꝰ tibi aliq̃d ꝯtingat. Pſ. cij. Qui ꝓpitiatꝰ oĩbus iniquitatibꝫ tuis:qui ſanat oẽs infirmitates tuas.

Et factus eſt pauor in omnibꝰ: et colloquebantꝰ ad inuicem dicentes. Quod eſt hoc verbũ: quia in poteſtate et ṽtute impat immundis ſpiritibꝰ ꝛ exeũt. Et diuulgabatꝰ fama de illo in omnẽ locuꝫ regionis.

Ecce Excitatio deuotõis ad mãifeſtatiõeꝫ ptãtis Et dr Duo. Ammiratõeꝫ apd p̃ñtes. Et Diuulgatiõeꝫ fame apud abſentes. Ammiratiõeꝫ aũt apd p̃ñtes magnificat in Tribꝫ. In pauore ſtuporis i corde. In ãmiratõis ad inuicẽ collocutõe. In cã q̃ mouet oẽs i pauore ꝛ collocutiõe. De Ammirationis pauore dr [Et factꝰ eſt pauor in oĩbus] Pauor.ſ.ſtuporis ex magnitudine facti. Pſ.liiij. Timor ꝛ tremor venerũt ſup me ꝛ ꝯtexerũt me tenebre.q̃a ñ potui vel ſilerẽ vl' cãm in tãtis viderẽ factis. Job.iiij. Pauor tenuit me ꝛ tremor:et cũ ſpũs me p̃ñte trãſiret:inhorruerũt pili carnis mee. [Et colloq̃bantꝰ ad inuicẽ dicẽtes] Oẽs em̃ colloq̃bantꝰ. Et naturale ẽ in ſtupore ꝙ vnꝰ ab alio q̃ vidꝫ ꝛ auditꝭ q̃rat exempla. Eſa.lxvi. Quis audiuit vnq̃ꝫ tale:aut q̃s vidit huic ſile [Qd eſt hoc verbũ:] hoc eſt:res de q̃ eſt ṽbũ. Joe.j. Si factũ eſt ṽbũ iſtd i diebꝫ vr̃is aut i diebꝫ patrũ vr̃oꝝ. Sup h̃ filijs vr̃is narrate:ꝛ filij vr̃i filijs ſuis:ꝛ filij coꝝ generationi alteri [q2 in ptãte et virtute] Ecce tãgũt Cãm q2 ſine exorciſmis ꝛ adiuratiõibꝫ:ſola volũtatis ptãte ꝛ ṽtute ſpũs [impat immũdis ſpiritibꝰ et exeũt] Lu.xj. Si i digito dei eijcio demonia:pfecto ꝑuẽ.i vos reg.di.h̃ ẽ.i demõſtratiõe ptãtis ꝛ virtutis. Exo.viij. Digitꝰ dei eſt hic [Et diuulgabatꝰ fama de illo] Pſ.xviij. In oẽm terrã exiuit ſonꝰ eoꝝ. et hoc eſt [in oẽm locũ regionis illiꝰ]. Eſa.lij. Quibꝫ nõ ẽ ãnũciatũ d̃ eo videbũt:ꝛ q̃ nõ audierunt cõtẽplati ſunt. Prouer.xv. Fama bona impinguat oſſa. Hoc igitꝰ eſt qd dicit deiectionẽ demonis

Surgẽs aũt ieſus de ſynagoga introiuit i domũ Simõis. Socrꝰ aũt Simonis tenebatꝰ magnis febribus:et rogauerũt illũ pro ea

Hic agitꝰ d̃ Ptãte eccl'iaſtica ſup corpꝰ aĩa rõnali aĩatũ. Cuiꝰ ifirmitates ſepe cãntꝰ a pctõ. Et ad illarũ ifirmitatũ curas ordinatꝰ ptãs eccl'iaſtica in ipoſitiõe manuũ ꝛ in vnctõe extrẽa. Et in alijs mltis eccl'iaſticis ſacramẽtis. Dicẽ aũt h̃ Quattuor. Quoꝝ Primũ ẽ Viſitatio egrotãtis. Scõm Diſpoſitio z

iñfirme mulierꝭ. Tertiū Depcatio ſctōꝝ ꝑ ea ro
gātiū. Quartū aūt Sanatio ꝑfecta. In Primo
hoꝝ Tria dicūt. Preparatio opantꝭ ꝑtātis. quaꝫ
tāgit cū dic. [Surgēs.] Surgit eni q ꝑat⁹ ē iu/
uare: ꝛ erigere iacēte. pſ̄. xliij. Exurge q̄re obdor
mis dn̄e exurge ne repellas i finē. Et Infra pſal.
eod. Exurge dn̄e adiuua nos ꝛ libera nos. Mat
thei. viij. Surgēs Jeſus imꝑauit vētis ꝛ mari:
ꝛ facta ē tranq̄llitas magna [de ſynagoga] Ec
ce Scd̄um: Synagoge (in q̄ ꝑdicauerat) dereli
ctio. Qđ ſignificat relictōeꝫ indeuotoꝝ de circūci
ſiōe. Oſee. iiij. Dimitte eos: ſeꝑatū eſt ꝯuiuiū eo/
rum. Hiere. xij. Reliq domū meā: dimiſi heredi/
tatē meā. Mat. xxiij. Ecce relinqt̄ vob dom⁹ vr̄a
deſta. Synagoga eī ſonat ꝯductōeꝫ Que ſić acer
u⁹ lapidū cōductoꝝ ſine cemēto grē ꝛ charitatꝭ.
Sić eſt collectio peccātiū vel iudeoꝝ vł alioꝝ q̄/
rūcunq̄. Michee. i. In aceruū lapidū ex hie/
ruſa. lē. Eccl. xxj. Stupa collecta ſynagoga peccan
tiū. ꝛ ꝯſūmatio illoꝝ flāma ignis. In tali aūt cō/
ductōe: nō eſt cemētū iūgēs ꝛ ꝯtinēs. Sꝫ vnuꝫ
inordiate ꝑmit. ꝛ alteꝝ ꝑmit. ꝛ vnū trudit ꝛ alte
rū trudit ꝛ retrudit. Sic vn⁹ ſupgredit ꝛ circū/
uenit ꝛ ſupplātat alteꝝ: int eos q nulla ſocietate
charitatꝭ iungūt. j. Theſ. iiij. Neq̄s ſupgrediat
neq̄ circūueniat i negocio frēꝫ ſuū. Eze. xiij. Qui
liniūt abſq̄ cemēto dic eis ꝙ caſur⁹ ſit. Hos ḡ
hac de cauſa dereliq̄t. [Introiuit in domum
Simōis] Ubi familia Symōis hitauit. Et ſi/
gnificat domū obediētie. q̄ꝛ Symon obediēs i/
terꝑtat. vbi ꝑceptis chr̄i et apl̄icis obedit. Heb.
xiij. Obedite ꝑpoſitꝭ vr̄is. Ipi eni ꝑuigilāt q̄ſi ra/
tionē reddituri ꝓ aiab vr̄is. Joā. iiij. Me⁹ cibo
eſt vt faciā volūtatē pr̄is mei q miſit me. ꝛ vt ꝑfi
ciā op⁹ ei⁹. Attēde aūt ꝙ tūc fuit ſabbatū: In
q̄ maxime dn̄s ꝑfecit grās curationū ꝓpt Duas
cauſas. Quarū Una eſt vt ſe dn̄m oñderet ſab/
bati. Mat. xij. Dn̄s ē fili⁹ hoīs etiā ſabbati. Se/
cūda eſt vt ſe pr̄i cōformaret. Pater eni ab exor/
dio mūdi creaturas corꝑales ad ſabbatū termi/
nauit: ſanctificatōeꝫ mētis: ꝛ q̄etē in ſabbato in/
choās. Et ita fecit chr̄s vetera terminās legalia
opa q in corꝑalib opib ꝯſiſtebāt: ſpūales ſctifi/
catōes ꝛ ſanitates a ſabbato inchoauit. Joan. v.
Pater me⁹ vſq̄ mō opat ꝛ ego opor. ij. Corin. v.
Siq̄ eſt in chr̄o noua creatura: vetera trāſierūt.
ꝛ ecce noua oīa facta ſūt. Uñ dom⁹ Simōis: no
uā de gētib ꝛ iudeis collectā ſcat eccl̄iaꝫ. Mat.
xvj. Tu es Petr⁹ ꝛ ſup hāc petrā edificabo eccle
ſiaꝫ meā. Socrus aūt Simōis [int ſue vxo
ris] [tenebat] ad ipedimentū virtū ꝛ opationū
[magnis] vehementer eſtuantib [febrib] Fe/
bris eſt calor extrane⁹ in corde inflāmatus. ꝛ per
venas ꝛ arterias ꝛ ſpiritū ꝛ ſanguinē ꝑcedēs in
totū corpus ad impedimentū opationū: ꝛ nocu
mentū ſubſtātie ꝛ ꝟtutū. Et hec erat diſpoſitio i
firmi. Que ſocrus allegorice q̄dem ſynagoga. Fi
lia autē vxor Petri eſt eccleſia. Moraliter auteꝫ
eſt caro cōtraria ſpiritui. febris auteꝫ ei⁹ ꝯcupia.
Uñ Gloſa dicit ꝙ vir a demonio liberat cū aīa ab
īmunda cogitatiōe purgat. Femia a febrib curat
cū caro a concupiſcētie feruore refrenat. Eccl. xxiij.

Ania calida q̄ſi ignis ardens nō extinguet donec
aliq̄d glutiat. Oſee. vij. Oēs adulterātes q̄ſi cliba/
nus ſuccēſus. Deut. xxxij. Ignis ſuccēſus eſt in fu
rore meo: ꝛ ardebit vſq̄ ad iferni nouiſſima. Hic
calor eſt extrane⁹ cōcupiſcentie. Leuit. x. Cū ignem
alienū offerrent filij Aaron in conſpectu dn̄i: cōbu
ſti ſūt. Hec eſt ḡ infirmi diſpoſitio [Et rogaue/ z
runt eum pro illa] Ecce depcatio ſctōꝝ ꝛ inter
ceſſio. Quia vt dicit Greg. Que ꝑdeſtinauit deus
facere: freq̄nter ſic ꝑdeſtinauit vt fiāt orōnib ſan/
ctorū. Gen. xxv. Depcabat Iſaac pro vxore ſua: eo
ꝙ eſſet ſterilis: q exaudiuit eū: et dedit ꝯceptū Re/
becce. Ecce h facit orōne ſctōꝝ: qđ tñ ſe ꝓmiſerat fa
cturꝫ qñ dicit Gen. xxj. In Iſaac vocabit tibi ſemē
Jaco. v. Inducāt pbros eccl̄ie ꝛ orēt ſup eū: ꝛ orō
fidei ſaluabit ifirmū. Et ſi in petis ſit: dimittent ei.
Tñ Matthe⁹. viij. et Marcus. j. nō dicūt ꝙ ali/
q̄s rogauerit euꝫ. Quia vt dc Glo. Saluator mō
rogatus: mō nō rogat⁹ curat: oſtēdēs ſe ꝯ viciorū
q̄ſq̄ (al's q̄ſcunq̄. al's q̄s) paſſiones: ꝛ ꝑcib fidelꝭ/
um ſe ſꝑ annuere: et ea nōnunq̄ q ipſi in ſe nō itel/
ligunt. et ideo nō rogant: vel intelligēda dare: vel
pie petentib etiā nō intellecta dimittere. Unde pſ.
xviij. Delicta q̄s intelligit: ab occultꝭ meis mūda
me: et ab alienis parce ſeruo tuo.

**Et ſtās ſuꝑ illam imperauit fe/
bri et dimiſit illam. et cōtinuo ſur
gens miniſtrabat illis.**

Curatio eſt egroti. Et tāgit Tria. Modū cura/
tiōis. Curatōeꝫ. ꝛ Uirtutꝭ integrā reſtitutōeꝫ. Mo
dus curatōis ē in Facto: ꝛ i Uerbo. In Facto q̄dē
q̄ꝛ [ſtās ſuꝑ illā] Stādo āt oñt Paratū illi ad/
iutoriū. Et oñt Seruādā rectitudinē. Pſ̄. xxvij.
Adiutor ꝛ ꝓtector me⁹ es tu dn̄e. De Rcitudie āt
Eph. v. Surge q dormis ꝛ exurge de mortuis: et
illūinabit te chr̄s. Act. ix. Dās illi manū erexit eā: ꝛ
ſctis ac viduis aſſiḡuit viuā. De ꝟbo dt [Imꝑa/
uit febri] Solo eī ꝟbo fugauit qđ ē chr̄o ꝓpriuꝫ
Sctī āt faciūt ꝑ īpcatiōes ꝛ exorciſmos. Uñ chr̄s
ñ vtebat iſtrumētꝭ cleuiū. q̄ꝛ ſuꝑ talia erat ſolo imꝑio
ſoluēs ꝛ ligās. Pſ̄. xxxij. Dixit ꝛ fcā ſūt: mādauit
et crea. ſt. [Et dimiſit illā] Ecce ſanitas ꝑfecta.
Sap. xvj. Non herba nec malagma ſanabat eos
ſed ſmo tu⁹ q ſanat oīa. Act. iij. Nomē ei⁹ ꝛ fides
q̄ per eum eſt dedit integrā ſanitatē iſtā in ꝯſpectu
oīm veſtrū [Et cōtinuo ſurgēs] hoc eſt corꝑe
et mēte i ſuꝑiora ſe agēs (al's erigēs) Col. iij. Que
ſurſū ſūt q̄rite: nō q ſuꝑ terrā [miniſtrabat eis]
hoc eſt: menſam ꝑabat ꝛ neceſſaria: in ſignū reſti
tutionis omniū virtū ꝛ operationū. Hoc auteꝫ
ſpiritualit implet. quādo ſić ſeruiuimus peccan
do diabolo: ita curati ſeruiam⁹ deo. Rhom. vj.
Sicut exhibuiſtꝭ membra veſtra ſeruire immū/
dicie ꝛ iniq̄tati ad iniq̄tatē. ita nunc exhibete mē
bra veſtra ſeruire iuſticie in ſanctificationē.

**Cū ſol autē occidiſſet: oēs q̄ ha/
bebāt ifirmos varijs languorib⁹:
ducebāt illos ad eū. At ille ſingu/
lis manus imponēs curabat eos.**

2 Idem qđ ante ꝺ Poteſtate eccliaſtica particulariter oſtēdit: Nūc vniuerſaliter ꝓbat: tam vniuerſalitate infirmantiū: q̄ꝫ varietate infirmitatū. Et tangit Tria. Tpis congruitatē. Infirmorum curationē et Demonis eiectionē. Tēporis congruitatē ꝑ hoc ꝙ dicit [Cū ſol] Quia tota die ꝑ totū tēpus in p̄dicatione ſecū fuerāt. Nocte autē domi: ꝟtutes ipius vicinis nūciabant. ꝛ ideo timentes ne in craſtinū diſcederet: ſtatim ipa nocte cū īfirmis veniebāt. Spūaliter aūt Sol eſt ipe chrs: qui ſicut dr Joan.j. Solus lucens illumiat omnē hominē venientē in hūc mūdum. Malach.iiij. Vobis timentibꝫ nomē meum orietꝛ ſol iuſticie. ꝛ ſanitas in pennis eiꝰ. Hic ſol multos curauit lumie ſuo: fulgēs i vita. Sꝫ multo plꝛes ꝓfecit ſanitates occumbēs in morte Lu.xxiij. Sol obſcuratꝰ eſt: ꝛ tenebre facte ſunt. Et ſtatim ſeqtur Matth.xxvij. Et multa corpa ſctōꝝ q̄ dormierāt ſurrexerūt. Statim eni infernus reddidit mortuos ſuos. Judic.xvi. Sāſon q̄ ſol forꝫ interp̄tatꝛ: multoqꝫ plꝛes Philiſteos ꝓſtrauit occūbēs q̄ꝫ añ viuēs fecerat. Philiſtei āt ſignificāt demōes egritudies facientes. [Oēs q̄ habebāt infirmos] Ecce Infirmoꝝ generalitas. Matth.xj. Venite ad me oēs q̄ laboratꝫ et onerati eſtꝫ. [varijs lāguoribꝫ] Ecce Infirmitatū diuerſitas. Languor aūt dr q̄ſi lōgꝰ angor. qꝛ etiā chronicas ſanabat infirmitates. Et ab iferis reuocabat mortuos. Eccl.x. Lāguor plixior ꝑuat mediciū. breuē lāguorē p̄cidit medicꝰ. Breuis aūt lāguor iꝓpe dr. Et ē oppoſitio in adiecto [Ducebāt eos ad eū] Ducatꝰ ſonat motū volūtariū: qꝛ manuducebāt eos. Propꝛ qđ etiā patrini ꝛ iſtructores i ecclia vocātur anadochi ꝛ manuduci. qꝛ docēdo ducūt. ꝛ iflectūt ad bonū volūtateſ eoꝝ. Deut.xxxij. Dñs ſolꝰ dux eiꝰ fuit. ꝛ nō erat cū eo deꝰ alienꝰ. Quia etiāſi aliꝰ adducat: tamē facit in dño [At ille] Tāgitꝛ Sanitatū ꝑfectio. Tāgūtꝛ aūt Duo Modꝰ curatōnis. ꝛ Jpa cura. Modꝰ curatōnis. qꝛ [ſingulis manus imponēs] Manꝰ aūt impoſitio Duo ſignificat. Ptāꝫ traductōeꝫ. ꝛ Manuū: ꝺ ē: operū impꝛſſionē. Ptāꝫ traductio ſignificatꝛ ꝑ porrectōnē manuū. Manuū impꝛſſio ſignificatꝛ i ipreſſiōe veſtigioꝝ manuū. De Traductōe Joan.xx. Accipite ſpmſctm̄ q̄ꝝ remiſeritꝫ pctā remittuntꝛ eis. Manuū impꝛſſio. Exo.xxxiiij. Portabat moyſes tabulas lapideas ſcptaſ digito dei. Scptura eni ē veſtigiuꝫ digitoꝝ. Et ita traducit i eos ſpūm in ſctificando: et imp̄mit digitos in obſeruatiōe ſuoꝝ mādatoꝝ. Et hic ē modꝰ curatōnis. Vñ ſequitꝛ infallibilꝛ cura [curabat eos] Jn ſctitate em̄ ſpūs ꝛ in veſtigijs mādatoꝝ nō pōt eſſe infirmitas diaboli. ſed eijcitꝛ Lu.xj. Si in digito dei eijcio demonia: ꝑfecto ꝑuenit in vos regnū dei.

Exibāt aūt demonia a multis: clamātia ꝛ dicentia: q̄a tu es filiꝰ dei. Et increpās non ſinebat ea loqui: qꝛ ſciebāt ipſum eſſe chriſtū.

Et tangitꝛ ꝺ Demonū eiectio. Et tāguntꝛ ꝺ Tria. Exitꝰ demonioꝝ. Veritatꝫ coacta cōfeſſio. ꝛ Jpſoꝝ rū a dño increpatio. Demonū eiectio tāgitꝛ ꝑ ꝺ ꝙ dr [Exibāt aūt demonia a multis] q̄ cāꝫ dederāt īfirmitatibꝫ. Sic legitꝛ in vita btī Bartholomei: ꝙ inferebāt leſiōes. ꝛ hoc chris a p̄ſte ledendi eiecit. Act.x. Ptrāſijt benefaciēdo ꝛ ſanādo oēs oppꝛſſos a diabolo: qm̄ deꝰ erat cū illo [clamātia et dicentia] in veritatꝫ confeſſione: ſed coacta. q̄a Demō de ſua volūtate nō loquitꝛ niſi mēdaciū. Joan.viij. Cū loquitꝛ mēdaciū: ex ꝓprijs loquitꝛ. qꝛ mēdax ē ꝛ pr̄ eiꝰ [qꝛ tu es filiꝰ dei] et iđ tuo impio cōpellis nos. Hoc aūt nō Sciētes dixerūt: ſed vehemēter opinātes: ſic in ꝓhicꝫ dictū ē. Tñ q̄dā glo. dr ꝙ ſciuerūt eſſe filiū dei: ſed ñ credebāt ꝙ ſua crucifixiōe eſſent dānādi. Etſi ꝺ cognouiſſent: nunq̄ꝫ eū crucifigi ꝑſuaſiſſent. Anterior aūt ſolutio verior ē ꝙ. ſ. eū nō cognouerūt cognitōe certa: ſed opinabantꝛ vehemēter. Sap.ij. Filiū dei ſe noiat: ꝛ gl'iatꝛ patrē ſe hr̄e deū: videamꝰ ſi ſermones illiꝰ veri ſint [Et increpans nō ſinebat ea loqui] Cuiꝰ cā iam dicta eſt. ne ſcꝫ ſub pallio q̄rundā veroꝝ mlta falſa interſererēt. Mat.xiij. Nōne bonū ſemē ſeminaſti in agro tuo: vñ ḡ hꝫ zizania: Et ait. Inimicꝰ hō hoc fecit. Et de his ſub verꝫ falſa introducētibꝫ dr Eſa.j. Vinū tuū mixtū eſt aq̄. Jo.ij. Ois hō p̄mū bonū vinū ꝓponit: ꝛ poſtea cū inebriati fuerint homines: tūc id qđ deteriꝰ ē [qꝛ ſciebāt] ꝺ eſt: vehemēter opinabantꝛ [ipm eē chriſtū] Act.x. Jeſū a nazareth quō vnxit eū deꝰ ſpūſctō ꝛ ꝟtute. Chrs eī vnctꝰ interp̄tatꝛ. Cañ.j. Oleū effuſū nomē tuū.

Facta aūt die: egreſſus ibat in deſertū locū: et turbe req̄rebāt eū et venerūt vſqꝫ ad ipm: ꝛ detinebāt illū ne diſcederet ab eis. Quibus ille ait. Quia ꝛ alijs ciuitatibꝰ oportet me euāgelizare regnū dei: quia ideo miſſus ſum. Et erat p̄dicans in ſynagogis galilee.

Hic tāgit Tertiū Ecclie fūdamētū. Et ꝺ ē Doctrina in p̄dicatōe fidei ꝛ bonoꝝ morum. Et tangit Quattuor. Primū q̄dē Dñi a tumltu declinatōeꝫ Scd̄m Audientiū cū inq̄ſitiōeꝫ ꝛ deuotōeꝫ. Tertiū Ad generalē p̄dicatōeꝫ miſtroꝝ obligatōeꝫ. Quartum autem Illiꝰ officij ad qđ dicit eſſe miſtros ꝓpriā opatōeꝫ. De Prio dr [Facta aūt die] Quia nocte circa curationē infirmoꝝ erat occupatꝰ. et iđ in die ad deſertū cā q̄etꝫ ꝛ cōtēplatōis declinauit. Mar.vj. Venite i deſertū ꝛ req̄eſcite puſillū. Et ꝺ in [die] hoc eſt in claro ſapientie lumie. Sap.vij. Hec eſt ſpecioſior ſole ꝛ ſup oēm diſpoſitionē ſtellaꝝ. luci compata inuenitꝛ prior [Et turbe req̄rebant eū] Ecce deuote audientiū cum inquiſitio. Eſaie.lv. Querite dominū dū inueniri poteſt. inuocate eum dū ꝓpe eſt. [Et venerūt vſqꝫ ad ipm] Tria faciunt. Querūt ꝑ deuotionē. Veniunt vſqꝫ ad ipſum per contemplationē. Joan.j. Venerunt et viderūt vbi maneret: ꝛ manſerunt cum illo. [ꝛ detinebāt illū ne diſcederet ab 3

eis [per charitatis feruorē. Canticoꝝ. iij. Tenui illū nec dimittam. Gen. xxxij. Non dimittam te niſi benedixeris mihi. Joannis. iiij. Cum veniſſent vſq; ad ipſum ſamaritani: rogauerūt eū vt maneret cū eis. [Quibus ille ait] Hic tāgit Ad generalē predicationē Miniſtrorū eccleſie exemplo ſui obligatiōnem. Unde dicit. Non teneatis me [quia et alijs ciuitatibus] et turribus et villis et vicis et pagis. Omnia enī hec per ciuitates comprehendit [oportet me] hoc eſt. opem portat in Me: In miniſtris autē obligationē. Rhoma. j. Sapientibus et inſipientibus debitor ſum. Ita ꝙ in me promptū eſt et vobis qui Rhome eſtis euangelizare. j. Corinth. ix. Omnibus omnia factus ſum vt omnes lucrifacerē. ij. Corinth. vj. In omnibus exhibeamus noſmetipſos ſicut dei miniſtros. j. Corinth. iiij. Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros chriſti. Actuū. j. Eritis mihi teſtes in Judea et Hieruſalē: et i Samaria et vſq; ad vltimū terre. Reprehenduntur hoc exemplo in vno loco iacentes: nō euangelizantes: ſed comedentes et bibentes ea que per euangelium ſunt adquiſita. Marci. vj. Illi autē profecti predicauerunt vbiq; domino cooperante. Job. xxxvj. Nubes: hoc eſt. predicatores vbiq; ſpargunt lumen ſuum [euangelizare] hoc eſt: bonū nuncium gratie: et indulgētie manifeſtare. Hoc enim eſt lumen ſpargere. Eſaie. xlix. Parū eſt mihi vt ſuſcites mihi tribus Jacob: et feces iſrael conuertendas. Dedi te in lucem gentiū vt ſis ſalus mea vſq; ad vltimū terre. [regnū dei] Matth. vj. Primū querite regnū dei et iuſticiā eius. et hec oīa adijcientur vobis. Regnū autem dei quo deus regnat i nobis: eſt Omnis finis: boni: legis et ordinis: diſtributio. Sicut dicit Dionyſius. Et hoc ſuperius eſt expoſitū. Rho. xiiij. Non eſt regnū dei eſca et potus: ſed iuſticia et pax et gaudiū in ſpiritu ſancto. Quidā autē hoc non faciunt ſed fabulas predicant. Pſal. cxviij. Narrauerūt mihi iniqui fabulatiōes: ſed nō vt lex tua. [quia ideo miſſus ſū] Ecce Finis legatiōis. Abdie. Auditū audiuimus a dño. et legatus ad gentes miſſus eſt. ij. Coꝝ. v. Pro chriſto legatiōe fungimur: tanꝗ deo exhortante per nos. Modo aūt Legati qui veniūt: ad concutiendū et ſpoliādū terras veniūt. Et ſūt illi Legati Antiochi et nō dei. ij. Machabeo. iiij. [Et erat predicans.] Ecce Actus officij ad quē conſecrantur Epi. ſicut patet in manus impoſitiōe Epoꝝ. [In ſynagogis galilee] Locus vbi multi cōfluxerūt. Ad Titū. j. Amplectentē eū qui ſm doctrinā eſt fidelem ſermonē. vt potens ſit exhortari in doctrina ſana. et eos qui contradicūt arguere.

Hec eſt ergo conſtructio fundamentoꝝ eccleſie.

Capitulū. V.

f Actum eſt autem cum turbe irruerent in eum vt audirent verbum dei: et ipſe ſtabat ſecus ſtagnum genezareth

Conſtructio eccleſiaſtici ordinis fundamentis: A
Tangit Lucas Eccleſiaſticū ordinem in eo: penes quem eſt plenitudo poteſtatis: et in Epis et Pbris ſicut innuit quedam Glo. ſuper ca. xj. Et ideo diuiditur i Tria. In quoꝝ Primo tangit ordinem capitis In quo eſt ſumma poteſtas ad mēbra. In Secūdo autē tangit ordinē nobiliorū membroꝝ: in his qui primi ordinis ſunt in eccleſia. Et hoc in ſequenti capitulo In Tertio aūt tangit ordinē eorū qui ſecundi ordinis ſunt in eccleſia. Sicut Pbroꝝ. Et hoc incipit. xj. ca. infra. Conſtructionē aūt poteſtatis eccleſiaſtice in capite tangit in hoc capitulo in Quinq;: penes quinque que ſunt de officio capitis. Quoꝝ Primū eſt Uniuerſalitas poteſtatis in mōdo. Scdm ē: penes vſum clauis: et ius: oblata Recipiendi: et Diſcernendi de lepra et lepra: et mūdatiōe lepre. Tertiū ē: penes poteſtatē Ligandi et Soluendi a peccato. Quartū autē eſt: penes auctoritatē Uocandi et Conſtituendi et Diſponēdi gradus eccleſiaſticos: et Diſtinguēdi eoſdem. Quintū aūt eſt penes poteſtatē Diſpenſandi et Remittendi circa eos quos regit. Et hec per ordinē tanguntur in quinq; hiſtorijs hic introductis. Scz De Piſcium cōcluſione. De Leproſi ſanatiōe et oblatione. De Peccatoꝝ in paralytico abſolutione. De Matthei vocatione. De Diſcipuloꝝ diſpenſatiōe. contra quā phariſei murmurabant. Et hec per ordinem patent in littera. Ex oibus aūt his ſcitur ꝙ Lucas in hiſtoria nō ſequitur ordinē temporis. Sed inducit oia: ſm quē modū probant eccleſiaſticum ordinē vt ſe eſſe probet vitulum in dei animalibus. Prima autem hiſtoria i qua conſtruit vniuerſalitatē regiminis eſt i vno ſcz tres partes. In quaꝝ Prima ſumit occaſiōem veniendi ad propoſitū. In Scda oñt et conſtruit hoc per miraculū. In Tertia aūt oibus ad hoc ſtupētibus: explanādo dicit hoc quod dictū ē eſſe ſuū intētū. Circa primū aūt in qua accipit occaſiōem ſunt Quattuor paragraphi. Tāgit Primo Audiēdi ex parte turbe auiditatē Et ex hoc ſibi excitari tumultuatiōem. et loci vbi ſtabat ad tumultū ſuſtinēdū icōgruitatē. In Scdo dicit Nauiū de quibus ſine tumultu docere poſſet conſideratiōem. In Tertio dicit Unius nauis ad tumultū declinādū aſceſū. In Quarto dicit Ex illa turbarū eruditionē et illuminatiōem. Hec autem per ordinē patent in lr̃a. In primo horum Duo ſunt. Turbaꝝ ad audiendū tumultus. et ad tumultū portandū importunus locus. Attēdendum autē iſtud an incarcerationē Joānis eſſe factū. Et ideo precedenti imediate ſm ordinē temporis non continuatur. Sed hunc ordinem nō ſequitur Lucas. Scdm ordinem autem eccleſiaſtici gradus optime cōtinuatur. quia primus eſt fundare eccleſiam: quam conſtitutio miniſtroꝝ. Et ad ſequens continuatur. quia Prius eſt diſponere caput: poſtea mēbra. Et Interius actus: primus ē cura paſtoralis vniuerſalis regiminis quam vſus clauis. Et ſic patet ordo valde rationabilis. Dicit ergo [Factum eſt autem] Quod ante mundi conſtitutionē ordinatū eſt: tunc in executione [factū eſt] Sic enim cum pater genuit In quo ſplēderet oīs gradus ſanctitatis ab eterno: ab eodē ipſo preelectus in tempore. Pſal. cix. In ſplēdoribus ſctōꝝ ex vtero ante luciferū genui te. Sic hieruſalem terreſtris eccleſia deſcēdit a celeſti que eſt in diſpoſitione diuina. Apocal. xxj. Uidi ciuitatem ſanctā hieruſalem nouā deſcendentem de celo

a deo pataȝ. Sic ergo [Factū eſt] tali ſumpta oc
caſióe [Cū turbe] ꝑmixte multitudies [irrue-
rēt] tumultuātes [in cū] cupiētes audire viam
ſalutis [vt audirēt eū.] Mat. xiij. Cógregate
ſunt ad cū turbe multe. ita vt in naniculā aſcen-
dēs ſederet. Cauſa aūt audiēdi diuerſa fuit i di-
uerſis. Quidā eni panē (al's cibū) cogitantes qui
perit: ꝓpterea ſequebant eum vt de panibꝫ ſuis
ſaturarent. Et hi fuerūt carnales. Jo. vj. Queri-
tis me nó q2 vidiſtis ſigna: ſed q2 comediſtj de
panibꝫ. Alij autē ſequebant eū: vt obſuarent et
capent eum in ſermóe: et accuſarēt eū. et hi fuerūt
inuidi. Matth. xxij. Abeūtes phariſei ꝯſiliū fe-
cerūt vt capent Jeſum in ſermóe. Alij aūt ſeque
bant eū vt ſanarent ab ipo infirmi coꝝ. Joā. vj.
Sequebat eū multitudo magna: q2 videbant ſi
gna q faciebat ſup his q infirmabant: et hi erant
ꝑuidi. Alij aūt ſeqbant vt viderēt mirabilia et au
dirēt. Lu. v. Vidim9 mirabilia hodie: et hi ſūt cu-
rioſi. Alij autē ſequebant eū vt de via ſalutis et
aīe eruditióe inſtruerent. Et hi erāt deuoti. Joā.
vj. Ad quē ibim9 verba vite eterne habes Iſti
autē tria attēdentes q erāt in ipo. Dulcedinē ſpi
ritus qui verba concepit. Dulcedinem lingue
et labiorū: q vba ꝓpoſuit. Dulcedinē vbi qd i au
res ſonuit. De pmo hoꝝ Eccli. xxiiij. Spūs me
us ſup mel dulcis. De Scdo ps. xliiij. Diffuſa ē
gr̃a in labijs tuis. Cañ. iiij. Mel et lac ſub ligua
tua. De Tertio Cañ. ij. Vox tua dulcis. Cañ. iiij.
Eloquiū tuū dulce. [Et ipe ſtabat ſecus] Ec-
ce Loci incómoditas: tāta pſſura turbaꝝ. Pote
rāt ei eū impingere et compmere. Eſt aūt ſtagnū
vbi aqua ſtans et in ſe recollecta ſtagnat. Unde
etiā ſtagnū a ſtando dicit. Idē autē hebreo ſmo
ne mare dicit: nó q amarū fuerit. ſed cóſuetudo
eſt hebreis: oēm ſtantē magnā aquā mare voca
re. Geñ. j. Cógregatónes aquarū appellauit ma
ria. Sed dicit mare tyberiadis a ciuitate adiacē
te metropoli: que tyberias vocabat. dicta ſic: q2
Herodes antipas eā edificauit ob honorē Ty-
berij ceſarſ: ſub quo ipe regnauit. Idē dicit ma-
re galilee ab adiacēte ꝓuincia. Idez dicit ſtagnū
vel mare [Genezareth.] quia cū ſit d fontibꝫ cō
fluentibꝫ et aqs influētibꝫ collectū: colliſio cōfluē
tium aquarū facit criſpari ſupficiē ipius. et nó ſi
nit eā ſtare plane. et mot9 ſupficiei tactū mouet
et impellit aerē. et ita lenē ex ſe generat auram. Et
ideo generās aurā. h eſt [Geneſareth] vocat a
genes qd eſt generatio. et areth qd ē aura. Per h
igit patet expoſitio lr̃alis. [Stabat aūt ie-
ſus iuxta ſtagnū geneſareth.] Statu ſuo:
ſue diuinitatis oñdens immobilitatē. Poſitione
corpis: docēs iuſticie rectitudinē. Porrectóe ca
pitis: diuinā innuēs contēplatione. Erectóe vul
tus: inſtruens ad rectā in omnibꝫ intentióez. De
Primo autē hoꝝ dicit in ps. q. Tu autē idē ipe
es: et anni tui nó deficiēt. De Scdo Pſal. x. Iu
ſtus dñs et iuſticias dilexit. De Tertio Joan. iij.
Nemo aſcēdit in celū niſi qui deſcēdit de celo: fi
lius hois qui ē celo. Non ſolū p diuinitatē ſed p
eterni luminis cótemplationē. Phil. iij. Nr̃a cō-
uerſatio i celis eſt. De Quarta Col. iij. Que ſur-
ſum ſunt querite vbi chriſtus eſt in dextera dei ſe-
dens: q ſurſum ſunt ſapite: non q ſup terraȝ. Per
hoc aūt q dr [ſecus] notat ꝓpinqtatez. Propin-
qu9 enī eſt Tribulatj: Petētibꝫ: et Deuotj. De Pri
mo pſ. xxxiij. Iuxta eſt dñs his q tribulato ſūt cor
de. De Scdo in pſ. cxliiij. Prope eſt dñs oibꝫ īuo
cātibꝫ eū in vitate. De Tertio Eſa. lv. Querite do
minū dū inueniri pōt: inuocate eū dum prope eſt
[ſtagnū] qd Aque labilitate: vite hui9 ſignificat
mortalitatē. Aque motu: ſignificat vite inſtabilita
tē. Aque effectu ſcat hui9 glorie vaporē: ad modi-
cū apparentē. De Primo dr. ij. Reg. xiiij. En oēs
morimur et qſi aque dilabimur i terraȝ. De Scdo
dr Job. xiiij. Homo nat9 de muliere breui viuens
tpe. Et Infra. Nunq̄ȝ in eodez ſtatu ꝑmanet. De
Tertio Jac. iiij. Que eſt vita vr̃a: vapor eſt ad mo
dicū parens. Et ideo dicit Genezareth auram qn-
dam lenem generans

Et vidit duas naues ſtantes ſe cus ſtagnū: piſcatores aūt deſcen derant et lauabant retia

Hic tangit Loci oportuni ad docendum conſi- E
deratio. Non enī erat ibi locus eminens ad quem
aſcenderet. et ideo nō erat oportunitas pſſuraȝ de-
dinandi niſi ad nauē. Dicunt aūt Duo: Duaꝝ na
uium in ripa conſideratio: et Earundē interim ab
vſibꝫ piſcatoꝝ deoccupatio. De Primo dr q [du
as vidit naues] non fluctuantes in vndis: ſed
[ſtantes] fixas in prora ad ripam [ſecus ſta-
gnum] quia puppes et rates et carina erant in aq̃
Que due naues: duas eccleſias cógregandas ſi-
gnificabant. Scȝ eccleſiā de circūciſione: et eccleſi-
am de gentibus. De vtraqȝ iſtarum dicit Gal. ij.
Qui opat9 eſt Petro in apl'atu circūciſionis: opa-
tus eſt et mihi inter gentes. Et Ibidem. Cephas et
Jacobꝫ q videbant columne eſſe: dextras dederūt
mihi et Barnabe: ſocietatj: vt nos in gentes: ipi vo
i circūciſionē: tm̄ vt paupeꝝ chr̄i memores eſſem9
qd et ſollicit9 fui hoc ipm facere. Et ſic mare mūd9
eſt. Ps. ciij. Hoc mare magnū et ſpacioſum mani
bus: illic reptilia quoꝝ nō eſt numer9. Piſces au
tē in aqs voluptatum merſi: ſunt hoies carnales.
Matth. iiij. Faciā vos piſcatores hominū. vſus

Eccl'iam pro naue rego. mihi climata mundi
Sunt mare: ſcriptura retia: piſcis homo.

Moraliter aūt [Vidit] per miſcdiam ea que nob
vtilia ſunt cōſiderans [duas naues] Innocentie
et Pnie ſalutaris: tabulas pparans [ſtantes] pe-
manentiā meritoꝝ ꝓmittētes [ſecus ſtagnū] a flu
ctibus ad ſolidū eternitatis deducētes. De Prio
horū Joan. j. Cum eſſes ſub ficu. hoc eſt: ſub pcti
dulcedine: vidi te. Exo. iij. Videns vidi afflictióe
ppl'i mei. Innocentie autē nauis eſt. Non qdem
p Immunitatē ois peccati niſi i chr̄o. Sed p Im-
munitatē ois peccati pter originale in paruulis. et
btā virgine. Per Immunitatē aūt pcti mortalis
vt in baptizatis et cōſeruantibꝫ baptiſmū. Hec enī
eſt nauis Noe in q pauci. id ē octo anie: ſaluate ſūt
Et hec conſtruit in Pſal. xxiij. Innocēs manibꝫ et
mūdo corde q nō accepit in vano aiam ſuā: neqȝ iu

rauit in dolo ꝓximo ſuo. Hic eñ innocens eſt: qꝛ
nulli nocuit. Manibꝰ eñ. h eſt opibꝰ Non nocuit
ſibi: deo: ꝛ hominibꝰ. Per Juſticiã purgãs nocu
mentũ manuũ. Pſal. xxv. Lauabo inter innocen-
tes manꝰ meas. Per Mũdiciã cordis cuſtodiuit
ſe a nocumẽto ſui ꝛ deo (al's dei) Mat. v. Bti mũ
do corde: qm̃ ipſi deum videbũt. Per h ꝙ nõ acce
pit in vano aiam: cauit ne noceret aie. In vanũ ei
accepit aiam q̃ nõ ꝑficit eã ſcia ꝛ ꝟtute. qꝛ horum
duoꝝ pncipia apđ ſe hñs daꝛ ei anima. Sap. viij.
Sortitꝰ ſum aiam bonã. Nec iurauit i dolo ꝓxio
ſuo. Per Juramentũ cauẽs diuino noi. Per Do-
lum autẽ cauẽs ſimplicitati ꝓxi. j. Paral. xxix.
Scio ꝙ ſimplicitatẽ diligas. Sic ḡ nauis Inno
centie conſtruit Innocẽti opꝫ: Innocẽti corde: In-
nocenti mẽte. ꝛ Innocẽti ad deũ ꝛ ꝓximũ ſermone.
Geñ. xlix. Zabulon in litore marꝫ habitabit: ꝛ in
ſtatiõe nauiũ pertingẽs vſqꝫ ad ſidonẽ. Zabulon
habitaculũ fortitudis interpretaꝛ. Et ꝑficit innocẽ-
tes fortiſſimos: opꝫ: corde: mẽte: ꝛ ſermone perfe-
ctos. Habitant ḡ in litore. i. ſoliditate ꝑmanentis
grẽ: Maris tñ: hoc eſt: in ſalo amaritudinis huiꝰ
vite: in ſtatione nauiũ: in q̃ portũ fidiſſimũ (al's fi
deliſſimũ) hñt innocẽtie ꝑtingẽtes ꝟbo ꝛ exemplo
vſqꝫ ad ſidonẽ. Que venatio interp̃taꝛ: qꝛ alios q̃ſi
qꝫ venanꝛ: in eodem portu ꝛ eadẽ naui ſaluentur.
Hiere. xvj. Mittã eis venatores mltos ꝛ vena-
bunꝛ eos. Alia nauis eſt Pnie: Que ſaluat eos
qui ex innocẽtia baptiſmali cadẽtes: ſũt paſſi nau
fragiũ. Et ideo đt Hiero. ꝙ Pnia eſt ſcđa tabula
poſt naufragiũ Supple Innocẽtie. Hec nauis cõ
ſtruiꝛ Contritiõis dolore: Cõfeſſionis veritate: ꝛ
Satiſfactiõis humilitate. Sap. xiiij. Sed vt non
eſſent vacua ſapiẽtie tue opa: ꝓpter h exiguo ligno cre
dunt aias ſuas: ꝛ tranſeũtes mare: ꝑ ratem libera-
ti ſunt. Niſi eñ deꝰ nob conſtitueret pniam: i mul
tis eſſent vacua ſapie opa. De qbꝰ Eſa. lxiiij. Opa
manuũ tuaꝝ oẽs nos. Exiguũ aũt lignũ: humilis
pnie tabula: cui redeũtes a pcco: credimꝰ aias no-
ſtras vt cũ Maria magdalena liberemur: ſicut i-
nocentes liberanꝛ cũ btã Maria ꝟgine. Et ſic ope
ribꝰ ſatiſfactiõis mare temptationũ hꝰ mũdi trãſeũ-
tes: ſũt liberati pnia ſaluãte. Prouer. xl. Facta eſt
q̃ſi nauis inſtitoris: delonge portãs panẽ ſuũ. Ec-
cleſia videlicet ſic eſt q̃ſi nauis inocẽtie in qbuſdã:
ꝛ nauis pnie in alijs: portãs panẽ grẽ: reficientes
delonge: h eſt de eternitatꝫ litore ꝛ regione. Hec ẽ
nauis Similis naui in figura: Similis nauigantibꝰ
in vita: Similis vſui nauis in trãſitu: Similis ꝑicu-
lis nauis in ꝓceſſu. Figura eñ nauis: eſt añ ꝛ poſt
eſſe ſtrictã: ꝛ in medio ſm aliqđ dilatatã. Et ſic pn
cipiũ bone vite artũ eſt in ingreſſu: ꝛ artꝰ i egreſſu:
latũ aũt aliqđ hñs in medio. De Primo Mat. vij
Arta eſt porta q̃ ducit ad vitã. De Scđo Geneſ.
xxxv. Uocauit filiũ bennoni. h eſt filiũ doloꝝ meĩ
Eſt etiã anguſta in egreſſu. Anguſtia eñ magna ẽ
in exitu. i. in morte. qꝛ đꝛ in Pſ. cxxvj. Btũs q̃ nõ
ꝯfundeꝛ cũ loqueꝛ inimicis ſuis i porta. Inimicꝫ
interrogantibꝰ etiã đ his q̃ ignorabã. ſic dic̃ Pſ. La
tũ aũt hꝫ in medio: in ꝯſolatiõe ꝯſcie. Prouer. iiij.
D Quas cũ ingreſſus fuerꝫ: nõ artabũꝛ greſſus tui.
Uita aũt nauigantiũ ſꝑ eſt in timore futuri: ꝛ an-
guſtia p̃ſentꝫ. De Prio Rho. xj. Noli altũ ſapere: ſꝫ
time. De Anguſtia p̃ntiſ Dañ. xiij. Anguſtie mihi
ſunt vndiqꝫ: ꝛ qđ digã ignoro. Eſt etiaꝫ vita eoꝝ in
victꝰ parcitate. Eze. iiij. Panis q̃ veſcerꝫ erit i pon
dere viginti ſtateres: a tp̃e vſqꝫ i tp̃s illũ comedes.
Uſus aũt nauis ẽ trãſuehere in litꝰ aliud de litore
iſto. Et h faciũt naues iſte. De ſolido ei grẽ tranſ-
ponũt in ſolidũ glĩe. Sap. x. Trãſtulit eos ꝑ mare
rubꝛũ: ꝛ trãſuexit eos ꝑ aquã nimiã. Eſaie. lj. Po
ſuiſti ꝓfundũ marꝫ viã vt trãſirẽt liberati. In pro-
ceſſu etiã ſimilis eſt ꝑiculis marꝫ. Multa eñ ſꝛ peri
cula in qbꝰ trãſeũt naues iſte. Pſ. cvj. Qui deſcen
dũt mare in nauibꝰ: faciẽtes opatões i aquis mul
tis: ipſi viderũt opa dñi: ꝛ mirabilia eiꝰ in ꝓfundo.
Hec aũt ꝑicula ſunt ſine nũero Aſcẽdentibꝰ ꝓcellis
tentatõis: ꝛ Deſcẽdentibꝰ voraginibꝰ deſperatio-
nũ: Occurrentibꝰ cõflictibꝰ beluaꝝ: Cõplodentibꝰ
occurſantibꝰ ſibi acroceraunioꝝ. ſcylla latrante. cõ
tra voragines carybdis: ꝛ ſyrtibꝰ oppugnãtibꝰ lo-
cis bithalaſſis. Preter vẽtos q̃ttuor qui pugnãt
in mari magno: ꝛ dubijs ꝓcellis naues exagitant.
Aſcẽdunt aũt ad celos flatus ambitionũ. Eſa. xiiij.
In celũ cõſcendã: ſuꝑ aſtra celi exaltabo ſoliũ meũ
In deſꝑatiõe aũt deſcẽdunt vſqꝫ in infernũ. Prou.
xviij. Impiꝰ cũ in ꝓfundũ venerit: ꝯtẽnit. pſ. cxxix
De ꝓfũdis clamaui ad te dñe. Belue aũt cõfligẽtes
ſũt ꝑicula diuerſa demonũ. pſ. xc. A ſagitta volan
te in die: a negocio ꝑambulãte in tenebrꝫ: ab incur
ſu ꝛ demonio meridiano. Negociũ obtenebrãs eſt
tẽtatio deceptiõis occulta qñ gubernator neſcit q̃
nauẽ dirigat. Sagitta volãs ꝑ diẽ: ẽ tẽtatio ſbita
ꝛ apta q̃ preoccupat vt ſũmergat. Incurſus aũt: eſt
cũ violẽtia volẽs in ꝓfundũ mergere. Demoniũ aũt
meridianũ: eſt ꝙ cũ fulgore claritatꝫ in hitu ãgeli
lucꝫ venit: Hec oia inſtant in velũ cordis: ꝛ q̃runt
extinguere naui Innocẽtie vel Pnie: q̃ ſũt naues li
beratõis. Acroceraunia aũt ſũt ſcopuli ꝓminẽtes
ſub aq̃: in qbꝰ ipingens nauis ſũmergiꝛ. Et ſũt q̃-
dam temptatões: ire: rixe: ꝛ inuidie: q̃ nauigãtes im
pediũt ꝛ ſũmergũt. Eph. iiij. Ois amaritudo ꝛ ira
ꝛ indignãtio ꝛ clamor ꝛ blaſphemia tollaꝛ a vob cũ
oi malicia. Scylla aũt caninũ caput ẽ: q̃ ꝑficit detra-
ctionẽ. Rho. j. Suſurrones detractores: deo odi
biles. Carybdis aũt carinas abdẽs eſt vorago cupi
ditatꝫ. Ecci. x. Nihil eſt ſceleſtiꝰ q̃ꝫ amare pecuniã.
hic ei in vita ſua ꝓiecit intima ſua. Syrtes aũt ſũt ſe-
cte ꝛ hereſes. j. Coꝝ. xj. Oportet hereſes eẽ: vt hi q̃ ꝓ-
bati ſꝛ manifeſti fiãt i nob. Bithalaſſus aũt eſt ma-
lũ longe et irrefrenate ligue. Jac. iij. Lingua inqe-
tũ malũ plena veneno mortifero. Uenti aũt ſꝛ motꝰ
q̃ttuor paſſionũ coꝛ inquietantiũ: Gaudiũ vanum:
Timor inutiꝛ: Spes inanis: ꝛ Triſticia mortife-
ra. Dañ. vij. Quattuor vẽti celi pugnabãt in mari
magñ. Preꝛ hec oia ꝛ poſt hec oia ſꝛ ꝑcuſſiões (al's
cõploſiões) ſymphlogadarũ: lapidũ. ſ. de montibꝰ
hinc ꝛ inde ꝑruptis ſolutoꝝ ꝛ i mari ſibi occurrẽ
tiũ. Et iſte ſunt obduratões ꝛ induratões cordiũ: q̃
coꝛ nõ ſinũt ad amorẽ emolliri: nec ad tiorẽ frangi.
Pſ. xciiij. Nolite obdurare coꝛ vrm. Ecci. iij. Coꝛ
durũ male hẽbit in nouiſſimo. Inꝛ oia hec ꝑicula
trãſeũt innocẽtie ꝛ pnie naues. Et ido ſꝑ dubijs et
anguſtijs plene. Job. iij. Añq̃ꝫ comedã ſuſpiro: ꝛ

tāq̄ immūdātis aque ſic rogitus me⁹ Job.ix. Ve-
rebar oīa opa mea: ſciēs q2 nō pcerces delinquenti.
E Piſcatores aūt ⌋ Ad lrām: h notaꝰ Nauiū de-
occupatio: ⁊ notaꝰ Innocētia dñi: q occupatio na
uib9 vti nolebat. Oīmib9 eñ pdeſſe volebat: ⁊ nul-
li obeſſe ⌊ Lauanꝰ aūt retia ⌋ q2 ſepe trahūꝰ per
limū in fūdo: q ſi adherēs remaneret: cit⁹ putreſce
rēt. Piſcatores āt aiaꝝ: plati ſꝰ ⁊ pdicatores. Hie
re.xvi Mittā eis piſcatores mltos: ⁊ piſcabūꝰ eos
Ml a nauib9 deſcēdūt: cū ab vtilitate pximi cui p
curā ⁊ pdicationē intēdūt: ad ꝯſideratōꝫ ſui hūiliꝰ
redeūt. Job.v. Viſitās ſpēm tuā nō peccab. Sal.
vi. Cōſiderās teipꝫ: ne ⁊ tu tēteris. Mat.vij. Eijce
pmū hypocrita trabē d oclo tuo: ⁊ tūc videb vt edu
cas feſtucā de oclo fratrꝫ tui. Retia āt dicūꝰ q̄ſi re-
tinētia. Cōpoſita eī ſūt ex filis ⁊ maculꝰ. Inꝰ q̄libet
eñ q̄ttuor fila. h eſt q̄dratū fili: ē macla p quā egre
ditꝰ limoſa aq̄ ⁊ filis retineꝰ piſcis. Job.xviij. Mi
ſit in rete pedē ſuū: ⁊ in maculꝰ illi⁹ ābulat. Hec āt
ablutio: fcāt pctōꝝ (q̄ ex cura paſtorali vel doctrīa
adheret) p cōpunctionē ⁊ lachrymas ablutionem.
Amb. Lachryme lauāt delictuꝫ: qd voce pudor eſt
cōfiteri. Debet āt lotio iſta maxie eē de trib9. A ſer-
mone videlicꝫ adulatōis: A limo turpis queſt⁹: ⁊
A turbatiōe inanis gl'e. j. Theſ.ij. Neq3 aliq̄n fui-
m⁹ in ſmone adulatiōis: neq3 i occaſiōe auaricie:
de⁹ teſtis ē: neq3 q̄rētes ab hoīb9 gl'iam. Eſa.j. La-
uami mūdi eſtote: auferte malū cogitationū vieꝝ
ab oculꝰ meis. Retia vo fcāt ſmōes ecclaſticos: q
cōpoſiti ſꝰ ex ſmone diſputatiuo (al's diſputatio-
nis) q̄ ꝯſtrueꝰ virtus. ⁊ ſmone exhortatiuo: q edifi
caꝰ i morib9 bonitas. Et ſꝰ q̄ſi duo funes illi⁹ ſage-
ne. Mediū āt cōponiꝰ ex filis auctatū ⁊ ex maculꝰ
rationū ⁊ ſilitudinū. Mat.xiij. Silꝰ eſt regnū ce
loꝝ ſagene miſſe i mare: ⁊ ex oī gn̄e piſciū cōgregā
ti. Sic ergo per conſiderationē ſui deſcendentes:
retia lauabant.

Aſcēdens aūt in vnā nauim q̄ erat Simonis: rogauit eum a terra re-ducere puſillum

Ecce h tāgiꝰ Loci ad docendū cōpetētis electio.
Et tāgunꝰ Duo: Nauis aſcēſio: ⁊ Nauis a t'ra re-
ductio. Circa Nauis aſcēſionē tāgūꝰ Tria: Mo
tus: Nauis vnitas: ⁊ Nomē poſſeſſorꝫ. Mot⁹ eſt
aſcēſiōis cū dr ⌊ Aſcēdēs āt ⌋ Quilibet eñ plat⁹
in ꝯſideratiōe ſui dꝫ eē hūilꝰ. In regimie āt dꝫ aſcē
dere culmē auctēis. Vñ Aug. in Regl'a de cōi vita
clericoꝝ. Honore corā vob: plat⁹ ſit vob ſiori: co-
rā deo ſubſtrat⁹ ſit pedib9 vrīs. Quo ei altior eſt i
auctē: eo dꝫ hūilior eē in ſui ꝯſideratōe. Aſcēdēs in
regimie alt⁹ ne vileſcat: deſcēdēs in ſui ꝯſideratōeꝫ
hūilꝰ ne intumeſcat. Lu.xiiij. Dicat tibi q te inuitauit:
Aſcēde ſupi⁹. Vnitatē āt nauis tāgit cū dic ⌊ In
vnā naui ⌋ Vna ē eñ eccl'a: vno ſpūſctō viuifica-
ta: mota: ſctificata: ⁊ cōicata. Cañ.vi. Vna eſt co-
lūba mea: vna ē genitricꝫ ſue: ſapie vel gr̄e: dilecta.
Vnitate ſpūs: in ſctificatōe. Vnitate cordis: i cha
ritate. Vnitate cōicatiōis: in bonoꝝ pticipatione.
Vnitate aie: in ſapie ſenſificatōe. Vnitate mēbroꝝ
in ꝯnexiōe. Et de Vnitate q̄dem ſpūs dr Eph.iiij
Solliciti ſeruare vnitatē ſpūs i vinculo pacꝫ. De
Vnitate cordis ⁊ aie ſilꝰ Act.iiij. Multitudis cre
dētiū erat cor vnū ⁊ aia vna. De Vnitate cōicatio-
nis in bonoꝝ pticipatōe. j. Coꝝ.xij. Sicut in vno
corpe mlta mēbra habem⁹: oia āt mēbra nō eūdeꝫ
actū hñt: ita mlti vnū corp⁹ ſum⁹ in chr̄o. Et Ibi-
dē. Etenī i vno ſpū oēs nos i vnuꝫ corp⁹ baptizati
ſum⁹. De Vnitate cōnexionis Eph.iiij. Creſcam⁹
in illo p omnia q eſt caput chr̄s: ex q̄ totū corp⁹ per
oia cōpactū ⁊ cōnexuꝫ: p oēm iuncturā ſummiſtra
tionis ſm opatōeꝫ in mēſurā vniuſcuiuſq3 mēbri
augmentū corpis fac in edificatōeꝫ ſui i charitate.
Sic q̄ licꝫ duas viſu approbatōis videret: eñ i vnā
aſcēdit: vnitatē approbās: ⁊ ſciſmata damnans ⌊ q̄
F erat Simonis ⌋ Ecce Poſſeſſor vnitatꝫ: quē lo
co ſui i terrꝫ cōſtituere intēdit: Ad cui⁹ regimē vnū
oēs eccl'e pticulares referūꝰ. Oēs eñ ille i partē vo
canꝰ ſollicitudis: cū tñ vna ſit cura vl'is. Simon
aūt obediēs interptaꝰ: q2 neceē ē vt valde ſit do obe
diēs q formā oib9 pbet obediētie: Qui dicere pt h
j. Coꝝ.xj. Imitatores mei eſtote: ſicꝰ ⁊ ego chriſti.
Chr̄s eī obediēs ē pre oib9. De q̄ dr Phil.ij. Chr̄s
fact⁹ eſt obediēs vſq3 ad mortē: mortē aūt crucis.
Hac q̄ de cā vt eū ſuū in regimie vicariū oñderet:
naui ſuā aſcendit. Mat.xvi. Tibi dabo claues re-
gni celoꝝ. Habito Loco ad docēdū oportuno:
tāgit Modū loci eiuſdē ⌊ Rogauit eū ⁊c. ⌋ Tan
git Duo: Benignitatē eī innuēs rogat eū cui preci
pere potuit. Scdo aūt a terra rogat paululū naui
reducere. Obſeruat iā chr̄s qd p aplm Epo pcepit
j. Tim.v. Seniorē ne increpaueris: ſed obſecra vt pa
trē. Itaꝫ hic rogat. q2 ſicut dr Seneca. Generoſus
eſt anim⁹ hoīs: facili⁹ ducīꝰ q̄ trahiꝰ. Precib9 eñ
multi faciūt: ad qd pceptꝫ nō inclinarenꝰ ⌊ a terra
reducere ⌋ nauē ⌊ puſillū ⌋ vt ſit aq̄ interſtitiū inter
eū ⁊ turbas: ⁊ ita n poſſint eū cōpmere. Myſtice
āt Doctrīa a t'ra: h ē a t'renis puſillū reduciꝰ Tri
pliciꝰ. In ſenſu vbi: In ꝯuerſatiōe audiētis: ⁊ In
affectu vbū capiētis. In ſenſu q̄deꝫ vbi: q2 nouel
lus auditor pfūda nō itelligit: ſꝫ ea q̄ iuxꝫ terrenas
ſilitudies dicunꝰ meli⁹ ſapit. j. Coꝝ.iij. Nō potui
vob loq̄ q̄ſi ſpūalib9: ſꝫ q̄ſi carnalib9 tāq̄ puulꝰ in
chr̄o lac vob potū dedi: nō cibū. In ꝯuerſatiōe āt:
q2 talib9 nō ſūt iponēda grauia ſꝫ leuia: nō multū
a ꝯuerſatiōe ciuili dōgata: ⁊ tūc meli⁹ portāt. Act.
xv. Quid tentatꝫ deū iponere iugū ſup ceruices di-
ſciplꝰoꝝ: qd neq3 nos neq3 pr̄es nr̄i portare potui-
m⁹. Mat.xxiij Imponent oia grauia ſup hūeros
alioꝝ: digito aūt ſuo nolūt ea mouere. In Affectu
aūt carnali iteꝝ nō lōge ſꝰ remouēdi q̄n relinquan
tur eis tpalia: ⁊ ordineꝰ diſpēſatio. Prouerb.xxx.
Mēdicitatē ⁊ diuitias ne dederꝫ mihi: tribue tm̄
victui meo nēcaria. Greg. Diuitias Abhorrere pu
ſillanimitatꝫ eſt: paupꝫtatē n poſſe portare ipatiētie
eſt. Et ido medio mō eundū ē cū auditorib9. Sed
ipe pdicator in oib9 dꝫ eſſe inſtitut⁹. Phil.vi. Ego
didici in q̄b9 ſū ſufficiēs eſſe. Scio ⁊ hūiliari: ſcio
⁊ abūdare Vbiq3 ⁊ in oib9 inſtitut⁹ ſum: ⁊ ſaciari
⁊ eſurire: ⁊ abūdare ⁊ penuriā pati. Oia poſſum i
eo q me cōfortat. Sic q̄ reducat a terra puſillū: ſicꝰ
aquila pуocās ad volādū pullos ſuos: ⁊ ſup eos
volitās: ⁊ plus ⁊ pl⁹ q̄tum poſſibile eſt a terrenis

ꝛ aialitate terrena remouẽs inducat ad ſpiritũ.

Et ſedẽſ docebat d̃ nauicl'a turbaſ

Ecce Doctrine bñficiũ poſt captatũ ad docẽdũ locũ Tãgit aũt Tria: Quietẽ docent': Locuꝫ doctrine: ꝛ Doctrinã turbaꝝ. Notans ei quietẽ dr [Sedẽs] .ij. Reg.xxiij. Dauid ſedẽs in cathedra ſapiẽtiſſim⁹ int̃ tres. h̃ eſt: Naturalẽ legẽ: ꝛ Scriptã: ꝛ Prophas. Eccĩ.xxiiij. Doctrinã tãq̃ anlucanũ illũino oibꝫ: ꝛ enarrabo vſq̃ in lõginquũ Locus õt eſt [De nauicl'a] h̃ eſt: de hũili eccl'a: q̃ ſenſum hũilẽ hꝫ: q2 Ext̃ eccl'am nõ eſt doctria. Eccĩ.vi. Appropinq̃te ad me indocti: ꝛ ꝯgregate vos i domũ diſcipline. Ext̃ nauẽ eñ Noe q̃ eſt arca nõ eſt ſalus. Aque eñ doctriaꝝ aliaꝝ nõ ſt̃ ſalutares. Act⁹ doctrine eſt [q2 docebat turbas] nulluꝫ penit⁹ excludẽs. Mat.v. Nẽo accẽdit lucernã ꝛ ponit eam ſub modio ſed ſuper candelabrũ. vt qui ingrediũtur lumen videant.

Ut ãt ceſſauit loq̃: dixit ad ſimonẽ

B Hic tãgit̃ de Perfectiõe miraculi: In q̃ Ultitas regiminis eccl'ie ꝯſtruit̃. Tãgunt̃ aũt h̃ pncipalit̃ Tria. Quoꝝ Primũ eſt Impiũ ỽbi ad actũ miracl'i. Scõꝫ eſt Figura regimis i effectu ỽbi. Tertiũ aũt Stupor ꝛ edificatio fideliũ ꝛ inſtructio ad intelligendũ myſteriũ. In Prio ſũt Duo: Preceptũ: ꝛ Humil' excuſatio cũ deuota obia Dic igit̃ [Ut aũt ceſſauit loq̃] ſermone ad turbas iam pfecto. Nõ eñ ſp̃ loq̃ndũ: ſed aliq̃ñ tacẽdũ. Eccĩ.iij Tẽpus tacẽdi ꝛ tp̃s loquẽdi [Dixit ad Simonẽ] cui mũdi ꝛ mariꝫ cura cõmittenda fuit: iã cordibꝫ p auditũ ỽbi ſui pparatiꝫ: q2 Fruſtra laborat ext̃ lingua doctoris: niſi int⁹ aſſit gr̃a ſaluatoriꝫ. Et ido piſces q̃ añ ſermonẽ dñi reti Simonis ſe ſubduxerũt: mõ poſt ỽbũ dñi q̃ſi vndiq̃ certatim venientes: reti ſe certatim iniecerũt. Et h̃ notat cũ dr. In ỽbo tuo laxabo rete. Ps̃.xxxij Uerbo dñi: celi. h̃ ẽ: apl'i: firmati ſt̃: ꝛ ſpũ oris ei⁹: q̃ vebit ỽbũ: ois virtus coꝝ quã hñt in captura piſciũ hoim. Premiſſo ḡ ỽbo ſuo: tũc primũ miſteriũ iponit ſimoni: vt ſignificaret efficaciã ſui ỽbi. Eſ.lv Uerbũ qd̃ egredit̃ de ore meo nõ reuertet̃ ad me vacuũ: ſed faciet quecũq̃ volui: ꝛ pſperabit̃ i his ad que miſi illd̃. Ad hoc ergo ſicut ad eſcam piſces currunt.

Duc in altuꝫ: ꝛ laxate retia veſtra in capturam

Ecce Preceptũ Tria ꝯtinẽs: Piſcature ordinẽ Locũ in q̃ piſces hñt habitationẽ: ꝛ Retiũ i capturã laxationẽ Piſcature ordineꝫ tãgit cũ dr [Duc] Ductura eñ mot⁹ eſt ordinat⁹. Fit autẽ iſte duct⁹ Tribꝫ ordinantibꝫ euꝫ. Scꝫ: Spũ pcurrẽte: Auctẽ ſcp̃ture ꝯfirmãte: ꝛ Diſcretiõe rõnis ordinãte ꝛ pportionante: Quid: Quibꝫ: Qualr̃: ꝛ Qñ: ꝛ Quomõ pponẽdũ ſit: ꝛ Quantũ: ꝛ Ubi. De ſpũ pcurrẽte Eze.j. Quocũq̃ ibat ſpũs: illuc eleuabãt̃ ꝛ rote ſequẽtes eũ Spũs eñ vite erat in rotis. Pſal.cxlij. Spũs tu⁹ bon⁹ deducet me i terrã rectã. Nõ ergo queſtus ducit vel gloria.j. Theſ.ij. Neq̃ eñ aliq̃ñ fuim⁹ in ſmone adulatiõis ſic ſcitis: neq̃ in occaſione auaricie: de⁹ teſtis eſt. nec q̃rẽtes ab hoibus gl'am: nec a vob neq̃ ab alijs. De Auctẽ aũt dicta ꝯfirmante Pſal.ciij. Inter mediũ montiũ ptranſibũt aque. h̃ eſt: aque doctrie int̃ mediũ duorũ teſtamẽtoꝝ. Hoc figuratũ eſt Exo.xlvij. Sanabunt̃ aq̃: ꝛ ois aia viuens q̃ ſerpit: q̃cunq̃ venerit torrẽs viuet. Torrẽs iſte torrore ſolis fluẽs. h̃ eſt: calore charitatiꝫ eñ(q̃ eſt ſapia dei) ſanat aq̃s doctrie humane: Et ois ſerpẽs in delitijs ꝛ diuitijs ꝛ honoribꝫ viuet: guſtãs aq̃s iſtas. De Ordĩe rõnis: pportionantis ꝛ examinãtis vnũq̃dq̃ dicẽdũ ꝛ dicendũ: Et qd̃ dr̃ Eccĩ.xxj. In ore fatuoꝝ cor illoꝝ: ꝛ in corde ſapiẽtiũ os illoꝝ: qm̃ meditatio ꝛ rõnis ordo pcedit dcã ipſoꝝ. Pſal.xxxvj Os iuſti meditabitur ſapientiã: ꝛ lingua ei⁹ loquet̃ iudiciuꝫ. Qñ eñ ſapia meditata p frequentẽ reditũ mẽtis ſup eã: eſt i corde: tũc neceẽ eſt q̃ lingua nihil loquat̃ niſi iudiciũ. h̃ eſt: piudicatũ a rõe. Ido dr̃ Eccẽ.x. Uerbo oris ſapiẽtiꝫ gr̃a: ꝛ labia inſipiẽtis pcipitabũt eũ. Prouer.xvj. Cor ſapiẽtis erudit os eius: ꝛ labijs ſuis addet gr̃am. Propterea (al's ppt̃ Tria) dr [Duc] Ut Spũs pcedat: cauens vt nihil pter turpe lucrũ: vel gl'aꝫ fiat. Ueritas oris dei oẽ dcm̃ ꝯfirmet: ꝛ Diſcretio rõnis ſapiẽter ordinet a fine vſq̃ ad finẽ attingẽs fortiter: ꝛ diſponẽs oia ſuauit̃. Sap.viij. [In altũ] Ecce Loc⁹ habitatõis piſciũ magnoꝝ. Qꝛ ſicut dr̃ in lib. aialiũ. Magni piſces habitãt in pelago. Uñ Jo.xxj. Traxerũt rete in terrã plenũ magnis piſcibꝫ. Tangit ãt Altũ Quadruplex in qd̃ rete eſt ducenduꝫ. Altũ maris: Altũ intelligẽtie ſpũalis: Altũ cõuerſatõis: ꝛ Altũ cõtemplatõis. In his eñ latent piſces magni in q̃bꝫ eſt vtilitas. Altũ maris eſt altitudo ſecl'aris dignitatiꝫ In q̃ ſunt: Reges: Duces: Barones: ꝛ Principes: q̃ ſe reti debẽt inclinare. Eſa.lx. Gens ꝛ regnũ qd̃ nõ ſeruierit tibi peribit. Et Ibidẽ. Suges lac gentiũ: ꝛ mamilla regũ lactaberiꝫ. Iſtis eñ captis etiã minores in tractu retis ad terrã ꝯcludunt̃. Utile ḡ eſt q̃ adiuuãte deo ſic ducat̃ in altũ Sꝫ forte aliq̃s dicet. Ueni i altitudinẽ mariꝫ: ꝛ tẽpeſtas indignatiõis pncipũ demerſit me. Pſal.lxviij. Non eñ ẽ tutũ nauigare int̃ cõflictus beluaꝝ. Dicat q̃cũq̃ tal' ẽ illd̃ Tob.iij. Poſt tẽpeſtatẽ trãquillũ facis: ꝛ poſt fletũ ꝛ lachrymatõeꝫ captiꝫ aliq̃ñ talibꝫ: exultationẽ ꝛ gaudiũ infundis. Tali piſcatiõe capti ſt̃ Cõſtantin⁹ ꝛ alij: q̃ eccl'as fũdauerũt. Pſal.cxxv. Eũtes ibãt ꝛ flebãt mittẽtes ſe. ſu. Uenientes aũt veniẽt cũ exultatiõe: portãtes manipl'os ſuos.

Eſt etiã Altũ intelligẽtie ſpũalis In qd̃ rete aliq̃ñ ducendũ. Eccĩ.j. Profundũ mariꝫ q̃s dimẽſus eſt: Supple: niſi ſapia dei. Job.xxviij. Profunda fluuioꝝ ſcrutat⁹ eſt: ꝛ abſcõdita pduxit in lucẽ. Altũ aũt ꝛ pfũdũ eſt idẽ: vt dr̃ in Predicamẽtiꝫ. Hoc eſt altũ ſapie: vbi in abditis habitãt ſapiẽtes: qui Phi vocant̃. Qui aliq̃ñ capti: mlt̃a bona eccleſie cõtulerũt. Sicẽ Aug⁹. ꝛ Ambroſi⁹ ꝛ alij Circa litus aũt nõ habitãt niſi rane loquacitatẽ hñtes: ꝛ nullã ſapiaꝫ. Eccĩ.xxiiij. Ego ſapia i altiſſimis habitaui: ꝛ thronus meus i colũna nubis. Prouer.viij. Ego ſapientia in conſilio habito: ꝛ eruditis interſum cogitationibꝫ. Hic ḡ piſcandũ eſt ad capiendos ſapiẽtes.j. Coꝝ.ij. Sapiam loq̃mur inter pfectos. Uñ Paul⁹. Cũ aũt eſſet ſapiens accepto ſpũ: vas electiõis eſt factus. Cuius cauſa eſt vt dr

D

Hiero. qꝛ ſcripturarū erat armariū. Tertiū Al-
tū eſt Cōuerſatōis In q̄ trahēs rete piſcatoꝛ capit
viros magnos ꝟtutis honoꝛe. Sicͫ fuit Cornelius:
q̄ añ cognitionē fidei dr̄ fuiſſe vir religioſus ⁊ fa-
ciēs elemoſinas. Et poſtea ad informationē alioꝝ vir-
taliū ꝑ multꝭ cōputat. Ecci. xliiij. Homines diuites: i
ꝟtute pulcritudīs ſtudiū hn̄tes: ⁊ pacificantes in
domib⁹ ſuis. Hiere. xxxj. Bn̄dicat tibi dn̄s pulcri
tudo iuſticie mons ſanct⁹. Mons em̄ dr̄ ꝓpͤ alti-
tudinē. Hiere. xvj. Ecce ego mittā piſcatores mul-
tos: ⁊ piſcabunt eos. ⁊ poſt hec mittā m̄ltos vena
tores ⁊ venabunt eos. de oi mōte. ⁊ de oi colle. ⁊ de
cauernis petraꝝ. qꝛ oculi mei ſup oēs vias eoꝝ.
Mōtes ſt̄ excelſa ꝟtutū culmia. Colles hi q̄ ſūt ſta
tus inferiorꝭ. Cauerne occulta ꝯſciāꝝ. Eſt itē Al
tū Contēplatōis. qꝛ qdaꝫ ſunt q̄ nō deſiderāt niſi
ꝯtēplatōis ſtatū. Et ſi illū inueniāt: in ꝟbo dī capi
unt. Si nō inueniūt: auertunt. In h̄ ꝑ altū ducen
dū aliqñ eſt rete: in ꝓfundo ſapīe diuine piſcādo.
Mat. xvij. Dn̄e: bonū eſt nos h̄ eſſe in alto. ſ. tha-
boꝛ: vbi trāſfiguratꝰ cernit dn̄s Si vis faciam⁹ h̄
tria tabnacula. Thaboꝛ: veniētis lux interp̄tatur.
Ps̄. lxxv. Illūinās tu mirabilit̄ a montib⁹ eternis.
Mare aūt ē abyſſus diui lūis tanq̄ qddā pelag⁹
infinitū. Ecci. xxiiij. Ego feci i cel̄ vt oriret lumē i-
deficiēs. Sic ꝑ duc in altū [⁊ laxate retia in ca
I ptu.] Hic dī de retib⁹ laxatis i capturā. Laxatio
aūt retiū: eſt ordiata retiū dilatatio. Et dī plalit̄ de
retib⁹: qꝛ duo ſt̄, Sermo. ſ. ſacre p̄dicatōis: ⁊ Ser
mo fortiſſime diſputatōis. De Prio dr̄. ij. Tim.
iiij. Predica ꝟbuꝫ: inſta opportune iportune. De
Sermone diſputatōis Act. ix. Paul⁹ loq̄bat cū
gentib⁹: ⁊ diſputabat cū grecis Hec aūt retia La
xant qñ ad ꝯcluſionē oiꝫ ꝑ capturā ſingloꝝ dilatan
tur. Laxant qñ ab auctib⁹ ſcꝑture ad alias doctri
nas ſeclares q̄ theologie ancillant: extendūt. Re-
tia iterū laxant qñ ea q̄ ꝓponunt: cōgruis ſimilitudi
nib⁹ declarant. Retia tandē laxant qñ non arta et
ſtricta faciēda ꝓponunt: ſicut cōſilia. ſed etiaꝫ laxa
q̄ infirmi ꝑficere pn̄t iniungunt. De Prima qdeꝫ
laxatiōe dr̄ Mat. xiij. Sile eſt regnū celoꝝ ſagene
miſſe in mare ⁊ ex oi genere piſciū ꝯgregāti: quā cū
impleta eſſet educētes ⁊ ſecus litus ſedētes elegerūt
bonos in vaſa ſua: malos autē foras miſerūt. De
Scda laxatiōe dr̄ Eſa. vj. Volauit ad me vnus d̄
ſeraphin ⁊ calculo quē forcipe de igne altaris acce
perat: tetigit os meum. Calculus em̄ ſcāt auctem
ignitā in altari ſcꝑture ſpūſſci. Forceps aūt duo-
rū brachioꝝ clauo conſixoꝝ: ſcāt rōnem q̄ diuiniſ ⁊
hūanis ſe iuuat: ſcd̄m q̄ duas ptes hꝫ. ſupioreꝫ que
diuinis. ⁊ inferiorē q̄ hūanis ſe iuuat clauo veri-
tatꝭ affixa. De Tertia laxatiōe multa in euangelio
ſuppetunt exēpla. Mat. xiij. Vobis datū eſt noſſe
myſteriū regni dei: ceteris autē in pabolis. Pſal.
lxx. Apiā in pabol̄ os meū. Prouer. j. Aiaduer-
tet parabolā ⁊ interp̄tatōnē ei⁹: ꝟba ſapientiū ⁊ eni
gmata eoꝝ. De Quarta laxatōe dr̄ Mat. xj. Jugū
meū ſuaue eſt ⁊ on⁹ meum leue. j. Jo. v. Mādata
ei⁹ grauia nō ſunt. Sicut ꝑ laxat rete in piſcium. h̄
eſt hoim capturā: qñ ſingulis ꝓut competit ꝓpor-
tionat. j. Coꝛ. ix. Oibus oia fact⁹ ſum vt oēs lucri
faciam. Ibideꝫ. x. Sine offenſione eſtote iudeis ⁊
gentib⁹: ſicut ⁊ ego per oīa oib⁹ placeo: nō quē-
rens qd̄ mihi vtile eſt: ſed qd̄ multis vt ſalui fiant.

**Et rn̄dens Simon dixit illi Pre-
ceptoꝛ: ꝑ totā noctē laboꝛantes ni-
hil cepim⁹: in verbo autem tuo la
xabo rete.**

Ecce Humilis iuncti officij excuſatio cū obia deuo
tiōe. Et ideo Duo hic dicuntur. Excuſatio eſt in h̄
q̄ dī [Preceptoꝛ per totam nocteꝫ laboꝛantes ni
hil cepimus] Tāgit autē Quattuoꝛ. In p̄mo qdē
poteſtatꝭ ⁊ auctoꝛitatꝭ ad ſ̄ꝑpiendū ꝓfeſſionē cū
dīc [Preceptoꝛ] Tangit etiā Cōgruū ad capien-
dū tꝑis ꝑtraſitōnē qñ dī [per totā noctē] Tan
git Tertio Laboꝛis inſudationē cū dī [laboꝛan
tes] Tāgit Quarto Tot⁹ ſtudij caſſationē cum
adiūgit [nihil cepim⁹] Attende aūt q̄tuꝫ ad
expoſitiōnē l̄reꝛ in cōmēdationē miraculi. Piſces
q̄ nō ſt̄ valde parui de die latēt in ꝓfundo: ⁊ de no
cte de ꝓfundo mouent ad ripā: ꝓpt̄ calorē ⁊ ꝓpͤ
paſtū. Et ido de nocte facili⁹ capiunt q̄ȝ de die. In
miraculo autē de die capti ſt̄: in motu de ꝓfūdo ad
ſuperficiē: ⁊ ad ripā qd̄ eſt ꝯ̄ cōſuetudinē. Et eſt ad
miraculi cōmēdatōeꝫ. Int̄ quattuoꝛ q̄ hic dicta
ſunt Primū eſt Prātis ⁊ auctis ꝓfeſſio: qd̄ perti
net ad fidē. Eſt em̄ Preceptoꝛ: q̄ p̄cepta ⁊ p̄ncipia
dat viuēdi. Heſter. xiij. Dn̄e de⁹ omipotens in di-
cione tua cuncta ſt̄ poſita: ⁊ nō eſt q̄ poſſit tue reſi-
ſtere voluntati [Per totā noctē] q. di. Congruuꝫ
quidē ad capiendū tꝑs ꝑtranſiuit Moralr̄ aūt
Nox: ē Obſcuritas pc̄ci Legꝭ veterꝭ caligo: ⁊ Um
bra tribulatiōis h⁹ mūdi In q̄b⁹ noctib⁹ nihil ca-
pit. De Obſcuritate pc̄ci dr̄ Job. iij. Noctē illā te-
nebroſus turbo poſſideat: ⁊ non illuſtret lūie. Qꝛ
aūt nihil capit fructuoſum i ea Rho. vj. Quē fru-
ctū habuiſtis tūc in q̄b⁹ nūc erubeſcitꝭ. Naꝫ finis
illoꝝ moꝛs eſt. De Nocte aūt q̄ eſt caligo veterꝭ le-
gis Rho. xiij. Nox p̄ceſſit: dies aūt appropinq̄bit.
Abijciam⁹ ꝑ opa tenebraꝝ. Et q̄ nihil captuꝫ ſit.
Heb. vij. Nihil ad ꝑfectum adduxit lex. De Nocte
tribulatōis h⁹ vite Sap. xvij. Ignis qdem nulla
vis neq̄ ſideꝝ lympide flāme poterāt illūinare no
ctē illā hoꝛrendā Quantūcunq̄ boni fiat in tribu
lationib⁹ h⁹ mūdi: ⁊ quotcūq̄ bona exēpla demō
ſtrarent: nō illuminat mundus. In iſta aūt nocte
etiaꝫ nihil capit fructuoſum. Pſal. lxxv. Doꝛmie-
rūt ſomnū ſuū ⁊ nihil iuenerūt oēs viri diuitiaꝝ in
manib⁹ ſuis. Jo. xxj. Aſcēderūt naui: ⁊ illa nocte ni-
hil prendiderūt. Sic igit̄ de duob⁹ ſil̄ dcm̄ eſt. ⁊ qꝛ
tꝑus tranſijt: ⁊ qꝛ caſſo laboꝛe ſudatū eſt: tn̄ laboꝛ
maxim⁹ impēdit: ⁊ ille cū tempe qd̄ vtiliter occu-
pandū erat ꝑdit. Sap. v. Laſſati ſum⁹ in via iniq-
tatis ⁊ perditionis: ⁊ ambulauim⁹ ꝑ vias diffici
les. Tpalia ei cū laboꝛe: vix tn̄ adq̄runt ⁊ raro Cū
tioꝛe ⁊ q̄ſi ſine fructu poſſident. Cū doloꝛe p̄ter vo
luntatē q̄tidie ꝑdunt. De Adq̄ſitōe Eccs. iiij Un⁹
eſt ⁊ ſcd̄m nō hꝫ. nō fratrem. nō filiū: ⁊ tn̄ laboꝛare
nō ceſſat: neq̄ ſatiant oculi e⁹ diuitijs. Gen. iij. In
ſudoꝛe vult⁹ tui veſceris pane tuo. ⁊ cū opat⁹ fue-
ris terrā: nō dabit tibi fructus ſuos. Cū Timoꝛe
etiaꝫ poſſident. Job. xv. Sonit⁹ terroꝛis ſp in aur-

ribꝰ eiꝰ :⁊ cū pax ſit ille inſidias ſuſpicat᷑. Leuit᷑ xxvi. In regiõibꝰ hoſtiū terrebit eos ſonitꝰ folij volantꝭ. Cū dolore etiā deſerunt᷑. Ecc̃s.v. Eſt ⁊ aliud malū qđ vidi ſub ſole Diuitie ꝯgregate in malum dñi ſui. Pereūt eñi in afflictõe peſſima. Vñ minꝰ q̃z nihil capit q̃ in labore ſudat vt poſſideat. Tiorē etiā portat in afflictiõe. Et ideo dr̃ Sapiēs Eccs v. Qui amat diuitias fructū nõ capiet ex eis⌊ In ṽbo aūt tuo laxabo rete ⌋ Ecce Deuota obia.

R Laxandū ei rete ē in Verbo dei. Et tūc fructuoſus eſt labor ꝯ̃ ſpem. Sic appʒ p effectuʒ. Verbū eñi dñi Dipotēs ē ſm Poſſe: Lucidū ſm noſſe: Optimū ſʒ velle. Et iõ efficax eſt i oi bono fructu ⁊ ope. ſʒ Primū dicit᷑ verbū vtutis. ſm Scđm dr̃ ṽbū veritatꝭ. ſm Tertiū dicit᷑ ṽbuʒ amorꝭ. Et ideo facit quecūqʒ voluit: ⁊ pſperatur in his ad q̃ mittit᷑. De Primo Heb.j. Portans oia ṽbo virtutꝭ ſue. De Scđo Jo.xvij. Sermo tuꝰ veritas eſt. De Tertio Pſal.cxviij. Ignitū eloquiū tuū vehemēter :⁊ ſeruus tuꝰ dilexit illō. Per Primū piſces in rete cõpellit. Per Scđm in rete viā oñdit. Per Tertiuʒ piſcis captꝰ ⁊ tractꝰ nõ reſiſtit. De Prio dr̃ Hier. xxiij. Nõne ṽba mea q̃ſi ignis ſunt: ⁊ q̃ſi malleus cõterēs petras. De Scđo Jo.vij. Nūq̃ ſic locutꝰ ē hõ vt iſte loq̇t᷑. De Tertio Prouer.xvj. Qui dulcis ē eloquio maiora recipiet. Hoc ei rete icantat piſces: vt in ipſo ſpõte ſe inuoluāt. Sic dem̃ eſt Jo. xxi. Mittite in dextrā nauigij rete: ⁊ iuenietꝭ. Sic ei i ṽbo: potēti: ſapiēti: ⁊ dulci: rete i dexterā mittit᷑.

Et cū hoc feciſſent: ꝯcluſerūt piſciū multitudinē copioſā. Rūpebat᷑ āt rete eoꝝ: ⁊ annuerūt ſocijs q̃ erāt i alia naui vt venirēt ⁊ adiuuarent eos. Et venerūt ⁊ ipleuerūt ābas nauiculas ita vt pene mergerent᷑.

Ecce hic tãgit᷑ Miraculi pfectio. Tãgunt᷑ autē hic Tria: Miraculum: Miraculi magnitudo: ⁊ Stupor videntiū. Et p̃cipue Simonis. De Miraculo dr̃ ⌊Et cū hoc feciſſent⌋ h̄ eſt: ad ṽbum dñi rete laxaſſent. Luc.xxi. Verba mea nõ trãſibūt ⌊cõcluſerūt piſciū copioſā multitudineʒ⌋ Salutarꝭ cõcluſio ad ſalutē cõcludi in reti apl'ico. Eccl̃i.vi. Injice pedē tuū in compedes illiꝰ: ⁊ in torques illiꝰ collū tuū Ps̃.cxlix. Ad alligãdos reges eoꝝ in cõpedibꝰ. Eſa.xlv. Vinctis manibꝰ pgent: teqʒ adorabūt. teqʒ dep̃cabunt᷑. Copioſa āt eſt multitudo q̃ exuberat. Sic rete Petri facit vſqʒ hodie in captura piſciū ad litus eternitatꝭ pertinētium. Jo.xxi. Plenū magnis piſcibꝰ. Mat.xiij Ex omni genere piſciū ꝯgreganti. Deut᷑.xxxiij Inundatiões marꝭ q̃ſi lac ſugēt: theſauros occultiſſimos arenarum. Arena ei dimiſſa: q̃ ſignificat frigidos ⁊ grauēs. ⁊ aqua colata: q̃ ſignificat frigidā mundi cõſolationē: theſaurū trahit ad litus. h̄ eſt: pueniētes ad regnum dei trahit in ſolidum ſtabilitatꝭ eterne ⌊Rumpebat᷑ autē rete⌋ Ecce de Magnitudine miraculi. Videt᷑ autē cõtrariū Jo.xxi. cum tot ſint: nõ eſt ſciſſum rete. Rñſio: Rete Petri quo ad fidem ſemp manet. Sʒ quo ad trahētes aliq̃ñ ſcinditur. Sicut in Circūciſione: ſciſſum eſt q̃ ad trahētes Judeos. Qui exiuerūt donec in fine in q̃ ad rete redibūt: ⁊ ſalui fient. Et hec ruptura diſpēſatoria eſt vt plenitudo gentiū intraret. ⁊ ſic oīs iſrl' ſaluꝰ fieret. Eſa.x. Reliquie ꝯuertent᷑. Rho.xj. Cecitas ꝯtigit ex parte in iſrl' donec plenitudo gentiū intraret. ⁊ ſic omnis iſrl' ſaluꝰ fieret. Et h̄ eſt qđ dic: ꝙ ⌊rūpit᷑ rete eoꝝ⌋ q̃ in circūciſione piſcabant᷑ ⌊Et⌋ iđo ⌊annuerit⌋ vocãdo eos ⌊ſocijs ſuis⌋ qui apl'atū in gētes acceperant ⌊vt adiuuarent eos⌋ Prouer.xviij. Frater q̃ iuuat᷑ a fratre eſt q̃ſi ciuitas firma. Argumentū eſt hic ꝙ cū Prelatꝰ p ſe rete trahere nõ valet: põt vocare alios q̃ nõ ſunt de naui eadē. Hoc eſt: de ſua eccl'ia vt iuuent eum. Gal᷑.ij. Dextras dederūt mihi: ⁊ Barnabe ſocietatis ⌊vt venirēt⌋ p vnitatē fidei ⌊⁊ adiuuarent eos⌋ ṽbo p̄dicatiõis: ⁊ cura regiminis: ⁊ pte ſolicitudinis. ij. Coꝝ.j. Sicut ſocij eſtis paſſionū: ita eritis ⁊ ꝯſolatiõis. j. Coꝝ.iij. Dei eñi adiutores ſumꝰ ⌊⁊ venerūt⌋ Apoc̃.vl. Spõſus ⁊ ſponſa dicunt: veni. ⁊ q̃ audit dicat: veni ⌊Et ipleuerunt ambas nauiculas⌋ circūciſionis ⁊ p̄putij (al'r Vel ⌊ambas nauiculas⌋ actiõis ⁊ contẽplationis) Vel ⌊ambas nauiculas⌋ gemine charitatꝭ vel idiote ⁊ cleri ⌊ita vt pene mergerent᷑⌋ Jo. xxi. Nõ valebāt illō trahere p̄ multitudie piſcium. Ezech.xlvij. Erūt piſces multi ſatis ⌊ita vt pene mergerent᷑⌋ Nõ eñi mergit᷑ Petri nauicula: licet periclitet᷑ aliq̃ñ. Mat.xiiij. Videns ventū validuʒ venientē timuit: ⁊ cū cepiſſet mergi clamabat dicēs Dñe adiuua me. Merſio aūt ſignificat perſecutionē excitatā in nauiculā circūciſionis: ⁊ i nauiculā preputij: ⁊ in oēm diuerſitatē nauicularū. Quia ſicut dr̃ apl's. ij. Tim.iij. Oēs q̃ pie volunt viuere in chr̃o pſecutionē patient᷑. Pſal.lxviij. Ingreſſe ſunt aque vſqʒ ad aīam meā: infixus ſum in limo pfundi: ⁊ non eſt ſubſtantia

Qđ cū videret Simon petrꝰ: pcidit ad genua Jeſu: dicēs Exi a me dñe: q2 hõ peccator ſū. Stupor ei circūdederat eū: ⁊ oēs q̃ cum illo erāt i captura piſciū quā ceperāt. Sil'r aūt Jacobū ⁊ Joannē filios Zebedei: q̃ erāt ſocij Simonis

Tangit᷑ hic Stupor videntiū: ad fidē edificãs. T
Et maxie Simonis: cuiꝰ hic vl'e ꝯſtruit᷑ regimen: cū plenitudine ſue ptãtis. Tangunt᷑ aūt hic Duo: Ammiratio videlicet: ⁊ Ammirãtis (al'r ãmirantium⌋ inſtructio. Ammiratio autē in Simone ⁊ adiutoribꝰ ſimonis. In Simone q̃dem tangunt᷑ Confeſſio hūilitatis: ⁊ Cõfuſio. ⁊ Scđo tangitur Cauſa cõfuſionis ⁊ hūilitatis. In Cõfuſione aūt ſunt Tria: Attentio facti: Reuerētia dñi: ⁊ Cõfuſio ſui. Attentionē notat in h̄ ꝙ dr̃ ⌋ Qđ cum videret Simon petrus ⌋ Qui nõ adhuc Petrꝰ dicebat᷑. Et ideo nomē adhuc iponendū hic p anticipationē ponit᷑. Trinomiꝰ eñi erat. Primo enim Simon dicebat᷑. Deinde cephas. Joã.j. qđ interp

pretaꝛ caput .⁊ Tertio dictus eſt Petrus. Mat.
xvj. Per obedientiam enim veniendum eſt q̄ ali/
q̄s ponaꝛ in capite ⁊ nō in cauda. Per regimē aūt
⁊ virtutes capitis in ſenſu ſapie: ⁊ motu ꝓudētie et
gubernatiōis: veniendū eſt ad h̄ q̄ ponaꝛ in fūda/
mēto ſolido fidei ⁊ eccl'ie. Sic em̄ eccl'ia fundaꝛ in
montib' ſanc̄. Uiſus aūt notat miraculi attētio/
nē. q2 ſua ſpēalis fuit iſta eruditio: ſicut patebit ī
ſeq̄ntib'. Et ſignificatū eſt Deut. xxxij. Sic aquila
prouocans ad volandū pullos ſuos: ⁊ ſuper eos
volitās: Ut ex factis ꝓtāt pr̄is inſtructionē acci/
piant. Lu. ix. Ponite vos in cordib' veſtris ſmo/
nes iſtos⌊ procidit ad genua Jeſu⌋ Ephe. iij.
Flecto genua mea ad deū patrē: ex q̄ oīs paterni/
tas in celo ⁊ in terra noiaꝛ. Procidit em̄: eſt idē q̄d
pronꝰ cecidit. Tn̄ quia ad genua ꝓcidit: ⁊ non ad
pedes: fuit iſte ꝓcubitꝰ genuflexio: exhibita ī ſignū
reuerētie: ⁊ q̄ ab ipō eēt ad altꝰ ꝓmouēdꝰ. Mich.
vj. Quid dignū offerā dn̄o: curuabo genu dō meo
⌊ dicēs Exi a me⌋ Non refutat Petꝰ vicinitatē
dn̄i. ſed ſe tāto officio: q̄ntū in myſterio ſcatur mi/
raculi: reputat indignū ⁊ aliꝫ iniungēdū meliori
ſe: nō ꝯſiderās diſpēſationē ſapie diue vocātis. Et
ſic aliq̄d humanū paſſus eſt ex ꝯfuſione ſtuporis.
Et ideo a dn̄o nō eſt rep̄henſus: ſed ꝯfortatꝰ. Sic
⁊ Moyſes Exo. iij. ⁊ Hiere. j. ⁊ Eſa. vij. Sicut em̄
modo cōfuſus ſtupore: nō ſm̄ ſcientiam locutus
eſt. Jta fecit Luce. ix. ex delitijs acceptis in mon/
te ſe volens ſubducere labori regiminis: q̄n dixit.
Bonum eſt nos h̄ eſſe Si vis faciamꝰ hic tria ta
bernacula ⁊c̄. Neſciēs q̄d diceret: Abſorptꝰ etiam
charitatis zelo ad dn̄m. Mat. xvj. dixit. Abſit a te
dn̄e: nō erit tibi h̄ Uolens impedire paſſionem in
damnū redemptiōis totiꝰ mūdi redundantē. Sic
aliq̄n Jo. xiij. a Joāne diligēter ex zelo vindicte in/
diſcrete inueſtigauit ꝓditorē: volēs interficere Ju/
dam ne prodat dn̄m: ad oib' vtilem paſſionē. Sꝫ
hic indiſcrete loquēs eſt ꝯfortatꝰ. Jn monte aūt lo
quēs indiſcrete eſt diſſimulatū. Cōtra Paſſionē
loquēs: eſt acriter rep̄henſus. Proditorē aūt inue
ſtigās: ꝓditor remāſit occultꝰ nō indicatꝰ. Percu
tiens etiā ſeruū pontificis: capientē dn̄m: ē repre/
hēſus (al's repreſſus) Oſtēdit aūt dn̄s in hoc: hu/
militatē ⁊ puſillanimitatē eſſe ad maiora ꝯfortan
dā. Delitias aūt ſpūs etſi aliq̄d ignorāter habent:
nō eſſe extinguēdas ſed diſſimulādas. Zelū āt vin
dicte eſſe rep̄hendēdū ⁊ reprimendū: ꝑcipue in p̄/
lato. Zelū aūt ⁊ amorē corꝑalem penitꝰ eſſe ⁊ acri/
ter rep̄hendendū. ij. Coꝛ. v. Nos ex h̄ neminē no/
uimꝰ ſm̄ carnē. Etſi cognouimꝰ ſm̄ carnē chr̄m: ſꝫ
nūc iam nō nouimꝰ. Cōfuſionis āt ſubiūgit cām
cū dr̄⌊ q̄a hō peccatoꝛ ſū dn̄e⌋ Et eſt indiſcrete
ſermo humilitat̄. Mat. ix. Nō eſt opꝰ valentib' me/
dicus: ſꝫ male habētib'. ⁊ ideo Jeſus erat vocandꝰ
nō expellendꝰ. Lu. vij. Mlier peccatrix acceſſit ad
Jeſū: ⁊ dimiſſa ſr̄ ei pcc̄a. Mat. ix. Si tetigero fim/
briā veſtimēti eiꝰ: ſalua ero. Sꝫ tn̄ q2 humilitat̄ fuit
iſta idiſcretio: nō redarguiꝛ. Lu. xviij. Publicanꝰ
aūt ſtans alōge: nolebat oc'los ad celū leuare: ⁊ de/
ſcendit iuſtificatꝰ a templo. Pſal. l. Jniq̄tatē meā
ego cognoſco: ⁊ peccatū meū ꝯ me eſt ſemꝑ⌊ Stu
poꝛ em̄⌋ Ponit Cām cōfuſionis tā in Simone

q̄ꝫ in alijs miſtris ſuis q̄ ſecū erāt ī captura piſciū
q̄ꝫ etiā ī ſocijs alteriꝰ nauis ⁊ mḡris. Eſt aūt Stu
poꝛ cordis inſenſibilitas ex magnitudie miraculi
exorta. Act. ix. Stupebāt oēs q̄ eū audierāt. Hie/
re. v. Stupoꝛ ⁊ mirabilia factā ſūt ī terra. Dicit aūt
q̄⌊ circūdederat eū⌋ Qꝛ ſicut ſup̄ diximus: ꝯ/
ſtrinxit eū Jntra ſe ipꝫ vndiq3 magnitudo miracu
li. in p̄terito ꝯſiderās tp̄s capture: in q̄ nihil captū
eſt in eodē loco. Sup̄ ſe ꝯſiderās efficaciā ſmonis
dn̄i. Sub ſe vidēs obedientē voci eiꝰ creaturā ma
ris. A lateribus vndiq3 ſocios nihil cepiſſe: ſicut nec
prius. Et ideo vndiq3 ſurgit ammiratio. Eſa. lx. Ui/
debis ⁊ affluēs: ⁊ mirabiꝛ ⁊ dilatabiꝛ coꝛ tuuꝫ q̄n̄
conuerſa fuerit ad te fortitudo maris⌊ Et oēs q̄
cū illo erāt⌋ ſcꝫ eiuſdē nauis miſtri⌊ ī captu/
ra piſciū⌋ Eze. xlvij. Plurime ſpēs erūt piſciū e'
ſicut piſces mar̄ magni: multitudis nimie⌊ Si/
militer āt iacobū ⁊ ioānē filios Zebedei⌋
q̄ etiā poſtea facti ſr̄ piſcatores hoīꝫ⌊ qui erāt ſo/
cij Simonis⌋ in captura piſciū ⁊ in loco piſca/
tōis: q2 Talē locū habebāt vel hereditario iure vl'
pro cenſu cōduxerāt ad piſcandū. Et Petꝰ ⁊ An/
dreas habebāt medietatē vnā. Zebedeꝰ āt cū filijs
Joanne ⁊ Jacobo habebāt partē aliā: piſces ex eq̄
diuidentes. Oēs em̄ illi mirati ſunt: ⁊ per mira/
culum ad fidem edificati

Et ait ad Simonē Jeſus. Noli ti mere: Ex hoc iā eris hoīes capiēs Et ſubductis ad terrā nauibꝰ: reli ctis omnibus ſecuti ſunt eum

Ecce hic ponitꝛ Inſtructio: ꝓpter quā tota intro M
ducaꝛ hiſtoria. Adhuc em̄ carnales erāt apoſtoli: ⁊
oportuit q̄ ex corꝑalib' q̄ nouerūt ⁊ q̄ꝝ viſum ha/
buerūt: paulatim ad intellectū ſpūaliū deducerent
tur. Et h̄ bn̄ ſcatur ī Cant. vij. Ubi dr̄. Dixi cōſcen
dā in palmā: ⁊ app̄hendā fructus eiꝰ. Qui em̄ con
ſcēdit: p̄mo inferiora app̄hēdit: q̄b' ad altius niti/
tur. ⁊ poſtea media: ⁊ ſic ꝑ oia media venit ad alta:
⁊ tandē ſtat exaltatꝰ in palma: ⁊ decerpit dulcedi/
nis fructū. Et ſic eſt de carnalib' ad ſpūalia aſcen/
dere. Prio Corꝑalia ꝑ ſilitudines ad ſpūalia re/
ferre. ⁊ ſic ꝯtinue ſtudere q̄uſq3 ſpūalia ꝑ ſe ipā poſ
ſit accipe. Jſta eſt ſcala Jacob Gen̄. xxviij. q̄ in vna
parte ſtat in terra: ⁊ in cacumine tāgit celū⌊ Noli
timere⌋ Tria hic dicuntꝛ. Confortatio: ⁊ Inſtru/
ctio: ⁊ Confortatiōis ⁊ inſtructiōis plenꝰ ⁊ inten/
tus effectꝰ. De Confortatione dr̄⌊ Noli timere⌋
Tuā. ſ. Paruitatē: q2 ego te faciā magnū. Tuam
indignitatē: q2 te faciā dignū. Tuā infirmitatē: q2
ego te faciā potentiſſimū. Tuā ruſticitatē: q2 ego
te faciā eruditū ⁊ doctū in omi ſciētia ⁊ ſapia ſpiri
tus. De Primo hoꝝ. j. Regū. ij. Suſcitās de pul
uere egenū: ⁊ de ſtercore erigēs pauperē: vt ſedeat
cū principib': ⁊ ſoliū glīe teneat. ij. Re. vij. Feci tibi
nomē grāde iuxta nomē magnoꝝ q̄ ſunt in terra.
De Scd̄o Apoc. v. Feciſti nos deo nr̄o regnum ⁊
ſacerdotes: Et ita dignos. ij. Coꝛ. iij. Jdoneos nos
fecit miniſtros noui teſtamēti: nō lr̄a. ſed ſpū. De
Tertio Mat. xvj. Tibi dabo claues regni celoꝝ: ⁊
porte inferi nō ꝑualebūt aduerſus eā. De Quar

to Matth.x. Nō vos eſtis q̄ loq̄mini: ſed ſp̄us pa-
tris veſtri q̄ loquit̄ in vob. Eccl.xv. Cibauit illum
pane vite ꝛ intellectus: ꝛ aqua ſapie ſalutar̄ pota-
uit illū [Ex hoc iā] ſ. re [hoīes] ꝓ piſcib' [eris]
non es qꝛ ꝑmittit in futuꝝ vt ad h̄ ſe diſponat [ca-
piens] de ꝓfundo amaritudis mūdi: ad ſiccū ſo-
lidi bone vite: eijcēs in receptacula manſionū ce-
leſtiū ꝯgregandos. Abac.i. Facies hoīs q̄ſi piſces
mar̄. Ezech.xlvij Stabūt ſup̄ illa piſcatores. ab
engaddi vſq; ad engallim ſiccatio ſagenarum erit.
Engaddi: fons hedi vel tentatiōis interp̄tat̄. Et
eſt habitatio peccatoꝝ qui capiendi ſunt de aquis
voluptatum. Engallim autē fons inundātis (al's
mundātis) interp̄tat̄. Et eſt habitatio eoꝝ qui ſe
ſeculari ſtatu mūdos eſtimāt. Qui etiā nō perfe-
cte iuſtificant̄: niſi in rete Simonis ꝛ ſuoꝝ adiu-
toꝝ iuſticiā capiendā retorqueāt. Quia de noſtris
iuſticijs dicit̄ Eſaie.lxiiij. Quaſi pann' mēſtruate
vniuerſe iuſticie nr̄e. Rho.x. Ignorantes iuſti-
ciam dei: ꝛ ſuā querētes ſtatuere: iuſticie dei nō ſūt
ſubiecti [Et ſubductis] Ecce Effectus [ad ter-
ram nauib'] ꝛ cuſtodie traditis: eo q̄ adhuc ani-
mū habēt ad ſua redeūdi. Trib' eīm vicib': ꝛ ad
Tria ſunt vocati ap̄li. Primo Vocati ſt̄ Ad chri-
ſti noticiā. Jo.i. Ubi venerūt ꝛ māſerūt apud eū
adquirētes noticiā ipſius. Scd'o Per miraculū
iſtō hic: vocati ſunt In eius familiaritatē. ꝛ tunc
(al's ideo) adhuc locauerūt naues aīo redeūdi ad
ipſas. Tertio Ad diſcipulatū ꝛ ꝓmiſſionē apoſto-
lat' vocati ſunt. Et extūc ad ſua nō redierūt. Mat.
iiij. Uenite poſt me: faciam vos fieri piſcatores ho-
minū. At illi relictis retib' ꝛ naui ſecuti ſunt eum.
Unde cum quibuſdā redeūtib': diceret eis Jeſus
Nunq̄d ꝛ vos vultis abire: Dixit Petr'. Ad quē
ibim': verba vite eterne habes Jo.vj. [relictis oī-
bus] nondū oꝑe: ſed ꝓpoſito. Mat.xix. Ecce nos
reliquim' oīa. Deut.xxxiij. Qui dixerūt patribus
ſuis Neſcio vos. ꝛ fratrib' ſuis dixerunt: Ignoro
illos: ꝛ neſcierūt filios ſuos: hi cuſtodierūt legem
tuam [ſecuti ſunt eū] Eccl.xxiij. Gl'a magna ē
N ſequi dn̄m. Job.xxiij. Ueſtigia eius ſecut' eſt pes
meus: viā eius cuſtodiui. Sequentes aūt dn̄m
oīa relinquūt Quattuor de cauſis. Quaꝝ Una ē
Ut oſtendāt ſe omnē ſufficientiā in eo habere. To-
bie.x. Oīa in te vno habētes: non te debuimus di-
mittere a nobis. ij. Coꝝ.ix. Ut in omnib' oēꝫ ſuffi-
cientiam habētes: abūdetis in omne op' bonum.
Auguſtin': Diues ē chriſtiana religio q̄ in omniū
poſſeſſore oīa poſſidet. Btūs Bern. Nō eſt inutil'
cōmutatio: ꝓ chriſto omnia reliquiſſe. Nā cum eo
om̄ia donant̄. ꝛ vbi eū app̄henderiꝫ: erit vnus ipſe
in omnib'. Scd'a cā eſt Ut de nullo niſi de eo cu-
rent. Pſal.lxxij. Quid eīm mihi eſt in celo ꝛ a te q̄d
volui ſup̄ terram. Tertia cauſa eſt: qꝛ aliter miles
regi: ꝛ membrū capiti nō conformat̄. Matth.viij
Uulpes foueas hn̄t ꝛ volucres celi nidos: fili' au-
tem hoīs nō habet vbi caput ſuū reclinet. Quarta
cauſa ē: qꝛ ipſe ſollicitus eſt ꝓ ſequentib'. ꝛ ideo nō
oportet eos ſollicitos eſſe de aliquo. j. Pe.v. Oēm
ſollicitudinē veſtrā ꝓiicientes in eū: qꝛ ipſi cura eſt
de vobis. Pſal.liiij. Jacta cogitatū tuū in dn̄o: ꝛ
ipſe te enutriet. Retardātia aūt a ſequēda dn̄i et
a dimiſſione omniū ſunt Tria. Amor fruitionis
p̄ſentium. ꝛ Nulla fides. ꝛ Spes futuroꝝ. Sap̄.
ij. Ex nihilo nati ſumus: ꝛ poſt hec erim' tanq̄ nō
fuerim'. Uenite ergo ꝛ fruamur bonis q̄ ſunt. ꝛc̄.
Eſa.xxij. Comedam' ꝛ bibamus: cras eīm morie-
mur. Nume.xxxij. Nec quicq̄ querim' trans ior-
danē: quia iam habem' poſſeſſionē noſtrā in ori-
entali eius plaga. h̄ eſt: in p̄ſenti vita. Secundum
eſt Amici ꝛ cognati ꝛ carnales. Gene.xxiiij. Ma-
neat puella ſaltem decem dies apud nos: ꝛ poſtea
ꝓficiſcet̄. Gen̄.xxxj. Laban inſecut' eſt iacob: ꝛ q̄n-
tū potuit reuocauit. Judic.xix. Manſit gener tri-
bus diebus in domo ſoceri: comedēs ꝛ bibens cū eo
familiariter. die aūt quarto de nocte ꝯſurgēs: ꝓfi-
ciſci voluit. Et ſocer ait ad eū. Guſta prius puſil-
lū panis ꝛ conforta ſtomachū. ꝛ ſic ꝓficiſceris. Et
ideo in via hoſpitio caruit. ꝛ vxor libidine incredi-
bili vexata: mortua eſt. Eccl.xxxvij. Noli conſiliari
cū ſocero: ꝛ a zelantib' te: abſconde cōſiliū. Tertiū
aūt eſt vite vel ſui ſtatus ſtulta ſecuritas. ij. Re.xix.
Dixit Dauid ad Berzellai. Ueni mecū vt requieſcas
ſecurus in hier'l'm. Et ait Berzellai ad regē. Obſe-
cro vt reuertar ſeruus tu': ꝛ moriar i ciuitate mea.
Hiis igitur non impedientib' retibus (quaſi reti-
nentibus) ſed relictis: ſecuti ſunt eum

**Et factum eſt cum eſſet in vna ci-
uitatum: et ecce vir plenus lepra
et videns Jeſum. Et procidēs in
faciem ſuaꝫ rogauit eum: dicens.
Domine: Si vis potes me mun-
dare.**

Hic poſt Uniuerſale regimē ꝛ Poteſtatꝫ pleni-
tudinē: inducit Ordinationē poteſtatis clauium.
Et qꝛ ſunt due claues Quarū Una prior: eſt Po-
teſtas diſcernēdi inter leproſum: ꝛ nō leproſum. et
lepram ꝛ leprā. Et hanc ordinat p̄mo: qꝛ prior eſt.
Et Secūda eſt Poteſtas ligandi ꝛ ſoluēdi a pec-
cato. Et hanc ordiat ꝯſequēter in miraculo ſequen-
ti. Et ſic patet ordo ad p̄cedens: ꝛ ad ſequēs. Et pe-
nes q̄d inducunt̄ Miracl'a ꝛ Hiſtorie. Matthe-
us āt inter q̄ttuor īducta Primū ponit miraculū
de Leproſo. ꝛ Scd'o de Demoniaco. ꝛ Tertio de
Socru Petri. ꝛ Quarto de Paralytico. Et inuit
q̄dā glo. ordinē penes claritatē miracl'oꝝ. Cū eīm
ſeparatio demonis ſit tāq̄ ſeparatio luciꝫ a tenebriꝫ: dic̄
q̄ h̄ ſc̄m Lucā refert̄ ad primā dn̄i illuminationē:
qua recreauit mundū: ſicut prima die creās mun-
dum ſeparauit lucē a tenebris. Sicut aūt in crea-
tione mūdi Secūda die firmamentū fecit Ita re-
creans munduꝫ: ſocrū Simonis firmauit. Et ſic
Tertio die cōgregauit aquas in vnū Ita tertio re-
creando fecit miraculū in aquis in captura piſci-
um. Et ſicut Quarta die mundū illuminauit p̄ ſo-
lem ꝛ ſtellas Ita recreās mundū: clariore miracu-
lo coruſcare fecit: recreās mundū i ſanatōe leproſi.
Hec aūt glo. nihil valet. Sꝫ rō ordis eſt ꝓpria Lu-
ce: quā diximus: in ordiatōe Ptātis eccleſiaſtice.
Habet autē hec pars Tres. In quarū Prima
ponit̄ loc' oportun' miraculo. In ſecūda ponit̄

D Miraculi expoſtulatio .z in Tertia Miraculi
ꝑfectio z illumiatio fideliū de ꝑtāte clauis eccle-
ſiastice quā hic aſtruere intēdit. Dicit ḡ [Et fa-
ctum eſt] Sicut a deo p̄finitū fuerat: ita ē ꝑfe-
ctū. Actuū .iiij. Fecerūt quecūqȝ man⁹ tue decre
uerūt fieri [cū eſſet in vna] ſingulari dignita-
tis [ciuitatū] q̄ eſt Caphernaū: Que ſua ciui-
tas aliqñ dicit: nō ꝙ ibi ꝯcept⁹ vel natus vel nu
tritus ſit: ſed qꝛ eā pluribꝫ ſuis miraculis ſuaȝ z
clarā fecerat. z in laudē nomis ſui cōparauerat.
Sicut z Hieruſalē dicit ciuitas Dauid. qꝛ eā ex
pugnauerat: z clarā reddiderat: multa ſua freq̄n
tia: z edificijs: z habitatōe. Videt autē ꝯtrariū
ei quod dicit Mat. viij. Ubi dr̄ Cū deſcendente
Jeſu de monte: ecce leproſus veniēs adorabat
eū zc̄. Rñſio. Et mons adiacēs z plana int̄ ciui-
tatē z montē: de territorio ſunt ciuitatis. Et ideo
dr̄ eſſe i ciuitate qñ fuit i t̄ritorio int̄ ſuburbana
z vicos z pagos z rura z villas ciuitati. Hoc ḡ ē
ꝙ dic̄ [cū eſſet in vna] ſingulari [ciuitatū] ga
lilee: q̄ ē Caphernaū. Et forte vſqȝ ad occurſū le-
proſi: ciuitas q̄ ad ciues ei exierat obuiā. Sic ēt
dr̄ Mat. xxj. Cōmota ē vniuerſa ciuitas. qꝛ ciues
ſūt cōmoti. Ita ḣ int̄ occurſantes ciues exñs i ci
uitate eſſe dr̄. Ibi aūt optim⁹ loc⁹ erat miraculi
vt plēs edificaret. Mat. v. Luceat lux vr̄a coraȝ
hoibꝫ vt videāt vr̄a bona opa. [Et ecce vir] Ec
ce miracli expoſtulatio. Expoſtulādo āt miracu-
lū fac̄ Quattuor. P̄ñtationē. Intuitionē. Pro
ſtratōēȝ z Orōēȝ. P̄ñtationē ſui f̄cat cū dic̄ [Et
ecce vir plenus lepra.] Leproſus ē idē qḋ ple
nus lep̄. qꝛ Noia i oſus deſinētia f̄m Priſcianū
plenitudinē f̄cāt. Di tñ plen⁹ lep̄: qꝛ tā int⁹ q̄ȝ ex
tra plen⁹ erat. Quāuis ei lep̄ ab inferioribꝫ viſceri
bus ex melācholia i exteriores fōtes mēbroꝝ ꝓce-
dat: tñ extra cit⁹ z pl⁹ apparet ꝓpt̄ exterioꝝ debili
litatē mēbroꝝ. qꝛ Interiora vicia cordi z epati pl⁹
a ſe expellūt humorē q̄ȝ exteriora. Hic dr̄ plen⁹: qꝛ
iā corruptio etiā ad inferiora (al's: ſuperiora) ꝓceſſe
rat. Et f̄m ḣ iſte leproſus vicin⁹ fuit morti ex nl'
ta lepre īfectōe. Vel forte cū q̄drupler ſit lep̄: fuit
iſta quā dicūt leoninā: Que ē ex melācholia q̄ ge
nerat ex cholera rubea mltū aduſta. q̄ eſt lep̄ cū
colore crocco cū nigrore reſꝑſo. q̄ rodit mlta mē-
bra z abſcidit vſqȝ ad caſū a corꝑe. Hec eni plēiſ
ſime hȝ nomen lepre. vt ſit ſenſus [Plen⁹ lepra]
ḣ ē: plena rōe lepre leproſus. quē etiā alij leproſi
abhorrere ꝯſueuerūt. Et iō fortaſſis ſol⁹ vēit. eo
ꝙ raro leproſi ſoli ꝯſueuerūt ambulare. Eſa. liij.
Nos reputauim⁹ eū q̄ſi leproſū: z ꝑcuſſuȝ a deo
z hūiliatū. Hic ḡ talis nō abſcōdēs ſe: deſiderio
ꝯſeq̄nde ſanitati veniēs: corā ſe p̄ñtauit. Sic̄ dic̄
Gre. d̄ Maria peccatrice Cū nō iuſſa venit: con
iuiātes nō erubuit. qꝛ ei ſeipaȝ (al's: ſemet ip̄a)
ḡuit' erubeſcebat int⁹: nihil qḋ foris erubeſceret
eſſe putabat. Vñ hic ſeip̄m turbis igeſſit vt ſe cō
ſpectui dñi poſſȝ p̄ñtare. Audierat eos q̄ i figura
dñi p̄ceſſerāt leproſos mūdaſſe. iiij. Regū. v. In
Heliſeo q̄ mūdauit Naamā Syrū. z iō nō dubi
tauit qñ ſanād⁹ eſſet ab ip̄o ꝓphetaꝝ ſi ſibi expe-
diens [Et videns eum] ḣ eſt: intuitus eſt eum
vt oculis miſerabilibꝫ z reſpectu ad miſericordiā

prouocaret. Pſal. xxiiij. Oculi mei ſemꝑ ad dñm
quia ipſe euellet d̄ laqueo pedes meos. ij. Paral.
xx. Cum ignoram⁹ quid agere debeam⁹: hoc ſoluȝ
habemus reſidui vt oculos nr̄os dirigam⁹ ad te.
Act. iij. Intēdebat in eos ſperās aliq̄d accepturū
ab eis. Et ſic iſte reſpexit ad ieſū: Acſi diceret illḋ
Threñ. v. Intuere z reſpice opprobriū noſtrū. Et
illḋ Nume. xij. Ecce iam mediū carnis ei⁹ deuora-
tum eſt a lepra [Et procidēs in faciē] Et ideo
cecidit i vultū: z vidit vbi caderet: qꝛ añ pedes dñi.
Pſal. cxxxj. Adorauim⁹ in loco vbi ſteterūt pedes
ei⁹. Quicq̄d eñ patimur peccata nr̄a meruerunt.
vt dt̄ Hiero. Per pc̄m eñ intrauit pena in mun
dū z mors: z diabolus autor eſt pc̄i p̄mi. Et ideo
ſciuit ante pedes ieſu eſſe curādū ſi curari debuiſ-
ſet. qꝛ ſcriptū eſt Abac. iij. Egredie diabolus ante
pedes eius. Et ideo ꝓcidēs in faciē. j. Coꝛ. xiiij. ca
dens i faciē ꝓnūciās ꝙ vere de⁹ in vobis ſit [Ro-
gauit eū dicēs] Ecce Oratio. Sciuit eñ aliq̄s
brachijs nō poſſe teneri z cogi deū niſi fletu z ora-
tione: z ideo his armat. Oſee. xij. Fleuit z rogauit
eū. Sap. xviij Oppoſuit ſcutū ſuuȝ orōnem. Eccl.
xxxv. Oratio hūiliantis ſe penetrat nubes [Dñe
ſi vis] Ecce Oratio Que cōtinet: ex Fide maieſta-
tis cōfeſſionē: ex Cōditione interpoſita orationis
diſcretionē: ex Viſis miraculis potētie facultateȝ
(al's fealitatē) Cū eñ Dñs: dicat ſuppoſitionē: et
cauſa ſuppoſitiōis nō ſit niſi diuitie pulcroꝝ z bo
noꝝ: maieſtatē plenā confitet cum dt̄ [dñe] Hie-
re. x. Magne dñe z potens dñs nomen tuū. He-
ſter. xiij. Dñs vniuerſoꝝ tu es. Pſal. viij. Dñe do-
min⁹ noſter q̄ȝ admirabile eſt nomē tuū in vniuer
ſa terra. Pſal. Mirabilis in maieſtate faciens
ꝓdigia [Si vis] Hic interpoſita cōditiōe oſten
dit oratiōis diſcretionē. Rho. viij Quid oremus
f̄m ꝙ oportet: neſcim⁹. Et eſt ſenſus Non eſt du-
bium qñ velis oēe bonū noſtrū. Qꝛ ſicut dt̄ Dio
nyſi. Boni eſt bona adducere: z optimi adducere
optima: z vnūquodqȝ ad optimū q̄tum expedit.
Sed neſcio ſi mihi expediat. Etſi expedit: bñ ſcio
qḋ vis. Etſi vis: potes. Et ḣ eſt [Si vis] Rhom.
xij. Probetis q̄ ſit volūtas dei bona z bñplacēs z
ꝑfecta [potes me mūndare] Potentiā eñ ha-
bes in facultate qñ vis. Sap. xij. Subeſt eñ tibi
cū volueris poſſe. Rho. ix. Volūtati ei⁹ quis reſi-
ſtit. Pſal. cxiij. Oia q̄cunqȝ voluit fecit in celo z in
terra: in mari z in oibus abyſſis. Job. xxiij. Aia
eius quecunqȝ voluit fecit

Et extendēs manū tetigit eū Je-
ſus: dicēs Volo. Mūdare. Et cō
feſtim lepra diſceſſit ab illo. P

Hic ponit Miraculi ꝑfectio. Et dicunt Duo.
Perfectio miracli: z Fideliū inſtructio de miracu
lo ꝑfecto. In miraculi ꝑfectōe Duo ſc̄: Cauſalitas:
z Effect⁹. Cauſalitas hȝ Quattuor: Virtutis ad
opandū ꝓceſſionē (al's ꝓtenſionē) Tact⁹ ꝯiūctiōēȝ
in opis ꝑfectōēȝ: Actiōis facilitatē: Obedient' crea
ture mādati creator' ſbiectionē. De Prio dt̄ [Et
extēdēs manū] Ut ꝑ ip̄aȝ notet̄ diuina ꝓtēſio i
ſalutē. Mat. xiiij. Extēdit manuȝ apprehendit eum.

Pſal. cxvij. Dextera domini fecit virtutem ⌊Teti-
git eũ⌋ Et iſte tact⁹ eſt ad opus pfectionẽ. qa Q̃ŏ
nõ tãgit: nõ agit. et ſi nõ agit: nõ ſequit̃ alteratio (vt
dic̃ Ariſt.) Mat. ix. Tetigit me aliq̃s. Ego eñ co-
gnoui ỽtutẽ de me exiſſe. Sic eñ tactu ỽtutẽ rege-
neratiuã cõtulit aquis. Ita ỽtutẽ mũdificatiuã ta-
ctu ſuo cõtulit leproſis Videt̃ aũt ꝯ legẽ facere.
Leui. xiij. vbi dicit̃ ꝙ q̃ tãgit leproſum imundus
erit Adbuc. iiij. Regũ. v. Heliſe⁹ nõ tetigit lepro-
ſum: ſed ỽbo curauit. Sꝫ ad h̃ dicẽdũ ſic dixim⁹
in Mattheo Q̃ lex nõ tãgendi leproſũ ĩdo data ẽ.
qꝛ Lepra morbꝰ cõtagioſus ẽ: ꝛ ideo p̃hibent̃ non
tãgi ne leproſi ꝑ tactũ multiplicent̃. Vbi g̃ ꝑ tactũ
nõ fit infectio ſed lepre curatio: ibi nõ ſoluit̃ lex: ſed
ĩplet̃ ſm legiſlatorꝫ intẽtiõẽ. Et h̃ mõ ſm Chryſ.
oñdit ſe chr̃s non ꝯtrũ legi: ſed ſup legẽ vt legꝭ dñs
Q̃ aũt obijcit̃ de Heliſeo Dicendũ ꝙ ip̃e infir-
mitatꝭ ſue ſibi ꝯſcius: bñs eñ reuelatiõẽ a deo nõ
ſanauit: ſed ad ſacrũ mũdãtis figurã ſanandũ mi-
ſit. Et ſic in figura grẽ ſacralis Naaman ſanatus
fuit. Chr̃s autẽ grãm mũdantẽ ſacramẽtis nõ al-
ligauit: ſed ſacris indidit vt medicinis. Sibi tñ eã
tanq̃ʒ vera operãs retinuit. Et ĩdo emũdatiõẽ: qñ
voluit: ꝛ ſicut voluit: ꝑ ſap̃m pfecit. Tetigit tamẽ
etiã ꝓpt̃ hũilitatẽ Vt oñderet neminẽ eẽ abhorrẽdũ
ꝓpt̃ ſui corꝑis imundiciã. Eſa. lviij. Carnẽ tuaꝫ
ne deſpexeris ⌊dicẽs Volo⌋ In h̃ notat Actiõis
facilitatem: q̃ eſt ſubiecta volũtati. Heſter. xiij. Si
decreueris ꝯtinuo liberabimur. Volũtas eñ ſua
ſi eſt bñplaciti cõtinue ꝯſequit̃ effectuꝫ ⌊munda-
re⌋ Ecce Emundatiõis pceptũ Verbo eñ qđ cura-
uit. Pſal. cvj. Miſit verbum ſuũ ꝛ ſanauit eos: ꝛ
eripuit eos de interitionibꝰ eoꝝ. Math. viij. Dic
ỽbo: ꝛ ſanabit̃ puer me⁹ ⌊Et cõfeſtim lepra⌋
Ecce op⁹ ſubſecutũ ⌊diſceſſit ab eo⌋ Non autẽ
diſceſſit niſi cã lepre. Et effectus eius ꝛ accñs (al's
actus) ꝛ ſigna diſceſſerint. Et h̃ ⌊cõfeſtim⌋ ſupra
ỽtutẽ nature ꝛ modũ. qꝛ Natura nõ facit ſubito:
Sed potius virtus dei: q̃ eſt infinita: facit in mo-
mento tp̃is. Verbũ ei qđ de nihilo fecit creaturas
vt đr Ambro. mutat creaturas ꝓut vult: qđ nõ p̃t
aliq̃ alia facere potẽtia vel ỽtus. Et ĩdo đr Joã. v.
Opa que ego facio: ip̃a ſũt q̃ teſtioniũ ꝑhibent de
me. Jo. xv. Si nõ opa feciſſem int̃ eos q̃ nemo ali-
us fecit: peccatũ non haberẽt. Mapie eñ virtutis
op⁹ eſt: exteriora ꝛ interiora mẽbra corrupta ꝛ am-
putata reſtituere ꝛ mũdare verbo: in momẽto. iiij.
Reg. v. Reſtituta ẽ caro eius ſicut caro pueri par-
uuli atq̃ʒ mũdat⁹ eſt. Sic g̃ lep̃ diſceſſit ab eo

**Et ipſe p̃cepit illi vt nemĩ diceret:
ſꝫ vade oñde te ſacerdoti: ꝛ offer ꝑ
emũdatiõe tua ſicut p̃cepit Moy-
ſes ĩ teſtioniũ illis. Perãbulabat
aũt magis ſermo de illo. ꝛ ꝯuenie-
bãt turbe mlt̃e vt audirẽt ꝛ cura-
rent̃ ab infirmitatib⁹ ſuis. Ipſe ãt
ſecedeba in deſertũ ꝛ orabat**

Hic tãgit̃ De miraclo ꝑfecto fideliũ Inſtructio:
de ꝑtãte clauis de q̃ dcm̃ eſt. Tãgunt̃ aũt h̃ duo.
Inſtructio: ꝛ Inſtructiõis fama ꝛ miracli ꝓpaga-
tio ĩ oẽs. Circa inſtructionẽ ſt̃ ꝑ ordinẽ Tria prece-
pta. Unum: Cautele. Secundũ: Obediẽtie. Ter-
tium ãt: Deuotiõis ꝛ iuſticie. Cautele preceptũ eſt
Vt nemini diceret. qꝛ vt đr Chryſ. Si ante ꝓpala-
retur q̃ʒ a ſacerdotibꝰ dijudicaret̃: cum ſacerdotes
iã cõceperit inuidiã ꝯ chr̃m: ſupprimeret̃ miraculuꝫ
per ſacerdotes. Maxime eñ ĩ lepra difficile eſt iu-
dicium. qꝛ multe ſunt infirmitates ſil'es illi. Alia
etiam cautela. qꝛ ſi diuulgaret tanq̃ʒ dign⁹ habit⁹
tali cura: eſſet inanis gl'ia. Et ſic forte rediret lepra
ſuper eũ. Sicut ꝓpt̃ peccatũ lepra Naaman adhe-
ſit Giezi. iiij. Regũ. v. In hoc etiã formã dedit ne
virtutibꝰ noſtris gl'iam queram⁹. ij. Coꝝ. xij. Si
gl'iari oportet: nõ expedit q̃dem. Hiere. ix. In hoc
glorietur qui gloriat̃: ſcire ꝛ noſſe me ⌊Sed vade⌋
Ecce Preceptũ obediẽtie ⌊oñde te⌋ õtegẽdo loca
lepre ⌊ſacerdoti⌋ hoc ẽ p̃ncipi ſacerdotũ vicarijs
eius q̃ diſcernere hñt inter leprã ꝛ leprã: ꝛ int̃ mun-
datũ ꝛ non mundatũ. Sicut đr Leui. xiiij. Et ſic ẽ
vſus clauis in nouo teſtamẽto: qꝛ ad arbitriuꝫ ſa-
cerdotꝫ leproſus iudicabit̃ ꝛ ſeparabit̃: vel ꝯiunge-
tur ꝛ reconciliat̃ eccl'ie. Et ĩdo pnie ſunt arbitrarie.
Sicut pꝫ Leui. xiij. ꝛ. xiiij. per totũ. ꝛ in Textu ꝛ
in Glo. ⌊Et offer pro emũdatiõe tua⌋ Ecce
Preceptũ tertiũ: qđ ẽ Deuotiõis ꝛ Iuſticie ꝛ Gra-
tiarumactiõis. Deuotiõis q̃dem in feruore charit-
tatꝭ ad deum q̃ emũdauit eũ. Iuſticie: qꝛ iuſtũ eſt
dare ſacerdoti q̃ dijudicauit eum. Grarumactiõis
ꝑ bono pcepto. Sic aũt ordinãda eſt l'ra ⌊offer il-
lis⌋ ſacerdotibꝰ ⌊ſicut p̃cepit Moyſes in teſti-
moniũ ꝑ tua emũdatiõe⌋ exhibẽdũ. Vel ⌊of-
fer⌋ oblationẽ ſacerdotibꝰ ⌊ſicut Moyſes pre-
cepit illis⌋ offerri ⌊in teſtimoniũ⌋ lepre mun-
date: quia cum receperit oblationẽ nõ poſſunt ſub-
ticere teſtimoniuꝫ. Eſa. xliij. Vere vos eſtis teſtes
mei. Eſa. viij Adhibui mihi teſtes fideles. Pš. xc.
Teſtimonia tua credibilia fctã ſũt nimis ⌊Per-
ambulabat autẽ⌋ Ecce Diuulgatio miracli ꝑ
famã. quia Non eſt neceſſe loqui vbi res clamat.
Actu. iiij. Signum notũ factũ eſt omnib⁹ habitã-
tibus hieruſalẽ. manifeſtũ eſt ꝛ nõ poſſum⁹ nega-
re ⌊magis ſermo⌋ per famã. Sicut Odor ŏ odo-
rifero quanto magis premit̃: tanto magis diffun-
ditur. Canticoꝝ. iiij. Emiſſiones tue paradiſus. h̃
eſt effragratiões tue ſunt ſicut paradiſus: in quo
ſunt omnia aromata ⌊Et⌋ ideo fama exctãte ⌊cõ-
ueniebant multe turbe⌋ in cor vnum ꝛ aiam
vnam ⌊vt audirent⌋ quia ſicut dicit̃ Rhoma. x.
Fides eſt ex auditu. auditus autẽ per verbuꝫ chri-
ſti ⌊ꝛ curarentur⌋ per virtutes exeuntes ab eo:
⌊ab infirmitatibus ſuis⌋ Quia ſicut dicit al's
euangeliſta Infra cap. vj. Virtus de illo exibat: et
ſanabat omnes ⌊Ipſe autem ſecedebat⌋ In
hoc inſtruens nos Q̃ quantũcunq̃ʒ ſit vtilis oc-
cupatio: tamen aliquando ab ea declinandum eſt
ad contẽplationẽ. Et hoc notat cũ đr ⌊ſecedebat⌋
hoc ẽ ſeorſum a turba cedebat ⌊in deſertũ⌋ locuꝫ
derelictũ ⌊ꝛ orabat⌋ affectũ puri (al's pueri) corã p̃re ĩ
ſecreto exponebat. Sic ei ꝯtinue ad exteriora moto
ſpũ ĩ vigilia attenuat̃ ſpũs. ꝛ ianit̃ ꝛ õſtruit̃. Per

a

ſomniū aūt ad interiora reduct⁹ ad fontē ſpūs: qđ
(al's qui) eſt cor: cōfortatᷓ ⁊ implet et inſtauratᷓ Ita
eſt in actiōe In qua ſpiritus diſtrahitᷓ ⁊ hebetatᷓ ⁊
debilitatᷓ. In contēplatione autē ⁊ oratiōe ad deū
fontē viuum recurrēs: inſpiſſatᷓ ⁊ acuitᷓ ⁊ ꝯforta
tur. Job. xvij. Spūs me⁹ attenuabitᷓ. Eccl'es. vi.
Reuertatᷓ ſpūs ad dn̄m qui fecit illum. Eccl'es. j.
Luſtrās vniuerſa ꝑ circuitū pergit ſpūs: ⁊ in cir
culos ſuos reuertitᷓ.

Et factū eſt in vna dierū: ⁊ ipſe ſedebat docēs. ⁊ erant phariſei ſe dentes: ⁊ legiſdoctores qui vene rant ex om̄i caſtello Galilee ⁊ Iu dee ⁊ Hierl'em. Et virtus domi ni erat ad ſanandū eos.

Hic tangit de Secūde clauis ordinatōe. Tā
gūtᷓ aūt hic Duo. Quoꝝ Primū Qualit' deuē
tum eſt ad miraculū. Secundū autē eſt Perfe
ctio miraculi. ⁊ Explanatio ad vſum eccl'iaſtice
clauis ꝑtinens. Modus aūt deueniēdi ad opati
onē miraculi i duobꝫ eſt. Quoꝝ Unū eſt Ex ꝑte
dn̄i. ⁊ Alterū Ex parte infirmi. in q̄ eſt ꝑfectū mi
raculū. Ex ꝑte dn̄i dicē Tria. Doctrinā dn̄i. Mul
titudinē cōuenientū ad audiendū v̄bū. ⁊ Uirtu
tes ad curādos īfirmos. De Pri̊o dicit. [Et fa
ctū eſt] int' cetera infinita q̄ fecit. de qbꝫ non fit
mētio. qꝛ nō ꝓbant ꝓpoſitū iſti⁹ intentiōis. Joan.
vlti. Multa qdem ⁊ alia ſigna fecit Jeſus i con
ſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ que nō ſunt ſcripta in li
bro hoc. [in vna dierū] ſc'm modū loquēdi ſcri
pture: Una dierū eſt prima dieꝝ ſeptimane. Si
cut ibi. Una dieꝝ ſabbati Maria magdalene ve
nit mane. Joan. xx. h' eſt: ꝑma ſabbati. Mar. xvj.
Et valde mane vna ſabbatoꝝ veniūt ad monu
mētū: h' ē: ꝑma ſabbatoꝝ. Hec aūt ē Dies dn̄ica
in q̄ dn̄s reſurrexit. Hāc eni diē etiā in iſto (quez
a portꝭ vtriuſqꝫ mortꝭ: ad vtrāqꝫ vitā reduxit) de
corā fecit. j. Reg. ij. Deducit ad portas mortis ⁊
reducit. Porta eni mortis iferni pctm̄ eſt. ⁊ Por
ta mortis tēpalis infirmitas incurabil' eſt. In iſta
ḡ die Jeſus [ſedebat] qete v̄bū ſalutꝭ ꝓponens
[docēs] Mat. iiij. Circuibat Jeſus totā galileā
docēs i ſynagogꝭ eoꝝ. ⁊ ꝑdicās euāgeliuꝫ regni.
[Et erāt phariſei] Hic tāgit Diuerſitateꝫ: ad
audiēdū v̄bū: ꝯuenientiū. Et nō tāgit noiatim ni
ſi eos q̄ ad obſuādū eū venerāt. qꝛ Teſtimoniū
ab ill' habitū eſt gl'ioſi⁹. Phariſei eni de ꝓpa ꝑſu
mebāt iuſticia. ⁊ iō nō audiebāt ad edificatōneꝫ
vite. Rhom. x. Igrātes iuſticiā dei ⁊ ſuā q̄rētes
ſtatuere: iuſticie dei nō ſ't ſubiecti [ſedētes] corā
eo. cui⁹ doctrinis tn̄ iburnoluerūt. Eccl'i. j. Acceſſi
ſti maligne ad dn̄m: ⁊ cor tuū plenū ē dolo ⁊ fal
lacia. [⁊ legiſdoctores] q̄ ꝑuilegiati erāt: ſic ap
probati i ſtudio ſolēni: q̄ de ſapia ſua ꝑſumebāt.
Abdie. Perdā ſapiētes de idumea: ⁊ prudētiam
de mōte eſau. j. Cor. j. Perdā ſapiētiā ſapiētū. et
prudētiā prudētū reprobabo [Qui venerāt]
Tāgit Locoꝝ diuerſitatē vñ venerāt [ex om̄i]
inqt [caſtello] Loca munita ad ꝑſidia ciuium
edificata: caſtella dicuntᷓ: qꝛ caſtra militū tp̄e diſ
cordie ibi hītabāt [Galilee] q̄ ē ꝓuīcia adiacēs
de ꝑtāte Herodis [⁊ Iudee] q̄ ꝓcurabatᷓ ꝑ Pi
latū [⁊ Hierl'em] Ubi fuit religiōis metropol'
Et ipa q̄deꝫ diuiſio deſtructiōeꝫ iminentē ſ'cabat.
Mat. xij. Oē regnū i ſe diuiſuꝫ deſolabitᷓ: ⁊ dom⁹
ſup̄ domū cadet [Et vt⁹ erat dn̄i] Ecce Scdꝫ:
ꝓpt' qđ ml'ti venerāt. Uirt⁹ aūt ē vltiata potētia: cui
nihil obſtare p̄t ad agēdū. Gen̄. xviij. Nū deo erit
q̄cq̄ꝫ difficile: Luc. j. Nō erit ipoſſibile apđ deū oē
v̄bū [ad ſanandū eos] Oſee. xiiij. Sanabo cō
tritiōes eoꝝ. Diligā eos ſpōtanee: qm̄ auerſus eſt
furor me⁹ ab eis Act. x. Pertrāſiuit bn̄faciēdo ⁊ ſa
nādo oēs oppſſos a diabolo: qm̄ de⁹ erat in eo.

Et ecce viri portātes i lecto hoīeꝫ q̄ erat paralytic⁹: ⁊ q̄rebāt eū iferre ⁊ ponere añ eū Et nō iueniētes q̄ ꝑte illū inferrēt ꝑ turba: aſcēderūt ſupra tectū: ⁊ ꝑ tegulas ſūmiſerūt eū cū lecto i mediū ante ieſum

Tangitᷓ hic Mod⁹ veniendi ad miraculū ex ꝑ
te infirmi. Tāguntᷓ aūt hic Tria mouētia ad miſe R
ricordiā ipetrande ſanitatꝭ a bono dn̄o. Primū ē
Miſeria infirmi. Scdꝫ aūt Diligētia ⁊ ſtudiū i
tercedentiū Tertiū āt Solertia infirmū corā dn̄o
ꝑſentātiū. De Pri̊o dīc [Et ecce viri] qꝛ ita debil'
erat ꝙ ſibi ꝑ femias ⁊ nō robuſtos: miſtrari nō po
terat. ⁊ iđo viros oportuit ſibi miſtrare. Infirmi
tas illa nō macerat hoīeꝫ: ſed poti⁹ ingroſſat ⁊ gra
uat mole maria laxe carnis. Et iđo nō niſi a viris
portari poterat. Et in h' iſti⁹ infirmi exaggeratᷓ mi
ſeria [portātes] Scđa exaggeratio. q̄ ꝓprijs nit'
(al's vti) mēbris nō poterat nec ferula: nec bn̄ficio
potētioꝝ moueri: ſic nōnulli paralytici mouentur:
trahētes ſe poti⁹ q̄ꝫ eūtes [in lecto] Ecce Exagge
ratio Tertia. qꝛ nō in geſtatorio: in q̄ ſedentes vel
diſcūbētes aliqñ portantᷓ: ſed in eodē in q̄ iacuerat
lecto: Quē Infra grabatū vocat Qui eſt lect⁹: in q̄
nihil eſt molliaci niſi ſub capite. Et dr̄ a graba qđ
eſt caput. Eſt aūt tal' lectus taliū infirmoꝝ: q̄ ꝓpter
infirmitates ſuas recedere de lecto ad ſeceſſum vel
vrinā nō p̄nt. Et iđo lectiſternia ſub ſe a cingulo i
feri⁹ non hn̄t: ſed hn̄t foramia quedā in lectis: qbꝫ
vaſa ſupponuntᷓ ad receptionē ſuꝑfluitatū ſiccarū
⁊ humidaꝝ. Et ex h' p3 ꝙ magna fuit infirmi h⁹
miſeria [q̄ erat] Exaggeratio ē Quarta: ꝑ ꝯſigni
ficatū tp̄is ꝑteriti impꝑfecti: Qđ dīc miſerie ꝯtinua
tionē a p̄terito in ꝑſens Ita ꝙ diu durauerat infir
mitas. Et adhuc tūc durabat ſicut Jo. v. triginta ⁊
octos ānos hn̄s: i īfirmitate iacebat q̄dā i porticu
Salomōis (al's ꝓbatice piſcine) [paralyticus]
Exaggeratio eſt Quinta ꝑ ſpēm infirmitat'. Et vi
detᷓ grauiſſima fuiſſe iſta paralyſis. Eſt enim iſta
infirmitas multaruꝫ ſpecieꝝ. Aliquando dicitur
paralyſis ſola mēbri ſtupefactio ex frigore vl' ex ca
ſu vel ex vulnere vel ex ligatiōe cauſata: ꝑ que poriᷓ
ſpūs ſenſibilis ⁊ motiui vel ꝯſtringuntᷓ vel diſſe
cantᷓ. ita ꝙ ad membꝝ ſpm̄ ſenſibilē: vel motiuū
in ſenſū ⁊ motū mēbri nō deferūt. Et hoc non eſt

ꝓpꝛie palyſis Sed potꝰ q̄ cauſat ex humore frigido abſandẽte ſenſum ꝛ motũ ꝑ ſuũ frigꝰ.ꝛ inordiate remollit ꝑ ſuũ hũorẽ. Hic aũt Aliqñ fit a neruo aliq̃:orto ab aliquo ſpõdiliũ:vel capite. Et tũc nõ palyticat niſi mẽbrũ ad qḋ dirigitur neruus ille ſm Auic. Aliqñ autẽ orit̄ ab ipa nucha q̄ eſt in ſpõdilib. Et tũc Aut orit̄ in ſuperiori nucha:vbi ꝯtinuat̄ ad caput. Aut ab aliq̃ ſpondiliũ inferiorũ. Si in inferiori orit̄:nõ palyticat niſi qḋ eſt ſub eo i quo orit̄. Si aũt a ſuꝑiori tũc palyticat totum:ꝑapue in latere vno p̄ter caput Si autẽ orit̄ ab ipis cerebri vẽtriculis:paralyticabit totũ:etiã cũ cõicatiõe faciei ꝛ lingue. Et talis videt̄ fuiſſe iſte palyticus q̄ nulliꝰ membri vſum videt̄ habuiſſe. Matth.viij. Dñe puer meꝰ iacet palyticus in domo mea ꝛ male torquetur.

Sicut autẽ ꝑ leprã ſignificat̄ Infidelitatis infectio:corrũpẽs ꝟbi ꝛ ſacramẽtorũ nutrimentũ. ꝛ faciẽs caſum mẽbroꝝ a corꝑe myſtico ſm Bedam. Ita ꝑ palyticũ ſignificat̄ Incõtinẽtie viciũ Quod q̄dem rationẽ habet ſanã:ſed violẽtia paſſionis deducit̄ ad illicituꝫ. Et ſic diſſolutus eſt a cõpage inferioꝝ viriũ anie cũ regimie rationis. Hiere.xxxj. Uſqꝫquo delitijs diſſolueriſ filia vaga: Paralyſis eni tremorẽ inducit:q2 morbo expellẽte membrũ ad partẽ vnã:ꝛ virtute debili retrahẽte in partẽ alterã:ex impulſu ꝛ retractu accidit tremor. Sic dicit Ariſto. de Incontinente quẽ ad ordinẽ rectũ trahit ratio .ꝛ a bono conceꝑto ꝑ rationẽ:expellit paſſio ꝯcupiſcentie:ſiẽ mẽbra palytice diſſoluta. Dañ.v. Compages renuꝫ Balthaſar diſſoluebant̄.ꝛ genua eiꝰ collidebãt̄. Balthaſar abſorbẽs diuitias interp̄tat̄.q2 Incõtinẽtia diuitias ꝛ totum abſorbet. Lectus autem ſignificat delitiarũ laſciuiã. Amos.vj. Ue q̄ dormitis in lectis eburneis.ꝛ laſciuitis i ſtratis veſtris. Lectus eburneꝰ eſt in quo deberet eſſe decor caſtitatis.ſicut Clericoꝝ ꝛ Religioſoꝝ.ꝛ aliorũ oim. Et in illo eſt ſepe incõtinẽtie laſciuia. Hominẽ tñ hũc vocat.q2 Incõtinẽs rationẽ habet bonã ꝛ ſanã:q̄ homo eſt hõ. Ps.iiij. Signatũ eſt ſuꝑ nos lumẽ vultus tui dñe.ħ eſt:lumẽ ratõis in q̄ eſt imago dei impreſſa. Ps.xxxviij. In imagine ꝑtrãſit hõ.q2 hãc nõ amittit ꝑ peccatũ. Propter illam ḡ Incõtinẽs dr̄ hõ. Uñ Ariſto.in.vij. Eth.dicit.q̄ Incõtinẽs poſſidet̄ a ꝓuerbio quo dr̄. Cũ aq̃ ſuffocat:q̄d opꝫ adhuc aquã bibere.q2 tantũ bibit ꝯcupiſcẽtie delectationẽ q̄ ipe iudicio ꝓprio ſe cõdemnat. Et tamẽ iterũ ꝛ iterũ victꝰ ſiti delectatõis iterũ bibit. Prouer.xxx. Os vulue eſt vnũ de inſatiabilib. Quattuor aũt portãtes hũc ſunt Quattuor ſm Intellectũ.ꝛ Quattuor ſm Affectũ. Scḋꝫ Intellectũ q̄dem Exhortatio honeſti. Eruditio veri. Conſiliũ dubij.ꝛ Exẽpluꝫ ad ſenſum oſtẽſi. Et ideo dr̄ Mar.ij. Uenerunt ad Jeſũ ferẽtes palyticũ:q̄ a q̄ttuor portabatur. Scḋꝫ Affectũ autẽ ſũt portãtes Quattuor Cardinales ꝟtutes. Prudentia agẽdoꝝ. Fortitudo ſuſtinẽdoꝝ. Temꝑantia delectabiliũ.ꝛ Juſticia cũ ꝓximo cõicandoꝝ. De q̄b dr̄ Prouer.xxx. Quattuor ſũt minima terre:ꝛ ipa ſũt ſapiẽtiora ſapiẽtib. q2 Prudẽtia nõ decipit̄ in eligẽdis ad vitã: Fortitudo nõ deijcit̄ in ſuſtinẽdis ꝓpt̄ gr̄am. Temꝑantia nõ illiciat̄ in delectatiõib propt̄ ſe tenentẽ ſpm̃. Juſticia non curuat̄ ad lucrũ illicitũ ꝓpter tꝑalẽ queſtũ. Iſti ſũt viri dicti:q2 vincũt:ꝛ Primi q̄ttuor in Intellectu ꝛ vi tuent̄. Scḋi q̄ttuor in Affectu. Hiere.xvij. Btũs vir q̄ cõfidit in dño: ꝛ erit dñs fiducia eiꝰ. Erit eñ q̄ſi lignũ viride qḋ ad hũorẽ mittit radices ſuas:ꝛ in tꝑe ſiccitatiſ nõ erit ſolicitũ:nec aliqñ deſinet facere fructũ. Et querebãt. Ecce Diligẽtia ꝛ ſtudiũ. Dicit ḡ querebãt. Ecce diligentia:q2 multas vias:ad oſtiũ: ad feneſtras: ad parietes attentabãt. inferre. ħ ẽ intꝰ vbi erat ieſus ferre. ante eũ. vt lumẽ ocloꝝ ſuoꝝ miſericordiũ miſeriã eiꝰ aſpiceret. Exo.iij. Uidẽs vidi afflictiõeꝫ ꝓpli mei q̄ eſt i egypto:ꝛ gemitũ eoꝝ audiui. Ps.xxiiij. Reſpice i me:ꝛ miſerere mei:q2 vnicꝰ ꝛ pauꝑ ſũ ego.ħ eſt ſinglarit̄(al's ſimplr̄)pauꝑ. Et non inuenientes. Ecce Solertia eorũdẽ. ꝛ nõ inuenientes locũ qua p̄re eũ inferrẽt p̄re turba. que mltos ipedit a ſalute cõſequẽda. Sic Lu.xix Impediuit zacheũ q̄ ꝯſiderauit ieſũ videre qs eẽt ꝛ nõ poterat p̄ turba Que facit amicos ꝛ nepotes: ꝛ huiꝰ vite ſolicitudines. Que turba turbãs mltos ipedit i acceſſu ſaluatoris. Jḋo dictũ eſt Abrae Gene.xij. Egredere de t̄ra ꝛ de cognatiõe tua. Aſcenderũt ſupra tectũ. qḋ i paleſtina planũ eſſe cõſueuit. ꝛ ꝑ tegulas. apertas. ſũmiſerũt eũ. funib. in mediũ. domꝰ. añ ieſum. Domꝰ eñ i q̄ erat dñs vt dr̄ Glo. tegulis fuit tecta. Hec ãt domus in q̄ docẽs habitat ieſus vt dr̄ Glo. ſacrã ſcripturã ſignat:q̄ eſt domꝰ diſcipline. De q̄ Eccl.vl. Appropinq̄te ad me indocti:ꝛ ꝯgregate vos in domuꝫ diſcipline. Hec fũdamẽtũ hꝫ fidẽ ꝟitatiſ.j.Coꝝ.iij. Fũdamentũ aliud nemo p̄t ponere p̄ter id qḋ poſitũ eſt:qḋ eſt chr̄s ieſus. Glo.ħ eſt fides chr̄i ieſu. Parietes q̄ttuor hꝫ: Exẽpla ſctõꝝ: Mãdata preceptoꝝ: Inſtructionẽ moꝝ: veritatẽ(al's ꝟtutem) a deo reuelatoꝝ: Promiſſiões eternoꝝ hꝫ q̄i ſuperius ꝯcludentẽ teſtudinẽ. Suꝑ hec hꝫ lr̄ale ſenſuꝫ tanq̄ teglas cũcta tegentẽ. Et i hac domo latens docet dñs. Pſal.xxxv Inebriabũt̄ ab vbertate domꝰ tue. Pſal.cxj. Glia ꝛ diuitie in domo eiꝰ. Iſti aũt q̄ttuor viri ſollertes q̄nq3 faciũt: Portãt eñ: Sbleuãt: Tegulas apiẽdo reuelãt: Funib ſummittũt: Infirmũ añ ieſũ collocãt. Portãt q̄deꝫ cõpatiẽdo:cũ ipo patiẽdo ꝛ adiuuãdo. Gal.vl. Alter alteriꝰ onera portate.ꝛ ſic adiplebitiſ legẽ chr̄i. Eſa.liij. Infirmitateſ nr̄as ipe portauit. Eſa.xl. In brachio ſuo ꝯgregabit agnoſ:fetas ipe portabit. Sbleuãt ãt exhortãdo ad meliora:ꝛ oñdẽdo altiora.j.Coꝝ.xij. Adhuc excellẽtiorẽ viã vob oñdo. ps.lxiij Accedat hõ ad cor altũ. Ezeč.j. Cũ eleuaret̄ ſpũs a terra:eleuabãt̄ pariẽ ꝛ rote ſeq̃ntes eũ. Tegulas ãt apiũt:ſcꝫ ꝟe velamia tollẽdo:ꝛ ſpm̃ ſaluteſ oñdẽdo. ij.Coꝝ.iij. Cũ ꝯuerſus fuerit qs ad dñm:auferet̄ velamẽ. Dñs eñ ſpũs ẽ. Sũmittũt ãt hũilitatẽ docẽdo Eccl.iij Quãto magnꝰ es:hũilia te i oib. Ja.iiij. Hũilib dat gr̄aꝫ. Añ Jeſũ collocãt. Cõfitẽdo Intercedẽdo. Eſa.xliij. Dic tu iniq̄tates tuas:naꝫ ſiq̄d hẽs. Joſue.vij. Cõfitere pctã tua:ꝛ idica mihi q̄d feceriſ: De Interceſſiõe Ja.v. Orate ꝓ iuicẽ vt ſaluemini. Sic ḡ ventũ eſt ad miraculum G

Quorū fidē vt vidit dixit. hō: remittunt̄ tibi pctā tua. Et cepe-rūt cogitare ſcribe ⁊ phariſei dicē-tes. Quis ē hic qui loqt̄ blaſphe-mias? Quis pōt dimittere pctā ni-ſi ſolus deus?

Hic tangitur de Miraculi ꝑfectiōe ſcḋm Tria
Scꝫ. Ex pte faciētis. Ex pte infirmi. ⁊ Ex pte ꝓ-
batōis ⁊ vtilitatꝭ miraculi. Ex pte facientꝭ dupli
citer. Ex pte quidē remouētis ↄtrariū. ⁊ Ex par-
te ꝑficientiū ipm miraculū. Ex pte remouētis ↄ̄-
rium tāgit Tria. Verbū ꝓprie cauſam tāgēs ſa
nitatis. Murmuratōēꝫ ↄtradictōis. ⁊ Inuictā
ratōem repreſſiōis murmuris. Verbū tangens
ꝓpriā curā (al'r: cauſam) ſanitatis dicit [Quorū
fidē] ſcꝫ viroꝝ intercedentiū ⁊ portātiū cū et ꝑ-
ſentātiū [vt vidit] oculo approbatōis. ps. xxxi.
Firmabo ſup te oculos meos. [dixit] motus fi-
de interceſſoꝝ. Luc. vij. Fides tua te ſaluā fecit.
Dicit aūt Interl. ꝙ Multū valꝫ fides ꝓpria. vbi
ſalutē impetrat fides aliena. Fides aūt aliena
nō ſaluat niſi in Sacro baptiſmi a pctō alieno.
qḋ ↄ̄ctū eſt cū natura Hic autē nō ē ↄtractū ſꝫ fa
ctū peccatū. g̃ n̄ ſufficit fides aliena. R̄ſio. Fi-
des aliena ſufficit hic intercedēdo: nō opando. ſi-
cut in baptiſmo. vbi opando ↄfert ſalutē. hic au-
tē intercedit ꝓ eo. Sicut Stephanus ꝓ Paulo.
Et ita itelligit̄ glo. [Homo] Ecce Verbū qḋ ē
occaſio murmuris. Dicit autē [homo] qꝛ id qḋ
fecit hominē ſanū habꝫ vt diximus. Mat. ix. &c.
Confide fili. Et filiū noiat ꝓpter ſanā in eo imagi
nem ratōis. qꝛ etiā palyſis nō cōmunicat cū capi
te cum quo ſi cōmunicaret faceret apoplexiam.
[Remittunt̄ tibi pctā tua] Ecce infirmitatꝭ
ꝓpria cura. qꝛ peccatū cauſauerat infirmitatē.
ideo oportet ꝑcidi cauſaꝫ: vel nō curabit̄ infirmi
tas. Iaco. v. Oratio fidei ſanabit infirmū. Et ſi
in pctis ſit dimittent̄ ei. Quattuor aūt ſunt in
pctō que ſol⁹ de⁹ dimittit. Tenebras qḋē quas
incurrit hō ꝑ auerſionem ab incōmutabili bono
Culpā q̄ eſt crimen quā cōmitat ↄtra gratiā bn̄-
ficij (al'r: bn̄ficia) Maculā quā incidit in leſiōe et
diminutōe natural' boni. ⁊ Reatū: q̄ ē obligatio
ad penā eternā. Eſa. xliij. Ego ſū q̄ deleo iniqta-
tes tuas ꝓpt̄ me. Tenebras pellit lumie ſue veri
tatis. Culpā autē ꝑ collatōēꝫ grē ⁊ ꝟtutis: Ma
culā reintegrādo ⁊ ↄſolidādo vulnera boni natu
ralis. Reatū autē ꝑ miſericordiā infinite ſue bo-
tatis: qua nō vult mortē peccatoris. [Et cepe-
rūt cogitare] Ecce Murmuratio: ꝓpter metū
turbe in publicum non ꝓcedens. Sicut enim
dicit Ambro. Inuidia timere pōt. credere bonuꝫ
de eo cui inuidet nō pōt [ſcribe] ꝑſūptōe ſcīe le-
gis [⁊ phariſei] ꝑſūptōe falſe iuſticie. Matth.
xxiij. Ve vobꝭ ſcribe ⁊ phariſei ⁊ hypocrite [Quis
eſt hic qui loquit̄ blaſphemiā?] Blaſphēia
eſt impoſitio falſi i deum. Que duobꝯ modis fit.
Vel qn̄ deo attribuit̄: qḋ nō ↄuenit. Vel qn̄ au-
fert̄ ab eo quod ſibi ſoli cōuenit Sicut hic. quia
Sibi ſoli conuenit remittere peccata. Ioā. x. Nos
de bono opere non lapidam⁹ te: ſed qꝛ tu hō cū ſis:
facis te ipꝫ deū. Mat. xxvj. Blaſphemauit Quid
adhuc deſideram⁹ teſtimoniū? Et h̄ eſt qḋ ſequit̄:
[Quis pōt dimittere peccata niſi ſol⁹ de-
us?] Nō crediderūt iſti teſtimonio Ioannis bap-
tiſte. Io. j. Ecce agn⁹ dei: ecce qui tollit pctā mun
di. Tamen dicunt verum Pſal. l. Tibi ſoli pecca-
ui ⁊ malum coram te feci

Ut aūt cognouit ieſus cogitatio-nes eorū: reſpōdens dixit ad illos Quid cogitatis mala in cordibus veſtris? Quid eſt facilius dicere: Dimittunt̄ tibi peccata: an dicere Surge ⁊ ambula?

Repſſio eſt murmuris. Habet aūt Tria. Re-
prehēſionē murmurantiū. Propoſitōēꝫ miraculi
ad iudiciū coꝝ: ⁊ Diuine potētie demonſtratū effe
ctū Reprehenſio murmuris eſt iſta [Quid] h̄
eſt quare [cogitatis mala] infidelitatꝭ [in cor-
dibus veſtris?] qꝛ ego nō ſim deus qui totiens
corā vobis mee diuinitatis ꝓbaui ꝟtutem. Eſa. j.
Auferte malū cogitationū veſtraꝝ ab ocul' meis.
Tn̄ ⁊ in hoc ꝙ reſpōdit cogitatōibꝯ coꝝ: ſe eſſe de-
um demōſtrauit. j. Reg. xvj. Homo videt que pa
tent: deus autē intuet̄ cor [Quid eſt facili⁹ di-
cere] Expoſtulatio iudicij rōis coꝝ: vt ꝓprio iudi
cio cōdenment̄. Lu. xix. De ore tuo te iudico: ſerue
nequā. Pſal. xlix. Arguā te: ⁊ ſtatuā ↄ̄ te faciē tuā.
[Dimittunt̄ tibi peccata] Qḋ ſolius dei eſſe
dicitis [an dicere] ſimplici ꝟbo ſine Sacramen
ti opatōe vel oꝛonis vel medicine: ſed ſolo potenti
verbo [Surge ⁊ ambula] Conſtat ꝙ vtrunqꝫ
eiuſdeꝫ potētie eſt: licet in ſe inequalia ſint. Sancti
eīm inuocādo vel ſacramēta exhibēdo: aliquando
curāt corpus. ⁊ ita dimittūt peccata. Medici aūt
ꝑ medicinas curāt aliqn̄ corpora: nō aīas: Sed
ſimplici verbo creaturas nō reſtaurat: niſi qui ſim
plici verbo creauit eas. Et ideo q̄ ad h̄ vtrunqꝫ eſt
eiuſdem potentie. ⁊ ideo inuiſibile ꝓbat̄ ꝑ viſibile.
Et hoc eſt ꝙ dicit.

Ut autē ſciatis qꝛ filius hominis habet poteſtatē in terra dimitten-di peccata: ait paralytico. Tibi di-co ſurge: tolle lectum tuuꝫ: ⁊ vade in domum tuā. Et cōfeſtim cōſur-gens coram illis: tulit lectum in q̄ iacebat: ⁊ abijt in domum ſuā ma-gnificans deum. Et ſtupor appre-hendit omēs: et magnificabāt de-um. Et repleti ſunt timore dicen-tes: quia vidim⁹ mirabilia hodie.

Ecce Perfectio miraculi ex parte vere facientis.
Primo ꝑ Verbū. Secūdo Per effectū. ⁊ Tertiū

ſequit̃ Edificatio fidelium .Dicit ḡ ⌊ Vt aute͂ ſciatis ⌋ certiſſima ꝓbatione ⌊ qꝛ filius hoīs ⌋ quem blaſphemare dicitis ⌊ poteſtate͂ habet ⌋ diuinā ⌊ in terra dimittēdi peccata ⌋ ſolo verbo :ſine omni alio amminiculo extrinſec⁹ adhibito: vl' Inuocatiōis vel Sacramēti: Tunc ipſe filius hoīs ⌊ ait paralytico ⌋ ſua voce: Nō ſonāte ḋ celo deſuper patre: ꝛ non apparente viſibiliter ſpūſancto: ⌊ Surge ⌋ Vox eñ mea: eſt vox virtut' ſicut ꝛ patris. Jo.v. Sicut pater ſuſcitat mortuos ꝛ viuificat: ſic ꝛ fili⁹ quos vult viuificat. Heſter.xiij. Tu es qui vite ꝛ mortis habes poteſtate͂. Qḋ aūt dicat ⌊ Surge ⌋ eſt in effectū cōſolidatiōis: cōtra membrorū diſſolutione͂. Et ꝙ ḋt ⌊ Tolle grabatum tuū ⌋ eſt in reſtitutione͂ virtut': cōtra debilitate͂ infirmitat'. qꝛ lectus erat grauis qui a q̄ttuor portabat̃. Et ꝙ ḋt ⌊ Et ambula ⌋ eſt in reſtitutionem virtut' motiue: cōtra paralyſis immobilitate͂. Qḋ aūt ḋt ⌊ Vade in domū tuam ⌋ eſt ad reſtitutione͂ animaliū virtutū. Et p̄cipue ꝟtutis prouiſiue. Cōtra ḣ ꝙ tales infirmitates per frigidū ꝛ humidum orte a cerebro: debilitāt ꝟtutes prouiſiuas ꝛ prudentiā. Senſus eñ eſt ⌊ Vade in domum tuam ⌋ ḣ eſt: Prouide tibi ꝛ domui tue. Hec eſt ergo reſtitutio integre ſanitat': ꝛ ꝓbatio plena poteſtatis dimittendi peccata: quam chriſtus tradidit ſuo vicario ꝛ miniſtris eius. Mat.xviij. Ame͂ dico vobis Quecunqꝫ alligaueritis ſuper terram: erunt ligata ꝛ in celis. ꝛ Quecūqꝫ ſolueritis ſuper terrā: erunt ſoluta ꝛ in celis. Moraliter aute͂ dic̄ Quattuor ⌊ Surge ⌋ ḣ eſt: ſurſum te age ad virtutes. Coloſ.iij. Que ſurſum ſūt querite: vbi chriſt⁹ eſt in dextera dei ſedens ⌊ tolle grabatū ⌋ in ontuum Per pondus doloris: delectatōes peccatorum cōuerte. Pſal.xxxvij. Sicut onus graue grauate ſunt ſuper me ⌊ ambula ⌋ per meritorū profectum. Hiere.lj. Nolite ſtare: recordamini procul domini ⌊ Et vade in domū tuam ⌋ hoc eſt conſcientie diſcuſſione͂ ꝛ cuſtodiam. Prouer.vl. Conſiderauit ſemitas domus ſue: ꝛ pane͂ ocioſa nō comedit ⌊ Et confeſtim ſurgens ⌋ Ecce Ad verbi imperium opus ſubſecutū ⌊ coram illis ⌋ in teſtimonium miraculi ꝛ confuſione͂ conſcientiarū ſuarum ⌊ Tulit lectum in quo iacebat ⌋ plena ſibi reſtituta virtute ⌊ ꝛ ambulans ⌋ ordinato greſſu ⌊ in domū ſuam ⌋ vtilitatibus ꝓprijs conſulēs: ſicut ſapiens ꝛ prudēs. Joan.v. Statim ſanus factus eſt homo: ꝛ ſuſtulit grabatū ſuū ꝛ ambulauit ⌊ magnificans deum ⌋ hoc eſt: magna laude in gratiarū actione extollens. Actuū.iij. Ambulās ꝛ exiliens ꝛ laudans deū. Ecci.lj. Laudabit vſqꝫ ad mortem anima mea dominū: quoniā vita mea erat appropinquās inferno deorſum ⌊ ꝛ ſtupor ⌋ ex viſo miraculo ⌊ apprehendit oēs ⌋ Sepius dictum eſt qḋ eſt Stupor. Apprehēdit aute͂ ammiratio omnes: ꝛ q̄ſi violenter tenuit ⌊ Et ⌋ ideo ⌊ magnificabant deum ⌋ Quia ſicut dicit Pſal. viij Eleuata eſt magnificētia tua ſuper celos de⁹ ⌊ Et repleti ſunt timore ⌋ Deuoti quide͂: timore reuerentie. Phariſei aute͂ ꝛ ſcribe timore pene ſi contradicerent. Matth.xxvj Querebāt p̄ncipes ſacerdotū vt ieſum dolo tenerēt ꝛ occiderēt, ſed timebāt plebem ⌊ dicētes ⌋ cōfeſſione ꝟitatis conuicti ⌊ qꝛ vidim⁹ mirabilia hodie ⌋ hac clara luce. Luc.ij. Qḋ paraſti ante facie͂ oīm ꝓplor. Lumen ad reuelationem gentium: ꝛ gloriam plebis tue iſrl'.

Et poſt hec exijt ꝛ vidit Jeſus publicanum nomine Leui ſedentem ad teloneū: ꝛ ait illi. Sequere me. Et relictis omnibus ſurgēs: ſecutus eſt eum

Iſtud quod hic dicit̃ vt dicit Aug⁹. ꝑ recapitulatione͂ inductū eſt. Qḋ ſic ꝓbat Aug⁹. Qꝛ ſic Infra.vj. dicit̃. Mattheus cū alijs apoſtolis i monte electus eſt. Poſt deſcēſum aūt de monte ſanat⁹ eſt paralyticus: ꝛ alia miracula ꝑfecta ſunt. Et idō vocatio Matthei ante facta eſt. Vñ pꝫ ſicut iam ſepius diximus Qḋ Lucas q̄ inducit: nō inducit ſcḋm ordine͂ tēporis. ſed ſcḋm ꝙ ꝓbant ordine͂ eccliaſticum. ſicut dixim⁹. Nec cōuiuiū fecit ei in domo ſua poſtq̄ ſecut⁹ eſt eum. quia tūc non erat publicanus. Nec phariſei murmuraſſent ꝙ domin⁹ comederet ꝛ biberet cū publicanis. Nec etiam poſtea domū ꝓpriā habuit. Sed ante ꝑfectā ſequelā dñi aliq̄rdiu familiaris exiſtens: inuitabat eū ꝛ procurauit: ꝛ poſtea ꝑ illam familiaritate͂ factus ē Diſcipulus: ꝛ ex diſcipulo factus eſt Apl's. Unde ꝙ ḣ dicit̃ ⌊ Poſt hoc ⌋ Notat ordine͂ rōnis Non tpis. Probata eñ plenitudine poteſtatis in ordie (al's viſu) clauiū: Inducit ⌊ Poſt hoc ⌋ factū ꝑ quod ꝓbatur Plenitudo poteſtatis in ordie ꝛ vocatiōe et diſpoſitōe miniſtrorū: ꝛ diſpoſitōis officiorū. Hoc eñ ꝑtinet ad eum q̄ habet plenitudine͂ poteſtatis. ⌊ Exijt ⌋ ḡ ſicut dicit̃ Matth.xx. Exijt p̄mo mane cōducere operarios in vineā ſuam. Dicunt̃ autem in iſta hiſtoria Tria. Vocatio videlicet. Cōuiuiū. ꝛ Reprehēſio murmuris phariſeorū. De Vocatione aūt dicit Tria. Vocātis miſericordiā. Vocati miſeriam. ꝛ Eiuſde͂ ad ſequendū chriſtū obedientiā. De Vocantis miſcḋia tangit Duo. Diligentiam inquiſitionis. ꝛ Reſpectū miſerationis. De Diligentia inquiſitōis dicit ⌊ Poſt hec exijt ⌋ q̄rens peccatores quos ad pniam ꝯuerteret. Act.x. Pertranſiuit bñfaciendo ꝛ ſanando omnes oppreſſos a diabolo ⌊ ꝛ vidit ⌋ nō tam oculis corporis q̄ miſerantis reſpectu. Ecci.iij. Oculi dñi in diligētes ſe. Gen.xvj. Tu deus q̄ vidiſti me ⌊ publicanum ⌋ Deſcribit ḣ Vocati miſeriā. Deſcribit aūt Ab infami officio. ꝛ A noīe priuato: vt ꝑ hoc aliquantulū tegat̃ vicium. ꝛ A ſtudio lucrorū ⌊ publicanū ⌋ quia publicis vectigalibꝰ accipiēdis ꝛ cōgregandis erat p̄poſitus Hec aute͂ vectigalia de vehēdis mercibꝰ accipiebant̃. Quidā tamen dicunt ꝙ erat mercator merces vehens. Et hoc nō puto eſſe verū. Vectigalia aūt cum extorſione accipiebant̃. ꝛ ideo tale officiū infame ē. Eſa.iij. Populū meū exactores ſui ſpoliauerūt ⌊ noīe Leui ⌋ Matth.ix. ipſe ſe vocat Mattheum. Binomius eñ fuit. Sed Mattheus erat nome͂ vulgatū. Et ſub illo cognoſcebat̃ eſſe exactor. Et hoc ipſe ſibi tribuit ꝓpter humilitate͂. Prouer.xviij. Juſt⁹ a p̄ncipio accuſator V

eſt ſui. Aliô nomĩe fuit Leui: quod nõ ita erat vulgatũ Et ſub illo nõ cognoſcebat infamia ipſi⁹. Et ħ in tegumẽtũ infamie attribuũt ei duo alij euangeliſte. Leui aũt interpꝛetatur additus. quia ſub ſignificatiõe illius nominis: additus eſt apoſtolis Ut nemo quantorũcunqꝫ facinoꝝ deſperet ſi conuerſus fuerit ad dominuꝫ: audiens publicanũ factum eſſe Apoſtolũ ⁊ Euangeliſtã Pſal. lxvij. Dixit domin⁹: ex baſan conuertã. ħ eſt: ex confuſione. ij. Paral. vi. Indignũ ſaluabis me ſm multitudinem miſericordie tue [ſedentẽ] hoc eſt: quieſcentem [ad teloneũ] ad ſtudia illicitorũ lucrorum. Sap. xv. Exiſtimabant luſum eſſe vitã hominis: ⁊ conuerſationeꝫ vite compoſitã eſſe ad lucrum. ⁊ oportere vndecunqꝫ etiaꝫ ex malo adquirere [Et ait illi] Hic dicunt Duo. Preceptũ vocantis. et Vocati obediẽtia. Preceptũ vocãtis eſt [ſequere me] hoc eſt imitare. Et bñ dicit [ſequere] qꝛ Impoſſibile eſt p̄cedere paſſu virtutis. Null⁹ autẽ omnino p̄ter eũ comitari: ſed ſequi a longe poſſumus. Job. xxiij. Veſtigia eius ſecutus eſt pes meus: viam dñi cuſtodiui. Ecci. xxiij. Glĩa magna eſt ſequi dominuꝫ [Et relictis omnib⁹] Tãgitur Obedientia. Et dicunt Duo. Depoſitio ipedimenti ad ſequendũ. ⁊ Inſecutio. Depoſitio impedimẽti eſt in hoc ꝙ dicit [relictis omnib⁹] Amoꝛ eñ temꝑalium impedit a ſequendo chꝛiſtũ. Matth. xix. Ecce nos reliquim⁹ omnia ⁊ ſecuti ſum⁹ te [ſecutus eſt eum] ħ eſt perfectũ. abdicare illicitũ: ⁊ imitari bonuꝫ. Pſal. xxxvj. Declina a malo ⁊ fac bonum. Hiere. xvij. Ego non ſum turbatus te paſtorem ſequens.

Et fecit ei conuiuiũ magnũ Leui in domo ſua

Hic tãgunt Duo de Cõuiuio. De Preparatione ſcꝫ. ⁊ De Societate conuiuantiũ. De Preparatione dt Duo. Preparationẽ. ⁊ Locũ. In Preparatione notant Tria. In Factura eñ notat Studium p̄paratiõis. In Cõuiuio autẽ: Jocunditas epulatiõis. In Magnitudine: Liberalitas miniſtrationis. De Primo dicit Heſter. j. Juſſit rex cõuiuiũ p̄parari i veſtibulo horti Tob. viij. vxori ſue dixit vt inſtrueret ꝯuiuiũ: ⁊ p̄pararet oia [Cõuiuiũ] autẽ ſonat in iocunditatẽ epulantiũ. Lu. xv. Epulari ⁊ gaudere oportebat: quia frater tuus mortu⁹ fuerat ⁊ reuixit perierat ⁊ inuẽtus eſt [magnum] Quod ꝑtinet ad p̄parationis magnificã liberalitatẽ. Luce. xiiij. Quidã homo fecit cenã magnã ⁊ vocauit mltos [in domo ſua] Ecce Quietis locus. In domo eñ aliena nõ fiducialit̃ quieſcitur. Ecci. xxix. Vita neqꝫ hoſpitãdi de domo i domũ: ⁊ vbi hoſpitabit̃ nõ fiducialiter aget. Econtra Sap. viij. Intrans in domuꝫ meam conquieſcã cum ſapientia

Et erat turba multa publicanoꝝ ⁊ alioꝝ q̄ cũ illis erãt diſcũbentes.

Ecce Conuiuantiũ ſocietas. Nominat autẽ publicanos ⁊ alios peccatores ſecũ cõuiuantes. Et ħ eſt ꝙ dicit [Et erat turba multa] q̃tũ ad multitudinẽ vocatoꝝ. Luc. xiiij. Quidã homo fecit cenam magnã: ⁊ vocauit multos [publicanoꝝ] ad eandẽ ſpem vocatiõis ſuſpirantiũ [⁊ alioꝝ] peccatoꝝ ſuppĺe. Lu. xv. Erãt appropinquãtes ad ieſum publicani ⁊ peccatores vt audirẽt eũ. Dicit autẽ hic Chryſoſt. ꝙ Leui de illicite adquiſitis: domino fecit conuiuiũ. Et tũc querit̃ Quare dominus iſta cũ diſcipulis comedit ⁊ bibit: cum nõ liceat aliq̄d talium ꝯtingere aut edere. Tob. ij. Nõ licet nobis aut edere de furto aliq̄d aut cõtingere.

Reſponſio ꝙ illi qui agũt vices eoꝝ quibus talia ablata ſunt: ⁊ cum effectu inducũt homines ad reſtitutionẽ: poſſunt de talib⁹ edere. ſicut fecit Dominus ⁊ diſcipuli. Ut aũt alij comedebant: ad ſimilem reſtitutiõis modũ erat inuitatio. Et ita oẽs licite comederunt. j. Coꝛ. ix. Quis militat ſuis ſtipendijs vnqꝫ: Quis paſcit gregẽ: ⁊ de lacte gregis non mãducat. Luc. x. non dt domin⁹ edentes ⁊ bibentes que illoꝝ ſunt. Sꝫ potius edẽtes ⁊ bibentes que apud illos ſunt [diſcũbentes] Diſcubitus eſt ſtramentũ: in quo quieſcit̃ partim ſedẽdo: ⁊ partim iacẽdo. Eſt aũt ſtramentum molle retro ad doꝛſum: ⁊ a lumbis infeꝛi⁹ ẽ ſeſſio. Et tal' ſeſſio laſſis conuenit. ſicut fuit dñs ⁊ diſcipuli ex itinere fatigati. Luce. vij. Ingreſſus domum Phariſei: diſcubuit.

Et murmurabãt phariſei ⁊ ſcribe eoꝛum: dicentes ad diſcipulos ei⁹ Quare cũ publicanis ⁊ peccatoribus manducatis ⁊ bibitis?

Hic tangit̃ Murmur ⁊ Rep̄henſio murmuris. Murmur aũt tangit̃ Dupl'r. Murmurando eñ oſtenderũt Inuidẽtie nequiciã. Euomẽdo autem murmurationẽ apud diſcipulos q̄ adhuc infirmi erant: oſtenderũt pꝛimi ſerpẽtis aſtutiã Dicit ḡ [Et murmurabãt] Rho. j. Suſurrones: detractores deo odibiles. Sapiẽ. j. Cuſtodite vos a murmuratiõe que nõ prodeſt: ⁊ a detractione parcite lingue [phariſei] p̄ſumentes de falſa iuſticia [⁊ ſcribe eoꝝ] p̄ſumẽtes d̄ falſi noĩs ſcia. j. Coꝛ. viij. Sciencia inflat: charitas vero edificat. Rho. xij. Non plus ſapere q̄ȝ opoꝛtet ſapere: ſed ſape ad ſobꝛietatẽ Videnť tamẽ iuſtã habere murmuris occaſionẽ. j. Coꝛ. v. Si is qui frater nominat̃ eſt foꝛnicatoꝛ: aut auarus aut rapax: cũ hmõi nec cibum ſumere. Ad hoc ãt dicenduꝫ ꝙ hoc de p̄ſſis intelligit̃. Nullus aũt iſtoꝝ preciſus eſt: Sed conuictus ⁊ familiaritas domini fuit eis occaſio ſalutis [Dicẽtes ad diſcip'los eius] Modo primi ſerpentis aggrediũtur dñm ex parte debilioꝛi. Ecc̃s. x. Quomodo ſi moꝛdeat ſerpẽs in ſilẽtio: nihilo minus habet qui occulte detrahit Non audebant eñ domino hoc dicere. quia ſciebant ſe cõfutandos [Quare cũ publicanis ⁊ peccatoribus] alijs criminoſis [mãducatis ⁊ bibitꝫ?] Matth. vij. Quid autẽ vides feſtucã in oculo fratris tui: trabem autẽ in oculo tuo non conſideras. Poſſet reſpõderi ꝙ mãducare ⁊ bibere cum peccatoꝛibus vt conuertat̃ eſt in ſignũ epulatiõis angelorum. Lu. xv. Gaudiũ eſt angelis ſuꝑ vno peccatore pñiam agente. Apo. iij. Ecce ego ſto ad oſtiũ

⁊ pulſo. ſiquis aperuerit intrabo ad eūꝫ: ⁊ cenabo cum eo ⁊ ipſe mecum.

Et reſpondens Jeſus dixit ad illos. Nō egent qui ſani ſunt medico: ſed qui male habent. Nō enim veni vocare iuſtos: ſꝫ peccatores ad penitentiam.

Hic ponit̄ Murmuris repreſſio. Et dicuntur Duo. Unum quideꝫ Per metaphorā. ⁊ Alterum Per metaphore expoſitionem. Metaphora dicit Murmurādi (al's Murmurantiū) reprehenſionem. ⁊ Publicanoꝝ cōmendationeꝫ. Reprehēſio quidem Murmurantiū eſt in hoc ꝙ dicit ⌊Non egent⌋ hoc ē: nō egere ſe ſimulāt ⌊qui ſani ſūt⌋ hoc eſt qui ſanos ſe eſſe reputāt. Nullus enim i toto ſanus eſt a peccato ⁊ ab inclinatiōe ad peccatū: Que eſt quaſi diſpoſitio ad infirmitatē. ⁊ Qui reputat ſe ſanum: periculoſiſſime infirmat̄. qꝛ medicum non requirit. Apocal'.iij. Dicis quia diues ſum ⁊ nullius egeo: ⁊ neſcis quia miſer es ⁊ miſerabilis: ⁊ cecus ⁊ nudus ⁊ pauper ⌊medico⌋ De quo dicit̄ Eccl.xxviij Honora medicum: ꝓpter neceſſitatem eñi illū creauit altiſſimus ⌊Non eñi⌋ Explanatio eſt metaphore per finē ſui aduentus. Non eñi veni ⌊in mundū. Jo.xvj. Exiui a patre ⁊ veni in mundū ⌊vocare iuſtos⌋ quia illi vocati ſunt: ſicut Nathanael ⁊ alij q̄ fuit ſine dolo. Intelligit̄ eñi iſtud de Uocatiōe exteriori In qua nō vocant̄ qui ſe iuſtos arbitrantur. Omnes aūt alij vocant̄. Rhomanoꝝ.iij. Omēs peccauerūt ⁊ egēt gratia dei ⌊ſed peccatores⌋ hoc eſt: qui peccatores ſe recognoſcūt. ⁊ per gratiā chriſti ſaluandos. ⁊ non ex operibus legiſ. Et hoc eſt quod addit ⌊ad penitentiam⌋ Actu.iij. Penitemini ⁊ conuertimini vt deleant̄ peccata veſtra. Attende autē ꝙ hic eſt quedam Glo. de Uocatiōe Matthei q̄ eſt valde dubia. Et dicit̄ eſſe Ambroſij. Dicit enim ſic Reliquit ꝓpria: qui rapiebat aliena. Non ſolum lucra reliquit omnia (al's omniū) vectigaliū: ſed ⁊ periculū contempſit qḋ poterat venire a principibus ſeculi: quia ratōnes vectigaliū incompoſitas reliquerat. Et quia i nullo prorſus huius vite reſpectum vł cogitationē ſibi reſeruauit: dominicorum talentoꝝ fidelis diſpēſator eſſe meruit. Tria dicit Glo. iſta. Scꝫ. Q̄ qui aliena rapuerat: ꝓpria reliquit. Et hoc eſt Iniuſticia. qꝛ anteq̄ꝫ relinqueret ꝓpria: reddere d̄buit que rapuerat aliena. ſicut fecit Zacheus Matth.xx. Siquid aliquem defraudaui reddo quadruplū. Unde ⁊ hoc fuit iniuſtum: ⁊ diſcipulis chriſti ⁊ doctrinis eius contrarium. Matth.v. Nō exies inde donec reddas nouiſſimū quadrantē. Secunduꝫ eſt qḋ dicit Q̄ rationes vectigaliū incompoſitas reliquit. Et h̄ fuit Iniuria ⁊ Scandaluꝫ contra chriſti doctrinam. Iniuria q̄dem: quia vectigalia ex quibꝫ accipiunt (al's accipiūtur) ſtipendia ad defenſiones terrarū: non ſunt iniuſta. Et ideo rationes eoꝝ ſunt faciende. Scandalū aūt eſt tum ꝓpter hoc ꝙ ⁊ ipſe dominus vt nō ſcandalizaret: ſoluit didrachma. Et alibi dixit Lu.xx. Reddite q̄ ſunt ceſaris ceſari. Tertium aūt Q̄ in nullo prorſus reſpectū vel cogitationem huiꝰ vite ſibi reſeruauit: fuit Imprudētia Cū etiā dominꝰ Jo.xij. loculos legat̄ habuiſſe: in quibꝫ ea que mittebant̄: portabant̄ ad vite neceſſaria. Nec poteſt aliqs dicere ꝙ dominꝰ diſpenſauerit: qꝛ Nulla diſpēſatio eſt cū alterius iniuria. Nec eſt ſimile quod dicit̄ Exo.iij. ⁊ xij Spoliabitiſ egyptū. qꝛ filij iſrael laborauerūt egyptijs ⁊ ſpoliati fuerāt ab egyptijs: ⁊ in angaria dura (al's dira) fuerūt apud eos. Ideo videt̄ hic dicenduꝫ ſicut dicimꝰ ſuper Matth. ꝙ illud cōuiuiū factū fuit cū iam ita eſſet ꝑfectus in amore chri ꝙ omnia vellet relinquere: ⁊ ad ea vltra nō redire. Ante aūt (licꝫ nō legat̄) ⁊ Male ablata reddiderat: ⁊ Ratiocinia cōpoſuerat. De Futuris aūt ordinare non poterat. qa quo mittēdus eſſet ignorabat. Q̄ etiā hic dicit̄ in Glo. intelligendū ꝙ nō legit̄ de iſtis tribꝫ aliquid feciſſe: tamē iuſticia exigente fecit. Ea ſubticent̄ aliqñ: ſicut hic. ⁊ ponunt̄ aliqñ ſicut i Zacheo. Ut ex alijs q̄ ſcripta ſunt: ſilia in his que non ſunt ſcripta intelligamus. Tamē hic cauendū eſt. quia i dictis bti Ambroſij frequēter inueniunt̄ immixta dicta Ambroſij adoptiui. Et ſunt illa frequenter falſa: ⁊ aliquando heretica.

At illi dixerūt ad euꝫ Quare diſcipuli Joannis ieiunāt frequēter ⁊ obſecratiōes faciunt. ſilr ⁊ phariſeorū. Tui aūt edūt ⁊ bibūt. Quibus ipſe ait Nūq̄d poteſtis filios ſpōſi dū cū illis eſt ſpōſus: facere ieiunare? Uenient aūt dies: cū ablatus fuerit ab illis ſponſus: tunc ieiunabunt in illis diebus

Hic incipit aſtruere Poteſtatē diſpenſationū. Eſt autē Diſpēſatio iuris relaxatio ꝓpter neceſſitatem vel vtilitatē publicā facta. Habet autē partes Duas. Unā in qua eſt Occaſio veniēdi ad factuꝫ. Aliam aūt in q̄ Ratio inſtruit̄ diſpenſationū. In Prima harū eſt queſtio quedā mota. Quidam ex diſcipulis Joānis cū Judeis. ſicut dicit̄ Jo.iij. qꝛ ſm veritatē Phariſei ⁊ ſcribe p̄mo diſcipulos Joannis d̄ hac queſtione ſollicitauerunt: ⁊ diſcipuli Joānis ſollicitati cū Judeis de hac queſtione cū inuidia ⁊ murmure cōtra chriſtū tractauerūt. ⁊ ſic cōcitati ad chriſtū cū queſtione venerūt. Propt̄ qḋ diſcipuli Joānis in hac ꝑte rep̄henſibiles ſe reddiderūt. Tum de Iactātia ſanctitatiſ apparētis. Tū de Familiaritate ex ꝑte vipere generatiōis Tū de Inuidia chriane libertatis. Gal'.ij. Propter ſubintroductos falſos fratres: q̄ ſubintroierūt vt explorarēt libertatē noſtrā quam habemꝰ in chriſto Jeſu: q̄bꝫ nec ad horā ceſſimꝰ ſubiectionē ⌊Quare diſcipuli ioannis⌋ In quo (al's quibꝫ) nihil niſi auſteritas apparuit ⌊ieiunāt frequenter⌋ ſicut omī ſolatio gaudij deſtituti ⌊⁊ obſecrationes faciunt⌋ ſicut ſemꝑ ad celeſtia ſuſpēſi Tūqꝫ Ieiunio ſe affligētes ⁊ caſtigātes ne appeāt terre

na.j.Coꝛ.ix.Caſtigo coꝛpus meū ⁊ in ſeruitutem
redigo. Obſecratiōe autē coꝛ ad deū dirigētes.pſ.
cxl.Dirigat oꝛatio mea ſicut incēſum in conſpectu
tuo[Similiter autē et phariſeoꝝ] q̄ credūt
reſurrectionē moꝛtuoꝝ. Et ideo ſperāt eterna:pro
quibus frequenter fecerūt obſecratiōes. Jeiunijs
autē ⁊ alijs auſteritatib᷑ :coꝛpus a voluptate vite
temperabāt. Unde Luč.xviij. Unus phariſeoꝝ
dixit:Jeiuno bis in ſabbato: decimas do omniū
que poſſideo[Tui autē diſcipuli]q̄ te imitan-
tur.ideo factū eoꝝ in te redundat[edunt et bi-
bunt]in delicias ⁊ ſaturitatē. Cum tñ feruoꝛ no
uus(al's nouitius)plus auſteritatis habere debe
ret ex nouitate religionis.qꝛ Omnis religio feruet
Z a principio. Hec ē eſt queſtio ipſoꝝ[Quib⁹ ipē
ait] Ante reſpōſionem iſtaꝝ Notandū eſt q̄ Ui-
ta vetus dicit a Quattuoꝛ. Quoꝝ Unū eſt cauſa
vitevetēris. Et hoc eſt inolitū longa conſuetudine
in hominevel in gēte peccatū. Threnoꝝ.iij. Uetu-
ſtam fecit pellē meā.hoc eſt:ad modū vetuſte defoꝛ
mem per peccatū. Jdeo p̄cipit Apl's ad Ephe.iiij.
exuere veterē hominē qui coꝛrumpit ſꝫ deſideria
erroꝛis . Aliud eſt Cōſuetudo obſeruantiaꝝ lega-
lium:q̄ ad indicanduꝫ peccatū inducte ſunt:⁊ non
ad curandū ipſum. Sicut ſunt om̄es obſeruantie
legales Et etiam Decalogus. ſm hoc q̄ cohibere
dicebat manū:non animū. Et omnia hm̄oi. Heb.
vij. Nihil ad pfectū adduxit lex Et illa eſt ſeruitus
antiqua. Tertiū Emulatio antiquitatis: que eſt
ſemꝑ in coꝛdib᷑ eoꝝ qui tranſire debent ad nouū.
Gal.j.Abundātius emulatoꝛ exiſtens paternaꝝ
meaꝝ traditionū. Unde etiā in pma Phis dicit:
q̄ cū homo cōſueuit credere cōtraria pncipioꝝ ⁊ ē
oblitus eis: q̄ntūcunq̄ deducat ad incōueniēs nō
recedit niſi cū magna difficultate. Quartū eſt ad-
ulterine radices:que ſemꝑ manēt ex antiquis erro
ribus in coꝛde pullulātes. Unde Hiere.j. Ut euel
las ⁊ deſtruas ⁊ diſſipes ⁊ diſperdas. Niſi eī pau
latim illa effodiant:non inſeret veritas. Et ido ſi-
cut in eo q̄ in ſcientijs doctrinalib᷑ de erroꝛe ducit
adveritatē. Jta eſt de deductiōe ex lege veti:ad no
uam.Qui em̄ in doctrinalib᷑ habet philoſophos
qui ex peccato primos erroꝛes ſeminauerūt.p dyes
vl' p ſanct' pphet':nunq̄ curat ab erroꝛe ſuo. Si-
militer ſi ꝑtinaciter inheret erroꝛib᷑ eoꝝ :nūq̄ exit
ab eis.Similiter q̄ ex emulatiōe pſone ⁊ non veri-
tatis contendit:nunq̄ curat . Adhuc aūt niſi erro
res cōtrarios pncipijs de coꝛde ſuo euelli pmittat
nunq̄ curat. Jta eſt qui legem veterē arbitratur a
deo eſſe:ex intentiōe permanēdi datā :ſicutveram
iuſticiā iuſtificantē:⁊ nō magis oꝛdinatā ppē pec-
catum antiquū.vt pedagogū ad chriſtū nunq̄ li-
beratur a lege. Adhuc q̄ om̄es obſeruātias eius ⁊
cerimonias putat diuinas ⁊ tenēdas ⁊ nō magis
myſticas:⁊ in futurū ſignificātes q̄d faciendū eſt:
nūq̄ liberabit. Adhuc Emulatoꝛ taliū ppterea q̄
tanti patres ſaluati ſunt:lege in ſtatu pdurante .et
credit hanc ſalutē fuiſſe patrib᷑ ex lege:ille impoſſi
bilis ē ad curā. Adhuc etiā niſi pncipia p̄ceptoꝝ ⁊
quecunq̄ alia ſunt :de coꝛde euellat .vt obligantia
non liberabit . Et ex his patet q̄ꝫ difficile eſt veteri-
bus noua imittere ;⁊ q̄ꝫ paulatim opoꝛtet hominē

a veterib᷑ caute educere .⁊ ſic paulatim nouis eſt
coaptare. Et hoc intēdit chriſt⁹. Et ido Duas dat
reſpōſiones. Unā queſtioni .⁊ Alterā ſubintellecte
rei in q̄ſtione:quā etiā querētes ignoꝛabant Ad
ſolutionē queſtiōis Nota q̄ ſicut dixim⁹ i Mat-
the. Triplex eſt ieiuniū. Satiſfactiuū. Afflictiuū.
⁊ Letificatiuū .Satiſfactiuū eſt qđ iniungit pro
peccat' emēdandis. Sicut Jone.iij . Jeiuniū Ni
niuitaꝝ. Joel.j. Sanctificate ieiuniū:cōgregate
cetum. Jeiuniū autē Afflictiuuꝫ :eſt ſicut id quod
fit:cum nimia deſolatiōe homo deiectus alimentū
non ſumit. Sicut.ij. Re.xij. De moꝛtuo paruulo
ieiunabat dauid antēq̄ moꝛeret. Et ſic ieiunabāt
antiqui patres ex meroꝛe dilatiōis aduent⁹ chriſti.
Sicut patet Leui.xxiij. ⁊ in multis alijs locis de
Jeiunio primi:⁊ ieiunio quarti:⁊ ieiunio ſeptimi
⁊ ieiunio decimi. Tertiū eſt ieiuniū Letificatiuuꝫ
quādo homo ex p̄ſentia dei tantū cōcipit gaudiū:
q̄ ſibi omnis deſipit cib᷑ coꝛpoꝛe⁹. Sicut erat Je
iuniū Moyſi cum domino in monte. ⁊ Jeiuniū
Helie cum dño in deſerto. Nullū autē iſtoꝝ ieiu
nioꝝum cōpetijt aplis. Primū ei nō competit. q̄a
Baptiſmi grām accipiētes :non aſſumūt extra la
mentū vel planctū. Afflictiuū nō competit. qꝛ im
preſentiaꝝ habuerūt oēm conſolationē ⁊ gaudiū.
Letificatiuū nō competit: qꝛ non adhuc ad robur
receperant ſpūm: Et hoc fuit quod dixit chriſtus.
[Nunquid] Q.d. Uoſipſi iudicate[Nūquid
poſſunt]congruenter tanti feſti et tā feſtiue leti- t
cie[filij ſponſi]hoc eſt: cuiuſcunq̄ ſponſi filij ſi-
ue ſodales[lugere vel ieiunare dum cum il
lis eſt ſponſus]in tāte feſtiuitatis exhibitione⁊
gaudij p̄ſentia argumentū. Nee.viij. Sanctus dies
dñi eſt:nō licet nobis cōtriſtari.gaudiū eni dñi foꝛ
titudo ē veſtra. Et Jbidē dicit .Comedite pīguia:
⁊ bibite mulſum: ⁊ mittite ptes eis qui nō prepa-
rauerūt ſibi. Jta etiam filij ſponſi chriſti in preſen
tia eius ieiunare nō poſſunt. Jpſe em̄ eſt ſponſus
qui eccl'iam ſibi in natura noſtra deſpōſauit De q̄
dicit Pſal.xviij. Jpſe tanq̄ ſponſus dñs pcedēs
de thalamo ſuo. Jo iij. Qui habet ſpōſam ſpōſus
eſt. Filij autē eius in ipſis nuptiaꝝ pmoꝛdijs:de
ſpū ⁊ non de carne geniti ſunt:apli dilecti chro tan
q̄ filij.ij. Reg.j. Sicut mater vnicū amat filium:
ita te diligebā. Et ideo illo tēpoꝛe letitie quo p̄ſens
erat coꝛpaliter:nō fuit congruū ieiunare[venient
autē dies]paſſionis pmo: ⁊ aſcēſionis ſcdo [Cū
ablatus fuerit ab eis ſpōſus] p̄ſentia coꝛpo
rali in triduo: videlicet vſq̄ in diē Reſurrectiōis:⁊
in decē dieb᷑ inter diem Aſcēſionis ⁊ Miſſionis
ſanctiſpūs[⁊ tunc ieiunabūt in illis dieb⁹]
Jeiunio afflictiōis. Unde legit de Jacobo minoꝛe:
qui p ſimilitudine religionis:frater dñi meruit appel
lari QX cū videret dñm moꝛtuuꝫ in cruce : vouit ſe
non comeſtuꝝ panē:niſi viſo eo in reſurrectiōe. Qđ
⁊ ita perfecit ſicut vouit. Et ideo tunc ieiunio afflic-
tionis diſcipuli ieiunauerūt. Et tūc remāſit cum
eis.xl. dies.in multis argumētis apparēs eis :⁊ lo
quens de regno dei .⁊ tūc nunq̄ ieiunauerūt diſci
puli :ſed ſemꝑ vel exegit ab eis ſi haberēt aliq̄d qđ
manducet:vel ipſi obtulerunt ei q̄ habebant:ſicut
partē piſcis aſſi. vel inuenerūt pparata ab ipo. Sic

Joan.xxi. Piſcē ſuperpoſitū prunis :⁊ ſemper cō-mederūt cū ipſo.ita q̄ etiā in die Aſcēſionis comedit ⁊ aſcendit. Et ideo Gelaſius papa in memoriā illi⁹ facti cōſtituit q̄ inter paſca ⁊ paſca. h̄ eſt :inter paſca ⁊ pentecoſten nō eſſet Jeiuniū. q̄ tūc diſcipuli ⁊ apl'i nō ieiunauerūt.Sed in die Aſcēſionis ablata eſt ab eis p̄ſentia corporalis: ⁊ in die Pentecoſtes exhibita p̄ſentia ſpūalis. Et ideo inter illos duos dies iterū ieiunio afflictiōis ieiunauerunt. Poſt diē autē pentecoſtes ⁊ deinceps: ieiunauerūt Jeiunio exultatōis. Et ideo eccleſia cōſuit in memoriam illi⁹ facti in ieiunio Pentecoſten cātat Alla. qđ eſt laus dei inuiſibilis Jn alijs aūt ieiunijs cantat Tractus:q̄ ſignificāt longos tractus laboris. q̄ in illis repreſentat̄ Jeiuniū afflictiōis :⁊ Jeiunium ſatiſfactionis. Hoc eſt ḡ quod dicit

Dicebat autē ⁊ ſimilitudinē ad illos Quia nemo cōmiſſurā a veſtimento nouo imittit in veſtimentū vetus:alioq̄n ⁊ nouū rumpit:⁊ veteri nō cōuenit cōmiſſura a nouo: Et nēo mittit vinū nouū in vtres veteres. alioq̄n rumpet vinū nouum vtres:⁊ ipꝫ effundet̄:⁊ vtres peribūt.Sed vinū nouū in vtres nouos mittendū eſt: ⁊ vtraqꝫ conſeruāt̄. Et nemo bibens vetus ſtatim vult nouum. Dicit enim Vetus melius eſt

Hic incipit Secundū de Inductiōe nouitat̄: a Jn qua ſicut ⁊ de Jeiunio oportet cū neophitis diſpēſatorie vti. Inducit autē Duas ſilitudies ſꝫ duos effectus .quos ſpūſſanct⁹ operat̄ in nobis. Un⁹ eſt in Cōuerſatiōe exteriori :q̄ eſt indumētum virtut̄.⁊ Ali⁹ eſt i inebriatōe interiori: Que ebrietas eſt amoris ſpūalis. De Primo dr̄ Eſa.lxi. Induit me dn̄s indumēto ſalutis :⁊ veſtimēto letitie circundedit me. De Scđo dr̄ Cantic.v. Comedite amici ⁊ bibite:⁊ inebriamini chariſſimi De Primo ḡ dr̄ q̄ [nemo] ſapiēs [cōmiſſurā a veſtimento nouo] h̄ eſt:partē panni noui [cōmittit] h̄ eſt cōſuit [in veſtimentū vetus] h̄ eſt in partē panni veter̄. Et ſubiūgit rōnē: dicēs [Alioquin] h̄ eſt:ſi aliter faciat [et nouū rūpit] quia ad ſe trahit vetus:⁊ generat ſciſſuras [et veteri nō cōuenit] q̄ illud nobilitatē ⁊ ſoliditatē noui ſuſtinere nō poteſt.⁊ ideo nō cōuenit ei [cōmiſſura a nouo] ſecū cōiuncta. Et ita eſt dū homo imbutus eſt veteri cōuerſatiōe legis: adhuc nō cōuenit ei tota ſoliditas noui.q̄ ſi ſecus fiat.⁊ nō paulatim manuducat̄ p longas doctrinas parabolarū:⁊ exemploꝝ vtrūqꝫ abijciet. nec credēs vet⁹ nec nouū.q̄ iam a veteri incepit recedere:nec receſſit.⁊ iam nouo inceperat appropinquare:nec peruenit. [Et nemo mittit vinū nouū in vtres veteres] Scđa ſilitudo de interna ſpūs ebrietate.

Et patet p ſe :q̄ corda veterib⁹ imbuta ſunt vtres veteres [et vinū nouū] eſt cognitio ⁊ cōſolatio noua ſancti ſpūs Pſal.ciij. Vinū letificat cor hominis Judic.ix. Non poſſum deſerere vinū meū qđ letificat deū ⁊ hoīes [Alioquin] hoc eſt :ſi ſecus fiat [rumpit nouū] vinuꝫ bulliēdo [vtres] fragiles ⁊ veteres. Calore eīm ſolis: loci ⁊ tēporis ⁊ naturali calore cōpugnantib⁹ :vter fragilis ſuſtinere nō poteſt [et vinū effundet̄] q̄ nō eſt digeſtum ad plenū.j. Regū.j. Digere paululū per vinuꝫ q̄ mades [et vtres peribunt] veteres. Job.xxxij. En venter meus quaſi muſtū abſqꝫ ſpiraculo. qđ lagunculas nouas dirūpit [Sed nouū vinum] nouā ſpūs pceptionem [in vtres nouos] corda paulatim innouata. Unde Act.ij. Alij dicebant q̄ muſto pleni ſunt [et vtraqꝫ conſeruant̄] quia tūc ⁊ ſpūs cuſtodit corda :⁊ cor cuſtodit ſpm̄. Explanat aūt adhuc vlterius dicēs [Nemo bibēs vetus] cū delectatione adhuc in veterib⁹ detent⁹ [ſtatim] vult ſꝫ bn̄placitū deſiderij ſui [nouū] q̄ a contrario in contrariū ſꝫ naturā nō eſt trāſitus niſi p mediū [Dicit eīm] infect⁹ ſapore veter̄ [Vetus melius eſt] Ecc̄i.ix. veteraſcet:⁊ cum ſuauitate bibes illud. Sed ſicut dr̄ Interlinearis innouat⁹ paulatim volet nouū:⁊ tūc appetet ipm̄. Leuit.xxvj. Uſqꝫ ad noua comedetis vetera. nouis autē ſuperuenīētibus:vetera pijcietis

Capitulum.VI.

Factum eſt autem in ſabbato ſcđo primo cū tranſiret p ſata :vellebāt diſcipuli eius ſpicas ⁊ manducabant confricantes manibus. a

Jn pncipio iſtius capl'i ſunt Due hiſtorie adhuc ad Poteſtatē diſpēſandi ptinentes.q̄ Poteſtas diſpenſatiua p̄cipue eſt i Trib⁹. Jn ptinētib⁹ ad libertatē fidei:⁊ Jn vſu temporaliū :⁊ Diſpēſatione tempoꝝ. Jn libertate quidē fidei .q̄ in omnibus que faciūt ad fidei edificationē ſtudendū eſt. Et ſi q̄d obſtaret circa aliquā taliū perſonaꝝ(que fidē multuꝫ edificare poſſet: ſicut Uotū vel aliqđ tale)diſpenſandū eſt Sicut modus viuēdi auſterius in obſeruantijs mult̄;diſpēſat̄ circa pſonas multū fidē edificātes .ſicut factū eſt in pce pcedenti. Tales aūt q̄ mult̄ pſunt :etiā alienis poſſunt vti ſumptib⁹. Et ſic p ſimilitudinē quandā diſpēſatur h̄. Dicunt̄ aūt Tria in hac hiſtoria. Jn Quorum Primo ponit̄ Factū:diſpēſatione indigens. Jn Scđo Phariſeorū murmuratio. Jn Tertio Murmuris repreſſio: p oſtenſionē diſpēſatiue rationis. De Primo determinat Tria circa chriſtū. Sapie.ſ. diuine ordinationē: Tēporis cōgruitatem: Oper̄ chri ſtudiū ⁊ occupationē. Et hec tangit circa chriſtū. Circa Diſcipl'os aūt tāgit Quattuor alia. Scꝫ Indigentie neceſſitatem. Paupeꝝ

indigentie ſublevationē: Edulij parcitatē: Rudē
ꝛ non lautā eiuſdē edulij ꝑparationē. De Prio
coꝝ que circa chriſtum ſunt de modo diuino [Fa
ctum eſt autē] exequente ſapia in tēpore: qđ ab
eterno ꝑparauerat. Prouer. viij Quādo prepara-
bat celos. hoc eſt: apl'os aderam: cū eo cūcta cōpo-
nens. Eſaie. xxvi. Ex dicto antiq̃s ſcā illud: ꝛ nūc
adduxi [In ſabbato ſcđo primo] Ecce Cōgrui
tas tēpis: in q̄ hoc voluit fieri: vt exciraret calūniā
phariſeoꝝ. Et ex hoc locū haberet Inſtructio diſci
puloꝝ. Eſt aūt Secūdo primū triplici rōe dcm̄
Fuit enim in lege Sabbatum ſimplex: ꝛ Sabba
tum primū: ꝛ Sabbatū ſcđo primū. Sabbatum
Simplex fuit cuiuſlibet ſeptimane terminus. q̄
in illo nō fuit niſi ſimplex feſtū. Sabbatū primū
fuit ꝑcipui feſti ſabbatū. Sicut Primū ſabbatū
Paſce. vel Penteconſten. Vl' Scenophegie. Sab
batū autē ſcđo primū: fuit eorundē feſtoꝝ vltimū.
q̄ vltima. hoc eſt: octaua dies: eadē ſolēnitate fuit
venerabilis. Sicut dicit Leuit. xxiij. Et h̄ dicebat
ſcđo primū. Scđo modo dicit ſcđo primū. q̄a du
plici rōne eſt primū. Una q̄dem ratione. q̄ eſt ſab
batum: qđ in ſe habz ſue dignitat' primatū. Alia:
quia fuerūt Kalende menſis. Et ſic iterū feſtiuū.
ꝛ ſcđm accepit dignitat' ordinez. Tertio modo dr
Sabbatū ſcđo primū: quia ſcđa ratione fuit pri-
mū. Erat enim primū dignitate Sabbatū: quod
feriabat. Scđa ratione primū fuit tpe: dies proxi
ma poſt ſabbatū: dies que dicebat ꝑma ſabbati: q̄
eſt Dñica: illa eſt prima ſeptimane. Et dicit Glo.
q̄ hec aliquādo ante legē prima fuit: ꝛ in lege facta
eſt nō prima. Tēpore autē reuelate gratie iterū fa-
cta eſt ꝑma. Et ideo dicit ſcđo prima. Et h̄ non vi-
detur eſſe verū. q̄ ab initio mūdi ſanctificatus eſt
dies ſeptimus ante omnē legē. vt dr Gen. ij: Et q̄-
dem opibus a ꝯſtitutione mundi ꝑfectis: dixit de
die ſeptimo ſic Requieuit deus die ſeptima ab oī-
bus operib' ſuis. Unde dicendū q̄ Glo. illa Be-
de eſt Et intelligit ſic. Diem quo ſabbati lr̃a ſolui
ceperat deuteron pcoton. id eſt: ſcđo primū ſabba-
tum vocat: ꝑ hoc innuens obſeruantiā legalis ſab
bati ceſſaturā. ꝛ naturalis ſabbati libertatē (q̄ vſq̄
ad Moyſi tpa ceteroꝝ dieꝝ ſil'is erat) reſtituēdā.
q̄ licz a cōſtitutōe mundi hec dies ſanctificata ſit:
tamē h̄ ante Moyſi tēpora neſciebat. Et ideo non
obſeruabat. Sed ꝑma ſabbati dies quā nos Do-
minicā vocam': dicebat. Et ideo poſt legē iteꝝ eſt
reſtituta in primā. Et h̄ eſt quod intēdit Glo. Si
āt vis ſcire ſz naturā: tūc ſcias q̄ Dies: eſt Sol lu
cēs ſup terram Et nō lucētes alie ſtelle. quia ille fa
cte ſunt vt ꝑſint nocti. Gen. j. Et ideo quecunq̄ eſt
que ſimplex habet lumē ſolis in dominio ꝑme ho
re diei: illa eſt ꝑma. Et hec eſt dies Dñica. Et ideo
illa ſm naturam prima eſt: In ſequenti die lux
Solis fundit in lune dñio. Et ideo illa eſt ſecūda.
Et in Tertia die fundit in Martis dñio. Et ideo
illa tertia. Et in Quarta die fundit in Mercurij
dominio. Et ideo illa eſt quarta. Sz in Quīta die
fundit in Jouis dñio. ꝛ ideo illa eſt quinta. Et in
Sexta fundit in Veneris dñio. ꝛ ideo illa ē ſexta.
Et in Septima fundit in maliuolo Saturni do-
minio. ꝛ ideo illa eſt ſeptima. Et hūc ordinē Anti-
qui ſapiētes attenderūt ante legē. Et ideo ſic ordi-
nauerūt. Sub lege aūt mutat' eſt: ꝛ poſt legē ite-
rū recept'. Et ideo Sabbatū illō eſt ſcđo ꝑmū. Et
iſte eſt ordo dierū ſz naturā. Que āt ſit rō feriādi
vel operādi i diebꝫ: alibi erit loc' dicēdi. Scias tñ
q̄ licet iſta ſm Glo. quorundā dicta ſint que h̄ re-
citant facta ſunt in ſabbato. q̄ aliē occaſionē mur
murādi non habuiſſent. Unde ad lr̃am verū eſt q̄
ſcđo primū ſabbatū fuit ꝛ ſabbatū: ꝛ illud feſtuz
calēdaꝝ habēs. ſicut dicit Mar. ij. Ubi dicit: Cū
domin' ſabbatis ambularet ꝑ ſata. hoc eſt dici q̄
plura feſta cōcurrerūt [cum trāſiret] Ecce Stu
dium dñi de Procurāda ſalute hoim [per ſata]
Trāſit ꝑ ſata ſeminator rerū in ꝑmo mundi cardi
ne: qui in fine temporū corda ſeminat fideliū: vbi
diui ſeminatiōe: vt ex eoꝝ (al's rerū) diſpōne agrico
las mūdi doceat q̄d debeāt facere. Jo. iiij. Videte
regiones: q̄m iā albe ſunt ad meſſem. Volebat em̄
vt cōſideratis meſſibꝫ: conſiderantes corda parata
ad meſſem: ꝛ ſe ipſos idoneos exhiberēt meſſores B
qui ad metēdū mitterent [Vellebāt] Ecce Ne-
ceſſitatis extreme indiciū. Et hui' cām dc Mar. ij.
q̄ ita venerāt turbe vt nec ſpaciū māducādi habe-
rent. Et ideo factō ſermone de nouitate vite ſouerit
turba. Tēpus aūt fuit māducādi Et chrīs ad quie-
tem ſpūs pot' q̄ ad eſcam feſtinās: declinauit ad
cāpos ſatos. Simile faciens Jſaac Gen. xxiiij. Qui
tpe cum ſibi ſponſa preſentaret egreſſus fuerat ad
meditandū in agro. Sic chrīs cū ſibi quereret de-
ſponſari eccl'am. Diſcipuli aūt fameſcētes acriter.
Sicut dicit. j. Coꝝ. iiij. Uſq̄ in hanc horā ꝛ eſuri-
mus ꝛ ſitim' ꝛ nudi ſum'. Heb. xj. Egētes angu
ſtiati afflicti. Sic ḡ ex fame nō ſtudioſa ꝑparabāt
Sed [vellebāt] manibꝫ Nō dirando Non con-
diendo Nō saporibꝫ infundendo [ſpicas] rudes
Hoc em̄ licebat ſm legē. Deut. xxiij. Si intraueris
ſegetes amici tui: franges ſpicas: ꝛ manu ꝯteres.
falce aūt nō metas [Et māducabant] Non ven
debant Nec deportabāt: māducabāt aūt Non ad
neceſſitatis ſuppletionē: ſed ad nimie inedie ꝛ debi
litatis remediū. quia ex talibꝫ eduliū ad refectionē
vix ſumi pōt [cōfricantes manib'] ſuis. Ecce
Preparatio rudis. non lauta. Ubi ḡ ſunt iſti de
(al's Nō ſunt igit de) quibꝫ dr Phi. iij. Quorum
de' vēter eſt. De q̄bꝫ dr Amos. vj. Qui comedunt
agnū de grege. ꝛ vitulos de medio armenti: biben
tes in phialis vinū: ꝛ optimo vnguento delibuti: ꝛ
nihil cōpatiunt ſuper cōtritione Joſeph. Luc. xvj
Epulabat quotidie ſplendide. Exemplū hinc acci
piāt Succeſſores Apl'oꝝ q̄ hereditatē acceperunt
ſedes eoꝝ. Ps. xliiij. Pro patribꝫ tuis nati ſūt ti
bi filij: cōſtitues eos ꝑncipes ſup oēm terrā. Spi-
ce tñ etiā ſignificāt ſcripturaꝝ ſniās: in palea lr̃e in-
cluſas: q̄ manibꝫ confricant q̄n operū bonoꝝ im-
pletione ꝛ ſtudij vellicatiōe exponunt: vt ſic purū
intellectū reficiant. Leuit. ij. Si obtuleris munus
frugum tuaꝝ dño: de ſpicis adhuc virentibꝫ torre
bis eas igne ſanctiſpūs. ꝛ cōfringes ꝑ meditatio-
nem in modū farris: vt conueniēs ſit (al's ſint) nu
trimentū. Et ſic offeras primitias tuas dño fun-
des q̄z ſuper eas oleum vnctiōis ꝛ grē ſanctiſpūs.
Silr aūt ꝛ virtutis opus quaſi de ſpica euellit: qñ

de motibꝰ penitentie euocat᷑. Gen̄. xlj Septē ſpice plene pullulabāt in culmo vno. Hoc eſt: ſeptē virtutes in corde vno. Sicut fortis ille Gedeon Iudicū. vj. purgabat triticū cū vellet fugere madian. Tales autē morales expoſitiões a quolibet de facili fieri poſſunt

Quidā autem phariſeoꝝ dicebāt illis. Quid facitis qđ non licet in ſabbatis? Et reſpondēs Jeſus ad eos: dixit Nec hoc legiſtiſ qđ fecit Dauid cū eſuriret ipſe ꝛ qui cū eo erant quomodo intrauit in domū dei: ꝛ panes ꝓpoſitiōis ſumpſit ꝛ māducauit: ꝛ dedit his qui cū ipo erāt: quos non licebat māducare niſi tm̄ ſacerdotibꝰ. Et dicebat illis Quia dominꝰ eſt filius hominis etiam ſabbati.

Ecce Murmuratio. Tangit aūt Duo: Aſtutiā: ꝛ Nequiciā. Aſtutiā In h̄ ꝙ Quidā: ꝛ non oēs. Ut ſi confutarent᷑ illi: Non nō omēs eſſent cōfuſi. Si aūt vincerēt: omēs viderent᷑ eſſe victores. Gen̄. iij. Serpēs erat callidior cunctꝭ animantibꝰ ꝛc. Eſa. viij. Inite conſiliū: ꝛ diſſipabit᷑. Nequicia aūt eſt in īterrogatiōe cū dicūt [Quid facitis:] Matheus dicit ꝛ Marcus Q dixerūt ipſi dn̄o. Sed verū eſt ꝙ primo dixerūt diſcipl'is. Et cū non deſiſterēt: dixerūt dn̄o Ut compeſceret eos Ud efficeret accuſabilis [quod nō licet] lege ꝓhibēte [in ſabbatis] quia plures feſtiuitates concurrerāt in vnā. Unde Nume. xv. Lapidatꝰ eſt qui colligit ligna in ſabbato. Et erāt ceci: qꝛ Ratio hūana hoc dicit: ꝙ In q̄libꝫ feſto licet nature ſatiſfacere [Et reſpōdens ieſus ad eos: dixit] Ecce Cōfuſio cōtradicētis: ꝛ Uera doctrina diſpēſatiōis [Nec hoc] ad intellectū Supple [legitis] Et cōtra oēꝫ ſerpentinū morſum chriſtꝰ ſcripturā opponit. Sicut. ſ. patuit in Tentatōibꝰ diaboli. Et h̄. Dicit autem Duo. Primū eſt Q ex ſcripturis ꝓbat: ꝛ de Rebus ꝛ Tēporibꝰ ꝓpter neceſſitatē eſſe diſpēſandū. Secundū aūt eſt Q apud ſe oſtendit eē diſpēſandi auctoritatē ſummā. Primū hoꝝ ꝓbat ꝑ factum Dauid. j. Reg. xxj. De quo dič [quod fecit Dauid] Dicit᷑ em̄ hic Dauid totū illud feciſſe qđ circa ſe factū eſt diſpēſatione ſummi ſacerdotꝭ. Et h̄ eſt [cū eſuriſſet ipſe ꝛ qui cū eo erāt] Et h̄ fuit cū completā eſſe didicit maliciā Saul: ad interficiendū eū. Et ideo ꝓpter cibū ad ſuos declinare non audebat. Nec etiā ad alios q̄ proderēt eum Sauli: ſed ſpem habēs in honeſtate ſacerdotꝭ Abiathar iunioris: ꝛ patris eiꝰ Abimelech: declinauit in Nobe villam ad eos: ibi querēs refectionis conſolationē Ubi ſciuit ſe nō inuenire ꝓditorē. Et ideo neceſſitas illa diſpēſandi fuit cā. Et ideo locū habuit diſpenſatio [qūo intrauit in domum dei] Nō ipſe Dauid in ꝓpria ꝑſona: ſꝫ Sacerdos ꝛ panes ꝓpoſitiōis ſibi a ſacerdote exhibitos māducauit: eo ꝙ alios panes ſacerdos nō haberet. Nec dauid alibi reqrere panes auſus fuit [Et] qđ plꝰ eſt: panes eoſdē dedit his [qui cū eo erāt] puerꝭ. Excuſatꝰ hoc fecit Neceſſitate inductꝰ ꝛ Diſpenſatiōe ſacerdotis: qꝛ fameſcebat: ꝛ ad aliū locū declinare ſecure nō poterat [quos panes ꝓpoſitionis nō licebat] ꝓpter inhibitionē legis. Leuit. xxij. [māducare niſi tm̄ ſacerdotibꝰ] Leuit. xxiiij. Panes ꝓpoſitiōis erūt Aaron ſacerdotis et filioꝝ eius: ꝛ comedēt in loco ſctō. qꝛ Sctm̄ſctōꝝ eſt de ſacrificijs dn̄i iure ꝑpetuo. Unde Leo papa Cū neceſſitas fuerit diſpēſet is q̄ habꝫ ptātē. Sciat autē ꝙ ſicut diximꝰ. Diſpēſatio ē iuris ſcripti: ꝛ edite legis relaxatio ob neceſſitatē cogentē vl' vtilitatem ꝓuocantē inducta. Unde btūs Bern̄. Nō ſum ego tā rudis ꝙ ignorē vos diſpenſatores eſſe poſitos ſcḋm ptātem quā dedit vobis dn̄s in edificationem ꝛ nō in deſtructionē veſtram: Dūmodo Cauſam habeat diſpēſatio aut Neceſſitatē cogentem. aut Utilitatē ꝓuocantē. Utilitatē dico non ꝓpriam: ſed cōem. Si em̄ harū cauſarū neutrā habuerit: nō diſpēſatio Sꝫ crudelis diſſipatio ē dicenda. Cōſiderandū in q̄bꝰ diſpēſandū eſt. Sūt em̄ que necaria facit ſola ꝓmittētis volūtas: ſicut vota. Sūt q̄ neceſſaria ſanciuit ſuꝑioris auctās. ſicut Jura. Leges. ꝛ Precepta. Sūt que neceſſaria ꝛ venerabilia facit obſeruādoꝝ dignitas. Sič virtutes. Quas dn̄s cōmēdauit in ſmone ī monte. Tn̄ etiā in his q̄ precipiunt᷑ Quedā etiā ſua ꝓpria dignitate obligatoria. ſicut Decalogꝰ. Quedam aūt ſola obligāt auc̄te ſuꝑioris. Sic id qđ iā dictū eſt: ꝙ Panes ꝓpōnis non comedāt niſi ſacerdotes. Quecūqꝫ ḡ ſua naturali dignitate obligāt: nulli penitꝰ ꝛ nulliꝰ ſubiacēt diſpēſationi. Ea vero que vouētis obligāt ꝓmiſſione ꝛ auc̄te ſola ſuperioris: ꝛ p̄cepto ſubiacēt: ꝛ diſpēſatiōi ſuꝑiorꝭ: penſata q̄litate tēꝑis ꝛ loci et ꝑſonarū ꝓ quibꝰ fiunt. Ita tn̄ ꝙ cām neceſſitatꝭ vel vtilitatꝭ accipiat diſpēſatio. Redeamꝰ igit᷑ ad lr̄am [Et dicebat illis] auc̄tem diſpēſandi apud ſe oñdens [qꝛ dn̄s eſt] Cuiꝰ ē Ordiare ꝛ Cōdere leges ꝛ Diſpēſare [filiꝰ hoīs] licet infirmā naturā aſſumpſerit [etiā ſabbati] licet de ferijs ꝛ ſabbato p̄cepta ſint de principalioribꝰ cerimonijs. Jo. v. Ptātem dedit iudicium facere: qꝛ filius hoīs eſt. Nolite mirari h̄. Acſi dicat Pater ḋdit filio Ptātē Judiciariā iudicādi ꝛ Jura condendi ꝛ Diſpēſandi. Nec ſuboriat᷑ vob ammiratio de h̄ [quia filius hominis eſt] infirmus in carne. quia in carne latet deitas filij dei qua omnia iſta poteſt

Factum eſt autem ꝛ in alio ſabbato vt intraret in ſynagogam ꝛ doceret.

In iſta hiſtoria directe inducit Sabbati ſoluti diſpēſationē ſcḋm Judeoꝝ interp̄tationē: ꝛ non ſcḋm veritatē. Dicuntur autem in ea Quinqꝫ. Facti: ex tꝑe ꝛ loco ꝛ oꝑe qualitate infirmi opportunitas. Obſeruātium malicioſa calliditas Propoſita oibus de obſeruatōe ſabbati ꝛ religionis ſubalitas C

Miraculi pfecti omibꝰ euidens ſanitas. ꝛ Inui/
die tabeſcētis cōfuſa malignitas ꝛ puerſitas. De
Primo Duo dicunꝰ. Studiū dn̄i circa nr̄am ſa/
lutē: ꝛ Miſeria pſentis infirmi expectās ſanitatē.
Studiū dn̄i diuinū pponiꝰ tēpori congruū. loco
debitū. ꝛ vtutem oñdens p ipſius actꝰ. Officium
diuinū pbaꝰ per h̄ q̄ dicꝰ [Factū eſt aūt] q: ſic
factū eſt in tēpore ꝑut pfinitū eſt in eternitate. Act.
iiij. Fecerūt qcunqꝫ manus tua decreuit fieri. Ido
Eph.iij. dicꝰ Sacramentū ecclie a ſeculis in deo
abſconditū [in alio ſabbato] ſimplr: quod nō
erat niſi ſimplex ſabbatū. Eſa.lviij. Uocaberꝫ ſab/
batum delicatuꝫ ꝛ ſcm̄ē dn̄i glīoſum [Vt intra/
ret ieſus in ſynagogā] q: tali loco ꝛ tali tēpo/
re cōuenit multitudo. ꝛ ideo multiꝫ pdeſſe poterat.
j.Cor.ix. Omibꝰ oīa factus ſum vt omnes lucrifa
cerem [et doceret] Ecce Actus q̄ eſt vtuꝫ ſūme
(q̄ ſapia vocaꝰ) officiū. Joel.ij. Letami in dn̄o deo
vr̄o qui dedit vob doctorē iuſticie. Aliꝫ eñ dicunt
Iſte aūt docet ad intellectū: impmit cordi q̄ dicit.
Pſal.lxx. Docuiſti me a iuuētute mea: ꝛ vſqꝫ nunc
pronunciabo.

Et erat ibi homo: ꝛ manus eiꝰ de/xtera erat arida.

Ecce Qualitas infirmi pſentꝫ. De quo Tria dr
cōmēdabilia ꝛ Unū miſerabile. Primū cōmēda/
bile ē Q, in feria ſabbati ſe diuinis exhibuit. Et h̄
notat in ꝯſignificatiōe tpis cum dr [Et erat] Al
terū eſt Q, locoꝝ ſanctoꝝ frequētator fuit. Et hoc
tangit p h̄ q̄ dr [ibi] Tertiū ē Q, nature dignita/
tem reſeruauit. Et h̄ eſt q̄ dr [homo] Miſeria āt
cui ſubiacebat eſt in hoc q̄ dr [Et manus eius
dextera erat arida] In Primo notaꝰ Quies
pectoris in deo per cōtemplationē. Eſaie.lviij. Si
auerteris a ſabbato pedē tuū facere voluntatē tu/
am in die ſctō meo vocaberis ſabbatū delicatuꝫ ꝛ
ſanctuꝫ domi glīoſum. Ac ſi dicat Si ſabbato qđ
eſt requies: corde ad me vadas: ꝛ in tuis vanitati/
bus nō diſcurras. tunc erit tibi in me ſabbatū deli
catū ꝛ ſanctū dn̄i glorioſum. Et ad hoc ſunt ferie iꝫ/
ſtitute. Per Scdm notaꝰ delectatio laudis diue:
que fit in ſynagoga. Pſal.xlix. Sacrificiū laudis
honorificabit me: ꝛ illuc iter quo oſtendā illi ſalu/
tare dei. Gen̄.xxviij. Nō eſt hic aliud niſi domꝰ dei
ꝛ porta celi. Per Tertiū notaꝰ Imaginis ꝯſerua/
tio. Pſal.iiij. Signatū eſt ſup nos lumen vultus
tui dn̄e: dediſti leticiā in corde meo. Ecci.xvij. Ad
imaginē ſuā fecit eum: ꝛ ſm ſe ipm veſtiuit illum
virtute [Et manus eius] Hic deſcribiꝰ Quali/
tas miſerie. Et dſcribiꝰ a Tribus. A ſpecie mēbri.
q: manꝰ erat que nō eſt ſimplr organū (alꝰ mem/
brū) ſed etiā organū organoꝝ: ꝛ intellectꝰ opatiui
inſtrumentū. Deſcribiꝰ aūt A Proprietate mēbri
qm̄ erat manꝰ dextra In qua fuit totius vtutis ꝛ
operis pncipiū. Deſcribiꝰ etiā A Nocumento: qm̄
erat arida: que ſola retēta figura manꝰ aruerat: de/
ſiccato fonte ſpūs ꝛ nutrimēti. Deſiccato aūt fon/
te ſpūs: neceſſe fuit q̄ manus vegetatiōe ꝛ ſenſu ꝛ
motu deſtitueretꝰ. Et ſic homo iſte in hoc q̄ manu
caruit: omni etiā opere qđ per intellectū facere po/
tuit: oportuit vt careret. In h̄ āt q̄ dextra caruit
potentiꝫ: caruit pncipio iuuamentorū. Et in hoc q̄
arida fuit vegetatione: ſenſu ꝛ motu carebat. Hec
autē omīa cauſanꝰ ex Duobꝰ. Uno qdem cauſan
tur frigido ſenſum ſtupefaciēte ꝛ motū amputan/
te. Alio aūt frigido: humorē vegetatiuū amputan
te. Et ſic ſm naturā Septē ſunt defectus hꝰ hoīs.
Quinqꝫ in manu: ꝛ Duo in fontibꝰ. ex quibꝰ ma/
nus ſuuꝫ debuit capere nutrimentū. Deſtitutꝰ eñ
manu in vſum (alꝰ vſu) manꝰ: deſtitutus eſt i ar/
tificio intellectus practici: ꝛ iuuamine operū. De
quo dicꝰ Job.vj. Ecce nō eſt auxiliuꝫ mihi in me.
Multi eñ viuūt auxilio manuū. Prouerb.viij.
Opata eſt cōſilio manuū ſuarū. Scđs defectus ē
In carētia dextre: que eſt carētia adiutoriꝫ. Sicut
multi fuerūt ſibi adiutoriū p dexteras. Pſal.xcvij.
Saluauit ſibi dextera eius ꝛ brachiū ſanctuꝫ eiꝰ.
De vtroqꝫ iſtoꝝ dr Ecci.xxxvj. Glīfica manū ꝛ bra
chium dextrū. In manu āt Tres habuit infirmi/
tates. Carentiā vegetatiōis: que pēdebat qſi mor/
tua. Apoca.iij. Nomē habes q̄ viuas: ꝛ mortuus
es. Scđo eſt Carētia ſenſus. Et Tertia Carentia
motus. Et ideo deſignat eū qui nihil facit bonorū
opeꝝ. Nullū habet auxilium virtutis. Caret vita
gratie. Priuaꝰ ſenſu bone intelligētie. Et non ha/
bet motū aliquē boni affectus (alꝰ effectus) De q̄
dicꝰ Prouer.xxiij. Uerberauerūt me ꝛ ego nō do
lui. traxerūt me ꝛ ego non ſenſi. Hec aūt oīa mala
duos (alꝰ duo) defectꝰ faciunt. Frigus ſcꝫ charita
tis. ꝛ Exiccatio pietatis. Matth.xxiiij. Refrigeſcet
charitas multoꝝ. Et Precedit. Abundabit iniq̄/
tas. Et hoc idem dicꝰ Dan̄.xj. Iniq̄tas aūt maxi/
ma eſt impietas in proximū. Ecci.iiij. Non ſit ma
nus tua ad accipiēdū porrecta: ꝛ ad danduꝫ colle/
cta. Zacha.xj. Brachiū eius dextruꝫ ariditate ſic/
cabiꝰ. Sic ḡ iſte ſeptē miſeriꝫs miſer erat. Sed ve/
rificatū eſt de eo qđ dr Job.v. In ſex tribulatōibꝰ
liberabit te: ꝛ in ſeptima nō tāget te malum.

Obſeruabāt autem ſcribe ꝛ phari/ſei: ſi in ſabbato curaret vt inueni/rent vnde accuſarent eum

Ecce Inſidiantiū obſeruatio. Et dicunꝰ Tria.
Inſidiantiū obſeruatio. ꝛ Obſeruantium contra
ſacientiā obſtinatio. ꝛ Obſtinatoꝝ peſſima intētio.
De Primo dr [Obſeruabāt aūt eum] hoc eſt
ſeruando obſidebāt vndiqꝫ querētes occaſionem.
Job.xix. Obſederūt i giro tabnaculū meū. Ecci.lj.
Circūdederūt me vndiqꝫ: ꝛ nō fuit qui adiuuaret.
[ſcribe] qui malignari ſaueruntꝫ [et phariſei]
quoꝝ multū nocuit malignitas. Pſal.lxxij. Pro/
diꝫt quaſi ex adipe iniquitas eoruꝫ [ſi ſabbato]
curaret] cū in veritate Curare ſolo verbo ſimpli
ci: nō ſit opus ſeruile. ſed libertatis pfecte. Sꝫ con
ſiderabāt q̄ infirmi lectos ſuos portabāt vel alia
inſtrumenta quibꝰ fulciebantur. Et hoc obſerua/
bant. Joan.v. Sabbatum eſt: nō licet tibi tollere
grabatum [vt accuſarent] ꝛ morti condemna/
rent [eum] Sicut illum qui collegit ligna in die
ſabbati. Nume.xv. Matth.xxvj. Principes ꝛ o/
mne conſilium queſierunt falſum teſtimoniū con/
tra Jeſum.

Ipſe vero ſciebat cogitatiões eorũ: ⁊ ait homini q̃ habebat manũ aridam. Surge ⁊ ſta in mediũ. Et ſurgens ſtetit. Ait autem ad illos ieſus. Interrogo vos ſi licet ſabbato bene facere an male: aĩam ſaluam facere an pdere? Et circũſpectis omnib⁹ dixit homini. Extẽde manũ tuã. Et extendit: et reſtituta eſt manus eius

Hic tangunt̃ Sex p ordinẽ. Proditio ſcʒ maligne cogitatiõis. Unde dr̃ [Ipſe vero ſciebat] vt deus quẽ nihil latet [cogitatiões eorũ] Sapi. i. In cogitatiõib⁹ impij interrogatio erit. Sermonũ aũt eius audítio ad deũ veniet. Matth. ix. Ut q̃d cogitatis mala in cordib⁹ veſtris? i. Reg. xvi. Homo videt que patent: de⁹ autẽ intuet̃ cor. [Et ait hoĩ qui habuit manuʒ aridã] Ecce Scd̃m Iniqŭe cogitatõis cõfutatio [ſurge] ſurſum te age. nõ tam corpe q̃ʒ mente [⁊ ſta] erectus (al's rectus) rectitudĩe iuſticie. ⁊ corpis poſitiõe [in medio] vt a cũctis videaris. ⁊ etiaʒ mediũ v̾tutis tãgere poſſis [Et ſurgẽs] p effectũ [ſtetit] Per

D operationẽ ei velociter obediuit. Act. v. Obedire deo oportet magis q̃ʒ hoĩb⁹ Baruch. v. Surge: ⁊ ſta i excelſo [Ait autẽ ad illos] cõfutando oẽs verſutias eorũ [Interrogo vos] Ad rationẽ recurrite. Eſa. xlvi. Redite redite p̾uaricatores ad cor [ſi licet] ſalua religione [ſabbato bene facere an male] Et hoc eſt Tertiũ In q̃ demõſtrato oĩb⁹ miſerabili languido querit iudiciũ rerũ rõis. Job vi. Reſpõdete abſq; ɔtentiõe. ⁊ loquẽtes: q̃d iuſtũ eſt iudicate Benefacere aũt eſt beneficie impẽdere beneficiũ. Male aũt facere: nõ tñ eſt irrogare maleficiũ. ſed ſubtrahere bñficiũ Hoc autẽ q̃d i cõi dixerat Quarto explanat [animã ſaluam facere] bñficium ſanitat' impẽdendo. Aiam enim vocat hoiem a parte digniori [an pdere] bñficium ſubtrahẽdo. Lu. ix. Filius hoĩs nõ venit aĩas hominũ perdere ſed ſaluare [Et circũſpectis oĩbus] ſi aliq̃s reſpõderet. Hiere. iiij. Aſpexi terrã: ⁊ ecce vacua erat ⁊ nihil. Job. xiij. Pri⁹ vos oſtendendo fabricatores mẽdacij. ⁊ cultores p̾uerſorũ dogmatũ [Dixit hoĩ Extẽde manũ tuam] Non tã in elargitione neruorũ ⁊ iuncturarũ: q̃ʒ in liberalitatẽ miſerationũ. Prouer. vl. Manum ſuam aperuit inopi: ⁊ palmas ſuas ſuas extẽdit ad pauperẽ. Pſal. cxliiij. Aperis tu manũ tuam: ⁊ imples omẽ animal benedictiõe. Unde ſequit̃ h̾ Sexto d̾ Cura que ſequit̃ verbũ [Et extendit] que ante parcitate cõtracta fuit [Et reſtitutra eſt ſanitati manus eius] Man⁹ eñ ſanata ẽ quando Innocẽs eſt ad p̾ximũ. Aperta ad pauperem. ⁊ Directa ad deũ. ⁊ Oĩu v̾tute pfecta ad bonã operationẽ. De Prio Pſal. xxiij. Innocẽs manibus ⁊ mũdo corde. De Scd̃o Tob. iiij. Si multũ tibi fuerit abundãter tribue. ſi parũ h̾ ipũm impertiri ſtude. De Tertio. i. Timo. ij. Uolo viros orare in omni loco: leuãtes puras man⁹ ſine ira ⁊ diſceptatione. De Quarto Cant. v. Man⁹ eius tornatiles aureę: plene hyacinthis. Tornatiles quidẽ p̾pt̾ bone operationis volubilitatem. Aureę p̾pter diuine gratie ſplendorem. Plene hyacinthis: q̃ui celeſtis coloris eſt propter bonam in operib⁹ intentionẽ

Ipſi aũt repleti ſunt inſipientia ⁊ colloquebant̃ ad inuicẽ: quidnam facerent de Jeſu.

Iſtud eſt vltimũ In quo oñdit̃ Mors peſſimorũ in guſtu ſalutis oium. Sicut Talpa morit̃ ad ſolem. ⁊ venenata ad diffuſionẽ aromatũ. Et h̾ eſt q̃ dicit [Ipſi autẽ] inuidi ſcribe ⁊ phariſei: q̃ ſũt ex parte diaboli. Sap. ij. Inuidia diaboli mors introiuit in orbem terrarũ. Imitant̃ aũt illum q̃ ſũt ex parte ipſius [Repleti ſunt] repletione ɔ̃mente ⁊ ſtomachãte. Inuidia eñ excecauit eos: ⁊ indignatio repleuit eos [Inſipiẽtia] autẽ vocat̃ q̃ñ hoĩes ignorant ſe ipõs: ⁊ neſciũt ſuã ipſorũ quantitatẽ. Et hoc accidit eis excecãte p̾pria malicia. Sapi. ij. Excecauit illos malicia ipſorũ. ⁊ neſcierunt ſacramenta dei. nec mercedẽ ſperauerũt iuſticie [Et colloquebant̃ ad inuicẽ] Uirus q̃d habebant in corde iam tunc p̾dentes ad inuicẽ. Pſal. v. Sepulcrũ patens eſt guttur eorũ: venenũ aſpidũ ſub labijs eorũ [quidnã facerent de ieſu] hoc eſt: Qua morte eũ interficerẽt. Uel Qua accuſatione dãnarent? Jo. xj. Quid facim⁹? q: hic homo multa ſigna facit: ſi dimittim⁹ eũ: ſic oẽs credent in eũ. Et Infra. Ab illo ẽ die cogitauerũt eũ interficere: ſed perficere non poterant. quia nondum venit hora eius.

Factum eſt autem in illis diebus: exijt in montem orare: ⁊ erat pernoctans in oratione dei

Hic poſt plenã capitis cõſtructionẽ: agit d̾ Electione Apoſtolorũ. q̃ ſunt loco Epiſcoporũ Qui p̾ime dignitatis ⁊ ordinis ſunt in eccl'ia. Sunt autẽ in ipſis Tria cõſideranda. Quorũ Primũ ẽ Electio ⁊ Electorũ informatio. Scd̃m autẽ eſt Uerbi ⁊ doctrine diſpẽſatio. Que Octauo cap'lo introducitur. Tertiũ aũt eſt Miſſio ⁊ Miſſorũ expeditio. Et illa tangit̃ Nono cap'lo. A Decimo aũt vſq; ad Paſſionẽ tãgit de Ordinatõe eorũ q̃ (ſicut Presbyteri ⁊ diaconi) ſunt ſecundi ordĩs in eccl'ia. In hac ergo Prima p̾te agit de Electione ⁊ informatione Epiſcoporum. Et Primum quidem de Electiõe: que Duo continet. Premittit enim quedã de Forma electionis precurrentia. ⁊ Secũdo ponit cum ſuis conditionibus Ipſam electioneʒ. Precedentia autem Electioneʒ ſunt Duo. Temporis a deo prefiniti diſpenſatio. Et Premiſſa diligentis oratio. De Diſpenſatione temporis ſic dicit [Factum eſt autẽ in illis diebus] Non eñ iuxta hiſtoriã in illis dieb⁹ factũ ẽ, quia ea que ante narrata ſunt: poſt iſtam electionẽ ſunt facta. Sed ſc̃m prefinitionem conſilij diuini ad p̾bationem ordi- E

nis eccliaſtici. Sicet Tēpus ab eūo ire iubet: iā
(al's: omnia) implēs q̄ cogitauit ꝑficiēda. Ideo i
ꝓphetis ſepe dicit̃. Ecce dies venient (al's: veniūt)
Sicut Hiere. xxiij. Dan. xij. Claude ſmōes et ſi-
gna librū vſq̄ ad tēpus ſtatutū. [Exijt] Tāgit
hic Sex ſpectātia ad Orōem. Sez Orātis ad ſo
litudinē ſegregationē. Spūs orantis deuatōnez.
Formā quā decet habere oratione. Orātis i ora-
tione ꝑſeuerationē. Tēpus q̄ ad orōnis et ſecreti
ↄgruitatē ⁊ Oratōis finē. De Segregatōe orā-
tis dicit. [Exijt] h̄ eſt: a ſuis itimis ⁊ a curis ſe
ſegregauit. Nō q2 ip̄e hoc indigeret: ſʒ vt nobis
orātib9 formā daret. Mat. xxvj. Sedete hic do
nec vadā illuc ⁊ orē. Luce. xxij. Ip̄e eni auulſus
eſt ab eis q̄ntuʒ eſt iact9 lapidis. Gen. xxij. Expe-
ctate me hic cū aſino. ego ⁊ puer illuc vſq̄ ꝓperā-
tes cū adorauerim9: reuertemur ad vos. Hoc di
xit Abraā ſeruis ſuis. [in montē] In q̄ ſignifi-
cat Orātis in ſpū ⁊ iuſticia deuatiōem. ps. lxiij.
Accedat hō ad cor altū. Hiere. xxxj. Bn̄dicat tibi
dn̄s pulcritudo iuſticie. mons ſanct9. Gen. xxij.
In mōte dn̄s videbit. Hoc eſt: in altitudie ſpūs
⁊ veritatis. Jo. iiij. Spūs eſt deus: ⁊ eos q̄ ado
rāt eū in ſpū ⁊ veritate opꝫ adorare. ps. Mōs
in quo bn̄placitū eſt dn̄o habitare in eo: eteni do
minus habitabit in finē [orare] In hoc dat for
mā quā decet habere oratōem. Intelligunt̃ autē
tres modi ⁊ forme: ſm tres oratiōis diffinitiōes.
Prima eſt: q̄ ad ea que petunt̃ vt ſint decentia.
hoc eſt ad ſalutē ꝑtinentia. Vn̄ Damaſcen9 dic̄.
q̄ Oratio eſt petitio decentiū a deo. Math. vj.
Primū q̄rite regnū dei ⁊ iuſticiā eius: ⁊ hec oīa
adijcient̃ vobis. Scda forma eſt ſm affectū orā-
tis. h̄ eſt: q̄ ſit deuota ⁊ pia oratio. Unde Aug9.
Oratio eſt pius affect9 mentis in deū directus.
Pius aūt affect9: eſt liq̄ſcens in deū ex feruore
deuotōis ⁊ fluens affectus. ps. cxl. Dirigat̃ orō
mea ſicut incēſum in ↄſpectu tuo. Cant. iij. Sicut
virgula fumi ex aromatib9 myrrhe ⁊ thuris: ⁊ vni
uerſi pulueris pigmētarij. Tertia forma eſt acce
pta ſm intellectū orātis: vt exaltet̃ intellect9 i ve
ritatē incircūſcriptā. Unde Joānes Dama. dic̄.
q̄ Oratio eſt aſcēſus intellectus in deū. Et Dio
nyſius dicit q̄ virt9 oratōis eſt in deū aſcēdere ⁊
deo appropinq̄re. Eccli. xxxv. Oīo hūiliātis ſe pe-
netrat nubes: ⁊ donec ꝓpinquet nō cōſolabitur.
⁊ nō diſcedet donec altiſſim9 aſpiciat. Iſta ergo
eſt Forma oratiōis [Et erat] Ecce in Tpe con-
ſignato tangit̃ Orationis inſtātia cum ꝑſeuerā-
tia. Luce. xviij. Quoniā oportet ſemꝑ orare ⁊ nō
deficere. Rhoma. xij. Oratiōi inſtantes. neceſſi-
tatib9 ſanctoꝝ cōmunicantes. j. Theſ. v. Sine i
termiſſione orate [pnoctans] Ecce Temp9 de
ū ⁊ ſecreto oratōis ↄgruū intempeſte noctis ſilē
tio. Pſal. cxviij. Media nocte ſurgebā ad confi-
tēdū tibi. Itē ibidē. Memor fui nocte nomis tui
dn̄e. Threno. ij. Surge lauda in nocte in pnci-
pio vigiliaꝝ tuarum. Eſa. xxvj. Anima mea deſi
derauit te in nocte. ſed ⁊ ſpiritu meo in p̄cordijs
meis de mane vigilabo ad te [in oratiōe dei]
Ecce Finis. Dei eni eſt oratio ꝑ finē. Et nō hono-
res vel diuitie vel delitie: vel ꝑtinens ad hoc ſe-
culū. Et ibi de Glo. [dei] nō ſeculi. De Orone eſt
ſeculi dr̄. j. Mach. ix. Orabat aūt ſcelest9 dn̄m: a q̄
non erat miſc̄diam ↄſecuturus. Eſa. j. Cum mul-
tiplicaueritis orationē: non exaudiam. Sed deus
petens in oratione audit̃. Eſa. xxxviij. Audiui ora
tionem tuam vidi lachrymā tuam

Et cum dies factus eſſet: vocauit diſcipulos ſuos. ⁊ elegit duodeci ex ipſis: quos ⁊ ap̄los nomiauit. Simonē quē cognomiauit petrū ⁊ Andream fratrē eius. Jacobum ⁊ Joannē Philippum ⁊ Bartholomeū Mattheū ⁊ Thomā. Jacobum alphei ⁊ Simonē qui vocatur Zelotes. Judam iacobi ⁊ Judam ſcarioth qui fuit proditor.

Hic tangit Electionē. Tangit aūt Duo. Quoꝝ
Primū eſt Electiōis forma. Secundū autē Ele-
ctoꝝ nomina. Circa Primū Nouē innuit. Formā
electiōis circūſtantia. Quorū Primū eſt Ut Ele-
ctio ſit clara: nihil habens tenebrarū. Secunduʒ
Ut ſit indicta. Tertium Ut ſit libera. Quartū Ut
ſit de vita ꝓbata. Quintū Ut ſit diuina. Sextum
Ut ſit rōnabiliter celebrata Septimū Ut nume-
ro cōgruentiſſimo (al's cōgruētiſſima) Una vni9 ⁊
⁊ plures pluriū. Octauū eſt Ut ſit de ꝑtinētibus
ad corꝑis cōpaginationē. Nonū qd̄ ſeq̄t eſt De ſic
electi ꝑrāte. De Primo dr̄ [Cū dies] Nō i nocte
in latebris celebrāda ē electio: qm̄ ea q̄ fiūt nō mani
feſtant̃ claro lumine. q2 Jo. iij. Qui male agit odit
lucem. Jo. viij. Qui ſequit̃ me nō ambulat in tene
bris: ſed habebit lumē vite [factus eſſet] Per h̄
notat̃ Dies electōni ꝑfinita ⁊ prefixa: ad quā ꝑpa
rati veniant omnes ad electionē. quia aliter furti-
ua eſſet electio. ⁊ Ille qui ſic intraret fur eēt ⁊ latro.
Joānis. x. Non intrans per oſtium notitie et ap-
probationis ſinguloꝝ: ſed aſcenderet aliunde [vo
cauit] Ecce Libertas electiōis. Non intruſi vel vio-
lentia vel prece armata. Sicut Jaſon intrare vo-
luit. ij. Mach. iiij. Nec emit Sicut Simō. Act.
viij. Nec generoſo ſanguie poſſidēdas ſedes iſtas
credit. Sicut Alchimu9 voluit intrare. Sʒ libera vo
cantis volūtate Heb. v. Nec q̄ſq̄ ſumat ſibi honorē
ſed qui vocat̃ a deo tāq̄ Aarō [Diſcipulos] Ec
ce Qualis eligēd9. q2 diſcipul9. Diſcipul9 aūt ē: diſci
plinis imbut9. Etſi nondū ſit imbutus: nō eſt diſ-
cipulus Quāuis forte ſit de ſequentibus ipm. j.
Tim. iij. Nō neophitū: ne in ſupbiam elat9: in iu-
diciū incidat diaboli. Sūt aūt Quattuor q̄ ſm
Chryſoſt. faciūt cū diſcipulū. Primū q̄dez Legis
diue ꝓfeſſa ſcia. Eſa. viij Signa legē in diſcipulis
meis. ⁊ Titū. j. Amplectentē eū qui ſm doctrinā
eſt fidelē ſmonē vt potēs ſit exhortari in doctrina
ſana: ⁊ cōtradicentes reuincere. Scdm̄ ē Humi-
litas Que nēcaria eſt ſedēti in alto. Mat. xi. Diſci-
te a me quia mitis ſum ⁊ humilis corde. Tob. iiij
Supbiam i tuo aīo nūq̄ dn̄ari ꝑmittas: q2 in ipſa.

initiū ſumpſit oīs perditio. Tertiū eſt Māſue-
tudo: que neceſſaria eſt in ſuſceptiōe ſubditorum.
Nume. xij. Erat autē Moyſes māſuetiſſimus o-
mniū virorū q̄ erāt ſup terrā. Quartuz eſt Dilectio
que ex ſe pducit ʒdum aiarū. Jo. xiij. In hoc cogno
ſcent omēs: q: mei eſtis diſcipuli: ſi dilectionē ha-
bueritis adinuicē ⌊ſuos⌋ Sui ſunt: q̄ Serui ſui
prudētes ꝛ fideles ſunt. Serui p cultu ꝛ mādato-
rum cuſtodiā. Prudētes p bonorū ſibi cōmiſſorū
multiplicatione ꝛ vtilē diſpenſationē. Fideles aūt
per fideliſſimā cuſtodiā. De Primo dr̄ Pſal.
O dn̄e quia ego ſeruus tuus ꝛ filius ancille tue.
Unde per cuſtodiā mandatorū venit ad prudētiā.
Pſal. A mandatis tuis intellexi. Pſal. cxv. Ser-
uus tuus ego ſum: da mihi intellectum. Et ſic effi
citur Prudēs. Fidelis autē qn̄ nihil de gloria do-
mus dn̄i tui manibꝫ tuis adheret. Matth. xxiiij.
Luce. xij. Quiſputas eſt fidelis ꝛ prudēs quē con
ſtituit dominꝰ ſup familiam ſuam: vt det illis ci-
bum in tēpore ⌊Et elegit⌋ ſcđm diſcretiōne Quia
vt dt Damaſce. Eligere: eſt ex duobꝫ vel pluribꝫ p-
poſitis vnū alijs pōptare Cant. v. Dilectus meus
candidꝰ ꝛ rubicūdus electus ex milibus. Bonuſ
eñ malo. ꝛ melior bono. ꝛ optimꝰ meliori: debꝫ in
eccleſiaſticis dignitatibꝫ preoptari. Joā. xv. Non
vos me elegiſtis: ſed ego elegi vos: ꝛ poſui vos vt
eatꝭ ꝛ fructū afferatꝭ ꝛ fructꝰ veſter maneat ⌊duo-
decim⌋ Ecce Numerꝰ ſacratꝰ. Tn̄ ſcias ꝙ duo-
decim electi debēt habere duodecim electōes: ꝛ vnꝰ
vnam. Quāuis eñ a multꝭ nominet̄: tñ vt vna ſit
electio vnius: vnuz vnus pre omnibꝫ elegit vnica
electiōe. Exo. xviij. Prouide ex oīm plebe viros po
tentes ꝛ timentes deū: in quibꝫ ſit veritas: ꝛ q̄ ode
rint auariciā. ꝛ ꝯſtitue ex eis tribunos ꝛ centurio-
nes ꝛ qnquagenarios ꝛ decanos. Dicit̄ autez hic
Numerꝰ ſacratus. q: ſacrātē ꝑmo multiplicāte ſa
cratum ꝑmuz: ſurgit hic Numerꝰ ſacrās Primū
eſt Trinitatis fides. Sacratū ꝑmum q̄tuor par-
tes orbis. Oriēs ꝛ occidēs. Meridies ꝛ ſeptētrio
Et ter quattuor ſiue quater tria ſunt. xij. Iſti ſunt
duodecim patriarche fidē generātes. Gen. xxv. Et
bn̄dictiōes iſrael hereditate poſſidētes. Gene. xlix.
Iſti ſunt. xij. porte noībꝫ patriarcharū intitulate ꝑ-
p̄ātem clauiū: regnū celorū fidelibꝫ aperiētes. Eze.
xlviij. Iſti ſunt. xij. fundamēta: doctrina fidei eccle
ſiam ſuſtētantes. Apoc. xxj. Iſti ſunt. xij. pncipes:
ducatu ſuo ecclīam regētes. Nūe. iij. Iſti ſunt. xij.
exploratores viam ad terrā pmiſſionis ſua doctri
na ꝑmonſtrantes. Nume. xiij. Hi ſunt xij. fontes:
verbo ſalutis eccl̄am irrigātes. Exo. xv. Hi ſūt. xij
lapides: in veſte ſacerdotali ſplēdore ſanctitatis ra
diantes. Exo. xxviij. Iſti ſunt. xij. panes ꝓpōnis ver
bo gratie ecclīam nutriētes. Exo. xxv. Hi ſunt. xij.
lapides altaris ſoliditate fidei dn̄icā paſſionez: et
dn̄icum ſacrificiū ꝑnunciantes. Exo xxx. Hi ſunt
xij. vituli: quos in figurā dn̄ice paſſionis factā: in
mortificatiōe cuiuſlibet apl̄i Moyſes immolauit
dn̄o. Exod. xxiiij. Hi ſunt. xij. lapides a Jordane:
quos in cōſimilem articulorū fidei numerum apo
ſtoli ediderūt. Joſue. iiij. Eleuauit a iordane: ꝛ po-
ſuit in ripam. Adhuc autez hi. xij. boues ſub mari
eneo: quos in figura baptiſmi ſanguis chriſti: Sa-
lomon ſuppoſuit mari eneo. iij. Regum. vij. Hi ſūt
etiam. xij. leones in throno Salomonis. iij. Reg.
x. Aduerſarios fidei fortiter lacerātes: ꝛ fidem cō-
tra hereſes defendētes. Hi ſunt tandē. xij. ſtelle in
corona eccleſie ꝑfulgentes. Apoca. xij. Splendore
exemplorū bonorū ecclīam honeſtātes ꝛ ordinan-
tes. Un̄ etiā oīa q̄ in celo ſt ad. xij. reuertunt̄ Quos
ſi i duo diuidas: diagonalē efficies radiatiōē Si
in tria: quadratam radiationem deſcribes. Etſi in
quattuor: ꝑficies radiationem trigonam. Nec
poſſunt eſſe in circulo plures radiatiōnes niſi ea q̄
eſt cōiunctio: que accipit̄ peces vnuz ꝛ idem. Si-
cut ergo: vnuz: duo: tria: quattuor: ſex: q̄ ſunt par-
tes duodenarij: oēs perficiunt circuli radiatio-
nem. Unum autē eſt Unitatis fides. Duo autez:
duo que ſunt in deo dicunt Perſonam ꝛ Naturā.
Tria autem: tres perſonas. Quattuor autē: quat
tuor virtutes. Sex autē: dicunt contēplationes di
uinas Rationis. Fidei. Doni. Sapie ꝛ Intelle-
ctus. Beatitudinis: q̄ eſt mundicia cordis. ꝛ Fru-
ctus: qui eſt certitudo inuiſibilium. Et Sexta: q̄
eſt Raptus. Eſaie. vj. Sex ale vni: ꝛ ſex ale alteri.
⌊Elegit autem duodecim ex ipſis⌋ Signi-
ficans in hoc: ex ipſo gremio eccleſie eſſe eligendū.
Oſee. ij. Dabo eis vinitores ex eodem loco. Joā. x.
Proprias oues vocat nominatim: ꝛ ante eas va
dit: ꝛ oues illuz ſequunt̄. Alienum autem non ſe-
quuntur. quia non nouerunt vocem alienorum.
Alienus enim nec nouit conſuetudines eccl̄ie: ne-
q3 etiam res eccleſie ⌊quos et apoſtolos nomi- D
nauit⌋ Iſta eſt Poteſtas ꝯſequens data Electo:
quia miſſi ſt electi a latere dn̄i: vice ꝛ poteſtate ſua
fungentes. ij. Cor. v. Pro chriſto legatione fungi
mur tanq̄ deo exhortante per nos. Lu. x. Qui vos
audit me audit. ꝛ qui vos ſpernit me ſpernit ⌊Si-
monem⌋ Ecce Noīa electorū ⌊Simonē⌋ q̄ ſic
prius vocabat̄: qd̄ ſonat obediens ⌊quē cogno
minauit⌋ id ē cognominādū prefigurauit ⌊pe
trum⌋ a petra: quia Sua cōfeſſio. Mat. xvj. im
mobilitatē preſtat eccl̄ie. Joānis. ca. j. vocat eū ce-
phas. quod interpretat̄ caput. quia in caput ꝛ ver-
ticem apl̄icum eum cōſtituit. Non hic ſed Mat.
xvj. Dicunt tamē ꝙ cephas interpretat̄ petrꝰ. Qd̄
nō eſt verū niſi a cōſequente ꝓprietate. Per hoc eñ
ꝙ caput eſt: regens eccl̄iam: fundat eam imobilit̄
in cōfeſſione perpetue veritatis ⌊Et Andream⌋
Qui virilis vel reſpondens pabulo interpretat̄. Frater
eni obediētis virilis eſt. q: vir obediēs loquet̄ vi-
ctorias ⌊Jacobū maiorē ꝛ Joannē⌋ fratrem
eiꝰ filios Zebedei ⌊Philippū⌋ a Bethſaida ciui
tate andree ꝛ petri ſocios. q̄ ꝛ conciues adiūgit ſil.
q: in Piſcatiōe Simon ꝛ Andreas ꝛ Jacobus ꝛ
Joānes ſocij fuerūt: Philippus autē fuit cōciuis
andree ꝛ petri ⌊Et Bartholomeū⌋ qui interp-
tatur filius ſuſpēdentis aquas Et ſolꝰ iſte ver dicit̄
int̄ Aplos ꝛ nobilis ꝛ phus fuit. Et ideo dicūt di
cere apl̄m. j. Cor. j. Non multos ſapiētes vocauit
deꝰ Nō mltos potētes. nō mltos nobiles: ſed que
infirma ſt vocauit deꝰ: vt ꝯfundat fortia. ꝛ q̄ ſtul
ta ſt vocauit ds: vt cōfūdat ſapiētes: ꝛ ignobilia ꝛ
cōtemptibilia: ꝛ ea que nō ſūt vocauit deus: vt ea
ea que ſunt deſtrueret: Ut non glorietur oīs caro

corá illo[Mattheū]telonearū [⁊ Thomā]
Matthe⁹ tñ decim⁹ poſtponit ſe Thome ꝓpter
būilitaté.q: de ſe ſentit būilia.j.Cor.xv.Ego ſuz
minim⁹ aploꝝ. Mattheus additus interpꝛetat:
q: ex ꝓſūdo pctóꝝ:aplis eſt additus. Thomas
aūt didymus:h̄ eſt:dubius interpꝛetat. Abyſſus:
q: ex abyſſo multa iudicioꝝ dei fide certificat⁹
fluctuātes certificauit[Jacobū]minorem[al
phei]filiū:qui fugitiuus interpꝛetat vel docens.
Hic auté Jacobꝰ táſilis corpe et religione domi
no fuit q̄ frater dñi meruit appellari. Et ideo de
functo ſine ꝓle dño:ſucceſſit ei ducēs vxoré dñi
eccliam Hieroſolymitanaz: In q̄ poſt dñm fuit
epiſcopus:Et ideo diſꝑſis ſcripſit epiſtolā: Que
ꝓma eſt inter Canonicas ſepté epl'as.[⁊ Simo
nē]cananeū:frem Jacobi minoris [qui voca
tur]cognomie[Zelotes]ꝓpter zelū boni quez
babuit in chꝛiſtū[Judā]fratré[Jacobi] qui
cognominabat[Tadde⁹]Qđ interpꝛetat corcu
lus ꝓpter cordis puritaté. Hi eni tres erát frēs.
⁊ quart⁹ frater erat Joſeph:q̄ vocabat Barſa
bas:qui cognominabat iuſt⁹.q̄ cū Matthia ſor
tes babuit ad aplatuz.Actuū.j.[⁊ Judā ſcari
oth]Sic a vico vnde nat⁹ fuit dictū. Et oñdit i
boc dñs q̄ ꝓſens iuſticia ↄſiderāda eſt in eligen
do ⁊ nō futuri caſus. Et ideo ſequit[qui fuit ꝓ
ditoꝛ]futur⁹: Quod tñ dñm noſtrū Jeſum la
tere nō potuit. Sed nobis in boc vt dictū eſt for
mam dedit. Joan.ij. Nō erat ei opus vt qs teſti
moniū ꝑhiberet de boie. Jpē eni ſciebat quid eſ
ſet in bomine.

**Et deſcendēs cum illis de mon
te:ſtetit i loco cāpeſtri et turba di
ſcipuloꝛū eius:et multitudo copi
oſa plebis ab omni Judea ⁊ hie
ruſalē ⁊ maritima ⁊ Tyri et Sido
nis qui venerāt vt audirent eum
⁊ ſanarēt a languoꝛibus ſuis. Et
qui vexabant a ſpiritibus immū
dis curabātur. Et ois turba que
rebat eum tāgere:q: virtus de il
lo exibat et ſanabat omnes**

I Hic dat Electis formā doctrine. Tangit aūt
duo. Ꝑ ſcꝫ corā multitudie docuit.⁊ Quid do
cuit Multitudiné āt diuerſificat penes loca:vñ
vēit Docēs locū. Jn q̄ ſtās docuit.⁊ Quos do
cuit. Dicit ḡ q̄[Deſcēdens de mōte]h̄ ē:de
ſupmo mōtꝭ vtice Ubi diſcipulos i apl'os elege
rat.⁊ Ubi totū illū ſmoné qué Matthe⁹.v.ſcri
bit:babuerat[ſtetit]in latē eiuſdē mōtꝭ[in lo
co cāpeſtri] Hoc ē:vbi loc⁹(al'as:lat⁹)mōtꝭ in
planicié cāpi extendebat. Et tñ nō in toto ↄueniē
ad cāpi būilia. Jbi ei i latē mōtꝭ reſederat turba:
ſupmā altitudiē penetrare nō valēs. Gen̄.xix. Ne
q̄ eni poſſum i mōtē aſcēdere ne forte appbēdat
me malū. Uñ ibi repitur q̄dā būilioꝛa ſmōis:
capacitati turbe cōgruētia.j.Coꝛ.iij.Ego fratres

nō potui vobis loqui quaſi ſpūalibꝰ.ſed quaſi car
nalibus tanq̄ꝫ paruulis in chꝛiſto lac vobis potū
dedi non eſcam[Et turba diſcipuloꝝ eius]
que venit vt audiret verbū illius. Pſal.cij. Poten
tes virtute qui facitis verbū eius ad audiendam
vocem ſermonū eius[Et multitudo copioſa
plebis]Simplices eñ ſequunt dominū. Pſal.
xxiij.Simplices ⁊ recti adbeſerūt mibi[ab omi
Judea]que a Pilato pcurabat[⁊ Samaria]
qui nouerant eum ex fama mulieris ad eum veni
entis(al's venientes) Jo.iiij. Samaritani autē q̄nꝗ
q̄ꝫ libꝛos Moyſi recipiebāt:⁊ tamé erant gētiles.
[et hieruſalē] Ubi erat ſūma poteſtas Sacer
dotij pitter ⁊ Regni[et maritima] Non a mari
Galilee:ſed a vicinia marꝭ magni. Qđ eſt mare oc
cidentale.dcm̄ tyrrenū.ꝓpter opulentiſſimā ciuita
tem Tyrum adiacenté. Et boc eſt[Et tyri] ciui
tas gentiliū[⁊ ſidonis]que eſt adiacēs in parte
vna ꝓuincia. Et bec tāgunt Ut mirabil' fcā ſit ſci
entia ſermonis dñi:que tot ↄ ſādiſpari cultu:et
de tam remotis ad dñm trapit regionibꝰ[qui ve
nerant]ſua relinquētes[vt audirēt eū] Nec
ſanabat oculus coꝝ viſu.nec auris auditu. Eccl'e.
iiij.[et ſanarent a languoꝛibus ſuis] Omēs
eni ſanabat q̄ fidé babebant in ipm[et qui vexa
bantur a ſpiritib⁹ imundis]ſicut. ſ.patuit:
[curabant] Lu.xj. Si in digito dei eijcio demo
nia[Et omnis turba querebat eū tāgere]
tactu fidei:⁊ tactu corꝑis.q: tacta(al's tactu)ſua
caro viuifica:ſtatim oēs imutauit ad ſanitaté[q:
virtus]deitatis[de illo exibat]in tactu q̄ tete
git[et ſanabat omnes] Tangit eñ chꝛs oēs
quos interioꝛi ſanitate cōfirmat. Lu.viij. Tetigit
me aliq̄s Ego eñ cognoui virtutem de me exiſſe.
Sicut ei fons aque ſcaturit:⁊ fluit aquā: ita fons
ſpūs emittit indeficiēter virtuté ſanitatū: dūmo
do fide ⁊ deuotiōe tangat. Nō tangenté enim fide
nō permittit tangere corꝑe. Jo.xx. Noli me tāgere.
nondū enim aſcēdi ad pꝛem meum: in fide. ſ.altitꝫ
cordis tui.

**Et ipſe eleuatis oculis in diſcipu
los ſuos:dicebat.**

Hic tāgit ea q̄ ꝑtinēt ad doctrinā electoꝝ. Quā
uis eni turbis loqueret:tñ ſpēaliter inſtruit h̄ diſci
pulos de ꝑfectiōe. Et boc ē quod dr[Et ipſe]do
ctoꝛ iuſticie[eleuatis oculis] Ut eleuatio ocu
loꝝ:deuotioné dicēris ⁊ altitudiné indicet dicēdo
rū. Joā.xj. Oculis in celū eleuatꝭ:dixit. Grās ago
tibi pater ⁊c. Eleuās autem oculos dirigit in eos
quos ſpecialiter diligit:⁊ quos ſpecialit' inſtruere
intendit. Et boc eſt[in diſcipulos ſuos:dice
bat]Sap.iiij. Reſpectus ei⁹ in electos ei⁹. Pſal.
xxxiij.Oculi dñi ſup iuſtos:⁊ aures ei⁹ in pces eo
rū. Sicut eni extra ad diſcipl'os radiū dirigit ocu
lorum Jta interius dirigit lumen intelligentie: vt
intelligerēt audita. Jo.j. Erat lux vera que illumi
nat omné bominé venienté in bunc mundū Pſal.
xvij. Deus meus illumina tenebꝛas meas

**Beati pauperes:quia veſtruz eſt
regnum dei.**

Hic incipit Inſtructio. Et habet duas ptes.
Primo enī Eleuat intentionē ad Beatitudinem.
Et ꝯſequenter docet viā Qualiter ad beatitudinē
perueniꝰ. Ad Beatitudinē autē eleuās intentionē
Primo docet: Beatitudinē: ⁊ Meritū eiꝰ: ⁊ Pre-
miū. Scđo autē Sub interminatōe maledictio-
nis: ponit Beatitudini oppoſitū. Beatitudinē au
tem cōmendans ponit Quadruplex beatitudinis
meritū. ⁊ Quadruplex beatitudis p̄miū. Primuȝ
aūt hoꝝ quattuor ſumiꝰ in abdicatōne ꝑfecta eo-
rū q̄ beatitudinē impediunt Que ſunt bona fortu
ne. Secūda autē ⁊ Tertia beatitudo cōſiſtit in ꝓ-
tendēdo deſideriū ad beatificās bonū. Quarta au
tem: in fortiſſima adheſiōe boni beatificātis iam
adepti. Et eſt iſta Diuiſio peſtea ea ſumpta: q̄ na-
tura facit in perficiēdo naturalia. Hec enī Primo
remouet impediens contrariū. Deinde dat Mo-
tum ad finē perfectū. Demū (al's Tertio) Confor
tat ꝟ ne ab altercantibꝰ (al's alterantibꝰ) iteruȝ de-
ſtruaꝰ: ſed reſiſtat: ⁊ teneat hoc quod iam ꝑcepit bo
nū. Dicit igiꝰ [Beati pauperes] ⁊c̄. Facit autē
Tria. Beatitudinis predicationē. Meritū ipſiꝰ:
quo ad impedientiū abdicationeȝ. ⁊ Propriū eiꝰ
R premiū quo ad illud meritū Dicit igiꝰ [Beati]
nunc ſpe: ⁊ in futuro re ipſa [Beati] inq̄: q̄ ope
rationē habētes ſm̄ perfectā animi virtutē: ſi abdu
centia animū a ſe abdicabūt. Dič enī Ariſt. q̄ Bea
titudo eſt actus vel operatio nō impedita: que eſt
ſm̄ perfectā animi ꝟtutem. Perfecta autē virtus
animi radicata ⁊ depurata que ꝓprie animi eſt: ſi-
cut Prudētia vel Sapientia. Uel qđ melius eſt:
vtraq;. Prudentia quidem in dirigendis. ⁊ Sa-
pientia in cognoſcendis ⁊ ſaporandis. He enim
virtutes non habebunt perfectam operationem
ſi cor retrahatur exterioribus. Matthei. vj. Ubi
eſt theſaurus tuus: ibi eſt ⁊ cor tuuȝ. Unde Ecde-
ſiaſtici Triceſimoprimo. Btūs vir qui poſt auruȝ
nō abijt: nec ſperauit in pecunia ⁊ theſauris Quis
eſt hic ⁊ laudabimꝰ eum: Fecit enī mirabilia in vi-
ta ſua. Hoc igiꝰ modo iſti bti ſunt ſm̄ verā Bea-
titudinis rationē. Et tāgit Meritū dicens [pau
peres] Pauꝑ eſt vt dr̄ Aug. non ſufficiēs ſibi Et
eſt vere pauper ſpū: cuius ſpūs ſibi cauſa eſt pau-
pertatis. Spūs autē diciꝰ hic mens vel ratio ſm̄
animi poteſtatē ⁊ habitudinē ad verā ipſius perfe
ctionē. Si enī directe illa mēſura poteſtatꝭ animi
ꝑcipiaꝰ. tunc animꝰ hominis diuinus ꝑficiꝰ: ⁊ exte
rioribꝰ occupatꝰ impediꝰ. Cognoſcens ergo ſe ſibi
eſſe inſufficientē: poſſeſſione exterioꝝ bonorū. ⁊ iđ
reuocato corde ab eis alia eē q̄rēda: vere ſpū pauꝑ
ē. Uñ oīȝ ditiſſimꝰ rex de ſe dicit Pſal. xxiiij Uni-
cus ⁊ pauꝑ ſum ego. hoc eſt: ſingulariter pauper.
Eſt aūt hec pauꝑtas in Subijciēdo ⁊ in Abij-
ciendo eas. De Subiectiōe Pſal. lxj. Diuitie ſi af
fluant nolite cor apponere. Tob. iiij. Pauperē q̄-
dem vitā gerimus: ſed multa bona habebimus ſi
deum timuerimꝰ. De Abiectiōe Matth. viij. Uul
pes foueas habēt ⁊ volucres celi nidos: filiꝰ autē
hominis nō habet vbi caput ſuū reclinet. Matth.
xix. Ecce nos reliquimus oīa: ⁊ ſecuti ſumus te.
Sunt alij pauperes quos neceſſitas infelicꝭ fortu-
ne pauꝑes facit: de quibꝰ nihil ad p̄ſens. Apoč. iij.
Miſer es ⁊ miſerabilis ⁊ cecus ⁊ nudus ⁊ pauꝑ.
Uerus enī pauꝑ ſemper dicit Sufficientia nr̄a ex
deo eſt. ij. Coꝝ. iij. Nullaȝ autē ſufficientiā querit
in preſentibꝰ. Et ſi querat: querit in ipſis neceſſitatꝭ
ſuſtētationē. Heb. xiij. Sint mores ſine auaricia
cōtenti p̄ſentibꝰ. Si autē aliquid vltra neceſſitatē
inueniꝰ: de hoc inſtrumentū facit ꝟtutꝭ per elemo
ſynas ⁊ beneficentiā. Heb. xiij. Bñficētie ⁊ hoſpi-
talitatis nolite obliuiſci. Talibꝰ enī hoſtijs ꝓme-
retur deus. Ecce hoc ē Meritū pauꝑtatꝭ. Sub-
iungit autē Premiū dicēs [Quoniā veſtrum
eſt regnū dei] Dicit đ Premio Quid ſit ⁊ Qua-
liter habeaꝰ. Eſt autem Regnum: poteſtas diſtri-
buta proportionaliter ī anima finibus: bonis: le-
gibus: ⁊ ordine. Finibꝰ q̄dem Ut vnūquodq; ſtet
in fine ſue ꝑfectionis. Bonis aūt Ut vnūquodq;
ſuū ⁊ cōnaturale ſibi habeat bonū ⁊ optimū. Le-
gibus aūt Ut vnūquodq; ius ſuū cuſtodiat. Or-
dinibꝰ Ut quodlibet gradū ſeruet ſue (al's ſuuȝ cu
ſtodiat) poſitiōis. Tunc enī nihil deeſt in anima: ⁊
nihil deeſt in ciuitate ſi hec ꝓportionaliter ſint in ci
uibus. Nihil deeſt in gēte: ſi hec ſm̄ gentꝭ genealo
giam ſeruenꝰ a gente. Et hoc eſt qđ dicit Dionẏ. q̄
Regnū eſt oīs finis: boni: legis: ⁊ ordinis: diſtri-
butio. Mat. vj. Adueniat regnū tuū. Apoč. v. Fe-
ciſti nos deo noſtro regnū. Sap. v. Accipiēt đ ma
nu dñi regnū decoris ⁊ diadema ſpeciei. Pſal. cxl.
Regnū tuum regnū omniū ſeculoꝝ. Hec enī per-
fecta eſt poteſtas In qua nihil eſt impotēte. Erit
enī vnūquodq; ſuis finibꝰ ꝑfectuȝ. quodlibet ſuo
bono optimū: ſingula ſuis legibꝰ eq̄ſſima ⁊ rectiſ-
ſima: ⁊ ſuis ordinibus omnibꝰ ſingula. ⁊ ſingula
omnibꝰ erunt cōgruiſſima. Et ideo hoc Regnum:
vocaꝰ Regnum decorꝭ. Diciꝰ aūt hoc Regnuȝ dei
Tribꝰ rationibꝰ. Una q̄deȝ: quia primū exemplar
eius deus eſt: a quo progrediꝰ. Scđa aūt. q̄ oīe
quod perficit ⁊ conſtituit regnū illud: diuinum ē.
ſiue ſit finis: ſiue bonū: ſiue lex: ſiue gradus ordi-
nis. Tertia vero: q̄ finis eius deus eſt. Ex deo enī
eſt ⁊ per deum eſt: ⁊ in ipſum eſt. Rhomanoꝝ. xj.
Ex ipo. ⁊ per ipm̄. ⁊ in ipo ſunt oīa Ipſi honor ⁊
gloria. Et ideo eſt regnū eternū. quia retorqueꝰ in
circulum q̄ eſt eternus. Ex deo enī eſt: ⁊ per ipſum:
⁊ in ipm̄. j. Coꝝ. xv. Ut ſit deus oīa in omnibus.
Apocaꝰ. xij. Facta eſt ſalus ⁊ virtus ⁊ regnum dei
noſtri: ⁊ poteſtas chriſti eius. Hoc regnū a Mat-
the. v. vocaꝰ Regnū celoꝝ. eo q̄ hoc regnū iam ꝑ-
fecte in celꝭ obtinuit. In terra aliquando nutat tur
batum. Matth. xj. Regnum celorum vim patiꝰ:
⁊ violenti rapiunt illud Dicit autem Glo. q̄ hec
Beatitudo eſt virtutis Tēperātie: que facit cor-
dis mundiciā. Et hoc eſt non ꝓprie dictū: ſed quia
qui (ſicut dictū eſt) pauper ē: temperat ſe a delitijs
non vtens eis niſi ad neceſſitatem. eo q̄ abijcit res
mundi: delectationes facientes. Nec enim delectan
tia abijcit: qui delectari in carnalibus intendit. Et
quo ad hoc loquitur Glo. Similiter autem cum
ſe ab exterioribus impedientibus abſtrahit: in hoc
mundicie cordis ſtudet. quia turbationū occaſio-
nes amputat. Et ſic Beatitudo mundicie cordis
ad iſtā reduci aliq̄ mō (Improprie tñ) videtur. Lu-
cas enim non intendit vnam reducere ad aliam:

Sicut nos inferius explanabimus Sequit̃

Beati qui nũc eſuritis quia ſaturabimini

2 Hic ſicut in p̃cedenti tangit Altitudinẽ meriti Meritũ ꝛ Premiũ. Altitudinẽ tãgit ꝑ hoc ꝙ dicit [Beati] hoc eſt: Actũ ſiue operatõeʒ nõ impeditã ſm̃ animi ꝑfectã virtutẽ habẽtes. Fit autẽ iſta operatio quãdo nihil p̃ſentiũ inuenit̃: quod deſiderio boni: qd̾ eſt in corde ſatiſfaciat: ſʒ ſemꝑ eſtuans manet. ꝛ intendit̃ plus et plus de die in diem. Et hoc eſt qd̾ dicit Pſal. lxxij. Quid mihi ẽ in celo: ꝛ a te quid volui ſuꝑ terrã? Pſal. lviij Famem patiẽt vt canes. hoc eſt: inſatiabilẽ. ꝛ circuibũt ciuitatẽ. h̾ eſt: ſanctoꝝ habitatõem. j. Coꝛ. iiij Eſurimus ꝛ ſitimus vſqꝫ in hanc horã. P̃s. lxij. Sitiuit i te aĩa mea: q̃ꝫ multipliciter tibi caro mea. Iſtud igit̃ eſt omni ꝑfectõe ꝑfecti⁹ deſideriũ. ꝛ ẽ ꝑfecte virtutis ꝛ nõ impedite. ꝛ ideo ẽ beatitudo. Dicit autẽ [qui nũc] in p̃ſenti: qꝛ fames iſta nõ eſt niſi nũc. P̃s. xvi. Satiaboꝛ cũ apparuerit gloria tua. P̃s. lxiiij. Replebimur ab vbertate dom⁹ tue [eſuritis] h̾ eſt: eſuriẽ edacẽ ꝛ inſatiabilẽ boni habẽtes. Hec eni eſuries Nunq̃ꝫ finit nos deſcere a boni inq̃ſitõe. Nunq̃ꝫ ſatiari in boni refectõe (alias: repletõne.) Nunq̃ꝫ faſtidire i boni ꝑfectione. De Inquiſitõe Prouer. vlti. Facta eſt q̃ſi nauis inſtitoris delõge portãs panẽ ſuũ. Nauis eni inſtitoris ſemꝑ ẽ velis ad ventũ expoſita: panem negociãdo delõge inq̃rit. Sic eſuriẽs bonũ ſemꝑ tendit: mentẽ: intellectũ ꝛ affectũ: ad flatuʒ ſancti ſpũs quo aduehat̃ interne ꝛ eterne dulcedini qua reficiat̃. De Inſatiabilitate Eccĩ. xxiiij. Qui edũt me adhuc eſurient. ꝛ qui bibũt me adhuc ſitient. De eo ꝙ nunq̃ꝫ faſtidit Ioan. vi. Da nobis ſemꝑ panẽ hunc. Sapiẽtie. viij. Erit allocutio tedij mei [quia ſaturabimini] bono ſcꝫ quod omnis boni bonũ eſt: quod in hereditateʒ accipient. Saturabunt̃ aũt Ad plenitudineʒ. Ad delectatõem. ꝛ Ad eructuatõem. Ad plenitudinem quidem. Pſal. lxiiij. Replebimur ĩ bonis domus tue: ſanctũ ẽ templũ tuũ. P̃s. cxlvij. Adipe frumẽti ſatiat te. hoc eſt: dulcedine grani diuini. De Delectatõe Eſa. lv. Audite audientes me: ꝛ comedite bonũ: ꝛ delectabit̃ in craſſitudĩe anima veſtra. De Eructuatõe P̃s. cxliiij. Memoriã abundantie ſuauitatis tue eructabunt.

Hec aũt Impletio eſt Capacitati ſuꝑeffluens Delectatõni ſemꝑ vltra q̃ꝫ cogitari poteſt ꝯueniens. et Eructuatõne nihil niſi dulcedinẽ diuinã oſtendens. De Primo Luce. vi. Menſuraʒ bonam ꝛ cõfertã ꝛ coagitatã ꝛ ſuꝑeffluentẽ dabũt in ſinũ veſtrũ. De Secũdo Pſal. xv. Delectatõnes in dextera tua vſqꝫ in finẽ. De Tertio Canti. iiij. Emiſſiões tue ꝑadiſus ſũt. Hec Btĩtudo vt dr̃ Glo. attribuit̃ Iuſticie. qꝛ nũc eſuriẽtes ex his q̃ ipſi patiunt̃: diſcũt alijs cõpati: ꝛ ſic tribuere ſua. ꝛ nõ rapere aliena. Et ꝯp̃hẽdit ſub ſe Miſericordiã q̃ eſt vna btĩtudo enũerata. Mat. v. Et patʒ ꝙ ad ꝯpatio iſta eſt valde remota ꝛ improꝑa. Ro. xij. Qui tribuit: i ſimplicitate. q̃ miſeret̃: in hilaritate. ij. Coꝛ. ix. Nõ ex triſticia aut ex neceſſitate Hilarẽ eni datorem diligit deus. Sequit̃.

Beati qui nunc fletis: quia ridebitis.

Item hec Beatitudo ſumitur ſm̃ operationem perfecte virtutis diuine: ſicut ꝛ anterioꝛ. Sicut eñ perfectũ virum nihil reficit preſentiũ: Ita nihil conſolatur mundanorũ. Et ideo Phil. j. dicit. Cupio diſſolui ꝛ eẽ cum chriſto. multo magis melius. Et illd̾. ij. Corinth. v. Audemus ꝛ bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore ꝛ preſentes eſſe ad deum. Hoc eñ modo actus eſt perfecte virtutis. Tangit autem meritũ cum dicit [Qui nunc fletis] Flere eñ eſt nunc in preſenti tempore: in quo nihil conſolat̃. Threñ. j. Plorans plorauit in nocte: ꝛ lachꝛyme ei⁹ in maxillis eius: ꝛ non eſt qui conſoletur eam. Eſt autem hic Fletus maxime d̾ſiderio patrie ꝛ preſentie diuine. Pſal. xxxj. Fuerunt mihi lachꝛy. me. pa. die ac nocte dũ dicit̃ mihi ꝑ ſingu. dies vbi ẽ deus tu⁹. Plorat autem etiam aliquando pro incolatu huius miſerie. Pſal. cxxxvj. Illic ſedimus ꝛ fleuim⁹ dum recordaremur tue ſion. Plorat autem etiam aliquando pro Inſtantia hoſtis in temptatione. Threnoꝝ. j. Idcirco ego plorans ꝛ oculus meus deducens aquam: quia longe factus eſt a me conſolatoꝛ: cõuertens animã meam. Plorat etiaʒ iſte inceſſanter pro peccatis alienis. Hiere. ix. Quis dabit capiti meo aquas: ꝛ oculis meis fontes lachꝛymaruʒ: ꝛ plorabo die ac nocte interfectos filie populi mei. Iſte autem beatus vnde ploret pro peccatis ꝓprijs: non habet. quia Beati eſt nõ peccare peccato flebili. Etſi plorat: tunc plorat dubium ſtatum ſui. Iob. iij. Anteq̃ꝫ comedã ſuſpiro: ꝛ tanq̃ꝫ inundãtis aque ſic rugitus meus. quia timoꝛ quem timebã euenit mihi. ꝛ quod verebar accidit Si autem plorat peccatum. hoc eſt: ꝙ Bonarum mentium eſt ibi culpam agnoſcere: vbi culpa non eſt. Pſal. vj. Lauabo per ſingulas noctes lectum meũ lachꝛymis meis ſtratum meũ rigabo. Plorat etiam damnationẽ aliquãdo ꝓximi: timẽs de penis inferni proximo. Et quando reſipiſcit letat̃. Pſal. cxiiij. Eripuit animã meam de morte. oc̾los meos a lachꝛymis. pedes meos a lapſu. Hec oĩa plorat vt dictum eſt. quia in hac vita nihil inuenit vnde conſoletur. Subiungit autem mercedem huius meriti: dicens [quia ridebitis] Ridebit autẽ quando omnis audiens bonuʒ ſuum corridebit ei. eo ꝙ riſum ſibi fecit dominus. Gene. xxj. Riſus enim prouenit ex dilatatione: cordis ſui latitudine per collimitationem etiam os extendens moderate. Prouerbioꝝ vlti. Ridebit in die nouiſſimo. Tũc enim erit tempus ridendi Modo autem tempus eſt flendi. ſicut diximus. Tunc autem fiet quod Apocal. vij. dicit̃. Abſterget deus omnem lachꝛymam ab omni facie: ꝛ moꝛs vltra nõ erit: neqꝫ clamoꝛ neqꝫ luctus. que prima abierunt. Iſta eſt ergo hec Beatitudo. Sub hac autem dicit Glo. laudari Prudentiã: qua cognoſcat̃ q̃ꝫ miſera ſint hec terrena: ꝛ q̃ꝫ beata celeſtia. Sub q̃ cõprehenditur illa quam ponit Mattheus. Beati pacifici: quia faciũt pacem pectoris ꝛ eternitatis:

dum nec turbatur nec turbat. Et hec eſt adaptatio etiam extorta ⁊ non propria.

Beati eritis cũ vos oderint homines: ⁊ cum ſeparauerint vos: ⁊ exprobrauerit ⁊ eiecerint nomẽ veſtrum tanq̃ malũ ꝓpter filium hominis. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce eñ merces veſtra multa eſt in celo. Scdm hec eñ faciebãt prophetis patres eorum.

M Nec item eſt Beatitudo ſm perfectã operationem ⁊ non impeditã: virtutis completiſſime: q̃ bonum conceptũ tenet. nec auulſ ab eo alicuius timoris vel pculi cauſa: qn immobilis permaneat in bono. Jaco. v. Ecce beatificam⁹ eos q̃ ſuſtinuerunt. Hic autem dicit [Eritis] Non eſtis. quia In veritate in ſuſtinendo miſeria eſt. ſed poſt ſuſtinentiam certiſſima beatitudo. j. Pe. j. pnuncians que in chriſto ſunt paſſiones ⁊ poſteriores glĩas. Tangens aũt Actum meriti: tangit Quadruplex meritũ: quod tamen totum ad actum reducit Fortitudinis. Odium eñ ſuſtinẽt a Corde. Et de hoc dicit [Cum vos oderint] ira cõfirmata ⁊ inueterata [homines] humũ ⁊ nõ celum ſapiẽtes. pš. xxxiij. Odio habuerũt me gratis. Amos. v. Odio habuerũt corripientẽ in porta: ⁊ loquentẽ perfecte abomiati ſunt [⁊ exprobrauerint] Ecce Probra Oris Exprobrare. hoc eſt: probris ⁊ cõuitijs exterminare. Job. xvj. Aperuerũt in me ora ſua. ⁊ exprobrãtes pcuſſerũt maxillam meã. Threñ. iij. Dabit percutiẽti ſe maxillã: ſaturabit opprobrijs. [⁊ cũ ſeparauerint vos] a ſe extra ſynagogas tanq̃ excõicatos faciẽdo. Jo. ix. Jam eñi conſpirauerant Judei. vt ſiquis confiteret eum eſſe chrm: extra ſynagogã fieret. Jo. xvj. Abſq̃ ſynagogis facient vos [⁊ eiecerint] Ecce Tertiũ. Nomen autem illõ eſt noſtrũ cognomẽ quo a chro dicimur Chriani. quod nomẽ eſt inimicũ infidelibus. et idõ eijcit. j. Cor. iiij. Tanq̃ purgamẽta huius mũdi facti ſumus oĩm pipſima vſq̃ adhuc Eſa. lxv. Audite verbũ dñi qui tremitis ad verbũ eius Dixerũt fratres veſtri odiẽtes vos ⁊ abijciẽtes ꝓpter nomẽ meũ [tanq̃ maluz] hoc eſt tanq̃ infauſtũ. Putabant eñ ſonante nomĩe chriſtiano ſibi infauſta debere occurrere. Act. iiij. Vocãtes eos denũciauerũt: ne omino loquerent in nomine Jeſu: tacto in malo illato. Quia Paſſio nõ facit martyrẽ: ſed cauſa: Jdeo ſubiungit finẽ dicens [propter filium hominis] Jn hoc eñ ſcandalizabant: quia filiũ hominis dixerũt deum. Jo. x. Nos de bono opere nõ lapidamus te: ſed q2 tu hõ cum ſis: facis te ipz deum. j. Pe. iiij. Nemo autẽ veſtrum patiat quaſi homicida ⁊ fur aut maledicus aut alienoꝝ appetitor. Si ãt vt chriſtianus: nõ erubeſcat: glorificet autẽ deũ in iſto nomine. Jn hac aũt beatitudĩe vt dicit Glo. cõmendat Fortitudo q̃ facit manſuetũ. Et ſic illa Beatitudo qua dicit Mattheus. Beati mites; continet ſub iſta. Fortis eñ eſt qui vincat iram ⁊ alios motus animi. Prouer. xvj. Melior eſt patiens viro forti: ⁊ q̃ dominat animo ſuo expugnatore vrbiũ. Subiũgit autem ſicut in alijs Mercedẽ: dicens [Gaudete] Tangit aũt Duo Promiſſionẽ mercedis: ⁊ Exemplũ. De Primo dicit [Gaudete] corde [in illa die] mentis illuminatiõe [⁊ exultate] corpe. Eſaie. lx. Videbis ⁊ afflues: ⁊ mirabit ⁊ dilatabit cor tuũ quãdo conuerſa fuerit ad te multitudo maris hoc eſt: vniuerſe amaritudinis. Deut. xxxiij. Jnundatões maris quaſi lac ſugent theſauros occultiſſimos arenaꝝ. hoc eſt: inſultus pſequentium p dulcedine lact ſugent in conſolationẽ: theſauros meritoꝝ ꝯgregantes de rabie tyrannoꝝ. Actu. v. Jbãt apli gaudentes a cõſpectu conſilij: quoniã digni habiti ſunt p nomine Jeſu contumeliã pati [Ecce eñ] Oſtendit: Parata Precioſa Debita Multa ⁊ Jn tuto collocata. Parata q̃dem per Demõſtratiõis Aduerbium [Ecce] Pſal. cxxvj. Cum dederit dilectꝭ ſuis ſomnum: ecce hereditas domini filij merces [merces] Precioſa. j. Pet. j. Nõ corruptibilibus auro vel argento redempti eſtis a vana veſtra conuerſatione paterne traditionis: ſed pcioſo ſanguie agni tanq̃ immaculati chriſti. j. Corinth. vj. Empti eñ eſtꝭ precio magno. glorificate ergo ⁊ portate deum in corde veſtro [veſtra] Ecce Poſſeſſa ⁊ ad nutum habita. Geneſ. xv. Ego merces tua magna nimis. Sap. x. Reddidit deus mercedem laborum ſuorũ ſanctorum [multa eſt] q̃titate: et magna. quia ꝺ multꝭ ⁊ magnis gaudebũt. Matthei. xxv. Supra multa te conſtituã: intra in gaudiũ domini tui. Sapien. iij. Jn paucis vexati: in multis bene diſponẽtur. ij. Corinth. iiij. Jd enim quod i preſenti eſt momentaneũ ⁊ leue tribulationis noſtre: ſupra modũ in ſublimitatẽ eternũ glorie põdus operatur in nobis [Jn celo] Ecce Locus tutus. j. Pet. j. Regenerauit nos in ſpem viuam: in hereditatẽ incorruptibilem ⁊ immarceſſibilem ⁊ incontaminatam: conſeruatam in celis. Matthei. vj. Theſaurizate vobis theſauros i celo: vbi nec erugo nec tinea demolit: ⁊ vbi fures nõ effodiũt neq̃ furantur [Scdm enim hec] Exemplum eſt indubitatũ [faciebant patres eorum] Et ideo dicti ſunt genimina viperarum: venenati venatorum filij [prophetis] veris. Actu. vij. Dura ceruice ⁊ incircunciſis cordibus ⁊ auribus: vos ſemp ſpirituiſancto reſtitiſtis: ſicut ⁊ patres veſtri: ita ⁊ vos. Quem prophetarũ non ſunt perſecuti patres veſtri? Et occiderũt eos qui prenunciabant de aduentu iuſti: cuius vos nũc proditores ⁊ homicide fuiſtis. Attende autẽ q̃ Lucas non ponit niſi Quattuor beatitudines: cum Mattheus ponat Octo. Lucas eñ nõ ponit aliquam niſi que actum habet reſpectu eternitatis: ⁊ nullam ponit penes actum ſpẽalis vtutꝭ. Mattheus autem ponit ⁊ iſtas: ⁊ que penes quaſdam ſpeciales virtutes accipiunt. Paupertas enim non eſt ſpecialis virtus (alꝭs virtutis) ſed potius conſideratio q̃ nihil preſentium preſtet ſufficientiam. Et ideo ſuſpirat ad alia bona tanq̃ in pſentibꝰ inſufficiẽs ⁊ ꝺſtituta. Eſuries ãt ẽ ad vere reficiẽs bonũ; ſic dem ẽ. ⁊ Luct⁹ ad vere ꝯſolãs. Perſecutõis

autē ſufferētia nō tam fortitudis eſt ꝙ̄ etiaꝫ for‑
tiſſimi affectus illiꝰ boni ditātis ꝛ reficiētis etiā
ꝯſolantiſ ne amittat id quod habet de ipō. Mat
theus autē cōſiderat tā iſta ꝙ̄ ea que diſponunt
ad ipā. ſicut Māſuetudo: q̄ diſponit ad patienti
am. Miſericordia: que diſponit ad luctū compaſ
ſionis. Mūdicia cordis: que diſponit ad viſiōeꝫ
vere ditantis ꝛ letificātis. Pacificatio: que equa
nimitatē dat ī aduerſis. Talia autē nō ꝯſiderat
Lucas: q nō niſi ꝑfectiſſima colligit. Et ideo chri
ſtus oculos ad diſcipulos dirigit. ꝛ eos vt dicit
q̄dam Glo. nō lacte ſꝫ ſolido cibo paſcit.

Verūtamē: ve vobis diuitibꝰ qui habetis conſolatōem veſtrā

n Hic tangit Maledictōes q̄ttuor: directe q̄ttu
or btitudinibꝫ inductis oppoſitas. Et ideo patet
diuiſio. Cōtra paupertatē eni dicit. [Verūtamē.]
Licꝫ ita btificē bonos: qꝛ tn̄ mali ꝓmiſſionibꝫ nō
trahunt: ſꝫ potiꝰ minis pungunt. ideo [Ve] cō‑
minatōis etne [vobis] diſcretiue [diuitibus]
volūtate ꝛ poſſeſſiōe. quos poſſidet diuitie. ꝛ iō
vos vobis ſufficere reputatis. Ois enim diues
aut eſt iniquus aut heres iniqui. Quia ſi volūta
te diues eſt habēs cor ſepultū in diuitijs: iniquꝰ
eſt. j. Timoth. vj. Qui volūt diuites fieri īcidūt
in tentatiōem ꝛ in laqueū diaboli: ꝛ in deſideria
multa ꝛ nociua: q̄ mergūt hoiem in interitū ꝛ ꝑ‑
ditōeꝫ. Si aūt nō habꝫ cor ad diuitias: ſed vere
pauꝑ eſt volūtate: ꝛ habitu diues: tūc eſt heres i
iqui. qꝛ qd̄ omnibꝫ in cōmuni ad vſum datū eſt:
ipe poſſidet vt diſpēſator. Luc. xvj. Facite vobis
amicos de māmona iniq̄tatis vt cū defeceritiſ re
cipiāt vos in etn̄a tabernacl'a. De Diuitibꝫ tamē
voluntatē ad diuitias habentibꝫ loquit. De q̄bꝫ
Eccl'es. v. Qui amat diuitias: fructū nō capit ex
eis. Cuiꝰ rō reddit Eccl'es. v. Quid ꝓdeſt poſſeſ‑
ſori niſi ꝙ cernit oculis diuitias ſuas? Prouer.
xj. Qui ꝯfidit in diuitijs ſuis corruet. j. Timot.
vj. Precipe diuitibꝫ huiꝰ ſeculi: nō ſublime ſaꝑe:
neqꝫ ſperare in incerto diuitiaꝝ. Talibꝫ eni diui
tibꝫ [ve] eſt eterne dānatiōis ꝓpter Tria. Propt
inutilitatē diuitiarū. Propt ꝑmanentē ex diui‑
tijs rubiginē. Propter ſanctoꝝ irriſionē. De In‑
utilitate dicit Sap. v. Quid nobis ꝓfuit ſupbia
aut diuitiaꝝ iactātia qd nobis ꝯtulit? Ps. lxxv.
Dormierūt ſomnū ſuū: ꝛ nihil inuenerūt oēs
viri diuitiarū ī manibꝫ ſuis. Job. xxvij. Diues cū
dormierit nihil ſecū auferet. aperiet ocl'os ſuos
ꝛ nihil inueniet. Redimere aiam ſuā diues diui
tijs nō poterit. Prouer. vj. Zelus ꝛ furor viri nō
parcet in die vindicte. neqꝫ adq̄ſcet cuiuſq̄ꝫ pre‑
cibus. nec recipiet ꝓ redēptōe dona plima. [Ve
ergo vobis diuitibus] De Rubigie dicit Ja
cob. v. Aurū ꝛ argentū veſtꝝ erugiauit. ꝛ erugo
erit vobis in teſtimoniū. ꝛ māducabit carnes ve
ſtras ſicut ignis. Diuites etiā pauꝑes ſctōs irri‑
dere cōſueuerūt Et ideo ſubiacent maledictōni.
Sap. v. Hi ſunt quos aliq̄ndo habuimus ī deri
ſum: et in ſimilitudinē improperij. Nos inſenſa
ti vitam illorū eſtimabamꝰ inſaniā: et finē illorū
ſine honore. Jaco. ij. Nonne diuites ꝑ potentiaꝫ
opprimunt vos: ꝛ ipſi pertrahunt vos ad iudicia.
Nonne ipſi blaſphemant bonuꝫ nomen quod in‑
uocatū eſt ſuper vos. Iſti eīn maxime dicūtur hic
diuites qui in exteriorībꝫ fortune ſubiacentibus:
ponunt ſufficientiā. eo ꝙ vident talia futurarum
corporalium n̄eceſſitatū quorundā eſſe fideiuſſo‑
res. Non eīn omnē defectum redimūt: ſed tm̄ exte
riorum. que ſunt: in cibis ꝛ potibus ꝛ veſtimētis.
Febribus enim ꝛ alijs infirmitatibus ꝛ dubijs ꝛ
ignorātijs nō ſufficiūt. Sic ergo [Ve vobis di
uitibus] Triplex inq̄ꝫ Ve. Laboris. Timoris. ꝛ
Doloris. Laboris in adquirēdo: qui conuertit in
laborem ſine requie. Timoris in poſſidēdo: qui
conuertit in timorem ſine omni ſpe ꝛ cum ꝑpetua
deſperatiōe. Doloris in amittēdo: qui in dolores
eternos conuertit ſine omni conſolatōe. Eſa. xxiiij.
Formido ꝛ fouea ꝛ laqueus ſuꝑ te qui habitator
es terre. Habitator eīn terre diues eſt: cuiꝰ cor ſe‑
pultum eſt in diuitijs. querens in eis ſibi ſufficere
ꝛ Pro ſufficientia illa ſecuritateqꝫ: perpetuos ha‑
bebit timores. Pro Cōſolatione diuitiarū: perpe
tuos dolores. Pro libertate faciendi qd̄ voluit ꝑ
diuitias: perpetuam hereditabit foueam carceris
abſqꝫ requie laboris [Ve ergo vobis] in Pre‑
ſenti Laboris Timoris ꝛ Doloris. Et in Futuro
ſimiliter. Eccl's. v. Qui amat diuitias: fructum nō
capiet ex eis Niſi fructū qui dictus eſt. Cuiꝰ cauſa
reddit Prouerbiorū. xj. Qui confidit in diuitijs
ſuis corruet [Ve ergo vobis] Propter diuitia
rum icertitudinē. Propter annexam diuitijs an‑
xietatem. Propter diuitiarū breuem conſolatio‑
nem ꝛ perpetuā deſolationē. De Incertitudine. j.
Timo. vj. Precipe diuitibꝫ non ſublime ſapere: ꝛ
non ſperare in incerto diuitiarū. Sumant eīn ex‑
emplum ab illo diuite: cuius vberes fructus ager
obtulit: qui dixit. Anima habes multa bona repo
ſita in annos plurimos. comede ergo ꝛ bibe ꝛ epu
lare. Et dictū eſt ei Luce. xij. Stulte hac nocte repe
tent animā tuam: ꝛ que ꝑparaſti cuius erunt? De
Anxietate dicit. j. Timo. vj. Qui volunt diuites
fieri incidunt in laqueū ꝛ in tentationē diaboli: ꝛ
in deſideria multa ꝛ nociua: que mergunt hoiem
in interitum ꝛ perditionē. De Breui cōſolatōne ꝛ
ꝑpetua deſolatōe dr̄ ſic Job. xxj. Tenēt tympanū ꝛ
citharam. ꝛ gaudent ad ſonitū organi. ducunt in
bono dies ſuos: ꝛ in puncto ad inferni nouiſſima
deſcendunt. Punctū eīn indiuiſibile eſt: Et breuē
ꝛ momentaneā huius vite conſolationē ſignificat
[Ve ergo vobis diuitibus] Propter veſtrā
contra naturā peruerſitatē. Propter omnis boni
impedimentū a vobis procuratū. Propter rema
nens in vobis in eternum innaturale deſideriuꝫ.
Peruerſitas eīn contra naturam: eſt amare diui‑
tias vt finem in eis ponendo. Humanū enim de‑
ſiderium ꝛ nature capacitas ad hoc eſt ꝙ ſpiritua‑
lia bona ditent: ꝛ ſufficientes nos faciāt. que non
in cor hominis aſcendāt: ſed ad que cor hominis
aſcendit. j. Corinth. ij. Que oculus non vidit. neqꝫ
auris audiuit. neqꝫ in cor hominis aſcendit: que
preparauit deus diligētibus ſe. Hoc igitur neqꝫ
aurum eſt neqꝫ argentū neqꝫ temporales diuitie.
Eſaie. lxiiij. Oculus non vidit deus abſqꝫ te que

preparaſti diligētibꝰ te. Unde dicit Aug⁹. ꝙ Per-
uerſitas humana eſt frui vtendis ⁊ vti fruendis.
Et hoc faciūt diuites. De Impedimēto boni dicitur
Abach.ij. Ue ei q̄ mltiplicat nō ſua: vſqꝫ quo etiā
aggrauat cōtra ſe denſum lutum. Diuitie em̄ ſunt
omnis boni impedimentū quū cor apponit̃. Unde
Plato pergēs ad Achademiā habēs aurū in ſinu
non potuit philoſophari ꝓpter occupationem cor
dis circa aurū. ⁊ piecit in mare aurū: dicēs. Meli
us eſt (al's eſſe) perdere aurū q̄ꝫ cor humanū. Ha-
bet etiā hoc: ꝙ qui morit̃ in appetitu diuitiaꝝ ⁊ de-
lectatōe: ꝑpetuo tenebit̃ illo deſiderio: ⁊ tamen qđ
deſiderat nunq̄ꝫ habebit Eccī.x. Nihil eſt ſceleſti⁹
q̄ꝫ amare pecuniā. hic em̄ ⁊ aīam ſuā venalē habꝫ:
quia in vita ſua proiecit intima ſua. Ideo dr̄ Eccī.
v. Noli attendere ad poſſeſſiōes iniquas: ⁊ ne di-
xeris: eſt mihi ſufficiēs vita. Nihil em̄ ꝓderit i tem
pore vindicte ⁊ obductiōis. Subiūgit aūt Cau-
ſam maledictōis quādo dr̄ [q̄ habetis hic con-
ſolationē veſtrā] Conſolāo eſt: Qđ naturaꝫ ex
defectu reflorere facit. Unde Id conſolat̃ in quod
natura occurrēs vndiqꝫ diffundit̃ ⁊ agitur ⁊ fluit
ad ip̄m: vt totū vndiqꝫ capiēdo imbibat ⁊ coniun
gat intimis omnibꝰ. Tale autē conſolāo ħ ponūt
ſibi diuites exteriora fortune bona: Que nec verā
hominis naturam poſſunt attangere. Sed extrin
ſecus ſunt: nec nature imbibi: neqꝫ nature ſunt cō-
naturalia Sed miſere animalitati ad tp̄s pro ne-
ceſſitate ſeruiētia. Peruerſitas ḡ eſt: in talibus cō-
ſolari. Et ideo dr̄ Eſaie.xxviij. Poſuim⁹ mendaciū
ſpem noſtrā: ⁊ mēdacio ꝓtecti ſum⁹. Diuitie enim
nō dant: ſed ꝓmittentes mentiunt̃: ſufficiētiā. Ec-
cleſiaſtes.v. Quid ꝓdeſt poſſeſſori niſi ꝙ diuitias
videt oculis ſuis? Q.di. Nihil. Hi ḡ ⁊ nunc: po
ſuerunt conſolationē ſuā. ⁊ ideo in futuro nihil ha
bebūt. Luce.xvj. Fili recordare q: recepiſti bona i
vita tua: ⁊ Lazarus ſimiliter mala. Nūc vero hic
conſolat̃: tu vero cruciaris

Ue vobis qui ſaturati eſtis: quia eſurietis

Ecce Scđa maledictōis interminatio: cōtraria
ſcđe Beatitudini. Uocat̃ aūt hic Saturitas: que-
tatio deſiderij in tēporali bono: reficiēs brutalita
tem. Et talem querūt ſaturitatē voluptuoſi Quos
Glo. vocat epicureos. Non ideo ꝙ epicurei philo
ſophi his intēderint: ſed q: nulla intellectualia bo
na vel ꝑncipia eſſe dicebant. Omnia ad ſenſibilia vl̃
ſimilitudines vel rōnes ſenſibiliū referentes. Et ex ħ
quidā peruerſi nō niſi voluptates corporeas inq̄-
rendas ꝓ beatitudine ꝑdicauerūt: humanā vitam
ad vitā pecudū comparantes. Sicut ⁊ diuites de
quibꝰ dictuꝫ eſt. Felicitatē ad bona fortune retule
runt. Sicut dicit̃ Sap̄.xv. Eriſtimabant vitā ho
minis compoſitā eſſe ad lucrū: ⁊ oportere vndiqꝫ
etiam ex malo adquirere Ita iſti totā vitā volupta
ti aſcripſerūt: reficiēs ⁊ beatificans hominē in ſen-
ſibilibus eſſe ꝓhibentes. Iſtis ergo interminat ma
ledictiōnē: ponēs Actū mali meriti ⁊ Cauſam ma
ledictionis. Interminat autē maledictioneꝫ cum
dicit [Ue vobis] Confuſionis: Excecationis: et
Eterne damnatōis. Cōfuſiōis quideꝫ: q: magna eſt
ignominia honorē imaginis dei ad reficiens bru-
talitatē referre. Phil'.iij. Quoꝝ deus venter eſt: ⁊
gloria in confuſionē. Pſal.xlviij. Homo cū in ho
nore eſſet: nō intellexit: comparat⁹ eſt iumētis inſi-
pientibꝰ: ⁊ ſimilis factus eſt illis. Tales etiā Exce
cantur mēte ꝙ bona ſpūalia credere nō pñt. Unde
Sap̄.ij. dicūt Uino ꝑcioſo ⁊ vnguentis nos ipleā-
mus. Et Infra. Nemo veſtrū exors ſit luxurie no
ſtre. Ubiqꝫ relinquam⁹ ſigna leticie: quoniā hec ē
pars noſtra: ⁊ hec ē ſors. Et in fine Capl'i dr̄. Hec
cogitauerūt ⁊ errauerunt. Excecauit em̄ illos ma-
licia coꝝ. De Damnatōe autē eterna ſine ꝯſolatio-
ne. Lu.xvj. Mitte lazarū vt intingat extremū digi
giti ſui in aquā: vt refrigeret linguā meaꝫ ⁊c. Nec
inuenire potuit guttā aque in conſolationeꝫ [qui
ſaturati eſtis] toto deſiderio quietati: i refectio-
ne falſa quieſcitis: hoc ꝓ fine veſtre felicitatiſ ⁊ bea-
titudinis ponētes. j. Coꝝ.iiij. Iam ſaturati eſtis:
iam diuites facti eſtis: ſine nobis regnatis Sa-
turitas autē ſonat In plenitudinē In artationem
In oppreſſionē In nauſeā In fetidā eructationeꝫ
In vomitū. Et de Plenitudine quidem dr̄ Sap̄.ij.
Uino ꝑcioſo ⁊ vnguentis nos impleamus. Pſal.
lxxvij. Manducauerūt ⁊ ſaturati ſunt nimis. De
Artatione dicit̃ Job.xx. Cum ſatiat⁹ fuerit: artabi
tur ⁊ omnis dolor irruet ſuꝑ eum. Artatus enim
ſaturat⁹ adhuc nō ceſſat. Ita deludit fauces dele-
ctabiliū ſaporibꝰ. ⁊ ideo artationē vteri: ſequit̃ op
preſſio ⁊ grauatio. Lu.xxj. Uidete ne grauent̃ cor-
da veſtra crapula ⁊ ebrietate. De Nauſea aūt Nu
me.xxj. Anima noſtra nauſeat ſuper cibo hoc leuiſ
ſimo. Numeri.xj. Det vobis dominus carnes vt
comedatis. nō vno quidem die: nec duobus: aut
quinqꝫ vel decē vel viginti quidem. ſed vſqꝫ ad men
ſem dierū donec exeant ꝑ nares veſtras ⁊ vertant̃
in nauſeam. De Fetida autē eructatōe Pſ̄.cxliiij
Eructantia ex hoc in illud. De Uomitu aūt Eſaie
xxviij. Omnes menſe replete ſunt vomitu ſordiūqꝫ:
ita vt nō eſſet locus vltra [Ue ergo vobis qui
ſaturati eſtis] Propter delitias quibꝰ affluitiſ.
Propter duriciam quam pauperibꝰ mendicis ď
abundantijs veſtris nihil erogatis. Propter lo-
quacitatē quam in cōuiuijs etiā contra deū exten-
ditis. De Primo horū Amos.vj. Comedetis
agnū de grege: ⁊ vitulos de medio armēti: qui ca-
nitis ad vocem pſalterij. Sicut Dauid putauerūt
ſe habere vaſa cantici: bibētes in phialis vinum. ⁊
optimo vnguento delibuti. De Duricia aūt ſequit̃
in eadē auctoritate. Nihil compatiebant̃ ſuꝑ con-
tritione Joſeph. Luc.xvj. Erat quidā mendic⁹ no
mine lazarus: qui iacebat ad ianuam diuitiſ epu-
lonis: cupiens ſaturari de micis que cadebant de
menſa diuitis: ⁊ nemo illi dabat. De Loquacitate
autē Dan.v Bibebant vinum: ⁊ laudabant deos
ſuos: aureos ⁊ argēteos ⁊ ereos ⁊ ferreos. Loqua
citas enim frequenter extendit̃ in iniuriā creatoriſ.
Non autē laudant niſi idola pomparū huius ſe-
culi. Aurea quidē in ſplēdore pompe. Argentea in
tinnitu iactantie ſeclariſ. Erea autem in ſono vane
laudis. Ferrea autē in poteſtate tyrannica omnia cō
terente ⁊ domante [Ue ergo vobis qui ſatura
ti eſtis] Propter vltra menſurā extenſam vora-

citatem. Propꝰ ſubſtātie ⁊ facultatū q̄ in pauꝑes
eſſet expendēdo conſumptionē. Propꝰ gaſtrimar
gie inſanam vite abbreuiationē ⁊ corruptionem.
De Uoracitate q̄dē Dan. xiiij. Nūc non poteſ di-
cere q̄n iſte ſit viuens deus. venter. ſ. An non vides
q̄nta comedat ⁊ bibat quotidie? De Scd̄o Pro-
uerbiorū. xxiij. Noli eſſe in cōuiuijs potatoꝝ: nec i
comeſſationib9 coꝝ q̄ carnes ad veſcendū cōferunt.
quia vacātes potib9 ⁊ dātes ſymbola cōſumūtur:
ſm̄ facultates ad min9. De Abbreuiatōe vite ⁊ cor
ruptōe Prouer. xxiij. Cui ve cuius patri ve. cui ſi-
ne cauſa fouea ⁊ rixe. cui ſuffoſſio oculorū: Nonne
his q̄ morant̄ in vino ⁊ ſtudēt calicib9 epotādis?
[Ve ergo vobis qui ſaturati eſtis] ideo. q̄a
Uilis in ſe gaſtrimargus Uilis in luxuria. Uilis
in amentia quā ſepe incurrit. Uilis q̄dem in ſe: q̄
totus labor taliū eſt ꝑ ventre. Unde ⁊ gaſtrides.
hoc eſt ventroſi vocant̄. Gaſtris em̄ in greco: ven-
ter eſt in latino. Eſa. xxix. Erit quaſi phitonis vox
tua: ⁊ d̄ humo muſſitabit eloquiū tuum. Phiton
autē idē eſt ꝙ vētrilogus (al's vētriloquus) Pre-
cioſiſſimū em̄ taliū eſt venter. Thren. i. Dederunt
queq̄ p̄cioſa ꝑ cibo vt refocillarēt animā. Eccē. ij.
Quis ita deuorauit ⁊ delitijs affluet vt ego. Uer-
bo eſt vilis iactātie gule. Uilis etiā eſt in luxuria:
voracitatē cōſequente. Propꝰ hoc eni genitalia cō
iūcta ſunt ventri vt d̄t Grego. q̄ vt d̄t Hiero. Uen
ter mero eſtuās facile deſpumat in luxuriā. Et ite-
rum Hiero. Non ethnei mōtes: nō vulcanei ignes
ita eſtuant: vt iuueniles medulle vino ⁊ dapibus
inflammate. Hierem̄. v. Saturaui eos: ⁊ mechati
ſunt: ⁊ in domo meretricis luxuriabātur Pſal. cv.
Initiati ſunt beelphegor. hoc ē: idolo tentiginis.
Uilis etiā eſt in mania (al's in amentia) cōſequen-
te. quia inebriant̄ ⁊ incraſſant̄ ꝙ amittūt vſum bo
ne rationis. Unde etiā gaſtrimargi vocātur a ga-
ſtris: qđ eſt venter. ⁊ margino marginas: quod eſt
inſanio inſanis. quaſi ex vētre ⁊ ꝑ ventre inſanien
tes. Eſa. xxviij. Pre vinoſa ebrietate errauerunt ſa
cerdos ⁊ ꝓpheta neſcierunt. pre ebrietate abſorpti
ſunt a vino [Ve ergo vobis q̄ ſaturati eſtis]
Saturitas ei p̄ſentiū: Mādatis recalcitrat: Con
tra deum ſe armat Futurorum nihil cōſiderat. De
Primo quidē Deut. xxxij. Incraſſatus eſt dilect9
⁊ recalcitrauit. incraſſatus impinguat9 dilatatus
dereliquit deū factorē ſuū: ⁊ receſſit a deo ſalutari
ſuo. De Scd̄o Job. xv. Occurrit aduerſus deum
erecto collo: ⁊ pingui ceruice armat9 eſt. operuit fa
ciem eius craſſitudo: ⁊ de lateribus eius aruina de-
pendet. De Tertio Eccē. ij. Nonne melius ē come
dere ⁊ bibere: ⁊ oſtēdere anime ſue bona de labori-
bus ſuis. Eſa. xxij. Comedam9 ⁊ bibam9: cras em̄
moriemur. His igitur d̄ cauſis [Ve vobis qui
ſaturati eſtis: quia eſurietis] omni bono intel-
lect9 ⁊ affect9 (qđ vere nutrit ⁊ paſcit ⁊ vegetat) ꝑua
ti. Iſte em̄ eſt cibus qui non perit quo vos priua-
bimini. Pane ſuꝑſubſtantiali. Pane angelorum.
Pane dulcedinis dīne. Menſa dei. De Pane q̄-
dē ſuperſub̄ali Matth. vj. Panem noſtrum ſu-
perſubſtantialē da nob̄ hodie. Hoc autē eſt nutri
mentū ſubſtantie ⁊ veritatis diuine. De Pane an
geloꝝ qui eſt cōpletio theophaniarū. Pſal. lxxvij.
Panem angeloꝝ manducauit hō. De Pane dul
cedinis diuine Sapie. vj. Subſtantiā tuā ⁊ dul-
cedinē tuā quam in filios habes oſtendebas ⁊ vo
luntati vniuſcuiuſq̄ coꝝ deſeruiēs: ad qđ quiſq̄
volebat cōuertebat̄. Et hic panis eſt dulcedo ſpiri-
tusſancti ⁊ ꝟtus. De Menſa dei dicitur Luc. xxij.
Ut edatis ⁊ bibatis ſuꝑ menſam meam in regno
meo. Omnibus his reficiunt̄ beati: qui eſuriūt. Et
priuabunt̄ qui nūc ſaturātur. Priuātur etiā con
uiuio De quo dicit̄ Eſa. xxv. Faciet domin9 i mon
te hoc conuiuiū pinguiū: ⁊ cōuiuiū vindemie: con
uiuiū medullatorū pinguiū ⁊ vindemie defecate.
Conuiuiū quidem pinguiū eſt refectio beatoꝝ in
gloria. Conuiuiū vindemie: leticia glorificatorū.
Medullati aūt pingues ſunt priuilegiati ſancti.
⁊ Uindemia defecata eſt priuilegiū gaudij de ſan
guine ⁊ paſſione chriſti. Et quia omnib9 his ꝑua
buntur. ideo dicit̄ Eſa. lxv. Ecce ſerui mei comedēt
⁊ vos eſurietis. ſerui mei bibēt ⁊ vos ſitietis. Mo-
do em̄ ventrem de ſiliquis porcoꝝ impleſtis. ⁊ idō
ſemꝑ eſurietis. j. Coꝝ. vj Eſca vētri: ⁊ venter eſcis.
Deus autem ⁊ hunc ⁊ has deſtruet. Ideo conſulit
chriſtus Joānis. vj. Operamini non cibū qui pe
rit: ſed qui permanet in vitā eternā: quē pat meus
dabit vobis. Sequit̄

Ve vobis qui nunc ridetis: q̄ lu-gebitis et flebitis.

Hic tangit Tertiam maledictionis intermina
tionem. Et ſicut antea: tangit Tria: Maledictio-
nem: Demeritū: ⁊ Propriā demeriti penā. Male-
dictio eſt in hoc ꝙ dicit [Ve vobis] Et huic pro-
prium quod dicit̄ Job. iij. Maledicāt ei qui ma-
ledicit diei. Illi eni qui rident: de luce mundi hui9
rident. Et ideo qui diei mūdi maledicūt: ridentib9
maledicūt. Delitijs ſaturant̄: qui ſaturati ſunt di
uitijs. Se beatos dicūt diuites. Ridentes aūt ri
dent de dignitatib9 ⁊ de honoribus vanitatū ſecu
li: in quibus vane gaudet cor humanū. Et idō di
citur Apoc. viij. Ue ve ve habitātibus in terra In
Diuitijs Delitijs: ⁊ Uanitate honorū. Taliū em̄
gaudio vano cor abducūt: vt de futura dignitate
⁊ honore nūq̄ cogitet. Arbitrant̄ em̄ tales ſe iam
cōuerſos in deitatē. ideo rident ſibi ⁊ rident om̄s
alios [Ve ergo vobis] quia cor veſtrū iam de-
ceptum eſt ⁊ abductū: ne de futuris cogitet hono
ribus Maledictiōis autē huius ſunt Tria exē
pla. Nabuchodonoſor qui in beſtiā cōuerſus eſt.
⁊ mortuus etiā de ſepulcro eiectus. Eſa. xiiij. An-
tiochus qui diro dolore viſcerū ſibi ꝓpter fetorem
intolerabilis conſumptus: expirauit. ij. Mach. ix
Et Herodes qui ꝯſumptus vermibus expirauit.
Actu. xij. Omnes iſti riſum fecerūt: de alijs riden
tes intra ſe: ⁊ in tanto dolore ⁊ gemitu ⁊ ꝯfuſiōe vi
tā finiuerunt: etiā p̄ſentē [qui ridetis] Ecce De-
meritum. Ridere autem in ſe nō eſt peccatū quia
⁊ Sara riſit: ⁊ Sancti ſibi corriſerunt. ⁊ Omnis
ſaluatus ridebit in die nouiſſimo. Sed de ſubie-
ctōe ⁊ oppreſſione alioꝝ ⁊ ſpolio: ſibi facere riſum:
eſt qđ maledictioni ſupponit̄. Sic eni de fletu mul
torum: ridet vnus: ⁊ d̄ gemitu oppreſſorum ridet
oppreſſor [Ve ergo vobis qui ridetis] Nunc

de penis alioꝝ: vobis riſum facientes. In rebus peſſimis exultantes. Preſentibus ad abuſum leticie abutentes. De Primo Job.ix. Si flagellat: occidat ſemel, ⁊ nõ de penis innocentũ rideat. De Secũdo Prouerbioꝝ.ij. Letantur cum malefecerint: ⁊ exultant in rebꝰ peſſimis. De Tertio Sap.ij. Non ſit pratum quod nõ pertrãſeat luxuria noſtra. nemo ſit expers luxurie noſtre: vbiqꝫ relinquamus ſigna leticie. [Ve ergo vobis qui ridetis] Bonos in deriſum habentes. Cantica de eis facientes. De probris bonoꝝ vobis riſum facientes. De Primo Sapie.v. Hi ſunt quos aliquãdo habuimus in deriſum ⁊ in ſimilitudinẽ improperij. Pſal.xxi. Omnes videntes me deriſerũt me. locuti ſunt labijs: ⁊ mouerũt caput. De Secundo Job xxx. Nunc in eorum canticũ cõuerſus ſum: ⁊ factꝰ ſum illis in prouerbium. Pſal.lxviij. In me pſallebant qui bibebãt vinum. Hoc eſt: ebrij temporali iocũditate. Bonos habent in pſalmo cãtica Threnoꝝ.iij. Ego ſum pſalmus eoruꝫ. De Tertio dicitur Matth.xxvj. ꝙ velabãt faciẽ domini ⁊ colaphizabant eum: facientes ſibi ludum ⁊ riſum. De Probris domini Luc.xxiij. Spreuit autem illum herodes: ⁊ remiſit ad pilatum [Ve ergo vobis qui ridetis] Alto cachinno os dilatatis. Vanitatem cordis: oris inordinata dilatatõne promitis. Ineptam leticiam riſu dentium in malum exemplum exhibetis. De Primo Prouerb.xxvij. Qui benedicit primo ſuo voce grandi de nocte conſurgens: maledicẽti ſimilis eſt. Bñdicens: hic primo ſuo: eſt adulator cachinnis voce grandibus (al's grandi) extollens malos. Et ille nõ modo ſimilis: ſed etiã peior eſt maledicẽte. Bonus enĩ homo nõ cachinnis: ſed moderate vir ridet. Eccl.xxi. Fatuus: in riſu exaltat vocẽ ſuam: ſapiẽs autẽ vir tacite ridebit. De Secũdo Eccl.xix. Riſus dentiũ ⁊ inceſſus hominis annũciat de eo. De Tertio Eccẽs.vij. Cor ſapientũ: vbi triſticia. ⁊ cor ſtulti: vbi leticia. Ad Ineptas enim leticias inuitauit ſtultos. Sapi.xiiij. Dũ letantur inſaniũt. aut certe vaticinantur falſa. aut periurant cito. Hec enim omnia accidũt inepta leticia ridentibꝰ. quia inſaniũt mentis abductione. Vaticinantur ſibi futura que nõ eueniẽt. Extra modum ⁊ morẽ: facile peierãt [Ve ergo vobis qui ridetis] Quia ridendo erratis. Magis flere debentes. Quia Riſus veſter mala ꝯſcientia eſt permixtus. Quia Riſus veſter breui fine ⁊ dolore cõcludetur. De Primo dicitur Eccẽs.ij. Riſum reputaui errorem. gaudio dixi quid fruſtra deciperis? De Secundo Prouerb.xiiij. Riſus dolore miſcebitur. ⁊ extrema gaudij luctus occupat. De Tertio Job.xxj. Infantes eoꝝ exultãt luſibus: tenẽt tympanum ⁊ citharã. ⁊ gaudent ad ſonitũ organi: ⁊ in puncto ad inferni nouiſſima deſcendũt [Ve ergo vobis qui ridetis] Quia Chriſto diſſimiles: Factis ſanctoꝝ nihil conforme habetis: ⁊ Ordinẽ verum peruertitis in eo ꝙ nunc ridetis. De Primo Non legitur ꝙ vnqꝫ dominus riſerit: ſed fleuit ciuitatis inſane exultationẽ. Luce.xix. Videns dominus ciuitatem hieruſalem: fleuit ſuper eam dicẽs. Quia ſi cognouiſſes ⁊ tu. De Secundo dicit dñs de omnibus ſanctis. Mundus gaudebit: vos autẽ contriſtabimini. Joã.xvj. De Ordine autẽ. qꝛ antea flendum eſt: ⁊ poſtea gaudendũ. Cum dicitur ſeruo fideli Intra in gaudiuꝫ domini tui. Matth.xxv. Nunc autem ordo tenẽdus eſt Pſal.cxxv. Euntes ibant ⁊ flebant mittẽtes ſemina ſua. Venientes autem venient cum exultatiõe: portãtes manipulos ſuos. j. Pet.j. Prenuncians eas que in chriſto ſũt paſſiones ⁊ poſteriores glorias. Luc.xxiiij. Nonne ſic oportuit chriſtum pati: ⁊ ita intrare in gloriã ſuam: Unde Prouerb.xxxi. de forti muliere dicitur. Ridebit in die nouiſſimo. Pſal.xciij. Scd'm multitudinem doloꝝ meorum in corde meo conſolationes tue letificauerũt animam meam. Ve ergo vobis [qui ridetis: quia lugebitis ⁊ flebitis] Luctus quidem in eiulatu: ⁊ Fletus in lachrymatione. Non ꝙ ab impijs in inferno aliqd reſoluatur. Sed quia dolor ⁊ cõſtrictio cordis in triſtitia: fletus eſt: Et fletus vocatur. Mat.xiij. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentium. Sicut enĩ in cachinnis inordinate dilatauerũt os. Ita improperiũ ⁊ iniquitas os oppilabunt. Improperiũ quidẽ i exprobratione peccati. Eſa.lvij. Filij auguriatricis ſemẽ adulteri ⁊ fornicarie. Sup quẽ luſiſtis ⁊ dilataſtis os: ⁊ eiecistis linguã? Ecce dura exprobratio. Pſ.cvj. Omnis iniquitas oppilabit os ſuũ. Ecce Oris oppilatio. j. Regum.ij. Impij in tenebris conticeſcent. Filij autẽ ſunt auguriatricis in vana diuinatione quam ſibi de pſperitate diuinauerũt. Semẽ adultere que ad verũ anime ſponſum ſuperduxit alienũ diabolum. Semen fornicarie que neſciuit gaudere niſi in preſenti libidine. Erit autẽ luctꝰ de abſentia omnis gaudij. ⁊ de pſentia omnis triſticie: ⁊ erit fletus de incẽdio ⁊ fumo ⁊ infelicitate ſeparationis a conſortio beatoꝝ. De Luctu Hiere.vj. Luctum vnigeniti fac tibi planctuꝫ amarũ. qꝛ repente veniet vaſtator ſuper vos. De Fletu autẽ Eſa.xv. Deſcẽdet in fletũ: ⁊ clamabit eſebon ⁊ eleale vſqꝫ iaſa audita eſt vox eoꝝ. Eſebon interpretatur cingulũ triſtiae vel cogitatio meroris. Et ſignificat: quia cinguntur merore. eo ꝙ in pſenti vita de merore futuro nihil cogitauerũt Eleale interpretatur cõdeſcenſio. Et ſignificat qui ſimul ab altitudine cordis deſcẽdunt in foueã perditionis. Horũ clamor peruenit vſqꝫ iaſa. Quod interpretatur factura mandati. hoc eſt: vſqꝫ ad electos: ad quos clamabunt. quia illi mandata pfecerũt: ſed tñ apud eos miſericordiã non inuenerũt. Et erit dolor eorũ incomparabilis ⁊ fletus: quãdo fletus perpetuꝰ eis indicatur: ⁊ ſancti conſolabuntur. Sicut dicitur Apocal.xxj. Abſterget deus omnem lachrymã ab oculis eoꝝ. ⁊ iam nõ erit amplius: neqꝫ luctus: neqꝫ clamor: neqꝫ vllus dolor. qm̃ priora trãſierũt. Et hoc eſt quod dicitur Eſaie.lxv. Serui mei letabuntur: ⁊ vos cõfundemini. Ecce Serui mei laudabũt p̄ exultatione cordis. ⁊ vos clamabitis p̄ dolore cordis: ⁊ pre contritione ſpũs vlulabitis. Sequitur.

Ve cum benedixerint vobis omnes homines. Scd'm hec enim faciebant prophetis patres eorum.

Q Sicut in ꝓhabitis poſuit Beatitudinē in h ꝙ
A cepto ꝓpoſito mali ꝑ perſecutōes bonos auerte-
re nō poſſunt. Ita hic per contrarium ponit Ma
ledictionē. eo ꝙ Mali in malicia ꝑ adulatiōes fo
uentur ⁊ blādicias. Dicit aūt Tria. Maledictio-
nis interminationē. Demeriti ſpēm. ⁊ Exemplum
ꝓbans eoꝝ damnationē. Maledictio quidem in
hoc ꝙ dicit [Ve vobis] Eterne dānatiōis inter-
minatio. Hoc (al'ꝰ hec) enī eſt maledictio. Job. iij.
Qui poſtq̄ʒ dixit. Pereat dies in qua natus ſum:
⁊ multas interminationes illi diei maledictionū
inflixit: Subiungit Cur enī exceptus genibꝰ. Cur
lactatꝰ vberibus: Peccatū enī quaſi genibꝰ excipi
tur: quando fauore laudantiū ſuſtentatur. Ad vbe
ra autem lactat̄ quando blandicijs adulatoꝝ fo
uetur [Ve ergo vobis cum vobis benedixe
rint] in peccato vos fouētes [omnes homines]
humū ſapientes. Quia Illi non laudant niſi ſimi
les ſibi peccatores. Quia Illi nō laudāt niſi vitu
peranda. Quia Illis nō placēt niſi mala. De Pri
mo Pſal. ix. Laudat̄ peccator in deſiderijs aīe ſue:
⁊ iniquꝰ benedicit̄. De Scđo Malach. ij. Ma-
ledicam bn̄dictiōibꝰ veſtris. ⁊ maledicā illis: quo-
niam nō poſuiſtis ſuper cor. Ut ſcʒ diſcerneret͂ qd
laudari deberet vel vituperari. De Tertio Pſal. liij.
Confuſi ſunt qui hominibꝰ placent: quoniā deus
ſpreuit eos. ad Gala. j. Si adhuc hoībꝰ placerem:
chri ſeruus nō eſſem [Ve igitur vobis cū be-
nedixerint vobis homines] Quia Dicūt bo
nū malum: ⁊ malum bonū. Quia Benedictōnis
non habēt ſacramentū. Quia Dei irriſio eſt ad be
nedictiones eoꝝ. De Primo Eſa. v. Ve qui dicit͂
malum bonū: ⁊ bonuʒ malum. ponētes tenebras
lucem: ⁊ lucem tenebras. ponētes amarum in dul
ce: ⁊ dulce in amarū. De Scđo Pſal. cviij. Male-
dicent illi: ⁊ tu bn̄dices. induant̄ qui detrahūt mi-
hi pudore. Quomodo ei habet bn̄dictionis ſacra-
mentū. De quo dr̄ Pſal. eodē. Dilexit maledictio-
nem: ⁊ veniet ei. noluit bn̄dictionē: ⁊ elongabitur
ab eo. De Tertio autē Prouerb. j. Ego enī in inte
ritu vr̄o ridebo ⁊ ſubſannabo cū vobꝭ id qđ time-
batis aduenerit. Iſta eſt via Balaam. Nume. xxij
q̄ maledicere temptauit: quibus bn̄dixit deus. ⁊ be-
nedicere illis quibus deus maledicit [Ve ergo
vobis cum vobis benedixerint omnes ho
mines] Quia Uos bn̄dicēdo: decipiūt. Quia Ne
vos ipos cogſcatis impediūt. Quia Uos ab hu
mano ſenſu auertunt. De Primo Eſa. iij. Popule
meus qui te beatū dicunt: ipſi te decipiūt. ⁊ viam
greſſuum tuoꝝ ipſi diſſipant. De Scđo. iij. Reg.
vlt. vbi ſpūs mendacij nō permiſit Achab cognoſ-
cere ſe ipm donec interfectus eſt. Eſaie. xxx. Loq-
mini nobis placētia: videte nobis errores: ceſſet a
facie noſtra ſanctus iſrl̄. De Tertio eſt exemplum
Dan. iiij. Ubi lingue adulatoꝝ bn̄dicentiū: nabu-
chodonoſor auerterūt ab humano ſenſu: ꝙ puta-
uit ſe eſſe deū. ⁊ ideo in beſtiā cor eius cōmutatuʒ
eſt [Ve ergo vobis cū benedixerint vobis
omes hoīes] Quia Nō bn̄dicūt niſi his q̄ ſibi
bn̄faciūt. Quia Mercede vili illa bn̄dictio emit̄.
Quia Bn̄dictio illa: in vilis hoīs prāter voluntā
te collocat̄. De Primo Mich. iij. Seducūt ppl'm

meum ⁊ p̄dicāt pacē. et ſi quis nō dederit in mani
bus eoꝝ: ſanctificāt ſuꝑ eū preliū. De Scđo Ezech.
xiij. Uiolabūt me ad ppl'm meū ꝓpter pugillū hor
dei ⁊ fragmen panis: vt interficerēt aīas que non
moriunt̄: ⁊ viuificarēt aīas que nō viuūt. De Ter
tio patet. q: ille benedicit ⁊ laudat ſi vult. Et ſi non
vult: nō bn̄dicit ſed maledicit. Et ideo dr̄ Pō. cviij
Deus laudē meā ne tacueris. quia os peccatoris ⁊
os doloſi ſuꝑ me apertum eſt. Q. di. In ore tuo tuta
(al'ꝰ: tota) eſt laus mea. Os doloſi nō vult lauda-
re. Quinimo ꝓ eo vt me diligerēt detrahebāt mihi
Pſal. cj. Qui me laudabāt aduerſum me iurabāt
Hodie laudat: ⁊ cras in ꝯtrariū iurat. Ue ergo vo
bis cum bn̄dixerint vobis om̄s hoīes [ſm hoc]
ſcʒ laudando vituperādo [faciebāt] benedicēdo
[ꝓphetis] pſeudoꝓphetis. De quibꝰ dicit̄ Ezech.
xiij. Quaſi vulpes in deſertis ꝓphete tui iſrl̄. Hie-
re. v. Stupor ⁊ mirabilia facta ſunt in mūdo. ꝓ-
phete ꝓphetabāt mendaciū. ⁊ ſacerdotes applaude-
bant manibꝰ. ⁊ ppl'us meus dilexit talia. Tales ei
ꝓphete maxime adulatores fuerūt. Ezec. xiij. Ue q̄
cōſuunt puluillos ſub omi cubito manus: ⁊ faci-
unt ceruicalia ſub capite vniuerſe carnis ad capi-
endas aīas. Quidā enī in peccat͂ iacent: appodia
ti ad cubitū. quoꝝ eſt aliqua mēſura peccatorum.
Quidā autē in peccat͂ toti iacent ꝓſtrati ⁊ ſupini.
Conſuūt āt ſub cubitu puluillos qui mollia blan
dientes bn̄dictionibꝰ ſuis: illos in peccato detinēt
Ceruicalia autē ſupponūt q̄ mollibꝰ (al'ꝰ molliter)
blandiunt̄ his q̄ in ꝓfundo iacent peccatoꝝ [pa-
tres eoꝝ] Non tā generatiōe carnis q̄ʒ imitatio-
ne adulatorie bn̄dictiōis. Sap. iiij. Ex iniquis o-
mnes filij qui naſcent̄: teſtes ſunt nequicie aduer-
ſus parētes in interrogatiōe ſua. Lu. iij. Genimi-
na viperarū. Sap. xij. Neq̄ʒ eſt generatio eorum ⁊
naturalis malicia ipſoꝝ: ⁊ nō poterat immutari i
perpetuū. Semen enī erat maledictū ab initio.

Sed vobis dico qui auditis Dili gite inimicos veſtros.

Poſitis his que a p̄ſentibus deuiāt deſideriuʒ R
ad eterna: tangit Uiam ꝑfectiōis ad illa que maxi
me cōpetit (al'ꝰ competūt) Aplis ⁊ aplicis virꝭ. h
eſt: Epiſcopis ⁊ Archiepis ⁊ Patriarchis. Diui-
dit̄ autē in Duo. In quoꝝ Primo Ipſam viā do
cet ꝑfectionis. In Scđo autē: Quia via alta ⁊ dif
ficilis eſt: Per ſilitudinem edificātis domū ſupra
petrā: oſtēdit ſapientiā eius q̄ in ſuis ſermonibus
permāſerit. Adhuc autē Ipſa via ꝑfectiōis eſt Du
plex Eſt enī In ordie ad alteꝝ. que ē via difficilior
Et eſt (al'ꝰ via) ſm virtutem: que eſt In ſe ipō. Et
hec eſt facilior. Et ideo priori poſtponitur. Et hāc
oſtendit per ſilitudinem arboris bone vel male: in
comparatiōe ad fructū. Adhuc autē ſm duplicem
moduʒ quo homo ordinat̄ ad alterū: Duas ponit
vias perfectionū. Eſt enī Ordo ad alterū: in perfe
rendo illata ab altero. Et eſt Ordo ad alteruʒ ſm
id qđ male facit ꝓximus in ſe ipō: in quo alter non
poteſt habere niſi iudiciū. Et ideo p̄mo docet tole
rare iniurias. ⁊ Scđo docet vitare Temeraria iu-
dicia. In ꝑferēdis aūt iniurijs tangit Tria. Pri
mo eni ponit Precepta. Scđo Preceptoꝝ adhi-

bet rōnes. Tertio autē Inuitat ad ea ꝑ mercedis conſiderationē. Ubi autē ponit p̄cepta ordinationis ad alterū Duo facit. Quia enī difficillimus diſcurſus erat: Ideo Primo excitat ad auditū. Et deinde ꝓmulgat p̄cepta ꝑfectōis. Excitās autē ad attentionē (al's intentionē) dicendo⁊ dr [Sed vobis] diſcipulis ⁊ apoſtolis ad q̄s deuians oculos direxi a p̄ncipio Qui diſciplinis meis quaſi imbui. Qui imitatione magiſterij meos vos ꝓbatis eſſe diſcipulos. Qui dilectōe ⁊ bn̄ficio maxie diſcipuli mei eſſe cognoſcimini. Vob inq̄ꝫ [Dico: qui] hoc eſt: q2 vos [auditis] .i. eſt intus ad intellectū ⁊ affectū meū auditū q̄uis difficilē ꝑcipitis. Non enī eſtis idola ſimilis hominibꝫ qui auditū diſciplinalem nō habeatis. Pſal.cxiij. Aures habēt et non audiūt. Tales eni ſunt ſimiles hominibꝫ Nō hominē: qui auditū diſciplinalē non habent. Qz ſicut dr Ariſto. Auditus ſenſus eſt diſcipline ꝑ doctrinam accipiēdo (al's accipiēde) Nec eſtis de his qui aures aggrauāt obturando ꝑ alienas delectationes ne capiat in eis ſermo meus. Eſa.vi. Excaeca cor ꝑpl'i huius: ⁊ aures eius aggraua: ⁊ oculos eius claude. ne forte videant oculis: ⁊ auribꝫ audiant: ⁊ corde intelligant ⁊ conuertant̄: ⁊ ſanem eos. Nec eſtis de his q̄ quando difficilia audiūt: excuſant: ⁊ ad facilia p̄bent auditū. Heb.xij. Quam q̄ audierūt: excuſabant ſe ne eis fieret verbū. Exo.xx. Loquere tu nobis ⁊ non loquat̄ nobis dominus: ne forte moriamur. Sed eſtis de diſcipulis q̄ aures diſcipline habetis ad audiendū. Matth.xiij. Apoca.ij. ⁊ iij. Qui habet aures audiendi audiat quid ſpūs dicat eccleſijs. Eſtis autē de illis q̄ aure leui ꝑcipitis omne ſuſurriū ꝑfectionis diuine. Job.iiij. Vocē quaſi aure leuis audiui: ⁊ q̄ſi furtiue ſuſcepit auris mea venas ſuſurrij eius. Vob ergo dico qui auditis ⁊ dicatis iſtud .i. Re.iij. Loquere domine: q2 audit ſeruus tuus [Diligite] Ecce Precepta. Et ſunt i quadruplici ordie. Quedam ei ordinat ad inimicos. Quedā ad iniuriantes per violentiā. Quedā ad ſimpliciter petentes q̄ noſtra ſunt. Quedā aūt ad eos qui obſiſtūt per calumnioſum iudiciū. Ad inimicos aūt ordiat nos affectu cordis. Beneficio operis: ⁊ Benedictiōe ⁊ oratōe oris. De Affectu quidē cordis dr [Diligite inimicos veſtros] Hoc autē cōtra naturam eſſe videt̄. Dicit enī in Phedrone plato ſub nomine Socratis: ꝙ de hominis natura ⁊ diffinitiōe eſt: amicis bn̄facere: ⁊ inimicis male. Si igit̄ nulla ꝑfectio ꝯtraria eſt nature quā perficiat: nō poteſt eſſe d' ꝑfectōe hominis: inimicos diligere: ⁊ inimicis bn̄facere. Adhuc aūt Unūquodq3 naturalit̄ ſuam appetit ꝯſeruationē. g̃ per ꝯtrariū odit id q̄d eſt naturā deſtruēs ⁊ cōſeruationē oppugnās. Inimicus autē eſt deſtruens naturā ⁊ ꝯſeruationem. Igit̄ inimici ſunt odiēdi. Adhuc aūt Non poteſt eſſe dilectio niſi boni vel apparētis boni. In inimico autē nō eſt bonū nec apparens bonū: ſed maluꝫ mere ⁊ ſimplr̄ malum. g̃ non poteſt inimicus diligi. Et iſte rōes irrefragabiles vident̄. Et ſunt Platonis ⁊ Ariſtotelis. Vident̄ aūt contrariari ad ea que hic dicunt̄. Si forte velis dicere cū Glo. ꝙ chriſtus nos hic eleuat ad ea que ſunt ſupra naturam. Hoc nihil eſt: q2 id quod eſt ſupra naturam: nature nō eſt contrariū. Diligere autē inimicos directe ⁊ nature: ⁊ dilectioni: ꝓbatū eſt eſſe contrarium. Adhuc aūt cum nō ſint niſi tria amicitiarum genera: ſicut ꝓbant Ariſtoteles ⁊ Tullius: Illa que eſt fundata ſuper vtile: ⁊ Illa que eſt ſuper delectabile: ⁊ Illa que eſt ſuꝑ honeſtū: videt̄ ꝙ nullo genere amicicie poſſit diligi inimic'. q2 nec vtile nec delectabile nec honeſtuꝫ. Cum inimicus noceat: ⁊ triſticiā inferat: ⁊ nihil habeat honeſtatis et virtutis. Et ꝙ imperet̄ dilectio que nullā cauſam habet dilectiōis: videt̄ eſſe ſuꝑuacuū in p̄cipiente: ⁊ impoſſibile in eo cui fit preceptū. Ad hec ⁊ ſimilia dicendum Qꝫ in v̄itate is qui inimicus eſt Duo in ſe habet: Naturā: et Viciū inimiciciarū. Natura q̄dem nō eſt ita deprauata q̄n aliquid boni habeat: ⁊ quin poſſit reparari Et ad hoc diligenda eſt ⁊ dirigenda. Vicium autē non poteſt diligi: ⁊ ſimilit̄ natura imobiliter ſtans ſub vicio. Et ita procedūt rōnes inducte. Unde quādo dicit̄. Diligite inimicos vr̄os. Locutio eſt duplex: eo ꝙ trāſitiuus verbi Diligo: pōt trāſire in accuſatiuos illos inimicos veſtros: grā ſubiecti tm̄. ⁊ ſic p̄cipit eos domin' diligi: q2 ſic diligunt̄: nō ad inimiciciam: ſed grām et bonum. Vel poteſt tranſire in accuſatiuos gratia ſubiecti ⁊ forme inimiciciaꝝ. Et h̄ nō intēdit chriſtus. quia ſic diligerent̄ ad hoc ꝙ eēnt inimici: ⁊ ad Vicium. Quod om̄ino innaturale ē: ⁊ peſſimū eſſet. quia ſic ꝓcedunt inducte rationes. Et per hoc patet ꝙ iſte eſt ſenſus. Diligite eos q̄ ſunt vel fuerunt inimici veſtri: vt dilectione inuitetis eos ad hoc ꝙ cōuertant̄ in amicos: ⁊ i deo lucremini eos. Sic enī implet̄ illud Apl'i Rho.xij. Noli vinci a malo: ſed vince in bono malū. Vincit̄ enim malo qui ſic iraſcit̄ inimicō: quia naturam vult deſtrui vicio. Sed vincit in bono malū: q̄ bonum nature quod eſt ⁊ pōt eſſe in natura diligēdo per benignitatē: maluꝫ inimiciciarū excludit Sic dr̄ Exo.xxiij. Si videris aſinū odientis te iacere ſub onere: nō pertranſibis. ſed ſubleuabis cū cum ipſo. Leui.xix. Non queras vltionem: nec memor eris iniurie ciuiū tuoꝝ. Ecci.x. Om̄is iniurie proximi ne memineris. ⁊ nihil agas in operibꝫ iniurie. Hoc eſt igit̄ quod dicit. Et in hoc eſt lex adimpleta ⁊ concordat cum ratione naturali: ſic dictū eſt

Benefacite his qui oderunt vos.

Ecce ordinat nos ad inimicos: Bn̄ficio operis dicēs [Bn̄facite his qui oderunt vos] Oderunt autem ira inueterata. His ergo p̄cipit benefacere. Odium eni nunq̄ꝫ dulcius ⁊ melius ſuperari poteſt q̄ꝫ ꝙ beneficiū opponat̄. Pſal.cviij. Retribuebāt mihi mala ꝓ bonis: odium ꝓ dilectione mea. Prouerb.xxv. Si eſurierit inimicus tuus: ciba illum. et ſi ſitit: aquā da illi bibere. prunas eni congregabis ſuper caput eius: ⁊ dominus reddet tibi. Prunas enim charitatis cōgregat quis ſuꝑ caput odientis quādo bonū reddit ꝓ malo. Rhomanoꝝ.xij. Si eſurierit inimicus tuus ciba illū. et ſi ſitit potum da illi. Hoc eni faciens: prunas cōgregabis ſuper caput eius Pſal.cxx. Quid detur

tibi aut quid apponatᷣ tibi ad linguā doloſā. Supplic: te odientis. Sagitte potētis acute. h̄ eſt: conſilium acutiſſime veritatis: cum carbonib⁹ deſolatorijs. hoc ē: cum bñficijs ꝓ malo repēſis ignite charitatis. Illa eni cōfundit eū ꝙ (al's qui) de cetero odiū tenere erubeſcit. Sic eniꝫ dr Petrus. i. ſcdo. vt bñfacientes ōmuteſcere faciatis ĩprudentiū hominū ignorantiā. Sic etiam dr Job xxxi Si non dixerūt viri tabernaculi mei: de carnib⁹ eius quis det vt ſaturemur h̄ eſt: q̄ pre odio: carnib⁹ meis q̄rebant ſaciari. Nos ecōtra: bñfaciens ex dilectiōe tabernaclo recepi: ꝛ cōtubernales meos feci. Rhomanoꝝ. xij. Nulli malū ꝓ malo reddētes ꝓuidentes bona: nō ſolum corā deo. ſed etiam corā omib⁹ hominib⁹ vt poſſitis dicere illō Pſal. xxxiij. Retribuebant mihi mala pro bonis: ꝛ odium pro dilectione mea

Benedicite maledicentib⁹ vobis

Ordinat nos h̄ Benedictiōe oris. ꝛ Scdo Oratione ꝓ indeuotis nobis. De Primo dr [Benedicite] h̄ eſt: bona optate ꝑ ſalutatione. Sic (al's Sicut) Deus te ſaluet. Det tibi dñs benedictionē ſuā Et huiuſmodi [maledicētib⁹ vobis] Sicut chriſtus proditori dixit. Amice: ad q̄d veniſti. Uocauit enim amicū quē ſciuit eſſe proditorem. j. Coꝛ. iiij. Maledicimur ꝛ benedicim⁹. ij. Regū xvj. Dimittite eū maledicere: ſi forte dominus reddat mihi bñdictionē pro maledictione hac. Pſal. cviij. Maledicēt illi ꝛ tu bñdices: induant qui detrahūt mihi pudore. ꝛ operiantᷣ ſicut diploide confuſione ſua. Sicut enim maledictio ꝯuertitᷣ in benedictionē quādo ipſe maledicēs confunditᷣ. ꝛ pro maledictionib⁹ recōpenſat bñdictiōes. j. Coꝛ. xiiij Sic cadens in faciem ſuā: pronūciat ꝙ vere deus in nob̄ ſit. Non eſt eni coꝛ q̄d beneficijs non vincatur. Unde Ouidius. Oīa vincit amoꝛ: ꝛ nos cedamus amori.

Orate pro calumniantibus vos.

Ecce Scdꝫ Oris bñficiū i. h̄ ꝙ dicit [Orate] Si eīn ſalutatiōe ꝛ bñficijs ꝑuentus: nō vult conuerti inimicus. tūc nihil aliud reſtat niſi vt oretᷣ ꝓ eo ꝙ dñs ipſe ſua gratia cōuertat eum. quia tūc nō eſt aliud refugiū pro obſtinatis. ij. Paral'. xx. Cū ignoramus quid agere debeam⁹: hoc ſolum habemus reſidui vt oculos noſtros dirigamus ad te. Orabim⁹ ergo [pro] inimicis [calumniantib⁹ nos] hoc eſt: falſa crimina imponentib⁹ nob̄. Hiere. xviij. Recordare ꝙ ſteterim in conſpectu tuo vt loquerer pro eis bona: ꝛ vt auerterē iram tuam ab eis. Pſal. xxxiiij. Ego autē cū mihi moleſti eſſent induebā me cilicio: ꝛ humiliabā in ieiunio animā meā. ꝛ orō mea in ſinū meū cōuertetᷣ Cum eīn obſtinati ſunt ꝛ vera dicere neſciūt: falſas calūnias imponūt: ꝛ pro illis eſt orandū. qꝛ nō eſt aliud remediuꝫ. j. Coꝛ. iiij. Blaſphemamur ꝛ obſecramus.

Sunt aūt calūniantes nos: Ignorātes: ꝛ Scientes. Ignorātes ſunt infideles qui credunt ſe in nobis obſequiū p̄ſtare deo ſi nos ꝑſequuntᷣ ꝛ calumniantᷣ. Jo. xvj. Uenit hora vt omis qui interficit vos arbitretᷣ ſe obſequiū p̄ſtare deo. Et pro illꝭ ſpēaliter orandū eſt. quia ſi deus reuelauerit eis: illi efficientᷣ optimi amici. Sicut Paulus amic⁹ eccl'ie factus eſt. Alij aūt contra ꝯſcientiam calunias imponūt: cum veritatē nullā habeāt. Et de illis parum ſperandū eſt. Pſal. lj. Dilexiſti omia verba p̄cipitatiōis lingua doloſa: ꝓpterea deus deſtruet te in finē: ꝛ euellet te de tabernaculo tuo: ꝛ radicem tuā de terra viuentium. Orate ergo ſic pro calūniantibus vos.

Et qui te percuſſerit in maxillam vnā: prebe illi ꝛ alteram.

Ecce Precepta q̄ ordināt ad Iniuriātes. Primo quidē in corpe: quod grauius eſt. Poſtea autem in rebus: quod eſt leuius. Dicit ꝗ [Et qui te percuſſerit in vnā maxillam] vel in aliam partē corpoꝛ'. Hoc maxime intelligitᷣ de infideli ꝛ vbi ꝑualet malicia. In his eni nō eſt opponere niſi patientiā. Ubi autē ſunt fideles ꝛ non ꝑualet malicia: bonū eſt exigere emendā corā iudice religioſo ſine cōtentione: ne ſtultus iterū ſa ſimilis accendat. Prouer. xxvj. Reſponde ſtulto iuxta ſtulticiā ſuā ne ſibi ſapiens videatᷣ Si autē ꝑualet iniq̄tas: patientia opponenda eſt. Et ideo imediate precedit Prouer. xxvj. Ne reſpōdeas ſtulto iuxta ſtulticiā ſuā: ne efficiaris ei ſimilis. Tūc aūt domin⁹ miſit ap'los ad infideles ꝛ ꝑualentē iniquitatē. ꝛ ideo p̄cepit opponere patientiā cōtra oēm iniuriā. Mat. x. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio luporū. Poſtea aūt eccleſia inſpirata ſpū chriſti ſtatuit: ꝙ Miniſter chriſti iniuriā quidē ꝓpriam poſſet remittere Sed iniuriā eccl'ie deberet iudici manifeſtare. ꝛ ipſo facto ꝑcutiēs: penā incurrit excōicationis. Quia tūc non ꝑualuit iniq̄tas. ꝛ Judex eiuſdem religionis nō contētioni ſtudēs: ſed paci ꝛ iuſticie operā dans habebatᷣ. Hoc eſt igitᷣ q̄ dr [Si quis percuſſerit te in vnā maxillam] cōuiciū ſimul ꝛ penā inferēs. Threni. iij. Dabit percutienti ſe maxillam: ſaturabitᷣ opprobrijs. Job. xvj. Exprobrātes ꝑcuſſerūt maxillam meā [prebe ei et alteram] Hoc eſt: eſto paratus ſi malicia vincat: ꝓbere ei ꝛ alterā. Alioq̄n enim nec chriſt⁹ feciſſꝫ quod docuit. Percutiēti eni maxillā: leniter corripiendo dixit. Si male locut⁹ ſum. ꝑhibe teſtimonium. Si autē bñ: quid me cedis: Jo. xviij. Apoſtolus etiam vbi putauit non ꝑualere iniquitatē: ſed aliq̄d eſſe cognitionis diuine cum ꝑcuteretᷣ ad maxillam. Act'. xxiij. dicit. ꝛ Percutiat te deus paries dealbate: quia tu ſedes ſcdm legē iudicans me. ꝛ contra legē iubes me ꝑcuti. Patet ergo ꝙ nō eſt intelligendū niſi de infideli iudice ꝛ cōtentioſo cōtra fidē ꝛ cōtra iuſticiam: ꝛ vbi ꝑualet iniquitas. Exponitᷣ etiaꝫ ſic ꝛ redit in eundē ſenſum [Si q̄s percuſſerit te in maxillā] hoc eſt: coram et in facie [prebe ei et alteram] hoc eſt: eſto paratus ſibi prebere etiam partē que non apparet: vt etiam detrahat tibi q̄d aperte conuiciatᷣ. ij. Coꝛ. xj. Suſtinetis eīn ſiquis in faciem vos cedit. ſiquis accipit. ſiquis deuorat. ſiquis extollitᷣ. Hoc enim fecit chriſtus qui ſicut agnus ad occiſionē duct⁹ eſt: ꝛ nō aperuit os ſuum. Eſa. liij. j. Pe. ij. Qui cū maledicieretur nō maledicebat cum pateretᷣ non cōminabatur: tradebāt autē iudicāti ſe iniuſte. Quidā

hoc etiā Myſtice exponūt dicētes Q in pugna cōtra hereticos: maxilla: eſt apparēs ꝓ fide loquēs autoritas. Que percutit cum reuellitur a parēter ab hereticis. Altera autē exhibet: cū altera irreuincibilis ſtatim opponit. Iudi. xv. Samſon in maxilla aſini. hoc eſt in ſimplici ſcripture eloquio proſtrauit mille viros: fidei ſe opponētes. Hec autem expoſitio myſtica eſt: ꝛ non ad litteram.

Et ab eo qui aufert tibi veſtimentum: etiam tunicā noli prohibere.

Ecce Scōm p̄ceptum cōtra Iniuriantes [Ab eo qui aufert] violēter ꝛ p̄dominā te iniquitate [veſtimentū] exterius. qḋ potius eſt ꝓpter honeſtatem ꝙ̄ ꝓpter neceſſitatē [et tunicā] que ē interior veſtis ꝛ neceſſaria [noli prohibere] cū cōtentiōe ꝛ vbi p̄ualet iniquitas. Aliter eīm ꝓhibere poteris Et debet cū moderamine inculpate tutele vt dr̄ Iſidorus. Quod eīm ꝓ charitate inſtitutū ē. vt dr̄ beatus Bernardus: cōtra charitatē non debet militare. Et ideo quod hic dicit: pro charitate dicit. Et ideo ſi alicui⁹ malicia: boni viri patientia abutat ꝛ in malicia plus graſſet: nō debet h̄ iudex eccl'iaſticus ſuſtinere Sed (ſicut dictū eſt) vbi p̄ualet malicia: ibi aliud nō poteſt opponi niſi patientia. Et ideo in tali caſu quod hic dicit intelligitur. Aliter enim irrōnabile eſſet Tollenti ſup̄fluū: nō ꝓhibere etiā neceſſariū: et eſſet cōtra naturā. q2 neceſſario ſubtracto (al's ſine neceſſario) ſubſiſtere nō poſſum. ꝛ oporteret memetipm̄ morti exponere: ſi neceſſariū nō retinerē: ſi poſſem. Matth. v. idē dicitur. Qui vult in iudicio tecū contēdere. ꝛ tollere tunicā: dimitte ei ꝛ palliū. Canticoꝝ. v. Percuſſerunt me ꝛ vulnerauerūt me. tulerūt palliū meum cuſtodes muroꝝ Iob. xxiiij. Nudos dimittūt homines: indumēta tollentes. Heb. x. Rapinam bonorum veſtroꝝ cū gaudio ſuſtinuiſtis: arbitrantes vos habere meliorē ꝛ manentē ſubſtantiam

Omni autem petenti te tribue.

Ecce Ordinatio ad eos qui ſimpl'r petunt q̄ noſtra ſunt. Et ad hos ordinat Dupl'r. Quidam eīm petunt ꝓ beneficētia ꝛ largitate. Quidā aūt petūt cum violētia ꝛ intētione retinēdi. De Primis aūt
a dicit [Omī petenti te tribue] ex largitate benignitatis. Qui eni petit: oſtēdit ſe eſſe indigentē. Et hoc debet ſufficere bono cordi Nec expedit multum curioſe rimari: vtrū indigeat vel non. ſicut dr̄ Chryſoſto. Maxime quādo petit in nomine ꝛ habitu: iuſti vel ꝓphete. Mat. x. Qui recipit ꝓphetam in nomine ꝓphete: mercedē ꝓphete accipiet. ꝛ q̄ recipit iuſtum in nomine iuſti: mercedē iuſti accipiet. Unde quibuſdā bene veſtitis: ꝓfugis petētibus: ad rogam Ioānis eleymon (al's elemoſinarij) ꝛ miniſtris ſuis querētibus ꝛ dicentibꝫ An talibꝫ eſſet dandū. Reſpondit Sāctus dn̄i. Obedite ſimpl'r ſermoni dn̄i [Omni petenti te tribue] Non ei de⁹ indiget curioſoꝝ Nec humilis Ioānes. Uel legatur ſic [Omni petenti te] ipm̄ [tribue] compatiēdo ſi aliud dare nō poteris. Da tua ſi potes. Luc. xj. Quod ſupereſt: date elemoſynā ꝛ oia munda ſunt vobis. Quia ſi nō potes dare ꝛ tu: q2 non habes ſuperflua: da compaſſionē. Iob. xxx. Flebā quondā ſup̄ eo qui afflictus fuerat: ꝛ compatiebatur aīa mea pauperi. Et ſic in veritate petenti tribuis teipſum.

Et qui aufert que tua ſunt: ne repetas.

Ecce Ordinatio ad petentē cū violentia [ne repetas] in iudicio cōtentioſo corā infideli iudice: ꝛ vbi p̄ualet iniquitas. Aliter eīm repetere poteris ꝛ debes. quia aliter dolus ꝛ fraus ꝛ violentia patrocinarent doloſis: ꝛ fraudulentis ꝛ violent'. qḋ eſt contra omnia iura ꝛ contra oēm rationē. Sil'r etiam ne repetas ſi inopia excludit actionem. Eſa. lviij. Omnes debitores veſtros repetitis. Exo. xxij. precipit ſi debitor a debente accipiat pign⁹ veſtem ſuā: ꝙ reddat ante ſolis occubitū. q2 ipm̄ eſt veſtimentū quo operit. ꝛ quo tegi ſolet. In his ḡ duobus caſibus [ne repetas]

Et prout vultis vt faciant vobis homines: ꝛ vos facite illis ſil'r

Ecce Ordo ad alterū ꝑ general' Iuſtitie formā. Et eſt iſtud Preceptū affirmatiuū. ꝛ generaliſſimū inter omīa que ſunt de iure naturali. Et eſt indiſtincte continēs in ſe omīa que ſunt iuris naturalis. Matth. vij. Queciūqꝫ ḡ vultis vt faciāt vobis homines: ꝛ vos eadē facite illis. Negatiuum autē illi reſpondēs eſt. Tob. iiij. Quod tibi nō vis caue ne vnqꝫ facias alteri. Intelligit autē de voluntate ex rōne cum habitu ſapiētie ꝛ prudētie cōſiliata. Ut ſit ſenſus [prout vultis] voluntate informata ſapiētia ꝛ prudētia ꝛ rōne recta [vt faciāt vobis homines et vos eadē facite illis] ſꝫ eandē rōnem voluntatis. q2 nobis nihil debemus malū: vel iniuſtū: velle fieri ab aliq̄s. Et ideo nec illis talia debem⁹ facere. Sicut eīm diximus ſuperius Iuſtitia nos ordinat ad alterum ſm̄ equale dāni ꝛ lucri. ꝛ ideo talia debem⁹ nobis velle fieri a p̄ximo. Rho. xiij. Reddite omībꝫ debita. cui honorem honorē. cui tributum tributū cui vectigal vectigal. Nemini q̄cqꝫ debeatis niſi vt inuicem diligatis. Eccl. xxxi. Intellige ea que ſunt p̄ximi tui ex te ipſo. Quod eīm tibi vis fieri alteri facias. ꝛ Qḋ tibi non vis fieri: alij ne facias. Sic enim imples iſtud Leui. xix. Diliges p̄ximū tuū ſicut te ipſum. hoc eſt: ad quod te ipſum. Hoc eſt igit quod dicit [et vos facite illis ſimiliter].

Et ſi diligitis eos qui vos diligūt: que vobis eſt gratia? Nā ꝛ peccatores diligentes ſe diligunt

Ecce Hic probat per rōnem ꝙ hec eſt via perfectionis que dicta eſt. Dicit autē Duo. Inducit eīm triformē rationē. De Dilectione. De Beneficio. de Mutuo. ꝛ Scōo intētas cōcludit concluſiones: Prima rationū q̄ triformes ſunt eſt de Dilectione [Si diligitis illos ꝛc.] Triplex ē apud philoſophos Amicitia: fūdata ſup̄ Delectabile: Utile: ꝛ Honeſtum. Una eſt que nō durat niſi q̄diu durat delectabile. Un̄ dr̄ Ariſto. Seneca (al's ſeca) k

ꝛ utilitati parti ſunt diligibiles. Eſt em̄ in eis par-
uū quid delectabile. Fundata autē ſup̱ vtile eſt ſe-
cunda. Et durat q̄ꝫdiu durat vtilitas. Geneſ. xxv.
Iſaac diligebat Eſau: eo q̄ de venationibꝫ illiꝰ ve
ſcereť. Tertia eſt vera Amicicia que fundať ſuper
boneſtū virtutis. Et hec ſemp̱ manet. qꝛ amici di-
ligendi ſunt: etiamſi nihil nobis debeat fieri. Ho
mines autē pauci diligūt niſi ꝓpter delectabile vľ
vtile. Et ſm̄ hoꝝ conſuetudinē loquiť chriſtus di
cens [Si diligitis eos] mercēnaria dilectione
[qui vos diligūt] ꝛ diligēdo ꝓueniūt [que vo
bis eſt gratia?] dilectōis que iam empta: ꝛ non
gratis eſt exhibita. j. Jo. iiij. In hoc apparuit chari
tas dei: non quaſi nos dilexerimus deū. ſed quo-
niam ipſe prior dilexit nos. Sed dilectio gratiaꝫ
habet ſi gratis exhibeť. ꝛ multo magis ſi pro con-
trario odio datur. Rhomanoꝝ. v. Cōmendat de-
us ſuam charitatē in nobis: quoniā cum adhuc
inimici eſſemus: deus ꝓ nobis mortuus eſt. Vn-
de hec dilectio nec eſt ſimilis dilectioni chriſti: nec
etiam dilectioni vere. Dilectio em̄ vera ſuper virtu
tem ꝛ boneſtū eſt fundata: ꝛ omni tēpore diligit. ꝛ
nō empta eſt vel mercēnaria. Et ideo talis: empta
ꝛ ꝓuenta: mercede caret. Matth. vj. Amē dico vo
bis: receperūt mercedem ſuam. Vnde ſubiūgit ex-
emplum dicēs [Nam ꝛ peccatores] q̄ nec gra-
tiam nec boneſtum attēdunt [diligentes ſe dili
gunt] ſemper ad diligendū: cum tamē nihil hone
ſtum diligāt in ipſis. Si autē obijcíť de hoc q̄d
diciť Prouerbioꝝ. viij. Ego diligētes me diligo.
Et ſic etiam diuina dilectio videť eſſe mercēnaria.
Iſta obiectio non valet. Quia cum diciť [Ego di-
ligentes me diligo: Intelligiť ſic conſtructio ordi
nanda. Ego diligo: diligentes me. Et hoc verbum
Diligo: non tranſit ſup̱ accuſatiuos illos diligen
tes me: niſi ratione materie. Et notat cām ad ipm̄.
Vt ſit ſenſus. Ego diligo: ꝛ mea dilectio ē eis cau-
ſa quare me diligant. quia diligēdo cōfero eis gra
tiam vnde me diligere poſſint. Et ſic Dilectio dili-
gentium deū non eſt cauſa q̄ diligat eos deꝰ: Sꝫ
potius: Dilectio dei eſt eis cauſa vnde diligāt deū.
Et ſic adiuuať ſenſus predictus q̄ non eſt mercen
naria dei dilectio. ꝛ Nr̄a dilectio que eſt ſupra vir-
tutem fundata: eſt vel debet eſſe illi ſimilis. Et ſic opti
me dr̄ chriſtus q̄ peccatores diligūt eos qui ſe di-
ligunt mercēnaria dilectione. Sed ſi diligimꝰ ini-
micos: eſt nobis gratia. qꝛ tunc nō tm̄ nō eſt mer-
cennaria dilectio: ſed etiam oppoſitū dilectōnis in-
uenit in ſubiecto. Et ideo vltra q̄ꝫ gratis eſt exhibi
ta illa dilectio.

Etſi benefeceritis his qui vos di-ligunt: que vobis gratia ē? Siqui-dem ꝛ peccatores hoc faciunt

Reſpōdet Scdo ꝑ rationem: que eſt d̄ Bn̄ficio
exhibito contra odiū. Dicit ḡ [Etſi benefece-
ritis his qui vobis benefaciūt] hoc eſt: vos
bn̄ficijs ꝓueniunt. quia etiā apud Philoſophos:
Benefici eſt velle bn̄facere: ꝛ nō cōtrapati bn̄ficio
aliquo. Eſt em̄ minoratio quedā ſibi bn̄ficeri. Bn̄-
facere autē virtutiſ eſt. Etſi hoc eſt ita ſm̄ mores ho
minū. multo magis ſm̄ legem diuinā hoc erit am
plioris ꝑfectionis: vt bn̄ficus non repatiať benefi
cium ſed reputet ſibi cōicationē (alˀs minoratōnē)
ſi ſibi bn̄ fiat. Maxime cum ꝓpter chriſtū etiā ma-
lefacienti bn̄ficiū ſuperogare pium ſit Sicut fecit
chr̄s Luc. x. Siquid ſuperogaueris ego cum redie-
ro reddā tibi. Augˀ. in ꝓfē. Ille ſolus neminē per-
dit: qui ꝛ inimicū diligit ꝓpter te. ꝛ amicū in te. In
hoc caſu tenet quod dr̄ Prouer. xxv. ꝛ Rhom. xij.
Si eſurierit inimicꝰ tuus ciba illuꝫ. ſi ſitit: pota
da illi. Hoc eni faciēs carbones ignis. hoc eſt cha
ritatis cōgeres ſup̱ caput eius. Et Subiūgit ex-
emplū [Siquidē ꝛ peccatores hoc faciunt]
mercēnario opere: ꝛ empti ad opus. j. Jo. iij. In h̄
cognoſcimꝰ quoniā in ipſo manemꝰ: ꝛ ipſe in nob.
q̄m de ſpū ſuo dedit nobis. Spūs aūt ſuus eſt q̄
Inimicis bn̄faciamus ꝛ malefactoribꝫ. Eſaie. liij.
Ipſe peccata multoꝝ tulit: ꝛ ꝓ trāſgreſſoribꝫ ora-
uit vt non perirent. In hoc em̄ ꝑfectiꝰ malefacien-
tibus benefecit.

Etſi mutuū dederitis his a quibꝰ ſperatis recipere: que gratia ē vo-bis? Nam ꝛ peccatores fenerātur peccatoribus vt recipiāt equalia

Tertium eſt Documentū de his q̄ non in totū:
ſed in rebus ad nos ꝑtinentibꝫ tm̄ indigent. Non
eni fortaſſe poſſumꝰ dare Sed mutuare ad tēpus
aliq̄d poſſumus: vt poſtea nobis ſors reſtituať. ſi-
ne qua viuere non poſſumꝰ. qꝛ forte agros ꝛ vine-
as non habemꝰ. ꝛ oportet nos nr̄a mobilia in vſū
vite cōuertere ꝛ de illis lucrādo licite viuere: tamē
portione quadaꝫ ad tp̄us poſſumꝰ carere ſine vite
diſpēdio. Et ſꝫ hoc mutuū poſſumus facere pro-
ximo. Et hoc gratis debemꝰ facere Ezech. xviij. Ad
vſuras n̄ accōmodauerit: ꝛ amplius n̄ accepit. Ps̄.
xiiij. Qui pecuniā ſuam nō dedit ad vſurā: ꝛ mune
ra ſup̱ innocentē nō accepit. Deut. xv. Non obdu-
rabis cor tuū: nec cōtrahes manū tuā. ſed aperies
eā pauperi. ꝛ dabis ei mutuū: q̄uo eū indigere ꝑ-
ſpexeris. ꝛ Infra. Non ages quippiā callide in eiꝰ
neceſſitatibus ſubleuādis. Deut. xxiij. Fratri tuo
abſq̄ vſura illud quo indiget accōmodabis: vt be
nedicat tibi dn̄s in om̄i tp̄e tuo. Si ḡ mutuū dede
ritis a quibꝫ ſperatis recipe [que gratia eſt vo-
bis?] Quia iam recepiſtis vltra ſortē. ꝛ ſic cū pec-
cato redemptū eſt bn̄ficium. Mat. x. Gratis acce-
piſtis gratis date. Et ido ſequiť [Nam ꝛ pecca
tores] auari qui lucrari intēdūt [peccatoribꝰ]
qui in malos vſus ſua expēdere querūt [feneran
tur] h̄ eſt: ad fenus: ſiue ad vſuras accōmodāt [vt
recipiant] vltra ſortē [equalia] illis damnis ꝛ
temporibꝫ in que poſſent cōmunicare (alˀs cōmu-
tare) interim pecunias ſuas. Nō enim contenti ſe
vt recipiāt eq̄lia ſorti: ſed potiꝰ eq̄lia his in que in-
terim ꝑ lucrū illicitū poſſent ſuas pecunias cōmu
tare. Mat. xxv. Quare nō dediſti pecuniā meā ad
mēſam. Illa eni reputāt eq̄lia. Si āt nihil ꝓter ſor
tē recipiant: reputant ſe damnificatos

Veruntamē Diligite inimicos ve

ſtros ⁊ benefacite. ⁊ mutuū date nihil inde ſperātes: ⁊ erit merces veſtra mľta. ⁊ eritis filij altiſſimi: quia ipſe benignus eſt ſuper ingratos et malos.

Hec eſt Cōcluſio ex rōnibus p̄babitis. Et ideo y quaſi cōcludendo repetat dicēs [Veruntamen Diligite inimicos veſtros] affectu charitatꝭ ſicut chriſt⁹ dilexit. Rho.v. Cōmendat deus ſuā charitatē in nobis: qm̄ cū adhuc inimici eſſemus: deus ſm tp̄s ꝓ nobis mortuus. Diligite autē ſicut voſipſos. hoc eſt: ad qd̄ voſipſos. hoc eſt: ad hoc ꝙ inimicicijs depoſitis: ciues ⁊ fratres ⁊ dulciſſimi efficiantꝰ amici. Sicut Dauid Semei.ij. Reg. xvi. Sicut chriſt⁹ Proditorē. Sicut Stephan⁹ Paulū lapidantē. Et oēs quidem Affectu charitatꝭ diligite: ⁊ etiā Effectus (al's effectu) bn̄ficia exhibete cum neceſſe fuerit. ⁊ ſe facultas obtulerit. Et hoc eſt quod ſequitꝰ [Benefacite] hoc eſt: in opere charitatis ⁊ bn̄ficentie dilectionē oſtēdite. Probatio enī dilectionis: exhibitio eſt operꝭ. Heb.xiij. Bn̄ficentie autē ⁊ hoſpitalitatis nolite obliuiſci. Hoc ē enī opus cuius in neceſſitate nō obliuiſcitꝰ deus. Hebreoꝝ.v. Non iniuſt⁹ eſt deus vt obliuiſcatꝰ operꝭ, vr̄i ⁊ dilectionis: quā oſtēdiſtis in nomine ipſius. In bn̄factis igitꝰ accipite exēpluꝫ beatū Job. Job. xxxi. Qui ſitientes carnes ſuas: recepit tabernaculo. Dauid: qui Saul in ſpelūca.j. Reg.xxiiij. Et in caſtris: nocte deſcēdēs ad eū.j. Reg.xxvi. Sumat exēplū Heliſei: qui eos q̄ egreſſi fuerāt ad nocendum ei ⁊ capiendū eū: paſci fecit lautis ciboꝝ p̄parationibus: ⁊ conduxit ad locū ſecurū.iiij. Reg.vj. Sumat exēplū Hieremie.xviij. ⁊.xx. Qui ꝓ his q̄ querebant vitā eius orauit apud deū. Sumat exemplum Chriſtū: qui in cruce dixit. Pater ignoſce illis: quia neſciūt quid faciūt. Lu.xxiij. Speciale aūt bn̄ficium ponit in exemplo: in q̄ frequentius peccatꝰ. ⁊ quod in minori eſt dāno. Et hoc eſt: [Mutuū date] Si nō habetis quod liberaliter impēdatis: ſaltē [mutuū date] In quo veſtruꝫ: ſaluuꝫ eſt vobis. Et ex vſu: alius poteſt adiuuari: quādo ad lucra licita id qd̄ mutuatis cōuertit. Dicitur autē mutuū: quaſi de meo factū tuū. Unde nihil mutuari pōt niſi qd̄ de meo: poteſt fieri tuū. Sicut: pecunia: vel frumentū: vel vinū: ⁊ quod in eodē valore poteſt reſtitui: ⁊ ad lucrū licitum ꝑ negociationem vel aliuꝫ modū conuerti. Unde: domus: vel ager: vel vinea: mutuari n̄ poteſt: nec etiā veſtimentū: nec ligna: nec aliquid huiuſmodi: qd̄ vſu vileſcit: ⁊ ad lucrū cōuerti nō poteſt nec tranſmutari. Niſi enī de meo fieret tuū: tu tuā voluntatem ⁊ vtilitatē de mutuo facere nō poſſes. Si aūt tranſmutari ⁊ cōmutari non poſſet. ſed vel eſſet immobile: vel vileſceret vſu. iteruꝫ nō eſſet Mutuū. Sed vel Uēditio vel Locatio. Reſtituitꝰ autē in mutuo: equiualens in p̄cio eiuſdē ſpeciei vel alterius: put accōmodans ⁊ mutuans inter ſe conuenerūt. In hoc ergo mutuo: ſi aliquid bn̄ficij impenditur proximo: oportet ꝙ vtilitas ex mutuo proueniens proximo dimittatꝰ: ⁊ ſors reſtituatꝰ. Si aūt certa ſorte manente: proptꝰ vſum quē habet proximus inde: aliquid certū ſpero recipe. iam nō charitatis eſt bn̄ficium: ſed vſura. ſicut dī Beda. Quia Uſura: eſt ſpes lucri certi p̄ter ſortem: que data eſt in mutuo. Et ideo Duplex eſt vſura. Una quidem cum in pactū deducitꝰ quid vltra ſortem: mutuuꝫ danti: porrigatꝰ proptꝰ mutuū. Secūda autē: cum in pactum nō deducitꝰ. ſed tantū ſpes munerū: habetur p̄ter ſortem exhibendoꝝ. De Utraqꝫ iſtaruꝫ dicitꝰ Eze.xviij. Ad vſurā non accōmodauerit. Ecce Prima ſpecies Uſure. Et ſubiungit dicens Et amplius non acceperit. Ecce Scd̄a. De Utraqꝫ etiam dicitꝰ in Pſal.xiiij. Qui pecuniaꝫ ſuam non dedit ad vſuram. Ecce Prima. Et munera ſup innocentes nō accepit. Ecce Scd̄a. Innocēs enī eſt ipſe qui mutuū accipit quādo ſortē reſtituit. Hec autē vſura vtraqꝫ peccatū eſt auaricie: contra charitatē proximi. cuius labores ī lucro ſubtrahit certa quātitate. cum ille in vſu mutui nullā habeat de lucro certitudinē. Sapie.v. Stabunt iuſti in magna cōſtātia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerūt: ⁊ qui abſtulerunt labores eoꝝ. Ille enim ex neceſſitate mutuuꝫ accipit: ⁊ in anguſtia in lucrū vnde viuat conuertit: ⁊ in labore forte aliquid in lucro adquiſiuit vnde viuere poſſet. ⁊ hoc vſurarius nihil anguſtie paſſus: nihil laborꝭ impēdens: nihil fortune de diminutiōe ſortis timēs: tollit. ⁊ de anguſtia ⁊ labore ⁊ multa diuerſitate fortune proximi: ſibi diuitias congerit ⁊ adquirit. Unde Chryſoſt. ſuper Matth. dicit ꝙ Sors quam mutuat vſurarius: ingreſſa in domū eius qui mutuuꝫ accipit: eſt ſicut hamus latronis proiectus in cauernam (al's camerā) eius: in qua fur furari intendit. Hamus enī ille patrefamilias dormiente ⁊ ignorante: ſemꝑ voluitꝰ. ⁊ modo illi: ⁊ modo illi infigitur: donec totū qd̄ erat in cauerna (al's camera) extrahatur. Et ita ſors vſurarij voluitꝰ in facultatibus ⁊ laboribus eius quiꝰ accepit mutuū: donec quicquid habere poterit: illi ſorti adiungatur. Et ipſe cum filijs ſi habet eos: in ſeruum poſſideatur.iiij. Reguꝫ.iij. Uenit creditor vt tollat filios meos ſibi in ſeruos. Et ideo eſt abominabile peccatū vſura: contra charitatem proximi: contra p̄ceptuꝫ domini: non ponens modum lucri omni tempore: ⁊ omē tēpus in lucrum vertēs. Quod eſt valde crudele. Ipſo enim facto nunq̄ꝫ in bonuꝫ recordatur proximi. Nec aliud aliq̄d peccatū ſemper nocēs niſi illud. Latro enī aliquando nocet ⁊ fur. vſurari⁹ autem ſemper ⁊ omni hora. Latro etiam ⁊ fur: tantum accipiūt: ⁊ nō plus. Uſurari⁹ autē eſt in accipiēdo totū. Et ideo cōpetit ei qd̄ dī Abac.j. Totū in hamo ſuo ſubleuabit: ⁊ traxit illō in ſagena ſua ⁊ cōgregauit illud in reti ſuo. Item Super hoc letabitur ⁊ exultabit: propterea immolabit ſagene ſue: ⁊ ſacrificabit reti ſuo. quia in ipſis incraſſata eſt pars eius: ⁊ cibus eius electus. Querūt tamen quidam Utrum in vſura trāſeat dominium vel non. Et qui dicunt ꝙ Non: probant opinionem ſuam: ex hoc ꝙ danti vſuras competit actio ⁊ repetitio. Et quia dominus precipit ꝙ nihil ſperetur de Mutuo: dicens hic [Mutuum date

nihil indeſperātes] qđ nō fieret: ſi trāſiret id
quod vltra ſortē daꝛ in dominiū vſurarij. Qui āt
dicūt ꝙ trāſit in dominiū vſurarij: ꝓbāt aſſertio
nem ſuā ex hoc ꝙ Mixte volūtates (ſicut Pro-
iectio merciū in mare in tpe ꝑiculi) magis ſūt vo
lūtarie ꝙ̄ inuolūtarie. qꝛ principiū caꝛū eſt intra
cōſciente ſingularia: in quibus eſt actus vt dicit
Ariſt. Ergo Cōditionate volūtates: mltō magis
ſūt volūtarie. Si ergo daꝛ vſurario aliqđ ex pa
cto pro certo illud accipiens: mutuum volūtarie
dedit. ⁊ fit vſurarij ⁊ in dominium ſuum tranſit
Et hoc puto Ego verū eſſe. Q aūt alij cōpetit a-
ctio ad repetendū: ex ſtatuto ꝓncipis eſt: ⁊ nō de
natura ꝯtract⁹: qđ eſt inter vſurariū: ⁊ cū q accipit
mutuū. Et hui⁹ ſignū eſt ꝙ ātique leges vſuras
ꝑmiſerūt: Sed eas ordinauerūt. Lucrum tñ eſt
illicitū: quia ⁊ ꝓhibitū: et nimis damnoſum: ſicē
dictū eſt. Jdeo ergo dicit. Mutuū date nihil in-
Z deſperātes [⁊ erit merces veſtra multa] In
uitat hic ad Beneficentiā inimicorū ex ꝯſideratī
one mercedis. Dicit autē [merces] reſpondens
merito [multa] aūt qꝛ a (al's de) multis. Si eni
inimico nō plus rependaꝛ ꝙ̄ intulit. ⁊ fiat ꝑ mo-
dū iuſticie: erit merces Juſticie. Deuteř. xxv. ſcḋm
menſurā delicti: erit ⁊ plagaꝝ modus. Si autē
min⁹ repēdaꝛ inimico ꝙ̄ intulit: erit merces Mi
ſericordie relaxantis. Jaco. ij. Superexaltat aūt mi
ſericordia iudiciū. Si autē nihil inferaꝛ ꝓ malo
quod intulit: erit merces Patiētie: equanimiter
ſuſtinētis illata ꝓpter deū. Jaco. j. Patientia op⁹
ꝑfectū habeat vt ſitis ꝑfecti ⁊ integri in nullo de
ficiētes. Si autē ꝓ malo bonū reddaꝛ: erit mer
ces Charitatis. Pš. xiiij. Retribuebāt mihi mala ꝓ
bonis: ⁊ odiū ꝓ dilectiōe mea. Et ſic erit merces
Juſticie. Miſericordie: Patiētie ⁊ Charitatis. ergo
[multa] Pſal. xviij. In cuſtodiēdis illis retri-
butio multa. Eccli. xij. Bñfac iuſto ⁊ inuenies re
tributionē magnā. ⁊ ſi nō ab ipo tñ a deo (Et eri
tis filij] Hic inuitat ad idē ꝯſideratōe exempli
diuini: qđ ꝑuerſum eſſe nō poteſt. Dicē ergo [eri-
tis] ꝑ imitatōeꝫ [filij altiſſimi] Jo. j. Dedit eis
ꝑtātem filios dei fieri. Eph. v. Eſtote imitatores
dei ſicut filij chariſſimi. j. Jo. iij. Nūc filij dei ſu-
mus: nondū apparuit qđ erim⁹. ſcim⁹ aūt qñiā
cū apparuerit: ſimiles ei erimus. ⁊ videbim⁹ eū
ſicuti eſt. In quo aūt imitari debeamus dič [qꝛ
ipſe benignus eſt] viſceri b⁹ bonitatis et chari
tatis affluens. ⁊ omnes ad cōuerſionē ⁊ pniām
trahēs. Rho. ij. An diuitias bonitatis ei⁹ ⁊ lon-
ganimitatis ꝯtēnis: ignoras qꝛ benignitas dei ad
pniāꝫ te adducit: [Sup ingr̄tos ⁊ malos] In-
grati Dupl'r mali ſūt. Faciūt eni malū ⁊ in hoc ſūt
Mali. Faciūt aūt ꝯ bñficiū. ⁊ in h ſt Ingrati. Ma
li aūt ſunt Simpl'r mali. Vt Math. v. dr ꝙ ſo
lem ſuū facit oriri ſup bonos ⁊ malos. ⁊ pluit ſup
iuſtos ⁊ iniuſtos [benign⁹ ǵ eſt] h ē: bono igne
ignit⁹. Qui ſic liquſati bonū Vt det mal' ſuis ini-
micis. Vt det oib⁹. Vt ꝓuocet aliqđ (al's ad) petē-
dū. Vt det pl⁹ ꝙ̄ petaꝛ. Vt det gratis. Et Vt det
bonū ꝓ malo Inimicis ⁊ mal'. Mat. xviij. Ser-
ue nequā oīe debitū dimiſi tibi qm̄ rogaſti me.
Det omnib⁹. Jač. j. Dat oib⁹ affluentē ⁊ non impro-
petat. Prouocat ad petendum. Matthei. vij. Pe
tite ⁊ accipietis. Plus ꝙ̄ petaꝛ dat. iij. Regū. iij.
Salomoni petēti ſapiam: addidit diuitias et vi-
ctoriā. Dat Gratis. Eſa. lv. Venite emite abſq͂ ar
gento: ⁊ abſq͂ vlla cōmutatiōe vinū ⁊ lac. ⁊ Mat. x.
Gratis accepiſtis: gratis date. Bonū autē ꝓ ma
lo dat. Hiere. xviij Nunqđ redditꝛ ꝓ bono malū.
quia foderūt foueā anime mee. Sic ǵ [benign⁹
ſuper ingratos ⁊ malos]

Eſtote ergo miſericordes ſicut et pater veſter miſericors eſt

Cōcluſio eſt ex oīb⁹ ꝓbabitis. Talis eñ dile-
ctio inimici non poteſt eſſe ſine miſericordia. Et iō
in illa ꝯcludit. Jllā eñ magis diligit. ⁊ in illa Sū-
mam ꝑfectionis ponit. Mat. ix. Euntes diſcite qđ
eſt. Miſcḋiam qđem volo ⁊ nō ſacrificiū. ⁊ ſciam
dei pl⁹ ꝙ̄ holocauſtū. Duo ǵ facit. Miſcḋiam in-
dicit. ⁊ formā quā imitemur ponit. Miſcḋiaꝫ in-
dicit cū dr [Eſtote miſericordes] Primū In ⁊
miſeros Corpal'r vel Spūal'r viſc. ⁊ cōpaſſiōis
effundēdo. Scḋo aūt Miſeris de vr̄a (al's vr̄o) do-
nādo. Tertio Siqđ debet ꝯdonādo. Quarto Mi
ſeriā ei⁹ qñtū poteſtis portādo. Quinto Miſerū a
miſeria reuocādo. Sexto Si etiā redire nō vult. ſꝫ.
miſerias mltiplicat: eū expectādo. Septio Reuer-
tentē ſine iproperio benigne ſuſcipiendo. Octauo.
Quantū in nob eſt: mlta qb⁹ miſia ſua tegaꝛ lar-
giēdo. Nono Etiā penā ſuā ſecū portādo. Decimo
Etiā ſi aliō eſſe non pt ſatiſfactiōeꝫ ꝓ miſerijs (al's
miſeris) ſuſcipiēdo. De Prio hor Eſa. lviij. Si effu
deris eſurienti aiaꝫ tuā: ⁊ aiam afflictā repleueris. orie
tur in tenebris lux tua. ⁊ tenebre tue erūt ſicut me-
ridies. De Scḋo Lu. xj. Qđ ſupeſt date elemoſynam: ⁊
oia munda ſūt vob. Elemoſyna āt dr ab elēn (al's
demonia) quod eſt miſcḋia. De Tertio Mat. vj.
Dimitte nob debita nr̄a: ſicut ⁊ ipſi dimittim⁹
oīb⁹ debitorib⁹ nob. Mat. xviij Oīe debitum
dimiſi tibi qm̄ rogaſti me. Nonne ǵ ⁊ te oportuit
miſereri conſerui tui: ſicut ⁊ ego tui miſert⁹ ſum.
De Quarto Gal. vi. Alter alteri⁹ onera portate. et
ſic adimplebitis legē xp̄i. De Quinto Cañ vj. Re-
uertere reuertere ſunamitis. h eſt captiua: reuerte-
re reuertere. vt intueamur te. Ja. vl. Siqs āt ex vo-
bis errauerit a veritate: et ꝯuerterit qs eū. ſcire debꝫ
qm̄ qui cōuerti fecerit peccatorē ab errore vie ſue
ſaluabit aiam ſuā a morte. ⁊ operit multitudinem
pctōꝝ. De Sexto Eſ. v. Expectaui vt faceret vuas.
Abač. ij. Si morā fecerit: expecta eū. De Septio
Luce. xv. Cū adhuc lōge eſſet: vidit illū pr̄ ſu⁹. ⁊ oc
currēs cecidit ſup collū eius: ⁊ oſculat⁹ eſt eū. De
Octauo Jbidē dr. Cito ꝓferte ſtolā ꝓmā: ⁊ iduite
illū. ⁊ date anulū in manu ei⁹. ⁊ calciamenta in pe
des ei⁹. ⁊ occidite vitulum ſaginatū: vt manduce-
mus ⁊ epulemur. Ecce Nudum texit: ne appareret
ignominia miſerie. Diſcalciatum calciauit: ne af-
fectus videretur turpitudo: ⁊ pes vili luto pollu-
tus. Jndecorum ⁊ turpiter anuli fulgore redimi-
tum fecit: ne miſerie videreꝛ indecētia. Eſurientem
bonis pinguibus repleuit: vt porcorū obliuiſce-
reꝛ ſiliquas Symphoniā cātare fecit: ne in memo
riam veniret triſtis planct⁹ ignominioſe paupertatis.

Amicos in gaudiū cōuocauit: vt ꝯtubernio triſti meretricū penitus obliuiſceret: ⁊ in taliū ſocietate delectaret ſanctoꝝ ⁊ angeloꝝ. De Nono dr aplꝰ ij. Coꝛ.xij. Ego autē libentiſſime ſupimpendā: ⁊ ſuper ⁊ ipſe ſupimpendar pro animabus vr̄is. De Decimo Gen̄.xxxj. Ego damnū omne reddebam: quicqd furti peribat a me exigebas. Gen̄.xxvij. In me ſit iſta maledictio. Hoc eſt exemplū eius qui dixit Jo.xvij. Pro eis ſanctifico me ipm. Sic ergo Eſtote miſericordes. qꝛ Miſericordia: eſt ſola ſacrificiū acceptū. Miſericordia: pctā relaxat. Miſericordia: iudiciū durū temperat. Miſericordia: comes eſt defunctoꝝ. De Primo Oſee.vj. Miſericordiā volo ⁊ nō ſacrificiū: ⁊ ſcientiā dei plus q̄ holocauſta. De Scđo Prouer.xvj. Miſcđia ⁊ veritate redimit iniqtas. De Tercio Jaco.ij. Judiciū ſine miſcđia fiet ei q nō facit miſcđiam. ſupexaltat autē miſcđia iudiciū. Pſal.cxj. Jocundus homo q miſeret ⁊ cōmodat. diſponet ſermones ſuos in iudicio: qꝛ in eternū nō cōmouebit. De Quarto dr Amb. Non ſunt hoīs que ſecū ferre non pōt Sola miſcđia comes eſt defunctorū. Eſa.liiij. In miſericordijs magnis ſuſcipiā te. Eſtote ergo miſericordes iſtis modis. Et iſtis de cauſis. Sicut et pater veſter Qui nulli ſubiacet miſerie Qui eſt in celis: tamē ꝓ ſolo pietatis affectu miſericors eſt Scipm in noſtris miſerijs miſerabiliter cōturbando Miſerias noſtras ſuſcipiendo. Multa pro noſtris miſerijs a miſeris ſuſtinēdo. Sua nobis ⁊ ſe cōferendo Omnē noſtrā miſeriam ſi gmiterimꝰ abſtergendo. De Primo hoꝝ Hiere.xxxj. Penitudo mea cōturbauit me: cōturbata ſūt viſcera mea ſup eum: miſerans miſerebor eius. De Scđo Jone.j. Mittite me in mare: ⁊ ceſſabit mare a vobis. h eſt in ꝓfundū miſerie ⁊ paſſionis. De Tercio Pſal.lxviij. Suſtinui qui ſimul cōtriſtaretur: ⁊ nō fuit qui conſolaret ⁊ non inueni: ⁊ dederunt in eſcam meā fel. ⁊ in ſiti mea potauerunt me aceto. De Quarto Rho.viij. Quō non etiā cū illo oīa nobis donauit. De Ultimo Apo.xxj. Abſterget deus oēm lachrymā ab oculis eoꝝ. Eſt aūt pater Miſericors i affectu: Miſerator in effectu Benignus in ꝓfectu: Patiēs in nr̄o defectu. Preſtabil in modico: quē aliquando exhibemꝰ pnie effectu. Joel.ij. Benignꝰ ⁊ miſericors ⁊ patiēs: ⁊ multū miſericors ⁊ p̄ſtabilis ſuper malicia. Pſal.cxj. Miſericors ⁊ miſerator ⁊ iuſtus dn̄s. Jone.iiij. Tu deus clemēs ⁊ miſericors es: patiēs ⁊ multe miſeratiōis ⁊ ignoſcēs ſuper malicia. Sic ḡ Pater noſter deꝰ trinitas miſericors ē quē i Potentia imitari nō poſſumꝰ. In Sapia aūt ammirari poſſumꝰ: nō attingere. In Bonitate ergo ⁊ Miſcđia imitemur: vt ꝓbemus nos filios eſſe ipius. Et ſicut in duricia portauimꝰ imaginē terreni patris. ſic in miſcđia portemus imaginē patris celeſtis: vt ſui ſimꝰ filij. Dicit āt Sicut pater veſter Ut notet ſilitudo. qꝛ Pater celeſtis nihil miſerie hꝫ in ſe ipſo. Et ſic a ſe incipiēs: miſeret nr̄i Non qꝛ ſui miſereat: ſed qꝛ non patit ſe eſſe miſerū. Et ſic eſt nob faciendū. qꝛ a nob incipiendū vt alteri miſcđiam faciamꝰ. Eccl.xiiij. Qui ſibi nequā: cui eſt bonus. Eccl.xxx. Miſerere anie tue placēs deo. Prouerb.xj. Benefacit anie ſue vir miſericors. j. Tim.v. Qui ſuoꝝ ⁊ maxime domeſticoꝝ curā non habet: fidē negauit: ⁊ eſt infideli deterior

Nolite iudicare ⁊ non iudicabimini. Nolite condemnare et nō condemnabimini. Dimittite ⁊ dimittet vobis.

Poſuit Precepta ordīs ad īimicū qđ erat difficillimū. Et ꝑ ꝯn̄s ordinē ad ꝓximū: ſcḋm Charitatis ⁊ Miſcđie debitū. Ideo ponit ordinē ſcḋm Judiciū ⁊ Cōdemnationē. Judiciū eīm durū ſepe impedit dilectionē ad inimicū: ⁊ p̄cipue Cōdēnatio. Et qꝛ nō dimittit ei delictū: ⁊ ideo h hec remouet impedimēta dilectōis. Et facit h Duo. Unum quidem Q dicta remouet impedimenta. Secundū autem qꝛ oſtendit inimicū non poſſe eſſe iudicem proximi. De Primo autē dicit Duo. In Quorū Primo Quattuor ponit Precepta: d remouēdis impedimētis vere dilectōis. In Scđo aūt oſtēdit Q ſcḋm Modū iudicij nr̄i ⁊ q̄ntitatē iudicabit de nob. Quattuor aūt p̄cepta per ordinē patēt in lr̄a. Primū quidem eſt Nolite Hoc eſt Dixi: diligite inimicos. Et nolite iudicare eos: qꝛ h ipedit affectū dilectōis. Diximꝰ autē in notulis nr̄is Sup Mat.vij. Q ē Judiciū Rōnis: ⁊ Judiciū Juriſdictiōis. Judicium quidem Rōnis: eſt q facta nr̄a vel aliena apud nos diſcutimꝰ. Et h quidē Judiciū Aut eſt de factis ꝓprijs Aut de alienis. Si eſt de factis ꝓprijs: In his hꝫ ꝯſciaꝫ teſtē: de Facto: ⁊ de Cauſa facti: ⁊ de Intētiōe facti. Et ideo in illo iudicio optīe ꝓcedit: Et ſuadet tali iudicio cōſcientiā diſcutere Aplꝰs. j. Coꝛ.xj. Q ſi nosipos iudicaremꝰ: nō vtiqꝫ iudicaremur. Si āt fctā aliene cōſcie curioſius iueſtigo: Non debeo ante tp̄s iudicare j. Coꝛ.iiij. Nolite ante tp̄us iudicare quadūſqꝫ veniat dn̄s q ⁊ illuminabit abſcōdita tenebraꝝ: ⁊ manifeſtabit ꝯſilia cordiū. Et āte h parū dr. Mihi ꝓ minimo eſt vt a vob iudicer aut ab humano die.

Dies aūt humanꝰ: eſt hūane cognitōis illuſtratio Que ſepe nebuloſa ⁊ fallax eſt. Dies aūt dn̄i eſt diuine cognitiōis illuſtratio ⁊ manifeſtatio: Que Aliqn̄ in quibuſdā facta eſt a Jure: ⁊ Aliqn̄ a Judicio. Aliqn̄ aūt a Judice. Que vt intelligantur oportet ſcire qꝛ Judiciū rōnis nr̄e Aliqn̄ ē de operibus ꝓximi. Aliqn̄ aūt de ipo operante. De Operibꝫ ḡ qn̄ iudicat: ꝯſiderandū: vtrum ipa opa ſint adeo mala qꝛ nullo mō poſſint bn̄ fieri. Sicut Furtū: Adulteriū: Fornicatio: ⁊ hmōi. Etſi hec iudicātur eſſe mortalia pcc̄a: non eſt pcc̄m. qꝛ Dies dn̄i ꝑ ſcripturā ſuam hec illuſtrauit. Qui eīm talia mortalia eſſe nō dr ⁊ credit: infidelis ē: ⁊ iā iudicatꝰ eſt. Sic dr Jo.iij. Siſr aūt eſt de ipo operāte: dum ē in talibꝫ operibꝫ. Sed in ipo operāte cōcēdū ē ne iudicet d ꝑmanētia i pcc̄o: vt dicamꝰ: qꝛ Nūqꝫ erit bonꝰ. qꝛ Qui hodie ē malꝰ: forte cras erit bonꝰ Et de nullo deſperādū eſt dū eſt i via. Eccl.xj Facile ē in oculꝭ dn̄i ſubito honeſtare pauperē. Eccl.xviij. A mane vſqꝫ ad veſperā mutabit tp̄s: ⁊ hec oīa citata i oculꝭ dn̄i. Tale ei iudiciū dies dn̄i ꝑ ſcripturā iā nō declarauit. Et iō d finali impnia nullū debeo

iudicare. Si aūt ſunt actus qui poſſunt bene et
male fieri: Sicut Adquiſitio tēporaliū: vel Lo/
cutio cū muliere: vel aliqd hmōi. Aut iudicat de
ope Aut de opante. Si de ope: non debet fieri iu
diciū humane diei. qꝛ de ope nō iudico niſi de cā
vel intentōe opis. Sicut ſi dicā ꝙ Talis ex a/
uaricia: congregat. et tenet vt in delicijs viuat: et
turpiter expēdat. Hoc ē iudiciū temerariū ꝛ hu/
mane diei. qꝛ Opus nō oſtēdit malū. et De quo/
libet pſumendū eſt bonū niſi pbet contrarium.
Similit autē ſi hoc mō iudico de opante. Si au
tem in Circūſtantijs aliqd boni vel mali manife
ſtetur: hec manifeſtatio eſt dies dñi: qui illumi/
nat occulta. Sicut ſi Juuenis laſciu⁹ comptus
ſcurrilis diligēs in loco ſuſpecto cū iuuēcula gar
rula loquat. Rhetorice poſſum arguere: quoni/
am adulter vel fornicator eſt. Si aūt Sacerdos
matur⁹: honeſtus: cū matrona honeſta i loco fa
miliari loquat: dies dñi ex circūſtantia taliū pſo
narū: nihil inhoneſtū pmittit iudicare. Sed po
tius ꝙ de cōſilio aic ſit locutus. Si aūt eſt h oc
cultis oino: et non manifeſtis niſi p quedā ſigna
debilia: dies domini hec nō declarat. Niſi Vel
i iudicio p teſtes Vel pꝛiā Cōfeſſionē declaret.
Vel a iudice ſentēcia ꝯdemnatōis ferat. Etſi ali
ter iudicat: temeritas eſt ꝛ peccatū. In iudicio āt
Juriſdictiōis eſt etiam aliqn temerariū iudicium
Duplex (alꝰs: Duplicat.) Scʒ In pſumpta ptāte
iudiciaria. Vel In executione iudicij. In pſum/
pta aūt poteſtate iudiciaria eſt: dū aut ſedes vio
lēnt vel ꝯtra iuſticiam occupat. Exod. ij. Quis te
cōſtituit pncipē ꝛ iudicē ſup nos. Eſa. xxij. Quid
tu hic aut quaſi quis hic. Aut aliquādo p ſimo/
niā emitur. Zacharie. xj. O paſtor ꝛ idolū. Nō ei
paſtor vel iudex eſt: ſimoniac⁹: ſed idolū paſtoris
ꝛ iudicis. In executōe autē iudicij: ſi nō ſequitur
allegata a iure: tūc temerarie iudicat. Et Talis
debʒ eſſe iudex q ſciat et velit ꝛ poſſit diligenter
inquirere veritatē ꝛ iuris ordinē. Job. xxix. Cau/
ſam quā neſciebam diligētiſſime inueſtigabā. Ec/
cleſiaſtici. vij. Noli querere fieri iudex: niſi virtu
te valeas irrūpere iniquitates. Hec autē virt⁹ eſt
Ex iuris noticia. ꝛ Diligenti inquiſitōe de cauſa
pbabita ante ſniam diffinitiuā. Ex pte aūt Agen
tis vel Rei eſt iudiciū omnino peccatum. ſi iudi
cium puocat ad diſparis cultus iudicē. Vel ad
iudicem coram quo pualet iniquitas. j. Cor. vj.
Audet aliqs veſtrū iudicari apud iniqs ꝛ non
apud ſanctos? Q. d. Hec audacia ē ꝯtra fidei ho
neſtatē. Et iō ibidē dr. Frater cū frēi iudicio ꝯten
dit ꝛ h apud ifideles. Et iterū. Jam qdē oino de
lictū ē in vobis: eo ꝙ iudicia habetis inter vos. In
h eni caſu magis eſt iniuria ſuſtinēda: ſicut dixim⁹
in ante habitis. Vñ ibidē Aplꝰs. Quare nō magis
iniuriā accipitis? Quare nō magis fraudem pati/
mini? Hec autē oia dicta ſunt propter diuerſarū
gloſarū intellectum. Litteralis enim ſenſus eſt
quē diximus Q. vicʒ vult remouere impedimē
ta dilectōis q papue ſūt Qn iudicat ꝛ pōderat ab
inimico illata iniuria. Qn ꝯdēnatōe ꝛ nō dilectōe di
gn⁹ reputat. Qn nō remiſſiōe ſʒ pſecutōe iudicat
meruiſſe. Qn nō dono bñficij ſʒ pena eſtimatur

idoneus. Et ideo dr Chryſoſt. ꝙ Optimus ē quī
nihil cogitās de iniuria: pꝑter deū ſtatim diligit.
Eſt autē ꝛ ille bonus q poſtꝙ iudicauit inimicū
non dilectōe dignū: tamē pꝑter deū dilexit: renun/
cians iudicio. Rurſus autē ꝛ ille eſt in ſtatu ſalu/
tis q ꝛ iniuriā ponderās iudicauit: ꝛ penā quam
meruit taxari fecit per ꝯdemnationē Sʒ reuerſus
ad deū: hanc ipam penā infligi inimico noluit: ſed
extunc dilexit ꝛ remiſit. Beatiſſimus autē omniū
qui ei iniuriā intulit ꝛ condemnari meruit. ꝛ non
remiſſionē: ſed pene inflictionē expectauit. oia hec
dimiſit: ꝛ multa bona ecōtra donādo cumulauit.
Et ſic lr̄aliter h Quattuor exponunt. Dicit ergo
[Nolite] h eſt Velitis: nō [iudicare] quia Ju/
diciū impedit dilectionē. Jo. xviij. Nobis nō licet
iudicare quēꝙ. Et h quidē adhuc magis eſt diffi/
cile ꝙ inimicoꝝ dilectio: ꝙ ſcʒ nihil iudicē de iniu
ria mihi illata. Unde Jo. iij. Non miſit de⁹ filium
ſuū in mundū vt iudicet mundū: ſed vt ſaluetur
mūdus per ipm. Et ita faciūt ꝛ alij filij dei q ſunt
per adoptionē filij [ꝛ nō iudicabimini] a deo.
Sine iudicio eni ponderatiōis ſue culpe dimittit
ei debitū: q puenies iudiciū inimico debitū relaxa/
uit. Luc. vij. Dimittunt ei peccata multa: quoniā
dilexit multū. Et pmiſit Non habentibus illis vn/
de redderēt donauit vtriſqꝫ Non trahēs eos ad iu
dicium. Et ideo Maria tantū dilectiōis credit ha
buiſſe ꝙ omnibus dimiſit: nullū iudiciū expetens
etiāſi in multis offenſa fuiſſet. Si autē obijcias
illud quod dic Aplꝰs. ij. Cor. v. Omnes ſtabimus
ante tribunal xp̄i vt referat vnuſquiſqꝫ pꝛia cor/
poris put geſſit. Ex hoc eni videt ꝙ omnes iudica/
bunt. Dicendū ꝙ oms qdē: in iudicio apparebūt
ſed debita nō ponderabunt. qꝛ iam ea operuit iſta
charitas qua diligit (ſicut dictum eſt) inimicos. j.
Pet. iiij. Charitas operit multitudinē peccatoꝝ.
Prouerb. x. Uniuerſa delicta operit charitas. Et
hec eſt vera expoſitio. Et omnes alie ſunt vage expo
ſitiones. Si autē aliquis forte de inimico expe
tit iudiciū iuſticie: ꝛ pcedit cū eo ad iudiciū: illum
adhuc reuocat dñs ſcdo mādato dicens [Nolite A z
cōdemnare] h eſt: vſqꝫ ad cōdemnatiōis ſniam
procedere. Jo. viij. Nemo te cōdemnauit mulier?
Nemo dñe. Nec ego te condemnabo Sʒ abſoluo
Licet in me peccaueris. Uade: iam amplius no/
li peccare. Rho. xiiij. Tu qs es qui iudicas. h eſt:
qui cōdemnas alienū ſeruū. ſuo dño ſtat aut cadit
[ꝛ nō condēnabimini] a deo. Juſtū eni eſt de
cōgruitate equitatis: ꝙ ſi in me peccantē non con
demnās abſoluo: ꝙ etiā me de⁹ abſoluat ꝛ nō con
dēnet. Ecci. xxviij. Dimitte pximo tuo nocenti te. ꝛ
tūc depcanti: tibi pcca abſoluent. Sūt aūt inter
paſtores q hec nō faciūt Sed potius ad manus ꝛ
ad pecuniā reſpiciūt Eſa. v. Qui iuſtificant impiū
p muneribus: ꝛ iuſticiā iuſti auferūt ab eo: q dicunt
malū bonū ꝛ bonū malū: ponētes tenebras lucē ꝛ
lucē tenebras. Dan. xiij. Judicās iudicia iniuſta i/
nocētes opprimēs ꝛ dimittēs noxios [Dimitti/
te] Redi ad expoſitiōē lrē [Dimittite] penā ad
quā ꝯdēnat inimic⁹. Lu. xj. Siquidē ꝛ ipſi dimit/
timus omībus debentibus nob. Ecci. xxviij. Qui vin
dicari vult a domino inueniet vindictā: ꝛ peccata

illius ſeruaſis ſeruabit. Deut. xxxij. ſm antiquam
Tranſlacõꝫ. Mihi vindictā: ⁊ ego retribuo. Rho
manoꝝ. xij. Nō voſmetipſos defendētes chariſſi
mi: ſed date locū ire. Eccī. xxviij. Homo dum caro
ſit: reſeruat iram: ⁊ ꝓpiciationē petit a deo. Quis
exorabit ꝓ delictis illius? Memēto nouiſſimorū:
⁊ deſine inimicari [Et dimittet vobis] a dō pec
catum ſ ꝓpter deū dimittitis: exemplū accipientes
a deo. Qui dē Ezech. xviij. Nolo mortē peccatoris
ſed vt conuertat ⁊ viuat. Dimittit enī deus dimit
tendi debitū: ⁊ reuocat antiquā culpam ſup nō di
mittentē. Matth. xviij. Nonne ⁊ te oportuit miſe
reri cōſerui tui ſicut ⁊ ego tui miſertus ſum. Hoc
eſt enī expuere ſup ſcintillā ignis quando ex corde
dimittit offenſa. Sufflare autē ignem. h eſt: exige
re vindictā ⁊ penam infligēdā. Eccī. xxviij. Si ſuf-
flaueris quaſi ignis exardebit, ⁊ ſi expueris ſup il-
lam: extinguetur.

Date ⁊ dabitur vobis. Menſurā bonam ⁊ confertā ⁊ coagitatam: ⁊ ſupereffluentē dabunt in ſinuꝫ veſtrum. Eadē quippe menſura qua mēſi fueritis: remetietur vobis

Hic adiūgit quod ꝑfectū eſt: ꝙ liberalit abſqꝫ
iudicio ⁊ cōdemnatiōe ⁊ exactiōe emende dēt iniu
ria illata. Et tunc etiā dabit a dō reconciliatio gra
tis. Luc. vij. Nō habentibus vnde redderent: do-
nauit vtriſqꝫ. Donatio aūt eſt doni quod eſt grat
datū ⁊ datio irreddibilis. Sic etiā donādū eſt de-
linquentibꝫ. Tunc enim ⁊ Charitas eſt dulcior: ⁊
Cor diligēs apud deū audacius. Affectꝰ deo ſimi
lior. ⁊ Amicꝰ d inimico lucratꝰ ſecurior. ⁊ Ad ami
citias de cetero exhibēdas obligatior. Dulcior q-
dem: quia nihil fellis retinet qn grat dimittit. Au
dacius etiā apud deū eſt cor: qn ſimplr ſine diſcuſ
ſione: mandatū dilectiōis impleuit. Tūc enī ſim-
plex obedientia ſibi generat apud deū audaciā pe
tendi qđ vult impetrare de peccat ꝓprijs. Deo etiā
eſt ſimilior. qꝛ ſic deus nobis peccantibꝫ donauit.
Securior ē etiā acceſſum habet ad nos. qꝛ Si ni-
hil emende exigimꝰ nobis faciendū (al's faciēde) h
mere bonitatis. Et apud Bonū: qlibet eſt ſecurꝰ.
⁊ nō eſt ita ſecurus apud Juſtuꝫ: q emendā exigit.
Et ipſe de inimico: lucratus amicus: apud ſe non
cognoſcit obligatū. eo ꝙ in bñficijs charitatis eſt
preuētus. De Dulcedine qdem Eccī. xlix. In omni
ore quaſi mel indulcabit eiꝰ memoria. De Audacia
dicit. j. Joā. iij. Ubi loquit de dilectiōe fratrū (al's
fraterna) Et dīt ſic. Chariſſimi ſi cor noſtrū non re-
prehēderit nos fiduciā habemꝰ ad deū. vt qcquid
petierimꝰ accipiemus ab eo: quoniā mādata eius
cuſtodimꝰ: ⁊ ea que ſunt placita corā eo facimus.
De Similitudine autē ad chriſtū. Phil. ij. Hoc
ſentite in vobis qđ ⁊ in chriſto ieſu. Ipſe enī dile-
xit inimicos. ⁊. j. Pe. iiij. Chriſto igit paſſo in carne:
⁊ vos eadē cogitatione armamini. vt ſicut ille gra
tis donauit: ⁊ nos donemus. De Securitate aūt
eius cui peccatū dimittit: per oppoſitū exemplum
accipit. ij. Regū. xiiij. Cum dauid dediſſet peccatū
Abſalon: tamē reſeruauit ſibi ꝙ intraret in domū
ſuā: ⁊ faciem eiꝰ non videret. Et ex h ſecuritatē non
habēs Abſalon: multa poſtea mala ꝓcurauit. Et
Cor de dimittendū eſt: vt is q fuerat inimicus: ſe-
curitatē habeat. j. Jo. iij. Non diligamꝰ vbo neqꝫ
lingua: ſed opere ⁊ veritate. Ille etiā tūc quietius
poſſidet inter amicos. Augꝰ. Ille ſolus neminem
perdit: qui ⁊ amicū diligit in te: ⁊ inimicū ꝓpter te.
Sic enim implet illud Jo. xvij. Quos dediſti mi
hi cuſtodiui: ⁊ nemo ex eis perijt niſi filius perdi-
tionis. Cui tamē chriſtus etiā oſculū amici porre
xit. Sic ergo [Date et dabit vobis] Subiun- B ⁊
git autē Menſurā retributiōis ad menſuram di-
lectōnis Sicut enim diximꝰ Optima dimiſſio ē
ſi gratis nō iudicātes offenſam: nec ad iudiciū ꝓ-
trahētes dimittimꝰ. Bona nihilo minꝰ eſt: ſi poſt
iudiciū prouocatū cōtra inimicū ante cōdēnatio-
nem dimittimꝰ. Adhuc ⁊ illa (al's ille) aliqd boni
habet: ſi poſt iudiciū contra inimicū ꝓuocatus: et
poſt cōdemnationē factā a iuſto iudice: dimittimꝰ
penam: non exigētes infligendā. Dulciſſima autē
eſt: ſi etiā bonū pro malo donamus inimico Hec
igit vltima eſt ſupeffluens. Dimittere autē gratis
ante iudiciū eſt Coagitata. hoc ē: adquaſſata men
ſura. Dimittere autē poſt iudiciū ante cōdēnatio-
nem: eſt mēſura Cōferta compreſſa manibꝫ (al's in
omnibꝫ) Bona aūt eſt menſura: dimittere poſt cō
demnationē. ⁊ penā indictā nō exigere. Hoc ē igit
ꝙ dicit [menſurā bonam ⁊ confertā] Eſt enī
Bona: que vndiqꝫ implet. Conferta: que manibꝫ
(al's in omnibꝫ) eſt expreſſa. Coagitata: que violen
tiam impulſionis ē paſſa: vt pars fortiter ad par-
tem ſtet: vt menſura plus capiat. Supeffluēs au
tem eſt que vndiqꝫ exuberat. Et hec eſt expoſitio lit
teralis. Deut. xxv. Pondus habebis iuſtū ⁊ veꝝ:
⁊ modius equalis ⁊ verus erit tibi. Eſa. xxvij. In
menſura contra menſuram cum abiecta fuerit: iu-
dicabit eaꝫ. In his enim verbis oſtendūt Legiſla
tor ⁊ Propheta: quoniā ad effectū charitat: ⁊ cir
cumſtātias dimiſſionis: dabit vobis mēſura me-
riti ⁊ retributionis. Pondus enim iuſtū eſt idem
quod menſura bona. Pondus verū: eſt idem qđ
menſura conferta. Modus equalis eſt menſura
coagitata. Modius verus: mēſura ſupereffluēs.
Quāuis autem hoc ſit de dilectione: precipue ta-
men eſt generaliter verū in omni bono ⁊ malo me-
rito. Et ſm hoc dicuntur hic Septem. In hoc enī
ꝙ dicit [menſuram] intelligitur ꝓportio retribu
tionis ad meritum. Eſaie. iij. Dicite iuſto: quoniā
bene: quoniā fructum adinuentionū ſuarū come-
det. Ue impio in malum: retributio manuum eiꝰ
fiet ei. In hoc autē ꝙ dicit [bonam] notat imple
tionē capacitat nature. Mat. xxv. Dedit vnicuiqꝫ
ſm ꝓpriam virtutem. In hoc autem ꝙ dicit [con-
fertam] notat ꝙ proportio etiam erit ad nature
conatum. iiij. Regum. iiij. Illi offerebant vaſa va
cua non pauca: ⁊ illa infundebat. Uaſa enim va-
cua ſunt Corda. Oblatio eorum eſt conatus eo-
rum ad bonum: In que vaſa oleum gaudiorum
in remuneratione infundit mater ſapientia. Capa
citas autem meriti in opere: exigit menſuram coa-
gitatam: quia Omnis Circumſtantia ⁊ ois Actio,

⁊ Cogitatio ⁊ affectus: implebit: que exhibita ſit ad meritū. Et hoc eſt gomor: ad cui⁹ menſuram māna colligit. Exo. xvi. Affectui aūt charitatis i merendo nihil ſufficit. quia ſi milies ſe rependere poſſet: parū eſſet charitati. quia infinities infinita pauca reputaret p̄ charitatꝭ amplitudine. Cā. viij. Si dederit homo omnē ſubſtantiā dom⁹ ſue quaſi nihilū deſpiciet ipaꝫ. Et ideo querit p̄mium nulla menſura contentū. Et hoc eſt [ſupereffluentē] Matth. xxv. Intra in gaudiuꝫ dni tui: Quod infinitū exiſtens: in te intrare nō poterit. ſed tu intrabis in illud infinitum pelagus. et abyſſum gaudiorū. Et hec ſunt quinqꝫ. Seqꝫ. [Dabūt] In quo notat Menſurātis magnifica liberalitas: qꝛ dat gratis. Heſter. ij. Largit⁹ eſt mūera iuxta magnificentiā pricipalē. Ephe. iiij. Dedit dona hominib⁹. [in ſinū] Ecce Septimum quia eſt remuneratio: abſcōdita in occulto ſinus veſtri. Et in hoc notat ꝙ vincat omē ſenſibile: in honorib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ delitijs mūdi: nullū habens exemplū. j. Corin. ij. Quod ocul⁹ non vidit: neqꝫ auris audiuit: neqꝫ in cor hominis aſcēdit que pparauit deus diligētib⁹ ſe. Notat etiam in ſinu certitudo. quia certū eſt quod in ſinu habemus. ij. Timo. j. Scio cui credidi ⁊ cert⁹ ſū qꝛ potēs eſt depoſituꝫ meum ſeruare in illū diem iuſt⁹ iudex. Addit autē [veſtrū] vt notet ꝙ ad nutū habet tanqꝫ a nobis poſſeſſum. Ipſe enim qui eſt merces ſanctoruꝫ noſter eſt. ⁊ vult eſſe vt ad nutū habeatur. Hebre. xj. Non ꝯfundit deus vocari eorū de⁹. Tradidit eni illis ciuitatē. Ipſe ergo noſter eſt. Ciuitas regni ſui noſtra eſt: ⁊ oīa ſua noſtra ſunt. Luce. xv. Omīa mea tua ſunt. j. Corin. iij. Oīa veſtra ſunt. Hoc autē quod particulariter determinauit: vniuerſaliter ſubiūgit dicens [Eadem quippe menſura] dilectionis [qua menſi fueritis] i merito [remetiet vobis] Non quidē tantū ad tantū: quia hoc parū eſſet Sed pot⁹ in omni mēſura dilectōis ⁊ meriti: remetiet vobis menſurā bonā: et confertā: ⁊ coagitatā: et ſupereffluentē. Menſurā ex ſapiētia bonam. Ex fidelitate remunerantis: cōfertā: Ex iuſticia: qꝛ vult ꝙ vndiqꝫ plenū ſit. coagitatam. Ex bonitate ſupeffluentē. Ex charitate donatam. Et ſupadditā ex magnifica liberalitate. Sic ergo [remetiet vobis] quaſi duab⁹ mēſuris. Vna quidē: debiti. Alia autem: ſupererogationis. Vna: iuſticie. et Alia: charitatis. Apoca. vj. Bilibris tritici denario vno. Denarius: eſt meritū. Bilibris tritici grani frumēti: ſunt due mēſure. Iuſticie et Charitatis: quas remetiet nobis deus in adipe frumenti quo ſatiabit nos.

Dicebat aūt illis et ſimilitudinē. Nunquid poteſt cec⁹ cecū ducere? Nōne ambo i foueā cadūt?

L2 Ecce hic incipit ꝑ ſimilitudinē oſtendere Qualiter rectū iudiciū impedit odiū reſeruatū. Et hō duo facit. In Primo enim qđ dictū eſt oſtēdit. In Secūdo monet purgare liuorem vindicte in odio inimicoꝝ. De Prio dr̄ duo. Prio eni oſtēdit per ſimilitudinē ꝙ eſſe cecum in iudicādo: qui reſeruat iram fraternā In Scđo per antipophorā tacite reſpōdet obiectioni Dicit ḡ [Dicebat autē] mag̃ imp̄merē volēs ꝑ exēpla corpalia [illis ſimilitudinē] qꝛ Per corporales ſilitudies ſpūalia melius intelligunt. Prouerb. j. Aiaduertit parabolam ⁊ interpretationē. verba ſapientū ⁊ enigmata eoꝝ. Matth. xiij. Aperiā in parabolis os meū. eructabo abſcondita a cōſtitutione mūdi [Nunquid pōt] potētia viſus [cecus] in rōne [cecū ducere] Quinimo vt dr̄ Chryſoſt. ſi hoc p̄ſumat: ſtultus ⁊ fatuus eſt. Eſt autē cecus Dupl'r. Un⁹ quidem nec oculos habēs. Alius autē habēs quidem oculos: ſed viſum in eis habet obnubilatū ⁊ velatum. Primus eſt qui in rōne nullā habꝫ gubernādi ſcientiā. qꝛ nec ſcit Grāmaticā: neqꝫ Theologiā: neqꝫ Iura: neqꝫ aliud. Et ideo cecus eſt qui talis eſt. Eſa. lvj. Speculatores eius ceci omnes: neſcierūt vniuerſi: canes muti non valentes latrare. Iſti ſunt ceci quos Iebuſei poſuerūt ſup muꝝ in opprobriū Dauid: cū ipſe Dauid expugnaret ciuitatem. ij. Reg. v. Poſuerūt etiam claudos i defenſionē. Unde ceci Speculatores qui ſunt p̄lati: cuſtodire debētes eccliam: ſunt in ignominiam ch̄ri veri dauid. Unde dicūt Ibidē. Nō ingredieris huc niſi abſtuleris cecos ⁊ claudos: dicentes aīam dauid. Et ita ch̄s non ingredit corda ſubditoꝝ: niſi ceci p̄lati auferant. Eſaie. v. Propterea captiu⁹ ductus eſt pp̄ls meus. qꝛ nō habuit ſciam Oſee. iiij. Quia tu ſciam repuliſti: repellā te. ⁊ ego ne ſacerdotio fungarꝭ mihi. Alij ſunt ceci velamen habētes ante oclos. Et illi ſunt q̄s Ud furor (al's fum⁹) ire. Ul' caligo odij. Uel puluis auaricie. Ul' vngula inuidie excecat: nec rectū ducatū p̄nt dare p̄ximo vel ſubdito niſi h̄ auferat. Idez patiunt q̄ luto luxurie vel fluxu gule īfirmos h̄nt oclos Qui aūt ſupbie ſupcilio altos habēt oculos: nō vident niſi qđ ſublime eſt: ⁊ omē humile deſpiciūt. Et illi q̄dm paruū eſt pccm: feſtucas h̄nt in oculo. Et ſi creſcit peccatū: efficit trabs de feſtuca. Oib⁹ autē his modis: cecus (al's ceci) ſi ducant ſuo regimine cecos: dicit dn̄s [Nonne ambo in foueam cadunt] Fouea aūt vocat pditio. qꝛ ſicut dr̄ Greg. Cū paſtor per abrupta vicioꝝ gradit: neceſſe eſt ꝙ grex in pcipitiū ſeqt. Mat. xv. Sinite eos ceci ſūt ⁊ duces cecoꝝ. cecus autē ſi ceco ducatū p̄ſter: ābo in foueam cadūt. Eſa. xxiiij. Formido ⁊ fouea ⁊ laqueus ſup te qui habitator es terre. Formido pp̄ ducētis dubiū. Fouea pp̄ ducētis caſū. Laque⁹ i pditione tenens pp̄ter reſurgēdi deſperationē.

Nō eſt diſcipulus ſuper magiſtrū Perfectus autē omnis erit ſi ſit ſicut magiſter eius

Hic antipophorā ch̄s. Poſſet eī aliqs dicere Subdit⁹ vel is q̄ ducit: ꝑ ſe cauere: ꝗ̄uis cadat ille q̄ ducit. Et dr̄ dn̄s ꝙ Oēs diſcipli i via moꝝ attēdūt ad exēpla p̄latoꝝ. Et lꝫ i ꝯtēplatiuis aliqñ ad rōnem potius q̄ȝ ad auctem magiſtri reſpiciat: tamen in moribus magis ad opera reſpicit. Unde Gregorius. Prelatū peccātē arguere ñ p̄ſuit: ⁊ ſi

exemplũ culpa vehemẽter extendit̃: cũ p reuerentia gradus peccator honorat̃ In talib; enĩ erroribus [nõ eſt diſcipulus ſup magiſtrũ] vt errores magiſtri corrigat. Profeſſione enĩ diſcipline: magiſtri diſcipulus in talibus cognoſcit̃: ſicut ⁊ chriſtus de diſcipulis ſuis ait. Si vos manſeritis in ſermone meo: vere diſcipuli mei eritis: ⁊ cognoſcetis veritatẽ: ⁊ veritas liberabit vos. Jo. viij. Jta per oppoſitũ cognoſcunt̃ diſcipuli errantiũ. Unde ſequit̃ [Perfectus autẽ omis erit] Jn ſui magiſtri diſciplinis [ſi ſit ſicut magiſter eius] ħ eſt: ductor ⁊ doctor: qui magis pſuadet exẽplo q̃ꝫ verbo. Sicut chriſtꝰ de ſe dͭ Jo. xiij. Uos vocatis me magiſter ⁊ dñe ⁊ bñ dicitis: Sum etenĩ. Si ḡ ego laui pedes vr̃os dñs ⁊ magiſter: ⁊ vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplũ enĩ dedi vob Et queadmodũ ego feci vobis: ita ⁊ vos faciatis. Matth. xxiij. dicit̃ ꝓpter hoc. Unꝰ eſt eni magiſter veſter q̄ in celis eſt. Jſte eſt enĩ qui illuminat oẽm hominẽ venientẽ in hunc mundũ. Jn ꝯtemplatiuis autẽ ſepe diſcipulus melior eſt mgr̃o. quia ibi ad rationẽ reſpicit̃ ⁊ nõ ad doctoris exemplũ. Deu tero. xxxiij. Qui appropinquãt pedib; eius accipient de doctrina eius. Pedib; eni appropinquat q̄ veſtigijs inheret exemplor̃ (al's exemplar).

Quid autem vides feſtucã in oculo fratris tui: trabem autẽ que in oculo tuo eſt non cõſideras? Aut quomodo potes dicere fratri tuo Frater Sine eijciã feſtucã de oculo tuo: ipſe in oculo tuo trabẽ non vides? Hypocrita eijce primũ trabem de oculo tuo: ⁊ tunc pſpicies vt educas feſtucam de oculo fratris tui.

D 2 Ecce hic dicit̃ de Cecis: quĩ p aliquod viciũ publicum hñt boni iudicij ⁊ viſionis ⁊ ducatus impedimẽtũ. Dicit̃ ãt feſtuca paruũ peccatũ i oculo ſubditi. Qḋ duob; modis fieri põt. Aut q: paruũ eſt ſpecie. Aut q: paruũ eſt nocumẽto tali q̄ nõ redundat in alios: ſed ſtat in vno. Sic enim omne pcc̃m ſubditi paruũ eſt. q: non trahit̃ in exẽpluꝫ. ⁊ eſt parue corruptiõis reſpectu pcc̃i p̄lator̃. Dicit autẽ hic Tria. Jn Primo notat Judicandi difficultatẽ in talib;. Scdo notat Judicãdi ſcãdaluꝫ. Tertio Jnuectiuã ponit increpationẽ. De Judicandi difficultate dͭ [Quid autẽ vides] hoc eſt: qualiter videre poteris maiori ꝑgrauatꝰ [feſtucã] paruũ nocumẽto vel ſpẽ pcc̃m [in oculo] ratiõis [fratris tui] q: cõditione: ſubditꝰ frater eſt. licet gradu ſit inferior [trabem aũt] ħ eſt magnum (al's magno) nocumẽto ⁊ ſpecie pcc̃m [que i oculo] rõnis [tuo] eſt: nõ ꝯſideras. Jn ħ eñ Jnterior oculus potẽtior eſt exteriori: q̄ Se: ⁊ defectꝰ ſuos: poterit ꝯſiderare. qḋ nõ põt exterior. Ecci. xxxj. Jntellige ea q̄ ſunt ꝓximi tui ex te ipſo. Et niſi hõ ex ſe ipſo cõſideret: nõ bene iudicat ꝓximũ. Ps̃. xvj. De vultu tuo iudiciũ meũ prodeat: oculi tui videant equitatẽ. Gal'. vj. Si ꝓoccupatus fuerit homo in aliquo delicto: vos q̄ ſpũales eſtis inſtruite illuꝫ: cõſiderãs te ipm̃ ne ⁊ tu tenteris. Jdo Exo. xxxviij precepit Moyſes vt ſpecula circũponerent̃ lateri: Jn quib; Sacerdotes ſe ipſos cõſiderarẽt: anteq̃ꝫ officia ſacerdotis agerẽt. Deinde ſubiũgit talis iudiciũ (al's iudicij) impotentiã ⁊ iniuſticiã ⁊ incongruitateꝫ: dicens [Aut quõ] ħ eſt: Qua iuſticia. aut Qua conſcientia [potes dicere fratri tuo] vel corripiẽdo: aut aucte corrigẽdo [Sine] ħ eſt: ſuſtine me [eijciã feſtucã ď oculo tuo] q̄ iã faciem corrigẽtis ⁊ corripiẽtis amiſiſti [Jpſe aũt in oculo tuo trabẽ nõ vides] .ij. Reg. vij. Nõ edificabis mihi domũ: eo q̄ vir ſanguinũ es. Jbi Glo. Sordes tergere nõ valet manus que lutum tenet. Ecci. xxxiiij. Ab immundo qd mundabit̃: ⁊ a mendace qd veruꝫ dicet̃: Neceſſe eſt eni vt ſubditis palpet viciũ: cuius in exẽplo corruptiõis patet vicium ꝓprium. Luc. iiij. Medice cura te ipm̃ [Hypocrita] Hypocrita eſt homo laruatꝰ: qui extra doctoris formã vſurpat: ⁊ intus ſordib; exẽplorũ malor̃ hos quos docet i errorẽ declinat. Eſa. xxij. Ecce dñs aſportari te faciet ſicut aſportat̃ gallꝰ gallinaceus: ⁊ quaſi amictũ ſic ſubleuabit te. Jſte enĩ nõ eſt gallus: ſed galli ſimilitudo. Et nõ eſt homo ſed amictũ quoddaꝫ extrinſecus ad habitũ: ſimilitudinẽ habẽs ⁊ figurã hominis. ⁊ ideo ſubleuabitur de medio doctor̃ veror̃ [eijce primũ trabẽ de oculo tuo] ne corã ⁊ in ꝯſpectu oim̃ appareat [⁊ tunc perſpicies] iudiciaria aucte [vt educas] corrigẽdo vl' corripiẽdo [feſtucam de oculo fratris tui] Si autẽ in ꝯſimili es vel maiori: ſimul cum fratre ingemiſce: ⁊ non ſuperciliũ correctionis ſuper eum vſurpa. Attende autem q̄ ſi p̄latus trabem habeat nõ in oculo. hoc eſt: nõ in publico ſꝫ in occulto: ille cum timore tempore neceſſitatis corrigere poterit. Si autẽ in oculo. hoc eſt in propatulo: non debet vſurpare correctioneꝫ. Sed ſi corrigit: non habet frontem ⁊ peccat. Et tamẽ q̄ꝫdiu p̄latus eſt: corrigere tenet̃. Et ſic videtur eſſe perplexus. Sed nõ eſt. quia Uel emendet peccatum: ⁊ tunc eiecit trabem. Ul' dimittat prelationem: ⁊ tunc non tenetur ad correctionem. Sed hodie maior pars ⁊ trabem publice in oculo portat: vel etiam iactat: ⁊ tamen feſtucas in oculis ſubditorũ pena pecuniaria plectunt. Non educũt. Eſa. iij. Peccatum ſuuꝫ ſicut Sodoma predicauerũt: nec abſconderunt. Et ideo grex domini diſſipatur. Joannis. viij. Quis ex vobis arguet me de peccato clamat chriſtus. j. Cor̃. xj. Jmitatores mei eſtote ſicut ego chriſti: clamat Apoſtolꝰ. Peccatuꝫ trabis in oculo porto: dic Epiſcopꝰ. Jmitatores mei nolite eſſe: ſicut ⁊ ego diaboli clamat Plebanus. Et ideo euãgelica veritas non ſaluat̃. Econtra dicitur de ſummo ſacerdote Juda. j. Mach. iiij. Elegit iudas ſacerdotes ſine macula: volũtatẽ habentes in lege: ⁊ mundauerunt ſancta. ⁊ ideo ꝓſperatũ eſt opus in manibus eorum

Non eſt enĩ arbor bona que facit fructꝰ malos: neqꝫ arbor mala fa- E a

ciens fructũ bonũ. vnaqueqꝫ enĩ arboꝛ ex fructu ſuo cognoſcit᷑

Hic adhuc oñdit que mala faciat fraternũ odium p ſĩlitudinẽ loq̃ns: ꝛ p ↄſideratõem hoĩs i ſeipo. Ponit aũt Duas ſimilitudines. Unã ad arborẽ ꝛ Alterã ad theſaurũ cordis. De Arboꝛe autẽ loquẽs facit Duo. Ponit enĩ Pⁱo compatiõnẽ arboꝛis ad fructũ ꝫm bonũ ꝛ malũ in Genere. Scd̃o autẽ ponit Compatõem in Specie ſpine ꝛ rubi. In Prima compatiõe Duo facit. Primo enĩ Cõpationẽ oñdens p̃mittit. ꝛ ſic Compationẽ p̃miſſaꝫ vniuerſalit᷑ ↄcludit. Premittit autẽ p̃mo Compationẽ bone arboꝛis ad fructũ malũ. Scd̃o aũt Cõpatõeꝫ male arboꝛis ad fructuꝫ bonũ. Dicit ĝ ꝫm lr̃alẽ expoſitõem. ⌊ Non eſt arboꝛ bona ⌋ h̃ eſt: boni ꝛ delectabil᷑ ſucci ⌊ que facit fructus malos ⌋ acres ꝛ indelectabiles: ꝛ nõ ſalubres ſed venenoſos. Videt᷑ autẽ falſuꝫ dicere. Quia arboꝛ mala in radice ꝛ ſtipite p inſertionẽ boni ſurculi facit fructũ bonũ. Sic tota die in opib᷒ hoꝛtẽſiũ arboꝛũ videmus. q2 Alit᷑ fruſtra eſſent opa culture ꝛ inſ[er]tiões plantarum. Rhom. xj. Ex naturali exciſus oleaſtro ꝛ contra naturã inſert᷒ es in bonã oliuã: ꝛ ſoci᷒ radic̨ oliue ꝛ pinguedis factus es. Videnť ĝ illa non eſſe vera. Ad hoc dicendũ Q᷑ plãta nihil habet p ventre intra ſeipaꝫ. Et ĩõ nõ emittit ſupfluitates Sꝫ terra eſt vẽter eius. ꝛ Radices ſunt ſicut vene meſeraice in aiali. ꝛ trahũt humoꝛẽ a terra. ſicut meſeraice a ſtomacho ꝛ inteſtinis ventri̧. Et tã ſupfluitatẽ ſiccã q̃ꝫ ſupfluitatẽ humidã ſeparant in ipo tractu. Hic autẽ ſuccus digerit᷑ in radice ad radic̨ ſĩlitudinem. Et in ſtipite ad ſĩlitudinẽ ſtipitis. Et in ramis ad ſĩlitudinẽ ramoꝛuꝫ. Et in poꝛo: ex q̃ ſugit fruct᷒: digerit᷑ ſic i fõte imediato ad fructũ: In fructu digerit᷑ ꝫm ipi᷒ fruct᷒ cõgruentiã. Et ita intelligit᷑ plãta ſiue arboꝛ: ꝫm potentiã ꝛ virtutẽ digeſtiuã que eſt in poꝛo imediato fructui. Illa eſt ei plãta fructificãs ad quã fructus dependet ſugens p cotiliidonẽ. Et ꝫm h̃ vera eſt compatio. Et ſic eſt in eo qui habꝫ odiũ fraternũ in Volũtate: Que ẽ imediata potentia ad op᷒. Ira enĩ ꝛ Odio: ꝛ Rãcoꝛe ꝛ Indignatione ꝛ Felle amaritudis exiſtentib᷒ ꝛ infoꝛmãtib᷒ volũtatẽ: null᷒ bon᷒ fruct᷒ verbi vel operis a volũtate illa q̃ꝫdiu talis eſt ꝓcedit. Actuũ. viij. In felle amaritudis et obligatõe iniquitatis video te eſſe. Uñ q̃ꝫdiu talis eſt volũtas nihil boni ꝓfert. Ecõtra dulcedine amicicie fraterne ifoꝛmata volũtas: manẽs ſub tali amicicie dulcedine nihil mali ꝓfert. Et hec Duo notat p duas cõpatiões. Per eã que eſt dicta. ꝛ Per eã q̃ ſequit᷑. ⌊ **Neqꝫ arboꝛ mala** ⌋ in poꝛo vnde depẽdet fructus ⌊ **faciẽs fructũ bonũ** ⌋ quia hoc eſſꝫ cõtra naturã q᷑ digeſtio ꝛ ſuccus eſſent mala: ꝛ fruct᷒ eſſet bon᷒. Sapie. xij. Erat enĩ naturalis malicia eoꝛum ꝛ mutari nõ poterat. Iſta eſt lr̃alis expoſitio. Sunt autẽ heretici qui hic occaſioneꝫ erroꝛi̧ accipiũt. Et ſũt q̃ vocãt᷑ Manichei dicẽtes. Duo eſſe principia. Unum bonum: boni principium. ꝛ Alterũ malum: mali principiũ: Que ſũt due arboꝛes: bona: ꝛ mala. Et nos q̃dem alibi ſuf ficienter ſatis de hoc diſputauimus. Sed hic tñ duas rationes ponimus. que cum demõſtratione Quia: ſunt cõuertibiles. Et ſũt Ariſtotel᷑. Una quidem. quia Quodcunqꝫ principiũ eſt primum: opoꝛtet q᷑ cuiuſdam vniuerſi ſit p̃ncipium. Hui᷒ autem p̃ncipium nõ poteſt eſſe niſi per motum alicuius primi mobilis ab ipſo. Unde in principio viij. Phyſicoꝝ dicit Ariſtoteles d̃ motu p̃mi mobilis Q᷑ eſt tanq̃ꝫ vita quedã exiſtentibus omnibus. Opoꝛtet ergo q᷑ Bonũ principium: ſit p motum primum: vniuerſitatis cuiuſdam p̃ncipium. que vniuerſitas genere ꝛ ſpecie differat a Mali principio. Eadem neceſſitate Cuiuſdã vniuerſi eſt principiũ Malum: per ſuuꝫ motum primũ. que etiaꝫ vniuerſitas differt genere ꝛ ſpecie ab alia. Ergo ſunt duo Mundi: genere ꝛ ſpecie ab inuicẽ differentes. ꝛ vterqꝫ viſibilis ꝛ ſenſibilis. Quod vt ridiculum eſt a philoſopho in Primo Celi ꝛ mũdi reprobatum. Adhuc Principiũ primum non eſt principiũ cauſati ſecundi: niſi ſit principiũ cauſati primi. Cauſatum autem primum: ante quod nihil poni poteſt cauſatũ: eſt Eſſe. Ergo principiũ primũ eſt principium: Eſſe: vniuerſaliter: ꝛ oĩum que habent exiſtentiã in eſſe. Ergo Quodcunqꝫ illoꝛum principioꝝ primoꝛum detur: illud erit principium: Eſſe: vniuerſaliter. Igitur eſt principium Eſſe: alterius p̃ncipij. quod etiam ponit᷑ primũ. Ergo ipſum eſt principiatũ: ꝛ non principiũ. Ergo Si ſunt duo principia: ſequit᷑ q᷑ non ſint duo principia. Et ſũt he rationes ſumpte a Philoſopho. Falſa eſt ergo poſitio iſta. Et eſt erroꝛ peſſimus q̨ a Pythagoꝛa primum eſt exoꝛtus. Sunt alij ſtulti qui dicũt Q᷑ arboꝛ mala eſt homo malus: que (al᷑s qui) non poteſt fructũ bonum facere. Sꝫ hoc falſum eſt. quia Sepe homo malus mlt̃a bona facit opera: ꝛ confoꝛtat᷑ in illis ab eccleſia. quia per hoc habilioꝛ (al᷑s humilioꝛ) fit ad gratiaꝫ. Dat enim elemoſynaꝫ. Orat. Caſtus eſt. Iuſte iudicat ꝛ multa bona facit. Sicut actuũ. x. Coꝛnelius per bona opera venit ad fidem ꝛ ad gratiam. Et ideo gloſandum eſt ſicut diximus: q᷑ Arboꝛ mala non eſt homo. Sed volũtas hominis ſtans ꝛ manẽs ſub foꝛma malicie. Et inq̃ꝫtum ſic eſt infoꝛmata: non facit bonum. Sicut ꝛ arboꝛ infuſa malo ſucco in poꝛo a quo dependet fructus. Et tunc null᷒ ſequitur erroꝛ. Sapiẽtie. iiij. Fructus eoꝛum inutiles ꝛ acerbi ad manducanduꝫ ꝛ ad nihilũ vtiles. Quod autem ſub diuiſiõe p̃miſit: Generaliter cõcludit: dicens ⌊ **Unaqueqꝫ enim arboꝛ** ⌋ hoc modo quo dictum eſt ⌊ **de fructu ſuo** ⌋ Hoc eſt d̃ qualitate fructus ſui ⌊ **cognoſcit᷑** ⌋ Comparatur autem homo arboꝛi. quia Grece etiam homo arboꝛ circũuerſa vocatur. Antropos enim componitur ab an quod eſt circũ. ꝛ tropos quod eſt conuerſio. Antropos autem homo vocatur ſermone greco: quia Arboꝛ habet radices inferius: nutrimentum ſugentes oꝛi ſimiles. ꝛ hoc os habet homo ſuperius vnde ſugit nutrimentum. Et hoc habet ſolus. Cetera enĩ animalia pꝛona ſunt in terrã os cõuertẽtia. Biſurcationẽ aũt hꝫ infer᷒ hõ in cruribus. Et ab oꝛe ad biſurcationẽ ſtipitẽ coꝛpis deſcẽdẽtẽ F.2

Et manus a latere extẽſtes ſicut ramos. Et ideo
ꝑ ꝯtrauerſam poſitionẽ hõ ſimil' eſt arbori. Pro
pter quod etiã dñs ad inſtructõem hoĩs poſuit ſi
militudinez arboris. Pſ̃.j. Erit tanq̃ꝫ lignũ qđ
plantatũ eſt ſec⁹ decurſus aquaꝝ. Hoc etiam ſi
gnificat Gene.ij. Plãtauerat aũt dñs de⁹ ꝑadi-
ſum voluptatꝫ a ꝑncipio in quo poſuit hominez
vt oparet' ꝛ cuſtodiret illũ. Opus eni hoĩs erat
vt in ipa ſua ſilitudĩe arboris: diſceret q̃d ſm ſu-
am naturã deo deberet. Ex q̃ eni radices ori ſimi
les ſuꝑ haberet: debebat ſcire ꝙ radicari nõ i ter
ra ſed in celo deberet: Ex q̃ pedes vt ramos forti
ores ad terrã ꝯuerteret: trã calcare deberet. Eze.
ij. Fili hoĩs ſta ſuꝑ pedes tuos: ꝛ audi q̃cũqꝫ ego
loq̃r ad te. Hoc eni modo oꝑari eſt op⁹ ſapiẽtie.
ꝓpter qđ in paradiſo lignoꝝ poſit⁹ eſt. Hec ergo
eſt cauſa aſſimilatõis hoĩs ad arborẽ. Mora
liter aũt loq̃ntes ad edificationẽ moruz Dicim⁹
ꝙ arbor bona a Nouẽ ꝓprietatib⁹ bona vocatur.
Uidelicꝫ. A loci plãtatõe. A ꝓfunda radicũ fixio-
ne. A ſtipitꝫ fortitudine. Ab altitudis ꝓceritate.
A ramoꝝ lata extẽſione. A folij viriditate ꝛ retẽ
tiõe. A floꝝ pulcritudĩe. Ab vmbre ꝛ odorꝫ ſua-
uitate. A fruct⁹ deſiderabilitate. Optima Lo-
ci plãtatio eſt ſec⁹ aquas Ubi loc⁹ dulci aq̃ pau
latim humeſcit. Hoc eſt: ad rigatõem fluentorũ
ſpũſſcti in doctrina ꝛ gr̃a. Hiere.xvij. Bñdict⁹
vir q̃ ꝯfidit in dño. ꝛ erit dñs fiducia eius. Erit
eni quaſi lignũ quod plãtatũ eſt ſuꝑ aquas quod
ad humorẽ mittit radices ſuas. ꝛ nõ timebit cuꝫ
venerit eſtus. ꝛ erit foliũ ei⁹ viride. ꝛ in tp̃e ſicci-
tatis nõ erit ſollicitũ. Pſ̃.j. Erit tanq̃ꝫ lignũ qđ
plantatũ eſt ſec⁹ decurſus aquaꝝ. Radicũ autez
ꝓfunda fixio eſt ꝓpoſiti imobil' in timore dei ꝓfũ
diſſima imerſio. q̃r aliter tentatõe ſubuerteretur
Sap̃.iiij. Adulterine plãtatiões nõ dabũt radi-
ces altas. neqꝫ ſtabile firmamẽtũ collocabũt. ꝛ ſi
in ramis in tp̃e germinauerint: infirmit' poſita a
vento cõmouebunt'. ꝛ a nimietate ventoꝝ eradi
cabunt'. Stipitis aũt fortitudo: ꝟtutꝫ animi eſt
firmitas ꝛ robur. Dañ.iiij. Magna arbor ꝛ for
tis valde. Magna bonitate: fortis aũt virtute.
Altitudis autẽ ꝓceritas eſt in faſtigio contẽpla
tionis. Eze.xxxj. Eleuata eſt altitudo ei⁹ ſuꝑ oĩa
ligna regiõis. Dañ.iiij. Proceritas ei⁹ cõtingẽs
celũ. Aſpectus eius erat vſqꝫ ad termĩos vniuer
ſe terre. Oẽs eni aſpiciũt ad tale faſtigiũ. Ramo
rũ autẽ lata extẽſio eſt ſubditorũ vel eorũ quos
exẽplo vel verbo ſibi adiũgit lata multitudo. Pſ̃.
lxxix. Extẽdit palmites eius vſqꝫ ad mare. ꝛ vſqꝫ
ad flumen ꝓpagines eius. Mare ſignificat ama
ritudinẽ hui⁹ ſeculi. in q̃ multos ſibi adiungit ꝑ
ꝯſolationẽ. Flumen ſignificat trãſitoriã hui⁹ mũ
di vanitatẽ. in qua itez multos ſibi adiũgit ꝑ p̃-
dicatõnem. Eze.xxxj. Multiplicata ſunt arbuſta
ei⁹. ꝛ eleuati ſũt rami ei⁹ p̃ aquis multis. Folij ãt
pulcritudo ꝛ viror: eſt gr̃a verborũ eius et ſermo
nũ. Et p̃cipue qñ illi (al's: illa) non fluũt ſicut va-
niloquia. Pſal.j. Et foliũ ei⁹ nõ defluet. ꝛ oĩa
quecũqꝫ faciet ꝓſperabuntur. Daniel'.iiij. Folia
eius pulcerrima. Hieremi.xvij. Erit foliuz eius
viride. Eze.xlvij. Folia ei⁹ ſunt in medicinam.

Col.iiij. Sermo veſter in gratia ſemꝑ ſale ſit con-
ditus. Foliũ eñi aridũ ꝛ volans: eſt ſermo inutilis
ſa aliter emiſſus. Floꝝ aũt pulcritudo eſt Hone-
ſtas cõuerſationis q̃ſi tot⁹ floreat. Cant.ij. Uinee
florentes odorẽ dederũt. Cañ.ij. Ego flos campi.
Ezech.xxxvj. Ramos veſtros expãdite ꝛ florete ꝛ
fructũ facite ꝑp'o meo iſrael. Umbre aũt ſuauitas
et Odoris fragrantia: eſt cõſolatiõis ei⁹ refrigeriũ
in q̃ multi q̃eſcunt: ꝛ fama bone opiniõis. De Pri
mo hoꝝ Cant.ij. Sub vmbra illi⁹ quẽ deſidera-
bã ſedi. Ezech.xxxj. Sub vmbraculo illius habi-
tabat cet⁹ gentiũ plurimaꝝ. De Odore autẽ dicit'
Cant.iiij. Odor vnguentoꝝ tuoꝝ ſuꝑ oĩa aroma
ta. Unguenta eñi fiũt de florib⁹ ꝛ flores dant odo
rem. ij. Coꝝ.ij. Chr̃i bon⁹ odor ſumus deo in his
q̃ pereunt ꝛ in his q̃ ſalui fiunt. Fruct⁹ aũt deſide-
rabilitas eſt bonoꝝ opeꝝ ſuauitas. Cant.vij. Oĩa
poma noua et vetera dilecte mi ſeruaui tibi. Hec
aũt deſiderabilitas cõſicit' ex q̃ttuor. Si delectabi
lis ſit. Si ſalubris. Si vtilis. ꝛ Si arbor ad mul
titudinẽ eius nõ ſit ſterilis (al's ſit fertilis) De De-
lectabilitate Cañ.ij. Fruct⁹ eius dulc' gutturi meo
Et hoc habet ex amica cõuerſatiõe bonus hõ. De
Salubritate habet' Prouer.iij. Lignũ vite ẽ his
q̃ appr̃hẽderũt eã. Et hoc hꝫ ex ſapiẽtie medicamĩe
De Utilitate q̃r cib⁹ oĩm eſt. oẽs eñi paſcunt'. Et h̃
hꝫ ex verboꝝ paſtura ꝛ allocutione. Dañ.iiij. Eſca
oĩm in ea. Fertilitas ei⁹ eſt ex multa fecunditate et
multimoda germiatõe. Dañ.iiij. Fruct⁹ eius nimi
us. Ezech.xlvij. et Apoc.vlt'. Per ſingulos mẽſes
affert ꝑmiaua. hoc eſt: ꝑ ſingulas eterni ſolis illũi-
nationes ſemꝑ ꝓfert nouos fruct⁹ Hec eſt igit' ar
bor bona q̃ nunq̃ꝫ fert fructũ malũ. Signa aũt
Arboris male ſunt ꝑ oppoſitum que facile eſt acci
pere. Sequitur

**Neqꝫ eñi de ſpinis colligũt fi-
cus: neqꝫ de rubo vindemiãt vuã**

Qđ dixerat in vniuerſali de compatiõe arboris B.2
exẽplificat in ſpeciali: duas peſſimas arbores cõ-
parans ſm negationez ad optimos fruct⁹ Pri-
ma eſt ſpina de qua dicit [Neqꝫ eñi de ſpinis]
Spina nigra eſt de q̃ loquit'. Cuius ſpina in (al's
ex) medulla exorit': fortiter corꝑi ſtipitꝫ ꝛ ramoruz
infixa. Cui⁹ ſuccus niger eſt et acer. Et fruct⁹ acut⁹
ꝛ accaſia ab acumine vocat⁹. De tali igit' ligno nõ
generat' niſi fruct⁹ ſtiptic⁹ acutus: dentes obſtupe
faciens. Nunq̃d ꝫ [de eo colligũt ficus:] mol-
les: dulces: ſuaues: et dlectabiles? Q.d. Nõ. Sic
de corde in q̃ radicat' acule⁹ ire: ꝛ nigredo fellis e in-
dignatiõis ꝛ odij: nunq̃ꝫ ꝓfert ficũ dulciſſime cha-
ritatꝫ: ſed ſꝑ pũgit ꝛ obſtupeſcit. ij. Reg.xxiij. Pre-
uaricatores q̃ſi ſpine euellent' q̃ nõ tãgent' manu.
Sed ſiq̃s voluerit tangere eas armabit' ferro ꝛ li-
gno lanceato. Semꝑ eñi defenſioni vti neceſſe eſt
cõtra tales. Hiere.iiij. Innouate vobis nouale: et
nolite ſerere ſuꝑ ſpinas. He ſunt ſpine q̃ ſuffocant
ſemen verbi dei. Mat.xiij. Nihil ꝫ dulce exorit' de
ſpinis hui⁹ cõpunctiõis. Dicunt' tñ aliq̃ñ Spi-
ne etiã heretici q̃ detinẽt errorib⁹ ſuis tranſeuntes
Cant.ij. Sicut liliũ inter ſpinas: ſic amica mea inf'
filias. Dicunt' etiã diuitie Spine Mat.xiij. Alib

cecidit inter ſpinas que ſimul exorte ſuffocauerūt
illud. Dicunť etiā Spine tribulatiões tentationū
Gen.iij. Spinas ꝛ tribľos germinabit tibi. Dicun
tur etiā Spine peccā: ꝓpter cōſciētie pūctiões ꝛ vul
nerationes. Ps.xxxj. Conuerſus ſum in erūna mea
dū configiť ſpina. Dicuť Spina impedimētū ꝟtu
tis ex antiq̄ conſuetudine mali. Prouer.xxiiij. Per
agrum pigri hoīs trāſiui: et per vineā viri ſtulti: et
ecce totū repleuerāt vrtice. et operuerant ſuperficiem
eius ſpine [neqꝫ de rubo vindemiāt vuam]
Secūda comparatio ē. Rubus aūt nō eſt ſpecialis plā/
ta: ſed oē arbuſtū breue ꝛ ſpiſſum ꝛ ſpinoſum: per
qď non patet tranſitus vocať h rubo A q̄ etiā dicit
rubeta. Et eſt rana q̄ īſidet folījs rubi ꝛ clamat tē/
pore pluuie. Rubus autē ſpiſſitudine ꝛ ſpinoſi/
tate ſignificat cor oppreſſum amaritudine ꝛ pun/
ctionibus inimiciciarū: a q̄ nunq̄ꝫ vindemiať vinum
gaudiorū celeſtiū. qꝛ ſemꝑ cogitat amara ſicut dia
bolus. Apoč.xij. Ve terre ꝛ mari quia deſcēdit ad
vos diabolus hñs irā magnā. Ps.lvij. Priuſq̄ꝫ
intelligerēt ſpine veſtre rhamnū ſicut viuentes ſic
in ira abſorbet eos. Spine veſtre ſūt pūcture ira/
cundiarū cōtra fraternā charitatē. Rhamnꝰ aūt ru
bus q̄dam eſt valde ſpinoſus ꝛ valde acutarū ſpi/
narū. Et huiꝰ ꝑiculū ſpine noſtre non intelligūt. et
ideo ſicut viuentes abſorbenť: ſic abſorbet rhāñꝰ i
ira ſua. Judič.ix. Egrediať ignis de rhamno ꝛ de/
uoret cedros libani. De talibꝫ em̄ rhamnis ſꝑ egre
diť ignis ire ꝛ deuorat etiā excelſos hoīes. qꝛ ſꝑ ta
les ignem incendūt: et ideo vinū bone ſpei ꝛ iocū/
ditatis fraterne nunq̄ꝫ afferūt. Sequiť

Bonus homo de bono theſauro cordis ſui, ꝓfert bonum. Et malus homo de malo theſauro, ꝓfert malum. Ex abūdantia em̄ cordis os loquitur.

Hoc qď dixerat ſub metaphora: explanat h lo/
quens expſſiꝰ ſub alia ſilitudine. Et dicit Duo ſiē
in ꝓbabitis. Premittit em̄ ꝛ Cōcludit. Premiſſa
bipta eſt ſm duas comparationes boni ꝛ mali. De
Bona dicit [Bonus hō] bonitate charitať fra/
terne: quia aliꝰ nullus vere bonꝰ ē [de bono the/
ſauro] charitatiue dulcedinis quē diu congrega/
uit [profert] ore ꝛ oꝑe [bonū] Uerbum molle
Opus bñficij: Orationē pro inimicis. Prouer.xxj.
Theſaurꝰ deſiderabilis ꝛ oleū in habitaculo iuſti.
Ps.cxj. Gľia ꝛ diuitie in domo eiꝰ. Et ideo ꝺ illa
abūdantia nō eructať niſi bonum. Ps.xxxiiij. Eru
ctauit cor meū ꝟbum bonū [Et malus homo
de malo theſauro] cordis. hoc eſt: habēs odiū
fraternū. Rhom.ij. Scōm duriciā tuā ꝛ īpenitēs
cor: theſaurizas tibi iram in die ire. Job.xxxviij.
Nunq̄d ingreſſꝰ es theſauros niuis: ꝛ theſauros
grādinis aſpexiſti: q̄ preparaui in diem belli. Hic ḡ
[profert malū] Maledictū ꝛ vituperium in ore
Homicidiū aūt ꝛ vulnera ꝛ liuores i oꝑe. Et ſub/
iūgit Cōcluſiōē generaliť dicēs [Ex abundātia
em̄ cordis] hoc eſt: ex hoc qď exuberat in corde ꝺ
amore vľ odio [os loquiť] hoc eſt: platiua ꝟbis
enūciat: ſiue fiat ꝑ os: ſiue ꝑ opꝰ: ſiue ꝑ aliď ſignū
qď cor māifeſtat. Prouer.xv. Sermo mollis frā/
git iram: ſermo durꝰ ſuſcitat furorē: Lingua ſapi/
entiū ornat ſciam: os fatuorū ebullit ſtulticiā. Eſa.
xxxij. Fraudulēti vaſa peſſima ſunt: Ipſe em̄ cogi/
tationes cōcinabit ad ꝑdendos mites cum loq̄reť
pauper iudicium.

Quid aūt: vocatis me dñe dñe: et non facitis que dico.

Hic incipit Inuitare: ad ꝑfectionē eorū q̄ docu/ D.2
it in toto ſermone. Et Duo facit. Unū q̄dem: quia
inuitat ad opus qď ꝟbū ꝑficit. et Aliud qď per ſi/
militudinē oſtēdit Sapiam viri implēť: et Stul/
ticiā nō implent. De Primo ďr inuectiuū ſermo/
nē. Quia em̄ difficilia dixerat: tardos q̄ſdā ad im/
plendū videbat: et q̄ſi iā ſigno q̄dā: dicentes illud
Joā.vj. Durus eſt hic ſermo q̄s pōt eū audire. Et
ideo dixit [Quid] hoc eſt Quare: Qua de cauſa:
Quo intellectu [vocatis] ꝛ inuocatis [me dñe]
ore [dñe] exteriori q̄dam reuerentia [et nō faci/
tis q̄ dico] obediendo mihi. Malach.j. Si ego
dñs vbi timor meus: Tunc em̄ vos mihi debere
obedire recognoſcitis qñ me dñm vocatis. Uocāt
dñm ore q̄ ore inuocāt ꝛ facto ñ appropinq̄nt. Tit.
j. Confitenť ſe noſſe deū: factis autē abnegāt. Eſa.
xxix. Populus hic labījs me honorat: cor āt eorū
lōge eſt a me. Alīj aūt ꝑ fidē informē hūc ꝛ corde ꝛ
ore cōfitenť. Sic fatue ꝟgines. Matth.xxv. Dñe
dñe aperi nob. Mat.vij. Multi dicent mihi: dñe
dñe Nōne in noīe tuo ꝓphetauimꝰ: et ꝟtutes mul
tas fecimꝰ: et ego iurabo illis quia nō noui vos.
Oportet ḡ dicere corde: ore: et oꝑe. j. Cor.xij. Ne/
mo pōt dicere: dñs Jeſus niſi in ſpūſcō. Glo. Am
bro. corde: ore: ꝛ oꝑe. Sic ḡ ponit cōtra non obſer
uantes ſermonē ſuum Inuectionē.

Oīs qui venit ad me et audit ſermones meos et facit eos: oſtendam vobis cui ſimilis ſit

Hic tāgit Cōmēdationē ꝛ ſapientiā obſeruātiū
ſermōes iſtos: ꝑ aſſimilatiōē. Et tāgit Duo. Pri/
mū em̄ Cōmēdat eū q̄ ſmones iſtos obſeruat. Et
Scďo oñdit ſtulticiā ꝛ dānū nō obſuātis. In Cō/
mendatiōe ſeruātis Duo ſunt. Aſſimilatio ſcꝫ ꝛ Aſ/
ſimilatiōis cā: cū ſeruantis vtilitate. Aſſimilatio hꝫ
Quattuor: Aſſilatū. Oſtenſionē aſſilatiōis. Eum
cui aſſilať. et Aſſilatiōis modū ꝛ rōnē. De Aſſila
to ďr Tria. Approping̃tiōem ad dñm. Auditū. Fa
cti obſeruationē. De Appropinq̄tiōe ďr [Oīs qui
venit ad me] Oīs ďr: vt remoueat ꝑſonarū diſti
nctionē. Jaco.ij. et.j. Pe.j. Nō eſt ꝑſonarū diſtinctio
apď deū Sap.vj. Nō ſubtrahet ꝑſonā viri: nec ve
rebiť magnitudinē cuiuſq̄ꝫ qꝛ puſillū ꝛ magnum
ipſe fecit: et eq̄ľr eſt ei cura de oībꝫ. j. Tim.ij. Uult
oēm hoiem ſaluū fieri ꝛ ad agnitiōem ſui noīs ve/
nire [qui venit] Uenire: voluntariꝰ motꝰ appropi
q̄tionis ad dñm. Non em̄ vult q͛ trahanť vel co/
ganť. Quia ſic ďr Damaſce. Non ſuadet viciū: nec
cōpellit ad ꝟtutē. Uenit ḡ q̄ voluntarie ꝑ fidei deuo
tionē appropinq̄t. Jaco.iiij. Reſiſtite diabolo ꝛ fu
giet a vob: appropinq̄te dō ꝛ appropinq̄bit vobis
Dēs ḡ onerati pctis ꝛ q̄ fugerūt gladiū tēntatoris

veniant. Matth.xj. Venite ad me oēs q̄ laboratiſ et onerati eſtis et ego reficiā vos. Hiere.lj. Qui fugiſtiſ gladiū venite ⁊ nolite ſtare [ad me] Sic ad lumē. Sicut ad exemplū Sic ad remūeratorē. De Primo pſ.xxxiij. Accedite ad eū ⁊ illūinamini: ⁊ facies veſtre nō cōfundent̄. De Scd̄o Joā.xiij. Exēplū ego dedi vobis vt quēadmoduꝫ ego feci ita ⁊ vos faciatiſ. Exo.xxv. Hebre.viij. Vide:oīa facito ſm exēplar qd̄ tibi in monte mōſtratū eſt. De Tercio Apoc.ij. Vincenti dabo māna abſcōditū qd̄ ē in paradiſo dei mei. Vñ Mat.xj. Ego reficiam vos Gen̄.xl. Nolite timere ego paſcam vos [Et audit] Ecce Secūdū. Videt̄ aūt puertere ordineꝫ qꝛ Prius eſt audire vbū vocantiſ q̄ꝫ venire. Rho.x. Fides eſt ex auditu:auditus aūt p vbū chri. Si g̊ venit aliqs p fidei deuotionē:oportet audituꝫ eſſe anteq̄ꝫ veniat. Ad hoc dicendū q̄ Auditꝰ h ſumit̄ pro auditu interiori ſpūs: dant̄ itellectū fidei Et ille ſequit̄ pmū auditū exterioreꝫ:et ſequit̄ fidei acceſſum. Heb.xj. Accedētē ad deū oportet credere qꝛ eſt:et q̄ inq̄rentib ſe remunerator ſit. Talis aūt auditus deſcribit̄ Eſa.vij. ſm antiquā Trāſlationē. Niſi credideritis nō intelliget̄. De illo autē auditu loquit̄ chrs Joā.xvj. Non eñ loquet̄ a ſemetipſo:ſed q̄cūq̄ꝫ audiet loquet̄. Pſ.lxxxiiij. Audiam qd̄ loquat̄ in me dñs deꝰ. De eo aūt q̄ audit tm̄ exteriꝰ dr̄ Joan.iij. Spūs vbi vult ſpirat:⁊ vocem eiꝰ audis ⁊ neſcis vñ veniat aut q̄ vadat. Qui g̊ audit intꝰ ad itellectū: eſt de q̄ h loquit̄ Heb.iiij Non pfuit illis ſermo auditus: nō admixtꝰ fidei: ex his q̄ audierūt [ſermones meos] Sermo a ſerpēdo dr̄.qꝛ i cor ſerpit niſi aliqd obſiſtat. Pſ. cxlvij. Velociter currit ſermo eiꝰ [Et facit eos] Ecce Tertiū Impletio ſermonis in opere. Jaco.j. Eſtote factores vbi ⁊ ñ auditores tm̄: fallētes voſmetipſos. Rhom̄.ij. Nō eñ auditores legis iuſti ſunt apud deum:ſed factores legis iuſtificabunt̄. Iſte g̊ eſt q̄ aſſimilat̄ [Oſtēdā vobis] Ecce Aſſimulatiōis oſtenſio. Oſtēdere aūt eſt p ſilitudinē oculate demōſtratiōis. Intellectꝰ eñ nr̄ materialis eſt:et ſp intelligit cū ꝯtinuo ⁊ tpe. qꝛ nō accipit niſi a formis magnitudinū corpaliū:⁊ a formis ſenſibilib motui ⁊ tpi ſubiacentib. Et ideo ſic dr̄ Dionyſ. Oportet q̄ ſilitudinib corpalib manuducat̄ Et hoc eſt qd̄ dicit [oſtendā vobis] Job.xxvij. Docebo vos per manū dei q̄ oipotens habeat nec abſcōdā [cui ſimilis ſit] Mat.xiij. Sine pabolis nō loq̄bat̄ ad illos.

Silis eſt homi edificāti domū.

Ecce Id cui aſſimilat Et ſi ſilitudo ſumat̄ ad humana:planū eſt.qꝛ tūc ſilitudinē ponit ad architectū ſapientē. Sed nō ſic volūt Sci. Sed q̄ ſilitudo ponat̄ ad chrm̄ q̄ ſingulariter hō eſt. Quia Cū in q̄libet natura ſpeciei ſit aliqd̄ vnū pmū: qd̄ naturā illā vere ⁊ ſimplr habet:qd̄ ē mēſura oīm aliorꝫ:et ad cuiꝰ analogiā ſiue ꝓportiōeꝫ oīa alia naturā ⁊ ſpēm illā participāt. Ita oportet q̄ ſit in hoie. Tales aūt ñ habemꝰ niſi duos. Adā quē deꝰ manu ſua fecit.et chrm̄ q̄ ope ſpūſſci cōceptꝰ eſt. Sed Adā a veritate nature p pctm̄ multū deſtitit. chrs aūt naturā reparauit. Et iō in chro ſimplicꝰ ⁊ verꝰ natura hūana fuit. Et ideo ipſe hō eſt:ad cuius ꝓportionē oēs alij hoies dicunt̄. Ephes.iiij. Donec occurramꝰ oēs i virū pfectū in mēſurā etatiſ chriſti. Sic igit̄ chrs eſt hō. Pſ.lxxxvj. Hō natꝰ eſt in ea et ipſe fundauit eā altiſſimꝰ. Hic eñ hō: Rōne ſingulariter eſt p̄ditꝰ: et Sapia pleniſſime eſt pfectꝰ. Mat.vij. Aſſimilabit̄ viro ſapienti [edificanti domū] Tres domos edificat chrs. Domū inferiorē Eccliam militantē. Domū interiorē Cōſcienꝫ vtutib redundantē. Domū ſupiorē Eccliam triumphantē. De Prima dr̄ Gen̄.xxviij. Non eſt h aliud niſi domꝰ dei ⁊ porta celi. De Scd̄a Sap.viij. Intrās in domū meā conq̄eſcā cum ſapia. De Tertia dr̄ Joan.xiiij. In domo patris mei māſiones multe ſunt. De his domib dr̄ Exo.j. Timuerunt obſtetrices deū ⁊ edificauit illis domos. Edificiū aūt illud a ſapientiſſimo fit architecto chriſto Et ideo in oib ſapienter eſt pfectuꝫ.j. Cor.iij. Dei edificatio eſt̄. Eph.ij. Supedificati ſup fundamētū aplorū ⁊ ꝓphaꝝ ipſo ſūmo angulari lapide chriſto in quo oīs edificatio ꝯſtructa creſcit in tēplum ſctm̄ in dño.in q̄ ⁊ vos coedificamini in habitaculū dei in ſpūſctō. Hic g̊ edificat:cementū ⁊ glutem hñs pietat̄:lapides viuos fideles. Ezech.xiij. Dic eis q̄ liniūt abſq̄ꝫ temamento q̄ caſurus ſit. De lapidib.j. Pe.ij. Tanq̄ꝫ lapides viui ſupedificamini. In libro paſtoris ca.iij. Ecce nō vides turrim magnā cōtra te q̄ edificat̄ lapidibus ſplēdidis. Q.d. Mirū eſt ſi hoc nō vides. Ag.j. Aſcēdite in montē et afferte ligna: edificate domū et acceptabilis erit mihi. Ligna eñ ⁊ lapides:ſūt hoies vl̄ vtutes ex q̄b domꝰ cōſtruit̄. Ecclia q̄dem ex hoib. Conſcia aūt ex vtutibus.

Qui fodit in altū et poſuit fundamentum ſupra petram.

Ecce tangit h Modū aſſimilatiōis. Tāgit autē h Quatuor. Primū eſt Impedimentoꝝ remotio Scd̄m aūt In edificio partiū cōgruꝰ ordo. Tertium eſt Firmitas ſubſtātiſ in fundamēto. Quartū eſt Immobilitas i loco. De Primo dr̄ [Qui fodit in altū] terrā petroſam (al's poroſam) nō cōiacentē de pfundo extrahēdo.hoc eſt: terrenū affectum: In honoꝝ ambitiōib: In diuitiaꝝ cupiditatib: In delitiaꝝ voluptatib vſq̄ꝫ in pfundum cordis eijciēdo. Altū eñ ⁊ pfundū ſunt idē: differētia penes terminos:vt dicit phs. Hoc aūt fit per cōpunctiōis plene hūilē cōfeſſionē. Eſaie.ij. Ingredere in petrā:abſcōdere in foſſa humo. In petram eñ intrare:eſt vſq̄ꝫ ad ſolidū petre fodere. Abſcōdi in foſſa hoc ē:in effoſſa humo:eſt oculū cordis p totā terrenitatē eijcere:ſicut dixīmꝰ [et poſuit] Ecce Scd̄m:qd̄ eſt Edificatōis ptiū ordo. Poſitio eñ vt dr̄ phs eſt ordo ptiū i loco. Nihil eñ valet edificiū ſine ordine.j. Cor.xiiij. Oīa ſm ordinē fiāt in vob. Judic.v. Stelle manētes i ordie ⁊ curſu ſuo ꝯ Syſarā pugnauerūt [fundamētū] qd̄ firmit̄ ſubſtat. Et h eſt fides.j. Cor.iij. Fūdamentū aliud nemo pōt ponere p̄ter id qd̄ poſitū eſt:qd̄ ē chrs Jeſus. Heb.xj. Fides eſt ſubā rerū ſpandaꝝ Glo hoc ē:ſubſtās fundamētū in toto ſpūali edificio. Fides eñ pma vtus eſt i cognitōe dei.ij. Tim.

J.2

ij. Firmū fundamētū dñi ſtat hñs ſignaculū hoc. [ſupra petrā] Ecce Loci ſoliditas ⁊ imobilitas Petra eñ rupes eſt q̄ penit⁹ ē imobilis. Et hec rupes eſt firmitas vitatꝫ diuie q̄ ſubijcitur in octo articulis fidei. Mat. xvj. Tu es chrūs fili⁹ dī viui dicit Petr⁹. Et chrūs ſubiūxit. Sup hanc petrā imobilis ⁊ diuīe cōfeſſiōis vitatis: edificabo eccl'iam meam. Eccī. xxvj. Fūdamēta ſempit'na ſup petrā ſtabilē. j. Coꝛ. x. Petra erat chrūs. hoc ē: vitas chriſti. Eſa. liiij. Fūdabo te in ſapphyrꝫ q̄ ſūt celeſtꝫ coloris hoc eſt: in celeſti vitate q̄ eſt in fidei articulis.

Inundatione aūt facta illiſum eſt flumen domui illi ⁊ non potuit eam mouere. fundata enim erat ſupra petram.

Hic tangit Aſſimilationis huius cām. Et dicit Quatuoꝛ. Primū eſt Irruēs et emolliēs ex actꝫ paſſione. Secundum eſt Affluēs ⁊ impetū faciēs ex inundatiōis in vnum congregatiōe. Tertium eſt Firmitas reſiſtētie in ipulſus temptatiōe. Quartū eſt Cauſa ꝑpter quā totū edificiū ꝑſiſtit in tot inſultibꝫ firmū. De Primo dr [Inundatione facta] ex ventꝫ: imbribꝫ: ⁊ pluuijs. hoc eſt: ex ſuggeſtione diaboli ⁊ ꝑſecutiōibꝫ hoim ⁊ ſtillicidijs libidinū carnaliū. Job. xx. Immittat in eū irā furoꝛis ſui: et pluet ſup eū foꝛte bellū. Matth. vij. Deſcendit pluuia: flauerūt venti: venerūt flumia ⁊ irruerūt in domū illā [illiſum eſt flumē domui illi] Flumē vanitatꝫ: et Flumē cōcupiſcētie: et Flumē ꝑſecutiōis mūdane. Sap. v. Flumia cōcurrūt duriter. Pſ. xcij. Eleuauerūt flumia dñe eleuauerunt flumia vocē ſuā. Pſ. Ignis grādo nix glacies ſpūs ꝓcellaruꝫ [et nō potuit eā mouere] de loco fundatiōis ſue. Eccī. x. Si ſpūs. ħ ē: impetus ꝑtātem hñtꝫ aſcēdit ſup te: locū tuū ne dimiſeris. Pſ. cxxiiij. Qui cōfidit in dño ſić mōs ſion nō cōmouebit̄ in etnū. Tāgit aūt Cām. Fundata eñ erat ſup petrā. Prouer. xxx. Lepuſcul⁹: plebs inualida: hūilis: q̄ collocat in petra nidū ſuum.

Qui autē audit et nō facit ſimilis eſt homini q̄ edificat domū ſuam ſupra petram ſine fundamento: in q̄ illiſus eſt fluuius: et continuo concidit et facta eſt ruina domus illius magna.

R. 2 Hic ꝑ oppoſitū tāgit Aſſilatione nō facietꝫ. Tāgit aūt Tria. Aſſilationē: Aſſilationis cām: ⁊ Damnū. Aſſilatio ꝯtinet Tria. Stultū qui aſſilat̄ et Cui aſſilat̄. ⁊ Rōnē aſſilatiōis. Stult⁹ q̄ aſſilat̄ tāgit̄ ꝑ ħ qd dr [Qui aūt nō facit ⁊ audit] De tribꝫ ſupioꝛibꝫ ħ ꝑmū omittit. Scꝫ Qui venit ad me. q2 nō faciēs ⁊ faciēs. Venit q̄dē ſi audit. Sed nō faciēs ſi vere venit. q2 oꝛe venit: ⁊ coꝛde recedit. Eſa. xxix. Appropinq̄t ꝑpl's iſte labijs ſuis: coꝛ aūt coꝝ lōge ē a me. Et iō dñs de tali appropinq̄tiōe nō dignat̄ facere mētionem. Pſ. xv. Nec memoꝛ ero noim coꝝ ꝑ labia mea. Et ħ eſt qd dić [Qui aūt audit] et ad itellectū audit. Pſ. cx. Intellect⁹ bonus oibꝫ faciētibꝫ eū [et nō facit] Jac. j. Qui auditoꝛ ē vbi ⁊ nō factoꝛ: cōpabit̄ viro cōſideranti vultū natitatꝫ ſue i ſpeculo. Conſiderauit eñ ſe ⁊ abijt ⁊ ſtatim oblit⁹ ē q̄lis fuerit [ſilis ē hoi] Ecce Cui aſſimilat̄. Dr aūt ħ hō diabol⁹ ab euētu. q2 decipit hoiem. Mat. xiij. Inimic⁹ hō ħ fecit. hoc ē: diabolus. Mat. vij. Silis eſt hoi ſtulto [edificāti domū] Diabolus domū ñ edificat: ſed poti⁹ deſtruit edificatā. Sed facit dom⁹ ſilitudinē in ruinoſis in q̄bꝫ ex partis q̄ndā facit dom⁹ ſilitudinē in ſecularibꝫ rebꝫ q̄rēs hitatiōnē. Job. xviij. Habitent in tabernaculo ei⁹ ſocij eius q̄ ñ eſt. Hec aūt habitatio (al's edificatio) eſt ꝑ terrenoꝝ adq̄ſitionē. Unde ſequit̄ [ſuper terrā] Nō cōſtantē in ꝓbꝫ ſed cauernoſam ⁊ poroſam. Hec eñ ꝯtinue cedit ſubt⁹. Pſ. lxviij. Infix⁹ ſum in limo ꝓfūdi ⁊ nō eſt ſubſtā Hoc eſt: ſtans fūdamētum [ſine fundamēto] q̄ hꝫ cauernas Sić pute⁹. ⁊ iō nō ſubſtat. ſ. lxviij Neq2 vrgeat ſup me pute⁹ os ſuū [in q̄ illiſus ē fluuius] Ecce rō compatiōis et cā. Fluui⁹ aūt dr torrēs ꝯcipie ex ipetu tēpeſtatꝫ diabolice. Apoca. xij. Serpēs emiſit fluuiū de oꝛe ſuo: vt mlierē. ħ ē eccleſiā ad ſe faceret trahi a flumie: et cōtinuo cecidit: nihil hñs reſiſtētie. Prouer. x. Quaſi tēpeſtas nō erit impi⁹: iuſti aūt dei q̄ſi fūdamēta ſempitna [Et facta eſt ruina dom⁹ illius] hoc ē edificij illi⁹ [magna] q2 a fide cadit. Magna. q2 ruit in moꝛtale pctm̄: adeo eſt ruina. Si eñ in pctm̄ caderet tm̄: foꝛte ꝑ pniaꝫ reſurgeret. Nūc aūt ꝑpē infidelitatē eruit̄ fundamentū: et non cogitat̄ de pnia. Apoca. xij. Nō valuerūt: neq2 loc⁹ coꝝ inuēt⁹ ē amplius in celo. Pſ. cxxxvj. Dixerūt exinanite exinanite vſq2 ad fundamētū in ea. Ruina eñ eſt magn⁹ caſ⁹. Prouer. xxiiij. Septies cadit iuſt⁹ ⁊ reſurgit Impij aūt coꝛruūt in malū. hoc eſt: ſimul ruūt.

Capitulū. VIII.

CUm aūt impleſſet oīa verba ſua in aures plebis intrauit Capharnaū.

Poſita in ꝑcedenti capl'o Electiōe coꝝ qui ꝑmū in eccl'ia tenent oꝛdinē: et Inſtructione q̄tū ad vite idoneitatē: anteq̄ inſtruat eos de officio ꝑdicationis: vel traducat in eos ꝑtātem: Tāgit ħ doctrie ꝑcedentꝫ ꝯfirmationē. Quia aūt Ois doctrina ꝑ cōfoꝛmia ſibi cōfirmat̄ argumenta. ſicut naturalia naturalibꝫ: et rōnabilia rōnabilibꝫ: et moralia moralibꝫ: Ita doctrinā ſupnaturalē ⁊ ſupmundanā ſupmūdanis neceſſe eſt cōfirmari argumentis Sić dr Petr⁹ in Itinerario Clementꝫ. et Auicen. i fine ſue ꝑme pħie. Cōfirmat g̃ ħ ipſi⁹ digētꝫ ꝑtātē Et q ipē vere ē q̄ in tali ꝑtāte oꝛdinare hꝫ eccl'iam Et iō iſtd ca. in Tria diuidit̄. In Primo Sue diuine ꝑtātꝫ ponit argumēta ſupmūdana. In Scđo oñdit in ſe cōpleta eſſe ꝓmiſſa de Venturo Meſſia Et iō debere oꝛdinare eccl'iaꝫ. In Tertio aūt Poteſtatis ſpūalis in capite māifeſtat viſum et in bis A

tribus pfecte oſtenſum qm̄ pt̄as digēdi et inſtitu endi platos eſt apud eū. In Prima aūt ꝑte ꝓpū Duo ſunt argumēta ſue plene ꝛ diuine poteſtatis. Unū qdem Uite. et Aliud Mortꝭ, oñdēs ptātē. Heſter.xiij. Tu es dñe q̄ vite ꝛ mortꝭ hēs ptātem Ptās aūt Uite hūane in manu ſaluatoris ēē oſtē dit qñ vitā deficiētē reuocat ad ſalutē. Nō qñ de ſtruit vitā. qꝛ ſi idē vitā hoīs deſtrueret q̄ fec: ꝓua ricator eſſet ꝛ nō ſaluator. Gal.ij. Si em̄ q̄ deſtru xi hec iterū reedifico: ꝓuaricatorē me cōſtituo. Sed qñ vitā cōſtruit cadentē tūc oñdit ſe ſaluatorē: qui ordinat ad ſalutē: et inſtituit eccliaꝫ. Joā.j. In ipo vita erat: et vita erat lux hoīm. Joā.x. Ego veni vt vitā habeāt ꝛ abūdātiꝰ habeāt. Probat igit̄ ſe vi te hic ptātem: deſꝑatum in vita reuocādo ad ſani tatem. Et circa h̄ facit Duo. Primuꝫ eſt Acceſſus ad locū miraculo oportunū. Secundū aūt Mi raculi pfectio. Acceſſus qdē ad Locū Duo ꝯtinet Primū qdē: Perfectionē doctrine potis. Scōm Sapientē inchoationē ꝓbatiōis ꝑ opꝰ ſubſeqns. De Perfectione aūt doctrine ꝓcedūt (al's ꝓcedentꝭ dr) Tria Que ad oīs doctrine bone pfectiōem exi gunt̄. Primū qdē Vt In ſe completa ſit. Scōm Vt Uiis. Tertiuꝫ Vt Bñ impſſa diſcipul̄. De Prio dr [Cū aūt impleſſet] Plenitudo huiꝰ doctrine in ſe: eſt: Vt bñ ꝯtractata ſit doctorꝫ ma teria. Vt apte locata ſint ꝓncipia ꝛ regule. Vt fir miter cōcluſa cōcluſionū ſcia. Hoc aūt in Mora libꝫ nō fit ſicut in Cōtēplatiuis. In Cōtēplatiuis em̄ fit ad finē ſciendi. In Moralibꝫ ad finē facien di. Dicit em̄ Ariſto. ꝙ Intelligētie practice ſtāt ad opus. Et hāc artē tenuit in doctrina ſua xp̄s. Et ideo materiā poſuit ꝟtutes de qbꝫ ſufficient̄ ꝯtra ctauit. Sap.viij. Sobrietatē ꝛ prudentiā docet: ꝛ iuſticiā ꝛ ꝟtutē qbꝫ i vita nihil ē vtiliꝰ hoībꝫ. Prin cipia aūt poſuit Precepta. Eccl.xxiiij. Legē māda uit nob in ꝓcepꝭ iuſticiarꝫ. Cōcluſiones aūt poſu it opa. Jac.ij. Fides ſine opibꝫ mortua ē. Ibidem poſt. Abraā ex opibꝫ legis iuſtificatꝰ ē. Sic ḡ iple uit doctrinā in ſe ipſa. De Uniuerſalitate aūt dicit [Oīa verba ſua] Joan.xv. Oīa q̄cunq̄ audiui a patre meo nota feci vob. Oīa inquā: q̄ Prelatꝭ ad faciendū ꝛ docendū: et Oīa q̄ Subditꝭ ad facien dū expedilē. Act.xx. Innocēs ego ſum a ſanguine oīm veſtrꝫ. Non em̄ ſubterfugi q̄ minꝰ annūciarē vob oē cōſiliū dei. De Impſſiōe aūt in diſcipulis dr [in aures plebis] Nō ad aures ſed intꝰ ad in tellectū. Nee.viij. Legerūt in libro legꝭ dī diſtincte et apte ꝓut poterāt audiētes itelligere. Abacuch ij. Scribe viſum ꝛ exara eū ſuꝑ tabulā vt ꝑcurrat q̄ legerit. Hebre.viij. Dabo leges meas in cordibꝫ eorꝫ ꝛ in viſceribꝫ eorū ſuꝑſcribā eas. Matth.vij. Ammirabant̄ ſuꝑ doctrina eiꝰ. Loq̄bat̄ em̄ ſicē po teſtatē hñs: et nō ſicē ſcribe eorꝫ ꝛ phariſei. Hec igi tur doctrina ſicut pfecta accedit ad locū vbi intret huiꝰ doctrine ꝑ ſuꝑmūdana opa pfectionē. Et hoc eſt qḋ ſubdit [intrauit Capharnaū] In via tn̄ curās leproſum ꝛ q̄dam alia pficiens: q̄ Mat. viij. recitant̄. Sꝫ Lucas ꝑtēꝑit ſciēs ab alio dicta. et dicit ea q̄ ſue īꝑentiōi ſunt ſufficientia [Intra
B uit aūt Capharnaū] ꝓpter Tria. Quorꝫ Pri mū eſt Loci ſolennitas. Scōm Habitatorū vi

bis honeſtas. Tertiū Judeorꝫ ꝛ gentiū auditꝰ cō munitas. Loci ſolēnitas accipit ex h̄ ꝙ erat me tropolis galilee: Et ex ipſa noīs interꝑtatione. De Solennitate Pſal.lxxxvj. Glioſa dicta ſūt de te ci uitas dei. Lu.iiij. Quanta audiuimꝰ facta in Ca pharnaū. Un̄ Amb. dr ꝙ Capharnaū dr ciuitas xp̄i: quā ſolēnitate miraculorꝫ ſuorꝫ mltorꝫ ſuā ef fecerat. Habitatorꝫ honeſtas intelligit̄ ꝙ habita bant Cēturiones ꝛ Reguli ꝛ Senatꝰ Judeoruꝫ. Cēturiones Mat.viij. Et h. Reguli: Jo.iiij. Erat q̄dā regulus cuiꝰ filiꝰ infirmabat̄ Capharnaum. Cōis aūt Judeorꝫ ꝛ gētiliū intelligit̄ habitatio qꝛ erant ibi ſeniores iudeorꝫ ꝛ ſynagoga. Et illi erant gentilium ꝓncipes Centurio ſcꝫ ꝛ Regulus. Pſ. lxxxvj. Ecce alienigene ꝛ tyrus hi fuerūt illic. Ad ta lē locū oīs publicꝰ doctor libēter accedit. qa ibi do ctrina ſua fit ſolennior ꝛ magꝭ approbata: manife ſtior ꝛ pluribꝫ vtilior. Joan.vij. Nemo q̄ppe i abſ condito aliq̄d facit ꝛ q̄rit ipſe in palā eſſe. Eccl. xx. Sapiā abſconſa ꝛ theſaurus occultus q̄ vtilitas in vtriſq̄.

Centurionis aūt cuiuſdam ſer uus male habēs erat moriturus: qui illi erat precioſus.

Hic venit ad factū ꝑ qḋ doctrina ꝓbat̄. Dic aūt Tria. Miraculi ſcꝫ impetrationē. Fidei cōmēda tionē. et Miraculi pfectionē. Impetratio autē mi raculi ꝯſiſtit in Tribꝫ. Scꝫ. In impetrātꝭ dignita te. Eius pro q̄ impetrat̄ miſerabilitate. et Interce dentiū honeſtate. Dignitas impetrātis cōmēdat̄ in Duobꝫ. A ptāte et Honeſtatꝭ ſingularitate. De Ptāte dic [Cēturionis aūt] Cēturio ſ'm ordi nē rome Imꝑatoris eſt q̄ cētū militibꝫ ꝑeſt. ij. Re gū.xviij. Minimꝰ cētū militibꝫ ꝑerat. Eſa.lx. Mi nimꝰ erit in mille ꝛ paruulꝰ in gentē robuſtiſſimā Talis ei ordo ꝯſulit̄ a Jetro ſocero Moyſi Exo. xviij. Cōſtitue ex eis decanos ꝛ q̄nq̄genarios ꝛ cē turiones. Chiliarche autē dicunt̄ q̄ mille hñt ſub ſe milites. Attēde aūt ꝙ q̄dā glo dicūt Cētenariū eſſe q̄dratū ꝛ pfectū nūerꝫ. Quadratꝰ aūt eſt qꝛ ꝓ uenit ex ductu denarij in ſeipm̄ Et q̄ ad denarium ſpectat pfectionē decalogi: q̄ ſemel ducit̄ in ſeipm̄. qa vno mādato charitatꝭ adimplet̄. Rho.xiij. Qui ꝓ ximū diligit: legē impleuit. Quadrat̄ aūt qñ ad q̄t tuor ꝟtutes Cardinales ſic ad rectos ꝛ finales an gulos compat̄. Sicut em̄ dr in.j. Eth. Homo bo nus q̄drāgulꝰ eſt ad ꝟtutē. Sic ḡ eſt Cēturionis hñs dignitatē. Subdit̄ [cuiuſdā] In q̄ intelligi tur ſingularꝭ fuiſſe honeſtatꝭ. qꝛ ſegregat̄ ꝛ diſtin guit̄ ab alijs. Hebre.vij. Scūs: innocēs: impol lutꝰ: ſegregatꝰ a peccōribꝫ. Tales em̄ peccōres ꝛ ty rannū eſſe cōſueuerūt, Et ideo vt iſtū a talibꝫ diſcer nat dr [cuiuſdā] Deinde tāgit Eiꝰ pro q̄ impetra tur miraculū: miſeriā a Tribus. A cōditiōe. A do loris fatigatiōe. et A ꝑiculo. De Cōditione dr [ſer uus] qm̄ obſequia ſeruitutꝭ: et prudētia ꝛ fideli tas tāchařꝫ dño effecerant: vt nō tā doleret ſue ſer uitutꝭ damno: q̄ꝫ optimi ꝛ fidelis hoīs infirmita tē. Eccl.vij. Seruꝰ ſenſatꝰ ſit tibi dilectꝰ q̄ſi anima tua. Eccl.xxxiij. Si tibi eſt ſeruus fidelis ſit tibi q̄ſi

aīa tua. Ammirāda eſt benignitas domi q̄ tantā
hʒ curā ſerui. Ammirandū obſequiū ſerui q̄ dn̄m
traxit ad dilectionē ſui. Vn̄ Ephe. vj. Vos dn̄i ea-
dē facite ſeruis remittētes minas: ſciētes q̄ ⁊ vr̄ ⁊
illoꝝ dn̄s eſt i celo: ⁊ pſonaꝝ acceptio nō eſt apud
deū. Tangit aūt Doloris afflictionē ꝑ hoc q̄ dicit
[male hn̄s] Erat em̄ paralytic⁹ Nō valēs etiā cur-
ſu greſſu incedere: nec potētia ſe trahere. ſed infir-
mitate vinctus (al's vict⁹) in domo iacebat. Mat.
viij. Puer me⁹ iacet paralytic⁹ in domo mea ⁊ male
torquet. hoc ē ad doloris nimiū ſenſū [Erat em̄
moriturus] Ecce Periculū: qꝛ nihil niſi mortem
expectabat ex infirmitatꝭ aggrauatiōe. Eccī. x. Lā-
guor plixior grauat medicū. iiij. Reg. xvij. Erat lā-
guor peſſimus: ita vt nō remaneret in eo anhelit⁹.
Nihil etiā niſi mortē ex anguſtia īfirmitatꝭ hēbat
in deſiderio. Eccī. xxx. Melior eſt mors q̄ꝫ vita a-
mara: et requies eterna q̄ꝫ languor pſeuerās. Tobie
iij. Meli⁹ eſt mihi magꝭ mori q̄ꝫ viuere [qui illi
erat precioſus] hoc ē: magno p̄cio cōpat⁹. Vel
magno p̄cio eſtimat⁹. Et de hoc iā dictū eſt. qa hʒ:
ſeruitio: prudētia: ⁊ fidelitate meruerat apō dn̄m.
Eph. vj. Nō ad oculū ſuiētes ſed ſic dn̄o. Ad Phi-
lemonē. Suſcipe illū nō iā vt ſeruū: ſed p ſeruo di-
lectiſſimū fratrem. In h̄ aūt iſte imitator chr̄i fuit.
Jo. xv. Jā nō dicā vos ſeruos qa ſeruus neſcit qd
facit dn̄s ei⁹. Vos aūt dixi amicos.

Et cum audiſſet de Jeſu: miſit ad eū ſeniores iudeorum: rogans eū vt veniret et ſanaret ſeruū ei⁹.

E Hic agit̄ de Impetrantiū honeſtate. Et tangū-
tur Quatuor. Quoꝝ Primū eſt Interceſſoꝝ ad
intercedendū inductio. Scd̄m aūt Intercedentiū
in intercedēdo ſtudiū ⁊ ſollicitudo (al's ſollicitatio)
Tertiū aūt eſt ꝗ pro dn̄o ei⁹ qd̄ petit̄ impetratio.
Quartū aūt Ei⁹ p q̄ intercedit̄ fidei ⁊ reuerētie ad
dn̄m magnitudo. In Primo hoꝝ ſūt itēꝝ Qua-
tuor. Primū q̄dē Audit⁹ ſaluatoris aduent⁹. Se-
cundū aūt Cōuocat⁹ intercedentiū honeſtoꝝ cet⁹.
Tertiū Petitōis affect⁹ valde deuot⁹. Quartū ē
Expoſit⁹ petitōis deuote affect⁹. De Primo dicit
[Cū audiſſet de ieſu] ſaluatore: cogitauit de
īpetrāda ſalute. Jo. iiij. Cū audiſſet qꝛ Jeſus veni-
ret de Judea i Galileā: rogauit eū vt deſcēderet ⁊
ſanaret filiū ei⁹. Act. x. Pertrāſiuit bn̄faciēdo ⁊ ſa-
nādo oēs oppſſos a diabolo: qm̄ de⁹ erat in ipſo.
Lu. vj. Quia vt⁹ de illo exibat ⁊ ſanabat oēs. Hic
aūt audit⁹ ꝑcat auditū ꝟbi qd̄ facit fidē in corde.
Rho. x. Fides ē ex auditu. Audit⁹ āt ꝑ ꝟbū chriſti
Apoc. vl. Qui audit dicat veni [miſit ad eū ſeni-
ores iudeoꝝ] Ecce Cōgregatur (al's Cōgrega-
tus) p induſtriā Centurionis intcedētiū cet⁹. Se-
niores ei: ⁊ digni ſūt reuerētia: ⁊ hn̄t rn̄dēdi ſapiaꝫ
Job. viij. Interroga generatiōeꝫ p̄ſtinā: ⁊ diligent̄
patꝝ iueſtiga memoriā. Sap. iiij. Cani ſūt ſenſus
hoīs: ⁊ etas ſenectutꝭ vita imaculata [Judeoꝝ]
deū colētiū. qꝛ cū eēt diſparꝭ cult⁹: ꝑ ſeipm appropi-
q̄re n̄ fuit auſus: ſciēs ſe eē canē: ſic mulier gentilis
Mat. xv. Que audiuit a dn̄o. Nō ē bonū ſumere
panē filioꝝ ⁊ mittere canib. h̄ ē: gētilib ad mādu-
cādū. Et iō mittit illos q̄ ſūt filij: ⁊ q̄ ſūt ppl's pecu-
liarꝭ. Qꝛ em̄ ſūt filij Exo. xj. Primogenit⁹ me⁹ iſrl̄
Oſee. xj. Ex egypto vocaui filiū meū. Qꝛ ſit ppl's pe-
culiarꝭ Deut. vij. Vos eſtꝭ ppl'us peculiarꝭ. Inter
hos etiā miſit q̄s putauit chr̄o magis acceptos et
magꝭ ppinq̄s. Deut. iiij. Nō ē alia natio tā grandis
q̄ habeat deos appropinq̄ntes ſibi ſic dn̄s de⁹ nr̄
adeſt oīb obſecratiōib nr̄is. Ideo ḡ hos huc mit-
tit: ⁊ ſe ſubtrahit [rogās eū] Ecce Obſeruatio deuo-
ti affect⁹. Nō em̄ ei potēs cēt: ꝑ milites cogebat.
nec aliq̄d ſublimitatꝭ oſ̄dit: ſed hūilr̄ ⁊ deuote ad
ſupplicatōis cōfugit auxiliū. Eccī. xxxv. Oro hūili-
antꝭ ſe nubes penetrat: et donec ppinq̄t nō cōſola-
bit̄: et n̄ diſcedet donec altiſſim⁹ aſpiciat [vt veni-
ret] Ecce Expoſit⁹ petitōis affect⁹. Dic̄ aūt Duo.
Petēs aduētū corꝑalē. et Sanitatis effectū. Pri-
mū: ſignū eſt adhuc puſille fidei. qꝛ ſi ꝑfectaꝫ hiet
iā fidē: ſciret q̄ nō eſſet loc⁹ vbi nō eſſet de⁹. Et ita
abſens ſicut p̄ns poſſet curare. Qd̄ ⁊ poſtea ſenſit
qn̄ in fide pfecit Et iō qꝛ pficit nō arguit̄. Joā. aūt
iiij. Regul⁹ idē petēs: qꝛ pſtitit i icredulitate ⁊ du-
bitatiōe: arguit̄: dicēte dn̄o. Niſi ſigna ⁊ pdigia vi-
deritꝭ n̄ cre. Hic aūt ppt̄ pfectū fidei cōmēdat̄. Ag.
ij. Veniet deſiderat⁹ cūctꝭ gētib: ⁊ replebit̄ gloria
dom⁹ dn̄i [et ſanaret ſeruū ei⁹] Eccī. l. Cura-
uit gentē ſuā ⁊ liberauit eā a pditiōe. Nec ꝟecūdat̄
ſanare ſeruū. qꝛ Sap. vj. Puſillū ⁊ magnū ipe fe-
cit: et eq̄lr̄ eſt ei cura de oībus. al's fide: iā ſat.

At illi cum veniſſent ad Jeſum rogabant eū ſollicite dicentes ei: Quia dign⁹ eſt vt hoc illi preſtes Diligit em̄ gentē noſtram: et ſyna-gogā ipe edificauit nobis. Jeſus aūt ibat cum illis.

Hic tangit̄ Intercedentiū ſtudiū ⁊ ſollicitudo.
Et dicunt̄ Tria. Primū eſt Intercedentiū ad Je-
ſum appropinq̄tio. Scd̄m aūt Interceſſiōis ſolli-
citudo. Tertiū aūt Eoꝝ q̄ pficua erāt ad exauditi-
onē allegatio. De Prio dr̄ [At illi cū veniſſent
ad eū] corꝑe ⁊ obſeq̄o ⁊ familiaritate appropinq̄ſ-
ſet. Ps̄. xxxiij. Accedite ad eū ⁊ illūinami. Jac. iiij.
Appropinq̄te deo ⁊ appropinq̄bit vobis [Roga-
bant eū ſollicite] Ecce Interceſſiōis ſollicitudo.
ij. Paral. xx. Totū ſe ꝯtulit ad rogādū dn̄m. Ps̄.
cxviij. In toto corde meo exq̄ſiui te: ne repellas me
Gal. ij. Sollicit⁹ fui hoc ipm facere [dicētes ei] In-
cipit h̄ Eoꝝ q̄ ad exauditōeꝫ faciūt allegatio. Sūt
aūt Tria. Virtutꝭ honeſtas. Dilectiōis familiari-
tas. et Expēſaꝝ q̄s in cōi negocio fecit impēſa. De
Prio dicūt [Quia dign⁹ ē vt hoc ei preſtes]
ꝟtutū honeſtate. iij. Reg. ij. Pete qd̄ vis: nō ei fas
ē me aliq̄d tibi negare. Heſter. v. Quid petꝭ vt dem
tibi ⁊ p q̄ re poſtulas: etiā ſi dimidiā ptē regni mei
poſtulas: īpetrabis eā. Tāte āt fiducie īpetrādi eſt
dignitas i ꝟtute. Eccī. xliiij Hoies diuites in vir-
tute pulcritudīs ſtudiuꝫ hn̄tes. Jō Zach. iij. dicit̄
viri portēdētes qꝛ fiduciā portēdūt ad oēm effectū
petitōis īpetrādū. Allegāt āt effectū dilectiōis [Di-
ligit em̄ gētē noſtrā] ꝑt̄ reuerētiā cult⁹ diuini

Deut.xxxiij. Dilexit ꝑplos: oẽs gẽtes ĩ manu illi⁹ ſũt Prouer.viij. Ego diligẽtes me diligo. Et ita fecerũt iſti/ et ſynagogã ipſe nobis edificauit⌋ Ecce Allegatio ſpẽciaꝝ rõãꝝ ĩ cõi: ⁊ ĩ negocio. q̃a Suis expẽſ edificauit eis ſynagogã. h̃ eſt: domũ oꝛonis. Ecci.l. Tẽpli altitudo ab ipo fũdata ẽ duplex edificatio. et excelſi pietes tẽpli. Iſte ẽñ q̃ gẽtil fuit: fidẽ ꝯmẽdat gẽtiũ. Dñs q̃ñ ad vnũ ouile ebit venire cũ ꝑmitijs iudeoꝝ. Ioã.x. Fiet vnũ ouile ⁊ vn⁹ paſtoꝛ. Et iõ Mat.viij. dĩs xp̃s iſtũ dc. Multi veniẽt ab oriẽte ⁊ occidẽte ⁊ recũ. cũ Abra. Iſaac et Iac. in reg̃ ce.⌊Jeſus aũt ibat cũ illis⌋ Ecce Impetratio petitiõis a pio dño. Iac.j. Poſtulet in fide nihil heſitãs. Hiere.xxix. Inuocabitis me et ego exaudiã vos.

Et cũ iã ñ lõge eẽt a domo: miſit ad eũ Cẽturio amicos dicens. Domine noli vexari.

D Ecce h̃ tãgit ei⁹ ꝑ q̃ intercedit fidei ⁊ reuerẽtie ad dñm creſcẽs magnitudo. Tãgũt aũt h̃ Quattuoꝛ Primũ q̃dẽ eſt Profect⁹ dñi ad petitõez ſeniorũ. Scdm ãt ẽ Miſſio ad occurſũ dñi Cẽturiõis amicoꝝ. Tertiũ Cõpaſſio vexatiõis dñi ſcḋm hoiez ĩ itinere pedũ. Quartũ ãt Allegatio ſue idignitatꝭ: et Allegatio ꝑfcẽ fidei dñi ꝟtute curatiõnũ. De Prio dr⌊Et cũ iã ñ lõ. eẽt a domo⌋ cẽturiõis itinerãdo pedes. Nõ ei vnq̃ȝ legit dñm eq̃taſſe: ſed bis legit aſinaſſe: vt dr b. Bern. Et iõ fatigabat itinerãdo. Ioan.iiij. Jeſus fatigat⁹ ex itinere ſedebat ſup. fõtẽ⌊Miſit aũt cẽturio amicos⌋ honeſtiores ⁊ altos⌊dicẽs⌋ Sȝ Matthe⁹ dc q̃ vẽit ꝑ ſe ipm. Et dicũt q̃dã q̃ ꝑmo miſit honeſtiores iudeorũ. Scdo honeſtiores aicoꝝ. Tertio audaciã ſumẽs vẽit ꝑ ſe ipm. Beda ãt ĩ glo. dc q̃ ñ vẽit ꝑ ſe ipm niſi ſpũalr fidei paſſibꝫ appropinq̃ns. Et ita intelligit q̃d dc Mat. Eſa.xlv. Viri ſublimes ad te venient⌊Dñe noli vexari.⌋ Lu.viij. Noli vexare mgr̃m

Nõ eñ ſum dign⁹ vt ſub tectuȝ meũ intres: propter q̃d et meipm ñ ſũ arbitrat⁹ dignũ vt vẽirẽ ad te ſed dic ꝟbo ⁊ ſanabit puer meus

Ecce h̃ fidei et reuerẽtie ꝑponit incrementũ ⁊ magnitudo. Dicit aũt Quattuoꝛ. Primũ q̃dẽ eſt Reuerẽtie ⁊ hũilitatꝭ. Scdm Ex ori facto ẽ excuſatõis Tertiũ aũt Fidei ammirabil. Quartũ aũt eſt hec oia ꝑ ſignũ oñdentꝭ ꝑſuaſiõis. De Prio dr⌊Dñe nõ ſũ dign⁹⌋ Ecce Reuerẽtia: ex dei maieſtate ſuam ꝯgnſcẽs puitatẽ. Ps.viij. Quid eſt hõ q̃ mẽoꝛ es ei⁹: aut fi. ho. q̃m vi. eũ. Job.xxv. Nõ putredo et fili⁹ hois ꝟmis. Mlto g̃ magꝭ gẽtil⌊vt intres ſub tectũ meũ⌋ Hũiliat ſe Nõ dicens ſe h̃re domũ ſȝ tectũ.j. Tim.vj. Hñtes alimẽta ⁊ q̃bꝫ tegamur his ꝯtẽ.ſũ⁹. Hier.xxij. Ue q̃ dc edificabo mihi domũ latã ⁊ cenacula ſpacioſa: q̃ apit ſibi feneſtras: et facit laquearia cedrina: pingitq̃ȝ ſynopide. Nec dicit tecta cũ eſſet magn⁹ ꝑnceps. Eſa.v. Ue qui ꝯiũgitis domũ ad domũ. ⁊ agrũ agro copulatis vſq̃ȝ ad t̃minũ loci. nũq̇d vos ſoli habitabitis ĩ medio terre⌊ꝓpter q̃d ⁊ meipm⌋ Ecce Scdm⌊nõ ſũ dignũ arbitratus⌋ Hic ei ſicẽ ⁊ mulier chananea ſe canẽ Mat.xv. reputauit. Rho.xj. Noli altum ſape ſȝ time⌊vt venirẽ ad te⌋ne tue oculos maieſtatꝭ offenderẽ ꝓpter diſparẽ cultũ in q̃ eſſe videoꝛ. Ecci.iij. Quãto magn⁹ es hũilia te in oibꝫ⌊Sed dic verbo⌋ Ecce Tertiuȝ ſ Magnitudie fidei. Et dr Duo. Primo eni expmit fidẽ. Scdo adhibet fidei ꝑ ſilẽ ꝑſuaſionẽ. Fidẽ expmit ꝑ hoc q̃ dic⌊Sed dic verbo⌋ Sap.xviij. Oipotẽs ſermo tu⁹ ſanat oia. In ꝟbo enim eſt tibi ptãs. Heb.i. Poꝛtãs oia ꝟbo virtutꝭ ſue⌊⁊ ſanabit⌋ q̃ntacũq̃ȝ ſit infirmitas⌊puer meus⌋ Seruũ a puritate vocat puerũ. Ps.xxxij. Dixit ⁊ facta ſunt: mãdauit ⁊ creata ſũt. Job.v. Ipe vulnerat ⁊ medet. ꝑcutit ⁊ man⁹ ei⁹ ſanabũt

Nã ⁊ ego hõ ſũ ſub ptãte ꝯſtitut⁹ habẽs ſub me milites. ⁊ dico huic vade ⁊ vadit: ⁊ alio veni ⁊ venit. ⁊ ſeruo meo: fac hoc ⁊ facit. Quo audito Jeſus miratus ẽ. Et ꝯuer ſus ſeq̃ntib⁹ ſe turbis dixit. Amẽ dico vobis: nec ĩ iſrl tãtã fidẽ inueni. Et reuerſi q̃ miſſi fuerãt domũ inuenerũt ſeruũ q̃ lãguerat ſanũ.

Ecce Perſuaſio ꝑ ſilitudinẽ. Et ſumit ſcḋz Chryſo. duas ſilitudies. Unã Int ſe ⁊ milites. Aliaȝ int ſe ⁊ ſuos iferiores. Quaſi ſint milites ad duo q̃ ſunt in chño hoie. Quoꝝ vnũ ẽ int chñm hoiem ⁊ angelos. ⁊ Aliud int chñm hoiem ⁊ corꝑalẽ creaturã. Chñs hõ eni ſub ptãte ꝯſtitut⁹: ſic cẽturio ſub ptãte Imꝑatoꝛꝭ. Dic g̃⌊Nã ⁊ ego⌋ſic ⁊ tu licȝ diſſilr⌊ſũ hõ⌋ aliꝭ q̃dẽ ꝑ naturã nõ maioꝛ.⌊ſub ptãte⌋ tua oꝛdiatõe⌊ꝯſtitut⁹⌋ ſupioꝛꝭ ꝑſidis ⁊ Imꝑatoꝛ. Ro.xiij. Ois aia ptãtibꝫ ſublimioribꝫ ſubdita ſit. ps.lxv. Impoſuiſti hoies ſuꝑ capita nr̃a⌊habẽs ſub me milites⌋ ſic ⁊ tu angelos. ij. Reg.xviij. Mim⁹ cẽtũ militibꝫ ꝑerat Sic ⁊ de chño dr Job.xxv. Nũq̇d ẽ numer⁹ militũ ei⁹. ⁊ ſuꝑ quẽ nõ ſurgit lumẽ ei⁹⌊Et dico huic⌋ impãs⌊vade ⁊ vadit⌋ obediens Sic ⁊ tu dicas creaturꝭ ⁊ angel. Job.xxxviij. Nũq̇d emittes fulgura ⁊ ibũt. ⁊ reuertẽtia dicent tibi aſſum⁹: h̃ ẽ: fulgurãtes angelos⌊⁊ alio⌋ h̃ ẽ aliꝭ: Grãmatica antiq̃⌊veni ⁊ venit⌋ Baruch.iij. Vocate ſũt ⁊ dixerũt aſſum⁹. ⁊ luxerũt ei cũ iocũditate q̃ fecit eas. Matth.iiij. Acceſſerũt angeli ⁊ miſtrabãt ei.⌊Et ſeruo meo dico⌋ ſic tu icoꝛpoꝛali nature.⌊fac hoc⌋ q̃d volo⌊⁊ facit⌋ obediẽdo. Job.xiiij. Vocab me ⁊ ego rñdebo tibi. opi manuũ tuarũ poꝛriges dexterã⌊Quo audito⌋ q̃d tñ ꝑ⁹ ſciuit ſȝ ꝓpt aſtãtes etiã audire voluit. Eſa.xij. Annũciate hec ĩ vniuerſa t̃ra⌊Jeſus mirat⁹ ẽ⌋ h̃ eſt: ad modũ mirãtꝭ ſe habuit. Quia ĩ ipm nec ſcḋm deuȝ neq̃ȝ ſcḋz hoiez ſtupoꝛ cadit ãmirãtꝭ. q̃ nihil ignorauit ſed omniũ cauſas ipe cognouit. Ioãnis.xvj. Scimus quia ſcis omnia. et non eſt opus tibi vt quis te interroget.⌊Et conuerſus⌋ retroꝛſum vt ad eos dirigeret ſermonẽ⌊ſeq̃ntibus

appropinquatio tangiť p hoc [Cū aūt appropinquaret porte ciuitatis] Non tā corpe q̄s miſeratiõis affectu. Pš.cxliiij. Prope eſt dñs oĩbꝫ inuocātibꝫ eū: oĩbꝫ q̄ inuocāt eū in vitate. Phil'. iiij. Dñs ꝓpe eſt: nihil ſolliciti ſitis. Eſa.lv. Querite dñm dū inueniri põt: inuocate eū dum ꝓpe eſt. Porta aūt ciuitatꝭ: eſt Ad cor ingreſſus i ciuitatē cordis. Uel: Ad ſenſum aliquē: appropinq̄tio in ciuitatē corpis. De Primo dr Apoca.iij. Ecce ego ſto ad oſtiū ꝫ pulſo. ſiqs aperuerit mihi intrabo ꝫ cenabo cū eo: ꝫ ipe mecū. De porta corporis dr Eſa.xxvj. Aperite portas: ingrediať gēs iuſta cuſtodiēs vitatē. Habꝫ eni Cor ſuā ciuitatē: ex Cogitatõibꝫ: Intētõibꝫ: Delectatõibꝫ: Conſenſibus Uolūtatibꝫ: ciuilitate magna ꝯgregatā. Habet etiā corpus ſuā: ex Officijs mēbroꝝ: Delectatõibus ſenſuū: Motibꝫ mēbroꝝ ꝫ Officijs ꝯgregatā. Et vtraq̄ ciuitas habꝫ portas ſuas. Una quidē porta (al's: portas) ſenſuū. Alia aūt Patefactiones intētionū. Ad iſtas aūt portas dns appropinq̄t: qñ ſe Intētõibꝫ cordiū: vel Reuelatõibus ſenſuū manifeſtat. Baruch.iij. In t'ris viſus eſt ꝫ cū hoĩbꝫ ꝯuerſatꝰ ē. Jo.j. Uerbū caro factū eſt ꝫ habitauit i nob. Sic ḡ propinquat nob. Pſal. xxxiij. Juxta ē dñs his qui tribulato ſunt corde. Act.xvij. Nõ lõge eſt ab vnoq̄q̄ noſtꝝ. In ipo ei viuimꝰ mouemur ꝫ ſumꝰ. [Ecce] hoc eſt pñtie eius: publice exhibebať. Et intelligiť h: defuncti xpi ſaluatori pñtatio. Ut ex pñtia ipius ad pietatē moueret. q.d. Ecce dñe reſpice. pp'ls tuꝰ omnes nos. Eſa.lxiiij. Et illud ibidē. Ubi ē zelꝰ tuꝰ: fortitudo tua: multitudo viſceꝝ tuoꝝ? Et illō ibidem lxiiij. Nūqd ſup his ꝯtinebis te? ꝫ tacebis ꝫ affliges nos vehemēter? Quid ei fõti miſericordie amplꝰ p̄ſentari põt q̄s mortuus? Iſte i vltio genere miſerie eſt. in q̄ nulla eſt decetero ſpes ſalutꝭ hoĩs. Ps.lxxxv. Eruiſti aīaꝫ meā ab inferno inferiori. Itē ps.xxix. Qm̄ tu es q̄ extraxiſti de iferno aīaꝫ meā: ſaluaſti me a deſcēdētibꝫ in lacū. Hic enim [defūctus] ad publicū [efferť] vt tuā moueat miſericordiā: publica miſeria: ꝫ mors miſeriaruꝫ maxia. [Efferť] inq̄ non tā mortuꝰ Corpaliť q̄s Spūaliter. Mortuus eni erat in pctō ſpūaliť. Nūc aūt miſerabil' efferť i publicū corruptõe plenus: i exēplū pditõis. Eſa.lj. Dormierūt i capite oĩm platearū ſicut oryx illaq̄atꝰ. Moueat ḡ tuā miſericordiā tāta miſeria. ꝫ duplici morti duplicēꝫ p antidotū oppone vitā. aie. ſ. ꝫ corpis: totū hominē (ſic tue ē ꝯſuetudis) ſaluū faciēs. Efferť eni mors aie p ſcādalū pctōꝝ. Eſa.j. Pctm̄ ſuuꝫ ſicut ſodoma p̄dicauerūt: neq̄ abſcõderūt. Efferť mors corpis extra domū ad tubā tumulāda. ne fetore (al's: forte) corrūpat appropinq̄ntes. Et vtriuſq̄ mortꝭ miſerere preſens miſerator ꝫ multe miſericordie ꝫ pie dñe [filiꝰ vnicꝰ] Ecce mouētia ex pte mr̄is. Et ſūt i duplici ordie. Quedā eni ſunt in habitudie filij ad mr̄ez. Quedā aūt in habitudine mr̄is ad filiū. De his q̄ ſunt i habitudie filij ad mr̄ez: dr [filius vnicus mr̄is ſue] Pignꝰ aūt nature mortal' fuit inq̄tū filꝰ. Dilectꝰ vteri inq̄tū filꝰ. Alter ꝓ patre inq̄tū filꝰ. Totus aūt in eo fuit matris affectus: inq̄tum vnicus. Oim votoꝝ ſuoꝝ dilectꝰ inq̄tum vnicus. Senectutis baculus inq̄tū vnicꝰ [matris aūt ſue] Que feruentioꝛē in eo habuit amorē. Que neceſſarioꝛē iā habuit robuſtā ꝓlē. Qꝛ eī pignꝰ nature mortalis fuerit filꝰ: patet p hoc qd dicit Augꝰ q nuptie bonū ſunt mortaliuꝫ nõ ꝓpter aliud niſi qꝛ mortalis ꝫ fugientꝭ nature in ſucceſſore pignꝰ remanet. et extinguentꝭ iā luminis lucerna ex pte accēſa. ij. Reg.xiiij. Querunt extinguere ſcintillā meam q̄ relicta eſt. Scintilla eī reſeruata: eſt pignꝰ ignis. Et ſic eſt filꝰ pignus parentū. Dilectꝰ etiam eſt vteri mr̄is. Prouerb.xxxj. Quid dilecte vteri mei. q.d. quē ego foui in vtō. Un̄ ꝫ Tob.iiij. Memor eī eſſe debes quāta ſuſtinuit in vtero ſuo ꝓpter te. Alter etiā fuit ꝓ patre qꝛ aliū non habuit. ꝫ ideo deficiente vtute in parētibꝫ: creſcat in filijs. Et idō Exo.xx. dr. Honora parētes. Inq̄tū aūt vnicus: totꝰ in eo fuit matris affectꝰ: ſicut dr Baſilꝰ ij. Reg.j. Sicut mater vnicū amat filiū: ita te diligebā. Et ideo Hiere.vj. dr. Luctū vnigeniti fac tibi: planctū amaꝝ. Totꝰ fuit votoꝝ ſuoꝝ dilectus inq̄tū vnicꝰ In quē oĩa ſua vota referebat. Prouer.xxxj. Quid dilecte votoꝝ meoꝝ. Inq̄tum aūt vnicꝰ: fuit Senectutꝭ baculus. Tob.v. Baculū ſenectutꝭ nr̄e lumē oculoꝝ noſtroꝝ. Ruth.iiij. Natus eſt q̄ te diligat ꝫ enutriat ſenectutē tuā. Et hec oĩa Spūaliter ſunt in natis eccl'ie: q̄s i corde ſuo parturiuit ꝫ portauit. Mr̄ etiā feruētiorē in prole habet amorē. Oĩs eī mr̄ diligit: ſic dic Tullꝰ in Topicꝭ rhetoricꝭ. Eſa.xlix. Si põt obliuiſci mr̄ infantē ſuū vt nõ miſereať filio vteri ſui: q.d. Nõ poteſt. Hec etiā neceſſariorē habuit tā robuſtā ꝓlem q̄ iā anꝰ ſe iuuare nõ potuit: ſolo filij ſolatio ſuſtentanda. Rho.xv. Debemus nos firmiores imbecillitates iſirmoꝝ ſuſtinere [Et hec vidua erat] Ecce Miſerabilis habitudo matris [Hec] enim [vidua erat] hoc eſt: a viro idua: et ſolatio viri deſtituta. Et idō iā et robuſta ꝓles erat valde neceſſaria: nõ tā pro filio q̄s vice mariti ꝓtectore domus ꝫ familie. j. Timo.v. Uiduas honora q̄ vere vidue ſūt. Pš.cxxxj. Uiduā eiꝰ bñdicēs bñdicam. Eſa.j. Judicate pupillo: defēdite viduā. Thre.vl. Pupilli facti ſumꝰ abſq̄ patre: matres nr̄e q̄ſi vidue. Hec aūt vidua eſt eccl'ia: a ſpõſo chr̄o (qui i celū ſm corpalē pñtiam abijt) idua. hoc eſt: diuiſa [Et turba ciuitatis multa cum illa] Ecce Turbe pñtia ex miraculo ad fidē edificatio. Et h eſt qd dr glo. Multi cū dño: multi cū vidua vt viſo miraculo: mlti fiāt laudatores. Sic eī p̄cipit apl's. j. Cor.x. Sine offenſiõe eſtote iudeis ꝫ gētibus ꝫ eccl'ie dei ſic et ego p oĩa oĩbꝫ placeo: non q̄rens quod mihi vtile eſt: ſed quod mlť' vt ſalui fiant. Et Itē. j. Cor.xiiij. Uos qui emulatores eſtꝭ ſpirituū ad edificationem eccleſie: querite vt abūdetis. Sic enim veniente turba et dicente: Uolumus Jeſum videre. hoc eſt: ſaluatorem in effectuꝫ (al's affectu) ſalutis: dixit ſtatim. Uenit hora vt clarificetur filius hominis. Tunc eī clarificatur quando in fide multoꝝ clarus eſſe oſtendiť. Et idō diſpenſatõe dei turba ciuitatꝭ mlta erat cū illa.

Quā cū vidiſſꝫ dominꝰ miſeri-

cordia mot⁹ ſup eã: dixit illi. Noli flere. Et acceſſit ꝛ tetigit loculũ. Hi aũt q̃ portabãt ſteterũt: ꝛ ait. Adoleſcẽs tibi dico ſurge.

Hic tãgit ea q̃ faciũt ad ꝑfectõnem miraculi ex parte chri q̃ facit miraculũ. Et ſunt Sex. ꝛ Unũ interponit Qđ remouet id qđ ꝓhiberet: ſi miraculũ nõ eſſet. Et h̃ eſt Septimũ. Primũ aũt ẽ Miſericordie ꝛ pietatꝫ in viduã reſpect⁹. Scđm aũt Doloris ꝛ ꝯpaſſiõis intriſec⁹ tact⁹. Tertiũ autẽ eſt Cõſolatõis affatus. Quartũ eſt Miſerantꝫ ad miſerũ acceſſus. Quĩtũ ẽ Mortui a chřo viuificus tactus. Et hic interponiť Eoꝝ qui portabãt mortuũ fixus ꝛ immobilis grad⁹. Sextum aũt eſt Ei⁹ q̃ mortꝫ habebat ıperiũ p̃ceptiuus ad vitã regreſſus. De Primo q̃dẽ dr̃ Exo. iij. Videns vidi afflictõez ppl̃i mei q̃ ẽ ĩ egypto. Zach. ij. Qui tangit vos tãgit pupillã oculi mei. De Secundo Hiere. xxxj. Cõturbata ſunt viſcera mea ſup eũ. miſerãs miſerebor ei⁹. Geñ. vj. Tact⁹ dolore cordis intriſec⁹. ſm hoĩez ei dñs miſ̃icordie affectu moueri potuit. [Dixit: Noli flere] Ecce Cõſolatiõis affatus. Eſa. lxvj. Quo mõ ſi mř blãdiatur: ita ego ꝯſolabor vos. Hiere. xxxj. Quieſcat vox tua a ploratu: ꝛ oculi tui a lachrymis. Fuerũt aũt tres cauſe q̃re vidua flenit. Una q̃dẽ: qꝛ mortui plorãdi ſunt. Eccĩ. xxxviij. Fili ĩ mortuuz ꝓduc lachrymas. ꝛ q̃ſi dira paſſus incipe plorare. Eccĩ. xxij. Sup mortuũ plora: defecit enĩ lux eius. Secũda cauſa ẽ: qꝛ fuit fili⁹ vnic⁹. Hiere. vj. Luctũ vnigẽiti fac tibi plãctũ amaꝝ. Tertia cã eſt. qꝛ adoleſcẽs in flore ſue iuuẽtutꝫ defũctus Eſa. xxxviij. Ego dixi ĩ dimidio dieꝝ meoꝝ: vadã ad portas inferi: q̃ſiui reſiduũ annoꝝ meorum. Dñs ꝯſolať eã ſic ꝓmiſit Eccĩ. xxxv. Nõ deſpiciet p̃ces pupilli. ꝛ viduã ſi effundat corã eo loq̃lam gemit⁹. Job. xxix. Cor vidue ꝯſolat⁹ ſũ. Hec enĩ indiguit ꝯſolatõe. qꝛ ĩ ꝑſona ei⁹ dıč Baruch. iiij. Nẽo gaudeat ſup me viduã ꝛ deſolatã. [Et acceſſit] Ecce Ad miſeꝝ ſalutꝫ acceſſus. Lu. x. Ap-

B propiãs alligauit vulnera ei⁹. Pſ. xxxiij. Juxta eſt dñs his q̃ tribulato ſũt corde [ꝛ tetigit loculũ] Ecce Saluatoris ad mortuũ viuific⁹ tact⁹. qꝛ Sicut tactu ſue viuifice carnis vim regeneratiuã ꝛ viuificatiuã ꝯtulit aq̃s: Jta tactu curat leproſos ꝛ ſuſcitat mortuos nõ inq̃nat⁹ ab illis. ſꝫ ĩfundẽs oĩb⁹ ſalutꝫ effectũ. Mar. v. Tetigit me aliq̃s. Geñ. xxvij. Accede ad me fili mi vt tãgam te. Pſ. cxliij. Tãge mõtes ꝛ fumigabũt in deuotione. Dr̃ aũt feretꝝ locul⁹: qꝛ frigiditas mortui ꝛ ſpaſmus ĩ mĩma ꝯbũt corp⁹ mortui. niſi ſit humor intus putrid⁹ ꝛ inflat⁹. Et iõ mortuo corpi minor ſufficit loc⁹. Et iõ vocať locul⁹. Jſte aũt locul⁹ ſm Glo. Spũalr̃: ſecura deſꝑati cordis ẽ cõſcia: Jn q̃ loculo iacꝫ Spũalr̃ mortu⁹ nõ ſentiẽs mortẽ ſuã ꝓpriã. Exo. xij. Neq꞉ enĩ fuit dom⁹ in q̃ nõ iaceret mortu⁹. Uñ dñs tres mortuos legiť ſuſcitaſſe. Unum ĩ domo: filiam archiſynagogi. Mat. ix. Qui ſcat mortuũ ĩ ꝯſcia. q̃ adhuc nõ ꝓdijt ad publicũ mali exẽpli. Aliũ in porta vrbis: vt h̃. Qui ſcat mortuũ in peccatꝫ: q̃ ꝑ portã ſenſuum ꝓdijt in publicũ ſcãdali ꝛ mali exẽpli. Hiere. ix. Aſcẽdit mors ꝑ feneſtras nr̃as ꝛ ingreſſa eſt in domos nr̃as. Tertiũ in monumẽto. Joã. xj. Qui clauſus lapide fetens: ſcat eos q̃ obduratiõe male ꝯſuetudis pſſi fetẽt ad corruptõez mltoꝝ. Uñ. v̄. Mẽs mala mors ĩt⁹: mal⁹ act⁹ mors foris. Uſus Tũba: puella: puer: lazarus iſta ꝓbant.

[Hi aũt qui portabant feretrũ ſteterũt] Ecce Portantũ fix⁹ gradus: et ꝑ hoc remotũ ſuſcitationis impedimentũ Quia ſi fortiter portãdo ꝑtexiſſent: tact⁹ diuin⁹ ſup mortuũ nõ fuiſſet contrmat⁹: ſed a manu retract⁹. Hi aũt q̃ portabant Lr̃aliter q̃dem ſunt hoĩes. Naturalr̃ aũt vt dr̃ gloſa ſunt elemẽta. Moraliter aũt ſũt paſſiões ꝛ peccati affectiões. Et de hoĩb⁹ q̃dẽꝫ cõſtat Mat. viij. Permitte mortuos ſepelire mortuos ſuos. Naturalr̃ aũt ſunt elementa. vt dicit q̃dã gloſa. Mater enĩ eſt terra. Unic⁹ aũt: Adã quẽ ad tũbã naturaliter portãt q̃ttuor elemẽta. Terra q̃dem Spũaliter portat cũ terrena facit cõcupiſcere. Naturaliter aũt qꝛ ſua frigiditate ꝛ ſiccitate etiã corp⁹ facit ĩmobile. Aqua Spũalr̃ portat cũ diſtillat in libidinẽ. Corpaliter aũt cũ ſua frigiditate ſenſum auffert. Aer aũt Spũaliter portat ꝑ inanẽ laudis fauorẽ. Naturalr̃ aũt qñ ꝑ anguſtiã intercipit anhelitũ. Jgnis aũt Spũalr̃ portat ꝑ incẽdiũ ire. Naturaliter aũt cum inflãmat ad febris eſtuatiõem. Melius aũt accipiť Moralr̃ qꝫ Quattuor q̃ portabãt ſũt q̃ttuor paſſiões: ſic btũs Bern. dr̃. Amãt enĩ que non decet. Timent q̃ non oportet. Dolent vane. Gaudent vani⁹. De Amore q̃dẽ et Timore dr̃ in pſ. lxxix. Jncẽſa igni: ꝛ ſuffoſſa ab increpatiõe vult⁹ tui ꝑibunt. Jncenſa ſunt ab amore male inflammãte. ſuffoſſa a timore male hũiliãte. ꝛ hec ꝑibunt ab increpatiõe vult⁹ tui (al's vultuoſitatꝫ domini) De dolore aũt ſiue triſticia dicit̃. ij. Coꝝ. vij. Seculi triſticia mortẽ opatur. De Vano gaudio Job. xxj. Gaudẽt ad ſonitũ organi ꝛ in puncto ad inferni nouiſſima deſcẽdũt. He ḡ q̃ttuor paſſiões portãtes hoĩem cõtinue ad tumulũ etne dãnationis. Hec aũt ſtant qñ in malũ nõ pellũt: et de ſtatu ſuo bõ incipit cogitare: vt dei gr̃a redeat a pctõ. Hiere. vj. State ſup vias viãs: interrogate de ſemitꝫ antiq̃s q̃ ſit via bona. Vel Quattuor q̃ portant ſũt Mala deſideria. et Pcti cõſenſus: in parte vna ex parte capitꝫ vbi pctm̃ incipit. Mal⁹ aũt act⁹ et Mala ꝯſuetudo ĩ parte pedũ vbi pctm̃ cõſũmať. Vl' Mala pcti dl̃ectatio. Spes ĩpunitatꝫ ꝛ Preſũptio lõgioris vite (al's Preſũptio impunitatꝫ et Spes lõgioris vite) et Spes future pnĩe. Zach. j. Jſta ſũt q̃ttuor cornua q̃ vẽtilauerũt Judã ꝑ ſingulos viros: ꝛ nemo ex eis leuauit caput. Et hi ſtant qꝛ falſ ſpeb⁹ nos decipiũt. Sap. v. Spes ĩpioꝝ q̃ſi lanugo q̃ a vẽto tolliť [Et ait] Ecce Sextum D

Preceptiu⁹ mortui ad vitam regreſſus [Adoleſcẽs] Adoleſcẽtẽ vocat. qꝛ Miſerabilior eſt adoleſcẽtꝫ in flore vite adhuc exñtꝫ mors q̃ꝫ ſenis. Eſa. 38. Ego dixi ĩ dimidio annoꝝ meoꝝ vadã ad portas inferi. Vl' Moralr̃ Adoleſcẽs: ĩ pctõ mortificante: facili⁹ reſurgit q̃ꝫ in pctõ inueterat⁹. Dañ. xiij. Jnueterate dierum maloꝝ nunc venerũt pcc-

cata tua q̃ opaberis ꝑus. Eſa.lxv. Pctõꝛ centū annoꝝ maledictꝰ erit. Baruch.iij. Inueteraſti i terra aliena: coinq̄natꝰ es cū moꝛtuis. Recēs autē in pctõ ⁊ iuuenis facilꝰ ſolo ꝟbo dei reuocat̃ ad vitā. Ps.cxviij. In q̃ corrigit adoleſcētioꝛ viā ſuā: in cuſtodiēdo ſermões tuos. Vñ et chriſtꝰ h̄ nõ clamauit ſicut Jo.xi. quādo ſuſcitauit Lazarū: q̃ ſignificat in pctõ inueteratum [Tibi dico] Vocauit chriſtꝰ adoleſcentē noīe iuuenilis etatis. Que cauſa multis eſt incõtinentis ⁊ fluxibil' vite. Sap.ij. Fruamur creatura tanq̃ in iuuētute celeriter. In illa eni etate cauſa intelligit̃ moꝛtis ſue. Ariſto.in eth.lib.iij. Nomē incõtinētie ad puerilia pctā ferimꝰ. Et adiūgit Imperiū: dirigens ſermonē ad ipm: dicēs. [Tibi dico] Moꝛtuus eni etiā audit vocē ꝟtutis eiꝰ. Jo.v. Moꝛtui audiēt vocē filij dei. ⁊ q̃ audierint viuēt. Ps. lxvij. Dabit voci ſue vocē ꝟtutꝫ. Eſt g̃ vocꝫ huiuſ ꝑpēdenda Benignitas ⁊ Ptās. Benignitas in h̄ q̄ noiat eū ex noīe etatꝫ. Ptās q̄ ad ipm ſicut ad audientē dirigit ſermonē. Jo.v. Sic pr̄ ſuſcitat moꝛtuos ⁊ viuificat. ſic ⁊ filius q̃s vult viuificat. Moꝛtui eni nobis: voci dei doꝛmiūt. ⁊ iō vocē eius audiūt excitati. Eſa.xxvj. Viuent moꝛtui tui dñe: interfecti mei reſurgēt [Surge] Ecce Imperiū. Hoc ē. ſurſū te age ad cena deſiderāda. Col.iij. Moꝛtui eſtis: ⁊ vita vr̃a abſcōdita eſt cū chrĩo in deo. Si aūt eſt vita i deo: nõ decet eꝰ iaceat in puluere ſꝫ erigat ſe ad alta. Eph.v. Surge q̃ doꝛmis. ⁊ illumiabit te chrũs. Ecce q̄ tribus ꝟbis ſuſcitat̃. Quoꝝ Primus: ſignū eſt Gratie. Scdm: Auditus intelligētie. Tertiū aūt Virtꝰ potētie diuie. Q noiat: ſignū ē grẽ. Exo.xxxiij. Inueniſti grãm corā me: ⁊ teipm noui ex nomie. Q ſermonē ad cū dirigit: auditꝰ eſt intelligētie. q Verbū auditū ⁊ intellectū viuificat. Ps.cxviij. Viuifica me ſcḋm eloquiū tuū: ⁊ nõ ↄfundas me ab expectatõe mea. Eccli.iiij. Sapia vitā filijs ſuis inſpirauit. Q aūt Impat vt ſurgat: effectꝰ eſt potētie diuie in ꝟbo chrĩ. Ps.cl. Audiēt verba mea qm̃ potuerūt. h̄ eſt: potentiā habuerūt ⁊ valuerūt. Sap.xviij. Oipotēs ſermo tuꝰ a regalibꝰ ſedibꝰ venit. Lu.j. Nõ erit impoſſibile apd̃ deū oīne ꝟbū. Primū g̃ ꝟbū eſt Acceptatõis. Secūdū Cogitatõis. Tertiū aūt Virtutꝫ. Et hec Tria ſunt i Verbis dei q̃ ſuſcitāt moꝛtuos. Que ꝑcedunt Acceſſus vicinatõis ꝑ opa bona. Tactus viſitatõis in pcī cognitõe. Motꝰ miſeratõis in doloꝛe coꝛdis. Et: verbo in his tribus ſequente: ſubſequit̃ Bñficiū reſurrectõis Et vide diligēter q̃tum eſt illud miraculū. Moꝛtuꝰ eni: ē carēs vite ſpū. Tenebꝛoſus: carēs intioꝛi illuminatõe. Rigidꝰ: carēs flexibilitate. Coꝛruptꝰ: carens debita cõplexiõe. Spaſmatꝰ: debita carēs cõpoſitione. Et hec oia reſtituta ſunt ſolo dñi ſermõe.

Sūt autē hec etiā in moꝛte Spūali. Nec eni caret vera cauſa vite. Pſal.xxxv. Dñe apud te ē fons vite. Et qui nõ bibit vitam de fonte moꝛtuus eſt. Tenebꝛoſus eſt etiā carens interioꝛi illuminante in diuina cognitõe. Threñ.iij. Me minauit ⁊ adduxit in tenebꝛas ⁊ nõ in lucem. Rigidus etiā eſt carentia flexibilitatis ad bonum. Exo.xv. Obriguerūt oēs habitatoꝛes chanaan: fiant imobiles quaſi lapis. Hec aūt rigiditas ꝓuēit ex ſupducta frigiditate. Mat.xxiiij. Quia abūdabit iniq̃tas: refrigeſcet charitas mltoꝝ. Coꝛruptꝰ etiā eſt carēs debita cõplexiõe: q̃a caret oī virtutis ordine. Ps.xxx. Coꝛrupti ſunt ⁊ abominabiles facti ſunt in ſtudijs ſuis: nõ eſt q̃ faciat bonū nõ eſt vſq; ad vnū. Et ideo etiā aliq̃n fetent moꝛtui. Joā. xi. Ecce iā fetet. Ps.v. Sepulcrū patēs eſt guttur eoꝝ. Spaſmꝰ aūt (ↄtrahēs mēbꝛa a cõpoſitionis debita figura) eſt tota pulcritudo imaginis diuine deſtituta. Threñ.iiij. Cõputati ſunt in vaſa teſtea opꝰ manuū figuli. Oia igit̃ tollit ſermo diuinus vt dixīmꝰ. Per Spūm eñ ſcm̃: vitā ingerit Joan.vj. Spūs eſt q̃ viuificat. Et (alꝰ p) illuminationē ꝟitatis ad pulcritudinē coloꝛis illuminat Exo.xxxiiij. Splendida facta eſt facies Moyſi ex cõſoꝛtio ſermonis dñi. Ex caloꝛe charitatꝫ flexibilitatē ad bonū repat. Ps.xxxviij. Cõcaluit coꝛ meū intra me: et in meditatiõe mea exardeſcet ignis. iiij Reg.iiij. Calefacta eſt caro pueri ⁊ reuixit oſcitando ſepties. Ps.cxviij. Septies in die laudem dixi tibi. Sanitate aūt ꝟtutꝫ pellit coꝛruptionē complexiõis. Hiere.xvij. Sana me domie ⁊ ſanabor. Elargitione aūt largitē miſcõie ⁊ miſerationis fugat ſpaſmū turpitudis: q̃ mēbꝛa oia ↄhēdo decurpat. Prouer.vl. Manū ſuā apuit iopi: ⁊ palmas ſuas extēdit ad paupem. Sic etiam fit refoꝛmatio imaginis. Cant.iiij. Tota pulcra es amica mea et macula non eſt in te.

Et reſedit q̃ erat moꝛtuꝰ: et cepit loq̃: et dedit illū matri ſue.

Ecce Perfectio miracl̄i ex parte eius in q̃ fit. Fiūnt aūt Tria. Duo: ex pte moꝛtui. et Unum: ex benignitate dñi. Primū: ex parte moꝛtui eſt Oſtēſio vite in mēbꝛis coꝛpis. Scdm aūt Repatio aie in rõne interptatõis. De Primo dicit [Et reſedit] J vnū quodq; mēbꝛū in loco iūcture in virtute qua erat prius. Et hoc indicabat ſeſſione coꝛpoꝛis In qua animalia ſedent ſup naturalia et ſpiritualia: ſicut pectus ſup naturalia. Talis eñ quies vocatur ſeſſio. Reſeſſio autē notat reditum huius ſeſſionis ſicut erat prius. Eſa.lij. Surge ſede hieruſalem: ſolue vincula colli tui captiua filia ſion. Sic eñ etiam reſidet qui ſpiritualiter eſt moꝛtuꝰ. Act. ix. Viſo Petro reſedit: dans q; illi manum erexit eam: et ſanctis ac viduis aſſignauit viuam. Hec eſt ergo prima ſignificatio vite q̄ homo a peccatis caput erigēs: in gratia ⁊ quiete dei reſideat: ⁊ amplius manibꝰ malignis in moꝛtē non poꝛtet̃. Lu. vl. Sedete in ciuitate q̃ad vſq; virtute induami ex alto. Threñ.iij. Sedebit ſolitarius ⁊ tacebit q̃a leuauit ſe ſupra ſe. Secundū autē: ex parte moꝛtui ē [Et cepit loqui] In quo ſignificat̃ in aīa rationali ratiõis ⁊ interptationis reſtitutio. Marci vij. Solutum eſt vinculum lingue eius et loquebatur recte. Recte eñ loquit̃ qui In Orõne cum deo: In Lectione deum ꝑcipit loquētem: In Predicatione et collatione de deo loquitur: et In Laudibus diuinis magnalia refert dei. De Primo hoꝝ Geneſ.xviij. Loquar ad dñm meū cum ſim pulṽ

uiꝰ ⁊ cinis. De Scḋo. j. Reg. iij. Loq̄re dn̄e quia audit ſeruus tuꝰ. De Tertio Ezech. ij. Loq̄ris verba mea ad eos ſi forte audiāt. De Quarto Eph. v. Loq̄ntes vobiſmetipſis in pſalmis et hymnis et canticiſ ſpūalibꝰ cantātes ⁊ pſallētes in cordibꝰ veſtris dn̄o. Sequit̄ Tertiū qḋ ē Benignitas dn̄i [Et dedit illū matri ſue] Quē em̄ ſuſcitando ſuum fecerat: ſecū ducēdo vel aliter ad obſeq̄a ſua deputare poterat. Sed miſertus vidue oi ſolacio deſtitute [dedit eū matri] vt illam loco mariti pcuraret. Significat aūt in facto q̄ ſuſcitatꝰ ſpiritualiter: matri eccl'ie p recōciliationē eſt reſtituedꝰ et Sacramētoꝝ cōioni. Ut ſicut ſcādalizando ab eccleſie gremio p peccatū receſſit: ita ſatiſfaciendo ad eccleſie Sacramēta reuertat̄. Hoc ſignificatū eſt. iiij. Reg. iiij. Ubi Heliſeꝰ matri cuiꝰ viuere fecerat filium dixit: Tolle filiū tuum.

Accepit aūt oēs timor: et magnificabant deū dicētes. Quia ꝓpheta magnus ſurrexit i nobis: et quia deus viſitauit plebē ſuam

Ecce Miraculi diffamacio. Tāgunt̄ aūt h̄ Tria Primū quidem diffamatiōis cauſa. Scḋm Ingratiaciōe fama. Tertio aūt Fame diffuſio lata. De Cauſa dr̄ [Accepit aūt oēs] vniuerſalit̄ [timor] Timor em̄ accipit hoiēꝫ qn̄ magnitudo rei ſic occupat hoiem q̄ q̄ntūcunq̄ libenter ꝯtradiceret: q̄ vinat̄ in ſe et timore tenet̄ ne cōtradicat: nec a laude taceat. Eſt aūt iſte timor reuerentie. Eccle. vl. Deū time ⁊ mādata eiꝰ obſerua. Exo. xx. Perterriti ac pauore cōcuſſi ſteterūt pcul. Heb. xij. Perterritꝰ ſum ⁊ tremebūdus [et magnificabāt] Ecce Fama. Et tāgit Duo. Modū ⁊ Famā. Modū tāgit cū dr̄ [magnificabant] hoc eſt: de magnis magnū magnifica laude pdicauerūt. ij. Machab. j. Magnifice grās agimus. Eccl. xliij. Magnificātes dn̄m exaltate eū q̄ntū poteſtis: qm̄ maior eſt oi laude [dicentes] Ecce Fama in ore preſentiū. Et tangit Duo. Magnitudinē facientis: et Bn̄ficiū facti. Magnitudo facientis extollit̄ p hoc [q2 propheta magnus ſurrexit in nobis] Dicunt aūt ꝓphetā: a voluntatis dei noticia. Magnū: a virtutū ⁊ opeꝝ potētia: ſurrexiſſe: a legis eſſicante ſcriptura. De Prio Notandū q̄ Propheta dr̄ ꝓprie ſciēs ſecreta dei p iſpirationē. Et ſic dn̄s nō fuit ꝓpheta ꝓprie loquēdo. q2 ſciuit non per inſpirationem: ſed potiꝰ per iunctā ſibi diuinitatem. A ſimilitudine ḡ actꝰ ſciendi futura: dr̄ dn̄s ꝓpheta. Joan. vj. Hic eſt vere ꝓpheta q̄ venturus eſt in mundū. Magnus aūt dicit̄ magnitudine virtutis et opationis. Luc. vl. Qui fuit vir ꝓpheta potēs in ope ⁊ ſermone. Hic aūt dr̄ ſurrexiſſe in altū ſm teſtimonia legis ⁊ ꝓphetaꝝ. Deut. xviij. Prophetā ſuſcitabit vobis deꝰ de fratribꝰ veſtris: tanq̄ me audietis eū [et quia deus viſitauit plebē ſuam] Ecce Bn̄ficij recognitio. Hec autē viſitatio eſt in freq̄nti oculoꝝ reductione ſup populū ſuū: qua viſitatione incarnationis p̄ſtitit beneficium. Luc. j. Per viſcera miſericordie dei noſtri in qbꝰ viſitauit nos oriens ex alto. Ps. cv. Viſita nos in ſalutari tuo ad vidēdū in bonitate electoꝝ tuorum.

Et exijt hic ſermo in vniuerſaꝫ Judeam de eo et oēm circa regionem. Et nunciauerunt Joanni diſcipuli eius de omnibus his

Ecce Fame diffuſio. Et tangit Tria. Primū eſt Diffuſio in Judeā. Scḋm In vicinā Judeoꝝ gētium habitationē. Tertiū aūt quia etiam deuenit ad Joannē in carcere exiſtentē. De Primo dr̄ [Et exijt] diffuſus [hic ſermo in vniuerſam Judeā] Joan. xxj. Exijt ſermo inter frēs. Ps. cxlvij. Uelociter currit ſermo eiꝰ. Fama em̄ diffundit̄ ſicut odor. Cantic. iiij. Odor veſtimentoꝝ tuoꝝ ſup oia aromata. Joan. xij. Domꝰ impleta eſt ex odore vnguēti [Et circa oēm regionem] etiam in habitationes gentiū. Eſa. xlix. Dedi te in lucē gentiū vt ſis ſalus mea vſq3 ad extremū terre. Eſa. ix. Populus q̄ habitabat in tenebris vidit lucē magnam habitātibꝰ in regiōe vmbre mortis lux orta eſt eis [Et nunciauerūt Joanni] baptiſte iaꝫ exiſtēti in vinculis Herodis [diſcipuli ioānis] quia pñtes erant. Seq̄bant̄ em̄ etiā ipſi dn̄m ꝓpter curioſitatē vidēdi miracula [de omnibus his] Non em̄ ꝓhibebant̄ diſcipuli Joannis q̄n accederent ad eū ⁊ pcurarent eum: eo q̄ Herodes metuebat eum ⁊ libenter eū audiebat. et audito eo multa faciebat. ſicut dr̄ Mar. vj. ij. Timot. ij. In quo laboro vſq3 ad vincula. ſed verbū dn̄i non eſt alligatum. Eph. vj. Pro quo legatiōe fungor etiā in hac catena.

Et cōuocauit duos de diſcipulis ſuis Joannes: ⁊ miſit ad ieſum dicens. Tu es qui venturꝰ es: an aliū expectamus. Cum aūt veniſſent ad eum viri dixerunt. Joannes baptiſta miſit nos ad te dicēs Tu es qui venturus: an aliū expectamus?

Hic inducit̄ pars illa que eſt de hoc q̄ xp̄s Diſpoſitor ⁊ Ordinator officioꝝ eccl'ie: eſt veriſſime ille qui ꝓmiſſus eſt in lege: nec alius ē expectādus poſt eum. Et ideo h̄ Tria iducunt̄. Quoꝝ Primū eſt De ꝓbatione eiꝰ qḋ iam dictum eſt. Secundū aūt Quia ex inq̄ſitiōe Joannis alicui poſſit ſuboriri dubitatio: vtꝝ ne in fide dubitaſſet vel nō. ideo a dn̄o cōmendat̄ valde. Et oſtendit̄ officij ſui congruitas. In Tertia aūt oſtendit̄ Rep̄hēſio eoꝝ q̄ cōſiliū tam cōmēdabilis viri nō ſunt ſecuti. Et hec patent in lr̄a. In Prima haꝝ partiū tres ſūt paragraphi. In quoꝝ Primo tāgit̄ Legatoꝝ ⁊ Legationis a Joanne miſſio. Scḋo Legatorū pfectio et puentio. In Tertio Autoritas ⁊ fides ſibi iniūcte legationis. De Primo dr̄ [Et Joannes baptiſta hec audiens] que dicta ſunt [conuocauit duos] Cauſa aūt eſt. quia diſcipuli hoc ex liuore quem habebāt ad chriſtū ſibi nunciauerunt

tanq̄ Joannē p̄ ſe habere deberēt. q2 chr̄s nō remitteret ad Joānē ſicut Joānes miſerat ad chriſtū. Vñ ſibi liuore dicūt Joan. iij. Rabbi: q̄ erat tecū trās flumē cui tu teſtimoniū p̄hibuiſti. Ecce hic baptizat: ⁊ omnes veniūt ad eū. Quaſi d. Incōueniēs eſt ꝙ te ſic minorato: ille creſcit: ⁊ ad te nō remittit multitudīes turbaꝝ. Similiter etiā liuore Joſue zelabat p̄ Moyſe Numeri. xj. Cum diceret enim: Heldad ⁊ Medad ꝓphetāt in caſtris dixit Joſue. Dñe mi Moyſes ꝓhibe eos. Et ideo vt liuorē curaret diſcipulorū ex viſu quē viderent. ⁊ auditu quē ipſius voce p̄ciperēt: vocauit [duos] magis pro ipſo contra veritatē: p̄ q̄s ⁊ ↄuincerent et inſtruerent oēs alij ad fidez chr̄i. Deutero. xvij. In ore duoꝝ vel triū ſtabit omne verbū. Hos aūt vocauit [de diſcipulis ſuis] quia illi magis zelabāt. ⁊ ideo magis credebatur eis. Vñ etiā Joan. iij. dixit eiſdē. Ipſi vos teſtimoniū p̄hibetis mihi: q2 dixi. Non ſum ego chriſt⁹. Sed inuidie vis magna eſt. Et de quo nō ſūt inſtructi p̄ verba magiſtri: ↄuincunt p̄ facta domini: vt magis confundant de tarditate credendi. Job. xlij. Auditu auris audiui te. nūc autē oculus me⁹ videt te. Idcirco ipſe me rep̄hendo ⁊ ago penitētiā. Et ideo [miſit eos ad Jeſū dicēs] Ecce Legatōnis iniūctio [Tu es q̄ venturus es:]⁊c̄. Venturū ei in lege ꝓmiſſum: q̄ reſtituturus erat omnia: oēs expectabāt. Jo. iiij. Scio q2 meſſias venit: q̄ dicit chriſt⁹. Cū ergo venerit: ille nobis annūciabit oīa. Gen. xlix. Salutare tuum expectabo domine [An aliū expectam⁹:] Exo. iiij. Obſecro dñe mitte quē miſſurus es. Et ideo q2 in lege ꝓmiſſum noluerūt recipe dominū: antichriſtū recipiēt in lege reprobatū. Joan. v. Ego veni in noīe pr̄is mei ⁊ nō recepiſtis me. Si alius veniet in nomine ſuo illū recipietis. Horum enī obſtinatorū figurā gerūt diſcipuli Joannis. Et ideo Joānes nō ſibi: ſed diſcipulis fieri facit has queſtiōes. Ambro. tñ ⁊ quidā alij ſicut Hiero. et Beda: hanc queſtionē dicunt nō eſſe certitudīs (al's: dubietatis) ⁊ infidelitatis: ſicut Judei queſiuerūt qñ dixerūt. Joan. x. Quouſq3 aīas nr̄as tollis. Si tu es chriſtus dic nobis palam: Nec etiā eſt dubietatis in fide q̄rūdā: ſicut queſtio diſcipuloꝝ ⁊ Marie magdalene. Joan. xx. Dicito mihi vbi poſuiſti eū: ⁊ ego eū tollam. Sed vt dicūt eſt queſtio pietatis ⁊ teneritatis amoris. Sicut Jo. j. Rabbi Ubi habitas: cū tamen ſatis ſciret ꝙ domiciliū ꝓpriū non haberet. Et ſicut mater cuius in exilio fili⁹ diu exulauit: ſepe querit vbi ſit filius ſuus: q̄nticunq3 bñ ſciat ꝙ nō eſt preſens. Ita dicere volūt ꝙ Joānes pietate ⁊ ammiratōe motus queſiuit ſi tot bñficia p̄ ſeipm̄ eſſet facturus: Maxime in iudicio ⁊ crucifixiōe: cū tamē ſciret hoc. ſ3 teneritudie amoris videbat contrariū h̄ de ipſo credere. Cant. j. Indica mihi quē diligit anima mea. vbi paſcas: vbi cubes in meridie: hoc eſt. paſſionis feruore. Fere ſimili ſentētia dicit Gre. cum nō dubitaſſe de aduentu in mūdū et ad paſſionē: Quē intra matris vterū cognouerat: In deſerto loquente de celo deo acceperat. Spū deſcēdēte didicerat. Patris voce ſignificatū fuerat. Digito demōſtrauerat. Diſcipulos inuidētes rep̄hendendo docuerat. Sed dt eū dubitaſſe An p̄ ſeipm̄ deſcenſurus eſſet ad inferos: vl' aliū ad hec Sacramēta pagēda miſſurus. Si aūt obijcit̄ Q. Deſcenſus ad inferos ſm̄ Symbolū Apl'oꝝ eſt articulus fidei: de q̄ nō licet dubitare. Qui inquā articulus ꝓphetat⁹ eſt Zach. ix. Tu aūt in ſanguie teſtamēti emiſiſti vinctos de lacu in q̄ nō erat aq̄. Dicēdū ſm̄ Grego. ꝙ Redemptio ab inferis eſt articulus ſicut dicit Ps̄. lxxxv. Eruiſti animā meā ex inferno inferiori. Sed ꝙ per ſe educat captiuos Ul' p̄ aliūm: eſt de circūſtantiis articulū. Et hoc nō oportet explicite credere niſi poſtq̄ p̄fecta ſunt. Hec ḡ ē ſententia Gregorij. Snia aūt Ambroſij etiā a nobis poſita eſt. Prima eſt ſnia Chryſoſt. Et hec eſt veritas lr̄e. ſm̄ illā ḡ lr̄am exponemus alias relinquentes [Cum aūt veniſſent] Ecce Legatoꝝ in legatione p̄fectio (al's ꝓfectio) [viri] aūt dicunt ꝓpter ſui aīi ſtrenuitatē: ⁊ cordis p̄fectiōem. Eccl̄i xliiij. Laudem⁹ viros glioſos. Prouer. viij. O viri ad vos clamito. Q. d. viros ſignanter voco qui ſtantē ⁊ ſtrenuū hñt affectū [vſq3 ad eū] hoc eſt vſq3 ad Jeſum Ut ipſo facto etiā tacentibus verbis certificarent [dixerunt] ſuam legationē exponentes. Et in hac expoſitōe faciūt Tria. Dic̄ eīm ſuis adhibent Autoritatē: Fidelitatē: et Non excedunt mādati limitē. Autoritatē q̄dē p̄ hoc ꝙ dicūt [Joannes baptiſta miſit nos ad te] Acſi dicāt Illi⁹ autoritate venim⁹: Nō nr̄a. Sicut Moyſes corā Pharaone Exo. iij. dixit. Dñs de⁹ hebreorū miſit me ad te. Joānes eīm in magna fuit apd̄ oēs autoritate. ſicut q̄ ab ipſo deo ad baptizandū miſſus fuerat. Joā. j. Qui miſit me baptizare: ille mihi dixit. Sup̄ quē videris ſpūm deſcēdentē ⁊ manentē: hic eſt q̄ baptizat. Vñ ⁊ Nomē p̄nūciatum et Officiū a ſpūſctō iniunctū: in autoritate fuerūt. Et ideo ambo coniūgunt iſti dicentes [Joannes baptiſta] Ut magis autoritatis habeat legatio [dicēs] Hic adhibent fidelitatē: dicētes v̄ba Joannis: n̄ ſua [Tu es qui ventur⁹ es] meſſias ī lege ꝓmiſſus. Joan. j. Quē ſcripſit Moyſes ⁊ ꝓphete iuenim⁹ Jeſū a nazareth. j. Ti. j. Fidel' ſmo ⁊ oī acceptiōe dign⁹ quē vox de v̄bo: ꝓpha d̄ chriſto: lucifer de ſole: precurſor de rege ꝓponit [An aliū expectamus] Hic innuūt (al's imponūt) Tertiū. q2 nihil addēdo v̄bis Joānis: fines mādati n̄ excedunt. nihil omittētes: legationē fidelit' pagūt. Job. xx. Verbis meis addere nihil audebant: ſed ſtillabat ſup̄ eos eloquiū meū

In ipſa aūt hora curauit m̄ltos a languoribus ⁊ plagis: et ſpiritibus malis: et cecis multis donauit viſum.

Hic incipit Certificatio Legatoꝝ: poſt⁹ q̄ legationis. Quia q̄ſtio iſta ꝓpter querētes ⁊ non ꝓpter rē ipſam facta eſt. q2 res ipſa manifeſta fuit: l3 nūq̄ eſſent in dubitatione. Dicūtur aūt h̄ Tria. Primo Proponit̄ res ex q̄ ſumit̄ modus certificationis. Scdo Ex reſumptis: ponitur certificās dictū B

reſponſionis. Tertio occulte ſubiūgit̃ repreſſio du
bitantis. De Primo dr̃ q ⌊In ipſa hora mul
tos⌋ ſm̄ genera hoim̄ ⌊curauit⌋ a languorib⁹. h
eſt: longis angorib⁹: in toto: cōplexionē chronicis
egritudinib⁹ turbantib⁹. Eccl.x. Languor prolixior
grauat medicū ⌊et plagis⌋ accidentalib⁹ vel apo
ſtematū putreſcentiū que diſſoluunt cōpoſitionē
(al's cōplexionē) Et hec duo ſūt in corpe: turbātia
totū: aut ſm̄ Cōplexionē: aut ſm̄ Cōpoſitionem.
Ps̄.cij. Qui ſanat oēs infirmitates tuas: q̄ redi
mit de interitu vitā tuā ⌊et ſpiritibus immū
dis⌋ Et hoc ſm̄ oppſſionē virtū aīe. Act̃ x. Per
tranſiuit bn̄faciendo ⁊ ſanādo oēs oppſſos a dia
bolo. Sup̄. v. Qui vexabant̃ a ſpiritib⁹ immūdis
curabant̃. Et cecis multis ⌊ diuerſo genere ceci
tatis ⌊donauit viſum⌋ Et hec eſt īfirmitas ſm̄
partē nobiliorē ⁊ ſpūalē ſenſum: in q̄ cōſiſtit du
catus tot⁹ corpis. Mat. vj. Si oculus tu⁹ fuerit
ſimplex: totū corp⁹ tuū lucidū erit. Infirmitas aūt
Aut eſt ſm̄ animā: Aut ſm̄ corpus. Si ſm̄ corp⁹
Aut in parte: Aut in toto. Et ſi in toto: Aut in toto
ſm̄ cōplexionē: Aut ſm̄ cōpoſitionē. Et penes hoc
ſumunt̃ infirmitates h enūerate.

Et reſpondēs dixit illis. Euntes renunciate Joanni q̄ vidiſtis ⁊ audiſtis Quia ceci vidēt: claudi ambulant: leproſi mundant̃: ſurdi audiunt: mortui reſurgūt: pauperes euangelizantur.

Ecce h ſumit̃ ex re ipſa congrua q̄rētū certifica
tio. Eſt aūt in Duob⁹. In Probatiōe ptātis diuie
et In Ordine ptātis eccleſiaſtice: q̄ pcedit ex diuia
ptāte. Probatio aūt ptāt̃ diuine eſt p miracl'a po
teſtatem diuinā demōſtrātia. Propter qd̄ Lu.xj.
Digit⁹ dei vocat̃. Ubi dicit Si in digito dei eijcio
demonia: pfecto puenit i vos regnū dei. Exod. viij
Digit⁹ dei ē hic. Et ita indicat iſt̃ q̄rentib⁹ digito:
regnū dei aduenisse in ipſo. Et ita ſe eſſe q̄ ventur⁹
erat ⁊ expectabat̃ pmiſſus in lege. Et hoc eſt q̄d dr̃
Mittēs ad rei ipſi⁹ manifeſtationē ⌊Euntes re
nunciate ioāni⌋ vt ſuo teſtimonio vos côtca
mini: qn̄ rex vitā ē dict̃ ei⁹ concordare vidiſt̃ ⌊q̄
vidiſtis⌋ pſenter ⌊et audiſtis⌋ de pterito. Et ex
h patet q alīq̄diu iſti fuerūt cū dn̄o. Notos eīm
apud eū hēbant Andreā ⁊ alios q̄ ad teſtimoniū
Joānis adheſerāt dn̄o: et ab illis tanq̄ familiari
bus ⁊ ſibi fidedignis audiuerūt multa q̄ nō vide
rant. Job. xlij. Auditu auris audiui te: nūc aūt ocu
lus me⁹ videt te Idcirco ipe me rephēdo ⁊ ago pe
nitentiā. Lu. x. Multi reges ⁊ pphete voluerūt vi
dere q̄ videt̃ ⁊ nō viderūt et audire q̄ audit̃ ⁊ nō
audierūt ⌊q2 ceci vidēt⌋ Iſta q̄ h enūerat ſumū
tur Aut ſm̄ corruptionē in toto. Uel in parte. Si
aūt in parte: Aut ſm̄ corruptionē interioꝝ in exte
riorib⁹ manifeſtā. Aut ſm̄ corruptionem exterioꝝ.
In exteriorib⁹ aūt: Aut ſm̄ organa ſenſuū: Aut ſm̄
organa motus. In ſenſibus aūt ſumunt̃ ſm̄ cor
ruptionem organoꝝ duoꝝ ſenſuum diſciplinaliū
Qui ſūt: Uiſus ⁊ Audit⁹. Et in his p ſimilia oēs

alie corruptiones intelligunt̃. De illa q̄ eſt ſm̄ par
tem in organo ſenſus diſciplinalis q̄ eſt Uiſus: q̄
deſeruit diſcipline q̄ eſt p inuentionē: dr̃ ⌊ceci vi
dent⌋ oculis recupat̃. Luce. xviij. Reſpice: fides
tua te ſaluū fecit. Joā. ix. In iudicium veni ego in
hunc mundū: vt q̄ non vident videāt: et q̄ vidēt ce
ci fiant ⌊claudi ambulant⌋ Ecce Reparatio defe
ctus ſm̄ corruptionē organi ad motum pgreſſiuū.
Act̃. iij. Exiliēs claudus ⁊ ambulauit: et intrauit cū
illis in templū ambulās et laudās deū. Soph. iij
Sanabo claudicātē ⁊ eā que abiecta fuerat redu
cā. Sanat aūt etiā in aīa (al's cecū) qn̄ lumen diui
num in fide videre pcedit. Ps̄. xij. Illumina oculos
meos ne vnq̄ obdormiā i morte. Sanat claudū
qn̄ dr̃ ambulare in mādat̃ ad rectitudinē iuſticie.
Heb. xij. Greſſus rectos facite pedib⁹ vrīs vt non
claudicans q̄s erret: magis aūt ſanetur ⌊leproſi
mundantur⌋ Hic eſt reparatio defect⁹ qui ſumit̃
ſm̄ corruptionē interioꝝ ad exteriora pcedentem.
Supra. iiij. et Mat. viij. Extēdēs inq̄t manū teti
git leproſum: dicēs Uolo: Mūdare. Et hoc ſicut
iam an̄ diximus: mūdationē fecit heretice prauitatis.
⌊ſurdi audiūt⌋ Reparatio organi ſenſus diſcipli
nalis: q̄ deſeruit doctrine. Et fecit reparatōem audi
tus vbi dei. Mar. vij. Miſit digitos in auriculā
ei⁹ Et dixit: Effeta qd̄ eſt adapire ⌊mortui reſur
gunt⌋ Ecce Reparatio corruptōis in toto. Dan. xij
Multi de his qui dormiūt in terre puluere euigi
labunt. Ezech. xxxvij. Ingreſſus ē ſpūs in oſſa ari
da: et reuixerunt. Eſa. xxxv. Tūc apient̃ oculi ceco
rū ⁊ aures ſurdoꝝ patebūt: tūc ſaliet ſicut ceruus
claudus: et aperta erit lingua mutoꝝ. Sed eſt
Obiectio. Quia hec ſigna etiam alij ſancti fecerūt
Et ita nō valere videt̃ pbatio: q ipſe qui hec facit
ſit qui venturus ſit. Rn̄o q nullus Sanctoꝝ fe
cit hec virtute ppria: niſi ipe qui eſt Sanct⁹ ſctōꝝ.
Omnes etiam alij iſta faciūt cum ſupplicationib⁹
et exorciſmis. Chriſtus aūt facit hec verbo ſimpli
ci ⁊ impio: quaſi ſine clauē opans Et ideo per hec
ſicut p digitum demōſtrat̃ eſſe pmiſſus ⁊ expecta
t⁹ in lege ⌊pauperes euangelizant̃⌋ Ecce De
monſtratio ordis ptātis eccleſiaſtice Paupes eīm
ſpiritu de quibus Matth. v. et Lu. vj. dicitur. Be
ati pauperes ſpiritu qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. qui
omnibus rebus hui⁹ mundi exuti ſunt: ſola cele
ſtia mēdicātes (al's meditātes) illi euangelizantur
Qui ⁊ vocant̃ ad gradus eccleſiaſticos. Jac. ij. Nō
ne de⁹ elegit paupes in hoc mundo: diuites in fide
heredes regni qd̄ repromiſit de⁹ diligētib⁹ ſe. Sic
g̃ certificati ſunt.

Et beatus eſt quicunq3 nō fuerit ſcandalizatus in me.

Hic tangit Zclantiū cum occultā repreſſionem
Dicit igitur ⌊beatus eſt⌋ iam in ſpe: ⁊ in futuro
beatus erit re ipſa ⌊qui non fuerit ſcandaliza
tus in me⌋ Licet eīm magna diuine potētie indi
cia faceret: et lz ſcriptura teſtimoniū phiberet: et tem
pus aduentus eius congrueret: et Joannes teſti
monium phiberet: tamen multi cauſam offenſio
nis accipiebant: Quidam q̄dem pter infirmitatē
quam in eo videbāt. Quidā pter nimiā eius hu

militatem. Quidã etiaꝫ ꝓpter liuorem. Quidã aũt ꝓpter ſue iuſticie defenſionẽ. Quidam ꝓpter ꝓpalis glorie conſeruationẽ. et Quidã ꝓpter falſi noĩs ſciẽtiã. Propter infirmitatem paſſiõis quã in eo videbãt ſepe ſcandalizabãt̃ apli. Matth. xxvj. Oẽs vos ſcandalũ patiemi in me in iſta nocte. Propt̃ hũilitatẽ aũt Lu. iiij. Nõne hic eſt fabri filꝰ. Eſaie liij. In hũilitate iudiciũ eius ſublatũ eſt. ita ei ẽm anniit ſemetip̃m ꝙ nemo iudicauit de ipſo iudiciũ rectũ: dicente Eſa. liij. Quaſi abſcõditꝰ ẽ vultus eius ⁊ deſpectꝰ: vñ neqꝫ reputauimꝰ eũ. Propter liuorẽ aũt diſcipuli Joãnis et qdam iudeorũ Joan. x. ſcandalizabant̃ in eo. Joan. vij. Quidam dicebant qꝛ bonus eſt. Alij aũt nõ: ſed ſeducit turbas. Phariſei aũt ſcãdalizabant̃ in eo ꝓpter ſue iuſticie defenſionẽ. Rhom. x. Ignorãtes iuſticiaꝫ dei et ſuam q̃rentes ſtatuere: iuſticie dei nõ ſunt ſubiecti. Principes aũt ꝓpter ſue glorie conſeruatiõem quã chřs deteſtabat̃. Joã. v. Quõ poteſt̃ credere q gloriam ab inuicẽ accipitis: et gl̃iam que a ſolo deo eſt nõ queritis. Propter falſi nominis ſciam ſcandalizabant̃ Scribe q dicunt̃ legiſꝑiti. j. Tim. vj. Deuitãs falſi noĩs ſciam quã qdã ꝓmittentes circa fidẽ naufragauerũt. Et ſic diuerſis de cauſ multi in eo ſcandalizabant̃. Et ideo dixit Symeõ Lu. ij. Ecce hic poſitus eſt in ruinã ⁊ in reſurrectionem multoꝝ in iſrael: et in ſignũ cui cõtradicetur. [Beatus igit̃ eſt qui in ipſo ſcandalizatꝰ non fuerit] hoc eſt: occaſionẽ caſus non acceperit et ruine. Et ideo etiã Eſa. viij. dicit̃ Lapis p̃cioſus ꝓbatꝰ ⁊ in fundamẽto locatꝰ Et ſequit̃ ꝙ cadẽt ex eis plurimi: et illaq̃abunt̃ ⁊ irretient̃ ⁊ capient̃. j. Pet. ij. Vobis igit̃ honor credentibꝰ. nõ credẽtibꝰ aũt lapis quẽ reprobauerũt edificãtes. ⁊ lapis offenſionis ⁊ petra ſcandali his q offendunt in ꝟbo nec credũt in quo ⁊ poſiti ſunt.

Et cum diſceſſiſſent nuncij Joannis: cepit dicere de Joanne ad turbas

M Hec eſt pars in qua cõtinet̃ Cõmendatio Joãnis ne occaſiõe inducte q̃ſtiõis aliq̃ ſiniſtra ſuſpitio oriat̃ ꝯ ip̃m. ſicut adhuc ſunt qdaꝫ heretici qui Manichei dicunt̃ q ꝓpter inductã q̃ſtionẽ condemnant Joannẽ. Tangunt̃ aũt h̃ Tria. Primũ quidem diſcipuloꝝ Joannis a dño diſceſſio: ne putet̃ eſſe adulatoria cõmendatio. Scdm̃ eſt Ipſa laudis magnificatio. et Tertiũ Joãnis ad eos qui in eccleſia ſunt compatio. De Primo dr̃ [Et cũ diſceſſiſſent diſcipuli Joannis] ne crederet̃ captare fauorẽ Joannis ꝓpter ipſiꝰ teſtimonium qđ ꝟitari ꝓhibuerat. Ps̃. cxl. Oleum petõris nõ impinguet caput meũ. hoc eſt: blandimentũ adulatoris. Ideo dicit de effraim ꝙ oleum in egypto ferebat. Oleum ẽm in egyptum ferre eſt blandicias et adulationes in preſentia hominibꝰ exhibere [cepit] laudando [dicere ad turbas de Joanne] Laudandi ẽm ſunt viri glorioſi. Sicut dicit̃ Eccl xliiij. ſed cum modeſtia ⁊ non in p̃ñti: ne ſubdola ⁊ palpans credatur eſſe adulatio.

Quid exiſtis in deſertum videre arundinem vento agitatam.

Hic ponitur Joannis Cõmendatio. Et habet duas ptes. In quaꝝ Prima Remouet ab eo vituꝑabilia que eius poſſent impedire cõmendationem. In Scda aũt In magnis ꝟtutibꝰ ponit eiꝰ cõmendationẽ. In Duobꝰ aũt remouet ea q̃ ſunt vituꝑabilia. Remouet ẽm ab eo Incõſtantiã: que cõtraria Perſeuerantie voti ſui. Et remouet ab eo Reſolutã mollitiem: q ſue ꝯtra eſt ꝫ auſteritati. In Primo hoꝝ ſũt Tres q̃ſtiões. Prima eſt Quid traxerit hoĩes Vt relinq̃rent cõmoda et voluptates ꝓprias: et Ad loca ſe transferrent inhabitabilia ⁊ incõmoda: Hoc ẽm non potuit facere niſi mag̃ res aliqua et mirabilis. Et hoc eſt ꝙ dicit [Quid videre] hoc eſt: quid ad videndũ erat tã magnum et mirabile [exiſtis] ex proprijs cõmodis ⁊ habitationibꝰ [in deſertum] vbi nec cõmodũ: nec habitationẽ ꝓpriam vel peregrinam habere potuiſtis Deut. xxij. Inuenit eũ in terra deſerta: in loco horroris ⁊ vaſte ſolitudis. Lu. iij. Oẽs exibant ad eũ vt baptizarent̃ ab eo [arundinem vento agitatam] Secũda q̃ſtio. q. d. Nunqđ hoc fuit arũdo vẽto agitata: qđ vos de domibꝰ ꝓprijs exeuntes traxit in deſertũ ad videndum. Q. d. Non hoc fuit arũdo vẽto agitata. Arũdo aũt Tria genera ꝓprietatũ habet. Habet ẽm Quaſdã ex loco ſue generatiõis. Quaſdã ex ſua ſubſtãtia. Quaſdã aũt ex hoc ꝙ eſt ĩfructuoſa. Ex loco ſue generatiõis eſt in hũido ⁊ lutoſo. Et ꝑ hoc ſ̃cat Cõcupiſcentie hũorẽ et lutum luxurie. Job. xl. In vmbra dormit in ſecreto calami et in locis humentibꝰ. hoc eſt: in luxurioſis q̇eſcit diabolus. Hoc non competit Joanni virgini et ab vtero ſctificato. Hiere. j. Prius q̃ȝ te for marẽ in vtero: noui te: et anteq̃ȝ exires de ventre ſctificaui te: et ꝓpham in gentibus dedi te. Arũdo etiã habet ex ſeipa ꝙ eſt intus caua. Exteriꝰ nitens et plana: et eſt fragilis in ſeipſa Et ſ̃cat hypocriſim que extra pulcritudinẽ p̃tendit ⁊ intꝰ nihil hꝫ: hñs ſpẽm pietatis: ꝟtutem aũt eius penitus abnegãtes. Et hoc iteꝝ non cõpetit Joãni De q̃ dr̃ Luc. j. Spũſctõ replebit̃ adhuc ex vtero matris ſue. Eſa. xxxvj. Forſitan inniteris ſuꝑ baculũ iſtũ arũdineum: egyptũ: cui ſi innixꝰ fuerit homo frangit̃ ⁊ ꝑforabit manũ eius. Quia qñ arũdo frangit̃: acutis angulis ꝑforat innitentẽ. Sicut hypocrite omnibus innitentibꝰ in aduerſitate fracti manus vulnerant. Arundo etiam agitabilis eſt oĩ vento Et ſic ſ̃cat Incõſtantes. iij. Reg. xv. Percutiet deꝰ iſrl̃ ſicut moueri ſolet arũdo in aqua: ⁊ euellet iſrael de terra bona. Hoc iterũ Joãni nõ competit Qui vt dicit Greg. elegit mag̃ ſolide ſubſiſtere in ſe q̃ȝ humana opinione eleuari ſupra ſe. Et ideo arundo leuis que in infancia et iuuentute cõfiteretur ꝟitatẽ et mõ in carcere negaret ꝟitatem non fuit. Arũdo etiam eſt infructuoſa. Et ſic combuſtioni de facili apta. Sap. iij. Tanq̃ȝ ſcintille in arũdineto diſcurrent. Sãcti ẽm iudicãdo cũ dño: petõres iniuales incendent. Sic aũt non fuit Joãnes. Lu. j. Multos filiorũ iſrael conuertet ad dñm deum patrem ſuoꝝ. Item ibidem Ipſe p̃ibit ante illum in ſpiritu ⁊ ꝟtute Helie: et parare dño plebem ꝑfectam.

Non ergo fuit arūdo. Talis eñ aſpectus tām multos z graues z boneſtos viros de ꝓprijs ad deſerta: ꝑ lōga terraꝝ ſpacia: nō euocaſſet. Et ideo ſubauditur Non.

Sed quid exiſtis videre? hominem mollibus veſtimētis indutū? Ecce q̄ in veſte ꝑcioſa ſunt z delitijs: in domibus regum ſunt.

n Secundū eſt qḋ remouet: iterans queſtionem [Sed] adhuc dicit [quid videre?] q̄d videndū [exiſtis] Ueſtra relinquentes et in deſertū ꝑperātes. Oportet eñ eū q̄ diuina cōtemplari deſiderat vt ſua relinq̄t. Can. iij. Egredimini filie hieruſalē z videte regē Salomonē. Oportet etiaꝫ ꝙ in deſertū ſolitudinis ꝓfunde penetret q̄ Joānē. i. dei gratiā inuenire deſiderat. Exod. iij. Jn interiora deſerti duxit Moyſes: Uadā z videbo viſionē hāc magnam [hoīem mollibus veſtitū?] Remouet id qḋ cōtrariū eſt auſteritati. Mollibꝰ eñ veſtiti non q̄runt in deſerto: ſed in palatio: ſicut ſtatī ſubinfert. Mollibꝰ aūt veſtiri eſt intelligēdū ꝙ in omni ſenſu molle ſit. Ad videndū q̄dē ꝓpter colorē Ad olfaciendū ꝓpter meretricia aromata: q̄ veſtibꝰ ꝑcioſis inuoluunt. et Ad tactū ꝓpter molliciē corporis reſolutā. Uñ Matth. iij. Ueſtitꝰ erat de pilis cameloꝝ: z zona pellicea circa lūbos eiꝰ. Heb. xj. Circuierunt in melotis: in pellibꝰ caprinis: egētes: anguſtiati: afflicti: qbꝰ dignꝰ nō erat mundus iiij. Reg. j. Qualis eñ fuit vir qui occurrit vobis homo piloſus z zona pellicea circa lūbos eius. Et reſpōdit. Helias theſbites eſt. Sicut eñ Joannes ꝓiuit añ chr̄m in ſpū z virtute Helie: Jta etiā ꝓiuit in habitu Helie nō mollibꝰ veſtitꝰ. Eccl. xj. Jn veſtitu ne glorieris vnq̄. j. Pe. iij. Quaꝝ nō ſit extrinſecꝰ capillatura: aut circūdatio auri et argenti: aut indumenti veſtimentoꝝ cultꝰ. Uñ de epulone dicitur Lu. xvj. d̄r ꝙ induebatur purpura z byſſo. Byſſo ꝓpter molliciē: et purpura ꝓpter ſplēdorē. Ad tales igit videndos nō exiſtis. Quia [Ecce qui in veſte ꝑcioſa ſunt] Sopho. j. Uiſitabo ſup oēs qui induti ſunt veſte ꝑegrina [et in delitijs] reſoluti. Hiere. xxxj. Uſq̄ quo diſſolueris filia vaga? Tales eñ nō querunt in deſerto: ſed in ciuitatibꝰ [in domibus regum ſunt] z magnatū. Et horum conſiliū ſecutꝰ Roboā ſcidit regnū z dei meruit indignationē. iij. Reg. xij. Mollibꝰ etiam metaphorice veſtiunt z ornāt adulatores. Qui ſicut d̄r Ezech. xiij. conſuūt puluillos ſub oī cubito manus. Et hoc ad litterā eſt opus adulatoꝝ. Sēper puluillos poſt magnates portare et brachijs eoꝝ z capitibꝰ z natibus ſupponere Et hi etiam in domibus Regum ſunt quia Reges z magnates fere omnes ſunt Sardanapalli. Et non habent in gratia niſi tales. Joannes autem nihil tale pretendit Qui ſic incepit Luc. iij. Genimina viperarum quis vobis demonſtrabit fugere a ventura ira?

Sed quid exiſtis videre? Prophetam? vtiq̄ dico vobis z plus q̄ prophetā. Hic eſt de quo ſcriptum eſt. Ecce mitto angelū meū ante faciem tuā qui preparabit viam tuam ante te.

Remotis vituꝑabilibꝰ q̄ poſſent eſtimari de Joanne: ipm oſtendit eſſe cōmendabilē de virtute ꝓpter quā etiā fuit in carcere. quia veritatem ꝓhetalē nunq̄ deſerere voluit. Dicit aūt duo. Queſtionē z Reſpōſionē. Queſtionē ſic format [Sed] adhuc dicit [quid exiſtis] Extra vos: extra veſtra: extra oia vobis nota [videre] hoc eſt: ad videndū. Baruch. iiij. Sta in excelſo z vide iocūditatē a dño deo tuo tibi venientē. Rñdet [ꝓphetā] Q. d. Sic. Tamē de Joan. j. dr̄ ſe. Non ſum ꝓpheta. Sed Propheta d̄r dupliciter Stricte z Large Strictiſſime ꝓpha d̄r hñs inſpirationē diuinam: ad enūciandū de vbo z ſacramentis eius in lege ꝓmiſſis: vt conſolent expectantes. Et ſic nō fuerunt ꝓphete niſi in veteri teſtamento. Sicut Eccl. xxxvj d̄r. Da mercedē dñe ſuſtinentibꝰ te vt ꝓphete tui fideles inueniant. Alio mō d̄r ꝓpheta Large q̄libet habens inſpirationē de futuris (alias diuinis) q̄buſcunq̄. Sic ꝓphete etiā fuerunt z ſūt adhuc in nouo teſtamento. q: multa futura z vera predicunt. Primo mō d̄r Matth. xj. Lex z ꝓphete vſq̄ ad Joannē. Scḋo mō d̄r Lu. j. Tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis: pibis eñ añ faciē dñi parare vias eiꝰ. Confirmat aūt iſtam reſpōſionē dicens [Utiq̄ dico vobis et plus q̄ ꝓphetam] qa in matris vtero geſtiēs oſtendit z facto z vbo z digito p̄ntē redemptorē: et Sacramēta eiꝰ demōſtrauit. Et ſic plus eſt q̄ ꝓpheta. Quia Euāgeliſte in demōſtrādo officium habuit. Eſa. xlj. Primus ad ſion dicet Ego aſſū. et ad hierl'm euangeliſtā dabo. Propinquū etiā regnuꝫ celoꝝ penitentibꝰ eſſe predicauit: qḋ alij non potuerūt facere [Hic eſt de quo ſcriptum eſt] Confirmat ꝑ ſcripturaꝫ Malach. iij. Et loquit pater ad filiū [Ecce mitto] Jn q̄ notatur Joānis auctoritas ex Mittēte eum in legationem [angelū] Jn quo notat celibatꝰ z ſanctitas. Malach. ij. Angelus dñi exercituū eſt [meum] quē ego ſanctifico z cui nomē impono: et quē a ſterili vtero ex ſene patre ad hoc voco. Eſa. xlix. Dñs ab vtero vocauit me. De ventre matris mee recordatꝰ eſt nois mei [ante faciē tuam] hoc eſt: añ manifeſtationē tuā ꝑ quē tu manifeſteris. Joan. j Ut manifeſtet in iſrael: ꝓpterea veni ego i aqua baptizans [qui ꝑparabit viam tuam] hoc eſt: viam q̄ ad te itur: et qua tu vadis ad corda fidelium [ante te] Eſa. xl. Parate viam dñi: rectas facite in ſolitudine ſemitas dei nr̄i. Pſ. xvj. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis vt non moueant veſtigia mea. Sed quia multa de his verbis in premiſſis dicta ſunt: ideo h̄ tranſeamus.

o

Dico eñ vobis Maior īter natos mlieꝝ propheta Joāne baptiſta nemo eſt. Qui aūt minor eſt in regno dei: maior eſt illo.

Hic ſub comparatione loquitur de Joanne baptiſta. Et facit duplicē comparationē. Unā quidē: in Sanctitate ꝛ merito. Aliā aūt in Poteſtate ꝛ officio. De Comparatione ſanctitatis ꝛ meriti dicit [Dico eīm vobis] ore veritatis qđ nō mentitur. Nūe. xxiij. Nō eſt deus quaſi hō vt mētiatur [Inter natos mulierum] Mulier mollieris ꝛ emollita ħ vocatur quia virum paſſa ē: et emollitionē ſuſtinuit concupiſcētie. Nec dicit: inter natas: honorē deferens matri q̄ i merito ꝛ ſctitate omnē excellit creaturā [propheta] large, ꝛ ſtricte ſumendo ꝓpheram. Sap. vij. Spiritus ſapie ꝑ nationes in aīas ſctās ſe transfert: amicos dei ꝛ ꝓphetas cōſtituit [maior] Sanctitate ꝛ Merito ꝛ Dignitate inſpirationis et enūciationis ꝓphetice. Sctitate quidem quia ſpūſctō replebitur adhuc ex vtero matris ſue. Merito quia ne leui ſaltē maculare vitā famine poſſet Ideo intra deſerta teneris ſub annis petijt: victu parcus: habitu auſterus: verbo edificationis declarus: contemplatione altiſſimus. De Primo hoꝝ Luc. i. Erat in deſertis agens vſque in diē oſtenſionis ſue ad Iſrael. De Victu Mat. iij. Eſca eius erat locuſta ꝛ mel ſilueſtre. De Habitu Ibidē. Veſtimentum eius de pilis cameloꝝ: ꝛ zona pellicea circa lūbos eius. De Verbo ꝑdicationis Jo. i. Ego vox clamantis in deſerto. De Cōtemplatiōe Lu. iij. Factū eſt ỽbum dñi ſup Joannē Zacharie filiū in deſerto. Verba audiuit. ſpm̄ vidit. Altiſſimas habuit illuminationes: ſicut patet Joan. j. et Lu. iij. ꝛ Mat. iij. et Dignitatē habuit inſpirationis. Lu. j. Necdū ſeparatus a viſceribꝰ matris: cognouit vocē matris ꝛ ſpm̄ filij. et ỽitatē in voce matris dei. Digniſſimā etiā habuit enūciationē. quia geſtu indicauit parentibꝰ: et digito agnū dei demonſtrauit. Et iō Augꝰ ꝯ̄ Felicianū arguit. Si maior inter natos mulierū Joāne nemo eſt. Ōis aūt hō: pter chrm deū: natus mulieris eſt. igitur pter deū maior Joanne nemo eſt [Qui aūt minor eſt] Hic facit comparationē de poteſtate accepta i miſterio. Dicitur autē ħ Regnū celoꝝ: cōpleta poteſtas ad regnū celorū: ordinans in pceptis: ꝛ legibꝰ: ꝛ officijs: ꝛ Sacramētis. ordinata ad vnū q rex eſt in hoc regno. Talis eīm poteſtas eſt oē regnū. Et ſm hoc in regno celoꝝ ſunt miniſtri: q poteſtatem in ordine pceptoꝝ ꝛ legum ꝛ ſacramentoꝝ ſm officioꝝ gradus acceperūt. ſm ꝙ dictū eſt capiti Mat. xvj. Tibi dabo claues regni celoꝝ. Et ſm hoc oīs qui eſt in regno celoꝝ ꝑ officiū ſuū cōfert grām q̄ aperit regnū celorū. Vel ꝑ officiū ſuum ligat ne apiatur regnū celoꝝ. Tale aūt aliquid Joānes ſuo miſterio nunq̄ cōtulit: et ideo in regno celoꝝ miſter nō fuit. Et ideo [minimꝰ qui eſt in regno celoꝝ maior eſt Joāne] ſm huius poteſtatis comparationē. quia ſi Joānes via ē ad regnū celoꝝ: hoc mō dictū: Joānes nihil eſt in ordine regni celoꝝ. Et ideo dixit Me oportet minui: illum aūt creſcere. Joan. j. Et ideo etiam nullū ſignum fecit: ſicut illi q̄ gratias hñt ſanitatū in regno celorū Iſte eſt igitur intellectus littere ſm ỽitatē. Quidam tamē gloſaꝝ expoſitiōes dicere videntur ꝙ regnū celoꝝ dr regnū beatoꝝ: q in limbo liberationem chriſti ſpe ſua expectauerunt: Quorum minor exiſtens ad ſecuritatem: maior fuit Joāne adhuc viuo ꝛ dubiā viam agenti. Sed hoc nō eſt expoſitio lr̄alis. Prior aūt litteralis eſt. Et ſm ħ minus etiam ſacerdos qui toleratur in miniſterio eccleſie: maior eſt Joāne. Talis eīm magnitudo poteſtatis eccleſiaſtice nō competebat ei qui nullum habuit officiū eccleſiaſticū: ſed mediatoris et pcurſoris et vie ꝛ pambuli: ad hec acceperat poteſtatem. Hoc eſt ergo qđ dicit Eſa. lxj. Vos ſacerdotes dei vocabimini. miniſtri dei noſtri dicetur vobis. j. Pet. ij. Regale ſacerdotiū: gens ſctā: pplꝰs adquiſitionis: vt virtutes eius annūcietis q vos ď tenebris vocauit in admirabile lumē ſuū. Nec poteſt eſſe de populo adquiſitionis q non habet conferre graciā populum adquirentē. Sic ergo Joannes minor eſt minimo in regno celoꝝ. et maior eſt maximo inter natos mulierū In eodem.

Et omnis populus audiens et publicani iuſtificauerūt deum: baptizati baptiſmo Joānis. Phariſei aūt et legiſpiti cōſiliū dei ſpreuerunt in ſemetipſos: nō baptizati ab eo.

Hic incipit ꝑs Tertia illius ptis In q̄ ponitur ¶ Repħenſio nō ſuſcipientiū teſtimoniū Joānis: et Cōmēdatio paucoꝝ ſuſcipientiū ipm̄. Et ideo ſm iſta duo diuiditur in ptes duas. Prima hæc (que eſt de repħēſione nō ſuſcipiētiū) habet ptes duas In quaꝝ Prima ponitur repħenſionis cā. In Scda aūt ſub metaphora ponitur Reprehenſio valde congrua. In Prima hæc dicit ꝙ generaliter [oīs populus] ſimplex ꝛ idiota ſolo ductu rationis [audiens] Joānē. et qđ minꝰ videbatur [publicani] quia publico queſtu ꝛ actibꝰ magis retrahi videbantur audientes eū [iuſtificauerūt deum] hoc eſt: iuſtū ꝛ veracē oſtenderūt in ſermonibꝰ ſuis. Qui ſicut Joannes ꝑdicabat ſpem ꝓmiſit penitētibꝰ ꝛ ꝯtritis peccā ſua. Pſ. l. Juſtificeris in ſermonibꝰ tuis ꝛ vincas cū iudicaris. Et ideo dederūt ỽitati ꝛ iuſticie dei gloriam. et confitebantur peccata ſua Joanni: penitentiā ad conſilium eius recipiētes. Joſue. vij. Fili mi da gliam deo et confitere peccm̄ tuum ꝛ indica mihi qđ feceris [baptizati baptiſmo Joānis] q nihil cōferebat niſi ad baptiſmū chri introductionem ꝛ aſſuefactionē: ſicut in ꝑhabitis eſt expoſitum. [Phariſei aūt] Ecce Secundū iſtiꝰ prime partis: quia cū idiote ꝛ publicani ſic q̄rerent pniam ſm cōſiliū dei q miſerat Joannē [phariſei] pſumentes de ſua iuſticia [et legiſpiti] ſiue ſcribe preſumentes de falſi noīs ſcia. j. Coꝛ. viij. Sciencia inflat [dei conſiliū] qđ fuit in Joanne qđ duceret ad chrm [ſpreuerūt] Pſ. lxj. Cogitauerūt conſiliū meū repellere. Prouer. j. Deſpexiſtis oē conſilium meū ꝛ increpatiōes meas neglexiſtis [in ſemetipſos] hoc eſt: cōtra ſemetipſos. Silis modus loquēdi eſt Dan. xiij. Recte mentitꝰ es in caput tuum. hoc ē cōtra caput tuū. Vel [in ſemetipſos] hoc eſt: ꝙ datum: fuit directū [in ſemetipſos] ad vtilitatē coꝝ. Pſ. xvij. Filij alieni mentiti ſunt mihi: filij alieni inueterati ſunt: et claudicauerunt a ſemitis: hoc eſt conſilijs ad vtilitatē corum

aľa directionis

batis. Et tangit h tertiũ in quo dicens [non baptizati ab eo] ad qð tamẽ ab ipſo vocati fuerũt Prouer.j. Quia vocaui ⁊ renuiſtis: extendi manũ meam ⁊ non fuit q aſpiceret. ego ꝗ; in interitu veſtro ridebo: et ſubſannabo cum vobis qð timebatis aduenerit. Matth.xxj. Publicani ⁊ meretrices pcedent vos in regnũ dei.

Ait autẽ dñs. Cui ergo ſimiles dicã homies generationis huius ⁊ cui ſimiles ſunt?

Hic ponitur ſub metaphora Reprehenſio. Et ſunt tres pagraphi. Primꝰ Duas qſtiones continet aſſimilatiõis. Secũdus cõtinet Aſſimilationẽ Tertiꝰ añt Aſſimilatiõis explanationẽ. Primꝰ: q continet qſtiones duas: habet qſtiones ſm duos modos aſſimilãdi q fieri conſueuerũt. Unꝰ eſt qñ aſſimilatio eſt in dicto ⁊ nõ in re. Sicut eſt aſſimilatio pabolaꝝ fictaꝝ. Sicut poete aliqñ finxerunt ad vtilitatẽ inſtructionis hominũ. Alius eſt quãdo aſſimilatio ſumiť ad rem que eſt vł fuit in natura. Attende añt ꝙ tanta fuit malicia iſtorũ et tot modis variata ꝙ ad nihil vnum aſſimilari potuit ſiue aliud eſſet res ficta vel vera. Unde etiã illi qui ponebant fabuloſe tranſcorpationes aiaꝝ: Qñ homo in multꝭ malicijs fuit: ponebant eũ in multa corpoꝝ aliqd tranſcorporari Sicut in aliqd cõpoſitũ ex porco ⁊ cane ⁊ lupo. Ut eſſet Porcꝰ ratione imundicie. Canis pter iram. et Leo pter rapacitatem. et Lupꝰ pter inſidias. Bonum eñ eſt ex vna ſola ⁊ tota cauſa. Malũ autẽ multifariam (alˢ oifariã.) Et ideo etiã malũ cum nullo vno habet ſilitudinẽ. Bonum añt oẽ (alˢ eſſe) reſpicit ad vnum. Iſtam ꝗ difficultatẽ aſſimilationis malorũ videns xpĩs dicit [Cui ergo] Et q tot modis deuiant [ſimiles dicã] fingendo parabolã que non ſit niſi in dicto [homines] ab hũano tamẽ cor mutantes Dañ.iiij. Cor eiꝰ ab humano muteť et cor fere detť ei. Si eñ homies ab humano non mutarenť: tunc vni aſſimilari poſſent. Et hoc non eſſet difficile inuenire. Nũc autẽ quia ab humano mutanť: in tot genera vicioꝝ degenerant ꝙ etiam arti fingendi eſt difficile. Sed oportz ꝙ multicorporibꝰ aſſimilenť. Non eñ cõueniũt niſi in boni ⁊ hũani negatione Aliqñ iumentis aſſimilati. Pſ. xlviij. Comparatus eſt iumentꝭ inſipientibꝰ: et ſimilis factus eſt illis. Aliqñ ſm aliud viciũ compabiles ſunt cani. Eſa.lvj. Canes impudẽtiſſimi neſcientes ſaturitatẽ. Aliqñ porco ij. Pet.ij. Canis reuerſus ad ſuũ vomitũ: ⁊ ſus lota in volutabro luti. Aliqñ piſci ⁊ vermi. Abachuch.j. Facies homines quaſi piſces marꝭ: et quaſi reptile nõ hñs ducẽ. Aliqñ leoni. Ecci.xiij. Uenatio leonis onagri in heremo pnceps malus in xpĩm pauperẽ. Et ſic diuerſis compata etiãſi fingere liceat: vix põt aſſimilari. Sic ꝗ fingendo pabolã [cui dicã ſilˢes] Q.d. Sine exẽplo ſũt in malicia [hoies generationis huiꝰ] Deut.xxxij. Generatio puerſa eſt et infideles filij. Marci.ix. O generatio mala q̃diu ero vobiſcum: q̃diu patiar vos. Et ideo cauendũ ab imitatione generationis huiꝰ: dicit Pſ.lxxvij. Nẽ ſiãt ſicˢ pˢres eoꝝ generatio pua ⁊ exaſpans. Lu.iij. Genimina vipaꝝ [Et cui ſimiles ſunt?] Q.d. In figmentis parabolaꝝ non inuenit cui aſſimilent. Et ſic malicia eoꝝ excedit aſſimilationẽ artis Et in naturis nihil eſt cui ſimiles ſint. Et iõ modum nature excedit eoꝝ iniqua ⁊ turpis deformitas. Sicut eñ in bono dicť de Abraam ꝙ nõ eſt inuentꝰ ſimilis illi q cõſeruaret legem excelſi: Ita de iſtis dr ꝙ non eſt inuentus ſimilis illis qui ſic pter ſuas traditiones irritum facerent mandatũ dei Matth.xv.

Similes ſunt pueris ſedentibꝰ in foro: ⁊ loquentibus ad inuicẽ ⁊ dicẽtibus: Cantauimus vobis tibijs ⁊ nõ ſaltaſtis. lamentauimꝰ ⁊ non ploraſtis.

Ecce h ponit Aſſimilatio que eſt in negatõe tm̃ et in habitudine ad verbum dei. Compať eñ h factum facto: et nõ res rei. Dicit ꝗ in ſolo hoc ꝙ rebelles ſunt verbo dei ⁊ ſpũiſancto reſiſtunt [Similes ſunt pueris] hoc eſt: facto malorũ pueroꝝ. et conformitatẽ ⁊ ſocietatẽ bonã puerilẽ violantium. Attende eñ ꝙ ſunt Boni pueri. et ſunt Mali pueri. Boni pueri ſ Puritate inocẽtie dicti: Mundi: Simplices: Ludis liberalibꝰ ſe inuicem ad ꝟtutẽ ⁊ ciuilitatẽ puocantes. De Puritate pueroꝝ Eſa.viij. Ecce ego ⁊ pueri mei q̃s dedit mihi dñs. De Mũdicia Mat.xix. Sinite paruulos venire ad me: talũ eſt eñ regnuz celorum. De Simplicitate.j. Coꝛ. xiiij. Malicia paruuli eſtote: ſenſibꝰ añt perfecti ſitis. De Ludo liberali rõnabili de ꝟtute ⁊ ciuilitate (alˢ ad virtutẽ ⁊ ciuilitatẽ) pꝛouocante.j. Pe.ij. Quaſi mõ geniti infantes rõnabiles ſine dolo lac cõcupiſcite vt i eo creſcatis. Rationabiles ſũt. qꝛ actꝰ ſuos ad rõnem referũt. Lac cõcupiſcunt: in quo creſcunt qñ ſtudia ludoꝝ conuertũt ad ꝟtutis ciuilitatẽ. Iſti ꝗ pueri ad hec puerilia: ſunt ſ patriarchis informati. ſ pphetꝭ edocti ſ ſcribis excitati (alˢs exercitati) ſ Joanne cõfortati. et ſ xpĩo pfecti. Et ideo ſunt oim enũeratoꝝ figura. Mat.xix. Niſi cõuerſi fueritis ⁊ efficiamini ſicut paruuli: nõ intrabitꝭ in regnũ celoꝝ. Sũt Mali pueri Impuri macula ꝯcupie. Immũdi libidie. Uerſuti dolo fraudulentie. In peſſimis ludis et nocuis vſitati. De Primo hoꝝ Ezech.xvj. Non eſt pciſus vmbilicꝰ tuꝰ ꝑ quẽ ad matrẽ ꝯcupiam adhuc depẽdes. De Scḋo Prouer.vij. Sequiť vagam mulierẽ ſicut bos q duciť ad victimã. hoc ẽ: libidinẽ. De Tertio.j. Coꝛ.xiiij. Nolite pueri effici ſenſibꝰ. De Quarto. hoc eſt: de exercitijs malis ij. Mach.iiij. Feſtinabãt pricipes fieri paleſtre ⁊ pꝛohibitionis eiꝰ iniuſte: et patrios quidez honores nihil reputantes: grecas gl̃ias optimas arbitrabantur Et facto illoꝝ ſilˢes ſunt phariſei et legiſpiti. Et ſic legenda eſt littera [Similes ſunt] ꝑ negationẽ [pueris] hoc ẽ: factis bonoꝝ pueroꝝ q pter diuerſitas ꝓprietates pueri vocantur [ſedentibus] h eſt quieſcentibꝰ. Et in hoc cõmendať puer qui etates vincẽs: ſedet in ſtudijs honeſtoꝝ ludoꝝ ⁊ diſciplinalium. Ariſto.in.vij. Phyſi. In ſedendo ⁊ quieſcendo

do fit oĩa ſciẽs ⁊ prudens [In foro] Tripl'r dicit Forum. A iudicijs. A venalium rerum exhibitione. et Theatrũ. Loc⁹ iudicij pmo dic⁹ est forũ. Et erat loc⁹ Ubi Judices ſẽp inueniebant. et Ubi Leges et responſis ſapientũ dictabant. Loc⁹ autẽ ſic dict⁹ est a quodã Foroneo q ſic locũ appellauit Et Curias tales ad iuſticiã faciẽdã ordinauit. Poſtmodũ aũt ad vſu loci: qꝛ ibi ſolebãt cõfluere multi: locus ille venaliũ rerũ eſſe cepit. Et ideo vbi res venales exhibent ibi forũ vocatũ est. Quia vero etiam qui ſpectacula ludorũ exhibẽt: multitudines hoim aſpiciẽtiũ q̃runt: theatrũ etiã forũ est appellatũ. Dicitũr Theatrũ a theoro theoras qđ est video vides qꝛ ibi ſpectacula exhibebant. Adhuc aũt attẽdẽ q est Ludus Liberalis a ſapiẽtib⁹ inuẽt⁹ et inſtitutus. Et est Ludus vtilis: ẽm mechanic⁹. ⁊ hic ab artificibus pꝛer cõmoditatẽ ciuiũ inuent⁹ ⁊ inſtitutus. Et Ludus Turpis ⁊ nociuus Et hic vt dicunt Ariſto. ⁊ Plato a ciuitate est exterminandus Ludus Liberalis: est in q̃ pꝛer ludum nihil aliud volum⁹. qꝛ ipſe ludus animũ liberũ ⁊ virtuoſũ reddit: et puocat ad virtutẽ ⁊ cordis leuitatẽ ⁊ manſuetudinẽ. Sicut muſicorũ ⁊ cantuum ludus ⁊ organorũ: Et hmõi. Ludus aũt Mechanic⁹ est quem pꝛer aliud volum⁹. Sicut est Eq̃ſtris lud⁹; quẽ volum⁹ pꝛer militiã. Militiã aũt pꝛer patrie defenſionẽ. Lud⁹ aũt Obſcen⁹ ⁊ turpis est ludus ſcenicorũ q nudi diſcurrunt: turpia tecta denudãt: et ad turpia puocãt. et ludus taxillorũ q nociuus est

Attende aũt q Cant⁹ facientes ſcdm p̃mi⁹ pythagorici Tria intendebant. Aut eñ congaudere volebant gaudentib⁹: Et ideo faciebãt epithalamia cantica ⁊ celeumata Et hmõi. Aut cõuiuere moribus et ciuilitate. Et ideo cãtica de moribus faciebãt: virtutes laudantes: ⁊ vicia vituperantes. Aut collamẽtari volebant triſtib⁹: ⁊ ideo faciebant lamẽtabilia cantica. Ut cõſtruerent ea que dicit apl's Rho. xij Gaudere cũ gaudentib⁹ ⁊ flere cũ flentib⁹ idipm inuicem ſentientes. Et in his ludis boni pueri ſcdm ſtatuta patrũ ſedebãt. in bono ſtudio qẽſcẽtes: et ſe inuicẽ exercẽtes in ſpectaculis hoim in foro. Mali aũt pueri ad oĩa hec tria erãt diſcholi. et ideo nõ reſtabat illis niſi cõis oim maledictio: et de ciuitate exterminatio. Et ideo dr Ezech. ij. q vidit librũ ſcriptũ intus ⁊ foris: et ſcripte erant in eo lamẽtationes ⁊ carmẽ q ad bonos. et ve q ad malos. et hoc est qđ intendit de pueris bonis ſedentib⁹ in foro [et loquentibus] p figurã ipſorũ carminum [ad inuicẽ] Hoc est: ad collactaneos et coetaneos malos: volẽtes eos ad honeſta puocare [et dicentibus] ipſa figura carmis [Cantauimus vobis] cantica qb⁹ ad gaudendũ cũ gaudentib⁹: de ſpe pmiſſiõis eterne puocauim⁹. Ps̃. cxxj. Letat⁹ ſum in his q dicta ſunt mihi: in domũ dñi ibimus. Ps̃. lxxx. Exultate deo adiutori nr̃o. Eſa. v. Cantabo dilecto meo canticũ patruelis mei vinee ſue [et nõ ſaltaſtis] hoc ẽ: cõcentu ⁊ motu cordis et corpis ad cant⁹ noſtros nõ concordaſtis: ſed diſcholi a nob fuiſtis. Salt⁹ eñ ĩ vocat tripudium. Tripudiũ autẽ ſcdm Pythagorã vocat ludus quo artificial'r decẽti motu corpis ⁊ mẽbrorũ: modulatio muſicorũ repſentat. Uñ Aug. dicit q intelligit de ſaltu cordium potius q̃ hiſtrionicis motibus corporũ. ij. Regũ. vj. Dauid ſaltabat añ arcã cũ deferret: cantãs in muſicis et dicẽs. Ludã ⁊ vilior fiã ante dominũ q elegit me [Lamentauim⁹ vobis] hoc est cantica lamẽtorũ (al's cecinim⁹) vt vos ad cõpaſſionẽ miſerorũ ⁊ triſticiã penitentium puocarem⁹. Threñ. j. Plorãs plorauit in nocte ⁊ lachryme ei⁹ in maxillis eius. Et ad litterã Threni hoc est lamentatões: canticum lugubre fuerũt [et non ploraſtis] p conſonantiã vt flereris cũ flentib⁹. Et ſic ſemp vos diſcholi eſtis: et ideo ve vobis. Sed potius de triſticijs aliorũ vobis gaudiũ feciſtis. Abd. Propter iniquitatem in fratrẽ tuũ operiet te confuſio ⁊ peribis in eternum.

Uenit eñ Joãnes baptiſta neq₃ manducans panẽ neq₃ bibens vinum: ⁊ dicitis: Demoniũ habet Uenit filius hoĩs manducãs et bibens: et dicitis: Ecce hõ deuorator et bibens vinũ: amicus publicanorũ ⁊ peccatorũ. Et iuſtificata est ſapia ab omnibus filijs ſuis.

Hic explanat Aſſimilationem [Uenit Joannes] Non ſequit ordinẽ enũeratõis ludorũ ſed ordinẽ tpis [Uenit eñ Joãnes] baptiſta cuius tota vita ⁊ vox lamentũ fuit ⁊ terror: dicẽs Lu. iij. Jam ſecuris ad radicẽ arboris poſita ẽ [neq₃ mãducans panẽ] deſiderabilẽ ⁊ delectabilẽ. Dañ. x Panẽ deſiderabilẽ nõ comedi triũ hebdomadarũ tpibus. Mat. iij. Eſca eius erat locuſta et mel ſilueſtre [neq₃ bibens vinum] in iocũditate. Lu. j. Uinũ et ſicerã non bibet. Et hoc fecit in ſignũ lamentationis [et dicitis] diſcholi vocati lamentis Joãnis qđ ore ⁊ ope deprompſit [Demonium habet] Hoc tñ expreſſe nõ legunt dixiſſe: ſed per circũlocutionẽ. Joan. j. Ut qd ergo baptizas ſi tu non es chrs nec Helias neq₃ pheta. quaſi d. Sicut non es chriſtus q est fons gratie: neq₃ Helias q est figura grẽ ⁊ chri. neq₃ pheta q est pco gratie. Ut qd ergo de purificatione te intromittis: nullã in te habens virtutem purificatõis: Et hoc dicebãt in cõſpectu pp'li dñi Uolẽtes populũ puocare cõtra Joannẽ vt fatuus ⁊ inſanus reputaret. Et ſic p eqpollens dicebant q Joannes demoniũ haberet [Uenit filius hoĩs] hoc est chris filius virginis [mãducans ⁊ bibens] ſociatam hoim morem exhibẽs in comedẽdo ⁊ bibẽdo. j. Corĩ. ix. Oĩbus oia factus ſum vt oẽs lucrifacerem [et dicitis] pra: irridẽtes [Ecce homo vorator] auiditatẽ ſonat qui p vẽtre inſanit [et bibẽs vinũ] Amos. vj. Bibentes in phialis vinum. Et añ parum Comedetis agnũ ẽ grege: et vitulũ de medio armẽti. Hec aũt qdam inducũt in ſue excuſatiões edacitatis: volentes aſſignare p religione quia comedant et bibant que ſunt apud illos. Lu. x. Et q̃ tidie comedunt pinguia ad magnas buccas: et bibunt mulſum ad magnum ventrem. Et in hoc et ſordiae habitus volunt eſſe religioſi. De quibus

dicit' Phil.iij. Multi ambulāt ꝗs ſepe dicebam vobis nūc ⁊ flēs dico inimicos crucis christi ꝗꝝ de⁹ venter eſt: et gloria in cōfuſionē eoꝝ qui terrena ſapiūt. Rhom.xvj. Huiuſcemodi christo dño nō ſeruiunt: ſed ſuo ventri ⁊ ꝑ dulces ſermones ⁊ bñdictiones ſeducunt corda innocentium. Christus aūt ⁊ apl'i nō ſic: ſed adeo eſurientes incedebāt ꝙ oportuit ſpicas cōfricare. Lu.vj. Adeo raro hoc factū eſt ꝙ nō inuenit' vltra tres vices factum. Nobis aūt eſt ꝗtidianū. Et ſi aliqñ non fit: vituperamus hoſpitem Excuſam⁹ etiā ꝙ hoc facim⁹ vt ſim⁹ grati hominib⁹ voluptatē noſtrā ſub pallio tali ꝓcurantes. ad Titū.j. Cretēſes ſemꝑ male beſtie ventris pigri. Chriſtus aūt hoc nō fecit. Eccle.x. Btā terra cui⁹ rex ſapiens eſt: et cuius ꝓncipes veſcunt' ad reficiendū et nō ad luxuriā [amicus publicanoꝝ ⁊ peccatorū] Nō inq̄tum hmōi ſunt: ſed inq̄tū ꝑ familiaritatē trahunt' ad pniam. Math.ix. Nō op⁹ eſt valentib⁹ medic⁹ ſed male habentib⁹. Sic ergo terminata eſt pars de rep̄henſione eoꝝ q Joānis teſtimoniū nō receperūt [Et iuſtificata eſt ſapiētia] Ecce Cōmendatio paucoꝝ q Joannis teſtimonium receperūt. Dicit ergo [Et ſapientia] q oia ſapienter ⁊ cū moderamine diſponit. Sap viij. Attingit ergo a fine vſq₃ ad finem fortiter ⁊ diſponit oia ſuauiter. Que Joānē miſit Que pctōrib⁹ benigne vtit' vt cōuertant'. De qua clamat apls Rhom.xj. O altitudo ſapie ⁊ ſcientie dei ꝗ₃ incōpre. ſūt iudici⁹ ⁊ inueſt. vie ei⁹ [iuſtificata eſt] hoc eſt: iuſta et equa eſſe ꝓbata eſt [ab oibus filijs ſuis] qui forma ſapientie in filios ſapiētie formati ſunt. De quib⁹ dicit' Joan.j. Dedit eis poteſtatem filios dei fieri. Eccli.iiij. Sapientia vitā filijs ſuis inſpirauit et ſuſcepit exquirentes ſe: et pibit in via iuſticie. Et iō cum publicani ⁊ pctōres exquirāt eam: illos ſuſcipit: et pit vt ſapientes efficiat Sic ergo terminat' pars de terminatione ei⁹ q promiſſus eſt in lege ⁊ q habet ordinare gradus eccleſie.

Rogabat aūt illū quidā de phariſeis vt manducaret cum illo. Et ingreſſus domum phariſei diſcubuit

G Hic incipit pars illa Que eſt de oſtenſiōe Poteſtatis in ſpūalibus vt ꝑfecte ꝓbet' eſſe caput chariſmatū oim q fluunt in oēm vniuerſitatē mēbrorū. Hec aūt hiſtoria i Tres diuidit' ptes. In quarum Prima Peccatricis ad accedendū ad chriſtū oſtendit' oportunitas. In Scōa notat' Eiuſdem acceſſus. Et in Tertia De hoc murmurantis rep̄heſio. In Primo aūt Tria ſunt Sc₃ Modus inuitationis. Dignitas hoſpitis inuitantis. et Abūdātia ⁊ cōmodū exhibitiōis. Modus aūt inuitatōis eſt ꝙ [Rogabat illum] Sunt eñ Peregrini: maxime dei ꝟbū annūciantes: Uocandi: Adducendi: Rogādi: Attrahēdi: et Cogendi. Uocandi Lu.xiiij. Uocauit multos ⁊ miſit ſeruū hora cene dicere inuitatis vt venirent. Adducendi Gen.xliij. Introduc viros domū qa mecum comeſturi ſunt in meridie. Tob.ij. Uade et adduc aliquos de tribu noſtra: timentes deum vt epulent' nobiſcū. De Trahendi aūt ꝑ adiurationes et violentias ꝓces Gen.xviij. Dñe ſi inueni gratiā in oculis tuis ne tranſeas ſeruum tuū. ſed afferā paupillū aque ⁊ lauētur pedes veſtri: ponāq₃ buccellā panis ⁊ cōfortet' cor veſtrum: et requieſcite ſub arbore et tranſibitis. Talia eñ verba trahentia dicenda ſunt peregrinis vt ſciatur ꝙ ex corde ꝓcedat inuitatio. Sunt etiā cogendi Lu.xxiiij. Coegerūt illū dicētes: Mane nobiſcum qm aduesꝑaſcit. Hoc autē ideo faciendū eſt quia Hoſpitalitas eſt vna de operibus miſericordie. Et deus oſtendit illum (al's illā) acceptare ꝑ h ꝙ illi qui ſepe receperūt ꝑegrinos: tandem receperunt angelos in ſpecie ꝑegrinoꝝ. Hebre.xiij. Hoſpitalitatē nolite obliuiſci. Per hāc eñ placuerūt quidā angelis hoſpitio receptis [Quidā phariſeus] Ecce Dignitas inuitantis. Particulari eñ ſigno ſegregat' iſte ab alijs. Phariſei nomie cōmēdatur a Specie religionis Lu.xxiij. Hic non erat conſentiēs conſilijs ⁊ actibus eoꝝ. Sicut nec Nicodemus nec Gamaliel: et alij ꝗ₃ plures phariſei. De Religione aūt dr Act.xxvj. ſcḋm ꝓbabiliſſimā legis (al's religionis) noſtre ſectā viri phariſeus [vt manducaret] Ecce tangit' h Preparatiōis exhibitio in Tribus. In reparante intrinſecus in cibo In defendente ab impugnatione aeris extrinſec⁹ in receptione domus. In cōmodo: ꝑparato laſſato ex itinere in ſtramēto molli cōmodius in diſcubitu. Duo aūt in Primo notant'. Preparatio ciborum: ⁊ Societas. In qua etiam ſubintelligit' Solennitas. De Primo dicit [vt manducaret] ad reparationē deꝑditi ex fame Cant.v. Comedite amici et bibite. Eſa.xxiij. Non condent' neq₃ reponent' mercedes eius quia his qui ſteterunt coram domino. Glo. Uerū paupibus erunt mercedes eius vt comedāt vſq₃ ad ſaturitatem: ⁊ veſtiant' vſq₃ ad vetuſtatē. In domo aūt illa non eſt inuitatus tm̄ ad comedendū: ſed adiungit' Societas. Et intelligit' ſolēnitas hoſpitalitatis ꝑ hoc ꝙ dicit [cum illo] Quidam aūt ad oſtia dant paupibus vel mittunt Et Bene faciunt. Quidā intra domos recipiunt ꝓcurandos. et Melius faciūt. Quidā ſecū in ſocietate ⁊ ſolennitate ⁊ gaudio comeſturos Et Optime faciūt. De Primo Nee.viij. Mittite partes his qui non preparauerūt ſibi. De Scōo Job xxxj. Foris non manſit ꝑegrinus ⁊ oſtium viatori patuit. De Tertio Gen.xliij. Mecum ſunt comeſturi in meridie. Apoc.iij. Ego ecce ſto ad oſtium et pulſo: ſi quis apuerit mihi: intrabo ⁊ cenabo cum eo et ipſe mecū. Et hec eſt magna gloria Lu.xv. Epulari ⁊ gaudere oportebat [Et igreſſus domū] Ecce Secundū opus miſcōie in receptione intra domū que defendit ab imbribus ⁊ caumatibus: Et vniuerſalr impugnantib⁹ ex aere extrinſecus. Math.xxv. Hoſpes eram et collegiſtis me. Geneſ.xix. Obſecro domini declinate in domū pueri veſtri ⁊ manete ibi [Diſcubuit] Ecce Cōmoditatis (que laſſis debetur in mollium ſubſtratiōe) ꝑparatio. Diſcubitus enim eſt ſeſſio a femore inferius cum appodiatione ſpine dorſi et laterū ad mollia reclinatoria. Fatigabat' eñ dominus et diſcipuli ex itinere. et ideo talia emolimenta cum recreabant. Luce.ix. Facite homines diſcumbere ꝑ

conuiuio. Sic ergo Ieſu poſito in diſcubitu naſcta oportunitatē (al's oportunitate) vt poſſet cum comprehendere familiariter quia peccatrici nō expediebat immittere ſe turbis: mora fuit ad veniendum. Cantic. j. Cum eſſet rex in accubitu ſuo: nardus mea dedit odorem ſuum. Nardus: ſtatura ſignificat humilitatē: et calore ſignificat charitatem Et hec ambo fragrabant bonum in naribus dñi. Et hoc eſt qđ ſequitur

Et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix

T Tangunt autem ibi Duo. Primū quidem eſt Peccatricis apud dominū exhibitio. Secūdum autem Eiuſdem mulieris pietatis operatio. Circa Exhibitionē mulieris notant Quattuor. Quorum Tria in litera ponunt. et Quartum Intelligitur. Primum eſt Mulieris huius ad preſentiam domini exhibitio. Secundū Sui peccati manifeſtatio. Tertium eſt Diuine cognitiōis illuminatio. Quartū autē quod ſubintelligitur: eſt Aduentus ipſius ad dominū deuotio. De Primo dicit [Et ecce mulier] Mulier dicitur molliens herū. Et ſic hec pcipue mulier fuit q̄ multos emolliuit: pelliciendo. hoc eſt: mollicie pellis prouocando ad libidinem et illiciendo Et in hoc ſe domino preſentauit. Prouerbiorum. vij. Preparata ad decipiendas animas. ij. Petri. ij. Oculos habentes plenos adulterij et inceſſabilis delicti: pellicientes animas inſtabiles. In tali enim nocumento vixerat et in hoc ſe mulierem fuiſſe domino demōſtrabat. Et ideo Eccliaſtes. vij. Sagena cor eius: vincula manus illius. Talibus enim multos emolliuerat (al's z eneruauerat) animos viriles. Et ideo remiſſionem petens: talem ſe nomine mlieris domino oſtendit. Secundum autem (quod eſt peccati ſui manifeſtatio) eſt in Tribus. In peccati nocumento. In peccati actu. et In peccandi conſuetudine et officio. Peccati nocumentum importatur per hoc q̄ dicit [que erat in ciuitate] Corruptio et lenocinū multis exhibitum. et ideo multis nocuit. Oſee. vij. Non quieuit ciuitas a cōmixtione fermenti donec fermentaret totū. j. Corinth v. Modicum fermenti totam maſſam corrumpit. Oſee. vij. Omnes adulterantes quaſi cliban' ſuccenſus a coquente. Iſta autem in ciuitate fuit ſuccendens clibanum ſicut fomes ignis. Et Tria habuit ſuccēdentia. Pulcritudinē. Ornatum: quia diues dicitur fuiſſe. et Generis nobilitatē. quia legitur fuiſſe nobilis. Et iſta tria ſignificantur tribus quibus ſuccendebat fornax Babylonis. Danielis. iij. Napta ſtupa z malleolis. Napta enim eſt bitumen: ignis fomentum. Et ſignificat pulcritudinem: in qua conualeſcit ignis libidinis in fornace cōcupiſcentie carnalis. Stupa autē ex multis collecta: ornatus meretricij ſignificat varietatem. Malleoli autem qui in faſcibus ſunt materia ignis ex ſarmentis vitium: generis ſignificant nobilitatem. Unde etiam viris nobilibus aptatur. Judicum. ix. Tale igitur nocumentum fuit vilis cōmertij et contubernij hui' mulieris. Et h̄ ſeſe domino preſentando accuſans in ſe demonſtrauit. Actus autē peccati oſtendit per ſignificatum nominis peccatricis. z Conſuetudo z Officium importat p modum ſignificandi. Peccatū autē mulierū propriū. vt dicit Chryſ. eſt luxuria z fornicatio. ij. Machab. vj. Templū luxurijs erat plenū z ſcortantiū cum meretricibus Templū: hoc eſt corpus: quod templū eſſe debebat. Eccli. ix. Propter ſpeciē mulierū multi perierūt. z ex h̄ quaſi ignis exardeſcet. Omnis mulier que ē fornicaria: eſt quaſi ſtercus in via: ab omnibus pereuntibus conculcabit. Cōſuetudo etiā importat per modū ſignificandi. q2 conſueta erat talibus. Prouerbiorum. vij. Uaga garrula: quietis impatiens: non valens in domo cōſiſtere pedibus ſuis. Ezech. xxiij. Ingrediunt ad Oollam: z ad Oolibā mulieres nefarias. Oolla interpretat tabernaculi inhabitatio. Ooliba tabernaculi altitudo. quia tabernaculū cōtubernij eius inhabitabant multi. z alto faſtigio cōcupiſcētie fixerat illud Eze. xvj. Fabricaſti tibi lupanar in capite oīs vie. z excelſū feciſti in capite omniū platearū. Hec autē habuit iſtud illi peccato dedita. Ezechie. xvj. Ad omne caput vie edificaſti ſignū proſtitutiōis tue. z abominabilē feciſti decorē tuum. z diuiſiſti pedes tuos omni trāſeunti: et multiplicaſti fornicationes tuas. Querit aūt hic. Quare tal' mulier in ciuitate pmittebat. Deute. xxiij. Nō erit meretrix de filiabus iſrael: neq3 ſcortator de filijs iſrl. Et dicendū ad h̄ q̄ ſicut dicit Ariſt. i Polit. Coitū difficile eſt puniri ab ordiatore ciuitatū ꝓpter nimiā ei' delectationē. q2 piculū eſſet ſodomie vl' mollitiei. Et ideo talia lex quidē ꝓhibet: ſed in p̄ſenti nō punit: ſed tolerat: ne peius fiat. Et ideo etiam in Deut. pena nō adiūgit. Exemplū aūt huius dat Aug. valde ꝯueniēs. Si q̄s eni palatiū pulcrū edificet. et in angulo eius fetorē cloace ſuſtinere nolit: palatiū totū fetore implebit. Uñ tolle cloacā de palatio. z aula fetore efficit inhabitabilis. Tolle meretricē de mūdo z ſodomia tot' efficiet reprobꝰ. Sic ergo tolerabat. Et hac de cauſa talis ergo fuit vt dictū eſt. Ro. v. Ubi abūdauit iniquitas: ſuperabundauit z gratia. Et hoc eſt qđ ſequitur

Ut cognouit q̄ Ieſus accubuiſſet in domo phariſei: attulit alabaſtrum vnguenti

Hic eni ponit Diuine cognitiōis circa mulierē iſtā Illuminatio. Et tangunt Quattuor. Illuminatio ſui. Cognitio ſalutis chri. Accubit' expectātis dñi. Familiaritas ꝯuenientis loci. Illuminatio ſui tāgit p h̄ q̄ dr [Ut] h̄ ē: poſtq̄ [cognouit] h̄ eſt: diuine illuminatiōis noticiā accepit. Pſ. xvij. Deus meus illumina tenebras meas. Michee. vij. Cum ſedero in tenebris: dñs lux mea eſt. Hanc eni peccatricē chriſt' primo luce ſua irradiauit. q2 aliter ad ip̄m nō cucurriſſet. Uñ Gre. Quia turpitudinis ſue maculas aſpexit: lauanda ad fontem miſericordie cucurrit. Maculas autē ſuas non aſpiceret: niſi iam in lumine cognitiōis eſſet. Uñ Dioñ. dt in ep̄la ad Tit. Prim donū qđ

patur homi ex reſpectu ad lumen: cognitio ſui eſt.
Hiere.xxxi. Poſtq̄ oſtendiſti mihi egi penitētiā
ꝛ percuſſi femur meū. Properans eni hec(al's: hu-
ius) lucis eſt: Q̄ turpia illuſtrat: ꝛ a turpibꝰ nō
deturpat. Joan.j. Lux in tenebris lucet: ꝛ tene-
bre eam nō cōprehenderūt. Sic ergo luce diuia
reſpectu(al's reſpecta) [cognouit.] recognouit
ſalutē in ſalutis auctore. Et hoc eſt ꝙ dicit [ꝙ ie
ſus] Sciuit ꝙ dixerat Abacuch.iij. Ego autē
in dño gaudebo: ꝛ exultabo in deo Jeſu meo. Ex
hoc eni iā cōcepit ſpem ſalutis: dicēs cū Manaſ
ſe.ij. Paral.vlt. Indignā ſaluabis me ſm mul-
titudinē miſericordie tue. Sciuit eni ꝓmiſſum do-
mi de muliere nefaria Eze.xvj. Dixi tibi cum eēs
in ſanguie tuo. viue. hoc eſt. cū eſſes i immūdicia
ſanguinis fornicationū tuarū. Hac igiꝛ ſpe con-
cepta: ex noticia nois ſaluatoris: amplꝰ tracta
fuit. Cognouit etiā [ꝙ accubuiſſet] que in via
ꝓpter infamiā: nec ſequi potuiſſet: nec decuiſſet.
Moram autē facientē inuenire pſumpſit ꝛ acce
dere. Et idcirco Can.j. in pſona ſua Salomō dic
Indica mihi quē diligit anima mea. vbi paſcas:
vbi cubes in meridie: ne vagari incipiā. Ad lram
enim Ibi ad paſtū ſuorū plus q̄ ſupꝑius accu-
buerat in meridie. quia In meridie ſm naturā ꝛ
vſum temperatorū hominū tēpus eſt refectōis.
Sicut ꝓbatū eſt in nr̄is Gloſſis ſup Mattheū.
Unde etiā Petrꝰ in Actib.ij. excuſat diſcipulos
ab ebrietate. qꝛ nōdū venit hora edēdi: cū tūc eēt
hora diei tertia. Cantic.j. Cū eſſet rex in accubitu
ſuo: nardꝰ mea dedit odorē ſuum. Ad litterā eni
De ſpica nardi vnguēta odorifera facere conſue
uit. quib domino cū accūberet obſequiū vnctio
nis impendit. Joan.xij. Unguentū nardipiſtici
hoc eſt: fidelis ꝛ puriſſimi. In accubitu eni: laſſe
ex iniqtate aic: chriſtum comphendere poſſunt.
que exultantē ad currendā viam ſuam comphē-
dere nō poſſunt. Accubitus autē eſt moraliter
equanimis et dulcis expectatio peccatorū ad pe-
nitentiā Rhom.ij. Ignoras quia benignitas dei
ad penitentiā te adducit. Eſaie.xxx. Expectat do-
minus vt miſereatur veſtri. ꝛ ideo exaltabiꝛ par-
cēs vobis: quia deus iudicij dñs. Hoc enim iu-
diciū omnino iocundū eſt ꝙ iudicauit in domo
expectare meretricē ad penitentiā: magis q̄ paſ-
ſa corpaliter a phariſeo. Et ideo exaltata eſt miſe
ricordia eius: quia tante peccatrici pepcit miſeri
cors ꝛ miſerator ꝛ iuſtus dñs. Cognouit etiā ꝙ
U [in domo ſimonis phariſei] Ubi erat acceſ-
ſus familiarior ꝛ quietior ꝛ maior oportunitas
obſequēdi: q̄ in via publica: in qua frequentan-
tiū impediebat multitudo. Luce.xix. Salus do
mui huic facta eſt. eo ꝙ et ipſe filius ſit Abrae.
Domꝰ tñ hec Spūaliter ſignificat ɔſcientiā. ps.
xcij. Domū tuā dñe decet ſanctitudo. Et ideo pec
catū in ipſa domo puniendū. Uagam eni ꝛ quie-
tis impatientē: ꝛ in plateis ſe exhibentē ad cu-
ſtodiā domꝰ quo coerceri(al's: coercen) ɔuenieba:
vt ſecreta domus cuſtodiret. que multis in plate
is fuerat cauſa ruine. Unde de forti muliere legi
tur Prouer. vlti. Cōſiderauit ſemitas domꝰ ſue.
ꝛ panē ocioſa nō comedit Quedā Gloſe allego

rice exponētes dicūt ꝙ Domꝰ Simonis eſt Sy
nagoga vel Sacra ſcriptura. Peccatrix aūt gētili
tas que fornicata eſt cum idolis. Sed hoc facile ē
ꝓſeq. Et ideo nos Lrali ſimul ꝛ Morali intendi-
mus expoſitioni. Jd aūt qđ ſup: intelligi ex his di
cimus eſt: ꝙ oibꝰ pdictis tracta venit ad dñm. Et
ſicut dicit Greg. Non iuſſa venit: tracta tamē vin
culis charitatis chriſti ꝛ odore gratie ipſius ꝛ ſpe
ſalutis. Et ideo funiculus q̄ trahebaꝛ quaſi tribus al's
reſtibus complexus fuit: Cognitiōis fidei: Spei Cognitione fi Spe ſalutis
ſalutis: et Amore eam ex bonitate ſua expectantis
Ecces.iiij. Funiculus triplex difficile rumpiꝛ. Dū
Cognitio illuminat ad veritatē. Spes trahit ad ve
niam. Charitas autē ad miſericordie dei accendit
amorem. Oſee.xj. In funiculis Adam trahā eos:
(in vinculis charitatis. Sic eni Adā tractus eſt et
omnes alij peccatores Odor igiꝛ talis miſcōie: ex-
hibite omnibus peccatorib. et nulli denegate tra
xit eam. Cantic.j. Trahe me poſt te: curremus in
odore vnguentorū tuorum. Sic ergo tracta venit
Officium aūt deuotionis ſtatim exhibuit. Hoc
autem officium exhibitura Duo fecit. Primo eni
Se idonee(ne indecenter reijceretur) preparauit.
Deinde Officioſa omnē obſequij deuotionē impē
dit. Preparauit aūt ſe in Quinqꝫ. Impenſas eni
obſequij precioſas et oportunas ſecū attulit. Per
rectitudinem erecta et parata ſtetit. Ex verecundia
retro ſe retraxit: ꝛ ſe ad ſequendum dominū apta-
uit. Quantū licuit: ſe domino cōiunxit. Locum ſi-
bi congruum queſiuit. Primū hoꝝ notaꝛ in hoc
ꝙ dicit [Attulit alabaſtrum vnguenti] In
quo Tria notanꝛ. Sapientia ferentis. Uas liq-
ris. et Uſus vnctionis. Sapientia eni ferentiſ mu
lieris in hoc notaꝛ Q̄ cum eſſet Indigna: vacuis
manibus non apparebat in conſpectu dñi: Atten-
dens quod ſcriptum eſt Exodi.xxiij. Non appare-
bis in conſpectu meo vacuꝰ. Et cum eſſet Uulne-
ribus plena: impenſas attulit vnctionis. Et cum
eſſet Fetida: aromata tulit que fetorem reſtringe-
rent. Cogitauit eni foris(al's ſecum) illud Mich.
vj. Quid dignū offeram dño. Pſal.xxviij. Affer-
te domino filij dei. Pſal.l. Sacrificiū deo ſpiritꝰ
contribulatꝰ: cor contritum ꝛ humiliatū deus nō
deſpicies Attulit aūt alabaſtꝝ. Ad lram Alaba
ſtrum h̄ vocatur vas alabaſtrinū. hoc eſt: de ala-
baſtrino marmore factū. Eſt autē firmū ꝛ pſpicu-
um. Et quia precioſa vnguenta ſpirādo euaneſcūt
ideo frigiditate illius marmoris reſtringuntur et
conſeruanꝛ. ſicut ab auctoribus medicine cāphora
precipitur in pſillio vel ſemine lini conſeruari pro-
pter eandem cauſam. Significat aūt cor iam Illu
minatū: ꝓpter pſpicuitatem: et luminis diuini ſuſ-
ceptibile. Et Solidū: propter lapidis naturam. et
Infrigidatū: ab eſtu libidinis: et cōſeruationē ſpi-
ritus ſancti vnctionis. De Illuminatione autem ꝛ
ſuſceptione lūinis cordis dicꝛ.ij. Corinth.iiij. De-
us qui dixit de tenebris lumen ſplēdeſcere: illuxit
in cordibus noſtris ad illuminationē ſcientie cla-
ritatis chriſti. De Soliditate autē dicitur Exo-
di.xxiiij. ꝙ ſcripſit legem in lapidibus. hoc eſt: in
cordibus ſolidiſſimis: et tenaci memoria legem
tenentibus. De Frigiditate autem que eſt Ca-

ſtitas dicitur Cantic.ij. Sicut liliū inter ſpinas
ſic amica mea inter filias. q2 Liliū candore caſtita
tem ꝑtendit. Spina vo puncturā tentationis libi
dinū. Tale igit̃ eſt cor. Vñ. Can.vij. Venter tuꝰ
ſicut aceruꝰ tritici: vallatꝰ liliis. Aceruꝰ eni triti/
ci eſt aceruus ſacri eloquij. Uallatio aūt lilioꝝ
eſt vndiq3 defendentꝭ caſtitatis munitio. Vn/
guēti aūt vſus eſt Lenitio: Impiguatio: ⁊ Odo
ris diffuſio. Lenit eni: ipīguat: ⁊ odores diffun
dit. Significat autē cōpunctōes que lenit dolo/
rem pctōꝝ. De Lenitōe Eccl.xxxviij. Unctōnes
ꝯficiet ſanitatis. ⁊ pigmenta cōficiet ſuauitatis.
De Impinguatōe deuotōis Pſal.lxij. Sic adi/
pe ⁊ pinguedine repleat̃ aīa mea. Lenit ḡ vulne/
rū dolorē in ꝯſcia: ⁊ impinguat ſancta deuotōe.
Eccl.xxxviij. Impingua oblationē ⁊ da locū me/
dico. De Odoris autē: hoc eſt: de virtutū fragrā/
tia ex quibꝰ vnguentū illud ꝯficit̃: dicit̃ Job.xlj.
Ferueſcere facit quaſi ollā ꝓfundū maris ſicut
cū vnguēta bulliūt. Profundū maris eſt: ꝓfūdi
cordis amaritudies. hoc feruet in calore doloris
⁊ deuotōis ⁊ charitatis: ⁊ ſpirat odorē virtutū:
ſicut quādo bulliūt vnguēta: ſpirātia diuerſa v/
tutū odoramenta. Can.iiij. Odor vnguentoꝝ
tuoꝝ ſup: oīa aromata. Dicūt autē qdā ꝙ hec
mulier vnguentū illud ſibi ob decorē parauerat
Et hoc nō eſt ꝓbabile: quia vnguēta mulierū tali
um ſunt Aut ad reſtrictionē fetoris Maxime i
inguine. Aut ſub mamillis. Aut ſunt ad incita/
menta libidinis: que duo (al's: domino) nō fuiſſēt
cōpetētia. Sed ꝓbabile eſt ꝙ hoc dño fecit fie/
ri ad laſſitudinis abſterſionē. Et ideo etiā vnxit
ſibi pedes q̄ in via fuerant laſſati. Sequit̃

Et ſtans retro ſecus pedes eiꝰ: lachrymis cepit rigare pedes eiꝰ: ⁊ capillis capitis ſui tergebat: et oſculabatur pedes eius: ⁊ vnguē to vngebat.

x Iſta eſt ſecūda ꝑparatio ſpūs. In quo notat̃
ꝙ per rectitudinem erecta ⁊ parata ſtetit. Stans
enim paratuſ eſt obſequi. Et ſignificat: ꝙ qui ob
ſequi debeat domīo: rectitudini debet ſe coapta/
re. Eccli.ij. Accedens ad ſeruitutē dei ſta in iuſti/
tia. ⁊ ꝑpara aīaꝫ tuā ad tentationē. Eze.ij. Fili ho
minis ſta ſuꝑ pedes tuos. iij. Reg.xvij. Viuit do
minus in cuiꝰ conſpectu ſto. Sequit̃ [retro]
Et in hoc duo notant̃. Vnum: ꝙ ex verecūdia
ſe retrorſum retraxit. Aliud autē ꝙ ſe directe pꝰ
dominū in via ad ſequendū euꝫ aptauit. De Pri
mo dicit Hiere.xxxj. Confuſus ſum ⁊ erubui: q̄/
niaꝫ ſuſtinui opprobriū adoleſcētie mee. Oppro
briū adoleſcētie maxime ſunt peccata libidinis.
Eccli.xxvj. Gratia ſuꝑ gratiā mlier ſancta ⁊ pu/
dorata. Et illa trahit ſemꝑ retrorſum. Unde eti
am venientibꝰ angelis ad Abraam: ſancta mulier
Sara retraxit ſe poſt oſtiū tabnaculi. Gen.xviij
Adaptauit etiaꝫ ſe ad ſequēdum in via dñi. Vn/
de cum Petrus pire niteret̃: nō ſapiens que dei
ſunt: Matth.xvj. dixit ei dominꝰ. Uade retro ſa
thanas. q.d. Retro te retrahas ad ſequendū ſa-

q̄ mee ſunt volūtatis. Eccli.xxiij. Gloria magna
eſt ſequi dominū. Ecōtra Eſa.lix. Auerſi ſumus
ne iremus poſt tergū dei noſtri Seqt̃ [ſecus]
Notat in hoc ꝙ ipſi dño: verecunde quantum po
tuit ſe cōiunxit et appropinquauit. Ps.xxxiij. Ac/
cedite ad eum et illuminamini. Tangit (al's Sal/
uit) eni ꝙ etiā tactꝰ fimbrie ipſius ſanaret Mat.ix
et Lu.viij. Et ideo vnctōe (al's tactu pedū chriſti)
virtutē demonis expellere a ſe nitebat̃. Sctōs illō.ij
Coꝝ.vj. Que cōuentio chriſti ad belial. Et ideo q̄n
tum valuit acceſſit non minꝰ affectu ꝑ conſenſum
q̄ꝫ corpe ꝑ tactuꝫ. Gen.xxvij. Accede ad me fili mi
vt tangā te. Locum aūt competentē ſibi elegit q̄ eſt
humilitatꝭ ⁊ ſupplicationis. hoc eſt [pedes eius]
Iſte eni locus nō eſt deſpicabilis (al's deſpectabi/
lis) Quia et ibi exit diabolus: et Indoctus ſaluta/
ri imbuit̃ diſciplina: et Simplex (al's Supplex) ado
rando inuenit ſuffragia. De Primo hoꝝ triū dicit̃
Abacuch.iij. Egredict̃ diabolus añ pedes eius.
De Scdo Deutero.xxxiij. Qui appropinq̄nt pedi/
bus eius accipiēt de doctrina eius. De Tertio aūt
in ps.cxxxj. Adorauimꝰ in loco vbi ſteterūt pedes
eiꝰ. Pedes aūt dñi quibꝰ omnia opa ſua: ⁊ maxie
corda hoim ꝑambulat Duo ſūt. Miſcdia ſcꝫ: pes
mollis. et Ueritas ſiue Iuſticia: pes durus ⁊ gra
uis Ps.xxiij. Omnia opera dñi miſericordia et
veritas requirētibus teſtamentum ⁊ teſtimonia
eius. Pes aūt vt dicunt Phyſici ex Quinq3 cōpo
nit̃ ordinibꝰ oſſium. Sed in pectine pedis iſti ordī
nes habent iuncturas ſtrictas. et in digitis habēt
iuncturas laxas. Miſericordie pes Quinq3 ha/
bet compoſitiōis ſue ordines. Quia eſt Miſcdia
dulciter pctōrem ſuſcipiēs. Eſt Miſcdia multum
debiti relaxans. Eſt Miſericordia ad penitentiaꝫ
expectans. Eſt Miſcdia in ſatiſfaciendo adiuuās.
Et eſt Miſcdia tandē in toto a peccato liberans.
Et iſte eſt pes vnus tota deuotione cōplectēdus.
De Suſcipiēte qdem miſericordia habetur Luc.
xv. vbi pater in amplexibꝰ et oſculis filium pecca/
torem ſuſcepit poſt multa diſpendia vite luxurio/
ſe. De Miſericordia aūt relaxante magnā partem
debitoꝝ (al's debitoꝝ) Job.xj. Intelligeres ꝙ mul
to minora exigaris q̄ꝫ meret̃ iniqtas tua. De Mi/
ſericordia ad penitentiā expectante Eſaie.xlij. Ta/
cui ſemꝑ: ſilui: patiens fui. Eſaie xxx. Expectat vos
dominꝰ vt miſereat̃ veſtri. De Miſericordia adiu
uante Pſal.ix. Adiutor in opportunitatibus in tri
bulatōe. De Miſericordia in toto liberāte Mat
th.xviij. Miſertus eſt dominꝰ ſerui illius: et di/
miſit ei vniuerſum debitum. Hic non habentibꝰ
illis vnde redderent: donauit vtriſq3. Similiter
autem Pes Iuſticie habet quaſi oſſium ordines
quinq3 ex quibus componit̃ Quorum Vnus eſt
Iuſticie inflexibilis rigor. Secundus aūt Cōmi/
natonū timor. Tertius aūt quia nō tm̄ cōmiſſo/
rum ſed etiam vſurarum eſt implacabilis exactor.
Quartus aūt Sententiaꝝ ineuitabilis ⁊ incōtra/
dicibilis ipē iudex eſt tenor. Quinꝰ autē quia In
ꝑtāte iuſticie duriſſimus eſt inimicorum dñator ⁊
conculcator. De Primo.ij. Timot.ij. Si negaue
rimus: ille fidelis permanet: ſeipſum negare non
poteſt. Prouerbioꝝ.vj. Non adquieſcet cuiuſq̄ꝫ

pręcabitur nec recipiet pro redemptione dona pluri
ma. De Secūdo Heb.xij. Ita terribile erat qđ vi
debat. Moyſes dixit. Exterrit⁹ ſum ꝛ tremebūd⁹
Exo.xx. Perterriti ꝛ pauore ꝯcuſſi ſteterūt procul.
Job.xxvj. Cū vix paruā ſtillā ſmōis ei⁹ audierim⁹
tonitruū magnitudis ei⁹ qs poterit intueri: De ter
tio Mat.xxv. Serue male ꝛ piger: ſciebas quia
meto vbi nō ſeminaui: ꝛ ꝯgrego vbi nō ſparſi: opor
tuit ḡ te cōmittere pecuniā meā numularijs: ꝛ er
go veniēs recepiſſem vtiqꝫ qđ meū eſt cum vſuris
De Quarto Mat.xxv. Ite maledicti in ignē eter
nū. Et ſtat ſnīa et obtinet vim: qꝛ ſequitur. Et ibūt
in ignē eternū. Nec eſt quē nō terreat illa ſnīa. Ps̄
xc. Ipſe liberauit me de laqueo venantiū: ꝛ a ver
bo aſpo. Hoc ē vbū aſperū qđ eſt ꝯdēnatio ī ignē
eternū. Laque⁹ autē (vt dicit btūs Bern̄.) eſt pon
dus catenarū ſtringentiū: ſtridentiū: vrentiū: ꝛ ī
morte tenentiū. De Quito autē in ꝗ ſup colla ini
micorū exaltatur (al's: extollet) ſicut dn̄s dicit Eſa.
lxiij. Calcaui eos in furore meo: ꝛ cōculcaui eos
in ira mea. Eſa.ij. Exaltabit dn̄s ſolus ī die illa
qꝛ tūc implebit quod dicit Ps̄. Ponā inimicos
tuos ſcabellū pe. tu. Iſti ſunt pedes dn̄i De ꝗ
bus Zacha.xiiij. dicit. Stabūt pedes ei⁹ ſup mon
tem oliuarū. hoc eſt: miſericordie ꝛ miſerationū.
quia ſicut dicit Jaco.ij. Superexaltat miſicordia
iudiciū. Hos pedes dn̄i tota deuotiōe peccatrix
iſta cōplexa eſt Pedē miſericordie querēs p ſpem
venie. Pedē aūt veritatis ſiue iuſticie p timorem
qui eſt initiū ſapientie. Timor quidē vt dicit Ec
cli.j. expellit peccatū. Et qui ſine h timore eſt nō
poterit iuſtificari. Hic etiā excludit timorē qui
obſtaculū (al's: ꝯtrarius) eſt veritati. Rhom.xj.
Nolite altū ſape ſed timete. Dicit etiā Glo. ꝙ
Pedes dn̄i ſunt paupes. Et Pedes etiā domini
portātes ſunt vbi dei pdicatores. Pedes etiā do
mini in cor portātes: ſunt intellectus ꝛ affectus
prime dei ſusceptōes. Duo eniꝫ pedes quib⁹ ani
ma occurrit deo: ſūt intellect⁹ et affectus. Pedes
autē quos deus ponit in animā ſūt Illumiatio
veritatis. et Charitas bonitatis: et dulcedinis ipi⁹.
Quando eni dn̄s dicit Matth.xxv. Quod vni
ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis. tunc pedes
ſctōꝝ ſuos (al's: ſuoꝝ) reputat. Lauātur aūt pedes
paupeꝝ: quando neceſſitates coꝝ cōſolantur p
elemoſynas. j. Tim̄.v. Si ſanctorū pedes lauit:
ſi neceſſitatib⁹ corū cōmūicauit. Geneſ. xviij. La
uentur pedes veſtri: ꝛ afferā buccellā panis. De Pe
dibus aūt pdicantiū Eſa.lij. Quā pulcri ſup mō
tes pedes annunciantiū bonū. Iſtud autē leue eſt
ꝯſequi in lr̄a: Et ideo ad primā recurrendū eſt ex
poſitionē. Jam eni habitum eſt totū hoc ꝗ ſe hec
peccatrix ad obſequendū domino pparauit. Ob
ſequiū autē quod impendit ꝯſiſtit ī Quattuor.
Scꝫ. In pedū rigatiōe. In rigatoꝝ pedū: mun
diſſima terſione. In terſorū pedū deoſculatione.
Et In oſculatoꝝ ꝛ laſſoꝝ pedū ſuauiſſima vncti
one. De Primo hoꝝ dicit [Lachrymis cepit
rigare pedes eius] Et in hoc rurſum notan
tur Quattuor. Primum eſt Abundans lachry
marū effuſio Scdm Impigra lotiōis obſecutio.
Tertiū Pedū dn̄i ad ſpūaliū germinū fecūdita
tē effuſio. Quartū eſt Extrēoꝝ dn̄i ꝗ magis indi
gebāt prudēs ꝛ humil' pcuratio. De Primo Notā
dū ꝙ oportuit ꝙ multū abūde lachrymas funderet
que ambos pedes nō ſolū infundere: ſed ꝛ lauare
et lotos rigare cupiebat. Hiere.ix. Quis dabit ca
piti meo aquā ꝛ oculis meis fontē lachrymarū: et
plorabo die ac nocte. Ps̄.cxviij. Exitus aquarum
deduxerūt oculi mei. Vn̄ iſta fleuit abundanter ꝛ
fudit lachrymas: proprietatē oim lachrymaꝝ ha
bētes. Lachryma em̄ Eſt clara ſiue pura: Eſt ſal
ſa: Eſt calida: Eſt humida. Clara vt non ſordidet:
ſed ſordida detergēs. Ps̄.vj. Lauabo p ſingulas
noctes lectū meū: lachrymis meis ſtratum meū ri
gabo. Hoc eſt: tenebras pcti ꝛ turpitudinē ſtrat⁹
ad purū lauabo. Eſa.j. Lauami: mundi eſtote: au
ferte malū cogitationum veſtraꝝ ab oculis meis.
Salſa aūt eſt in fletus amaritudine. iiij. Reg.iiij.
Dimitte eā: anima em̄ ei⁹ in amaritudine eſt. Ita di
xit Helize⁹ de muliere ꝗ tenuit pedes ei⁹. j. Reg.j.
Cū eſſet Anna amaro animo flens largiter orauit
Ruth.j. Nō vocetis me Noemi hoc eſt pulcra: ſed
vocate me mara hoc ē amaram: qꝛ amaritudie me
valde repleuit oipotēs. Calide ſunt etiā lachryme
qꝛ de calida contritiōe ꝛ deuotiōe ꝛ charitate pce
dunt. Ps̄.xxxviij. Cōcaluit cor meū intra me: ꝛ in
meditatione mea exardeſcet ignis. Iſtud ſignifica
tum eſt Gen̄.xxxvj. vbi Anan inuenit aq̄s calidas
in deſerto. Anan em̄ interptatur gratificatio Et ſcat
iſtā peccatricē deſertā que feruētiſſimas ſup dn̄m
effudit lachrymas vt grata efficeretur. Humidas etiā
effudit lachrymas: que infundere poſſent ꝛ rigare
Ps̄.vj. ſm aliā Trāſlationem. Lachrymis meis
ſtratū meū natare feci. Ex humiditate em̄ hn̄t ꝙ ab
ſtrahūt ſunt. et qn̄ hūor pcedit ex intimis: tunc ma
gis lauat: qꝛ tn̄ ſe ſordes ppellit. Hiere.iiij. Laua
a malicia cor tuū hierl'm. Sic ḡ flens largiter: ꝛ iſta:
mūdata eſt tota lachrymis. Grego. Lauās lachry
mis maculas crimis: ſuſceptoris ſui tetigit veſti
gia: ac prauia ſua derelinqns itinera: illi poſtea aſ
ſidebat ꝛ vbum illi⁹ ſemp audiebat. De Impigra
autem obſecutionis diligentia dicit [Cepit] Nō
enim ita cepit ꝙ ceptum opus non pficeret: ſed ꝗa
ita diligens fuit acſi omni hora inciperet: ideo di
cit [cepit] Ecc̄i.xviij. Cum cōſummauerit homo
tunc incipiet. Ps̄.lxxvj. Dixi nunc cepi: hec muta
tio dextere excelſi. Sequitur [Rigare] In ꝗ no
tatur Spiritualiū germinū infuſio. Terra enim
inuia ꝛ inaquoſa ſterilis eſt. Et ideo rigat pedes ꝙ
in veſtigio pedum ſuorum germinet: et rigati pe
des humorem habentem in ſe vim deitatis infun
dant. Eccl.xxiiij. Dixi rigabo hortum plantatiōis:
et inebriabo partus mei fructum. Hec eſt Axa Jo
ſue.xv. cui pater dedit irriguum inferius ꝛ irrigu
um ſuperius. Irriguum inferius pro peccatis cō
miſſis. Irriguum ſupius pro adeptione amoris
patris celeſtis [pedes eius] Ecce Extremoꝝ do
mini (que magis indigebant) prudens ꝛ humilis
procuratio. Pedum enim lotio humile eſt obſeq
um. Pedes etiam domini laſſi: hoc obſequio indi
gebant Qꝫ em̄ humile ſit: patꝫ in chriſto qui in ſi
gnū marie humilitatis pedes lauit diſcipl'oꝝ Jo.xiij.
Pedes etiam indigebant hoc obſequio. quia per

loſorum pedū laſſorum: pedū extrahit laſſitudo. iiij. Regū. xxv. Ecce ancilla dñi ſit in obſequiū vt la-
uet pedes ſeruoꝝ dñi mei. Secūdū obſequiū eſt
Terſio: q̄ notat in h̄ q̄ dicit [capillis capitis
ſui tergebat] Et notāt in h̄ Tria. Mollicies
⁊ delicatio tergētis. Inclinatio capitꝪ. ⁊ Ipa di-
ligētia terſiōis. Capilli eni mlieris ſm naturam
molliores ſūt q̄ viroꝝ. Et capilli capitꝪ ꝓpt mol-
liciē cerebri maxime ſunt molles. Ex motu eni: ca-
lor ſpiritū ⁊ ſanguinē in pedes dñi traxerat. Et
ideo leui tactu ſenſū doloris: laſſi pedes accipie-
bāt. Et ideo hec prudēs mlier molle terſoriū op-
ponebat. ⁊ ideo tali obſeq̄o ſuā deuotōēꝫ exhibe-
bat. Alia aūt cauſa fuit Ut h̄ i obſequiū hūilita-
tis chri̅ ꝯuerteret. in q̄ ante maximā exhibuerat
vanitatē. Et iō i Cañ. vij. in laudē ei⁹ dr̄. Come ca-
pitis tui ſic purpura regꝪ: iūcta canalib⁹. Pur-
pura eni regꝪ rubꝫ purpureo ſanguīe hūilitatis
⁊ paſſiōis chri̅ ꝯſideratōe. Hec aut canalib⁹ iun-
cta eſt qñ coma imixta eſt lachrymaꝝ fluminib⁹.
Quantū aūt ad h̄ q̄ vanitatē capilloꝝ: traxit in
terſiōis: puluerꝪ hūilitatē dr̄ Cañ. v. Come ei⁹ ſi-
cut elate palmarū: nigre q̄ſi coru⁹. Elate palma-
rū ſunt ramuſculi valde crocei. repandi ſub ſpa-
tulis ⁊ ſup ſtipitē palme. Hui⁹ ḡ mlierꝪ come p̄-
mo in vanitate crocee ⁊ repāde ſic elate palmarū
extītes: poſtea in terſiōe puluerꝪ atterſoꝝ (al's at-
tritoꝝ) pedū dñi fuerūt nigre ⁊ deturpate quaſi
coru⁹ p hūilitatē ⁊ abiectōēm. Sequit. [capitis
ſui] Ecce Capitis mlierꝪ ad pedes dñi inclina-
tio. In q̄ notāt Lralit Maieſtatis credite i chr̄o
adoratio. ⁊ Typice notāt Mētis (que p caput in-
telligit) ⁊ cogitationū ⁊ affectionū (q̄ de mēte ſic
capilli de capite fluūt) ad chr̄m ꝯcors relatio. De
Adoratiōe quidē p̄s. cxxxj. Adorauimus in loco
vbi ſteterūt pedes ei⁹. Exod. iiij. Adorauerūt p̄ni
in terrā. De Relaxatōe aūt cogitationū ⁊ affectiō-
onū in chr̄m Cañ. iiij. Uulneraſti cor meū ſoror
mea ſponſa i vno oculoꝝ tuoꝝ: et in vno crine
colli tui. Un⁹ eni oculoꝝ eſt: vniformitas inten-
tionū abſq; duplicitate. Unus crinis eſt: vnitate
ꝯformis ꝯſenſus ꝯtendentiū cogitationū et affe-
ctionū i chr̄m. Hec eni duo amore vulnerāt cor
chri̅. Ita q̄ oportet fateri q̄ capt⁹ ⁊ vulneratus ſit
amore. ſicut ꝯfeſſus eſt amoreꝫ hui⁹ peccatricis.
Terſiōis āt diligētia: ⁊ Obſequiū p̄ſtabat dño.
⁊ Figurā indulgētie peccatricꝪ. Dño eni ſm litte-
ram abſterſit humorē ⁊ puluerē: vt penetrare in
pedes ei⁹ poſſet vnctio. ſic ⁊ chr̄s linteo q̄ erat p̄-
cinct⁹ terſit pedes diſcipuloꝝ q̄s lauerat. Joan.
xiij. Figurā aūt habuit ad indulgētiā. Quia ſicut
terſit: ita terſa eſt a chr̄o a ſordib⁹ vitioꝝ. Et quo
ad vtrunq; iſtorū dicit Cant. v. Caput meū ple-
nū eſt rore hoc eſt: roſado lachrymarū humore. ⁊
cincinni mei guttis noctiū. Noctiū eni gutte ma-
gne ⁊ humide ſunt valde: ſignificātes abluētes
lachrymas maculas ⁊ tenebras peccatorū. Hoc
Z eſt igit obſequiū terſionis. [Et oſculabat pe-
des eius] Ecce Tertium obſequiū In pedum
oſculatōne. In Oſculo autem Tria ſunt. Labi-
orum impreſſio. Spiritus a corde procedentis
in id quod oſculat immiſſio. et Pacis ⁊ amoris

aſſecuratio. Labiorum impreſſio ſignificat Labi-
orum ad laudem: veniam concedentis obligatōēꝫ
et Laudis ipſi⁹ iubilū ⁊ dulcedinem. De Primo
quoꝝ dr̄ p̄s. lxij. Labia mea laudabunt te. De Se-
cundo itē p̄s. lxij. Labijs exultationis laudabit os
meum. Propter qd̄ dr̄ Can. iiij. Mel ⁊ lac ſub lin-
gua tua. Sp̄us aūt a corde ꝓceſſio in oſculatum:
indiſſolubilē ſcat ſp̄us adheſionē. j. Coꝝ. vj. Qui
adheret deo vnus ſp̄us eſt. Pſ̄. lxij. Adheſit ania
mea poſt te. Coniunctio aūt ipa duoꝝ oſculantꝪ ⁊
oſculati: conſenſum ſcat amoris ad ſecurationem
(al's et aſſecurationē) pacꝪ. Can. j. Oſculet me oſcu-
lo oris ſui. Rhoma. vl. Salutate inuicē in oſculo
ſctō. Can. viij. Quis mihi det te fratrē meū ſugētē
vbera matris mee: vt inueniā te ſolū foris: ⁊ deo-
ſculer te: et iam me nemo deſpiciat. Hoc eſt: Quis
mihi det vt tu q̄ es de⁹ meus: efficacitis ⁊ in ꝯfo-
rmitate nature frater me⁹: q̄ ſugis vbera matrꝪ cō-
munis ſapie dei. vt penitēs: et penitendo querens
te inueniam: ſolum: abſq; tumultu turbaꝝ: foris
extra ſecretū cōtemplationis angeloꝝ in diſcubitu
cōuiuantiū tecū peccatoꝝ: ſed penitentiū. Et ibi in
ſignum eterne pacis deoſculer te: ⁊ remiſſione pec-
cata: iam me nemo deſpiciat vt ante: qñ leuocinijs
adherens deſpecta fui ⁊ peccatꝪ. Illud igit obſeq-
uium eſt deoſculationis. [Et vnguento vnge-
bat] Et eſt illud vltimū obſequiū. Qd̄ eſt Laſſo-
rū pedum ſuauiſſima vnctio. Et eſt mirabile. quia
cum vnctio nō poſſit fieri niſi vnguento: cū addit
[vnguento vngebat] Nec eſt Nugatio. q̄a an-
tonomaſtice fuit illud vnguentū ceteris vnguentꝪ
rarius: ideo cari⁹ ⁊ p̄ciosius: qd̄ nō ſibi vt diuin⁹:
ſed ſoli deo p̄parauerat condignū. Hoc igitur vn-
guentum de diuerſis aromatibus confectū vncti-
onem ſignificat deuotionis et cōpunctionis ⁊ cha-
ritatis. Eſt eīn vnguentū pinguedine laxās lo-
cum vnctum. Et ex acumine in locum vnctū pene-
trans. Et ex ſuauitate dolorē mitigans. Habet igi-
tur iſtud Pinguedinē deuotōis: ⁊ acutū (al's acu-
men) cōpunctiōis: ſuauitateꝫ charitatis. De Pri-
mo horum dicit Pſ̄. lxij. Sicut adipe ⁊ pingue-
dine repleatur anima mea. De Secundo Pſ̄. iiij.
Qui dicitis in cordibus veſtris: et in cubilib⁹ ve-
ſtris compungimini. De Tertio. j. Petri. ij. Si ta-
men guſtatis quoniā ſuauis eſt dominus. hoc ē
charitas domini. Hec igit tria contuſa (al's con-
cuſſa) et cōmixta: vnctionem iſtam conficiūt. Eccl.
xxxviij. Unguentarius vnctiones conficiet ſanita-
tis: et pigmenta conficiet ſuauitatis. Ne autē ca-
reat odore recapiuntur in ipſo omnia (al's omniū)
virtutum ſpiramenta. Ut verum ſit quod dicatur
Cantic. j. Fragrantia vnguentis optimis. Et Illd̄
Canticoꝝ. iiij. Odor vnguentorum tuorum ſuper
omnia aromata. Hoc ergo vnguento pedes vn-
xit dominicos. de quibus iam ante dictū eſt. Mi-
ſericordia enim mollis quidem eſt: ſed iſto vnguē-
to delinita mollior efficitur. Ueritas autem ſiue
iuſticia non emollitur niſi perungatur: et tunc oblitē-
ſcuntur pedes iſti dolorum quos peccatrix incuſ-
ſit: dū pedes iſti cā ad penitētiā querētes laſſarent.
Hec ḡ [vngebat] vnctōe ꝯſueta: vnctionē de p̄-
terito in p̄ñs ꝯtinuabat ⁊ extēdebat. Et h̄ eſt qd̄ iq̄

ꝯſone vncti dicit Job.xxix. Lauabā pedes meos
butyro. hoc eſt: deuotiōis pinguedie. Chriſ ei vn-
ctus ſonat. Et vnctus a ſpū dn̄i. Eſa.lxi. Spūs
dn̄i ſuꝑ me: eo ꝙ vnxerit me dn̄s Unctiōe charí-
tatis: ꝗ grā ꝑ īfundit. j. Jo.ij. Unctio docebit vos
ḋ oībꝰ. ⁊ Ungētes ſe diligit ⁊ ſuſcipit. Pſ.cxxxij.
Ecce ꝗ̄ bonū ⁊ ꝗ̄ iocundū habitare frēs in vnū
dei ꝯſenſum. Sicut vngētū ī capite qḋ deſcēdit
in corpus totū. Jn hoc ꝗ̄ ꝯſiſtit huiꝰ mulieris ob-
ſequiū. Sꝫ attēdendū ꝙ Que fuerit iſta mu-
lier: ⁊ Ubi factū fuerit iſtud qḋ hic refert: nō eſt
expꝛeſſum. Et ideo int̄ patres de h̄ inueniūtur di-
uerſitates. Grego. eni ⁊ Beda hāc fuiſſe dicunt
Mariā magdalenā ſororē Lazari ⁊ Marthe: ac
cipiētes hoc ꝑ argumēto qḋ Jo.xij. legit. Maria
autē erat ꝗ̄ vnxit dn̄ꝫ vnguēto: ⁊ extērſit capillis
ſuis: cuiꝰ frī Lazarꝰ infirmabat. Adducūt eti-
am hoc quod dicit Luce.viij. Maria magdale-
na ḋ q̄ ſeptē demonia exierūt. Qḋ explanās Gre
go. dicit. Septē Maria magdalēa demonia ha-
buit ꝗ̄ vniuerſ vicijs plena fuit. Et hoc (alˀs: hos)
tota ſequit Rhomana ⁊ occidētal eccl̄ia. Jn ꝯ-
triū hoꝝ opinantur Joānes Chryſ. ⁊ Origenes:
Qui dicūt Mariā magdalenā ꝟginē fuiſſe: ⁊ ꝟ-
ginē pmāſiſſe. Nec ꝓbabile eſſe ꝙ tanta peccatrix
cū dn̄o tātā habuiſſet familiaritatē. Dicūt etiā
corꝑalit ꝗdē eā obſeſſam a demonibꝰ ſeptē fuiſſe
Dicūt inſuꝑ Nō vnā tm̄ iſtā peccatricē pedes do-
mini vnxiſſe: Sed ⁊ illā ⁊ forte plures alias ꝗ̄ ſe-
ꝗbant eū. Et de facultatibꝰ ſuis ſibi miſtrabant
Et cū in hoſpitijs curā eiꝰ agerent: ⁊ pedes laua-
rent: tūc terſerūt capillis ꝓpt ꝑeaparatōem ſcita-
tis pedū vt ſecū geſtarēt puluerē (alˀs: vnguēta)
Et vnxerūt ad tollendā de pedibꝰ laſſitudinem.
Ecce Jſta eſt diuerſitas opinionū patꝝ: ⁊ accipi-
at ꝗlibet qḋ vult. Eccl̄ia enim Occidētalis ſeqt
Gregoriū. Et ſic ꝑ certo fecit deꝰ duo magna lu
minaria: duas Marias. Mrēm vicꝫ dn̄i: et ſoro-
rē Lazari. Luminare maiꝰ: hoc eſt ꝟginē btām
vt ꝑeſſet diei: h̄ eſt: lucē infunderet innocētibus.
Prouer.iiij. Semita iuſti quaſi lux ſplēdens: et
creſcēs vſqꝫ ad ꝑfectā diē. Luminare aūt minus:
h̄ eſt: Mariā penitentē ſub pedibꝰ beate ꝟginis.
Apocal.xij. Mulier amicta ſole: ⁊ luna ſub pedi
bus eiꝰ. Et hāc fecit vt ꝑeſſet: exemplū pnie ꝓben
do nocti: hoc eſt petōribus. Eccl.xliij. A luna ſi-
gnū diei feſti: qꝛ Gaudiū eſt dei ſuꝑ vno peccato
re penitētiā agente. Luminare qḋ minuit ꝗ̄tuꝫ
ad dignitatē et humilitatē in conſeruatōe (alˀs:
ꝯſideratōe) ꝟtutiꝗ ⁊ ꝑfectōe. Uirgo ꝗdem ſanctifi-
cata a ſpū ſcō: hūil ancilla ꝓfudit ſaluatorē. Pec-
catrix aūt extracta de leuiathan maxilla. Job.xl.
vnxit vnctōe ſaluatorē in pnie ſalutē. Seqtur

**Uidēs aūt phariſeꝰ qui inuitaue-
rat eū: ait intra ſe dicēs. Hic ſi eſ-
ſet ꝓpheta ſciret vtiqꝫ que ⁊ qua-
lis mulier ē que tāgit eū: quia pec-
catrix eſt.**

Hic incipit pars Que eſt: de Murmuris re-
preſſione. Eſt aūt Duplex murmur. Scilꝫ De
mulieris facto. et Alterum De indulgentia pecca-
torū quam fecit ſibi chriſ. Et ideo ſunt h̄ Due par-
tes. Jn Prima harum adhuc ſunt Duo. Quorū
Primū eſt Murmuratio. et Scdm ḋ Murmu-
ris repreſſione. Jn Prima harum ſunt Tria. De-
ſcriptio murmurātiſ. Modus murmuratōis. et
Jpſa murmuratio. Jn Prio hoꝝ tangit Jnuidie
nūcꝰ: ꝗ eſt boni qḋ fiebat aſpectꝰ. Jn Scdo Jſtiꝰ
inuidentis religioſus faſtus. Jn Tertio Liberali-
tatiſ ſue apparatꝰ. Dicit ꝗ̄ [Uidens aūt] Uidit
eīn̄ iſte et inuidit. Sap.vj. Nec cū inuidia tabeſcē-
te cōitabo. Uñ de Sex repꝛhendit iſte phariſeus.
Quoꝝ Primū eſt Jnuidia tabeſcēs. Scdm Ju-
ſticia falſa de ſe ꝑſumens. Tertiū Murmuratio
intus mordēs. Quartū eſt Cꝯ Peccatricē ꝓ con-
feſſione (alˀs cōpaſſione) eſt indignās. Quintū Cꝯ
Proximū ⁊ nō ſe de criminibꝰ eſt accuſans. Se-
xtū aūt Cꝯ Suꝑiorē ⁊ meliorē ſe eſt redarguens.
De Jnuidia ꝗdē habituꝫ eſt. De Falſa ꝟo iuſticia
Rho.x. Jgnorātes eīn̄ iuſticiā dei: et ſuā ꝗ̄rentes
ſtatuere: iuſticie dei nō ſunt ſubiecti. De Tertio dr
Sap.j. Cuſtodite vos a murmuratōe ꝗ̄ nihil ꝓ-
deſt: et a detractōe parcite lingue. ꝗ̄ ſermo obſcu-
rus in vacuū nō ibit. De quarto dr Joā.vij. Mi-
hi indignamini qꝛ totū hoīem ſanū feci in ſabbato.
Hiero. Religio phariſeoꝝ nō cōpaſſionē ſed indi-
gnationē habet. De Quinto Lu.xviij. Nō ſum ſic-
ut ceteri hoīm: raptores: iniuſti: adulteri: velut etiā
hic publicanꝰ. De Sexto Job.xv. Arguis verbis
eū ꝗ nō eſt eq̄lis tibi. et loq̄ris qḋ tibi non expedit.
Hoc eſt ꝗ̄ qḋ dicit Uidēs ꝗ̄ [phariſeus] Diui-
ſus ꝓpter religiōis ſignū. Mat.xxiij. Phariſee ce-
ce mūda ꝑus qḋ intꝰ eſt calicis ⁊ ꝑaſidis vt fiat id
qḋ deforis eſt mūdū [qui vocauerat eū] Ali-
ꝗ̄n dn̄s vocat vrb. Aliꝗ̄n ex humilitate repellit.
Mat.viij. Dn̄e non ſum dignꝰ vt intres ſub tectū
meū. Aliꝗ̄n ſine vocatōe vt pauper recipit. Luc.x.
Mulier ꝗdam martha noīe recepit illū in domū
ſuā. Aliꝗ̄n ꝑcipit ſe recipi. Lu.xix. Zachee feſtinās
deſcēde. quia hodie ī domo tua oportet me mane-
re. Aliꝗ̄n ꝑmittit nūcios ex fiducia ad ꝑparandū
Mar.xiiij. Jte in ciuitatē ⁊ occurret vobis hō la-
genam aque baiulās. in quācūqꝫ domū intraue-
rit: patrifamilias dicite: Ubi eſt diuerſoriū vbi pa-
ſca cum diſcipulis meis manducē: Aliꝗ̄n pulſat
vt apiat. Apocal.iij. Ecce ego ſto ad oſtiū ⁊ pulſo:
ſi quis aperuerit mihi intrabo ad eum et cenabo cū
eo et ipſe mecum. Hic tamen phariſeus in hoc cō-
mendabilis erat quia tantum hoſpitem in domū
vocauerat [Ait intra ſe dicens] Ecce Modꝰ
murmuris. Totiens eīn̄ alios confutatos audie-
rat ꝙ aperte loqui non audebat. Eſaie.xxix. Erit
quaſi phitonis vox tua: et quaſi de humo audie-
tur eloquium tuum. Matthei.ix. Ut quid cogita-
tis mala in cordibus veſtris. Eſaie.j. Auferte ma-
lum cogitationū veſtraꝝ ab oculis meis [Hic ſi
eſſet propheta] Ecce Murmuratio in duobꝰ
peccans. Jn dubitatione. quia Coniunctio: notat
dubitationem. Et in minus ſentiendo: quia dicit
prophetam dei filium. De Dubitatione Jacobi.j.
Qui heſitauerit ſimilis eſt ſpume maris ꝗ̄ a vē-
to mouet ⁊ circūfert. De Minꝰ dicēdo dr Deu.

xij. Moyſes q̄dez tanq̄ʒ ſeruus fidel' erat: i omi
domo ei⁹ in teſtimoniū eoꝝ q̄ erant dicēda. Si/
milit' autē ⁊ alij ꝓphete Chriſt⁹ tanq̄ʒ fili⁹ in do
mo ſua: Que dom⁹ ſum⁹ nos. [Sciret vtiqʒ
que et qualis eſſet.] Ecce Proximi accuſatio
Dicit autē. Que ⁊ qualis. Que autē refert ad na/
turā corruptā quā mulier iſta ſecuta eſt. Qualis
autē refert ad vitiū ſupductuʒ ex conſuetudine.
De natura corrupta dicit Sap. xij. Erat eni na
turalis malicia eoꝝ: ⁊ immutari nō poterat. h̄ ē:
immutari vix poterat. Qualis autē referl' ad vi/
tiū inolitū ex longo actu. Hiere. xiij. Si pōt ethi
ops mutare pellē ſuā: aut pardus varietatē ſuaʒ.
poteſtis ⁊ vos bn̄facere cū didiceritis maluʒ. De
Ingenita ex corruptiōe pcti malicia dicil' Ezech.
xvj. Radix tua ⁊ generatio tua de terra chana/
nea. Hoc eſt: trāſmutata. q: bona natura in cor/
ruptiōem trāſmutata eſt. Et Jo. viij. Uos ex pr̄e
diabolo eſtis. De Qualitate autē huic peſſime na
ture ſupiducte (al's: ſupiducta) dicil' Eccl. ix. Pro
pter ſpēm mulieris multi perierūt. ⁊ ex h̄ quaſi
ignis exardeſcet. Species eni mulieris hic dicil'
ꝑparatio. quia ꝑparata ē ad capiēdas aias. Et hec
eſt qualitas ſupducta nature male. Addit autē
[mulier] que eſt ab emolliendo dicta. Uñ Eſd.
iiij. Non poſſunt homines ſeparari a mulieribꝰ.
Si congregauerit hō aurū et argentū ⁊ omnē
rem ſpecioſam: ⁊ viderit mulierē vnā bono ha/
bitu ⁊ bona ſpecie: oīa hec relinq̄ntes in eā ten/
dunt. ⁊ apto ore ꝯſpiciūt ⁊ eā alliciūt. Sic ergo
a molliēdo vocat eam mulierē. Et addit accuſa/
tiōes [quia peccatrix eſt] Et i h̄ male iudicat.
Apoca. xvij. Beſtia eni que fuit nō eſt. Prouer.
xij. Uerte impiū et nō erit. Sed falſa iuſticia nō
ꝑſumit bonū de aliquo. ſʒ hoc quod fuit adhuc
reputat eſſe: Nō aduertēs q̄ Raab meretrix que
habitabat in hiericho tpe meretricij: ꝑ penitētiaʒ
ciuis hieruſalē effecta eſt. Pſal. lxxxvj. Memor
ero Raab ⁊ Babylonis ſcientiū me. Non eni pec
catrix mulier ſanctū ſanctorū potuit tangere ad
inquinatiōnem ſanctitatis: ſʒ potius ad emūdati
onē (al's: emendatiōnem) peccatorū. Unde Heb.
xi. Fide Raab meretrix nō periit cū incredul': exci
piens exploratores in pace. Ita ⁊ iſta in fide ſan
cta d̄ peccatrice facta eſt. Et in eo cōpleta eſt mur
muratio phariſei. Sequil'

Et reſpondēs Jeſus dixit ad il luʒ. Simon habeo tibi aliq̄d dice re. At ille ait. Magiſter dic. Duo debitores erāt cuidaʒ feneratori. Un⁹ debebat denarios q̄ngētos: ⁊ ali⁹ q̄nq̄ginta. Nō habētibus il lis vnd̄ redderēt donauit vtriſqʒ

Chris h̄ ſīc ſepe (q: de⁹ erat) reſpōdet tacite co/
gitatiōibꝫ. Reg. xvj. Hoies vidēt q̄ patēt: de⁹ au/
tē intuel' cor. Heb. iiij. Nō eſt vlla creatura inui
ſibil' i ꝯſpectu ei⁹. Et ē hic Repſſio murmuris.
[Simon] Ecce: Hic pmo noial': qd̄ nō fit de Za
cheo Lu. xix. quē noiat anteq̄ʒ domū ei⁹ ingredil';
cū tn̄ ille fuerit publicanus. Et hui⁹ cā eſt. q: Ille
ad dn̄m ſincerā habuit deuotionē ſine duplicitate
Hic aūt nō ſincerā ſed etiā ipſam facti vocationeʒ
videl' obſeruando fecaſſe: et minora ſenſit de dn̄o
q̄ʒ ſe hr̄et vitas. Dubitauit in eiſdē. Eccl. ij. Ue du
plici corde ⁊ labijs ſcelestis. Dicit ḡ nūc Primo
noians [Simō habeo aliq̄d tibi dicere] In
modo aūt loquēdi excitat ſtudiū audiētis q̄ſi aliq̄d
enigmaticū ⁊ magnū dicere velit. Prouer. viij. Au
dite q̄m̄ de rebꝫ magnis locutura ſum ⁊ apient' la/
bia mea vt recta ꝑdicent. Prouer. j. Aniaduertet
ꝑabolā ⁊ interp̄tatiōnē: v̄ba ſapientiū ⁊ enigmata
eoꝝ. [At ille ait: Mgr̄ dic] Magiſtꝝ nomiat
quē deū: ⁊ dn̄m: et patrē vocare debuerat. et tunc
demū etiā magiſtꝝ. Pſ. xliiij. Ipe eſt dn̄s de⁹ tu⁹
et adorabūt eū. Mat. vj. Pater nr̄ qui es in celis
Mat. xxi. Un⁹ eſt mgr̄ vr̄ q̄ in celis ē. Matt. xxij.
Mgr̄ ſcim⁹ q: verax es ⁊ viā dei in veritate doces
Joā. iij. Scim⁹ q: a deo veniſti magr̄ [Rn̄t Je
ſus] Excitata intētione ad audiendū: ꝓponit ſili/
tudinē ꝑ quā cōpeſcat murmuratiōem (al's ⁊ ꝯfun
dit murmurantē) Et in hac pte Duo facit. Primo
em̄ Judicio Simonis ꝓponit ſilitudineʒ. Et Se/
cundo Poſt iudiciū eiuſdē: repmit murmuratiōeʒ
et explanat ſilitudinē. Dicit aūt Prīo Duo Simili/
tudinē. et Silitudis a Simōe petit iudiciū ⁊ ap/
probat. De Prīo dr̄ [Duo debitores] in Gene
re Nō in ſpē vl' nūero [erāt cuidā feneratori]
Iſti em̄ duo debitores: ſunt in q̄libet genere duo:
ineq̄liter peccātes Siue ineq̄litas iſta ſit i Nūero
pctōꝝ Siue in Circūſtantia peccātiū. Un⁹ em̄ in
Nūero peccatoꝝ: peccat pl⁹ q̄ʒ ali⁹. Ali⁹ aūt i Cir/
cūſtātia grauī⁹ peccat q̄ʒ ali⁹. Aut q̄ turpi⁹ peccat
Uel q: ipſe peccās in altiori eſt gradu. Sic grui⁹
peccat Religioſus q̄ʒ ſecularis: et Cleric⁹ q̄ʒ laicus
Oia hec cōprehēdit ſub vna ſilitudie. Tn̄ h̄ videl'
loq̄ de pctōꝝ multitudine. Magis ḡ peccās ē vn⁹
debitoꝝ. Min⁹ aūt peccās eſt alter debitoꝝ. Fe/
nerator eſt chr̄s: ſic patet Mat. xxv. q̄ vocauit ſer
uos ſuos ⁊ tradidit illis bona ſua vnicuiqʒ ſm ꝓ/
priā v̄tutē: dicēs. Negociamini dū venio. Iſti ḡ de/
bitores in oi genere hoim ſūt illi feneratori [vn⁹
debebat] q̄ ad debitū ſatiſfactiōis [denarios]
Denari⁹ dr̄ a decē. q: vn⁹ valuit dcē vſuales nūos
Et i denario erat ſculpta imago ceſaris. Matt. xxij.
Cui⁹ ē imago hec ⁊ ſupſcriptio: Dicūt ei Ceſaris. Ta
les denarios [q̄ngētos] debuit vnus q̄ pl⁹ debe
bat [Ali⁹ aūt q̄nq̄ginta] q̄ mi⁹ debebat. Uterqʒ
aūt nūer⁹ ſurgit a q̄nqʒ ⁊ decē. Quinq̄es em̄ decē
q̄nq̄gita ſt. et q̄nq̄es cētū (q̄ ſt decies decē) q̄ngen/
ta ſt. Quiqʒ āt: ad q̄nqʒ ſenſuū dl'ectabilia referūl'
q̄ auertūt hoieʒ a denario ꝑfectiōis decalogi. Et h̄
ē ꝑuerſio tm̄ i ope. Cētenari⁹ aūt referl' ad ꝑfectiōeʒ
v̄tutis. q: Illa nō eſt tm̄ ex ope. Sʒ ex Uolūtate et
Perſeuerātia i ope. et ex Circūſtantia ⁊ Fine. Et in
his q̄ttuor cōſiſtit v̄tutis ꝑfectio. Et iō hō dr̄ q̄drati
gul⁹ ad v̄tutē. Dictū⁹ aūt ē q̄ Cētenari⁹ eſt nūer⁹
q̄drat⁹: mlt'plicato in ſe denario. Auertētia autē a
v̄tutis ꝑfectiōe ſt q̄nqʒ. ⁊ iō q̄nq̄es cētū ē corrupta ꝯ
v̄tutē ꝑfectio. Mai⁹ āt ē debitū corruptio v̄tutis q̄ʒ
corruptio opis. Et iō vn⁹ debet denarios ex corru/
pta imagine ſūmi ceſaris: Quigētos corruptiōe an q̄

eſt contra honeſtatē virtutis: et alius quīquaginta ex corruptione imaginis eiuſdē contra perfectionē operis. Plus enī peccat corrūpēdo virtutē quā opus. Matth. xviij. Iratus dñs iuſſit ſeruum venūdari et vxorem et filios et reddi. hoc eſt: aīam et carnē et oēs vires eius et conatus et opa. Sequit̃ [Nō habentibus aūt illis vnde redderēt] ex proprio. quia Nihil habem⁹ niſi quod dni ē. j. Cor. iiij. Quid habes qđ non accepiſti. Si autē accepiſti quid gloriaris: quaſi non acceperis? Joan. xv. Sine me nihil poteſtis facere. j. Paral. xxix. Tua ſūt vniuerſa. et q̄ accepimus de manu tua obtulim⁹ tibi. Sic ergo patet qm̄ de ſuo nemo ſoluere pōt debitū. ergo damnamur oēs. Dimitte nobis debita noſtra. Mat. vj. Non habentibꝰ ergo vñ redderent: pi⁹ dñs [donauit vtriſq;] hoc eſt: cōdonauit. Matth. xviij. Miſertus eſt aūt eius dñs: dimiſit ei vniuerſum debitum. Largus enī dñs eſt in dimittendo et ignoſcendo et benedictionem poſt omnia donando. Sicut Heliſeus. iiij. Regū. iiij. Non ſolum multiplicauit oleum in ſolutionē debiti: ſed etiam impenſas et vitam vidue et filiorum dicens: tu et filij tui viuite de reliquo.

Quis ergo eū plus diligit? Reſpōdens Simon dixit. Eſtimo quia is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudicaſti. Et conuerſus ad mulierē: dixit Simoni. Vides hanc mulierē Intraui in domū tuam: aquā pedibus meis non dediſti: Hec autē lachrymis rigauit pedes meos: et capillis ſuis terſit. Oſculum mihi nō dediſti: Hec autē ex quo intrauit nō ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meū non vnxiſti Hec aūt vnguēto vnxit pedes meos. Propter qđ dico tibi Remittunt̃ ei pctā multa: qm̄ dilexit multū. Cui aūt min⁹ dimittitur: minus diligit. Dixit aūt ad illam. Remittunt̃ tibi peccata. Et ceperunt qui ſimul accūbebāt dicere intra ſe. Quis eſt hic qui etiā peccata dimittit? Dixit autem ad mulierē Fides tua te ſaluam fecit Vade in pace

B.2 Petit iudicium Simonis ſm rationem rectā. Et dicit duo Judiciū: et Judicij approbationem. Judiciū petit: dicēs [Quis ergo] duorū [cum plus diligat] hoc eſt diligere tenet̃ ex beneficio percepto: alijs omnibꝰ paribꝰ exiſtentibꝰ. Sap. xj. Diligis oīa que ſunt et nihil odiſti eorum que feciſti. Et ideo non eſt inequalitas dilectionis in deo ſed in effectu. Cum igit̃ inequalis ſit effectus circa duos debitores: qs eū plus diligere tenet̃ [Reſpōdens Simon dixit] phariſeus cui propoſita fuit ſimilitudo [Eſtimo] hoc dicit. qa iā vidit chriſtum cordis ſui ppēdiſſe cogitatōem. Et ideo non audet aliqd aſſertiue dicere: timens ſe vndiq; capi in ſermone [quia is] debitor [cui plus] debiti [donauit] quo ad effectum dilectōis. qa in alio nō ponit̃ ſimilitudo Job. vj. Reſpōdete obſecro abſq; contentione: et loquētes qđ iuſtū eſt iudicate [At ille] Jeſus [reſpondit] ex verbis ſuis arguens et iudiciū cōmendans et dicēs [Recte iudicaſti] .iiij. Eſd. iiij. Sup oīa vicit veritas [Et cōuerſus ad mulierē] reſpectu miſericordie plus quā corporis. Cant. vij. Dilect⁹ meus mihi et ad me cōuerſio eius. Pſ. xxxix. Expectās expectaui dñm et intendit mihi [dixit Simoni] Mulierē enī deuotionē comparans ſupſtitioni phariſei q̄ nō niſi in exterioribꝰ gloriabat̃: cū chriſtus quereret interiora Et idcirco mulier meruit multa dimitti. Simon aūt nulla. Et ideo etiā recedit a ſimilitudine: ſicut infra patebit. quia Incauile eſſet de hoſpite dicere quod multa deberet in peccatis [Intraui in domū tuam] a te liberaliter vocatus. Et ideo aliquā ſalus in ea fieri debuit. Tibi propter ſupſtitionē phariſea non potuit ſalus fieri. Oportuit ergo quod illi fieret que hoc ex deuotiōe poſtulauit. Lu. xix. Salus huic domui facta eſt ad introitū ſaluatoris. Hec aūt querebat ſalutē. et ideo delectabili⁹ in corde penitentis requieui quā in domo tua. Tu quidem peccator es: licet tua reputatione minus debitum habeas quā illa. Unde Grego. Ad ipſius quippe mentem exultim confugerat quam poſt viciorū ignes: penitentie temperies refrigerabat. Unde Cantic. ij. Similis eſt dilectus meus capree hinnuloq; ceruorū. quia ſicut dicit Grego. Ut caprea videt cordis ſecreta et in phariſeo et in peccatrice: reprehendens contemptū phariſei: et deuotionem et humilitatem penitentis laudans et approbans. Ut hinnulus aūt fugit eſtum: querens vmbre refrigeriū poſt eſtum cōcupiſcentie: ad refrigeratū cor penitentis confugiens. Melius ergo intrauit in cor penitentis quā in domū Simonis. Cantic. j. Faſcicul⁹ myrrhe dilect⁹ meus mihi inter vbera mea cōmorabit̃. Faſcicul⁹ enī myrrhe ex multis amaritudinibus penitentie cōponit̃ quo dilect⁹ libenter immoratur: eo quod iſta: cubile cordis pro fetore voluptatis et vermica libidinis: et inobedientie acura: aromatibꝰ aſpergunt. et ſua proprietate putredinē libidinis exiccāt. et ſua naturali fragrātia expurgāt fetores voluptatum. Sequit̃ [Aquam pedibus meis nō dediſti] que enī laſſis peregrinorū pedibꝰ a patribꝰ ſanctis adhiberi (al's exhiberi) ſolebat Geneſ. xviij. j. Timot. v. Si ſanctorū pedes lauit. Hi enī pedes dñi ſunt: qui erant ſui ſacroſancti corporis mēbra Sed et illi ſui ſunt pedes qui per mundū ſcrōs ſuos portant pauperes. Unde Matth. xxv. Qđ vni ex minimis meis feciſtis: mihi feciſtis [Hec aūt] maiore ſigno dilectionis [lachrymis] de capite et corde ſuo fluentibꝰ quaſi delicatioribus expenſis circa me impenſis [rigauit] hoc eſt: infudit [pe-

des meos] ad fecunditatē ſui cordis. Eſaie.xvj.
Inebriabo te lachryma mea eſebon ꝛ eleale. Eſebō:
ſignū meroris. Eleale cōſenſio interpretat̄. q2 pec
catrix anima penitēs ſic voluptatē trahit in mero
rem: ꝙ merore angit̄ ne voluptas ampli⁹ cōſiſtat.
Et ꝑ hoc conſcendit ad venie autorem dn̄m [Et
capillis ſuis terſit] Multo tenerius adhibēs
terſoriū omnib⁹ pannis ꝑcioſis Et ideo Cañ.iiij.
de ea dicit̄. Capilli tui ſicut greges caprarum: que
aſcenderūt de monte galaad. Greges em̄ caprarum
(qui ſunt ſacrificiū domini ꝑ peccatis exhibendū.
Sicut ꝑcipit̄ Leui.j.ꝛ.ij.) ſunt congregatōes ſub
tilium cogitationū ꝛ affectionū in amaritudine ꝛ
igne deuotiōis chriſto oblatar̄ pro peccatis ꝑpe
tratis. Et iſte de mōte galaad. hoc eſt: de aceruo te
ſtimonij aſcēdunt: quādo in teſtimonio ſcripture
ſpem ſalutis peccatori tribuūt [Oſculū mihi nō
B2 dediſti] qḋ tn̄ ab hoſpitij (al's hoſpitio) recipien
tibus ꝑegrinis in primo introitu: in ſignū ſecuri
ꝛ pacifici ingreſſus dari ꝯſueuit. Et quibuſdā eti
am in occurſu h̄ fecerunt. Unde Gen.xxix. Jacob
ad puteū occurrēs racheli oſculat⁹ eſt eā [Hec āt
ex quo intrauit] veniam querēs [non ceſſauit
oſculari pedes meos] Ueſtigia pedū adorās
Locū miſcōie (al's venie) ante pedes querēs: Ini
micū ſub ſcabellū pedū meor̄ conculcās. Uerbū
ſedens ad pedes humiliter audiēs. Ueſtigia mea
obſeruās. Hec enim oia queſiuit in oſculo pedū.
Adorauit em̄ in loco vbi ſteterunt pedes: eo ꝙ ille
locus honorand⁹ eſt adoratione. Eſa.lx. Locū pe
dum meorū honorificabo. Ibi em̄ deus habitat.
Ezech.xliij. Locus ſolij mei ꝛ locus ſcabelli pedū
meor̄: vbi habito in medio filior̄ iſrael. Etiam ve
niam queſiuit ante pedes. Deut.xxxiij. Tinget in
ſanguine pedē ſuū. h̄ eſt: in ſanguine expiatōis: in
quo peccatores veniam conſequunt̄. De Cōculca
tione aūt inimici Judi.v. Ante pedes eius volue
batur interfectus ꝛ mortu⁹. Et Ibidē. Conculca
ait mea robuſtos. Rho.vlt. Dn̄s conteret ſathan
ſub pedib⁹ eius velociter. De Auditu autē verbi.
Lu.x. Maria aūt ſecus pedes dn̄i ſedebat: ꝛ ver
bū illius ſemꝑ audiebat. Ueſtigia etiā obſerua
uit: ne ab eis de cetero aberraret. Eſaie.lxiij. Quare
oberrare nos feciſti a vijs tuis. induraſti cor nr̄m:
ne timerem⁹ te: Et ideo veſtigia obſeruauit: ꝛ ea fre
quenter oſculabat̄. quia ꝑ illa ſibi patuit via ad ve
ritatē ꝛ vitam. Jo.xiiij. Ego ſum via veritas ꝛ vi
ta [Oleo caput meū nō vnxiſti] Hoc etiā pere
grinis hoſpitio receptis in calidis terris exhibe
bat̄ ad pellis exhilarationē. Nec erat oleū ſimplex
ſed compoſitū. qḋ nigredinē ꝛ ꝑces incēſas i facie
ſanauit: ꝛ vultū exhilarauit. Et hoc Simon non
exhibuit. Pſ.ciij. Ut exhilaret faciē in oleo. Eccſ.
ix. Omni tpe ſint veſtimēta tua cādida: ꝛ oleum de
capite tuo non deficiat. Mat.vj. Faciē tuā laua: ꝛ
caput tuū vnge. Dan.xiij. Afferte mihi oleū ꝛ ſmi
gmata vt lauer [Hec autē vngento] precioſiſſi
mo [vnxit pedes meos] lotos: terſos ꝛ oſcula
tos: vt attritio pedū ꝑ h̄ ſanet̄. ꝛ pes laſſus refoci
llet̄. Pſ.lxxxviij. Oleo ſcō meo vnxi eum. Eccl.xx
iiij. Sicut Balſamū nō mixtū odor me⁹. Odor em̄
ſu⁹ pinguedinis: olei ꝛ balſami ꝛ aliorum aromatū

fuiſſe ꝑhibet̄. Et ideo tota dom⁹ odore fragrabat.
Et h̄ fecit in ſignū. Oleū enī excitabat figura ſua
miſcōiaꝫ. Cañ.j. Oleū effuſū nomē tuū. Balſamū
aūt ſpirabat diuine bonitatis cōicationē. De alijs
autē aromatib⁹ dr̄ Eccl.xxiiij. Sicut cinnamomū ꝛ
balſamū aromatizās: odorem dedi q̄ſi myrrha ele
cta de. ſua. odorꝫ. Cinnamomū eſt figurās calorē
ꝛ ſpiramē charitatꝫ Balſamū āt ſpiramē bonitatꝫ.
Electa myrrha iꝯpūctōne amaritudis odorē mor
tificatiōis carnis. His ḡ aromatib⁹ dn̄i pedes ad
fugā doloris puniit. Pedes inq̄ꝫ de q̄b⁹ ſupi⁹ di
ctū eſt. Illos em̄ ſepe leſerat ꝛ iuſtū fuit vt eoſdem
relinireet ꝑ ſuauitatꝫ vnctionē [ꝓpter qḋ dico ti
bi] ꝙ tuo iudicio tuā tibi condēnationē oñdens:
ſed nō promēs. q2 ꝓpt̄ hoſpitꝫ honorē te nō arguo:
ſed iudicio tuo te relinquo. Mat.xxv. Ex ore tuo
te iudico ſerue nequā. Pſ.xlix. Arguā te ꝛ ſtatuā
te ꝯ faciē tuā [Remittūt̄ ei pctā multa] Ecce
ſicut dixim⁹ dimittit cōparatōeꝫ. Si em̄ ſilitudi
nis cōparationē ꝓſeq̄ret̄: diceret. dimittūt̄ ei pctā C2
plura. q2 pl⁹ dilexit. Tibi aūt dimittunt̄ pctā pau
ciora: q2 min⁹ dilexiſti: ꝛ minora ſigna dilectionis
exhibuiſti. Sed q2 Inciuile eſt culpare hoſpitem:
recedit a compatiōe ſilitudis: in vna ꝑſona factū
cōcludēs: q̄ duas in ſilitudine ꝓpoſuit. Dicit ḡ: q̄a
[remittunt̄ ei peccata mlta] In gn̄e ꝛ ſpē ꝛ
nūero. Eſa.lxiiij. Iniq̄tates nr̄e q̄ſi ventus abſtule
rūt nos. Ja.iij. In multis offendim⁹ oēs. Oſee.xij
Tota die mendaciū ꝛ vaſtitatē multiplicat. Oſee
iiij. Maledictū ꝛ mendaciū ꝛ furtū ꝛ homicidiū
ꝛ adulteriū inundauerūt: ꝛ ſanguis ſanguinē teti
git. Thren.j. Multi em̄ gemit⁹ mei: ꝛ cor meum
merēs [qm̄ dilexit multū] q2 Charitas operit
multitudinē peccator̄. Ja.v.j. Pe.iiij. Hāc tamē
charitatē de ſe non habuit: ſed de larga manu dn̄i.
Hanc aūt multā dilectionē ope oñdit poſt pc̄ti di
miſſionē. q2 Probatio dilectiōis exhibitio ē ope
ris [Cui aūt min⁹ dimittit̄] Nō ſpecificat ꝓpt̄
hoſpitꝫ vrbanitatē. Parū ei dilexit q̄ in corꝑalib⁹
exteriorib⁹ dilexit. Sed videt̄ falſum qḋ dr̄. quia
Quātulacūq3 charitas oia delet pctā Adhuc Im
piū eſt a deo dimidiā ſperare veniā. ḡ nō dimittit̄
min⁹ niſi dimittat̄ totū. Rn̄dendū ꝙ intelligit̄
ꝙ Charitas ꝑ certo operit peccata. q2 licet vt dicūt
antiq̄ Quattuor ſunt in Juſtificatōe impij. Sc3.
Infuſio grē. Mot⁹ liberi arbitrij in deū. ꝛ Mot⁹
liberi arbitrij cū gr̄a in peccatū. ꝛ Ipſa pc̄ti expul
ſio. Tn̄ in ipſa grē infuſiōe ſunt Tria Unū q̄dem
ſm receſſum a malo. Et ſic Primū ē Timor. Al
terū aūt ſm acceſſum ad bonū. Et h̄ eſt Aut i com
paratione ad verū. Aut in comparatōe ad bonum.
Ad Uerū q̄dem ꝑma eſt Fides in Intellectu. Ad
Bonū aūt primū eſt Charitas in Affectu. Et h̄ eſt
ſimplr̄ primū. q2 etiā Fides opat̄ ꝑ dilectionē. Et
ideo Charitas ē pc̄ti remiſſiua. Et qḋ dr̄ Act.xv. Fi
de purificās corda eor̄: Intelligit̄ de fide que ꝑ di
lectionē operat̄ In omib⁹ em̄ diuis affectus prece
dit itellectū Nec timor pc̄tm expellit: niſi cū amor
in affectu ꝑueniſſet. Q aūt dr̄ Cui min⁹ dimittit̄:
Nō intelligit̄ q̄tū ad ipſius macule vel reatus di
miſſionē. q2 hec oia ꝛ tota dimittunt̄ ex quantula
cūq3 charitate: ſed q̄tū ad dimiſſionē pene debite

p pccõ. Cui eñi min⁹ de illo dimittit̃: min⁹ habꝫ ꝺ
feruore dilectiõis. Et h̃ eſt ꝙ ꝺt [Dixit aũt ad il/
lam] .ſ. ꝓprio iudicio: ꝯuicto Simone. Acſi dice/
ret Jo. viij. Mlier vbi ſũt q̃ te accuſabãt: Nemo te
cõdẽnauit: nec ego te cõdẽnabo [Remittunt̃ ti
bi pccã] q̃ ad culpã. Hoc ꝯſtat. Et videt̃ ꝙ etiaꝫ
q̃ ad penã: q: pniam nõ iniũxit. Mat. ix. Cõfide fi
li remittunt̃ tibi pccã tua. Lu. vij. Remittunt̃ tibi
pccã. Hec eni oĩa opat̃ de⁹ ſine vſu clauium ꝛ ſine
Sacr̃is: q̃b⁹ ipe ꝟtutẽ ſuã nõ alligauit [Et cepe
rũt q̃ ſiml' diſcũbebant] alij phariſei. q: vt ꝺt
Eccũs. xxvij. Volatilia ad ſibi ſilia ꝯgregant̃ [Di/
cere intra ſe] q: apte ñ audebãt: videntes pncipẽ
ſuũ ſua ꝯſcia ee dep̃hẽſũ ꝯfuſũ Ro. j. Suſurro
nes ꝛ detractores: deo odibiles. Et ẽ iſta Secũda
murmuratio: cui non r̃ndet dñs. q: iſtã iã Mat.
ix. ꝛ Lu. vj. rep̃ſſit [Quis ẽ hic] Deſpectũ notat
interrogatio [q̃ etiã pcc̃ã dimittit] q̃ nõ dimittit
niſi ſol⁹ de⁹. Mat. ix. Quis pt dimittere pccã niſi
ſolus de⁹: Eſa. xliij. Ego ſum q̃ deleo iniq̃tates tu/
as ꝓpt̃ me [Dicit aũt ad mliere] oblocutorib⁹
deſpectis. Eſa. xxxvij. Deſpexit te ꝛ ſubſannauit te
ꝟgo filia ſion [Fides tua] Gal. v. Fides p dile/
ctionẽ opat̃. Hec igit̃ fides q̃ ẽ ꝟitas charitat' [te
ſaluã fecit] q: Me deũ credidiſti. Mihi pniaꝫ
p̃dicãti credidiſti. Per charitatẽ i me tẽdẽs ad me
veniſti. Hec inq̃ fides ſub hac charitatis forma
te formal'r [ſaluã fecit] Ego aũt de⁹ vt cauſaliter ꝛ
efficiẽter [Vade] .ſ. p̃fectib⁹ ꝟtutum. Pſ. lxxxiij.
Ibunt de ꝟtute in ꝟtutẽ: videbit̃ de⁹ deoꝝ in ſion
[in pace] in recõciliatõe ad deũ. Ro. v. Juſtifi
cati igit̃ ex fide: pacẽ habeam⁹ ad deũ: p quẽ nũc re
conciliationẽ accepim⁹. Hec aũt pax etiã facit Pa/
cẽ conſcie: ꝛ Pacẽ cũ ſctis. q: tũc vno ꝯſenſu bona
ſctõꝝ cõicam⁹. De Pace Conſcie Phil. iiij. ꝛ pax
dei q̃ exuperat oẽꝫ ſenſũ: cuſtodiat corda vr̃a ꝛ intel
ligẽtias vr̃as. De Pace ſctõꝝ Pſal. cxxj. Fiat pax
in ꝟtute tua. Vñ de oĩb⁹ his Jo. xiiij. Pacem re/
linquo vobis: pacẽ meam do vob. non quõ mun/
dus dat ego do vobis. Sic igit̃ [Vade in pace]

Capitulum. VIII.

Et factum eſt dein
ceps ꝛ ipe iter faciebat p
ciuitates ꝛ caſtella: predi
cãs ꝛ euãgelizãs regnuꝫ
dei: ꝛ duodeci cũ illo: ꝛ mlieres ali
que q̃ erãt curate a ſpiritib⁹ mali/
gnis ꝛ infirmitatib⁹: Maria q̃ vo
cat̃ magdalene: de q̃ ꝺmonia ſeptẽ
exierãt: ꝛ Joãna vxor Chuſe pcu/
ratoris Herodis: ꝛ Suſanna ꝛ alie
multe que miniſtrabant ei ꝺ facul
tatibus ſuis

Hic incipit ps illa In q̃ informat eccl'e platos A
de Predicãdi ꝛ docẽdi officio ad qd̃ pncipal'r in/
uent⁹ ẽ ꝛ tradit⁹ ordo Ep̃al'. Et notat̃ h⁹ officij pri
uilegiũ in Quattuor. Quoꝝ Primũ ẽ. q: illi⁹ offi
cij act⁹ ab Ep̃o p ſe ẽ exercend⁹. in alijs aũt pt conſti
tuere vicariũ. Act. vj. Dixit Petr⁹. Nõ ẽ equũ nos
relinq̃re ꝟbũ dei ꝛ miſtrare mẽſis. Eligite g̃ viros
plenos ſpũſctõ q̃s cõſtituam⁹ ſup h̃ negociũ: nos
aũt miſterio ꝟbi inſiſtẽtes erim⁹. Ex h̃ pꝫ ꝙ i ope
rib⁹ Miſcõie licꝫ hr̃e vicarios. ꝛ nõ i Verbi diſpẽ/
ſatiõe. De Judicijs aũt q̃ cõmittũt̃ platis ꝺt Ap̃ls
j. Coꝝ. vj. Cõtẽptibiles q̃ ſũt int̃ vos ꝯſtituite ad iu
dicãdũ Nõ q̃dem ꝯtẽptibiles i vita: ſed q̃ ad p̃dicã
dũ ꝟbũ nõ ſũt idonei. ſic ꝛ Jetro ꝯſuluit. Exo. xviij.
vt Moyſes p ſe ipſum in his q̃ ad deũ ptinẽt. ꝛ vt
maiora referrent̃ ad ipꝫ. ꝛ i alijs haberet vicarios
q̃ odiſſent auariciã. ꝛ ſapiẽtes i iudicijs q̃ iudica/
rent ꝓpl'm q: Aliť ſtulto labore ꝯſumend⁹ eẽt. H⁹
ſignũ ẽ ꝙ dñs iniũgit officiũ doctrĩe ꝛ p̃dicatiõis
Prelat̃: ꝛ tacet de alijs. Act. j. Eritis mihi teſtes in
Hierl'm ꝛ i oĩ Judea ꝛ Samaria: ꝛ vſq: ad vltimũ
terre. Hec aũt oĩa nũc cõrupta ꝛ pũerſa ſũt. q: de pn
cipali nl'la vel modica cura. De Scd̃arijs aũt ꝓpter
lucrũ annexũ totũ ꝯſumit̃ tp̃s. Scd̃ꝫ ẽ. q: ad h̃ of/
ficiũ p ꝯſecratõꝫ extremi iudicij eccl'e paſtores ob/
ligant̃: ꝛ nõ ad aliud. ij. Timo. iiij. Teſtificor corã
deo et dño noſtro ieſu chr̃o q̃ iudicatur⁹ ẽ viuos ꝛ
mortuos Et p aduẽtũ ipſi⁹ ꝛ regnuꝫ ei⁹. Predica
ꝟbũ: inſta opportune importune. Argue. obſecra. in/
crepa: in oĩ patia ꝛ doctrina. Tertiũ eſt. q: h̃ officiũ
diligẽter exercẽs: dupl'r remunerat̃. j. Tim. v. Qui
bñ p̃ſunt p̃sbyteri: duplici honore digni habeant̃.
Quartũ ẽ. q: cũ voce iubili tales qñ boni ſũt ſuſci
pit de⁹. Mat. xxv. Euge ſerue bone ꝛ fidel'. quia ĩ
pauca fuiſti fidel': ſup m'lta te ꝯſtituã. Et hac de cã
etiã dñs h̃ valde diligẽter Tria exequit̃: ꝛ inſtruit
ap'los. Facit aũt circa hec Tria q̃ ſũt n̄caria. Quoꝝ
Primũ ẽ Diligẽtia ſui i exẽplũ ꝓpoſita. Scd̃ꝫ aũt
Diuerſitas ꝟbi p̃dicati i fructu demõſtrata. Ter/
tiũ aũt Virt⁹ ꝟbi in cordib⁹ auditoꝝ p effectũ mi
raculoꝝ ꝓbata. Et hec patẽt in lr̃a. In Prio hoꝝ
notant̃ Duo. Prelatoꝝ ad p̃dicãdũ exẽplaris in/
ſtructio. ꝛ Predicãtiũ i accipiẽdo tp̃ale ſolaciũ po
teſtat' ꝯceſſio. In Prio hoꝝ adhuc ſũt Duo. Exem
pli .ſ. exhibitio. ꝛ Eoꝝ q̃b⁹ exhibet̃ ad exemplũ exci
tatio. Quinq: aũt ſũt in Exẽplo. Scꝫ. Ordinata a deo
ad h̃ miſteriũ diſpõ. Laboꝝ adhibiti ſollicitudo.
Diuerſitas coꝝ q̃s docuit p̃dicatõis ꝟbo Mod⁹
quẽ hũit in ꝓponẽdo. ꝛ Sinceritas quã tenuit ꝟer
bũ de caſte docẽdo ꝛ nullo pegrino dogmate adul
terãdo. Et hec patẽt i lr̃a. De Prio ꝺt [Et factũ B
eſt deinceps] Nõ q̃deꝫ adhuc i opis executõe: ſꝫ
in ſũme ſapie p̃ordiatõe. Et ido h̃ op⁹ ꝺt ſibi p̃ordi
natũ a pře. Jo. xvij. Op⁹ cõſũmaui qd̃ dediſti mi/
hi vt facerẽ. Jo. vij. Mea doctrina nõ ẽ mea: ſed ei⁹
q̃ miſit me pris. Hoc aũt q̃d ꝺt [deinceps] non
notat ordinẽ tp̃is: ſꝫ poti⁹ rõis. q: ordiat iſta euã/
geliſta ſꝫ ꝙ ad ꝓpoſiti ſui in officio ſacerdotali ſ.
aũt ꝓbationẽ [Et ipſe iter faciebat] Ecce La/
boris adhibiti difficultas. Itinerãdo eñi pedes
laborabat dñs in p̃dicãdo. Jo. iiij. Jeſus fatigat⁹
ex itinere: ſedebat ſic ſup fontẽ Prou. vj. Diſcurre

feſtina ſuſcites amicū tuū [p ciuitates] Ecce Corū qbꝰ p̄dicādū eſt diuerſitas. In ciuitatibꝰ em̄ ſūt pſone vrbane ꝛ ſolēnes. In caſtellꝭ aūt habitāt forenſes ꝛ humiles pſone. Et h̄ eſt ꝙ dr̄ [Et caſtella] Rho.i. Sapiētibꝰ ꝛ inſipiētibꝰ debitor ſū.ita ꝙ ī me pmptū eſt. Mat.iiij. Circūibat ieſus p ciuitates ꝛ caſtella. Can̄.vij. Egrediamur ī agrū: cōmoremur in villis. Notat̄ etiā in h̄ ꝙ vrbanis hoībꝰ loquēduꝫ ē de ciuilibꝰ ꝛ v̄tute. Caſtellanis aūt de his q̄ ſpectāt ad militiā ꝛ culturā: ita ꝙ cuilibet ꝓponatur v̄bū ſm̄ ſuā capacitatē: ꝛ inſtruat̄ ex his q̄ magis nouit. vt ſic dr̄ Greg. Ut ex his q̄ animꝰ nouit ſurgat ad icognita q̄ nō nouit. Ut p ea q̄ vſu didicit: diſcat ea q̄ ignota audit. qꝛ Quilibet facilꝰ inſtruit̄ p ea q̄ vſitauit: q̄ꝫ p ea q̄ nō ꝯſueuit [predicās et euāgelizans] Predicatio ē de his q̄ ſūt fidei: q̄ licet ſint ſup̄ rōnē: tn̄ cōgruis ꝛ rōnabilibꝰ ſtilꝭ expoſita facile capiunt̄. qꝛ Fides nō lōge ē a rōe. Rho.x. Prope ē v̄bū in ore tuo ꝛ ī corde tuo. h̄ eſt v̄bū fidei qd̄ p̄dicamꝰ. Euāgelizatio aūt ē eorū q̄ ꝓponunt̄ ex diuino oraclo. Et ido dr̄ bona nunciatio. qꝛ Qd̄ ex oraculo dei: ꝛ angeloꝝ: ꝛ ſctōꝝ: annūciat̄: ſp eſt bonū. Uel ad hoc ꝙ cautos reddit ſi terret. Uꝭ ad h̄ ꝙ allicit ſi pmittit. Uel qꝛ inſtruit ad v̄itatē ſi enūciat aliqd de diuis. Un̄ iſti ſūt duo boni modi v̄buꝫ ꝓponēdi. Mat.iiij. Circūibat ieſus docēs ꝛ p̄dicās euāgelium regni. Lu.ij. Euāgelizo vob gaudiū magnū qd̄ erit oī p̄plo [verbū dei] Nō adulteratū: ſed ſimplex ꝛ ſimplꝛ ꝓpoſitū. Ezec. ij. Loqueris ad eos v̄ba mea ſi forte audiāt vt (alꝭ ex)q̄ieſcāt. Hoc ē v̄bū Auc̄te: Subtilitate: Ueritate: Utilitate: p̄cellit oē v̄bū. Auc̄te q̄dem. qꝛ dei eſt q̄ primꝰ oīm autoꝝ autor eſt. Et ido ꝓpha non ſibi v̄bū vſurpat: ſed ſe calamū autorꝭ vocat. Ps. xliiij. Lingua mea calamus ſcribe velocit̄ ſcribentꝭ Et ido v̄bū dei Poteſtatiuū eſt. ꝛ Oīpotēs Poteſtatiuū q̄deꝫ in Ps.cxl. Audiēt v̄ba mea qm̄ potuerūt. Oīpotēs aūt Sap.xviij. Oīpotēs ſmo tuꝰ a regalibꝰ ſedibꝰ venit. De Subtilitate aūt dicitur Heb.iiij. ꝙ Penetrabilior ē ſermo dei oī gladio ancipiti ptingēs vſq ad diuiſionē corpis ꝛ anīe: cōpagū q̄ꝫ ꝛ medullaꝝ ꝛ diſcretor cogitationū ꝛ intētionū cordis. De Ueritate Joā.xvij. Sermo tuꝰ v̄itas ē.ij. Cor.i. Nō eſt ī illo: eſt ꝛ nō. ſꝫ eſt ī illo: eſt. Dionyſiꝰ ad Apollphaniū. Ueritati dediſti manꝰ et falſitatꝭ tenebrꝭ es abſolutꝰ. De Utilitate Eſa.lv. Uerbū qd̄ egredit̄ de ore meo nō reuertet̄ ad me vacuū: ſꝫ faciet q̄cūq volui: ꝛ pſperabit̄ in his ad q̄ miſi illd̄ [Et duodecī cū illo] Ecce

C Inſtruēdoꝝ ad inſtructōꝫ exēplarē excitatio. Duodecī ei apl̄i figura ſūt oīm Epoꝝ in eccl̄a ꝯſtituēdorū. ſic diximꝰ in an̄ habitꝭ. Ubi etiā nūeri iſtiꝰ oſtēdimꝰ ſoliditatē ꝛ pfectionē. Iſti ḡ duodecī ſeq̄bant̄ eū relictꝭ ꝓprijs. Mat.xix. Ecce nos reliq̄mꝰ oīa: et ꝛ ſecuti ſumꝰ te [Et mlieres] Ecce Collata p̄ſēs tpale ſolaciū accipiēdi his: q̄ v̄bū fidelit̄ annūciāt Et innuit̄ h̄ ꝙ etiā a bono (alꝭ ab vno) pōt accipi: qn̄ alij q̄ꝫ illi p̄dicat̄. Ponit̄ aūt ī mlierbꝰ exēplū. qꝛ Deuotior ē ſexꝰ: ꝛ facilꝰ obedibit̄ in bonū. Dicunt̄ aūt h̄ Duo. Primo em̄ Cōmēdant̄ q̄dā ſpēalr deſcripte p noīa. Scd̄o aūt Innuit̄ de alijs mulꝭ inferioribꝰ q̄ nō ſūt noīate: q̄ forte vt ancille iſtis deſeruiebāt. Circa eas aūt q̄ ſpēalr noīant̄ Duo attēdūt̄ Scꝫ. Spūale ipenſū eis bn̄ficiū: ꝛ Expſſio noīm. De Primo dr̄ [Et mlieres] Non a mollicie: ſed a ſexu ſic vocate. ij. Mach.vij. Femineꝫ cogitationi maſculinū aīm igerēs. Prouer.vl. Mulierē fortē qs iueniet: pcul ꝛ de vltis finibꝰ p̄ciū eꝰ [quedā] note dignitatꝭ ꝛ v̄tutꝭ. Ruth.iij. Scit oīs iſrl̄ mulierē te v̄tutꝭ ee. Prou.vl. Date ei d̄ fructu manuū ſuaꝝ: et laudēt eā in portꝭ opa eꝰ [q̄ erant curate a ſpiritibꝰ imūdis] Ecce Mulieribꝰ ipenſū bn̄ficiū. Qd̄ optie cōpetit mlieribꝰ p̄latꝭ eccl̄e miniſtrantibꝰ: ꝙ p̄us p eas a ſpiritibꝰ imundis ſint curate. qꝛ alit̄ magnū in h̄ eēt piculū. i. Cor.ix. Nunqd nō habemꝰ ptātē mlierē ſororē circūducēdi: ſic ꝛ fratres dn̄i ꝛ cephas. Mlieres eī tūc apd̄ iudeos virꝭ miſtrabāt. ꝛ pꝰ eos ibāt ſeorſū: tn̄ ſeq̄ſtrate a virꝭ Zach.xij Mlieres eoꝝ ſeorſū. Un̄ etiā legit̄ in Itinerario Clemētis: ꝙ mlte mlieres cū vxore petri ſeq̄bant̄ Petrū (alꝭ pſerti) q̄ miſtrabāt. Seqſtrate tn̄ ibāt a virꝭ ꝛ ſeorſū noctibꝰ hoſpitabātur. Nūc aūt qꝛ Prelati mlieres a ſpiritibꝰ imundis nō curāt: ſꝫ potiꝰ curatas polluūt ꝛ imūdant: eēt h̄ valde ſuſpectū ſi fieret. Attēdendū etiā ē ꝙ hi q̄ h̄ fecerūt: mortuos ſuſcitauerūt: ꝛ alias v̄tutes opabant̄. Un̄ Hiero. q̄buſdā monachis mlieres circūducentibꝰ r̄ndit. Suſcita mortuū: ꝛ duc mulierē tecū. Nō aūt erāt tm̄ curate a ſpiritibꝰ malignis ſed etiā ab alijs [infirmitatibꝰ] Un̄ Sup̄.iiij. Curata ē ſocrꝰ Petri a magnis febribꝰ. Et Infra eodē. Mulier emorroiſſa a fluxu ſanguis. Et alie q̄daꝫ ſūt curate [Maria q̄ vocat̄ magdalene]

D de q̄ in p̄cedēti capl̄o habitū ē. Dicit̄ aūt Magdalene a Magdalo caſtro cuiꝰ ipa dn̄a ꝛ heres fuit. Et hec ē p̄ma ſpēalr noīata. Et eſt exēplū p̄nīe vt an̄ diximꝰ. Maria eī amaꝝ mare vꝭ amaritudo itꝑtat̄. Et hec fuit ī dolore ꝯtritiōis In q̄ ſicut dicit̄ Ruth.i. Amaritudine valde repleuit eā oīpotens. Magdalena v̄o itꝑtat̄ turrita. Qꝛ ſic turris q̄daꝫ firmiſſima ſuo exēplo ſaluat penitētes. Cant. iiij. Turrꝭ Dauid edificata ē cū ꝓpugnaculꝭ. mille clypei pendēt ex ea oīs armatura fortiū. Dauid eī q̄ manu fortis interp̄tat̄: etiā exemplū ē penitētiū. Sua aūt turrꝭ p̄ſidiū ē penitētiū: q̄ ꝓpugnacula hꝫ penitētiū amaritudies. ꝛ p̄nie p̄ces: ꝛ exēpla penitētiū. Armatura aūt fortiū ſūt v̄tutes: dignos fructꝰ p̄nie facientiū. In h̄ em̄ nomē dn̄i ieſu v̄ificat̄ ꝛ glorificat̄ ꝙ ſaluū faciat ꝑplm ſuū a pctīs eoꝝ. Prouer.xviij. Turrꝭ fortiſſima nomē dn̄i: ad ipaꝫ cōfugit iuſtꝰ a pctōre iuſtificatꝰ ꝛ ſaluabit̄. Et poſt nomē ꝓpriū ꝛ p̄rie deſcptionē: tāgit a dn̄o ꝯſecutū bn̄ficiū [de q̄ demonia ſeptē exierāt] Septenariꝰ aūt vt dr̄ Greg. ad vniuerſitatē ptinet. qꝛ Oē tp̄s ſeptē dieb ꝰ agit̄. ꝛ ido ſeptē demonia hūit: que vniuerſis vicijs plena fuit. Uniuerſis aūt vicijs plena fuiſſe dr̄: q̄ ſeptē capitalia vicia hūit: ad q̄ oīa alia reducunt̄ ſic mēbra ad capita. De q̄bꝰ dr̄ Eſa. i. Oē caput lāguidū. ꝛ Abac.iij. Percuſſiſti caput de domo ipij. Et Exo.xij. ꝙ ī oī domo iacebat mortuū p̄mogenitū. Primogenitū eī ī domo egyptiorū: eſt in q̄libet gn̄e capitale viciū. Inueniūt̄ etiā ī ſacra ſcptura ſeptē noīa demonū: ſeptē vicia p̄tendentia: que ſunt: Diabolus: Sathanas: Leuiathan:

Aſmode⁹: Uehemot: Appollion: Demon. Diabol⁹
aūt q̄ deorſū fluēs īterp̄tatꝛ: ſ̄cat ſupbiā Que q̄nto
in altū ſe extēdit: tāto ꝓfundi⁹ cadēs deorſuʒ fluit.
Uñ Iob.xlj.dr̄. Ipſe ē rex ſup oēs filios ſupbie.
Sathanas āt iterp̄tatꝛ aduerſari⁹ plaſmatōni. Et
ſ̄cat Inuidiā: q̄ ſp̄ comes ē ſupbie. vt dicūt Aug⁹.
ꝛ Greg. qꝛ Inuidia ꝯ̄triatꝛ oī ei qꝺ i bonū plaſmat
de⁹. Sap.ij. Inuidia diaboli mors itrauit i orbē
terraꝝ. Imitantꝛ āt illū q̄ ſūt ex pte ei⁹ Et iſti duo
d̄mones cū oī neq̄cia ſua ſt̄ ſpūales. Leuiathan āt
interp̄tatꝛ: additamētū coꝝ. Et ſ̄cat Auariciā: q̄ ſp̄
eſt i addēdo. Eſa.v. Ue q̄ ꝯiūgitꝭ domū ad domū:
ꝛ agrū agro copulatꝭ vſqꝫ ad t̄minū loci. Et hec cū
ſuo exercitu in medio carnis ꝛ ſpūs hitat. Appol-
lion qꝺ latīe ſonat extīiator: ſ̄cat euʒ q̄ p̄eſt Ire: q̄
oīa extīminat. ꝛ hoīeʒ ponit ex̄ t̄minos rōis. qꝛ Im
pedit ira aīm ne poſſit cernere veꝝ. Iac.j. Ira viri
iuſticiā dī n̄ opatꝛ. Et ille demō etiā i medio carnis
ꝛ ſpūs hitatꝛ obſidet. qꝛ i carne facͭ euaporationē
fellis. In ſpū āt vindicatiōis appetitū. Demon āt
vt q̄dā dicunt: ſufficiēs iniq̄tas interp̄tatꝛ. Et ſ̄cat
Acidiā: q̄ amore iocūditatꝭ ſpalꝭ triſtꝭ ꝛ pigra ē in
ſpūalibꝫ. Et materiā q̄dē hꝫ i exteriorībꝫ. Triſticiā
āt in interiorībꝫ. Et iō etiā ip̄a ē in medio obſidēs
ꝛ opprimēs.ij. Coꝝ.vij Triſticia ſcdī morte opatꝛ.
Eccī.xxx. Multos occidit triſticia: ꝛ nō ē vtilitas
ī illa. Uehemoth āt bos dr̄. Et gaſtrimargiā ſ̄cat.
qꝛ ventroſi ſic vituli effūduntꝛ ſup eſcā. Hiere.l. Ef
fuſi eſtis q̄ſi vituli ſup herbā. Iob.xl. Fenū quaſi
bos comedet. h̄ ē: ſine intellc̄s diſcretiōe: ſic bos co
medit fenū Phi.iij. Quoꝝ de⁹ vēter ē. Aſmodeus
aūt inſidiabatꝛ ſctōꝝ nupcijs. ꝛ phanū iudicij iter-
p̄tatꝛ Luxurie ē demon: ꝓpt quē mūdus iudicio dī
diluuio perijt. Gen.vj. Cūqꝫ vidiſſet ds terrā eē
corruptā Dis q̄ppe caro corruperat viā ſuā: Dixit
ad Noe Finis vniuerſe carnis venit corā me. Sūt
tñ adhuc duo nō tā demonū q̄ʒ reꝝ noīa: q̄ demo-
nes aliqñ accipiūt i ptāte. Sic Lucifer ꝛ Māmo
na. Sʒ Lucifer Aliqñ dr̄ ꝓpt ſtatū p̄cedētē: in q̄ lu
minoſus fuit. Aliqñ ꝓpt euētū. qꝛ ſe in āgeluʒ lucꝭ
trāſformat.ij. Coꝝ.xj. Ipe ſathanas trāſfigurat ſe
in āgelū lucꝭ. Et iō h̄ nō ē vni exercitui ſʒ multꝭ ap
propriatꝛ. Māmona āt ſyra lingua: intp̄tatꝛ di-
uitie. Et h̄ ē qꝺ aliqñ ꝯmittit demoni auaricie. Et
iō nō ꝓprie ē nomē demonis. Mat.vj. Nō poteſtꝭ
deo ſuire ꝛ mamone. Hec igr̄ ſeptē: vniuerſitateʒ
ſ̄cāt neq̄ciaꝝ dēonis. ſic dr̄ Grego. A q̄bꝫ Maria
magdalena in figurā oīʒ penitētiū curata fuit. ſicͭ
habitū ē i p̄cedēti caplͦ. Et iō ſapiēter veſtigijs illꝭ
ſp̄ adheſit: añ qꝺ a tot d̄monibꝫ libata fuit [ꝛ Io
E anna] Scđa ē q̄ noiatꝛ: q̄ dñm ſeq̄batꝛ Que aliqñ
fuit vxor ꝓcuratorꝭ Herodis: ꝛ poſt mortem e⁹ vt
creditꝛ. Uꝉ etiā añ mortē ſi vir voluit ꝯhabitare.
niſi i ꝯtūeliā creatorꝭ. Primū tñ ē ꝓbabili⁹ Hec
aūt Ioāna q̄ vaga nō fuit: ſed vni idolatre ꝯiūcta.
et iō Uꝉ eccl̄iaʒ de gentibꝫ Uel aīaʒ ſ̄cat: pri⁹ idolis
ſpectaculoꝝ mōi deditā Nūc āt ad chr̄m veꝝ ſpon
ſū ꝯuerſā.j. Coꝝ.vij Q si infidelꝭ diſcedit: diſcedat
Nō eſt eñ fratͤ aut ſoror ſuitut ſubiectus in his.
Ioāna āt intp̄tatꝛ Dñs eſt grā ei⁹. Uel Dñs mi
ſericors ei⁹. qꝛ ꝑ miſcōiaʒ dñi venit ad grām dñi.
Titū.iij. Nō ex opibꝫ iuſticie q̄ fecim⁹ nos: ſed ſ̄m

ſuam miſcōiaʒ ſaluos nos fecit. Hec fuit [vxor]
vxorio affectu: n̄ ſorde ꝯtubernij lupanarꝭ [Chu
ʒe] Qui ſextari⁹ interp̄tatꝛ. qꝛ ad mēſurā iniquam
Herodis: ad tributa iniq̄ ꝑſoluēda hoīes ipelle-
bat. Mich.vj. Adhuc ignis i domo impij. ꝛ men
ſura minor ire plena. Mēſurā eñ minorē hñt ad
dandū. ꝛ mēſurā maiorē ad recipiēdū [ꝓcurato-
ris herodis] Glo. Cū q̄libet malign⁹ ſpūs ꝓ re
gno diaboli ad decipiendū laborat: q̄ſi Herodis
impijſſimi ꝓcurator exiſtit. Uñ ꝛ hec Ioāna ſicut
ꝛ Matthe⁹ ꝛ Zacheus de lucris illicitꝭ ad deum
cōuerſa intelligitꝛ. Et ſic Matthe⁹ Sup.v. ꝛ Za-
cheus Lu.xix fecerūt dño ꝯuiuia: Ita ꝛ iſta. ea q̄ illi-
cite adq̄ſita fuerāt: ꝛ neſciebatꝛ cui⁹ erāt: in vſus pi
os ſuſtentādo dñʒ: erogabat. Uñ Glo. Miniſtra
bat dño carnalia cui⁹ metebat ſpūalia: vt formam
daret p̄dicatoribꝫ Q victu ꝛ veſtitu debēt eſſe con
tenti. Eſa.xxiij. Erit merces tue ſctificate dño. Nō
ꝯdentꝛ neqꝫ reponentꝛ. qꝛ his qui ſteterūt corā dño
erūt merces eius: vt comedāt vſqꝫ ad ſaturitatē. et
veſtiantꝛ vſqꝫ ad vetuſtateʒ.j. Coꝝ.ix. Si nos vob
ſpūalia ſeminam⁹: magnuʒ eſt ſi carnalia vr̄a me-
tamus: Tertia noiata: intꝛ famoſas mulieres eſt
[Suſanna] dꝫ cuius mō viuēdi nihil dr̄. Inter-
p̄tatꝛ aūt liliū ꝓpter odoriferū celeſtis vite cādorē
vt dꝫ Glo. Et ideo ſ̄cat viuentes in celibatu ꝛ inno
centes. Cañ.ij. Sicͭ liliū intꝛ ſpinas: ſic amica mea
intꝛ filias. Una igitꝛ triū ex ſcādalo fluxe carnis ad
chr̄m cōuerſa. Scđa: ex lucris ꝯcupie ſecꝉi. Tertia
aūt ex flore ꝟtutū celeſtiū adheſit diuino flori. Hec
eñ eſt colonia ciuitatꝭ diuine: q Cuʒ Suſanna ꝛ
ſimilibꝫ glͥoſa dicuntꝛ de ea. Cū Magdalena me-
mor ē Raab meretricꝭ: ꝛ babylōis ꝓbroſiſſime cō
fuſionis. Cū Ioanna alienigena: ꝛ Tyrus ꝛ ꝑplꝰ
ethiopū dꝫ anguſtia lucroꝝ ſeculi ereptus habitat
in ea. Approbat (alꝰ appropriat) eñ ꝟtutē ꝛ attra-
hit patrōes: oñdens q innocētes ꝛ rectī adheſerūt
ſibi. Hoc eſt qꝺ ſeq̄tꝛ [Et alie multe] ſileʒ illis.
Uel ſ̄m pniam Uel ſ̄m innocentiā. Nec ē h̄ mur-
mur innocentꝭ ꝯ̄ penitentē. ſicͭ Nūe.xij. Maria ſo-
ror Moyſi pulcra: murmurabat de vxore moyſi
ethiopiſſa. qꝛ iam ethiopiſſa mutauit pellē nigrā.
Qꝺ non fuit poſſibile Moyſi: q̄ grām ꝑ legē ſuaʒ
nō conferebat. Hiere.xiij. Si pōt ethiops mutare
pellem ſuā: aut pardus varietatē ſuam. poteſtis ꝛ
vos bñ facere cū didiceritꝭ malū. Tangit āt harū
feminaꝝ pietatꝭ officiū: dicēs [Que miniſtra-
bāt ei de facultatib⁹ ſuis] Lu.xxiij. dr̄ q ꝯaſcen
derūt cū eo de Galilea. Et hic dr̄ q miſtrabāt ei dꝫ
facultatibꝫ ſuis. Mat.x. Dign⁹ ē opari⁹ cibo ſuo.
j. Coꝝ.ix. Quis militat ſtipēdijs ſuis vnq̄: qs pa
ſcit gregē ꝛ de lacte gregꝭ nō mādueat: Hoc āt illo
tp̄e a mulierībꝫ accipe nō erat ſcādalū: q̄uis ſcan-
dalū eēt apꝺ gētiles Nō apud iudeos. Et iō Pau
lus p̄dicās gentibꝫ: iſta ptāte vti noluit.j. Coꝝ.ix.
Dñs ordinauit his q̄ euāgeliū annūciāt: de euan
gelio viuere. Ego aūt nullo hoꝝ vſus ſum. Licet g̃
tres ſint noīate Quaꝝ Una fuit penitēs: ꝛ Altera
ꝯiugata: ꝛ Tertia cōtinēs ꝛ innocēs. Ex quibꝫ tri
bus ſtatibꝫ tota cōſiſtit ecc̄a. Tñ [ꝛ alie multe] ad
aliquē ſtatū iſtarū relate ſeq̄bantꝛ eū. In talibꝫ eñ
Edificatōis exemplū eſt quādo multe ſequuntꝛ et

Scandalū qđ ſeq̄tur vna vł pauce. Lu.xxiij. Se-
quebał aūt eū multitudo magna ppłi ⁊ mulieꝝ q̄
plangebāt ⁊ lamentabanł eū. Et tal' multitudo ſe-
quentiū innuił hic cum dicit.

Cum autē turba plurima cōueni-ret:⁊ de ciuitatibꝰ properarēt ad eū:dixit per ſimilitudinē.

Tangił aut ħ Modꝰ doctrine quē debent hr̄e
diſcipuli. Et ſunt i hac pte Due inſtructōes. Qua-
rū Prima ē Diuerſitas ꝟbi penes fructū quē faē
in audientibꝫ. Scđa aūt eſt Diuerſitas modi do-
cendi:quē debet hr̄e in p̄dicātibꝫ. Et hec patēt i lr̄a
Prima haꝝ inſtructionū hꝫ ptes Duas. In q̄rū
Pria cōpetens audientibꝫ ꝓponił ſermo pabolicꝰ
In Scđa Congruēs doctoribꝫ ponił eiuſdeꝫ:ex-
planatiōis modꝰ Adhuc i Pria haꝝ partiū tan
git Tria. Quoꝝ Unū eſt Cōuenientiū multitudo:
ſermonē pabolicū exigēs. Scđm aūt Docent̄ offi
cium:ad docendū ex debito officij cogēs. Tertiuꝫ
aūt Diuerſitatē fructꝰ ꝟbi :nō ex docente.ſed ex au
ditoribꝫ eſſe oñdens. De Prio dr̄ [Cū aūt tur-
ba plurima cōueniret] Et in ħ notał Quinq̄.
Tēpor̄ videlicet ꝯgruētia. Multitudis p̄ſentia.
Turbatiōis in audiētibꝫ impediēs malicia. Pre-
ſentiū ad audiendū ꝯcordia.⁊ Doctoꝝ vitatis de-
ficientia. Primū hoꝝ notał cū dr̄ [Cū aūt] Dic̄
eñ Chryſ. ꝙ Qñ doctor bonꝰ:multis p̄ntibꝫ au-
ditoribꝫ ad docendū incitał. Cū aūt nulli ſt̄ preſen
tes:caſſo labore clamās doctor ꝯſumereł. Joā.xij.
Cū mlt̄i venirent ⁊ gētiles etiā ꝓperarēt: dixit Pa
ter.venit hora clarifica filiū tuū. Clarificał āt ma-
xime in ꝟbo fidei in cordibus auditoꝝ. Hoc tp̄s
deſcribit Jo.iiij.qñ dr̄ diſcipul'. Uidete regiones.
q̄ iam albe ſt̄ ad meſſem:q̄ iam corda auditoꝝ p̄-
parata erāt ad ꝟbi p̄dicati fidē [turba] a turban
do dr̄. Et erat i eis malicia pueſoꝝ dogmatū:tur
bans ⁊ obnubilās ex diuerſis hereſibꝫ Phariſeo-
rū:Eſſeoꝝ:⁊ Saduceoꝝ:iducta. Et in iſta turba-
tione Primo venit ad Joānē:⁊ poſtea ꝑ Joannē
ad dñm Uñ Mat.v. Uidēs ieſus turbas:aſcēdit
in montē. Seq̄banł aūt euꝫ ſic oues nō hñtes pa
ſtorē [plurima] Ecce Multitudis p̄ntia. Plu-
rimū eñ ꝑ ſupabūdantiā dr̄ multitudis. Joā.vj.
Cū vidiſſet q̄ multitudo maxia venit ad eū. Joā.
xij. Turba mlt̄a q̄ ꝯuenerat ad diē feſtū:clamabat
Oſanna filio dauid. Uñ Mat.xiij.⁊ Marci.iiij.
dr̄ ꝙ aſcēdit i nauiculā ꝓpt̄ turbe mlt̄itudinē.⁊ tur
ba ſtabat in litore [cōuenirēt] Ecce Ad audiēdū
cōcordia. Ad ħ eī ꝯuenerūt vt audirent. Gen̄.xlix.
Cōgregami filij iſrł' cōgregamini:⁊ audite iſrł' pa-
trem vr̄m. Eccł.l. Cōgregate vos in domū diſcipli
ne. Hic aūt cōuentꝰ turbe eſt cōuolutio(al's cōuo-
litio)mētis in vnū :vt tota intētione ſ̄mo pcipiał
auditꝰ [et de ciuitatibꝰ] Ecce Doctoꝝ in locis
ſolēnibꝫ vbi eſſe debuerūt deficiētia. Et tāgit Duo.
Loca ſolēnia:doctrina bona d̄ſtituta.⁊ Auditatē
auditꝰ. Dicit ḡ [et de ciuitatibꝰ] ſolennibꝫ. In
q̄ꝝ port̄(al's locis)Doctores ſedere d̄buerāt. Eſa.
j. Quō facta eſt meretrix ciuitas fidelis plena iudi
cij:iuſticia habitauit in ea.nūc aūt homicide. Eſa.
lix. Corruit veritas in plateis:⁊ iuſticia nō potuit
ingredi. Et ideo currebāt vt [ꝓperarēt ad eum]
tanq̄ꝫ ad vitar̄ doctorē. Eſa.lv. O mēs ſitiētes ve-
nite ad aquas. Mat.xj. Uenite ad me oēs q̄ labo
ratis ⁊ onerati eſtis. Prouer.viij. Sapia for̄ cla-
mitat :in plateis dat vocē ſuā. Eſa.lv. Properate:
bibite cū letitia vinū ⁊ lac.ħ eſt:doctrinā gaudioꝝ
celeſtiū:⁊ doctrinā fidei rudimentoꝝ: q̄ debeł par
uulis. Prouer.v. Deriuenł fontes tui foras: ⁊ in
plateis aquaſ tuas diuide [dixit ꝑ ſil'itudinē]
Ecce: ſ̄m analogiā humani intellectꝰ ꝓprius Do-
ctrine modꝰ. Eſt eñ vt dr̄ Diony. material' noſter
intellēs: ⁊ nō inſtruił niſi ꝑ ſil'itudies corpales ī-
troductus. Sic eñi dr̄ phs Intellectus nr̄ accipit
cū ꝯtinuo ⁊ tpe.⁊ ideo optet cū ſil'itudinibꝫ infor-
mari:donec ſeip̄m plenꝰ adipiſcał:ex ꝑcepto intel
ligētie ſepate luie. Adeptus eī:ſeip̄m intellēs intel
ligit ſine ſil'itudine. Et ſic intellectꝰ diſcipuloꝝ:nō
adeptus aūt:ſine ſil'itudie ⁊ forma ꝯtinui ⁊ tpis:
nihil penitꝰ intelligit. Et tal' eſt intellēs turbarū.
Mat.xiij. Hec oia locutus ē ieſus in pabolis ad
turbas .⁊ ſine pabolis nō loq̄bał cū eis. Ps̄.lxx-
vij. Aperiā in pabolis os meū .loquar ꝓpones ab
initio. Prouer.j. Aiaduerte pabolā ⁊ interp̄tatio-
nem.verba ſapientium ⁊ enigmata eoꝝ.

Exijt qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum.

Ecce Officiū :ad docendū doctorē cogēs. Et dr̄
Quinq̄. Doctoris.ſ.ad docendū pceſſum. Docto
ris debitū officiū. Doctor̄ ꝓpriū actū. Doctrie ma
teriā. ⁊ Eiuſdē materie puritatē. Proceſſū tangit
cū dr̄ [Exijt] In domo eñi ſeminatū putreſcit:⁊ n̄
fructificat. Uñ Mat.xiij. Ager aūt ħ mundꝰ eſt: ī
q̄ ꝟbuꝫ dei ſic in agro ſeminał. Jo.xvj. Exiui a pa
tre ⁊ veni in mundū. Iſte eſt ager de q̄ dr̄ Geneſ.
xxiiij. Egreſſus aūt fuerat iſaac ad meditanduꝫ in
agro. Can̄.vij. Egrediamur in agrū: cōmoremur ī
villis. Tal' igił eſt ad ſeminādū pceſſus. Arguūł
āt de ignauia agricole domi manētes: expectātes
donec ager:rura relinquēs ꝓpria:ad eos in domū
veniat. Agricola eī egredił ad agrū :⁊ nō ager do-
mum vadit ad agricolā. Gen̄.ix. Noe vir agricola
cepit exercere terrā [q̄ ſeminat] Ecce Seminātis
ſiue p̄dicātis officiū. Qui ſeminat eī eſt ſeminator:
qui ſeminādi ꝑ cure ſuſceptionē ſiue ꝑ voti emiſſi-
onem ſuſcepit officiū. Uñ̄ Aplſ Act.xvij. Semi
nator ꝟboꝝ eſt vocatꝰ. Mar.iiij. Exijt ſeminans
ad ſeminandū. Ps̄.cxxv. Qui ſemināt in lachry. ī
gau.metēt. Eſa.xxvij . Qui egrediūł ipetu a iacob:
florebit ⁊ germiabit iſrł'. ⁊ replebūt faciē orb ſemi-
ne. Uidēs eñ Eſaias in ſpū dignitatē hoꝝ ſemia-
toꝝ:āmirādo dr̄. Qui egrediunł impetu charitat̄
⁊ zelo aiaꝝ ipulſi a iacob.⁊ in iſto egreſſu florebit
ꝟtute ⁊ germinabit ope iſrł' .⁊ replebūt ꝟbo predi
catores(al's p̄dicatōis)faciē orb :in cordibꝫ hoim
ſemine germināte ꝟbo in fideꝫ credentiū [ſemina-
re] Ecce Seminātis ꝓpriꝰ actꝰ. Eſt aūt Seminare
late ꝑ totū agrū ſemē ſpargere Nō in vnū locū con
geſta(al's cōlecta)ſemia reponere. Eccs.xj. Mane
ſemina ſemē tuū:⁊ veſpe nō ceſſet manꝰ tua.q̄ ne-
ſcis vtrū ħ aut illō citꝰ oriał.et ſi vtrūq̄:meliꝰ erit

Oſee.x. Seminate in ẏitate iuſticiā. ⁊ metite in ore
miſcđie. Seminatio ẽni fit in ẏitate fidei vt iuſticia
bonoꝝ moꝝ exoriaꝰ. Meſſio ãt q̃n fruct⁹ de ꝯuer
ſione fideliū colligit: fit in ore mie vt iopiez fragili
G tati: q̃tū fieri pt parcaꝰ [Semē] Ecce Seminan
tis materia. Nō em̄ pdicatois materia ē niſi ſemē qđ
fructū pt facere. Nō cicuta: q̄ iducat inſaniā. Ul' vr
tica: q̄ excitat libidīs pruritū. Sz ſemen faciēs fru
ctū In q̃ effectiua cā eſt fruct⁹ ntītatis diue. Geñ.
j. Faciēs ſemē iuꝫ gen⁹ ſuuz. Sić etiā ſemē dei iuꝫ
gen⁹ ſuum effectiua cā eſt ntītatis diue. Pſal.cvj.
Seminauerūt agros ⁊ plātauerūt vineas ⁊ fecerūt
fructū ntītatis Hoc ē em̄ naṫale [ſemē ſuū] Ecce
Semis puritas. Nō ēi dꝫ ſeminari niſi ſemē ſumi
agricole ñ aliō. qꝛ q̄cq̄d aliō ſeminaꝰ pducat ſtir-
pes adulterinas. Sap.iiij. Adulterine plātatiōes
nō dabūt radices altas Mat.xiij. Nōne bonū ſe-
mē ſemiaſti i agro tuo: vñ ğ hꝫ zizania: Et ait. Ini
micus hō h̄ fecit. Leui.xix. Nō ſeres agrū duplici
ſemie. Nō ēi ſeminādū ē niſi ſemē dei: ⁊ nullū aliō.
Et h̄ optie figuratū eſt Oſee.ij. Exaudiā celos: ⁊ illi
exaudiēt terrā. ⁊ terra exaudiet triticū ⁊ vinū ⁊ ole-
um. ⁊ hec exaudiēt Jezrahel. Et ſemiabo eā mihi i
terrā. Celi ēi rorātes deſuꝑ āgeli ſꝰ: ſeminibꝰ iacēt:
illuminādo: purgādo: ⁊ ꝑficiēdo ſemini ẏbi i cor
de cooperātes. Terra ãt: fund⁹ ē boni ⁊ calidi ꝑ vir
tutē cordis. Triticū ãt fruct⁹ coꝝ ꝯfirmās in gr̃a.
Uinū: leticiā ferēs i ſpe celeſtiū. Jezrahel ãt ſemen
dei iterp̄taꝰ: qđ eſt diuinū ⁊ efficax ad fructū fidei ver
bū. Hīs igr̄ diñi terra vtilr̄ ſemiaꝰ Attēde aūt ꝙ
Semē Quicq̄ i ſe hꝫ boni diſpōnes. Eſt ēi Puꝝ a
palea purgatū. Eſt. In ſe hñs duplicē ẏtutē. Im-
pregnanti: ⁊ Impgnati vt dr̄ phs. Et in his eſt vi-
goroſū. Eſt etiā germinās ſola ẏtute celeſtiū. Eſt i
ſe moriēs vt faciat ſue ſpēi fructū. Eſt etiā Sui: li-
cet ſit paruū: mirabilr̄ multiplicatiuū. Et a q̄cūq̄
hoꝝ ceciderit: cadit a rōne ⁊ ꝑfectiōe ſemis. Purū
em̄ a palea (ꝑ aliū ſupfluitatū) ⁊ herba (q̄ ē iumen
toꝝ pabulū) depuratū eſt. ſić dr̄ Lu.iij. Cui⁹ venti-
labrū in manu ſua: ⁊ ꝑmūdabit areā ſuā. ⁊ triticū
ꝯgregabit in horreū ſuū. paleas ãt cōburet igne i-
extinguibili. Sz nūc econuerſo eſt. qꝛ agricole diñi:
triticū ꝯburūt igne inextinguibil' ꝯcupie. ⁊ paleas
q̄bꝰ ignis inferni i eos ſuccēdaꝰ: diligēter ꝯgregāt
in horrea ſua. Q ãt Semē hēat ẏtutē ⁊ Impgnā
tis ⁊ Impregnati dr̄ phs. qꝛ eſt ſić ouū In q̃ ꝯgre
gat⁹ eſt vterq̄ ſex⁹. Et iō eſt efficiēs ⁊ materia fruct⁹.
Sić dr̄ Geñ.j. Cui⁹ ſemē in ſemetipō ſit. h̄ ē: ſemis
efficacia. Non em̄ haberet ſemis efficaciā: niſi hēret
vtrāq̄ naturā. Uirtute ãt celeſti pullulat. Sić dr̄
Hiere.xxiij Suſcitabo dauid germē iuſtū. Q.d.
Ego de celo ſuſcito. Eſa.xlv Rorate celi deſuper: ⁊
nubes pluāt iuſtū. apiaꝰ terra ⁊ ger. ſal. Pſ̄.lxxx-
iiij. Dñs dabit benignitatē: ⁊ tr̄a no. dabit fru.ſu.
De Morte aūt dr̄ Jo.xij. Niſi granū frumenti ca
dens in tr̄ā mortuū fuerit: ipm ſolū manet Et idō
dić apl's.j.Coꝝ.xv. Tu qđ ſeminas nō viuificaꝰ:
niſi prius moriaꝰ. Sic ⁊ nos mori nob̄ opꝫ: ſi in
fructu aiaꝝ volum⁹ reſurgere. De Mirabili mul
tiplicatiōe dr̄ Eſa.lv. Quo mō deſcēdit imber ⁊ nix
de celo: ⁊ illuc vltra nō reuertiꝰ. ſꝫ inebriat terrā: ⁊ i-
fūdit eā. ⁊ dat ſemē ſerēti: ⁊ panē māducāti. Sić ē
ẏbū qđ egrediꝰ de ore meo: nō reuerteꝰ ad me va
cuū. ſed faciet q̄cūq̄ volui: ⁊ pſperabiꝰ in his ad q̃
miſi illō. Eſa.iiij. Erit ẏbū (al's germē) diñi in ma-
gnificētia ⁊ glīa ⁊ fruct⁹ terre ſublimis Eſt etiā
ꝯſiderandū ſ̄m Cōſtantinū in Pantegni. ⁊ Iſaac
ꝙ in granis bonitas cōſideraꝰ in Trib⁹. Scꝫ. Si
colore eſt rubeū. Si q̄ntitate: ſ̄m ſuū gen⁹ eſt ma-
gnū. Si pōdere ē graue: i gñe ſuo. Que cōpetūt di
uino ſemini. qđ eſt dei ẏbū. Hoc ēi Magnū ē. qꝛ
de magnis. Prouer.viij. De reb⁹ magnis locutu-
ra ſū. Et idō agro ore vult annūciari. Mat.v. Je-
ſus aperiēs os ſuū docebat eos. Act.x. Aperiens
petr⁹ os ſuū dixit. Hoc etiā ē Colore exterius cha
ritatis igne rubeum: ⁊ int⁹ puritate ſube mirabilr̄
candidū. Cañ.v. Dilectus me⁹ candid⁹ ⁊ rubicun
dus. Dilect⁹ aūt eſt ẏbū diuinū. Hoc etiā ē ponder
intelligēdi ğuiſſimū: ⁊ oēm excedēs itellēm Ecc̄i.j.
Sapiam dī pcedentē oia: qs iueſtigabit: Ro.xj.
O altitudo diuitiaꝝ ſapie ⁊ ſcientie dei: q̄ incom-
phenſibilia ſunt iudicia eius: ⁊ inueſtigabiles vie
eius. Sic igiꝰ Exijt ſeminare ſemen ſuum.

Et dum ſeminat: aliud cecidit ſe-
cus viam: ⁊ conculcatum eſt.

Ecce Ex pte fūdi ſuſcipiētis ſemē i fructificando
diuerſitas. Et tāgit Duo. Scꝫ. Q ex pte ſeminan
tis nō eſt iſta diuerſitas. ⁊ Q ex fundo ſuſcipiēte
tota generaꝰ diuerſitas ⁊ nō ex ſemie. Prim hoꝝ
notat cū dr̄ [Et dū ſeminat] h̄ eſt: in cōe ſpargit
ſemē ſić debet. Nō em̄ pt attēdere ſeminās q̃ ſemē
cadat: dūmō in cōi in agrū vbiq̄ ſemen diſpergit.
Diſꝑgunꝰ aūt ſemina: q̄n diuerſis ad mores (al's
moribꝰ) hñ adaptanꝰ ẏba. Uñ Mat.vlt. Docete
oēs gētes. Geñ.xxxiiij. Negocienꝰ i tr̄a: ⁊ exerceāt eā
que ſpatioſa ⁊ lata indiget cultoribꝰ. Spatioſe em̄ D.
⁊ late ſemē eſt ſpargēdū [aliud cecidit] Ecce Di
uerſitas ex fūdo. Dić aūt in cōi ex fūdo Duas i cōi
diuerſitates. Unā ex fundo malo. ⁊ Aliā ex fundo
bono. Qꝛ aūt malū eſt omifariā. Jō ex fūdo malo
Tres ponit diuerſitates. Quaꝝ Una ē Malicia
nō ex fūdo: ſed ab extrinſeco fūdi in fundū iducta.
Scđa eſt Ab ipa fūdi malicia cauſata. Tertia eſt:
Ab intimo fūdi cōcepta: ad ſupficiē fūdi pullulādo
exorta. Uia em̄ trita ē: ⁊ idurata pedibꝰ trāſeuntiū
Lapidoſa ãt ab ipo fūdo ſꝰ nata. ⁊ Spinoſa: a ma
la ſtirpe in fundo cōcepta ad ſupficiē emerſa. Hec
aūt tria: male tres ſꝰ cordis diſpoſitiōes. Eſt ēi coꝝ
dibꝰ vanitatū ⁊ ꝯcupiſcētiaꝝ ⁊ phantaſiaꝝ trāſiti
bus tritū ⁊ q̃ſi via factuꝫ ⁊ induratū: vt nihil boni
ſemis i interioribꝰ ſui recipiat. Et huic malicie fū-
di Duplex dr̄ malū. Attritionē: ⁊ induratōem inte
ri⁹. Et Inſidias auiū exterius. Et h̄ eſt ꝙ dr̄ [ali
ud cecidit] Nō ex intētōe ſeminātis: ſed ex mali-
cia recipiētis [ſec⁹ viā] in loco ꝯculcato ⁊ idura-
to. ex frequētia trāſeuntiū vanitatū in delitijs ⁊ le-
uitate ābulantiū. Eſa.lj. Dixerūt aie tue incuruare
vt trāſeam⁹: ⁊ poſuiſti corp⁹ tuū q̃ſi viā trāſeūtibꝰ.
j. Reg.xxi. Uia hec via polluta ē. Hec ē diſpō coꝝ-
dis in q̃ ois aratura: diſcipline ſarculo ferā: cōſue-
tudine vanitatū ⁊ delitiaꝝ deleta eſt ⁊ i duriciā re-
dacta. Sup hanc em̄ terrā ſemē cadēs retundiꝰ et
reſilit. Et tūc nudū in ſupficie dura iacēs: nullos

radices in pfundū mittit. ꝛ ideo perit expoſitū auibus ad deuorandū. Pſ.lxxix. Uindemiāt eā oēs trāſeuntes viā. Et h̄ eſt ꝙ ſequit̄ ⌊et volucres⌋ h̄ eſt ḋmones inſidiādo circūuolātes ⌊celi⌋ h̄ eſt: hūc aerem caliginoſum eos eclantem inhabitātes ⌊comederunt⌋ ſibi incorporauerunt ⌊illud⌋ ſcꝫ ad fructum quem non facit niſi malum. Deutero. xxxij. Deuorabunt eos aues morſu amariſſimo. Apoc.xviij. Factā eſt cuſtodia omnis volucris immūde. Obijcit̄ aūt. Q. ſi ſemē eſt ꝟbū dei: non pt̄ eſſe verū ꝙ volucres demones h̄ comedāt: qꝛ ꝟbuꝫ dei fugiūt ꝛ ſibi nō incorporāt. Ad h̄ aūt dicēdū ē ꝙ Oīe ſemē in naturā ſuā trahit terrā in quā cadit: Qꝛ alit̄ pullulare nō poſſet. Et ideo h̄ etiā nō dr̄ tm̄: ſemē: ꝟbū nudū: ſꝫ etiā cordis diſpō: qḋ attrahit̄ vel attrahi dꝫ a ꝟbo. Et qꝛ h̄ demon a ꝟbo expoliās incorporat ꝛ ſibi aſſimilat. ideo ꝟbū ꝛ ſemē dr̄ deuorare. Oſee.viij. Culmꝰ ſtans nō eſt i eo germen: nō faciet farinā. ꝙ ſi fecerit: alieni comedēt eā. Ezech.xxix. Feris ꝛ auibꝰ oīqꝫ volatili celi dedi te ad deuorandū. Attēde etiā ꝙ Prio cōculcatū eſt tranſitibꝰ vanitatū: ꝛ poſtea ab auibꝰ comeſtū. qa vanitas ꝯcupiſcētiaꝝ locū dat diabolo vt ḋuoret ſemen ꝟbi. Et h̄ cauēs Sara Tob.iij.dixit. Nūqꝫ cū ludētibꝰ me miſcui: neqꝫ cum his q̄ in leuitate ambulant participē me pbui. Mat.vij. Ne cōculcent ea pedibꝰ ſuis: ꝛ conuerſi dirumpant vos.

Et aliud cecidit ſupra petrā: ꝛ natū aruit qꝛ nō habebat humorem.

Scḋa eſt diſpoſitio Malicia fūdi q̄ ex ipo naſcat̄ fundo. Eſt autē hec malicia Triplex. Scꝫ. ꝙ Aut fundꝰ ē nuda petre duricia. Aut paꝝ terre habēs in ſupficie. Aut ꝙ fundꝰ nō ſit petra: ſꝫ petroſus nimis. licet modicū t̄re ſit intpoſitū int̄ petrā ꝛ petrā. Hec em̄ ex fundo ē male t̄re diſpō. Si em̄ ſufficiēter poſita eēt terra int̄ petrā ꝛ petrā Et eēt locus aliq̄ accidēte frigidꝰ. Aut qꝛ lōge eēt a via ſol. Aut ex vicinitate montiū frigidoꝝ (al's ſupioꝝ) tūc intpoſitio petrarū faceret agri fertilitatē. qꝛ tūc petre modicū ſolis incidentē calorē ꝯgregarēt. ꝛ diſponerēt (al's tenerēt) ꝛ terrā intpoſitā tēperate calefacerēt: ꝛ facerent eā feracē ꝛ fertilē. Et h̄ pbāt opa ruſticoꝝ: q̄ hn̄t an̄ agros ſuos: mōtes altos ꝟſus meridiē. Illi eī nō eijciūt de agrꝭ ſuis petras. Et ſi eijciūt: t̄ra reducit̄ ad ſterilitatē. Si eīn locꝰ totus petra ſit: illi nō recipiūt ſemē ad intrinſecꝰ ſui: ſꝫ petra ſole pcuſſa retinet calorē ignitū: ꝛ areſcit ſemē: ꝛ nō facit fructū. Et hec t̄ra ſcat cor obduratum ꝛ induratū. Obduratio āt terre ē ꝯpoſitū: Nō emolliendi p aliquē dei amorē ſiue pietatē: Nec ꝯterendi p aliquē dei timorē. Hiere.v. Indurauert̄ faciē ſuā ſupra petrā: ꝛ noluert̄ reuerti. Job.xlj. Ecce cor eius indurabit̄: ꝛ ſtringet̄ quaſi malleatorꝭ incus. Nec vnqꝫ hec terra fructum affert niſi bn̄ficio dn̄i fiat. qḋ dr̄ Eze.xxxvj. Auferā a vob̄ cor lapideum: ꝛ dabo vob̄ cor carneū. Petroſus autē locus: paꝝ ꝛ minꝰ (qꝫ ad fructificandū ſufficiat) terre hn̄s interpoſitū: ſcat cor: qḋ in ſe eſt durū. ꝛ tn̄ aliqn̄ (raro ſcꝫ) cōcipit aliqd̄ deſperātis timorꝭ: q̄ foſſibilis (al's foſſilis) eſt in pfundū. Et hic Timor non eſt ſēperne ſpei mixtꝰ. ꝛ ideo lapis vbiqꝫ fere occupās ſuale: ꝛ calorē ſolis incidentē colligit: q̄ aſſatꝰ terram modicā coniunctā incēdit ꝛ exurit. ꝛ commiſnuibilem i puluerē reddit: ꝛ nō cōmiſcibilē ad fructificandū. Vn̄ Pſ.lxxix. Incenſa igni ꝛ ſuffoſſa ab increpatiōe vultꝰ tui peribūt. Ignis fulgoris mūdi: eſt concepte cupiditatꝭ auaricie: q̄ totuꝫ incendit ꝛ exurit: ꝛ lapideū cor excoquit in petre ſoliditatē. Jaco.j. Exortꝰ eſt ſol cū ardore: ꝛ areſecit fenū. ꝛ flos eius decidit. ꝛ decor vultꝰ eius deperijt. Petra aūt in fundo: ꝛ paꝝ expāſū terre deſup: eſt cor in ſe q̄dē durꝝ: hn̄s tamē ſpēm in ſe pietatꝭ exterius. De q̄ aplſ. Habētes q̄dem ſpēm pietatis: ꝟtutē eius penitꝰ abnegātes. ſic ſūt Hypocrite ꝛ Simulatores. De quibꝰ dr̄ Job.xxxvj. Simulatores ꝛ callidi puocant irā dei. Nunqꝫ eī tales faciūt fructuꝫ ad maturitatē venientē: Sꝫ potiꝰ erit ſicut fenū tectoꝝ: qḋ priꝰ qꝫ euellat̄ exaruit) Hec igit̄ ē ex petra mali fūdi diſpō Vn̄ ſequit̄ ⌊et natū aruit⌋ incēſum ex petre calore eſtiuo. Eſa.xv. Aruit herba: defecit germen: viror omnis interijt. Joel.j. Aruit meſſis agri. Et reddit cām ⌊qꝛ non habuit⌋ verū pietatis ⌊humorē⌋ De q̄ dr̄ Hier.xvij. Erit eī q̄ſi lignū viride qḋ ad hūorē mittit radices ſuas. Pſ.j. Et erit tanqꝫ lignū quod plantatum eſt ſecus decurſus aquarū: quod fructum ſuum dabit in tempore ſuo.

Et aliud cecidit inter ſpinas: ꝛ ſimul exorte ſpine ſuffocauerūt illud.

Ecce Tertia mali fūdi diſpō. Et dt̄ glo. ꝙ Spinoſa terra: ē cor ſollicitudinibꝰ aggrauatū. Eſt āt intelligendū de ſpina nigra q̄ ex pfundo medulle exorit̄: ꝛ in circūitu: ſtipitē ꝛ ramos replet aculeis. Hoc em̄ lignū multū ē vmbroſū ꝛ amaꝝ. qḋ etiaꝫ acumē fructꝰ ſui oſtēdit. ꝛ Umbra ſua: fūduꝫ facit frigidū: Dēſitate āt inacceſſibilē: ꝛ Amaritudie infecundū. Et ideo ſic dt̄ Ebrꝫ. In ſpinoſis nō eſt habitatio niſi ſerpentū. Et ideo ſcat cor ſollicitudinibꝰ ꝛ curis ꝯpunctū. Qḋ ꝟo lūie nō eſt luſtratū: ſerpenti. h̄ eſt diabolo ad habitādū datū h̄: ꝛ in futuro amaritudie et̄na infuſū. Prou.xxiij. Per agrū pigri hoīs trāſiui: ꝛ p vineā viri ſtulti. ꝛ ecce totuꝫ repleuerāt vrtice: ꝛ operuerāt ſupficiē eꝰ ſpine. Hiere.iiij. Nouate vob̄ nouale: ꝛ nolite ſerere ſup ſpinas. Hmōi ſpine ſunt Ambitiōis aculei pūgētes ſupbos. Inuidie aſpitates pungentes inuidos. Sollicitudinū punctiōes ꝯfodiētes auaros. Fellite amaritudies incitātes iracūdos. Prurientes ſcalptōes ſtimulātes guloſos ꝛ luxurioſos. Eſaie ix. In ſpinas ꝛ in vepres erūt. Unde ſequit̄ ⌊et ſimul exorte ſpine⌋ quo ad punctiōes inductas ⌊ſuffocauerunt illud⌋ ſemen. h̄ eſt: cor ad ſemē conuerſum ꝛ attractū. Suffocare autē eſt ſubtus occare: aut ſubtus focū extiguere. Quādo aut ſub gutture occat: ſtrangulat: aut ignē naturalem. ſcꝫ calorē extinguit. Uerſus. Suffocat extinguit: ſuffocat guttura ſtringit. Spine em̄ exorte: fundum cōnaturalem ſibi habētes: ex inolita ſui germinis conſuetudine: preueniūt ſeminis ortum: qḋ amaritudini non connaturale: frigiditate vmbre extinguit̄. ꝛ ſubtus occat̄ ꝛ putreſcat. Ben.iij. Spinas ꝛ tribulos germinābit tibi. ij. Re.xxiij. Preuari

catores tanq̄ ſpine euellentur

Et aliud cecidit in terrā bonam: ⁊ ortum fecit fructū centuplū

I Ecce Una ⁊ Sola ⁊ ſimplex terre bone diſpoſitio
Que q̄dē Pinguis ſit deuotōe. Eſaie. v. Jn cornu
filio olei. Et eſt Trāſlatio. lxx. ĩ eſt in loco pingui.
Foſſa aūt: ſarculo ⁊ aratro diſcipline. Adeq̄ta: mā
ſuetudie Eſa. xxviij Proſcindet terrā ſuā, ⁊ cū ad
eq̄uerit eā ſeret git ⁊ triticū: ⁊ viciam ſeget. Nūl
etiā ſit ad quā deſcēdat mōtiū dulcedo. Pō. lxiiij.
Ualles abūdabūt frumēto Jnfuſa: pluuia doctri
ne: ⁊ rore grē: ⁊ riuul' lachrymarū. Heb. iiij. Terra
ſup ſeuenientē ſepe bibēs imbrē ⁊ generans herbā
opportunā illis a quib' colit' accipit bñdictionē a
dño [et ortū fecit fructū centuplū] Ortū q̄
de ⁊ maturꝫ. Ortū ei p̄mū: fac' Herbe virorē. De
inde Stipit' erectiōē: ⁊ Palee purgatiōē: ⁊ poſt
Ariſtā: Florē: Siliq̄ꝫ circūpoſitionē: format' in
Fructū. Et Uiror q̄dē ē fidei viror (al's vigor) Sti
pitis aūt erectio: iuſticie rectitudo. Palee purga
tio: ſupfluoꝫ expulſio. Ariſte formatio: bonorū ē
ſocietas. Siliquaꝫ circūpoſitio: neceſſitatū pro
uiſio. Floris emiſſio: bone ꝯuerſatōis fama: ⁊ pul
critudo. Fruct' maturatio: meritoꝫ multitudo. Di
cit aūt Lucas [cētuplū] Matthe'. xiij. diſtiguit
triceſimū ⁊ ſexageſimū ⁊ cēteſimū. q2 Matthe' ſta
tuū in eccl'ia ꝯſiderat diuerſitates. Lucas autem
ſine dr̄a ſtatuū: germis iacti ꝯſiderat pfectionē (q̄
ſurgit ex obia p̄ceptoꝫ) i ſe ductā (al's ducta) dum
q̄ōlibet p̄ceptū in ſe ipm ducit' p charitatē obſuā
tū. Gen. xxvj. Seminauit iſaac i terra illa: ⁊ iuenit i
ip̄o āno cētuplū. Et iō dr̄ Pō. xxxvj. Jnhabita ter
rā: ⁊ paſcer' in diuitijs ei'. Nūe. xiij. Terra quā lu
ſtrauim' optia eſt: ſic ex his fructib' cog̃ſci pt. Ge
neſ. xlvij. Jn optio terre ſolo pone eos Fert āt ter
ra centuplū q̄n oīs viror (al's vigor) terre nr̄e mul
tiplicat' p denariū Preceptoꝫ. Uigor āt terre ē in
Decē ſenſib'. Quiq3 interiorib' Qui ſt' Sēſus cōis
Jmagiatiua: Phātaſia: Eſtimatiua: ⁊ Mēora
tiua. Et Quiq3 exteriores. Qui ſūt: Uiſus: Audit':
Olfatus: Guſt': ⁊ Tact'. Et i cordis aſpectu: ſt'
Jntellect': agēs: Material': Formal': Speculati
uus: adept': Sectus ſiue eleuat' (al's dyac') ⁊ Di
uin'. Et iſti Septē ſt' in aīa: ⁊ iuuant' duob' lumi
nib'. Studij: ⁊ Reuelatōis. Et Lumē ſtudij Du
plex ē. Jnuētōis. ⁊ Doctrie. Et ſic decē ſt' intellect'.
Decē etiā ſt' Jlluīatōes. Nouē. ſ. ordinū āgeloꝫ
⁊ Decia: dina. Decem etiā ſunt Modi ad inſtru
ctiōē ꝯpoſiti. Quidā ei ex mūdana theologia p ve
ſtigiū creator' pficiūt. Quidā āt alti': p imaginē
quā ad (al's apd) ſe figurauit: i cognitōē creatoris
aſcēdūt. Quidā vō ſiſitudib' pabolic' inducūtur.
Quidā vō alti' ibuti: puritate ꝯſcie ꝯſpiciūt. q̄ri
ocli dei eē dicūt'. Mat. xiij. Quidā vō p hūilitatē
orōnis reuelatōē accipiūt. Sic Dañ. ix. ⁊ x. ⁊ Qui
dā p raptū ꝯtēplant' lympide. Sic Paul'. ij. Coꝫ
xij. Quidā vō p ſtudiū ſacre ſcp̄ke Jn q̄ Quattuor
iuuant' modis. Lr̄ali: Allegorico: Morali: ⁊ Ana
gogico. Sūt etiā Decē lūia Rōnis. Sc3. Fidei:
Sapie: Jntellect': Cōſilij: Scie: Donoꝫ: Prudē
tie: Uirtut': Mūdicie cordis (q̄ ē btitudo. Mat.
vj) Cōtēplatōis ⁊ artſ. Ex oīb' āt his fructificat i
tellect'. Affect' aūt i aīa h3 Liberū arbitriū. Uolū
tatē. Synderesim. q̄ mal' remurmurat. Cōſciā: ⁊
Jllā q̄ ipetū facit ad op' q̄ ē: Cōplectus ex rōe ⁊ vo
lūtate ꝯſenſus. Jn Sēſibili āt aīa etiā ſt' Quinq3.
Sc3. Appetitia: Deſideratia: Cōcupiſcibil': Jraſci
bil': ⁊ q̄ totū pficit (al's. Sc3) Sēſualitas. Appetiti
ua q̄de3: p̄mo appetit. Deſideratiua vō cū cognitiōe
q̄dā trahit. Cōcupiſcibil': cū delectatōis ſtimul' ſpē
lit. Jraſcibil' vō ꝯ aduerſa (al's aduerſarios) iſurgit
⁊ Sēſualitas illicitū tāgit ⁊ guſtat. Jſta āt Decē
q̄ inſūt i hoie ſ3 aīā Motiuā: alijs trib' ōnarijs
pficiūt' Liberū ei arbitriū vt dr̄ Aug. Trib' pficit'
libertatib'. Libertate ſ. Nature. Grē: ⁊ Glie. Que ſūt
libertates. A Marie obligatōe. A Cl'pe illectōe (al's
delectōe. ⁊ a Miſie affectiōe. Uolūtas etiā Tri
b' pficit'. Bono. ſ. volūtatis dine. Placēte: cōſilio
dino. ⁊ Perfecto: pfect' i merito. Rho. xij. Probe
tis q̄ ſit volūtas dei. bona. ⁊ bñ placēs. ⁊ perfecta.
Synderesis: in colluctādo (al's reluctādo) malo:
Trib' ꝯplet': Noticia: ⁊ appetitu: Liciti. Expediēt'.
⁊ Edificātis. j. Coꝫ. vj. Omnia mihi licēt: ſed non
omnia expediunt. Omia mihi licent: ſed nō oīa edi
ficāt. Licitū eīm ē q̄ō nll'o p̄cepto phibet'. Expediēs
q̄q3 ad vtilitatē honeſtā ⁊ publicā refert'. Edificās
eſt q̄ō i nulli' me iudicare cupiēt': ponit ptātē Cō
ſciētia iuuat' Trib'. Sc3. Puritate Ut nulli' ma
li ſit ſibi ꝯſcia. Ueritate: Ut doctria ſcp̄ke ſit infor
mata. Spūſcti atteſtatiōe: Ut ſ3 inſtictū ſpūs ſic
ſp ad op' icitata. De Prio. ij. Coꝫ. j. Gl'a nr̄a hec
eſt teſtioniū ꝯſcie nr̄e. De Scdo ⁊ Tertio Rho. ix.
Ueritatē dico i chr̄o ieſu nō mētior: teſtioniū phi
bēte mihi ꝯſcia mea i ſpūſcō Cōſenſus q̄ ipetū fac
ad op' Trib' rectificat'. Dr̄ eīm Cōſenſus: diuerſo
rū i vnū relat' ſenſus. Si. ſ. opabile certa rōe diſcu
tiat. Si circūſtātijs debit' actū veſtiat. Si ad fi
nē ꝯgruū p intētiōē dirigat. Tūc eīm ē pfect' ꝯſen
ſus. Appetitia etiā q̄ ē aīe ſenſibil' Trib' pficit' ad
fructū Si. ſ ſit boni. Si ſit pulcri. Si ſit laudabi
lis. Boni q̄dē q̄ō habitū bonū fac. Pulcri: q̄ō cō
fert virtut' decorē. Laudabil' āt q̄ō fame bone facit
opinionē Deſideriū etiā q̄ō ē cū delectatōe ſ3 do
ctrinā moralē: pficit' Trib'. q̄ pfectā faciūt delecta
tiōē. Si. ſ. delectatio trahēs deſideriū: ſit Cōnatu
ral'. Si ſit āmirabil'. Si ſit firmitate ꝑpetua ſta
bil' ⁊ imobil'. Natural' āt ē q̄n ē pura nihil inatura
litat' (al's malic) hñs ānexū. Sic i hoie ſt' ea q̄ ſ'm
itellēm ſt' delectabilia ⁊ i q̄libet alio ſ3 ſuā ſimpli
cē naturā. Ammirabil' aūt ē q̄n eſt altiſſimoꝫ ⁊ di
gniſſimoꝫ ſ3 naturā. Firma āt q̄n ꝑpetue innitit'
veritati q̄ nihil h3 ꝯriū. iij. Eſd. iiij. Ueritas vincit
iualeſcit Cōcupiſcibil' āt etiā Trib' pficit'. Zelo ſ.
ſc3 honeſti. Ardore deuotōis: ⁊ Jgnitōe charitat'.
Jraſcibil' itē Trib' pficit'. Altitudie ſue dignita
tis: Jn q̄ idignat' oīb' ſe vilificātib' ⁊ pſternētib'.
Māſuetudie ſue refrenatōnis. ⁊ Fortitudie ſue ꝯ
malū inſurrectōis Sēſualitas etiā Trib' pficit'
Cū Uerecūdia turpitudis. Exercitio ſtudioſitat'.
⁊ Guſtu puritat' i bonis actib' ⁊ opib'. Nec ſi dū
cant' i denariū p̄ceptoꝫ ⁊ cū denario p̄ceptoꝫ acci
piant': faciūt fructū meritoꝫ centeplū. ⁊ q̄ōcunq3
boꝫ ōfecerit: erit fruct' aliq̄ diminutio. Cū his āt ce-

qđ dr̃ Eſa.iiij. Erit germē dñi i magnificētia z glā z fruct⁹ terre ſblimis. In Magnificētia em̄ erit ꝑ naṫaliū ꝑfectōez. z Glia ꝑ ɔtēplatiuoꝝ illūinatōz. Sublimis āt ꝑ motiuoꝝ ſiue opabiliū ꝑfectōez.

Hec dicens clamabat Qui habet aures audiendi audiat

℟ Incipit ꝑabole explanatio. Et Tria fac̄. Prio eni ad ɋrēdū explanatōez excitat. Scđo Int̄ audi tores explanatōis diſcretōez mōſtrat. Tertio: Ex planatiōez declarat. De Prio dr̃ [Hec] ꝑabolice [dicēs clamabat] vt intēſiōe clamoꝝ: ad inten tiōez excitaret coꝝ auditoꝝ. Jo.vij. Stabat ieſus z clamabat: dicēs. Si qͥs ſitit veniat ad me z bibat. Ps̄.lxviij Laborauit clamās raucē facte ſt̄ fauces mee. Cañ.v. Dilectus me⁹ clamat ad me [Qui hꝫ aures audiēdi audiat] Eſt eī Auris q̄ nō ē niſi auris figura. ſic idoli. Ps̄.cxiij. Aures hn̄t non au. Eſt auris obturata ſic aſpidis. Ps̄.lvij. Sicut aſpidis ſurde z obturātis aures ſuas: q̄ n̄ exaudiet vocē incātantiū. Eſt etiā Auris bona audiēs int⁹: z retinēs audita Eccꝗ.iij. Auris bona cū oī ɔcupiā au diet ſapiaꝫ. Rho.x. Fides ex auditu: audit⁹ āt ꝑ vbū chri Prou.j. Audiēs ſapiēs ſapiētior erit: z itel ligēs gubnacl'a poſſidebit. Apoc̄.ij. Qui hꝫ aures audiēdi audiat qđ ſpūs dicat eccleſijs Hoc vbo excitati diſcipli interrogabāt. z h̄ eſt qđ ſequit̄

Interrogabāt aūt eū diſcipuli e⁹: que eſſet hec parabola

Diſcipuli ſt̄ diſciplina mgr̄i ibuēdi. Et cogſcūt̄ a Quattuor. Profeſſiōe vitatis. Affectione mutue charitatis. z Exhibitiōe māſuetudīs: z Habitu hu militatis. De Profeſſione vitatis. Jo.viij. Si vos māſeritis in ſmone meo veri diſcipli mei eritis z co gnoſcetis vitatē: z vitas libabit vos. De Affectiōe mutue charitatis. Joā.xiij. In h̄ cogſcēt oēs q2 mei eſtis diſcipli ſi dilectōez hab.ad iui. De Māſuetu dine z hūilitate. Mat.xj. Diſcite a me q2 mitis ſū z hūil̄ corde. Hūilitas diſcipli idinat aurē ad au diēdū. Māſuetudo p̄parat ad bn̄ ſuſcipiēdū. Ue ritas illūinat ad itelligēdū. Charitas noticiā ama tā q̄ vbū ē: vnit cordi ad iplēdū. Doctrie eī Mora les vt dr̃ phs nō ſt̄ cōtēplatiōis grā: ſꝫ vt boni fia m⁹. De Prio hoꝝ Ps̄.lxxv. Inclina aurē tuā. q2 ɔcupi.rex ſpec.tuā. De Scđo Ja.j. In māſuetudie ſuſcipite inſitū vbū qđ p̄t ſaluare aīas vr̄as. De Tertio Ps̄.xlij. Emitte lucē tuā z vitatē tuaꝫ. De Quarto Rho.xiij. Plenitudo legis ē dilectio. Hi ḡ veri diſcipli [iterrogāt] q2 neſciēt vt dr̃ Chry. et ſcire volēti: clauis ſcie ē Interrogatio. Ecci.xxxij. Au di tacēs ſil̄ z q̄rens. Uñ Mar.iiij. dr̃ ꝙ nō i via: ſꝫ domi i ſecreto ſilētij: eruti ab occupatōibꝫ z tumul tibꝫ iterrogabāt. Ecci.xxxviij. Sapiam ſcribe i tpe vacuitatis. z q̄ minorat̄ actu: ſapiaꝫ ꝑcipiet: q2 ſapia replebit̄. Sic ḡ z hac de cā Interrogabāt [q̄ eēt] h̄ ē cui⁹ intꝑretatōis ſꝫ itellēm eēt [hec parabola] Prou.j. Aiaduertet ꝑabolā z iterꝑtatiōez vba ſa pientū z enigmata eorū. Adhuc eī erāt ibuēdi: nec dū ibuti.j. Coꝝ.xiij. Cū eſſem ꝑuul⁹ loq̄bar vt par uulus: cogitab̄ vt paruul⁹ ſapiebā vt ꝑuul⁹ Qñ autem fact⁹ ſum vir euacuaui que erant paruuli.

Quib⁹ ip̄e dixit Uobis datū ē noſſe myſteriū regni dei: ceteris āt in parabolis: vt vidētes nō videāt: z audientes non intelligant.

Scđz ē in q̄ deſcribit̄ dīſa capacitatis in audiētib⁹. Quidā em̄ nō niſi ꝑabol̄ inſtruunt̄: q̄ adhuc hn̄t rōem totā ad ſenſū reflexā. Et illi dicūt̄ eē Aia les ſenſu. Quidā aūt hn̄t rōem ad fidei p̄ncipia ali quātulū in ſe ſtantē. z illi capiūt vitatē iterꝑtatōis ꝑabolaꝝ. Quidā āt hn̄t rōez ad itellēꝫ diuoꝝ eleua tā: ſtantē i lūie diuo. Et illi ſt̄ ꝑfecti i vitatis ɔtēpla tiōe: z ſt̄ mgr̄i i diuis Prim⁹ ḡd⁹: eſt idiotarū tur baꝝ. Scđs Diſcipl'oꝝ ibuēdoꝝ ꝓficiētiū. Terti⁹ aūt Perfectoꝝ. De Primis dr̃.j. Coꝝ.iij. Tanq̄ꝫ paruul̄ in chrō lac vob potū dedi nō eſcā. nōdū eī poteratis: ſed nec adhuc q̄deꝫ poteſtis. De Secun dis dr̃ Heb.xij. In diſciplia ꝑſeuerate: ſe vob tāq̄ꝫ filijs offert de⁹. De Tertijs dr̃ Mat.x. Sufficat diſciplo vt ſit ſicut mgr̄ ei⁹. Hos tres ſtat⁹ innuit dñs h̄. Duos q̄deꝫ in diſciplis: z Unū in turbis. Profectū em̄ tāgit in diſciplis ſꝫ ſtatū p̄ntē. Sꝫ ꝑfectū innuit ſꝫ ſtatū futuꝝ in eiſdeꝫ. Ruditatē āt tāgit i Idiotis turbis Et h̄ eſt qđ dr̃ [Quib⁹ ip̄e] benign⁹ mgr̄: oibꝫ ſm analogiā vniuſcuiuſqꝫ do ctrinā cōicans [dixit] Ecci.xxiiij. Doctrinā tanq̄ꝫ antelucanū illūino oibꝫ: z enarrabo eis vſqꝫ i lon ginquū [Uobis datū ē] ꝑ donū itellect⁹ vbig meis vob inditū [noſſe] h̄ ē noſcēdi potētia z ad huc ꝑficiet̄ i vob. Uñ Mat.xv. Adhuc z vos ſine intellectu eſtis. h̄ ē: ſine itellēs ꝑfectiōe [myſteriū] Myſtin grece: latie ē ſecretū. Et ſic btūs docet Diony. Tota theologia aut ē Myſtica aut Sym bolica. Myſtica q̄dem ē in his q̄ ꝓprie z nō velate de diuis dicūt̄. Sꝫ Secreta ſt̄ ꝓpt̄ eleuatōꝫ coꝝ ſu pra nr̄m intellēm. Sic de⁹: ſub a: eſſe: viuere: z in telligere z cetera: q̄ nude dicūt̄. Et h̄ capē incipiunt diſcipli. Perfecte āt talia docēt mgr̄i. Symbolica aūt ſt̄ oia q̄ velata ſt̄ corꝑali ſilitudie: in q̄ diuina aliq̄liter capiūt idiote. Et h̄ eſt qđ dr̃ [Uobis] di ſcipul̄ futuris mgr̄is [datū eſt] ꝑ reuelatōez vita tis [noſſe] h̄ eſt: noſcendi potētia [myſterium] nō velatū [regni dei] h̄ eſt: coꝝ q̄ ad regnū dī ꝑ tinent. Regnū eī dei ſic iā ſepi⁹ diximus: cōpleta eſt ptās in diſtributōe boni: z finiū: z legū: z ordinū: ſiue officioꝝ z graduū diuoꝝ ꝑfecte ɔſiſtēs [cete ris āt] idiotis de turba [datū eſt] ꝑ fidē inuolutā adhuc noſcēdi potētia eiuſdeꝫ regni [in ꝑabol'] h̄ ē corꝑalibꝫ ſilitudinibꝫ: vt ex his q̄ aialis aius no uit: ſurgat ad icognita q̄ nō nouit.j. Coꝝ.ij. Aia lis hō nō ꝑcipit ea q̄ ſūt ſpūs dei. Stulticia em̄ eſt illi quia ſpūaliter examiat̄. Et Ibidē Sapiam lo q̄mur iter ꝑfectos. Et Infra Loq̄mur dei ſapiam i myſterio abſcōditā. Tāgit āt Duos q̄ſi fines pa rabolice doctrie: q̄ aialibꝫ debent̄ hoibꝫ. Qui duo fines ſm velationeꝫ duoꝝ Senſuū diſciplinaliū accipiūt̄. Quoꝝ Prim⁹ eſt Uiſus: q̄ inuentioni deſeruit. Et hoc eſt ꝙ dr̃ [vt vidētes] enigma tice i ꝑabola velata diua [n̄ videāt] nuda z apta myſteria. Et h̄ ſcat̄ Nu.iiij. Ubi ꝑcipit̄ ꝙ interiora tabnacli portēt inuoluta: q̄ tñ nuda z apta tengeēt

⁊ viderūt Aarō ⁊ filij ei⁹ Exo. xxiiij. Iſto paratus vt aſcēdas i mōtē: et null⁹ aſcēdat tecū. ⁊ oues ⁊ boues nō paſcāt. E cōtra Soli eni Moyſi licuit videre nuda: q̄ ſimplicibꝫ (q̄ ꝑ oues) ⁊ carnalibꝫ (q̄ ꝑ boues) videre nō licent: niſi ꝑ ſigna inuoluta. Et h̄ eſt qđ ſequit̄ (Et audiētes) diuia i ſignis verboꝝ ꝑabolicꝫ: nō intelligāt nuda: ſꝫ iuoluta. Nec eſt intelligēdū ꝙ dñs aliq̄s ſilitudie̕ ꝓpoſuerit. vel aliq̄s ꝑabolas dixerit: q̄s nullo mō intelligi voluerit. Quia h̄ eſſet ꝑuaricatoris ꝙ doceret et nollet itelligi. Sꝫ ꝓpt̄ analogiā capacitatꝫ idiote noluit ꝓponere niſi velate. q2 nō intelligebant nuda: Ut ſic aliq̄ mō viderēt q̄ ſimpl̄r ⁊ nude videre n̄ poterāt. Et aliq̄ mō audirēt q̄ ſimpl̄r ⁊ nude intelligere nō valebāt. j. Cor. ij. Aialis hō nō ꝑcipit ea q̄ ſunt ſpūs dei. Eſa. xliij. Educ foras populū cecū: ⁊ oclos hn̄tē: ⁊ ſurdū. ⁊ aures ei ſunt. Et h̄ optime ſignificat̄ i ps. lxx. Qm̄ nō cognoui litteraturā: introibo i potētias dñi. dñe mēorabor iuſticie tue ſoli⁹. De⁹ docuiſti me a iuuētute mea ⁊ vſqꝫ nūc. Qui eni nō cogitat lr̄aturā ſpūs: neceſſe eſt vt itroeat paſſibꝫ ꝯſideratōis i potētias operū dñi mirabiliū corꝑaliuꝫ. Et vt intueat̄ illa ad ſuā edificatōeꝫ: in q̄bꝫ velata videt diuia: ⁊ mēoretur iuſticie dei ſoli⁹: q̄ in factꝫ corꝑalibꝫ: ⁊ verbis ꝑabolicꝫ ꝓponit̄. q2 ſic de⁹ docet iuuenes mentes vſqꝫ nūc q̄ ꝑficiūt ad ſpūs lr̄aturā intelligēdā.

Eſt aūt hec pabola. Semē ē verbū dei. Qđ aūt ſec⁹ viā hi ſūt: qui audiūt. deide vēit diabol⁹ ⁊ tollit v̄bū đ corde eoꝝ: ne credētes ſalui fiāt. Nā qđ ſupra petrā: q̄ cū audierint cū gaudio ſuſcipiūt v̄bū. ⁊ hi radices nō habēt. q2 ad tēpus credūt. ⁊ in tpe tētatiōis recedūt. Qđ aūt in ſpinas cecidit: hi ſunt q̄ audierūt: ⁊ a ſollicitudib⁹ ⁊ diuitijs. ⁊ voluptatib⁹ vite eūtes ſuffocant: ⁊ nō referūt fructū. Qđ āt in terrā bonā: hi ſr̄ q̄ i corde bono ⁊ optimo audiētes v̄bū retinēt. ⁊ fructū afferūt in patientia

L [Eſt aūt hec ꝑabola] h̄ ē ꝑabolici ſmōis explanatio. Uñ Mar. iiij. dr̄. ꝙ ſeorſū oia explanabat diſcipul̄ ſuis. [Semē ē v̄bū dei] Pōit āt h̄ expōeꝫ Et fac duo. Prio eni pōit Expōeꝫ ſeis. ⁊ Innuit expōeꝫ ſeiantꝫ. Et deide Ex fūdi diuerſitate pōit fruct⁹ dñaꝫ. Sator ei cħs ē. ⁊ ois ei⁹ vicari⁹ ꝑdicator. Eſa. xxxvij. Semiate ⁊ metite. ⁊ qđ ſemiatū fuerit faciet radicē ſubt⁹. ⁊ fructum ſup̄. Iſte ei eſt terre celiqꝫ ſator. q̄ cūcta ſuꝑno ducit ab exēplo. quē nō extrīc pepulerūt fingere cauſe. Uerū iſita ſūmi forma boni liuore carēs. Uñ etiā ille ſator Triplex ſemiat ſemen v̄bi dei. Semē vicꝫ verbi increati. Semen v̄bi naturalr̄ incarnati. ⁊ Semē verbi inſpirati. Semē v̄bi increati eſt de q̄ dr̄ Gen. xxij. In ſemine tuo bñdicent̄ oēs gētes Gal. iij. ⁊ ſemi tuo q̄ ē cħs. Hoc āt Semē Triplici agro ē ſemiatū. In agro cordis. In agro vteri v̄ginalis. ⁊ In agro ſepulcri dñici. De Agro cordis Gen. xxiiij. Egreſſus ē Iſaac ad meditādū in agro. De Agro uteri v̄gial̄ Deut. viij Bñdicas dño ꝓ terra optia quā dedit tibi. De Agro ſepulcri Mat. xxvij. Ut vocaret̄ ager ille acheldemac. h̄ ē ager ſanguis. In Corde ſpargit̄ ꝑ noticiā. In Utero ꝑ carnis aſſūptā materiā. In Sepulcro ꝑ mortis efficaciā. In corde germiat i luie. In Utero floret oi(al̄s cū) honeſtatis ſctitate In Sepulcro reſurrectiōis vigore ⁊ imortalitate. De Prio dr̄ Io. j. Erat lux vera q̄ illuiat oēm ho. ve. in hūc mūdū. De Scđo Cañ. vij. Uēter tu⁹ ſicꝫ aceru⁹ tritici vallat⁹ lilijs. De Tertio Eſa. xj. Erit ſepulcrū ei⁹ glorioſū Uerbū āt naturalr̄ inſitū ſiue inatū: eſt ſemiatū ſꝫ Tria: q̄ ſr̄ in v̄bo. Eſt ei potēs Sicut dr̄ Sap. xviij. O ipotēs ſmo tu⁹. Eſt noſcēs ⁊ ſapiēs Sicut dr̄ Eccī. j. Fons ſapie v̄bū dei in excelſis. Eſt benignū ⁊ ſpū plenū. Sic dr̄ i Ps. cxviij Ignitū eloquiū tuū vehemēt̄. Igr̄ ſm tria hec ſeminat̄ in corde. ſꝫ Poſſe: Noſſe ⁊ Bñ velle. Pr̄ q̄dē ſeminat: poſſe. Filius: noſſe. ⁊ Spūſſctūs: bñ velle. Uirt⁹ ei altiſſimi obumbrat vt oſtendat̄ ſemiatuꝫ. Sapia filij illūinat vt diffūdat̄. Bonitas ſpūſſcī irrorat vt in fructuꝫ mlt̄iplicet̄. Sic ei dr̄ Eſa. xlv. Rorate celi deſuꝑ: ⁊ nubes pluāt iuſtū. apiat̄ t̄ra: ⁊ germiet ſaluatorē. Sꝫ Attritio vie ipedit poſſe. Lapidoſitas ipedit bñ velle. ⁊ Spinoſitas ſollicitudinū ipedit noſſe ſꝫ poſſe q̄dē ē in Prelatꝫ. Sꝫ via tumultuātis turbe ꝯterit ⁊ cōculcat. ſm noſſe ſemiatū ē i Mgr̄is ⁊ Doctoribꝫ. Sꝫ duricia cordis ipedit ne ſurſū germiet. ſm bñ velle ē in Religioſis. Sꝫ ſpine diuitiaꝝ ſuffocāt ne fructū faciēt mlt̄iplicet i meritꝫ. Agg. j. Seminaſtꝫ mlt̄ū: ⁊ iuſtitis paꝝ. ⁊ q̄ ꝯgregauit merces miſit eas in ſaccū ꝑtuſū Semē āt inſpiratū ſr̄ dona ⁊ v̄tutes: q̄ etiā ſeminat̄ i agro cordis. Et h̄ ē ſemē cui inimic⁹ ſuꝑſeminat zizania. Mat. xiij. Dñe nōne bonuꝫ ſemē ſemiaſti i agro tuo: vñ ḡ hꝫ zizania. Et ait Inimic⁹ hō h̄ fecit. Eſt etiā bonū ſemē qđ fert fructū centuplū: Et̄na đ bonis fortiūr ſemiata. ij. Cor. ix. Qui aūt āmiſtrat ſemē ſeminātī: ⁊ panē māducādū. multiplicabit ſemē v̄rm: ⁊ augebit icremēta frugū iuſticie v̄re. H⁹ āt ſemis ager ē paupertas. Ps. cxj. Diſperſit dedit pauꝑibꝫ: iuſti. ei⁹ ma. in ſe. ſecl̄i. Sūt etiā q̄dam q̄ ꝑdūt ſemia Que. vl̄ Uent⁹ abijcit: vl̄ Terra extiguit. vl̄ Hūor luxoſus nō exiccabil̄ putrefacit. In Uētū āt ſemiat q̄ i faſtu ⁊ pōpoſis mēdacijs v̄bū ꝑdicat. Oſe. viij. In ventū ſemiabūt: ⁊ turbinē metēt. Oſee. xij. Effraim paſcit vētū: ⁊ ſeq̄t̄ eſtū. Tota die mēdaciū ⁊ vaſtitatē mlt̄iplicat. De his āt q̄ mala t̄ra degenerat ⁊ extiguit dr̄ Hiere. xij Semiauerūt triticū: ⁊ meſſuerūt ſpinas. Et De his q̄ hūor mal⁹ ꝯcupiſc putrefacit. Gal. vj. Que ſemiauerit hō: hec ⁊ metet. ⁊ q̄ ſemiat i carne: de carne metet corruptiōeꝫ. Et iđ ſeq̄t̄ [Qui āt ſec⁹ viam] in q̄ diabol⁹ ꝑ delectabilia ⁊ vanitates mundi cor ad duriciā conculcauit. Nume. xxij. Peruerſa eſt via tua mihiqꝫ contraria [Hi ſūt q̄ audiūt] au

ditu exteriori Sic vix ex ſuſcipit͛ ñ int⁹ abſcondit͛.
Eſa.xlij. Qui apertas hẽs aures nonne audies? Q.
d. Minime (al's mirũ ē) ſi nõ audis. Hic eſt Hel. j.
Re.iij. Qui i tẽplo nõ audiuit interi⁹ loquẽtẽ dñ̃z:
ꝛ nõ vidit lucernã añq̃z extingueret͛ [deiñ venit]
ꝑ acceſſũ tẽtatiõis [diabol⁹] Mat.iiij. Accedẽs
tẽtator dixit [et tollit ṽbũ] h̃ ē cor: ṽbo attractũ
[de corde] hũano [coꝝ] Iud.vj Cũ ſeuiſſet iſrl͛
venit madian ꝛ amalech ꝛ ceteri oriẽtaliũ nationũ.
Et ſic erat i herba cũcta vaſtabãt. Diabol⁹ aũt dicit͛
volucris. q2 inſidiãdo circũuolat. Hec ſũt aues q̃s d̃
ſacrificio ſuo abigebat Abraã. Gñ.xv. Fine aũt a ma
licia diaboli itẽtũ ſbiugit qñ dr̃ [ne credẽtes] fi⸗
de formata. Que ſic dr̃ Gal.v. ꝑ dilectionẽ opatur
[ſalui fiãt] ꝑ grãm (al's ꝛ a miſeria ꝑ glãm) Jo.
iij. Ut oĩs q̃ credit in ipſ̃z nõ pereat: ſ3 hẽat vitã eter
nã. Jo.xj. Qui credit in me nõ morietur in et͛nũ. Fi⸗
des eñ̃ formata ꝑ dilectiõez opans ſaluat. Lu.vij.
Uade i pace: fides tua te ſaluũ fecit [Nã qui ſus
ꝑ petrã] in oĩ petre diuerſitate q̃.ſ. determinata
eſt. eñ̃ ſpẽalr̃ ſcẽm modũ tãgere videt͛: vbi paꝝ ter⸗
re ſup ſuperficiẽ petre ē expãſũ. ꝛ h̃ eſt i calido viti
uo incẽſum. Actu.vij. Dura ceruice ꝛ indomabili
corde vos ſp ſpũiſctõ reſtitiſtis [hi ſũt] ꝑ ſignifica
tionẽ [q̃ cũ audierit] auditu exteriori ad interiorẽ
flatũ [cũ gaudio] ex leuitate aĩ ꝓcedẽte: nõ ex de⸗
uotiõe [ſuſcipiũt ṽbũ] cũ poti⁹ in tĩore ꝛ deuo⸗
tiõe eẽt ſuſcipiẽdũ. Eſa.xxvj. A tĩore tuo dñe conce
pim⁹. ꝛ q̃ſi parturiuim⁹. ꝛ peperim⁹ ſpm̃ ſalutis [et
hi radices] in ꝓfũdũ fixas: q̃ ē Intellect⁹ vitatis
cũ pietate: ꝛ Affect⁹ charitatis cũ deuotiõe. ꝛ Timor
caſt⁹ ꝛ initial' cũ hũilitate [nõ hñt] Eſa.xl. Eq̃dẽ
neq3 plantato neq3 ſato neq3 radicato in terra triti
co (al's trunco) e⁹. Repẽte ſufflauit i eos: ꝛ aruerũt.
ꝛ turbo q̃ſi ſtipulã auferet eos. Et h̃ eſt q̃ ſeq̃t͛ [q2
ad tp̃s credũt] ꝓſperitatis Pſal.xlviij. Cõfitebit͛
tibi cũ bñfeceris ei [et in tp̃e tẽtatõis recedũt]
a fide: ꝛ negãt. Jo.vj. Dur⁹ eſt h̃ ſmo: q̃s pt̃ eũ au
dire: ꝛ abiert retrorſũ. Sap.iiij. Si in ramis i tp̃e
germinauerit infirmiter poſita: a vẽto cõmouebũt͛
[Qð aũt in ſpinis cecidit] ṽbroſis: ſecli ſol
licitudinib⁹ ꝛ pũcturis ſollicitudinũ. Geñ.iij. Spi
nas ꝛ tribulos germinabit tibi [hi ſũt q̃] qñq3 de⸗
te ſollicitudinib⁹ inẽpoſita [audierũt] exteri⁹: et
cũ aliq̃ motu iñtiori [et a ſollicitudinib⁹] q̃ ſũt
pũcture ex ſpinaꝝ aculeis [et diuitijs] q̃ ſũt ſtipi⸗
tes ſpinaꝝ circũpoſiti dũ Labore adq̃rũt͛. Tĩore
poſſident͛. ꝛ cũ Dolore deſerunt͛. Uñ ṽ. Diues di⸗
uitias nõ colligit (al's cõgregat) abſq3 labore. Nec
tenet abſq3 metu: nec deſerit abſq3 dolore. Heb.vj.
Terra ꝓferẽs ſpinas ac tribulos reproba ē: ꝛ ma⸗
ledictõi ꝓxima. Eſa.xxxij. Sup humũ ꝓpli mei ſpi
ne ꝛ vepres aſcẽdent [et voluptatib⁹ vite] Iſte
eſt niger humor ſpine: de q̃ fit icauſtũ. qð imobili
colore oĩa denigrat. Uñ etiã3 nigrã ſpinã emittit.
Obſcena eñ̃ voluptas vite: totã denigrat vitam.
Thren.iiij. Denigrata ē ſup carbones vult⁹ eorũ3
[ſuffocant͛] h̃ eſt ſubt⁹ occant͛. j.Tim.vj Qui vo
lunt diuites fieri incidũt in tẽtationẽ ꝛ in laqueũ
diaboli. ꝛ i deſideria mlt̃a ꝛ nociua: q̃ mergũt ho⸗
mines i interitũ ꝛ ꝑditiõe3 [et nõ referunt fru⸗
ctũ] niſi forte accaſſa: q̃ tuſſim excitant ꝛ inducũt

ſtrangulationẽ. Rho.vj. Quẽ fructũ habuiſtis tũc
in q̃bꝰ nũc erubeſcitis? Nã finis illoꝝ mors ē. Sa
pi.v. Quid nob ꝓfuit ſupbia: ꝛ q̃d diuitiaꝝ iactan
tia cõtulit nob? [Quod autẽ in terrã bonã]
Cui⁹ Cõditiões Sup̃ explanate ſũt. h̃ ē: i cor bonũ:
deuotiõe pingue: lachrymis hũidũ. doctrina ſcõꝝ
cõplutũ grã irroratũ. ſarculo diſciplie foſſũ. ꝑ con
feſſionẽ ꝛ ꝑ pñiam a mal' ſtirpib⁹ expurgatũ: fimo
doloroſe recordatõis pctõꝝ fimatũ. eq̃litate ṽtutis
adeq̃tũ: meditatiõe ſanguis chři ad feracitatẽ (al's
fertilitatẽ redactũ3) Hec eĩ eſt t̃ra bona ſi auſtrino
flatu ſpũſſancti ſit ꝑflata ꝛ lympidiſſima ꝯtempla
tiõe ſoli expoſita. Et de oĩb⁹ his ſupius habitũ3 ē.
De Pmo eñ̃ dr̃ in Pſ̃.lxij. Sicut adipe ꝛ pingue⸗
dine reple. aĩa me. De Scd̃o in Pſ̃.vj. Lauabo ꝑ
ſingl'as noctes lectũ meũ: ꝛ lachry. meis ſtra. meũ
riga. De Tertio Eſaie.xlv. Nubes pluãt iuſtũ. De
Quarto ibidẽ. Rorate celi deſup. De Quito Oſe.
x. Arabit Judas ꝛ cõfringet ſibi ſulcos iacob. De
Sexto Hiere.j. Ut euellas ꝛ deſtruas ꝛ diſꝑdas
ꝛ diſſipes. De Septio Eſa.xxxviij. Recogitabo ti⸗
bi oẽs annos meos in amaritudine aĩe mee. De
Octauo Eſa.xxviij. Cũ adequerit terrã ſuam ſeret.
De Nono Mat.xxvij. Uocat⁹ eſt ager ille acheldé
mac. h̃ eſt ager ſanguis. ſm naturã enim terra pin
guis hũano ſanguie multũ eſt ferax. Ouidius in
Epiſ͛s. Luxuriat frigido ſanguie pinguis hum⁹.
De Decimo Cañ.iiij. Surge aq̃lo ꝛ veni auſter: ꝑ⸗
fla ortũ meũ. De Undecio Mat.v. Solẽ ſuũ facit
oriri ſup bonos ꝛ malos. Lumẽ eĩ ſolis viuificũ
eſt. ꝛ idõ cãm gñatiõis in circulo decliuo ſolis ꝓbi
eſſe dixerunt. Tale igit͛ eſt cor ſcãtũ ꝑ terrã bonã.
Uñ dr̃ [hi ſũt] ſignificatiõ [q̃ in corde bono] ꝑ
diſcipline ꝛ ṽtutis exercitiũ [et optio] ꝑ int͛ne con
tẽplatõis ꝛ ꝯſolatõis ſolaciũ. Ja.j. Oẽ datũ opti⸗
mũ ꝛ oẽ donũ ꝑfectũ deſurſũ eſt deſcẽdẽs luminũ
[audiẽtes] interiori auditu ſpũs [ṽbu3] Qð ē cũ
amore noticia potẽs Lũinoſũ ꝛ ſpũ plenũ ꝛ ſctm̃
[retinent] Mẽoria Affectu ꝛ Opis ipletõe. De
Pmo quorũ dr̃ Pſ̃.cxxxvj. Adhereat ligua mea
faucib⁹ meis ſi ñ meminero tui. De Scd̃o Hier.
xx. Fact⁹ ē ſmo i corde meo q̃ſi ignis exeſtuãs: ꝛ la
boraui ferre ñ ſuſtinẽs. De Tertio Mat.vij. Ois
q̃ audit ṽba mea ꝛ facit ea: ſilis eſt hoi edificãti do⸗
mũ ſuã ſup petrã. Apo.j. Btũs q̃ audit ṽba ꝓphie
h⁹ ꝛ ſuat ea q̃ i ea ſcpta ſũt [et fructũ] cẽteſimũ [af
ferũt in patiã] tribulatõnũ q̃ inſurgũt ꝓpt͛ ṽbũ
Ja.j. Patia op⁹ ꝑfectũ h3: vt ſitis ꝑfecti ꝛ in nullo
deficiẽtes. Heb.x. Patia vob nēcaria eſt vt voluta
tẽ dei faciẽtes reportetis ꝓmiſſiões. Ja.v. Ecce agri⸗
cola expectat ꝓcioſum fructũ terre patiẽter ferens
donec accipiat temporaneũ ꝛ ſerotinũ.

**Nemo aũt lucernã accẽdens: ope
rit eã vaſe aut ſubtus lectũ ponit:
ſed ſuper candelabrũ ponit: vt in⸗
trantes lumen videant.**

Hic tangit Modũ doctrine ſacre quẽ d3 hr̃e ex
parte docẽtis Et dicũt͛ h̃ Duo. Mod⁹.ſ. doctrie. ꝛ
Uerificatio ſiue ꝓbatio modi ꝑ exẽplũ. qñ chrũs
ſuã doctrinã ſub modio carnal' affect⁹ nõ abſcõ⸗

dit. In Primo aūt hoꝝ Tria dicūť. Quoꝝ Pri
mū eſt Propriꝰ modꝰ doctrīe ſub metaphora ꝓ
poſitus. Scōm ē Idē modꝰ ꝑ ſmonē explicatꝰ ⁊
explanatꝰ. Tertiū ē Cōminatio ⁊ ꝓmiſſio fideliť
vel infideliť docētiū: ꝑ q̄ doctor reddiť inſtans et
cautꝰ. Inſtās q̄dē doctrīe ꝑ incremētū boni: qḋ fi
deliť docēti ꝓmittiť. Cautus aūt ꝑ ſubtractōēm
habiti boni: qḋ amittat q̄ fideliť doctrīe nō iſtite
rit. Et hec patēt i lr̄a. In Modo aūt metaphori
ce (al's metaphorico) doctrīe quē ꝓmittit Quinqꝫ
inuit. Quoꝝ Primū ē Lucerna. ⁊ lucerne ꝓprie
tas. Scōm aūt Lucerne eiuſdē accēſio quā inuit
Tertiū aūt eſt Locꝰ lucerne incōpetēs in quē nō
poniť. Quartū aūt Locꝰ lucerne ꝯgruꝰ i q̄ locať
N Quītū aūt ē Debitꝰ lucerne vſus. Lucerna aūt
eſt lumē clauſū ⁊ circūdatū ꝑſpicuo corꝑe. Sic ē
vitrū vľ cryſtallꝰ vel pellis vľ pānꝰ trāſparens et
albꝰ. Vn̄ Grec. dr̄. ꝙ Lucerna ē lumē i teſta. Lucer
na igiť ē Triplex. Prelatꝰ Videlicꝫ. Sermo ꝑa
bolicus: et Sermo ſonās creatꝰ. Et de his lucer
nis h̄ fit ſ̄m lr̄am mētio. Preť has aūt lucernas
Diciť lucerna: chr̄s. Di lucerna: baptiſta Ioānes
Sed ambo iſti in figura Doctoꝝ eccl̄ie dicunť.
In chr̄o eñi lux ꝟbi diuini: i hūana claritate per
uia (quā pctī tenebra nō offuſcat) lucerna vocať.
Iob. xxix. Splēdebat lucerna eiꝰ ſuꝑ caput meū
⁊ ad lumē eiꝰ ambulabā in tenebrꝭ. Hec eſt lucer
na quā ſapiēs mlĩer: ſapia diuia accēdit. ⁊ domū
euertit donec iuēiat drachmā quā ꝑdidit Mat.
xiij. De Precōe aūt huiꝰ lucerne (q̄ lucē ꝟitatꝭ i
vita pura exhibuit dr̄ Io. v. Ille erat lucerna ar
dēs ⁊ lucēs. De Apl̄is aūt ⁊ Doctoribꝫ dr̄ in Ps̄.
cxxxj. Paraui lucernā chr̄o meo. Illi eñi lucē do
ctrine vita ꝑuia ⁊ ꝑſpicua ꝓbēt. ſicut dr̄ Math.
v. Luceat lux vr̄a corā hominibꝫ vt videāt opa vr̄a
bona ⁊ glĩficēt prēꝫ vr̄m q̄ in celꝭ eſt. Sermo aūt
ꝑabolicꝰ ꝯtinet ꝟitatꝭ lucē ſub ſilĩtudie ꝑſpicua.
Et ideo h̄ vocať lucerna. Ps̄. cxviij. Lucerna pe
dibꝫ meis ꝟbū tuū: ⁊ lumē ſemitꝭ meis. Silĩtu
dinibꝫ eñi ꝯgruis docꝫ. vbi Intellectꝰ ⁊ affectus
pedē ponamꝰ. Verbū etiā creatū: verbū icreatū
i ſe ꝯtinēs lucerna vocať. Sic i Prouerb. vj. dr̄
Mādatū lucerna eſt. ⁊ lex lux: ⁊ via vite increpa
tio diſcipline. Hec eñi oia lucē ꝯtinēt diuinā: ad
illuminādū his q̄ in tenebrꝭ ⁊ in vmbra mortis
ſedēt: ad dirigēdos pedes nr̄os i viā pacꝭ. Vn̄ he
q̄nqꝫ lucerne ſūt. Et Sexta (de q̄ h̄ nō fit mētio)
eſt Pura in p̄dicādo intētio: Que etiā eſt vas la
cꝭ ad lucē etnā relata: Nō nobis lucēs ſꝫ deo. De
qua Mat. vj. Lucerna corꝑis ē oculꝰ tuꝰ. Si o
culus fuerit ſimplex: totū corpꝰ tuū lucidū erit.
Eſt etiā Lucerna: fulgor honeſte ꝯuerſatōis: vbi
virtꝰ vt lumē ſplēdet i opibꝫ ꝑſpicuis. Eccl̄i. xxvi.
Lucerna ſplēdēs ſuꝑ cādelabꝝ ſcm̄: ſpecies faci
ei ſuꝑ etatē ſtabilē. Vel poſſumꝰ dicere ꝙ om̄es
iſte Septē lucerne ſtāt ſuꝑ vnū cādelabꝝ in tē
plo dn̄i. Quia Prelatꝰ in fundamēto fidei ſplen
det. Lucerna chr̄i: i p̄curſiōis ⁊ ꝑparatōis officio.
Hec lucerna p̄curſorꝭ in flāma ſapie hꝫ fulgorē
ꝓpe dignitatꝭ. In mō coaptatōis ſui ad auditō
res hꝫ lucernā ꝑabole. In doctria ſapiētū hꝫ lucer
nā ꝟbi dei. In puritate intētōis hꝫ lucernā oculi. ⁊

al's tionis quā ex citat ꝑ tꝰ que vt lu.

In luce ꝯuerſatōnis hꝫ lucernā ſpūs. Hec lucerna
ſippiētibꝫ oculꝭ hꝫ di exticta ē ⁊ nō viſa. ⁊ iō ꝯtēnatꝰ ē
j. Re. iij. His lucernis ſcrutať dn̄s hierl'm. hoc ē
eccl̄am. Sopho. j. Hec ſūt ſeptē lucerne i cādelabro.
Exo. xxv. Et Zach. iiij. vbi dr̄ ꝙ ſuper lapidē vnū:
ſeptē oculi ſūt: q̄ has ſeptē lucernas dſignāt. De Ac
cenſiōe āt lucerne ſbiungit dicēs (al's ſbiūgēs dic)
[Accendēs] Succēdiť āt lucerna ꝓma: flāma di
uinitatis. Eſa. lxij. Donec egrediať vt ſplēdor iuſtꝰ
eiꝰ. ⁊ ſaluator eꝰ velut lāpas accēdať. Lāpas eñi grec
celatine flāma dr̄. Hec dꝫ Ardere i corde p̄lati Vt
timeať ⁊ Reuerētia ſibi exhibeať. ⁊ Vt pctī rubi
go in ꝯſpectu eꝰ cōburať. Deut. iiij. Deꝰ nr̄ ignis cō
ſumēs ē. Lucerna āt eꝰ p̄curſiōis ē: Officio igſcere
debet zelo rectitudis: ⁊ Lucere luce celeſtꝭ caſtitatꝭ.
Vn̄ Iob. xxxviij. Nūq̄d ꝓduces luciferꝝ i tp̄e ſuo.
Lucerna aūt eccl̄iaſtice rectitudis Accēdi dꝫ igne
charitatꝭ dei: ⁊ Lucere luce claritatꝭ ⁊ ſcitatꝭ. Eccl̄i.
xlviij. Surrexit helias ſicut ignis: verba eius ar
debant vt facula. Lucerna autem parabolice ſi
militudinis: Accendi debet igne veritatis: ⁊ Lu
cere luce ꝓprie adaptatōis. Iob Tricesimooctauo.
Indica mihi ꝑ quam viam ſpargiť lux: diuiditur
eſtus ſuꝑ terrā Lucerna āt vocať ꝟbi: accēdiť igne
dino ſpūſſcti. Ps̄. cxviij. Ignitū eloquiū tuū ve
hemēter: ⁊ ſeruꝰ tuꝰ dilexit illō. Lucerna āt recte in
tētōis accēdiť flāma pie deuotōis. Ps̄. xxxviij. Cō
caluit cor meū intra me: ⁊ in medit. mea exardeſcat
ignis. Lucerna ꝟo lucide ꝯuerſatōis tota accēdiť
flāma charitatꝭ chr̄i (al's ꝓximi) Lu. xij. Ignē veni
mittere i terrā: ⁊ q̄d volo niſi vt accendať: Sic eſt
ois lucerna ardēs ⁊ lucēs. Hāc igiť lucernā ſic ac
cenſā nēo [operit vaſe] Ecce Locꝰ icōgruꝰ huiꝰ O
lucerne. Et tāgit Duo lucernam hāc offuſcantia.
Quoꝝ Vnū ꝑtinet ad menſurā. Alteꝝ aūt ad q̄etē
reſolutā. Id autē qḋ ꝑtinet ad menſurā capacita
tis ē ꝙ dr̄ [et opit ſub vaſe] qḋ Mat. v. modiꝰ
vocať. Et Duo in ipo itelligūť. Capacitas. ſ. auari
cie. ⁊ Capacitas vniꝰ gētis Iudee. Nō eñi lux euan
gelica ꝯcludi dꝫ ſub mēſura lucri auariciæ: nec ſub
p̄cio ponať impciabile. Nec etiā ſic dr̄ Hiero. ꝯclu
dať ſub terminis vniꝰ gentꝭ Iudee ľ alteriꝰ. De Pri
mo dr̄ Mat. x. Gratꝭ accepiſtis gratꝭ date. j. Cor.
ix. Euāgeliū ānūciās ſine ſūptu ponā illō vt n̄ abu
tar ꝑtate mea i euāgelio. De Scd̄o Eſa. xlix. Pa
rū ē mihi vt ſuſcites mihi tribꝫ iacob: ⁊ feces iſrľ
ꝯuertēdos (al's ⁊ feces iſrľ ꝯuertēdas) Dedi te i lu
cē gentiū vt ſis ſalꝰ mea vſqꝫ ad extremū t̄re. Id āt
qḋ ꝑtinet ad q̄etē reſolutā tāgit cū dr̄ [Neqꝫ ſub
lecto] O ē aūt id in q̄ q̄ſcit reſolutꝰ aīus: nomine
lecti ſ̄cať Et ſūt ꝯmoda ꝓpť q̄ lumē p̄dicatōis obſcu
rať: ⁊ alijs nō oñdiť. Can. iij. In lectulo meo ꝑ no
ctes q̄ſiui quē diligit aia mea. q̄ſiui illū ⁊ nō iueni
Nō eñi tenebras noctꝭ diligit, q̄ q̄ dormiūt: nocte
dormiūt. ⁊ q̄ ebrij ſūt: nocte ebrij ſūt. Sic ē̄ ꝟitas ſb
ꝯmodo (al's modio) carnis nō ē abſcōdēda [Sed
ponit ſuꝑ cādelabrū] Ecce Locꝰ lucerne dei cō
gruꝰ. Et tāgit Duo. Poſitōꝫ factā ab alio: ⁊ Cāde
labrum. Poſitio āt ē ab alio ſuꝑiori fctā vocatio.
Heb. v. Nec q̄ſq̄ꝫ ſumit ſibi honorē: ſꝫ q̄ vocatur a
deo tāq̄ꝫ aarō. Candelabꝝ āt dignitas eccl̄iaſtica.
Apo. j. Hoc dr̄: q̄ ambulat in medio ſeptem cande

labroꝝ aureoꝝ Septé ei cādelabra ē Eccl'aſtica di
gnitas:ſepté donis ſcti ſpūs illuſtrata. Aurea aūt
ſt ꝓpt̃ claritatē fulgorē i eis. Iſti ſt ſepté ſpūs q̄ i cō-
ſpectu throni eiꝰ ſt. In loco illo igit̃ ponit̃. Tāgit āt
hꝰ lucerne cōem ꝛ gn̄ale vſū⌊vt itrātes⌋i eccl'aꝫ
ꝑ oſtiariū ꝛ oſtiū chrm·Jo.x.⌊videāt lumē⌋ve-
ritatꝭ ꝛ celeſtis ꝯuerſatōnis. Et edificent̃ ad fidē ꝑ
ſitatē doctrine. ad Mores āt ꝑ lumē ꝯuerſatōis
dine. Eph.iij. Mihi oīm ſctōꝝ minimo data eſt grā
hec:p̄dicare inueſtigabiles diuitias chriſti illūiare
oēs. Baruch.iij. Stelle luxerūt ei cū iocūditate q̄
fecit illas.h eſt deꝰ nr̄:ꝛ nō eſtimabit̃ alius ad eū.

Nō ei ē occultū qđ nō manifeſtet̃
nec abſcōditū qđ n̄ cog̊ſcat̃:ꝛ i pa
lam veniat. Uidete ergo q̄d audi-
atis. Qui ei habet dabit̃ illi:ꝛ q̄-
cunqꝫ non habet:etiā quod putat
ſe habere auferetur ab illo

Ecce figurate locutiōis ꝛ ꝑabolici ſmōis poit
expōnē. Et ē anapopbora. Quaſi aliqs q̄reret Di-
xiſti ſmonē ꝑabolicū: vt videntes nō videāt. ꝛ hunc
ꝯmiſiſti lucernis:q̄ꝝ lumē oēs itrātes debēt aſpi
cere Quid ḡ: Dꝫ ne occultuꝫ reuelari: Et oñdit q
Sic. Qđ ei pꝰ velatū ꝯmittit̃ rudibꝰ: ꝓpt̃ h exponit̃
ꝑfectis: vt ab ipſis ꝑfectis: alijs ad ꝑfectōēꝫ ꝓficiē-
tibꝰ reuelet̃. qꝛ alr̃ nēo ꝓficeret:ꝛ nullꝰ de diſcipulo
efficeret̃ mgr̃. Dic āt circa h Duo. Unū q̄dē d Oc
culto:ſilitudīe corꝑali inuoluto. Alteꝝ de Abſcōdi-
to:ocul' ſpūaliū viroꝝ oñdēdo. Dic ḡ⌊Nihil ei⌋di
uinoꝝ⌊ē occl'tū⌋velatū ꝑabol':qđ ſub modio ꝑcē-
ſit reponēdū :aut ſub lecto corꝑal' voluptatꝭ recon
dēdū. qꝛ nec p̄ciū nec voluptas teneāt vos niſi ma
nifeſtatꝭ⌊Nō ei eſt occultū⌋h ē ſub velaminibꝰ
clauſū. Eſaie.xlv. Uere tu es ds abſcōditꝰ. Apo.ij.
¶ Dabo ei māna abſcōditū: qđ nēo ſcit niſi q̄ accipit
⌊qđ nō manifeſtet̃⌋h ē intellectui ꝓficiēti pau-
latī apiat̃. Intellēs ei velatꝰ ꝯtinuo ꝛ tpe ꝛ matial'
nō niſi velata accipit. Si āt auferat̃ velamē ꝑ labo
rē ꝓficiētis. ꝛ diligentiā doctorꝭ :tūc māifeſta erūt
abſcōdita q̄ priꝰ erāt i tenebrꝭ.ij. Coꝝ.iij. Cū cōuer
ſus fuerit qs ad dn̄ꝫ auferet̃ velamē. Deꝰ eñ ſpūs
ē. Uñ Aug. Neſciebā q palato nō ſano pena ē pa
nis:q̄ ſano eſt ſuauis:ꝛ ocul' egrꝭ odioſa ē lux. q̄ pu
ris ē amabil' Hoc eni nr̄i intellēs defectui ex pctō
accidit. ſic dr̄ Pš.xxxviij. Propt̃ iniq̄tatem corri
puiſti hoiem: ꝛ tabeſcere feciſti ſic araneā aiaꝫ eiꝰ.
Et iō a ſaluāte nos ſapia di:iteꝝ reuelato intellcū
ꝓficere poſſumꝰ ad ſitatē. Pš.cxviij Reuela ocu
los meos:ꝛ ꝯſiderabo mirabilia de lege tua. Sic
ḡ duobꝰ modis iuuat̃ ad manifeſtatōēꝫ Emunda
tiōe cordis. Mat.v. Bti mūdo corde qm̄ ipſi deū
videbūt. ꝛ Diligētia doctoris exponētis ſitatem.
Apoc.v. Dignꝰ eſt agnꝰ q̄ occiſus eſt apire librū:
ꝛ ſoluere ſignacl'a eiꝰ. Sic Philippꝰ imbuit eunu
chū Candacꝭ regine ſedentē in curru. Act.viij Sic
petrus cornelīū. Act.x. Sic chrs Nicodemū. Jo.
iij.⌊Neqꝫ abſconditū⌋Abſcōditū eſt qđ ē ꝑaul
in ꝓfundū a noticia hoim cōditū. Et h eſt qđ my-
ſtice in diuis ē ſbū. h ei a noticia hoīꝫ ē remotū. h

eſſe eſt ſuꝑ intellēm:ꝛ ſuꝑ rōnē:ꝛ ſuꝑ linguā vt dic̃
Sapiēs. Et nō deficiūt lingue a narratione eiꝰ niſi
ꝓpt̃ excellentiāꝫ nature ꝛ altitudīs ipſiꝰ. Sic ſt ea
q̄ de deo ſūt. Qꝛ ſic dr̄ Diony. cū ad diuīa ſba at-
tollimꝰ:ꝑfectā irrōnalitatē iuenimꝰ:ꝛ q̄d loq̄mur
neſcimꝰ. Abſcōdita etiāꝫ ſt futura q̄ p̄dcā ſt ꝑ ſpm̄
ſcm̄. Act.j. Nō eſt vrm̄ noſſe tpa vl' momēta:q̄ pr̄
poſuit in ſua ptāte. Dan.xij. Claude ſmones ꝛ ſi-
gna librū vſqꝫ ad tps ſtatutū. Hec autē abſcōdita
cognoſcent̃. Primū q̄dem a Doctoribꝰ ſitatꝭ. Et
nūc in palā veniet ꝑ doctrinā ipoꝝ. Et h eſt qđ dic̃
⌊qđ nō cognoſcat̃⌋ſic dr̄ Jo.xvj. Ecce nūc palā
loquerꝭ:ꝛ ꝓuerbiū nullū dicis. Nūc ſcimꝰ qꝛ ſcis
oia:ꝛ nō opꝰ eſt tibi vt q̄s te interroget. h ei cog̊ſcere
fac ſpūs. De q̄ dr̄ Jo.xiiij. Spūs docebit vos oia
ꝛ ſuggeret vobis oia q̄cūqꝫ dixero vob. Job.xxviij
Sapia abſcōdita ꝓduxit in lucē⌊et⌋ſic⌊in palā
veniat⌋Sic eni diſcipuli qđ i aure audiūt predi
cant ſuꝑ tecta. Mat.x. Sic Hierem.xxj Hebre.ix.
Erūt oēs deo docibiles. Et h eſt qđ dr̄. Cautos
aūt oēs reddēs circa hmōi ꝓfectū. Subiūgit⌊vi-
dete⌋h ē diligēt̃ attēdite vob⌊q̄uo audiatꝭ⌋h ē
ad quē ꝛ q̄ntū ꝓfectū Nō intellēs tm̄:ſꝫ etiā ſpūs et
vite ꝑcipitꝭ ea q̄ dicunt̃ Act.xx. Attēdite vob ꝛ vni-
uerſo gregi in q̄ vos poſuit ds rectores ꝛ epōs re-
gere eccl'aꝫ quā adq̄ſiuit ſanguie ſuo.ij. Timo.iiij
Attēde tibi ꝛ doctrine. Bn̄ dico q attendatꝭ. qꝛ⌊q̄
hꝫ⌋in talibꝰ conatū ꝛ ſtudiuꝫ⌊illi dabit̃⌋ꝑfectꝰ
intellēs myſterioꝝ occultoꝝ Qui eni in talibꝰ hꝫ:
non habet niſi p̄ncipia: ſine quibꝰ nullꝰ aliq̄d pōt
accipe. Unde Jo.xiiij. Quē mundꝰ nō pōt accipe:
qꝛ nō videt eū. nec ſcit eū Uos aūt cognoſcetꝭ eū:qꝛ
apud vos manebit:ꝛ in vob erit. Nullꝰ eñ aliq̄d
accipit ꝑ doctrinā:cuiꝰ p̄ncipia apđ ſe priꝰ nō ha-
buit Et iđo habenti diuīa: iā in ꝑabolis ꝛ occultis
ꝛ abſcōditꝭ:dabit̃ intellēs vere ꝯtemplatōis.j. Co
rinth.ij. Nos nō ſpūm hꝰ mōi accepimꝰ:ſed ſpūm
q̄ ex deo eſt. vt ſciamꝰ q̄ a deo donata ſūt nob⌊Et
q̄cunqꝫ nō hꝫ⌋hec rudimēta fidei in ꝑabol' ꝛ oc
cultis⌊etiā qđ putat ſe hr̄e⌋de lūie intellēs na
tural':qđ n̄ vere habet̃ niſi ad diuīa referat̃. Ad mū-
dū eni relatū putat̃ hr̄i ꝛ nō habet̃. qꝛ obnubilatū
habet̃. ꝛ h nō vere habet̃. Apoc.iij. Dicꝭ qꝛ diues ſū
ꝛ nullꝰ egeo. ꝛ neſcis qꝛ miſer es ꝛ miſerabil' ꝛ ce-
cus ꝛ nudꝰ ꝛ pauꝑ⌊auferet̃ ab eo⌋Mat.xxv Au
ferte ab eo mnā: ꝛ date illi q̄ hꝫ q̄nqꝫ mnas. Mat.
xiij. Oi hn̄ti dabit̃ ꝛ abūdabit. Qui āt nō hꝫ:etiāꝫ
illđ qđ videt̃ hr̄e auferet̃ ab eo. Hoc mō Dan.iiij
Cor Nabuchođ mutatū eſt ab eo. ꝛ cor fere datū
eſt ei. Hoc mō dr̄ Rho.j. Cor obſcuratū ē inſipiēs
cor eoꝝ. Dicētes ei ſe eē ſapiētes ſtulti facti ſt. ꝛ da-
ti ſt in reprobū ſenſū. Et iō multū cauēdū ē i audi-
tu ſbi vt audiat̃ ꝛ ꝓponat̃ ad ꝓfectum.

Uenerūt āt ad illū mater ꝛ frēs eiꝰ
et nō poterāt adire eū p̄ turba. Et
nunciatū eſt illi. Mr̄ tua ꝛ fratres
tui foris ſtant volētes te videre.
Qui reſpōdens dixit ad eos. Ma
ter mea ꝛ frēs mei hi ſūt q̄ verbuꝫ

dei audiunt et faciunt

Q Hic incipit pars illa q̃ cautos reddit docto-
res: ne ſub lecto vel vaſe carnal' affect⁹ ponāt lu-
cernā. Reddit aūt cautos p exemplū. Dicuntur
aūt hic Tria. Primū eſt Carnaliū amicoꝝ ad
chr̄m diſpēſatiu⁹ aduēt⁹. Scdm ē Tēptatiuus
cuiuſdā d amicꝫ q̄rētibꝫ nūciat⁹. Tertiū aūt Sa-
piētiſſim⁹ a chro fact⁹ miſſiōis mod⁹. De Primo
dicit ⌊Venerūt aūt⌋ diſpēſante ſapia dei. Ut
exēplo ſuo doctores ṽitatꝫ inſtruerēt ⌊ad illū⌋ ħ
eſt: ad chr̄m ⌊mater⌋ q̃ pcipuo honore erat dig̃.
Tobie. iiij. Honorē habebis mr̄i tue oibꝫ diebꝫ
vite tue ⌊z fratres⌋ ꝯſobrini z ꝯſanguinei. Mľ-
tipliciter eni dicunť frēs: ſić notatū ē ſup Mat.
xij. Cōtribules eni dicūť ħ frēs. Et nō ſić dicunt
hebionite heretici ex eadē mr̄e p⁹ chr̄m nati. Job
xix. Frēs mei elōgauerūt a me: z noti mei tāqꝫ ali-
eni receſſerūt a me ⌊Et nō poterāt adire eūz
p̄ turba⌋ Tāta eni erat virt⁹ ṽboꝝ ei⁹ ꝙ certa-
tim ſe cōpmebāt ad audiēdū eū. Aggei. ij. Ueniet
et deſiderat⁹ cūctis gētibꝫ. Turba eni deuotione
ſua ħ excludit ꝓpinqs carnales. z ħ ē glia docto-
ris. Eſa. lx. Uidebis z afflues: z mirabiť z dilata-
biť cor tuū qn̄ ꝯuerſa fuerit ad te mltitudo ma-
ris: fortitudo gētiū venerit tibi. ⌊Et nūciatū ē
illi⌋ Ecce Scdꝫ. Glo. vult ꝙ ab aliq̃ tētāte ſit fa-
ctū iſtō nūciū: volēte expiri ſi ſpūalia intēmitteret
ꝓpter carnalē affectū. ij. Cor. vj. Nos ex ħ neminē
nouim⁹ ſm carnē. z ſi cognouim⁹ p carnē chr̄m.
ſꝫ iā nō cognouim⁹. Uel poteſt dici ꝙ nō tentan-
do ſed bono affectu nūciauit: q: nihil mali fecit
niſi ꝙ temp⁹ oportunū nō expectauit. Eccľs. iij.
Oia tp̄s habēt. Nūciās aūt ſić dixit ⌊Mr̄ tua⌋
Cui⁹ vēter btūs eſt q̃ te portauit: z vbera q̃ ſuxi-
ſti. Lu. xi. ⌊z fratres tui⌋ tibi p eandē matrē tā
dignaꝫ ꝯiūcti q̃ꝝ affectu merito debes moueri.
⌊Stant⌋ laſſi ⌊foris⌋ ad eſtū z aerꝫ intēperiē: qꝛ
eſt ꝯdeſcēdendū. Cañ. v. Aperi mihi ſoror mea:
q: caput meū plenū eſt rore: z cincinni mei guttꝫ
noctiū ⌊volētes⌋ ex affectu intimo cupiētes ⌊te
videre⌋ ꝓpť ħ ꝙ oēs te videre deſiderāt. Jo. xij.
Dn̄e volum⁹ ieſū videre. Tuis igiť pl⁹ tenerꝫ q̃s
alienis. Leui. xix. Diliges frēm tuū ſicut teipſuꝫ.
⌊Qui rn̄dens dixit ad eos⌋ Tertiū eſt In q̃
eſt z Confutatio tētantis. z Prepoſitio ſpiritual'
opis. z ꝓpinqtatꝫ. z tn̄ nulla abnegatio carnal' ꝓ-
pinquitatꝫ ⌊Mater mea⌋ in aīı⁹ corde formor.
Gal. iiij. Filioli mei q̃s iterꝝ parturio donec for-
meť chr̄s i vob. Eſa. xxvj. Quaſi parturiuimus z
peperimus ſpm̄ ſalutꝫ. Hec ē mr̄ honoris z hone-
ſtatꝫ. Ecci. xxiiij. Que Apoc. xij. clamat i doloribꝫ
zeli z charitatꝫ. z parit filiū maſculū: q̃ rapt⁹ ē ad
deū z ad thronū ei⁹ ⌊z frēs mei⌋ ex eadē pr̄e per
grām: z ex viſceribꝫ caritatis eiuſdē mr̄is p cha-
ritatꝫ affectū: z nō carnis ꝯceptū nati. Jo. xx. Dic
fribꝫ meis. Aſcēdo ad prēꝫ meū z prēꝫ vr̄m: deuꝫ
meū z deuꝫ vr̄m ⌊hi ſunt⌋ ſm ſpm̄. q: dedit eis
ptātē filios dei fieri: q̃ nō ex ſanguibꝫ: neqꝫ ex vo-
lūtate carnis: neqꝫ ex volūtate viri: ſꝫ ex deo nati
ſūtꝫ q̃ ṽbū dei audiūt ⌊ad Intellectū z Affectū.
ꝙ illi ſunt filij mr̄is ſapie. Ecci. iiij. Sapia vitā fi-
lijs ſuis iſpirauit. Uerbū dei ē p qđ fctā ſť oia. Et q̃
formāť: forma ṽbi efficiūť filij dei. z i forma dei: p
ṽbū. Pš. lxxxi. Ego dixi dij eſtꝫ z filij excelſi oēs.
Eſa. lx. Op⁹ man⁹ mee germē plātatōis mee ad glo-
rificādū ⌊z faciūt⌋ in ope. Tľes ei ṽtutū doctrine
z itellect⁹: ſtant i ope. q: In ope ē pfectio vtūtis. Ja.
j. Qui pſpexerit ſe i lege pfcē libertatꝫ. ñ auditor ob-
liuioſus factus: ſꝫ factor opis: hic btūs in fcō ſuo
erit. Lu. xj. Beati q̃ audiūt verbū dei z cuſtodiunt
illud. Sic ergo terminata eſt ps de Mō docēdi.

Factū ē āt i vna dieꝝ z ip̄e aſcēdit in nauiculā z diſcipli e⁹: z ait ad illos Trāſfretemus trans ſtagnuꝫ. Et aſcenderunt.

Hic icipit ps q̃ ē De ṽbi p̄dicati potētia In q̃ ipoſ
ꝯfirmat diſciplos ad fide ṽbi. qđ cōmittiť eis p̄di-
cādū. Necē ei ē ꝙ pri⁹ ipaꝫ potētiā ṽbi di videāt z
experiant: Et ꝙ poſtea cōmittať eis eadē ptās. ħ eñ R
ſtati ꝯñr fieri i caplo ſeqnti. Et in ħ ē pfectio Ordis
Aplici z Epalis. Oſtēdiť āt ṽbū dei omp̄s: i mōo
maiori: z i mōo miori. ħ ē in hoie ꝓpť quē mūdus
maior ſiue macrocoſm⁹ fact⁹ ē. Sić eñ dť Plato
Uniuerſitas reꝝ i q̃ttuor mūdis ꝯſiſtit Ita ꝙ in
q̃libet tota ſiſtit. In mūdo. ſ. Ideali Qui ē primus
itellect⁹ dei deoꝝ: q̃ opifex z pr̄ ꝯſtitit oim alioꝝ. Et
ħ Mūd⁹ ṽe mūd⁹ ē. q: nihil inq̃natū icurrit i ipꝫ.
Qui ſić dť Boeci⁹. Mūdū mēte gerēs pulcrū pul-
cerrim⁹ ip̄e: ſiliqꝫ imagie formās. Et ħ mūd⁹ vt dť
Aug. eſt ſapia z ṽbū di. Et iō potēs ſup tres alios
mūdos faciendi in eis q̃cq̃d voluerit. Scdš In q̃
vniuerſitas reꝝ ꝯſiſtit ē pma maťia ſić dť Grego.
Uñ Ecci. xviij. Qui viuit i eťnū creauit oia ſiľ. i p-
ma maťia. Tertiū: In q̃ ꝯſiſtit reꝝ vniuerſitas z
tota ꝯtinētia celi z terre z oiꝫ q̃ i eis ſť. In q̃ mōo ē
vniuerſitas formis diſtincta: z ṽtutibꝫ ꝓpagata: q̃
pfecta ē ex ṽbo di. In q̃: ſť oia vita z lux. Jo. j. Oia
p ip̄ꝫ fctā ſť: z ſine ipo fctm̄ ē nihil. Sić ei dř i Lib.
De Intelligibilibꝫ. Queců qꝫ ſť i pmo motore per
rōnē z ideā: ſť in pma maťia p potētiā. Et in mōo
ſenſibili p formā diſtictā. Quartū āt In q̃ eſt reꝝ
vniuerſitas: ē aīa hois: q̃ ē imago mōi vt dť Tri-
megiſt⁹ In q̃ reſultāt oia p imaginē cūcta ſbiectā
Sēſibilia q̃dē p ptē ſenſibilē. Intellectualia āt p
intellēm potētialē: q̃ (al's q̃) ē oia fieri. ſić dť phus.
Oia āt hec ꝯtinet mūd⁹ pm⁹ q̃ ṽe z ſꝫ cāꝫ mūd⁹ ē.
Et iō in alijs fať q̃cq̃d voluerit. Hoc āt ṽbū in oi
ṽtute ſua ꝯmittiť p̄dicādū aplis z aplicꝫ epis. Et
iō ꝯueniēs ē vt ṽtutū e⁹ accipiāt verꝝ experimētū: tā i
mōo ſenſibili q̃ꝫ i mōo miori. In mōo āt ſenſibili
dupľr oñt ṽtutē. In creata videlicꝫ corpali. Et in
creata ſpūali icorpea: ṽtuti ṽbi ꝯria. ħ ē: i demoni-
b⁹ q̃ꝝ legionē cōpeſcit: z ſibi ſuire fať. ſić pꝫ i ſeqn-
ti miraclo. In iſto āt miraclo oñt ſe eē potētē ṽbo
In Aq̃ p tēpeſtatꝫ ſedatiōeꝫ. In aere p vētoꝝ q̃etē.
(al's q̃etatione) In Terra p vaporꝫ tēni q̃ ē vēt⁹ re-
pſſionē. z In celo p ħ ꝙ lunā ꝯpeſcuit: ne talē vētū
ſuſcitaret q̃ mare moueret. Diuidiť āt hiſtoria hec i
tres ptes. In q̃ꝝ pma ꝯtineť ea q̃ ptinēt ad naui-
gatōꝫ: in q̃ fctm̄ ē miraclm̄. In ſcđa oia ponūť q̃ ag-
grauāt tēpeſtatꝫ piculū. In tertia ē ea q̃ pficiūt mi-

raculū. In Pria harꝫ ↄtinent̄ Quattuoꝛ. In qrū Prio Euāgeliſta ponit ↄtinuatōeꝫ hiſtoriaꝝ. In Scdo Dn̄i pparatā nauigatōeꝫ. In Tertio Diſcipuloꝝ ↄfirmādoꝝ cū dn̄o aſſociationē. In Quarto Dn̄i ad nauigādū diſpēſatoriā ad diſcipl'os exhortationē. In Prio hoꝝ: nō dat ↄtinuatōꝫ temporꝫ: ſed poti⁹ dr ↄtinuationē ordis quā ſepe diximus. In q̄ fides vboꝝ pbat̄ p mirabilia fctā operū vbo ſubiacētiū. Et h̄ notat cū dr [Factū ē āt] in ſapia eṫna vbo (al's eṫni vbi) [in vna dierū] h̄ eſt: in aliq̄ dieꝝ. Que nō noiat̄ ne ordo tpis reqrat̄. Non em̄ fctā dn̄i ſubiacēt tēpori Sꝫ tpus ꝛ oīa alia ſubiacēt factꝭ dn̄i. Vn̄ Boeti⁹. Qui tpus
S ab euo ire iubes. Unde Act.i. Tpa ꝛ momēta pat̄ poſuit in ſua ptāte [Et ipe aſcēdit] Ecce Scdꝫ [Aſcēdit] āt. Cui⁹ oīs act⁹ aſcēſio eſt. Ps̄.lxxxiij. Aſcēſiones i corde ſuo diſpoſuit. Vn̄ cū etiam ad paſſionē iret: cui⁹ hec nauicl'a figura ē: aſcēdiſſe phibet̄. Mat.xx. Ecce aſcēdim⁹ hieroſolymā. Aſcendit aūt dn̄ nos aſcēdere fecit. Lu.v. Aſcēdit in vnā naui q̄ erat Simonis: ꝛ dixit. Duc in altū ꝛ laxate retia vr̄a in capturā [in nauiculā] Que natura: vſu ꝛ quātitate paſſionē crucis ſignificat. Natura ligni. Vſu gubnatōis. Quātitate diminuta hūilitatē ſignificat chr̄i in paſſiōe. Et hec tria ſiml' ↄtinent̄. Sap.xiiij. Vt nō eēnt vacua ſapie tue opera. ꝓpter h̄ exiguo ligno credūt hoies aīas ſuas. ꝛ trāſeūtes mare: p ratē liberati ſꝫ. Sic etiā eccleſia a chr̄o gubernata: crucis gubernaculo nauis dr̄. Et bn̄ cōpetit. Prouer.xl. Fctā ē q̄ſi nauis inſtitoris delōge portās panē ſuū. hoc eſt de vltis finibꝫ celi afferēs per opus redēptōis [et diſcipuli ei⁹] Ecce Diſcipuloꝝ ↄfirmādoꝝ aſſociatio. Tota em̄ familia dom⁹ dn̄i cū dn̄o ingredit̄ in naui. qꝛ Extra naui nō ē ſal⁹. Gen̄.vij. Ingredere tu ꝛ oīs dom⁹ tua tecū in arcā. Te em̄ vidi iuſtū corā me. Lu.xj. Qui nō colligit diſpgit. ꝛ q̄ nō eſt mecū: cōtra me eſt. Jdō dr Lu.xxij. Vos eſtis q̄ pmāſiſtis mecū i tētatōibꝫ meis [Et ait ad illos] Ecce Diſpenſatoria ad nauigāduꝫ exhortatio. Et dicūt̄ Duo. Exhortatio dn̄i cum pſciret q̄d eēt futuꝝ. ꝛ Simplex obia diſcipl'oꝝ. Exhortando em̄ dr [Trāſfretem⁹] h̄ eſt: trās fretū ſiue ſtagnū qđ fretū vocat̄ h̄: nauigem⁹. Jo.vj. Ipſe eī ſciebat q̄d eēt factur⁹. et idō diſpēſatorie hāc fecē exhortatōeꝫ. Abac.iij. Viā feciſti in mari equis tuis i luto aqr̄ū multarum.

Notat̄ āt diligētia dn̄i in pdicādo: cui nō ſuffecit i vna pte pdicādo diſcurrere: niſi etiā trāſiret ad aliam ripā ꝛ ibi pdicaret. Notat̄ etiā trāſit⁹ e⁹ cū diſcipul' ab iſto litore ad aliud lit⁹ eṫnitatꝭ. Eſaie.xvj. Propagies e⁹ rcē (al's relicte) ſꝫ: trāſierūt mare Relicte eī nob ꝓpagies: ſꝫ apl'i ꝛ diſcipl'i: q̄ maria trāſeūtes ꝛ nob pdicauerūt: ꝛ nos ad lit⁹ eṫnitatꝭ trāſuexerūt. Eſa.xxiij. Trāſfretātes mare repleuerūt te aqs multꝭ. ſemē nili meſſis fluīs fruges ei⁹. Iſti ſūt eī q̄ mare trāſfretātes cū dn̄o: nos aqs ſue doctrie repleuerūt. Et ſemie nili (q̄ ē vn⁹ fluuioꝝ padiſi) qđ ē vbū dei: frugē fidei ꝛ iuſticie i nob: irrigauerūt corda ad fructū faciēdū. De⁹ āt dedit icremētū.j. Corinth.iij. Neqꝫ q̄ plātat ē aliq̄d neqꝫ q̄ rigat: ſꝫ q̄ icremētū dat de⁹ [Et aſcēderūt] Ecce Diſcipuloꝝ obia: q̄ cū dn̄o i nauiculā eccl'e ꝛ obie crucꝭ aſcēderūt. Mat.x. Qui n̄ tollit crucē ſuā ꝛ ſeq̄t̄ me: nō ē me dign⁹. De alijs nō (al's eni) pt dici In mari via tua: ꝛ ſemite tue i aqs mlt'is. ꝛ veſtigia tua non cognoſcent̄. Sꝫ de diſcipul' Vias eī in aqs tribulationū cognouerūt. Prou.xxx. Tria ſꝫ difficilia mihi: ꝛ q̄rtū penit⁹ ignoro. Viā aqle i celo. viā colubri ſuper petrā. Viā nauis i medio mari. Viā viri i adoleſcētia. Viā aqle i celo ↄgſcit q̄ oc'lo ↄtēplatōis cū chriſto puolat altiuola ↄtēplatōe celeſtia. Viā colubri ſup petrā cognſcit: q̄ viā ſapie ei⁹ (al's chr̄i) i fūdamēto vitatꝭ eccl'iaſtice pſpicacit̄ puidet cū petro q̄ hāc vitatē illūinat⁹ a dō pſpexit. Viā nauis in medio mari cognſcit Qui gubnatōꝫ eccl'e a chr̄o p crucē facte (al's factā) p myſteriū cognouit. Viā āt viri in adoleſcētia iueſtigat q̄ vias icarnatiōis i viſceribꝫ btē vgīs vel i iuuētute hūanitatꝭ aſſūpte pſpexit. Et h̄ q̄dem nēo ad plenū cognouit niſi chr̄s. Diſcipuli āt T
ſecuti veſtigia ↄditorꝭ ſm̄ ptē aliquā cognouerunt. et idō obedieṫer cū ipō (al's chriſto) aſcenderunt

Nauigātib⁹ aūt illis obdormiuit.

Hic icipit Occurſus piculi: de q̄ ſaluat ſuos ſaluator. Dicunt̄ aūt h̄ Quinqꝫ. Quoꝝ Primū ē Inſufficiēs ↄ piculū adiutoriū hoīs. Scdꝫ ē Ad tēpus diſſimulatio auxilij ſaluatorꝭ. Tertiū eſt Cā piculi nauis. Quartū Ipſi⁹ piculi violētia vires hoim ſupexcellentꝭ. Quintū āt eſt Preſentis piculi iā iminētis. Hec aūt p ſingl'a patēt in lr̄a. Inſufficiēs em̄ ↄ piculū Adiutoriū hoīs tāgit̄ p h̄ q̄ dr̄ [Nauigantib⁹ aūt illis] Non em̄ eſt aliq̄d ex arte ꝛ labore hoīs adiutoriū ↄ piculū tēpeſtatꝭ: niſi naui in ventū vertere ꝛ fortit' nauigare. Et inuit̄ p h̄ q̄ extrēis in picul' auxiliū ꝛ ↄſiliū hūanū nō ſꝫ refutāda. Et qn̄ deeſt auxiliū hoīs reqrendū ē auxiliū diuinū. Jone.j. Remigauerūt viri vt reuerterent̄ ad aridā: ꝛ nō valebāt. qꝛ mare ibat ꝛ itumeſcebat ſup eos Eccl'i.xliij. Qui nauigāt mare narrāt picula e⁹ [obdormiuit] Ecce Ad tpꝭ diſſimulatio auxilij ſaluatorꝭ. Cā aūt dormitōis ē laſſitudo pdicatōis ꝛ vexatio turbaꝝ i ꝓcuratōe ſalutꝭ. Sicē expſſe dr̄ Mar.iiij. Aſſumūt eū ita vt erat i naui. Nō em̄ alie naues erāt cū illo. Cōfutat̄ aūt ꝛ Manicheus q̄ dixit chr̄m verū hoieꝫ nō fuiſſe. Qꝛ ſi verus hō nō fuit: vere hūana non eſt paſſus. Sicē ſomnū ꝛ vigiliā: cui⁹ ↄriū hic dr̄. Dicit etiā Marc⁹ q̄ erat ipe i puppi ſup ceruical dormiēs: q̄ ſolacia niſi ver⁹ hō fuiſſet: nullo mō q̄ſiuiſſet. Innuens p h̄ q̄ ꝛ Nos in laboribꝫ ſolacia nc̄itatis accipere: et nobiſcū poſſumus portare. Sic aūt dr̄ Origenes Mira res eē videt̄ q̄ dormit q̄ nūqꝫ dormit. Ps̄.cxx. Ecce non dormitabit neqꝫ dormiet q̄ cuſtodit iſrl̄. ſꝫ dormit ſꝫ hūanitatē: ꝛ ſp vigilat ꝛ inſomnis eſt ſm̄ deitatē. Can̄.v. Ego dormio ꝛ cor meū vigilat. Ceruical āt ſup qđ dormit nō ē niſi ad reclinationē capitꝭ. Docēs nos p h̄ q̄ ſi accipim⁹ recreationē laſſitudis ad nc̄itatē accipiēda ſꝫ ꝛ nō ad voluptatē ꝛ reſolutionē. Amos.vj Ve q̄ dormitis in lect' eburneis ꝛ laſciuitꝭ i ſtratꝭ vr̄is. Vn̄ etiā non legit̄ q̄ aliquem domin⁹ in lecto iacentē curauit. Sed Jo.vj. dr̄: q̄ curauit cū q̄ iacebat i grabato: qui ſola neceſſitate etiā in infirmitate fuit ↄtent⁹. Grabatum em̄ eſt lectulus in q̄ ſolū q̄eſcit caput.

Et dicit a graba qđ hebraice ſonat caput. Videt autē ↄtrariū ei quod dicit Mat.viij. Vulpeſ foueas habent: ꝛ volucres celi nidos. filiꝰ autē hoīs nō habet vbi caput ſuū reclinet Quia ſi ceruical ſecū portabatur: habuit vbi caput qn̄ voluit reclinauit. Et dicendū ꝙ in ꝟitate ſicut Marcus innuit: tūc ꝓpter laboris laſſitudinē: diſcipuli ſecū in nauim ceruical aſſumpſerāt. Cuiꝰ ſignū eſt ꝙ ita cito obdormierat. Nō eni ita cito obdormiuiſſet niſi multū laboraſſet. nec ita fortit dormiret in tāto motu nauis: niſi multū fatigatꝰ fuiſſet. Dormire ꝟo iſtud in naui ſignat dormitionē mortis i cruce. Pſal.iij. Ego dormiui ꝛ ſomnū cepi ꝛ exurrexi qm̄ dn̄s ſuſcepit me.

Et deſcēdit procella venti i ſtagnū.et cōpellebant ꝛ piclitabant.

V Ecce Cauſa piculi nauis. Et tangūt Quattuor. Modus.ſ.impulſiōis. Impetꝰ concuſſiōis. Cauſa euerſiōis. ꝛ Loci diſpoſitio tēpeſtati ↄgruens ꝛ habilis. Modus impulſiōis tangit cum dicit [deſcēdit] Dū eni vētus in alto eſt ꝛ flat: nō multū mare ↄcutit. qꝛ tūc aerē trāſcendit: ꝛ nō multū impellit iferiora. Sicut videt aliqn̄ in nubibꝰ altiſſimis: q̄ mouent a vēto. ꝛ inferꝰ ventꝰ vel nō ſentit. vel par ꝑcipit. Sed qn̄ grauat venti materia: ſignū eſt ꝙ ↄtinue a vapore terreo forti regeneret. Et tūc fortiſſimꝰ ventꝰ efficit ad inferiora ↄcutienda ſua naturali deijcit grauitate. Vn̄ Matth.viij. Factus eſt motꝰ in mari. Jone j. Dn̄s immiſit ventū magnū in mari. ꝛ facta eſt tēpeſtas magna: ꝛ nauis piclitabatur ↄtinue. Et iſtū ventū ꝓcepit dn̄s oriri ad ꝓbatōem diſcipulorum. Pſal.cvj. Aſcēdunt vſq ad celū. ꝛ deſcendunt vſq ad abyſſum. aīa eorū in malis tabeſcebat [pcella] Ecce Impetꝰ ↄcuſſiōis. Procella eni eſt qn̄ ad modū collium ꝛ montiū intumeſcit mare: ſiue ſtagnū interpoſitis vallibꝰ ſemꝑ inter duas ꝓcellas. qꝛ tūc nauis inequalit' aſcēdit ante ꝛ deſcēdit retro. ꝛ timor eſt ne inter duas ꝓcellas abſorbeat. Job.xxvij. Apphēdet eū quaſi aq̄ inopia. nocte opp̄met eā tēpeſtas. Naū.j. Dn̄s i tēpeſtate ꝛ turbine vie eiꝰ. Jone.ij. Gurgites tui ꝛ fluctꝰ tui ſuꝑ me trāſierūt. Pſal. Intrauerunt aq̄ vſq ad aīam meā. [venti] Ecce Cā euerſionis. Ventꝰ eni ſicut dicit Auic. eſt forcit impellēſ elementū: qđ in ſe nō eſt terminabile. ꝛ ſꝑ a ſitu vno i aliū euertēs. Act.xxvij. Miſit ſe contra nauim ventꝰ typhonicꝰ: q̄ vocat euroaquilo: ꝛ cū arrepta eſſet nauis ꝛ nō poſſz conari in ventum: data naue flatibꝰ. ferebamur: h̄ eſt: iactabamur. Et hoc maxime cōtingit qn̄ mixtim flant vēti oppoſiti. Dan̄.vij. Quattuor vēti celi pugnabant in mari mag. [in ſtagnū] Ecce locꝰ piclo ↄueniēs ꝛ habil. Si eni eēt fluēs aq̄: fluxꝰ ꝓcellas diſtraheret. Sz qn̄ ſtat ad ipetū vēti: tota mouet aq̄ vētū expectās. ꝛ a fūdo illiꝰ eleuat ventꝰ totā aquam criſpātibꝰ vndis i ꝓcellas ↄuertēs motu iordinato. Job.xlj. Ferueſcere facit ꝓfūdū mare: ſicut cum vnguēta bulliūt. Pš.lxviij. Veni i altitudinem maris ꝛ tēpeſtas demerſit me. Deſcēſus autē iſte impetum ſignificat ſuggeſtiōis diabolice. Exo.j. Ventꝰ turbinis veniebat ab aq̄lone. Job.j. Ventꝰ vehemēs irruit a regiōe deſerti Et dr̄ deſcēdere: qꝛ deorſū fluere facit. Et fluit iux̄ interꝑtationē noīs diaboli: q̄ deorſū fluens interp̄tat. procella autē ex iſto flatu cauſata: procelloſa cōcupia. Pš.cxlviij. Ignis grando nix glacies ſpūs ꝓcellaꝝ. Ignis q̄dem libidis. Grando ꝑcuſſionis i violētia tentatiōis. Nix in frigiditate deuotiōis. Glacies algide charitatꝭ. Spūs ſuggeſtiōis: procellarū i motu libidinoſi humorꝭ. Hec ei oīa ↄfundunt in tētatiōe demonis. Sap.v. Stabit ↄ eos ſpūs ꝟtutꝭ: ꝛ flumina ↄcurrēt duriter. Hec oīa irruūt in ſtagnum nři (al's vani) cordis [Et complebant] (al's cōpellebātur) et piclitabant] Hic tāgit ipiꝰ periculi violētia vires hoīs excedentꝭ. Et idō dicit Duo. Exceſſus.ſ. piculi ex pte nauis. ꝛ Exceſſus ex parte viriū hoīs. Ex pte Nauis q̄dem cū dic [Et cōplebant] h̄ eſt: nauis incepit ipleri aq̄. qꝛ vento eā inclināte ſepiꝰ hauſit aquā. Vn̄ Matth.viij ita vt nauicula operiret fluctibꝰ. Jone.ij. Proiecſti me in ꝓfundū i corde marꝭ: ꝛ flumen circūdedit me. ꝛ oēs gurgites tui ꝛ fluctꝰ tui ſuꝑ me trāſierūt. Thren.iij. Inundauerūt aque ſuꝑ caput meū. dixi: perij. Actu.xxvij. Puppis ſoluebat a vi maris. [Et periclitabant] Ecce Exceſſus viriū hoīs. Eccl.xliij. Qui nauigāt mare: narrāt picula eius. Cauſa ꝟo piculi vt dr̄ Glo. quedā fuit. qꝛ ꝓditorē habebāt in naui Nō ꝙ iam tūc eēt proditor. ſz q̄a forte iam tunc moliebat ꝓditionē. Et in h̄ notat ꝙ Societas maloꝝ ſepe eſt cā diſcrimis bonoꝝ. Et h̄ confirmat Nūe.xvj. vbi dicit. Recedite de tabernaculis hoīm impioꝝ: ne forte ꝛ vos viuos terra abſorbeat Et Joſue.vij Anathema i medio tui iſrl' non poterꝭ ſtare corā hoſtibꝰ tuis: donec deleatur ex te q̄ contaminatꝰ eſt h̄ ſcelere. Vn̄ Glo. Merito turbat nauis in q̄ ꝓditor ē cū bonis: ꝛ q̄ ſuis meritis firmi fuerūt vel nō erāt turbati: turbant alienis. Job.j. Vbi int' filios dei fuit ſathan: q̄ procurauit Job ſpoliationē. liberoꝝ extinctōēz. ꝛ corporis hei Job ꝑcuſſionē. j. Coꝝ.v. Expurgate vetus fermentū. vt ſitꝭ noua cōſperſio: ſicut eſtis azymi. Et idō de naui religiōis ꝛ eccl'e tales ſūt diminādi: ne turbet ex p̄ſentia ipoꝝ. Sz chřs diſpēſatorie hūc ſuſtinuit. qꝛ adhuc ſe ipm̄ nō manifeſtauerat: nec adhuc ꝓditionē ꝑfecerat. Et idō vt hō iā nihil fecit contra eū: q̄uis vt deꝰ p̄ſciret q̄đ eſſet facturꝰ. Ex oibꝰ aūt his colligit p̄ñtia piculi iā iminentꝭ. Qđ etiā notat in h̄ ꝙ dr̄ [Et piclitabant] Unde Glo. quedā dt. Aduerte neminē ſine tentatiōe de hac vita poſſe demigrare: cū ap'los quibus dn̄s adeſt: ſepe tentationū procella perturbet. ij. Tim.iij Oēs qui pie viuere volūt in chriſto perſecutionē patiuntur. Lu.xxij. Ecce ſathanas expetiuit vos: vt cribraret ſicut triticum. Tob.xij. Quia placuiſti deo: neceſſe fuit vt tentatio probaret te.

Accedentes autem ſuſcitauerunt eum: dicētes. Preceptor: perimus.

Hic ponunt ea que faciūt ad miraculi ꝑfectionem. Et ſūt Tria. Quedā ſunt antecedētia. Quedā X

eſſentialia: ⁊ Quedã ↄſeqñtia. Antecedentia faci÷
unt ad interpellationẽ facientis miraculũ. Eſſenti
alia faciũt pfectõnez miraculi Conſequẽtia: mira
culi oñdunt finẽ. In antecedentibꝫ Tria notant
Appropinquatio interpellãtiũ. Suſcitatio ſup÷
plicantiũ. ⁊ Allegatio piculorũ iã inſtantiũ Dic
ergo. [Accedẽtes ergo] Ecce Interpellãtium
appropinqtio: Que nõ tã loco q̃ꝫ deuotõne facta
intelligit. Iac. iiij. Appropinqte deo ⁊ appropin
q̃bit vobis. Pſal. lxxx. Nõ diſcedimꝰ a te viuifi
cabis nos. Deutero. iiij. Dñs deꝰ noſter adeſt cun÷
ctis obſecrationibꝫ noſtris. Pſal. xxxiij. Iuxta ẽ
dñs his qui tribulato ſunt corde. Pſal. xc. Cum
ipſo ſum in tribulatiõe. Eſt tñ debilis fidei ſignũ
q accesserit: loco eſtimantes plus poſſe ſaluato
rẽ in ꝓpinquos q̃ꝫ in remotos. Sic̃ qd paſſi re÷
gulo Ioan. iiij. Qui dñm deſcẽdentẽ in domum
ſuã plus poſſe putauit q̃ꝫ abſentẽ. ⁊ ideo a domi
no eſt redargutꝰ de paruitate fidei: ſicut ⁊ h apo÷
ſtoli redarguunt [Suſcitauerũt eũ] Ecce Ex
citatio: q: Plus putauerũt poſſe vigilantẽ q̃ꝫ dor
mientẽ. Qd q̃uis verũ eſt ſm humanitatẽ: tamẽ
ſm deitatẽ nõ eſt verum. q: ſm illã nõ dormita÷
bit neqꝫ dormiet q̃ cuſtodit iſrael. Sed fecerunt
ſicut docet Ioſaphat. ij. Paral. xx. Cũ ignora÷
mus quid agere debeamꝰ: hoc ſolũ habemꝰ re÷
ſidui vt oculos nr̃os dirigamꝰ ad te. Prouerb.
vj. Diſcurre feſtina: ſuſcita amicũ tuũ: ne dederis
ſomnũ oculis tuis. Diſpẽſatoria eñi (vt dixmꝰ)
fuit hec diſſimulatio adiutorij. vt pbaret in quã÷
ta deuotione ⁊ feruore diſcipuli ad dñm recurre
rent [dicẽtes] Ecce Interpellatio. In qua Duo
ↄtinent. Profeſſio maieſtatis. ⁊ Allegatio neceſ
ſitatis. In Quibꝫ Duo alia itelligunt. Scꝫ. Pre÷
ſumptio benignitatis. ⁊ Reuerẽtia ſubiectionis
Profeſſio maieſtatis tangit p hoc q dicit [Pre÷
ceptor] Eſt eñi vere Preceptor qui omi creatu
re papiendi habet poteſtatẽ. Heſter. xiij. In dici
one tua cũcta ſunt poſita: ⁊ nõ eſt qui reſiſtat vo÷
lũtati tue. Ibidẽ. Dñs vniuerſorũ tu es: neqꝫ eſt
q̃ reſiſtat maieſtati tue. ps. cxiij. Oia quecũqꝫ vo
luit dñs fecit in celo ⁊ in terra. in mari ⁊ in oibꝰ
abyſſis [perimus] Ecce Allegatio neceſſitatis.
Oſee. vj. In tribulatõe ſua mane ↄſurgũt ad me
Eſa. xxvj. In anguſtia requiſierũt te. ⁊ in tribula
tione murmuris doctrina tua eis. Preſumptio
autẽ benignitatis notat ex hoc q ſimpler allega
tur neceſſitas. nec petit aliquid. q: tãtũ de beni÷
gnitate ſua pſumpſerũt: q p ſeipm ſciret et vellꝫ
⁊ poſſet ⁊ faceret qd ſaluiferũ ⁊ bonũ foret pro
ipis. Pſal. liij. Iacta cogitatũ tuũ in dño ⁊ ipe
te enutriet. i. Petri. v. Omnẽ ſollicitudinẽ vr̃am
pijciẽtes in eũ: q: ipi cura eſt de vobis. ps. xxxix.
Ego autẽ mendicꝰ ſum ⁊ paup: ⁊ dñs ſollicitꝰ eſt
mei. Reuerẽtia ꝟo ſubiectiõis notat i h q ñ pcã
at iſtãtmenta ſua ptẽdẽtes: ſꝫ hũili ſubiectõe ſe
ſibi ſubijciẽtes. Et h notat Mar. iiij. Vbi dr̃. Nõ
ad te ptiet q pimꝰ: Et ẽ ſenſus Quo ad iferiores
cauſas pimꝰ: neqꝫ ẽ auxiliũ niſi i te. Heſt. xiij. Si
decreueris ſaluare nos ↄtinuo liberabimur.

**At ille ſurgẽs increpauit vẽtũ ⁊ tempeſtatẽ aque: ⁊ ceſſauit. ⁊ fa
cta eſt tranquillitas.**

Hic tanguntur ea que ſunt d eſſentia mira÷
culi. Et ſunt Quattuor. Virtutis excitatio. Con÷
trarie poteſtatis increpatio. Periculi ſedatio. Sa÷
lutis inductio. Virtutis diuine excitatio notatur
cum dr̃ [At ille ſurgens] h eſt. virtutẽ erigens ⁊
ad actũ extendẽs. qd licꝫ fiat ꝟtute diuina operan÷
te in humanitate: tñ ſm deitatẽ ſemp vno modo ſe
habet. Hanc autẽ excitationẽ ꝟtutis: nõ niſi ſigni÷
ficat in ſurrectiõe corpis. Pſal. lxxvij. Excitatus ẽ
tanq̃ꝫ dormiens dominꝰ: tanq̃ꝫ potẽs crapulatus
a vino. Hec autẽ ſurrectio ſaluatoris in nauicula
ſignificat reſurrectionẽ eius de morte ⁊ inferno: in
qua ſolutis vinculis ſomni ⁊ mortis ſuis ſurrexit
ad ſalutẽ. Somnꝰ eñi ligatio eſt ſenſuũ ſicut dicit
phs Iudicũ. xv. Irruit ſpũs domini in ſamſonẽ.
Et ſicut ſolent ad ardorẽ ignis ligna conſumi: ita
⁊ vincula quibꝫ ligatus erat diſſipata ſunt ⁊ ſolu
ta [increpauit ventũ] Ecce Cõtrarie poteſtatis
Increpatio. Et tangit Duo. Vnũ: In alto. quod
fuit mouens cam (al's cauſa) Et Alterũ: In imo.
qd motũ fecit periculum. De Primo dr̃ [Incre÷
pauit ventũ] vt facientẽ pmo piculum. Et in h
notat Se dominũ aeris ⁊ terre. q: Ventus eſt de
natura terre: ⁊ eſt forma (al's in forma) aeris ⁊ mo
uens aerẽ. Matth. viij. Imperauit vẽtis ⁊ mari.
Marci. iiij. Exurgẽs cõminatus eſt vento. ⁊ dixit
mari. Tace ⁊ obmuteſce. Et hoc ẽ qd ſubiũgit [⁊
tempeſtatẽ aque] vt ſe dñm aque oſtenderet et
dñm lune. q: Luna mouet aquas. Et p cõſeqũẽs
dominũ ignis: quia luna nõ niſi calore ignis qui
cum lumine celi deſcẽdit eleuare poteſt vaporẽ vẽti
qui mare ipellit. Aggei. j. Dñs increpans mare ⁊
exiccans illud: ⁊ oia flumina ad deſertũ adducẽs.
Pſal. lxxxviij. Tu dñaris poteſtati maris: motũ
fluctuũ eius tu mitigas. Surgit g̃ dñs cũ adiu÷
toriũ ptendit. Increpat ventũ cum ſuggeſtionem
demonis annihilat. Sedat mare: dũ motũ mun÷
di vel cordis amari ad pacẽ reducit. Eſa. lvij. Cor
impij quaſi mare feruens: qd quieſcere non poteſt
[Et ceſſauit] Ecce Sedatio picli. Pſal. lxxxviij
Tu dominaris ptãti maris: motũ autẽ fluctuũ eiꝰ
tu mitigas. Iob. xxxviij. Huſqꝫ puenies ⁊ non
pcedes amplius. ⁊ hic cõfringes tumẽtes fluctus
tuos [et facta eſt tranquillitas] hoc ẽ quies
in aere ⁊ i mari. Et hec ẽ Magnitudo ſalutis idu
cte per miraculũ. quia quãdo ſedat ventus per na
turam: non continuo ſedat aqua. Sed poſtea ad÷
huc mouet aqua ꝓpter motũ qui ante fuerat in ea.
Tob. iij. Poſt tempeſtatem tranquillum facis: ⁊
poſt fletum ⁊ lachrymationem: exultationẽ ⁊ gau
dium infundis. Eſaie. lx. Dediſti in mari viam: vt
tranſirent liberati. Sapie. x. Tranſuexiſti eos per
aquam nimiam.

**Dixit autẽ illis Vbi eſt fides ve÷
ſtra? Qui timentes mirati ſunt ad
inuicem: dicentes. Quis putas hic
eſt? Quia ⁊ ventis imperat ⁊ ma÷**

ri: ⁊ obediunt ei.

Ecce Miraculū Cōſequentia. Et ſūt Tria. In-
crepatio dubitātis. ⁊ Effectus increpationis. et
Effectus miraculi. Increpatio tangit̄ cum dicitur
⌊**Ubi ē fides veſtra:**⌋ tot ſmonibꝫ inſtructa:
tot exhortationibus inuitata: tot miraculis cōfir
mata: tot gratijs data (al's dotata) Nō querit aūt
vt inſtruat ignorans: ſed vt increpet dubitans cor
diſcipuloꝝ. Mar. vlt̄. Exprobrauit incredulitatē
illorum ⁊ duriciā cordis: quia his qui viderāt eū
reſurrexiſſe non crediderūt. Math. viij. Quid ti-
midi eſtis modice fidei. Mar. iiij. Quid timetis:
necdum habetis finē ⌊**Qui timentes**⌋ Effect⁹
eſt increpationis. ⁊ eſt timor Filialis ⁊ Reuerētia-
lis. Increpati eñi filij timent offenſam patris: q̄ꝫ-
uis non timeāt condemnationē. Pſal. xviij. Timor
dñi ſanct⁹ ꝑmanens in ſeculū ſeculi. Pſal. ij. Ser
uite domino ī timore: ⁊ exultate ei cū tremore ⌊**mi
rati ſunt**⌋ Effectus eſt miraculi. Et tanguntur h̄
Quattuor. Ammiratio: Predicatio: chriſti Exal-
tatio (al's Exultatio) ⁊ Miracl'i celſitudo. Ammi-
ratio tangitur: cum dicit̄ ⌊**mirati ſunt**⌋ maieſta-
tē. Heſter. xv Ualde mirabilis es dñe: ⁊ facies tua
plena gratiarꝫ. Joſue. vij. (al's Judic. xiij) Cur q̄ris
nomen meū: quia ipm̄ eſt mirabile. Mirari aūt ē
ſm cognitionē (al's cogitationē) in cognitiōe hui⁹
facti ſuſpendi: ⁊ in agonē cordis ⁊ ſtuporem con-
uerti. Eccl'i. xliij. Qui nauigāt mare enarrāt pericu
la eius: ⁊ audiētes auribꝫ noſtris ammirabimur.
Pſal. xcij. Mirabilis in alt' dñs: teſtimonia tua
credibilia facta ſūt nimis. Etēm (al's Eo eñi) ꝙ ſic
in altiſſimis mirabilis inuētus ē: omnia que do-
cuit credibilia fecit. ⁊ his argumentis corda ad fi
dem conuicit. Sic eñi vt dicit̄ Act. j. In multis ar
gumētis ſibi fuit cū patribꝫ fidei: ⁊ cōteſtat⁹ eſt in
nos fidē quā tenem⁹: ⁊ ideo ſecuri ſum⁹ ⌊**ad in-
uicem: dicētes**⌋ fidei ꝑdicationē in ſe ipis iam in-
choantes. Implentes illud quod dr̄ in fine Apo.
Qui audit dicat veni. Heb. x. Non deſerētes colle
ctionē veſtram ſed adhortātes: ⁊ tāto magis q̄to
videritis appropinquantē diē. Eſa. xxxv Dicite pu
ſillanimes cōfortamini. Prouer. xviij. Frater qui
iuuatur a fratre ē quaſi ciuitas firma ⌊**Quiſpu-
tas hic eſt**⌋ Hoc ē: q̄ntus ⁊ q̄ꝫ magnus ꝑtāte di-
uina ꝑditus. Simile Luc. j. Quiſputas puer iſte
erit. Nā ⁊ manus dñi cū ipo eſt. Ultra hominem
eñi videbant eū facere: ⁊ ideo mirant̄ ꝑtātem infi-
nitam: cui⁹ limites nunq̄ꝫ (al's nuſq̄ꝫ) vident: ⁊ in-
finitatē eius in multis ꝯſpiciunt. Eſa. lxiij Quis
eſt iſte q̄ venit de Edom. iſte formoſus in ſtola ſua
gradiēs in multitudine fortitudinis ſue. Ps̄. xx-
iij. Quis eſt iſte rex glie: dñs virtutū ipſe ē rex glo-
rie. Et ſubiungunt: de Magnitudine miraculi
Tria tangētes. Facientis facilitatē. Facti difficul
tatem. ⁊ Perfecti ſigni velocitatē. Faciētis quidē
facilitatē cum dicūt ⌊**q2 imperat**⌋ Imperio ei face-
re maris facilitatis eſt indiciū. Sꝫ oia hec fecit q̄-
tinus ꝟtutē ſui verbi demōſtraret. ⁊ in tali virtute
verbū ꝑdicandū aplis cōmitteret. Pſal. xxxij. Ipe
dixit ⁊ facta ſunt: ipſe mandauit ⁊ creata ſūt. Jo.
j. Oia per ipm̄ facta ſunt. h̄ eſt ꝑ ꝟbū. Et iō Sap.
xviij. dr̄. O oīpotens ſermo tuus ⌊**ventis ⁊ ma
ri**⌋ qd̄ maxime difficultat̄ eſt. q2 nullo modo hec
ſunt in ꝑtāte hois: q2 vētus capi nō pt̄. ⁊ mare nō
poteſt ambiri ꝓpt̄ latitudinē. Dei eñi ſolius vt dic̄
Pſal. cxxxiiij. ꝑducere vētos de theſauris ſuis: Et
Dei ſolius eſt ꝯcludere oſtijs mare vt dr̄ Job. xxx-
viij. Qñ erumpit quaſi de vulua ꝓcedēs. Et dice-
re: Huiuſqꝫ venies ⁊ non ꝓcedes amplius. ⁊ h̄ cō-
fringes tumētes fluctus tuos ⌊**et obediunt ei**⌋
Et h̄ eſt Uelociſſim⁹ modus ꝑficiēdi. q2 ad dictū
hois creatura obedit creatori. Sap. xvj. Creatura
tibi factori deſeruiens: exardeſcit in tormentum
aduerſus iniuſtos. ⁊ lenior fit ad bñfaciendum ꝓ
his qui in te cōfidunt. Quoniā ꝟbum ſuū omia
ordinat: ⁊ moderat̄ per ſapiam diuinā: que predi-
canda cōmittit̄ apoſtolis. Et in hoc cōſiſtit iſtius
miraculi tota perfectio.

**Enauigauerūt autem ad regio-
nem geraſenorum: que eſt contra
Galileam.**

In maiori mūdo ſenſibili chriſt⁹ oñdit potētiā **Z.**
ſui ꝟbi. Hic aūt Eiuſdē verbi oñdit potentiam in
eodē maiori mundo inſenſibili. h̄ eſt: in ſpirituali
creatura: que hunc mundū ſenſibilē exercet ad vir
tutē bonoꝝ: ⁊ tentationē maloꝝ. Et cōgruus ē or
do. q2 Prius eſt q̄d aiale: q̄ꝫ qd̄ ſpūale eſt. j. Coꝝ.
xv. Et ideo prius oñdit ꝟtutem in ſenſibilibꝫ cor-
poralibus q̄ꝫ in ſpūalibus nequitijs. Sic eñi ꝑdi
catoribus verbi dei poteſtatē dat ſup oīa demo
nia: ⁊ vt languores curent. Sicut patebit in cura
emorroiſſe. ⁊ Suſcitatiōe filie archiſynagogi: que
ſe cōtinue in hiſtoria conſequunt̄. Tria aūt dicun
tur in hac hiſtoria. Primū quidē eſt: ꝙ antecedit
miraculū per modū cauſalitatis. Scdm̄ autē qd̄
eſt de perfectione miraculi. Tertiū eſt: qd̄ eſt de cō
ſequentibꝫ per modū effectus ipſius miracl'i. An-
tecedentia autē ſunt Tria. Primū eſt Qđ ex parte
dñi: faciēdi miraculū inducit opportunitatē. Et h̄
eſt aduētus dñi illuc ſm corꝑalem ꝑſentiā. Scdꝫ
vero ex pte demoniaci: de miſeriā: ad faciendū mi-
raculū: miſericordē dñm mouentē. Et h̄ eſt occur-
ſus viri demoniaci. Tertiū aūt eſt ex parte demo-
nū: atrox ⁊ ꝑſeuerans malicia: que a ſalut̄ autore
erat cōprimenda. In Pria harū partiū Tria cō-
tinent̄. Quoꝝ Primū eſt Arreptio nauiganciū.
Scdꝫ Deſcriptio loci in quē nauigātes applicuer-
runt. Tertiū aūt eſt Exitus ſaluator': in locū vbi
ſalutis requirebat̄ effectus. De Prio dr̄ ⌊**Ena-
uigauerunt autē**⌋ dño hec faciēte: vt de abyſſo
aquaꝝ ſuos educeret. Pſal. cxliij. Eripe me ⁊ libe
ra me de aquis multis. Eſaie. lxiij Eduxit eos per
abyſſum quaſi equū in deſerto nō impingentem.
Abac. iij. Uiā feciſti in mari equis tuis. Equi eñi
dñi quibꝫ vectus eſt ꝑ mundū: Apl'i ſunt ⁊ apl'ici
viri: quos enauigare facit ꝑ abyſſum mūdi ceteris
ſummerſis. Exo. xv. Sūmerſi ſunt quaſi plumbū
in aquis vehementibꝫ. Sic eñi Sap. xiiij. Trāſ-
euntes mare per ratem liberata. Sic Petrū de flu
ctibus liberauit. Mat. xiiij. Sic Paulum tertio
naufragantē de ꝓfundo maris liberauit. Enaui-

gant ergo qui cū dño nauigāt. Sūmergūł q̄ ſine dei adiutorio ſe abyſſis cōcupiſc mūdane cōmittūt

Deſcribēs aūt locū in quē locū naui eijciūt Tria dicit. Culmē: Nomē: ⁊ Sitū. Culmen tāgit cū dt [ad regnū] vt notet ꝙ omne culmē regni chriſti ſubijciendū erat impio. Eſaie.lx. Gens ⁊ regnū qđ non ſeruierit tibi peribit: ⁊ gētes ſolitudine vaſtabuntur. Eſt aūt vt dt Beda hoc regnū: regio minoris arabie. Non illius vnde magi venerūt i tribu manaſſen iuxta monte3 galaad: Ubi Jacob a Laban auūculo ſuo cōprehenſus eſt. Gen.xxxi. Sceptra eni in vna parte ſtagni ⁊ altera parte eiuſde3: ſubdēda erāt potēti verbi eius: vt vbiq3 dominās eſſe intelligał. Pſal.cxliiij. Regnū tuū regnū oīm ſeculoꝝ: ⁊ dñatio tua in omni generatione ⁊ generatione. Nomen etiā ſubdit [Geraſenoꝝ] Qđ ſic dicił ꝓpter ſtagnū adiacens: vſus ripā alteram. In alia eni ripa erat Galilea. Et h̄ eſt quod ſequił [que eſt cōtra galileā] ad dīam illius q̄ ē Arabie maioris: de qua tres magi venerunt. Mat.ij. Interpretał aūt Uel generās aurā. Uel colonū eijciens. Uel aduena appropinquās. Per pſentiā eī dñi: terra ⁊ aura ſciſpūs generabat: in qua deambulabat dñs ad aurā poſt meridiē. cū in declinatione mūdi dñs quereret Adā ad pniam. Gen.iij Et tunc eijcit colonū ſuū diabolum. De quo Pē. cxix. Heu mihi qꝛ incolatꝰ meus ꝓlongatꝰ eſt: habitaui cū habitantibꝫ cedar. multū incola fuit aīa mea. Et tunc fuit aduena eiectus de paradiſo: deo ſuo appropinquās.j. Pe.ij. Obſecro vos tāq3 aduenas ⁊ peregrinos: abſtinere vos a carnalibꝫ deſiderijs ⁊c. Pſal xxxviij. Aduena ego ſū apud te ⁊ peregrinꝰ ſicut oēs patres mei. Hec ſita eſt ſpirituali poſitione cōtra galileā Que trāſmigratio facta interpretał: ſemꝑ reſpiciēs eam trāſmigratōe3 q̄ in dño facta ē: vt ex illa ſpūali pñtia chr̄i viſitet: per viſcera miſcdie dei noſtri: in quibus viſitauit nos oriens ex alto. Et ideo etiam ibidem demonū legio eſt expulſa.

Et cum de naui egreſſus eſſet ad terram: occurrit illi vir quidā qui habebat demoniū iam temporibꝰ multis: ⁊ veſtimento nō induebatur: neq3 in domo manebat: ſed in monnmentis.

Ecce Tertiū Egreſſus dñi ad ꝓcurandā ſalutē

B 2 coꝝ qui demonibꝫ ſeruiebāt. Hos vndiq3 querebat: ⁊ ſe eis tanq̄3 bonus exhibuit medicꝰ. Mat.ix. Circūibat ieſus ciuitates ⁊ caſtella. Aliquādo enim p̄dicauit Sicut Mat.v. Aliqñ in tentatione ꝯfortauit. Sicut ante fecit timētes in mari. Aliquādo curauit in corꝑe. Aliqñ curauit i mēte Sicut nunc curat iſtos demoniacos. Totū eñ aſſūpſit hoīem. ⁊ totū curat in corꝑe ⁊ mente. Et ideo [egreſſus] De Quiete ſopoꝛ. De Sapiētia gubernationis. De Confortatione quā exhibuit tentatis. De Primo Pſal.iij. Ego dormiui ⁊ ſoporatus ſum ⁊ exurrexi. De Scđo Prouer.xl. Facta ē quaſi nauis inſtitoris. De Tertio Luce.xxij. Ego rogaui pro te vt non deficiat fides tua. Inde ergo [egreſſus] Ad Actōis laborē. Ad Gubernatoꝝ eruditionē. ⁊ Ad confortatoꝝ ꝯſolationē. De Primo in Pſal.lxviij. Laboraui clamans rauce facte ſunt fauces mee. De Scđo Mat.v. Aperiens os ſuū docebat eos dicēs. Beati pauꝑes. Oīs eni chriſti actio noſtra eſt inſtructio. De Tertio Eſa.lxvj. Quō ſi cui mater blandiał: ita ego cōſolabor vos: ⁊ in hieřlm cōſolabimini. videbitis ⁊ gaudebit cor veſtrum. Ecce que faciūt Opportunitatē faciendi miraculum ex parte dñi [occurrit ei vir] Hoc eſt Scđm: In quo deſcribił Miſeria mouens miſericordē dñm ad faciendū miraculu3. Et notanł hic Quinq3: Quoꝝ Primū eſt Demoniaci occurſus. Scđm: Demoniaci iſtius ſubintellectus ſtatꝰ clarus. Tertiū eſt ꝙ a demonio miſer ē vexatꝰ. Quartū eſt Miſerie illiꝰ iam longū tp̄us. Quintū eſt Q a demonio etiā in ꝯfuſione (al's cōfuſionē) humanitatis lacerabał: non tegens nuditatē habitꝰ. ⁊ ab hominū habitatōe in horrida loca propellebał expulſus. Per Primū hoꝝ notał Demonis a chriſti pſentia coactio. Non eñ occurrit vt noceret: cum etiā ſanctis viris: demones niſi permiſſi nocere nō poſſunt. Oportet eñ ꝙ etiā demones luci ⁊ diſcuſſioni chr̄i ſe obijciāt. Job.j. Affuit inter eos etiā ſathan: cui dixit dñs. Unde venis ſathan: Nō ex ignorātia querēs: ſed vias ſuo examine diſcutiēs: vt dt Greg. Sic ḡ occurrit coactus ſuo ſe examini pſentans.ij. Coꝝ.v. Oēs nos manifeſtari oꝑtet ante tribunal chr̄i [vir] Hic innuił Clarus ſtatus iſtius demoniaci. Sexu eñi erat vir. Cum dr̄ [quidā] intelligił ꝙ erat clare dignitatis. De qua vt dicūt Sancti: tota dolēs erat regio. Et ideo cu3 Mat.viij. duos dicat fuiſſe demoniacos. Lucas vnū ſolū cōmemorat: quia iſte dignitatis erat ſingularis. Innuēs etia3 in eos q̄ potētes ſunt in ſeclo: plus poſſe demonia. Et idō dł ꝙ iſte a Legione poſſeſſus erat. Alter aūt: non niſi ab vno vexabał demone. Jaco.ij. Nonne diuites ꝑ potentiā opprimunt vos: ⁊ ipſi trahunt vos ad iudicia: iiij. Regū.v. Naaman p̄nceps militie Syrie: erat vir magnus apud dominu3 ſuū ⁊ honoratus. Per illu3 eni dedit dñs ſalutem Syrie. Erat aūt vir fortis ⁊ diues: ſed leproſus. Frequenter eni ꝯtingit ꝙ illi q̄ pre ceteris fulgēt diuitijs et dignitate: ampliori demonū inficianł q̄ſi cuiuſdā (al's eiuſdē) lepre varietate.j. Timo.vl. Qui volūt diuites fieri incidūt in tentationē ⁊ in laqueū diaboli: ⁊ in deſideria multa ⁊ nociua: q̄ mergūt hoīe3 in interitū ⁊ perditionē. ⁊ dū vires ⁊ virilitatē ſtrenue in obſequio demonis expendūt: a multis demonibꝫ poſſidenł [qui habebat demoniū] Ecce Demonū habitus: Qui habitꝰ ⁊ miſer ⁊ miſerabilis eſt. Habere eñ demonem: nō haberi a demonio: notat: ꝙ hic ꝑ pctm̄ cauſa fuerat ꝙ demones intrauerūt in eū. Eph.iiij. Nolite locū dare diabolo. Jaco.iiij. Reſiſtite diabolo ⁊ fugiet a vob. Tobie.vj. Sunt q̄ accipiūt vxores: vt deū a mēte ſua excludāt Et ſue libidini ita vacent ſicut equꝰ ⁊ mulus: quibus non eſt intellectus. ⁊ in eos habet poteſtatē demoniū [Jam tēporibus multis] Notat hic Miſerie iſtius antiquitatē ⁊ cōtinuatōe3.

Per hoc em̄ q̄ dicit [temporib⁹ multis] No‑tat antiquitatē. Per h̄ aūt q̄ dr̄ [iam] Notat con‑tinuationē. Jam em̄ vt dr̄ Ariſt.in.iiij. Phyſi. no‑tat nunc ꝓpinquū p̄nti: vel in p̄terito vl' in futuro. Et eſt ſenſus Ex multo tēpe continue vſq̄ ad ꝓpin‑quū p̄ſenti nunc [habuit demoniū] Eſa.xlviij. Preuaricās p̄uaricaberis: ↄ trāſgreſſorē ex ventre vocaui te. Hiere.ij. A ſeculo cōfregiſti iugū: rupiſti vincula. dixiſti nō ſeruiā. Dicit em̄ demoniac⁹ qua‑ſi nunq̄ lucida habuit interualla: qui ab antiquo de vicio in viciū ſꝫ voluntatē cuiuſlibet demonis

B 2 exagitabat [et veſtimēto nō vtebat] Ecce De‑monis furor. q̄ Et lacerabat habitū vt detegerent turpia. Et expulit d̄ domib⁹: ꝓpulſos ad loca ho‑minū habitationi incōgrua ↄ horrida. Significa‑tur autē in h̄ q̄ habitū virtutū lacerat demonum furioſa inhabitatio: ↄ habitatiōes humane natu‑re cōgruas horret: querēs imunda mortuoꝝ i in‑ferno peccatoꝝ (al's poſitoꝝ) ſepulcra Et i h̄ Duo genera vicioꝝ notant. Quedā em̄ ſunt ↄ̄ virtutes. Quedā p̄ter h̄: cōtra oīm hoīm ↄſuetudinē ↄ natu‑ram. Quā diſtinctionē etiā ante nos Phi inuene‑runt. Cōtra Virtutē ſ: Luxuria: Gula: Ira: ↄ alia hm̄oi peccata. Contra Naturā ↄ hoīm morē: ſunt horrida. Sicut De cranüs hoīm bibere: Hoīum ſocietatē abhorrere. ↄ Cū mortuis eligere domici‑liū. ↄ hm̄oi. Que iam etiam brutalitatē animalem excedunt: neq̄ aīalitati neq̄ humanitati ↄgruen‑tia. De Primo Apoca.xvj. Btūs q̄ cuſtodit veſti‑menta ſua: ne nud⁹ ambulet. Ezech.xvj. Reuelabo turpitudinē ſuā in oculis amatoꝝ eius. Ubi enī hominē nō operit virtus: ibi ſtatim apparet turpi‑tudo oppoſiti vicij [neq̄ in domo manebat] Ecce Viciū cōtrariū aīalitati ↄ hūanitati. Dom⁹ em̄ eſt habitatio aīalis ↄ hoīs: ſignificās quietē: In qua vel vt animal vel vt hō inhabitat. Ut Aī‑mal. Dan.iiij. Cū beſtijs feris q̄ erit habitatio tua. Qr licet peccator ſit: tn̄ aīalis naturā cuſtodit. j. Coꝝ.ij. Aīalis hō non ꝑcipit ea que ſunt ſpirit⁹ dei. Tamē q2 aīalis eſt vita vt dr̄ Glo. fert diſſo‑luta laſciuia in corꝑis quoq̄ ſenſus: quā intra me‑tas ſuas ſpūs rector non ↄtinet. Nihil ḡ admittit ↄtrariū generi aīalis: qḋ ſibi ex ḡſie eſt natale. Do‑mus etiā eſt habitatio Hoīs: In qua aliq̄s per ra‑tionē humanitatꝭ inhabitat. Sicut eſt q̄ ciuilia cu‑ſtodit ↄ humana: q̄uis ↄ̄ deum ↄ grām cōmittat multa. Sic Paul⁹ legē emulās: anteq̄ ↄuerteret ad dn̄m. ↄ alij multi. De q̄bus dr̄ Rho.x. Ignoran‑tes iuſticiā dei ↄ ſuā querētes ſtatuere: iuſticie dei non ſt̄ ſubiecti. Et ex̄ hec exagitat demon ad preter naturalia: ↄ irrōabilia cōpellit. Hiere.ij. Filij mē‑pheos ↄ thāncos ↄſtup: auerūt te vſq̄ ad verticē. Uſq̄ verticē em̄ in q̄ rō ſita eſt conſtuprat. cui⁹ ra‑tio penitus ſic euertit vt irrōnabilia pſequat. Hic igit̄ demoniacus: Et cōtra ↄtutē ciuilem: Et ↄ̄ na‑turā aīalitatis: Et ↄtra ordinē rōnis exagitabat. Et Quartū adiūgit Gen⁹ vicioꝝ: cū dr̄ [ſꝫ in mo‑numentis] In q̄ notat q̄ in ſpurcis cadaverib⁹ ↄ horridis demonū locis dlectabat. Et talis ↄſue‑tudinis dicit fuiſſe tyrann⁹ Sicilie Dionyſius. qui in inuentionib⁹ demoniacis q̄ maliciā fera nū. ↄ hoīm ꝓcedebāt delectabat. Pſ.iiij. Sepulcrū patens eſt guttur eoꝝ. Baruch.iij. Coinquinat⁹ es cū mortuis: inueteraſti i terra aliena. Pſ.lxvij. Qui educit vinctos in fortitudine ſimilr eos q̄ ex‑aſperant qui habitāt in ſepulcrꝭ. Sꝫ tāta eſt dī mi‑ſericordia: q̄ nec illos deſerit. Deut.xxxij. Inuenit eum in terra deſerta in loco horroris ↄ vaſte ſoli‑tudinis.

Is vt vidit ieſum: procidit an‑te illum.

Tertiū eſt In q̄ continet id qḋ ex p̄te demonis ad miraculū mouit faciendū. Sūt aūt Tria. Ui‑dit eni: ↄ Procidit ↄ Clamauit. Uidit viſu cogni‑tionis ↄ fidei. Quia dr̄ Ja.ij. Demones credunt ↄ cōtremiſcūt. Procidit: coactā reuerentiā exhibēs. Clamauit: intēſionē malicie ad volūtatē nocendi oñdens. De Primo dr̄ [Is vt vidit] h̄ eſt: deita‑tem ch̄ri cognouit. Lu.iiij. Exibāt demonia a mul‑tis clamātia ↄ dicētia: Qr tu es filius dei. Sed ↄ̄.j. Coꝝ.ij. Si cognouiſſent nūq̄ dn̄m glīe cruci‑fixiſſent. h̄ ē: crucifigi ↄſuaſiſſent. Rn̄ſio: Sciebāt in ſigno ↄ nō in veritate. Et ſic videbāt eū. Demo‑nes aūt filium dei videre: Eſt demonē in tenebris quidē exiſtentē: lucē claritatꝭ eius in ſignis glīe co‑gnoſcere. Et ideo videntes cōtremiſcūt Ut dr̄ Jaco‑bus. Quod non facerēt ſi in tenebris nō manerēt. Spūs em̄ ſunt tenebraꝝ [procidit ante illū] Ecce Coactā exhibet reuerentiā. Sic em̄ inimicos ſuos etiā iniuſtos ponit ſcabellū pedū ſuoꝝ. Et ite‑rum. Sup aſpidē ↄ baſiliſcū ambulabis: ↄ cōcul‑cabis leonē ↄ draconē. Phil.ij. In noīe dn̄i omne genu flectat: celeſtiū terreſtriū ↄ infernoꝝ. Sic er‑go non ſponte ꝓcidit. Qui ſicut dr̄ Eſaie.xiiij voluit eſſe ſimilis altiſſimo. Sꝫ inuitus: eti quē in ſignis eſtimat: reuerentiā deitati debitā coactus exhibet: Ut fidi etiā ab inimicꝭ teſtimoniū ꝓhibeat. Rho.xiiij. Mihi flectet oīe genu: ↄ oīs lingua confi‑tebit deo. Eſaie.xlv. Mihi curuabit oīe genu: ↄ iurabit oīs lingua. Homo ḡ erubeſcat q̄ chriſto dn̄o genu nō curuat. cui ↄtatis inimic⁹: deitatem agnoſcens: cōtremiſcēs: totus ꝓcumbēs reuerētiā exhibet. Et in hoc heretici Arriani ↄ Judei peius aliq̄d faciūt demoniace malicie. Un̄ Glo. Arrius contēdit eſſe creaturā: quē Demō cōfitet dei filiū. Judei dicūt In p̄ncipe demonioꝝ eijcit demōes: quē demonia negāt aliq̄d ſecū habere cōmune.

Et exclamans voce magna di‑xit. Quid mihi ↄ tibi eſt Jeſu fili dei altiſſimi?

Ecce hic eſt Intenſio clamoris: demōſtrans in‑tenſionē malicie ad nocendū. Et notantur Tria. Mod⁹ videlicet clamoris. Quantitas. ↄ Signi‑ficatio cordis. Modus exp̄mit cum dr̄ [ↄ exclamans] Exclamatio vocat̄ expulſa p̄ter ordinem vox ab effectu (al's ex affectu) cordis. Et ido Aliq̄n̄ C 2 ſumit̄ i Bono qn̄ bon⁹ affectus talē vocē expellit: ſic dicit Pſal.cvj. Exclamauert ad te dn̄e in tempe afflictiōis ſue. ↄ Dan.xiij. Exclamauit ōr voce ma‑gna Suſanna. In Malo aūt qn̄ malus affectus talem extrudit vocē. Sic Dan.xiij. Exclamauert

autē ꝛ ſexeo. Et hic Et hoc notat ꝑpoſitio: q̄ eſt in cōpoſitōe participij [voce magna] que ſemꝑ eſt potius affectu expulſa q̄ꝫ ſit mente ꝛ rōne ordiata. Dicit autē [magna] Non vera vocis q̄ntitate: ſꝫ ab inteſione ſonādi: eo q̄ alte vel horride vl' cū acumine ſonat. Et notat cordis anxietatem vox talis. Aliq̄n aūt Vox dicit Magna que magna exprimit. Et ſic demonis vox in diuinis magna nō dr̄. Et ideo vox iſta cum eiulatu fuiſſe putat. Eſa.xv. Vlulabūt expediti moab: ania eius vlulabit ſibi. Expediti moab: ſunt principes demonū. qui principant his qui ex patre diabolo ſunt. Et ania illi⁹ principis vlulabit ſibi quādo per chriſtuꝫ ſibi cognoſcit auferri vaſa in quibꝫ ꝯfidebat. Lu.xi. [Dixit] Ecce Significatuꝫ vocis. Componit autē ex Duobꝫ: Confeſſiōe: ꝛ Dep̄catione. Confeſſione autem duplici. Scꝫ. Diſparitatis: ꝛ Veritatis fidei. Diſparitas notat cum dr̄ [Quid mihi ꝛ tibi ē] Supple: cōe. Q.d. Nihil. Ita eñ ſumus diſpares q̄ me colentes ad te nō pertinēt: ꝛ te colentes nihil meū habent cōmune. Et q̄ꝛ nihil eſt cōe mihi ꝛ tibi: quare vſurpas vaſa mea. Et in h̄ notat q̄ iam ſe ſenſit eijciendū.ij. Cor.vj. Que cōuentio chriſti ad belial: Que cōſēcatio templi dei cū idolis: aut q̄ pars fidelis cum infideli: [Jeſu fili dei altiſſimi] Ecce Confeſſio veritatis In qua eſt Cōfeſſio actus ꝓprij redemptoris: qui ꝓcedit ex virtute deitatis. ꝛ Confeſſio diſtinctionis ꝑſone in deitate. ꝛ Confeſſio hereditarie equalitat̄ cū p̄re. Primū eſt in h̄ q̄ dicit [Jeſu] Qui ſaluator interp̄tatur. q̄ ſalus primus (al's ꝓprius) actus eſt redēptoris. In humanitate q̄dem perfectus: ſed ex v̄tute deitatis dicitus. Mat.j. Vocabis nomē ei⁹ Jeſum. Ipſe eñ ſaluum faciet ꝑp'm ſuū a peccatis eoruꝫ. Abac.iij. Ego autē in dño gaudebo. ꝛ exultabo in deo ieſu meo [Fili dei] Ecce Diſtinctio ꝑſonalis. Et modo cū ꝯſtructionis: tranſitiue ad diſtinctas ꝑſonas refert [Fili dei] h̄ ē: fili p̄ris. Jo.j. Rabbi tu es filius dei. Jo.xj. Ego credidi: q̄ꝛ tu es chriſt⁹ filius dei qui in hunc mundū veniſti. Et hāc quidem ꝯfeſſionem reuelatā a patre celeſti accepit petrus. Mat.xvj. Que etiam dr̄ petra ſuꝑ quam edificat eccleſia. Ibidē. Sed demones per ſigna grauiter amiſſionē vaſoꝝ: eriſtimationē vehementem acceperūt de ea: ꝛ coacti cū eiulatu confeſſi ſunt veritatem. Nō ex ꝓprijs: ſed ex cogente v̄itate loquentes. Jo.viij. Cum loquit mendaciū: ex ꝓprijs loquitur: quia mendax eſt ꝛ pat eius [altiſſimi] Non dicit deus altiſſim⁹: loco vel cōparatione aliorum deoꝝ: q̄ꝛ non eſt cōparatio ip̄ius ad alios. Sꝫ dicitur altiſſimus altiſſimoꝝ bonorū naturali poſſeſſione. Pſal.xc. Altiſſimū poſuiſti refugiū tuuꝫ. Luc.ij. Gloria in altiſſimis deo. Gen̄.xiiij. Benedictus abraam deo altiſſimo: qui creauit celum ꝛ terrā. Si āt ieſus noſter: filius altiſſimi eſt: om̄ia hec hereditate poſſedit. Et q̄ꝛ vnicus eſt: cum alio hereditatē iſtam non diuiſit. Et ideo ip̄e eſt altiſſimus. Jo.j. Vidimus gloriā eius. gl'am quaſi vnigeniti a patre: plenuꝫ gr̄a ꝛ veritatis. Hec q̄ Confeſſio de Fidelitate: conuincit Arrium: ꝛ condēnat Judeuꝫ vt diximus: Quia confitet demon. Q̄ꝫ ex virtute diuina procedat: ꝛ q̄ꝫ non ex principe demoniorum Beelzebub. Et q̄ꝫ filius dei ſit altiſſimi: ꝛ q̄ꝫ nō ſit creatura ſicut mentitur Arrius.

q̄.ſ.cōfeſſio

al's Cōfeſſio: de infidelitate

Obſecro te ne me torqueas.

Ecce Deprecatio: In quo notantur Duo. Modus ſcꝫ. ꝛ Petitū. Modus tangit cum dr̄ [Obſecro te] h̄ eſt: ob ſacramentū tue deitatis ꝛ p̄efinitionis. P̄efiniuiſti eñ non h̄ tempore iudiciū de me facere. Serua ḡ ſacram tuā p̄efinitionem. Serua etiaꝫ tue deitatis rectitudinē. In ſe enim non habet demon q̄d allegct ad obtinendū ſuā voluntatē. Et ideo confugit ad ea que ſcit eſſe in ſaluatore. Sic Dan̄.ix. Propter temetip̄m dñe attende ꝛ fac. Ezech.xxxvj. Non ꝓpter vos ego facio filij iſrael notū ſit vob: ſed ꝓpter nomen meū. Et eſt Doloſa allegatio in demone: q̄ꝛ (al's quia) ex his que ſunt in deo: maliciā intendit ſue obtinere voluntat̄.ij. Mach.ix. Orabat aūt ſceleſtus dñm: a quo non erat miſericordiā conſecuturus [ne me torqueas] Ecce Petitū. Q̄d in Glo. Dupl'r exponitur: ꝛ Tertius mod⁹ innuit. Vno quidē modo: q̄ꝛ Torqueri ſe reputat q̄n a leſione hoīs arcetur: ꝛ tabeſcit ex ira ꝛ malicia in ſe ip̄o. ꝛ ſic torquetur. Pſal.cxj. Peccator videbit ꝛ iraſcet: dentibꝫ ſuis fremet ꝛ tabeſcet: d̄ſideriū peccatoꝝ ꝑibit. Mich. vij. Aſpiciet me inimica mea: ꝛ operiet ꝯfuſione. q̄ dicit ad me Vbi eſt dñs deus tuus: Aliter exponit in Glo. de Tēpore q̄ꝫ tp̄us iudicij non erat: in quo poteſtateꝫ tentādi hoiem ꝛ vexandi demon ſciuit ſe amiſſurū. Et ideo Luc.iiij. dicunt. Veniſti ante tp̄us perdere nos. Q.d. Hoc eſſet cōtra tuam p̄efinitionē: ꝛ ꝯ tuuꝫ ordinē. Tertia innuit expoſitio q̄ꝫ in p̄ſentia chriſti demon incendebatur ꝛ puniebat. Q̄d fit ex odio. q̄ꝛ Odiēs aliquē: amplius affligit in p̄ſentia eius cū videt eū in negocijs ſuis proſperari. Pſal.lxxiij. Suꝑbia eoruꝫ qui te oderūt aſcendit ſemꝑ. Mich.vij. Oculi mei videbunt eam: inimicam ſcꝫ. Nunc erit in cōculcationem ꝛ lutum platearum.

Precipiebat eni ſpiritui imundo vt exiret ab homine

Hic ponit Id q̄d eſt ad Miraculi Perfectionē ꝛ Cōmendationē. De Perfectione aūt miraculi nō eſt niſi preceptū dñi: vt oſtendat virtus verboꝝ domini: ſicut diximus in p̄cedentibꝫ. q̄ꝛ in illa virtute verbi dñi: cōmitit verbū p̄dicanduꝫ apoſtolis Dicit ḡ [Precipiebat autē] q̄ꝛ Cuius p̄cepto paret etiam ſenſibilis creatura. ſicut venti ꝛ mare: illi⁹ p̄cepto (q̄ꝫuis inuita) ſubdit etiā creatura demoniaca: ꝛ obedit coacta. Marc.j. Quenā eſt hec doctrina noua. q̄ꝛ in poteſtate ſpiritibꝫ immundis imperat: ꝛ obediūt ei [ſpūi immūdo] Spūs immund⁹ dr̄ a Duobꝫ. Ab Immundicia quā in ſe fecit. ꝛ Ab Immundicia quā in alio perſuaſione facit. Mat.xij. Cū immundus ſpiritus exierit ab hoīe: ambulat ꝑ loca inaquoſa ꝛc. Marci.j. Erat i ſynagoga homo i ſpiritu immūdo [vt exiret ab homine] In hoc iteꝝ notat q̄ homo iſte cauſam dederat ꝛ locum demoni. ꝛ ideo in interioribus eius erat p̄ſidens ꝛ impediens operationes eius: ne ad ordinem regiminis vite recta ꝑ

D ꝛ

uenire poſſet ratio. Et quo ad h̃ ſpũs dicit̃ immũdus eſſe in aliquo. Non ita q̃ ſit intra aiam eius: vel ſpũi illius illabat̃. Sꝫ turbat ſanguinẽ: ⁊ ſpm̃ corporeũ ipſius: qui eſt vector formarũ ⁊ virtutum eius: ⁊ in cogitatu: ⁊ verbis: ⁊ motibꝫ. Per hunc modũ reddit inordinatũ. Sic dr̃. j. Reg. xv. Spiritus malus exagitauit Saul. Matth. xvij. dr̃ d̃ quodã qui male patit̃ a demonio. Nam ſepe cadit in ignẽ: ⁊ crebro in aquã. Et Mat. xv. dr̃. Domine filia mea male a demonio vexat̃. Et ſiĩa multa ſũt in ſcripturis. Et ideo q̃ interiores vias ⁊ vires ſic impedit: Dicit̃ hic: q̃ pcepit vt exiret ab ipſo. hoc ẽ: vt interiora relinqueret: ⁊ non impediret vel vexaret eum.

Multis enim temporibus arripiebat illum: ⁊ vinciebat̃ catenis ⁊ compedibus cuſtoditus: Et ruptis vinclis agebatur a demonio in deſerto.

Hic ponit Miraculi cõmendationẽ a Quatuor. Quoꝝ Primũ ẽ Demonũ vis ⁊ crudelitas: cui poſſe imperare fuit commendabile. Scõm eſt Demonũ numeroſa multiplicitas. Tertiũ autẽ: Demonuꝫ coacta ſupplicitas. Q̃ a chĩo nihil niſi per ſupplices preces impetrabant. Quartũ autem Oſtẽſa in porcis demonũ malicia: cui poſſe imperare erat maximũ. Circa Primũ Duo dicũt̃: Antiquitas: ⁊ Tyrannica crudelitas. Antiquitas adhuc in Duobꝫ deſcribit̃. In tẽpore ⁊ Violẽtia. In tempore quidẽ: q̃ [multis temporib⁹] poſſederat eũ: Jam quaſi pſcriptũ ius hñs in ipſo. ſicut homo in iumẽto ſuo qđ ab antiquo poſſidet. Unde Mat. xj. vocat̃ fortis armat⁹ qui cuſtodit atrium ſuũ: cuius in pace ſunt omĩa que poſſidet. nec ab aliquo impetit̃ vel inquietatur i iure ſuo: ſibi a multo tẽpore deſcripto. Scõm aũt notat̃ per hoc q̃ dr̃ [arripiebat illũ] Arreptio enĩ ſonat violẽtiam ⁊ inordinatã exagitationẽ ⁊ vexationẽ. Uñ Mar. v. dicit̃ de iſto q̃ erat clamans ⁊ concidens ſe lapidibꝫ. Arreptio enĩ eſt raptus ſpũs corporei: qui eſt vector virtutũ ad impulſum demonis. Et ideo aĩa deſtituta inſtrumẽto ſuo q̃ mouet corp⁹ ⁊ regit qđ eſt ſpũs: quaſi ſopita ⁊ deſtituta: nullũ ordinatũ motũ habet in corpore: ſed viuificat ipm̃ tñ. q̃ Uita eſt eſſentialis mot⁹ eius: a quo nõ deſtituit̃ dum eſt in corpe. Sed aialibꝫ operatiõibꝫ deſtituit̃: ppter hoc q̃ ſpũs ad opatões demonis vſurpat̃. Unde Mat. viij. Dicũtur demoniaci iſti ſeui nimis: ita vt nemo poſſet tranſire per viã illã. Eſa. x. Ad cõterendũ erit cor eius: ⁊ ad internetionẽ gentiũ non paucaꝝ. Apoc. xij. Deſcẽdit ad vos diabolus: hñs iram magnã. [Et vinciebat̃] Hic deſcribit Tyrannicã crudelitatẽ q̃ rupt' vinculis: in deſertũ agitabat̃. Dicit ḡ q̃ [vinciebatur catenis] que d̃ ferro fiunt. qđ omĩa domat: ⁊ iſtum nõ domabat. Dañ. ij. Ferrum cõminuit ⁊ domat omĩa. Iſtũ aũt nõ domabat. Mar. v. Nemo poterat eum domare [et compedib⁹] ferramentis pedũ [cuſtodit⁹] inſup ab hoib⁹. Pſ. cxlix. Ad alligandos reges eoꝝ in compedibus: ⁊ nobiles eoꝝ in manicis ferreis. Iſte enĩ ſignificat dementẽ concupiſcentiã: ⁊ furorẽ irrõnabilem: ⁊ phantaſiã proteruã in peccatore. qui p iſta tria exagitatus in concupiſcibili ⁊ iraſcibili ⁊ rõnali: ruptis omnibꝫ fertur ad motus diaboli: nullo retentus retinaculo. Catene enĩ que colligantur anſis: ſunt pcepta colligata charitat' anſulis. Cõpedes autẽ ſunt ſapiẽtie dine inſtituta: per patres promulgata: que tanq̃ nihil rumpunt̃ ab eo: q̃ demente cõcupiſcẽtia ⁊ furore irrationabili ⁊ phãtaſia proterua exagitat̃. Hiere. ij. Nullus auertet eam: omẽs qui querunt eã nõ deficiẽt: in menſtruis ſuis inuenient eã. Et hoc ẽ qđ ſequit̃ [et ruptis vinculis] catenarũ ⁊ compedũ. Hiere. v. Cõfregerũt iugum. ruperũt vincula [agebat̃] violenter [a demonio] inordinato motu [in deſerto] Ubi nihil humanũ colebat̃ vl' habebatur. Sicut. ẽ. dixim⁹. Hiere. ij. Onager aſſuetus in ſolitudiẽ i deſiderio anime ſue attraxit ventũ amoris ſui. Sic enĩ dicit Grego. Qui ſocietatẽ hoim violat: ſupeſt vt ſolus beſtialiter viuat. Marci. v. Neqꝫ catenis iam quiſqꝫ poterat eũ ligare: qm̃ ſepe catenis ⁊ cõpedibus vinctus: dirupit catenas ⁊ compedes: et ſemp die ac nocte in monumẽtis erat ⁊ in mõtibꝫ. Et ideo ſignificat eos: quoꝝ peccata ſunt: Et ↄtra gr̃az. Et contra rõem humanã. Et contra naturã ſicut diximus. Et in (al's ex) his agitant̃: demente Concupiſcẽtia in deſiderijs delectabiliũ: Et furore irrõnabili in nocumẽto proximoꝝ. Et phantaſia pterua in cõtradictione veritatis. Et cum contemptu mandatoꝝ diuinoꝝ. Et cũ tranſgreſſione ſtatutoꝝ paternoꝝ. Et pter oĩa hec Solitudinẽ ⁊ ſingularitatẽ hñt in inuẽtione nouoꝝ peccatoꝝ. Pſal. lxxix. Singl'aris ferus depaſtus eſt eã. Eſa. iij. Lingue eorum ⁊ adinuentiones eoꝝ cõtra dominũ: vt prouocarẽt oculos maieſtatis ei⁹. Pſal. lxx. Ibunt in adinuentionibꝫ ſuis.

Interrogauit autẽ illũ Jeſus dicens. Quod tibi nomen eſt? At ille dixit: Legio Quia intrauerũt demonia multa in eum.

Deſcriptio eſt Cõmendatõis miraculi a Multiplicitate. Non aũt interrogat vt diſcat ignorãs. Jo. xvj. Non opus eſt tibi vt q̃s te interroget. Sꝫ interrogat ad cõmendationẽ grẽ ⁊ miraculi. quia ⁊ Magne gratie ⁊ Magne maieſtatis ẽ: a tot demonibꝫ hominẽ liberaſſe. Dicit aũt Tria. Nois interrogationẽ. Multitudinis expreſſionem. ⁊ Rationẽ dat talis nois ⁊ reſponſionis. Nois interrogatio fit cum dr̃ [Quod tibi nomen eſt] Accipiunt enĩ noĩa Ab officijs: ſicut ⁊ angeli boni. Uel aliqñ etiam Ab operationibꝫ. Sicut dr̃ Sathan qui aduerſat̃: Diabolus qui deorſum fluere facit. Mãmona qui diuitias ſuadet. Et ſic de alijs infandis (al's nefandis) nominibꝫ demonum. Pſ. xv. Non recordabor nominũ eorũ per labia mea. Oſee. ij. Auferam noĩa balaaim de ore eius: ⁊ non recordabit̃ vltra nominis eoꝝ. Er q̃ hic querit nomen: nõ facit vt nominet̃: ſed vt tãq̃ abominabile

fugiat. Quia ſicut dicit Boetius. Non vitat malum niſi cognitū. Ido in morte peſſimi Domiciani: Lex rhomana fuit vt nomen infandū e lignis ꝛ lapidibꝰ eraderet: ne eſſet in recordatiōe ⌊ At ille dixit Legio ⌋ Ecce Expreſſio numeroſe multitudinis. Nec reſpondet queſtioni .q2 hoc erat impoſſibile. Non em̄ poteſt multe malicie in ſpeciali deſignatis vnū nomen imponi. Multe aūt ſpeciales malicie in iſto videbant demoniaco: ꝛ ideo legionē ſe vocauit. Et quia legio eſt multitudo militie ordinata ad vnū Ducem: ido intelligunt oēs iſti demones in iſto vnū habuiſſe principē: cuius imperia exercebāt. Multe em̄ legiones contrarie poteſtatis dirigebant ꝯtra chriſtum: ex quibꝰ virtutū eius experimēta accipe demones intēdebāt. Pſal. xc. Cadēt a latere tuo mille: ꝛ decem milia a dextris tuis. Legio aūt antiquitus dicebat a legatione. ħ eſt multitudine ſub vno duce legata: ꝛ precepiis ꝛ ſtatutis iſtius ligata. Et hec multitudo tunc ſex milia ꝛ ſexcentos ꝛ ſexagintaſex milites continebat. Qui numerꝰ a ſex ſurgit. q2 Senarius pfectus ē numerus partibꝰ ſuis ꝯſtitutus: nec abundans nec deficiens: Ut ex perfectione ſenarij legio ipſa inſtrueret. ꝙ nec in plus nec in minus ꝙ̄ edictum eſſet faceret. Continet aūt millenarium in ſex multiplicatū Qui cubicus eſt numerꝰ. Decies em̄ decē decies faciūt mille: Ut ex ipſa figura cubi ſtabilitatem ꝛ immobilitatē legio doceret. Minimꝰ em̄ in ea: decē prefuit. ꝛ denarius erat radix. Maximus autē ſub Duce fuit centū. Et hoc erat quadratum radicis. Et Dux pfuit ſexaginta cētenarijs: ad pmaꝫ perfectionē reſpiciens: ꝛ ad radicem ꝛ ad quadratū ꝛ ad figuram cubi. que in om̄i latere eſt ſtabilis ꝛ incōuulſa. Nec reſpōdet demō queſtioni vt diximus: ſed querenti: per legioneꝫ innuens multitudinē malitie ꝛ militie ꝯtrarie poteſtatis ⌊ Qa multa demonia ⌋ Ecce Ratio ſue reſpōſionis: ꝛ ſunt vba Euāgeliſte: nō demonis. Lu. viij. Maria magdalena de qua demonia ſeptē exierāt. Grego. Septē demonia Maria habuit: que vniuerſis vicijs plena fuit. In hoc aūt ꝙ dr ⌊ Intrauerant in eum ⌋ Notat ꝙ in interioribꝰ ipſiꝰ obſederāt (al's poſſederant) iſtum hoīem. Nō raro ꝯtingit: niſi quādo demonibꝰ datur locus per enormitatem criminis. Exterius em̄ aliquādo illudunt demones. ꝛ aliquando exterioris corporis puniendi accipiūt poteſtatē. ꝛ aliquando rerū ad inferenda damna. Sicut acceperūt poteſtatē in rebꝰ ꝛ in corpe beati Job. j. ꝛ. ij. Sed illudendi ſenſibus: nunꝙ̄ legit demon accepiſſe poteſtatem: niſi pus illis ſenſibus eluſerit (al's illuſerit) ſeculi vanitas. Sicut. ij. Cor. xj. Ipſe ſathanas trāſfigurat ſe in angelum lucis. Nō autē intus preſideat ꝛ opprimat nō accipit poteſtatē: niſi per peccati alicuius enormitatē. Unde Auguſtinꝰ in Libro De Cōflictu viciorꝫ ꝛ virtutū. Non exterius diabolus aliquē fedaret: niſi pus fedaſſet interius. De iſto introitu diaboli Jo. xiij. Poſt buccellā introiuit i eū ſathanas. Et Ibidē. Cū miſiſſet diabolꝰ in cor vt traderet eum Judas ſimonis ſcariothis.

Et rogabāt illum ne imparet illis vt in abyſſum irent.

Deſcribit hic Cōmendatio maieſtatis faciētis miraculum a Supplicatiōe demonū. Et tanguntur Duo. Quorꝫ Primū eſt Supplicatio: ne finaliter cōdemnent. Secundū eſt Supplicatio: vt ſaltem in bonis noceant: quibꝰ in corporibus ꝛ animabus nocere non ſunt pmiſſi. De Primo notantur Duo. Scꝫ. Supplicatio ipſa iudicij valde timendi. In quo docet homo timere finale iudiciū: quod tantū timent demones: ꝙ differri rogant cū auferri non poſſe deſperant. Secunduꝫ eſt Quid ſit in abyſſum ire De Primo Job. xl. Non parcet em̄ verbis potentibus: ꝛ ad deprecanduꝫ compoſitis. Siue enim demon corā ſummo iudice potentiam iuſtam alleget Siue deprecet: iudicium tamen finale non euadet. ij. Pet. ij. Deus angelis peccantibus non pepercit: ſed rudentibus inferni detractos: in tartarum tradidit in iudicium reſeruari. Quod ergo auferre nō poſſunt: differri rogāt: dicentes ⌊ Ne in abyſſum irent ⌋ Ire autem in abyſſum: eſt condemnari tenebroſo carcere. nec vlterius poteſtatem habere tentandi. Hoc em̄ cum fiet in die iudicij: euacuabitur omnis poteſtas ꝛ. om̄is principatus. Sicut dicit. j. Corinth. xv. Et tradetur totum regnū angelorum ꝛ demonum et hominuꝫ deo ꝛ patri: qui angelos reget in gloria cum hominibus aſſumptis. Et demones premet in iuſticia cū hominibus damnatis. Et ſic om̄es inimicos filij ſui ponit in ſcabellum pedum ſuorum. Rhomanorꝫ. Decimoſexto. Dominus conteret ſathan ſub pedibus veſtris velociter. Malachi. iiij. Calcabitis impios cum fuerint cinis ſub pedibus veſtris. Unde Marc. quīto dicitur: ꝙ rogabāt eum ne expelleret eos extra regionem: quia in illa regione homines magis obediebant eis. Et ideo magis habebant in eos Demones poteſtatem.

Erat enim ibi grex porcorū multorum paſcentium in monte: ꝛ rogabant eū vt permitteret eis in illos ingredi: ꝛ permiſit illis. Exierunt ergo demonia ab homine: et intrauerunt in porcos: ꝛ impetu abijt grex per preceps in ſtagnū: ꝛ ſuffocatus eſt

Hic tangitur Commēdatio miraculi Ab appetitu nocēdi demonum: ꝛ Juſta permiſſione domini. Et tanguntur hic Quattuor. Quoruꝫ Primum eſt Nocendi opportunitas. Secundum autem Nocendi cupiditas. Tertium Juſta nocendi permiſſa poteſtas. Quartū Ipſum nocumentuꝫ. De Prio dicit ⌊ Erat aūt ibi ⌋ in loco expulſorū dmonū ⌊ grex ⌋ Improprie ſumit hic: quia nomē gregis: non competit niſi animalibꝰ gregatim ambulantibus. Gregatim aūt nō ambulat niſi quod cuſtodit ordinē in ambulādo. Sicut oues ꝛ boues ꝛ hmōi. Porcꝰ aūt inordinatis incedit motibus. Et ſumitur grex: pro cōfuſa multitudine. Ecce. j. F 2

Stultoꝝ infinitus eſt numer⁹ [porcoꝝ.] Por=
cus dr̄ quaſi ſpurc⁹.qꝛ ſpurcū(al's:ſpuriū)ē aial.
Natura:Lege:Cōſuetudie. In natura ei q̄ſi eſt
mōſtrū.Qḋ ptꝫ ex hoc ꝙ multa i ſe colligit q̄ in
nullo ſm̄ naturā inueniunt aiali. Aial eni qḋ vn
gulā in duo diuidit:rumiat.Et poliſiliū:h̄ ē.mul
toꝝ nō eſt filioꝝ:ſꝫ vni⁹.ꝛ raro duoꝝ.ꝛ mām̄as
nō habꝫ ꝑ lōgitudinē lateꝝ vētris:ſꝫ ſub poſteri
oribꝫ cruribꝫ. Porc⁹ aūt vngulā q̄dē diuidit:ſed
nō rumiat.ꝛ poliſiliū eſt:ꝛ mām̄as multas habꝫ
ab vtroqꝫ latere ꝑ lōgitudinē vētris. Adhuc autē
cetera aialia vngulā in duo findētia:ſepū habent
loco pinguedis. Porc⁹ aūt mollē habꝫ aruinā.
Adhuc aūt aial mollis carnis phlegmatice: mol
lis eſt pellis:ꝛ molliū piloꝝ. Porc⁹ autē ecōtra
mollis q̄dē eſt carnis:ꝛ dure ꝛ ſpiſſe pellis.ꝛ du=
riſſimoꝝ piloꝝ:ita ꝙ ſetas habet loco piloꝝ. Ad
huc āt in cōpoſitōe etiā:capitis ē enormis:ꝛ colli
ſpiſſi ꝛ breuis. Ita ꝙ capite nunq̄ꝫ ſupius eleua
to pōt celū aſpicere. Scḋm legē autē Leuit. xi.
aial eſt immūdum: qꝛ cōtra naturā:cū oīe aial
forti⁹ ſit in ſupiori mandibula q̄ꝫ in inferiori:qḋ
mouet mandibulā inferiorē ꝛ nō ſupiorē. Sol⁹
porcus ꝛ dephas fortius in inferiori. Et ideo ar
ma defenſionis habēt in inferiori. Cōſuetudo
autē cauſa eſt quare lex ꝓhibet. In luto eni volu
tat.ꝛ luto in pelle indurato ad pugnā armatur.
immūdis ꝛ ſpurcis nutrit. Singularē efferat.ꝛ
mſtas alias ſm̄ ſuū nomē hꝫ ſpurcicias [multo
rū] Que Mar.v.ad duo milia fuiſſe dicuntur.
[paſcentiū] paſtu ḋ terra effoſſo. Qui terrenū
habet ſaporē: cec⁹ exiſtēs.lumine celi ꝓuatus:et
greſſus homi incōgru⁹ [in monte] Quia forte
timore demoniaci ad montē ſe ꝯtraxerāt paſto=
res porcoꝝ. Hic autē grex:multitudinē ꝯfuſam
ſignificat voluptuoſoꝝ.ij. Pe.ij. Canis reuerſus
ad ſuū vomitū.ꝛ ſus lota in volutabro luti. Ho
rū grex magn⁹ eſt.qꝛ lata eſt via q̄ ducit ad mor=
tē.ꝛ multi ſunt q̄ inueniūt eam. Mat.vij. Hi pa
ſcunt in monte ſupbie ꝛ altitudis huius mundi.
Lu.xv. Miſit eū in villā vt paſceret porcos. Pa
ſcunt autē ſiliq̄s:nō veris granis.hoc ē:ex alia va=
nitate: Nō adipe gratie:quo paſcunt ſancti. Pſ.
cxlvij. Adipe frumēti ſatiat te [Et rogabāt eū]
Ecce Nocēdi cupiditas:vt ſaltē noceāt in rebꝫ:q̄ i
corpibꝫ hoim nocere nō ſunt ꝑmiſſi. Iob.i. Mitte
te manū tuā ꝛ tāge cūcta que poſſidet [vt ꝑmit
teret] quia etiā i porcos nō poteſt niſi ꝑmiſſus.
Dicit autē [eū] quia licꝫ legio fuerit. tamen tota
illa multitudo ordinabat ad vnū.ꝛ ille rogabat.
Si autē querit. Quare nō rogabat vt ꝑmitte=
retur ingredi in oues vel boues iſtorū hominum.
Dicendū ꝙ Omnis chriſti actio:fideliū eſt iſtru
ctio. Et ſicut in primo hoie nō eſt ꝑmiſſus tenta=
re niſi in ſerpente.vt de facili deꝓhenderet vene=
nū ipſius.ita ꝛ nunc nō eſt ꝑmiſſus ingredi i aial:
ſignificās Innocētie māſuetudinē:ſicut ē ouis.
Vel honeſtoꝝ maturitatē.vel pioꝝ ſacrificiū. ſicꝫ
eſt bos vel hircus: Sed ſignificans immūdorū
ſpurciciā:vt eſt porcus. Vt ex hoc hō inſtrueret
in quos haberet poteſtatē demoniū Et ſic caut⁹
homo ſe cōſeruaret ne demon in eum poteſtatē

accipet. Vnde glo. Porci ſunt homines vocis et
rōnis expertes lutulentis actibus dediti in mon=
te ſuperbie paſcētes. Et niſi quis porci more vixe=
rit:diabolus in euꝫ poteſtatē nō accipit [Et per=
miſit illos] Iuſte quidē.qꝛ creatoris oim erant
oīa. Iuſte etiam:qꝛ in illa regione demones ex i=
mundis actibus hominū. ſpēalem habebant po=
teſtatem Et ideo puniendi erant pena dāni:que ta
men eos inſtrueret: vt ab immundis actibꝫ ceſſa=
rent. Signum aūt male conuerſatōnis eoꝝ erat.
quia dominū a ſe diſcedere rogabant. Et ſic iuſta
ꝛ inſtructoria erat iſta ꝑmiſſio. In beato aūt Iob
erat probatoria: ꝛ ad probationē virtutis ordina=
ta [Exierunt ergo] Ecce Perfectio vnius mi=
raculi:ꝛ nocumentū inſtructorium ciuium illius
regionis. Dicit autē ꝙ [exierunt] ne operationē
ꝛ virtutes ꝛ organa eius de cetero impedirent. Et
ſic liberatus eſt homo: ꝛ homo homini ſm̄ viſum
rationis eſt reſtitutus:qui ante fuerat quaſi por=
cus. Pſal.xlviij Homo cū in honore eſſet non in=
tellexit.cōparatus eſt iumentis inſipiētibus :ꝛ ſi=
milis factus eſt illis Hic ergo:homo factus eſt:ꝑ
liberationē a ſpiritu porcino :ꝛ reſtitutionē imagi
nis diuine. Dan.iiij. In ipō tempore ſenſus me⁹
reuerſus eſt ad me:ꝛ ad honorē regni mei decorem
qꝫ perueni:ꝛ figura mea reuerſa eſt ad me [Et in=
trauerunt in porcos] porcino modo viuētes: B
vt ꝓximus. Ecce Cauſa nocumēti [et impetu]
Ecce Nocumentū per effectum. Dicit autem Im=
petus:motum non ordinatū a natura :ſed impul=
ſum a demone. Demon eī ipellit ꝛ exagitat eū quē
inhabitat. Et ſic feruntur voluptuoſi:impetu de=
mentis concupiſcētie. Et hoc habet porcus ex na=
tura. Cuius vt dicūt Ariſtoteles ꝛ Auicenna: no=
tatur deſcēſus concupiſcētie:in auriū ſummiſſio=
ne quas ante porcus fert erectas. Ita voluptuoſi
ſummittūt aures ad auditum quādo obſcena au
diunt. De Concupiſcētia carnali Iac.i. Vnuſqſqꝫ
tentatur a cōcupiſcentia ſua abſtractus ꝛ illectus
[abijt] Bene abijt:qui viam honeſte cōuerſatio=
nis dereliquit. Eccl.ix. Mulier fornicaria ē quaſ
ſi ſtercus in via quod ab omnibꝫ conculcabit. pſ.
i. Beatus vir qui non abijt in via peccatoꝝ [per
preceps] quia Concupiſcētia preceps etiam nō
vtitur ratione. Oſee.v. Ligauit eum ſpirit⁹ in alis
ſuis. Glo. Hieronymi. Spūs fornicatōis ꝛ im=
mundicie ligat ꝛ precipitat hominē [in ſtagnū]
quod humorem ſignat carnalium vitiorum:ꝛ ſuf
focatus eſt.hoc ē:extinctus.i. Timoth.quīto. Que
in delitijs eſt viuens mortua eſt. Iſtud eſt pocu=
lum meretricis. Apo.xviij. Iſtud eſt mare rubeū
concupiſcentie ſanguinis in quo ſummerſi ſunt
egyptij. Exod.xv.

Quod vt viderunt factum qui paſcebant:fugerunt ꝛ nunciauerunt in ciuitatem ꝛ in villas.

Hic incipiunt Conſequentia ad miraculum.
Et ſunt Quedam conſequentia ex parte paſtorū.
Quedaꝫ autem ex parte ciuium regionis. Quedā
autem ex parte dn̄i.ꝛ Quedam ex parte eius quia

demonib⁹ eſt liberatus. Ex parte Paſtorum quiꝺ-
dē ſunt Tria. Facti ſaluter ꝯſideratio. Maieſtatis
trepidatio: ⁊ Ueritatis nūciatio: Facti cōſidera-
tio notat͛ cum dr̄ [qđ vt viderūt] ħ eſt: diligēter
inſpexerīt [factū] vtute diuina [qui paſcebāt]
ħ eſt paſtores. Sic eñ facta dñi cōſideranda ſunt
vt virtus operās in eis conſideret͛ ad ammiratio-
nē. Mat. viij. Porro hoīes cū vidiſſent mirati ſū.
Joſue. vj. Illi ğ hoīes cū vidiſſent ꝙ fecerat ſignū
dicebāt. Quia hic eſt ꝟe ꝓpheta qui venturus ē in
mundū [fugerūt] Ecce Maieſtatis trepidatio.
Non eñ ſe dignos reputabāt appropinquatione
dñi: quia porcos pauerant. ſicut Filius prodigus
Geñ. iij Audiui vocē tuā ⁊ timui: eo ꝙ nud⁹ eſſem
a veſte virtutū. Jone. j. A facie dei cdi ego fugio.
Et eſt ſtultū conſiliū. qꝛ potius eſſet ad ipum acce
dendū. Pſal. lxxix. Non diſcedim⁹ a te: viuificab
nos dñe [Et nunciauerūt] Ecce Nūciatio ve-
ritatis. Tob. xij. Opera dei reuelare ⁊ ꝯfiteri hono
rificū eſt. Eſa. xij. Annūciate hoc in vniuerſa terra.
Nunciauerūt aūt ħ [in ciuitate] vbi habitabant
ſapiētes ⁊ maiores [et in villas] ħ eſt illi⁹ ciuita
tis pagos ⁊ rura in quib⁹ habitabāt rudes ⁊ mi-
nores. Rhom. j. Sapientib⁹ ⁊ inſipientibus debi
tor ſum: Jta ꝙ in me promptū eſt. Nunciāda eñ
in ꝟitate: ⁊ laude: ⁊ timore: ſunt opa dei. quia Ex
veritate ꝯfirmāt fidē. Ex Laude reddunt gratiaꝝ
actionē. Ex Timore cōuertūt ad bonā operatōeꝫ.
De Primo Rho. ix. Ueritatē dico in chriſto ieſu:
non mentior. De Scđo ⁊ Tertio. Eſa. xxv. Propē
hoc laudabit te ꝓpl'us fortis: ciuitas gentiū robu
ſtarū timebit te. Oibus aūt nūciāda ſunt magna-
lia dei. Quia ſicut dr̄ Sap. vj. Puſillū ⁊ magnū
ipſe fecit. ⁊ equaliter eſt ei cura de oib⁹. Ps. cxlviij
Juuenes ⁊ virgines: ſenes cū iunioꝛib⁹ laudent
no. dñi. qꝛ exal. eſt no. eius ſol: conf. e. ſu. cel. ⁊ ter.

Exierunt autem videre qđ factū eſt: ⁊ venerunt ad ieſum

Hic ponit͛ Cōſequens effect⁹ miraculi ex parte
ciuiū regionis. Dicunt͛ aūt hic Tria. Exitus vide-
licet ad ꝓbandū. Ueritatꝫ ꝓbatio ꝑ viſum ⁊ audi-
tū. Timoris irrōnabilis ꝑcuſſio (al's perculſio) ex
veritate ꝓbata. De Primo dicunt͛ Tria. Exit⁹ ex
auditu cauſatus. Finis exitus: q̄ eſt ꝓbatio per vi
ſum. ⁊ Peruētio exeuntiū vſqꝫ ad dñm. Exit⁹ aūt
de ciuitate ⁊ villis: exitū ſignificat pſtine cōuerſa-
tionis ⁊ ſocietatꝫ. Geñ. xij. Egredere de terra ⁊ de
cognatōe tua: ⁊ veni in terrā quā mōſtrauero tibi.
Cañ. j. O pulcerrima mulierꝝ egredere Apocalyp.
xviij Exite ab ea populus meus [videre] Quia
Segnius irritant animū demiſſa ꝑ aures
Q̄m que ſunt oculis ſubiecta fidelibus
Job. xlij. Auditu auris audiui te nūc autem ocu-
lus meus videt te. Jdcirco ipſe me reprehēdo ⁊ a-
go penitentiam. Joañ. iiij. Jam non ꝓpē tuam lo-
quelam credim⁹: Jpſi eñi audiuim⁹ ⁊ vidim⁹. qa
hic eſt vere ſaluatoꝛ mūdi. Sic ⁊ nobis exeundū ē
a nob ⁊ noſtris: vt videamus dñꝫ ieſum. ij. Coꝛ.
iij. Reuelata facie glām dñi ſpeculātes: in candeꝫ
imaginē trāſformamur. Cant. iij. Egredimini filie
hieruſalem: ⁊ videte regē Salomonē [qđ factū eſt]
Quia interim in factis ſuis dñs videt͛: donec per
ſpeciem in futuro clarius ꝯſpiciat͛. j. Corinth. xiij
Uidemus nunc ꝑ ſpeculum ⁊ in enigmate: tūc au-
tem facie. Rho. j. Jnuiſibilia dei ꝑ ea q̄ facta ſunt
intellecta: conſpiciunt͛. ſempiterna quoqꝫ virt⁹ ei⁹
⁊ diuinitas [Et venerūt ad ieſum] Qui ſicut
dicit͛ Jo. xiiij. eſt via veritas ⁊ vita: Uia portans:
Ueritas ducēs: Uita beatificās ⁊ gratificās. Uia
per mandatū. Ueritas per ꝟbuꝫ. Uita ꝑ gratie iu-
uamentū. Et vtinā ita ꝑſtitiſſent ſicut hñ venerūt.
Ad hunc aduentū inuitat Mat. xj. Uenite ad me
omēs qui laboratis ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiam
vos. Hiere. lj. Qui fugiſtis gladiū: venite ⁊ nolite
ſtare. Pſal. xxxiij. Uenite ad me filij audite me: ti-
morem domini docebo vos.

Et inuenerūt hominē ſedentem a quo demonia exierāt veſtitum ac ſana mente ad pedes eius: et timuerunt.

Ecce Ueritatis ꝓbatio. Primo Per Uiſum. et D a
Scđo Per Jteratū auditu teſtificatū Dicit ergo
circa Primū Duo: Ueritatꝫ ꝑ rem ipſam ꝓbatio-
nē: Et Cauſatū in eis ex tāto ꝓdigio timorē. Circa
Facti ꝟitatem Sex in lr̄a notant͛: ex quib⁹ ꝓbatur
veritas: Q̄ ſcꝫ Naturalib⁹ eſt redditus: Q̄ in oꝛ-
dine regiminis vite ſedit quiet⁹: Q̄ anterioꝛis ſta
tus erat liber reddit⁹: Q̄ veſtitu honeſtatis erat
amict⁹: Q̄ ſana (al's ſalua) mēte erat decorat⁹: Q̄
ſermonib⁹ dei erat intētus. Hec eñ Sex: ſignificāt
perfecte a demonio liberatū Dicit ğ ꝙ [Jnuene
runt] ħ eſt: intus ꝑ veritatē venerūt ſiue cognoue
runt: ⁊ ad rei noticiā perfectā venerūt. Matth. vij.
Querite ⁊ inuenietis. Sic ſapiēs mulier accendit
lucernā rōnis: ⁊ euertit domū cordis. ⁊ querit dili
genter donec inueniat chri veritatē. Lu. xv. Eſa. lv.
Querite dñm dum inueniri ꝑt: inuocate eū. Sa-
pi. j. Jnuenit͛ ab his qui fidē hñt. a ꝓparet autē his
qui nō tentāt illū [hoiem] q̄ prius pꝛauus ſpiri-
tu imundo ⁊ fero vexabat͛. modo hō inuenit͛: reſti-
tutus hūanis ⁊ diuine imagini. Geñ. j. Faciamus
hoiem ad imaginē ⁊ ſimilitudinē nr̄am. Eccl. xvij.
Deus de terra creauit hoiem: ⁊ ſm imaginē ſuam
fecit illū. ⁊ qñ non ſequit͛ imaginē: cū Nabuchoꝺ.
conuertit͛ in beſtiā. cui⁹ actus imitat͛ [ſedētē] ħ ē
quieſcentē: in vite regimine oꝛdinato: ꝑus per ve-
pres ⁊ montana exagitat⁹. Ariſtoteles i. vij. Phy-
ſicoꝛum. Jn ſedendo ⁊ quieſcēdo fit anima ſciēs ⁊
prudens Threnoꝝ. iij. Sedebit ſolitarius ⁊ tace-
bit: quia leuauit ſe ſuper ſe. Lu. vltimo. Sedete in
ciuitate ⁊ orate: quoaduſqꝫ induamini virtute ex
alto [a quo demonia exierant] Ecce Priſtini
ſtatus liberatio hoc eſt: demonum expulſio. Rho
manoꝛum. xiij. Abijciamus opera tenebrarū. Ja-
co. iiij. Reſiſtite diabolo: ⁊ fugiet a vobis. Deute-
ro. Triceſimotertio. Dominus a facie veſtra ejiciet
inimicum veſtrum: diceꝫqꝫ contere [veſtitum]
honeſtate virtutis ⁊ cōuerſatiōis. Eſa. lxj. Induit
me dominus veſtimento ſalutis: ⁊ indumento le
ticie circundedit me. Rhomanoꝛum. xiij. Indua-
mur arma lucis: ſic vt in die honeſte ambulem⁹.

dic. In Primo aūt hoꝝ Tria dicūt. Quoꝝ Pri
mū eſt Propri⁹ mod⁹ doctrīe ſub metaphora ꝑ
poſitus. Scđm ē Idē mod⁹ ꝑ ſmonē explicatꝰ
explanat⁹. Tertiū ē Cōminatio ⁊ ꝓmiſſio fidelit
vel infidelit docētꝫ: ꝓ q̄ doctor reddit inſtans et
caut⁹. Inſtās q̄dē doctrīe ꝑ incremētū boni: qđ fi
delit docēti ꝓmittit. Cautus aūt ꝑ ſubtractōem
habiti boni: qđ amittat q̄ fidelit doctrīe nō īſtruē
rit. Et hec patēt ī lr̄a. In Modo aūt metaphori
ce (al'ꝰ metaphorico) doctrīe quē ꝓmittat Quinqꝫ
īnuit. Quoꝝ Primū ē Lucerna. ⁊ lucerne ꝓprie
tas. Scđm aūt Lucerne eiuſdē accēſio quā inuit
Tertiū aūt eſt Loc⁹ lucerne incōpetēs in quē nō
ponit. Quartū aūt Loc⁹ lucerne ꝯgru⁹ ī q̄ locat
¶ Quītū aūt ē Debit⁹ lucerne vſus. Lucerna aūt
eſt lumē clauſū ⁊ circūdatū ꝑſpicuo corpe. Sic̄ ē
vitrū vl' cryſtall⁹ vel pellis vl' pān⁹ trāſparens et
albꝰ. Vñ Grc. dī. ꝙ Lucerna ē lumē ī teſta. Lucer
na igit ē Triplex. Prelat⁹ Videlicꝫ. Sermo pa
bolicus: et Sermo ſonās creat⁹. Et de his lucer
nis h̄ fit ſm lr̄am mētio. Pret' has aūt lucernas
Dicit lucerna: chr̄s. Dī lucerna: baptiſta Joānes
Sed ambo iſti in figura Doctoꝝ eccl'ie dicunt.
In chr̄o ēi lux ꝟbi diuini: ī hūana claritate per
uia (quā pcti tenebra nō offuſcat) lucerna vocat.
Job. xxix. Splēdebat lucerna ei⁹ ſuꝑ caput meū
⁊ ad lumē ei⁹ ambulabā in tenebrꝭ. Hec eſt lucer
na quā ſapiēs mlier: ſapia diuia accēdit. ⁊ domū
euertit donec iueniat drachmā quā ꝑdidit Mat.
xij. De Precōe aūt hui⁹ lucerne (q̄ lucē ꝟitatꝭ ī
vita pura exhibuit dī Jo. v. Ille erat lucerna ar
dēs ⁊ lucēs. De Apl'is aūt ⁊ Doctoribꝰ dī in Ps̄
cxxxj. Paraui lucernā chr̄o meo. Illi eni lucē do
ctrine vita puia ⁊ ꝑſpicua p̄bēt. ſicut dī Matth.
v. Luceat lux vr̄a corā hoībꝰ vt videāt opa vr̄a
bona ⁊ glificēt pr̄ꝫ vr̄m q̄ in cel' eſt. Sermo aūt
ꝑabolic⁹ ꝯtinet ꝟitatꝭ lucē ſub ſilitudie ꝑſpicua.
Et ideo h̄ vocat lucerna. Ps̄. cxviij. Lucerna pe
dibꝰ meis ꝟbū tuū: ⁊ lumē ſemitꝭ meis. Silitu
dinibꝰ eni ꝯgruis docꝫ. vbi Intellect⁹ ⁊ affectus
pedē ponam⁹. Verbū etiā creatū: verbū īcreatū
ī ſe ꝯtinēs lucerna vocat. Sic ī Prouerb. vj. dr̄
Mādatū lucerna eſt. ⁊ lex lux: ⁊ via vite increpa
tio diſcipline. Hec eni oīa lucē ꝯtinēt diuinā: ad
illuminādūꝫ his q̄ in tenebrꝭ ⁊ in vmbra mortis
ſedēt: ad dirigēdos pedes nr̄os ī viā pacꝭ. Vñ he
q̄nqꝫ lucerne ſūt. Et Sexta (de q̄ h̄ nō fit mētio)
eſt Pura in ꝑdicādo intētio: Que etiā eſt vas lu
cꝭ ad lucē etnā relata: Nō nobis lucēs ſꝫ deo. De
qua Mat. vj. Lucerna corpis ē ocul⁹ tu⁹. Si o
al'ꝰ tionis quā ex creat ꝟ t⁹ que vt lu. culus fuerit ſimplex: totū corp⁹ tuū lucidū erit.
Eſt etiā Lucerna: fulgor honeſte ꝯuerſatōis: vbi
virt⁹ vt lumē ſplēdet ī opibꝰ ꝑſpicuis. Eccl'i xxvj.
Lucerna ſplēdēs ſuꝑ cādelabꝝ ſcm̄: ſpecies faci
ei ſuꝑ etatē ſtabilē. Vel poſſum⁹ dicere ꝙ omes
iſte Septē lucerne ſtāt ſuꝑ vnū cādelabꝝ in tē
plo dñi. Quia Prelat⁹ in fundamēto fidei ſplen
det. Lucerna chr̄i: ī ꝑcurſiōis ⁊ ꝑpatōnis officio.
Hec lucerna ꝑcurſoꝝ in flāma ſapic hꝫ fulgorēꝫ
ꝓpe dignitatꝭ. In mō coaptatiōis ſui ad auditoꝛ
res hꝫ lucernā ꝑabole. In doctria ſapiētū hꝫ lucer
nā ꝟbi dei. In puritate intētōis hꝫ lucernā ocli. ⁊

In loco ꝯuerſatōnis hꝫ lucernā ſpēi. Hec lucerna
ſupiētibꝰ ocul' hdi exticta ē ⁊ nō viſa. ⁊ iō ꝯdēnat⁹ ē
j. Re. iij. Nis lucernis ſcrutat dñs hierl'm. hoc ē
eccl'am. Sopho. j. Ne ſīt ſeptē lucerne ī cādelabro.
Exo. xxv. Et Zach. iiij. vbi dr̄ ꝙ ſuper lapidē vnū
ſeptē ocli ſīt: q̄ has ſeptē lucernas ꝺſignāt. De Ac
cenſiōe āt lucerne ſbiungit dicēs (al'ꝰ ſbiūgēs dic)
[Accendēs] Succēdit āt lucerna ꝑma: flāma di
uinitatis. Eſa. lxij. Donec egrediat vt ſplēdor iuſt⁹
ei⁹. ⁊ ſaluator e⁹ velut lāpas accēdat. Lāpas ēi gre
ce: latine flāma dr̄. Hec dꝫ Ardere ī corde ꝑlati Vt
timeat ⁊ Reuerētia ſibi exhibeat. ⁊ Vt pcti rubi
go in ꝯſpectu e⁹ cōburat. Deut. iiij. De⁹ nr̄ ignis cō
ſumēs ē. Lucerna āt e⁹ ꝑcurſiōis ē: Officio īgſcere
debet zelo rectitudis: ⁊ Lucere luce celeſtꝭ caſtitatꝭ
Vñ Job. xxxviij Nūq̄d ꝑduces luciferꝝ ī tp̄e ſuo:
Lucerna aūt eccl'iaſtice rectitudis Accēdi dꝫ igne
charitatꝭ dei: ⁊ Lucere luce claritatꝭ ⁊ ſcītatꝭ. Eccl'i.
xlviij. Surrexit helias ſicut ignis: verba eius ar
debant vt facula. Lucerna autem parabolice ſi
militudinis: Accendi debet igne veritatis: ⁊ Lu
cere luce ꝓprie adaptatōis. Job Tricesimooctauo.
Indica mihi ꝑ quam viam ſpargit lux: diuiditur
eſtus ſuꝑ terrā Lucerna āt vocat ꝟbi: accēdit igne
diuino ſpūſſcti. Ps̄. cxviij. Ignitū eloquiū tuūꝫ ve
hemēter: ⁊ ſeru⁹ tu⁹ dilexit illō. Lucerna āt recte in
tētōis accēdit flāma pie deuotōis. Ps̄. xxxviij. Cō
caluit cor meū intra me: ⁊ in medit. mea exardeſcat
ignis. Lucerna ꝟo lucide ꝯuerſatōis tota accēdit
flāma charitatꝭ chr̄i (al'ꝰ ꝓximi) Lu. xij. Ignē veni
mittere ī terrā: ⁊ q̄d volo niſi vt accendat: Sic eſt
oīs lucerna ardēs ⁊ lucēs. Hāc igit lucernā ſic ac
cenſā nēo [operit vaſe] Ecce Loc⁹ icōgru⁹ huiꝰ
lucerne. Et tāgit Duo lucernam hāc offuſcantia.
Quoꝝ Vnū ꝑtinet ad menſurā. Alterꝝ aūt ad q̄etē
reſolutā. Id autē qđ ꝑtinet ad menſurā capacita
tis ē ꝙ dī [et opit ſub vaſe] qđ Mat. v. modi⁹
vocat. Et Duo in ipo itelligūt. Capacitas. ſ. auari
cie. ⁊ Capacitas vni⁹ gētis Judee. Nō ēi lux euan
gelica ꝯcludi dꝫ ſub mēſura lucri auaricie: nec ſub
pcio ponat impciabile. Nec etiā ſic̄ dī Hiero. ꝯclu
dat ſub termis vni⁹ gentꝭ Judee l' alteri⁹. De Pri
mo dr̄ Mat. x. Gratꝭ accepiſtis gratꝭ date. j. Coꝛ.
ix. Euāgeliū ēnūciās ſine ſūptu ponā illō vt ñ ab
utar ꝑtāte mea ī euāgelio. De Scđo Eſa. xlix. Pa
rū ē mihi vt ſuſcites mihi tribꝰ iacob: ⁊ fortes iſrl'
ꝯuertēdos (al'ꝰ ⁊ feces iſrl' ꝯuertēdas) Dedi te ī lu
cē gentiū vt ſis ſal⁹ mea vſqꝫ ad extremū t̄re. Id āt
qđ ꝑtinet ad q̄etꝭ reſolutōꝫ tāgit cū dī [Neqꝫ ſub
lecto] Q ē aūt id in q̄ q̄eſcit reſolut⁹ eius: nomine
lecti ſcat Et ſīt ꝯmoda ꝓpt' q̄ lumē ꝑdicatōis obſcu
rat: ⁊ alijs nō oñdit. Cañ. iij. In lectulo meo ꝑ no
ctes q̄ſiui quē diligit aīa mea. q̄ſiui illū ⁊ nō īueni
Nō ēi tenebras noctꝭ diligitꝭ. qꝛ q̄ dormiūt: nocte
dormiūt. ⁊ q̄ ebrij ſīt: nocte ebrij ſīt. Sic ḡ ꝟitas ſb
ꝯmodo (al'ꝰ modio) carnis nō ē abſcōdēda [Sed
ponit ſuꝑ cādelabrū] Ecce Loc⁹ lucerne dei cō
gru⁹. Et tāgit Duo. Poſitōꝫ factā ab alio: ⁊ Cāde
labrum. Poſitio āt ē ab alio ſupiori factā vocatio.
Heb. v. Nec q̄ſq̄ ſumit ſibi honorē: ſꝫ q̄ vocatur a
deo tāq̄ aarō. Candelabꝝ āt dignitas eccl'iaſtica.
Apo. j. Hoc dīc q̄ ambulat in medio ſeptem cande

labroꝝ aureoꝝ. Septé ei cádelabra ẽ Eccl'aſtica dignitas: ſepté donis ſcti ſpũs illuſtrata. Aurea aũt ſſ ꝓpt̃ deitatꝭ fulgoré i eis. Iſti ſt ſepté ſpũs q̃ i cõſpectu throni eiꝰ ſſ. In loco illo igit̃ ponit̃. Tágit át hꝰ lucerne cõem ꝛ gñale vſũ [vt itrãtes] i eccl'az ꝑ oſtiariũ ꝛ oſtiũ chĩm. Jo.x. [videát lumẽ] veritatꝭ ꝛ celeſtis ↄuerſatõnis. Et edificent̃ ad Fidé ꝑ ꝟitaté doctrine. ad Mores át ꝑ lumé ↄuerſatiõis dine. Eph.iij. Mihi oim ſctoꝝ mimo data eſt gr̃a hec: ꝑdicare inueſtigabiles diuitias chĩi ꝛ illũiare oẽs. Baruch.iij. Stelle luxerũt ei cũ iocũditate q̃ fecit illas. h eſt deꝰ nr̃: ꝛ nõ eſtimabit̃ alius ad eũ.

Nõ ei ẽ occultũ qđ nõ manifeſtet̃ nec abſcõditũ qđ ñ cognoſcat̃: ꝛ i palam veniat. Uidete ergo q̃d audiatis. Qui ei habet dabit̃ illi: ꝛ q̃cunqꝫ non habet: etiã quod putat ſe habere auferetur ab illo

Ecce figurate locutiõis ꝛ ꝑabolici ſmõis poit expõné. Et ẽ anapophora. Quaſi aliqs q̃reret Diꝑiſti ſmoné ꝑabolicũ: vt videtes nõ videát. ꝛ hunc ↄmiſiſti lucernis: q̃ꝝ lumé oẽs itrãtes debẽt aſpicere. Quid ḡ: Dꝫ ne occultuꝫ reuelari: Et oñdit q̃ Sic. Qđ ei pꝰ velatũ ↄmittit̃ rudibꝰ: ꝓpt̃ h expõit̃ ꝑfectis: vt ab ipis ꝑfectis: aliis ad ꝑfectõeꝫ ꝓficiẽtibꝰ reuelet̃. qꝛ alr̃ neo ꝓficeret: ꝛ nullꝰ de diſcipulo efficeret̃ mgr̃. Dic̃ át circa h Duo. Unũ q̃dẽ đ Occulto: ſilitudie corꝑali iuoluto. Alteꝝ de Abſcõdito: ocul' ſpũaliũ viroꝝ oñdẽdo. Dic̃ ḡ [Nihil ei] diuinoꝝ [ẽ occltũ] velatũ ꝑabol': qđ ſub modio ꝑaſſit reponẽdũ: aut ſub lecto corꝑal' voluptatꝭ recondẽdũ. qꝛ nec p̄ciũ nec voluptas teneát vos niſi manifeſtetꝭ [Nõ ei eſt occultũ] h ẽ ſub velaminibꝰ clauſũ. Eſaie.xlv. Uere tu es đs abſcõditꝰ. Apo.ij.

P Dabo ei mãna abſcõdituꝫ qđ neo ſcit niſi q̃ accipit [qđ nõ manifeſtet̃] h ẽ intellectui ꝓficiẽti paulati apiat̃. Intellẽs ei velatꝰ ↄtinuo ꝛ tpe ꝛ matial' nõ niſi velata accipit. Si át auferat̃ velamé ꝑ laboré ꝓficiẽtis. ꝛ diligentiã doctorꝭ: tũc mãifeſta erũt abſcõdita q̃ pꝛiꝰ erát i tenebrꝭ. ij. Coꝛ.iij. Cũ cõuerſus fuerit qs ad dñꝫ auferet̃ velamé. Deꝰ eñ ſpũs ẽ. Uñ Aug. Neſciebã q̃ palato nõ ſano pena ẽ panis: q̃ ſano eſt ſuauis: ꝛ ocul' egrꝭ odioſa ẽ lux. q̃ puris ẽ amabil'. Hoc eni nr̃i intellẽs defectui ex pc̃o accidit. ſic̃ đr Ps̃.xxxviij. Propt̃ iniq̃tatem corripuiſti hoiem: ꝛ tabeſcere feciſti ſic̃ araneã aiaꝫ eiꝰ. Et iõ a ſaluãte nos ſapia diuiteꝝ reuelato intellcũ ꝓficere poſſumꝰ ad ꝟitaté. Ps̃.cxviij. Reuela oculos meos: ꝛ ↄſiderabo mirabilia de lege tua. Sic ḡ duobꝰ modis iuuat̃ ad manifeſtatõeꝫ Emundatiõé cordis. Mat.v. Bti mũdo corde qm̃ ipſi deũ videbũt. ꝛ Diligẽtia doctoris exponẽtis ꝟitatem. Apoc.v. Dignꝰ eſt agnꝰ q̃ occiſus eſt apire librũ: ꝛ ſoluere ſignac'a eiꝰ. Sic Philippꝰ imbuit eunuchũ Candacꝭ regine ſedenté in curru. Act.viij. Sic petrus corneliũ. Act.x. Sic chĩs Nicodemũ. Jo.iij. [Neqꝫ abſconditũ] Abſcõditũ eſt qđ ẽ ꝓcul in ꝓfundũ a noticia hoim cõditũ. Et h eſt qđ myſtice in diuis ẽ ꝟbũ. h ei a noticia hoiꝫ ẽ remotũ. h eñ eſt ſuꝑ intellẽm: ꝛ ſuꝑ rõné: ꝛ ſuꝑ linguã vt dic̃ Sapiẽs. Et nõ deficiũt lingue a narratione eiꝰ niſi ꝓpt̃ excellentiaꝫ nature ꝛ altitudis ipſiꝰ. Sic̃ ſt ea q̃ de deo ſũt. Qꝛ ſic̃ đr Diony. cũ ad diua ꝟba attollimꝰ: ꝑfectã irrõnalitaté iuenimꝰ: ꝛ q̃d loq̃mur neſcimꝰ. Abſcõdita etiaꝫ ſt futura q̃ ꝑdca ſt ꝑ ſpm̃ ſctm̃. Act.j. Nõ eſt vr̃m noſſe tp̃a vl' momẽta: q̃ pr̄ poſuit in ſua ptãte. Dañ.xij. Claude ſmones ꝛ ſigna librũ vſqꝫ ad tp̃s ſtatutũ. Hec autẽ abſcõdita cognoſcent̃. Primũ q̃dem a Doctoribꝰ ꝟitatꝭ. Et tũc in palã veniet ꝑ doctrinã ipoꝝ. Et h eſt qđ dic̃ [qđ nõ cognoſcat̃] ſic̃ đr Jo.xvj. Ecce nũc palã loquerꝭ: ꝛ ꝓuerbiũ nullũ dicis. Nũc ſcimꝰ qꝛ ſcis oĩa: ꝛ nõ opꝰ eſt tibi vt q̃s te interroget. h ei cognoſcere fac̃ ſpũs. De q̃ đr Jo.xiiij. Spũs docebit vos oĩa ꝛ ſuggeret vobis oĩa q̃cuqꝫ dixero vob. Job.xxviij. Sapia abſcõdita ꝑduxit in lucé [et] ſic [in palã veniat] Sic eni diſcipuli qđ i aure audiũt predicant ſuꝑ tecta. Mat.x. Sic Hierem̃.xxj Hebre.ix. Erũt oẽs deo docibiles. Et h eſt qđ đr. Lautos aũt oẽs reddẽs circa hmõi ꝓfectũ. Subiũgit [videte] h ẽ diligẽt' attẽdite vob [q̃uo audiatꝭ] h ẽ ad quẽ ꝛ q̃ntũ ꝓfectũ. Nõ intellẽs tm̃: ſꝫ etiã ſpũs et vite ꝑapitꝭ ea q̃ dicunt̃. Act.xx. Attẽdite vob ꝛ vniuerſo gregi in q̃ vos poſuit đs rectores ꝛ ep̃os regere eccl'aꝫ quã adq̃ſiuit ſanguie ſuo. ij. Timo.iiij. Attẽde tibi ꝛ doctrine. Bñ dico q̃ attendatꝭ. qꝛ [q̃ hꝫ] in talibꝰ conatũ ꝛ ſtudiuꝫ [illi dabit̃] ꝑfectis intellẽs myſterioꝝ occultoꝝ. Qui eni in talibꝰ hꝫ: non habet niſi p̄ncipia: ſine quibꝰ nullꝰ aliq̃d põt accipe. Unde Jo.xiiij. Quẽ mundꝰ nõ põt accipe: qꝛ nõ videt eũ. nec ſcit eũ. Uos aũt cognoſcetꝭ eũ: qꝛ apud vos manebit: ꝛ in vob erit. Nullꝰ eñ aliq̃d accipit ꝑ doctrinã: cuiꝰ p̄ncipia apđ ſe priꝰ nõ habuit. Et iđo habenti diua: iã in ꝑabolis ꝛ occultis ꝛ abſcõditꝭ: dabit̃ intellẽs vere ↄtemplatõis. j. Corinth.ij. Nos nõ ſpũm hꝰ mũdi accepimꝰ: ſed ſpũm q̃ ex deo eſt. vt ſciamꝰ q̃ a deo donata ſũt nob [Et q̃cunqꝫ nõ hꝫ] hec rudimẽta fidei in ꝑabol' ꝛ occultis [etiã qđ putat ſe hr̃e] de lũie intellẽs naturalꝭ: qđ ñ vere habet̃ niſi ad diua referat̃. Ad mũdũ eni relatũ putat̃ hr̃i ꝛ nõ habet̃. qꝛ obnubilatũ habet̃. ꝛ h nõ vere habet̃. Apoc.iij. Dicꝭ qꝛ diues ſũ ꝛ nulliꝰ egeo. ꝛ neſcis qꝛ miſer es ꝛ miſerabil' ꝛ cecus ꝛ nudꝰ ꝛ pauꝑ [auferet̃ ab eo] Mat.xxv Auferte ab eo mnã: ꝛ date illi q̃ hꝫ q̃nqꝫ mnas. Mat.xiij. Oi hñti dabit̃ ꝛ abũdabit. Qui át nõ hꝫ: etiaꝫ illđ qđ videt̃ hr̃e auferet̃ ab eo. Hoc mõ Dañ.iiij. Cor Nabuchođ mutatũ eſt ab eo. ꝛ cor fere datũ eſt ei. Hoc mõ đr Rho.j. Et obſcuratũ ẽ inſipiẽs cor eoꝝ. Dicẽtes ei ſe eẽ ſapiẽtes ſtulti facti ſt. ꝛ dati ſt in reꝓbũ ſenſũ. Et iõ multũ cauẽdũ ẽ i auditu ꝟbi vt audiat̃ ꝛ ꝓponat̃ ad ꝓfectum.

Uenerũt át ad illũ mater ꝛ fr̃es eꝰ et nõ poterát adire eũ p̄ turba. Et nunciatũ eſt illi. Mr̃ tua ꝛ fratres tui foris ſtant volẽtes te videre. Qui reſpõdens dixit ad eoſ. Mater mea ꝛ fr̃es mei hi ſũt q̃ verbuꝫ

dei audiunt et faciunt

Q Hic incipit pars illa q̄ cautos reddit docto-
res: ne ſub lecto vel vaſe carnal' affect⁹ ponāt lu-
cernā. Reddit aūt cautos p̱ exemplū. Dicuntur
aūt hic Tria. Primū eſt Carnaliū amicoꝝ ad
chr̄m diſpēſatiu⁹ aduēt⁹. Scḋm ē Tēptatiuus
cuiuſdā d̄ amicꝭ q̄rētib⁹ nūciat⁹. Tertiū aūt Sa-
piētiſſim⁹ a chr̄o fact⁹ miſſiōis mod⁹. De Primo
dicit [Venerūt aūt] diſpēſante ſapia dei. Ut
exēplo ſuo doctores vitāt instruerēt [ad illū] h̄
eſt: ad chr̄m [mater] q̄ p̄cipuo honore erat dig.
Tobie.iiij. Honorē habebis mr̄i tue oib⁹ dieb⁹
vite tue [ꝛ fratres] ꝯſobrini ꝛ ꝯſanguinei. Mł-
tiplicīter eni dicunt frēs: ſicut notatū ē ſup̱ Mat.
xij. Cōtribules eni dicūt h̄ frēs. Et nō ſic dicunt
heluidiane heretici ex eadē mr̄e p⁹ chr̄m nati. Job
xix. Frēs mei elōgauerūt a me: ꝛ noti mei tāq̄ ali-
eni receſſerūt a me [Et nō poterāt adire eū
p̄ turba] Tāta eni erat virt⁹ v̄boꝝ ei⁹ ꝙ certa-
tim ſe cōp̄mebāt ad audiēdū eū. Aggei.ij. Ueniꝭ
et deſiderat⁹ cūctis gētib⁹. Turba eni deuotione
ſua h̄ excludit ꝓpinq̄s carnales. ꝛ h̄ ē gl'ia docto-
ris. Eſa.lx. Uidebis ꝛ afflues: ꝛ mirabit ꝛ dilata-
bit cor tuū qn̄ ꝯuerſa fuerit ad te m͞ltitudo ma-
ris: fortitudo gētiū venerit tibi. [Et nūciatū ē
illi] Ecce Scḋz. Glo. vult ꝙ ab aliq̄ tēptāte ſit fa-
ctū iſtō nūciū: volēte exꝑiri ſi ſpūalia intermitteret
ꝓpter carnalē affectū. ij. Cor. vj. Nos ex h̄ neminē
nouim⁹ ſ̄m carnē. ꝛ ſi cognouim⁹ p̱ carnē chr̄m.
ſ; iā nō cognouim⁹. Uel poteſt dici ꝙ nō tentan-
do ſed bono affectu nūciauit: q2 nihil mali fecit
niſi ꝙ temp⁹ oportunū nō expectauit. Eccl'e.iij.
Oia tp̄s habēt. Nūciās aūt ſic dixit [Mr̄ tua]
Cui⁹ vēter btūs eſt q̄ te portauit: ꝛ vbera q̄ ſux-
iſti. Lu.xj. [ꝛ fratres tui] tibi p̱ eandē matrē tā
dignā ꝯiūcti q̄ꝛ affectu merito debes moueri.
[ſtant] laſſi [foris] ad eſtū ꝛ aerꝭ intēperiē: q̄b⁹
eſt ꝯdeſcēdendū. Can. v. Aperi mihi ſoror mea:
q2 caput meū plenū eſt rore: ꝛ cincinni mei guttꝭ
noctiū [volētes] ex affectu intimo cupiētes [te
videre] ꝓpt̄ h̄ ꝙ oēs te videre deſiderāt. Jo. xij.
Dn̄e volum⁹ ieſū videre. Tuis igit pl⁹ tenerꝭ q̄
alienis. Leui. xix. Diliges frēm tuū ſicut teipſuꝫ.
[Qui rn̄dens dixit ad eos] Tertiū eſt In q̄
eſt ꝛ Confutatio tētantis. ꝛ Prepoſitio ſpiritual'
opis. ꝛ ꝓpinq̄tatꝭ. ꝛ tn̄ nulla abnegatio carnal' ꝓ-
pinquitatꝭ [Mater mea] in cui⁹ corde formor.
Gal. iiij. Filioli mei q̄s iterꝝ parturio donec for-
met chr̄s i vob. Eſa. xxvj. Quaſi parturiuimus ꝛ
pepimus ſpm̄ ſalutꝭ. Hec ē mr̄ honoris ꝛ hone-
ſtatꝭ. Eccl. xxiiij. Que Apoc. xij. clamat i dolorib⁹
zeli ꝛ charitatꝭ. ꝛ parit filiū maſculū: q̄ rapt⁹ ē ad
deū ꝛ ad thronū ei⁹ [ꝛ frēs mei] ex eadē p̄re per
grām: ꝛ ex viſcerib⁹ caſtitatis eiuſdē mr̄is p̱ cha-
ritatꝭ affectū: ꝛ nō carnis ꝯceptū nati. Jo. xx. Dic
frīb⁹ meis. Aſcēdo ad patrē meū ꝛ patrē vr̄m: deū
meū ꝛ deū vr̄m [hi ſunt] ſ̄m ſpm̄. q2 dedit eis
ptātē filios dei fieri: q̄ nō ex ſanguib⁹: neq; ex vo-
lūtate carnis: neq; ex volūtate viri: ſ; ex deo nati
ſūt [q̄ v̄bū dei audiūt] ad Intellectū ꝛ Affectū.
q2 illi ſunt filij mr̄is ſapie. Eccl. iiij. Sapia vitā fi-
lijs ſuis iſpirauit. Uerbū ei ē p̱ qḋ fcā ſt̄ oia. Et q̄
formāt: forma v̄bi efficiūt filij dei. ꝛ i forma dei: p̱
v̄bū. Ps. lxxxj. Ego dixi dij eſtꝭ ꝛ filij excelſi om̄s.
Eſa. lx. Op⁹ man⁹ mee germē plātatōis mee ad glo-
rificādū [ꝛ faciūt] in ope. Tales ei v̄tutū doctrie
ꝛ itellect⁹: ſtant i ope. q2 In ope ē ꝑfectio vltia. Ja.
j. Qui ꝑſpexerit ſe i lege ꝑfce libertatꝭ. n̄ auditor ob-
liuioſus factus: ſ; factor opis: hic btūs in fctō ſuo
erit. Lu. xj. Beati q̄ audiūt verbū dei ꝛ cuſtodiunt
illud. Sic ergo terminata eſt ps de Mō docēdi.

Factū ē āt i vna dierꝝ ꝛ ip̄e aſcēdit in nauiculā ꝛ diſcipli e⁹: ꝛ ait ad illos Trāſfretemus trans ſtagnuꝫ. Et aſcenderunt.

Hic icipit ps q̄ ē De v̄bi p̄dicati potētia In q̄ ip̄o
ꝯfirmat diſciplos ad fidē v̄bi. qḋ cōmittit eis p̄di-
cādū. Neceē ei ē ꝙ pri⁹ ip̄aꝫ potētiā v̄bi dī videāt ꝛ
experiant: Et ꝙ poſtea cōmittat eis eadē ptās. h̄ aūt R
ſtati ꝯn̄r fieri caplo ſeq̄nti. Et in h̄ ē ꝑfectio Ordis
Aplici ꝛ Epalis. Oſtēdit āt v̄bū dei omp̄s: i mūdo
maiori: ꝛ i mūdo miori. h̄ ē: in hoie. ꝓpt̄ quē mūdus
maior ſiue macrocoſm⁹ fact⁹ ē. Sic eni dr̄ Plato
Uniuerſitas reꝝ i q̄ttuor mūdis ꝯſiſtit Ita ꝙ in
q̄libet tota ſiſtit. In mūdo. ſ. Ideali Qui ē primus
itellect⁹ dei deoꝝ: q̄ opifex ꝛ pr̄ exiſtit oim̄ alioꝝ. Et
h̄ Mūd⁹ v̄e mūd⁹ ē. q2 nihil inq̄natū icurrit i ip̄ꝫ.
Qui ſic dr̄ Boeti⁹. Mūdū mēte gerēs pulcrū pul-
cerrim⁹ ip̄e: ſiliq; imagie formās. Et h̄ mūd⁹ vt dr̄
Aug. eſt ſapia ꝛ v̄bū dī. Et iō potēs ſup̱ tres alios
mūdos faciendi in eis q̄cq̄d voluerit. Scḋs In q̄
vniuerſitas reꝝ ꝯſiſtit ē p̄ma maſia ſic dr̄ Grego.
Un̄ Eccl. xviij. Qui viuit i etn̄ū creauit oia ſil. i p̄-
ma maſia. Tertiū: In q̄ ꝯſiſtit reꝝ vniuerſitas: ē
tota ꝯtinētia celi ꝛ terre ꝛ oiū q̄ i eis ſt̄. In q̄ mūdo ē
vniuerſitas formis diſtincta: ꝛ v̄tutib⁹ ꝓpagata: q̄
ꝑfecta ē ex v̄bo dī. In q̄: ſt̄ oia vita ꝛ lux. Jo. j. Oia
p̱ ip̄ꝫ fcā ſt̄: ꝛ ſine ip̄o fcm̄ ē nihil. Sic ei dr̄ i Lib.
De Intelligibilib⁹. Quecūq; ſt̄ i p̄mo motore per
rōnē ꝛ ideā: ſt̄ in p̄ma maſia p̱ potētiā. Et in mūdo
ſenſibili p̱ formā diſtictā. Quartū āt In q̄ eſt reꝝ
vniuerſitas: ē aīa hoīs: q̄ ē imago mūdi vt dr̄ Tri-
megiſt⁹ In q̄ reſultāt oia p̱ imaginē cūcta ābientē
Senſibilia q̄dē p̱ ptē ſenſibilē. Intellectualia āt p̱
intellēm potētialē: q̄ (al's q̄) ē oia fieri. ſic dr̄ ph's.
Oia āt hec ꝯtinet mūd⁹ p̄m⁹ q̄ v̄e ꝛ h̄ꝫ cāꝫ mūd⁹ ē.
Et iō in alijs fac̄ q̄cq̄d voluerit. Hoc āt v̄bū in oi
v̄tute ſua ꝯmittit p̄dicādū apl'is ꝛ aplicꝭ ep̄is. Et
iō ꝯueniēs ē vt v̄tutū e⁹ accipiāt verꝝ experimētū: tā i
mūdo ſenſibili q̄ꝫ i mūdo miori. In mūdo āt ſenſibili
dupl'r oñt v̄tutē. In creata videlicꝫ corp̱ali. Et in
creata ſpūali icorp̱ea: v̄tuti v̄bi ꝯria. h̄ ē: i demoni-
b⁹ q̄ꝛ legionē cōpeſcit: ꝛ ſibi ſuire fac̄. ſic pꝫ i ſeq̄n-
ti miraclo. In iſto āt miraclo oñt ſe eē potētē v̄bo
In Aq̄ p̱ tēpeſtatꝭ ſedatiōeꝫ. In aere p̱ vētoꝝ q̄etē.
(al's q̄etatione) In Terra p̱ vaporꝭ t̄re q̄ ē vēt⁹ re-
p̄ſſionē. ꝛ In celo p̱ h̄ ꝙ lunā ꝯpeſcuit: ne talē vētū
ſuſcitaret q̄ mare moueret. Diuidit āt hiſtoria hec i
tres ptes. In q̄ꝛ p̄ma ꝯtinet ea q̄ ptinēt ad naui-
gātes: in q̄ fcm̄ ē miraclm̄. In ſcḋa oia ponūt q̄ ag-
grauāt tēpeſtatꝭ piculū. In tertia ſt̄ ea q̄ ꝑficiūt mi-

raculū. In Pria harꝫ ꝯtinenꝰ Quattuor. In q̄rū
Prio Euāgeliſta ponit ꝯtinuatōez hiſtoriaꝝ. In
Scđo Dn̄i pparatā nauigatōeꝫ. In Tertio Diſci
puloꝝ ꝯfirmadoꝝ cū dn̄o aſſociationē. In Quar
to Dn̄i ad nauigādū diſpēſatoriā ad diſcipꝉos ex/
hortationē In Prio hoꝝ: nō dat ꝯtinuatōꝫ tem
por̄: ſed poti⁹ dt ꝯtinuationē ordis quā ſepe dixi/
mus In q̄ fides ꝟboꝝ pbaꝰ p mirabilia fcā ope/
rū ꝟbo ſubiacētiū. Et h̄ notat cū dr̄ [Factū ē āt]
in ſapia eťna ꝟbo (al's eťni ꝟbi) [in vna dierū]
h̄ eſt: in aliq̄ dieꝝ Que nō noiaꝰ ne ordo tpis req̄/
raꝰ. Non eīn fcā dn̄i ſubiacēt tēpori Sꝫ tp̄us ꝛ
oīa alia ſubiacēt fact̄ dn̄i. Vn̄ Boeti⁹. Qui tp̄us
S ab euo ire iubes. Unde Act. j. Tpa ꝛ momēta paꝰ
poſuit in ſua ptāte [Et ip̄e aſcēdit] Ecce Scđꝫ
[Aſcēdit] āt. Cui⁹ oīs act⁹ aſcēſio eſt. Ps. lxxxiij
Aſcēſiones i corde ſuo diſpoſuit. Vn̄ cū etiam ad
paſſionē iret: cui⁹ hec nauicꝉa figura ē: aſcēdiſſe ꝑ/
hibeꝰ. Mat. xx. Ecce aſcēdim⁹ hieroſolymā. Aſcen
dit aūt dū nos aſcēdere fecit. Lu. v. Aſcēdit in vnā
naui q̄ erat Simonis: ꝛ dixit. Duc in altū ꝛ laxa/
te retia vr̄a in capturā [in nauiculā] Que natu/
ra: vſu ꝛ quātitate paſſionē crucis ſignificat. Na/
tura ligni. Vſu gubnatōis. Quātitate diminuta
hūilitatē ſignificat chr̄i in paſſiōe. Et hec tria ſimꝉ
ꝯtinenꝰ. Sap. xiiij Ut nō ēēnt vacua ſapie tue ope
ra. ppter h̄ exiguo ligno credūt hoies aīas ſuas. ꝛ
trāſeūtes mare: p ratē liberati ſꝰ. Sic etiā eccleſia a
chr̄o gubernata: crucis gubernaculo nauis dr̄. Et
bn̄ cōpetit. Prouer. xl. Fcā ē q̄ſi nauis inſtitoris
delōge portās panē ſuū. hoc eſt de vltis finibꝰ celi
afferēs per opus redēptōis [et diſcipuli ei⁹] Ec
ce Diſcipuloꝝ ꝯfirmādoꝝ aſſociatio. Tota eīn fa
milia dom⁹ dn̄i cū dn̄o ingrediꝰ in naui. qꝛ Extra
naui nō ē ſal⁹. Gen̄. vij. Ingredere tu ꝛ oīs dom⁹
tua tecū in arcā. Te eīn vidi iuſtū corā me. Lu. xj.
Qui nō colligit diſpgit. ꝛ q̄ nō eſt mecū: cōtra me
eſt. Ido dt Lu. xxij. Vos eſtis q̄ pmāſiſtis mecū i
tētatōibꝰ meis [Et ait ad illos] Ecce Diſpenſa/
toria ad nauigādū exhortatio. Et dicūꝰ Duo. Ex/
hortatio dn̄i cum pſciret q̄d eēt futuꝝ. ꝛ Simplex
obia diſcipꝉoꝝ. Exhortando eīn dt [Trāſfrete/
m⁹] h̄ eſt: trās fretū ſiue ſtagnū qđ fretū vocaꝰ h̄:
nauigem⁹. Jo. vj. Ipſe eī ſciebat q̄d eēt facturꝰ. et
ido diſpēſatoriē hāc fcē exhortatiōꝫ. Abac. iij. Viā
feciſti in mari equis tuis i luto aq̄rū multarum.

Notaꝰ āt diligētia dn̄i in pdicādo: cui nō ſuffecit
i vna pte pdicādo diſcurrere: niſi etiā trāſiret ad ali
am ripā ꝛ ibi pdicaret. Notaꝰ etiā trāſit⁹ e⁹ cū diſci
pul' ab iſto litore ad aliud lit⁹ eternitat̄. Eſaie. xvj.
Propagies e⁹ rcē (al's relicte) ſꝰ: trāſiert mare Re
licte eī nob pagies: ſꝰ apl'i ꝛ diſcipꝉi: q̄ maria trāſ/
eūtes ꝛ nob pdicauerit: ꝛ nos ad lit⁹ eťnitat̄ trāſue
xerit. Eſa. xxiij. Trāſfretātes mare repleuerūt te aq̄s
mult̄. ſemē nili meſſis fluīs fruges ei⁹. Iſti ſūt eī
q̄ mare trāſfretātes cū dn̄o: nos aq̄s ſue doctrine re
pleuerūt. Et ſemie nili (q̄ ē vn⁹ fluuioꝝ padiſi) qđ ē
ꝟbū dei: frugē fidei ꝛ iuſticie i nob: irrigauerūt cor/
da ad fructū faciēdū. De⁹ āt dedit icremētū. j. Co/
rinth. iij. Neqꝫ q̄ plātat ē aliq̄d neqꝫ q̄ rigat: ſꝫ q̄ i/
cremētū dat ds [Et aſcēdert] Ecce Diſcipuloꝝ
obia: q̄ cū dn̄o i nauiculā eccꝉe ꝛ obie cruc̄ aſcēde/
rūt. Mat. x. Qui n̄ tollit crucē ſuā ꝛ ſeq̄ꝰ me: nō ē
me dign⁹. De aliis nō (al's eni) pt dici In mari via
tua: ꝛ ſemite tue i aq̄s mꝉtis. ꝛ veſtigia tua non co
gnoſcenꝰ. Sꝫ de diſcipul' Vias eī in aq̄s tribula/
tionū cognouert. Prouē. xxx. Tria ſꝰ difficilia mihi: ꝛ
q̄rtū penit⁹ igno. Viā aq̄le i celo. viā colubri ſuper
petrā. Viā nauis i medio mari. Viā viri i adoleſcē
tia. Viā aq̄le i celo ꝯgſcit q̄ ocl'o ꝯtēplatōis cū chri
ſto ꝑuolat altiuola ꝯtēplatōe celeſtia. Viā colubri
ſup petrā cog̃ſcit: q̄ viā ſapie ei⁹ (al's chr̄i) i fūdamē
to ꝟitat̄ eccliaſtice pſpicaciꝰ puidet cū petro q̄ hāc
ꝟitatē illūinat⁹ a dō pſpexit. Viā nauis in medio
mari cog̃ſcit Qui gubnatōꝫ eccꝉe a chr̄o p crucē fa
cte (al's factā) p myſteriū cog̃uit. Viā āt viri in ado
leſcētia iueſtigat q̄ vias icarnatiōis i viſceribꝰ hte
ꝟgis vel i iuuētute hūanitat̄ aſſūpte pſpexit. Et h̄
q̄dem nēo ad plenū cog̃uit niſi chr̄s. Diſcipuli āt T
ſecuti veſtigia ꝯditoꝝ̄ ſm pte aliquā cog̃uerunt. et
iō obediēter cū ip̄o (al's chriſto) aſcenderunt

Nauigātib⁹ aūt illis obdormiuit.

Hic icipit Occurſus pıculi: de q̄ ſaluat ſuos ſal
uator. Dicunꝰ aūt h̄ Quiqꝫ. Quoꝝ Primū ē In/
ſufficiēs ꝯ pıculū adiutoriū hois. Scđꝫ ē Ad tē/
pus diſſimulatio auxilij ſaluator̄. Tertiū eſt Cā
pıculi nauis. Quartū Ipſi⁹ pıculi violētia vires
hoim ſupexcellen̄. Quintū āt eſt Preſentia pıcu/
li iā iminētis. Hec aūt p ſingꝉa patēt in lrā. Inſuf
ficiēs eīn ꝯ pıculū Adiutoriū hois tāgiꝰ p h̄ q̄ dr̄
[Nauigantib⁹ aūt illis] Non eīn eſt aliq̄d ex
arte ꝛ labore hois adiutoriū ꝯ pıculū tēpeſtat̄: ni/
ſi naui in ventū vertere ꝛ fortiꝰ nauigare. Et inuiꝰ
p h̄ q̄ exīntibꝰ in pıcul' auxiliū ꝛ ꝯſiliū hūanū nō ſꝰ
refutāda. Et qn̄ deeſt auxiliū hois req̄rendū ē au/
xiliū diuinū. Jone. j. Remigauerūt viri vt reuerte/
renꝰ ad aridā: ꝛ nō valebāt. qꝛ mare ibat ꝛ itume/
ſcebat ſup eos Eccl̄i. xliij. Qui nauigāt mare narrāt
pıcula e⁹ [obdormiuit] Ecce Ad tp̄s diſſimula
tio auxilij ſaluator̄. Cā aūt dormitōis ē laſſitudo
pdicatōis ꝛ vexatio turbaꝝ i pcuratōe ſalut̄. Sic
expſſe dr̄ Mar. iiij. Aſſumūt eū ita vt erat i naui.
Nō eīn alie naues erāt cū illo. Cōfutaꝰ aūt ꝛ Ma
nicheus q̄ dixit chr̄m verū hoiē nō fuiſſe. Qꝛ ſi ve
rus hō nō fuit: vere hūana non eſt paſſus. Sic ſo/
mnū ꝛ vigiliā: cui⁹ ꝯriū hic dr̄. Dicit etiā Marc⁹
q̄ erat ip̄e i puppi ſup ceruical dormiēs: q̄ ſolacia
niſi ver⁹ hō fuiſſet: nullo mō q̄ſiuiſſet. Innuens p
h̄ q̄ ꝛ Nos in laboribꝰ ſolacia nēītatis accipere: et
nobiſcū poſſumus portare. Sic aūt dt Origenes
Mira res eē videꝰ q̄ dormit q̄ nūq̄ꝫ dormit. Ps.
cxx. Ecce non dormitabit neqꝫ dormiet q̄ cuſtodit
iſrl'. ſꝫ dormit ſꝫ hūanitatē: ꝛ ſp vigilat ꝛ inſomnis
eſt ſm deitatē. Can̄. v. Ego dormio ꝛ cor meū vigi
lat. Ceruical āt ſup qđ dormit nō ē niſi ad reclina/
tionē capit̄. Docēs nos p h̄ q̄ ſi accipim⁹ recrea/
tionē laſſitudis ad nēītatē accipiēda ſꝰ ꝛ nō ad vo
luptatē ꝛ reſolutionē. Amos. vj Ve q̄ dormitis in
lect' eburneis ꝛ laſciuit̄ i ſtrat̄ vr̄is. Vn̄ etiā non
legiꝰ q̄ aliquem domin⁹ in lecto iacentē curauit.
Sed Jo. vj. dr̄: q̄ curauit eū q̄ iacebat i grabato:
qui ſola neceſſitate etiā in infirmitate fuit ꝯtent⁹.
Grabatum eīn eſt lectulus in q̄ ſolū q̄ēſcit caput,

Et dicit̃ a graba qđ hebraice ſonat caput. Vi- det̃ autē ꝯtrariū ei quod dicit̃ Mat.viij. Vulpeſ foueas habent: ⁊ volucres celi nidos. fili⁹ autē hoīs nō habet vbi caput ſuū reclinet Quia ſi ceruical ſecū portabatur: habuit vbi caput qñ voluit reclinauit. Et dicendū ꝙ in ṽitate ſicut Marcus innuit: tūc ꝑpter laboris laſſitudinē: diſcipuli ſecū in nauim ceruical aſſumpſerāt. Cui⁹ ſignū eſt ꝙ ita cito obdormierat. Nō eñi ita cito obdormiuiſſet niſi multū laboraſſet. nec ita fortit̃ dormiret in tāto motu nauis: niſi multū fatigat⁹ fuiſſet. Dormire ṽo iſtud in naui ſignat dormitōnē mortis i cruce. Pſal.iij. Ego dormiui ⁊ ſomnū cepi ⁊ exurrexi qm̄ dñs ſuſcepit me.

Et deſcēdit procella venti i ſtagnū. et cōpellebant̃ ⁊ piclitabant̃.

V Ecce Cauſa piculi nauis. Et tangūt̃ Quattuor. Modus. ſ. impulſiōis. Impet⁹ concuſſiōis. Cauſa euerſiōis. ⁊ Loci diſpoſitio tēpeſtati ꝯgruens ⁊ habilis. Modus impulſiōis tangit̃ cum dicit̃ [deſcēdit] Dū eñi vētus in alto eſt ⁊ flat: nō multū mare ꝯcutit. qꝛ tūc aerē trāſcendit: ⁊ ñ multū impellit iferiora. Sicut videt̃ aliqñ in nubib⁹ altiſſimis: q̄ mouent̃ a vēto. ⁊ infer⁹ vent⁹ vel nō ſentit̃. vel paꝝ ꝑcipit̃. Sed qñ grauat̃ venti materia: ſignū eſt ꝙ ꝯtinue a vapore terreo forti regeneret̃. Et tūc fortiſſim⁹ vent⁹ efficit̃ ad inferiora ꝯcutienda ſua naturali deijcit̃ grauitate. Vñ Matth.viij. Factus eſt mot⁹ in mari. Jone j. Dñs immiſit ventū magnū in mari. ⁊ facta eſt tēpeſtas magna: ⁊ nauis piclitabatur ꝯtinue. Et iſtū ventū ꝑcepit dñs oriri ad ꝓbatōem diſcipulorum. Pſal.cvj. Aſcēdunt vſqꝫ ad celū. ⁊ deſcendunt vſqꝫ ad abyſſum. aīa eoꝝ in malis tabeſcebat [ꝓcella] Ecce Impet⁹ ꝯcuſſiōis. Procella eñi eſt qñ ad modū colliū ⁊ montiū intumeſcit mare: ſiue ſtagnū interpoſitis vallib⁹ ſemꝑ inter duas ꝓcellas. qꝛ tūc nauis inequalit̃ aſcēdit ante ⁊ deſcēdit retro. ⁊ timor eſt ne inter duas ꝓcellas abſorbeat̃. Job.xxvij. Apꝑhēdet eū quaſi aq̄ inopia. nocte opꝑimet eū tēpeſtas. Nañ.j. Dñs i tēpeſtate ⁊ turbine vie ei⁹. Jone.ij. Gurgites tui ⁊ fluct⁹ tui ſuꝑ me trāſierūt. Pſal. Intrauerunt aq̄ vſqꝫ ad aīam meā. [venti] Ecce Cā euerſionis. Vent⁹ eñi ſicut dicit Auic. eſt fortit̃ impellēſ elementū: qđ in ſe nō eſt terminabile. ⁊ ſꝑ a ſitu vno i aliū euertēs. Act.xxvij. Miſit ſe contra natum vent⁹ typhonic⁹: q̄ vocat̃ euroaquilo: ⁊ cū arrepta eſſet nauis ⁊ nō poſſꝫ conari in ventum: data naue flatib⁹. ferebamur: ħ eſt: iactabamur. Et hoc maxime cōtingit qñ mixtim flant vēti oppoſiti. Dañ.vij. Quattuor vēti celi pugnabant in mari mag. [in ſtagnū] Ecce loc⁹ ꝑicło ꝯueniēs ⁊ habil̃. Si eñ eēt fluēs aq̄: flux⁹ ꝓcellas diſtraheret. Sꝫ qñ ſtat ad ipetū vēti: tota mouet̃ aq̄ vētū expectās. ⁊ a fūdo illi⁹ eleuat̃ vent⁹ totā aquam criſpātib⁹ vndis i ꝓcellas ꝯuertēs motu iordinato. Job.xlj. Feruēſcere facit ꝓfūdū mare: ſicut cum vnguēta bulliūt. Pš.lxviij. Veni i altitudinem mar̃ ⁊ tēpeſtas demerſit me. Deſcēſus autē iſte impetum ſignificat ſuggeſtiōis diabolice. Eze.j. Vent⁹ turbinis veniebat ab aq̄lone. Job.j. Vent⁹ vehemēs irruit a regiōe deſerti Et dr̃ deſcēdere: qꝛ deorſū fluere facit. Et fluit iuxͣ interꝑtationē noīs diaboli: q̄ deorſū fluens interꝑtat̃. procella autē ex iſto flatu cauſata: procelloſa cōcupiā. Pš.cxlviij. Ignis grando nix glacies ſpūs ꝓcellaꝝ. Ignis quidem libidīs. Grando ꝑcuſſionis i violētia tentatiōis. Nix in frigiditate deuotōis. Glacies algide charitat̃. Spūs ſuggeſtiōis: procellarū i motu libidinoſi humoꝝ. Hec eñ oīa ꝯfundunt̃ in tētatiōe demonis. Sap.v. Stabit ꝯ eos ſpūs ṽtutiꝭ: ⁊ flumina ꝯcurrēt duriter. Hec oīa irruūt in ſtagnum nři (al̃s vani) cordis [Et complebant̃] (al̃s cōpellebātur) et piclitabant̃] Hic tāgit̃ ipi⁹ periculi violētia vires hoīs excedentiꝭ. Et iđo dicūt̃ Duo. Exceſſus. ſ. piculi ex ꝑte nauis. ⁊ Exceſſus ex parte virīū hoīs. Ex ꝑte Nauis quidem cū dic̃ [Et cōplebant̃] ħ eſt: nauis incepit ipleri aq̄. qꝛ vento eā iclinā̄te ſepi⁹ hauſit aquā. Vñ Matth.viij ita vt nauicula operiret̃ fluctib⁹. Jone.ij. Proieciſti me in ꝓfundū i corde mar̃: ⁊ flumen circūdedit me. ⁊ oēs gurgites tui ⁊ fluct⁹ tui ſuꝑ me trāſierūt Thren.iij. Inundauerūt aque ſuꝑ caput meū. dixi: perij. Actu.xxvij. Puppis ſoluebat̃ a vi maris. [Et periclitabant̃] Ecce Exceſſus virīū hoīs. Eccī.xliij. Qui nauigāt mare: narrāt picula eius. Cauſa ṽo piculi vt dt Glo. quedā fuit. qꝛ ꝓditorē habebāt in naui Nō ꝙ iam tūc eēt proditor. ſꝫ quia forte iam tunc moliebat̃ ꝓditionē. Et in ħ notat̃ ꝙ Societas maloꝝ ſepe eſt cā diſcrimīs bonoꝝ. Et ħ confirmat̃ Nūe.xvj. vbi dicit̃. Recedite de tabernaculis hoīm impioꝝ: ne forte ⁊ vos viuos terra abſorbeat Et Joſue.vij Anathema i medio tui iſrl̃ non poterꝭ ſtare corā hoſtib⁹ tuis: donec deleatur ex te q̄ contaminat⁹ eſt ħ ſcelere. Vñ Glo. Merito turbat̃ nauis in q̄ ꝓditor ē cū bonis: ⁊ q̄ ſuis meritis firmi fuerūt vel nō erāt turbati: turbant̃ alienis. Job.j. Vbi int̃ filios dei fuit ſathan: q̄ procurauit Job ſpoliationē. liberoꝝ extinctōēꝫ. ⁊ corporis hřī Job ꝑcuſſionē. j. Coꝝ.v. Expurgate vetus fermentū. vt ſitꝭ noua cōſperſio: ſicut eſtis azymi. Et iđ de naui religiōis ⁊ eccľe tales ſūt diminādi: ne turbet̃ ex pñtia ipoꝝ. Sꝫ chřs diſpēſatorie hūc ſuſtinuit. qꝛ adhuc ſe ipm̄ nō manifeſtauerat: nec adhuc ꝓditionē ꝑfecerat. Et iđ vt hō iā nihil fecit contra eū: q̄ſi vt de⁹ ꝑſciret qđ eſſet factur⁹. Ex oībꝰ aūt his colligit̃ pñtia piculi iā iminentiꝭ. Qđ etiā notat̃ in ħ ꝙ dr̃ [Et piclitabant̃] Unde Glo. quedā dt. Aduerte neminē ſine tentatiōe de hac vita poſſe demigrare: cū ⁊ apl̃os quibus dñs aderat: ſepe tentationū procella perturbet. ij. Tim.iij Oēs qui pie viuere volūt in chriſto perſecutionē patiuntur. Lu.xxij. Ecce ſathanas expetiuit vos: vt cribraret ſicut triticum. Tob.xij. Quia placuiſti deo: neceſſe fuit vt tentatio probaret te.

Accedentes autem ſuſcitauerunt eum: dicētes. Preceptor: perimus.

Hic ponunt̃ ea que faciūt ad miraculi ꝑfectionem. Et ſūt Tria. Quedā ſunt antecedētia. Quedā X

eſſentialia: ⁊ Quedā ↄſeq̄ntia. Antecedentia faciū-
unt ad interpellationē facientis miraculū. Eſſenti-
alia faciūt pfectōnē miraculi. Conſequētia: mira-
culi oſtēdunt finē. In antecedentib⁹ Tria notant̄
Appropinquatio interpellātiū. Suſcitatio ſup-
plicantiū. ⁊ Allegatio piculorū iā inſtantiū Dicī
ergo. [Accedētes ergo] Ecce Interpellātium
appropinq̄tio: Que nō tā loco q̄ deuotōne facta
intelligit̄. Iac.iiij. Appropinq̄te deo ⁊ appropin-
q̄bit vobis. Pſal.lxxix. Nō diſcedim⁹ a te viuifi-
cab nos. Deutero.iiij. Dñs de⁹ noſter adeſt cun-
ctis obſecrationib⁹ noſtris. Pſal. xxxiij. Iuxta ē
dñs his qui tribulato ſunt corde. Pſal.xc. Cum
ipo ſum in tribulatiōe. Eſt tñ debilis fidei ſignū
q̄ acceſſerūt: loco eſtimantes plus poſſe ſaluato-
rē in ꝓpinquos q̄ in remotos. Sic̄ q̄d paſſi re-
gulo Ioan.iiij. Qui dñm deſcēdentē in domum
ſuā plus poſſe putauit q̄ abſentē. ⁊ ideo a domi-
no eſt redargut⁹ de paruitate fidei: ſicut ⁊ h apo-
ſtoli redarguunt̄ [Suſcitauerūt eū] Ecce Ex-
citatio: q̄ Plus putauerūt poſſe vigilantē q̄ dor-
mientē. Qd̄ q̄uis verū eſt ſm humanitatē: tamē
ſm deitatē nō eſt verum. q̄ ſm illā nō dormita-
bit neq̄ dormiet q̄ cuſtodit iſrael. Sed fecerunt
ſicut docet Ioſaphat. ij. Paral̄. xx. Cū ignora-
mus quid agere debeam⁹: hoc ſolū habem⁹ re-
ſidui vt oculos nr̄os dirigam⁹ ad te. Prouerb.
vj. Diſcurre feſtina: ſuſcita amicū tuū: ne dederiſ
ſomnū oculis tuis. Diſpēſatoria eni (vt dixim⁹)
fuit hec diſſimulatio adiutorij. vt pbaret̄ in quā-
ta deuotione ⁊ feruore diſcipuli ad dñm recurre-
rent [dicētes] Ecce Interpellatio. In qua Duo
ↄtinent̄. Profeſſio maieſtatis. ⁊ Allegatio neceſ-
ſitatiſ. In Quib⁹ Duo alia itelligunt̄. Scʒ. Pre-
ſumptio benignitatis. ⁊ Reuerētia ſubiectionis
Profeſſio maieſtatiſ tangit̄ p hoc q̄ dicit̄ [Pre-
ceptor] Eſt eni vere Preceptor qui omi creatu-
re papiendi habet poteſtatē. Heſter.xiij. In diti-
one tua cūcta ſunt poſita: ⁊ nō eſt qui reſiſtat vo-
lūtati tue. Ibidē. Dñs vniuerſorū tu es: neq̄ eſt
q̄ reſiſtat maieſtati tue. ps. cxiij. Oia quecūq̄ vo-
luit dñs fecit in celo ⁊ in terra. in mari ⁊ in oib⁹
abyſſis [perimus] Ecce Allegatio neceſſitatiſ.
Oſee.vj. In tribulatōe ſua mane ↄſurgūt ad me
Eſa.xxvj. In anguſtia requiſierūt te. ⁊ in tribula-
tione murmuris doctrina tua eis. Preſumptio
autē benignitatis notat̄ ex hoc q̄ ſimplex allega-
tur neceſſitas. nec petit̄ aliquid. q̄ tātū de beni-
gnitate ſua pſumpſerūt: q̄ p ſeipm̄ ſciret et vellz
⁊ poſſet ⁊ faceret qḋ ſaluiferū ⁊ bonū foret pro
ipis. Pſal. liiij. Iacta cogitatū tuū in dño ⁊ ipē
te enutriet. j. Petri. v. Omnē ſollicitudinē vr̄am
pijciētes in eū: q̄ ipi cura eſt de vobis. ps. xxxix.
Ego autē mendic⁹ ſum ⁊ paup: ⁊ dñs ſolliat⁹ eſt
mei. Reuerētia vo ſubiectiōis notat̄ i h q̄ ñ pos-
uerūt iſtā: merita ſua ptēdētes: ſʒ hūili ſubiectōe ſe
ſibi ſubijciētes. Et h notat̄ Mar.iiij. Vbi dr̄. Nō
ad te ptiet q̄ pim⁹: Et ē ſenſus Quo ad iferiores
cauſas pim⁹: neq̄ ē auxiliū niſi i te. Iudit.xiij. Si
decreueriſ ſaluare nos ↄtinuo liberabimur.

At ille ſurgēs increpauit vētū ⁊ tempeſtatē aque: ⁊ ceſſauit. ⁊ facta eſt tranquillitas.

Hic tanguntur ea que ſunt d̄ eſſentia mira-
culi. Et ſunt Quattuor. Virtutis excitatio. Con-
trarie poteſtatiſ increpatio. Periculi ſedatio. Sa-
lutiſ inductio. Virtutis diuine excitatio notatur
cum dr̄ [At ille ſurgens] h̄ eſt. virtutē erigens ⁊
ad actū extendēs. qḋ licʒ fiat v̄tute diuina operan-
te in humanitate: tñ ſm deitatē ſemp vno modo ſe
habet. Hanc autē excitationē v̄tutiſ: nō niſi ſigni-
ficat in ſurrectiōe corp̄is. Pſal.lxxvij. Excitatus ē
tanq̄ dormiens domin⁹: tanq̄ potēs crapulatus
a vino. Hec autē ſurrectio ſaluatoris in nauicula
ſignificat reſurrectionē eius de morte ⁊ inferno: in
qua ſolutis vinculis ſomni ⁊ mortis ſuis ſurrexit
ad ſalutē. Somn⁹ eīn ligatio eſt ſenſuū ſicut dicit
phs Iudicū.xv. Irruit ſpūs domini in ſamſonē.
Et ſicut ſolent ad ardorē ignis ligna conſumi: ita
⁊ vincula quib⁹ ligatus erat diſſipata ſunt ⁊ ſolu-
ta [increpauit ventū] Ecce Cōtrarie poteſtatiſ
Increpatio. Et tangit Duo. Vnū: In alto. quod
fuit mouens cauſa (al's cauſa) Et Alterū: In imo.
qḋ motū fecit periculum. De Primo dr̄ [Incre-
pauit ventū] vt facientē pmo piculum. Et in h
notat Se dominū aeris ⁊ terre. q̄ Ventus eſt de
natura terre: ⁊ eſt forma (al's in forma) aeris ⁊ mo-
uens aerē. Matth.viij. Imperauit vētis ⁊ mari.
Marci.iiij. Exurgēs cōminatus eſt vento. ⁊ dixit
mari. Tace ⁊ ommuteſce. Et hoc ē qḋ ſubiūgit [⁊
tempeſtatē aque] vt ſe dñm aque oſtenderet et
dñm lune. q̄ Luna mouet aquas. Et p cōſequēs
dominū ignis: quia luna nō niſi calore ignis qui
cum lumine celi deſcēdit eleuare poteſt vaporē vēti
qui mare īpellit. Aggei.j. Dñs increpans mare ⁊
exiccans illud: ⁊ oia flumina ad deſertū adducēs.
Pſal.lxxxviij. Tu dñaris poteſtati maris: motuʒ
fluctuuʒ eius tu mitigas. Surgit ḡ dñs cū adiu-
torū ptendit. Increpat ventū cum ſuggeſtionem
demonis annihilat. Sedat mare: dū motū mun-
di vel cordis amari ad pacē reducit. Eſa.lvij. Cor
impij quaſi mare feruens: qḋ quieſcere non poteſt
[Et ceſſauit] Ecce Sedatio picli. Pſal.lxxxviij
Tu dominariſ ptāti maris: motū autē fluctuū ei⁹
tu mitigas. Iob.xxxviij. Hucuſq̄ puenies ⁊ non
pcedes amplius. ⁊ hic cōfringes tumētes fluctus
tuos [et facta eſt tranquillitas] hoc ē: quies
in aere ⁊ i mari. Et hec ē Magnitudo ſalutis idu-
cte per miraculū. quia quādo ſedat̄ ventus per na-
turam: non continuo ſedat̄ aqua. Sed poſtea ad-
huc mouet̄ aqua ꝓpter motū qui ante fuerat in ea.
Tob.iij. Poſt tempeſtatem tranquillum facis: ⁊
poſt fletum ⁊ lachrymationem: exultationē ⁊ gau-
dium infundis. Eſaie.lx. Dediſti in mari viam: vt
tranſirent liberati. Sapie.x. Tranſuexiſti eos per
aquam nimiam.

Dixit autē illis Vbi eſt fides veſtra? Qui timentes mirati ſunt ad inuicem: dicentes. Quiſputas hic eſt? Quia ⁊ ventis imperat ⁊ ma-

ri: ꝛ obediunt ei.

Ecce Miraculuȝ Cōſequentia. Et ſūt Tria. Increpatio dubitātis. ꝛ Effectus increpationis. et Effectus miraculi. Increpatio tangit̄ cum dicitur [**Ubi ē fides veſtra:**] tot ſmonibꝰ inſtructa: tot exhortationibus inuitata: tot miraculis cōfirmata: tot gratijs data (al's dotata) Nō querit aūt vt inſtruat ignorans: ſed vt increpet dubitans cor diſcipuloꝝ. Mar. vlt. Exprobrauit incredulitatē illorum ꝛ duriciā cordis: quia his qui viderāt eū reſurrexiſſe non crediderūt. Matth. viij. Quid timidi eſtis modice fidei. Mar. iiij. Quid timetis: necdum habetis fidē [**Qui timentes**] Effectꝰ eſt increpationis. ꝛ eſt timor Filialis ꝛ Reuerētialis. Increpati eīn filij timent offenſam patris: q̄ꝫ uis non timeāt condemnationē. Pſal. xviij. Timor dn̄i ſanctꝰ ꝑmanens in ſeculū ſeculi. Pſal. ij. Seruite domino i timore: ꝛ exultate ei cū tremore [**mirati ſunt**] Effectus eſt miraculi. Et tanguntur h̄ Quatuor. Ammiratio: Predicatio: chriſti Exaltatio (al's Exultatio) ꝛ Miraculi celſitudo. Ammiratio tangitur: cum dicit̄ [**mirati ſunt**] maieſtatē. Heſter. xv Ualde mirabilis es dn̄e ꝛ facies tua plena gratiaꝝ. Joſue vij. (al's Judic. xiij) Cur q̄ris nomen meū: quia ipm eſt mirabile. Mirari aūt ē ſm cognitionē (al's cogitationē) in cognitiōe huiꝰ facti ſuſpendi: ꝛ in agonē cordis ꝛ ſtuporem conuerti. Ecc̄i. xliij. Qui nauigāt mare enarrāt pericula eius: ꝛ audiētes auribꝫ noſtris ammirabimur. Pſal. xcij. Mirabilis in alt' dn̄s: teſtimonia tua credibilia facta ſūt nimis. Etenī (al's Eo eīn) q̄ ſic in altiſſimis mirabilis inuētus ē: omnia que docuit credibilia fecit. ꝛ his argumentis corda ad fidem conuicit. Sic eīn vt dicit̄ Act. j. In multis argumētis ſibi fuit cū patribꝫ fidei: ꝛ cōteſtatꝰ eſt in nos fideȝ quā tenemꝰ: ꝛ ideo ſecuri ſumꝰ [**ad inuicem: dicētes**] fidei p̄dicationē in ſe ipſis iam inchoantes. Implentes illud quod dr̄ in fine Apo. Qui audit dicat veni. Heb. x. Non deſerētes collectionē veſtram ſed adhortātes: ꝛ tāto magis q̄ito videritis appropinquantē diē. Eſa. xxxv Dicite puſillanimes cōfortamini. Prouer. xviij. Frater qui iuuatur a fratre ē quaſi ciuitas firma [**Quiſputas hic eſt**] Hoc ē: q̄ntus ꝛ q̄ꝫ magnus ꝑtāte diuina ꝑditus. Simile Luc. j. Quiſputas puer iſte erit. Nā ꝛ manus dn̄i cū ipo eſt. Ultra hominem eīn videbant eū facere: ꝛ ideo mirant̄ ꝑtātem infinitam: cuiꝰ limites nunq̄ꝫ (al's nuſq̄ꝫ) vident: ꝛ infinitatē eius in multis ꝯſpiciunt. Eſa. lxiij Quis eſt iſte q̄ venit de Edom. iſte formoſus in ſtola ſua gradiēs in multitudine fortitudinis ſue. Pſ. xxiij. Quis eſt iſte rex glie: dn̄s virtutū ipſe ē rex glorie. Et ſubiungunt: de Magnitudine miraculi Tria tangētes. Facientis facilitatē. Facti difficultatem. ꝛ Perfecti ſigni velocitatē. Faciētis quidē facilitatē cum dicūt [**q2 imperat**] Imperio ei facere maris facilitatis eſt indiciū. Sꝫ oīa hec fecit q̄tinus ꝟtutē ſui verbi demōſtraret. ꝛ in tali virtute verbū p̄dicandū aplis cōmitteret. Pſal. xxxij. Ipſe dixit ꝛ facta ſunt: ipſe mandauit ꝛ creata ſūt. Jo. j. Oia per ipm facta ſunt. h̄ eſt ꝑ ꝟbū. Et iō Sap. xviij. dr̄. O ōmipotens ſermo tuus [**ventis ꝛ mari**] qḋ maxime difficultat' eſt. q2 nullo modo hec ſunt in ꝑtāte hoīs: q2 vētus capi nō pt̄. ꝛ mare nō poteſt ambiri ꝓpt' latitudinē. Dei eīn ſolius vt dic̄ Pſal. cxxxiiij. ꝓducere vētos de theſauris ſuis: Et Dei ſolius eſt ꝯcludere oſtijs mare vt dr̄ Job. xxxviij. Qn̄ erumpit quaſi de vulua ꝓcedēs. Et diceret: Huculq̄ꝫ venies ꝛ non ꝓcedes amplius. ꝛ h̄ cōfringes tumētes fluctus tuos [**et obediunt ei**] Et h̄ eſt Uelociſſimꝰ modus ꝑficiēdi. q2 ad dictū hoīs creatura obedit creatori. Sap. xvj. Creatura tibi factori deſeruiens: exardeſcit in tormentum aduerſus iniuſtos. ꝛ lenior fit ad bn̄faciendum ꝓ his qui in te cōfidunt. Quoniā ꝟbum ſuuȝ omnia ordinat: ꝛ moderat̄ per ſapiam diuinā: que predicanda cōmittit̄ apoſtolis. Et in hoc cōſiſtit iſtius miraculi tota perfectio.

Enauigauerūt autem ad regionem geraſenorum: que eſt contra Galileam.

In maiori mūdo ſenſibili chriſtꝰ oſ̄dit potētiā ſui ꝟbi. Hic aūt Eiuſdē verbi oſ̄dit potentiam in eodē maiori mundo inſenſibili. h̄ eſt: in ſpirituali creatura: que hunc mundū ſenſibilē exercet ad virtutē bonoꝝ: ꝛ temptationē maloꝝ. Et cōgruus ē ordo. q2 Prius eſt q̄d aīale: q̄ꝫ qḋ ſpūale eſt. j. Coꝛ. xv. Et ideo prius oſ̄dit ꝟtutem in ſenſibilibꝫ corporalibus q̄ꝫ in ſpūalibus nequitijs. Sic eīn p̄dicatoribus verbi dei poteſtatē dat ſuꝑ oīa demonia: ꝛ vt languores curent. Sicut patebit in cura emorroiſſe. ꝛ Suſcitatiōe filie archiſynagogi: que ſe cōtinue in hiſtoria conſequunt̄. Tria aūt dicuntur in hac hiſtoria. Primū quideȝ eſt: q̄ antecedit miraculū per modū cauſalitatis. Scḋm autē qḋ eſt de perfectione miraculi. Tertiū eſt: qḋ eſt de cōſequentibꝫ per modū effectus ipſius miraculi. Antecedentia autē ſunt Tria. Primū eſt Q ex parte dn̄i: faciēdi miraculuȝ inducit opportunitatē. Et h̄ eſt aduētus dn̄i illuc ſm corꝑalem p̄ſentiā. Scḋꝫ vero ex ꝑte demoniaci: de miſeriā: ad faciendū miraculū: miſericordē dn̄m mouentē. Et h̄ eſt occurſus viri demoniaci. Tertiū aūt eſt ex parte demonū: atrox ꝛ ꝑſeuerans malicia: que a ſalut' autore erat cōprimenda. In Pria harū partiū Tria cōtinent̄. Quoꝝ Primū eſt Arreptio nauigantiū. Scḋꝫ Deſcriptio loci in quē nauigātes applicuerunt. Tertiū aūt eſt Exitus ſaluator': in locū vbi ſalutis requirebat̄ effectus. De Prio dr̄ [**Enauigauerunt autē**] dn̄o hec faciēte: vt de abyſſo aquaꝝ ſuos educeret. Pſal. cxliij. Eripe me ꝛ libera me de aquis multis. Eſaie. lxiij Eduxit eos per abyſſum quaſi equū in deſerto nō impingentem. Abac. iij. Uiā feciſti in mari equis tuis. Equi eīn dn̄i quibꝫ vectus eſt ꝑ mundū: Apl'i ſunt ꝛ apl'ici viri: quos enauigare facit ꝑ abyſſum mūdi ceteris ſummerſis. Exo. xv. Sūmerſi ſunt quaſi plumbū in aquis vehementibꝫ. Sic eīn Sap. xiiij. Trāſeuntes mare per ratem liberati. Sic Petrū de fluctibus liberauit. Mat. xiiij. Sꝫ Paulum tertio naufragantē de ꝓfundo maris liberauit. Enaui- Z,

gant ergo qui cū dn̄o nauigāt. Sūmergūt q̄ ſine dei adiutorio ſe abyſſis cōcupiſcē mūdane cōmittūt.

Deſcribēs aūt locū in quē locū naui exiuit. Tria dicit. Culmē: Nomē: ⁊ Situ̅. Culmen tāgit cū dī ⌊ad regnū⌋ vt notet ꝙ omne culmē regni chriſti ſubijciendū erat impio. Eſaie.lx. Gens ⁊ regnū qḋ non ſeruierit tibi peribit: ⁊ gētes ſolitudine vaſtabuntur. Eſt aūt vt dī Beda hoc regnū: regio minoris arabie. Non illius vnde magi venerūt i tribu manaſſen iuxta montez galaad: Ubi Jacob a Laban auūculo ſuo cōprehenſus eſt. Gen.xxxi. Sepera eni in vna parte ſtagni ⁊ altera parte eiuſdez: ſubdēda erāt potētie verbi eius: vt vbiqꝫ dominās eſſe intelligat. Pſal.cxliiij. Regnū tuū regnū oim ſeculoꝝ: ⁊ dn̄atio tua in omni generatione ⁊ generatione. Nomen etiā ſubdit ⌊Geraſenorū⌋ Qḋ ſic dicit ꝓpter ſtagnū adiacens: ⁊ ſus ripā alteram. Jn alia eni ripa erat Galilea. Et h̄ eſt quod ſequit ⌊que eſt cōtra galileā⌋ ad dr̄am illius q̄ ē Arabie maioris: de qua tres magi venerunt. Mat.ij. Interp̄tat aūt Uel generās aurā. Uel colonū eijciens. Uel aduena appropinquās. Per p̄ſentiā eī dn̄i: terra ⁊ aura ſcilꝫ p̄ūs generabat: in qua deambulabat dn̄s ad aurā poſt meridiē. cū in declinatione mūdi dn̄s quereret Adā ad p̄niam. Gen.iij. Et tunc eijcit colonū ſuū diabolum. De quo Pſ. cxix. Heu mihi qꝛ incolat⁹ meus ꝓlongat⁹ eſt: habitaui cū habitantib⁹ cedar. multū incola fuit aīa mea. Et tunc fuit aduena eiectus de paradiſo: deo ſuo appropinquās. j. Pe.ij. Obſecro vos tāqꝫ aduenas ⁊ peregrinos: abſtinere vos a carnalib⁹ deſiderijs ⁊c̄. Pſal xxxviij. Aduena ego ſū apud te ⁊ peregrin⁹ ſicut oēs patres mei. Hec ſita eſt ſpirituali poſitione cōtra galileā. Que trāſmigratio facta interp̄tat: ſemꝑ reſpiciēs eam trāſmigratōez q̄ in dn̄o facta ē: vt ex illa ſpūali p̄ntia chr̄i viſitet: per viſcera miſe͞cdie dei noſtri: in quibus viſitauit nos oriens ex alto. Et ideo etiam ibidem demoniū legio eſt expulſa.

Et cum de naui egreſſus eſſet ad terram: occurrit illi vir quidā qui habebat demoniū iam temporib⁹ multis: ⁊ veſtimento nō induebatur: neqꝫ in domo manebat: ſed in monnmentis.

Ecce Tertiū Egreſſus dn̄i ad ꝓcurandā ſalutē
B 2 coꝝ qui demonib⁹ ſeruiebāt. Hos vndiqꝫ querebat: ⁊ ſe eis tanqꝫ bonus exhibuit medic⁹. Mat. ix. Circūibat ieſus ciuitates ⁊ caſtella. Aliquādo enim p̄dicauit Sicut Mat.v. Aliqn̄ in tentatione ꝯfortauit. Sicut ante fecit timētes in mari. Aliquādo curauit in corꝑe. Aliqn̄ curauit i mēte Sicut nunc curat iſtos demoniacos. Totū eni̅ aſſūpſit hoiem. ⁊ totū curat in corꝑe ⁊ mente. Et ideo ⌊egreſſus⌋ De Quiete ſopoꝛ. De Sapiētia gubernationis. De Confortatione quā exhibuit tentatis. De Primo Pſal.iij. Ego dormiui ⁊ ſoporatus ſum ⁊ exurrexi. De Scḋo Prouer.xl. Facta ē quaſi nauis inſtitoris. De Tertio Luce.xxij. Ego rogaui pro te vt non deficiat fides tua. Jnde ergo ⌊egreſſus⌋ Ad Actōis laborē. Ad Gubernatoꝝ eruditionē. ⁊ Ad confortatoꝝ ꝯſolationē. De Primo in Pſal.lxviij. Laboraui clamans rauce facte ſunt fauces mee. De Scḋo Mat.v. Aperiens os ſuū docebat eos dicēs. Beati pauꝑes. Omis eni chriſti actio noſtra eſt inſtructio. De Tertio Eſa. lxvj. Quō ſi cui mater blandiat: ita ego cōſolabor vos: ⁊ in hierl'm cōſolabimini. videbitis ⁊ gaudebit cor veſtrum. Ecce que faciūt Oportunitatē faciendi miraculum ex parte dn̄i ⌊occurrit ei vir⌋ Hoc eſt Scḋm: Jn quo deſcribit Miſeria mouens miſericordē dn̄m ad faciendū miraculuz. Et notant hic Quinqꝫ: Quoꝝ Primū eſt Demoniaci occurſus. Scḋm: Demoniaci iſtius ſubintellectus ſtat⁹ clarus. Tertiū eſt ꝙ a demonio miſer ē vexat⁹. Quartū eſt Miſerie illi⁹ iam longū tp̄us. Quintū eſt Q̄ a demonio etiā in ꝯfuſione (al's cōfuſionē) humanitatis lacerabat: non tegens nuditatē habit⁹. ⁊ ab hominū habitatiōe in horrida loca propellebat expulſus. Per Primū hoꝝ notat Demonis a chriſti p̄ſentia coactio. Non eni̅ occurrit vt noceret: cum etiā ſanctis viris: demones niſi permiſſi nocere nō poſſunt. Oportet eni̅ ꝙ etiā demones luci ⁊ diſcuſſioni chr̄i ſe obijciāt. Job.j. Af fuit inter eos etiā ſathan: cui dixit dn̄s. Unde venis ſathan? Nō ex ignorātia querēs: ſed vias ſuo examine diſcutiēs: vt dī Greg. Sic ḡ occurrit coꝛ actus ſuo ſe examini p̄ſentans. ij. Coꝛ.v. Oēs nos manifeſtari opꝫ ante tribunal chr̄i ⌊vir⌋ Hic innuit Clarus ſtatus iſtius demoniaci. Sexu eni̅ erat vir. Cum dī ⌊quidā⌋ intelligit ꝙ erat clare dignitatis. De qua vt dicūt Sancti: tota dolēs erat regio. Et ideo cuz Mat.viij. duos dicat fuiſſe demoniacos. Lucas vnū ſolū cōmemorat: quia iſte dignitatis erat ſingularis. Innuēs etiaz in eos q̄ potētes ſunt in ſeclo: plus poſſe demonia. Et ido dī ꝙ iſte a Legione poſſeſſus erat. Alter aūt: non niſi ab vno vexabat demone. Jaco.ij. Nonne diuites ꝑ potentiā opprimunt vos: ⁊ ipſi trahunt vos ad iudicia? iiij. Regū.v. Naaman p̄nceps militie Syrie: erat vir magnus apud dominuz ſuū ⁊ honoratus. Per illuz eni dedit dn̄s ſalutem Syrie. Erat aūt vir fortis ⁊ diues: ſed leproſus. Frequenter eni ꝯtingit ꝙ illi q̄ pre ceteris fulgēt diuitijs et dignitate: ampliori demonū inficiant q̄ſi cuiuſdā (al's eiuſdē) lepre varietate. j. Timo.vl. Qui volūt diuites fieri incidūt in tentationē ⁊ in laqueū diaboli: ⁊ in deſideria multa ⁊ nociua: q̄ mergūt hoiez in interitū ⁊ perditionē. ⁊ dū vires ⁊ virilitatē ſtrenue in obſequio demonis expendūt: a multis demonib⁹ poſſident ⌊qui habebat demoniū⌋ Ecce Demonū habitus: Qui habit⁹ ⁊ miſer ⁊ miſerabilis eſt. Habere eni̅ demonem: nō haberi a demonio: notat: ꝙ hic ꝑ pcc̄m cauſa fuerat ꝙ demones intrauerūt in eū. Eph.iiij. Nolite locū dare diabolo. Jaco.iiij. Reſiſtite diabalo ⁊ fugiet a vob. Tobie.vj. Sunt q̄ accipiūt vxores: vt deū a mēte ſua excludāt Et ſue libidini ita vacent ſicut equ⁹ ⁊ mulus: quibus non eſt intellectus. ⁊ in eos habet poteſtatē demoniū ⌊Jam tēporibus multis⌋ Notat hic Miſerie iſtius antiquitatē ⁊ cōtinuatōez.

Per hoc em̄ ꝙ dicit̄ [temporib⁹ multis] No-
tat antiquitatē. Per h̄ aūt ꝙ dr̄ [iam] Notat con
tinuationē. Jam em̄ vt dr̄ Ariſt.in.iiij. Phyſi. no
tat nunc ꝓpinquū p̄nti: vel in p̄terito vl̄ in futuro.
Et eſt ſenſus. Ex multo tēpe continue vſqȝ ad ꝓpin
quū p̄ſenti nunc [habuit demoniū] Eſa.xlviij.
Preuaricās p̄uaricaberis: ⁊ trāſgreſſorē ex ventre
vocaui te. Hier.ij. A ſeculo cōfregiſti iugū: rupiſti
vincula. dixiſti nō ſeruiā. Hic em̄ demoniac⁹ qua-
ſi nunq̄ lucida habuit interualla: qui ab antiquo
de vicio in viciū ſ̄ʒ voluntatē cuiuſlibet demonis
B 2 exagitabat̄ [et veſtimēto nō vtebat̄] Ecce De-
monis furor. q̄ Et lacerabat habitū vt detegerent̄
turpia. Et expulit d̄ domib⁹: propellēs ad loca ho
minū habitationi incōgrua ⁊ horrida. Significa
tur autē in h̄ ꝙ habitū virtutū lacerat demonum
furioſa inhabitatio: ⁊ habitatiōes humane natu-
re cōgruas horret: querēs imunda mortuoꝝ i in-
ferno peccatoꝝ (al's poſitoꝝ) ſepulcra. Et i h̄ Duo
genera vicioꝝ notant̄. Quedā em̄ ſunt ꝯ virtutes.
Quedā p̄ter h̄: cōtra oīm hoīm ꝯſuetudinē ⁊ natu
ram. Quā diſtinctionē etiā ante nos Phi inuene
runt. Cōtra Virtutē ſ̄c: Luxuria: Gula: Jra: ⁊ alia
hm̄ōi peccata. Contra Naturā ⁊ hoīm morē: ſunt
horrida. Sicut De craneis hoīm bibere: Hoīum
ſocietatē abhorrere. ⁊ Cū mortuis eligere domici-
liū. ⁊ hm̄ōi. Que iam etiam brutalitatē animalem
excedunt: neqȝ anialitati neqȝ humanitati ꝯgruen
tia. De Primo Apoca.xvj. Btūs q̄ cuſtodit veſti
menta ſua: ne nud⁹ ambulet. Ezech.xvj. Reuelabo
turpitudinē ſuā in oculis amatoꝝ eius. Vbi enī
hominē nō apparet virtus: ibi ſtatim apparet turpi-
tudo oppoſiti vicij [neqȝ in domo manebat]
Ecce Viciū cōtrariū anialitati ⁊ hūanitati. Dom⁹
em̄ eſt habitatio anialis ⁊ hoīs: ſignificās quietē:
Jn qua vel vt animal vel vt hō inhabitat. Vt Ani
mal. Dan̄.iiij. Cū beſtijs fer̄ qȝ erit habitatio tua.
Qȝ licet peccator ſit: tn̄ anialis naturā cuſtodit. j.
Coꝝ.ij. Anialis hō non ꝑcipit ea que ſunt ſpirit⁹
dei. Tamē qȝ anialis eſt vita vt dr̄ Glo fert̄ diſſo-
luta laſciuia in corꝑis q̄nqȝ ſenſus: quā intra me-
tas ſuas ſpūs rector non ꝯtinet. Nihil ḡ admittit
ꝯtrariū generi oialis: qđ ſibi ex gn̄e eſt nat̄ale. Do-
mus etiā eſt habitatio Hoīs: Jn qua aliq̄s per ra
tionē humanitatꝭ inhabitat. Sicut eſt q̄ ciuilis cu
ſtodit ⁊ humana: q̄uis ꝯ deum ⁊ grām cōmittat
multa. Sic̄ Paul⁹ legē emulās: anteq̄ ꝯuerteret̄
ad dn̄m. ⁊ alij multi. De q̄b⁹ dr̄ Rho.x. Jgnoran-
tes iuſticiā dei ⁊ ſuā querētes ſtatuere: iuſticie dei
non ſ̄t ſubiecti. Et ex̄ hec exagitat demon ad preter
naturalia: ⁊ irrōabilia cōpellit. Hiere.ij. Filij me̅-
pheos ⁊ thānos ꝯſtupꝛauerūt te vſqȝ ad verticē.
Vſqȝ verticē em̄ in q̄ rō ſita eſt conſtupꝛat̄. cui⁹ ra
tio penitus ſic euertit̄ vt irrōnabilia pſequat̄. Hic
igit̄ demoniacus: Et cōtra ꝟtutē ciuilem: Et ꝯ na
turā anialitatis: Et ꝯtra ordinē rōnis exagitabat̄.
Et Quartū adiūgit̄ Ger⁹ vicioꝝ: cū dr̄ [ſʒ in mo
numentis] Jn q̄ notat̄ ꝙ in ſpurcis cadaueribꝰ
⁊ horridis demonū locis d̄lectabat̄. Et talis ꝯſue
tudinis dicit̄ fuiſſe tyrann⁹ Sicilie Dionyſius.
qui in inuentionibꝰ demoniacis q̄ maliciā ferarū
⁊ hoīm excedebāt delectabat̄. Ps̄.xiij. Sepulcrū
patens eſt guttur eoꝝ. Baruch.iij. Coinquinat̄
es cū mortuis: inueteraſti i terra aliena. Ps̄.lxvij.
Qui educit vinctos in fortitudine ſimil̄r eos q̄ ex-
aſperant qui habitāt in ſepulcꝭ. Sʒ tāta eſt dī mi
ſericordia: ꝙ nec illos deſerit. Deut.xxxij. Jnuenit
eum in terra deſerta in loco horroris ⁊ vaſte ſoli-
tudinis.

Js vt vidit ieſum: procidit an-
te illum.

Tertiū eſt Jn q̄ continet̄ id qđ ex ꝑte demonis
ad miraculū mouit faciendū. Sūt aūt Tria. Vi-
dit em̄: ⁊ Procidit ⁊ Clamauit. Vidit viſu cogni-
tionis ⁊ fidei. Quia dr̄ Ja.ij. Demones credunt ⁊
cōtremiſcūt. Procidit: coactā reuerentiā exhibēs.
Clamauit: intēſionē malicie ad volūtatē nocendi
oñdens. De Primo dr̄ [Js vt vidit] h̄ eſt: deita
tem chr̄i cognouit. Lu.iiij. Exibāt demonia a mul
tis clamātia ⁊ dicētia: Qȝ tu es filius dei. Sed
ꝯ.j. Coꝝ.ij. Si cognouiſſent nūq̄ dn̄m glīe cruci
fixiſſent. h̄ ē crucifigi pſuaſiſſent. Rn̄ſio: Sciebāt
in ſigno ⁊ nō in veritate. Et ſic videbāt eū. Demo-
nes aūt filium dei videre: Eſt demonē in tenebris
quidē exiſtentē: lucē claritatꝭ eius in ſignis glīe co-
gnoſcere. Et ideo videntes cōtremiſcūt Vt dr̄ Jaco
bus. Quod non facerēt ſi in tenebris nō manerēt.
Spūs em̄ ſunt tenebraꝝ [procidit ante illū]
Ecce Coactā exhibet reuerētiā. Sic em̄ inimicos
ſuos etiā iuitos ponit ſcabellū pedū ſuoꝝ. Et iteꝝ
rum. Sup aſpidē ⁊ baſiliſcū ambulabis: ⁊ cōcul
cabis leonē ⁊ draconē. Phil.ij. Jn noīe dn̄i omne
genu flectat̄: celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ. Sic er-
go non ſponte ꝓcidit. Qui ſicut dr̄ Eſaie.xiiij vult
eſſe ſimilis altiſſimo Sʒ inuitus: ei quē in ſignis
eſtimat: reuerentiā deitati debitā coactus exhibet:
Vt ſibi etiā ab inimicꝭ teſtimoniū ꝑhibeat̄. Rho.
xiiij. Mihi flectet̄ omē genu: ⁊ omis lingua confi
tebit̄ deo. Eſaie.xlv. Mihi curuabit̄ omē genu: ⁊
iurabit omis lingua. Homo ḡ erubeſcat q̄ chriſto
dn̄o genu nō curuat. cui ꝟitatis inimic⁹: deitatem
agnoſcens: cōtremiſcēs: totus ꝓcumbēs reuerētiā
exhibet. Et in hoc heretici Arriani ⁊ Judei peius
aliq̄d faciūt demoniace malicie. Vn̄ Glo. Arrius
contēdit eſſe creaturā: quē Demō cōfitet̄ dei filiū.
Judei dicūt Jn p̄ncipe demonioꝝ eijcit demōes:
quē demonia negāt aliq̄d ſecū habere cōmune

Et exclamans voce magna di-
xit. Quid mihi ⁊ tibi eſt Jeſu fili
dei altiſſimi?

Ecce hic eſt Jntenſio clamoris: demōſtrans in- C 2
tenſionē malicie ad nocendū. Et notantur Tria.
Mod⁹ videlicet clamoris. Quantitas. ⁊ Signi-
ficatio cordis. Modus exꝓmit̄ cum dr̄ [⁊ excla-
mans] Exclamatio vocat̄ expulſa p̄ter ordinem
vox ab effectu (al's ex affectu) cordis. Et ideo Aliq̄n
ſumit̄ i Bono qn̄ bon⁹ affectus talē vocē expellit:
ſic dicit Pſal.cvj. Exclamauerūt ad te dn̄e in tempe
afflictiōis ſue. ⁊ Dan̄.xiij. Exclamauit āt voce ma
gna Suſanna. Jn Malo aūt qn̄ malus affectus
talem extrudit vocē. Sic Dan̄.xiij. Exclamauerūt

autē z ſtrep. Et hic Et hoc notat ꝓpoſitio: q̄ eſt in
cōpoſitōe participij [voce magna] que ſcꝫ eſt
potius affectu expulſa q̄ſ ſit mente z rōne ordiata.
Dicit autē [magna] Non vera vocis q̄ntitate: ſꝫ
ab intēſione ſonādi: eo q alte vel horride vl' cū acu
mine ſonat. Et notat cordis anxietatem vox talis.
Aliqñ aūt Vox dicit Magna que magna expri-
mit. Et ſic demonis vox in diuinis magna nō dr̄.
Et ideo vox iſta cum eiulatu fuiſſe putat. Eſa.xv.
Vlulabūt expediti moab: anima eius vlulabit ſibi.
Expediti moab: ſunt principes demonū. qui prin
cipant his qui ex patre diabolo ſunt. Et anima illi⁹
principis vlulabit ſibi quādo per chriſtuꝫ ſibi co-
gnoſcit auferri vaſa in quibꝰ ꝯfidebat. Lu.xj. [Di
xit] Ecce Significatiꝫ vocis. Componit autē ex
Duobꝰ: Confeſſiōe z Dep̄catione. Confeſſione au
tem duplici. Scꝫ. Diſparitatis: z Veritatis fidei.
Diſparitas notat cum dr̄ [Quid mihi z tibi ē]
Supple: cōe. Q.d. Nihil. Ita em̄ ſumus diſpares
q me colentes ad te nō pertinēt: z te colentes nihil
mecū habent cōmune. Et qꝛ nihil eſt cōe mihi z ti-
bi: quare vſurpas vaſa mea. Et in h̄ notat q iam
ſe ſenſit eijciendū. ij. Cor.vj. Que cōuentio chriſti
ad belial: Que cōcatio templi dei cū idolis: aut q̄
pars fidelis cum infideli: [Jeſu fili dei altiſſi-
mi] Ecce Confeſſio veritatis In qua eſt Cōfeſſio
actus ꝓprij redemptoris: qui ꝓcedit ex virtute dei-
tatis. z Confeſſio diſtinctionis pſone in deitate. z
Confeſſio hereditarie equalitatꝭ cū pr̄e. Primū eſt
in h̄ q dicit [Jeſu] Qui ſaluator interp̄tatur. q̄
ſalus primus (al's ꝓprius) actus eſt redēptoris.
In humanitate q̄dem perfectus: ſed ex v̄tute dei-
tatis dicitus. Mat.j. Vocabis nomē ei⁹ Jeſus.
Ipſe em̄ ſaluum faciet pp̄lm ſuū a peccatis eorū.
Abac.iij. Ego autē in dn̄o gaudebo. z exultabo in
deo ieſu meo [Fili dei] Ecce Diſtinctio pſonalis.
Ex modo em̄ ꝯſtructionis: tranſitiue ad diſtinctas
pſonas refert [Fili dei] h̄ ē: fili pr̄is. Jo.j. Rabbi
tu es filius dei. Jo.xj. Ego credidi: qꝛ tu es chriſt⁹
filius dei qui in hunc mundū veniſti. Et hāc qui-
dem ꝯfeſſionem reuelatā a patre celeſti accepit pe-
q.ſ.cō feſſio trus. Mat.xvj. Que etiam dr̄ petra ſup quam edi
ficat eccleſia. Ibidē. Sed demones per ſigna gra-
tie z amiſſionē vaſoꝝ: exiſtimatione vehementem
acceperūt de ea: z coacti cū eiulatu confeſſi ſunt ve-
ritatem. Nō ex ꝓprijs: ſed ex cogente v̄itate loquen
tes. Jo.viij. Cum loquit mendaciū: ex ꝓprijs loq-
tur: quia mendax eſt z pat' eius [altiſſimi] Non
dicit deus altiſſim⁹: loco vel cōparatione aliorum
deoꝝ: qꝛ non eſt cōparatio ipius ad alios. Sꝫ di-
citur altiſſimus altiſſimoꝝ bonorū naturali poſ-
ſeſſione. Pſal.xc. Altiſſimū poſuiſti refugiū tuuꝫ.
Luc.ij. Gloria in altiſſimis deo. Gen̄.xiiij. Bene-
dictus abraam deo altiſſimo: qui creauit celum z
terrā. Si ār ieſus noſter: filius altiſſimi eſt: om̄ia
hec hereditate poſſedit. Et qꝛ vnicus eſt: cum alio
hereditatē iſtam non diuiſit. Et ideo ip̄e eſt altiſſi-
mus. Jo.j. Vidimus gloriā eius. gl'am quaſi vni-
al's Cōfeſſio: de infidelitate genitū a patre: plenuꝫ grā z veritatis. Hec ḡ Con-
feſſio de Fidelitate: conuincit Arrium: z condēnat
Judeuꝫ vt diximus: Quia confitet demon. Q᷑ ex
virtute diuina procedat: z Q᷑ non ex principe de-
moniorum Beelzebub. Et Q᷑ filius dei ſit altiſſi-
mi: z Q᷑ nō ſit creatura ſicut mentitur Arrius.

Obſecro te ne me torqueas.

Ecce Deprecatio: In quo notantur Duo. Mo-
dus ſcꝫ. z Petitū. Modus tangit cum dr̄ [Ob-
ſecro te] h̄ eſt: ob ſacramentū tue deitatis z p̄efi-
nitionis. P̄efiniuiſti em̄ non h̄ tempore iudiciū
de me facere. Serua ḡ ſacram tuā p̄efinitionem.
Serua etiaꝫ tue deitatis rectitudinē. In ſe enim
non habet demon qđ alleget ad obtinendā ſuā vo
luntatē. Et ideo confugit ad ea que ſcit eſſe in ſal-
uatore. Sic Dan̄.ix. Propter temetipm̄ dn̄e at-
tende z fac. Ezech.xxxvj. Non ꝓpter vos ego facio
filij iſrael notū ſit vobꝭ: ſed ꝓpter nomen meū. Et eſt
Doloſa allegatio in demone: q̄ (al's quia) ex his
que ſunt in deo: maliciā intendit ſue obtinere vo-
luntatꝭ. ij. Mach.ix. Orabat aūt ſcelestus dn̄m: a
quo non erat miſericordiā conſecuturus [ne me
torqueas] Ecce Petitū. Qđ in Glo. Dupl'r expo
nitur: z Tertius mod⁹ innuit. Vno quidē modo:
qꝛ Torqueri ſe reputat qñ a leſione hoīs arcetur:
z tabeſcit ex ira z malicia in ſe ip̄o. z ſic torquetur.
Pſal.cxj. Peccator videbit z iraſcet: dentibꝰ ſuis
fremet z tabeſcet: d̄ſideriū peccatoꝝ ꝑibit. Mich.
vij. Aſpiciet me inimica mea: z operiet ꝯfuſione. q̄
dicit ad me Vbi eſt dn̄s deus tuus: Aliter expo-
nit in Glo. de Tēpore Q᷑ tp̄us iudicij non erat:
in quo poteſtateꝫ tentādi hoīem z vexandi demon
ſciuit ſe amiſſurū. Et ideo Luc.iiij. dicunt. Veniſti
ante tp̄us perdere nos. Q.d. Hoc eſſet cōtra tuam
p̄efinitionē: z ꝯ tuuꝫ ordinē. Tertia innuit expo-
ſitio Q᷑ in p̄ſentia chriſti demon incendebatur z
puniebat. Qđ fit ex odio. qꝛ Odiēs aliquē: ampli-
us affligit in p̄ſentia eius cū videt eū in negocijs
ſuis proſperari. Pſal.lxxiij. Supbia eoruꝫ qui te
oderūt aſcendit ſemp. Mich.vij. Oculi mei vide-
bunt eam: inimicam ſcꝫ. Nunc erit in cōculcatio-
nem z lutum platearum.

Precipiebat eñi ſpiritui imundo vt exiret ab homine

Hic ponit Id qđ eſt ad Miraculi Perfectio- D z
nē z Cōmendationē. De Perfectione aūt miracu
li nō eſt niſi preceptū dn̄i: vt oſtendat virtus ver-
boꝝ domini: ſicut diximꝰ in p̄cedentibꝰ. qꝛ in illa
virtute verbi dn̄i: cōmittit verbū p̄dicandū apo-
ſtolis Dicit ḡ [Precipiebat autē] qꝛ Cuius
p̄cepto paret etiam ſenſibilis creatura. ſicut vent⁹
z mare: illi⁹ p̄cepto (q̄uis inuita) ſubdit etiā creo-
tura demoniaca: z obedit coacta. Marc.j. Que nā
eſt hec doctrina noua. qꝛ in poteſtate ſpiritibꝰ im-
mundis imperat: z obediūt ei [ſpūi immūdo]
Spūs immund⁹ dr̄ a Duobꝰ. Ab Immundicia
quā in ſe ſcit. z Ab Immundicia quā in alio per-
ſuaſione facit. Mat.xij. Cū immundus ſpiritus
exierit ab hoīe: ambulat p loca inaquoſa zc. Mar
ci.j. Erat i ſynagoga homo i ſpiritu immūdo [vt
exiret ab homine] In hoc iterꝫ notat q homo
iſte cauſam dederat z locum demoni. z ideo in in-
terioribus eius erat p̄ſidens z impediens opera-
tiones eius: ne ad ordinem regiminis vite recta ꝑ-

fugiat̃. Quia ſicut dicit Boetius. Non vitat̃ malum niſi cognitũ. Jdo in morte peſſimi Domiciani: Lex romana fuit vt nomen infandũ e lignis ⁊ lapidib⁹ eraderet̃: ne eſſet in recordatiõe [At ille dixit Legio] Ecce Expreſſio numeroſe multitudinis. Nec reſpondet queſtioni. q2 hoc erat impoſſibile. Non eñ poteſt multiſ malicijs in ſpecialiter deſignatis vnũ nomen imponi. Multe aũt ſpeciales malicie in iſto videbant̃ demoniaco: ⁊ ideo legionẽ ſe vocauit. Et quia legio eſt multitudo militie ordinata ad vnũ Ducem: ido intelligunt̃ oẽs iſti demones in iſto vnũ habuiſſe principẽ: cuius imperia exercebãt. Multe eñ legiones contrarie poteſtatis dirigebant̃ cõtra chriſtum: ex quib⁹ virtutiſ eius experimẽta accipe demones intẽdebãt. Pſal. xc. Cadẽt a latere tuo mille: ⁊ decem milia a dextris tuis. Legio aũt antiquitus dicebat̃ a ligatione. h̄ eſt multitudine ſub vno duce ligata: ⁊ precepto ⁊ ſtatutiſ illius ligata. Et hec multitudo tunc ſex milia ⁊ ſexcentos ⁊ ſexagintaſex milites continebat. Qui numer⁹ a ſex ſurgit. q2 Senarius perfectus ẽ numerus partib⁹ ſuis cõſtitutus: nec abundans nec deficiens: Ut ex perfectione ſenarij legio ipſa inſtrueret̃. q2 nec in plus nec in minus q̃3 edictum eſſet faceret. Continet aũt millenarium in ſex multiplicatũ Qui cubicus eſt numer⁹. Decies eñ decẽ decies faciũt mille: Ut ex ipſa figura cubi ſtabilitatem ⁊ immobilitatẽ legio doceret̃. Minim⁹ eñ in ea: decẽ prefuit. ⁊ denarius erat radix. Maximus autẽ ſub Duce fuit centũ. Et hoc erat quadratum radicis. Et Dux p̄fuit ſexaginta cẽtenarijs: ad primaz perfectionẽ reſpiciens: ⁊ ad radicem ⁊ ad quadratũ ⁊ ad figuram cubi. que in omĩ latere eſt ſtabilis ⁊ incõuulſa. Nec reſpõdet demõ queſtioni vt diximus: ſed querenti: per legionez innuens multitudinẽ malitie ⁊ militie cõtrarie poteſtatiſ [Quia multa demonia] Ecce Ratio ſue reſpõſionis: ⁊ ſunt v̄ba Euãgeliſte: nõ demonis. Lu. viij. Maria magdalena de qua demonia ſeptẽ exierãt. Gregorius. Septẽ demonia Maria habuit: que vniuerſis vicijs plena fuit. In hoc aũt q2 dr̄ [Intrauerant in eum] Notat̃ q2 in interiorib⁹ ipſi⁹ obſederãt (al's poſſederant) iſtum hoiem. Qd raro cõtingit: niſi quãdo demonib⁹ datur locus per enormitatem criminis. Exterius eñ Aliquãdo illudunt demones. ⁊ Aliquando exterioris corporis puniendi accipiũt poteſtatẽ. ⁊ Aliquando rerũ ad inferenda damna. Sicut acceperũt poteſtatẽ in reb⁹ ⁊ in corpe beati Job. j. ⁊ ij. Sed illudendi ſenſibus: nunq̃3 legit̃ demon accepiſſe poteſtatem: niſi prius illis ſenſibus eluſerit (al's illuſerit) ſeculi vanitas. Sicut. ij. Cor. xj. Ipſe ſathanas trãſfigurat ſe in angelum lucis. Qd autẽ intus preſideat ⁊ opprimat nõ accipit poteſtatẽ: niſi per peccati alicuius enormitatẽ. Unde Auguſtin⁹ in Libro De Cõflictu vicior̃ ⁊ virtutũ. Non exterius diabolus aliquẽ fedaret: niſi prius fedaſſet interius. De iſto introitu diaboli Jo. xiij. Poſt buccellã introiuit i eũ ſathanas. Et Ibidẽ. Cũ miſiſſet diabol⁹ in cor vt traderet eum Judas ſimonis ſcariothis.

Et rogabãt illum ne imperaret illis vt in abyſſum irent.

Deſcribit̃ hic Cõmendatio maieſtatis faciẽtis miraculum a Supplicatiõe demonũ. Et tanguntur Duo. Quor̃ Primũ eſt Supplicatio: ne finaliter cõdemnent̃. Secundũ eſt Supplicatio: vt ſaltem in bonis noceant: quib⁹ in corporibus ⁊ animabus nocere non ſunt p̄miſſi. De Primo notantur Duo. Sc3. Supplicatio ipſa iudicij valde timendi. In quo docet̃ homo timere finale iudiciũ: quod tantũ timent demones: q2 differri rogant cũ auferri non poſſe deſperant. Secundu3 eſt Quid ſit in abyſſum ire De Primo Job. xli. Non parcet eñ verbis potentibus: ⁊ ad deprecandu3 compoſitis. Siue enim demon corã ſummo iudice potentiam iuſtam alleget Siue deprecet̃: iudicium tamen finale non euadet. ij. Pet. ij. Deus angelis peccantibus non pepercit: ſed rudentibus inferni detractos: in tartarum tradidit in iudicium reſeruari. Quod ergo auferre nõ poſſunt: differri rogãt: dicentes [Ne in abyſſum irent] Ire autem in abyſſum: eſt condemnari tenebroſo carcere. nec vlterius poteſtatem habere temptandi. Hoc eñ cum fiet in die iudicij: euacuabitur omnis poteſtas ⁊ omnis principatus. Sicut dicit̃. j. Corinth. xv. Et tradetur totum regnũ angelorum ⁊ demonum et hominu3 deo ⁊ patri: qui angelos reget in gloria cum hominibus aſſumptis. Et demones premet in iuſticia cũ hominibus damnatis. Et ſic omnes inimicos filij ſui ponit in ſcabellum pedum ſuorum. Rhomanor̃. Decimoſexto. Dominus conteret ſathan ſub pedibus veſtris velociter. Malachi. iiij. Calcabitis impios cum fuerint cinis ſub pedibus veſtris. Unde Marc. quinto dicitur: q2 rogabãt eum ne expelleret eos extra regionem: quia in illa regione homines magis obediebant eis. Et ideo magis habebant in eos Demones poteſtatem.

Erat enim ibi grex porcorũ multorum paſcentium in monte: ⁊ rogabant eũ vt permitteret eis in illos ingredi: ⁊ permiſit illis. Exierunt ergo demonia ab homine: et intrauerunt in porcos: ⁊ impetu abijt grex per preceps in ſtagnũ: ⁊ ſuffocatus eſt

Hic tangitur Commẽdatio miraculi Ab appetitu nocẽdi demonum: ⁊ Juſta permiſſione domini. Et tanguntur hic Quattuor. Quoru3 Primum eſt Nocendi opportunitas. Secundum autem Nocendi cupiditas. Tertium Juſta nocendi permiſſa poteſtas. Quartũ Ipſum nocumentu3. De Primo dicit̃ [Erat aũt ibi] in loco expulſorũ dmonũ [grex] Improprie ſumit̃ hic: quia nomẽ gregis: non competit niſi animalib⁹ gregatim ambulantibus. Gregatim aũt nõ ambulat niſi quod cuſtodit ordinẽ in ambulãdo. Sicut oues ⁊ boues ⁊ hmõi. Porc⁹ aũt inordinatis incedit motibus. Et ſumitur grex: pro cõfuſa multitudine. Eccs. j. F 2

Stultorū infinitus eſt numer⁹[porcoꝝ]Por-
cus dr̄ quaſi ſpurc⁹.qꝛ ſpurcū(al's:ſpuriū)ē aial.
Natura:Lege:Cōſuetudie. Jn natura ei q̄ſi eſt
mōſtrū.Qd̄ pꝫ ex hoc ꝙ multa i ſe colligit q̄ in
nullo ſm naturā inueniunt̄ aiali. Aial eni qd̄ vn-
gulā in duo diuidit:rumiat.Et poliſiliū:h̄ ē.mul-
toꝝ nō eſt filioꝝ:ſꝫ vni⁹.ꝛ raro duoꝝ.ꝛ mām̄as
nō habꝫ ꝑ lōgitudinē lateꝝ vētris:ſꝫ ſub poſteri-
oribꝫ cruribꝫ. Porc⁹ aūt vngulā q̄dē diuidit:ſed
nō rumiat.ꝛ poliſiliū eſt:ꝛ mām̄as multas habꝫ
ab vtroq꜠ latere ꝑ lōgitudinē vētris. Adhuc autē
cetera aialia vngulā in duo findētia:ſepū habent
loco pinguedis. Porc⁹ aūt mollē habꝫ aruinaꝫ.
Adhuc aūt aial mollis carnis phlegmatice:mol-
lis eſt pellis:ꝛ molliū piloꝝ. Porc⁹ autē ecōtra
mollis q̄dē eſt carnis:ꝛ dure ꝛ ſpiſſe pellis.ꝛ du-
riſſimoꝝ piloꝝ:ita ꝙ ſetas habet loco piloꝝ. Ad-
huc āt in cōpoſitōe etiā:capitis ē enormis:ꝛ colli
ſpiſſi ꝛ breuis. Jta ꝙ capite nunq̄ꝫ ſupius eleua-
to pōt celū aſpicere. Scd̄m legē autē Leuit.xi.
aial eſt immūdum:qꝛ cōtra naturā:cū om̄e aial
forti⁹ ſit in ſupiori mandibula q̄ꝫ in inferiori:qd̄
mouet mandibulā inferiorē ꝛ nō ſupiorē.Sol⁹
porcus ꝛ elephas fortius in inferiori.Et ideo ar-
ma defenſionis habēt in inferiori. Cōſuetudo
autē cauſa eſt quare lex ꝓhibet. Jn luto eni volu-
tat̄.ꝛ luto in pelle indurato ad pugnā armatur.
immūdis ꝛ ſpurcis nutrit̄.Singularit̄ efferat̄.ꝛ
multas alias ſm ſuū nomē hꝫ ſpurcicias[multo-
rū]Que Mar.v.ad duo milia fuiſſe dicuntur.
[paſcentiū]paſtu ö terra effoſſo. Qui terrenū
habet ſaporē:cec⁹ exiſtēs.lumine celi ꝓuatus:et
greſſus homi incōgru⁹[in monte] Quia forte
timore demoniaci ad montē ſe ꝯtraxerāt paſto-
res porcoꝝ. Hic autē grex:multitudinē ꝯfuſam
ſignificat voluptuoſoꝝ.ij. Pe.ij. Canis reuerſus
ad ſuū vomitū.ꝛ ſus lota in volutabro luti. Ho-
rū grex magn⁹ eſt.qꝛ lata eſt via q̄ ducit ad mor-
tē.ꝛ multi ſunt q̄ inueniūt eam. Mat.vij. Hi pa-
ſcunt̄ in monte ſupbie ꝛ altitudis huius mundi.
Lu.xv. Miſit eū in villā vt paſceret porcos. Pa-
ſcunt̄ autē ſiliq̄s:nō veris granis.hoc ē:tpaliū ia-
nitate:Nō adipe gratie:quo paſcunt̄ ſancti. Pſ.
cxlvij. Adipe frumēti ſatiat te[Et rogabāt eū]
Ecce Nocēdi cupiditas:vt ſaltē noceāt in rebꝫ:q̄ i
corpibꝫ hoim nocere nō ſunt ꝑmiſſi. Job.j. Mit-
te manū tuā ꝛ tāge cūcta que poſſidet[vt ꝑmit-
teret]quia etiā i porcos nō poteſt niſi ꝑmiſſus.
Dicit autē[eū]quia licꝫ legio fuerit. tamen tota
illa multitudo ordinabat̄ ad vnū.ꝛ ille rogabat.
Si autē querit̄. Quare nō rogabat vt ꝑmitte-
retur ingredi in oues vel boues iſtorū hominuꝫ.
Dicendū ꝙ Omnis chriſti actio:fideliū eſt inſtru-
ctio. Et ſicut in primo hoie nō eſt ꝑmiſſus tenta-
re niſi in ſerpente.vt de facili deꝓhenderet vene-
nū ipſius.ita ꝛ nunc nō eſt ꝑmiſſus ingredi i aial:
ſignificās Jnnocētie māſuetudinē:ſicut ē ouis.
Uel honeſtoꝝ maturitatē.vel pioꝝ ſacrificiū. ſicē
eſt bos vel hircus: Sed ſignificans immūdorū
ſpurcicíā:vt eſt porcus. Ut ex hoc hō inſtrueret̄
in quos haberet poteſtatē demoniū Et ſic caut⁹
homo ſe cōſeruaret ne demon in eum poteſtateꝫ
acciperet. Unde glo. Porci ſunt homines vocis et
rōnis expertes luculentis actibus dediti in mon-
te ſuperbie paſcētes. Et niſi quis porci more vixe-
rit:diabolus in euꝫ poteſtatē nō accipit[Et per-
miſit illos] Juſte quidē.qꝛ creatoris oim erant
om̄ia. Juſte etiam:qꝛ in illa regione demones ex i-
mundis actibus hominū. ſpēalem habebant po-
teſtatem Et ideo puniendi erant pena dāni:que ta-
men eos inſtrueret: vt ab immundis actibꝫ ceſſa-
rent. Signum aūt male conuerſatōnis eoꝝ erat.
quia dominū a ſe diſcedere rogabant. Et ſic iuſta
ꝛ inſtructoria erat iſta ꝑmiſſio. Jn beato aūt Job
erat probatoria: ꝛ ad probationē virtutis ordina-
ta[Exierunt ergo] Ecce Perfectio vnius mi-
raculi:ꝛ nocumentū inſtructorium ciuium illius
regionis. Dicit autē ꝙ[exierunt]ne operationē
ꝛ virtutes ꝛ organa eius de cetero impedirent. Et
ſic liberatus eſt homo: ꝛ homo homini ſm vſum
rationis eſt reſtitutus:qui ante fuerat quaſi por-
cus. Pſal.xlviij Homo cū in honore eſſet non in-
tellexit.cōparatus eſt iumentis inſipiētibus:ꝛ ſi-
milis factus eſt illis Hic ergo:homo factus eſt:ꝑ
liberationē a ſpiritu porcino:ꝛ reſtitutionē imagi-
nis diuine. Dan.iiij. Jn ipo tempore ſenſus me⁹
reuerſus eſt ad me:ꝛ ad honorē regni mei decorē
ꝙ perueni:ꝛ figura mea reuerſa eſt ad me[Et in-
trauerunt in porcos]porcino modo viuētes: B
vt patimus. Ecce Cauſa nocumēti[et impetu]
Ecce Nocumentū per effectum. Dicit autem Jm-
petus:motum non ordinatū a natura:ſed impul-
ſum a demone. Demon eī ipellit ꝛ exagitat eū quē
inhabitat. Et ſic feruntur voluptuoſi:impetu de-
mentis concupiſcētie. Et hoc habet porcus ex na-
tura. Cuius vt dicūt Ariſtoteles ꝛ Auicenna: no-
tatur deſcēſus concupiſcētie:in aurīū ſummiſſio-
ne quas ante porcus fert erectas. Jta voluptuoſi
ſummittūt aures ad auditum quādo obſcena au-
diunt. De Concupiſcētia carnali Jac.j. Unuſq̄ſq꜠
tentatur a cōcupiſcentia ſua abſtractus ꝛ illectus
[abijt]Bene abijt:qui viam honeſte cōuerſatio-
nis dereliquit. Eccl.ix. Mulier fornicaria ē qua-
ſi ſtercus in via quod ab omnibꝫ conculcabit̄.pſ.
j. Beatus vir qui non abijt in via peccatoꝝ[per
preceps] quia Concupiſcētia precepa etiam nō
vtitur ratione. Oſee.v. Ligauit eum ſpirit⁹ in alis
ſuis. Glo. Hieronymi. Spūs fornicatiōis ꝛ im-
mundicie ligat ꝛ precipitat hominē[in ſtagnū]
quod humorem ſignat carnali[illegible]iciorum:ꝛ ſuf-
focatus eſt.hoc ē extinctus.j. Timoth.quīto. Que
in delitijs eſt viuens mortua eſt. Jſtud eſt pocu-
lum meretricis. Apo.xvij. Jſtud eſt mare rubeum
concupiſcentie ſanguinis in quo ſummerſi ſunt
egyptij. Exod.xv.

Quod vt viderunt factum qui paſcebant:fugerunt ꝛ nunciaue-runt in ciuitatem ꝛ in villas.

Hic incipiunt Conſequentia ad miraculuꝫ.
Et ſunt Quedam conſequentia ex parte paſtorū.
Quedaꝫ autem ex parte ciuium regionis. Quedā
autem ex parte dn̄i.ꝛ Quedam ex parte eius quis

demonib⁹ eſt liberatus. Ex parte Paſtorum qui-
dē ſunt Tria. Facti ſcilicet ↄſideratio. Maieſtatis
trepidatio: ꝛ Veritatis nūciatio: Facti cōſidera-
tio notaꝛ cum dr̄ ⌊qḋ vt viderūt⌋ h̄ eſt: diligēter
inſpexerīt ⌊factū⌋ vtute diuina ⌊qui paſcebāt⌋
h̄ eſt paſtores. Sic eñ facta dn̄i cōſideranda ſunt
vt virtus operās in eis conſidereꝛ ad ammiratio-
nē. Mat. viij. Porro hoīes cū vidiſſent mirati ſē
Joſue. vj. Illi ḡ hoīes cū vidiſſent ꝙ fecerat ſignū
dicebāt. Quia hic eſt vere ꝓpheta qui venturus ē in
mundū ⌊fugerūt⌋ Ecce Maieſtatis trepidatio.
Non eñ ſe dignos reputabāt appropinquatione
dn̄i: quia porcos pauerant. ſicut Filius prodigus
Gen̄. iij. Audiui vocē tuā ꝛ timui: eo ꝙ nud⁹ eſſem
a veſte virtutū. Jone. j. A facie dei celi ego fugio.
Et eſt ſtultū conſiliū. qꝛ potius eſſet ad ipum acce-
dendū. Pſal. lxxix. Non diſcedim⁹ a te: viuificab
nos dn̄e ⌊Et nunciauerūt⌋ Ecce Nūciatio ve-
ritatis. Tob. xij. Opera dei reuelare ꝛ ↄfiteri hono
rificū eſt. Eſa. xij. Annūciate hoc in vniuerſa terra.
Nunciauerūt aūt h̄ ⌊in ciuitate⌋ vbi habitabant
ſapiētes ꝛ maiores ⌊et in villas⌋ h̄ eſt illi⁹ ciuita
tis pagos ꝛ rura in quib⁹ habitabāt rudes ꝛ mi-
nores. Rhom̄. j. Sapientib⁹ ꝛ inſipientibus debi-
tor ſum: Jta ꝙ in me promptū eſt. Nunciāda eñ
in veritate: ꝛ laude: ꝛ timore: ſunt opa dei. quia Ex
veritate ↄfirmāt fidē. Ex Laude reddunt gratiaꝝ
actionē. Ex Timore cōuertūt ad bonā operatōes.
De Primo Rho. ix. Veritatē dico in chriſto ieſu:
non mentior. De Scḋo ꝛ Tertio. Eſa. xxv. Proptꝰ
hoc laudabit te ꝓplus fortis: ciuitas gentiū robu
ſtarū timebit te. Oībus aūt nūciāda ſunt magna-
lia dei. Quia ſicut dr̄ Sap. vj. Puſillū ꝛ magnū
ipſe fecit. ꝛ equaliter eſt ei cura de oīb⁹. Ps. cxlviij
Juuenes ꝛ virgines: ſenes cū iunioribus laudent
no. dn̄i. qꝛ exal. eſt no. eius ſoli: conf. e. ſu. cel. ꝛ ter.

Exierunt autem videre qḋ factū eſt: ꝛ venerunt ad ieſum

Hic poniꝛ Cōſequens effect⁹ miraculi ex parte
ciuiū regionis. Dicunꝛ aūt hic Tria. Exitus vide-
licet ad ꝓbandū. Veritat' ꝓbatio ꝑ viſum ꝛ audi-
tū. Timoris irrōnabilis ꝑcuſſio (al's perculſio) ex
veritate ꝓbata. De Primo dicunꝛ Tria. Exit⁹ ex
auditu cauſatus. Finis exitus: q̄ eſt ꝓbatio per vi
ſum. ꝛ Peruētio exeuntiū vſqꝫ ad dn̄m. Exit⁹ aūt
de ciuitate ꝛ villis: exitū ſignificat ꝓſtine cōuerſa-
tionis ꝛ ſocietat'. Gen̄. xij. Egredere de terra ꝛ de
cognatōe tua: ꝛ veni in terrā quā mōſtrauero tibi.
Can̄. j. O pulcerrima mulieꝝ egredere Apocalyp.
xviij Exite ab ea populus meus ⌊videre⌋ Quia

Segnius irritant animū demiſſa ꝑ aures
Q̄m que ſunt oculis ſubiecta fidelibus

Job. xlij. Auditu auris audiui te nūc autem ocu-
lus meus videt te. Jdcirco ipſe me reprehēdo ꝛ a-
go penitentiam. Joan̄. iiij. Jam non ꝓpꝰ tuam lo-
quelam credim⁹: Jpſi eni audiuim⁹ ꝛ vidim⁹. q̄a
hic eſt vere ſaluator mūdi. Sic ꝛ nobis exeundū ē
a nob ꝛ noſtris: vt videamus dn̄ꝫ ieſum. ij. Coꝝ.
iij. Reuelata facie gl'am dn̄i ſpeculātes: in eandē
imaginē trāſformamur. Cant. iij. Egredimini filie
hierl'm: ꝛ videte regē Salomonē ⌊qḋ factū eſt⌋
Quia interim in factis ſuis dn̄s videꝛ: donec per
ſpeciem in futuro clarius ꝑſpiciaꝛ. j. Corinth. xiij
Videmus nunc ꝑ ſpeculum ꝛ in enigmate: tūc au
tem facie. Rho. j. Jnuiſibilia dei ꝑ ea q̄ facta ſunt
intellecta: conſpiciunꝛ. ſempiterna quoqꝫ virt⁹ ei⁹.
ꝛ diuinitas ⌊Et venerūt ad ieſum⌋ Qui ſicut
dicꝛ Jo. xiiij. eſt via veritas ꝛ vita: Via portans:
Veritas ducēs: Vita beatificās ꝛ gratificās. Via
per mandatū. Veritas per vbū. Vita ꝑ gratie iu-
uamentū. Et vtinā ita ꝑſtitiſſent ſicut bn̄ venerūt.
Ad hunc aduentū inuitat Mat. xj. Venite ad me
omēs qui laboratis ꝛ onerati eſtis: ꝛ ego reficiam
vos. Hiere. lj. Qui fugiſtis gladiū: venite ꝛ nolite
ſtare. Pſal. xxxiij. Venite ad me filij audite me: ti-
morem domini docebo vos.

Et inuenerūt hominē ſedentem a quo demonia exierāt veſtitum ac ſana mente ad pedes eius: et timuerunt.

Ecce Veritatis ꝓbatio. Primo Per Viſum. et D 2
Scḋo Per Jteratū auditū teſtificatū Dicit ergo
circa Primū Duo: Veritat' ꝑ rem ipſam ꝓbatio-
nē: Et Cauſatū in eis ex tāto ꝓdigio timorē. Circa
Facti vitatem Sex in lr̄a notanꝛ: ex quib⁹ ꝓbatur
veritas: Q̄ ſcꝫ Naturalib⁹ eſt redditus: Q̄ in or-
dine regiminis vite ſedit quiet⁹: Q̄ anterioris ſta
tus erat liber reddit⁹: Q̄ veſtitu honeſtatis erat
amict⁹: Q̄ ſana (al's ſalua) mēte erat decorat⁹: Q̄
ſermonib⁹ dei erat intētus. Hec eī Sex: ſignificāt
perfecte a demonio liberatū Dicit ḡ ꝙ ⌊Jnuene
runt⌋ h̄ eſt: inteꝰ ꝑ veritatē venerūt ſiue cognoue
runt: ꝛ ad rei notitiā perfectā venerūt. Math. vij.
Querite ꝛ inuenietis. Sic ſapiēs mulier accendit
lucernā rōnis: ꝛ euertit domū cordis. ꝛ querit dili
genter donec inueniat chr̄i veritatē. Lu. xv. Eſa. lv.
Querite dn̄m dum inueniri p̄t: inuocate eū. Sa-
pi. j. Jnueniꝛ ab his qui fidē hn̄t. apparet autē his
qui nō tentāt illū ⌊hoiem⌋ q̄ prius potans ſpiri-
tu imundo ꝛ fero vexabaꝛ. modo hō inueniꝛ: reſti-
tutus hūanis ꝛ diuine imagini. Gen̄. j. Faciamus
hoīem ad imaginē ꝛ ſimilitudinē nr̄am. Eccl. xvij.
Deus de terra creauit hoiem: ꝛ ſcḋm imaginē ſuam
fecit illū. ꝛ qn̄ non ſequiꝛ imaginē: cū Nabuchod.
conuertiꝛ in beſtiā. cui⁹ actus imitaꝛ ⌊ſedētē⌋ h̄ ē
quieſcentē: in vite regimine ordinato: ꝓus per ve-
pres ꝛ montana exagitat⁹. Ariſtoteles i. vij. Phy
ſicorum. Jn ſedendo ꝛ quieſcēdo fit anima ſciēs ꝛ
prudens Threnoꝝ. iij. Sedebit ſolitarius ꝛ tace-
bit: quia leuauit ſe ſuper ſe. Lu. vltimo. Sedete in
ciuitate ꝛ orate: quoadulqꝫ induamini virtute ex
alto ⌊a quo demonia exierant⌋ Ecce Priſtini
ſtatus liberatio hoc eſt: demonum expulſio. Rho-
manorum. xiij. Abijciamus opera tenebrarū. Ja-
co. iiij. Reſiſtite diabolo: ꝛ fugiet a vobis. Deute-
ro. Triceſimotertio. Dominus a facie veſtra eijciet
inimicum veſtrum: diceti͛qꝫ contere ⌊veſtitum⌋
honeſtate virtutis ꝛ cōuerſatiōis. Eſa. lxj. Induit
me dominus veſtimento ſalutis: ꝛ indumento le
titie circundedit me. Rhomanorum. xiij. Indua-
mur arma lucis: ſic vt in die honeſte ambulem⁹.

Gene.xxxvij. Fecit ei tunicā polymitā.hoc eſt:di-
uerſis virtutib⁹ depictam.Ezech.xvj.Veſtiui te
diſcoloribus.[ac ſana mente]in cōtinentia ſapiē-
tie.Mens enim eſt que rerum ratiōes et veritates menſurat.Sana autē tunc eſt:quādo id pfe-
cte facere poteſt.Continētia aūt vt dicit Ariſtot.
virtus eſt que facit hominē pmanere in menſu-
ra mentis.ita q̄ nō abducat violentia paſſionis
ꝛ temtatiōis.Hieremi.xvij.Sana me dn̄e ꝛ ſana
bor.saluū me fac et ſaluus ero:quoniā laus mea
tu es.Pſal.cij.Qui ſanat omnes infirmitates
tuas.Hec ſanitas mētis pficit per continentiā.
paſſiones:menſura ſane mentis refrenantē.Ec-
cli.xv.Qui cōtinens eſt iuſticie apphendet illā.
ꝛ obuiabit illi quaſi mater honorificata.Cibabit
illos pane vite ꝛ intellectus.Et infra.Firmabit i
illo ꝛ nō flectet.ꝛ continebit illū ꝛ non ꝯfundet.
[ad pedes eius]verbū ꝛ monita illius inceſ-
ſanter audientē.Luce.x.Maria autē ſec⁹ pedes
dn̄i ſedebat.ꝛ verbū illi⁹ ſemp audiebat.Recor-
datus ei erat iſte quod dixit Abachuch.iij.Egre-
dietur diabolus ante pedes eius.ꝛ ideo ſemp illius
beſit veſtigijs ante que diabol⁹ ſtare nō poterit.
In his ergo eſt pbatio plene ꝟitatis [et]iō [ti-
muerūt]timorē reuerentie ad dn̄m ꝯcipientes.
Abac.iij.Domine audiui auditū tuū ꝛ timui.cō-
ſideraui opa tua ꝛ expaui.

**Nūciauerūt autē illis et q̄ vide-
rant quō ſanus fact⁹ eſſet a legiōe**

Ecce Auditus teſtificatiuus.Iſti ei duo ſenſus
ſunt diſciplinales Viſus ꝛ Auditus.Et ex his
plene certificatur veritas.Dicunt autē hic Tria.Nū-
ciatio.Veritas nunciantiū.ꝛ Modus rei nūcia-
te.Nunciatio notat cū dicit.[Nunciauerunt
autē illis.] Pſal.lxiij.Annūciauerunt opa dei
ꝛ facta eius intellexerunt.[et hi qui viderāt]
Ecce Certitudo nūciantiū.quia Viſa ſunt certa
Mat.xj.Nunciate que vidiſtis ꝛ audiuiſtis.j.
Jo.j.Quod vidim⁹ qō audiuimus;qō manus
noſtre ꝯtrectauerūt dē verbo vite hoc annūciam⁹
[quō ſanus factus eſſet a legiōe] Ecce An-
nūciate rei mod⁹.Jo.v.Ecce ſan⁹ fact⁹ es:iā no-
li peccare:ne decetero pei⁹ tibi aliquid ꝯtingat.

**Et rogauerūt illū oīs multitudo
regiōis geraſenorū: vt diſcederet
ab ipſis:qꝛ timore magno tenebātur**

Hic notatur Qualiter irrationabili timore ſūt
pcuſſi(al's:pculſi)Dicunt autē hic Tria.Roga-
tio.Vnanimitas rogantiū.ꝛ Res petita cū cau-
ſa petitiōis.Rogatio exprimitur cū dicit[rogaue-
rūt]illū:quem forte violenter eieciſſent:ſi non
maieſtatē eius extimuiſſent.Vel forte ſciētes ſe
peccatores timebant vt rememorarētur eoꝝ iniquitates
ꝛ perirent propter ſuam indignitatē.Et ideo etiā
ad preces ſe conuerterūt.j.Timoth.v.Seniorē
te ne increpaueris:ſed obſecra vt patrē.Geneſis
xxxj.Deus patris tui heri dixit mihi.caue ne lo-
quaris cōtra Jacob quicq̄ durius [oīs multi-
tudo] Vnanimitas rogātiū[regionis gera-
ſenorū] qꝛ tot porci magne erāt multitudinis et
tot milia demonū magne multitudini pncipabā-
tur.Multitudinis eni geraſenoꝝ.h̄ eſt auras hu-
manas captantiū:concors ꝯſenſus ē ad excludēduz
chrm̄.Pſal.lxxxij.Cogitauerūt vnanimiter:ſimul
aduerſū te teſtamētū diſpoſuerūt[vt diſcederet
ab ipſis] Job.xxj.Dixerūt dn̄o deo recede a no-
bis:ſcientiā viarū tuarū nolum⁹.Et eſt miſerabi-
le q̄ iſti nunq̄ꝫ vnanimiter repulerūt demones:q̄
a multo tpe erāt cū eis:ꝛ ſtatim cū venientē dn̄z:ſta-
tim a ſe eiecerunt.iij.Reg.xvij.Quid mihi ꝛ tibi ē
vir dei ingreſſus es ad me vt rememorentur iniquita-
tes mee:ꝛ occideres filiū meū.Luc.v.Exi a me:qꝛ
hō peccator ſum dn̄e[qꝛ timore magno tene-
bantur]qꝛ porcoꝝ more viuentes:timebāt porcis
pari ſilia.Exod.xiiij.Fugiam⁹ iſrahelem:qꝛ dn̄s pu-
gnat p eo cōtra nos.Sꝫ ſtulti fuerūt:qꝛ a demo-
nibus non niſi per dn̄m poterāt liberari.Pſal.liiij.
Timor ꝛ tremor venerūt ſup me:ꝛ ꝯtexerūt me te-
nebre Hebr.xij.Qui audierūt excuſauerunt:ne eis
fieret ꝟbum:ita terribile erat qō videbatur

**Ipſe autem aſcendens nauim:
reuerſus eſt.**

Iſtud eſt ꝯſequēs ex parte dn̄i:Derelictio.ſ.In- I a
deuotoꝝ. Dicit ergo[Ipſe aūt]ſcꝫ ieſus[aſcen-
dens]Semp eni aſcēdit dn̄s.Modo aūt ſuper
capacitatē eoꝝ q̄ eū a ſe diſcedere rogabāt:eſt eleua-
tus:fugiēs(al's faciēs aūt)ſicut Paul⁹ ꝛ Barna-
bas.Act.xiij.Vobis oportebat pmo loq̄ ꝟbū dī.
ſed qꝛ repelliſtis illud:indignos vos iudicatis eter-
ne vite.Ecce ꝯuertimur ad gentes.Gētes ei habita-
bāt in galilea.Aſcēdere ergo eſt exaltari in cognitione
(al's cogitatiōe)deuotoꝝ.Pſal.xx.Exaltare dn̄e in
virtute tua:cantabim⁹ ꝛ pſallemus ꝟtutes tuas
Mich.ij.Ipſe aſcendet pandēs iter ante eos.Na-
uis aūt qua(al's qꝛ)vndis ſupnatat:eſt via ꝟtutis
nunq̄ꝫ(al's nuſq̄ꝫ)merſa in aquis concupiſcētie.Et hic
Nauicula vocatur pter vite ſue humilitatē.Voca-
tur aūt ꝛ Nauis pter virtutis ſecuritatē.Sapie.
xiiij.Tranſeuntes nauim per ratem liberati ſunt.
Prouerbioꝝ vlti.Facta eſt quaſi nauis inſtitoris
de longe portans panem ſuuꝫ[Reuerſus eſt]
in galileam ad ciuitatem ſuam:vt dicit Matthe-
us.hoc eſt Caphernaū:Quā ſuā fecit coruſcatiōe
miraculorum.Et eſt mirabile dē pietate chri.quia
rogatus recedere:recedit ab indeuotis.Et non ro-
gatus superuenit deuotis:vbi ſcit ſe ea que perti-
nent ad ſalutem operaturum.Nec expectat donec
cum choris ꝛ proceſſionibus recipiatur.Vn̄ Sa-
pientie.xij.exclamat ad ipſuꝫ Sapientia.O q̄ꝫ bo-
nus ꝛ ſuauis eſt domine ſpiritus tuus in nobis.
Non enim conuiciatur his qui euꝫ a ſe eijciunt.
nec expectat ſupplicationes eorum qui ſe inuitent:
ſed ingerit ſe omnibus ad ſalutem.Michee.vj.
Popule meus qd feci tibi aut quid moleſtus fui
tibi:reſponde mihi.Eijcientib⁹ eni moleſtus non
fuit.Recipiētes aūt gratis ſaluauit.Implens illud
ij.Timo.iiij.Inſta opportune importune

**Et rogabat illum vir a quo de-
monia exierant: vt cum eo eſſet.**

Dimiſit autē eum Jeſus: dicens. Redi in domū tuā: ⁊ narra quanta tibi fecit deus. Et abijt per vniuerſam ciuitatem: predicās quanta illi feciſſet ieſus.

Ecce cōſequēs: ex parte Sanati a demonio. Et dicunt̄ Tria. Quoꝝ Primū eſt Sanati ad dn̄m deuotio. Scd̄m autem Eiuſdē a chr̄o ſalutaris inſtructio. Tertiū vero Inſtructi ſeruēs executio: eoꝝ que a dn̄o iniūcta ſibi cognouit. Dicit itaqꝫ [Et rogabat illū] ſcꝫ ieſum ille [a quo exierat demonia] volens adherere ei qui ſibi fuerat cauſa ſalutis [vt cū eo eſſet] ⁊ ſequeret̄ eū: ſic Maria magdalena. Pſal.lxij. Adheſit aīa mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua. Zach.viij. Ibim⁹ vobiſcū Dn̄s enim vobiſcū.iiij. Reg.i. Uiuit dn̄s ⁊ viuit aīa tua: q2 non derelinquā te. Et eſt laudāda iſtius deuotio: cui dulce erat remanere cum dn̄o: ⁊ liberari a diabolo. Phil'.j. Cupio diſſolui ⁊ eſſe cū chriſto. multo magis melius. Ruth.j. Nō aduerſeris mihi vt relinquā te ⁊ abeam. Quocunqꝫ em̄ preterꝫ pergā. ⁊ vbi morata fueris ibi morabor. Mat.xvij. Dn̄e: bonū eſt nos hic eſſe [Dimiſit autē illū dicēs] Ecce Utilior dimiſſio ⁊ inſtructio. Cauſa aūt dimiſſionis: eſt vt ſaltē ideuoti aliquē habeāt teſtē veritatis dn̄o recedēte: ⁊ aliquem adhortantē ad ſalutē. Act'.j. Eritis mihi teſtes in hieru'm: ⁊ in iudea ⁊ ſamaria ⁊ vſqꝫ ad vltimū terre. Cauſa etiā alia potuit eſſe: Ut nobis formam daret: ne curatos in teſtimoniū laudis nobiſcum ducerem⁹. j. Coꝛ.iiij. Mihi p minimo eſt vt a vobis iudicer: aut ab hūano die. ⁊ .j. Laus erit vnicuiqꝫ a dō. Tertia etiā cauſa eſſe potuit. Q2 iā iſte confirmat⁹ fuit. Et ideo ad p̄dicanduꝫ mittendus fuit: Maxime cū notus eſſet ⁊ vir p̄clare dignitatis: ⁊ multū fructū facere poſſet. Mat.ix. Rogate dn̄m meſſis vt mittat operarios in meſſem ſuam. Ite: Ecce ego mitto vos. Mat.aūt.viij. cū qui in dolo ꝓpter cupiditatē ſecū eſſe voluit non miſit. ſed abiecit: dicēs. Quouis me ſequi. Uulpes foueas hn̄t ⁊ volucres celi nidos: filius aūt hoīs non hꝫ vbi caput ſuū reclinet. His ḡ de cauſis iſtū deuotū dimiſit [dicēs] p inſtructioneꝫ [Redi in domū tuā] hoc eſt: ad familiā tue generatiōis: in q̄ magis vales: cū ſis hō p̄clare dignitatis. Mat.ix. Tolle lectū tuū ⁊ vade in domuꝫ tuam: Preterea Tuis p̄mo p̄dicare tener'. j. Timo.v. Siqs ſuorū ⁊ maxie domeſticoꝝ curā nō hꝫ: fidē negauit. ⁊ eſt infideli deterior [et narra] p̄dicādo [quāta] bn̄ficia [tibi] per me [fecerit de⁹] Pſ.xx. Narrabo nomē tuū fratrib' meis: in medio eccl'ie laudabo te. Hocāt fecit ideo vt illis dare dignitatis cōuerſis: facili⁹ alij cōuerterent̄. j. Mach.ij. Princeps ⁊ clariſſim⁹ ⁊ magn⁹ es in hac ciuitate ⁊ ornatus filijs ⁊ fratrib'. ḡ accede prior ⁊ fac iuſſum regis. Maiores em̄ ſunt in morib' (al's minoribus) in exempluꝫ obediētie ⁊ fidei [Et abijt per vniuerſam ciuitatē] metropolim. Et ē deuota ſanati obia. Cañ.iij. Surgā ⁊ circuībo ciuitatem: querēs quē diligit aīa mea: Jone.iij. Ingreſſus eſt Jonas in ciuitāteꝫ itinere diei vni⁹: ⁊ p̄dicauit [predicās oībus] Et eſt mirū q̄ demoniacus a legione curat⁹: fact⁹ eſt euāgeliſta. Mar.vl. Predicate euāgeliū omni creature [quāta illi] beneficioꝝ miracula [feciſſet ieſus] hoc eſt: ſaluator. Pſal.lxv. Uenite audite ⁊ narrabo vob' oēs qui timetis deuꝫ quanta fecit anime mee. Tob.xij. Bonis omnibus per eum repleti ſumus: quid iſti ad hoc dignum poterimus dare.

Factum eſt autē cum rediſſet Jeſus: excepit illum turba. Erāt em̄ om̄es expectantes eum

Hic incipit oñdere Uerbi v̄tutē in Mūdo minori. h̄ eſt in hoīe: tā in vita q̄ꝫ in morte. Et idō hic Duo inducunt̄ miracula. Quoꝝ Unū eſt De Sanatōe emoꝛroiſſe: p qua nemo intercesſit. Alteꝝ āt De Suſcitatōe filie archiſynagogi: p qua mlti intercedebāt: quā clamore ſuſcitauit: Docēs apl'os q̄ v̄bo v̄tutis ſue oīa portat. Aliqñ ſanās v̄tute verbū cōfirmāte. Aliqñ aūt Uerbi ptāte: Ut ipſi virtute vtant̄ in vite teſtimoniū. ⁊ v̄bo: in v̄itatis illūinatione. Et idō diuidit̄ tota hec hiſtoria i Duas ptes. In quaꝝ Prima agit̄ De Solēnitate recipientiū ſe: ⁊ expectantiū reditū eius: quē ideuoti abiecerūt. In Scda aūt ponunt̄ ea que faciūt ad miraculoꝝ ꝑfectionē. Circa Primū Tria dicuntur. Redit⁹ ſcꝫ. Exceptio ſolēnis. ⁊ Cauſa exceptionis. Reditus deſcribit̄ cum dē [Factuꝫ eſt aūt cū rediſſet] ad deuotos q̄ nouerant opa v̄tutiꝫ eius. Cañ.vj. Reuertere reuertere ſunamitis: reuertere reuertere vt intueamur te. Reuertere inqꝫ aduētu iterato veritat': Per Illuminatōeꝫ Intellectus. Lu.j. Illūinare his q̄ in tenebris ⁊ in vmbra mortis ſedent: ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis. Reuertere Per Accēſionem Affectus in ardore charitatis. Eſa.lxij. Donec egrediatur vt ſplendor iuſt⁹ eius: ⁊ ſaluator e⁹ velut lāpas accendat̄. Reuertere Per Infuſionē v̄tut' ad curatōeꝫ infirmitat'. Act'.x. Pertrāſiuit bn̄faciēdo ⁊ ſanando om̄es oppreſſos a diabolo. qm̄ de⁹ erat cū illo. Reuertere Per oſtenſionē tue ſpeciei: ⁊ auditum tue predicationis ad doctrinam honeſte conuerſationis. Canticoꝝ.ij. Oſtende mihi faciē tuā: Sonet vox tua in auribꝫ meis. Uox enim tua pulcris: ⁊ facies tua decora. Sic ergo cum rediſſet [excepit illum turba multa] Juxta Eſaie.lx. vaticinium. Leua in circuitu oculos tuos: om̄es iſti cōgregati ſ̄t: venerunt tibi. Joānis.xij. Turba multa que conuenerat ad diem feſtum: clamabat domino. Benedictus qui venit in nomine domini. Pſal.cxvij. O domine ſaluum me fac. o domine: bene pſperare: benedictus qui venit in nomie domini [Erant em̄ omnes expectantes euꝫ] Ecce Cauſa exceptionis: quia cum magno deſiderio ſalutis in corpore ⁊ animo: expectantes erant redituꝫ ſaluatoris. Pſal.xxxix. Expectans expectaui dominum: ⁊ intendit mihi. Michee.vij. Ego autem ad dominum aſpiciam: ⁊ expectabo deum ſaluatorem meum

**Et ecce venit vir cui nomē Jai/
rus: Et ipſe princeps ſynagoge
erat.**

Hec eſt Sc̄da pars In qua ponitur Hiſtoria
duoꝝ miraculoꝝ. Et diuidit̄ in partes Tres. In
quarū Prima ad miraculū faciendū ponit̄ In/
tercedentiū dignitas ꝛ multitudo: ꝛ Domini ad
faciendū inclinatio. In Secūda: cum eſſet in itine
re ponit̄ Prioris miraculi in ſanatiōe emorroiſſe
perfectio. In Tertia vero ponitur Filie archiſyna
goge ſuſcitatio. In Prima harum ponunt̄ Tria.
Intercedentis dignitas. Intercedētis hūilitas. ꝛ
Intercedentꝭ deuota poſtulatio cum rationis alle
gatiōe. que compulit affectū paternū ad poſtulan
dum. De Primo dicunt̄ Tria. Poſtulantis ſtre/
nuitas. Poſtulātis famoſum nomē. ꝛ Poſtulan
tis dignitas. De Prio dr̄ [Et ecce] in turba Ut
intercessiōe multoꝝ exaudiret̄ facilius: Et eſſet mi
raculum corā multis factum glorioſius [vir] In
quo intelligit̄ ſtrenuitas principis in regenda re/
publica. Bias qui fuit vnus de. vij. Sapientib⁹
Apollinis dr̄. Principatus oſtendit virum. Uir
em̄ eſt vt dr̄ Gregorius: qui cōtra biformes fortu
ne inſultus: vniformi cōſtantia mentis militat ꝓ/
munitus. Et vere vir virens virore fidei: qui ſalu
tē filie nō peteret ab eo quē nō crederet ſaluatorē.
Hiere. xvij. Beat⁹ vir q̄ confidit in dn̄o: ꝛ erit do/
minus fiducia eius. Erit em̄ quaſi lignum viride
qd̄ ad humorē mittit radices ſuas. Uir inq̄ a vi
rentia: quē nō deſperatio ſalutis ex magnitudiē
infirmitatis deiecit a ſpe ſalutis. Rho. iiij. Qui cō
tra ſpem in ſpem credidit. vt vere ſe probaret filiū
abrae. Hic ḡ vir [cui nomē Jairus] Ecce Deſi
gnatio famoſi nominis. Interpretat̄ em̄ Jairus
illuminatus. cuius facies cum dn̄o in monte re/
ſplenduit. Exod. xxxiiij. Illuminatus ad fidem re/
demptoris. ij. Coꝛ. iij. Nos om̄s gl̄iam dn̄i reue/
lata facie ſpeculantes: in eandē imaginē transfor/
mamur a claritate i claritatē tāq̄ a domini ſpiri/
tu. Hic ergo ſic iuxta nomē ſuum ad fidē illumia/
tus domino ſe preſentans [et ipſe princeps ſy
nagoge erat] Allegatio eſt dignitatis. Non cu
iuſlibet: ſed eccleſiaſtice q̄ maior erat om̄i dignitate
ſeculari. Principes em̄ tales populoꝝ congrega/
ti ſunt cum deo Abraā. Princeps autē erat cuius
eſt prima poteſtas ꝛ iuriſdictio in his que ſpectāt
ad ſynagogā: ceteris ad minora officia deputatis.
Eſa. xxxij. Princeps que ſunt digna principe cogi
tabit: ꝛ non erit amplius is qui inſipiēs eſt prin/
ceps. Principis em̄ eſt Iura ꝛ cōdere: ꝛ alijs pa/
rere: ꝛ alios ad honeſta ꝑ verba ꝛ exempla duce/
re. Hec em̄ ſc̄ꝫ Et̄. ſunt ꝯdigna principi. Et ideo dr̄
Eſa. xxxij. ꝙ fraudulentus non vocabitur maior.
Ipſe em̄ cogitatiōes concinnabit ad ꝑdendos mi
tes. Fraudulentus em̄: qui dictat leges ad perden
dos ꝛ expoliandos mites ꝛ innocētes: tyrann⁹ eſt.
Princeps autē non niſi vtilia ꝓ ſe decernit: ꝛ hoc
alijs ꝑapit quod ipſe prior facit. Ecōtra de Ma/
lis principib⁹ ſynagoge dr̄ Mat. xxiij. Alligant
onera grauia ꝛ importabilia: ꝛ imponūt ea in hu
meros hominū. digito autē ſuo nolunt ea moue/
rē. Iſte aūt princeps erat ſummus ſacerdos. ſicut
Epiſcop⁹ vel Archiepus apud nos [ſynagoge]
Et in hoc notat̄ ꝙ iam in ſacrificijs ꝛ ſacramentis
ſynagoge ceſſauerat virtus curatiōnū: ꝛ inchoaba
tur noua gratia: ꝛ requirebat̄ que curaret. Hebr.
vij. Nihil ad perfectū adduxit lex. Si em̄ aliquē
ad perfectū duxiſſet: ipſe princeps ſynagoge aliuꝫ
non requireret

**Et cecidit ad pedes ieſu: rogās eū
vt intraret in domū ſuam: quia fi
lia vnica erat illi fere ānoꝝ duode
cim: ꝛ hec moriebatur.**

Tangit̄ hic iſtius ꝓncipis Humilitas. Et tan/
gunt̄ Duo. Supplicitas adoratiōis: ꝛ Hūilitas
cordis. Supplicitas adoratiōis notat̄ in h̄ ꝙ pro/
nus adorauit. Exo. iiij. Adorauerūt proni in ter/
ram. Pronus enim: cadit in deū. Supinus autē
cadit a deo ꝛ auertit̄ ab ipſo. Et ideo pronus ma/
nuum apꝓhenſione adheret deo ꝛ accedit ad ip̄m.
Supin⁹ autē capite auertit̄ ab ipſo: ꝛ impingit ꝯ/
tra pedib⁹. Deut. iiij. Uos qui adheretis dn̄o vi/
uitis vniuerſi. De Supinis autē Eſa. x. dicit̄. In
omnib⁹ his nō eſt auerſus furor eius: ꝛ populus
non eſt reuerſus ad percutientē ſe. j. Coꝛ. xiiij. Ca/
dens in faciem ſuā adorauit deū: pnuncians ꝙ ve
re deus in nobis ſit [ad pedes ieſu] Ecce Hu/
militas deuotiōis: q2 cum ꝓnceps eſſet: nō dedi/
gnatus eſt locū pedum querere. Pſal. cxxxi. Ado/
rauimus in loco vbi ſteterūt pedes eius. iiij. Reg.
iiij. Mulier ſunamitis tenuit pedes heliſei. Sic
dixit Mardocheus ꝙ pro ſalute iſrael parat⁹ erat
oſculari pedes Aman. Heſter. iij. Sꝫ ꝛ multo ma
gis chr̄i. Sic mulier peccatrix ſtans retro ſec⁹ pe/
des ieſu oſculabat̄ eos. Luce. vij. Sic multi gr̄am
inuenerūt ad pedes domini. Heb. iiij. Adeam⁹ igi
cum fiducia ad thronū gratie ei⁹: vt miſericordiā
inueniamus in auxilio opportuno [rogans eū]
Ecce Supplicatio In qua Duo continent̄. Mo/
dus: ꝛ Res petita. Modus exprimit̄ ꝑ hoc ꝙ dr̄
[rogans eū] Eſt Rogatio: petitio cum ſupplica
tione ꝛ humilitate. Ecci. xxxv. Oratio humiliātis
ſe penetrat nubes. Et attende ꝙ cū magn⁹ eſſet
non cōuertit̄ ad imperiū vel ad pces armatas: ſci/
ens diuinitatē nō cogi niſi ꝑ humilitatē Et hoc eſt
argumentū fidei ipſius. Dan. iij. In animo cōtrito
ꝛ ſpū humilitatis ſuſcipiamur [vt intraret in
domū eius] Hic tangit̄ res petita Et ē Duplex.
q2 Una ordinat̄ ad alterā. ſcꝫ vt intraret in domū
ꝛ ſuſcitaret filiā. Querit̄ autē quare nō increpat̄
iſte ſicut regulus. Jo. iiij. Et ꝺ hoc Patres mltas
reddiderūt rōnes. Prima quidem eſt. q2 iſte cum
iſtis ſignis humilitatꝭ ꝛ deuotiōis petit. quod nō
ille. Procumbit in pedib⁹: quod ſignuꝫ eſt deuote
fidei licet puſille. Pſal. xcviij. Adorate ſcabellū pe
dum eius quoniā ſanctū eſt. Sc̄da autē eſt. quia
iſte ad aliud petit q̄ꝫ ille. Iſte enim petit: vt viſo la
mento matrꝭ puelle magis moueat̄ ad miſericor/
diam. Ille autē: quia abſentem nō credidit curare
poſſe. Eſa. lxiiij. Nunquid ſuꝑ his continebis te?

tactbis ꝛ affliges nos vehementer. Q.d. Nō con tinebis viſcera pietatꝭ: viſa tanta miſeria in me ꝛ ī matre ꝛ in familia domꝰ. Quā ꝗuis ſcias iam ꝑ pſētētiam(alꝰ pſentiā)diuinitatꝭ: tamē humanis tue moueberis videns eam oculis carnis. Ter tia cauſa eſt. Quia ſicut tactus mundiſſime ſue: ꝛ deitati vnite carnis: multa operabatꝰ in egris. Ita ſciuit ꝙ pſentia corporalis ꝑ ſenſum tactum mul ta faceret i filia ſi ſe domui pꝛeſentare dignaretur. Multa enim facit carbo ignitus que nō facꝰ natu ra ignis. Et ita facit multa deitati vnita humani tas: que non facit per ſe ipſam ſeparata deitas. Ex. lx. Locum pedum meoꝝ gloꝛificabo Locus enim pedum: eſt humanitas. qui(alꝰ que) gloꝛificatur quando mirabilibus per ſuum contactū facꝭ ho noratur. Quarta cauſa eſt Ut incarnatiōis edi ficetur fides. quia Niſi pſentia deitatis aliꝗ ope raretur que non faceret abſens: nō conſtrueretur fides incarnatiōis. Joānis. v. Opera que ego fa cio in nomine patris mei: ipſa ſunt que teſtimoni um phibent de me. His ergo de cauſis nō repꝛe henditur qui dominū rogauit vt domuꝫ eius in traret. Luc. xix. Hodie ſalus domui huic facta eſt. eo ꝙ ꝛ ipſe filius ſit Abꝛaeꝭ. Quia vnica filia erat illi. Ecce Allegatio petitionis ſubintellecte: Que eſt Ut ſuſcitaret filiā eius. Que ſicut Mat. ix. defuncta erat. Hic autē ꝛ Marci. v. dicitur: ꝙ moꝛiebatꝰ. hoc eſt: erat in moꝛiēdo. quia exeūte pa tre ō domo: erat in agone. Sed cū moꝛam faceret: rediēs iā tēdebat ad moꝛtē. ꝛ tādē etiā moꝛtua eſt: ſicut ꝛ inferius patri nunciatꝰ. Quattuoꝛ autꝫ di cuntur ad exaggerationē doloꝛis patris: ꝛ pꝛouo cationeꝫ miſcdie xp̄i. Scꝫ. Q erat vnicū nature pignus. Fragilitas ſexus. Teneritudo etatꝭ floꝛē tis. ꝛ Miſeria infirmitatꝭ. De Pꝛimo dꝛ. qꝛ vni ca erat illi. Et idō affectū paternū totū poſſede rat: ꝗ in alia natꝰ pignoꝛa indiuiſus erat. ij. Reg. j. Sicut mater vnicū amat filiū: ita te diligebam. Hiere. vj. Luctuꝫ vnigeniti fac tibi planctū ama rum. filia. Ecce Sexus infirmitas. Filia eni ma gis tenera eſt ꝗ filius. Eccī. xxvj. Eſt filia melioꝛ filio. Judith. xv. Tu gl̄ia iſrael: tu leticia hieꝛlꝫ: tu honoꝛificētia ꝑpl̄i mei(alꝰ nr̄i) Poſſat ei eē Q nūc filie teneritas diligebantꝰ circa aduentū ſaluatoꝛꝭ. quia ſperabatꝰ ꝙ ō ipſis incarnandꝰ eſſet ſaluatoꝛ. Ruth. iij. Benedicta filia tu a dn̄o. fere duode cim annoꝝ. Jam quaſi pubes effecta. ꝛ ideo io cūditati parentū parabatꝰ. Et in caſtitate nutrita: ſpem honeſtatꝭ iam ꝓmittebat: ꝛ gaudij(alꝰ gau diū)parentū. Dañ. xiij. Parētes eni eiꝰ cum eſſent iuſti: erudierūt filiā ſuā ſꝫ legē Moyſi. Cañ. viij. Soroꝛ nr̄a paruula: ꝛ vbera nō habet. ō eſt tenel la. ex qua ſpes poſteritatꝭ habetꝰ: ꝛ nonduꝫ fructus Et hec moꝛiebatꝰ. ō eſt: moꝛi incipiebat. Et hic allegatꝰ Magnitudo miſerie. qꝛ paternū affectum multū affecit doloꝛ moꝛtis filie: ex qua pignꝰ non dum ſuſceperat. Thꝛe. j. Uirgines eoꝝ ſqualide: ꝛ ipſa oppꝛſſa amaritudie. Significatꝰ allegoꝛice hic (alꝰ hac) filia: Caro. Uel Eccl̄ia. Que moꝛitꝰ ꝗdēꝫ. Caro: qn̄ ab inquieto ſpū regitꝰ. Uel Eccl̄ia: qn̄ ab in quieto pꝛelato. Thꝛenoꝛū. vltꝰ. Mulieres in ſion humiliauerunt. ꝛ virgines in ciuitatibus Juda.

Taliter autem exponere non eſt difficile

Et cōtigit dum iret: a turbis cō pꝛimebatur.

Hic intelligitꝰ Bonitas dn̄i: ꝛ Inclinatio ad fa ciēdū miraculū. Et ē ō incitatio(alꝰ inchoatio)ad operationeꝫ alterꝰ miraculi. Et tanguntur Tria. M 2
Pꝛimū Quoꝝ: Deſcriptio modi: Ubi: ꝛ Quo acceſſit ad eū mulier. Scdm autē Q humilitas ꝛ deuotio ꝛ fides deſcribitꝰ mulierꝭ accedētis. Ter tium eſt Fama miraculi: oꝛdinata ad ꝯfoꝛtationē cuiuſlibet credētis. Dicit igitꝰ de Pꝛimo ꝙ. Cō tigit dū iret. ō eſt: in eūdo eſſet ad domū pꝛinci pis. qꝛ virtꝰ de illo ſemꝑ manabat ſicut fons. Lu. vj. Uirtus de illo exibat: ꝛ ſanabat oēs. a turbis compꝛimebatꝰ. Compꝛimebatꝰ aūt ꝓpter mlti tudineꝫ. Turbe eni ſunt turbata multitudo. Que etiā dominū cōpꝛimit: nec diſcernit. Joan. xvj. In mūdo preſſurā habebitiſ. in me autē pacē. Preſſu ra autē turbe eſt Triplex. Eſt eni Admirantiū ſtrā eius. Et ideo cū pſſura: ad viſum pꝛementiū. Joā. vj. Sequebatꝰ eū multitudo magna: qꝛ videbant ſigna que faciebat ſuper his ꝗ infirmabantꝰ. Sūt etiā Turbe Deuotoꝝ: audire eū ꝛ videre ꝓpter edi ficationem cupientiū. Sicut Jo. xij. Turba exiēs ad eum dixit philippo. Dn̄e: Uolumꝰ ieſum vide re. Eſt etiā Turba: tota turbata ꝑ ſequentiū ꝛ preſſuras ei ſuſcitantiū. Qui ſequebantꝰ vt cape rent ꝛ accuſarēt. Mat. xxij. Abeūtes phariſei: cō ſiliū inierūt vt caperēt ieſum in ſermone: ꝛ mittūt ei diſcipulos ſuos cū herodianis. Pꝛimi ſūt Que rentes fidem curioſi. Scdi Fideles deuoti. Tertij Simulatoꝛes fidei ꝛ indeuoti. Oēs iſti acceden tes eū cōpꝛimūt. Pꝛimi āt eliciūt ſigna ad edifica tionē veritatꝭ. Scdi cōpꝛimunt ꝟtutem ad perfi ciendā bonitatē ꝛ ſcītatē. Tertij cōpꝛimūt huma nitatis fragilitatē ad accuſandā infirmitatē.

Et mulier quedam erat in fluxu ſanguinis ab ānis duodecim: que in medicos erogauerat omnē ſub ſtantiam ſuam: nec ab illo potuit curari.

Hic tangitꝰ Deuotio mlieris accedētis. Et tan guntꝰ Duo. Deuotio videlicet mulierꝭ. ꝛ Meritū. Deuotio tāgitꝰ in Quattuoꝛ. In ſexus fragilitate: ꝛ teneritate(alꝰ teneritudine) In ſingulari digni tate. In infirmitatꝭ deſcriptiōe. In acceſſus humili tate. Deſcriptio Sexus tangitꝰ cū dr̄. Et mlier. Bene mulier: pietate ſua. ſummū molliēs herū. ō eſt: dn̄m. ꝛ ieſū chꝛiſtū. Pꝛoū. vl. Mulier timens deū ipſa laudabitꝰ. Eccī. xxvj. Gr̄a ſuꝑ gr̄am mlier ſctā ꝛ pudoꝛata. Mulier autē hec foꝛtis erat: ꝗ ſe turbis immittere cogitabat. Pꝛouerb. vl. Mulierē foꝛtē ꝗs inueniet: ꝓcul ꝛ de vltimis finibꝰ pꝛeciū eius. quedam. dignitate ſingularis. Et hec ab Ambꝛoſio in Tractatu de Salomone dicitꝰ fuiſſe Martha: ſoroꝛ Lazari ꝛ Marie magdalene. Dicē eni ibi ſic: Chꝛiſtꝰ largū ſanguis fluxuꝫ reſtrinxit ī Martha. Lazarū aūt ſuſcitauit quatriduanum.

ꝛ demones expulit de Maria. Joã.xj. Diligebat
aũt ieſus martbã ꝛ Lazarũ ꝛ ſororẽ eiꝰ Mariã. Eu-
ſebius aũt Ceſarienſis In Eccleſiaſtica biſtoria dr:
ꝙ bec fuit ſpẽal' dignitatis femina:q̃ exquo curata
ẽ ad ſimilitudinẽ ſaluatoꝝ fecit fieri imaginẽ. Cui
etiam ſil'es veſtes veſtibꝫ ſaluatoꝝ induit: ꝛ fim-
brias in veſtibꝫ illis fecit: ſil'es fimbrijs veſtiũ ſal
uatoꝝ:ꝛ eã in borto ꝛ curia ſua collocauit. berbis
autẽ creſcentibꝫ ſub imagine: queciiq; berbaꝝ fim
brias attigerũt: ſilem curatiõis effectũ acceperũt:ꝛ
fluxum ſanguinis curauerũt. Ruth.iij. Scit oĩs
iſrl' mulierẽ te eſſe ꝟtutis⌊ erat in flu. ſan.⌋ De-
ſcribit̃ b̃ Magnitudo infirmitatꝭ a Quattuor. A
Specie egritudinis. Ab Antiq̃tate. A Sũptibꝰ
quos fecerat in medicos. ꝛ Ab Incurabilitate. A
Specie q̃dem cum dr⌊ Erat in fluxu ſangui-
nis⌋ Et bec alibi dr̃ emorroiſſa. Ab emor quod ẽ
ſanguis. ꝛ rois ꝑſice: qd̃ eſt fluxus. Et bic fluxus
nõ erat menſtruoꝝ :ſed emorroidaꝝ. Qui quãdo
eſt cum mẽſtruo fluxu: ꝛ oĩm q̃nq; venaꝝ: ꝑiculo-
ſus eſt Et facit caſum ꝟtutis: ꝛ ꝯſumptionẽ ſub-
ſtantie corꝑis. Et bic fluxus eſt bumoris :q̃ nutri
tiuus eſt corꝑis. In quo etiã ſedes vite eſt ꝛ eã vir
tutis. Leuit.xv. Mulier q̃ ſanguine fluere nõ ceſ-
ſat: q̃diu buic paſſioni ſubiacet: imũda erit. Erat
ergo bec Infirmitas:ꝛ Periculoſa:ꝛ Immũda:ꝛ
Tedioſa. Pš.l. Libera me de ſanguinibꝫ deꝰ:deꝰ
ſalutis mee. Fluxus aũt dr̃ diſtillationẽ continuã
ſanguinis imundi. Oſee.iiij. Sanguis ſanguinẽ
tetigit⌊ ab annis duodecim⌋ quot annoꝝ etiã
erat puella ſuſcitanda. Sũt autẽ bi anni circulꝰ
vnus ꝑfectus natiuitatis ſm naturam . q2 perio-
dus natiuitatꝭ ſm aſtronomos bꝫ duodecim do-
mos: ex.xij. ſignis cõfectas. Et q̃libet domꝰ ponit
vnũ annũ. Et exquo in duodecĩ annis cõfortata
non fuit: ſignũ erat ꝙ eſſet morbus incurabilis: q̃
in nulla ſue parte periodi iuuabat̃ a ꝟtute celeſti.
Hiere ij. Obſtupeſcite celi ſuꝑ boc ꝛ porte eiꝰ deſo
lamini vebemẽter. Eſa.xxxiiij. Tabeſcent montes
a ſanguine eoꝝ. ꝛ tabeſcet omnis militia celorum.
Oĩs aũt militia militãs ad nocumentũ vel ꝑfectũ
vite bõis: eſt in .xij. ſignis domoꝝ periodi. Et ideo
xij. ſunt ſtelle in corona capitis mulieris. Apo.xij.
que genꝰ bũanũ ſcat⌊ Que ĩ medicos eroga-
uerat⌋ Ecce Sũptꝰ quos expenderat. Dicit ig̃
⌊que⌋ mulier miſerabilis ꝛ mollis ꝑ infirmitatẽ
effecta⌊ in medicos⌋ b̃ eſt: in medicoꝝ ꝛ medici-
ne ſumptꝰ. Attendẽs b̃ quod dr̃ Eccĩ.xxxviij. Ho
nora medicũ. ꝓpter neceſſitatẽ eñ illũ creauit altiſ
ſimus. Et Ibidẽ. Deꝰ de terra creauit medicinã: ꝛ
vir prudẽs nõ abborrebit illã⌊ erogauerat⌋ b̃ ẽ
expẽderat⌊ oẽm ſubãm ſuã⌋ b̃ eſt :facultates ſi-
ue redditus facultatũ ſuaꝝ. Que dicunt̃ ſuba. q2
per eas ſubſiſtit infirmitas bũana. Attendẽs illd̃
Job.ij. Pellem ꝓ pelle: ꝛ cuncta q̃ bꝫ bomo dabit
ꝓ aĩa ſua. Quid eñ ꝓſunt bona tp̃alia ſi non aſſit
N 2 vita vtẽtis eis⌊ nec ab illis⌋ ſcꝫ medicis⌊ potuit
curari⌋ Et in b̃ notat̃ Morbi incurabilitas :ad
cõmendationẽ miraculi ꝑtinens. Eccĩ.x. Languor
prolixior grauat medicũ: breuẽ languorẽ precidit
medicus. Moraliter aũt notat̃ Diſpoſitio buiꝰ
infirmi In Sexu: In Circumſtantia: In Specie
egritudinis: In Prolixitate: In Sumptibus: et
In Incurabilitate. Non eñ ſanguine flueret: niſi
mulier. boc eſt mollis eſſet. Mollis aũt eſt qui car
nalibꝫ vicijs eſt emollitus: in nullo ꝯcupiſcẽtie carna-
li reſultans (al's reſiſtens) ꝛ nibil in cõtrarium la-
borans. Et bunc etiam pbi: mollem vocauerunt.
Rho.j. Tradidit illos deꝰ in deſideria cordis eo-
rum in immundiciã: vt ꝯtumelijs afficiant corꝑa
ſua in ſemetipſis. Matth.xj. Qui mollibꝫ veſtiun
tur: in domibꝫ regum ſunt. Eccĩ.ix. Mulier forni
caria quaſi ſtercus in via ab omnibꝫ conculcabit̃.
Molle eñ omni tangẽti cedit: ꝛ omẽ tangens ĩ ſe
recipit. Hiere.ij. Oẽs qui querunt eã: in mẽſtruis
ſuis inuenient eã. Hec ergo erat in fluxu ſanguis.
boc eſt in cõcupiſcentia fluxus carnalis. Ezec.xvj.
Conculcata in ſanguie tuo. Econtra de bonis dicit̃
Qui non ex ſanguinibꝫ neq; ex volũtate carnis ne-
q; ex volũtate viri: ſed ex deo nati ſunt. Joã.j.⌊ ab
annis duodecim⌋ A duodecio anno incipit for-
tis motus cõcupiſcentie. q2 tũc bumor generatio-
nis ad loca pudoꝝ incipit deſcẽdere Hiere.iij. Tu
fornicata es cum amatoribꝫ multis. tamẽ reuerte-
re ad me ꝛ ego recipiam te. Ezech.xvj. Perueniſti
ad mundũ muliebꝛẽ. vbera tua intumuerũt: ꝛ pi-
lus tuus germinauit. ꝛ eras nuda ꝛ cõfuſione ple-
na. Et boc eſt⌊ a duodecimo anno⌋ Tũc eñ or-
namenta laſciua adbibent ſibi femine. Que vocat
Propba: mundũ muliebrẽ. q2 exterius preferunt
mundiciã in babitu: quã intus nõ babent. ꝛ tũc ex
concupiſcẽtia tumẽt vbera :ꝛ prominẽt q̃ſi poma.
ꝛ pilus iguinis: ex bumore deſcẽdente ad inguina
(al's ad loca pudoris) germinare incipit. Qui pilꝰ
ſignificat cogitatões immũdas. Qd̃ pro certo fit
in puellis: ab annis.xij. In maſculis aũt fit a q̃r-
todecimo⌊ Medici autẽ⌋ ſunt carnales ꝯſolato-
res. Siĉ Fornicatores ꝛ guloſi. Et Medicine ſũt
fomenta libidinũ. Eze.xvj. Expoſuiſti fornicatio-
nẽ tuã omĩ trãſeunti. Lu.xv. Expẽdit oẽm ſubam
ſuã cũ meretricibꝫ viuẽdo luxurioſe⌊ nec ab illis
potuit curari⌋ q2 Libido eſt inſatiabilis. Pro-
uer.xxx. Os vulue eſt inſatiabile. Os aũt vulue(q̃
a volendo dr̃ . q2 ſemꝑ vult. ꝛ volendo non ſatiat̃)
concupiſcentiã ſignificat carnalẽ. Redeamꝰ aũt
ad litteram: buius mulieris deuotionem determi
nantes (al's terminantes) Dicit ꝙ.

Acceſſit retro: ꝛ tetigit fimbriã veſtimenti eius.

Tangunt̃ bic Tria. Acceſſus deuotionis. Ve-
recundia pudoris. ꝛ Tactꝰ fidei. Acceſſus deuo-
tionis tangit̃ cum dr:⌊ Acceſſit⌋ b̃ eſt: deuotione
appropinquauit. Pſal.xxxiij. Accedite ad eũ ꝛ illu
minamini: ꝛ facies veſtre non ꝯfundent̃. Heb.xij.
Acceſſiſtis ad ſion montẽ ſcm̃ ꝛ ciuitatẽ viuentis
dei bierlm celeſtẽ. ꝛ multoꝝ miliũ angeloꝝ freq̃n
tiam. ꝛ eccl'am primitiuoꝝ q̃ cõſcripti ſunt in celꝭ.
ꝛ iudicẽ oĩum deũ. ꝛ ſpm̃ iuſtoꝝ perfectoꝝ. ꝛ teſta
mẽti noui mediatorẽ ieſum. ꝛ ſanguinis aſperſio-
nẽ meliꝰ loquentẽ q̃ȝ Abel Qui eñ ad chriſtũ de-
uote accedit: oĩa bec inuenit. Inuenit montẽ eter-
ni in ſpũ ꝯtemplationẽ. Inuenit gr̃ã ciuitatis cele
ſtis ſuffragiũ. ꝛ angeloꝝ p̄ſidiũ . ꝛ eccl'e ꝑmitiuoꝝ

exemplū.ꝛ iudicio omniū iudiciū.ꝛ ſpūſſancti donū.ꝛ ſanguis chꝛi preciū ꝛ teſtificationē. Et ideo non eſt mirū ſi ꝯſequit̃ auxiliū:ꝛ medicamentū grē curātis. Acceſſit ḡ [retro] oſtēdēs ſicut peccatrix verecundiā. Hiere.xxx. Cōfuſus ſum ꝛ erubui: ꝗniam ſuſtinui opprobriū adoleſcētie mee. Dan̄.ix. Nobis ꝯfuſio faciei: regibꝫ nr̄is:ꝛ principibꝫ noſtris: patribꝫ noſtris q̄ peccauerūt. Tibi autē dn̄o deo noſtro miſcđia ꝛ ꝓpiciatio. Pſal.l. Peccatum meū contra me eſt ſp̄ [Et tetigit fimbriā veſtimenti eius] Ecce Tactus fidei. Et notant̃ Duo Qz tetigit: ꝛ Quid tetigit. Qz tetigit: fidei fuit. Sciuit eñ ꝙ aliqua ꝟtus deitatis lateret in omī eo qđ tāgeret. Non eñi tangit niſi ad immutatiōez. Et ideo adorat̃ Lignū crucis:ꝛ Veſtit⁹ eius: ꝛ oē quod tetigit. Gen̄.xxvij. Accede ad me vt tangam te. Tangit eñ ſe tangentē.ꝛ Tangit ad imutatiōz ſalutis. Lu.vij. Acceſſit ꝛ tetigit loculū:ꝛ reſedit q̄ erat mortuus. Mat.viij. Tetigit leproſum dicēs. Volo: Mūdare. Hoc aūt maioꝝ fidei fuit q̄ tetigit per mediū. Et confundunt̃ in(al's per)hoc Heretici: q̄ irridēt adorantes veſtes ꝛ reliquias ſctōꝝ Dicētes Nihil ineſſe ꝟtutis rebus irrationabilibus. Ad quoꝝ ꝯfutationē dn̄s voluit ad tactum veſtimēti ſui ſanitatē pſtare iſti femine [Tetigit ergo fimbriā] que minima eſt [veſtimēti] Et ſicut dr̄ Matth.ix. dixit in corde ſuo. Si tetigero fimbriā veſtimenti ei⁹: ſalua ero. Legerat eñ vl' audierat quod dicit Pſal.cxxxij. Sicut vngentuꝫ in capite quod deſcēdit in barbā: barbā aaron: quod deſcēdit in oramveſtimēti eius. Vngentum enim gratie a capite chꝛiſto deſcendit ad (al's in) apoſtolos: tanq̄ꝫ in eos qui immediate capiti adheſerūt. Et ad lr̄am: deſcēdit in fila veſtimentorum eius ex quibꝫ fideles capiūt iuuamentū. Et ideo vocātur veſtes ſacre. Significat̃ aūt allegorice in h̄ Qz tactus ieſus per fidē: i quolibet miniſtro eccleſie

D 2 minimo ſanat infirmitates peccatoꝝ. Et ſepe etiā infirmitates corpoꝝ. quia Non miniſter operat̃: niſi ſicut inſtrumentū. Jeſus autem eſt a quo exit virtus. Quicq̄d enim adheret corpi ieſu: ſanitates perficit. Qđ autē corpori nō adheret: ſicut heretic⁹ ꝛ ſcilmaticus: nō pficit ſanitates. Et hoc ſignatuꝫ eſt.iij. Re.xviij. vbi Helias exaudit̃. Sacerdotes aūt baal non exaudiunt̃. Qui ſignificāt hereticos. Poſt reſurrectionē aūt: qꝛ Corpus glorificatū nō immutat aliquod nō glorificatū: nec aliquam ſui qualitatē immittit in ip̄m. non ſequit̃(al's ꝯſequitur)aliquid tangens chꝛiſtū. Et ideo calix ꝗ̄ nō immutatur a ſanguine chꝛiſti. Neqꝫ palla a corpore. Et ideo palle aut calicis tactus nō legunt̃ tales ſanitates perfeciſſe. Et ideo forte dixit Joā.xx. Noli me tangere. qꝛ tal' tibi tactus nō confert imutatiōz Veronice aūt veſtimentū ante reſurrectionez tetigit: ꝛ ad effigiē imutauit. ꝛ ꝑ illud mlt̄ contulit ſanitates diuerſas. Eſt autē attendēda mulieris hui⁹ mirabilis humilitas: que ſibi fimbriam congruere ꝛ ſufficere reputauit ad conſequendā ſalutem. Cum eñi parua eſſet in oculis ſuis: parua reputauit ſibi congruere. Et cum plena eſſet fide: ſciuit ꝙ in minimo adherentiū chꝛiſto: ſufficiēs eſſet virtus ad ſue ſalutis perfectionē.j. Coꝛ.j. Qđ infirmū eſt deo: fortius eſt hominibꝫ.j. Reg.xv. Cū eſſes paruul⁹ in oculis tuis ꝯſtitui te regem iſrl'.

Et confeſtim ſtetit flux⁹ ſanguinis eius.

Tangit hic Miraculi ꝑfectionē. Et tāgit Tria Curationē ſubitā. Infirmitatē terminatā. ꝛ Sanitatē reſtitutā. Primū eſt ſupra naturā. Scđm: ſupra artē.ꝛ Tertiū eſt ſupra creatā ꝟtutem. Primū enim eſt ſupra naturā. qꝛ Natura operat̃ cum motu: ꝛ tranſmutatiōe ꝛ tp̄e. Hec aūt curatio eſt i momēto. Et h̄ tangit cum dr̄ [Et cōfeſtim] Qꝛ ſicut dr̄ Grego. Neſcit tarda rerū molimina ſpūſſancti gratia. Infinite eñi virtutiſ nō eſt opari paulatim et cum tp̄e: Sꝫ cōfeſtim ꝛ in momēto. Et h̄ ꝓbat Ariſt. tali rōne. qꝛ Si virtus aliquāta finita operat̃ aliq̄d in aliquanto tēp̄e: dupla illi⁹ operat̃ hoc in dimidio illius tēporis. ꝛ iteꝝ dupla ad illā: operat̃ hoc in dimidio dimidij temporis. Et ſic d̄ alijs duplis virtutibꝫ. Et ḡ Infinita ꝟtus q̄ non habet ꝓportionē ad illam: operabit̃ h̄ in inſtāti. Et hoc eſt ꝯfeſtim ꝛ in momēto. Et h̄ eſt ꝙ dr̄: ꝙ Sibi velle: ꝛ dicere: facere ē. Matth.viij. Tm̄ dic verbo: ꝛ ſanabit̃ puer meus. Sap̄.xvj. Subeſt enim tibi cū volueris poſſe. Heſter.xiij. Si decreueris: cōtinuo liberamur [ſtetit fluxus ſanguinis e⁹] Ecce Terminatio infirmitatiſ. Flux⁹ enim ſanguinis non niſi ex vna trium cauſarū ꝓuenire potuit. Aut eñ ꝓuenit ex quantitate ſanguinis. Aut ex corruptione Aut ex defectu ꝟtutis retinētis(al's retentiue) Et quocūqꝫ modo cauſabat̃ infirmitas: ꝑ imperium dn̄i ſtetit ſanguis. Et h̄ optime ſignificatū eſt Exo.iiij. Tulit Sephora acutiſſimā petrā. ꝛ circūcidit carnē preputij filij ſui. Et ſeq̄t̃. Sponſus ſanguinū tu mihi es: ꝛ dimiſit eū. Sephora enim interp̄tat̃: adheſio placuit. Et ꝑcat hanc mulierem: cuius adheſio chꝛo placuit. Petra autem acutiſſima chꝛs eſt: acutiſſime a nobis ꝛ profūde abſcidens oēꝫ maculā corruptiōis. Caro preputij: ſignificat ſupfluum fluxuꝫ ſanguinis corrupti: ex defectu ꝑdite ꝟtutis manantē in oēm ꝯcupiſcētie feditatem: que per chꝛiſtū abſciſa ꝛ circūciſa eſt. Et ideo ſtetit ſanguis. hoc eſt ꝯcupiſcētie ebullitio. Pſal.l. Libera me de ſanguinibꝫ deus deus ſalutiſ mee: ꝛ exultabit lingua mea iuſticiā tuā. Ezech.xvj. Dixi tibi dū eſſes in ſanguine tuo: viue. Stat eñ fluxus ſanguinis Qn̄ terminat̃ fluxus ꝯcupiſcētie ex ſanguinis feruore ꝓueniēs. Et ideo miraculū quod ſemel in iſta dn̄s muliere ꝑfecit carnaliter: quotidie ſpūaliter adimplet i fidelibꝫ: quos a feruore liberat cōcupiſcētie. In his aūt duobꝫ Tertiū intelligit̃. qđ eſt Reſtitutio integre ſanitatiſ. Per multitudinē: exuberātis ſanguis diminutā. Per corruptionez humoris ſublatā. Per alteratione feruētis ſanguinis ad temperiē reductā. Per ꝟtutem: ꝑditam per peccatuꝫ: reſtitutā. Hec eñ Quatuor exigunt̃ ad Reſtitutionē integre ſanitatiſ. Joā.v. Totū hoiem ſanū feci in ſabbato. Diminuit̃ autē ſanguis ſupfluus fede manās: ꝑ Abſtinentiā. Corruptio ſanguinis tollit̃ per Continentiā. Feruor frenatur per Penitentiam. Virtus reſtituit̃ per Gratiam. Ad Primū monet dn̄s Johel.j. Sāctificate ieiuniū.

Et Iere. Joel.ij. Cõuertimini ad me in toto corde veſtro: in ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu. Ad Secõ Lu. xij. Sint lumbi veſtri pcincti: ⁊ lucerne ardẽtes in manibꝰ veſtris. Ad Tertiũ Mat.iiij. Penitẽtiã agite: appropinquabit enim regnũ celoꝝ. Ad Quartum Joan.j. De plenitudine oẽs accepimꝰ gratiã p gratia. Si aũt queritur Quõ hec mulier cognouit ad
P 2 ſe rediiſſe bñficium ſanitatis: Dicendũ ꝙ cognouit hoc Confortatiõe virtutis: ⁊ Cõſolidatione corporis: ⁊ Exiccatione humorꝝ. q̃ in momẽto in tantũ inualuerũt in ea: Acſi ꝯtraria hoꝝ nunq̃ p infirmitatẽ in ipſa ſenſiſſet. Hieremi.xvij. Sana me dñe ⁊ ſanabor. Saluũ me fac ⁊ ſaluus ero: q̃niã laus mea tu es. Pſal.cxlvj. Qui ſanat ꝯtritos corde: ⁊ alligat contritiones eorum

Et ait ieſus. Quis eſt qui me tetigit?

Hic incipit huius Miraculi diffamatio. Ad laudem ⁊ gl'am facientis. ⁊ Ad confortationẽ fidei archiſynagogi: ſuſcitationẽ filie: a dño flagitantis Quia vidẽs ſanatã mulierẽ ex tactu fimbrie: cõfortatus eſt ad hoc ꝙ credidit futurã ſuſcitationẽ filie ſi p ſeipm dignaretur eam tãgere. Dicit autẽ hic Quattuor que ptinent ad famam tanti miraculi. Quoꝝ Primũ eſt Diſpẽſatoria ordinata ad illuminationẽ aſtantiũ interrogatio. Secundũ aũt ẽ Illuminationẽ deſiderantiũ Petri ⁊ alioꝝ reſpõſio. Tertiũ autẽ: eſt Obſcura quedã de virtute tacti dñi eruditio. Quartũ autẽ: eſt Veritatis plena recreatio. De Primo hoꝝ dicit [Et ait ieſus] Non ignorans. ſed diſpenſatorie ad illuminationẽ excitans [Quis eſt?] Duo dt. Perſone eniꝫ notat dignitatẽ: ⁊ Facti magnitudinẽ. Perſone enĩ notat dignitatẽ cum dt [quis eſt] ħ eſt: q̃nte dignitatis. Simile Luc.vij. Quis eſt qui etiã peccata dimittit? Pſal.xxiij. Quis eſt iſte rex glorie? Luce xv. Que mulier habẽs drachmas decẽ ⁊c. Nec ignorat ſexum: querens per dictionẽ maſculini generꝭ. ſed ſciens feminã eſſe: que iam mente virũ induerat ponit interrogationẽ per maſculinũ. ij. Machabeoꝝ.vij. Supra modum mater mirabilis: ⁊ bonoꝝ memoria digna: que feminee cogitationi maſculinũ animũ igerẽs erat [qui me tetigit] Ecce Supponit virtutis actũ: qui eſt Tactꝰ. Tangitur enim deus: Formata: Viua: ⁊ Deuota fide. Formata p dilectionẽ. Viua per ſperandaꝝ rerũ in corde vigorem. Deuota p deſiderij feruorẽ. De Formata dr̃ Gal.v. Fides que p dilectionẽ operatur. Viuit aũt fides: qꝛ ſm actũ ⁊ experimentũ in nobis certitudine quadã fundat res ſperandas. Heb.xj. Fides eſt ſubſtãtia reꝝ ſperandaꝝ: argumẽtuꝫ nõ apparentiũ. Feruẽs aũt fides eſt que nõ ſinit cor in ſe ipſo quieſcere: qn tendat ad (al's in) id qδ credit. ⁊ hec eſt que vocatur non ficta. ij. Timo.j. Charitas eſt de corde puro ⁊ conſcia bona ⁊ fide non ficta.

Negantibus autem omnibus: dixit Petrus ⁊ qui cum illo erant

Ecce Illuminationẽ de Queſtione domini deſiderantiũ reſponſio. Et tangũtur Tria. Quorum Primũ eſt Eoꝝ qui virtutẽ verboꝝ domini ignorauerunt negatio. Secundũ aũt Petri qui princeps apoſtoloꝝ erat ⁊ alioꝝ qui cum illo erant ad illuminationẽ: dominũ inclinãs: reſpõſio. Tertiũ autẽ de Queſtione a dño facta ãmiratio. Primũ notatur in hoc ꝙ dicitur [Negantibus aũt oĩbꝰ] Non enĩ negat ſermonẽ dñi: niſi qui virtutẽ eius ignorat. Qui autẽ virtutẽ verboꝝ dñi cogitat: non negat. ſed Aut aſſentit ſi intelligit. Aut ſi nõ intelligit: illuminationẽ expectat ⁊ requirit. De Negantibus autẽ dicit Job.xxxj. Hec eſt iniquitas maxima: ⁊ negatio contra deũ altiſſimũ. Tit.j. Nõ mentitur deus. Nume.xxiij. Non eſt deus vt homo vt mentiatur. Rhomanoꝝ.iij. Eſt deus verax. oĩs aũt homo mendax [Negantibꝰ autẽ omnibus] ſermonẽ domini [dixit Petrus] apoſtoloꝝ princeps: ⁊ vertex in ſolidiſſima petra veritatis fundatus. Matth.xvj. Beatus es Simon bariona: qꝛ caro ⁊ ſanguis nõ reuelauit tibi: ſed pater meus q̃ eſt in celis [Et qui cum illo erãt] in ꝯſenſu ſtudij ad veritatis inquiſitionẽ. Pſal.ciiij. Querite faciem eius ſp qui non fuerũt rebelles lumini

Preceptor: turbe te comprimunt et affligunt: et dicis. Quis me tetigit.

In hac Ammiratiõe continentur Tria. Primuꝫ Q 2 quidẽ Preceptorie excellẽtie pfeſſio. Secõm Eius que in effectu apparuit veritatis oſtenſio. Tertium aũt De Queſtione a dño facta ammiratio. Dicit enĩ [Preceptor] qꝛ Suuꝫ erat oĩs diuine illũinationis dare pcepta. Preceptor enĩ eſt oĩs magiſterij habẽs perfectionẽ. Luc.v. Preceptor: per totã noctem laborantes nihil cepimꝰ. In vbo autẽ tuo laxabo rete. Q.d. Quãuis humane rationi videatur inutile: ſcio ꝙ vbum tuũ fultum eſt omni veritate. nec põt eſſe irritũ ⁊ inane qδ loquerꝭ. Prouer.viij Juſti ſunt omẽs ſermones mei: ⁊ nõ eſt in eis prauũ q̃d atq; puerſum. Mat.xxiiij. Luc.xxj. Verba mea nõ trãſibũt [turbe te cõprimũt] Ecce Veritatis que eſt in effectu appares oſtenſio. Turbe aũt ſunt multitudo turbata cõfuſa: ⁊ tamẽ dñũ ſequens. Multitudo q̃dem ad vnũ nõ reducta. eo ꝙ vnus nõ vniuit eã ſpũs. Sicut dr̃ Actuũ.iiij. Multitudinis credentiũ erat cor vnũ ⁊ aĩa vna. Turbata aũt fuit affectus turbatiõe. quia nõ ſimplici corde querebat dñm. Contra qδ dr̃ Sapi.j. Sentite de dño in bonitate: ⁊ in ſimplicitate cordis querite illũ. Confuſa aũt fuit in ordinatiõe. qꝛ Modo ꝯfitebatur: Mõ negabat: Mõ honorabat Modo nolebat (al's lapidare volebat) Joãnis.vij Quidã dicebãt, qꝛ bonꝰ eſt. Alij aũt dicebãt non: ſed ſeducit turbas. Sequebatur aũt dñm p corporis ⁊ non aĩe vtilitate. Jo.vj. Queritis me. non qꝛ vidiſtis ſigna. ſed qꝛ comediſtis ex panibꝰ. Et ideo etiaꝫ hec turba nõ tangit dñm ad virtutis emiſſionẽ: ſed ad cõpreſſionẽ ⁊ afflictioneꝫ. Pſal.xxxv. Afflictus ſum ⁊ humiliatus ſum nimis: rugiebã a gemitu cordis mei. Malach.iij. Si configit hõ deuꝫ ſuũ qꝛ vos cõfigitis me. Et ideo dt ſpus. Joã.xvj. In mundo preſſurã habebitꝭ: in me aũt pacẽ. Turba ergo talis cõprimit ieſum ⁊ affligit. Et ideo in eam

nihil ſue virtutis emittit [et dicis] q non niſi vera dicis. Deut. xxxij. Deus fidelis ⁊ abſq; villa iniquitate iuſtus ⁊ rectus. peccauerunt filij ei⁹ ⁊ non in ſordib⁹ [Quis me tetigit:] Qđ dictū qdem omnes miramur ⁊ querim⁹ a te: ſcire deſiderantes cauſam dicti tui. Vidit enim Petr⁹ tāgi dñm ⁊ cōprimi extrinſec⁹: qui tactus ſilis eſt tactui mathematico. Qui tāgēdo: coniungit quidē in vltimis. ſed non facit aliquā naturalis vtutis immutationē. Naturalis autē tactus: eſt qñ qđ tangit ⁊ tangit immutant ſe inuicē ſm ſuas vtutes ⁊ qualitates. Et ammirabat de quo hoꝝ tactuū dñs loqueretur. Et lux vera (que illuminat omnē hominē venientē in hunc mundū: que ſemꝑ adeſt querentib⁹ veritatem) dixit quod ſequitur.

Et dixit Jeſus. Tetigit me aliquis? Nam ⁊ ego noui virtutē de me exijſſe.

[Et dixit ieſus] ſubobſcure: oſtendēs ſue qſtionis rōem ⁊ illuminationē. Dicit aūt Duo. Cōfirmat eñ pmo iterādo qđ dixerat [Tetigit me aliquis:] Non tactu turbaꝝ cōprimente ⁊ affligente: per quē nulla de me dicit vtus. Sed tactu deuotōis ⁊ fidei. Cañ. v. Venter meus intremuit ad tactum eius. Vēter eni eſt quo ꝯtinent vtutes diuine. Lu. vj. Virtus đ illo exibat: ⁊ ſanabat oēs.

Et attēde ꝙ tacta fimbria: tactū Se đt. Quia ad iſtam fum⁹ ⁊ vapor a corꝑe ſaluatoris reſolut⁹: qđ diuinitati vnitū eſt fimbrie adheſit: ⁊ vtus ei⁹ fideles ſaluauit. Et hoc eſt qđ ſequit [Nam noui virtutē de me exijſſe] Luc. v. Virtus erat dñi ad ſaluādū om̄s. Act. x. Pertrāſijt bñ faciēdo ⁊ ſanando oēs oppſſos a diabolo: qm̄ deus erat in illo. Cognouit aūt h dñs ꝑ ſui effectus experimentū: qui tñ oīa p̄cognouit ꝑ deitatis ſue ſapientiam ⁊ prefinitionem.

Videns autem mulier qꝛ nō latuit: tremens venit et procidit ante pedes eius: ⁊ ob quam cauſam tetigerit euz indicauit corā omni populo: ⁊ quemadmodū cōfeſtim ſanata ſit

Hic icipit Veritatis plena reſeratio. Et ꝯtinet
R 2 Duo. Ex parte mulieris ſcꝫ Veritatis ꝯfeſſionem. Ex parte aūt dñi: Facti miraculi ꝯfirmatioꝫ. ⁊ cauſe miraculi reuelationē: ad oīm fideliū ⁊ infideliū eruditōnē. Circa Primū notant Tria. Scꝫ. Cauſa mulierē ad ꝯfeſſionē vitatis inducēs. Modus humilitatē cōfitentis p̄tendēs. ⁊ Ipſa ꝯfeſſio veritatē explanans. Cauſa aūt q̄ mulierē ad ꝯfitendū induxit. tangit in hoc ꝙ đt [Videns autē mulier] viſu Fidei ⁊ Mūdicie cordis: quib⁹ duob⁹ oculis potēta videt deitatis in chriſto miracl'a facientē. Pſal. cxviij. Reuela oculos meos: ⁊ cōſiderabo mirabilia de lege tua. Lu. x. Beati oculi q vident que vos videtis. His ꝫ oculis vidit [Qꝛ nō latuit eum] quem nihil latere potuit. Heb. iiij. Omnia nuda ⁊ aperta ſunt oculis eius ad quem nobis ſermo. Eccl. xxiij. Oculi dñi lucidiores ſunt ſuper ſolem: intuentes in abſcōditas partes [Videns] ergo qꝛ viſa ē ab eo quē nihil latuit: ꝯuis diſſimularet vt cōuenientius inſtrueret aſtantes. ⁊ ad fidem induceret aliena confeſſione vtutis [tremens] Ecce Modus plenā et ꝑfectam p̄tendēs humilitatē. Et tangit Quatuor. Tremorē verecūdantis. Acceſſum amātis. Procaſum adorantis. ⁊ Humilitatē ſe ſibi ꝑ oia ſubijciētis. De Primo dicit [tremens] verecūdia eā quaſi diſſoluēte. qꝛ ſe tanti miraculi operatōne reputauit indignā. ⁊ incōgruū ſibi eſſe ꝙ gratiſſimo ꝯſpectui chriſti preſentaret. Pſal. ij. Seruite dño in timore: ⁊ exultate ei cum tremore. Job. iiij. Pauor tenuit me ⁊ tremor. ⁊ cum ſpūs me p̄ſente trāſiret: inhorruerunt pili carnis mee [venit] Charitate deo appropinquans. Jaco. iiij. Appropinquate deo: ⁊ appropinquabit vobis [procidit] adorādo. Matth. iiij. Deut. vj. Dominū deū tuū adorabis: ⁊ illi ſoli ſeruies. Pſal. xliiij. Ipe eſt domin⁹ deus tu⁹: ⁊ adorabunt euꝫ [ante pedes eius] ſe humiliter ſibi ſubijciendo. Pſal. xxxvj Subditus eſto domino ⁊ ora eum. Pſal. cxxxj. Adorauim⁹ in loco vbi ſteterunt pedes eius. Sicut quid ꝑagens illi peccatrici que erat in ciuitate. Lu. vij. Non eni deſpicabilē (al's deſpectabilē) reputauit locū Vbi illa ꝯſecuta eſt veniam. Vbi grās agit. Vbi miſcđiam inuenit per effectū ſalutis [⁊ ob quā cauſam] Ecce Cōfeſſio veritatis Duplex. Confitet eñ opus. ⁊ Confitet effectuꝫ opis. Opus enim qđ fecit in intētiōe ſua: cauſabat ex ſperato effectu ſalutis: licet ſm rē ecōuerſo ꝑ tactū: meritorie cauſaret effectus ſalutis. Et h eſt ꝙ đt [⁊ ob quā cauſam] q̄ nō iure (al's in re) ſꝫ ſue intētōis cā fuit [tetigerit eū] Sciēs ſcriptū eſſe Cant. j. Oleū effuſum nomē tuum. Et ideo tāgit vt oleum miſcđie eliciat [coram oī populo] vt famoſius ſit miraculum [indicauit] Opera eñ dei p̄dicare: honorificum eſt. Tob. xij. Eſa. xij. Annūciate hoc in vniuerſa terra [et quēadmodū confeſtim ſanata ſit] Ecce Confeſſio ſalutis. Eſa. liij. Vere languores nr̄os ipe tulit: ⁊ infirmitates nr̄as ipe portauit. Vñ Glo. De ieſu exit virtus que ꝓpitiat omnib⁹ iniquitatib⁹ noſtris: ⁊ ſanat om̄es infirmitates noſtras

At ipſe dixit illi Filia: fides tua te ſaluam fecit Vade in pace.

Ecce Operate ſalutis confirmatio. Et tangunt Tria. Benigna ſaluate allocutio. Efficacie fidei ꝑteſtatio. Pacifica mulieris ſanate dimiſſio. Primū notat cum dicit [Filia] que iam patrē requiris ⁊ ſilitudinē pretendis. Ruth. iij. Benedicta filia tu a domino: ⁊ priorem grām poſteriore ſuperaſti. j. Jo. iij. Nunc filij dei ſum⁹: ⁊ nondum apparuit quid erim⁹. Scimus aūt quoniā cū apparuerit: ſimiles ei erimus [Fides tua ſaluam te fecit] Cauſa meritoria nō ex cōdigno: ſed ex ꝯgruo. Luc. vij. Fides tua te ſaluā fecit. Hec aūt eſt fides formata que cor purificat. Et hoc qđ poſtulauit chriſtum preſtare poſſe non dubitat. Act. xv. Fide purificans corda eoꝝ. Jaco. j. Poſtulet in fide nihil heſitans [Vade in pace] ubi per ſanitatem

operationē reſtituta. Eſa.lvij. Ueniat pax ꝛ requi⸗
eſcat in cubili ſuo qui ambulauit in directiōe ſua.
Nec eſt pax in q̄ nō bellat oppugnās infirmitas
ſed ſanitatē cōfirmat. ꝛ conſolat᷑ cordis tranquilli⸗
tas Phil'.iiij. Pax dei que exuperat oēm ſenſum:
cuſtodiat corda veſtra ꝛ itelligētias veſtras. Nec
reſpōſio ꝛ dimiſſio ꝯfundit turbam cōprimētem.
Erudit: cetum apoſtolicū querentē. Conſolat᷑: in⸗
firmū ad chriſtū accedentē. ꝛ Confutat hereticum
de diuinitate chr̄i mentientē. ꝛ Cōfortat Jairum:
maius a domino miraculū᷒ expetentē. Sicut enī
dicit Grego. Ex ꝑceptione p̄ſentium munerū: fir⸗
ma fit expectatio futuroꝝ. Et in hoc terminat᷑ mi⸗
raculū de Sanatiōe mulieris emorroiſſe

**Adhuc illo loquente: venit qui⸗
daꝫ ad principem ſynagoge dicēs
ei: Quia mortua ē filia tua noli ve
S2 xare illum.**

Ut vite ꝛ mortis oſtendatur habere imperium
verbū diſcipulis (al's a diſcipulis) ꝑdicandū: ad h̄
inducit᷑ iſta hiſtoria. In hac enī ꝑte ubi ꝑficiun
tur Epiſcopi in hac vltima ꝑte iſtius capl'i. Diui⸗
dit᷑ autē hiſtoria hec in Quattuor ꝑticulas. In q̄⸗
rum Prima continet᷑ Id qđ oſtendit Miraculi
al's iſtius magnitudinē. In Scđa continet᷑ Id qđ fa⸗
ad mi⸗ cit ad ꝑfe iſtius in alios ꝑpagationeꝫ. In Tertia
racli i⸗ Id quod facit ad merentiū ꝯſolationē: ꝛ Irriden
ſti' ꝑ. tium ꝯfutationem. In Quarta v'o Id quod facit
ad miraculi ꝑfectionem ꝛ ammirationē. In Pri
ma haꝝ Duo ſunt ꝑagraphi. Primo enī Nūciat᷑
mors cum diffidētia ſuſcitatiōis. Cōſequēter Con
fortatur ad fideꝫ cū certa ꝓmiſſione ſalut'. Quat⸗
tuor autē tangunt᷑ in Paragrapho.j. Notat enī
Prio Continuationē h' hiſtorie: In qua oēs tres
Euāgeliſte cōueniūt: ꝙ imediate continuat᷑ ad p̄⸗
cedentē. Mar.v. Mat.ix. ꝛ hic Luc.viij. Quia ſic
diximꝰ: precedens factū inducat᷑ in argumentū fi⸗
dei ad iſtud. Sicut ꝛ Judei ammirātes dicūt Jo
an xj. Nō poterat is q̄ aperuit oculos ceci nati fa⸗
cere: vt ꝛ is non moreret᷑. Conſequēs enī eſt vt ſi vi
te habet ptātem: ꝙ ꝛ mortis habeat poteſtatē: ꝛ ꝙ
in dicione ſua cūcta ſint poſita. Heſter.xiij. ꝛ Sa
pi.xvj. Et Apl's.j. Coꝛ.xv. poſtq̄ oſtēdit ꝙ omnia
ſubiecta ſunt ei: Infert ꝙ nouiſſime etiaꝫ inimica
deſtruet᷑ mors. Et ſic ꝓcedit hic chriſtus: ſui verbi
oſtendēs ptātem. Et h̄ eſt ꝙ dr᷑ [Adhuc loquēte
illo] Et ſile eſt in cōtrario. Cum dn̄s ꝓbare vellet
beatū Job: qđ dicit᷑. Adhuc loquebat᷑ ille: ꝛ venit
alius ꝛc. Ut Sicut ibi triſtia triſtib' ſuccedebant.
Ita hic virtus v'tutis eſſet argumentū: ꝛ augeret᷑
fides credentiū. Scđo tangit Fidē nuncij venien⸗
tis: cum dr᷑ [venit quidā] Q.d. Non q̄libet du⸗
bitate fidei: ſed excepte actiōis [quidā] cui credi
oportebat [venit ad principē ſynagoge] Ad
quē paruus vel dubitate fidei nuncius non mit⸗
teretur.iij. Reg.xiiij Ego miſſus ſum ad te durus
nuncius. Eſa.xxj. Uade pone ſpeculatorem. ꝛ qđ⸗
cunq̄ viderit nunciet. Diſpēſatoria aūt ē hec nun⸗
ciatio ad magnitudinē faciens miraculi. Tertio
tangit Nuncium quod affert [dicens ei Quia

mortua eſt filia tua] Dicit autē cum diffiden⸗
tia ſpei ſalutis. eſtimās diminutā virtutē eſſe do⸗
mino (al's domini) Que qualitates vite mutare
poſſet: ꝛ non haberet mortis poteſtatē. Mors aūt
priuatio eſt vite: corruptio principioꝝ nature. ex⸗
piratio ſpiritus vehentis virtutes vitales in cor⸗
pore. Deſtructio organicoꝝ inſtrumentoꝝ aīe. Et
ideo ſc̄m naturā impoſſibilis eſt regreſſus a mor⸗
te ad vitā. Sapie.ij. Non eſt agnitꝰ qui reuerſus
ſit ab inferis. Threnoꝝ.iij. Lapſa eſt in lacū vita
mea: ꝛ poſuerunt lapidē ſuper me Talis igitur eſt
mors puelle. Ut autem dolor cruciās oſtendat᷑ in
patre: dicit᷑ [filia tua] que pignus ē nature: vni⸗
cum ſolatiū vite tue: ante ſubtracta (al's ſbtractū)
q̄ fructū ex ea receperis. Luc.ij. Tuam ipſiꝰ ani⸗
mam ꝑtranſibit gladius: vt reuelentur ex multis
cordibus cogitatiōes.ij. Regum.xviij. Quis mi⸗
hi det vt ego moriar pro te. Quartū eſt in paragra
pho iſto Argumentū diffidentie ſalutis: cum dic
nuncius [noli vexare illuꝫ] Et eſt iſta diffiden⸗
tia pietati admixta: ne Jeſus qui in multis procu
rans ſalutem noſtram laborauerat: vlteriꝰ in caſ⸗
ſum vexaret᷑. Exo.xviij. Stulto labore ꝯſumeris.
Mar.v. Filia tua mortua eſt: qđ vltra vexas ma⸗
giſtrū: Q.d. Conſolationeꝫ accipe quam poteris:
quia filia tua non redibit ad vitam. Sic.ij. Regū
xij. Dauid mortuo filio conſolatꝰ eſt: dicēs. Pro⸗
pter infātem cū adhuc viueret ieiunaui ꝛ fleui. Di⸗
cebā enim. Quis ſcit ſi forte eū donet mihi domi⸗
nus: ꝛ viuat infans. Nunc aūt q2 mortuus eſt q̄⸗
re ieiuno: Nunq̄ (al's Nunquid) potero euꝫ reuo
care amplius: Ego vadam magis ad eū. ille non
reuertet᷑ ad me. Et hec eſt cauſa ꝙ nūcius a domi⸗
no non increpatur: quia factis patriarche ꝛ ꝓphete
ſe ꝯformauit Sed tm̄modo confortauit patrē. Et
hoc eſt quod ſequitur

**Jeſus autem audito hoc verbo
reſpondit patri puelle. Noli time
re: Crede tm̄ ꝛ ſalua erit**

Dicit autē Duo. Conſolationē. ꝛ Confortationē T2
ad fidē. ꝛ Scđo Conſolatiōis ꝛ Confortatiōis ad⸗
hibet cām. Cōſolatio eſt cum dr᷑ [Noli timere]
timore diffidentie. Hic enī timor auferendo ſpem
occidit ſalutis fidem. Et ideo ꝑcipitat in deſpera⸗
tionē. Sap.xvij. Cum ſit timida nequicia data eſt
in omniū cōdemnationē. Sempᵉ enī ꝑſumit ſeua
perturbata ꝯſciencia. Et Ibidē. Dum ab intro mi
nor eſt timor: maiorē putat potentiam eius cauſe:
de qua tormentū preſtat. Tali ergo timore [noli
timere].ij. Paral'.xx. Nolite timere neq̄ paueatꝭ
ſed tm̄modo ꝯfidenter ſtate. ꝛ dominꝰ erit vobiſcū.
Et hoc eſt ꝙ ſequit᷑. Sed [crede tm̄] fide confor
tata. Gene.xviij. Nunq̄d deo quicq̄ eſt difficile:
Luc.j. Non erit impoſſibile apud deū omne v'bū.
Fides enim omnipotētie dei innitit᷑. ꝛ ideo oīa poſ
ſibilia ſunt credenti. Rho.iiij. ꝛ Gen.xv. Credidit
abraam deo: ꝛ reputatū eſt ei ad iuſticiā. Oſtende
ergo te eſſe tanti patriarche filium ꝛ crede. Jo.xiiij
Creditis in deuꝫ ꝛ in me credite. Ego ſum virtus
dei que omnia portat ꝛ mutat pro voluntatis ar⸗

bitrio[Et ſalua erit] Non ſolum ab egritudie
ſed etiã a morte. j. Reg. ij. Dñs mortificat. ⁊ viuifi
ficat: deducit ad iferos: ⁊ reducit. Job. v. Ipſe vul
nerat ⁊ medet. ꝑcutit: ⁊ manus eꝰ ſanabũt. Uirtꝰ
hec quidẽ in homine non eſt: Sed ego ſum deus.
Unde hanc rex iſrael ſibi non ineſſe ꝓfeſſus eſt di
cens. iiij. Reg. v. Nũ pro deo ego ſum vt occidere
poſſim ⁊ viuificare. Deus aũt viuificat. Rho. vj.
Deus qui viuificat mortuos: ⁊ vocat ea que non
ſunt tanq̃ ea que ſunt. Aduertendũ aũt hic q̃
opportuna ⁊ q̃ cauta fuit iſta reſponſio. Opportu
na: q: tempore illo facta: cũ triſticia nũciaret(al's
triſtia nunciarent)Et hoc notat Euãgeliſta cũ dic
[Jeſus autẽ audito hoc verbo] triſtis nun
cij: Fecit eñ iuxta conſiliũ Sapiẽtis Prouer. vl.
Date ſicerã merentib: ⁊ vinum his qui amaro ani
mo ſunt. Bibant ⁊ obliuiſcant egeſtatꝭ ſue: ⁊ do-
loris ſui non recordent amplꝰ. Sicera enim ⁊ vi-
num gaudiũ excitãt. Et ſignificant diuas in tem
pore triſtiae conſolationes. Clauũ eñ clauo exclu
ſit. Clauũ verbi triſticie. clauo verbi ꝯſolationis.
Eccl's vlt. Uerba ſapientũ: quaſi ſtimuli ⁊ q̃ſi cla-
ui in altum defixi. Cauta vero fuit. Non eñ alter-
catus eſt cum nũcio: ſed cõuertit ſe ad patrem: qui
ꝓ affectu paterno libẽs ṽba de ſalute filie recepit.
alloquens cũ de ſalute ſperando filie Eſa. xl. Loq-
mini ad cor hierl'm: ⁊ aduocate eã. Sic ergo con-
ſolatus eſt patrem: ⁊ ꝯfortauit ad fidẽ Sequit.

Et cum peruenisset ad domuz: non permiſit intrare ſecũ quenq̃: niſi Petrum ⁊ Joannẽ ⁊ Jacobũ et patrem ⁊ matrem puelle

Hic agit De Gratie iſtius in alios ꝓpagatiõe.
Tangit aũt hic Duo Quã benigne ſcʒ defũcto ni
hil abhorrẽs appropiquauit. ⁊ Quos gratie illi ſo
ciauit: vt in eos fortius propagaret. De Primo
dicit[Et cum peruenisset ad domũ] Ecce q̃
nihil abhorrẽs ꝯfuncto appropinquauit. Sciuit
q̃ ſicut in contactu leproſi: ita nec in cõtactu mor-
tui cõtaminaret. Unde Sap. vij. Acceſſit ⁊ tetigit
loculũ defuncti. Oportuit eñ q̃ medicus noſtro-
rũ infirmitatũ nobis appropinquaret: ⁊ intra do-
mum miſerie noſtre cõuerſaret: vt nos vndiq; tan
gẽs ⁊ noſtra ſua faciẽs: mortẽ noſtrã fugaret. Uñ
Luc. x. Appropians alligauit vulnera ſaucij ⁊ a la
tronib vulnerati. Hoc ẽ qđ petiuit Rebecca Ge-
nes. xxiiij. Ingredere benedicte dñi cur foris ſtas?
Hoc qđ ſm verã tranſlationẽ dicit Jo. j. Uerbuʒ
caro factuʒ eſt: ⁊ tabernaculo manſit in nob. Sic
enim ꝑuenit ad nos in domuʒ: nõ iam ſtans poſt
parietẽ miſeriarũ noſtrarũ. Cañ. ij. Et reſpiciens.
deitatis oculo: ꝑ feneſtras occultoꝝ noſtrorum. ⁊
reſpiciens ꝑ cancellos manifeſtoꝝ noſtroꝝ: ſed in
ipam noſtroꝝ humanoꝝ ꝯfectuũ intrans domũ.
Baruch. iij. In terris viſus eſt: ⁊ cum hominibꝰ
infirmis cõuerſatus. Sic ḡ cũ peruenisset ad do-
mũ. hoc eſt ad huiꝰ mortue puelle hoſpitiũ in do-
muʒ archiſynagogi. ꝫ ẽ moyſi. de iudaiſmo corpꝰ
aſſumens: in quo iacebat defunctꝰ: quem lex ſuſci
tare non potuit[non permiſit] Ecce tangit In-
quot ⁊ Quos gr̃a iſta fuit ꝓpaganda. Notant aũt
Duo. Quorundã excluſio ꝓpter malũ meritum. et
Quorundã aduocatio ꝓpter ſuuʒ beneplacitũ. Ex-
cluſio maloꝝ tangit ex modo negationis cum dr
[non permiſit ſecũ intrare] Quod attẽdens
Ap̃lus Heb. iiij. dr. Feſtinemus ingredi in illam
requiẽ vt non obduret quis ex vobis fallacia pec-
cati. Requies aũt illa ẽ in qua quieſcit ab infeſta-
tione mortis. Rhomanoꝝ. xj. Electio ꝯſecuta eſt.
ceteri autẽ excecati ſunt. Uñ hic irridẽtes ⁊ tumul
tuantes excluſi ſunt. Sicut patet Mat. ix. ⁊ Mar.
v. Tumultuantes: ſunt ꝯfuſionem ⁊ tumultũ ſe-
culi ſequentes. Eſa. iij. Tumultuabit puer contra
ſenem: ⁊ ignobilis cõtra nobilem. Irridẽtes autẽ
ſunt ſpũalia neſciẽtes ⁊ carnalia ſola reputantes.
Matth. vij. Nolite ſanctũ dare canib: ⁊ margari
tas nolite ꝓijcere ante porcos. Hos igit excluſit: ⁊
hac de cauſa[niſi petrũ ⁊ ioannẽ et iacobũ]
de ſuis[et patrem et matrẽ puelle]q̃ erant
ex parte defuncte cui preſtandũ erat beneficiũ: ad-
miſit. Ad defunctũ eñ ſuſcitãdum ex ꝑte dei Du-
plex requirit opatio. Dei ſcʒ. ⁊ Miniſtroꝝ. Mini
ſtroꝝ aũt Triplex. Poteſtatꝭ ꝑfecte in Sacramen
torum collatiõe: ⁊ Ueritatis diuine in fida cogni
tione. ⁊ Gratie gratuite in ṽtutis operatiõe. Pri
mũ horum ſignificat per Petrũ: cui ligandi ⁊ ſol
uendi plena collata ẽ poteſtas. Matth. xvj. Tibi
dabo claues regni celoꝝ. Secunduʒ ſignificat ꝑ
Joannẽ: qui radio irreuerberato veritatẽ ꝑſpexit.
De qua dr Joã. viij. Cognoſcetis veritatẽ: ⁊ veri-
tas liberabit vos. Et Joan. xvij. Sanctifica eos ĩ
veritate. ſermo tuus ṽitas eſt. Tertiũ ſignificatur
in Jacobo: qui luctator interpretat. ⁊ primus lu-
ctam virtutis inter apoſtolos pro chriſto perfecit:
In quo virtus in lucta nõ occubuit. Act. xij. Occi
dit autẽ iacobum fratrem ioannis gladio. Et hec
eſt cauſa q̃ de apoſtolicis miniſtris hos ⁊ nõ ali-
os ſumpſit. Sciens ſufficere ad mortis propulſa
tionem Cum diuina operatiõe: Clauiũ poteſtatẽ:
Ueritatis agnitionẽ: ⁊ Uirtutis ⁊ gratie opatõeʒ.
Ex parte autẽ puelle: aſſumit patrem: qui Prela-
tum ſignificat: paterno affectu ſubditũ diligentẽ.
⁊ acerbo luctu de morte filie lugentẽ[et matrẽ]
lacerato (al's lacero) pectore ꝓ filia deprecantẽ: que
eccleſie ſignificat ſuffragiũ. Nec eñ Quinq;: niſi
defunctus obicem ponat: ⁊ in morte remanere cõ
tendat: cum operatiõne diuina ſufficiũt ad mortui
ſuſcitationẽ. Poſtulatio patris ſignificat Jo. iiij.
Ubi pater dr. Domine: deſcende prius q̃ moriat
filius meus. Quod (al's Hoc) ṽbum ſemper eſſe
debet in ore prelati orantis ꝓ ſubditꝭ. Suffragi-
um matris ſignificat Luc. vij. Hec vidua erat: et
multa turba ciuitatis cum illa. Eccleſie eñ ſuffra
gia multos imperrãt ſuſcitari. Hinc eſt q̃ Baron
Prelatus ꝓ ꝑpl'o rogãs: inueniſſe legit: que ad vi-
tam eſt via. Sap. xviij. Silr mater pueri ĩpetraſſe
legitur ſuſcitationẽ filij. iiij. Regũ. iiij. Teſtes etiã
idonei ſunt Diuine opationis in ſacramentis: mi
niſter perfecte poteſtatis. Doctor lympide veritatꝭ
⁊ Operator gratioſe virtutis: Per quos excludit
Salmaticus poteſtatẽ eccl'iaſticã ſcindẽs. Here-
ticus veritati fidei contradicens. Prophanus ⁊

immundus virtuti ſe opponens. His igit᷑ de cau
ſis hos aſſumpſit. Sequit᷑.

Flebant autẽ omnes ⁊ plãgebant illaꝫ. At ille dixit Nolite flere. Nõ eſt mortua puella ſed dormit. Et deridebant eum: ſcientes qꝛ mortua eſſet.

Hic ponunt᷑ ea q̃ faciũt ad Merentiũ ↄſolatio/
x 2 nẽ ⁊ Irridentiũ ↄfutationem. Dicunt᷑ ḡ hic Duo.
Primo q̃dẽ Merentiũ ↄſolatio. Scđo: Irriden
tium ↄfutatio. In Prio hoꝝ Tria dicunt᷑. Prio
eñ Merentiũ luct⁹: exprimit᷑. Scđo Conſolatio
lugentib⁹ adhibet᷑. Tertio Ratio ↄſolatiõis ſub/
iungit᷑. De Primo dr̃ [Flebant aũt] lachrymis
[Omes] ꝓpter affectuꝫ piũs: q̃ in mãſuetudie oĩb⁹
profuit ⁊ ꝓfuit. ⁊ ideo patris tanti dolorẽ quilibet
tanq̃ꝫ ꝓprium defleuit [Et plangebãt illam]
lugẽtes q᷑ intẽpeſtiue defuncta ſit: adhuc vernans
flore iuuẽtutis. Eſa. xxxviij. Dũ adhuc ordirer ſuc
cidit me: p̃ciſa eſt velut a texente vita mea: cum ad/
huc vita multis diebꝰ videret᷑ eſſe texẽda. Eccĩ. xxij.
Sup mortuũ plora: defecit eñ lux eius. Flet⁹ igi
tur ꝑtinet ad lachrymaꝝ fuſionẽ. Pš. cxviij. Exi/
tus aquaꝝ deduxerũt oculi mei. Hiere. ix. Quis
dabit capiti meo aquas ⁊ oculis meis fontem la/
chrymarũ. ⁊ plorabo die ac nocte. Multũ eñ plo/
randũ eſt vt defunct⁹ reuocet᷑ ad vitã. Planct⁹ au
tem refertur ad lugubre carmẽ. Vñ Matth. ix. dr̃
q᷑ eiecit de domo tibicines. Conſuetudo eñ erat
Iudeis in exequijs defunctoꝝ ⁊ planctu: multas
facere impẽſas. Ita q᷑ ſicut tradit Ioſephus: mul
ti ꝓpter expenſas defunctoꝝ ſuoꝝ depauperati ſt̃.
Tibicines ḡ carmen lugubre precanuerunt: alijs
ſuccinentib⁹ ideꝫ carmen. Et hoc vocat᷑ Planctus
defuncti Hiere. ix. Vocate lamẽtatrices: ⁊ veniant
ad eas. que ſapiẽtes ſunt mittite: ⁊ ꝓperent ⁊ feſti/
nent: ⁊ aſſumant ſup vos lamentũ. Hiere. vj. Lu/
ctum vnigeniti fac tibi planctuꝫ amarũ. Geneſ. l.
Magn⁹ ẽ iſte planctus egyptijs [At ille dixit]
Ecce Plangentiũ ↄſolatio [Nolite flere] incõ/
ſolabiliter flentes tanq̃ꝫ de reſurrectõe ſpem nõ ha
bentes. j. Theſ. iiij. Nolum⁹ vos ignorare de dor
mientib⁹: vt nõ contriſtemini ſicut ⁊ ceteri q̃ ſpem
non habẽt. Hiere. xxxj. Hec dicit dñs: q̃eſcat vox
tua a ploratu: ⁊ ocĺi tui a lachrymis. qꝛ eſt merces
operi tuo ait dñs. Subiungit aũt cãm dicens
[Non eſt eniꝫ mortua puella: ſed dormit]
Huius aũt lr̃e: eſt Triplex expoſitio a Patrib⁹
tradita. Vna quidẽ. qꝛ pater tantus filiamfami/
lias que adhuc in cura patris erat: ſm legẽ domi/
ni erudierat. Et iõ mũdo defuncta ⁊ in ſinu abrae
recepta: ſpe felici redemptionẽ cõem expectãs viue/
bat. ⁊ hec hominib⁹ mortua: deo viuebat: ⁊ ſomno
beatoꝝ patrũ quieſcebat Dañ. xij. Parẽtes eius
cũ eſſent iuſti: erudierũt filiã ſuã ſm legem moyſi.
De Somno tali dicit᷑ Iob. iij. Nunc eñ dormiẽs
ſilerem: ⁊ ſomno meo requieſcerẽ Alia expoſitio
eſt. quia Defũctus ſeculo vt dr̃ Amb. deo viuit. Et
qui hominib⁹ qui ſuſcitare nõ poſſunt mortu⁹ eſt:
deo dormit q̃ ſuſcitare poteſt. Ioã. xj. Lazar⁹ ami
cus nr̃ dor. eam⁹ ⁊ a ſõno ſuſcĩ. eũ. Heb. xj. Etiã a
mortuis ſuſcitare potens eſt deus Tertia expõ.
quia Quidã moriunt᷑: finalẽ ſniam excipiẽdo. De
quibus dicit᷑ in Pſal. ciij. Terminũ poſuiſti quẽ
nõ tranſgredient᷑. Iob. xiiij. Conſtituiſti termios
eius qui preterire nõ poterũt. Et illi mortui eſſe di
cunt᷑. Alij aũt defungunt᷑: non finalem ſniam acci
piendo. Sꝫ potius vita fungunt᷑ Vt miracl'a ad
gloriam dei fiant in ipſis Et illoꝝ mors tempora/
lis caſus eſt. ſicut Somn⁹ tẽporalis: clauſio ⁊ ca
ſus eſt ſenſibilis vite. Io. ix. Neqꝫ hic peccauit ne/
qꝫ parẽtes eius. ſed vt manifeſtent᷑ opera dei i illo.
Et ſic fuit mortua puella. Mors eñ illi domina/
ri diu nõ potuit: cui fons vite appropinquauit. Et
iſta eſt ꝓbabilior expoſitio. Per hmõi enim ſigna
vt dr̃ Chryſoſto. Se eſſe dñm ꝓbauit: ⁊ cõmunem
aſtruxit reſurrectioneꝫ [Et deridebãt eũ] Hic y 2
ponit᷑ Irridentiũ ↄfutatio. Deriſio aũt hec diſpen
ſatoria eſt. quia licet riſerunt ex infidelitate potẽtẽ
a morte ſuſcitare volẽtis (al's valẽtis) Tamẽ ope/
ratur Ad manifeſtationeꝫ mortis: ⁊ per ↄſequens
Ad magnitudinẽ miraculi. et Ad gloriã eius qui
vere mortuã puellam ſuſcitare potuit. Peccabãt
tamen deridẽtes dominũ: cui⁹ verbis ſimplicit᷑ cre
dere debuerant. Iob. xij. Deridet᷑ enim iuſti ſimpli
citas: lampas contẽpta apud cogitatiões diuitũ:
parata lucere in tp̃us ſtatutũ. Lux eñ in vita re/
ſurrectionis Iob. xxx. Nunc derident me iuniores
tẽpore: quoꝝ patres nõ dignabar ponere cum ca/
nib⁹ gregis mei: ⁊ vita ipſa putabant᷑ indigni. De
Pena autẽ ſic dominuꝫ deridentiũ dr̃ Prouerb.
xix. Parata ſunt deriſorib⁹ tormẽta: ⁊ mallei per/
cutientes ſtultoꝝ corporib⁹. Subiungit Deri
ſionis cãm: dicens [Sciẽtes] humana ſapiẽdo
ſm cauſas inferiores [qꝛ vere mortua eſſet] ſꝫ
naturã. Col. iij. Mortui eſtis: ⁊ vita vr̃a abſcondi
ta eſt cum chr̃o in deo

Ipſe aũt tenens manum eius: clamauit: dicens Puella ſurge.

Hic agitur De Perfectione miraculi. ⁊ Fama.
Perfectio autẽ deſcribitur in Tribus. In Cau/
ſa. In Effectu. ⁊ In Demonſtratione veritatis.
Cauſa deſcribit᷑ in Trib⁹. In Facto. In Clamore
⁊ In Verbi poteſtate. Factum deſcribit᷑ cum dic̃
[Ipſe aũt tenẽs manũ eius] Vt ſignificaret
Se Subleuare per adiutoriũ diuine virtutis: ⁊
Influere vitã per contactum ſue viuifice carnis.
Iob. xiiij. Operi manuũ tuarũ porriges dexterã.
Pſal. lxxij. Tenuiſti manũ dexterã meã: ⁊ in volũ/
tate tua deduxiſti me: ⁊ cũ gloria ſuſcepiſti me. Pš.
cxxxviij. Poſuiſti ſup me manũ tuã: mirabilis fa
cta eſt ſciẽtia tua ex me [Clamauit] Ecce Inten
ſio clamoris: notans difficultatem eductionis de
morte. Non quo ad Se: cui oĩa poſſibilia ſunt
Sed quo ad defunctũ qui difficulter redit. Ioã.
xj. Clamauit ⁊ dixit. Lazare veni foras. Pš. lxvij
Dabit voci ſue vocẽ virtutis. j. Coꝛ. xv. Abſorpta
eſt mors in victoria Vbi ẽ mors victoria tua. Vbi
eſt mors ſtimulus tuus [dicens] Ecce Verbum
virtutis ⁊ vite [puella ſurge] Marc. v. dicitur.

Tabitha cumi. Quod interp̄tat̄ Puella ſurge. No
minanda autē a ſexu ⁊ etate: notat fragilitatis te
neritudinem. Que meret̄ Ignoſcentiā ꝺ delictis.
⁊ Gratiam in bonis. Sic em̄ ē Beniamin noſter.
hoc eſt. filius dextere chriſtus: in medio iuuēcula
rum tympaniſtriaꝝ: ſemꝑ delicta iuuētutis igno
ſcens: ⁊ bonis grām augens. Can. viij. Soror no
ſtra paruula eſt: vbera nō habet [Surge] Per
hoc vocat ad vitā: oſtendēs in his que ſurſum ſūt:
verum eſſe vite fructuꝫ. Col. iij. Si conſurrexiſtis
cum chr̄o: que ſurſum ſunt querite: vbi chriſtus ē
in dextera ſedens. que ſurſum ſunt ſapite: non que
ſuper terrā: Ibi enim eſt terra viuētium. ⁊ Ibi eſt
fons vite indeficiētis Ubi nemo morit̄. Ps̄. xxvj
Credo videre bona dn̄i in terra viuētiū. Itē. xxxv.
Apud te eſt fons vite: ⁊ in lumine tuo videbimꝰ lu
men. Eph. v. Surge qui dormis: ⁊ exurge a mor
tuis: ⁊ illuminabit te (al's tibi) chriſtus.

Et reuerſus eſt ſpiritus eius: et ſurrexit continuo. Et iuſſit illi da re manducare. Et ſtupuerunt pa rentes eius. Quibus precepit ne
z alicui dicerent quod factū erat

Hic tangit̄ Miraculū iſtō per effectū. Et tāgunt̄
Tria. Quoꝝ Primū eſt Q᷑ reuerſum eſt vere vi
te principiū. Secunduꝫ Q᷑ oſtendit vigoroſe vite
actum. Tertiū Q᷑ hoc perfectū eſt. non per natu
ram: ſed per miraculū. Primū notat̄ cum dicitur
[Et reuerſus eſt ſpūs] hoc eſt aīa. que (ſicut
dicit phus) pncipiuꝫ eſt ⁊ cauſa vite. iij. Reg. xvij.
Reuerſa eſt aīa pueri intra euꝫ: ⁊ reuixit. Ezech.
xxxvij. Ueni ſpūs ⁊ inſuffla ſuꝑ interfectos ⁊ reui
uiſcant. Jo. vj. Spūs eſt qui viuificat: caro nō p
deſt quicq̄ [Et ſurrexit] Ecce Uite ſimul ⁊ vir
tutis actus. Surrexit autē que ſurſum ſe egit: in
imis non remanens. Eſa. lviij Suſtollam te ſuꝑ
altitudinē terre: ⁊ cibabo te hereditate iacob pr̄is
tui. Baruc. v. Surge ⁊ ſta i excelſo: ⁊ vide. Mat.
xxiij. ⁊ Lu. xxj. Leuate capita veſtra [cōtinuo] h
eſt: in momento ſimul reparata Uita ⁊ Uirtute ⁊
Organis operationū naturaliū. Quod nō potuit
fieri per naturā. Eccl. xxxvj. Innoua ſigna ⁊ imu
ta mirabilia. glorifica manū ⁊ brachiuꝫ dextrum.
Sic enim vitam ⁊ virtutē reddere nō potuit niſi
glorioſa manus dei: que naturam inſtituit. Pſal.
lxxvj. Hec mutatio dextere excelſi [Et iuſſit illi
dare manducare] ad vere vite demonſtratio
nem. Quia vt dt Ambroſius: phantaſtice ſuſcita
tus: imaginē habet viuētis. ſed non operationē: q̄
eſt comeſtio. que animalē ⁊ verā vitā indicat. Un̄
Joānis. xxj. ⁊ Luc. xxiiij. dominꝰ comedit cū diſci
pulis: veram ⁊ humanā vitā oſtendens: q̄ in glo
rioſis q̄dem corporibꝫ eſt ſm poteſtatem. Sed in
his qui ad animalem vitam redeūt: eſt ſm poteſta
tem: ⁊ indigentiā: ⁊ nutrimentū quo indiget cor
pus hominis animale [Et ſtupebant paren
tes eius] Ecce Fama miraculi. Dicunt̄ āt Stu
pere parentes: quia illi intus fuerūt: tamen ꝑ effe
ctum (al's officium) ⁊ per parentes predicatum eſt
omnibꝫ. Joel. j. Audite hoc ſenes: ⁊ aurībꝰ ꝑcipite
omnes habitatores terre: ſi factū eſt iſtud in diebꝫ
veſtris aut in diebus patrū veſtrorum: Eſa. lxvj.
Quis audiuit vnq̄ tale: aut q̄s vidit huic ſimile
[Quibus precepit] Cautelā docēs humilita
tis in magnis. Eccl. iij. Quanto magnꝰ es: humi
lia te in omnibꝫ. Et ideo licet ꝯformare in omnibꝫ
preceptis debeamus voluntatem noſtram volū
tati diuine: tamen h faciendꝫ eſt in fine p̄cepti: ⁊
non in re p̄cepta. Et cū deus intendat per hoc nos
reddere humiles: cōformes ſumꝰ quādo de donis
dei hūiliamur: nihil nob̄ inde attribuētes Et h eſt
quod dt [ne cui dicerent qd̄ factū erat] cū ta
men miracula dei ⁊ opera ſemper ſint p̄dicanda:
ſicut ſuperius ſepe dictum eſt ⁊ probatum

Capitulū. IX.

Conuocatis autē a
c **Jeſus duodecim aplīs.**

Hic incipit pars illa que ē De Cō
miſſione ſiue Collatione poteſtatis Apl̄oꝝ ⁊ Epi
ſcopoꝝ: qui primū locū tenent in eccl̄ia. Habet āt
partes Duas. In quaꝝ Prima agit̄ De Poteſta
tis eccl̄iaſtice collatiōe. In Secūda vero agitur De
Eruditione ⁊ Cautela. ⁊ Modo Qualiter iſtā po
teſtatē in ſubditos exerceāt. Ad h em̄ magna ē opꝰ
eruditione. In Prima haꝝ Tria ſunt. Quoruꝫ
Primū eſt: de Ptāis iſtiꝰ collatiōe. Scd̄ꝫ: de Po
teſtatis iſtiꝰ executione. Tertiū de h Qualiter hāc
ptātē executi (al's ꝯſecuti) ſint ad chr̄ꝫ relatiōe. Sic̄
⁊ qlibet Legatꝰ; legatiōis pacte fac̄ relatiōꝫ. Ptātē
aūt chr̄s tradēs diſcipul̄ Quattuor inducit. Pri
mo Cōuocat ad vnitatē. Scd̄o Aplicā largit̄ po
teſtatē. Tertio Sui apoſtolatꝰ ⁊ legatiōis tangit ⁊
p̄ſcribit finē Quarto formā adhibet viuēdi tāte le
gationi ꝯgruentē. De his aūt q̄ hic dicunt̄: multa
ſup̄ Mat. x. ⁊ Mar. vj. notata ſūt. de qbꝫ nullam
h faciamꝰ mentionē. Dic̄ igit̄ circa Cōuocationē
Tria. Modū. ſ. q̄ intelligit̄ i vbo Cōuocatiōis cū
dic̄ [Cōuocatis] h ē: in vnū vocatꝭ. Ut cū chr̄o
ſint vnū. Int̄ ſe ſint vnū: ⁊ Cū eis ad q̄s mittūtur
efficiant̄ vnū. Cū chr̄o āt exn̄tes vnū: ſc̄ cū patre ⁊
ſpūſctō vnū: cū qbꝫ chr̄s ē vnū. Jo. xvij. Uolo pat̄
vt q̄s dediſti mihi vnū ſint: ſic̄ ⁊ nos vnū ſumus.
Itē Ibidē. Sic tu pr̄ i me: ⁊ ego i te: vt ⁊ ipſi i nob̄
vnū ſint. Itē Ibideꝫ. Tu i me ⁊ ego i eis: vt ſint in
vnū ꝯſūmati. In hac em̄ vnione ꝯtinuꝰ ſine interru
ptiōe: ē deſcēſus chariſmatū in totā eccl̄am. Ps̄.
cxxxij. Sicut vngentū in capite qd̄ deſcēdit in bar
bam: barbā aaron ⁊c̄. Act. iiij. Multitudinis credē
tium erat cor vnū: ⁊ aīa vna. Hec aūt vnitatꝭ cō
cordia perficit̄ Tribus. Unitate veritatis credite.
Unitate charitatis affecte (al's effecte) ⁊ Unitate
ſpiritus totum corpus eccleſie viuificante ⁊ mo
uente. De Primo dicitur. j. Corinth. i. Idipm̄ di
catis om̄es: ⁊ non ſint in vobis ſciſmata. De Se
cunda Jo. xiij. In hoc cognoſcent hoīes: quia mei
eſtis diſcipuli ſi dilectionē habueritꝭ ad inuicē. De
Tertia Eph. iiij. Unus ſpūs vnū baptiſma. Jōs

aplo.j.Cor.xij.Eodē ſpū potati ſum⁹.Sic i vni/
tatē vocat Credēdoꝝ:Diligēdoꝝ:ꝛ Per ſpm̄ ope
rādoꝝ.j.Coꝛ.xij.Hec oīa opa͛t vn⁹ atqꝫ idē ſpūs
diuidēs ſingul' ꝓut vult.Hui⁹ aūt Conuocatōis
auctoꝛ eſt [Jeſus] q̄ ē auctoꝛ ſalut' ꝛ vniformi/
tatis i ecc'ia.Qd̄ ſignifica͛t ꝑ tunicā ſuā icōſutilē
Jo.xix.Et q̄ dr̄ Mat.xij.ꝛ Lu.xij. Qui ñ colligit
mecū diſꝑgit.ꝛ Qui nō eſt mecū ꝯ me ē Gen̄.xlix
Cōgregami filij iſrl' ꝯgregami:ꝛ audite Jſrl' piez
veſtꝝ.ps.xlix.Cōgregate illi ſctōs ei⁹ q̄ oꝛdiauc
rūt teſtamētū ei⁹ ſup ſacrificia. Tertio āt tāgit
Quos ad ſe imediate ꝯgregat ꝛ vocat.Ceteros au
tē: mediātib⁹ ill' adiūgit ſibi [duodecī aplos]
Quos ſup noīb⁹ ꝓpꝛijs expſſit.Hic ei oꝛdiat ma/
ioꝛes i ecc'ia:q̄ vice fungunt' aploꝝ.Partes aūt
duodenarij ſūt Unū Duo Tria Quattuoꝛ Sex
Et i Uno qdē exꝓmit' Unitas deitat'.ꝛ Simpli
citas intētōis.Jn Duob⁹ āt Mādata gemīe di/
lectōis i vnitate Trinitat'.Jn Trib⁹ aūt Trini/
tas ꝑſonal' cū trītate theologice v̄tut'.Jn Quat/
tuoꝛ aūt Perfectio hūane v̄tutis: cū Quadriga
euāgelice ꝑdicatōis.ꝛ Quattuoꝛ mūdi plag':i q̄
bus ꝑdicandū eſt euāgeliū.Jn Sex aūt Perfe
ctio ꝯſiſtit opatōis.q2 i Senario expleuit de⁹ oēꝫ
diuerſitatē ſui opis. Hi aūt apli habēt nouē oꝛ
natus ꝑ.xij.diſtributos.Habēt eni Pricipatus
auctoꝛitatē.Habēt etiā fundamētalis doctrine
fontalitatē.Habēt Scītatis fulgoꝛē. Quoꝛum
Primū eſt Ptāt' pris.Scōm Sapie filij.Ter/
tiū Bonitat' ſpūſſcti.Quo ad Primū ſignificāt'
in Duodecim ptriarchis filijs Jacob.Gen̄.xxxv.
Quo ad Scōm:ſignificāt' i Duodecim fontib⁹ i
uent' in Helym.Exo.xv.Quo ad Tertiū ꝑ cant' i
xij.lapidib⁹ pōtifical' oꝛnat⁹.Exo.xxviij.Habent
adbuc panis v̄bi dei ꝛ eucharistie apud ſe pabu
lū.Habēt i ſe ꝯſtantie in paſſiōib⁹ tribulationuꝫ
ſtabilimētū.Habēt i oblatōe ꝑ ꝓplo de ſe offerre
ſacrificiū.Jn Prio hoꝝ:ꝯfigurati chro nouo pō
tifici:noui ſacri auctoꝛi.Jn Scdo Chro patiēti.
Jn Tertio:Cōfigurati chro hoſtie.Quo ad Pri
mū ꝑ cāt' i.xij.panib⁹ ꝓpoſitōis.Leuit.xxiiij.Quo
ad Scōm figurāt' i.xij.lapidib⁹ poſit' i ripa Joꝛ/
danis:ſup q̄s manauit vnda tribulatōis.Joſue
iiij.Quo ad Tertiū in.xij.bob⁹.iij.Reg'.vij.q̄ ſta
bāt ſub mari eneo.Habēt adhuc i ſe Radiantia
merita britudis.Habēt i ſe Fūdatiōem eccl'iaſti
ce ptātis.Hñt in ſe Portas ꝛ aditus eccl'iaſtice
dignitatis.Primū Per vite idoneitatē.Secun
dum Per datam ſibi a dn̄o clauiuꝫ poteſtatem.
Tertiū autē Per gratuitā ꝛ diuinā ad apoſtola
tū vocationē.Primū eſt Per cōueniētiā ad chri
ſti vitā.Scōm Per ꝯfoꝛmitatēꝫ ad chri fidem.
q̄ eſt fundamentū.Tertiū autē Per aſſimilatio/
nē ad chriſti introitū: qui eſt oſtiū. Qd̄ nō accepit
ſibi honoꝛē:ſed dedit ei honoꝛē qui dixit.Tu es
ſacerdos in eternū ſm̄ oꝛdinē melchiſedech.Ps̄
cix.Quo ad Primū ſignificant' ꝑ.xij.ſtellas in co
rona ſponſe.Apoc.xij.Quo ad Scōm ꝑ cant' per
xij.celeſtis ciuitat' fundamēta Apoca.xxj.Quo
ad Tertiū figurāt' ꝑ.xij.celeſt' ciuitat' poꝛtas ſi/
ue hoſtia:Et ſic ter trini oꝛnat⁹ eccl'ie militāt' ſūt
ſicut ſunt ter trini oꝛnat⁹ eccl'ie triūphantis.Hos

igit' xij.in hos vocauit oꝛnatus.Et hos oꝛnatus
omnis pontifex habere tenet' aut ipſe inter aplos
non voca͛t a deo:ſed foꝛte ſe ingerit in doloſa frau/
de diaboli. Sequitur.

Dedit illis virtutē ꝛ poteſtateꝫ ſup omnia demonia:et vt languo res curarent.

Hic Apoſtolicā largit' poteſtatē.Dicit āt Tria.
Gratuitam ſcꝫ collationē donationis.Magnitu B
dinem largiti muneris.ꝛ Efficaciā eiuſdeꝫ contra
nocumentū contrarie poteſtatis.Gratuitas largi
ti muneris tangit' cum dicit' [Dedit illis] Non
eñ reddidit meritis ſiue obſequijs.Nec vendidit
precijs.Nec exoluit ꝓ debitis:ſed gratuito dono
dedit gratis.Mat.x.Gratis accepiſtis:grat' da/
te.Jo.j.Omēs accepimus de eius plenitudie: gra
tiam ꝓ gratia.Jaco.j.Dat omnib⁹ affluenter:ꝛ nō
improperat.Eph.iiij.Pſal.lxvij.Dedit dona ho/
minibus.Math.xxv.Dedit vnicuiqꝫ ſm̄ ꝓpꝛiam
virtutē.Heſter.ij.Largit⁹ eſt munera ſm̄ magni/
ficentiā ꝑncipalē [virtutē ꝛ ptātem] Magni/
tudinē deſcribit largiti muneris.Tāgit aūt Duo
munera Quoꝝ Unū dr̄:ꝑfectōnē potētie ad actū.
Scōm aūt:oꝛdinationē potētie ad dīne legis oꝛ/
dinationē.Eſt eñ Uirtus vltimū potētie cuiuſli/
bet ad ſummū ſui act⁹.Sicut dr̄ Pho.ꝛ ꝯfirmat
Dionyſi⁹.Poteſtas eſt ſtans potētia ad legis oꝛ/
dinē.Quo ad Primū:induūt' v̄tute ex alto.Act.
j.Quo ad Secundū dat' eis poteſtas oꝛdinādi et
ſtatuēdi oīa ſm̄ legis chri oꝛdinē.De q̄ dr̄ Mat.
vlti.Data eſt mihi oīs poteſtas in celo ꝛ in t̄ra.Et
in Apoſtolos eandē traduxit ptātem.Ex v̄tute igit'
incōtradicibiliter omia facere preualent:ſiue natu
ralia ſiue ſupernaturalia.Diuina ex ptāte tñ nihil
niſi recte ꝛ recta poſſunt:dicentes cum Paulo.ij.
Coꝛinth.xiij.Non poſſumus aliq̄d aduerſus ve/
ritatem:ſed omnia pro veritate.Rhomanoꝝ.xiij.
Non eſt ptās niſi a deo.ꝛ queçunqꝫ ſunt a deo:oꝛ
dinata ſunt.Jtaqꝫ qui reſiſtit ptāti:dei oꝛdinatiōi
reſiſtit.Uirt⁹ igit' quaſi vi tuens:ꝯ inſurgētia tuet'
ꝛ ꝑualet.Poteſtas:vltoꝛē gladiū lege conceſſū ex/
hibet ad vindictam maloꝝ:ꝛ laudē bonoꝝ.Sic
ḡ dedit Uirtutē:que ſit diſpoſitio ꝑfecti ad opti/
mū opus.Et ad actū dedit poteſtatē:ad oꝛdinate
ſeueritatis diſtrictionē ꝛ iudicium:Ut Uirt⁹ con
foꝛtet poteſtatē:ꝛ Poteſtas infoꝛmet virtutē.Uir
tus eñ ſine poteſtate eſt temeraria.ꝛ Poteſtas ſi/
ne virtute debilis et remiſſa:Poteſtas eñ ſemper
iuſta eſt.Uirtus aūt aliqñ ꝑſumptuoſa ꝛ temera/
ria.Et ideo Hiere.ix.dicit'.Non gloꝛiet' foꝛtis in
foꝛtitudine ſua.Ps̄.xlviij.Qui ꝯfidūt in virtutē
ſua:ꝛ i foꝛtitudie ſua gloꝛiāt'.Tale ei donū dr̄ Uir
t⁹:qd̄ ē ꝑfectū robur ad actū:vt ꝑficere poſſit que/
cūqꝫ actū ipoſituꝫ [Sup oīa demonia] Tāgit
h̄ Doni h⁹ efficaciā:ꝯ neqciā ꝯtrie ptātis.Et hec eſt
Duplex:Jn Spūalib⁹.ſ.ꝛ Coꝛꝑalib⁹.Jn Spūa/
lib⁹ dr̄ [Sup oīa demonia] Mltiplicitas aūt
dmonū:in multitudie demoniacoꝝ nocumētoꝝ.
Hec āt nocēt Aliqñ ad ſenſuū ꝑuſiōnē(al's euer
ſionē)ꝛ Jmagiatōis turbatiōꝫ.Sic i his q̄ dicūt'

maniaci ꝛ demoniaci. Aliqñ autē ad morū corru
ptionē. Sicut i his qui bene ſentiūt ꝛ male viuūt.
Aliquando autē ad labefactionē fidei. Sicut i he/
reticis: qui fraude diabolica decepti videnť bene
viuere: ꝛ male credūt. Et qōlibet iſtoꝝ habet mul
tas differētias. Quod ſignificať Matth.ix.ꝛ Lu.
viij. Legio mihi nomē eſt.qꝛ multi ſum⁹. Judi.xv
Trecente vulpes ſamſonis:q̄ꝝ caudaſ haberēt
colligatas tamen facies habebant diuiſas. Quia
q̄uis omnis (al's omniū demonū) malicia ducat
ad finē peccati: tamen diuerſe ſunt facies peccato/
rū que ſuadent. Jdeo dr̄ Pſ̄.iij. Domine qd mul
tiplicati ſunt qui tribulāt me: multi inſurgūt ad/
uerſum me. Jdeo etiaꝫ Aliquādo diciť aſpis. Ali/
quando baſiliſcus. Aliqñ leo. Aliquando draco.
Pſal.xc. Super aſpidē ꝛ baſiliſcū ambulabis: et
conculcabis leonē ꝛ draconē. Sup oīa aūt hec
ꝛ hmōi demonia eſt virt⁹ ꝛ ptās apoſtolica. Sicē
diciť Mat.xvj. Porte inferi non preualebūt ad/
uerſus eam. Et hoc eſt ꝙ dr̄ Job.xl. Qui fecit euꝫ
E applicabit gladiū eius [et vt languores cura/
rent] Languor eſt defectus in corpe. Diciť autem
languor longus angor. Ecc.x. Languor prolixior
grauat medicū. Jn languores in quos nō poteſt
medicina: in hos poteſt aplica autoritas. Marc.
vl. Super egros man⁹ imponēt: ꝛ bene habebūt.
Unde Mar.vj. diciť ꝙ vngebāt oleo multos in/
firmos ꝛ curati ſūt. Jnter etiā dona diua.j. Coꝝ.
xij. diciť: ꝙ alij dať curatio infirmitatū. Et hoc q̄/
dem Aliqñ contingit in corpe: qñ nouit dei ſapia
hoc expedire. Semp aūt cōtingit in aīa: ꝙ medi
ci animoꝝ (al's animaꝝ) grās ſanitatū ꝑficiunt in
mente. iiij. Regū.v. Uade Lauare ſepties in Jor/
dane: ꝛ recipiet ſanitatē caro tua atqꝫ mūdaberis.
Lauari ſepties in Jordane. Lauari ſepties eſt in
ſacramentoꝝ hūili deſcenſu. Uel: influxu. vij. do/
noꝝ ſpūſſancti. Et tūc ꝛ caro recipiet tēperamen
tum ꝯcupiſcētie. ꝛ Mens mundiciā gratie. Et hec
per miniſteria Sacerdotū ecclē. Et h̄ modo dedit
apoſtolis ptātem [vt languores curarēt] Nec
F eſt inſtantia. quā (al's qđ) ferūt heretici de pontifi
cibus noſtri tꝑis: ꝙ ideo nō habeāt a deo ỽtutem
ꝛ poteſtatē chri. qꝛ languores non curant. qꝛ Nec
in dieb⁹ aploꝝ oēs languidi curati ſunt. Neqꝫ i
dieb⁹ chri: Sicē ꝛ ipſe chriſtus dr̄ Lu.iiij. ꝙ Mul
ti leproſi fuerunt in dieb⁹ Heliſei ꝓphete: ꝛ nemo
eoꝝ curatus eſt: niſi Naaman ſyrus. Tales ei gra
tie Aliqñ fiunt ad edificationē fidei. ꝛ Aliqñ non
fiunt: qñ propť aliquā cām non permittit eas fie/
ri deus. Et Aliqñ fiunt a malis. ꝛ Aliqñ a bonis.
Mat.vij. Multi dicēt mihi. Nōne in nomie tuo
ỽtutes mltas fecim⁹: ꝛ ego ꝯfitebor ill'. qꝛ nō noui
vos. Sic igr̄ ꝛ adhuc danť virt⁹ ꝛ ptās eccl'aſtica.

Et miſit illos predicare regnuꝫ dei: ꝛ ſanare infirmos.

Tāgit ſue Legatōis auctem. ꝛ Finē. Autorita/
tē in h̄ ꝙ dr̄ [Et miſit illos] Miſit ei illos [Ut i
eis ſua autoritas honoraret. Ut ſua volūtas per
eos omnib⁹ exponeret. Ut fides p eos p̄dicaret. ꝛ
Ut oēs non credentiū p eos de infidelitate cōuince
rentur. De Primo quidē hoꝝ dr̄ Mat.xviij. Qui
vos honorat me honorat. ꝛ q̄ vos ſuſcipit me ſuſ
cipit. Et Lu.x. Qui vos ſpernit me ſpnit. Et h̄ etiā
intelligendū eſt de aplicis Legatis. Sꝫ non ſunt
aplici Legati: Qui in auctoritate ꝛ vita ꝛ ỽbo nō
veniūt apoſtoloꝝ. Qui in ỽitate non habēt grām
curandi. Sed poti⁹ demone peſſimo impleť ꝛ in/
firmať omne cui man⁹ imponūt. De Scđo dr̄ .ij.
Coꝝ.v. Pro chriſto legatōe fungimur tanq̄ deo
exhortāte p nos. Obſecram⁹ pro chrō recōciliami
ni deo. De Tertio Mat.vlť. Euntes in mundum
vniuerſum: p̄dicate euāgeliū omni creature. Pſ̄.
xviij. Celi enarrāt glām dei. Et ſequitur. Jn oēm
terrā exiuit ſonus eoꝝ. Rho.x. Fides ex auditu: au
ditus autem p verbū chriſti. Quō p̄dicabunt niſi
mittanť: De Quarto Pſ̄.cxlix. Exultatiōes dei in
gutture eoꝝ. ꝛ gladius ancipites in manib⁹ eoꝝ.
Exultatōes in faucib⁹: ſunt grāꝝ actiōes de credē
tibus. Gladij aūt in manib⁹: ſunt teſtimonioꝝ cō
demnatōnes cōtra nō credētes. Mar.vl. Qui ỽo
nō crediderit condēnabiť Finē aūt legatōis ſub/
iungit: dicēs [predicare regnū dei] Tāgit aūt
Duos fines. Primū quidē Ueritatis. Alteꝝ autē
Uirtutis: tā in ſpū q̄ in corpe. Finis Ueritatis: eſt
regni dei p̄dicatio. Finis Uirtut': eſt infirmoꝝ ſa/
natio. Jn Primo hoꝝ notanť Duo. Ueritatis ſcꝫ
ꝓpoſitio: ꝛ Ueritatis rō. Propō iportať cū dr̄ [p̄/
dicare] Predicať eni vt dr̄ Chry. cui⁹ rō: ꝓbans
ipſꝫ: nō habeť. Sꝫ cū ſit ſup intellectū: ꝛ ſit de (al's
in) credibilib⁹: oportet ꝙ ſupmūdanis ꝓbeť miracu
lis. Eſt eni Predicare qōdā ꝓphetare vl' ꝓphias ex/
ponere. Prophetie āt oēs innituntur reuelatiōi. Re/
uelatio autē nō hꝫ cām p quā poſſit doceri ſiue de/
monſtrari. ij. Timo.iiij. Predica ỽbū: inſta oppor
tune iportune. Mar.vlti. Predicate oi creature.
Eſa.lxj. Miſit me vt p̄dicarē captiuis idulgētiā:
clauſis apertionē [regnū dei] Ratio ꝛ nomē eſt
rei p̄dicate q̄tū ad ỽitatē. Eſt aūt Regnū ſicut dr̄ D
Tulli⁹: Perfecta ptās regendi. Hec aūt cōpletur
Trib⁹ Regni. Uidelicet. Subalib⁹: ꝛ Uirtutib⁹ ꝛ
Opatiōib⁹ ſiue Officijs. Subalia āt regno ſť
Tria ſicē volūt Sapiētes. Quoꝝ Primū ē Cōuer
ſa i naturā iuſticia. Scđꝫ āt Rationū iuſticie ple
na ſcia. Tertiū. Judicij incōuulſa ſnia. Propť pri
mū: Rex eligiť. Propť ſcđm: decorať. Propť ter
tiū: ithronizať Eligiť ei i regē: cui ita naturalis ē
iuſticia ꝙ videť nō aīa alia aīat⁹ niſi iuſticia. Eſa.
xxxij. Ecce i iuſticia regbit rex: ꝛ ꝑncipes ī iudicio
p̄erūt. Et iō nomē iponiť ei ab habitu: ſibi in natu
rā ꝯuerſo. Hier.xxiij. Hoc ē nomē qđ vocabūt eū.
dñs iuſt⁹ nr̄. Et ibō dr̄ ꝓbus ꝙ ad Regē ꝯfugiūt
ſicē ad iudicē. Ad iudicē aūt ſicē ad iuſtū aīatū. cui⁹
vitaľ ꝛ aīalis mot⁹ eſt iuſticia. Propť Sciam aūt
rōnum iuſticie dať ei corona: Jn q̄ ſicut rōnes iu/
ſticie fulgēt lapides. Dať habit⁹ regi⁹: cui⁹ fulgor
eſt ſignū ſplēdentis in eo vndiqꝫ ſapie iuſticiaꝝ ꝛ le/
gum. Eſa.xxxiij. Regē in decore ſuo videbūt. Qui
aūt hec non hꝫ ỽcať per eū. de q̄ dr̄ Dan.xj. Stabit
i loco ei⁹ viliſſim⁹ ꝛ idign⁹ decore regio. Thron⁹
aūt poniť Ut dnotet incōuulſā iudicioꝝ ſniaꝫ. qꝛ
Sedēdo qeſciť. Et ỽcat ꝙ nulla eū paſſio timor' vel
amoris vl' odij vel acceptionis (al's acceptatōnis)
perſone vel munerum diuellit ad declinanduꝫ ab

equitate iuſticie. Eſa.xvj. Preparabit̄ in miſericor-
dia ſoliū: ⁊ ſedebit ſup̄ illō. iudicās in eq̄tate: ⁊ ve
lociť reddēs qđ iuſtū eſt. Uirt⁹ etiā regni ꝯſtat
ex Trib⁹. Ut viʒ Ad infima nō ſit inclinabil̄ (al's:
declinabil̄) Ut ad oē arduuʒ ſit inuincibil̄. ⁊ Ut
ad omne equū ordīata. Sic ēi infimis nō eneruā-
tur. Fortioribus nō repellit̄. ⁊ In ordīatōe nō ꝯfun
dit̄. Et ideo q̄ſi oſſa Regni ſūt Dn̄i ⁊ hoies: īfima
excedētes. Militie inuincibiles: ⁊ Ptātes ordia
te: gladiū defenſorē ⁊ vltorē portātes. qb⁹ oīa ſb
dita ſint. j. Pe.ij. ⁊ Rho.xiij. Oīs aīa ptātib⁹ ſubli
miorib⁹ ſubdita ſit. Officia etiā Trib⁹ ꝯſtituūt̄
Legū viʒ dictatorib⁹. Officijs publicis. ⁊ Utilita
tib⁹ p̄uatis. Hec nouē ſumunt̄ iuxta ordies regni
celoꝝ. Et q̄n diuia ſunt: faciūt Regnū dei: tā i ce
lo q̄ʒ in terra. Mat.vj. Adueniat regnū tuū. Lu.
xvij. Regnuʒ dei intra vos eſt. Et q̄ꝛ multa ſunt
in iſto regno: Ideo multis compat̄. Matth.xiij.
Hoc ergo regnū dei miſit eos p̄dicare. q̄ꝛ hoc ſic
appropinq̄uit p̄ regē chrm hoib⁹. Mat.iij. ⁊ .iiij.
Pniam agite: appropinq̄bit eni regnū celorum.
Et q̄ꝛ hec difficilia ſūt: Jō Mat.xj dr̄ q̄ Regnū
celoꝝ vim patit̄. ⁊ violēti rapiūt illud. Et p̄dica-
tio iſti⁹ regni: finis eſt legatōis apl'oꝝ. Hoc eniʒ
eſt Regnū qđ amiſerūt Judei: ⁊ datū eſt noue gē-
ti populo. Mat.xxj. Auferet̄ a vobis regnum: ⁊
dabit̄ genti faciēti fruct⁹ ei⁹. Et hoc ſimplici no-
mine ⁊ intentiōe i ſacra ſcriptura vocat̄ Regnum.
Pſ̄.cxliiij. Regnū tuū regnū oīm ſecl'oꝝ. Mat.
vj. Primū q̄rite regnū dei ⁊ iuſticiaʒ eius. et hec
oīa adijcient̄ vobis. Sic mittunt̄ angeli. Mat.
xiij. qui colligēt de Regno dei oīa ſcādala. Sic
Jo.xviij. dr̄ chris. Regnū meū nō eſt de hoc mun
do. Predicatio ḡ iſti⁹ regni: p̄dicatio eſt veri-
tatis: explanātis Leges. ⁊ Subſtātialia ⁊ Uir-
tualia: ⁊ Officia iſti⁹ regni: ⁊ Uirtutes ⁊ Grās
ad ip̄m adq̄rendū faciētes: ⁊ Promiſſiōes ei⁹: et
Cōminatiōes in eos q̄ iſti regno ꝯtradicunt. Et
iſte eſt Finis vn⁹ ⁊ potiſſim⁹ (al's: potētiſſim⁹)
E Alt' autē Finis Uirtutis exp̄mit̄: cū dr̄ [ſana-
re infirmos] Eſt autē Duplex Infirmitas: et
Duplex oppoſita infirmitati Sanitas. Una In
firmitas mētis. Alīa autē corp̄is. Et hec Duplex
Una q̄dē ex pctō cauſata. Alīa aūt cauſata ex hu
morib⁹. Infirmitas mētis Duplex. Pcti. ſ. ⁊ Pene
Pctm̄ q̄dē ſanat medic⁹ aīe p̄ effectū ſacroꝝ vl'
(al's: ſacramētal') grē. Infirmitatē aūt pene miti-
gat p̄ eādē. Et iđ Ecci.xxxviij. vtrūq₃. ſcʒ Et q̄ vn
guētari⁹ vnctōes ꝯficiet ſanitatis ꝯ Infirmitateʒ
culpe. Et pigmēta faciet ſuauitatis ꝯ Infirmitateʒ
pene. Cōtra Infirmitatē aūt corp̄is vtrāq₃: com-
miſſa ē miſtris medicina Unctōis extreme. Mar
ci.vj. Ungētes oleo mltos ifirmos ⁊ curabant̄.
Jac.vlt̄. Ungētes cū oleo. ⁊ oīo fidei alleuiabit i
firmū. ⁊ ſi i pctis ſit dimittēt̄ ei. pſ̄.cij. Qui ſanat
oēs ifirmitates tuas: q̄ ꝓpitiat̄ oīb⁹ iniq̄tatib⁹ tu-
is. Act.iij. Nomē Jeſu ⁊ fides q̄ p̄ eū eſt: dedit iſte
grā ſanitatē iſtā i ꝯſpectu oīm vīm. Hec eſt eni p̄
fectio ſalutaris (al's: ſanitatis) q̄ ꝯmittit̄ miſtris eccle
ſiaſticis. Nec vnq̄ʒ carent tali ptāte q̄ h̄e ſūt miſtri
eccl'ie. Sic Joſeph magn⁹ diſpēſator ſūmi regis
in figura chri: cōmittit ſeruis ſuis medicis vt aro-
matibus. h̄ eſt: ſacramētalis gratie odoramentis
cōdiant totū corpus myſticum ſui patris. Gen̄.l.
Sic Joſeph chri amicus ⁊ ſeru⁹ mixtura myrrhe
⁊ aloe (que a putredine p̄ſeruāt) totuʒ vngit corp⁹
chri. Matth.xxvij. Joan.xix. Sic dr̄ dauid Pſ̄.
xv. Non dabis ſanctū tuū videre corruptionē. q̄ꝛ
notas p̄ miniſtros: feciſti mihi. in ſacramētis: vi-
as vite quo ad rem in ſacramētis ꝯtentā: adimple
bis me leticia cū vultu tuo: p̄ rem in ſacris ſignifi
catā ⁊ non ꝯtentā. Uerū tamē eſt q̄ apl'i ſanabant
etiā vmbra corp̄is ſui mltos egros: ⁊ verbis ora-
tionum ſuaꝝ ⁊ impoſitōne manuū. Sicut vbiq₃
legit̄ in actib⁹. Sed hec grā ſanitatū nō generalit̄
diriuata eſt ad eccleſie miniſtros

Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via: neq₃ virgā neq₃ peram neq₃ panē neq₃ pecuniam: neq₃ duas tunicas habeatis. Et in quācūq₃ domū intraueritis ibi manete: et inde ne exeatis. Et quicunq₃ non receperint vos: exeūtes de ciuitate illa: etiā puluerē pedū vr̄oꝝ excutite i teſtimoniū ſupra illos

Hic Formā adhibet viuēdi tante legationi con
gruentē. Hec aūt forma Triplices cōtinet regl'as
q̄ʒtū ad Tria q̄ cōpetunt legatis viatorib⁹. Pri-
ma eſt De Suſtentāte in via ⁊ defendēte. Scđa ē
De Neceſſarioꝝ ꝓuiſione. Tertia aūt De Prote-
gente ab impugnatiōibus aeris. Suſtentans au
tē ⁊ defendens in via: eſt virga Que eſt ⁊ baculus
ſuſtentans. Et a ruina defendens. Et quia nō lon
ge mittebantur: ſed tm̄ intra terminos Judee. iđo
baculo ſuſtentante non indigebant Quia autē in-
tra termios fratꝝ mittebant̄ qui pacifici erāt. iđo
etiam non indigebant baculo defendente. Adhuc
autem quia noua predicabant oīibus cōtraria:
Ideo vni vel paucis contra omnes baculus non
profuiſſet defenſionis: ⁊ verbum predicatū plus
ꝓfecit patiētia q̄ʒ defenſiōe. Et ideo iteꝝ interdicit̄
defenſionis auxiliū. Ut autem intra termios Ju-
dee tm̄ miſſi fuerint ⁊ non longe: patet Matth.x.
In viam gentiū ne abieritis: ⁊ in ciuitates ſama-
ritanorum nō intraueritis. Hec eſt enim Prima
miſſio: In qua primuʒ oportebat verbum offerri
filijs iſrael: ⁊ tandem cum culpa repulſionis eoꝝ
conuertebantur ad gentes. Tunc longe mittendi
erant: ⁊ ſolatijs vie diuerſis indigebant. ⁊ illa tūc
apoſtolis ſunt conceſſa. De Patiētia autē: quam
exhibere debebāt dicit̄ Matth.x. Ecce ego mitto
vos ſicut oues in medio luporum. quibus nō p̄-
deſſent pauca defenſionis arma. Ita etiā vita con
cordat doctrine ⁊ exēplo magiſtri. Dixit ēi Mat-
thei.q̄nto. Percutienti vnam maxillam: exhiben-
dam eſſe alteram quando p̄ualet iniquitas. Ipſe
etiam patientiā exhibuit in iniurijs. Et ideo etiā
apoſtolis talem formam viuendi ⁊ vincendi im-
poſuit. Rhomanorum .xij. Non voſmetipſos de-
fendentes chariſſimi: ſed date locum ire. Scriptū

eſt em̄. Mihi vindictā: ⁊ ego retribuā dē dominꝰ.
Sed hec contraria. Dicit eni Marcus.vj. Ni
hil tuleritis in via niſi virgā tm̄. Filij etiā iſrael
exeuntes de egypto: baculos tenebāt in manibus.
Exod.xij. Moyſi etiam dicit Uirgā hanc tolles
in manu tua in qua facturus es ſigna. Exod.iiij.
Quare ergo hic ꝓhibet virgā tolli. Ad h̄ dicendū
eſt ꝙ Supra dicta rōne prohibet hic ⁊ in Mat-
theo virgā tolli. Maxime ſm ꝙ virga ē de armis
defenſionis ⁊ īpugnatōis: ſm tamē ꝙ virga ē in-
ſtrumentū ſuſtentatōis laſſitudinis: q̄ aliquādo
cōtingit in via parua: ſicut in magna: ꝑmittit por
tari virgā. De Filijs aūt iſrl̄ non eſt ſilr̄. qꝛ illi rece
debant fugiētes: ⁊ armis indigebant defenſionis
De Moyſe etiā non erat ſilr̄. quia ille mittebat
vt placatus ⁊ dominus Pharaonis. Et ideo ī ſignū
huius virgā accepit correctōnis (al's directionis)
Iſti aūt mittebant ad ſynagoge ꝑplm eis non obe
dientem (al's obediturū) Et ideo ad illos regnū nō
acceperūt: ſed potius in gētibus poſt reſurrectōēꝫ.
Sic ergo ⁊ cōcedit ⁊ interdicit tolli virgā in mani
bus. Defenſio em̄ illa inutilis eſſet v̄bo predican-
do. Eſa.xxxvj. Forſitan inniteris ſuper baculum
arundineū cōfractum iſtum ſuper egyptū. cui ſi
innixus fuerit homo confringet: ⁊ perforabit ma-
num eius. Et ita eſt de Defenſione ſecularium ar-
moꝝ: que inutilia ſunt viris ſpūalibus ꝑualente
iniquitate: ⁊ corā infideli iudice. Sicut diximus
alibi. Taliter aūt preualuit iniquitas: ⁊ infideles
erant iudices in ꝑncipio naſcētis eccl'ie. Et ideo nō
erat opponenda niſi patientia.

¶ Hac habita reg'la d̄ armis De-
fenſionis ⁊ Impugnatiōis: ponit viuēdi formaꝫ
de Neceſſarioꝝ prouiſione cōtra impugnās itin
ſecus. Hoc aūt eſt Dupl'r. Aut enim eſt De ſollici
tudine futuri impugnātis. Aut de ꝓuiſione p̄ſen-
tis neceſſarij. Si eſt de Sollicitudine futuri inter-
dicit peram: dicēs [neqꝫ peram] Supple: tolla
tis in via. Pera autē omne reſeruatoriū dicit in fu
turum. Unde ſacculū ſub ꝓhibitione pere prohi-
buit. ⁊ omne reſeruatoriū eſculenti vel poculēti ſi-
ue veſtimentoꝝ. Sicut em̄ dē glo. Conceſſa ꝑmuꝫ
poteſtate ſignoꝝ: mittunt predicare regnū dei: vt
magnitudini promiſſorū atteſtet magnitudo fa-
ctoꝝ: ⁊ fidem v̄bis daret v̄tus oſtenſa: ⁊ noua fa-
cerent qui noua p̄dicarēt. Iudei em̄ ſigna querūt.
Et cū ſigna de nouo exhibebāt neceſſaria: vltro ab
eis exhibebāt a contribulib; ſuis. Et ideo de pera
non oportuit aliq̄d cogitare. Sed cū poſtea ꝯtra-
dictum fuit v̄bo p̄dicationis: ⁊ ſigna magicis ar-
tibus ⁊ ꝑncipi demonioꝝ imputabant: dēm̄ fuit
Lu.xxij. Qui habet ſacculū tollat: ſil'r ⁊ peram. ⁊ q̄
non habet gladium: vendat tunicā ſuā ⁊ emat gla
dium. Non ꝑualente enim iniq̄tate corā fideli ⁊ iu
ſto iudice: licꝫ vti armis defenſionis ad repulſam
iniurie: donec veniat defenſio a iudice. Sicut ⁊ in-
ter illos qui vltro nō exhibēt neceſſaria: poteſt q̄s
licite vti ſacculo ⁊ pera. Sicut ⁊ dominꝰ loculos
habuit: in quib; ea que mittebantur portari fecit.
Ioan.xij. Unde ⁊ Io.iiij. cū inter Samaritanos
eſſet: diſcipuli in ciuitatē abierūt vt cibos emerēt.

Hoc eſt igit' ꝙ dicit [de pera] Sic ꝯ aūt apl'os
qui vltro neceſſaria exhibēt: peram portaret. h̄
elemoſynas alioꝝ pauperū precipere intenderet ⁊
peccaret. Apud Iudeos enim quib; tunc apoſtoli
predicabāt: preceptū erat vt foris nō maneret pere
grinus. Et maxime Leuita: q̄ habebat ſermonem
exhortationis ad ꝑplm. Leui.xxv. Et ideo tunc pe-
ra Apoſtoli non indiguerūt. Unde Ioſue.ix. Ga
baonite qui ī peris ⁊ vtribus eſculentū ⁊ poculen
tum portabant: filios iſrael deceperūt. Gabaonite
producentes iniquitati interpretabant. Et ſignificāt
q̄ſtuarios p̄dicatores: inique d̄ pecunijs ⁊ bonis
alioꝝ ſuas peras replentes: ⁊ non intendētes edi-
ficationi proximoꝝ. ſꝫ qualiter iniq̄ elemoſynas
pauperū precipiāt: filios dei cōuertendos per ver
buꝫ decipiūt. Sollicitudo aūt neceſſarioꝝ reſpe
ctu p̄ſentis defectus tangit hic Tripl'r. In Eſcu-
lento: ⁊ Cōmutabili pro quolibet neceſſario: ⁊ In
Ueſtitu. Et omnia hec ſunt cōtra impugnans in-
triſecus. De Primo dē [Neqꝫ panem] In q̄
oīa neceſſaria ad victū intelligunt. Talis enim
neceſſarioꝝ ſufficientia: copioſe a ꝑncipio cum vi-
derent ſig̃. ⁊ ꝑdictū non eſſet adhuc contriſto a iu-
deis. exhibebat. Quia etiam decimā quandā apl'i
ſe colligebāt quā ꝓſelitis ⁊ aduenis miniſtrabāt.
Sicut dē Tob.j. Ita vt in ſeptimo anno proſeli-
tis ⁊ aduenis miniſtrarēt omnē decimationē. Iob
xxxj. Foris non manſit peregrinus. oſtium viato-
ri patuit. Cum aūt poſtea contradicebat apoſtol':
iſtud non potuit neqꝫ debuit obſeruari [neqꝫ pe
cuniam] Que ſicut dē Ariſto. fideiuſſor ē cuiuſli
bet neceſſitatis. Et eſt ꝓ qualibet neceſſitate com-
mutabilis. Et ideo melius hoc exprimit Mat.x.
Ubi dicitur. Nolite poſſidere aurum neqꝫ argen
tum neqꝫ pecuniā in zonis veſtris. Sicut eni di-
ctum eſt via longiſſima non ſunt miſſi: neqꝫ ad cō
tradicentes ſermoni. Et ideo exhibitiōe ſignorum
omnib; abundabāt. Act.iiij. Nec em̄ quiſqꝫ egēs
erat inter illos. Quotquot enim poſſeſſores erant
agroꝝ: vēdebāt ⁊ ponebāt precia ante pedes apo
ſtoloꝝ. Diuidebat autē ſingul' ꝓut cuiqꝫ opꝰ erat:
poſtea autēꝫ cum talis ceſſauit gratia: ꝯſulte por
tabatur pecunia. ⁊ alia: quibus future prouidetur
neceſſitati. Sequitur [Neqꝫ duas tunicas B
habeatis] Tunica hic vocatur fouens calorem
corporis: ⁊ continens ſpiritus ne corpora per fri-
gus obuians: aut reſolutionem ſpūs: diſſoluātur
Quid autem ſit habere duas tunicas iam ſuperi-
us expoſitum eſt. Non enim dicuntur due a nu-
mero veſtimenti: ſed a numero vſus. Non em̄ duo
vſus camiſie vel duo vſus tunice: ſꝫ ꝙ eſt tunica.
vel duo vſus ſuptunicalis ſm ꝙ eſt ſupertunica
le: ſunt neceſſarij. Sed ſicut ſufficit vnus vſus ca
miſiationis: ita ſufficit vnus vſus tunicationis. ⁊
vnus vſus togationis. ⁊ vnus vſus palliatōis.
⁊ alter ſimul cum illo adhibitus eſt ſuperfluꝰ. Et
hoc hic prohibet (al's prohibet) quia hoc ſup̄flue
ſollicitudini deputat. j. Timo.v. Habētes alimen
ta ⁊ quibus tegamur his ꝯtenti ſimꝰ. Ia.v. Agite
nūc diuites: plorate vlulantes in miſerijs que ve-
nerunt vobis. Aurum ⁊ argentum veſtrum erugi
nauit. Et veſtimenta veſtra a Tineis comeſta

ſunt ꝛ erugo erit vobis in teſtioniũ :ꝛ mãducabit
carnes vr̃as ſicut ignis Si aũt dicat Q tunica ē
cõtra defendēs ab extrinſeco : Nõ eſt cõtradicen-
dũ. Sꝫ tñ etiã ꝟ eſt verꝫ ꝙ ↄtinet digerēs intriſe
cũ:ꝛ ↄtinet ſpm̃ q̃ eſt vehiculũ ꝟtutū. Iſtꝫ aũt
ordiatis:ordinat id neceſſariũ qd̾ repellit impu-
gnãs extriſec⁹ :qd̾ eſt hoſpitiũ. Hic aũt ordo ē ſꝫ
Duo. Sꝫ ſm Recipiētes. ꝛ ſm Nõ recipientes.
Quãtũ aũt ad Recipiētes tãgit Duo. Sꝫ. ꝙ re
manēdũ ē in domo vna. ꝛ Q inde nõ eſt exeũdũ
ad hoſpitij iura alibi q̃renda. De Prima pte dic̄
[In quãcũqꝫ domũ itrauẽ.] Premiſſa tñ di
ligēti inq̄ſitōe ꝺ hoſpitꝫ digtate:quã inuit Mat.
x. Et poſtq̃ꝫ dign⁹ hoſpitalitate hoſpes iuēt⁹ eſt:i
illi⁹ domo manendũ eſt. Eſt autē dign⁹ vt ðr Be
da :q̃ ſibi poti⁹ reputat bñficiũ impēdi ſuſcipien
do hoſpites:q̃ꝫ impēdere. Talis fuit Abraã Ge-
neſ. xviij. Dñe ſi inueni grãm i oculis tuis ne trã
eas ſeruũ tuũ :ſed afferã paupillũ aque ꝛ lauent
pedes vr̃i. et requieſcite ſub arbore :ponãqꝫ bucel
lam panis ꝛ confortet cor veſtrũ: Idcirco eñi de-
clinaſtis ad ſeruũ veſtrum. Talis etiã fuit Loth
Gen. xix. Obſecro dñi declinate in domũ ſerui ve
ſtri. ꝛ manete ibi. Hebre. xiij. Hoſpitalitatē noli-
te obliuiſci. Per hãc enim placuerũt quidã ange
lis hoſpitio recepꝫ. In talē ergo domũ intrãtes:
ſuſcipiũt charitatiue p̄dicatores: Et ſine cauſa ex
irent. Vñ dicit [Ibi manete] Et addit Mat.
x. Edentes ꝛ bibētes q̃ apd̾ illos ſunt. Dign⁹ eſt
eñi opari⁹ cibo ſuo. j. Corin. ix. Dñs ordiauit his
qui euangeliũ annũciãt :ꝺ euãgelio viuere. Tũc
eñi nõ erant eccleſie ad quas turbe ꝟbũ audiētes
ↄfluerēt. ſꝫ ad domos fideliũ ↄfluerēt vt audirēt
ꝟbũ. Que aliq̃rieſ a p̄mitiue eccleſie ep̄is in eccle
ſias ſunt ordinate: Sicut in multis ſanctoꝝ le-
git geſtis. Et hec eſt cauſa dicti iſti⁹. Sequitur.
[Et inde ne exeatis] Tangit hic qd̾ ſcribe et
phariſei ꝛ pſeudo fecerũt :qui diſcurrerũt per do
mos:lautiores querētes hoſpites. Hoc veris p
hibet p̄dicatoribꝫ. Diſcurrēs enim p domos: va-
nitates videt in domibꝫ. ꝛ capit diuerſoruꝫ dele-
ctabiliũ formis. ij. Timoth. iij. Ex his ſunt q̃ pe-
netrant domos :ꝛ captiuas ducũt mulierculas
oneratas peccatꝫ. Si tamē honeſtus hoſpes ex-
penſis nõ ſufficiat:nõ phibet fieri ab alijs contri
butionē ad expenſarũ onera ſupportãda. ſicut et
ratio dicit(alias:dictat) ꝛ Iura Legatis et predi-
dicatorib⁹ concedũt. Sicut ꝛ apoſtol⁹ dicit. j. ad
Corinth. xvj. Unuſquiſqꝫ apud ſe reponat per
vnam ſabbati quod ſibi bonũ videtur: vt nõ cuꝫ
venero collecte fiant. Et. ij. Corinth. viij. Nõ enim
vt alijs ſit cõſolatio: vobis autē tribulatio:ſꝫ ex
equalitate. Hac igit de cauſa ibi manete. ꝛ inde
ne exeatis. Sequit. [Et quicunqꝫ nõ rece-
perint vos] Tangit hic de nõ recipientibꝫ pre
D dicatores :ꝛ verba p̄dicatiōis. Illi autē ſunt ob-
ſtinati:ſicut dicit Ezech. iij. Filij iſrael nolũt au-
dire te:quia nolunt audire me. Et dicit Ezechi. ij.
ꝙ dom⁹ exaſperãs eſt. Hi ſunt etiaꝫ de q̃bꝫ dicit
Joan. viij. Sermo me⁹ nõ capit i vobis. Tales
igit ſignificant p viros Hiericho:qui eiecerunt a
ſe exploratores. Joſue. vj. Recipiētes aũt ſignifi

cantur per Raab: que recepit eoſdē:ꝛ a perſecuto
ribus abſcõdit. Nõ recipiētes igitur indigni ſũt
ꝙ ſibi gratia exhibeat hoſpitalitatis. Et illi ſunt
digni omnibꝫ plagis egyptioꝝ: qui bonis hoſpiti
bus male vſi ſunt. Sap. xix. Alij quideꝫ ignotos
non recipiebãt aduenas. Alij aũt bonos hoſpites
in ſeruitutē redegerũt. Et nõ ſolum hic:ſedꝫ alius
reſpectus illoꝝ erat: quoniã inuiti(al's inuite)rece
perunt extraneos. Qui aũt cũ leticia recepērt hos
qui eiſdē vſi erant inſtitutis :ſeuiſſimis afflixerũt
doloribꝫ. Et ideo p̄cedit Ibidē Iuſte ſm ſuas ne-
quicias patiebant [Quicunqꝫ igit non rece-
perit vos] Tertia Canonica Jo. Diotrepes nõ
recipit fratres :ꝛ eos qui ſuſcipiũt phibet :ꝛ de ec-
cleſia eijcit. A talibꝫ igit exeuntes [De ciuitate il
la] que ē habitatio ꝓphanoꝝ illoꝝ qui nõ audiũt
dñm dicentē. Beatus qui intelligit ſuper egenũ ꝛ
pauperē:in die mala liberabit eum dñs. Iſti ſunt
enim imitatores Diotrepis: quē de malo ſuo con
uicit. Jo. euãgeliſta. Iſti ſunt imitatores illi⁹ ſer-
ui nequã:qui bona dñi ſui nõ dedit ad mēſam fa-
milie dñi: ſed ſubtrahit filijs dei bona patris coꝝ.
Mat. xxv. Et non imitant ſeruum fidelem ꝛ pru-
dentē: qui quia in pauca fidelis fuit :ꝛ ideo intrãs
in gaudiũ dñi ſui ſupra multa eſt conſtitutus. Et
ideo etiaꝫ [puluerē pedũ veſtroꝝ excutite]
Tripl'r. Puluis em̄ in pedibꝫ ſignum eſt laboris
itineris. Et hic excutit in eos quando labor ſuſ-
cepti p eis itineris:in eos ꝓponitur:vt teſtis cõtra
eos in iudicio dei habeat. Et hoc eſt ꝙ ðr [In teſti
moniũ illis] Ezech. iij. Si tu annũciaueris im
pio:ꝛ ille non fuerit conuerſus ab impietate ſua ꝛ
a via ſua impia. Ipſe quidē in iniquitate ſua mo-
rietur. tu autē animã tuã liberaſti. Et ſic puluis la
boris in non recipientē ꝟbum excutit qñ labor in
teſtimoniũ condēnationis eius retorquet. Act. xx.
Innocens ego ſum a ſanguine oim̃ veſtrum. Nõ
enim effugi quo minus annunciarē vobis omne
conſiliũ dei. Scd̾o Puluis excutit. qꝛ tempo-
ralia(que puluis ſunt exiguus) non recipiuntur ab
his qui veritatis p̄dicatores non recipiũt. Apoc.
xviij. Exite de illa populus meus: ꝛ ne participes
ſitis delictoꝝ eius:ꝛ de plagis eius nõ accipiatis:
quoniã peruenerũt peccata eius vſqꝫ ad celuꝫ. In
ſignum huius Joſue. vj. dicit de ciuitate que nun
cios dei non recepit. Sit ciuitas hec anathema. et.
omnia que in ea ſunt: ſola Raab meretrix viuat cũ
vniuerſis qui cuꝫ ea in domo ſunt. Abſcondit eñ
nuncios quos direximus. Sic Numeri xvj. Nõ
audientibus ꝛ non recipientibus verbum domi-
ni:dixit. Ne reſpicias ſacrificia eorũ. tu ſcis ꝙ nec
aſellum quidem vnq̃ꝫ acceperim ab eis vt afflige
rem quēpiam ipſorum. Tertio Excutitur pul-
uis Spiritualiter. Puluis videlicet terrene con-
uerſationis: qui in peccatis venialibus (que pul-
uis dicuntur) adheret predicatoribus veritatꝫ ex
contagione ſocietatis:ꝛ ſollicitudinis talium con
tumacium. Hic autem in eoſdē excutit quãdo cu
ra pro eiſdeꝫ nõ ſuſcipit:ꝛ ad ſtatũ ↄtemplatōis et
puritatē caſſo labore actiōis p̄dicator reuertitur.
Ideo enim ðr dño Jo. xiij. Qui lotus eſt non indi
get niſi vt pedes lauet:ꝛ eſt mund⁹ tot⁹. Rediens

enim ad ſe:poſtpoſito actióis labore:ꝓpt́ improbi
taté ꝟbum dei nó ſuſcipientiũ:excutit pulueré ve/
ſtigiorũ quádo ꝑ improbis talibꝰ delíberat: vlteriꝰ
non inquinari:dicés illd Cañ.v. Laui pedes meos:
qũo inquinabo illos? Sic ergo puluis in teſtioniũ re/
proboꝝ a pedibꝰ ſctóꝝ excutit́. Dicit aũt ⌊ſuper
illos⌋ qꝛ ħ eſt onꝰ premés illos in iudicio. Pſal.
xxxvij. Sicut onꝰ graue grauate ſunt ſuꝑ me. Vñ
Mat.x.dr. Amen dico vob. ꝙ tolerabiliꝰ erit terre
ſodomoꝝ ꝛ gomorreoꝝ i die iudicij ꝗ̃ illi ciuitati.

Egreſſi autem circũibant ꝑ ca/ ſtella:euangelizantes et curantes vbiqꝫ.

I Hic tágit́ Obediẽtialis collate poteſtatis execu
tio. Tangũtur aũt Duo: Obedientia diſcipuloꝝ:
ꝛ Fama audiẽtiuꝫ eos. Statim enĩ mirabilis de
chꝛiſto fama facta eſt inter iudeos qui apl̃os audie/
rũt. De Pꝛio aũt tangunt́ Tria. Egreſſus ſcꝫ. Cir
cũitus. ꝛ Fructꝰ. Egreſſus qdem cũ dr. ⌊Egreſſi
auté⌋ a ſe ſcꝫ. a ſuis. ꝛ a ſcholis. ꝛ ab intimo cõ
templatõnis. a ſe qdem ſe negligẽtes in qete ꝓ/
pꝛia: ꝓpter ea q̃ ſunt proximoꝝ. Sic egreſſus eſt
Paulꝰ Act.xx. Spũſſctũs per oẽs ciuitates pte/
ſtat́ mihi dicés:qm̃ vincula ꝛ tribulatiões hieroſ/
ſolymis me manẽt. ſed nihil hoꝝ vereor. nec facio
animá meá ꝓcioſioꝛẽ ꝗ̃ me: dũmodo ꝯſũmem cur
ſum meũ ꝛ miniſteriũ verbi qḋ accepi a dño. Can
ticoꝝ.j. Si ignoras te amica mea egredere: ꝛ pa/
ſce hedos tuos. Se ignorat qui ꝓpꝛia negligit ad
ħ: vt de ſe egrediat́. ꝛ hedos. hoc eſt peccatores con
uertendo paſcat. Cañ.vij. Egrediamur in agrum:
cõmoremur in villis. Sic Iſaac egreſſus eſt de ſe
ad meditandũ in agro: ꝛ rebeccá inuenit. Gen.xx/
iiij. Iſaac ꝑdicator miſſus de ſuis cõmodis egreſ/
ſus in agrũ verbũ dei ſeminandũ: inuenit creden/
tium eccl̃iam ſibi ſpũali matrimonio copulandá.
Egreſſi etiá ſũt a ſuis familiaribꝰ:famulqs: ꝛ ami
cis. Gen.xij. Egredere de terra ꝛ de cognatióe tua.
Pſal.xliiij. Obliuiſcere ꝓplm̃ tuũ ꝛ domũ patris
tui. Deut́.xxxiij. Qui dixerunt patri ſuo ꝛ mr̃i ſue
neſcio vos: ꝛ fratribꝰ ſuis ignoro illos: ꝛ neſcierũt
filios ſuos. hi cuſtodierũt eloquiũ tuũ. ꝛ pactum
ſuũ ſeruauerunt. Egreſſi etiá ſunt a ſcholis dñi:
ſtudia ſapie intermittẽtes. Oĩa eni tp̃us habẽt.
Sicut dr̃ Eccs.iij. Tẽpus colligẽdi lapides. ħ eſt
ſolidas ꝟitates in ſtudio. ꝛ tẽpus ſpargendi eoſdẽ
in doctrina ꝛ ꝑdicatione aliis ꝓponẽdi. Vñ Poe/
ta (al’s Iuuenalis) Sempꝛ ego auditor tm̃ nunq̃
ne reponá. Eccl.xxix. Tranſi hoſpes: orna mẽſam.
ꝛ que habes in manu tua: ciba ceteros. Prouerb.
v. Deriuẽtur fontes tui foras: ꝛ in plateis aquas
tuas diuide. De Quiete etiá cõtemplationis ve/
ritatis: egreſſi ſunt ad laboré actionis. Non enim
ſempꝛ ſedendũ eſt cũ Maria ad pedes dñi in con/
templatióe: ſed aliqñ egrediendũ ad ꝯſiderationeꝫ
domus i cura exterioꝛi. Prouer.vl. Conſiderauit
ſemitas domus ſue: ꝛ panem ocioſa non comedit.
In figura huius Abraam patriarcha poſtq̃ i ſpi
ritu cum filio adorauerat in monte: ꝛ in igne ſpiri
tuſſancti arieté. hoc eſt: carnis impetũ concremo/
uerat: reuerſus eſt ad aſinũ ꝛ ad familiam. ꝛ curá
commiſſoꝝ. Gen.xxij. Puer etiam Samuel non
ſemper auſcultauit dominũ in templo: ſed etiá ali
quando ꝓuidit neceſſaria populo. Sic igit́ egreſ/
ſi ⌊circũibant⌋ Ecce Circũitus. Et tangit Duo.
Modum: ꝛ Loca. Moduꝫ: quia ⌊circũibãt⌋ ħ
eſt: in circũitu ibant. Circũit auté qui in idé a quo
incipit greſſum ꝛ motum conuertit: ꝛ tamen extre
ma oĩa percurrit. In tali auté predicationis le/
gatione a deo auctore miſſionis incipit́: ꝛ ꝑ oĩes
differentias hominũ a deo longe diſtantes diſcur
ritur. ꝛ in deum redit́. Et hec expoſitio a ꝟbis Dio
nyſij trahit́. Pſ.xxvj. Circũibo ꝛ immolabo in ta
bernaculo eius hoſtiam vociferatióis: cantabo et
pſalmũ dicam domino. Circũit q̃ a domino ſicut
dictum eſt exit. Immolat auté qui ſacrificium de
conuerſione peccatoꝝ adducit in tabernaculuꝫ ec
cleſie. Hoſtiam auté vociferationis exoluit q̃ voce
plena deuictis hoſtibꝰ deo laudes exoluit. Quod
non facit niſi quando poſt fructũ ad deuꝫ redit. et
ſic circũit: cantans pſalmũ dicat. Sic circũibat Ie
ſus per ciuitates ꝛ caſtella: docẽs ꝛ predicás euan
gelium regni. Mat.iiij. ⌊per caſtella⌋ Locus ẽ
circũitus apoſtoloꝝ. Caſtella auté ſunt munitio/
nes. quia in locis in quibꝰ diabolus magis mu/
nitus eſt: magis ꝑdicationi eſt inſiſtenduꝫ. Heb.
xj. Sancti per fidem vicerũt regna. Et Ibidẽ. Ca
ſtra ꝟterunt exteroꝝ: fortes facti ſunt in bello. Iu
dicũ.v. Noua bella elegit dominus: portas hoſti/
um ipſe ſubuertit. Gene.xxxij. Caſtra dei ſunt hec.
Idcirco dicitur in Cant́.vj. Terribilis vt caſtro/
rum acies ordiata ⌊euangelizantes⌋ Ecce Fru
ctus ſiue finis. Eſt autem Finis ꝑdicatorꝭ in ipo:
ꝛ Finis eiuſdem in altero. Fructũ in ipſo ſempꝛ cõ/
ſequitur quando eorum que ſui ſunt officij: nihil
penitus omittit de contingentibꝰ ad finẽ. Et hoc ẽ
euangelizare. j. Corinthio.j. Non miſit me domi/
nus baptizare ſed euangelizare. Non in ſapientia
verbi: vt nó euacuetur crux chꝛiſti Eſa. Quadrage
ſimoꝑmo. Primus ad ſion dicet Ecce aſſum. ꝛ ad
hieruſalem euãgeliſtam dabo. Finis autem ꝛ fru
ctus in altero tágitur cum dicitur ⌊et curantes
vbiqꝫ⌋ Non poterat eſſe niſi diuina virtus: que
vbiqꝫ curabat: quia virtus humana non ſufficere/
ret. De cura autem iſta iam dictum eſt: ꝙ eſt ſana/
tio integra in anima ſemper: ꝛ frequenter in cor/
pore. Mar.vltimo. In nomine meo demonia eij/
cient: ꝛ ſuper egros manus imponent. ꝛ bene ha/
bebunt. Et ideo dicit́ in Pſ. Sexageſimoſepti/
mo. Lingua canũ tuoruꝫ ex inimicis ab ipo. Lin/
gua enĩ canũ dei, latratũ ꝑdicatóis emittẽs: vulne
ra lingit ꝛ ſanat. Et ideo ex inimicis ad deum con
uertit. Et ſic curat vbiqꝫ. Matth.x. Euntes predi
cate: quia appropinquabit regnũ dei. infirmos cu
rate. mortuos ſuſcitate. leproſos mundate. demo/
nes eijcite. Gratis accepiſtis: gratis date. Iſte er/
go eſt Finis ꝛ fructus in altero: quẽ nó ſemper con
ſequitur qui a domino miſſus predicat. Sed ta/
men non propter hoc laborem omittit. quia etiáſi
nullum curet: quando predicando de contingen/
tibus nihil omittat: Mercede digna non frauda/
tur. ſecunda. Timothei primo. Scio cui credidi:

et certus ſum.q2 potens eſt depoſitū meū ſervare in illū die:iuſtus iudex. Unde.iiij. Reg.xix. Cū Helias Heliſeū in ꝓphetā vnxiſſet:ꝛ ille nō ſtatim ſequi voluiſſet: dixit Helias. Quod meū eſt feci tibi. Acſi diceret. Finē; optatū quo ad me cōſecutus ſum:tu decetero vide qd agere debeas. Ex autē dicit ⌊curantes vbiqꝫ⌋ notat. Ex cure ſacramentoꝝ nullus morbus obſiſtit.niſi forte aliquis obicē ſpirituiſancto poſuerit. Quia ſicut dicit̃ Sapiētie.j. Spūſſanct⁹ diſcipline effugiet fictū.nec in maliuolā animā introibit ſapientia. nec habitabit in corpe ſubdito peccatis:ſicut dicitur ibidem.

Audiuit autē Herodes tetrarcha omnia que fiebāt ab eo:ꝛ heſitabat eo ꝙ diceret̃ a quibuſdā: q2 Joānes ſurrexit a mortuiſ. A quibuſdaꝫ vero q2 Helias apparuit. Ab alijs autē:q2 ꝓpheta vnus de antiquis ſurrexit.

R Hic tangit̃ de fama verbi p̄dicati. Tangūtur autē Tria. Primo eni tangitur Fame ſolēnitas. que vſqꝫ ad ſolēnes perſonas ꝑſonuit. Secūdo tangitur Fame diuerſitas.ꝛ Tertio Chriſti: cuius fama p̄dicabat̃ ad videndū deſiderabilitas. Circa Primū tangunt̃ Duo. Fame ſolēnitas. et Audientiū captio a fama illa. Intra ſe eni capiebantur: heſitantes que eſſet ꝑſona tāgrandis ꝺ qua talis fama ſonaret. Adhuc in Primo horum dicunt̃ Tria. Solennitas fame. Generalitas in bonis laudibꝫ fame. et De quo tālaudabilis fama ꝑſonuit. Solennitas notat̃ in hoc ꝙ ad Regū iā deuenit palatia. Et hoc eſt ⌊Audiuit aūt herodes⌋ Hic ē Herodes antipas: fili⁹ Herodis aſcolonite: Sub q̄ paſſus eſt dn̄s. Quē ſpreuit indutū veſte alba.ꝛ Qui decollauit Joannē: Imitatus paternā maliciā: q2(al'r:q̄)pater pueros occidit: q̄rēs chr̄m puerū ⌊tetrarcha⌋ Tetrarcha autē d̄r.q2 Mortuo Herode aſcolonita p̄ie hui⁹:a Rhomanis diuiſum eſt regnū in q̄tuor tetrarchias. Quarū duas habuit Archelaus Tertiā Philippus. Et iſte Herodes Quartam Et hec oīa iā in an̄ habit̃ expoſita ſūt. Hec āt Fame ſolēnitas (q̄ apd̄ oēs bonoꝝ memoria digna fuit)odor fuit diuioꝝ bonoꝝ in chr̄o Qui diffuſus eſt i mūdū:apta ꝑ p̄dicationē apl'oꝝ:apothecā virtutū ſuaꝝ.ꝛ cōminutis ꝛ ꝯtritis aromatibꝫ ꝑ explanatiōem ſcripturaꝝ.ij. Cor.ij. Chr̄i bonus odor ſumus deo in his q̄ ꝑeunt. ꝛ in his q̄ ſalui fiūt Uenenata eni ad odoris fragrantiā moriūt̃. ꝛ munda ꝯfortant̃. Cant.iiij. Odor veſtimētorū tuoꝝ ſuꝑ oīa aromata. Ueſtimētū aūt ꝯtextū ē ex lanis agni ſiue virtutibꝫ chr̄i. Ps̄.xliiij. Myrrha ꝛ gutta ꝛ caſia a veſtimētis tuis. Supple.ſpirant Eccli.xlix. Mēoria Joſie i cōpoſitōe odoꝝ facta eſt op⁹ pigmētarij: In oīm ore q̄ſi mel idulcabit̃ mēoria ei⁹. Joſias:in q̄ eſt incēſū dn̄i. Ul' In q̄ ē ſacrificiū:interpretat̃. Et ſignificat chr̄ꝫ:q̄ Incenſū boni odoris fuit ꝑ nobis i deuotōe oratōis.et Sacrificiū ꝑ nobis in oblatiōe paſſiōis. Et hui⁹ odor corā deo in fama: ꝛ laude coram hominib⁹ eſt mirabilis. Gene.viij. Odoratus eſt dominus odorē ſuauitatis. Et ideo per eū cunctis benedixit. Hoc autē ad edificationeꝫ fecit Epiſcopoꝝ: vices ſuas tenentiū.j. Timo.iij. Oportet epiſcopum bonum habere teſtimoniuꝫ ab his q̄ foris ſunt ⌊oīa que fie. ab eo⌋ Ecce Fame generalitas. Omia eī erant in bona fama:ꝛ nō ſicut quidā qui maculoſam habent famā: que ſicut pellis leproſoꝝ varietate reſperſa eſt. Sed iſta vniuerſaliter erat pulcra ꝛ bona. Can̄.iiij. Tota pulcra es amica mea:ꝛ macula nō eſt in te. Ideo dicit̃ agnus immaculatus. Exo.xij. Erit agnus ſine macula: maſculus anniculus.j. Pet.j. Precioſo ſanguine redempti eſtis tanq̄ꝫ agni immaculati chriſti. Mar.vij. Reddit̃ cauſa cum dicit̃ Bene omīa fecit. Si enim bn̄ oīa fecit:tunc fama bona erat de omnibꝫ que fiebant. Sic enim chriſtus omīa fecit bene:ſic d̄r Beda ꝙ diabolus omīa facit male ⌊Et heſitabat⌋ herendo intra ſe captus. quenā eſſet tandigna perſona: de q̄ iſta referrent̃ tam vl'r laudabilia. Differēter āt heſitabant Nathanael ꝛ Herodes. Nathanael eī ex dictis Philippi ꝑbabilibus heſitans.hoc ē:herere incipiens: ductus eſt ad ieſum. Joā.j. Et heſitationē ꝑmouit in adheſionē: ꝛ a chr̄o meruit laudem. Herodes autē paterni doli imitator:qui heſitauerat in dictis magoꝝ. Mat.ij. Sicut ꝛ iſte heſitauit in dictis apl'oꝝ.ꝛ heſitationē cōuertat i dolum vulpinum:querens chr̄m:ꝛ chriſti nomē ꝯtinguere. ꝛ ideo a chr̄o vulpes vocatus eſt. Lu.xiij. ⌊eo ꝙ diceret̃⌋ Ecce Fame diuerſitas: que cauſa fuit heſitatōis. Hs āt diuerſitas iſta fame: mag̃ eſt ꝛ ſolēnis. Sꝫ tn̄ penit⁹ inſufficiēs magnitudini ꝛ laudibꝫ chr̄i. Eſt aūt Triplex diuerſitas ipſi⁹: ſicut patꝫ in lr̄a. Et h̄ eſt ꝙ d̄r ⌊eo ꝙ diceret̃ a q̄buſdā q2 Joānes ſurrexit a mortuis⌋ Et notant̃ in h̄ Duo. Scꝫ. Quid rōnis iſti habuerint ꝑ ſua opiniōe.ꝛ Per q̄d fidē habuerint reſurrectionis mortuoꝝ? Ad Primū aūt dicendū fꝫ Glo. ꝙ Omia q̄ de Natiuitate Joānis dicta ſt̄:ſuꝑ hoīem fuerūt. Que aūt in vita apparuerūt ſtupēda:ꝛ ſuꝑ vires hūanas. ꝛ Que de auctē ſue miſſiōis erant: penit⁹ erāt celeſtia. Et ideo tante opinionis erat ꝙ chr̄s putaret̃. Et ideo nullū eo maiorē reputātes. h̄ Joāni attribuerūt. Precipue cū oms̄ fere imbuti eſſent doctrinis ꝛ baptiſmo Joānis. Fides aūt reſurrectiōis c⁹ a mortuis:orta eſt. q2 putabāt ꝙ ſterili ab vtero ꝛ emortuo corꝑe p̄ris natū: ipoſſibile eēt morte detineri. ſed occultatū eſſe ad tp̄s a deo ꝛ iterū ſurrexiſſe. Hec igit̃ cauſa fuit fame iſti⁹. Inſufficiēs autē fuit. q2 ip̄e Joānes dixit Jo.j. Cui⁹ nō ſum dign⁹ ſoluere corrigiā calciamēti ei⁹. Joā.iij. Nō ſum ego chr̄s. Joā.j. Nō erat ille lux:ſed vt teſtimoniū ꝑhiberet de lūie ⌊A quibuſdā vero q2 helias⌋ Scd̄a eſt diuerſitas rōneꝫ ſue opinionis accipiēs in Duobꝫ:vt dicunt Scti. A ꝓphetia. videlicꝫ:ꝛ A fact̃. A ꝓphis. Mal'.vl. Mittā vobhelīā ꝓphetaꝫ an̄q̄ꝫ veniat dies dn̄i magn⁹ ꝛ horribilis Et cōuertat cor patrū in filios:ꝛ corda filiorū ad patres eoꝝ:ne forte veniam ꝛ percutiā terrā anathemate. Putabāt igit̃ hāc prophetiam iam

implerã. In factis autẽ ſaciebant rõnes a duobꝰ. A magnitudie vicꝫ miraculorũ. qꝛ Helias mortuum ſuſcitauit. iij. Regum. xvij. Et a figura baptiſmi quã exhibuit Helias qñ Iordanẽ diuiſit. iiij. Regũ. ij. Diſcipuli autẽ chriſti baptizabãt ꝛ poteſtatẽ acceperũt mortuos ſuſcitãdi. ſicut iã habitũ eſt. Iſti autẽ ꝺ Helia dicũt ꝙ [apparuit] qꝛ ſciuerũt heliã nõ eſſe mortuũ. ſed ꝑ turbinem aſcẽdiſſe in celũ. iiij. Reg. ij. [Ab alijs aũt quia ꝓpheta vnus de antiquis ſurrexit] Tertia eſt diuerſitas. Et dicũt ſcῖ ꝙ iſti maxime putabant Heliſeũ ſurrexiſſe a mortuis: Ratione ſue opinionis accipiẽtes a tribꝰ. Ab vno quidẽ dicto legis Deuterõ. xviij. Prophetã vobis ſuſcitabit deus de fratribꝰ veſtris tanq̃ me audietꝭ illũ. Unde Joan. vj. Dicebãt ꝓpheta magnꝰ ſurrexit in nobis. ꝛ qꝛ deus viſitauit plebẽ ſuã. Secũdum autẽ fuit a magnalibꝰ q̃ fecit Heliſeꝰ mortuos ſuſcitãdo Panes multiplicãdo. Leproſuꝫ mundãdo: ꝛ hmõi: que late de chriſto ꝑdicabant Tertiũ autẽ fuit De diuiſiõe Jordanis i figura baptiſmi. qm̃ ſicut Helias ante: ita Heliſeꝰ poſt exhibuit. Et qꝛ Luce. j. ꝑceſſit in virtute et ſpũ helie: putabant ſequi chr̃m in ꝑfectõe heliſei: q̃ duplicatuꝫ in ſe ſpiritũ Helie populꝰ exhibuit. Hũc autẽ ſurrexiſſe fatent. qꝛ mortuũ eſſe ſciebãt: ſed impoſſibile putabãt eũ vinculis mortis detineri qui poſtq̃ mortuus fuit ꝛ ſepultꝰ aliuꝫ a morte ſuſcitauit.

Et ait Herodes. Joannem ego decollaui. Quis eſt autẽ iſte de q̃ ego talia audio. Et querebat videre eum.

2 Hic tangitur Chriſti ad videndũ deſiderabilitas etiã ab iniquis. Et tangunt duo. Primum quideꝫ Popularis fame reprobatio. Secundo autẽ Ueritatis inquiſitio ꝛ deſideriũ. Reprobatio fame popularis tangit cũ dicit [Joannẽ ego decollaui] Et quia nulla fides apprehendenda (alˢ: apud herodẽ) fuit reſurrectiõis. ideo Joannẽ nõ eſſe iſtũ ſuppoſuit. Alia autẽ que ꝺ Helia ꝛ Heliſeo dicebant: tanq̃ fabuloſa ſubticuit. Attẽde autẽ ꝙ efficacẽter malũ ſuũ iſte iactãdo ꝓtulit. Eſa. iij. Peccata ſua ſicut ſodoma ꝑdicauerũt: nec abſcõderũt. Hiere. iij. Frons mulieris meretricis facta eſt tibi: noluiſti erubeſcere. Facinus enim magnũ fuit decollare Joannẽ: ſacrilegas manus inijcere ꝓphete: ꝓ turpitudie adulterij occidere: caſtitatis ꝛ iuſticie preconẽ. ꝛ tamen publice dicit. [Joannẽ ego decollaui] Prouerb. ij. Letant cũ malefecerint. ꝛ exultant in rebus peſſimis. Non eni iã cõtriſtatus eſt ꝓpt iuſiurandũ: ſed letatꝰ ꝓpter homicidiũ. Pſalm̃. v. Uirũ ſanguinum ꝛ doloſum abominabit dñs. [Quis aũt eſt iſte] tã magnus [de quo ego talia audio:] Querit ꝓbari ꝛ eſſe bonus. Non eſt eni querendũ quis erat: Sed cũ Nathanaele accedendũ ꝛ experiendũ vt ſic ſequeret veſtigia ipius. Pſal. xxxiij. Accedite ad eũ ꝛ illuminamini ꝛ facies vře nõ confundent. Sed iſte in ſola rõne inq̃ſitionis ſtare voluit ꝛ non exercere opa. Similẽ quid faciens iſtis de q̃bus dt Ariſtotẽ in Eth. li. ij. Ad rationem confugiẽtes: querũt ꝓbari et eſſe boni. Silẽ aliq̃d faciens infirmis Qui medicos q̃dem audiũt ſtudioſe: faciũt aũt operando ꝑ nihil. Et queadmodũ iſti nunq̃ bene habebunt corpus ſic curati: Ita nec illi bene habebunt aiam ſic philoſophantes. Quid em̃ valet bona audire ꝛ non facere. Jac. j. Qui auditor eſt verbi ꝛ nõ factor: comparabit viro conſideranti vultũ natiuitatis ſue in ſpeculo. Conſiderauit em̃ ſe ꝛ abijt: et ſtatim oblitus eſt q̃lis fuerit [Et querebat videre euꝫ] Nõ ꝓpter deuotionẽ ſed ꝓpter curioſitatẽ. Lu. xxiij. Herodes viſo Jeſu gauiſus eſt valde. Erat em̃ ex multo tpe cupiẽs videre eũ: eoꝙ audiret multa de eo. et ſꝑabat ſignũ aliq̃d videre ab eo fieri. Curioſis aũt ſemꝑ ſe ſubtrahit dñs: et exhibuit ſe humilibus ꝛ deuotis. Eſt aũt Notandũ q̃ deſiderabilis eſt iuſtus q̃ etiã ab iniq̃s videri ꝺſiderat. Can. v. Guttur eius ſuauiſſimũ ꝛ totus eſt deſiderabilis. iij. Reg. x. Uniuerſa terra deſiderabat videre vultũ Salomonis ꝓpter ſapiam dei que erat in illo. Joan. xij. Dñe volumus Jeſum videre.

Et reuerſi apoſtoli narrauerũt ſibi quecunqꝫ fecerũt.

Hic tangit Reuertentiũ apoſtoloꝝ ad chriſtũ ſue legationis relatio. Et tangunt duo. Primũ ẽ Reuerſio. Secundũ aũt Relatio. Redeundũ em̃ eſt ſemꝑ ad ꝑncipiũ. quia aliter egredi apoſtatare eſt. Figura iſtiꝰ reditꝰ eſt reuolatio colũbe ad Noe. et Relationis figura eſt reportatio rami virentis oliue. Non redeũtes aũt apoſtateꝝ coruũ ſignificant: cadaueribꝰ delectabilibꝰ huiꝰ mũdi detenti ne redirẽt. Et ſic egrediunt actiõe: ita reuertunt amore contẽplationis faciei dñi. Job. xxxviij. Nunq̃d mittes fulgura ꝛ ibũt ꝛ reuertẽtia dicent tibi Adſumus. Fulgura ſonũ ſignificant ꝑdicatoꝝ: coruſcationes miraculoꝝ ꝛ bonoꝝ exemploꝝ [nunciauerunt illi quecũqꝫ fecerunt] Hic tangitur Relatio factoꝝ et fructꝰ legationis iniũcte. Nunciauerunt em̃ Ut audirent q̃d approbaret vel reprobaret in factis eoꝝ. ꝛ Ut bona ſibi attribuerẽt: cuius virtute facta ſunt. mala aũt ad arbitriũ ſuuꝫ corrigerent. Geñ. xxxvij. Uade vide ſi cuncta ꝓſpera ſunt erga fratres tuos ꝛ pecora: ꝛ renuncia mihi q̃d agat. Sicut aũt apoſtate ad chr̃m nõ reuertunt: ita q̃rentes latibula in ſe vl̃ in cõmiſſis: ea q̃ inueniũt nõ renunciãt: q̃nimo legatiões verbi dei et viſitatiõis (alˢ viſitationẽ) in lucrũ ſuum deputant: ꝛ furtum ſibi vſurpant bona dñi ſui: ſicut infideles ſerui a dño miſſi. Zach. xj. Paſce pecora occiſionis: q̃ qui poſſidebãt occidebant: et non dolebant et venundabant ea: dicẽtes Benedictꝰ dñs. diuites em̃ facti ſumus. Iſta directe eſt forma Legatoꝝ noſtri tpis q̃ nõ veniũt niſi vt occidant corpus ꝛ aiam ꝛ auferant ſubſtantiã. ꝛ vendũt q̃cq̃d iuſticie ꝛ ſpũalium: et reuertentes dicunt Benedictus dñs. diuites em̃ facti ſumus.

Et aſſũptis illis receſſit ſeorſuꝫ in locũ deſertũ qui eſt bethſaide

M Hic agitur de Cõformitate ꝛ Inſtructiõe apoſtoloꝝ in pn̄cipatu cõſtitutoꝝ: ſcḋm Uite formã ſibi traditã. et ſcḋm Poteſtatẽ ſibi conceſſam. Et ideo diuidit̃ hec pars in ptes Duas. Ita q̄ Primo ponit Confirmationẽ ꝛ inſtructionẽ ad vite formam quam tradidit p̄nenter. Scḋo aũt dat Inſtructionem debitã poteſtati quã dedit apl'is. De Uita autẽ ſũt Duo. Quoꝝ Unũ eſt Cõfirmatio forme traditę in hoc q̄ nõ ſollicitent̃ de tẽpalium p̄miſſione (al's puiſione.) Quia aũt oĩs forma vite ad exemplar chr̃i referẽda eſt: ſicut dr̃.j.Coꝝ.xj. Imitatores mei eſtote ſicut ꝛ ego chriſti Ideo in Scḋa ponit inſtructionẽ Qualiter in omĩ forma vite ſemp chr̃s ſeq̄ndus eſt. In Primo ꝗ̃ oſtendit Nihil tollendũ eſſe in via: p̄ hoc q̄ poterit ex pauc̄ vel nullis panib; paſcere: ſcꝫ. Qui in puiſione neceſſariorum nunq̃ deſerit ſperantes in ſe. Unde etiam alibi cum diceret q̄ attendere monerent (al's deberent) a fermẽto phariſeoꝝ: et diſcipuli intelligerẽt: errantes: q̄ rep̄henderet eos quia panes ſecũ non accepiſſent: Redarguti ſunt a dño de ſollicitudine p̄ exemplũ ſeptem panum multiplicatoꝝ in q̃tuor milia. Et per exemplum q̃nq; panũ multiplicatorum in quinq; milia. Ps.lxxvij. Male locuti ſunt de deo ꝛ dixerunt nunq̇d poterit deus parare menſam in deſerto. Nunq̇d ꝛ panem poterit dare aut parare mẽſam populo ſuo: Luc.xj. Si vos cum ſitis mali noſtis bona data dare filijs veſtr̃: q̃nto magis pater celeſtis veſter dabit ſp̄m bonũ petentibus ſe. Mat.xvj. Quid cogitatis inter vos modice fidei: quia panes non habet̃. nondum intelligitis: nec recordamini q̃nq; panum in quinq; milia hominũ: et quot cophinos ſumpſiſtis: Neq; ſeptem panum in q̃tuor milia hoim: et q̃t ſportas tuliſtis: Sic igitur hec h̄ inducit̃ hiſtoria. Diuiditur aũt in partes Duas. In quarum Prima Seorſum ducit apoſtolos tanq̃ ex miraculo ſpecialiter in forma vite confirmãdos. In Secunda aũt ponit id per quod confirmat̃ Dicit igit̃ [Et aſſumptis: illis] hoc eſt: apoſtolis. hoc eſt: ad ſe tractis. Quia ſic neceſſe eſt q̄ ad exteriora miſſi iterum aſſumant̃ a dño: ne forte exteriorib; illecti: obliuiſcant̃ veritatis ꝛ dulcedis interne. Cañ.j. Memores vberũ tuorum ſuper vinum. Recti diligunt te. Et p̄cedit. Trahe me poſt te: curremꝰ in odore vnguentoꝝ tuorum. Ubera em̃ domini ſunt ſapientia et bonitas. Quoꝝ vnum fundit lac candoris in veritate: eo q̄ ſapiẽtia dei: dicitur candor lucis eterne: ꝛ ſpeculũ ſine macula Sap.vij. Alterum aũt fundit lac concepte dulcedinis in cõſolatione. q: per ip̄m guſtat̃ dulcedo ſpiritus eius De quo dicitur Ecc̄.xxiiij. Spiritꝰ meus ſup mel dulcis. Et niſi p̄dicatores in miniſteriũ miſſi ſemper ſint vberũ iſtorum memores: non trahunt̃ ab exteriorib; ad dñm. Hec em̃ vbera plus afficiunt memoriã expertoꝝ ea q̃ vinum tẽpalis iocunditatis: q̄d aliquãdo exp̄iuntur p̄curando ſalutẽ proximorũ. Ueritatis igitur ꝛ bonitatis vberibus lactatos aſſumit: Dulcedine trahens: et dilectiõe amplexans: et ſtringens deuotione: Implens quod dixit Eſa.lxvj. Ad vbera portabimini ꝛ ſuper genua blandientur vobis. Cum aſſumpſiſſet autem [ſeceſſit ſeorſum in locũ deſertum qui eſt bethſaide] Tria dicit. Seceſſit em̃ in ſe. Seorſum a frequentia venientium ꝛ redeuntiũ. In locum q̇eti contemplatiõis aptum. Secedit̃ em̃ cũ homo a ſuis exteriorib; occupatiõib; ſenſuũ receſſit. Quod faciẽs dominꝰ: nos ſecedere docuit. In cuius figura Exodi.iij. Moyſes minauit gregem a via cõmuni ad interiora deſerti cum vellet videre viſiõem magnã. Eſa.xlvj. Redite redite p̄uaricatores ad cor. Matth.vj. Intra in cubiculum ꝛ clauſo oſtio ora patrem tuum. Seorſum aũt cedit quando turbas frequentantiũ dimittit Sicut Geneſ.xxij. Abraam dimiſit ſeruos et aſinũ p̄peraturus cum puero. hoc eſt: cum puro ſpiritu ad dominũ. Threñ.iij. Sedebit ſolitarius ꝛ tacebit: q̄a leuauit ſe ſupra ſe. Sic Helias dimiſſa regali frequentia Achab: ſeceſſit in deſertum plus: et ſedit ꝛ dormiuit ſub vmbra iuniperi: cuius lignum p̄ omnibus lignis diu cõſeruet ignẽ. Et ſignificat cor non deſerens ignem charitatis. In locum autẽ deſertũ venit qui eſt bethſaide. Et Tria in hoc notantur. Locus em̃ dicit continentiã. Deſertũ autẽ habitationis ſolitudinẽ. Bethſaida aũt dicit ciuitatis illius vicinitatem ꝛ iuriſdictionẽ. Oportꝫ em̃ redeuntem ad chr̃m habere Locum continentẽ ne defluat. Deſertũ: ne impediat̃. Et ad bethſaida p̄tinentem vt humiliet̃. Locus autẽ continẽs ne defluat: lumen eſt incircumſcriptum ꝛ celeſte. Unde Phil.iij. Noſtra cõuerſatio in celis eſt. Exo.xxxiij. Ecce inquit eſt locus apud me et ſtabis ſupra petram Cunq; tranſibit gloria mea: ponam te in foramine petre ꝛ p̄tegam te dextera mea. Locus iſte eſt eterni luminis. Petra aũt ſoliditas veritatis. Foramen eſt diligens inquiſitio in veritatis apertione: vt ad interiora p̄ueniatur. Niſi em̃ celeſte lumen ꝛ veritas eterna contineãt contemplantẽ: ſtatim deſluit per rationẽ phantaſticã: et in diuerſos diffluit (al's defluit) errores vanitatuꝫ. Solitudo autem deſerti: eſt ſolitudo a ſecularib; ſcientijs et rationib;. quia ille nihil habitationis habent in diuinis. Mar.vj. Uenite ſeorſum in deſertum locũ et requieſcite puſillum. Abdie.j. Perdam ſapientes de idumea ꝛ prudentiam de monte eſau. hoc ẽ carnalium ꝛ ſecularium ſcientiaꝝ. He em̃ ſubſeruiunt aliquãdo circa frequẽs miniſteriũ in actiõe: ſed non veniunt ad contemplationes diuine ſecretum. j.Corinth.iij. Perdam ſapientiã ſapientium et prudentiũ prudentiã reprobabo. In ſecreto em̃ illius deſerti dei ſapiam loq̇mur in myſterio abſconditam: quam nemo p̄ncipuꝫ huius ſeculi cognouit. hoc eſt: philoſophoꝝ. ſicut dicit Gloſa Auguſtini. Hoc aũt deſertum eſt p̄tinens bethſaide. hoc eſt domui pecoꝝ. quia interim dum ſumus in corpore nondum (al's non diu) contẽplamur niſi intellectu pecorino: qui formis corpoꝝ perficitur. quia ſicut ſepe diximus Non ſine continuo ꝛ tempore diu diuina cõtemplamur. j.Corinth.xiij. Uidemus nunc per ſpeculum in enigmate: tunc autẽ facie ad faciẽ. Litteraliter aũt videt̃ cõtrariũ eſſe quod de iſta refectione dicit̃ Joan.vj. q̄ abijt Jeſus trans mare galilee quod eſt tyberiadis: et ibi manebat cum diſcipulis ſuis quãdo iſtam p̄fecit

refectionē. Sed ad hoc dicendū q illud deſertuȝ vicinū q̇dem fuit tyberiadi:ſed tamen ptinet ad iuriſdictionem bethſaide. Et ſic vterqȝ (al's veȝ) dicit euangeliſta. Et hoc tangit interlin. dicens. Deſertum ptinens ad man⁹ bethſaide. hoc eſt: ad iuriſdictionem eius. Si autē queritur Quare dominus ſtatim venientibus apoſtolis ſeceſſit. Diuerſas aſſignant Sancti cauſas. Verior illarū vt puto fuit. Ut apoſtolos ab exterioribꝫ ad intima reuocaret. Sicut videtur ſentire Marcus.vi. in auctoritate ſupius inducta. Et ſm hoc littera h a nobis eſt expoſita. Chryſoſt. eñ videtur ſentire q non timore mortis ab Herode inferende ſeceſſit. qa dixit Math.x. Nolite timere eos q̇ occidunt et poſt hec non habent amplius quid faciāt. Sed timuit infelicitati Herodis qui temere Joannē decollauit. Et niſi ceſſiſſet:in tantū infelicitatis barathruȝ decidiſſ q homicidiū ſaluatoris:homicidio ꝑhbere et plus q̄ꝫ ꝑhbere iunxiſſet. Beda aūt dicit q ceſſit malicie Herodis Ut diſcipulos oportuno tempore cedere doceret Et verbum ſuum confirmaret qd Mat.x. dicit. Si vos perſecuti fuerint in vna ciuitate:fugite in aliam. Oportunum eñ eſt cum grex non querit ſed paſtor tm̄: tyrannidi ſe tyrannorū ſubducere. Sic ſeceſſit Helias a facie Jezabel.iij. Reg.xvij.

Quod cum cognouiſſent turbe ſecute ſunt illū. Et excepit eos.

n Hic incipit confortare apl'os ex miraclo facto qītum ad hoc q nihil tollant in via. Diuiditur autē in partes Tres. In quarum Prima apponitur Oportunitas miraculi:ex preſentia turbaꝝ: ꝛ diſpoſitione loci:et qualitate temporis. In Secūda ponitur intenta diſcipuloꝝ eruditio. et In Tertia ponitur Miraculi perfectio ꝛ cōmendatio. In pͥma harum ſunt Tres pagraphi. In quorū Primo Deuotio turbe deſcribit. Que in ſe ex congruo meruit fieri miraculū. In Secundo Qualitas tēporis ponitur: que exigit faciendū miraculuȝ. In Tertia tangitur Loci neceſſitas; que ad miraculum faciendū fecit oportunitateȝ. In horum paragraphoꝝ Primo: Duo dicunt. Turbe vicȝ ad audiēdum dominū deuotio. Et Domini benignitatis magnitudo. Deuotio turbe rurſus accipitur ex Duobus. Ex diligentia cognitionis eius vbi eſſet domin⁹. et Ex deuotione executiōis et conſecutionis eius. De Primo horū dicit [Quod cū cognouiſſent turbe] per diligentē inquiſitionem. Pſal.ciiij. Querite dominū ꝛ confirmamini: querite faciem eius ſemp. Eſa.lv. Querite dn̄m dum inueniri poteſt. Joā.j. Rabbi: vbi habitas. Cañ.j. Indica mihi quem diligit anima mea: vbi paſcas: et vbi cubes in meridie. hoc eſt: in cōtemplatiōis plena luce. Ibi eñ lucem habitat inacceſſibilē.j. Timo.vj. [ſecute ſunt illum] ſua cómoda derelinquentes: et horrorē ꝛ ſterilitatem deſerti non timentes neqȝ recogitātes. Et alius dicit Euāgeliſta Mar.vj. pedeſtres ſunt ſecuti: vt labore fatigationis oſtenderent magnitudinem deuotionis Dañ.iij. Nunc ſequimur te i deuoto (al's in toto) corde noſtro; et timemus te; et querim⁹ faciem tuam. ne cōfundas nos: ſed fac nobiſcum iuxta manſuetudinem tuam. Job.xxiij. Veſtigia eius ſecut⁹ eſt pes meus; viam eius cuſtodiui. Phil'.iij. Sequor autē ſi quo modo comphēdam in quo comprehenſus ſum [Et excepit illos] Benignitatis chriſti magnitudo h tangitur in Tribꝫ. In benigna exceptione. In veritatis eruditiōe. et In egrorum ſalutari curatiōe. De Primo dicit [Et excepit illos] Excipere eñ ſonat quādo affectus interior totus extra diffundit in eum qui excipit. Et ideo dicit: excepit. et non: recepit vel ſuſcepit. Et talem benignitatē oportuit exhiberi: quam docuit Luce.xv. Ubi pater adhuc longe agēti filio obuiā feſtinauit: amplexando recepit: et habitu decoris indui fecit. Iſtum etiam modū exceptionis ſpecialiter remunerandū: prefigurauit Hebre.xj. Fide Raab meretrix non perijt cum incredulis: excipiens exploratores in pace. Placet eñ ſpecialr deo talis modus exceptionis laſſorum pegrinorum. Sicut igitur: et ſe Inueniri permiſit a querentibꝫ et Conſequi a ſequentibꝫ ꝛ obuijs: vultu ꝛ manibus excepit venientes.

Et loq̄batur illis de regno dei. et eos qui cura indigebant ſanabat. Dies aūt ceperat declinare.

Hic tangitur Eruditio veritatis que debet ſimplicibus indoctis. Tangit aūt Duo. Modū eruditionis: ꝛ Materiā. Modum eruditionis cum dicit [loquebatur illis] hoc ē: poſſibilitati ꝛ capacitati eorum. Pſal.lxxxiij. Loquet dominꝰ pacem in plebem ſuam. Altiſſima eñ ſapientia dei: ꝓfunda dei: tacens loquitur rudibus vt capiatur Eſa.xl. Loquimini ad cor hieruſalē et aduocate eā. Eſa.viij. Scribe in eo ſtilo homis. Abacuch.ij. Exara viſum ſuper tabulas: ꝛ pcurrat qui legerit. j. Corinth.xiiij. In eccleſia volo quinqȝ verba loqui ſenſu meo vt alios inſtruam: q̄ꝫ decēmilia verborum in lingua [de regno dei] Ecce Locutionis materia. Quid autē ſit regnum dei: iam dictū eſt. j. Petri.iiij. Siquis loquitur quaſi ſermones dei: non ſicut q̇dam fabulas loquat. ij. Timo.iiij Erit eñ temp⁹ cum ſanā doctrinā non ſuſtinebūt: ad fabulas autē conuertent. et a veritate quidem auditum auertent. ꝛ ad ſua deſideria coaceruabūt ſibi magiſtros prurientes auribꝫ. Chriſti aūt ꝛ ſuorum om̄is ſermo de regno dei eſt. Act.j. Per dies quadraginta apparens eis et loquēs de regno dei. Adhuc aūt quando miſit diſcipulos p̄cepit vt p̄dicarent quia regnum dei appropinquit Matthei.x. Et ideo nunc cōfirmans ſermones apoſtolorū turbis que diſcipulos audierāt: de regno dei loquitur: vt ex vno fonte apoſtolorū et chriſti doctrina pcedere cognoſcat. Sicut eñ chriſt⁹ de patre dicit Joan.vij. Mea doctrina non eſt mea: ſed eius qui miſit me. Siquis voluerit voluntatem eiꝰ facere: cognoſcet ex doctrina vtrum ex deo ſit: vel ego a meipſo loquor. Ita predicator veritatis non ſuam debet afferre: ſed eius qui miſit eum doctrinam. Et tūc ſemp loquitur de regno dei Regnū eñ dei Docet Juſticiā ad mores; Docet Be

attitudiuē ad merita remuneranda. Docet Verita-
tem ſapientie dei ꝛ fidei. Docet Faſtigium hono-
ris in premiū virtutis. Docet Decorem glorie in cō-
templatione ſpecia diuine. Docet Poteſtatem cō-
firmatā in contritiōe nequitie. De Primo horum
Matth. vj. Primū querite regnum dei et iuſticiā
eius. De Secundo Matth. v. Beati pauperes ſpi-
ritu quoniā ipſorum eſt regnū celorū. De Tertio
Matth. xiij. Simile eſt regnum celorū theſauro
abſcondito in agro de quo effodiunē abſcōdita ſa-
pientie ꝛ ſacramenta fidei. De Quarto Sapie v.
Ideo accipient regnum decoris ꝛ diadema ſpeciei
de manu dñi: quoniā dextera ſua teget eos ꝛ bra-
chio ſuo defendet illos. Ps̄. aūt dicit. cxvij. q̄ dex-
tera dñi fecit virtutem. De Quinto dicitē in Pſal.
cxliiij. Gloriā regni tui dicent ꝛ potentiā tuam lo-
quentē. De Sexto Matth. xiij. Mittet angelos
ſuos ꝛ colligent de regno eius oia ſcandala. Ni-
hil ergo vtilius loqui poterat turbis q̄ꝫ de regno
dei [Et eos qui cura indigebant ſanabat]
Tangit h Salutarē curā egrorum Quod eſt con-
ſolationis beneficiū. Mar. aūt. vj. hoc plenꝰ di-
citur. Cum egreſſi eſſent de naui: ꝯtinuo cognoue-
runt eum. Et pcurrentes vniuerſam regionē illā:
ceperūt circūferre in grabatis eos q̄ ſe male habe-
bant vbi audiebāt eū eſſe. Et quocunqꝫ introibat
in vicos aut villas aut ciuitates: in plateis pone-
bant infirmos: et dep̄cabantē eū vt vel fimbriā ve-
ſtimenti eius tangerent: ꝛ quotq̄t tangebant eū:
ſalui fiebant. Sic igitur curabat omnē languorē
tam corporaliter q̄ꝫ ſpūaliter. Numera igitur ſal-
uatoris beneficia. Inuenitē a querentibꝫ. Conſeq̄-
tur a ſequentibus. Excipit grate venientes. Docet
ignorantes. Sanat egrotantes. Non ſic impij p̄-
lati noſtri Nō ſic: non inueniuntē a pauꝑibus niſi
per precia value diſſiliāt vt pateat ingreſſus. Ta-
lis clauſura virtutis eſt Aſſyriorꝫ Holofernis: et
non ſucceſſorꝫ chriſti. Judith. xiij. Nullus aude-
bat tabernaculū virtutis aſſyriorū pulſando aut
intrādo aperire. Iſti ſunt quos in via poſitos: nul-
lus pauperꝫ chriſti conſequitē. Sed potius ab eis
ſtrepitu magno pauper cōculcatur. quia cum ini-
qui ſint tenent legem deſpatꝫ datam Sap. ij. Qd̄
infirmū eſt inutile inuenitē. Iſti ſunt qui nunq̄ꝫ bo-
num: bene recipiūt. ſed abominantē ꝛ ſtrident den-
tibus in eos: et deriſiōi exponunt. Nullus in eis ē
ſermo doctrine. quia vel nihil legis diuine vel pa-
trū ſciunt: et ideo indigni ſunt ſacerdotio. Oſee iiij.
Quia tu ſcientiā repuliſti: repellam te et ego: ne ſa-
cerdotio fungaris mihi. Non curant infirmos ſed
ſanos vulnerāt et interficiūt rodentes (al's valen-
tes) Eſaie. iij. Ruit hieruſalē: vir ad virū: vnuſqſ
qꝫ ad p̄ximū ſuū. Sic igitur tactum eſt de Opor-
tunitate miraculi ex preſentia turbarꝫ [Dies au-
tē ceperat declinare] Ecce Oportunitas cau-
ſata ex qualitate temporis. Dies aūt declinat q̄n-
do a nona hora ſol declinat ad occaſum. Tūc eñ
non derelinquendi ſed tenendi ſūt hoſpites a vijs
(al's ad nos) venientes. Luce. xxiiij. Coegerunt il-
lum dicentes Mane nobiſcū quoniā aduesꝑaſcit
et inclinata eſt iam dies. Unde Mar. vj. dicitē q̄

cum iam hora multa fieret q̄ tunc diſcipuli dixe-
runt. Deſertus eſt locus hic et iam hora p̄terijt: di-
mitte turbas. Eſt aūt attēdendū Quā dulce fu-
it chriſti eloquiū qd̄ tādiu turbas in deſerto ſuſpē-
ſas detinuit. Quante bonitatis ꝛ largitatis fuit: q̄
turbis deběntibus ſibi ꝑ ſpūalibus temporalia: ce-
dens iuri ſuo p̄parare neceſſaria diſpoſuit. Quan-
te fiducie fuit qui de modico quod ſui ſecum por-
tauerant: tot milibus ſufficere cogitauit. De Pri-
mo horum dicitē Cant. ij. Oſtēde mihi faciem tuā
ſonet vox tua in auribus meis. Vox eñ tua dul-
cis ꝛ facies tua decora. Ps̄ xliiij. Speciosus for-
ma p̄ filijs ho. diffuſa eſt gratia in labijs tuis. De
Secundo vnicus inuenitē imitator dñi apoſtolꝰ
Paulus. ij. Corinth. xij. Ego inq̄t libentiſſime im-
pendam ꝛ ſuꝑimpendar egoipſe pro aiabus ve-
ſtris: lꝫ plus vos diligēs: minus diligar a vobis
De Tertio ij. Corinth. ix. Potens eſt deus omnē
gratiam abundare facere in vobis: vt in omnibus
ſemꝑ omnē ſufficientiā habentes abundetis in oē
opus bonum.

Et accedentes duodecim dixe-runt illi. Dimitte turbas: vt eun-tes in caſtella villaſqꝫ que circa ſunt diuertant et inueniant eſcas quia hic in loco deſerto ſumus

Tangit Oportunitatē miraculi ex ſterilitate lo-
ci. Tāguntē aūt Tria. Primū eſt Cōmonitio apo-
ſtolorꝫ ſm ſenſum humanū qui maiorē habuerūt
auſum apud chriſtum. Secundū eſt Ab apoſto-
lis interpellata dimiſſio: ꝑpter neceſſitatē turbarū
Tertiū eſt Allegata loci ſterilitas ꝑpter quam ne-
ceſſe eſſet dimitti turbas. De Primo dicitē [Et ac-
cedentes] auſu familiari ad chriſtum [duode-
cim] Pſal. cxlix. Gloria hec eſt omnibꝫ ſanctꝫ eiꝰ
filijs iſrael populo appropinquanti ſibi. Apoſtoli
eñ ſecunde dignitatis poſt chrm. Significat aūt
hec appropinq̄tio acceſſum deuotionis Prelatorꝫ
pro populo ſibi cōmiſſo. Sap. xviij. properans ho-
mo ſine querela dep̄cari pro populis proferēs ſer-
uitutis ſue ſcutum orationē: et per incenſum (al's
per intenſam) dep̄cationem allegans: reſtitit ire: et
finem impoſuit neceſſitati. Hiere. xviij. Recorda-
re q̄ ſteterim in conſpectu tuo vt loquerer pro eis
bonū [dixerunt illi] non ignorātes: ſed ab eo ſci-
ſcere cupiētes quare turbā teneret que ſm huma-
nā rationē diu dimittēda fuerat [Dimitte tur-
bas] finiendo ſermonē. Simile Matth. xv. Do-
mine dimitte eam qꝛ clamat poſt nos. Dicūt autē
dimitte. quia dulcedine ſermonis dñi quaſi vincu-
lis quibuſdā tenebatē. Pſal. cxlix. Ad alligandos
reges eorꝫ in compedibꝫ: et nobiles eorꝫ in manicis
ferreis. Eccl. vj. Injice pedē tuum in compedes il-
lius: et in torques illius collū tuum. Subijce hu-
merū tuum et porta illam: et ne acidieris in vincu-
lis ipſius. Ab his ergo vinclis ſolutis dimitte tur-
bam. Et allegant dimiſſionis neceſſitatē dicētes.
[vt euntes] quia pedeſtres venerāt [in caſtel-

la] in quibus lautiora inueniũt ditiores [et vil
las] vbi groſſiora inueniũt paupiores [que cir
ca ſunt] propinque. quia ad loca diſtantiora ꝓ
pter occaſum diei ire non poſſunt [diuertant]
Nota ꝙ domũ venire non poterant: ſed ad diuer
ſoria hoſpitũ oportuit declinare. Marci. viij. Qui
dam eñ ex eis delõge venerunt. Eſaie. lx. Filij tui
delonge veniẽt [et inueniant eſcas] vel mendi
cando vel emendo. Adhuc eñ carnales diſcipuli
non intellexerunt quod dicit Deutero. viij. Nõ in
ſolo pane viuit hõ: ſed in omni verbo qđ procedit
de ore dei. Et illud Sap. xvj. Non natiuitatis fru
ctus paſcunt homines: ſed ſermo tuus paſcit eos q
in te confidũt. Nec memores fuerãt Moyſi Exo
di. xxxiiij. qui quadraginta diebus ꝛ noctibus non
comedit: paſtus dulcedine ſermonis dñi et cõſor
tio ſuo. Pſal. cxviij. Quãdulcia faucibus meis elo
quia tua ſuper mel ori meo. Sed huiuſmodi ſenſu lo
quentes non aduerterũt ꝙ fame laborare non po
teſt quem deus verbo ſuo reficit et preſentia ſue fa
ciei. Hec eñ eſt eſca de qua dicit Sap. xvj. Ange
lorum eſca nutriuiſti populũ tuum habentẽ in ſe
omne delectamentũ ꝛ omnẽ saporis ſuauitatẽ. Al
legant ergo loci ſterilitatẽ: dicentes [quia hic in
loco deſerto ſumus] Non attendentes nõ eſſe
chriſtum minoris potentie nunc q̃ʒ olim quando
multo maiorẽ multitudinẽ pauit in deſerto q̃dra
ginta annis: ſicut dicit Exo. xvj. Joã. vj. Patres
noſtri mãducauerũt mãna in deſerto. Deſertũ eñ
vertit in vbertatẽ quando vult.

Ait autem ad illos. Uos date illis manducare. At illi dixerunt Non ſunt nobis plus q̃ʒ q̃nqʒ panes ꝛ duo piſces: niſi forte nos eamus et emamus in omnẽ hãc turbam eſcas. Erant autem fere viri quinqʒ milia.

Hic incipit Apoſtoloꝝ ex miraculo faciẽdo eru
ditio. Tangunt aũt Tria que ad Apoſtoloꝝ ꝑti
nẽt eruditionẽ. Primũ ei Erudit eos de debito qđ
debent turbis plãi. Secundo Non intelligentes
apoſtoli quid erat facturus: excuſationẽ ꝓtendunt
Tertio autẽ docet eos de miniſterio qđ ꝑtinet ad
eos: apud eos qui reficiendi ſunt a chřo. De Pri
mo dicit [vos date illis manducare] Q. d.
Hoc vobis impero ꝛ impono: quia vobis hoc eſt
debitũ ꝙ paſcatis vobis cõmiſſos. Joan. xxj. Si
mon Joãnis diligis me plus his: paſce oues me
as. Joan. x. Ego ſum paſtor bon⁹ qui paſco oues
meas. Ezech. xxxiiij. Nõne greges paſcuntur a pa
ſtore. Uos igit̃ qui paſtores eſtis paſcite eos ꝛ da
te illis manducare Panẽ verbi. Panem euchari
ſtie: et Panẽ elemoſyne. De Pane verbi dicit Eccĩ
xv. Cibauit illum pane vite ꝛ intellectus. De Pa
ne Sacramenti ſiue euchariſtie dicitur Sap. xvj.
Paratum panem de celo pſtitiſti illis ſine labore
Pſal. lxxvij. Panem angeloꝝ mãducauit homo
De Pane elemoſyne qui eſt ſumendus de redditi
bus eccleſie dicitur Eſa. xxiij. Erunt mercedes tyri
ſanctificate dño: non condentur neqʒ reponentur
ſed his qui ſteterunt coram dño erũt mercedes ei⁹.
vt comedant vſqʒ ad ſaturitatẽ et veſtiant vſqʒ ad
vetuſtatem. Tyrus interpretat̃ anguſtia. Merce
des ergo tyri ſunt bona eccleſiarũ: anguſtijs chri
ſti et ſanctorũ martyꝝ eius adquiſita. quia (al's q)
ſanctificant̃ domino: nec condẽda ſunt in theſau
ros: nec abſcõdenda in auaroꝝ marſupijs. q̃a his
qui ſteterunt coram dño dicit gloſa ibidẽ. hoc eſt
veris pauperibus debent̃ mercedes ei⁹ vt comedãt
ad ſaturitatem ꝛ veſtiant̃. Et horum bonorum ec
cleſiaſticoꝝ: prelati ſunt cuſtodes et erogatores.
Et ideo ex illis paſcere tenent̃ gregem dñi. Et ideo
domin⁹ ter dixit Petro. Paſce oues meas. Joan.
xxj. quia Paſcere debet vbo: Paſcere debet Sa
cramẽto: et Paſcere debet tpali ſubſidio. Hoc eſt
igitur quod per figuraʒ inſtruit apoſtolos dicens
[Vos date illis manducare] Et in Matt.
xiiij. pmittit dicens. Non habẽt neceſſe quoq̃ʒ ire
cum ſint apud eos q debent eos iſto triplici pane
ꝓcurare. Et iſti ſignificant̃ per tres panes Luc. xj.
qui accõmodandi ſunt a nobis ab amico noſtro
chriſto: quando Js de via venit amicus noſter fa
tigatus: venit ad nos paſcendus ꝛ non habemus
quod ponamus ante eum. Videt̃ aũt Lu. diuer
ſa dicere Joan. vj. quia ibi dicit ꝙ ſolus chriſtus
ſoli Philippo dixit. Unde ememus panes vt mã
ducent hi. Et ꝙ hoc dixit tentans. Ipſe eñ ſciebat
quid eſſet facturus. Et Ad hoc dicendũ ꝙ vtrũqʒ
verum eſt. Primo eñ dixerunt diſcipuli vt turbe
dimitterent̃. Et inſtructi ſunt per chriſtum: ſicut h
et in Mar. et Matth. legit̃. Sed quia Philipp⁹
ꝓpter ſimplicitatem ſuam ſpeciali indiguit inſtru
ctione: ideo poſt inſtructionẽ aliorũ ſpecialiter ab
eo querit vt ſpecialiter inſtruat. Et ideo poſtq̃ʒ di
xerat Date illis vos mãducare. et ipſi ſe excuſauiſ
ſent ſicut h dicitur: tunc demũ queſiuit a Philip
po vnde emendi eſſent panes q in tot milia ſuffice
rent [At illi dixerunt] Excuſatio eſt carnalium
diſcipuloꝝ [Non ſunt nobis plus q̃ʒ quin
qʒ panes] Ponũt negatiuam vt intelligãt (al's
intelligant̃) non eſſe plures: quod nõ fieret ſi affir
matiua poneret̃. quia minor numerus non exclu
dit maiorem. Etſi diceret̃: Sunt nob quinqʒ pa
nes: verificaret̃: etiã ſi centum panes haberent̃. Et
tunc miraculũ non eſſet adeo cõmẽdabile. Et ideo
ponit negatiuã cum exceptione pluriũ: que exce
ptio cõtinet in ſe pciſionem. Addit̃ (al's Addit) aũt
Joan. vj. ꝙ iſti panes erant hordeacei. et erant in
cuſtodia Philippi: qui ſpecialiter erat inſtruend⁹.
quia ſimplicior et minor fuit iter apoſtolos: vt di
cit Chryſoſt. Addunt aũt [et duo piſces] q ha
bebant̃ ad dulcorationẽ panis hordeacei. Reue
rentie aũt dñi ſatiſfacientes: et voluntati eius obe
dientes: quia dixit Date illis vos manducare: ex
hibent obſequiũ dicentes [niſi forte] Aduerbiũ
notat libertatẽ diuine voluntatis. Et quia ſepe figu
ratiue loquebat̃: ideo neſcientes quid intendat
dicũt [niſi forte] hoc itẽdas ꝙ [nos eamus]
quod ꝛ parati ſumus facere [et emamus] con
digno pcio [eſcas] panis [in omnẽ hanc] que
maior milium hominũ [turbam] Et ex hoc patʒ ꝙ

ſecum portabat pecunia. quia ſicut dicit Joan.vi
Ducentoꝝ denarioꝝ panes non ſufficerent eis vt
vnuſquiſqꝫ modicum quid acciperet. Attende aūt
ꝙ Apoſtoli imꝑfecti: viſtem agūt imꝑfectorum ſa-
cerdotum et ꝑdicatorū: qui excuſantes paſturam
quam tenent exhibere turbe: dicunt ꝙ non ſūt no
bis plus q̄ꝫ quinqꝫ panes. Quinqꝫ aūt panes
Q ſunt quinqꝫ modi exponēdi. Sūt eīn quinqꝫ Le-
ges homini ꝑpoſite. Una ſicut exemplar. que eſt
Lex rectitudinis diuīe iuſticie in mēte dei ad quā
homo rectificat. Alia in corde: que eſt Lex natura-
lis iuſticie: ſcripta in corde homis. Tertia ſcripta:
que eſt Lex mandatoꝝ dei. Quarta inuenta ꝑ ra-
tionem: que eſt Lex ciuilis et humana quam opi-
nio hominū genuit. Quinta que eſt Lex charitatis
que finem ⁊ terminū neſcit. quia ex affectu facit q̄c
quid poteſt et expedit. Iſti ſunt q̄nqꝫ panes qui-
bus in hac vita viuit. De his aūt panibꝰ dicit Ge-
neſ.xl. Tria caniſtra vidi me portare ſuper caput
meum. et in vno caniſtro quod erat excelſius vidi
me portare omnes cibos qui fiunt arte piſtoria.
Tria caniſtra ſūt legū vaſa. Mens diuia. Mēs
homis. et Libri ſcripti. Mens eīn diuina eſt ſuꝑ
caput homis ad continendū (al's ad conſulendū)
Quia ſicut dicit Aug⁹ Superior portio rationis
cōſulendis legibus diuinis inhereſcat. Mens ho-
minis ſuꝑ caput homis eſt. quia ſuꝑior pars eius
eſt. Jus aūt ſcriptum (al's Liber aūt ſcriptus) eſt
ſuper caput homis ad ſtudendū. Una igit conti-
net in caniſtro mentis diuine Due in caniſtro men
tis humane: Naturalis ſcꝫ: et Lex charitatis. Due
etiam in caniſtro libroꝝ ſcriptorum. Una diuina
et Una humana: quam opinio hoim ꝑ rationē et
pari pacto et iudicato ꝑducit. ſicut dixit Tullius.
Omnes eīn iſti panes fiūt: et arte piſtoria. hoc ē
legum inuentoria fiunt. Et ſata ex quibus fiūt iſte
leges ſunt tria. Par quod dr̄ equum ꝺm (al's vel)
rei naturā. et Pactum quod dicit equū ꝺm volun
tatis (al's voluntatū) cōuenientiā. quia Pactum ē
quod cōuenit inter aliquos (al's alios.) et Judi-
catum quod ad iuſticiā determinatū eſt a iudice
ꝺm allegata. Hec tria ſignificant Gen̄. xviij. Ac-
celera tria ſata farine cōmiſce: et fac ſubcinericios
panes azymos. Hi panes Quinqꝫ eſſe dicunt ꝑ-
pter quinqꝫ iuſticias que ipſis legibus rectifican
tur (al's teſtificant) Eſt eīn Juſtum Ante deū. Eſt
Juſtū: quo ad nature ordinē (al's rectitudinem)
Eſt item Juſtum: quo ad effectus optimi debitū
Eſt Juſtum: quo ad mandatū. Et eſt Juſtū: quo
ad ciuilitatis ordinē (al's rectitudinē) De Juſto au
tem Ante deum dicit Luc.i. Erant ambo iuſti añ
deum. De Juſto quo ad nature rectitudinē dicit
Roma.ij. Judicabit qđ per naturā eſt ꝑputiū: ⁊
te qui per litterā et circūciſionē ꝑuaricator legis es.
De Juſto quo ad charitatis affectum dicit Ro-
ma. viij. Lex ſpiritus vite liberabit me a lege pec-
cati et mortis. Rhom̄.xiij. Nemini quicq̄ꝫ debea-
tis niſi vt inuicem diligatis. De Juſto legis diui-
ne Eccl̄.xxiiij. Legem mandauit nobis Moyſes
in ꝑceptis iuſticiaꝝ. De Juſto legis hūane Ro.
x. Ignorantes dei iuſticiā et ſuam q̄rentes ſtatue-
re: iuſticie dei nō ſunt ſubiecti. Omne iſtud Juſtū

quintuplex in eo panis eſt ꝙ reficit et confortat ſi-
cut panis. Pſal.ciij. Panis cor hois confirmat.
Gen̄.xviij. Ponā buccellā panis et confortet cor
veſtrū. Secūda expoſitio eſt Allegorica. Et tan
gitur in gloſis ꝙ Quinqꝫ panes: ſūt Quinqꝫ do-
ctrine libroꝝ Moyſi In quibus Cōtinet Digni-
tas patriarchalis quo ad bn̄dictiōeꝫ ſeminis Qui
eſt panis vn⁹. Continet Exit⁹ de Egypto et mun-
do per immutationē conuerſatiōis in ſemine benedi
cto Quod eſt panis Secundus. Continet Ritus
⁊ mod⁹ ſacrificij q̄liter ſemetipſm homo offerat ho
ſtiam viuā ſanctam deo placentē. Quod eſt panis
Tertius. Continet Numer⁹ ꝑcedentiū ad bella:
qualiter virilis anim⁹ in bello luctet contra vicia ⁊
firmū robur accipiat. Quod eſt panis Quartus.
Continet Legis iteratio qualiter a vetuſtate vete-
ri in nouam legem gratie trāſeat. Quod eſt panis
Quintus. Qui q̄nqꝫ panes apoſtolis turbis mi-
niſtrandi cōmittunt Tertia expoſitio eſt itē Alle
gorica Que eſt: ꝙ Quinqꝫ panes: q̄nqꝫ ſunt gene
ra gratiaꝝ: animā ſpūaliter reficiētes. Una q̄dem
gratia eſt contra peccatū: que eſt Gratia ſacramē
talis quaſi dās eſſe ſpūale filijs dei. Secūda gra-
tia: eſt ꝟtutis: confortans potentias aie ad bo-
num opis. Tertia gratia eſt Gratia doni ſcti ſpūs
data vt dicit Grego in adiutoriū potentiaꝝ ⁊ vir-
tutū. Ut vbi virtus nō ſatis ꝑualet: donum faciat
ꝑfectionem. Quarta gratia eſt Gratia fruct⁹ ſpiri
tus per guſtum diuinū tolerabilem faciens pe-
grinationē: et eſurire faciens beatitudinem. Et illa
gratia enūerat ad Gal.v. per duodecim fructus
qui ſignificāt per duodecim panes ꝑpoſitionum
Exo.xxv. Quinta gratia eſt Gratia Beatitudinis
que enumerat Matth.v. reficiēs ad ſublimitateꝫ
ſumme felicitatis ꝺm ꝑfectiſſimū ſtatū intellectu-
alis ⁊ diuine ꝟtutis in nobis. Quarta expoſitio
itē Allegorica eſt: ꝙ Quinqꝫ panes ſunt Quatu-
or doctrine euāgelioꝝ. Regalis dignitatis quam
exequit Matthe⁹. Viuifica virtus (al's Viuifica
tiue ꝟtut̄) que reſtaurat ꝑdita et viuificat mo-
ritura: quam exequit Marcus Sacrificij ꝟtus
et paſſionis: quam exequit Lucas. Aſcenſiue vir-
tutis et alatiole ꝺm diuinitatis cōtēplationē: quā
exequitur Joannes. Quinta aūt gratia eſt: expo-
ſitiua haꝝ (al's horū) quattuor: quam exequitur
Paulus ⁊ alij apl'i in doctrinis alioꝝ libroꝝ no-
ui teſtamenti. Iſte eīn quinqꝫ doctrine: panis vite
ſunt ⁊ intellect⁹. Quita expoſitio Moralis eſt.
Inuenit eīn panis Cōpūctiōis in lachrymis. Pa
nis artus. Panis quotidian⁹. Panis vite. ⁊ Pa
nis pinguis. Panis compunctionis in lachry-
mis: panis eſt penitētie. Pſal.lxxix. Cibabis nos
pane lachrymarū. Panis artus eſt panis ſatiſfa-
ctiue iuſticie. Eſa.xxx. et.iij. Reg. vlt. Dabis ei pa-
nē artū et aquā breuē donec reuertar in pace. Pa
nis quotidian⁹ eſt viaticū eucharistie. Matth.vi
Panē noſtrū quotidianū vel ſuꝑſubſtantialē da
nobis hodie. Panis vite eſt panis gratie. Eccl̄.xv
Cibauit illum pane vite ⁊c̄. Eſa.iiij. Panem nr̄m
comedem⁹ ⁊ veſtimentis noſtris ꝑ̄tegemur. Panis
pinguis eſt panis deuotionis ⁊ cōſolatiōis inter-
ne. Geneſ.xlix. Aſer pinguis panis eius: et ꝑ̄bebit

R delitias regibus. Omnes iſti qnarij panũ cõmittunt apſtolis viris: turbis ꝓponendi. Omnibꝰ autẽ his generibus panũ cõiuncti ſunt dulcores geminorũ piſcium. Panibꝰ eñ legalibꝰ duo piſces adiungunt: legis duriciã dulcorãtes. Quoꝝ Unus eſt Spũs ad legẽ implẽdã gratiã conferẽs. Alter aũt eſt Dulcedo charitatꝭ: legis auſteritatẽ nõ ſentiens. Et hoc Joan. xxj. ſignificatũ eſt Lu. vlt. vbi oblatus eſt piſcis ⁊ fauus mellis. Piſcis dulcis ſpũs conſolatiõis. Fauus mellis dulcedo deuote charitatꝭ. Spũs oĩa opatur. j. Coꝛ. xij. Charitas omnia dulcorat Gen. xxix. Uidebant ei dies pauci p̃ amoris magnitudine. Piſces aũt dulcorãtes refectionẽ quinqꝫ librorũ Moyſi ſunt Intellectꝰ myſticus. Unꝰ qui latet in aquis hiſtorie ⁊ ꝓmiſſionis (alꝰ ꝓmiſſiones) legꝭ. Alius qui capitur in ripa lr̃alis obſeruantie Qui (alꝰ Quod) ſignificat Ezech. xlvij. vbi dr̃. Erunt piſces multi ſatis. Piſces aũt dulcorantes Quinqꝫ genera panũ q̃ ſunt quinqꝫ genera gratiaꝝ: ſunt duo que cõiungũtur refectioni gratie. Quoꝝ Unum eſt Guſtus interne dulcedinis. Secundũ aũt Teſtimoniũ conſcientie in dulcedine mentꝭ ſm grãm agentis. Propter primũ: Uirtus vocat fructus Gal. v. Fructꝰ aũt ſpũs ſunt ⁊c̃. Ibi Ambro. in gloſa. De virtutes fructus dicunt: quia delectãt poſſeſſores ſua ſincera ⁊ ſancta delectatione. De Scđo dicitur. ij. Coꝛ. j. Gloria noſtra hec eſt teſtimoniũ conſciẽtie noſtre. Iſti ſunt piſces de qbꝰ dicitur in Pſal. viij. Piſces maris qui ꝑambulant ſemitas marꝭ. Iſti eñ omnes ſemitas amaritudinis humani cordis et eam ad dulcedinẽ tempant: et reducũt. Quinqꝫ aũt panũ euangelice doctrine ⁊ epiſtolarꝭ (alꝰ apoſtolice) piſces: ſũt duo Sacramẽta: in eis p̃ncipaliter cõſtructa Que ſũt Paſſio ⁊ Reſurrectio chꝛi. Paſſio eñ dulcedinẽ habet redemptiõis. et Reſurrectio dulcedinẽ habet eterne beatitudĩs. Primus ſignificat per piſcem q̃ aſcẽdit ad hamũ Petri: qui habuit in oꝛe ſtaterẽ quez pro ſe ſoluit Petrus et pro chꝛiſto Piſcis ſignificat chꝛi paſſionẽ Stater aũt ſignificat chꝛi aĩam: qui (alꝰ que) pro Petro. hoc eſt: ſummo pontifice ſoluta (alꝰ ſolutus) eſt: ⁊ ꝑ chꝛiſto. hoc eſt: toto coꝛpe ipſiꝰ myſtico Secundus aũt piſcis ſignificatur ꝑ piſcẽ Tobie cuiꝰ fel illuminauit Tobiã ſenioꝛẽ: ⁊ compeſcuit a Sara demonẽ. Fel eñ chꝛiſti reſurgentis amaritudinẽ deſignat paſſionis per quã intrauit in gloriam reſurrectionis: ⁊ ꝑ eandẽ inducit ſuos ad bonum (alꝰ lumẽ) eternũ recipiendũ. Ep̃ar ſcat chꝛiſti charitatẽ: que a Sara ſponſa Tobie. hoc eſt: tota eccleſia: compeſcuit demonẽ. Quintoꝝ autẽ panum piſces ſunt duo. bone vite dulcedinẽ afferentis. Quoꝝ Unum eſt Spes certe remũeratiõis. et Secũdũ Preguſtatio quedã interne refectõis. Spes eñ ex certa expectatione delectat. Rhom. v Gloriamur in ſpe filioꝝ dei. j. Petri. j. Regenerauit nos in ſpem viuam. Hebꝛe. vj. Spem ſicut ancoram anie habemꝰ tutã ac firmã ⁊ incedẽtẽ vſqꝫ ad interioꝛa velaminis. De Preguſtatiõe interne ⁊ eterne felicitatis Eſa. lviij. Suſtollã te ſuꝑ altitudinẽ terre ⁊ cibabo te hereditate Jacob pr̃is tui. Mathei. xv. Catelli edunt de micis que cadũt de mẽſa dñoꝝ ſuoꝝ. Iſti ſũt piſces de quibꝰ dicit Matth. xiij. ꝙ elegerũt bonos ĩ vaſa ſua. malos aũt foras miſerũt. Iſti ergo panes ⁊ iſti piſces ſufficiunt ad refectionẽ euangelicã. Dicit tñ glo. ꝙ duo piſces ſignificabant duas ꝑſonas q̃ iſraelitico ꝑplo ad regendũ populũ vngebant. ſcꝫ Reges ⁊ Sacerdotes. Abac. j. Facies hoĩs q̃ſi piſces maris. Sequit

[Nõ ſunt nobis plus q̃ꝫ quinqꝫ panes et duo piſces] Notant in hac reſponſione apoſtoloꝝ Duo. Inſufficientia habitoꝝ: ⁊ Sufficientia cõmutationũ. Inſufficiẽtia habitoꝝ dicit ſm myſteriũ ſimul ⁊ lr̃am Quattuoꝛ. Quoꝝ Primũ eſt Legis inſufficiẽtia: ſm myſteriũ. Secundũ autẽ Eiuſdẽ ſufficiẽtia ſm ſpũm ſubintellectuꝫ. Tertiũ eſt Pauꝑtatis ſufficientia ſm victũ: ſapiẽtie ſtudentiũ. Quartũ Parſimonie modeſtia: ꝑpter concupiſcentie frenũ. De Primo dr̃ Glo. Nondum erant apoſtolis niſi qnqꝫ panes legis Moyſaice: et duo piſces. i. ille ꝑſone que iſraelitico populo iniungebant ad regendũ ꝑplum Sacerdotes et Reges In qbus nulla plenaria refectio poterat inueniri. Quãdiu eñ legit Moyſes velamẽ poſitũ ẽ ſupra coꝛda coꝛum. Hoc ſignificatũ eſt Num. xj Ubi ꝑpter inſufficientẽ refectionẽ populus flagrabat deſiderio ciboꝛũ egyptiacoꝝ. Hebꝛe. vij. Nihil ad ꝑfectũ adduxit lex. De Scđo notat Ex hoc aplis bene ſuffeciſſet qui ſpiritũ in lege intellexerunt. Littera eñ cum ſpiritu gratie: ſemꝑ ſufficit. Pſ. lxxvij. Manducauerũt ⁊ ſaturati ſunt nimis: et deſideriũ coꝝ attulit eis dñs: non ſũt fraudati a deſiderio ſuo. Cũ ſpũ eñ habet in ſe omne delectamentũ: et omnẽ ſapoꝛẽ ſuauitatꝭ in viris ꝑfectis qui ſpiritũ in lege ꝑcipiunt. Et ideo illi ſignificant ꝑ Moyſen qui in ſufficientias cibi ꝑmãſit cũ domino in monte. Sicut ⁊ apoſtolis cũ dño cibo ille ſuffeciſſet: ſi turba non ſuꝑueniſſet. Eccl. xv. Cibauit illum pane vite ⁊ intellectus. Notat etiam parſimonia victus: et frenatio cõcupiſcentie apoſtoloꝝ. Panes eñ hoꝛdeacei fuerũt. ⁊ piſciculi in terra tãcalida reſeruari nõ poterãt niſi eſſent ſalſi. Unde Joan. vj. Eſt puer vnus h̃ qui habet qnqꝫ panes hoꝛdeaceos et duos piſces. Dan. x. Panẽ deſiderabilẽ nõ comedi. Uituꝑat etiaꝫ diues epulo Lu. xvj. qui epulabat quotidie ſplendide

S [Niſi foꝛte nos eamus ⁊ emamus in oẽm hanc multitudinem eſcas] Notat ⁊ h̃ Sufficiẽtia cõmutatiõis. Niſi eñ omnibꝰ emere potuiſſent et ad hoc ſuffeciſſent: nõ dixiſſent [Niſi foꝛte nos eamus ⁊ emamus] Sed ſi hoc eſt veꝝ: q̃liter dicunt fuiſſe pauꝑes ⁊ egeni. Sed Sciẽdũ ꝙ cũ dño fuerunt multi qui terrenis nõ renũciauerant qui ſemꝑ qñ voluit miniſtrabant ei de facultatibus ſuis. Sicut ſ. vij. habitum eſt. Et ꝑpter illoꝝ ſufficientiam dixerunt ꝙ ſufficiebant ad emendũ: ſicut habet Act. iiij. Quotquot erãt poſſeſſores agroꝝ afferebãt p̃cia ⁊ ponebant añ pedes aploꝝ. Diuidebat autẽ vnicuiqꝫ ſm ꝙ vnicuiqꝫ opꝰ erat. Sic Zacheus dimidiũ bonoꝝ ſuoꝛũ dedit pauꝑibus Lu. xix. Sic Mattheus fecit conuiuiũ magnum in domo Luc. v. Sic Joſeph qui vocabat Barſabas cum haberet agrũ vẽdidit eum: ſicut dr̃ Act. iiij. Sic multi cum dño cum abundarent in tem

poralibus cõicabant illa diſcipulis: vt ſpũalia di
ſcipuloꝝ illis etiã cõmunicarent. Sicut dr.j. Co
rinth.ix. Si ſpũaliũ eoꝝ participes facti ſunt gen
tiles: debent ⁊ in carnalibꝫ miniſtrare eis. Sic mul
ti ꝑcia dabant dño ⁊ apoſtolis ex qbus habebant
loculos in qbus ea que mittebant portabant. Jo
an.xij. Spũaliter tamen ſiue myſtice dicit gloſ
ſa Qꝛ nõdũ intellexerũt apoſtoli cibum populi cre
dẽtis non eſſe venalem. Nec nouerãt adhuc nos
eſſe redimẽdos non ꝓcio pecunie: ſed precioſo ſan
guine agni tanq̃ immaculati chriſti.j. Pet.j. De
eſca vo ſpũali apoſtoloꝝ qua paſcere iuſſi ſunt tur
bam dicit Matth.x. Gratis accepiſtis: grat̃ da
te. Luc.vj. Date ⁊ dabitur vobis. Eſaie.lv. Come
dite abſq; argento et abſq; vlla cõmutatõe vinũ ⁊
lac. Hec etiam eſt eſca que in omnẽ turbam ſuffi
cit: ſicut dicit apl'us.ij. Corinth.viij. Qui multum:
non abundauit. et qui parum: non minorauit. De
hac optimus diſpenſator dicit Joſeph Geneſ.l.
Nolite timere ego paſcã vos ⁊ paruulos vr̃os.
[Erant autem fere viri ⁊c.] Jſtud eſt verbũ
euangeliſte quod interſerit ad miraculi cõmenda
tionẽ. Et cum dicit ꝙ [erant viri fere quinq;
milia] intelligitur ſm Matth.xv. exceptis par
uulis ⁊ mulieribus. Conſuetũ aũt eſt in talibꝫ ꝙ
plures ſequunt mulieres q̃ viri. Multi etiã par
uuli ſequunt Precipue cum multi eſſent inter eos
qui ſeqbantur eum: vt ſine ſollicitudine haberent
ab eo neceſſaria victus. Joan.vj. Queritis me nõ
quia vidiſtis ſigna: ſed quia comediſtis ex panibꝫ.
Myſtice aũt dicit Gloſa: ꝙ per qnq; milia ſigni
ficant illi qui in ſeculari adhuc habitu exiſtẽtes qnq;
ſenſibus bene vti nouerũt. Jlli eñ vſus ſenſu
um ad ꝑfectionẽ quadrati cubici nũeri ꝑtutũ refe
runt. Et ideo quinq; panibus: Moyſi inſtructio
nibꝫ adhuc alunt. Sed taliter exponere facile eſt.
et habet in gloſa. Nos aũt littere inſiſtimꝰ. Et ibo
dicit tãtam multitudinẽ eſſe cõmemoratã ad ma
gnitudinẽ miraculi cõmendandã.

**Ait aũt ad diſcipulos ſuos: Fa
cite illos diſcumbere per cõuiuia
quinquagenos. et ita fecerũt. Et
diſcubuerunt omnes.**

Hic incipit Apoſtolos inſtruere de miſterio ꝑla
tis debito. Et tangit Tria. Quorũ Primũ eſt Qꝛ
diſcumbere homines faciãt per cõuiuas (al's conui
uia) Scdm aũt Diſcipuloꝝ miniſteriũ ⁊ Opꝰ tur
barum ad miniſteriũ Aploꝝ. Dicit igit tangen
do Tria. Diſcubitũ. Ordinẽ diſcũbentiũ. et Nũe
rum ſaciatoꝝ. De Primo dicit [Facite] ſicut mi
niſtri [homines] rationales [diſcũbere] cõmo
de ſedere Jta ꝙ incõmoditas ſeſſionis cum laſſi
tudine nõ tollat eis dulcedinẽ refectõis. Diſcubitꝰ
eñ ſicut in aĩa habit̃ dicimꝰ: poſitio eſt corporis
cõpoſita reclinatõe ⁊ ſeſſione [Facite] ergo vos
diſcubitus ſicut boni miniſtri.j. Coꝛ.iiij. Sic nos
exiſtimet hõ vt miniſtros chꝛi et diſpenſatores miſ
terioꝝ dei. Eſa.lx. Miniſtri di noſtri dicet vobis.
Diſcubitus aũt in quibꝫ diſcũbũt fideles: Gra
dus ſunt ordinis vite: in quibus ad chꝛim vocan

tur: et Sacramẽtis reficiunt. Unus qdem cũ ſibi
ſimilibꝫ in matrimonio. Alius in clericatu. Alius
in dominio. Aliꝰ in religione. et ſic de alijs.j. Coꝛ.
vij. Unuſquiſq; in qua vocatõe vocatus eſt: in ea
ꝑmaneat apud deum. De diſcubitibꝫ iſtis dicit in
pſal.lxvij. Diſtribuite gradus eius: vt enarretis in
ꝓgenie altera. Sic ꝫ Facite [diſcũbere illos]
hoc eſt: homines rationales: vt quilibet ſm rõnem
ſui ordinis ſit in dei refectione: ita ꝙ pabula cõ
petentia miniſtrent cuilibet.j. Coꝛ.xv. Unuſqſq;
in ſuo ordine. Quidam eñ in hoc ordine chꝛo fue
runt ꝓpinquiores: et quidam remotiores. tamẽ oẽs
in lumine: et in cura: et in refectione ipſius. Sap.
vj. Puſillum ⁊ magnũ ipſe fecit et equaliter eſt ei
cura de omnibus. Jaco.j. Dat omnibꝫ affluenter
et non improperat. Diſcubitus aũt iſte ſicut dicitur
Matth.xiiij. ſtramẽto feni quod multũ erat in lo
co ꝓpter laſſoꝝ recreationẽ eſt ordinatus. Fenum
aũt mollitiẽ ſignificat carnis. Eſa.xl. Ois caro fe
num: et omnis gloria eius quaſi flos feni. Docet
aũt ⁊ nos h ꝙ tempore laſſitudinis: mollioribus
licet vti ſtramentis. Sed non licet in deſerto religi
onis vel penitentie reſoluta querere. Matth.xj.
Qui mollibus veſtiunt in domibꝫ regum ſunt [P
conuiuia] hoc eſt per ſocietates cõuiuantiũ Ut
vnuſquiſq; ſederet in ordine ſue ſocietatis: Nobilis
cum nobili: et Minor cum minore. Hic eñ ordo
ſapientie placet diuine. Geñ.xliij. Sederũt coram
eo: ꝓmogenitus iuxta ꝓmogenita ſua: ⁊ minimus
ſm etatẽ ſuam.j. Corinth.xiiij. Oia ſm ordinem fi
ant in vobis [quinq̃genos] hoc dicit ſm longi
tudinem numeri ſedentiũ in vna linea. Multe eñ
linee comedentiũ diſcubuerunt in campo. Signi
ficat hic numerꝰ remiſſionẽ. qꝛ annus qnquage
ſimus remiſſionis fuit annus. Et Numerꝰ dierũ
qnq̃ginta a Paſca: fuit tempꝰ oblationis ꝓmitiaꝝ
Pentecoſten: qñ in igne accipiẽdus erat ſpũſan
ctus. Act.ij. Dum complerent dies Pentecoſtes
erant oẽs diſcipuli pariter in eodem loco: ⁊ ſubito
factus eſt ſonus de celo tanq̃ ſpũs vehementis: et re
pleti ſunt omnes ſpũſancto. Congregatio eñ tur
barum: congregationẽ ſignificat diſcipuloꝝ. Re
pletio turbarũ: repletionẽ ſignificat apoſtolorum
Nec eſt igit cauſa ꝙ qnq̃geni in numero ſunt ad
inuicem ordinati [Et ita fecerunt] Ecce Obe
dientis dño miniſteriũ apoſtoloꝝ. Exo.xxiiij. Oia
que locutus eſt dñs: faciemus. ⁊ erimus domino
obedientes [Et diſcumbere fecerũt omnes] T
Tãgit Reficiendoꝝ generalitas (al's ĝlitas) Nul
lus eñ excipit a largitiua refectõe ipſius q dat iu
mentis eſcã ipoꝝ ⁊ pullis coruoꝝ inuocantibꝫ eũ
pſ.cxlvj. Et iteꝝ pſ.cxliiij. Apis tu manũ tuã ⁊ im
ples omne anial benedictione. Attendendũ aũt
Qꝛ non reficit niſi in aliquo gradu ⁊ ordine diſcũ
bens. Et ſic etiam Predati ignotis ⁊ inquietis gra
dum ⁊ ordinẽ ſue vite nõ demõſtrantibꝫ: ſacramẽ
tali refectione reficere nõ debent. Matth.xv. Nõ
eſt bonum ſumere panem filiorũ ⁊ mittere canibꝫ
ad manducandũ. Matth.vij. Nolite ſanctũ dare
canibꝫ ⁊ margaritas nolite ſpargere ante porcos.
Omnibus aũt in ordinibꝫ eccleſie diſcumbẽtibꝫ:
eccleſie Sacramẽta ꝓbenda ſunt: et nulli negãda

Nec ſunt vendenda: ſicut iam an̄ diximꝰ. Sed liberaliter et gratis conferenda. Prouer. xj. Maledicet̃ qui abſcondit frumēta in populis. Benedictio aūt ſup̱ caput vendentiū. hoc eſt: diſtribuētiū pro mercede eterna. Non eīm Sacramēta ſūt miniſtrorū: ſed ſunt chriſti. et Impiꝰ eſt miniſter q̇ bona chriſti ſubtrahit filijs dei.

Acceptis aūt quinq̧ panibus et duobus piſcibus: reſpexit in celū et benedixit illis: et fregit ⁊ diſtribuit diſcipulis ſuis: vt ponerēt ante turbas

Hic agitur De Perfectione miraculi Et tangit Tria. Primo eīm tangit Ea que ꝑficiunt per modum cauſe. Secundo tangit Ordinē miniſterij. Tertio Ea que faciunt ad cōmendationē miraculi. Que aūt ꝑficiunt miraculum per modum cauſe ſunt Quattuor. Acceptio ſcȝ: Reſpectus in celum Benedictio: et Fractio. Eſt aūt Acceptio materie ciborum: ad diuinā ꝟtutem (que in manibus ſuis erat) reuocatio. Reſpectus aūt in celum: ſignificat celeſtis et diuine virtutis (que eſt in patre ⁊ ſpiritu ſancto) concordem cum ſua virtute: et indiuiſam oꝑationem. Benedictio ſignificat: boni diuini in panem deſcendentis multiplicationem. Fractio ſignificat iſtius boni ad capacitatē ſingulorū diuiſionem. Per Primū confutat̃ Manicheus Dupliciter: ſm̄ duas expoſitiōes. In hoc enim ꝙ materiā veterū ciborum accepit: Nō nouam creauit: oſtendit ꝙ Viſibilia corporalia ad eſum corporis ꝑtinentia ipſe fecit: et ꝙ non ſunt facta a principe tenebrarum. et maledicta: ſicut dicit Manicheus. Joan. j. Omnia per ipſum facta ſunt: et ſine ipſo factum eſt nihil. j. Tim. iiij. Spiritus manifeſte dicit ꝙ in nouiſſimis temporibꝫ diſcedent quidam a fide: attendentes ſpiritibꝫ errorū ⁊ doctrinis demoniorū: in hypocriſi loquentiū mendacium: et cauteriatā habentiū ſuam conſcientiam: ꝓhibentes nubere: ⁊ abſtinere a cibis quos deus creauit ad ꝑcipiendū cum gratiarūactione fidelibꝫ et his qui cognouerūt veritatē. quia om̄is creatura dei bona eſt: et nihil immundū quod cum gratiarūactione ꝑcipitur. Sanctificat̃ eīm per verbuȝ dei et orationem. Ex hoc patet ꝙ ſi princeps tenebrarum iſta viſibilia feciſſet: et ideo immunda eſſent: nunq̄ ea chriſtus multiplicanda in manus accepiſſet: ſed noua creaſſet. Dicit etiam Manicheus Q' a malo deo principe tenebrarū data ſit Lex Moyſi. Si ergo ſm̄ aliam expoſitionē quinq̧ panes: ſunt librorum Moyſi refectiōes: nunq̄ chriſtus Moyſi per doctrinam ſpiritualem intellectum multiplicaſſet: accipiendo eam ad ſapiētiam Sȝ refutatā abieciſſet. ⁊ nouā doctrinā attuliſſet. Sic ḡ Accepit ad ſe panes ⁊ piſces: vt ea q̄ creādo fecit: ad ſe accipiēdo diuine cōtingeret ꝟtuti: ⁊ i cōtactu manuū diuinarū: pāes ⁊ piſces m̄ltiplicādo augeret. Mat. xxvj. Accepit Jeſus panes ⁊c. Et q̄s in corpus ſuū mutauit: eadē potentia multiplicauit. Accepit etiā: quādo ſicut bona a ſe creata accepta habuit. Gen. j. Vidit deꝰ cūcta q̄ fecerat ⁊ erāt valde bona. Dicūt etiā heretici immūdū eſſe quod ꝑ coitū generat̃. Etſi eſt hoc verū: tūc chriſtus nō accepiſſet piſces. quia (al's: qui) ꝓ certo ꝑ coitū maris ⁊ femine ⁊ generāt ⁊ generāt̃. Sȝ hoc facit hereticis errorē. quia ignari ſunt ⁊ idiote: et ꝓſumūt docere qđ neſciūt. Multis eni modis coeunt aīalia. Quedā diu: ſicut q̄ exterius habēt pēdentes teſticulos. Quedā velociter: ſicut q̄ interiores (al's: interiꝰ) habent teſticl'os. Quedā ꝑ cōiunctiōem velociſſimā genitaliū pororū: Sicut piſces. Quedā ꝑ reflexionē et implicationē corporū circa ſe inuicē: Sicut ſerpētes. Et alij m̄l'ti modi ſunt coeundi. Quibꝫ omnibꝫ deus concubitū et ꝯmixtionē ſexuū ⁊ feminū indulſit: quādo eū maſculum ⁊ feminā creauit: ⁊ multiplicari ꝓcepit. Et ideo etiā vt hi cōfutent̃: piſces cum panibꝫ aſſumpſit: Quāq̄ ⁊ i ipſis plātis ⁊ in omnibꝫ q̄ generant (al's: generant̃) oporteat eſſe ꝟtutes permixtas maris ⁊ femine. Et niſi ſegetes vbiq̧ impregnarēt ſe ⁊ impregnarent̃: nullū granū ex ipſis generaret. Nec manꝰ dei vnq̄ talia ꝯtingeret. ſi hec a principe tenebrarū creata eſſent. Manꝰ enim dei nihil tangunt quod immundū ſit. q̄m etiam (al's: quin etiā) his que aliquā immunditiā ꝑ corruptionē ſunt paſſa: confert (al's: conferūt) tactu ſuo munditiā. Vt Leproſis ⁊ Mortuis: Sicut ſepe in ante habitis dictū eſt. [Reſpexit in celū] Vt indiuiſā ſuam ⁊ patris: qui in celo eſt: ⁊ ſpūs ſancti oſtenderet oꝑatōnis virtutē. Jo. v. Pater meus vſq̧ modo oꝑatur ⁊ ego operor. Joan. j. Vidimus gl'iam eius: gloriā quaſi vnigeniti a patre. Mat. xj. Confiteor tibi pater dn̄e celi ⁊ terre. Sic in celū reſpexit ſuſcitans Lazarū. Joā. xj. dicens. Gratias ago tibi pater quia audiſti me. ego autē ſciebam quia tu ſemꝑ me audis. Reſpexit etiam in celū: vt aſtantes reſpicere in celuȝ doceret ad patrē celeſtem. Pſal. xxiiij. Oculi mei ſꝑ ad dominū. quia ipē euellet de laqueo pedes meos. Pſal. cxx. Leuaui oculos meos i montes vn̄ vēiet auxiliū mihi. [Et benedixit illos] Qua a benedictione verbali vſus ſit: Vel quo ſigno: nō legitur. Sed hoc certum eſſe conſtat Q' bonum celeſte panibꝫ et piſcibus indidit Q' eiſdeȝ dedit virtutē multiplicatiuā. quia Sic om̄is benedictio domini intelligit̃ ꝙ incrementa dat bonorū. Job. j. Operibꝫ manuū ſuarū benedixiſti. ⁊ poſſeſſio eius creuit in terra. Geneſ. j. Benedixit eis. ⁊ dixit. Creſcite et multiplicamini. Sic ḡ benedixit: quando virtutis ſue efficaciā illis bonū indidit. [et fregit] Hoc eſt: ad capacitatem vniuſcuiuſq̧ diuiſit. Paruuli enim in chriſto: integrum cibum nō capiunt: niſi diuidatur: ⁊ ꝓportionata viribus eorum apponantur. Et hoc eſt miraculū quod pauci aduertunt. Q' ex eodem genere cibi: et Paruulis conuenientia (qui m̄ liqdū deſiderant cibum) et Maturioribus cōpetentia: q (ſolidū cibū reqrunt) et Infirmis (q ḡtia curationū ſequebant̃: q leuē q̄rūt cibum) ab infirmo ſtomacho vinabilem: exhibuit. Et Q' in

deſiderio naturali vnicuiqʒ ſaporē quē deſiderabat: preſentauit. Sapie. xvj. Voluntati vniuſcuiuſqʒ eorū deſeruiens: ad qđ quiſqʒ volebat conuertebat. Attende autem ꝙ ſicut tūc ita ꝛ nūc ſuis quidem virib⁹ ſp̄ dn̄s panē (al's: ꝛ eſcā) omnē frangit. Licʒ forte manus hoīs miniſtret aliquādo ad fracturā. Nullus eni ex vna materia cōditum: in tot ſapores. ꝛ in tot qualitates diuerſoꝝ edentiū: cibum ꝯuertere poſſʒ niſi deus. Sic facit in cibo corporali. Sic etiā in eucharīſtia. Sic in verbo ſuo quotidie pficit fractionē. Sʒ heu hodie: quia deficiunt manus ap̄lice: opantes in fractione p miniſteriū: ſtat turba in deſerto expectens eſcarū benedictionē ꝛ nō accipit a domino. Threnꝰ. iiij. Paruuli petierunt panē: ꝛ nō erat qui frangeret eis. Matribꝰ ſuis dixerunt. hoc ē. plāctus. Ubi eſt triticū ꝛ vinū cum exhalarēt animas ſuas in ſinu matrū ſuarū: hoc eſt: in ſubiectione eccleſiaꝝ ſiue parochiarū. Dicūt eni noſtri tēporis Prelati contrariū eius: quod dicit Eſa. iij. pro pte: ꝛ ꝯueniēs p parte. Dicūt enim. Nō ſū medicus animarū: ſed Tyrānus: Oppreſſor: et Interfector. Et in domo mea nō eſt panis: Verbi ꝛ Sacramenti: ꝛ Virtutis. Quia nec verbuʒ eſt mihi in doctrina. nec operatio Sacramentorum in cura: nec gratia virtutis in conuerſatōe. Et tamē cōſtituite me iudicē populi huius: Ut qui ruit: totus corruat: ꝛ nunqʒ adijciat vt reſurgat. Et hoc eſt qđ ꝯqueritꝰ dn̄s Eſa. lij. Dn̄atores eius iniq̄ agunt: ꝛ iugiter tota die blaſphematꝰ nomen meum inter gētes. Domiatores impie dominantes: ꝛ nō forma facti gregis ex animo: ſunt maiores in eccleſia: conſtituti optimates capita populorum. Amos. vj. Iniquiſſime agunt. quia nullum niſi malū in eccleſie regnū aſſumūt. Et ideo nomē chr̄i factū eſt abominabile ꝛ blaſphematū

al's quia nulluʒ i eccā niſi malū regimē aſſumūt

[ꝛ diſtribuit] Hic tāgit Diſtributōes miſteriorum (al's: miniſtrorum) Non eniʒ omnibꝰ oia cōmiſit Nec vni ſic oīa ꝙ nō haberet aliquos in parte ſue ſollicitudis. Nec omnia p ſeipm̄ pficeret: cum tamen hoc facere potuiſſet. Sed vnicuiqʒ in ordine vicis ſue miniſteria ordiatim diſtribuit. Unde. iij. Regū. x. Regina auſtri mirata eſt ordines miniſtrantiū i domo veri Salomonis. Daniel. x. Sta in gradu tuo. Sic enim ordinatum eſt regnum celeſte in angelis: ꝛ Sic ordo eccleſiaſticus de celo deſcendit. Job. xxxviij. Nunquid noſti ordinem celi: ꝛ rationem eius pones i terra: Sic Luce. j. Zacharias in ordine vicis ſue ſorte exijt: vt incenſum poneret quando reuelatꝰ eſt ei angelus noue gratie nunciator. [Diſcipulis aūt ſuis] diſtribuit. quia Miniſteriū in populum dei accipere nō debet: qui diſcipulus chr̄i non eſt. Galat. ij. Qui operatus eſt Petro i apoſtolatu circūciſionis: operatus eſt ꝛ mihi inter gentes. Unde Luce. xxij. dixit diſcipulis. Ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pater meꝰ regnū. Pſal. xliiij. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij. Cōſtitues eos principes ſup omnem terram. [vt ponerent] Ecce Finis miniſterij [vt ponerent] nihil aliud niſi quod a dn̄o acceperūt. [ante turbas] j. Cor. xj. Ego enim accepi a dn̄o quod ꝛ tradidi vobis. Fidelis aūt ſeruus eſt ꝛ miniſter cui nihil adheret in manibꝰ quod a dn̄o accepit: quin fideliter ꝛ vtiliter ꝓponat turbis. Mathei. xxiiij. Fidelis ſeruus ꝛ prudens quē cōſtituit dn̄s ſuper familiam ſuam vt det illis in tēpore tritici menſurā. Sed hodie accepta a dn̄o: apoſtolici noſtri vſurpant ſibi: nihil vtilium turbis ꝓponētes Pro certo quia Fures ſunt ꝛ furū ſocij: habētes Jude apoſtolatū: dominū vendentes p pecunia quā loculis ſuis ingerunt ꝛ turbe nō ꝓponūt: diſpenſatione (que omnia diſſipat) ſe excuſare molientes: et Jura vocātes Statuta ſua. Que ſic ſtatuunt: vt ſibi totum et nihil familie chriſti proponatur.

Et manducauerūt omnes et ſaturati ſunt. Et ſublatum eſt quod ſupfuit illis fragmentorū cophini duodecim.

Tangit Miraculi cōmēdationē a Tribus. A multitudine mādu cātiū. A Saturitate: cibos in veritate non phantaſtice ſumentiū. A ſupabundantia fragmentoꝝ. Dicit igitur [manducauerunt omnes] hoc eſt tota illa multitudo quinqʒ miliū virorū: exceptis paruulis ꝛ mulieribꝰ. Dicit aūt Augꝰ ꝙ ſimili virtute multiplicat: ſicut de paucis granis ſegetes creat: vnde eſcas toti mundo largitur. Et ex hoc patet falſum dicere eos qui dicunt CX hos panes ita multiplicauerit ꝙ nihil creando addiderit: Sed in ſeipſis multiplicando in tantā quantitatē cibos iſtos pduxerit. Et ſimiliter dicunt de ſegetibus que ſingulis annis generantꝰ. Iſti ſunt qui opus nature in miraculū cōuertere nituntꝰ: et phiaʒ naturalem deſtruunt: et poſitiones quaſdā vel potius fictiones afferunt (al's aſſerunt) quibus ſine omni ratione pbationis credi volunt. Ego aūt ſine melioris ſententie piudicio dico ꝙ in totam multitudinē eſca iſta mltiplicata eſt: p additionē materie elementoꝝ in formaʒ panis ꝛ piſcium cōuerſe. Bene credens ꝙ deꝰ de omnipotētia facere quod vult poteſt. Sed nō credo eum: hoc ꝙ dicunt voluiſſe. quia nulla oſtenditur ratio (al's ratiōe) quare hoc voluerit. Et in creatura in quā (al's qua) opatus eſt multo rōnabilius: ꝙ augeatꝰ p additionē alicuꝰ alterius q̄ʒ ꝙ ſine additione in ſeipſa (al's ipſam) multiplicetꝰ

Vide Thom. iij. p. q. 44. art. iiij. i ſol. iiij. arg.

[Et ſaturati ſunt] Qđ non eſſet ſi phāraſtica vt heretici dicunt eſſet repletio. q̄a Id quod phantaſma eſt nō implet nec ſatiat. Pſal. xxj. Edent paupes ꝛ ſaturabuntꝰ et laudabunt dn̄m. Eſaie. ix. Letabuntur corā te ſicut qui letantꝰ in meſſe [Et ſublatū eſt quod ſupfuit illis] Ecce Tertium A q̄ cōmendatꝰ miraculū: q̄a Plus eſt de ſupfluo q̄ʒ fuerit de pncipali pmo: qđ fuit quaſi ſemen multiplicatum. Diuina enī ꝟtus ſemper exuberat et excreſcat [fragmentorū cophini duodecim] Duodecim cophini ſignificant reliquias duodecim apoſtoloꝝ: in nos redūdantes. Que etiā ꝟcantꝰ per. xij panes ꝓpoſitiōis Exo. xxv. Fragmēta enī ꝟmonū dei per eos in nos deriuata ſūt: reſeruata in cophinis. h eſt: in codicibꝰ duodeci ap̄loꝝ ꝛ i doctrinis

in quibus dominꝰ p̄cepit Matth.xiiij. vt colligerent in memorias cordium: ⁊ in cophinos codicū vt nō perirent. Abacbuch.ij. Scribe viſum ⁊ explana eum ſup tabulas: vt ꝑcurrat qui legerit. Apoc. j. Quod vides ſcribe i libro ⁊ mitte ſeptē eccleſijs que ſunt in Aſia. Significat etiā cophinꝰ (qui eſt inſtrumentū ꝑ quod de vijs fimus euacuat) ꝙ ꝑ doctrinas iſtas omino ab eccleſia corruptionis immundicia portet. Pſal.lxxx. Diuertit ab oneribꝰ dorſum eius: manus eius in cophino ſeruierunt. Chriſtus enim ⁊ apl'i exemplis duodecim et doctrinis ⁊ onera noſtra portauerunt vſqꝫ ad laſſitudinis incuruatōem: ⁊ cophinis doctrine duodene immūdicias noſtras purgauerūt. vt veniēs dominꝰ noſter ad corda fideliū: nihil inueniat qđ oculos maieſtatis eius offendat. Ex hoc igit̄ miraculo ad formā vite p̄ſcriptā ſūt cōfortati: ne ſolliciti ſint aliquid ſecū in via tollere: ſecum ꝙ ꝓcurator eorū chriſtꝰ omnia de paucis augens abūdanter miniſtrabit.

Et factū eſt cum ſolus eſſꝫ orāſ erant cū illo ⁊ diſcipuli

Hic iam confirmatꝭ apoſtolis ſm vite formā ſibi traditā: De nō ſollicitos eſſe. De Tollēdo aliquid in via: perficit totam hanc formā vite: oſtendendo qualiter in hoc chriſtꝰ ſequendus eſt. Sicut ⁊ Petrus dixit Matth.xix. Ecce nos reliquimus omnia ⁊ ſecuti ſumus te. Ubi dicit Hiero. ꝙ Nō ſufficit omnia relinquere: hoc eni ⁊ Socrates fecit phus. Unde adiungit quod ꝑfectum eſt dicens. Et ſecuti ſumus te. Hic igit̄ agit qualiter Chriſtꝰ ſequendus ſit. Ad hoc autē Tria exigūtur Quis vicꝫ ſequendus ſit: Ne erret̄ in ꝑſona. In quo ſequendꝰ. quia In tollendo crucem. Ad quid ſequendꝰ. quia Ad gloriam reſurrectōnis quā oſtendit in transfiguratione. Et de his tribꝰ agit hic per ordinē. Et hec etiam eſt cauſa quare hic eodē ordine inducunt̄. In prima harũ particulum Duo facit. Varias eni ⁊ vanas ⁊ imꝑfectas hominū de ſua ꝑſona quis ſit: ſententias ⁊ opiniones a cordibꝰ apoſtoloꝝ excludit ⁊ verā aſtruit de ſua ꝑſona ſententiā. Et Scd'o Quid ꝺ ſe futurū ſit. et Qualiter ſe ſequētes p̄cedit: oſtendit. Adhuc autē Duo facit. In Prima harū particulꝫ excludit que iam dicta ſunt. excludit varia ⁊ imꝑfecta ab hominibus de ſe dicta. Et Scd'o elicit ad confeſſionē aplorum: vera et ſufficientia fidei chriſtiane. In Prima harū tres ſunt ꝑagraphi. In quoꝝ Primo dicit. Qualiter ad iſtā narrationem deuētū eſt. In Secūdo ponitur de h̄ Que de ſe ſit apud hoīes opinio: iterrogatio. In Tertio autē Diſcipuloꝝ ad interrogata reſpōſio. In Primo Tria facit. Notat eni Primo ꝯtinuationē: nō tēporis: ſicut ſepe diximus: ſed potiꝰ ꝓbationis qua ſuā aſtruit intētionē de forma vite cōfirmāda. Et hoc eſt ꝙ dicit [Et factū eſt] in opere tēporali: ſicut p̄finiuit in cōſilio ſuo eterno deus. Eſa.xxv. ſm trāſlatōem.lxx. Conſiliū tuū antiquū verum fiat. Secūdo dicit Qualiter orauit ꝓ his quos pauerat [cū ſolꝰ eſſꝫ orās] Homo eni cum orat ſolus eſſe debet; nō tā i corpe: ꝗꝫ in ſecreto cōſciētie. Mat.vj. Tu aūt cū oraueris intra i cubiculū tuū. ⁊ clauſo hoſtio ora patrem tuum. Mirandū aūt eſt de dn̄o quomō indefeſſe ſemꝑ fecit et operatus eſt ſalutem noſtram. Turbas ei aduenietes benigne recipit: De regno dei erudit. Infirmis curationeꝫ impēdit. Egentes paſcit. Pauꝑibꝰ miniſtrari per apoſtolos precipit. Oēs conſolatos dimittit. Sine turbis: totū ſe in oratiōe ad patrē pro dimiſſis effundit. Hebre.v. In diebus carnis ſue preces ſupplicatōes qꝫ ad deum cum clamore valido et lachrymis offerens in omnibꝰ exauditꝰ eſt pro ſua reuerētia. Hiere.xviij. Recordare ꝙ ſteterim in conſpectu tuo vt loq̄rer pro eis bonuꝫ: et vt auerterē iram tuam ab eis. ij. Machab.xv. Hic eſt fratrū amator: hic eſt q̄ multum orat pro populo: et pro vniuerſa ciuitate ſancta dei. In his em̄ opibus: apoſtolis: et oībus p̄latis formā dedit: ꝗꝫuis hēu nō ſit conſtitutꝰ qui ꝑ eum audiat in parte iſta. Tertiū aūt eſt ꝙ in ſecreto orationis [diſcipuli eius erāt cum eo] Non q̄dem omnino in loco orationis: ſed in loco dimiſſionis turbaꝝ. Unꝺ ⁊ Matth.xvj. dicit ꝙ quando iſtam interrogationē fecit ꝙ venit in partes ceſaree philippi qui locus circa eundeꝫ locum ē vbi iſta cōtigerūt. Diſcipulos em̄ aſſumpſit vt ſic formā ab ipſo acciperent in primoꝝ edificatōe quā circa turbas exhibuit: Ita formā acciperēt in oratiōe quam in ſecreto ad patrem effudit. Lu.xviij. Oportet ſꝑ orare ⁊ non deficere.

Et inīrogauit illos dicēs Quē me dicunt eſſe turbe. At illi reſpōderunt et dixerūt. Joannē baptiſtam. Alij autēꝫ Heliam. Alij vo quia vnus propheta de prioribꝰ ſurrexit. Dixit aūt illis. Uos aūt quem me eſſe dicitis? Reſpondēs Simon Petrus dixit: Chriſtū dei At ille increpās illos precepit ne cui diceret hoc: dicēs. Quia oportet filium hominis multa pati: et reprobari a ſenioribus et principibus ſacerdotum ⁊ ſcribis: et occidi: et tertia die reſurgere.

Ecce Interrogatio Que ſit hominuꝫ de ſe opinio. Dat autem exemplum Prelatis ꝙ aliquādo etiam ab inferioribus requirant que de eis ſit fama. Fama em̄ multum requirit̄ in prelatis. j. Timot.iij. Oportet Epiſcopū ⁊ teſtimonium habere bonum ab his qui foris ſunt: vt non in opprobrium incidat et in laqueum diaboli [Quem me dicunt eſſe turbe?] Duo dicuntur h̄. Interrogatio et R'nſio. Interrogatio [Quē] in ꝑſona [me dicūt eſſe turbe] cū Tot ſig̃ mee dicatꝭ viderint Tot bn̄ficia a me r̄ceꝑint Tot teſtionia leg' ⁊ ꝓphe-

terum audierint. Tot doctrinis eruditi ſint. Tot exhortationibus ad credendum mihi: ſint inuitati. Tot teſtibus: Joanne: et vobis: ⁊ diſcipulis ſint conuicti. Per omnia eni hec fame bone de pſona ſua dedit cauſaꝫ. Sed qui ꝑ nullum bonū meritū famā ſibi fecit: fruſtra de fama bona facit queſtionē: ſed ſuā de(alꝰ: ab) omnibꝰ poteſt audire infamiam. Pſal. ix. Non mouebor a generatiōe in generatōem ſine malo. Mala enim que ꝑpetrātur per infamiā: cū a generatiōe in generationem moueri ſuper linguas hominū effecerūt. Velociter enim currit ſermo eius. ps. cxlvij. [At illi reſponderūt ⁊ dixerūt] Ecce diſcipulorū ad interrogata Reſponſio [Alij Joannem] Reſpōſio iſta fidelis quidē eſt in veritate. ⁊ inſufficiens tū in confeſſione. Fidelis quidē: quia nec plꝰ nec minus habet ꝗ̄ erat in dicto turbarū. Et eſt contra eos qui libenter audiūt verba mendacij: dūmodo dicant̄ eis placentia. Eſa. xxx. Loquimini nobis placētia. videte nobis errores. Prouer. xxix. Princeps qui libenter audit verba mēdacij: oēs miniſtros habet impios. Jſti autem merā et ſimplicē dictoꝝ a turbis referunt veritatē. Ephe. iiij. Deponētes mendaciū: loquimini veritatē vnuſquiſq; cum proximo ſuo. quoniā ſumus inuiceꝫ membra. Dicunt ergo. [Alij Joannem baptiſtā] Tres diuerſitates opinionū referūt: quas etiam ſupra explanauimus: ⁊ aſſignauimꝰ rationes earū. [Alij] ergo dixerūt [Joannē baptiſtā] Propter vite excellentiā. ⁊ Natiuitatis pulſegium. ⁊ Baptiſmatiſ purificationē. Et fuit hec magna fama: Sed nō ſufficiens. Magis enim debuerunt credere Joanni qui dixit Joānis. iij. Quia nō ſum ego chriſtꝰ: Sed agnus dei Queꝫ demōſtrauit Joānes. Et Verbū dei Qd̄ p̄dicauit vox: que fuit Joānes. Jo. j. Sed Lux vera Que illuminat omneꝫ hominē venientē in hunc mūdū. Cui teſtimoniū ꝓhibuit Lucifer ⁊ Lucerna Joannes. Lucifer. Job. xxxviij. Lucerna. Jo. v. Sed ſponſus eccleſie: cuꝰ ſponſam eccliaꝫ dixit eſſe paranymphꝰ Joannes. Jo. iij. Verbū eniꝫ: Dei filiū: eo filiū quo verbū: ⁊ Agnum dei: et Lumen mentiū. et Sponſum eccle: credere dei filium: eſt credere Joanni baptiſte. [Alij autem Heliā] Propter ſuſcitationē mortui. iij. Regū xvij. Propter diuiſionē Jordanis. iiij. Regū. ij. Et hoc eſt Inſufficiēs. Quia Helias: non dn̄s: Sed in Spiritu ⁊ virtute Helie dn̄i: p̄cucurrit p̄co et ſeruus. Luc. j. [Alij quia ꝓpheta vnus de prioribus ſurrexit] Aut Heliſeus. Aut ille de quo Moyſes p̄dixit. Deuteron̄. xviij. Prophetā ſuſcitabit vobis deus de fratribꝰ veſtris: tanꝗ̄ me audietis eū. Et hec etiā opinio fuit Jnſufficiens. quia Matth. xj. dicit̄. Lex ⁊ ꝓphete vſq; ad Joannē. a diebus autē Joannis regnū celorum vim patitur: ⁊ violenti rapiūt illud. Et idō nūc apparet dn̄s ꝓphetarū. Actuū. x. Huic om̄es ꝓphete teſtimoniū ꝑhibent remiſſionē peccatoꝝ accipe in nomine ipius. ad Hebre. iij. Et Moyſes quidē fidelis erat in tota domo eius: in teſtimoniū eorū que erant dicenda. Chriſtus vo tanꝗ̄ filius in domo ſua: que domus ſumus nos.

Sic ergo iſte opiniōes chriſto filio dei ſūt inſufficientes. Unde ſequit̄. [Dixit autē illis] verā ab eis cōfeſſionē eliciēdo. Q. d. Hoies humana videntes: et inſufficientē de me habentes confeſſionem: et humana ſentientes: non intelligentes ea que ſunt ſapientie diuine: ſic dicunt [Vos aūt] Quibus datū eſt noſſe myſteriū regni dei: Qui in ſolido veritatis eſtis fundati: Qui ad familiares reuelationes pre ceteris admiſſi [quem] in perſona [me eſſe dicitis] corde credendo ⁊ ore confitendo. Rhom. x. Corde credit̄ ad iuſticiam: ore autem cōfeſſio fit ad ſalutē. Et ab iſto loco traxit rationē: Examinatio Epoꝝ de fide ⁊ confeſſiōe anꝗ̄ ordinent̄ in Epos. quia Chriſtus de ꝯfeſſione ſua examinauit apoſtolos. Non em̄ debet eſſe Eps: ꝗ̄ veram et ſufficientē fidem: et confeſſionē non habet de chriſto. Poſt hanc autē examinationē (alꝰ confeſſionē) ſequit̄ Rn̄ſio. Et hoc eſt qd̄ ſequitur [Reſpondens Simon petrus dixit] Qui princeps erat omniū: pro omnibꝰ reſpondit. quia Omniū cura ⁊ confirmatio ad eum ꝑtinuit. Luc. xxij. Tu aliqn̄ conuerſus confirma fratres tuos. [Chriſtum dei] Mat. xvj. addit̄. Tu es chriſtus: filius. Sed hec omnia in iſto dicto continētur. Chriſtus em̄ vnctus eſt Jn quo itelligit̄ Unctio deitatis: et Uncta humanitas: et Ungēs pater: et Unctio ſpūs. Eſaie. lxj. Spiritus dn̄i ſuper me eo ꝙ vnxerit me: dominꝰ ad euāgelizandū pauperibus miſit me. Unđ Act. x. Quem vnxit pater ſpū ſancto ⁊ virtute. Ex conſtructione em̄ tranſitiua: chriſtus ad aliam pſonam ꝑtinet: ſcꝫ ad aliam: dei: quando dr̄ [chriſtum dei] Intelligit̄ enim dei patri. Unxit em̄ deus eum in Regē ⁊ Sacerdotem. Jn Regem qđeꝫ fideliū. Eſa. xxxiij. Dominus legifer noſter: dn̄s rex noſter: ipſe veniet ⁊ ſaluabit nos. Pſal. xliiij. et Heb. j. Thronꝰ tuus deus in ſeculū ſeculi virga ſiue ſceptꝝ equitatis virga regni tui: dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniqtatē: ꝓpterea vnxit te deus deꝰ tuus oleo exultatiōis pre participibus tuis. De Sacerdotio autē Pſal. cix. Tu es ſacerdos in eternum ſm ordinē Melchiſedech Qui ⁊ Rex ⁊ Sacerdos fuit dei ſummi: Hebre. vij. Gen̄. xiiij. Rex qđeꝫ in ꝓmulgāda iuſticia ⁊ iuſticie legibꝰ. Sacerdos aūt in offerēda pro nobis ſue anime hoſtia. Sic ergo chriſtus dei: filius dei viui: eſt vnctus in Regeꝫ ⁊ Sacerdotē. Et hec eſt Cōfeſſio fidei chriſtiane De qua dicit̄ Matth. xvj Super hanc petrā edificabo eccleſiam meā. Hec inquā eſt Confeſſio: quam non decepta hominuꝫ opinio genuit Sed pater de celis deus Qui ſuū filium mundo oſtendit: Per ſeipſum reuelauit. Unde Matthei. xvj. dixit Beatꝰ es Simō bariona quia caro et ſanguis non reuelauit tibi: ſed pater meus qui eſt in celis. Propter quam etiā Simon: petri nomen accepit: quod agnoſcens interpretatur vl̄ rupes. Per reuelationē em̄ iſtam agnouit. et Propter ſoliditatē veritatis in hac confeſſione: rupes vt in ipō fundaret̄ eccia vocatus eſt. Jn hac ḡ confeſſiōe veritas pſone exꝓmit̄: cuius ꝗ̄ vere ſeqndus eſt ſicut paſtor ⁊ caput eccleſie. Unde etiam poſt elicitam confeſſionem adiungit huius veritatis occultationem vſq; ad ſacramētoꝝ

dei completionē3.et hoc eſt quod ſequit̃ [At ille
2 increpās]7c. Dicit aūt Duo. Occultationem. et
Suā q̃ ſequendus eſt pceſſionē3. De Occultatōe
q̄dē dr [At ille increpans. Increpatio aūt iſta
non fuit aliud q̄3 ſub interminatiōe fidelitatis in-
terdictio.quia Increpatiōe obiurgationis nō erāt
digni :pcipue cū magna laude extollat̃ Petrus.
Matth.xvj.pter iſtam cōfeſſionē. Naum.j. In
crepans mare 7 exiccās illō.7 oīa flumia ad de-
ſertū adducens. Mare dicit̃ hic iſta infinite 7 eē-
ne veritatis ɔfeſſio.qđ exiccauit quādo taceri7 oc
cultari pcepit. Flumina aūt ſunt doctrine:hanc
veritatē cōfitētiū apoſtolorū:que adduxit ad de
ſertū quādo ſileri pcepit hanc veritate3 a turbis
iudeorū. Luce.iiij. Increpans nō ſinebat ea loq.
quia ſciebāt eum eſſe chriſtū [eos]dicit: cū vn⁹
ſolus reſpondit.quia Ille pro omnib9 dixit veri
tatē.7 omes alij cōſenſerūt. Glo.autē Multas
cauſas reddit quare iſtō taceri pcepit. Unam q̄-
dem Ut fallat principē mundi. Secundā aute3
Ut declinet iactātie viciū 7 doceat humilitatem
Tertiā autē Ne adhuc rudes 7 impfecti diſcipu
li:maioris p̄dicatiōis mole premant̃. Si aute3 h
fallit principē nō poteſt hoc intelligi niſi q̄ prin
ceps mūdi fallat̃ in membris ſuis. que ſi ſciret
eſſe chriſtū di: nūq̄3 dominū glorie crucifixiſſent
Uel forte veri⁹.q3 Si hec veritas membris dia-
boli p̄dicaret̃:ſtatim in ſcandalū inſurgerent 7 oc
ciderent eos 7 dn̄m: anteq̄3 ſcripta de deo chr̄o
ſacramenta cōplerentur. Diabolus autē in ſe fal-
li de hoc nō poterat :qui etiā iſta verba a Petro
prolata:auditu ſpūali pcipe poterat. Niſi aliquiſ
forte dicat q̄ hoc dn̄s ab ipo occultabat. Sed h
nihil eſſe videt̃.quia ſiliter dici poſſ3 q̄ etiā p̄dica
tionē aplorum a diabolo domin⁹ potuit occulta
re. Unde primu3: q̄ ſc3 in membris facta eſt iſta
occultatio:ratōnabilius eſt dictū. Scđa aūt cau
ſa plana ē Tertia aūt ſic eſt intelligenda.q̄ mole
maioris p̄dicationis:h eſt:maiorū ſacramentoꝝ
q̄3 portare poterat carnalis affect⁹ eorū: tūc pre-
meret̃. quia carnalis affect⁹ eorū nō ſinebat eos
tūc credere:q̄ ille qui chriſt⁹ dei fuit:dura 7 igno
miniosa pati deberet. Un̄ Matth.xvj.dixit Pe-
trus. Abſit a te dn̄e Non erit tibi hoc. Et ideo niſi
ſi carnali affectu extincto p ſpiritū.nō poterāt por
tare tale pond⁹ p̄dicationis .ij.Cor.v. Itaq3 nos
neminē ex hoc nouim⁹ ſm carnē: 7ſi cognouim⁹
ſm carnē chriſtū:ſ3 iam nūc nō nouimus. Tali-
bus igitur de cauſis increpauit eos ne cui dice-
rent. Pati enī 7 exprobrari:videre cū: q̄ fili⁹ dei
eſſe p̄dicat̃ :magis iduceret infidelitati ſcandalū
q̄3 fidei eſſet argumentū. Cū autē reſurrectōis ap
parebit teſtimoniū:7 victe mortis 7 inferni argu
mentum:7 aſcenſiōis in celū apparebit ſtupen-
dū miraculū:7 ſpūs miſſus in omnib9 his dabit
teſtimoniū: tūc tēpus erit de chr̄o ſublimia pre-
dicare. Pſal.xcij. Mirabilis in altis domin⁹:te
ſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis. Omīa
enim credibilia facta ſunt ipo reſurgēte 7 aſcēdē
te:7 de celo p ſpiritū miſſum dante teſtimonium.
Et hoc eſt quod ſequit̃ [Quia oportet filius
hominis] Tria autē dicit ad paſſionē 7 itruſio

onem ptinentia .7 Unum quod eſt Quartū con
ſequens hec.qđ ptinet ad gloriam. Primū inter
tria ptinet in genere ad paſſiōis multa3. Et hoc
q̄ dic̄ [quia oportet]Tangit autē Duo. Sc3.
Scđ3 quā naturā patit̃:7 Multitudinē paſſio-
nū. Primū tangit in hoc q̄ dicit [quia oport3]
hoc eſt:oportunum eſt ad finem redemptiōis. Lu.
xxiiij. Nonne ſic oportuit chr̄m pati 7 ita intrare in
gloriam ſuam. Iſta oportunitas eſt pro nobis aſ
ſumpta.quia q̄uis alius mod⁹ noſtre redemptio-
nis fuerit poſſibilis:vt dicit Auguſtin⁹: tamē mi-
ſerie noſtre ſanande nullus fuit cōueniētior [mul
ta pati]Ecce tangit Multifariā chriſti paſſionē
Multa enī genera paſſionū ſuſtinuit. Ligaturas
Impulſiōes: Tractus: Truſiones: Sputa: Co-
laphos: Alapas: Flagella: Denudatiōes: Pūctu alſo
ras ſpinaꝝ. Baiulationēs crucis: Clauorū extē- Claſ
ſiones:7 Lanceā. Et omnia hmōi. Ita vt Thren. uos.
j clamet et dicat. O vos omnes qui tranſitis per Extē-
viam attendite 7 videte ſi eſt dolor ſimilis ſicut do ſionē
lor meus.j. Petri.j. Spūſſanctus pronuncians
que in chriſto ſunt paſſiones 7 poſteriores glori-
as [et reprobari] Hoc ptinet ad vituperium.
Reprobat̃ aūt [a ſenioribus]qui vident̃ habe-
re ſapientiam per experimentum etatis. Daniel.xiij
Iniquitas egreſſa eſt a ſeniorib9 iudicib9: qui vi-
debant̃ regere populum. Eſa.lxv. Peccator centū
annorum maledictus erit [et principibus]q̄
videntur ſibi creditam habere poteſtatem [ſacer-
dotum]in quibus eſt poteſtas ſpiritualis. Joā.
xj. Collegerunt pontifices et phariſei conſilium et
dixerūt Quid facimus :quia hic homo multa ſi-
gna facit 7c. Pſal.ij. Aſtiterunt reges terre et prin
cipes conuenerūt in vnum:aduerſus 7c. [et ſcri
bis] qui vident̃ conſiliū et clauem habere ſcientie
et doctrine. Matth.xxiij. Ue vobis ſcribe 7 phari-
ſei hypocrite qui tuliſtis clauem ſcientie nec ipſi in-
trantis:nec alios intrare pmittitis [et occidi]tan-
dem in morte. Daniel.ix. Occidet̃ chriſtus et non
erit ei⁹ pplus qui eū negatur⁹ eſt. Mat.xxvj. Que-
rebant principes ſacerdotu3 quomō Jeſum dolo
tenerent et occiderent. Iſta ſunt propter que non
expediebat adhuc Jeſum chriſtum:filium dei eſſe
predicare [et tertia die reſurgere] Hoc ſolu3
ptinet ad Cōſolatiōem. Et quando hoc adimple-
bitur:tunc tempus erit 7 oportunitas: Jeſum: fi-
lium dei eſſe:publice et vbiq3 p̄dicare. Oſee.vj. Ui
uificabit nos poſt duos dies: in die tertia ſuſcita-
bit nos et viuemus in cōſpectu eius: ſequemurq3
vt cognoſcamus dominū. Pſal. xl. Tu aute3 do-
mine miſerere mei:et reſuſcita me: 7 retribuam eis.
Mortuus eſt enī dominus in feria ſexta.et reſur-
rexit in die Dominica: que eſt tertia poſt diem mor
tis: quā ſua reſurrectione ſibi in dominicā re et no
mine cōſecrauit. Ecce qualiter pceſſit.

Dicebat autem ad omnes

Hic incipit oſtēdere Qualiter et In quibus ſe- ɀ
quendus ſit. Habet autem hec pars Duas par-
ticulas. In quarum Prima dicit hoc quod dictū
eſt. In Scđa āt Ei⁹ ad hoc qđ dictū ponit rōnes
pſuaſiuas ad ſic ſequendum. In Primo adhuc

Duo ſunt. Oñdit eñi Prio Hui⁹ doctrine genera
litas: qm̄ nõ eſt via ſalutꝭ niſi iſta. Scdo aũt Jpſa
forma ſequendi deſcribit. Generalitas oſtendit p
hoc ꝙ dic [Dicebat aũt ad oẽs] qꝛ Oẽs vult
ſaluos fieri. j. Tim̄. ij. Qui vult oẽs hoies ſaluoſ
fieri: ⁊ ad agnitionẽ ſui noïs vẽire. ps. xxxv. Ho-
mines ⁊ iumẽta ſaluabis dñe: queadmodũ mul
tiplicaſti miſericordiã tuã deus. Sap. vj. Puſil
lum ⁊ magnũ ipſe fecit. ⁊ equaliter eſt illi cura de
oĩbus. Sicut eñi creator eſt omniũ: ita ſalua-
tor eſt omniũ: niſi ſtet p ipos. Et ſicut dñs omni
um eſt: ita redemptor omniũ eſt. Rho. x. Jdẽ do-
min⁹ oim diues in omnes qui inuocãt illũ. Sa
piẽtie. vj. Nõ ſubtrahet pſonam viri qui omniuꝫ
dñs eſt. Rho. x. An iudeoꝝ deus tm̄: Jmo ⁊ gen
tiũ. Pſal. cxij. A ſolis ortu vſqꝫ ad occaſum lau-
dabile nomẽ dñi. Jõ eñi operatus eſt ſalutẽ i me-
dio terre. vt omnibꝫ oſtẽdũ eſt de ſe: parata ſit ſal⁹
Marci. xiij. Quod vni dico: omnibꝫ dico Uigila
te. Nulla ergo locutio eſt niſi infidelis ⁊ inſipien
tis ꝙ quoſdã pparauerit ad mortẽ. Deꝰ eñi cre-
auit ad ſalutẽ ⁊ pmouet qñtũ expoſcunt ab ipo.
Ezech. xviij. Quare moriemi dom⁹ iſrael: qꝛ no-
lo mortẽ peccatoris: ſꝫ vt ꝯuertat ⁊ viuat.

Siquis vult poſt me venire: ab neget ſemetipſum: ⁊ tollat cruceꝫ ſuam quotidie: ⁊ ſequat me

Hic deſcribit Formã ſequẽdi. Dicit aũt Tria.
Primo eñi Sequelã ponit in libertate electõis
Secũdo Sequentẽ monet a ſe remouere impe-
dimẽta inſecutõis ⁊ cõſecutõis. Tertio dat For-
mam que pcedit noſtri Ducis. De Primo dicit
Quinqꝫ. Jn quoꝝ Primo tangit Sequentiuꝫ
raritatẽ. Secũdo Sequentiũ dignitatẽ. Tertio
Sequẽtiũ libertatẽ. Quarto Sequendi rectum
tramitẽ. Quinto Formaꝫ conſeqndi pcedentem
nos noſtre militie ducẽ. Primũ hoꝝ notat p cõ-
dicionẽ [Si] Q. d. Rarus eſt. ſi tamẽ aliqs eſt.
Matth. vij. Arta eſt via ⁊ anguſta eſt porta que
ducit ad vitam. ⁊ pauci ſunt qui inueniũt eam.
Matth. xx. Multi ſunt vocati: pauci vo electi.
Threno. j. Uie ſion lugent: eo ꝙ nõ ſunt qui ve-
niant ad ſolennitatẽ. Hoc ſignificatũ eſt ꝙ cum
chriſtus iuit ad crucẽ ꝙ diſcipuli eius relicto eo
fugerũt. Matth. xxvj. Joan. vj. Durus eſt h ſer-
mo: quis poteſt eũ audire: ⁊ abierũt retrorſum.
⁊ nõ amplius ambulauerũt cũ eo. Per crucẽ eniꝫ
⁊ ſui abnegatiõem: difficile eſt ſequi chrm. Joan.
xvj. Uenit hora ⁊ nunc eſt vt oẽs diſpgami: ⁊ me
ſolũ relinquatis. Jdeo ꝯqueritꝰ chrs Eccli. lj. Re
ſpiciẽs erã ad adiutoriũ hominuꝫ ⁊ nõ erat. Eſa.
lxiij. Torcular calcaui ſol⁹: ⁊ de gentibꝫ nõ ẽ vir
mecũ. Paucıſſimi eñi ſunt qui tollant crucẽ. nul
li autẽ qui ſic tollãt ſuã: ſicut ipſe p nobis tulit eã.
[Quis] Difficultatẽ notat ⁊ Dignitatem. Ps.
xciij. Quis ꝯſurget mihi aduerſus malignãtes.
aut qs ſtabit mecũ aduerſus operantes iniqtatẽ.
Chrs eñi in cruce aduerſus malignãtes ꝯſurrexit
⁊ vicit. Jbi extẽſus ſtetit: ⁊ de petis ⁊ petõribus
triũphauit. Sed rar⁹ eſt q ſecũ cõſurgat ⁊ ſteterit.
Non eñi in tẽpe illo inuent⁹ eſt niſi vn⁹ latro. Et
etiã ille ab initio negauit. Sꝫ poſtea reſipuit. qꝛ
Difficile ẽ valde clauatũ ⁊ extẽſum ſtare in cruce
Sꝫ eñi digniſſim⁹ eſt q ſteterit. Eſa. lxiij. Quis ẽ
iſte qui venit de edom tinctis veſtibus de boſra.
Nõ tm̄ de chriſto dictũ eſt: ſed etiam de cruciſixis
cum chro: qui cum de fragilitate carnis ſilr aliqs
venerint: tñ tinctis veſtibus ſanguine crucifixi ve-
niunt: de boſra que munita interpretatur: victo-
res oim munitionũ diaboli: Jdeo demõſtrant cũ
gloria Joannis Apoc. vij. Jſti q amicti ſunt ſtolis
albis: qui ſunt ⁊ vnde venerunt: Et reſpondet an
gelus. Jſti ſunt qui venerũt ex magna tribulatiõe
et lauerũt ſtolas ſuas in ſanguie agni [vult] No
tat arbitrij libertatẽ Sicut eñi ipſe oblatus eſt qꝛ
voluit: Jta non dignat aliquẽ habere ſequentẽ ni
ſi qui ſponte vult ⁊ libera electione. Uñ Chryſoſt.
dicit Q. ſicut agonitheta ſiue adotheta ſtãs iuxta
ſtadij brauiũ: non compellit aliquẽ niſi volentem
ſed coronat vincentẽ: et dat brauiũ pcurrenti: Jta
dñs Jeſus chrs exhibet brauium ⁊ coronam vin
centi. ſed ad certamen nõ compellit aliquẽ. Jud. v
Uos qui ſponte obtuliſtis vos diſcrimini: bñdi-
cite dño. ij. Mach. vj. Dñe qui habes ſanctã ſciẽ-
tiã optime tu noſti ꝙ cum a morte poſſem liberari:
duros corpis ſuſtineo labores. Fm aiam
aũt libenter hec patior. Hec ſunt verba Eleazari
martyris. Eſa. lvj. Qui elegerint que volui ⁊ tenu
erint fedus meum: dabo eis in domo mea ⁊ i mu
ris meis locum. et nomẽ meli⁹ a filijs ⁊ filiabus:
et nomen ſempiternũ dabo eis quod non peribit.
ij. Machab. vj. Glorioſiſſimã mortem magis q̄
odibilem vitam cõplectens: voluntarie preibat ad
ſupplicium. Jn omnibꝫ ergo his oportet electione
voluntatis ſequi et crucem portare [poſt me].
Tangit Rectum ſequendi tramitẽ. Nõ eñi errat
qui poſt dñm vadit. Jlle eñi exiuit a patre ⁊ venit
in mundũ: et per crucem iteꝝ relinqt mundum: et
directe vadit ad patrem. et ideo non errat qui poſt
eum graditur. Joã. viij. Qui ſequit me nõ ambu-
lat in tenebris: ſed habebit lumen vite. Eundum
eſt ergo poſt eum ſicut ouis poſt paſtorẽ: ſicut mi
les poſt ducem: ſicut athleta poſt adothetam. Jn
Primo itinere poſt paſtorẽ imolatũ imus ad vi-
ctimam. Jn Secũdo aſpiciamus in noſtra pugna
ad pugnantẽ ante nos Ducem. Jn Tertio contẽ-
dimus (al's intendimus) ad coronantẽ nos athle
thetam ſiue agonithetam. De Primo Hiere. xvij
Ego non ſum turbatus te paſtorẽ ſequens: et diẽ
hominis non deſideraui tu ſcis. Joan. x. Proprias
oues vocat nominatim ⁊ ante eas vadit: et oues il
lum ſequunt. Huius gratia dixit Matth. x. Ecce
ego mitto vos ſicut oues in medio lupoꝛuꝫ. A qꝛ-
rum dentibus et ipſe prior paſtor deuoratus eſt.
De Secundo dicit Hebre. xij. Aſpicientes in au-
ctorem fidei et conſummatorẽ Jeſum qui propo-
ſito ſibi gaudio ſuſtinuit cruceꝫ atqꝫ in dextera ſe-
dis dei ſedet. Judicũ. ix. Dixit dux exercit⁹ ſocijs:
Qð me videritꝭ facere: h cito facite. igit certatiꝫ ra-
mos ð arboribꝫ pcidẽtes: ſeqbant Ducẽ. Dux eñi
nr̃ in arboris ramis tollẽs crucẽ pceſſit. Certatim
igitur ⁊ nos ramos precidentes: ⁊ cruces noſtras

potentes ſequantur. Hebr. xiij. Jeſus vt ſanctifi-
caret per ſanguinem ſuum populum: extra portã
paſſus eſt. Exeamus igitur ad eum: improperium
eius portantes. Remanere enĩ: duce p̃cedente eſt
ignominioſum. Poſt eum aũt ire eſt Glorioſum
et Tutum. Glorioſum q̃ʒ iẽ quia duci ſe cõfigurat
Tutũ aũt qʒ qui poſt eum vadit: in vmbra crucis
p̃cedentis habet refrigeriũ. De Primo Eccles. ij.
Quid eſt homo vt ſequi poſſit regẽ factorẽ ſuuʒ.
Eccli. xxiij. Gloria magna eſt ſequi dñm. lõgitu-
do eni dierũ aſſumet ab eo. De Secũdo dr̃ Thre-
norũ. iiij. Ante faciẽ noſtrã chrĩs dñs captꝰ eſt in
peccatis noſtris. cui diximꝰ. In vmbra tua viue-
mus inter gentes. Pſal. xvj. Sub vmbra alarũ
tuarũ ꝓtege me a facie impiorũ: q̃ me afflixerunt.
Hoc eſt: ſub alis expanſis i cruce manibꝰ. Sic igi-
tur Itur poſt euʒ ſicut poſt Ducẽ. Itur etiã poſt
eũ ſicut poſt agonothetã (al's: adothetã) coronantẽ
ij. Timoth. ij. Non coronat̃ niſi qui legitime cer-
tauerit. Leges ordinãtes pugnã: a chri exemplis
ſunt ſumẽde. j. Corinth. ix. Qui in agone ↄtendit
ab oĩbus ſe abſtinet. Et Sequit̃. Sic pugno: nõ
quaſi aerẽ verberãs: ſed caſtigo corpus meũ ꝛ in
ſeruitutẽ redigo. ne forte cum alijs p̃dicauerim:
ipſe reprobus efficiar. Sic igitur. Qui vult poſt me
[venire] Hic dat Formã cõſequendi: p̃cedentẽ
nos militie Ducẽ. Ipſe eſt eni currus iſrael ꝛ au-
riga eius. iiij. Regũ. ij. Nõ eni q̃ poſt aliũ vadit:
de neceſſitate venit: Sed Venit poſt aliũ q̃ totaʒ
viã vſq ad eum quẽ ſequit̃ pficit. Venire eni eſt
ad terminũ itineris ire. Unde q̃ venit: ducẽ con-
ſequit̃. Et ideo q̃rentibꝰ diſcipulis Joan. j. Ubi
maneret: Dicit. Venite ꝛ videte. Venire ergo eſt
pſeuerare. Mat. x. Qui pſeuerauerit vſq i fineʒ
hic ſaluꝰ erit. Hiere. lj. Qui fugiſtis gladiũ: veni-
te ꝛ nolite ſtare. Recordamini procul dñi. ꝛ hieruſa-
lem aſcẽdat ſup cor veſtrum. Veniendũ enim eſt
vſq ad dominũ Jeſum: ꝛ nõ reuertendũ niſi p-
ius peruenerimꝰ: Nec ab eo eſt diſcedendũ. De Pri-
mo Matth. xj. Venite ad me omnes q̃ laboratis
ꝛ onerati eſtis. ꝛ ego reficiam vos. De Secũdo
dicit Pſal. lxxix. Non diſcedimus a te: viuificabis
nos: ꝛ nomẽ tuũ inuocabimus. Crux eni reficit
fructu queʒ portat ligni vite. et Crux viuificat vi-
ta quã portat. Et ideo ꝛ fructũ habʒ. ꝛ vite lignũ
dicit̃. Prouer. iij. Lignũ vite eſt his qui apprehẽ-
derint eam. ꝛ qui tenuerit eam beatus. Sic ergo
veniat qui vult venire poſt me: dicit dominus.
Sic Petro ꝛ Andree (quorũ vterq per crucem
ad chriſtuʒ venit) dixit Matth. iiij. Venite poſt
me. Sic de ſe dixit Joannis. xij. Ego ſi exaltatus
fuero a terra: omnia trahã ad meipm. Omnia ei
ſibi per crucẽ in cruce traxit (al's: attraxit.) Sic
de omnibꝰ cõmunẽ ſententiaʒ dedit Eſa. lj. Po-
ſuiſti profundũ maris viam: vt tranſirent libera-
ti. Profundũ enim maris eſt profundũ chri paſ-
ſionis: per quam tranſeunt liberati. Et ideo ſta-
tim ſequit̃. Et nunc qui redempti ſunt a domino
reuertent̃ ꝛ venient in ſion: laudãtes. ꝛ letitia ſẽ-
piterna ſup capita eorũ. gaudiũ et letitiam obti-
nebũt: fugiet dolor ꝛ gemitꝰ [Abneget ſemet-
ipm] Hic monet Sequẽtia ſe remouere inſe-
cutõis ꝛ conſecutõis impedimẽta. Notant̃ autẽ
circa hoc Duo. Modus remouendi. ꝛ Quid ſit
remouendum. Modus remouendi eſt in hoc
q̃ dicit [abneget] Eſt autem verbũ decompo-
ſitum. Componitur autẽ a ꝑpoſitione Ab: ꝛ ne-
go verbo: quod eſt compoſitũ ex nõ ꝛ ago. Et ſic
Abneget: verbum decompoſitũ eſt ex prepoſiti-
one. quaſi (al's: que) notat remotionẽ. ꝛ aduer-
bio: negandi ſignificationẽ habẽte. Et notat nega-
tionẽ vt exercitã: ꝛ ꝟbo actionẽ denotãte Ut intel-
ligat̃ q̃ abnegando: remoueamur ab his q̃ abne-
gamus: nihil penitꝰ agẽtes. De illis Tit. ij. Abne-
gantes oẽm impietatẽ ꝛ ſecularia deſideria: ſobrie
et iuſte et pie viuamꝰ in hoc ſeculo. Iſte ergo ẽ modus
abnegandi Ut negantes actões eorum que abne-
gãda ſunt: etiam remoueamur ab his. Hoc ſigni-
ficatũ eſt Gen. xix. Ubi angelus cõpulit Loth exi-
re de Sodomis: et p̃cepit vt nõ ſtaret in oĩ circa
regione: ſed in monte ſe ſaluũ faceret. Non enĩ ſuf-
ficit talia infanda nõ agere. ſed oportet etiã ab agẽ-
tibus p diſſenſum (al's: diſceſſum) ſe elõgare. Ro-
ma. j. Non intellexerũt q̃m qui talia agunt digni
ſunt morte nõ ſolũ qui faciunt ſed etiã q̃ cõſentiũt
facientibꝰ. Dicit aũt gloſa ibidẽ q̃ Conſentit qui
tacet: cum arguere poſſit. Que aũt abnegãda ſint
tãgit cum dicit Abneget [ſemetipſum] Quod itẽ
decõpoſitũ eſt. quia ſũt ibi duo ꝓnoĩa: et in medio
ſyllabica adiectio. Et eſt ſenſus Qui abneget ſe quod
eſt: et hoc cuius ipſe ꝑ ſe cauſa eſt. et qd ſibi ꝑ ſapm
ineſt. Homo enĩ de ſe humꝰ ꝛ terrenꝰ ẽ. Eccl. xvij.
Deus de terra fecit hominẽ. Gen. ij. Formauit de-
us hominẽ de limo terre. j. Cor. xv. Portauimus
imaginẽ terreni. Quia ãt terra eſt: põdere ſuo gra-
uis eſt ad ſequendũ. Hanc autem terrã abnegare
oportet: et virtute celeſti ſupergredi: vt totus ho-
mo: celeſtis in conuerſatione ꝛ intellectu efficiatur
Joan. iij. Qui de terra eſt: de terra loquit̃. qui de ce-
lo venit ſup omnes eſt. j. Corinth. xv. Primus ho-
mo de terra terrenus. Secũdus de celo celeſtis.
Qualis terrenus: tales ꝛ terreni. et qualis celeſtis:
tales ꝛ celeſtes. Unde vnus celeſtium dicit Phil.
iij. Noſtra cõuerſatio in celis eſt: vnde ꝛ ſaluatorẽ
expectamus dominũ Jeſum chriſtũ qui refor-ma-
bit corpus humilitatis noſtre: configuratũ corpori
claritatis ſue. Hoc ergo et in hoc: abneget ſe. Se-
met aũt abneget in hoc cuius ipſe ſm ſeipſum cau-
ſa ẽ. Hoc enĩ nõ eſt niſi maluʒ. Quod enĩ per nos
ſine deo facimus: malũ eſt. Unde Joan. xv. Sine
me nihil poteſtis facere. Nihil autem eſt peccatũ.
quia annihilat: et paucis q̃ʒ nihil fiunt homines cũ
peccant. Unde Ezechiel. xxviij. Nihili factus es ꝛ
nihil eris in ꝑpetuum. Joan. j. Sine ipſo factum
eſt nihil. Oſee. xiij. Perditio tua ex te iſrael. Q.d.
Quicq̃d tu ex te agis: perditio eſt. Et hoc quod ſi-
ne me diſcrete agis abnegãdum eſt: vt ex me agas
omne quod agis. Et dicas illud Eſa. xxvj. Omia
opera noſtra operatꝰ es in nobis dñe. Joan. xv. Si-
cut palmes non poteſt fructum facere niſi manſe-
rit in vite: ſic nec vos niſi in me manſeritis. Quic-
quid enim profert palmes quod non eſt ex vite:
non proficit ad fructum: ſed ad ignem: Ita quic-
quid profert homo cogitationum: et verborum

et operum que nō ſunt ex deo: nō pficit ad vite eter
ne fructū: ſed ad gehenne incendiū. Et ideo hec ab/
neganda ſunt. Unde Rho. xiij. Abijciam⁹ opera
tēbrarꝫ ꝛ induamur arma lucis. [Abneget etiā
ſemetipſū] qn̄ preter hec que dicta ſūt abnegat qḋ
in ſe habitat. hoc eſt: fomitē mali: extinguendo illū
q̄ntum pōt. Rhom̄. vij. Scio ꝙ nō habitat in me
hoc eſt in carne mea bonū. Nam Uelle adiacet mi
hi. pficere aūt bonū non inuenio. Itē Ibidem. Ui
deo aliā legem in mēbris meis repugnātē legi mē
tis mee: et captiuantē me in lege peccati q̄ eſt in mē
bris meis. Et hec oia oportet abnegare. Terram
pro celo cōmutare Uiciū (cui⁹ cauſa ſum⁹) p virtu
te. Fomitē: ſiue cōcupiſcentie ignē: ſiue ad malum
inclinatē. p gratia dei: ad bonum nos iuuante. Ut
expediti ſimus a ſpū celeſti: Confortati a v̄tute dī
Adiuti a gratia. Tunc em̄ ſequi poſſum⁹ crucifi/
xum. Per Primū: dat nobis deus ptātem filios
dei fieri: Joan. j. Per Secundū mutat fortitudi/
nem. Eſa. xl. Qui ſperant in dn̄o mutabunt forti/
tudinē: aſſument pēnas vt aqle: current ꝛ nō labo
rabunt: volabunt ꝛ nō deficient. Per Tertiū Ad
omne opus bonū ſufficim⁹. j. Cor. xv. Gra dei ſū
id qḋ ſum: et grā ei⁹ in me vacua nō fuit. ſed abun
dantius oibus laboraui. Sic pditus ꝛ damnat⁹
homo liberat' Spū celeſti reddente imaginē patris
celeſtis: Uirtute vicium qḋ fecit expellente. et Dei
gratia in omnib⁹ adiuuante. Rhoma. vij. Infelix
ego hō quis me liberabit de corpe mortis hui⁹ Et
ndet. Gratia dei p Jeſum chrīm dn̄m nr̄m. Sic
igit' Abneget ſemetipm̄: et A ſe ſequendi chrīm re/
B.2 moueat impedimentū Sequit' [Et tollat cru
cem ſuam] Ecce forma duas pcedentis. Et eſt
Ac ſi dicat [Tollat crucē ſuam] ſicut ego tuli
meā. Unde in hoc Tria notant'. Crucis exaltatio.
Crucis cruciat⁹. et Proportio paſſionū: q̄ quelis
het ꝯtingit. Primū notat' in hoc ꝙ dicit [tollat]
Crux em̄ eſt arbor alta Nō reponēda (al's depone
da) Non in terra trahenda: ſed extollenda. et ſic in
altitudine portanda. Extollit em̄ crucē q̄ cū Pau
lo in cruce gloriat'. Gal'. vj. Mihi abſit gloriari ni
ſi in cruce dn̄i noſtri Jeſu chrī p quē mihi mūdus
crucifixus eſt: et ego mūdo. Dan̄. iiij. Ecce arbor in
medio terre ꝛ altitudo ei⁹ nimia ꝛ magna arbor et
fortis: et pceritas eius cōtingens celū. Hec recog/
noſcit q̄ crucem ſuā in ea gloriās extollit. Extollit
aūt q̄ quotidie q̄ntū poteſt in ea crucifixo appropi
quat vt dicat cum Sponſa Cantē. vij. Dixi con/
ſcendā in palmā ꝛ apprehendā fruct⁹ eius. Fructū
em̄ apphēdit q̄ dulciſſime redemptiōis saporē i ea
iam pregustauit. Hec em̄ arbor in medio terre eſt
vt ab oib⁹ cōiter ſcandat'. Altitudo ei⁹ nimia. quia
quātūcūqꝫ quis in altū in ea aſcēdat: vſqꝫ ad chrī
paſſionē nō pueniet. Arbor hec magna latitudine
eo ꝙ vmbra ꝓtectiōis ꝛ eſca nutrimenti eſt in ea: et
reqes laſſitudinis: Fortis v̄tute. qꝛ ꝛ diabolū vicit
ꝛ domū eius infernū fregit: et vaſa in q̄bus cōfude
bat diſtribuit. hoc eſt: corda que poſſederat diabo/
lus. Et pceritas eius cōtingēs celū. quia celū ante
clauſum aperuit. Igitur arbor hec ſi deijcit': celū
non cōtingit. Deijcit' aūt qn̄ deponit' ꝛ cruciat⁹
chrī in terrena lucra ꝛ cōmoda cōmutat'. Sicut q̄s
dā de quibus dicit' Gal'. iij. cum ſpū ceperitis: nunc
carne cōſummamini. Qui ſignati ſunt p Aſa regem
Juda. De q̄. iij. Reg. xv. multa bona et optia pdi/
cant' Qꝫ idola deſtruxit auaricie ꝛ pompaꝝ ſeculi
Qꝫ lucos ſuccidit delinarꝫ luxurie. Qꝫ in bellis vi
cit tentationē diaboli. Sequit': ꝙ In ſenectute do
luit pedes: et nec tunc reqſiuit dn̄m: ſed magis in
medicorꝫ arte confiſus eſt ꝛ mortu⁹ eſt in vngentis
meretricijs. Pedes em̄ dolere eſt in extremo vite a al's
cruce molleſcere. Tunc dn̄m nō reqrere: eſt cū ꝓpo redire ꝛ
ſito: dei amorē ꝛ amorē: deuotionē. ꝛ cultū dī ꝛ lau ē poſt/
des eius cōſuetas abijcere. In medicorꝫ arte cōfi/ poſitos
dere: eſt fomēta libidinis carnalis cū ſollicitudine dı rio/
ſibi p̄parare. Mori aūt in meretricijs vngentis eſt ne ꝛ ad
in illecebroſis cōcupiſcētie delectationib⁹ vitam fi more ꝛ
nire. Trahit aūt in terra crucē q̄ eā q̄dem manu deuoti
tenet: ſed nō aſcēdit nec tollit: ſed de loco in locum onē.
hūilem crucē ducit. Et iſti ſunt hypocrite Qui cru/
cem q̄dē manu hoc ē exteriori ope videnť tenere:
ſed de terra in terram trahunt qn̄ p tpali cōmodo
vel lucro faciūt. Et nō aſcendunt. qꝛ in occulto ni/
hil de paſſione chrī ſentiūt. De quib⁹ dī Phil'. iij.
Multi em̄ ambulant q̄s ſepe dicebam vobis: et
nunc flens dico inimicos crucis chrī: q̄ꝝ deus ven
ter eſt: et gloria in cōfuſione corꝫ q̄ terrena ſapiunt
Iſti em̄ crucē vilem ducūt q̄ p ſordes crucem tra/
hūt ꝛ n̄ tollunt in altū. Sic igit' Tollit' crux [cru
cem] hoc eſt cruciatū. Cruciat⁹ aūt ille eſt Tri/
plex. Unus q̄dē In Triſticia abſentie delectabi/
liū pro chrō. Secūdus aūt In Aſſumptiōe cōtri/
ſtabilium. Sicut Uigiliaꝝ: Jeiunioꝝ. Et hmōi
et Elemoſynaꝝ. Terti⁹ aūt In Suſtinētia paſſio/
num ſi inferant' pro chriſto. Primus cruciat⁹ cru
ciat ꝛ domat Concupiſcentiā. Secundus grauat
petulantē naturā. Tertius aūt pro chrō expendit
aiam. De Primo dī Gal'. v. Qui ſūt chrī carnem
ſuam crucifixerūt cum vicijs ꝛ cōcupiſcētijs. Gal'.
ij. Ego p legem: legi mortu⁹ ſum: chrō cōfix⁹ ſum
cruci. Per legē em̄ (que cōcupiſcentiam facit ꝛ lex
membroꝝ vocat') mortu⁹ ſum: abſtinendo a delec/
tabilib⁹ hui⁹ legis. Et chriſto. hoc eſt: ad honorem
chrī confixus ſum cruci: cō cruciat⁹ ei De Secūdo
cruciatu dī Gal'. vlt. Decetero nemo mihi mole/
ſtus ſit. Ego em̄ ſtigmata dn̄i Jeſu chriſti in cor/
pore meo porto. Crucio em̄ me cruciatu ſuo. quia
Denudo me elemoſynis. Extēdo me ōrōnib⁹. Exal/
to contemplatōe. Amarico ieiunijs ꝛ laborꝫ ꝛ po/
tuum aſpitate. Flagello diſciplinarum acceptiōe.
Morior charitatis amore. Cōfodior clauis: ver/
borum eius in aiam meam penetratiōe. Eccēs vl.
Uerba ſapientū q̄ſi ſtimuli ꝛ quaſi claui in altum
defixi. Láceor compaſſiōis paupeꝝ chrī pſeratiōe
De Tertio cruciatu dī. j. Pe. iiij. Cōicantes paſſi/
onib⁹ chriſti gaudete vt in reuelatiōe eius gaude/
atis exultantes. Primus cruciatus fit Per volū
tariam concupiſcentie cohibitionē. Secūdus per
deuotam pnie aſſumptionē. Tertius Per patien/
ter portatam ꝛ ſuffertam immiſſam a dn̄o tribula/
tionem. De Primo dicit' Eccl'. xviij. Poſt concu/
piſcentias tuas non eas ꝛ a voluntate tua auerte/
re. Si em̄ p̄ſtes anime tue concupiſcentias ſuas:
faciet te in gaudium inimicis tuis. De Secūdo

dicit Leuitici.xxv. Aia que afflicta nō fuerit: peri
bit dē populis ſuis. De Tercio dicit Iaco. j. Oē
gaudiū exiſtimate frēs cū in tētatōes varias inci
deritis: Scīētes q̄ ꝓbatio vr̄e fidei multo p̄cioſi
or eſt auro quod ꝑ ignē ꝓbat. j. Pe. j. Iſta eſt er
C.2 go crux que tollit. Dicit aūt [ſuam] Eſt autē
crux vniuſcuiuſq; ꝓportionabilis viribꝫ ꝛ ſtatui ſuo:
chrī cruciat⁹ aſſumptus. Ad plura eni tenet for
tis q̄ꝫ debilis. Ad plura ſanus q̄ꝫ infirmus. Ad
plura Prelat⁹ q̄ꝫ ſubdit⁹. Vn̄ Apl'us ad Col. j.
dicit. Suppleo que deſunt paſſionū chrī in cor
pore meo. Semꝑ eni ita ꝓportionādū ē Vt viribꝫ
ſit onus portabile: ꝛ Statui cōpetēs. ꝛ Ex bono
erit christ⁹. Phil. j. Sicut ſemꝑ ita ꝛ nunc magni
ficabit christ⁹ in corpe meo: ſiue ꝑ vitam: ſiue per
mortē. Et Ibidē. Mihi viuere christ⁹ eſt. ꝛ mori
lucrū. Gal. vi. Vnuſquiſq; onus ſuū portabit.
Sic ḡ tollat crucē ſuā q̄libet [quotidie] Vt ſp
nouus ſit in ea nec deficiat a crucis ſalutari mor
tificatōe. Hoc ſignificatū eſt Numeri. xxv. Tolle
cūctos p̄ncipes populi. ꝛ ſuſpēde eos contra ſolē
in patibulis: vt auertat furor meus ab Iſrael.
Principes eni ſuſpendunt: qn̄ principes vicioꝝ
Sꝫ Cōcupiſcētia carnis: ꝛ concupiſcētia oculo
rum: ꝛ ſupbia vite crucifigunt. Contra ſolē autē
ſuſpendunt: qn̄ quotidie ad ortū noui caloris et
fulgoris huius mūdi crucifixi: hec terit. Et ſic fu
ror dn̄i ab iſrl': viro p̄ oculis habente deū: auerti
tur. ij. Corin. iiij. Semꝑ mortificatōem ieſu chrī
in corpore vr̄o circūferentes: vt vita Ieſu in cor
poribꝫ veſtris manifeſtet. Iob. vij. Elegit ſuſpen
diū anima mea. ꝛ mortē oſſa mea. j. Corinth. xv.
Quotidie morior ꝑ gloriā veſtrā fratres: quā ha
beo in ieſu chrō ꝛc. ij. Corinth. iiij. Semꝑ eī nos
qui viuimus in mortē tradimur ꝑ Ieſum: vt vi
ta Ieſu manifeſtet in corpe noſtro mortali. Ideo
dicit Phil. iij. Cōfigurat⁹ morti eius ſique mo
do occurrā ad reſurrectionē que eſt ex mortuis.
[Et ſequatur me] crucifixū: ſicut ē forma mee
crucifixiōis: Vt in ipo Moriat animalis vita q̄
in me mortua eſt. Et Deſtruat corpus peti qđ e
go deſtruxi. Et Conſtruat noua vita quā ego in
cruce ꝯſtruxi. Rho. vj. Si eni complātati facti ſu
mus ſimilitudini mortis eius. ſimul ꝛ reſurrecti
onis erimus. Talis crucifixio optime ſignifica
ta eſt. ij. Regū. xxi. Vbi dixerūt Gabaonite ad da
uid. Dent nobis ſeptē viri de filijs Saul: vt cruci
figam⁹ eos dn̄o: i gabaa Saulis. Gabaonite ꝓ
diues iniq̄tati interp̄tant: qui crucifixiōe magna
indigēt. Saul autē abutēs interpretat: qui rati
one ad ꝯcupiſcētias abutit. Septē autē filij ſui
Septē ſunt capitalia vicia crucifigēda ad hono
rem dn̄i. Qui eni ſic crucifigit ſe: vt aialitati ꝛ vi
cijs moriat: in crucifixione dn̄m ſequit. Qui ꝛ re
gnū peccati in cruce ſua deſtruxit: ꝛ vite animali
mortuus fuit. Vnde Io. xxi. Significās Petri
crucifixionē dixit. Seq̄re me. Hoc eſt: ad modū
mee crucifixiōis oportet te crucifigi. Sūt aūt
qui hoc n̄ faciūt Sed poti⁹ ſuſpēſi ſequunt Ab
ſalon in quercu ſuſpenſum inter celū ꝛ terram. ij
Regū. xviij. Alij autē ſequunt piſtorē Pharao
nis in cruce ſuſpenſū. Geñ. xl. cui⁹ carnes aues
lacerabant. Alij ſequunt Aman q̄ in domo ſua in
excelſa trabe ſuſpenſus eſt Heſter. vij. Alij ſequū
tur Achitophel q̄ ſuſpēdit ſe ap̄m ordinata domo
ſua. ij. Reg. xvij. Alij ſequunt Iudā ꝓditorē: qui
ſuſpenſus crepuit medi⁹ ꝛ diffuſa ſunt oīa viſce
ra eius Act. j. Alij ſequunt Simonē cyreneū qui
crucē portauit in angaria Mat. xxvij. Alij ſequū
tur latronē in ſiniſtra pte crucifixū cum dn̄o Lu.
xxiij. Alij ſequunt latronē in dextra parte penden
tē Luc. xxiij. Ambitioſi eīn crucē patiunt in an
guſtia obtinēde altitudinis. Sicut dē Bernar. O
ambitio ambientiū crux: quō oēs cruciās oībus
places? Et hi ſemꝑ pēdent inter celū ꝛ terram. Ce
lum ꝯtingere nitētes ꝛ nō valentes. Terre aūt q̄c
tē humilē ſpnentes: cū Abſalon ambitioſo in q̄r
cu que por coꝝ fructū facit: pēdentes ꝛ ſtrangula
ti. Vanegloriofi etiā crucē patiunt: affligētes ſe:
in vanis q̄rēdo glīam. Et hoꝝ carnes aues. id eſt
vanoꝝ hoim verba lacerāt: et laceratōi exponunt.
Et pendent cū piſtore Pharaonis. Inuidi aūt
etiā crucē hñt In qua de ꝓſpitate cruciant bono
rū. et in domo cordis ſui afflicti: pendent ſtrangu
lati cum Aman q̄ iniqu⁹ interp̄tat. Proditores
aūt et fraudulēti De q̄bꝫ dr̄ Eſa. xxxij. Fraudulēti
vaſa peſſima ſunt: ipſe eīn cogitatiōes cōcinnabit
aduerſus mites. Illi inquā tales in cruce pendēt
anguſtie ſue ꝓditiōis et fraudis. Et ſequunt Achi
tofel ꝓditorē Dauid fraudulentū. Auari aūt in
tima ſua ꝓijcientes ꝛ aīas ſuas venales habētes
Sicꝰ dr̄ Eccl. x. Chrīm vēdentes ꝓ pecunia: crucia
tū magnū ꝓ lucris terrenis ſuſtinētes: crucifixi ſe
quunt Iudam ſuſpēſum. Iſti eīn inciderūt in tē
tationē ꝛ in laqueū diaboli: q̄ ſtrāgulat eos. Sic
dr̄. j. Timo. vi. Hypocrite aūt crucis ſignum et
cruciatū extra ꝓtendentes et Falſi Religioſi crucē
portāt in angaria. Et ſequunt Simonē cyreneum
Qui aūt ꝓ criminibꝫ ſuis ſuſtinēt tormēta. Et a
deo blaſphemādo imponūt: crucē q̄dē portant et
portant ab ea. Sed ſequunt latronē ſiniſtrum. j.
Pet. iiij. Nemo veſtꝝ patiat quaſi homicida: aut
fur aut maledic⁹ aut alienoꝝ appetitor. Qui au
tē patiunt q̄dem pro malis que cōmiſerūt: ſed pē
nitentes: et ſibi culpā dātes: in dextera dei patiunt
cum latrone dextro. Et accipiant ſpem ꝓmiſſionis
eius q̄ ſecum erūt in paradiſo. Veriſſime aūt cru
cifixi ſūt imitatores: qui ſolo crucifixi amore ſe cru
cifigunt vl' ab alijs crucifigunt. Dicēte Pe. j. ca.
iiij. Chrō igit paſſo in carne: et vos eadē cogitatiōe
armamini. Et Iterꝫ. j. Pe. ij. Chrō paſſus eſt ꝓ no
bis: vobis relinquēs exemplū vt ſequamini veſtigia
eius. Hic eīn patienter ferēs: non remurmurat ꝑ
iram ꝛ vindictā: Non cōminat ꝑ iuſticiā: Peccati
regnū deſtruit. Hic eſt de q̄ dicit Col. iij. Mortui
eīn eſtis ꝛ vita veſtra abſcondita eſt cū chrō in deo
Cū aūt chrō apparuerit vita veſtra: tunc ꝛ vos ap
parebitis cū ipſo in gloria. Gal. ij. Chrō confix⁹ ſū
cruci. viuo aūt ego: iā non ego. viuit vero i me chrīs
Hoc ē igit q̄ dicit formā nob̄ dādo in q̄ ſeq̄mur
eū q̄m formā Martyres p̄ ceteris tenuerūt. Imitati
ſunt tn̄ etiā Cōfeſſores ſeipſos crucifigēdo.

Qui eīn voluerit animā ſuā ſal

x

sic mūdi: crucifixo hec terit.

**nam facere perdet illã. Nã qui p/
diderit animã ſuã propter me: ſal
uam faciet illam. Quid em̃ ꝓficit
homini ſi lucretur vniuerſum mũ
dum:ſeipſum aũt ꝑdat et detrimẽ
tũ ſui faciat. Nam qui me erubue
rit et meos ſermones:hunc filius
homis erubeſcet cũ venerit in ma
ieſtate ſua et patris et ſanctorum
angelorum**

D.2 Cius quod dixit tangit Hic Rõnes pſuaſiuas
Tangit aũt h rõnes Tres. Unam qdem ꝑ conſe
quentiã ꝑditionis ad ſalutẽ anie. Aliam aũt econ
tra ꝑ conſequentiã ſalut' ad ꝑditionẽ. Tertiã autẽ
per compationẽ lucri tpalis cuiuſcũqʒ ad anie ꝑdi
tionem. Prima Ratio eſt hec. Quicũqʒ voluc/
rit aiam ſaluare:ſequit̃ q ꝑdet eã. quia Ad ſalutẽ
anie ſequit̃ ꝑditio eiuſdem. Sciendũ autẽ q ania
dr̃ h ab actu animãdi. Unde aia ſumit̃ h ꝓut ani/
mat corpus. Et ſm hoc ania intendit corꝑi:ꝛ cor/
poreis(al's corꝑis)delectationib ꝛ corporeis vti/
litatibus. A quib etiã dr̃ animalis vita. Quibus
intẽdere et ſaluare tales delectatiões ſine cõtriſtan
tibus:et tales ſaluare vtilitates ſine dãnis: eſt ꝑ/
dere ſm cauſam meritoriã candẽ aniam. quia tũc
erit cum cõtriſtantib eam eternaliter in inferno ꝛ
in damnis eternoꝝ gaudiorũ. Et hoc eſt qḋ dicit̃
Joan.xij. Qui amat aniam ſuã ꝑdet eam. et q̃ ꝑdi
derit aiam ſuam ꝓpter me:in vitam eternaʒ cuſto/
di eam. Ecci.xviij. Si pſtes anie tue concupiſcen/
tias ſuas:faciet te in gaudiũ inimicoꝝ tuis. Ab hu/
iuſmodi ania dr̃ homo anialis ꝛ brutalis. qꝛ ania
qñ iungit̃(al's imergit̃)corꝑi:Et intendit per appe/
titum in qnqʒ corꝑis ſenſus: animalis ꝛ brutalis
efficatur .j. Corinth.ij. Aialis homo non ꝑcipit ea
que ſunt ſpũs dei Stulticia em̃ eſt illi quia ſpũa
liter examinat̃. Qui cũ ꝰ voluerit volũtate ir/
rationabili animã ſuã hoc eſt:animalẽ motuʒ
anie ſaluã facere hoc eſt:in delectabilib ſuis
ſaluare:ille perdet eam quia cũ illa ſalute ꝑdi
ta et mortua eſt ania eternaliter.j. Timot.v. Que
in delicijs eſt: viuens mortua eſt. Unde Lu.xij. di
citur ei qui dixit:Ania habes multa bona ꝓpara/
ta ad annos plurimos: Comede ꝛ bibe ꝛ epulare
Stulte hac nocte repetẽt aiam tuã:et ea que ꝓpa/
raſti cuiꝰ erunt: Et ſic ꝑ hoc q putauit ſaluare ani
mã:ꝑdidit eã. Eadẽ em̃ anialis vita q̃ delectata ẽ
et ſaluata Lu.xvj. in diuite epulone q̃ epulabatur
ſplendide: ꝑdita eſt in inferno. quia lingua eius
cruciabat̃ in flãma gehenne. Alia rõ huius ex/
poſitio eſt. quia Salus anie in bonis delectãtib
corpus:ꝓnitatẽ inducit in ania ad concupiſcẽtias
carnis. et quo aliqs plus delectat̃ in anialitate: eo
plus ad concupiſcendũ pronꝰ efficit̃. Et quo plus
ad talia pronus efficit̃:eo plus ab appetitu veroꝝ
bonoꝝ et honeſtoꝝ elongat̃. quia Pronitas con
cupiſcentiaꝝ adimit bonũ naturale qḋ in veris ꝛ
in honeſtis et diuinis bonis naturaliter delectat̃.
Et vocat Bonũ naturale aie quod ineſt ſm ipſaʒ
et non inqʒtũ eſt in corꝑe. Et ſic dicit Augꝰ q de/
lectatio in cõmutabili bono mala eſt: inqʒtũ adi/
mit naturale bonũ aie. Et ſic quo aliqs ſaluat ani
mã in omni(al's aniali)delectatiõe: eo adimit ho/
num naturale. Et ſic etiã hic ꝑdit aniam ſm natu
rale bonum eius. Sic intelligit̃ illḋ Lu.xv. Q fi/
lius ꝓdigus ꝑdidit ſubſtantiã ſuam: boni ſcʒ na/
turalis: viuendo luxurioſe cũ meretricib. Sic il/
lud Job.vij. Poſuiſti me cõtrariũ tibi: et factus
ſum mihimetipſi grauis. Et eo em̃ q cõtrarij ſu/
mus deo i bono naturali:nobis graues efficimur
Nam qui ꝑdiderit per cõtrariũ animã ſu
am a ſaluantib eam ſm anialem motũ et dele/
ctationẽ propter me hũc fuñẽ ponẽdo q ſub/
trahit ſibi delectantia ꝓpter me ſaluam faciet
eã et in vitã eternam:et in bono naturali in hac
vita. Dicit aũt propter me quia qdã phi Stoi
ci vocati Quoꝝ pnceps fuit Socrates:et magnꝰ
imitator fuit Platon phus: multũ abſtinuerũt a
delectabilib corꝑis:ꝓpter honeſtatẽ virtutis:et ſal/
uã fecerũt aniam ſm ſalutẽ boni naturalis. Sed
quia ꝓpter deũ nõ fecerunt:ideo in vitam eternam
aniam nõ ſaluauerũt. Chr̃s em̃ eſt oſtiũ vite eter/
ne:et qui nõ intrat per chr̃m:non ſaluatur. Joan.
x. Ego ſum oſtiũ: ꝑ me ſiqs introierit ſaluabit̃. et
ingredietur et egredietur et paſcua inueniet. Per ſa/
lutẽ ꝰ anie:homo adepto bono naturali ꝑdit ani/
mã:et mutat̃ in beſtiam. Pš.xlviij. Homo cũ in
honore eſſet non intellexit:comparatus eſt iumentis
inſipientib ꝛc. Per ꝑditionẽ vo aie redit a beſti/
alitate ad ſalutẽ aie vere. Sic dr̃ Dañ.iiij. In ipſo
momẽto rediqt ad me ſenſus meꝰ. ꝛ ad honorẽ de/
coremqʒ regni mei perueni. Hoc ergo eſt qḋ dixit
Quid em̃ proficit Tertia ratio eſt a compa
tione vtilitatis. Et eſt ſenſus Quia ꝑdita ſubſtan/
tia ꝓpter quam diligit̃ qcqd appetitur in mũdo:to
tum aliud inutile efficit̃. Et hoc ẽ qḋ dic Quid
hoc eſt ad quid proficit homi: qui rõnalem ꝛ
immortalẽ ꝛ ad bona honeſta et eterna ordinataʒ
habet aiam ſi vniuerſum mundũ q̃ ad mũ/
danas delectatiões et vtilitates lucretur in cõ
cupiſcentijs oibus viuẽs ſe aũt ipſum ſm q
eſt ipſe in imagine dei cõſideratus qa ſic eſt hõ ſm
q homo. Dicit em̃ Phus q Homo ſolus(al's ſu
us)intellectꝰ eſt perdat in bono naturali. Uel
ad eternã vitã et detrimentũ ſui faciat qa
Quanto in brutalibus ꝛ mundanis delectat̃: tan
to magis in bono naturali diminuit̃ ꝛ a vero bo/
no elongat̃. Et tunc etiam illud qḋ male dilexit in
tormentũ cõuertit̃. Sic em̃ dr̃ Sap.xiiij. Creatu/
re in odium facte ſunt ꝛ in muſcipulã pedib inſi/
pientiũ. Iſta eſt tinea de homie nata et deuorans
hoiem. Eſa.xiiij. Subter te ſternet̃ tinea ꝛ opimẽ/
tum tuum erunt vermes. hoc eſt denſum lutũ qḋ
hominẽ vt gluten tenet ne ꝓcedat ad bona natura
lia. Abacbuch.ij. Ue qui multiplicat non ſua Ue
quid etiam aggrauat contra ſe denſum lutum:
Subiungit aũt vlteriorẽ ꝓbatiõeʒ q detrimentũ
ſui faciat q̃ lucrandis mundanis intendit dicens. E.2
Nam qui me erubuerit Duo tangit. Eru/

beſcentiã dei. ⁊ Erubeſcentiã ſermonũ dei. Loquit̃
de his q̃ aniam ſaluant pſeruãdo eam a tormẽtis
Et vt ſaluent eam: negãt confeſſionẽ veritatis fidei
et iuſticie. De quibꝫ dicit Math. x. Nolite timere
eos qui occidunt corpus: et poſt hec nõ habẽt am
plius q̃d faciant. q̃n potius timete eum q̃ poſtq̃ oc/
ciderit corpus: habet poteſtatem pdere animã in gehen/
nam. Qui ergo ſic volens ſaluare animã: pſeruãs eã
a triſticia mortis queſitus ad penam [me erubu/
erit] hoc eſt: me pꝑter erubeſcẽtiã negauerit [et]
erubuerit [meos ſermones] hoc eſt: negauerit
veros eſſe ſermones meos q̃ ſanctificãt ⁊ ſaluant
anias. Joan. xvij. Sanctifica eos in veritate Ser/
mo tuus veritas eſt. Auctorẽ igit̃ veritatis ⁊ verita
tẽ pꝑter ſalutem tpalem anime negare: eſt chriſtũ
⁊ ſermones ſuos erubeſcere. Et hoc eſt nature ho
minis: vt hõ eſt: cõtrariũ. quia ſicut dicit Damaſce/
nus Verecundia eſt timor vel fuga de turpi actu
Confiteri aũt chriſtũ auctorẽ veritatis: ⁊ veritatẽ:
honeſtũ eſt ⁊ non turpe. Et ideo talis erubeſcentia
pꝛie habet penã debitã. De his autẽ qui in turpi/
bus non erubeſcunt dicit Hiere. vj. Cõfuſi ſunt q̃a
iniq̃tatem fecerũt q̃n potius confuſione nõ ſunt cõ/
fuſi: et erubeſcere neſcierunt. De erubeſcẽtibꝫ autẽ
vere in turpibꝫ actis ſiue pꝑpetratis dicit Hiere. xxxj
Confuſus ſum ⁊ erubui q̃m ſuſtinui opprobrium
adoleſcentie mee. De Deo aũt ⁊ ſermone eius nul
lus debet erubeſcere. Eſa. l. Dñs deus auxiliator
meus ⁊ ideo non ſum confuſus. Qui ergo erubuerit
deum ⁊ ſermones veritatis eius [hunc filius hoĩs]
in iudicio cõmuni [erubeſcet] hoc eſt: ad modũ
erubeſcẽtis habebit ſe ad eum: in eo q̃ auertet faci/
em ſuã ab eo acſi nõ noſcat eum ⁊ vituperiũ habeat
de noticia eius. Math. vij. Confitebor eis quia
nunq̃ noui vos. Ps. xv. Nec memor ero nomi/
nũ eorum p labia mea [cum venerit] iudicare
Particulariter poſt mortẽ cuiuſlibet. Uel Uniuer
ſalit̃ in iudicio cõmuni [in maieſtate ſua] Lu.
xxij. Amodo videbitis filiũ hoĩs venientẽ in nubi/
bus et maieſtate. Apocal. j. Ecce venit cum nubi
bus et videbit eum oĩs oculus et qui eum pupu/
gerunt. Dan. vij. In nubibus celi filius hoĩs ve/
nit ⁊ vſq; ad antiquũ dierum puenit: et in conſpectu
eius obtulerũt eum: et dedit ei poteſtatẽ ⁊ honorẽ
et regnũ: et oẽs populi: tribus: et lingue: ipſi ſeruie/
ent. Et hoc eſt qđ ſequit̃ [et patris] qꝛ Joan. v.
dicit q̃ pater dedit ei iudiciũ facere quia filius hoĩs
eſt: nolite mirari hoc. In forma enĩ humana in qua
iudicatus eſt: iudicaturus eſt viuos ⁊ mortuos. Et
hoc habet a maieſtate patris. Joan. v. Pater non
iudicat quenq̃ ſed oẽ iudiciũ dedit filio. Non enĩ
iudicat pater in forma ⁊ maieſtate dei: ſed omẽ iu
dicium dedit filio perficere in forma ſerui. ⁊ tũc im
plebit̃ qđ dicit Eſa. lij. Ecce itelliget ſeruus meus ⁊ exal/
tabit̃ ⁊ eleuabit̃ ⁊ ſublimis erit valde [et ſctõꝝ
angeloꝝ] q̃ ſicut miniſtri iudicabũt ⁊ p miniſterium
in iudicio apparebũt. Matt. xiij. Mittet angelos
ſuos q̃ colligẽt de regno eius oĩa ſcandala. Itẽ Ibi/
dẽ. Exibũt angeli ⁊ mittent eos in caminũ ignis:
ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiũ. Hoc eſt ergo q̃ dicit

**Dico aũt vobis: Uere ſunt ali/
qui hic ſtãtes q̃ nõ guſtabũt mor/
tẽ donec videant regnum dei.**

Hic incipit pars illa in qua docet ad quid ſeq̃n/
dus eſt chriſtus. q̃m Sicut ſeq̃ndus eſt p formã paſ/
ſionis: ita ſequendus eſt ad gloriam reſurrectionis:
Quã pmõſtrat in claritate trãſfigurationis. Et hec
pars diuidit̃ in Duas ptes. In quaꝝ Prima: p/
mittit oſtenſionẽ illius glorie nõ oĩbus: ſed q̃buſdã.
In Secũda aũt: exhibet ſicut pmiſit. In Prima
harũ Tria facit. Per modũ cõſolationis diſcipu/
los alloquit̃. Aſſertionẽ veritatis pmittit. et Promiſ
ſionẽ ſubiungit. Dicit ergo Primo conſolatorie
[Dico aũt vobis] Adquiſitiue exponendũ eſt.
quia hoc nobis ad oẽm cõſolationẽ eſt dictũ. Hoc
enĩ dictũ eſt vere amicis De quibꝫ dicit Joan. xv.
Uos dixi amicos: quia q̃cũq; audiui a patre meo
nota feci vobis. Uobis ergo amicis. Uobis q̃ in tri/
bulatiõe poſituri eſtis anias. Lu. xxij. Uos eſtis q̃
pmanſiſtis mecũ in temptatiõibꝫ meis. Uobis in/
quã puſillis q̃bus hec reuelanda ſunt. Matt. xj.
Confiteor tibi pater qꝛ abſcondiſti hec a ſapienti/
bus ⁊ prudentibꝫ: et reuelaſti ea paruulis. Uobis
igit̃ dico [Uere] aſſertionẽ ponendo. Hebre. vj.
Pollicitatiõis ſue deus volens heredibꝫ cõfirma/
re ſermonẽ: interpoſuit cõſilij ſui iuſiurandũ: vt p
duas imobiles res: quibus impoſſibile eſt menti
ri deum: firmiſſimũ habeamus ſolaciũ. Titum. j.
promiſit qui nõ mentit̃ deus [ſunt aliqui] Pe/ f. 2
trus Joannes ⁊ Jacobꝫ: ad oĩa teſtes idonei: ⁊ oĩ
exceptiõe maiores. Eſa. viij. Adhibui mihi teſtes
fideles et acceſſi ad pphetiſſam [Aliqui] aũt nota
ſpecialis familiaritatis eſt iſtoꝝ apoſtoloꝝ Qui p
ceteris ad ſecreta dei admittunt̃: ⁊ Per q̃s alijs ſe/
creta dei pandunt̃. Et ſignũ fuit illos In veritate
dei magis fuiſſe illuminatos. In charitate dei ma/
gis fuiſſe accenſos. et In gratia magis fuiſſe con
firmatos. Et ideo ad oĩa dei ſecreta p ceteris digni/
tur Sicut Moyſes ⁊ Aaron ⁊ Joſue in veteri te/
ſtamento: Moyſes plus erat illuminatus. Aaron
aũt facũdus: in his q̃ ppl'i fuerũt magis erat acce/
ptus. Joſue aũt ad ſingl'are miniſteriũ legiſlatoris
electus. Uel: Moyſes in mandatis: Aaron in ſa/
crificijs: Joſue in plijs ſub dño p pplo fecerit. Iſti
ergo ſunt ſignanter [aliqui] vocati [hic] mecũ ⁊
vobiſcum [ſtantes] et aſſiſtentes. Bene ſtantes
qui rectitudine ſunt erecti. Pſal. v. Mane aſtabo
tibi ⁊ videbo: q̃m non deus volens iniq̃tatẽ tu es
Ezech. ij. Fili hominis ſta ſup pedes tuos. Ps. cxxj
Stãtes erant pedes noſtri in atrijs tuis hieruſa/
lem [qui non guſtabunt mortem] hoc ẽ: mor
tem non experient̃ temporalẽ. Guſtus enĩ q̃dam ta
ctus eſt vt dicit Phus. Tactu aũt amaritudinis:
ſeparationis corporis ⁊ anime mors ſentit̃. Uel dicat̃
Qꝛ mors temporalis non eſt: niſi quidã tranſito/
rius guſtus mortis. Mors aũt eterna tactus mor
tis eſt ppetuus. Sap. iij. Juſtoꝝ anime in manu
dei ſunt: et non tanget illos tormentũ mortis: vi/
ſi ſunt ocul's inſipientiũ mori. illi aũt ſunt in pace

Sic ergo etiam mortem tpalem non guſtabunt
[donec videant] corpalibus oculis. Lu. x. Be/
ati oculi qui vident que vos videtis et audiunt q̃

vos auditis. Prouer.xx. Oculũ videntē ꝛ aurem audientē vtrūqꝫ creauit dñs [regnũ dei] hoc eſt decorē ꝛ claritatē beatitudinis regni dei in Trāſfiguratiōe in qua regni dei claritas p̄mōſtraꝫ. Dicunt tñ q̄dam Regnũ dei h̄ dilatationē eccleſie ſignificare: quā longo poſt reſurrectionē xp̄i: viuēs Joānes mortalib⁹ conſpexit oculis. Sed p̄mū eſt melius ſm lr̄am. Sap̄.x. Juſtũ deduxit dñs p vias rectas et oſtendit illi regnũ dei. Exo.xxxiij. Ego oſtendā tibi omne bonũ: inueniſti eñ grām coram me: et tep̄m noui ex nomie.

Factũ eſt aũt poſt hec verba fere dies octo. et aſſumpſit Petrũ et Jacobũ et Joannē: et aſcendit in montē vt oraret

Tangit h̄ dicte p̄miſſiōis exhibitionē. Et dicit Tria. Quando ſcꝫ: et Corā quibus: et Qualiter transfiguratio facta eſt. et in ipſa Regni dei decor oſtenſus eſt. De Primo aũt dicit [Factũ eſt autem] p dei p̄finitionē ſm quā oia pficit chriſtus [poſt hec verba] dicte p̄miſſionis et cōfeſſiōis Petri [fere dies octo] Contrariũ videt dicere Matth.xvij. et Mar.ix. q̄ dicūt poſt dies ſex accidiſſe. Ad hoc reſpōdet Aug⁹ q Matthe⁹ ꝛ Marcus non nūerant p̄mū p̄miſſionis diē ꝛ vltimū in quo facta eſt trāſfiguratio. Sed intermedios tm̄ ſex. Lucas aũt cōnūerat p̄mo ꝛ vltimo dicit: poſt dies octo [Fere] aũt dicit. quia dies vltima vſqꝫ ad reuolutionē eiuſdem hore: in qua in primo die p̄miſſionē fecit: nōdũ completa fuit: lꝫ eſſet iā inchoata. Querit aũt Chryſ. Quare tātũ diſtulit exhibere p̄miſſionē. Et r̄ndet q hoc fecit ad deſiderium diſcipuloꝝ accendendũ. Suſpirat eñ in rē dilatā que p̄miſſa eſt. Prouer.xiij. Spes que differt affligit animam. Lignũ vite: deſiderium veniens. Aliam cauſam aſſignāt q̄dam. q2 interim corda diſcipuloꝝ ad vidēdā claritatis ſue ſpeciem p̄parauit. Joſue.iij. Sanctificami in craſtinũ: hoc eſt in futuꝝ. Cras eñ faciet dñs inter vos mirabilia. Alia ꝛ Tertia cauſa eſſe potuit: q2 adhuc turbas dimittere apte nō potuit vt familiariter familiaribus ſuā oſtēderet claritatē. Et ideo dixit Sup̄ viij. Uobis datũ eſt noſſe myſteriũ regni dei: ceteris aũt in pabolis. Unde Exo.xix. p̄cipit ne turbe montem aſcendāt: nec beſtie paſcant contra mōtem in q̄ dñs in maieſtate voluit reuelari.
B.2 Myſtice aũt Quarta cā ponitur. quia Dies octo: ſunt octo mentis illuſtrationes: que niſi p̄us pficiātur non videbit dñs transfiguratus. Quaꝝ Prima eſt Fidei. Secunda: Jntellect⁹ doni. Tertia: Sapientie doni. Quarta: Beatitudinis que dr̄ Mũdicia cordis. Quinta eſt Fructus ſpūs: qui Gal.v. vocat fides. Et dicit ibi gl. q Fides eſt inuiſibilium certitudo. Sexta: Jlluſtratōis ſpūs. Septima: Uiſionis intellect⁹ et Octaua extaſis ſiue raptus. Fides q̄dem eſt lumē veritatis p ſpeculum in enigmate. j. Coꝝ.xiij. Uidemus nunc p ſpeculũ in enigmate. Jntellectũ aũt dat de⁹: vt dicit Gregori⁹: cum de auditis in doctrina ꝛ ſcriptura mentē illuminat. ij. Timot.ij. Jntellige que dico. Dabit eñ tibi dñs in omnib⁹ intellectũ. Sapiē aũt donũ: eſt illuſtratio mentis adquiſita per ſaporeꝫ diuinoꝝ altiſſimoꝝ: qua homo patiēdo in ſe diuina diſcit magis q̄ꝫ p auditũ ꝛ viſum accipiat. Sicut dic̄ Ps̄.xxxiij. Guſtate ꝛ videte qm̄ ſuauis ē dominus. Et.j. Pe.ij. Si tamen guſtaſtis qm̄ dulcis eſt dñs. Sic dicit Dionyſi⁹ beatũ Hierotheũ diuina didiciſſe. Hiere.xxxj. Nō docebit vnuſqſqꝫ proximũ ſuũ ꝛ vnuſquiſqꝫ fratrē ſuum: dicens Cognoſce dñm quia omnes ſciēt me a maiore eoꝝ vſqꝫ ad minorē eoꝝ. Et loquit de Aplis Sap̄.vij. Spūs ſapientie per nationes in aīas ſanctas ſe trāſfert: amicos dei ꝛ pphetas conſtituit. Mũdicia aũt cordis eſt de qua dr̄ Matth.v. Bti mũdo corde quoniā ipſi deũ videbunt. Mundũ eñ cor ſplendorē accipit diuinũ: et efficit ſpeculũ ſine macula et imago in qua repreſentat deus. Et ideo deus conſpicit in eo ſicut lux in ſuo lūinari qđ implet. Et ideo de Aplis dixit chriſtus Matthei.v. Uos eſtis lux mundi. Et iterum. Nemo accendit lucernam et ponit eam ſub modio. Fides aũt que eſt certitudo inuiſibiliũ: ſicut dicit Gal.v. eſt certum fidei experimētum per inſpirationē ſupni luminis acceptũ. Et quia hoc: guſt⁹ quidam ꝛ refectio eſt intellectus: p veritatis experimentum: Jdeo Guſtus vocat ꝛ Fructus. Dicit eñ Aug⁹ in li. de Doctrina chriſtiana q Fruimur cognitis: in quibus voluntas delectata conquieſcit. Et hec eſt magna illuſtratio eterni luminis. De qua dicit Aplus.ij. Corint.iiij. Deus qui dixit de tenebris lumē ſplendeſcere illuxit in cordibus nr̄is ad illuminatōnem ſciētie euāgelij chriſti. Spūſſancti aũt illuminatio eſt qñ lumine ſuo format nos ſpūs ad ſue (al's diuine) imaginis cōfigurationē: vt illuſtrati ferre poſſimus p̄ntiam ipſius. Sicut Moyſes reſplēduit ex ꝯſortio ſermonis dñi in monte: Exo.xxxiiij Et de hac loquit aplus.ij. Coꝝ.iij. Nos oēs reuelata facie gloriam dñi ſpeculantes in eandē imaginē transformamur a claritate in claritatē: tanq̄ꝫ a dñi ſpū. Uiſio p Jntellectũ eſt p lumen qđ vocatur theophania. Theophania aũt eſt lumē a deo deſcendens in intellectum. Jn cuius actu. hoc eſt: cōplemento agente: vident ea que deus vult reuelare. Sicut colorata vident ſub actu ꝛ per actum lucis. ij. Corinth.iiij. De⁹ qui dixit de tenebris lumen ſplendeſcere: illuxit in cordibus noſtris ad illuminationē ſcientie claritat̄ chri. Pſal.xxxv. Jn lumine tuo videbimus lumē. Raptus aũt eſt qñ excedentes omne quod creatũ eſt: in nullo a corpe retenti: videmus eũ ſicut eſt: et ſicut in celeſti hierarchia videat eum beati. Et hoc eſt rapi cũ Paulo ad tertium celum. ij. Corinth.xij. Sed hoc contingit raptim. ꝛ non diu pmanet. Quia ſicut dicit Auguſtin⁹: Jteꝝ reſorbet mens ſolutis: ꝛ retrahit mole corpis. Jſta ſunt arma lucis quibus in die honeſte poſt lucem chriſtum ambulamus. Rho.xiij. Poſt hos ergo dies factum eſt quod h̄ dicit [Et aſſumpſit] Tāgit h̄ coram quibus facta eſt iſta trāſfiguratio. Dicit aũt Quinqꝫ. Aſſūptionem. Aſſumptoꝝ nominationē. Nominatoꝝ ſociatā ſibi aſcenſionē. Aſcendentiū ſcꝫ eleuatiōis verticem. Jn vertice aũt mōtis orationē. Aſſumptio

aſſit tractus eſt ad ſumenté Sumens aũt nos de/
us eſt. quia Uirtus ſupior aſſumit inferioré ⁊ at/
trahit eam. Pſ̃. lxxxviij. Dñi eſt aſſumptio nr̃a et
ſancti iſrael regis noſtri. Perficit̃ aũt tractus iſte
Tribus. Charitate. Ueritate. et Heſione. Chari/
tas trahit in affectu. Ueritas in intellectu. et He/
ſio in ſpiritu. Primũ Caliditate. Secundũ Illu/
minatiõe. Tertiũ Spũs puritate. Eccles. iiij. Fu/
niculus triplex difficile rumpit̃. De Tractu chari
tatis Hiere. xxxj. In charitate ppetua dilexi te: ido
attraxi te. De Attractu veritatis Pſal. xlij. Emitte
lucem tuam ⁊ veritaté tuam ipſa me deduxerũt ⁊
adduxerunt in monté ſanctũ tuũ ⁊ in tabernacula
tua. De Heſiõe ſpũs. j. Corinth. vj. Qui adheret
deo vnus ſpũs eſt. Deutero. iiij. Uos q̃ adheretis
dño viuitis vniuerſi. Pſal. lxij. Adheſit anĩa mea
poſt te: me ſuſcepit dextera tua. Hos igit̃ modo aſ
ſumpſit: plus int⁹ ſtringens q̃ extra vocans [Pe
D 2 trum et Jacobum et Joanné] Dicit autem
Interlinear̃ q̃ Tres aſſumpſit: vt in trib⁹ idone/
is teſtibus totus mũdus crederet. Deut. xvij. In
ore duorum vel trium teſtium ſtabit omne verbũ
Aſſumpſit Petrũ vt dicit gloſa qui claues regni
celoꝝ accepit. Matt. xvj. Tibi dabo claues regni
celoꝝ. Aſſumpſit Jacobũ. Interl. q̃ primus inter
apoſtolos ſoliũ ſacerdotale accepit Sed ille fu/
it Jacobus minor q̃ vocabat̃ Jacob⁹ alphei Qui
prim⁹ fuit Epũs Hieroſolymoꝝ. Et h̃ nõ concor
dat. q2 Matth. xvij. ſic dicit̃ Aſſumpſit Jeſus Pe
trum ⁊ Jacobũ ⁊ Joãné fratré eius: et duxit illos
in monté excelſum ſeorſum: et trãſfigurat⁹ eſt ante
eos. Jacobus aũt frater Joannis: filius eſt Zebe
dei qui dicit̃ Jacobus maior. ⁊ ille ſolium ſacerdo
tale nunq̃ accepit. Ad hoc dicẽdũ q̃ reuera Ja/
cobũ maioré aſſumpſit qui fuit filius Zebedei. Et
qđ dicit Ambro. in glo. Interl. exponendũ eſt de
ſolio celeſti. quia pmus inter apoſtolos martyrio
coronatus eſt: Sacerdos et hoſtia: in ſolio celi in/
thronizat⁹. Paſſi ſunt q̃dem ante eum quidã ſan
cti Sicut Stephan⁹. Sed ipſe primus inter apo
ſtolos paſſus. Act. xij. Occidit Herodes Jacobũ
fratré Joannis gladio. Joanné accepit ſicut dic̃
Interlinear̃ cui mater in cruce cõmittit̃. Joã. xix.
Mulier ecce fili⁹ tuus. Deinde dicit diſcipulo: Ec
ce mater tua. Et ex illa hora accepit eam diſcipul⁹
in ſuam. Specialis ergo dilectionis ad iſtos: iſta
que dicta ſunt: ſigna ſunt. Poſſet tamen dici q̃ p
iſtos tres intelligunt̃ Tres ſtatus ſaluandoꝝ in
eccleſia. Per Petrũ quidem Prelati. Per Jaco/
bum actiui: in lucta ſeculi ⁊ tentationib⁹ colluctan
tes. Per Joanné aũt contemplatiui in pectore do
mini: in cena deliciaꝝ ſpũs: recumbẽtes. Qui etiã
Ezech. xiiij. ſignificant̃ p Noe: Daniel: ⁊ Job. qui
liberabũt aĩas ſuas. Per Noe qui rexit arcã pla/
ni. Per Job dolenté actiui: circa frequẽs miſteriũ
occupati ⁊ turbati. Per Daniel viſionib⁹ dei va/
canté: ſignificant̃ cõtemplatiui. Hos igit̃ aſſum/
pſit vt omni ſtatui eccleſie future reſurrectiõis de/
cus: iam in figura pmõſtraret. Pſ̃. lxxix. Qui ſe/
des ſup cherubim manifeſtare corã effraim: benia/
min: et manaſſe. Chriſ eñi in maieſtate ſedet ſuper
omné plenitudiné ſciẽ. Pſal. cxxxviij. Mirabilis
facta eſt ſciã tua ex me: confortata eſt ⁊ nõ potero
ad eam. Apparet aũt in figura q̃dam claritati co/
ram effraim: fructificantib⁹ in actiõe. beniamin fi
lio dextere: platis in regimine: et manaſſe. hoc eſt:
religioſe contẽplantib⁹ in exterioꝝ obliuiõe. Tres
igitur. Et hos tres: illis aſſumpſit de cauſis [Et
aſcendit] Jam eñi eleuata eſt magnificẽtia ſua
ſup celos: cum ſpecies ſua etiam ſpecies celeſtes
excellit. Aſcenſiones eñi iam in corde ſuo diſpoſu
it in hac valle lachrymaꝝ quando diſcipulis q̃lis
tus eſſet in maieſtate demõſtrauit. Dñ eñi: admi/
rabile fuit nomé ſuum in vniuerſa terra per oſten/
ſionem ſapientie in verbo: et per viſam potentiã in
ſignis. Nõ aũt ſm dictũ Sap. vij. Specioſior
efficit̃ ſole ⁊ ſup oẽm diſpoſitioné ſtellaꝝ luci com
parat⁹ inuenit̃ prior. luci eñi ſuccedit nox. clarita/
tem aũt eius nihil poteſt offuſcare. Dñ ergo aſcẽ/
dit qui ſic coram diſcipl'oꝝ oculis exaltatus aſcẽ/
dit. Qui oculos ⁊ corda diſcipuloꝝ ad hec conſpi/
cienda aſcẽdere (al's aſpiciẽda cõſcẽdere) facit. Ba
ruch. v. Sta in excelſo ⁊ vide iocunditatem a dño
deo tuo tibi venienté [in montem] Monté in/
quã Thabor qui veniens lumen interpretat̃. Pſ̃.
lxxxviij. Thabor ⁊ hermon in noĩe tuo exultabũt:
tuum brachiũ cum potẽtia. Brachium in quo eſt
virtus patris: eſt filius: quod in potẽtia maieſta/
tis illuxit et cũ illo exultat Hermon qđ mons mo
dicus eſt ⁊ anathema interpretatur: hũani intelle
ctus ſignificãs modicã eleuationé: que anathema
tizata hactenus. hoc eſt: ſepata fuerat a lumine: ad
quod nũc ad contuendũ aſcendere [illegible]. Iſte eſt
Mons eleuationis ſpũs: in quo dñs [illegible]anſfigu/
ratus videt̃ Ut pmitus eleuet̃ in Lumine: et cõſe/
quenter in Uirtute. In lumine q̃dé Senſibilis vi/
ſionis celum trãſcendẽdo. Scdo Imaginarie vi/
ſionis cacumen trãſuolando. Tertio Intellectua/
lis viſionis cacumé attingendo. Sic eñi cũ Pau
lo rapit̃ in tertium celũ Si ſenſibilia etiam diuina
relinquit. Si imagines in quibus figuratiue ali/
quid ſignificat̃ tranſcendit. Sed ad ea q̃ ſolo intel/
lectu: puriſſima mentis acie vix attingunt̃: oculũ
mentis conuertit. Pſ̃. lxvij. Mons in q̃ bñpla/
citũ eſt deo habitare: in eo etiã domin⁹ habitabit
in finé. Ezech. xl. Tulit me in viſionib⁹ dei in mon
té excelſum nimis. Eleuatio v̄tutis eſt per Tres
gradus. Primus eſt Omnes paſſiões aĩe ſenſi/
bilis v̄tute cardinali ordinare. Temperantia prefi/
gente modũ. Fortitudine vincente difficile. Iuſti/
cia in oĩbus eis ſtatuente rectum. et Prudẽtia do
cente in eis ad eligibile rectum ratiõez. Secũdus
eſt in omnibus humanis: metas ment' ſm ſapien
tie ordiné nunq̃ excedere (al's excedere) Terti⁹ aũt
oĩa hec ad puritaté intellectualiũ ſubſtãtiarũ refer
re. Per Primũ efficit̃ homo virtuoſus. Per Se/
cundũ actuũ ſuorum dominus. Per Tertiũ effi/
citur diuinus. De hoc monte dr̃ Hiere. xxxj. Bñ/
dicat tibi dñs pulcritudo iuſticie: mons ſanctus.
Pſ̃. lxvij. Mons dei mons pinguis vt q̃d ſuſpi
camini mõtes coagulatos. Mons dei p appãtiões
Mons pinguis p deuotioẽm. Ut quid eñi o ho/
mines ignari diuioꝝ ſuſpicamini: conferentes ad
eum montes coagulatos, hoc eſt: celſitudines hu

manas que coagulate ſunt gelicidio ſupbie vel faſtus būani: et ideo ſtolidi: ⁊ nihil vere altitudinis J 2 habentes [vt oraret] Nihil eñ transfigurat niſi oratio. qꝛ Oratio vt dr̄ Aug⁹ eſt pius mentꝫ affectus in deum direct⁹. Et ideo mēt̄ affect⁹ in diuino igne accendit. Damaſcen⁹ eñ dicit ꝙ Oratio ē acceſſus intellectus in deū. Et ideo intellectus in diuino lumine illuſtrat. Acceſus aūt ⁊ illūinatus tam ad transfiguratione ē ꝑparat⁹. Et ideo Lu. xviij. dr̄: qm̄ oportet ſp orare ⁊ nō deficere. Orare aūt deſiderij mentis acceſſione: et intellect⁹ illuminatiōe. Joan. iiij. Ueri adoratores adorabunt patrem in ſpū ⁊ veritate. hoc eſt: ſpūs feruore: ⁊ veritatis illuminatiōe. Nam ⁊ pater tales q̄rit q̄ adorāt eū. Spūs eſt deus: et eos q̄ adorant eum: in ſpū ⁊ vitate oportꝫ adorare. j. Corinth. xiiij. Orabo ſpiritu orabo ⁊ mente: pſallam ſpiritu pſallā ⁊ mente. Sic igitur et tunc ⁊ coram illis facta eſt transfiguratio.

Et facta eſt dum oraret ſpecies vultus eius altera: et veſtitus ei⁹ albus et refulgens

Hic ponit Transfigurationis modū ⁊ formā Et tangit Tria. Modū ſcꝫ. ⁊ Formā transfigurationis. et Atteſtationē transfigurati. Modus aūt ⁊ forma deſcribit in ipſo dn̄o Jeſu. Et deſcribit in veſtitu eius. Dicit igit [Et facta] Non q̄dem ꝑ transmutationē ſubſtantie vel circūpoſitionē q̄litatis vel figure aliene. qꝛ Fingere nō cōuenit veritati: S[...] voci⁹ ꝑ effulſionē claritatꝫ interne: mortalis habitus tunc non clauſit quō ante. Et ſic nihil aſſumpſit alienū: nihil amiſit ſibi ⁊ nob ꝓpriū [Species eius] hoc eſt ſpecioſitas ei⁹ [altera] Nō alia. Et in hoc ſolo altera qꝛ mortalis ſpecies exterior: nō clauſit fulgorē deitatis interiorꝫ. nec fulgor interior conſumpſit mortalē ſpeciē exteriorē: ſed obtexit ad horā. Et in hoc ſolo ſpecies facta eſt altera. Quia cum añ in colore vultus humani eſſet ſpecioſus forma ꝑ filijs hoim: nunc reſplēdens ſuꝑ ſolem in vultu diuino humanato: ſpecioſus factus eſt ꝑ vultib angeloꝝ. Oſtendēs q̄ mirabilis eſt humanitatis noſtre futura glorificatio que in ſuo vultu ꝑmonſtrata oēm (al's oim) angeloꝝ excedit (al's exceſſit) claritatē. Hanc videns in ſpū Ps̄. xliiij. ait. Specie tua ⁊ pulcritudine tua: intende pſpere ꝓcede ⁊ regna. Hoc figuratum eſt Exo. xxxiiij. Ubi in monte ex conſortio dn̄i reſplenduit facies Moyſi. Jta vt dicat Apl's. ij. Coꝝ. iij ꝙ non poterant intēdere in faciē Moyſi filij iſrael ꝓpter gloriam vult⁹ eius niſi velaret. Sed veritas excedit vmbrā. qꝛ incompabil'r plus illuxit facies noſtri ſaluatoris ex cōſortio vnite ſibi deitatꝫ q̄ꝫ facies Moyſi ex cōſortio dn̄ici (al's diuini) ſermonis. Unde Math. xvij. dicit ꝙ reſplēduit facies eius ſicut ſol. Et impletū eſt Eſa. lxij. vaticinium Egrediat vt ſplēdor iuſt⁹ eius: et ſaluator ei⁹ vt lāpas accēdat. Sicut eñ pellis lucerne retinendo oia ꝓpria: emittit ex ſe ſplendorē luminis ⁊ nō tegit ipm̄: et videt candēs in lumie in ſe clauſo: ⁊ nō in colore ꝓprio: quē tñ vere habet: Jta reſplenduit vnita carni deitas i colore mortalis corꝑis. Et color corporis in candore ſplendoris videbat ⁊ non amittebat. Eſt eñ dei fili⁹ etiā in hūana carne ſplēdor gl'ie patrꝫ ⁊ figura ſubſtantie ipſi⁹. Sicut habet Heb. j. Sap. vij. Speculum ſine macula dei maieſtatꝫ ⁊ imago bonitatꝫ ipſi⁹. Et ibidē. Qō eſt candor lucis eterne. Uñ nō mirū ſi vel ſemel candor ille imēſus emicuit ⁊ refulſit vt fides regni dī in nobis cōfirmaret [Et veſtitus ei⁹ albus ⁊ refulgens] Mar. ix. dicit ſic. Ueſtimēta eius facta ſunt ſplendida ⁊ candida nimis velut nix q̄lia fullo ſuꝑ terram nō poteſt candida facere. Et hoc ad l'ram q̄dē ita fuit ꝙ ex maieſtate lumis in corpore ſic reſplēduit veſtꝫ quā induerat ꝙ tota incanduit immixto ſibi lumie corꝑis qō ad tlē cādorē nullo genere artis deduci potuiſſet. Ps̄. ciij Precinctus lumie ſicut veſtimēto. Et hoc eſt qō pater dixit de filio Job. xl. Circūda tibi decorē et ī ſublime erigere: eſto gl'oſus: et ſpecioſis induere.

Myſtice tñ Ueſtimentū hoc ſ'cat ornatū corpoꝝ reſurgentiū: adherentiū chro. Eſa. xlix. Uiuo ego dicit dn̄s quia his omnib velut ornamento veſtieris ⁊ circūdabis eos tibi velut veſtimentuꝫ. Albedo aūt ſignificat in eis innocentiā mundiſſime caſtitatꝫ. Refulgētia ſ'cat reflectionē ſuꝑ eos: ⁊ in eos ſuꝑni lumis ꝑ qō gl'oſa corꝑa fulgebūt ſicut ſol in regno patris eoꝝ Math. xiij. Sap. iij. Fulgebunt iuſti ⁊ tanq̄ꝫ ſcintille in arūdineto diſcurrent. Moraliter vo Qō chr̄s opatus eſt in ſuo corpore: opatur q̄tidie in viri ſancti mēte. Jn qua dū fulgorē ſue claritatis immittit: faciē mentis alterā facit: et incipit refulgere ſicut ſol in lumine diuino. Ps̄. lxxxviij. Dn̄e in lumine vult⁹ tui ambulabunt: ⁊ in noie tuo exultabūt tota die: et in iuſticia tua exaltabunt. Et luminoſis vtutib veſtit conuerſationē Quid aliud q̄ꝫ veſtes eoꝝ albas et candidas celo ſſ'es facit: Apocal. xij. Mulier: eccleſia: monſtrat amicta ſole: et luna ſub pedib ei⁹ et corona duodecim ſtellaꝝ in capite ei⁹. Sic Geneſis. xxxvij. filio ſuo dilectiſſimo tunicā facit polymitā: coloribus ſuis ſplendores ſtellaꝝ ſuꝑanteꝫ Sic igit trāſfiguratus eſt domin⁹. Nec moueat aliquē iſtud nomē transfiguratiōis: q̄ſi dn̄s alteram figuram accepit. quia hoc nequaq̄ꝫ eſt ſentiendū. Sed nomine figure dicit transfiguratio ꝓpter figuras radioꝝ ab ipſo in magnifica gloria refulgentiū. Jlli eñ in oculis intuentiū varias figuras depinxerunt ſicut faciunt radij cuiuſlibet corporis luminoſi. Uñ Ecci. xliij. Radios in eos igneos exufflans ſuos. Per modū eñ linearum radij exeunt. et incidentes oculis intuentiū: varias figuras depingunt. Et ideo transfiguratio vocat a Mattheo ⁊ Marco.

Et ecce duo viri loquebant cū illo. Erāt aūt Moyſes et Helias viſi in maieſtate: et dicebāt exceſſum eius queꝫ completurus erat in hieruſalem.

K.2 Hic agitur de Atteſtatione transfigurati domini. Diuidit̃ aũt hec pars in Duas partes. In quarũ Prima ponit Atteſtationẽ legis ⁊ prophetie. In Secunda vero Atteſtationẽ patris ⁊ ſpiritusſancti. Prima eſt Atteſtatio facta: ſacramenti gratie cõpletis per chriſtũ hominẽ. Secunda eſt Atteſtatio magnifice glorie reuelate per hoiem deum. Prima diuidit̃ in partes Duas. In quarum Prima ponit Atteſtationẽ legis ⁊ prophetie. In Secunda diſcipulorum ⁊ noſtre mortalitatis oſtendit infirmitatez ad reuelatã gloriã. In Prima harũ Tria facit. Dat enim teſtimoniũ per nomẽ. Oſtendit idoneitatẽ teſtiũ Et Teſtium tantorum deſcribit depoſitionẽ. Dicit igit̃ [Et ecce] Demõſtrabiles: pro reuerẽtia [duo] propter teſtimoniũ legis ⁊ prophetie [viri] pro ſtrenuitate ⁊ animi vigore. Et ſic Tria tangunt̃. Reuerentia. Virtus. et Veritas legis ⁊ prophetarum. De Singulari reuerẽtia ipſorũ qui cum Jeſu fuerũt dicit̃ Zach. iij. Audi Jeſu ſacerdos magne tu et amici tui qui habitant coram te: quia viri portendẽtes. hoc eſt: pro reuerentia ſua magna portendentes. Et ſic ſunt ad honorẽ demõſtrabiles. Strenuitate aũt mentis ⁊ vigore viri dicunt̃. Viri enim ſingularis virtutis fuerunt De quorum Uno Nũe. xij. dicit̃. Erat Moyſes manſuetiſſimus oim virorũ qui erant ſup terram. De Altero aũt Eccl. xlvj. Quis poterit ſimiliter gloriari tibi qui tuliſti mortuum ab inferis. Et ſic vterqʒ ſingularis vir fuit [Duo] vt dictum eſt propter Legẽ ⁊ Prophetiã. Abach. iij. ſecundum tranſlationẽ ſeptuaginta In medio duũ aialiũ cognoſceris. Lex enim data eſt per dei vocẽ auribus populi intonantẽ. Prophetia vero per diuinã inſpirationẽ. Et ſic vtrũqʒ teſtimoniũ immobilis eſt veritatis. Iſti ergo duo viri [loquebant̃] cum legiſlatore ⁊ dño prophetarum. Loquebant̃ aũt qui ad ipſum (al's ad ipſum. qui) veritatem ſibi reuelatam retulerunt. Et pro ſynagoga: vt dicit Origenes: interceſſerunt [Erant aũt Moyſes] Ecce A nominibus deſcribit Idoneitatẽ horum teſtium. Et dicit Duo. Nomina eorum. et Gloriam. Ex Noibus enim erant famoſi. Ex Gloria aũt in qua apparuerũt ſibi a deo facta: erant idonei oi (al's et) maiores exceptione Dicit ergo [Erat aũt Moyſes] vnus De quo dr̃ Nume. xij. Siquis fuerit int̃ vos propheta domini in viſione apparebo ei vel per ſomniũ loquar ad illum. At nõ talis ſeruus meus Moyſes: qui in omni domo mea fideliſſimus eſt. ore ad os loquar ei: et palam: et nõ per enigmata ⁊ figuras deum videt. Sic igit̃ teſtimoniũ Moyſi (al's dñi) idoneũ eſt ⁊ fideliſſimũ. Unde Joan. v. conuincẽs Judeos de infidelitate: dicit. Eſt qui accuſat vos Moyſes in quo vos ſperatis. Si enim crederetis Moyſi: crederetis forſitan ⁊ mihi. De me enim ille ſcripſit Si aũt illius litteris nõ creditis: quomodo verbis meis credetis? [et Helias] Qui fuit prophetarum eximius: Jordanẽ diuidẽs: In celum eleuatus: et In paradiſo reſeruatus. iiij. Regũ. ij. Eccl. xlviij. Surrexit Helias ſicut ignis: verba eius quaſi facula ardebant. iiij. Reg. ij. Pater mi pater mi: currus iſrael ⁊ auriga eius. Hic Pro affectu: his pater dictus eſt. Pro ſubuectione infirmorum currus. Pro regimine reuelationis celeſtis dictus eſt auriga. Pro zelo: ignis. Pro ſpiritu eloquij ſui: verba eius ardebant vt facula His autem pater Pro affectu: formante eos in lumine prophetie. et Pro affectu: formante in charitate. Hi ergo ipſo Nomine: ſunt maiores omni acceptione [viſi i maieſtate] magnifice glorie: ne putarent̃ apud deum glorioſi non eſſe. Eſa. lx. Germen plãtationis mee opus manus mee ad glorificandum. Pſal. xlvj. Principes populorum congregati ſunt cum deo Abraam. Et ideo ſicut Principes cum Rege fulgẽt in honore: Ita ⁊ iſti reuelant̃ in maieſtate Regis noſtri. Eſt aũt aduertendũ quod Moyſes mortuus ex mortuis venit. et Helias viuus ex viuis vt oſtẽderet̃ quod dicit̃ Sap. xvj. Tu es dñe qui vite ⁊ mortis habes imperium. ij. Corinth. v. In hoc chriſtus mortuus eſt ⁊ reſurrexit: vt ⁊ viuorum ⁊ mortuorum dominet̃. Unus aũt de inferno venit de limbo patrũ. ⁊ Alter de paradiſo: vt oſtendat̃ quia ⁊ Inferiorum eſt redemptor ⁊ Ad paradiſum reductor Zach. ix. Tu in ſanguie teſtamẽti emiſiſti vinctos de lacu in quo non eſt aqua. De Tertio Cant. iiij. Emiſſiones tue paradiſus malorum punicorum cũ pomorum fructibus. Omnia enim hec que ſũt diuini fructus ad paradiſum reducit chriſtus. Sic ergo Per Moyſen ſignũ dedit de profũdo inferni. Per Heliam aũt receptũ in celum dedit ſignum i excelſis ſupra Eſa. vij. Pete tibi ſignum a dño deo tuo in profũdum inferni: ſiue in excelſum ſupra. Quia autem ⁊ tres Apl'i ibi fuerunt: venientes de mũdo: oſtendit id quod dicit̃ Phil. ij. Ut in nomine Jeſu omne genu flectat̃: celeſtiũ: terreſtrium: et infernorum. et omnis lingua confiteatur quia dominus Jeſus chriſtus in gloria eſt dei patris. Queritur autem Qualiter viſus ſit ibi Moyſes: cum dicat autoritas quod ante chriſti deſcenſum nullus liberatus ſit de limbo. Sed ad hoc dicendum quod licet apparuerit in mundo: tamen a pena limbi non adhuc fuit redemptus. Et quod dicitur quod nullus liberatus ſit a limbo intelligitur de pena limbi Quia et Samuel apparuit et a limbo quo ad locum exiuit. j. Regũ vltio. Sed adhuc obijcitur Quia ſi chriſtum in gloria deitatis (al's dei patris) aſpexit: tunc a pena limbi liber fuit. quia Pena limbi non eſt niſi carentia viſionis. Sed ad hoc dicendum quod maieſtas chriſti viſa fuit: fulgor deitatis ſue per cauſam: ⁊ non per eſſentiam. Eſſentialiter enim fulgor ille fuit claritas corporalis. Et ſic Moyſes deum immediate in monte non vidit.

Adhuc queritur Qualiter ibi Moyſes apparuit Utrum In corpore proprio vel aſſumpto: Uel in propria perſona: Uel angelorum miniſterio: qui in perſona eius viſionem hanc exhibent. Ad hoc ſine preiudicio dicendum videt̃ quod Moyſes in perſona propria ibi videbatur. quia Aliter ſuum parum valeret teſtimonium. Et nõ erat ibi in corpore proprio: ſed potius in corpore ſibi ab angelis aptato et aſſumpto ad intentionem apparitionis ſenſibilis: Sicut in antehabitis diximus. Corpus enim proprium putridum erat: et nõ eſt credibile quod reſurrexerat tunc ad iſtã viſionem

peragendam. De Helia autem conſtanter dicen-
dũ eſt ꝙ ibi in corpore ⁊ anima fuerit de paradiſo
illuc trãſlat⁹. ⁊ pacto teſtificatõis miſterio: iteꝝ in
ꝑadiſũ reuect⁹. Moralr̃ aũt docemur ⁊ nos:
qꝛ in montẽ meditatõis ⁊ ſpũalis trãſfiguratõis
aſcẽdentes: reuoluere debem⁹ Infernalia ad ti-
mendũ. Celeſtia ad appetendũ. Ea que mũdi ſũt
ad ↄtemendũ ⁊ deſerendũ. Unde de infernalib⁹ di-
cir̃ Pſal. liiij. Deſcendãt in infernuꝫ viuẽtes. Ui-
uẽs eni in infernũ deſcendit: q̃ meditãdo ea que i
inferno ſunt: timore ↄcutit̃. ⁊ ſatagit ne in infer-
nũ poſt mortẽ deſcendat. Gen. xxxvij. Lugẽs ad
filiũ meũ deſcẽdam in infernũ. In ꝑadiſum au-
tem ⁊ in celũ ſimilr̃ eſt aſcendendũ. Pſ. cvj. Aſcẽ
dunt in celũ: ⁊ deſcẽdunt in infernũ. aĩa coꝝ in
malis tabeſcebat. hoc eſt: in ſollicitudib⁹ ſalutis.
De his autẽ que in mũdo ſunt meditat̃ ad ↄtẽnẽ
dum qui dicit. Quid ei mihi eſt in celo. ⁊ a te q̃d
volui ſuꝑ terrã. Pſ. lxxij. Sic eni ad montẽ me-
ditatõis eſt aſcendendũ. Redeam⁹ aũt ad litte
rã ⁊ videamus quid iſti teſtes deponãt [et dice
L 2 bant] ↄcorditer [exceſſum eius] Charitatis:
Hũilitatis Paſſiõis eius. De Charitatis exceſ-
ſu Joan. xv. Maiorẽ hac dilectõem nemo habꝫ
q̃ꝫ vt animã ſuã ponat quis ꝓ amicis ſuis. Can.
viij. Fortis eſt vt mors dilectio: dura ſicut infer-
nus emulatio. De Exceſſu Humilitat̃. Phil. ij.
Exinaniuit ſemetipꝫ formã ſerui accipiẽs. Et p⁹.
Hũiliauit ſemetipſum: factus obediens pꝫi vſq̃
ad mortẽ. mortẽ autẽ crucis. Eſa. liij. In hũilita-
te iudiciũ eius ſublatũ eſt. De Exceſſu Paſſiõis
dicitur Threnoꝝ. j. O vos om̃es qui trãſitis ꝑ
viam attẽdite ⁊ videte: ſi ẽ dolor ſimilis ſicut do-
lor meus. Thren. iij. Recordare pauꝑtatis mee
trãſgreſſiõis abſinthij ⁊ fellis [quem comple-
turus erat in hieruſalẽ] hoc ẽ: vſq̃ ad cõple-
mentũ omniũ que ſcripta ſunt ꝑducturus. Luc.
xxiij. Oportet implere om̃ia q̃ ſcripta ſunt in le-
ge ⁊ ꝓphetis de me. Matth. xx. Ecce aſcẽdimus
hieroſolymam ⁊ ↄſummabũt̃ omnia que ſcripta
ſunt de filio homis. Joã. xix. dixit. Conſũmatum
eſt. Uel [completurus] hoc eſt ad cõplementũ
ꝑfectiõis: deducturus. Jo. xiij. Cum dilexiſſet ſu-
os qui erãt in hoc mũdo in finem dilexit eos. Pſ.
cxviij. Ois ↄſũmatõis vidi finem: latũ mandatũ
tuum nimis. Un̄ Mich. vj. Eſaie. v. Quid ẽ qđ
vltra debui facere tibi ⁊ nõ feci: [Hieruſalẽ iam
tam ad hoc eligit̃. qꝛ in medio eſt habitabil̃ terre.
Pſ. lxxiij. Oꝑat⁹ eſt ſalutẽ i medio t̃re. Hoc aũt
q̃lr̃ ſlcĩa in añ habitis expoſitũ eſt.

Petr⁹ vͦo ⁊ qui cũ illo erãt gra uati erãt ſomno. Et euigilãtes vi derũt maieſtatem eius ⁊ duos vi ros qui ſtabant cũ illo.

Tãgit hic Qualiter infirmitas hũana ſe habꝫ
ad viſam btitudinẽ. ad quã nata eſt ⁊ ordiata hu
manitas. Tangit autẽ Tria. Sc. Qualiter ex-
ceſſu beatitudinis ĩfirmitas grauat̃. Sc̃om: ſm
q̃d btitudo ab infirmitate ꝑapit̃. ⁊ Qualr̃ dele-
ctatõe btitudis hũana ĩfirmitas illicit̃. De Pri

mo dr̃ [Petrus vero] vertex aploꝝ ⁊ princeps
q̃ ſibi fortĩ videbat̃. [et qui cũ illo erãt] Jaco-
bus ⁊ Joãnes ſpẽalr̃ inter alios ꝑuilegiati ſicut
ante dixim⁹ [grauati erant ſomno] h eſt: liga
tione ſenſuum. Eſt aũt duplex grauitas capitĩ ſo-
mnũ ꝑficiens. Una q̃dem naturalis: qñ a loco di-
geſtionis fum⁹ eleuat̃ ad cerebrũ: ⁊ a frigiditate ce
rebri ingroſſatus ⁊ infrigidat⁹: reflectit̃ ad orga-
nũ Senſus cõmunis. Et in ipo alia ſenſuũ orga-
na grauant̃ frigiditate: ⁊ imobilitant̃ ⁊ ligant̃. Ita
ꝙ vis ſenſibilis auertit̃ ab eis. Et ſic diſcipuli ſo-
mno non grauabant̃. Alia aũt eſt qñ ſuꝑioris viſi-
onis q̃ eſt ſuꝑmũdana ſic aĩa capit̃ ⁊ rapit̃ ad ſu
peri⁹ ꝙ inferiora derelinq̃t ſenſuum organa: ⁊ ido
claudunt̃ acſi dormiant. Et hoc mõ diſcipli gra-
uati erant ſomno tanq̃ꝫ in extaſi exiſtẽtes. Dan. x.
Dñe in viſione tua ſolute ſunt compages mee: et
nihil in me remanſit virium. Sic Gen. ij. immiſit
dñs ſoporẽ in Adam ⁊ tulit vnã de coſtis ei⁹. Un̄
dicit ibi glo. Q in illo ſopore interfuit celeſti curie
et cognouit q̃liter de chriſti latere fabricanda eſſet
eccleſia: et chro cõiungẽda. Unde glo. Somno gra-
uant̃: quia ſplendore incõprehenſibilis deitatĩ ꝑ-
mit̃ ſenſus humani corporis. Job. xxxiij. Per ſo-
mnũ in viſiõe nocturna qñ irruit ſopor ſuꝑ homi
nes ⁊ dormiunt in lectulo: tunc apit aures viroꝝ
et erudiens eos inſtruit diſciplina. Sic Num. xxiiij
dicit̃. Dixit hõ cui⁹ obturat⁹ eſt oculus q̃ viſiones
oĩpotentis dei intuitus eſt: qui cadens apertos ha-
bet oculos. Can. v. Ego dormio: et cor meum vi-
gilat. Sic grauat⁹ ſomno Joannes ſuꝑ pect⁹ do-
mini recubuit Joã. xxj. Sic in ſomnis Jacob vi-
dit ſcalam cui⁹ ſummitas celos tangebat Geneſ.
xxviij. q̃a ſic Sõniare eſt diuina oracula percipe-
et veras et myſticas viſiones oculo mẽtis illuſtra
to videre [Et vigilantes] Hic tangit ſm quid
beatitudo glorie dei ab humana mente percapit̃.
Dicit ergo [Et vigilantes] int⁹ magis q̃ꝫ extra M.a
Hec aũt vigilia non eſt niſi redundantia lucis ſu
perioris ad organa ſenſus. Uigilia em̃ dupliciter
fit ſicut et ſomnus. Eſt ei Uigilia expaſſio caloris
⁊ ſpũs ab interiorib⁹ ad organa ſenſuũ Uel mdi
us Solutio ſenſuum per expaſſioneꝫ caloris na-
turalis et ſpiritus in organa. Hoc autẽ contingit
Dupliciter. Aliquãdo contingit digeſtione iam fa
cta quando iam ceſſat fumus ad cerebrum aſcen
dens. Et ideo etiam ceſſat reflexio ingroſſati fumi
a cerebro ad ſenſuum organa. Et tunc ſubtilis ca-
lor ⁊ purus ſpirit⁹ ad organa ſenſuum habent in-
fluxum. et ſic ſoluunt̃ ad ſentiendum. Et hec ẽ na-
turalis ſolutio ſenſuum: et vigilia. Aliquando au
tem contingit quando aliqđ magnũ acceptũ atto-
nitã facit mentẽ homis. et hoc ꝑ redũdantiã pau-
latim diffluit (al's defluit) ad ſenſus. Sicut quan
do viſio intellectualis conuertit̃ ad imagines my-
ſticas: et imagies myſtice formant̃ in oculis ⁊ au-
ribus corporali viſione. Et ſic factũ eſt in diſcipu-
lis Tunc em̃ quando recipit̃ forma ſenſibilis: re-
cipit̃ etiam calor ⁊ ſpũs ſenſibilis. et ſoluunt ſen-
ſus ad vigiliã. Sic ſolut⁹ ẽ ad vigiliã Eliphã Qui
Job. iiij. ſic dt. In horrore viſionis nocturne q̃n-
do ſolet ſopor occupare hoies pauor tenuit me et

tremor: et omnia oſſa mea perterrita ſunt: et cum ſpiritus me preſente tranſiret: inhorruerunt pili carnis mee Stetit quidam cuius non agnoſcebā vultū: imago coram oculis meis: et vocem quaſi aure lenis audiui. Q. d. Prius in magnitudīe viſionis imaginarie aīa auerſa a ſenſibus infrigidatū eſt cor meū: inhorruerūt pili. qđ non contingit niſi frigiditate poros piloꝝ cōprimente. Sed cum ſpūs qui viſiones preſentabat trāſiret ad organa ſenſuum: tunc vigilās vidi viſione corporea ꝙ qdā ꝑ imaginē ſtetit añ oculos: ꝛ aure lenita (ꝑ calorē ꝛ ſpūm auditiuū) q̄ pri⁹ obturata erat audiui vocem ipſius mecū ſenſibiliter loquentis. Et ꝑ omnē eundē modū accidit h̄ diſcipulis. Et hoc eſt qđ dicit [et vigilantes] ſenſu redeunte ab interius opprimēte viſiōe [viderunt] corꝑalibꝫ oculis [maieſtatē] hoc eſt lumen ingens qđ ſignificabat maieſtatē eius. ij. Pe. j. Nō eñ indoctas fabulas ſecuti annunciam⁹ vobis dñi nr̄i Jeſu chriſti v̄tutē: ſed ſpeculatores facti illi⁹ magnitudis. Et Jo. j. ca. j. Qđ vidimus: qđ audiuim⁹: qđ manus noſtre contrectauerūt de v̄bo vite: hoc annūciam⁹ vobis [Et duos viros Moyſen ꝛ Heliam] qui ſtabant cum eo. Dicit aūt h̄ gloſa qdā Sciendū non corꝑa vel aīas Helie ꝛ Moyſi apparuiſſe: ſed ex aliq̄ ſubiecta creatura illa corꝑa fuiſſe formata Pōt etiā credi angelico miniſterio illud factum eſſe vt angeli eoꝝ ꝑſonas aſſumerent. Hec āt Gl. ex opiniōibꝫ antiq̄ꝝ ſūpta eſt. Et mihi videt̄ verius qđ ſuꝑius dixim⁹. q2 hoc mag̃ cōſonat verbis euāgelij. ¶ Myſtice autē notat h̄ qdā gloſa ꝙ poſt ſomnū mortis melius videbit̄ in illa eterna ꝛ inſomni (al's ſupma) vigilia gl'a reſurrectionis. et tūc etiā cogſcet̄ q̄lr̄ duo viri Moyſes ꝛ Helias ſunt cū dño. q2 melius intelligent quō vnū iota aut vnus apex non p̄teribit a lege: Matth. v. Et quō dominus legem ꝛ ꝓphetas non ſoluerit: ſed adimpleuit.

Et factum eſt cum diſcederent ab illo: ait Petr⁹ ad Jeſum Preceptor bonū eſt nos hic eſſe. et faciamus tria tabernacula. Vnū tibi: et vnum Moyſi: et vnum Helie Neſciens quid diceret

Hic tangitur Qualiter humana mens ex viſa delectatione btitudinis eterne illicit̄ ad manendū in ea. Tāgit āt Tria. Quia vicꝫ Jllicit̄ ꝛ trahit̄. et Jllectionis expſſionē. et Jgnorantiā ſiue ſui ſtat⁹ obliuionē. Dicit igit̄ [Et factū eſt cum diſcederent] Moyſes ꝛ Helias [ab illo] hoc eſt: a Jeſu. Ante eñ Petr⁹ occupat⁹ magnitudine viſionis ꝛ totus abſorpt⁹: nihil de receſſiōe temporali cogitauit. Vidēs aūt iā paulatim viſionē ſe ſubducere: dolens tūc incepit ſollicitari de ꝑmanendo. Sentiens in ſe qđ non paruo affectu in Pſal. lxxxiij. dictum eſt Melior eſt dies vna in atrijs tuis ſuper milia. Et ideo illis quoꝝ ſocietatem toto corde deſiderauit ſe ſubducentibꝫ [Ait Petrus ad Jeſum] quē ſciuit autorē huius maieſtatis [Preceptor] Exp̄mit h̄ Qualiter illectus ſit. Et dicit Profeſſionē maieſtatis in chriſto. Affectum dulcedinis ex parte. et Deſideriū et Modū ꝑmanentie. De Primo dicit [Preceptor] hoc ē: quē credimus ꝛ expti ſumus p̄ceptorē gratie ꝛ glorie vite et mortis: miſerie et btitudis. Heſter. xiij. Jn dicione tua cuncta ſunt poſita: et nō ē q̄ poſſit tue reſiſtere voluntati [Bonum eſt nos hic eſſe] hoc eſt: in dulcedine huius beatitudinis ꝑmanere. Et dixit hoc: affectus dulcedine btitudinis: ꝛ in ea captus oībus vite mortalis oblectamentis. vñ Glo. Qui ad montana cōſcenderat nō vult ad terram deſcēdere: ſed ſꝑ in ſublimi ꝑſeuerare. Phil. j. Cupio diſſolui ꝛ eſſe cum chr̄o. multo mag̃ melius. ij. Corinth. v. Audemus aūt et bonā volūtatem haben⁹ magis ꝑegrinari a corꝑe: et p̄ſentes eſſe ad deum [Faciamus hic tria tabernacula] Modū et Deſideriꝫ tāgit ꝑmanendi. Tria N.2
āt dicit. Propt̄ Legē: ꝛ Prophetiā: ꝛ Euāgelium: Jgnorās adhuc ꝙ hoꝝ nō tria ſunt tabernacl'a ſꝫ vnū tricameratū Propt̄ tria q̄ i ea (al's dicta) ſē et Propt̄ habitationē: p̄cuntiū: et cōcomitātiū: et ſubſequentiū. et Propt̄ fidē Trinitat̄. Apo. xxj. Ecce tabernaculū dei cum hominibꝫ et habitabit cum illis: et ipſi populus eius erunt: et ipſe de⁹ cū eis erit eorum deus. Eſa. iiij. Erit tabernaculū in vmbraculū diei ab eſtu ꝛ in ſecuritatē ꝛ abſconſionem a turbine ꝛ a pluuia. Hoc aūt tabernaculū eſt abſconditū lucidiſſime faciei dei. Pſ. xxx. Abſcondes eos in abſcondito faciei tue a cōturbatiōe hominū: ꝓteges eos in tabernaculo tuo a cōtradictione linguaꝝ. Hāc lucē conſpexerat Petrus: et vidit ſe ꝓtegi a turbine turbaꝝ. ꝛ ideo manere deſiderabat: ꝛ vt impiger opatius exhibet obſequiū ſui opis cum dicit [Faciamus] Errat t̄n̄ cum dic̄ [tria] facienda: q̄ (al's cū) xp̄s vnire venerat Jo. x. Fiet vnum ouile ꝛ vnus paſtor. Sed t̄n̄ error nō eſt p̄ſumptiōis ſed pietatis: cum totam intentionē refert ad ꝑmanendū in btitudine. et iō nō arguit̄. Premiſit etiā ꝯfeſſionē (al's ꝯformitatē) volūtat̄ ſue ad voluntatē diuinā. Et h̄ tāgit Matth. xvij. dicens cum dixiſſe Si vis faciam⁹ ꝛc̄. Qđ Chryſoſtom⁹ ideo dicit cum dixiſſe: quia ante redargutus fuerat cum diceret Abſit a te dñe: non erit tibi hoc. Et ideo ne iterum redarguat̄: p̄mittit Si vis faciamus. Hec aūt tabernacula diſtribuit dicens [tibi vnum] Noluit eñ Petrus vt dic̄ beatus Bernardus ſeorſum habitare. Et ideo nullū ſibi et diſcipulis ſingulariter dicit edificādum: cupiēs habitare cum chr̄o: cum ſocijs: eoꝙ ſint d̄ familia chriſti. Moyſi aūt qui familiā habuerat ſynagogam: vult edificari tabernaculū. qa Familia Moyſi videbat̄ a familia noue gratie diuiſa. Similit̄ vult edificari tabernaculum Helie: qui in hoc diuiſus a Moyſe: qui futurus erat medi⁹ inter gratiam et legem. ſicut dicitur Malach. vltio. Et ſic ſm̄ tres familias putabat diſtribuenda eſſe tria tabernacula. Neſciens intellectum Eſaie dicentis. xxxiij. Oculi tui videbunt hieruſalem: ciuitatem opulētam: tabernaculū quod nequaq̄ trāſferri poterit: nec auferent̄ claui eius vſq3 in ſempiternū. Nullū (al's Nil) ē̄ faciendum niſi dño

cuius familia ſunt oēs electi. Eſa.lx. Populus tuus: oēs iuſti in ꝑpetuū poſſidebūt terrā [Moyſi vnū] Abſit. quia ſicut dicit Ezech.j. Rota ē in rota: vetus in nouo: ⁊ nō ſepatū ab eo. Oſee.j. Faciēs tibi caput vnū: ⁊ aſcēdent de terra. quia magnus dies Jezrael [Et Helie vnū] Nō ite- rū ſtare nō poteſt. quia licꝫ vt mediator conuer- tat corda patrū in filios: ⁊ corda filiorū ad pres eoꝝ: tamē nō cōuertit eos ad ſe: ſed ad chriſtum. Et ideo nō erit niſi tabernaculū chriſti. Heretici autē ſm dictū Petri: volūt edificare diuerſa tabnacula ſuorū cōuēticulorū. Sed hec corruent ⁊ peribūt. Pſal.xv. Nō congregabo ꝯuenticl'a eo- rum de ſanguinibꝫ. neqꝫ memor ero nominū eo- rū ꝑ labia mea. Errorē autē Petri corrigit euangeliſta dicēs [neſciēs quid diceret] Abſorpt⁹ eni delicijs in mentis exceſſu dixit: Nō ꝯſiderans Nō eſſe manēdū i mōte: ſꝫ ad redēptiōeꝫ ꝑperādū Nō querendā eſſe habitatiōeꝫ diuiſam: ſed diui- ſos in cruce chri ⁊ fide eſſe vniendos. Ephe.ij. Ut duos condat in ſemetipo in vno nouo homine fa- ciens pacē. Sic angularis lapis vnit vtrūqꝫ pa- rietem. Sicꝫ j. Corin.xv. fiet de⁹ omnia in omībꝫ Sic Cāti.vj. vna ē colūba eccl'ia. Predictis ēm ra- tionibꝫ diuiſa habitacula facere voluit Petr⁹ ne- ſciēs quid diceret. Dicit aūt Glo. quedā. q̄ Trāſ- figurationis hui⁹ Tres habemus teſtes de terra Aploſ. Tres de celo. Moyſen ⁊ Heliā: ⁊ vocē patris. Et ſm hoc tres de celo dicunt: Nō q̄ ha- bitauerint in celo: Sed quia celeſti virtute ſunt allati. Et ſic veritas ꝯſtat. qꝛ viuꝫ ſunt iſti teſtes in depoſitione teſtimonij.

Hec aūt illo loquēte: facta ē nubes ⁊ obūmbrauit eos: ⁊ timuerūt.

Hic incipit oſ̄dere Teſtimoniū diuinū: patris et ſpūſſcti de Trāſfigurato dn̄o. Tangit aūt Duo. Teſtimoniū ipm. ⁊ Diſciplinā ſilentij q̄ ſe cohibuerūt a p̄dicatōe viſiōis iſti⁹. Jn Prima harꝫ ꝑtiuꝫ Quattuor dicūt. Unū q̄dem Signū p̄ſentie ſcti ſpūs. Alteꝝ autē Exꝑimentū debiliſſimi hui⁹ miſerie ſtatus: q̄ hoc ferre nō potuit niſi ꝑ ꝑtectiōeꝫ obumbratiōis. Tertiū Teſtimoniū voc patris. Quartū autē ne error ſit cui ferat teſtimoniuꝫ: Solitudo filij: q̄ ante cum alijs magnis viris apparuerat. Dicit ḡ ꝯtinuando hiſtoriā. [Hec autē] in extaſi mentis [illo] petro [loquente] ij. Cor.v. Siue mēte excedim⁹ deo: ſiue ſobrij ſu- mus vobis. ps.lxvij. Jbi beniamin adoleſcētu- lus in mentis exceſſu. Beniamin filius dextere Petr⁹: eterni gaudij p̄guſtans dulcedinē. ⁊ in ea voces inordinatas emittēs affectus ebrij. Cant. j. Introduxit me in cellā vinariā [facta eſt nu-
D 2 bes] Addit Matthe⁹ lucida: qꝛ de luce etherea formata: nō d̄ opacis elemētis aſſumpta. Hec autē nubes nō fuit aliud niſi reflexio multiplicati luminis ſuꝑ ipos. Sicͤ ꝑ modū nubis multiplicāt radij i pariete qn̄ ſol incidit ſuꝑ ſpeculū vel ſuꝑ cryſtallū: aut aliū lapidē purꝫ ⁊ p̄cioſum. Eſa.xix. Aſcēdet dn̄s ſuꝑ nubē leuē: ⁊ ingredietꝛ egyptum. Jn tali eni nube dn̄s venit ⁊ aſſumpt⁹ eſt. Act.i. Nubes ſuſcepit eū ab oculꝭ eoꝝ. Ps.xvij. Jn cir- cuitu eius tabernaculū eius. qꝛ tale lumē ad mo- dū tabernaculi circūfunditꝛ ⁊ dilatatꝛ. Etſi aliqn̄ dr caligo: Non dr hoc qꝛ in ſe ſit caliginoſum: ſed q̄a reuerberat oculos ſua claritate. et ſic obuoluunt caligine in ſeipſis. Et ſic dr Exo.xix. Jā nūc veniā ad te in caligine nubis vt audiat me populus lo- quentē ad te [et obumbrauit eos] Cōfortauit vt aliq̄ntu⁹ ferre poſſent claritatē. Lu.j. Uirtus al- tiſſimi obumbrabit tibi. Obumbrauit eīm Dupliciter. Temꝑamentū preſtando. et Se in ipſis for- mādo: ad modū eis poſſibileꝫ. Et ideo claritate ei⁹ nimia circūuoluti [timuerunt] Tāta eīm ē Jn- firmitas hūana q̄ hoc ipm ferre non potens ꝓpter qd̄ facta ſubſiſtit Ut dicit Grego. Matth. xxviij. Simile: Pre timore aūt ei⁹ exterriti ſūt cuſtodes et facti ſunt velut mortui. Hec aūt nubes ſignuꝫ fuit p̄ñtie Spūſſancti Qui (ſicut in baptiſmo) dif- fundebatꝛ in charismatibꝫ ſupra chrm Sed ibi ad ſctificationis opationē. Et ideo venit in columba. Hic aūt ad maieſtatis demōſtrationē. Et ideo ve- nit in nube.

Jntrantibus illis in nubem. Et vox facta eſt de nube dicēs. Hic ē filius meus dilectus: ipm̄ audite Et dum fieret vox: inuentus eſt ieſus ſolus: et ipſi tacuerunt et nemini dixerunt in illis diebus quicq̄ꝫ ex his que viderant.

Tāgit Teſtimoniū patris. Tāgit aūt Tria. Cō- ſonantiā patris cum Spiritusancto. Demōſtra- tionē filij. et Preceptū obediendi. Cōſonantia patris cum ſpū notatꝛ in hoc: q̄ non ſonat pater niſi in nube Oportet eīm q̄ obumbretꝛ nube ſpūs qui audire debet vocem patris. quia Spiritus vehit in cor vocem patris: et docet eam. Joan.xvj. Cum venerit ille ſpūs veritatis: docebit vos omnē veri- tatem. et q̄ ventura ſunt annunciabit vobis. Jdeo etiā de nube ſonuit ad legiſlatorem (al's legiſlatio- nem) Exo.xix. Nec aliqua vox ſonat ſm naturam niſi in ſpiritu. Et ideo vox facta eſt in eis: intranti- bus eis in nubē. Cum eīm dicit [Jntrantibus illis] Non intelligitꝛ de introitu pedum. quia ia- cebant accedētes (al's cadentes) Sed de introitu cordium quādo ſignificatū nubis: ꝑaperte in cor- dibus inceperūt. Ps.ciij. Ponis nubē aſcenſum tuū. Non eīm aſcēdit ſuꝑ corda hoīm nec eos aſcē- dere facit niſi in nube iſta. Et hoc eſt qd̄ dicit [vox facta eſt de nube] hoc eſt de claritate illi⁹ nu- bis diffuſione que diffuſionē ſpūs ſignificabat in corde. Rho.v. Charitas dei diffuſa eſt in cordibꝫ noſtris ꝑ ſpūmſanctū qui dat⁹ eſt nobis [dicēs] Ecce filij demōſtratio i eadē nube [Hic] cor- poraliter in maieſtate demōſtratus [eſt filius] na- turalis [meus] de ſubſtantia mea genit⁹. Joā.j. Uidimus gloriam eius gloriā q̄ſi vnigeniti a pa- tre. Dicit aūt [dilectus] in ſpūſancto connex⁹ mi- hi. et eiuſdem ſpūs ſiue dilectiōis: mecum eſt vnū principium. quia a me fluit in eum: et ab eo in me reciproca dilectione. et a nobis in mundū. Sap.j.

Spūs dñi repleuit orbem terrarū. ⁊ h̄ qđ ꝯtinet
oīa. hoc eſt: celū. Col. j. Trāſtulit nos in regnū fi
lij dilectiōis ſue. hoc eſt: filij ſui dilecti: ſic dicit ibi/
dem Glo. Aug. Que dilectio a filio ſic a pr̄e ꝓce/
dit [Ipſum audite] Ecce Obediēdi p̄ceptū. Audi
endus eſt eni in oībꝫ q̄ dixerit: ⁊ obediendū eſt ei
Exo. xxiiij. Cūcta q̄ locutꝰ eſt dñs faciemꝰ. ⁊ eri/
mus obedientes. Pſ̄. xciiij. Hodie ſi vocē eiꝰ au
dieritis nolite obdurare corda vr̄a. Cū deſiderio ei
eſt audiēdꝰ. Cū obedientia exaudiēdꝰ. Cum Deſi
derio audiendus. quia Diffuſa eſt gr̄a in labijs
eius: mel et lac ſub lingua eius. Et ideo dicit
ſponſa Cant. viij. Fac me audire vocem tuam. ⁊
Cañ. ij. Sonet vox tua i auribꝫ meis: vox eni tua
dulcis. Cū Obedientia aūt exaudiendꝰ: qꝛ ad id
quod vtile eſt erudit ⁊ p̄cipit. Heb. xij. Pr̄es qđē
carnis nr̄e habuimꝰ eruditores: ⁊ reuerebamur
eos: nōne magis obediemꝰ patri ſpirituū ⁊ viue
mus. ⁊ illi qđez in tpe paucoꝝ dierū erudiebant
nos. hic autē ad id qđ vtile eſt in recipiēdo ſancti
ficationē eius. Eſt etiā cū Timore audiēdꝰ: ſicut
dicit Hebre. ij. qꝛ qbuſdā nō audiētibꝫ cum i ira
ſua iurauit dicēs Pſ̄. xciiij. Si introibūt in req/
em meā. Ipſum ḡ audire libenti charitate: reuerēti
obediētia. ⁊ cū timore ſue auctoritatis quā habet
P.2 ad iudicandū. [Et dū fieret vox] Iſtud indu
cit vt ſciāt Apl̄i cui ꝓhibet teſtimonium. Q꞉ ſi ſo
nāte voce adhuc in maieſtate viderent Moyſes
⁊ Helias: forſitan diſcipuli viſionis magnitudi/
ne attoniti: putarēt alicui alioꝝ teſtioniū ꝓhibe/
ri. Qđ ne putet [dū fieret vox] pr̄is teſtificans
ſolū filiū dñm eē maieſtatis [inuentꝰ eſt Ieſus
ſolus] Sicut eniꝫ In Baptiſmo ſolꝰ dicit vo/
ce pr̄is auctor ſctificatōis. ⁊ in Paſſiōe ſolus he/
res claritatis. Io. xij. Sic hic ſolus dicit eſſe domi
nus maieſtatis. Iđ ſolꝰ eſt inuētꝰ in loco ſonātis
vocis. Digne eni ſolꝰ dignꝰ eſt maieſtate: q̄ ſolꝰ et
vnicꝰ heres ē paterne gl̄ie. Dañ. iiij. Pr̄as eiꝰ po
teſtas eterna q̄ nō auferet: ⁊ regnū eiꝰ qđ nō cor
rumpet. Luce. j. Dabit illi dñs ſedē dauid patris
ſui. ⁊ regnabit in domo Iacob in etnū. ⁊ regni eiꝰ
nō erit finis. Eſa. ix. Multiplicabit eiꝰ imperiū:
⁊ pacis nō erit finis. Huic ḡ Soli teſtimonium
dat. ⁊ Soli maieſtas attribuit. ⁊ Soli nomē dei/
tatis Phil. ij. Dedit illi nomē ſuper oē nomē. Mo
yſi ergo et Helie vt ſeruis: datur teſtimoniū lau/
dis. Chriſto vero vt filio: ſicut dicitur Hebre. ij.
Et nō ſolū p̄ illis: ſed etiā pre angelis habꝫ teſti/
moniū. Hebre. j. Tanto melior angelis effectus
quanto differētiꝰ nomē pre illis hereditauit. Cui
eni angeloꝝ dixit aliquādo: Filiꝰ meꝰ es tu: ego
hodie genui te. Et rurſum. Ego ero illi in patreꝫ.
⁊ ipſe erit mihi in filiuꝫ. Sic igit oſtendit ꝙ nulli
dat teſtimoniū maieſtatis niſi filio. Et ideo alijs
ſubductis: inuentꝰ eſt ſolꝰ Ieſus: ſonāte voce pa/
tris. [Et ipſi tacuerūt] ⁊c̄. Hic ponit Inſtru/
ctio diſcipline ꝯſeq̄ns viſionē ex parte apl̄orum.
Et tanguntur Duo. Occultatio vicꝫ viſionis. et
Tempus occultatiōis. In Matth. autē. xvij. le/
gitur Q꞉ Ieſus p̄cepit eis vt nemini dicerēt: do/
nec filius hominis a mortuis reſurgat. Sic er/
go ad preceptū domini tacuerūt Tribus de cau/
ſis. Vt Iactantiā vitare doceret: et laudes fuge
re. Eccl̄es. xj. Non laudes hominē in vita ſua. Et
Ibidē. Ante mortem ne laudes quenq̄ꝫ. Pſal. cij.
Qui me laudabāt aduerſum me iurabant. Scđa
cauſa eſt Vt doceat maxime in reuelatiōibꝫ ſecre/
toꝝ tenēdā eſſe hūilitatē. Unde Paulus. ij. Coꝛ.
xij. tacuit p. xiiij. annos. Et nec tunc dixiſſet niſi ꝙ
pſeudoapoſtoli q̄ populū ſpecie taliū falſaꝝ reue/
lationū ſubuerterunt: cōpuliſſent. Eccl̄i. iij. Quanto
magnꝰ es hūilia te in omnibꝫ. Grego. Depdari de
ſiderat qui theſauꝝ in via publice portat. Matt.
xiij. Simile eſt regnū celorū theſauro abſcondito
in agro quem qui inuenit homo abſcōdit. Tertia
cauſa eſt quia non erat tempus oportunū ad hec
p̄dicanda. Si em̄ maieſtas viſa p̄dicaret ⁊ poſtea
pateret infirmitas in morte: et confuſio manifeſta
ret in cruce: excitaret ſcandaluꝫ: et nulla edificatio
ſequeret. Sed cum ſurrexerit a mortuis: tunc vi/
ctoria mortis: fides erit maieſtatis: ⁊ tunc oportu
nius p̄dicabitur. Eccl̄i. xx. Ab ore fatui reprobabit
parabola quia non dicit eam in tpe ſuo Et hoc eſt
qđ ſequitur [Et nemini dixerunt in illis di/
ebus] ante paſſionē [quicq̄ꝫ] nec de apparitioni/
bus cū chriſto: nec de maieſtate chr̄i [ex his que
viderant] (ſicut dictum eſt) corꝑalibus oculis
in magnifica gloria. Dañ. xij. Claude ſermones et
ſigna librū vſq̄ꝫ ad tempus ſtatutū.

Factum eſt autē in ſequēti die deſcendentibus illis de mōte: oc/currit illis turba multa.

Hic incipit pars illa que eſt De Cōfirmatione Q.2
tradite poteſtatis In qua Duo ſunt cōſideranda
Modus vicꝫ vtendi poteſtate: et Modus ſequē
di chriſtum eorum qui in poteſtate ſunt ponendi
Et hec Duo eodem ordine quo h̄ dicta ſunt deter
minat. Uſus aūt poteſtatis Aut eſt in eo qui con
ſtituitur in poteſtate eccl̄iaſtica Aut in eo ſuꝑ quē
poteſtas accipitur. Si aūt cōſideratur in eo ſu/
per quē ptās accipit Sciendū ꝙ ex parte illa ſem
per pōt impediri poteſtas eccl̄iaſtica ne conſequa
tur effectum. Et quo ad hoc inducit hiſtoria de lu
natico quē apl̄i curare nō potuerūt. Si aūt atten/
dit poteſtas in eo q̄ in ptāte cōſtituit: conſideratur
adhuc Tripliciter ḡ ad Tria que ſunt in eo q̄ ha/
bet ſuꝑ alios poteſtatē Quoꝝ Primū quia Po/
teſtas conſtituit in gradu dignitatis et altitudis
Et ſic abuti ptāte eſt inflari ptāte. Et Bñ vti ptāte
eſt hūilē ſe recognoſcere. Et q̄ ad hoc ordinat pote
ſtas in hiſtoria q̄ ſcđo inducit. Scđm (qđ eſt i eo
cui ptās cōmittit) eſt vita idonea in h̄ ꝙ i vita vta
tur ptāte ſm formā q̄ chr̄s p̄ceſſit. Et poſſet crede/
re aliqs Q꞉ nō ſequēs chrm̄ i vita: nō haberet po
teſtatē eccl̄iaſticā qđ nō eſt verū. Et quo ad hoc or
dinatur in hiſtoria tertio loco inducta. Tertiū eſt
Uſus ptātis ꝯ malos ⁊ rebelles Cōtra q̄s non ſe
oportet cū indignatiōe ⁊ furore ꝓcedere. Et q̄ ad h̄
ordiat ptās in hiſtoria q̄rto loco inducta. Prio ḡ
oñdit Q꞉ q̄ntūcūq̄ꝫ idoneꝰ ſit platꝰ eccl̄ie: ptās eiꝰ
aliq̄n in ſacramētis effectum non conſequit: ſi obi/
cem ponat ille in quē vtitur poteſtate ſacramētali.

Diuiditur aūt hec hiſtoria in tres partes In ꝗrū
Prima Miraculū expoſtulat̄. In Scđa ꝑficit̄.
In Tercia cōmendat̄. In Prima hoꝝ Tres ſūt
paragraphi. Turbaꝝ videlicet intercesſio. Miſe-
rie demoniaci allegatio. et Diſcipuloꝝ de impotē-
tia curatiōis accuſatio. In Primo hoꝝ Tria di-
cuntur. Quādo vicꝫ: et Ubi: et Qualiter occurrit
turba ꝓ miſero intercedēs. De Primo dr̄ ⌊Factū
eſt aūt⌋ ſcđm dei diſpoſitionem: ad cuiꝰ diſpoſitio-
nē cb̄is omnia fecit. Joā. iiij. Meus cibꝰ eſt vt fa-
ciam volūtatē patris mei qui in celis eſt: et vt ꝑfici-
am opus eius. Luc. ij. In his que patris mei ſunt
oportet me eſſe ⌊in ſequenti die⌋ Lux vna i de-
monſtranda luce ſue ſpeciei: cōtemplātibꝰ in mon-
te. Lux alia in demonſtrāda virtute: actiuis in val-
le. He eñ dies due ſunt: actiuoꝝ et contemplati-
uoꝝ quaſi due illūinatiōes. In Prima Illuminat
mirabiliter a montibꝰ eternis. In Scđa Clamat
Ego ſum lux mūdi: ꝗ ſequitur me nō ambulat in
tenebris ſed habebit lumen vite. Et hoc eſt ⌊in ſe-
quenti die⌋ quia ꝓma eſt lux contemplatiōis in
fulgore verbi. Sequēs aūt dies actionis in vir̄tute
operationis verbi. quia Actio informatur ex con-
templatione ⌊Deſcendētibus illis de mon-
te⌋ Ecce Locus vbi factum eſt in deſcenſu montꝭ
thabor. Si eñ aſcendat dñs: nos illuminat. Etſi
deſcendat: nos curat. Et ſic vndiqꝫ noſtrā oꝑatur
ſalutem. Pſal. ciij. Aſcendunt montes ⁊ deſcēdūt
campi in locum quem fundaſti eis. Dum eñ aſcē-
dit: nos aſcendere facit. et cum deſcendit: nobis et
noſtre infirmitati cōdeſcēdit. nec eñ altis et ſapien-
tibus debitor eſt ī mōte: ſed ⁊ infimis ⁊ inferioribꝰ
in valle. Rhom. j. Sapientibꝰ ⁊ inſipientibꝰ debi-
tor ſum ita ꝙ in me ꝓmptum eſt. Et hoc eſt qđ ſe-
quitur ⌊Occurrit eis turba⌋ gratulabūda. Ita
ꝙ leticia cordis expaſſa in vultu: internā pateſcat
deuotionē. Amos. iiij. Preparare in occurſum di-
tui iſrael. Joā. xij. Propterea occurrit ei turba ꝗa
audierat eū feciſſe hoc ſignū. Et hec etiā deuotio
multū interceſſit ꝓ infirmo

Et ecce vir de turba exclama-uit dicens: Magiſter obſecro te: reſpice in filium meum: quia vni-cus eſt mihi.

Hic ponit̄ Miraculi expoſtulatio. Dicunt̄ au-
tē h̄ Tria. Unum eſt Poſtulantꝭ inſtantia. Se-
cundū Maligni ſpūs allegata malicia. Terciū ē
Infirmi ꝑiculoſa et acerba miſeria. In Primo ho-
rum Quattuor dicunt̄ Quoꝝ Primū eſt Clamo-
ris intenſio. Secundū In eo ad quē clamat pote-
ſtatis ꝓfeſſio. Terciū Reſpectus in filium ſupplex
obſecratio. Quartū Magne ⁊ naturalis ⁊ indiui-
ſe dilectionis allegatio. Dicit ⌊Et ecce⌋ ꝗ ſeipm̄
clamando demōſtrabilē fecit ⌊vir⌋ In hoc cōmen-
dabilis ꝙ puerilia tranſcēderat. j. Coꝛ. xiij. Cum
aūt factus ſum vir: euacuaui ꝗ erant paruuli ⌊de
turba⌋ que ſibi deuotiōe ſua meruit exauditionē
Fuit eñ de ſocietate et nūero deuotoꝝ. Cōmunio
eñ ſanctoꝝ mlt̄a meret̄. Unde Supra. vij. Tur-
ba multa ciuitatꝭ erat cum vidua cuiꝰ filium dñs

ſuſcitauit ⌊Exclamauit dicens⌋ Tangit Cla-
moris intēſionē: qꝛ ⌊exclamauit⌋ hoc eſt ex inti-
mo affectu ⁊ toto corde clamauit. Pſal. cxviij. Cla-
maui in toto corde exaudi me dñe. Dañ. xiij. Erat
coꝛ eius fiduciā habens in dño. Et ideo clamauit
⌊Magiſter⌋ Ecce maieſtatꝭ ꝓfeſſio. Nomiat aūt
eū a ꝑfectiōe ſapie ꝓpter doctrinā que oſtendebat̄
in ipſo plus ꝗꝫ diuīm quod occltū erat ꝓpter nimi-
am ipſiꝰ humilitatē. Joā. xiij. Uos vocatꝭ me ma-
giſter ⁊ dñe: et bñ dicitꝭ: ſū etem̄. Mat. xxij. Ma-
giſter ſcimꝰ quia verax es: et viā dei in veritate do-
ces: et nō eſt tibi cure de aliꝗ. Joā. iij. Rabbi Sci-
mus quia a deo veniſti mgr̄ Nemo eñ pōt hec ſi-
gna facere ꝗ tu facis: niſi fuerit deus cū ipſo ⌊Ob-
ſecro te⌋ Ecce Ut reſpiciat in filiū ſupplex depre-
catio ⌊obſecro⌋ hoc eſt: ob ſacramenta pratꝭ ⁊ do-
ctrine tue cōiurans peto ⌊reſpice⌋ oculo miſcđie
⌊in filium meū⌋ Sap. iiij. Gr̄a ⁊ miſcđia i ſan-
ctos eius: et reſpectꝰ eius in electos eiꝰ. Thren. j.
Uide dñe afflictionē meā. Uiſus eñ afflictionis
coꝛ miſericordis mouet ad miſerationis effectum
Pš. xxiiij. Reſpice in me ⁊ miſerere mei ⌊ꝗa vni-
cus mihi eſt⌋ Magne ⁊ naturalis ⁊ indiuiſe di-
lectiōis eſt allegatio. Et ideo neceſſe fuit ꝙ coꝛ pa-
tris affligeret̄ in filio. ij. Regū. j. Sicut mater vni-
cum amat filium: ita te diligebā. Hiere. vj. Luctū
vnigeniti fac tibi planctū amaꝝ.

Et ecce ſpiritus apprehēdit eū

Hic ponit̄ Spūs maligni allegata malicia. Po- R2
nunt̄ aūt h̄ Tria. Primū eſt Affligens intrinſecꝰ
ſpūs. Secundū eſt Uiolētie quā intulit modus.
Terciū eſt Afflictionis effectus. De Primo dicit
⌊Et ecce ſpūs⌋ Q. d. Euidens eſt ꝙ eſt ſpūalis
et nō coꝛꝑalis neqcia. Ephes. vj. Non eſt nob co-
luctatio aduerſus carnē ⁊ ſanguinē: ſed aduerſus
mundi rectores tenebraꝝ haꝝ: cōtra ſpūalia neq-
tie in celeſtibꝰ. Dicit̄ aūt Matth. xvij. ꝙ lunaticꝰ
erat. Quia ſicut dr̄ glo. xpe noue lune affligebat: vt
lunam odibilē hoībꝰ faceret cuiꝰ lumen hoies
affligeret et ad inſaniā deduceret. et ꝑ ꝯſeqñs ho-
mines creatorē blaſphemarent: qui tā nociuas fe-
ciſſet creaturas. Sap. xiiij. Creature in odiū facte
ſunt: et in muſcipulā pedibꝰ inſipiētū. Ud pōt di-
ci melius: ꝙ lꝫ ſpūs imūdus huiꝰ afflictiōis fuerit
ꝓncipium: tñ in affligēdo habuit humidū coꝛꝑis.
et maxime capitꝭ humidū ꝓ vexationis inſtrumē-
to. Et qꝛ i nouilunio coꝛruptū in capite augmēta-
bat̄ humidū: ideo in nouilunio plus toꝛqbat̄ de-
moniacus. et ideo lunaticꝰ dicebat̄. Luna eñ hāc
virtutē habet in ſuo lumie ꝙ mouet hūidū: ⁊ coꝛ-
rumpit hūidū: qđ putrefactiōi eſt paratū. Et ideo
ꝑiculoſa ſūt apoſtemata aīaliū que de nocte lu-
mini lune exponunt̄. Qui aūt accuſant lunā: ꝓpter
hoc pñt etiā accuſare ſolē. quia ſub lumine ſolis fe-
bricitās magꝭ eſtuat ꝗꝫ ſi ſibi nō exponeretur. Et
ſimiliter facit ignis cōburēs btm̄ Laurentiū ꝗ bo-
nus fuit. Creature eñ ſua explent officia. Et ꝙ ali-
qñ nocent: hoc eſt ꝑ accidēs. qꝛ exponuntur eis ꝗ-
dā in que agunt ſcđm ſuas ꝗlitates. Etſi aliqñ non
agunt in talia: hoc fit ꝑ miraculū diuinum: tñ ſcđm
ordinē inſtitutiōis ſuū ꝓmum: actiōes ſuas cuſto-

dīunt.Sap̄.xix. In ſe elemēta dū ↄuertunł:ſicut
in organo q̄litatꝭ ſon⁹ imutał:ꝛ oia ſuū ſonū cu
ſtodiūt. Jō ſꝑ q̄dez vniuerſo pſūt. Sꝫ ſi alicui no
cét:h̄ eſt ꝑ accidens. Spūs autē eſt p̄ſidens ꝛ af
fligens int⁹.ꝛ ideo piculoſior erat afflictio .quia
cauſa ꝛ pncipiū ipius ꝑ artē cognoſci nō poterat.
Spūs ei hic mal⁹ accipił quē demonē vocam⁹.
Mat.xv. Filia mea male a demonio vexał. [Ap
p̄hendit eū] Ecce Afflictōis mod⁹ ꝑ app̄henſi
onē. App̄henſio aūt eſt captio trahēs ad capiētē.
Et dat intelligere ꝙ Spūs malus cepit vias ſen
ſus ꝛ mot⁹ eius:in ipis neruis ſenſatōis :ꝛ moti
uis:ꝛ ſpiritib᷑:q̄ vebere d̄bebāt vtutes ſenſitiuas
ꝛ motiuas ad regimē ordinatū corꝑis. Et tractaſ
ad ſe couertit ad inordinatū corꝑis nocumentū.
Mat.xvij. Male patił.nā ſepe cadit in ignem:et
crebro in aquaꝫ. App̄hēſio eni ſonat violentā na
turaliū ad volūtatē demonis attractionē. Mar
ci.ix. Attuli ad te filiū meū habentē ſpm̄ mutuꝫ:
q̄ vbicunqꝫ app̄hēderit eū ꝛc. Dicit aūt Marc⁹.
ꝙ erat mutus ꝛ ſurdus.qꝛ demon vias mot⁹ ad
linguā:ꝛ vias ſenſus ad aures:corrupto repleuit
humore: Jta ꝙ lingua ꝛ aures ad ſenſum ꝛ mo
tū moueri non poterāt. Et forte ſilr fecit in vijs
alioꝝ ſenſuū. Et hoc innuił ex ſequentib᷑

Et ſubito clamat et elidit ꝛ diſ ſipat eū cū ſpuma. ꝛ vix diſcedit dilanians eum

Tanguntł hic Multiplices hui⁹ miſerie effe
ctus. Tangūł autē Septē. Scꝫ. Subita ꝛ indeli
berata iuaſio: vt ſe p̄munire nō poſſꝫ. Clamor :i
ternū pdens dolorē. Alliſio:ex caſu quaſi epilen
tico ad terraꝫ. Diſſipatio:in iūcturaꝝ diſlocatiōe.
Spuma:in fedi humoris emiſſiōe. In ↄtinua ſi
ne interpolatōe afflictōe. Dilaniatio: in membro
rū dilaceratiōe. De Prio hoꝝ dicit [Et ſubi
to] Dionyſi⁹ dic̄ ꝙ Subito eſt qđ fit p̄ter ſpem:
hoc eſt:añ deliberationeꝫ. Et fit in momēto: cōtra
quod null⁹ ſe poteſt p̄munire. Hoc eni hac aſtu
tia facit demon vt afflicto nō poſſit ſubueniri. P̄s.
xxix. ſ̄m vitatē hebraicā. Ad momentū ira eius.
Ubi habem⁹ nos. Qm̄ ira in indignatōne eius.
Eſa.xxx. Subito dū nō ſperał veniet cōtritio ei⁹.
ꝛ cōminueł ↄtritōe p̄ualida [clamat] anguſtiā
cordis interiorē indicās. Eſa.lxv. Uos clamabi
tis p̄ dolore cordis.et p̄ ↄtritiōe ſpūs vlulabitis.
[Et elidit eū] hoc eſt.in caſum p̄cipitat: ꝛ caden
tem allidit ꝛ collidit. Job.xxx. Eleuaſti me:ꝛ q̄ſi
ſuꝑ vētū ponēs eliſiſti me valide [ꝛ diſſipat eū]
Job.xxx. Diſſipauerūt itinera mea.inſidiati ſunt
mihi.ꝛ p̄ualuerūt:ꝛ nō fuit qui ferret auxilium.
[cū ſpuma] Marci.ix. Allidit illū ꝛ ſpumat:et
ſtridet dentib᷑ ꝛ areſcit. [ꝛ vix diſcedit] ſine inł
polatōe affligens. Job xxx. Qui me comedūt nō
dormiūt [dilanians] eū mēbroꝝ diſcerptōe ꝛ di
S 2 laceratōe. Naū.ij. Diſſipata eſt ꝛ ſciſſa ꝛ dilacera
ta: cōtabeſcēs. ꝛ diſſolutio geniculoꝝ. ꝛ defectio
in cūctis renib᷑. ꝛ facies oim ſicut nigredo olle.

Jſta Septē:ſeptē pñt attribui capitalib᷑ vicijſ
Sed nō eodem ordine quo enumerata ſunt. Eli
ſio eni attribuił Sup̄bie. quia illa p̄cipitat ꝛ alli
dit. P̄s.cxlv. Dñs erigit eliſos. Glo. Eliſos ꝑ ſu
ꝑbiam: erigit ꝑ humilitatē. Subito autē inuadit
ꝑ Jnuidiam. qꝛ ſtatim viſa pſꝑitate alicui⁹ bono
rum torquet ꝑ inuidiā. Job.v. Paruulū occidit
inuidia. quia niſi paruulus in ſe eſſet: ad bonū al
terius nō occideret. Clamor aūt attribuił Iracun
die. Eph̄.iiij. Ois amaritudo ꝛ ira ꝛ indignatio et
clamor ꝛ blaſphemia tollał a vobis cum oi mali
cia. Uitiū aūt qđ anie vigorē diſſipat: eſt Acidia:
que ꝑ miſeriā diſſipatiōis: interiorē etiā vocē acu
it acſi ſit vox infirmi ꝑ totū diſſipati. Propter qđ
etiā acidia vocał. P̄s.xxxiiij. Diſſipati ſunt nec cō
puncti: tentauerūt me: ſubſannauerūt me ſubſa
nnatione: frenduerūt ſuꝑ me dentib᷑ ſuis. Dib᷑
eni his modis acidioſi ſe habēt ad deum ꝛ ad ſpi
ritualia. Spuma aūt attribuitur libidini luxurie.
Proptē qđ ꝛ Uen⁹ d̄ ſpuma marꝭ cypri nata eſſe a
poetis fingił. et Oē ſemen libidinis cū ſpuma eſſe
ꝑhibeł. Hiero. Uenter mero eſtuās facile deſpu
mat in luxuriaꝫ. Sap.v. Spes impij q̄ſi lanugo
q̄ a vento tollił. et tanq̄ ſpuma gracilis q̄ a vento
diſſipał. q̄a ad litterā Libido luxurie cito diſſipał
Q aūt dicit ꝙ [vix diſcedit] ſine interpolatiōe
affligēs: eſt Auaricia: que nunq̄ quieſcit ꝛ nunq̄
ſaciał. Prouer.xxx. Terra nō ſaciał aqua. Jgnis
aūt nunq̄ dr̄: ſufficit. Hoc eſt terrena concupiſcē
tia cum eſtib᷑ et facib᷑ auaricie nunq̄ ſufficientia
[Dilanians] aūt ꝛ diſcerpens mēbra eſt Gula
Que poſtq̄ interiora membra oppreſſa ſunt: ꝛ vſ
qꝫ ad dilaniationē extēſa: adhuc ingerere nō ceſſat
Eſa.xxviij. Omnes menſe replete ſunt vomitu: ſor
diū qꝫ: ita vt nō eſſet locus. Sic igił miſerabiliter
affligił quē diabolus poſſederit. Sic Lu.viij. hñ
ſicio dñi de Magdalena ſeptē demonia exierant.

Et rogaui diſcipulos tuos vt eij cerent illū: et nō potuerūt.

Ecce Diſcipuloꝝ de impotētia curandi accuſa
tio. Dicit aūt Duo. Suā in curatione filij adhibi
tam diligentiā. et Diſcipuloꝝ in curando filio im
potentiā. In Prio hoꝝ dicit Tria. Suā quā ad
diſcipulos habuit fidē ꝛ reuerētiā. et Jnnuit ma
gnā in diſcipulis niſi curet imꝑfectionē ꝛ verecun
diā. et Petitiōis ſue exp̄mit couenientiam. Dicit
igił [Et rogaui] Reuerentiā exhibens ꝛ fidem:
quia aliter nō ſupplicaſſem. Non eni ab ipiſ roga
ſem filio meo ſalutē: niſi crediidiſſem te eis dediſſe
curādi ptātē. Et ideo cū fide ꝛ ſupplicatōe rogaui
Et nō cum temeritate. Attēdēs qđ dr̄ Jaco.j. Po
ſtulet in fide nihil heſitans. Te eni in illis venera
tus ſum: ſicut dixiſti Lu.x. Qui vos audit: me au
dit. et q̄ vos ſꝑnit: me ſꝑnit. Jdeo Rogaui [diſci
pulos tuos] De q̄b᷑ dixiſti Joan.xiiij. Qui cre
dit in me: oꝑa que ego facio ꝛ ipſe faciet: et maiora
hoꝝ faciet. Et Mar.vl. Jn nomie meo demonia
eijcient. Et ideo ne impotentia diſcipuloꝝ tibi im
puteł: exaudi me [vt eijcerent illum] q̄ fuit pia
et honeſta ꝛ couenięs dictis ei⁹ petitio. Tu eni ve
niſti vt diſſoluas oꝑa diaboli. Et ideo petēs vt ei
ciał diabol⁹ ſ̄m teipm pero. Deut.xxxiij. Dñs eij
ciet a facie tua inimicū tuū: dicetqꝫ cōtere. Rho.

vl. Dñs cōteret ſathan ſub pedibus veſtris velo
citer [et non potuerunt] Non dicit: Nō volue
runt. ſed: Nō potuerūt. Cui⁹ Quinq; cauſe eē p̄
hibent a Sanctis. Una eſt ſm̄ Chryſ. Qui dicit q̄
hoc fuit ideo: q̄ columne diſciploꝝ ibi nō fuerūt.
Gal. ij. Petrus ꝛ Joannes q̄ videbant̄ columne
eſſe: dexteras dederūt mihi ꝛ Barnabe ſocietatis.
Hoc tñ non videt̄: q̄a Matth. xvij. indifferenter
om̄es q̄ fuerūt dicētes. Quare nos nō potuimus
eijcere eū Niſi forte colūnas vocet: in robore colu-
mnaꝝ exñtes. q̄ ſic colūne nō fuerūt: niſi poſtq̄
in die Pentecoſtes ſpūmſc̄m ad robur acceperūt
Act. j. Sedete in ciuitate q̄ adusq; induami v̄tute
ex alto. Et hoc verū eſt q̄ poſtea multa potuerunt
que an̄ nō poterant. Alia cauſa eſt Modicitas fi
dei Aploꝝ. Unde dñs Matth. xvij. poſt miracu
lū illud dicit eis. Si habueritis fidē ſicut granū
ſinapis: diceti monti huic: tollere: et mittere in ma
re: et nihil erit impoſſibile credēti. Tertia cauſa eſt
Paruitas fidei poſtulātis. Qui lʒ habuerit fidem:
non habuit ſufficientē. Et hui⁹ ſignū eſt q̄ expro-
brando h̄ dicit dñs. O generatio infidelis ꝛ puer-
ſa q̄ diu patiar vos. Quarta cauſa ē Indignitas
infirmi q̄ locū i ſe. culpa ſua. dedit diabolo. Cōtra
q̄d dicit Aplus Eph. iiij. Nolite locū dare diabo
lo. Quinta cauſa ē: q̄ lʒ dñs poſſʒ curare ſine vſu
clauis eccliaſtice: tñ Apli et alij miſtri eccleſie hoc
nō poterant. Et quia Apli nō recte vtebant̄ claue:
ideo iſtū demoniacū ſanare nō potuerūt. Debebāt
eñ op̄a ſatiſfactionis adhibuiſſe. Et ideo Matt.
xvij. d̄r eis Q̄ hoc genus demonioꝝ nō eijcit̄ niſi
in oratione ꝛ ieiunio. Et dicit ibi Hiero. in Gloſa
q̄ Nō ſanat oculū q̄d ſanat calcaneū. Et ideo ide-
bite vtens claue: nō abſoluit ſed in errorē inducit.

**Rñdens autē Jeſus dixit O ge
neratio infidelis et pūerſa: Uſq;
q̄ ero apud vos ꝛ patiar vos Ad-
duc huc filium tuuʒ. Et cū accede
ret: eliſit illum demoniū et diſſipa
uit. Et increpauit Jeſus ſpūm im
mundū: et ſanauit puerum: et red
didit illum patri eius.**

T. 2 Hic agit̄ de Miraculi pfectiōe. Habet autem
Quattuor paragraphos. In quoꝝ Primo poni-
tur Infidelitatis increpatio: et exprobatio. In Se-
cūdo Precepta a dño filij oblatio. In Tertio De-
monis coram dño ſ̄feſtatio. Et in Quarto Demo
nis eiectio ꝛ pueri ſanatio. Dicit ḡ Nō impatiē-
tia ꝛ tedio victus: ſed obiurgans infidelitatē [O
generatio] Unde Rhom. ix. Suſtinuit in mul
ta patientia vaſa ire apta in interitū. Q̄ aūt dicit
[O generatio] ideo dicit: q̄ vexabat̄ vt Moy-
ſes incredulitate eoꝝ. Pſ. cv. Uexatus eſt Moy
ſes p̄pter eos q̄ cōtriſtauerūt ſpm̄ ſcm̄ ei⁹. Oſee. x.
Corripient̄ p̄pter duas iniq̄tates ſuas. Dicit autē
generatio [infidelis] p̄p̄ defectū fidei. Pſ. lxxvij
Generatio q̄ nō direxit cor ſuū: et nō ē credit⁹ cum
deo ſpūs eius [et pūerſa] p̄pter morum pūerſi-
tatē. Deut. xxxij. Generatio p̄ua atq; pūerſa hec-
cine reddis dño popule ſtulte ꝛ inſipiens [vſq;q̄
ero apud vos] ad correptionē veſtrā et non reci
pitis diſciplinā. Pſ. xciiij. Quadraginta annis p-
ximus fui generatiōi huic et dixi ſp̄ hi errāt corde:
ipſi vo non cognouerunt vias meas [et patiar
vos] h̄ ē eq̄nimiter duriciā viam ſuſtinebo. Eſa.
xlij. Tacui ſemp̄ ſilui: patiens fui. Ibidem Eſa.
lvij. Nō cogitaſti in corde tuo q̄ ego tacens ꝛ q̄ſi
nō vidēs ꝛ mei oblit⁹ es [Adduc filiū tuum]
Ecce Precepta a dño ſibi facta oblatio. Mat. iiij
Obtulerūt ei oēs male habentes. Nec autē obla-
tio nō ideo facta eſt q̄ dñs ñ poſſet ita curare ab-
ſentē ſic p̄ntem Sed vt turba videns eum vexari
in p̄ntia dñi: magis credat q̄ chr̄s non in beelze-
bub: ſed in cōtraria v̄tute eijcit demonia [Et cū
accederet] Ecce Uexatio demonis in p̄ntia ſal-
uatoris [eliſit eū] in terram ad modū epilentici
[et diſſipauit eū] vt magis pateret miraculū.
Apoca. xij. Deſcendit ad vos diabolus habēs irā
magnā: ſciēs q̄ modicū tp̄s habet. Et p̄pter hanc
impatiētiā demonis ꝛ incredulitatē eoꝝ Qui tot
ſigna ab eo fieri viderunt. Qui tot eruditiōibꝰ fue
runt eruditi. Qui tot teſtimonijs Joānis ꝛ alioꝝ
fuerāt edocti de ip̄o. Qui tot bñficijs p̄uenti: dixit
[O generatio infidelis ꝛc.] Ido etiā nō ſim
pliciter imp̄auit demoni: ſed [increpauit ieſus
ſpm̄ immundū] Uerba aūt cōminatiōis ꝛ in-
crepatiōis ponit Mar. ix. dicens. Surde ꝛ mute
ſpūs p̄cipio tibi exi ab eo ꝛ amplius ne introeas in
eū. Dicit etiā Marc⁹ p̄ q̄d confirmant̄ oia q̄ dicta
ſunt q̄ q̄ſiuit Quantū tp̄s eſſet ex q̄ hoc ei accidit.
Et dixit pat̄: ab infantia. Et hoc totū manifeſtari
voluit Ad miraculi cōmēdationē: et Ad oſtenden
dā ꝯtrarietatē ſui ad demonē. Ut poſtea cōfunderent̄
dicunt q̄ in beelzebub demonia eijceret: et Ut vir
tus ſua vincēs demones oſtenderet̄: ꝛ p̄ ꝯñs Re-
gnū q̄d p̄dicabat: regnum dei eē crederet̄. Lu. xj.
Si in digito dei eijcio demonia: pfecto p̄uenit in
vos regnū dei. [Et ſanauit puerꝝ] Secūdū
eſt In q̄ eſt Miraculi pfectio ꝛ reſtitutio integre
ſanitatis. Nō eñ ſufficit malū tollere niſi bonū ſa-
nitatis integꝝ reuocet̄. Act. iij. Nomē Jeſu ꝛ fides
q̄ p̄ eū eſt dedit integrā ſanitatē iſtam in conſpectu
oim̄ veſtꝝ. Joā. v. Ecce ſan⁹ fact⁹ es: iā noli pecca-
re ne deteri⁹ tibi aliq̄d contingat. Tertiū aūt eſt
de Benignitate dñi. q̄ eū quē curauerat ꝛ a tyrā-
nide diaboli eripuerat: ſibi in ſuū potuit retinere.
Sed inata ſibi benignitate: p̄ino amori cōpatiēs:
imitat⁹ ſcōs p̄baꝝ [dedit illū patri ſuo] Sic
Helias puerꝝ quē ſuſcitauerat matri reddidit. iij.
Re. xvij. Sic Heliſe⁹ puerꝝ quē viuere fecerat mři
reddidit. iiij. Reg. iiij. Maxime q̄ ꝛ pr̄ credidit:
clamās ꝛ dicēs (cū demoniū diſcerpet filium ꝛ Je
ſus diceret Si potes credere: oia poſſibilia ſunt
credenti) Credo dñe Adiuua incredulitatē meam
In argumētū ḡ ꝯfortāde fidei p̄ris: filiū dedit p̄ri
et cui⁹ viſa ſanitate ꝯtinue in fide cōfirmaret̄.

**Stupebāt aūt oēs in magnitu-
dine dei Omnibusq; mirātibus i oī-
bus q̄ faciebat: dixit ad diſciplos**

ſuos. Ponite vos in cordib⁹ veſtris ſermones iſtos Fili⁹ eñ hominis futuꝝ eſt vt tradat̃ in man⁹ hoim. At illi ignorabãt verbũ iſtd̃ Et erat velatũ añ eos vt nõ ſentirent illud. et timebãt eum interrogare de hoc verbo

Hic ponunt̃ ea q̃ faciũt ad Miraculi cõmẽdationẽ. Et ſũt Duo. Stupor cõis: et Memoria ſpecialis in cordibꝫ diſcipuloꝝ. In ſtupore cõi dr̃ ꝙ ⌊ſtupebant oẽs⌋ de turba. Hiere. v. Stupor et mirabilia facta ſunt in terra. Eſt autẽ Stupor ſyſtoles cordis ꝓpt̃ ammiratõis altitudinẽ ⌊in magnitudine dei⌋ q̃ appꝛuit in ꝟtutibꝫ diuis in caſibꝫ manifeſtis ꝓdigijs. Act. vj. Faciebat prodigia et ſigna in populo. Act. x. Pertranſijt bñfaciendo et ſanãdo oẽs oppꝛ̃ſſos a diabolo ⌊Oibusqꝫ mirantib⁹ in oibus q̃ faciebat⌋ Scõm eſt In q̃ ſpecialr̃ tangit inſtructionẽ aploꝝ. Et tãgit Duo Vicꝫ Factũ memorie cõmẽdet̃. et Cauſam q̃re debet memorie cõmẽdari. De Primo dr̃ ⌊oib⁹qꝫ mirantibus⌋ in cõi Quoꝝ Quidã ex curioſitate videbãt mirabilia. Quidã aũt ex Inuidia videntes tabeſcebãt Et iõ nõ edificabant̃ Et hac de cauſa etiã nõ curat ꝙ factũ tãmemorabile in memoria coꝝ cõmendet̃. Et ideo iſtis mirãtibꝫ nihil de illis. Sed ⌊in oibus q̃ faciebat⌋ mirabilibus ⌊dixit ad diſcipulos ſuos⌋ Memoriã eñ fecit mirabiliũ ſuoꝝ miſericors ꝛ miſerator dñs. ſic dr̃ Pſ. cx. Dixit ĝ ad eos de q̃bus dr̃ Pſ. cxliiij. Memoriã abũdantie ſuauitatis tue eructabunt et iuſticia tua exultabũt ⌊Ponite vos⌋ ſpecialit̃ quibꝫ iam virt⁹ magnificẽtie mee in corꝑe mortali innotuit ⌊vos⌋ inquã q̃ ꝑmanebitis mecũ in tẽtatione paſſiõis Lu. xxij. ⌊vos⌋ inquã q̃ predicaturi eſtis ꝟtutẽ paſſiõis mee: ꝛ eritis teſtes opeꝝ meoꝝ Pſ. cxliiij. Generatio ꝛ generatio laudabit opera tua ꝛ potẽtiã tuã ꝓnũciabũt ⌊in cordib⁹ vris⌋ hoc ẽ: in armario memorie. et edificamini ad fidei cõfirmatõẽꝫ. qꝛ Uos eſtis de q̃bꝫ dr̃ Pſ. cxliiij. Magnificentiã glorie ſanctitatis tue loquent̃: et mirabilia tua narrabũt. Et ſubiũgit cãm ⌊Filius eñ hoĩs⌋ Tangit h̃ ẽm qḋ ſubijcit̃ paſſiõi. Hoc eñ habet a filio hoĩs: et ñ a filio dei ẽm ꝙ fili⁹ dei ⌊futuꝝ eſt⌋ in ordinatõe diuina. Rho. viij. Etiã filio ꝓprio ñ pepcit de⁹: ſed ꝓ nob̃ oibꝫ tradidit illũ ⌊vt tradat̃⌋ A deo pr̃e: A Juda: ꝛ A ſeipſo ⌊in man⁹⌋ hoc ẽ: ptãtem ⌊hoĩm⌋ et exponãt eũ tormentis et morti: et cõfuſiõi. Et ibi appꝛebit infirmitas in q̃ neceſſe ẽ fidei vñe ꝙ memores ſitis ꝟtutis deitatis i ſignis. Ecci. xj. In die maloꝝ ne immemor ſis bonoꝝ. Threñ. iij. Memoria memor ero ꝛ tabeſcet in me aĩa mea. Pſ. cxxxvj. Adhereat lingua mea faucibꝫ meis ſi nõ meminero tui ⌊At illi ignorabãt⌋ Hoc eſt ꝯñs ad p̃cedẽtia. Tantũ eñ abhorrebant ſeꝑationẽ a chr̃o ꝙ volũtas fecit eis incredibilia q̃cunqꝫ dicebant̃ de paſſiõe ipſi⁹. Uñ Gloſa. Hec ignorantia non tã de tarditate q̃ꝫ de amore naſcitur: quia adhuc carnales ꝛ myſterij crucis ignari: quẽ deũ crediderũt: moriturũ credere nequiunt. Sed ſicut ꝑ figuras loquẽtẽ audire ſolebãt: ſic etiã qḋ de ſua traditiõe loq̃bat̃: figuraliter aliḋ ſignificare putabant. Et hoc eſt ⌊At illi ignorabant verbum iſtud⌋ Matt. xv. Adhuc ꝛ vos ſine intellectu eſtis ⌊Et erat velatum añ eos⌋ Nõ velamie verbi: qꝛ verbũ in ſimplici intelligentia veritatis dictum fuit: ſed velamine cordis carnaliter chr̃m diligentis. Et ideo nihil de paſſiõe ſua recipe volẽtis (al̃s valentis). ij. Coꝝ. iij. Uelamẽ eſt poſitũ ſup̃ cor eoꝝ. Cum aũt cõuerſus q̃s eoꝝ ad dñm: auferet̃ velamẽ ⌊vt nõ ſentirẽt illud⌋ q̃n tũcq̃ꝫ expꝛ̃ſſe diceret̃. qꝛ nõ adhuc niſi carnalit̃ nouerũt. Phil. ij. Hoc ſentite in vobis qḋ ꝛ in chr̃o Jeſu. Dr̃ aũt ꝙ non ſenſerũt: qꝛ ꝑ affectũ ꝓfundũ (al̃s ꝓfundatũ) nõ expꝛiebant̃ ⌊et⌋ ꝓpter reuerẽtiaꝫ ⌊timebãt interrogare eũ de hoc verbo⌋ qꝛ aliq̃ñ exprobrauerat dure ꝙ ſine intellectu eſſent Precipue aũt timebãt mõ q̃ñ exclamauerat O generatio infidelis et ꝑuerſa q̃ꝫdiu ero vobiſcũ: ſigꝰ faciens: erudiẽs verbo: informãs exemplo: curãs bñficio. portãs bñficio: alliciẽs tꝑali ſubſidio. Timebãt eñ ꝙ ipſi magis talia q̃tidie recipiẽtes inter alios plus argueren̄t: cũ tñ putarẽt ipm̃ figuratiue fuiſſe locutũ. Et ideo interrogare nõ audebant illo tempore.

Intrauit aũt cogitatio in eos quis eorum maior eſſet.

Hic incipit determiatio Ptãtis eccliaſtice ẽm gradũ in q̃ ponit̃ is q̃ accipit ptãtẽ. Sic eñ abuti poteſtate eſt inflari ptãte. Et bñ vti ptãte: eſt hũileꝫ ſe exhibere ad obſequiũ ꝛ vtilitatẽ ſubditoꝝ. Tãgũt̃ aũt h̃ Duo. Sꝫ Principiũ ꝑuerſitatis ex ambitiõe ꝛ Remediũ ambitiõis ex hũilitatis ſimplicitate. De Primo aũt dr̃ Quattuor. Tentationẽ. Tẽtatõis acceptationẽ. Acceptate tentationis collationẽ. et Collate in corde tẽtatiõis ambitionẽ. Tentatiõeꝫ aũt dicit ⌊Intrauit⌋ Significans ꝙ diabol⁹ eã nõ immiſit. Sed occaſione ꝟboꝝ ꝛ factoꝝ chriſti intrauit. Dederat eñ claues regni celoꝝ Petro: ꝛ ex h̃ maior inter alios videbat̃. Adduxerat tres in montẽ. ꝛ Ad alia familiaria eoſdẽ tres admiſit. Et ex h̃ iteꝝ illi tres maiores eſſe videbant̃. Duodecĩ aũt eq̃lis noĩs ꝛ eq̃lis dignitatis degerat: Mat. x. Lu. vj. Et ex hoc videbant̃ eq̃les. Et ex his dubijs: intrauit in corda coꝝ iſta diſputatio de maioritate ꝑlatiõis. Contra qḋ dr̃ Tob. iiij. Supꝰbiam in tuo aĩo nunq̃ꝫ dñari ꝑmitte. qꝛ in ipa initium ſũpſit ois ꝑditio. Pſ. xxxv. Nõ veniat mihi pes ſupꝰbie: et man⁹ pctõꝝ nõ moueat me: ibi ceciderũt oẽs q̃ opant̃ iniquitatẽ. Nec igit̃ tentatio ſic intrauit potius q̃ꝫ a diabolo imitteret̃. Aliq̃ñ eñ itrat in corruptã ꝛ imꝑfectã mentẽ tentatio. Aliq̃ñ aũt a diabolo imitit̃. et Aliq̃ñ a diabolo monſtrat̃: vt ad cor oñſa ſubintret. Aliq̃ñ etiã a bono aliq̃ ꝑuerſe accepto: ad cor intrat ꝑ ſeipſam. A diabolo immitit̃ nõ ſic ꝙ a diabolo creet̃ ꝛ ſic creata imponatur. Sed qꝛ facta in ſenſibilibꝫ: a diabolo ad cor dirigit̃ ꝛ intẽdit̃ (al̃s incendit̃) Pſ. lxxvij. Immiſſiones ꝑ angelos malos. Jo. xiij. Cũ miſiſſet diabol⁹ in cor vt traderet eũ Judas: Simonis fili⁹

ſcariothis. A diabolo monſtrat̄ Lu.iiij. Mat.iiij
Aſſumpſit eũ diabolus ⁊ oñdit ei oia regna mun
di: et glãm eoꝝ: et ait. Hec oia tibi dabo ſi cadẽs
adoraueris me. Per ſe autẽ a bono occaſionata
ſubintrat. Sicut dr̄ Sap.xiiij. Creature in odiũ
facte ſunt ⁊ in muſcipulã pedibꝰ inſipiẽtiũ. Et iõ
dr̄ Job.xxxj. Pepigi fedus cũ oculis meis: vt nõ
cogitarẽ q̃dem de ꝟgine: cũ tñ virgo q̃ddaꝫ de bo-
nis dei exiſtat. Aliq̃n etiã tentatio tangit intrando
Aliq̃n etiã mentẽ abducit. De Tactu q̃dẽ dr̄ Eſa.
xviij. Tetigit aũt ⁊ iuſtos tunc tentatio mortis: ⁊
in heremo cõmotio multitudinis facta eſt: ſed nõ
diu ꝑmãſit ira tua. De Abductione aũt mentis a
regimie grẽ ⁊ rõnis dr̄.j. Theſ.iij. Ego amplꝰ nõ
ſuſtinẽs miſi ad cognoſcẽdã fidẽ veſtrã: ne forte tẽ
tauerit vos is q̃ tentat: et inanis fiat labor noſter.
Intrauit ḡ in cor aplõꝝ hec tentatio ad mentiꝫ ta-
ctũ: ⁊ nõ ad mentiꝫ ſubuerſionẽ. Et hoc eſt ꝙ dicit
[Intrauit aũt] Sequit̄ [in eos] Et ꝑ hoc notat̄
tentatiõis illꝰ quedã ignorata acceptatio. Nõ eñ
hoc malũ eſſe ſciebãt. Et idõ vſq; ad diſcuſſionẽ ⁊
interrogationẽ hãc tẽtationẽ acceptauerũt. q2 aliẽ
in eos non intraſſet: ſi eandẽ vſq; ad tactuꝫ mẽtis
nõ acceptaſſent. Sic eñ tentatio intrat in hoiem: ⁊
nõ hõ intrat ꝑ ꝯſenſum in tentationẽ. Matth.vj.
Ne nos inducas in tentationẽ. Mat.xxvj. Vigi
late et orate ne intretiꝫ in tentationẽ. Vñ ſi tentatio
intrat in nos: conſolatio eſt. Hoc eñ hũanũ eſt.j.
Coꝛ.x. Tẽtatio vos nõ appꝛhẽdat niſi hũana. Si
aũt nos intramꝰ in tentationẽ ꝑiculũ eſt. q2 tunc
abducti ſeq̃mur tentationẽ. Prouerb.vij. Irreti-
uit eũ multiꝫ ſermonibꝰ ⁊ blãdimentiꝫ labioꝝ ꝓtra-
xit illũ: ſtatiꝫ ſequit̄ q̃ſi bos ducitꝰ ad victimã ⁊ q̃ſi
agnus laſciuiens ⁊ ignorans neſcit ꝙ ad vincu-
la ſtultꝰ trahat̄ [cogitatio] Ecce Tentatiõis ac-
ceptee collatio. Cogitatio eñ dr̄ q̃ſi coagitatio. Co-
gitatio igit̄ fit in collatiõe cõcepti. qñ ꝑ cognitionẽ
(aũs cogitationẽ) põderat̄ ab aia q̃d vel q̃ntũ vel
quale ſit qꝺ ab aia cõceptũ eſt: et vſq; ad h̄ tentati
ſunt de p̄latione. Eccĩ.xxiij. Dñe pr̄ ⁊ dñator vite
mee ne derelinq̃s me in cogitatu ⁊ conſilio eoruꝫ
ne ſinas me cadere in illa exꝓbratiõe. Vlteriꝰ nõ
ſunt tentati apl̄i. Qui eñ vlteriꝰ in tentatione ꝓce
dunt: illiciunt̄ delectatiõe. et Delectatio trahit ad
cõſenſum. Cõſenſus aũt q̃rit q̃liter ꝑficiat̄ in oꝑe.
et Opꝰ q̃rit cõſuetudinẽ. Conſuetudo defenſionẽ
et Defenſio cõtemptũ. Et ſic dr̄ Jaco.j. Vnuſq̃ſq;
tentat̄ a ꝯcupia ſua abſtractꝰ ⁊ illectꝰ. Deinde cõ-
cupiſcẽtia cũ conceperit: generat pctm̄. pctm̄ aũt cũ
ꝯſummatũ fuerit: generat mortẽ. Sed nec ad de-
lectationẽ: nec ad cõſenſum: nec ad opꝰ tentati ſũt
apl̄i. Que aũt fuerit huiꝰ cogitatiõis materia ſub-
iũgit [q̃s eoꝝ maior eſſet] Cuiꝰ q̃daꝫ cauſe iã
habite ſunt q̃s inducit glo. Et q̃dã etiã cã eſſe po-
tuit: q2 Petꝝ ſibi in ſolutiõe didrachmatis coeq̃-
uit Matt.xvij. cũ ꝗuis ibidẽ xp̄s oẽs apl̄os tanq̃
filios ſũmi regis liberos eſſe ꝓbauerit: Dicimꝰ q̃-
ſtionẽ tñ iſtã ⁊ añ tributi ſolutionẽ: ⁊ pꝰ tributi ſo
lutionẽ eſſe factã. Vñ Luc.xxij. ⁊ h̄. Intrauit autẽ
cogitatio in eos q̃s eoꝝ maior videret̄. Nec autẽ
cogitatio de Prelatiõe Nõ de Ambitiõe tpal̄ di-
gnitatiꝫ: orta ẽ. q2 nihil de illa viderant in dñ̄o vel

audierant. Sed potiꝰ viderãt eũ fugiſſe: qñ a tur-
bis q̃rebat̄ vt raperet̄ ad regnũ. Jo.vj. Mat.xxvij.
et Joã.xviij. Regnũ meũ nõ eſt de h̄ mũdo. Sed
potiꝰ de maioritate i regno celoꝝ ⁊ grã ⁊ ꝑtãte cõ-
tendebãt. Vñ Mat.xviij. vbi eadem hiſtoria ꝑfe
ctiꝰ ponit̄: dr̄ ꝙ Acceſſerũt diſcipuli ad Jeſum di-
centes. Quiſputas maior eſt in regno celoꝝ. Sed
nec de illa diſputandũ eſt. Sed potius de hũilita
te cogitandũ: quã exẽplo ſuo docet dñs: q̃ nr̄e mi-
ſerie ſanãde cõpetẽs eſt antidotũ: q̃ etiã verã apud
deũ efficit maioritatẽ ⁊ glãm. De Pmo Mat.xj.
Diſcite a me q2 mitiꝫ ſum ⁊ hũilis corde. De Scd̃o
Jac.iiij.j. Pet.iiij. Hũilibꝰ dat grãm. De Tertio
Lu.xiiij. Recũbe i nouiſſimo loco: vt dicat tibi q̃
te inuitauit Amice aſcẽde ſupiꝰ. Job.xxij. Qui hu
miliatꝰ fuerit erit in glã Nec videbat̄ malum de
hoc cogitare.

At Jeſus videns cogitatiões cordis illoꝝ: apprehẽdit puerum et ſtatuit illum ſecus ſe.

Hic incipit huius tentatiõis remediũ. Et conti x 2
net Tria. Exempli oſtẽſionẽ. Exẽpli informatiõeꝫ.
et Informatiõis rõneꝫ. De Pmo dr̄ Duo. Mor
bi cognitionẽ. ⁊ Medicine ſapiẽtiſſimã ꝑparatio-
nẽ ꝑ exempli oñſionẽ. Dicit ḡ [At] e cõtra quia
Cõtraria eſt medicina morbo [Jeſus] ſaluator
radicis oim morboꝝ. Eccĩ.x. Breuẽ languorẽ ꝑci
dit medicus. Morbꝰ eñ ſtatim in ꝑncipio ꝑcidẽ-
dus ẽ anteq̃ꝫ inualeſcat Principijs obſta ſero me-
dicina parat̄. Geñ.iij. Ipſa cõteret caput tuũ [vi-
dens cogitatiões eoꝝ] hoc eſt cãs ⁊ cõcomi-
tãtias cogitationũ.j. Reg.xvj. Hõ videt q̃ parẽt:
deus aũt intuet̄ coꝛ. Cauſe aũt cogitationũ fuerũt
q̃s diximꝰ. Cõcomitãtie aũt ⁊ ſeq̃le freq̃nter ſunt
Delectatiões ꝑtãtis: ⁊ Ambitio honoris. Quãuis
eñ Qui ep̄atũ deſiderat: bonũ opꝰ deſideret.j. Ti
mo.iij. Qꝺ bonũ opꝰ de ſe ſiba ẽ p̄latiõis. tñ in gra-
du p̄lationis freq̃nt̄ ſurrepit Delectatio ꝑtãtiꝫ. et in
Reuerentia ſubiectiõis a ſubditiꝫ p̄lato exhibita:
tẽtat elatio ⁊ ambitio dignitatiꝫ. Et h̄ ẽ q̃d dr̄ Eccĩ
xj. Multi tyrãni ſederũt in throno: ⁊ inſuſpicabil̄
portauit diadema. Quia lꝫ i bono oꝑe ſit dr̄ Eſa.
xxxij. Princeps ea q̃ ſunt digna ꝑncipi cogitabit
Et nõ debeat eſſe is q̃ inſipiens eſt ꝑnceps: Neq;
fraudulẽtꝰ debeat vocari: Maior tñ (ꝓpt̄ ꝑtãtiꝫ de-
lectationẽ ⁊ ambitioneꝫ glie) dignitatis oꝑe bono
(qꝺ prelationi ſubſtantiale eſt) neglecto: indignꝰ q̃
tyrãnꝰ (hoc ẽ oppꝛſſoꝛ) eſt: ſedet in throno ep̄ali ſci-
rudenis: timore dei poſtpoſito. Et inſuſpicabilis:
de q̃ nunq̃ꝫ aliqua ſuſpicio ꝓmotiõis eſſe deberet
portat diadema: dignis ⁊ bonis exduſis ꝓpt̄ aſtu
tias vulpinas ambitioſoꝝ ⁊ ꝑcas diuitũ ⁊ impꝛſſi-
ones potẽtũ. Has igit̄ cauſas ⁊ concomitantias
et ſeq̃las cogitationũ iſtaꝝ videns benigniſſimꝰ
et ſapientiſſimꝰ Jeſus [apprehendẽs puerũ
ſtatuit eũ ſecus ſe] et per exemplũ pueri mor-
bo occurrit. Et eſt error iſte aploꝝ: ſalutariꝫ eccle:
ſi p̄lati nr̄i tpis aduertere dignarent̄. Quis eñ cre-
deret vnq̃ꝫ aliq̃d mali latere in cogitatu maiorita-
tis in regno celoꝝ: niſi h̄ dñs ꝑ ſeipſum oſtenderet

dignaret. Occurrens aūt huic morbo dē Quat
tuor valde notabilia. Modū ſcꝫ. Exemplū. Exē/
pli firmamentū. et Confirmati exēpli protypum.

Modū dt [Apprehēdens] Apprehēſio autē
ſonat acceptionē cū impetu factā. qꝛ cū ipetu hu/
ic morbo Ambitōis occurrendū docuit. Dicit em̄
dn̄s Geñ.j. hūane nature dignitatē oſtēdēs: Faci
amus hoīem ad imaginē ꝛ ſiſitudinē noſtrā: et pꝛ/
ſit piſcib maris: ꝛ volatilib celi: et beſtijs terre. Q.
d. In hoc ſit imago ptātis ꝛ dignitatis noſtre: in eo:
vt ſicut nos tres pſone pſum' oib: et tñ inter nos
eqles ſum': Ita ipſe hō pſit irrationabilib. Sed
in genere ſuo ſeruet eqlitatē. Et ideo dt Greg. Ꝯ
cōtra naturā ſupbire eſt: hoīem hoib velle pelle.
Et hoc eſt a diuina diſtare imagine. Eccl.x. Non
eſt cōcreata hoib ſupbia neqꝫ iracūdia natiōi mu
lierꝫ. Amorē (al's Tumorē) ergo elatōis repmen/
do (in q occaſiōez ſumpſit oīs pditio et naturalis
ſubuerſio) cū impetu apphēdit Jeſus puerꝫ. Iſto
mō locutiōis vſus eſt euāgeliſta Mat.xiiij. Cum
Petr' eſſet in piclo: dicēs. Extēdens manū appre/
hēdit Petrū ꝛ dixit: Modice fidei qre dubitaſti.
Iſto etiā mō locutiōis vſus eſt Raphael angelus
ad Tobiā cū iam eſſet a piſce deuorādus: dicens.
Apphēde branciā ei': ꝛ trahe eum ad te: Tob.vj.
Hoc igit mō: nō vtēs tardis rerꝫ molimib (q ne/
r.2 ſcit ſpūſſci gr̄a) [Apprehēdēs ieſus] ſaluator
et adiutor in oportunitatib in tribulatōe [pue/
rū] Ecce Exemplū p oīa ea que ſunt pꝓria pueri.

Hec aūt ſūt Simplicitas: Hūilitas: Innocē/
tia: Caſtitas mentis ꝛ corpis: Remiſſiōis facilitas
Societatis ſue eqlitas: Sociorꝫ charitas: Eorū q
hꝫ largitas: Oib alludēs benignitas: Et Ea quā
apud oēs intuētes habet libens gr̄a: Teneritudi/
nis ſue pulcritudo. Et qꝛ nihil turpe cōmiſit: De
nullo hic corā aliq verecundiā. Quibus Ariſtot.
addit.j. Phyſic. q Oēs viros vocāt pres: et Oēs
feminas matres. His addit Apl's A ſeruo nō dif
ferre: etiāſi ſit dn̄s oim Gal.iiij. Hec qtuorde
cim ſunt puero attributa. Quia etiā pueritia vſqꝫ
p (al's ad) qrtūdecimū annū extendit. Et de Sim
plicitate qdē dr.j. Corꝫ.xiij. Cū eſſem puulus cogi
tabā vt paruulus: meditabar vt puulus: ſapiebā
vt puulus.j. Corꝫ.xiiij. Malicia puuli eſtote: ſen/
ſibus aūt pfecti ſitis.j. Pe.ij. Quaſi mō geniti in/
fantes rōnabiles ſine dolo: lac cōcupiſcite vt in eo
creſcatis. De' em̄ diligit Simplicitatē in Prelato:
et odit dolū.ij. Paral.j. Scio dn̄e q ſimplicitatē
diligis. De Hūilitate dr.j. Reg.xv. Cū eſſes puul'
in oculis tuis: caput in tribub iſrael fact' es. Eſa.
ix. Paruulus nat' ē nob ꝛ fili' dat' ē nob. Eccl.iij
Quanto maior es hūilia te in oib. De Innocen
tia dr in pſ.xxiiij. Innocētes ꝛ recti adheſerūt mi/
hi. Innocētia aūt puerilis eſt: Nulli nocere ꝛ no/
cumenta illata nō conqri vel expetere. Hō em̄ in/
ferēs nocumēta: nō Prelat': ſed Tyrann' vocat.
Reſeruās aūt illata nocumēta (vt cū venerint ad
cumulū: tandē cōterat inferentē) vocat Doloſus
et fraudulēt'. Puer aūt: et nihil infert nocumētor/
rū: et illata nō reſeruat ad vindictā. Et hec Inno/
centia vocat Mititas ꝛ manſuetudinis lenitas.
Nume.xij. Erat Moyſes manſuetiſſim' oim vi/
rorꝫ q erant ſup terram. Matth.xj. Diſcite a me
qa mitis ſum ꝛ hūilis corde. Btūs Bernard' bo
nus Abbas (in pueri inocētia ſubiectos dirigēs)
in fine vite dixit qbuſdā ſibi magis familiaribus
Nunqꝫ plus ſenſui meo qꝫ alteri' credidi. Leſus
a ledente vindictā nō expetij Nulli vnqꝫ ſcandalū
feci Sigñ incidit put potui ſedare ſtudui. De Ca
ſtitate mentis ꝛ corpis Aduertendū Ꝯ puerorū
aīi ſeptennij eſt: mot' libidinis nō ſentire. Tob.iij
Nunqꝫ cōcupiui virū ꝛ mundā ſeruaui aīam me/
am ab oi ꝯcupiſcētia. Hoc ſignatū ē Dan.iij. vbi
dr q in triū puerorꝫ ſaraballis odor ignis non eſt
inuent'. Saraballa em̄ loca ptegunt libidinū. Et
ſignificant mentis ꝛ corpis caſtitatē. Odorē autem
ignis nō eſſe in eis: eſt nullū ſentire motū libidis
in piculū caſtitatis. De Remiſſiōis facilitate dicit
Col iij. Supportātes inuicē ꝛ donantes ſiqs ad/
uerſus aliquē hꝫ qrelā. ſicut ꝛ dn̄s donauit vobis
ita ꝛ vos. Rho.xij. Nō voſmetipſos defendentes
chariſſimi ſed date locū ire. Scriptū eſt em̄ Mihi
vindictā ꝛ ego retribuam. De Societatis eqlita/
te Malach.ij. Nunqd nō pater vnus oim veſtrꝫ:
nunqd nō vn' deus creauit vos: Quare ḡ deſpi/
cit vnuſquiſqꝫ fratrē ſuū: violans pactū patrꝫ no/
ſtrorꝫ: Matth.xxiij. Oēs vos fratres eſtis. De So
ciorꝫ mutua inter pueros charitate Heb.xiij. Cha
ritas fraternitatis maneat in vobis. Joā.xiij. In h
cognoſcent omnes qꝛ mei eſtis diſcipuli ſi dilectio
nem habueritis ad inuicē. De hoc q eorꝫ q habet
largus eſt dr Tob.iiij. Si multū tibi fuerit abun
dāter tribue. Si parꝫ: hoc ipm libenter impartiri ſtu
de. Jaco.j. Dat omnib abūdanter ꝛ nō impropé/
rat. De oib alludente puerili benignitate. Col.iij
Induite vos ſicut electi dei ſancti ꝛ dilecti: viſcera
miſcōie: benignitatē: hūilitatē. Tit.iij. Apparuit be
nignitas ꝛ hūanitas ſaluatoris nr̄i dei. Eph.iiij.
Eſtote inuicē benigni: miſericordes. De eo aūt q
puer apud oēs ſe intuentes habet quandā libentē
et placentē gratiam dicit Rho.vj. Pro bono for/
ſitan qs audeat mori. Et ibi dt glo. q Juſt' a Bo
no differt qa Juſt' eſt opa hñs iuſticie. Bon' aūt
innocentia puerili bon' eſt. Et ille tāgrat' eſt q p
eo forſitā aliq' aliqs moreret qꝫ p iuſto. Heſter.xv
Ualde mirabilis es dn̄e ꝛ facies tua plena grārꝫ
Pſal.xliiij. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. Sic
beata vgo plena gratia dicebat: quia oculis oim
erat gratioſa. Teneritudinis aūt puerilis pulcri/
tudo pendet in prelatis ex pulcritudine virtutis.
Heſter.ij. Incredibilis pulcritudinis oim oculis
erat gratioſa. Cui etiā dn̄s contulit ſplendorē. qa
omnis iſta compoſitio non ex libidine ſed ex vir/
tute pendebat. Hoc em̄ maxime prelatis cōuenit
ſicut dicit Pſ.xliiij. Specie tua ꝛ pulcritudie tua
intende pſpere procede ꝛ regna. Eſt etiā pueri de
nullo habere verecundiā quia nihil turpe cōmiſit
Et in hoc primū Innocentie ſtatum pueri repſen/
tat. Geñ.ij. Erāt aūt ambo nudi Adā.ſ. ꝛ vxor ei'
et non erubeſcebant. Eſa.l. Dn̄s deus auxiliator
meus: ideo non ſum confuſus. Pſ.xxiiij. Deus
meus in te confido non erubeſcam. Fruſtra enim
alios corripit qui in ſe habet quod verecundetur.
Uocat etiam puer a pncipio omnes viros patres

eoq ad omnes paternũ habet affectũ.ij. Mach. vj. Eleazar⁹ (al'e.xiiij. Razias) q pro affectu pater Judeoꝝ dicebaꝛ. Hebre.xij. Patres quidem carnis noſtre habuim⁹ eruditores ⁊ reuerebamur eos.

Ultima ꝓprietas Q cũ ſit dñs oim: non differt a ſeruo: Ita ⁊ Prelat⁹ corã deo a ſibi ſubditis differre nõ debet. Gal.iiij. Quanto tpe heres paruulus eſt nihil differt a ſeruo: cũ ſit dñs oim. Aug⁹. Honore coram vobis ꝑlat⁹ ſit: vobis timore. coram deo ſubſtrat⁹ ſit pedibus veſtris. Sic ẽ apprehẽdit Jeſus pueꝝ i apoſtoloꝝ ⁊ ꝑlatoꝝ exemplum. Dicit q hic puer fuit beatus Martialis Lemonicenſiũ Apl'us ⁊ ꝑmus Epũs. Sequit [Statuit eum] hoc ẽ: firmiter collocauit Ut in eternũ ab exempli rõne nõ moueret Ut ad ipm ſe menſurãs ois ambitioſus confunderet. Mat. xviij. Aduocans Jeſus paruulũ ſtatuit eũ in medio. et dixit: Niſi cõuerſi fueritis ⁊ efficiamini ſicut paruuli: nõ intrabitis in regnum celorũ. Eſt aũt attendẽdũ q Tria exẽpla correctionis dñs ambitioſis adhibuit: Uirgam Aaron: Luciferi: ⁊ Paruulũ. Uirgã aaron quãtũ ad introitũ ⁊ vite rectitudinem. Luciferũ quantũ ad penam tranſgredientiũ. Pueꝝ aũt quantum ad humilitatẽ nõ alta ſapientiũ in gradu dignitatis conſtitutoꝝ. De Uirga dr Nume.xvij. Refer virgam in tabernaculũ federis vt ſit ibi in ſignum rebelliũ filiorum iſrl'. Per flores eñ ⁊ frondes ⁊ fructũ virge: aaron in ſtatũ magnitudis vocatus eſt. Heb.v. Nec quiſqz ſumit ſibi honorẽ: ſed q vocat a deo tanqz aarõ. Uocatus ergo: Rect⁹ ſit iuſticie ⁊ iudicij rectitudine: Florẽs ſit virtutis et cõuerſationis pulcritudine: Frondens eloquij venuſtate: Fructificãs meritorũ accumulatiõe. Et dign⁹ erit vt ad ſtatũ magnũ vocet: ⁊ inuit⁹ trahat. Lucifer aũt dat ꝑ exemplũ pene ambitioſoꝝ. Ezech.xxviij. Proieci te de monte dei: de medio lapidũ ignitoꝝ. Et Jbidẽ. De celo i terrã ꝓieci te: añ faciẽ regũ dedi te ⁊c̃. Eſa.xiiij. Quõ cecidiſti lucifer q mane oriebaris: cecidiſti de celo in terrã q vulnerabas gentes: Lapides igniti ardentes (al's ardentes) ſũt fulgoꝝ angelicoꝝ De qbus in tenebras interiores ⁊ exteriores lucifer ꝓiectus eſt. Et ante faciẽ regũ. hoc eſt: ambitioſoꝝ: regnare ſup alios cupientiũ: ⁊ in ſede dei ſedere volentiũ: in exemplũ eſt poſitus Ut hõ terren⁹ cogitet quantis tenebris inuoluendus ſit ꝓpter peccatuz ambitionis: ſi lucifer q mane oriebat ꝑ ceteris clarior: globos ſue lucis amittens in tantũ barathꝝ tenebraꝝ ꝓiectus eſt. Unde diſcipulis gloriãtibus de ꝑñte dixit chr̃s Lu.x. Uidebã ſathanã ſicut fulgur de celo cadentẽ. Puer in medio ſtatuit⁹: ꝓpter poteſtatis vſuz ſup ſubiectos Ut Nõ tyrannice: ſed in mãſuetudine. Non ad vindictã iniurie: ſed in lenitate. Non in faſtu glorie: ſed in hũilitate gubernet ſubiectos. De Primo hoꝝ dr Heſter xiij. Uolui nequaqz abuti potẽtie magnitudine: ſed in mãſuetudie gubernare ſubiectos. De Secundo Leuit.xix. Non queras vltionẽ neqz memor eris iniurie ciuiũ tuorum. Gal.vi. Si preoccupatus fuerit hõ in aliquo delicto: vos q ſpũales eſtis inſtruite illũ in ſpũ lenitatis: conſiderãs teipſum ne ⁊ tu tenteris. De Tertio Prouer.xxix. Suphũ ſequit egeſtas. humilẽ ſpũ ſuſcipiet gloria [ſecus ſe] Ecce Relatio exempli ad ꝓtotypũ humilitatis Qui eſt chr̃s oim hũiliuz hũilior. et ꝑmus typus hoc ẽ figura ꝑma hũilitatis. [Secus ſe] q ſtatuere paruulũ: hoc eſt paruuli hũilitatẽ quãtũ fieri poteſt ſibi cõformare Qui nõ tñ hũiliauit: Sedetiã cum in forma dei eſſet (q oi ꝑeſt viſibili ⁊ inuiſibili creature) et non rapinã: ſed ꝑ iuſticiã naturalẽ ſe deo eqlem arbitrat: tñ nõ tñ ſe hũiliauit: ſed etiaz exinaniuit. Pudeat ẽ hominẽ: nõ ſolũ deo ⁊ angelis inferiorẽ: ſedetiã in humanis honeſtatibus nullũ: ſedetiã beſtijs ꝑ imũdos act⁹ inferiorẽ: alta ſapere: et nõ hũilibus cõſentire. Rho.xij. Non alta ſapientes ſed hũilibus ꝯſentientes.j. Pe.v. Hũiliami ſub potẽti manu dei: vt vos exaltet in die viſitationis. Humilis chr̃s clamat Joan.x. Ego ſum oſtium: ꝑ me ſiquis introierit ſaluabit. Stãs aũt in alto ſupbus quomõ ſine impactiõe intrabit ꝑ oſtiũ tante humilitatis?

Et ait illis. Quicunqz ſuſceperit puerum iſtum in nomine meo: me recipit. Et quicũqz me receperit: recipit eum qui me miſit Nam q minor eſt inter vos oẽs. hic maior eſt.

Hic incipit Informatio Aploꝝ ſm exẽplũ oſtenſum. Eſt autẽ Triplex Informatio Quarum Una eſt ꝯñs ad alterã. Una eſt: Informatio pueri. Scda: Informatio ſui. Tertia: Informatio patris mittẽtis formã chr̃i in mũdũ. Dic igit [Quicunqz] Quia ſine ꝑſonaꝝ acceptione ſunt dona dei. Act.x. In veritate comperi q nõ eſt ꝑſonaruz acceptor deus. Jac.ij. Nolite in ꝑſonaꝝ acceptiõe habere fidẽ dñi noſtri Jeſu chr̃i glorie [ſuſceperit puerum] ſm forme puerilis indutiõem Ut mente: pueꝝ ſm ꝓprietates ſupi⁹ inductas induat. Eph.iiij. Induite nouũ hominẽ q ſm deũ creatus eſt in iuſticia ⁊ ſctitate vitatis. Nou⁹ autẽ hõ eſt puer. Quia dr Phus q Nouũ eſt ſuo ꝑncipio ꝓpinquũ. Et ſic eſt puer iuxta ſuũ ꝑncipiũ in omi bona ꝓprietate. Rhoma.xiij. Induimi dñm Jeſũ chr̃m. Sic ẽ ſuſcipit puer qñ ſuſcipit forma puerilis. Ps.viij. Ex ore infantiũ ⁊ lactentiuz ꝑfeciſti laudẽ ꝓpter inimicos tuos vt deſtruas inimicũ ⁊ vltorẽ. Gen.xliij. Ego ſuſcipio pueꝝ: reqre illum de manu mea. Sic ſuſcipiẽdo pueꝝ fit hõ conuerſus: ⁊ efficit ſicut paruulus. Sicut dr Mat.xviij. Etqz forma hec ad prototypũ retorquẽda eſt: Jõ ſubiũgit [in nomie meo] Nomẽ a notamie dr alſ Et eſt ſenſus. Quicunqz recipit pueꝝ in noie meo in coſ in q habet notamẽ ſiue notã meã. hoc eſt: ſimilitu q bz dinẽ meã: Ille inquã [me recipit] hoc eſt: me induit. Rhoma.xv. Suſcipite inuicẽ ſicut ⁊ chriſt⁹ ſuſcepit vos in honorẽ dei. Hoc eſt qd dr.j. Re.ij Samuel aũt miniſtrauit añ faciẽ dñi puer accinct⁹ ephot lineo: et tunicã quam faciebat illi mater ſua. Samuel eñ interpretat: poſtulatus a deo: in oi proprietate pueri: accinct⁹ ephot veſte ſignificãte cãndorẽ illibate caſtitatis. Cui cũ hoc mater eccleſia et

gratia: diuerſis virtutib᷒ cõtextã fecit tunicã: hũili-
tate pueriũ paruã. Matth. xviij. Quicũq; hũiliaue-
rit ſe ſicut paruulus iſte: hic magn᷒ vocabit̃ in
regno celoꝝ. Iſte eſt ſadoch q̃ iuſt᷒ interp̃tat̃. Qui
(ſicut dr̃. j. Paral̃. xij.) puer egregie indolis: venit
in auxiliũ Dauid. Quicũq; ḡ ſuſcepit ſic puerũ in
noīe meo: dr̃ dñs: me recipit. Et ſic duas habet
informationes. Unã pueri. ⁊ Alterã chr̃i. Quia
aũt vn᷒ eſt tot᷒ fons boni: ad quẽ etiã chr̃s refert
ea q̃ habet: eo ꝙ oĩa ab (al's ſub) ipſo habet: Jdo vl-
terius de Tertia informatiõe ſubiungit [Et q̃-
cunq; me recipit] eo modo q̃ dictũ eſt: mente
me induẽdo [recipit eũ] patrem [q̃ me miſit]
Joã. xiiij. Pr̃ me᷒ diliget eũ: ⁊ ad eũ veniem᷒ ⁊ mã-
ſionẽ apud eũ faciem᷒. Eſt aũt obiectio. Quia
dr̃ Qꝯ hũilitas virtutẽ exẽplarẽ nõ habet in deo: q̃-
uis habeat in chr̃o hoĩe. Quia Hũilitas vt dicit
Aug᷒ ſenſus eſt ꝓprie vacuitat̃. Et talis ſenſus in
deũ cadere nõ põt. Nõ ḡ videt̃ eſſe verũ ꝙ induat
aliq̃s patrẽ in hũilitate pueri. Ad hoc aũt eſt dicẽ-
dũ Qꝯ ſicut Fides q̃ ad formã ſpecificã (q̃ eſt cog-
nitio ꝑ ſpeculũ ⁊ enigma) nõ h; aliq̃d in deo: ſed in
ſuo genere (qḋ eſt ꝯgnitio veritat̃ diuine) habet in
deo exemplar. Jta hũilitas ꝓprius (al's ꝓut) ſen-
ſus humi (q̃ vacua eſt) nõ habet aliq̃d i deo. Sed
hec eſt virtus humana. Prout aũt eſt ſenſus ſui: ꝙ
hõ ſentiat hoc qḋ eſt: ꝑ hoc h; aliq̃d in deo ⁊ in an-
gelica natura. Et ſic ꝓportionabil̃r induit humil̃
deũ: qñ ſapĩm ꝯgnoſcat ⁊ ſentit. Et ſic recipit̃ pater
qñ hõ ſentit ſapĩm. Gen. xviij. Loq̃r ad dñm meũ
cum ſim puluis ⁊ cinis Qui q̃dem fuit hũilis in
ſenſu ſuipſi᷒. Eccĩ. x. Quid ſuperbis terra ⁊ cinis.
Pater igit̃: in forma hũilitat̃ mittens filiũ: indu-
it: qñ hũilis chr̃s induit̃. Phil̃. ij. Hoc ſentite in
vobis qḋ ⁊ in chr̃o ieſu. Sic btã virgo prius hũili-
tate induit chr̃m ꝙ ipm̃ carne indueret. Lu. j. Re-
ſpexit hũilitatẽ ancille ſue. Et iterũ. Depoſuit potẽ-
? 1 tes de ſede: ⁊ exaltauit hũiles [Nam q̃ mĩor ẽ]
Hec eſt Ratio Informatiõis inducte. Et tota pẽ-
det ex hũilitat̃ q̃ntitate. Q. d. Uos q̃ diſputat̃ de
maioritate in regno celoꝝ: Contẽdite q̃s veſtrũ ſit
hũilior. Nam [qui minor eſt] in oculis ſuis et
habitu hũilitatis [hic maior eſt] in regno celo-
rũ. hoc eſt: in eccleſiaſtica ⁊ diuia dignitate Et ſm
hoc q̃ faſtu ſupbie inflat᷒ eſt: etiãſi ſedeat in thro-
no chr̃i: null᷒ eſt in regno celoꝝ. Lu. xxij. Reges gẽ-
tiũ dñant̃ eoꝝ: et q̃ p̃tãtem habẽt inter eos benefi-
ci vocant̃. Sic nõ erit inter vos. ſed q̃ maior eſt ve-
ſtrũ: fiat ſicut minor. et q̃ p̃ceſſor: ſicut miniſtrator.
Hec enĩ Regula chr̃i: eſt Ad grẽ receptionem. Ad
chr̃i imitationẽ. Ad ordis eccl'iaſtici ꝓmotionẽ Ad
honoris eterni adeptionẽ. Ad ſctõꝝ compationẽ.
Grãm enĩ nõ recipit niſi hũilis. Et maioris grẽ re-
ceptibilis eſt q̃ hũilior eſt. Jac. iiij. De᷒ ſupbis re-
ſiſtit: hũilib᷒ aũt dat grãz. Et ei q̃ humillima fuit:
grẽ plenitudinẽ infudit Sicut btẽ virgini. Sicut
ꝓfundiores concħe pl'es recipiũt aq̃s. Un̄ Pto-
lome᷒ Phus. Qui inter ſapiẽtes eſt hũilior: inter
ſapiẽtes eſt ſapiẽtior. Sicut ꝓfundiores lacune:
plures recipiunt aq̃s. Jn hoc etiã eſt chr̃i imitatio
Phil̃. ij. Hoc ſentite in vobis qḋ ⁊ in chr̃o Jeſu:
qui cũ in forma dei eſſet: nõ rapinam arbitrat᷒ eſt:
eſſe ſe eq̃lem deo. ſed ſemetipm̃ exinaniuit formam
ſerui accipiens. Hoc etiã dignũ facit Ad ꝓmotio-
nẽ ordinis eccl'iaſtici. j. Reg. xv. Cum eſſes puul᷒
in oculis tuis: caput in tribub᷒ iſrael factus es. ij.
Reg. vj. Ludam ⁊ vilior fiam corã oculis dñi qui
elegit me poti᷒ ꝙ domum patr̃ tui Saul ſupbi.
Hoc ꝓmouet Ad honorẽ eternũ. Lu. xiiij. Recũ-
be in nouiſſimo loco: vt dicat tibi qui te inuitauit:
Amice aſcẽde ſuꝑius: ⁊ erit tibi gloria corã ſimul
diſcumbẽtib᷒. Hoc facit etiã ſanctoꝝ compatiõez
Mat. xj. Qui minor eſt in regno celoꝝ: maior eſt
eo q̃ maior nõ ſurrexit inter natos mulieꝝ. De iſta
autẽ materia multa notata ſunt Matth. xviij. ⁊
Mar. ix. et põt ea reſpicere q̃ voluerit.

Reſpõdens aũt Joãnes: dixit. Preceptor vidimus quẽdã in nomine tuo eijciẽtẽ demonia ⁊ ꝓhibuim᷒ eum: q; non ſequit̃ nobiſcũ Et ait ad illos Jeſus. Nolite ꝓhibere. Qui enĩ nõ eſt aduerſũ vos pro vobis eſt.

Hic ordiat̃ P̃tãtem eccl'iaſticã ꝯtrum ad eos q̃ A 3
in vita mala conſtituunt̃ in eccleſiaſtica p̃tãte. De
q̃bus credebat̃ ꝙ P̃tãtem eccleſiaſticã non hr̃ent
ꝓpter vite male meritũ. Qḋ eſt error. Et ad excludẽ-
dũ illũ errorẽ: inducit̃ h̃ iſta hiſtoria. Dicit aũt hic
Duo. Ponit enĩ h̃ Aplicũ errorem ex ſimplicitate
cauſatũ: et ex dicto p̃cedente. Et ꝯñter Ponit ꝯ er-
rorem Uerã ⁊ catholicã inſtructionẽ. Jn Primo
hoꝝ dr̃ Tria. Relationẽ facti ſm veritatẽ Qḋ illi᷒
inſtructiõis eſt occaſio. Prohibitionẽ aplicam. et
Cauſam ꝓhibitionis. De Primo tangit Euange-
liſtã referentẽ. et Scḋo Relationẽ. De Prio dr̃
[Rñdens aũt] Et ẽ mirabilis mod᷒ loq̃ndi ꝙ
ille rñdeat q̃ de nullo eſt interrogat᷒. Sed Sci-
endũ Qꝯ cũ chr̃s diceret hũilem: q̃ chr̃m induit in
pueri hũilitate ⁊ ſimplicitate: ſolũ magnũ locũ in
eccleſia iter miniſtros chr̃i tenere: putabat̃ illũ a mi-
niſterio eſſe arcendũ q̃ ſic in pueri hũilitate nõ in-
duit chr̃m. Et ad hoc rñdit. Et hoc eſt [Rñdens
aũt Joãnes] auſu maioris familiaritatis. q̃a a
dño in montẽ fuerat ad viſiõis celeſt̃ reuelatiõez
aſſumpt᷒. Petr᷒ aũt tacuit. q; deſcendẽs de mon-
te acriter fuit redargut᷒. Matth. xvj. Uade retro
ſathanas: ſcãdalũ mihi es. q; nõ ſapis ea que dei
ſunt. Un̄ etiã Joan. xiij. Non eſt auſus interroga-
re dñm. Quis eſt q̃ tradet te: ſed annuit Joãni vt
interrogaret. Joãnes ḡ p̃ſumens de ſibi ſep᷒ oſtẽ-
ſa benignitate [dixit: Preceptor] Anteq̃ facti-
ꝯ facti reuelationẽ: ꝓfitet̃ maieſtatẽ. Q. d. Prece-
ptor es: et ideo ad te cuncta referim᷒ vt a te illumi-
nationes doctrine accipiam᷒ Pã. cxxij. Ecce ſicut
oculi ſeruoꝝ in manib᷒ dñoꝝ ſuoꝝ et ſicut oculi an-
cille in manib᷒ dñe ſue: ita oculi nr̃i ad dñm deuz
noſtꝝ. Sed Tuũ eſt p̃cipe ⁊ ordinare. Noſtꝝ aũt
obedire ⁊ obtemparẽ. j. Reg. iij. Loq̃re dñe q; au-
dit ſeru᷒ tuus [Uidimus] Ecce Narratio Fide-
lis ſine detractiõis accuſatione Simplex. Bonĩ
quod põt cõmemoratiua. Fidelis. q; de viſa q̃ nõ

fallit. Cõtra eos: q̄ debiliter audita ſtatim referũt ſuꝑioribꝰ. Sic dixit dñs Gen. xviij. Deſcẽdã ⁊ vi-debo vtrũ clamorẽ oꝑe cõpleuerint qui ꝑuenit ad me. Sic cum dñs vellet plagare Egyptios ꝓpter peccata que cõmiſerũt in filios iſrael: dixit Exo. iij. Uidẽs vidi afflictionẽ populi mei q̄ eſt in egypto: et gemitũ eiꝰ audiui ꝓpter duriciã eoꝝ qui preſunt oꝑibꝰ. Sic ergo dr̄ Uidimꝰ ⌊quendã⌋ Nõ noie di-gnũ. q: xp̄m nõ ſeq̄bat᷑. Mat. v. Gaudete ⁊ exul. q: noia vr̄a ſcrip̄ta ſunt in celis. Sic xp̄s ſine noie loquẽs dixit Lu. xviij. Dixit Jeſus ad q̄ſdam qui de ſe p̄ſumebãt tanq̄ʒ eſſent iuſti: ⁊ aſpnabant᷑ ce-teros. Dat aũt formã ꝙ q̄n referimus aliq̄d in de-trimentũ alioꝝ: bonũ eſt ad noia nõ deſcẽdere ⌊in noie tuo⌋ Ecce Simplex veritas: q̄ cõmemora-tionẽ facit boni qḋ pōt. Dicit aũt ⌊in noie tuo⌋ in q̄ ꝟtutem accipiũt Sacramẽta ⁊ Claues eccl'ie Mar. vi. In noie meo demonia eijcient: linguis loquẽtur nouis: ſerpẽtes tollent. Joã. xvj. Quic-q̄d petieritis patrẽ in noie meo dabit vobis. Et h̄ ẽ ꝙ dicit ⌊in noie tuo⌋ q: Inuocatio noĩs xp̄i fa-cit effectũ in Sacramentꝭ. et non miſter. Hec eñ Inuocatio: forma eſt eccl'ie Quã qui tenet i Sa-cramentꝭ ⁊ clauibꝰ: ſiue ſit malus: ſiue bonꝰ: ſiue fidelis ⁊ orthodoxus: ſiue hereticꝰ ⁊ ſciſmaticꝰ: cõ-ſequit᷑ effectũ expulſiõis demonũ: Dũmõ is q̄ ſuſ-cipit ſacramẽtũ obicẽ nõ ponat. Si eñ ille ponit obicem: tũc Sacr̄m cõſequit᷑ in nomie iuocato: ⁊ nõ rẽ ſacramẽti: quã tñ rẽ ſacramẽti hẽbit fictione recedẽte. Hiere. xiiij. Tu in nob̄ es dñe: et nomen ſc̄tm̄ tuũ inuocatũ eſt ſuꝑ nos: ne derelinq̄s nos. Ezech. xxxvj. Nõ ꝓpter vos ego faciã filij iſrael no-tum ſit vobis: ſed ꝓpter nomẽ meũ ſanctũ ⌊eiji-entẽ demonia⌋ ſicut etiaʒ xp̄s dixit iudeis. Si ego in beelzebub eijcio demonia: filij veſtri in quo eijciũt: Mat. xij. Luc. xj. Et ſ̄m q̄ndã gloſam: Fi-lios Judeoꝝ: vocauit q̄ſdã nõ ſeq̄ntes xp̄m q̄ in noie xp̄i demones eiecerũt ⌊Et ꝓhibuimꝰ eũ⌋ Ecce Error aplicꝰ. Non eñ erãt a bono oꝑe qḋ in forma eccl'ie fecerũt ꝓhibẽdi. Sed potiꝰ de mala vita fuerũt corrigẽdi: in qua xp̄m cũ ap̄lis nõ ſe-q̄bant᷑. Phil. j. Quid eñ dũ oĩ modo ſiue ꝑ veri-tatẽ: ſiue ꝑ occaſionem xp̄s annũciet᷑ in hoc gau-deo: ſed ⁊ gaudebo: ſcio eĩ ꝙ hoc mihi ꝓueniet ad ſalutem. Lu. xix. Si hi tacebũt: lapides clamabũt Ideo in Pſal. xviij. non ſolũ dr̄ Dies diei eructat verbũ. ſed etiã ꝙ: Nox nocti idicat ſciam. Si aũt obijcit᷑ qḋ dicit᷑ Eccl. xv. Non eſt ſpecioſa laus in ore pctõris. Et qḋ dicit᷑ in p̄ſ. xlix. Pctõri aũt dixit deus Quare tu enarras ⁊c̄. Dicendũ ꝙ in veritas-te non eſt ſpecioſa in ore pctõris: ſed tñ eſt vtilis et ſonora. Et nõ eſt dignꝰ ꝙ annunciet qḋ ad ſuã an-nunciat damnationẽ. Sed tamẽ effectũ hñt Sa-cramẽta miniſtrata per ipſos: ſi in forma eccl'ie mi-niſtrent᷑. Et hoc eſt qḋ dicit Ap̄l'us. j. Coꝝ. xiij. Si charitatẽ non habeã: factꝰ ſum velut es ſonãs aut cymbalũ tinniẽs: qḋ nõ ꝑcutit niſi ſeip̄m ⁊ conſu-

B.3 mit: tñ vtiliter ſonat oĩbꝰ alijs ⌊quia non ſeq̄-tur te nobiſcum⌋ Ecce Cauſa ꝓhibitiõis. Dicit aũt ꝙ ⌊non ſequit᷑ te nobiſcum⌋ Sed Seq̄-tur q̄dem te in forma eiectiõis demonũ: ſed nõ ſe-quit᷑ nobiſcũ in ꝯformitate moꝝ. Sequit᷑ eñ for-mã ſacramentoꝝ quã chriſtus tradidit. Sed nõ tenent formã vite quã xp̄s diſcipulis imitandaʒ exhibuit: et ideo cũ diſcipulis nõ ſequunt᷑. Habẽt eñ tales ſanã doctrinã ⁊ ſanã Sacramẽtoꝝ ami-niſtrationẽ. ſed nõ hñt bonã vitaʒ: ⁊ ſunt mer-cenarij vocati Joan. x. Matth. vij. Multi dicẽt mihi in illa die Dñe dñe: Nõne in noie tuo ꝓphe-tauimꝰ: Nõne in noie tuo demonia eiecimus: et ego cõfitebor illis q: nunq̄ʒ noui vos. Diſcedite a me oꝑarij iniq̄tatis. q: lʒ hñ confiteamini dicentes: Dñe dñe. tñ ꝑ malã vitã oꝑarij eſtis iniq̄tatꝭ ⌊Et ait ad illum ieſus⌋ hoc eſt ad Joãnẽ: formam inſtructionis ꝑ eũ ad oẽs alios referẽs. Mar. xiij. Quod vni dico: oĩbꝰ dico. Dicit aũt Duo. Inſtru-ctionẽ. et Inſtructiõis rationẽ. Inſtructionẽ dicit ⌊Nolite ꝓhibere⌋ Prouerb. iij. Noli ꝓhibere eum q̄ hñ facit: Si potes ⁊ ipſe bene fac. Hoc ſi-gnificatũ eſt Nũe. xj. vbi nũciatum eſt Moyſi ꝙ heldad ⁊ medad ꝓphetant in caſtris q̄ non fuerũt egreſſi corã dño cum Moyſe. Et dixit Joſue mi-niſter Moyſi ⁊ electꝰ a pluribꝰ: ſicut ⁊ Joãnes di-xit hic: Dñe mi Moyſes ꝓhibe eos. At ille. Quid inquit emularis ꝑ me: Quis mihi tribuat vt oĩs ꝑpl'us ꝓpheteṫ et det eis dñs ſpũm ſuum: Heldad atriũ interp̄tat᷑. Et ſignificat eos qui atrium ſuũ cuſtodiẽtes cũ xp̄o: de carnis cura nõ exeũt: ⁊ tñ ꝓphetie. hoc eſt: doctrine recte donum acipiunt. Medad aũt mẽſura interp̄tatur. et ſignificat eos qui doctrine verbum ſub menſura auaricie et ſue vtilitatis ponunt Quos verus tolerat Moyſes ꝓpter doctrine vtilitatem. quia Non miſter malꝰ. ſed bonus dñs in Sacramentis operat᷑. Et ideo nõ officit eccleſie. Si eñ exigeret᷑ miniſter bonꝰ ⁊ ſanctus: ſicut dicunt Manichei heretici: intolera-bilis generaret᷑ error inter fideles. Quia cum ne-mo ſciat vtrum amore vel odio in hac vita dignꝰ ſit: ſicut dr̄ Eccẽs. ix. nemo ſciret vtrum Sacra-menta aliq̄d ꝑficerent in ſuſcipientibꝰ Et ſic omni hora Sacram̄ta iterare oporteret. Neq: vnq̄ʒ poſ-ſet ſciri qḋ dicit Eſa. j. Lauamini mundi eſtote. q: neſciret verũ aliquã in Sacramentꝭ reciꝑet mun-diciã ⌊Qui eñ non eſt aduerſum vos⌋ Ra-tio ẽ Inſtructiõis. Et hoc general'r verũ. q: Qui in forma doctrine ⁊ ſacramentoꝝ non eſt aduerſum diſcipulos xp̄i ⌊pro vobis eſt⌋ quia confert ſpi-ritusſancti gratiam: et generat filios dei ⁊ eccleſie: ſicut ⁊ diſcipuli. Et hoc ſignificatuʒ eſt Gen. xxx. Ubi Jacob de ſemie ſuo filios hñdictiõis genuit tam ꝑ vuluas ancillaꝝ q̄ʒ ꝑ vuluas liberaꝝ. An-cille ſiq̄dem ſignificant miſtros eccleſie male vite et bone exiſtentes doctrine. Que dũ ſaluant ſemẽ liberũ patriarche. hoc eſt: formã fidei in docendo: et Sacramẽtoꝝ amminiſtrationẽ: generant filios hñdictionis eterne: q̄ʒuis ſint ſerui peccati. Jo. j. Dedit eis p̄tãtem filios dei fieri his qui credũt in nomie eius: qui non ex ſanguinibꝰ neq: ex volun-tate carnis neq: ex voluntate viri neq: ex aliq̄ qḋ hominis eſt: ſed ex deo nati ſunt.

f Actum eſt aũt dũm comple-rentur dies aſſumptiõis eiꝰ;

et ipſe faciē ſuam firmauit vt iret in hieruſalem.

Hic ordinat Poteſtatem eccleſiaſticā inq̄tuꝫ
C 3 Poteſtas eſt contra malos ꝛ rebelles: cōtra q̄s in ſpiritu lenitatis ꝛ patientie oportet ꝓcedere: nō in zelo vindicte vl' ſpū furoris. Diuidit aūt hec hiſtoria in Quattuor particulas. In q̄ꝝ Prima oſtendit Q̄ conſtāter ſe dn̄s habuit ad p̄ſcitā paſſiōeꝫ: feſtinās p̄ordinatā paſſiōi. Secundo Quā ſapiēter p̄mittens nuncios: vt pararet ei in via. Tertio Qualiter ab ingratis: bn̄ficijs ei⁹: non eſt recept⁹ et Qua de cā. Quarto aūt Qualiter diſcipuli: poteſtate ꝯ̄ illa dure vti volētes a domino ſūt inſtructi. In Prima haꝝ partiū dicit Tria. Primo eīm ſicut ꝯſueuit Diuinā innuit p̄ordinationē. Sc̄do Sacramentoꝝ compleꝓionē (al's completionem) Tertio Paſſionis ſue cōſtans ꝓpoſitū ꝛ deuotionem. De Primo dic̄ **Factum eſt aūt** Supple in ope: ſic ordinatū fuit in patr' p̄finitiōe. Joā. xviij. Calicē quem dedit mihi pater nō vis vt bibam illum: quō ergo complebunt̄ ſcripture: **Dij complerent̄** hoc eſt: per omnia Sacramēta in lege ꝛ ꝓphet' p̄figurata: ad complementū deducerent̄. Lu. xviij. Cōſummabunt̄ oīa que dicta ſunt de filio homīs. Gal'. iiij. At vbi venit plenitudo tē poris miſit deus filium ſuum natum ex muliere: factum ſub lege: vt eos qui ſub lege: erant redimeret. Sicut eīm miſit in mundū: Jta ſub lege miſit vt legis Sacramenta compleret. Et deinde miſit ad paſſionem vt redimeret eos: et liberati: gratie donaret. quia Sub iugo legis p̄ſſi: per legē redimi non poterant **dies** hoc eſt: illuminatōes ad omniū tenebraꝝ expulſionē. Joan. j. Lux in tenebris lucet ꝛ tenebre eam non comprehenderunt. Heſter. viij. Judeis noua lux oriri viſa eſt. Pſal. cxxxviij. Nox ſicut dies illuminabitur. Mich. vij Cum ſedero in tenebris domin⁹ lux mea eſt **aſſumptionis eius** Aſſūptio eīm h̄ id qō de noſtro aſſumpſit: eſt cauſa aſſumptionis. Cauſa eīm aſſumptionis fuit Sacramentū redemptiōis cū omnibus ad hoc ꝑtinentib⁹ et p̄ordinatis a deo. Unde Pſalm⁹ viceſimuſprimus etiam intitulat̄ pro aſſumptiōe matutina Deus deus me⁹ reſpice in me. quia agit de paſſione. Hanc eīm paſſibilitatem ꝛ paſſionem domin⁹ de noſtro aſſumpſit Pſal. xvij. Miſit de ſūmo ꝛ accepit me ꝛ aſſumpſit me de aquis multis: eripuit me de inimicis meis fortiſſimis. Dicit̄ aūt aſſumptio. quia ꝑ paſſionem a patre in celum aſſumptus eſt. Joan. xiij. Sciens quia venit hora eius vt tranſeat ex hoc mundo ad patrem **Dies** ergo hoc eſt: ſplendores gratie **aſſumptionis** h̄ pro nobis aſſumpte paſſionis **completi ſunt** quia venit paſca qn̄ in cruce ꝓ nobis oblatus eſt dominus **et ipſe** domin⁹ **faciem ſuam firmauit** Glo. Interl'. obſtinata et imperterrita mente locum quo pati decreuerat petit. Obſtinatio aūt in malo poni conſueuit. Sed h̄ ponit̄ pro conſtantia. Un̄ cō ſtanti ꝛ imperterrita mente ſemetipſum crucifixoribus p̄ſentauit **faciem ſuam** In cuius immutatione deprehendit̄ audacia: quando nō palleſcit nec trepidat. Ezech. iij. Ecce dedi faciem tuam valentiorē faciebus eoꝝ: ꝛ frontem tuam duriorem frontibus eoꝝ: vt adamātē: et vt ſilicem dedi faciem tuam. Eſa. lj. Quis tu vt timeas ab om̄i mortali ꝛ a filio hominis: qui quaſi fenum ita areſcet: j. Mach. ij. A verbis viri peccatoris ne timuerit' cuius gloria ſtercus ꝛ vermis eſt: hodie extollit̄ et cras non inuenit̄. quia cōuerſus eſt in terram ſuam. Sic etiam fecit qō docuit Matth. x. Nolite timere eos qui occidunt corpus: et poſt hec nō habent amplius quid faciāt. Sic ergo imperterrite ſe loco paſſiōis repſentans: faciem ſuam dicit̄ offirmaſſe. Et hoc eſt qō ſequitur **vt iret in hieruſalem** ad locum paſſionis. Matth. xvij. ꝛ Luč. xviij. Ecce aſcendimus hieroſolymā ꝛ ꝯſūmabuntur oīa que ſcripta ſunt de filio homīs. Uadens eīm hieruſalē: non iuit tunc niſi vt vetus paſca conſummaret: ꝛ nouum initiaret ſua paſſiōe. Sicut etiam agnus paſcalis p̄mo ad locum imolatiōis ferebat̄: Exo. xij. et poſtea occidebat̄ ꝛ imolabatur Et ideo Joan. xviij. obijciens ſe crucifixoribꝰ: dixit Ego ſum. Erſi me querit': ſinite hos abire. Pſal. xxxix. Dixi ecce venio: in capite libri ſcriptum eſt de me vt facerē voluntatem tuam deus meus. Sic ergo ꝛ hac de cauſa iuit in hieruſalē. Lu. xij. Baptiſmo habeo baptizari: et quomō coarctor vt ꝑficiatur illud: Sic enim in charitate ꝛ in zelo redemptionis vrgebatur: vt firmata facie feſtinaret pati pro nobis. Pſal. lxviij. Zelus domus tue comedit me.

Et miſit nuncios an̄ conſpectū ſuum et euntes intrauerunt in ciuitatē Samaritanoꝝ vt parēt illi

Agit h̄ De diſcretiōe cauti'. quia p̄miſit nūcios Ut reciperet̄. Ne ſi pſonaliter abijceret̄: vilificaret̄ in ocul' eoꝝ q̄ crediturī erāt in eū. Premiſit etiam nuncios Ut teneret formā doctrine quā tradidit Mat. x. In quācūq3 ciuitatē aut caſtellū intraueritis: interrogate q̄s in ea dignus ſit. et ibi manete Diſcipuli igit̄ p̄miſſi q̄rebāt Quis dign⁹ eſſet in ciuitate vt tātū reciperet hoſpitē. Et nō inuenerūt. Ut forte veri⁹ eſt Quia etiam dixerat diſcipulis q̄ ad p̄dicandū nō intrarent in ciuitates Samaritanorū Forte miſit vt emerent: ꝛ ꝓprijs manib⁹ parēt. Et q2 ſicut dr̄ Jo. iiij. Judei nō couturit̄ Samaritanis: etiā nō iuenerūt apō quē cibos emptos p̄parerent. Et q̄uis hoc totū p̄ſciret dn̄s: tn̄ p̄miſit: Ut ex euentu non receptiōis: inſtruendi acciperet oportunitatē. Et h̄ eſt q̄ dr̄ **Et miſit nuncios** Joannē ꝛ Jacobū **vt p̄pararēt illi** Miſit autē **an̄ cōſpectū ſuū** vt corda eīā excitarēt ad occurrēdū in deuotōe ꝛ gratitudie ꝯſpectui ſuo. Lu. x. Miſit eos binos in omnem locū ꝛ gentē q̄ erat ipſe venturus D' 3

Et non receperunt eum quia facies eius erat in hieruſalem.

Ecce Ingratitudo. Propt̄ cōtētiōeꝫ eīm ꝛ emulationē q2 ſamaritani ꝯtēdērt q̄ i mōte Samer eēt adorandū vbi p̄res adorauerunt. Judei aūt quia hieroſolymis eſt locus vbi adorare oportet: non

receperunt aliquē qui pgebat in hieruſalē adorare. Et hoc eſt quod ſequit. [quia facies ei⁹] exterior. Precēdebat eni in habitu ⁊ geſtu pegrinū euntē in Hieruſalē ad adorandū. Lu.xxiiij. Tu ſolus pegrinus es in hieruſalē. Jo.iiij. Pīes noſtri in mōte hoc adorauerūt: ⁊ vos dicitis. qꝛ hieroſolymis eſt locus vbi oportꝫ adorare. Eſt aūt factū Samaritanorū adhuc ſimile opibꝯ hoīm ſeculariū: q̄ derident ⁊ abijciūt omnes in hieruſalē celeſtem euntes. Job.xxx. Deridēt me iuniores tēpore quoꝝ patres nō dignabar ponere cū canibus gregis mei. Hi ſunt qui abijciunt eū: ⁊ non recipiūt ſaluatorē. j. Coꝛ.iiij. Tanq̄ꝫ purgamenta huius mundi facti ſumus omniū peripſima vſqꝫ adhuc. Gene.xliij. Illicitū eſt egyptijs comedere cum hebreis. ⁊ ꝓphanū putant hmōi conuiuiū. Gene.xlvj. Deteſtant egyptij oēs paſtores ouiū. hoc eſt: cuſtodes animarū vl' virtutū que p oues ſignificant. Eccli.xiij. Sicut cōicabit lup⁹ cum agno aliquādo. ſic pctōꝛ iuſto.

Cū vidiſſent aūt diſcipuli eius Jacobus ⁊ Joānes dixerūt. Dñe Vis dicimus vt ignis deſcēdat ꝺ celo: et cōſumat illos.

Hic ponit Inſtructio diſcipuloꝝ in executiōe Poteſtatis. Tangunt autē Duo. Zelus idignationis diſcipuloꝝ. ⁊ Inſtructio zelū cohibens et ordinans. Tangunt autē Tria. Scꝫ. Zeli excitatio. Zelātiū noīatio. ⁊ Zeli ſub volūtate domini ordinatio. De Primo dicit [Cū vidiſſent aūt diſcipuli eius] Viſus eni malicie eorū ⁊ ingratitudinis ⁊ inuidie: excitauit zelū. Zelus eni ē virtus vt dicit Beda: que q̄libet mala videns corrigit ſi poteſt: ſi nō poteſt tolerat ⁊ gemit. Acceperunt aūt exemplū zelādi a Phinees Nūeri. xxv. Phinees fili⁹ Eleazari ſacerdotis: auertit irā meam a filijs iſrl. qꝛ zelo meo cōmot⁹ eſt cōtra eos. j. Machab.ij. Phinees dū zelat legē: accepit pactū ſacerdotij ſempiterni. Hac ergo de cauſa accenſus eſt in zelo furoꝛ eorū. [Jacobus et Joannes] qui filij tonitrui dicunt. Et iō p ignē coruſcare voluerūt ⁊ cōminatiōibꝯ intonare. Jacobus autē luctatoꝛ: pfectōēꝫ ſonat i actiua. Joannes aūt: in q̄ eſt grā: pfectōnēꝫ in ꝯtēplatiua vita. Iſta ei Duo debēt eſſe pparāta dño Jeſu Lu.x. Mulier quedā Martha noīe recepit Jeſū i domum ſuā. Et huic erat ſoroꝛ noīe Maria. [Dixerūt] Ecce Zeli ſub volūtate dñi cohibitio. Tāgunt aūt Tria. Profeſſio autoꝛitatis in dño. Cōformatio volūtatis cum dño. Ultio iniq̄tatis p dño. De Primo dic. [Dñe] Heſter.xiij. Dominus vniuerſoꝝ tu es. [Dñe] ergo dicūt cui⁹ legē preterire illicitū eſt. ⁊ cui⁹ oīe dictū legꝭ habꝫ vigorē. Eſa.xxxiij. Dñs legifer noſter. [Vis] Ecce Cōformatio volūtatis cū dño. Luce.xx. Nō mea volūtas ſed tua fiat. Matth.xxvj. Nō ſicut ego volo ſed ſicut tu. Itē Idem.vj. Fiat volūtas tua. ſicut in celo ⁊ in terra [dicimus] Ultōis zelus p dño aſſumpt⁹. iij. Regū.xix. Zelo zelat⁹ ſum p dño deo exercituū: qꝛ dereliquerunt pactū tuum [vt ignis deſcendat de celo] ad modū Helie iiij. Reg.j. Dixerūt aūt hoc quia poteſtatē quā acceperant: iā expti fuerāt in opatiōe ſignoꝝ. Et putabant magis p dño hanc ptātem eſſe exercēdam. Sicut Helias fecit ab igne dei cōſumi aduerſarios dicēs. Si hō dei ſum: deſcendat ignis de celo et deuoret te ⁊ q̄nq̄ginta tuos. Acceperant aūt iſti nomē a dño quo bonarges. hoc eſt: filij tonitrui dicebant. Et ideo p alijs ſicut tonitrua reputabāt ſe debere coruſcare p ignem in chri vltionē. Pſal. xcvj. Ignis añ ipm pcedet ⁊ iſlāmabit in circuitu inimicos ei⁹. Heb.x. Terribilis aūt eſt q̄dā expectatio iudicii ⁊ ignis emulatio q̄ cōſumptura eſt aduerſarios. Deut.xxxij. Ignis ſucceenſus eſt i furore meo ⁊ ardebit vſqꝫ ad inferni nouiſſima: deuorabitqꝫ terram cū germine ſuo ⁊ montiū fūdamenta cōburet. Uia igit hec induxerunt aplos q volueūt vlciſci p ignē. Et pcipue qꝛ dixerat dñs: Ignē veni mittere in terrā: ⁊ q̄d volo niſi vt accēdat Lu.xij. Hoc eni forſitan de igne materiali diſcipuli adhuc carnales intellexerūt.

Et conuerſus increpauit illos: dicēs. Neſcitis cui⁹ ſpūs eſtis

Hic tangit Diſcipuloꝝ inſtructio Qualiter in ſpū lenitatis ⁊ manſuetudinis oporteret exercere ptātem eccl'iaſticā ⁊ cenſurā: et nō in furore vel liuore vindicte. Dicit aūt Tria. Increpatione vidiſſe. Inſtructionē ignorantie. et Diſſimulationem diſpēſatoriā culpe. De Increpatiōe dt Duo. Ex geſtu eni corpis oñdit interiorē volūtatē mētiſ: cū dr [et cōuerſus] h̄ ē cōuerſiōe corpis dure reſpexit diſciplos ſeq̄ntes Ut oñderet ſe nolle vindictā quā intēdebāt iſligere pctōribꝯ. Ezech.xviij. Nolo mortē pctōris: ſed vt ꝯuertat ⁊ viuat. Sap.j. Deus mortē nō fecit ſed impij manibꝯ ⁊ vbis addꝗſierūt eā. Probauit aūt chꝛs p h̄ ſe eē filiū Jacob q̄ de filijs vltionē q̄rētibꝯ dixit Geñ.xlix. In cōſiliū coꝝ nō veniat aīa mea: maledict⁹ furoꝛ coꝝ q̄a ptinax: ⁊ indignatio coꝝ qꝛ dura. Probauit etiā ſe eē filiū Dauid q̄ filijs Saruie q̄rentibꝯ vltionē facere p eo: dixit. ij. Reg.xix. Cur efficimi mihi hodie in ſathan. Ergo ne hodie interficiet vir i iſrael: [increpauit illos] Scdm eſt In q̄ ponit Increpatio vboꝝ. Ps.lxvij. Increpa feras arūdis. hoc ē feroces ⁊ vacuos. Job.v. Increpatōeꝫ dñi ne reprobes. He.xij. Quis fili⁹ quē nō corripit pater? [dicēs] hoc ē: inſipiētiā coꝝ arguēs [Neſcitis] hoc eſt: nō attēdiſ [cuius ſpūs eſtis] hoc ē: in cui⁹ ſpū ſigti eſtiſ i diſcipulatu meū Ille eni ē ſpūs Charitatiſ ⁊ Bēignitatiſ ⁊ Sufferētie maloꝝ. Charitatiſ q̄dē q̄ etiā p inimiciſ aīaꝫ ponit Rho.v. Cōmēdat aūt de⁹ ſuā charitatē in nob: qm̄ cū adhuc inimici eſſemus chꝛs pro nobis mortu⁹ eſt. Benignitatiſ aūt q̄ bonū p malo etiā malis impēdit vt ad pniam adducat. Rho.ij. An diuitias bonitatiſ eius ⁊ longanimitatis contemnis? Ignoras quia benignitas dei ad penitentiam te adducit? Sufferentie autem qua ſepe ſufferentia mali plus valet ad correctionem q̄ꝫ vindicta. Unde etiam Samaritani poſtea per mulierem et dominum conuerſi penitentiam egerunt. Joan.iiij. Et q̄ modo re- Ez

ripe noluerunt ad ſe mittentē: tunc ꝑ ſe excuſos de ciuitate: ad ſe vocauerunt abſentē. Unde glo. Nō ſemꝑ in eos qui peccant eſt vindicandū. qꝛ Nōnū ꝙ amplius ꝓdeſt: clemētia ad patientiam: lapſo ad correctōnē. Deniqꝫ: ſic ſamaritani ātꝰ crediderūt: a quibꝰ hoc loco ignis arcet. Ut [Neſcitis cuius ſpūs eſtis] hoc eſt: ꝙ nō habetis in pn̄ti ſpiritū. quia Spūs ſonat iram: eoꝙ in ira naribꝰ amplia tis ſufflat ſpūs. Eſa.ij. Quieſcite ab homine cuius ſpūs eſt in naribꝰ eiꝰ. Et hūc ſenſum adiuuat interlinearis dicēs. Perfecta virtus non habet ſtudium vltionis. nec vlla iracundia: vbi charitatis eſt plenitudo. Jaco.j. Patiētia opus ꝑfectū habeat: vt ſitis ꝑfecti ⁊ integri in nullo deficientes.

Filius hominis non venit aīas ꝑdere ſed ſaluare. Et abierūt i aliud caſtellum

Tangit Cauſam: ſimul ⁊ Exemplū Dicit aūt [Filius hominis] quia in hūanitate nr̄am ſalutē eſt opatꝰ [non venit] in mūdū [aīas hoīm] hoc eſt: aīales vitas hoīm [ꝑdere] quibus ꝑditis etiā aīa ꝑderet in gehēnā [ſed ſaluare] Ideo enī ⁊ Jeſus: hoc eſt ſaluator appellat. Joā.iij. Nō enī miſit deꝰ filiū ſuum in mundū vt iudicet mundū: ſed vt ſaluet mūdus ꝑ ipm̄. Joan.xvij. Quos dediſti mihi cuſtodiui: et nemo ex eis ꝑijt: niſi filiꝰ ꝑditionis. Aliqn̄ tn̄ in ſpūalibus factis aplīs talem vindictā exercendi poteſtatē dedit. Sicut Petro in Ananiā ⁊ Saphirā vxorē eius. qꝛ Mors taliū obſtinatoꝝ: viuentibꝰ vtilē metū incuſſit. Et tūc zelo edificatōis ⁊ iuſticie exercet in tales. Sic ⁊ dn̄s ait Exo.xxij. Maleficos nō patieris viuere Jſti aūt Samaritani magis ex ignorantia ꝙ ex malicia peccauerūt. Putabāt enī eos n̄ recipi debere: qui in hierl'm adorabant: eoꝙ patriarche ſpū dei ꝑditi in monte adorauerant. et ſua autoritate loca oratiōi: ꝯſecrauerāt [Et abierūt] Ecce Diſſimulatio culpe ingratitudinis ad tempꝰ [Abierunt] g̃ diſſimulantes patiēter [in aliud caſtellū] vbi ſunt recepti iuxta doctrinā dn̄i Si ꝑſecuti vos fuerint in vna ciuitate: fugite i aliā: Mat. x. Dicit tn̄ Mar.xij. ꝙ expectabāt ſiqꝫ eos inuitaret: et nō inuenientes: tūc demū ibant ad caſtellū aliud. De his tn̄ ſuꝑ Marcū plura dicta ſunt.

f Actum eſt aūt ambulātibus illis in via: dixit quidā ad illum: Sequar te quocūqꝫ ieris.

F.3 Hic incipit pars illa In qua agit de Sequela ꝑtātem chri accipientiū. Introducunt aūt h̄ Tria Quoꝝ Primū oſ̄dit Seqntiū ſimplicitatē. Secundū aūt Seqntiū ⁊ opis finē. Tertiū aūt Sequentiū expeditionē. Et ſm̄ hec tria Tres introducunt h̄ hiſtorie. In Prima haꝝ hiſtoriaꝝ dicunt Tria. Qn̄ ⁊ Ubi factū eſt. Dolū accedentis ⁊ duplicitatē determinatā ⁊ reſpōſionē eruditōis. De ſimplicitate ꝓcedentis. De Primo dr̄ [Factum eſt aūt] ſm̄ dei diſpoſitionē [ambulātibus illis in via] Nō imediate poſt ꝓmiſſa ſed diu añ Sicut patet Matt.viij. Ubi eadē hiſtoria inducit: poſt deſcēſum de mōte. Quia ſicut iādudū diximus: hiſtorie ab euāgeliſtis nō introducunt ſm̄ ordinē tpis. Sed potꝰ ſm̄ ꝙ faciūt ad ſuoꝝ ꝓpoſitorum declarationē [Dixit q̇dā ad illū] Mat.viij. dr̄ ꝙ fuit vnus de ſcribis q̇ ꝓſumptionez habuit ſciē [Sequar te] Duo tangit in dicto. et Unū innuit in intētione dicendi. In dicto Speciē pretēdit pietatis: et Faſtū ꝓmittit ꝓſumptōis. Speciē pietatis ꝓtendit cū dr̄ [Sequar te] Hoc enī pietatis eſt ⁊ religionis. Matth. vij. veniūt in veſtimentis ouiū: intrinſecꝰ aūt ſunt lupi rapaces .ij. Cor.xj. Ipſe ſathanas trāſfigurat ſe in angelū lucis. Non eſt g̃ miꝝ ſi miniſtri eius transfigurant velut miniſtri iuſticie quoꝝ finis erit ſm̄ opa ipſoꝝ. Iſti ſūt hypocrite ſignificati ꝑ gabaonitas Joſ.ix. veſtibꝰ vilibus ⁊ veteribꝰ ⁊ cōciſſis induti erāt: ⁊ deceperunt filios iſrl'. Addit aūt h̄ qḋ eſt faſtuoſe ꝓſumptōis cū dr̄ [quocūqꝫ ieris] Qui nec ꝑ vnā viam ꝑfectionis Ducē ſeqꝫ poſſet. Eſa.xvj. Audiuimꝰ ſuꝑbiā Moab: ſuꝑbꝰ eſt valde: ſuꝑbia eiꝰ et arrogantia eiꝰ pluſqꝫ fortitudo eius. Propter h̄ irriſorie de talibꝰ dr̄ Job.xj. Forſitan veſtigia dei cōprehēdes ⁊ vſqꝫ ad ꝑfectū oīpotentē reperies. ꝑfectiſſima cū deo ſponſa trahi vt ſequat deſiderat. Et iſte vēto plenꝰ ſeqꝫ ꝓmittit deū q̇cūqꝫ erit. pš.xviij. Exultauit vt gigas ad currēdā viā a ſummo celo egreſſio eiꝰ. Et q̇s ſeqꝫ poſſet ſic precurrentez: Eccles.ij. Quid ē hō vt ſeqꝫ poſſit regē factorē ſuū: Tertiū aūt qḋ innuit in dicto ſuo eſt Intētio doloſa. Intētione enī lucrādi ſeqꝫ voluit: vt ꝑtātem acceptā ad miracl'a facienda ad lucꝝ cōuerteret: ſicut Simō Act.viij. q̇ oblato ꝓcio dixit aplīs Date mihi hāc ꝑtātem vt cuicūqꝫ impoſuero manꝰ accipiat ſpm̄. Pš.xxxv. Iniq̇tatē meditatꝰ ē in cubili ſuo: aſtitit oī vie nō bone: maliciā aūt non odiuit ⁊c̄. Eccl.j. Acceſſiſti maligne ad dn̄m ⁊ cor tuū plenū eſt dolo ⁊ fallacia

Dixit illi Jeſus. Uulpes foueas habent ⁊ volucres celi nidos: filius aūt hominis non habet vbi caput ſuum reclinet

Hic ponit Doli cōfutatio ꝑ dn̄i riſionē. Et qꝛ doloſus fuit ⁊ ꝓſūptuoſus: ꝓpter h̄ vtrūqꝫ ꝑ ſimilitudinez in eo arguit: oſ̄dēs ſe in neutro eoꝝ ꝓcedere. Et idō tales ſe ſeqꝫ n̄ poſſe. Et h̄ eſt qḋ dr̄ ꝯ dolum [Vulpes foueas hn̄t] Uulpes vt dr̄ Iſid. dr̄ ꝙſi volupes. qꝛ pedes facile in quālibet voluit anfractus. Eſt enī aīal aſtutū: callidū: doloſum: inſidiatiuū: ⁊ venatiuū: i latebroſis cauernis anfractuoſ habitatiuū. Et tal' fuit iſte in aſtutia accedēs ⁊ calliditatē In calliditate ꝯcupiſc ⁊ auaricie dn̄m q̄rēs. In dolo tētās. In īſidijs obſuās. Per lucroꝝ appetitū ſeqn̄s. In latebroſ anfractibꝰ ſe abſcōdere putās. De Primo Gen̄.iij. Serpēs erat callid. cunc. aīantibꝰ tre. Cāt.ij. Capite nob vulpes ꝑuulas q̇ demoliunt vineas. De Scđo Oſe.vij. Applicuerunt quaſi clibanū cor ſuū cū inſidiaret eis. De Dolo Hiere.ix. Sagitta vulnerans lingua eoꝝ: dolum locuta eſt. Ideo dn̄s Lu.xiij. Herodem vocat vulpem: dicens, Dicite vulpi illi quia ecce demonia

eijcio. ⁊ ſanitates pficio hodie ⁊ cras. ⁊ die tertia
ↄſūmor. Callide autē vulpes ſunt Samſonis: q̄
ignee ſunt: comburūt ſegetes. q₂ attrahunt q̄cq̄d
eſt fructiferū aut lucroſum. De Inſidijs dr̄ p̄s.
ix. Sedet in inſidijs cū diuitibus in occultis: vt
interficiat innocentē. De Venatōe Ps̄. ix. Inſi/
diat̃ vt rapiat pauperē: rape paupez dū attrahit
eū. Threnis. v. Propter montē ſion q₂ diſperijt:
vulpes habitauerūt i eo. Habitat autē in cauer
nis: quia ſequēs lucrorū appetitū: in abſconditis
ambulat. nec poſſunt dep̄hendi vie eius. p̄s. lxij.
Introibūt in inferiora terre: tradent̃ in manus
gladij: ptes vulpiū erūt. Eſa. xxix. Ve qui pfūdi
eſtis corde: vt a dn̄o abſcōdatis cōſiliū: quorū
ſunt in tenebris opa. ⁊ dicūt: q̄s nos videt? Sic
ergo vulpes: hoc eſt: volupedes in omnē doluz:
ſunt in hypocriſi loquētes mendaciū, habētes q̄/
b.3 dem ſpeciē pietatis: vtutē autē eius penit⁹ abne
gātes. ij. Timo. iij. Iſti [habent foueas] h̄ eſt:
decipulas: in quas alij incidāt. ⁊ ſepe cadunt in
eis. p̄s. lvj. Foderūt ante faciē meā foueā ⁊ inci/
derūt in eā. Hiere. xviij. Foderūt foueā anime mee.
Per iſtā ergo ſimilitudinē pcuſſa eſt aſtutia do/
loſa iſti⁹. Sequit̃. [Et volucres celi nidos]
Volucres alta petētes: ſunt p̄ſumētes et ſupbi.
Sicut iſte q̄ ad magna dei dona cogitauit aſcē/
dere. ⁊ magna de ſe p̄ſumpſit. Apoca. xviij. Facta
eſt babylon cuſtodia oīs volucris immūde. De/
mones eni alta petētes tales cuſtodiūt. Iſte vo/
lucres i altis habēt nidos. Abd̄. Si exaltat⁹ fue
ris vt aq̄la: ⁊ int̃ ſidera poſueris nidū tuū: inde de
trahā te: dr̄ dn̄s. Ambitioſus ei ſp̄ i altiſſimo nidi
ficat i corde ſuo. dicēs illd̄ Eſa. xiiij. Aſcēdā i celū:
ſup̄ aſtra celi exaltabo ſoliū meū. Oñdit autez
i ſe nihil taliū eē dicēs [Filius aūt hoīs] Mi/
nora de ſe p̄dicans ꝓpter hūilitatē: dicit ſe filium
hominis qui eſt dei filius. Rho. xij. Nō alta ſapiē/
tes ſed hominibꝰ ↄſentiētes: formā ſerui p̄tēdēs
qui eſt dn̄s omniū [nō habet] Simplicē p̄tēn/
dit paupertatē. Q. d. Nihil egoipe prāte mea lucra
tus ſum. q₂ non habz fili⁹ hominis in humanis.
[vbi caput ſuum reclinet] q̄ ē̃ minima quies
ſiñ neceſſaria quietes. Ideo Nat⁹ i p̄ſepio caput
ih mutuato quieuit diuerſorio Iuuenis p̄dicās
Nō ꝓpria q̄euit domo. Crucifix⁹ moriēs ad caput
nullo ſuſtētat⁹ eſt receptaculo. Vt in oībꝰ vez ſit
quod dr̄ Io. j. In ꝓpria venit ⁊ ſui eū nō receperūt
Hiere. xiiij. Quaſi colon⁹ futur⁹ es in terra. ⁊ q̄ſi
viator declinās ad manendū. Ps̄. lxxxvij. Pau
p ſum ego: ⁊ i laboribꝰ a iuuētute mea. Exaltatus
aūt i cruce: hūiliat⁹ ſū: turpatōe ignominioſe cru
cis: ⁊ ↄturbat⁹ multa penalitat̄. Natū eni ſui ñ
receperūt. Predicās q̄ſi viator colon⁹ cordiū. In/
ſtabil' d̄ loco ad locū declinauit: ad diuerſa deſerti
⁊ habitatōiſ hoīm loca. Moriēs āt i cruce eleua
t⁹ ⁊ oblat⁹ etiā capit̄ caruit receptaclo. ⁊ iō iclina
to capite tradidit ſpm̄ Io. xix. Quia nihil fuit qd̄
nutās caput mortui retineret. Sic p̄ceſſit vitās
p q̄s vias dol⁹ ⁊ hypocriſ mēdax ſeq ñ deſiderat

a **It autē ad alterū. Sequere me. Ille aūt dixit. Dn̄e Per mitte mihi primum ire ⁊ ſepelire patrem meum.**

Hic agit̃ De Sinceritate intentionis: ſequentiū.
et De fine opis eorū. Tangunt̃ aūt h̄ Tria: Pri
mū eſt Inuitatio deuoti ad ſequendū. Secundū
Dilatio ſequēdi: ad pietatis officiū explendū. Ter
tiū eſt Inſtructio ſimplicis q̄ Nō meli⁹ bonū: p/
pter min⁹ bonū intermittendū. Attendēdū aūt
Q̄ iſte diſcipulus quē h̄ dn̄s inuitat ad ſequēdū
a quibuſdā dicit̃ fuiſſe Philippus apoſtol⁹. Qui
lz Ioan. j. venerit ad dn̄m: et etiam alios induxe/
rit: tamē poſtea ad ꝓpria rediens: et cognitionem
dn̄i aſſecut⁹ ſit: et nunc in toto ad relinquendum
ꝓpria ſit vocatus: hoc tamē non eſt autēticū. Qui/
cunqꝫ aūt fuerit: conſtat q̄ deuotus ⁊ ſincerus fu
it: motus ex ſermone dn̄i in monte ⁊ ſanctificat⁹.
Et ideo deſideriū ſuum ad ſequendū p verbū dn̄i
eſt p̄uentum Et ideo dicit [Ait aūt ad alterū]
videns eum deuotū. et ideo vocando p̄ueniēs de/
ſiderium eius. Ps̄. xx. Dn̄e p̄uenisti eum in bn̄di
ctionibꝰ dulcedinis. Job. xiiij. Vocabis me et ego
reſpōdebo tibi: operi manuum tuaꝝ porriges de
xteram. Deſiderio eñ̄ cupiebat trahi. Can. j. Tra/
he me poſt te curram⁹ in odorem vnguentoꝝ tu/
orū. Vidit eñ̄ vnctiones ſanitatis eum in oībus
pficere infirmis. Et ideo toto corde ſeq deſiderās
et hūilis: ſe ad ſeq̄ndū indignū tantuz dn̄m repu/
tans: expectabat deſideratā vocant̄ inuitationem
[Seq̄re me] dicit̄ oībꝰ. q₂ tuis rebꝰ familiari/
bus oneratus: ſeq me non poſſes [Seq̄re] q̄dē
toto corde. Nō aliquā cordis tui deceтero portio/
nē familiaribꝰ rebꝰ impēdens. Dañ. iij. Nunc ſeq/
mur te in toto corde noſtro ⁊ timemus te: et que/
rimus faciem tuā [Seq̄re me] inquā Vitam:
ne occupatus cum mortuis impediar̄ ⁊ moriar̄
Oſee. vj. Viuemus in conſpectu eius: ſciemus: ſe/
q̄murqꝫ vt cognoſcam⁹ dn̄m. [Sequere] adhuc
nullo retardat⁹ vt p̄cedentez cōp̄hendas. Phil'. iij
Sequor ſiq̄ mō comp̄hendā in quo ⁊ comp̄hen/
ſus ſum [Sequere] igit̃ [me] ſignanter ⁊ non
aliū. Nō eſtū auaricie. Sicut dr̄ Oſe. xij. Effraim
paſcit ventū. et ſequit̃ eſtū tota die: mēdaciū ⁊ vaſti/
tatē multiplicat. Sic eñ̄ ſeq voluit ille: quē vulpi/
et volucribꝰ celi cōpaui. Sz tu [me] ad ſupna vo
cātē [ſeq̄re] Phi. iij. Que q̄dē retro ſt̄ obliuiſcēs
ad ea vo q̄ ſūt priora extēdēs meipm: ad deſtinatū p/
ſeq̄r brauiū ſupne vocatiōis in chr̄o ieſu [Ille āt
dixit] differēs obediētiā iſecutiōis p occupatiōez
officij pietat̄. In hac aūt dilatiōe dr̄ Tria. Profeſ
ſionē fidei cu⁹ q̄ ſeq̄ndus eſt. Petitionē indulgen/
tie carnalis affect⁹ qui ab ipſo creatore inditus eſt
Et Allegationē officij pietat̄ Qd̄ A Patriarchis
eſt obſeruatū: A Sanctis iſtitutum: ⁊ Ab Ange/
lis cōmendatū. De Prio dr̄ [Dn̄e] Profitet̃ eñ̄
dictū cui⁹ iuſſiōi credit obediēdū eē. Act. v. Obedi/
re oportz deo magi̅ q̄ȝ hoībꝰ. Ps̄. cxv. O dn̄e ego
ſeru⁹ tu⁹. [pmitte] h̄ ē idulge nature quā feciſti.
Exo. xx. Honora parētes. Impiū videt̃ ſi ñ exhibet
officiū pr̄no fuerit: ſup q̄ et ſacerdos ↄtaminad⁹ Le
ui. xx. Et iō idulge [primū ire] Nō ei renuo obe/
diētiā ſz ordinē (alꝰ ordic) charitat̄ differo: q̄ prio

ordinat ad proximos ꝛ poſtea ad alios. Cant.ij. Ordinauit in me charitaté. Greg. Per obediētiā nunq̄ʒ papit̄ malū fieri.ſed nónunq̄ʒ ꝑ obediētiaʒ bonū qḋ fieri poſſet papit̄ intermitti [ſepelire patrē meū] Hoc a Patriarcha Joſeph eſt obſeruatū Gen.l. Aſcēdā ꝛ ſepeliā patré meū:ac reuertar. A Sctis eſt hoc inſtitutū Tob.iiij. Cū acceperit de⁹ aīam meā:corp⁹ meū ſepeli. Hoc eſt ab Angelis cómēdatū Tob.xij. Qñ ſepeliſti prandiū et ſepeliebas mortuos:ego obtuli orationé tuam dño. Hoc eñ dixit Raphael angelus.

Dixitq̄ʒ ei Jeſus. Sine vt mortui ſepeliant mortuos ſuos.

D 3 Ecce Simplicitatis inſtructio. Dicit aūt Duo Quoꝝ Primū eſt Diſcretiōis. Secundū autem Priuilegiate dignitatꝭ. Id qḋ eſt diſcretiōis inuit Tria. Quoꝝ Unū eſt: Ut qḋ eſt vanitatis: dimittat̄: q̄uāſi cóiunctū ſit pietatis officio. Secūdū aūt Q̄ Diſcretio habenda eſt in officijs pietatis. Tertiū Q̄ Id qḋ min⁹ eſt: cómittat̄ vicarijs: et Id qḋ mai⁹ eſt fiat ꝑ noſipſos. Primū innuit in hoc ꝙ dı̄ [Sine] hoc eſt: ꝑmitte. Et non ꝑmittit̄ niſi malū. Q.d. Solennitas ſepulture quā vanitas hoim ſibi ad ſolaciū:nó mortuis ad ſuffragiū:inuenit:ſinēda eſt alijs. et nó a te: q̄ ad eterna feſtinas exercēda. Quid eñ pfuit diuiti purpurato ſolennis tūba ꝛ multa deflens turba qñ ſepultus eſt in inferno in aīa. hoc tñ ꝓpter triſtitie temperamentū ſinendū eſt. Gen.xxiij. Princeps dei es apud nos:in electꝭ ſepulcrꝭ noſtrꝭ ſepeli mortuum tuum [vt mortui ſepeliāt mortuos ſuos] In h̄ notat̄ Diſcretio hn̄da in officijs pietatꝭ Et notant̄ Tria diſcernēda. Scʒ Sepulture neceſſitas. Sepelientiū indignitas. et Sepulti Jnidoneitas. Nulla eñ inſtans neceſſitas ſepeliendi nob incūbit:vbi multi alij ſunt:ſe vltro offerētes ad ſepulture officiū. Sed eſſet neceſſariū ꝑ nos fieri ſi alij ſepeliētes nó inuenirent̄. Sic Tob.ij. dı̄ ꝙ ſepeliuit iugulatos in platea iacētes. Secūdū eſt Indignitas ſepelientiū Quā notat cū dicit [vt mortui] Et notat̄ ꝙ iſti fuerūt ifideles in peccatis mortui. Job xxxvj. Moriet̄ in tempeſtate aīa eoꝝ:ꝛ vita eoꝝ inter effeminatos.j. Timo.v. Que in delitijs eſt: viuēs mortua eſt. Et cū talibꝰ participare viro iuſto eſt incongruū. q2 Quāuis aliqñ pietati dent operā:tñ in mó hñt vanitaté: et in fine magis attēdūt ſeculi pompā q̄ʒ pietaté diuinā. Tertiū ē Mortui Jmdoneitas. Et hāc notat cū dı̄ [mortuos ſuos] Nó eñ diceret̄ eſſe mortu⁹ eoꝝ. hoc eſt:mortuoꝝ:niſi eſſet oīno a ſctóꝝ morte ſepat⁹. Sancti eñ:mortui dicunt̄ dei. Eſa.xxvj. Uiuēt mortui tui: interfecti mei reſurgent. Apoc. xiiij. Bti mortui q̄ in dño moriunt̄. Iſte aūt ſuus mortuoꝝ mortu⁹ dı̄:q2 filio credēte:pr̄ in infidelitate ꝛ patris remāſit.et ſic vita funct⁹ ē. Ps.cxlv. Exibit ſpūs eius et reuertet̄ in terram ſuam: in illa die ꝑibunt oēs cogitatióes eoꝝ.j. Machab.ij. Gloria viri pctóris ſterc⁹ ꝛ vmis eſt:hodie extollitur ꝛ cras nó inuenieť: q2 cóuerſus eſt in terram ſuā. Tales autē indigni ſūt ſepultura. Et maxime vt viri ſcti occupēt̄ exequijs eoꝝ. Eſa.xiiij. Quaſi cadauer putridū:non habebis cū ſanctꝭ conſortiū in ſepultura. Et patet ex hoc peccare eos qui intra ſancta loca ſepeliūt peccatores:ꝛ multū occupant̄ funeribꝰ eoꝝ. Et ex his Tertio colligit̄ Qñ nó vrget neceſſitas:hoc eſſe ꝓpter meliora dimittēdū. Leui.xv. Doce filios iſrael cauere imūdicias vt non inueniant̄ (al's moriant̄) in ſordibꝰ ſuis. Nó eñ cómunicandū eſt talibꝰ.

Tu autem vade et annuncia regnum dei.

Ecce Quid in Intētione ꝛ opis executiōe principaliter eſt habendū. Sic Paulus pdicauit:et ꝓpť pdicare:baptizare intermiſit.j. Corinth.j. Neminem baptizaui niſi Criſpum ꝛ Gaiū. Baptizaui aūt ꝛ Stephane domū. Nó eñ miſit me dñs baptizare ſed euāgelizare. Et hoc ē qḋ dı̄ [Vade] ꝓficiēdo ad vicos:villas:caſtella:ciuitates. Marci vl. Ite in orbē vniuerſum ꝛ pdicate euāgelium. Lu.x. Ecce ego mitto vos [et annūcia] hoc eſt: ad capacitaté auditoꝝ nūcia. Eſa.xij. Annunciate hoc in vniuerſa terra [regnum dei] Hoc ē:diſtributio iuſtitie diuie ꝑ q̄litate meritoꝝ. Mat.xj. Regnū dei vim patit̄ ꝛ violenti rapiūt illḋ. Matthei.iij. Pniam agite appropinq̄bit eñ reg.celoꝝ.

e Et ait alter Sequar te dñe

Hic agit̄ De ſequentiū expeditione. Dicūt̄ aūt h̄ Tria. Primo eñ tangit̄ Iſti⁹: ad ſequēdū libera ꝛ ſpōtanea oblatio. Scḋo aūt Queſita ad ſeq̄ndū:vtilis vt ſibi videbat̄ dilatio. Tertio autē ponit̄ Differētis ſeq̄lā inſtructio. De Primo dı̄ [Et alter ait] alteritate animi a Primo vulpina (al's vulpino) ſepat⁹:q2 iſte bon⁹: ille aūt mal⁹ fuit. Nume.xiiij. Caleph qui plenus eſt alio ſpiritu. A Scḋo aūt alter.q2 Ille pietate officij inſtantis: Iſte autē vtilitate rei familiaris diſtulit [Sequar te domine] ſpontanee me offerens ad te dñm meum ſequendū.j. Regū.xij. Si timueritis dñm ꝛ audieritis vocē eius:et ſeruieritis ei: et nó exaſperaueritis ſermones eius:eritis ꝛ vos et rex veſter qui impat vobis: ſequentes dominū deuʒ veſtrū. Timor eñ facit recedere a peccato ne cadatur per deuium. Audire aūt vocem: illuminat viā ad ſequendum. quia Lucerna pedibus meis verbum tuū:ꝛ lumen ſemitis meis Pſal.cxviij. Seruire aūt illi:facit de familia ſequente. Non exaſperare aūt ſermones:cóſeruat ne auertamur a ſeq̄la Et tunc ꝑfecte ſeq̄mur. J. 9

Sed ꝑmitte mihi primū renunciare qui domi ſunt

Ecce Dilatio. Et tangit Duo. Quorū Primū eſt Humane infirmitatis. Secundū aūt eſt Utilitas rei familiaris. Primū notatur in hoc ꝙ dicit [permitte me primū ire] hoc eſt: Indulge: quod infirmitati humane debet̄. Hec eñ non pót carere ſolacijs. Et h̄ eſt qḋ dı̄ Gen.xix. Eſt ciuitas ad quā poſſum ꝯfugere ꝓpe.et nunq̄d non parua eſt.et ſaluabor in ea. Hec eñ ciuitas eſt rei familiarꝭ vtilitas: in qua ſaluat̄ vita animalis. Et hanc iſte ſibi petit indulgeri [et renunciare]

hoc eſt:ordiare cū relictione.[his q̄ domi ſūt] que ad vite hui⁹ ordinata ſunt neceſſitatē. Hic cū ⁊ ſeq̄ dn̄m voluit.⁊ tamen ordinare de ꝓuiſione future neceſſitatis :vt ex ordinatōe illa future neceſſitati p ſuos ꝓuideret. Attendēs hoc qḋ dicit Apl'us.j.Timo.iij.Siquis ſuorū ⁊ maxime domeſticorū curā nō habet:fidē negauit:⁊ eſt infideli deterior. Voluit ergo domui ſue diſponere ⁊ ſibi Eſa.xxxviij.Diſpone domui tue. Prouerb.vlt. Cōſiderauit ſemitas domus ſue. ⁊ panem ocioſa nō comedit. Hec cū ordinata charitas eſſe videbatur.

Ait ad illū Jeſus. Nēo mittēs manum ſuam ad aratruȝ: ⁊ aſpiciens retro.apt⁹ eſt regno dei.

Ecce Inſtructio. Pſal.cxviij. Bonitatē ⁊ diſciplinā doce me dn̄e.[Nemo mittēs manum ad aratrū] Attēde ꝙ dn̄s p metaphorā arantis viā docet ꝑfectōis. Iſte eni ⁊ tēporaliū voluit habere ſolaciū:⁊ tamē ſequi dominū in via ꝑfectionis:⁊ verbi dei p̄dicatōis. Putans eandē viam ꝑfectis ⁊ impꝑfectis eſſe propoſitā. Quāuis enim infirmis hoc ſufficiat:tamē ꝑfectis viris:⁊ precipue in primitiua eccleſia hoc nō fuit ꝯceſſum .vt ſimul ſaperēt ea que ſurſum ſunt.⁊ ea que ſuper terram. Aratrū igit̄ In quo ſūt due ſtiue vl' vna. Due q̄dem ꝓpter duo p̄cepta dilectōis dei ⁊ proximi. In quo etiā eſt lignū lōgitudinale: quod ē ſignū rectitudīs iuſticie mādatorū. ⁊ In quo eſt vomer verbi dei:⁊ ferrū de ſube⁹ cauās terraȝ diuini timoris: dat̄ in manu ei⁹ q̄ res familiares poſtpoſuit.⁊ vtilitatib ꝓꝑꝫs renūciauit. Sic iij Reg.xix. Heliſeus in duodecim arantib ꝓpt̄ duodenū apl'oꝝ numerū. Unus erat ſanitatum pietate affectus :cum dicit̄. Oro tamen permitte mihi primū vt deoſculer patrē meū. Dicat ergo X ſic[mittens manū] ſollicitudinis ſuſcepte [ad aratrū] arationis.⁊ ꝑaſſiōes cordiū: vt inſerat diuine gratie ſemen :ad metendum fidei et bonorū operum fructū: Et cū vxore Loth Gene. xix.[aſpiciens retro] ad rei familiaris ſolaciū ⁊ ſollicitudinē[aptus eſt regno dei] hoc ē:regimini ⁊ opi regni dei.hoc eſt: eccleſie .quia ſicut ſupra dixim⁹ Regnum dei ex multis conſiciatur. ⁊ ideo multiꝗ cōparatur.ij. Timoth.ij. Nemo militans deo:īplicat ſe ſecularib negocijs:vt ei placeat cui ſe ꝓbauit.j.Corinth.ix. Omnis q̄ in agone contendit:ab omnib ſe abſtinet. Et ideo inter omnes Apoſtolos:vnus ſolus curā rei familiaris nimis diligens:dum vltra modū propriā vtilitatē procurare voluit:dominū tradidit ⁊ vendidit: ⁊ ſeipm̄ tandem laqueo ſuſpendit. Matth. xxvij.j.Timoth.vlti. Qui volunt diuites fieri incidunt in tentationē ⁊ in laqueū diaboli. Ideo dicit Apl'us Phil.iij. Que mihi fuerunt lucro hec arbitratus ſum vt ſtercora :vt chriſtum lucrifacerem. Hoc igit̄ eſt qḋ intēdit in ꝑabola.

Explicit Prima pars Poſtille venerabilis dn̄i Alberti magni Ordinis Predicatorū ſup Lucam vſqȝ ad Decimū capit'm

Scd̄a Pars Poſtille
Super Lucam.

Venerabilis dñi: domini Alberti magni quondam Ratiſponenſ Epiſcopi Ordinis Predicatorum.

Capitulum.x.

POſt hec autem deſignauit dñs et alios ſe-
ptuagintaduos
⁊ miſit illos bi-
nos ante faciem
ſuã in oẽꝫ ciuita
tẽ ⁊ locũ quo erat ipſe venturus.

A Glo. Sicut in Apoſtolis forma eſt Epoꝝ: ſic
in Septuagintaduobꝫ forma ẽ Preſbyteroꝝ ſe-
cundi ordis. Septuagintaduo mittunt: q̄ totidẽ
linguaꝝ gentibꝫ euãgeliũ p̄dicent. Ut ſicut ꝑmũ:
xij. Apl'i ꝓpter. xij. tribꝫ iſrl'. Ita ⁊ hi ſeptuagintaduo
propt' ceteras gentes deſtinent' imbuẽdas. Uel quia
chriſtus ſe diem: Apl'os vero horas huius diei nominat:
vt ꝑ hunc numeꝝ p̄dicantiũ ſignificet ſe fidẽ trini
tatis mũdo annũciaturꝝ. Sicut ſol triduanũ ſue
lucis ambitũ ꝑ ſeptuagintaduas horas efficere ſo
let. Tangit glo. hoc q̄d dr' Jo. xj. Nõne duodecim
hore ſunt diei: q̄ ambulat in die nõ offendit. q2 lu
cem huius mũdi videt. Lux enĩ huius mũdi chriſtus eſt:
Qui dr' Jo. viij. Ego ſum lux mundi: q̄ ſequit' me
nõ ambulat i tenebris: ſed habebit lumẽ vite. Dies
autẽ huius lucis eſt claritas doctrine chriſti. hore autẽ:
claritates ſũt duodecim aploꝝ. Duodecim autẽ ho
re: hũt tñ dentes horas in nocte duodecim: q̄ ob-
ſcuritatẽ ſignificãt humanã. Et ſic in die naturali
ꝑficit ſol horas viginti q̄ttuor. Que viginti q̄ttuor ꝑ
tria multiplicate: faciũt ſeptuagintaduas Qui eſt
numerus predicantiũ. Et ſic numerus multiplicans
eſt tria: ſignificãs fidẽ Trinitatis. Numerus aũt mul
tiplicatus eſt ſeptuagintaduo: Qui eſt numerus
p̄dicantiũ Diſcipuloꝝ. ⁊ Numerus eoꝝ quibꝫ p̄di
cat': gentiũ diuiſaꝝ in ſeptuagintaduas linguas.
Tot etiaꝫ cõſtituit Moyſes: Duces ꝓpl'i Nũe. xj.
Quibꝫ ille mirabili facilitate totã multitudinẽ ſi-
bi cõmiſſam gubernaret: Ita etiã chriſtus ſecundi or
dinis viros adiunxit Epis. hoc eſt p̄sbyteros: quibꝫ
mediantibꝫ in partẽ ſollicitudis Epoꝝ vocatis: fa-
cilitate optima plebes eccl'iarũ gubernarent'. Si-
cut in Ordinario Epoꝝ continet' q̄ñ conſecrantur
p̄sbyteri. Hec inducta ſũt propt' huius libri diuiſionẽ:
vt ſciat' de intentionibꝫ gloſarũ eſſe extracta. Hic
enĩ poſt ꝑfectionẽ ordinis Apl'ici ſiue Epalis agit
de ꝑfectiõe ordis Sacerdotalis ſiue Preſbyteral'.

DIuiditur autem hec pars in Duas
partes. In quaꝝ Prima
ponit oĩa que ꝑtinent ad doctrinã diſcipulorũ.
Quia autẽ ꝑ doctrinã Quidã vocant' ⁊ approban
tur vt electi. ⁊ Quidã reijciunt' ⁊ reprobant' vt da-
mnandi. Ideo in Scḋa parte cauſas oſtẽdit iu-
ſte electiõis ⁊ iuſte reprobatiõis. Et hec pars incipit
cap'lo. xv. Adhuc pars prior in Tres diuidit'. In
quaꝝ Priori docet faciẽda ⁊ cauenda. In Scḋa
Ad obſeruationẽ illoꝝ inducit exẽpla plurima. Et
hec incipit cap'lo Decimotertio. Qr autẽ Omnis
doctrina finẽ habet cõuerſionis ad chriſtum. Ideo ca
pitulo Decimoq̄rto docet modũ conuerſionis ad
ipſum. Adhuc autẽ Prima harũ in Duas diui-
dit'. In Prima enĩ docet faciẽda. ⁊ in Scḋa: cap'lo
Duodecimo docet cauẽda. Cũ autẽ Omnis inſtru-
ctio chriſti ſit in ſermone: virtutem ⁊ poteſtatẽ hñte.
Ideo in Prima parte iducunt' Duo cap'la. Quo-
rũ Primũ eſt De Inſtructiõe. Scḋm aũt De Uir-
tute ⁊ poteſtatis: in q̄ ſigna fiũt: origine. Iſtḋ aũt
cap'lm diuidit' in Duas ꝑtes. In quarũ Prima
ponit' Modus electiõis: Miſſionis ⁊ Informa
tiõis diſcipuloꝝ. In Scḋa autẽ Relatio reuerten
tiũ: ⁊ Confirmatio ⁊ Inſtructio eorundẽ. In priori
iſtarũ dicunt' Tria. Sc3. Modus miſſionis. Ne-
ceſſitas legatiõis: ⁊ Inſtructio operis. Duo aũt dr'
in Primo. Deſignatiõeꝫ mittẽdoꝝ. ⁊ Miſſionẽ.
De Deſignatiõe dicit Quinq3. Cõtinuationẽ hiſto
rie. Deſignationẽ. Deſignantis auctem. Deſigna-
toꝝ ab apl'is diſtinctionẽ. ⁊ Deſignatoꝝ numeꝝ.

De Continuatiõe dr' [Poſt hec autem] Hic
poſt: nõ notat ordinẽ tẽporis: ſed poteſtatis. Poſt
ptãtem enĩ epalem: eſt ptãs ordis p̄sbyteralis. q2
Preſbyteri cõſtituunt' ab Epis: ⁊ vocant' in partẽ
ſollicitudis eoꝝ: ⁊ Correctio eoꝝ ſpectat ad epos.
Titu3. j. Huius rei gr'a reliqui te Crete: vt ea que
deſunt corrigas: ⁊ ꝯſtituas ꝑ ciuitates p̄sbyteros:
ſicut ego tibi diſpoſui. Hoc expſſe dicit' in p̄fatio-
ne quã dicit Epus in ordinatiõe p̄sbyteroꝝ. Hoc
igit' notat cũ dr'. Poſt hec autẽ [deſignauit] hoc
eſt: ſigno ſanctitatis notorio expſſit. Timo. j. Conſti-
tuas p̄sbyteros ſiquis ſine crimine eſt. Exo. xviij.
Prouide ex omĩ plebe viros potẽtes ⁊ timentes
deũ: in quibꝫ ſit veritas ⁊ q̄ oderint auariciã. ⁊ cõſti
tue ex eis tribunos ⁊ cẽturiones ⁊ q̄nq̄genarios:
⁊ decanos: q̄ iudicẽt ꝓpl'm omĩ tempe. Quicq̄d aũt
maius fuerit referat' (al's referãt) ad te: et ipſi mino
ra tñmodo iudicẽt. Leuiusq3 tibi ſit partito in ali
os onere. Etſi hoc facias implebis imperiũ dñi. ⁊ p̄-
cepta eius poteris ſuſtinere. Nume. xj. Cõgrega mi
hi ſeptuaginta viros de ſenioribꝫ iſrl': quos tu no
ſti q2 ſenes ꝓpl'i ſint ac mgr'i: ⁊ duces eos ad oſtiũ
tabernac'li federis: facies q3 ibi ſtare tecũ: vt deſcen-
dam ⁊ loquar tibi ⁊ auferã de ſpũ tuo: tradãq3 eis
vt ſuſtentent tecũ onus ꝓpl'i: ⁊ nõ tu ſolus graue-
ris. Sic ergo cõuerſatiõe ſanctitatis iſtos deſignauit.
Hoc enĩ ſigno debet digi p̄sbyter. Et ideo de con-
uerſatiõe p̄sbyteri examinat' q̄ñ recipit ordinẽ an di
gnus ⁊ iuſtus ſit [dñs] Ecce Deſignãtis autori-
tas. In dñi enĩ eſt ptãte quelibet in ordie gradus B
ſui collocare. Ps. xlvij. Diſtribuite gradus eius vt
enarretis in ꝓgenie altera. Exec. xliij. Octo gradi-
bus aſcendebat' ad templũ. hoc eſt: ordinibꝫ eccl'iaſti
cis Janitoꝝ: Exorciſtarũ: Lectoꝝ: Acolythoꝝ: ſi-
ue Ceroferariorũ: Subdiaconorũ: Diaconorum:
Preſbyteroꝝ: ⁊ Epiſcopoꝝ. Janitorũ: qui intro-
ducendos introducãt. Exorciſtarũ: qui demones
arceant. Lectoꝝ: qui ꝓphetias ad intellectũ diſtin-
guant. Ceroferarioꝝ: qui lumẽ viſibile ⁊ inuiſibi-
le fidelibꝫ p̄ferãt. Subdiaconoꝝ: qui corpori my-
ſtico in hoſtijs offerẽdis ſbſeruiãt Diaconoꝝ: qui

preſbyteris in hoſtijs oblatis ⁊ ppl'o cōicādis ſer/
uiāt. Preſbyteroꝝ: q̄ curam corpis veri ⁊ myſtici
agant. Epoꝝ: qui medij inter deū ⁊ ppl'm exiſtant.
Hi omēs gdus in manu dn̄i ſunt ad ſtatuendum
⁊ deſtituendū ꝓut volūt. Et ideo ip̄e eſt ſpōſus ec/
cleſie Sicut dr̄ Jo.iij. Et oēs alij ſt̄ paranymphi.
h̄ eſt ſponſi cuſtodes. Luc.xij. Vos ſīles hoīb ex/
pectantib dn̄m ſuū qn̄ reuertat a nuptijs [⁊ ali/
os] Ecce Ordis iſtoruz ab Ep̄is ⁊ Ap̄l'is diſtin/
ctio. Iſti eīn dant ſp̄mſanctū ad eſſe ſpūale i Ba/
ptiſmo: ⁊ Penitēn̄a: ⁊ Extrema vnctōe. Et Eucha
riſtiā dant ad illius eſſe vegetationē. Ep̄i āt dant
ſp̄mſanctuz ad robur in Firmatiōe(al's Cōfirma/
tione) ꝑ man⁹ impoſitionē: ⁊ ꝯſtaūt chriſma. Per
quod vt dr̄ Diony. in Eccl'iaſtica hierarchia: om̄is
complet ſanctitas. Act.xx. Attēdite vob ⁊ vniuer/
ſo gregi in q̄ poſuit vos ſpūſſctūs rectores ⁊ ep̄os
regere eccl'iam quā adq̄ſiuit ſanguie ſuo [ſeptua
gintaduos] Hui⁹ numeri rō iam habita eſt. qꝛ
ſepties duodecam faciūt.lxxij. Septenarius āt ſigni/
ficat ꝑfectionē opis. Duodenari⁹ vo vniuerſitatē
ꝑmioꝝ btitudis. Et ſic ꝑfectio operꝫ ducta in per/
fectionē btitudinis: cōplet numerū iſti⁹ eccl'iaſti/
ci ordis. Sunt etiā ſeptuagintadue lingue natio/
nū quib eſt p̄dicandū. Et ſeptuagintaduo duces
p̄ceſſerūt in figura veterꝫ legis. Septuaginta etiā
fuit numer⁹ annoꝝ redēptiōis captiuitatꝫ. Quib
Duo addunt' ꝓpt' duo mādata dilectōis. Vt Se/
ptem dona ſciſpūs ducant' in decē mādata deca
logi. Et hec oīa duob informent' mandatis dile/
ctionis. Et ꝑ illa ꝯſtituit' q̄libet digne in gdu eccle
ſiaſtice poteſtatꝫ. Sup̄ etiā dcm̄ eſt Q in tribus
dieb naturalib ſeptuagintadue hore ꝯtinent'. tri
gintaſex hore lucis. ⁊ trigintaſex hore tenebrarūz.
Vt ꝑ arma lucis expellant' opa tenebraꝝ noſtraꝝ.
Vt dicam⁹. Nox ſicut dies illuminabit'. ⁊ nox il/
luminatio mea in delitijs meis. Et h⁹ lucꝫ ſol chri
ſtus ē. Hore ap̄li vni⁹ diei. Tres dies in ꝯfeſſio/
ne Trinitatis. Vel Triū in chr̄o ſubaꝝ. Septua/
gintadue hore: ſunt gdus ſeptuagintaduoꝝ p̄ſby
teroꝝ. Sequit' [Et miſit illos] Tāgit iſtorū
preſbyteroꝝ miſſionē. Et tāgit Quinqꝫ. Legatōēꝫ.
Modū legatiōis. Formā. Locū. ⁊ Finē. Legatiōꝫ
auctis tradite tāgit cū dr̄ [Et miſit illos] Nō ei
p̄dicarēt ⁊ curā gregū ſuſciperēt: niſi miſſi. Propt'
qd cōquerit' dn̄s de q̄buſdā. Hiere.xxiij. Ego non
mittebā eos: ⁊ ipſi currebāt. Hiere.xiiij. Non miſi
eos ⁊ nō p̄cepi eis: neqꝫ locut⁹ ſum ad eos. Per ſe
eīn iſti ſe ingerūt. Jo.x. Oēs q̄tq̄t venerūt: fures ſūt
⁊ latrones. Venīūt eīn ꝑ ſeipos: q̄ nō miſſi venīūt.
Rho.x. Quō p̄dicabūt niſi mittant'. Joā.xx. Sic
miſit me pr̄: ⁊ ego mitto vos. Hiere.xxv. Miſi ad
eos oēs ſeruos meos ꝓphetas de nocte ꝯſurgens
[binos] Ecce Mod⁹ miſſionis. Mittit aūt bi/
nos: qꝛ ſic p̄ceſſit in figura. Geñ.vij. Aialia immū
da bina in arcā inducta ſt̄. Sic iſti mittunt' bina
immūda. h̄ eſt: Viros ⁊ Mlieres. Vel Judeos ⁊
gētiles: inducūt in arcā eccl'ie. Sic in Petri lin/
teū. Act.x. vt ſctificent'. In linteo eīn Petri etiaz ea
q̄ cōia(h̄ ē immūda) erāt: ſctificata a deo dicunt' ex
h̄ q̄ Judei linteū intrauerīt: ⁊ in celū oīa recepta ſt̄
Linteū eīn ſignificabat candorē veſtꝫ baptiſmal'.

Sicut ⁊ arca ſignificat baptiſmum. Alia cā eſt ſm̄
Greg. q̄ binos mittit ꝓpt' charitatꝫ duo mādata.
Charitas min⁹ q̄ꝫ inter duos hr̄i non p̄t. qꝛ Chari
tas ꝑcedit ſꝑ in alterū. Jo.xiij. In h̄ cognoſcēt oēs
qꝛ mei eſtis diſcipuli ſi dilectionē habuerītꝫ adin/
uicē. Tertia cā eſt Vt mutuo ſolacio int' fideles ⁊
ꝑſecutores fouerent'. Eccl's.iiij. Meli⁹ eſt eē duos
q̄ꝫ vnū. Habēt eīn ſolaciū mutue ſocietatꝫ. Prou.
xviij. Frater q̄ adiuuat' a fratre: eſt q̄ſi ciuitas fir/
ma [an̄ faciē ſuā] Ecce Miſſionis forma. Du/
plicat' aūtē miſit an̄ faciē. Uno q̄dem mō Vt ſic ſe
haberēt q̄ſi ſꝑ ante faciē ſuā eſſent. iiij. Re.xvij. Vi/
uit dn̄s ante cui⁹ cōſpectuz ſto. Tob.xij. Ego ſum
raphael angelus vn⁹ qui in ꝯſpectu eius aſtam⁹.
Ille eīn bon⁹ eſt angelus. h̄ eſt nūcius: q̄ oīa agit
in ꝯſpectu dei cuncta cernentꝫ. Apo.j. A ſeptē ſpi/
ritib qui in ꝯſpectu ei⁹ ſt̄. Talis eīn Legat⁹ ſepti/
formi ſpū eſt illuminat⁹. Vel [an̄ cōſpectū e⁹]
h̄ eſt: vt p̄cederent ꝯſpectū p̄ñtie ipſi⁹ Lu.j. Preib
ante faciē dn̄i ꝑare vias eius. Et Ibidē. Ip̄e p̄ibit
an̄ illū in ſpū ⁊ v̄tute helie: vt ꝯuertat corda patꝝ
in filios: ⁊ incredulos ad prudētiā iuſtoꝝ: parare
dn̄o plebē ꝑfectā. Semꝑ eīn dn̄s ſic in mundū in
p̄io aduētu: ⁊ ſic ad iudiciū in ſcd̄o aduētu. Ita ⁊
ad eos veniēs: p̄mittit ſibi viā p̄parātes [in oēm
ciui. et locū ⁊ gen.] Duo tāgit. Generalitatē le/
gatiōis. ⁊ Differentiā vocatoꝝ. Gn̄alitas tāgitur
cum dr̄ [in oēm] vt nemo ſit excuſat⁹. Ps̄.xviij.
In oēꝫ terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ: ⁊ i fines orbterre ver
ba eoꝝ. Lu.xiiij. Pauperes ac debiles cecos ⁊ clau
dos introduc huc. Eſa.lv. Om̄s ſitiētes venite ad
aquas [ciuitatē et locū] Per h̄ tāgit drām vo/
catoꝝ. Tāgit aūt Duas drās: quas ſepe tangūt
Sācti. Una eſt q̄ q̄dam ciuilitate quadā ⁊ vrba/
nitate v̄tutū naturaliū ſiue ciuiliū: diſponunt' ad
fidē. Et illi ſunt ciues ciuitatꝫ. Quidā ꝯfuſione ru
ſticitatis aliq̄n cadūt in ꝓfundū vicioꝝ. Et tūc re
ſipiſcunt ⁊ veniūt ad dn̄m. Et illi intelligunt' ꝑ ha
bitatores alioꝝ locorum. De Primis dr̄ Can̄.iij.
Surgā ⁊ circuibo ciuitatez. ꝑ vicos ⁊ plateas q̄/
ram quē diligit aīa mea. De Scd̄is dr̄ Deut.xxxij
Inuenit eū in terra deſerta in loco horrorꝫ ⁊ vaſte
ſolitudis. Deſertū eīn eſt habitatio pctōrꝫ. Locus
horrorꝫ eſt: vbi nihil eſt vrbanitatꝫ. Locus vaſte ſo
litudinis: eſt in q̄ nihil eſt humane ꝯſuetudis: ſed
potius mos beluine ferocitatꝫ. De Vtriſqꝫ dicit'
Rho.j. Sapientib ⁊ inſipientib debitor ſū. Ita
q̄ in me ꝓmptū eſt ⁊ vob q̄ rhome eſtis euāgeliza
re. Pſal.cxij. A ſol' ortu vſqꝫ ad occaſuz laudabile
nomē dn̄i. Mal.j. Ab ortu ſolis vſqꝫ ad occaſum
magnū eſt nomē meū in gentib: ⁊ in om̄i loco no
mini meo offert' oblatio munda [quo erat ipſe
venturus] Hic tāgit Legatiōis iſti⁹ finē. Finis
eīn eſt p̄paratio ad dn̄i aduentū: ne veniens aliq̄d
in nobis inueniat: qd ocl'os maieſtatꝫ ei⁹ offendat
Eſa.xl. Parate vias dn̄i: rectas facite in ſolitudīe
ſemitas dei nr̄i. Eſa.lxij. Tranſite: tranſite per por
tas. preparate viam ppl'o. planū facite iter. ⁊ digite
lapides. Per portas trāſire. eſt ꝑ Senſus ⁊ Sen
ſibilia exēpla ad corda feſtinare. Preparare viam
populo: eſt viam mādatoꝝ. p̄dicando oſtendere: ⁊
Virtutib: planam facere. Lapides digere: ē ſcan/

dola ⁊ offenſionū occaſiones a cōſpectu hoīꝫ ſubducere. Sic enī venit dñs. Uētur⁹ enī dñs eſt per Fidē in intellectū. ⁊ ꝑ deuotionē charitatiſ in affectū. ⁊ ꝑ Grām in cordis habitaculū. ⁊ ꝑ Uirtutē in opatōis effectū. De Prio hoꝝ. ij. Tim. j. Fides habitauit primū in auia tua loide: ⁊ mr̄e tua Eunice. Cert⁹ ſum aūt ꝙ ⁊ in te. Sic ḡ chriſt⁹ per fidē inhabitat. Et eſt illi⁹ habitatōis fundamentum. j. Coꝝ. iij Fūdamentū nēo p̄t aliō ponere: p̄ter id qḋ poſitū eſt: qḋ ē chrīs ieſus. De Habitatiōe deuotiōis charitatiſ Jo. xiiij. Pat̄ me⁹ diliget eū. ſcꝫ diligentē me: ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ mānſionē apḋ euꝫ faciemus. De Aduentu ꝑ grām in cordis habitaculū. Eph. ij. In q̄ ⁊ vos coedificamini in habitaculū dei in ſpūſctō. De Aduētu ꝟtutiſ in opis effectu. j. Reg. iiij. Uenit de⁹ in caſtra. Nō enī fuit tanta exultatio heri ⁊ nudiuſtertius i caſtriſ hebreoꝝ. Tūc enī dextera dñi facit ꝟtutē: dextera dñi exaltabit nos. ⁊ iterato (al's iteratā) dextera dñi facit virtutē. Primo facit ꝟtutē: virtutes nr̄as roborādo per ꝟtutē collatā ab ipo. Exaltat nos: hoſtes nr̄os vincēdo: per vicioꝝ expulſionē. Iteratā facit virtutem: opa nr̄a meritoria in nob operādo. Eſa. xxvj. Omīa opa nr̄a opatus es in nob dñe. Sic ergo ē ventur⁹ dñs poſt viam p̄paratā a diſcipulis. Et ē iſte fructus ⁊ finis Legatōis ipſorum.

Et dicebat illis. Meſſis qdem multa: operarij autem pauci.

D Tangit̄ Neceſſitas iſtius miſſionis. Tāgit ḡ Tria. Proponit enī euidentē miſſionis nēcitatem Inuitat ad ſue intētionis ꝯſonantiā: diſcipuloꝝ deuotā volūtatē. ⁊ Deuote ſecū ꝯcordantib: vtilē imponit obediētie legatōeꝫ. In Primo hoꝝ Duo facit. Multā enī dr̄ meſſiū abundantiā. Et dr̄ cōſequēter. Eoꝝ q̄ ex deuotōne merāt eſſe nimis defectiuā paucitatē De Primo dr̄ [Meſſis qdē multa] Nō in agro vno circūciſionis: ſed i omni regione p̄putij. Jo. iiij. Uidete regiones: qm̄ iā albe ſūt ad meſſem. Terra ei prio: ſuſcepit Semē dei in eruditiōe: ⁊ fide: ⁊ bñdictiōe p̄triarchaꝝ. Rigatione aūt in doctrina legis ⁊ ꝓphetaꝝ. Augmentū pullulātiū ſegetū in illūīatōe Joānis. Ad Maturitatē autē meſſiū deducta eſt in tpe reuelate gr̄e ꝑ dn̄m. Et iō dr̄ Jo. iiij. Qui metit mercedē accipit ⁊ qui ꝯgregat fructus in vitā eternā. Metere enī eſt fruct⁹ ab agris in quib ſunt p̄cidere. Congregare autē: in horreū adducere. Agri aūt ſr̄ ſtat⁹ circuncīſionis ⁊ p̄putij. a quib ſtatib fideles p̄ciſi ſunt. q2 ſi plus in eis māſiſſent in toto cōputruiſſent. Horreū aūt in qḋ cōgregant̄: eſt eccl'ia. Prouer. iij. Impleant̄ horrea tua ſaturitate: ⁊ vino torcularia tua redūdabūt. Apo. xiiij Mitte falcē tuā ⁊ mete: q2 venit hora vt metat̄: qm̄ maturuit meſſis terre. Q2 autē ſeges iſta a p̄ncipio a patrib ſeminata eſt: a quib noticia dei in cordib hoim impreſſa. Ideo dr̄ Joā. iiij. Qm̄ alius eſt q̄ ſeminat. ⁊ alius q̄ metit. q2 Illi qdem in tenebris: ⁊ longe a fructib vite euntes: Euntes ibant ⁊ flebāt mittentes ſemina ſua. Apl'i aūt ⁊ Diſcipuli chriſti in lumie: ⁊ fructū vite ꝯgregātes. ⁊ (al's in) labores eoꝝ introeuntes. venientes venerūt cum gaudio ⁊ exultatione mentis ⁊ corporiſ: portātes manipl'os ſuos in eccl'iaꝝ receptacula in vitā eternaꝫ. Sic ḡ Meſſis qdē multa [operarij aūt pauci] Operarij ſonāt meſſores vtiles. Operarius enī ab opere diriuat̄. Opus aūt ꝓprie ē ab ope dcm̄: ꝙ (al's qḋ) opem fert laboriſ. Hoc enī opus ope p̄cium. h̄ eſt: vtile vocat̄. Et ſic ꝓprie loqndo q̄uis forte mercenarij multi ſint: tn̄ opaꝛij ſunt pauci. q2 Pauci ſūt qui intuitu patriſfamilias vtilit̄ laborēt. Sic dicunt̄ opaꝛij. Mat. xx. Uoca operarios: ⁊ redde illis mercedē ſuā. Laboratoꝝ āt Quidā ſunt ſapientes: ⁊ Quidā ſtulti. Stulti: q̄ ſtulto labore ꝯſumūtur: ⁊ ad deum nō refert̄ labores ſuos. Ecc̄s. x. Labor ſtultoꝝ perdet eos: q2 neſciunt in vrbē p̄gere. Qui eī labores ſuos in vrbe nō collocat: labores perdit. q2 a p̄donib diſpergunt̄. Labor autē ſapientū in tuto collocat̄ vrbis etne. Sicut dr̄. ij. Timo. j. Scio cui credidi ⁊ cert⁹ ſum. q2 potens ē depoſitū meū ſeruare in illū diē. Operari⁹ aūt ꝓprie loquēdo ſp̄ ſapiēs eſt. Niſi abuſiue: ⁊ ab ope mala carnis: operarius vocet̄. Eccl'i. xix. Operarius ebrioſus non locupletabit̄. ⁊ q̄ ſpernit modica paulatī decidet. Operarius ḡ bon⁹ Uigil eſt ad ſollicitudinē. Inſtans ad operiſ expletionē. Circūſpectus ad impedimētoꝝ ſūmotionē. Prudēs ad opis vtilitatē. Fidelis ad fructuū ꝯgregationē. Sapiēs ad cōmiſſoꝝ rōnem. De Primo dr̄ Mat. xxiiij. Uigilate: q2 neſcitis qua hora dñs veſter vēturus ſit. De Scḋo Ecc̄s. ix. Qḋcunqꝫ valet manus tua inſtanter operare: q2 neqꝫ op⁹ neqꝫ ratio nec ſcīa nec ſapīa erūt apud inferos q̄ tu ꝓperas. De Tertio intelligit̄ qḋ dr̄ Nee. iiij. ꝙ vices ⁊ vigilias agebant ad operandū die ac nocte: vna manu tenentes gladios: ⁊ alia faciētes opus: vt amouerēt impedimēta. De Prudētia dr̄ ſil'r ⁊ Fidelitate Matth. xxiiij Quiſputas ē fidelis ſeru⁹ ⁊ prudēs quē cōſtituit dñs ſuꝑ familiā ſuam. De Sapia dr̄ Eccl'i. xxxiij. Si eſt tibi ſeru⁹ ſenſatus: ſit tibi qſi aīa tua. Tales ḡ operarios dr̄ dñs eſſe paucos. Multi quideꝫ ocio reſoluti. Multi ad opandū pigri. Mlti mercennarij indeuoti. De Ociōſis Mat. xx. Quid hic ſtatis tota die ocioſi. De Pigris Prouerb. xxiiij. Per agrū pigri hoīs tranſiui: ⁊ ꝑ vineā viri ſtulti: ⁊ ecce totū repleuerāt vrtice: ⁊ operuerāt ſuperficiem eius ſpine. De Mercēnarijs Jo. x. Mercēnarius fugit q2 mercēnarius ē. Querit enī ille lucrū: ⁊ vbi pōt ſubterfugit laborē. Operarij ḡ veri ⁊ boni ſunt pauci: ⁊ tamen illi ſoli ſunt Diſcipuli domini ⁊ Apoſtoli (al's Apoſtolici)

Rogate ergo dñm meſſis vt mittat operarios in meſſem ſuam

Secundū eſt In quo monet vt voluntati eius ꝯſonet human⁹ affectus. Dicit autē Quinqꝫ. Primū Deuotio ad opus. Scḋm: eſt Auctas ſuꝑ eos in quib eſt operandū. Tertiū eſt Poſitio in opere. Quartū Diſpoſitio bene operantis. Quintum Materia operis. Deuotio intelligit̄ per hoc ꝙ dr̄ [Rogate ergo] Qḋ enī aliqs rogat: deuote expoſtulat. Rogādus ḡ eſt dñs vt nos ponat i opere ⁊ Deuote expoſtulādus: vt nos i ſuā ponat agricultură. Et letandū eſt in tam vtili labore. Eſa. ix. E

Letabunt corã te ſicut q̄ letant in meſſe. Pſ. cxxv
Uenientes aũt venient cũ exultatione portantes ma-
nipulos ſuos. In h̄ autẽ notat̄ ⁊ Bonitas dñi: ⁊
Qualitas meriti. Qḋ eſt in conuerſione animarũ.
Bonitas dñi. q2 cũ nullo bono nr̄o indigeat: ro-
gat vt roget: vt ad nos mittat eos qui de nr̄a con
uerſione nos alloquant̄. Qualitas aũt meriti. q2
Nullũ adeo gratũ deo impẽdit̄ obſequiũ. ſicut ẽ
conuerſio aiaꝝ. Propt̄ hoc eñ ⁊ de celis deſcẽdit ⁊
hõ fact⁹ eſt: ⁊ multa ſuſtinere ⁊ mori dignat⁹ ẽ. Et
oĩa facere quecũq3 fecit. De Primo dr̄ Pſal. cxvij.
Confitemini dño q̄m bon⁹ q̄m in eternũ miſcdia
eius. Hec eñ ſũma bonitas eſt q̄ miſcdiam fecit:
mittẽdo eos q̄ nos de fide ⁊ conuerſione illũinarẽt
Thre. iij. Mia dñi q̄ nõ ſum⁹ ꝯſũpti: q2 nõ defece
runt miſeratões ei⁹. Q2 ſi h̄ nõ eſſet: nos ſicut alij
peccatores in ignorãtia dei in peccatis noſtris mo-
rtui eſſem⁹. Eſa. j. Niſi dñs ſabaoth reliquiſſet nob
ſemen: q̄ſi ſodoma facti eſſemus. ⁊ ſicut gomorra
ſiles fuiſſem⁹. De Gratitudĩe huj⁹ meriti patz. q2
remunerãs hoc meritũ: in iubilo cordis exclamat.
Mat. xxv. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: q2 in pauca
fuiſti fidelis. ſup multa te ꝯſtituã Intra i gaudiũ
dñi tui [dñm meſſis] Scdm: ex quo vob ſuper
meſſem dat̄ opis auctas. Dñs eñ vt dr̄ Dionyſi⁹:
oium pulcroꝝ ⁊ bonoꝝ gſcetã ⁊ oimodã dr̄ poſſeſ
ſionẽ. Propt̄ qḋ ⁊ Moyſes cũ auctem ſuã ſup fi-
lios iſrl̄ oñderet: dixit Exod. iiij. ⁊ v. Hec dr̄ dñs.
Dimitte pplm meũ. Ruth. ij. Ager ille in q̄ Ruth
collegit ſpicas: habuit dñm noie Booz. Ager meſ
ſium mund⁹ eſt: in q̄ fidel̄ aia colligit victu gr̄e ſa
cramẽtalis. Huj⁹ dñs Booz (In q̄ eſt fortitudo)
vocat̄. Que meſſores habuit quos in agrũ meten
dum miſit ſic̄ Ibidẽ legit̄. Sic ḡ in hoc q̄ dr̄ [do-
minũ meſſis] auctas oper̄ intelligit̄ [vt mit-
tat] Ecce Poſitio in ope. Mittere eñ eſt ponere
in opere. Et hoc ẽ qḋ ſub alia metaphora dr̄ Mat.
xx. Ite in vineã meã: ⁊ qḋ iuſtũ fuerit dabo vobis.
Eſa. xxxvij. In anno tertio ſemiate ⁊ metite. Ann⁹
prim⁹ fuit Natural̄ legis in ꝑriarchis. Annus ſe-
cund⁹: annus legis ſcpte ſub legiſlatore ⁊ ꝓphetis
Annus terti⁹: ann⁹ gr̄e ſub Chr̄o ⁊ Apl̄is In quo
ſeminat̄ in ſpũ: ⁊ metit̄ vita eterna Gal. vj. Qui ſe-
minat in ſpũ: d̄ ſpũ metet vitã eternã. In h̄ tẽpe
rogat̄ dñs vt mittat meſſores in agrũ ſuum [ope
rarios] Ecce Qualitas metentiũ Qui nõ ore tm̄
dicãt: ſed operarij ſint: op⁹ exhibẽtes in exemplũ.
Prouerb. xiij. Aia operantiũ impinguabit̄. Job
xxxvj. Operatorẽ meũ ꝓbabo iuſtũ. Jac. j. Factor
operis hic in facto ſuo erit [In meſ. ſu.] Ecce
Operis materia. Meſſis eñ dñi eſt q̄ aia fidel̄ per
grãm hic: ⁊ in futuro ꝑ glãm: colligit̄ in horreum
dñi. h̄ eſt receptaculũ grẽ vel gl̄e. Mat. xiij. Tẽpo-
re meſſis dicam meſſoribꝫ. Colligite ꝑmũ zizania
⁊ alligate ꝑ faſciculos ad comburendũ. Triticum
autem congregate in horreum meum.

Ite: Ecce ego mitto vos ſicut agnos inter lupos

Ecce Miſſio. Tangit autẽ Tria. Miſſoꝝ ꝑfe-
ctum. Miſſoꝝ officiũ: ⁊ Miſſorum periculum.
Miſſoꝝ ꝑfectũ tangit cum dr̄ [Ite] h̄ eſt Nõ ſe-
dendo marceſcite: ſed eũdo ꝑficite. Prouerb. vj.
Diſcurre feſtina: ſuſcita amicũ tuũ: ne dederis ſo-
mnũ oculis tuis. Eze. j. Aialia ibãt in ſilitudinẽ
fulguris coruſcantis. Job. xxxviij. Nunqd emittes
fulgura ⁊ ibũt: ⁊ reuertentia dicẽt tibi. Adſumus.
h̄ eſt q̄ mittit diſcipulos voce ꝑdicatiõis tonãtes:
⁊ ſignis ⁊ ỽtutum exemplis coruſcãtes. Mar. vl.
Ite in orbẽ vniuerſum [Ecce ego mitto vos]
Quatuor tãgit in officio Legatois. Ut ſit demõ-
ſtrabilis ⁊ aperta. Ut ſit diua. Ut ſit fidel̄. Ut ſit
talis nuncij: cui⁹ virtus ſit approbata. Demonſtra
bilis ⁊ apta intelligit̄ ꝑ Demõſtrationẽ aduerbij.
Jo. xviij. Ego palã locut⁹ ſum mũdo: ⁊ in abſcõdi-
to locut⁹ ſum nihil. Lu. xij. Non eſt occultũ qḋ nõ
reuelet̄: neq3 abſconditũ qḋ nõ ſciat̄. Diuinam au
tem oſtẽdit per hoc q̄ dr̄ [Ego] qui de⁹ ſum: cui
pater oẽm dedit ptãtem. Mat. vlti. Data eſt mihi
oĩs ptãs in celo ⁊ in terra. Eũtes ḡ docete oẽs gen
tes. Jdo dr̄ apl̄s. ij. Cor. v. Pro chr̄o legatõe fun
gimur tanq̄ deo exhortante ꝑ nos. Et ideo dr̄ Ga
la. j. Paulus nõ ab hominibꝫ neq3 ꝑ hoiẽ. Et p⁹
aliq̄ ſubdit. Neq3 eñ ab hoie didici euangeliũ:
ſed ꝑ reuelationẽ ieſu chr̄i [mitto] Ecce Officiũ
nuncij ſiue legati. Abdie. Legat⁹ ad gẽtes miſſus
eſt. Nũci⁹ aũt fidel̄ dꝫ eſſe in cõmiſſo ſibi nuncios
⁊ iniũcto miniſterio. Jõ dr̄ Mat. x. ⁊ Lu. vj. q̄ ele
git duodecim: q̄s ⁊ Apl̄os. i. nuncios nominauit.
Hi aũt nuncij ꝓpt̄ fidelitatẽ teſtes vocant̄. Act. j.
Eritis mihi teſtes in omni Judea ⁊ Samaria: ⁊
vſq3 ad vltimũ terre. Eſa. xliij. Uere vos eſtis te-
ſtes mei. Ideo dicta coꝝ vocant̄ teſtimonia. Pſ.
xviij. Teſtimoniũ dñi fidele ſapiam ꝑſtans par-
uulis [vos] ſignãter q̄s elegi ex oibus. Ut ỽtute
priuilegiata ꝑditos: q̄ eloquentia ⁊ ſapia ⁊ ỽtute
operũ ⁊ ſignoꝝ totũ illuminet̄ ⁊ moneatis mun-
dum. Et hoc ſignificatũ eſt Jud. vij. Ubi viri Ge-
deonis comploſis lagũculis ⁊ micantibꝫ lampa-
dibus ⁊ ſonantibꝫ tubis: clamãtes. gladius dñi ⁊
gedeonis: in fugã conuerterũt caſtra madian. Com
plodere lagũculas eſt corpa caſtigare vel martyrio
exponere. Lãpadibꝫ coruſcare: Sig̃ ⁊ exẽpla vir-
tutũ oſtẽdere. Tuba ſonare: vocẽ ꝑdicatiõis audi-
tam facere. Gladius dñi ỽbum eſt dei: ⁊ Gedeo-
nis ducis fideliũ. h̄ eſt chr̄i. Sic ḡ [ecce mitto F
vos] Tangit aũt Miſſorum periculũ cũ dr̄ [ſicẽ
agnos inter lup.] Et tãgit Tria. Primum eſt
Miſſoꝝ qualitas. Scdm eſt Miſſorum poſitio
Tertiũ Qualitas coꝝ ad quos mittunt̄. Miſſo-
rũ qualitas ſcat̄ ꝑ agnos. Hi eĩ Simplices ſũt ⁊
Humiles: Mãſueti: ⁊ Utiles Simplices: ſic dr̄
Mat. x. Eſtote ſimplices ſic̄ colũbe. Agn⁹ eñ ſacri
ficiũ iuge: ⁊ holocauſtũ cata mane oblatum ⁊ catã
veſpe. Sic dr̄ Exo. xxix. ⁊ Eze. xlvj. In omĩ enim
ſcõ ab origie mũdi ſe ipm offerente: vel occaſo pro
chr̄o: cata mane oblat⁹ ẽ chriſt⁹ agn⁹: ⁊ cata veſpe-
re oblat⁹ eſt in ſe ipſo. ⁊ in oibꝫ poſt ſe ⁊ ꝓ ſe oblatis [illegible]
Sancti eñ ſe ipſos obtulerũt ꝑ pniam: ſiue occiſi ſiue ſe
ſint. Apo. xiij. Agn⁹ q̄ occiſus ẽ ab origine mũdi. ſe ipſoſ
Mat. xxiij. Ueniet ſup vos oĩs ſanguis iuſtus q̄ obtul̄
occiſus eſt ſup terrã a ſanguine Abel iuſti vſq3 ad
ſanguinẽ zacharie filij barachie quẽ occidiſtis in-
ter templũ ⁊ altare. Sic igit̄ quicũq3 ꝓ deo offert

corpus ſuū paſſioni: ſiue a ſeipſo illate ſiue ab al⸗
tero inflicte: ⁊ non patiẜ vt latro vel homicida: ille
offert ſe i ignē deuotiōis ⁊ charitatꝫ. Et Innocēs:
qꝛ ꝓ deo facit. Quāuis forte peccauerit: tñ pccm̄ ñ
eſt cā ſue paſſionis: ſed deus. Et ille nō niſi iuge di
ſacrificiū. Et ē Innocens ⁊ imaculatꝰ agnꝰ: chio ꝑ
chio in fide ⁊ charitate oblatus. Et Innocēs. quia
ſanguis agni facit innocētes ꝗꝛū ad imunitatē pe
ne. Sic em̄ ſanguie agni: poſtes domoꝝ. hẽ Sen
ſus nr̄i liniunẜ. Exod. xij. Sicut etiā (vt ibidē dr̄)
agnus in oībꝫ caſtrꝭ iſrl̄ offerẜ. Sic ꝗtidie in obla
tiōe agni nouū paſca celebraẜ. Sic legitimū ſem⸗
piternū fit de oblatiōe agni in cunctꝭ gñatiōibꝫ ſi
deliū. Sic ꝯ oēs ſuoſ chis Miſit Mittit ⁊ Mit
tet vſqꝫ in finē ſeculi: ſicut agnos Matthei aūt. x.
Aplo̅s dixit oues. Qui q̄ſi verueces: Duces gre⸗
gis miſſi ſẜ. Sꝫ Septuagintaduos diſciplo̅s:
inferiorꝭ ordis exñtes: mittit vt agnos paruos et
hūiles. Qui ſic dr̄ Apoc. xvj. ſẜ agni nouelli a vere
ribꝫ (alꝭ veruecibꝫ) generati: ꝑ Rachelis (q̄ ouis
interꝑtaẜ) vterū h̄ eſt eccl̄ie. Cuiꝰ matrix eſt ſapia
diuina. qꝛ in ſtatu inferiori hūilr̄ ſub tātis Duci⸗
bus paſcunẜ. De qua hūilitate dr̄ Exo. xij. Erit em̄
maſculus annicul9 (alꝭ agniculus) ſine macula.
Qꝛ ſic dr̄ Mal. j. Maledictꝰ eſt q̄ hꝫ in grege ſuo
maſculū: ⁊ offert dn̄o debile. Perfectū ei ē maſcu
lus: q̄ virilē hꝫ ſenſum ⁊ affectū. Nō ꝯcupiſc fomē
tū vt femina Māſueti etiā ſẜ ex natura agni. ſic
dicit Hiere. xj. Ego q̄ſi agnꝰ māſuetus q̄ portatur
ad victimā. j. Pe. ij. Cū malediceret: nō maledice⸗
bat. cū pateret: nō cōminabaẜ. tradebat aūt iudicā
ti ſe iniuſte. Eſa. liij. Sicꝫ ouis ad occiſionē ducẜ:
⁊ q̄ſi agnus corā ſe tondēte ommuteſcet: ⁊ nō ape
riet os ſuū. Utilitas aūt maria: Cuius Uellus
decentiſſimū cōtexit habitū. Cuiꝰ Pellis fouet ca
lorem ſuauiſſimuꝫ. Cuiꝰ Uiſcera dulciſſimū red⸗
dunt ſonū. Cuius Carnes optimū preſtāt nutri⸗
mentū Cuius Fimus pinguiſſimā reddit humū
Cuius Nomē naturalꝭ agnitōnis ad matrē docet
ſacramentū. Ex Uellere q̄dem contexẜ ⁊ tutū oim̄
habitus De q̄ Prouer. vl. dr̄ ꝙ mulꝭ Sapia: q̄ſi⸗
uit lanā ⁊ linū: ⁊ operata eſt ꝯſilio manuū ſuarū.
Et ideo ſubinferẜ ꝙ nō timebit domui ſue h̄ eſt fa
milie a frigoribꝫ niuis. Oēs em̄ domeſtici eius ve⸗
ſtiti ſẜ duplicibꝫ. Scꝫ. Innocētie: ⁊ Caſtitatꝭ cun⸗
doreꝗ q̄ō oꝑaẜ de lino fortꝭ mlꝭier. Et habitu oim̄
ſtutū ꝯtexto ō lana agni: cui nlꝭla defuit vꝰꝰ. Pel
libꝫ etiā ſctāꝝ ꝯuerſationū oia nuda ꝑtexit. Sicꝫ
ſub alia metaphora de hedo dr̄ Gen. xxvij. Uiſce⸗
ra autē fidibꝫ ſeruiūt: dulciſſimū ſonū reddentibꝫ:
qñ om̄ia interiora nr̄a in viſcera miſcdie extēdun⸗
tur: ⁊ delectatiōe laudis diuine tangunẜ. Sic em̄ dr̄
Pſal. ciij. Benedic aia mea dn̄m: ⁊ om̄ia q̄ intra
me ſẜ nomini ſctō eius. Carnes aūt nutriūt in ve⸗
getationē ſancti ſpūs: ⁊ vnionē membroꝝ corporꝭ
veri ⁊ myſtici noſtri ſaluatoris ad eterne vite vigo
rem. Joā. vj. Qui māducat carnē meā ⁊ bibit ſan⸗
guinē meū: in me manet ⁊ ego in illo. Cū āt chriſtꝰ
in nob manet: ſpūs eius nos inſpirat ⁊ viuificat.
Sicut dr̄ Preter. j. En ego ꝓfero vob ſpm̄ meū.
Fimus aūt agni ſẜ ea q̄ fimāt: recordatio ⁊ remiſ⸗
ſio peccatoꝝ que pinguē faciūt: pinguedine deuo

tionis aiam: ⁊ gratiarumactiōis de remiſſione. Sic
dicit Pſal. lxij. Sicut adipe ⁊ pinguedine repleaẜ
aīa mea: ⁊ labijs exultatōis laudabit os meū in
gratiarumactibꝰ. Nominis aūt ſacramentum: eſt ꝙ
agnꝰ ab agnoſcēdo dr̄. Quia cū multa milia ouiū
in grege ſẜ: q̄libet agnus ſuā matrē agnoſcit. Et in
illa nequaq̄ꝫ decipi poterit. Et ſic fidelis: matrem
agnoſcit eccl̄iam: ⁊ nequaq̄ꝫ mām̄as ſugit aliene.
h̄ eſt: ſciſmaticoꝝ ſeu hereticoꝝ. Sꝫ ad ſancte ma⸗
tris eccl̄ie ꝯuertiẜ mām̄aꝝ ſuctionē: Dicēs. Quia
meliora ſunt vbera tua vino: fragrantia vngentis
optimis. Can. j. In his ꝓprietatibꝫ chriſtus ſuos
mittit quaſi agnos Lupi aūt ſẜ malignoꝝ hoiꝫ B
perſecutores ⁊ ꝑſecutiōes. Dicit em̄ Chry. ꝙ in tali⸗
bus nō natura attēdenda eſt: ſed ꝓprietas. Et ideo
ꝓprietatē lupi hñs: lupus vocaẜ. Et ꝓprietatem fe⸗
rens leonis: vocaẜ leo. Sic eſt de vrſo ⁊ leopardo:
cane: ⁊ ſimia: ⁊ oībꝫ alijs. qꝛ Q̄libet aīaliū feri⸗
tatē q̄dam beluinā habet vnam. Homo aūt corru
ptus: oēs ſuſcipit. ⁊ in h̄ omnibꝫ feris ē ferocior: ⁊
omnibꝫ aīalibꝫ aīalior. ⁊ oībꝫ irrōnabilibꝫ turpi⸗
or vt dr̄ Chry. De talibꝫ lupis dr̄ Jo. x. Lupus ra⸗
pit ⁊ diſpergit oues. Tangit aūt hic q̄dam glo.
Quinqꝫ lupi ꝓprietates. Una quaruꝫ eſt Q̄ no⸗
cte circūit inſidiās. Q̄ dormiēte cane ⁊ abſente pa
ſtore ouile ſubintrat. Scd̄a eſt Q̄ rigidi corporꝭ
exñs: ſe facile flectere non pt̄. Tertia Q̄ ꝓprio ferẜ
impetu: plus impetū ſequēs q̄ꝫ ſagacitatē. Quar⸗
ta eſt (que eſt ſ̄m vulgi opinionē) Q̄ lupus prius
vidēs hoiem: aufert vocē ⁊ inducit raucedinē. Ita
ꝙ inclamari nō pt̄. Uiſus aūt ꝓus ab hoie nō au⸗
fert: ſed acuit ⁊ inclamaẜ. Quinta ꝓprietas eſt: Q̄
lupus inſidiaẜ ſp̄ vitalibꝫ. ⁊ maxime gutturi aīali⸗
um. qꝛ ibi fortꝰ ſtringit ⁊ citiꝰ interimit. His ꝓ⸗
prietatibus addimꝰ Quattuor. Quaꝝ Una ē Q̄
lupus naturales cū ouibꝫ hꝫ inimicitias. Huius
ſignū: Q̄ nō rapit de ouibꝫ ad ſufficientiā: ſꝫ oppor
tunitatē accipiēs ⁊ facultatem: totū gregē inficiat
añ q̄ꝫ comedat. ⁊ aliqñ ſi nō eſt famelicꝰ: om̄ibꝫ in⸗
terfectis: de nulla comedēs recedit. Aliō ſignuꝫ eſt
(q̄ō Jorath ꝓbus dr̄) Q̄ os lupi ligatum ſuꝑ os
ouis: cōſumit ipm̄. Tertiū ſignū eſt (vt idē ꝓbs di
cit) Q̄ inſtrumento organico ex fidibꝫ cōpoſito: ſi
fidis vna lupi ponaẜ inter fides ouinas: ouine nō
ſonant in ꝯſpectu fidis lupine. Scd̄a ꝓprietas Q̄
lupus eſt aīal multe famis ꝓpter acutū calorem
naturalē. Tertia ꝓprietas ē Q̄ eſt aīal recordati⸗
uū iniuriaꝝ. Et huiꝰ ſignū eſt vt dr̄ Ariſt. qꝛ inten
dit in eū q̄ ſibi nocuit. ⁊ oībus alijs neglectis ſi fa
cultatē habeat: tñ nocet illi vel plus q̄ꝫ accepit no
cumenti ab ipo. Quarta eſt ꝓprietas Q̄ eſt aīal ca
daueris theſaurizatiuū. Et ideo ſuꝑfluus ſibi ſuffo
dit in terrā: vt opportuno tp̄e accipiat. Hec eſt etiā
cā: ꝙ ſicut canis: reuertiẜ ad vomitū: iterato ſe de
vomitu ingurgitans. Sic igiẜ Lupi ſunt: per⸗
ſecutores ⁊ tyrāni: omnibꝫ his ꝓprietatibꝫ lupi ex⸗
iſtentes. Latebris ei ignorātie ⁊ malicie nocte oui
lia eccl̄iaꝝ circūeūt: captātes abſentiā vel negligē⸗
tiam paſtoꝝ. h̄ eſt: cuſtodū eccl̄ie: ⁊ ſilentiū canum
ſiue ſomnū. hoc eſt predicatoꝝ eccl̄ie. Et hoc eſt q̄ō
dr̄ Hiere. v. Percuſſit eos leo de ſilua: lupus ad
veſperā vaſtauit eos. Sophon. iij. Judices eiꝰ lupi

veſpere nõ relinquebãt vſq̃ mane. Siue enĩ here-ticus ſiue tyrann⁹ ſit oppreſſor fideliũ: ſẽ eſt veſpe-tinus ꝛ obſeruat caliginẽ. Uel cordis q̃ eſt caligo interior. Uel exterior̃ occultatiõis: in q̃ perficiat: diſſimulantibꝫ p̃latis ꝛ p̃dicatoribꝫ: ħ qđ cõcapit. Or etiã: Paſtores aliq̃n interficiũt. Aliq̃n aũt in exilium mittũt: oues tũc non ꝯdicente aliq̃ deuo-rantes. Rigiditas etiã lupi: rigiditatẽ ꝛ inflexibi-litatẽ ſignificat malicie hereticoꝝ ſeu tyrannoꝝ: q̃ implacabilis eſt ꝛ non miſeret̃. Et ħ eſt qđ dicitur Eze. xxij. Principes eı⁹ in medio eius q̃ſi lupi ra-piẽtes predã ad effundendũ ſanguinẽ ꝛ ad perden-das aĩas: ꝛ auare ſectando lucra. Hi lupi: impetu ferunt̃: non rõne. Et ideo p̃ rõne eis eſt impetuoſa volũtas. Abac. j. Leuiores pardis equi eı⁹: ꝛ velo-ciores lupis veſpertinis. Leuiter enĩ mouent̃ ſcḋm impetũ. ꝛ veloces ad furoris ſui nocumentũ. Etſi auderẽ dicere ſcḋm has ꝓprietates: Illi q̃ Paſtores ꝛ Epi ꝛ Prelati eccl̃iaꝝ dicuntur: ſic lupinos mo-res induerũt. Iſti ſunt q̃s lupi intuẽtes: ſic abſq̃ voce fecerũt: q̄ potius cũ lupis vlulant ad nocu-menta pioꝝ: q̃ꝫ lupos increpant. Oĩs enĩ mo-res ꝛ actus luporũ induerũt. Et ħ eſt ſcḋm illud Gen. xlix. Beniamin lup⁹ rapax mane comedet predã. ꝛ veſp̃e diuidet ſpolia. Beniamin enĩ q̃ (filius dex-tere) p̃latus eſſe deberet: fact⁹ eſt lupus rapax i dei ꝑplm. Mane ſurgẽs in ſtipẽdijs eccl̃iaꝝ: comedit predã ouiũ: ꝛ in veſpere mortis eoꝝ: etiã accipit id qđ apud eccl̃iaſticos vocat̃ mortuariũ: ſiue p̃ mor-tuo legatũ: vel p̃ eo oblatũ. Et ſic ꝛ id quod mane oblatũ eſt tollit: ꝛ qđ veſpere offert̃ diuidit. Iſti ſũt qui ſẽ vitalibꝫ ꝛ maxime gutturibꝫ inſidiant̃. quia malis exemplis ꝛ dentibꝫ ſuaꝝ cõminationũ iam ſic ſtrinxerunt guttura ouiũ q̄ non eſt q̃ dicere au-deat Cur ita facis. Et ideo Lupus p̃nceps lupoꝝ gloriat̃. Et dı̃ Eſai. x. Sicut colligunt̃ oua: ſic vni-uerſam terrã ego congregaui: ꝛ nõ fuit q̃ moueret pennã: ꝛ aperiret os ꝛ ganniret. Hi ſunt q̃ natu-rales cum ouibꝫ exerc̃t hn̄t inimicicias. Nec ꝑ mor-tem placandas: q̃s vndiq̃ vaſtant. ꝛ poſteri ſuis ꝛ reliquijs mãdant vaſtandas. Nec dulcis ſonus orationũ vel laudis diuine ſonat in ꝯſpectu eoꝝ. Qđ Dauid plangit in Ps. cxxxvj. dicẽs. Dixerũt: exinanite exinanite vſq̃ ad fundamentũ in ea. Et p̃miſit. Quomodo cãtabimus cãticũ dñi in terra aliena. Iſti ſũt qui ſemp̃ fame inſatiabili oues de-uorant: ꝛ dentes exacuũt in oues deuorãdas: ſic lamentabiliter conquerit̃. Pſal. xliij. Dediſti nos tanq̃ꝫ oues eſcaruꝫ: ꝛ in gentibus diſperſiſti nos. Oues enĩ eſcarum ſũt in q̃s ad edendũ lupini den-tes exacuunt̃. Mich. iij. Uiolenter tollitis pelles eoꝝ deſuper eos. ꝛ carnes eoꝝ deſup̃ oſſibꝫ eoꝝ: qui comederunt carnẽ ꝑpli mei. ꝛ pelles eoꝝ deſup̃ excoriauerunt. ꝛ oſſa eoꝝ ꝯfregerũt. Exteriora enĩ eoꝝ ꝛ interiora diripiũt: ꝛ dura roborũ eoꝝ: ꝛ infir-ma mollia ad ſolacium p̃ſenctis deuorant. fame inſatiabili (al's inſatiabilı̃) cupiditatũ. Et ſcribũt q̄ ħ ſit Ius eoꝝ. Iſti ſũt q̃ bñficioꝝ immemores nõ re-cordant̃ niſi iniuriaꝝ. Et trabẽ faciũt de feſtuca: par-uas iniurias aggrauantes. ꝛ in vindicta pauꝑes exoſſantes. Unde ꝑ Holofernẽ ſignificant̃ De q̃ ſcriptũ eſt Iudith. iij. q̄ cum omnia ſibi offerrent̃

ꝛ res ꝛ corpora: ꝛ cum choris ꝛ tympanis ſibi oc-currerent̃: ꝛ dicerent̃. Ueni nob pacificus dñs: ꝛ leti ſeruiem⁹ tibi. Q̄ oĩa iſta faciẽtes nõ poterãt mi-tigare ferocitatẽ pectoris eius. Iſti ſunt q̃ cadaue-ra theſaurizant ꝛ ad vomitũ conuertunt̃. q̄ Quic-quid de funere vnı⁹ relinquitur: ſtatim rapit alius. Etſi aliq̃s aliq̃n cõpunctus de multis beneficijs: aliqđ dimittit in infirmitate vomens ſup̃fluũ: ſta-tim Uel ab eodẽ cum ſanus efficit̃: iteꝝ vorat̃. Uel ab alio id qđ iſte vomuit turpius ingurgitatur. ij. Pe. ij. Canis reuerſus ad ſuũ vomitũ: ꝛ ſus lota in volutabro luti. Uorax enĩ cadaueꝝ aĩal: lup⁹ eſt ꝛ canis vna: eadẽ ꝓprietate. Iſti ergo ſunt lupi ad quos agni mittunt̃. Eſt autẽ aliud ſp̃ale lu-porum genus: qđ dñs in euangelio ꝓdidit ex oue ꝛ lupo compoſitũ. extra in pelle figurãs ouem: ꝛ in-tus hñs lupum rapacẽ. Et illud eſt gen⁹ hypocri-tarum ꝛ hereticoꝝ. ij. Timo. iij. Habẽtes quidẽ ſpẽm pietatis: virtutem aũt eius penit⁹ abnegãtes Mat. vij. Attendite a falſis ꝓphetis q̃ veniunt ad vos in veſtimẽtis ouiũ: intrinſecus aũt ſunt lupi rapaces. A fructibꝫ eoꝝ cognoſcetis eos. ħ eſt: ab his que per ſimulationẽ fructificare intẽdunt. Hi enĩ pietate quadã ſe ingerunt in paſtorale officiũ. Ut ſicut Uerueces ſint duces gregũ: ꝛ ſtatim fru-ctu dignitatis ꝑcepto: graſſant̃ in oues: ꝛ pl⁹ mi-tes perſequunt̃ q̃ꝫ veri tyranni. Dicit aũt [ſicut agnos inter lupos] Notans quandã Miſſo-rum poſitionẽ: in intermediũ lupoꝝ. Unde Mat. x. dı̃. In medio lupoꝝ. Ut nuſq̃ꝫ ſit effugiũ niſi vnũ Q̄ ſcꝫ agni capiãt lupos: vt exuãt eis (al's eos) lu-pinã naturã: ꝛ induãt eis (al's eos) ouinã. Ut iam nõ oues pabulum habeãt: ſed cum ouibꝫ ad cau-las eccl̃ie ventãt: pabulo ouiũ in virore ſanctaruꝫ virtutũ pabulati. Eſaie. xj. Habitabit lupus cum agno. ꝛ pardus cũ hedo accubabit. leo ꝛ bos ſimul morabunt̃. Hoc autẽ fieri non p̃t niſi per carmen incantãs lupũ. Qđ eſt verbũ dei: valit̃ propoſitũ: ꝛ efficaciter adimpletũ. Eſa. lxv. Lupus ꝛ agn⁹ pa-ſcent̃ ſimul. Aliter aũt fiet quod dı̃ Eccl̃i. xiij. Sic cõicabit lupus agno aliq̃n: ſic peccator iuſto Per grãm aũt dei agni p̃mittũt: captos lupos ducent̃ ad ouilia eccl̃ie. Nũc aũt peccatis nr̃is exigentibꝫ agni non ſolũ capti ſunt a lupis. Sꝫ agni in peio-res lupos ſunt cõuerſi: ꝛ deuorãt agnos ꝛ oues ꝛ hedos. qui ex lupis: in agnos fuerant iandudũ mutati. Sic ergo Mitto vos ſicut agnos inter lupos.

Nolite portare ſacculum neq̃ꝫ perã: neq̃ꝫ calciamenta: ꝛ nemi-nem p̃ viam ſalutaueritis

Hic incipit informare ad vitã eos quos mittit D ad p̃dicationem: ſic fecit mittẽdo ap̃los. Habet ãt Duas p̃tes. In quarũ Prima Itinerãtes ꝛ Pre-dicantes informat de expedientibꝫ ad itineris ne-ceſſaria. In Scḋa Cõferẽs ſuã auctem dı̃ Q̄ au-ditur ꝛ recipit̃ in ipſis: ꝛ ſpernit̃ in eiſdem. Adhuc in Prima Duo facit ſcḋm duplex neceſſariũ itine-ranti. Dicit enĩ Qualr̃ ſe habeãt ad recipientes. et Qualiter ad nõ recipiẽtes. In Primo horũ Duo

facit. Amputat enim ſollicitudinē impedimentorū: ⁊ Concedit vſu neceſſarioꝝ. Quattuor aūt ampu tat Impedimēta itinerātiſ ꝑdicationē. Quoꝝ Tria ſunt In his q̄ pertinēt ad cōmodū corꝑis. Quar tū aūt eſt Occupatio amicitie ſecl'aris. Tria aūt q̄ pertinēt ad ſupfluam ſollicitudinē corꝑis diuidū tur. Quia Quedā pertinēt ad totū corpus. Que dā aūt ad membꝝ qḋ ſpēaliter laborat in itineran do. Ad totū autē corpꝰ ꝑtinētia ſunt Duo. Unū qḋ ſcḋm valorē cōmutabile in qḋlibet corꝑi neceſſa rium eſt. Et h̄ eſt Sacculus pecunie. ⁊ Aliud qḋ eſt de neceſſitate corꝑis ſcḋm vſum ꝑſeruās vite ani mal'. Et h̄ eſt pera vel vter cū eſculēto vel poculēto. Quoꝝ oīm ſupflua ſollicitudo interdicta ē. Uſus aūt neceſſitati debitus eſt ↄceſſus. Et hec oīa iam in ꝑmiſſis ſunt expoſita. Et ideo h̄ nō eſt multum īmorandū. Dicit igit' [Nolite poſ.] voſipſos im plendo: ſacco onerātes: ne ꝑ h̄ minus expediti: ad iter efficiamini [neq; ſac.] pecunie receptaculū. Sacculū enī pecunie ſecū fert q̄ more queſtuarij: ꝟbum ꝑdicatōis ad lucrū refert. Prouer. vij. Nō eſt vir in domo ſua. abijt via longiſſima: ſacculum pecunie ſecū tulit: in die plene lune reuerſurꝰ. Sic ḡ ſacculus nō eſt portādus. Unde Mar. vj. dicit' Neq; in zonis es ligant. Qui ei ſtudēt marſupijs implendis: nō pure ꝓnunciant ꝟbum dei. ſed per occaſionē. Sap. xv. Eſtimabāt luſum eſſe vitā ho minis. ⁊ cōuerſationē compoſitā eſſe ad lucrū: et oportere vndicūq; ⁊ ex malo acq̄rere. Iſti ſūt paſto res in lupos conuerſi. De quibꝰ dr' Zach. xj. Qui poſſidebant pecora: vendebant ea dicētes. Bndi ctus dn̄s. diuites enī facti ſumꝰ: ⁊ non parcebant eis. Sic ḡ nō eſt portandus ſacculus [neq; pe ram] Supple portetis. Ut Pera ſit receptaculū eſculenti vel poculenti. Quā peram portāt qui ꝓpē victum ⁊ veſtitū predicant: ex verbo ventrē ſuum implentes. Rho. vl. Huiōi chriſto dn̄o nō ſuiūt: ſed ſuo ventri et ꝑ dulces ſermones ⁊ bn̄dictiones ſeducunt corda innocentiū. Hi ſunt q̄ imitantes al's (poſt coꝝ) crapulam nocturnā ꝑdicant h̄ iciu nijs. Phil. iij. Multi enī ambulāt quos ſepe di cebam vobis: ⁊ nunc flens dico inimicos crucis chriſti: quoꝝ deus venter eſt: ⁊ glīa in confuſionē eoꝝ qui terrena ſapiunt. Et tales ſunt hodie mul ti ꝑdicatores qui in exitibꝰ ſuis ad ꝑdicandū plꝰ ſtudent ad operam (al's perā) pro ventre q̄ȝ inſtan tie ſermonis dn̄i. ⁊ (al's ex) lucro animarū. Qḋ (al's Quo) ↄtra dicit Apl's ad Heb. xij. Nequis forni cator aut ꝓphanus vt Eſau: qui propt' vnā eſcam vēdidit ꝑmogenita ſua. hoc eſt ius ꝑmogeniture. Quod ē benedictio ſpūalium bonoꝝ. Unde glo. Amb. Tanta ꝑdicatori debꝫ eſſe fiducia in deo: vt p̄ntis vite ſumptus etſi nō ꝓuideat: ſibi tn̄ certiſſi me non defecturos (al's defuturos) ſciat. Ne dum occupat' mens ad tēporalia: minus ꝑdicet eterna. Unde Pſal. xxxvi. Junior fui: etenī ſenui: ⁊ nō vi di iuſtum derelictū. neq; ſemen eius q̄rens panē. Hoc aūt maxie verū eſt qui ꝑmitiui erāt ꝑdicato res Qn̄ doctrina chriſtiana erat noua. Qn̄ maxime perfectiōis exēpla: ⁊ ante hoc tēpꝰ inauſa: oportuit oſtēdere eos q̄ noua ꝑdicabāt Precipue tamē iſta vera ſunt q̄n̄ ad filios iſrl' mittebant. quibꝰ prece

ptum fuit de peregrinis ſuſcipiēdis. ⁊ Maxīe de his qui more ꝓphetarum ſtudebāt ad docendum ꝑplm viam ſalutis. q: illi decimā quandam apud ſe habebāt repoſitā: que talibꝰ peregrinis ⁊ adue nis pauperibꝰ debebat'. Et hoc etiā a Judeis ob ſeruabat' q̄diu nō fuit odioſa doctrina chriſti. Et hoc fuit in prima miſſione Apl'orum. Et in prima miſſione inferioris ordis Diſcipuloꝝ. De q̄ dn̄s hic loquit'. Et ideo iſtis poſtea condicionibꝰ ⁊ q̄li tatibus tempoꝝ ⁊ perſonaꝝ ⁊ locoꝝ non exiſten tibus: Apoſtoli ⁊ Diſcipuli ad iſta nō tenebantur ſicut ſupius ⁊ in Matth. x. notatum eſt a nobis.

Sequit' [neq; calciamēta] Solꝰ Marcus dicit Calciati pedes ſandalijs. Et ſcḋm veritatē q̄dem in terdicit' ſupflua ſollicitudo calciamētoꝝ: q̄bꝰ illa gens potiꝰ ſtudebāt ad decorē q̄ȝ ad nēcitatē. Terra eī illa calida: ꝓpē nēcitatē nō magno īdiguit ſtudio calceoꝝ. Et iō totū ſtudiū gens illa ↄuertit in cal ciamēti decorē. Unī Eſa. iij. Ubi dn̄s loq' de pena pcc̄i eoꝝ: dr. In die illa auferet dn̄s ornamentū cal ciamentoꝝ. Et Infra. Ubi ſpēalia ornamēta aufe rēda enūerat. Dic etiā perichelides auferēdas. Pe richelides aūt ſr' ornamēta taloꝝ. Sic Dextralia ſr' ornamēta brachioꝝ. Judith etiam. xv. cū capere vellet Holofernē decore ſuo: inter alios ornatꝰ cal ciauit pedes ſuos ſandalijs. Judith. x. Et inde eſt q̄ laudata ſcḋm ſenſum lr'e filia Pharaonis reg; in Cantic; ꝓpē decorē calciamētoꝝ laudat'. Can̄. vij. Ubi dr' q̄ȝ pulcri ſr' greſſus tui in calciamētis filia principis. Uſus enī calceoꝝ h̄ his qui nō itinera bant fuit: ne pes puluere ſordidaret'. Sicut innuit glo. Eſa. iij. Et nō fuit cōtra frigus niſi raro ⁊ pa rum. Et ideo magnum ſtudium habebāt in pul critudine calceorū: quod interdicit. In his autē q̄ pedites itinerabant vſus fuit calceorum: ne pe des duricia vie ſubtriti attererentur et deficerent. Et iō ſcḋm Marcū in loco illo: Solee ſine decore cō ceſſe ſunt. ⁊ ſollicitudo in cura calciamētorum in terdicta: que tn̄ (al's tamen) longius poſtea itine rantibus ſunt conceſſa. Unde Actuum. xij. dixit angelus ad Petrum. Calcia te caligas tuas. Et Exo di. xij. dicitur: q̄ Manducantes carnes agni parati ad iter longum: calciamenta tenere debent in pedibꝰ. Dicit autem Auguſtinus in Libro De Hereſibus: Ex occaſione ꝟborum iſtoꝝ. Et ꝑcis pue propt' hoc qḋ dicit' Exo. iij. Ne appropies huc ſed exue calcios tuos. Locus eī in q̄ ſtas terra ſan cta eſt. Dixerunt q̄ Diſcipulus chr̄i eſſe nō poteſt qui nō eſt diſcalciatus. Et iſti heretici vocant' Diſ calciati. quia nō intelligentes ſcripturas. ſectas ſi bi nouas cōfinxerunt. nomē accipiētes Diſcalcia torū. Quod ſcḋm legem improperij ⁊ confuſionis nomen eſt in ꝑpl'o dei. In iſto ḡ quē diximꝰ ſenſu: intelligendū eſt qḋ dicit' [neq; calciamēta] Sȝ etiam ſcḋm ciuilitates hominū ⁊ mores: inhoneſtū eſt denudare pedes: ⁊ nudos digitos pedū ſic mu lieribus extendere (al's oſtendere) ⁊ occaſio eſt tur pitudis quā dicere nō oportet [Et neminē ꝑ viā ſalutaueritis] Ecce Interdicit h̄ qḋ ſcḋm ↄſuetu dinē illius gentis fuit ſecularis (al's ſingularis) amicicie. Magnis enī ⁊ frequentibꝰ cōſueuerunt occupari ſalutatiōibꝰ. Sicut legit'. iiij. Regū. x. I

Fres Ochozie regis ſum⁹:ꝛ deſcēdim⁹ ad ſalutā
dū filios reg̃.ꝛ filioſ regine. Act.xxv. Cū dies ali
q̃t trāſacti eſſent Agrippa rex ꝛ Bernice deſcēde
rūt ceſareā ad ſalutāduz Feſtū. Vn̄ ꝛ dn̄s, Mat.
xxiij.arguit ſcribas ꝛ phariſeos ꝙ amabāt ſalu⸗
tatōes i foro. Lu.xj. Diligit̃ p̄mas cathedras i ſy
nagogis:ꝛ ſalutatōes i foro. iiij. Reguz.xix. Dixit
Heliſeus ad Heliā. Oro vt oſculer p̄mū patrez
meū. Et ſic ex multis ſcpturaꝝ locis accipit̃ ꝙ i ſolē
nitate ſalutationū gēs illa multū occupabatur.
Et hāc ſolēnitatē itinerātes i p̄dicatōe detinentē:
intēdicit dn̄s: Nō tn̄ ꝓhibet eulogiū ſalutatōnis.
qn̄ p̄cipit ſalutari(al's:ſalutare) domū h̄ ē:fami⸗
liā dom⁹ in quā itrauit. Matth.x.ꝛ Luc.x. Qua
(al's:quo)etiā ſancti vſi ſūt:ſicē p;z in oib; apl'i epi
ſtolis. Et ꝙ aliq̃ dicūt nō eſſe ſalutādos. Quia ſi
cut dr̄ tertia canōica Joānis. Qui dixerit peccato
ri Aue:cōicat opib; ei⁹ infructuoſis: Nihil eſt.qꝛ
h̄ intelligit̃ nō de mal':ſed de excōicatis ꝛ apoſtatis.
Si eni oēs malos vitare debuiſſent diſcipuli:in
p̄mo nulli penit⁹ cōicaſſent:niſi ſibi.qꝛ oēs aliq̃ fu
erunt ifideles. Et ideo exponēdū eſt iſtō ꝑ modū
q̃ dic⁹. Oia eni impedientia curſū p̄dicatōis hic
intēdicit:q̃rū hūana ꝑmittit fragilitas: vt expedi
ti ſint ad p̄dicandū.

In quācūqz domū intraueritiſ primū dicite. Pax huic domui:ꝛ ſi ibi fuerit filius pacis:requieſcet ſuper illū pax veſtra. Si autē:ad vos reuertet̃. In eadē autē domo manete:edentes ꝛ bibētes que a⸗pud illos ſunt.

Hic agit̃ de neceſſario hoſpitij:in receptōe p̄di
cantiū. Hoc autē hab; duos ꝑagraphos. In q̃⸗
rum Prio tāgit Quid om̄i hoſpitio cōferre de⸗
beant p̄dicātes. In Scd'o autē tāgit de hoſpitij
ĩmobilitate.ꝛ q̃d debeāt hoſpitio recipientib;. In
Primo dicūt̃ Duo. Quoꝝ Vnū ē Quid domui
offerāt recipiēti(al's:recipiēdi) In Scd'o autem
oñdit̃ Quib; oblatū ꝓdeſt.ꝛ q̃b; ñ ꝓdeſt. De Pri
mo dr̄.[In quācūqz domū intraueritis]h̄
eſt:in quācūqz familiā itraueritis ad hoſpitādum
Intrat̃ aūt i familiā: Qn̄ ſermo p̄dicātis capit i fa
milia ꝑ fidem:ꝛ p̄dicās:ꝑ hoſpitij receptiōez. De
qua receptōe dicit̃ Joan.j. Quotq̃t autē receperūt
eū: dedit eis ꝑtātē filios dei fieri his q̃ credūt in
noīe ei⁹. Sap.viij. Intrās i domū meā ꝯq̃eſcam
cū illa. Nō eni hab; amaritudinē ꝯuictus ei⁹:neqꝫ
tediū ꝯuiuat⁹ illi⁹.[primū dicite]h̄ eſt:illos q̃
ſūt de familia dom⁹ bn̄ficijs ꝑuenite. Rho.xij.
Honore inuicē ꝑuenientes. Ps.xx. Preuenisti eū
in bn̄dictōib; dulcedis. Predicator ei ad modū
ꝛ ſilitudinē dei:oēs in bn̄ficijs ꝛ eulogio ſaluta⸗
tiōis deb; ꝑuenire.j. Jo.iiij. In h̄ apparuit cha⸗
ritas dei:nō q̃ſi nos dilexerim⁹ deū:ſ; qm̄ ipſe p̄⸗
or dilexit nos[Pax huic domui]h̄ ē. Pax ſit
vel fiat huic domui a deo. h̄ ē:huic familie. Pax
eni ē q̃ ē trāq̃llitas ex remiſſiōe peccātorū.ꝛ recōcilia⸗
tiōe ad deū: ex h̄ ꝙ ceſſat impugnatio q̃ hō ipugnat̃
hic:ꝛ in futuro ꝑpetue pace. Et hec eſt vera pax. De q̃
dr̄ Lu.ij. In terra pax hoibus bone volūtatis. Ex.
ix. dr̄ de mediatore huius pacis. Multiplicabit̃
ei⁹ imperiū: ꝛ pacis nō erit finis. Hoc eni nomē
pretēdit pacifici. De quo Ibidē dr̄ paulo an̄. Voc
cabit̃ pater futuri ſeculi:p̄nceps pacis. Eph.ij. Ipſe ē
pax nr̄a q̃ fecit vtraqꝫ vnū: mediū parietē macerie
ſoluēs inimicitias in carne ſua. Hāc igit̃ pacem
nō angeloꝝ de celo venientiū: p̄mum euāgelizāt
domui recipiēti[et ſi ibi]Tāgit q̃bus ꝓdeſt euā
gelizatio pacis:ꝛ quib; nō[et ſi ibi]h̄ eſt i domo
illa[fuerit fili⁹ pacis]h̄ eſt: informatus a pace
ſicē fili⁹ informat̃ a pr̄e. Talis eni fili⁹ eſt heres pa
cis q̃ fructus eiuſdē pacis hereditabit.ꝛ ē fili⁹ cele
ſte hierl'm:q̃ viſio pacis interp̄tat̃. Gal.iiij. Illa q̃
ſurſum eſt hierl'm libera eſt:q̃ eſt mat̃ nr̄a. Tales āt
filij pacis ſt̃:qui v̄buz pacis ſibi p̄dicatū: ad fidē
ꝛ oꝑationē ꝑcipiūt. De q̃b; dr̄ Eſa lx. Ponā viſita
tionē tuaz pacē:ꝛ p̄poſitos tuos iuſticiā. Ps. cxl
vij. Qui poſuit fines tuos pacē:ꝛ adipe fru.ſati.te
[requieſcet ſuꝑ eū pax vr̄a] nō impugnata ma
nens requieſcet. Sic dr̄ Eſa.xxvj. Dabit pacē nobis:
pacē qm̄ in te ſperauim⁹. Hec aūt Pax:requies cor
dis in trāquillitate appetit⁹. Que nō habet̃ niſi ab
his q̃ deū receperūt in Veritatis illūinatiōe:ꝛ Cha
ritatis ꝛ dulcedis diuine adeptiōe.qꝛ Illi ſoli hn̄t de⸗
ſideriū ſuū. Sicē dr̄ Prouer.x. Deſideriū ſuū iuſtis
dabit̃. Suꝑ eos aūt dr̄ pax iſta requieſcere:qꝛ excedē
lit intellectuz ꝛ affectū ſctōꝝ:iſta pacis tranquillitas.
Phil.iiij. Pax dei q̃ exuperat oēz ſenſū cuſtodiat
corda vr̄a ꝛ intelligētias vr̄as. Iſti ſūt euāgeliſte
Gen.viij. ſignant̃ ꝑ columbā reuolantē ad arcā eccle
ſie:ꝛ ad māſiunculas e⁹.h̄ eſt ad domos ꝛ famili⸗
as eccleſie portās ramū virētis oliue:in ſignū pacis
ꝛ recōciliatōis in ore ſuo. Sic Duces legiſlatoris
nr̄i veri Moyſi:om̄i nationi(quā gladio verbi dei
ipugnare volūt)p̄mū pacē offerunt. Sicut p̄cipit̃
Deut.xx.[Si autē]h̄ eſt Si nō aūt.h̄ eſt:Si nō
fuerit ibi aliqs pacē v̄bi format⁹ vl' formād⁹[re⸗
uertet̃]pax vr̄a. h̄ eſt: fruct⁹ pacis optate ꝛ oblate
[ad vos]ꝛ reſeruabit̃ vob ad meritū ꝛ coronam.
Sic ei aues Aploꝝ p̄ſbyteri venīūt ad vos:por⸗
tātes pacē:ꝛ illuminātes patriā: dare pacē gētib;:
ꝛ libare ꝑp'lz dei. Ps.lxxv. In pace fact⁹ eſt locus
ei⁹. Sic celeſtis hierl'm:viſio pacis:edificat̃ vt ciui⸗
tas.cui⁹ ꝑticipatio ei⁹ in idipm̄. qꝛ hec eſt ciuitas pacis:
q̃ nō ampli⁹ variat̃ ꝑ deſideria. S; ꝑticipat i gr̄a
id:qđ ſuꝑ eſt idipſum:ꝛ nūq̃ ſui gn̄at faſtidiū. Sic
facit Job dolens ꝙ pacē hēat tabnaculū ſuū. Job
v.[i eadē āt domo]Ecce Docet ſuare inuiola⸗
bilis iura hoſpitij. Dicit āt Tria. Preceptū. Pro⸗
hibitionē:ꝛ Profectū quē domui debēt exhibere.
Circa Preceptuz hoſpitij Duo dr̄. Immobilitatē
hoſpitij:ꝛ Vſū exhibitoꝝ ſiue oblatorum ad vite
neceſſaria ſi ſint oꝑarij ſalutis. De Prio dr̄[In eadē
āt do. manete]Eadē dico:in q̃ ſt̃ filij pacis:ꝛ nō
alia. Filij āt pacis ſt̃ Dupl'r. Re:ꝛ Spe. Re q̃dē tūc
pauci fuerūt. Spe āt filij pacis:ſt̃ ꝛ fuerūt q̃ i deſpe⸗
ratis opib;: obſtinata mēte nō m̄ſerūt. Apō illos
eni manēdū ē: qꝛ illi edificant̃ ad fidē:q̃diu de ſa⸗
lute coꝝ nō deſperat̃ (al's ſperat̃)[Manete aūt]

dicit:q: Diſcurrēs vagus eſt:ꝛ nō inuenit ad ſalu
tis ↄſiliū. Adhuc aūt Inſtabilis corꝑe: vanitatē ꝛ
inſtabilitatē oñdit in mēte. Tertio etiā diſcurrens
per domos: delectabilia ꝛ vana colligit domoꝝ:ꝛ
pſequit voluptates (al's volūtates) ↄcupiſcabiliū.
De Prio dr̄ Hiere.xiiij. Popul⁹ hic dilexit moue
re pedes ſuos:ꝛ nō quieuit: ꝛ dn̄o nō placuit. De
Scd̄o Hiere.ij. Ambulauerūt poſt vanitatē:ꝛ va-
ni facti ſūt. De Tertio Prouer.vi. Hō apoſtata:
vir inutil':annuit oculis: terit pede:digito loquit.
Prouꝰ.vij. q̄rl' ipatiēs neq̄ valēs i domo ↄſiſtere
pedibꝰ ſuis. Et de his q̄dem an̄ hoc capl'in: in iſto
eodē oꝑe.ꝛ Mat.x.pl'a alia dc̄a ſūt [Edētes] Dat
vſum ncārioꝝ oblatoꝝ:his q̄ ſunt oꝑarij ſalutis.
Dic aūt Duo. Uſū videlz:ꝛ Cām ↄceſſi vſus. De
Uſu dr̄ [Edentes ꝛ bibētes] Scd̄z duos natu
rales appetit⁹:ↄcedit duplicē vſum ncītatꝭ. Quo-
rū Un⁹:eſt Naturalis appetit⁹:reficientis ſubam
corꝑis. Et ille eſt appetit⁹ eſculēti.ꝛ Ali⁹ ē:appetit⁹
ↄtinuationē pſtātꝭ corꝑi:ꝛ fluxū ꝑ mēbra. Et ille ē
Appetit⁹ poculēti:q: Cibus efficit mēbrum ſimile
ſm ſubam:q̄n plene couerſus. Et eſt potētia mem
brum ſicc̄ q̄n ſumit:an̄q̄ ↄuertat. Et ido appetit⁹
natural' eſt in illō. Potus āt ↄtinuat mēbra: cōmi
xt⁹ cibo vnito:ꝛ an̄q̄ vniat: dat ei fluere ſua hūidi
tate ꝛ currere ꝑ mēbra:vt vniat eiſdē. q: Hūiduꝫ
in ſe interminabile ē:ad aliō fluens vt terminetur.
Iſta duo fac. Et hec duo deſiderat oē aiatū: ꝛ ſine
his cōſiſtere nō valet. Can̄.v. Comedite amici ꝛ bi
bite. Et ido hoꝝ duoꝝ abūdantiā ꝑmittit. Pro-
uer.iij. Impleant horrea tua ſaturitate.ꝛ vino tor
cularia tua redundabūt. Pot⁹ ei q̄ eſt reparatiu⁹
hūidi natural'. Calid⁹ eſt ꝛ ſm actuꝫ hūid⁹ q̄uis
potētia ſit ſicc⁹. q: ſi eſſet ꝛ potētia humid⁹: para-
lyſim iduceret ꝛ mēbroꝝ diſſolutionē. Un̄ Gene.
xxvij. Iacob p̄ri ſuo iſaac obtulit cibos: q̄s cū ob-
latos comediſſet:obtulit ei etiā ꝛ vinū. Paul⁹ etiā
j.Timo.v.dixit. Noli adhuc aquā bibere:ꝑpter ſto
machuꝫ ꝛ freq̄ntes tuas infirmitates. Sic ḡ dic
[Edētes et bibē q̄ apō illos ſt] Dupl'r ſūt eīn
apud illos. Uel:q̄ hn̄t. Uel:q̄ ſm ſuas facultates
faciles cōparant:q̄ ncītati vel infirmitati debent p̄-
dicantiū. Un̄ etiā apō dn̄m fuit q̄ ſm facultates
ſibi miniſtrātiū facile ↄparari poterat. Io.iiij. Di
ſcipuli ei⁹ abierāt i ciuitatē vt cibos emerēt. Aliq̄n̄
eīn apud hoſpitē intra domū nō inuenit:qd̄ cōpe
tit infirmitati: q̄uis inueniat qd̄ cōpetat ncītati
ſi ſan⁹ eſſet. Et tūc nō eſt incōueniēs petere qd̄ infir
mitas exigit. Qd̄ tn̄ apō illos eſt ſm facultates ſu
as. Sz nunq̄ exigendum eſt qd̄ libido expoſtulat
voluptatꝭ.q: al'r maledictio dn̄i incurreret Mat.
xxiij. Ue vob ſcribe ꝛ phariſei hypocrite q̄ comeditis
tis domos viduaꝝ:lō.oꝛōes orātes. Ia.iiij. Ma
le petitis vt i cōcupiſcētijs vr̄is inſinuatꝭ.ij. Pe.ij.
Eximātes diei delitias coinq̄natiōis: ꝛ macule
delitijs affluētes i ↄuiuijs ſuis. Sic ḡ Comedētes
ꝛ bibētes q̄ apud illos ſunt:habita. Uel ſm ſuas
facultates ſine diſpēdio magno habenda.q: talia
etiam ſz facultatem apud illos ſunt.

Dign⁹ eſt eīn oꝑari⁹ mercede ſua:
Nolite trāſire de domo i domuꝫ.

Cauſam dt q̄ſi licēter edāt ꝛ bibāt. Et tāgit Tria
hic valde attēdenda. Scz. Quo dign⁹ ſit: q̄a oꝑe.
Quo dign⁹ ſit:q: mercede.ꝛ Q' hec merces quaꝫ
accipit:ſua factā ſit.ꝛ nō miſtrata ō alieno. Quo āt
dign⁹ ſit:eſt.q: eſt oꝑari⁹ ſz ſuꝑius habitā oꝑarij
explanationē. Si ei op⁹ ſuū:opem p̄ſtat ſalutꝭ:ipe
oꝑe dign⁹ fit.alit aūt p̄rātem nō hꝫ accipiēdi.j.Co
rinth.ix. Si nos vob ſpūalia ſeminam⁹: magnū ē
ſi carnalia vr̄a metam⁹: Q.d. Nō eſt magnū:q̄a ē
debitū Gal'.vi. Cōicet aūt is q̄ cathezizat vbo ei q̄
ſe cathezizat in omībꝰ bonis. Mercede aūt dign⁹
eſt Merces autē dr̄ meriti eo: qd̄ debet ꝑ merito.
In merito aūt vtrutꝭ Duo ſt. Laborꝭ effect⁹:qui ē
circa ꝑimū.ꝛ Uirtutꝭ ꝛ Grē forma in oꝑe: que ē
ad deū. Et q̄ ad p̄mū debet ei cibus ꝛ ſuſtētatio a
ꝑimo. Quo ad Scd̄z debet ei remūeratio a deo.
Et h̄ eſt qd̄ dr̄.j. ad Tim̄.v. Qui bn̄ p̄ſunt p̄ſbyte-
ri:duplici honore digni habeant.ij. Tim̄.ij. Labo
rantē agricolā opꝫ p̄mū de fructibꝰ ꝑcipe Mat.
x. Dign⁹ eſt oꝑarius cibo ſuo. Dicit āt [mercede
ſua] quā oꝑe ꝛ labore ſuā efficit. Aliter eīn peti n̄
poteſt aliq̄ iure. Et ex h̄ accipit Q' q̄ nō exhibet
opus eccl'iaſticū in Predicatiōe ꝛ Correctiōe ſub-
ditoꝝ.ꝛ Officijs eccl'iaſticis:nullū hꝫ ius in facul
tatibꝰ eccl'iaꝝ. Mat.xx. Tolle qd̄ tuuꝫ eſt ꝛ vade.
Qd̄ videlicet portādo pond⁹ diei ꝛ eſtus: tuū effe
ciſti. Hinc eſt qd̄ dt Ps.lxx. Sumite pſalmuꝫ ꝛ
tympanū. Glo. Tympanū:eſt ſuſtētatio tēporali-
um. Pſalm⁹:oblatio ſpūaliū. Nec bn̄ ꝛ licite acce
pit tympanū:q̄ nō exhibet pſalmū. Sic eīn noſtra
efficiunt ea q̄ ſt eccl'iaꝝ.j. Coꝝ.x. Deut. xxv. Nō al
ligabis os bouis triturātꝭ. Et ſic exponit Ibideꝫ
Aplus. Nō de bobꝰ cura eſt deo: Sz ꝑpter p̄dica
tores h̄ dt:q̄m̄ debēt q̄ euāgeliū nūciant de euāge
lio viuere. Euāgelizādo eīn:cibū ꝛ potū ꝛ alia ne-
ceſſaria q̄ ſunt apō eos:q̄bꝰ euāgelizāt:faciūt ſua.
Mat.vj. Panē nr̄m q̄tidianū da nob ho. h̄ ē quē
nr̄m quotidiano labore ꝛ merito fecim⁹. al'r enim
a p̄re celeſti ſuū ꝛ nō nr̄m panē petere doceremur.
Sic igit dign⁹ eſt oꝑarius mercede ſua [Nolite
trāſire] Ecce ꝓhibitio. hec eīn omnis lex cōtinet. L
Scz Preceptū ꝛ Prohibitionē:ſic pꝫ in legis diſ
finitiōe quā in fine p̄mi Rhetorice dat Tullius.
Lex ē ius ſcptū: aſciſcēs honeſtū. ꝓhibēsq̄ ↄtriuꝫ
In Prohibitiōe aūt iſta dt Duo. Prohibet eīn i-
honeſtū:ꝛ Cōcedit licitū. Inhoneſtū ꝓhibet cū dt
[nolite trāſire de do. in do.] Penetrātes eīn
domos inſtabiles ſt:ꝛ vanitati ꝛ ↄcupiſcētie ſui-
entes. Eccl'i.xxix. Uita neq̄ hoſpitādi de domo in
domū.ꝛ Ubi hoſpitabit nō fiducial'r aget. Pro-
uerb.xxv. Subtrahe pedē tuū de domo ꝑximi tui:
neq̄n̄ ſatiat⁹ oderit te. Tn̄ ſic dixim⁹ i an̄habitꝭ:ſi
grauis ē hoſpitalitas vni:dꝫ agere diſcipulus dei
miſſus:vt fiat ↄtributio ab alijs. Sic fec Paul⁹
ꝛ alij diſcipl'i. Phi.iiij. Nll'a meai eccl'a cōicauit i
rōne dati ꝛ accepti.niſi vos ſoli. q: ꝛ Theſſaloni-
cā ſel' ꝛ bis in vſum miſiſtis mihi. Nō q: q̄ro da-
tū:ſz req̄ro fructuꝫ abūdantē in rōne vr̄a. Replet⁹
ſum accepꝭ ab Epaphrodito.q̄ miſiſtꝭ i odorē ſua-
uitatis: hoſtiaꝫ acceptam placentē deo. Qn̄ enim
dign⁹ hoſpes inuenit:nō eſt niſi leuitas vel turpi-
tudo in cauſa. q̄re cbū diſcipul⁹ hoſpitat apō aliꝰ

uim. Sic ꝯtinuus hoſpes i creta diſcipuloꝝ fuit
Carpus: vt dr̄ Dioñ. Sic Aploꝝ hoſpes fuit Ja
ſon. vt dr̄ Act. xvij. Fiebat tñ aliqñ ꝯtributio ab
aliqs ſicut iã diximꝰ Aliq̃ (al's: aliqñ) etiã laborabãt
diſcipuli manib' expẽſas hoſpitij ꝓ h̄ alleuiãtes.
ij. Theſ. iij. Nõ inq̃eti fuimꝰ int̄ vos. neq3 gratis
panẽ mãducauimꝰ ab aliq̃. ſed in labore ⁊ fatiga
tõe nocte ac die opãtes. neq̃ue vi̇̃m grauaremꝰ.
Nõ q̃ſi ñ habuerimꝰ ptãtẽ: ſ3 vt noſmetip̃os for
mã daremus vob̃ ad imitandũ nos.

Et in quãcunq3 ciuitatẽ intraueritis et ſuſceperint vos: mãducate que apponunt̃ vobis

Hic ꝯcedit licitũ. Et de h̄ dat facultatẽ. Tan
git autẽ Duo. A q̃b' accipiẽda ſunt neceſſaria ſũ
ptuũ. ⁊ Que ſũt q̃ ptinẽt ad ſũptꝰ. De Prio dic̃:
[In quãcũq3 ciuitatẽ] Nõ tãgit hic villas et
caſtella. q2 ad ciuitates ptinẽt. Et iõ ſub ciuitati
bus cõphẽdũt̃. Cañ. iij. Surgã ⁊ circũibo ciuita
tẽ: q̃rã quẽ diligit aĩa mea. Ciuitas eni ẽ vnio ci
uiũ: i q̃ ciuitat̃ ẽ ſtudiũ ſub vno iure: eadẽ liber
tate gaudẽtiũ. Et ad huiꝰ p̃ſidia ptinẽt caſtella Et
ad neceſſitates alias ptinẽt pagi: rura ⁊ ville. Et
ad habitatõez artificũ ptinẽt ſuburbana. Sic ſꝫ
lr̃alem ſenſuz dr̄ i Ps̄. cxxj. q̃ Hieruſalẽ edificat̃
vt ciuitas: cuiꝰ ꝑticipatio eiꝰ i idip̃m. Prio ḡ p̄
dicatores miſſi intrauerũt ciuitates. vt ꝑ ꝯſeq̃ns
v̇itas fidei ad caſtella ⁊ oppida ⁊ villas ⁊ rura ⁊
pagos deriuaret̃. Eſa. ij. De ſion exibit lex: ⁊ v̇bũ
dñi de Hierl'm. [Intraueritis] ad p̄dicãdũ: ſic̃
Jonas itrauit i Niniuen: voce p̄cõis dei p̄dicãs.
Sic dr̄ Prouer. j. q̃ Sapia foris p̄dicat: i plate
is dat vocẽ ſuã. Primꝰ eni p̄dicator intrare de
bet ꝓ ſalut̃ v̇bũ: q2 ille ẽ ſpeculator. Eſa. xxj. Pone
ſpeculatorẽ: ⁊ q̃cũq3 viderit nũciet. Seq̃t̃ [Et ſuſ
ceperint vos] Suſcipit̃ autẽ p̄dicator Primo
qñ v̇bũ eiꝰ ſuſcipit̃. Et talẽ cordis aptõez ad ver
bũ vocat apl's aptõez oſtij. ij. Cor. ij. Cũ veniſſem
troadem ꝓpt̃ euãgeliũ chr̄i: ⁊ oſtiũ mihi aptũ eſſꝫ
in dño: nõ habui reqem ſpũi meo: eo q̃ nõ inue
ni Titũ frẽz meũ. Poſt hãc aptõz apit̃ etiã domꝰ
ad ſuſcipiẽdũ p̄dicatorẽ i ꝓcuratõez. Apocal'. iij.
Ecce ego ſto ad oſtiũ ⁊ pulſo. ſiq̃s aperuerit mihi
itrabo ⁊ cenabo cũ eo. ⁊ ip̃e mecũ. Sic Mat. xxv
dr̄ dñs. Hoſpes fui ⁊ ſuſcepiſt̃ me. Job. xxxj. Fo
ris nõ mãſit pegrinꝰ. oſtium meũ viatori patuit.
[Mãducate et bibite] ꝯueniẽtia nature: labo
ri et īfirmitati [que apponũtur vobis] q2 il
la vr̃a feciſtis ꝓ laborẽ ⁊ vtilitatẽ p̄dicatõis: ſicut
iã ante dictũ eſt. j. Corin. x. Omne qđ in macello
venit mãducate: nihil interrogãtes ꝓpt̃ ꝯſciẽtiaz.
j. Timoth. iiij. Ois creatura dei bona. ⁊ nihil im
mundũ qđ cum gr̃aꝝ actõe accipit̃. Tamẽ in iſta
miſſione nihil erat opus interrogare. quia non
mittebãt̃ niſi ad filios iſrl'. i q̃ꝝ domib' nihil erat
cõe ⁊ imũdũ. ⁊ apud q̃s erãt ſꝑ decime ſepate. q̃ ci
lib' paupib' ⁊ pegrinis offerebant̃. Et ideo dic̃
[que apponũtur vobis] Illa eni erãt oblati
ones que offerenda ⁊ apponẽda erant paupib'
maxime v̇bum dei annunciantibus

Et curate infirmos qui in illa ſũt: ⁊ dicite illis: Appropinquabit in vos regnum dei

Duo dr̄ A diſcipul' repẽdẽda ſuſcipiẽtib'. Vnũ
In effcũ opis. Alteꝝ i v̇tute ſmonis. In Effectu
opis ẽ qđ dr̄ [⁊ curate infir.] Nõ totiꝰ patrie. ſ3
q̃ in ea ſt̃ domo vl' ciuitate q̃ ſuſcepit vos. Alij eñ
infirmi idigni ſt̃ curatõe. Infirmos ãt dr̄: nõ tam
corꝑe q̃3 mẽte: vt totꝰ hõ ſanet̃. Ja. vl. Infirmatur
q̃s ex vob̃: iducat p̄ſbyteros eccl'ie: ⁊ orent ſuꝑ eũ:
vngẽtes eũ oleo in noie dñi: ⁊ orõ fidei ſaluabit i
firmũ. Sꝑ eñ in talib' ab īfirmitate aie (al's ani) ici
piẽdũ ẽ. vt ceſſante cã īfirmitat̃ (q̃ freq̃nt̃ pccm ẽ)
ceſſet etiã i corꝑe infirmitas. Dic̃ eñ Greg. q̃ Nlla
nocebit aduerſitas ſi nlla dñet̃ iniq̃tas. Pſal. cij.
Qui ꝓpiciat̃ oib' iniq̃ta. tuis: q̃ ſanat oẽs infir. tu
as [Et di. ill'] Ecce Quales eẽ debẽt in v̇tute ſer
monis [appropin. in vos reg. dei] Duo tãgit.
Appropinq̃tionẽ. Et determinat (al's declarat) h̄ qđ M
appropinq̃uit. Appropiq̃uit ãt Quadrupl'r. Sc3.
Per tp̄is ipletionẽ. Per gr̃e opatõez. Per debiti
ſolutõez. Per ꝯtrij regni ſolutionẽ ⁊ deſtructõz. De
Tẽporis ipletiõe Gal'. iiij. Qñ venit plenitudo tẽ
por̃ miſit deꝰ filiũ ſuuz. Eſa. xlix. Tpe accepto ex
audiui te: ⁊ in die ſalut̃ adiuui te ij. Coꝝ. vj. Ecce
nũc tp̄s acceptabile. ecce nũc dies ſalut̃: nemi dãtes vl
lã offenſionẽ. De Gr̃e opatõe i opis Regni. Jo. j.
Gr̃a ⁊ v̇itas ꝑ ieſũ chr̄m fc̄tã ẽ. Ps̄. lxxxiij. Miam
⁊ v̇itatẽ dili. d's: gr̃az ⁊ glo. dab. dñs Rho. j. Per
quẽ accepimꝰ gr̃az ⁊ apl'atũ ad obediẽdũ fidei in
oibus gẽtib'. De Debiti ſolutõe dr̄ Geñ. xxxj. Ego
dãnũ oẽ reddebã: q̃cq̃d furti ꝑierat a me exigebas
Ps̄. cxxix. Copioſa apđ eũ redẽptio. De Cõtrarij re
gni ſolutiõe qđ erat regnũ mort̃ ⁊ diaboli dr̄ He
br. xj. Sci ꝑ fidẽ vicert̃ reg. opati ſt̃ iuſticiã. adepti
ſt̃ repromiſſiões. Mat. xij. Lu. xj. Alligabit fortẽ:
⁊ oia vaſa eꝰ diſtribuet in q̃b' ꝯfidebat. Antiq̃to eñ
ſtatu pcc̄i ⁊ regni eiꝰ quẽ lex nõ ſoluebat: venit re
gnũ chr̄i ⁊ deſtruxit ſtatũ regni pcc̄i. Qz ſic Heb.
viij. dicẽdo nouũ: veterauit p̄ꝰ. Qđ ãt veterat̃ ⁊ ſe
neſcit: ꝓpe interitũ ẽ. Sic ḡ appropinq̃uit regnũ di.
Tria ſt̃ de Reg̃ dei. Sub's Que ꝯſiſtit i Decore
iuſticie. Virtꝰ Que ꝯſiſtit i Ptãte gr̃e. ⁊ Opꝰ. Qđ
ꝯſiſtit in Cõuerſatõis honeſtate. Sic̃ i añhabitis
oñdimꝰ. Et hec tria appropiq̃uert̃. Jã eñ ſic dr̄ Eſ.
xxxiij. Regẽ chr̄m i dcore ſuo videmꝰ regnãtẽ. Ps̄.
xcij. Dñs regnuit deco. idu. ẽ. Jã vincit virtꝰ eiꝰ i po
teſtat̃ plenitudie. Mat. vl. Data ẽ mihi ois ptãs
in celo ⁊ i t̃ra. Et iõ dr̄ Mat. xj. q̃ regnũ celoꝝ vim
patit̃: ⁊ violẽti rapiũt illđ. De Cõuerſatõis hõeſta
te Phi. iij. Nr̃a ꝯuerſatio i cel' ẽ. Jõ Apo. vij. dicũ
tur ſtare i ꝯſpcũ agni: amicti ſtol' albis: ⁊ palme i
manib' eorum. In his eñ ꝯſiſtit oẽ bonũ regnũ
(al's regni) Dicit tamẽ Glo. interli. que magiſtra
lis eſt. Regnum celorum: eſt Vel Chriſtus:
Vel: Vita eterna. Vel: Scriptura. Chriſtus autẽ
dicitur regnum celorum ſicut cauſa. Vita eterna
(que eſt in omi gl'ia iuſticie) eſt regnũ celoꝝ futuꝝ
per ſubam. Scptura aũt ſiue myſteriũ ſcpturarũ
eſt regnũ celoꝝ ꝑ analogiã. q2 Docet ⁊ indicat re

gnuꝫ celoꝝ. De Primo dr. i. Coꝝ. xv. Cū tradiderit
regnuꝫ deo ⁊ patri. Ps. cxliiij. Regnū tuū: regnum
oīm ſecl'oꝝ. De Scdo Mat. vj. Adueniat regnuꝫ
tuū. De Tertio Mat. xxj. Auferet a vob regnū: ⁊
dabit genti: facienti fruct⁹ eius. Ibi glo. exponit de
regno ſcripturaꝝ. qꝛ Scriptura regit docēdo regnū.
Quolibet iſtoꝝ eſt Regnū dei: ⁊ Effectiue ⁊ Mate-
rialiter ⁊ Formalit' ⁊ Finalit' deū. Effectiue: quia
de⁹ eſt cā efficiēs. Materialr. qꝛ ipſe eſt materia de
qua ē regnandū: ⁊ in q̄ regnāt q̄ regnant. Forma-
liter: qꝛ ſplendor dei eſt forma regni ipſi⁹. Finalit':
qꝛ ꝓpter ipm: ⁊ ad ipm: regnat q̄cunqꝫ regnat: ⁊ ab
ipſo: ⁊ de ipſo: ⁊ in ipſo: ⁊ ad ipm: fit omīs btitudi-
nis ⁊ iuſtitiae regnū. Ideo dr. i. Timo. j. Regi aūt
ſeculoꝝ imortali: inuiſibili ſoli deo honor ⁊ gl'ia.
Ideo Apo. xix. dr: qꝫ hꝫ in veſtimēto ⁊ i femore ſuo
ſcriptū. Rex regū ⁊ dn̄s dominantiū. Sic dicitur
Matth. iij. ⁊ iiij. Agite penitentiā: appropinqua-
bit eñ regnū celorum.

In quancunqꝫ autē ciuitatem intraueritis ⁊ nō ſuſceperit vos: exeūtes in plateas ei⁹: dicite Etiā puluerē qui adheſit nobis de ciui tate veſtra extergim⁹ i vos: Tamē hoc ſcitote quia appropinquabit regnum dei.

Agit h̄ De Nō recipientiū Conuictōne ⁊ Con-
demnatiōe. Et hoc Vlr ⁊ Particularit': in exēplis
ſpēalib⁹. Uniuerſalr aūt Duplr. Sc3. De Conui
ctione ⁊ Condemnatiōe. De Cōuictiōe aūt dupli-
ci(al's duplr) determinat Per ſignū ſcꝫ fruſtrati in
eis laboꝝ p̄dicantiū: ⁊ Per teſtimoniū annūciati
i eis vbi vitaꝫ. In Primo fac̄ Duo. Exaggerat cul
pā ꝯtemnentiū. ⁊ Subiūgit ꝯuictionē p̄dicantiū.
De Exaggeratōe culpe dc̄ Duo. Diligētiā coꝝ qui
vbū p̄dicāt. ⁊ Cōtēptū coꝝ q̄ nō recipiūt. De Pri
mo dr [In quācūqꝫ āt ciui.] vel rura ⁊ alia lo-
ca ciuitati attinētia [intraue.] nō ſbtrahēdo vos
q̄ min⁹ eis annūciaꝫ ꝯſiliū dei. Act. xx. Innocens
ego ſū a ſanguie oim vr̄m. Nō eñ ſbterfugi q̄ mi-
n⁹ annūciarē vob oē ꝯſiliū dei [et nō rece. vos]
h̄ ē nō recepert ſmonē vr̄m. qꝫ Hoc ē p̄dicatorē re
cipere qđ eſt vbū dei recipe. Sic añ dixim⁹ Lu. ix.
Nō recepert euꝫ: qꝛ facies ei⁹ erat euntꝫ in hierl'm.
Prouer. xviij. Nō recipit ſtult⁹ vba prudētie niſi
ea dixer' q̄ verſant' in corde ſuo. Mat. xxv. Hoſpes
fui ⁊ nō recepiſtꝫ me [Exeūtes] Tāgit ꝯuictōeꝫ
in iudicio: p ſignum fruſtrati laboꝝ [exeūtes] a
domib⁹ vel ciuitatib⁹ coꝝ. Zach. ij. O o o fugite
de t'ra aq̄lonis. Apo. xviij. Exite d̄ illa popule me-
us. Nume. Decimoſexto. Recedite d̄ tabnaculis
hoīꝫ ipioꝝ [in plate. e⁹ dicite] Platea dr̄ a gre
co platon. qđ eſt latū: hoc eſt: latitudie theatri: vbi
oēs vel plures ꝯueniūt. Ps. liiij. Nō defecit d̄ pla
teis e⁹ vſura ⁊ dol⁹ [Etiā puluerē pedū] Pul
uis pedū: ſcat magnū iter. Et ſcat fatigatiōꝫ p̄di-
cantiū ex aſſūpto in eos officio ⁊ ꝫdo p̄dicationis
[q̄ adhe. no.] ex fatigatiōe [de ciui. vr̄a] vl' do
mo p q̄ ſic fatigati ſum⁹ [extergim⁹] excutiētes
[i vos] vt ſic teſtioniū ꝯuictiōis ꝯ vos: q̄ nob nō
ſubterfugiētib⁹ laborē veniēdi ad vos credere no-
luiſtis. Et ido ꝯdēnabimi merito vr̄e obſtinatio-
nis. Nō negligētia ſubtractae p̄dicatōis. Joan. xv.
Si nō veniſſem ⁊ locut⁹ fuiſſem eis: pc̄c̄m nō habe-
rēt. Nūc āt excuſatōꝫ nō hn̄t de pc̄ō ſuo. Alie ex-
poſitiōes due myſtice ſupi⁹ poſite ſt: q̄s n̄ opꝫ h̄
iterare. Iſta eñ expō q̄ h̄ poſita eſt: lr̄alis eſt.

Tamē hoc ſcitote: quia appropin quabit regnum dei.

Ecce Quales debēt eē in vbo vitaꝫ in teſtioniū
cōuictionis illoꝝ Dic̄ ḡ [T n̄] q̄uis nō recipiatꝫ
[hoc ſci.] p vbū vitaꝫ annūciatē [qꝛ appro. re-
gnū di] qđ p̄met malos ⁊ rebelles. ⁊ remūerabit
bonos ⁊ fideles. ij. Coꝝ. v. Oēs nos manifeſtari
opꝫ añ tribunal chr̄i: vt referat q̄ſqꝫ ꝓpria corpis
ꝓut geſſit. Uñ ſenſus ē. Nō ſp regnabitꝫ vos: Sꝫ
regnū iuſticie dei ꝓpe eſt. Jam vētilabrū hꝫ in ma-
nu ⁊ ꝑmūdabit areā ſuā. Et vos q̄ eſtis palea: cō-
buret igne inextinguibili. Triticū aūt. h̄ eſt bonos:
colliget i horreū ſuū. Jā ſecurꝫ ad radicē arboꝝ po
ſita eſt: q̄ eſt' infructuoſe arbores excidemini: ⁊ in
ignē mittemi. Lu. iij. Hoc ei regnū fiet qđ dr Ps.
ij. Reges eos i virga ferrea: tāqꝫ vas figuli cōfrin
ges eos. Hoc ei regnū fiet qđ dr. j. Coꝝ. xv. Opor
tet ipꝫ regnare donec ponat inimicos ſuos ſcabel
lum pedū ſuoꝝ. Et hec oia fc̄ā ſt' ꝓpl'o ſynagoge:
q̄ repulit vbū diſcipl'oꝝ. Oſe. iij. Dies m'tos ſede-
būt filij iſrl' ſine rege: ⁊ ſine ſacrificio ⁊ ſine p̄ncipe:
⁊ ſine altari ⁊ ſine ephot ⁊ ſine theraphin

Dico vobis: qꝛ ſodomis in die il la remiſſi⁹ erit q̄ꝫ illi ciuitati

Hic tāgit' Cōdēnatio i gn̄ali. Dic̄ āt Duo. Con
firmatōeꝫ dicti. ⁊ Cōdēnatōeꝫ. Cōfirmatiōꝫ tangit
cum dr [Dico vo.] In cui⁹ dcō vitas ē. ij. Coꝝ. j.
Nō ē in illo: ē ⁊ nō: ſꝫ eſt i illo: eſt. Mat. xxiiij. Uer-
ba mea nō trāſibūt [qꝛ ſodo. i il. die iudicij re
mi. e.] q̄ ad ꝯdemnatōeꝫ pene [q̄ꝫ illi ciui.] vel
domui. ſciēt' ⁊ ex ꝯtēptu vbū repellēti. Cui⁹ ꝯriū
videt' eē veꝝ. qꝛ Eſa. xxvij. In mēſura ꝯ mēſurā: cū
abiecta fuerit iudicabit eā. ḡ mēſura pene erit ꝯ mē
ſurā culpe. Culpa āt Sodomoꝝ i pc̄ō ſodomiti-
co maior ē q̄ꝫ cl'pa repulſiōis vbi dei. ḡ pena ſodo
moꝝ maior ē q̄ꝫ pena vbū repellētiū Rn̄ſio Dicē
dū Q' ſic dr glo. Nō fit cōpatio pc̄ti ad pc̄c̄m i ſba
pctōꝝ. ſꝫ poti⁹ fit ꝯpatio circūſtātie ad circūſtāiā.
qꝛ Sodomā ad pniaꝫ inuitauit Loth. Judeā āt ad
pniaꝫ inuitauert Prophe ⁊ Apl'i ⁊ diſcipl'i: ⁊ preci
pue Chr̄s. Et iō maior ē ꝯtēpt⁹ Judee: in h̄ qꝫ ma
iores ſe ad pniaꝫ hortātes ꝯtēpſit. Glo. Sodomi
te etiāſi i vicijs exardebant ⁊ inhoſpitales erāt: tn̄
apd̄ illos nulli t'les hoſpites erāt q̄les apd̄ iudeos
fuert ꝓphe ⁊ apl'i repti ſt. Loth int' eos etſi iuſt⁹: n̄
tn̄ aliqđ docuit. Nl'a ſiḡ fec. Et iō cui ml'tū dona-
tū ē: ml'tū ab eo reqrit': ⁊ Potētes potent' tormēta
patient'. Sap. vi. Eze. xvi. Uiuo ego dr dn̄s: qꝛ nō
fec̄ Sodoma ſoror tua ip̄a ⁊ filie e⁹: ſic fecisti tu: ⁊
filie tue. Et. j. Ibidē. Uiciſti ſorores tuas ſcelerib⁹
tuis: ⁊ iuſtificaſti eas i oib⁹ abomiatōib⁹ tuis

Ve tibi Corozaim: ve tibi beth ſaida: qꝛ ſi in Tyro ⁊ ſidone facte fuiſſent virtutes: que facte ſūt in vobis olim: ī cilicio et cinere ſedē tes peniterēt. Verūtamē Tyro ⁊ Sidoni remiſſius erit in iudicio ꝙ̄ vobis. Et tu Capharnaū vſqꝫ ad celū exaltata: vſqꝫ ad infernuꝫ ꝺ̄mergeris. Qui vos audit me au dit. ⁊ qui vos ſpernit me ſpernit. Qui āt me ſpernit: ſpernit eū qui miſit me.

O Hic tāgit Cōdemnatōeꝫ i ſpēali. Diuidit̄ auteꝫ
hec pars i Duas. In q̄ꝝ Prima ſub noīe ⁊ ſpe/
ciē triū ciuitatū ꝯfirmat hāc ꝯdēnatōeꝫ In Secū
da aūt Generalit̄ q̄ſi a ſilī ꝯcludit de ꝯdēnatione
oim: diſcipulos ꝯtēnentiū. In Pria bariꝫ Duo
ſunt. Pͦrio eni iduat Cōdēnationē duaꝝ ciuita/
tū ſimul. ⁊ ſilr̄ peccātiū. In Scd̄a autē Induat
vnā ciuitatē p̄ alijs q̄ ꝯdēnabit̄. eo q̄ p̄ alijs excel
lentias ſignoꝝ ſuoꝝ p̄dicationū ſuſcepit: ⁊ nō ſe
correxit. In Pria dicit Duo. Pͦrio eni Intm̄iat
maledictōeꝫ. ⁊ Scd̄o ꝑ cōparatiōꝫ exaggerat cul
pā. Dicit ḡ [Ve tibi Corozaim] Que eſt q̄/
dā ciuitas Galilee. ⁊ inťp̄tat̄ Myſteriū vl̄ ſecre
tū mihi. [Ve tibi bethſaida] Que ē alia ciui/
tas Galilee. Et iťp̄tat̄ Dom⁹ frugū: vel Dom⁹
venatoꝝ. Sūt aūt due ciuitates in qb̄ dn̄s plīa
ſigna cū diſcipul̄ ſuis fecit. Et etiā a Bethſaida
glorioſiores inť alios mltos diſcipulos vocauit.
Andreā. ſ. ⁊ Petrū ⁊ Philippū. [Jo. i.] Erat auteꝫ
Philipp⁹ a Bethſaida ciuitate Andree ⁊ Petri
Eſt ḡ ſenſus [Ve tibi Corozaim] h̄ ē. inťmia/
tio eťne dānatiōis tibi iminet [ve tibi bethſai/
da] h̄ ē. eťne dānatiōis maledictio te app̄hendet
Et diuiſim d̄r de vtraqꝫ. qꝛ licꝫ i genere ſilr̄ ſit pec
catū vtriuſqꝫ: tn̄ in q̄ntitate ⁊ ſpecie diuiſa: erant
peccā ciuitatū illaꝝ. Gal. v. Vnuſq̄ſqꝫ on⁹ ſuum
portabit. Mat. xiij. Colligite p̄mū zizania ꝑ faſci
culos ad cōburēdū. Sic igit̄ iminet vob̄ maledi
ctio [Corozaim] aūt ſ̄cat eos qui ꝑ ſciaꝫ mltū de
myſterijs dei cognerūt. qꝛ ſcia aggrauat peccatū
⁊ ꝯtēptū. ij. Petri. ij. Meli⁹ erat illis viā verita/
tis nō agſcere: q̄ꝫ p⁹ agnitā retroire ab eo qd̄ tra/
ditū ē ill̄ ſcō mādato. Jaco. iiij. Scienti bonū ⁊ n̄
facienti: pcīm ē illi. Lu. xij. Seru⁹ ſciēs volūtatem
dn̄i ſui ⁊ n̄ faciēs: vapulabit mult̄. [Bethſaida]
aūt noīe ⁊ re ſ̄cat eos q̄ mlta tp̄alia a dn̄o recepe
rūt i diuitijs: ⁊ ptāte: ⁊ honore: q̄ ſ̄m ea q̄ venati
ſūt etiā ꝯdēnabūt̄. Amos. vj. Ve vob̄ q̄ opulenti
eſt̄ i ſion. ⁊ ꝯfidit̄ i mōte ſamarie. optiātes capi/
ta pplōꝝ: igrediētes pōpatice domū iſrl̄. Trāſite
i calāne. ⁊ videte. ⁊ ite inde i Emath magnū: ⁊ de
ſcēdite i Geth paleſtinoꝝ. ⁊ ad optia q̄qꝫ regn̄ coꝝ
ſi latior: ťmin⁹ coꝝ ťmio vr̄o ē. Qui ſepati eſt̄ in
diē ocaſiōis: ⁊ appropinq̄t̄ ſolio iniq̄tat̄. O. v.

Ve vob̄ diuitib̄ ⁊ potentib̄ in eccl̄ia: q̄ꝝ ťmini
poſſeſſionū ⁊ p̄dioꝝ latiores ſt̄ oib̄ ťminis alio/
rū. Et ideo ſepati eſt̄ in diē occaſionis: ſeparas pre
alijs penas expectātes. qꝛ ſolio iniq̄tat̄ appropin
quaſtis. Et hec duo cōpetere videnť Religioſis ⁊
Cleric̄ in eccl̄ia. Sequit̄ Exaggeratio culpe ꝑ cō/
parationē [qꝛ ſi i Tyro] q̄ eſt ciuitas gētiliū. ⁊ i/
ťp̄tat̄ anguſtia [et Sidone] q̄ eſt ꝓuīcia gēti/
liū: in q̄ ſita ē Tyr⁹. Que ꝓuīcia ⁊ ciuitas oli fuert
amice Dauid ⁊ Salomonis: ⁊ p̄terea (al̄s poſtea)
euāgelizantib̄ chr̄i diſcipul̄: deuere fidē recepert:
ſīc d̄r glo. [facte fuiſ.] a Dauid ⁊ Salone [vir/
tutes] ſignoꝝ ⁊ exēploꝝ [q̄ in vo. fac. ſūt] ꝑ me
⁊ diſcipulos meos. Jo. xv. Si ſig̃ nō feciſſem i eis
q̄ nēo ali⁹ fecit: pcīm nō haberēt. nūc āt ⁊ viderūt et
oderūt ⁊ me ⁊ patrē meū [olim] tp̄e Dauid ⁊ Sa
lomonis [in cilicio] qd̄ aſpitate p̄uctōis ad me/
moriā reducat cōpunctiōeꝫ pctōꝝ [⁊ cinere] q̄ ad
mentē reuocat mortalitat̄ hūilitatē. Eccl̄i. x. Quid
ſuꝑbis ťra ⁊ cinis. Gen̄. iij. Puluis es ⁊ i pulue/
rē ibis [ſedētes] in pnīa q̄ſcentes ⁊ morātes. qꝛ
Quies dꝫ eſſe pctōꝛi pnīa. Gene. iiij. Peccaſti: q̄/
eſce. Eſa. j. Quieſcite agere ꝑuerſe: diſcite bn̄ face/
re. Morā aūt d̄r ipa pnīa: q̄ q̄ſi pene tenētia vocat̄
[peniterēt] h̄ eſt: penā volūtariā ꝓ pctō tenerēt.
⁊ punirēt in ſe ipos qd̄ ſe dolerēt cōmiſiſſe. Hiere.
iiij. Accingite vos cilicijs ⁊ plāgite ⁊ vlulate. qꝛ nō
eſt auerſa ira furor̄ dn̄i a vob̄. Hiere. vj. Filia ppl̄i
mei accīgere cilicio ⁊ ꝯſpergere cinere. Luctū vnige
niti fac tibi plāctū amaꝝ. qꝛ repēte veniet vaſtator
ſuꝑ vos Si āt q̄rat̄ Quare dn̄s p̄dicauit ⁊ diſci
pulos p̄dicare fec̄ nō creditur̄. Et nō p̄dicauit nec
p̄dicari fec̄ creditur̄ Dic̄ gl. q̄ nouit ille q̄ oia nouit
Tn̄ dicēdū q̄ q̄uis nō tūc p̄dicari fecerit: tn̄ poſt/
ea p̄dicari iuſſit. qꝛ Ordo ille obſeruād⁹ fuit: vt p̄/
mū filijs iſrl̄ p̄dicaret̄. ⁊ ill̄ repellentib̄ v̄bū fidei:
poſtea p̄dicatores ad gētes crediturās ꝯuerterent̄.
Act. xiij. Vob̄ oportebat p̄mū loq̄ v̄bū dei: ſꝫ q̄m re/
puliſtis illō ⁊ idignos vos iudicaſt̄ eťne vite: Ec/
ce ꝯuertimur ad gētes Si āt d̄r Q̄ tūc q̄ an̄ illos
fuert ꝑierūt. qꝛ v̄bū fidei nō audiert. Dicēdū q̄ h̄
factū ē. qꝛ In naťali lege tūc ſaluari poterāt. Roma.
ij. Judicabit id qd̄ ꝑ naturā ē p̄putiū te q̄ ꝑ lr̄am ⁊
circūciſionē p̄uaricator leḡ es. De Cōparatiōe āt
cōdēnatōis ſbiūgit dicēs [Veruntn̄ Ty. ⁊ Si P
do.] ciuitati ⁊ ꝓuīcie gētiliū [remiſ. erit] i ꝯdēna
tiōe [i iudicio q̄ꝫ vobis] corozaim ⁊ bethſaide.
Et h⁹ cā dcā eſt. Qꝛ tales: Illūiatores ⁊ Doctores
⁊ talia ſigna nō ꝯtempſert. Mat. xij. Viri Niniuiť
reſurgēt in iudicio cū generatōe iſta ⁊ ꝯdēnabunt
eā. qꝛ pniam egerūt in p̄dicatiōe Jone. Et ecce pl⁹
q̄ꝫ Jonas hic [Et tu capharnaū] Villa pulcri
tudis Vl̄ Villa pinguedīs inťp̄tar̄: eo q̄ iuxta
nomē tuū i pinguedīe tp̄aliū ⁊ ſp̄ualiū plātata es.
Eſa. v. Vinea fuit dilecto i cornu filio olei [vſqꝫ ī
celū exal.] coruſcatione miracl̄oꝝ d̄ celo factōꝝ ⁊
v̄tutib̄ celeſtiū. Eſa. vij. Pete tibi ſignū a dn̄o d̄o
tuo i ꝓfundū inferni ſiue i excelſum ſuꝑ. Joel. ij. ⁊
Act. ij. Dabo ꝓdigia i celū ſurſuꝫ. ⁊ ſig̃ in terra de/
orſum. Talib̄ ei ſignis honorata i celū exaltata ē
p̄ alijs ciuitatib̄. Et iō ꝯtēnēs [Vſqꝫ ad ifernuꝫ
demergeris] ꝑ condēnationeꝫ. qꝛ Quāto altior

grad⁹: tãto ꝓfundior caſus. Eſa.xiiij. Veruntñ in infernũ detraheris ad fũdaméta laci. Hec át ciui tas Pinguiſſimas ꝛ Collegiatas ſcat eccl'ias .q̃ quãto pl⁹ donis dí exaltate ſr: tãto ꝓfundi⁹ cecide rũt. ꝛ acerbioꝛ erit eaꝝ condẽnatio. Mat.xi. Cepit exprobrare ieſus ciuitatib⁹ in q̇b⁹ facte ſr plurime virtutes e⁹. q: nõ egiſſent pniam. Abdie. Si exalta tus fueris vt aq̇la: ꝛ inter ſidera poſuer nidũ tuũ: inde detrahã te dr dñs. Job.xx. Si aſcẽderit i celũ ſuperbia ei⁹: ꝛ caput ei⁹ nubes tetigerit: q̃ſi ſterq̇linium in fine ꝑdet. Vel legat ſic ⌊ vſq3 in celũ exaltata ⌋ tua reputatiõe ⌊ vſq3 in infernũ de mergeris ⌋ iudicio diuino. q: frangit de⁹ oẽm ſuꝑbũ ſicut dr Saluſti⁹. Luce.xiiij. Qui ſe exaltat hũiliabit. Sic ei cecidit lucifer qui mane oriebat. Eſa.xiiij. Sic de medio lapidũ ignitoꝝ de monte dei cecidit rex tyri: eo ꝙ poſuit coꝛ ſuum ſicut coꝛ dei. Ezech.xxviij. ⌊ Qui vos audit ⌋ Hoc in ſpẽali dixit vniuerſalr: adaptans ꝯcludit. Et eſt ac ſi dicat In iſtaꝝ ciuitatum pccõ: non eſt ſic. q: te (ait ſo me) con tempſerũt. Nõ diſcipl'os. Et ideo vt par intelligat pccm: ãnc ad virtutis ꝯtemptũ ſubiungit ⌊ Qui vos audit ⌋ h eſt: audiẽs in cordis hoſpitio ſuſci pit ⌊ me audit ⌋ Jõ dic apl's. j. Theſ.ij. Accepiſtis verbũ: non ſic verbũ hoĩs. ſed ſic vere erat vbũ dĩ. Et maioꝛis reuerẽtie ꝛ meriti eſt: hñ ſuſcipe nũciũ q̃ dñm. Mat.xxv. Qð vni ex minimis meis feciſtis: mihi feciſtis ⌊ et qui vos ſpernit me ſpernit ⌋ Ezech.iij. Domus iſrl' nolũt audire te: q: nolũt au dire me. Jdo ꝯfidẽter dr apl's.ij. Coꝛ.xiij. An expe rimentũ q̇ritis eius q̇ in me loquit chꝛs Sic eñ chꝛs in ſuis audit ꝛ in ſuis cõtẽnitur. Eſaie.xxxiij. Ve q̇ ſpernis: nõne ꝛ ipſe ſperneris: Et Jnfra. Cũ fatigat⁹ deſieris cõtẽnere: contẽneris. Attendendũ aũt eſt ꝙ chꝛs licet a ciuitatib⁹ quib⁹ maledicit ſe pe coꝛꝑali hoſpitio ſit recept⁹: tñ q: nõ fuit recept⁹ ꝑ fidẽ in cordis hoſpitio: maledicit. Et ibo omia q̃ inducta ſr: de ſpũali receptiõe ſunt intelligenda ſic etiã expoſita ſr ⌊ Qui aũt me ſpernit ⌋ deum in hoĩe latentẽ. Joã.j. Jn ꝓpria venit ꝛ ſui eũ nõ rece perũt. Luc.xxiij. Spreuit aũt illũ herodes cũ exer citu ſuo: ꝛ illuſit indutũ veſte alba. Job.xxx. Nũc in ſtultoꝝ canticũ cõuerſus ſũ. ꝛ fact⁹ ſum illis in ꝓuerbiũ ⌊ ſpernit eũ ⌋ patrẽ ⌊ q̃ me miſit ⌋ quia Ego ꝛ pat vnũ ſum⁹. Joã.xiiij. Ego in patre ꝛ pa ter in me ẽ. Jdeo eñ ꝯtẽnit in eo pat. Q: pat ꝛ Jn Voce. Mat.iij. ꝛ.xvij. ꝛ Luc.iij. ꝛ.ix. Teſtimoniũ ꝑhibuit filio. Et in Opere teſtificat⁹ eſt. Jo.v. Ope ra que ego facio in noĩe patris mei: ipſa ſunt que teſtimoniũ ꝑhibent de me. Pſ.cxviij. Mirabilia teſtimonia tua dñe: ido ſcrutata eſt ea aĩa mea.

Reuerſi ſunt autem ſeptuagin taduo cum gaudio: dicentes. Do mine: etiam demonia ſubijciũtur nobis in nomine tuo.

Hic incipit agere de Reuerſione diſcipuloꝝ: ꝛ Jnſtructiõe eoꝛũdẽ ſup ꝓfectu legatõis Et iõ Duo tangunt. Legatoꝝ reuerſoꝝ narratio: Et ſcdm nar rata eoꝛũdẽ inſtructio. Jn Pria hacꝝ adhuc Duo tangunt. Reuerſio: ꝛ Profect⁹ relatio. Reuerſio tangitur cum dr ⌊ Reuerſi autẽ ſeptuaginta duo ⌋ Mali ei nunq̃ ſignũ eſt nõ reuerti ad mit tentẽ. Apoſtaſie eñ ſignũ eſt. Sic coꝛu⁹ reſedit in cadauere: ꝛ nõ eſt reuerſus ad arcã. Geñ.viij. Coꝛ uus niger voꝛax cadaueris: ſignificat nunciũ ꝑ q̃l't het carnali auaricia a fideli legatione apoſtatantẽ. Qui ſtati oblato concupiſcibili ocl'oꝝ vel carnis: nõ curat nunciare mittẽti: ſed reqeſcit in eo qð iue nit. Sopho.ij. Vox cãtantis in ſupliminari: coꝛu⁹ in feneſtra. Jſti aũt nõ ſic Sic eñ apl'i: ita ꝛ illi re uerſi ſunt: referẽtes ꝓfect⁹ ſuos ad chꝛm. Tob.xij. Tẽpus eſt vt reuertar ad eũ q̇ me miſit. Vos aũt bñdicite deũ: ꝛ enarrate oĩa mirabilia e⁹. Eccle. j. Ad locũ vñ oriunt flũia reuertunt vt iterũ fluãt. Sic eñ ꝯtinue reuertendũ eſt ad dñm a q̃cũq3 of ficio nob iniũcto. q: alit deficiet in nobis ꝛ ſpũs ꝛ ſenſus ꝛ oĩs vigoꝛ. Sic etiaꝫ ſpũs ꝛ ſenſus ad coꝛ reuertunt vt ibi vigoꝛent. Oĩnis illuminatio a deo exiens in nos: ita manat: vt nos apphenſos redu cat ad patrẽ. Sic fili⁹ ad patrẽ reuertit. Sic Lega ti ad chꝛm reuertunt. Jo.xvj. Exiui a pře ꝛ veni in mundũ. iteꝝ relinquo mundũ ꝛ vado ad patrẽ. Sup etiã quedã de h ſr notata. Mali eñ nunq̃ ſignũ ẽ nõ audere redire ad eũ q̇ miſit eũ ⌊ cũ gau dio ⌋ duplici gaudio. Scꝫ. Elatõis cuiuſdã: de ſi gnoꝝ oꝑatõe. Qð coꝛda coꝝ tetigit: q: adhuc car nales erãt. Rho.xi. Noli altũ ſape: ſed time. Vl: cũ gaudio de vtute ſpũali: oſtẽſa in ſignis fidei. Phi lip.iiij. Gaudete in dño ſp: iterũ dico gaudete: mo deſtia vr̃a nota ſit oĩb hoĩb ⌊ dicẽtes ⌋ Ecce Re latio de ꝓfectu legatõis. Jn relatione át iſta Tria dicunt. Profeſſio maieſtatis quã in vtute ſignoꝝ ꝑ experimentũ didicerunt. Relatio ꝓfect⁹ potiſſimũ quẽ vtute dñi fecerũt. ꝛ Q hũc ꝓfectũ noĩ dñi ꝛ nõ ſibi attribuerũt. De Prio dicũt ⌊ Dñe ⌋ cui⁹ dñium iam cognoſcim⁹ ꝑ effectũ ꝙ oĩa tibi ſubijciũt. Phil. ij. Jn noĩe dñi oĩne genu flectat: celeſtiũ terreſtriũ ꝛ infernoꝝ. j. Coꝛ.xv. Pſal. Oĩa ſubiecisti ſub pe dib⁹ e⁹ ⌊ etiã demonia ⌋ q̃ ſr autores malicie tibi ſbiic: ꝛ q̃rũ foꝛtitudo oĩa alia vincit. Job.xlj. Non eſt ptãs ſup terrã q̇ poſſit ei cõparari: q̇ fact⁹ eſt vt nullũ timeret. Jn demone eñ notat Excellẽs poſ ſe: et Excellẽs noſſe: ꝛ Excellẽs ad nocenduꝫ mali cia. Et iam habituꝫ eſt de Excellenti poſſe. Demon aũt in greco: ſonat ſcientẽ vel intellectũ. Et in h no tat Excellẽs noſſe. ij. Coꝛ.ij. Ne forte circũueniã mur a ſathana. Non eñ ignoram⁹ cogitationes eius. Geñ.iij. Serpens erat callidioꝛ cunctis ani mantib⁹ terre. De Malicia Abac.j. Expandit ſa genam ſuã: ꝛ ſemꝑ interficere nõ parcet. Eſa.x. Ad conterenduꝫ erit coꝛ eius: ꝛ internitionẽ gentium non paucarũ. De omnibus his tribus dicitur ſi mul Eſaie.x. Dixit eñ: in foꝛtitudiẽ man⁹ mee ego feci. in ſapientia mea ego intellexi. ꝛ abſtuli termi nos populoꝛum. Q enim in foꝛtitudine ſe feciſſe iactat: ſuperbia eſt de poteſtate. Q in Sapientia ſua ſe iactat intellexiſſe: iactat aſtutiã. Q terminos ſe populoꝝ iactat abſtuliſſe: iactat ꝙ nõ poſuit fi nem malicie ⌊ ſubijciunt nobis ⌋ Preualet enim ptãs tua ptãti: ꝛ ſap ia aſtute calliditati: ꝛ bonitas tua preualet malicie. Et ita tibi nihil reſiſtere po teſt. Heſter.xiij. Domie de⁹ rex oĩpotẽs: in dicione

tua cűcta ſunt poſita.ꝛ nő eſt ꝗ poſſit reſiſtere vo⸗
lűtati tue. Et ideo⌊ſubijciűꝛ nobis⌋qꝛ tibi re⸗
ſiſtere nő pñt. Qui eni ſubijcíꝛ tibi: ſubijcíꝛ ꝛ no
bis: ꝗ tuā hēmꝰ ꝟtute. Eſa.l. Ecce dñs deꝰ auxili
atoꝛ meꝰ: qs eſt ꝗ ꝯdēnet me: Ecce oēs ꝙſi veſtim̄
tű ꝯterenꝛ. tinea comedet eoſ. Si hec ꝗ ſubijciűꝛ:
ois effectꝰ ptāꝗ ꝛ aſtutie ꝛ malicie coꝝ ſubijcíꝛ.
Sic eni ſedet a dextrꝗ donec ponat inimicos ſuoſ
ſcabellű pedű ſuoꝝ⌊in noīe tuo⌋ h̄ ē: vbicűqꝫ i
nob̄ eſt notamē bonitatis tue ꝛ diuitatꝗ: vt tua ſit
gloria: nő noſtra. Pſal.cxiij. Nő nob̄ dñe nő no⸗
bis ſꝫ noi tuo da gl̄iaꝫ.ij. Coꝛ.iiij. Ut ſublimitas
nő ſit ex nobis ſed ex ꝟtute dei. Sic igiꝛ veꝝ ē qð
dꝛ.ij. Coꝛ.x. Arma militie nr̄e ñ ſűt carnalia: ſꝫ po
tētia deo ad deſtructőeꝫ munitionű: ꝯſilia deſtru
entes.ꝛ oēm altitudinē extollētē ſe aduerſus ſcīē
tiā dei.ꝛ in captiuitatē redigētes oēꝫ intellectű in
obſequiű chriſti.

Et ait illis. Uidebā ſathanā ſi⸗ cut fulgur de celo cadentē

R Ecce Redeűtiű ſcḿ relatőeꝫ factā eruditő. Nec
aűt eruditio diuidiꝛ i ptes Tres. In ꝙꝝ Prima
dat Eruditőeꝫ cautele ꝯ ſuboꝛtā d ptāte Elatőeꝫ
In Scða De bonis factꝗ agit gr̄aꝝ actőnem. In
Tertia Magna laude extollit bonoꝝ a deo pce⸗
ptoꝝ ꝟtutē. In haꝝ Pria Tria facit. Prio enī
Ois ptātis collate diſcipulꝛ oñdit originē ne glo
rienꝛ. Scðo oñdit In ptāte pcepta nő ēē gauden
dű ne inſlenꝛ. Tertio oñdit In ꝗ ſcḿ verā ꝯſciam
eſt gaudēdű: vt ad om̄e interniű bonuꝫ edificenꝛ.
In Prio hoꝝ adhuc duo ſunt pagp̄hi. In ꝗꝛuꝫ
Prio Caſus ſathane ꝓpꝛ elationē: ſe notat eſſe cű
pr̄e approbatorē.ꝛ cām efficientē: ꝓpter malű meri
tű. In Scðo Ptātis accepte ſe notat autoreꝫ. De
Prio dꝛ⌊Uidebā⌋Et tāgit Quinqꝫ. Caſus ap⸗
probatőeꝫ. Cām. Moduꝫ.ꝛ A ꝗ.ꝛ In ꝗd cecidit.
Approbatio caſus tāgiꝛ cű dꝛ⌊Uidebā⌋ Uiſus
eñ filij: approbatio ē iudicij pr̄is: qui tñ ſecű iudi⸗
cat. Uidēs eñ iniqtatē illiꝰ: pat̄ iudicauit eſſe caſu⸗
rű: qð ſecű ꝛ fecit ꝛ iudicauit filiꝰ. Abac.j. Műdi
ſꝫ oculi tui ne videas malű: ꝛ reſpicere ad iniqtatē
nő poterꝗ h̄ eſt dictu Műdi ſunt ocłi tui: ne appro
bādo videas malű. Et idō deijcis oēm ꝗ male ope
raꝛ.ꝛ reſpicere bñplaciti ocło (qui (al̄s qꝛ) benepla⸗
citű viſum ſepe ad id qð placet reducat) nő poteris
ad iniqtatē. Sꝫ ponꝰ viſu auerſo condēnas ſtati:
vt oꝛta eſt iniqtas. Et ideo viſus eſt dñi ſup caſum
iniqtatꝗ. qꝛ ille placet. iniqtas aűt videꝛ auerſo vi⸗
ſu. In ꝟbo aűt⌊Uidebam⌋notāꝛ Tria. Eťnitas
filij. Preſentia.ꝛ Approbatio caſus. Eternitas ꝗ⸗
dem ꝛ p̄ſentia notanꝛ in ꝯſignificato. qꝛ eſt p̄teriti
impfecti ꝟbű.ꝛ in p̄terito ꝗdeꝫ notaꝛ eternitas. in
impfecto aűt qð includit p̄ſens nunc: notaꝛ pñtia
Un̄ ſenſus ē. Ante h̄ fui: ꝛ p̄ſens tűc aderā. In ſi⸗
gnificato aűt ꝟbi notaꝛ Caſus approbatio.ꝛ Bñ⸗
placitű. De Prio Prouer.viij. Ab eťno ordinata
ſum p̄mogenita añ oēm creaturā. Ecc̄i.xxiiij. Oꝛdi
nata eñ eſt oꝛdie gñatőis ꝟbi: p qð facta ſꝫ oia ad
creature pductőꝫ: ꝗ facta eſt p ꝟbű. ſic eſt oꝛdo cau
ſe ad cauſatű. De Preſentia ſui ad caſű dꝛ Ibideꝫ
Prou.viij. Qñ ppara bat celos aderā. De Appro⸗
batőis bñplacito Ibidē Cű eo cőponēs oia. Ois
eñ ꝯpoſuit ꝛ nihil ioꝛdinatű reliqt: qñ etiā ſuper⸗
biā celi p̄cipitauit ꝛ i bonű oꝛdiauit⌊ſathanā⌋ꝗ
aduerſariꝰ interp̄taꝛ. Et in h̄ notat Cām caſus: qꝛ
deo aduerſabaꝛ. Eſa.xiiij Silis ero altiſſimo. Za
cha.iij. Sathan ſtabat a dextrꝗ eꝰ vt aduerſaret ei.
Ab initio eñ ſe de ptāte ſibi tradita erexit: ꝛ aduer⸗
ſari deo cepit. Et idō Miere.lj. dꝛ. Mons peſtifer ꝗ
corrűpit gētes. qꝛ ab initio ſe eleuauit ꝛ gētes cor⸗
rumpere nitebaꝛ: vt deo ꝯtra ſentirēt. Jo.viij. Ille
erat homicida ab initio ꝛ i ꝟitate nő ſtetit. qꝛ men
dax ē ꝛ pr̄ eiꝰ. Nec igr̄ ſupbia cā eſt caſus. pſ.xxxv
Non veniat mihi pes ſupbie. ꝛ manꝰ petőris non
moueat me. ibi ceciderűt ꝗ opanꝛ iniqtatē⌊ſicͤ ful⸗
gur⌋Ecce Modꝰ cadēdi. Et notanꝛ Tria. Uelo⸗
citas. Expulſio.ꝛ Forma lűis. Uelocitas: qꝛ velo⸗
cit̄ cadit.ꝛ idō ſubito ſtatī datőe ꝯcepta cecidit. Eſa.
xiiij. Qűo cecidiſti lucifer ꝗ mane oꝛiebarꝗ: cecidi⸗
ſti i terrā. Q.d. Dű adhuc mane oꝛiebarꝗ cecidiſti.
Eſa.xxviij. Dű adhuc oꝛdirer ſuccidit me Expul⸗
ſus (al̄s Expulſio) qꝛ fulgur: cű ipetu cadit: violē⸗
tia ꝯtrie nature ꝗ in loco dñaꝛ) expulſum. Pſ.v.
Scðm multitudinē ipietatű coꝝ expelle eos: qm̄
irritauerűt te dñe. Eſa.lxiiij. Iniqtates nr̄e ꝙſi ven
tus abſtulerűt nos. Fulgur eñ expelliꝛ frigore ꝛ hu
moꝛe loci ꝛ nubis ex ꝗ cadit: cű ipetu venti. Et ſic
ꝯtrio iudicio dei: ꝛ optimis volűtatib ſctőꝝ ange⸗
loꝝ.ꝛ conatib ad cőformitatē iuſtitie ꝛ volűtatis
diue: expulſus ē diabolꝰ. Et h̄ Petrꝰ vocat ruden
tes detrahentes ſathanā.ij. Pe.ij. Si deꝰ angelis
peccantib nő pepat: ſed rudentib inferni detra⸗
ctos in carcerē tradidit cruciādos. Lumē aűt mi⸗
cans notaꝛ in h̄ ꝙ ſplēdoꝛē naťaliű cadēs nő ami⸗
ſit: ſicͤ nec fulgura. Et h̄ ſplēdoꝛe aliqñ vtiꝛ ad de⸗
ceptionē.ij. Coꝝ.xj. Ipſe ſathanas trāſfigurat ſe i
angelű lucꝗ. Nocaűt ſplendoꝛe in malű ſicͤ dixīmꝰ
abutiꝛ. Et ꝓpꝛ hűc: lucifer. Eſa.xiiij. noiaꝛ⌊de ce⸗
lo⌋Ecce vñ cecidit qꝛ de celo. h̄ ē: de decoꝛe ſűmo ce
leſti. Et idō Eze.xxviij. dꝛ Signaculű ſilitudinis:
plenꝰ ſapia ꝛ pfectus decoꝛe in delitijs padiſi dei
fuiſti: ois lapis p̄cioſus opimentű tuű. Quo eñ
ſilitudo dei pfundiꝰ fuit in eo impſſa p̄ ceteris: eo
magꝗ ſignaculű ſilitudis dicebaꝛ. Plenꝰ ſapia i in⸗
tellectu. Perfectꝰ decoꝛe: i ſplēdoꝛe naťaliű ꝟtutű.
Ita ꝙ oi lapide p̄cioſo. h̄ ē: alioꝝ angeloꝝ decoꝛe
videbaꝛ oꝛnatꝰ Ab h̄ ꝗ cecidit i tenebras: ꝛ lucꝗ ſue
globos amiſit. qꝛ ꝗuis etiā aliqd decoꝛꝗ retinuit
naturaꝛ: tñ hoc in malű ꝯuertit. Et idō Job.iij. dꝛ
Tenebroſus turbo poſſidēs noctē pcti: noctē illā
tenebroſus turbo poſſideat: ꝛ nő illuſtretur lumi⸗
ne⌊cadentem⌋Ecce Caſus: ꝛ In ꝗd cecidit. Ce
cidit eñ ꝗ nő ampliꝰ ſtetit. Apo.xij. Proiectꝰ ē dra
co ille magnꝰ: ꝛ angeli eiꝰ: ꝛ nő eſt inuentꝰ locꝰ eoꝝ
amplius in celo. Eze.xxviij. De celo in terrā p̄ieci
te. Eſa.xiiij In infernű detraherꝗ ad fundamēta la
ci. In quid aűt cecidit notaꝛ in cőſignificato parti
cipij: qð formaꝛ a p̄terito impfecto: ꝛ eſt pñtis ꝛ p̄⸗
teriti impfecti tpis. Et notat ꝙ caſus eiꝰ ꝗ ad ter⸗
minű ſp eſt impfectꝰ. qꝛ ſp cadit ꝛ cadet vſqꝫ i finē.
Pſ.lxviij. Infixꝰ ſum i limo pfundi: ꝛ nő ē ſubſta.
Heſt.vj An̄ quē cadere cepiſti: ñ ei poterꝗ reſiſtere
ſꝫ cades i ꝯſpcű eꝰ. Mꝰ āt dicti ſenſus ē⌊Uidebā

[ſathanā cadentē] ꝛ qui ꝓmo ī celo in ꝯſpectu meo ſtare nō valēs cecidit: nō eſt miꝝ ſi etiā in terra in ꝯſpectu meo ꝛ meoꝝ cadit. Sed tñ cauete. qꝛ datio que eū deiecit: etiā vos deijceret ſi de ꝯceſſa vobis ptāte ſupbia vos ꝑ cōſenſum tentaret

Ecce dedi vobis poteſtatē calcandi ſuper ſerpentes ꝛ ſcorpiones ꝛ ſup omnē virtutē inimici: ꝛ nihil vobis nocebit. Veruntñ i hoc nolite gaudere: qꝛ ſpirit⁹ vobis ſubijciuntur. Gaudete autē ꝙ nomia veſtra ſcripta ſunt in celis

S Sic ꝯtinua. Non eſt miꝝ ſi demonia vob ſubijciunt: qꝛ Ego ꝓmus ſū ꝓcipiator ſathane. Ecce ptātem. ꝛ ideo in ꝯſpectu veſtro ſtare nō pt. Pſ. xc. Cadent a latere tuo mille: ꝛ decēmilia a dextris tuis. Dicit aūt ꝓncipalr Quattuor. Cōicatam diſcipul ptātem. ꝛ Determiat in Specie ſup qd hāc ptātem acceperūt. ꝛ Tertio ex illꝰ infert i Bñc ſuper oēm inimicū eos ptātē accepiſſe. Quarto āt Quo ad quid ptātem acceperunt explanat. De Pꝛio dicꝰ Tria. Collationē. Collatā ptātē. ꝛ Modū vtēdi ptāte collata. Collatio notaꝰ in h ꝙ dr [Et ecce dedi] qꝛ nihil boni habeꝰ niſi a me. ꝛ a pr̄e ꝑ ſpū ſancto datū vob. j. Coꝛ. iiij. Quid habes qđ non accepiſti. Si aūt accepiſti qd gloriarꝭ qſi non acceperis: Eph. iiij. Dedit dona hoib⁹. Heſter. ij. Largit⁹ eſt munera iuꝝ magnificentiā ꝓncipalē. Inter cetera aūt dona Ptās ſup ſupioꝛē naturā nō habeꝰ ab inferiori niſi data a deo. Et ideo ptās ſigna faciēdi ꝛ demones expellendi nō niſi a deo hri pōt. Rho. xiij. Non eſt ptās niſi a deo [ptātem] Poteſtas eſt potētia ſtans: ordine iuris ꝛ rōis. Sic ꝗ eſt ptās diſcipuloꝝ ꝛ miniſtroꝝ eccl̄ie. Et io abuti contingeꝰ hac ptāte: ſi nō ordine iurꝭ ꝛ ſm rōnē qs vtaꝰ. Sicut vſi ſunt diſcipuli. j. Coꝛ. ix. vt nō abutar ptāte mea in euāgelio. ij. Coꝛ. xiij. ſm ptātem meā quam dedit mihi dñs in edificationē ꝛ non in deſtructionē vr̄am. Et in h differt Ptās a Potentia. Et hec eſt cā ꝙ Ptās nūq̄ eſt paſſiua. Potentia āt Quedā eſt Paſſiua. ꝛ Quedam Actiua. Nec eſt etiam cā ꝙ Ptās ꝗntūcunq̄ ſit magna: nō timeꝰ ab eo q hñ agit. Rho. xiij. Uis nō timere poteſtatē: bonū fac ꝛ habebis laudē ex illa. Uñ ꝙ quidā Succeſſores Aplōꝝ ꝛ Vicarij chri cōterunt ptāte ſua bonos: ꝓ certo non hñt a ꝯceſſa ſibi ptāte: ſed poti⁹ a diaboli furore ꝛ indignatiōe.

Modū aūt vtēdi ptāte ꝯ malum dr [calcādi] Et in h Duo notanꝰ. Qui eñ calcat: fine qdē coꝛpoꝛis tāgit: ꝛ toto coꝛpe ꝓmit: ꝛ toto pondere. Ita ꝛ diſcipli chriſti: fine. hoc eſt intētione q̄ preſtituit operi fine: ſathanā tangūt. ſed tota orgis ſtute ꝓmunt. ꝛ ideo conterūt. Geñ. iij. Ipſa cōteret caput tuū: ꝛ tu inſidiaberis calcaneo ei⁹. Malꝰ. iiij. Calcabitis impios cū fuerint velut cinis ſub pedib⁹ veſtris. Judic. v. Conculca aīa mea robuſtos. Rho. xvj. Dñs cōculcabit ſathanā ſub pedib⁹ veſtrꝭ velociter. Niſi eñ toto pondere ꝓmat: tortuoſus dabitur ſerpens. Et ideo calce premend⁹ eſt. Judi. v. Uoluebaꝰ ante pedes ei⁹: ꝛ iacebat exanimis ꝛ miſerabilis [ſuper ſerpētes ꝛ ſup ſcorpiones] Tangit Duos in Specie ſtutes inimici ſathane. Serpēs aūt a ſerpēdo dictus: ꝓncipio ſui coꝛpis. h eſt oꝛe nocet. ꝛ ſic ſe totū intrabit paulatim ſerpendo. Scoꝛpio aūt ꝓncipio vult⁹ ꝛ oꝛe blandiꝰ: ꝛ cauda infigit aculeū in eū qui innitiꝰ ſup ipꝭ. Et ita facit diabol⁹. In apertꝭ eñ tentatōnib⁹ maloꝝ: ſtatim dentes figit ꝛ venena diffundit: donec ſe totū intrabat in ꝑfectā hoīs poſſeſſionē. In occultis aūt tentatōib⁹ inſidiando circūuolat: ꝛ ſuadendo blandiꝰ: ꝛ ꝓmittendo decipit: donec hoiem ſibi inniti ſentit. ꝛ tūc in fine pungit. ꝛ venena deceptōis infundit. De Pꝛio dr Pſ. xc. Sup aſpi. ꝛ baſiliſcū am. ꝛ cōcul. leo. ꝛ dra. Que ſunt diuerſitates ꝑcate in moꝛſu ſerpētis. De Scđo Ezech. ij. Subuerſoꝛes ꝛ increduli ſunt tecū: ꝛ cū ſcoꝛpionibus habitas. Ad lr̄am tñ iſta cōpleta ſunt in quibuſdā ſctis. Unde Mar. vl. Serpētes tollent [Et ſup oēm virtutē inimici] Inimic⁹ hic dr̄ diabolus: q ſemꝑ ad deū ꝛ ad hominē agit inimiciciās. Mat. xiij. Inimicus hō hoc fecit. Uirtus eius dicꝰ oē illud ꝑ quod pt ꝯſummare maliciā ſuā in nocēdo: inq̄tum cōcediꝰ ſibi ptās a deo. Sicut ſūt venenoſa aialia: ꝑ que ledit Aliq̄ñ coꝛpa. Sic ꝑcipiēte dño Nũe. xxj. Immiſit ignitos ſerpentes in caſtra filioꝝ iſrl̄. h eſt calidū ꝛ valde venenū habētes. Aliq̄ñ in generib⁹ tētationū accipit hanc virtutē. Job. xl. Uirt⁹ eius in lūbis eius: ꝛ foꝛtitudo e⁹ in vmbilico vētrꝭ eius. Et in ꝗcunq̄ ſummū ſue malicie ꝯſtituit diabol⁹: in hoc ptātem chriſt⁹ dedit ſuis. Et in h verificauit qđ in ꝓma Canon. Joānis. iij. dr. In h apparuit fili⁹ dei vt diſſoluat opera diaboli. Sic etiā intrauit i domū foꝛtꝭ ꝛ alligauit eū: ꝛ oīa vaſa nocumentoꝝ ei⁹ diſtribuit in quib⁹ cōfidebat. Matth. xij. ꝛ Lu. xj. Sic ꝗ dedit diſcipulis poteſtatē ſup oēm ſtutem inimici. Deuꝰ. xxxiij. Eijciet a facie tua inimicū tuū: diceteq̄ cōterere [et nihil vobis nocebit] Ecce i Quantū diſcipuloꝝ ptās ē ſupra ſtutē inimici. qꝛ Uſq̄ ad hoc ꝙ nihil eis noceat: Quinpoti⁹ ꝙ exercende eoꝝ ſtuti ꝓficiat. j. Coꝛ. x. Fidelꝭ de⁹ qui nō patieꝰ vos tentari ſupra id qđ poteſtis: ſed faciet etiā cū tentatiōe ꝓuentū vt poſſitꝭ ſuſtinere. Bt̄us Berñ. Jocundū plane iudicium: vt ille iniqu⁹ omniū hūilium malleatoꝛ: fabricet eis inuitꝰ coronas ꝑpetuas: dum oēs tentat: ꝛ ab oīb⁹ ſuperaꝰ. Eſa. xj. Sup foꝛamina aſpidis: et in cauerna reguli q ablactat⁹ fuerit manū ſuā mittet. Nō nocebūt ꝛ nō occident in vniuerſo mōte ſancto meo. qꝛ repleta ē terra ſciētia dñi. Mons dñi: eſt excelſum ſanctitatis miniſtroꝝ eccl̄ie ꝛ diſcipuloꝝ chri. Hi ſūt ꝑfecti: iandudū ablactati. Qui ſic dr̄ Heb. iiij. Inꝰmiſerunt inchoatōis chriſtianevite ſmones: ꝛ ad ꝑfectionē eius iam ſe trāſtulerūt. Illi ſunt eñ qui repleti ſunt ſcia ꝛ ſtutib⁹ diuinis. ꝛ ideo ſtus inimici nihil eis nocere poterit. Incipiētes aūt paruuli ſunt: ꝛ indigent lacte. Eſa. xxviij. Quē docebit ſciam: ꝛ quē intelligere faciet auditū: auulſos a lacte. pulſos ab vberib⁹. Heb. v. Facti eſtis qb⁹ lacte opus ſit ꝛ nō ſolido cibo. Perfectoꝝ aūtē ē ſolid⁹

ribus coꝝ qui ꝑ ꝯſuetudinem exercitatos hñt ſenſ
ſus ad diſcretionē boni ꝛ mali⌊ veruntñ i hoc
noli.gau. ⌋ Ecce Eruditio cautele ꝫ pñtiꝫ delectaſ
tionē: qꝛ Gaudere de pñte vanū eſt. ꝛ eo ipo virꝰ
inimici ꝑualere incipit ꝫ gaudentē. Hiere.ix. Hec
dicit dñs. Nō glorieť ſapiēs in ſapia ſua: ꝛ nō glo
rietur diues i diuitijs ſuis: ꝛ nō glorieť fortiſ i for
titudine ſua: ſed in h glorieť q gloriať: ſcire ꝛ noſſe
me. In pñte ğ nō eſt gaudendū. Et h eſt ꝙ dř⌊ qꝛ
ſpūs maligni ſubijciunť vobis ⌋ ad cedendū
ab obſeſſis ad vim impiū. qꝛ hoc etiā malꝭ aliqñ cō
cediť. Mat. vij. Multi dicēt mihi in illa die: dñe.
Nonne in noīe tuo ꝓphetauimꝰ: ꝛ in noīe tuo deſ
monia eiecimꝰ: ꝛ i noīe tuo virtutes mltas fecimꝰ:
ꝛ ego iurabo illis: qꝛ nunq̄ noui vos. Hoc em̄: eſt
inuocatiōis noīs diuini ꝛ nō virtū. Ezec.xxxvi. Nō
ꝓpter vos ego faciā filij: notū ſit vob: ſed ꝓpter noſ
men meū. Nolite ğ gaudere in eo qđ veſtrū nō eſt
meritū. qꝛ h eſt vanū⌊ Gaudete aūt ꝙ nomia
vr̄a ſcripta ſunt ⌋ in libro vite ⌊ in celis ⌋ Ecce
In q̄ gaudendū eſt. Dicit aūt Duo. Vꝫ ſcꝫ Gauden
T dū. ꝛ In q̄ gaudendū. Gaudendū dř⌊ Gauſ
dete aūt ⌋ Eſaie.lj. Leticia ſempiterna ſup capita
coꝝ. gaudiū ꝛ leticiā obtinebūt. fugiet dolor ꝛ geſ
mitus. Eſa.lxvj. Letamini cū hierlm: ꝛ exultate i
ea oēs qui diligitiſ eā. Gaudiū em̄ illđ eſt diffuſio
animi in ꝯceptiōe ſūmi ꝛ eterni boni q̄ fruendū eſt
in celo⌊ ꝙ noīa ⌋ Ecce De quo ꝛ In q̄ eſt gaudenſ
dū. Et tāgit quid de nob notū eſt. ꝛ Qualř ꝯfirma
tū per ſcriptū. ꝛ In q̄ ſcriptū. ꝛ ibi (alř vbi) repoſi
tū. Primū tāgit cū dř ⌊ noīa veſtra ⌋ ꝑ q̄ noticiā
nob fecimꝰ. Hec aūt noīa ſunt q̄bꝫ ſcđa gñatiōe q̄
ex dō ē noīamur.j. Canoñ. Jo.iij. Videte qlē chari
tatē dedit nob deꝰ vt filij dei nominemur ꝛ ſimꝰ.
In his diuinis noībꝫ noti ſumꝰ in celꝭ. Exo.xxxiij.
Inueniſti em̄ grām corā me: ꝛ te ipꝫ noui ex noīe.
Hinc eſt ꝙ Nūe.xvj. ꝓceres ſynagoge ex noīe voſ
cabanť. Hinc eſt etiā ꝙ q̄buſdā magnoꝝ meritoſ
rū ꝛ ſingulariū priuilegioꝝ a deo noīa ſť mutata.
Geñ.xvij. ꝛ Geñ.xxxij. Scđꝫ em̄ ꝙ actibꝫ diuis i
celo ſe notos faciūt: ſic noīanť. ꝛ dij ꝛ deoꝝ filij vo
canť vt dř Diony. Pš. Ego dixi dij eſtis ꝛ filij exſ
celſi oēs. Scřpta ſť aliqñ ꝑ pñtē iuſticiā. Et hec
ſcřptura delebilis ē. Apo.iij. Tene qđ habes: ne ali
us accipiat coronā tuaꝫ. Pš.lxviij. Deleanť de liſ
bro viuentiū: ꝛ cū iuſtis nō ſcribanť. Aliqñ aūt ſcri
bunť per ꝑdeſtinatā ad glām iuſticiā. Et nō delen
tur. Apo.iij. Qui vicerit veſtieť veſtimētis albis. ꝛ
nō delebo nomē eius đ libro vite. ꝛ ꝯfitebor nomē
eius corā pr̄e meo ꝛ corā angelis eiꝰ. Hec aūt ſcri
ptura nō eſt niſi imobilitas recedēdi a lūie noticie
diuine⌊ in libro vite ⌋ Tāgit In q̄ ſcripta ſť noīa.
h eſt: in libro vite. Liber aūt dř. qꝛ imobiliter cōtiſ
net: ꝛ clare rep̄ſentat noīa ſcōꝝ. Vite aūt vocať. qꝛ
ꝛ viuūt q in eo ſcripti ſť. Et ipſe Liber: q eſt noticia
dei ꝑpetue vite: eſt radix imortalitatiſ. Et qꝛ imobi
liter cōtinet ꝛ clare rep̄ſentat. ideo vocať liber moniſ
menti. Mal.iij. Scřpꝰ eſt liber monimēti corā co
timentibꝫ deū ꝛ cogitantibꝫ nomē eius. Qꝛ aūt viſ
tam influit eternā: ideo dicit liber vite. Ecci.xxiiij.
Hec oīa liber vite ꝛ teſtamētū altiſſimi ꝛ agniſ
tio veritatiſ. Sic ğ vocať Noticia dei liber vite. Hec
aūt noticia qꝛ eterna eſt: dř Aliqñ Predeſtinatio.
Et ſic: Noticia ꝑdeſtinatiōis: dř aliqñ liber vite.
Apoc.xx. Alius liber apertus eſt: qui eſt vite. ꝛ iudi
cati ſunt mortui ex his q̄ ſcřpta erāt in libro. Quia
Predeſtinatiōis noticia nō tm̄ eſt de ꝑſonis ſaluan
dis: ſed etiā de meritiſ grē: ꝛ de p̄mijs glē. vt dř Au
guſt. in Lib. De Predeſtinatōne ſcōꝝ. Predeſti
natio em̄ eſt p̄paratio grē in pñti: ꝛ glīe in futuro.
Unde ꝛ Moyſes qꝛ in h libro ſcribi nō poterat ꝑ
meritū Ducis (qꝛ Niſi ꝓplus eſſet cui ducatū p̄beſ
ret) dixit Exo.xxxij. Aut dimitte eis hanc noxā: aut
dele me de libro vite quē ſcripſiſti. Q.d. Si non diſ
mittis noxam: delebis in deſerto multitudinē. ꝛ
per ꝯñs ego meritū Duciſ nō habebo. ꝛ ſic đlebis
me quo ad meritū Ducis. Et qꝛ h non facies: ideo
noxā dimitte. In iſto libro nō ſcribunť mali Cū eī
nomē qđ inſcribiť ſūptū ſit ex noticia meritoꝝ grē
ꝛ ipſi tale nomē nō habeāt: nō pñt ſcribi i libro no
ticie diuine. Quāuis em̄ noſcat eos deꝰ: tm̄ h non eſt
noticia approbatōis. Sꝫ ſimplicis viſionis. q̄ reſ
probando alta alonge cognoſcit: auertēs ſe ꝑ indi
gnatōnē ab eis. Eze.xiij. In ꝯſilio ꝓpli mei nō erūt:
ꝛ in ſcriptura domus iſrł non ſcribenť. Iſti em̄ qꝛ
ſtatuerūt oclos ſuos declinare in terrā: ſunt: de q̄ſ
bus dř Hiere.xvij. Recedētes a te: in terra ſcribē
tur. qꝛ dereliquerunt venā aquaꝝ viuentiū dñm.
Hic eſt igiť Liber vite. ꝛ hac de cauſa ſic vocatur.

Sunt tm̄ ꝛ alij Libri qui erūt in iudicio. Sicut
Corda ſcōꝝ viroꝝ: q cōtemplādo veritatē dei: inſ
ſcriptas in corde ſuo habēt leges ꝛ iuſticias diuiſ
nas. Et ꝑ illas in iudicio q̄libet videbit q̄re ſaluať
ꝛ quare dānatur. Dañ.vij. Libri apti ſť. Et preceſ
dit Ibidē: Iudicium ſedit. In cordibꝫ ğ ſcōꝝ ſcri
ptū eſt vnde quiſq̄ damneť vel ſaluať. Pš.cxlix.
Ut faciāt in eis iudiciū cōſcriptū. glīa hec eſt oībꝫ
ſanctis eiꝰ. Et iſte Cōſcientie ſic legibꝫ diuis inſcri
pte: aliqñ etiā dicunť libri vite. qꝛ exemplata queſ
dam ꝛ ſigillata ſť: ad primū ꝛ p̄ncipalē librū vite.
Aliqñ etiā Liber Sacroꝝ diuinoꝝ dř liber vite:
ꝓpter viā vite quā docet Apoc.v. Vidi in dextra ſeſ
dentis ſup thronū librꝝ ſcriptū intus ꝛ foriſ: ſignaſ
tum ſigillis ſeptē. Que ſunt Sacramēta Natiuiſ
tis: Baptiſmatiſ: Paſſionis: Deſcēſus ad inferos
Reſurrectiōis: Aſcēſionis: ꝛ Iudicij. Quo iudicat
viuos ꝛ mortuos. Hic em̄ liber etiam eſt Noticia
diuina: ſcḋm p̄finitionē ſui ꝯſilij: explicās cōgruis
temporibꝫ ea q̄ cōpetunt ſingulis Sacris. Et iſte
eſt liber de quo dř Eſa.viij. Sume tibi librꝝ gran
dem: ꝛ ſcribe in eo ſtilo hoīs. Ex his ğ patet qđ ſit
Nomen ſcriptū eſſe in libro vite. Pš.cxxxviij. In
libro tuo oēs ſcribenť dies formabunť. qꝛ oēs in
luces ſcribunť eternas. Et ideo Nee.vij. Qui ſcřptu
ram genealogie ſue inter ſcōs nō inuenerūt: ſepaſ
rati ſť a ꝓplo dñi in celꝭ vbi ſcřptura ē hereditatis iſ
marceſſibiľ.j. Pe.j. In hereditatē icorruptibilē et
incōtaminatā cōſeruatā in celꝭ. Celū em̄ imarceſſibiſ
le ē: in q̄ ſedes (alř filiꝰ) dei eſt. Alij aūt i terra q̄ a dō
ꝯculcať: ſcribūť. Pš.xliij. Vocauerūt noīa ſua in
terris ſuis. Eſa.lxvj. Celū mihi ſedes ē: ꝛ terra ſca
bellum pedū meorum.

In ipſa hora exultauit in ſpiriſ

tuſancto: ⁊ dixit. Confitebor tibi dñe pater celi ⁊ terre ꝙ abſcōdiſti hec a ſapientib⁹ ⁊ prudentibus: ⁊ reuelaſti ea paruulis. Etiã pater: quoniã ſic placuit ante te. Oĩa mihi tradita ſunt a patre meo. Et nemo ſcit quis ſit filius niſi patˀ. ⁊ quis ſit pater niſi filius: et cui voluerit filius reuelare

V Tangit Gratiarũactionẽ de bonis que a patre ſummo collata ſunt diſcipulˀ. Tangit autẽ Tria. Bona collata. ⁊ Cauſam collatõis. ⁊ Modũ. In bonis aũt collatis tãgit Tria. Modũ ſcʒ gratias agentis. Moduʒ grãrumactiõis. ⁊ De q̃ gratias agit. Circa Modũ grãs agẽtis tangit Duo. Tempus ſcʒ. ⁊ Modũ. Tẽpus tangit cũ dˀ [In ipſa hora] Mat. xi. In illo tpe reſpondẽs ieſus dixit. Tẽpus eñ illud ⁊ hora fuerũt: qñ intima p̃tis noticia de reuelatiõe Sacramẽtoꝝ fidei: ceperunt p filiũ corã diſcipulis pateſcere clare ⁊ intelligi. Joã. xvij. Ego te clarificaui ſup terrã. opus ꝯſummaui qđ dediſti mihi vt facerẽ. Tũc eñ ꝯſummatuʒ eſt qđ dicitˀ Mat. xvij. Uelum tẽpli ſciſſum ẽ: ⁊ apte viſa ſunt q̃ velata fuerũt. Apoc. xi. Apertũ eſt templũ dei in celo: ⁊ viſa eſt arca teſtamẽti ei⁹: in templo eius. Templorũ nõ eſt in vſu: niſi in cõpoſitis. Cõtemplor aris. ⁊ ab hoc diriuatˀ templũ: in q̃ cõtemplandũ eſt. Apertũ eſt aũt tẽplum qñ ſe contemplabilẽ ꝓbuit diua ꝟitas. Et tũc viſa eſt arca: cõtinẽs oĩa ſecreta ſacra dei: qñ pater p filiũ patefecit ſua ſecreta diſcipulˀ. Vñ eñ fili⁹ dˀ arca: in quo ſunt oẽs theſauri ſapie ⁊ ſciẽtie dei abſcõditi. Hec ḡ hora lucis eterne fuit Qñ lux diuina: tenebras humanas illumiauit. Pſal xvij. Deus me⁹ illumina tenebras meas. Tunc fecit candor lucis eterne: qđ Sap. vij. ſcriptũ eſt. Per natões in aĩas ſctãs ſe transfert: amicos dei ⁊ ꝓphetas cõſtituit [In ipſa ergo hora] q̃ ſic ſecreta pater diſcipulis patefecit [exultauit in ſpũſancto] cõcepto bono diſcipuloꝝ Qđ ſpũſſanctus inſpirauit. Spũs eñ ſanct⁹ ſuus (ab ipo ꝓcedẽs) ſpũs ẽ Qui gaudiũ fecit chriſto hoĩ: infundẽs ſe p lucẽ reuelationis diſcipulis. Hec aũt exultatio: vite eterne refectio eſt: ⁊ delitie. Rho. xiiij. Nõ eſt regnũ dei eſca ⁊ potus: ſed iuſticia ⁊ pax ⁊ gaudiũ in ſpũſancto. Hic autẽ ꝓprius modus eſt grãs agentis. qꝛ In leticia donoꝝ ꝑceptoꝝ: gratie aguntˀ Eſa. lxi. Gaudens gaudebo in dño: ⁊ exultauit aĩa mea in deo meo [et dixit] Ecce Modus grãrũactiõis. Duo autẽ tangit. Modũ ꝯfeſſionis. ⁊ Cui confitendũ eſt in grãrũactiõe. Modus cõfeſſionis tangitˀ qñ dicit [Confiteor] h̄ eſt: ex toto corde ⁊ omnib⁹ q̃ intra me ſũt fateor [tibi] bona tua in te refundẽs. Eccẽs. j. Ad locũ vnde oriuntˀ flumina reuertuntˀ vt iterũ fluant. Hec eñ eſt Cõfeſſio grãrũactionis ⁊ laudis. Pſal cxvij. Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in eternuʒ miſcõia eius. Eſa. lxiij. Miſerationũ dñi recordabor: laudeʒ dñi ſuper omnib⁹ que reddidit nobis dñs. ⁊ ſup multitudinẽ bonorum domus iſrˀ. que largitus ẽ eis. ij. Coꝝ. ix. Gratias ago deo ſup inenarrabili dono eius. Eſt tamẽ etiã Confeſſio peccati in pnĩa. Confeſſio ꝟitatis in p̃dicationis doctrina. De quib⁹ alibi dcm̃ eſt. Sʒ iſta eſt gratiarũ actione ꝯfeſſio laudis. Eccĩ. li. Cõfitebor tibi dñe rex. ⁊ collaudabo te deũ ſaluatorẽ meum [tibi] Propter diſcretionem: ponit ꝓnomen [tibi] qꝛ. j. Timo. j. Soli deo honor ⁊ glĩa. Eſaie. xlij. Gloriã meã alteri non dabo. Proptˀ altitudinem ⁊ poſſeſſionẽ diuitiaꝝ: pulcroꝝ ⁊ honorũ veroꝝ dˀ [dñe] Rho. x. Dñs oĩm diues in oĩes: qui inuocãt illum. In h̄ eñ eſt Dñs oĩum: qꝛ prelatus eſt omnib⁹. Diues aũt in oĩs: qui inuocãt illum: qꝛ perfecta poſſeſſio oĩm pulcroꝝ ⁊ honorũ veroꝝ eſt apud ipm̃. j. Coꝝ. ij. In omnib⁹ diuites facti eſtis in illo. Et ex his diuitijs effudit dona i diſcipulos. de quib⁹ hic filius grãs agit. Eph. iij. Flecto genua mea ad deũ: ex quo oĩs paternitas in celo ⁊ in terra nominatˀ: vt det vob ſcđm diuitias glorie ſue: ꝟtutẽ corroborari p ſpm̃ eius in interiori homine chriſtũ. Iſte eſt dñs diues De quo dicitˀ Jaco. j. Dat omnib⁹ abundãter: ⁊ nõ improperat. Sic ḡ Confiteor tibi dñe [pater] Hoc eſt Tertiũ [pater] vniq̃ meus p naturalẽ ⁊ eternam generationem. ⁊ [pater] diſcipuloꝝ p adoptionẽ. De Primo Jo. j. Uidim⁹ glĩam eius: gloriã q̃ſi vnigeniti a p̃re. Joã. v. Pater meus vſq̃ modo opatˀ: ⁊ ego operor. De Scđo Rho. viij. Dedit nob ſpm̃ adoptionis filioꝝ: in quo clamam⁹ Abba patˀ. De Utroq̃ ſimul Joã. xx. Aſcendo ad patrẽ meũ ⁊ patrem veſtrũ. deuʒ meũ ⁊ deũ veſtrũ [celi ⁊ terre] Non quidẽ pater vt dˀ Glo. ſed [dñe] qꝛ Non eſt pater: eius ad qđ nõ habet ꝯformitatẽ imaginis. Habet aũt conformitatẽ imaginis in eadeʒ ſubã ad filiũ: ⁊ in diuerſitate ſubſtãtie ad hoiem Et ideo filius dicitˀ. Colˀ. j. Imago dei inuiſibilˀ. Geñ. j. dˀ Homo fact⁹ ad imaginẽ ⁊ ſilitudinẽ dei. Celũ aũt ⁊ terra non dicuntˀ facta ad imaginẽ: ſed veſtigia dicuntˀ diuina. Joãnes aũt Scotus qui mlˀta temere ꝓtulit: dicit eum patrẽ celi ⁊ terre: ꝓpter veſtigij imitationẽ. Inducẽs hoc quod dˀ Colˀ. j. Primogenitus oĩs creature. Non eñ vt dˀ diceretˀ ꝓmogenitus creature: niſi creatura diceretˀ ſcđogenita. Sed hoc nõ ſequitˀ. qꝛ Primogenit⁹ non notat ibi ordineʒ ad ſcđogenitũ. Sed notat ibi ordinem cauſe generatõis ad exitũ creaturaꝝ in eſſe p creationẽ. quia Uerbũ genitũ a patre (qđ eſt ratio creature) in quo eſt vt fiat creatura (Sicut in arte eſt: vt fiat artificiatũ) eſt cauſa creatõis. Sicut ars in mente artificis: cauſa eſt vt fiat artificiatũ. Dicitˀ tñ Metaphorice. h̄ genuiſſe. Sed Metaphorice locutõẽs nõ ſunt extendende. Job. xxxviij. De cui⁹ vtero egreſſa eſt glacies: ⁊ ſtillas roris q̃s genuit.
Sic igitˀ Confiteor tibi [dñe] omniũ [celi ⁊ ter- X
re] ⁊ in eis contentoꝝ: pater: mĩ et hoĩs: diuerſa paternitate [qꝛ abſcõdiſti hec] De Duobus facit mentionẽ. Per Primuʒ non ꝓbat niſi ꝙ hec p ſe ipſa abſcõdita ſunt. De Secũdo aũt: Confitetur in gratiarũactõe. De Primo dˀ. qꝛ [abſcondiſti hec] Hoc eſt: talia feciſti que ſcđm ſe abſcõdita ſũt. Inuiſibilia eñ dei: ſua excellẽtia abſcondita ſunt

ab oculis hoim. Non ꝓpter illoꝝ defectū. Sȝ ꝓpt
defectū oculoꝝ cordiū hūanoꝝ. Sicut fulgor ſolis:
abſcōditus ē ab ocul' veſpertilionis. qꝛ ꝓpt ſui cla/
ritatē q̄ excedit oclos veſpertilionis: veſpertilio i/
uolui? tenebꝛ: ꝛ non pt videre lumē. cum tn̄ lumē
ſolis nihil faciat ad h̄ ꝙ abſcōdat. Sȝ poti⁹ mani
feſtat ſe clare q̄tū in ſe eſt: ꝛ veſpertilioni ꝛ herodio
equal'r. Sȝ Herodi⁹ ꝓpt̄e ſui oculi videt lumen
in rota ſolis. Et veſpertilio ſui ocli defectu: ꝛ obuol
uit tenebris: ꝛ lumē ſolis nec in rota nec i aere lym
pide lucēs videre pōt. Job. xxxvij. Oſtēde nob qd
dicam⁹ ei. Nos q̄ppe inuoluimur tenebris. Sic ḡ
[abſcōdiſti hec] lucidiſſima i ſe. maxime tn̄ hec
abſcōdita ſūt ab infirmis ocul' cordiū pctōꝝ infi/
deliū. Qꝛ vt dt Augu. x. Cōfeſſionū. Oculis egris
odioſa eſt lux: q̄ puris eſt amabil'. Eph. iiij. Tene/
bris obſcuratū habētes itellectū alienati a vita dī:
per ignorantiā q̄ eſt in illis ꝓpter cecitatem cordis
ipſoꝝ. Et h̄ eſt qđ ſubiungit [a ſapiētib⁹ ꝛ pru
dentib⁹] notās ſapiam ꝛ prudentiā h⁹ ſecli. Eſt
aūt Sapia apud phos: cognitio rerū altiſſimarū
quas difficile eſt hoi ſcire: vt dt Ariſt. in. j. Lib. ſue
Metaphy. Et has res ſuo modo Phi vocāt diui
nas. Prudētia aūt eſt cognitio ꝯferentiū ꝛ vtiliū
hominib⁹ in diſpēſatiōe vite: ꝛ dom⁹ ꝛ ciuilitatis.
ꝛ Sapia talis nō eſt fidei. Et ſil'r Prudētia: nō eſt
habēs ꝯferentiā ad vitā chriſtianā. Et ideo Sapi
entia ē ſtulticia: ꝛ Prudētia eſt inſipiētia quedā.
Abdie. Perdā ſapiētes de idumea: ꝛ prudentiam
de monte eſau. j. Coꝝ. j. Perdā ſapiam ſapientiū:
ꝛ prudētiā prudentiū reprobabo. Rho. j. De Sa
pientib⁹ h⁹ ſeculi dicit̄ Q᷑ cū ꝑ creaturas: ꝛ rōnes
creaturaꝝ. cognouiſſent deū. nō ſicut deū glorifi/
cauerūt: ſed euanuerūt i cogitatōib⁹ ſuis: ꝛ obſcu/
ratū eſt inſipiēs cor eoꝝ. dicētes ei ſe eſſe ſapiētes:
ſtulti facti ſunt. De Prudentia aūt dr̄ Rho. viij.
Prudētia carnis mors eſt. grā aūt dei: vita ꝛ pax.
Ecci. xix. Non eſt cogitatus bon⁹ prudētia pctōꝝ.
Ab his ḡ [ſapientib⁹ ꝛ prudētibus abſcōdiſti hec]
per modū abſcōſionis: q̄ dict⁹ eſt Job. xxiiij. Ipſi
fuerūt rebelles lumini: neſcierūt vias eius. nec re/
uerſi ſunt ꝑ ſemitas illius. Idō dn̄s flens dt Lu.
xix. Qꝛ ſi cognouiſſes. ꝛ tu: Subaudi: fleres. nūc
aūt abſcondita ſunt ab ocul' tuis. Non q̄dem dn̄o
abſcōdēte lucē clariſſimoꝝ donoꝝ ſuoꝝ. ſȝ te: ob/
uoluēte: tenebꝛ oculos: vt videre nō poſſis. Aug.
in Primo de Trinitate. Siq̄s alij digito ſolem
oñderit: ꝛ ille lippiēte oclo ſolem nō videat: culpet
oculi lippitudinē. nō digiti oſtenſionē. Sic ḡ abſ/
cōdiſti hec [a ſapientib⁹ et prudentibus] ni/
hil ad abſconſionē operās: ſed tenebras intellect⁹
eoꝝ ꝑmittens: ꝛ tua luce ꝯfundēs [ꝛ reuelaſti]
De h̄ grās agit. qꝛ [reuelaſti] velamē obſcurita/
tis ꝑ grām tue fidei ð cordib⁹ eoꝝ auferens Pſal.
cxviij. Reuela oclos meos: ꝛ ꝯſiderabo mirabilia
de lege tua dn̄e. ij. Coꝝ. iij. Cū conuerſus fuerit q̄s
eorū ad deum: auferet velamē. Deus eīn ſpūs eſt.
Nec ē pellis: q̄ per fel piſcis. hoc eſt paſſionis chri
egreſſa ē de ocul' Tobie. Tob. xj [ea] iſta: q̄ tn̄ in ſe
clariſſima ſūt ꝛ ſereno lūie lympida [paruulis]
Qui diminuti ſunt a paruis. qꝛ Hūiliores ſūt ce
teris humilib⁹. Illi eīn reuelationes illuminatio/
num p̄ ceteris humilib⁹ accipiunt: q̄ ꝓfundius ſe
humiliāt. Sicut lacune ꝓfundiores plures capi/
unt aquas vt dt Ptolome⁹ phs in ꝓuerbijs ſuis.
Illi eīn illuminatori noſtro chō ſiliores ſt. ꝛ ideo
luminis capaciores. Pſal. cxviij. Declaratio ſmo
num tuoꝝ illūinat: ꝛ intellectū dat paruulis. Idō
Prouer. ix. dt Sapia. Siq̄s paruulus eſt: decli/
net ad me. His ḡ [paruulis] q̄ etſi pn̄t: noluit ē
magni: mirabilia tua ꝛ ſalutaria reuelaſti. Cauſā
aūt h⁹ tāte reuelatiōis. ꝛ q̄ ſola cauſa eſt: dt [Etiā
pater] Sola eīn volūtas placēs patris hui⁹ rei
cauſa eſt. Dicit aūt circa h̄ Duo. Aſſertionē verita/
tis. ꝛ Altitudinē cauſalitatꝭ. Aſſertio v̄itatis tan/
gitur cū dt [Etiā pater] q. d. [etiā] in v̄itate ſic
iſta tu ꝑuulis reuelaſti. Nec a ſe hn̄t Nec ab alio
niſi a te. Et hoc qđ dt [etiam] aſſertiōis eſt indi/
ciū. Ac ſi dicat. Uere pat: paterno affectu hec feciſti
Sap. xvj. Subam tuā ꝛ dulcedinē tuā quā in fi/
lios habes oſtēdiſti. Exo. xxxiij. Ego oſtēdam tibi
omne bonū. inueniſti eīn grām coram me [qꝛ ſic
cōplacuit ante te] Complacitū eſt voluntas q̄
tota ſimul paſcit̄ in volito. Hec eſt volūtas quam
experiri iubet apl's Rho. xij. Probetis q̄ ſit volun
tas dei bona: ꝛ bn̄placēs: ꝛ ꝑfecta. ſ. Sapere cum
paruul' ad ſobrietatē fidei: ꝛ nō plus ſapē q̄ opor
tet in ebrietatē ſapie ſeculi. Nimis eīn iocundū be
neplacitū eſt dī. q̄d dt Apl's. j. Coꝝ. j. qꝛ nō cognoſ/
uit mund⁹ per ſapiam ſuā deū: placuit deo ꝑ ſtul/
ticiam p̄dicatiōis: ſaluos facere credētes. Hoc au
tē placitū eſt qđ dixim⁹ Q᷑ hūilib⁹: ſe ſibi exhiben
tib⁹: tollit velamē: quo reuelatū lumē agnoſcāt. qđ
turgētes de ſeculi ſapia: cum magis Pharaonis
agnoſcere non pn̄t. Lu. ij. Lumē ad reuelatiōē gen
tium: ꝛ glīam plebis tue iſrl'. Et q̄dem h̄ de⁹ omni/
bus parauit. Et h̄ modo veꝝ eſt qđ dr̄ Jo. j. Erat
lux vera que illuminat oēm hoiē venientē in hūc
mundū. ꝛ tamē non omis hō illuminat̄. qꝛ Soli
paruuli: intellectū ſuū captiuātes in p̄cepta fidei.
percipiūt lumē: quod oib⁹ equal'r exhibet̄. qꝛ in ſo
lis ꝑuulis complacitū eſt pris. Judith. ix. Nec ſu
perbi tibi placuerūt ab initio: ſed humiliū ꝛ man/
ſuetoꝝ ſemꝑ tibi placuit deꝓcatio. Idō dt Apl'us
Ephe. iij. Mihi omniū ſctōꝝ mīmo data eſt grā
hec. in gentib⁹ euāgelizare inueſtigabiles diuitias
chri: ꝛ illūinare omes. Hoc ḡ eſt bn̄placitū ſpirit⁹
dn̄i: illuminatio paruuloꝝ: ꝛ obcecatio ſuꝑboꝝ de
ſe p̄ſumentiū [Oīa mihi tradita] Dixit ꝙ pat y.
reuelauit paruul'. Et tāgit h̄ Modū reuelatōnis.
Et tangit Duo. Modū reuelatōis. Et Q᷑ non eſt
poſſibilis aliq̄s mod⁹ reuelationis: niſi ille ſolus
Mod⁹ eſt. qꝛ Oīa tradita ſibi ſunt a pr̄e ꝑ ipm
reuelāda. Et h̄ quod dt. Tu q̄dem pater reuelaſti.
quia [omnia] illa reuelata ꝛ edocta a me [mihi
tradita ſunt] ꝑ eternā generationem [a patre]
Sum eīn lumē de lūie pr̄e. Sap. vij. Candor luc/
eterne ꝛ ſpeculum ſine macula dei maieſtat: ꝛ ima
go bonitat illius. Heb. j. Qui cū ſit ſplendor glīe
ꝛ figura ſube illius. Col. ij. In oēs diuitias intel/
lectus plenitudis in agnitione myſterij dei: patꝛ
chriſti ieſu: in quo ſunt omnes theſauri ſapie et ſci
entie abſcōditi [Omnia ergo mihi tradita
ſunt a patre meo] ꝛ nihil me latet Sacroꝝum

et Conſilioꝝ diuinoꝝ. Et ideo mea doctrina: reue-
latio eſt pr̄is. Jo.vij. Mea doctrina nō eſt mea: ſꝫ
eius q̄ miſit me pr̄is. Siq̇s voluerit voluntatē eius
facere: cognoſcet ex doctrina vtrū ex deo ſit. Et hꝰ
Augꝰ. quidē pulcrū ponit Simile. Cū em̄ intelle-
ctus practicus dr̄ ſe in tota ſue artis plenitudine:
tantū eſt in ꝟbo: q̄ntū in intellectu dicēte. Et ſic: oīa
que ſꝫ intellectꝰ: tradita ſunt ꝟbo: ꝛ tn̄ habet ea ab
intellectu Et in h̄ ſolo differt ab intellectu. q̄ꝛ ab in-
tellectu eſt. ꝛ intellectꝰ a nullo eſt. Et h̄ quidē veꝝ ē
in Intellectu agēte. Sꝫ i poſſibili ꝛ ꝯtemplatiuo
(qui a rebꝫ accipit qḋ intelligit) nihil eſt ſil'e. Sic ḡ
oīa tradita ſunt ſibi a p̄re. Et ſic ſꝫ in eo oēs the-
ſauri ſapie ꝛ ſcie patꝛ. Et nihil minꝰ habet filiꝰ q̄ꝫ
pater. q̄ꝛ Filiꝰ eſt ars ꝛ verbū p̄ris ꝛ imago inuiſi-
bilis ipſius: nihil minꝰ hn̄s (vt dr̄ Hilarꝰ) q̄ꝫ ip̄e:
eandē hn̄s naturā: idem poſſe: idē noſſe: idē velle: ꝛ
idē opari. Ideo Jo.x. dr̄. Pater meꝰ qḋ dedit mihi:
maiꝰ oībꝫ eſt. Joā.j. Glīa eius q̄ſi vnigeniti a p̄re.
Qui ſicut dr̄ Baſilius: glīam paterna cum nullo
ſcdo genito diuiſit: ſed totaꝫ integraliter poſſidet.
Phil'.ij. Dedit illi nomē qḋ ē ſup omē nomē. glo.
Amb. q̄ vere deus ſit ꝛ noiet': vt in noie ieſu: omne
genu flectat' celeſtiū terreſtriū ꝛ infernoꝝ. Nihil ḡ
retinuit qḋ non tradidit. Et ſic quicq̇d reuelat pa-
tris ē: ꝛ a fontali lūie ꝓcedit [Et nemo nouit]
Ecce q̄ nullus modus reuelationis diuinorum
poſſibil' eſt: niſi ille q̄ eſt a p̄re ꝑ filiū. Q̄ aūt dicit
[nemo] Negationē nō facit in genere: ſed ex genꝰ
Vt ſit ſenſus [nemo] h̄ eſt nihil [nouit patreꝫ
niſi filiꝰ] Dictio aūt exceptiua q̄ intelligit' in Cō-
iunctiōe: excipit reſpectu ſubē: ꝛ nō ꝑſone. Vt ſit ſen-
ſus [nihil nouit patrē niſi filius] h̄ eſt: p̄ter q̄ꝫ
filiꝰ. h̄ eſt p̄ter ſbam filij. Quia ſic: cū ſpūſſctūs ſit
eadē ſuba cū filio: etiaꝫ ſpūſſctūs nouit patrē. Sꝫ
dic̄ [niſi filius] q̄ꝛ filiꝰ eſt noticia patꝛ. Et eſt re-
currendū ad Sil'e ſupiꝰ inductū Q̄ꝛ: dicentē In-
tellectū agentē: nihil nouit i plenitudie ſua niſi ver-
bū quo dr̄ ſe ip̄m. Alia em̄: ſm ꝑtem p̄nt noſſe (al's
noſci) Sꝫ in plenitudie ſua: nō noſcit eū niſi ꝟbuꝫ
quo plene dr̄ ſe ip̄m. Sic̄ ſi dicamꝰ q̄ mens arti-
ficis non noſcat' plene niſi ab arte q̄ eſt ab ip̄a: ꝛ in
ip̄ſa q̄ (al's q̄) noſcit eā in toto ambitu ꝟtutis eiꝰ:
ſꝫ oīa q̄ facere pōt. Sic patrē [q̇s ſit] h̄ eſt: q̇s ſit
i Subalibꝫ oībꝫ ꝛ Potēti:libꝫ ꝛ Scientialibꝫ: ꝛ
oībꝫ Attributꝭ eiꝰ: n̄ nouit [niſi filiꝰ] ꝟbū ꝑfecte
demonſtrās ip̄m. Huiꝰ autē ſil'e (diminutū tn̄ eſt)
q̄ꝛ Sol a Phis: ponit' oīm generabiliū pat': ꝑ lu-
men ſuuꝫ. qḋ oīm ſtellaꝝ eſt informatiuū. Duplex
ḡ eſt Noticia ſolis Particularꝭ. h̄ eſt ſm ꝑticula-
rem ꝟtutē. Et ſic noſci p̄t a multꝭ: tā in celo q̄ꝫ i ter-
ra: q̄ lumine ꝑticulari informat. Et eſt Noticia ſol'
in ꝟtute Vl'i: q̄ oium in ſe hꝫ cām generatōis ꝛ in-
formatiōis: tā in celo q̄ꝫ i terra. Et in ꝟtute illa nō
nouit ſolē: niſi lumē indiſtās (al's indiſtant') acce-
ptū in ip̄a tota ſol' anteq̄ꝫ egrediat' de ip̄o: ſi lumē
illō: grā exēpli: ponamus intellectū ꝛ noticiā h̄re.
Et ſic eſt ꝟbū filiꝰ in p̄re: intellectu noſcēs patrē in
omi ſua plenitudie nature ꝛ ꝟtutꝭ. Et tal' eſt h̄ ſen-
ſus. Q̄ꝛ illō lumē in p̄re ſic patrē manifeſtās: ē ver-
bū increatū: ꝛ filius p̄ris [Et] ſil'r nēo nouit [q̇s
ſit filius niſi pr̄] q̄ꝛ Ipſe filius eſt ꝑfecta ꝛ indi-
ſtans ſil'itudo p̄ris. Omē aūt qḋ noſcit': ſimili co-
gnoſcit'. Et qḋ ꝑfecte cognoſcit': indiſtāti ꝛ indiffe-
renti cognoſcit' ſil'itudine. Et ſic mutua ē cognitio
patꝛ a filio: ꝛ filij a p̄re: A q̄ nō excludit' Spūſſan-
ctus. Sꝫ q̄ ſpūs non noiat' in iſta ꝑfecta noticia ꝛ
mutua: eſt ideo, q̄ꝛ ip̄e nō ꝓcedit vt Verbū ꝛ No-
ticia. Sꝫ vt amor cōnectens patrē ꝛ filiū. Multa
aūt his ſilia notata ſꝫ de hoc eodē ꝟbo Mat.xj. q̄
q̄n cōiungunt' his q̄ hic dicta ſꝫ: ꝑfectius intelligū-
tur. Tn̄ nō dubito q̄n exēpla ſint cōuenientia: q̄n-
uis imꝑfecta. Sic̄ Omis creatura in rep̄ſentando
deficit ad creatorē. Siq̇s aūt bn̄ ſcit naturā Intel-
lectus agētis ꝛ luminis qḋ eſt in ip̄o. Qḋ ſicut dic̄
Phs: eſt vt ars ad naturā (al's materiā) Et ſiquis
bn̄ nouit naturā ſolis: ꝛ lūis qḋ eſt in ip̄o: ſcit ali-
qual'r q̄liter ſolū ꝟbum filiꝰ: noſcit patrē. ꝛ qualit'
ſolus paternꝰ intellectꝰ noſcit ꝟbū filiū. Sequit'
[et cui voluerit filiꝰ reuelare] Hoc mō ē faci-
le. Ex inductis em̄ exēplis planū eſt q̄ non eſt reue-
latio intellectus niſi ꝑ ꝟbum qḋ ē in ip̄o lūie ipiꝰ.
Nec in deo nec in hoie p̄t eſſe alia reuelatio. Sicut
nec ſolis eſt reuelatio aliqua niſi per lumē qḋ ē in
ip̄ſo. Quāuis aūt ip̄m lumē in ſole exns: in ſe hēat
vnde ꝑfecte reuelet ſolē. ꝛ Ars: in intellectu: ſiue ver-
bū: in ſe habeat vnde ꝑfecte reuelet intellectū: Tn̄
ſm q̄ lumē: a ſole diſtare incipit. ꝛ incidit in id qḋ
format' lumie: ꝑticulat' manifeſtatio. Et ideo oē cui
incidit: non accipit reuelationē ſol': niſi ſm ꝟtutem
particularē. Et ſil'r omē in qḋ ꝓcedit ꝟbi manife-
ſtatio: accipit manifeſtationē illā ſm modū poſſi-
bilem ſibi: ꝛ in ꝑte: ꝛ nō in toto: cum tn̄ nl'a poſſit
eſſe reuelatio niſi ꝑ ꝟbuꝫ. Vel ſol' niſi ꝑ lumen. Et
h̄ eſt qḋ dr̄ Jo.j. Deū nemo vidit vnq̄ꝫ. Unigenitꝰ
qui ē in ſinu p̄ris ip̄e enarrauit. Nulla em̄ creatu-
ra ꝑ ſeip̄am vidit deū i plenitudie ſue deitatꝭ. Sꝫ
ſoli ſplēdori glīe ſue ꝛ figure ſube ſue: deꝰ notus ē.
Et h̄ ꝓcedēs ab ip̄o: enarrauit ſm modū poſſibilē
vniuſcuiuſq̄ꝫ: angeli vel hoīs: hāc reuelatiōeꝫ acci-
pietis. Paruul' aūt reuelauit. Et ideo h̄ grās agit.

Attēde aūt q̄ hāc reuelatiōeꝫ apl's.j. Coꝝ.ij. attri-
buit ſpūiſctō Vbi dr̄. Nob aūt reuelauit deus per
ſpm̄ ſuū. Quis em̄ nouit ea q̄ ſunt hoīs niſi ſpūs
hominis: q̄ eſt in ip̄o: Ita q̄ ſunt dī nemo nouit niſi
ſpūs dei. Nos aūt nō ſpm̄ hꝰ mundi accepimꝰ: vt
ſciamꝰ que a deo donata ſunt nob. Sed h̄ eſt ideo
dictū. q̄ꝛ Sicut ſpūs hoīs vehit verbuꝫ: qḋ eſt in
manu artificis q̄n opat': ꝛ vehit ꝟbum in linguam
q̄n loquit'. Ita ſpūſſctūs vehit ꝟbum reuelatōnis
dine in corda hoīm credētiū. Et ſic idē ꝟbū patris
qḋ reuelat patrem vehit ſpūs. Et ſic reuelatio eſt ꝛ
Patꝛ: ſic originis ꝛ autoꝝ. Et Verbi: ſic forme
lūis et noticie formal'. Et Spūs ſic aduehētis ꝛ
inſpirātis. Et tn̄ non eſt niſi idē ꝛ vnū ſolū verbū.
Et eo ꝟbū q̄ filius ſiue noticia a p̄rio ꝓcedēs intel-
lectu ꝑ generatōꝫ. Sic dr̄ Jo.xvij. Ego te clarifica-
ui ſup terrā. Et Ibidē Manifeſtaui nomē tuū ho-
minibꝫ q̄s dediſti mihi. Sic dr̄ Mat.xxiij. Vnꝰ eſt
mgr̄ vr̄ q̄ in celꝭ ē. Paruul' āt vult reuelare ſic tā di-
cit ē ꝛ nō ſupb. Prou.xj. Vbi humilitas: ibi ſapia.

**Et conuerſus ad diſcipulos ſu-
os: dixit.**

veſpere nō relinquebāt vſq; mane. Siue eī̄ here-
ticus ſiue tyrann⁹ ſit oppreſſor fideliū: ſꝑ eſt veſpꝫ-
tinus ⁊ obſeruat caliginē. Uel cordis ꝗ eſt caligo
interior. Uel exterior occultatiōis: in ꝗ perficiat:
diſſimulantibꝫ platis ⁊ ꝑdicatoribꝫ: h̄ qđ cōapit.
Or etiā: Paſtores aliqn̄ interficiūt. Aliqn̄ aūt in
exilium mittūt: oues tūc non ꝯdicente aliꝗ deuo-
rantes. Rigiditas etiā lupi: rigiditatē ⁊ inflexibi-
litatē ſignificat malicie hereticoꝝ ſeu tyrannoꝝ: ꝗ
implacabilis eſt ⁊ non miſeret. Et h̄ eſt qđ dicitur
Eze.xxij. Principes ei⁹ in medio eius ꝗſi lupi ra-
piētes predā ad effundendū ſanguinē ⁊ ad perden
das aīas: ⁊ auare ſectando lucra. Hi lupi: impetu
ferunt: non rōne. Et ideo ꝓ rōne eis eſt impetuoſa
volūtas. Abac.j. Leuiores pardis equi ei⁹: ⁊ velo
ciores lupis veſpertinis. Leuiter eī̄ mouent ſcḋm
impetū. ⁊ veloces ad furoris ſui nocumentū. Etſi
auderē dicere ſcḋm has ꝓprietates: Illi ꝗ Paſtores
⁊ Epī ⁊ Prelati eccl'iaꝝ dicuntur: ſic lupinos mo
res induerūt. Iſti ſunt ꝗs lupi intuētes: ſic abſq;
voce fecerūt: ꝙ potius cū lupis vlulant ad nocu-
menta piorū: ꝗ̄ꝫ lupos increpant. Omnes eī̄ mo-
res ⁊ actus luporū induerūt. Et h̄ eſt ſcḋm Geñ.
xlix. Beniamin lup⁹ rapax mane comedet predā.
⁊ veſꝑe diuidet ſpolia. Beniamin eī̄ ꝗ (filius dex-
tere) plat⁹ eſſe deberet: fact⁹ eſt lupus rapax i dei
ꝑplm. Mane ſurgēs in ſtipēdijs eccl'iaꝝ: comedit
predā ouiū: ⁊ in veſpere mortis eoꝝ: etiā accipit id
qđ apud eccl'iaſticos vocat mortuariū: ſiue ꝓ mor
tuo legatū: vel ꝓ eo oblatū. Et ſic ⁊ id quod mane
oblatū eſt tollit: ⁊ qđ veſpere offert diuidit. Iſti ſūt
qui ſꝑ vitalibꝫ ⁊ maxime gutturibꝫ inſidiant. quia
malis exemplis ⁊ dentibꝫ ſuaꝝ cōminationū iam
ſic ſtrinxerunt guttura ouiū ꝙ non eſt ꝗ dicere au-
deat Cur ita facis. Et ideo Lupus ꝑnceps lupoꝝ
gloriat. Et dꝫ Eſai.x. Sicut colligunt oua: ſic vni-
uerſam terrā ego congregaui: ⁊ nō fuit ꝗ moueret
pennā: ⁊ aperiret os ⁊ ganniret. Hi ſunt ꝗ natu-
rales cum ouibꝫ ebr̄i hn̄t inimicicias. Nec ꝑ mor-
tem placandas: ꝗs vndiq; vaſtant. ⁊ poſterꝫ ſuis
⁊ reliquijs mādant vaſtandas. Nec dulcis ſonus
orationū vel laudis diuine ſonat in ꝯſpectu eorū.
Qđ Dauid plangit in Pſ̄.cxxxvj. dicēs. Dixerūt:
exinanite exinanite vſq; ad fundamentū in ea. Et
ꝑmiſit. Quomodo cātabimus cāticū dn̄i in terra
aliena. Iſti ſūt qui ſemꝑ fame inſatiabili oues de-
uorant: ⁊ dentes exacuūt in oues deuorādas: ſic
lamentabiliter conquerit. Pſal.xliij. Dediſti nos
tanꝗ̄ꝫ oues eſcaruꝫ: ⁊ in gentibus diſperſiſti nos.
Oues eī̄ eſcarum ſūt in ꝗs ad edendū lupini den-
tes exacuunt. Mich.iij. Uiolenter tollitis pelles
eoꝝ deſuper eos. ⁊ carnes eoꝝ deſuꝑ oſſibꝫ eorū:
qui comedunt carnē ꝑpl'i mei. ⁊ pelles eoꝝ deſuꝑ
excoriauerunt. ⁊ oſſa eoꝝ ꝯfregerūt. Exteriora eī̄
eoꝝ ⁊ interiora diripuūt: ⁊ dura roborꝫ eoꝝ: ⁊ infir
ma mollia ad ſolacium ꝑnnentia deuorant. fame
inſatiabili (al's inſatiabil') cupiditatꝫ. Et ſcribūt ꝙ
h̄ ſit Ius eoꝝ. Iſti ſūt ꝗ bn̄ficioꝝ immemores nō re-
cordāt niſi iniuriaꝝ. Et trabē faciūt de feſtuca: par
uas iniurias aggrauantes. ⁊ in vindicta pauꝑes
excoriantes. Unde ꝑ Holofernē ſignificant de ꝗ
ſcriptū eſt Iudith.iij. ꝙ cum omnes ſibi offerrent
⁊ res ⁊ corpora: ⁊ cum choris ⁊ tympanis ſibi oc-
currerent: ⁊ dicerent. Ueni nob pacificus dn̄s: ⁊ lau
ſeruiem⁹ tibi. Qꝛ omnia iſta facientes nō poterāt mi
tigare ferocitatē pectoris eius. Iſti ſunt ꝗ cadaue
ra theſaurizant ⁊ ad vomitū conuertunt. qꝛ Quic-
quid de funere vni⁹ relinquitur: ſtatim rapit alius.
Etſi aliꝗs aliqn̄ cōpunctus de multis beneficijs:
aliqđ dimittit in infirmitate vomens ſuꝑfluū: ſta
tim Uel ab eodē cum ſanus efficit: iteꝝ vorat. Uel
ab alio id qđ iſte vomuit turpius ingurgitatur. ij.
Pe.ij. Canis reuerſus ad ſuū vomitū: ⁊ ſus lota
in volutabro luti. Uorax eī̄ cadaueꝝ aīal: lup⁹
eſt ⁊ canis vnaꝫ eadē ꝓprietate. Iſti ergo ſunt lupi
ad quos agni mittunt. Eſt autē aliud ſpēale lu-
porum genus: qđ dn̄s in euangelio ꝓdicit ex oue
⁊ lupo compoſitū. extra in pelle figurās ouem: ⁊ in-
tus hn̄s lupum rapacē. Et illud eſt gen⁹ hypocri-
tarum ⁊ hereticoꝝ. ij. Timo.iij. Habētes quideꝫ
ſpēm pietatis: ꝟtutem aūt eius penit⁹ abnegātes
Mat.vij. Attendite a falſis ꝓphetis ꝗ veniunt ad
vos in veſtimētis ouiū: intrinſecus aūt ſunt lupi
rapaces. A fructibꝫ eoꝝ cognoſcetis eos. h̄ eſt: ab
his que per ſimulationē fructificare intēdunt. Hi
eī̄ pietate quadā ſe ingerunt in paſtorale officiū.
Ut ſicut Uerueces ſint duces gregū: ⁊ ſtatim fru-
ctu dignitatis ꝑcepto: graſſant in oues: ⁊ pl⁹ mi-
tes perſequunt ꝗ̄ꝫ veri tyranni. Dicit aūt [ſicut
agnos inter lupos] Notans quandā Miſſo
rum poſitionē: in intermediū lupoꝝ. Un̄ Mat.x.
dꝛ. In medio lupoꝝ. Ut nuſꝗ̄ꝫ ſit effugiū niſi vnū
Qꝛ ſcꝫ agni capiāt lupos: vt exuāt eis (al's eos) lu-
pinā naturā: ⁊ induāt eis (al's eos) ouinā. Ut iam
nō oues pabulum habeāt: ſed cum ouibꝫ ad cau-
las eccl'ie veniāt: pabulo ouiū in virore ſanctaruꝫ
virtutū pabulati. Eſaie.xj. Habitabit lupus cum
agno. ⁊ pardus cū hedo accubabit. leo ⁊ bos ſimul
morabunt. Hoc autē fieri non p̄t niſi per carmeꝫ
incantās lupū. Qđ eſt verbū dei: vtilit̄ propoſitū:
⁊ efficaciter adimpletū. Eſa lxv. Lupus ⁊ agn⁹ pa
ſcent ſimul. Aliter aūt fiet quod dꝛ Eccī. xiij. Sic
cōicabit lupus agno aliqn̄: ſic peccator iuſto Per
grām aūt dei agni ꝑmittui: captos lupos duxerūt
ad ouilia eccl'ie. Nūc aūt peccatis nr̄is exigentibꝫ
agni non ſolū capti ſunt a lupis. Sꝫ agni in peio
res lupos ſunt cōuerſi: ⁊ deuorāt agnos ⁊ oues ⁊
hedos. qui ex lupis: in agnos fuerant landudūꝫ
mutati. Sic ergo Mitto vos ſicut agnos inter
lupos.

Nolite portare ſacculum neqꝫ perā: neqꝫ calciamenta: ⁊ nemi-nem ꝑ viam ſalutaueritis

Hic incipit informare ad vitā eos quos mittit ad ꝑdicationem: ſic fecit mittēdo apl'os. Habet āt
duas ꝑtes. In quarū Prima Itinerātes ⁊ Pre-
dicantes informat de expedientibꝫ ad itineris ne-
ceſſaria. In Scḋa Cōferēs ſuā auctem dꝛ Qꝛ au-
ditur ⁊ recipit in ipſis: ⁊ ſpernit in eiſdem. Adhuc
in Prima Duo facit ſcḋm duplex neceſſariū itine-
ranti. Dicit eī̄ Qualit̄ ſe habeāt ad recipientes. et
Qualiter ad nō recipiētes. In Primo horū Duo

facte. Amputat em̄ ſollicitudinē impedimentorū: ꝛ Concedit vſū neceſſarioꝝ. Quattuor aūt amputat Impedientia itinerātiū p̄dicationē. Quoꝝ Tria ſunt In his q̄ pertinēt ad cōmodū corporis. Quartū aūt eſt Occupatio amicitie ſecularis. Tria aūt q̄ pertinēt ad ſuperfluam ſollicitudinē corporis diuidūtur. Quia Quedā pertinēt ad totū corpus. Quedā aūt ad membꝛoꝝ q̄ ſpēaliter laborat in itinerando. Ad totū autē corpus ꝑtinētia ſunt Duo. Unū qd̄ ſm valorē cōmutabile in qd̄libet corpori neceſſarium eſt. Et h̄ eſt Sacculus pecunie. ꝛ Aliud qd̄ eſt de neceſſitate corporis ſm vſum p̄ſentis vite animal. Et h̄ eſt pera vel vter cū eſculēto vel poculēto. Quoꝝ oim ſuperflua ſollicitudo interdicta ē. Uſus aūt neceſſitati debitus eſt ꝯceſſus. Et hec oia iam in p̄miſſis ſunt expoſita. Et ideo h̄ nō eſt multum īmorandū. Dicit igit̄ [Nolite poſ.] vos ip̄os ipledo: ſacco onerātes: ne ꝑ h̄ minus expediti: ad iter efficiamini [neq̄ ſac.] pecunie receptaculū. Sacculū em̄ pecunie ſecū fert q̄ more queſtuarij: v̄bum p̄dicatōis ad lucrū refert. Prouer. vij. Nō eſt vir in domo ſua. abijt via longiſſima: ſacculum pecunie ſecū tulit: in die plene lune reuerſur᷑. Sic ꝰ ſacculus nō eſt portādus. Unde Mar. vj. dicit̄ Neq̄ in zonis es ligant. Qui ei ſtudēt marſupijs implendis: nō pure ꝓnunciant v̄bum dei. ſed per occaſionē. Sap. xv. Eſtimabāt luſum eſſe vitā hominis. ꝛ cōuerſationē compoſitā eſſe ad lucrū: et oportere vndicūq̄ ꝛ ex malo acquirere. Iſti ſūt paſtores in lupos conuerſi. De quibꝰ dr̄ Zach. xj. Qui paſcebant pecora: vendidabant ea dicētes. Bndictus dn̄s. diuites em̄ facti ſumꝰ: ꝛ non parcebant eis. Sic ꝰ nō eſt portandus ſacculus [neq̄ peram] Supple portetis. Ut Pera ſit receptaculū eſculenti vel poculenti. Quā peram portāt qui ꝓpt̄ victum ꝛ veſtitū predicant: et verbo ventrē ſuum implentes. Rho. vi. Hmōi chriſto dn̄o nō ſuiūt: ſed ſuo ventri et ꝑ dulces ſermones ꝛ bn̄dictiones ſeducunt corda innocentiū. Hi ſunt q̄ imitantes al's (poſt coꝝ) crapulam nocturnā p̄dicant h̄ ieiunijs. Phil. iij. Multi em̄ ambulāt quos ſepe dicebam vobis: ꝛ nunc flens dico inimicos crucis chriſti: quoꝝ deus venter eſt: ꝛ gl̄ia in confuſionē eoꝝ qui terrena ſapiunt. Et tales ſunt hodie multi p̄dicatores qui in excitibꝰ ſuis ad p̄dicandū plꝰ ſtudent ad operam (al's perā) pro ventre q̄ȝ inſtantie ſmonis dn̄i. ꝛ (al's ex) lucro animarū. Qd̄ (al's Quod) ꝯtra dicit Apl's ad Heb. xij. Nequis fornicator aut ꝓphanus vt Eſau: qui propt̄ vnā eſcam vēdidit p̄mogenita ſua. hoc eſt ius p̄mogeniture. Quod ē benedictio ſpūalium bonoꝝ. Unde glo. Amb. Tanta p̄dicatori debꝫ eſſe fiducia in deo: vt p̄ñtis vite ſumptus etſi nō p̄uideat: ſibi tn̄ certiſſime non defecturos (al's defuturos) ſciat. Ne dum occupat̄ mens ad tēporalia: minus p̄dicet eterna. Unde Pſal. xxvj. Iunior fui: etem̄ ſenui: ꝛ nō vidi iuſtum derelictū. neq̄ ſemen eius q̄rens panē. Hoc aūt maxie verū eſt qui p̄mitiui erāt p̄dicatores Qñ doctrina chr̄iana erat noua. Qñ maxime perfectiōis exēpla: ꝛ ante hoc tp̄s inuiſa: oportuit oſtēdere eos q̄ noua p̄dicabāt Precipue tamē iſta vera ſunt qñ ad filios iſrl̄ mittebant. quibꝰ preceptum fuit de peregrinis ſuſcipiēdis. ꝛ Maxie de his qui more ꝓphetarum ſtudebāt ad docendum ꝓplm̄ viam ſalutis. q: illi decimā quandam apud ſe habebāt repoſitā: que talibꝰ peregrinis ꝛ aduenis pauperibꝰ debebat̄. Et hoc etiā a Iudeis obſeruabat̄ q̄ȝdiu nō fuit odioſa doctrina chriſti. Et hoc fuit in prima miſſione Apl'orum. Et in prima miſſione inferioris ordis Diſcipuloꝝ. De q̄ dn̄s hic loquit̄. Et ideo iſtis poſtea conditionibꝰ ꝛ q̄litatibus tempoꝝ ꝛ perſonaꝝ ꝛ locoꝝ non exiſtentibus: Apoſtoli ꝛ Diſcipuli ad iſta nō tenebantur ſicut ſupius ꝛ in Matth. x. notatum eſt a nobis.

Sequit̄ [neq̄ calciamēta] Solꝰ Marcus dic Calciati pedes ſandalijs. Et ſꝫ v̄itatē q̄dē interdicit̄ ſuperflua ſollicitudo calciamētoꝝ: q̄bꝰ illa gens potiꝰ ſtudebāt ad decorē q̄ȝ ad n̄citatē. Terra ei illa calida: ꝓpt̄ n̄citatē nō magno idiguit ſtudio calceoꝝ. Et iō totū ſtudiū gens illa ꝯuertit in calciamēti decorē. Un̄ Eſa. iij. Ubi dn̄s loqt̄ de pena pc̄ti coꝝ: dr̄. In die illa aufert dn̄s ornamentū calciamentoꝝ. Et Infra. Ubi ſpēalia ornamēta auferēda enūerat. Dic etiā periſcelides auferēdas. Periſcelides aūt ſūt ornamēta taloꝝ. Sic Dextralia ſūt ornamēta brachioꝝ. Iudith etiam. xv. cū capere vellet Holofernē decore ſuo: inter alios ornatꝰ calciauit pedes ſuos ſādalijs. Iudith. x. Et inde eſt q̄ laudata ſm ſenſum lr̄e filia Pharaonis regꝭ in Cantic̄: ꝓpt̄ decorē calciamētoꝝ laudat̄. Cañ. vij. Ubi dr̄ q̄ȝ pulcri ſūt greſſus tui in calciamētis filia principis. Uſus em̄ calceoꝝ h̄ his qui nō itinerabant fuit: ne pes puluere ſordidaret̄. Sicut innuit glo. Eſa. iij. Et nō fuit cōtra frigus niſi raro ꝛ parum. Et ideo magnum ſtudium habebāt in pulcritudine calceorū: quod interdicit. In his autē q̄ pedites itinerabant vſus fuit calceorum: ne pedes duricia vie ſubtriti attererentur et deficerent. Et iō ſꝫ Marcū in loco illo: Solee ſine decore cōceſſe ſunt. ꝛ ſollicitudo in cura calciamētorum interdicta: que tn̄ (al's tamen) longius poſtea itinerantibus ſunt conceſſa. Unde Actuum. xij. dixit angelus ad Petrum. Calcia te caligas tuas. Et Exodi. xij. dicitur: q̄ Manducantes carnes agni parati ad iter longum: calciamenta tenere debent in pedibꝰ. Dicit autem Auguſtinus in Libro De Hereſibus: Ex occaſione v̄borum iſtoꝝ. Et ꝑcipue propt̄ hoc qd̄ dicit̄ Exo. iij. Ne appropies huc ſed exue calceos tuos. Locus ei in q̄ ſtas terra ſancta eſt. Dixerunt q̄ Diſcipulus chr̄i eſſe nō poteſt qui nō eſt diſcalciatus. Et iſti heretici vocant̄ Diſcalciati. quia nō intelligentes ſcripturas. ſectas ſibi nouas cōfinxerunt. nomē accipiētes Diſcalciatorū. Quod ſm legem improperij ꝛ confuſionis nomen eſt in ꝓpl'o dei. In iſto ꝰ quē diximꝰ ſenſu: intelligendū eſt qd̄ dicit̄ [neq̄ calciamēta] Sꝫ etiam ſm ciuilitates hominū ꝛ mores: inhoneſtū eſt denudare pedes: ꝛ nudos digitos pedū ſic mulieribus extendere (al's oſtendere) ꝛ occaſio eſt turpitudis quā dicere nō oportet [Et neminē ꝑ viā J ſalutaueritis] Ecce Interdicit h̄ qd̄ ſm ꝯſuetudinē illius gentis fuit ſecularis (al's ſingularis) amicicie. Magnis em̄ ꝛ frequentibꝰ cōſueuerunt occupari ſalutatiōibꝰ. Sicut legit̄. iiij. Regū. x.

Frēs Ochozie regis ſum⁹: ⁊ deſcēdim⁹ ad ſalutā
dū filios regꝫ. ⁊ filios regine. Act. xxv. Cū dies ali
q̄t trāſacti eſſent Agrippa rex ⁊ Bernice deſcēde
rūt ceſareā ad ſalutāduꝫ Feſtū. Vñ ⁊ dñs, Mat.
xxiij. arguit ſcribas ⁊ phariſeos q̄ amabāt ſalu-
tatōes i foro. Lu. xi. Diligitꝫ p̄mas cathedras i ſy
nagogis: ⁊ ſalutatōes i foro. iiij. Reguꝫ. iiij. Dixit
Heliſeus ad Heliā. Oro vt oſculer p̄mū patreꝫ
meū. Et ſic ex multꝫ ſcꝑturaꝝ locꝫ accipit̄ q̄ i ſolē
nitate ſalutationū gēs illa multū occupabatur.
Et hāc ſolēnitatē itinerātes i p̄dicatōe detinentē:
īterdicit dñs: Nō tñ ꝓhibet eulogiū ſalutatōnis.
qñ p̄cepit ſalutari (al's: ſalutare) domū. hꝫ ē: fami-
liā dom⁹ in quā itrauit. Matth. x. ⁊ Luc. x. Qua
(al's: quo) etiā ſancti vſi ſūt: ſic p₃ in oībꝫ aplī epi
ſtolis. Et q̄ aliq̄ dicūt nō eſſe ſalutādos. Quia ſi
cut d₃ tertia canōica Joānis. Qui dixerit peccato
ri Aue: cōicat opibꝫ ei⁹ infructuoſis: Nihil eſt. q₃
hꝫ intelligit̄ nō de mal': ſed de excōicatꝫ ⁊ apoſtatꝫ.
Si eñi oēs malos vitare debuiſſent diſcipuli: in
p̄mo nulli penit⁹ cōicaſſent: niſi ſibi. q₃ oēs aliq̄ fu
erunt īfideles. Et ideo exponēdū eſt iſtō ꝑ modū
q̄ dict⁹. Oia eñi impedientia curſū p̄dicatōis hic
īterdicit: q̄ꝫtū hūana ꝑmittit fragilitas: vt expedi
ti ſint ad p̄dicandū.

In quācūqꝫ domū intraueritiſ primū dicite. Pax huic domui: ⁊ ſi ibi fuerit filius pacis: requieſcet ſuper illū pax veſtra. Sin autē: ad vos reuertet̄. In eadē autē domo manete: edentes ⁊ bibētes que a-pud illos ſunt.

Hic agit̄ de neceſſario hoſpitij: in receptōe p̄di
cantiū. Hoc autē habꝫ Duos ꝑagraphos. In q̄o-
rum Prīo tāgit Quid om̄i hoſpitio cōferre de-
beant p̄dicātes. In Scđo autē tāgit de hoſpitij
īmobilitate. ⁊ q̄d debeāt hoſpitio recipientibꝫ. In
Primo dicūt̄ Duo. Quoꝝ Vnū ē Quid domui
offerāt recipiēti (al's: recipiēdi) In Scđo autem
oñdit̄ Quibꝫ oblatū ꝓdeſt. ⁊ qbꝫ ñ ꝓdeſt. De Pri
mo d₃. [In quācūqꝫ domū intraueritis] hꝫ
eſt: in quācūqꝫ familiā itraueritꝫ ad hoſpitādum
Intrat̄ aūt i familiā: Qñ ſermo p̄dicātꝫ capit i fa
milia ꝑ fidem: ⁊ p̄dicās: ꝑ hoſpitij receptiōeꝫ. De
qua receptōe dicit̄ Joan. j. Quotq̄t autē receperūt
eū: dedit eis ꝑtātē filios dei fieri his q̄ credūt in
noīe ei⁹. Sap. viij. Intrās i domū meā ꝯq̄eſcam
cū illa. Nō eñi habꝫ amaritudinē ꝯuict⁹ ei⁹: neqꝫ
tediū ꝯuiuat⁹ illi⁹. [Primū dicite] hꝫ eſt: illos q̄
ſūt de familia dom⁹ bñficijs p̄uenite. Rho. xij.
Honore inuicē p̄uenientes. Ps. xx. Preueniſti eū
in bñdictōibꝫ dulcedis. Predicator eī ad modū
⁊ ſilitudinē dei: oēs in bñficijs ⁊ eulogio ſaluta-
tiōis debꝫ p̄uenire. j. Jo. iiij. In hꝫ apparuit cha-
ritas dei: nō q̄ſi nos dilexerim⁹ deū: ſꝫ q̄m ipſe p̄i-
or dilexit nos [Pax huic domui] hꝫ ē. Pax ſit
vel fiat huic domui a deo. hꝫ ē: huic familie. Pax
eñi ē q̄ ē trāq̄llitas ex remiſſiōe peccōꝝ. ⁊ recōcilia-
tiōe ad deū: ex hꝫ q̄ ceſſat impugnatio q̄ hō īpugnat̄
hic: ⁊ in futuro ꝑ̄ꝑeſ pccā. Et hec eſt vera pax. De q̄
d₃ Lu. ij. In terra pax hoībus bone volūtatꝫ. Ex.
ix. d₃ de mediatore huiꝰ pacis. Multiplicabit̄
ei⁹ imperiū: ⁊ pacis nō erit finis. Hoc eñi nomē
pretēdit pacifici. De quo Ibidē d₃ paulo añ. Vo-
cabit̄ pax futuri ſeculi: p̄nceps pacꝫ. Eph. ij. Ipſe ē
pax nr̄a q̄ fecit vtraqꝫ vnū: mediū parietē maceriē
ſoluēs inimicicias in carne ſua. Hāc igit̄ pacem
mō angeloꝝ de celo venientiū: p̄mum euāgelizāt
domui recipiēti [et ſi ibi] Tāgit qbus ꝓdeſt euā
gelizatio pacis: ⁊ quibꝫ nō [et ſi ibi] hꝫ eſt i domo
illa [fuerit fili⁹ pacis] hꝫ eſt: informatus a pace
ſic fili⁹ informat̄ a p̄re. Talis eñi fili⁹ eſt heres pa
cis q̄ fructus eiuſdē pacis hereditabit. ⁊ ē fili⁹ ciui-
tatis hierl'm: q̄ viſio pacis interp̄tat̄. Gal. iiij. Illa q̄
ſurſum eſt hierl'm libera eſt: q̄ eſt mat̄ nr̄a. Tales āt
filij pacis ſꝫ: qui v̄buꝫ pacis ſibi p̄dicātū: ad fidē
⁊ op̄ationē recipiūt. De qbꝫ d₃ Eſa lx. Ponā viſita
tionē tuaꝫ pacē: ⁊ p̄poſitos tuos iuſticiā. Ps. cxl-
vij. Qui poſuit fines tuos pacē: ⁊ adipe fru. ſaci. te
[requieſcet ſuꝑ eū pax vr̄a] nō impugnata ma
nens requieſcet. Sic d₃ Eſa. xxvj. Dabꝫ pacē nobis:
pacē q̄m in te ſperauim⁹. Hec aūt Pax: requies cor
dis in trāquillitate appetit⁹. Quē nō habet niſi ab
his q̄ deū receperūt in Veritatꝫ illūinatiōe: ⁊ Cha
ritatꝫ ⁊ dulcedis diuine adeptiōe. q₃ Illi ſoli hñt de-
ſideriū ſuū. Sic d₃ Prouer. x. Deſideriū ſuū iuſtꝫ
dabit̄. Suꝑ eos aūt d₃ pax iſta requieſcere: q₃ exce-
dit intellectuꝫ ⁊ affectū ſcōꝝ: iſta pacꝫ tranq̄llitas,
Phil. iiij. Pax dei q̄ exuperat oēꝫ ſenſū cuſtodiat
corda vr̄a ⁊ intelligētias vr̄as. Iſti ſ̄cēs euāgeliſte
Gen. viij. ſ̄cant̄ ꝑ columbā reuolantē ad arcā eccle
ſie: ⁊ ad māſiunculas e⁹. hꝫ eſt ad domos ⁊ famili-
as eccl'ie: portās ramū virētis oliue: in ſignū pacꝫ
⁊ recōciliatōis in ore ſuo. Sic Duces legiſlatoris
nr̄i veri Moyſi: oīm nationi (quā gladio verbi dei
īpugnare volūt) p̄mū pacē offerunt. Sicut p̄cepit̄
Deut. xx. [Sin aūt] hꝫ eſt Si nō aūt. hꝫ eſt: Si ñ
fuerit ibi aliq̄s pace vbi format⁹ vl' formād⁹ [re-
uertet̄] pax vr̄a. hꝫ eſt: fruct⁹ pacꝫ optate ⁊ oblate
[ad vos] ⁊ reſeruabit̄ vob ad meritū ⁊ coronam,
Sic eī duces Aploꝝ p̄ſbyteri venūt ad vos: por-
tātes pacē: ⁊ illuminātes patriā: dare pacē gētibꝫ:
⁊ libare ſplꝫ dei. Ps. lxxv. In pace fact⁹ eſt locus
ei⁹. Sic celeſtis hierl'm: viſio pacꝫ: edificat̄ vt ciui-
tas. cui⁹ ꝑticipatio ei⁹ in idip̄m. q₃ hec eſt ci. pacꝫ
q̄ nō ampli⁹ variat̄ ꝑ deſideria. Sꝫ ꝑticipat i gr̄a
id: qđ ſꝑ eſt idiſp̄um: ⁊ nūq̄ſ ſui gnāt faſtidiū. Sic
facit Job dolens q̄ pacē hēat tabnaculū ſuū. Job
v. [i eadē āt domo] Ecce Docet ſuare inuiola- R
bilis iura hoſpitij. Dicit āt Tria. Preceptū. Pro-
hibitionē. ⁊ Profectū quē domui debēt exhibere.
Circa Preceptuꝫ hoſpitij Duo d₃. Immobilitatē
hoſpitij: ⁊ Vſū exhibitoꝝ ſiue oblatorum ad vite
nc̄aria ſi ſint oꝑarij ſalutꝫ. De Prio d₃ [In eadē
āt do. manete] Eadē dico: in q̄ ſꝫ filij pacꝫ: ⁊ nō.
alia. Filij āt pacꝫ ſꝫ Dupl'r. Re: ⁊ Spe. Re q̄dē tūc
pauci fuerūt. Spe āt filij pacꝫ: ſꝫ ⁊ fuerūt q̄. i deſpe-
ratis opibꝫ: obſtinata mēte nō m̄ ſerit. Apꝫ illos
eñi manēdū ē: q₃ illi edificant̄ ad fidē: q̄ꝫdiu de ſa-
lute coꝝ nō deſperat̄ (al's ſperat̄) [Manete aūt]

dicit: q: Diſcurrēs vagus eſt: ꝛ nō inuenit ad ſalu
tis ꝯſiliū. Adhuc aūt Inſtabilis corpe: vanitatē ꝛ
inſtabilitatē oñdit in mēte. Tertio etiā diſcurrens
per domos: delectabilia ꝛ vana colligit domoꝝ: ꝛ
pſequit voluptates (al's volūtates) ꝯcupiſcibiliū.
De Pmo dr̄ Hier. xiiij. Popul⁹ hic dilexit moue
re pedes ſuos: ꝛ nō quieuit: ꝛ dn̄o nō placuit. De
Scdo Hiere. ij. Ambulauerūt poſt vanitatē: ꝛ va
ni facti ſūt. De Tertio Prouer. vi. Hō apoſtata:
vir inutil: annuit oculis: terit pede: digito loquit.
Prou. vij. Garrula ꝛ vaga quietis impatiēs nec valēs i domo ꝯſiſtere
pedibꝫ ſuis. Et de his qdem an̄ hoc caplm: in iſto
eodē ope. ꝛ Mat. x. pl'a alia dcā ſūt [Edētes] Dat
vſum nēcarioꝝ oblatoꝝ: his q ſunt opatij ſalutis.
Dicē aūt Duo. Uſū videlz: ꝛ Cām cōceſſi vſus. De
Uſu dr [Edentes ꝛ bibētes] Scdz duos natu
rales appetit⁹: cōcedit duplicē vſum nēcitatꝭ. Quo
rū Un⁹: eſt Naturalis appetit⁹: reficientis ſubām
corpis. Et ille eſt appetit⁹ eſculēti. ꝛ Ali⁹ ē: appetit⁹
ꝯtinuationē pſtātꝭ corpi: ꝛ fluxū p mēbra. Et ille ē
Appetit⁹ poculēti: q: Cibus efficit mēbrum ſimile
ſcḋm ſubām: qñ plene cōuerſus. Et eſt potētia mem
brum ſiḃ qñ ſumit: anteq̄ ꝯuertat. Et ideo appetit⁹
natural eſt in illō. Potus āt ꝯtinuat mebra: cōmi
xt⁹ cibo vnito: ꝛ anteq̄ ꝯuniat: dat ei fluere ſua humidi
tate ꝛ currere p mēbra: vt vniat eiſdē. q: Humiduz
in ſe interminabile ē: ad aliō fluens vt termīetur.
Iſta duo fac. Et hec duo deſiderat oē aiatū: ꝛ ſine
his cōſiſtere nō valet. Can. v. Comedite amici ꝛ bi
bite. Et ideo hoꝝ duoꝝ abūdantiā pmittit. Pro
uer. iij. Impleant horrea tua ſaturitate. ꝛ vino tor
cularia tua redundabūt. Pot⁹ ei q eſt reparatiu⁹
humidi natural. Calid⁹ eſt ꝛ ſcḋm actuz humid⁹ q̄uis
potētia ſit ſicc⁹. q: ſi eſſet ꝛ potētia humid⁹: para
lyſim induceret ꝛ mēbroꝝ diſſolutionē. Un̄ Gene.
xxvij. Jacob pr̄i ſuo iſaac obtulit cibos: quos cū ob
latos comediſſet: obtulit ei etiā ꝛ vinū. Paul⁹ etiā
j. Timo. v. dixit. Noli adhuc aquā bibere: ppter ſto
machuz ꝛ freqntes tuas infirmitates. Sic ḡ dic
[Edētes et bibē q apō illos ſt] Dupl'r ſūt em̄
apud illos. Uel: q hn̄t. Uel: q ſcḋm ſuas facultates
facile cōparant: q nēcitati vel infirmitati debent p
dicantiū. Un̄ etiā apō dn̄m fuit q ſcḋm facultates
ſibi miniſtrātiū facile ꝯparari poterat. Jo. iiij. Di
ſcipuli ei⁹ abierāt i ciuitatē vt cibos emerēt. Aliqñ
em̄ apud hoſpitē intra domū nō inuenit: qō cōpe
tit infirmitati: q̄uis inueniat qō cōpetit nēcitati
ſi ſan⁹ eſſet. Et tūc nō eſt incōueniēs petere qō infir
mitas exigit. Qō tñ apō illos eſt ſcḋm facultates ſu
as. Sz nunq̄ exigendum eſt qō libido expoſtulat
voluptatꝭ. q: alr maledictio dn̄i incurreret Mat.
xxiij. Ue vob ſcribe ꝛ phariſei hypocrite q comedi
tis domos viduaꝝ: lō. oiōes orātes. Ja. iiij. Ma
le petitis vt i cōcupiſcētijs vr̄is inſinuatꝭ. ij. Pe. ij.
Exiſtimātes dici delitias coinqnatiōis: ꝛ macule
delitijs affluētes i ꝯuiuijs ſuis. Sic ḡ Comedētes
ꝛ bibētes q apud illos ſunt: habita. Uel ſcḋm ſuas
facultates ſine diſpēdio magno habenda. q: talia
etiam ſcḋm facultatem apud illos ſunt.

**Dign⁹ eſt em̄ opari⁹ mercede ſua:
Nolite trāſire de domo i domuz.**

Cauſam dr q̄ſi licēter edāt ꝛ bibāt. Et tāgit Tria
hic valde attēdenda. Scz. Quo dign⁹ ſit: q̄a ope.
Quo dign⁹ ſit: q: mercede. ꝛ Qr hec merces quaz
accipit. ſua fctā ſit. ꝛ nō miſtrata ō alieno. Quo āt
dign⁹ ſit: eſt. q: eſt opari⁹ ſcḋm ſupius habitā opatij
explanationē. Si ei op⁹ ſuū: opem pſtat ſalutꝭ: ꝑ ipe
ope dign⁹ fit. alit aūt p̄tātem nō hꝫ accipiēdi. j. Co
rinth. ix. Si nos vob ſpūalia ſeminam⁹: magnū ē
ſi carnalia vr̄a metam⁹: Q. d. Nō eſt magnū: q̄a ē
debitū Gal. vi. Cōicet aūt is q cathezizat vbo ei q
ſe cathezizat in omībꝫ bonis. Mercede aūt dign⁹
eſt Merces autē dr meriti eo: qō debet p merito.
In merito aūt vtrutꝭ Duo ſt. Laborꝭ effect⁹: qui ē
circa pximū. ꝛ Uirtutꝭ ꝛ Grē forma in ope: que ē
ad deū. Et q ad pmū debet ei cibus ꝛ ſuſtētatio a
pximo. Quo ad Scdz debet ei remūeratio a deo.
Et h̄ eſt qō dr̄. j. ad Tim. v. Qui bn̄ pſunt pſbyte
ri: duplici honore digni habeant. ij. Tim. ij. Labo
rantē agricolā opet pmū de fructibꝫ pcipe Mat.
x. Dign⁹ eſt oparius cibo ſuo. Dicit āt [Mercede
ſua] quā ope ꝛ labore ſuā efficit. Aliter em̄ peti n̄
poteſt aliq̄ iure. Et ex h̄ accipit Qr q nō exhibet
opus eccl'iaſticū in Predicatiōe ꝛ Correctiōe ſub
ditoꝝ. ꝛ Officijs eccl'iaſticis: nullū hꝫ ius in facul
tatibꝫ eccl'iaꝝ. Mat. xx. Tolle qō tuuz eſt ꝛ vade.
Qō videlicet portādo pond⁹ diei ꝛ eſtus: tuū effe
ciſti. Hinc eſt qō dr Ps. lxxx. Sumite pſalmuz ꝛ
tympanū. Glo. Tympanū: eſt ſuſtētatio tēporali
um. Pſalm⁹: oblatio ſpūaliū. Nec bn̄ ꝛ licite acci
pit tympanū: q nō exhibet pſalmū. Sic em̄ noſtra
efficiunt ea q ſt eccl'iaꝝ. j. Coꝝ. x. Deut. xxv. Nō al
ligabis os bouis triturātꝭ. Et ſic exponit Ibidez
Aplus. Nō de bobꝫ cura eſt deo: Sz ppter pdica
tores h̄ dr: qñ debēt q euāgeliū nūciant de euāge
lio viuere. Euāgelizādo em̄: cibū ꝛ potū ꝛ alia ne
ceſſaria q ſunt apō eos: qbꝫ euāgelizāt: faciūt ſua.
Mat. vj. Panē nr̄m q̄tidianū da nob ho. h̄ ē quē
nr̄m quotidiano labore ꝛ merito fecim⁹. alr enim
a pr̄e celeſti. ſuū ꝛ nō nr̄m panē petere doceremur.
Sic igit dign⁹ eſt oparius mercede ſua [Nolite
trāſire] Ecce phibitio. hec em̄ omnis lex cōtinet. Z
Scz Preceptū ꝛ Prohibitionē: ſicut pꝫ in legis diſ
finitiōe quā in fine pmi Rhetorice dat Tullius.
Lex ē ius ſcptū: aſciſcēs honeſtū. phibēs q ꝯtriuz
In Prohibitiōe aūt iſta dr Duo. Prohibet em̄ i
honeſtū: ꝛ Cōcedit licitū. Inhoneſtū phibet cū dr
[Nolite trāſire de do. in do.] Penetrātes em̄
domos inſtabiles ſt: ꝛ vanitati ꝛ ꝯcupiſcētie ſui
entes. Eccl'i. xxix. Uita neq̄ hoſpitādi de domo in
domū. ꝛ Ubi hoſpitabit nō fiducialr aget. Pro
uerb. xxv. Subtrahe pedē tuū de domo pximi tui:
neqñ ſatiat⁹ oderit te. Tn̄ ſicut dixim⁹ i an̄ habitꝭ: ſi
grauis ē hoſpitalitas vni: dz agere diſcipulus dei
miſſus: vt fiat ꝯtributio ab alijs. Sic fec Paul⁹
ꝛ alij diſcipli. Phi. iiij. Null'a mecū eccl'a cōicauit i
rōne dati ꝛ accepti. niſi vos ſoli. q: ꝛ Theſſaloni
cā ſcl ꝛ bis in vſum miſiſtis mihi. Nō q: q̄ro da
tū: ſz reqro fructuz abūdantē in rōne vr̄a. Replet⁹
ſum acceptꝭ ab Epaphrodito. q miſiſtꝭ i odorē ſua
uitatis: hoſtiaz acceptam placentē deo. Qñ enim
dign⁹ hoſpes inuenit: nō eſt niſi leuitas vel turpi
tudo in cauſa. q̄re cbit diſcipul⁹ hoſpitat apō alios

gnuꝫ celoꝝ. De Pͥo dr̃.j.Coꝝ.xv. Cū tradiderit regnuꝫ deo ꝛ pr̄i. Pſ̄.cxliiij. Regnū tuū: regnum om̄ ſecloꝝ. De Scđo Mat.vj. Adueniat regnuꝫ tuū. De Tertio Mat.xxj. Auferet̃ a vob regnū: ꝛ dabit̃ genti: facientī fruct⁹ eius. Ibi glo. exponit de regno ſcripturaꝝ. qꝛ Scriptura regit docēdo regnū. Quolibet iſtoꝝ eſt Regnū dei: ꝛ Effectiue ꝛ Materialiter ꝛ Formalit̃ ꝛ Finalit̃ deū. Effectiue: quia de⁹ eſt cā efficiēs. Materialr̃. qꝛ ipſe eſt materia d̃ qua ē regnandū: ꝛ in q̄ regnāt q̄ regnant. Formaliter: qꝛ ſplendoꝛ dei eſt forma regni ipſi⁹. Finalit̃: qꝛ ꝓpter ipm̄: ꝛ ad ipm̄: regnat q̄cunqꝫ regnat: ꝛ ab ipſo: ꝛ de ipſo: ꝛ in ipſo: ꝛ ad ipm̄: fit om̄e btitudinis ꝛ iuſticie regnū. Ideo dr̃.j.Timo.j. Regi aūt ſeculoꝝ imortali: inuiſibili ſoli deo honoꝛ ꝛ glīa. Ideo Apo.xix. dr̃: q̄ hꝫ in veſtimēto ꝛ i femore ſuo ſcriptū. Rex regū ꝛ dñs dominantiū. Sic dicitur Matth.iij. ꝛ iiij. Agite penitentiā: appropinquabit enī regnū celorum.

In quancunqꝫ autē ciuitatem intraueritis ꝛ nō ſuſceperit vos: exeūtes in plateas ei⁹: dicite Etiā puluerē qui adheſit nobis de ciuitate veſtra extergim⁹ i vos: Tamē hoc ſcitote quia appropinquabit regnum dei.

Agit̃ h̃ De Nō recipientiū Conuictōne ꝛ Con-
N dēnatiōe. Et hoc Ulr̃ ꝛ Particularit̃: in exēplis ſpēalibꝫ. Uniuerſalr̃ aūt Duplr̃. Sc̃ꝫ. De Conuictione ꝛ Condemnatiōe. De Cōuictiōe aūt dupliciter (al's duplr̃) determinat Per ſignū ſcꝫ fruſtrati in eis laboꝛ̄ p̄dicantiū: ꝛ Per teſtimoniū annūciati i eis vbi vitaꝫ. In Pͥo fac̄ Duo. Exaggerat culpā ꝯtemnentiū. ꝛ Subiūgit ꝯuictionē p̄dicantiū. De Exaggeratōe culpe dc̄ Duo. Diligētiā coꝝ qui vbū p̄dicāt. ꝛ Cōtēptū coꝝ q̄ nō recipiūt. De Primo dr̃ In quācūqꝫ āt ciui. vel rura ꝛ alia loca ciuitati attinētia intrauc. nō ſbtrahēdo vos q̄ min⁹ eis annūciet̃ ꝯſiliū dei. Act.xx. Innocens ego ſū a ſanguie oim̄ vr̄m. Nō enī ſbterfugi q̄ minus annūciarē vob oē ꝯſiliū dei et nō rece. vos h̃ ē nō receperīt ſmonē vr̄m. qꝛ Hoc ē p̄dicatoꝛē recipere: qđ eſt vbū dei recipe. Sic aū dictū⁹ Lu.ix. Nō receperīt euꝫ: qꝛ facies ei⁹ erat eunt̃ in hierl'm. Prouer.xviij. Nō recipit ſtult⁹ vba prudētie niſi ea dixer' q̄ vſant̃ in corde ſuo. Mat.xxv. Hoſpes fui ꝛ nō recepiſt̃ me Exeūtes Tāgit ꝯuictiōeꝫ in iudicio: ꝑ ſignum fruſtrati laboꝛ̄ exeūtes a domibꝫ vel ciuitatibꝫ coꝝ. Zach.ij. O o o fugite de tra aqlonis. Apo.xviij. Exite d̃ illa popule meus. Nume. Decimoſexto. Recedite d̃ tabnaculis hoīꝫ ipſoꝝ in plate. e⁹ dicite Platea dr̃ a greco platon. qđ eſt latū: hoc eſt: latitudie theatri: vbi oēs vel plures ꝯueniūt. Pſ̄.liiij. Nō defecit d̃ plateis e⁹ vſura ꝛ dol⁹ Etiā puluerē pedū Puluis pedū: ſcat magnū iter. Et ſcat fatigatiōꝫ p̄dicantiū ex aſſūpto in eos officio ꝛ zelo p̄dicationis q̄ adhe. no. eꝫ fatigatiōe de ciui. vr̄a vl' domo p q̄ ſic fatigati ſum⁹ extergim⁹ excutiētes i vos vt ſic teſtioniū ꝯuictiōis ꝯ vos: q̄ nob nō ſubterfugiētibꝫ laborē veniēdi ad vos credere noluiſtis. Et iđo ꝯdēnabimi merito vr̄e obſtinationis. Nō negligētia ſubtracte p̄dicatōis. Joan.xv. Si nō veniſſem ꝛ locut⁹ fuiſſem eis: pc̄c̄m nō haberēt. Nūc āt excuſatōꝫ nō hn̄t de pc̄c̄o ſuo. Alie expoſitiōes due myſtice ſupi⁹ poſite ſt̃: q̄s n̄ optet h̃ iterare. Iſta enī expō q̄ h̃ poſita eſt: lralis eſt.

Tamē hoc ſcitote: quia appropinquabit regnum dei.

Ecce Quales debēt ēē in vbo vitaꝫ in teſtioniū cōuictionis illoꝝ Dic̄ g̃ T n̄ q̄cūqꝫ nō recipiatꝫ hoc ſci. ꝑ vbū vitaꝫ annūciate qꝛ appro. regnū dī qđ p̄imet malos ꝛ rebelles. ꝛ remūerabit bonos ꝛ fideles. ij. Coꝝ.v. Oīs nos manifeſtari optet añ tribunal chr̄i: vt referat q̄ſqꝫ ꝓpria corꝑis ꝓut geſſit. Uñ ſenſus ē. Nō ſꝑ regnabitꝫ vos: Sꝫ regnū iuſticie dei ꝓpe eſt. Jam vētilabrū hꝫ in manu ꝛ ꝑmūdabit areā ſuā. Et vos q̄ eſtis palea: cōburet igne iextinguibili. Triticū aūt. h̃ eſt bonos: colliget i horreū ſuū. Jā ſecurꝫ ad radicē arborꝫ poſita eſt: q̄ eſtꝫ infructuoſe arbores excidemini: ꝛ in ignē mittemi. Lu.iij. Hoc ei regnū fiet qđ dr̃ Pſ̄.ij. Reges eos i virga ferrea: tāqꝫ vas figuli cōfringes eos. Hoc ei regnū fiet qđ dr̃.j.Coꝝ.xv. Opoꝛtet ipꝫ regnare donec ponat inimicos ſuos ſcabellum pedū ſuoꝝ. Et hec oīa factā ſt̃ ꝑplo ſynagoge: q̄ repulit vbū diſcipl'oꝝ. Oſe.iij. Dies m'tos ſedebūt filij iſrl' ſine rege: ꝛ ſine ſacrificio ꝛ ſine p̄ncipe: ꝛ ſine altari ꝛ ſine ephot ꝛ ſine theraphin

Dico vobis: qꝛ ſodomis in die illa remiſſi⁹ erit q̄ꝫ illi ciuitati

Hic tāgit̃ Cōdēnatio i gn̄ali. Dic̄ āt Duo. Confirmatōeꝫ dicti. ꝛ Cōdēnatōeꝫ. Cōfirmatiōꝫ tangit cum dr̃ Dico vo. In cui⁹ dcō vitas ē. ij. Coꝝ.j. Nō ē in illo: ē ꝛ nō: ſꝫ eſt i illo: eſt. Mat.xxiiij. Uerba mea nō trāſibūt qꝛ ſodo. i il. die iudicij remiſ. e. q̄ ad ꝯdemnatōeꝫ pene q̄ꝫ illi ciui. vel domui. ſciēt̃ ꝛ ex ꝯtēptu vbū repellēti. Cui⁹ ꝯrriū videt̃ ēē veꝝ. qꝛ Eſa.xxvij. In mēſura ꝯ mēſurā: cū abiecta fuerit iudicabit eā. g̃ mēſura pene erit ꝯ mēſurā culpe. Culpa āt Sodomoꝝ i pc̄c̄o ſodomitico maioꝛ ē q̄ꝫ c'pa repulſiōis vbi dei. g̃ pena ſodomoꝝ maioꝛ ē q̄ꝫ pena vbū repellētiū Rn̄ſio Dicēdū q̄ ſic dr̃ glo. Nō fit cōꝑatio pc̄c̄i ad pc̄c̄m i ſba pctōꝝ. ſꝫ poti⁹ fit ꝯꝑatio circūſtātie ad circūſtātiā. qꝛ Sodomā ad pn̄iaꝫ iuitauit Loth. Judeā āt ad pn̄iaꝫ iuitauerīt Prophe ꝛ Apl'i ꝛ diſcipl'i: ꝛ precipue Chr̄s. Et iđ maioꝛ ē ꝯtēpt⁹ Judee: in h̃ q̄ maiores ſe ad pn̄iaꝫ hortātes ꝯtēpſit. Glo. Sodomite etiā ſi i vicijs exardebant ꝛ inhoſpitales erāt: tn̄ apđ illos nulli t'les hoſpites erāt q̄les apđ iudeos fuerīt ꝓphe ꝛ apl'i repti ſt̃. Loth int̃ eos eſti iuſt⁹: n̄ tn̄ aliq̄d docuit. Mlt'a ſig̃ fec̄. Et iđ cui mlt'ū donatū ē mlt'ū ab eo reqrit̃: ꝛ Potētes potent̃ tormēta patient̃. Sap.vi. Eze.xvj. Uiuo ego dr̃ dñs: qꝛ nō fec̄ Sodoma ſoroꝛ tua ipa ꝛ filie e⁹: ſic feciſti tu: ꝛ filie tue. Et.j. Ibidē. Uiciſti ſorores tuas ſceleribꝫ tuis: ꝛ iuſtificaſti eas i oībꝫ abomiatōibꝫ tuis

Ve tibi Corozaim: ve tibi bethſaida: q2 ſi in Tyro τ ſidone facte fuiſſent virtutes:que facte ſũt in vobis olim :i cilicio et cinere ſedẽtes peniterẽt. Verũtamẽ Tyro τ Sidoni remiſſius erit in iudicio ꝙ̄ vobis. Et tu Capharnaũ vſqȝ ad celũ exaltata :vſqȝ ad infernuȝ ɔ̄mergeris. Qui vos audit me audit. τ qui vos ſpernit me ſpernit. Qui ãt me ſpernit:ſpernit eũ qui miſit me.

Q Hic tãgit Cõdemnatõeȝ i ſpẽali. Diuidit͛ auteȝ hec pars i Duas. In q̄ꝝ Prima ſub noīe τ ſpe ac triũ ciuitatũ ɔ̄firmat hãc ɔ̄dẽnatõeȝ In Secũda aũt Generalit͛ q̄ſi a ſili ɔ̄cludit de ɔ̄dẽnatione oĩm: diſcipulos ɔ̄tẽnentiũ. In Pria bartuȝ Duo ſunt. Prio enĩ iducit Cõdẽnationẽ duaꝝ ciuitatũ ſimul. τ ſilr͛ peccãtiũ. In Scda autẽ Inducat vnã ciuitatẽ p̄ alijs q̄ ɔ̄dẽnabit͛. eo ꝙ p̄ alijs excellentias ſignoꝝ ſuoꝝ p̄dicationũ ſuſcepit: τ nõ ſe correxit. In Pria dicit Duo. Prio enĩ Inẽmiat maledictõeȝ. τ Scdo p̄ cõparatiõȝ exaggerat culpã. Dicit ḡ[Ve tibi Corozaim] Que eſt q̄dã ciuitas Galilee. τ inẽ͛pretat͛ Myſteriũ vl͛ ſecretũ mihi. [Ve tibi bethſaida] Que ẽ alia ciuitas Galilee. Et iterp̄tat͛ Dom⁹ frugũ: vel Dom⁹ venatoꝝ. Sũt aũt due ciuitates in qb᷒ dñs plã ſigna cũ diſcipul͛ ſuis fecit. Et etiã a Bethſaida glorioſiores int͛ alios mltos diſcipulos vocauit. Andreã.ſ. τ Petrũ τ Philippũ. Jo.j. Erat auteȝ Philipp⁹ a Bethſaida ciuitate Andree τ Petri Eſt ḡ ſenſus[Ve tibi Corozaim]ƀ ẽ. inẽmiatio etn͛e dãnatiõis tibi iminet [ve tibi bethſaida]ƀ ẽ. etn͛e dãnatiõis maledictio te app̄hendet Et diuiſim d͛r de vtraqȝ. q2 licȝ i genere ſilr͛ ſit peccatũ vtriuſqȝ: tñ in q̄ntitate τ ſpecie diuiſa: erant pctã ciuitatũ illaꝝ. Gal͛.v. Vnuſqſqȝ on⁹ ſuum portabit. Mat.xiij. Colligite p̄mũ zizania p̄ faſciculos ad cõburẽdũ. Sic igit͛ iminet vob maledictio[Corozaim]aũt ſcat eos qui p̄ ſciaȝ mltũ de myſterijs dei cognuerũt. q2 ſcia aggrauat peccatũ τ ɔ̄tẽptũ.ij. Petri.ij. Meli⁹ erat illis viã veritatis nõ agnoſcere: q̄ꝫ p⁹ agnitã retroire ab eo qd̄ traditũ ẽ ill͛ ſctõ mãdato. Jaco.iiij. Scienti bonũ τ ñ facientĩ: pctm̄ ẽ illi. Lu.xij. Seru⁹ ſciẽs volũtatem dñi ſui τ ñ faciẽs: vapulabit mult͛. [Bethſaida] aũt noīe τ re ſcat eos q̄ mlta tp̄alia a dño receperũt i diuitijs: τ ptãte: τ honore: q̄ ſm ea q̄ venati ſũt etiã ɔ̄dẽnabũt͛. Amos.vj. Ve vob q̄ opulenti eſt͛ i ſion. τ ɔ̄fidit͛ i mõte ſamarie. optiates capita pp̄loꝝ: igredictes põpatice domũ iſrl͛. Trãſite i calãne. τ videte. τ ite inde i Emath magnũ: τ deſcẽdite i Geth paleſtinoꝝ. τ ad optia q̄qȝ regꝫ coꝝ ſi latior t͛min⁹ coꝝ t͛mio vr̄o ẽ. Qui ſepati eſt͛ in diẽ ocaſiõis: τ appropinq̄t͛ ſolio iniq̄tat͛. Q. d. Ve vob diuitib᷒ τ potẽtib᷒ in eccl͛ia: q̄ꝝ t͛mini poſſeſſionũ τ p̄dioꝝ latiores ſt͛ oib᷒ t͛minis alioꝝ. Et ideo ſepati eſt͛ in diẽ occiſionis: ſepatas pre alijs penas expectãtes. q2 ſolio iniq̄tat͛ appropinquaſtis. Et hec duo cõpetere vident͛ Religioſis τ Cleric͛ in eccl͛ia. Sequit͛ Exaggeratio culpe p̄ cõparationẽ[q2 ſi i Tyro] q̄ eſt ciuitas gẽtiliũ. τ interp̄tat͛ anguſtia[et Sidone] q̄ eſt puīcia gẽtiliũ: in q̄ ſita ẽ Tyr⁹. Que puīcia τ ciuitas oli fuerũt amice Dauid τ Salomonis: τ p̄terea (al͛s poſtea) euãgelizantib᷒ chri diſcipul͛: deuote fidẽ receperũt: ſic d͛r glo. [facte fuiſ.]a Dauid τ Salomone[virtutes]ſignoꝝ τ exẽploꝝ[q̄ in vo. fac. ſũt]p̄ me τ diſcipulos meos. Jo.xv. Si ſig̃ nõ feciſſem i eis q̄ nẽo ali⁹ fecit: pccm̄ nõ haberẽt. nũc ãt τ viderũt et oderũt τ me τ patrẽ meũ[olim]tp̄e Dauid τ Salomonis[in cilicio] qd̄ aſpitate pũctõis ad memoriã reducit cõpunctiõeȝ pctõꝝ[τ cinere] q̄ ad mentẽ reuocat mortalitat͛ hũilitatẽ. Eccl͛i.x. Quid ſup̄bis tra τ cinis. Geñ.iij. Puluis es τ i puluerẽ ibis[ſedẽtes]in pnia q̄eſcentes τ morãtes. q2 Quies dȝ eſſe pctõri pnia. Gene.iiij. Peccaſti: q̄eſce. Eſa.j. Queſcite agere p̄uerſe: diſcite bñ facere. Morã aũt d͛r ipa pnia: q̄ q̄ſi pene tenẽtia vocat͛[peniterẽt]ƀ eſt: penã voluntariã p̄ pcc̄o tenerẽt. τ punirẽt in ſe ipos qd̄ ſe dolerẽt cõmiſiſſe. Hier͛.iiij. Accingite vos cilicijs τ plãgite τ vlulate. q2 nõ eſt auerſa ira furor͛ dñi a vob. Hier͛.vj. Filia pp̄li mei accĩgere cilicio τ ɔ̄ſpergere cinere. Luctũ vnigeniti fac tibi plãctũ amaꝝ. q2 repẽte veniet vaſtator ſup̄ vos Si ãt q̄rat͛ Quare dñs p̄dicauit τ diſcipulos p̄dicare fec͛ nõ creditur͛. Et nõ p̄dicauit nec p̄dicari fec͛ credituri͛ Dicẽ gl. ꝙ nouit ille q̄ oia nouit Tñ dicẽdũ ꝙ q̄uis nõ tũc p̄dicari fecerit: tñ poſtea p̄dicari iuſſit. q2 Ordo ille obſeruãd⁹ fuit: vt p̄mũ filijs iſrl͛ p̄dicaret͛. τ ill͛ repellentib᷒ ỽbũ fidei: poſtea p̄dicatores ad gẽtes credituras ɔ̄uerterent͛. Act͛.xiij. Vob oportebat p̄mũ loq̄ ỽbũ dei: ſȝ qm̄ repuliſtis illõ τ idignos vos iudicaſt͛ etn͛e vite: Ecce ɔ̄uertimur ad gẽtes Si ãt d͛r Q͛ tũc q̄ añ illos fuerũt p̄ierũt. q2 ỽbũ fidei nõ audierũt. Dicẽdũ ꝙ ƀ factũ ẽ. q2 In nat͛ali lege tũc ſaluari poterãt. Rho.ij. Judicabit id qd̄ p̄ naturã ẽ p̄putiũ te q̄ p̄ lrãm τ circũciſionẽ p̄uaricator leg͛ es. De Cõparatiõe ãt cõdẽnatõis ſbiũgit dicẽs[Veruntñ Ty. τ Sido.]ciuitati τ puīcie gẽtiliũ[remiſ. erit]i ɔ̄dẽnatiõe[i iudicio q̄ꝫ vobis] corozaim τ bethſaide. Et h⁹ cã dcã eſt. Q2 tales: Illũiatores τ Doctores τ talia ſigna nõ ɔ̄tempſerũt. Mat.xij. Viri Niniuite ſurgẽt in iudicio cũ generatõe iſta τ ɔ̄dẽnabunt eã. q2 pniam egerũt in p̄dicatiõe Jone. Et ecce pl⁹ q̄ꝫ Jonas hic[Et tu capharnaũ] Villa pulcritudis Vl͛ Villa pinguedis interp̄tat͛: eo ꝙ iuxta nomẽ tuũ i pinguedie tp̄aliũ τ ſpũaliũ plãtata es. Eſa.v. Vinea fuit dilecto i cornu filio olei[vſqȝ i celũ exal.]coruſcatione miracl͛oꝝ d͛ celo factõꝝ τ ỽtutib᷒ celeſtiũ. Eſa.vij. Pete tibi ſignũ a dño deo tuo i pfundũ inferni ſiue i excelſum ſup̄. Joel͛.ij. τ Act͛.ij. Dabo p̄digia i celũ ſurſuȝ. τ ſig̃ in terra deorſum. Talib᷒ ei ſignis honorata i celũ exaltata ẽ p̄ alijs ciuitatib᷒. Et iõ ɔ̄tẽnẽs[vſqȝ ad ifernuȝ demergeris]p̄ condẽnationeȝ. q2 Quãto altior R

grad⁹:tāto ꝓfundior caſus. Eſa.xiiij. Uerūtñ in
infernū detraheř ad fūdamēta laci. Nec ōt ciui
tas Pinguiſſimas ⁊ Collegiatas ħeat eccľias .ꝗ
quāto pl⁹ donis dī exaltate ſr:tāto ꝓfundi⁹ cecide
rūt.⁊ acerbior erit eaꝝ condēnatio. Mat.xi Cepit
exprobrare ieſus ciuitatib⁹ in ꝗb⁹ facte ſr plurime
vrtutes e⁹.qꝛ nō egiſſent pniam. Abdie. Si exalta
tus fueris vt aqla:⁊ inter ſidera poſuerꝭ nidū tuū:
inde detrahā te ōt dñs. Job.xx. Si aſcēderit i celū
ſuperbia ei⁹:⁊ caput ei⁹ nubes tetigerit:ꝗſi ſterꝭ
quiliniū in fine ꝑdet. Ud legaꝛ ſic⌊ vſqꝫ in celū
exaltata⌋ tua reputatiōe⌊ vſqꝫ in infernū deꝭ
mergeris⌋ iudicio diuo.qꝛ Frangit de⁹ oēm ſuꝭ
perbū ſicut de Saluſti⁹. Luce.xiiij. Qui ſe exaltat
hūiliabiꝛ. Sic ei cecidit lucifer qui mane oriebaꝛ.
Eſa.xiiij. Sic de medio lapidū ignitoꝝ de monte
dei cecidit rex tyri:eo ꝙ poſuit cor ſuum ſiē cor dei.
Ezec.xxviij⌊ Qui vos audit⌋ Qō in ſpēali dixit
vniuerſaľr:adaptans ꝯcludit. Et eſt Aci dicat In
iſtoꝝ ciuitatum pcēo:non eſt ſiľe.qꝛ te(alʼs me)con
tempſerūt. Nō diſcipľos. Et ideo vt par intelligaꝛ
pcēm:ꝙnū ad vitatis ꝯtemptū ſubiungit⌊ Qui
vos audit⌋ h̄ eſt:audiēs in cordis hoſpitio ſuſci
pit⌊ me audit⌋ Jō dić apľs.i. Theſ.ij. Accepiſtꝭ
verbū:non ſiē verbū hoīs.ſed ſiē vere erat vbū dī.
Et maiorꝭ reuerētie ⁊ meriti eſt:hñ ſuſcipe nūcium
ꝙ dñm. Mat.xxv. Qō vni ex minimis meis feciſtꝭ:
mihi feciſtis⌊ et qui vos ſpernit me ſpernit⌋
Ezec.iij. Domus iſrľ nolūt te audire te: qꝛ nolūt auꝭ
dire me. Jdō ꝯfidēter dt apľs.ij. Coꝝ.xiij. An expe
rimentū queritꝭ eius ꝗ in me loquiꝛ chrīs Sic eñ
chrīs in ſuis audiꝛ ⁊ in ſuis cōtēnitur. Eſaie.xxxiij.
Ue ꝗ ſpernis:nōne ⁊ ipſe ſperneris: Et Jnfra. Cū
fatigat⁹ deſieris cōtēnere:contēneris. Attendendū
aūt eſt ꝙ chrīs licet a ciuitatib⁹ quib⁹ maledixit ſeꝭ
pe corꝑali hoſpitio ſit recept⁹:tñ qꝛ nō fuit recept⁹
ꝑ fidē in cordis hoſpitio:maledixit. Et idō omia ꝗ
inducta ſr:de ſpūali receptiōe ſunt intelligenda ſic
etiā expoſita ſr⌊ Qui aūt me ſpernit⌋ deum in
hoīe latentē. Joā.i. Jn ꝓpria venit ⁊ ſui eū nō rece
perūt. Luē.xxiij. Spreuit aūt illū herodes cū exer
citu ſuo:⁊ illuſit indutū veſte alba. Job.xxx. Nūc
in ſtultoꝝ canticū cōuerſus ſū.⁊ fact⁹ ſum illis in
ꝓuerbiū⌊ ſpernit eū⌋ patrē⌊ ꝗ me miſit⌋ quia
Ego ⁊ paꝛ vnū ſum⁹. Joā.xiiij. Ego in patre ⁊ pa
ter in me ē. Jdeo eñ ꝯtēniꝛ in eo paꝛ. Qꝛ paꝛ ⁊ Jn
Uoce. Mat.iij.⁊.xvij.⁊ Luē.iij.⁊.ix. Teſtimoniū
ꝑhibuit filio. Et in Opere teſtificat⁹ eſt. Jo.v. Ope
ra que ego facio in noīe patris mei: ipſa ſunt que
teſtimoniū ꝑhibent de me. Pš.cxviij Mirabilia
teſtimonia tua dñe:idō ſcrutata eſt ea aīa mea.

Reuerſi ſunt autem ſeptuaginꝭ taduo cum gaudio:dicentes. Doꝭ mine: etiam demonia ſubijciūtur nobis in nomine tuo.

Hic incipit agere de Reuerſione diſcipuloꝝ: ⁊
Jnſtructōe eorūdē ſuꝑ ꝓfectu legatōis Et iō Duo
tanguntꝛ. Legatoꝝ reuerſoꝝ narratio: Et ſcḋm narꝭ
rata eorūdē inſtructio. Jn Pria hoꝝ adhuc Duo
tanguntꝛ. Reuerſio:⁊ Profect⁹ relatio. Reuerſio
tangitur cum dr⌊ Reuerſi autē ſeptuaginta
duo⌋ Mali ei nunꝗ ſignū eſt nō reuerti ad mitꝭ
tentē. Apoſtaſie eñ ſignū eſt. Sic coru⁹ reqeuit in
cadauere:⁊ nō eſt reuerſus ad arcā. Geñ.viij Corꝭ
uus niger vorat cadauerꝭ:ſignificat nunciū ꝓ quꝭ
bet carnali auaricia a fideli legatione apoſtatantē.
Qui ſtati oblato concupiſcibili oculoꝝ vel carnis:
nō curat nunciare mittēti: ſed requeſcit in eo qō iue
nit. Sopho.ij. Uox cātantꝭ in ſuꝑliminari: coru⁹
in feneſtra. Jſti aūt nō ſic Sić eñ apľi:ita ⁊ illi reꝭ
uerſi ſunt:referētes ꝓfect⁹ ſuos ad chrm. Tob.xij.
Tēpus eſt vt reuertar ad eū ꝗ me miſit. Uos aūt
bñdicite deū: ⁊ enarrate omia mirabilia e⁹. Eccle.
i. Ad locū vñ oriuntꝛ flūia reuertuntꝛ vt iterū fluāt.
Sic eñ ꝯtinue reuertendū eſt ad dñm a ꝗcūqꝫ ofꝭ
ficio nob iniūcto.qꝛ aliꝛ deficiet in nobis ⁊ ſpūs ⁊
ſenſus ⁊ oīs vigor. Sić etiaꝫ ſpūs ⁊ ſenſus ad cor
reuertuntꝛ vt ibi vigorentꝛ. Oñis illumiatio a deo
exiens in nos: ita manat:vt nos apphenſos redu
cat ad patrē. Sic fili⁹ ad patrē reuertiꝛ. Sic Lega
ti ad chrm reuertuntꝛ. Jo.xvj. Exiui a pře ⁊ veni in
mundū. iteꝝ relinquo mundū ⁊ vado ad patrē.
Suꝑ etiā quedā de h̄ ſr notata. Mali eñ nunꝗ
ſignū ē nō audere redire ad eū ꝗ miſit eū⌊ cū gauꝭ
dio⌋ duplici gaudio. Scꝫ. Elatōis cuiuſdā: de ſiꝭ
gnoꝝ oꝑatōe. Qō corda coꝝ tetigit: qꝛ adhuc car
nales erāt. Rho.xi Noli altū ſape:ſed time. Uľ:cū
gaudio de vtute ſpūali:oſtēſa in ſignis fidei. Phi
lip.iiij. Gaudete in dño ſꝑ: iterū dico gaudete:mo
deſtia vřa nota ſit oīb⁹ hoīb⁹⌊ dicētes⌋ Ecce: Reꝭ
latio De ꝓfectu legatōis. Jn relatione āt iſta Tria
dicuntꝛ. Profeſſio maieſtatꝭ quā in vtute ſignoꝝ
ꝑ experimentū didicerunt. Relatio ꝓfect⁹ potiſſimꝭ
quē vtute dñi fecerīt.⁊ Ꝙ hūc ꝓfectū noi dñi ⁊ nō
ſibi attribuerīt. De Prio dicūt⌊ Dñe⌋ cui⁹ dñium
iam cognoſcim⁹ ꝑ effectū ꝙ oīa tibi ſubijciūtꝛ. Phil.
ij. Jn noie dñi omē genu flectaꝛ:celeſtiū terreſtriū
⁊ infernoꝝ.i. Coꝝ.xv. Pſal. Oia ſubiecisti ſub peꝭ
dib⁹ e⁹⌊ etiā demonia⌋ ꝗ ſr autores malicie tibi
ꝯtie:⁊ ꝗrū fortitudo oīa alia vincit. Job xlj. Non
eſt ptās ſuꝑ terrā ꝗ poſſit ei cōparari:ꝗ fact⁹ eſt vt
nullū timeret. Jn demone eñ notaꝛ Excellēs poſꝭ
ſe:et Excellēs noſſe:⁊ Excellēs ad nocenduꝫ maliꝭ
cia. Et iam habituꝫ eſt de Excellentia poſſe. Demon
aūt in greco:ſonat ſcientē vel intellectū. Et in h̄ no
taꝛ Excellēs noſſe.ij. Coꝝ.ij. Ne forte circūueniaꝭ
mur a ſathana. Non eñ ignoram⁹ cogitationes
eius. Geñ.iij. Serpens erat callidior cunctis aniꝭ
mantib⁹ terre. De Malicia Abac.j. Expandit ſaꝭ
genam ſuā:⁊ ſemꝑ interficere nō parcet. Eſa.x. Ad
conterenduꝫ erit cor eius: ⁊ internetionē gentium
non paucarū. De omnibus his tribus dicitur ſiꝭ
mul Eſaie.x. Dixit eñ: in fortitudie man⁹ mee ego
feci. in ſapientia mea ego intellexi.⁊ abſtuli termiꝭ
nos populorum. Ꝙ enim in fortitudine ſe feciſſe
iactat:ſuperbia eſt de poteſtate. Ꝙ in Sapientia
ſua ſe iactat intellexiſſe:iactat aſtutiā. Ꝙ termios
ſe populoꝝ iactat abſtuliſſe:iactat ꝙ nō poſuit fiꝭ
nem malicie⌊ ſubijciuntꝛ nobis⌋ Preualet enim
ptās tua ptāti:⁊ ſapia aſtute calliditati:⁊ bonitas
tua preualet malicie. Et ita tibi nihil reſiſtere poꝭ
teſt. Heſter.xiij. Domie de⁹ rex oipotēs:in dicione

tua cũcta ſunt poſita.ꝛ nõ eſt q̃ poſſit reſiſtere volũtati tue. Et ideo [ſubijciũt nobis] q2 tibi reſiſtere nõ pñt. Qui eni ſubijciũt tibi: ſubijciũt ꝛ nobis: q̃ tuã hẽm⁹ ꝟtutẽ. Eſa.l. Ecce dñs de⁹ auxiliator me⁹: q̃s eſt q̃ ↄdẽnet me: Ecce oẽs q̃ſi veſtimtũ ↄterent. tinea comedet eos. Si hec ḡ ſubijciũt: ois effect⁹ ptãtꝫ ꝛ aſtutie ꝛ malicie coꝝ ſubijcit. Sic eni ſedet a dextrꝫ donec ponat inimicos ſuoſ ſcabellũ pedũ ſuoꝝ. [In noĩe tuo] h̃ ẽ: vbicũq3 i nob eſt notamẽ bonitatis tue ꝛ diuitiarꝫ: vt tua ſit gloria: nõ noſtra. Pſal.cxiij. Nõ nob dñe nõ nobis ſꝫ nõi tuo da gl'iaꝫ.ij. Coꝛ.iiij. Ut ſublimitas nõ ſit ex nobis ſed ex ꝟtute dei. Sic igit̃ verũ ẽ q̃d dr.ij. Coꝛ.x. Arma militie nr̃e ñ ſũt carnalia: ſꝫ potẽtia deo ad deſtructõeꝫ munitionũ: ↄſilia deſtruentes.ꝛ oẽm altitudinẽ extollẽtẽ ſe aduerſus ſciẽtiã dei.ꝛ in captiuitatẽ redigẽtes oẽꝫ intellectũ in obſequiũ chriſti.

Et ait illis. Videbã ſathanã ſicut fulgur de celo cadentẽ

R Ecce Redeũtiũ ſm relatõeꝫ factã eruditõ. Hec aũt eruditio diuidit̃ i ptes Tres. In q̃ꝝ Prima dat Eruditõeꝫ cauẽde ↄ ſuboꝛtã d ptãte Elatõeꝫ In Scda De bonis factꝫ agit gr̃aꝝactõnem. In Tertia Magna laude extollit bonoꝝ a deo pceptoꝝ ꝟtutẽ. In daꝝ Pria Tria facit. Prio eniꝫ Ois ptãtis collate diſcipul' oñdit originẽ ne glorient̃. Scdo oñdit In ptãte pcepta nõ ẽẽ gaudendũ ne inflent̃. Tertio oñdit In q̃ ſm verã ↄſciam eſt gaudẽdũ: vt ad oẽm internũ bonuꝫ edificent̃. In Prio hoꝝ adhuc duo ſunt pagphi. In q̃ruꝫ Prio Caſus ſathane ꝑpẽ elatõnẽ: ſe notat eſſe cũ pñe approbatorẽ.ꝛ cãm efficientẽ: ꝑpter malũ meritũ. In Scdo Ptãtis accepte ſe notat autoꝛeꝫ. De Prio dr [Videbã] Et tãgit Quinq3. Caſus approbatõeꝫ. Cãm. Moduꝫ.ꝛ Q̃ꝫ.ꝛ In q̃d cecidit. Approbatio caſus tãgit̃ cũ dr [Videbã] Viſus eñi filij: approbatio ẽ iudicij pr̃is: quĩ tñ ſecũ iudicat. Videõ ei iniq̃tatẽ illi⁹: pat̃ iudicauit eẽẽ caſurũ: q̃d ſecũ ꝛ fecit ꝛ iudicauit fili⁹. Abac.i. Mũdi ſr̃ oculi tui ne videas malũ: ꝛ reſpicere ad iniq̃tatẽ nõ poterꝫ h̃ eſt dictu Mũdi ſunt ocli tui: ne approbãdo videas malũ. Et ideo deijcis oẽm q̃ male operat̃.ꝛ reſpicere bñplaciti oclo (qui (al's q2) beneplacitũ viſum ſepe ad id q̃d placet reducit) nõ poteris. ad iniq̃tatẽ. Sꝫ pon⁹ viſu auerſo condẽnas ſtati: vt oꝛta eſt iniq̃tas. Et ideo viſus eſt dñi ſup caſum iniq̃tatꝫ. q2 ille placet. iniq̃tas aũt videt̃ auerſo viſu. In ꝟbo aũt [Videbam] notãt̃ Tria. Eternitas filij. Preſentia.ꝛ Approbatio caſus. Eternitas q̃dem ꝛ pñtia notant̃ in ↄſignificato. q2 eſt p̃teriti impfecti ꝟbũ.ꝛ in p̃terito q̃deꝫ notat̃ eternitas. in impfecto aũt q̃d includit pñs nunc: notat̃ pñtia Vñ ſenſus ẽ. Ante h̃ fui: ꝛ pñs tũc aderã. In ſignificato aũt ꝟbi notat̃ Caſus approbatio.ꝛ Bñplacitũ. De Prio Prouer.viij. Ab eterno ordinata ſum p̃mogenita añ oẽm creaturã. Eccl.xxiiij. Oꝛdinata eñi eſt oꝛdie gñatõis ꝟbi: q̃d facta ſr̃ oia ad creature pductõꝫ: q̃ facta eſt p ꝟbũ. ſic eſt oꝛdo cauſe ad cauſatũ. De Preſentia ſui ad caſũ dr̃ Ibideꝫ Prou.viij. Qñ p̃parabat celos aderã. De Approbatõis bñplacito Ibidẽ Cũ eo cõponẽs oia. Oia eñi ↄpoſuit ꝛ nihil ioꝛdinatũ reliq̃t: qñ etiã ſuperbiã celi p̃cipitauit ꝛ i bonũ oꝛdiauit [ſathanã] q̃ aduerſari⁹ interptat̃. Et in h̃ notat Cãm caſus: q2 deo aduerſabat̃. Eſa.xiiij. Similis ero altiſſimo. Zacha.iij. Sathan ſtabat a dextrꝫ e⁹ vt aduerſaret ei. Ab initio ei ſe de ptãte ſibi tradita erexit: ꝛ aduerſari deo cepit. Et id Hiere.lj. dr̃. Mons peſtifer q̃ coꝛrũpit gẽtes. q2 ab initio ſe eleuauit ꝛ gẽtes coꝛrumpere nitebat̃: vt deo ↄtra ſentirẽt. Jo.viij. Ille erat homicida ab initio ꝛ i ꝟitate nõ ſtetit. q2 meñdax ẽ ꝛ pr̃ ei⁹. Hec igr̃ ſupbia cã eſt caſus. p̃s.xxxv Non veniat mihi pes ſupbie.ꝛ man⁹ pctõis non moueat me. ibi ceciderũt q̃ opant̃ iniq̃tatẽ [ſicut fulgur] Ecce Mod⁹ cadẽdi. Et notant̃ Tria. Velocitas. Expulſio.ꝛ Forma lũis. Velocitas: q2 velocit' cadit.ꝛ id ſubito ſtati datõe ↄcepta cecidit. Eſa.xiiij. Quõ cecidiſti lucifer q̃ mane oꝛiebarꝫ: cecidiſti i terrã. Q.d. Dũ adhuc mane oꝛiebarꝫ cecidiſti. Eſa.xxxviij. Dũ adhuc oꝛdirer ſuccidit me Expulſio (al's Expulſio) q2 fulgur: cũ ipetu cadit: violẽtia ↄtra nature q̃ in loco dñat̃) expulſum. Ps.v. Scdm multitudinẽ ipietatũ coꝝ expelle eos: qm̃ irritauerũt te dñe. Eſa.lxiiij. Iniq̃tates nr̃e q̃ſi ventus abſtulerũt nos. Fulgur eñi expellit̃ frigoꝛe ꝛ humoꝛe loci ꝛ nubis ex q̃ cadit: cũ ipetu venti. Et ſic ↄtrio iudicio dei: ꝛ optimis volũtatib ſctõꝝ angeloꝝ.ꝛ conatib ad cõfoꝛmitatẽ iuſtitie ꝛ volũtatis diue: expulſus ẽ diabol⁹. Et h̃ Petr⁹ vocat rudentes detrahentes ſathanã.ij. Pe.ij. Si de⁹ angelis peccantib nõ pepcit: ſed rudentib inferni detractos in carcerẽ tradidit cruciãdos. Lumẽ aũt micans notat̃ in h̃ q̃ ſplẽdoꝛẽ nafaliũ cadẽs nõ amiſſit: ſic nec fulgura. Et h̃ ſplẽdoꝛe aliq̃n vtit̃ ad deceptionẽ.ij. Coꝛ.xj. Ipſe ſathanas trãſfigurat ſe i angelũ lucꝫ. Hoc aũt ſplendoꝛe in malũ ſic dixim⁹ abutit̃. Et ꝑpẽ hũc: lucifer. Eſa.xiiij. noiat̃ [De celo] Ecce vñ cecidit q2 de celo. h̃ ẽ: de decoꝛe ſũmo celeſti. Et ideo Eze.xxviij. dr̃ Signaculũ ſimilitudinis: plen⁹ ſapia ꝛ pfectus decoꝛe in delitijs padiſi dei fuiſti: ois lapis p̃cioſus opimentũ tuũ. Quo eñi ſilitudo dei pfundi⁹ fuit in eo impſſa p̃ ceteris: eo magꝫ ſignaculũ ſilitudis dicebat̃. Plen⁹ ſapia i intellectu. Perfect⁹ decoꝛe: i ſplẽdoꝛe nafaliũ ꝟtutũ. Ita q̃ oi lapide p̃cioſo. h̃ ẽ: alioꝝ angeloꝝ decoꝛe videbat̃ oꝛnat⁹ Ab h̃ ḡ cecidit i tenebras: ꝛ lucꝫ ſue globos amiſit. q2 q̃uis etiã aliq̃d decoꝛꝫ retinuit naturalꝫ: tñ hoc in malũ ↄuertit. Et ideo Job.iij. dr̃ Tenebroſus turbo poſſidẽs noctẽ pcti: noctẽ illã tenebroſus turbo poſſideat: ꝛ nõ illuſtretur lumine [cadentem] Ecce Caſus: ꝛ In q̃d cecidit. Cecidit eñi q̃ nõ amplius ſtetit. Apo.xij. Proiect⁹ ẽ draco ille magn⁹: ꝛ angeli ei⁹: ꝛ nõ eſt inuent⁹ loc⁹ eoꝝ amplius in celo. Eze.xxviij. De celo in terrã p̃iecite. Eſa.xiiij In infernũ detraherꝫ ad fundamẽta laci. In quid aũt cecidit notat̃ in cõſignificato participij: q̃d foꝛmat̃ a p̃terito impfecto: ꝛ eſt pñtis ꝛ p̃teriti impfecti tpis. Et notat q̃ caſus ei⁹ q̃ ad terminũ ſp eſt impfect⁹. q2 ſp cadit ꝛ cadet vſq3 i finẽ. Ps.lxviij. Infix⁹ ſum i limo pfundi: ꝛ nõ ẽ ſubſta. Heſt.vj. Añ quẽ cadere cepiſti: ñ poterꝫ reſiſtere ſꝫ cades i ↄſpcũ e⁹. Hec aũt dicta ſenſus ẽ [Videbã

[ſathanā cadentē] ꝛ qui ꝓmo ī celo in ꝯſpectu meo ſtare nō valēs cecidit: nō eſt miꝝ ſi etiā in terra in ꝯſpectu meo ꝛ meoꝝ cadit. Sed tñ cauete. qꝛ elatio que eū deiecit: etiā vos deijceret ſi de cōceſſa vobis ꝑtāte ſuꝑbia vos ꝑ cōſenſum temptaret

Ecce dedi vobis poteſtatē calcandi ſuper ſerpentes ꝛ ſcorpiones ꝛ ſuꝑ omnē virtutē inimici: ꝛ nihil vobis nocebit. Veruntñ ī hoc nolite gaudere: qꝛ ſpirit⁹ vobis ſubijciuntur. Gaudete autē ꝙ nomia veſtra ſcripta ſunt in celis

S Sic ꝯtinua. Non eſt miꝝ ſi demonia vob̄ ſubijciunt̄: qꝛ Ego ꝓmus ſū ꝓcipiator ſathane. Ecce ꝑtātem. ꝛ ideo in ꝯſpectu veſtro ſtare nō pt. Pſ. xc. Cadent a latere tuo mille: ꝛ decēmilia a dextris tuis. Dicit aūt ꝓncipalr̄ Quattuor. Cōicatam diſcipul' ꝑtātem. ꝛ Determiat in Specie ſuꝑ qd hāc ꝑtātem acceꝑint. ꝛ Tertio ex ill' infert ī Gñe ſuper oēm inimicū eos ꝑtātē accepiſſe. Quarto āt Quo ad quid ꝑtātem acceperint explanat. De Pžio dič Tria. Collationē. Collatā ꝑtātē. ꝛ Modū vtēdi ꝑtāte collata. Collatio notat̄ in h̄ ꝙ dr̄ [Et ecce dedi] qꝛ nihil boni habetꝭ niſi a me. ꝛ a p̄re ꝛ ſpūſancto datū vob̄. j. Coꝛ. iiij. Quid habes qđ non accepiſti. Si aūt accepiſti qd glorjarꝭ q̄ſi non acceperis? Eph. iiij. Dedit dona hoib̄. Heſter. ij. Largit⁹ eſt munera iuꝝ magnificentiā ꝓncipalē. Inter cetera aūt dona Ptās ſuꝑ ſuꝑiorē naturā nō habet̄ ab inferiori niſi data a deo. Et ideo ꝑtās ſigna faciēdi ꝛ demones expellendi nō niſi a deo hr̄i pōt. Rho. xiij. Non eſt ptās niſi a deo [ꝑtātem] Poteſtas eſt potētia ſtans: ordine iuris ꝛ rōis. Sic ci eſt ptās diſcipuloꝝ ꝛ miniſtroꝝ eccľie. Et iō abuti contingeret hac ꝑtāte: ſi nō ordine iurꝭ ꝛ ſm rōnē q̄ vtat̄. Sicut vſi ſunt diſcipuli. j. Coꝛ. ix. vt nō abutar ptāte mea in euāgelio. ij. Coꝛ. xiij. ſm ꝑtātem meā quam dedit mihi dñs in edificationē ꝛ non in deſtructionē vr̄am. Et in h̄ differt Ptās a Potentia. Et hec eſt cā ꝙ Ptās nūq̄ȝ eſt paſſiua. Potentia āt Quedā eſt Paſſiua. ꝛ Quedam Actiua. Nec eſt etiam cā ꝙ Ptās q̄ntūcunq; ſit magna: nō timet̄ ab eo q̄ bñ agit. Rho. xiij. Vis nō timere poteſtatē: bonū fac ꝛ habebis laudeꝫ ex illa. Vñ ꝙ quidā Succeſſores Aploꝝ ꝛ Vicarij chr̄i cōterunt ꝑtāte ſua bonos: ꝓ certo non hñt a cōceſſa ſibi ꝑtāte: ſed poti⁹ a diaboli furoꝛe ꝛ indignatiōe.

Modū aūt vtēdi ꝑtāte ꝯ malum dr̄ [calcādi] Et in h̄ Duo notant̄. Qui eñ calcat: fine q̄deꝫ corporis tāgit: ꝛ toto corꝑe ꝓmit: ꝛ toto pondere. Ita ꝛ diſcipli chriſti: fine. hoc eſt intētione q̄ preſtituit operi finē ſathanā tangūt. ſed tota opis ꝟtute ꝓmunt. ꝛ ideo conterūt. Gen. iij. Ipſa cōteret caput tuū: ꝛ tu inſidiaberis calcaneo ei⁹. Mal. iiij. Calcabitis ipſos cū fuerint velut cinis ſub pedib̄ veſtris. Judič. v. Cōculca aīa mea robuſtos. Rho. xvj. Dñs cōculcabit ſathanā ſub pedib̄ veſtrꝭ velociter. Niſi eñ toto pondere ꝓmat: tortuoſus elabitur ſerpens. Et ideo calce premend⁹ eſt. Judi. v. Voluebat̄ ante pedes ei⁹: ꝛ iacebat exanimis ꝛ miſerabilis [ſuper ſerpētes ꝛ ſuꝑ ſcorpiones] Tangit Duas in Specie ꝟtutes inimici ſathane. Serpēs aūt a ſerpēdo dictus: ꝓncipio ſui corꝑis. h̄ eſt ore nocet. ꝛ ſic ſe totū intrabit paulatim ſerpendo. Scorpio aūt ꝓncipio vult⁹ ꝛ ore blandit̄: ꝛ cauda infigit aculeū in eū qui innitit̄ ſuꝑ ipꝫ. Et ita facit diabol⁹. In apertꝭ eñ tentatōnib̄ maloꝝ: ſtatim dentes figit ꝛ venena diffundit: donec ſe totū intrabat in ꝑfectā hoīs poſſeſſionē. In occultis aūt tentatōib̄ inſidiando circūuolat: ꝛ ſuadendo blandit̄: ꝛ ꝓmittendo decipit: donec hoiem ſibi inniti ſentit. ꝛ tūc in fine pungit. ꝛ venena deceptōis infundit. De Pžio dr̄ Pſ. xc. Suꝑ aſpi. ꝛ baſiliſcū am. ꝛ cōcul. leo. ꝛ dra. Que ſunt diuerſitates ꝑcate in morſu ſerpētis. De Scđo Ezech. ij. Subuerſores ꝛ increduli ſunt tecū: ꝛ cū ſcorpionibus habitas. Ad lr̄am tñ iſta cōpleta ſunt in quibuſdā ſctis. Unde Mar. vl. Serpētes tollent [et ſuꝑ oēm virtutē inimici] Inimic⁹ hic dr̄ diabolus: q̄ ſemꝑ ad deū ꝛ ad hominē agit inimiciciās. Mat. xiij Inimicus hō hoc fecit. Virtus eius dicit̄ omē illud ꝑ quod pt ꝯſummare maliciā ſuaꝫ in nocēdo: inq̄ꝫtum cōcedit̄ ſibi ꝑtās a deo. Sicut ſūt venenoſa aīalia: ꝑ que ledit Aliqñ corꝑa. Sič precipiēte dño Nūe. xxj. Immiſit ignitos ſerpentes in caſtra filioꝝ iſrľ. h̄ eſt calidū valde venenū habētes. Aliqñ in generib̄ tētationū accipit hanc virtutē. Job. xl. Virt⁹ eius in lūbis eius: ꝛ fortitudo e⁹ in vmbilico vētrꝭ eius. Et in q̄cunq; ſummū ſue malicie ꝯſtituit diabol⁹: in hoc ꝑtātem chriſt⁹ dedit ſuis. Et in h̄ verificauit qđ in ꝓma Canoñ. Joānis. iij. dr̄. In h̄ apparuit fili⁹ dei vt diſſoluat opera diaboli. Sic etiā intrauit ī domū fortꝭ ꝛ alligauit eū: ꝛ oīa vaſa nocumentoꝝ ei⁹ diſtribuit in quib̄ cōfidebat. Matth. xij. ꝛ Lu. xj. Sic ꝫ dedit diſcipulis poteſtatē ſuꝑ oēm ꝟtutem inimici. Deut̄. xxxiij. Eijciet a facie tua inimicū tuū: dicetq; cōterere [et nihil vobis nocebit] Ecce ī Quantū diſcipuloꝝ ꝑtās ē ſupra ꝟtutē inimici. qꝛ Uſq; ad hoc ꝙ nihil eis noceat: Quinpoti⁹ ꝙ exercende eoꝝ ꝟtuti ꝓficiat. j. Coꝛ. x. Fidel' de⁹ qui nō patiet̄ vos tentari ſupra id qđ poteſtis: ſed faciet etiaꝫ cū tentatiōe ꝓuentū vt poſſitꝭ ſuſtinere. Btūs Bern. Jocundū plane iudicium: vt ille iniqu⁹ omniū humilium malleator: fabricet eis inuitus coronas ꝑpetuas: dum oēs tentat: ꝛ ab oīb̄ ſuperat̄. Eſa. xj. Suꝑ foramina aſpidis: et in cauerna reguli q̄ ablactat⁹ fuerit manū ſuā mittet. Nō nocebūt ꝛ nō occident in vniuerſo mōte ſancto meo. qꝛ repleta ē terra ſciētia dñi. Mons dñi: eſt excelſum ſanctitatis miniſtroꝝ eccľie ꝛ diſcipuloꝝ chr̄i. Hi ſūt ꝑfecti: iandudū ablactati. Qui ſič dr̄ Heb. iiij. Intermiſerunt inchoatōis chriſtiane vite ſmones: ꝛ ad ꝑfectionē eius iam ſe trāſtulerūt. Illi ſunt eñ qui repleti ſunt ſcia ꝛ ꝟtutib̄ diuinis. ꝛ ideo ꝟtus inimica nihil eis nocere poterit. Incipiētes aūt paruuli ſunt: ꝛ indigent lacte. Eſa. xxviij. Quē docebit ſciam: ꝛ quē intelligere faciet auditū: auulſos a lacte. pulſos ab vberib̄. Heb. v. Facti eſtis q̄b̄ lacte opus ſit ꝛ nō ſolido cibo. Perfectoꝝ autē ē ſolid⁹

tibus eoꝝ qui ꝑ ꝯſuetudinem exercitatos hn̄t ſenſ
ſus ad diſcretionē boni ꝛ mali⌊ verūtm̄ i hoc
noli gau.⌋ Ecce Eruditio cautele ꝯ p̄ſtātē delecta
tionē: qꝛ Gaudere de p̄ſtāte vanū eſt. ꝛ eo ip̄o vir⁹
inimici p̄ualere incipit ꝯ gaudentē. Hiere. ix. Hec
dicit dn̄s. Nō gloriet̄ ſapiēs in ſapiā ſua: ꝛ nō glo
rietur diues i diuitijs ſuis: ꝛ nō glориet̄ fortꝭ i for
titudine ſua: ſed in h̄ glориet̄ q̄ gloriat̄: ſcire ꝛ noſſe
me. Jn p̄ſtāte ḡ nō eſt gaudendū. Et h̄ eſt ꝙ dr̄⌊ qꝛ
ſpūs maligni ſubijciunt̄ vobis⌋ ad cedendū
ab obſeſſis ad vr̄m imꝑiū. qꝛ hoc etiā mal' aliqn̄ cō
cedit̄. Mat. vij. Multi dicēt mihi in illa die dn̄e.
Nonne in noīe tuo ꝓphetauim⁹: ꝛ in noīe tuo de
monia eiecim⁹: ꝛ i noīe tuo v̄tutes m̄ltas fecim⁹:
ꝛ ego iurabo illis: qꝛ nunq̄ȝ noui vos. Hoc eīm eſt
inuocatiōis noīs diuini ꝛ nō v̄ꝛm. Ezec. xxxvi. Nō
ꝓpter vos ego faciā filij: notū ſit vob̄: ſed ꝓpter no
men meū. Nolite ḡ gaudere in eo qd̄ veſtrū nō eſt
meritū. qꝛ h̄ eſt vanū⌊ Gaudete aūt ꝙ nomīa
vr̄a ſcripta ſunt⌋ in libro vite⌊ in celis⌋ Ecce
Jn q̄ gaudendū eſt. Dicit āt Duo. Ɑ ſcȝ Gauden
T dū. ꝛ Jn q̄ gaudendū. Ɑ Gaudendū dr̄⌊ Gau
dete aūt⌋ Eſaie. lj. Leticia ſempiterna ſup capita
eoꝝ. gaudiū ꝛ leticiā obtinebūt. fugiet dolor ꝛ ge
mitus. Eſa. lxvj. Letamini cū hierl'm: ꝛ exultate i
ea oēs qui diligitꝭ eā. Gaudiū eīm illō eſt diffuſio
animi in ꝯceptiōe ſūmi ꝛ eterni boni q̄ fruendū eſt
in celo⌊ ꝙ noīa⌋ Ecce De quo ꝛ Jn q̄ eſt gauden
dū. Et tāgit quid de nob̄ notū eſt. ꝛ Qualr̄ ꝯfirma
tū per ſcriptū. ꝛ Jn q̄ ſcriptū. ꝛ ibi (al'r vbi) repoſi
tū. Primū tāgit cū dr̄⌊ noīa veſtra⌋ ꝑ q̄ noticiā
nob̄ fecim⁹. Hec aūt noīa ſunt q̄b⁹ ſcōs gr̄atiōe q̄
ex dō ē noīamur. j. Canoñ. Jo. iij. Videte q̄lē chari
tatē dedit nob̄ de⁹ vt filij dei nominemur ꝛ ſim⁹.
Jn his diuinis noīb⁹ noti ſum⁹ in cel'. Exo. xxxiij.
Jnueniſti eīm grām corā me: ꝛ te ip̄ȝ noui ex noīe.
Hinc eſt ꝙ Nūe. xvj. ꝓceres ſynagoge ex noīe vo
cabant̄. Hinc eſt etiā ꝙ q̄buſdā magnoꝝ merito
rū ꝛ ſingulariū priuilegioꝝ a deo noīa ſꝫ mutata.
Geñ. xvij. ꝛ Geñ. xxxij. Scōꝫ eīm ꝙ actib⁹ diuis i
celo ſe notos faciūt: ſic noīant̄. ꝛ dij ꝛ deoꝝ filij vo
cant̄ vt dr̄ Diony. Pſ. Ego dixi dij eſtis ꝛ filij ex
celſi oēs. Scripta ſꝫ aliqn̄ ꝑ p̄ſentē iuſticiā. Et hec
ſcriptura delebilis ē. Apo. iij. Tene qd̄ habes: ne ali
us accipiat coronā tuā. Pſ. lxviij. Deleant̄ de li
bro viuentiū: ꝛ cū iuſtis nō ſcribant̄. Aliqn̄ āt ſcri
bunt̄ per p̄deſtinatā ad grām iuſticiā. Et nō delen
tur. Apo. iij. Qui vicerit veſtiet̄ veſtimētis albis. ꝛ
nō delebo nomē eius d̄ libro vite. ꝛ ꝯfitebor nomē
eius corā p̄re meo ꝛ corā angelis ei⁹. Hec aūt ſcri
ptura nō eſt niſi imobilitas recedēdi a lūie noticie
diue⌊ in libro vite⌋ Tāgit Jn q̄ ſcripta ſꝫ noīa.
h̄ eſt: in libro vite. Liber aūt dr̄. qꝛ imobiliter cōti
net: ꝛ clare rep̄ſentat noīa ſcōꝝ. Vite aūt vocat̄. qꝛ
ꝛ viuūt q̄ in eo ſcripti ſꝫ. Et ipſe Liber: q̄ eſt noticia
dei ꝑpetue vite: eſt radix imortalitatꝭ. Et qꝛ imobi
liter cōtinet ꝛ clare rep̄ſentat. ido vocat̄ liber moni
menti. Mal'. iij. Scrip̄t⁹ eſt liber monimēti corā ti
mentib⁹ deū ꝛ cogitantib⁹ nomē eius. Qꝛ aūt vi
tam influit eternā: ideo dicit̄ liber vite. Eccī. xxiiij.
Hec oīa liber vite ꝛ teſtamētū altiſſimi ꝛ agni
tio veritatꝭ. Sic ḡ vocat̄ Noticia dei: liber vite. Hec

autē noticia qꝛ eterna eſt: dr̄ Aliqn̄ Predeſtinatio.
Et ſic Noticia p̄deſtinatiōnis: dr̄ aliqn̄ liber vite.
Apoc. xx. Alius liber apertus eſt: qui eſt vite. ꝛ iudi
cati ſunt mortui ex his q̄ ſcripta erāt in libro. Quia
Predeſtinātis noticia nō tm̄ eſt de ꝑſonis ſaluan
dis: ſed etiā de meritꝭ grē: ꝛ de p̄mijs glē. vt dr̄ Au
guſt. in Lib. De Predeſtinatōne ſcōꝝ. Predeſti
natio eīm eſt p̄paratio grē in p̄ñti: ꝛ glīe in futuro.
Unde ꝛ Moyſes qꝛ in h̄ libro ſcribi nō poterat ꝑ
meritū Ducis (qꝛ Niſi ꝓplus eſſet cui ducatū p̄be
ret) dixit Exo. xxxij. Aut dimitte eis hanc noxā: aut
dele me de libro vite quē ſcripſiſti. Q. d. Si non di
mittis noxam: delebis in deſerto multitudinē. ꝛ
per ꝯñs ego meritū Ducꝭ nō habebo. ꝛ ſic delebis
me quo ad meritū Ducis. Et qꝛ h̄ non facies: ido
noxā dimitte. Jn iſto libro nō ſcribunt̄ mali Cū eī
nomē qd̄ inſcribit̄ ſūptū ſit ex noticia meritoꝝ grē
ꝛ ipſi tale nomē nō habeāt: nō p̄nt ſcribi i libro no
ticie diue. Quāuis eīm noſcat eos de⁹: tm̄ h̄ non eſt
noticia approbatōis. Sꝫ ſimplicis viſionis. q̄ re
probando alta a longe cognoſcit: auertēs ſe ꝑ indi
gnatōnē ab eis. Eze. xiij. Jn ꝯſilio ꝓpli mei nō erūt:
ꝛ in ſcriptura domus iſrl' non ſcribent̄. Jſti eīm qꝛ
ſtatuerūt oculos ſuos declinare in terrā: ſunt: de q̄
bus dr̄ Hiere. xvij. Recedētes a te: in terra ſcribē
tur. qꝛ dereliquerunt venā aquaꝝ viuentiū dn̄m.
Hic eſt igit̄ Liber vite. ꝛ hac de cauſa ſic vocatur.

Sunt tm̄ ꝛ alij Libri qui erūt in iudicio. Sicut
Corda ſcōꝝ viroꝝ: q̄ cōtemplādo veritatē dei: in
ſcriptas in corde ſuo habēt leges ꝛ iuſticias diui
nas. Et ꝑ illas in iudicio q̄liber videbit q̄re ſaluat̄
ꝛ quare dāmatur. Dañ. vij. Libri apti ſꝫ. Et prece
dit Jbidē: Judicium ſedit. Jn cordib⁹ ḡ ſcōꝝ ſcri
ptū eſt vnde quiſq̄ȝ damnet̄ vel ſaluat̄. Pſ. cxlix.
Ut faciāt in eis iudiciū cōſcriptū. glīa hec eſt oīb⁹
ſanctis ei⁹. Et iſte Cōſcientie ſic legib⁹ diuis inſcri
pte: aliqn̄ etiā dicunt̄ libri vite. qꝛ exemplata quē
dam ꝛ ſigillata ſꝫ: ad primū ꝛ p̄ncipalē librū vite.
Aliqn̄ etiā Liber Sacroꝝ diuinoꝝ dr̄ liber vite:
ꝓter viā vite quā docet Apoc. v. Vidi in dextra ſe
dentis ſup thronū libꝝ ſcriptū intus ꝛ for': ſigna
tum ſigillis ſeptē. Que ſunt Sacramēta Natiui
tis: Baptiſmatꝭ: Paſſionis: Deſcēſus ad inferos
Reſurrectōis: Aſcēſionis: ꝛ Judicij. Quo iudicat
viuos ꝛ mortuos. Hic eīm liber etiam eſt Noticia
diuina: ſcḋm p̄finitionē ſui ꝯſilij: explicās cōgruis
temporib⁹ ea q̄ cōpetunt ſingulis Sacris. Et iſte
eſt liber de quo dr̄ Eſa. viij. Sume tibi libꝝ gran
dem: ꝛ ſcribe in eo ſtilo hoīs. Ex his ḡ patet q̄d ſit
Nomen ſcriptū eſſe in libro vite. Pſ. cxxxviij. Jn
libro tuo oēs ſcribent̄ dies formabunt̄. qꝛ oēs in
luce ſcribunt̄ eternas. Et ido Nee. vij. Qui ſcriptu
ram genealogie ſue inter ſcōs nō inuenerūt: ſepa
rati ſꝫ a ꝓplo dn̄i in cel' vbi ſcriptura ē hereditatis i
marceſſibil'. j. Pe. j. Jn hereditatē icorruptibilē et
incōtaminatā cōſeruatā in cel'. Celū eīm imarceſſibi
le ē: in q̄ ſedes (al'r filꝰ) dei eſt. Alij āt i terra q̄ a dō
ꝯculcat̄: ſcribūt̄. Pſ. xlviij. Vocauerūt noīa ſua in
terris ſuis. Eſa. lxvj. Celū mihi ſedes ē: ꝛ terra ſca
bellum pedū meorum.

Jn ipſa hora exultauit in ſpiri

tuſancto: ⁊ dixit. Confitebor tibi
dñe pater celi ⁊ terre q abſcōdiſti
hec a ſapientib⁹ ⁊ prudentibus: ⁊
reuelaſti ea paruulis. Etiã pater:
quoniã ſic placuit ante te. Om̄ia
mihi tradita ſunt a patre meo. Et
nemo ſcit quis ſit filius niſi pat̄. ⁊
quis ſit pater niſi filius: et cui vo-
luerit filius reuelare

V Tangit Gratiarũactionẽ de bonis que a patre
ſummo collata ſunt diſcipul'. Tangit autẽ Tria.
Bona collata. ⁊ Cauſam collatõis. ⁊ Modũ. In
bonis aũt collatis tãgit Tria. Modũ ſcʒ gratias
agentis. Moduʒ grãrumactiõis. ⁊ De q̃ gratias
agit. Circa Modũ grãs agẽtis tangit Duo. Tem
pus ſcʒ. ⁊ Modũ. Tẽpus tangit cũ dr̄ [In ipſa
hora] Mat. xj. In illo tp̄e reſpondẽs ieſus dixit.
Tẽpus enĩ illud ⁊ hora fuerũt: qñ intima p̄ris no
ticia de reuelatiõe Sacramẽtoꝝ fidei: ceperunt ꝑ
filiũ corã diſcipulis pateſcere clare ⁊ intelligi. Ioã.
xvij. Ego te clarificaui ſuꝑ terrã. opus ↄſummaui
qđ dediſti mihi vt facerẽ. Tũc enĩ ↄſummatuʒ eſt
qđ dicit̄ Mat. xvij. Velum tẽpli ſciſſum ẽ: ⁊ apte
viſa ſunt q̃ velata fuerũt. Apoc. xj. Apertũ eſt tem-
plũ dei in celo: ⁊ viſa eſt arca teſtamẽti ei⁹: in tem-
plo eius. Templor aꝛ nõ eſt in vſu: niſi in cõpoſi-
tis. Cõtemplor aris. ⁊ ab hoc diriuat̄ templũ: in q̃
cõtemplandũ eſt. Apertũ eſt aũt tẽplum qñ ſe con-
templabilẽ p̄buit diua ꝟitas. Et tũc viſa eſt arca:
cõtinẽs om̄ia ſecreta ſacra dei: qñ pater ꝑ filiũ pa-
tefecit ſua ſecreta diſcipul'. Vñ enĩ fili⁹ dr̄ arca: in
quo ſunt oẽs theſauri ſapie ⁊ ſciẽtie dei abſcõditi.
Hec g̃ hora lucis eterne fuit Qñ lux diuina: tene-
bras humanas illumiauit. Pſal. xvij. Deus me⁹
illumina tenebras meas. Tunc fecit candor lucis
eterne: qđ Sap. vij. ſcriptũ eſt. Per natões in ani-
mas ſctãs ſe transfert: amicos dei ⁊ ꝓphetas cõſti
tuit [In ipſa ergo hora] q̃ ſic ſecreta pater diſci
pulis patefecit [exultauit in ſpũſancto] cõce-
pto bono diſcipuloꝝ Qđ ſpũſſanctus inſpirauit.
Spũs enĩ ſanct⁹ ſuus (ab iño ꝓcedẽs) ſpũs ẽ Qui
gaudiũ fecit chriſto hoi: infundẽs ſe ꝑ lucẽ reuela-
tionis diſcipulis. Hec aũt exultatio: vite eterne re
fectio eſt: ⁊ delitie. Rho. xiiij. Nõ eſt regnũ dei eſca
⁊ potus: ſed iuſticia ⁊ pax ⁊ gaudiũ in ſpũſancto.
Hic autẽ ꝓprius modus eſt grãs agentis. q: In
leticia donoꝝ ꝑceptoꝝ: gratie agunt̄ Eſa. lxj. Gau
dens gaudebo in dño: ⁊ exultauit aĩa mea in deo
meo [et dixit] Ecce Modus grãrũactiõis. Duo
autẽ tangit. Modũ ↄfeſſionis. ⁊ Cui confitendũ
eſt in grãrũactiõe. Modus cõfeſſionis tangit̄ qñ
dicit [Confiteor] h̄ eſt: ex toto corde ⁊ omnib⁹ q̃
intra me ſũt fateor [tibi] bona tua in te refundẽs.
Eccs. j. Ad locũ vnde oriunt̄ flumina reuertunt̄ vt
iterũ fluant. Hec enĩ eſt Cõfeſſio grãrũactionis ⁊
laudis. Pſal. cxvij. Confitemini dño qm̄ bonus:
qm̄ in eternuʒ miſcdia eius. Eſa. lxiij. Miſeratio-
nũ dñi recordabor: laudeʒ dñi ſuper omnib⁹ que
reddidit nobis dñs. ⁊ ſuꝑ multitudinẽ bonorum
domus iſrl'. que largitus ẽ eis. ij. Coꝝ. ix. Gratias
ago deo ſuꝑ inenarrabili dono eius. Eſt tamẽ etiã
Confeſſio peccati in pnia. Confeſſio ꝟitatis in p̄di
cationis doctrina. De quib⁹ alibi dcm̄ eſt. Sʒ iſta
eſt gratiarũ actione ↄfeſſio laudis. Eccĩ. li. Cõfite-
bor tibi dñe rex. ⁊ collaudabo te deũ ſaluatorẽ me-
um [tibi] Propter diſcretionem: ponit ꝓnomen
[tibi] q: j. Timo. j. Soli deo honor ⁊ glĩa. Eſaie.
xlij. Gloriã meã alteri non dabo. Propt̄ altitudi-
nem ⁊ poſſeſſionẽ diuitiaꝝ: pulcroꝝ ⁊ bonorum
veroꝝ dr̄ [dñe] Rho. x. Dñs oĩm diues in om̄es:
qui inuocãt illum. In h̄ enĩ eſt Dñs oium: q: pre-
latus eſt omnib⁹. Diues aũt in om̄s: qui inuocãt
illum: q: perfecta poſſeſſio oĩm pulcroꝝ ⁊ bonorũ
veroꝝ eſt apud ip̄m. j. Coꝝ. j. In omnib⁹ diuites
facti eſtis in illo. Et ex his diuitijs effudit dona ĩ
diſcipulos. de quib⁹ hic filius grãs agit. Eph. iij.
Flecto genua mea ad deũ: ex quo om̄is paternitas
in celo ⁊ in terra nominat̄: vt det vob ſm̄ diuitias
glorie ſue: ꝟtutẽ corroborari ꝑ ſpm̄ eius in interio
ri homine chriſtũ. Iſte eſt dñs diues De quo dicit̄
Iaco. j. Dat omnib⁹ abundãter: ⁊ nõ improperat.
Sic g̃ Confiteor tibi dñe [pater] Hoc eſt Ter-
nũ [pater] vnig̃ meus ꝑ naturalẽ ⁊ eternam gene
rationem. ⁊ [pater] diſcipuloꝝ ꝑ adoptionẽ. De
Primo Io. j. Vidim⁹ glĩam eius: gloriã q̃ſi vni-
geniti a p̄re. Ioã. v. Pater meus vſq: modo opat̄:
⁊ ego operor. De Scđo Rho. viij. Dedit nob ſpm̄
adoptionis filioꝝ: in quo clamam⁹ Abba pat̄. De
Vtroq: ſimul Ioã. xx. Aſcendo ad patrẽ meũ ⁊ pa
trem veſtrũ. deuʒ meũ ⁊ deũ veſtrũ [celi ⁊ terre]
Non quidẽ pater vt dr̄ Glo. ſed [dñe] q: Non eſt
pater: eius ad qđ nõ habet ↄformitatẽ imaginis.
Habet aũt conformitatẽ imaginis in eadeʒ ſuba
ad filiũ: ⁊ in diuerſitate ſubſtãtie ad hoiem Et ido
filius dicit̄. Col. j. Imago dei inuiſibil'. Gen. j. dr̄
Homo fact⁹ ad imaginẽ ⁊ ſilĩtudinẽ dei. Celũ aũt
⁊ terra non dicunt̄ facta ad imaginẽ: ſed veſtigia
dicunt̄ diuina. Ioãnes aũt Scotus qui mlta te-
mere ꝓtulit: dicit eum patrẽ celi ⁊ terre: ꝓpter veſti-
gij imitationẽ. Inducẽs hoc quod dr̄ Col. j. Pri-
mogenitus om̄is creature. Non enĩ vt dr̄ diceret̄
p̄mogenitus creature: niſi creatura diceret̄ ſcđoge
nita. Sed hoc nõ ſequit̄. q: Primogenit⁹ non no
tat ibi ordineʒ ad ſcđogenitũ. Sed notat ibi ordi-
nem cauſe generatõis ad exitũ creaturaꝝ in eſſe ꝑ
creationẽ. quia Verbũ genitũ a patre (qđ eſt ratio
creature) in quo eſt vt fiat creatura (Sicut in arte
eſt: vt fiat artificiatũ) eſt cauſa creatõis. Sicut ars
in mente artificis: cauſa eſt vt fiat artificiatũ. Dicit̄
tñ Metaphorice. h̄ genuiſſe. Sed Metaphorice
locutões nõ ſunt extendende. Iob. xxxviij. De cui⁹
vtero egreſſa eſt glacies: ⁊ ſtillas roris q̃s genuit.
Sic igit̄ Confiteor tibi [dñe] omniũ [celi ⁊ ter- X
re] ⁊ in eis contentoꝝ: pater: mei et hois: diuerſa
paternitate [q: abſcõdiſti hec] De Duobus fac̄
mentionẽ. Per Primuʒ non ꝓbat niſi q hec ꝑ ſe
ipſa abſcõdita ſunt. De Secũdo aũt: Confitetur
in gratiarũactõe. De Primo dr̄. q: [abſcondiſti
hec] Hoc eſt: talia feciſti que ſm̄ ſe abſcõdita ſũt.
Inuiſibilia enĩ dei: ſua excellẽtia abſcondita ſunt

ab oculis hoim. Non ꝓpter illoꝝ defectū. Sʒ ꝓpē
defectū oculoꝝ cordiū hūanoꝝ. Sicē fulgoꝛ ſolis:
abſcōditus ē ab ocul' veſpertilionis. qꝛ ꝓpē ſui cla/
ritatē q̄ excellit oclos veſpertilionis: veſpertilio in/
uoluit̃ tenebꝛ[ ]: ⁊ non pt̄ videre lumē: cum tn̄ lumē
ſolis nihil faciat ad h̄ q̄ abſcōdat̃. Sʒ poci⁹ mani
feſtat ſe dare q̄ntū in ſe eſt: ⁊ veſpertilioni ⁊ herodio
equalr̄. Sʒ Herodi⁹ ꝓpē ſui oculi videt lumen
in rota ſolis. Et veſꝑtilio ſui ocl'i defectu: ⁊ obuol
uit̃ tenebris: ⁊ lumē ſolis nec in rota nec i aere lym
pide lucēs videre pōt. Job. xxxvij. Oſtēde nob̄ q̄d
dicam⁹ ei. Nos q̄ppe inuoluimur tenebris. Sic ḡ
[abſcōdiſti hec] lucidiſſima i ſe. maxime tn̄ hec
abſcōdita ſūt ab infirmis ocul' cordiū pctōꝝ infi/
deliū. Qꝛ vt dr̄ Augu. x. Cōfeſſionū. Oculis egris
odioſa eſt lux: q̄ puris eſt amabil'. Eph. iiij. Tene/
bris obſcuratū habētes itellectū alienati a vita dī:
per ignoꝛantiā q̄ eſt in illis ꝓpter cecitatem cordis
ipſoꝝ. Et h̄ eſt qd̄ ſubiungit [a ſapiētib⁹ ⁊ pru
dentib⁹] notās ſapiam ⁊ prudentiā h⁹ ſecli. Eſt
aūt Sapia apud phos: cognitio rerū altiſſimarū
quas difficile eſt hoi ſcire: vt dr̄ Ariſt. in. j. Lib. ſue
Metaphy. Et has res ſuo modo Phi vocāt diui
nas. Prudētia aūt eſt cognitio ꝯferentiū ⁊ vtiliū
hominib̄ in diſpēſatiōe vite: ⁊ dom⁹ ⁊ ciuilitatis.
⁊ Sapia talis nō eſt fidei. Et ſilr̄ Prudētia: nō eſt
habēs ꝯferentiā ad vitā chꝛiſtianā. Et ideo Sapi
entia ē ſtulticia: ⁊ Prudētia eſt inſipiētia quedaʒ.
Abdie. Perdā ſapiētes de idumea: ⁊ prudentiam
de monte eſau. j. Coꝛ. j. Perdā ſapiam ſapientiū:
⁊ prudētiā prudentiū reprobabo. Rho. j. De Sa
pientib̄ h⁹ ſeculi dicit̃ q̄ cū ꝑ creaturas: ⁊ rōnes
creaturaꝝ. cognouiſſent deū. nō ſicut deū gloꝛifi/
cauerūt: ſed euanuerūt i cogitatōib̄ ſuis: ⁊ obſcu/
ratū eſt inſipiēs coꝛ eoꝝ. dicētes eī ſe eſſe ſapiētes:
ſtulti facti ſunt. De Prudentia aūt dr̄ Rho. viij.
Prudētia carnis moꝛs eſt. grā aūt dei: vita ⁊ pax.
Ecci. xix. Non eſt cogitatus bon⁹ prudētia pctōꝝ.
Ab his ḡ [ſapientib̄ ⁊ prudētibus abſcōdiſti hec]
per modū abſcōſionis: q̄ dict⁹ eſt Job. xxiiij. Ipſi
fuerūt rebelles lumini: neſcierūt vias eius. nec re/
uerſi ſunt ꝑ ſemitas illius. Jdō dn̄s fleuit dr̄ Lu.
xix. Qꝛ ſi cognouiſſes. ⁊ tu: Subaudi: fleres. nūc
aūt abſcondita ſunt ab ocul' tuis. Non q̄dem dn̄o
abſcōdēte lucē clariſſimoꝝ donoꝝ ſuoꝝ. ſʒ eis: ob/
uoluēte: tenebꝛ[ ] oculos: vt videre nō poſſit. Aug.
in Primo de Trinitate. Siq̄s alq̄ digito ſolem
oñderit: ⁊ ille lippiēte oclo ſolem nō viderit: culpet
oculi lippitudinē. nō digiti oſtenſionē. Sic ḡ abſ/
cōdiſti hec [a ſapientib⁹ et prudentibus] ni/
hil ad abſconſionē operās: ſed tenebras intellect⁹
eoꝝ ꝑmittens: ⁊ tua luce ꝯfundēs [⁊ reuelaſti]
De h̄ grās agit. qꝛ [reuelaſti] velamē obſcurita/
tis ꝑ grām tue fidei d̄ cordib̄ eoꝝ auferens Pſal.
cxviij. Reuela oclos meos: ⁊ ꝯſiderabo mirabilia
de lege tua dn̄e. ij. Coꝝ. iij. Cū conuerſus fuerit q̄s
eoꝝ ad deum: auferet̃ velamē. Deus em̄ ſp̄ūs eſt.
Nec ē pellis: q̄ per fel piſcis. hoc eſt paſſionis chꝛi
egreſſa ē de ocul' Tobie. Tob. xj [ea] iſta: q̄ tn̄ in ſe
clariſſima ſūt ⁊ ſereno lūie lympida [paruulis]
Qui diminuti ſunt a paruis. qꝛ Hūiliores ſūt ce
teris humilib̄. Illi em̄ reuelationes illuminatio/
num p̄ ceteris humilib̄ accipiunt: q̄ ꝓfundius ſe
humiliāt. Sicut lacune ꝓfundiores plures capi/
unt aquas vt dr̄ Ptolome⁹ phs in ꝓuerbijs ſuis.
Illi em̄ illuminatori noſtro chꝛō ſiliores ſt̄. ⁊ ideo
luminis capaciores. Pſal. cxviij. Declaratio ſmo
num tuoꝝ illūīnat: ⁊ intellectū dat paruulis. Jō
Prouer. ix. dr̄ Sapia. Siq̄s paruulus eſt: decli/
net ad me. His ḡ [paruulis] q̄ eſſi pn̄t: nolūt eē
magni: mirabilia tua ⁊ ſalutaria reuelaſti. Cauſā
aūt h⁹ tāte reuelatiōis. ⁊ q̄ ſola cauſa eſt: dr̄ [Etiā
pater] Sola em̄ volūtas placēs patris hui⁹ rei
cauſa eſt. Dicit aūt circa h̄ Duo. Aſſertionē veritaꝭ
tis. ⁊ Altitudinē cauſalitat[ ]. Aſſertio v̄itatis tan/
gitur cū dr̄ [Etiā pater] q. d. [etiā] in v̄itate ſic
iſta tu ꝑuulis reuelaſti. Nec a ſe hn̄t Nec ab alio
niſi a te. Et hoc qd̄ dr̄ [etiam] aſſertiōis eſt indi/
ciū. Acſi dicat. Uere pat̃: paterno affectu hec feciſti
Sap. xvj. Subam tuā ⁊ dulcedinē tuā quā in fi/
lios habes oſtēdiſti. Exo. xxxiij. Ego oſtēdam tibi
omne bonū. inueniſti em̄ grām coꝛam me [qꝛ ſic
cōplacuit ante te] Complacitū eſt voluntas q̄
tota ſimul pacat̃ in volito. Hec eſt volūtas quam
experiri iubet apl's Rho. xij. Probetis q̄ ſit volun
tas dei bona: ⁊ bn̄placēs: ⁊ ꝑfecta. ſ. Sapere cum
paruul' ad ſobꝛietatē fidei: ⁊ nō plus ſapere q̄ȝ opoꝛ
tet in ebꝛietatē ſapie ſeculi. Nimis em̄ iocundū be
neplacitū eſt dī. q̄d dr̄ Aplꝰs. j. Coꝝ. j. qꝛ nō cogno/
uit mund⁹ per ſapiam ſuā deū: placuit deo ꝑ ſtul/
ticiam p̄dicatiōis: ſaluos facere credētes. Hoc au
tē placitū eſt qd̄ dixim⁹ q̄ hūilib̄: ſe ſibi exhiben
tib̄: tollit velamē: quo reuelatū lumē agnoſcāt. qd̄
turgētes de ſeculi ſapia: cum magis Pharaonis
agnoſcere non pn̄t. Lu. ij. Lumē ad reuelatiōeʒ gen
tium: ⁊ gl'iam plebis tue iſrl'. Et q̄dem h̄ de⁹ omi/
bus parauit. Et h̄ modo veꝝ eſt qd̄ dr̄ Jo. j. Erat
lux vera que illuminat oēm hoieʒ venientē in hūc
mundū. ⁊ tamē non omis hō illuminat̃. qꝛ Soli
paruuli: intellectū ſuū captiuātes in p̄cepta fidei.
percipiūt lumē: quod oib̄ equal'r exhibet̃. qꝛ in ſo
lis ꝑuulis complacitū eſt p̄ri. Judith. ix. Nec ſu
perbi tibi placuerūt ab initio: ſed humiliū ⁊ man/
ſuetoꝝ ſemꝑ tibi placuit deꝑcatio. Jdō dr̄ Aplꝰs
Ephe. iij. Mihi omniū ſctōꝝ minimo data eſt grā
hec. in gentib̄ euāgelizare inueſtigabiles diuitias
chꝛi: ⁊ illūīnare omes. Hoc ḡ eſt bn̄placitū ſpirit⁹
dn̄i: illuminatio paruuloꝝ: ⁊ excecatio ſupboꝝ de
ſe p̄ſumentiū [Oīa mihi tradita] Dicit q̄ pat̃ y.
reuelauit paruul'. Et tāgit h̄ Modū reuelatōnis.
Et tangit Duo. Modū reuelatōis. Et q̄ non eſt
poſſibilis aliq̄s mod⁹ reuelationis: niſi ille ſolus
Mod⁹ eſt. qꝛ Omia tradita ſibi ſunt a pr̄e ꝑ ipm
reuelāda. Et h̄ quod dr̄. Tu q̄dem pater reuelaſti.
quia [omnia] illa reuelata ⁊ edocta a me [mihi
tradita ſunt] ꝑ eternā generationem [a patre]
Sum em̄ lumē de lūie pr̄e. Sap. vij. Candoꝛ luc[ ]
eterne ⁊ ſpeculum ſine macula dei maieſtat[ ]: ⁊ ima
go bonitat[ ] illius. Heb. j. Qui cū ſit ſplendoꝛ glie
⁊ figura ſube illius. Col. ij. In oēs diuitias intel/
lectus plenitudīs in agnitione myſterij dei: patr[ ]
chꝛiſti ieſu: in quo ſunt omnes theſauri ſapie et ſci
entie abſcōditi [Omnia ergo mihi tradita
ſunt a patre meo] ⁊ nihil me latet Sacroꝛum

et Conſilioꝝ diuinoꝝ. Et idō mea doctrina: reue/
latio eſt pr̄is. Jo.vij. Mea doctrina nō eſt mea: ſꝫ
eius q̄ miſit me pr̄is. Siq̄s voluerit volūtatē eius
facere: cognoſcet ex doctrina verū ex deo ſit. Et hꝰ
Augꝰ. quidē pulcrū ponit Simile. Cū em̄ intelle
ctus practicus d̄t ſe in tota ſue artis plenitudine:
tantū eſt in ꝟbo: q̄ʒtū in itellectu dicēte. Et ſic: oīa
que ſc̄ intellectꝰ: tradita ſunt ꝟbo: ꝛ tn̄ habet ea ab
intellectu Et in h̄ ſolo differt ab intellectu. q꜡ ab i/
tellectu eſt. ꝛ intellectꝰ a nullo eſt. Et h̄ quidē verꝫ ē
in Intellectu agēte. Sꝫ i poſſibili ꝛ ꝯtemplatiuo
(qui a reb꜡ accipit qd̄ intelligit) nihil eſt ſile. Sic ḡ
om̄ia tradita ſunt ſibi a pr̄e. Et ſic ſc̄ in eo oēs the
ſauri ſapie ꝛ ſcie patr̄. Et nihil minꝰ habet filiꝰ q̄ʒ
pater. q꜡ Filiꝰ eſt ars ꝛ verbū pr̄is ꝛ imago inuiſi/
bilis ip̄ius: nihil minꝰ hn̄s (vt d̄t Hilariꝰ) q̄ʒ ip̄e:
eandē hn̄s naturā: idem poſſe: idē noſſe: idē velle: ꝛ
idē op̄ari. Idō Jo.x. d̄t. Pater meꝰ qd̄ dedit mihi:
maiꝰ oīb꜡ eſt. Joā.j. Gl'ia eius q̄ſi vnigeniti a pr̄e.
Qui ſicut d̄t Baſilius: gl'iam paternā cum nullo
ſcd̄ogenito diuiſit: ſed totaꝫ integraliter poſſidet.
Phil'.ij. Dedit illi nomē qd̄ ē ſup̄ om̄e nomē. glo.
Amb. q̄ vere deus ſit ꝛ noiet̄: vt in noie ieſu: omne
genu flectat̄ celeſtiū terreſtriū ꝛ infernoꝝ. Nihil ḡ
retinuit qd̄ non tradidit. Et ſic quicq̄d reuelat pa/
tris ē: ꝛ a fontali lūie p̄cedit [Et nemo nouit]
Ecce q̄ nullus modus reuelationis diuinorum
poſſibil' eſt: niſi ille q̄ eſt a pr̄e p̄ filiū. Q̄ aūt dicit
[nemo] Negationē nō facit in genere: ſed ex genꝰ
Ut ſit ſenſus [nemo] h̄ eſt nihil [nouit patreꝫ
niſi filiꝰ] Dictio aūt exceptiua q̄ intelligit̄ in Cō/
iunctōe: excipit reſpectu ſubē: ꝛ nō p̄ſone. Ut ſit ſen
ſus [nihil nouit patrē niſi filius] h̄ eſt: p̄ter q̄ʒ
filiꝰ. h̄ eſt p̄ter ſb̄am filij. Quia ſic: cū ſpūſſctūs ſit
eadē ſub̄a cū filio: etiaꝫ ſpūſſctūs nouit patrē. Sꝫ
dic̄ [niſi filius] q꜡ filiꝰ eſt noticia patr̄. Et eſt re/
currendū ad Sil'e ſup̄iꝰ inductū Q꜡: dicentē In/
tellectū agentē: nihil nouit i plenitudie ſua niſi ver
bū quo d̄t ſe ip̄m. Alia em̄: ſm̄ p̄tem p̄n̄t noſſe (al'r
noſci) Sꝫ in plenitudie ſua: nō noſcit eū niſi ꝟbuꝫ
quo plene d̄t ſe ip̄m. Sic̄ ſi dicamꝰ q̄ mens arti/
ficis non noſcat̄ plene niſi ab arte q̄ eſt ab ip̄a: ꝛ in
ip̄ſa q̄ (al's q̄) noſcit eā in toto ambitu ꝟtutis eiꝰ:
ſꝫ oīa q̄ facere pōt. Sic patrē [q̄s ſit] h̄ eſt: q̄s ſit
i Subalib꜡ oīb꜡ ꝛ Potētialib꜡ ꝛ Scientialib꜡: ꝛ
oīb꜡ Attributꝭ eiꝰ: n̄ nouit [niſi filiꝰ] ꝟbū p̄fecte
demonſtrās ip̄m. Huiꝰ autē ſile (diminutū tn̄ eſt)
q꜡ Sol a Phis: ponit̄ oīm generabiliū pat̄: p̄ lu/
men ſuuꝫ. qd̄ oīm ſtellaꝝ eſt informatiuū. Duplex
ḡ eſt Noticia ſolis Particular'. h̄ eſt ſm̄ p̄ticula/
rem ꝟtutē. Et ſic noſci p̄t a mult̄: tā in celo q̄ʒ i ter/
ra: q̄ lumine p̄ticulari informat. Et eſt Noticia ſol'
in ꝟtute Uli: q̄ oium in ſe hꝫ cām generatōis ꝛ in/
formatiōis: tā in celo q̄ʒ i terra. Et in ꝟtute illa nō
nouit ſolē: niſi lumē indiſtās (al's indiſtant') acce/
ptū in ip̄a tota ſol' anteq̄ʒ egrediat̄ de ip̄o: ſi lumē
illō: grā exēpli: ponamus intellectū ꝛ noticiā hr̄e.
Et ſic eſt ꝟbū filiꝰ in pr̄e: intellectu noſcēs patrē in
om̄i ſua plenitudie nature ꝛ ꝟtut̄. Et tal' eſt h̄ ſen
ſus. Q꜡ illō lumē in pr̄e ſic patrē manifeſtās: ē ver
bū increatū: ꝛ filius pr̄is [Et] ſil'r nēo nouit [q̄s
ſit filius niſi pr̄] q꜡ Ipſe filius eſt p̄fecta ꝛ indi

ſtans ſil'itudo pr̄is. Om̄e aūt qd̄ noſcit̄: ſimili co/
gnoſcit̄. Et qd̄ p̄fecte cognoſcit̄: indiſtāti ꝛ indiffe/
renti cognoſcit̄ ſil'itudine. Et ſic mutua ē cognitio
patr̄ a filio: ꝛ filij a pr̄e: A q̄ nō excludit̄ Spūſſan
ctus. Sꝫ q̄ ſpūs non noiat̄ in iſta p̄fecta noticia ꝛ
mutua: eſt ideo. q꜡ ip̄ſe nō p̄cedit vt Uerbū ꝛ No/
ticia. Sꝫ vt amor cōnectens patrē ꝛ filiū. Multa
aūt his ſil'ia notata ſc̄ de hoc codē ꝟbo Mat.xj. q̄
qn̄ cōiungunt̄ his q̄ hic dicta ſc̄: p̄fectius intelligū
tur. Tn̄ nō dubito q̄n exēpla ſint cōuenientia: q꜡/
uis imp̄fecta. Sic̄ Om̄is creatura in rep̄ſentando
deficit ad creatorē. Siq̄s aūt bn̄ ſcit naturā Intel
lectus agētis ꝛ luminis qd̄ eſt in ip̄o. Qd̄ ſicut dic̄
Phs: eſt vt ars ad naturā (al's materiā) Et ſiquis
bn̄ nouit naturā ſolis: ꝛ lūis qd̄ eſt in ip̄o: ſcit ali/
qual'r q̄liter ſolū ꝟbum filiꝰ: noſcit patrē. ꝛ qualit̄
ſolus paternꝰ intellectꝰ noſcit ꝟbū filiū. Sequit̄
[et cui voluerit filiꝰ reuelare] Hoc mō ē faci
le. Ex inductis em̄ exēplis planū eſt q̄ non eſt reue
latio intellectus niſi p̄ ꝟbum qd̄ ē in ip̄o lūie ip̄iꝰ.
Nec in deo nec in hoie p̄t eſſe alia reuelatio. Sicut
nec ſolis eſt reuelatio aliqua niſi per lumē qd̄ ē in
ip̄ſo. Quāuis aūt ip̄m lumē in ſole exn̄s: in ſe hēat
vnde p̄fecte reuelet ſolē. ꝛ Ars: in intellectu: ſiue ver
bū: in ſe habeat vnde p̄fecte reuelet intellectū: Tn̄
ſm̄ q̄ lumē: a ſole diſtare incipit. ꝛ incidit in id qd̄
format̄ lumie: p̄ticulat̄ manifeſtatio. Et idō oē cui
incidit: non accipit reuelationē ſol': niſi ſm̄ ꝟtutem
particularē. Et ſil'r om̄e in qd̄ p̄cedit ꝟbi manife/
ſtatio: accipit manifeſtationē illā ſm̄ modū poſſi/
bilem ſibi: ꝛ in p̄te: ꝛ nō in toto: cum tn̄ nl'a poſſit
eſſe reuelatio niſi p̄ ꝟbuꝫ. Uel ſol' niſi p̄ lumen. Et
h̄ eſt qd̄ d̄r Jo.j. Deū nemo vidit vnq̄ʒ. Unigenitꝰ
qui ē in ſinu pr̄is ip̄e enarrauit. Nulla em̄ creatu
ra p̄ ſeip̄am vidit deū i plenitudie ſue deitat̄. Sꝫ
ſoli ſplēdori gl'e ſue ꝛ figure ſub̄e ſue: deꝰ notus ē.
Et h̄ p̄cedēs ab ip̄o: enarrauit ſm̄ modū poſſibilē
vniuſcuiuſq̄ꝫ: angeli vel hoīs: hāc reuelatōēꝫ acci/
pientis. Paruul' aūt reuelauit. Et idō h̄ grās agit.
Attēde aūt q̄ hāc reuelatōēꝫ ap'ls.j. Coꝝ.ij. attri
buit ſpūiſctō Ubi d̄t. Nob̄ aūt reuelauit deus per
ſp̄m ſuū. Quis em̄ nouit ea q̄ ſunt hoīs niſi ſpūs
homis: q̄ eſt in ip̄o: Ita q̄ ſunt d̄i nemo nouit niſi
ſpūs dei. Nos aūt nō ſp̄m hꝰ mundi accepimꝰ: vt
ſciamꝰ que a deo donata ſunt nob̄. Sed h̄ eſt ideo
dictū. q꜡ Sicut ſpūs hoīs vehit verbuꝫ: qd̄ eſt in
manu artificis qn̄ op̄at̄: ꝛ vehit ꝟbum in linguam
qn̄ loquit̄. Ita ſpūſſctūs vehit ꝟbum reuelatōnis
diuine in corda hoīm credētiū. Et ſic idē ꝟbū patris
qd̄ reuelat patrem vehit ſpūs. Et ſic reuelatio eſt ꝛ
Patr̄: ſic̄ originis ꝛ autor̄. Et Uerbi: ſic̄ forme
lūis et noticie formal'. Et Spūs ſic̄ aduehētis ꝛ
inſpirātis. Et tn̄ non eſt niſi idē ꝛ vnū ſolū verbū.
Et eo ꝟbū q̄ filius ſiue noticia a pr̄no p̄cedēs intel
lectu p̄ generatōꝫ. Sic d̄t Jo.xvij. Ego te clarifica/
ui ſup̄ terrā. Et Ibidē Manifeſtaui nomē tuū ho
minib꜡ q̄s d̄diſti mihi. Sic d̄r Mat.xxiij. Unꝰ eſt
mgr̄ vr̄ q̄ in cel'ē. Paruul' āt vult reuelare ſic̄ tā d̄i
ctū ē ꝛ nō ſup̄b. Prou.xj. Ubi hūilitas: ibi ſapia.

Et conuerſus ad diſcipulos ſu
os: dixit.

Z Hec eſt pars In qua laudat eos q̄ hm̄oi Reuelationē acceperūt. Tangunt aūt Tria. Mod⁹ dicentis. ⁊ Beatitudo reuelatōꝫ accipientis. ⁊ Dignitas in h̄ priuilegij ſingl'aris. Mod⁹ dicentis tangit per h̄ q̄ dr̄ [Et cōuerſus] In gr̄aꝝ ei actione: totus erat in celū extēſus: totus ad patrē direct⁹. ij. Paral'. xx. Hoc ſolū habem⁹ reſidui vt oculos nr̄os dirigam⁹ ad te. Sꝫ nūc erudiēs diſcipulos ad eos ſe cōuertit: vt exteriori corpis ꝯuerſiōe: interiorē ani intētionē dmōſtraret. ⁊ voꝫ ad eos directa i aures coꝝ forti⁹ ſonaret. Pſ. lxxix. Cōuertere dn̄e aliquantulū: ⁊ dep̄cabilis eſto ſup ſeruos tuos. He ſunt due corpis habitudies: qb⁹ ſepe ſiter patrē ⁊ diſcipl'os: mediator dei ⁊ hoim: homo chr̄s ieſus vſus eſt [ad diſcipulos ſuos ait] Sua ei cōuerſione nos ad ſe trahit. ⁊ ſic ad patrē reducat. Thren̄. vl. Cōuerte nos dn̄e ad te ⁊ cōuertemur. innoua dies noſtros ſicut a p̄ncipio

Beati oculi qui vidēt que vos videtis. Dico eni vobis q̄ multi ꝓphete et reges voluerūt videre q̄ vos videtis ⁊ nō viderūt: ⁊ audire que auditis: ⁊ nō audierūt.

Hic tāgit Beatitudinē: reuelatōeꝫ a p̄re accipientiū. Et dr̄ Duo. Btitudinē oculoꝝ: cordis ⁊ corporis. ⁊ Cām btitudinis. In Btitudine Duo ſr̄. Scꝫ. Subā btitudis. Et ſm q̄d inſit btitudo. De Primo dr̄ [Beati] Due apd̄ Moralem p̄hum Btitudies determinant. Una q̄deꝫ Ciuilis ⁊ moralis ſm v̄tutē actiuā moralē. Altera aūt Contemplatiua diua ſꝫ v̄tutē intellectiuā ſiue intellectualem. Illa v̄o que eſt Actiua ſm v̄tutē moralē: conſiſtit in p̄fecta actione regitiue v̄tut'. ⁊ ordiatiue: cui nihil deſit ad regendū ⁊ ordinādū in oi opatōe vite ciuilis. Et hec eſt Prudētia: cui nihil deſit in om̄i rōne eligibiliū ad vitā: ad regimē: ⁊ ordinē vite: facientiū. Et ideo optet nō deficere aliquā virtutū aliaꝝ. Et hr̄e ex habitu ꝯſueto facultatē i tali ordine ⁊ regimine. ⁊ nō deeſſe organice obſequētia in hoc ordie ⁊ regimine. Sicē: diuitias: potētatus: et honores: in ſe: ⁊ i amicis: Et etiā fortunā ſiue eufortuniū in oibꝫ his. Et h̄ vocat Ariſto. in. j. Ethic. actū ſm perfectā animi v̄tutē: cū perfectiōe ſ̄ quaſi iam dctm̄ eſt. Et ideo oia hec ſil' volēs cōp̄hendere Boeci⁹ in Cōſolatōne p̄hie: dr̄ q̄ Beatitudo eſt ſtatus oim bonoꝝ aggregatiōe p̄fect⁹. Hec auteꝫ btitudo ſm regimē ⁊ ordinem vite chr̄iane a dn̄o aſtruit. Mat. v. Alia eſt Btitudo Cōtemplatiua: Que eſt ſm actū perfectū v̄tutis intellectual' in ſūmo cōtemplatiōis. Que ꝯſiſtit in actu ꝯtēplationis mirabiliſſimoꝝ: puriſſimoꝝ: ⁊ certiſſimoruꝫ: non retracta ⁊ nō ipedita: retēta in ꝯtēplādo delectatione nō habēte ꝯtrū. Et Cōtemplatio q̄dam ē ſꝫ ſolū intellectū viſio: nihil habente cōmune ⁊ temporis ſiue imaginatiōis ⁊ ſenſus Qr in illo diſcurrunt rōes p̄hātaſtice vt dr̄ Diony. Mirabiliſſima aūt ſunt altiſſima: ſupra q̄ non ſunt alia. Puriſſima autē ſunt: nihil cōe cū materia aut materialibꝫ habētia. Certiſſima aūt ſunt: q̄ ſunt via ad omnia alia certificāda. ⁊ ipſa p̄ alia nō certificant. Nō retracta aūt cōtemplatio: eſt q̄ virtute om̄i ſic iuuatur: q̄ a carne ⁊ carnalibꝫ corruptionibꝫ viciorum vel tentationū: ab actu ſic ꝯtemplandi nō retrahitur. Non impedita autē eſt: q̄ ſic claro ꝯtemplat' lumine iam adepti p̄ ſtudiū intellectus: q̄ i naturā cōuerſus habit⁹ nō ſentit difficultatē. Retēta aūt in ꝯtemplando eſt: delectatiōe nihil hn̄te ꝯtrū. Qr hec nō remittit aliq̄n̄. Talis aūt eſt q̄ nihil ſui habet in oia ſenſibili. Et hec eſt q̄ eſt in lympida veritate ⁊ luce ipſi⁹: ⁊ delectatiōe v̄itatꝭ. Et illa ē Beatitudo: diua dicta: ꝓpt' Tres cās. Quaꝝ Una eſt. Qr eſt ſm hoc q̄d ſoluꝫ diuinū eſt: ⁊ imago dei in hoīe. Et h̄ eſt intellect⁹. Scd̄a eſt. qr eſt de diuinis iſta ꝯtemplatio. Tertia eſt. qr iſta ꝯtemplatōe vacat deus: ⁊ ſubē dine: q̄ per p̄ticipationē dei dicūt diuine. Et hanc Btitudinē cōmendat h̄ dn̄s qn̄ dic̄ [Beati] . iij. Reg. x. Beati viri tui ⁊ bti ſerui tui. hi q̄ ſtant corā te ſemp ⁊ audiūt ſapiam tuā. ij. Paral'. ix. Beati viri tui ⁊ bti ſerui tui: q̄ aſſiſtunt corā te in om̄i tp̄e. Tob. iij. Btūs ero ſi fuerint reliquie ſeminis mei ad videndā claritatē hierl'm. Sic bti ſunt illi De qbꝫ dr̄ in Pſ. lxxxviij. Dn̄e in lūie vultus tui ambulabūt. ⁊ in noīe tuo exultabunt tota die: ⁊ i iuſticia tua exaltabunt. qr gl'a v̄tutis coꝝ tu es. Et ſic btūs fuit apl's ⁊ alij diſcipuli chr̄i: qn̄ dixit. ij. Coꝝ. iij. Nos omnes reuelata facie gl'iam dn̄i ſpeculātes in eandē imaginē. Supple: glorie transformamur a claritate in claritatē tanq̄ꝫ a dn̄i ſpū. Sic ḡ Beati [ſunt oculi q̄ vidēt] Tria dr̄ ſm partē q̄ beati ſr̄. Inſtrumētū. Actū. ⁊ Act⁹ determinationē. Eſt em̄ ocul⁹ nobil' pars corpis: ſola ex lūis compoſitiōe ⁊ illuſtratōe hn̄s venuſtatē. Sunt āt oculi facile in om̄e q̄d intueri volūt: volubiles. Figurā luminū celeſtium in ſpherica forma p̄tendētes. Et in h̄ tangit ocul⁹ interior (qui ē intellectus) q̄ nobiliſſima p̄s eſt hominis: ſꝫ quam ad dei imaginē facti ſum⁹. Eccl. xvij. Ad imaginē ſuā fecit illū. ⁊ ſm ſe veſtiuit illū v̄tute. Hic lumine celeſti in cognitōne veri ⁊ boni venuſtatus eſt. Un̄ Pſal. iiij. Signatū eſt ſup nos lumē vultus tui dn̄e. Volubilis etiā: eſt ocul⁹ in circūſpectione intellcus. Qd̄ optime ſcat' Exo. xxv In cādelabro lūis in q̄ erāt ſpherule volubiles in oēm p̄tē. Propter hoc etiā Eze. j. Et Apo. iiij. dicunt aialia dei plena ocul' ante ⁊ retro. Qr ad oēm partē erant circūſpecta. Oculus em̄ in vno tm̄ ſtans: ſpaſmaticus eſt. Preter volūtatē aūt a viſibili auerſus: tremēs eſt ⁊ paralytic⁹. Sꝫ bon⁹ oculus cōuertibil' eſt ad nutū. Figura aūt celeſtis in ocl'o p̄tendit ꝯformitatē celeſtiū in intellcū. Ita q̄ tota pulcritudo celeſtiū in ip̄o reſulteat. Et hoc iteꝝ ſignificat Exod. xxv. Ubi in candelabro lūis ſphere figurabant in nucis modum. Iſti ſunt oculi columbaꝝ Cant. j. Gen̄. xlix. Pulcriores ſr̄ oculi tui vino: q̄d ſua claritate tēperate ſumptū: ſubtilē fac̄ ſpūm viſiuum.

Actuꝫ autē oculoꝝ tangit cū dr̄ [qui vident] Oculus em̄ nō videns: nō eſt oculus. ſed idolum oculi. Prouer. xx. Oculū videntē ⁊ aurē audiētem vtrunq̄ꝫ fecit dn̄s. Sꝫ de idolis q̄bꝫ diabol⁹ preſidet: ⁊ ſup̄uacua curioſitas hoim inuenit dr̄ Pſ. cxiij. Oculos hn̄t ⁊ nō videbūt. Et ita ſunt q̄daꝫ q̄

ſup vacua curioſitate inueniũt ſibi pelliciẽtes ocu
los plenos adulterijꝫ inceſſabil' delicti. Sicut dr̃
ij. Pet.ij. Quibꝫ diabolꝰ pſidet ꝛ gubernat: nõ ha
bẽt oc'los videntes. Quo ꝫ dr̃ Ps̃.xij. Illumina ocu
los meos ne vnq̃ꝫ obdormiã i morte. Oculus enĩ
non vidẽs bene: tñ ſomniat. Sic q̃ in morte pecca
ti dormiũt: nõ vidẽt niſi phãtaſias ad modicũ ap
parẽtes. Sꝫ veritatẽ nõ ꝯſiderãt. q̃ tñ clara eſt añ
oculos coꝝ. Sicut Egyptij in claro lũie ſtãtes nihil
penitꝰ viderẽt niſi phãtaſias ſomniãtiũ. Sap.xvij
Omnis enĩ orbis terraꝝ lympido illumiabat lũie:
ꝛ non ipeditꝭ operibꝫ ꝯtinebat. Solis aũt ill' ſup
poſita erat grauis nox. imago tenebrarũ. grauio
res erãt tenebrꝭ. Sanctis autẽ tuis maxĩa erat lux.
Et ideo⌊ Bti oculi q̃ vidẽt ⌋ Mat.xiij. Veſtri aũt
bti ocul' q̃ vidẽt: ꝛ aures q̃ audiũt. Determinans
autẽ viſum dicit⌊ que vos videtis ⌋ſiue viſu inte
riori ſiue exteriori. Viſus enĩ exterior ordiatꝰ eſt ad
interiorẽ: ꝛ eſt ꝓpt illũ. Et ſic ſenſus eſt. Bti ſunt q̃
ſic me exteriꝰ aſpiciũt: q interiꝰ diuinitatẽ ꝑ fidem in
me: ex exterioribꝫ miracul' intelligũt. Vel ecõuerſo
Qui ſic interiora diuinitatꝭ mee intelligũt vt cõiunc
tã eſſe humanitati quã vidẽt: credãt. Vt ſic exterio
ra: ad fidẽ diuinitatꝭ manuducãt. Qui me vidẽt exte
rius: ꝛ interiora viſa ꝑ intellectũ: exteriꝰ miracula
operari: credant ab eis q̃ interiorẽ vidẽt deitatem.
Neutro enĩ modoꝝ vnq̃ꝫ viſus eſt niſi a pſentibꝫ:
deitatẽ ꝛ humanitatem eiꝰ cognoſcentibꝫ. Et h̃ eſt⌊ q̃
vidẽt que vos videtis ⌋interiꝰ ꝛ exterius ſimul
aſpicientes. Job.xix. In carne mea videbo deũ ſal
uatorẽ meũ. quẽ viſurꝰ ſum ego ipſe. ꝛ oculi mei cõ
ſpecturi ſũt. Hoc eſt qd̓ dicit Jo.j. Canon.j. Qd̓ vidi
mus qd̓ audiuimus qd̓ manꝰ nr̃e cõtrectauerũt de
ṽbo vite. Eſa.lij. Videbũt oẽs fines terre ſalutare
dei nr̃i. Omnes fines terre ſunt ꝓpt q̃s eſt oĩs terra.
Et illi ſunt electi ꝛ vocati. Lu.ij. Viderũt ocl'i mei
ſalutare tuũ. qd̓ paraſti añ faciẽ oium ꝓploꝝ⌊ Di
co enĩ vobis ⌋ Aſſertio eſt Qd̓ ẽ ſingulare ꝓuile
? giũ diſcipuloꝝ⌊ qꝛ multi pphete ⌋ intus ꝓcul vi
dendo in futuꝝ. Eccl.xlviij. Spũ magno vidit vl
tima: ꝛ ꝯſolatus ẽ lugẽtes ſion vſq̃ꝫ in ſempiternũ
⌊ et reges ⌋ ſe ꝛ alios regẽdo. Eccl.xliij. Nũciant
tes in ꝓphetꝭ dignitatẽ ꝓphetarũ: ꝛ iperantes in pre
ſenti ꝓplo ⌋ voluerũt videre ⌋ Jo.viij. Abraã pr̃
veſter exultauit vt videret diem meũ: vidit ꝛ gaui
ſus eſt. Voluerũt aũt videre oc'lo corꝑali. Cañ.viij.
Quis mihi det te fratrẽ meũ: ſugentẽ vbera mr̃is
mee. vt inueniã te ſolum foris: ꝛ deoſculer te: ꝛ iam
me nemo deſpiciat. Et eſt h̃ ṽbũ magno deſiderio affe
ctu. Frat' enĩ eſt i eadẽ carne viſus: Sugẽs vbera
matrꝭ bte virginis. in cuiꝰ ſpũ oẽs ſm deũ fratres
chri nati ſumꝰ. Que Ipſa vt dicit Augꝰ. figura ẽ eccl'e
que oẽs nos caſtis ꝓgenuit viſceribꝫ. Inuẽtus eſt
aũt foris: ex occultũ deitatꝭ qñ in terrꝭ viſus eſt: et
cũ hoibꝫ conuerſatꝰ eſt. Ibi Oſculatꝰ eſt qñ ſpũs
al's eius: ſpũi diſcipuloꝝ ꝯiunctꝰ eſt: ꝛ os doctrine eiꝰ ꝛ
docerit ori coꝝ impſſum ẽ. Vt ex ore eiꝰ loquerent. Et ideo
ne coꝝ nõ eſt q̃ deſpicere poſſit iſtos ſingulari priuilegio.
ou aꝰ ſic dignificatos. Et h̃ priuilegiũ oĩs bõ cõcupiuit
qui in ſpũ iſtõ ꝓuidere potuit. Cañ.ij. Oñde mihi
faciem tuã. Sonet vox tua i auribꝫ meis Vox enĩ
tua dulcis ꝛ facies tua decora. Nũe.xxiij. In deſi

derio dixit miſer Balaam. Heu q̃s victurꝰ eſt qñ
iſta faciet dñs: Sic ḡ oculo corꝑali ad interiorẽ
ordinato: voluerũt videre⌊ q̃ vos videtis ⌋exteriꝰ ꝛ
interius. Hec enĩ eſt ꝯſummata viſio. Vnꝰ intus
vidẽs ꝛ nõ ex dixit Tob.v. Quale gaudiũ eſt mihi
q̃ in tenebrꝭ ſedeo: ꝛ lumẽ celi nõ video. h̃ eſt: de ce
lo venientẽ nõ video. Et in pſona Diſcipulorum dr̃
Eſa.lij. Leuauerũt vocẽ: ſil' laudabũt qꝛ oculo ad
oculũ videbũt qñ cõuerterit domꝰ ſion⌊ ꝛ non vi
derũt ⌋ Et h̃ eſt veſtrũ ſingl'are ꝓuilegiũ. Cũ enĩ
cuperẽt corꝑali pñtia videre quẽ credebãt: non eſt
eis datũ. Sꝫ vni ſoli Symeoni cũ diu ſuſpiraſſet
chri pſentiã: Reſpõſum ẽ in ſpũ Nõ viſuꝝ ſe mor
tem niſi videret chrm dñi. Alij aũt nõ viderũt. Et ſic
lugẽtes deſcẽderũt in infernũ. Et ẽ in eis verifica
tũ qd̓ dictũ eſt Legiſlatori coꝝ Moyſi. Exo.xxxiij.
Poſteriora mea videb: faciẽ aũt meã videre non
poteris. Poſteriora aũt ſũt create: ꝛ allegorie in qui
bus deũ viderũt. Sicut dr̃ Heb.j. Multifariam
multiſq̃ꝫ modis olim deꝰ loquẽs patribꝫ in ꝓphe
tis. Et Oſe.xij. Ego viſiones multiplicaui eis: ꝛ i
manibꝫ ꝓphetaꝝ aſſil'atus ſum. Et Eſaie.vj. Ea q̃
ſub ipſo erãt replebant templũ. Hoc eſt: creature ꝛ
ſil'itudines depẽdentes ab ipſo. Ipſe inuiſibil' ſe
debat ſup ſoliũ excelſum: ab ocul' hoim ꝛ eleuatũ:
etiã vltra oẽm intellectũ⌊ et ⌋ideo⌊ nõ viderunt ⌋
Job.xxvj. Qui vidẽt eum intuent ꝓcul. Non enĩ
parue delectatiõis fuit videre deũ hoiem miracl'a
facientẽ⌊ et audire ⌋deſiderauerũt doctrinã ab ore
dei ſonantẽ. Cañ.ij. Sonet vox tua in auribꝫ meis
Vox enĩ tua dulcis. Ps̃.xliiij. Diffuſa eſt gr̃a i la
bijs tuis⌊ que ⌋vos ⌊ auditis ⌋ ṽbum ſonãs ab
ore ṽbi incarnati: in ſpũ verbi in aures veſtras in
fluens. Eccẽs.j. Non ſatiat oculꝰ viſu: nec aurꝭ au
ditu impleť. Et ideo exclamat Petrꝰ Jo.vj. Verba
vite eterne habes. Ps̃.cxl. Audiẽt verba mea qm̃
potuerũt. Eſa.l. Dñs dedit mihi linguã eruditam
vt ſciam ſuſtentare eũ: q̃ lapſus eſt ṽbo. Cant.iiij.
Mel ꝛ lac ſub lingua tua⌊ et nõ audierũt ⌋ Cũ
enĩ in deſiderio ſpũs diceret (al's dicerẽt) illd̓ Cant.
viij. Fac me audire vocẽ tuã. Audita enĩ voce redẽ
ptoris: impletũ eſt qd̓ dr̃ in Ps̃.cxvij Vox exulta
tionis ꝛ ſalutꝭ in tabernacul' iuſtoꝝ. Moralit'
aũt iſta pñt dici multis ꝑdicatoribꝫ in ſcriptura
videntibꝫ: ꝛ in lectiõe multa audientibꝫ de deo: q̃
ipſi parũ curãt. ꝛ multis Doctoribꝫ ſil'r. qm̃ ꝓphe
te monachi. ꝛ laici ſimplices. ꝛ ſancti viri: ꝛ multi
reges ſeipſos et alios regẽtes: voluerũt libẽter vi
dere per ſciam ſcripturarũ que ipſi vidẽt: ꝛ nõ ẽ eis
datũ. ꝛ audire vellẽt in lectionibꝫ ad intellectũ q̃ au
diunt illi cũ faſtidio: ꝛ nõ eſt eis datũ audire. Hi
ſunt Qui Nume.xj. faſtidiũt manna. panẽ ſcꝫ an
geloꝝ. Hi ſũt de quibꝫ Oſe.x. Effraim vitula do
cta diligere triturã calcabo ſup pulcritudinẽ colli
eius. Effraim frugifer q̃ fructum i ſpũ ꝑ ſciam lectã
ꝛ auditã facere deberet: cõuerſus eſt in vitulam la
ſciuientẽ ꝛ diligentẽ trituram. h̃ eſt: Corꝑales huiꝰ
mũdi labores: poſtpoſito ſtudio ſpũali: diligunt
diſcurrere: reꝝ temporaliũ ſollicitudini ſe immiſce
re. ex paleis negocioꝝ ſecl'ariũ: granum pabuli ſui
quod interim carpant excutere: ſicut in tritura. Et
ideo dñs cõculcabit colli coꝝ pulcritudinẽ. Colliũ

eſt vt dr Btūs Diony. ↄtinuatio corꝑis ad caput. Et fecat mentē nr̄am (que continuat nos ad caput nr̄m chriſtū) quā videm⁹ in talib⁹ conculcarā: deꝭmerſā i cogitatōes temulētas h⁹ miſerie Un̄ Gre i glo. Ibidē ſup Oſee dr: q ꝑ vitulam illam ſcātur deſides aie: quib⁹ nihil laborosius eſt q̄z in h⁹ mūdi non laborare laboribus.

Et ecce quidaz legiſperitus ſurrexit tentans illū ꝛ dicens. Mgr̄: q̄d faciēdo vitā eternā poſſidebo?

B z Hic ꝑ exēpla ↄfirmat qđ dixit. Et inducit Duo. In quoꝝ Primo oñdit Q deꝰ arcana ſua abſcōdit a ſapientib⁹. In Scđo āt oſtēdit Qualr reueꝭlat ea paruul. In Primo hoꝝ Duo cōtinētur. In quoꝝ Primo Cuiuſdā (q ſibi ſapiens videbat) ꝓponit de via ſalutis (q paruulis reuelat) q̄ſtio. In Scđo aūt ꝑ iteratā: a ſapia dei factā queſtionē ponit tentātis Inſtructio ꝛ ↄfuſio. In Primo hoꝝ Duo dicūtur. Tentatorꝭ deſcriptio. ꝛ Propoſita ab eo q̄ſtio. Deſcriptio Tentatoris ponit in Quaꝭtuor. Quorū Primū eſt: Q int alios magis fuit demōſtrabilis. Scđm: Q fuit lr̄ature ſpecialis. Tertiū: Q fuit ſup alios maioris elatiōis. Quartū: Q in tentādo magne fuit doloſitatꝭ. Primuz notat ꝑ Aduerbiū Demōſtrādi: cū dr [Ecce] q̄ſi int alios demōſtrabilis. Mat. xxij. Interrogauit eū vn⁹ ex eis legiſdoctor: tentās eū ꝛ dicēs Maꝭgiſter: Qđ eſt mādatū magnū in lege. In h aūt q dr [vn⁹] demōſtrabil int alios videbat [quidaz legiſperit⁹] Ecce Litteratura ſingularis. Litteꝭrat⁹ aūt fuit in lege ꝛ ꝓphetꝭ. Sic ſunt Theologi apđ nos. Io. iij. Tu es mgr̄ i iſrl. Dan. xiij. Egreſꝭſa eſt iniq̄tas a ſeniorib⁹ iudicib⁹ q videbant regeꝭre ꝓplz [ſurrexit] in ſignū maiorꝭ elatōis. Supꝭbi eñ inq̄eti ſ: ꝛ ſedētes interrogare vel rn̄dere non pñt. q̄ ſpūs tumorꝭ exagitat eos. Iob. xxxij. Pleꝭn⁹ ſū ſermonib⁹: ꝛ coartat me ſpūs vteri mei. Un̄ Amb. dr q iſte legiſperit⁹ vba legꝭ tenebat: ꝛ vim legis ignorabat. Mat. xxij. Erratꝭ neſciētes ſcpturas neq̄z vtutē dei [Surrexit] ḡ q in altū ſupbie cor erexit. Iob. xv Quid te eleuat cor tuū. ꝛ q̄ſi magna cogitās: attonitos habes oculos Quid tumet ↄtra deū ſpūs tu⁹: vt pferas d ore tuo huiuſcemodi ſmones: [tentans illū] Ecce q̄z maligne fuit in tentādo doloſitatꝭ. Mat. xxij. Quid me tētatis hypocrite: Pš. xciiij. Tentauerūt me p̄res veſtri. Deut. vj. Non tētabis dn̄z deū tuū [et dicēs] virus qđ i corde ſuo habuit emittēs. Iob. xiij. Utiꝭnā taceretꝭ vt putaremī eſſe ſapiētes [Magiſter] Ecce Propoſita a tentatore q̄ſtio. In hac āt queꝭſtione facit Duo. Primo eñ Doloſe: mgr̄m a quo q̄rit: pfert. Scđo Querit de merito ſalutꝭ Dic ḡ [Magiſter] Mgr̄m vocat vt dr Chry. cui⁹ non vult eſſe diſcipul⁹. Nō aūt cōfitet deū vel dn̄m. q̄ Nec colere vult vt deū: Nec ſuire ſibi vult vt dn̄o Sz fingit ſe ab eo diſcere velle ſicā mgr̄o. Silr facit q̄dam Mat. xxij. Mgr̄ qđ eſt mādatū nouū i lege: Et Ibidē. Mgr̄ ſcim⁹ q̄ verax es: ꝛ viā dei in vitate doces. Et verꝰ q̄dez dixit in eo q vocauit eum mgr̄m. Mgr̄ eñ fuit Doctrine ꝛ Diſcipline. Fuit inq̄z ipe ſapia dei p̄ris. Sap. viij. Doctrix eſt eñ diſcipline dei ꝛ electrix operū illi⁹ [Quid faꝭciēdo:] Querit de Merito ſalutꝭ. Et Duo notat. Meritū. ꝛ Premiū. De Merito q̄rit [q̄d faciꝭendo] Totū eñ meritū in faciēdo ↄſiſtit p̄ncipaliter Et parꝝ in dicēdo vl docēdo: niſi cōiūgatur ꝛ op⁹. Un̄ Mat. xxiij. de q̄buſdam bn̄ dicentib⁹ dr. Que dicūt: facite. ſz opa vo eoꝝ nolite facere. Io. vj. Quid faciem⁹ vt operemur opa dei: Idē dr Io. x. Et ſi mihi non creditis: operib⁹ credite. Ia. j. Factor opis in fctō ſuo btūs erit. Uirtutis eñ perfectio: in ope ſuo eſt: ꝛ Ad op⁹ eſt vtus vt dr Phus. Apo. xiiij. Opa eñ illoꝝ ſequunt illos. Et d Preꝭmio ſubinfert [vitā eternā poſſidebo] Tria tāꝭgit. In Premio: Uitā. ꝛ Eternitatē vite. ꝛ Poſſeſꝭſionē vite. Uita eſt act⁹ cōtinuus diue vite i aniꝭmā vel in corp⁹ ꝛ aiam poſt reſurrectōez. Ut (Sicē Sol facit die: cōtinuis influxionib⁹ in mundū) ita ↄtinuis influxionib⁹ vite ſue: de⁹ influat vitā ſecū viuētib⁹ ꝛ ſe participātib⁹. Ideo Hec vita fonti cōparat. Pſal. xxxv. Dn̄e apđ te ē fons vite. Apocal. vij. Agn⁹ q in medio throni ē: reget illos ꝛ deꝭducet illos ad vite fontes aquaꝝ. Hic ē flumis iꝭpetus q letificat ciuitatē dei. Eternitas āt vite h⁹ cauſat ab eo qđ nō hz ↄriū. q̄ Iam nō erit ampli⁹ neq̄z luct⁹ neq̄z clamor: ſed nec vllus dolor. Apoc. xxj. Et ideo i eternū viuēt. Sap. v. Iuſti aūt in ꝑpetuū viuēt: ꝛ apđ dn̄m ē merces eoꝝ. Radix āt immortalitatꝭ eſt cuſtodia legū diuaꝝ. Sap. vj. Cuſtoditio legū: ↄſūmatio eſt incorruptōis. Incorruptio aūt facit eſſe ꝓximū deo. Sic ḡ eſt eterna vita. Poſſeſſio aūt eſt vt ad nutū ꝛ votū habeat: ſic id qđ poſſidet. Et ideo dr hereditas. q̄ heret inſeparabilit ad votū ꝛ ad nutū habita Eſa. lx. Populus me⁹: oēs iuſti in ꝑpetuū hereditabūt terrā Eccl. lj. Uēter me⁹ cōturbat⁹ ē: q̄rēdo ſapiam: ꝓpterea boꝭnā poſſidebo poſſeſſione Attēde āt q dr [Quid faciēdo vitā eternā poſſidebo:] Q̄ tūc temporꝭ ꝓpt diuerſas ſectas Iudeoꝝ: Phariſeorū: et Saduceoꝝ: ꝛ Eſſeoꝝ: magn erat q̄ſtio int Doctoꝭres Que eēt iuſticia deo placēs. ꝛ Qua remuneratiōe remunerāda. Et de hac altiſſima int Iudeoꝝ Doctores q̄ſtiōe: iſte tētabat dn̄z ieſum chr̄m.

At ille dixit ad eū. In lege q̄d ſcriptū eſt Quomōdo legis.

Ecce Reſpōſio cōfutās tentantē ꝑ legē. Diuidit B r aūt in Duas ꝑtes. In quaꝝ Pria Per legē cōfuꝭtat tentantē. In Scđa Per ſilitudinē inductā: cōfutat hypocriſim ipſi⁹. Adhuc Prima iſtaꝝ Duo cōtinet. Quoꝝ Unū eſt Q querēdo mittit ad leꝭgē ꝛ ad legꝭ intellectū. Scđo āt Accepta occaſione ex lege dr hāc eē iuſticiā remunerandā. In Primo Duo facit. Mittit eñ ad legē. ꝛ Mittit ad veruz legis intellēm. Ad legē mittēs dr [In lege quid ſcriptū eſt:] Quid ſcptū. Si ei chrs induxiſſet ꝑ aliquā ſectā: deīn ei⁹ calūniatū fuiſſet. Nūc āt mittit ad Legē: que ab oib⁹ Sectꝭ a deo data eſſe ſupꝭponebat: ſm ↄſiliū. Eſa. viij. Nūq̄d nō ꝓpl̄s a deo ſuo req̄rit viſionē ꝓviuis ac mortuis. ad legē magꝭgis ꝛ ad teſtioniū Su pple: ē recurrendū: q̄z ad errores hoim. Sic ḡ mittēs ad legez dr [In lege q̄d

ſcriptū eſt] Lex em̄ ē Jus ſcptū: aſaſcens bone ſtū: ꝓhibēſqȝ 9̄riū. Hec ei eſt lex iuſtiae: ꝛ promiſſionū ꝑ merito iuſticie. Ecči.xxiiij. Legez mādauit vob Moyſes in p̄cepꝫ iuſticiaꝝ. ꝛ hereditatē domui Jacob. ꝛ iſrl' ꝓmiſſiōes. Ex q̄ igit ſt' ibi p̄cepta iuſticiaꝝ: hereditas dom⁹ iacob: ꝛ ꝓmiſſiōes iſrl': in lege ꝯtinet' omne qđ quer'. Dic ḡ [In lege q̇d ſcriptū ē] Un̄ filij intētiōe q̇dam de iſtis queſiuit Mat.xxij. Mgr̄: qđ eſt mandatū magnū in lege: Qz quer' mādatū magnū de iuſticia: magis deo placēs [Quō legis:] h̄ eſt: ad quē itellectū leg'. Q.d. Multi errado legūt ſcpturas [quō tu [legis] Docēt em̄ traditōes hoim. ꝛ relinquūt q̄ grauiora ſt' leg'. Mat.xxiij. Rho.x. Jgnorātes iuſticiam dei ꝛ ſuaz querentes ſtatuere: iuſticie dei nō ſunt ſubiecti: Tu [quomodo legis:]

Jlle reſpōdēs dixit. Diliges dn̄m deuz tuū ex toto corde tuo ꝛ ex tota aīa tua: ꝛ ex oībus virib⁹ tuis: ꝛ ex omni mente tua.

Hic occaſione accepta ex v̄bis leg': d̄t illā: quā lex d̄t eē iuſticiā: quā de⁹ remunerat ꝑ vitā. Sūt ḡ h̄ duo pagrphi. Un⁹ q̇dez Qui ꝯtinet leg' reſponſionē. Scđs aūt Qui cōtinet reſpōſionis approbationē. Primū h̄z Duo. Unum De dilectiōe dei. ꝛ Scđz De dilectiōe chr̄i De Prio d̄t [At ille] vt legiſperit⁹: de ſapia glorīās: prompt⁹ ad reſpondendū [dixit] ꝫ illud Jač.j. Sit aūt oīs hō velox ad audiendū: tard⁹ aūt ad loquenduz [Diliges dn̄m deū tuū] Tria d̄t. Scz. Diligēdi modū. ꝛ Quis diligend⁹. ꝛ Quātū diligēdū ē. Et Modū dilectōis d̄t in h̄ ꝙ dič [Diliges] Diligere em̄ ē: ex alijs mult' electū: intimo amare charitat' affectu. Non em̄ diligeret' niſi diſcerēt ex alijs electū. Nec ex mult' digit': niſi oībus vl' multis p̄optatum. Et h̄ eſt in q̄ reſidet char⁹ ꝛ intimus affcūs: nō in alia diuiſus. Can̄.v. Dilect⁹ me⁹ cādidus ꝛ rubicund⁹: elect⁹ ex milib⁹. Dič Sapia Ecči.xxiiij Ego mat' pulcre dilectōis. Pulcra ei eſt q̄ pulcrū d̄ oībus eligit. ꝛ electū p̄ oīb⁹ chara dilectiōe cōplectit'. Cant.viij. Fort' eſt vt mors dilectio. Et Jterum. Aque mlte nō poterūt extinguere charitatē dei. Hoc ē: mlte alie frigide ꝛ inſipide extꝑ ſeculariū dilectiones [dn̄m] Dn̄z ꝑpt' Tria. Propt' Altitudinē bonor'. Propt' excellētes diuitias remunerationis. Propt' Fortitudinē redēptiōis ꝛ defenſiōis. Hec em̄ tria i ſe ꝯtinet diffinitio Dn̄i: Quā ponit Dio. ꝙ Dn̄s: d̄t. Nō ſubditoꝝ exceſſū tm̄. ſed oim pulcrorum ꝛ bonorū poſſeſſionē verā: ꝛ nō cadere vel mutare valentē fortitudinē. De Prio Exo.xv. Cantem⁹ dn̄o. Glorioſe em̄ magnificat⁹ eſt. Ps̄.lxxviij. Propt' honorē nois tui dn̄e libera nos. Apo.iiij. Dign⁹ es dn̄e deus nr̄ accipe honorē ꝛ glaz ꝛ virtutē. Honorē: ꝑpter dignitat' altitudinē. Gliam: propt' diuitiaꝝ magnitudinē. Uirtutē: ꝑpt' fortitudinis inuincibilitatē. De Diuitiarū autē copia d̄r Rho.x. Jdē dn̄s oīz diues in oēs q̄ iuocāt illū. Agg.ij. Meū eſt aurū ꝛ meū ē argentū. Magna erit gl'a dom⁹ h⁹ nouiſſime: pl⁹ q̄z p̄me. h̄ ē: Sapia ꝛ Eloquētia in theſaur' meis ꝛ ois boni poſſeſſio.

De Fortitudie āt redēptiōis d̄r Nūe.xxiij. De⁹ de terra egypti eduxit euz: cui⁹ fortitudo ē ſic rhinocerontꝫ Qui i gremio capit' v̄gis: ſic ſūme fortitudinis dn̄s capt⁹ ē in vtero bte v̄gis. Job.ix. Si fortitudo q̄rit': robuſtiſſim⁹ ē. Sic igr̄ diligēdus eſt dn̄s [deū] ꝑpt' Tria Que ſonat nois expō ꝫ Damaſce. Theos em̄ ſi dirinet' a theoro ras. d̄t oia videntem. Si dirivet' a theam (al's theoniſo as at) ſonat idē qđ incēdere vl' ardere. qꝫ De⁹ nr̄ ignis ꝯſumēs eſt. Si āt dirivet' a theaſte greco: ſonat idem qđ circūire. qꝫ Jpſe oia Circūit ꝑ ꝓuidentiā et curā: q̄ creauit Uidet: i abſcōdita: illuminās. Penetrat: in ꝓfūda intēdēs. ꝛ Circūit: oia ꝯſeruās ꝛ parans. Et iō de Prio Ps̄.xij. Jllūīa oclos meos ne vnq̄z obdor. i mor. Heb.iiij. Oia nuda ſt' ocul' ei⁹: ad quē nob' ſmo. Ecči.xxiij. Oculi dn̄i: lucidiores ſt' ſuꝑ ſolē: circūſpiciētes oēs vias hoīz ꝛ ꝓfundū abyſſi. ꝛ hoium corda intuētes i abſcōditas ptes. Jō dič Ps̄.xvij. De⁹ me⁹ illūīa tenebras meas. De Scđo Lu.xij. Jgnē veni mittere in terrā. ꝛ q̇d volo niſi vt accēdat'. iij. Reg.xviij. De⁹ q̄ exaudierit ꝑ ignē: ipe ſit de⁹ Eſa.lxij. Egrediat' vt ſplendor iuſt⁹ e⁹. ꝛ ſaluator e⁹ velut lāpas accēdat'. De Tertio Sap.vj. Eq̄l'r eſt illi cura de omib⁹ Ps̄.xxxix. Dn̄s ſollicit⁹ ē mei. Jō Mat.xxiij. cōpauit ſe galline (ex cuſtodia ꝛ ſollicitudie pulloꝝ: q̄ infirmat' et vocē acuit) dicēs. Quotiēs volui cōgregare filios tuos: quēadmodū gallina cōgregat pullos ſuos ſub alas ꝛ noluiſti: Sic ergo ꝛ his de cauſis [Diliges dn̄m deū] Seq̄t' [tuū] dn̄m. Qui te iure creatōis ꝛ redēptōis poſſedit. Deut'.xxxij. Dn̄s d̄s tuus q̄ poſſedit: fecit ꝛ creauit te. Ps̄.cxv. O dn̄e ego ſeru⁹ tu⁹: ego ſeru⁹ tuus: ꝛ fili⁹ ancille tue. Ul' [Tu⁹] Qui ſe tibi dedit ad votū ꝛ vſū. Heb.xj. Nō ꝯfundit' de⁹ vocari coꝝ d̄s. Exo.iij. Ego ſū d̄s abraā ꝛ de⁹ iſaac ꝛ d̄s iacob. h̄ nomē mihi ē in eternū. Sic ḡ Diliges dn̄z deū tuū [ex toto cor.t.] E 2
Hic tāgit Dilectōis q̄ntitatē: iux' poſſibilitatem diligēt': Et n̄ ꝫ valorē rei dilecte. Qz ꝫ valorē rei dilecte non eſt creatura que poſſit diligere. Sz ſic ſe diligunt ad inuicē pater ꝛ fili⁹ ꝛ ſpūſſcūs. Hec ei dilcō i illa q̄ntitate icōicabil' ē create. qꝫ Infinita ē Hec v̄ba āt Deut'.vj. ſic iacēt. Diliges dn̄z deū tuū ex toto corde tuo. ꝛ ex tota aīa tua. ꝛ ex tota fortitudie tua. Mat.āt.xxij. ſic d̄r. Diliges dn̄m deū t. ex to. cor. t. ꝛ ex to. ai. t. ꝛ ex to. mēte t. h̄ ē primū ꝛ maximū mādatū. Et i Deut'. q̇dē nō poit': ex tota mēte tua. qđ tn̄ ponūt duo euāgeliſte. Mattheu⁹ ꝛ Lucas. Adhuc āt i Deut'. n̄ ponūt' niſi tria i q̄ntitate dilectōis Et ſil'r Matthe⁹ nō niſi tria ponit: ꝛ tamen Lucas ponit q̄ttuor. Et q̄rit' hoꝝ cā.

Ad Prim āt hoꝝ dič p̄t ꝙ mens a metiēdo dcā mēſurat vires ꝛ fortitudinē expēdēda in Affectu: ꝛ Effectu dilectōis. Et hāc i fortitudie intelligendā eſſe vult Deuteronomi⁹. Et iō nō ponit eā. Qz aūt aliđ ē mēs mēſurās affectū. ꝛ aliđ fortitudo viriū exercēs effectū. iō Lucas hec diſtiguit i Duo Matthe⁹ aūt mentē accipit ꝑut virib⁹ menſurat ſe in effectu. Et iō ponit mētē ꝛ nō vires. Et ſic pꝫ ſolutio vtriuſqȝ q̄ſiti. Quecūqȝ aūt Mat.xxij. notauim⁹ ſuꝑ iſtā legē dilectōis: ibi req̄rant' ꝛ cōiūgant' his q̄ hic dicem⁹. Jbi dixim⁹ q̄nqȝ expoſ

ſitões. Auguſtini Chryſ. Iſid. Bern. et nr̃az vnã Hic aũt ſolũ Lucã exponẽtes: exponem⁹ iſta ſm ꝓprietates cor̃ q̃ videt̃ ſonare lr̃a. ⌊Ex toto corde tuo⌋ Tria dic̃. Cor adhibẽs dilectõi. Totalitatẽ adiũgẽs dilectõi. z id qđ noſtr̃ ẽ vult dari ſibi. Cor aũt ſm naturã vt dr̃ Baſili⁹: Fũdamẽtũ eſt generatõis: qz in hoĩe ṗmo general̃, z nõ ex alio mẽbro corpis: ſz oĩa generãt̃ ex ipo. Cor etiam ſm oẽs Fõs eſt caloris. Primũ mobile: mouenſ oĩa A q̃ oẽs mot⁹ oriũt̃. z Ad qđ referũt̃. Cor etiã: vite z ſpũs ẽ ṗncipiũ. Sedes aĩe. Origo ſenſuũ ſm Ariſto. Pyramidalis figure. Dure carnis. Ligatũ neruis et lõgitudinalib⁹ a baſi ipi⁹ ad conũ ꝓtracti. z trãſuerſalib⁹ in modũ retis circũductiſ z implexis. Fũdatũ ſup baſim fortẽ ꝯſus dorſũ. In pectore tres habẽs ꝯcauitates: plenas ſpũ et ſanguĩe In ſiniſtra locatũ: Declinãs aliq̃ntuluz ꝯſus dextrã: maiori vẽtriculo ipi⁹. Et ĩõ ĩ dextra pl⁹ emittat de ſpũ z ſanguĩe. Propt̃ qđ calidior z mobilior eſt dextra ps q̃z ſiniſtra. Iſti aũt ꝓprietatib⁹ attribuẽdũ ẽ dilectõi. Fundamẽtũ eni vite z ṗncipiũ ſigillãdũ ẽ dilectõe Vt ex ipo oĩa interiora q̃ ex corde formãt̃: dilectõe ſigillẽtur. Cañ. viij. Pone me ſicˀ ſignaculũ ſup cor tuũ. In h̃ fundamẽto (tãq̃ ĩ fonte q̃ ĩ medio ꝑadiſi bullit) ignis: vital' caloris cuſtodiẽd⁹. Leuit. vj. Ignis ĩ altari meo ſꝑ ardebit. Lu. xxiiij. Nõne cor noſtr̃ ardẽs erat de Ieſu: Hoc ẽ ṗmũ mouẽs mobile: mouẽſ oĩa: vt ipm charitati mãcipatũ: z motũ dilectõe: oẽs alios (al's: alior̃) mot⁹ ĩformet. qz Null⁹ motus ẽ meritori⁹ niſi charitate ĩformat⁹: ſicˀ dr̃. ij. Cor. v. Charitas chr̃i vrget nos. Hoc ẽ: ſua vi ſtimulat z mouet Cor vite z ſpũſ ṗncipiũ. Et ſic dãdũ ẽ ſpũſctõ q̃ ẽ charitas (al's: charitati) ṗncipiũ ĩ nob̃ boni ſpũs z vite. Io. vj. Spũs ẽ q̃ viuificat Rho. viij. Lex eni ſpũs vite: liberauit me. Glo. ibidẽ. Lex ſpũs vite: ẽ charitas q̃ ligat ſicˀ lex. Sicˀ etiam Cor ẽ ſedes aĩe: Ita charitas ẽ ſedes z quies ipi⁹. Unde dr̃ ſedere z manere de⁹ ĩ amãtib⁹. qz Vita gr̃e non ſedet niſi ĩ charitate. Cañ. iij. Media ferculi ſui ĩ q̃ ſedit: charitate ꝯſtrauit: vt molli⁹ ſederet z q̃eſ⁹. Sẽſuũ origo ẽ: qz q̃lcũq̃ Senſus nõ format z elicit charitas: nihil valẽt. Et ĩđo ſpõſus ĩ Cañ. iiij. laudat ſpõſam ab oĩb⁹ organis ſenſuũ. Ab Ocul' ꝓpt̃ charitatẽ ꝟitati. Ab Aurib⁹ ꝓpt̃ charitatẽ obediẽtie. A Naſo ꝓpt̃ charitatẽ ſuauitati. Ab ore ꝓpt̃ charitatẽ dulciſſime bonitatis A Tactu ꝓpt̃ charitatẽ ſoliditati z firmitati diuine. Oĩa eni hec a charitate ꝓducũt̃ Q̃ clara ẽ ꝟitas. Q̃ iocũda obediẽtia. Q̃ ſuauis ẽ ſuauitas dei. Q̃ dulci bõitas. Q̃ ſolidiſſima firmitas: cui hõ initit̃ ſꝑ. Nũq̃ inixa ſup vanitatẽ. Cor pyramidal' figure ẽcat infra latã charitatẽ in effectu circa ꝓximũ. Ps. cxviij. Latũ mandatũ tuũ nimis. Supi⁹ ſtrictũ: ĩ affectu ſimplici ad deũ. In ſignũ h⁹ pyramidales figuras Iudas Machabe⁹ ſup buſta parẽtũ erexit: docẽs talẽ parẽtes hũiſſe charitatẽ. Dure carnis: z charitas dure emulatõnis: ꝯtendẽs vt placeat amato. Cañ. viij. Dura ſicˀ infern⁹ emulatio. Ligatura neruor̃ optĩe charitati cõuenit: q̃ ẽ vitta ligãs amãtẽ z amatũ: Lõgitudinalĩe m cẽtrũ. qz nũq̃ cṗadet. z Latitudialr circulant̃

ad ꝓximũ: quẽ vndiq̃ circũit: ſb̃uenĩẽdo nĩtatib⁹ eius ꝓpt̃ deũ Oſe. xj. In funicul' adã trahã eos: in vinculis charitati. Fũdatio cordis: in fortitudine oſſiũ dorſi: in pectore: imobilitatẽ ẽcat charitati. Rho. viij. Quis nos ſeꝑabit a charitate chr̃i. Q. d. null⁹. Ibidẽ. Nulla creat̃a poterit nos ſeꝑare a charitate chr̃i: q̃ eſt ĩ chr̃o ieſu. Tres concauitates plene ſpũ z ſanguĩe: tres receptãcles charitati: in q̃bus ſpũm h̃z pietati. Pria eſt Receptio ſũma dei: quã pre oĩb⁹ diligit. Scđa Receptio anĩe ſue z aĩe ꝓximi: q̃s poſt h̃ diligit. Tertia Receptio ſiue locatio corpis ſui z ꝓximi: qđ (al's q̃) in fine diligit. z tñ oĩb⁹ exhibet pietatẽ. Ps. lxij. Sitiuit in te aĩa mea q̃z multiplr tibi caro mea. Fũdit calorẽ z humorẽ Charitati z pietati pl⁹ in dexterã. qz ill' q̃ ad dexterã ꝑtinẽt pl's exhibet ſigna charitati z pietati. Heb. xiij. Bñficẽtie z charitati nolite obliuiſci. Et Ibidẽ. Charitas fraternitati maneat in vob̃. Iſti g̃ ꝓprietatib⁹ Cor ad dilectionẽ eſt referendũ. Scz Vt fũdata ſit vita ĩ charitate. Vt oĩs mot⁹: z ſenſus: z cordis ꝯſiſtẽtia: ſit ĩ charitate. Sicˀ dr̃ Eph. iij. In charitate radicati z fũdati. Aug⁹. aũt attendẽs cor eẽ ṗncipiũ ſenſus z cogitatõis: dr̃ cor poni ꝓ Intellectu. Et dr̃ ⌊Ex toto corde diliges⌋ Iđ ẽ: ex oĩ intellctu ſine errore tẽdere in ꝟitatẽ. Totalitas ãt cordis eſt vt ĩ eodẽ corde vel ꝑte ei⁹ nõ ſit retrahẽs. Nõ eñ ꝑt de⁹ hr̃e partẽ cũ diabolo vl' peccato. ij. Cor. vj. Que cõicatio tẽplo dei cũ idol'. Et Ibidẽ. Que ꝯuentio chr̃i ad Belial. ⌊tuo⌋ aũt dr̃. qz ſicut dr̃ Greg. Nihil corde ẽ fugaci⁹. z ſepe auertitur etiã dũ teneri ꝓſumit̃. Et qz de⁹ nõ ꝑcipit impoſſibile. ĩđo dr̃ ⌊tuo⌋ Qđ ei nob̃ ꝓter ꝯſenſum de corde nr̃o elabit̃: nõ poſſum⁹ referre ad deũ. Et ĩõ dicimur iuenire cor: qñ a fugacitate ad deũ reducim⁹. ij. Reg. vij. Inuenit ſeru⁹ tu⁹ cor ſuũ vt oraret te oẽone hac. Hoc eſt g̃ qđ dr̃ ⌊ex toto corde tuo⌋ D 2

Seq̃t̃ ⌊et ex tota aĩa tua⌋ Hic iter̃ Tria notanda ſt̃. Vt ſcz Aĩa charitati ſb̃iciat̃. Et Nihil d̃ totalitate aĩe dilectiõi ſb̃trahat̃. Et Hoc qđ tuũ ẽ: a te de aĩa nõ retineat̃: q̃n charitati mancipet̃. Aĩa aũt nr̃a ṗncipiũ ẽ z cã intellectual' vite z organice in nob̃. Sicˀ dicũt ſapiẽtes. Hec ãt charitati mãcipat̃ qñ vita intellectual' z organica ad charitatẽ refert̃. Qualr̃ ãt h̃ fieri poſſit oñdam⁹. Dicˀ Phus q̃ Intelligere: intellectualib⁹ eſt eſſe. Ab eadẽ tñ aĩa ẽ vita organica tã in ocul' q̃z ĩ manib⁹ q̃z in pedib⁹ z alijs mẽbris. Uñ Auicẽna dr̃ de aĩa hũana q̃ ab ipa fluũt q̃dã vires nõ ꝯiũcte corpi. Sicˀ Intellect⁹: z Liber̃ arbitriũ: z hmõi. z Quedã ꝯiũcte corpori. Sicˀ Phãtaſia z Sẽſus z hmõi. Et ĩđo aĩa nõ refert̃ ad charitatẽ: niſi z itellctus z organor̃ virtutes ad charitatẽ referãtur. Hoc vult dicere Eſa. xxvj. Aĩa mea deſiderauit te ĩ nocte: ſed z ſpũ meo in ꝑcordijs meis d̃ mane vigilabo ad te. Q̃ enim dicit aĩam: intelligit id qđ ſeparatũ eſt ĩ aĩa: qđ eſt cã z ṗncipiũ vite intellctual' Q̃ aũt dicˀ: de ſpũ in ꝑcordijs: itelligit de ſpũ mouente ꝑcordia z organa Quẽ etiã mãcipauit charitati dñi. H⁹ totalitas ẽ in aĩa q̃dez: Intelligẽtia. Mẽoria. Volũtas. In Organis aũt Senſibilitas z Vegetabilitas. Tota igit̃ itellectual' vita charitati mãcipat̃ qñ Intellect⁹ afficit̃ charitate luci; Mẽoria noticas eternitati

ꝛ Voluntas tranqllitate pacis. De Primo dicit Sap.vij. Propoſui ꝓ luce hr̃e illā. venerūt mihi oīa bona parit cū illa. De Scḋo Pſ̃.cxxxvj. Adhereat lingua mea faucibꝰ meis ſi non meminero tui. De Tertio Phil'.iiij. Pax dei q̄ exuperat oēm ſenſum cuſtodiat corda vr̃a ꝛ intelligentias vr̃as. Organica ãt vita: ſuã hꝫ totalitatē qñ oia mēbra extēdit ad charitatꝭ oꝑa Sic dr̃ Rho.vj. Sicut exhibuiſtis mēbra vr̃a ſeruire īmundicie ꝛ iniqtati ad iniqtatē: ita nūc exhibete mēbra ſeruire iuſticie in ſanctificationē. In his aūt multū eſt corruptiōis: qḋ noſtrū nō eſt. Et in h̃ trāſgreſſores nō ſumꝰ ſi nō exhibemꝰ. qꝛ corruptionē ſentiētes gemimꝰ: ſcientes ꝙ nō habitat in nob. hoc eſt in carne nr̃a: bonū. Rho.vij. Et clamamꝰ cū Paulo ibidē: dicentes. Infelix ego homo: qs me liberabit de corpore mortis hꝰ? Sequit͛ [Ex omibꝰ viribus] Et in h̃ etiā Tria tāgit. Vires.ſ. hoīs Uniuerſalitatem (al's Uniuerſitatē) earūdē. ꝛ Id qḋ noſtrū ē in eis. Qḋ infirmitas abſorptū nō deijcit. Vires autē a vi dicte ſūt: robora ꝛ fortitudines. Vñ etiā Deut. vj. dr̃. Ex omi fortitudine tua. Vires ḡ ſunt robora: que hr̃e poſſumꝰ. Habemꝰ aūt Tria que vires miniſtrāt. Vnū qdem Nature habilitas. De quo dr̃ in Pſ̃.lviij. Fortitudinē meā ad te cuſtodiam. Scḋm aūt Exercitiū virtutꝭ: qḋ tribuit facilitatē. De quo dr̃ Eſa.xl. Qui ſperāt in dño mutabūt fortitudinē. aſſument pēnas.ſ. ꝟtutū vt aquile. currēt ꝛ non laborabūt. volabūt ꝛ nō deficient. Tertiū ē Grã dei: Que facit potētes ꝛ vincētes. Phil'.iiij. Oia poſſum in eo q̄ me cōfortat. Hec eſt igit͛ vniuerſitas virtū. In omibꝰ aūt multū tollit infirmitas. Et h̃: ad charitatē: operādo referre non poſſumus. Et iḋo dr̃ [tuis] Pſ̃ cxxxviij. Imperfectū meū viderunt oculi tui. Sequit͛ [ex oī mente tua] Iterū Tria dr̃. Mentē ad charitatē dei referendā. Totalitatem mētis. ꝛ Id qḋ nr̃m eſt in ea. Mens aūt (a metiendo dicta) rō intelligit͛: q̄ menſurat opꝰ ꝛ circūſtantias opis ꝛ finē. Iſte ei menſure ſc̄ neceſſarie ordini charitatꝭ: q̄ nullo modo ē violandꝰ. Cañ ij. Introduxit me rex in cellā vinariam: ordiauit i me charitatē. Iſte ē vir De quo dr̃ Eze.xl. Funiculꝰ lineus i manu eiꝰ. ꝛ calamꝰ mēſure in manu eꝰ. Funiculo em̄ lineo (qḋ linum de terra orit͛) mēſurat͛ actꝰ ad circūſtantias terrene ꝟtutꝭ. Calamo aūt ſolide rectitudīs mēſurat͛ opꝰ ad finē intētōis Vt ſic ex omi mēte ꝓcedat opꝰ ordiāte charitatꝭ. j. Cor.xiiij. Oia honeſte ꝛ ſ꞉ ordinē fiant in vob. In his ãt iterū ꝑ ſurreptiōes ꝛ igrantiā mlta depereūt: qḋ (al's q̄) nō p̄t cauere hūana Igrantia Job.iij Viro cuiꝰ abſcōdita ē via: ꝛ circūdedit eū deꝰ tenebrꝭ. Et ideo dr̃ [tua] Sic ḡ Dilige deū ex oī mēte tua. Ex toto qdē corde Vt motꝰ vite ad ipꝫ referas. Ex tota aīa Vt Intelligētiam ꝛ Voluntatē ꝛ Memoriā cū corꝑalibꝰ organis ad ipꝫ cōuertas. Ex oibꝰ viribꝰ Vt nihil tibi de viribꝰ tuis retineas vel attribuas. Ex oī mēte tua Vt oia: ordine charitatis ordines: ꝛ nihil inordinatū relinquas Sic em̄ attingit charitas a fine vſqꝫ ad finē fortiter: ꝛ diſponit omīa ſuauiter. Sap.viij

Et proximū tuū ſicut te ipſum.

Tangit duo. Id qḋ diligendū eſt. ꝛ Formā dilectōis. Id qḋ diligendū ē: eſt ꝓximꝰ. Leuit.xix. ſic Et habet͛. Diliges amicū tuū ſicut te ipꝫ. Et dr̃ ꝙ ibi ſe͛x. hr̃t ꝓximū. Eſt aūt notādū ꝙ ē Proximꝰ Sanguie. ꝛ ē Proximꝰ Bñficio largitatꝭ vl' Miſcdie. Proximꝰ Sanguie eſt ſ꞉m gradū alique ſanguinis: ꝓpe vel ꝓpius ꝯiunctꝰ. ij. Reg.xiiij. Nō mulꝑlicent͛ ꝓximi ſanguis ad vlciſcēdū Hic tñ vident͛ ꝓximi dici Bñficio miſcdie ꝛ charitatꝭ. Iſte em̄ ꝓximus eſt: q̄ ꝓrie accedit in affectū. Et ille ē a q̄ dependeo: ꝑ affectꝰ exhibitōes in charitatis bñficijs: quibꝰ me ꝑuenit. Et iḋo dr̃ Chry. ꝙ Cognatio nō facit ꝓximū: ſed miſcdia. Que etiā Miſcdia: ſ꞉ naturā ē. Nihil em̄ tā ſ꞉m naturā ē q̄ nature adiuuare ꝯſortē. Eſt aūt intelligendū ꝟbū: ꝙ Cognatio nō fac ꝓximū ſ꞉ actū ꝓpriū ꝓximi: qꝛ Proximꝰ ſ꞉ actū ꝓpriū ꝛ oꝑationē ꝓximi: eſt q̄ appropiat. Sicut h̃ dr̃: ꝙ Samaritanꝰ appropiās alligauit vulnera. Sepe aūt ꝯtingit ꝙ cognati nō appropiāt: ſed longe recedūt. Pſ̃.xxxvij. Qui iuxta me erāt de longe ſteterūt Duplr̃ ḡ dr̃ proximꝰ. Gradu nature ꝛ Appropiatiōe bñficij. Gradu nature: nemo ꝓximior q̄ ille q̄ ſine gradu ꝯiungit͛. Sic parēs ſpūalis. Deꝰ principalr̃ In q̄ ſicut dr̃ Act.xvij. Viuimꝰ: mouemur ꝛ ſumꝰ. Et poſt hūc parēs carnal' q̄ ſine gdu cōiungit͛ corpori nr̃o. In ꝓmo ãt gradu q̄ nobiſcū eſt ex eodē: ſicut frat͛ ꝛ ſoror. Et ſic poſtea ſ꞉ diſtantiam eſt aliqs ꝓpinquior ꝛ aliꝰ longinqor. Et ſ꞉m h̃ cum oēs ſpūalr̃ ꝛ ſ꞉m opus creatōis ꝛ reformationis: ſimꝰ ex vno parēte deo: omis hō: omi homini eſt ꝓximꝰ in gradu. j. Ruth.iij. Nec abnuo me ꝓpinquū eſſe: ſed alius ꝓpinqor me eſt. Sed ꝓximꝰ ſ꞉m actū ꝓximi ꝑncipalr̃ ꝓximꝰ eſt. Et de illo h̃ loquit͛ dñs ꝛ lex qñ dr̃ [Et proximū tuum ſicut te ipm] Suppl: diliges. Qḋ aūt dr̃ Diliges: in futurū extēdēs dilectōem notat ꝑſeuerantiā dilectōis: tā ad deū q̄ ad ꝓximū. Joānis. xiij. Cū dilexiſſet ſuos q̄ erāt in mūdo: in finē dil'. eos. Jo.xiiij. Ego diligā eū: ꝛ manifeſtabo ei me ipꝫ. Pſ̃.xvij. Diligā te dñe virtꝰ mea [proximū] oēm hoiem Vt tibi approximantē qꝛ ille te ꝑuenit bñficijs charitatis. Eccl. xxvij. Ois hō dr̃. ꝛ ego amiciciā copulaui. Hūc ḡ diliges [ſicut te ipꝫ] Sic: aūt nō notat q̄litate ſed Similitudinē: in Forma ꝛ Fine. In forma qdē vt ex eiuſdē charitatꝭ ſinceritate diligamꝰ eū. qꝛ dr̃ Tulliꝰ i Li. De Amicicia ꝙ Prima lex amicicie ſancita eſt: vt ꝓ amicꝭ non niſi honeſta faciamꝰ. Et ſic diligit͛ ex charitatꝭ ſinceritate: expulſo oī fermento libidinoſi amorꝭ l' lucroſe dilectiōis. j. Cor.v. Expurgate vetus fermentum vt ſitis noua cōſperſio ſicut eſtis azymi. Charitas em̄ ſicut dicit͛. j. Cor. xiij. non agit perperam. Scḋm Finem autem diligit ſicut ſe ipſum quando ꝛ Ad terminū dilectionis diligit: ꝛ Ad finem. Ad terminū. quia ad charitatis opera. Sicut em̄ dicit Greg. Charitas magna operat͛ ſi eſt. Si autē deſinit operari: charitas non eſt. Ideo etiã dicit ꝙ Probatio dilectōis exhibitio eſt opis. Vñ Joan xiiij. Si qs diligit me: ſermonē meū ſeruabit. j. Jo.iij Qui habuerit ſubſtantiā huiꝰ mūdi: ꝛ viderit fratrē ſuū neceſſitatē patientem: ꝛ clauſerit viſcera ſua ab eo: quomodo eſt charitas patris in eo? Ad finem etiam eundē

quia ꝓpter idẽ diligit ꝓximũ ꝓpter qḋ diligit ſe
ipm. Et h̃ ẽ ꝓpẽ ſalutẽ eternã ꝓpẽ quã facit q̃cq̃d faẽ
Deut. xxxiij. Dilexit ꝑplos. Et ꝓpẽ q̃d dilexerit ſub
dit dicẽs. Oẽs ſcti i manu illꝰ ſũt. Sic diligiẽ in
deo amicꝰ: Et ꝓpẽ deũ ꝯuertẽdꝰ diligiẽ inimicus
Sic ğ [Diliges ꝓximũ tuum ſicut teipm] Si
autẽ faciliter hunc paſſũ dilectionis vellemꝰ ex-
ponere: diceremꝰ. Quia Una charitas accipiẽ in
Affectu. ꝛ accipiẽ in Effectu. In Affectu: q̃ntitas
eiꝰ mẽſuraẽ ad deũ. ꝛ i Effectu mẽſuraẽ ad ꝓxim
In mẽſura aũt affectꝰ ad deũ: q̃ bonoꝝ nr̃oꝝ nõ
indiget mẽſuraẽ ſ3 duas aĩe ꝑtes. Motiuã vicȝ
ꝛ appheñſiuã. Siue Affectiuã ꝛ Intellectiuã: qḋ
idẽ eſt. Etſi mẽſuraẽ ſm ꝑtẽ Affectiuã vel Moti
uã: nõ põt mẽſurari niſi duobꝫ. Uno: qḋ ẽ ſicẽ mo
tũ ꝛ affectũ imperãs. ꝛ Alio qḋ eſt ſicẽ exequens.
Imperãs aũt motũ ẽ Cor: qḋ ẽ oĩs motꝰ ꝛ affe-
ctus pncipiũ. Et q̃ ad h̃ dr̃ [Diliges dñm deũ
tuũ ex toto corde tuo] Prouer. iiij. Oĩ custo-
dia ſerua cor tuuȝ. qꝛ ex ipo vita ꝓcedit: Hoc eſt.
oĩs motus vite. Si aũt mẽſuraẽ eo qḋ motũ exe-
quiẽ: h̃ ẽ: vires q̃ ad motꝰ charitatꝭ exerceẽ ꝛ expẽ
dunẽ. Et ſic dr̃ [Diliges dñm deũ tuũ ex oĩ-
bus viribꝰ tuis] qꝛ Uires expẽdit charitas: dr̃
ſpõſa i Cañ. v. Nũciate dilecto qꝛ amore lãgueo.
Si aũt mẽſuraẽ ſm ꝑtẽ Appheñſiuã ſiue Intelle-
ctiuã. Hoc iteꝝ ꝯtigit Duobꝫ modis. Uno q̃deȝ
ſm Ueritatꝭ intellectũ ꝛ acceptõeȝ. Et h̃ ẽ qḋ dic.
[Diliges dñm deũ tuũ ex tota aĩa tua] qꝛ
Nõ eſt i hoĩe aĩa niſi intellectiua. Senſibiẽ eni et
vegetabiẽ: ꝑtes ſẽ ꝑtẽtiue (alĩs: potẽtie) Et nõ Ani
me. Et iõ dr̃ Phs in. x. Eth. ꝙ Hõ eſt ſolꝰ intel-
lectus. Aut etiã mẽſuraẽ ſm accepte vl' intellecte
ſiue appheñſe ṽitatꝭ collatõeȝ. Et ſic dr̃. [Diliges
dñm deũ tuũ ex tota mẽte tua] Quia ſicut
diximꝰ. Mẽs a mẽſurãdo dicta ſiue metiẽdo: ra-
tionẽ ſuppõit: ꝯferẽtẽ accepta ꝑ intellectũ: ꝛ ꝓbã-
tẽ q̃d ſequaẽ ex acceptꝭ. Sicẽ dr̃ Aplĩs. j. Theſ. v.
Oĩa ꝓbate qḋ bonũ ẽ tenete: ab omi ſpecie mala
abſtinete vos. Si aũt menſurãda eſt ſm effe-
ctũ: tũc dilataẽ in oꝑe ad ꝓximũ ꝑ modũ q̃ dictꝰ
eſt. Ordinãẽ aũt iſta ſm rõeȝ. Quia ei Imperãs
eſt añ exeq̃ns. Iõ duo imꝑantia ſunt añ duo exe
q̃ntia. Inẽ exeq̃ntia aũt id poniẽ ante qḋ eſt eſſen
tialꝰ ad ṽtutẽ. Et h̃ (alĩs: hec) ſũt vires oꝑantes
añ mentẽ mẽſurãtẽ. Et qꝛ dilectio affectꝰ: eſt añ
dilectõeȝ effectꝰ: Iõ dilectõeȝ dei ponit añ dilecti
onẽ ꝓximi. Ruth. iij. Expãde palliũ qꝛ ꝓpiquꝰ es:
h̃ ẽ: palliũ charitatꝭ i latũ ꝓpinq̃tatꝭ ꝑ oẽm differẽ
tiã ꝓxi expãde. Et hec expõ ẽ duobꝫ mãdatꝭ chari
tatis inẽ alias ꝯueniẽtioꝛ eſſe videẽ. Tamẽ ſi hec
que dicta ſũt hic: his q̃ ſuꝑ Matth. dicta ſũt ad-
danẽ melius poteſt intelligi.

Dixitqȝ illi. Recte reſpondiſti. hoc fac et viues.

Ecce Uera ſalutarꝭ iuſticie oſtenſio: accepta de
f2 reſponſis legis: q̃ calũniam habere nõ poterãt
Dicit ergo. [Recte rñdiſti] Mat. xxv. Ex ore
tuo te iudico ſerue nequã. Ps. xlix. Arguã te ꝛ ſta
tuã ꝯ faciẽ tuã [hoc fac] i oꝑe. Iac. j. Si q̃s ꝑſpe
xerit i lege ꝑfecte libtatꝭ: non auditoꝛ obliuioſus
factus: ſed factoꝛ operis: hic btũs in facto ſuo erit.
Pſal. cx. Intellectus bonꝰ omnibꝫ facientibus euȝ.
laudatio eius manet in ſeculũ ſeculi [fac] ğ i meri
to ſicut legĩ ꝛ intelligis [et viues] poſſeſſiõe vite
eterne. Et idõ cõſignificat in ṽbo viuẽdi tp̃s futu
rum: cuiꝰ nullus eſt finis. Ad Rho. viij. Si ſpũ
facta carnis mortificaueritꝭ: viuetis. Spũs autẽ
quo facta carnis mortificanẽ: ſpũs ẽ charitatꝭ. Qꝛ
in hoc eſt veꝝ qḋ dr̃ Cant. viij. Fortis eſt vt mors
dilectio. Iſte caloꝛ charitatis eſt q̃ calefacta ẽ caro
pueri (qñ ſe ſuꝑ eũ expandit ꝓpha magnꝰ: potens
in oꝑe ꝛ ſermone) ꝛ morte fugata reuixit. iiij. Reg.
iiij. Quõ eñ nõ viuet in q̃ cõtinue ſpirat ſpũs vi-
te: Charitas ãt eſt ſpũs vite: qꝛ ſpũs ſctũs ẽ Rho.
viij. Lex ſpũs vite libauit me a lege peccati ꝛ mor-
tis. Qḋ de charitate exponit glo. Ibidem

Ille autem volens iuſtificare ſe ipſum: dixit ad ieſum. Et quis eſt meus proximus?

Hic tãgiẽ Cõuictio hypocriſis eiuſdẽ tẽtatoꝛꝭ: q̃
ante de malicia tentatiõis ꝯuictus eſt. Diuidiẽ ãt
in Quattuoꝛ ꝑtes. In quaꝝ Prima ꝯtineẽ Que-
rentis ſiẽatio. In Scd̃a Simulatoꝛꝭ in ꝑabolica
ſiẽitudine inſtructio. In Tertia Inſtructi ꝑ para
bolã inq̃ſitio. In Quarto Per occaſionẽ acceptã
ex reſpõſis ipſiꝰ ꝯfutatio. De Primo aũt dr̃ Duo.
Simulationẽ. ꝛ Siẽatoꝛꝭ vt ſe occultet q̃ſtionẽ.
De Siẽatiõe dr̃ [Ille aũt volens iuſtificare
ſe ipm] h̃ eſt: iuſtũ oñdere putãs ſe corã hoĩe: nõ
corã deo ſtare. Et ido Mat. xxiij. dr̃ dñs: ꝙ ipſe et
ſiẽes ſui: ſiẽes ſẽ ſepulcris dealbatis: q̃ a forꝭ videẽ
hoĩbꝫ ſpecioſa. intrinſecꝰ aũt ſẽ plena ſpurcicia ꝛ oĩ
imũdicia. Job. xxxvj. Siẽatores ꝛ callidi ꝓuocãt
irã dei. Mat. vj. Atẽdite ne iuſticiã veſtrã faciatꝭ
corã hoĩbꝫ vt videamini ab eis. Cõtra qḋ dr̃ Dañ. ix.
Nõ eñ in iuſtificatõibꝫ nr̃is ꝓſternimꝰ preces añ
faciẽ tuã: ſed in miſeratõibꝫ tuis multꝭ [dixit ad
ieſum] De q̃ dr̃ Jo. ij. ꝙ nõ erat ei opꝰ vt q̃s teſti-
moniũ ꝑhiberet de hoĩe. ipſe eñ nouit q̃d eẽt in ho
mine [Et q̃s eſt meꝰ ꝓximus?] Aut enim iſte
neſciuit q̃s eſſet ꝓximꝰ in oꝑe ꝛ actu ꝓximi. Aut ſci
uit: ſed finxit ſe neſcire. Si neſciuit: tũc nõ ad intel
lectũ legis: legit legem. Et ſic dr̃ Glo. quedã Qꝛ le-
giſperitus vt ſapiẽter reſpondiſſe dicaẽ: ꝓmũ ſe le-
gis fateẽ ignorare mãdatũ. qꝛ Humiliari recuſans
ꝛ ſe ipm iuſtificare volẽs: arcana non p̃t videre: q̃
reuelãẽ paruuẽ chr̃i. Cui dñs ita rñſum temperat:
vt oĩs qui miſedꝫ iam facit: ꝓximus eſſe intelligaẽ.
Specialiẽ ipſe dei filius: q̃ nob per hũanitatẽ ꝓxi-
mus eſſe deſignaẽ ex factis. Si autẽ ſciuit: q̃s erat
ꝓximus: tũc ſimulatoꝛ fuit. Et h̃ verius videẽ eſſe
ſm litteram que dicit ꝙ voluit iuſtificare ſe ipuȝ.
quia aliquo modo poteſt ignorare aliquis cogna
tionem ꝓximi ꝛ negare. Ideo ꝙ forte ꝑ actum ſe
elongat et oꝑatiõnẽ. Job. xix. Dereliquerũt me ꝓpin
qui mei: ꝛ q̃ me nouerũt obliti ſunt mei. Sȝ nullꝰ
põt ig̃rare eũ q̃ ſm actũ ꝛ opꝰ approp̃iquat. qꝛ aſi-
nus nec bos illũ ig̃rat. Eſa. j. Cog̃uit bos poſſeſſo
rẽ ſuũ: ꝛ aſinꝰ ꝑſepe dñi ſui. Et iõ Pro mlta ig̃ra-
titudie q̃ fuit i iſto ad oẽs bñficos ſuos: ꝛ ꝑ mlta

ſimulatōe ſua mortis dn̄s fuit. Et h̄ eſt qđ ſeqtur

Suſpiciēs āt Jeſus dixit. Homo q̄dā deſcēdebat ab hierl'm in hiericho: ⁊ incidit in latrones: q̄ etiā deſpoliauerūt eū: ⁊ plagis impoſitis: abierunt ſemiuiuo relicto

Gz [Suſpiciēs aūt ieſus] in celū ꝓ mlta hoīs
ingratitudīe ⁊ ſil'atōe: oñdēs in ſua i celū aſpectio-
ne. q̄ncum peccaret ſic ſil'ando: ⁊ Ingratitudīs vi-
cio. Ita ſuſpiciēs in celū in morte Lazari: oñdens
q̄ ꝓfūde eū mors abſorbuerat. Jo. xj. Jeſus āt ele-
uatis ſurſū ocul' [dixit] Hic āt incipit ꝑ Sil'itu
dinē ꝑabolica inſtructio. Utrū aūt iſtō ad lr̄am fa-
ctū ſit: ſic h̄ narraꝰ. An ꝑ ſil'itudinē ita aptatū ſit
Reſpōſioni (al's Rn̄ſione) nō ē determinatū. Et ideo
ſub dubio relinq̄ꝰ. Qꝛ ſi ita non fuit: tn̄ ſic eſſe po
tuit. Et ꝓbabiliꝰ eſt q̄ ita ſicut narratur acciderit.
Qꝛ adhuc deſtū qđdā int̄iacet int̄ hierl'm ⁊ hieri-
cho: vbi mlti trāſeūtes ꝑiclitanꝰ. Diuidiꝰ aūt iſta
ſil'itudo in Tria. In q̄ꝝ Prio de Pericl'o agitur
ſauciati. In Scđo aūt De Duricia ⁊ imiſicordia
eoꝝ q̄ videbanꝰ eē ꝓximi. In Tertio De Miſcđia
eius ſꝫ opatōeꝫ ⁊ actū ꝓximi. licet ſm̄ cognationē
eēt lōginquꝰ ⁊ alienꝰ. In Prio āt hoꝝ Quattuor
determinanꝰ. Uia. ſ. hoīs in ꝑiculū icidentꝭ. Mini
ſteriū ſcelerꝭ. Perpetratio ꝑiculi. ⁊ Crudelis abie-
ctio ⁊ derelictio ſemiuiui. Quattuor autē dr̄ circa
Primū. Naturā. ſ. ꝑiclitati ſub metaphora. Cām
ꝑericli. A q̄ receſſit. ⁊ In q̄d cecīdit cū ꝑiclitari in-
cepit. De Prio dr̄ [Homo] Adā hō interp̄taꝰ. Et
genꝰ hūanū ſcāt. qꝛ Oīs hō in natura eſt adā: Ut
dic̄ Anſel. [quidā] aūt dr̄ (al's dr̄) in rōe dignita-
tis: In q̄: ſingulare añq̄ꝫ caderet: hūit ꝓuilegium
Gene. iij. Ecce adā ſiue homo q̄ſi vnꝰ ex nob factꝰ
eſt: ſciēs bonū ⁊ malū. Gen̄. v. Uocauit nomen eiꝰ
Adā. h̄ eſt hō. Gen̄. j. Faciamꝰ hoīem ad imaginē
⁊ ſil'itudinē noſtrā. Oīs q̄dem hō in naꝰa: Quili-
bet aūt peccās hō in ꝑſona: ſignificaꝰ in hac ſil'itu
dine [deſcēdebat] Ecce Cauſa ꝑiculi ſub meta-
phora ſcata. Deſcēſus eñ ē i pcēm declinatio (al's
inclinatio) In q̄ A Gr̄a dei: ⁊ A Dignitate naꝰe. et
A Cuſtodia āgeloꝝ deſcēditur. Eſa. lij. In egyptū
deſcēdit ꝑpl's meꝰ: vt colonꝰ eēt ibi. Deſcēſio iſta
inclinatōeꝫ ſcat hoīs in pcēm: ad regionē q̄ morꞇꝭ
meroꝛ': ⁊ tenebraꝝ ē plena. Dic̄ āt [deſcēdebat]
A p̄terito in p̄ſens cōtinuās deſcēſiones ſuas. ſic
grauis corde. Ps̄. iiij. Filij hoiꝫ vſq̄ꝫ quo graui cor-
de. vt q̄d diligitꝭ vanitatē ⁊ q̄ritꝭ mēdaciū. Semꝑ
eñ deorſū tendit q̄ cor ſuū grauat ꝑ pcēm. qꝛ ſicut
dr̄ Zach. v. Iniq̄tas ſedet ſuꝑ talentū plūbi. Dicit
aūt q̄d relīq̄t [ab hierl'm] ad lr̄am. Sꝫ figuratī-
ue intelligit illā: Que ſurſū eſt hierl'm. Que libera
eſt. Que ē matꝛ nr̄a. Gal'. iiij. Que noīe ⁊ interp̄ta-
tiōe: viſio etne ⁊ iterne pacꝭ interp̄taꝰ. Ubi nulle la-
tronū īſidie. Ubi ſic dr̄ Eſa. xxxij. Sedet ꝑpl's dn̄i
in pulcritudīe pacꝭ. in tabnacul' fiducie. ⁊ i requie
opulēta. Ab iſta deſcēdit q̄n pcēo ꝯſenſum dedit
[in hiericho] Que iterp̄taꝰ luna vl' defectꝰ. qꝛ ſicē
dr̄ Eccl. xxvij. Hō ſapiens in ſapia ꝑmanet ſicē ſol.
ná ſtulꝰ vt luna mutaꝰ. Et ex h̄: defectꝰ oēs q̄s pa-
titur incidit. Ps̄. xxx. Defecit in dolore vita mea: et
anni mei in gemitib. infirmata ē in pauꝑtate vir-
tus mea. In Intellcū igr̄ ⁊ Sēſu: mēſtruis defe-
ctib ſbi acuit vt luna. In oīb aūt alqs deficit in i-
firmitatib ad bonū: ex pauꝑtate ſpolioꝝ: quā in-
cidit ex q̄ ſpoliatꝰ fuit [et incidit in latrones]
Tangit In miſterio ꝑiculoꝝ primū: autores ſce-
leris: dicēs [incidit in latrones] Et bn̄ dr̄ [in-
cidit] qꝛ Nemo ex intētiōe vult pcēm. Cū Pcēm
ſicut dr̄ Diony. ſit inuoluntariū ⁊ p̄ter intētionē: i-
cauſale: infecūdū: ⁊ pigrū. Et ideo dr̄ Aug. q̄ Pec
catū: eſt actus incidēs ex defectu boni. Et ideo [inci
dit] qꝛ licet ex intētōe in cōmutabili bono delecta
ri vellet: tn̄ ex intētiōe abſtrahi ab icōmutabili bo
no nō intēdit. Sed h̄ incidit: qꝛ frui volebat vtēn
dis. Et ſic dr̄ Btūs Bern̄. Nēo ſil' ſaꝑe pt̄ q̄ ſurſū
ſunt: ⁊ q̄ ſuꝑ terrā. Col'. iij. Sic ḡ incidit [i latro-
nes] Ecce Miſtri ſcelerꝭ. Latro aūt ē apte ſpoli-
ans. Fur āt a furuo. qđ nigrū: dicꝰ eſt: q̄dam inſi
diaꝰ. Latro aūt eſt diabolꝰ: apte tentās. Et fur: q̄n
occulte inſidiaꝰ. Abdie. Si fures introiſſent ad te:
ſi latrones ꝑ noctē: q̄nō cōticuiſſes. Latro ei ⁊ fur:
ius nō hn̄t: ſed inuito dn̄o cōtrectāt ea q̄ auferunt.
Ita diabolꝰ ius nō hūit in hoīe: ſꝫ ſpolia cōtrecta ꝑ
uit malicioſa volūtate: ⁊ dei ꝑmiſſiōe. Joā. x. Qui
aſcēdit aliūde: ille fur eſt ⁊ latro. Oſe. vij. Fur igreſ
ſus ē foris latrūculus ſpoliās. In tales ḡ incidit
latrones [qui etiā deſpo. eū] Ecce Scelerꝭ mi
niſteriū duplex. Deſpoliauerūt aūt eū: gratuitꝭ au-
ferētes ſalutis habitū. De q̄ dr̄ Eſa. lxj. Induit me
dn̄s veſtimēto leticie ſalutꝭ: ⁊ idumēto leticie circū-
dedit me. Sic frēs Joſeph: exuerūt Joſeph tunicā
polymitā quā fecerat ei patꝛ ſuꝰ. Gen̄. xxxvij. Gra-
tiā eñ ⁊ ꝟtutes ꝑdit hō: q̄n diabolo ſuadēte ⁊ ꝑca-
pitāte cadit in pcēm [⁊ plagis ipoſitis] quia in
Naturalib bonis vulnera grauiſſima iculerunt
Naturale eñ bonū eſt in ordīe cordis ad bonum
coḡſcendū: credendū: volendū: operandū: ꝯſequē-
dū: ⁊ retinēdū. qđ q̄lr vulneratū ſit ptꝫ oīb q̄ niti
voluerit ad bonū: ⁊ difficultatē ſentiunt in his q̄
dicta ſꝰ Eſa. j. Uulnꝰ ⁊ liuor ⁊ plaga tumēs nō eſt
circūligata nec curata medicamine. neq̄ꝫ fota oleo.
qꝛ neq̄ꝫ ligata ſꝰ ligamētꝭ p̄ceptoꝝ: nec curata me-
dicamīe Sacroꝝ: neq̄ꝫ fota oleo miſcđie miſtrorū
⁊ cōpaſſionū. Job. xvj. Cōcidit me vulnere ſuꝑ vul
nus. irruit i me q̄ſi gigas. qꝛ pcēo poſt pcēm cōti-
nue vulnerat naturale bonū [abierūt] ꝑ diſſimu
latiōe ad tp̄s: nō tn̄ ceſſantes ab inſidijs an̄ mor
tem. Ps̄. Sedet i inſidijs cū diuitib in occultis:
vt iterficiat inocētes. Diuites: ſꝰ dmones multas
ſpoliātes [ſemiui. reli.] qꝛ mortuꝰ fuit a vita grē
per culpā priuatꝰ: ⁊ in vita nature ꝓfūde vulnera-
tus: ſolā imaginē in q̄ creatꝰ eſt retinēs. Ps̄. xxx-
viij. In imagine ꝑtranſit hō. Job. xix. Spoliauit
me glā mea: abſtulit mihi coronam de capite meo.
deſtruxit me vndiq̄ꝫ ⁊ pereo. Glia ei ꝯſcie in grē ꝑ-
ditiōe ſpoliaꝰ. corona lapidū p̄cioſoꝝ ꝑdiꝰ i orna-
tu ꝟtutū. deſtruiꝰ hō vndiq̄ꝫ in habitu naturaliū
bonoꝝ: ⁊ ſic volutaꝰ de pcēo in peccatū: ⁊ perit.

Accidit autē vt ſacerdos q̄daꝫ

**deſcēderet eadē via. ⁊ viſo illo p̄-
teriȷt.**

D a Hic tāgit Siĺitudinē ꝓpinquoꝝ ſm op⁹ ⁊ a-
ctū ꝓximi nō appropinq̄ntiū. Et habet duas p-
tes ſm duo genera ꝓpinqͦꝝ nō appropinq̄ntium.
Tāgit aūt Tria. Debitū appropinq̄ndi. Inexcu-
ſabilitatē. ⁊ Appropinq̄tōnis diſſimulationē. De
Pͥo dr̄. [Accidit aūt] Quia etiā ꝙ ſacerdos
infirmitate in man⁹ latronū cadit: accidit ⁊ p̄ter
intētōem ſit: vt dixim⁹. Hebre. v. Om̄s ipſe ponti
fex circūdat⁹ ē infirmitate. ⁊ ꝓptēa debet quēad-
modum ⁊ ꝓ ꝓplo: ita ⁊ ꝓ ſemetipſo offerre ꝓ pctō.
[vt ſacerdos quidā] legꝭ veterꝭ habēs ſacerdo
tiū. Ps. xcviij. Moyſes ⁊ aaron i ſacerdotibus
eius. Et in h̄ notat̄ debitū. q2 Sacerdotꝭ officiū
eſt ſubuenire īfirmis ⁊ ipendere curā. Quia ſicut
dr̄ Leui. xiiij. ⁊ Sap. xviij. Sacerdos offerre ha-
bet ꝓ ꝓplo. ⁊ orare ⁊ curare īfirmitates ꝓplī ⁊ im
mūdicias [deſcēderet] ꝑ tentatōem. Ut (ſicut dr̄
Heb. vij.) ex his que ipſe paſſus eſſet: diſceret cō-
paſſionē [eadē via] Ut ſit inexcuſabil̄ ꝙ nō iue
nit eū. modo aūt ſauciū iuenit. [⁊ viſo eo]: nō cō
paſſiōis oculo: ſed pot⁹ claudens viſcera ſua ab
eo: q̄uis eēt loco cōpatriota: ordine pater: gene-
re frater. viſo tn̄ eo duro oculo. Job. xxx. Muta-
tus es mihi i crudelē. ⁊ i duricia man⁹ tue aduer
ſaris mihi [p̄teriȷt] nihil ſubuentōis ⁊ miſicor-
die impēdēs. Thren. iiij. Filia ꝓplī mei crudel̄ q̄ſi
ſtrutio i deſerto. Crudelitas enī ſtrutiōis eſt quā
deſcribit Job. xxxix. ꝙ durat̄ ad filios q̄ſi nō ſint
ſui. Et ſic ſacerdotiū veteris legꝭ in quo lex ſtatū
hūit: ſauciato hoī nullā curā vel miſcðiaꝫ ipēdit.

**Similiter autē ⁊ leuita: cū eſſet
ſecus locū et videret eū: ꝑtrāſiȷt.**

Tāgit h̄ ſiĺr Tria. Debitū curādi. Inexcuſabi
litatē. ⁊ Curatōis ſubtractōeꝫ. Dicit igr̄ [Siĺr]
ſiĺi de cā. q2 grāz nullā ꝯtulit: ſic nec ſacerdotiū vel
lex. q2 Sicut ꝑcuſſū te aliq̄ q̄ curā ſauciato nō ipen
dit: auget̄ dolor ſauciati ⁊ gemit⁹: ⁊ non minuit̄:
Ita lex ⁊ ſacerdotiū ſubitrauerūt vt abūdaret de-
lictū: ex h̄ ꝙ Delictū idicauerūt ⁊ nō curauerunt
Ro. v. Mĺti aūt etiā nr̄oꝝ Sacerdotū n̄ curāt
ſauciatos i pctīs: ſꝫ paucula illa (q̄ a demōibꝫ reli
cta ſūt) ſpolia tollūt: ⁊ pctōꝝ vulnera nō curāt ꝑ
ſinceraꝫ Sacroꝝ exhibitōeꝫ. Job. xxiiij. Nudos di
mittūt hoīes indumēta tollētes: q̄bꝫ nō eſt operi
mētū i frigore. Et ſic faciūt Dn̄i i defendēdo. Ad-
uocati i patrocinādo. Medici i curādo. Et q̄libꝫ
ad alteꝝ eſt in affectu exactorꝭ ⁊ latrōis. Eſaie. iij
Pplm meū exactores ſui ſpoliauerūt. Hiere. vi.
A maiori vſq3 ad miorē oēs auaricie ſtudēt [⁊ le
uita] Leuita hic ab officio leuitē dr̄: q̄ mioris or-
dinis exiſtēs ſacerdoti obſeq̄t̄. Et Allegorice q̄dē
cunctū ſignificat ꝓphetaꝝ. q̄ lꝫ lympidis ocul̄ ſau-
ciū viderit: tn̄ nec curauit nec curare potuit. Sed
veꝝ ei⁹ curatorē idicauit. Moralit̄ aūt Quilibꝫ
ordis iferioris curā ⁊ miſicordiā nō impēdēs ſꝫ
luxꝫ incēdēs: ꝑ leuitā ſcat̄. Et maxīe illi q̄ curam
ſauciatoꝝ ſuſcepērt. ſicut Prelati ⁊ Judices eccl̄iaꝝ.
Mich. iij. Cōtra dn̄m ē man⁹ eoꝝ: ⁊ cōcupierunt
agros. ⁊ violēter tulerūt eos. Eſa. v. Qui iuſtificāt
ipiū ꝓ muneribꝫ: ⁊ iuſticiā iuſti auferūt ab eo. Si-
gnificāt̄ āt ⁊ illi q̄ diſſimulāt adiuuare: cū debeāt
⁊ pn̄t. Qēs eñ iſti d̄ crudelitate arguūt̄ [cū eēt ſe.
viā] ꝓpinqu⁹. Sec⁹ āt viā eē: ſcat rōeꝫ vicinitatꝭ ⁊
ꝓpinq̄tatis ex p̄ria: ⁊ cognatiōe: ⁊ ordie Ps. xxxvij
Amici mei ⁊ ꝓx. mei aduer. me appro. ⁊ ſteterūt [et
viſo eo] vt ſit inexcuſabil̄. Mat. xxv. Infirm⁹ fui
⁊ nō viſitaſtꝭ me [p̄teriuit] Hier. vj. Crudel̄ ē ⁊
nō miſerebit. Eſa. lxiij. Ubi ē zelus tu⁹ ⁊ fortitudo
tua: mĺtitudo miſationū tuaꝝ ⁊ viſceꝝ tuoꝝ ſup
me cōtinuerūt ſe. Siĺem fere i oībꝫ hiſtoriā: narrat
Alexādro. Ariſt. i Lib. De Regimie dn̄oꝝ de Iu-
deo ⁊ gētili: pcipiēs Alexādro ne vnq̄ꝫ ꝯfidat d̄ Iu
deo. Eſt āt hec hiſtoria: Jude⁹ ⁊ gentil̄ iter fecerūt ꝑ
deſertū. Jude⁹ pede. ⁊ gētilis i iumēto ſbuect⁹. Cū
aūt Jude⁹ deficeret: gētil̄ abauit eū. ⁊ de vitibꝫ ſu
is potauit. Iteneātes āt abinuicē q̄ſiuerūt q̄bꝫ le-
gibꝫ vterent̄. Gentil̄ dixit ſuā eē legē Oībꝫ hoībꝫ fi
dē tenere Bn̄ficia ipēdere. Iuuamē (al̄s miſcðiaꝫ)
exhibere. Eꝫ Jude⁹ dixit ſuā eē legē Nulli fidē te-
nere niſi cōtribuli. Nulli grēs ꝓ bn̄ficiȷs exhibere
niſi ſue eēt legꝭ. Nulli etiā miſcðiaꝫ facere niſi car-
ni ſue. Tādē laſſato Judeo: poſit⁹ ē a gētili i iumē
to cū eſculēto ⁊ poculēto Qui ſtati abegit Iumētū
cū neceſſarȷs dimiſſo gētili in ꝑicul̄ deſerti. Sꝫ vltor
iniq̄tatū de⁹: miſit beſtiā ꝯ Iudeū: q̄ deiectū de iu
mēto ꝓſtrauit ⁊ debilitauit. ⁊ ſic gētil̄ in iumēto re
poſit⁹: a ꝑicul̄ deſerti ſaluat⁹ ē. Cū āt iproperaret
gentil̄ Judeo cur igrat⁹ bn̄ficiȷs: malū ꝓ bono red
dere voluiſſꝫ. In excuſatōꝫ p̄tēdit Legē: dicēs Hoc
eē ſue Legꝭ ꝙ alienigenis mala eēnt ipēdēda: etiā
ſi bn̄ficia eēnt recepta ab eis. ꝯ qđ dr̄ apl̄us Ro.
xij. Nulli maluꝫ ꝓ malo reddētes. Sꝫ ꝯ̄rio: bn̄dicē
tes. j. Cor. x. Sine offenſione eſtote iudeis ⁊ gen
tibus ⁊ eccleſie dei.

**Samaritan⁹ āt q̄dā iter faciēs ve
nit ſec⁹ eū. ⁊ vidēs eū: miſcðia mo
tus ē Et appropiās alligauit vul-
nera ei⁹ infundens oleū ⁊ vinū. ⁊
imponēs illū i iumentū ſuū duxit
in ſtabulū: ⁊ curā eius egit**

Hic oñdit Qualr̄ Alienigena: ſꝫ op⁹ ⁊ actū ꝓxi
mi appropiās: ꝓximior efficit̄: q̄ cuiuſcūq3 ordis I a
vel grād⁹ cognatōis (al̄s cognat⁹) Dicit āt Duo. Scꝫ
Qualr̄ miſcðia mot⁹ appropinq̄uit. ⁊ Qualr̄ curā
miſericordie ipēdit ⁊ bn̄ficia. In Pͥo Sex cōti-
nent̄. Quoꝝ Primū Deſcͥptio eſt p̄rie. q2 alienige
na fuit: eo ꝙ vulneratus erat Hieroſolymitan⁹. ⁊
iſte Samaritan⁹. Scðꝫ Ex eodē itinere āmbulatōe.
Tertiū Ex paſſu cordis ⁊ corꝑis ad eū venit: non
ꝑtrāſiēs ſicut alȷ duo fecerāt. Quartū Ex nūcio pie-
tatꝭ oclo vulnera e⁹ reſpexit. Quītū Ex miſcðia in-
tus mot⁹ viſceribꝫ pietatꝭ ē affect⁹. Sextū Ex ꝯge
mēs doloribꝫ e⁹: ad ipſꝫ ꝑ ꝯpaſſionē appropinq̄uit
Dicit igr̄ [Samaritanus quidā] Cōgruum
nomē p̄rie accepit. quia Samaritanus cuſtos in-
terpretat̄. q̄ ſui cuſtos ⁊ alioꝝ nihil non cuſtoditū
relinq̄ret. Sui enī cuſtos eſt q̄ ſeipꝫ intra terminos

humane pietatis ꝛ virtutis cuſtodit. Et qui hoc
nõ facit: in canẽ vel aſinũ vel aliã beſtiã trãſforma
tur ꝑdit. Pſ̃.xlviij. Hõ cũ in honore eẽt nõ intelle
xit: cõparat⁹ eſt iumẽtis inſipiẽtibꝫ. Deut.iiij. Cu/
ſtodi temetipſũ ꝛ aiam tuã ſollicite. Alios etiã cu/
ſtodit ſibi cõmiſſos. qꝛ hic cuſtos ieſus chꝛs eſt: ꝛ
eꝰ ſeq̃ces. Jo.xvij. Quos dediſti mihi cuſtodiui: ꝛ
nemo ex eis perijt niſi filiꝰ ꝑditiõis: vt ſcriptura im
pleret̃. Pſ̃.cxxvj. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatẽ ꝛc.
Pſ̃.cxx. Ecce nõ dormitabit neq̃ dor. q̃ cuſto.iſrl
[Iter faciẽs] Trãſit eñ tal' cuſtos: freq̃nter vi/
ſitans ꝛ q̃rens cui miſerationũ impendat bñficia.
Hoc optime ꝑcatũ ẽ Tob.v. Viã q̃ ducit i rageſ
ciuitatẽ medoꝝ noui: ꝛ oia itinera eꝰ frequẽter am
bulaui. Medi eñ: mẽſurãtes iterp̃tat' vl' adequan
tes. Et ſcat miſcꝺia plenos: q̃ ſe cõmẽſurãt ꝛ ad/
equãt ſe miſeris. Rages ãt iterp̃tat' egrotatio. Viã
eñ q̃ ducit ad egrotos nouerit: ꝛ oia itinera illa ſꝫ
diuerſitates paupeꝝ ꝛ infirmoꝝ frequẽter ambu
lãt. Tertiũ eſt q̃ [venit ſecꝰ viã] qꝛ In eadẽ via
ponit ſe ꝑ cõpaſſionẽ: in q̃ infirmꝰ eſt ꝑ paſſionẽ.ij.
Coꝝ.xj. Quis infirmat' ꝛ ego ñ infirmor: qs ſcan
daliẓat' ꝛ ego nõ vror: Job.xxx. Flebã quondã ſuꝑ
eo q̃ afflictꝰ erat: ꝛ cõpatiebat' aia mea paupi [ꝛ vi
dẽs eũ] Ecce Quartũ Ꝯ nũcio pietat̃ ocl'o vul/
nera eꝰ reſpexit. Thre.j. Vide dñe q̃ñ tribulor.cõ
turbatꝰ ẽ vẽter meꝰ. ſubuerſũ ẽ cor meũ in meipſo/
ipſo: q̃ñ amaritudie plena ſũ. Pſ̃.xxiiij. Reſpice
in me ꝛ miſerere mei. Exo.iij. Vidẽs vidi afflictiõeꝫ
pp̃li mei: ꝛ gemitũ eꝰ audiui [miſcꝺia mo.ẽ] Ec
ce Quītũ Ꝯ miſcꝺia intꝰ motus ẽ Hiere.xxxj. Cõ
turbata ſ̃t viſcera mea ſuꝑ eũ. miſerãs miſebor eꝰ.
Oſe.xj. Cõuerſum eſt i me cor meũ pariť turbauit
me penitudo mea [Et appropiãs] Ecce Sextũ
Ꝯ ꝑ miſeratões appropinq̃uit. Pſ̃.xxxiij. Iuxta
eſt dñs his q̃ tribulato ſ̃t corde: ꝛ hu.ſpũ.ſaluabit
Deut.iiij. Nõ ẽ alia natio tã grãdis q̃ hẽat deos ap
propinquãtes ſibi: ſic dñs deꝰ nr̃ adheſt oibꝫ obſ/
ſecratõibꝫ nr̃is. Sic amici Job: approping̃bãt ſi/
bi. Job.ij. Cõdixerãt ei ſibi vt ꝑiter venientes: viſi/
tarẽt eũ ꝛ ꝯſolarẽt. Sic eñ oꝑtet q̃ appropinquet
ꝯſolator ꝯſolãdo: Vt ꝑus cõpatiendo ꝯdeſcẽdat. ꝛ
cõdeſcẽdes afflicto ꝯgemat: cõgemẽs ihereat. ꝛ in/
herẽs ad ꝯſolatõeꝫ trahat [alligauit vulnera]
Hic oñdit Qual'r bñficiũ ꝛ curã vulnerato ipẽdit
Dicit ãt Septẽ q̃ vulnerato impẽdit. Bñficia ſcꝫ
Alligatõis. Lenificatõis. Depurgatõis. Subue/
ctõis. Hoſpitalitat̃. Curatõis. Expẽſaꝝ exhibiti/
onis De Prio dr̃ [Alliga.vul.eiꝰ] Vulnera ſ̃t
apture plagaꝝ pctõꝝ. Que plage ſ̃t aꝑte q̃ñdiu cõ/
ſenſu ꝛ actu ꝯſuctudiẽ diuidũt iegritatẽ natalis
boni aie. Eſa.j. Vulnꝰ ꝛ liuor ꝛ plaga tumẽs nõ ẽ
circũligata neq̃ curata medicamie: neq̃ fota oleo
Hec vulnera iſte cuſtos alligauit: ꝯſtringẽdo ea iſ/
ſtitis ꝛ reſtibꝫ Preceptoꝝ ꝛ Cõſilioꝝ diuoꝝ. Pſ̃
cxlvj. Qui ſanat ꝯtri.corde ꝛ alli. ꝯtritões e. Eccĩ.
vj. Ne acidierꝭ i vincul' eiꝰ. Et.ĩ.paꝝ. Vincl'a illiꝰ
alligatura (al's alligature) ſalutar̃ [infun.oleũ]
Ecce Bñficiũ Mitigatõis. Oleũ eñ lenitiuũ eſt.
Cañ.j. Oleũ effuſũ nomẽ tuũ. ꝛ Oleũ vnctõeꝫ ſcat
grãe Sacral'. Eccĩ.xxxviij. In his curãs mitigabit
dolorẽ, ꝛ vnguẽtariꝰ faciet pigmẽta ſuauitatis, et
vnctiões ꝯficiet ſanitat̃. Grã eñ Sacral' ptẽ pene
tollẽs: mitigat acerbitatẽ doloꝝ [ꝛ vinum] Ecce
Bñficiũ Purificatõis. Vinũ eñ mordificatõe (al's
mordacitate) ſua purificat vulnera: tollẽs ꝛ lauãs
ſiq̃d ẽ in eis putredis. pſ̃.lix. Potaſti nos vino cõ
pũctõis. Geñ.xlix. Lauabit i vino ſtolã ſuã: ꝛ i ſan
guie vue palliũ ſuũ. Stola dr̃ a greco ſtolõ: qð ſo
nat latie lõgũ Et ſcat ſtola vitã corpis hꝰ: q̃ ſepe ꝑ/
totã longitudinẽ iuuẽtut̃ vſq̃ ad ſenectã vulnerã/
ta ẽ: ꝛ vino cõpũctõis lauãda. Palliũ ãt amictꝰ aie
ẽ ꝛ ſpũal' ꝯuerſatõis i corde ꝛ vbis: q̃ ſilr lauãda ſ̃t
vino penĩe ꝯpũctiõis: dicẽdo. Aſꝑges me dñe iſo.
ꝛ mũ.la.me ꝛ ſr ni. deal.pſ̃.l. [Et ipõnẽs illũ ĩ
iumẽ.ſu.] Ecce Bñficiũ Subuectõis. Iumẽtũ eñ
dr̃ q̃ſi iuuamẽtũ. qꝛ iuuat ad laborẽ. Et ſcat oneꝝ
ſupportatõꝫ: q̃ infirmoꝝ onera ſupportamꝰ vt me/
liꝰ ferãt onꝰ pnie. Pſ̃.lxxij. Vt iumẽtũ factus
apð te: ꝛ ego ſeꝑ tecũ. Gal.vi. Alť alteriꝰ onera por/
tate. ꝛ ſic adiplebitꝭ legẽ chꝛi. Rhom.xv. Debemꝰ
nos firmiores onera infirmoꝝ portare: ꝛ nõ nob
placere. vnuſq̃ſq̃ ꝓximo ſuo placeat i bonũ: ad edi
ficatõꝫ [duxit i ſtab.] Ecce Bñficiũ Hoſpitali/
tat̃. Stabulũ a ſtãdo dr̃. Significat eccl'iaꝫ i quã
penitẽs itroducit' ꝑ recõciliatiõe. Vel ſcat domũ i
quã itroducit' paupꝰ infirmꝰ. Job.xxxi. Foris non
mãſit ꝑegrinꝰ: oſtiũ viatori patuit. Eſa.lviij. Ege
nos vagoſq̃ induci domũ tuã. Heb.xiij. Hoſpi
talitatẽ nolite obliuiſci. Per hãc eñ placuerũt q̃daꝫ
angel' hoſpitio recepť [Et cu.eꝰ egit] Ecce Bñ/
ficiũ Curatõis Quia nihil aliꝺ ẽ niſi adhibere ſolli
citudinẽ: vt cũ effcũ ſbleuet' nccitas indigẽtis. Sic
eñ curat' ꝛ ſanat' infirmꝰ. Oſe.xiiij. Sanabo contri
tiões coꝝ: diligã eos ſpõtanee. Pſ̃.lix. Sana con
tritiões eiꝰ quia commota eſt.

Et altẽa die ꝓtulit duos dñarios: ꝛ dedit ſtabulario ꝛ ait. Curã illiꝰ habe Et qð̃cunq̃ ſuperogaueris: ego cũ rediero reddã tibi.

Et dr̃ Quattuor: Expẽſaꝝ ꝓlatõeꝫ. Hilarẽ dona/
tõꝫ. Fidẽ egroti apð ſtabulariũ ꝯmiſſionẽ. ꝛ Su
pererogatõis ſoluende ꝓmiſſionẽ. In Prio hoꝝ
adhuc Tria notant'. Quoꝝ Vnũ ẽ Samaritani
apð egrotũ moroſa mãſio. Scðꝫ Tꝑis ad receſſũ
determiatio. Tertiũ ẽ Qð ſ̃. deñ ẽ Expẽſaꝝ ꝓlatio
De Primo Nota q̃ ab inuentiõe egroti ſama/
ritanꝰ: vno die ꝑmãſit. qꝛ Poſtea q̃ vulnera liga/
ta ſ̃t: in vno die vidẽt (al's videt') de infirmi deſpera
tiõe vl' cõualeſcẽtia. qꝛ Si nõ adiũgunt' ſibi ptes
vulneꝝ: ſed ſpaſmant'. deſꝑatõis ſignũ ẽ. Si ãt fo
uet' vulnꝰ ꝛ adiũgit': ſpes ẽ cõualeſcẽtie. Et eſt opꝰ
miſcꝺie mãſio apð egrotos donec emẽdet'. Job.ij.
Sedebãt corã Job dolente ſeptẽ dieb ꝛ ſeptẽ no/
ctibꝫ. Ecõtra de ſubito ſe ſbtrahẽtibꝫ (al's abſtrahẽ
tibꝫ) a ꝯſolatõe. dr̃ Oſe.vj. Miſcꝺia vr̃a q̃ſi nubes
matutina: ꝛ q̃ſi ros mane ꝑtranſiens. Nubes eñ
matutina ſtatĩ ſole orto recedit: ꝛ ros exiccat' ſbito.
Determinatio aũt Tẽpoꝝ eſt: q̃ dr̃ [Altera die]
Et huius cauſa l'ralis iam dicta eſt. Allegorice ãt
Altera dies ſamaritani nr̃i veri cuſtodis chꝛi ẽ al/
tera luxeꝰ. qꝛ Prio die fuit nobiſcũ vulnera nr̃a.

ligãs in luce gratie. Altera die in luce glorie receſſit a nobis parare nobis locum. Joan.xiiij. Uado parare vobis locum. et ſi parauero vobis locum. iterũ veniã ⁊ aſſumã vos ad meipſum. Judic.xix. Queſo te vt hodie hic maneas: paritérqȝ letemur [Altera ergo die] id eſt altera luce ſurgente aurore: ⁊ noue ſanitatis i vulnerato; ⁊ noue glorie in ſamaritano [protulit duos denarios] Ecce Expenſarũ impẽdendarũ prolatio. Duo autẽ denarij duo ſunt Teſtamẽta: imagine ſummi regis impreſſa. Uel ſunt Textus ⁊ Fidelis interpretatio. Uel ſũt Mandata ⁊ Cõſilia. Uel ſunt Gratia ſacramentalis ⁊ Uirtus. Hec ſignificantur per duo era minuta. Luc.xxi. ⁊ Marci.xij. que vidua i gazophylaciũ obtulit. Dicũtur autẽ minuta propter humilitatẽ: quamuis magna ſint ad omnẽ abundantiã impenſarũ faciendarũ. Uel forte ſunt Duo mãdata charitatis. Matth.xxij. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo ⁊c. Hoc eſt primũ ⁊ maximũ mandatũ. Secũdum autẽ ſimile eſt huic. Diliges proximũ tuũ ſicut teipſum. Matth.xxij. In his duobus mãdatis tota lex pendet ⁊ prophete. Denarius decẽ valet vſuales. Quodlibet enim iſtorũ decẽ: implet mandata decalogi. Rho.xiij. Qui proximũ diligit legẽ impleuit. [Et dedit ſtabulario] Stabularius eſt Plebanus vel Prelatus: qui expenſis ſibi dimiſſis vulneratũ procurare tenetur. Ephe.iiij. Dedit dona hominibus. Dedit autẽ: Nõ mutuauit: nec vẽdidit. Mat.x. Gratis accepiſtis: gratis date. Mat.xxv. ⁊ Lu.xij. Quis putas fidelis ſeruus ⁊ prudẽs quẽ cõſtituit dñs ſuper familiã ſuã vt det illis cibũ in tempore. [Et ait. Curã illius habe.] Ecce Sollicitudinis commiſſio. iij. Regũ.xx. Cuſtodi virũ iſtũ: qui ſi lapſus fuerit: erit aĩa tua pro aĩa illius. Gen.xliij. Ego ſuſcipio puerũ: require illũ de manu mea. Prouerb.xi. Qui ſuſcipit aĩas ſapiẽs eſt. [Et quodcunqȝ ſupererogaueris] Ecce Supererogatiõis ſoluẽde promiſſio. Supererogatur autẽ In ſermõe. In pretio. In opere. In debito. In ſermõe doctrine: quãdo expoſitiões bone ⁊ fideles verbis dñi adduntur. Dan.xij. Pertranſibũt plurimi: ⁊ multiplex erit ſcientia. Hec ẽ vſura cũ qua recipere vult dñs cõmiſſa ſeruo fideli talenta. Mat.xxv. Prouer.xi. Maledicetur qui abſcõdit frumẽta in populis. Bñdictio autẽ ſuper caput vẽdentiũ. In pretio ſupererogatur quãdo aliquis pretio ſibi cõceſſa: nõ vtitur propter deũ. Sicut dicitur .j. Corin.ix. Dñs ordinauit his qui euãgeliũ annũciant de euãgelio viuere. Sed nõ vſi ſumus hac poteſtate. Gratis enĩ predicauit: victũ labore manuum adquirẽs: In opere enĩ ſupererogat: qui cũ nõ teneatur niſi ad precepta Implet etiã cõſilia vel oĩa vel quedã. j. Cor.vij. De virginibus preceptũ dñi nõ habeo: cõſiliũ autẽ do tanquã miſericordiã cõſecutus a dño vt ſim fidelis. In debito ſupererogat: qui debitis aliquid addit: Sicut a viris deuotis Oratiões votiue adduntur horis Canonicis ⁊ ſtatutis. Pſ.cxviij. Media nocte ſurgebã ad cõfitendũ noĩ tuo ſuper iudicia oris tui [Ego cũ rediero] Uel In morte vniuſcuiuſqȝ quãdo redit ad iudiciũ particulare: Uel In reſurrectiõe cõmũi: quãdo ad vniuerſale rediens iudiciũ. Act.j. Sic veniet quẽadmodũ vidiſtis eũ euntẽ in celũ. Lu.xxiij. ⁊ Matth.xxvj. Amodo videbitis filiũ hominis venietẽ in nubibus. Apoca.j. Ecce venit cum nubibus: ⁊ videbit eũ omnis oculus: ⁊ qui eum pupugerunt.

Quis horum trium videtur tibi proximus fuiſſe illi qui incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit miſericordiã in illũ. Et ait illi Jeſus. Uade ⁊ tu fac ſimiliter.

Hic ponitur Judiciũ cõuictionis ex ipſo tentatore. Et conficitur ex Tribus. Ex Queſtione: ad veritatẽ dicendã obligãte. Ex Ueritatis reſpõſione. ⁊ Ex concluſa in tentantẽ (aliàs tentãte) cõuictione. De Primo dicitur [Quis horum triũ] Quorũ primi duo: ſunt compatriote ⁊ cõtribules. Et ex Ordine ſpirituales patres ⁊ procuratores. Tertius autẽ alienigena: cui non coutebatur hieroſolymitanus (aliàs iſrlimitanus) tamen ſecundum actũ ⁊ opus proximi appropinquans [videtur tibi] iudicio recto (aliàs recte) rõis [proximus] ſecundum actũ ⁊ opus proximi [fuiſſe illi] miſero [qui incidit in latrones] Job.vj. Reſpondete obſecro abſqȝ cõtentione: ⁊ loquẽtes id quod iuſtum ẽ iudicate [At ille dixit] Ecce Cõuicta reſponſio veritatis: quã libẽter (aliàs quãlibenter) iſte diſſimulaſſet ſi potuiſſet [Qui fecit miſericordiã in illum] quia alij quamuis ſint carne proximi: tamẽ quia Omnis res quando proprio ⁊ ſibi eſſentiali opere deſtituitur: tunc etiam cadit a noĩe ⁊ nominis rõne: ⁊ non habet nomen niſi ſecundum quid. Pſal.xxxvij. Amici mei ⁊ proximi mei aduerſum me appropinquauerũt ⁊ ſteterunt. Hiere.xx. Audiui contumelias ⁊ terrores in circuitu: perſequimini ⁊ perſequamur eum ab omnibus viris qui erant pacifici mei ⁊ cuſtodiẽtes latus meum. Unde tales cadunt a rõne proximi. Pſ.lxj. Ore ſuo benedicebãt: ⁊ in corde ſuo maledicebant. Sed qui facit miſericordiã: appropinquando opere proximi: proximus efficitur. Prouer.xi. Benefacit anime ſue vir miſericors. qui autẽ crudelis eſt: propinquos abijcit [Et ait illi ieſus] Ecce In tentãte cõcluſa cõuictio [Uade] potius profectu virtutis quã paſſu pedis. Iſte enim videtur nunquã miſericordiã feciſſe qui in ſenõ eſt expertus quanti per cõpaſſionem cordis appropinquat (aliàs appropinquatur) miſero. Dicit ergo tali [Uade] cordis cõpaſſione. Eccl.xvij. In grecos vade ſeculi ſancti cũ viuis et dantibus cõfeſſionẽ deo. Mat.ix. Euntes diſcite quid ẽ miſericordiã volo ⁊ nõ ſacrificiũ. Et tu magiſter in iſrael diſce a Samaritano. Jo.iij. Tu es magiſter in iſrael ⁊ hec ignoras [fac ſimiliter] Nõ doce tantũ ſic legiſdoctos et ſcribas ſed ad opus cõuertere [et fac] Jõ enim Leuiticus precipitur os turturis i ſacrificio ad aſcellas retorqueri: vt os doctrine verbi ad opus retorqueatur. Quod i alio cogiſcis eſſe verũ: hoc ſine diſſimulatiõe facias i teipſo. alioquin dicetur tibi illud Rho.ij. Ut quid aliũ doces: teipſum nõ doces: Luce.iiij. Dicetis mihi hãc ſimilitudinẽ. Medice cura teipſum. ij. Tim.ij. Sollicite cura teipſum exhibere deo probabilẽ operariũ icõfuſibilẽ: recte tractãtẽ verbũ veritatis. vt ſcilicet fideliter ſentias ⁊ efficaciter facias quod doces.

Factum eſt autem dum irent: ⁊

ipſe intrauit in quoddā caſtelluȝ.

A Hic oſtendit Qualr̄ deus arcana ſua reuelat paruulis. ſicut patuit in diuiſiōe ſuperius inducta. Glo. tamē hanc hiſtoriā p̄cedenti continuans dicit. Q. Habito ſermone de dilectiōe dei ꝛ proximi: ſupponit exemplū vtriuſq; dilectiōis. Nō tamen in ſolo ſermone q̄ȝ in operis exhibitiōe. Per iſtas enī duas ſorores Due vite ſignificantur ſpūales. Per Marthā: Actuoſa deuotio: qua primo i charitate ſociamur. Per Mariā: Religioſa mentis intentio in dei verbo: qua in amore dei ſuſpiramus. Et qd̄cūq; de his vult dicere poterit Primū tn̄ melius eſt quo ad hiſtorie inductionē. Scd̄m aūt: Lr̄e d̄ continuationē. Unde Sicut in p̄cedenti hiſtoria per queſtionē tentatoris: arcana dei oſtenduntur eſſe abſcondita ei: qui ſe ſapientē eſſe putabat. ꝛ ꝙ vir paruus rudimēta per ſilitudinē parabolicam intellexit. Ita hic p duarū ſororꝝ opera ſtudioſa. ꝛ per querelā inde exortā datur intelligi: iſtis tanq̄ȝ paruulis arcana eſſe reuelata. Et q̄ in arcanis dei: ſint quidē bona ad vitam: ſed deſitura. ꝛ que ſint in vita ſic agenda: ꝙ nunq̄ȝ ſunt deſitura. Tangūtur ḡ hic Tria. In quorꝝ Primo Utriuſq; ſororꝰ in bona vita ponit̄ exercitiū. In Secūdo Unius ſororis d̄ altera ponit̄ interpellatio apud dn̄ȝ. In Tertio Huiꝰ queſtionis diffinitio oſtendit̄ p dominī reſpōſum. In Primo horꝝ Tria continent̄. Quorꝝ Primū eſt i domo: in qua vtraq; ſoror eſt: dn̄ica receptio. In Scd̄o Marie continet̄ ocium ꝛ ꝯtemplatio. In Tertio Marthe continet̄ miniſterium ꝛ occupatio. In horꝝ Primo continentur Quattuor. In quorꝝ Primo Attendit̄ Dn̄i circa ſalutē nr̄am: tranſitꝰ ꝛ diligentia. In Scd̄o Loci ad hoc cōuenientia. In Tertio Pietatꝭ ꝛ hoſpitij honeſtatꝭ quā diſcipulos docuit congruentia. In Quarto Ex ſorore recipiētis notat̄ honeſta familie ſufficientia. De Primo d̄r [Factū eſt aūt] ſm̄ prefinitionē conſilij diuini. Sicut filij iſrl̄ ad motum colūne ignis ꝛ nubis mouebātur: Ita cū diſcipulis fecit dn̄s ad p̄finitionē conſilij diuini: ꝙ ſic nubes refrigerabat: ꝛ ſicut ignis Intellectū illuminabat. ꝛ Affectū accendebat: Sicut dicitur Nume. ix. [dum irent] dn̄s ꝛ diſcipuli querendo ſalutē hominū. Mat. iiij. Circuibat ieſus per ciuitates ꝛ caſtella predicās ꝛ docens euangeliuȝ regni. Pſal. xxvj. Circuiuj ꝛ immolabo in tabernaculo eius hoſtiā vociferatiōis: cantabo ꝛ pſalmū dicam dn̄o. Allegorice tn̄ Dum pater ꝛ filius ꝛ ſpūſſanctꝰ; Et angelorꝝ p̄ſidia ꝛ miniſteria ibāt tunc ad nos: qn̄ hoc iter venit ad nos dn̄s de celo ꝓfectus. Jo. xvi. Exiui a patre ꝛ veni in munduȝ. Can̄. iiij. Uadam ad montē myrrhe ꝛ ad collē thuris. Mons enī myrrhe: ꝓpter amaritudinē ſollicitudinis: in officio Marthe: Collis thuris: in deuotione Marie. Dum ḡ ſic irent ſaluator ꝛ miniſtri ſalutis [et ipſe] Sicut diſcipulis preceperat: vt inquirerēt qs eſſet dignus in ciuitate. Mat. x. ꝛ Luc. x. Et ſic tale inueniēs hoſpitiū [intrauit ī quoddā caſtellum] ad lr̄am: in Bethaniā. Et hoc eſt planum. Allegorice autē hic notant̄ Tria. Introitus mirabilis. Dignitaſ receptaculi ſingularis. ꝛ Municio inuincibilis. Introitus mirabilis: in vterū beate ꝟginis. Dignitas ſingularis, in beatitudine matris ꝟginis. Municio inuincibilis in ꝟtute tante ſanctificatōnis. Introitus eſt porta clauſa. Ezec. xliij. Porta hec clauſa eſt ꝛ nō aperiet̄. qm̄ dominꝰ deus iſrael ingreſſus eſt p eā. Hec eſt porta orientalis p quā ingreſſus eſt ille: cui nomen oriens. Zach. vj. q: ſubter ipm̄ ſemper oriet̄ lumen indeficiens. Sic intrauit quando ſic d̄r Lu. j. Uiſitauit nos oriēs ex alto [ī quoddā] Ecce dignitas ſingularis In terra ꝛ In celo. In Terra: in omnibꝫ generationibꝫ quibꝫ redēptorē protulit. Lu. j. Ecce enī ex hoc beatā me dicēt om̄s generatiōes Inter om̄s mulieres: quibꝫ primam dignitatē per Euam amiſſam reddidit. Lu. j. Benedicta tu in mulieribꝫ. Inter ꝟgines quarꝝ ſterilitatis opprobriū abſtulit. Prouer. vl. Multe filie congregauerunt diuitias: tu ſola ſupgreſſa es vniuerſas. In celis autē. Quia Celibatū p:ia deo deuouit. Quia Regno celorꝝ integritatē reddidit. Et Quia Ut illuminatis in celis etiam mirabili lumine totā celeſtem curiā ſua luce venuſtauit. De Primo Lu. j. Quō fiet iſtō qm̄ virū nō cognoſco: hoc eſt: non cogniturā ꝓpono. Hec eſt arca dei: viſa in templo dei. Apo. xj. Intus fulgens auro cordis mūdicie: vt extra circūtecta corporis virginei fulgore. Exod. xxv. De Scd̄o Luc. xv. Que mulier habēs drachmas decē. Et ſi ꝑdiderit vnā: nōne accendit lucernā ꝛ euertit domū: ꝛ querit diligenter donec inueniat: Mulier hec eſt btā virgo: habens in ſe omnē imaginē. Nouem: beatitudinibꝫ angelorum. ꝛ Una: beatitudine hominis inſignitam. Perdita ē: vna: culpa parentū. Ipſa autē accenſa lucerna flamme deitatis in teſta humanitatꝭ: euertit totam domuȝ: Suprema infimis in vtero ſuo ſociando. Noua veteribꝫ cōmiſcendo. Eterna temporalibꝫ ingerendo. Incorruptibilia mortalibus vniēdo. Precioſa vilibꝫ imponēdo. Et ſic queſiuit diligenter donec drachmā perditā iuenit. ꝛ regnū celorꝝ redintegrauit. De Tertio d̄r Apoc. xij. ꝙ mulier i celo apparuit: amicta ſole: lunā habēs ſub pedibus: coronā. xij. ſtellarū in capite. Quia Fulgor diuinus ſplendet in ea in miraculis. Quicq̄d gratie in luna ſignificat̄: in eccl̄ia: procumbit eiꝰ meritis. Quicq̄d lucis fulget in celo in beatis: refertur in eam. eo ꝙ mater eſt redemptoris: aperientis ianuam regni celeſtis [Caſtellū] In Caſtello aūt notat̄ Municio ſue ſanctitatꝭ ꝛ ꝟtutis. Que quidē in Sex ꝯſiſtit. Situ. ſ. altitudinis. Foſſatorum depreſſione. Murorꝝ circūdatione. Turrium altitudine. Expenſarꝝ abūdante ꝓparatiōe. Militū inſtructiōe. Situs eiꝰ eſt in mōte ſancto: ad quē nulla machina ꝑtingit inimici. Eſa. ij. Erit in nouiſſimis diebꝫ ꝓparatus mons dn̄i in ꝟtice montium: ꝛ eleuabit̄ ſuper colles: dignitatuȝ angelicarū. ꝛ ꝓ gratia impetrāda fluent ad eū om̄es gētes. Eſt enī hic mons eminētia ſue ſanctitatis. Hiere. xxxj. Bn̄dicat tibi dn̄s pulcritudo iuſticie mons ſanctꝰ. Ps̄. lxvj. Mons dei mons pinguedinis cōſolatiōis diuine: pinguis. mons in q̄ bn̄placitū eſt deo habitare in eo. Etenī dn̄s: per grām ꝛ gloriā: habitabit in eo vſq; in finē: qui non habet finem. B

Math.v. Non poteſt ciuitas abſcõdi ſup mon-
tem poſita. Hec eſt eñ ciuitas in q̃ oĩs ciuilitas
celeſtis habitauit. Pſal.xxiij. Quis aſcẽdet i mon
tẽ dñi: Nulla q̃dem creatura ꝑ eq̃litatẽ. Omis tñ
ſcũs exaltat̃ in ea: ꝑ ſuffragij ſubuẽtionẽ. Pro-
funditas foſſati: abyſſus eſt humilitatis ei᷒. Eccl.
j. Profundũ abyſſi q̇s dimẽſus eſt: Nullus peni
tus niſi q̇ de altiſſimo reſpexit humilitatẽ ancille
ſue: ⁊ de altis in eã deſcẽdit. ij. Regũ. v. Edificauit
dauid a mello intrinſecus. Mello eñ erat vallis
ꝓfundiſſima quaſi vorago: in qua ſumm᷒ Dauid
pergens (al's per girũ) vallem circũducẽs edifica-
uit. q: Humilitas vndiq; muniẽs: cuſtos eſt ho-
noꝝ: omib᷒ exterius occurrens. ita vt nihil in exte
riorib᷒ faſtuoſum inueniat̃. Murorum autẽ
circũdatio eſt meritoꝝ ꝟtutũ: in cõuerſatiõe ꝑ cha
ritatis glutinũ: q̄ſi quorundã ſolidoꝝ lapidũ q̃-
dratoꝝ: eleuata edificatio. Eſa. xxvj. Urbs fortitu-
dinis noſtre ſion ſaluator: ponet̃ in ea mur᷒ ⁊ an-
temurale. Murus q̇dem ex implentib᷒ precepta:
meritisq; ꝟtutum. Antemurale aũt ex ſupererroga
tis opib᷒ conſilioꝝ. Et ſic ⁊ murũ habet ⁊ ante-
murale: ex lapidib᷒ precioſis ꝟtutũ. Eſa. liiij. Ecce
ego ſternã per ordinẽ lapides tuos. fundabo te in
ſapphyris: ⁊ ponã iaſpidem ꝓpugnacula tua: ⁊ por
tas tuas in lapides ſculptos: ⁊ oẽs terminos tu-
os in lapides deſiderabiles. Lapis ꝟcat operũ ſo
liditatẽ. Sapphyrus in lapidib᷒: ſignificat in ſoli
ditate operũ: celeſtẽ intentionẽ. Jaſpis: in opertib᷒
ſignificat fidei virorẽ: per quã fuit filij dei igreſſus
ad eoꝝ. Et expugnabat̃ diabolus in ꝓpugnaculis
fidei iſtius ſic virẽtis i corde eius. Porte ſculpte:
ſignificãt ingreſſus quos habem᷒ ad eam ꝑ imita
tionem ꝟtutũ eius. Sculptura: ſignificat imagi-
nes patrũ: quos (al's quas) ꝑ imitationẽ in ſe oſtẽ
dit. Sicut Dauid in humilitate. Salomonẽ i ſa-
pientia. Joſiam in religione. Moyſen in manſue
tudine. Et ſic de alijs. Termini aũt caſtri q̇s exten
dictorũ montẽ altitudinis celeſtis occupãdo: ſũt
expreſſe claritates angelice: quas ꝓfert in cõuerſa
tione. ⁊ oẽs illi termini lapides ſoliditate (al's ſo
liditati) ꝯpoſiti. Et ſunt ꝺſiderabiles: honeſtat̃ pul
critudine ⁊ dulcedine. Turres ſunt deuotiones
contẽplatiõis eius: q̇b᷒ ſup oẽs ꝟtutes angeloꝝ
eleuat̃ in contuitu ꝟitatĩ. Cañ. iiij. Turris dauid
edificata eſt cum ꝓpugnaculis: mille clypei pendẽt
ex ea omis armatura fortiũ. Dauid aſpectu deſi-
derabilis: eſt filius dei cõtemplãd᷒. j. Pet. j. In
quẽ deſiderãt angeli ꝓſpicere. Turris h᷒: contẽpla
tio diua in ocul' dicte (al's beate) virginis. Mille
clypei pẽdentes ex ea: ſunt infinite veritates: in ea
cõtemplatiue reſplendẽtes. ⁊ oẽs ſignũ regis al-
tiſſimi ſꝑ i aliq̃ imagine ꝓtendẽtes. In ea etiã pen-
det omis fortiũ armatura. q: in ea videt̃ qualr q̃li
bet militũ eius armat̃ cõtra hoſtes. ⁊ quib᷒ virtu
tuz ꝓſidijs muniri põt. Et ideo dr̃ Cañ. vij. Naſus
tuus ſicut turris libani: que reſpicit contra dama
ſcũ. Naſus vim ꝟcat diſcretiõnis in ꝯtemplatiõe. q̃
ſuauitas diuĩe ꝑcipit̃ fragrantia. Hec eſt: eleuata
⁊ fortis ſicut turris libani: ꝑ candidationẽ lucis:
fugans nebulas phãtaſiaꝝ: ⁊ reſpicit ꝯ damaſcũ.
firmãs ſe in parte illa q̃ ſanguini cõiungit̃. q: Da-
maſcus potus ſanguis interꝑtat̃. Firmat ãt vt nõ
accipiat aliq̇d in carne ⁊ ſanguie: ſed a patre lumi
nũ apud quẽ nõ eſt tranſmutatio: neq; viciſſitudi-
nis obumbratio. Ja j. Mat. xvj. Btũs es Simõ
bariona. q: caro ⁊ ſanguis nõ reuelauit tibi: ſ; pa
ter meus q̇ eſt in celis. Sic ẽ caſtellũ iſtud turritũ.

Quintũ eſt Expenſarũ abundãs ꝓparatio: ne fa
me vel defectu alicui᷒ neceſſarioꝝ vnq̃ capi poſſit.
Jbi eñ eſt Panis vite q̇ de celo deſcendit. Jbi eſt
Adeps frumẽti ſatians. Jbi Sal ſapiẽ. Jbi Fons
aque ſalientis in vitã eternã. Jbi Carnes agni ima
culati. Jbi veſtis decoris ⁊ honeſtat̃. Jbi Ignis
charitatis. Jbi Hort᷒ concluſus voluptatis. Jbi
Aura flatus ſanctiſpũs. Jbi Nulli᷒ boni defect᷒.
De Primo dr̃ Jo. vj. Ego ſum panis viu᷒ qui de
celo deſcẽdi. Hec eſt eñ ꝑinceps Sara: q̃ hũc panẽ
ex trib᷒ ſatis farine ſub cineribus nr̃e mortalitat̃ de-
coxit. Gene. xviij. De Scd'o in Ps. cxlvij. Adipe
frumẽti ſatiat te. Hoc ẽ: pinguedine ꝟbi. q: Mat.
iiij. Non in ſolo pane viuit hõ: ſed in omi ꝟbo q̇d
ꝓcedit d' ore dei. Gen. xlix. Aſer pinguis panis ei᷒:
⁊ ꝓbebit delitias regib᷒. De Sale Mat. v. Uos
eſtis ſal terre. Leui. ij. In omi ſacrificio offeres ſal.
Mater aũt ſapie ſale carere non põt: nec põt euane
ſcere ſal eius: vel infatuari. Aqua etiã nõ deeſt. q:
Ipſa eſt fons indeficiẽtis aque ꝑ plenitudinẽ gr̃e
ipſius: A q̃ Peccator accipit abſolutionẽ veñie. Ju
ſtus autẽ: puritatẽ gr̃e. Tentatus: refrigeriũ tẽpe-
ramenti. Deuotus: hauſtũ dulcẽ ſapie cõſolatiõis
cõſolantis. Heſter. x. Fons par᷒ creuit in fluuiũ
maximũ: ⁊ in aq̃s plurimas redũdauit. Pſal. xlv
Fluminis impet᷒ letificat ciuitatẽ dei. ſanctificauit.
hoc eſt: ꝯfortauit tabernaculũ ſuũ altiſſim᷒. Iſta ẽ
de cui᷒ expẽſis Carnes agni recẽtes: ſꝑ ⁊ oib᷒ (al's
in omib᷒) ad quietationẽ deſiderij cõuenientes ac-
cepte ſunt. Unde Numeri. xj. Sanctificami: cras
eñ comedetis carnes. Et Jbidẽ. Dñs dabit vobis
ad veſcendũ carnes. De hui᷒ etiam agni vellere ca-
ſtellum. h eſt: veſtitu decoris nõ deficit. Hec eſt eñ
de q̃ Prouer. vl. Queſiuit lanã ⁊ linũ. ⁊ opata eſt
ꝯſilio manuũ ſuaꝝ. Lanã eñ conuerſatiõis in ex-
terulas cõtexuit. Linũ autẽ innocẽtie: neuit ad in-
terulas. Et ideo Prouer. vlt. dr̃ q nõ timebit do-
mui ſue a frigorib᷒ niuis. Oẽs eñ domeſtici ei᷒ veſti
ti ſunt duplicib᷒. In iſto etiã caſtello Ignis eterni
luminis nũq̃ extinguit̃. Lu. xij. Ignẽ veni mittere i
terrã: ⁊ q̇d volo niſi vt accendat̃: Prouer. vl. Non
extinguet̃ in nocte lucerna ei᷒. Et q̃ñ lucerna ex-
tingueret̃: q̃ iuxta nomẽ ſuũ illũinatrix eſt ⁊ inter-
pretat̃: Jbi etiã eſt hort᷒ In q̃ omis bom orit̃ fru-
ctus: ⁊ arbores fruct᷒ medicinales. fruct᷒ ꝑ ſingu
los mẽſes ꝑmunus offerẽtes: veterib᷒ ſꝑ noua cu-
mulãtes. Et ꝓmũ q̇dem ſicẽ hic dcm̃ eſt Ezec. xlvij.
continet̃. Scdm aũt Cañ. vij. Ois poma noua et
vetera: dilecte mi ſuaui tibi. Et ne deſint herbe ſa-
lutares ⁊ aromata dr̃ Cañ. iiij. Hortus ꝯcluſus ⁊
fons ſignat᷒. Jbi flat aura ſuauiſſima ſãctiſpũs
Cañ. iiij. Surge aquilo ⁊ veni auſter. perfla hor-
tũ meũ: ⁊ fluent aromata illi᷒. Ad hãc aurã deam
bulauit dñs poſt meridiem: iam remiſſo calore fer
uoris declinãte ſole per pctm̃ parentũ ꝓmoꝝ. Ge-
ne. iij. q̃ñ de redẽptiõe ꝓme ꝓuaricatiõis cogitauit.

Et vt breuiter dicat̃. In h̃ caſtello nulli⁹ boni eſt
defectus. Ps̃.cxxi. Fiat pax in ỽtute tua. ⁊ abun-
dantia in turribus t. Pſal.xxxv. Inebriabuntur ab
vbertate dom⁹ tue: ⁊ torrente voluptat̃ tue potab
eos. Dom⁹ eñ dei: ỽgo eſt btã. Et In caſtellarum
p̃ſidium: cõtra timores inimicoꝝ: abũdantia do-
mus: plenitudo eſt chariſmatũ: q̃ plena grã: oibus
abundãter vſq; ad ebrietatẽ refundit. Torrẽs in-
de eſt erũpens impetu magno: pietat̃ eius flux⁹
eſt: charitate cogẽte ipetuoſus ⁊ rapid⁹: oium ad ſe
rapiens deuotionẽ. Firmiſſimũ ẽ eſt hoc caſtellũ
ꝗ̃tum ad indeficientẽ abundantiã ꝗ̃penſarum.

Nec deeſt Inſtructio militũ defendentiũ: Que
in ſe per illuminatiões quas largit̃ ſemꝑ: hꝫ oĩa
agmina angeloꝝ. Cañ.vj. Terribilis vt caſtrorũ
acies ordinata. Geñ.xxxij. Caſtra dei ſ̃t hec. Et ido
non timeat aliq̃s ỽtutẽ aliquã inimica. Quia.iiij.
Reg.vj. dr̃. Plures nobiſcũ ſ̃t q̃ cũ illis. Dañ.
vij. Millia miliũ miniſtrabant huic caſtello. ⁊ de-
cies milies centenamilia aſſiſtũt ei Siẽ filio ſuo q̃
eſt Rex ⁊ heres h⁹ caſtelli. Et ido q̃cunq; cõfugit
in hui⁹ caſtri defenſionẽ: fiet in eo qd̃ dr̃ Ps̃.xc. ꝙ
Cadẽt a latere tuo mille. ⁊ decẽmilia a dextr̃ tuis.
Tibi aũt nõ appropinq̃bit. Verũtñ hec preſidia
oculis ſpũalibus ꝯſiderabis: ⁊ retributionẽ demo-
nũ peccatoꝝ videbis. Hec eſt eñ vnica mulier: q̃
(ſic habet̃ Judith.xiiij.) Una mlĩer hebrea fecit cõ
fuſionẽ in domo Nabuchodonoſor Regis baby-
lonis. Geñ.iij. Ipſa cõteret caput tuum. Abac.iij.
Percuſſiſti caput de domo impij. ⁊ capite ꝑcuſſo
oĩa ſceptra ducũ ei⁹ ꝯfuſa ſ̃t. Quãuis aũt tan-
toꝝ p̃ſidioꝝ ſit caſtruꝫ fortiſſimũ: tñ diminutiuo
noie: Caſtellũ ꝓpt̃ ei⁹ nimiã humilitateꝫ noiat̃. Et
ideo oẽm fiduciã: in hũilitate ponẽs defenſionis:
dixit. Reſpexit hũilitateꝫ ancille ſue. Ille eñ ſupb-
bus ⁊ ſuperboꝝ Rex (De q̃ Job.xl. dr̃: ꝙ oẽ ſub-
lime videt. ⁊ ipſe eſt rex ſuꝑ oĩa filios ſupbie) nõ
niſi humilitatis p̃ſidio poterat expugnari. Luc.j.
Depoſuit potẽtes ð ſede: ⁊ exaltauit hũiles. Ecci.
x. Sedes ducũ ſupboꝝ euertit dñs. Sic ẽ [Intrauit ieſus in quoddã caſtelluꝫ] Introitu
mirabili. Dignitate ſingulari. ⁊ Munitiõe inuin
cibili preparatũ. Sequitur.

Et mulier quedaꝫ Martha nomine excepit illum in domũ ſuaꝫ.

D Hic agit̃ de dom⁹ iſtius familia. Et Primo
tangit̃ de Familia actuoſa: per omnis ỽtutis ꝑfe
ctionẽ. Scđo de Familia ſuſpẽſa ad mirabiliũ ce-
leſtiũ pulcritudinẽ: per plene lucis illuſtrationem
⁊ ꝯtemplationẽ. In Primo hoꝝ Sex ꝯtinentur.
Scꝫ. Natural̃ mollicies pietat̃. Spẽalis ꝑmi-
nentia ỽtutis. Prouocatio exẽplaris. Hoſpitali-
tas hilaris. Receptio ſalutis. ⁊ Domus ꝓprie ꝑ-
paratio cõmoditat̃. Primũ hoꝝ notat̃ in h̃ ꝙ
dicit [Mulier] que non tã a ſexu q̃ a ſex⁹ optima
ꝓprietate mlĩer vocat̃. q: Mulierũ eſt frãgi molli-
cie pietat̃ ⁊ ad nihil durũ cor exhibere. Scđm au
tem notat̃ per h̃ ꝙ dr̃ [quedã] Qđ in generalita-
te mulierũ ꝑticulat. ⁊ ideo ſpẽalitatẽ notat ỽtut̃.
Tertiũ notat̃ ꝑ h̃ ꝙ dr̃ [Martha noĩe] q: Mar-
tha ꝓuocans vel irritãs interp̃tat̃. quia emulatio
ſua ad bonũ (al's ỽtutes) plurimos ꝓuocat. quia
heroica ſua ỽtute ꝓuocat ad ſui emulationeꝫ. Vñ
ſyro ſ̃mone: Martha dña interp̃tat̃. Quartũ qđ ẽ
Hoſpitalitas hilaris. Et notat̃ in hoc ꝙ dr̃ [exce
pit] Exceptio eñ eſt ꝑut ſupius nos dixiſſe me-
minim⁹: q̃ñ oĩbus interioribus cũ gaudio ad exte-
rius occurrẽtibus fit alicui⁹ dilecti ſuſceptio. Quin
tũ notat̃ in h̃ ꝙ dr̃ [illum] h̃ eſt ieſũ ſaluatoreꝫ: in
q̃ eſt receptio ſalut̃. Sextũ notat̃ in h̃ ꝙ dr̃ [in do-
mum ſuã] In q̃ notat̃ Ex ꝓprio ꝑparatio cõmo-
ditatis: ad cõmodũ recepti hoſpit̃ ꝑparata. Que al's
omia magis ſpũalr̃ impleta ſũt in btã ỽgine q̃ ſic q̃ ſint
exteri⁹ lr̃aliter exhibita ꝑ diligentiã marthe. Nec
eñ nõ fractura ſex⁹ vel pudoꝝ: ſed ꝓprietate pieta-
tis ſingular̃: heroem vt heroẽm ſummũ emolliuit
⁊ flexit a duricia: qua aduerſabat̃ nobis: q̃ñdo
pijs lachrymis ⁊ deuotiõe flexũ molli carne iduit.
⁊ ſic ad pietatẽ emolliuit vt nulli penit⁹ reſiſteret.
ſed oĩa q̃ſi mollis ſuſtineret. ij. Regũ.xxiij. Ipſe
q̃ſi tenerrim⁹ ligni vermiculus. Qui adeo mollis
eſt vt etiã tact⁹ ei⁹ non ſentiat̃. Et hãc molliciẽ cor-
pore molli (qđ humanũ eſt) ꝑtendẽs: mãſuetudĩe
oꝑis: cordis: ⁊ ỽboꝝ: exhibuit q̃ñ dixit. Diſcite a
me: q: mitis ſum ⁊ hũilis corde. Qd̃ aũt mulieris
fuerit hec mollicies Attẽde ꝙ cũ a matre ꝓuocaret̃
ad faciẽda miracula: dixit. Quid mihi ⁊ tibi ẽ mu-
lier. nondũ venit hora mea. q̃ñ ſcꝫ me ex te emolli-
tũ exhibeã. Veniet tp̃us q̃ñ mãſuetudine emolli-
tus: nihil fortitudinis: nihil duricie oſtẽdã: ⁊ tũc
filiũ mulier̃ me ꝓbabo. Eſa.liij. Sicut ouis ad occi
ſionẽ ducet̃: ⁊ q̃ſi agn⁹ corã tondente ſe ommutes-
ſcet: ⁊ non apiet os ſuũ. Hiere.xj. Ego quaſi agn⁹
manſuet⁹ qui portat̃ ad victimã. ⁊ nõ cognoui q:
cogitauerũt ſuꝑ me conſilia: dicẽtes. Mittamus
lignũ in panẽ ei⁹: ⁊ eradam⁹ eũ de terra viuentiũ.
Tunc eñ eũ ſic ad modũ iſta nõ cognoſcentis: ſe
habuit: recte ⁊ ꝓprie emollit⁹ fuit. q: Molle diffi-
nit̃: Qđ nõ reſiſtit tangenti. Sic ẽ nobis illũ anti
quit⁹ duriſſimũ: quẽ null⁹ tãgere auſus fuit: mol
litum ⁊ emollitũ exhibuit. Antiquit⁹ eñ dictũ eſt
Heb.xij. Et ſi beſtia tetigerit montẽ in quo ds̃ ha
bitauit: lapidabit̃. Et ita terribile erat qđ videbat̃:
ꝙ ꝑmus inter oĩs (qui maioris audacie eſſe de-
buit) moyſes: dixit. Exterritus ſum ⁊ tremebund⁹
Quid ẽ alij facerẽt nõ tam familiares ⁊ non tã au
daces? Exo.xx. Loquere inquiũt tu nob. ⁊ non lo
quat̃ nobis dñs ne forte moriamur. Nunc aũt ſic
mollis fact⁹ eſt: vt ab oibus tractet̃ ad libitũ. ⁊ nul
li penitus reſiſtat tãgenti. Hec [quedã] eſt in ge-
neralitate mulieꝝ: excepte ⁊ ſpẽalis ỽtut̃: ad oẽm
actiue vite profectum. De qua dr̃ Ruth.iij. Scit
oĩs iſrael mulierẽ te eſſe ỽtutis. Prouer.vl. Ac-
cinxit fortitudine lumbos ſuos: ne defluant ꝑ ali
quam libidinẽ: ⁊ roborauit brachiũ ſuum: ad oẽꝫ
virtutis oꝑationẽ. Et ideo Prouerb.vlt. dr̃ ð ea.
Date ei de fructu manuũ ſuarum: q̃ dulciſſimum
virtut̃ habet guſtũ: ⁊ laudent eã in portis oꝑa ei⁹.
Que oĩ laude digna: ad portas oium ſenſuũ ſe
manifeſtauit. Hec eſt [Martha noĩe] quia ſua
emulatiõe multos choros ỽginũ ad celibẽ vitã ꝓ-
uocauit. ij. Coꝛ.ix. Vr̃a emulatio ꝓuocauit pluri-
mos. ij. Coꝛ.xj. Emulor eñ vos dei emulatione.

Deſpondi em̄ vos vni viro: ꝟginẽ caſtã exhibere
chřo. Que em̄ vnq̄ꝫ ſic ad heroicã ſiue dominalem
ꝛ celeſtẽ vitã: ſic oim̄ corda imitans ꝓuocauit: vt
hec nr̄a martha. Non [noĩe] ſꝫ nois interp̄tatiõe.
j. Cor. vij. Ad id q̄ð honeſtũ ẽ ꝓuocem. Scꝫ. Uo
tum ꝟginitatꝭ. ꝛ Q̄ ſine ipedimẽto facultatẽ pre/
P 2 beat dño ſe obſuãdi [excepit] ꝗ̄ hec hilari⁹ in vte
ro: ꝛ gremio: ꝛ domo: dñm q̄ꝫ Martha Dicẽs an
gelo cum hilariter excipẽt dñm Ecce ancilla dñi: fi
at mihi ſcõm ꝟbum tuũ. h̄ eſt: Ut dñs ſit mecum.
qꝫ hoc ſcõm fuit in ꝟbis angelicꝭ. Hoc ꝑcatum
eſt Eſa. xlv. Ubi dr̄. Apiaꝛ terra ꝛ germinet ſaluato
rẽ. Aliꝫ em̄ terra nr̄a: q̄ dedit ſaluꝭ fructũ: apta nõ
eſt: niſi ꝗ om̄ia interiora e⁹: occurrẽtia in ꝯſenſum
ꝟbi angelici: peregrinum in terra dñm: in gaudio
ſuſceperũt. Et tunc cãtans dixit. Bñdic aĩa mea
dñm: ꝛ om̄ia q̄ intra me ſꝛ noĩ ſcõ ei⁹ [illũ] ſalu/
tis autorẽ. Qui in ipo m̄ris hoſpitio ſalutẽ nr̄am
eſt opat⁹. Lu. xix. Hodie ſal⁹ domui huic fcã ẽ: eo
ꝗ ꝛ ipe hõ ꝑ redẽptionẽ fili⁹ fact⁹ ſit Abrae. Mat
the. j. Ipſe em̄ ſaluũ faciet ꝑplm̄ ſuũ a pctis eorum
[in domũ ſuã] Hic innuiꝛ ꝑparatio cõmodita/
tis ad ſuſceptũ in domo hoſpitẽ ꝑtinẽtis. Ad hãc
autẽ cõmoditatẽ Duo ſꝛ nẽcaria. Quoꝝ Unum eſt
De Cõmoditate dom⁹. ꝛ alteꝝ De Cõmoditate re
cepti in domo hoſpitꝭ. Ad cõmoditatẽ dom⁹ ꝑti
nent Cenaculũ: ꝛ Lect⁹: Menſa: Sella: ꝛ Cande
labrũ. Que ꝑ omnib⁹ domib⁹ in vtero ſũt btẽ vir/
ginis. Et h̄ ſignificatũ eſt. iiij. Reg. iiij. Ubi dr̄ ꝗ
mulier magna recepit Heliſeũ ꝓphetã. ꝛ cum fre/
quẽter trãſiret ꝑ eã: fecit ei cenaculum paruũ. ꝛ po
ſuit in eo lectũ ꝛ mẽſam ꝛ ſellã ꝛ cãdelabrũ: vt ve/
niens requieſceret ibi ꝛ reficereꝛ. Hec mlier magna:
dignitate: btã ꝟgo ẽ. Heliſeus ꝓpha: potẽs in ope
ꝛ ſermone: dñs ꝓphetarũ chřs eſt. Mulier ꝗ̄ hec
magna: ad recipiendũ iſtũ in vtero ꝓphetã cenacu
lũ fecit: apothecã videlicet ſcti corpis ſui: in q̄ oim̄
cibus inueniretꝛ ſanctorum repoſitus. Pš. cxliij.
Promptuaria ei ei⁹ plena: eructãtia ex h̄ in illud.
Geñ. vj. Collegit ex om̄ib⁹ q̄ eſu ſpũali mãdi pñt
vt ſint tã ſibi q̄ꝫ alijs in cibũ. ꝛ repoſuit in hac ar/
ca apud ſe. Hoc aũt cenaculũ licet oium contineat
gr̄aꝝ ꝛ ꝟtutũ abundantiã ꝛ ꝟbi dei: tñ paruuluꝫ
eſt ꝑ hũilitatẽ. ꝛ intrare ꝑ oſtiũ ei⁹ non pt niſi hu/
milis. Et ſi hũiles ſꝛ eſurientes: implet bõis. ꝛ eos
qui ſe diuites reputãt: dimittit ianes. In h̄ ponit
Lectũ quietis: in ſecreta mẽtis dilectiõe: ꝛ charita
tis amplexu. Ponit Mẽſam in refectiõe medita
tionis diui ꝟbi: ꝛ operũ dei ꝛ magnaliũ ipſi⁹. Po
nit Sellam in qeta ſapie ſeſſione. vt quiete ſapien
tia docens audiaꝛ in corde. Ponit Candelabruꝫ
in intellect⁹ ſui illũiatione. Sternit lectulũ flori/
bus ꝛ odorib⁹ ꝟtutũ. Cañ. j. Lectul⁹ noſter florid⁹
Mundat domũ in expurgatiõe peccatoꝝ. Pſal.
xxv. Dñe dilexi decorẽ dom⁹ tue: ꝛ locũ habitatio/
nis glĩe tue. Ornat cenaculũ ꝛ mẽſam mũdicia cõ
ſcientie. Ecci. xxix Orna mẽſam. ꝛ q̄ habes i domo
tua ciba ceteros. Hec ẽ igiꝛ ꝑparatio dom⁹. Ea
autẽ q̄ in domo ſꝛ ad recepti hoſpitꝭ cõmodũ ꝑpa/
randa Gene. xviij. deſcribunꝛ. Ubi dixit. Abraam
afferã pauxillũ aque: ꝛ lauenꝛ pedes vr̄i. ꝛ requi/
eſcite ſub arbore. Ponãq̄ꝫ buccellã panis. Para/

uit tñ de trib⁹ ſatis ſimile ſubcinericios panes: ꝛ
vitulũ tenerrimũ ꝛ optimũ. Que oĩa in domo iſta
parata ſꝛ. Pauxillũ aque fuit in gr̄a ſcĩſpũs ſan/
guinẽ purificãte. ex qua facti (al's loti) ſunt pedes
hũanitatꝭ chři: quib⁹ terrã nr̄aꝫ calcauit. Umbra
requiei ſub arbore: fuit vmbra refrigerij in virore
Marie: q̄ ſicut rub⁹ virẽs ꝟginitate: ignẽ diuinũ
per fecũditatẽ tenuit: ꝛ florem pudicitie incõlumẽ
ꝑpetuũ ſeruauit. Buccella: ad celũ bucce ꝑtinens: pa
nis da fuit: q̄ de ſe dixit. Ego ſũ panis viuus q̄ de
celo deſcẽdi. Jo. vj. Subcinerici⁹ (al's Hic ſub ci/
nerib⁹) hũane mortalitatꝭ manu ſapie format⁹: de/
coctus eſt igne charitatꝭ. De trib⁹ puriſſimis ſatꝭ
ſimile cõpoſitus. Scꝫ. Corpe: ꝛ Aĩa: ꝛ Deitate:
ꝛ oib⁹ in euchariſtiã ꝑparat⁹. Uitulus ãt ſacrifica/
um ꝑ pctõ: ẽ ipe hõ natus ex ea ſm̄ hũanitatẽ ob/
latus. Tenerrim⁹: ꝓpter deuotiõis ꝛ gr̄e adipem.
Optimus: ꝓpter ſanguis ſui p̄cioſitatem. j. Pet. j.
Non corruptibilib⁹ auro vel argẽto redẽpti eſtis
a vana vr̄a conuerſatõne p̄rne traditiõis: ſꝫ p̄cioſo
ſanguie agni. Sic ꝗ̄ recepit eũ in domũ [ſuã] Nõ
alienã. Hãc em̄ domũ: ipã cũ hoſpite ſuo filio dei
habuit. In q̄ nullus cõitauit alien⁹: nec demon:
nec homo nec aliquis vnq̄ꝫ: niſi iſte hoſpes ius vl'
op⁹ habuit ſecũ in ea. Pš. c. Nõ habitabit in do/
mo mea qui facit ſupbiam. ꝛ q̄ loquiꝛ iniqua: nõ
direxit in ꝯſpectu oculoꝝ meorum.

Et huic erat ſoror noĩe Maria Q 2
Ecce Reſiduũ familie h⁹ dom⁹. Que Maria li
cet ſm̄ hiſtoriã ſit Magdalena: de q̄ demonia ſe/
ptem dñs eiecerat. Sic ꝛ Marthã a ꝓfluuio ſan
guinis curauerat. ꝛ Lazarũ fratrẽ harũ ſororum
poſtea q̄ꝫ quatriduanũ a monumento ſuſcitatur⁹ erat.
Et ideo fiducialiter ad domũ illã declinabat. Tñ
Spũaliter hec melius in familia dom⁹ btẽ ꝟgis
inueniunꝛ. Hec em̄ Maria ſic dixim⁹ faſtigium
ꝛ ſuſpenſionẽ ꝑcat diuine ꝯtemplatiõis. Q̄ð pleniſſi
me ſm̄ Intellectuales ꝟtutes fit in corde btẽ vir/
ginis. Tangunꝛ aũt h̄ Duo. Primũ eſt Beata in
ter actiuã ꝛ ꝯtemplatiuã ſororitas. Scõm ãt: In
noie ſororis: altiſſima diuine lucis ꝯtemplande ve/
ritas: ꝛ ꝟitatis puritas. Primũ notaꝛ in h̄ ꝗ dic
[Et huic] ſcꝫ actiue [erat ſoror] Ex eodẽ ei p̄re
bonitatꝭ ꝛ ꝟitatis formate ſꝛ. Jo. viij. Unũ patrẽ
habem⁹ deũ. Et ex vtero vnius m̄ris ꝓceſſerũt: q̄ eſt
Sapia. Per Saporẽ bõitatꝭ formãs actiuã. Et
Per Claritatẽ ꝟitatis ꝓducẽs alterã. Hec ei duo
importat nomẽ Sapie: Per Saporẽ vnuꝫ. ꝛ per
Sapere alterũ. Sapia em̄ ſapidũ ſapere iportat.
Una igiꝛ ſoroꝝ iſtarũ: ordĩnatrix eſt paſſionum ꝛ
operũ. Et ideo Actiua latine: grece aũt practica vo
caꝛ. Altera ãt Illuminatiua intellectuũ. ꝛ Acceſſiua
affectuũ in deũ. ꝛ Delectatiua in ſolis abſtractꝭ di
uinis. Et idõ latine Contẽplatiua. grece ãt Theo
rica. Una regiꝛ Prudẽtia: Que eſt actiua. qꝫ Pru
dentia: cũ rõne ꝯ. actiuus habit⁹ vt dr̄ Phs. Altera
regiꝛ Sapia: ſcꝫ Contẽplatiua. qꝫ Sapia ẽ cogni
tio (al's cõtẽplatio) altiſſimoꝝ diuinoꝝ. Que nõ
propẽ aliꝫ, ſed ꝓpẽ ſe ipam ſcire ꝛ cognoſcere deſi/
deram⁹. Prouer. vij. Liga illã in digitꝭ tuis. ꝛ ſcri
be illaꝫ in tabulis cordis tui. Dic ſapie ſoror mea

es: ꝛ prudentiā vocaui amicā tuā. Actiua em̄ ꝓpter diligentiā operū digitꝭ eſt inſcribēda. Sapiā autē propꝰ ꝯtemplationē inſcribēda ē tabulis cordis in intellectu. He due: domū btē ꝟginis: In q̄ prio peregrinantē dn̄m ſuſcepert: totam ꝓparauerunt. Actiua q̄dem in exterioribꝰ flore om̄is virtutis ꝛ honeſtatꝭ. Eccl.xxiiij. Flores mei fructus honorꝭ. ꝛ honeſtatꝭ. Altera: ornans thalamū interius: per pulcritudinē eterni ſplendorꝭ. Can̄.iiij. Tota pulcra es: ꝛ macula nō ē in te. Can̄.j. Tigna domorū noſtraꝝ cedrina. laquearia nr̄a cypreſſina. Cedrina quidē tigna fulciētia thalamū imputribilia eterne veritatis ꝑncipia. Laquearia aūt ſibi ꝓpter ornatū implexa. Cypreſſina eterni virorꝭ: ſcꝫ fidei lumina: Que articulos noiamꝰ. ꝛ alios ſpūs reuelatiōes. Actiue vite in oꝑibꝰ btē ꝟginis eſt iſte ſmo. Eccl. xxiiij. In me oīs ſpes vite ꝛ ꝟtutꝭ. Om̄is em̄ ſpes vite eſt: in q̄ oīs ordo eſt viuēdi. Quia: ꝛ Uirgo ꝛ mat̄ eſt: Soluta: Uxor: ꝛ Uidua: Uoto ſeruiens: ꝛ Libera. Ecce oīs ſpes vite: ꝛ oīs ſpes ꝟtutis ſcꝫ quēlibet ſtatū. Oīs em̄ ſtatꝰ exemplū hꝫ in ea. Contemplatiua dꝛ in ea: Q̄d ꝑcedit parū. In me om̄is grā vie ꝛ ꝟitatꝭ. Uie q̄dem quibꝰ venit̄ ad viſionē. Ueritatꝭ aūt: qua inheret̄ ꝟitati ꝑcepte. Uie ille ſcꝫ: Per veſtigiū aſcēdere. Per ſpeculū ꝯſiderare. Per enigmata ꝑcipe. Per reuelatōꝫ videre: In lūie ire: In meditatiōe querere: In raptu ſeqꝫ: ꝛ Pertingere in vltima intellcūs aſcēſione. Iſte ſcꝫ vie de quibꝰ dꝛ Prouer.iij. Uie eiꝰ vie pulcre: ꝛ oēs ſemite eiꝰ pacifice. Et Prouer.iiij. Semite iuſti q̄ſi lux ſplendens ꝛ creſcēs vſqꝫ in ꝑfectā diē. Job.xxxviij. Indica mihi ꝑ quā viā ſpargit̄ lux: diuidit̄ eſtus ſuꝑ terrā. Ueritas autē eſt q̄ tenet̄ ꝛ vincit ꝛ inualeſcit. Sicut.iij. Eſdre.iij. ꝛ totā tenet mentē. ꝛ afficit et obligat ſibi. Sic dꝛ filiꝰ gl'ioſe ꝟginis Joan.xiiij. Ego ſum via ꝟitas ꝛ vita. Uia q̄ itur. Ueritas ad quā ꝑuenit̄. Uita q̄ inſtuit̄ ad ꝟitatē ꝑuenien̄. Ecce Quale myſteriū (al's miniſteriū) in ancillis ſuis hꝫ domꝰ iſta. Iſte ſcꝫ ancille de quibꝰ dꝛ Prouerb. ix. Miſit ancillas vt vocarēt ad arcem ꝛ ad menia ciuitatꝭ. Ad arcē q̄dē ꝯtēplatiōis: et Ad menia virtutis ꝛ ciuilitatꝭ. qꝛ Ciuilitas eſt ſcḋm vſum ꝛ exercitium ꝟtutꝭ: ꝯſuetudo cōuiuendi cohabitantibꝰ: vt dic̄ Sapiēs. Obſequio iſtaꝝ ancillaꝝ ſic circūmonitū ſe: in ſedulitate obſequioꝝ: ꝛ ipſa Domina domꝰ ſe vocat ancillā: dicens Luce.j. Ecce ancilla dn̄i. Ecce Qualis ſororitas: ꝯiūctio (al's ſororitatis ꝯiūctio) eſt inter iſtas in domo ſcā btē ꝟginis [noīe Maria] In q̄ notat̄ ſcꝫ ꝛ ꝑſagiū nomen ꝯtemplatiue. Maria em̄ amaꝝ mare: ꝛ Illuminatrix interp̄tat̄. Cōtēplatiua ei amaritudīe puncta recedit ab exterioꝝ admiſtratione: ꝛ lūie affecta trahit̄ ad ꝯtemplationē interiorē. Sic Ruth.j. Noemi binomia fuit: dicēs. Nolite me vocare noemi. ħ eſt pulcrā: ſed vocate me marath. ħ eſt amara: qꝛ amaritudie me valde repleuit om̄ipotēs. Hoc eſt Deſideriū cōpletiuū om̄ipotentꝭ: fecit omia alia amara videri. Et ħ eſt q̄ dꝛ [noīe] in q̄ ſui nomīs nota exprimit̄. qꝛ amaricat̄ ad exteriora: totum in interioribꝰ bn̄s deſideriū ꝛ cordis oblectationem. Cant.v. Nunciate dilecto meo qꝛ amore langueo. Uidit em̄ ambulātes in lūie dn̄i. ꝛ adeo affecta ē: q̄ nihil ſibi dulce eſt niſi eſſe cū illis. Pſ.lxxxviij. Dn̄e in lūie vultꝰ tui ambulabūt: ꝛ in noīe tuo exultabūt tota die: ꝛ in iuſticia tua exaltabunt̄. Pſ. xliiij. Om̄is glā eius filie regꝭ ab intus. Nihil em̄ querit foris laudis vel vtilitatꝭ: q̄ intus hꝫ fimbrias ſubtiliū ꝯtēplationū: quibꝰ depēdet ad dilectū. Hec igit̄ noīe [Maria] vocat̄ Propꝰ Quattuor cauſas. Duas in amaritudie. ꝛ Duas in Illūinatione. Amaricat̄ em̄ ad exteriora. Qꝛ ſcꝫ ſollicitudine plena. ꝛ Qꝛ amminiſtrari non pn̄t ſine fedante oculos puluere. De Prio dꝛ Prouer.v. Nouiſſima illiꝰ amara q̄ſi abſinthiū. Nouiſſima āt concupiſcētie ſubiecta: ſcꝫ hec exteriora plena ſollicitudie. Propter ſecundū etiā ꝑfectiſſimis aplis dꝛ q̄ extergant puluerē de pedibꝰ affectuū ſuoꝝ. Mat.x. ꝛ Lu.x. ꝛ Joā.xiij. Qui lotus eſt nō indiget niſi vt pedes lauet. Due cāe in Illūiatiōe: ſcꝫ Duo lūis beneficia. Quoꝝ Unū eſt Q̄ lumē venuſtat. Alteꝝ Q̄ lumē diſſoluēs penetrat. De Uenuſtatōe ſiue pulcrificatiōe dꝛ Apoc.xij. q̄ mlier eſt amicta ſole ad venuſtationē. De Subintratōe ꝑ diſſolutionē: cordis aptionē dꝛ.ij. Coꝝ.iiij. Deus q̄ dixit d̄ tenebris lumē ſplēdeſcere: illuxit in cordibꝰ nr̄is: ad illuminationē ſcie claritatꝭ eiꝰ. Sic ſcꝫ Intus penetrata lūie: ꝛ Extra venuſtate cū Moyſe. Exo.xxxiiij cornuta ſiue ſplēdida factā eſt facies eꝰ: Et cū miniſtris glīe lūis.ij. Coꝝ.iij. reuelata facie gl'iam dn̄i ſpeculās: a claritate in claritatē a dn̄i ſpū transformata: in eandē imaginē lucis aſcēdit. Ut vere Illuminatrix ſit: ꝛ noiet̄ Maria [huic ergo erat ſoror nomine Maria]

Que etiam ſedēs ſecus pedes dn̄i audiebat verbum illius

Hic tangunt̄ barū ſoroꝝ ꝓpria officia. Et Primo tangit̄ Officium Marie: ꝛ Scḋo Officium Marthe. R2
In Officio Marie Duo ſunt: Quies: ꝛ Uerbi dei auditꝰ. Quies aūt adhuc Duo habꝫ: Poſitionē quieſcētis: ꝛ Locū. Et Poſitio q̄dem quieſcētis ē Seſſio: quā notat cū dꝛ [ſedēs] Locus āt eſt [ſecꝰ pedes dn̄i] In Seſſione aūt poſitio eſt q̄ ſuꝑiora libera erigunt̄: fulta ſubſtratis inferioribꝰ. Et ħ ꝓpriū eſt ꝯtēplantꝭ (al's cōtemplatiuis) poſteriora ꝛ inferiora ſubſternere. ꝛ ſuꝑiora capitꝭ ꝛ mētis erigere: ꝛ libera exhibere. Sic ei cor recte q̄eſcat: inferiora poſteriora ſubſternens: ꝛ altiora libera ad celū extēdens. Phi.iij. Poſterioꝝ oblitꝰ: ad interiora me extēdo. Sic vincl'a vanitatis collū (ꝑ q̄d trahunt̄ vitales ſpūs) ħ eſt rōnem dementia: ſoluunt̄. ꝛ reſidēs cor imbuitur ſapia. Eſaie.lij. Excutere de puluere. ꝯſurge: ſede hierl'm. ſolue vincl'a colli tui captiua filia ſion. De puluere excutit̄ ꝑ abiectionē terrene feditatis. Conſurgit̄ aūt ꝑ extēſionē in celū ꝯtemplatiue intētiōis. Sedetur per quietē cordis q̄ ꝑuenit ex ſubiectiōe corporꝭ. ꝛ Filia ſion ſpeculatiōis eterne vincl'a ſoluit ꝑ abſolutionē exteriorꝭ obligatōis. Que vincl'a collum. ħ eſt rōnem ꝑ quā ſpūs vitalis trahit̄ interceptiūt. Sic dꝛ Phs: q̄ in ſedēdo ꝛ q̄eſcēdo fit aīa ſciens ꝛ prudens. Hac ſeſſione q̄s mortaliū vnq̄ꝫ ſic ſedit ſicꝫ cor Marie mr̄is ſapie filij dei: Can̄.v. Oculi eiꝰ ſicꝫ colūbe ſuꝑ riuos aquaꝝ: que lacte ſūt

lorē: ⁊ reſidēt iuꝫ fluēta pleniſſima. Oculi btē vgīs
ſt Duo aſpect⁹ eius ꝑ ſapiam. Per ſapiam experi-
mētalem Un⁹. Et ꝑ Intellectū vitatꝭ audire Al⁹.
Iſti eīn aſpcūs ſimplices ſt ⁊ inocētes ⁊ ſine felle.
ſic colūbe. Sedēs aūt qeſcēs ſup riuulos aq̄ꝛ (ħ
eſt fluxuū ꝯſolatiōis ſpūſſancti. In qbꝫ ſic i aqua
clariſſima: refulget imago vitatꝭ eterne. Et ſic i aqua
perua)penetrat lumē diuinū vſqꝫ in ꝓfundū Hi
aſpect⁹ ſiue ocli: lacte candorꝭ ⁊ dulcedīs)quod de
vberibꝫ ſapie manat)ſūt loti ab omī inqnamento
carnis ⁊ ſpūs: ⁊ melica delectatiōe affecta reſidēt i
toto qeſcentia iuꝫ fluenta pleniſſima: de ipſo fonte
bonitatꝭ ⁊ vitatis ad modū torrētis effluētia Lo
cus āt quietꝭ h⁹ [ſecus pedes dn̄i]eſt. Hūc ei locū
Magdalena elegit. qꝛ ibi a turpitudīs ſue macu
lis purgata fuit. Lu. vij. Ubi etiā mat̄ dn̄i tāqꝫ in
ſchola qeuit. Ubi ſapia pedes fixit: Per ſaporem
ſūmi boni: impmēs veſtigiū vnū. ⁊ Per lumē ver
bi diui: infigens veſtigiū alterū. Deut̄. xxxiij. Qui
appropinquāt pedibꝫ eius: accipiēt de doctrina e⁹
Pſal. cxxxi. Adorabim⁹ in loco vbi ſteterūt pedes
eius. Jo. xj. Maria cū veniſſet vbi erat ieſus: per
dulcedinē delectate bonitatꝭ: Et ꝑ viſionē clare ve
ritatis videns eū: cecidit ad pedes eius. Ecce Loc⁹
⁊ Sit⁹ iſt⁹ apud dn̄m: in ſpūs ꝯtemplatiōe Op⁹
aūt ei⁹ ⁊ officiū deſcribit cum dr̄ [audiebat ver
bū illi⁹] Tria tāgit. Auditū patulū. Verbuꝫ au-
ditū: ⁊ Verbi auditi fontē irriguū. Et nulli hec ita
cōpetūt ſicut btē vgīni: Que ꝑ omībꝫ patulū auditū
habuit: ad audiendū qd dicat ſpūſſctūs. Et idō or
namentū aureū accipit. Cant. j. Murenulas au-
reas faciem⁹ tibi vermiculatas argēto. Ornamē-
tū ipm: deuotioneꝫ ſcat: aurū. Murenule q̄ ma-
nibꝫ teneri non pn̄t: ſed ſtricte elabunt: ſcant ſuſur
ria ſapie q̄ inſenſibilit̄ illabunt. Aurée aūt ſūt. q̄a
ſplēdore diui lūis ꝛfulgēt. Vermicīa vo ſcāt ſbti-
les motus vitatis in corde: q̄ argētati ſūt per elo-
quiū pulcritudīs. qđ innuit (al's ſplendet) in vbis
vitatꝭ. Pſal. xj. Argentū igne ꝓbatū: purgatū ſep-
tuplū. Hec eſt Rebecca q̄ multū accepit a dn̄o:
In cui⁹ aures ſeru⁹ ſummi patriarche: ſmo ſcꝫ ꝓphe
ticus: ſuſpēdit inaures aureas: vt nullam audire
delectaret pter ſolū dilectū. Et ideo dr̄ Cañ. v. Aīa
mea liquefacta eſt vt dilect⁹ locutus ē. Tota eīn li-
queſcit ad auditū ei⁹ expta qꝛ mel ⁊ lac eſt ſub lin-
gua e⁹. Cañ. iiij. ⁊ in Pš. xliiij. Diffuſa eſt grā in
labijs eius. Et hec memoria ſꝑ aures e⁹ aperit ad
audienduꝫ in deſiderio: ⁊ ſꝑ inclinat aures ad ipm
auſcultandū. nec aliū audire delectat. Pſal. xliiij.
Audi filia ⁊ vide: et inclina aurē tuā: qꝛ ꝯcupiuit
S 2 rex ſpēm tuā. Et ideo dr̄ Cant. ij. Sonet vox tua i
aurībꝫ meis. Vox eīn tua dulcis. In aure eīn me-
los ē. ⁊ in corde iubil⁹. Audiebat aūt [verbum]
Dic̄ Aug⁹. in Lib. de Trinitate. viij. Verbum qđ
inſinuare intēdim⁹: cū amore noticia eſt vel noti-
cia amata. Hoc aūt vbum Quattuor facit in ani
ma. Sono eīn ſpūali mentē verberat. Noticia in-
tellectū illūinat. Amore accēdit affectū. ⁊ Cōueni-
entia ſui cuꝫ corde hoīs rapit (al's capit) ⁊ tenet.
Sono qdem vberat. ꝓpter qđ etiā vbuꝫ vocat. Et
ideo malleo comparat. Hiere. xxiij. Nonne verba
mea q̄ſi ignis ſt: ⁊ quaſi malle⁹ conterens petras.
Verberat eīn ad cordis ꝯtritionē. Precipue ſmō
diuin⁹. Iſte eſt malle⁹ q̄ Jahel ꝑforauit tpe Si-
ſare. Judic̄. iiij. Jahel eīn: aſcēſio dei: interꝑtatur.
Et ſignificat eam q̄ altius p̄ ceter̄ in vbo dei aſcē-
dit: ⁊ diabolo caput ꝑforauit. Verū aūt ꝑ noticiam
illūinet dr̄ Pſal cxviij. Lucerna pedibꝫ meis vbū
tuum: ⁊ lumē ſemitꝭ meis. Pſal. cxviij. Declaratio
ſermonū tuoꝝ dat intellēm dn̄e. Amore etiā accē-
dit. Sic ſcriptū eſt Act. ij. Apparuerūt aplis diſper-
tite lingue tāqꝫ ignis. Hiere. xxiij. Nōne vba mea
ignis ſt: Pſal. cxviij. Ignitū eloquiū tuū vehemē
ter. Capit etiā ꝑ ꝯſenſū ⁊ ꝯuenientiā ſui cū mente.
Deut̄. xxx. Prope eſt vbū in ore tuo ⁊ i corde tuo.
Et ħ idem dr̄ Apl's Rho. x. Uñ quibuſdā rebelli-
bus iproperās dn̄s Jo. viij. dr̄. Sermo me⁹ non
capit in vob. Sic ḡ: Cōterens: Illūinans: Accen
dens: ⁊ Capiens ꝑ informationē: vbū pre omībꝫ
illa audiuit: Quā Sic Cōtriuit vt totuꝫ ꝑforaret
⁊ ꝯfoderet. Sic Illūinauit vt totā irradiaret. Sic
Accēdit vt totā iflammaret. Sic Cepit vt i ea cor-
ro fieret. Et Primū qdē hoꝝ opatū eſt in ea. ſic dr̄
Hier̄. x. Clauis ⁊ malleis cōpegit vt n̄ diſſoluat:
Sic eīn ꝯſolidata fuit vbo dn̄i qꝛ moueri non po
tuit ad peccandū. De Scđo tantū habuit qꝛ etiam
ab illo nomē accepit. Ezec̄. xliij. Terra reſplēduit a
maieſtate e⁹. Hoc eſt Btā vgo: que terra: diuinū
ferens fructū: vocat. Accēſa etiā eſt qꝛ ſic ignis in-
canduit. qꝛ Eſa. lxij. In ea egreſſus eſt vt ſplendor
iuſt⁹ eius: ⁊ ſaluator ei⁹ velut lampas ē accenſus.
De Quarto aūt dr̄ Jo. j. Verbū caro factū ē: ⁊ ha
bitauit in nob. Ecce Qualr audiebat vbū [illi⁹]
ħ eſt ieſu chri. fontis ſapie ⁊ oīs vbi: a cui⁹ ore nō
eſt tranſfuſum de vaſe in vas. Et ideo ſapor ei⁹ nō
immutat⁹: ſed odor ei⁹ remāſit in eo. Eccl. j. Fons
ſapie vbum dei in excelſis. Et idō de officijs Con-
tēplatiue partis dr̄ glo. qꝛ Contēplatiua Charita-
tē dei ⁊ ꝓximi retinet: Et ab exteriori actione qeſcit
Soli⁹ ꝯditoris deſiderio inheret. ⁊ Calcatꝭ oīb⁹
curꝭ: Ad vidēdaꝫ faciē creatorꝭ inardeſcit: ⁊ Deſide
rat miſceri ſupnis ciuibꝫ: ⁊ eterna in ꝯſpectu dn̄i i-
corruptiōe gaudentibꝫ. Hec aūt Sex p̄ oībus ho
minibꝫ vgo btā habuit. Sec⁹ pedes ei dn̄i ſedēs:
Sola charitate dei: Et ꝓximi: in affectu flagrans:
deū ſibi ꝑ charitatē attraxit. ⁊ ꝓximo redēptiōeꝫ im
petrauit. Et de Primo hoꝝ dr̄ Cañ. j. Cū eſſet rex
in accubitu ſuo. nard⁹ mea dedit odorē ſuū. Nar-
dus eīn calida ⁊ humilis ⁊ odorifera: charitatꝭ ardo
rem ⁊ humilitatē ſcat: q̄ regē regū de celi accubitu
in vterū virgīs ſuo attraxit odore. De Proximi āt
Redēptiōne. Geñ. xxvij. In me ſit iſta maledictio
fili mi Hec etiā audiēdi ⁊ vidēdi deſiderio: ab exte
riori qeuit actiōe: faciēs ħ qđ dic̄ Eccl'iaſtic⁹. xxxviij
Tēpore vacuitatꝭ ſcribe ſapiaꝫ: et q̄ minorat actu
ſapiam accipiet: qꝛ ſapia replebit. Hec: ſoli⁹ conditoris deſiderio: dicēs illud Pš. Unā petij a dn̄o:
hanc requirā: vt inhabitē in domo dn̄i oībus die-
bus vite mee. Et illud Pſal. lxxij. Quid eīn mihi
eſt in celo: ⁊ a te qd volui ſup terrā: Hec etiā oēs
curas exterioꝝ calcauit: Dicēs ſibi illud. j. Pet̄. v.
Oēm ſollicitudinē vrām ꝓijciētes in eū: qm̄ ipi cu
ra eſt de vob. Pſal. liij. Iacta cogitatū tuū in do-
mino: ⁊ ipſe te enutriet. Pſal. xxix. Dn̄s ſollicitus

eſt mei. Hec etiã ad videndã faciem creatoꝝ inar-
deſcit: attendẽs hoc pſalmiſte.ciiij. Querite dñm
ꝛ ↄfirmamini. querite faciẽ eius ſemꝑ. Dicẽs cum
Moyſe Exo.xxxiij. Si inueni grãm in ocul' tuis:
oſtende mihi teipm̃ Et illõ Cant.ij. Oſtẽde mihi
faciem tuã Sonet vox tua in auribꝰ meis. Vox ei
tua dulc; ꝛ facies tua decora. Hec miſceri ſupnis
ciuibꝰ deſiderat. Et ideo etiã familiarius Vtilitať:
Saluatať Confortať. ꝛ Inſtruiť ab ipſis: de conce
ptu futuro ꝛ regno: qđ in ea inchoatũ eſt: ꝛ ꝑ filiuꝫ
eius perfectũ. Hec igiť ſunt officia Marie: Quo-
rũ dilectione ꝛ delectatione omnia alia poſtponit.
Sequiť De Officijs Marthe. Dicit ğ.

Martha autem ſatagebat circa frequens miniſterium

C2 Quinqȝ autẽ dr̃ circa Actiue officiũ. Cõueniẽn-
tem enĩ ꝑmo ponit Actiue vite nominationẽ. Se-
cundo Sufficientẽ ſuã dr̃ actionẽ. Tertio Actuo-
ſam opationẽ ſuam: dr̃ eſſe circa hoiem exteriorem
Quarto Diligentẽ dr̃ eſſe ſui ſtudij laborẽ. Quito
Dicit hoc totũ pertinere ad huiꝰ vite adminiſtratio-
nem De Primo dr̃ [Martha aũt] ſicut ſupra
dixímꝰ prouocans vel irritãs interpťať. Et h̃ con
gruũ nomen eſt Actiue vite: Que ſuis opibꝰ mul-
tos ꝑuocat ad emulationem melioꝝ.j. Coꝝ.xiiij.
Vos qui emulatores eſtis ſpirituũ ad edificatio-
nem eccleſie querite vt abũdetis. Ad hoc enĩ oĩs
actiuꝰ emulať: vt ad edificationẽ eccľie ſua conten
dat emulatio: et eccľia accipiat edificationem. Sic
enĩ Martha ꝑuocat ad bonũ emulandũ ꝑ exem-
plum ſuũ: ꝛ ꝑueniens ꝑ bñficiuꝫ. Deuť.xxxij. Sicut
aquila ꝑuocans ad volandũ pullos ſuos: ꝛ ſuper
eos volitãs expãdit alas ſuas: ꝛ aſſũpſit eos atqȝ
portauit i humeꝛ ſuis. Ecce Marthe nomẽ: acti-
ue: cõueniẽs Qđ illi pre oĩbꝰ cõuenit: que pluri-
mos in imitatõe (al's imitationẽ) ſui ꝑuocauit. ſicut
ſupius iam determinatũ eſt. Hec eſt a (al's in) ma
ria: Que Exo.xv. tympano aſſũpto mortificatione
carnis: per votũ caſtitatis ꝑcinuit: ꝛ infinite mu-
lieres: in choris dõ pſallentiũ: egreſſe ſunt poſt eã:
Quibꝰ ipſa ꝑcinuit vt cãtent deo: Qui in eis glo̾ioſe
honorificatus Equũ effrenẽ impetũ concupiſcen-
tie. Aſcenſorẽ eius ſenſũ libidis ꝑiecit i mare: ama
re ꝑnie ꝛ religionis. Hec ſunt iuuencule tympani-
ſtrie. In quaꝝ medio: Beniamin: filiꝰ dextere deiꝛ
adoleſcẽtulus: adhuc in carnis integritate gaudet
in mẽtis exceſſu: ſe ipſum excedens vt interiꝰ appa-
reat. Hec ğ Martha: ꝑuocans: ꝛ ꝟtutũ domina
[ſatagebat] iđ eſt: ſatis agebat in eũ viriliter vir
tutum ope. Non enĩ ſatis agit qui ſm ꝟtutem nõ
agit. agens bonũ: ꝛ ad modũ boni ꝟtutis.ij. Pe.
j. Fratres magis ſatagite: vt ꝑ bona opa certã ve-
ſtram vocationẽ ꝛ electionẽ faciatis. Quod pre o-
mnibus illa fecit que ad modũ certe ꝟtutis oĩa
ſua perfecit opera.ij. Pe.iij. Satagite immacula-
ti deo inueniri in pace. Idõ enĩ: Quia omnia: hec
ad edificationem eccleſie egit: nõnunqȝ intuita ociũ
delicate contemplatiõis interrumpens: et choros
ciuitatis celeſtis egrediens: vt ꝑximo ꝓficiat: do-
lens dicit in Cant.vij. Egrediamur in agrum: cõ-
moremur in villis: rura etiam ruſticans percolere.

ſatagentes. Mich.iiij. Dole ꝛ ſatage filia ſion: Iſ-
ſi parturiens: que nunc egredieris de ciuitate ꝛ ha
bitabis in regione. ꝛ venies vſqȝ ad babylonẽ. Ec-
ce ꝙ ſatactio ſua de ciuitate ſuperna egreiſa: vſqȝ
ad babylonem confuſionis peccatoꝝ pertingit vt
ibi liberetur: arbitrãs liberari in proximi libatio-
ne. Sic ergo ſatagebat noſtra mater ꝛ Martha.
Satagebat autez [circa] quia Omnis operatio:
deſeruiens proximorũ ſaluti circa eſt: ꝛ non intus
niſi per intentionem. Illum enim paſcit: hunc ve-
ſtit: docet illum: ꝛ corrigit alterum. Et ſic circuit: ꝛ
circa fertur (al's circũfertur) circa oĩes ꝑximo-
rum neceſſitates. Pſal.xliiij. Circũamicta varie-
tate. Tob.j. Pergebat per oĩes qui erant in ca-
ptiuitate: ꝛ monita ſalutis dabat eis. Iſte autẽ cir
cũitus ſic perficiť. quia Amor proximorũ expellit
(al's impellit) eam ad proximoꝝ procurãdam ſa-
lutem. Et diligentia ꝟtutis ꝛ miſericordie: facit eã
moueri in circũitu: per omnes omnium miſerias
ſubleuandas. Et ſic a ſummo celo ẽ egreſſio eius:
ꝛ occurſus eius vſqȝ ad ſummũ eius. nec eſt qui ſe
abſcondat a calore eius. Pſal.xviij. Sic etiam ꝑ-
prie ancilla dicit. Que cõponiť ab an greco quod
eſt circum. ꝛ cilleo les. quod eſt moueor nis.j. Re-
gum.xxv. Ecce famula tua ſit in ancillam: vt lauet
pedes ſeruoꝝ domini mei [frequens] Ecce Ob-
ſequij diligentia ꝛ frequentia. Non enim eſt vna
neceſſitas proximi. Nec ſemel enĩ incidit ꝑximus
neceſſitatem. Et ideo oportet diligenter ꝛ frequen-
ter obſequi. Vnde Rhomanoꝝ.xij. dr̃ Neceſſita-
tibus ſanctorũ cõmunicantes. Oportet enim in-
ſtanter operari circa ꝑximũ. Eccẽs.ix. Quodcunqȝ
valet manus tua inſtanter operare. Vnde etiam
Apoſtolus.ij. Timo.j. dicit Det miſericordiã do-
minus oneſifori domui. quia ſepe me refrigerauit
ꝛ catenam meã non erubuit. Ideo Math.xxvj.
dicit dñs. Pauperes habebitis vobiſcum: ꝛ cum
volueritis poteſtis illis benefacere. Deuterõ.xv.
Non deerunt pauperes in terra vr̃a. Et cum mul
ti defecerint corpore: ꝛ plures mente: oportet hanc
Martham valde eſſe frequentez. Quan frequens
autez illa eſt beata virgo: que ſemper affuit: ꝛ nun
ꝙȝ alicui defuit in neceſſitate. Prouerbioꝝ vltio.
Manum ſuam aperuit inopi. ꝛ palmas ſuas ex-
tendit ad pauperẽ. Hoc autẽ totum eſt [miniſte
rium] ad vtilitatem fidelium perfectũ.j. Coꝝ.iiij
Sic nos exiſtimet hõ vt miniſtros chriſti ꝛ diſpẽ-
ſatores miniſteriorũ dei. Non enim dominam ſe
exhibet receptrix filij dei: Sꝫ miniſtratricẽ ꝛ famu
lam in omni deuotiõe miniſtrantẽ. Hec enĩ ẽ ꝑn-
ceps ꝛ domina earũ mulierũ. De quibus dr̃ Luc.
viij. ꝙ ſecute ſunt eum a galilea: ꝛ miniſtrabant ei
de facultatibus ſuis. Vnde hic in Glo. enumeran
tur officia actiue vite ꝑncipalia: ꝗ pre oĩbꝰ imple-
ta ſunt a beata ꝟgie. Dic enĩ Glo. ſic. Actiua Pa
nẽ Vel Corꝑalẽ eſurienti. Vel Doctrine ignorãti tri
buit. Errantem corrigit. Superbũ ad humilitatẽ
reuocat. Que ſingulis expediant diſpenſat. Hec eĩ
beata virgo perfecit Panẽ tribuit. ꝛ ceteras neceſ-
ſitates corꝑales ſuppleuit qñ aurũ ſibi a tribꝰ Re
gibus qui parum non obtuliſſent: ſic in vſus pau
perum diſtribuit vt nihil vel parum ſibi retinuiſſe.

purel. ps. cxj. Diſꝑſit dedit pauꝑibus: iuſticia eiꝰ manet in ſeculū ſeculi. Doctrinā ignorāti largita ē quā ſic dicit Lu. ij. Maria ꝯſuabat oīa vba hec ꝯferens in corde ſuo. Que poſtea Aplos ⁊ Diſcipulos ad ꝑdicandū. ⁊ Euāgeliſtas ad ſcribendū edocuit. Errantē correxit ſepiꝰ. Sicut Theophilū ⁊ alios quos ad veritatē reduxit. Suꝑbū ad humilitatē reduxit: quādo ſue hūilitatis oſtēdit ſuꝑbis exemplū dicēs. Reſpexit humilitatē ancille ſue. Hec: que ſingul' ad vitā bonā expediūt (qꝛ ſicut iā ante diximꝰ) oīm in ſe trāſſormauit vitā ⁊ ſtatū. Et ideo Eccī. xxiiij. ad oēs ꝯdiciones clamat dicēs. Trāſite ad me oēs q̄ ꝯcupiſcitis me. ⁊ a generatōibꝫ meis adimplemini. Quecūqꝫ eni deſiderant (al's: deſiderāt') in ipā inueniunt. Et ideo dicit ibidē. Ego mater pulcre dilectōis ⁊ timoris ⁊ agnitōis ⁊ ſancte ſpei. Pulcre quidem dilectōis dei ⁊ ꝓximi: ordinātis ad faciēdū oē bonū virtutis. Timoris autē ordinantis ad fugiendū oē malū malicie ⁊ vicij ⁊ iniquitatis. Agnitōis autē ad co-
V 2 gnitōez oīs diuine veritatis. Sācte autē in fine (al's: ſiue) firme ſpei: ad expectationē eterne beatitudinis. Sic ergo ſtat in ꝑfectōe deuote actōis: ⁊ altiſſime contemplationis.

Que ſtetit et ait. Dñe: nō eſt tibi cure ꝙ ſoror mea reliquit me ſolā miſtrare: Dic ergo illi vt me adiuuet.

Hic incipit agere de cōparatiōe actōis ⁊ contēplatōis. Et diuidit' i duas ꝑtes. In queſtionem querulosam: ⁊ diffinitionē dñicā. Prima harū habet tria: Quorū primū: Ex laſſitudīe ſtās ⁊ ſubtracta actio. Scdm autē Querulosa de ſorore ad dñm interpellatio. Tertiū Adiutorij ſororis petitio. Primū notat' in hoc ꝙ dicit. [Que ſtetit ⁊ ait] Et duo dicit. Laſſitudinē ſtātis: ⁊ Locutionē impatiētis. Primū tāgit quā dicit. [Que ſtetit] Laſſa ei ſubſtitit: eo ꝙ in tot miſterijs ꝑagēdis: ſola non ſuffecit: quāuis ꝓ viribꝫ ſategerit. Dño eni cū magna iuit turba diſcipulorū: Et inſſe ad ꝓcurādū cū exigebant' ſumptuū ꝑparatōes Et ideo Martha laſſata [ſtetit] Hoc ſignificatū eſt. j. Regū. xxx. Ubi dicit': ꝙ iter viros Dauid laſſi quidā ſubſtiterūt ad torrētē beſor. Beſor enim tribulatio vel anguſtia inꝑtat'. qꝛ Ubi torrēs anguſtie vires ſupgredit': ibi neceſſe eſt ꝙ Martha laſſata ſubſiſtat. Sꝫ valde ꝯmēdabile ē ꝙ nō ſedit: ſꝫ ſtetit iterū ꝑata ad laborē: reſūpto ſpū virtutis qꝛ Stās ad laborādū ē ꝑata. Stat āt ꝑ cuncta ad miſtrādū ꝑ oibꝫ Dña virtutū. Que ſic Prouer. vlt. Accinxit fortitudīe lūbos ſuos: ⁊ roborauit brachiū ſuū. Et ſic ipā dicit Lu. j. Fecit potētiā i brachio ſuo. ⁊ mira peregit in obſequijs dñi ſaluatoris. Ruth. ij. Demanet vſqꝫ nūc ſtat i agro. nec ad modicū quidē reuerſa ē domū. Hec eni i agro actōnis ferēs pōdꝰ diei ⁊ eſtꝰ ꝑſtitit. nec ad modicū quidem laborē itermittēs: ad rei familiaris curā reuerſa ē. vt collectōez ſpicarū itermitteret. Spice ei remanētes ſcāt aīas ad manꝰ meſſorū aplorū nō venientes: q̄ fallēte diabolo manibꝫ meſſorū Aplorū ſunt ſubducte. Et has Regina miſericordie ſtās i agro actōis ⁊ miſeratōis colligit. Et in horreū dñi. hoc eſt eccliam: humeris ſui adiutorij reportans reducit. Sic ergo ſtetit ⁊ ait aliquātulū victa laſſitudīe impatiēs. Turbata ei eſt: ⁊ eſt locuta ꝑ locutēne dicēs illud Job. xxxij. Loquar ⁊ reſpirabo paululū. Locutio eni prodens dolorē: ſolet refrigeriū quoddā ꝑſtare laborantibꝫ [Dñe nō eſt tibi cure] Ecce Dñi aduerſus ſororē qeſcētē intꝑllatio. Et Tria dicit: Maieſtatē: in dño actōis ⁊ ꝯtemplatōis: ꝓfeſſionē. Miſerabilē: de dño ꝙ nō curet innuit cōqueſtionē. Et de qeſcente ſorore itꝑellationē. De Primo dicit [Dñe]. Q.d. Dñe: ⁊ mee ⁊ ſororis mee (al's mei) actōis ⁊ ꝯtemplatōis diſpēſator. Heſt. xiij. In ditione tua cūcta ſūt poſita: ⁊ nō eſt qui tue poſſit reſiſtere volūtati. Prouer. xvj. Omes vie hominū patēt ocul' eius: ſpirituū pōderator eſt dñs [Dñs] ergo: in cuiꝰ ditione omia. ⁊ q̄ videt vias hominū: ⁊ pōderator eſt ſpirituū [nō eſt tibi cure] cum tū cura ſit tibi de oibꝫ (al's Sapi. vj. Equalr̄ ē tibi cura de oibꝫ). j. Pet. v. Ipſi cura eſt de vob. Tu es q̄ dixiſti Eſa. xlix. Si pt obliuiſci mr̄ infantē ſuum vt nō miſereat' filio vteri ſui. etſi illa oblita fuerit: ego tū nō obliuiſcar tui. Sic ergo dixiſti [Non] hoc ē. Nōne [eſt tibi cure] qꝛ tu ſolus laborē meū ⁊ dolorē ꝯſideras. Hoc laborē circa miſteriū ꝓxime quāuis nō vſqꝫ ad murmuratōez: tū vſqꝫ ad laſſitudinē ancilla hūilis dñi ſepe laborauit. Unā etiā in Pſal. cxxij. Sicut oc'i ancille in manibꝫ dñe ſue: ita oculi nr̄i ad dñm deū nr̄m. Propter hūc laborem actuoſis cōpatiens dñs: iuſſit interponi laboribꝫ diē ſabbati ⁊ alios feſtos dies. Exo. xx. Ut requieſcat inde ſeruus ⁊ ancilla tua. Et ꝑcipue Illa: que ipſi deo ancillata ē [ꝙ ſoror mea] q̄ ex naturali mihi obligat' pietate. Frat' ei q̄ iuuat' a fratre: eſt quaſi ciuitas firma. Prouer. xviij. [reliquit] ſedens in ocio quietis [me ſolā] Cum dicat Salomon Eccl'e. iiij. Ue ſoli: qꝛ ſi ceciderit non hꝫ ſbleuantē. Et Ibidē. Meliꝰ eſt eē duo quā vnū. Hñt eni emolumētū ſue ſocietatis. Si duo ſint fouebūt' mutuo [miſtrare] Sed tamen vtile eſt vt tibi ⁊ tuis inde ꝓuideat'. ij. Cor. ix. Miſteriū hꝰ officij: nō ſolū ſupplet ea que deſunt ſctis: ſed etiā abūdat ꝑ multas grārū actiones in dño [Dic ergo illi vt me adiu.] Putabat Martha ex vtilitate miſterij: ꝑſuaſū eē dño ꝙ ſororē reuocaret a ꝯtēplatiōe: ⁊ mitteret eā i miniſterium. Et ideo exceptionem dñi infert [Dic ergo illi. vt X 2
me adiu.] Cōſuetū ei eſt vt Quilibet opꝰ q̄ occupat': ⁊ cui dedicꝰ eſt: meliꝰ reputet. Gal'. v. Alter alteriꝰ onera portate: ⁊ ſic adimplebitis legē chriſti

Et reſpondens illi dñs: Martha Martha ſollicita es ⁊ turbaris erga plurima. Porro vnū eſt neceſſariū: Maria optimā ꝑtē elegit q̄ non auferet' ab ea.

Hic ponitur huius queſtionis diffinitio per dominū. Ad obiecta enim ſororis penitus conticuit Maria. Ne dū reſpōdēdo cū ſorore altercaret' (al's altercaretur) a ꝯtemplatiōis intēſiōe remitte-

retur. Sicut dr Amb. Cant. ij. Dilect⁹ meus mi-
hi: ꝛ ego illi. h eſt: Dilectus intēdit mihi. ꝛ ego illi.
ꝛ ideo nō aduerto qd dicat vel faciat mihi homo.
Felix tñ vt dr btūs Bern. domus eſt: in q̄ Mar-
tha de Maria conquerit. qꝛ fere vtraqꝫ iam ꝑt
tediū ꝯtemplatiōis: iam Maria de Martha cō-
querebat: potius digētes eſſe in h⁹ mundi labori-
bus: q̄ȝ ſedere ad pedes dñi in ocio cōtēplatiōis: ꝛ
audire ṽbum illi⁹. Qui ſignificant Nume. xj. per
eos q manna faſtidiētes: flagrabāt deſiderio egy-
ptiacarū carniū. ꝛ deſiderabāt pepones ꝛ cepas ꝛ
allia lachrymoſis ocl'is māducare: q̄ȝ cibū angelo-
rum: habentē in ſe. Sicut dr Sapie. xvj. omnem
ſapor̄ ſuauitatē. Carnes em̄ egyptiace carnalē ſi-
gnificant voluptatē. Pepones tenentes: vanitatū
factas deductōes. Cepe negociator̄ (al's negocio-
rum) lachrymoſas anguſtias. Allia acuta ꝛ fetan-
tia. libidinū impedimēta: in qbꝫ querūt occupari.
Felix etiā Maria: eſt q tacet ad querelas ſororis.
Signū eſt interior̄ abſtractōis. ꝙ etiā ea que pre
ocl'is ꝛ aurib; habet nō ꝑcipit. Obdormiuit cum
Joāne in pectore dñi. Jo. xxi. Et ideo nō ꝑcipit ea
que exterius eam ꝑturbare nitunt. Dñs ḡ ſe medi-
um obijciēs: querelas determinat. Tria faciendo.
Laudat em̄ Marthe miniſteria. Oſtendit: q̄ ſ neceſ-
ſariū ad vitā. Determinat: qd optimū. qd poſt
hanc vitā nō eſt auferendū. Dicit ḡ [Et reſpō-
dens] ad querelas Marthe [dixit illi] ad com-
mendationē eius [dñs] Multū em̄ valet ad com-
peſcendū murmur laborātis: qñ cōmendat opus
laboris. ꝛ acceptū eſſe comprobat. Hierem. xxxi.
Quieſcat vox tua a ploratu: ꝛ oculi tui a lachry-
mis. quia eſt merces operi tuo ait dñs [Martha
ꝛc.] Tria dr. Ingeminat nomē: In ſignū accepta-
tionis. Cōmendat ſollicitudinē. Cōpaſſionē exhi-
bet ad turbationē. De primo dr [Martha mar-
tha] In ſignū firme recordatōis nois eius ꝛ no-
tac: q eſt ꝑ dilectionē ꝛ approbationē. Apo. iij. Nō
delebo noia eoꝝ de libro vite. h eſt: de corde ꝛ men-
te mea. Pſal. cxxxviij. Imperfectū meū viderūt ocu-
li tui: ꝙ ſcȝ facio qd poſſum. Verūtñ i libro tuo
oēs ſcribent q faciunt h qd poſſūt. Et ideo Mar-
tha ibi noiat in gr̄a ṽtut'. ꝛ noiat in gr̄a opis. ij.
Coꝛ. viij. ſm ṽtutē teſtimoniū illis ꝑhibeo. ꝛ ſup
virtutē volūtarij fuerūt. Ibidē Infra. Si volun-
tas ꝑmpta eſt ſm id qd hȝ: accepta eſt. nō ſȝ id qd
non hȝ [ſollicita es] ad miſtrandū ea: de quibꝫ
ſollicita fuiſti ad adq̄rendū Heb. vj. Non iniuſt⁹
eſt deus vt obliuiſcat opis vr̄i ꝛ dilectiōis: quam
oñdiſtis in noie ipius. qꝛ miniſtraſtis ſctis ꝛ mini-
ſtratis Mich. vj. Indicabo tibi o hō qd ſit bonū.
ꝛ qd deus requirat a te. Vtiqꝫ facere iudiciū ꝛ dili-
gere miſcōiam. ꝛ ſollicitū te ambulare cū deo tuo.
Igit hac ſollicitudie miſtrādi ſollicita es [ꝛ tur-
baris] qꝛ i plurimis neceſſarijs ꝛ neceſſitatibus
ſūt tua miniſteria: mlta capientia impedimēta: ne-
ceſſe ē vt turberis [erga plurima] Pſal. cv. Ve-
xatus eſt moyſes ꝑpt eos: quia exacerbauerūt ſpi-
ritū eius. Nūeri xj. Sed ꝛ moyſi intoleranda res
viſa eſt: ꝛ ait. Quare non inuenio grām coram te:
ꝛ cur poſuiſti pond⁹ vniuerſi ꝑpl'i hui⁹ ſuper me.
Dum ḡ oim pond⁹ Marthe imponit: neceſſe ē vt

erga plurima turbet. Etſi non turbat omnib; mi-
niſtrans: hoc donū dei eſt ſpēale. Sicut in btā vir-
gine: q ſine murmur̄ turbatōe omib; miſtrauit.
Sic dr Rho. xij. Sollicitudie nō pigri. ſpū feruē-
tes. dño ſeruiētes. Et Infra. Neceſſitatib; ſancto- y 2
rū cōicantes. hoſpitalitatē ſectātes [Porro vnū
eſt neceſſariū] Hec lr̄a diuerſimode exponit.
Scdm meā opinionē ad cōmendationē partis
actiue ſiue Marthe ſic exponēda eſt. Tu quidem
Martha turbaris erga plurima. Sed vnum eſt
qꝫ hoc qd agis eſt neceſſariū: ꝛ a vite hui⁹ nēita-
te exactū. Et ideo mihi ꝛ ſanctis acceptū. quia ſine
hoc Maria nec ꝯtemplari poterit. Aug⁹. tñ videt
exponere ꝑ parte Marie. Dicit em̄ ꝙ vnū ē neceſ-
ſarium quaſi formaliter accipiēdo vnū. h ē vnicū.
quia Multa ab vno: nō vnū a multis. Sed mul-
ta ſunt nēaria vt ꝑueniat ad vnū. Hoc aūt vnum
a quo multa ſunt: ꝛ non ipſum a multis: deus eſt.
Quē querit diligēdo ꝛ ꝯtemplando Maria. ꝛ ad
quē per multa circa que turbat vult venire Mar-
tha. Et hoc eſt illud de quo dr Pſal. xxvj. Vnā pe-
tij a dño ꝛc. Tob. x. Omia in te vno hñtes: non te
dbuimus dimittere a nob. Exo. xx ꝛ Deut. vj. Do-
minus de⁹ tuus vn⁹ eſt. j. Coꝛ. viij. Nobis tamē
vnus deus per quē omia; ꝛ nos ꝑ ipm. Hoc ḡ ſo-
lum vnum eſt neceſſariū. qꝛ Sine omnib; alqs vi-
uitur ꝑpter illud. Act. xvij. In ipſo viuim⁹ moue-
mur ꝛ ſum⁹. Pſal. lxxij. Mihi autē adherere deo
bonū eſt: ponere i domino ſpem meā. Sicut Ma-
ria virgo in qua omia hec perficiunt: vnū quere-
bat a quo ſunt omia. ꝛ in ipo ſpem totam poſuit.
Thren. iij. Pars mea dñs dixit anima mea: pro-
pterea expectabo eū [Maria optimā partem
elegit que non auferet ab ea] Poſtq̄ȝ partē
laudauit Marthe ab vtilitate. qꝛ neceſſitati pſen-
ti vtiliter deſeruit. Et in hoc etiā parti Marie pre-
fertur: Laudat partē Marie in hoc ꝙ nō auferet.
Si enim conſideret ex parte Intellectus in viſiōe:
auferet quidem modus cognitionis: ſed remanet
genus viſionis: qd eſt videre deum. j. Corinth. xiij
Scientia deſtruet. Ex parte em̄ cognoſcim⁹. ꝛ ex
parte ꝑphetamus. Cum autē venerit quod perfe-
ctum eſt: euacuabitur quod ex parte eſt. Si autem
conſideratur ex parte Affectus in amore dei: ſanior
(al's fortior) erit amor i futuro q̄ȝ nūc eſt. Eſa. xxxi.
Viuit dñs: cui⁹ ignis eſt in ſion: ꝛ caminꝰ i hieru-
ſalē. Qꝛ ſicut dr glo. Ignis charitatis q nunc cale-
ſcit in futuro: qñ per ſpēm deus videbit amplius
exardeſcet. j. Coꝛ. xiij. Nunc autem manent fides
ſpes ꝛ charitas tria hec. maior autē hoꝝ eſt chari-
tas. Ibidē. Charitas nunq̄ȝ excidet. In h ḡ maior
eſt: quia ꝑmanentior eſt: qꝛ manet in eternū. Tñ
a multis q̄rit de cōparatiōe Actiue ꝛ Cōtēplatiue.
Et ideo Notandū ꝙ Cōtemplatiua ꝑfert Actiue:
Vnitate: Puritate: Eternitate: Firmitate: Delecta-
tione. Vnitate qdem. qꝛ eſt circa vnū. Puritate.
qꝛ nō ſordidat puluere venialiū. Eternitate. qꝛ h ꝛ i
patria ꝑmanet in eēnū. Firmitate. qꝛ ē in luce q nō
fallit (al's fallit) fallacia erroꝝ. Delectatiōe. qꝛ cōſo-
latōe ſpūs iugit oblectat animum. In hoꝝ oppo-
ſit̄ poſtponit ſibi Actiua. Hec eñ ē circa plima qbꝫ
indiget ꝑximus. Et hec ſunt frequēter: nō pura a

venialiꝫ ꝑꝑ̄ eos int̄ q̄s ↄ̄uerſamur. Eſa.vj. Uir
polluti labij ego ſum. ⁊ in medio populi polluta
labia habentiꝫ ego habito. Nec eſt etiā circa trāſi
toria: q̄ꝛ in futuro. Nec panē porriget cū n̄ ſit ege
nus. Nec docebit cū nō ſit ignorās. Nec corriget
cū nō ſit errans. Nec viſitabit: cū nō ſit aliq̄s i car
cere neq̄ꝫ infirmus. Eſt etiā circa ꝓbabilia: q̄ per
nos fieri p̄nt: que nō habēt firmā ꝓbationem. ⁊
turbať poti⁹ q̄ꝫ delectet. Eſt aūt ↄ̄tēplatiua circa
oīa intelligibilia ⁊ meditabilia: ⁊ ↄ̄ſiderabilia ad
finē ṽitatis. Et circa Affectiua ad finē dulcedīs
⁊ bonitatis Actiua autē circa effectibilia ⁊ effecta
ad ꝓximi vtilitatē ⁊ neceſſitatē. Si ḡ ↄ̄ſideretur
actiua In pluralitatis vtilitate. In merēdi ṽtu-
te. In opandi fortitudie ⁊ vigore. In neceſſitatis
hui⁹ ſubuētione. In ea q̄: ꝓ m̄ltos q̄bꝰ ſubueniť:
fit gr̄arū actōe. In q̄nq̄ꝫ his ꝑponiť Actiua Con
tēplatiue. Et ideo dicūt q̄dam q̄ habēt ſe ſic exce-
dentia ⁊ exceſſa. Quia tn̄ totū qđ actiue eſt nō ha
bet ratione boni: niſi inquantū vtile eſt bonū. Et
totū qđ eſt cōtēplatiue: habet ratione boni: inq̄ꝫ-
al's ſum honeſtū eſt bonū ⁊ delectabile. Bonū autē
Hone vtile: eſt bonū ꝓ hoc q̄ eſt ad finē boni. Honeſtū
ſtū āt autē qđ vtile ⁊ delectabile: bonū eſt. q̄ꝛ ipm̄ eſt fi
dl'cabi nis ſimpliciť loquēdo. Tūc Cōtemplatiua ē opti
le bonū ma: ⁊ ꝑpter ſe volita. Et ideo libera. Actiua autē
nō eſt optima: ſed ad aliđ bona: ⁊ ꝑpter aliđ voli-
ta. Et ideo ancilla. Hoc autē vltimū verbum
Z ⁊ Maria optimā partē elegit. ita ↄ̄uenit hⁱ̄c
ṽgini q̄ nulli alij. In bono eni Corp̄is. ⁊ In bo
no Aie. ⁊ In bono Meriti: ⁊ In bono Glie: ſem
ꝑ elegit p̄tē optimā. In bono eni Corpis: ṽgini
tatis elegit pudorē. Et habet florē honeſtatis. Et
cū hoc elegit matris vtilitatē. Et ideo habꝫ gau-
diū matris. Et ideo nec ꝑmā ſimilē viſa eſt: nec ha
bere ſequentē. Significata Exo.iij. ꝑ rubū arden
tem incōbuſtū: q̄ ꝑcendit ignē diuini fruct⁹. ⁊. vi-
roꝛ carnis remanet incōbuſtus. In bono autē
Anime etiā habet ſplēdorē diuine lucis in īntelle-
ctu. ⁊ nō deeſt ſibi fructus ṽtutis in ope. Signi
ficata Eſa.xj. ꝑ virgam rectitudīs virtutis q̄ aſcē
dit de radice ieſſe. h̄ eſt: incēdio charitatis: ſuper
quā ſtat flos diuine lucis. q̄ candoꝛ eſt lucis etne
⁊ ſpeculū ſine macula. Sap.vij. Et ſup hunc flo-
rem ſupueniēs in eam: requieſcit ſp̄ūſſctūs. Ani
ma ergo eius vltra ꝑfecta eſt in omi bono. cādēs
floꝛe lucis. ardens incēdio charitatis. In altū cō
ſurgēs om̄i rectitudie ṽtutis. In Ope aūt ſiue
in bono meriti habꝫ omnē actiue ꝓprietatē bonā.
Et omnē contēplatiue puritatē. Et nihil habꝫ de
defectu vtriuſq̄ꝫ. Uil enim multi ⁊ circa multa
Merēdi ṽtutē tantā habuit: q̄ ꝑuilegia ſingu-
laria ꝓmeruit. Tāforti i opando q̄ inuicibilē oi-
bus ſugauit. Multi ⁊ oibꝰ: ipaꝫ q̄rētibꝰ i necātā-
tis ſubuenit attactu. Et iđ ꝓ multos q̄bꝰ ſubuenit
abūdat gr̄aꝝ actio deo. Habꝫ eiim Cōtēplatiua
Unū: qđ omni intentōne q̄ſiuit ⁊ iuenit. Habet
Puritatē: quā nunq̄ꝫ etiā in minimo (ſic tota pul-
cra) ſordidauit. Habꝫ Eṫnitatē: quā ↄ̄ſtātia ꝓpo-
ſiti: ⁊ vultus ↄ̄ſtātia: ⁊ imutabilitate p̄dīt. j. Re
gū. j. Uultus ei⁹ nō ſūt ampli⁹ i diuerſa mutati.
Habꝫ Ueritatis firmitatē. q̄ꝛ ad nugas ⁊ falla-

cias ſe nunq̄ꝫ miſcuit. Tob.iij. Nunq̄ꝫ cū his qui
in leuitate ambulāt participem me ꝑbui. Habet
Cordis delectationē iocūdiſſimā. q̄ꝛ delectabať in
dn̄o. ⁊ dedit ei petitionē cordis ſui. Agens ḡ ē Cir
ca plura: nō turbata. Circa maculata venialibus
nō ſordidata. Circa trāſitoria non imutata. Circa
infirma fortiſſima. Circa triſtia iocūdiſſima. Si-
gnificata Nume.xvij. per virgā Aaron. Que in re-
bellione filioꝝ iſrl' Uiruit: Frondit: Floꝛuit: ⁊
Amygdalinū cibū fructificauit (al's fructū produ
xit) Uiruit ṽtute. Fronduit benedictiōe. Floruit
ḡtulatōne Cordis: q̄ nos concepit. ⁊ Corporis: q̄
filium ṽbum incarnatū ſuſcepit. Fructificauit in
partu: ſalutis cibum ⁊ refectionē ſalutarem. In
Bono autē Glorie optimā partem elegit. Pars
eīm Bona ſtola corp̄is. Pars Melioꝛ: ſtola ani-
me. Pars Optima: conſortiū imperij ⁊ Regni no
ſtri in imperatoria maieſtate. Dicēte ſcriptura. iij. Re
gū. ij. Et poſitus ē thron⁹ matri Regis iuxta thro-
num regis. Rege dicēte. Pete mater a me. neq̄ꝫ ei
fas ē me aliqđ negare tibi. Nō ei (ſalua pace hiero
nymi) ratio eſſet: quare eſſet ibi corpus chr̄i: ⁊ non
eſſet ibi id vnde ſumptum eſt corp⁹ chriſti. Dicente
Apl'o Rho.xj. Et ſi delibatio ſancta: ⁊ maſſa: et ſi
ramꝰ ſancti. ⁊ radix. Hoc ſignificatū eſt. j. Reg.vj
Ubi archa aſcēdēs de terra philiſtijm: ſtetit i agro
Joſue bethſamitis. Arca enim: ṽgo mater dei eſt.
Terra philiſtijm: mund⁹. Hic eſt in q̄ arca dei ca
pta ⁊ peregrinata fuit. Soluta autē mortis nexi-
bus quibus deprimi non potuit: libera de h̄ mū-
do rediens: in agro. h̄ eſt: in beatitudinis māſio-
ne Joſue. hoc eſt ſaluatoris: ſtetit in bethſames. q̄
interpretať Domus ſolis. Uel Domus illumina-
tionis. quia exaltata ſuper omnes choros angelo-
rum ad celeſtia regna ad thronū. ⁊ illuminationē
filij ſui ꝓxima aſcendit. Et ideo Cant.vj. dr̄. Que
ſurgit ſicut aurora ↄ̄ſurgēs: pulcra vt luna: electa
vt ſol: terribilis vt caſtroꝝ acies ordinata. Ut au-
rora enim lucē gratie ſoli miſcuit qn̄ gr̄am in glo
riam cōmunicauit (al's cōmutauit) Que ē lux ple-
na. Pulcra vt luna fuit: quādo in corpe ei⁹: etṫ-
ni ſolis filij ſui luxſe i corpore eius collegit Ecci.l.
Sicut luna plena in diebus ſuis lucet. Electa aūt
fuit vt ſol: quādo in aīa immaculata: imago lucis
eterne apparuit. Apoc.xij. Mulier amicta ſole ⁊ lu
na ſub pedibus eius. Terribilis autem fuit vt ca-
ſtrorum celeſtium acies quando omniū celeſtium
agminum ſplendores expreſſit. Apocal.xij. Coro-
na duodecim ſtellarum in capite eius. hoc eſt No-
uem ordinum angelorum ⁊ Trium ſtatuū San
ctorum: Cōiugum: Uirginum: ⁊ Uiduarū. Uel
Trium: aureolas portantiū: Doctorū: Que apo-
ſtolos docuit: Uirginum: Que flos ṽginum fuit.
Martyrum: Cuius animā gladi⁹ doloris filij ſui
pertranſiuit. Ipſa enim cuſtodiam exhibuit An-
gelorum. Secreta conſilia Archangelorum. Iu-
ſta decreta principum. Securitates contra mali-
ciam exhibuit. Poteſtatum. conterendo caput de-
monis. Interminabilem virtutem in miraculis
oſtendit. Uirtutum: Altitudinē non inclinabilem
oſtendit Dominationū: Quietē in receptiōe ſeſſio-
nis diuine ꝑbuit Thronoꝝ: Altitudinē ſcientie ⁊

contemplacõis Cherubin tranſcendit. ⁊ Affectiõe charitat[is] incẽdiũ Seraphin ſuperauit. Doctrix aũt Uirgo ⁊ Martyr fuit. Et ideo omni luce celeſti (q̄ in duodecim ſtellis figurat̃) coronata decoratur. Hoc etiã ſignificat̃. iij. Reg. xviij. Ubi dicit̃ q̄ nubes paruula tanq̄ veſtigiũ hoĩs eleuata eſt de mari. Helia ſtatim clamãte ⁊ dicẽte. q̄ ſonus multe pluuie eſt. Nubes em̄ ſolis calore attracta: terrena eſt inhabitatio corporis bte vginis: que attracta ſurſum calore dilectiõis ſolis veri: filij ſui. Eleuata ẽt per aſſumptionẽ in celũ. de mari amaritudinis et inquietudĩs h⁹ mũdi: ad thronũ ſumme dignitatis ⁊ regie maieſtatis. Statim autẽ clamat ſermo ppheticus ⁊ om̄is honor. cetus q̄ ſon⁹ inundãtis eſt multe pluuie: q̄ terreſtres compluit in grã ⁊ venia: celeſtes in illũinationũ glã: ⁊ infernales in indulgẽtia. Ut ſibi p honore filij ſui curuet̃ om̄e genu celeſtiũ terreſtriũ ⁊ infernorũ. Et om̄is lingua confiteat̃. q̄ ipſa eſt vt domina maieſtatis: in gloria ieſu chri filij eius. Cui cũ patre ⁊ ſpũſſctõ ẽ honor ⁊ gloria p honore tante regine in ſecula ſeculorum Amen.

Capitulum. XI.

e **Et factũ eſt cum cum eſſet in loco quodã orans**

Habito de Doctrina ⁊ Reuelatiõe
A facta paruulis ⁊ Cõfirmatione eo[rum]: Agit hic d eo cuius virtute oĩa ea que dicta ſũt: pficiunt̃. Hoc eſt: de virtute boni ſpũs: quẽ pater celeſtis dat pvirtutem orationis. Nec em̄ pueniret ad hoc puulos: q̄ eis celeſtia tam in actiua q̄ in ↄtemplatiua reuelãtur. Et fere idem dt glo. continuans Ambroſij ſic. Poſt hiſtoriã ſoro[rum] q̄ duas vitas ſignificãt: inducit dominũ oraſſe: ⁊ diſcipulos ad orandũ informaſſe. q̄ Oratio quam docuit vtriuſq̄ vite continet myſteriũ. Et ipſarũ perfectio vitarũ: nõ noſtris viribus: ſed pcibus eſt obtinẽda. Diuidit̃ autẽ pſa que in h caplo tota continet̃ in Duas partes. In quarũ Prima oſtẽdit id per qḋ om̄ia pcedentia habent̃ ⁊ confirmant̃. Hoc em̄ fit virtute orõis. In Scḋa oñdit q̄ totũ hoc fundat̃ i interiori mũdicia ⁊ nõ in obſeruãcia exteriori. In Prima hap partiũ adhuc Duo facit. Primo em̄ docet Orationem: cui⁹ virtute om̄ia hec fiunt. In Scḋa aũt om̄ia hec effici p ſpũm qui dat̃ in oratiõe: probat per effectũ. Et oñdit p rationẽ. Adhuc Prior iſta[rum] Duo cõtinet. In quo[rum] Prio docet orationem. In Scḋo Orationis pſuadet inſtantiã p vtilitatem exauditionis. Adhuc autem in harũ partiũ Prima Tria cõtinent̃. Sci. Facti huius occaſio. Doctrine orationis a diſcipulo expoſtulatio. ⁊ Doctrina oratõnis. Facti h⁹ occaſio iportat̃ cum dt [Et factũ eſt] Et h refert̃ ad diſpoſitõnẽ diuinã Que om̄ia facta chri diſpoſuit ſicut ipe dt Jo. viij. Qui me miſit mecũ eſt: ⁊ nõ reliquit me ſolũ. q̄ que placita ſunt ei facio ſemp [cum eſſet in loco quodam:] a tumultibus hominũ. Mat. vj. Tu aũt cum oraueris intra in cubiculũ. ⁊ clauſo oſtio ora patrẽ tuũ [orans] Heb. v. In diebus carnis ſue preces ſupplicationeſq̄ ad deũ cum clamore valido ⁊ lachrymis offerens: exauditus eſt p ſua reuerentia. Oratio em̄ ſua: Alijs exemplũ orãdi dedit. ⁊ Deſiderium aliorum ad orandũ accendit. De Primo Jo. xiij. Exemplũ dedi vobis: vt quẽadmodũ ego feci ita ⁊ vos faciatis. De Scḋo Canticoꝝ. iij. Que eſt iſta que aſcendit de deſerto ſicut virgula fumi: ex aromatibus myrrhe ⁊ thuris. Hec em̄ verba ſũt adoleſcentularũ: deſiderantiũ ſic deuote ⁊ feruenter orare ſicut ſponſa orauit. Cuius maxime perſonam gerit anima chriſti. Diſcipuli aũt exhibent pſonas adoleſcentularũ. ⁊ in deſiderio imitandi: ⁊ admiratiõis que eſt iſta. Pſal. cxl. Dirigat̃ oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: eleuatio manuum mearum ſacrificium veſpertinum. Et quia ſic in deuotione orationis inarſerunt.

Ut ceſſauit ab oratiõe domin⁹. quia Aliqñ in oratione pro nobis erat cum pře. Aliqñ pro honore patris docens: erat nobiſcũ. Cum pře exiſtens erat pro nob. Nobiſcum exñs erat p patre. Sic ſe vtroq̄ modo pbans eſſe Mediatorẽ ⁊ Pontificẽ futuro[rum] bono[rum]. j. Tim. ij. Mediator dei ⁊ hominũ homo chriſtus ieſus. De Pontificatu autẽ dt Heb. ix. Chriſtus aſſiſtens pontifex futurorũ bonorum. Ibi Glo. aſſiſtens patri: ⁊ aſſiſtens nobis. Sic Moyſes intrat tabernaculũ ad deum. ⁊ egreditur iterũ ad pplm. Nume. xij. Sic docet nos aliquando in ſecreto eſſe cũ deo. ⁊ aliquãdo vtilit̃ eſſe cum hominibus. ij. Co[rum]. v. Siue mẽte excedimus deo: ſiue ſobrij ſum⁹ nobis. Eccl. iij. Omnia tempus habent: tẽpus Amplexãdi: ⁊ tẽpus vacandi ab amplexibus. Amplexandi em̄ tẽpus eſt in oratione. ⁊ Tẽpus vacandi ab amplexibus: eſt in vtili cum exterioribus occupatione. Sic inter tabernacula Rachelis ⁊ Lie mutabatur Jacob Gene. xxx. [Ut] ſ[cilicet] [ceſſauit] ab oratione.

Dixit vnus ex diſcipulis ei⁹ ad eum. Domine doce nos orare ſicut docuit Joãnes diſciplos ſuos

Hic expoſtulatio eſt doctrine orationis a diſcipulis. Et tangũtur Tria. Tempus expoſtulationis. Diſpoſitio expoſtulantis. ⁊ Ipſa expoſtulatio. Tempus expoſtulatõis fuit [Ut ceſſauit] ab oratione. quia dum eſſet in oratione: non erat inquietandus. Canticorum. iij. Adiuro vos filie ſion per capreas. ceruoſq̄ camporum: ne ſuſcitetis neq̄ euigilare faciatis dilectam donec ipſa velit. Capree viſu preeminent. Cerui autem ſaltibus. Unde adiurare adoleſcentulas per capreas ceruoſq̄ camporum: eſt adiurare per lympidas contẽplationes in viſu intellectus. ⁊ per ſaltus gaudiorum in iocũditate affectus. que apparent in orantibus cum in deuotione ſunt: cum domino ſopiti in ſenſibus exterioribus: ⁊ interius (alĩs interioribus) inſtantius vigilantes. Scientes igitur hanc adiurationem diſcipuli: ⁊ Interpellare dominum:

nō audebant dn̄i orare. Sed[vt ceſſauit dixit
vnus ex diſcipulis ei⁹ ad eū] Ecce Diſpoſi
tio expoſtulātis. [Vnus] eni erat q̄ nō in multa
ſe diuiſerat. ⁊ ideo orare ⁊ ſcire orare cupiebat.
Silr̄ de potioribꝫ diſcipulis fuit Qui cetera au⸗
dita a dn̄o: ſic memorie cōmendauerat: q̄ vt alia
potiora doceret̄: dignus erāt. Vtrūq; eni horum
exigit̄ ad orandū. Sc;. Cordis in vnū collectio.
⁊ Diſcipline ad mentē reuocatio. De Unitate dr̄
Can̄. vj. Una eſt colūba mea. Et hoc eſt Ad com
mendationē vnitī ſpūs ⁊ cordis. E cōtra de diui⸗
dentibꝫ cor ꝑ multa dicit̄ Oſee. x. Diuiſum eſt cor
eorū nūc interibūt. De Memoria diſcipline p̄te
rite dicit̄ Joan. viij. Si vos mā ſeritis i ſermone
meo: vere (al'as: veri) diſcipuli mei eritis. ⁊ cogno⸗
ſcetis veritatē: ⁊ veritas liberabit vos. Sic ḡ fu
it Unus ex diſcipulis q̄ dixit ad eū [Dn̄e doce
nos orare] Duo dicit. Petitōē; ei ꝓponit. ⁊ Ra
tionē impetrādi ſubiūgit. Petitio eſt. [Domie
doce nos orare] Dn̄e: dicit: reponēs ei reueren
tiā ſiue timorē reuerentialē. Malach. j. Si ego
dn̄s: vbi timor meus? Dn̄s etiā q̄ orat̄ ꝑ maie⸗
ſtate ſciam habet qualiter orandus ſit. Ps̄. xliij
Ipſe eſt dn̄s de⁹ tu⁹ ⁊ adorabūt eū. [doce nos]
q̄ diſcipli tui ſum⁹: et doctrinā tuā ꝑfruemur. Et
dicit [nos] cōmuniť: petens ꝑ ſe ⁊ ꝑ alijs: affect⁹
charitate fraternitatis. Rho. xij. Charitatē frater
nitatis inuicē diligētes. Jo. xiij. In h̄ cognſcēt oēs
q; mei eſtis diſcipuli ſi dilectionē habueritis ad
inuicē. Heb. xiij. Charitas fraternitatis maneat
in vobis Sic ergo in ꝯmūi ꝑ ſe ⁊ ꝑ fribꝫ affectus
dicit [doce nos orare] Hoc eni neceſſariū eſt.
Rho. viij. Nā q̄d orem⁹ ſm̄ q̄ oportet neſcimus
In h̄ āt q̄ dicūt [doce nos ora.] volūt dicere Do
ce nos orare. ⁊ Modū oratōis. ⁊ Quid oremus.
⁊ Oratōis ꝟtutē ⁊ Effectū. Oīo eni eſt pi⁹ mētis
affect⁹ i deū direct⁹: vt dr̄ Aug. Mod⁹ aūt orati
onis In Corde q̄dē exꝑmit̄ Jo. iiij. Ueri adora⸗
tores adorabūt patrē i ſpū ⁊ ꝟitate. Nā ⁊ pr̄ tales
q̄rit q̄ adorēt eū. Spūs ē de⁹. ⁊ eos q̄ adorant eū
in ſpu ⁊ ꝟitate oportz adorare. In Corpe autē
apt⁹ mod⁹ exꝑmit̄ j. Timo. ij. Uolo viros orare
in omī loco: leuātes puras man⁹ ſine ira ⁊ diſce⸗
ptatōe. Uirtus aūt oratōis eſt ſubleuare mētē;
⁊ cor in deū. Et hoc multis rōibus et exemplis ꝓ
bat Dioñ. in li. de di. no. c. iij. Qd̄ eſt de ꝟtute ora⸗
tionis. q; ſi etiā in oratōe videt̄ homi q̄ deū i ſe
trahat: tamē ecōtrario eſt: q; ſe poti⁹ trahit i deū
orando: q̄ ecōuerſo deū in ſeipm̄. Sicut ſi mul⸗
ti lumis catenā de celo pendentē: alijs ad ſe tra⸗
here videret̄: nō traheret q̄dē ad ſe catenā celi q̄ n̄
eſt declinabilis: ſed per manuū exaltatā viciſſi⸗
tudinem in catena ſe ad catenam exaltaret. Et ſic
ad celum appropinquās exaltaretur. Et ſic oran⸗
do trahit ſe in deum. Et non attrahit ad aliquid
deum vbiq; p̄ſentem. Iſta autē oratōnis virtus
ſignificatur Judicū. xiij. Ubi dicit̄. q̄ cum flam⸗
ma altaris aſcēderet in celū: angelus domini pa⸗
riter in celū aſcendit. Altare enim cor eſt. Flāma
autē eſt flāma deuotionis in corde. Angelus au⸗
tem domini: ſpiritus dei eſt: noſtro vnitus ⁊ cō
iunctus ſpiritui. qui in flāma deuotōnis in celū
aſcendit. Sic eni ꝓueniūt ꝓncipes celi coniuncti
pſallentibus: vt in virtutibus orationum ⁊ profe
ctuum noſtroꝝ: nos ſecū reducant in celū. Sic di
cit Damaſ. q̄ Oratio eſt aſcenſus intellect⁹ in deū.
Subiungit autē rōnem huius petitionis: dicēs
[Sicut ⁊ ioannes] baptiſta Qui precurſor tuus
fuit. ⁊ Cuius tu facta ſp̄ approbaſti. ⁊ Quē maio⸗
rem inter natos mulierū eſſe dixiſti [diſcipulos
ſuos docuit] Eſt autē hec doctrina ſalutaris: q̄
diſcipuli petūt diſciplinā orōnis. Oratio eni pro⸗
deſt Ad remouenda mala. ⁊ Ad adipiſcēda bona.
Ad remouenda mala ſpūs. ⁊ Ad remouenda ma⸗
la corporis. ⁊ Mala operis. Spūs eni mala re⸗
mouet: q; diabolum fugat: vt dr̄ Chryſoſt. Mat.
xvij. Hoc genus demonis non eijcit̄ niſi in orōne
⁊ ieiunio. Sic Tobia ⁊ Sara orantibꝫ. Tobie. xij.
angelus raphael compeſcuit ⁊ ligauit demoniū.
Contra malum etiā corpor; valet oratio. q; valet
etiam contra corpor; infirmitatē. Eccī. xxxviij. Fi
li in infirmitate tua ne deſpicias te ipſum. ſed ora
dn̄m: ⁊ ipſe curabit. Jac. vl. Orō fidei ſaluabit in⸗
firmū. ⁊ ſi in peccatis ſit: dimittent̄ ei. Ualet etiam
contra mala operis Dupliciter. Sc;. Ne fiant. Et
ſi facta ſunt q̄ deleant̄. De Primo dr̄ Mat. xxvj.
Orate vt non intretis in tentationem. Q̄ factā ma
la deleant̄. Jac. vl. Si in peccatis ſit: dimittentur
ei. Eccī. xxviij Deprecāti tibi: peccata ſoluent̄. Un⸗
de. ij. Regum. xij. Poſtq̄ Dauid cōfeſſus ē ⁊ ora⸗
uit: ſtatim dixit Nathan ꝓpheta. Dn̄s quoq; trāſ⸗
tulit a te peccatum tuum. Sic ergo valet contra
malum omne. Ualet etiam ad adipiſcenda bona
anime ⁊ corporis. Anime q̄dem Quadrupliciter.
Primo enim Gratiam impetrat. Luce. j. Exaudita
eſt oratio tua: ⁊ heliſabeth vxor tua pariet tibi filiū:
⁊ vocabis nomē eius Joannem. Uxor: noſtra cō⸗
ſcientia eſt: que parit Joannē. hoc eſt gratiam per
orationem. Gen. xxv. Deprecabatur yſaac pro vxo
re ſua. eo q̄ eſſet ſterilis: qui exaudiuit eum. ⁊ de⸗
dit conceptū rebecce. hoc eſt conſcientie: que mul⸗
tam accepit quando accepit gr̄az. Scd̄o Soluit
debitum hominis. Oratio eni vt dicit Chryſoſto⸗
mus: eſt debitum quod ſoluit homo de viſceribꝫ
ſuis: ⁊ de profundo ſui cordis. Tob. xij. Ego ora⸗
tionem tuam obtuli dn̄o. Pſal. cxl. Dirigatur ora⸗
tio mea ſicut incenſum in ꝯſpectu tuo Et hec Duo
facit in Affectu. Duo etiam facit in Intellectu. Il
luminat enim. ⁊ Erudit in dubijs. ij. Paralip. xx.
Cum ignoramus quid agere debeamus: hoc ſo⸗
lum habemus reſidui vt oculos noſtros diriga⸗
mus ad te. Dat etiam lucem ſapiētie. Jacob. j. Si
quis indiget ſapientia: poſtulet a deo qui dat oī⸗
bus affluenter: ⁊ non improperat. poſtulet autē
in fide nihil heſitans. Adhuc etiam valet Ad bo⸗
num operis. ⁊ Ad bonū temporis. Opera qui⸗
dem meritoriā vt dulcius ſit ad faciendum. Eccī.
xviij. Non impediaris orare ſemper. ⁊ non verea⸗
ris vſq; ad mortem iuſtificari: quoniam merces
dei manet in eternū. Bonum etiam temporis im
petrat. qd̄ eſt pax ⁊ tranquillitas. j. Timo. ij. Obſe
cro p̄mum omnium fieri obſecratiōes: orationes.
poſtulationes. gratiarum actiones: ꝑ omnibꝫ ho
minibus: ꝑ regibus: et omnibus q̄ in ſublimitate

ſunt conſtituti: vt quietam ⁊ tranquillam vitam
agamus. Cum ſic igit̃ ad om̃ia valeat oratio: pre
ceteris eſt vtilis diſciplina orationis. Et ideo diſci
puli petunt vt orare doceantur

Et ait illis: Cum oratis dicite.

E **Pater.**

Pius doctor nõ deeſt diſcipulis. ſed oĩa vtilia
docens eos: docet orare ſicut petunt diſcipuli Eſa.
xlviij. Ego dñs docens te vtilia: ⁊ gubernãs i via
qua ambulas [Cum oratis] hoc eſt: orare vul-
tis [dicite] Matth. vj. Vos autẽ ſic orabit̃. Et
põit h̃ doctrinã oĩois. Quecũq; ãt nos d̃ iſta oĩoe
ſuper Matth. cap. vj. notauim⁹ ſubiaceant. quia
hic illa repetere ꝑpter plixitatem nõ audem⁹. Sȝ
hic alia dicere ſtudebim⁹. Dicim⁹ igit̃ ꝙ hec Ora-
tio i duobus ꝯſiſtit. In q̃ꝝ p̃io docet ad quem
oratio eſt dirigenda. In ſc̃do autẽ Ponit ea q̃
in oratione potiſſime ſit petenda. Primũ notatur
in hoc ꝙ dicit [Pater] Quod eſt nomẽ fontĩ na
ture. ⁊ Nomẽ affectus. q: Pater eſt a quo fluunt
om̃ia. ⁊ Pater eſt ex quo in nos: ⁊ a nobis in ip̃m
dulciſſimus tendit amoris affectus. Qꝛ eñ par̃ ſit
a quo fluunt om̃ia: Patet ex hoc ꝙ pater eſt q̃ ꝓ-
ducit verbum. quod eſt ars plena rationũ oĩum
viuentiũ. In quo v̾bo ſicut in formali ⁊ effectiua
cauſa eſt: vt fiant ⁊ ꝓducantur om̃ia. Pſal. cix. Ex
vtero ante luciferum genui te in ſplendoribꝰ ſan-
ctorum. Pater eñ genuit v̾bum eт̃ie in omnibꝰ
ſplendoribꝰ ſanctitatĩ ⁊ ſanctoꝝ. hoc eſt mundo-
rum. A quibꝰ etiã ſicut Plato d̃t mundus vocat̃
mundus. Sicut iam in antehabitis h⁹ libri nos
dixiſſe meminim⁹. Mat. xj. Lu. x. Cõfiteor tibi pa
ter dñe celi ⁊ terre. Pater ḡ ſic vocat⁹ eſt tota Tri-
nitas. que pater nr̃ eſt ſm veriſſimã patrĩ rõnem.
que colligit̃ ab Ariſt. in Librĩ Aníaliũ. xvj. ⁊. xvij.
ꝙ Pater eſt qui ſui aliq̃d hȝ in alio. Vñ ille cõſtat
in fieri ⁊ eſſe ꝑfecto. Pater eñ ſummus in nobis
habȝ Virtutẽ. Spũm. ⁊ Imaginẽ. ſicut om̃is pa
ter verus habet in filio. Virtutẽ quidẽ: qua ꝑue-
himur ad Eſſe. ⁊ Bene eſſe. Spũm aũt quo for-
mamur. ⁊ Imaginẽ qua aſſimilamur. Per Vir
tutem eñ in ipſo viuim⁹. Per Spũm in ip̃o eo-
dem mouemur. ⁊ Per Imaginẽ ſuã ſum⁹ in ipſo
id quod ſum⁹. Virtutẽ largit̃ pr̃: q: ſibi attribuit̃
potẽtia. Spũm aũt dat q: generat ꝑ adoptionẽ.
Imaginẽ autẽ: q: filiĩs dat ptãtem filios dei fieri.

De Virtute dr̃ Eſa. vl. Si ego q̃ generationem
ceterĩ tribuo: ip̃e ſterilis ero: d̃t dñs. Hoc ẽ: virtu
tem generãdi nõ habeo: Imo eſt in eo v̾tus pari-
endi: in qua fundat̃ om̃is v̾tus gñatõis. Et ſic dr̃
[Pater] ꝑ creationẽ. Eſa. lxiiij. Nunc dñe par̃: no
ſter es tu. nos v̾o lutum. ⁊ fictor noſter. ⁊ opa ma-
nuũ tuarũ oẽs nos. Per Virtutẽ eñ Producti
uã par̃ ẽ noſter ꝑ creationẽ. Eph. iij. Flecto genua
mea ad deũ. ex quo oĩs paternitas in celo ⁊ in ter-
ra nominat̃. Et h̃ eſt primũ in quo pr̃ celeſtis ſuã
in nob̃ oſtendit paternitatẽ. q: dat poſſe ad eſſe: ⁊
bonũ ſiue bñ eẽ. Jo. j. Dedit eis poteſtatẽ filios di
fieri: his q̃ credũt in nomine ei⁹. Etſi natura in no
bis aliq̃d accipit de iſta poteſtate. hoc non eſt alia
de cauſa: niſi quia natura eſt creatũ ꝯ̃plarũ ad-

poteſtatẽ patris. Solus eñ deus pater eſt. De q̃
verũ eſt quod dr̃ Rho. iiij. Qui vocat ea que non
ſunt tanq̃ ea que ſunt: ſua v̾tute ⁊ poteſtate. Et ꝙ
natura patrĩ carnal̃ in nobis pullulat a non eẽ in
eſſe: hoc habet ab illa patris v̾tute: ⁊ efficiẽter ⁊ ex-
emplariter. Et ſilr̃ Qꝛ Sacramentũ Baptiſmi cõ
fert eſſe ſpũal̃r generãs. hoc eſt etiã exemplariť ab
illa virtute. Et ſimil̃r Quicunq; corde iam pullu
lat a non eſſe gr̃e: in eſſe gr̃e: iam in ſe ſentit hãc vir
tutem. q: iam fingit eum deus ad eſſe. Et ſic dicit̃
pater ꝑ creationem. Hiere. xviij. Sicut lutũ i ma
nu figuli: ſic vos in manu mea domus iſrl̃. Pſal.
xxxij. Qui finxit ſingillatim corda eoꝝ. ⁊ intelligit
omnia opera eoꝝ. Pſ̃. l. Cor mundum crea in me
deus: ⁊ ſpũm rectũ innoua in viſceribꝰ meis. Sic
non de filio naturali eñ intelligit̃ qd̃ dicit̃. Pſ̃. ij.
Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie ge-
nui te. Nunq̃ eñ fons generatõis diuine areſcit:
ſed ſemꝑ fundit v̾tutem: ex qua tales filĩ fingant̃
⁊ formant̃: tam ſm eſſe nature q̃ȝ ſm eſſe gr̃e. Hoc
eſt ergo primũ qd̃ ſui habet in nobis de⁹ trinitas
Pater nr̃. v̾tutem ſcȝ ſic ad eſſe nos deducentem. D

Dicit̃ etiã Par̃. q: ſpũm adoptiõis filioꝝ hȝ in
nobis. Hic aũt ſpũs cõfert nobis iam ꝑ grãm ex-
iſtentibus: Vitã ⁊ Motuȝ ⁊ Senſũ ſiue Cogni-
tionẽ ⁊ Affectũ. Et diuinã Vitã quidẽ. quia nobis
eam influit. Jo. vj. Spũs eſt q̃ viuificat: caro non
prodeſt q̃cq̃. Et hec eſt vita: qua p̃mo in vtero ma
tris eccl̃e viuere incipim⁹ ⁊ vitam noſtrã manife-
ſtare: ⁊ cor nr̃m aperit̃ ad fontẽ vite patris celeſtis
Deut̃. iiij. Vos qui adheretĩ dño viuitis vniuerſi.
Pſal. xxxv. Dñe apud te eſt fons vite. Act. xvij. In
ipſo viuim⁹. Jo. j. Quod factũ eſt in ip̃o vita erat.
Et quos ſic nõ viuificat pater: abortiui ſunt ad ni
hilum valentes. Job. iij. Sicut abortiuũ abſcon-
ditũ non ſubſiſterem. Vñ etiã Apl̃s. Quãdiu hãc
vitam nõ habuit: ſeip̃m abortiuũ reputauit. j. Co-
rinth. xv. Tanq̃ abortiuo viſus eſt ⁊ mihi dñs.
Hec eñ vita motus eſt dei p̃ris in hoiem ad com
mouendũ cor eius in vita dei vt deus viuat i ip̃o:
⁊ nõ viuat ſibi homo. Gal̃. ij. Viuo ego: iam non
ego. viuit v̾o in me xp̃s. ꝙ aũt nũc viuo: in fide vi
uo filĩ dei. qui dilexit me ⁊ dedit ſemetip̃m ꝑ me.
Sic dicit̃ Eccl̃i. iiij. Sapia vitã filĩs ſuis inſpira
uit. Sic dr̃ Ezech. xxxvij. Veni ſpũs ⁊ inſuffla ſu-
per interfectos ⁊ reuiuiſcant. Et hoc eſt p̃mum be
neficiũ paterni ſpũs in nob̃. Et Scd̃m bñficiuȝ
patris. q: poſtq̃ȝ ad eſſe ſpũale formauit ꝑ virtutẽ
paternã: inſpirat nob̃ vitã per ſpm̃ paternũ. Hic ẽ
ſpũs qui dat motũ i gr̃a vt moueamur: poſtq̃ȝ vi-
uificati ſumus Eſt hic motus ſpũs: impulſus q̃-
dam cordis ad dñm: ex quo venit ſpũs. Eſa. xxv.
Spũs robuſtoꝝ quaſi turbo impellens parietẽ.
Robuſti ſunt Pater ⁊ filius ⁊ Spũſſanctus. q̃-
rum virtuoſus ſpũs ſtatim vt cor filioꝝ dei intra-
uerit: motũ dat ſalutĩ ad deũ: in deſiderio ſpũalis
Sic implet̃ illd̃ Eſa. ij. Cui⁹ ſpũs eſt in narib⁹: q:
ſtatim flare in naribus incipit ſpũſſctũs. Gen. ij.
Inſpirauit in faciẽ eius ſpiraculũ vite: ⁊ factus ẽ
homo in animã viuentem. Sic d̃t Apl̃us. j. Coꝝ.
xv. ꝙ nouiſſimus adam factus eſt in ſpm̃ viuifi-
cantem. h̃ eſt: vitam gr̃e per motus cordis mani-

feſtantem. Hoc ſpiritu mouent aialia dei ſequen
tia ſpūm. Ezec. j. Et Ibidem. Eodem ſpū mouent
ꝛ rote ſequentes aialia. quia vbi erat impet⁹ ſpi-
ritus: illuc ſequebant ꝛ gradiebātur ꝛ aialia di:
que ſignificāt dei filios. ꝛ circulantia (al's circula-
ria) corda eoꝝ. Que a deo incipiunt omnē ſuū mo
tum: ꝛ per deum dirigentē: in deū terminant mot⁹
ſuos per ſanctam intentionē. Sic enī circūeunt.

Tertium autē qđ dat ſpūs patris eſt Cognitio
per Intellectū. ꝛ Affectio per charitatē. Sap. vij.
Eſt enī in ſapia: ſpūs intelligētie ſctūs. Intelligen
tie quidē per cognitionē. ꝛ Sctūs ꝑ charitatꝭ affe
ctionem. Et in hoc ſpū incipit filius cognoſcere: ꝛ
inuocare patrem diuinum. Et de Primo hoꝝ. j.
Coꝝ. ij. dt Apl'us. Nos non ſpūm huius mundi
accepim⁹: ſed ſpūm qui ex deo eſt: vt ſciamus que
a deo donata ſunt nobis. De Scđo dr̄ Rhoma.
viij. Non accepiſtis ſpūm ſeruitutis iterū in time
re: ſed accepiſtis ſpūm adoptionis filiorū: in quo
clamamus Abba pater. Sic ſpū ſuo quē habet i
nobis pater ſumm⁹: deducit nos ad Eſſe: ꝛ Uitā:
ꝛ Motū: ꝛ Cognitionē: ꝛ Affectionē filiorum. Et
quia ducit ad eſſe: pater eſt per creatōnē. Et hoc fa
cit per creatiuā virtutē. Et qꝛ dat vitam ꝛ motum
ꝛ intelligentiā ꝛ affectionē: pater eſt per adoptōēꝫ.
Et iſtis etiam modis ꝑtus patris Carnalis: ꝛ ſpi
ritus datus ab ipſo operant in generatiōe carna-
li. Sicut ſciunt oēs qui bene didicerunt naturas
generatiōis hūane. Adhuc āt pater eſt ꝑ Aſſimi-
E latione. Et ſic de ſuo habet in nobis imaginē: nos
ſibi aſſimilantē: q̄ztum eſt poſſibile creature aſſi-
milari creatori. Et h̄ eſt quod dt Gen. j. Faciam⁹
hominē ad imaginem ꝛ ſilitudinem nr̄am. Et hec
imago quaſi imitago vocat. quia facit nos imita
ri ſilitudineꝫ ꝛ exemplar patris celeſtis. Ecci. xvij.
Deus de terra creauit hoiem: ꝛ ſm imaginē ſuam
creauit illum. Sicut enī pater carnalis natiuitatē
filij (niſi natura erret) ꝑmouet ſemꝑ vſqꝫ ad ꝑfectā
ſilitudinem ipſius. Ita pater ſpūalis ꝑmouet ſpi
ritualis hominis generationē vſqꝫ ad ſilitudineꝫ
diuinā: niſi obicem ponat homo. Hec aūt imago
diſtinguit Tripl'r ab Aug⁹. in glo. Super illud
Pſ. iiij. Signatū eſt ſuper nos lumen vultus tui
dn̄e: dediſti leticiam in corde meo. Eſt enī Imago
Creationis. Recreationis. ꝛ Imago Similitudi
nis. Et oēs has tres imagines habet in nob pat
celeſtis. ſicut ante colligit. Imago creatōnis eſt in
Tribus. ſicut dt Aug⁹. ſuper Gene. In naturali
imitatiōe. In naturali poteſtate. In naturali ori-
gine. In naturali imitatōne. qꝛ ſicut deus habet
poteſtatē ꝛ liberā facultatē ad cognoſcendū veruꝫ
ꝛ bonū. Ita ꝛ homo habet facultatē ad cognoſcen
dum ꝛ querendū ꝛ faciendū per grām dei. Gen.
iij. Ecce adam quaſi vnus ex nobis factus eſt: ſci-
ens bonū ꝛ malum. Homo ergo qui deum vocat
patrē i hoc dꝫ imitari: vt Ueritatē agnoſcat ꝛ dili
gat ſicut ds. ꝛ Bonitatē cogſcat ꝛ diligat ſicut deus.
Pſal. iiij. Multi dicunt quis oſtendit nobis bo
na. Et h̄ Supple: incōueniēs eſt. qꝛ ſignatum eſt.
hoc eſt ſigillatuꝫ: in ſupremā partē anime: lumen
vultus tui ſuꝑ nos: quo cognoſcere ꝛ libere q̄rere
ꝛ facere poſſum⁹ bonū. Et vt hoc dediſti leticiā in
corde meo. Ab hac imagine: degener filius efficit
alienus a ſemine diuo. Pſal. xvij. Filij alieni men
titi ſunt mihi. Filij alieni inueterati per imaginis
deformationē. ꝛ claudicauerūt a ſemitꝭ ſuis. in q̄-
bus meam imaginē debuerūt imitari. Hi ſunt q̄
in pecorinā ꝛ ferinā mutant imaginē ꝑ diuerſita-
te paſſionū: quibꝫ cōmutātur. Pſal. xlviij. Homo
cum in honore eſſet nō intellexit: cōparatus eſt iu-
mentis inſipientibꝫ: ꝛ ſimilis fact⁹ eſt illis. Et ta-
les non vere vocāt deū patrē. Eſt autem Imago
recreatiōis: que quaſi pictura ꝛ color ſerenat: ꝛ de-
corat creatā imaginē. Et hoc ſicut dt glo. eſt fides:
ſpes ꝛ charitas. Fides enī vultū anie per lucem ve
ritatis purificat ꝛ venuſtat. Spes aūt eternoꝝ
bonoꝝ exhilarat ꝛ eleuat. ꝛ Charitas grato calore
ꝛ rubicante faciem accēdit. ꝛ roſeum ſuꝑ candorē
filij inducit colorē. Canticoꝝ. v. Dilectus me⁹ can
didus ꝛ rubicūdꝰ ꝛc. Iſte filius eſt ſpecioſus pre fi
lijs hoim: q̄ in decore ꝛ ſilitudine diua ſic ꝑfulget:
Act. vj. Intuebant vultū eius: tanq̄ꝫ vultū ange-
li ſtantis inter illos. Ab hac imagine degenerant:
Qui Defectu fort tate fidei: filij diffidētie ſꝫ apl'm
efficiunt. Et Defectu rerū ſperandoꝝ turpibꝫ tra
dunt ſeipſos. ꝛ Defectu charitatꝭ diuine ſcatent ſca
tebris libidinū carnaliū. Quos plāgit hiere. Thre-
noꝝ. iiij. dicēs. Filij ſion inclyti amicti auro ꝑmo:
quō cōputati ſunt inter vaſa teſtea opus manuuꝫ
figuli. Filij enī. ſion ſunt filij ſpeculationis eterne.
Inclyti per imagineꝫ diuinā. Amicti auro ꝑmo ꝑ
fidē ſpem ꝛ charitatē: que conferunt eis ꝛ ſplendo
rem ſerenitatꝭ ꝛ hilaritatꝭ ꝛ grate pulcritudis. Sꝫ
per peccatū cōputati ſt in vaſa teſtea ad turpē vſuꝫ
deputata: q̄ñ nihil niſi terenū remanet in eis. Op⁹
autē manuū figuli ſūmi amittere ñ pñt. Et h̄ tur-
pe ꝛ indecoꝝ retinēt. Imago aūt Silitudis eſt
que eſt in aſſimilatiōe Memorie Intelligentie ꝛ
Uolūtatis. Et h̄ q̄ztum nūc ad ꝑpoſitū ſufficit eſt:
Ut forma patris cōtinue ſit in memoria: ꝛ ſplen-
dcati itelligētia: ꝛ ferꝟiſſimo dſiderio affectata ſit
in voluntate. Et hoc forte eſt diligere dn̄m deū tu-
um ex toto corde tuo: ꝛ ex tota aia tua: ꝛ ex oī men-
te tua. Ut nihil obliuionis a facie patrꝭ interrum-
pat memoriam. Nihil erroris vel obnubilatiōis
phantaſtice ſeducat intelligentiā. Nihil concupie
illiciat voluntatē: ꝛ ab affectu tante (al's recte) ſili-
tudinis patris auertat. Sic filij ſunt de quibus
dr̄. j. Canoñ. Io. iij. Nunc filij dei ſum⁹: nondum
apparuit qđ erimus. Scimus aūt q̄m cum appa
ruerit: hoc ſcꝫ qꝫ erimus: ex diuina paternitate ſi-
miles ei erim⁹: ꝛ videbim⁹ eum ſicuti eſt. In nob
autē ſic eum videbim⁹. Iſti digniſſimā in ſe vidēt
patris celeſtis ſilitudinē. Et ideo veriſſime vocāt
eum patrem. Pſal lxxxviij. Ipſe inuocauit me pr̄
meus es tu. deus meus ꝛ ſuſceptor ſalutis mee: ꝛ
ego primogenitū ponā illum. qꝛ ꝑmus eſt int ſpi
ritualit genitos qui ſic prefert imaginem patris.

Adhuc autē ſicut diximus ex glo. ſuꝑ Gen. col-
ligitur qꝫ Imago eſt etiā in ſimilitudine Poteſta
tis: ꝛ Silitudine Originis. In Silitudine q̄deꝫ
Poteſtatis. Ut ſicut deus p̄eſt omibus: ad nihil
ignobiliter inclinat⁹. Ita homo p̄ſit ſibi ſubiectis
ad nihil inclinatus ſibi ſubiectoꝝ. Dictū eſt aūt vt

preſſit piſcib maris :⁊ volatilib celi:⁊ reptilib et beſtijs terre:ad nihil hoꝝ ignobilit' iclinat'. ⁊ h oñ dit rcā ⁊ erecta ſtatura hoīs.qꝛ ſic dīc poeta Ouid.

Os homini ſublime dedit celumqꝫ videre
Juſſit :⁊ erectos ad ſidera tollere vultus.

Et hoc fit ꝑ hoc q dñs eſt homo omniū· non ſcabellariter ad aliqd inferioꝝ per amorē vel imitationem inclinatus. Pſal.viij. Gloria⁊ honore coronaſti eum:⁊ ꝯſtituiſti ſuper opera manuū tuarum. Oīa ſubieciſti ſub pedib eius. Et ille talis non degener (alīs degenerās) a gloria patris: merito vocat ⁊ inuocat patrē glorie:patrē. Eſaie.xxij. Erit in ſolium glorie domus patris ſui. ⁊ ſuſpendam ſuper eum oēm gliam dom' patris ſui. Sic patrem nominare non pt inglorius homo: quem pat' glorioſus erubeſcit vocare filiū:q vilia eligēs: ⁊ cum infimis querit habere cōuerſationē: contra naturalem ſuā ⁊ ꝓpriam dignitatē. Sicut Ezech. xvj.de quodā dicit'. Radix tua ⁊ generatio tua de terra chananea.pat' tu' amorreus:⁊ mater tua cethea. Et qñ natus es in die ortus tui: nō eſt preciſus vmbilicus tu'. Chananea: tranſmutatio interpretatur.quia filij glie cōmutant generatōēs ſuas i natiuitatē ignominie.⁊ ibi figūt radices. Amorreus autē:amaricans interptat'. Et ſignificat diabolum: Qui in peccati ꝑſuaſione configurat eos ſibi per cethea matrem:q interpretat' inſaniēs. Et ſignificat concupiſcentiā.in cui' vulua concipiūtur illi ignominioſi filij: ſignificati ꝑ Jcaboth: q interpretat' inglorius. qꝛ natus eſt qñ tranſlata ē gloria dñi de iſrael.j.Reg.iiij. In Similitudine au-
F tem originis homo preferet ſimilitudinē ſummi patris. Quia ſicut ex deo ſunt oīa:ita ex vno homine tota prodijt humana natura.⁊ ſic adam vere ē ad imaginē dei. Spūaliter aūt loquēdo:nō oīs origo eſt cōmendabilis. Sed origo diuina a qua bona cuncta procedunt.⁊ etiam ea que mala videntur.⁊ in ipſo bona ſunt. Et ſcdm hoc in quo omnia:quecunqꝫ in ipſo ſunt:vita ſunt:⁊ lux. ⁊ſic procedunt ab ipſo. Jlla eſt diuina origo ⁊ imago dei. Talis aūt homo:a cui' Jntellectu nō pcedit niſi lux:⁊ a Corde ſuo vita:eſt imago dei. Et talis homo eſt de quo dr̄ Matth.xij. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonū. Et Matth.xiij profert de theſauro ſuo noua ⁊ vetera. Jſte eñ eſt imago verbi filij dei :quē ſicut theſaurum omniū bonoꝝ de ſe genuit deus. Sic dicitur pat' Mat.xj.⁊ Lu.x. Cōfiteor tibi pater dñe celi ⁊ terre.quia abſcondiſti hec a ſapientib ⁊ prudentib: ⁊ reuelaſti ea paruulis. Paruuli eñ in quibus ē theſaurus ſapie ⁊ grē:⁊ a quib talia pcedūt: filij dei ſunt.quia talia procedūt ab ipſo. Jac.j.Omne datum optimū:⁊ omne donum perfectū deſurſū eſt deſcendens a patre luminū: apud quē non eſt tranſmutatio:nec viciſſitudinis obumbratio. Uoluntarie eñ genuit nos verbo virtutis ſue: vt ſim' initiū aliqd creature ipſius. A tali autem filiatione degenerant:a quibus non procedunt niſi mala ⁊ corruptiones. De quib dicit' Joānis.viij. Uos ex patre diabolo eſtis:⁊ opera illius vultis facere. Sic igit' Pater eſt: qui ſui aliquid habet in nob Per virtutem creatricē:pater ē creatione. Per ſpiritum autem eſt pater adoptōne. Per imaginem autem pater aſſimilatione. Hic pater omne ad nos oñdit Jus ⁊ bonitatē patris. Erudit eñ: Corrigit: Recipit:⁊ Theſauros ꝯfert hereditatis. Erudit:vt ei' recipiam' diſcipline ſanctitatē (alīs ſanitatem) Corrigit per verbera :ne bona ipſius amittamus per indiſcipline errorem. Suſcipit miſericorditer reuertentes: vt trahat ad fructū vite meliorem. Theſauros congerit ⁊ largitur: ne inopia faciat filium deteriorē. De Primo dicit' Hebreo. xij. Patres quidem carnis noſtre habuimus eruditores:⁊ reuerebamur eos .nonne magis obediemus patri ſpirituū ⁊ viuemus: Et iſti quidem in tempore paucorum ſcdm ſuā voluntatē erudierunt nos. Hic aūt id quod vtile eſt in recipiēdo ſanctificationem eius. De Scdo Prouerb.iij.⁊ Heb. xij. Quis filius quem non corripit pater. Q si extra diſciplinā eſtis: cuius participes facti ſunt oēs. ergo adulteri ⁊ non filij eſtis. De Tertio in Pſal. cij. Quomodo miſeretur pater filioꝛū : miſertus eſt nobis dominus: quoniā ipſe cognouit figmentum noſtrum. Exemplū Luc.xv. Ubi pater longe adhuc agentē recepit reuertentem ad ſe filium: dicens. Cito proferte ſtolam primā:⁊ induite illum: ⁊ date anulum in manu eius:⁊ calciamenta in pedes eius. ⁊ occidite vitulum ſaginatū. quia ſaluū illum recepi. De Quarto dicit'.ij. Corinth.xij. Nō debent filij parentibus theſaurizare :ſed parētes filijs. Eſa.xlv. Dabo tibi theſauros abſconditos ⁊ arcana ſecretorum :vt ſcias quia ego dominus qui vocaui nomen tuū. Theſauri autem iſti ſunt diuitie:gratie: ⁊ glorie. ⁊ Arcana ſecretorum ſunt abſcondita myſteriorum: que ſuis filijs deus ſemper reuelat. Sic ergo vocemus eum patrē. Eſt autem Pater ad filium Nomen Honoris ⁊ Reuerentie: ⁊ Plene fiducie impetrandi quicquid petimus Q eñ nomē ſit Honoris ſummi :patet Malach.j. Si ego pater :vbi honor meus. Exo. xx. Honora patrem tuū ⁊ matrem tuā: vt ſis longeuus ſuper terram. Q autem ſit nomē Summe reuerentie ⁊ obediētie:patet Hebreoꝝ.xij. Patres habuim' carnis noſtre eruditores:⁊ reuerebamur eos. Et quia magis reuereri ⁊ obedire debemus patri celeſti:⁊ nulli contra eum. Jdo dicitur Matth.xxiij. Patrem nolite vobis vocare ſuper terram. Unus eſt enim pater veſter qui in celis eſt. Matth.vj. Pater noſter qui es i celis. Q vero Summe fiducie ſit hoc nomen ad impetrādū omne quod petimus. Dicit expreſſe Chryſ. ſuper Matth.in Originali. Unde Luc.xv. Surgam et ibo ad patrē meū:⁊ dicam ei. Pr: Peccaui in celū ⁊ coram te. Jam nō ſum dignus vocari filius tuus.fac me ſicut vnum ex mercennarijs tuis. Et ſtatim impetrauit ſupra id quod petijt. Joannis.xj. Gratias ago tibi pater:quia exaudiſti me. Ego aūt ſciebam :quia tu ſemper me audis. Hoc eñ non eſt tm̄ de filio naturali verū:ſꝫ etiā de filijs adoptiuis quos ſemper audit pater. Et ideo ſibi eos in paternitate cōiungit. Jo.xx.dicens. Dic fratribus meis. Aſcendo ad patrem meū ⁊ patrem veſtrū. Sic igit' eſt pater :oīe oſtendēs ad nos Naturales iura patris:⁊ Paternū affectū:⁊ Fiduciam ipſo

nomine faciens impetrandi quicqd petierimus:
Unde Joānis. xvj. dicit. Amen amen dico vobis.
Quicquid petieritis patrem in nomine meo da-
bit vobis.

S Anctificetur nomen tuum.

Hic poſt Captationē beniuolentie eius a q̄
petendū eſt: ponit omniū que petenda ſunt ſuffi-
cientiam in Quinqz petitionibus: Omnia que huic
ꝛ future vite neceſſaria ſunt cōp̄rehendens. Qua-
B rum Tres ſunt de Adeptiōe boni: et Due d̄ Amo-
tione mali. Tres autem que ſunt de Adeptiōe bo-
ni diuiduntur ſic: Quia Due ſunt de Adeptiōe boni
Spūalis. ꝛ Una d̄ Adeptione boni Corporalis.
Inter eas autē que ſunt de Adeptione boni Spi-
ritualis Una eſt de Adeptiōe boni Diuini. Qd in-
uocatū eſt ſup̄ nos. ꝛ Alia eſt de Adeptione boni
Meritorij. Quod cōducit ad bonū diuinū. Et ex
hoc patet Diuiſio petitionū iſtaꝝ: ꝛ Ordo. qꝛ Bo-
num eſt ante malum: ſicut Habitus ē ante p̄riua-
tionē. Et int̄ bona: Spūale bonū eſt an̄ Tēporale
qꝛ dignius eſt illo. Et inter Spūalia bona: Diui-
num bonū eſt ante Meritoriū bonū Quod cōdu-
cit ad ip̄m. Sicut Finis eſt ante id qd̄ eſt ad finē.

Prima ḡ petitio (que diuini ꝛ nobilioris boni
eſt) eſt q̄ d̄r [Sanctificet̄ nomē tuū] Dicit au-
tem Tria. Petitionē: ſcꝫ ſanctificationis. ꝛ Cui᷒
petit ſanctificationē: quia nois. ꝛ Cuius nois: qꝛ
tui. h̄ eſt diuini nominis in nob̄. Cum aūt ſanctifi-
cari idem ſit q̄ purificari ꝛ emūdari ꝛ cōfirmari:

Sanctificat̄ nomē diuinū in nob̄ Sex modis.
Emundat̄ enī per immundantiū ꝛ inquinātium
abiectionē. Depurat̄ aūt per impuroꝝ ſep̄ationē.
ꝛ Manifeſtat̄ per obſcurantiū ip̄ſum illuminatio-
nem. Clarificat̄ per venuſtantiū ip̄m appoſitionē.
Confirmat̄ autē per inſcriptionē. ꝛ Fortiſſimam
cordis impreſſionē. Et ſic oram᷒ [Sanctificet̄
nomen tuū] De Emundatōne nois diuini d̄r
Ezech. xxxvj. Sanctificabo nomē meū magnū: qd̄
pollutū eſt inter gentes. Sanctificat aūt deus pa-
ter nomē ſuū in nob̄ quando imundas cogitatio-
nes ꝛ ſermones ꝛ actus abſtergit a nobis p̄ grām
ꝛ p̄niam: vt nihil in nobis appareat niſi id qd̄ no-
minamur a tāto patre. Amos. ij. Fili᷒ ꝛ pater iue-
rūt ad puellam: vt violarent nomē ſanctū meum.
Immūdicie enī ſtupri ꝛ alioꝝ carnaliū peccato-
rū: ſanctitas ſiue mundicia patris dei i nob̄ inge-
nita: polluit̄ ꝛ violat̄. Et iterū Sanctificat̄: qn̄ no-
men patr̄ſ ſancti in nob̄ emundat̄: ꝛ mundū cuſto-
ditur. Eze. xliij. Non pollueāt vltra domus iſrael
nomē ſanctū meū. ipſi ꝛ reges eoꝝ in fornicationi-
bus ſuis. Ideo enī d̄r Leuit̄. xix. Sācti eſtote: qm̄
ego ſanctus ſum. Ut ſanctitas patris innata nob̄
cuſtodiat̄. Et ſi polluta eſt: iteꝝ emūdet̄ ad normā
mūdicie diuine. Ideo etiā improperat dn̄s q̄buſdā.
Eſaie. lij. Jugiter tota die nomē meū blaſphemat̄
inter gētes. Nomē enī mūdi ꝛ ſancti patr̄ſ blaſphe-
mari facit immūdus fili᷒: ſequēs carnis immun-
dicias. Sicut fecit filius p̄digus: qui oēm ſubſtā-
tiam ſuā conſumpſit: viuēdo luxurioſe cū meretri-
cibus. Tota enī p̄cta immundiciarū: carnalium
p̄cipue: cōtraria ſunt ſanctificationi ꝛ mundicie q̄

innata eſt nob̄ a patre. cuius ſanctitate ſancti eſſe
debem᷒ Qui tam mūdus eſt vt d̄r Sap. vij. Quia
p̄pter ſuā mundiciā nihil inquinatū incurrit in il-
lum j. Theſ. iiij. Hec eſt enī voluntas dei ſanctifi-
catio vr̄a: vt abſtineatis vos ab omī fornicatōne:
vt ſciat vnuſquiſqz poſſidere ſuū vas in ſanctifica-
tione ꝛ honore: non in paſſione deſiderij. Sic enī
ꝛ ex patre carnali innaſcat̄ filio id qd̄ naturale ē pa-
tri carnali in corp̄e. Ita ex patre ſpūali innaſci de-
bet nob̄ mundicia ſiue ſanctitas patr̄ſ ſpūalis. vt
non tm̄ p̄feram᷒ imaginē ipſius. ſed etiā p̄fera-
mus mundiciam ſue ſanctificatiōis: ꝛ denoiemur
ab ip̄a. Eph. j. Elegit nos ante mundi ꝯſtitutionē
vt eſſemus ſancti ꝛ immaculati in ꝯſpectu eius.

Nomen etiā diuinū ſi ſanctū eſſe debeat ꝛ ſcifi-
cari: purificari. id eſt ab his que ſibi ad impurita-
tem p̄miſcent̄. Sic enī ſanctū d̄r agios: qd̄ eſt ſine
terra. Terrenoꝝ enī admixtio ꝛ concupia: ſplendo-
rem offuſcat nominis diuini in nob̄ Et hoc eſt in ꝯſciētie
depuratiōe a terrenoꝝ appetitu. Ideo d̄r. iij. Regū
vj. q̄ Salomon operuit ꝛ veſtiuit oraculū ex au-
ro puriſſimo. Et ſilr̄ Moyſes texit arcā auro pu-
riſſimo. Exod. xxvj. Sicut aurū autē puriſſimum
ab omī fece terrena purgatū eſt. Ita ꝯſciētia nihil
in ſe terrenū hn̄s pura eſt: ꝛ diuinum nomē qd̄ ex
patre celeſti eſt: in ip̄a purificatū d̄r. Jō Sapi. iij.
dicit̄ q̄ Sāctos probat dn̄s. Dicit̄ enī ſic. Tanq̄
aurū i fornace p̄bauit illos: vt ad purū decoquan-
tur. Purū enī eſt in qualibet natura qd̄ aliene na-
ture non eſt admixtū. Ita ſemen diuinū: qd̄ ex pa-
tre celeſti in nobis eſt: purum ē. qd̄ (al's quādo) ni-
hil habet admixtū alienū. Ideo. ij. Paral̄. iiij. d̄r:
omīa que ad miniſteriū templi facta ſunt: omīa ex auro
puriſſimo ꝛ mundiſſimo ſunt fcā. qꝛ In his que
ad deū pertinēt nihil debet eſſe niſi pure diuinuꝫ.
Et tūc eſt agios .h̄ eſt: ſanctificatū vel depuratuꝫ.
Ps̄. xvij. Sc̄dm puritatē manuū meaꝝ retribuet
mihi. In qualibus nihil debet eſſe niſi purus diui-
nus flos virtutis: nob̄ ex deo innat᷒. Prouerb. iij.
Primi ꝛ puriſſimi fruct᷒ eius. qꝛ Primū. ideo ni-
hil an̄ ip̄um. ꝛ qꝛ Puriſſimū: ideo nihil habet ad-
mixtum. Sic igit̄ Sanctificat̄ nomē: p̄ aliene na-
ture depurationē. Et ideo d̄r Oſee j. Aſcēdent de
terra qꝛ magn᷒ dies ieſrael. Aſcēdit enī d̄ terra: q̄
ſe eleuat d̄ terrenitate. ꝛ tūc eſt magn᷒ dies ieſrael:
qd̄ ſemē dei interp̄tat̄. qꝛ tūc nihil in nobis appa- D
ret niſi ſemen diuinū. Sanctificat̄ etiā p̄ obſcu-
rantiū ip̄m in nob̄ manifeſtationē. Sepe enī nomē
dei imūdis actib᷒ nō eſt inq̄natū: nec puluere (al's
pulueri) terrenoꝝ admixtū. Sed tm̄ adeo eſt obſcu-
rum q̄ non bene eſt manifeſtū: nec bn̄ agnoſcit̄ in
nob̄. cui᷒ ſim᷒ nois. Oportet ḡ in h̄: nomē dei ſan-
ctificari q̄ manifeſtet̄: cuius ſim᷒ nois. Hoc āt co-
gnoſcat̄ per diuinoꝝ manifeſtationē Sicut ꝛ in na-
turis per naturā ꝛ cōm p̄priā rei formalē cognoſci-
tur nomē illius nature. Sicut nomē hois ꝛ nomen
equi ꝛ nomē aſini: ꝛ hmōi. Ita etiā in diuis cogno-
ſcatur ꝛ manifeſtat̄ nomē p̄ris diui. Ubi figura et
p̄prietas eius in nato manifeſtat̄. Sic enī dicit in
Pſal. lxxxj. Ego dixi dij eſtis: ꝛ filij excelſi omnes:
Generatio enī dei in nobis manifeſtat̄ (qua dij di-
cimur) ſi nihil i nobis appareat niſi diuinū: ꝛ nob̄

a patre celeſti ingenitū. Et hoc omnib᷒ ꝑ exemplū
exterius fit manifeſtum. Joānis Decimo. Illos
dixit deos ad quos ſermo dei fact᷒ eſt. h eſt: qui ſer
monē dei (qui eſt ꝟbum ⁊ imago dei) in oꝑe com
pleuerūt. qꝛ In illoꝝ vultu apparet ꝙ nomē dei in
eis ſanctificatum eſt. Unde ⁊ Judeos dñs cōuin
cēs Jo. x. dixit. Quē pater ſcificauit. h eſt ſctm̄ mū
Dmonſtrauit do demonſtrauit: ⁊ ſic in mundū miſit: vos dicitꝭ
quia blaſphemat. qꝛ dixi: filius dei ſum. Nomen
iſtud multi obnubilant: adeo ꝙ neſcit̄ vtrū ex deo
vel ex mūdo ſint. Uñ. j. Jo. iij. Omnis q̄ habꝫ hāc
ſpem: ſcꝫ ꝙ ſit fili᷒ dei: ſanctificat ſe ſicut ⁊ ille ſan
ctus eſt. Talis aūt eſt qui oīa a ſe abijcit oꝑa te-
nebraꝝ ⁊ dubietatis: vt in luce dei (al's dici) poſſit
manifeſtari. Sic em̄ dr̄ Jo. xvij. Manifeſtaui no
men tuū hominib᷒ q̄s dediſti mihi. h eſt: nomen
tuū cordib᷒ coꝝ impſſum ad manifeſtum eduxi.
vt oīs clare videāt: qꝛ ſunt filij dei. Sicut dicit̄
Rho. xiij. Abijciam᷒ opera tenebraꝝ ⁊ induamur
arma lucis ſic vt in die honeſte ambulem᷒. hoc ē:
in lumine diuino. Eph. v. Ut filij lucꝭ ambulate.
Qui em̄ non in manifeſto ſed in latebris ambu-
lant: nō ambulāt in ꝟitate. Et ideo diuinū nomē
in eis occultat̄: ⁊ non ſanctificat̄. ſed obtenebratur
Sic ſanctificat̄ nomē qñ celebre ⁊ grande efficit̄:
per eiuſdē nois in diuinis actib᷒ publicā manife-
ſtationē. ij. Reg. vij. Feci tibi nomē grande iuxͣ no
men magnoꝝ q̄ ſunt in terra. Ruth. iiij. Habeat
celebre nomen in effrata. h eſt: inter eos q̄ deo fru-
ctificāt. h em̄ mō Jd qđ ſcificatur: celebrat̄. Quia
ſicut dr̄ Phus Sanctitas eſt ꝟtus q̄ ſare facit q̄
ad deū iuſta ſunt. Et ideo qñ aliq̄s ſe illa ſcire per
effectū oñdit. tūc nomē dei qđ ſuꝑ eū iuocatuꝫ eſt:
ſcificat. Hier. xiiij. Nomē tuū inuocatū eſt ſuper
me dñe deus exercituū. Ubicunqꝫ em̄ diuinū no-
men manifeſtū eſt in actib᷒: ibi ab omnib᷒ iuocat̄.
Sic ḡ ſanctificat̄ ad celebrandum qñ manifeſtat̄.
Sactificat̄ etiā qñ clarificat̄ vt effulgeat ⁊ ſplē-
deat in gl'a: qđ latet in humilitate. Et ſic ſanctifica
tur in Sanctis qñ mirificat̄. qñ ſcꝫ mirabilis de᷒
in ſanctis ſuis: ⁊ videt̄ ⁊ p̄dicat̄. Pſal. iiij. Scitos
te qm̄ mirificauit dñs ſanctū ſuū. Jo. xvij. Pater
clarifica nomē tuū hoibus. h eſt: clarū i gloria no
minis ſplendere facito. Gen. xxxij. Cur queris no
men meū qđ eſt mirabile. Sic em̄ mirabil' eſt de᷒
in ſanctꝭ ſuis. Et in ſanctitate ſua ſanctos: qui no
men inuocāt: facit ſanctificatos. Et ꝑ ſanctitatē ta
lem nominis: etiā quidam coꝝ catalogo ſanctoꝝ
aſcribunt̄. Pſal. lxiiij. Sanctū eſt templū tuū mi-
rabile in equitate. Quis aūt non oēs ſancti faciāt ea
que vocam᷒ miracula: Tamē hoc miraculuꝫ fit in
omnib᷒ ꝙ puſilli ⁊ pauꝑes diabolū vincūt: p̄ſen-
tibus non attendentes (al's accedētes) ad eterna
ſuſpirant: in carnis incendijs exiſtes: celibem vitaꝫ
ducunt. Et qđ oīb᷒ eſt mirabilius: Simplices ⁊
Illitterati: ſecreta norūt diuinoꝝ conſilioꝝ. Et h
eſt qđ petit Pſ. Fac mecū dñe ſignuꝫ in bono: vt
J videant q̄ me oderūt ⁊ cōfundant̄: qm̄ tu dñe ad-
iuuiſti me ⁊ conſolat᷒ es me. Sic ḡ ſanctificat̄ no
men quando clarificatur in mirabilib᷒ glorioſis.
Eſt autē ſanctificatio idem qđ cōfirmatio. Et h
fit dupl'r ſicut diximus. Per Inſcriptionē ne de-
leatur. ⁊ Per Impreſſionē in mentis memoriam:
ne aliqua obliuione recedat a corde. Fit aūt In-
ſcriptio per lr̄am ⁊ elementa quedā: ⁊ ſigna ſpūa-
lia: quib᷒ legit̄: ⁊ In fronte: ⁊ In femore: ⁊ In ve-
ſtimento. Nomē ſanctificat̄ in fronte ꝑ publicam
operis ꝯfeſſioneꝫ. In Femore ꝑ ſincerā in noīe dñi
delectationē. In Ueſte ꝑ honeſte cōuerſatiōis vir-
tutem. Unde Apoc. iij. Scribam ſuper eū nomen
dei mei: ⁊ nomē ciuitatꝭ dei mei noue hieru'm: q̄ de-
ſcendit de celo a deo meo: ⁊ nomē meū nouū. No-
men em̄ dei in nobis d'ſcribit̄: qñ ſpū dei in nobis
ſimilitudo dei publice cōſitet̄. Nomē aūt celeſtis
ciuitatis in nobis ſcribit̄: quādo oīa noſtra ad
exemplū ſanctoꝝ ⁊ angeloꝝ ꝯficiunt̄ Ita ꝙ in no
bis legi pōt omniū ſimilitudo celeſtiū. Nomē au-
tem filij nouū nob̄ inſcribit̄: quādo noua oꝑa pri-
uilegiata filij in mentꝭ noſtris figurant̄. Sicē Ce-
libatus in corpore. Doctrina verbi in officij perfe
ctione. ⁊ Martyrij cōſtantia in periculoꝝ mortis
perpeſſione. Et qꝛ ſcriptura hec indelebilis ē: ideo
nomen ſic inſcriptū: eſt ſanctificatū. Nec em̄ ſcri-
ptura ſancta: eſt ſpūſancto exarata. Eze. ix. Signa
thau ſuper frontes viroꝝ gementiū ⁊ dolentium.
Abac. ij. Scribe viſum: ⁊ exara ſuꝑ tabulas vt p-
currat q̄ legerit. Sic ḡ Inſcriptū nomen: eſt ſctifi-
catum. Et ſic a chō ſcripti ⁊ ſignati ſum᷒ ⁊ ſancti-
ficati. Sanctificat̄ etiam ⁊ confirmat̄ Per me-
morie impreſſionē. Ut nulla obliuione hoc nomē
vnqͣ deleatur. Pſ. cxxxvj. Adhereāt lingua mea
faucib᷒ meis ſi nō meminero tui. Sicē dr̄ Eſa. xxvj
Nomen tuū ⁊ memoriale tuū in deſiderio anime.
Non em̄ eſſet in deſiderio aīe: niſi ſꝑ in memoria
eſſet dulce. Unde legit̄ d' Cipriano martyre: ꝙ no- Ignatio
men dñi aureis lr̄is ſcriptuꝫ habuit i corde. Quia
ſanctificatū. h eſt: per memorie impreſſionē ſic fuit
confirmatū: ꝙ ſe ipſum in corde etiā corporalit' ſi-
gillauit. Et hoc eſt qđ clamans deſiderat domin᷒
in Cant. viij. Pone me ſicut ſignaculū ſuꝑ cor tu-
um. h eſt: ſicut ſigillū in ꝓfundū ꝑtingens: in quo
imago mea in te ſemꝑ reſultet. Sic ſanctificatū ſu-
mitur Ecci. xxiiij. Ubi dr̄. Sapia in plenitudine
ſanctoꝝ detentio mea. hoc eſt: vbi plena eſt confir
matio per impreſſionē. Primā harum ſanctifi-
cationum operat̄: mundicia cordis ⁊ anime. j. Co
rinth. vij. Mulier innupta ⁊ virgo cogitat q̄ do-
mini ſunt: vt ſit ſancta corꝑe ⁊ anima. Secundaꝫ
ſanctitatē: operat̄ ſpūalitas: ſegregans cor a terre-
norum puluere interius fedante. Eſa. lij. Exite ex-
te: pollutum nolite tangere. mundamini qui fertꝭ
vaſa domini. Tertiam ſanctificationē Illumina-
tio facit ſpūalis: vt diuini nominis decor appareat
Sicut dicit̄. j. Coꝝ. iij. Templū domini ſanctuꝫ
eſt qđ eſtis vos. Et hoc fit per elongantiā obſcu-
rantium ſpūaliū peccatoꝝ. Sicut eſt Superbia:
⁊ Ira: ⁊ Inuidia: ⁊ Accidia. Hec em̄ obſcurāt ſan-
ctitatem dei. Luc. j. In ſanctitate ⁊ iuſticia coram
ipſo omnibus diebus noſtris. Quartā ſanctitatē
(que fit per clarificationē) operat̄ in nobis diuin᷒
ſplendor intus ingrediens. ⁊ extra in operib᷒ ſplē-
dens. Pſal. cix. In ſplendoribus ſanctoꝝ ex vtero
ante luciferum genui te. Prime tres ſanctitates
ſignificantur in ſanctis. ⁊ Quarta ſignificatur ꝑ

ſanctaſanctoꝝ. Exo.xxvij. Quinta Sanctitas eſt
Confirmatõis ſanctitas Que fit ſcriptura auten
tica. Sicut Leges z Jura ſanciunt. Et hoc fit qñ
leges diuine in nobis per doctrinam ſpũs intus
ſcribent in corde. Hiere.xxxj. z Heb.viij. Dabo le
ges meas in cordib coꝝ: z in viſceribus eorum ſu/
perſcribam eos. Sic dr ſanctũ. Rho.vij. Lex qdez
ſancta: z mandatũ ſanctũ: z iuſtum: z bonũ. Se/
xta ſanctitas (que eſt ꝯfirmatio memorie) fit ꝑ di/
lectionem. quia illa facit nomẽ dei profundari in
memoria. Hiere.lj. Recordamini ꝓcul domini: et
hierlm aſcendat ſuꝑ cor vrm. Sic ḡ dicim⁹ San
ctificet [nomen] Quod a notamine dr: qz notam
R ſui facit in aiam. Sicut character qdam ꝯſignãs
hominẽ deo. Sicut eñ patris carnalis ꝟtus: no/
tam facit in nato per quã facit characterẽ patrꝫ. Et
ideo imꝑmit ei nomen nature patris: vt dicatur z
ſit homo. Jta natiuitas diuina characterem facit
virtutis diuine: per quã natus dr filius dei. z par
ticipatiue dr deus. Exo.vij. Conſtitui te deũ pha
raonis. j. Coꝛ.viij. Sunt dij multi z dñi multi:
ſiue in celo ſiue in terra. Hoc eñ nomen veriſſime
(al's veriſſimũ) eſt qd petim⁹ ſanctificari. Hoc eñ
eſt quod dr Jo. j. Canoñ. iij. Nunc filij dei ſumus
Supple participãdo diuinitatẽ. Nondũ apparuit
quid erimus. quia nondũ nomen eſt ſanctificatuz
per depurationẽ z confirmationẽ. Scimus autẽ:
quoniã cũ ſanctificatione ꝑfecta apparuerit nomẽ
illud cũ re nominis: ſiles ei erimus participatõne
deitatis. z nõ equalitate. z tũc in nobis videbim⁹
eum ſicuti eſt: in ſue ꝑfectione participate deitatꝫ.
Hoc eſt igit̃ nomen quod eſt ſuper omne nomen:
qd petimus ſanctificari. qꝛ ſanctificatiõe ſua perfe
cta: nos ꝑfecti ſum⁹. hic ƀm grãm: z in futuro ƀm
gloriam. Hoc autẽ nomen ꝙuis ſit multiplex:
tamen Quintuplex eſt ƀm relationez ſue deitatis
ad nos: ƀm quã nos deificat. Unũ aũt eſt Deus.
Qd eſt nomẽ nature diuine. Alteꝝ aũt eſt Qui eſt:
Qd eſt nomẽ eternitatis dine. Tertiũ aũt eſt: Do/
minus: Quod eſt nomẽ diuine poteſtatꝫ. Quartũ
aũt Jeſus. Quod dr deuz humanatũ. Quintum:
Chriſtus. Quod dr hoiem deificatũ. ſicut dr Da/
maſce. Primũ: Quattuoꝛ operat̃ in nob. Nature
ſcꝫ diuine ſil'itudinẽ: per adoptionẽ. Intellect⁹ illu
minationẽ: per diuinã lympidam viſionẽ. Interio
rem z Exterioꝛẽ circũitionẽ: per prouiſiuam ei⁹ vir
tutem. z Noſtri curam: ꝑ ſuam ꝑfectam ꝓuidẽtiã.
Et Per primũ vocat̃ Pater. Per ſcdm aũt Jllu
minatoꝛ. Per tertiũ vocat̃ Cuſtos. Per Quartũ
autẽ Gubernatoꝛ. Per primũ Format. Per ſcdm
autẽ Oculos illuminat. Per tertiũ Impedimẽta
remouet. Per Quartũ autẽ Dirigit in dubijs. De
Primo dr Eſa.lxiij. Pater noſter es tu. nos vero
lutum. z fictoꝛ noſter tu. z opa manuũ tuaꝝ oẽs
nos. Eccl.xvij. Ad imaginẽ ſuã fecit hoiem. z ƀz ſe
veſtiuit illum virtute. Et ſic dr Hiere.xiiij. Nomẽ
tuũ inuocatũ eſt ſuꝑ nos. De Scdo dr Pſ.xvij.
Tu es qui illuminas lucernã meã dñe: de⁹ meus
illumina tenebras meas. Pſal.xxxj. In via hac
qua gradieris firmabo ſuꝑ te oculos meos. Jo.j.
Jllũiat oẽm hoiem venientẽ in hunc mundũ. Sic
etiã cecutiẽs Symeon illuminat⁹ clamauit Luc.
ij. Lumen ad reuelationẽ gentiũ: et glãm pleb tue
iſr. De Tertio dr in Pſ.cxx. Ecce non dormitã/
bit neqꝫ dormiet qui cuſtodit iſrl. Seruꝫ ei caſtra
nfa circũit. Deut.xxiij. Dñs deus tuus ambulat ĩ
medio caſtroꝝ: vt eruat te z tradat tibi inimicos
tuos: vt ſint caſtra tua ſancta: z nihil in eis appa/
reat feditatis ne derelinquat te. De Quarto dici/
tur Prouerb.xj. Ubi nõ eſt gubernatoꝛ ꝑpl's coꝛ/
ruet. Eſa.xlviij. Ego dñs docens te vtilia: z guber
nans in via qua ambulas. Hec eñ quattuoꝛ ſũt
in h nomine: deus. Imponit̃ eni hoc nomen natu
re diuine que fecunda eſt. Et ideo vterus qdem ſe
gignens dr in Pſal.cix. Ex vtero ante luciferũ ge
nui te. Job.xxxviij. De cuius vtero egreſſa eſt gla
cies: z ſtillas roris qs genuit. Pater autẽ ẽ iſtius
creati: quod ad ſuam ꝓducit ſilitudinẽ vt dr Au/
guſt. Damaſ. autẽ dr qꝛ theos grece ſonat viſionẽ.
qꝛ theoꝛoras. eſt videre. Et ſonat circũitionẽ. quia
theaſte. circũire: qꝛ circũit oia que ſua fruunt̃ pro/
uidentia. Et theryn ſonat ardere: ꝓpter curã quam
habet ſuoꝝ: ſicut etiã in antehabitꝫ dcm̃ eſt. Deu/
tero.iiij. Deus noſter ignis ꝯſumens eſt. Hoc ãt
nomen dñs: nomen eſt poteſtatꝫ vt dr Amb. Po/ L
teſtatis autẽ perfectio in Trib cõſiſtit. In grad⁹
ſuppoſitione. In inſtrumẽtalit̃ obſequẽtis ad po
teſtatẽ: perfecta poſſeſſione. In continẽdi ptãtem:
fortitudine. Opoꝛtet eni eũ qui participat ptãtem
diuinã poni in alto ſuꝑ alios: vt alij ñ ſint eiuſdez
ptãtis. Et ſic Exo.vij. Moyſes dr deus pharao/
nis: ꝙtuꝫ ad altitudinẽ poteſtatꝫ diuine. Opoꝛtet
vt abundãter habeat ea q huic ptãti deſeruiũt tan
ꝙ inſtrumenta ipſi⁹: z ſine qbꝰ non ꝑficit̃ in actu.
Sicut ſũt Arma z Amicoꝝ copia: z Diuitie z Ap/
paratus: qui ꝑtinet ptãti. Opoꝛtet etiaꝫ qꝛ in ipſo
qui regit ptãtẽ ſit ꝟtus cõtinendi eos: ſuper quos
accipit ptãtem cõtra inimicas foꝛtitudies. qꝛ alit̃
excutiet ptãs eius. Et ƀz hec tria nomẽ patris do/
mini ſanctificat̃ in nobis. qñ iſta in nob depuran
tur: z clarificant̃. z deſcribunt̃ in nob confirmata.
Et tunc ſumus filij dñi: ſicut ſuim⁹ dei (al's dij) ex
deo patre. Sicut eni deus: deuz generat. ſic etiam
dñs generat dñm. Omnib aũt ſupponimur per
per gl'iam z honoꝛẽ In nlło deficiam⁹ i inſtrumen
taliter operantib per gratias z virtutes z illaꝝ co
piam z ſcientiarũ. Continendi autẽ oĩa noſtra:
virtutẽ accipimus ꝑ pſidia ſuffragioꝝ diuinoꝛũ:
Angeloꝝ z Sanctoꝛũ. De Primo dr de domino
homine in Pſ.viij. Glia z honoꝛe coꝛonaſti eũ:
z conſtituiſti eum ſuꝑ opera manuum tuaꝝ. Sic
Gene.xxvij. dr. Jacob Eſto dñs fratrũ tuoꝛum. z
incuruent̃ ante te filij matris tue: ſcꝫ eccl'ie. Et Ibi/
dem. Dominũ tuum illum ꝯſtitui. z oẽs fratres
tuos ſeruituti illius ſubiugaui. Hoc autẽ fit per
actus dominales z virtutes qui in ſupremo con/
ſtituũt. j. Reg.ix. Ab humero z ſurſum eminebat
ſuper omnem ꝑplm. Ab humero eminet: q foꝛtitu
dine operationis: z ſuſtinentie paſſionũ dei ſuper
alios omnes diuina operat̃ z patit̃. Et ille in alto
coꝛam deo iam eſt conſtitut⁹. Sicut dr in Pſal.
cxij. Quis ſicut dñs deus noſter qui in altis habi/
tat z humilia reſpicit in celo z in terra. Habitat ei
dominus honoꝛis ſic in altis: qui tamen in ocul'

ſuis humiles ſunt. Iſti ſunt in quorū perſona dr Ap̄ls Phil'.iij. Noſtra cōuerſatio in celis ē. Nunquā ergo ad pedeſtria calcādā ſcabella (al's ſcabellaria) īclinati ſt. Sed tota volūtate i altiſſimis celeſtium perfectionibꝫ cōuerſatiōis ducere vitam. Hoc eſt Dominū ſe eſſe probat quātum ad primā partē dominatiōis. Inſtrumētaliter aūt ad hec iuuantia ſunt: ꝟtutes ⁊ ſcientie: ⁊ alia cooperantia. Non enī ad glām altitudinis iſtius: ſe erigere poterit: qui in aliqua ꝟtute deficit. Unde dn̄s Job xl. dt. Eſto glorioſus ⁊ ſpecioſis induere veſtibus. Et ꝑmiſit. Circunda tibi decorē: ⁊ in ſublime erigere. Decore enī virtutū oium oportet eſſe renitentem: ⁊ ſpecioſis operibus indutū: qui glorioſus in ſublimibus debet eſſe erectus. Eccl.xliiij. Dominantes in poteſtatibus ſuis: homines magni in virtute ⁊ prudētia prediti: nunciātes in ꝓphetis dignitatem ꝓphetarū. Et imperātes in pn̄ti populo. Oīa enī talia: ſicut inſtrumenta quedā: ſubleuant hominē in ſublime poteſtatis diuine: in qua nihil eſt impotētie. Breuiter ergo ↄcludēdo Quicunqꝫ oīa inſtrumēta ꝟtutum ⁊ ſpūalium habꝫ amminiculoꝝ: quibꝫ oīa ſua in poteſtatis ꝑfectione fiant: ⁊ nunquā declinet ad infirmitatis oſtenſionem: hic ꝓ certo ſecundā partē hui⁹ nominis in ſe ſanctificauit: depurando ⁊ ↄfirmando. Dico aūt Infirmitatē voluntatis Non corꝑis. Infirmitas enī voluntatis in peccatis eſt ⁊ vicijs. Et hec infirmitas cōtraria eſt poteſtati diuine. Sic etiam oportet: vt in tertia parte cōtinendi habeat fortitudinem. quia alit' diſſipal' totū. qꝛ aliter ea que ſibi ſubiecta ſunt: ad pacem reducere non poſſet. Un̄ Job.xl. dicit' ei qui ſic in ſublime ē erectus. Diſperge cunctos: ⁊ omnē arrogantē humilia. Et hoc quidem facit homo domin⁹ in ꝓprio corde. Et paterfamilias in ꝓpria domo. Et dominatus tenentes in cōmiſſis. vel oꝑtet diſpendiū pati in dominatiōe. Hec tria ſimul' tangunt'. Heſter.xiij. Dn̄e rex omnipotens: in ditione tua cuncta ſunt poſita: ⁊ nō eſt qui poſſit reſiſtere tue volūtati. In hoc enī ꝙ dic: omnipotentē: Regē in loco honoris dt eſſe poſitū. In hoc aūt ꝙ dt: omnia in ditione ſua eſſe poſita: notat ꝙ oīa ſubſeruiētia poteſtati habet in poſſeſſione ꝑfecta. In hoc aūt ꝙ dt: ꝙ non eſt q̄ poſſit reſiſtere ſue voluntati: notat ꝙ habet virtutē ⁊ fortitudinē ⁊ oīa ↄtinendi fortitudīe inuincibili. Et hoc dominiū participat homo ꝓ modulo ſuo: quā ſe in alto ponit: ⁊ ſubſeruientes ad hoc ꝟtutes poſſidet. Et ſe ſic continēdi contra tentatiōes inimici: habet perfectā facultatem. Hec etiā tria notantur Eccl.xliiij. Hoīes diuites in virtute: pulcritudinis ſtudium hn̄tes: pacificantes in domibꝫ ſuis. In hoc enī ꝙ dicit Uirtutibꝫ diuites: ſignificat oīm ad poteſtatē operantiū perfectā poſſeſſionē. In hoc aūt ꝙ dt: pulcritudinis ſtudium habentes: ſignificat ea que faciūt ad dignitatis exaltationē. Et cū ſubiungit Pacificātes in domibꝫ ſuis: innuit ea que faciunt continēdi fortitudinē. Sic ergo ſanctificatur ⁊ confirmat' in nobis participatio huius nominis Adonai ſiue dn̄s. Et ſic dei ⁊ domini generantur a patre celeſti: deo ⁊ domino.

M Eſt autem propriū nomen Subſtātie diue: Qui eſt: Quod a Tribus perficit'. Ueritate ſcꝫ entitatis. Identitate. Stabilitate. Ueritate ſcꝫ: quia vere ē. In comparatione cuius: ea que ab alio vl' per aliud ſunt: nō ſunt. Sicut dt Aug. Identitate: qꝛ Unum ⁊ idē eſt qḋ ſimplex eſt. In comparatione cui⁹: non ſūt: que ex diuerſis ⁊ diuerſa ſunt. Stabilitate: qꝛ in ſe ſtabile: nihil expectans in futurum. ⁊ nihil abijciens in preteritum. In comparatiōe cuius: non ſunt: que nunquā in eodē ſtatu ꝑmanent. De Primo dr Deut.xxxij. Fidelis deus ⁊ abſqꝫ vlla iniquitate iuſtus ⁊ rectus. Glo. Fidelis. Hoc eſt Ue⁹: abſqꝫ defectu: iuſtam ⁊ rectam habens entitatem ⁊ ſubſtantiā: non deflexam ad priuationē vl' ad nō ens. De Simplicitate ſiue Identitate dicit' in Pſ̄ ci. ⁊ Heb.j. Tu aūt idem ipſe es: ⁊ anni tui nō deficient. Hic enī vt dt Boetius idem vere ⁊ ſimplex eſt: i quo nullus numer⁹. quod nulli nitit'. Quod autē quibuſdā vel cuidā nititur: vt ſit: nō vere ſimplex eſt. De Immutabilitate dicit'.j. Timo.vi. Qui ſolus habet immortalitatē ⁊ lucē habitat inacceſſibilem. Et in Glo. Ibidē dicit Aug. ꝙ Uera immortalitas vera eſt immutabilitas. quoniā in his que mutant': ipſa ſua mutatio: nōnulla mors eſt. Nume.xxiij. Non eſt deus vt mentiat': neqꝫ vt fili⁹ hominis vt mutet'. Hoc nomen etiā in nobis ſanctificatur quando Ueritatē ipſius participemus: ꝑ veritatis perceptionē: ⁊ falſitatis ⁊ vanitatis abiectionem depuram⁹. Simplicitatē autē dei per intentionis noſtre ſimplicitatē: vt in ſimplici intentione non ad aliud: ſed ad ipſum tendam⁹. ⁊ Immutabilitatem ipſius per ↄſtantiam noſtri ꝓpoſiti percipiam⁹. De Primo hoꝝ dicit' Joan.viij. Si vos manſeritis in ſermone meo: vere diſcipuli mei eritis. ⁊ cognoſcetis veritatē. ⁊ ꝟitas liberabit vos. Uani autē nō ſunt in veritate. qꝛ Uanū eſt: quod finem ad quem dirigere videt' non includit. Sap. xiij. Uani ſunt oēs homines in quibꝫ nō ſubeſt ſcientia dī. quia ad veram entitatē non ꝑueniunt. Pſ̄.iiij. Ut quid diligitis vanitatē ⁊ queritis mendacium: Falſi autē ſunt qui cum aliqd ꝓtendant: aliud interius habēt. Matth.vij. Attendite a falſis ꝓphetis qui veniunt ad vos in veſtimētis ouium: intrinſecus autē ſunt lupi rapaces. Mendaces autē qui hoc quod dicūt vel ꝓmittunt in Sacramentorum perceptione vel voti emiſſione non perſoluūt. Rho.iij. Eſt autē deus verax: Oīs autem homo mendax. Joā.viij. Cum loquit' mendacium: ex ꝓprijs loquit'. qꝛ mendax eſt ⁊ pater eius.

Abdicātes autem mendaciū oris: ⁊ operis: ⁊ ſeparantes ſe ab oīm falſitate. ⁊ fugiētes vanitatem: ſanctificant in ſe ꝟitatem. h eſt: puram dei entitatē. Sicut petit dn̄s. Joā.xvij. Sanctifica eos in veritate: ſmo tu⁹ veritas eſt.iij. Eſdre.iiij. Oīs terra veritatē inuocat: celum etiam ipam benedicit, ⁊ omnia opera mouent'. ⁊ tremunt eam: ⁊ non eſt cū ea quicq̄ꝫ iniquum. Et Ibidē. Ueritas manet ⁊ inualeſcit in eternū ⁊ viuit: ⁊ obtinet in ſecula ſeculorum. Uera autem identitas per ſimplicitatem participal' a nobis: ⁊ ſanctificat' ꝑ duplicitatis emēdationem. Sap.j. In ſimplicitate cordis querite illum quoniā inuenit' ab his qui non tentāt illū. apparet autem his qui fidem habēt in illū. Hoc

modo nomen nõ ſanctificat: qui Uel eſt dubi⁹ de deo Uel duplex. Dubius enĩ dicit̃ quaſi duuius. hoc eſt: qua via ambulet dei neſcius. Jaco. j. Qui heſitat: ſimilis eſt fluctui maris qui a vento colli tur ⁊ diſſipat̃. De Duplici Eccl. ij. Ue duplici corde: ⁊ labijs ſcelestis: ⁊ manibus malefacientibus: ⁊ peccatori ingrediẽti terram duabus vijs. Jac. j. Uir duplex animo: inconſtans eſt in omnibus vijs ſuis. Hi ſunt: nõ ſimplices neq̃ ſimplicitatẽ dei in ſe ſanctificãtes. Sed ſanctificãtes ſũt: q̃ ad vnũ ⁊ idem ſimplex: ſimplici corde procedunt ⁊ ↄtendũt. Pſal. iiij. In pace in idipſum dormiã ⁊ requieſcã. hoc ẽ in pace cordis cõtendam ad id qđ eſt idipſm. ⁊ i hoc dormiã. quia ab omĩbus aliĩs ſenſus ⁊ appetitus claudã. ⁊ in ipſo: nihil p̃ter ipſum querẽs: requieſcam. Pſal. xxvj. Unã petij a dño hanc requiram. Mat th. vj. Lu. xj. Si oculus tu⁹ fuerit ſimplex: totum corpus tuũ lucidũ erit. Pſal. cxxj. Cuius participatio eius in idipſm. j. Cor. j. Idipſum dicatis omnes: ⁊ nõ ſint in vobis ſciſmata. Immutabilitatẽ autẽ participam⁹ per ↄſtantiam propoſiti: ſicut diximus. q̃ ſcʒ cor a vacillatõe: et opus a trepidatione purificet̃. Tunc enĩ nomen illud ſanctificatur: ⁊ manifeſtatur: ⁊ clarificat̃. j. Reg. j. Uultus eius amplius nõ ſunt in diuerſa mutati. Exo. xiiij. Tm̃modo conſiderer ſtate: ⁊ dñs pugnabit p vobis contra illos. ij. Paral. xx. Conſtantes eſto

N te: videbitiſ auxiliũ domini ſup vos. Et eſt lr̃a Lxx. Sic igit̃ nomen Qui eſt: ſanctificat̃ in nobis. Nomen aũt quod nob magis deũ (al's magis deo) cõiungit: eſt Jeſus. Qđ ſalutaris vel ſaluator interpretatur. Hoc autẽ in nobis ſanctificat̃: qñ a periculis ſeparamur: ⁊ remouemur per electionis gratiam: a maſſa perditionis. Hoc aũt fit quando ab omnibus diffidentie actibus corde ⁊ opere remouemur: vt ſalus noſtra a ſaluatore perfecta ſperet̃ a nobis. Sicut dr̃ Abac. iij. Ego autẽ in dño gaudebo: ⁊ exultabo in deo ieſu meo. Eccl. lj. Confitebor tibi dñe rex: ⁊ collaudabo te deum ſaluatorem meum. qr adiutor ⁊ protector factus es mihi. ⁊ liberaſti corpus meũ a perditiõe. Hoc nomen nõ ſanctificat qui a periculoſis ſe non depurat. Qđ a metaphora vaſis: Apl'us ij. Timo. ij. ſatis cõuenienter dr̃ ſic. Siquis ḡ emundauerit ſe ab his. ſ. contumelioſis: erit vas in honore ſanctificatũ. ⁊ vtile domino ad om̃e opus bonũ paratum. Et h̃ eſt etiam quod Eſa. viij. dr̃. Dñm exercituũ ſanctificate. ipſe pauor veſter. ⁊ ipſe terror: ⁊ erit vobis in ſanctificationem. Chriſtus autẽ dr̃ hoiem deificatũ chriſmatis vnctione. Et hoc nomen participat̃ a nob chriſmatis ſiue vnctionis participatione. Unctio autẽ eſt gratie. Et hanc vnctionẽ participamus p gratie ⁊ gratitudinis participationẽ. Et h̃ eſt quãdo nihil niſi gratioſum admittim⁹: ⁊ in oibꝫ grãs agimus. j. Theſ. v. In omnibꝫ grãs agite. Sic participauerunt nomẽ illud iſti. De quibꝫ dr̃. j. Paral. xvj. ⁊ Pſ. ciiij. Nolite tangere chriſtos meos. ⁊ in prophetis meis nolite malignari. Hoc autem nomẽ trãſfundit in nos pater celeſtis: qñ filij ſui vnctionem per ſpũm ⁊ eius dona: in nos influit. Cant. j. Oleũ effuſum nomẽ tuuʒ qđ eſt chrs: ab vnctione denominatus. Pſal. xliiij. Dilexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniquitatẽ: propterea vnxit te deus: deus tu⁹ oleo leticie pre conſortibꝫ tuis. Hoc eſt vnguentũ qđ deſcẽdit a capite in barbã. h̃ eſt apl'os. ⁊ a barba i oram veſtimenti vt omnibus vnctio exhibeat̃. Sic ergo nomina dei ex patre in nos deriuata ſanctificãtur. quia Per emundationẽ mundificant̃. ⁊ Per terrenorum depurationẽ pura reddunt̃. ⁊ Per abſterſionem offuſcãtiũ reuelant̃ ⁊ manifeſtãtur. ⁊ Per clarificationem pulcritudinis enitefcũt. ⁊ h̃ totuʒ continet nomẽ: Liberã ſanctificatõis (ſm q̃ ſonat liberã ab omĩ inquinamẽto) ⁊ pfectam mundiciam. ſm autẽ q̃ ſonat ↄfirmationẽ: ſic implet̃ per inſcriptionẽ in corde. ⁊ ſigillationẽ ſiue impreſſionẽ indelebilem i mẽoria. Hoc eſt ḡ quod dr̃ [Sanctificetur nomẽ tuũ] Nomẽ enĩ dñi ſolius: eſt ſanctuʒ in ſe. ⁊ ideo in nobis ſanctificandum. Pſal. cxlviij Juuenes ⁊ virgines ſenes cum iunioribꝫ laudent nomẽ dñi: qr exaltatũ eſt nomẽ eius ſolius. Quidam enĩ nomẽ ſuũ: quaſi ſanctũ celebrãt. De quibus dr̃ Pſal. xlviij. Uocauerũt noĩa ſua in terris ſuis: ⁊ illi de noĩe dei non curãt. Qui aũt nihil attendunt niſi nomen dei qđ inuocatũ eſt ſuper eos cum Pſal. cxiij. dicunt. Non nob dñe nõ nob: ſed nomini tuo da gl'am. Nomẽ enĩ a notamine dicit̃. ⁊ Sancti nullam de ſe notã ⁊ noticiã habere querunt niſi diuinaʒ. Et ideo dicit [ſanctificet̃] per ↄfirmationẽ [nomẽ] Non nr̃m: ſed [tuũ] Alij ãt h̃ nomẽ blaſphemãt. Ja. ij. Nõne diuites balſphemant nomẽ qđ inuocatũ eſt ſup nos. Non ḡ nr̃m quod in terra tm̃ vocat̃: ſed [tuũ] tam in terra q̃ i celo [ſanctificet̃] Hec igit̃ q̃nq̃ noĩa dei in nob ſũt ſanctificanda. Quãuis enĩ alia ſint: ſicut Ja Sadai. ⁊ hmõi. que Hierony. ponit ⁊ Heloim: ⁊ huiuſmodi. Hec ad iſta reducunt̃. qr Ja: eſt idem q̃ dñs. Sadai aũt omnipotẽs. Que omĩpotẽtia ſicut patuit. ẽ. in intellectu dñationis intelligit̃. Heloim autẽ eſt plurale h⁹ nominis hel: quod ſonat deũ. Adonai autẽ idem eſt qđ dñs. Tria igit̃ p̃ma nominant deũ. Scđm ſubam eius (al's enĩ) nomẽ eſt. Qui eſt. ſm ỽtutem autẽ nomẽ eſt dominus. ⁊ ſm operationẽ ꝓpriam dei nomẽ eſt deus. Omĩs autẽ res pfecte habet̃ ⁊ cognoſcit̃ qñ habet̃ ⁊ ſcitur ſm ſubam: ỽtutem: ⁊ operationẽ. Duo autem reliqua ſunt noĩa mediatoris: per queʒ gr̃a ⁊ veritas facta eſt ieſus chriſtus. Jeſus q̃dem ſm aduentũ dei in nos. chriſt⁹ autẽ ſm receſſum ⁊ pfectuʒ nr̃m (al's rerũ) in deũ. Sic ḡ O pater: Sanctificet̃ nomen tuuʒ. Emanuel aũt: ſonat nobiſcũ deus. Et h̃ eſt Jeſus chriſtus.

Adueniat Regnum tuum.

Hec eſt Secunda petitio que per meritũ venit̃ ad primũ. Tria autẽ in ea notãda occurrũt. O
Unum q̃dem Quod p̃ncipalr̃ petit̃: eſt regnum Scđm autẽ per quod determinat̃ eſt [tuũ] Tertium autẽ modus recipiendi eſt hoc petitũ. Quod deſignat cum dr̃ [adueniat] Omittimus autem quorundã irrõnabilem diſtinctionẽ de multiplici Regno dei. quia ſupra tetigim⁹ eam ſufficienter. Et dicam⁹ q̃ q̃tum ad intellectũ hui⁹ petitiõis in regno. Tria petunt̃. Decor videlicet regni. ⁊ Uirtus. ⁊ Operatio iuſticie. Decor autẽ regni cõſiſtit

i Corona Purpura. Phibula. Sceptro. ⁊ Throno. Corona autē que ornamentum eſt capitis ornamentum ſignificat mentis: ꝑ ea que faciūt cādentem ⁊ radiantē mentem. Hec aūt non ſunt niſi Quinq;. Sc;. Sapia. Intellect⁹. Sciētia. Prudentia. ⁊ Ars vt dr̄ Phs. Sapia qdem in cognitione altiſſimoꝝ dei ⁊ diuinoꝝ. Intellectus in cognitione ꝑncipioꝝ fidei: ⁊ aliorū contemplabiliū. In omnib⁹ eīn his oportet nos inniti qbuſdā ꝑncipijs: quoꝝ virtutē ꝑintelligere oportet. Scientia vero eſt cognitio eoꝝ que ꝑ rōnes fidei ⁊ ſcripturarum ſunt ꝓbata. Prudētia: cognitio agibilium ad vitā ⁊ operatiōes virtutum. Ars autē eſt cognitio eorū que faciēda ſunt vel fctā in exteriori materia. Sicut i teplis ⁊ cādelabris ⁊ alijs diuinis vtenſilibus. Sic eīn iſta qnq; diuinis rebus adaptātur. Iſta ḡ radiant in mēte tanq̄ precioſi lapides i corona. De Sapia qdē dr̄ .j. Coꝝ. ij. Sapiā loquimur inter ꝑfectos. Sapiam autē nō huius ſeculi nec ꝑncipū h⁹ ſeculi. Hoc eſt: phoꝝ: qui deſtruuntur. Sed loquimur dei ſapiam in myſterio abſcōditā. De Intellectu āt dicit̄ Prouer. j. Audiēs ſapiēs ſapientior erit: ⁊ intelligēs gubernacła poſſidebit. Intellect⁹ eīn eſt veritatū ſuppoſitarū ex fide ⁊ ſcriptura ex quib⁹ gubernamus nos ⁊ iuuam⁹ ad ſciendū diuina. De Sciētia aūt Oſee. iiij. Quia tu ſcientiā repuliſti repellā te ⁊ ego ne ſacerdotio fungaris mihi. Qui eīn argueta ⁊ ꝓbata ex fide ⁊ ſcripturis nō percipit ⁊ cognoſcit: fruſtra de regimie ſacerdotij ꝑſumit. q2 in regimine deficiat. De Prudentia autē Que eſt agibiliū ad vitā cognitio dicitur Prouer. ij. Inclina autem cor tuū ad cognoſcendā ꝟba prudentie. Sine hac eīn etiā vitam ſuam ⁊ alioꝝ neſcit regere qui regnū ſibi aſſumit. De Artibus diuinis dr̄ Eccl. xxxviij. Unuſquiſq; in arte ſua ſapiēs eſt. Sic etiā Rex in arte regiminis ſapiens eſſe debet: aut ipſe peccabit in regēdo. Rex autē eſt cui aduenit regnuz. ſicut patebit inferius. Coronā ergo Regni in decore portare: eſt: quinq; iſta in capite habere: Ut Sapia ſit ſuperiora ornans. Intelligētia anterius ꝑcedens. Sciētia poſteriora dicēs. ⁊ ideo poſterius diſpoſita. Prudētia a dextris: agibilia diſcernēs. Ars aūt in his q̄ ſiniſtra ſunt: ⁊ exteriora per bonū ingeniū ſpūalia perficiēs. Hec eſt corona. De qua dr̄ Eccl. xlv. Coronauit autē illuz in vaſis virtutis. Et Ibidē Infra. Corona aurea ſuꝑ mitram eius expreſſo ſigno ſanctitatis. gloria honoris ⁊ opus virtutis. Hic eſt igit̄ decor regni in capite. Purpura aūt ꝑtat ornamentū conuerſatiōis exterioris. Purpur enim oſtreū eſt conchiliū. Quod de mari legit̄. ⁊ ſuo humore ſericum veſtimentū tingit̄: quo reges vtunt̄. Hoc autem dn̄m ieſum ſignat Qui de mari. hoc ē multitudine amaritudinis legit̄. Et ſuo cruore: veſtimentū corꝑis ⁊ cōuerſatiōis: regnuz eius rubricatur. Eſa. lxiij. Quare rubrū eſt indumentū tuuz ⁊ veſtimentū tuuz q̄ſi calcantiū in torculari. Sic veſtimentū cōuerſationis regū chri rubrū eſſe debet per colorē ſanguis: qui ſemper in eis debet apparere. Canticoꝝ. vij. Come capitis tui ſicut purpura regis iuncta canalibus. Come capitis ſt̄ opera a mente ordinante dependentia. Sicut eīz in antehabitis diximꝰ: omnia preordinat ⁊ premēſurat mens ⁊ ratio. ⁊ ordinate a mente deſcendūt omnia. cogitationes. verba ⁊ opera. que veſtiunt regem decore. Pſal. xcij. Dn̄s regnauit decorē indutus eſt. Decor autem iſte purpureus eſt in Rege. in ſignum victorie virtutis per ſanguinē Et in ſignuz ſanguinis chriſti in ſpūalibus: ſicut iam diximus. Non eīn ſicut dicit̄ Rhomanoꝝ. xiij. ſine cauſa gladium portat. In omnes enim gladio ſpirituali (qui eſt ꝟbum dei) vlciſcit̄ contradicentes. Sicut dr̄ in Pſal. xciij. Deus vltionum dominꝰ. Hec purpura regis eſt iuncta canalibus ſcripturarum doctrinis. quia ſcd̄m ſcripturas ⁊ leges ſcriptas omnia operatur. Phibula autē q̄ magno decore munit pectus (⁊ monile vocatur a quibuſdam) ⁊ capitium ſtringit ſub gutture: ne apertura (al's apertus) ſinus: familiaris pectoris reuelet indecenter: Significat ſecretum conſilij non omnibus eſſe reuelandum. Tobie. xij. Conſilium regis celare honorificum eſt. Prouerbioꝝ. xj. Qui ambulat fraudulēter reuelat arcana. Qui autem fidelis eſt celat amici commiſſum. Sceptrum autē eſt ſignum directionis: ſemper florens in virtute ⁊ iuſticia: ⁊ ſemper frondens in ſermonibus iuris ⁊ equitatis. Et ſemper rectum in omnes (al's omni) exemplo rectitudinis operū. Pſal. xliiij. Uirga directionis virga regni tui. Exod. iiij. Uirgam quoq; hanc tolles in manu tua i qua facturus es ſigna. Hec igit̄ ſunt Inſignia regalia ⁊ decor regni: Sapi. v. Regnum decoris ⁊ diadema pulcritudinis accipient de manu domini In omni ornamēto capitis. per Uirtutes intellectuales. In omni ornamento totꝰ corꝑis: per purpuratā ꝯuerſatiōē. In omni ornamento directionis in dubijs: ꝑ ſceptralem virgam frondentē ⁊ florentem. Thronꝰ autem in his ſignat mentis tranquillitatem in omnibus fortune variationibus. ⁊ huius ſeculi tumultibus ⁊ diuerſitate cauſarum. Pſal. xliiij. Thronus tuus deus in ſeculum ſeculi. quia Quocūq; modo ſeculum ⁊ ſecula variantur: ſemper ſtabilis manet ⁊ incōcuſſus. Non enim regnat: cuius cor cum omni varietate concutitur ⁊ iactatur. ij. Regum. vij. Stabiliam thronum regni eius vſq; in ſempiternum. Pſal. lxxxviij. Ponam in ſeculum ſeculi ſemen eius: ⁊ thronum eius ſicut dies celi. Pſal. lxxxviij. Thronus eius ſicut ſol in cōſpectu meo. Hoc modo diſpoſitum eſt regnum decoris ⁊ decor regni. Uirtus autē regni conſiſtit i Tribus. Uno quidem q̄ in ſe nō ſit ad humilia declinabile: ſuam ſemper ⁊ vbiq; tenens nobilitatem ⁊ altitudinem. Secundo autē q̄ non infirmātem ad omnia magna habeat virtutem. quia per hoc eſt timori omnibus qui inſurgere poſſent contra ipm̄. Tertio aūt q̄ ordinē nō excedat in reprimēdo malicias ⁊ ꝯtinēdo ciuilitates. Hic eīn ordo: ꝑncipus pars eſt prīcis. Et in his trib⁹ oīs cōſiſtit regni virtꝰ ⁊ ſtabilitas. Et hec tria regnū dī prīus ꝯfirmant in nob. Ad hūilia cor iclinabile: nō regnat: ſed ꝯculcat̄ a vilib⁹. Eſa. lj. Dixerunt aīe tue icurua re vt trāſeamꝰ. ⁊ poſuiſti corpꝰ tuū q̄ſi terrā tranſeuntib⁹. Job. xx. Uadēt ⁊ veniēt ſuꝑ eū horribiles Et h̄ accidit quādo ſinguli dīmones ⁊ ſingła vicia ꝟ

viciſſim conculcant hominem. Regnū autē tenet hominē in ſublimi ſue nobilitatis ꝛ dignitatis. Gal.v. Nec ad horā ceſſim⁹ ſubiectioni. ps.xlvj. Subiecit populos nobis ꝛ gentes ſub pedib⁹ noſtris. Uirtus etiā ad ardua debet nō eſſe infirmata ꝑ reſolutiōem alicui⁹ mollicie. Et hoc optime notat Salomon in ꝓuerb.xij.vbi dicit. Manus fortiū dn̄abit. que autē remiſſa eſt tributis ſeruiet. Eccli.iiij. Noli eſſe inutilis ꝛ remiſſus i operibus tuis. Ideo dicit Apl'us Hebre.xij. Remiſſas manus ꝛ diſſoluta genua erigite.ꝛ greſſus rectos facite pedib⁹ veſtris:vt nō claudicans quis erret:magis autē ſanet. De ordinata autez repreſſione iniquitatis:ꝛ ꝯtinentia auxiliat', dicitur.j.Corin.xiiij. Oia ſm ordinē fiant i vobis:vt nō cum furore inſurgat ꝯtra malū:nec in diſſolutione ꝯtineat bonū. Et h̄ eſt qđ dicit Job.xxix. Siquādo ridebā ad eos nō credebāt mihi. quia nō ꝓpter hoc diſſolui ꝑmittebā. Et ibidē. Lux vultus mei nō cadebat in terrā qꝛ leticiā quā p̄tēdit inutilem ꝛ diſſolutiōis cauſaz eſſe nō ꝑmiſit. Ab altera parte nec in inſurgēdo cōtra maluz debet exagitare furor:ſed ordie ratōis compꝛimenda ſūt mala. Eccli.iiij. Noli eſſe quaſi leo in domo tua: euertēs domeſticos tuos:ꝛ oppꝛimens ſubiectos tibi. Opus autē regni ꝯſiſtit etiā i Trib⁹. Sc. In ordine decernētis iuſticie. In diſtributōe officioꝝ ſm miniſtros ꝛ miniſteria cōgrua. ꝛ In virtutis exercitatiōe. Ordo autē decernētis iuſticie eſt in ratiōe.officias cōgrua i viribus ꝛ membris. ꝛ virtutis exercitiū in opis occupatōe. Et ſic ē de patrefamilias in domo.ꝛ rege in regno: Qui Recta decernit.ꝛ Officia cōgrua ſingulis imponit. ꝛ Occupatōe vtili cuiuſlibet in hoc qđ ſibi ꝯgruit. De Primo dicit Prouer.xx. Rex q̄ ſedet in ſolio iudicij: diſſipat omne malū intuitu ſuo. Prouer.xvij. Non eſt bonū damnū inferre iuſto:nec ꝑcutere principē qui recta iudicat De Secūdo.j. Cori.iiij. Sic nos exiſtimet hō vt miniſtros chriſti:et diſpēſatores miſterioꝝ dei.j.Cori.xv. Unuſquiſq; i ſuo ordine.De Tertio.j.Coi.xv. Gr̄a dei ſum id quod ſum.ꝛ gr̄a dei in me vacua nō fuit. ſed abundanti⁹ oīb⁹ laboraui.nō ego autē ſʒ gr̄a dei mecū.ij.Corin.vj. Uidete ne in vacuū gratiā dei recipiatis. Sic ḡ regnū tale eſt qđ petimus nobis aduenire.qꝛ ſic ꝑ certo ꝛ nos regnamus:ꝛ deus regnat in nobis. Et ſicut dicit Lu.xvij. Regnū dei itra vos eſt. Et qui ſic nō regnat cū deo: ſuſtinebit grauē cōminationē quā rex noſter facit Matth.xxj. Auferetur a vobiſ regnū.ꝛ dabitur genti facietifructus hui⁹. Hoc aūt eſt regnū [tuum] diſcretiue.qꝛ In eo deus regnat in nobis.ꝛ nos cū ipo.et Cōducit ad regnū eternū. De Primo horum ꝛ Secūndo dicitur Apocal'.v. Feciſti nos deo noſtro regnū ꝛ ſacerdotes.ꝛ regnabim⁹ ſup terrā. Regnū enī iſtud eſt ſacerdotale:qꝛ i ſancris eſt:ſicut regnū melchiſedech:qui rex pacis ꝛ rex iuſticie interp̄tat. Heb.vij.ꝛ Gen.xiiij. Apoc.iij. Qui vicerit dabo ei ſedē in throno meo.ſicut ꝛ ego vici ꝛ ſedi in throno patris mei. Hoc etiaz regnū ideo [tuum] hoc eſt:patris celeſtis ꝛ eterni dicit.qꝛ ꝛ Oñdit regnū celeſte.ꝛ Cōducit ad illud. De Primo Sap.x. Juſtū deduxit domin⁹ per vias rectas:ꝛ oſtendit illi regnū dī. De Scđo Sap.vj. Concupiſcētia ſapientie conducit ad regnum ꝑpetuū Oram⁹ autē vt hoc regnū [adueniat] nobis.quia per pn̄iam quidē qua corrigit illicita nobis appropinquat. Sed per iuſticiā aduenit ꝛ obtinet in nobis. In futura autem vita cōſummatur. De Primo horum dicit Matth.iij.ꝛ iiij.ꝛ Luc.iij. Agite penitentiā:appropinquabit ei regnum celorum. Et ideo dominus cuidam ſe per penitentiā preparanti dixit Marci.xij. Non longe es a regno dei.iuſticie autē in decore ꝛ virtute ꝛ operibus ſtatus facit aduenire ꝛ obtinere in nobis. Eſa.xxxij. Ecce in iuſticia regnabit rex: ꝛ principes in iudicio preerūt. De Futuro regno qđ cōſummat omnia dī Matth.xiij. Exibunt angeli ꝛ colligent de regno eius omnia ſcandala. Dan.vij. Poteſtas ei⁹ poteſtas eterna que non auferetur: ꝛ regnum eius quod non corrumpet.

Ub hac petitione Continetur illa quam Matth.vj.ponit tertiam:que eſt Fiat voluntas tua ſic in celo ꝛ in terra. Qñ enī regnum dei perfecte aduenit:ꝛ non obtinet nos niſi per hoc ꝙ conformis ſit voluntas noſtra volūtati diuine ſicut in celo ꝛ in celeſtib⁹ eſt conformis: ſicut patet ex prehabitis.ꝛ tunc implebit quod dicitur Eſaie.xlvj. Conſilium meū ſtabit:ꝛ omis voluntas mea fiet. Eſa.lxij. Non vocaberis vltra derelicta:neq; vocaberis amplius deſolata: ſed vocaberis volūtas mea in ea:ꝛ terra noſtra inhabitatur:quia complacuit domino in te.

P Anem noſtrum quotidianum da nobis hodie

Hec eſt ſʒ Lucam Tertia petitio inter eas que ſunt:de Adeptione. Eſt autem hec de Adeptione boni Temporalis ſm expoſitionē litteralem. Pater enim noſter:in omnibus curam habens dē nobis vult vt etiam ex materiali parte noſtra mereamur:ꝛ dependeamus ad ipſum:ꝛ petamus ab ipo omne quod eſt neceſſarium. Notantur aūt Sex in hac petitione. Quorum Primū eſt Petiti ad vite ſuſtentationē neceſſitas. Secundum autem Suſtentantis ꝛ Petiti ex iuſticie rationibus ad nos congruitas. Tertium Ex tempore ſollicitudinis pro ſuſtentante opportunitas. Quartuz Ad h̄ concedendum patris liberalitas. Quintum autē Ad hoc cogens nos inſtans frugalitas. Sextum autem Temporis huius cogens ad petenduz extracta penalitas [Panis] enim:ſuſtentatio eſt neceſſitatis [Noſter] autem panis eſt:qui ex iuſticie rationibus:congruit nobis [Quotidian⁹] autem eſt:qui quotidie eſt opportunus neceſſitati. Liberalitas autem attenditur in hoc ꝙ dapetur.ꝛ non vendi vel reddi. Nec frugalitatem excedimus [nobis] petentes. Nec in immenſum ſollicitudinem:ad hanc diem neceſſaria petentes. In iſtis ergo Sex continetur id quod petitur in iſta petitiōe. Dicit igitur [Panem] Quāuis enim multe ſint ſuſtentamenta:tn̄ id qđ de gratis:labore hominū adquirit:ꝛ nō vagis ꝛ dampnis agitatōib⁹ aguat vel venat. Gen.iij. In ſudore

vultus tui veſceris pane tuo. Panis enim cor homi
nis confirmat. quia nutrimentū acceptū de pane:
citius reficit ⁊ magis confortat. ⁊ fortius adheret
membris. Hic autē eſt panis de frumēto. ⁊ qui ſo-
lus panis ſimplr vocat. Quia alia grana non fa-
ciunt panem ſimplr: ſed faciunt panē quendā per
quandā ſimilitudinē ad iſtum dictā. Nec facit pe
ti potū: qꝛ Potus non ſumit a natura neqꝫ deſi-
derat niſi ꝓpter cibū. vt ſcꝫ fluxu ſuo: det cibo mo-
tum ad membra. Et id qđ de potu incorporat: cō
tinuationē preſtat ei qđ de cibo icorporat. Et ideo
Sicut qui equū petit ab aliquo: in equo petit oia
que ad equitandū ſunt neceſſaria. Sic q̄ petit pa-
nem: petit omnia q̄ neceſſaria ſunt ad vite neceſſi
tatem. Petit enim potū qui fluxum dat cibo: ⁊ cōti
nuationē cibo incorporato. Et cibati corporis pe-
tit fomentū in veſte ⁊ domo: vt digeſtio poſſit ce-
lebrari. Vñ. j. Timo. vj. Habētes alimēta ⁊ qbꝫ
tegamur: his contenti ſumus. Eccl. xxix. Initiū vite
hominis aqua ⁊ panis ⁊ veſtimentū ⁊ domus ꝓ-
tegens turpitudinē. Quod ei petit a patre celeſti:
petit ſm intentionē vtilitatꝫ: ⁊ ſm vtilitatē noſtrā
pater concedit petita. Sine autē his que dcā ſunt
panis nō eſt vtilis nobis. Unde in Pane: intelli-
gitur conueniēs infirmitati hois: ⁊ ſtatui ſuo nu-
trimentū. ⁊ in Aqua: intelligit conueniens fluxu
nutrimēti: ⁊ cōtinuationi membrorꝫ potus ⁊ hu
mor ⁊ fouentia in corpore acceptū nutrimentum.
Et hoc totū petit in pane. Eccl. xxxix. Initium ne-
ceſſarie rei vite hoim: aqua ignis ⁊ ferrum: ſal ⁊ lac
⁊ panis ſimilagineus ⁊ mel ⁊ botrus vue ⁊ oleū
⁊ veſtimentū. Hec omnia Sanctis in bona: Sic ⁊
impijs ⁊ peccatoribꝫ in mala: cōuertent. Si enim
hec neceſſaria nō eſſent: non ea dñs in iudicio ſibi
in pauperibꝫ ſuis facta vel nō fctā cōputaret. Hec
igit intelligunt in pane cum dr [panē noſtrū]
Prouer. xxx. Diuitias ⁊ paupertates ne dederis mi
hi: tribue tm victui meo neceſſaria: ne forte ſaciat
illiciar ad negandū: ⁊ dicā. Quis eſt dñs? ⁊ egeſta
te compulſus furer. ⁊ peierem nomē dei mei. Dicī
autē [noſtrū] In q̄ Tria intelligunt. Noſter enim
eſt: quē labor meritorius: Vel ꝑcium emens: Vel
prediū redditus euoluēs: noſtrū efficit. Et ille ē no
bis debitus a patre celeſti. Noſter etiā ē quē Ne-
ceſſitas ꝑſone: Vel Statꝰ congruitas: Vel Infirmi
tatis indigētia expoſtulat. Qđ enim ſufficit vni ⁊ cō
gruit: alij non ſufficit nec congruit. Et qđ vnus ꝓ-
pter infirmitatē vel priſtinā ꝯſuetudinē requirit:
alteri nō eſt opus: qui nec infirmus eſt nec delecta-
bilibus aſſuetus. Sic ḡ cōgruens perſone vel in-
firmitati: iterū dicit: noſter panis. Nō nobis debi
tus: ſed nobis cōgruus. Tertio dicit. Non nobis
condignꝰ. Et ſic noſter dr quo digni ſumus apd
patrē. Aut i re: ſi boni ſumꝰ. Aut in ſpe: ſi dignos
facere ꝓponimꝰ. Sic igit dr: panē nrm. De Primo di
citur Eſa. iiij. Panē nrm comedamꝰ: ⁊ veſtimentis
operiemur: tm̄modo inuocet nomē tuū ſup nos:
aufer opprobriū nrm. De Scdo dr Eſa. xxxiij. Pa
nis datus ei. aque eius fideles ſunt. De Tertio di
citur Mat. x. Dignus eſt operarius cibo ſuo. Geñ.
xxviij. Si dñs deus meus fuerit mecum in via q̄
ego ambulo ⁊ dederit mihi panē ad edendū ⁊ veſti

mentum quo operiar: erit mihi dominus in deū.
Sic igitur material panis quo veſcimur: noſter
vocatur. Panis vero raptus: vel perviſuras: ⁊ illi-
cita adquiſitus: vel voluptati ⁊ nō neceſſitati queſ-
ſitus: vt quo per peccatū indignos nos fecimus.
ſicut eccleſiarū quem non deſeruimꝰ: nō eſt noſter
ſed alienus. Eccl. xxxiiij. Panis egentiū vita pau
perum eſt: ⁊ qui defraudat illū: homo ſanguinis
eſt. Et quia ſic difficile eſt noſtrū panem facere: ideo
cum magno timore Sancti legunt panem mādu
caſſe. Job. iij. Anteq̄ comedā ſuſpiro. ⁊ tāq̄ inun-
dantis aque ſic rugitus meus. Job. ij. Mandu-
cauit panem cum luctu. ⁊ tremore comedit. Dan.
x. Panem deſiderabilē nō comedi: trium hebdo-
madarum temporibꝫ Pſal. lxxix. Cibabis nos
pane lachrymarꝫ [quotidianū] quem ſicut q̄ti-
diana exigit neceſſitas: ita quotidianū meritū no
ſtrum facit. ij. Theſ. iij. Qui non laborat nō man-
ducet. Hic etiam interdicit annua (al's nimia) ⁊ in
annos plurimos ſollicitudo talis que pietatē in
corde extinguit. Lu. xij. de illo qui bona ſe dixit ha
bere plurima repoſita in annos plurimos: quem
deus ſtultū vocauit. qꝛ ipſa nocte repetenda erat
aia ſua. Et ideo dixit ei deus. Que paraſti cuius
erunt: Ideo igit dr [quotidianū] Hoc eſt etiaꝫ
quod dr dñs Matth. vj. Nolite ſolliciti eſſe dicen
tes: Quid manducabimus aut quid bibemus in
futurum. Scit enim pater veſter celeſtis quid vo
bis neceſſe ſit. Ubi autem Lucas dicit: quotidia-
num. Matth. vj. dicit ſuperſubſtantialem. Et in
hebreo habetur ſegella. quod interpretatur egregi-
um. Et ſicut ibi diximus: ſuperſubſtātialis: dicit
quia ſuper ſubſtantiam noſtram eſt ordinatus.
Egregius autē: quia quicquid a patre celeſti da-
tur eſt egregium. Quotidianus aūt dicitur: quia
quotidiane indigētie eſt a patre celeſti. Ut ſemper
ſit in ore noſtro. quod dicit Pſal. cx. Memoriam
fecit mirabilium ſuorū: eſcam dedit timentibus
ſe. Ad liberabilitatem autem eius aſpicientes dici-
mus [da] quia non habetur niſi de benignitate ⁊
liberalitate ſua. Luce xj. Accōmoda mihi tres pa
nes. Panem ſcꝫ refectionis. Panem congruentie
infirmitatis. ⁊ Panem confortationis ad robur
operis. Ad iſta enim tria requirimus panē. Thre
norum. iiij. Paruuli petierunt panem: ⁊ non erat
qui frangeret eis. Hic autem ſperatur a liberalita
te patris: qui de paucis ſeminibus: multiplicatis
ſegetibus: omnes paſcit. ſicut dicit Auguſtinus
Pſal. cxliiij Oculi omnium in te ſperant domine:
⁊ tu das eſcam illorum in tēpore opportuno. ape-
ris tu manum tuam: ⁊ imples omne animal bñ-
dictiōe. Pſal. cxlvj. Qui dat iumentis eſcam ipſo-
rum: ⁊ pullis coruorum inuocantibus eum. Non
negligit hominem qui prouidet iumentis ⁊ cor-
uis [nobis] Non enim petimus alijs ad proprie
indigentie releuationem. Preſumptuoſum enim
eſt petere pro alijs: qui vix ſufficit petere pro ſe ipo
Nec petere pro (al's per) ſe auderet: niſi pater affe-
ctu paterno daret rogandi fiduciam. Gregoriꝰ.
Preceptis ſalutaribus moniti ⁊ diuina inſtitutiōe
formati audemus dicere. Pater nr. Vñ Joan. vj
Operamini cibū q̄ nō perit: quē pater meꝰ celeſtis

dabit vobis. Exo.xvj. Iſte eſt panis quez dedit
dominus vobis ad veſcendu[m] [hodie] hac mor
talitatis die. Exo.xvj. Colligite ex eo vnuſquiſq[ue]
q[ua]ntum ſufficiat ad veſcēdū. Unde ibi dicit[ur] q[uod] ma-
na (quod fuit panis viatorū in mane reſeruatus)
cōputruit. Ita etiā nutrimētū vltra q[uod] ſufficiat ne-
ceſſitati mortalitatis p[re]ſentis: et repoſitus ex aua
ricia in abundātias futuras putreſcat. et putredo
in vermes cōuerſa: manducabit corpora et a[n]i[m]as
auare reſeruantiū. Matth.vi. Sufficit dici ma-
licia ſua. Craſtinus eni[m] dies ſollicitus eſt p[ro] ſeipſo
Craſtinus eni[m] dies dicit[ur]: qui non p[er]tinet preſenti
neceſſitati: S[ed] reſeruat[ur] futuri abundantie (al[ia]s
abundāti[us]) in delicijs [con]ſumendis. Sic ergo d[icitu]r.
Panē noſtr[um] quotidianū da nobis hodie. Quan
do autē licet petere Delicias: vel Ueſtiū claritatē.
qui etiā panē in futurū petere nō docet: et abūdā-
tiā panis Sodome improperat quē laborē ſuū
nō effecerat: ſed ocio tepebat. Ezech.xvj

G Pirituali[ter] autē hunc locū exponēdo ſūt
o q[ui]dē Tres panes quotidie neceſſarij: et q[uo]-
tidie requirēdi. Pa[n]is ſ[cilicet] Intellect[us]. Qui ē
veritatis verbū. Panis Affectus: Qui ē v[ir]tutis
firmamentū. et Panis Sacramēti: Qui eſt anie
famelice verū viaticū. De Primo dicit[ur] Deut.viij
Non in ſolo pane viuit hō: ſed in omni v[er]bo q[uo]d
p[ro]cedit de ore dei. Eccli.xv. Cibauit illu[m] pane vi-
te et intellectus. et aqua ſapiētie ſalutaris potauit
illū. De Sc[d]o dicit[ur] i[n] Ps.lxxvij. Panem ange-
lorū manducauit hō. De quo dicit[ur] Actuū.ix. Cu[m]
accepiſſet cibū confortat[us] eſt. Hic enim cibo ma-
xime [con]fortat q[ui] eſt panis virtutu[m]. Eccli.xxxj. Splē
didū in panib[us] b[e]n[e]dicent labia. Hoc eni[m] maxime
verū eſt de ſplēdido in panib[us] virtutū. De Tertio
pane dicit[ur] Sap.xvj. Paratū panē de celo p[re]ſtiti-
ſti illis ſine labore: habentē in ſe om[n]e delectamē-
tū. et omnē (al[ia]s: oi[m]s) ſaporis ſuauitatē. Subſtan
tiā eni[m] tuā: et dulcedinē quā i[n] filios hēs oſtēdebas.
et voluntati vniuſcuiuſq[ue] deſeruiēs: ad q[uo]d quiſ-
q[ue] volebat [con]uertebat[ur]. Plen[us] eni[m] delectatiōe et re
fectione eſt hic panis: habens i[n] ſe vas g[ra]t[i]e: a[n]i[m]am
chr[iſt]i quaſi gomor mānatis. Habens in ſe ſub-
ſtantiā corporis chr[iſt]i. qui vere cibus eſt: ſicut dici
tur Joan.vj. Caro mea vere eſt cibus. Habens
humorē i[n] ſe ſanguinis chr[iſt]i: qui dat ſaporez cibo.
Cant.ij. Fructus eius dulcis gutturi meo. Hic
aūt ſanguis eſt in ſpecie vini. De quo d[icitu]r Can.vij.
Dignū dilecto meo ad potandū: labijſq[ue] et denti
bus ei[us] ad ruminandū q[uia] Quo freq[ue]nti[us] per me
moriā reuocat[ur]: et p[er] meditatiōez terit[ur]: eo dulci[us] in-
uenit[ur] et iocundi[us] et ſuaui[us]. Unde habet deitatez
ad [con]dimentū. Ps.cxlvij. Adipe frumenti ſatiat
te. Eſa.xxv. Faciet dn̄s omnib[us] populis in mōte.
h[oc] eſt: eleuatione eccleſie: conuiuiū pinguiū: conui
uiū vindemie. pinguiu[m] medullato[rum]: et vindemie
defecate Omnib[us] enim populis eſt preparatu[m]
huius gratie conuiuiū: Quod eſt medullatoru[m]
pinguiū. Quod eſt corp[or]is et anime chriſti: q[ui] me-
dullā pinguiſſimo[rum] habēt gratia[rum]: et vindemiā
defecatā. q[uia] in gaudijs gra[tia]r[um] eius nihil vn[qua]m fuit
de fece peccati immixtū Hi ſūt tres panes q[uo]s ac
cōmodam[us] ab amico deo p[at]re Lu.xj. q[uia] n[oſte]r amic[us]:
animus n[oſte]r: per cōuerſionē venit ad nos: et reuertit[ur]
de labore ſeculi famelic[us] et exclus de labore mūdi.
in q[uo] nihil inuenit[ur] refectōis. et n[on] habem[us] vt ponam[us]
ante illū reficiens aliq[ui]d: niſi a deo p[at]re efflagitem[us]

f Unt adhuc alij panes ſp[irit]uales. Panis.ſ. Pe
nitētie. Panis Obie. Panis Doctrine. Pa
nis Elemoſyne. Panis Cōſolatiōis diuine. et Pa-
nis Deuotiōis in orōne. De Pane p[e]n[itenti]e d[icitu]r in Ps.
lxxix. Cibabis nos pane lachrymarū: et potu[m] da-
bis nobis in lachrymis in menſura.iij. Reg.vlt.
Mittite virū iſtum in carcerē: et ſuſtentate eū pa-
ne tribulationis et aqua anguſtie. Eſa.xxx. Dabit
tibi domin[us] panem artum et aquā breuem: et non
faciet auolare a te doctorē tuū. In anguſtia enim
reficit panis iſte. De Pane obediētie d[icitu]r Joā.iiij.
Meus cibus eſt vt faciā voluntatē patris mei: et
vt perficiā opus eius. Cibus aūt ſimplr: nō vocat[ur]
niſi panis. Gen.xviij. Accelera: tria ſata ſimile cō-
miſce. et fac ſubcinericios panes azymos Tria ſa
ta ſimile ſunt Precepta: Cōſilia: et exēpla diuina.
Panis aūt ſubcinericius eſt obie humil[is] refectio
Azymi aūt ſunt q[ui] ſ[un]t ſine fermēti mutatiōe. In for-
titudie iſti[us] panis ābulabat Helias.iij. Reg.xix.
quadraginta dieb[us] et q[ua]draginta noctibus vſq[ue] ad
montē dei oreb. Quadragenari[us] cū partib[us] ſuis
quinq[ua]ginta [con]ficit. q[ui] eſt nūerus Jubilei Et ſignat
t[em]p[u]s p[r]n[ti]s in obia ambulandū vſq[ue] ad remiſſionē
futurā. q[uan]n ſicut d[icitu]r Job.iij. Seru[us] erit liber a dn̄o
ſuo. De Pane Doctrine: q[ui] ſ[un]t duodecim iuxta nu-
merū doctrine ap[oſto]lo[rum]. et nūerū doctrine p[at]riarcha[rum]
et nūerū.xij. p[ro]pheta[rum]. et numerū q[ui]nq[ue] libro[rum] moy-
ſi. et q[ui]nq[ue] p[ro]pheta[rum] maio[rum]. Dauid: Eſaie: Hieremie:
Ezechielis: Danielis: et Job: et Salomonis. De
his in[quo]q[ue] d[icitu]r Leui.xxiiij. Et ſcant[ur] p[er].xij. panes p[ro]poſi
tiōis Significant[ur] etiā p[er].xij. cophinos: q[uo]s ſuſtule
runt de his q[ui] manducauerūt. Mat.xiiij. Luce.ix.
De Pane Elemoſyne d[icitu]r Eſaie.lviij. Frange eſu-
rienti panē tuū: et egenos vagoſq[ue] induc in domū
tuā. Job.xxxj. Si comedi buccellā meā ſol[us]: et nō
comedit alien[us] ex ea. Eccle.xj. Mitte panē tuū ſup
tranſeūtes aquas: et poſt multa t[em]p[or]a inuenies eum.
Aque dicunt[ur] hic tranſeūtes paupe[re]s: q[uia] tranſeunt
accipiēdo: et redeūt centuplū retribuēdo. De Pane
Cōſolatiōis diuine d[icitu]r Mat.xv. Nō eſt bonū ſume-
re panē filio[rum] et mittere canib[us]. Eſa.xxj. Qui habi
tatis terram auſtri cum panib[us] occurrite fugiēti.
Habitantes cū terram auſtri (que eſt terra lumi
nis et calor[is]) ſunt angeli et Sancti qui abundant
illuminationib[us] et conſolationibus ſp[iritu]ſſancti. De
Pane Deuotionis in oratione dicit[ur] Genes.xlix.
Aſer pinguis panis eius et prebebit delicias regi-
bus. Hoc eſt manna quod habet ſaporem panis
oleati. Sicut d[icitu]r Exo.xvj. Nume.xj. Hi ſūt q[ui]nq[ue]
panes ex quib[us] ſatiauit dn̄s q[ui]nq[ue] milia hominū.
Matth.xiiij. et Luc.ix.

D Imitte nobis peccata noſtra. T

Hec eſt Prima petitio: d[e] Amotiōe mali. que
p[ro]prie Deprecatio vocat[ur]. Multiplicantur autem
iſte petitiones ſ[ecundu]m multiplicationem mali q[uo]d im-
pugnat. Aut enim hoc iam contractum eſt et ineſt
ſ[ecundu]m ſeipſum. Aut iam q[ui]dem ineſt ſ[ecundu]m cām: et timet[ur]

ſieri in futurꝫ. Et de Primo qͥdem Petitio pͥma. De Scd̃o aũt eſt Petitio ſcd̃a. Prima aũt harū petitionũ Duas habet partes. In quarũ Prima Talis mali petit remiſſionẽ. In Scd̃a aũt Illiꝰ remiſſionis precium ponit remiſſiuũ Dicit ergo [Dimitte nobis debita noſtra] In q̄ Tria notanᷣ. Paterna inuocata pietas. Inuocantis hominis ſupplicitas. Orantis debita recognoſcentiſ humilitas. ꝛ Sui ante dñm accuſabilitas: in hoc ꝙ Sua dr̃ eẽ debita. Pietas paterna innuiᷣ cum dr̃: Dimitte. Non eñ in parte dimittendũ petit vł expectandũ: donec reddi poſſit. Sꝫ tãtũ ſperaᷣ de bonitate ſua ꝙ ſimplr̃ dimittat. Unde ꝛ ipſe liberaliter dr̃ de ſe Lu. vij. Duo debitores erãt cuidam feneratori. Unus debebat denarios qͥngentos: ꝛ Alter qͥnquaginta. Non habentibꝰ illis vnde redderent: donauit vtriſqꝫ. Et ideo pietas eius ꝛ bonitas notaᷣ in Tribꝰ. Quoꝝ Unũ eſt Qꝫ gratiſ dimittit. Scd̃m Qꝫ totũ dimittit. Tertiũ Qꝫ nõ improperando dimittit. De Primo dr̃ Pſal. xxxj. Beati qͦꝝ remiſſe ſunt iniqͥtates: ꝛ quoꝝ tecta ſũt peccata. Hoc eñ Apl̃s Rho. v. exponit de eo cui deus accepto fert iuſticiã: quẽ accepto: ꝛ gratis ꝺ impio facit iuſtuꝫ. Et hoc facit p̱ grãm preuenientem. Eſa. lij. Gratis venundati eſtis: ꝛ abſqꝫ argẽto redimemini. h̃ eſt: gratiſ abſqꝫ cõmutatiõe. Nec
al's ħ eñ ē vere gr̃a
eñ eſt vera gr̃a patris noſtri vt gratiſ faciat. Titū iij. Non ex operibꝰ iuſticie que fecimꝰ nos: ſed ſm ſuam miſerĩam ſaluos nos fecit. Eph. ij. Gr̃a eñ ſaluati eſtis p̱ fidem: ꝛ hoc nõ ex nobis. Dei eñ donum eſt non ex operibꝰ: vt nequis glorieᷣ. Totuꝫ aũt dimittit. Matth. xviij. Miſertus dñs fuit illius: dimiſit ei vniuerſum debitũ. Et Ibidẽ. Omne debituꝫ dimiſi tibi quoniã rogaſti me. Ideo dicit Amb. ꝙ Impium eſt a deo dimidiã ſperare veniam. Eze. xviij. Omniũ iniquitatũ eiꝰ non recordabor amplius. Pſal. l. Auerte faciem tuã a peccatiſ meis: ꝛ om̃s iniquitates meas dele. hoc eſt: delebo. De Tertio ſcilicet. Qꝫ non improperat. Jacob. j. Dat omnibus affluenter ꝛ non improperat. Luce xv. Non eñ filio p̱digo non improperauit: ſꝫ etiaꝫ ſtolam primã protulit: ꝛ decorem multum dedit ꝛ conuiuiuꝫ inſtruxit: quia ſaluũ illum recepit. Et Eodẽ. Gaudiũ eſt angelis dei ſup̱ vno peccatore penitentiam agente. Qui aũt gaudet non improperat. Sic ergͦ facilis eſt ad dimittendum pater noſter. Et ſic docet nos orare [Dimitte nobis] In h̃ notatur Orantis ſupplicitas. Nob eñ dimitti petimus: attendẽtes ꝙ ſupplicandũ eſt p̱ noſtriſ exceſſibus. Sic Supplicᷣ orauit Manaſſes. ij. Paralip. vlť. Ubi dixit. Flecto genua cordis mei ad bonitatem tuã. Domine peccaui. Domine peccaui: ꝛ iniquitatẽ meã ego agnoſco: peto rogãs te domine remitte mihi. remitte mihi: ne ſimul perdas me cum iniquitatibꝰ meis. neqꝫ i eternũ reſerues mala mihi. Hoc eſt ei ſuppliciter petere [Debita] In hoc notaᷣ Debita recognoſcẽtis humilitas Pſ. l. Qm̃ iniqͥtatẽ meã ego cognoſco: ꝛ peccm̃ meum cõtra me eſt ſemper. Jo. j. Si dixerimꝰ ꝙ peccatũ nõ habemus: noſipſos ſeducimꝰ: ꝛ veritas in nobis non eſt. Qui eñ petit ſibi remitti debita: recognoſcit ſe eſſe debitorẽ. Joſ. vij. Fili mi da glãm deo ꝛ confitere peccatũ tuũ Recognoſcens debituꝫ: ſtaᷣ in veritate Negans debitum. a veritate declinat ꝛ mendax eſt. Debita autẽ dicunᷣ peccata. qꝛ p̱ ipſis debitores deo efficimur. Debitores eñ ſumus Ex Omiſſo: ꝛ Ex Cõmiſſo. Ex Omiſſo qͥdeꝫ. Qꝛ qd̃ debuimus facere omiſimus. Et h̃ eſt Triplicᷣ. Omiſſum obedientie. Omiſſum conceſſi temporiſ. ꝛ Omiſſum lucrũ gratie conceſſe. Omiſſũ Obedientie eſt contra p̄cepta affirmatiua que implere omiſimus. Et in h̃ notaᷣ Debitũ delicti quaſi derelicti. Unde dñs de Preceptis negatiuis ꝛ affirmatiuis dr̃ Mat. xxiij. Hec oportuit facere: precepta: ſcꝫ negatiua. ꝛ illa nõ omittere: precepta affirmatiua. Omiſſio autẽ huius mõi, vtrum fit Aut p̱ negligentiã Aut ignorantiam. Sicut dr̃ Pſal. xxiiij Delicta iuuentutis mee: ꝛ ignorãtias meas ne memineris. Omiſſio autẽ ſiue delictũ Temporis eſt ꝙ perditur tẽpus quod cõceſſum eſt ad pniam ꝛ ſeruiendũ deo. Unde Apl̃s loquens ad litterã de gr̃a conceſſi temporis dr̃. ij. Cor. vj. Uidete ne in vacuum grãm dei accipiatis. Ait eñ. Tẽpore accepto exaudiui te: ꝛ in die ſaluť audiuui te. Multum eſt eñ debitum temporiſ vt dr̃ Anſel. Quãdo de toto tempore non p̄teribit vnicum momentuꝫ: quod non exigaᷣ qualiter ſit expenſum. Job. xxiiij Dedit illi deus locum pnĩe. ꝛ ille abutiᷣ eo in ſup̱biam. Omiſſum autẽ lucri gr̃e conceſſe: ſm omnẽ grãm nobis datam multiplicaᷣ. quia In diuitijs quando non elargiunᷣ. In ſcientia: quãdo nõ docetur vel predicatur vel cõſulitur. In virtute: quando in opere non exerceᷣ. Et ſic eſt de alijs (al's aliarum) gratiarum omiſſionibꝰ. Sicut eñ dr̃ Gregorius. Cum creſcunt dona: rationes intercreſcũt donorum. Matth. xxv. Serue male ꝛ piger. ſciebas quia meto vbi non ſemino. ꝛ cõgrego vbi nõ ſparſi. Oportuit ergo te pecuniam meã cõmittere nummularijs. ꝛ ego veniens accepiſſem vtiqꝫ quod meum eſt cum vſuris. Debitum autem Commiſſi eſt quod cõmittendo nos debitores efficit. Et hoc eſt peccatum Tranſgreſſionis. Hoc enim eſt cuius debitores ſumus deo ad ſatiſfaciendũ. Uñ Pſal. l. Tibi ſoli peccaui ꝛ malum corã te feci. Gene. xlij. In me hec omnia mala redundant. Et ideo ſibi debitores efficimur. ꝛ ex Omiſſo ſicut diximꝰ ꝛ ex Cõmiſſo Eſt aũt aliud debitũ per quod efficimur debitores p̱ximo: quem ſi fraudamus: deꝰ non dimittit nobis debita: niſi prius q̄ntum poſſumus ſoluamus proximo ſua debita. Rhoma. xiij. Reddite ergo omnibus debita. Cui tributuꝫ tributum. Cui honorem: honorem. Cui vectigal: vectigal. Nemini quicq̄ꝫ debeatis niſi vt inuicem diligatis. Aliquod etiam debitum debemꝰ ſpiritui. Rhomañ. viij. Debitores ſumꝰ non carni vt ſm carnem viuamꝰ. Glo. ſed ſpũi. Si eñ ſm carnẽ vixeritis moriemini. Si autẽ ſpũ facta carnis mortificaueritiſ: viuetis. Om̃ia hec debita patri celeſti debenᷣ. qꝛ etiã ea que p̱ximo vel ſpũi debenᷣ: ipſe repoſcit qñ nõ ſoluunᷣ: Sicut cẽm ſuſcipiẽs ꝛ p̱ximi ꝛ ſpũs. Et q̄ ad oĩa hec dicimꝰ. Dimitte nobis debita [noſtra] aũt dr̃: docens nos accuſare in oratione: quia noſtra ſunt debita peccatorum: ꝛ nihil aliud habemꝰ de noſtro. Prouerbioꝝ. xviij.

Juſtus prius eſt accuſator ſui. Pſ. cxl. Nõ decli/
nes cor meũ in verba malicie: ad excuſandas ex/
cuſatiões in peccatis. Sic ergo dicim⁹ [Dimitte no
bis debita noſtra]

Siquidẽ et ipſi dimittim⁹ omĩ debenti nobis

a Hic ponit ꝯparatũ remiſſiuũ: in quo ſit remiſſio
peccatoꝝ. Et hec eſt charitas fraterna remittens
debita fratrũ. Et notant̃ Tria. Scʒ. Remiſſiõis
ꝯfirmatio. Propria dimiſſio. z Generalitas dimiſſio
nis. Primũ notat̃ per hoc ꝙ dicit [Siquidẽ] qḋ
tantũ valet ſicut certe. Hoc enim corã deo debet
eſſe ꝯfirmatũ: Qui Deut. xxxij. ſʒ trãſlationẽ. lxx.
dicit. Da mihi vindictã z ego retribuã. j. Pet. iij.
Nõ reddẽtes malũ pro malo. nec maledictũ pro ma/
ledicto: ſʒ ecõtrario benedicẽtes. Cõfirmatio eni
ſermonis cõfirmationẽ notat charitatis. Jdeo ei
dicit Mat. v. Diligite inimicos vros: vt nõ tm̃ i/
nimicis dimittant̃ debita: ſʒ etiã ecõtra affectus di
lectiõis impendant̃: z effectus opis. Rho. xij. Si
eſurierit inimicus tuus ciba illũ. Et ſi ſitit potuʒ
da illi. Hoc ei faciẽs carbones ꝯgeres ſup caput
eius. Leui. xix. Non q̃ras vltionẽ: nec memor eris
iniurie ciuiũ tuoꝝ. Certitudinẽ ergo charitatis
aduerſus eos q̇ in nos delinquũt notãs: aſſertio
nẽ ſermonis interponit cũ dicit. Siq̇deʒ [z ipſi]
Propriam tãgit hic dimiſſionẽ. qꝛ Quidã ſũt adeo
fellia (al's: fellitũ) cordis: ꝙ iniurias nõ per ipos ſʒ
per alios dimittũt. Dñs aũt vult ꝙ bonitas z dul
cedo cordis ꝓueniat cũ qui veniã petit. ſ. quilibʒ
nõ ab alio inductus: ſed ipſe per ſe dimittat. Et hoc
eſt ꝙ dicit. Siq̇dem z ipſi [dimittim⁹] Eccl. xx
viij. Relinque ꝓximo tuo nocẽti te: z tũc depcanti
tibi pctã ſoluent̃. Lu. vj. z Matth. vij. Dimitti
te z dimittemini. Et ibidẽ Eadẽ q̇ppe mẽſura q̃ mẽ
ſi fueritis remetiet̃ vobis. Eccli. xxviij. Homo ho
mini ſeruat iram: z a deo q̇rit medelam: Q. d.
Nõ inueniet. Mat. xviij. Serue neq̃ omẽ de/
bitũ dimiſi tibi quoniã rogaſti me. Nõne ergo opor
tuit z te miſereri ꝯſerui tui: ſicut z ego tui miſert⁹
ſum: Eccli. xxviij. Jn hoieʒ ſil'em ſibi nõ habʒ mi
ſericordiã: z de peccatis ſuis depcabit̃. Actu. vij.
Ne ſtatuas illis hoc peccatũ. qꝛ neſciũt q̇d faciũt
Lu. xxiij. Pater ignoſce illis quia neſciunt. Ecce
ipſi ſic dimittimus: nullo nos inducente vl' cogẽ/
te: vel per emendationẽ z humiliatõem ꝓueniente.
Sed noſipſi ex nobis dimittim⁹ [omnibus de
bentibus nobis] Ecce Dimiſſionis generali/
tas. Eccl. xxviij Qui vult vindicari a dño inueni/
et vindictã. z peccata illius ſeruãs ſeruabit. hoc
eſt: qui ex ira appetit vindicari de malo illato ſi
bi a proximo: ille nihil aliud inueniet a dño: niſi
ꝙ vindicabit in eũ omnia peccata que cõmiſit in
deũ. Et omnia peccata illius ſeruãs ſeruat. vt de/
mũ cõuolutis in vnũ peccatis ſuis: condẽnet eũ.
Omnibꝰ ergo dimittẽdũ eſt. z omnia dimittẽda
ſunt. quia ſicut vult omnia ſibi dimitti a domi/
no: ita omnia dimittere debet. qꝛ Jra z inimicia i
nullo eſt retinẽda. Eccl. xxviij. Homo dum caro
ſit reſeruat irã. z ꝓpitiationẽ petit a deo. quis exo
rabit pro delictis illius: Q. d. Nullus. Sicut autẽ
dimittere debemus debita debentibꝰ nobis. Jta
cum nos ſumus debitores alicui: veniam petere
debemus z reconciliari ſibi. Matth. q̇nto. Si of
fers munus tuum ante altare et recordatus fue/
ris: quia frater tuus habet aliquid aduerſus te.
relinque ibi munus ante altare: z vade pri⁹ recon
ciliari fratri tuo. z tũc veniens offeres munus tu/
um. Unde ſicut charitate paratus debet eſſe ani/
mus offenſi vt dimittat debitum. Jta per peniten/
tiam z charitatem paratus debet eſſe anim⁹ offen
dentis: vt placet per ſatiſfactionẽ cum quem offen
diſſe ſe recognoſcit. Qui autem ſic nõ facit: offen/
ſus: z offendens: ſiue leſus: z ledens: in peccato re
manet apud deuʒ. Pſal. xxxvj. Mutuabit̃ pecca/
tor z non ſoluet. quia Per peccatũ quo ledit pro/
ximum: debitor fit proximo. Et non ſoluit per ſa/
tiſfactionem z emende exhibitionẽ. Similiter im/
properatur ei qui non eſt facilis ad dimittendum
proximo. Eſa. lviij. Omnes debitores veſtros re/
petitis. Boni ergo cordis eſt debita dimittere: z ei
qui (al's cui) debet: per humilitatẽ ſatiſfacere. Eſt
tamen vnum debitũ Charitatis: quod nunq̃ʒ eſt
dimittendũ: ſed ſemper exigendum Et ita redden
dum ꝙ ſemper eſt z manet adhuc debituʒ. Et hoc
eſt debitum charitatis. Rhomanoꝝ. xiij. Nemini
quicq̃ʒ debeatis niſi vt inuicem diligatis. Hoc eĩ
debitum dulciter obligat z Benigne ſoluit: z Sol
uendo ſe magis ad debendũ aſtringit. De hoc dicit
Apoſtolus ad Philemonẽ: Et teipſum mihi de/
bes. Sic ergo dicit̃. Dimitte nobis debita noſtra
ſiquidem z ipſi dimittimus omnibus debentib⁹
nobis. Qui autem non dimittit: fruſtra hanc ora
tionem preſumit dicere Niſi i perſona eccleſie di/
cat. Et cum fiducia ꝙ deus per orationem cor ſu/
um illuminet. z in futuro gratiam charitatis acci
piat: qua debitoribus omnia debita dimittat.

e Et ne nos inducas in tentatio/nem.

Hec eſt Deprecatio. que eſt. de Malo futuro. x
quod iam imminet per cauſaʒ. Tentatio eĩ (que
eſt impulſus: hoſtis ad illicitum) eſt cauſa peccati
ſeʒ intentionem tentatoris. Quia non induceret
in tentationem: niſi intenderet peccatum. quia ali
ter per tentationeʒ prodeſſet homini. quia Tenta/
tio cui per peccatum non conſentit̃: materia eſt ex/
ercende virtutis. Unde etiam aliqui fortiores: et
experti vires ſuas in gratia dei ſancti: tentari ora/
uerunt. Pſal. Uiceſimoq̇nto. Proba me deus z
tenta me: vre renes meos z cor meuʒ. z vide ſi via
iniquitatis in me eſt: z deduc me in via eterna.

Tangũtur autem Tria in Petitiõe iſta. Quo/
rum Primum eſt in deo. Et eſt Jd quod petitur.
Et eſt Preſeruatio a caſu in tentatione. Secun/
dum eſt Jn q̃ eſt caſus ille: quoniam ille in ipſo in/
ductus: ingreditur per gradus in tentationẽ. Ter/
tium autem eſt Jn quo eſt ille inductus z ingreſ/
ſus qui caſus eſt. Jlle eĩ eſt in tentatione. Dicit
ergo Primo [Et ne nos inducas] Q. d. a ma/
lo imminente libera per debiti dimiſſionẽ. z a malo fu/
turo caue z ꝓſerua. Per h̃ ꝙ [ne nos idu.] h̃ eſt:
induci permittas vel diſſimules. qꝛ Quicũq̃ʒ du/

ctor ſit hominis in appetitibꝰ ꝯſilijs ꝛ operibus ſuis ſeducit hominē ꝑter te ſolū. Attendendū eñ ꝙ Quattuor ducūt ꝛ inducūt hoīeꝫ q̄ndiu eſt in via. Opinio eñ ſua ducit i dubijs. Et hec errat. Quia dr̄ Auguſt. Q opinamur: debemus errori. Ductor in appetitibꝰ: frequēter eſt cōcupia. Et hec ꝑcipitat. Ductor in peruerſis opibꝰ: vt freqn̄ter eſt diabolus: Et decipiēdo ſeducit. Ductor in bonis gr̄e eſt ſolus deus. Sicut ipſe dr̄ Jo. xiiij. Ego ſū via veritas ꝛ vita. Si aūt aliqn̄ ducit ratio natu⸗ralis ꝛ natura: valde iſta ſunt ſeducibilia. Et ideo non ſequenda niſi cum grā ꝛ ductore grē. Et h̄ eſt quod intēdit Moyſes Exod. xxxiij. Si nō tu ipſe precedis nos: non educas nos de loco iſto. Deut. xxxij. Dñs ſolus ductor eius fuit: ꝛ nō erat cuꝫ eo deus alienus. Eſa. lxiij. Sic eduxiſti pplm̄ tuum vt faceres tibi nomē glīe. Sic igit̄ ducēdo ꝛ tenen⸗do manū itinerantis in via huiꝰ vite: ꝑſeruat a ten⸗tationis caſu. Pſal. lxxij. Tenuiſti manūꝫ dexterā meā: ꝛ in voluntate tua deduxiſti me: ꝛ cū glīa ſuſ⸗cepiſti me. Sic Matth. iiij. ꝛ Lu. iiij. Ductus eſt ieſus i deſertū a ſpū vt tentaret̄ a diabolo. Et oēs qui ſic ducunt̄: vincūt tentatorē: et alij cadūt. Ga⸗lat. v. Quicunqꝫ ſpū dei agunt̄: hi filij dei ſr̄. Sa⸗pi. x. Cuſtodiuit illuꝫ ab inimicis: ꝛ a ſeductoribꝰ tutauit illū: ꝛ certamen forte dedit illi vt vinceret ꝛ ſciret: qm̄ oim̄ melior eſt ſapia. Sic ergo preſeruat a caſu in tentatione. Scdm̄ aūt qd̄ valde attendē⸗dum eſt In quo eſt ille caſus. Qꝛ eſt in ductu i ten⸗tationem. Et attende ꝙ non dr̄ ne nos tentatio tangat. qꝛ Oēs qui pie volūt viuere in chrō: ten⸗tatio tangit. Tangit aūt aliqn̄ eñ exterius in ob⸗latione illiciti facta ab hoſte. Sicut Mat. iiij. Ac⸗cedens tentator ad chrm̄ ait. Si filius dī es dic vt lapides iſti panes fiant. Et ſic etiā tetigit primos parētes ꝑmo: anteqꝫ per peccatū corrumperentur. Gen. iij. Serpens dixit ad mulierē. Cur precepit vobis deus vt nō comederetis de omni ligno pa⸗radiſi. Aliquādo etiam tangit eñ interius. Sicē quādo nō hoſtis. ſed concupiſcētia cauſa eſt prin⸗cipij tentationis. Jac. j. Unuſquiſqꝫ tentat̄ a con⸗cupiſcentia ſua abſtractus et illectus. Aliquādo eſt ab exteriori ꝛ interiori: quādo quidē exteriꝰ of⸗fertur illicitū: ꝛ interius incipit trahi deſideriuꝫ. Gen. iij. Ipſa conteret caput tuū: ꝛ tu inſidiaberiſ calcaneo eius. Caput enim ſerpentis conterere: eſt primū motum eius in ꝑncipio tentatiōis exclude⸗rē ne venenū infundat. vl̄ ne infuſum ad extinctio⸗nem vitalis ſpūs ſerpere valeat. Hic aūt nō orat̄ vt non tangat tentatio. quia hoc eſt impoſſibile in hac vita. Oēs eñ tangit aliquo dictorꝫ modorꝫ tētatio. Sap. xviij. Tetigit autem ꝛ iuſtos tenta⸗tio mortis. ꝛ cōmotio in heremo facta eſt multitu⸗dinis: ſed non diu permanſit ira tua. Quādiu eñ ſumus in hac vaſta heremo: in qua tot inſtrumen⸗ta diaboli impugnāt: non poteſt eſſe quin tētatio tangat nos. Hoc eñi eſt vtile ad Sex Quorum Unum eſt Ut noſtre fragilitatiſ memores: humi⸗liemur. ij. Cor. xij. Ne magnitudo reuelationū ex⸗tollat me: datus eſt mihi ſtimulus carnis mee: an⸗gelus ſathane vt me colaphizet. Scdm̄ Ut a pec⸗cato purgemur. Pſal. xvj. Probaſti me domine ꝛ viſitaſti nocte. igne me examinaſti: ꝛ nō ē inuenta in me iniquitas. hoc eſt: ita depuraſti vſqꝫ dū con⸗ſumatur iniquitas. Tertium eſt Ut virtus exer⸗ceatur. Tob. xij. quia placuiſti deo: neceſſe fuit vt tentatio probaret te. hoc eſt: probatum oſtenderet. Et ſic in exemplum aliorum: virtus tua poneret̄. Hoc etiam modo tentatus fuit beatus Job. Si⸗cut etiam Ibidem dicitur. Quarta cauſa eſt Ut ſe⸗ipſum homo in Infirmitate ꝛ Uirtute ꝛ Fidelita⸗te: quam ad deum habet experiatur. Quia ſic Ut cautus Ut: audacior efficit̄. Eccli. xxxiiij. Qui ten⸗tatus nō eſt: qualia ſcit. Et Ibidem. Qui non eſt expertus quid ſcit? Uir in multiſ expertus: cogita⸗bit multa. Quinta cauſa eſt. Quia per conſtātiam tentationis digni deo efficimur. Sap. iij. Deus tentauit illos: ꝛ inuenit eos dignos ſe: tanqꝫ au⸗rum in fornace probauit illos: ꝛ quaſi holocauſti hoſtiam accepit illos. In omnibus enim alijs: ſa⸗crificium facit homo de ſuis. In Tentatione au⸗tem offert ſeipſum deo. Sicut ſe chriſtus in cruce obtulit ſe patri. Sexta cauſa eſt Ut per victoriam miles chriſti glorioſus fiat. Et hoc eſt quod dicit̄. Pſal. v. Domine vt ſcuto bone voluntatis tue co⸗ronaſti nos. Uictoribus eñ ſm̄ leges antiquas ſcuta rotunda: quibus pugnauerant: retro capiti⸗bus alligabātur. Et ſic in conſpectu Regum ꝛ Ci⸗uium: pro quorum libertate pugnauerant: in glo⸗riam ꝛ honorem adducebant̄. Pſal. viij. Gloria ꝛ honore coronaſti eum domine. Attende autem ꝙ: Tactus tentationis: vocatur: ꝛ non inductio: totum tempus in quo manet aliquis in tentatiōe forti animo. Ita ꝙ in tentatiōe animus nec mo⸗leſtet nec frangit̄. Diu enim fuit Job in tentatione. ꝛ diu Tobias. ꝛ nullum in eis habuit tentatio ꝓ⸗greſſum. Sed ſemper ſtabat animus ſicut in ten⸗tationis principio. Et ideo dicit Jacobi. j. Beatꝰ vir qui ſuffert tentationem. quoniā cum probatꝰ fuerit: accipiet coronaꝫ vite: quam repromiſit de⸗us diligentibus ſe. Alij autē in tentationem in⸗ducuntur. Et illi ſunt qui per gradus tentationū vſqꝫ ad interiora procedunt. Hoc eſt De ꝑmo mo⸗tu procedunt ad delectationē. De Delectatiōe vſqꝫ ad delectatiōis moram. De Mora vſqꝫ ad ratio⸗nis deliberationem. ꝛ de Deliberatione vſqꝫ ad cō⸗ſenſum. ꝛ De Conſenſu vſqꝫ ad voluntatis impe⸗tum. De Impetu vſqꝫ ad opus. De Opere vſqꝫ ad iterationem operis. De Iteratione vſqꝫ ad conſue⸗tudinem. De Conſuetudine vſqꝫ ad defenſionem. De Defenſione vſqꝫ ad profundum deſperatiōis vel preſumptionis. Sic procedere ꝛ induci in ten⸗tationem in quolibet gradu: eſt cadere: vel paruo vel maiori vel maximo caſu. Et ideo orandum eſt ne ſic inducamur. Quāuis enim tentatione tangi ſit proficuum: Tamen quia ſpiritus promptus ē caro autem infirma: dominus dicit Matth. xxvj. Orandum eſt vt non intretis in tentationem. Sic igitur ad interiora tentationis paſſibus anime de⸗uenire: eſt induci in tentationeꝫ. Et qꝛ ſic in prin⸗cipio tentationis Ut a tētatorē tangēdo Uel: ali⸗quantulum delectando multi tentant̄. Ideo dici⸗tur Prouerbiorum. xxiiij. Septies cadit iuſtus ꝛ reſurgit. Impij vero corruūt in malum. Et quia

dñs de vltimis portis tentatõis ⁊ peccatorũ reducit: aliquñ petõrem in tentationẽ ⁊ peccatũ induc. Ideo dr Job. xxxviij. Nunqd aperte ſunt tibi porte mortis. ⁊ oſtia tenebroſa vidiſti: q. d. Nõ tu feciſti hoc: ſed ego. i. Reg. ij. Dñs mortificat ⁊ viuificat: deducit ad iferos ⁊ reducit. Sic ei de oſtijs tenebroſis inferoꝝ reduxit Magdalenã. Hoc ẽ ergo inducere [in tentationẽ] Jam ſupra dictuʒ eſt ꝙ Tẽtatio eſt ipulſus ad illicitũ. Sup Mattheũ autẽ diximus de tentatõe quedã. Hic autẽ ad hoc qð hic ſufficiat dicim⁹ ꝙ hic nõ intẽdit dominus de tentatiõe qua de⁹ tentat: vt tentatũ virtutẽ ſuaʒ cognoſcere faciat. Sicut tentatus fuit Abraam Geñ. xxij. Nec de tentatõe qua hõ hominem tentat: vt experimentũ ſui capiat. Nec de tentatione qua hõ deũ tentat: vt vtrũ deus pro eo ſignũ faciat experiatur. ſicut in Pſal. xciiij. Tẽtauerũt me patres veſtri: pbauerũt ⁊ viderũt opa mea. Exo. xvij. Tentauerũt dñm dicentes. Eſt ne de⁹ in nobis an nõ: Sed hic loquit̃ dñs tm̃ ꝺ tentatione diaboli. Que fit Aliqñ ꝑ hoſtem. Aliqñ per carnẽ. Aliquãdo ꝑ mundũ: h eſt: mũdi oblectamẽta: Que ſunt. Cõcupiſcẽtia carnis. Cõcupiſcentia oculoꝝ. ⁊ Supbia vite. Sicut dicit̃. j. Joan. ij. Hec eni tentatio: eſt ex apphẽſo illicito: mot⁹: ꝓpellens hominẽ ad illicitũ: ꝑ gradus Senſualitatis in delectãdo. ⁊ Inferioris partis rõis i apphẽdendo: delectãdo: ⁊ immorãdo. Et gdus Superioris partis ratõis: in vidẽdo: diſſimulãdo: vel ↄſentiendo. Et gradus Volũtatis in impetũ faciendo. ⁊ membra in op⁹ exhibendo ad illicitũ pagendũ. Et q̃diu qdem eſt in Senſualitate: peccatum quidẽ eſt: ſed veniale. Vlteri⁹ autẽ vel ẽ mortale vel periculũ mortalis. Et ideo dicit̃. j. Corin. x. Tẽtatio vos nõ apphẽdat niſi hũana. Fidelis autẽ deus qui nõ patiet̃ vos tentari ſupra id qð poteſtis: ſed faciet cum tentatione etiã ꝓuentum vt poſſitis ſuſtinere. Hoc igit̃ eſt qð oram⁹ dicẽtes [Et ne nos inducas i tentationẽ] Hoc autẽ quod addit̃ Mat. vj. Sed libera nos a malo: continet̃ ſub iſta eadeʒ petitiõe. Cui⁹ ſignũ eſt vt dicit Glo. qꝛ nõ copulat̃ iſti ꝑ Cõiunctionẽ Copulatiuã: ſed Aduerſatiuã. Q. d. Nõ ꝑmittas induci in malũ tentationis. ſed libera nos a malo eodem Quia a malo pene nec liberari poſſum⁹. nec oramus nos omnino liberari ab illo. quia Oratio nõ eſt ꝺ hoc quod impoſſibile eſt fieri. Malũ autem culpe Aut iam contractũ ⁊ factũ eſt. Aut per tentationẽ timet̃ futurũ. Et hoc ſufficienẽ oratur: aut remitti: aut caueri per duas obſecratões p̃cedentes. Et ideo in his duab⁹ dep̃catõib⁹ finitur Oratio dominica ſm Lucã. Mattheus aũt nõ tm̃ docet petere ſufficiẽtia: Sed etiã explicãs implicita: plura ponit in oratõe dominica. Et h iam ſuper Mattheũ explanatũ eſt. Vbi etiã oſtẽdimus qualiter Septem Dona: ⁊ Septem Beatitudines in ſeptẽ illis petitõib⁹ intelligunt̃. Et qualiter Septẽ vicia excludunt̃ ꝑ eaſdem.

Et ait ad illos. Quis veſtruʒ habebit amicum:

Z Hic ꝑ Similitudinẽ inducit ad orõis inſtantiam. Diuiditur autẽ hec pars in Duo. In quoꝝ Primo inducit Ad inſtãtiã orandum. In Scđo vero docet Quid eſt petendũ. Adhuc aũt Primũ hoꝝ habʒ Duas ptes. In quarũ Prima: ꝓponit ſimilitudinẽ. In Scđa Similitudis ꝓpoſite concludit intentionẽ. Siľitudo ꝓpoſita Duo ↄtinet. Prio eñ oſtendit Petendi neceſſitatẽ. Secundo Cõſtruit inſtandi importunitatẽ. In Petẽdi neceſſitate Tria continent̃. Scʒ. Ad eum ꝓ quo petitur vinculum obligatiõis. Expreſſio petitõis. ⁊ Cauſa neceſſitatis. De Primo dr [Quis veſtrum] ſm Glo. remiſſiue eſt legenduʒ. Hoc eſt: Aliquis. Vel: Siqs vrm. Et in hoc notat̃ Amicicie raritas. In hoc autẽ ꝙ dr [habebit] notatur Amici fidelitas. In hoc autẽ ꝙ dr [amicũ] notatur Amicie neceſſitudo ⁊ honeſtas. Dicit ergo [Quis veſtrũ] hoc eſt aliqs veſtrũ. quia Non omniũ eſt habere veros amicos: ſed paucorum vt dic Phus in Ethic. Ecči. vj. Amicus fidelis qui inuenit illum: inuenit theſaurũ. Iſte aũt amicus allegorice chriſt⁹ eſt. Jo. xv. Vos dixi amicos: qa omĩa q̃cũqꝫ audiui a p̃re meo nota feci vobis. Et ante Ibidẽ Maiorẽ hac dilectionẽ nemo habʒ q̃ vt aiam ſuam ponat quis ꝓ amicis ſuis. Moraliter autẽ Amicus noſter: eſt noſter anim⁹. Vel: Noſtri cordis intellectus. Prouer. vij. Dic ſapientie ſoror mea es: ⁊ prudentiã vocaui amicã tuã. Cañ. ij. Ego dilecto meo ⁊ dilectus meus mihi: qui paſcitur inter lilia. hoc eſt: virtutuʒ odoribus: in quibus paſcit̃ animus [habebit] Ecce Amicie fidelitas: que notatur in ꝑſeuerantia dilectõis in futurum. Prouer. xvij. Amicus eſt qui omni tempore diligit. Prouer. xviij Vir amicabilis ad ſocietatẽ magis amicus erit q̃ȝ frater [amicũ] Amic⁹ dicitur quaſi animi cuſtos. Et in h notat̃ neceſſitudo amicicie ⁊ honeſtas. Due eñ ſunt Falſe amicicie ⁊ Una vera. Falſa eñ eſt que fundat̃ ſup temporalem vtilitateʒ: tantũ diligẽs quanta eſt vtilitas. Non diligẽs hominẽ: ſed vtilitatẽ ab homine ꝓuenientem. Ecči. vj. Eſt amicus ſocius menſe: et non permanet in die neceſſitatis. Falſior aũt amicicia eſt que non fundat̃: niſi ſuper delectationem Sicut fuit amicicia Samſonis ad Dalilã. Judicũ. xvj. Per quã tonſus eſt a virtute. Ligatus funibus cõcupiſcẽtie: excecatus obtenebratõne intellectus. Ezeč. xxiij. Naſum tuum ⁊ aures p̃cident amatores tui. Tertia eſt amicicia vera: Que fundatur ſuper honeſtum. Hieronym⁹. Vera eñ illa neceſſitudo eſt: quam non vtilitas rei familiaris: non ſubdola ⁊ palpans adulatio: ſed chriſti timor ⁊ amor. ⁊ ſtudia ſacrarum ſcripturaruʒ conciliant. Ecči. vj. Qui timet dominum: eque habebit amiciciam bonam: quoniam ſm illum erit amicus illius. Hoc igitur modo aliquis [habebit amicum] ſiue Litteraliter ſiue Moraliter ſiue Allegorice: quoniam In amicis nihil eſt diligendum niſi honeſtum.]

Et ibit ad illum media nocte: ⁊ dicet illi. Amice: commoda mihi tres panes

Ecce h̄ cōtinet᷑ Petitiōis expſſio. Tangit aūt Tria. Motū confidentie. Tempus indigentie. et Petitionē ſufficientie. Motū confidentie tangit cū dicit [ibit ad illum] ad quē habet impetrandi confidentiā. Prouer. vj. Diſcurre: feſtina: ſuſcita amicū tuū. Talis aūt eſt amic⁹: eſt vnius cum amico cordis: et mag̃ ꝙ̄ frater. Eccū. vj. Amic⁹ ſi ꝑmanſerit fixus: erit tibi q̄ſi corp⁹ tuū: et in domeſticis tuis fiducialiter aget [media nocte] pñī indigentie Ul̃ aduerſitat̃. Sap. xviij. Dum q̄etū ſilentiū tenerent oīa: ⁊ nox in ſuo curſu mediū iter ꝑageret: oīpotēs ſermo tu⁹ venit. Pš. cxviij. Media nocte ſurgebā ad cōfitendū tibi ſuꝑ iudicia iuſticie tue. Eſa. xxvj. Aīa mea deſiderauit te in nocte: ſed ⁊ ſpū meo in p̄cordijs meis de mane vigilabo ad te [Et dicet illi] Ecce Cōfidētia amicicie. Eccū. vj. Si poſſides amicū: in temptatione poſſide eū [Amice] q̄ es animi mei cuſtos. Eccū. vj. Amico fideli nulla eſt compatio: et nō eſt digna compatio auri ⁊ argenti contra bonitatē illi⁹ [accōmoda] hoc eſt: ad cōmodū mecū preſta. Ea eñ q̄ ſunt amicoꝝ: cōīa ſunt ꝙ̄tū ad cōmodū vtriuſq̧. Act. iiij. Multitudinis credentiū erat cor vnum ⁊ aīa vna. nec q̄ſq̄ eoꝝ que poſſidebat ſuū eſſe aliq̄d dicebat: ſed erāt illis oīa cōīa. Eccū. vj. Amic⁹ fidelis medicamētū vite ⁊ inmortalitat̃. q̄ metuūt dñm inueniūt illū. Talis eñ facilis eſt ad accōmodandū [tres panes] hoc eſt: tres refectiōes. Qui ſ̄m gloſam ſūt Fides ſancte Trinitat̃. Ut Fides patris noſtrā reficiat infirmitatē ex oīpotētia: Fides filij noſtrā reficiat ignorantiā ex ſua ſapīa: Fides ſpūſſcti noſtrā reficiat ⁊ reparet maliciā ex ſua bonitate. Fides aūt vnitat̃ eſſentie: nr̃am reficiat animā ex ſue gr̃e vnione et conſolatōe. Gen̄. xviij. Acceleꝛa: tria ſata ſimile cōmiſce: et fac ſubcinericios panes azymos. Prim⁹ panis dat vͥrtutem. Pš. ciij. Panis confirmat cor hominis. Secūdus dat oculoꝝ illuminationē q̄ attenuati ſūt ⁊ obtenebrati ꝑ inediā. j. Reg. xiiij. Guſtaui paululū de melle iſto et illuminati ſunt oculi mei. Uerbū eñ veritatis dr̄ Panis: ꝓpter ſoliditatē vͥtutis. Et dr̄ Mel ꝓpter dulcedinē ſue puritat̃. Pš. Quā dulcia faucibus meis eloq̄a tua ſuꝑ mel ori meo. De Attenuatione aūt oculoꝝ ex fame Eſa. xxxviij. Attenuati ſunt oculi mei ſuſpiciētes in excelſo. Naturale eñ eſt ex longa fame obſcurari viſum. Eccū. xv. Cibauit illum pane vite ⁊ intellectus. Terti⁹ panis dat ſanitatē ꝑ dei bonitatem. Et ideo dr̄ panis vite. Matth. xv. Cū mlier ſyrophenīſſa peteret filie ſanitatem que male a demonio vexabat᷑: Reſpondit dñs ꝙ non eſt bonū ſumere panē filioꝝ ⁊ mittere canibus ꝛc. Et intellexit de gratia bonitat̃ cōtra maliciam demonis. Prouer. vl. Panē ocioſa nō comedit. Fides aūt Unitatis non eſt panis q̄rtus: ſed eſt idem in trib⁹ vniēs affectiones ⁊ intentiones aīe que in multa diuiſa eſt ſ̄m multa varietat̃ cōcupiſcabilia. Gen̄. xlix. Aſer pinguis panis eius ⁊ p̄bebit delicias regibus. Poteſt etiam dici ꝙ ex q̄ is qui venit de via amicus: eſt nr̄ anim⁹ Et Tres panes ſunt Intellect⁹ veritatis: et Affectus bonitatis. et Diuine dulcedo conſolationis. Prim⁹ Creſcit in ſpica verbi. Secundus Germinat in culmo vͥtutis. Tertius Floret in delitijs cōtemplationis. Prim⁹ panis eſt azymus abſq̧ fermēto heretice prauitat̃. Exo. xiij. Azyma comedetis: ⁊ nō erit fermentatū in domib⁹ veſtr̃. Scd̄s panis eſt Calidus calore charitat̃; ſine cui⁹ calore informes ſunt vͥrtutes. Joſ. ix. Panes q̄n egreſſi ſumus de domib⁹ noſtr̃ vt veniremus ad vos calidos ſūpſim⁹. Hoc: q̄n noſtra relinquētes ſociari queſiuimus ſanctoꝝ vͥrtutibus. Tertius panis ē Oleat⁹ pinguedine ſpūalis conſolatiōis. Exo. xvj et Nūe. xj. Manna ſaporē habebat panis oleati. Iſti ſunt q̄ tres panes. Uel Tres panes ſunt Diſcretio moꝝ. Diſcretio eligibilium. et Perfectio amoris ſiue deſiderioꝝ. Diſcretio moꝝ eſt ad adipiſcēdū honeſtū virtut̃. Diſcretio eligibiliū eſt ad cautelam vanitat̃ ⁊ adeptionem veritatis. Perfectio amoris eſt ad curationē libidinis ⁊ amplexū ſūme dulcedinis. De Primo dr̄ Gen̄. iij. In ſudore vultus tui veſceris pane tuo. q2 Panis morū cū labore excolit᷑. De Scd̄o dicit᷑. iij. Reg. xix. Reſpexit Helias: et ecce ad caput eius panis ſubcinericius ⁊ vas aq̄. quia Panis diſcrete veritat̃ ſepe tegit᷑ ſiſitudinib⁹ vanitat̃. De Tertio dr̄ Luce xiiij. Btūs qui manducauerit panē in regno dei. Prim⁹ hoꝝ docet᷑ in ꝓuerbijs. Scd̄s aūt i Eccleſiaſte. Terti⁹ vͦ in Cantic̃ canticoꝝ.

Quoniā amicus meus venit d̄ via ad me: et non habeo qd̄ ponā ante illum.

Allegatio eſt Cauſe indigentie. Et tangit Duo. Quoꝝ Unū eſt Oportunitas indigentie. Alterū aūt Ipſa indigētia. Oportunitas eſt ex hoſpitalitate. Illa eñ facit oportunā petitionē. Et circa hanc tangit Tria. Idoneitatē hoſpit̃ venientis. Laſſitudinem recreatiōe indigent̃. ⁊ Declinationē ad ſecui incōueniēs eſt pati repulſam. De Primo dicit [Qm̄ amicus meus] qui recipi eſt idone⁹: q2 ab illo nihil habeo diuiſū. Prouer. xij. Qui negligit dānū ꝓpter amicū iuſt⁹ ē [Amic⁹] ergo [me⁹] cuius occaſiōe libenter damnū ſubeo expēſarum [venit] de via laſſus ⁊ fract⁹ labore. Eſa. xxviij. Hec eſt requies mea. reficite laſſum: et hoc eſt meū refrigeriū [ad me] et ideo denegare hoſpitalitatē eſt turpe. Heb. xiij. Hoſpitalitatē nolite obliuiſci. ꝑ hanc eñ placuerūt q̄dā angelis hoſpitio receptis [et non habeo] Allegatio eſt indigentie. Dicit [nō habeo] Eſa. iij. In domo mea nō eſt panis neq̧ veſtimentū. Eſt aūt nimis indigens domus: panes ſupradictos nō hñs. et ideo cōpellit᷑ ad amicum diuitē recurrere Qui eſt deus. De cui⁹ domo dr̄ Pš. xxxv. Inebriabunt᷑ ab vbertate dom⁹ tue ⁊ torrēte voluptatis tue potabis eos [quod] cū honeſtate [ponam an̄ illum] vt ad libitū accipiat q̄ntum vult vel indiget. Act. iiij. Diſtribuebatur vnicuiq̧ q̄ntum cuiq̧ opus erat. Et h̄ oſtēdit᷑ ꝙ hoſpiti pauꝑi apponēdus eſt cib⁹ potius q̄ frāgēdus Maxime ſi in deo ſit amicus ⁊ honeſtus. Un̄ Lu. xxiiij. Lucas ⁊ Cleophas q̄ collegerāt dominū in ſpecie ꝑegrini: nō dn̄o dederunt fragmētū panis; ſed potius cōmenſalē ſibi fecerūt: et ſibi

panem appoſuerunt frangendũ. Unde ibidẽ dicit q cognouerũt eum in fractione panis: vt dicit Grego. merito tãte hoſpitalitatis. Paupi aũt traſcũti: q ſola fortuna paup eſt: ⁊ nõ ſpũ paup: frangendꝰ eſt panis. Sicut dicit Eſa.lviij. Frange eſurienti panẽ tuũ: et egenos vagoſq induc in domũ tuam.

Et ille deintus reſpondens: dicat. Noli mihi moleſtus eſſe.

Hic tangit Similitudinẽ ad oratiõis inſtãtiã. Tangit aũt Tria. Scʒ Amici ad quẽ tpe neceſſitatis recurrit excuſationẽ. Petentis pſeuerantem importunitatẽ. et Importune inſtantis victoriam. Circa Primũ Tria tangit. Primũ qdem Amici ad amicũ difficilẽ aditũ. quia vnus eſt intus: ⁊ aliter eſt foris. Scdm aũt Petitiõis ꝑpoſite cõtrarietatẽ. Tertiũ vo Excuſationis cauſam multiplicẽ De Primo dicit [Et ille] .ſ. amicus diues. Rho.x Diues in oẽs q inuocant illum [deintus] quia ipſe eſt intus in ſecreto ⁊ gaudio cõtẽplatiõis beatoꝝ. Joan.xiiij. In domo patris mei manſiões multe ſũt. Ad hoc intus vocat Matt.xxv. Intra in gaudiũ dñi tui. Heb.iiij. Feſtinemꝰ ingredi in illam requiem Et ñ obdurets qs ex nobis fallacia peccati. Pſ.xcv. Introite in conſpectu eiꝰ in exultatione. Intus eñ eſſe: eſt in intimis ſecreti faciei dei manere. Pſ.xxx. Abſcõdes eos i abſcõdito faciei tue: a cõturbatione hoĩ. Sic ḡ deus noſter amicus: nullo indigens: oĩbus bonis abũdãs: eſt intus: et nos ſtãtes ad oſtium miſcdie eiꝰ pulſantes foris. Mat.xxv. Uenit ſponſus: ⁊ q parate erant intrauerũt cum eo ad nuptias: et clauſa eſt ianua [Rñdẽs dicat] Nõ eñ ſic recludit vt pulſans non audiat. ſed audit ⁊ reſpõſa dant petentibus. Eſa.lviij. Tunc inuocabis ⁊ dñs exaudiet: clamabis ⁊ dicet Ecce aſſum: qꝛ miſericors ſum dñs deus tuus. Erit aũt tps cũ nec exaudiet: neqꝫ reſpondebit. Thren.iij. Cũ clamauero ⁊ rogauero: excludit orationẽ meã. Pſ.lxxiiij. Cũ accepo tempus ego iuſticias iudicabo. Nõ aũt clamãtes: Aliqñ audit ⁊ rñdet: ſed non exaudit. Sicut audiuit diuitẽ purpuratũ in inferno: et reſpõdit Sed non exaudiuit Lu.xvi. Aliqñ audit ⁊ rñdet: ſed exauditionẽ differt vt ad inſtantiã orõnis ꝓuocet. Jaco. vl. Multũ valet depcatio iuſti aſſidua. Aliqñ ſtatim orantẽ exaudit. Hiere.xxxiij. Clama ad me et ego exaudiã te: et annũciabo tibi grãdia ⁊ firma q neſcis. Aliqñ exaudit deſideriũ añ clamorẽ. Pſ. x. Preparationẽ cordis eoꝝ audiuit auris tua. Exo. xiiij. Quid clamas ad me. Hoc eñ ad Moyſen dixit dñs cũ non ore ſed corde clamaret. Sic igit clamanti ⁊ pulſanti amico: deintus reſpondẽs dixit [Noli mihi moleſtus eſſe] Ecce Petitiõis diſpenſatoria contrarietas vt auidius ⁊ inſtantius petatur. Job.xxx. Clamabo et non exaudies me. ſto ⁊ non reſpicis me: mutatꝰ es mihi in crudelem: et in duricia manꝰ tue aduerſaris mihi. Abachuch.j. Uſqꝫquo domine clamabo ⁊ non exaudies: Uociferabor ad te vim patiens ⁊ nõ ſaluabis: Sic eñ ſe habet aliqñ dominus acſi ſibi moleſtꝰ ſit orãs ⁊ pulſans. Et hoc diſpenſatorie facit vt inſtantiꝰ requirat.

Jam oſtium clauſum eſt ⁊ pueri mei mecum ſunt in cubili: non poſſum ſurgere et dare tibi

Ecce multimoda excuſatio exaudiẽdi. Premittit aũt h Duas cauſas difficultatis exaudiendi: et Scdo Subiungit Surgẽdi impotẽtiã. Una qdẽ cauſa eſt q Intẽpeſtiua eſt petitio: qa oſtiũ eſt clauſum. Scda aũt eſt Quies familie quã nõ eſt conueniens inqetare. De Prima dicit [Jam eñ] tpe qetis [oſtiũ meũ clauſum eſt] Eſt eñ tps laboris dũ viuimꝰ ⁊ ſani ⁊ fortes ſumꝰ. Et tũc patet nobis oſtium diuine miſcdie ⁊ largitatis. Gal. vl. Dũ tps habemus operemur bonum ad omnes. Eſa.lv. Querite dñz dũ inueniri põt. inuocate eũ dũ ꝓpe eſt. Et Eſa.xlix. Tpe accepto exaudiui te: et in die ſalutis auxiliatꝰ ſum tui. Tunc eñ oſtiũ patet aditus diuine miſcdie. Qñ aũt iam defeſſa eſt virtus: vel vita functꝰ eſt hõ: oſtiũ eſt clauſum: et tunc magis difficulter impetrat qd petit. Pſ.cxvij Aperite mihi portas iuſticie: ingreſſus in eas confitebor dño. hec porta dñi: iuſti intrabũt in eam.

Attendẽdũ aũt q Moleſtũ dicit q̃ſi mole eſt laſſum. Et hoc eſt idẽ qd ſupgrauans. Et ideo moleſta eſt petitio Tripl'r. Aliqñ eñ moleſta eſt petitio ꝑpter ingratitudinẽ petentis: qꝛ moleſtus eſt dño. ij. Machab.ix. Orabat aũt ſceleſtus dñm a q nõ erat miſericordiã conſecuturꝰ. Aliqñ moleſta eſt ꝑpter Petitionẽ: qꝛ mala: ⁊ male petunt. Jaco.iiij Petitis ⁊ nõ accipitis: eo q male petatis. Aliqñ moleſta eſt ꝑpter ꝑportionẽ petentis ad rẽ petitam: qꝛ nõ expedit petẽti neqꝫ decet. Cũ Oratio ſit petitio decentiũ a deo: vt dicit Dam.ij. Coꝝ.xij. Ter dñm rogaui vt diſcederet a me. et dixit mihi dño. Sufficit tibi gra mea. Et hoc eſt qñ homo petit p ſeipſo. Uno aũt modo eſt moleſta quãdo petit pro alio Scʒ: ꝑpter finalẽ abiectionẽ ipſiꝰ. j. Reg.xvi. Uſqꝫquo tu luges Saul: cum ego abiecerim eum. Hic aũt iſta petitio diſpenſatorie dicit eſſe moleſta: Ut inſtãtiꝰ petat: Ut auidiꝰ reqrat. Pſ.ciiij. Querite dñm ⁊ cõfirmamini: qrite faciẽ eius ſp. Oſtium etiã miſcdie aliqñ eſt clauſum. Aliqñ etiã eſt repagulis ꝑpetuis offirmatũ. Nõ eñ dũ viuit: ex aliqua cauſa diſſimulationis miſericordie diuine et dilationis eſt clauſum. Poſt mortẽ aũt erit offirmatum. De Primo dicit Gen. vij. Clauſit afforis oſtium dominꝰ. Quod tamen poſtea ad miſericordiam conuerſus aperuit. De Firmatura perpetua dicit Matth.xxv. Clauſa eſt ianua. Et ideo ibi pulſantibus reſpõdet Neſcio vos. Hoc eſt ergo q dicit primo modo loquẽs [Oſtium meum clauſum eſt: et pueri mei mecum ſunt in cubili] Secunda cauſa eſt excuſationis. Dicunt aũt pueri a puritate qui ſunt cum dño. Eſa.viij. Ecce ego et pueri mei q̃s dedit mihi dñs. j. Re.xxi. Sũt vaſa pueroꝝ ſancta. hoc eſt corda pura ſunt puerorum. Hi ſunt cum dño Uel pſentialiter in beatitudine. Deut.xxxiij. Omnes ſancti in manu illius ſunt. Uel ſunt cum ipſo p intentionem pie cõuerſationis. Phil.iij. Noſtra conuerſatio in celis eſt Et eſt acſi dicat. Si purus eſſes: et de puris: ⁊ tu

mecū eſſes. Et qꝛ purus nō es:non dignus es vt ſtatim tibi detur. Sed ſtude puritati ꝛ inſta petitioni. Oportet em̄ inſtanter orare. ꝛ nō deficere. Dicit aūt [in cubili] Cubile vocās Uel: ſecretū beatitudinis. Uel: ſecretū cōtemplatiōis. Matth. vj Intra in cubiculū ꝛ clauſo oſtio: ora patrē tuum. Eſaie. xxvj. Uade popul⁹ meus intra in cubicula tua ꝛ claude oſtia tua ſup te: abſcōdere modicum ad momentū donec ptrāſeat idignatio mea [Nō

B 2 poſſum ſurgere] quaſi concluſio eſt ex pmiſſis Et dicit ſe non poſſe qđ nō cōmode pōt vel cōgruit fieri ꝓpt̄ tempus neglectū: in quo facilius poterat inueniri miſcđia. Sicut quādo aliqs vſqꝫ ad vltimā etatem vel vſqꝫ ad vltimā egritudinē differt cōuerſionē Illius em̄ amic⁹: animus ſcꝫ Uel ſpūs: ſemp eſt in via: de qua đr Sap. v. Laſſati ſumus in via iniqtatis ꝛ pditionis ꝛ ambulauim⁹ p vias difficiles. Tarde igit̄ iſte reuertitur ad cor. Contra qđ dicit̄ Ecci. v. Ne tardes cōuerti ad dominū: et ne differas de die in diē. Subito em̄ veniet ira illi⁹: et in tpe vindicte diſpdet te. Dicit em̄ Greg. ꝙ Qui non vult conuerti ad dominū cum pōt: iuſtū eſt vt infligat̄ ei nō poſſe cū voluerit. Et q̄ntū ad hoc ꝺ dicit [Non poſſum] qꝛ quo ad hoc nō cōgruit: ꝙ horam in qua oſtiū aptum fuit neglexit [ſurgere] Hoc đr p effectum. qꝛ Sicut đr Pſ̄. cxx. Nō dormitabit neqꝫ dormiet q̄ cuſtodit iſrael. Sed quia exteri⁹ opatur circa nos: et nos donis ſuis ꝛ deuotiōe ſurgere facit. iō Surgere dicit̄. Et đr Nō ſurgere: qn̄ hoc nō facit. Can. v. Surrexi vt apirem dilecto meo. at ille iam declinauerat atqꝫ tranſierat [et dare tibi] Attēde ꝙ Amic⁹ petit accōmodari panes. De⁹ aūt amicus tacet de Accōmodatiōe: et dicit de Datiōe. qꝛ Gratis ſunt dona ꝛ vocatio dei Sicut đr apl̄s Rho. xj. Et ſenſus eſt [Non poſſum] de congruentia ex culpa negligētie tue: ſtati [ſurgere] [et dare tibi.] Sed in penā negligentie tue donū differt̄: Ut inſtantia deuotiōis recupes: quod negligētia tpis neglexiſti. Hiere. xlviij. Maledict⁹ qui facit op⁹ dn̄i negligenter. Matt. xx. Quid ꝺ ſtatis tota die ocioſi. Ideo đr Eccles. ix. Quodcunqꝫ valet man⁹ tua inſtanter opare. qꝛ nec op⁹ nec ratio nec ſapiā nec ſciā eſt apud inferos q̄ tu ꝑperas.

Et ille ſi pſeuerauerit pulſans dico vobis: et nō dabit illi ſurgēs eo ꝙ amicus eius ſit: propter improbitatē tn̄ eius ſurget: et dabit illi quotquot habet neceſſarios.

Tangit alterā ptem Silitudis. Et dicit Tria. Perſeuerantiā pulſatiōis. Cauſam donationis. et Sufficientiā collatorꝝ. De Primo đr ſic [Et ille] ſcꝫ pulſans ꝛ indigens [ſi pſeuerauerit] cū inſtantia ꝛ deuotiōe ꝛ hūilitate [pulſans] ad oſtium miſcđie. Mat. x. Qui pſeuerauerit vſqꝫ in finem hic ſaluus erit. Ideo đr Hebre. xij. In diſciplina perſeuerate. ſe nobis tanq̄ꝫ filijs offert deus Ideo etiā docet Cant. v. cum pſeuerantia pulſare miſcđiaꝫ dicēs. Api mihi ſoror mea: colūba mea: imaculata mea. qꝛ caput meū plenū eſt rore: ꝛ cincinni mei guttis noctiū. Si em̄ contingat nos rigari rore tribulationū: ꝛ infundi guttis aduerſitatis in ſeculo tenebroſo: tamē nō remittere debem⁹ de inſtantia orationū [Dico vobis] Confirmatio eſt: humana vtens ſimilitudine. Matth. xxiiij Lu. xxj. Uerba mea nō tranſibūt [etſi nō dabit ei] Non qꝛ liberalis nō ſit. ſed qꝛ differt ex cauſa donationem. Pſ̄. lxxvij. Audiuit deus ꝛ diſtulit Ideo đr Pſ̄. xxxix. Expectans expectaui dn̄m. Et iterꝫ Pſal. xxvj. Expecta dn̄m viriliter age ꝛ cōfortet̄ cor tuum ꝛ ſuſtine dn̄m [ſurgens] circa nos in exterioribꝫ agens: et nō vlterius pulſationē diſſimulans. Pſ̄. xliij. Exurge quare obdormis domine: exurge ꝛ ne repellas in finē: quare faciē tuā auertis [eo ꝙ amicus eius ſit] qꝛ Pulſans tēpus negligēdo: amicicias n̄ meruit. Prouer. xvij. Qui celat delictū: querit amicicias. qui altero ſermone repetit: ſeparat federatos. Celare delictum eſt: poſt reconciliationē ad deum factā delictū non repetere. Altero aūt ſermone repetere: eſt poſt recōciliationē factam p ingratitudinis vicium poſterꝫ (al's iterꝫ) peccatū innouare. Et Ille ſepat amicicias: et nō meret̄ ꝙ de⁹ ei aliqđ faciat [eo ꝙ amic⁹ eius ſit] niſi euincat p inſtātiā deuotionis. Pſ̄. liiij. Qm̄ ſi inimic⁹ meus maledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſem vtiqꝫ. Tu ꝟo homo vnanimis dux me⁹ et notus meus Qui ſimul mecū dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauim⁹ cum ꝯſenſu. Ueniat mors ſup illos ꝛ deſcēdant in infernū viuentes. Et ideo nō meret̄ cito exaudiri. Et hoc eſt qđ ſequit̄ [propter improbitatē tn̄ eius] hoc ē: ꝓpt̄ importunā iſtātiā ipſi⁹. q. Ti. iiij. Inſta oportune importune. Pſ̄. Non diſcedimus a te: viuificabis nos. iiij. Reg. ij. Uiuit dn̄s ꝛ viuit anima mea: quia nō derelinquam te. Eſa. xxxviij. Sicut pullus hirūdinis ſic clamabo: meditabor vt columba. Attenuati ſunt oculi mei ſuſpiciētes in excelſo. [ſurget] in exterioribus circa nos opando. Pſ̄. lxxvij. Surrexit tanq̄ꝫ dormiens dn̄s. Matt. viij. Tunc ſurgens impauit ventis ꝛ mari: et facta eſt tranq̄llitas magna [Et dabit illi] quia etiā in ſe liberalis eſt. et libenter dandi accipit occaſionē. Iaco. j. Dat oībꝫ abundanter ꝛ nō improperat [q̄tquot habet neceſſarios] Ecce Sufficientia dati: qđ ille ad nūcꝫ pauū petierat. Heſter. ij. Largitus eſt munera iuxta magnificentiā pncipalem Et quō nō daret: qui abiens ad ſecretū celi: ſeruis cōmiſit vt darēt oia neceſſaria: etiā anteq̄ꝫ peterentur: Matth. xxiiij. et Lu. xij. Fidelis ſeruus ꝛ prudens quem cōſtituit dn̄s ſup familiā ſuam vt det illis in tpe tritici menſurā. Pſ̄. cxliiij. Apis tu manum tuam et imples omne animal benedictionē. Ideo Lu. xxij. đr. Qn̄ miſi vos ſine pera ꝛ ſine ſacculo: nunqđ aliqđ defuit vob: At illi dixerūt. Nihil Tob. iij. Bonis oībꝫ p eū repleti ſumus.

Et ego dico vobis Petite ꝛ dabitur vobis. querite ꝛ inuenietis Pulſate ꝛ aperiet̄ vobis. Omnis em̄ qui petit accipit: et qui querit inuenit: et pulſanti aperietur.

B 2 Explanatio eſt Similitudis. Et tangit h duo Primo eñ cōcludit aſſuetudie (al's cōcludit a ſimilitudine) inducte ſimilitudinis. Scdo Ulteriorem ratonē inducit a minori in qua probat vtilitatē rei petite. Dicit ergo [Et ego] qui veritas ſum. Joan.xiiij. Ego ſum via: veritas: et vita [Dico vobis] Matt.v. Jota vnum aut vnus apex non ꝑteribit a lege donec omnia fiant [Petite ꝛ dabitur vobis] Duo dicit. Exhortationē ad petendū. et Fiduciam dat ad impetrādū. Et de expoſitione hui⁹ loci ꝛ ſequentiū plurima ſm expoſitiones Sanctoꝝ a nobis notata ſunt caplo.vi.q̄ h repetere non oportet. Et eſt Acſi dicat. Ergo ꝑ inſtantiā vincit deus vt det petita [Petite ꝛ dabit vobis] Petit aūt donū per quod vita bona inchoat. Et hoc eſt: gratia ꝑueniēs hominē. et ideo petitio eſt ante q̄ſitionē. quia nec querere q̄ſq̄ poteſt niſi prius accepta gratia que dat vires ad q̄rendū. Petit igit donū gratie ꝛ virtutū ad merendum [Et dabitur vobis] illud. Et adijcit bonum eternitatis ad beate viuendū ꝛ feliciter regnādū. Matth.vj. Primū querite regnum dei ꝛ iuſticiam eius. et hec oia adijcient vobis. Attendendum aūt Qualiter ſit petēdū donū vtutis. et Quid petendū. et Pro quo. Petēdū eñ eſt: Pie. hoc eſt: ꝙ ipſe petēs pietate fidei ꝑ dilectionē opantis ſit informatus. Et hec fides debet mouere ad petendū. Jaco.j. Poſtulet in fide nihil heſitās. Qui eñ heſitauerit ſimilis eſt ſpume maris que a vento mouetur ꝛ circūfert. Nō g̃ eſtimet hō ille ꝙ aliqd accepturus ſit a deo. Joan.xvj. Siqd petieritis patrē in noie meo. hoc eſt: in pietate ꝛ fide nois mei: dabit vobis. Jaco.iiij. Petitis ꝛ nō accipitis: eoꝙ male petatis. vt in cōcupiſcentijs veſtris inſumatis. Eſt aūt petendū donū vtutis: ad meritū. qꝛ hoc ē ad ſalutē. Joan.xvj. Uſq; mō non petiſtis quicq̄ in nomie meo petite vt gaudiū veſtrū ſit plenum. Nullus eñ bonū: pfectum habet gaudium niſi virtus meritoria. Que ſicut dc Ambro. ſincera ꝛ ſancta delectatōe ſuos delectat poſſeſſores. Ps. xxvj. Unam petij a dño: hanc reqrā vt inhabitē in domo dñi oibus dieb⁹ vite mee. Hoc aūt nō fit: niſi ꝑ meritū virtutis. Hoc cōſiderans Heliſe⁹.iiij Reg.ij. cum diceret ſibi ab Helia ꝙ peteret ab eo qd vellet: anteq̄ tolleret ab eo: dixit Oro vt ſpirit⁹ tuus duplex fiat in me. Spūs eñ meriti duplex eſt: dū per vtutē opatur ad meritū: et ꝑ eandē virtutem opat ad veniā delictoꝝ ꝛ ſatiſfactōez. Hoc igit eſt petendū. Pro ſe aūt eſt petendū. quia nō ſemꝑ ꝓ alio exaudit petens. Sicut patet.j. Reg. xv. Ubi Samuel nō eſt exauditus pro Saul petens. Sed qui Pie ad ſalutē petit pro ſe ipo: ſemꝑ accipit qd petit. Pſal.xvij. Exaudiuit de teplo ſancto ſuo vocem meā: et clamor meus introiuit i aures eius. ij. Coꝛ.xij. cū Paulus peteret a ſe remoueri ſtimulū: nō eſt exauditus. quia amotio ſtimuli non fuit ad ſalutem: ſed poti⁹ exercitio (al's exercitium) ſtimuli opabat ad virtutem meriti. Aliqñ tamen aliquis exaudit pro alio petens. Sic Stephanus pro Paulo. Sed hoc non fit ſemper: vt prius dictum eſt. Pro ſe aūt ſemꝑ exaudiunt ſancti. Hebre.v. Jn omnib⁹ exauditus eſt pro ſua reuerentia. Joan.xj. Ego ſciebam quia tu ſemꝑ me audis. Hec eñ nō tm̄ de chriſto vera ſunt ſm ſe: ſed etiam vera ſunt de mēbris. Addūt etiam q̄dam ꝙ Perſeueranter petat qui petit. Luc.xj. Si pſeuerauerit pulſans dico vobis etſi non dabit ei ſurgens: eoꝙ amicus eius ſit: ꝓpter improbitatē tamē illius ſurget et dabit ei quotquot habet neceſſarios. Sic ergo petite donū virtutis [Et dabitur vobis] quia Liberalis pater hñ ſibi reputat fieri ſi inueniat locum dandi ꝛ oportunitatem. Et hoc habet ſi aliqs ad ipm manus ad accipiendū petens extendat. Pſal.cxliiij. Magnificentiā glorie ſanctitatis tue loquent: et mirabilia tua narrabūt. Magnificentia aūt vt dicit Phs eſt Magnoꝝ ꝛ i magnis liberalitas. Exo.xv. Date magnificentiā deo noſtro. Hic eñ dat omnibus: ꝛ abūde iuxta magnificentiam principalem. Heſter.ij. Exo.xv. Magnificus in ſanctitate. hoc eſt: in donis ad ſanctitatem ptinentib⁹. Sic ergo a magnifico principe deo magnifice dabitur vobis. Eph. iiij. Dedit dona hominib⁹. Rhoma.x. Diues in oēs qui inuocant illum. Jdeo dr.j. Corinth.ij. Jn oibus diuites facti eſtis in illo: in omni verbo: et in oi ſcientia: ita vt nihil deſit vobis in vlla grā [Querite et inuenietis] lumē veritatis. Non eñ q̄ritur dicit Auguſtin⁹ niſi qd iam ſm aliquid noſcatur quia aliter inuentum non cognoſceret. Eſt eñ pncipium veritatis in nobis concreatū: vt dicit Damaſce. ad cuius lumen: cognoſcit inuēta in concluſionib⁹ veritas. Sic eñ dicit Phs ꝙ Ois ſcientia intellectiua ex ꝑexiſtenti fit cognitiōe. Nemo eñ querit hoc quod ſi inueniat: neſciat ſe inueniſſe. quia ſic ſemꝑ quereret poſt inuentionē: ſicut anteq̄ inueniat. Sic ergo ꝛ hac de cauſa lumē q̄ritur veritatis: cui⁹ pncipia ſunt in nobis. Et attende ordinem. quia Per donum virtutis: quod petitur datur virtus querendi: et tunc imperatur vt queramus. Pſal.ciiij. Querite dñm ꝛ ꝯfirmamini: querite faciem eius ſemꝑ. hoc eſt: pſentiam veritatis eius. Querite aūt Diligēter ꝛ Sapienter: et Cum humili intellectu: et Cum pietate. Diligēter: ſicut docet dñs Luc.xv. Accendit lucernam et euertit domū: et querit diligenter donec inueniat. Accendere lucernā eſt deuotione ꝛ confeſſione cor purificare: et flamma ſcientie ſcripturaꝝ illuminare. Euertere domū eſt euoluere Sacramēta eccleſie triumphantis et militantis: et conſiderare effectus diuinos in rebus mundi huius: et in his inueſtigare veritatē. Querere diligenter eſt meditatione ꝛ contēplatione per rationē continue in admiratione eſſe ſuſpenſum donec inueniat. Querere eſt vſq; ad illuminationē veritatis pſeuerare: et tunc de inuenta veritate pmaximū gaudium concipere. Pſal.cxviij. Reuela oculos meos ꝛ conſiderabo mirabilia de lege tua. Sapienter querere: eſt deum Ubi eſt q̄rere: et Quando poteſt inueniri. Job.xxviij. Non inuenitur in terra ſuauiter viuentium. Oportet ergo ſtudere difficilibus: circa que eſt omnis diſciplina ꝛ virtus. Hebre.xij. Ois diſciplina in pſenti nō eſt gaudij. ſed meroris. Adhuc.j. Coꝛ.ij. Loquimur dei ſapientiam in myſterio abſconditam quam nemo pncipū huius ſeculi C 2

li cognouit. Ergo inter potētes ſeculi ⁊ pħos mūdi nō inuenit̄. Job. xxviij. Trahit̄ ſapiā de occultis hūilib; abſcōdit̄ a ſecularib;. Math. xj. Abſcondiſti hec a ſapientib; ⁊ prudentibus ⁊ reuelaſti ea paruulis. ita pater qm̄ ſic placitū fuit añ te. j. Corinth. ij. Loq̄mur dei ſapiam in myſterio abſcōditā. hoc eſt: in occultis diuinis ſuſurrijs ⁊ deuota contēplatiōe in ſecreto acceptū. Job. iiij. Ad me dictū eſt verbū abſconditū: et q̄ſi furtiue ſuſcepit auris mea venas ſuſurrij eius. Cū hūilitate aūt intellectus q̄rendū eſt: vt in captiuitatē fidei intellect⁹ redigat̄. ij. Cor. x. In captiuitatē redigētes omnē intellectū extollentē ſe aduerſus ſciā chriſti. Pſ. cxviij. Intellectū dat paruulis. Prouer. j. Ut det paruulis aſtutia: adoleſcēti aūt ſcia ⁊ intellectus. Ptolome⁹ pħus. Qui inter ſapientes eſt humilior: int̄ ſapientes eſt ſapientior. Sicut ꝓfundiores lachrymę plures capiūt aq̄s. Sic hūil̄ Salomon accepit ſapiam. Sap. ix. Da mihi ſediū tuaꝝ aſſiſtricē ſapiam ⁊ noli me reprobare a pueris tuis: q̄niā ſeruus tu⁹ ſum ego ⁊ filius ancille tue. Querendū eſt etiam pie cum deuotiōe que totū cor affluere faciat ad veritatis admirationē. Eſa. lx. Uidebis ⁊ afflues ⁊ mirabit̄ ⁊ dilatabit̄ cor tuū. Sicut dr̄ Dañ. x. In viſione tua ſolute ſunt cōpages mee: et nihil in me remanſit viriū. Hoc ſignificatū eſt Exod. iij. vbi dicit Moyſes Uadam ⁊ videbo viſionē hanc magnā. Nō eñ magna viſio videt̄ niſi per pietatem ⁊ deuotionē ad eam accedat̄. Sic ergo querēda eſt veritas ⁊ ꝑſentia diuina: diligēter: ſapienter: humiliter: et pie. Et hoc eſt ꝙ dr̄ [querite et inuenietis] hoc eſt: inter⁹ venietis q̄ foris fuiſtis. Cant. iij. Cū ꝑtranſiſſem eos inueni quem diligit aīa mea. Hoc eſt: ꝑtranſiſſem vigiles q̄ cuſtodiūt ciuitatē. Uigiles aūt dicunt̄ angeli ꝓpter ſuam inſomnē naturā: vt dr̄ Chryſ. Inter q̄s cōuerſandū. et Cū quib; cōfabulandū eſt. et A quib; querēda eſt veritas diuina: que tamē vltra eos iuenit̄ in ſe ipſa: q̄muis in eis reſplēdeat ꝑ multa decoris ⁊ glorie argumenta. Baruch. iij. Deus noſter adinuenit oēm viam diſcipline: et tradidit illam Jacob puero ſuo: et iſrael dilecto ſuo. Uia diſcipline dicit̄ veritas diuina quā inuenit deus q̄n nos inuenire facit. Tradit aūt eam inueniendam Jacob luctanti in orōne cū ſapia. Et iſrael rectiſſimo: in mandatis dei tradit ꝑcipiendā. Qm̄ ſicut dr̄ Sap. j. In maliuolā aīam nō intrabit ſapiētia: neq; habitabit in corpe ſubdito peccatis. Sic autem
D.2 inuenta veritate: et data virtute [pulſate ⁊ aperietur vobis] Pulſat eñ qui iam ꝑuenit. Pulſat aūt ad oſtium beatitudinis ⁊ ꝑfectionis. De q̄ dicit̄ Joan. x. Ego ſum oſtium: per me ſiquis introierit ſaluabit̄ ⁊ paſcua inueniet. Hec autē beatitudo perfectionis: non eſt eñ patrie ad quā pulſans continue dicit illud Phil. j. Cupio diſſolui ⁊ eſſe cum chriſto. ſed etiam eſt beatitudo ꝑfectionis vie vt homo iam virtute ꝓficiens ⁊ veritate intus reſplendens: totus diuinus in deo delectatus inueniatur. Pſ. xxxvj. Delectare in domino: et dabit tibi petitiōes cordis tui. Ita ꝙ iam deſipiat quicq̄d deus nō eſt. Hic eñ iam ad ſecreta dei pulſat: alibi ꝑmanere non valens: d. cum Pſ. xv. Dixi dño deus meus es tu: quoniā mihi bene non eſt ſine te Sic eñ habet litera hebraica: in loco vbi nos habemus: qm̄ bonoꝝ meorum non eges. Ad hoc ergo oſtium inſtanter manu boni operis ⁊ clamore orationis ⁊ deuotionis pulſandum eſt [et aperietur vobis] Aperit̄ aūt cum introitus panditur ad diuinas pulcritudines ⁊ delectationes. Pſal. xcix. Introite in cōſpectu eius in exultatiōe: introite portas eius in confeſſiōe: atria eius in hymnis confitemini illi. Hymnizantes eñ ingrediuntur qui diuinas in ſe ſentiunt delectatiōes. Hi ſunt q̄ claues accipiūt habitatiōis diuine et intrant cum voluerint. Eſa. xxij. Dabo clauem domus Dauid qui aſpectu deſiderabilis īterꝑtatur: ſuper humerum eius: ⁊ aperiet: nō erit qui claudat: ⁊ claudet et nō erit qui aperiat. Hi ſunt illi felices de q̄bus dicitur in Pſal. xlj. Ingrediar in locum tabernaculi: admirabilis vſq; ad domū dei. Propter hec tria dicit chriſtus Ego ſum via: veritas: ⁊ vita Joan. xiiij. Uia eñ eſt ꝓficientibus in merito virtutis. Ueritas aūt ſplendentibus in ſcientia Ueritatis. Uita aūt ꝑuenientibus ad delectationē diuine dulcedinis. Sic ſm Auguſtinū Petit̄ fide operante per dilectionē que eſt forma omnis meritorie virtutis: Queritur ſpe ſemꝑ illuminantis veritatis: Pulſat̄ charitate ꝑfecte beatitudinis. Sz de his ſuper Math. dictū eſt. Dat aūt fiduciam impetrandi cum ſubiungit [Omnis eñ qui petit accipit] Tante eñ magnificentie congruit vt omnis qui petit accipiat: et nullus a tanta magnificētia repellatur. j. Machab. ij. Cogitate per generatione quia omnes qui ſperant in eum: non infirmantur. Pſal. cxliiij. Oculi omnium in te ſperant domine: et tu das illis. Joel. ij. Omnis q̄cunq; inuocauerit nomē dñi ſaluus erit [et qui querit inuenit] quia lumen veritatis ſeipſum oſtēdit. Sol eñ dum queritur: ſtatim luce ꝓpria manifeſtatus inuenit̄. Sap. j. Inuenit̄ ab his qui q̄runt illum. Apparet aūt his qui fidem habēt in illum. Et quid dicam de querentib;: quia etiam non querentibus ſe vltro ingerit ſe veritas. Eſa. lxv. Inuentus ſum a non querentibus me: palam apparui his qui me non interrogabant. Et ideo ſicut dicit Apl̄us Rhoma. j. nullus eſt excuſabilis quia quod notum eſt dei: manifeſtum eſt in illis. Deus eñ illis manifeſtauit. Sicut iam eñ ſuperius dictuz eſt Nihil querit̄ niſi id qḋ ſm aliquid ſui iam intus manifeſtum habet̄ Et ideo culpabiles ſunt qui non querunt: et per naturam ſuā ꝓpriam quam negligunt cōdemnabunt̄. quia Omnes homines dei veritatem natura ſcire deſiderāt. Et ideo Qui diſſimulat nature lumē vt ſequat̄ illud querens deum: iuſte ꝯdemnat̄. Pſal. iiij. Signatum eſt ſuꝑ nos lumen vultus tui dñe: dediſti letitiam in corde meo. Act. xvij. Diffiniens ſtatuta tēpora ⁊ terminos habitatiōis hoim: querere deū ſi forte attractent eum: aut inueniant: q̄muis nō lōge ſit ab vnoquoq; noſtrum. In ipſo eñ viuim⁹: mouemur: ⁊ ſumus. Uiuimus per gratiam virtutis. Mouemur per inquiſitionē veritatis. Sumus per adeptionem ⁊ introitū beatitudinis [et pulſanti aperietur] Tantum eñ deſiderium

habet vt intremus ad beatitudinem ipſius: ꝙ nō ſicut homo amicus q̄rit dilationē: ſed ſtatim ruptis repagulis ⁊ diſſilientibꝫ valuis: apit nobis: dicens illud Gen̄.xxiiij. Ingredere benedicte dn̄i: cur foris ſtas. Sic em̄ ad ingrediendum inuitat Eſa.xxvj. Apite portas: ingrediat̄ gens iuſta: cuſtodiens ꝟitatem Nec ſuſtinet q̄n ruptis repagulis: volentē intrare ⁊ pulſantē introducat. Ps̄.cvj Contriuit portas ereas ⁊ vectes ferreos cōtriuit: ſuſcepit eos de via iniq̄tatis ſue. Nihil em̄ diuidit inter nos ⁊ deū niſi iniq̄tas. Eſa.lix. Iniq̄tates veſtre diuiſerūt inter vos ⁊ deū veſtrū. Sic ḡ pulſanti ad ianuam beatitudinis ⁊ miſericordie libenter aperietur.

Quis aūt ex vobis patrem petit panem: nunquid lapidem dabit illi? Aut piſcem: nunquid pro piſce ſerpentem dabit illi? Aut ſi petierit ouum: nunquid porriget illi ſcorpionē? Si ergo vos cum ſitis mali noſtis bona data dare filijs veſtris: quāto magis pater veſter celeſtis de celo dabit ſpiritū bonum petentibus ſe.

E 2 Hic determinat Utilitatē boni patris celeſtis cū fiducia impetrandi qđ petit̄. Et in hac parte facit Duo. Quoꝝ Primū eſt Q̄ p̄mittit ſimilitudinē Scđo aūt Ex ꝓpoſita ſimilitudie boni: arguit vtilitatem ⁊ patris ad nos benignitatē. In Prio horū Tria facit: ſm Tria petita q̄ a patre carnali petunt̄. Petit̄ em̄ Aliq̄n qđ neceſſarium eſt cōiter ad vite ſuſtentamentū. Petit̄ etiam aliq̄n qđ eſt delectationis dulcoramentū. Petit̄ itē aliq̄n qđ promittit vtilitatꝫ future fructū. Et in his tribꝫ omne genus petibilium intelligit̄. De Primo igit̄ Duo dt. Petiti neceſſitatē a patre naturali. Et arguit ex impoſſibili dati nociui collationē. In Primo dic̄ Tria. Diſpoſitionē petētis. Affectū eius a quo petit̄. et Petiti neceſſitatē. Dicit ḡ [Quis ex vobis] qui patris affectū non demeruiſtis: ſed mādata patris cuſtodiſtis vt boni diſcipuli ⁊ obedientes filij. Lu.xv. Ecce tot annis ſeruiui tibi ⁊ nunq̄ȝ mandatū tuum p̄terij. Nō em̄ eſtis filij cōtumaces q̄ lapidandi ſūt Deut̄.xxv. Sed ex vobis nullus eſt talis q̄ eſtꝫ dilectiſſimi filij: q̄s pater ſp audit. Eph.v. Eſtote imitatores dei: ſicut filij chariſſimi [Quis ergo ex vobis] qui patrē ſic vobis obligaſtis [patrē] qui tantum ad vos habet affectum. Hiere.xxxj. Si filiꝰ honorabilis mihi effraim: ſi puer delicatus. quia ex q̄ ſum locutus de eo adhuc recordabor eius. Eſa.xlix. Si poteſt obliuiſci mulier infantem ſuum: vt non miſereat̄ filio vteri eius. Etſi illa oblita fuerit: ego tamen nō obliuiſcar tui [petierit panem] hoc eſt: cordis confirmationē: que fit per ꝟtutem. et p̄cipue ꝑ charitatem: que eſt forma ⁊ mater ⁊ ꝟtus virtutum. quia Sicut cetera fercula ſine pane ſic cetere virtutes nihil nutrimenti et confirmationis habent ſine charitate. Ps̄.ciij. Panis cor hominis confirmat. Hic eſt panis ſup̄moꝝ ſeraphin qui ab incendio amoris denoiant̄. Hoc calore calidi panes in conſpectu domini ꝓponunt̄ ꝑ ſingula ſabbata. h̄ ē cordis q̄etes ⁊ delectationes .j. Reg.xxj. Ut ponerent̄ panes calidi in conſpectu dn̄i. hoc eſt: panis ſanctus: vt ibidē dicit̄ Nō habeo panes laicos niſi em̄ panem ſanctū [Nunq̄d lapidē] Arguit Ab impoſſibili apud affectū paternū. Lapis autē ſignificat cordis duriciā ad charitatꝫ ⁊ virtutꝫ donum. Dicit ḡ [Nunq̄d] pater ſapiens et bonus [lapidem] hoc eſt: cordis duriciā [dabit illi] Q.d. Non eſt poſſibile. Quinpotius pater piꝰ dicat lapidi. hoc eſt: cordi duro: vt panis fiat Mat.iiij. Ezech.xxxvj. Auferā a vobis cor lapideū ⁊ dabo vobis cor carneum. Sap.xvj. Paratū panem de celo p̄ſtitiſti illis ſine labore: habentē in ſe omne delectamentū: et oēm (al's ois) ſaporis ſuauitatꝫ Subſtantiā em̄ tuā ⁊ dulcedinē tuā quā in filios habes oſ̄debas [Aut piſcem] Secundū petitum eſt Qđ eſt neceſſitatis p̄ntis dulcoramentū. quia aliter preſens neceſſitas eſſet importabilis.

Et attende Q̄ Boni filij: non petunt libidis fomentū: ſed potius caſtum p̄ſentis neceſſitatꝫ dulcoramentū. quia Piſces: et dulces ſunt: ⁊ frigidū et caſtū faciunt humoris nutrimētū. Et huiꝰ ſignuȝ eſt ꝙ dominꝰ cū ſuis piſces ſepe in vſum nutrimēti legitur habuiſſe. Piſcꝫ aūt qui in aquis nutrit̄: fidem formatā ⁊ opantem ꝑ dilectioneȝ ſignificat: que a patre petit̄ inq̄ſitione veritatis q̄ eſt ſm pietatē. Tit̄.j. in ſignificatiōe (al's agnitione) veritatis que ſm pietateȝ eſt. Hec eſt (al's em̄) Ueritas lympida nutrit fideȝ: ſicut aqua lympida bonum piſcem. Lu.xxiiij. Obtulerūt dn̄o ptem piſcis aſſi et fauū mellis. hoc eſt: dulcedinē ſpiritus. Ezech. xlvij. Erant piſces multi (al's multi) ſatis. Joan.xxj. Afferte de piſcibus quos prendidiſtis nunc [nunquid] Arguit ab impoſſibili [pro piſce] cādula [ſerpentem dabit illi?] hoc eſt: infidelitatem: quam ſerpens primo homini inſpirauit. Q.d. Non faciet. ij. Corinth.xj. Timeo autē ne ſicut ſerpens ſeduxit Euam aſtutia ſua: ita corrumpantur ſenſus veſtri et excidant a ſimplicitate: que eſt in chriſto Jeſu. Fides em̄ ſimplex eſt quia rationi aſtutiaꝝ naturalıū vel ſecularium ſcientiarū non innitit̄: et eſt vera Que ſuper autoritatē diuinam ⁊ non ſuper humanā opinionē fundat̄. Eſa.liiij. Fū dabo te in ſapphyris Qui ſunt omnes celeſtis coloris. et ſignificant diuinas reuelationes ⁊ autoritates [Aut ſi petierit] aliquis ex vobis bonis filijs [ouum] in quo eſt ſpes pulli volatilis Et ꝑ conſequens ſig̃t ſpem eterne beatitudinis ad quā eſt pulſandū: ſicut in antehabitis diximus. Hoc eſt ouum columbe In qua apparet ſpūſſanctus Qui (al's Que) nidificat in foraminibus petre. h̄ eſt: in vulneribus chriſti. et ī cauerna macerie. hoc eſt: in latere Jeſu chriſti. et ibi ponit oua ſua. Ps̄.lxxxiij. Paſſer inuenit ſibi domū ⁊ turtur nidum vbi reponat pullos ſuos: altaria tua domine virtutum [Nunq̄d porriget illi] pro ouo tante ſpei [ſcorpionem] ſine pungitiuam per beatitu

dinis deſꝑationē. Q.d. Nō faciet. Deut.viij. Du⸗
ctor tuus fuit in ſolitudie horribili in qua erat ſer⸗
pens flatu adurens ⁊ ſcorpio ⁊ dipſas. Serpens
flatu adurens in cōcupiſcētie tentatiōe. Scorpio
in future btitudinis finali deſpatione. Dipſas: in
mūdanaꝝ rerū iſatiabili cupiditate. quia Dipſas:
ſitula alio noie vocat: q2 quē ꝑcutit: ſitire nō deſi⸗
nit [Si ergo vos cum ſitis mali] Hic Ar⸗
guit a Minori ex ꝓpoſita ſimilitudine. Premittē⸗
do ḡ in argumentatiōe dr [[Si ergo vos] boni
filij [cum ſitis] tamē [mali] hoc eſt: malicie hu
ius vite ⁊ corrupte nature ꝑmixti: et ideo ad malū
inclinati ⁊ ꝑ peccatum mali. Pš. xiij. Oēs declina
uerūt ſimul inutiles facti ſunt: non eſt intelligēs
aut requirens deum. Rho.iij. Non eſt iuſtus qſq̄.
j. Jo.j. Si dixerimus quia peccatū non habemꝰ:
nosipos ſeducimus ⁊ veritas in nobis nō eſt [no
ſtris] ex aliq̄ rōnis ſcintilla ⁊ naturali pietate [bo
na] hoc eſt: valia tpaliter (al's tpalia) [data da⸗
re filijs veſtris] hoc eſt amicē in filiali dilectōe
dilectis. Heb.xij. Patres quidē carnis nr̄e habui
mus eruditores ⁊ reuerebamur eos. Et poſt pau
ca. Et illi q̄dez in tpe paucoꝝ dierū erudierūt nos
ſm ſuam voluntatem. Et hoc q̄dem minꝰ videtur
[quanto magis] ergo [pater celeſtis] ex af⸗
fectu paterno diligens. Matth. vj. Pater noſter.
Matth.xij. Unꝰ eſt pater noſter qui in celis eſt.
[de celo] qui naturaliter bonus eſt: nihil habēs
terrene admixtū malicie. Mar.x. Nemo bonꝰ ni⸗
ſi ſolus deus. Pš. cxviij. Bonꝰ es tu ⁊ in bonitate
tua doce me iuſtificatiōes tuas. Joan.viij. Unū
patrē habemꝰ deū [dabit] naturali pietate ⁊ libe⸗
ralitate quam in filios habet [ſpūm bonum]
oīs boni auctorē ⁊ inſpiratorem. Pš. cxlij. Spiri
tus tuus bonus deducet me in terram rectā. Pš.
l. Spūm rectū inoua in viſceribus meis. Nee.ix.
Spūm tuū bonū dediſti eis q̄ doceret eos. Sap.
xij. O q̄ bonus ⁊ ſuauis eſt dn̄e ſpūs tuus in nob
[petentibus ſe] illo modo petitionis qui dictꝰ
eſt: dūmō petant in ſpū adoptiōis. Rhoma. viij.
Quia eſtis filij dei: miſit deus ſpūm filij ſui: in cor
da veſtra clamantē abba pater. Spūs enī mouet
ad petendū clamādo abba pater. Spūs docet po
ſtulare. Jn ſpū petendū eſt. et Spūs datur petē⸗
tibus. Et de Primo hoꝝ iam dictum eſt. De Se⸗
cundo aūt dr Rho. viij. Quid oremus ſm q̄ opor
tet: neſcimꝰ. Jpē aūt ſpūs poſtulat ꝓ nobis gemi⸗
tibꝫ inenarrabilibꝫ. hoc eſt: docet poſtulare. De Ter
tio dicit Dan. iij. Jn ſpū humilitatis ⁊ in aīo cō⸗
trito ſuſcipiamur ſicut in milibus agnorū pingui⸗
um. De Quarto Act.j. Accipietis ṽtutē ſpūſſancti
ſuꝑuenientis in vos. Joan.xx. Accipite ſpūm ſan
ctū: quoꝝ remiſeritis peccata remittuntur eis. Hoc ḡ
eſt donū patris qui in celo eſt. Qui Per ſpūm vi⸗
uificat filios: et Jn ſpiritu diliget eos: et De ſpiri⸗
tu remunerat ⁊ ditat eoſdem. De Primo horum
Joan. vj. Spūs eſt qui viuificat. De Scdo Pro⸗
uer.j. En ꝓferō ſpm̄ meum vobis. De Tertio Eze.
xxxvj. Dabo vobis ſpūm nouum. Sic ergo eſt pe
f 2 tendum ⁊ orandū apud patrē de celo. Multa au
tem de his dicta ſunt Mat. vj. q̄ ſi fuerint cōiun⸗
cta his q̄ h dicta ſunt: magis ſufficiunt.

e **Et erat eijciens demonium: ⁊ illud erat mutum**

Expoſita parte de Oratiōe Jn qua Uirtus impe⸗
trat operationis Diſcipuloꝝ: Tangit h de ipſa Uir
tute operante in diſcipulis: regnum celoꝝ p̄dicanti⸗
bus. Diuidit aūt in ptes Duas. Jn quarū Pri⸗
ma hanc Uirtutem demonſtrat per Rationes et
Effectū ꝓprium. Jn Secunda aūt oſtendit q̄ hec
Uirtꝰ nō eſt in exteriori obſeruantia legaliū Sed
in interiori ſpūs ſanctificatiōe. Prima harū diui⸗
dit in Duas partes Jn quaꝝ Prima vt dictū eſt
demonſtrat Uirtutē. Jn Scda oſtendit Qualit
demonſtrata Uirtus ad mūdi vtilitatem eſt ꝓpa
landa ꝑ ſimilitudinē lucerne: que in abſcōdito nō
ponit. Prior aūt haꝝ adhuc diuidit in Duas Jn
quaꝝ Prima per Effectū ⁊ Rationem ꝓbat hanc
Uirtutē. Jn Scda aūt oſtendit q̄ntitatē reatꝰ eo⸗
rum qui huic Uirtuti cōtradicunt: per hoc q̄ imū
dus ſpūs cum ſeptez nequioribus ad illos reuer⸗
tit. Prior aūt iſtaꝝ in Tres pticulas ſubdiuidit
Jn quaꝝ Prima hanc Uirtutem oſtendit ꝑ effe⸗
ctum. Jn Scda Maliciā exaggerat cōtradicen⸗
tiū ⁊ deuotionē fideliū. Jn Tertia vo per Ratiō⸗
nes multas de mendacio cōuincit cōtradicentes:
⁊ veritatem oſtendit Uirtutis. Jn Prima harum
Quattuor dicunt. Uirtutis emanatio. Modus
operationis. Defectus ⁊ malicia virtutis contrarie.
et Effectus virtutis. Primū hoꝝ intelligit in ver⸗
bi ſuppoſito cum dicit [Et erat] Subintelligit
enī Jeſus chrs. De quo dicit .j. Coꝝ.j. Chriſtum
dei ṽtutē ⁊ ſapiam. Dicit aūt Matth. xij. q̄ obla⸗
tus eſt ei. Et in hoc notat fides ⁊ deuotio offeren⸗
tium que expoſtulant ⁊ impetrant miraculū. Per
iſta enī ṽtus altiſſimi obūbrat fidelibꝫ ſic obum⸗
brauit beate virgini. Lu.j. Quantacū q3 virtꝰ eīn
ſit in ſaluatore: non operabitur in nobis: niſi cōiū⸗
gatur nobis ꝑ fidez ⁊ deuotionē. Sicut medicina
in pyxide Que nō operatur niſi ſuſcipiat: in corpus
et naturam egrotantis nihil penitus operatur [eij⸗
ciens] Ecce Modus operationis. quia Non per
dauces exorciſmoꝝ vel ſupplicationū. Sed in po⸗
teſtate eiecit. Deut. xxxiij. Eijciet a facie tua inimi⸗
cū tuum: dicetq3 ꝯterere. Lu. iiij. Quod eſt hoc ver
bum quia in poteſtate ⁊ virtute impat demonibꝫ
et exeunt [demoniū] Ecce Contrarie ṽtutis ma
licia cōtra quam operatur virtus diuina. Demoniū
enī ſufficiens iniq̄tas interp̄tat. Demoniū aūt q̄3⸗
uis ſingulariter h ponat: tn̄ in nocumento mali⸗
cie multiplex fuit. Sic Lu. viij. de Maria magda
lena ſeptē demonia exiuiſſe ꝑhibent [et illō erat
mutum] Hic tangitur Effectus malicie demo⸗
nis. Dī aūt Matth. xij. q̄ erat cecus ⁊ mutꝰ. nec
poterat eſſe mutus niſi eſſet ⁊ ſurdus. Et ſic q̄tu
or ad minus intulit nocumenta. Interius enī pſi⸗
dens: ordinē ⁊ regimē Ratiōis impediuit. Extra
in Senſibꝫ: abſtulit lumē viſus: ⁊ auditū aurib.
Et in virtute Motiua impedimentū faciēs: lin⸗
guam imobilē reddidit ad interp̄tationē ſermōis.
Et pro tāta q̄ntitate multiplicis malicie exclamat
Eſa. xxxviij. Quaſi leo ſic ꝯtriuit omnia oſſa mea
Abac.j. Semꝑ interficere gētes nō parcet. Eſa.x.

Ad conterendū erit cor eius ⁊ ad internetionē gē-
tiū nō paucaꝝ. Quia eñ ſemꝑ graſſaᷣ in malicia:
ideo nō ſufficiat ei ꝙ vnū inferat nocumētū: ſed in-
fert multa: impetrata licentia nocēdi a dño. Sic
patet Job.j.⁊.ij. Et hoc facit ad cōmendationē mi
raculi. Et ideo de hoc miraculo ꝑ̄pue fuerūt edi-
ficati fideles deuoti Et ſcandalizati indeuoti ⁊ in-
fideles. Impedimentū aūt Rōnis Spūalit̄ eſt
in excogitatione inordinata de pctō in peccatum.j.
Reg.xvj. Spūs dñi receſſit a Saul: et excogitauit
eū ſpūs nequā a dño. Cecitas autē eſt obtenebra-
tio luminis veritatꝭ: ꝗuis ſiniſtro oculo lumē temu
lentū (al's cenulentū) videaᷣ mundi vanitatꝭ ⁊ cu-
piditatis.j. Reg.xj. Jn hoc vobiſcum feriā fedus
vt eruā oim veſtrū oculos dextros. De Surdita-
te ab auditu interiori ꝟbi dei ⁊ cecitate ſimul dicit
Eſa.vj. Excecca cor populi huiꝰ: et aures eiꝰ aggra
ua: et oculos eius claude: ne forte videāt oculis ⁊
auribus ſuis audiāt: et corde intelligant: et cōuer-
tanᷣ et ſanem eos. De Mutitate (que eſt taciturni
nitas a laude dei) Pš.xxxvij. Ego aūt tanꝙ̄ ſur-
dus nō audiebā: et ſicut mutus non aperiens os ſu
um. Mar.vij. Adducūt ei ſurdū ⁊ mutū: ⁊ depre
cabanᷣ eū vt illi manuz imponat. Ecce tot demon
intulit nocumenta. Jn Rōne qdem: ne veritatē ꝑ-
ciperet. Jn viſu: ne lumen claritatꝭ dei in miracul'
videret. Jn auditu: ne ex auditu ꝟbi ad fidem ve-
niret. Jn Loq̄la: ne de ſalute ab aliquo inquirere
poſſet. De Olfatu aūt ⁊ Guſtu ⁊ Tactu nō cura-
uit. quia illi ſunt ſenſus nutrimēti ꝑ q̄s homo ma
gis ad cōcupiſcentias carnis inclinaᷣ ꝙ̄ iuuet ad
veritatis cognitionem.

Et cū eieciſſet demoniū locutꝰ eſt mutꝰ: et ammirate ſūt turbe

B.2 Hic tangiᷣ diuine Virtutis effectꝰ. Tangiᷣ au
tē Jn Cauſa: ⁊ Jn Effectu. Jn Cauſa ꝑ eſſentiam
malicie. Dicit eñ Ariſto. ꝙ aliqd per pñtiam cau
ſa eſt alicuiꝰ: ⁊ ꝑ abſentiaz eſt cauſa oppoſiti. Sic
gubernator nauis cauſa eſt ſalutis nauis ꝑ pſen-
tiam. Et cauſa piditationis nauis per abſentiam
Jta demon per pſentiam cauſa eſt ꝑiculi: et ꝑ ab-
ſentiam cauſa eſt ſalutis. quia Non abeſt niſi per
gratiam ſaluatoris. Et hoc eſt qḋ dicit [Et cum
eieciſſet demoniū] hoc eſt: per gratiam ſuam
expuliſſet Sicut dr Geñ.xxj. Ejice ancillam: h̄ eſt
petulantiā. et filiū eius: hoc eſt diabolum. ⁊ opus
eius: peccatū. Nō eñ heres erit filiꝰ ancille diabo-
lus: cū filio meo Jſaac. hoc eſt: cum chřo. Jdē con
tineᷣ Gal.iiij. Hoc ꝓmiſit dñs Eſa.xxij. Expellā
te de ſtatiōe tua: et de miſterio tuo deponam te.j.
Joan.iij. Jn hoc apparuit filius dei vt diſſoluat ⁊
deſtruat opera diaboli [Locutus eſt mutus]
Matth.xij. Curauit eum: ita vt loq̄reᷣ ⁊ videret
Sicut eñ dicitᷣ Ezech.xxiij. Amatores noſtri: dia
boli: q̄ naſum pciderāt ⁊ oculos effoderant ⁊ au-
res pciderāt: expulſi per filiū dei verū amicū anime:
cū ꝑ pſentiā oia nobis mala fecerint: ꝑ abſentiam
ipſoꝝ filius dei oim nobis bonoꝝ cauſa ē effectꝰ.
Jdeo cecus videt lumen diuinum in veritate ſplē-
dente. Joan.ix. Cum eſſem cecus mō video. Sur
dus audit. et mutꝰ loquiᷣ. Audit qdem dei ꝟbum
Loquiᷣ aūt laudem dei ⁊ veritatis confeſſionem
Eſa.xxxv. Tunc aperientur oculi cecoꝝ ⁊ aures ſur
doꝝ patebunt Tunc ſaliet ſicut ceruus claudus:
et aperta erit lingua mutoꝝ. Mar.vij. Bñ oia fecit
et ſurdos fecit audire ⁊ mutos loqui [Et ammi
rate ſunt turbe] Ecce Deuono ſimplicium fide-
liū. Sicut eñ dicit Chřs. Ammiratio via ē ad fi-
dem. qr Dū videns miraculū ex dei potētia ſuſpē-
diᷣ: tūc inueſtigās ꝟtutē diuinā: ad fidem edifica
tur. Vñ Mar.vij. Bene oia fecit: ⁊ oīpotens eſt:
Subaudi. Et ſurdos fecit audire ⁊ mutos loqui.
Matth.xij Stupebant oēs turbe ⁊ dicebāt Nū-
qd iſte eſt filius Dauid Supple: in lege ꝓmiſſus.
Joan.vj. Jlli ḡ homines cū vidiſſent qḋ fecerat ſi-
gnum: dicebant qr hic eſt vere ꝓpheta qui venturꝰ
eſt in mundum.

Quidā aūt ex eis dixerunt: Jn beelzebub principe demoniorum eijcit demonium.

[Quidam aūt ex eis dixerūt] indeuoti ſcz et
excecati ꝑ inuidiam Sicut phariſei. Sap.ij. Hec
dixerunt ⁊ errauerunt. Excecauit eñ illos malicia
eoꝝ. Tāgit aūt h̄ Duo genera indeuotoꝝ: et idem
pari malicia conſentientiū. Quidā eñ factū calū-
mniari non valentes: cauſam facti calumniati ſūt
Sicut phariſei. Alij aūt in idem conſentiētes: ar-
guētēntū ⁊ ſignū celeſtꝭ ꝟtutis q̄ſiuerunt: q̄ſi iſta
virtus quā viderant celeſtis non eſſ;: ſed inferna-
lis: latenter q. vtentes teſtimonio. Eſa.vij. Pete ti
bi ſignum a dño deo tuo ſiue in ꝓfundū inferni:
ſiue in excelſum ſupra. De primis ḡ dicit [Jn
beelzebub principe demonioꝝ] Attende ꝙ
ſicut dicit glo. Ninus rex Niniue ⁊ cōditor: Belo
patri ſuo ſtatuam cōſecrauit: cuiqꝫ diuinos hono-
res iſtituit. Cuiꝰ ſimilitudinē Chaldei recipiētes:
bel dicebant. Jnde Paleſtini ſuſcipiētes: baal di-
cebant. Moabite appellabant beelphegor. Judei
aūt vaiꝰ dici cultores ꝓpter deriſionē gentiliū: be-
elzebub appellabant: q̄ſi vir muſcaꝝ: eo ꝙ in ſordi
bus cruoris ſacrificioꝝ ſuoꝝ mltitudo inſidebat
muſcaꝝ. Qḋ idolū quia pmū fuit: dicebant in ſe
habere pncipem demonum. Sap.xiiij. Acerbo lu
ctu dolens pater: cito ſibi rapti filij fecit imaginē.
Et illū qui quaſi homo mortuꝰ fuerat: nūc q̄ſi de-
um colere cepit: et cōſtituit inter ſuos ſacra ⁊ ſacri-
ficia. Deinde interueniente tpe ⁊ cōualeſcente iniq̄
cōſuetudine: hic error tanꝙ̄ lex cuſtoditꝰ eſt. Nūc
ḡ demonē: dicebāt in pñte hūc chřm. Sic Necro-
mantici in pñte demonū cogūt demones. Et Lu
cas qdez ponit affirmatiuā que minus dicit [Jn
beelzebub principe demonioꝝ] Joan.xiiij.
Venit eñ pnceps mundi huius ⁊ in me non ha-
bet qcꝙ̄ [eijcit demonia] Sic Necromantia.
Et hanc affirmatiuā dixerūt illi: q̄ erāt minꝰ mali.
Mat. aūt.xij. ponit negatiuā: q̄ nihil de diuia re-
linqt ꝟtute: Sic. Hic nō eijcit demonia niſi in be
elzebub pncipe demonioꝝ. Plꝰ aūt dr Mar.iij.
qm̄ in furorē ꝟſus eſt et beelzebub habet: et in prin
cipe demonioꝝ eijcit demonia. Et in hoc notatur
Triplex genꝰ malicie iſtoꝝ. Sed nō intellexerunt

illi ꝙ Necromātici eijciētes demonia nō cōpeſcūt ea: niſi ab exterioꝛibꝫ nocumentiſ: et nō ab interioꝛi malicia. Chꝛs aūt interiꝰ ꝑmo: et poſtea in exterioꝛibꝫ curauit. Jo. vij. Totū hoīem ſanū feci i ſabbato. Et ideo de blaſphemia cōuincunť. Sicꝫ patebit in ſequentibus

Et alij tentantes: ſignum de celo querebant ab eo

D 2 Secundū genus eſt Indeuotoꝝ. Qui fuerunt Scribe: ſibimetipſis in ſapientia ſua placētes. Dicit ꝙ [alij] ſic Scribe [tentātes] experimentū iſtiꝰ vtutiſ qrētes. Matth. xxij. Quid me tentatis hypocrite [ſignū de celo qrebant] Acſi dicerent. Que circa inferioꝛa opꝫaris: a vtute poſſūt eē inferioꝛi. Sed in celeſtibꝫ nō poteſt opꝫari virtꝰ inferioꝛ. Et ideo ſi de celo ſignū facis: cognoſcemus ꝙ nō in ꝑncipe demonioꝝ ſed vtute diuia faciſ qͦ faciſ. Sic eñ ꝑcipui inter ꝓphetas i ſe eſſe ꝓbabāt vtutes diuias. Sicꝫ Primꝰ Moyſes i columna ignis ⁊ nubis: ſignū de celo dedit. Exod. xiij. Samuel Scḋs mugire fecit tonitrua tpe meſſis. j. Re. vij. qͦ cōtra naturā ⁊ cōſuetudinē fuit terre illius Helias ignē de celo deſcēdere fecit ſuꝑ ſacrificia. iij. Reg. xviij. Helias etiā ignē deiecit de celo bis Qui cōbuſſit duos qnqgenarios ꝑncipes: cū qnqginta ſuis q̄ erant cū eo. iiij. Reg. j. Siliť aūt oratiōe ſacerdotū Jonatha intonāte (al's incboāte) ceteris aūt rñdētibꝫ: deſcēdit ignis ſuꝑ ſacrificia. ij. Mach. j. Ita igiť tentātes [ſignū de celo querebāt ab eo] tanꝗ nō: Et illa calūniari poſſent Dicentes ex varijs aeris paſſionibus ea accidiſſe Calūniatoꝛ eñ veritatiſ ñ cogitat q̄d dicat: dūmō contradicens veritati calumniā imponat. Joā. vj. Quod tu facis ſignū vt videamꝰ ⁊ credamꝰ tibi: Quid opꝫaris: Patres noſtri manducauerūt mānna in deſerto. Manna autem etiam de celo deſcendit.

Ipſe aūt vt vidit cogitationes eoꝝ: dixit eis

Hic incipit Calumniantiū cōfutatio et Virtutis diuie demōſtratio. Facit aūt Duo. Primo eñ euāgeliſta oſtendit chꝛo vtutem diuinā ineſſe: per quā eſt omniſciens. Deinde inducit Rōnes: Mēdaciū cōfutantes: et Veritatē demōſtrantes. Primū hoꝝ ibi [Ipſe aūt] Jeſus. Col. ij. In q̄ ſunt oēs theſauri ſapie ⁊ ſcientie dei abſcondita [Ipſe] ergo q̄ eſt in ſinu patris. Joā. j. Qui oia ſecreta patris ſcrutatus eſt ⁊ nouit. Lu. x. Matth. xj. Nemo nouit patrem niſi filiꝰ ipſe. Ergo vnigenitꝰ dei cui nihil ē abſconditū [vt vidit cogitatōes eoꝝ] quas ſolus nouit deꝰ. Hier. xvij. Prauū eſt coꝛ hominis ⁊ inſcrutabile quis cognoſcet illud: Nemo niſi ſolus deus. Ps̄. vij. Scrutās corda ⁊ renes deus. j. Reg. xvj. Homo videt q̄ patēt: deus aūt intueť coꝛ. j. Paral. xxviij. Omnia corda ſcrutatur dominus: ⁊ vniuerſas mentiū cogitationes intelligit. Ps̄. xciij. Dñs ſcit cogitatiōes hominū qm̄ vane ſunt. Eſa. j. Auferte malū cogitationum veſtrarum ab oculis meis [dixit eis] Ex hoc patet ꝙ in coꝛdibꝫ ſuis iſta dixerūt. Ps̄. lij. Dixit inſipiens in coꝛde ſuo: non eſt deus. Dixit autem ipſis reſpondendo

Omne regnū in ſeipſum diuiſū deſolabitur: et domus ſupꝛa domū cadet. Si aūt et ſathanas i ſeipſum diuiſus ē: quomō ſtabit regnum eius? quia dicitis in beelzebub me eijcere demonia. Si autē ego in beelzebub eijcio demonia: filij veſtri in quo eijciūt? Ideo ipī iudices veſtri erunt. Porro ſi in digito dei eijcio demonia: profecto ꝑuenit in vos regnum dei

Hic ponit Rōnes Mēdaciū ⁊ blaſphemiā cōfutātes: et Veritatē demōſtrātes. Ponit aūt Primo Rōnes deducētes ad ipoſſibile: eoꝝ ꝫ aduerſarios vitatiſ diſputat: ꝓcedēs ex falſ datiſ ab ipſis. In tali eñ diſputatōe rō ad ipoſſibile poꝛ eſt qꝫ rō vitatiſ oſtēſiua. Scḋo aūt ponit Rōnes oñſiuas. Diſputādo aūt ad Impoſſibile ꝓcedit ſuꝑ q̄dam diuiſiōe ſḿ expoſitionē gloſe: Sic. Aut eijcio demonia in beelzebub. Aut in demōſtratiōe diuini ſpūs ⁊ vtutiſ. Si q̄dē eijcio in beelzebub: ſequiť incōuenies. Ꝗꝛ regnū eiꝰ deſolabiť. et Ꝗꝛ filij vrī in eodem eijciunt demonia. Ergo nō eijcio in beelzebub. Igiť Altera ps diuiſiōis eſt vera Ꝗꝛ eijcio i demōſtratōe vtutiſ dei ⁊ ſpūſſcti. Et tūc ſequiť Ꝗꝛ. Nō regnū beelzebub qͦ deſtruo: ſed regnum dei qͦ cōſtruo [ꝑuenit in vos] Et hoc ē qͦ arguere intēdit. Duas aūt rōnes inducit: qbꝫ ad incōueniēs ꝑmā pͭē diuiſionis deducit. In Prima rōne vīr ꝓponit cām deſtructiōis oīs Regni. Et ē ꝓpō diuiſis. Scḋo Aſſumit Cauſam deſolatiōis Regni ſathane. Tertio Cōcluſionē ꝓpoſiti innuit: tēꝑerans cōcluſionē. In hoc ꝙ ꝑ modū interrogationis eam inducit et non ꝑ modū illatiōis Cum eñ aduerſarius obligatus ſit ex cōtextiōe ſyllogiſtica ꝑmiſſa. Ꝓponēs aūt vniuerſaliť in oīs Regni coꝛruptione dicit [Oē regnū in ſeipm̄] ſ̄ ē ꝯtra ſeipm̄ [diuiſū deſolabiť] Regnū eñ vt ſepius dixīmꝰ: eſt oꝛdinata ⁊ completa ptās ad vnū in eſſentialibus ⁊ ptīnīs: ⁊ opꝫatōibꝫ ꝑfecta. Cuius coꝛruptio: diuiſio eſt oꝛdinatoꝝ ad vnum: ꝙ cōtra ſe inuicē: et cōtra eum ad quē oꝛdinanť diuidunť. Coꝛruptione aūt facta in ptibꝫ oꝛdinatis ad vnum: neceſſe eſt ꝙ deſoleť totum. Vñ Eſa. iij. cū diceret Tumultuabiť puer cōtra ſenem: et ignobilis cōtra nobilē. In quo notať illiꝰ regni in ſeipſuꝫ diuiſio. Poſt pauca ſubiungiť Ruit hierl'm: ⁊ iudās cōcidit. qꝛ lingue ⁊ adinuentiōes eoꝝ ꝯ dñm. Finē etiā mōi ⁊ caſum declarās dñs ꝑ ſigꝫ ꝑcedentia Mat. xxiij. ⁊ Lu. xxj. dicit. Surget gens ꝯ gentem et regnum aduerſus regnum. Et per diuiſionem vult oſtendere regni ruinam et caſum. ij. Paralip. xx Filij verſi in ſeditionem in ſeipſos diuiſi: mutuis concidere vulneribus. Matth. xij. Omne regnum diuiſum: et omnis ciuitas diuiſa cōtra ſe

non ſtabit.⌊Et domus ſupra domū cadet⌋
Signū eſt deſolatōis. Domꝰ aūt ẽ familia. Si
cut Domꝰ iacob. et Domꝰ Leui: ꝛ Domꝰ Aaron
Familie tales ꝛ parētele ruūt. ꝛ tūc regni eſt de⸗
ſolatio. Eſa.xxiiij. Defluxit orbis: infirmata eſt al
titudo virorū terre. ꝛ terra interfecta eſt ab habi⸗
tatoribꝰ ſuis. Altitudo viroꝝ dicit̃ hic: altoꝝ ſan
guis ꝓgenies. Et qñ ille i ſe diuidūt̃: tūc cadit do⸗
mus ſupra domū. Eſa.xxij. Sciſſuras ciuitatis
Dauid videbitis: qꝛ multiplicate ſūt.⌊Si autē
I 2 ꝛ ſathanas⌋ Aſſumptio in regno ſathane: Qui
aduerſariꝰ interꝑtat̃. qꝛ omi bono ꝛ oi bōe ordia
tōni aduerſat̃. ꝛ maxime ordiatōni facte ꝑ chrm.
Matth.iiij. Uade ſathanas: Nō tentabis domi
nū deū tuū.⌊in ſeipm̄⌋ h̄ eſt: ꝯ ſeipm̄⌊ diuiſus
eſt⌋ i m̃ltitudie pratuū ꝛ miſtroꝝ regni ſui ſicut
vos dicitis. Quāuis eni mali: ſp̄ diuiſi ſint. ꝛ ni⸗
hil habeāt vere vnionis. ſicut Judicū.xv. de CCC
vulpes ſamſonis capita habebant diuiſa. ꝛ cau⸗
das colligatas: tamē in intētiōe nocēdi ꝯueniūt.
Et niſi ad illā ordinēt actꝰ ſuos: ad ꝑfectōem no⸗
cumēti nō ꝑficiūt. Qñ aūt ꝯcordāt in vnū: tūc ad
ꝑfectōem mali intēti ꝑficiunt. ij. Timo.iij. Mali
hoies ꝑficiūt in peiꝰ errātes. ꝛ i errorē mittentes
Propt̃ quod dicit Phs. ꝙ Bonū ꝛ finis cuiuſ⸗
libet regni eſt: ſiē in duce exercitꝰ. Jn q̄ ſibi quili
bet ẜm ſuū officiū ad victoriā coopat̃. Et quādo
ad multa tendūt in ſcopos diuiſi: tūc deſtruit̃ vi⸗
ctoria. Prouer.xxviij. Propt̃ peccata terre mul⸗
ti ꝑncipes eius. h̄ ē: ad multa tēdentes. Et cum de
ſtruendū eſſet regnū Alexādri Macedonis: diui
ſio fuit cauſa deſtructōnis. j. Machab.j. Diuiſit
Alexāder regnū pueriſ ſuis nobilibꝰ dum adhuc
viueret. ꝛ impoſuerūt ſibi oēs diademata. ſin⸗
guli in loco ſuo. ꝛ multiplicata ſunt mala ſuper
terrā. Oſee.x. Diuiſum eſt cor eorū: nūc interibūt
⌊Si ergo regnū ſathane in ſeipm̄ diuiſū
eſt⌋ cū Diuiſio ſicut ꝓbatū eſt ſit tota ꝛ ſola cau
ſa deſolationis⌊quō ſtabit⌋ hoc eſt: ſtare pote⸗
rit⌊regnū ipſius⌋ Tēperat Cōcluſionē in modū
queſtiōis: ne apte concludēs nimis videant̃ cōfu
ſi aduerſarij veritatis. j. Corin.iiij. Nō vt ꝯfundā
vos hec ſcribo: ſed vt filios chariſſimos moneo.
Unde ꝑ queſtionē excitat vt ipi in ſenſum redeāt
veritatis. Acſi dicat illud Eſa.xlvj. Redite redite
ꝑuaricatores ad cor⌊quia dicitis⌋ Cōfirmatio
eſt aſſumpte ꝓpoſitionis aſſertiue ꝓnūciando⌊in
beelzebub⌋ hoc eſt: in virtute ꝛ ptāte beelzebub
⌊eijcere me dmonia⌋ Ex q̄ dicto ſequit̃ ſatha
nam i ſeipm̄ diuiſum eſſe. Attende autē ꝙ Re⸗
gnum diaboli: nō ꝓprie Regnū vocat̃. qꝛ Regnū
eſt in ordine boni regiminis: ad vtilitatē populi q̄
regitur: ordinatū. Quod ñ eſt regnū demonum
Quod potius ordinatū eſt ad nocumentū. Et h̄
eſt corruptio regni que ꝓprie vocat̃ Tyrānis: et
Rex ſic Principās vocat̃ Tyrānus. Sed ꝓpter
ſimilitudinē obediendi ad vnū: ꝛ ſub vno: vocat̃
Regnū. Eſa.xix. Tradam egyptū in manu dño⸗
rum crudeliū. et rex fortis dominabit̃ coꝝ. Hoc
regnū eſt chaldeoꝝ (qui feroces interꝑtant̃) qđ
venit diſſipare optimus Rex noſter chrs. Eſa.
xlvij. Non eſt ſoliū vltra filie chaldeorū. Et infra:

Ibidē Sede: tace: ꝛ intra in tenebras filia chalde⸗
orum: qꝛ nō vocaberiſ vltra dña regnoꝝ. Et ꝙ ſic
virtute regni ſummi celeſt̃ (qđ cōſtruit chriſtus)
deſtruat̃ regnum diaboli: intendit h̄ ꝓbare. Luc.j.
Regnabit in domo Jacob in eternū: et regni eiꝰ
non erit finis⌊Si aūt ego in beelzebub eij⸗
cio demonia⌋ Secūda ratio eſt deducēs ad in⸗
cōueniēs. Et fundat̃ ſuper hoc Qđ eſt Eccleſiaſti⸗
cū ꝛ Sacramētale Principiū Quo vtunt̃ ꝛ Ne⸗
cromantia: et Eccliaſtica QƷ Uniꝰ inuocationis:
vna eſt opatio. Filij aūt coꝝ Uel fuerūt apl̃i: Qui
(ſicut ſuꝑ.x. legitur) miſſi expellebant demones.
Uel alij Diſcipuli: Qui reuerſi ad chrm Lu.x. di⸗
xerunt. Dñe: etiam demonia in nomine tuo ſubij
ciunt̃ nobis. Uel fuerunt etiam illi: qui chriſtum
non ſequentes: tamē in nomine chri etiam demo⸗
nes eijciebant. Lu.ix. Uidimus quendam in no⸗
mine tuo eijcientē demonia: et ꝓhibuimꝰ eum: q̄a
non ſequebat̃ nos. Et reſpondit chriſtus ꝙ nō ꝓ⸗
hiberet̃. Act.xix. Adiuro vos in nomine Jeſu quē
Paulus ꝑdicat. Uel ſicut dicit q̄dam glo. fuerūt
exorciſte Qui videtes infirmos iā eſſe: exorciſmos
Salomonis: adiurare ceperūt in nomine chriſti.
Iſti ergo ſunt filij phariſeorum inſtructi ab eis et
nati: et noti: ꝛ approbati. Si ergo illi non in beelze
bub ſed in virtute diuina eijciunt. et cum Unius
inuocatiōis eadem ſit operatio: ego in ꝑſentia im⸗
perans demonibus: et eadem ꝟtute eijcio. Et hoc
eſt⌊Si autem ego⌋ cuius nomē ab alijs inuo⸗
catur⌊in beelzebub eijcio demonia⌋ Nō no⸗
men meum: ſed beelzebub nomen ab alijs eſſet in
uocandum⌊filij veſtri⌋ de quibus dictum eſt
⌊in quo eijciunt⌋ Iterū tempat Illationē con
cluſionis in queſtionē Ut ad rationem redeant et
conſiderent rationis veritatem. Job.vj. Loquen
tes quod iuſtum eſt iudicate: et non inuenietis in
lingua mea iniquitatem. ij. Corinth.vj. Que con⸗
uentio chriſti ad belial. et que cōmunicatio tēplo
dei cum idolis⌊Ideo ipſi⌋ Exaggeratio eſt. Q.
di. quia⌊ipſi⌋ nomen meum inuocant: demōes
eijciendo⌊ideo⌋ compatiue loquendo⌊iudices
veſtri erunt⌋ Rhoma.ij. Judicabit quod ꝑ na
turam eſt ꝑputium: te qui per litterā ꝛ circūciſio⸗
nem preuaricator legis es. Eſaie.xliij. Uere vos
teſtes mei dicit dominꝰ. Si autem de Apoſtolis
et Diſcipulis intelligitur: tunc eſt concors (al̃s cō⸗
cordia. Matth.xix. Sedebitis et vos ſuꝑ ſedes
duodecim: iudicantes duodecim tribus iſrl̃. Pſ.
cxlix. Ut faciant in eis iudicium conſcriptū: gloria
hec eſt omnibus ſanctis eius. Gloſa q̄dam argu⸗
it ex hac contentione dicens. Si omne regnum di
uiſum deſolatur ergo regnum patris et filij ꝛ ſpi
ritusſancti: quod nulla contradictione: nullo im⸗
pulſu deſolatum eſt: non eſt diuiſum. Et ideo eſt
eternum. Danie.ij. Suſcitabit deus celi regnum
quod in eternum non diſſipabitur. Danielis.vij
Poteſtas eius eterna: que non auferetur: et re⸗
gnum eius quod non corrumpetur⌊Porro ſi
in digito dei⌋ Acceptio eſt alterius partis diui⸗
ſionis: quia iam deſtructa eſt ꝑma. Et hoc ē⌊por
ro⌋ h̄ eſt Sed aduertendo ꝑdictiſ q̄ ad inconueni
ens deducta ſūt⌊ſi in digito dei⌋ hoc ē in demō

ſtratione ꝟtutis dei ꝛ diuini ſpūs[eijcio demo
nia] diuino ſpūi ꝛ virtuti cōtraria. Lu.viij. Ego
cognoui ꝟtutē diuinā a me exiſſe. Exo.viij. Digi-
tus dei eſt hic.hoc eſt: Spūs ꝛ ꝟtuſ dei demon-
ſtratio. Mat.xij. Si aūt ego i ſpū dei eijcio demo
nia: igiť puenit in vos regnū dei [profecto] hoc
eſt: certe. Et eſt Aduerbiū: in ꝟtute cōiunctiōis il-
latiue ſiue rōnalis[puenit in vos] in ſenſus et
corda[regnum dei] qḋ deſtruit regnum diabo
li. Di aūt Regnū dei: ptās ꝫ regni dei: vincēs cōtra-
riā tyrannidem diaboli. Lu.xvij. Regnū dei intra
vos eſt. Mat.vj. Adueniat regnū tuū. Joā.xviij.
Regnū meū nō eſt de hoc mundo. Uñ glo.dic: ꝙ
ideo Quia in chriſto ſpem nō gerunt: ſed in ꝑnci-
pe demoniorꝫ eijci demones opinantur: eos regni
negat eſſe ꝑpetui.

**Cū fortis armat⁹ cuſtodit atri-
um ſuum: in pace ſunt ea que poſ
ſidet. Si aūt fortior eo ſupueniēs
vicerit eum: vniuerſa arma ei⁹ au
feret in quibus cōfidebat: et ſpo-
lia eius diſtribuet. Qui nō eſt me-
cum: cōtra me eſt. et qui non colli
git mecum: diſpergit.**

R.2 Hic Adducit ad ꝓpoſitum Rōnes oſtenſiuas
Que oēs a ciuilibꝫ ſumunť. Et ſunt Tres: q̄ ꝑ or-
dines inducunť Quarꝫ Prima ſumiť a ꝑſidio for
tis: ea q̄ in dicione ſua ſunt cuſtodiētiſ. Habet aūt
ꝑtes Duas. Unā q̄dem A poſſeſſiōe quieta q̄ ſua
poſſidet fortis: non eiectus de poſſeſſiōe ab alio ſe
fortiori. Dicit ğ [Cū fortis] q̄libet in ciuilibꝫ
[armatus] armis ꝑſidia ſua muniētibꝫ: ſic ſūt
amicti: miſtri: et lorice: ꝛ clypei: ꝛ caſtra: ꝛ hmōi[cu
ſtodit] ꝑ fortitudinē ſuam[atriū ſuū] hoc eſt:
ea q̄ ſunt in dicione ſua [in pace] hoc eſt pacifica
poſſeſſiōe[ſunt oīa ea q̄ poſſidet] ſiue iuſte: ſi-
ue iniuſte poſſideat. Sic diabolus [fortis] De
quo dr̄ Job.xlj. Non eſt ptās ſup terrā q̄ poſſit ei
compari: q̄ fact⁹ eſt vt nullū timeret. Abac.j. In
iudiciū poſuiſti eum ꝛ fortem vt corriperes funda-
ſti eū[armat⁹] ſentētijs ꝛ maledictōibꝫ dei: ꝛ pec
catiſ hoim: ꝛ mľtitudinibꝫ demonum.j. Reg.xvij.
Lorica hamata induebať. Rho.vj. et mēbra vīa ar
ma iniquitatis pctō [cuſtodit atrium ſuum]
hoc eſt mundū: quem habet in dicione ſua.j. Joā.
v. Mūdus tot⁹ in maligñ poſit⁹ eſt. Uñ Mat.xij.
dr̄: dom⁹ ſua. Job ix. Terra tradita eſt in man⁹ im
pij: vultū iudicū ei⁹ opit[in pace] Nō interiori ſe-
curitate cōſcie. qa Eſa.xlviij. Nō eſt pax impijs dr̄
dñs. Sed q: exteri⁹ non impulſabať ab aliq̄. Eſa.
xxxviij. Ecce in pace amaritudo mea amariſſima.
Eſa.x. Uniuerſam terrā ego ꝯgregaui: ꝛ nō fuit q̄
moueret pēnā: ꝛ aperiret os ꝛ ganniret[ſunt oīa q̄
poſſidet] Abac.j. Totū in hamo ſuo ſubleuabit
traxit illō ſagena ſua: ꝛ ꝯgregauit in reti ſuo [Si
aūt fortior illo ſupuenerit] Scđa ꝑs eſt rō-
nis eiuſdē. Chrūs aūt dr̄ fortior in iure: ꝛ fortior in
robore ꝛ armis. Job.ix. Si fortitudo q̄riť robu-

ſtiſſimus eſt. et Exo.xv. Quis ſimilis tui in fortibus
dñe: q̄s ſimilis tui magnific⁹ in ſctitate. Hic ſup-
uenit forti q: ſuperior eo extitit. Hiere.xlvj. Fortis
impegit in fortē ꝛ ambo corruerūt: Chrūs ꝑ mortē
corꝑis in ſepulcrū: et Diabolus a ptāte deiect⁹ in
infernū. Eſa.xlix. Nunq̄d tolleť a forti preda: aut
qḋ ablatū fuerit a robuſto ſaluum eſſe poterit. Et
q̄dē: et a forti tolleť ꝑda: et qḋ ablatū eſt a robuſto
ſaluabiť. Et hoc eſt ꝙ dicit [vicerit fortē] Apo
cal.vj. Data eſt illi corona ꝛ exiuit vincens vt vin-
ceret. Apoc.xx. Uidi angelū fortē de celo deſcendē
tē ꝛ habuit clauē abyſſi ꝛ catenā magnā in manu
ſua et apphēdit ſerpentē antiquū draconē: et alli-
gauit per annos mille[illum] ſcꝫ fortē diabolū.
Hiere.vj. Fortis eſt ꝛ crudelis ꝛ non miſerebitur
[arma eius auferet] Hec dicunť vaſa Mat.
xij. q: continent iram dei. Et ſunt arma impugna
tionis diaboli: q̄bus expugnat alios. Hoc ſigni-
ficatū ē.j. Re.xvij. Ubi dauid tulit arma Goliath
gethei et in gladio ſuo amputauit caput ei⁹. Et.ij
Mach.viij. tulit Judas arma Liſie ꝛ gladiū ei⁹.
et erat pugnās in eo oī tpe. Uñ chrūs dicit ꝑdator
armorꝫ. Eſa.viij. Uoca nomen eius velociter ſpo-
lia detrahe: feſtina ꝑdari. q: anteq̄ꝫ ſciat vocare ma-
trē ſuam aut patrē ſuum: detrahent ſpolia dama
ſci. Eph.iiij. Captiuā duxit captiuitatē: dedit do-
na hominibꝫ[in q̄bus cōfidebat] Sicut cōfide-
bat in Saulo ꝛ lr̄atura ſua diabolus: q̄ abſtulit
chrūs Act.ix. dicēs. Uas electionis erit mihi iſte vt
portet nomen meū coram gentibꝫ ꝛ regibꝫ ꝛ filijs
iſrael. Sic Exo xij. Filij iſrael ſpoliauerūt egyptū
Et hoc eſt qḋ ſequiť[et ſpolia eius] hoc eſt ab-
lata ab eo [diſtribuet] diuerſis dabit ꝑ vtilita-
te eccleſie Eſa.ix. Letabunť corā te ſicut q̄ letātur i
meſſe: ſicut exultāt victores capta ꝑda qn̄ diuidūt
ſpolia. Prouer.vlť. De nocte ſurrexit deditq; ꝑdā
domeſticiſ ſuis. ꝛ cibaria ancillis ſuis.j. Jo.iij. In
hoc apparuit filius dei vt diſſoluat opera diaboli
Hec eſt ergo ratio prima. quia Quicunq; diripit
erit vaſa diaboli: fortior illo eſt: ꝛ cōtrari⁹ illi. Ego
autem ſic diripio: ergo fortior illo ſum ꝛ contrari-
us illi. Ergo ꝓpria ꝟtute ex me emanante eijcio il-
lum[Qui non eſt mecum] Scđa ratio. quia R.3
Immediata ſunt Uel eſſe cum deo: Uel eſſe cōtra
deum. Et ideo cum diabolus ꝛ membra eius nō
ſunt mecum: facientes ꝛ operantes: ſequiť ꝙ contra
me ſint. Et ſic ꝟtute potentiori diuina et contraria
ſibi: eijcio eū. Qꝫ aūt non ſit mecum Patet. q̄a ꝑ-
ſentiā meā nō ſuſtinet. Sed eſt ſibi tormentū. Lu
ce.iiij. et Mat. viij. Quid nob ꝛ tibi fili dei veniſti
añ tps torquere nos [cōtra me eſt] Pš.lxxiij.
Superbia eorꝫ q̄ te oderūt aſcēdit ſꝑ. Job.xv. Quid
tumet cōtra deū ſpūs tuus? Nūe.xxij. Peruerſa
eſt via tua mihiq; ꝯtra[Et q̄ n̄ colligit mecū]
Tertia rō eſt ſumpta A ꝓprietate operꝫ. q: Chri ē
colligere. Demonis aūt diſꝑgere. et ſic regnum dī
cū demonū reğ nullā habet cōicationē. Colligit ei
chrūs ꝛ Sctī colligūt ſecū. Colligit aūt chrūs Prio
Paſſiones in formā virtutiſ: Actiones ad normā
rectitudinis: Electōes ad prudētiā rōnis: Aialec vi
res ꝛ mot⁹ ad mēſurā bn̄ ꝯſtitute mētiſ. Diuerſas
ꝛ diſcurrētes ꝛ vagas cogitatōes: ad cōtēpla..ōes

intellectus diuini ſimplicis. Multitudinē to-
tam operū: in vnū ſimplicis intentōis. Multitu
dinē credentiū: in vnanimitatē cordis. Multitu
dinem ouiū in omnibꝫ natiōibꝫ ad vnitatē vnius
ouilis: ꝛ cure paſtoralis. Et ſic ſemꝑ chriſtus col-
ligendo eſt ꝛ congregādo. Unde Aug. in li. x. con
feſ. In oibꝫ q̄ mēte ꝑcurro nō inuenio locū tutuꝫ
aīe mee p̄ter te: in q̄ colligunt̃ ſparſa mea. De his
collectōibꝫ dicit̃ Pſ̄. xlix. Cōgregate illi ſctōs eiꝰ
Gen. xlix. Cōgregami filij iſrl̄: ꝛ audite iſrl̄ p̄rem
veſtꝝ. Eze. xxxvj. Cōgregabo vos de terris in q̄bꝫ
diſꝑſi eſtis. Pſ̄. Saluos fac nos dn̄e: ꝛ congre
ga nos de natōnibꝫ vt ꝯfiteamur nōi tuo ſancto.
Act. iiij. Multitudinis credentiū erat cor vnū ꝛ
aīa vna. Matt. xxiij. Quotiēs volui ꝯgregare fi
lios tuos quēadmodū gallina ꝯgregat filios ſu
os ſub alis. et noluiſti. Jo. x. Fiet vnū ouile ꝛ vnꝰ
paſtor. Joan. xj. Jeſus moriturꝰ erat ꝑ gēte. ꝛ nō
tm̄ ꝑ gente. ſed vt filios dei q̄ diſꝑſi erant cōgre-
garet in vnū. [diſꝑgit] Omni ꝯtrio mō collecta
diſꝑgit diabolꝰ: Qui diuiſiōis eſt pater et origo
Diſꝑgit eni in varietatē paſſionū Deſideria pec-
cantiū. Diſꝑgit in corruptiōem actionū Multi-
tudinē iniuſtoꝝ operū. Diſꝑgit voluntatē in di-
uerſitatē eligibiliū. Diſpergit mentis menſuram
ꝑ diuerſitatē aīaliū motuū. Diſꝑgit intellectū in
euagatōes cogitationū inutiliū. Diſꝑgit intentio
nē: ꝑ diuerſitatē finiū intentoꝝ. Diſꝑgit credētes
in contrarietatē diſcordiarū. Unitatē eccl̄iarum
in diuerſitates errorū. Jo. x. Lupus rapit ꝛ diſꝑ
git oues. Exo. v. Diſꝑſus eſt populꝰ ad congregā
das paleas. Sic Gen. xj. Diuiſum eſt labiū loq-
le cordiū in turri babel: h̄ eſt: cōfuſionis. Pſ̄. lviij
Diſꝑge eos in ṽtute tua et depone eos protector
meus dn̄e. h̄ ē: ꝑmitte ꝛ diſꝑgant̃.

**Cū immūdꝰ ſpūs exierit de ho
mine ambulat per loca inaquoſa:
querēs requiē et nō inueniēs: di-
cit. Reuertar in domū meam vn-
de exiui**

Hic exaggerat peccatū iſtiꝰ blaſphemie i ſpm̄
M.2 ſanctū. Dicit aūt Quatuor. Quoꝝ Primū ē Emū
datio ſynagoge a ſpūs immūdicia. Scdm̄ autē
Perambulatio ſpūs immūdi: q̄rētꝭ locū habita
tōis q̄ete. Tertiū ē Reuerſio ad ſynagogā. Quar
tū eſt Profectus malicie pꝰ reuerſionē. Intēdit
aūt ꝙ an̄ legē datā ꝛ circūciſionē patꝝ: imūdꝰ ſpi
ritus fuit i ꝑplo phariſeoꝝ. Qui ꝑ legē ꝛ circūciſi
onē ꝑ deuotōem cultꝰ diuini: ꝛ fidē patrū: exiuit
ab eis. Quo recedente: ocio vacātes: ꝛ ſcopis exte
riorū traditionū ſe ornātes: ſectā inuenerūt pha-
riſeoꝝ. In q̄ ſecta vacātes i iuſticia ſimulata hy-
pocritarū: ſpūs immūdus reuerſus iuenit eos. ꝛ
ideo igreſſus i eos: cōuertit vel potiꝰ ꝑuertit in
ſpm̄ blaſphemie: ꝛ hypocriſis. Et ideo facta ſūt
nouiſſima eoꝝ peiora p̄oribꝫ. Et h̄ eſt qđ intēdit.
Sed generaliter loquit̃: tēperans ſermonē gr̄a
diſcipline: et ne nimis ꝓuocet eos. Dicit ergo.
[Cū immūdus ſpūs] Nō ꝑ naturā: ſed ꝑ effe
ctū. Matth. x. Dedit eis p̄tātem ſpirituū immū-

dorū [exierit ab hoīe] q̄libet Uel: a ſynagoga.
Uel: phariſeis. Luc. iiij. Exierant aūt demonia a
multis. Lu. viij. De Maria magdalena ſeptem de-
monia exierāt. Ecce Exitꝰ imūdi ſpūs [ambulat]
Ecce Diſcurſus. Ambulat eñ̄ cōponit̃ ab an qđ ē
circum: et bulo qđ in ſimplici nō eſt in vſu ſed i cō-
poſito. Et eſt idem qđ vado. Job. j. Circuiui terrā
et ꝑambulaui eā. j. Pe. v. Aduerſarius vr̄ diabo-
lus circuit querēs quē deuoret: cui reſiſtite fortes
in fide. Pſ̄. xj. In circuitu impij ambulant. Im-
mundoꝝ eñ̄ ſpirituū eſt ambulare in circuitu: q̄a
ſꝑ declināt ab itinere recto. Lōgiſſime eñ̄ diſtat a
recto circuitus. Curuū eñ̄ nō circūductuꝫ in aliq̄
p̄te diſtat: ꝛ in aliq̄ parte appropinquat. Sed cir-
cūductum vndiqꝫ maxie diſtat: Ita ꝙ rectum nō
tangit niſi in puncto: et ſtatim recedit. Pſal. xxxv.
Aſtitit oī vie non bone: maliciā aūt non odiuit [ꝑ
loca] fūdata. quia inter ꝓprietates: tres ſunt que
magis cōꝑetunt loco. Scꝫ Immobilē eſſe motu.
Locati continentē eſſe. et Ꝙ ad ipſum ſit motus.
Iſta ſunt corda q̄ querit diabolus: Que Immo-
bilia ſint a malicia: Que intra ſe circūdādo conti-
neant diabolū: et detineant etiā recedentē. et Ad q̄
ſicut ad locum ſibi cōuenientē moueat̃. De Prio
dicit̃ Apoc. ij. Habitas vbi ſedes eſt ſathane. De
Scđo Thren. iij. Circūedificauit aduerſuꝫ me la
pidibꝫ q̄dris vt non egrediar. De Tertio Job. xx.
Uadent ꝛ venient ſuꝑ eum horribiles. Sic Locꝰ
in malo accipit̃. Et ſimil'r Locus dr̄ cor immobile
a bono ṽtutis Gen. xxviij. Uere dn̄s eſt in loco iſto
Exo. iij. Locꝰ iſte ſcūs eſt. h̄ eſt: firmꝰ. circūdās ē.
Pſ̄. lxvij. Deꝰ in loco ſctō ſuo deꝰ q̄ ihabitare fa-
cit vniuſmoris in domo. Ad iſtum etiam locū cō-
uerſio dr̄ eſt. Can. vij Dilectꝰ meus mihi: ꝛ ad me
conuerſio eius. Jō dr̄ Eccl̄es. x. Si ſpūs p̄tātē ha-
bentis aſcenderit ſuper te locū tuum ne dimiſeris
quia Spūs malignꝰ ſꝑ corda ſctōꝝ explorat [in-
aquoſa] hoc eſt: a vicijs ꝛ hūore cōcupiſcētie ari
da. Pſ̄. cxl. Aīa mea ſicut terra ſine aq̄ tibi. Sic-
ca eñ̄ loca: alta: ꝛ bn̄ ꝑflabilia: ꝛ plana: ſana ſunt
ſm̄ naturā. Sicca a ꝯcupie humore. Alta cōtēpla
tionis ſuſpenſione. Plana ṽtutis eq̄litate ꝛ iuſti
cie equitate. et Bn̄ ꝑflabilia ſpūſſancti inſpiratiōe
et conſolatione. Primū ſignificat̃ Exod. xiiij. Ubi
dn̄s filios iſrael ſicco veſtigio eduxit per mare ru
brū: Egyptios aūt dimerſit in mare. Scđm autē
eſt qđ dicit̃ Eſa. lviij. Suſtollam te ſuꝑ altitudi-
nē terre: et cibabo te hereditate Jacob patris tui.
De Tertio Eſa. xlix. In omnibꝫ planis erunt paſ-
cua eoꝝ. De Quarto Can. iiij. Surge aq̄lo ꝛ veni
auſter ꝑfla hortū meū: ꝛ fluēt aromata illiꝰ. Ta-
lia igit̃ loca explorās ꝑambl'at [q̄rēs] ꝑ tētatōes.
j. Pe. v. Querēs quē deuoret [requiē] māſiōeꝫ ꝑ
pcī ꝯſenſū ꝛ obſtinatiōem. Sic Gen. viij. Coruꝰ
req̄euit i cadauere. Apoc. xviij. Facta ē hītatio de-
moniorꝝ ꝛ cuſtodia oīs ſpūs imūdi [ꝛ n̄ iueniēs]
in ſctis talē requiē [dicit] Et tāgit̃ h̄ Reuerſio im
mūdi ſpūs ad ſynagogā Et ad quēlibet exterioribꝫ
et non interioribus ſtudentem. Nō eñ̄ ille qui In
vmbra dormit: In ſecreto calami: In locis humē
tibus Job. xl. inuenit requiem in ſanctis: intus et
extra ab humore cōcupiſcentie ſiccis In luce: et nō

in vmbra ambulantibus Et ſolidū veritatis: ⁊ non vacuum arundinis ad aures ſibilantis ꝓſequentibus Qui dicunt dño. In terra deſerta: inuia: et inaquoſa ſic in ſctō apparui tibi: vt viderem vtutē tuā ⁊ gl'iam tuā. Vñ cum in mēbꝭ fideliū oīa
N.2 ſua tētamenta ceſſare ꝑpēdit dr [Reuertar] reuerſione nequitie: iniqtatꝭ. ij. Pe. ij. Canis reuerſus ad ſuum vomitū: et ſus lota in volutabro luti. Eſa. xxxvij. Per viā q̄ venit reuertet ⁊ ciuitatē hanc nō ingrediet [in domū] habitationis mee: quam iniqs conſtruxi actibꝫ. Job. xviij. Habitēt in tabernaculo eiꝰ ſocij eius qui nō eſt. Eſa. xxxiiij. Erit habitatio demonioꝝ. Apoca. xviij. Facta ē habitatio demonioꝝ [meā] quā ſibi qrā poſſeſſione adqſiui. Hec eſt domus impij: de q̄ dr Abac. iij. Percuſſiſti caput de domo impij [vñ exiui] cōpulſus ꝑ iuſtificationē. Deut. xxxiij. Eijciet a facie tua inimicū: dicetqꝫ cōterere. Lu. xj. Erat ieſus eijciens demoniū: et illud erat mutū. Lu. iiij. Exibant demonia a multis.

Et cum venerit inuenit eā ſcopis mūdatā. Tūc vadit ⁊ aſſumit ſeptem alios ſpiritus ſecū nequiores ſe: et ingreſſi habitant ibi Et fiūt nouiſſima hoīs illius peiora prioribus

Hic tangit Qualē inuenit domū que non interiori ſed exteriori ſtudet iuſticie. Dicit ergo [Cū venerit] per immūdicie ꝯſuaſionē. Venit autē cum accedit. Matth. iiij. Accedens tentator dixit Sic Gen. iij. Serpēs acceſſit ad Euā [inuenit] quia locum tentandi dedit. Hiere. ij. Oēs q̄ querunt eā ingrediunt ad eam in mēſtruis ſuis inuenīūt eam. Contra qđ dicit Eph. v. Nolite locū dare diabolo [ſcopis mundatā] Scopa nō purgat niſi exteriꝰ in ſupficie. Et ſignificat phariſeos ⁊ hypocritas: exteriori ſtudētes pulcritudini. Unde Matth. xxiij. aſſimilant ſepulcris dealbatꝭ q̄ exteriꝰ apparēt hoīb ſpecioſa: et intꝰ ſūt plena oī ſpurcicia ⁊ fetore. Et Ibidē dicunt mūdare qđ exteriꝰ eſt calicis ⁊ catini: et interiora ſpurca ⁊ imūda relinqūtes. Eſa. xiiij. Scopabo eā in ſcopa terēs hāc exteriorē maliciā: neglecta interiori. dr apl's Rho. x. Ignorātes dei iuſticiā ⁊ ſuā q̄rētes ſtatuere: iuſticie dei nō ſūt ſubiecti. [Et tunc vadit] Hic tangit Qualis reuertit. Tangit aūt h ꝓfecꝰ malicie in Tribus. In profectu. In habitatōe. In cōparatione ad ſtatū ꝓcedentē. Profectꝰ aūt tangit in Trib. In ꝓfecꝰ proceſſu. In q̄ntitate. In malicie intenſione. De Prio dr [Tūc vadit] ꝑ incremēta malicie. ij. Tim. iij. Mali hoīes ꝓficiūt in peius errātes: ⁊ in errorē mittētes. Mat. xxiiij. Quia abūdabit iniqtas refrigeſcet charitas multoꝝ. Sic ḡ [vadit] paſſibꝫ iniquitatis [et aſſumit] qꝛ Vera iniqtas falſam ⁊ ſimulatam ſumit vtutē vt veniat in veſtimentis ouium: et intrinſecus ſit lupꝰ rapax. Iſte ſunt adhortatiōes de qbꝫ dr Job. xxxi. Adhortatiōes ducū exercitꝰ [ſeptē alios ſpūs] ſeptē ſimulatōibꝫ: capitaliū vicioꝝ placos. Sicut vera ſupbia ſumit ſecū falſam hūilitatē. vera Inuidia falſam fraternā charitatem: et fraternā correptionē. vera Ira: falſam manſuetudinē ſub pallio zeli latentē. vera Acedia mūdanoꝝ gaudioꝝ placētiā mentiētē ſub integumēto debilitatꝭ. vera Auaricia: ſimulatā ꝓuidentiā. vera Gula: apparentē neceſſitatꝭ indigētiā. vera Libidinis imundicia ſimulatā in exteriorib mulierculaꝝ cōſolationē. iij. Reg. vl. Ero ſpūs mēdax in ore oīm ꝓphetaꝝ eiꝰ. ij. Coꝝ. xj. Ipſe ſathanas trāſfigurat ſe in angelū lucis. Non eſt ḡ mirū ſi miniſtri eiꝰ trāſfigurant ſicut miniſtri iuſticie [nequiores ſe] qꝛ Simulatio magis eſt efficax ad decipiendum. iij. Reg. vl. Decipies ⁊ preualebis. Dicit eñ Augꝰ q Simulata eqtas: nō eſt eqtas: ſed duplex iniqtas [et ingreſſi] Mat. xiiij. Intrauerant eñ multa demonia in eū. Ingredit aūt diabolus ꝑ ꝯſenſum Joan. xiij. Poſt buccellā introiuit in eū ſathanas [habitāt ibi] morando ꝑ conſuetudinē. Cōtra qđ dr Ps. v. Neqꝫ hitabit iuxta te malignꝰ. Et ſic in phariſeis habitabāt ſpūs imūdi: mouētes eos ad blaſphemiaꝫ ſpūſſancti [et ſunt nouiſſima hoīs illius] in ſpū blaſphemie ⁊ īpugnatōe veritatis agnite (q̄ dei digito demonſtrat) [peiora] q̄ntū ad aggrauationem peccati [priorib] qꝛ in ignorantia dei vixerūt. Quia cū Ignorantia excuſabat eos. etſi nō a toto: tñ a tāto. ij. Pe. ij. Meliꝰ erat illis viā vitatꝭ nō agnoſcere q̄ꝫ pꝰ agnitā retrorſū cōuerti ab eo: qđ traditū ē illis a ſctō mādato. Mat. xxvij. Erit nouiſſimus error peior priore. Hiere. vij. Peiꝰ opati ſunt q̄ꝫ patres eoꝝ.

f Factū eſt aūt cum hec diceret Extollens vocē quedā mulier de turba: dixit illi

Hic tāgit Cōdēnationē iſtoꝝ: ex Judicio cōgnitionis. Tangit aūt Duplex Cōdēnatio cōgnitōis O 2
Una qdē Mulierculē bñdicētꝭ: ad blaſphemātes phariſeos ⁊ ſcribas. Alia aūt antiq̄ꝝ: minorib credētiū ad phariſeos: maiorib nō credētib. In Prima haꝝ Duo dicunt. Scꝫ Deſcriptio bñdicētꝭ mulierculē. et Ipſa bñdictio. Deſcriptio aūt Bñdicentꝭ eſt a Quinqꝫ. Scꝫ A Tpis oportunitate. Ab extollētia (al's excellētia) quā habuit i ſmōe. A Singulari dignitate. A Sexꝰ fragilitate. A Plebeia et turbaꝝ (qbꝫ īpediri nō potuit) ſtrepitu ⁊ tumultuoſitate. Oportuno ei tpe fuit ꝯ blaſphemātes auxiliata. ſ. qñ ꝯ tumltū: etiā obſtrepētiū vox clamoris ſui fuit eleuata. Int mulieres etiā ad bñdicendū chrīm ſingl'arit fuit dignificata. Et cū eſſet fragilis ſexꝰ: terrore blaſphemātiū nō eſt exterrita. Et cū eſſet in medio plebis ⁊ turbaꝝ hūilis: ꝯſtanter vitatē eſt ꝯfeſſa. De Prio ḡ dr euāgeliſta [Factū eſt aūt] dño excitāte ſpm mulierꝭ debil' cū vndiqꝫ ꝯſtreperēt blaſphemātes. Eccl. lj. Circūdederunt me vndiqꝫ et nō erat q adiuuaret. Ps. cxvij. Circūdederūt me ſic apes ⁊ exarſerūt ſic ignis in ſpinis: et in noīe dñi qꝛ vltꝰ ſum in eos [Cum hec] diſputās ⁊ blaſphemātes ꝯfutās. Job. xiij. Priꝰ vos oſtēdens fabricatores mēdacij. ⁊ cultores ꝑuerſorū dogmatū. [diceret ad turbas] In q̄

fuerūt Veritatē rationū ſuarum intelligentes.⁊
Maliciā pbariſeorū aduertētes. Eſa.lv. Audite
audiētes me: ⁊ comedite bonū .hoc eſt. qui exau/
ditis ; veritatē eliate.⁊ vobis eam incorpate[ad
turbas]aūt loquit. quia parui ⁊ populares au
diuerūt. Alij autē excecati ſunt. Joā. viij. Sermo
meus nō capit in vobis. De alijs autē dr Mat.
xxiij. Et infra eodē. Vobis legiſpentis Ve:q tu
liſtis clauem ſciētie:⁊ vos non intratis :⁊ alios
intrare nō pmittitis. Matth.xj. Abſcōdiſti hec a
ſapiētibus ⁊ prudentibꝫ:⁊ reuelaſti ea paruulis
In hoc ergo tpe cū turbarū pbariſei blaſphema/
rent:iſta mulieracula bñdixit. Pſ.cviij. Laudem
meā ne tacueris:qꝛ os peccatoris ⁊ doloſi ſuper
me aptum eſt. Pſal.eodē. Maledicēt illi ⁊ tu be
nedices:qui inſurgūt in me ꝯfundent. ſeruꝰ autē
tuꝰ letabit.[extollens]extra clamores omniuꝫ
ſonū vincentē tollens. Eſa.xl. Exalta in fortitudi
ne vocē.⁊ exalta:noli timere. Hec autē extollētia
vocis:magnifice laudis ē indiciū. Eccli.xliij. Ma
gnificantes dñm exaltate quantū poteſtis. Ma
ior eſt eni omni laude. Pſ.xxix. Exaltabo te dñe
qm̄ ſuſcepiſti me:nec delectaſti inimicos meos ſu
per me. Per diſputationē enim dñi obſtructum
eſt os loquentiū iniqua. Per magnificā laudem
mulieraule:condēnata eſt ⁊ repſſa aduerſarioruꝫ
blaſphemia[quedā]dignitate ſingularis: q̄uis
conditiōe humilis. Hec eſt vna de ancillis (de q/
bus dicit Job.xl. Ligabis eū ancillis tuis. hoc ē
leuiathan)que ſic ligauit linguas blaſphemorū.
Ancilla pfecto fortiſſime mulieris ſapiētie diuie.
quam ipa ſapia cibauit pane vite ⁊ intellectꝰ ad
cognoſcendā veritatē. ſicut dicit Prouer.vl. De
nocte ſurrexit:deditqꝫ p̄dam domeſticis ſuis.⁊ ci
baria ancillis ſuis. Ad litterā eni fert ab anti/
quis hec fuiſſe ancilla btē Marthe: Stella no/
mine. que poſt Paſſionē ⁊ Aſcenſionē dñi cū bea
ta Maria magdalēa ⁊ Lazaro ⁊ Martha.⁊ be/
ato Maximino mare tranſiens in Maſſiliā p/
uenit. Cuiꝰ nomē(quod eſt Stella)ſignat illumi
nationē radioſam cognitiōis ipſius. Nec eni vna
de ſtellis:q(ſic dr Judicū.v.)ꝯ Siſarā pugnaue
rūt. q pbariſeos cōmouit i blaſphemiā:h ē: ꝯ dia
bolū. Nec inquā ē ſtella q illucit i medio nebule
Eccl.l. q chrm circūdederat. Nec iquā ē ſtella d q
dr Baruch.iij. Stelle letate ſūt i cuſtodijs ſuis.⁊
luxerūt ei cū iocūditate q fecit eas . Dañ.xij. Qui
docti fuerint fulgebūt q̄ſi ſplēdor firmamēti.⁊ q
ad iuſticiā erudiūt multos:q̄ſi ſtelle i ppetuas e/
ternitates.[mulier]Et ſicut dic Amb. Quāto i
firmior ſexꝰ :q̄nto infirmiꝰ vaſculuꝫ qd reportat
ex hoſte triūphū:tanto maiori opprobrio diabo
lus induit:tanto dux militie nr̄e chrs iocundius
in pugnātibꝫ ſuis delectat Judith.xiiij. Una mu
lier hebrea fec ꝯfuſionē i domo nabuchodonoſor
regis. Hec ē fortis mlier cuiꝰ pcul:⁊ d vltis finibꝫ
p̄ciū eiꝰ Prouer.vlt. Que auſa ē ꝯ ſcribas ⁊ pha
riſeos vocē laudis extollere. Jo.ix. Jā eni ꝯſpira
uerāt vt ſiq̄s ꝯfiteret eū eſſe chrm :extra ſynago/
gā fieret. Hec ē mlier: q(ſic dr.ij. Macha.vij.)fe
minee cogitatōi maſculinū animū ingeſſit. Ruth
iij. Scit ois iſrael mlierē fortē te eſſe virtutis. Pro/
uer.vlt. Date ei de fructu manuū ſuarꝫ ⁊ laudent
eam in portis opa eius. Sic ergo Dignitate ſingula/
ris:illuminatōis noie p̄ſignita :fortitudine ⁊ fide
fulta:aduerſarioꝝ virtute ornata:et chri laude ple/
niſſima[de turba]turbam clamoribus blaſphe
moꝝ quā clamore deuotiōis trāſcēdit. Sicut eni
chrs ex ore infantiū ⁊ lactentiū pfecit laudē vt de/
ſtrueret inimicū blaſphemantē cum aſcēderet hie
ruſalē. Mat.xxj. et Joan xij. Et Sic ſuſcitauit ſpi
ritū pueri iunioris vt ꝯfunderet ⁊ damnaret ſenes
iudices iniquitatis Dañ.xiij. Sic ſpm̄ puelle hūilis
conditiōis h ſuſcitauit de turba laudē ſuā clamā/
tis vt ꝯfūderet altitudinē ſupba p̄ſumentē.j. Cor.
j. Que infirma ſunt elegit deus vt cōfunderet for
tia[dixit illi]hoc eſt:ad laudē ipſiꝰ. Cor eni ipſiꝰ
intētū erat ad ipm:et blaſphemātes: reprobos re/
putabat. et q indigni eſſent allocutiōe ipſiꝰ. Et ideo
non eis:ſed chro dixit:audientibꝫ tñ illis vt cōfun
derent. Pſ.xxxiiij. Induant cōfuſione ⁊ reueren
tia q maligna loquunt ſup me. Mich.vij. Aſpiciet
et inimica mea ⁊ opiet confuſione que dixit ad me
Ubi eſt dñs deus tuus?

Beatus vēter qui te portauit.

Hic huiꝰ mulieris laus quā de chro dixit deſcri/ P 2
bit. Dicunt aūt h Duo. Laus eni p̄mittit origis
chri ſm carnē. Et p chrm: Rñdet: Laus originis
eiuſdem ſm ſpūm in audiētibꝫ ⁊ cuſtodiētibꝫ ver/
bū ipſiꝰ Qui ſunt matres chri ſpūales. Et Primū
hoꝝ eſt figura ſcdi. Scdm autē eſt cauſa pmi. qa
Chrm btā vgo corpalr nō genuiſſet:niſi pus ver/
bum aure cordis cōcepiſſet et cuſtodiuiſſet q̄ſi ge
ſtās ipm in cordis vtero. In Prio aūt hoꝝ Duo
notant. Scꝫ Laus vētris portātis: In q chrs carnē
induit. Et Laus vberꝫ q ſuxit Quoꝝ lac chriſtuꝫ
ad incrementū aluit ⁊ pduxit. In Priori hoꝝ ad/
huc ſunt Duo. Laus ventris. et Cauſa Scꝫ quia
portauit. A fructu eni eſt laus arboris fructificā/
tis. Laus aūt ventris adhuc Duo cōtinet. Laudē
btitudis. et Materiā laudis q eſt vent. Laus ipa
ſic dixīmꝰ laus ē btitudis:q maior ē oi laude. Fe/
lix nāqꝫ es ſacra vgo Maria ⁊ oi laude digniſſi/
ma. Dic eni phs q Felicitas ⁊ btitudo aliqd me/
liꝰ ſit oi laude ⁊ bono laudabilior qꝛ Qui laudat:
ſm aliquē virtutis habitum laudat. Btitudo autē
actū dr pfectiſſime:cum nullo deficiētis virtutis:ſic ali
bi diximꝰ. Cōſideremꝰ ergo q btitudo ſit vētris q h p̄/
dicat. Cōſtat aūt q actꝰ ꝓprius (alꝯ pmꝰ)femine
vētris:fecūditas ē. Qui actꝰ ſm naturā pmo inſti/
tutā:ꝯcupie ⁊ corruptiōis nō ē. qꝛ Cōcupia ⁊ cor/
ruptio p pctm̄ intrauerūt. In miſeria ergo eſt venter
in cōcupiſcētia ⁊ corruptōe ꝯapiēs Pſ.l. Ecce eni
in iniqtatibꝫ cōcep.ſū:⁊ i pec.ꝯce.me mr̄ mea. In
nature aūt ſtatu eſt vēter ex virili ſemie cōcipiens.
Geñ.ij. Nō eſt bonū hoiēꝫ eſſe ſolū: faciamꝰ ei ad/
iutoriū ſile ſibi. Ubi dr Nō eſt bonū. hoc ē: Nō eſt
ſm naturā vtile. Ubi aūt dr Faciamꝰ ei adiutoriū.
hoc ē adiutoriū ad generationē. qꝛ Generatio ſm
naturā eſt ex commixtiōe ſeminū. Sed Beatitu/
do ventris in virtute diuina: eſt vt ventris actu p/
fectiſſimo. Ut nihil miſerie patiens : naturalem
etiam fecunditatem tranſcendens; ex deo accipiat:

fecunditatē Ut ⁊ florē vernantē habeat ꝟginita-
tis (al'ꝰ ꝟginitatē) ⁊ fecunditatē diuine fecūdita-
ti ſimilē habeat in gaudio matrꝫ. Et ſic nec p̄mam
ſilem viſa ſic nec h̄re ſequentē. Iſte eſt eīm ventris
ꝓprius ⁊ ꝑfectiſſimus actus: beatitudinē colligēs
ex Septē. Quoꝝ Primū eſt Fecunditatē afferēs.
Secundum aūt Fecunditatis miſeriā abſtergēs.
Tertium Flores pulcritudis conſeruans. Quar-
tū Mirabilē fecunditatē exornans. Quintū Pu-
ritas fecunditatꝫ mundiciā nutriēs. Sextū Uir-
tutem fecunditatꝫ augmentans. Septimū ⁊ vlti-
mū Glorioſiſſimū exemplū: eternā fecunditatem
oſtendēs: et oēm diuinā fecunditatē ⁊ in futuꝝ p̄-
ſignans. Quoꝝ Primū qdē eſt magnū: magnifi
ca ꝑficiens. Scd̄m aūt Gratia plenū: maledictuꝫ
omne abſtergens. Tertiū Oi flore ꝟtutis: fecun-
ditatē iſtā pulcrificans. Quartū ꝟo Omni mira-
culo fidei obſeqns. Quintū aūt Per oēm genitri-
cis mūdiciā totū natū alens. Sextū Ne aliqd de-
ſit matri ꝑ ꝟginitatē et ne aliqd deſit ꝟgini ꝑ ma
ternitatē: diuina q̄dam prātis plenitudie ꝑficiēs.
Septimū In doctrinā: ⁊ exēpluꝫ nobis traditū:
ad veritatꝫ contemplationē ⁊ exemplū imitatiōis
eſt ꝓpoſitū. Primū aūt qđ eſt Fecunditatē iſtā
afferens: et ꝑ ꝯñs actū ꝓprium ventris beāficās:
eſt: Quia venter ille fuit fabrica: trīdinum Uirtu
tis ſumme. Que attribuit̄ patri: q̄ i ipſa ꝟgine ſe
obumbrauit. et Sapientie Que attribuit̄ filio: q̄
in ipſo ventre tantū opus ⁊ tāminficū ꝑficere ſtu-
duit. ⁊ Bonitatis altiſſime Que ſpūiſancto datur
que tot bona in hoc opus cōgeſſit. Sic eīm dr̄ Lu
ce. j. Uirtus altiſſimi obumbrabit tibi. hoc eſt: ſui
q̄ndam in te ꝓducet imaginē ex ſe reſultantē: per
quā poteris in tantā fecūditatē diuine ⁊ celeſti ge
nerationi ſimilē Ut incorrupta ꝓducas ꝓlē Sicē
pater filium. et Sicut ſidus radiū. ⁊ Sicut gem-
ma ſplēdorē. et Sicut virga florem. Eſa. xj. Flos
de radice eius aſcēdet. Cant. ij. Sicut liliū int̄ ſpi-
nas: ſic amica mea inter filias. Liliū ꝟtute celeſti
creſcens: fecunditas eſt ꝟginis in candore caſtita
tis: que (al'ꝰ qđ) ſola virtꝰ altiſſimi ꝑficere potuit.
Et ideo chr̄s fabri dr̄ eſſe filiꝰ. Qđ lꝫ linguis blaſ-
phemantiū dicat̄: tamē (ſicut ꝑ Caipham) ſpūſctō
dictū eſt alio intellectu qui (al'ꝰ q̄r) ſummi fabri ē
filius. De quo Pſal. lxxiij. dicit. Tu fabricatus es
aurorā ⁊ ſoleꝫ. Hoc ḡ eſt magnuꝫ Uirtute. In hoc
etiā ventre Sapia edificauit ſibi domū: et totum
ſtudium ſue artꝫ adhibuit. vñ columnas ſeptē ex-
cidit. Prouerb. ix. Que ſeptem columne fulcien-
tes eāꝫ fuerunt: Fides ab angelo dictoꝝ: Spes
ꝓmiſſoꝝ: Charitas exhibitoꝝ: Fortitudo i aduer
ſis deterrentibꝫ: Caſtitas in carnis illecebris: Ju-
ſticia in ꝑgibus: et Prudentia in eligibilibꝫ. Hic
etiam in eodē ſpūſſanctꝰ omnē ſue bonitatꝫ exple-
uit ſanctitatē. Unde Luce. j. dicit̄: Spūſſanctus
ſuperueniet in te. In hoc etiam ꝙ dr̄: ſuperueniet: oſtē
ditur ꝙ omni ſanctitate ſuperueniēte repleuit eam
Ut Uirtus magna: Sapia mira: et Spūſſancti
bonitas ꝑficiat optima. Et hoc in arca dei ſicut di
cit̄ Geñ. vj. triſtega fiant ſiue tricamerata. Sic er
go Magnitud. ac diuiōꝝ ſacramentoꝝ vēter iſte
beatꝰ eſt. Secundo etiam beatꝰ eſt: gratia: miſe-
riam aliaꝝ fecundaꝝ mulierū abſtergente. Et ve-
de aliis taceamus Tres habent miſerias in fecū-
ditate cetere mulieres que a Patribus ſūt nota-
te. Concipiunt eīm in concupiſcētia. Portāt in gra
uitate. et Pariūt in dolore. Primū eſt Miſeria li
bidinis vnde naſcit̄ peccatū in cōcepto. Secūdū
Miſeria infirmitatis ex qua naſcit̄ miſeria corru
ptiōis. Tertiū Miſeria ſenſibilis doloris quam
ſequit̄ in partu vagitꝰ p̄ntis calamitatis. Propt̄
que tria q̄ ex tribus innaſcunt̄ dicit Pſal. lv. Cor
meū cōturbatū eſt in me: ꝓpter dolorē incolatꝰ p̄-
ſentꝫ: dereliqt me virtus mea: ꝓpter pōdus infirmi
tatis. et lumē oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipm nō eſt mecum:
ꝓpter caliginē originalis. Propter libidinē aūt cō
ceptus: dicit̄ Job. xl. Uirtus leuiathan i lumbis
eius ⁊ fortitudo eius in vmbilico ventrꝫ illꝰ. quia
Uiris libido eſt in lumbis. femis ꝟo in vmbili-
co. Propter Scd̄m dr̄ Tob. iiij. Memor eſſe de-
bes q̄ ⁊ quāta ſit paſſa ꝓpter te in vtero ſuo. Pro-
pter Tertiū dr̄ Joan. xvj. Mulier cū parit triſtici-
am habet quia venit hora eius. Cōtra hec tria: illa
que inuenit gratiā corā deo: et grā fuit plena: ſin-
cero concipiēs vtero verbum incarnatū: Nihil li-
bidinis eſt expta. que ſpūſancto concepit verbum
qđ ſpūs eſt ⁊ ꝟitas. Nihil grauitatꝫ in portatiōe.
que geſtabat oia geſtantē dei virtutem. Nihil do-
loris in partu: que pepit exeuntē intacto pudoris
ſignaculo. Propter Primū dr̄ Cant. vij. Umbi-
licus tuus ſicut crater tornatilis nunq̄ꝫ indigens
poculis. Crater inquā dei ſapiam cōcipiens Tor-
natilis in oēm ſcti ſpūs opatiōnē volubilis: Nun
q̄ꝫ ⁊ nuſq̄ꝫ ꝑ libidinē impeditus: Nunq̄ꝫ poculis
indigēs ad fecunditatē. Poculis inquā hūani ſe-
minis: aut alicuiꝰ libidinoſi amoris. Propt̄ Se-
cundū dr̄ de Uerbo cōcepto Heb. j. Portās oia
verbo ꝟtutis ſue. Et de mr̄e Can. vij. Uenter tuꝰ
ſicut aceruꝰ tritici vallatꝰ liliis. Aceruus eīm tritici
cōceptꝰ ex granis puriſſimi ſanguis collectꝰ erat:
vallatus liliis diuinoꝝ floꝝ ⁊ caſtitatꝫ: vt vndiqꝫ
ſuſtentatꝰ nihil ſentiret ḡuitatꝫ in onere. De Ter-
tio dicit̄ Eſa. xl. Anteq̄ꝫ parturiret pepit: añq̄ꝫ par
tus tp̄s veniret pepit maſculū. Quis audiuit vn-
q̄ꝫ tale: aut qs vidit huic ſile. Pepit eīm añ omnē
ſenſum doloris in parturitione: ⁊ añ tp̄s doloris
edidit maſculū: q̄ nulla libidine maculata fuit in
cōceptiōe. Ecce q̄liter gratia plena abſterſa ē: impe
dientis beatitudinē miſeria. Tertiū aūt eſt Flori
bus quibuſdā: beātudineꝫ depingēs. Et ſunt in ea
diuini flores: Fidei q̄dem in intellectu. Hūilitatꝫ
in ſenſu. Feruentiſſime charitatis in affectu. Deuo
tiōis in cordis deſiderio. Uirginalis cādoris illi-
bati in corpore. Sapiētiſſime diſcretiōis in ratiōe.
Fortitudinis in hoſtꝫ tētatiōe. Juſtitie in oi ope. ⁊
Sedulitatꝫ in ois obſequii exhibitiōe. Preter oēꝫ
aliam ꝟtutē qua veſtita eſt regina celoꝝ ſc̄m Pſ.
dicentē. Aſtitit regina in veſtitu deaurato circūa-
micta varietate. De Fide qdē eiꝰ dr̄ Lu. j. Beata q̄
credidit qm̄ perficient̄ que dicta ſunt ei a domino
De Hūilitate aūt Lu. j. Ecce ancilla domini (al'ꝰ
Reſpexit humilitatē ancille ſue) De Charitatis af
fectu (al'ꝰ feruore) Cant. v. Nunciate dilecto quia
amore lāgueo. De deuotiōis ſue icēdio dr̄ Cāt. vij

Lampades eius lãpades ignis atq flãmarum.
His eñi lampadibꝯ ↄcaluit cor eius intra eam.
⁊ in meditatõe eius exardeſcebat ignis deuotio-
nis. De Sapiẽtiſſima diſcretõe eius ꝓcedebant
ſapiẽtie reſponſa ad angelũ ⁊ cogitatões: qualis
eſſet illa ſalutatio. Prouer. vlti. Os ſuũ aperuit
ſapiẽtie. ⁊ lex clemẽtie in lingua eiꝰ. De Fortitu
dine eius: contra inſultꝰ hoſtis dicit Gene. iij.
Ipſa ↄteret caput tuum. Prouerb. vlti. Accinxit
fortitudie lũbos ſuos. ⁊ roborauit brachiũ ſuũ.
De Iuſticia eius in omni oꝑe Eſa. xj. Egredit v-
ga de radice ieſſe: Que rectitudine ſua iuſticiam
vniuerſalẽ ꝓfigurauit in virgine. Hec eſt virga
Aaron Nũeri. xvij. que floruit virtute iuſticie frõ
duit iuſticie ſmone. fructificauit in oi virtutꝫ oꝑe.
Ut vere dicat de ipſa. Iuſta florebit vt palma i do-
mo dñi. ⁊ florebit in eternũ ante dñm. De Sedu
litate obſequij eiꝰ dicit Lu. j. In diebꝰ illis exur-
gens Maria abijt in montana. ⁊ intrauit in do-
mũ Zacharie. ⁊ ſalutauit Helizabet. ⁊ iuuencu-
la obſecuta eſt vetule: manens apud eã vſq poſt
partũ. Porro de Caſtitatis eius cãdore in corꝑe
ꝓſignatũ eſt. iij. Reg. x. Ubi thronũ ſibi fecit rex
Salomon de ebore grandẽ. Ebur eñi ſignificat
candorẽ caſtitatis: In q̃ verꝰ noſter reſedit pacifi-
cus: nullis libidinũ ſtimulis inquietatꝰ. Tob. iij.
Nunq̃ cũ ludentibꝰ me miſcui. ⁊ mundã ſerua-
ui aĩam meã ab omni ↄcupiſcẽtia. Propter hec
⁊ his ſimilia dicit Cañ. j. Lectulus noſter floridꝰ
Hoc eſt: thalamus vteri: in q̃ quieuit dei filius.
Quartũ eſt in hac Beatitudine: que (alꝰ q̃) oi
miraculo in ea fidei eſt obſequẽs. Et vt alia tace-
ant Tria ſunt que omnibꝰ miris ſunt mirabilio
ra. Parit virgo. Creat eternus. ⁊ Ima ſummis
ꝑ vnionẽ indiſſolubilẽ ſociant. De Primo mira-
mur matrẽ. De Secũdo obſtupeſcamus ad na-
tũ. De Tertio agoniã patimur ad modũ naſcen-
tis. Primũ eſt quod Eſa. vij. oibꝰ pñs pro ſigno
ꝑdixit. Ecce virgo ↄcipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabi
tur nomẽ eius emanuel. Hiere. xxxj. Nouũ faci-
et dñs ſuꝑ terrã: femina circũdabit virũ. Femina
inquã: Nõ mulier viro ſubacta. qꝛ hoc nouũ non
eſſet. Ezech. xliij. Porta hec clauſa eſt ⁊ nõ aperie-
tur. quia dñs deus iſrael ingreſſus eſt ꝑ eã. De
Scđo dr Baruch. iij. Poſt hec i terris viſus eſt
⁊ cum hominibꝰ ↄuerſatꝰ eſt. Eſa. x. Uerbum ab
breuiatũ faciet dñs ſuꝑ terrã. Uerbum dico eter
nũ per quod facta ſunt oia. abbreuiatũ in creati
one carnis. ⁊ tpalis natiuitatis. Et hec cõſumma
tio abbreuiata inundabit iuſticiã: qua ois hõ iu
ſtificat. De Tertio dicit Io. j. Cui nõ eſt dignꝰ ſol-
uere corrigiã calciamẽti quo venit ad nos calcia
ta diuitas. In qua corrigia colligant vltima pri
mis: qꝛ hũana diuinis. Noua antiquis. ↄa aĩa
corpori. Tpalia eternis. qꝛ creatura creatori. Hie
re. xiij. Agglutinaui mihi domũ iſrael. In matre
diuinũ cernimus miraculũ. In nato ad nos con
tractũ immenſũ dei. In modo charitatis indiſ-
ſolubile vinculũ. Funiculus eñi triplex difficile
rumpit In quo: nouũ antiquo: ⁊ nouũ eterno: ⁊
antiquũ eterno colligatũ eſt. Aia enim corꝑi. ⁊ a-
nima deo. ⁊ corpus deo ſociatũ eſt triplici vniõis
funiculo. Uere igit Beatus venter in quo hec ꝑfe
cta ſunt. Sic eñi completa ſunt oia que dicta ſũt R.2
ꝑ angelum de vgine Maria. Quintũ huiꝰ be-
atitudinis eſt Puritas mirabilis ⁊ ſingłaris: fe-
cunditatẽ vgineã nutriens. Et hoc eſt in ſanguie:
vnde natus Concipit: Format: ⁊ Alit. Sanguis
eñi in quo fit cõceptio: a ſpũſancto purificat. Sã-
guis in quo figura mẽbroꝝ filij dei figurat a ſapi
entia dei: ipſi puritati filij aſſimilat. Sanguis au
tẽ (vnde formatꝰ itra vterũ alitur) ab ipſa aĩa dei-
tati vnita: filio dei incorporat. Et ſic oia neceſſario
ꝑme puritati aſſimilant. Non eñi Spũs filium
a quo ipſe ꝓcedit: ſanguine (alꝰ ſanguini) ꝑ conce
ptũ impmeret: niſi ad puritatẽ diuinam purifica-
ret. Nec verbum ſapia dei ⁊ virtus mẽbra ſua for
maret: niſi in eque puro ei in q̃ conceptũ erat. Nec
ſibi incorꝑaret aliq̃d niſi ad eundẽ mundicie mo-
dũ purificatũ eſſet. Hoc aũt ſignificatũ eſt Exodi
xxv. Ubi ⁊ arca teſtamẽti ⁊ vrna cõtinẽs manna
fieri ꝑcipiunt ex auro puriſſimo. Ideo etiã dr agnꝰ
ſine macula Exo. xij. Arca eñi vterus eſt virginis.
Urna aũt corpus ſaluatoris. Manna vo dulce-
do diuinitatꝪ Et hec eſt puritas in qua Cõcipitur:
Organizat: et Alit filius dei in beatiſſimo ventre
Et ideo flores eius ſunt fructꝰ honoris ⁊ honeſta
tis. Septũ huiꝰ beatitudinis eſt ꝓuilegium: hu
ius fecunditatis dignitatem adaugens. Sũt aũt
Quattuor huiꝰ fecũditatis ꝓuilegia. Primũ In
natura. Secundũ Inter femiaꝝ gaudia. Tertiũ
Inter hoim conſortia. Quartũ Ultra angelorum
agmina. Nã Natura in ipſa ſupra morẽ refloruit
Pre mulieribꝰ bñdictionẽ oim feminaꝝ adq̃ſiuit
Supra hoies grãz inuenit. Ultra vtices angelis
cos gloria ⁊ honore coronata refulſit. De Primo
dicit Cant. ij. Sicut lilium inter ſpinas: ſic amica
mea inter filias. Nulla eñi natura floruit niſi cõ-
cupiſcẽtie ſpinis compũcta Sed ſola vgis natu-
ra floruit caſtitatꝪ flore: ſpina cõcupiſcentie ⁊ pec-
cati neſcia. Sic eñi vinea noſtra floruit Can. ij. qꝛ
vulpes ꝑuule: hoc eſt pcti motus: capte ꝑ refrena
tionẽ: nihil penitꝰ in ea demolite ſunt. Inter muli-
eres etiam florẽ habens vginei pudoris: gaudiũ
adepta eſt matris: optimã ꝑtem eligẽs q̃ nõ aufe-
ret ab ea. Unde Can. iiij. dr. Ortus cõcluſus: fõs
ſignatus. Ortus eñi eſt in quo orit: Et ſic eſt ma-
ter. Concluſus autẽ qui nõ fodit neq ſeminat. Et
ſic ẽ virgo. Fons enĩ a fundẽdo dicꝰ eſt in q̃tum
eſt mater filiũ ꝓfundens. Signatꝰ aũt eſt fons q̃
a nullo hauſtꝰ eſt. Et ſic eſt vgo intacta ⁊ illibata
Pre hoibꝰ aũt omibꝰ accepit grãm: q̃ oibus inue
nit reꝑationis viam. Per ipſam eñi acceſſum ha-
bemus ad filiũ. ꝑ filiũ aũt ad patrẽ. Unde ſic Re-
becca Iacob filiũ introduxit ad patrẽ Gen. xxvij.
Sic iſta que mulcũ accepit: filio Iacob noſtro la
ctatori pelliculas hedoꝝ. hoc eſt: ſimilitudinẽ car
nis pcti circũponens: nos ad patris reducat bene-
dictionẽ. In hoc ꝓuilegiata q̃ nobis hanc viã he-
reditãde bñdictionis: inuenit ꝑ filium. Hec etiã
ſ angelꝭ coronata refulſit in patria. Pſ. viij. Quõ
eleuata eſt magnificentia tua ſuꝑ celos deꝰ. Hec
igit huiꝰ beate ſunt ꝓuiligia. Sꝫ huiꝰ dignita-
te caſtitatꝪ exclamat Sap. iiij. O q̃ pulcra es caſta

generatio cū charitate. Immortalis eſt eñ memo-
ria illius. qꝛ ꝛ apud deū nota ē ꝛ apud hoīes. Cū
pñs eſt: imitant̄ eam. ꝛ deſiderāt cū ſe eduxerit. ꝛ ī
perpetuū coronata triūphat: incoinquinatorum
certaminū premiū vincens. Septimū bꝰ beatitu-
dinis. Que eſt Exemplū generatiōis eterne. ꝛ Figu-
ra generatiōis ſpūalis future. Eterne quidē eſt quo-
dam ſignum ꝛ doctrina. Future autē: ſpeculum ꝛ
diſciplina. In eterna eñ vnicus naſcit̄ de vnico pa-
tre cum omi integritate ſube: in ſilitudinem prīs
ꝛ imaginē. In iſta autē vnicꝰ ex vnica matre cum
ſube integritate: in ſilitudinem ꝛ imaginē matris.
Et ſicut dī Greg. Per incarnati vbi myſteriū no-
ue mentis nře oculis lux tue charitatis infulſit: vt
dum viſibiliter deū agnoſcamꝰ: per hūc ī inuiſibi-
lium amorem rapiamur. Sic eñ vt dī Sap. vij.
Cādor quidem eſt lucis eterne. ꝛ ſpeculū ſine macu-
la dei maieſtatis. ꝛ imago bonitatis illiꝰ. Sic etiā
al's formet et alit chriſtū figura Generatiōis ſpūalis: in qua: caſtis viſceri-
bus concipit eccl'ia: ꝛ caſtis affectibꝰ format vbū
chriſtū in nouo partu. Gal'. iiij Filioli mei quos ite-
rum parturio donec formet̄ chriſtus in vob. Sic
Apoca. xij. Sole amicta: coronata ſtellis. luna ſub
pedibꝰ eius prona: In celo parturit ꝛ parit conti-
nue filiuz vnicum: quē in omnibꝰ formet ad thro-
nū dei rapiendū. Sic ergo: beatꝰ vēter ē q̄ te chr̄e por-
tauit. Et hec preter innumerabiles ſunt gr̄a beati-
tudinis ipſiꝰ Eſt aūt: beatus [venter] Qui bꝰ
beatitudinis eſt materia. Venter (inq̄) Locꝰ: quo
Sz vbum concipit̄. Pagina: In qua ſꝫ carnis ſuſce-
ptionē inſcribit̄. Menſura: cui vbum breuiāduz
cōmenſurat̄. Forma: ad quā ſummi patris imago
figurat̄. Vrna: In quā māna celeſte colligit̄. The-
ca: In quaz theſaurus deſiderabilis reconditur.
Thalamus: In quo dei ꝛ hoīs connubiū digniſ-
ſime celebrat̄. Aula regia In qua regi ſūmo diſcu-
bitus preparat̄. Veſtibulū: In quo celi dñs no-
ſtris induuijs induit̄. Ortus concluſus: ex q̄ aro-
mata diuinū ſpirantia odorē exoriuntur. Terra: q̄
ad germinādū ſaluatorē aperit̄. Coccus: quo pur-
pura ſummi regis pncipis tota contingit̄ ꝛ rubri-
catur. Et de Loco quidē Conceptiōis dī Luc. j.
Ecce concipies in vtero ꝛ paries filiū. Concipies
inq̄ in te ſimul dauid es vbum diuinū. tamē ſc̄m
diuinū conceptū operans. ꝛ ſanguinē tuū a te ma-
nu ſpūſſancti ſeparatū: in conceptū formandum.
Vt vere conceptus ſit duoꝝ captus: vnius forman-
tis: ꝛ alterꝰ ab illo ad ſe formati. Sic eñ operata
eſt ſalutē nřam in medio terre. hoc eſt vteri virgina-
lis ſumma ſapia. Cañ. vij. Junctura feminū tuo-
rum: ſicut monilia. Monilia inq̄ a muniēdo dī:
eo q̄ munita ſint illa femina: que locus conceptꝰ
ſunt filij dei. ꝛ ppetue addicta vginitati Iſte enim
eſt rubus igne dei plenus: ꝛ per libidinē incombu-
ſtus. Exo. iij. Propt̄ qđ omis fidelis dī cū moyſe
Vadam ꝛ videbo hāc viſionē magnā. quare (al's
quō) rubus ardeat ꝛ non comburat̄. Vadam inq̄
paſſibus deuotionis appropinquando. Videbo
fidei ꝛ ammiratōnis oculis: magnā ingenti digni-
tate viſionem iſtā: quare rubus virens virginita-
tis virore: ardeat: diuino plenꝰ in loco conceptio-
nis igne: ꝛ non comburatur aliqua caſtitatis con-
ſumptione. Geñ. xxviij. Vere dñs eſt in loco iſto:
ꝛ ego neſciebam. Exod. iij. Solue calciamentū de
pedibus tuis. Locus eñ quo ſtas terra ſancta eſt.
Calciamento eñ pecorine pellis ſoluto: đ pedibꝰ
intellectus ꝛ affectus: nudo ſpū poteſt accedere vir
ſpūalis. Quia ſicut dī. j. Coꝝ. ij. Aialis homo nō
percipit ea que ſunt ſpūs dei. Sed ſpūalis homo
iudicat oīa. Et ſic accedit ad locū in quo ſtat ho-
mo: qui per peccatuz ceciderat. in quo terra ſancta
eſt: que ſtat in eternū. Eccē. j. Generatio preterit:
ꝛ generatio aduenit. terra autē in eternū ſtat. Hec
inq̄ terra que fundat generationē pretereuntiū. mo-
rientium. ꝛ mundat generationē aduenientiū na-
ſcentium. Locus eñ iſte vt dī Tranſlatio. lxx. Ge-
ne. xxviij. A deo factus eſt ineſtimabile ſacramen-
tum: irrephenſibilis eſt. Pſal. lxvij. Deus in loco
ſancto tuo. Locus eñ vt dī phus generatōnis eſt
principiū: queadmodum ꝛ pater. Et ideo vterus
locus dī conceptionis vbi diuini. Verbo eñ con-
cepit vbum vgo: virile ignorans conſortiū. Eſaie
lv. Verbū quod egredit̄ de ore meo nō reuertetur
ad me vacuū: ſed faciet quecunq̄ volui: ꝛ pſpera-
bitur in hijs ad que miſi illud. Eſa. ix. Verbū mi-
ſit dominꝰ in iacob. Per angelū quidem ad aurem.
Ad cor autē per verbi diuinā intentionē. ꝛ In vte-
rum: per carnis ſuſceptionem. Sed heu cecidit in
iſrael: per iudeoꝝ excecationē. Sic ergo venter hꝰs:
Locus eſt conceptiōis verbi dei. Pagina ē etiā
in qua vbum dei ſcribit̄ ſm carnis ſuſceptionem.
Sic eñ vbum bonū quod cor ſummi patris eru-
ctauit: calamo lingue ſcribe: qui ſpūſſanctus ē: pa-
gine noſtre ſuſceptiōis eſt inſcriptū. Eſa. viij. Su-
me tibi librū grādem: ꝛ ſcribe in eo ſtilo hominis.
Verbū ſummi patris eſt ad ſpm̄ſanctū. Liber aūt
dī: pagina: candore caſtitatis dealbata. Diſciplina
honeſtatis raſa. Equalitate ꝛ cōuenientia morum
adequata: Omni vtute pparata. Grandis aūt dī
a ſacramentoꝝ captu ꝛ cōtinentia. Talem ergo pagi-
nam ſume: per fidei ↄſenſum. ꝛ ſcribe. h̄ eſt: inſcri-
be in eo ſtilo hoīs: hoc eſt naturā hoīs p incarna-
tionem. Jo. j. Verbū caro factum eſt: ꝛ habitauit ī
nobis. ꝛ vidimꝰ glo. e. glo. q̄ſi vnige. a pře. Iſti ſunt
articuli ſcribētis in pariete ad diſſipationez regni
babylonis. h̄ eſt diaboli. quod eſt regnū confuſio-
nis. Dan. v. Paries eñ eſt vterus vginis: in quo
ſcribit̄. Mane techel phares. h̄ eſt: nūeratum. ap-
penſum: diuiſum. Numeratū: numero plenitudi-
nis tempoꝝ. Appenſum: pondere chři meritoꝝ.
Diuiſum: poteſtate redemptiōis: in ſolutione pci
facta pro nob. qꝛ ſic diuiſum eſt a diabolo regnuz
iſtud. Sic ergo vterus eſt pagina: cui vbum iſtō in-
ſcribit̄. Eſt etiam Menſura: cui vbum breuian-
dum cōmenſurat̄. Cum eñ ſicut dī Eſa. x. vbum
abbreuiatū dñs facturus eſſet ſupra terram: ꝑus
inuenit vteꝝ virginis: ad cuius breuitatē verbum
breuiaret. Breuitas autez iſta non tam molis eſt
attendenda breuitate: q̄ ſenſu humilitatis: q̄ par-
ua in oculis ſuis fuit vgo beata. Unde Cant. viij.
Soror noſtra paruula eſt: ꝛ vbera non habꝫ. hoc
eſt: ſe habere nō reputat vbera doctrine ꝛ exhorta-
tionis: quibus fundat lac ſciētie per doctrinam. ꝛ
lac conſolatōnis per exhortationē. quibꝰ chriſtus

f f

alat: formatū in cordibꝰ fideliū. Et ideo paruulam
ſe reputat ad concipiendū. Sz ad hanc paruitatē
cōmēſurat̃ hūilitate vbū. De quo dr̃ Eſa.ix. Par-
uulus enim natus eſt nobis: ⁊ filius datꝰ eſt no-
bis. j. Reg.xv. Cum eſſes paruulus in ocul' tuis:
caput in tribubus iſrl' factus es. Sic ꝗ breuiatū
vbum dr̃ d ſe. Mat.xj. Diſcite a me quia mitis ſū
⁊ humilis corde. Sic etiam iam pdicans ⁊ ſalutē
hominū pcurans: intrauit ad eum qui decurtata
ſaſtus altitudine ſtatura puſillus erat. Luce.xix.
Sic dr̃ Ecci.xj. Breuis in volatilibus eſt apis. ⁊
initium dulcoris habet fructus eius. Apis enim
noſtra btā virgo in omnibꝰ volatilibꝰ celi lympide
cōtēplationis oculo: celum puolantibꝰ: breuiſſi-
ma fuit mēſura ſue humilitat̃. Et ideo pncipium
⁊ cām oīs dulcedis chriſtū ſine cōmixtione viri
fructificauit. Ad hanc eñ menſurā ſe contraxit ver-
T: bi immēſitas. Et hoc ſignificauit vgo qñ dixit Lu
ce.j. Reſpexit humilitatē ancille ſue. Sic ḡ menſu
ra fuit verbi breuiandi. Fuit etiaz forma ad quā
eterni patris imago figurat̃ (al's format̃) Eſt eniz
filius imago dei inuiſibilis. Unde Sap.vij. dr̃:
ꝙ eſt ſpeculū ſine macula dei maieſtatis: ⁊ imago
bonitatis illius. Hec igr̃ imago figuranda in for-
mam hoīs: formaculū accepit vterū vginis. Sic
ſigillum mundiſſimū in cera imprimit̃ mundiſſi-
ma. Ecci.xvij. Ad imaginē creauit illū: ⁊ ſm ſe ve-
ſtiuit illum vtute. Quod licet de omnibꝰ dicatur
hominibꝰ: tñ maxime intelligit̃ de ſaluatore. Figu-
ra autem ⁊ forma in qua huiꝰ (al's hec) imago for-
mata eſt: vterus vginis eſt. Et ſic factus eſt ſpecio-
ſus forma pre filijs hominū. Cant.j. Ecce tu pul-
cra es dilecte mi: ⁊ decorus lectulus noſter flori-
dus. Pulcritudine eñ florum lectuli vteri virgi-
nis figuratus eſt natus pulcer ⁊ decorꝰ ſm homi-
nem. Sed retinet pulcritudinē pris ſm deū. Sic
eñ imago patr̃: facta eſt ad imaginē matris: ⁊ fi-
gura ſube patris. Heb.j. Configurata eſt imagi-
ni matris. Et nos ꝗdem (ſicut dr̃ Apl's) prius por-
tauimus imaginē terreni: ⁊ deinde imaginē cele-
ſtis. Chriſtꝰ autē redemptor noſter: ab eterno ha-
buit imaginē celeſtis. ⁊ poſterius accepit imagi-
nem terreni in vtero vginis: parentibꝰ terrenis cō-
figuratus. Ut ſic educeret a terrena imagie: ad ce-
leſtem ipſius configurationē. Et hoc eſt quod di-
cit̃ Rho.viij. Quos pſciuit cōformes fieri imagi-
nis filij eius: hos ⁊ vocauit. Sic ipſe dei filius ꝗ-
ſi vnꝰ ex nobis factus eſt. Phil'.ij. Formam ſerui
accipiens: in ſilitudinem hominum factus. ⁊ ha-
bitu inuentus eſt vt homo. Sic Sap.vij. dr̃. In
ventre matris figuratꝰ ſum caro. In forma vteri:
formam accipiens humane figurationis. Hec ē
Urna: In quam manna celeſte colligit̃. Urna in-
ꝗ aurea: ſplendore gratie: capax celeſt̃ panis: In
quā grana ſanguinis ⁊ ſaca pure ſimilaginis: ſūt
collecta ad diuini Sacramēti confectionem. Sic
eñ precipit̃ in vrna ſeruari manna. Exo.xvj. Sic
Hebreoꝝ.ix. dr̃: ꝙ in arca eſt vrna aurea habens
manna. Hoc eſt: In corpe virginis eſt vterꝰ conti-
nens dulcedinem celeſtis panis: vt exinde prom-
pte proferatur eſurientibus Pſal.cxliij. Prom-
ptuaria eoꝝ plena eructantia ex hoc in illō. Pro-
uerbioꝝ.iij. Impleant̃ horrea tua ſaturitate. ⁊ vi-
no torcularia tua redūdabūt. Hec eñ ſunt noſtre
ſufficiētie horrea: omnē noſtrum ſupplentia defe-
ctum. Torcularia vinū refundentia dīne iocundi-
tatis. Diuerſis eñ pprietatibꝰ vterus virginis: et
vrna eſt: horreum: ⁊ torcular omībus: miniſtrans
eſculentū ⁊ poculentū diuinuz. Hec eſt Theca
theſauri pcioſiſſimi: ꝗ abſconditus eſt in filio dei.
Coloſ.ij. In ipſo ſunt omēs theſauri ſapientie et
ſcientie dei abſconditi. Super quo ammirat̃. Ba-
ruch.iij. Et dr̃. Quis inuenit locū eius: ⁊ quis in-
troiuit in theſauros illius. Prouer.xxj. Theſau-
rus deſiderabilis requieſcit in corde ſapiētis. Hic
autē non in corde tm̃ requieuit: ſed etiam in theca
vteri vginalis. Et ideo Prouerb.vl. Multe filie
congregauerūt diuitias: tu ſola ſupgreſſa es vni-
uerſas. Eſa.xlv. Dabo tibi theſauros abſcōditos ⁊
arcana ſecretoꝝ: vt ſcias quia ego dominus. Si
eñ ſm dictū dn̄i Matth.xij. ⁊ Luc.vj. Bonꝰ ho-
mo de bono theſauro cordis ſui profert bonū: po-
teſt aduerti quantū theſaurū bonum in ſe habue-
rit: que tantū bonum protulit toti mūdo. Si eñ
regnum celorum ſimile eſt homini patrifamilias.
Matth.xiij. qui pfert de theſauro ſuo noua ⁊ vete-
ra: ꝗre nō eſſet ſimile multo mag̃ matrifamilias:
que de theſauro ſuo ptulit tam noua ꝗ vetera: et
eterna ⁊ humana ⁊ diuina: pcium vniuerſitatis ⁊
angelis ⁊ hominibꝰ theſauꝝ tampcioſum. Hic
vterus eſt Thalamus: In quo connubiū diuine
⁊ humane nature digniſſime celebrat̃ De quo can-
tat vgo eccleſia Cant.viij. Dilecte mi apprehendā
te: ⁊ ducam te in domū matr̃ mee: ⁊ in cubiculuz
genitricis mee. Apphenſus eſt filius per vnionem
carnis Introductus in domū matris: p introitū
cōceptus vginalis. qꝛ Uirgo figura eſt matr̃ ec-
cleſie: in qua cōcipimur. In cubile autē genitricis
introductus eſt: que nos vt genitrix gr̃e ⁊ miſeri-
cordie genuit: quando etiā noſtram penalitatē in
vtero vginis ſibi cōiungere eſt dignatꝰ. Hoc cu-
biculum eſt thalamus: in quē Iſaac rebeccā intro-
duxit. ⁊ in tantū dilexit eam: vt dolorē qui ex morte
mr̃is acciderat temparet. Gen.xxiiij. Iſaac ꝗ nr̃: filꝰ
dei eſt. Rebecca d gentibꝰ nata: natura eſt noſtra.
thalamus vterus vginalis. Hic eſt lectulꝰ Sa-
lomonis: quem ſexaginta fortes ambiūt: omnes
tenentes gladios: ⁊ ad bella doctiſſimi. Canticoꝝ
iij. Decem videlicet Illuminationes. Decem Spe-
ciales virtutes. Decē Precepta. Decem Priuile-
gia. Decē Gratie ſingulares. ⁊ Decē Fulgores glo-
riam celeſtem exprimentes. Decem ꝗdem Illumi-
nationes ſunt Illuminatio: ex creatur̃ accepta. Il-
luminatio: per lectionem ſcripture collecta. Illu-
minatio: ſtudio rationis inuenta. Illuminatio:
contemplationis oculo percepta. Illuminatio:
familiaribꝰ apparitionibus angeloꝝ cordi virgi-
nis inuecta. Illuminatio: crebris dei reuelationi-
bus data. Illuminatio: per hauſtum dīne dulce-
dinis: ⁊ guſtum ⁊ experimentū certiſſimū infuſa,
quādo guſtauit ⁊ vidit quia bona eſt negociatio
eius. Prouerbioꝝ vl. Pſal.xxxiij. Guſtate ⁊ vide-
te quoniā ſuauis eſt dominus. Illuminatio: p ſa-
lutationem ⁊ doctrinā Gabrielis infuſa. Illumi-

natio:ſpecialiter ſuper aduentu ſpūſſancti ꝛ ṿtutis
altiſſimi ſup ſplendide donata. Et tandem Illumi
natio per inhabitationē totius diuinitatis in ea
corporaliť ſup impleta: vt vere amicta ſit ſole ꝛ lu-
na ſub pedibus eius. Et iuxta nomē ſuū illumia-
trix appellať. Decem autem Virtutes ſunt Fides:
Spes: Charitas. ꝛ Quattuor que Cardiales vo
cantur. Prudentia: Iuſticia: Fortitudo: ꝛ Tēpe-
rantia. Et his adiuncte Spēales. Humilitas: et
V 2 Pudicicia ṿginalis. Et ea quā habuit Sapiam
in diuis: vt merito dicať d̄ ea illō Ruth. iij. Scit
oīs iſrľ mulierē te eſſe ṿtutis. Decem aūt Pre-
cepta ſunt ☙ Sibi nō eſt niſi vnus deus cui in-
tendit. Nec nomē inuanū habuit. quod ſemꝑ in-
uocauit. ꝛ ☙ quietē ſabbati cordis nunq̄ᷓ interru
pit: ſed continuo feſto dō celebrauit: ſanctificauit.
☙ parenti ſummo ſemper honorē exhibuit. ☙
nullum ṿbo vel exemplo occidit: que oīs viuifi-
cauit. ☙ ſuper verū anime ſpōſum adulterinā di-
lectionem non admiſit. ☙ nulli nocuit aliquid q̄
larga miſcōie manu ſua omnibꝫ indigentibꝫ por-
rexit. Que veritate ſic linguam ditauit ꝙ omnibꝫ
dolis relegatis: diffuſam grām in labijs protulit.
☙ nullius bona concupiuit Que charitate perfe
cta quod ſuum erat non queſiuit. Iuxta apl̄m. j.
Cor. x. Non querēs quod ſibi vtile erat: ſed quod
multis vt ſalui fierent. Phil. iij. Que ſibi erant lu
cra: hec arbitrata eſt vt ſtercora: vt chriſtū lucrifi-
caret. ☙ luxum carnis nō concupiuit: que ſꝫ To
biā. iij. nunq̄ᷓ cum ludentibꝫ ſe miſcuit: ꝛ mūdam
ſe ſeruauit ab omni concupiſcētia. Decem āt Pri
uilegia ṿginis ſunt Virginitatꝫ fecunditas: Ma
tris illibata ṿginitas: Conceptus ſine concupiſcē
tia. Grauidatio ſine grauitate: Parturitio ſine do-
lore: Naſcentꝫ noui eternitas: generatiōis ad diui
nam eternitatem (al'z generationē) aſſimilata pro-
prietas. Eiuſdem filij cum deo patre cōmunitas.
Qui ſicut ex deo patre ſm deitatē: Sic ex ipſa pce-
dit ſm humanitatē. Inter mulieres hereditata be
nedictio: ꝛ Vite ſue ſine macula ſanctitas. Hec ei
ſola habuit: ita ꝙ neqꝫ in terris nec in celo primā
ſimilem viſa eſt: nec habere ſequentē. Decē autem
Gratie ſingulares quibus Deo ꝛ Homini ꝛ an-
gelo grata facta eſt: ſunt Gratia pudoris: Gratia
puritatis: Gratia ſolitudinis qua mūdi fugit cō-
ſortia: Gratia orationis: Gratia quietis cordis.
Et his quidē deo ꝛ angelo grata fuit. Homi aūt
Gratia miſericordie qua miſeris compatiť: Gra-
tia benignitatis: qua miſer ab ea benigne ſuſcipi-
tur. Gratia auxiliatiōis: qua miſero in neceſſitate
ſubueniť. Gratia conſolatiōis: qua deſolatos cō-
ſolať. Gratia reconciliatiōis: qua miſeri ꝛ deſpera
ti ſepe per eam filio recōciliant. Decem aūt Ful-
gores Glorie: ſunt quibꝫ ſuper omnē glām celi p̄-
fulget. Fulgor q̄dem decoris. Fulgor virtutꝫ ſiue
poteſtatis. ꝛ Fulgor operatiōis. Fulgor q̄dem de-
coris in Quattuor. Fulget ei diuino ſole amicta:
ſuper omniū Angeloꝝ claritatē. Fulget ardore af
fectus cum Seraphin ardens in deū lata. Fulget
lumine intellectus ſuper Cherubin: ex veritate il-
luſtrata. Fulget ſuꝑ Thronos cordis quiete: di-
uino aduentu: ſibi inſidente deo repleta. Poteſta-
tis autē fulgor ꝛ gloria eſt in Tribꝫ. In hoc vide-
licet ꝙ dominatus eius ſuꝑ celeſtes dominatio-
nes altis intēdens: nunq̄ᷓ ſtabellantꝫ ꝛ cōculcan-
dis inferioribꝫ per deſideriū appropinquat. Virt⁹
eius ſuꝑ celeſtes ṿtutes: nulli⁹ legibꝫ coartata ſu-
perat oīa. Poteſtas eius ſuper celi poteſtates.
Non tyrannice (al'z tyrannide) premens: ſed ra-
tionibus equiſſimis legū: omne nequā (al'z ini-
quum) premit ꝛ ſuperat. Operatio etiā fulget ſu
per Principes quidem. quia nō niſi iuſta ꝛ equa
ꝛ honeſta facienda deliberat ꝛ decernit. Suꝑ Ar-
changelos aūt. qꝛ oīa per conſiliū diuinū perfi-
cit. Super angelos vero. qꝛ oīa operāda in deū
reducēs: dei gloriā ſemꝑ intēdit. Vt vere Cant. vj.
diceret. quia ꝓcedit ſicut aurora cōſurgēs in ope-
re: pulcra vt luna in ṿtutis ſue poteſtate. electa vt
ſol: in ſue claritatꝫ decore. Hec ē Aula regia: In
qua Regi ſummo diſcubitus ꝓparať. Aula inq̄ᷓ
in qua ꝓnceps totius iſrael ſedit cum ꝓncipibꝫ po
puli ſui: ꝛ Regem ſe exhibuit. Eze. xliiij. Princeps
ſedebit in ea: vt comedat panem corā domino: refe
ctione gratie: qua gratificauit hominē ſaturatus.
Io. iiij. Meus cibus eſt vt faciam voluntatē pa-
tris mei: vt ꝑficiam opus eius. Iſte eſt Ioſeph:
ſedens in hac aula ꝛ comedēs cum fratribꝫ ſuis.
Geñ. xlv. Auditū eſt: ꝛ celebri ſermone vulgatum
in aula regis. Venerunt fratres Ioſeph. Fratres
eñ veri Ioſeph: hic ꝓmo per nature cōiunctionē
ad Ioſeph dei filiū venerūt. Hec eſt aula in qua
iiij. Reg. vij. Nunciatū eſt illud bonū nūcium ꝙ
inimicus ppľi dei: oppreſſor antiqu⁹: potentia dei
fugatus ſit. ꝛ liberatus dī ppľs ab obſidione ipſi-
us. Hoc eſt Veſtibulū in quo celi dñs noſtris
induitur indumētis. Eze. xliij. Per viam veſtibuli
porte ingredieť: ꝛ per eandē egredieť. qꝛ Noſtris
indutus ingrediť: ꝛ in eis ad nos egrediť ex vtero
virginali. Hoc eſt veſtibulū quod Ezech. xl. iuxta
portā templi ꝑcipiť ꝓparari. Beata eñ virgo por
ta templi eccleſiaſtica eſt ſpecioſa. Iuxta quam ve-
ſtibulum eſt vteri: in qua ſummus Rex Sacer-
dos ſacris eſt indut⁹: in quibꝫ pro nobis imolatu
rus ad deum accedat. Hoc eſt veſtibulū: inter qđ
ꝛ altare plorant ſacerdotes ꝛ leuite. Ioel. ij. ad cle-
mentiā dñi inclināntes. quia Inter inſignia pieta-
tis vteri ṿginalis ꝛ crucis (in qua dñs immolat⁹
fuit) ſupplicātes: grām inuenerūt diuine miſeratio-
nis. Hic vterus eſt ortus cōcluſus: ex q̄ aroma
ta diuinum ſpirantia odorem exoriunť. Cant. iiij.
Emiſſiones tue paradiſus. Quē eñ odorē para-
diſi hic paradiſus nō emittit: Vas eñ: odorē con
tentum ſpirat. Hec autē ꝛ habitaculū eſt virtutis
altiſſimi: In qua ſe expreſſit vmbra ipſius. ꝛ Ope
ratoriū ſpūſſancti. Vas ꝯtinens corꝑaliter pleni-
tudinē deitatis in filio dei. Miraculū angelorū.
Ortus oium aromatū virtutis. Vt merito dicať
Cant. iiij. Ortus cōcluſus. ꝛ Cant. viij. Qui habi-
tant in ortis amici auſcultant te. Sic eñ vidim⁹
eam plenā charitate ꝛ dilectione in cubilibus ꝛ in
ortis aromatū: vt merito dicať paradiſus diuerſa
deliciarū. Hic eſt ortus quē plantauit domin⁹ in
eden. hoc eſt: in delicijs. Geñ. ij. Hic ē ortus arbo-
ribus ṿtutum conſitus: in quē ingreſſus eſt Rex

Aſuerus.hoc eſt beat⁹. Heſter.vij. Nec eſt Ter-
ra que ad germinanduz ſaluatore ſpũſctõ irrorat.
Eſa.xlv. Rorate celi deſup̃ ⁊ nubes pluant iuſtuz:
apiat terra ⁊ germinet ſaluatorẽ. Pſal.84. Dñs
dabit benignitatẽ: ⁊ terra nr̃a dabit fructũ ſuum.
Fructũ inq̃ꝫ quo angeli ⁊ hoĩes perfruunt. Hec ẽ
terra in qua agricola ſpũſſanct⁹ expectat fructum
p̃cioſum: patienter ferens donec accipiat tempora-
neum ⁊ ſerotinũ. Ja.v. Temporaneũ in cõceptu.
ſerotinũ in crucis redẽptione. Pſal.xxiij. Dñi eſt
terra ⁊ plenitudo eius. Terra inq̃ꝫ cui bñdixit do-
minus. Terra que iuxta aplz ad Heb.vi. accepit
benedictionẽ a dño. Hic vter⁹ eſt Coccus: quo
purpura ſummi regis tota contingit in tantuz q
etiam angeli rubricatã iſtam purpurã mirantur.
Eſa.lxiij.dicẽtes. Quare rubrum eſt indumentuz
tuũ: ⁊ veſtimentũ tuũ ſicut calcantiũ in torculari:
Hec eſt purpura vncta (al's tincta) in canalib⁹ ve-
naruz mũdiſſimi ſanguis beate v̓ginis: q̃ coccus
eſt mundiſſim⁹: in ſe gerens ruborẽ purificatũ ſpi-
ritu ſctõ: ⁊ concipiẽs margaritã p̃cioſam filiuz dei.
Unde Exod.xxv. precipit in veſtib⁹ ſummi ponti-
ficis: colorẽ eſſe de cocco bis tincto. q2 Sicut in ſe-
rico vel lana vn⁹ color fundat in alio. Ita eſt in di-
uinis Purpureus color ſanguis: p̃mũ fundatur
in p̃fecta mũdicia carnis: ⁊ ꝯſequẽter in ſanctiſpi-
ritus purificatõe. Cant.vij. Come capitis tui ſicut
purpura regis iuncta canalib⁹. Coma eſt apoſtolus
cetus ⁊ totius eccl'e rubricat⁹ ſanguie chriſti: de-
pendens a capite rubricato: qđ eſt chriſt⁹. Et ideo
clamat Sponſa in Cañ.v. Dilectus me⁹ candid⁹
⁊ rubicund⁹: electus ex milib⁹. Eſt eñi vt dr̃ Sap.
vij. eterne candor lucis. Rubricatus purpureo ſan-
X 2 guine v̓ginis: quo v̓bũ eternũ caro factũ eſt: ⁊ ha-
bitauit in nobis. Sic ḡ eſt beatus vẽter [qui te]
chriſte [portauit] Portauit aũt Uirgo mr̃ in-
fantem. Portauit ⁊ Symeon ſenex: qñ eum ſuſce-
pit in vlnas. Portauit ⁊ crux: morientẽ. Et ſic di-
cunt aliqui Portauit ⁊ diabolus ſupra pinnacu-
lum tẽpli. Portauit ⁊ Joſeph ab arimathia đ cru-
ce ad (al's in) ſepulcrũ. Portauerũt multi vtriuſq̃
ſexus paruulũ ieſum: Qui nutricũ ⁊ gerulaꝝ fun-
gebantur officio. Sed v̓go mater Portauit: cõ-
ceptum: de ſuo ſanguie formandũ ⁊ vegetandũ nu-
triendũ ⁊ augendũ: in vtero. Symeon iuſtus ⁊ ſe-
nex: p̃ſentandũ ⁊ offerendũ in templo ⁊ ſiſtenduz
dño. Crux: cruciandũ ⁊ ſacrificãdũ. pro p̄p̄lo. Dia-
bolus ⁊ mẽbra eius: tentandũ: p virtutis exercitio.
Joſeph ab arimathia p ſepulture officio. Alij aũt
vice nutricum ⁊ gerulaꝝ ad obſequendũ infirmo
paruulo In oĩbus aũt his portationũ diuerſi-
tatibus: Sola v̓go portatũ: ſuo infudit ſanguie:
⁊ Sola crux infuſa eſt ſanguie crucifixi. Sicut dr̃
Amb. Quem ſacer cruor purpureus fuſus agni corpo-
re. Propt̃ qđ ⁊ Sola v̓go portans: ⁊ Sola crux
pro ſocietate cõmunicati ſanguinis chr̃i venerantur
Uirgo ſcꝫ: ſanguine filiũ dei infundẽs: ⁊ Crux in-
fuſa chr̃i ſanguine. Alij aũt portãtes Uel Uitupe-
rantur p malicia voluntatis. Uel Laudant p obſe-
quio pietatis Portauit ḡ virgo chriſtũ Sicẽ Ar-
bor fructũ: ſuccũ miniſtrãs ad fruct⁹ formationẽ.
Gemmata: in fruct⁹ conceptionẽ: Florens in fru-
ctus p̄miſſionẽ. Frondens: in fruct⁹ defenſionez.
Ramos: extendẽs in fructus portationẽ. Soli de
celo ſe exhibens: in fructus formationẽ ⁊ matura-
tionem. Sic eñi vnaqueq̃ arbor de fructu ſuo co-
gnoſcit. Uirgo eni beata arbor eſt virens virtu-
te: Plantata ſecus decurſus aq̃ꝝ. h̓ eſt riuos vber-
rimos donoꝝ ſpũſſancti: cõſolationũ: ⁊ gratiarũ.
Hiere.xvij. Erit q̃ſi lignũ viride qđ ad humorem
mittit radices ſuas: qđ in tp̃e ſiccitatis non erit ſolli-
citum: nec aliqñ deſinet facere fructũ. Portat aũt
fructũ dependentẽ a ſanctis viſcerib⁹ v̓ginis. Uñ
cantat Eccl'ia q Beata eſt mater: cui⁹ viſcera me-
ruerunt portare chr̃m dñz. Et pendẽti a viſcerib⁹
ſacroſancti ſanguis ſui: ad formationem ⁊ nutri-
mentũ ⁊ augmentũ: ſumminiſtrauit ſuccũ Pſal.j.
Erit tãq̃ꝫ lignũ quod plantatũ eſt ſecus decurſus
aquaꝝ: qđ fructũ ſuum dabit in tp̃e ſuo. Hec fuit
gemmata cõceptione: ſtans onerata nobili onere:
vtero tumẽte: et pomis mamillarũ modico tumo-
re p̄rumpentib⁹. Etiam per modũ gemmaꝝ: cõ-
ceptum demonſtrantib⁹ pietatis humorẽ. In cu-
ius figura Nume.xvij. dr̃. Turgentib⁹ q̃ppe gem-
mis: flores eruperant: qui folijs dilatatis in amy-
gdalum formati ſunt. Flores eñi ſunt: ſacri fruct⁹
promiſſiones. In q̃buſdam diuinoꝝ florum ar-
gumentis. In angelica ſalutatiõe. Sanctiſpirit⁹
ſupuentione. Uirtutis altiſſimi obumbratiõe. In
quib⁹ ſalus noſtra floruit: quando x̄pe fuit ſalus
noſtra. Eze.xxxvi. Uos mõtes iſrl' ramos veſtros
expandite. ⁊ florete. ⁊ fructũ facite p̄p̄lo meo iſrael.
Fronduit autẽ virgo btã in ſalutarium verboruz
emiſſione. De Modi inquiſitiõe Cum dixit. Quõ
fiet iſtđ. De Sui cõſenſus expreſſione: Cũ adiun-
xit. Ecce ancilla dñi fiat mihi ſm v̓bum tuum. De
Pacis eulogio: Cuz helisabet ſalutauit. De Gra-
tiarũactione: Cũ inculit Magnificat anima mea
dñm. Ut vere dicat de ea Illud Oſee.x. Uitis fron-
doſa iſrl': fructus adequat⁹ eſt ei. Nec eñi omnia
folia fructũ cooperiunt ⁊ defendunt ne inaneſcat.
quia Oĩa Aut ſunt ad inſtructionẽ Prudentie.
Uel: ad Humilitatis ⁊ fidei expſſionẽ. Ul: ad p̄xi-
mi beniuolentiã. Uel: ad Gratiarũactionẽ ⁊ laudem.
Unde merito dr̃ in Pſal.j. Foliũ eius nõ decidet:
⁊ oĩa q̃cunq̃ faciet proſperabunt. Et Eze.xlvij.
Folia ei⁹ p̄ficiunt in medicinã. Hec ramos expan-
dit ad oẽs: dilatata latitudine charitatis: fructum
ſuũ porrigens omnib⁹. Eccl'i.xxiiij. Rami mei ho-
noris ⁊ gratie. Dañ.iiij. Uolucres celi requieſcẽt
in ramis eius. Hoc eſt: Anime ſanctoꝝ: p̄ĩnate vir-
tutibus: in ramis: btẽ virginis quib⁹ fructũ por-
rigit: requieſcũt Sic ḡ [beat⁹ venter qui te] ſic chr̃e
[portauit] Et hanc q̃dẽ Singularit: habuit bea-
titudinẽ. In cruce aũt portatus: de v̓gine cruorẽ
acceptũ refudit. Ut oẽs cruci ſe exhibentes: ⁊ ſti-
gmata crucifixi in corp̃e ſuo portãtes: eodẽ cruore
ſanctificẽt. Propter quod dr̃ Gal'.vi. in p̃ſona re-
demptoꝝ. Mihi abſit gloriari niſi in cruce domi-
ni noſtri ieſu chriſti: per quã mihi mũdus crucifi-
xus eſt: ⁊ ego mũdo. Totuz eñi de mũdo triũpha-
turq̃ꝫ qđ cruci eſt affixum. Mũdus ḡ per h̓: quod đ
mundo eſt in nob (quod vt dr̃.j. Canoñ. Jo.ij. ẽ cõ-
cupiſcentia oculorũ ⁊ concupiſcẽtia carnis: ⁊ ſup̃-

dīa vite) cruci affixū eſt vt ipſe. ⁊ mortuū: viuēns
in cruce. deo viuat: dicēte aplo Gal.ij. Ut deo viuā:
chriſto cōfixus ſum cruci. Ibi ḡ cruore chriſti in-
fuſi ſanctificati. Apoc.vij. Lauerunt ſtolas ſuas i
ſanguine agni. Sic ḡ In viſceribꝰ portātes chri-
ſtum humore pietatꝫ infundūt. Portātes aūt in
cruce: cruore chri infunduntˀ ⁊ ſanctificantˀ. Por-
tantes autē chrm in debilibꝰ mēbris ipſius chri:
chriſto miſcdiaꝫ impendūt. Mat.xxv. Quod vni
ex minimis meis feciſtis ꝯmihi feciſtis. Rho.xv.
Debemus nos firmiores imbecillitates infirmo-
rum ſuſtinere ⁊ portare: ⁊ non nob placere. Por-
tantes aūt ieſum crucifixū ad ſepulcrū: ſunt q chri
ſtum ad occultū diuine quietꝫ abſcondūt. Coloſ.
iij. Mortui eſtis: ⁊ vita veſtra abſcōdita eſt cum
chriſto in deo. Pſal.xxx. Abſcondes eos in abſcō-
dito faciei tue a conturbatōe hominū. Eſa.xj. Erit
ſepulcrū eius glorioſum. Portātes aūt chriſtū ad
illecebras tentationū cū ſathana: merentˀ in bara-
thrum precipitationē. Mat.iiij. Uade ſathanas:
non tentabis dnm deum tuuꝫ. Pſal.xciiij. Quibꝰ
iuraui in ira mea ſi introibūt in requiē meā. Hic
eñ iurauit tentantibꝰ eū ⁊ portantibꝰ ad delectabi
lia tentationū. Non ſic aūt portauit ꝟgo beata. Et
ideo beatus [venter qui te portauit.]

Et vbera que ſuxiſti

y2 Ecce Scda pars laudis hꝰ mulieris. Laudat
in matre membra q̄ nutrimentū miniſtrauerunt.
Ubera autem ab vbertate dcā ſunt. eo q vbertim
fundūt lac dulcedinis concepte. Ubera aūt de ce-
lo plena laudat. ⁊ ideo indeficientē miniſtrās vber
tatem. Cant.viij. Soror nr̄a paruula eſt: ⁊ vbera
non hꝫ fracta libidine. Sed habet vbera ḋ celo: ro
rem pietatis ⁊ dulcedinis concipientia. ⁊ vbertim
(al's vbera) ꝓfundētia liquorē ad chriſti nutrimē-
tum miniſtratuꝫ. Et quis crederet vbertatē eſſe in
virginis vbere niſi de celo miniſtratum? Gen.xxj.
Quis auditurꝰ crederet q Sara lactauit filium
quē peperit ei iam ſeni. Sara inq̄ꝫ princeps virgo
Maria lactat filiū: magno patriarche patri mul-
tarum gentiū quē peperit ei: ad ꝟtutem eiꝰ demon
ſtrandā iam ſeni in fine mundi. Non eñ datur ħ
nature q vber arens nō infuſum ſemine viri: lac
miniſtret vbertim filio naſcenti. Cañ.vij. Statura
tua aſſimilata eſt palme. Ubera tua botris. Pal
ma eñ dulcedinē habet in ſummo: de celo ꝯcipiēs
eam: ⁊ botrus ex Solis reſpectu cōcipit. ⁊ fundit
gaudij vbertatē. Tñ ſicut dr̄ Cant.j. Meliora ſūt
vbera tua vino fragrantia vngentis optimis. Ni-
hil ei auſteritate pungēs: nihil ꝑ libidinē inebriās
eſt. eū (al's in) vberibꝰ illis Sed vngentū fragrās
ex humore nutriens chrm vnctū: ⁊ omes ſanans
noſtras infirmitates. Hec eñ Tria ſcḋm naturam
ſunt in vbere. Scꝫ. Conuerſio ſanguinis in nutri-
mentū candens. Nutrimēti abundātia. ⁊ Medi-
camentū infirmitatis. De Primo dr̄ Exod.iij. q
promitiitˀ nob terra lacte manās ⁊ melle. Que ter-
ra ſicut iam diximꝰ. ꝓpue btā virgo eſt: habēs in
vbere ſue pietatis vnde nutriat chrm in gremio et
in cordibꝰ fideliuꝫ melliflo lacte cordis ſui: a q̄ vbe
ra ſua dependēt. De Scḋo dr̄ Judi.v. In phiala
principum ꝓpinauit butyrum. Phiala ei iſta vber
virginis eſt. qḋ ꝓpinauit pinguedinē lactis: q̄ eſt
butyrū In chriſti nutrimētū. Et Siſare. ħ eſt dia
boli In ſoporationē ⁊ interfectionē. De Tertio aūt
Medicoꝝ eſt ſciētia: q papula vberꝫ in os infan-
tis immiſſa: contra oēm valet infirmitatē infantis.
Et ideo dicuntˀ fragrantia vngētis optimis: ſicut
iā añ ē expoſitū. Jō dr̄ Cant.vij. Ibi dabo tibi vbe
ra mea. Et Ibidē añ. Duo vbera tua ſic duo gemel
li capree hinnuli. Gemelli eñ ex eodem conceptu
(al's conceptu) ſunt: ſicut vbera virginis ſūt gemi-
nū habētia conceptū celeſtem. Sunt aūt hinnuli
abſconditi capree: que acutū habēt viſum ꝓpē abſ
conditū ſacramentū ꝟginis: quod nō niſi capree
celi. ħ eſt vidētes lympide diuina videre poterunt.
Hec igitˀ ſunt vbera ꝟginis btē o chriſte [que ſu
xiſti] ad vegetationē ⁊ nutrimentū. Non eñ lactꝫ
edulium perficitˀ maſticatōe: ſed ſuctione. Hec eſt
eñ huius cauſa beatitudinis: quia ſuxiſti. Quaſi
eñ mō genitꝰ infans rōnabilis ſine dolo lac cōcu
piuit ꝟgineum: vt in eo creſceret ſcḋm corpus ⁊ ꝓfi-
ceret: qui ſcḋm anime profectiōes ab inſtanti concep-
tionis ſang fuit perfectus Attendendū autem
eſt q iuſter hec dixit [ſuxiſti] ⁊ nō: comediſti. Qḋ
eñ comeditˀ durū eſt: ⁊ ſoliduꝫ: dentibꝰ diuiſum ⁊
molaribus tritū: ⁊ humiditate ſaliuali infuſum. ⁊
liquore potus ad liquidū cōuerſum. vt per mēbra
⁊ ad membra currere poſſit: ⁊ venis eparis q̄ mi-
ſeraice vocantˀ ſuctum ⁊ tractū: vt poſtea ꝑ venas
ad membra deducatˀ. Lac autē ſicut dicit ꝑ Phus
ſolum eſt qḋ ſufficiēter natura preparat ad nutri-
mentū. Et ꝑcipue lac ꝟgineū de ꝟtute celeſti vbe-
ribus infuſu ſpūſancto purificatuꝫ. quod totum
erat nutrimentū cōueniēs dei filio. Et ideo non co
medendo: ſed ſugendo ſtatim ad membra dirigitˀ
ex virgine ſuctum. Et ideo incorporandū ad nutri
mentū corporꝫ quod diuinitati eſt vnitū. Uñ Eſa.
vij. Butyrū ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare ma-
lum ⁊ eligere bonum. Butyrum eñ adeps lactꝫ:
lac eſt virgineū. Mel autē ros celeſtis eſt: linguis
apum collectus. Et ſignat nutrimenti huius dul
cedineꝫ. Cum eñ nihil nutriat niſi dulce ſcḋm Me-
dicorum expertā rationē: penſandū eſt quāte dul-
cedinis fuit lac virgineū: quod dei mēbris conue-
niens exhibuit nutrimentū. Hoc lac ros cōueni-
ter vocatˀ. quia de celo ſicut ros miniſtratˀ. Eſa.xx
vj. Ros lucis ros tuꝰ. Deut.xxxiij. Celi caligabūt
rore. De celo ergo ſic miſtrata dulcedo lactis mel-
lea: ros vocatˀ Hec eſt dulcedo Que nos omes
infundit: ex Chriſto capite in nos diſtillans. Et hoc
eſt quod dr̄ Eſa lxvj. Ad vbera portabimini: ⁊ ſu-
per genua blandietˀ vobis. Adhuc enim matˀ vir-
go in multorum cordibꝰ formatū: ſua lactat dul-
cedine. ⁊ niſi lactaret periret recenter formatꝰ. Un
de Eſa.lxvj. Ecce ego declinabo in vos ſic flumen
pacem: ⁊ tanq̄ꝫ torrentē inundantē gliam gentiū
quam ſugetis. Gloria eñ omniū gentium: dulce-
do eſt conſolatiōis beate ꝟginis: vbertim ex vberi-
bus gratie eius in vos (al's nos) infuſa: q̄diu ſu-
mus paruuli ab vberibus eius dependentes. Et
hoc eſt quod in conſolationē ecclie dicitˀ Eſaie.lxvj
Gaudete in ea omes qui lugebatis ſuper eam: vt

ſugatis ꝛ repleamini ab vberibus conſolationis ei⁹: vt mulgeatis ꝛ delicijs affluatis ab omnimoda gloria eius. Sic igitur Beata ſunt vbera que ſuxiſti domine ieſu.

At ille dixit Quinimo. Beati qui audiunt verbum dei et cuſtodiunt illud.

[At ille dixit] Inter tot opprimentes os eius aduerſarios: non omittens reſpondere mulieri viſcaria ꝑdicatione beatitudinis: que auditu conceperat ꝟbum dei: ꝛ quaſi in vtero geſtans cuſtodiuit illud. Et tangit hic maternitas: cuius ipſa mater virgo eſt figura: dicens [Quinimo] Duo tangens. Aſſertionē: dictoꝝ mulieris. ꝛ Confirmationem. ꝛ Addens Beatitudinis maternitatis ſpūalis predicationē. Dicit ergo [Quinimo] Q.d. Hoc verum dixiſti. Sed non tm̄ ea que carnaliter portauit ꝛ lactauit beata eſt: ſed etiam illi qui auditu ꝟbum dei Concipiunt: ꝛ cuſtodiēdo fouent: et pariunt in opere: ſunt beatitudinis illius participes qua ipſa mater carnalis btā eſt. Et hoc eſt qđ dicit [Quinimo] Quia ꝛ ipſa mater prius verbū auditum corde ꝯcepit ꝛ portauit: que in vtero corporaliter conciperet. ꝛ ex beatitudine conceptionis ſpūalis: cauſata eſt per modum congrui: beatitudo maternitatis ſpūalis. Mat. xij. Qui fecerit voluntatem patris mei q in celis eſt: ipe meus frater ſoror ꝛ mater eſt. Unde Luc. j. Heliſabet dixit. Beata que credidiſti: quoniā perficientur que dicta ſunt tibi a domino. Et Ibidē ante. Ipſa beata ꝟgo dixit. Fiat mihi ſm ꝟbum tuum. Q.d. Sicut ꝟbum a te auditum: cordis deuotione conceptū: iam credo ita concipiatur in vtero [Beati qui audiunt verbum dei] Duo dt reſpondētia duobus que dixit mulier. Auditus eīm eſt conceptio ſpiritualis: reſpōdens portationi in vtero. ꝛ Cuſtoditio eſt ꝑ moduz lactationis: reſpondens ſuctioni vberum: Sicut patebit in ſequentibꝰ. Circa Primū Duo notantur. Btitudo audientiū: ꝛ Auditꝰ. Btitudo aūt ſcđm phūm in ꝑhabitis dictum⁹: eſt in ꝓprio actu membri qđ beatum ꝑdicatur quando ille actus eſt ſm naturam membri illius: ſm optimū ꝛ perfectum ſtatū virtutis eiꝰ in nullo impeditū. Beatitudo ergo auris eſt ſm perfectam auris virtutem non impeditam. Hec autem virtus colligitur ex Tribus. Uno quidem quod habet auris inſtrūm eſt organum ſenſus. Secundū autē quod habet auditus inſtrumentum eſt ſenſus diſciplinalis. Tertiū autez quod habet auditus: inſtrūm eſt diſcretiuus ſonorū. Primū eſt qꝛ querit nō interruptos: ꝛ nō confuſos recipiat ſonos. ꝛ ſic eſt aure lenis ſm naturā. Secundum autē qđ cauſatur ex hoc: qꝛ ad memoriaz bene diriguntur audita. Et ideo verſus poſterius capitis: natura diſpoſuit aures in homine. qꝛ in poſteriori capitis diſponitur cella memorialis. Tertiuz eſt qđ habet auditus: inſtrūm accipit ſenſibile ꝑ accidens: in comparatione ad virtutes conferētes de auditis. Quarum Una in homine eſt Ratio. ꝛ hec vocatur Auditus diſcretio. De Primo dicitur Job. iiij. Vocē quaſi aure lenis audiui. iij. Regum xix. Ante dominū ſibilus aure tenuis ibi dominus. De Scđo dr̄ Jacob. j. Siquis permanſerit in lege perfecte libertatis: non auditor obliuioſus factus eſt: ſed factor operis hic beatus in factō ſuo erit. De Tertio dicitur Mat. xiij. Qui habet aures audiendi audiat. hoc eſt: Qui habet aures audita diſcernēdi: audiat verba dei. Sic diſcreuit qui dixit. Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: ſed nō vt lex tua. Pſal. cxviij. Sic btās dixit aures ꝛ oculos dominus. Lu. x. Ueſtri autem beati oculi. Et ſubintelligit etiam de auribus. quia ſubinfert: ꝙ multi reges ꝛ prophete voluerūt videre que videtis ꝛ non viderunt. ꝛ audire que auditis ꝛ nō audierunt. Prouerbioꝝ. xx. Oculum videntē ꝛ aurē audientē: vtrunqꝫ fecit dominus. Fecit enī dominus aurem ſicut dictum eſt audientē. Et ideo beatus ꝛ perfectus eſt talis auditus: membꝝ: quo ſicut in matrem ingreditur dei filius. Auditum ergo beate auris: eſt ꝟbuz dei. Verbū autem: ingenitus intelligentie patris: vt dt Damaſcenus: Eſt noticia amata: ſicut dt Auguſtinꝰ. Eſt faciendorum ars ꝛ ratio: ſicut dt Hieronymꝰ. Per Primū: manifeſtat patrem. Per Secūdū: clarificat. ꝛ Per Tertium: docet omne quod eſt faciendū ad patris beneplacitū. De Prio dicitur Joānis. xvij. Pater manifeſtaui nomen tuuz hominibꝰ quos dediſti mihi. De Secundo dicitur Ibidem. Ego te clarificaui ſuper terram. De Tertio Ibidem. Opus conſummaui quod dediſti mihi vt facerem. Per Primū Verbum dei candor eſt lucis eterne: ꝛ ſpeculū ſine macula dei maieſtatis ꝛ imago bonitatis illiꝰ. Sap. vij Per Scđz Doctrinā ꝛ ſecretū dei ꝯſiliū manifeſtat. Joā. j. Deum nemo vidit vnqꝫ. Unigenitus qui eſt in ſinu patris: ipe enarrauit. Mat. xj. Abſcondiſti hec a ſapientibus ꝛ prudentibꝰ: et reuelaſti ea paruulis. Per Tertiuz: Leges condit operū dī: que beneplacita ſunt illi. Eccī. j. Fons ſapiētie ꝟbum dei in excelſis. Per Primū: purgat nos ꝟbum: ab ingenito nobis diſſimilitudis habitu informans nos luce diuina Rhomanorum xiij. Abijciamus opera tenebrarum: ꝛ induamur arma lucis: ſic vt in die honeſte ambulemꝰ. Per Scđm: apud intellectum docet omnem pietatis veritatem. Eccī. xxiiij. Doctrinam quaſi antelucanū illumino omnibus ꝛ enarrabo eam. vſqꝫ in lōginquū penetrabo inferiores partes terre: ꝛ illumino omnes ſperantes in domino. Per Tertium: forma eſt virtutis et vite. Sapie. viij. Sobrietatem ꝛ prudentiam docet: ꝛ iuſticiā ꝛ ꝟtutem quibus in vita nihil eſt vtilius hominibus. Per Primum bonum facit nos dei filios: formam patris ingenerans nobis. Jacob. j. Voluntarie genuit nos verbo veritatis (al's virtutis) vt ſimus initium aliquod creature ipius. j. Joannis. iij. Cum apparuerit: ſimiles ei erimus: ꝛ videbimus eum ſicuti eſt. Per Secundū Illuminat ad ꝟitatem credendorum. Joānis. xvij. Verba que dediſti mihi: dedi eis: ꝛ ipſi acceperūt ꝛ cognouerūt vere quia a te exiui. Per Tertium: perficit affectum ad verā operandoꝝ perfectionē. Deut. xxxij. Date magnificentiam deo noſtro: dei perfecta ſunt opera. Hierem. xlviij. Maledictus qui facit opus dn̄i negligēter

Sic ergo per vbum dei chriſtus formaẽ in nobis ſm Primo imaginẽ quo ad deū. ſm Uerita informationem quo ad fidei Sacramentū. Fz Uirtutis perfectionẽ quo ad meritū. Et ſic dr̃ Joã.j. q dedit poteſtatẽ filios dei fieri his qui credunt i nomine eius. Sic ergo Beati ſunt qui audiūt verbum dei [et cuſtodiunt illud] Cuſtodire vbuz

t 2 perſiat ex Tribus. Sc3. Amotione contrariorū. Adimpletione (al's Ab impletione) per verbuz dictorum. Tenaci memoria auditorū. Contraria verbo: ſunt facientia vbum a corde euaneſcere. Et facientia vbum in corde non fructificare. De quibus dcm̃ eſt q ſt: petra: via: ſpine: z Lcdi volucres: verbum ex corde auferentes. De quibus .s. ſatis dcm̃ eſt. Conueniens aūt verbo: terra optima. verbū in vigore retinens: z ad fructum multiplicẽ fouens. Et hec eſt terra vbum cuſtodiens. Huic em̃ terre ſm Pſal.lxxxiiij. Dominus dabit benignitatẽ gr̃e: Et terra noſtra dat fructū ſuū in virtutis meritorio opere. Eſa.lv. Uerbum quod egrediẽ de ore meo non reuerteẽ ad me vacuū: ſed faciet quecunq3 volui: z proſperabiẽ in his ad que miſi illud. Jo.xv. Poſui vos vt eatis z fructū afferatis: z fructus veſter maneat De Secundo dr̃ Joan.xiiij. Si quis diligit me ſermonẽ meum ſeruabit. h eſt opere implebit. Matth.vij Qui audit ſermones meos et facit eos: ſiẽs ẽ homini edificãti domū ſuã ſupra petram. De Tertio dr̃ in Pſal.cxviij. Meditabor in mandatis tuis que dilexi valde. Tbrc.iij. Memoria memor ero: z tabeſcet i me anima mea. Sic ergo Beati ſunt qui vbum dei cuſtodiunt. Pſal. xviij. Jn cuſtodiendis illis retributio multa. De alijs aūt quibus vbum euaneſcit: miſeria eſt z vetern e damnatiõis. Jn quibus vbum dei per tentationẽ contrarijs exponiẽ. A quibus vbū in opere non poniẽ. A quibus dei vbum obliuioni datur. Primi ſignantur in viris Ceile: qui Dauid liberantem ſe: tradere voluerūt in manus ſaul inimici ſui. Sic em̃ faciunt q filium z vbum dei redẽptorem ſuum: q̃tum in ſe eſt tradunt in manus diaboli inimici ſui. j. Reg.xxiij. Secundi ſunt vt dr̃ phe ſimiles curioſis: qui medicos quidẽ audiunt ſtudioſe: faciunt aūt operandorū nihil. Et quemadmodum illi nunq̃ bene habebūt corpus dũ ſic curati. Sic nec illi bene habebūt animã ſic philoſophãtes. Matth.vij. Qui audit ſermones meos z nõ facit eos: ſimilis ẽ homini ſtulto qui edificat domum ſuã ſuper arenam. flauerūt venti z deſcẽdit pluuia. z venerūt flumina: z irruerūt in domū illã z cecidit. z facta eſt ruina magna. De Tertijs dicitur Agg.j. Qui congregauit merces: miſit eas i ſaccum pertuſum. Sic g [Beati ſunt qui audiūt vbum dei z cuſtodiunt illud] Sicut em̃ lactaẽ homo in malo per blandimentū peccatorū. ſic chriſtianus in corde lactaẽ in bono per conſolatiões ſpiritualium profectuū: z per exhortatões ad bonū. Et hoc ſignificatū eſt Gen̄.xxj. ſm hebraicam veritatẽ. Ubi diciẽ q Sara lactaret filios quos pepent abrae iam ſeni. vno enim edito filio: multos ſpūaliter lactauit per conſolationem ad meliorem profectum. j. Corinth.iij. Tanq̃ paruulis i chriſto lac vobis potum dedi non eſcam

t Urbis autez concurrentibus cepit dicere.

Hic agiẽ de Judicio condẽnatiõis z phariſeorum. Quod eſt comparatiõe aliorū predicantium ? 2
ſumptū: z eorū quibus predicatū eſt. Qui minus illuminati ad fidem extitere: crediderūt tñ his qui minoris fuerunt virtutis in opere z ſermone z virtute ſignorū q̃3 chriſtus. Habet autẽ hec pars particulas Duas. Jn quarū Prima Judiciū iſtarū comparationū ꝓponit. Jn Scđa oñdit q merito ingratitudinis z infidelitatis iſtorū: lux ſue pdicatiõis ad gentilitatẽ eſt conuertenda. Jn Prima harum partiū Duo facit. Primo em̃ oſtẽdit iſtis ꝯuerſis viam pnie: que ſola reſtat. Scđo demõſtrat iuſtã condẽnationez his q finaliter impenitẽtes inuenti fuerint. Jn Primo horū ponit Tria. Primo em̃ Dicendorū pmittit occaſionẽ. Scđo Subiungit malitie z pſumptiõis eorū deteſtationẽ. Jn Tertio Bonitat em̃ ad malos oſtenſionẽ. Dicit g [Turbis] q2 Confutatis ſcribis z phariſeis per ſapiam: putabat turba q alij qui ſignuz de celo petebãt: dare vellet ſignū ad ſue poteſtatis declarationẽ. Et ſic magis confunderenẽ ſcribe z phariſei. Et ideo concurrebãt turbe: q2 Conſuetum erat eis ad omnẽ ſermonẽ ſignuz querere. j. Corū.j. Judei ſigna petunt: z greci ſapiam querūt. Eccl.xxvi. Jnnoua ſigna z immuta mirabilia. Sz iſte ſermo in tantū fuit fultus z ꝯfirmatus rõe q ſignis non indiguit. Et ideo pſumptio eorū ſignū nõ meruit accipere. Ex hac tamẽ cauſa [turbis] decepti [concurrentibus] ad ſigna videnda. Ex hac eniz cã maxime ſequebaẽ eū turba. Joã.vj. Sequebaẽ eum multitudo maxima: quia videbãt ſigna q faciebat ſup his qui infirmabanẽ. Ex h igiẽ ſumens occaſionẽ cepit dicere: cãm dicti d ipſis turbis accipiẽs Quoniã autẽ ante multa dixit: mirabile videtur qualiter hic diciẽ q cepit dicere. Sed ſciendū q diſputatiõe completa: cepit modo noua dicere d condemnatione confutatorum

Generatio hec generatio nequã eſt: ſignum querit.

Hic incipit Peccati eorū z infidelitat obiurgatio. Dicit autẽ Tria. Maliciã hereditariã a parentibus conceptã. Culpam neq̃ac in eis nõ diminutam: ſed auctam. z Tertio Preſumptionẽ q i tali culpa pſumere audent ſigna accipiẽdo. De Primo dr̃ [Generatio hec] Hec inq̃ que ex ꝓgenitoribus in ſe traductã h3 maliciã. Lu.iij. Genimina viperarū quis vob oſtendet fugere a vẽtura ira. Matth.xxiij. Teſtimonio eſtis vobis q eſtis filij eorū qui ꝓphetas occiderūt. Act.vij. Quẽ ꝓphetarū non ſunt ꝓſecuti patres vri. Chryſoſto. Ueneuati venenatorū filij. Sap.xij. Semen erat maledictū ab initio: z immutari nõ poterat naturalis malicia eorū [generatio nequã eſt] adinuente maliciã ad paternã maliciã additione. Pſal.lxxx. Jbũt in adinuentionibus ſuis. Mat.xij. Generatio mala z adultera. Eſa.j. Ue genti peccatrici ſemini nequã. filijs ſceleratis. Ezec.xvi. Pater tuus amorreus z mater tua cethea: z in die ortus tui non eſt

preciſus vmbilicus tuus. quia ſcȝ oēm imitaris paternā maliciā: ⁊ adinueniſti nouā. Rho.i. Inuentores malorū. Deut.xxxij. Gn̄atio eni peruerſa eſt: ⁊ infideles filij. Et Ibidē. Generatio p̄ua atq; ꝑuerſa hec ne reddis dn̄o ꝑple ſtulte ⁊ inſipiens. Job xxx. Filij ſtultorū ⁊ ignobiliū [ſignū quer.] Ecce Preſumptio. Signū ei nō querit generatio bona: mala vo querere debet. Sed boni ⁊ deuoti tp̄e neceſſitatis fidei petere ⁊ q̄rere poſſunt ſigna. Pſal.lxxxv. Fac mecū ſignū in bono vt videant q̄ me oderūt ⁊ confundant̄. Sic etiā ad ꝯfortationē fidei apud infidelem regem a ꝓpha deuoto dictuȝ eſt. Eſa.vij. Pete tibi ſigna a dn̄o deo tuo in ꝓfundum inferni ſiue in excelſum ſupra. Sed iſti ex p̄ſumptione petiuerunt: ⁊ gr̄a curioſitatꝭ. Unde.ſ. dictū eſt. Alij autē tentātes de celo ſignum querebant. Et ideo dn̄s improperat eis. Jo.iiij. Niſi ſigna ⁊ ꝓdigia videritis: non creditꝭ. Hi ḡ indigni ſigno: ſignū querebāt. Qd̄ magne fuit p̄ſumptionis. q2 licet.i.Cor.xiiij. dicat̄ q̄ ſigna data ſunt nō fidelib9 ſed infidelib9. Tamē nunq̄ȝ ſigna expoſtulāt infideles ſȝ fideles. A deo eni petunt̄ ⁊ expoſtulantur ſigna. Et h̄ oportet facere fideles. Sed infidelib9 exhibent̄ ſigna: ad videndū vt ꝑ ſigna credant oīpotētē deū: ⁊ edificent̄ ad fidē. Hoc ḡ eſt quod cum deſpectu ⁊ contemptu d̄r dominꝰ. Generatio nequā ſignum querit.

Et ſignum non dabitur illi niſi ſignum Jone prophete.

B Hic oñdit etiā ad malos ſuā bonitatē. Et d̄r Tria Sc̄ȝ. Signi petiti negationē: Signi non queſiti exhibitionē. ⁊ Signi exhibiti explanationē. Signi petiti negationē tangit cum d̄r [Et ſignum non dabit̄ ei] Signū ſcȝ potētie ⁊ maieſtatis oſtenſiuū qd̄ cauſa curioſitatꝭ ⁊ tentationis expetebant. ⁊ ideo ſignum de celo tentantes petebant. Jo.vj. Quod ergo tu facis ſignū: vt videamꝰ ⁊ credamus tibi: Quid operaris: Non eni humilitatis petebant ſignuȝ: quod edificat ad mores. Nec mundicie querebāt ſignū: quod edificat ad fidem Nec infirmitatis querebāt: quod edificat ad virtutes.ij.Cor.xij. Uirtus in infirmitate perficit̄. Primū datur humilib9: ch̄im querentib9. Lu.ij. Hoc vobis ſignū. Inuenietꝭ infantē pannis inuolutū ⁊ poſitū in p̄ſepio. Scd̄m dat̄ deuote ch̄im expectantibus. Eſa.vij. Dominꝰ ipſe dabit vob̄ ſignū. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium: ⁊ vocabit̄ nomen eius emanuel. Tertium exhibet̄ cum chriſto in paſſione certantibus. Luc.ij. Ecce hic poſitus ē in ruinā ⁊ reſurrectionē multorū i iſrael: ⁊ in ſignū cui contradicet̄. Iſti ergo talia ſigna non petebāt ſed curioſitate tentātes. An vere eſſet deus d̄ celo. Querebat generatio hec non querentiū dn̄m. ſȝ generatio nequā [ſignū] Et id̄o tale ſignū [nō dabitur ei] Mar.viij. Si dabit̄ generationi iſti ſignum. q.d. Non dabit̄ [niſi ſignū Jone prophete] Ecce Exhibitio ſigni cōuenientis ad luctuȝ ⁊ penitentiā. Jonas eni poſtq̄ȝ fuerat in ventre piſcis: tribus diebus ⁊ trib9 noctib9: ad luctum et penitentiā inuitauit Niniuitas: de loco Mortis et Putrefactiōis: ⁊ Profundo amaritudinis euadens. Et hoc ſigno Niniuitas ad pn̄iam vocans. Ita etiā chriſtus de loco mortis: ⁊ putrefactiōis: et profundo inferni: illeſus ⁊ incorruptꝰ euadens: per reſurrectionē ad pn̄iam vocauit Judeos. Et h̄ eſt ſignum Jone quod p̄ceſſit in figura. ⁊ ſecutum eſt in v̄itate gratie: exhibitū per paſſionē ⁊ reſurrectionem ch̄i. Unde Hierony. in proemio galeato Jonas pulcerrima columba: paſſionē chriſti prefigurans: mundū ad pn̄iam reuocat: ⁊ ſub nomine Niniue ſalutē gentibus nunciat. Matth.xij. Signū non dabit̄ ei niſi ſignum Jone ꝓphete. Et Ibi plima de hac materia ſunt notata. Ideo oīno ſub alia ſilitudine d̄r Joan.ij. Ubi dixerūt Judei Quod ſignum oſtēdis nob̄: q2 hoc facis: Reſpōdit Jeſus: ⁊ dixit eis. Soluite templū hoc ⁊ poſt triduū reedificabo illud. Hoc autē dicebat de templo corporis ſui

Nam ſicut fuit Jonas ſignum Niniuitis: ita erit ⁊ filius hoīs generationi iſti

Explanatio eſt Signi exhibiti. In Explanatiōe aūt iſta duo fac̄. Premittit ei Silitudinē in figura: ⁊ Proſequit̄ adaptationeȝ in gr̄a. Dicit ergo [Nam ſicut Jonas] exiens incorruptus d̄ loco corruptiōis voraginis incorruptus: ⁊ non detentus. ſed liber [fuit ſignū] pn̄ie [Niniuitꝭ] Stomachus eni piſcis per h̄ q̄ eſt locꝰ digeſtionis: eſt locus putrefactiōis ⁊ alterātiōis cibi. Jonas autē nec alteratus nec putrefactꝰ eſt. Itē ſtomachus per h̄ q̄ ſeparat ſubtile a groſſo: ⁊ dirigit ſubtile ad mēbra: ⁊ groſſum trahens ꝑ inferiora et abijcit. Sic eſt locꝰ ſolutionis ꝯtinuitatis ⁊ cōpaginationis. Jonas autē ſolutionē continuitatis: ⁊ compaginationē membrorū ſuorū nō eſt paſſus. Per hoc autē q̄ cetus locū habet abyſſum: eſt locus captiuitatis: ne deuoratus redeat ad liberos actus vite. Euadens ḡ Jonas de omnib9 his: ⁊ liber in actibus vite ertis: ſignū fuit v̄tutis diuine. ⁊ v̄itatis ſermonū Jone. Et id̄o talib9 inducti: penitentiam egerunt Niniuite: ad p̄dicationē Jone [ita erit] Adaptatio eſt figure ad v̄itatem [ita ḡ erit] poſt paſſionē ⁊ reſurrectionē. Et h̄ eſt etiā vt ſcriptura impleat̄ [filius hoīs] in carne vera hominis quā de vno homine matre accepit: exiſtens ſignū pn̄ie [generationi iſti] qn̄ videbūt q̄ de loco corruptiōis ſurgens: incorruptꝰ erit. ⁊ d̄ loco ſolutionis continuitatꝭ ſurgēs: nullā patit̄ membrorū diſcontinuitatē. Pſal.xv. Non dabis ſc̄m̄ tuū videre corruptionē. notas mihi feciſti vias vite. Et d̄ inferno rediēs ſm̄ aīam: abyſſo inferni nō detētus: ſurget inter mortuos liber Act.ij. Quem deus ſuſcitauit ſolutis dolorib9 inferni: iuxta qd̄ impoſſibile fuit ip̄m detineri ab illo. Dicit̄ autem Mat.xij. q̄ ſicut fuit Jonas in ventre ceti tribus dieb9 ⁊ trib9 noctib9: ita erit filius hominis in corde terre. Quod qualr̄ intelligit̄ ſup̄ Mattheū eſt explanatū. Et ibi q̄ voluerit requirere poteſt. Ea eni que diximꝰ ad intellectū eorum que hic dicunt̄ ſufficiunt. Unde ad ſignuȝ iſtud multi poſt Paſſionem ⁊ Reſurrectionē penitentiā egerūt. Et maxie

poſt Reſurrectionē ⁊ Aſcēſſionē. pſal.xcij. Mira-
bilis in altis dn̄s: teſtimonia tua credibilia facta
ſunt nimis. Hoc eſt ſignum ſanguinis quod filij
iſrl' in poſtibus cordiū liniētes: liberant ab exter-
minatore. Exod.xij. Hoc etiam eſt ſignū quod ſi-
gnatum ſup frontes gemenciū ⁊ dolenciū: liberat
ab interfectore. Ezec.ix. Hoc eſt item ſignū qđ ſi-
gnat in numerū ſaluandoꝝ. Apoc.vij. Nolite no
cere terre neqꝫ arboribꝫ: quadusqꝫ ſignemus ſuos
dei in frontibus eorum.

Regina auſtri ſurget in iudicio cum viris generatiōis huius: ⁊ cō demnabit illos: qꝛ venit a finibus terre audire ſapiētiā Salomonis: Et ecce plus ꝙ̄ Salomon hic.

Hic exequit' Judiciū cōparatiōis ad exaggera-
B ꝫ tionē condēnatiōis iſtoꝝ in Spēali. Et habet du
os paragraphos Dicit ḡ [Regina auſtri] De
qua legit'.iij. Reg.x.⁊.ij. Paral.ix. Dicit' aūt [Re-
gina] propt' eminentiā ſapie ⁊ ſcie: quibꝫ ſuo tem
pore etiam viris ſapientibꝫ p̄fulgebat. pſal.xliiij.
Aſtitit regina in veſtitu deaurato: circūamicta va-
rietate. Hec eſt conſors Regni Aſueri. h̄ eſt: Re-
gis beati. Quod Aſuer⁹ interp̄tat'. Heſter.ij. [Au
ſtri] Jn qua plaga ſunt ſapiētes. qꝛ calore ⁊ lūie
ſubtiliores hn̄t humores. Abac.iij. Deus ab au-
ſtro veniet: ⁊ ſcūs de monte pharan. qꝛ diuine ſa
pientie ⁊ vtutis indicia in auſtro p̄fulgent. Et ið
Eze.xl. Ciuitas dei dr̄ vergere ad auſtrum. Et per
oppoſitū: tenebre ⁊ obſtinatio diaboli: dicūtur ve-
nire ab aquilone: quia congelat' humoribꝫ: homi-
nes illius plage: hebetes ſt ⁊ groſſi ⁊ pigri. Et qꝛ
frigus exterius ambiēs: interius feruere facit iora-
dinate: ſunt etiam feroces ⁊ crudeles ⁊ audaces.
Ecci.xliij. Frigidus ventus aquilo flauit: ⁊ gela-
uit cryſtallus ab aqua. Hiere.j. Ab aquilone pan
detur om̄e malū ſup vniuerſos habitatores terre.
Unde Chaldei qui in aquilone ſunt: feroces iter-
pretant'. Hec ḡ [regina auſtri] habitu mentis be
ne ꝯſtitute: ⁊ naturali callens ingenio. ⁊ ið doctri
na ſapie min⁹ indigēs [ſurget] oſtenſiōe ſue de-
uotionis ⁊ ſtudioſe ſollicitudis ad querendā do-
ctrinā ſapie [in iudicio] Particulari. poſt mor-
tem vniuſcuiuſqꝫ hoīs. Uł Uli: in fine mundi.
Uel etiā modo Jn iudicio comparatiōis vniuſcu-
iuſqꝫ ſapiētis hoīs. Eſa.iij. Dn̄s ad iudiciū veniet
cū ſenioribꝫ p̄pli ſui. Mich.vj. Surge ⁊ contende
iudicio aduerſus montes. h̄ eſt ſupbos: ⁊ audient
colles vocē tuā. Eſa.v. Judicate inter me ⁊ vineam
meā [cum viris] qꝛ deuotiores ⁊ ſapientiores ⁊
ſtudioſiores eſſe deberēt ꝙ̄ femina. Job.xxxiiij Ui
ri intelligētes loquant' mihi: ⁊ vir ſapiens audiat
me. Sed hoc eſt veꝝ quod dr̄ Ecci.xxxvj. Eſt filia
melior filio. Et ideo ſubiungit [cū viri generat-
tionis huius] que peſſima eſt. Mat.xij. Gene-
ratio praua ⁊ adultera. Prouer.xxx. Generatio q̄
patri ſuo non bn̄dicit: ⁊ matri ſue maledicit. qꝛ pa
trem deū blaſphemat: ⁊ matri ecclie maledicit [⁊]
ideo [condēnabit eam] h̄ eſt: comparatiōe ſui
condēnandam oſtendet. Ezec.xvj. Non fecit ſodo-
ma ſoror tua ipſa ⁊ filie eius: ſicut feciſti tu et filie
tue. Eſaie.xxiij. Erubeſce ſidon ait mare fortitudo
maris dicēs Rhoma.ij. Judicabit qđ per naturā
preputiū eſt: te qui per lrām ⁊ circuncitionē p̄uari
cator legis es. Et ſubiungit cām hui⁹ cōdēnatio-
nis dicens [quia venit] zelo ⁊ ſtudio ſapie et fa-
ma Salomonis inuitata.iij. Reg.x. Regia ſaba
audita Salomonis fama: in noīe dn̄i venit ten
tare eum in enigmatibꝫ.ij. Paral'.ix. Regina quoqꝫ
ſaba cum audiſſet famā de ſapia Salomonis: ve
nit [a finibus terre] habitabilis noſtre. Sunt
autē duo fines hui⁹ terre nr̄e habitabilis. Un⁹ qui-
dem Finis ſm latitudinē. Et ille eſt a meridie in p̄-
mo climate: Quod eſt ſub equinoctiali. Alter aūt
finis eſt ſm lōgitudinē in oriente a mari oceano.
Ueritas autem littere ē ꝙ ab vtroqꝫ fine venit. qꝛ
venit ab oriente primi climatis. Et ideo dicit' hic
Regina auſtri: quia venit ab equinoctiali a meri-
dionali plaga. Et aliquādo dicitur veniſſe ab ori-
ente. quia venit a primo puncto orientis eiuſdē cli
matis. Unde Mat.ij. dicitur etiaꝫ de Magis: ꝙ
venerunt ab oriente. Hec autem terra ſm Ariſto-
telem ⁊ Auicennā ⁊ Ptolomeū philoſophos: om̄i
alia terra melior eſt: ⁊ conuenientior ad bonam ha
bitudinem hominis. Eſa.lx. Omnes de ſaba veni-
ent: aurum ſapie ⁊ thus deuotionis deferentes: et
laudem domini annunciātes. Talis igit' ⁊ tanta cal
lens ingenio. ⁊ naturalibꝫ p̄dita virtutibꝫ [venit
a finibus terre] tantū vie laborē ſuſcipiēs: cum
femina eſſet [audire ſapiam Salo.] ij. Para-
lip.ix. Nō erat p̄ ſtupore in ea ſpūs. Cū tn̄ Salo-
mon: mior in ſapia eēt Chr̄o ⁊ diſcipulis ei⁹. Et h̄
eſt qđ ſequit' [Et ecce plus Salomone hic]
Plus inq̄ꝛ. ſ. ſapia Salomone: eſt in me apparēs
in iſto loco. Et ideo nō oporteret fatigationē lōgi iti-
neris aſſumere: quibꝫ ſumma offert' ſapia ſine la-
bore. Coloſ.ij. Jn ipſo ſunt om̄es theſauri ſapie ⁊
ſcie dei abſconditi. Prouer.j. Sapia foris clami-
tat: in plateis dat vocē ſuā. ⁊ ið nō lōge oportet eaꝫ
querere. Act.xvij. Non lōge eſt ab vnoquoqꝫ nr̄m
Jn ipſo em̄ viuimus mouemur et ſumus

Uiri Niniuite ſurgent in iudi- cio cum generatiōe hac et cōdēna bunt illam: quia pniam egerunt in predicatione Jone. Et ecce plus ꝙ̄ Jona hic.

Scđm Judicium comparationis ſm inuita-
tioneꝫ ad penitentiā ſumptū [Uiri niniuite] q̄
viriliter fecerunt: in aſſumendo pniam ad predica-
tionem p̄phete. Jone.iij. Adhuc.xl. dies ⁊ Niniue
ſubuertetur [ſurgent] Comparatione melioris
facti: ⁊ ſanioris conſilij oſtendēdo. Job.xij Inter-
rogate quēlibet deuiatoribꝫ: ⁊ hec eadem intellige-
re eum cognoſcetis [in iudicio] comparationis.
pſal.cxlix. Ut faciant in eis iudicium conſcriptū
[cū generatiōe hac] cui⁹ pfeſſionis ſt diſcipu-
li ⁊ chr̄o. cui⁹ lingue: cui⁹ legꝭ. cū Jonas nec eiuſdē
pfeſſiōis: nec eiuſdē dignitatꝭ fuerit cū chr̄o Eze.iij

Nõ mitto te ad gentẽ ignote ligue cui⁹ nõ poſſis
intelligere ſermonẽ. ⁊ ſi ad illos mittereris ipi au-
dirẽt te. Dom⁹ aũt iſrľ nolũt audire te. q̃ꝛ nolunt
audire me. [q̃ꝛ penitentiã egerũt] ſic boni pu
eri d̃ qb⁹ ſup̃ dictũ ẽ: Qui plãxerũt plamẽtãte cũ
Jona. Judei aũt neq̃ʒ ſaltauerũt ad p̃centũ Sa-
lomõis. nec plãxerũt ad lamẽtũ Jone. Penia aũt
Niniuitarũ ſcribiť Jone. iij. Reuertať a via ſua
mala: ⁊ ab iniq̃tate: que eſt in manib⁹ eoꝝ. q̃s ſcit
ſi ꝯuertať ⁊ ig̃ſcat de⁹: ⁊ reuertať a furore ire ſue.
⁊ nõ ꝑibim⁹ [⁊ ideo cõdemnabũt eã] ſacti me
lioris cõparatõe: cũ tñ eſſent gentiles: noticiã dei ꝑ
legẽ nõ habẽtes. Job. xij. Nimirũ interroga iumẽ
ta ⁊ docebũt te. ⁊ volatilia celi ⁊ indicabunt tibi.
[Hi ergo penitẽtiã egerũt ad p̃dicationẽ
Jone] q̃ Ignote ligue ⁊ Ignote fuit ꝓfeſſiõis.
⁊ Signa nõ oñdit. Jo. xv. Si non feciſſem opa i
eis q̃ nemo ali⁹ fecit: peccatũ nõ haberẽt: nũc aũt
excuſatõez nõ habẽt de pctõ ſuo [Et ecce] demõ
ſtratiue ꝑ teſtimoniũ: ꝓphetaꝝ: voc̃ patris: ⁊ ope-
rũ [plus] in efficacia facti ⁊ ſapia ꝟbi [q̃ʒ iona
hic] in hoc loco inter vos exiſtẽs. Joan. j. Ipe eſt
qui poſt me venit ⁊ añ me factus eſt: cui⁹ nõ ſuʒ
dign⁹ vt ſoluã corrigiã calciamenti ei⁹. P̃s. xliiij.
Speciosus pre filijs hominũ: diffuſa eſt gratia i
labijs tuis. Phil. ij. Dedit illi nomẽ q̃d eſt ſuper
omne nomẽ: vt in noĩe Jeſu omne genu flectatur
Heb. j. Tanto melior angelis effectus q̃nto dif
ferentius nomẽ p̃ illis hereditauit.

Nemo lucernã accẽdit ⁊ in abſ condito ponit neq̃ʒ ſub modio ſʒ ſupra candelabrũ: vt qui ingredi- untur lumen videant.

Oñdit hic dñs q̃ merito malo blaſphemie iu-
C3 deoꝝ: lumen doctrine ſue ad gentes eſt deriuan
dũ. Et i hac doctrina tãgit Duo. Quoꝝ Unũ eſt
Q̃ lux noticie ſue ſub vni⁹ gentis terminis non
eſt cohibenda: ſed ad fines orbis terre i gẽtes extẽ
denda. Scdm autẽ eſt q̃d docet Cũ q̃nta ſinceri
tate verbum dei a presbyteris eſt predicãdũ. In
Primo hoꝝ Tria facit. Dicit enim Ubi lucerna
nõ eſt ponenda. Secũdo tangit Ubi ponenda ẽ.
Et in Tertio determinat Ad quẽ vſum poniť in
loco candelabri. In Primo p̃mittit Generalẽ
exemplum: ſumptum ab vſibus ⁊ conſuetudine
hominũ dicens. [Nemo] hoc eſt: null⁹ rationa
bilis homo [accẽdit] hoc eſt: accendere cõſueuit
[lucernã] eccleſiaſtice dignitatis in officio di-
gnitatis epiſcopalis vľ p̃ſbyteralis: Que inq̃ʒ lu
cerna Peruia eſt. Concaua eſt. Flãma Lucente ⁊
Ardente ꝑfecta eſt. Peruia per caſtitatẽ. Conca-
ua ꝑ humilitatẽ. Ardens per charitatẽ. Lucẽs ꝑ
veritatem. De Primo diciť Matth. xxv. Orna-
uerunt lampades ſuas. Job. xxviij. Non adeq̃bi
tur ei aurũ vel vitrũ. quia Precio debet eſſe ca-
ſtitas ſuper aurũ. ⁊ puritate debet excedere vitꝝ
De Secundo Matth. xj. Diſcite a me quia mitis
ſum et humilis corde. De his duob⁹ ſimul diciť
Eccli. xxvj. Lucerna ſplendens ſup candelabrũ
ſctm: ſpẽs faciei ſup etatẽ ſtabilẽ. Splẽdẽs enim
lucerna: eſt lucerna peruia caſtitatis honeſtate. Eſt
ſpecioſe faciei: ex gr̃a pudicicie. Sap. iiij. O q̃ʒ pul
cra eſt caſta generatio cũ claritate. Eſt ſup etatẽ ſta
bilem: moꝝ maturitate. q̃ꝛ Incõtinẽtia iſtabiľ ẽ.
Et h̃ ſctm cãdelabrũ ꝑfecta mũdicia mẽtis ⁊ corpo
ris. Ardẽs aũt ẽ cũ charitate ⁊ lũinoſa ꝟitate. Sic
d̃ Jo. v. Ille erat lucerna ardẽs ⁊ lucẽs. Sic mu
lier ſapiẽs Lu. xv. accẽdit lucernã: ⁊ euertit domũ
⁊ querit diligẽter donec inueniat drachmã perdi-
tam. quia multi per tales p̃latos inueniunť ad vi-
tam. Sic Sopho. j. d̃t dñs. Scrutabor hierlm i
lucernis. Nihil eñ remanet tenebroſum vbi tales
lucerne accenduntť. Eſa. lxij. Propť ſion non tace-
bo: ⁊ ꝓpter hierlm nõ quieſcã: donec egrediatur vt
ſplẽdor iuſt⁹ eius: ⁊ ſaluator ei⁹ velut lãpas accen
dať. Talem ꝙ̃ lucernã nemo ſapiẽs accẽdit ardorẽ
charitatis: ⁊ lumine ſcie diuine ꝟitatis: ⁊ ꝑſpicuã
facit claritate. caſtitatis: ⁊ concauã ſenſu humilita
tis [et] ſic p̃paratã [in abſcondito ponit] Eſt
eñ ſicut d̃ Job. xij. parata in tẽpus ſtatutũ: q̃ꝛ huius
derideať ⁊ contẽnatur apud cogitationes diuitũ.
Eſt autem Abſconditum tenebroſum: vita opacã
⁊ intellectu nubiloſo non videntium. Sic officiũ
predicationis non eſt cõmittendum opacam vitã
habentibus: quorum ſunt tenebroſa opera. vt ma
lis. Threnorum. iij. Me minauit ⁊ adduxit in te-
nebras ⁊ non in lucem. Debet eñ prelatus confi-
denter dicere illud Joãnis. viij. Qui ſequitur me
non ambulat in tenebris: ſed habebit lumen vite.
Similr̃ non eſt cõmittendũ his qui carnalẽ et te-
nebroſum hñt intellectũ. Sic Judeis. De q̃b⁹ d̃t
Apľs q̃ tenebris habẽt obſcuratũ intellectũ: vt nõ
fulgeat in eis claritas euãgelij chri. Eph. iiij. Hec
eñ duo ſunt abſcondita. Geñ. iij. Audiui dñe vo-
cem tuaʒ ⁊ timui: ⁊ abſcondi me eo q̃ nud⁹ eſſem
[Neq̃ʒ ſub modio] Modius eſt ardoꝝ men-
ſura. Modius etiaʒ ſcdm vſum eſt q̃ ſoluiť cenſus
terrarũ locatarũ ad cultũ. Et Primo q̃dez modo ſcdm
Hierony. vult dicere q̃ ſub mẽſura legis vni⁹ gẽtis
nõ eſt lux cohibẽda ſacre p̃dicationis. Eſa. xlix. Dedi
te in lucem gentiũ vt ſis ſal⁹ mea vſq̃ʒ ad vltimum
terre. Et p̃mittit dicẽs. Parum eſt mihi vt ſuſcites
mihi tribus iacob ⁊ feces iſrael conuertendas. Q̃
eñ intra feces iſrael cohibeatur gr̃a predicatõnis
parũ eſt deo: ſed oportet vt lux vſq̃ʒ ad vltimũ ter-
re ꝑueniat. Rhom. iij. An iudeoꝝ de⁹ tm̃. Nõne ⁊
gentiũ. q̃m quidem vn⁹ deus q̃ iuſtificat circunci-
ſionẽ ex fide: ⁊ prepuciũ per fidẽ. Modius etiaʒ ẽ
quo ſolviť cenſus. Et ſcdm h̃ ſenſus eſt: q̃ p̃dicatio
nõ eſt ponẽda ſub p̃cio. j. Coꝝ. ix. euangeliũ predi-
cans ſine ſumptu ponam illud: vt nõ abutar po-
teſtate mea in euãgelio. Act. viij. Pecunia tua te-
cum ſit in ꝑditionẽ. q̃ꝛ cogitaſti donuʒ dei pecunia
poſſidere Mat. x. Grat̃ accepiſtis gr̃tis date. Sic
ꝙ̃ neq̃ i abſcõdito neq̃ ſb̃ modio eſt ponẽda lucer
na [ſed ſup candelabrũ] h̃ eſt ꝓxiũ a⁹ retinacu-
lũ. Cãdelabrũ aũt aureũ cũ lucernis ſeptẽ: ẽ homo
eccľiaſtice vite: cũ fulgore intellect⁹: In q̃ eſt ꝟtutis
cõuerſatio charitate informata: cuꝫ fulgor ⁊ pre-
ciũ. Pꝫ: eccľiaſtica dignitas. Lucerne ſeptẽ: fulgo
res intellcẽs: q̃s req̃rit p̃las eccľiaſtica ex q̃tuor ſa
cre ſcripture intellectibus: Hiſtoriali: Allegorico

Moralí: ꝛ Anagogico: ꝛ Intellectu aliaꝝ ſciarū.
Que vt dr̃ Hiero. ſt̃ Phyſica: Ethica: ꝛ Scia lo-
quendi ꝯgrue ꝛ ornate. Uel meli⁹ dicat̃ ꝙ Septē
lucerne: ſt̃ dona ſpū ſancti. Septē aūt baſtilia: ſūt
ſeptē ꝟtutes. Tres q̃ dicūt̃ theologice. ꝛ Quattu-
or q̃ vocant̃ Cardiales. Et tales plati ſeptē. Hoc
eſt Uicarius chr̃i. Cardiales. Pr̃iarche: Archiep̃i:
Ep̃i. Inferioꝝ dignitatum Prelati: ꝛ Preſbyteri
ſimplices: ſt̃ ſeptē candelabra: in q̃ꝝ medio ambu-
lat dn̄s. Apoc. j. habēs ſeptē ſtellas: quib⁹ q̃libet
illuminat candelabrū ad executionē officij ꝓprie di-
gnitat̃. Et h̃ fcatū eſt Exo. xv. Ubi tale cādelabrū
ex auro mūdiſſimo fieri pcipit̃. Et ſil̃r Zacha. iiij.
Ubi de ſilī loquit̃ cādelabro ⌊vt q̃ ingrediunt̃.⌋
Tāgit h̃ lucerne ꝓpriū vſū Mat. v. dr̃. vt luceat oi-
b⁹ q̃ i domo ſt̃. Senſus ḡ eſt: Ut q̃ ingrediunt̃ in
domo vel in domū videāt lumē. Lumē āt videtur
Dupl̃r: In ſe: ꝛ Diffuſum in rebꝰ q̃s demonſtrat
qñ cadit ſup illas. Et ſic dꝫ ſe demonſtrare doctor
eccl̃iaſtic⁹: ingredientibꝰ in domū eccl̃ie: ꝙ in ipſo
nō appareat niſi lumē. Et ꝙ ab ipō oia alia q̃ ſt̃ in
domo illuſtrent̃ ꝛ oñdant̃. Mat. v. Luceat lux ve-
ſtra corā hoibꝰ: vt videāt opa vr̃a bona: ꝛ glorifi-
cent patrē vr̃m q̃ in celis ē. Jo. viij. Qui ſequit̃ me
nō ambulat i tenebꝛ̃: ſꝫ habebit lumē vite. Joā. xj.
Qui ambulat in die nō offendit. q꞉ lucē h⁹ mūdi
videt. Prouer. iiij. Semita iuſti q̃ſi lux ſplendēs
ꝛ creſcens vſq꞉ in perfectū diem. Prouer. vl. Non
extinguet̃ in nocte lucerna eius.

Lucerna corporis tui eſt ocul⁹ tu⁹. Si oculus tu⁹ fuerit ſimplex: totum corpus tuum luciduꝫ erit.

D5 Hic tāgit lucerne de q̃ dixit: diſpoſitōꝫ ꝛ ꝓprieta-
tem. Et iſta ē Intētio iſti⁹ part̃, qꝫ oñdat doctorē
de q̃ dixit debere eſſe ſimplicē ſm̄ intētionē. Tāgit
aūt h̃ Tria. Lucerne determinationē. Diuiſioneꝫ. et
Cauſā de doctrinā. Determinatōꝫ tāgit ꝑ h̃ ⌊Lucer-
na corꝑis tui ꝛc.⌋ Q. d. q̃uis dixerit doctores ꝛ
ſacerdotē lucernā: tñ rōne cuiuſdā: qḋ ē in ipſo: lu-
cerna vocat̃. Et h̃ eſt ocul⁹. Et ē h̃ qḋ dr̃ ⌊Lucer-
na corpo. t. ē ocu. tu⁹⌋ Q̄uāuis āt ſm̄ Ariſto. ꝛ
ſm̄ rei ꝟitatē ocul⁹ cōponat̃ ex aq̄ ꝛ tunicis perſpi-
cuis: tñ ſm̄ formā eli ciēdi actū vidēdi: cōponit̃ ex
lumine. Et ideo dr̃ Plato: ꝙ cōponit̃ ex igne claro.
Et ſic ocul⁹ hoīs ē Intellect⁹ eius ꝛ rō. Et ſt̃ Duo
oculi. Un⁹ Agnitio veri. ꝛ Alr̃ Agnitio boni ope-
rabilis: Qui pcedere debēt oēs vias hoīs. ꝛ Inten-
tio eſt q̃ finē pſigit: q̄ per opa ꝑueniat̃. Pſal. xij. Il-
lumina ocl̃os meos ne vnq̄ obdormiā in morte.
Pſal. xxxj. In via hac q̄ gradieꝛ̃ firmabo ſuper te
ocu. meos. De talibꝰ ḡ dicēs ⌊Lucerna corꝑis⌋
Corp⁹ Dupl̃r ſumit̃. Eſt ei Corpus dcm̄ a corpo-
ratate cōi. Et h̃ mō nō ſumit̃ hic corp⁹. Alio mō dr̃
Corpus organicū: quod eſt per mēbra inſtrumen-
ta anie ad opera exercēda. Sic cōgeries mēbroꝝ
operantiū dicit̃ corpus. Et ſic duces totius corpo-
ris ꝛ omniuꝫ operū anime ꝛ corporis ſunt oculi.
Et ſic ſumit̃ hic corpus. j. Theſ. vl. Ut integer ve-
ſter ſpūs ꝛ corpus ꝛ anima ſeruet̃. Sic ⌊Lucerna
corporis tui eſt oculus tuus⌋ Pſal. xvij Quoniā
tu illuminas lucernā meā domine deus meus il-
lumina tenebras meas. Lumen aūt in hac lucer-
na Fides eſt ꝛ Sciētia ſcripturarū. De Fide Act.
xv. Fide purificans corda eoꝝ. De Scientia ſcri-
pturarum. ij. Cor. iiij. Deus qui dixit de tenebris
lumen ſplendeſcere: illuxit in cordibus noſtris ad
illuminationē ſciētie euāgelij chr̃i. Sic eñ illumi-
nat⁹ Intellectus: ꝛ Intētio Rōnis ſcit q̃ ꝑgere de-
beat. Et eſt lucerna lumē ſpargēs ꝑ illūinationem
ꝟbi dei in ipō. Pſ. cxviij. Lucerna pedibus meis
ꝟbū tuū ꝛ lumen ſemitis meis ⌊Si ocul⁹⌋ Dat
ocl̃i diuiſionē penes bonū ꝛ malū oculū. Et Prio
dicit diſpoſitōeꝫ boni ocl̃i: dicēs ⌊Si ocul⁹ tu⁹
fue. ſim.⌋ h̃ eſt: adunat⁹ ad vnū verū finē omniū
operū tuoꝝ. Si eñ vis oculi nō ſit adunata: nun-
q̄ ſm̄ naturā recte ꝛ bene videt oculus: ſed dirigit
in diuerſa: ꝛ confundit opera ꝙ homo neſcit quo
pergat. Canticoꝝ. iiij. Uulneraſti cor meum ſoror
mea in vno oculorum tuorum. Hoc eſt: in aduna-
tione ꝛ ſimplicitate oculoꝝ tuorum. vt. ā. x. Mat-
thei. x. Eſtote prudētes ſicut ſerpētes: ꝛ ſimplices
ſicut columbe. Canticoꝝ. j. Oculi tui columbarū.
Simplex autem eſt quando non reſpicit ad mo-
dum temporalis retributionis: ſed ſine omni pli-
ca reſpicit ad eterna. Cōuerſa eñ in lapidem vxor
loth reſpiciens retrorſum. Geneſ. xix. Luc. ix. Ne-
mo mittens manū ad aratrum ꝛ reſpiciens retro:
aptus eſt regno celorum. Prouer. vj. de hoīe apo-
ſtata ꝙ annuit oculos: ꝛ ideo vir eſt inutilis ⌊to-
tum corpus tuum⌋ in omni congerie operum
ſuorum ⌊lucidum erit⌋ q꞉ tunc opera A luce eli-
ciunt̃: ꝛ Luce veſtiunt̃: ꝛ Luce dirigunt̃: ꝛ Ad lucē
terminant̃. Eliciunt̃ quidē a luce. q꞉ lumē qḋ intel-
lectus eſt ꝟitatiſ ꝛ virtutiſ elicit ea. Ueſtiunt̃ autē a
luce: q꞉ formā induunt ꝟitatis ꝛ virtutiſ. Dirigū-
tur a luce: quia lumine intellectus ꝛ rōnis ordinā-
tur. Terminant̃ ad lucem: q꞉ etñe luci ꝑ intentio-
nem coniungunt̃. De Primo hoꝝ dr̃ Job. xxxviij
Indica mihi ꝑ quā via ſpargit̃ lux: diuidit̃ eſtus
ſuper terram. Per viā eñ lucis diciunt̃. De Se-
cundo dr̃ Apo. xij. ꝙ mulier que ſignū eſt eccl̃iaſti-
corum bonorum: amicta eſt ſole ꝓpter ſplendorem
operū ſuoꝝ. Rho. xiij. Induamur arma lucis: ſic-
vt in die honeſte ambulem⁹. De Tertio dr̃ Sap.
xviij. Sanctiſ tuis erat lux maxia q̄ dirigebant̃ oia
opera eoꝝ. De Quarto dr̃ in apocriph. Eſdre Lux
ꝑpetua luceat eis. Sic ḡ totuꝫ corpus in (alis cū)
vniuerſitate opeꝝ ſuoꝝ lucidū erit. Ut veꝝ ſit qḋ
dīc Prou. iiij. Semita iuſti q̄ſi lux ſplēdēs ꝛ cre-
ſcens in pfectū diē. Dan. xij. Qui docti fuerit fulge-
bunt q̄ſi ſplēdor firmamēti: ꝛ q̃ ad iuſticiā erudi-
unt multos q̄ſi ſtelle erūt in ꝑpetuas eternitates.

Si autez nequā fuerit: etiā corpus tuum tenebroſum erit

Tangit diſpoſitioneꝫ oculi mali. Nequā enim
vocatur qui nequit in malo plus. ꝛ pl⁹ vult malū
q̄ poteſt. Sicut oculus liuidi ſemꝑ reſpicit ad no-
cumentū. Eccl̃i. xxxj. Memēto q꞉ mal⁹ eſt oculus
nequā. Nequius oculo qḋ creatū eſt: Math. xx.
An oculus tuus nequaꝫ eſt: q꞉ ego bonus ſum.
Nequicia oculi iſti⁹ eſt Duplicitas: ꝙ recte qui-

dr̃ docet;male autẽ appetẽdo agit. Et hec neq̄ cla
dicit̃ oculi: q2 mala nunciat cordi. Geñ .iij. Uidit
igit̃ mlier lignũ ꝙ eſſet pulcrũ viſu:aſpectuq̄ de
lectabile. Jdeo dic̃ pſ.cxviij. Auerte oculos meos
ne videãt vanitatẽ. Sap.iiij. Faſcinatio nugacita
tis obſcurat bona. Faſcinatio aũt maxime fit per
oculũ.ij. Pe.ij. Oculos habẽtes plenos adulte-
rij:ꝛ inceſſabilis delicti. Adulter eni oculus :ꝯtẽ-
pto vero anime ſpõſo:ſpõſuꝫ reſpiciẽſ ſtrabonizã-
do adulteꝝ. Si ergo ſic neq̄ fuerit ocul⁹ [etiã
corpus tuũ] inſtrumẽtũ opationũ :cũ congerie
ſuorũ operũ [tenebroſum erit] q2 Jllicit̃ op⁹
tenebris:ꝛ Ueſtit̃ tenebris.ꝛ Stat in tenebroſ.
ꝛ Dirigit̃ ad tenebras eternas. De Prio Job.iij.
Uiro cui⁹ abſcõdita eſt via:ꝛ circũdedit eũ de⁹ te
nebris. De Secũdo Jbidẽ. Noctẽ illam tenebro
ſus turbo poſſideat.ꝛ nõ illuſtret̃ lumie. Jſta ab
Aplo Ro.xiij. vocãt̃ opa tenebrarũ. De Tertio
dicit̃ Sap.xvij. Solis egyptijs ſuppoſita erat gra
uis nox:imago tenebrarũ que erat eos cõphẽſu-
ra. De Quarto dicit̃ Threñ.iij. Me minauit
ꝛ adduxit in tenebras ꝛ nõ in lucẽ. Jdeo dr̃ Mat
thei.xxij. Proijcite eũ in tenebras exteriores :ibi
erit fletus ꝛ ſtridor dentiũ. Prouer.iiij. Uia impi
orum tenebroſa:neſciũt vbi corruãt

Uide ergo ne lumen quod in te eſt:tenebre ſint. Si ergo corp⁹ tuũ totũ lucidum fuerit:nõ habẽs ali-quã partẽ tenebrarũ:erit lucidum totũ. Et ſicut lucerna fulgoris il-luminabit te.

Ecce Jnſtructio ad cautelã ex pmiſſis aſſũpta.
Dicit autẽ Duo. Jnſtructionẽ cauentẽ a malo et
E j Concluſionẽ de vtilitate oculi boni. Dicit ergo
[Uide ergo] hoc eſt:caue ergo [ne lumen] in
tellectus ꝛ ratõis [quod in te eſt] ħ eſt:qđ in te
debet eſſe. pſ.iiij. Signatũ eſt ſup nos lumẽ vul
tus tui dñe. ħ eſt:ne induſtriã ꝛ ſagacitatẽ ꝛ ſcien
tiã intellect⁹ ꝛ ratõis ad malũ cõuertas. Sic dia
bolus:q tanto peior eſt q̄nto eſt ad agendũ ma-
lum ſagacior. Hiere.iiij. Sapiẽtes ſunt vt faci-
ant malũ:bñ aũt facere neſcierũt. Eſa.v. Ue q di
citis malũ bonũ.et bonũ malũ.ponẽtes tenebras
lucẽ:ꝛ lucẽ tenebras. q2 ſi dictãs ꝛ formãs ꝛ diri
gẽs opa tenebroſum eſt:nõ egredit̃ niſi op⁹ tene
braꝝ [Si ergo corpus tuũ lucidũ] Ecce Cõ
cluſio de vtilitate oculi boni: q2 ſi bñficio oculi
clari totũ corp⁹ tuum cũ omni ꝯgerie ſuoꝝ ope-
rũ [lucidũ fuerit] eritis vos ſic filij lucis .Eph.
v. Ut filij lucis ambulate. pſ.lxxxviij. Dñe in lumi
ne vult⁹ tui ambulabũt. ꝛ i noie tuo exultabunt
tota die ħ ẽ i plena luce [nõ habẽs aliquã ptẽ
tenebraꝝ] neq̄ i dictãdo :neq̄ i informãdo: neq̄
i dirigẽdo:neq̄ i ẽminãdo: tũc nihil habꝫ ꝯmũe cũ
tenebris. Judic.v. Qui diligũt te:ſic ſol i ortu ſuo
ſplẽdet:ita rutilent. Cañ.vj. Proceſſit ſicut aurora
ꝯſurgẽs:pulcra vt luna:electa vt ſol [erit luci-
dũ totũ] Nõ ſicut luna mẽſtruos capiẽs defect⁹
lucis:ſed tot⁹ coruſcans lũie. Eccl.xxvij. Sapiẽs in
ſapia pmanet ſicut ſol. Stult⁹ vt luna mutat̃ [Et
ſicut lucer. fulgo.] ħ eſt que vndiq̄ fulgorem
emittit. Jo.v. Erat lucerna ardẽs ꝛ lucẽs. Eſa.lviij.
Jmplebit ſplendoribꝰ aiam tuã:ꝛ oſſa tua liberã-
bit [illuminabit te] ꝛ hic ꝛ in futuro. Pſ.lxxv.
Jlluminãs tu mirabilit̃ a montibꝰ eternis. Eccl.
xliij. Mundũ illũinãs in excelſis dñs. Jſta ſc̃ ve-
ſa lucis Lumiare mai⁹. qđ eſt ꝟbi irradiatio. ꝛ Lu-
minare minus. qđ ẽ ſerena ꝯſcie rõ :q̄ ab initio mũ
di fecit dñs. Lu.j. Jllumiare his q in tenebris ꝛ in
vmbra mortis ſedẽt ad dirigẽdos pedes noſtros in
viam pacis.

e **Et cũ loq̄ret̃ rogauit illũ q̄dã phariſe⁹ vt prãderet apud ſe: Et ingreſſus recubuit**

Hic incipit oñdere ꝙ Oĩmis ꝟtus pſtãs eccle
ſiaſtice ab interiori ꝓcedit. Et Jlla etiã q̄ videt̃ eſſe
in exteriori honeſtate ſic dat̃ (aſs fundat̃) i interio
ri ſpũs ꝟtute. Diuidit̃ eñ pars iſta in Duas. Jn
quarũ Prima:ꝑ quandã hiſtoriã:veniẽdi ad hãc
doctrinã accepit occaſionẽ. Jn Scđa aũt Jpſam po
nit (al's Ponit) doctrinã. Jn Pria hoꝝ Tria dicũ-
tur. Uocatio ad prandiũ:ꝛ Recubit⁹. Scđo aũt
Jn recubitu:diſcipulorũ illoꝝ manibꝰ ad mẽſam
acceſſus. Tertio Phariſei murmur :de omiſſione
traditiõnis ſenioꝝ. Et hec plana ſũt in lr̃a. Dicit ḡ
[Et cũ loq̄ret̃] adhuc ꝺ materia iducta diſputã-
tõis ꝯ phariſeos:ꝛ ꝯfutaſſet eos [rogauit illũ]
deuotõeꝫ ſimulãs [q̄dã phari.] vt ꝑ ħ ꝯfuſionẽ
[illegible] declinaret. ſicut q ſpẽalẽ deuotionẽ haberet
ad chrĩm. Silr̃ aliq̄d fecerũt Mat xxij. Mgr̃:ſci-
mus q2 verax es:ꝛ viã dei in ꝟitate doces.ꝛ nõ eſt
tibi cura de aliq̄. Eccl.j. Acceſſiſti maligne ad dñm
ꝛ interiora tua plena ſũt dolo. Rogauit aũt [vt prã-
de apud ſe. Et ingreſ.] in domũ pharſei [re-
cubuit] Uolebat ei exteriori familiaritate:hũc pha
riſeũ de pñia ꝯuincere:q iam exteri⁹ ꝑ ꝟba ſe videt
ꝯfutatũ. Apo.iij. Ecce ego ſto ad oſtium ꝛ pulſo. ſi
qs aperuerit mihi intrabo ad eũ: ꝛ cenabo cũ eo ꝛ
ipſe mecũ. Eſt eñ cõuiuatio cã familiaritatis et mu
tue charitatis ꝛ ꝯfidentie. Pſal.liiij. Tu võ vnanī-
mis dux meus ꝛ notus meus: qui ſimul mecum
dulces capiebas cibos.

Phariſe⁹ aũt cepit intra ſe re-putãs dicere. Quare nõ baptiza-tus eſſet ante prandium

Hic oñdit̃ Dol⁹ ꝛ obſuatio ꝛ inſidie phariſei Di
cit ḡ [Phariſe⁹] de exteriori mũdicia carnali iſta-
tuẽs ꝛ iſidiãs. Pſ.ix. Sedet i inſidijs cũ diuitibꝰ
i occultis vt interficiat inocentẽ. Pſ.eodẽ. Jnſidiat̃
vt rapiat pauperẽ:rapere pauperẽ dũ attrahit eum
[cepit] cogitãdo [itra ſe repu.] Exteri⁹ oñdere
nõ audebat: eo ꝙ viderat q̄lr̃ alij fuerãt confutati.
Mat.ix. Ut q̄d cogitatis mala i cordibꝰ vr̃is.j. Re
gũ.xvj. De⁹ intuet̃ cor. Eccl.xxiij Oculi dñi circũſpi
ciũt oẽs vias hoim [dicere] in corde. Pſal.xj. La
bia doloſa in corde ꝛ corde locuti ſunt. Pſal.xiij.
Dixit inſipiẽs i corde ſ.nõ ẽ ds [q̄.ñ bap.eſ.] ħ ẽ
lotus [ante prandiũ] Matth.xv. Quare diſci-

puli tui tranſgrediunt mādata ſenioꝝ. Non eniꝫ lauāt man⁹ cum panē manducāt. Mar.vij. Phariſei niſi crebro lauent man⁹ ſuas nō manducāt: ꝛ a foro venīētes niſi baptizent non mādućāt. Traditionibus inſidiabāt chřo: q in mādatis dī nullam rep̄hendendi inuenit occaſionē. Plus em̄ curabant de ſuis traditōibꝰ q̄ꝫ de mādatiſ dei. Mat. xv. Irritum feciſtis mandatū dei ꝓpter veſtras traditiones. Rhom.x. Ignorantes iuſticiā dei: ꝛ ſuam querētes ſtatuere: iuſticie dī nō ſūt ſubiecti. Mat. xv. Non lotis manibus manducare nō coinquinat hominem.

Et ait dominus ad illum Nunc vos phariſei quod deforis eſt calicis et catini mūdatis. quod autē intus eſt veſtruꝫ: plenū eſt rapina et iniquitate. Stulti: nonne qui fecit quod de foris eſt: etiaꝫ id quod de intus eſt fecit?

Hic incipit Scđa pars: In qua accepta occaſione docet oēm hoīem de interiori mūdicia ꝓcedere. ꝛ nihil eſſe curandū de exteriori: niſi inq̄ntuꝫ in interiori radicat. Pſal. xliiij. Omīs glīa eꝰ filie regis ab intus. Eſa. lij. Mundamini q̄ fertiſ vaſa dn̄i [Nunc vos phariſei] Hec pars diuidit in Duas. In quarū Prima oſtēdit Quid mundiciā faciat interiorē In Scđa: occaſione accepta oñdit Quante maledictōis ſit exterior mūdicia abſꝗ interiori. In Prima harꝝ Tria facit. In q̄ꝝ Primo oñdit Quantū phariſei: exteriori ſtudebāt mūdicie In Scđo oñdit q̄ hoc ſtultū eſt: deſtituta (al's deſerta) interiori mūdicia. In Tertio oñdit Quid potiſſimū mundiciā faciat interiorē. In Pria harū Duo facit. Prio em̄ Mūdicie exterioris oſtēdit ſtudiū. Scđo oñdit Interiorꝫ mūdicie negligētiā ꝛ cōtēptū Dicit ḡ [Nunc vos] in h̄ tēpore. Quia apud patriarchas ꝛ ꝓphas h̄ nō fuit: ſed eſt adinuētio eoꝝ. Sumebat aūt Leui. xv. occaſionē: Ubi dī q̄ q tetigent aliqd imundū: lauet aqua. Et Leuit. xv. Uas qđ non hꝫ operculū: imundū erit [phariſei] ab alijs ꝑ obſeruantiā exterioꝫ mūdicie diuiſi [qđ de foris eſt calicis] h̄ eſt exteriora calicis. h̄ ē vaſis in q̄ bibit [et catini] Magnū vas rotunduꝫ in q̄ cibi reponunt catin⁹ vocat. Qđ aliq̄n dī parapſis [illegible] abſidibꝰ dem̄. Et ē ſenſus q̄ curāt multū de [illegible]riori mūdicia: neglecta interiori. Et ideo Mat. xij. dicunt dom⁹ ad quā reuertitur diabol⁹: cū ſeptē ſpūtibꝰ nequiorībꝰ ſe: quā inuenit ſcopis mundatā ꝛ ornatā: vacantē. hoc eſt ab interiori ſtudio torpentē. Iſti ſunt de q̄bus dī Mat. vij. q̄ extrinſecus ſūt in veſtimētis ouiū: intrinſecus autē ſūt lupi rapaces. Et h̄ quod dī [qđ autē intus eſt veſtrū] h̄ eſt cor ꝛ ſtudiū cordis [plenum eſt rapina] Eſa. iij. Rapina pauperis in domo veſtra. Iſti ei ſtudebāt q̄ ſub ſpē pie tacti p̄ciperēt pauperibꝰ elemoſynas: ꝛ parentibꝰ ſubuentiones debitas: ꝛ p̄ceptas a dn̄o. Et ideo ſemper rapere conabāt. Eſa. iij. Populū meū exactoꝫ res ſui ſpoliauerunt: Dicētes cū filijs heli. j. Reg. ij. Nunc em̄ dabis: alioq̄n tollam vi ꝛ iniquitate. quia ad iniquitatē inclinabāt aīas ſubditorum. Eſa. v. Iuſtificant impiū pro muneribꝰ: ꝛ iuſticiā iuſti auferebāt ab eo. Oſee. iiij. Peccata ꝑpl'i mei comedēt: ꝛ ad iniquitatē ſubleuabūt aīas eoruꝫ [Stulti] Oſtēdit ſtultū eē ſtud[illegible] exteriori mūdicie: neglecta interiori. Et h̄ eſt quod dī [Stulti] Non ↄſiderantes quid primū ꝛ p̄ncipale. ꝛ qđ ſcđarium. Rho. j. Dicentes ſe eſſe ſapientes ſtulti facti ſunt. Eſa. xix. Sapiētes cōſiliarij pharaonis dederunt conſilium inſipiens [Nōne qui fecit quod de foris eſt] h̄ eſt corpus quo ad exteriorem hominē [fecit et quod intus eſt] h̄ eſt animā ſm hominē interiorē. Et quia vn⁹ vtriuſꝗ nature autor: mundiſſim⁹ eſt: vtrāꝗ naturā mundari voluit. ꝛ illam magis que ſibi ſimilior eſt. h̄ ē interiorem. Leui. xix. Sancti eſtote: q̄m ego ſctūs ſum dn̄s deus veſter: q ſanctifico vos. Hiere. iiij. Laua a malicia cor tuū hieruſalē vt munderis. Eſa. j. Lauamini mundi eſtote: auferte malum cogitationum veſtrarum ab oculis meis.

Ueruntamen quod ſupeſt date elemoſynā: et ecce omnia munda ſunt vobis.

Hic tangit Qualiter exterioꝝ ſm veritatem fit emūdatio. Non em̄ fit per baptiſmata ꝛ loturas aq̄ꝝ: ſed per Immūdantis abdicationē. Duo aūt ſūt immundātia. Iniuſte ſcꝫ adq̄ſitū. ꝛ Supfluuꝫ. Iniuſte acceptum vel adquiſituꝫ oportet reſtitui. Tob. ij. Uidete ne forte furtiuū ſit: ſed reddite eū dominis ſuis. Non enim licet nobis aliquid edere de furto aut contingere. Furtum autē hic dicit omne quod fraude vel dolo vel mendacio eſt adquiſitum: vel ablatuꝫ alicui vel quocunꝗ modo alicui illicite abſtractuꝫ. Exod. xx. Non furaberis. Luce. xix. Siquid aliquē defraudaui: reddo quadruplum. Superfluum eſt Dupl'r dictum. Eſt em̄ Superfluum nature: ꝛ Superfluuꝫ perſone. Superfluum nature eſt quod eſt vltra ſufficientiā nature: ꝛ bone habitudini: ꝛ operi ſi eſt operari⁹. Et quod eſt vltra continentiā nature in tali eſſe: et bona habitudine ꝛ opere. Poteſt eni homo prouidere ſibi facultates q̄ ſe ſic contineat continue ſine defectu. Et ideo quod ſuperfluum eſt dici: non ſupereſt vite ſic continuande ꝛ continende. Superfluuꝫ autem perſone eſt: per quod perſona ſm ſuū [preter] um gradum ꝛ familiam cōſeruari poteſt. Et ideo plura neceſſaria ſunt Epiſcopo q̄ꝫ clerico. ꝛ plura Regi q̄ꝫ militi: ꝛ plura patrifamilias q̄ꝫ priuato homini. Superfluum igit̄ vtroꝗ iſtoruꝫ modorum dandum eſt in pios vſus. Et tunc exteriora munda fiunt. Luce. xix. Dimidium bonoruꝫ meorū do paup̄ibꝰ. Tob. iiij. Si mlt'ū tibi fuerit abūdanter tribue. ſi paꝝ: idipm̄ impertiri ſtude. Prouer. iij. Honora dn̄m de tua ſuba ꝛ de primicijs oīꝫ frugum tuaruꝫ da pauperibꝰ. Eſa. lviij. Frangere eſurienti panē tuū: ꝛ egenos vagoſꝗ induci domuꝫ tuam. Cum videris nudum operi eum: ꝛ carnem tuam ne deſpexeris. Ille enim panem frangit qui

ſug̃fluū a neceſſario diuidit: ⁊ pauperi porrigit. Neemie.viij. Comedite pinguia ⁊ bibite mulſū. ⁊ mittite ꝑtes eis qui nō ꝑparauerāt ſibi [elemo ſynā] Que dr̄ ab ele (al's: eleoles) qḋ eſt miſeria. q: miſeris eſt diſtribuēda Job.xxxj. Foris nō mā ſit ꝑegrin⁹: oſtium viatori patuit. Et ante. Si co medi buccellā meā sol⁹: ⁊ nō comedit alien⁹ ex ea [Et ecce] reſidua [oīa] ad vſuȝ [mūda ſunt vobis] Ad Titū.j. Oīa mūda mūdis. Coinqui natis autē ⁊ incredul' nihil eſt mūdum. Qn̄ eni hō mūd⁹ mūdat exterioꝛa: ad vſū neceſſitatis ꝯceſ ſa: oīa ſūt ſibi mūda. Et hec mūdicia exterior ab interiori ꝑcedit mūdicia. Act.x. Qḋ de⁹ ſctificauit tu ne cōmūe dixer'. Phariſei aūt ꝑſumētes d̄ ſua iuſticia putabāt interiorē mūdiciā ab exteriori cau ſari ⁊ dependere: ⁊ ideo redarguūt' Eſa.lxiiij. Fa ctī ſum⁹ vt immūd⁹ oēs nos. ſicut pān⁹ mēſtru ate vniuerſe iuſticie veſtre. Sic eni a peccato fit omnis immūdicia.

Sed ve vobis phariſeis: qui de cimatis mentā et rutā et oē olus: ⁊ ꝑteritis iudiciū ⁊ charitatē dei. Hec aūt opoꝛtuit facere. ⁊ illa nō omittere.

B ȝ Dixerat ꝙ̄liꝫ oīa munda efficiūt'. Et ꝑ ꝯtrariuȝ etiā illa q̄ munda eſſe videbant': imūda efficiūtur ꝑ malā auariciā ⁊ calūniā (al's: ingluuiē) Abac.ij. Ve q̄ ꝯgreḡ ſua: vſq̄ q̄ ⁊ aggrauat ꝯ ſe dēſū lutū Eſa.v. Ve q̄ ꝯiūgit' domū ad domū: ⁊ agꝛ agro copulatis vſq̄ ad t'minū loci. Nūqd vos ſoli ha bitabitis in medio terre: Circa aūt h̄ tangit hic Tria. Maledictōem auaricie. ⁊ Maledictioneȝ ſupbie Et hypocriſis: Per quā: ⁊ ſupbiā ⁊ auarī ciā venabant'. Circa Auariciā autē Duo dic'. Aua riciā. ⁊ Mādatoꝝ di omiſſionē: q̄ ex auaricia cau ſat'. Et h̄ eſt ſ̄ꝫ Hiero. ⁊ gloſaꝝ expoſitōeȝ. Scōȝ Chryſ. aūt In Prima maledictōe n̄ ꝯdēnat aua riciā: ſed ſupſtitōeȝ. Et in Scōa Supbiaȝ. Et in Tertia hypocriſim. Et hec eſt expoſitio Litteral'. Et tunc aliter ꝯtinuat' lr̄a Sic. Ita dixi Qᷓ mū dant' exterioꝛa nō ꝑ ablutōem aque: ſed ꝑ ſupflu orū in elemoſynas erogatōem. Sed hoc quidem vos phariſei nō facitis q̄ iuſtificari queritis coꝛ ram hominibus. Et ideo [vobis o phariſei ve] eterne imminet maledictōis. Matth.xxiij. Oīa opa ſua faciūt vt videant' ab hominib⁹. [q: deci matis] h̄ ē: decimas datis: vt dr̄ Chryſ. [men tā ⁊ rutā] ⁊ hmōi minuta: q̄ nō in magno erāt dāno. [⁊ omne olus] ꝑuulū oluſculū Vt per h̄ etiā alia viderent' decimaſſe: Cū tn̄ maiorū frugū decimas vbi poterāt retinerēt. Luce.xviij. Deci mas do omniū q̄ poſſideo. Malach.iij. Inferte oēm decimatōem in horreū meū vt ſit cibus i do mo mea. Numeri eni.xviij. ꝑcepit dn̄s vt leuitis decimas darent'. Et in hoc iuſti volētes eſſe phari ſei decimas minutoꝝ ſoluebāt. Et in hoc n̄ ma le faciebāt. Hiero. aūt dicit ꝙ phariſei ꝑapue e rant cleri ⁊ ſacerdotes Judeoꝝ. Et ideo alit' ex ponit. [decimatis] hoc eſt: decimas exigit' de menta et ruta: ⁊ quolibet paruo oluſculo: qḋ ali qḋ lucrū ꝑt inferre. Sap.xv. Eſtimabant luſum eſſe vitam hominis: ⁊ conuerſationē noſtrā cōpoſi tam eſſe ad lucrum: ⁊ opoꝛtere vndecunq̄ etiā ex malo adquirere. Et relinquitis que grauioꝛa ſunt legis: vt dr̄ Mattheus. Lucas autē [Et preteri tis omne iudicium et charitatē] dei. Judi cium q̄dem in reddenda iuſticia. De qua dr̄ Deu tero j. Ita paruum vt magnum audietis. q: Do mini eſt iudicium. Eſaie.xvj. Preparabit' in miſe ricoꝛdia ſoliū eius: ⁊ ſedebit ſug illud iudicans in equitate: ⁊ velociter reddēs. Hec eīn grauioꝛa ſ̄t: que (al's q:) negligentib⁹ ea grauī⁹ imputabūtur. Inter mādata eīn Quedā ſunt ponderis grauioꝛ': ⁊ Quedā leuioris. Unde Luc.x. querebat temtās Quod eſſet magnū mandatū in lege. Charitatem autē negligit q̄ miſcōiam in paupērib⁹ nō facit. j. Jo.iij. Qui habuerit ſubam h⁹ mūdi ⁊ viderit fra trem ſuum neceſſitateȝ patientē: ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo: quomodo eſt charitas patr' in eo: Mi chee.vj. Indicabo tibi o homo quid ſit bonum. et quid deus requirat a te. Utiq̄ diligere iudicium ⁊ facere miſericoꝛdiā. ⁊ ſollicituȝ te ambulare cum deo. Deinde facit hoꝝ comparationē. Dic' [Hec autē opoꝛtuit facere] ſcꝫ iudiciū ⁊ charitatem. In Cauſis q̄dem iudiciū: ad oēs aūt charitatē. q: Charitas dei malum non opat'. Qui eīn ꝓximum diligit legē impleuit. Rho.xiij. [et illa] decimaꝝ dationē vel exactionē [nō omittere] Et ideo illa ſ̄t grauioꝛa que ꝑcepto legis facere opꝫ Mat.v. *al's g̃uioꝛa ꝑcepta legis q̄ facere opoꝛꝫ* Jota vnū aut vnus apex nō ꝑteribit a lege donec omīa fiant. Hec eīn minima legis non omiſſa: ſūt fimbrie in veſte ſponſi (al's ſpōſe) adhibite. Pſal. xliiij. Fimbrijs aureis circūamicta varietatib⁹. Has fimbrias tetigit mulier emoꝛroiſſa: ⁊ ſanata eſt. Mat.ix. q: iſte bone ſunt dūmodo de maioꝛib⁹ maior cura adhibeat'. j. Corinth.xiiij. Omnia ſ̄m ordinem fiant in vobis. Qui autem curam iſtam peruertūt: deriſibiles ⁊ cōdemnandi ſunt. Mali eīn ſunt rerū eſtimatores: q̄ magnā de minimis: ⁊ nullaȝ vel paruā de maximis curā gerūt. Mat. xxiij. Liquantes culicem: camelum aūt glutiētes. Tales fuerūt phariſei Luc.xiiij. Qui in die ſabba ti adaquabāt pecoꝛa redimentes ea in neītate ſue (al's ſitis) Et infirmos dicebāt non debere ſolui i die ſabbati: in (al's a) neceſſitate infirmitatis. Ma gna ergo principaliter opoꝛtet facere: ⁊ mioꝛa nō omittere. Quia ſic dicit Aug⁹. Qui magna negli git: paulatim defluit.

Ve vobis phariſeis qui diligi tis primas cathedras in ſynago gis: et ſalutatiōes in foꝛo. Ve vo bis quia eſtis vt monumenta que non patent: et homines ambulan tes ſupꝛa neſciunt. D ȝ

Condemnatio eſt ſupbie ⁊ ambitiōis ⁊ faſtus. Tangit autem hic Duplicē ambitionē. Scꝫ. Ma giſtratus: ⁊ Fauoꝛis populari'. Et ꝑ vtraq̄ iſtoꝝ dicit iam eos eſſe condēnatos, q: iam cauſam ſue

condēnationis apud ſe ꝓferunt(al's perfecerunt)
Sicut dr̄ Joā.iij. Qui nō credit: iam iudicat⁹ eſt.
j.Timo.v. Quorundā hoim peccata manifeſta ſūt
ad iudiciū. Hoc ē igit̃ qḋ dr̄ [Ve vobis pha
riſei] ij.Timo.iij. Habentes q̄dem ſpēm pieta-
tis: virtutem autē eius penitus abnegantes. Apo.
iij. Nomen habes ꝙ viuas ⁊ mortu⁹ es [qꝛ dili-
gitis] Non enī amor docendi veritat̃: ⁊ neceſſi-
tas: vos ad docendū inuitat. Sꝫ amor dignitat̃
magiſtralis. Jaco.iij. Nolite plures magiſtri fie-
ri: ſcientes quia maius iudiciū ſumitis. Rhom.ij.
Confidis te ipm̄ eſſe eruditorē inſipientiū: magr̄m
infantiū. Qui enim diligit cathedrā: hunc neceſſi-
tas ad cathedram non vocat [primas] dignitate
[cathedras] Que dicunt̃ cathezizantiū (hoc eſt
docentiū) ſedes. Et eſt Cathedra ſedes. h̓ eſt ſolēnis
ſedes docentiū. qui autoritatē ⁊ officiū docēdi acce
pit. Et hanc ſedē ſuſcipere in doctrinā veritat̃ non
debet niſi idoneus ex vita. ⁊ potens in opere ⁊ ſer-
mone. Tales ei ſedes Epoꝝ ⁊ Magiſtroꝝ Theo
logie. Unde Jnidonei vita ⁊ ſciētia ⁊ eloquentia:
idola q̄daꝫ ſūt doctoꝝ ⁊ erroris magiſtri. Eſa.xxij.
Jngredere ad eum qui habitat in tabernaculo: ad
ſobnam ꝓpoſituꝫ tēpli. ⁊ dices ad eū: tu quis hic:
aut q̄ſi quis hic: Zach.xj. O paſtor ⁊ idolum dere
linquens gregē: gladiū ſuꝑ brachium eius: ⁊ ſuꝑ
oculum dexterū eius. Jſti ſunt qui docēt errores.
Hiere.v. Prophete ꝓphetabāt mendaciū. ⁊ ſacer-
dotes applaudebāt manib⁹ ſuis: ⁊ ꝑl'us meus di
lexit talia. Pſal.j. de Sancto viro dr̄ ꝙ Jn cathe-
dra peſtilētie non ſedit. Sic̃ aliud faciūt Sectā-
tes: nihil religionis ꝑēdētes: ⁊ bonos ꝑſeq̄ntes
chriſti diſcipulos: ⁊ tn̄ cathedras aſcendere preſu
mentes. Pſal.xlix. Peccatori dixit de⁹: quare tu
enarras iuſticias meas: ⁊ aſſumis teſtamentum
meū per os tuū. Tu vero odiſti diſciplinā: ⁊ pro-
iecisti ſ̄mones meos retrorſum [in ſynagogis]
hoc eſt vbi cōueniunt hi q̄ v̄bum dei diſcere ⁊ au-
dire intēdūt: vbi nō debēt in cathedrari niſi digni.
Pſal.cvj. Exaltēt eū in eccl'ia ſanctoꝝ. ⁊ in cathe-
dra ſenioꝝ laudent eum. Ecci.xv. Jn occultis (al's
eccleſijs) altiſſimi aperiet os ſuū. Jn locis ḡ ſancto-
rū Pontificū ⁊ Doctoꝝ: iſti hoſtes ois boni ſedē-
re cupiebant. Dañ.xj. Sedebit in loco eius viliſſi
mus: indign⁹ honore regio [et ſalutatōes i fo-
ro] Ecce Fauor popular̃. Adquirebāt (al's que-
rebant) eīn applauſum ⁊ acclamationē ꝓl'i. Tunc
enī ↄſuetum fuit ſīc adhuc eſt in quibuſdā terris:
ſalutari ꝓpotentes ab inferiorib⁹. Contra qḋ dicit
Pſal.lij. Qui hominib⁹ placēt ↄfuſi ſunt: qm̄ de⁹
ſpreuit eos. Gal'.j. Si adhuc hominib⁹ placerē: h̓
eſt placere quererē: chr̄i ſeruus nō eſſem. De talib⁹
ſalutatōib⁹ dr̄.iiij. Re.iiij. Si occurrit tibi quiſq̄s:
non ſalutes eū. Mat.x. Neminē per viā ſalutaue
ritis. Jſti non attendunt quod dr̄ Act.xij. ꝙ cū po
pulus acclamaret Herodi voces dei ⁊ nō hoīum:
ſtatim ꝑcuſſit eum angelus dn̄i: ⁊ ↄſumpt⁹ vermi
bus expirauit [Jn foro] autē dr̄. qꝛ in for̃ ⁊ thea
tris voces ꝑploꝝ extollunt̃ cū tumultu. ⁊ tal' tur-
ba forenſis magis ducit̃ tumultu error̃: q̄ꝫ atten-
tione verit̃. Eſa.iij. Popule me⁹ q̄ te beīn dicūt:
ipſi te decipiunt. ⁊ viā greſſuū tuoꝝ diſſipāt. Dic

etiā [in foro] qꝛ ibi ſūt venales laudes. Mat.xxv
Jte poti⁹ ad vendentes oleū laudis vane: ⁊ emite
vob. Pſ̄ cxl. Oleū pctōris nō īpinguet caput me-
um [Ve vobis] phariſei ſcꝫ. Eſa.iij. Ue impio in
malum retributio manuuꝫ eius fiet ei. Ecc̃i.ij. Ue
duplici corde: ⁊ labijs ſceleſtis: ⁊ manibus male-
facientibus: ⁊ peccatori terrā ingredienti duabus
vijs. Cauſam autem ſubiungit maledictionis eſſe
hypocriſim: dicens [qꝛ eſtis vt monumenta]
Matth.xxiij. Similes eſtis ſepulcris dealbatis.
Monumentū autē vocat̃ quaſi monumentū. q̄a
monet tranſeuntes de eo qui ibi ſepultus eſt: ne e
memoria pereat. Et ideo ſepulcra edificata ⁊ picta
memorijs defunctoruꝫ: monumēta vocantur. Et
illa ſicut dicitur Matth.xxiij. apparēt extra homi
nibus ſpecioſa. Jn qua ꝑte pulcre imagines ⁊ ma
gna facta defunctoꝝ: ⁊ qualiter in celum recipian
tur ab angelis. Jn eo autē quod occultū eſt: fetor
eſt ⁊ corruptio: ⁊ horror oſſium defunctoꝝ. Et h̓ ē
quod dr̄ [quia eſtis vt monumēta] Act.xxiij.
Percutiet te de⁹ paries dealbate [que nō appa
rent] extra ſ̄m ſpuritatā quā intus ↄtinent. qꝛ ex-
teriora vident̃: que picta ſūt. j.Regū.xvj. Hoies vi-
dent q̄ patēt [et hoies] adhuc viui [ambulan-
tes ſupra] pereuntes ſepulcra neſciūt qḋ fetor̃
int⁹ ↄdudat̃. Sic ē hypocrita ex̄ pict⁹ ſimulata et
falſata: ⁊ falſa pietate: ⁊ int⁹ plen⁹ fetore peccatoꝝ:
que in occultis facit vel facere cōcupiſcit. Pſal.v.
Sepulcrū patēs eſt guttur eoꝝ: linguis ſuis do-
loſe agebant: venenū aſpidum ſub labijs eorum.
Eſaie.xiiij. Tu proiectus es de ſepulcro tuo quaſi
ſtirps inutilis. ſicut ſanie pollutus ⁊ obuolutus.
Jdeo dr̄ Eze.xxxij. de ſepultis: ꝙ iniquitates eorū
ſunt in oſſibus eorum. Matth.xxiij. Jntus eſtis
pleni hypocriſi ⁊ iniquitate.

r Eſpondens autem quidam ex
legiſperitis: ait illi Magiſter:
hec dicens etiam: nobis contume
liam facis. At ille ait.

Hic incipit Reꝑhenſio legiſperitoꝝ qui preſu Jꝫ
mebant de falſi nominis ſcientia: ⁊ ceteros ſimpli
ces aſpernabant̃. Dicunt̃ autē in iſta parte Duo.
Jn quoꝝ Primo ponit̃ Qualit̃ faſtum cordis in
zelo laudis prodidit legiſperitus. Jn Secunda
autem Qualiter occaſione accepta: domin⁹ legiſpe
ritos (al's legiſperit̃) maledicit: ⁊ iuſtā oñdit eorū
condēnationē (al's maledictionē) Jn Prima dr̄ ſic
[Rn̄dens aūt] ad ea q̄ ad alios dicebant̃ ꝓpt̃
conſcientiā ſimilis delicti. Prouer.xviij. Qui pri-
us rn̄det q̄ꝫ audiat: ſtultū ſe eſſe demōſtrat: ⁊ cōfu-
ſione dignū [quidam] qui exceptis reputabat pre
alijs promptulus ad loquendum. Prouerbioꝝ
xij. Fatuus autem ſtatim indicat iram ſuam. qui
autem diſſimulat iniuriam ſuam callidus eſt [ex
legiſperitis] qui verum intellectum legis non
habuit. Sed apud Judeos: narratores menda-
ciorum impoſſibilium legiſperiti vocant̃. Mat.
xxij. Erratis neſcientes ſcripturam neq̄ virtutem
dei. ij.Corinth.iij. Uſq̄ in hodiernum diem cum
legitur. Moyſes velamen eſt poſitum ſupra cor

coꝝ [ait illi] manifeſtās cordis ſui ſtulticiā Job
iiij. Cōceptū ſmonē tenere q̄s poterit: Matth.xij.
Ex abūdantia cordis os loquit̃. Mal⁹ homo d̄
malo theſauro cordis ſui pfert maluꝫ. [Magi-
ſter.] Magiſtꝝ vocat vt dicat Chryſ. cui⁹ non
vult eſſe diſcipul⁹. Mat.xxiij. Mgr̄ ſam⁹ qꝛ ve-
raꝫ eſ [Hec dicens] Tu q̄ videris autenticus:
eo q̄ verba tua ſunt ſicut ptātem habētis. ꝛ ideo
attēdit tibi popul⁹. Jo.vij. Nunq̄ hō ſic locutus
eſt vt iſte loquit̃ [etiā nobis] q.d. Laude ſum⁹
digniſſimi: ꝛ pncipes populi. Exo.xij. Principē
populi tui nō maledices. q.d. Tolerabile eſſet d̄
aliis: ſed cū etiā nobis facis contumeliā: ampli⁹
non eſt tolerandū [contumeliā facis] Tal' eni
eſt faſtus magnoꝝ: q̄ mala licent̃ facere volunt:
ꝛ argui de malis dedignāt̃: Dicentes: ea q̄bꝫ ar-
guunt̃ in ꝯtumeliā honoris ſui dici: ꝛ nō ad emē-
datōem delicti. Unde Joā.xviij. Quidā de aſtan
tibꝫ dabat chr̄o alapā dicens. Sic reſpōdes pon
tifici: Act.xxiij. Pricepe ſacerdotū Ananias p̄ce
pit aſtantibꝫ ꝑcutere os Pauli. q.d. Magnam
meruiſti penā: ex q̄ ꝛ nobis facis ꝯtumeliā. Tales
eni valde parati ſunt ꝯtumeliā bonis facere: Sꝫ
increpatōes nolūt ſuſtinere. Nō attēdentes q̄ in
laude Helie dicit Eccliaſtic⁹.xlviij. In diebꝫ ei⁹
nō ꝑtimuit principē. ꝛ potentia nemo vicit illuꝫ.
nō ſupauit illū verbū aliquod. Et ideo ſequitur.
[At ille] [impꝛecit⁹] [ait] Ezech.iij. Ecce dedi fa
ciē tuā valentiorē faciebꝫ coꝝ. ꝛ frontē tuā durio
rē frontibꝫ coꝝ.

Et vobis legiſpitis ve: qꝛ one ratis hoies oneribus que portare nō poſſunt: ꝛ ipi vno digito vr̄o nō tangitis ſarcinas.

Hic incipit Interminatio maledictōis. Et divi-
dit̃ in Tres pagraphos. Quoꝝ Prim⁹ ꝯtinet ma
ledictiōem de duricia: quā habebāt in cōmiſſos.
Scđus aūt Maledictōeꝫ quā meruerūt. hoc q̄
dē colētes Scōs: ꝛ actu imitatores eoꝝ q̄ ſcōs
interfecerūt. Terti⁹ autē ꝯtinet Maledictionē.
eo q̄ legis intellectū verū ꝑuerterūt. In Primo
hoꝝ Duo ꝯtinent̃. Quoꝝ. Primū q̄ aliis dura
imponebāt. Scđm autē q̄ ſibi etiā que nō im-
ponenda dixerūt. Dicit igit̃. [Et vobis legiſ
peritis ve] Cauſa dicit̃ Matt.xxiij. Dicūt eni
ꝛ nō faciūt. Rho.ij. Ut q̄d aliū doces: teipm non
doces. [qꝛ oneratis hoies] graues penitētias
ꝛ importabiles iponētes. Et p̄cipue penas pecu
niarias iponētes. Dicūt eni q̄ illa pena infligen-
da eſt q̄ mag' timet̃. Et hanc dicūt eſſe: Penam
pecuniariam: Nō corrigentes peccatum: ſed im-
plentes crumenas: Dicentes cū Roboā.iij. Re-
gum.xij. Pater me⁹ impoſuit ſup vos iugū grave:
ego autē addam ſup iugum veſtrū. Pater meus
cecidit vos flagellis: Ego autē cedā vos ſcorpio-
nibus. Tales ſunt: qui omnia dura ſcripturarū
interpretant̃ de laicis. Et de ſe nihil: dicētes Lai-
cos pecora eſſe: Nec iudicant parcendū eſſe peco
ribus. Contra quod dicit̃ Prouer.xij. Nouit iu-
ſtus animas pecorum ſuoꝝ. Uiſcera aūt impio-
rum crudelia. Matth.xxiij. alligant eni onera gra
uia ꝛ importabilia. ꝛ imponunt ea humer' homi-
num. Contra quod dr̄ Eſa.lviij. Diſſolue colliga-
tiones impietatis. ſolue faſciculos deprimentes:
dimitte eos qui confracti ſunt liberos: ꝛ om̄e on⁹
dirumpe. Iſti autem omne onus legis impone-
bant humeris ſubditorum. Act.xv. Hoc ē on⁹
quod neqꝫ nos neqꝫ patres noſtri portare potui-
mus. Et hoc eſt quod ſequit̃ [oneribus q̄ por-
tare non poſſunt] Parū eni portare pnt infir
mi. Unde Domin⁹ compatiēs infirmis: ꝛ ſup af-
flictos pia geſtans viſcera dr̄ Jo.xvj. Adhuc mul-
ta habeo vobis dicere: ſed nō poteſtis portare mo
do [et ipſi vno digito] hoc eſt adiutorio mini-
me compaſſionis. Uel: demōſtratōne minimi ad-
iutorij. Mat.xxiij. Digito autē ſuo nolunt ea mo
uere. Contra quod dr̄ Eſa.xl. Qui appēdit tribꝫ di
gitis molem terre. h̄ eſt: tribꝫ adiutorijs ſubleuat
onera infirmoꝝ adhuc terrenoꝝ: Hoc ē Compaſ-
ſione cordis. Cōſolatiōe oris. ꝛ Supportatōe ope
ris. Iſti aūt aggrauāt q̄tidie ꝛ deprimūt [ꝛ ipſi]
per vos ipos [vno digito veſtro] h̄ eſt: vni⁹ ad-
iutorij demonſtratiōe [non tāgitis] Nedū dicā
q̄ ſubleuatis [ſarcinas] Cōtra q̄d dr̄ aplo's Ga-
la.vi. Alter alterius onera portate. ꝛ ſic adimplebi-
tis legē chr̄i. Rho.xv. Debem⁹ nos firmiores imi-
becillitates infirmorum ſuſtinere ꝛ non nob placere.
De iſtis dicit̃ Amos.vj. Optimo vnguēto de-
libuti: nihil compatiebāt̃ ſup ꝯtritiōe Joſeph.

Ve vobis qui edificatis monu menta prophetarum: Patres aūt veſtri occiderunt illos. Profecto teſtificamini q̄ conſentitis operi bus patrum veſtrorum. quoniā quidem ipſi eos occiderunt. vos autem edificatis eorū ſepulcra

Scđa Maledictio eſt de h̄ q̄ ore laudabāt ſan R3
ctos. ꝛ opere cum interfectoribꝫ Scōꝝ conuenie-
bant. Et ideo iterū rephendunt̃ de crudelitate ſil' ꝛ
auaricia. Sanctos eni laudabāt ꝓpter oblatōes
ꝛ vota ſanctoꝝ q̄ accipiebāt. Cum tn̄ in pſecutōne
ſanctoꝝ viuoꝝ cōuenirent cū occiſoribꝫ ſanctorū.
Dicit autē in hac maledictiōe Duo. Primo ei po-
nit Maledictiōis interminationē. ꝛ Scđo ponit
Cauſam. De Prio dr̄ ſic [Ve vobis] Mich.iij.
Audite hec pncipes dom⁹ iacob ꝛ iudices dom⁹
iſrl': qui abominamini iudiciū: ꝛ oia recta ꝑuerti-
tis qui edificatis ſion in ſanguinibꝫ: ꝛ hieruſalē ini-
quitate [qui edificatis] ſolenni ſtructura [mo-
numenta pphetarū] Populus eni vidēs ſo-
lennitatem edificatiōis: facili⁹ inclinat̃ ad Sup-
plicationes: ꝛ ad Uota: ꝛ Oblatōnes. Accipiebāt
tamē auctoritatē huius edificationis. Eſa.xj. Ubi
dr̄. Erit ſepulcrum eius glorioſum. ꝛ j. Macha-
beoꝝ Decimotertio. Ubi Simon ſupra ſepulcra
parentum: ꝛ fratrum ſuorum ſtructuram fecit
ſolennem. Et poſuit in eas Pyramides ꝛ Naues
que longe a nauigantibus mare: videri poſſent.

Nec repbendit dñs honeſtatē ſepulture exhibitā ſanctꝭ: Sed intentionē. qꝛ hoc cauſa auaricie fecerunt. Et in vita occiſoribꝰ conſenſerūt. Gen̄. xxiij Dñe mi: princeps dei es apud nos: in electꝭ ſepulcris noſtris ſepeli mortuū tuum ⌊Patres aūt veſtri⌋ Un̄ nō tm̄ hereditatē terre ad vos mittētes: ſed etiā malicie. Exo.xx. Uindicās petā patrū in filios in tertiā ⁊ q̄rtam generationē: in his qui oderūt me. Ezech.xvj. Pater tuus amorreꝰ: et mr̄ tua ceth̄ea: et in die ortꝰ tui nō eſt p̄ciſus vmbilicꝰ tuus ⌊occiderūt alios⌋ Act.vij. Quē pphetaꝝ nō occiderūt patres veſtri: et pſecuti ſunt eos qui p̄nunciauerūt dies iuſti: cuiꝰ vos nūc facti eſtꝭ proditores ⁊ homicide. Sed ⌊pfecto teſtificamini⌋ ꝑ hoc: ꝙ adhuc q̄rītꝭ me interficere: ⁊ apl̄os: et eos q̄ teſtimoniū de me ꝑhibuerunt. Sicut Joānes ⁊ Zacharias pr̄ eius. Sap.iiij. Ex iniq̄s oēs filij q̄ naſcunt̄: teſtes erūt malicie in parētes coꝝ. Teſtificant̄ eñ ꝑ imitationē opeꝝ ꝙ ſunt filij homicidarū. Et hoc eſt qd̄ ſequit̄ ⌊ꝙ cōſentitis opibꝰ patrū veſtroꝝ⌋ Joan.viij. Uos faciꝭ opa patrꝭ veſtri. Et Infra. Uos ex patre diabolo eſtꝭ: et opera illiꝰ vultꝭ pficere. Explanat aūt qd̄ dixerat ⌊Q̄m quidē ipſi⌋ patres veſtri ⌊eos occiderūt⌋ Et ideo dicunt̄ Matth.xxiij. ſerpētes: genimina viperaꝝ. q̄ ſūt venenati venenatoꝝ filij: vt dr̄ Chryſ. ⌊vos aūt edificatis eoꝝ⌋ pphetarum ⌊ſepulcra⌋ Diſſimili q̄dē cauſa: ſed pari malicia. qꝛ Auaricia eſt cā edificationis. Sed crudelitas cā interfectionis. Et ideo nec illi neqꝫ iſti poterūt effugere a ventura ira. Eſa.xxix. Populus h̄ labijs me honorat: cor aūt eoꝝ lōge eſt a me. Et ita corde: lōge iſti diſtabant a pphetꝭ. Eſa.lxiij. Abraam neſciuit vos ⁊ iſrael ignorauit vos. Job.v. Uoca ſi ē q̄ tibi rn̄deat et ad aliquē ſanctoꝝ cōuertere. Q.d. Nullus te exaudit ſctōꝝ quē nō imitaris ꝑ effectū opeꝝ.

Propterea ⁊ ſapientia dei dixit Mittā ad illos prophetas et apoſtolos: ⁊ ex illis occidēt ⁊ pſequent̄: vt inquirat̄ ſanguis oium prophetarū qui effuſus eſt a cōſtitutione mundi: a generatiōe iſta: a ſanguine abel vſqꝫ ad ſanguinē zacharie: qui perijt inter altare et edem Ita dico vobis: requiretur ab hac generatione. Ue vobis legiſpitis: qui tuliſtis clauē ſciētie: ipſi non introiſtis: et eos q̄ introibant phibuiſtis.

Hic Cōfirmat qd̄ dixit ꝑ autoritatē ſcripturaꝝ. Dicit ḡ ⌊Propterea⌋ et ſciatis vos maledcōs: ⁊ cōdēnādos ⌊et⌋ h̄ etiā ⌊ſapia dei dixit⌋ Sapientiā dei dicere dr̄: qd̄ nō in vno loco ſcptū pmulgat autoritas. Q̄ eñ dr̄ ⌊Mittam ad illos prophetas⌋ dr̄ Iere.vij. Miſi ad vos oēs ſeruos meos pphas ꝑ diē: cōſurgēs diluculo: ⁊ mittēs: et non audierūt me. nec inclinauerūt aurē ſuam. ſed indurauerunt ceruicē: ⁊ peiꝰ opati ſunt q̄ꝫ patres eoꝝ ⌊et aplo̅s⌋ hoc ē: nūcios. Iere.vij. Locutꝰ ſū ad vos mane cōſurgēs ⁊ loq̄ns: et nō audiſtꝭ. et vocaui vos: ⁊ nō rn̄diſtꝭ. Nec eñ locutio facta eſt ꝑ aplo̅s. h̄ ē ꝑ nūcios ⌊et ex illis occidēt⌋ h̄ dr̄ iij. Reg.xix. Dñe pphas tuos occiderunt: ⁊ altaria tua ſuffoderūt: et ego relictꝰ ſum ſolus: ⁊ q̄rūt animā meā. Ps̄.lxxviij. Effuderūt ſanguinem tanq̄ꝫ aquā in circuitu hieruſalē: ⁊ nō erat q̄ ſepeliret. In ij. Paral̄.vl. dr̄ ꝙ Manaſſes repleuit hierl̄m cruore innocētū vſqꝫ ad os ⌊et pſequent̄⌋ ſic Heliā ſunt pſecuti. ij. Tim̄.iij. Oēs q̄ pie volūt viuere in chr̄o pſecutionē patient̄. Matth.x. Si vos pſecuti fuerint i vna ciuitate: fugite i aliā ⌊vt inq̄rat̄⌋ Ecce tangit p tāto reatu cōdemnationē. Q̄ aūt dr̄ ⌊Ut⌋ Nō eſt cauſatiuū ſꝫ cōſecutiuū. qꝛ talis inq̄ſitio ſequit̄ tale peccm̄: lꝫ nō faciāt ppter illud ⌊inquiratur⌋ h̄ eſt: req̄rat̄. Gen̄.ix. Sanguinē eñ aiaꝝ veſtraꝝ req̄rā de manu cūctaꝝ beſtiaꝝ: ⁊ d̄ manu hominis: et de manu viri: ⁊ de manu fratrꝭ eiꝰ. Beſtias vocat q̄ſi vaſtias dictas. Uiros aūt ab animoſitate. ⁊ Hoies ab hūo. Et ideo q̄cūqꝫ mō ſiue in ira beſtiali: ſiue p humo: ſiue p animoſitate ſanguis ſctōꝝ effundat̄: req̄ret̄ a dño ſanguis oim pphetaꝝ. Apoca.vj. Uſqꝫquo dñe ſctūs ⁊ verꝰ non vidicas ſanguinē nr̄m ab his q̄ ſūt in terra ⌊q̄ effuſus eſt⌋ tanq̄ꝫ pphanꝰ fuerit ⁊ imūdꝰ ⌊a cōſtitutione mūdi⌋ in q̄bꝰ oibus ipſe ſanguis (alr̄s agnꝰ) dei occiſus eſt. Apoc.xj. Agnꝰ q̄ occiſus ē a cōſtitutiōe mūdi. Zach.ij. Qui tāgit vos: tāgit pupillā oculi mei ⌊a generatiōe iſta⌋ homicidarū q̄ neq̄tias paternas hereditate poſſederūt. Deut̄. xxxij. Generatio praua atqꝫ ꝑuerſa heccine reddis dño pp̄l̄e ſtulte ⁊ inſipiēs. Et poſt. Generatio eñ ꝑuerſa eſt: ⁊ infideles filij. Ps̄.lxxvij. Generatio q̄ nō direxit cor ſuū: et nō eſt creditus cū deo ſpūs eiꝰ. Hec ē generatio vipaꝝ. Lu.iij. Genimina viperaꝝ ⌊a ſanguine abel⌋ quē p̄mꝰ huiꝰ generationis peſſime ⁊ vipe occidit cain. A q̄ generatio homicidaꝝ icepit Gen̄.iiij. ⌊vſqꝫ ad ſanguinem Zacharie⌋ q̄ fuit filꝰ Joiade ſacerdotꝭ: quē Joas rex p̄cepit lapidari. ij. Paralip.xxiiij. Ubi ſic dr̄ Spūs dñi induit Zachariā filiū Joiade ſacerdotis ⁊ ſtetit in cōſpectu ppl̄i ⁊ dixit. Hoc dr̄ dominꝰ Quare trāſgredimini p̄ceptū dñi qd̄ vobis nō pderit: et derelıq̄ſtis dñm vt derelinq̄ret vos? Qui cōgregati aduerſus cū: miſerūt lapides iuxta regꝭ imperiū in atrio domꝰ dñi. Et h̄ eſt qd̄ ſequit̄ ⌊qui perijt⌋ lapidatꝰ ⌊inter altare⌋ holocauſtorum ⌊⁊ edē⌋ h̄ eſt tēplū qd̄ int̄ oſtiū tēpli: iuxta veſtibulū ⁊ altare lapidauerūt cū. Hic Mat.xxiij. dr̄ fuiſſe filꝰ Barachie. qꝛ lꝫ Joiada vocaret̄ pr̄ eius vero noie. ppt̄ excellētē iuſticiā eiꝰ vocat̄ Barachias. h̄ eſt: bn̄dictꝰ dñi. Hos aūt duos noiat: quia vterqꝫ cām ſui martyrij nō habuit niſi grām dñi. Abel q̄dē in ſigno: qꝛ reſpexit deꝰ ad Abel ⁊ mūera eiꝰ. Zacharias aūt in ꝟbo pphetie ⁊ p̄dicatiōis ⌊Ita dico vobis⌋ Aſſertio eſt. Q.di. Uere dico vob: cuiꝰ ꝟba n̄ excidēt. Mar.xiij. Celū ⁊ t̄ra trāſibūt: Uerba aūt mea nō tranſibūt ⌊req̄rent̄⌋ hec oia ⌊ab hac⌋ peſſimoꝝ hōiadaꝝ ⌊Generatiōe⌋

Vide 4 Re. xxiij. de Rege Joachim

L 5

Ezech.xvj. Generatio tua ⁊ radix tua ꝺ terra chanaan. Eſa.xiiij. Nõ cõſurgat in eternũ ſemen peſſimoꝝ. Sap.xij. Semẽ erat maledictũ ab initio et naturalis malicia coꝝ: nec imutari potuit [Ve vobis legiſpitis] Eſa.v. Ve qui ſapiẽtes eſtis in ocul' viis ⁊ coraꝫ vobiſmetipſis prudẽtes. Eſa.xix. Ve q̃ pfundi eſtis corde vt a dño abſcõdatꝭ conſiliũ: quoꝝ ſunt in tenebris opa: ⁊ dicũt. Quis nos videt? Cauſam aũt hui⁹ maledictõis ſubiũgit dicẽs [q2 tuliſtis] hoc eſt: de ſcriptura abſtuliſtis [clauẽ ſcientie] q̃ eſt ſpũalis intellect⁹. De q̃ dr Eſa.xxij. Dabo claues dom⁹ Dauid ſup hũerũ eius. et apiet: et nõ erit q̃ claudat. et claudet: ⁊ ñ erit q̃ apiat. Mat.xvj. Tibi dabo claues regni celoꝝ. Ibi glo. Clauis vna eſt: Scĩa iudicãdi. Hãc clauẽ ſpũalis intellectus: abſtulerũt ſcribe dicẽtes ſcpturã nõ niſi carnaliter eſſe intelligẽdã. ij. Coꝝ.iij. Lr̃a occidit. ſpũs autẽ viuificat: hoc eſt ſpũalis intellect⁹ [Ipſi nõ introiſtis] in myſteria ſpiritualis intelligẽtie. Baruch.iij. Diſce vbi ſit prudentia: vbi ſit virt⁹: vbi ſit intellectus. Et poſt pauca. Quis inuenit locũ ei⁹: ⁊ q̃s introiuit in theſauros illius? Hac claue vſus eſt Paulus.j. Coꝝ.ij. Nobis aũt reuelauit deus p ſpm ſuum. Et paulo poſt. Nos em̃ nõ ſpũm hui⁹ mundi accepim⁹: ſed ſpm̃ q̃ ex deo eſt: vt ſciam⁹ q̃ a deo donata ſũt nob Et de hac eadem claue dr Ibidẽ. Spũalis homo iudicat oĩa: et ipſe a noie iudicat. hoc eſt: intelligit [Ipſi nõ introiſtis] p ſpũalem intellectũ. Joã.v. Si Moyſi verbis crederetis: forſitan ⁊ crederetis mihi. De me em̃ ille ſcpſit. Rhom.x. Finis legis chr̃s ad iuſtitiã oĩ credẽti. et ad hũc finẽ iſti nõ veniũt: q2 p ſpũm nõ intrant. Oſtiũ em̃ eſt chriſti veritas. Clauis autẽ ſpũalis intellectus. Ezech.j. Quocũq3 ibat ſpũs iper⁹: illuc gradiebant aĩalia ſequentia ſpm̃. et ſimilr rote duoꝝ teſtamentorũ. quia ſpũs vite erat in rotis. Joan.vj. Verba que locutus ſum vobis ſpũs ⁊ vita ſunt. Glo. hoc eſt: ſpũaliter intellecta: vita ſunt. Q aũt iſti nõ intrãt ſignificatũ eſt Geñ.xxij. Vbi ſerui Abrae cum aſino expectabant donec ptriarcha cũ filio reuerteret ad eos. Serui em̃ ſunt ſeruiliter in lege ſeruiẽtes. et Aſinus ſenſus carnalis aſinin⁹. Sed fili⁹ filiali-

M 5 ter legem implẽs per ſpũm Et hic nõ niſi in fine mũdi reuertet ad iſtos [et eos qui introibãt] hoc eſt: introire ceperãt: p fidẽ ſpũalis intellectus ad me veniẽtes [phibuiſtis] Hoc aũt fecerunt Joan.ix. Iã em̃ cõſpirauerãt Iudei vt q̃ſq̃s confiteret ipm̃ eſſe chr̃m: extra ſynagogam fieret. Iſta tria veq̃ dñs ſcribis incominauit iuxta tria: q̃ ſunt de officio Doctoꝝ. Doctor em̃ Aut cõſiderat: Ad hoiem ſe habẽs: Vel Ad deũ: cui⁹ docet doctrinã Si ad ſubditũ quẽ docet. Hoc eſt Aut ſm facienda q̃ docet: Aut ſm intelligẽda. Et ſm pũerſitatem pmi act⁹: accipit pmũ ve. q2 alligãt onera grauia ſup hũeros alioꝝ. Scðm aũt pũerſitatem ſecundi act⁹ accipit Ve tertiũ. q2 docẽt ⁊ tollũt clauẽ vere intelligentie. Et ſic deſtruũt ea q̃ docere videbant Gal.ij. Si ea q̃ deſtruxi iteꝝ reedifico: preuaricatorẽ me cõſtituo. In cõpatiõe aũt ad deũ in docẽdo pũerſe accipit Ve ſcðm. q2 p pietate reuerentiã debebãt facere: exhibere diuis. Et ipi fecerũt p auaricia: nihil pietatꝭ in ſe deo vel ſanctꝭ exhibentes.

Cũ aũt hec ad illos diceret: ceperunt phariſei ⁊ legiſpiti grauit inſiſtere: et os eius opprimere de multis inſidiantes ei: et querẽtes aliquid cape ex ore eius vt accuſarent eum.

Vltima eſt clauſula hui⁹ doctrine In q̃ oſtẽdit Obſtinatio ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ Qui Neq3 rõnibꝫ inſtruebant: Neq3 inſtructiõibꝫ illũinabant: Neq3 pmiſſionibꝫ trahebant: Neq3 cõminatiõibꝫ terrebant. Et h̃ eſt qð dicit [Cũ hoc ad illos diceret] cõuertẽdos. ij. Tim.iiij. Argue: obſecra: increpa in oĩ patiẽtia ⁊ doctrina [ceperũt] manifeſte Añ em̃ fecerũt illud idẽ occulte [phariſei] de iuſticia ſue religiõis pſumentes [et ſcribe] de falſi nois ſciã ſupbiẽtes [grauiter] cũ clamore ⁊ tumultu [inſiſtere] conclamãdo Act.vij. Impetũ fecerũt vnanimiter in eũ [et os ei⁹ opprimere] Nõ manibꝫ: ſed interrũpẽtes ṽba ipſi⁹: ⁊ nõ pauſiẽtes eum. Eſa.vj. Excaeca cor ppli hui⁹: et aures eius aggraua: et oclos ei⁹ claude: ne forte videant oculis: ⁊ auribꝫ audiãt: et corde intelligãt ⁊ cõuertant et ſanẽ eos [de multis] que dicere ſolebat [inſidiãtes ei] vt pũerterẽt veꝝ ṽboꝝ ei⁹ intellectũ. Pſ̃.ix. Inſidiat in abſcondito q̃ſi leo in ſpelũca ſua. Hiere.ix. Sagitta vulnerãs lingua coꝝ dolũ locuta eſt. Pſ̃.v. Linguis ſuis doloſe agebãt: venenũ aſpidũ ſub labijs coꝝ. Venenũ aſpidũ eſt: Qui ſic ſurdus ṽba rñdentis non audit: et eũ grauiter inſiſtit impugñdo [et q̃rẽtes cape aliq̃d] ad rephẽdendũ [ex ore ei⁹] Job.vj. Reſpõdete obſecro abſq3 cõtentiõe: et loq̃ntes qð iuſtũ eſt iudicate [vt accuſarent eũ] Ecce Mala intentio. Mat.xxij. Cõſiliũ inierũt phariſei vt caperẽt Jeſum in ſermone. Mat.xij. Interrogauerũt eũ dicẽtes Si licet ſabbato curare: vt accuſarent eũ. Vñ etiã in paſſiõe Lu.xxiij. Stabãt autẽ pncipes ſacerdotũ cõſtanter accuſantes eũ. Sic ḡ terminat ps in q̃ docet facienda.

Capitulum.XII.

M Vltis aũt turbis cõcurrẽtibus. ita vt ſe inuicem cõculcarent: cepit dicere ad diſcipulos ſuos. Attẽdite a fermẽto phariſeoꝝ qð eſt hypocriſis

Hic determiat A quibꝫ cauẽdũ eſt diſcipulis q̃ ſunt ordinis inferioris. Tãgit aũt Duo in caplo iſto In q̃ꝝ Prio dr A q̃bꝫ vicijs pcipue ẽ cauẽdũ In Scðo aũt oñdit Qualr q̃libet ſollicite parare ſe debeat ad dñi occurſum. In Prima hac oñdit Qualiter cauẽdũ eſt a fermẽto phariſeoꝝ qð ẽ hypocriſ coꝝ cũ auaricia. In Scða aũt oñdit Qualiter cauẽdũ ẽ ab oĩ auaricia. Adhuc in Pria hac Duo facit. In q̃ꝝ Prima Docet cauere fermẽtũ

A phariſeoꝝ. In Scḋa āt Nihil eſſe timēdū:q̄uis
pharisa mľta ꝯ eos attētēt:minis et conſilijs eos
ad mortem q̄rentes. Adhuc In Prima baꝝ facit
Duo. In q̄ꝝ Prima Occaſionē accipit veniendi
ad hāc doctrinā. In Scḋa aūt Ipſam ponit do/
ctrinā cauēdi a fermēto phariſeoꝝ. In Prima ha
rū facit Duo. Primo em̄ oſtendit q̄liter cū curio/
ſitatis:audiēde diſputatōis:et vidēdi ſigna circū/
quaqꝫ turba affluit. In Scḋa aūt Qualiter cu/
rioſis neglectꝭ:ſolos diſcipulos docuit. Dicit igi
tur⌊Multis aūt turbis⌋q̄ turbate fuerūt mul
titudies⌊circūſtātibus⌋qꝛ Inq̄eta curioſitas
ſedere neſcit q̄ſcēdo: ſed ſtrepitū facit circūſtando
Eſa.lvij. Cor impij q̄ſi mare feruēs qḋ q̄ſcere n̄ po
teſt⌊ita vt ſe inuicē cōculcarēt⌋eoꝙ quilibet
volebat eſſe ꝓpinq̄or ad audiendū ꝛ videndū curi/
oſa. Iſti ſunt de q̄bꝫ ḋr.ij.Timo.iiij. Ad ſua deſi/
deria coaceruabūt ſibi mgr̄os prurientes auribꝫ:ꝛ
a veritate q̄dē auditū auertēt. Et hoc eſt qḋ ſeq̄tur
⌊cepit dicere⌋Dicit aūt⌊cepit⌋qꝛ an̄ hoc talia
non dixit.qꝛ ꝛ ipſi maliciā ſuā nō detexerāt. Sed
poſtq̄ꝫ dona grāꝝ et ꝟtutū beelzebub attribuerāt
tunc cauendū fuit diſcipulis Et ideo ḋr:cepit dice/
re⌊ad diſcipulos ſuos⌋q̄ doctores ꝟitę ꝛ pi/
etatis eſſe debebāt. Mat.v.ꝛ Lu.vj. Ipſe eleuatꝭ
oculis ad diſcipulos docebat eos. Illi em̄ meruē/
rūt q̄ veſtigia eius ſecuti ſunt. Deut.xxxiij. Qui ap
propinq̄nt pedibꝫ eꝰ:accipiēt ḋ doctrina eꝰ. Eccī
lj. Appropinq̄te ad me indocti:et cōgregate vos in
domū diſcipline. Eſa.viij. Liga teſtimoniū:ſigna
legem in diſcipulis meis⌊Attēdite⌋Hic caute/
las docet diſcipľos dicēs⌊Attēdite⌋diligent̄ et
cauete. Prouer.j.vt detˀ ꝑuulis aſtutia: adoleſcen
ti aūt ſcia ꝛ intellectꝰ. Matth.vj. Attēdite ne iuſti
ciā veſtrā faciatꝭ corā hoībꝫ. Mat.x. Cauete aūt
ab hoībꝫ. Dicit aūt Duo. Excitat em̄ attentionē di
ſcipuloꝝ. et Oſtendit doctrinā. Per h̄ ꝙ ḋr⌊Attē/
dite⌋excitat attentionē. qḋ nō ideo facit ꝙ mľtū
difficile ſit qḋ docet.ſed ideo qꝛ eſt valde vtile do/
ctoribꝫ ꝟitatꝭ q̄ verbo ꝛ exēplo fūdare debebāt ec/
cleſiā.qꝛ illi debebāt eſſe lucide ꝟitatꝭ ꝛ eminentis
ſcītatꝭ. Pš.lxxxvj. Fūdamenta eiꝰ in montibꝫ ſan
ctis. Doctrinā aūt ponēs ḋr⌊a fermēto⌋Et dicit
Duo. A q̄ in doctrina cauēdū. et Scḋo dic Qua/
liter ſincere eſt ꝓponendū. De Prio ḋr⌊a fermē/
to phariſeoꝝ⌋Fermentū eſt q̄dē ſimile cōſꝑſiōi
ſiue paſte:ꝛ tn̄ eſt paſte corruptio. Adhuc aūt fer/
mentū vt dicit phs ſpūaliter ſe diffundit ꝑ totū ſi/
bi coniunctū:et in ſuā corruptionē ꝯuertit. Et his
duabꝫ ꝓprietatibꝫ hereſis vocat̄ fermentū. Verba
hereticoꝝ ſiľia ſunt ꝟbis fidei.et ſunt corruptio fi
dei.j.Coꝝ.v. Expurgate veꝰ fermentū vt ſitꝭ no/
ua cōſꝑſio ſicē eſtꝭ azymi. De Scḋa ꝓprietate dicit̄
j.Coꝝ.v.et Gal.v. Modicū fermentū totā maſ/
ſam corrūpit. Fermentū aūt phcoꝝ eſt heref̄:eorū
hypocriſi ad decipiēdū cōfirmata(alˀs cōformata)
j.Timo.iiij. In hypocriſi loq̄ntiū mēdaciū. Fuit
aūt iſta hereſis Legē eſſe ſcḋm lrām et nō ſcḋm ſpūm
intelligendā: Traditiones antiq̄ꝝ plus q̄ꝫ dei eſſe
venerādas: Manū corā hoībꝫ ꝛ nō corā deo eē
cohibendā: Iuſtificare ꝓbros:et dn̄m ꝓbꝛꝝ cum
diſcipulˀ eſſe ꝑſequēdū. Et hmōi Sup Mat.xvj.

notauimꝰ etiā de fermēto Saduceoꝝ: et De fer
mento Herodis quod ponit̄ Marc.viij. Sed h̄
nō facit mentionē niſi de fermēto phariſeoꝝ. Qḋ ē
hoc qḋ dictū eſt. Hoc em̄:eſt in ſe corruptū: ꝛ alia
corrumpens.j.Tim̄.vj. Hoies corrupta mēte ar/
ca fidē exciderūt. De Scḋo Oſe.vij. Quieuit pau
lulum ciuitas a cōmixtione fermenti donec fermē
taret̄ totū.ij.Timo.ij. Sermo eoꝝ vt cācer ſerpit
Et ideo ḋr apľs.j.Coꝝ.v. Expurgate vetꝰ fermen/
tū vt ſitꝭ noua cōſꝑſio. Et poſt pauca. Non in fer/
mento veteri:neqꝫ in fermēto malicie ꝛ neq̄tie: ſed
in azymis ſinceritatꝭ ꝛ veritatꝭ Et hec eſt cā ꝙ tales
oēs ab eccleſia p̄aſi ꝑ anathema Cōciliorum. ad
Tit.iij. Hereticū hoiem poſt p̄mā ꝛ ſecundā cor/
reptionē deuita: ſciens ꝙ ſubuerſus eſt q̄ eiuſmo/
di eſt:ꝛ delinq̄t ꝓprio iudicio cōdēnatꝰ. Explanat
aūt fermentū dicens⌊qḋ eſt hypocriſis⌋quia
Ois hereſis hypocriſi cōfirmat̄. Eſt aūt hypocriſ̄
dupľr. Per Simulationē veritatis in ſermone.ꝛ
Per ſimulationē ꝟtutis in opere. Vn̄ ſimulat ve/
ritatē in ſermone:cū dicat mendaciū. Eſa.ix. Pro/
pheta docēs mēdacium:ipſe eſt cauda. Hiere.v.
Prophete ꝓphetabāt mendaciū:et ſacerdotes ap
plaudebant manibꝫ ſuis:et ꝑľs meꝰ dilexit talia.
De Simulatiōe ꝟtutis dicit̄ Job.xxxix. Penna
ſtrutionis ſimilis eſt pēnis Herodij ꝛ accipitris
Strutio eſt hypocrita cuiꝰ ſimulata virtus: quaſi
eſt ſiľis pennis ꝟtutū Herodij.hoc ē: cōtēplatiui
viri q̄ inacceſſibile lumē aſpicit: ꝛ pennis virtutum
accipitris.hoc eſt: boni actiui. Qui volātes aues
vanitatum dn̄o capit. Et q̄uis pēne eius ſimiles
ſint pennis nobiliū auiū:tn̄ per eas nec in altū vo
lat contemplande veritatis:ſicut herodiꝰ: nec ani/
mas capit ꝟbo p̄dicationis ſicut accipiter.

Nihil em̄ opertum eſt quod nō reuelet̄: neqꝫ abſconditum quod non ſciatur. Qm̄ que in tenebus dixiſtis:in lumie dicent̄.et quod i aure locuti eſtis in cubiculis:p̄di/ cabitur in tectis

Hic determiat Qualiter ſincere ꝟbum dei ē ꝓ/ B
ponendū. De hoc aūt ḋr Tres Rōnes. Quarum
Prima ſumit̄ Ab ip̄a ꝟbi ꝟitate ꝛ cōitate. Scḋa
aūt ē anthipophora ꝯ id qḋ poſſet obijci:ex timore
retrahente a manifeſta p̄dicatōe. Tertiū aūt anti
pophora ꝑ h̄ ꝙ poſſit a ſimplicibꝫ obijci de igno/
rantia. De Primo dicit Quattuor Que ꝑ ordinē
in lr̄a continent̄ Quoꝝ Primū eſt Q̄ euangeliū
p̄dicandū nō eſt opertū. Scḋm Q̄ nō eſt abſcōdi/
tū. Tertiū aūt Q̄ in lumine eſt p̄dicandū. Quar
tū ꝟo Q̄.eſt exaltādū ꝛ publicandū. De Prio ḋr
⌊Nihil aūt ē⌋de ſacramētꝭ⌊opertū⌋Hoc eſt:de
ſacris mis:ꝛ fide: ꝛ ꝟbo p̄dicatiōis⌊nihil ē⌋de
natura ſua⌊opertū⌋ſub menſura aliq̄ coopiēdū: ſic
turpia vľ q̄ ꝓpť luceꝫ docent̄.ij.Coꝝ.iiij. Euāgeliū
noſtꝝ nō ē opertū Q̄ ſi opertū eſt euangeliū meū: in
his q̄ pereūt eſt opertū. Dicit āt Duo circa euāgeliū
p̄dicādū. Opertū. et Abſcōditū. Quibꝫ Duo rn̄dēt C
ꝑ ꝯriū. Reuelatio viꝫ ꝛ Scia. Et vtrūqꝫ ſubiū/

git cām. Quia q̄ dicta in tenebris: erūt in lumine. et audita in aure p̄dicabunt̄ publice. Eſt aūt euā/gelū Opertum ex nobis. et Abſconditū ex cauſa ſui ipſius ad nos compata. Ex nobis aūt eſt opertum Tribus opimentis. Opimēto carnal' intellectus. Opimento hūani vel mūdani timoris. ⁊ Opimē/to excecatiōis infidelitatis. De Prio opimēto dr̄.ij. Cor.iij. Velamen eſt poſitū ſupra cor eoꝝ. Et h̄ ē velamē Moyſi qd̄ poſuit ſup̄ faciē ſuā qñ deſcen/dit ad filios iſrl'. Hoc aūt velamen ⁊ opimentum auferṫ p̱ ſp̄ualē intellectū.ij. Cor.iij. Cū conuerſus fuerit quis ad dn̄m auferet̄ velamen. Deꝰ em̄ ſpi/ritꝰ eſt. Et ſm̄ hoc eſt ſenſus. Habete fiduciā p̄di/cande veritatis. Nō em̄ ſp̱ erit opertū euāgeliū a vo/bis: ſed cognoſcet̄ p̱ ſpūm v̄itatē manifeſtam. et tunc p̄dicabit̄.ij. Cor.iij. Nos oēs reuelata facie gl'iam dn̄i ſpeculantes: ⁊ in eandē imaginē tranſ/formamur a claritate in claritatē: tanq̄ a dn̄i ſpū. De Opimento hūani Timoris dr̄ Gen.vij. Oēs montes operti ſunt diluuio. h̄ eſt: timore pſecutiōis: ſub vniuerſo celo. Hoc opimentū ita operuit Pe/trū q̄ negauit cognitionē v̄itat̄. Reuelaṫ aūt hoc opimentū Per Duo. Per induitionē ſpūs ad ro/bur. et Per v̄itat̄ victoriā. De Primo dr̄ Act.j. Sedete in ciuitate q̄adusq̄ induamini v̄tute ex al/to. De Scd̄o dr̄.iij. Eſdre.iiij. Sup oīa vincit ve/ritas. Veritas vincit ⁊ inualeſcit. Jo.viij. Si vos manſerit̄ in ſermone meo vere diſcipli mei eritis. et cognoſcetis veritatē ⁊ veritas liberabit vos. Et ſm̄ hoc ē ſenſus. Confidite p̄dicando. qꝛ q̄uis ti/mor operiat in vobis euangelium: dabit' vob ſpūs ad robur. Et tūc.j. Joan.iiij. pfecta charitas foras mittit timorē. Vt dicat̄ id Act.iiij. Nō poſſumꝰ illa q̄ vidimus ⁊ audiuimꝰ: hec nō loq̄. Et ſic p̄di/catione veſtra reuelabiṫ oib̄ euāgeliū. ij. Cor.iiij Deus q̄ dixit de tenebris lumen ſplēdeſcere illuxit in cordibus noſtris ad illuminationē ſciē clarita/tis euangelij chriſti q̄ eſt imago dei inuiſibilis. Et iſte erit fructꝰ veſtre p̄dicationis. De Tertio opi/mento dr̄ in pſ.cviij. Operiant̄ ſicut diploide confu/ſione ſua. hoc ē: ſicut dupla veſte confuſiōe cecita/tis ſue. qꝛ Infideles ſunt ꝯ fidē: et mali ꝯ v̄tutem Hoc opimentū reuelabit̄: qñ in die iudicij: vel p̱ ſigna añ iudiciū: cōuinceṫ infidelitatis peccatum. Joā.xvj. Ille arguet mūdū de pctō qꝛ non credi/derunt in me. De Reuelatiōe aūt iudicij dr̄.j. Cor. iiij. Veniet dn̄s q̄ ⁊ illūinabit abſcōdita tenebraꝝ et manifeſtabit cōſilia cordiū. Vñ tūc dicent Infi/deles. Vel: cōuicti p̱ ſigna. Vel: cōuicti luce iudi/cij illud Sap̄.v. Nos inſenſati vitā illoꝝ eſtima/bamꝰ inſaniā. Et tunc eſt ſenſus. Nihil eſt modo opertū de euāgelio p̱ infidelitatē iudeoꝝ vel gentiū: qd̄ nō reueleṫ p̱ atteſtationē ſigꝝ ⁊ oñſionē v̄itat̄ i iudicio. Et iō cōfidenter p̄dicate. qꝛ lꝫ mō vob ſi/at cōfuſio ab infidelib̄: tñ poſtea iſta cōfuſio con/uertet̄ in honorem. Pſ̄.viij. Gl'ia ⁊ honore coro/naſti eū dn̄e: ⁊ ꝯſtituiſti eū ſup̱ opa manuū tuarū Eſa.liiij. Nō cōfunderis neq̄ erubeſces: non em̄ te pudebit q̄a opprobriū adoleſcētie tue obliuiſceris Sic ḡ dictum eſt q̄ Nihil opertū qd̄ non reueletur

C [Neq̄ abſconditū qd̄ non ſciat̄.] Eſt autem abſconditū qd̄ ſua luce noſtrū excellit intellectum Job.xxviij. Indica nobis qd̄ dicamus. Nos q̄p/pe inuoluimur tenebris. Iſte aūt tenebre in q̄bus inuoluiṫ oculus nr̄i intellectus in cōtuitiōe diuini luminis: ſicut inuoluiṫ oculus material' in intuitu ſo/lis in rota. Et qꝛ ſic clara ſunt diuina: ideo neceſſe eſt q̄ nobis ſint metaphoris ⁊ allegorijs velata. Et hec vocant̄ myſtica ſiue occulta et abſcondita. Mat.xiij. Eructuabo abſcondita a conſtitutione mūdi.j. Cor.ij. Loq̄mur dei ſapiam in myſterio abſcōditā: quā nemo p̄ncipū huiꝰ ſeculi cognouit Eſt aūt iſta abſconſio Trib̄ modis. Sc; Excellē/tia ſue lucis. Allegoria abſcōdite v̄itatis. Myſte/rio occultationis. De Primo dr̄ Ecc̄.xliij. In me/ridiano ſol exurit terrā: et refulgēs radijs ſuis ob/cecat oculos. Sol liq̄de veritat̄ in meridiano ſue altitudinis ⁊ manifeſtatiōis: exurit calore ſue cha/ritatis terram. h̄ eſt: affectū terrenoꝝ: refulgēs cla/ro lumine trinitat̄ ⁊ vnitat̄ obcecat oc'los mortal/liū: qꝛ tenebris inuoluunt̄ ad luminis exceſſū. Pſ̄. cxxxviij. Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me con/fortata eſt ⁊ non potero ad eam. De Occulto alle/goriaꝝ dr̄.j. Cor.xiij. Videmus nūc p̱ ſpeculū in enigmate: tunc aūt facie ad faciem. In p̄ſenti em̄ qꝛ nr̄o intellectui (q̄ accipit cū ꝯtinuo ⁊ tp̄e vt dicit Diony.) impoſſibile eſt lucere diuinū radiū niſi ve/laminib̄ ſacr̄ circūuelatū. Tertiū aūt myſterium ſiue occultū eſt in his q̄ dicunt̄ ꝓprie. Sed de deo nō niſi ſm̄ ablationē ⁊ eminentiā intelligunt̄. Vt: vita: intellectꝰ: ſubſtantia: ⁊ ſciā: et hm̄oi. Que de deo magis ꝓprie q̄ de inferiorib̄ dicunt̄. Cū em̄ de/us dr̄ ſuba: intelligit̄ q̄ nō eſt ſuba ſm̄ q̄ apd̄ nos ſuba vocat̄: ſed ſup̱ oēm ſubſtantiā. Et hoc eſt qd̄ dicitur. Qui ſedes ſup̱ cherubim. hoc eſt: omnē ſciē plenitudinē. Sic igiṫ Tripl'r abſconditū ſcitur. Primū em̄ abſconditū ſciṫ: p̱ Cōfortationē ⁊ Illu/minatiōeꝫ intellectꝰ. Pſ̄.cxxxviij. Nox ſicut dies illūinabiṫ ſicut tenebre eiꝰ ita ⁊ lumen eiꝰ. Mich. vij. Cum ſedero in tenebris dn̄s lux mea eſt. Sic Moyſes nr̄ ingreſſus eſt in caliginē Exo.xx. In/tellectꝰ illuminationē. Et ſm̄ hoc ſenſus eſt. Nō ti/meat̄ de p̄dicatiōe v̄itatis. qꝛ q̄uis excedat vires veſtre intelligētie: tñ cōfortabiṫ vobis intellectꝰ. et tunc ſcient̄ a vob q̄ mō vos excedunt. Joā.j. Lux in tenebris lucet ⁊ tenebre eam nō cōprehēderunt. Scd̄o aūt mō q̄ abſconditū eſt: ſciet̄ qñ tollet̄ diſ/penſatio ſilitudinū ⁊ ꝓuerbioꝝ ⁊ nuda ſe mani/feſtabit veritas. Et ēſt ſenſus lr̄e Cōfidenṫ p̄dicate qꝛ aliqñ ſine metaphoris ⁊ ſilitudinib̄ veritas ſe vob manifeſtat. Joā.xvj. Ecce nunc palā loq̄ris et ꝓuerbiū nullū dicis. Nunc ſcimꝰ qꝛ ſcis oīa: ⁊ non opꝰ eſt tibi vt q̄s te interroget. Joā.xvj. Venit ho/ra cum iam non in ꝓuerbijs loq̄r vobis ſed palā de patre meo annunciabo vobis. Tertiū abſcon/ditum ſciet̄ qñ id qd̄ nunc myſticū eſt in luce clara videbit̄. Et hoc maxime in patria. Per raptū etiā aliqñ. Et q̄buſdā paucis in via. Pſ̄.xxxv. In lu/mine tuo videbimus lumen. Pſ̄.lxxxviij. Dn̄e in lumine vultꝰ tui ambulabunt. Et tunc ſenſus eſt Non vos terreat occultum v̄itatis quam iam di/co p̄dicandā. quia q̄uis mō abſcondita ſit: tamen aliqñ in lumie apparebit vobis. et tūc ſcietis omnia q̄ vobis mō occlta eſſe videnṫ. Job.xxviij. Abſcō/

dita producit in lucem: pfundaqꝫ fluuioꝝ ſcrutata eſt. j. Coꝝ. ij. Spūs oia ſcrutatꝰ etiam pfūda dei. Hoc eſt ꝗ qd̄ dicit [nec abſconditū quod nō ſciatꝰ] Hui⁹ aūt manifeſtatiōis ſubiūgit cauſam. Et tangit Duo. Unum: qd̄ eſt Ex parte noſtra. Et Alteꝝ: qd̄ eſt Ex parte euangelij. Ex pte noſtra ſiue diſcipuloꝝ eſt q̄ dicit [qm que in tenebris] hoc eſt in tenebroſo intellectu [dixiſtis] diſcēdo [in lumine] hoc eſt in illūinato [dicentꝰ] intellectu ꝑdicando ꝛ docēdo. Ecc̄i. xxiiij. Adhuc doctrinam q̄ſi antelucanū illūino oibus ꝛ enarrabo illam vſqꝫ in longinquū et ibi illumiabo oēs ſperātes in dn̄o. Mich. vij. Si ſedero in tenebris dn̄s lux mea eſt. Pſ̄. cxxxviij. Nox ſicut dies illuminabitꝰ et nox illūinatio mea in delitijs meis. Alteꝝ āt ponit Ex pte reuelatiōis euangelij. Hoc em̄ eſt in aure: hoc ē in ſuſurrio occulte cōtēplatiōis ꝛ reuelatiōis audire. Et hoc eſt [ꝛ qd̄ in aure] hoc ē in ſuſurrio auris [locuti eſtis] mecū tractando. Job iiij. Quaſi furtiue ſuſcepit aurꝭ mea venas ſuſurrij eius. iij. Reg. xix. Sibilus aure tenuis: ibi dn̄s [in cubiculis] hoc eſt: in ꝯſciaꝝ ſecretis. Matt. vj. Tu cū oraueris intra in cubiculū: ꝛ clauſo oſtio ora patrē tuū. Eſa. xxvj. Uade ppl̄us me⁹ intra in cubicula tua: et claude oſtia tua ſup te [ꝑdicabitur] publice coram oibus [in tectis] Loquitur ad modū paleſtine in q̄ tecta plana ſunt ꝛ ibi ꝑpter aerē cōfluere hoies cōſueuerūt. In terris em̄ calidis ꝑpter radioꝝ reflexionē circa terram eſt cōbuſtio: et loca cōbuſta: et calefacta ad ſedendū: et aer cōbuſt⁹ ꝛ fetore cōbuſtiōis reſꝑſus. et ideo hoies in eo manere nō pn̄t. Sed in locꝭ altioribꝫ ſincerior ꝛ tꝑatior eſt aer ſicut in tectꝭ. Et ido tecta plana faciunt. Eſa. xlix. Dedi te in lucē gentiuꝫ vt ſis ſal⁹ mea vſqꝫ ad vltimū terre. Mat. x. Qd̄ in aure auditis ꝑdicate ſup tecta. Eſa. xxij. Quidnā tibi eſt q̄ aſcēdiſti ꝛ tu ois in tecta clamoris plena: vrbs freq̄ns ciuitas exultans. Hoc em̄ ammiratiue dictū eſt: qn̄ Eſaias in ſpū vidit cōcurſum oim i publico: ad ꝑdicationē aploꝝ. In tecta em̄ ecclie aſcēdere: eſt ad publicū alte predicatiōis cōcurrere: ad ſerenū lumē ſcie diuine. Eſa. xlv. Nō in abſcondito locut⁹ ſum in loco terre tenebroſo.

D Ico autē vobis amicis meis ne terreamini ab his que occidunt corpus: et poſt hec non habent amplius quid faciāt. Oſtendam autem vobis quem timeatis. Timete eum qui poſtq̄ȝ occiderit: habet poteſtatē mittere in gehennam. Ita dico vobis hunc timete.

D Antipophora eſt tacite obiectionis Quia poſſent dicere. Quid eſt qd̄ dicꝭ Si publice ꝑdicauerimus: hoſtes tui occident nos. Et ideo ad hāc obiectionē Rn̄s excludit timorē. Et ponit de h̄ Quatuor Rōnes Quaꝝ Prima ſumitꝰ penes hoc qꝛ Timor pene hoim diuittēdus eſt: ꝑpter timorem penarum quas infligit deus. Scd̄a ſumitꝰ penes cōſiderationem ꝓuidentie: apd̄ quā hō ꝑſecutor etiam minimas ꝑtes tollere nō pōt q̄ nō reſtituantꝰ. Tertia ſumitꝰ in compatione honoris futuri q̄ exhibebitꝰ cōfitentibꝫ. Quarta aūt inducitꝰ penes irremiſſibilitatē pcti ꝛ reat⁹ q̄ incidūt ſciēter blaſphemātes. In pma dt̄ Duo. Ponit em̄ ꝑſuaſionē contra timorē humanū ꝛ mūdanū. Scd̄o oñdit Qualiter magnipendendus eſt timor diuinus. In Pri- magꝫ
mo aūt adhuc Duo dt̄. Perſuadet em̄ hoies non impē
eſſe timēdos. et Scd̄o adiūgit rōnem. qꝛ paꝝ nocere pn̄t. déd⁹
In Prima notantꝰ Tria. Scꝫ Quāfideliter pſuadet qd̄ dicit. et Quid ſuadet. et Nocumētū qd̄ homo ꝑſecutor inferre poterit. De Prio dicꝰ [Dico aūt vobis] fiducialiter ego q̄ ſum veritas. j. Coꝝ. x. Fidelis de⁹ q̄ non patietꝰ vos tentari ſupra id qd̄ poteſtis. Deut. xxxij. De⁹ fidelꝭ ꝛ abſqꝫ vlla iniq̄tate iuſt⁹ ꝛ rectus [amicis meis] a quibus nihil abſcōdo. Joā. xv. Uos aūt dixi amicos q̄a q̄cūqꝫ au.a pře meo nota feci vo. Uñ ſi ſcirem vobis iminere ꝑiculū ego vos ꝓmunirē [ne terreami] Eſa. lj. Quis tu vt timeas ab hoie mortali. j. Mach. ij. A verbis viri peccatoris ne timueritis cui⁹ gl̄ia ſtercus ꝛ vmis eſt: hodie extollitꝰ et cras nō inuenietꝰ qꝛ cōuerſus eſt in terrā ſuam: et cogitatio ei⁹ ꝑijt [ab his q̄ occidunt] hoc eſt occidere pn̄t [corp⁹] vitā nature ꝓuātes. Sed ꝯ Mortis ꝑiculū eſt: qd̄ cadere poteſt in quēlibet cōſtantē viꝝ. Sed ad h̄ dicenduꝫ eſt: q̄ hoc veꝝ ē ciuiliter ꝛ reſpectu boni ciuilis. Sed in cōꝑatiōe ad veritatem vite dimittendā: vl̄ veritatē doctrine negandā: nō eſt aliqd̄ ꝑiculum qd̄ cadat in cōſtantem virū. qꝛ ſicut Phs Mors talis eſt bono viro tali ſalute eligētior. Tales em̄ ſunt de q̄bꝫ dt̄ Job iij. Quaſi effodiētes theſauꝝ gaudētqꝫ vehementer cū inuenerint ſepulcrū. Hñt em̄ tales mortem in deſiderio: et vitā in patientia. Phil. j. Cupio diſſolui ꝛ eſſe cū chro. multo magꝭ meli⁹ Iſti em̄ dei teſtes ꝑ q̄ꝝ mortes magnificatꝰ chr̄s ſunt q̄ inſultant morti. j. Coꝝ. xv. Ubi eſt mors victoria tua. vbi eſt mors ſtimulus tuus: Phil. j. Mihi viuere chr̄s eſt: et mori lucꝝ [et] hoc eſt qꝛ [poſt hec non amplius quid faciant habent] Et eſt rō eius qd̄ inductū eſt de morte non timēda. quia anime nihil facere pn̄t. qꝛ Sap. iij. dicitꝰ. Iuſtoꝝ aīe in manu dei ſunt: et non tanget illos tormentum malitie Uiſi ſunt oculis inſipientū mori. illi aūt ſunt in pace. Et Ibidē. In paucꝭ vexati: i multis bn̄ diſponentꝰ. Uñ cātantes dicunt martyres i Pſal. cxxiij. Aīa noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqo venantiū. laque⁹ contritus eſt ꝛ nos liberati ſumus. ij. Mach. vij. Tu q̄dē ſceleſtiſſime in pn̄ti nos ꝑdis. Sed rex mundi dn̄s iteꝝ nos ſuſcitabit in Ep̄la Hieronic. Ne ꝗ timueritꝭ eos [Oſtē dam aūt vobis] Per compatiōē ꝑſuadet deū eſſe timendū. Et hoc eſt qd̄ dicit [Oſtendā] Per rōnem ꝛ ꝑ ſigna [quē timeatis] cui⁹ manū nec viui nec mortui poteſtis effugere. Pſal. cxxxviij. Quo ibo a ſpiritu tuo. et quo a facie tua fugiam. Sap. xvj. Tu es dn̄e qui vite ꝛ mortis habes imperium [Timete eum] deū ſcꝫ. Pſ̄. xxxiij. Timete dn̄m omnes ſancti eius [qui poſtq̄ȝ occi

ſerit] Supple córpus [habet poteſtatem] etiá aiam [mittere in gehennā] Hiero.dr ꝙ hoc nomé gehēna non legiṫ in veteribꝫ libris.ſed a dño eſt inuentū ꝛ poſitū. Erat aūt q̄daꝫ vallis iuxta hierl'm q̄ dicebaṫ tophet a ſuo poſſeſſore: q̄ tophet appellabaṫ. Et hic fuit filiꝰ cuiuſdā q̄ dicebaṫ ennon. Hiere.xix. Ecce dies veniūt dr dñs ꝛ non vocabiṫ amplius locꝰ iſte tophet: neq̄ vallis filij ennon: ſed vocabiṫ vallis ócciſionis. Quia eñi in valle illa ſacrificabant filios ſuos et filias in igne: Ideo ꝑ ſimilitudiné ignis q̄ iugiter ibi erat a nomie ṗmi poſſeſſoris q̄ talez igné ibi incendit: nomé inferni gehennā dñs appellauit. Eſa.xxx. Denoiaṫ a filio q̄ patré in igne idolatrie imitatꝰ eſt. Ubi ſic dr. Preparata eſt ab heri tophet a rege: ṗparata ꝓfūda ꝛ dilatata: nutrimenta eius ignis ꝛ ligna multa: flatus dñi ſicut torréns ſulphuris ſuccendés eá. Ezech. aūt.xxxix. vocaṫ poliandrū. hoc eſt: ſepulcꝝ multitudis. qꝛ ꝓpter pctm̄ idolatrie multi ibi occiſi ſunt: q̄s ignis inferni ſicut carbones q̄ſdá attraxit in voraginé inferni. Deuṫ.xxxij. Ignis ſuccenſus eſt in furore meo ꝛ ardebit vſq̄ ad inferni noviſſima: deuorabitq̄ terrá cū germie ſuo. Hec eſt igiṫ cauſa nois [Ita dico vobis] Aſſertio é adhibita róni. Rho.ıij. Nunq̄d iniuſtus eſt deꝰ ſi infert iram. Et añ. Eſt aūt deꝰ verax. ois aūt hó mēdax [hunc timere] Tribꝫ de cauſis. Una qꝛ habet poteſtatem que ſemꝑ eſt ꝑ iuſticiam ordinata. Rhom̄.xiij. Qui reſiſtit ptāti: dei ordinatiói reſiſtit: q̄ aūt reſiſtūt: ipſi ſibi dānationé adq̄rūt. Qui eñi Iuſte ptāti reſiſtit: nó timēdo eá: eo ipſo dānationé adquirit faciendo contra iuſticiam. Secunda ratio eſt. quia cum ptātem habeat: indiſſimlāter ſtatim exequiṫ iudicium. Eſa.xvj. Velociṫ reddēs qḋ iuſtū eſt. Sap.xviij. Indiſſimulatū imperium portans tuū. Ps̄.ij. Reges eos in virga ferrea: tanq̄ vas figuli confringes eos. Tertia ró eſt quia implacabilis eſt ꝛ inflexibilis ṗce vel precio. Ps̄.lxxiij. Cū accepo tēpus: ego iuſticias iudicabo. Prouer.vj. Zelus ꝛ furor viri non parcet: nec recipiet ꝓ redēptióe dona plurima. Nunc ğ timete. Pſal.ij. Seruite dño in timore: ꝛ exultate ei cū tremore.

Nonne quinq̄ paſſeres veneunt dipondio: et vnus ex illis nō eſt in obliuione coram deo. Sz et capilli capitis veſtri oēs numerati ſunt

E Secunda ratio eſt Sumpta ab ordine Prouidentie q̄ talis eſt ꝙ etiá minima ſine rónis ordie perire nó ſinit. Dicit aūt Tria. Primū ꝙ Minori ṗmittit ꝙ minima: et nó ſctá: nó rónabilia: nó ꝑeunt niſi ꝑ ordiné ꝓuidētie. Scḋo: q̄ſi inferendo oñdit ꝙ apud ꝓuidentiá eandē: etiá minime partes corpoꝝ ſanctoꝝ: ſunt multo magꝭ ad conſecutioné ſalutis numerate: ꝛ ꝑire nó ſinuṫ. Tertio autē Rónem huiꝰ cóſecutióis ſubiūgit q̄ eſt hec ꝙ minima pars corꝑis cuiuſlibet ſancti: multꝭ talibus ṗcioſior eſt apud deū. Et hoc eſt qḋ dr [Nōne quinq̄ paſſeres] Paſſer: et quelibet auis paruula parui valoris paſſer vocaṫ. Dipondius aūt eſt pódus duoꝝ aſſiū. As aūt ṗmū eſt in pós deribꝫ q̄ nullū eſt minꝰ: ſicut pondus grani tritici vel horde. Dicit ār Matth.x. Nóne duo paſſeres aſſe veneūt. Et ſic dipondio deberēt vēdi q̄tuor paſſeres: ꝛ nó q̄nq̄. Sed ad hoc dicendū ꝙ as plus valebat q̄ꝫ duo paſſeres. Sed qꝛ vnꝰ paſſer ꝓpter ꝑuitaté diuidi nó poterat. Ideo q̄ñ ſingulariter emebanṫ: duo aſſe vendebanṫ. Q̄ñ autez plures emebanṫ ſil': tūc q̄nq̄ vēdebanṫ duobꝫ aſſibus. Et hoc eſt dipōdiꝰ: ſicut h̄ dr: ex duobꝫ ṗmis ponderibꝫ cópoſitꝰ. Uēdebanṫ aūt in Cibū hmōi aues minute: et in Sacrificiū. Erat eñi ſacrificiū ꝓ leproſo mūdato paſſer Leuiṫ.xiiij. Et h̄ eſt ꝙ dr Nóne duo paſſeres [veneūt] hoc eſt: vēduntur [dipondio] qḋ é valde ꝑuo pcio [et] tñ [vnus ex illis] ꝗ̄ ṗcij volucribꝫ [nó eſt in obliuióe apud deum] Dicit aūt in obliuione. qꝛ conſtat ꝙ ſui recordabaṫ q̄ñ fecit. et cuiꝰ tūc recordationé habuit vt faceret: nó eſt oblitus adhibēdo ꝓuidentie curá vt maneret ꝛ ſaluareṫ in eſſe. Sed cótra hoc videṫ eſſe hoc q̄d dr.j. Coꝝ.ix. Nunq̄d de bobus cura eſt deo: Sed ad hoc dr Aug꞉ ꝙ Duplex eſt cura. Scꝫ Saluṫ in eſſe: et Cura ordinis vite ꝑ legū rónem (alꝭ poſitioné) ad fructum vite eterne. Et ṗmá curá habet deus oibus ſuis creaturis. Gen̄.j. Uidit deus cuncta q̄ fecerat et erant valde bona. Hoc eſt: vt dr glo. ꝙ Oculo bñplaciti vidit vt faceret: oculo eiuſdē bñplaciti vidit ꝛ ꝓuidit vt maneret. Secundá aūt curá nó habet niſi de hoie cui leges poſuit: ad capeſcendū fructuꝫ vite eterne. Sap.vj. Puſillū ꝛ magnū ipſe fecit: et equaliter eſt illi cura de omnibꝫ. Hiere.xxxj. Dabo leges meas in cordibus eoꝝ: et in viſceribꝫ eorū ſuꝑſcribam eas [Sed ꝛ capilli] Illatio eſt. quia Si de minimis curá habet: qḋ minꝰ videṫ. ergo de magnis. Igiṫ nó tm̄ caput ꝛ manꝰ ꝛ nobilia membra veſtra: ſed etiá [capilli capitis veſtri] q̄ minime partes ſunt: et minꝰ vitá aiē participātes [omnes] ꝑ ſingl'a [nūerati ſunt] ne ſubtrahi poſſint ab ordine prouidētie. Ps̄.cxlvj. Sapie eiꝰ nó eſt nūerꝰ. Attēde aūt ꝙ capilli capitis ſicut dicit Auicēna ſunt Ad decoré dati a natura: ꝛ Ad cerebri ſaluationez. Alij aūt capilli ſub aſcellis ꝛ inguine ſūt ſolū ad euaporatióeꝫ ſuꝑfluitatis. et ideo illi q̄ ſunt in capite q̄ntū ſufficit decori hūano ſunt de hūane nature veritate. Et illi tm̄ conſeruanṫ de iſtis a cura ꝓuidentie: q̄ntū decori ſufficit: ad demóſtrationé ſapientie: ornantis opꝰ ſuū. Immēſitas abraſoꝝ capilloꝝ nó cóſeruatur. Et qꝛ capilli capitis vt diximꝰ ſunt ad decorem et nó alij: ideo dicit: capilli capitꝭ ſunt nūerati. Quicq̄uid eñi ꝑtinet ad decoré ꝛ incorruptióeꝫ erit i corporibꝫ glioſis.j. Coꝝ.xv. Canet eñi tuba ꝛ mortui reſurgēt incorrupti. hoc eſt ꝙ Spūs dedit ſanctꝭ ꝙ mēbra corruptibilia cótemnerēt vt incorrupabilia poſſiderent.ij. Mach.vij. Poſtulatꝰ linguam cito protulit: ꝛ manus cóſtanter extēdit: et cum fiducia ait. E celo iſta poſſideo: ꝛ ꝓpter dei leges hec ipſa deſpicio qꝛ me iterum recepturum ſpero.

Nolite ergo timere: multis paſ

ſeribus pluris eſtis vos.

Tertiū eſt In quo dr̄ Ratione conſecutiōis. Et ideo repetit [Nolite ergo timere] cōiunctionē rōnalem ſiue illatiuā interponēs. Tales eīm time re n̄ poſſunt:niſi timore mūdano vl' hūano. Quia etiā tales qn̄ mortē inferūt:tranſitoria mors eſt. et hec lucrat' vitam eternā. Et eſt oſtium vite.ij. Cor. iiij. Id eīm qd̄ in pn̄ti eſt:momentaneū: et leue tri bulatiōis nr̄e:ſupra modū in ſublimitate eternū glorie pōdus opat' in nobis:nō cōtemplātib⁹ no bis ea q̄ vident' ſed que nō vident' [Multis paſ ſeribus pluris] pcij [eſtis vos] et ideo nō eſt dubitandū neq3 timendū de hmōi. Rōnes mul tas ſiles ponit Matth.vj. Si fenū qd̄ hodie eſt: et cras in clibanū mittit' deus ſic veſtit: q̄nto ma gis vos puſille fidei? Matth.xij.q̄nto magis ho mo melior eſt oue.

Dico aūt vobis Omnis quicū qz confeſſus fuerit me coram ho minibus:et filius hois confitebit' illum coram angelis dei. Qui au tem negauerit me corā hominibus: negabit' corā angelis dei

Tertia rō eſt Sumpta p̄ compatione honoris quē habebit cōfitēs. Et habet Duo. Compatiōē3 ad honorē confitentis. et Compatiōnē ad confu ſionem quam habebit is qui negauerit. De Pri mo dicit [Dico aūt vobis] certitudinaliter aſſe rendo. Nume.xxiij. Non eſt de⁹ vt hō vt mentiat' neq3 vt fili⁹ hois vt mutet' [Omnis quicūq3] Rho.iij. Non eīm eſt diſtinctio. Job.iij. Paru⁹ et magn⁹ ibi ſunt:et ſeruus et liber a dn̄o ſuo [con fitebitur me] confeſſione fidei ꝛ veritatis in iu dicio ꝛ p̄dicatōe. Rho.x. Corde credit' ad iuſticiā: ore aūt cōfeſſio fit ad ſalutē [coram hominibus] indifferenter coram omnib⁹. Tob.xij. Corā oībus viuentib⁹ confitemini illi. Pſal.cviij. Confitebor dn̄o nimis in ore meo:ꝛ in medio multoꝝ lauda bo eum. Eccl.lj. Cōfitebor nomi tuo aſſidue:ꝛ col laudabo illud in cōfeſſione [confitebor et ego eum] confeſſione laudis [coram patre meo] coram quo nō laudat' niſi laude dignus [qui in celis eſt] Ubi laus tuta eſt et nō marceſcit.j. Co rinth.iiij. Tūc laus erit vniuſq3 a deo. Pſal.xcv Confeſſio et pulcritudo in cōſpectu eius:ſcitas ꝛ magnificentia in ſanctificatione ei⁹. Joan.xij. Ho norificabit eū pater meus q̄ in celis eſt [Qui au tem negauerit me coram hominibus] Per oppoſitum eſt compatio ad oppoſitum. Negatur aūt Aliqn̄ chriſtus timore. Sicut Petrus eū ne gauit Matth.xxvj. Aliqn̄ autē negatur facto ſuo ſiue opere ab eo qui illect⁹ eſt concupiſcentia. Eſa. xxix. Appropinq̄t populus iſte labijs ſuis. cor aūt coꝝ longe eſt a me. Hiere.xij. Prope es tu ori eo rum:et longe a renib⁹ coꝝ. Ad Tit.ij. Confitētur ſe noſſe deum:factis aūt abnegant: cum ſint abo minati ꝛ incredibiles:et ad omne bonum op⁹ re probi [denegabit' coram angelis dei] Ubi denegatio:duplex eſt confuſio, Quia et p̄ Cōſcien tia cōfundet'. et exterius ab Angelis confuſio teſti ficabit'. Pſal.cviij. Induant' ſicut diploide confu ſione ſua. Mat.vij. Confitebor eis q2 nunq̄ no ui vos.ij. Tim.ij. Si negauerimus ꝛ ille negabit nos. Lu.ix. Qui me erubuerit ꝛ meos ſermones: hūc filius hois erubeſcet cum venerit in maieſta te ſua:et patris:et ſanctoꝝ angeloꝝ.

Et omnis qui dicit verbum in filium homis remittet' illi. ei autē qui in ſpiritūſanctum blaſphema uerit non remittetur

Hic incipit Quarta rō cōtra linguas blaſphe mātiū. quia Chriſtus ſine blaſphemia negari nō poterit. Dicit aūt Duo. Primū quidē oſtēdit Re miſſibile eſſe peccatum: dictum ex ignorantia con tra chriſtū:ab his qui ex infirmitate carnis tegen te deitatem:aliquid cōtra chriſtum dixerint. Se cundo aūt oſtēdit h̄ Irremiſſibile:quod dicitur ex certa malicia contra ſpiritum deitatis eius ab his quibus ipſe ſpirit⁹ per ſigna iam innotuit. De Primo ḡ dicit [Ois] igit' ignorans [qui dicit verbum] blaſphemie [in filium homis] quē propter nubem carnis deum eſſe non credit. Un̄ etiam Joan.j.ſm Chryſ.laudat' Nathanael quia nō cito credidit:dicens. A nazareth poteſt aliquid boni eſſe? Qui eīm nō videt niſi filiū hois:non pōt ſtatim ſcire eſſe deū. Et ideo illi q̄b⁹ nō inotuit chr̄i diuinitas p̄ ſig̃ vel ſcpturā (ſic ſimplicib⁹) forte ex ig̃rantia vel ifirmitate in chrō apparēte: dixerūt ali q̄d:et fecerunt ꝯ filiū hois. Et h̄ pctm̄ pallium ha buit excuſationē. Et q̄ ad h̄ habuit cām faciliorꝭ venie Que dr̄ Remiſſibilitas in peccāte:et Circū ſtantia inclinās ad remiſſionē. Act' iij. Auctorem vite interfeciſtis.et nūc fratres ſcio q2 p̄ ig̃rāiā fe ciſtis. Penitemini igit' ꝛ cōuertimi vt deleant' vobis pctā. Cā aūt hui⁹ eſt qd̄ dr̄ Eſa. liij. Quaſi abſcon dit⁹ eſt vult⁹ eius ꝛ deſpect⁹. vn̄ nec reputauimus eū.j. Coꝝ.ij. Si cognouiſſent nunq̄ dn̄m glīe cruci fixiſſent.j. Tim.j. Miſericordiā conſecutus ſum: q2 ignorans feci. Iſti ergo dicūt aliq̄d cōtra filiū3 homis. Et ideo pctm̄ coꝝ habet aliq̄d excuſatōis a tāto q̄uis nō a toto. Lu.xxiij. Pater ignoſce il lis q2 neſciunt q̄d faciunt. Act.vij. Ne ſtatuas il lis hoc pctm̄ q2 neſciūt q̄d faciūt [Illi aūt] mali cioſo [qui in ſpūm ſanctū] hoc eſt cōtra ſpūm ſctm̄ [blaſphemauerit] Blaphemia eīm eſt im poſitio falſi criminis in deū. Blaſphemat aūt aliq̄s Dupl'r. Aut qn̄ deo aufert qd̄ ſuū3 eſt ꝛ attribuit alteri. Aut qn̄ imponit ei qd̄ ſuū3 nō eſt. Sic ag noſcēs v'itatē ꝛ potētiā (q̄ fieri n̄ pōt niſi a iudicio ſpūſſcti) ꝛ attribuit illā diabolo. Ul' dr̄ eā dei non eſſe.cū ſcia (al's ꝯſcia) conuincat' ꝙ non niſi dei eſt. Dicat aūt nō cogente aliq̄:ſed ex certa malicia: illa dei nō eſſe.nō tm̄ impugnat hoiem: cui⁹ hec eſſe n̄ pn̄t in q̄tum homo eſt: ſed impugnat ſpūmſctm̄ cuius illa eſſe cognoſcit. Sicut Judei:phariſei et ſcribe quando expulſionem demonū attribuerūt principi demoniorū beelzebub. Et hoc modo dr̄ h̄ Qui in ſpūmſctm̄ blaſphemauerit [nō remitte tur] a. Cauſam q̄re de⁹ inducet ad remiſſionem

nō habet. j. Jo. v. Eſt pctm̄ ad mortē Nō dico vt p eo roget quis. q2 nō eſt dign⁹ vt aliqs roget p eo. j. Re. xvj. Quouſq3 tu luges Saul: cū ego abiecerim eum. Hiere. vij. Noli orare p populo h. ⁊ ne aſſumas p eis laudē ⁊ orationē: q2 nō exaudiā te in tpe clamoris eorū ad me. ij. Machab. ix. Orabat ſceleſtus dn̄m: a quo nō erat miſericordiam cōſecutur⁹. Dicit eni Peccatū veniale ſiue remiſſibile Trib9 modiſ. Ex genere. ſ. ⁊ Ex cauſa Et ex euētu. Ex genere qdē qn̄ ſm totū gen⁹ ſuū veniale eſt ſiue remiſſibile: Sicē Ociosum ꝟbum vl' factū: Qd caret qdē ratōe iuſte neceſſitatis: aut pie vtilitatis: ⁊ tamē fit ſine nocumēto. ⁊ ɔtēptu: ⁊ libidine iprobā. Ex cauſa aūt: Sicut qn̄ qdem i ſe eſt mortale. et tn̄ habz cauſam excuſantē ⁊ diminuentē reatū ipi⁹. Sicē Jd qd p igrātiā fit. Uel magne tētatōis īfirmitate. Ex euētu aūt remiſſibile ſiue veniale ē: Qd fuit qdē mortale qn̄ factū eſt. ſz p euentū pn̄ie ⁊ ɔfeſſiōis ſeqn̄tē factū ē venia dignū ⁊ remiſſibile. Et h mō oē pctm̄ ē venia dignum: ſi ſeqt ipm ɔfeſſio ⁊ pnia. Scdo aūt mō Peccatū in ſpm̄ſctm̄: qd ex certa malicia fit dicitur nō remitti. h ē: indignū remiſſiōe. Et h ē qd h dr [nō remittet] Quid aūt ſit Peccare in prēz. ⁊ Quid peccare i filiū. ⁊ Quot ſint genera pctā in ſpm̄ſctm̄: nō eſt pn̄t' intētōis. Sz h diximꝰ q̄ntū ſatis ad ꝓpoſituz videbat ſup Matth. xij. Et qui voluerit ibi requirat.

al's ſ Quot ſpecies generaȝ peccare in ſpm̄

Cū aūt iducēt vos i ſynagogas ⁊ ad mgr̄at⁹: ⁊ ptātes: nolite ſolliciti eē qualiter aut quid rn̄deatiſ. aut quid dicatis. Spūs eni ſctūs docebit vos in ipa hora quid oportea t vos dicere

B Jſtō ē Quītū qd dat fiduciā nō timēdi. Dīc autē h Duo. Jnēdiat eni Cōfidere i hūanis: q̄ vana ſunt. ⁊ Doc3 Cōfidere i deo q nō derelinqt ð ſe pſumētes. Jn Prio dr Duo. Cāz qdē hūani ⁊ naturalʼ timoris i idiotꝫ illr̄atꝫ ⁊ ſimplicib9. ⁊ Jnēdicū ſollicitudis. De Prio dīc. [Cū āt inducēt vos] captos vl' citatos [in ſynagogas] in qb9 eſt multitudo ɔuocata infideliū pſeqn̄tiū. Apoc. ij. Dicūt ſe iudeos eſſe ⁊ nō ſunt: ſz ſunt ſynagoga ſathane. ps. xv. Nō ɔgregabo ɔuēticula coꝝ ð ſāguinib9: nec memor ero noīm eoruz p labia mea. [⁊ ad magiſtrat⁹] pncipū: i qb9 eſt ɔſiliū ⁊ regimē populi. j. Eſd. ix. Man⁹ mgr̄antiū pma fuit in pu̅aricatōe hac. Hiere. v. Optimates magꝫ ſil' ɔfregerūt iugū. ruperūt vincl'a. Dañ. xiij. Egreſſa eſt iniqtas a ſenioribꝫ iudicib9: q videbant regere ppl'm. [et ptātes] qui in ſublimib9 ſunt ɔſtituti. Synagoga eni vim facit ⁊ fortitudinē ex multitudine. Magiſtrat⁹: ex conſilio ſapiētie. Poteſtates autem ex aſſumpta autoritate poteſtatis. Sap. vj. Data eſt a dn̄o poteſtas vobis: et ꝟt⁹ ab altiſſimo: q interrogabit opa vr̄a. Hoc ipleruz eſt Actuū. v. Ubi Jbāt apl'i gaudētes a cōſpectu ɔcilij: qm̄ digni habiti ſūt p noīe Jeſu ɔtūeliā pati. [Nolite ſolliciti eſſe] De duob9 phibet ſollicitudinē. Sc3 De Modo ꝓnūis. et De Materia dicēdoꝝ. Modus notat cū dr [qualiter] h eſt q̄ ornate: aut qb9 pſuaſiōib9. j. Coꝝ. ij. Nō veni ad vos in ſublimitate ſermonis aut ſcie: annūciās vob teſtimoniū chri. et ſermo me⁹ ⁊ pdicatio mea nō in doctꝫ hūane ſapie ꝟbis: ſed i doctrina ſpūs

magiſtratuum

Eſa. xxxiij. Populū imprudētem nō videbis ibi: populū alti ſermonis cui⁹ nō poſſis itelligere lingua ꝓpter diſertitudinē lingue eius in q̄ nulla ē ſapientia. [Aut quid dicatis] hoc ē de materia dicendoꝝ. Ps. xciij Dn̄s ſcit cogitatōes hoim: qm̄ vane ſunt. Prouer. xxij. Qui cōfidūt i cogitatōib9 ſuis corruēt. ij. Coꝝ. iij. Nō q ſufficiētes ſim⁹ cogitare aliqd a nobis q̄i ex nobis: ſed ſufficiētia noſtra ex deo ē. Eccl. xliij. Multa dicim⁹ ⁊ deficim⁹ in verbis. Cōſūmatio aūt ſermonū ipe ē. Hūan⁹ eni anim⁹ in diuis neſcit qd dicat [Spūs eni ſanctus] Cām dicit iterdicte ſollicitudis. q2 ſpūſſanctus loqtur p eis. Hic eni eſt de q̄ dr Joā. ix. Etatē habet: p ſe loqtur. Et ideo dr doctor paraclet⁹. hoc eſt aduocat⁹ q2 ⁊ int⁹ docet. Jo. xiiij. Jlle vos docebit oīa. et ſuggeret vobis oīa q̄cūq3 dixero vobis. paraclet⁹ aūt q2 ⁊ de ſimplicitate cōſolatur: ⁊ aduocati fungit officio p eis apud alios. Joā. xiiij Rogabo patrē meū ⁊ aliū paraclitū dabit vobis vt maneat vobiſcū in eternū. Hic aūt accipit Duplīciter. Sc3 Ad ſctificationē. Joā. xx. Accipite ſpiritūſanctū: q̄ꝝ remiſeritꝫ pctā remittunt eis. Et accipit Ad robur ⁊ ad doctrinā ⁊ eloqntiam. Act. ij. Seditq3 ſup ſingulos coꝝ ſpūſſanct⁹ ⁊ ceperunt loqi varijs linguis put ſpūſſctūs dabat eloqui illis. Sic ergo ſpūmſanctū accepiſſe: didiciſſe eſt. Et hoc ē qd dr [ſpūs eni ſanctus docebit vos] p inſpirationē internā. Ezech. xxxvj. Dabo vob ſpiritū nouū. Job. xxxij. Ut video ſpūs eſt in hoib9 et inſpiratio altiſſimi dat intelligentiā. Sicut eni ſpūm hoīs vīri accipiēs ſcit: qcqd ſcit ille vir hoīs: Jta ſpūm dei in quo eſt oīs ſapiā dī accipiēs: didicit qcquid eſt diuinoꝝ: ad doctrinam: quā docere vult: ꝑtinentiū. j. Coꝝ. ij. Sicut ea que ſūt hoīs nemo nouit niſi ſpūs hoīs qui eſt in ipſo: Jta q̄ ſūt dei: nemo nouit niſi ſpūs dei. Nos aūt nō ſpm̄ huius mūdi accepimus: ſed ſpm̄ q ex deo eſt: vt ſciamus q̄ a deo donata ſunt nobis: que ⁊ loquimur non in doctis humane ſapiētie ꝟbis: ſed in doctrina ſpūs: ſpūalibus ſpūalia compantes. Spirit⁹ enim oīa ſcrutat: etiam profunda dei. Joan. iij. Spiritus vbi vult ſpirat [in ipſa hora] quia ſicut dīc Gregori⁹ (al's Ambroſi⁹) Neſcit tarda rerum molimina ſpūſſancti gratia. Et ideo etiam in dens venit ſuper eos quos imbuit. Act. x. Cecidit ſpiritusſanctus ſuper omnes qui audiebant verbum. Act. ij. Subito factus eſt ſonus de celo tanq̄ ſpiritus vehementis replevit totam domū vbi erāt ſedentes [quēadmodū] Non enim tn̄ dat noticiam: ſed etiam modum ꝓpoſitionis. quia Conſtāter: et Spiritualiter: et Jn ſpiritus Uirtute oſtēdendo quod dicunt. De Primo horum Actuū. iiij Uidentes Petri conſtantiā ⁊ Joannis: comperto q homies eſſent ſine litteris et idiote: magis mirabantur. ij. Paral. xx. Tm̄mō confidenter ſtate. Jbi dr Trāſl. lxx. Cōſtātes eſtote videbitꝫ auxiliū

dñi ſuper vos. De Scdo.j. Cor.ij. In doctrina
ſpūs ſpūalia ſpūalibꝰ comparantes. De Tertio dr
Lu.xxj. Dabo vobis os ꝛ ſapiam cui nō poterunt
reſiſtere oēs aduerſarij vrī. Vñ Act.vj. Non pote-
rāt reſiſtere ſapie ꝛ ſpūi q loqbatꝛ [oporteat] ſ3 ē
ꝑpē portet ꝛ ꝓfectū. Sic em̄ incitat ſpūs ad dicen-
dū. Act.xvij. Incitabatꝛ ſpūs Pauli intra ſemet-
ipm̄: vidēs idolatrie deditā eē ciuitatē: et iō locu-
tus ē Athenienſibꝰ. Job.xxxij. Plenꝰ ſum ſermōibꝰ
et coartat me ſpūs vteri mei: loqr ꝛ reſpirabo pau-
lulū [vos dicere] Mat.x. Non em̄ vos eſtis qui
loqmini: ſed ſpūs pris veſtri q loquitꝛ in vob.j.Cor.
xiiij. Spūs loquitꝛ myſteria. Jdo i figura lingua-
rū ignearꝫ apparuit ſup aplōs Act.ij. Verbis vt
eſſent ꝓfluī: ꝛ charitate feruidi.

Ait autem illi qdam de turba

D a Hic docet cauendū eē ab oī auaricia. In
hac aūt prte facit Tria. In qꝝ Prio p Si-
militudinē: ab auaricia docet cauendū: Rationē
accipiēs ab Inutilitate diuitiarꝫ. In Scdo Mo-
net ad cauendā ſollicitudinē rerꝫ tpaliū: accipiēdo
Rōnem a benignitate puidentie. In Tertio oſtē-
dit iterū Non debere ſollicitū eē: eoꝙ pñtia cōte-
mnēda ſunt et magnitudie pmij pmiſſi in futurū
In Primo horꝫ Duo facit. In qꝝ Prio: dr factū:
qliter venit ad hāc doctrinā. In Scdo autē ponit
Silitudinē ptinētē ad hāc ammonitionē. De Prio
horꝫ dr Tria. In qꝝ Primo dr Interpellationem
cuiuſdā: et auaricia interpellātꝭ chrm̄ p diuiſione
hereditatis. Scdo dicit Chri reſponſionē: auariciā
deteſtantis. In Tertio aūt ſumitꝛ doctrine huiꝰ pa-
rabolā. De Prio dr [Ait illi qdam de turba]
Turbate em̄ multitudis iſte fuit Qui p rebꝰ tpa-
libꝰ fecit chrō qſtionē: Qui nunqꝫ niſi ſpūalibꝰ in-
tendit: Qui in oibꝰ ſpm̄ intēdere pcepit(Joan.vj.
Verba q locutꝰ ſum vobis ſpūs ꝛ vita ſūt. Rho.
viij. Qui ſpū aguntꝛ hi filij dei ſunt. Gal.v. Spū
ambulate ꝛ deſideria carnis nō pficietis) poſt: hāc
qſtionē ꝛ nō cōgruo tpe: cū de ſpūalibꝰ et cōtēptu
tpaliū ageretꝛ interſerit. Eccl.xx. Ex ore fatui repro-
babitꝛ parabola Nō em̄ dr illā in tpe ſuo. Sed eā eſt
quā dr dñs Mat.xij. Ex abūdātia cordis os loq-
tur. Jſte em̄ qꝛ in corde nihil habuit niſi diuitias
Jdeo nō putabat aliud eē qrēdū Putās ꝙ Sū-
mū bonum eſſent diuitie. Eccl.xxj. In ore fatuorꝫ
cor eorꝫ: ꝛ in corde ſapientiū os eorꝫ.

Magiſter dic fratri meo: vt di-uidat mecum hereditatem.

Ecce h̄ ponitꝛ Interpellatio facta ad chrm̄ p he-
reditate diuidēda. Dicit aūt Tria. Profeſſionem
autoritatis. Saſſionē fraterne charitatis. et Sepa-
tionē cōitatis. De Primo dr [Magiſter] Non dr
Dñe Vel Rex. qꝛ Non volebat eū eē dñm terre-
norꝫ vel Judicē: ſed tm̄ magiſtrꝫ. hoc eſt: iuriſcon-
ſultū Qui ex cōſilio iuris decerneret iuſtuꝫ eē ꝙ
hereditas inter fratres eſſet diuidēda. Et voluit ꝙ
ſibi pdeſſet dictū chriſti: ſi pro eo diceret. Nō autē
obeſſe poſſet ſi ꝯ eū aliqd pnūciaret. Sap.xv. Exi-
ſtimabāt cōuerſationē hoīs cōpoſitā eē ad lucrū
et oportere vndecūqꝫ etiā ex malo conquirere. Lu-

erari em̄ voluit iſte in dicto chriſti et nō pdere [Dic
fratri meo] cui me natura cōiūxit: ab illo ſepari
debeo. Sicut em̄ ab vno fuerūt patre. ꝛ de vna na-
tura pris prticipauerunt vt eſſent: Jta in cōi ius he-
reditatꝭ poſſidere debuerūt. Prouer xviij. Frater
q iuuatꝛ a fratre eſt quaſi ciuitas firma. Eccles.iiij
Melꝰ eſt eē duos qꝫ vnū Hñt em̄ ſolacium ſue
ſocietatis. Vñ Quos et vno: et in vno natura vni-
uit: nō debebant petere diuiſionē. Frater em̄ cōita-
tis ꝛ indiuiſionis nomē eſt. Et ſciſſure ꝛ diuiſiōis
(et maxime apud chrm̄) hanc interpellationē face-
re non debuit Qui venit vt faceret vtraqꝫ vnum:
Eph.ij. Joā.x. Fiet vnū ouile ꝛ vnꝰ paſtor.j.Cor.
x. Multi em̄ vnū corpꝰ ſumꝰ in chrō. Potiꝰ debe-
bat dicere cū Joſeph Gen.l. Os meū ꝛ caro mea
frater meꝰ eſt: ego paſcā eū.j.Cor.xiiij. Nō eſt deꝰ
diſſenſionis ſed pacis [vt diuidat] Qui aūt di-
uidit: ab vno recedit: et alteritati ꝛ contrarietati ap-
propinqt. Diuiſio em̄ ab vno ſemp eſt cā ſciſſure.
Joan.xix. Nō ſcindamus eā ſed ſortiamur de ipa
cuiꝰ ſit.j.Reg.xv. Cū ſciſſiſꝫ Saul orā pallij Sa-
muelis: dixit Samuel. Sciſſit dñs a te regnū tu-
um: et dedit illud pximo tuo meliori te [mecū he-
reditatem] Hereditas ab herendo dr. quia et
vno heret poſteritati. Hanc cōem (alꝭs cōionem)
oībꝰ dedit deus indiuiſam. Ps.cxiij. Celum ce-
li dño: terrā aūt dedit filijs hoim. Hanc etiā Sā-
cti in fraternitate ſpūali cōmunē (alꝭs cōionem) ha-
buerunt. Act.iiij. Nec qſqꝫ qd poſſidebat ſuū ali-
quid eē dicebat. Sed erant illis oīa cōmunia: et
diſtribuebatꝛ vnicuiqꝫ put cuiqꝫ opus erat. Et iđo
hereditas nō erat diuidenda. Lu.xv. Jlle qui pe-
tebat portionē ſubē q eum cōtingebat et ſepari vo-
luit a patre ꝛ fratre: non attēdens naturalis com-
munitatis ꝛ dilectionis vinculū: abijt in regionem
longinquā: et cōſumpſit bona ſua viuēdo luxuri-
oſe cū meretricibus. Et ideo apud dñm incōgrua
nimis erat iſta interpellatio.

At ille dixit ei: Homo quis me conſtituit iudicem aut diuiſorem ſuper vos?

Hec eſt chri: diuiſionē ꝛ tpalium diſpoſitionē
et auariciā: deteſtantis rñſio. Dicit aūt Duo. Pri-
mo Notat hāc qſtionem ab humo ꝛ humi amore
pcedere. Scdo Indicat ſe hoc p deteſtationē da-
mnare. De Primo dicit [Homo] .j. Corinth.
iij. Cum em̄ ſit inter vos zelus ꝛ contentio: nonne
homines eſtis et ſm hominē ambulatis. Humū
em̄ ſapit qui de terrenis ſollicitatꝛ. Pſal.iiij. Filij
hoim vſqquo graui corde: vt quid diligitis vani-
tatē et queritis mendacium: Seneca ad Luciliū
Quis diuitiarꝫ modus ſit queritur: Reſponſio.
Primo habere quod nature (alꝭs neceſſe) eſt. Se-
cundo qđ ſatis eſt. Nulli poteſt ſecura vita contin-
re qui de prouidentia regiminis cogitat. Nullum
bonum adiuuat habentem: niſi ad cuius amiſ-
ſionem preparatus eſt animus. Hic igitur quia
(alꝭs qui) ab vnitate ꝛ cōmunione recedere voluit
apud vnitatis ꝛ cōmunitatis autorē h̄ irrōnabili-
ter propoſuit. et ideo confutari meruit. Et hoc qđ

dicit Homo[Quis me cōſtituit]Videt Chri
ſtus a pře iudex omniū eſſe ꝯſtitutꝰ. Hiere.j. Ecce
ꝯſtitui te hodie ſup̱ gentes ꝛ regna. Sedqꝫ gra⸗
tie intēdit: Ideo de tēporalib; ſe nō intromiſit.j.
Cor.vj. Secularia iudicia ſi habeatis: intꝰ vos cō
tēptibiles q̄ ſunt in ecclīa illos ꝯſtituite ad iudi⸗
candū[iudicē]tēporaliū[et diuiſorē]q̄d quē
qꝫ ꝯtingat tēporalis hereditatis[ſup̱ vos] qui
ſpūalib; intēdo.j.Corin.ix. Ois q̄ in agone ꝯten
dit ab omnib; ſe abſtinet.ij.Timo.ij. Nemo mi⸗
litans deo īplicat ſe ſecularib; negocijs. Luc.ix.
Nemo mittēs manū ad aratrū: ꝛ reſpiciēs retro:
aptus eſt regno dei. Vñ etiā Joan.vj. Cū q̄rerent
ad regnū fugit: ꝛ abſcōdit ſe. Et corā Pilato cuꝫ
ſe Regē ꝓfiteret: ſtatim iculit Regnū ſuū de hoc
mūdo nō eſſe. Joan.xviij. Hoc eſt ḡ ꝙ dr̄. Perti⸗
net tamē ad Judicē Spūalē: tꝑaliū diſtributio:
ſed nō in tꝑe q̄ ſpūalib; eſt intendendū. Et nō ni⸗
ſi annexa ſint ſpūalib;: vel ad ſpūalia ſint ordiata
Sicut patet. Exo.xviij.in ꝯſilio Jetro. Et Actu.
vj.in decreto Petri. Ibi dicit. Eligite viros ple
nos ſpūſancto: quos ꝯſtituamꝰ ſup̱ hoc negociū
Nos vero miſterio verbi ꝛ orōni inſtātes erimꝰ.

**Dixitqꝫ ad illos. Videte ꝛ caue
te ab oi auaricia: qꝛ nō in abūdan
tia cuiuſq̄ꝫ vita eius eſt ex his que
J poſſidet.**

Hoc ē Tertiū Vbi ex dict̄ ſumit doctrīe occaſi
nē de v̄bo q̄ docet cauere ab omī auaricia. qꝛ Si
cut dr̄ Eccī.x. Auaro nihil ē ſceleſtiꝰ. Et h̄ ē qḋ dr̄.
[Videte]Et tāgit Duo. Admonitōeꝫ: ꝛ Simi
litudinē: p̱ quā ꝓbat admonitōem eſſe cōuenientē
Dicit autē circa Primū Duo. Quoꝝ Primum
eſt Ipa admonitio. Scōm aūt Admonitōis cā.
Circa āt admonitōeꝫ Duo dr̄. Ingeminat ei caute
lā. ꝛ dr̄ De q̄ ſit cauēdū. De Cautela [Videte ꝛ
Cauete] Dic aūt Vidēdū ꝛ Cauēdū. Et dr̄ Vi⸗
dēdū p̱ exp̱imētū. ꝛ Cauēdū p̱ rōeꝫ. Matt.xxiiij.
Videte neqs ſeducat vos vllo mō. De Scōo dr̄
Mat.xvj. Attēdite a fermēto phariſeoꝝ. Caute⸗
la eni ē: p̱ ꝓudētiā rōis excitatio. ꝛ declinatio pical⸗
loꝝ. Mat.x. Cauete aūt ab hoib;. Prouer.j. Vt
det̄ p̱uulis aſtutia. adoleſcēti aūt ſcia ꝛ intellectꝰ
[ab oi auaricia] Quāuis eni auaricia ſit i ma
le adq̄rēdo: ꝛ i male retinēdo i gn̄e. tn̄ Mlti ſunt
modi Adq̄rēdi: ꝛ Mlti modi male Retinendi.
Adq̄rēdi aūt male ſunt modi Iniuſte adq̄ſituꝫ.
ꝛ Turpe lucꝝ. Turpe aūt lucꝝ eſt qn̄ actio illici⸗
ta eſt. ꝛ fenꝰ (alr̄: id) qḋ acq̄rit̄ licitū. Sic lucꝝ Ex
meretricio. Ex ludo. Ex op̱e turpi: Sic lenocinio
Vel: Qn̄ locat̄ domꝰ meretricib;. Et i talib; q̄deꝫ
trāſfert̄ dn̄iū. Sed nō pōt inde fieri publice: ſacri
ficiū: vl̄ elēoſyna. In occulto tn̄: vbi nō ē ſcādalū
opinor ꝙ fieri pōt. Geñ.xxxviij. Dixit Judas de
ſcorto q̄ tulerat armillā ꝛ baculū ꝓ arrabone. ꝛ p̄
cio coitꝰ Habeat ſibi. Certe mēdacij nos arguere
nō pōt. In ludo aūt adq̄ſitū: retineri nō pōt. Sꝫ
nec reddi ē neceſſariū: ſꝫ i pios vſus ē erogādum
Iniuſte aūt adq̄ſitū ē fraudatū: furatū: raptum:
mēdacio vl̄ deceptōne acceptū. Nec dico vltra dī

midiū iuſti p̄cij. Quia etiā ſi centeſimā vl̄ milleſimā
fraudet: corā deo reſtituere tenet̄. Eze.xviij. Ad vſu
rā nō accōmodauerit ꝛ ampliꝰ n̄ acceperit. Pš.xiiij.
Qui pecuniā ſuā nō dedit ad vſurā: ꝛ mūera ſup̱
innocētes n̄ accepit. Qui eīn furat̄ vl̄ rapit inuito
dn̄o: ꝯtrectat rē alienā. Qui aūt mutuat ꝛ p̄ter ſoꝛ
tē aliq̄d accipit ex pacto: vſurarꝰ ē: ꝛ iniuſta lucra
ſectat̄. Qui aūt nō ex pacto accipit mūera: ꝓpt̄ mu
tuū ampliꝰ accipit: ꝛ munera: et hic etiā accipit lu
crū illicitū. Eccī.x. Hic añ. ſ. auarꝰ: ꝛ aiam ſuā ve⸗
nalē habet: qm̄ in vita ſua ꝓiecit intima ſua. Eſaie
xxxiij. Qui ꝓijcit auariciā ex calūnia: et excutit ma
nus ſuas ab oi munere. In retinēdo aūt ē Aua⸗
ricia qn̄ ſup̱fluū ſibi retinet tꝑe neceſſitatꝫ. Lu.xj.
Qḋ ſupeſt date elemoſynā: ꝛ ecce oīa mūda ſūt vo⸗
bis.j. Jo.iij. Qui habuerit ſubſtātiā hꝰ mūdi: ꝛ vi
derit fratrē ſuū neceſſitatē patiēteꝫ: quō ē charitas
p̄ris in eo. Hec ḡ ꝛ talis ē ois auaricia[qꝛ nō in
abūdātia] Cām dr̄ q̄re nō ꝓdeſt auaricia. quia
[vita]hoīs ꝑpetua [nō] eſt [in abūdantia]
diuitiaꝝ[cuiuſq̄ꝫ]Sed potꝰ vite et̄ne impedi⸗
mentū. Per diuitias eīn ſe redimere nō pōt. Pro
uer.vj. Nō recipiet ꝓ redēptiōe dona plīma. Etſi
obijcit̄ ꝯ h̄ qḋ dr̄ Prouer.xiij. Redēptio aīe viri
diuitie ſue. Dicendū ꝙ diuitie nō redimūt aiaꝫ ni⸗
ſi tꝑalr̄. hoc eſt: aialē vitā. Vel: Si redimūt aiam
ille non ſunt male adq̄ſite. Et iō dr̄: diuitie ſue: ſiue
ꝓprie: q̄ expendunt̄ in elemoſynas. Dañ.iiij. Pctā
tua elemoſynis redime: ꝛ iniq̄tates tuas miſericor⸗
dijs pauperꝝ. Sic ḡ dr̄ ꝙ [nō eſt in abūdātia
cuiuſq̄ꝫ]q̄ cōfidit in abūdātia [vita eiꝰ ē] Job
xxvij. Diues cū dormierit nihil ſecuꝫ auferet. apiet
oclos ſuos ꝛ nihil inueniet. Tꝑe ḡ neceſſitatꝫ diuitie
deficiēt. Pš.xxxiij. Diuites eguerūt ꝛ eſurierūt: in
q̄rētes aūt dn̄m non minuent̄ oi bono. Pš.lxxv.
Dormierūt ſomnū ſuū ꝛ nihil inuenerunt oēs viri
diuitiaꝝ i man. ſuis. Sic ḡ Inutiles ſūt ad redimē
dū. Nō durabiles ad p̱manēdū. Incerte ad poſſi⸗
dendū. Mentientes ad ſufficientiā ꝓmittēdū [ex
his q̄ poſſidet]q̄ tn̄ ſunt certiora. qꝛ Poſſeſſio
eſt pedum poſitio. Etſi illa ſunt incerta: nulla alia
certa p̄nt ee.j. Ti.vj. Precipe diuitib; nō ſublime
ſap̱e neqꝫ ſp̱are in incerto diuitiaꝝ. Quinimo ſunt
nociue.j. Tim.vj. Qui volūt diuites fieri in. in tē
et in la. diaboli: ꝛ in deſideria mul. q̄ mergūt hoieꝫ
in interitū ꝛ p̱ditōeꝫ. Et iō dr̄ Amb. ꝙ Reꝝ t̄renaꝝ
facultates ipediuerūt multos p̄ces ꝙ n̄ ex toto cōuer
terūt ſe ad deū. Abac.ij. Ve qui congregat nō ſua
vt q̄d etiā aggrauat ꝯ ſe denſum lutū. Sicut autē
abūdātia diuitiaꝝ impedit: ita mltos etiā ipedit
nimia paup̱tas. Prouer.xxx. Diuitias ꝛ paup̱ta⸗
tē ne dederꝭ mihi: ne forte ſaciatꝰ illiciar ad negan
dū: et dicā: qs eſt dn̄s. egeſtate cōpulſus: furer et
periurem nomen dei mei. Et ido mediū elegit aplſ
j. Tim.vj. Nihil intulimus in hūc mundū: haud
dubiū qꝛ nec portare q̄d poſſumꝰ. Hn̄tes igit̄ ali
mēta ꝛ q̄b; tegamur: his cōtenti ſimꝰ. Et ido etiā
dn̄s temp̱at locutionem dicens ꝙ non in abun⸗
tia eſt vita hoīs. Abūdantia eīn impedit: ſed fa⸗
cultates ꝑſone congruentes ꝛ ſufficientes conſer⸗
uant bonam vitā. Et nimia egeſtas cōtribulat cū
ſicut dicit Phūs. et Nemo ſemp̱ tribulatꝰ poteſt

bonā vitam ducere. Propter qð vt dicit b. Aug⁹
dñs loculos ſecū habuit. ꝛ ſecū ꝓuiſores expēſaꝝ
ire fecit: ne ſp ſollicitudine in craſtinū tribularent
diſcipuli. Hui⁹ aūt doctrine inducit parabolam
Et hoc eſt qð dicit

Dixit aūt ſimilitudinē ad illos dicens. Homis cuiuſdaꝫ diuitis vberes fructus ager attulit. et cogitabat intra ſe: dicens. Quid faciam ꝙ non habeo quo cōgregem fructus meos? Et dixit. Hoc faciam. Deſtruā horrea mea et faciā maiora: et illuc congregabo oia q̄ nata ſunt mihi ꝛ bona mea. Et dicā anie mee. Anima: habes multa bona poſita in annos plurimos. requieſce: comede: bibe: epulare

R In hac autē Silitudine exemplari ponit Duo.
Similitudinē. et Juxta ſilitudinē ſumptam am-
monitionē. In Silitudine Duo facit. Abūdātiaꝫ
inutilē diuitiaꝝ exp̄mit. Et Ad vitā inutilitatē di-
uitiaꝝ oſtendit. In oñſione abūdātie facit Quat-
tuor. Ponit eñ Diuitiaꝝ abūdantiā. Scðo ex h
oñdit In diuite m̄ltiplicatā anguſtiā. Tertio po-
nit Cōſiliū iniq̄tatis. Et Quarto Fructū voracita-
tis. In Prio horū Duo ſunt. Primo eñ p̄mittit
euāgeliſta Doctrinā iſtam eſſe exēplarē ꝛ ſilitudi-
nariā. et Scðo ponit Doctrinā. De Prio dicit
[Dixit aūt ſimilitudinē] Utrū autē ita facta
ſit in re ſic dr: q̄rit q̄dā. Et Dicendū ꝙ in veritate
ſic factū eſt ſic dr. Et puto ꝙ tūc h famoſum ꝛ no-
tū fuit apud Judeos. Et iō in exemplū ꝓpoſitum
Prouer. j. Animaduerte ꝑabolā ꝛ interp̄tationem:
vba ſapiētū ꝛ enigmata eoꝝ. Ps. lxxvij. Aperiam
in ꝑabol' os meū: loq̄r ꝓpōnes ab initio. Prouer.
xxj. Mulctato peſtilēte: ſapiens efficit ꝑuul⁹ [ad
illos] h ē ad vtilitatē illoꝝ. Ptolome⁹ phs. Qui
ad aliū nō corrigit: alij corrigent ad ip̄m. Et iō po
nit h in coꝝ exēplū [Hois] humū ſapient': q vere
de humo terre factus fuit: nihil ſe eſſe cogitās niſi
humū. j. Coꝛ. xv. Qual' terren': tales ꝛ treni. Joā.
iij. Qui de terra ē: d terra loquit. Job. iiij. Qui ter
renū hñt fundamentū: cōſument velut a tinea. Et
q2 nullus itelligit: oēs ſilr ꝑibūt [cuiuſdā] Qui
noiatōe dign⁹ ñ erat. q2 In terra nomiari voluit.
Etiā in terra ſcribi. Hiere. xvij. Recedentes a te in
terra ſcribent. Ps. xlviij. Uocauerunt noia ſua in
terr' ſuis. Et ideo dr de⁹ Nō ero memor noim eo-
rū ꝑ labia mea. Ecce Natura terren⁹ et actu: ino-
minabilis erat [diuitis] fortūa. iiij. Reg v. Erat
vir diues ꝛ fortis: ſed leproſus. Ps. lxj. Diuitie ſi
affluāt: nolite coꝛ apponere. Sap. v. Quid nob ꝓ-
fuit ſupbia: et diuitiaꝝ iactātia quid cōtulit nobis
[vberes fruct⁹] Uberes. q2 exuberabāt. Ps.
cxliij. Promptuaria eoꝝ plena: eructātia ex h in illð
Uberes aūt dicunt q2 ſucceſſiuis ꝛ rediuiuis fru
ctib9 vltra ſufficiētiā oēm: reddit⁹ ꝑpetuos exhibe-

bant. Et hoc q̄dē terra: nō Sibi facit: ſed vſib9 co-
lentiū eā. Hō aūt terren⁹ ꝯ terre intentionē: iſta ſi-
bi ſoli vendicat. Ps. lxxxiiij. Terra dedit fruct⁹ ſu.
Ps. cvj. Seminauerūt agros ꝛ plantauerūt vine-
as: ꝛ fecerūt fructū natiuitatis [Fruct⁹] aūt dr a
fruor. ex'. Quia iſte ſic pec⁹: totā aiam effūdit vt
his frueret. Et nō adhibuit ea ad vſum tutus et
mentoꝝ vt referret ex his vitam eternam. Ps. iiij
A fructu frumēti vini ꝛ olei ſui multiplicati ſunt
[ager] ab agēdo dr. q2 actiōe in ip̄m facta: ſp redi-
uiuos ꝓducit fructus. Et iō Sollicitudinē a dño
agri (al's ager) tollit. q2 Sp ſufficit. Et Liberalita
tē docꝫ. q2 Sp reddit bñficia. Sꝫ hō irrōnabilior
inſenſibili demēto: hoc nō recogitat: ꝙ terra libe- qō
ralitate ſua docet eū. Job. xij. Interroga iumēta et
docebūt te: ꝛ volatilia ꝛ dicent tibi [attulit] hoc ē
ad vſum vite obtulit. Geñ. j. Replete terrā ꝛ ſubij-
cite eā. Hic aūt repleri a terra voluit: ꝛ ſubijci terre
q̄ſiuit. Deut. xxxiij. de carnali ꝑplo dr. Tm̄mō ocu
lus Jacob in terra frumēti vini ꝛ olei [et cogita-
bat] Ecce Anguſtia ſuborta d diuitijs vt vere ſpi
ne dicant. Mat. xiij. Dicit aūt Duo. Anguſtiā in-
teriorē. ꝛ Sollicitudinē. Anguſtiā exp̄mit ꝑ ſignū
dicens [et cogitabat intra ſe] Cogitare eñ eſt
coagitare. qñ mens ex anguſtia fluctuat ignorās
q̄d agat. Job. xx. Cū ſatiat⁹ fuerit artabit ꝛ eſtua-
bit. et ois dolor irruet ſup eū. Dañ. xiij. Anguſtie
mihi ſunt vndiq3 ꝛ q̄d eligā ignoro [dicēs quid
faciā?] Ecce Sollicitudo. Uox eñ miſeri ꝛ in ſū-
ma egeſtate ꝛ ſollicitudie poſiti eſt Quid faciam?
Lu. xvj. Quid faciā. q2 dñs me⁹ aufert a me villi-
cationē? Job. xvij. Quid faciā tibi o cuſtos hoim?
[q2 nō habeo] ſufficientia receptacula [quo cō
gregē fruct⁹ meos] Nō cogitauit iſte terrā da-
re fruct⁹ niſi ſibi. et iō d pauperꝫ vētrib9 ñ cogitauit
De q̄b9 ſi cogitaſſet: ſufficiētia iueniſſet receptac'a
Eſa. xxiij. Qui ſteterunt corā dño: erunt mercedes
ei⁹: nō cōdent neq3 reponent: et comedant vſq3 ad
ſaturitatē: et veſtiant vſq3 ad vetuſtatē. Hoc autē
nō cogitabat iſte. Et iō eſt de illis de quib9 dr Jac.
v. Agite nunc diuites. Plorate vlulantes in miſe-
rijs q aduenīūt vobis. Diuitie vre putrefacte ſunt
et veſtimenta vra a tineis comeſta ſūt. Auꝝ et ar-
gentū veſtꝝ eruginauit: et erugo eiꝰ vobis in teſti
moniū: ꝛ māducabit carnes vras ſic ignis: theſau L
rizaſt' vob irā in nouiſſimis dieb9 [et dicit] Ecce
Cōſiliū iniq̄tat' ab auaricia inuētū [hoc faciā]
qð ab iniq̄tate docēte iueni. Job. xv. Docuit iniq̄-
tas tua os tuū: ꝛ imitar' linguā blaſphemātium
Hiere. ix. Ut iniq̄ agerēt laborauerūt [Deſtruā
horrea mea] Glo. Hec ē ex ſollicitudie iſti⁹ deli
beratio. Horrea ꝑua vl' mag̃ ꝓportionatoꝝ rece-
ptaculoꝝ ad diuitias ducūt capacitatē. et iō ſuffi-
ciētia fuerūt. Tob. v. Sufficiebat nob paupertas
nr̃a vt diuitie cōputaret. Iſte aūt q ñ poſuit finē di
uitiaꝝ Nō q̄ntu maiora horrea ſufficiāt dr: ſꝫ ma-
iora ꝛ maiora vſq3 i īfinitū facere itēdit. Prouer.
xxx. Ignis nunq̄ dc ſufficit. Iſte ē iſern⁹ q oēs ab-
ſorbet ꝛ nūq̄ replet. Eſa. v. Dilatauit iſern⁹ aiam
ſuā abſq3 vllo t'mio. Et h ē qð addit [et maiora
hoꝝ faciā] ꝛ ñ dr quāto maiora. Ecci. xiiij. Inſa
tiabil' ocul⁹ cupidi. Eſa. v. Ue q coniūgitis domū3

ad domū. ⁊ agrū agro copulatis vſq; ad terminū loci. Nunqd vos ſoli habitabitis i medio terre: Eccl'es.v. Auarꝰ nō implebit pecunia. [et illuc ɔgregabo] Ut ſimul ɔgeſta potius putrefiant q̃ paupibꝫ erogent. [q̄ nata ſunt mihi] Stultꝰ eſt. qꝛ ſi nata ſunt iteꝝ renaſcent. ⁊ iō cōgregare nō oportuit ei. Eccl'es.v. Eſt ⁊ alia ifirmitas peſſima quā vidi ſub ſole. Diuitie ɔgregate i malū dn̄i ſui. Pereunt enim in afflictōe peſſima [et bona mea] et hoc verū dixiſti. qꝛ hec ſola bona ſunt q̄ a dn̄o recipies. Lu.xvj. Recepiſti bona in vita tua. et Lazarꝰ ſil'r mala. Nunc ꝟo hic ɔſolatur: tu ꝟo cruciaris. Job.xxj. Ducūt in bonis dies ſuos. ⁊ in pūcto ad inferna deſcēdūt. Bona ergo tua ɔgrega. quoniā vera bōa nulla ꝓſus habebis. Congrega āt in malū tuū. Gene.xxv. Filijs ɔcubinaꝝ largitꝰ eſt munera [⁊ dicā anime mee] Ecce Ingluuies voracitatis gaſtrimargie. h̄ eſt. vētris inſanie. Notant autē hic Tria. Brutalitas eius q̄ dixit. Sufficiētia abundātie i omne futurū. et Reſolutio carnalitatis. Brutalitas notat in hoc ꝙ dicit [dicā anime mee] Putabat enī iſte aiam corpalibꝫ indigere. qꝛ in brutū ɔuerſus erat: cū potiꝰ aīa gratijs: virtutibꝫ ⁊ ſāctijs eſſꝫ nutriēda. Dan̄.iiij. Cor eiꝰ ab humano mutet. et cor fere det ei. Pſal.xlviij. Hō cū in honore eſſꝫ nō intellexit. cōparatꝰ eſt iumētis inſipiētibꝫ: ⁊ ſimilis factꝰ eſt illis Matt.vj. Aīa eſt plus eſca Nō eni aie ſed vētri eſca debet. j. Cor.vj. Eſca vētri: ⁊ vēter eſcis. deꝰ aūt hūc ⁊ has deſtruet [Anima habes multa bona] Ecce Abundātia ſufficiēs i omne futurū. Et hoc eſt q̄ḋ dr̄ [repoſita in annos] Ambro.in Glo. Non ſunt hominū bona que ſecū auferre nō poſſunt: Sola miſericordia comes eſt defunctoꝝ. Apoc.xiiij. Opa illorū ſequunt eos. Hic aūt credebat omne bonū eſſe i abūdantia tpaliū. Nō credidit iſte q̄ḋ dicit i pṡ.xxxiij. Inqrētes autē dn̄m nō deficient oī bono. Sed h̄ eſt q̄ḋ dr̄. j. Cor.ij. Aialis hō nō ꝑcipit ea q̄ ſunt ſpūs dei. Stulticia eni eſt illi: quia ſpūaliter examinat [quieſce] Ecce Reſolutio: cū ſicut dr̄ Job.v. Hō natꝰ ad laborē: Quieſcere reſolutus cogitauit. Contra q̄ḋ dr̄ Prouer.vj. Diſcurre feſtina: nō des ſomnū oculis tuis. pṡ.cxxxj. Si dedero ſomnū oculis meis: ⁊ palpebris meis dormitatōem: donec inueniā locū dn̄o [comede et bibe] delicijs carnalibꝫ indulge. Phil'.iij. Quorū deꝰ venter eſt. ⁊ gl'ia in ɔfuſione eoꝝ q̄ terrena ſapiūt. Sap̄.ij. Uino p̄cioſo ⁊ vngētis nos impleamꝰ. ⁊ nō ꝑtrāſeat nos flos tpis [epulare] h̄ ſonat delicias ⁊ abundātiam. Lu.xvj. Epulabatur q̄tidie ſplēdide. Magnꝰ eni apparatꝰ eſt in epulis. ij. Pe.ij. Exiſtimātes diei delicias coīnq̄natōis ⁊ macule delicijs affluētes i ɔuiuijs ſuis

Dixit autē illi deus. Stulte hac nocte aīaꝫ tuā repetūt a te. Que aūt paraſti cuius erūt?

M Ecce Exitus miſerabilis incerti diuitiaꝝ ⁊ deliciaꝝ. Et hoc eſt ꝙ dicit [deus dicit illi] De q̄ dicit Job.xiiij. Statuiſti termīos eius qui ꝑtranſiri non poterant [Stulte] Stultus eſt ſuꝑbꝰ qui de cōtingentibꝫ futuris nihil ꝓuidet. Sicut ⁊ inſipiens eſt q̄ ſupꝑſſꝰ neſcit q̄ntitatē. Ul' q̄ ignorat ſe ipm̄. Et ideo niſi ſtultꝰ eſſet de cetero (al's incerto) futuro ſtatu ſuo conſideraret ⁊ ordinaret: ⁊ certuꝫ ꝓponeret icerto. Certū eīn eſt nos morituros. Sꝫ incerta eſt hora mortis ⁊ Locus ⁊ Modus. Et iō ſapiens hec oia p̄ordinat et ſemꝑ cū more paratū inuenitur. Stultꝰ aūt qui nihil hoꝝ facit. Stultꝰ eīn a ſtolido dictus eſt qui nihil ſentit niſi preſens Contra q̄ḋ dicit. ij. Coꝝ.iiij. Non contemplātibꝫ nobis que vident: ſed que nō vident. Job.v. Ego vidi ſtultum firma radice ⁊ maledixi pulcritudini eiꝰ ſtatim. Deut.xxxij. Gens abſq; conſilio ⁊ ſine prudentia vtinā ſaperēt ⁊ intelligerēt ac nouiſſima ꝓuiderent. Sicut eīn dr̄ Glo. Iſte gratias agere deo debebat: qꝛ nō circūibat per oſtia. et ſtultꝰ putabat eſſe ſecurꝰ in omne futuꝝ. Deut.xxxij. Hec ne reddis dn̄o ꝑple ſtulte ⁊ iſipiēs [hac nocte] h̄ eſt: hora tenebroſa ⁊ iprouiſa. Mat.xxv. Media nocte clamor factꝰ ē. Mat.xxiiij. Qua hora nō putatis filiꝰ hoīs veniet. j. Theſ.v. Cum dixerint pax ⁊ ſecuritas: tūc repentinꝰ ſuꝑueniet eis interitus [animā tuam] quam putabas a bruto nō differre. qꝛ eſt Immortalis aīa. Pṡ.xxxviij. Uerūtamē in imagine ꝑtranſit hō [repetent a te] tortores: miniſtri iuſticie diuine ſiue exactores: vt dr̄ Glo. Quia exigūt q̄cunq; donata ſunt ad rōnē reddendam: et q̄cunq; fecit hō ad penam luendā. Job.xx. Luet q̄ fecit omnia: nec tn̄ conſumet. Fm multitudinē adinuentionum ſuaꝝ: ſic ⁊ ſuſtinebit [Que aūt paraſti] in longū futurum [cuius erunt?] q.d. Ad te de cetero n̄ ꝑtinebūt: neq; ſcis ad cuius manus deuoluent. Pṡ.xxxvj. Uidi impiū ſuꝑexaltatū ⁊ eleuatum ſicut cedros libani: ⁊ tranſiui: et ecce nō erat: queſiui: et nō eſt inuentꝰ locus eius. Job.xx. Si caput eius nubes tetigerit q̄ſi ſterq̄liniū in fine ꝑdet. Eccl'i.v. Noli anxius eſſe in diuitijs iniuſtis: non eīn ꝓderunt in die obductionis ⁊ vindicte. Eccl'es.v. Quid ꝓdeſt ei ꝙ laborauit in ventū. Cunctis diebꝫ vite ſue comedit in tenebris: et in curis multis ⁊ erumna atq; triſticia. Job.xxvij. Que eſt ſpes hypocrite ſi rapiat et non liberet deus aiam ſuaꝫ. Et poſt modicū. Si comportauerit q̄ſi terram argētū: et ſicut lutū veſtimēta. comportauit q̄dē: ſed iuſtꝰ veſtiet illis. et argentū innocens diuidet. Quia Ille dū viueret: nec iuſtum voluit veſtire: nec cum innocentibus argentum diuidere.

Sic eſt qui ſibi theſaurizat: et n̄ eſt in deum diues.

Hic incipit Doctrina iuxta ſimilitudinē iſtā introducta. Dicit autē ſibi theſaurizans: q̄ ad p̄ſens hoc vite iſtiꝰ: theſauros ſuos ⁊ lucra cōgregat: ⁊ ꝑ elemoſynā in celo nō reponit. Baruch iij. Qui argentū theſaurizāt ⁊ auꝝ: in quo confidūt hoies: et non eſt finis adq̄ſitionis eoꝝ Qui argentum fabricant: ⁊ ſolliciti ſunt: nec eſt inuentio opeꝝ ſuorū: Exterminati ſunt: ⁊ ad iferos deſcēderūt. Lu.xvj. Mortuus eſt aūt ⁊ diues ⁊ ſepultꝰ eſt in iferno [et non eſt in deū diues] Quia ſi diuitias

in pios vſus erogaret:in deū diues eſſet.ij.Timo.j.Scio cui credidi ⁊ cert⁹ ſū.q: potēs eſt depoſitū meū ſeruare in illū diem.Tūc eni alie diuitie nō pdeſt.Pṡ.cxj.Diſpſit dedit paupibꝫ: iuſticia ei⁹ manet in ſeculū ſeculi.Si aūt nō ē in deū diues: tunc fiet hoc quod dicitᷣ Job.xx.Diuitias ꝗs deuorauit euomet.de vētre ipſius extrahet eas de⁹.Ad tantā enim egeſtatē in inferno deuenit diues epulo:ꝙ guttā puam aque petije:⁊ nō obtinuit.Luce.xvj.

O **Dixitqꝫ ad diſcipulos ſuos: Ideo dico vobis.Nolite ſolliciti eſſe aīe veſtre quid manducetis:neqꝫ corpi quid induamini**

Hec eſt doctrina iuxta ſimilitudinē inductā accepta:de mūdano amore ⁊ ſollicitudie dimittendis.Dicit autē Duo.In quoꝝ Primo Sollicitudinē remouet.In Secūdo aūt oſtēdit Quid ſollicite eſt requirendū.q: regnū dei.In Prio hoꝝ ſunt Quinqꝫ pagraphi.In quoꝝ Primo de Ptemporalib⁹ nō eſſe ſollicitādū.quia ea ad que iſta referuntᷣ:hoc eſt:corp⁹ ⁊ aīa:maiora ſunt his.⁊ idō p eis nō ſūt pículo cōmittēda.In Secūdo autē dicit hoc idē a ꝯſideratione puidētie diuine:que puidet coruis:⁊ vilibꝫ aīalibus:cū maior ſit ei cura de ſanctis.In Tertio ſuadet hoc idem Ab inutilitate ſollicitudis.q: Nihil poteſt adijcere ad vitā ſup id quod de⁹ diſpoſuit.In Quarto hoc idē ſuadet a ꝯſideratōe pulcroꝝ florū agri:quos deus veſtit.Cū minor ſit ei cura de talibꝫ ꝗ̄ꝫ de ſāctis.In Quinto ſuadet hoc idē.q: talis ſollicitudo Infideliū eſt:ſpem eterne vite nō habētiū:a ꝗ̄bus debem⁹ eſſe diſtincti:cū pater noſter celeſtis de talibꝫ ſit ſollicit⁹ p nobis.In Prio hoꝝ Tria dicit.Premittit eni Quoꝝ ꝓprie eſt hec doctria: q: diſcipuloꝝ.Secūdo Exprimit modū ⁊ ſpeciē interdicte ſollicitudinis.⁊ Tertio dicit Rationē inhibitiōis. Dicit ḡ [Dixitqꝫ] ex ſilitudine inducta [ad diſcipulos ſuos] qui pcipue in ſermōibꝫ ſuis ⁊ exēplis manere debebant.Joā.viij.Si vos manſeritis in ſermone meo:vere diſcipuli mei eritis:⁊ cognoſcetis veritatē.Hi ſunt ꝗ̄bus tanta cura debuit eſſe vbi dei:vt tpaliū obliuiſcerentᷣ.Phil.iij.Que mihi fuerūt lucra:hec arbitratus ſū vt ſtercora vt chrm lucrifacerē.Et Ibidē.Preteritoꝝ oblitus:ad anteriora me extēdo:ad deſtinatū pſequor brauiū.His ergo talibꝫ quibus tāta cura ⁊ inſtātia incūbebat pdicatōnis:ꝙ ſollicitudine tpaliū ratiocari nō debuerūt dicit. [Ideo dico vobis] quos in officio pdicatiōis conſtituo.Joan.xv.Non vos me elegiſtis:ſed ego elegi vos.⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis.⁊ fructus veſter maneat[nolite ſolliciti eſſe] ne

N ꝑ ſollicitudinē ab executōe officij vob iniūcti retrahamini. Sciendū ꝙ eſt multiplex ſollicitudo.Quedā enim eſt Improba cura puidētie adquirendi vel ꝯſeruādi bona tpalia:ſiue in corpe: ſiue in his que ptinēt ad corpus.Et hec vocatᷣ a Sāctis Sollicitudo Suffocās.q: ſtringit vel extinguit vitalē ſpiritū dei:ne ſpiret ad deū i cognitione ⁊ amore:⁊ ne moueatᷣ obediēdo vt pagatᷣ intētū officiū ſicut ſpūs ſuffocat⁹.Et de h̄ dr Mat.xiij.ꝙ a curis ⁊ ſollicitudinibꝫ ſuffocatᷣ dei verbū et nō refert fructū.Et hec diſcipulis interdicitᷣ:q: impedit vbi pdicandi officium Eſt eni mala talis ſollicitudo. Et ꝗ̄uis ſit multiplex ſicut oē peccatū in multitudine cōſiſtit:tn̄ in ꝗ̄nqꝫ modis frequētius inuenitᷣ.Retrahit eni a bono:et retinet in malo ſollicitudo peccandi Maxime in venereis q̄ ligant ⁊ ſuffocant mentē.Dan.xiij.Volētes concūbere cū Suſanna:obſeruabāt ſolliciti⁹ videre eā.Secūdus modus eſt Anguſtia improba occupationis circa amicos ſeculares.Sap.xiiij.Imaginē regis quē honorare volebāt fecerūt vt illum q obierat (al's aberat) tanqꝫ pntem colerent ſua ſollicitudine Per modū eni idolatrie colit amicos q eos deo ⁊ diuinis pponit.Terti⁹ modus eſt Improba ⁊ inqeta cura diuitias cōſeruādi.Sicut dr Mat.xiij.Sollicitudo hui⁹ ſeculi ⁊ fallacia diuitiaꝝ ſuffocāt vbum:et ſine fructu efficitᷣ.Quart⁹ modus eſt Improba cura ⁊ labor diuitias adqrēdi.Eccē.ij.Pctōri aūt dedit deus afflictionē ⁊ curam ſupfluā:vt addat ⁊ congreget diuitias:⁊ credat (al's tradat) ei q placet deo Sed ⁊ hoc vanitas et caſſa ſollicitudo mentis eſt.Quint⁹ modus eſt Improba cura curioſitatū: impediētia officium vel pceptū vbi iniunctū.Eccēs.ij.Eſt ali⁹ q laborat in ſapiā ⁊ doctrina ⁊ ſollicitudine:et homi ocioſo q̄ſita dimittit.Et hoc ḡ vanitas ⁊ magnū malum.Iſte ſollicitudines male ſunt et interdicte q: iſte ſunt improbe cure ſuffocātes vitalē vbi dei ſpiritū. Eſt aūt alia Sollicitudo:nō improba Sed Ordinata cura neceſſarioꝝ ad vitā.Et hec eſt tolerabilis ⁊ indulta.q: Sine iſta nō ſubſiſtit pñs vita q̄ ſolacijs indiget neceſſarioꝝ. Et hec etiā habet vt i pluribꝫ Quinqꝫ modos. Eſt eni aliqn̄ Cura:neceſſarie diſpēſatiōis:ſm miſteriū dom⁹.Lu.x.Marta martha ſollicita es ⁊ turbaris erga plurima:porro vnū eſt neceſſariū.Secūdus mod⁹ eſt Cura moderata:ordiata:de ſalute ꝯiūctoꝝ ſanguie vl' amicicia.Tob.x.Cū moras faceret Tobias cā nuptiaꝝ:ſollicit⁹ erat pr ei⁹:dicēs.Putas q̄re moratᷣ fili⁹ meus:Terti⁹ modus eſt Cura moderata cautele ab hoībꝫ ignotis.Tob.v.Ne te ſollicitū reddam de filio tuo.ego ſum ananias azarie magni filius.Quart⁹ modus eſt Cura moderata exigentie vinculi matrimonialis.j.Coꝝ.vij.Qui habet vxorē:ſollicit⁹ eſt q ſunt mūdi:⁊ quō placeat vxori ſue.Quint⁹ modus ē Cura rōnabilis rei familiaris ad vſum vite cōceſſe.j.Reg.ix.De aſinis ꝗs nudiuſterti⁹ pdidiſti ne ſollicit⁹ ſis ⁊ turberis: quia inuēte ſunt.Iſta qntuplex ſollicitudo indulta eſt.Sed nō ſic ꝙ p eā impediri debeat officium verbi iniunctū.qnimo ſi iniūcto pponunt officio: improbe efficiuntᷣ. Eſt aūt adhuc Miſerabilis (ſine q hec erūnis plena vita eſſe nō poteſt) Et hec ꝗ̄uis īfinitos habet modos:tn̄ Tres modos freqūti⁹ habet.Primus modus eſt Cura nimia laboris inſtantis.Eccēs.ij.Deteſtat⁹ ſum induſtriā meā:qua ſub ſole laboraui habitur⁹ heredē poſt me quē ignoro vtꝝ ſapiens an ſtult⁹ ſit:et dñabitᷣ in laboribꝫ meis quibꝫ deſudaui ⁊ ſollicit⁹ fui. Et

eſt ne q̄cq̄ȝ tā vanū? Secūdus mod⁹ eſt paſſionis
vltra vires affligētis.j.Machab.vj. Receſſit ſo/
mnus ab oculis meis ⁊ corrui corde p̄ ſollicitudi
ne,et dixi in corde meo in q̄ntaȝ tribulationē deue
ni:⁊ in q̄s fluct⁹ miſerie. Terti⁹ modus eſt Cura
multa diffidentie de malis inſidiantib⁹ nob. Hie
re.xxxviij. Sollicit⁹ ſum ꝓpter iudeos q̄ trāſfuge/
runt ad chaldeos:ne forte tradar in man⁹ eorum
et illudant mihi. Iſti modi ſollicitudinū ſunt huic
vite annexe. Sed nō ꝓpter eos eſt dimittēdū aliq̄d
qđ ſit de obedientia vel ꝟitate vite. q꞉ hec eſſet ti/
mor mundanus vel human⁹:quem dn̄s precipit
deponere. Alia quedā optima Sollicitudo ſpi
ritum vitalem nec ſtringens nec ſuffocans:ſed di
latans ⁊ auras ſancti ſpūs ingerens. Et hec eſt q̄
eſt in p̄cepto Et hec etiā eſt multiplex. Tn̄ vt freq̄n
tius ē Quattuor modis. Eſt em̄ Sollicitudo ꝑui
dendi ſubdit[is] Que incūbit prelatis. Rho xij. Qui
p̄eſt in ſollicitudine.ij.Cor.xj. Mea q̄tidiana ſol/
licitudo oīm eccleſiaꝝ. Secūdus modus eſt ſolli
citudo obediendi. Et hec incumbit ſubditis. Joſ.
xxiij. Eſtote ſolliciti vt cuſtodiatis cuncta que ſcri/
pta ſunt in volumine legis Moyſi. Tertius mo/
dus ſollicitudinis eſt ſollicitudo retinendi pacem
cū oīb⁹ q̄ntum in nobis eſt. Eph.iiij. Solliciti ſer
uare vnitatem ſpūs in vinculo pacis. Rhom.xij
Si fieri pōt qđ ex vobis eſt cum omnib⁹ hoīb⁹ ha
bentes pacē. Quartus modus eſt ſollicitudo ſiue
cura ⁊ feruor ꝓficiendi cōtinuis incremēt[is] ad me/
liora. Et hoc eſt Duplex. Per declinationem ſcȝ A
malo:et Per inclinationem ad bonū. De Primo đr
Deute.iiij. Cuſtodite animas veſtras ſollicite:non
vidiſtis aliquā ſilitudinē in die qua locut⁹ eſt vo/
bis in oreb đ medio ignis:ne forte decepti faciat[is]
vobis ſculptam ſilitudinem. Sollicitudo autem
que eſt ꝓfectus ad bonū Illa eſt Duplex. Scđm
ordinē ad verum in Intellectu. Et ſcđm ordineȝ ad
bonum in Affectu. De Primo đr Deut.iiij. Cu/
ſtodi teip̄m ſollicite ⁊ aīam tuam: ne obliuiſcaris
verboꝝ que viderunt oculi tui:⁊ ne excidāt de cor
de tuo cunctis diebus vite tue. De Secūdo mo/
do dicit Rhoma.xij. Sollicitudine non pigri: ſpi
ritu feruentes:dn̄o ſeruientes. De Utroq̄ modo
ſimul đr Mich.vj. Indicabo tibi o homo q̄d ſit
bonum:⁊ quid de⁹ a te req̄rat.vtiq̄ȝ facere iuſtici/
am ⁊ diligere miſcđiam ⁊ ſollicitū te ambulare cū
deo tuo. Et đ patet Que ⁊ Qualiter ⁊ Propt̄ que
ſollicitudo p̄cipitur. Que hūane infirmitati indul/
geatur. Que diſpenſationi familie concedatur. et Que
interdicatur Et hoc eſt qđ dicit [Nolite ſolliciti eſſe]

Et determinat Partes ſollicitudis dicēs [ani/
me veſtre quid manducetis] Anima aūt h̄
đr animalis vita que cibis eſt ſuſtentanda. Et đr
anima ab animalitate. q꞉ hec animalis vita talib⁹ indi/
get ſolacijs. Et ꝓpter illam nutriendā aut ſuſtentā
dam nō debet homo retrahi ab officio p̄dicatōis
iniuncto maxime. Cum tanta eſt neceſſitas ſicut fu
it cum p̄mū incepit eccl'ia. Taliter em̄ ſolliciti ſunt
de quibus đr Rhom̄.xvj. Hmōi chriſto dn̄o nō
ſeruiunt:ſed ſuo ventri.et p̄ dulces ſermones ⁊ be
nedictiones ſeducunt corda innocētum. Phil.iij.
Multi ambulant quos ſepe dicebam vobis ini/
micos crucis chriſti:quoꝝ deus venter eſt: ⁊ glo/
ria in confuſionem coꝝ qui terrena ſapiunt. Et h̄
eſt qđ dixit ſup̄ Non eſſe portandā peram in via.

Dicit aūt [quid manducetis] nihil tāgēs de
poculento.:quia Potus non deſideratur niſi ꝓpter
cibum:cū q̄ potus eſt cibi vehiculū. Et ido in eſca
intelligitur potus [Neq̄ȝ corꝑi veſtro] Scđa
pars eſt illius ſollicitudinis. quia Indumentum
debetur corꝑi ad fouendū calorē naturalē ab impu/
gnantib⁹ extrinſec⁹. Et de his duob⁹ đr.j.Tim.vj
Habentes alimēta ⁊ q̄b⁹ tegamur: his cōtenti ſi/
mus. Et hoc eſt qđ dicit [quid induami] De his
duob⁹:piger volens fugere obedientiā p̄dicatōis:
ſollicitus eſt. Eſa.iij. In domo mea non eſt panis
nec veſtimentū:nolite me conſtituere iudicem. Et
p̄miſit q̄ nō eſt medicus. Q.d. Non ſum medic⁹
aīaꝝ nec volo ſubire iugū obedientie predicādi.
Sed volo eſſe ſollicitus qualiter abundet panis
in domo et veſtimentum ad tegumentum et orna
tum corporis.

**Anima plus eſt q̄ȝ eſca. et cor/
pus plus q̄ȝ veſtimentum.**

Hic dicit rōnem. Quia em̄ Anima plus eſt q̄ȝ
eſca:patet q̄ eſca q̄ritur ꝓpter aīam. et eadem rōne
corpus plus eſt q̄ȝ veſtimentū. Corpus aūt ⁊ ani
ma ſunt ad deo obediendū. Indigni⁹ aūt propter
dignius eſt ſemꝑ poſtponendū. ḡ ſi ſollicitudo ci/
bi ⁊ veſtimenti retrahāt ab obediētia dei:ſollicitu/
do talis eſt abijcienda. Eccles vl. Deum time ⁊ mā
data eius obſerua.hoc eſt oīs homo. Et hoc ē qđ
dicit in tali caſu Ps.liiij. Iacta cogitatū tuum in
dn̄o:et ipſe te enutriet. Et hoc eſt qđ dicit [et cor/
pus] quod ad obediendū deo ordinatur [plus] ē
[q̄ȝ veſtimētū].ij.Pe.v. Oēȝ ſollicitudinē veſtraȝ
ꝓijcientes in eum.quia ipſi cura eſt đ vobis. Ps.
xxxix. Ego aūt egenus ſum et pauper:domin⁹ ſol/
licitus eſt mei.

**C Onſiderate coruos: quia nō
ſeminā̄t neq̄ȝ metūt: quibus
nō eſt cellarium neq̄ȝ horreū:⁊ de
us paſcit illos. Quāto magis vos
plures eſtis illis? Quis aūt veſtꝝ
cogitādo poteſt adijcere ad ſtatu
ram ſuam cubitū vnum? Si ergo
neq̄ȝ quod minimū ē poteſtis: q̄d
de ceteris ſolliciti eſtis?**

Ecce Secunda ꝯſideratio ꝑſuadēs nō eſſe ſol/
licitandū. Ponit aūt Prio Silitudinis cōſide/
rationē et Scđo dicit ꝑſuaſionis rōnem. In Pri
mo inducit Duo: Que ſcȝ cōſiderandā: et Quid in
ea conſiderandū ſit. De que dicit [Conſiderate
coruos] Coru⁹ q̄dem Nitentis nigredis ⁊ Ma
gne voracitat[is]. Et ſicut dicūt fabule Magne glo/
rioſitat[is]. Et cū ad oīa hec ſollicitudo cogatur:ſua vo
ce oīa differt in craſtinum:⁊ Oīa ſua ꝓcraſtinat:⁊
Oīa q̄b⁹ indiget deo cōmittit:et[iam] deo expoſtulat
Et tn̄ cum hoc de ſibi neceſſario:alijs cōmunicat

Jn torrentib⁹ reſidet: Damnatos lacerat. Per ni/
gredinē q̄dem ſignificat p̄dicatoꝝ humiliationes
exteriorē. Can.j. Nigra ſum ſed formoſa. Nigra q̄/
dem tribulatiōis hūiliatiōe. Formoſa aūt virtutis
nitore. Cañ.v. Come capitꝪ tui ſicut elate palmaꝝ
nigre q̄ſi coruus. Come capitis: Apli ꝛ Diſcipuli
chr̄o adherētes: ſicut elate palmaꝝ: late ꝛ fructu/
oſe ꝛ victorioſe p̄dicantes ramū: Nigre pſecutōis
hūiliatiōe. Quaſi coru⁹: ꝓ ↄtīatiōe ſermonis. Et
hec eſt Cōueniētia p̄ma p̄dicatoris ad coruū. Jn
Scd̄o aūt (q̄d eſt q̄ꝛ magne eſt voracitatꝪ) cōuenit
in ꝓpoſito. q̄ꝛ cū multis indigeat: pauca vel nulla
ſollicitudine prouidet in futurum. Dei ergo mini
ſtri non multis indigētes ſollicitudinē deponant.
De hac voracitate dr̄ Gen̄.viij. q̄ coru⁹ emiſſus d̄
arca req̄euit i cadauere. Magne aūt ē gl̄ie. Pro/
pter q̄d dr̄ Eſiod⁹ (al's Eſop⁹) q̄ cū in mulꝪ glori
ari poſſet: Q̄ ſcꝫ Apollini erat cōſecrat⁹: Q̄ vn/
guib⁹ fortꝪ: Q̄ alis extenſus: Ne in gloria vocis
deficere videret: os ingēs ad cantandū apuit ꝛ oſ/
ſam carnis amiſit. Hui⁹ ſignū eſt q̄d dicit Virgi/
lius q̄ ſerena diligit: Jta q̄ etiā in tēpeſtate ad ꝓ/
priū nidū ꝛ pullos nō reuertit. q̄ꝛ gl'ie pulcritudi/
nis ſue eſt nimis curioſus. Et hoc fēat in p̄dicato
re q̄ pulcritudinē fame ꝛ ꝟtutꝪ cuſtodiat ſtudioſe
Eccl̄.xliij. Hoies diuites in ꝟtute p̄dicatiōis ſtu
diū habētes. Q̄ aūt ſua voce oīa differt i craſtinū
fēat q̄ hoc pn̄s oē deſpicit ꝛ nō attēdit. Sic ꝛ p̄di/
cator facere debet: reſpiciēs ad craſtinū vite futu/
re. Soph.ij. Vox cantantꝪ in feneſtra coru⁹ in ſu/
ꝑliminari. Q̄ aūt a deo poſtulat ꝛ deo cōmittat: p̄
dicatori p̄cipue cōuenit: ꝑ deuotionē ꝛ reſpectum
quem debet hre ad deum ꝛ fiduciam. Job.xxxviij.
Quis p̄parat coruo eſcam ſuā q̄ñ pulli ei⁹ clamāt
ad deum vagiētes eo q̄ n̄ habeant cibū. Ps̄.cxlvj
Qui dat iumentꝪ eſcā ipſoꝝ: ꝛ pullis coruoꝝ iuo/
cantib⁹ eum. Jn hoc aūt q̄ d̄ cibi (al's ſibi) neceſſa/
rio alīs cōicat: fēat miſtroꝝ hilargitatē Quib⁹ dr̄
Tob.iiij. Si multū tibi fuerit abundanter tribue
Si paꝝ: hoc ip̄m impti ſtude. Et hui⁹ ſignuꝫ eſt
q̄ corui lꝫ fortes ſint: alias aues a cibis nō ꝓhibēt
iij. Reg.xvij. Precepi coruis vt paſcant te. Et id̄o
dr̄ ibidē q̄ corui pauerūt Heliā: ferētes ei carnes
et panes mane: ꝛ carnes ꝛ panes veſpe. Q̄ aūt in
torrentib⁹ reſidet: ideo eſt: q̄ꝛ torrens freq̄nter tra/
hit aialiū cadauera. Et ita p̄dicator in torrēte tri/
bulationis reſidere debet. q̄ꝛ ibi inuenit eſcā ſpūa/
lem. Hō eñ in tribulatiōe poſit⁹: ſepi⁹ rogat (al's
cogitat) de cōuerſione. Ps̄.cx. De torrente in via
bibit ꝓpterea exaltabit caput. Hic etiā coru⁹ lace/
rat cadauera dānatoꝝ. Et h̄ fēat q̄ p̄dicator lace/
rat cōminatiōib⁹ et terrorib⁹ eos q̄ ſunt damnādi.
Prouer.xx. Oculū q̄ ſubſamnat patrē: et q̄ deſpi
cit partū matris ſue ſuffodiāt eū corui de torrēti/
bus: ꝛ comedāt eū filij aq̄le. Pr̄ eñ de⁹ ſubſamna
tur: q̄ñ pr̄ celeſtꝪ ꝑ pctm̄ ꝓuocat. Part⁹ aūt matrꝪ
eccl'ie ꝓuocat: q̄ñ ꝓrimo malū dat exemplū. Cor/
ui aūt ſunt p̄dicatores ſuffodiētes ꝑ incuſſionē ti/
moris. Et filij aq̄le ſunt filij chr̄i q̄ tales ꝟbo p̄di/
catiōis ſibi incorpant. Et q̄ꝛ ſic lacerat cadauera
coruus: ideo dr̄ fetidi eſſe anhelit⁹. q̄ꝛ aure p̄dica/
toris horride ſunt ſecularib⁹ ꝛ carnalib⁹ homib⁹.

Job.xix. Halitū meum exhorruit vxor mea. Dicit
aūt de coruo q̄ oſculādo coeat: q̄ ſemē ꝑ os emit/
tat ꝛ oua Q̄ ſi oua ſua coquant q̄ lapidē inueni/
at quē inter oua ponat ꝛ oua in p̄ſtinum ſtatū re/
ducat. Sed experimēto didici hec eſſe falſa: ꝛ ideo de
talib⁹ nō curo. Jſte ḡ ſunt cauſe q̄re inter aues acci
pit a coruis ſilitudinē. Ab auib⁹ aūt ꝛ nō a natati
lib⁹ vel greſſibilib⁹ vel reptilib⁹ ſumit ſilitudinem
quia auiū cib⁹ longe lateq̄ꝫ diſperſus eſt. ꝓpter q̄d
etiam natura dedit eis pēnas ad volandū vt cito
ꝑgant ꝑ (al's ad) oēm locū cibi ſui. Et in pennis il/
lis cōueniūt cū Sctis Qui pennati pēnis ꝟtutuꝫ
volāt late ad cibū diuine cōſolatōis colligendum
Ps̄.liiij. Quis dabit mihi pennas ſicut columbe
Eſa.lx. Qui ſunt iſti q̄ vt nubes volant et q̄ſi colū
be ad feneſtras ſuas. Alia aūt aialia de ꝓpe colli/
gunt cibū: et tñ alia aialia magꝪ ſollicita ſūt q̄ꝫ vo/
latilia. q̄ꝛ greſſibilia cōgregāt ꝛ reptilia. Natatilia
aūt frigida ſunt et diu abſtinentia: et ideo congre
gatiōe nō indigent. Volatilia aūt reſpectu ſui cor/
poris ꝛ multi cibi ſunt: ꝛ nullius ſollicitudinis. et
ideo ſumit exemplū ab illis. Vñ Matt.vj. dr̄. Cō
ſiderate volucres celi Tangit aūt Partes ſolli/
citudinis Duplicit. Jn laborādo. et Jn reſeruan/ P
do. Jn laborādo q̄dē Dupl'r. Seminādo ꝛ Me/
tendo. Seminatio eñ labor eſt ad natiuitatꝪ fru/
ctum excolendum. Meſſio aūt eſt ad eūdē fructū
colligendū. Dicit ergo [Qui non ſeminant]
ad multiplicandū natiuitatꝪ fructum q̄ ſepe fallit
Ag.j. SeminaſtꝪ multū ꝛ intuliſtꝪ paꝝ. Abac.iij.
Mentiet op⁹ oliue: et arua nō afferēt cibum. De
Seminatiōe ſpūali dr̄.ij. Coꝛ.ix. Qui ſeminat in be
nedictione: de bn̄dictiōe metet vitam eternā. Et id̄
de ſeminatione carnali nō eſt multum curandum
[neq̄ꝫ metūt] ad colligendū. Mat.vj. Reſpici/
te volatilia celi q̄ꝛ nō laborant neq̄ꝫ congregant in
horrea: et pr̄ veſter celeſtis paſcit ea [quibus nō
eſt cellariū] Tangit Partē ſollicitudinis q̄ ad
reſeruandum eſt. Eſculentū ꝛ poculentū p̄para/
tū vſib⁹ hoim reſeruat in cellarijs. hoc eſt: in cellis
a celādo dictꝪ. Granū aūt in ariſtꝪ nō ꝑatū: ſed tritū
meſſum reſeruat in horreis. Neutrū aūt ſollicitu/
dinū iſtaꝝ habent aues [et tñ deus] pater [pa/
ſcit illas] prouidēs eis eſcas. Pſal.cxliiij. Ocu/
li oīm in te ſperant dn̄e: et tu das eſcam illoꝝ in tē
pore oportuno. Jtem p̄s.eodem. Apis tu manuꝫ
tuam ꝛ imples omne animal bn̄dictiōe. Job.xxxvj
Per hoc iudicat populos et dat eſcas cunctꝪ mor
talibus. Videte aūt [quanto magis vos] q̄ p̄/
fertis imaginē patris celeſtis: et q̄ꝛ ꝓficitis vt fi
lij obedientie voluntatem ꝛ beneplacitum patris
[pluris] p̄cij apud patrē celeſtē [eſtis illis] cor
uis ꝛ volatilib⁹. Pſal.lxxvij. Male locuti ſunt de
deo dixerunt nunq̄d deus poteſt populū paſcere
ſuum: nunq̄d ꝛ panē poterit dare aut parare men
ſam populo ſuo. Hui⁹ ſignū eſt q̄ manna cibus
celeſtis ſecut⁹ eſt ꝑpl'um in deſerto. et aque dulciſſi
me ad potandū. et veſtimentū non eſt inueteratū.
et calciamenta non ſunt attrita. Et nō eſt minoris
potentie vel minoris ſcie in ꝓuidendo: vl' minoris
voluntatꝪ ad miniſtros noui teſtamenti q̄ꝫ ad vete
ris teſtamenti populum ſemꝑ rebellem ꝛ incredu

lum. Eſa.lix. Ecce nō eſt abbreuiata man⁹ domini
vt ſaluare neq̄at: neq̄ʒ aggrauata auris ei⁹ vt non
exaudiat. Videt̄ aūt non eſſe completum qđ di
cit in diſcipulis. j. Cor.iiij. Eſurimus ⁊ ſitimus ⁊
nudi ſumus vſq̄ʒ in hanc horā. Hebre.xj. Circui
erūt in melot̄ in pellib⁹ caprinis egētes anguſtia
ti: afflicti qb⁹ dignus non erat mundus. Ad hoc
dicendum ꝙ in veritate ſollicitudo ſuffocās ſicut
dictū eſt: inhibita eſt. Sed labor ꝓuidentie exercē
dus. Laborē aūt voco op⁹ milicie chriſtiane deſer
uiens: ſicut Aug⁹ in libro de opibus monachoꝝ.
Opus aūt milicie chriſtiane Aut eſt ſpūale: aut cor
porale. Spūale quidem Sicut Predicatio fidei
⁊ Fundatio eccleſie ⁊ hmōi. Corporale aūt Sicut
Arare: Vineas plantare: ⁊ hmōi. Si aūt eſt ſpiri
tuale: eſt coꝝ qui miſſi ſunt ad euangeliū p̄dican
dum. Et iſtis debet̄ ſuſtentatio. Tamē tpe funda
tionis eccleſie non dabat̄ aliq̄n: et tunc opabant̄
manibus ſuis ne impedimentū darēt euangelio.
Si aūt oino deficiat in ꝓcurando oīne conſilium
humanū: qđ vix fieri pōt: tūc ꝑ certo habeo ꝙ q̄cū
q̄ʒ modo ꝓuidebit de⁹. Etſi nō faceret: eſſet h dan
dum diſpoſitiōi diuine. Quia tunc Aut fame tali
purgaret peccata. Aut exerceret v̄tutē ad patiētiā.
Aut forte iuſte cōdemnaret eos q̄ miniſtri dei ali
menta ſubtraherēt. Qđ tū non legimus accidiſſe.
Quia ⁊ Heliā pauerunt corui. iij. Reg.xvij. ⁊ cē
Abdi- tum ꝓphetas pauit Michcas in ſpecubus. iij. Re.
as xviij. Et angeli pauerūt Magdalenā. Et patres
in egypto. Et cū eſuriret Saluator acceſſerunt an
geli ⁊ miniſtrabant ei. Et qđ fecerūt in capite: para
ti ſunt facere in membris: ſi ſit neceſſe. Et ꝑ q̄dra
ginta annos pauit deus angeloꝝ eſca populum
ſuum in deſerto. Sap.xvj. Angelorum eſca nutri
uiſti populum tuum: habēte in ſe oīne delectamē
tum ⁊ omnē (al's oīs) ſaporis ſuauitatem. Pſal.
xxxvj. Junior fui etem̄ ſenui ⁊ non vidi iuſtū dere
lictum neq̄ʒ ſemen ei⁹ querēs panem. Etſi obijcit̄
de illo Threñ. ij. Matrib⁹ ſuis dixerūt Ubi ē tri
ticum ⁊ vinum cum exhalarent aīas ſuas in ſinu
matrū ſuaꝝ a facie tempeſtatū famis. Dicendum
ꝙ h fuit pena iudicis ppl'i ⁊ nō ſeruoꝝ dei. De h
tamē multa dicta ſunt Matth.vj. Et quādo illa
coniungunt̄ his que h dicunt̄: melius intelligitur
locus iſte [Quis aūt veſtrū cogitando] Ec
ce Tertia conſideratio. quia talis etiā ſollicitudo
qua ꝓpter tpalia dimittunt̄ ſpūalia: non prodeſt.
Detur em̄ ꝙ tpalia tali ꝓcurent̄ ſollicitudine: tūc
conſequēs eſt ꝙ ad ꝓfectum corporis ⁊ incremen
tū ꝓcurant̄. Sed ꝓfectus corꝑis ⁊ incrementum
nō prouenīūt niſi virtute patris celeſtis. Sicut dr̄
j. Corinth.iij. Neq̄ʒ qui plantat eſt aliq̄d neq̄ʒ q̄ ri
gat: ſed q̄ incrementū dat deus. Et hoc eſt qđ dicit
[Quis aūt veſtrū cogitans] per ſollicitudi
nem ſue cogitatiōis [poteſt] naturali vel aīali
ptāte [adijcere] augendo [ad ſtaturā ſuam]
quā terminis ſuis limitauit de⁹ [cubitū vnum]
in latum: vel in longum: vel in profundum per q̄
cunq̄ʒ adminicula tpalium: ex ſollicitudine adq̄ſi
torum ꝓpter corporis ſui profectum. Q.d. Null⁹
quia hoc non eſt in nobis. Sed in v̄tute pr̄is ce
leſtis. ij. Machab. vij. Neſcio q̄liter in vtero meo
apparuiſtis. Non em̄ ego ſpūm donaui ⁊ vitam.
nec ſingulorꝝ mēbra ego ipſa compegi. Sed mun
di creator: q̄ inuenit hoīs natiuitatem: quiq̄ʒ oīm
adinuenit originem [Si ergo neq̄ʒ qđ mini
mū eſt] in potentia [non poteſtis] quia Unū
qđq̄ʒ deberet plus noſſe in naturaliter ſibi vnitis
q̄ʒ in extrinſecis [q̄d de ceteris] extrinſecis [ſol
liciti eſtis] Quia etiā habitis eis: non ꝓficiunt
ad corꝑis incrementū ſine cura ⁊ ꝓuidētia ⁊ v̄tu
te patris celeſtis. Et iō dicit Jacob Gen̄.xlviij. Dn̄e
qui paſcis me a iuuētute mea. Ps̄.xxij. Dn̄s regit
me ⁊ nihil mihi deerit in loco paſcue ibi me collo
cauit.

Conſiderate lilia quō creſcunt. Non laborāt: neq̄ʒ nent. Dico autem vobis: quia nec Salomon in in omni gloria ſua veſtiebatur ſicut vnum ex iſtis.

Quarta eſt Cōſideratio ad Veſtimentum perti- Q
nens. quia p̄cedēs ꝑtinebat ad Nutrimentū. Dic̄
aūt Tria. Quid conſiderandū. et Quid in conſi
deratis aduertendū. et Tertio ex his inducit ſue
ꝑſuaſionis argumentū [al's augmentū] De Pri
mo dicit [Cōſiderate] ꝑ rationem qua (al's q̄r)
dicit Apl's Rhoma. j. Inuiſibilia dei ꝑ ea que fa
cta ſunt intellecta conſpiciunt̄. ſempiterna q̄ʒ virt⁹
ei⁹ ⁊ diuinitas: Ita vt ſint inexcuſabiles talia con
ſiderare non volētes [lilia agri] hoc eſt: Nō hor
tēſia q̄ colunt̄ ſed agreſtia: quib⁹ nullus labor ad
hibet̄. q̄r etiam hec Sanctis approbant̄. Cantic̄ ij
Sicut liliū inter ſpinas ſic amica mea inter filias
A me. ſ. veſtita ⁊ redimita. Ps̄. xlix. Pulcritudo
agri mecum eſt [quō creſcunt] pulcerrima ſine
ſollicitudine hoīm [Non laborant] ſollicitudi
ne ꝓuidentie ſemia vel cultū [neq̄ʒ nent] q̄r iam
elaborauerunt ꝑ cultum lanā ⁊ linū [Dico aūt
vobis] ſine dolo. j. Pet. ij. Neq̄ʒ inuēt⁹ eſt dolus
in lingua ei⁹ [q̄r nec Salomō] q̄ tāgl'ioſus fu
it in veſtitu ꝙ etiā gl'ioſiſſima Regina auſtri. iij.
Reg.x. mirabat̄ veſtitū ſeruoꝝ ſuoꝝ. Et formoſi
tati pelliū ſuaꝝ ſponſe formoſitas compat̄ Can. j.
Et hic talis [in omni gloria ſua] cui vltra mo
dū ſtudebat. ij. Paral'. ix. Magnificat⁹ ē rex Sa
lomō diuitijs ⁊ gloꝛia ſuꝑ oēs reges vniuerſe ter
re: et oēs deſiderabāt videre vultum Salomonis
[veſtiebat̄] ita vernante colore et pulcritudine
[ſicut vnū ex iſtis] lilijs. Qual'r ḡ poſſet oīb⁹
compari. Gen̄. xxvij. Ecce odor filij mei ſicut odor
agri pleni quē bn̄dixit dn̄s.

Si aūt fenum quod hodie eſt in agro et cras in clibanū mittit̄: de⁹ ſic veſtit: quāto magis vos puſilli fidei.

Hic dicit Rationem. Et vocat [fenum] quā
libet herbam florentē. Sicut ⁊ lilium vocat quē
libet florem [quod hodie eſt in agro] florens.
Ps̄. xcv. Gaudebūt campi ⁊ oīa que in eis ſunt
[Et] tam parue cure eſt apud deum ⁊ homines ꝙ

[cras] hoc eſt: ſtatim poſt modicū [mittitur in clibanū] comburendū tanq̄ ad nihilū vale[t. De9 ſic veſtit] tā multis coloribus ⁊ ornatibus [quanto magis vos] de quib9 maior cura eſt apud patrē. Quia ⁊ Pro vobis filium miſit. ⁊ Leges vobis poſuit. et Omnia ꝑter vos q̄ in mūdo ſunt fecit. j. Coꝛ. ix. Nunqd de bob9 cura eſt deo? An ꝓpter vos? Utiq̄ hec dicit Eſa. xliij. Propt̄ vos miſi in babylonē ⁊ detraxi chaldeos in nauibus ſuis gloꝛiantes. Eſa. lx. Gens ⁊ regnū qḋ nō ſeruierit tibi peribit: ⁊ gentes ſolitudine vaſtabuntur [puſille fidei] Hec eſt reꝑhenſio. Signum eñ parue fiducie apud patrē: qui nō confidit a patre dona accipe q̄ accipit inſenſibilis ⁊ vilis creatura. Mat. xiiij. Modice fidei q̄re dubitaſti? Rho. v. In repꝛomiſſiōe etiā dei nō heſitauit diffidētia: ſed confoꝛtatus eſt fide: pleniſſime ſciens q2 quecunq̄ ꝓmiſit ei deus: potens eſt ⁊ facere.

Et vos nolite querere qd manducetis: aut quid bibatis: et nolite in ſublime tolli Hec eñ oia gentes mundi querunt.

Quinta eſt hec conſideratio Sūpta penes hoc Q2 in confidentia de patre celeſti: aliqua debet eſſe diſtantia: filij cognoſcentis curam ⁊ dilectionē: quā pater habet de filijs ad eos q̄ ignoꝛāt curam ⁊ dilectionē patris. Sicut eñ dr̄ Sap. xvj. pater celeſtis ſꝫ ſubſtantiā ⁊ dulcedinē quā in filios habet oſtēdit. Et hoc eſt qḋ dicit [Et vos] dilectiſſimi filij patris [nolite q̄rere] ꝑ ſollicitudinē retrahētē vos a p̄dicatiōe dicentes [quid mā-ducetis] hoc eſt: qs ꝓuideat cibū: ſi dederitis vos euangelio p̄dicando [aut quid bibatis] cum ꝓuidere non poſſitis potū ſi eſtis in diuino miniſterio occupati. Quia verificat̄ in vob̄ qḋ dicit̄ Joan. xvj. Si qd petieritis patrem in noie meo: dabit vobis [et nolite] ꝑ ſollicitudinē veſtrā [in ſublime tolli] ſuꝑbie. Quia ſic dr̄ Jac. iiij. De9 ſuꝑbis reſiſtit: humilib9 aūt dat grām. Judith. ix. Neq̄ eñ ſuꝑbi tibi placuerūt ab initio: ſed humiliū ⁊ māſuetoꝝ rū ſemꝑ tibi placuit depꝛecatio. Puſillo eñ gregi nō eſt timendū. quia cōplacuit patri celeſti illi dare regnum Lu. xij. [Hec eñ omnia] p̄ſtat ⁊ ad delitias: ⁊ gloꝛiam ꝑtinentia [Gentes mūdi] hoc eſt gentiliter ⁊ mūdane viuentes [inq̄runt] ⁊ totam ad hoc ſollicitudinē cōuertūt. Et ad chriſti miniſtros hec nō ꝑtinent. Pſ̄. lij. Confuſi ſunt qui hominib9 placent qm̄ deus ſpꝛeuit illos. Serui aūt chꝛi non querunt niſi chꝛm. Pſ̄. lxxij. Quid mihi eſt in celo: et a te qd volui ſuper terram? Pſal. eodē. Deus coꝛdis mei ⁊ pars mea deus in eternū. Thꝛeñ. iij. Pars mea domin9 dixit anima mea: ꝓpterea expectabo illum.

Pater autem veſter ſcit quoniam his indigetis.

Hic arguit A cura patris. quoniā Sua benignitas mouet eum ad ꝓuidēdum de talib9. Et h̄ eſt qḋ dr̄ [Pater aūt veſter] celeſtis q̄ nō errat vel negligens eſt in ꝓuidendo. Matth. vj. Pater noſter qui es in celis [ſcit] ſcientia cure ⁊ prouidentie. Pſ̄. cxxxviij. Imꝑfectū meū viderūt oculi tui. Pſ̄. cij. Sicut miſeret̄ pater filioꝝ: miſert9 eſt dominus timentib9 ſe: qm̄ ipſe cognouit figmētū noſtrū [qm̄ his] ſine quibus p̄ſens vita nō agitur [indigetis] et ſine his ſeruire ſibi non poteſtis. Oſee. ij. Exaudiā dicit dñs deus celos: et illi exaudient terram: et terra exaudiet triticū ⁊ vinum: ⁊ illi exaudiēt Jezrahel. hoc eſt: dei ſemen

V Eruntamē querite primū regnum dei et iuſticiam eius: ⁊ hec omnia adijcientur vobis.

Oſtenſo Q2 non eſt ſollicitandū ꝓ tꝑalibus. Ne oīno intelligant̄ poſtponi: dicit pro q̄ ſollicitandū eſt p̄mo et p̄ncipaliter. Et ſic hec p̄ñta adijcietur.

In hac aūt parte tangit Duo. Primo eñ hoc dr̄ Scd̄o hoc idem ꝑſuadet ꝑ rōnem. Dicit ḡ circa Primū ſic [Verūtamē] Q. d. Dixi nō eſſe ſollicitandū ꝓ ſolacio tꝑalium (al̄s ꝓ tꝑalibus) [Veruntamē] ne in dubio de taliū ꝓuiſione relinq̄mini [primū querite] oꝛando ⁊ operando [regnum dei] h̄ eſt: q2 veſtro miſterio regnare deus incipiat. Mat. vj. Lu. xj. Adueniat regnum tuū. Mat. aūt. vj. addit [et iuſticiam eius] vt ſcꝫ iuſticia illa in mūdo cōualeſcat que ad regnū dei conducat. Et de hac dr̄ Rho. x. Finis legis chꝛiſtus ad iuſticiā omni credenti. Hec eſt eñ ſapientia ⁊ ſollicitudo chꝛiſtianoꝝ: q2 Et iuſticiam deo placentē faciāt. Et ꝑ illā regnū dei cōfoꝛtet̄ ⁊ ꝯualeſcat. Sap. vj. Cōcupiſcentia ſapientie cōducit ad regnū ꝑpetuum. Si aūt hoc regnum queritur [oia hec] neceſſaria vite etiam nō petentib9 [adijcient̄ vobis] tanq̄ accidentia ⁊ accedentia ad illud. Eccl. xxxiij. Cibaria ⁊ virga ⁊ onus aſino: panis ⁊ diſciplina ⁊ opus ſeruo. Dūmō eñ poꝛtet on9 ⁊ iugū aſin9: dñs ⁊ nō aſinus cogitabit de cibo. Et dummō vere ſit ſeru9 ſeruiēs ſm actū ſerui: dñs ⁊ nō ſeruus cogitabit de cibo. Tob. xij. Bonis oībus per eum repleti ſumus. Sap. vij. Uenerunt mihi oia bona pariter cū illa. Lu. xv. Oēs mercenarij q̄ ſūt in domo pr̄is abūdāt panib9. ſolus ille q̄ extra domū patris exulabat ad nullū officiū patris deputat9: in exilio fame laboꝛabat.

Nolite timere puſillus grex: q2 complacuit patri veſtro dare vobis regnum.

Hic ponit huius ꝑſuaſionis rationē. Dicit̄ aūt Duo. Rationē. et Subiūgit ꝑſuaſionē ꝑ rōnē cōfirmatā Dicit igit̄ [Nolite] ergo [timere] de tꝑalium ꝓuiſione [puſillus grex] Nūero ⁊ humilitate. Nūero qdē Matth. xx. Multi ſunt vocati: pauci vero electi. Eccl̄s. j. Stultoꝝ infinit9 eſt nūer9 Grex aūt dr̄ q2 ad modū gregis cognoſcit vocē paſtoꝛis. Ezech. xxxiiij. Uos aūt oues mee hoīes eſtis dr̄ dñs. Pſ̄. lxxviij. Nos aūt ꝑplꝰ ei9 ⁊ oues paſcue ei9. Jo. x. Oues mee vocē meā audiūt. Puſillus aūt etiā eſt iſte grex humilitate. j. Pe. v. Humiliamini ſub potēti dei manu vt vos exaltet in die viſitatiōis [q2 cōplacuit patri veſtro] q2 (al̄s q̄)

ſemꝑ ſollicitus eſt pro vobis cura paterna [dare vobis regnum] et iō illi ꝛ nō ꝓalibꝰ eſt intendē dū. Rhom. viij. Quō non etiā oia nobis cum illo donauit. Luc. xv. Oia mea tua ſūt. Erḡ cū regnū dat: oia cū illo nobis dabit: et adijciet hec q̄ ſūt vi te ſolacia (al'e neceſſaria) De Regno aūt iſto dicit Mat. xxi. Auferet̄ a vobis regnū ꝛ dabit̄ gēti fa ciēti fructus eius. Luc. xxij. Ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pater meus regnū. Hoc autē Regnū eſt ptās perfecta eccleſiaſtice iuſticie: ſicut dictum ſepius eſt.

Vendite que poſſidetis: ꝛ date elemoſynā. Facite vobis ſacculos qui non veteraſcunt. theſauꝝ nō deficientē in celis: quo fur non ap propiat: neq3 tinea corrūpit. Ubi enim theſaurꝰ veſter eſt: ibi et cor veſtrum erit.

Reiteratio eſt ꝑſuaſionis. Quia eñ ꝑmi ꝑdica tores ad infideles mittebantur: oportebat eſſe ſta biles ꝛ nihil poſſidere. q2 aliter retracti fuiſſent a ꝑdicatiōis officio. Et hoc eſt qd̄ dicit [Vendite que poſſidetis] vt nudi nudā poſſitis ſeq̄ veri tatē. Matth. xix. Ecce nos reliq̄mꝰ oia ꝛ ſecuti ſu mus te. Mat. xix. Si vis ꝑfectus eſſe: vade: vēde oia q̄ habes ꝛ da paupib3. Hiero. ad Paulinum. Si habes in ptāte tua rē tuā: vēde. Si nō habes ꝓijce: credenti totꝰ mundus diuitiaꝝ eſt: infidelis aūt etiā obolo indiget. Hoc eñ ꝑmis expediebat eccl'ie fundatorib3 q̄bus dictū Mat. v. ꝙ tollenti tunicā etiā palliū dimittendū eſt [et date elemo ſynā] ꝓciū: qd̄ vendit̄ poſſeſſiōib3: accipit̄. Act. iiij. Quotq̄t erant poſſeſſores agroꝝ offerebāt ꝓ cia eorū ꝛ ponebant ante pedes apl'oꝝ: et diuide bat̄ ſingulis put cuiq3 opus erat. Lu. xix. Ecce di midiū bonoꝝ meoꝝ do pauperibus: et ſi qd̄ aliquē defraudaui: reddo q̄druplū. Dan. iiij. Conſilium meū placeat tibi: et pctā tua elemoſynis redime: et iniquitates tuas miſericordijs paupeꝝ [Facite vobis ſacculos] hoc eſt: reſeruatoria. Eccl. xxix. Elemoſyna viri q̄ſi ſacculus cū eo: ꝛ gratiā homi nis q̄ſi pupillā ſeruabit. hoc eſt Sacculꝰ q̄ q̄ñ cō adit̄ maxima erit (al'e exit) letecia in centupla mer cede. Ps. xxix. Cōcidiſti ſaccū ꝛ circūdediſti me le ticia [qui nō veteraſcēt] quia ſicut dr̄ Hebre. viij. Qd̄ antiquat̄ ꝛ ſeneſcit ꝓpe interitū eſt. Elemo ſyna aūt nunq̄ veteraſcet: ſed oia innouat in etnū [theſaurū] Matt. vj. Theſaurizate vobis the ſauꝝ in celo vbi nec erugo: nec tinea demolitur: et vbi fures non effodiunt neq3 furant̄. Deut. xxxiij. Inundatiōes maris q̄ſi lac ſugent theſauros oc cultiſſimos arenaꝝ. Tob. xij. Bona eſt oratio cū ieiunio ꝛ elemoſyna: plus q̄ theſauros auri ꝯde re. q2 elemoſyna a morte liberat. Gen. xliij. Deꝰ pa tri veſtri dedit vobis theſauros in ſacculis veſtri [indeficiētē] q2 neq3 deficit vnq̄. Ps. cxj. Diſp ſit dedit paupib3: iuſticia eius manet in ſeculū ſe culi [in celis] in domo eternitatis. Job. iij. Qui poſſident auꝝ ꝛ replent domos ſuas argento. Et

Eſa. xlv. Dabo tibi theſauros abſcōditos. Iſti ſūt aūt theſauri ſplēdoris ꝛ diuitiaꝝ dei. Mat. xxiiij. Sup oia bona ſua cōſtituet eum. Hoc eſt q̄d dr̄ j. Pe. j. In hereditatē incorruptibilē: imarceſſibilē. et incōtaminatā cōſeruatā in celis [quo fur nō appropiat] Fur a furuo dictus (qd̄ ē: eſt nigrū) eſt diabolus occulte inſidians. Abdie. Si fures introiſſent ad te: ſi latrones: quō cōticuiſſes: Jo. x Qui aſcendit aliunde q̄ꝑ oſtiū: ille fur eſt ꝛ latro. Gen. xxxj. Quicquid furti peribat: a me exigebas Ibi aūt in tuto eſt. q2 fur illuc non appropiat [neq3 tinea corrumpit] Tinea q̄ de veſtimēto na ſcit̄ ſignificat Concupiſcētie peccatum qd̄ de carne orit̄. Et illud in celis: corꝑe glificato nō erit. Econ tra de Malis dr̄ Eſa. xiiij. Subter te ſternetur ti nea ꝛ opimentū tuum ꝟmes. Jaco. v. Auꝝ veſtꝝ eruginauit: veſtimenta vr̄a a tineis comeſta ſunt: et erugo erit vobis in teſtimoniū ꝛ māducabit car nes vr̄as ſicut ignis. Sed nō ſic in Regno celoꝝ vbi oia ſunt in tuto. ij. Tim. j. Scio cui credidi et certus ſum q2 potens eſt depoſitū meum ſeruare. vſq3 in illū diem [Ubi eñ eſt theſaurus tu us] Q. d. Ideo dico iſta reponēda eſſe in celis. q2 Si ea q̄ diligitis in celo ſunt: conſeq̄ns eſt vt etiā cor ſit i celis. Et h̄ eſt [vbi eſt theſaurus tuꝰ] hoc eſt: diuitie meritoꝝ veſtroꝝ. ij. Coꝛ. iiij. Habe mus theſauꝝ iſtū in vaſis fictilib3: vt ſublimitas nō ſit ex nobis ſed ex ꝟtute dei. Idē cōtinet̄ Mat. vj. [Ibi eſt cor tuum] quia vbicūq3 hō longos et multos repoſuit labores: ibi etiā eſt cor eiꝰ. Ce lum aūt eſt locus diuitiaꝝ ꝛ deliciaꝝ. Eſa. lx. Oēs de ſaba venient: auꝝ ꝛ thus deferētes: ꝛ laudem dñi annūciantes. Unde Tob. xiij. dr̄: ꝙ oēs platee bierl'm ex auro erūt mūdiſſimo: et ꝑ oēs vicos eiꝰ alleluia cantabit̄. Hinc eſt ꝙ Apoc. xxj. dicit̄: ex la pidib3 pcioſis fuīt porte ꝛ muri eius. Tot eñ di uitias illuc ꝯgerunt ſancti ꝙ omnia ſunt aurum fulgoris diuini: ꝛ lapides pcioſi ꝟtutum.

S Int lumbi veſtri precincti S

Iſta eſt Scd̄a pars huiꝰ doctrine In qua ꝑmonet miniſtros eſſe cautos de aduentu dñi Qui venit ad audiēdam rōnem obſequij iniūcti ꝛ doni cōmiſſi. Diuidit̄ aūt in ptes duas In quaꝝ Pri ma monet nos de aduentu ſiue reditu ſuo eſſe ſol licitos. In Scd̄a arguit eos q̄ ſigna redit̄ eiꝰ nō cognoſcunt ꝛ aduert̄unt. Adhuc In Prima due ſunt ptes. In quaꝝ Prima de nos debere ad redi tum eſſe ſollicitos ꝛ ſuſpēſos. Quia aūt aliqs poſ ſet q̄rere qd̄ interim donec veniat ſit agendū: Ido in Scd̄a oſtendit Quid ſue ſit Intentiōis ꝙ fiat Qd̄ ſcʒ Ignis accēdat: Baptiſma ꝑficiat̄: et Bel lū inter domeſticos conteret̄. Adhuc in Priori ha rum ptiū duo ſunt. Uult eñ eſſe ſuſpenſos nos ad reditū. Et hoc ꝑſuadet. Quia hoc ꝟo facit ſub ſimilitudine quadā: Jō in Scd̄a Inducit̄ Queſtio Petri de ſimilitudīe illa. et Rñſio dñi ad q̄ſtionem Petri. In Prima hoꝝ Duo facit In quoꝝ Pri mo docet Qualit̄ ſollicita ſimꝰ de aduētu iudicis. In Scd̄a ꝑ Rōnes ꝓbat hoc idē. Adhuc in Pri ori hoꝝ ſunt duo In q̄ꝝ Prio dr̄ Modū ſollici toꝝ. et in Scd̄o determinat circa qd̄ maxie ſit ſolli

ctandum. Primū hoꝝ conſiſtit in Tribus. Sc3
In Uiciorꝝ carnalium cohibitione et reſtrictione.
In Bonorꝝ meritorꝝ pfectione. et In Sollicitudi
nis de aduentu expectato attentione. Dicit igit
de Primo [Sint lumbi veſtri precincti]
Quattuor aūt in hoc ipſo notant. Preceptum au
toritatis. Radix ꝛ pncipium concupiſcētie carna-
lis. Subiectio eiuſdem ſub facultate noſtre pote
ſtatis. et Modus reſtrictōis. Primū notat cum
dicit [Sint] hoc eni eſt imperium autoritatis cui
debet obedientia pmpte deuotionis. Exod. xxiiij.
Oia quecūq3 locutus eſt domin⁹ faciem⁹ ꝛ erim⁹
obedientes. Sunt aūt Quinq3 cauſe quib9 do-
minus reſtringi pcipit carnales illecebras. Qua-
rū Prima eſt. quia in ſe ſunt imunde. Secunda
quia ſpūi ſunt contrarie. Tertia quia pueniūt ab
humane nature pverſitate. Quarta q2 ſapientie et
bonorū ſtudiorum voluptates ſunt impeditiue.
Quinta aūt quia in ſeipſis ſūt male: deo ꝛ regno
eius contrarie. De Immūdicia illecebrarꝝ carnali-
um dicit Eccl. ix. Oīs mlier fornicaria eſt q̄ſi ſter-
cus in via ab omnib9 pretereuntib9 cōculcabitur.
Stercus aūt valde eſt immūdū. Idcirco Eze. xxiij
Oolla ꝛ olliba dicunt mlieres nefarie. Oolla eni
tabernaculum interptat. Ooliba ṽo interptat ta-
bernaculū meū. quia in cōcupiſcētia carnali taber
naculum eſt eoꝝ q̄ cōtubernia diligunt carnaliu3
libidinū. De Contrarietate aūt carnalis concupi-
ſcentie ad ſpūm dicit Gal. v. Spūs cōcupiſcit ad
uerſus carnem: et caro aduerſus ſpūm vt nō q̄cū
q3 vultis illa faciatis. Ideo Gen. xvj. Agar que ſi-
gnificat carnē ꝛ Sara ſpm̄. Gal. iiij. Is q̄ ſm car
nem pſequebat eū qui ſm ſpūm Sicut tunc ita ꝛ
nunc. Nec etiam pueniūt a nature pverſitate. In
ordinata eni natura Ratio imperat: et caro obedit.
In pverſa natura caro imperat ꝛ ratio obedit. Et
tunc fiūt omnia: que ſunt cōcupiſcentie carnalis.
Abacuch. j. Preualente impio aduerſus iuſtu3:
egredit iudiciū pverſum. Hoc eſt Sēſualitate car
nis pualente aduerſus rōnem ſpūs: omnia fiunt
pverſa. Num. xxij. Peruerſa eſt via tua mihiq3 cō
traria. Q aūt bonis ſapientie ꝛ ṽtutis ſtudijs con
trariet dr Sap. j. In maliuolā animā non intra-
bit ſapientia: nec habitabit in corpore ſubdito pec-
catis. Et ideo dr Ariſtot. in. iij. Eth. q hoc qd ſapi
entes plebis paſſi ſunt ad Helenam: hoc oportet
nos pati ad delectationē libidinis. Ut ſc3 ſtuden-
tes virtuti dicamus: Fuge Fuge. Sicut ſapiētes
plebis dixerūt fugiendā Helenā: ne ſua pulcritu-
dine capent. Ideo pphēta dicit Pſal. cxviij. Auer-
te oculos meos ne videant vanitatem. Iob. xxviij
Sapia non inuenit in terra ſuauiter viuētiu3. hoc
eſt: in delectabilib9 carnis cōuerſantiū. Q aūt in
ſeipſis ſint male: et deo ꝛ regno eius contrarie: di-
cit. j. Coꝝ. xv. Caro ꝛ ſanguis regnum dei nō poſ
ſidebunt: neq3 corruptela incorruptionē poſſide-
bit. Ioan. j. Non ex ſanguinib9: neq3 ex voluntate
carnis: neq3 ex voluntate viri: ſed ex deo nati ſunt.
His ergo de cauſis fit pceptum de voluptate car
nis abdicanda. Hoc eſt ergo qd dicit Sint [lū-
bi] Lumbi ſunt Inſtrumenta ꝛ loca carnalium
paſſionū ꝛ concupiſcētiarꝝ. Infernus reſpectu lu-
minum celeſtiū. Receptacula venereoꝝ Iunctura
ſupioꝝ ꝛ inferioꝝ. Uaſa illuſionum. Loca corru-
ptionum ꝛ infectionū ſerpentinoꝝ. Q aūt ſint
inſtrumenta ꝛ loca paſſionum et concupiſcentiarꝝ
patet Iob. xl. Ubi de diabolo in membris ei⁹ do-
minus ad beatū Iob loquit: dicens. Uirtus ei⁹.
hoc eſt: diaboli in lumbis eius: et fortitudo ei⁹ in
vmbilico ventris eius. Oſtēdit eni per hoc q vir-
tus cōcupiſcentiaꝝ per quas diabolus decipit ho
mines: In viris qdem ſit in lumbis: in feminis aūt
in vmbilico: in quibus mēbris concupiſcētia pn-
cipaliter dnat. Q aūt īfernus ſint reſpectu lu-
minū celeſtiū: dicit expſſe Plato. Qui dicit In lū-
bis quaſi inferno concupiſcentiā eſſe dimerſam.
Et ideo tante eſſe pverſitatis q corrigi nō poteſt.
quia Procul a lumine ratiōis ꝛ mentis relegata.
Et iō ſignificat Prouer. vij. per mulierē vagam:
garrulam: qetis impatientē: q̄ non valet in domo
conſiſtere pedibus ſuis: nunc foris: nunc in plate-
is. quia Tot humorib9 defluit (al's diffluit) Tot
calorib9 exagitat. Tot fumis excecat. Tot incita-
tionib9 impellit Tot ſtimulis libidinū vrgetur: q
Nihil conſtātie: Nihil modeſtie: Nihil ſerenitatis:
Nihil caſtitatis in ſe pualet exhibere. Nec eſt mu-
lier ſtulta que Iob alloquit: ſtultum reputās qc-
quid ille de deo ſentit ſapiēter. Iob. ij. Quaſi vna
de ſtultis mulierib9 locuta es. Hic eſt infern⁹ de
quo dicit Prouer. xxx. Tria ſunt iſatiabilia. quar
tum ṽo qd nunq̄ dicit ſufficit. Infern⁹. ꝛ os vul-
ue. et terra que non ſatiat aqua. Ignis ṽo nunq̄
dicit ſufficit. Infernus qdem pper concupiſcentie
pfunditatem. Os aūt vulue quod a voluendo dr
pper inſatiabilē libidinē. Terra aūt pper terre-
ne concupiſcentie tenebroſitatē. Ignis aūt propt
eſtum libidinū. Quia ſicut dr Hieroni. Non ethnici
montes: non vulcanij ignes ita eſtuant vt iuueni
les medulle vino ꝛ dapibus inflāmate. Prouer.
xxij. Fouea pfunda os aliene cui iratus eſt domi-
nus incidit in eam. Os aliene dr os concupiſcen-
tie ſiue vulue. Et eſt pfundum quia in inferno ſe-
pultum. Ido Plato dicit Rationē eſſe extra oia:
concupiſcentijs non imerſam. Iraſcentiā aute3 in
media regione. Concupiſcētiā aūt in infimo ſepul
tam. Lumbi etiam ſunt Receptacula venereoꝝ. T
quoniā ibi totum eſt regnum veneris. Unde Eccl
xlvij. improperat Salomoni: Inclinaſti femora tua
mulierib9: poteſtatē habuiſti in corpore tuo: poſu
iſti maculā in gloria tua: pphanaſti ſemen tuum.
Femur eni ꝛ lumbus ide3 eſt: niſi q vnū dicit ad
latus. alterꝝ aūt ad dorſum. et vnum ad extra. ꝛ al
terū ad intus. Hec igit inclinare mulierib9 eſt iſta
venereis exhibere. Prātem aūt in corpore habere
cū eneruatiōe mentis eſt veneris ſequi concupiſcen
tias. Quia ſicut Homerus in verſu greco dr Ue-
neris corrigia ſtringens in cōcupiſcentia furatur
mentem valde ſapientū. Hec ſunt vnguenta me-
retricia in quibus mortu⁹ eſt Aſa. iij. Reg. xv. Lū Eze-
bi etiam ſunt iuncture inferioꝝ ꝛ ſupioꝝ in anſis. chias
Et ideo ſupioribus in quibus vigent ſpiritualia
cauendum eſt ne ad infima p delectationes depri
mant: ꝛ in imis ligata ꝛ inuiſcata pmaneant. Si-
cut tarde (al's corde) pnit Manaſſes. ij. Paral.

ſtia. Incuruatus ſum multo vinculo ferri: z nō
eſt reſpiratio mihi. Sicut eī̄ ferro domāte oīa
ligatus eſt: quē ligat grauitas voluptatis lūborū
Erectio eī̄ tota ſupioꝝ conſiſtit in lumbis. et his
ligatis totū corpus deprimit̄. Iſte ſpūs īfirmita/
tatis qui incuruauit mulierē annis decem z octo
Lu.xiij. quam a vinculo illo ſoluit domin⁹. Ideo
dicit̄ Col.iij. Si conſurrexiſtis cum chriſto q̄ ſur
ſum ſūt querite vbi chriſtus in dextera dei ſedēs:
que ſurſum ſunt ſapite: nō que ſuper terrā. Hec
ſunt Vaſa illuſionū diabolicaꝝ Ps.xxxvij. Q̄m
lumbi mei impleti ſunt illuſiōibꝫ: et nō eſt ſanitas
in carne mea. In lumbis eī̄ congregata materia
delectatiōis: ſtatim illudit diabolus: In vigilia ꝑ
cogitationes z concupiſcentias: et In ſomnis per
mulieꝝ (al's multas) phantaſias. Unde etiam la
ſciuiens vxor Phutifar (al's Pharaonis) dixit:
Introduxiſti virū hebreū vt illuderet mihi Gen.
xxxix. Ecci.xxxiiij. Sicut parturiētis cor tuū phā/
taſias patitur. Parturiens dicitur h̄ pregnās. q̄a
Mulier ꝑgnans (eo q̄ ſemen conceptū in intimis
tāgit neruos in lumbis) plus alio tēpore ſomni/
at coitum z delectat̄ in illuſionibus. Et ita facit q̄
illuſionibꝫ materiā in lumbis cōcipit. quia ille dat
cauſam illuſionibꝫ. Lumbi etiam ſunt loca cor
ruptionū et infectionum ſerpētinarū. Venenū eī̄
primi ſerpentis nuſq̄ ita ꝓfunde corrupit z infe/
cit corpus homis ſicut in lumbis. Et ideo ibi lo/
cus veneni eſt ſue infectionis. Et exinde fumat in
totum corp⁹. Et hoc ſignificatū eſt Nume.v. Ubi
dicit̄ q̄ aque in quas maledicta congeſta ſunt: pu
treſcere fecerunt femur mlieris adultere. Hac pu
tredine corrupti erāt de quibꝫ dr̄ Dan̄.xiij. Semē
chanaan z non iuda: ſpecies decepit te: et concupi
ſcentia ſubuertit cor tuum. Cōcupiſcētia eī̄ lum/
boꝝ tanta eſt q̄ etiam cor ad ſe corrumpit z trahit
Et hoc eſt qđ dicit̄ Oſee.iiij. Ligauit eum ſpirit⁹
in alis ſuis. Quod gloſa ibidē de ſpū fornicatio/
nis exponit. Qui alis: inuolantis in cor cōcupiſcē
tie infecte z corrupte (al's et corrumpit) multos li
gat et inficit Sunt aūt ſꝫ dicta Patrū Lumbi
mentꝫ z Lumbi corporis. Lumbi q̄dem corporis
ſunt de q̄bꝫ dictū eſt. Lumbi aūt mentis ſūt Duo.
Uis ſcꝫ concipiendi delectationē ꝑ cogitationē illi
citā. et Uis delectandi in eadē ꝑ voluntatē: ſiue ef/
fectū: illecebroſam. Et de his lumbis dr̄.j. Pet.j.
Propter quod ſuccincti lumbos mentis veſtre ſo
brij z ꝑfecti ſperate in eam que offert̄ vobis grāꝫ.
Unde etiam Joā. Apocal.j. vidit p̄cinctū ad ma/
millas zona aurea vt lumbos mētis reſtringeret
vt eſſet mundus in ſpū z in corꝑe. Sicut dicitur
j. Coꝛ.vij. Mulier innupta z virgo cogitat q̄ dn̄i
ſunt vt ſit ſancta corpore z ſpiritu. Iſti ergo Sūt
U lumbi [veſtri] Noſtri dicunt̄ hi lumbi: nō quia
partes ſunt corꝑis: ſed quia paſſio lumborum: in
noſtra eſt poteſtate. Sicut dicit̄ Gen̄.iiij. Subter
te erit appetitus tuus. hoc eſt: peccati. Peccati eī̄
appetitus ſub nobis eſt: quando facultas eius eſt
in nr̄a poteſtate. Et hoc ſignificatum eſt Gen̄.xvj
Ubi dictū eſt Agar (que carnis petulātiā ſignifi/
cat) Reuertere ad dn̄am tuā z humiliare ſub ipa
hoc eſt: ad dominiū rōnis. In cui⁹ dominio petu/

lantia eſt carnis. Sic ergo noſtri ſūt lumbi. Si
autem ſic noſtri dicant̄ Obijcit̄ id quod Ariſtote/
les diſputat in Eth. libro ſeptimo. Ubi determiat
Phūs q̄ tales opationes ꝯtracte (al's tracte) paſ
ſionibus concupiſcentie: non oīno ſunt in noſtra
poteſtate: ſed ſunt mixte ꝑtim tracte: per concupi
ſcentias: et partim voluntarie. Sic videt̄ q̄ nō be
ne dicit̄: lumbi veſtri. Sed ad hoc dicendū. q̄
Ariſtoteles ibi loquit̄ de ꝓprietate Incontinentis
inq̄ꝫtum incōtinens eſt. Incontinens aūt eſt q̄ ra
tionem q̄dem in faciendis z eligendis habet ſanā
ſed concupiſcentiā habet paſſionibꝫ attractam. Et
inq̄ꝫtum eſt in tali ſtatu ille incōtinens: non habet
actiones z electiones ſue rōnis liberas oīno. quia
immerſus eſt cōcupiſcentie paſſionibꝫ. Non tamē
habet coactas: ſed potius coactiōe habet liberas:
q̄uis non habeat eas libere (al's liberas) ab in/
fectione. Et hoc eſt qđ dicit [lumbi veſtri] quia
in noſtra ſunt poteſtate q̄ꝫtum ad coactionē. Poſ
ſumus igit̄ dicere q̄ lumbi noſtri ſunt Quadru/
pliciter. Noſtri eī̄ ſunt ſm ſtatum hoīs damnati
per libertatem a coactiōe. Noſtri ſunt ſm ſtatū ho
minis incipientis per reſtrictionem a mala actiōe
Noſtri ſunt ſm ſtatum homis in virtute ꝓficien/
tis per libertatem a vicij infectione. Noſtri ſūt ſm
ſtatum virtutis ꝑfecte per libertatem a temptatiōe.
Et ideo talibꝫ vt diſcipulis ſpecialiter dicit [Sint
lumbi veſtri p̄cincti] Status eī̄ hoīs dānati
eſt: quia paſſione carnali ſine gratia mens trahit̄
et vincit̄: ſed non cogitur. De quo dr̄ Rhoma.vij.
Scio q̄ nō habitat in me: hoc eſt in carne mea bo
num. nam velle adiacet mihi: ꝑficere aūt bonū nō
inuenio. Iſtud ſignificatū eſt Iudic.xvj. vbi Da/
lila (q̄ fomitē lūboꝝ ſignificat) raſo capite Sāſo/
nis: ligauit eum reſtibus z tradidit in man⁹ phili
ſtinoꝝ. Caput eī̄ homis mēs ē. Septē crines hu
ius capitis ſunt ſeptem mentis illuminatiōes ad
bonum. Que ſunt: Sapia q̄ eſt ꝯgnitio diuinoꝝ
Intellectus qui eſt acceptio veroꝝ: Cōſiliū qđ eſt
directio dubioꝝ: Scientia que eſt lumen conuer/
ſationū humanaꝝ: Prudentia que eſt habit⁹ ꝑfe
ctus eligendoꝝ ad vitam ꝑtinentium: Fides que
eſt cogitatio (al's cognitio) cū aſſenſu credendoꝝ:
et Reuelatio ſpūs que eſt acceptio ſecretoꝝ. His
eī̄ raſis a mente ꝑ illecebrā cōcupiſcentie: Sam/
ſon (ſol fortis) eſt in manibꝫ philiſtinoꝝ. In quo/
rū manus ſe ſponte tradidit qn̄ Dalile gremio ſe
īmerſit. Ideo dī Aplus.j. Coꝛ.vj. Fugite fornica
tionem. Omne eī̄ peccatū qđ cunq̄ fecerit homo
extra corpus ſuū eſt. Qui autē fornicat̄ in corpus
ſuum peccat. q2 vuln⁹ concupiſcentie inflictū cor/
pori: ſauciam facit aīe rationē. Status aūt ho/
minis Incipientꝫ ſm concupiſcentiam lūboꝝ exꝓ
mit̄ Ecci.xx. Mercedes iniq̄tatꝫ videns z igemi
ſcēs ſicut ſpado cōplectēs ꝟginē z ſuſpirās. Spa
do eī̄ q̄ ſeipm caſtrauit ab actu concupiſcētie: ad/
huc in voluntate concupiſcentia ſecū portat mer/
cedes iniq̄tatis in delectabilibꝫ concupicꝫ. et idō cō
plectit̄ ꝟginē vt materiā libidinis in cōcupiſcentia
et ingemiſcit ad (al's in) eā: ſed nō eā ꝯgnoſcit Iſte
eſt ſpado de q̄ dr̄ Sap.iij. Spado q̄ nō eſt opat⁹
ꝑ man⁹ ſuas iniq̄tatē. Quāuis eī̄ in concupiſcē/

cia ſit: tamen iſte talis ab actu continet. Et in hoc oſtendit lumbos ſe habere in poteſtate. Status Proficientiũ eſt ſm libertatẽ a vicio inficiente In quo virtus iam ↄualeſcit ⁊ proficit ad viciꝫ expurgationẽ. Sed remanẽt adhuc fumi qdam euaporantiũ cõcupiſcentiaꝝ. Et hic eſt ſtatus hominis q̄ loquit̃ in pſ. cxxxviij. Impfectũ meũ viderũt oculi tui: verũtñ in libro tuo oẽs ſcribent̃: Suple q̄ faciunt id qđ poſſunt. Iſte eſt de quo dr̃ in Sap. viij. Ut ſciui quia non poſſum eſſe cõtinẽs niſi deus det. ⁊ hoc ipſum: eſſet ſapiẽ: ſcire cuius eſſet h̃ donum: adij dominum deum ex totis p̃cordijs meis.

Stat⁹ aũt quartus eſt Perfectoꝝ: qui liberi ſunt a tentatione: ⁊ adepti ſũt libertatẽ gratie: q̄ lũbos carnis penitus habent in poteſtate. De quibus dicit Ps̃. lxxiij. Cor meũ ⁊ caro mea exultauerunt in deum meũ. Ps̃. lxij. Sitiuit in te anima mea: q̃ multiplr̃ tibi caro mea. Sic ḡ lumbi ſunt noſtri plus et minus in noſtra exiſtẽtes poteſtate

F. Et hoc eſt qđ dić Sint lumbi veſtri [precincti] Et tãgit̃ h̃ Quartũ quod eſt Modus reſtrictionis. Reſtrictõis aũt modus eſt Sex modis. Fortitudine em̃ p̃cingunt̃ contra emollitiõeꝫ. Iuſticiẽ diſciplina: contra luxũ. Meditatione diuina: contra motum ſurgentẽ. Caſtigatione carnis: contra mali radicem. Continẽtia: cõtra paſſionẽ vim mẽtis eneruantẽ. Uirilitate animi: cõtra oblectamentoꝝ tentationẽ. De Reſtrictiõe fortitudis cõtra emollitionẽ dr̃ Prouer. vl. Accinxit fortitudie lũbos ſuos ⁊ roborauit brachium ſuuꝫ. Fortitudine reſtrinxit emollitionẽ delectationis ne diffluerer: fortiter ſe in virtute tenens: ⁊ confortata roborauit brachium ad opera meritoꝝ. Sic dr̃ Exod. xij. comedẽtis carnes agni: q̄ renes accingãt. Renes aũt ⁊ lumbi idẽ ſunt: ſicut añ dixim⁹. hoc ẽ locus delectatiõis: Niſi q̄ renes ad intra dicuntur poſterius: et lumbi in eodem ſitu dicunt̃ reſpectu exterioris ptis. femur aũt ad lat⁹. Oĩa em̃ hec eandem noiant ptẽ corpis. Ecõtra de nõ accinctis fortitudine dr̃ Pſal. lxxij. Renes mei cõmutati ſunt et ego ad nihilũ redact⁹ ſum ⁊ neſciui. De Precinctione Per iuſtitie diſciplinã cõtra luxũ carnalem dicit̃ Eſa. xj. Erit iuſticia cingulum lũborum eius: ⁊ fides cinctoriũ renum eius. hoc eſt: iuſticie diſciplina. Non em̃ reſtringit̃ luxus ſeculi niſi diſcipline ſeueritas carni adhibeat̃. Hoc p̃cepit angelus Petro Act. xij. dicens Precingere ⁊ calceate caligas tuas. Precingit̃ em̃ q̄ ne luxus defluat veſtimentoꝝ. Et calceat̃ caligis q̄ mortem cogitando a delitijs reſtringit affectum. Eſa. xx. Accingite lumbos veſtros ſuper vbera veſtra. In vberibus enim titillatio eſt libidinis ad lumbos colliminata (al's colliminata) Et ideo lumbi accingendi ſunt: iuſticie diſciplina: ne libido lumboruꝫ ad vbera pangens lactetur fomẽto malaꝝ cogitationum. De Precinctione Meditatiõis ↄtra motum ſurgentẽ dicit̃ Apoca. j. Precinctũ ad mamillas zona aurea. Zona em̃ aurea: reſtrictoriuꝫ meditationis ſcripturaꝝ ad mamillas cordiũ. Unđ Petrus ad Clementẽ in Itinerario Clemẽtis. Inceſſanter debet quiſqꝫ que dei ſunt cogitare et loq̄. quia Si in his bonis mens occupata fuerit: diabolus non inuenit locum ad mentem. Hieronymus. Ama ſtudia litteraꝝ: ⁊ carnis vicia nõ amabis. Caſtigatione aũt carnis fit reſtrictio contra mali radicem ⁊ fomitẽ. Iudith. viij. Habẽs cilicium ſuper lumbos ſuos ieiunabat omnibus diebus vite ſue: preter ſabbata et neomenias: ⁊ feſta domus iſrael. Cilicium em̃ eſt caſtigatio lumboꝝ. j. Coꝝ. ix. Caſtigo corpus ⁊ in ſeruitutem redigo: ne forte cum alijs p̃dicauero reprobus efficiar. Hier. xxxj. Percuſſi femur meum confuſus ſum: et erubui quoniã ſuſtinui opprobriũ adoleſcentie mee. De Continentia contra paſſionem: vim mentis eneruantem dicit Gregori⁹. Lumbos p̃cingimus cũ carnis luxuriã per continentiã coartamus. Continentia em̃ eſt tenentia infra metas mentis ne vis mentis per paſſionem ⁊ violentiam paſſiõis eneruet̃ ⁊ homo extra metas mentis extrudat̃. Eccl. xv Qui continens eſt iuſtitie apprehendet illã: et obuiabit illi q̃ſi mater honorificata. Iob. xij. Balteum regũ diſſoluit ⁊ p̃cinget fune renes eorũ. Soluta em̃ laſciuia vanitatis: fune renes precingit: quando continentia motus reſtringit illicitos: et frenat paſſiones. De Uirilitate cõtra oblectamentoꝝ tentationem dicitur Iob. xxxviij. Accinge ſicut vir lumbos tuos: interrogabo te reſponde mihi. Non em̃ deo reſpondere poterit qui oblectamenta tentationum ⁊ vanitatum nõ reſtringit. Hieremie. j. Tu ergo accinge lumbos tuos ⁊ ſurge et loquere ad eos oĩa que ego precipio tibi. Oportet enim viriliter oblectamenta mũdi reſtringere et ſurgere per erectionem intentionis: et tunc loqui de diuinis. Eſt autem Notandũ q̄ idem eſt precingi: et accingi: et ſuccingi: ſm rationes diuerſas. Omnia em̃ hec virtutis ſignificant actum et viciorum reſtrictionem. Sed quia Uirtus: eſt ad ambulandũ et proficiẽdum: ideo ea p̃cingimur Et hoc eſt miniſtrare deo ⁊ proximo. Et quia armat cõtra diabolum: ideo accingimur. Et quia amputat defluentiam fluxus concupiſcẽtie: ideo ſuccingimur virtute. Cum tamen in ſubſtantia idem ſit. Unde domin⁹ p̃cinget ſe et tranſiẽs miniſtrabit illis. Et Petrus ſuccinxit ſe ⁊ miſit ſe in mare. ⁊ Paul⁹ p̃cipit: Accingamur armis virtutum contra diabolum Sequitur

Et lucerne ardentes in manib⁹ veſtris.

Hic Secundo determinat de bonoꝝ operum pfectione ad que precipue prelati tenent̃. Dicit autem Tria per metaphoram Quorum Primum eſt Illuminatiõis. Secundũ qđ eſt Incenſionis. Tertiũ aũt qđ eſt pfecte opatiõis. Et hec Tria ſumuntur penes tria que ſunt de officio Hierarcharum: vt dicit Dionyſius. Hierarche autẽ ſunt poteſtatem ſacram per actiones ⁊ officia amminiſtrãtes: ſicut Epiſcopi ⁊ Prelati. Hoꝝ em̃ eſt lucere ad ignorãtes ⁊ errantes ⁊ ad eos q̄ in tenebris cõuerſant̃: Per doctrinã q̄dem ad ignorantes: Per correctiones aũt et conſiliumꝫ diſputationẽ ad errantes. et Per lumẽ v̄tutis ⁊ gratie ad eos qui in pctõꝝ tenebris conuerſant̃. De Primo hoꝝ Eph. iij. Mihi oim ſctõꝝ minimo data ẽ gr̃a hec p̃dicare G

in gẽtibus inueſtigabiles diuitias chriſti:et illũi-
nare omnes que ſit diſpẽſatio ſacramẽti a ſeculis
in deo abſcõdita. De Secũdo dicit' Rho. ij. Con-
fidis teipm ducem eſſe cecorũ: eruditorẽ inſipien
tiũ: magiſtrũ infantiũ. Titi. j. Obtinentẽ eũ qui
ſcḋm doctrinã eſt fidelẽ ſermonẽ: vt potẽs ſit exhor
tari in doctrina ſana: ⁊ eos q̇ cõtradicũt reuince
re. De Tertio dicit' Luce. j. Illuminare his q̇ i te-
nebris ⁊ in vmbra mortis ſedẽt: ad dirigẽdos pe
des nr̃os in viã pacis. Joan. viij. Ego ſũ lux mũ
di. qui ſequit' me nõ ambulat in tenebris: ſed ha-
bebit lumen vite. Primũ notat' ꝑ hoc ꝙ dicit' [lu
cerne] Scḋm ꝑ ardorẽ: cũ dicit' [ardẽtes] Ter
tiũ autẽ ꝑ hoc ꝙ dicit lucernas debere eſſe i ma-
nibus cũ dicat [in manibus veſtris] Per hoc
enim ſignificat opis ꝑfectionẽ. Eſt aũt Lucer-
na Predicatiõis. Lucerna directe Intentõnis. et
Lucerna Honeſte ↄuerſatõnis. De Lucerna
Predicatiõis Pſal. cxviij. Lucerna pedibꝰ meis
verbũ tuũ: ⁊ lumẽ ſemitis meis. In hac lucerna
vitrũ: eſt claritas vocis in eloquẽtia: que nulla i
famia ſit obſcurata. Sicut Joãnes fuit vox. Jo
annis. j. Ego vox clamãtis in deſerto. Lumẽ au-
tem eſt verbũ. Lychinꝰ cui lumen adheret eſt intel
lectus: ſapia verbi inflãmatus. Et de vitro q̇dẽ
dicit' Job. xxviij. Non adequabit' ei aurũ vel vi-
trũ. Vitrũ enim ꝑuiũ eſt. ⁊ lumen nõ abſcõdit ſed
traducit ad illuminationẽ ambulantiũ. Job. xxix
Splẽdebat lucerna eius ſuꝑ caput meũ: ⁊ ad lu
men eius ambulabã in tenebris. De Lumie autẽ
verbi dr̃ pſ̃. cxviij. Declaratio ſermonũ tuoꝝ illu
minat: ⁊ intellectũ dat ꝑuulis. De Intellectu cui
q̃ſi lychino adheret lumẽ dicit' Prouerb. xlxi. Nõ
extinguet' in nocte lucerna eius. q: Intellectꝰ ta-
lis ſpargẽs lumen in nocte aduerſitatis ⁊ dubio
rũ nõ extinguit': ſed ſemꝑ ſibi adherẽs ſpargit lu-
men. Oleũ autẽ qḋ eſt huiꝰ lumis fomẽtũ: ẽ oleũ
pietatꝭ ⁊ liq̇ſcentie ad deũ: ⁊ ad ꝓximũ benigni-
tas affectꝰ. Eccl'es. ix. Oleũ de capite tuo nõ defi-
ciat. Prouer. xxi. Theſaurꝰ deſiderabilis ⁊ oleũ
in habitacl'o iuſti. Sic lucerna Doctoris in ṽbo
p̃dicatõis eſt ꝑata. pſ̃. cxxxj. Paraui lucernã chri
ſto meo. h̃ ẽ: a me vncto in officiũ p̃latõis ⁊ p̃dica-
tõis. Sic implet' qḋ Eſa. lxij. dr̃. Egrediat' vt ſplẽ
dor iuſtꝰ eiꝰ: ⁊ ſaluator eius velut lãpas accẽdat'
Iſte eni vere iuſtꝰ eſt ↄgruẽs officio. ⁊ ṽe ſalua-
tor: a ꝑditõe ſaluãs ſibi cõmiſſos. De Lucerna
autẽ bone ⁊ directe Intentõnis: dicit' Lu. xj. Lu-
cerna corꝑis tui ẽ oculus tuꝰ. Idẽ dr̃ Matth. vj.
Et ibi dicit' Glo. ꝙ Oculꝰ eſt intẽtio dirigẽs opati
onẽ. Sophon. j. Scrutabor hierl'm i lucernis. q:
ſcḋm intẽtões opibꝰ ↄiũctas: ſinguli iudicabuntur
Et ḋ hac lucerna iã in aũ habitꝰ dictũ ẽ. Hec aũt
lucerna neceſſaria ẽ p̃dicatori ⁊ p̃lato: Ut nõ intẽ
tõe ꝑtãtꝰ: vl' laudis vel honoꝝ: vl' lucri: vel cõmo
di alicuiꝰ: cẽdclabꝝ eccl'iaſtice ꝑtãtꝰ accẽdat. Sed
potiꝰ puꝝ lumẽ in intẽtõe exhibeat. Sic eni lu-
cerne ardẽtes ſũt i ↄſpectu dñi: Sicꝰ dr̃ Exoḋ. xxv.
Per contrariũ huiꝰ Heli malꝰ ſacerdos nõ pote
rat videre affectu carnali obũbratus lucernã dei
añq̃ʒ extingueret'. j. Reg. iij. Extinguit' eni intentio
ad deũ: qñ affectꝰ totꝰ dirigit' ad carnalẽ affectũ.

De Lucerna aũt honeſte ↄuerſatõis dr̃ Mat.
xxv. Surrexerũt ṽgines ſapientes: ⁊ ornauerunt
lãpades ſuas. Lãpas eñ eſt lucerna. Ornatꝰ autẽ
eius eſt ornatus honeſte conuerſatõis [arden Z
tes] Hoc eſt incẽſionis. Et hec Incenſio eſt ꝑ tri
plicem ignem. Et Primꝰ eſt Diuinꝰ (al's eſt incẽ-
dens ad deum) Et hic eſt Ignis charitatꝭ. Lu. xij.
Ignem veni mittere in terram: ⁊ quid volo niſi vt
accendat'. Can. vi. Lãpades charitatis lampades
ignis atq̃ʒ flãmaꝝ. Secundus eſt Ignus ẓeli ani
maꝝ. Eccl. xlviij. Surrexit Helias q̃ſi ignis: ver-
ba eius ardebant q̃ſi facula. Helias etiã ẓelator.
Unñ dixit. iij. Reg. xix. Zelo ẓelatꝰ ſum ꝓ dño exer-
cituũ quia dereliquerunt pactum tuum filij iſrael
Tertius Ignis eſt compaſſionis ad deſolationẽ
(al's cõſolationẽ) ꝓximoꝝ. Thren. j. De excelſo mi
ſit ignem in oſſibꝰ meis: ⁊ erudiuit me. Sic igni-
tus fuit q̇ dixit. ij. Coꝝ. xj. Quis infirmat' ⁊ ego ñ
infirmor. qs ſcandalizat' ⁊ ego nõ vror. Unit' enim
interius in compaſſione ꝓximi qui ad ꝓximũ ha-
bet ignem dilectiõis. Primus Ignis eſt diuinus
Scḋs Amore virtutis ⁊ odio vicij exitat'. Pſal.
xxxviij Concaluit cor meũ intra me: ⁊ i meditati-
one mea exardeſcit ignis. Tertius aũt ex ſarmen-
tis ꝓximi eſt collectꝰ. Et hic (al's hoc) ſignificatur
Eſa. vj. ꝑ ignem calculi q̇ ignita ⁊ purgata fuerũt
labia ꝓphete. Calculi eñ in ſacrificio ſunt tribula-
tiones ⁊ afflictiones ⁊ deſolationes ꝓxĩoꝝ. Sap.
iij. Tanq̃ʒ auꝝ in fornace ꝓbauit eos ⁊ inuenit eos
dignos ſe. Iſto triplici igne incenſa debet eſſe lu
cerna. Tunc ṽificat' de eo Joã. v. Ille erat lucerna
ardens ⁊ lucẽs. Sic eñ dr̃ Pſ̃. cxviij. Ignitũ elo
quiũ tuũ vehemẽter: ⁊ ſeruꝰ tuus dilexit illud. In
hoc eñ igne a ſummo celo fuit egreſſio filij dĩ: nec
fuit qui ſe abſconderet a calore eiꝰ. Sic dr̃ Deut.
iiij. Deꝰ noſter ignis cõſumẽs eſt. Sic etiã Judic.
xiij. Angelus dñi (q̇ prelatũ ⁊ p̃dicatorem ſignat) in
flãma ignis aſcendit in celũ. Sic ḡ lucerne ſũt ar-
dentes Sequit' [in manibus veſtris] Per
qḋ ſignificat' Perfectio bone opatõis. Lucere eñ
tm̃ in ſcientia et verbo vanum eſt. Lucere ⁊ ardere
per ẓelum inordinatum: furioſo aliq̇d ſimile. Sʒ
Lucere ⁊ ardere ⁊ ꝑficere qḋ oſtendit lumen: ⁊ ad
quod inatat ardor: ꝑfectiſſimũ eſt. Et in his tribꝰ
ꝑficit' ois ſacre poteſtatis amminiſtratio. Ut vicꝫ
Igne maliciã in alijs ↄſumat. Pſ̃. xlix. Ignis in
conſpectu eius exardeſcet ⁊ inflamabit in circũitu
inimicos eius. et Per lumen verbi illuminationẽ
infundat. Lu. ij. Lumen ad reuelationem gentiũ
et gloriam plebis tue iſrael. Per Tertium autem
ad virtutis ꝑfectiõem informet. Phil'. iij. Ambu-
late ſicut habetis formam noſtram. Joannis. xiij
Exemplũ dedi vobis vt quẽadmodũ ego feci vo-
bis: ita vos faciatis. Exodi. xxv. Uide omnia faci-
to ſcḋm exemplar qḋ tibi in monte mõſtratũ eſt. Et
hoc etiã dicit' Heb. viij. Sic eñ ſacer hierarcha ⁊
ſacerdos: purgat: illumiat: ⁊ ꝑficit oẽs ſibi cõmiſ-
ſos: quẽadmodũ ꝑ angelos deus facit i celis. In
manibꝰ ḡ hoc eſt in opibus lucerne ſunt: qñ omia
que oſtendit lucerna: per manꝰ ꝑficiunt' ſacerdo-
tum ⁊ clericoꝝ. Rhoma. xv. Non eñ audeo ali-
quid loqui eoꝝ que ꝑ me nõ efficit chr̃s. Sic viri

Gedeonis manibꝰ ſiniſtris.hoc eſt in aduerſitate
tenuerunt lampades.⁊ dextris:hoc eſt intentione
eternoꝝ:tubas.et confregerunt lagunculas cor-
porū per carnis mortificationē. et fugauerunt ca-
ſtra madian Judic.vij.Sic dñs Jeſus cepit face-
re ⁊ docere Act.j.Sic implet qḋ pcipit Matth.v
Luceat lux veſtra corā hominibꝰ vt videant opa ve
ſtra bona ⁊ glificent patrem veſtꝝ q̇ in celis eſt.

Attende aūt ꝙ Manꝰ eſt intellectus organū:⁊
facit opus rōnabile Et eſt diſtinctum digitꝭ orga-
num.et ſic ſignificat diligentiā in ope. Et eſt orga
nū organoꝝ.et ſic in operibꝰ vult eſſe vniuerſalis
De Primo dr Rho.xij. Rōnabile ſit obſequium
veſtꝝ.De Scdo dr Cant.v.Manꝰ eius tornati-
les aurei plene hyacinthis. Tornatiles eñ ſūt in
diligentia digitoꝝ:Aurei in ſapia diſcretiōis: ple-
ne aūt hyacinthis in intentione celeſtis puritatis.
quia hyacinthus celeſtis eſt conuerſatōis (alꝰs colo
ris) De vniuerſalitate(alꝰs vniuerſitate)aūt ope-
ris Notandū ꝙ manus Parat pedē ad ambulā-
dū p calciationē. Purgat oculū ad videndū .Ape
rit aurē ad audiendū: p auricularē remouēs ob-
ſtaculum. Emūgit naſum ad olfaciēdū.Scalpit
linguā ad guſtandū. Armat hoiem ad pugnādū.
Et ſic oia parat organa ad agendū. Et oia exhibet
arma ad impugnandū ⁊ defendēdū. Et iō vlꝰe eſt
inſtrumentū ad opandū. Et hoc eſt qḋ dr Can. v.
Manꝰ mee diſtillauerūt myrrhā:⁊ digiti mei ple-
ni myrrha pbatiſſima.Myrrha eñ eſt q̇ mortu-
is adhibet corpibꝰ cōtra putredinē. Et fcat vītam
ſtructē ordinatā ꝯ putrediēz oim vicioꝝ:q̇ myrrha
p manꝰ⁊ digitos ſignificat. Sic ḡ lucerne arden
tes ſunt in manibꝰ.

Et vos ſimiles hominibus expe-ctantibus dñm ſuum.

Ecce Modus ſollicitudinis. Dicit aūt h Quat
tuor.Qui vicꝫ.Quibꝰ.Qualibꝰ(alꝰs Qualr)et In
quo debeant eſſe ſilꝰes.Qui ſcꝫ.qꝛ[Vos] Quibꝰ
ſpūalis ſollicitudo idicta eſt:ꝓpter Tria.Quia ſcꝫ
alioꝝ Vigiles:Quia Speculatores: Quia Pa-
ſtores ⁊ cuſtodes ſūt alioꝝ.et ideo magis debent
eſſe ſolliciti. Vigiles eñ ſunt q̇ vigilias huiꝰ tēpo
ris q̇ſi cuiuſdā noctꝭ in cuſtodia alioꝝ obſeruant.
Pō.c̣j.Vigilaui ⁊ factꝰ ſum ſicut paſſer ſolitariꝰ
in tecto. Ludos eñ hoim:et occupatiōes terreno-
rū:⁊ ſocietates vanoꝝ fugiēs;factꝰ eſt ſicut paſſer
ſolitariꝰ In tecto aūt:hoc eſt:in tectꝭ ruinaꝝ ⁊ pi-
turis(alꝰs caſis) huiꝰ mundi ruine et deſolatiōis
p conſiderationem mentꝭ inhabitās. Vigilās autē
p ſollicitudinē cōmiſſoꝝ.Geñ.xxxj. Nocte ac die
eſtu vrebar ⁊ gelu: fugiebatqꝫ ſomnꝰ ab oculꝭ me-
is. De die predicans: et nocte orans pro anima-
bus commiſſorum.⁊ fugiebat ſomnus ab oculis
p ſollicitudinē. Vos ergo Vigiles ſimiles eſtꝭ ⁊c̄.
Vos ⁊ Speculatores q̇a pcauere debetꝭ hoſtiū
inſidias. Ezech.iij. Fili hois ſpeculatorē domꝰ iſra-
el dedi te.hoc ē:oim inſidiaꝝ hoſtis pnūciatorem
Talis fuit Speculator q.ij.Coꝝ.ij.dicit: ne for-
te circūueniamur a ſathana. Nō eñ ignoramꝰ co
gitationes eiꝰ.Eſa.xxj. Pone ſpeculatorē ⁊ q̇dcū-
qꝫ viderit annunciet. Talem igit qui tā occulta:tā

multiformia de inſidijs hoſtiū pnūciare multum
debet oportet eſſe ſollicitū. Vos ḡ ſimiles homi-
bus ⁊c̄. Vos etiāz q̇ Paſtores eſtis eccliaꝝ:qui ⁊
paſcua debetis diſcernere:et que quibus vtilia p-
uidere:⁊ peſtilentias ouiū pcauere. Act.xx. Atten
dite vobis ⁊ vniuerſo gregi in quo vos poſuit ſpi
ritusſanctꝰ regere eccleſiam quaꝫ adquiſiuit ſan-
guine ſuo. Jdeo etiam vocat Paſtoralis cura.qꝛ
Hoc officiū curam querit ⁊ vigilantie ſollicitudi-
nem. Lu.ij. Paſtores erāt in regione eadem vigi-
lātes ⁊ cuſtodiētes vigilias ſup gregeꝫ ſuuꝫ. Vos
ergo quos pono paſtores:ſilꝰes ſitis hominibꝰ ⁊c̄.
Similes autē ſitis[hominibus]Non irratio-
nalibus:que nullam habent puidentiam futuro
rū. Jn hoc eñ homo factꝰ eſt in honore:ꝙ ſigna-
tum eſt lumen prouidentie vultus dñi ſuper euꝫ.
Et qui non habet puidētiam:ſimilis factus eſt iu
mentis inſipiētibus ⁊ compatus eſt illis. Homi-
nibus ergo ſimiles ſitis q̇ cognouerunt per pui-
dentiam iudicium futuꝝ: Ne impropando dicat
vobis: Cognouit bos poſſeſſorem ſuum: ⁊ aſinꝰ
preſepe domini ſui:iſrael autēꝫ me non cognouit:
populus meus nō intellexit. Eſa.j.Eſtote ergo ſi-
miles hominibꝰ[expectantibus dominū ſu
um]Ecce Qualiter hominibꝰ ſimiles eſſe debe-
ant. Et dicit Duo. Vnum Ex pte expectantiū. Al-
terum aūt Ex parte eius q̇ expectat. Ex parte expe
ctantium eſt QꝪ Expectans immobilis eſt ſm lo
cum condictum in quo expectat. Secundum QꝪ
ſperat ad eum quem expectat. Tertiū autē QꝪcō-
tinue protendit deſiderio ⁊ animo ad aduentum
eius quem ſperat.De Jmmobilitate loci eſt ꝙ in
fide ⁊ vita ⁊ propoſito cepto pmaneat is qui expe-
ctat. Ecclēs.x. Locum tuum ne dimiſeris. Sic etiā
intelligit quod dicit Pſal.lxvij.Deus in loco ſan-
cto ſuo Deus qui inhabitare facit vniuſmodi in
domo.De Spe autem dicit Hebre vj. Firmiſſi-
mū habeamus ſolaciū qui confugimus ad tenen
dam ꝓpoſitam ſpem. quam ſicut anime ancoram
habemus tutam ac firmā. Rhoma.v.Spes non
confundit.ideo conſolat quoſdā expectantes Apo
ſtolus Hebre.x. Adhuc modicum aliquantulū ⁊
qui venturus eſt veniet:et non tardabit. De Ter-
tio autem.hoc eſt:de Deſiderij ꝓtenſiōe dicit Can
ticoꝝ vlt.Quis mihi det te fratrem meū vbera ſu
gentem matris mee:vt inueniam te ſolum foris:
et deoſculer te:et iam me nemo deſpiciat. Et illud
Cantī.v. Nunciate dilecto meo quia amore lan-
gueo. Et illud Phil j. Cupio diſſolui et eſſe, cum
chriſto.multo magis melius. De omnibꝰ his Tri
bus conſicit Expectatio. De qua dicitur in Pſal.
xxxix. Expectans expectaui dñm et intendit mihi.
Et illud Pſal.xxvj. Expecta dominū viriliter age
confortetꝰ cor tuū ⁊ ſuſtine dominū. Et illud Aba-
chuch.ij. Si moram fecerit expecta eum:quia ve-
niens veniet et non tardabit. De hac Expectatione
gloriatur Paulus Philip.iij.Saluatorem expe
ctamus dominū Jeſum chriſtum qui reformabit
corpus humilitatis noſtre configuratum corpori
claritatis ſue. Jd aūt qḋ eſt ex pte honoris eius q̇
expectat:eſt notatū p hoc ꝙ dicit[dominum ſu
um]Dñs eñ expectat Cū Timore ⁊ Reuerētia

De Timore eni dr̄ Malach.j. Si ego dominus vbi timor me⁹: De Reuerentia aūt dicit̄ et hono-
rē quem debemus dn̄o.j. Timot.j. Soli deo ho-
nor ⁊ gloria in ſecula ſeculoꝝ Amen

Quando reuertatur a nuptijs

Ecce in q̄ ꝓponit̄ Similitudo expectantiū dn̄m.
Et Duo notant̄ in v̄bo ꝓpoſito. Unū ē. Que ſint
nuptie a q̄b⁹ ad nos reuerſur⁹ expectat̄ dn̄s. Se-
cūdū autē In q̄ ſimilitudo iſta attendit̄. Nuptie
q̄dē ſunt Triplices. In Natura. In Gratia In
Gloria. In Natura q̄dē qn̄ ſibi fili⁹ dei natu-
rā nr̄am in indiuiduā vite ꝯſuetudinē in vnitate
pſone in vtero v̄gis copulauit: Habens tria bo-
na ꝯiugij. Prolē q̄dē filios dei: q̄s redemit. Fidē:
q̄r nunq̄ naturā aſſumptā deſeruit. Sacramen-
tū: q̄r eā deitati indiſſolubilit̄ ꝯiūxit: vnā vni ꝯco-
pulādo. He nuptie facte ſunt in Cana galilee: et
erat mater Jeſu ibi. Uocat⁹ eſt autē ⁊ Jeſus cū
diſcipulis ſuis ad nuptias. Jo.ij. Cana eni zelus
interpretat̄. q̄r ſicut Eſa.ix. Zelus dn̄i exercituū
fecit hoc. In Galilea aūt facte ſunt. q̄r in trāſmig̃-
tione filij dei ad nos: Qn̄ ſic d̄r Bar.iij. in terr̄ vi-
ſus eſt. ⁊ cū hoīb⁹ ꝯuerſatus eſt. Ibi autē mr̄ Je-
ſu fuit: Per fidem ⁊ ꝯſenſum in corde. Per ādmi-
niſtratōem materie in corpore. Per obſequiū in
ope. Ip̄e autē Jeſus ꝑ p̄ſentiā in carne ſe ibi exhi-
buit. ⁊ q̄tq̄t erāt diſcipuli ei⁹ ꝓphete ⁊ patriarche
ab initio: ꝑ exultatōem viſionis in ſpū. Joan.viij
Abraam pr̄ veſter exultauit vt videret diē meum
vidit ⁊ gauiſus eſt. Qēs enim q̄tquot ſpūales e-
rant: ſuſpirātes i ſpū dixerūt illō Ecci.xxxvj. Da
mercedē dn̄e ſuſtinentib⁹ te. vt ꝓphete tui fideles
inueniant̄. Scd̄e nuptie ſunt in Gr̄a: Que ſūt
copulatio filij dei cū fideli aīa: vni⁹ ꝯformis vo-
lūtatis in p̄cept̄ ⁊ ꝯſilijs. quaſi indiuidue vite cō-
ſuetudinē retinēs. Hoc mr̄imoniū Tria bōa ha-
bet ꝯiugij. Bonū q̄dē plis. In bonis ꝓpoſitis: cō-
ceptū. ⁊ In bono ꝯſenſu partū. ⁊ In bono opere
habet plē. Fidē aūt habet in hoc q̄ fideliter in dei
ꝑſeuerat dilectōe. ⁊ Bonū Sacramēti: in anie et
filij dei i dilectōis amplexu vniōe. He ſūt nuptie
q̄s hō rex fecit filio ſuo. h̄ eſt. Ille hūanus ⁊ hūa-
na (hoc eſt benigna) ō bonis cogitāts deus. In iſt̄
nuptijs p̄ceſſit figura in Jſaac ⁊ Rebecca. h̄ eſt: i
filio dei ⁊ eccleſia: mortua mr̄e ſynagoga. Quam
fili⁹ dei ver⁹ Jſaac in tabernaculū ſue mr̄is idu-
xit. hoc eſt: in diuitias ⁊ ſecretū ſcp̄turaꝝ. Et i tā-
tum amauit eā: ⁊ (al's vt) dolorē qui ex morte ma-
tris ſynagoge acciderat tēperaret. Et h̄ maxime i
deuotōe p̄mitiue eccleſie. Sed heu nūc tāta laſci-
uia fidem violat ⁊ eccl'iam de gentib⁹: q̄ ⁊ ip̄am
faſtidire incipit ſponſus eccleſie chriſtus. Ter-
tie nuptie ſunt filij dei in Gloria cum anima bea-
ta ⁊ cum angelis. In quibus indiuidue vite con-
ſenſus: perfectus voluntatū cōſenſus. quia om̄i-
modam facit vite indiuiduitatē et conſuetudinē
quando nihil a bonis (al's: beatis) diuiſum ha-
bet deus. Quia ſuos ſuper omnia bona ſua ꝯſti-
tuit: ſicut dicit̄ Matth.xxiiij. quando reginā ani-
mam in thalamū abſconditū ſue deitatis intro-
ducit. Pſal.xxx. Abſcondes eos in abſcondito fa-
ciei tue a conturbatiōe hominū. Hoc matrimo-
nium habet Bonum prolis: in partu multorum
gaudiorum cōtinue nouorū. Bonū fidei: quod
nunq̄ violabitur impoſſibilitate admiſſiōis con-
trarioꝝ. Bonum autē ſacramenti indiſſolubilem
vnionē ſpirituū creati ⁊ increati in lumie. Et hoc ē
matrimoniū Aſueri ⁊ Heſter abſcondite in cōſor-
tium regni. Heſter em̄ abſcōdita. et Aſuer⁹ interp̄-
tatur beatus. Ad p̄mas autem nuptias filius
dei ſemel venit: neq̄ vnq̄ receſſit: neq̄ vnq̄ redi-
bit. Ad ſecundas multotiens venit quotiēs ꝑ gra-
tiam fideli cōiungit̄ anime. Recedit aūt per pec-
catum ⁊ redit per penitentiam quando recōciliat̄
dicens illud Hiere.iij. Uulgo dicit̄ Si dimiſerit
quis vxorem ſuam: et illa recedens duxerit virum
alterum: nunq̄d reuertet̄ ad eum vltra: Nūquid
non polluta et cōtaminata erit mulier illa: Tu aūt
fornicata es cum amatorib⁹ mltis: tamē reuerte-
re ad me et ego recipiam te dicit dominus. Ad ter-
tias aūt nuptias ſm corpalem p̄ñtiam iuit domi-
nus in die Aſcenſiōis Qui tamē ſemꝑ preſens fu-
it ſm exhibitionē ſue diuinitatis. Et redit cōtinue
reditu reuelationis: et apparitionis: ⁊ conſolatōis
quam facit Sanctis. Oſtendens hoc quod dicit
Matth.vlt. Ecce ego vobiſcum ſum omnib⁹ die-
bus vſq̄ ad conſummationē ſeculi. Redit tamen
ſpāliue In die mortis quādo traducere venit ſpō-
ſam. Et redibit In die iudicij: traducens vniuer-
ſalem eccleſiam. Et tunc verificabit̄ illud Matth.
xxv. Uenit ſponſus: et que parate erant intraue-
runt cum eo ad nuptias: et clauſa eſt ianua. Iſte
ſunt ergo nuptie: et talis expectatur reditus ſponſi

Similitudo aūt expectantiū ſic reuertentē ſpō-
ſum eſt in Sex. Expectantes em̄ Spōſum ex de-
licijs venientem Ueſtitu nouo fulgent: Cantibus
nouis ſonant: Muſicis inſtrumentis concrepāt
Luminibus ſolennib⁹ illuminant̄: Donis et mu-
neribus effluunt. Dapib⁹ ⁊ epulis delicatiſſimis
epulant̄. Et in talibus ſe ſponſi delitijs cōformāt
Et Ueſtitus q̄dem: eſt varietas honeſte conuerſa-
tionis: omni colore virtutis adornata. De qua di-
citur Eſa.lxj. Induit me dominus veſtimēto ſalu-
tis: et indumento letitie circūdedit me: tanq̄ ſpon-
ſam decorauit me. Indecorum em̄ eſt ſponſum et
ſpōſam regio fulgere habitu: et ſodales et amicos
vtriuſq̄ vilibus eſſe pannoſos. Unde Matthei
xxij. Eiect⁹ eſt qui intrauit ad nuptias nō habens
veſtem nuptialem. Cantus aūt eſt vt dicit Caſſi-
odorus: exultatio mētis in vocem modulatā (al's
modulationis) ꝓrumpens. Eph.v. In pſalmis et
hymnis exultantes ⁊ cantātes in cordibus veſtr̄
domino. Judic.v. Ego ſum ego ſum qui dn̄o ca-
nam: pſallam domino deo iſrael. Muſica autē in-
ſtrumenta ſiue organa ſunt Tympanū q̄dem in
corporis caſtigatione ⁊ maceratione. Chorus aūt
conſonantia dilectionis proximoꝝ. Chorde autē
in iubilo cordis ad deum. Organū autē in modu-
latione laudis diuine. et Pſalterium in operis ꝑ-
fectione. Pſal.cl. Laudate eum in tympano ⁊ cho-
ro Laudate eum in chordis ⁊ organo. Lumia aūt
ſolēnia q̄ triplicib⁹ cōpoſita ſūt: Lumē v̄bi i p̄dica-
tiōe: Lumē exēpli i exēpli oſtēſiōe: et Claritat̄ fame

ſn omniū oꝛe. Mat. v. Luceat lux veſtra corā ho-
minibus. Phil'. ij. Inter quos luceris ſicut lumi-
naria in mundo. Dona aūt quibus effluunt ſunt
dona elemoſynarū ⁊ oīm bonoꝝ que ad cōmuni-
cationē veniūt. Heſter. ij. Largitus eſt mūera iu-
xta magnificētiā ꝑncipalē. Nee. viij. Mittite par-
tes eis q̄ nō preparauerūt ſibi. Tob. iiij. Si multū
tibi fuerit abundanter tribue. ſi parū: hoc ipm im-
ꝑtiri ſtude. Dapes aūt ⁊ epule ſūt interiores in ſan
cto ſpū refectiones. j. Coꝛ. v. Epulemur in azymis
ſinceritatis ⁊ ỽitat̄. Pš. xlj. In voce exultatiōis
et cōfeſſiōis ſon⁹ epulantī. Lu. xv. Epulari ⁊ gau-
dere opoꝛtebat qꝛ frater tuus moꝛtu⁹ fuerat et re-
uixit: ꝑierat ⁊ inuent⁹ eſt. Sic ḡ ſimiles ſitis hoīb̄
expectātib̄ dn̄m ſuū qñ reuertaẜ a nuptijs. Seq̄ẜ

Ut cū venerit et pulſauerit: cō-
A 2 feſtim aperiant ei.

Tria h̄ dicit propter que ꝑatos opoꝛꝫ nos eſſe
Unū Aduētus Qui eſt ex ꝑte dei. Scōm eſt Pul
ſatio Que etiā ex ꝑte ſua eſt. Tertiū eſt Ex ꝑte nr̄a
Qd̄ eſt Apertio. Aduentus enī debet eſſe gratus.
Pulſatio deſiderata. Apertio autē feſtinata. Uenit
aūt dn̄s Dupliciter. Uiſitando ꝑ bonū ꝓpoſitum
in gratia. et Uocādo per infirmitates in fine vite.
Simil'r Pulſat Dupl'r. Pulſat enī Incitando
ad ꝑfectionē boni concepti ꝑ impulſatiōeꝫ ſpūs. et
Pulſat per ſyntomata moꝛtis in finem exitus.

De Primo aduentu. j. Coꝛ. iiij. Ueniet dn̄s q̄
illūinabit abſcōdita tenebraꝝ ⁊ manifeſtabit con
ſilia coꝛdium. et tunc laus erit vnicuiqꝫ a deo. Cū
enī dn̄s per gratie deuotōnē mētē intrauit: ſtatim
coꝛ illuminaẜ ad bonum concipiendū ꝓpoſitum:
et manifeſtat conſilia ꝑfectionis ad ſalutem. Pš.
xcv. Exultabūt oīa ligna ſiluaꝝ a facie dn̄i qm̄ ve
al's nit. Omnia enī in aīa q̄ſi virentia tunc exultant.
Viret Uiret boni ꝓpoſiti conceptione. Frondet ỽbis ſa-
ei mēs lutis in dei confeſſione. De Pulſatione autem: illi
ſtrutē. aduentui rn̄dente dicīẜ Cantic. v. Uox dilecti mei
Floret pulſantis: Aperi mihi ſoroꝛ mea: amica mea: colū
boni ꝑ ba mea: imaculata mea. quia caput meū plenum
poſ. ⁊c eſt roꝛe: ⁊ cincinni mei guttis noctium. Sic enī dr̄
pulſans: ꝑ incitationem ſpūs ad boni ꝓpoſiti ꝑfe-
ctionem. Sororē aūt vocat: ꝓpter caſtitatem amo
ris. Amicam: ꝓpter rectitudinē (al's teneritudinē)
dilectionis. Columbā: ꝓpter Innocentiā ſimplici-
tatis. Immaculatā: ꝓpter imunitatē pctī in hone-
ſtate cōuerſationis: Promittēs q̄ caput deitatis
(al's diuinitatis) eius plenum eſt roꝛe gratie ad fe
cunditatem ſpūalis germinis. Et cincinni (per q̄s
euapoꝛantia a capite deitatis (al's diuinitatis) in
in humanitatē: ſignanẜ: ſunt plena guttis noctiū.
hoc eſt: humoꝛe conſolatiōis: eſtū tribulatiōis re-
frigerantib̄ in noctib̄ aduerſitatuꝫ huius ſeculi.
Apocal'. iij. Ecce ego ſto ad oſtium ⁊ pulſo: ſiquis
aꝑuerit mihi intrabo cum eo ⁊ cenabo cū eo: et ipſe
mecū. quia Interiores i gratia p̄parabo refectiōes

De Aduentu autē Scdo Qui eſt ꝑ imiſſionem
infirmitat̄: dicit Eſa. v. Ecce feſtinus velociter ve-
niet non eſt deficiens neqꝫ laboꝛans in eo: et non
doꝛmitabit neqꝫ doꝛmiet Quia ꝑ īfirmitatē moꝛs
appropinq̄re n̄ ceſſat. Et non deficit Quia ꝯtinue

plus ⁊ plus aggrauaẜ De Pulſatiōe illi aduē-
tui reſpondente dicīẜ Prouer. xvj. Nunciꝫ moꝛtis
indignatio regis. Eſa. xxviij. Spūs robuſtoꝛū q̄ſi
turbo impellens parietem. Hoc enī fit qñ moꝛs
pulſat ad intrandum [confeſtim aperiāt ei]
Diligens enī aduenientē dn̄m Siue ad gratie au-
gmentū: Siue ad remunerandū venientem: ſta-
tim aꝑit venienti. Aꝑit aūt: Primo aduentui per
deuotionē. Scdo aūt per exitus ad eum congra
tulationem. De Primo dicit cum Sponſa Can.
v. Surrexi vt aꝑirem dilecto meo. Quia niſi cito
aꝑiatur ei per occurſum deuotionis: timendū eſt
q̄ tranſeat. Sicut Ibidē ſequiẜ. At ille iam decli
nauerat atqꝫ tranſierat. De Apertione reſponden-
te Scdo aduentui et pulſationi: quando ꝑ deſide
riū moꝛiendi deſiderat aīa tranſire cū iudice de-
ſiderato ad requiē: dr̄ in p̄ſ. cxvij. Aperite mihi poꝛ-
tas iuſticie: ingreſſus in eas confitebor dn̄o: hec
poꝛta dn̄i iuſti intrabūt in eam. Qui enī ſcit ſe ad
requiem tranſiturū: q̄ moꝛs ſua introit⁹ eſt vite:
Iſte ſtatim dr̄ cum Paulo Phil'. j. Cupio diſſol-
ui ⁊ eſſe cum chꝛiſto. multo mag̃ melius.

b Eati ſerui illi: quos cū vene-
rit dn̄s inuenerit vigilātes.

Hic poſt Ammonitionē tāgit huius Sollicitu-
dinis rōnem. Tangit aūt Duas rōnes. Unā q̄dē
ſumptam a ratione Mercedis. Aliā aūt a ratiōe
Periculi futuri: quod iminet ei q̄ non vigilat ſolli
cite. Illa aūt que ſumiẜ a ratione mercedis Tres
habet ꝑagraphos. Unus q̄dem ſumiẜ a rōne bea
titudinis in Genere. Alius aūt ſumiẜ a quadā il-
lius beatitudinis in Specie. Terti⁹ aūt ē q̄ſi Cō-
cluſio iſtoꝝ duoꝝ. Et explicat Uigilandi modū:
ſm̄ diſtinctiōes vigiliaꝝ. De Primo aūt exp̄mit
Tria. Rationē mercedis ⁊ laudis. Conditionem
et debitū vigilantis. et Uigilant̄ meritū laboꝛis.
De Primo dicit [Beati] Iandudū dictuꝫ eſt q̄
Beatitudo ſonat aliq̄d ꝑfectum. Un̄ Btūs in vi-
gilando eſt: ꝑfectionem attingens vigilie. Uigilie
autem beatitudo eſt: ſobꝛietatē ſenſuum ab ineun
te etate ad dominū ⁊ ſapientiā oſtendere (al's extē-
dere) et omnē modū obſeruantie oſtendere ad ſtu-
dium ſapientie. Eccī. xxxix. Coꝛ ſuum tradet ad vi
gilādum diluculo ad dominū qui fecit illum. et in
cōſpectu altiſſimi dep̄cabitur. Uigilia enim ſicut
dicit Phus: eſt expāſſio caloꝛis et ſpiritus ad exte
rioꝛa oꝛgana ſenſuum. Et ſummū eius eſt: q̄ ad
deum et ſapientiā extendatur. Iſte enī ſemꝑ vigi-
lat qui ſpiritum totum ad domini aduentū exten-
dit. Et ille talis eſt beatus qui ſemꝑ coꝛde ad deū
vigilat. Cantic. v. Ego doꝛmio ⁊ coꝛ meū vigilat.
Si enī ſemꝑ homo ſit vigil: ⁊ quando doꝛmit pro
neceſſitate coꝛꝑis q̄ etiam ſomniat domini aduē-
tum: ille vigilia ſua beatus eſt. Eſaie. xxvj. Anima
mea deſiderauit te in nocte: ſed ⁊ ſpiritu meo in p̄-
coꝛdijs meis de mane vigilabo ad te. Pš. 26. De
us deus meus ad te de luce vigilo. Somnus enī
pigri eſt. Piger aūt oīa negligit. Prouer. vj. Uſ-
qꝫ quo piger doꝛmis: paululum doꝛmies: paulu-
lū doꝛmitabis: et veniet tibi q̄ſi viatoꝛ egeſtas: et
pauꝑies q̄ſi vir armat⁹. Eſt ḡ Beatitudo iſta in-

hoc eſt homo corde vigilet:et ſollicitudie ꝯtinua:
ſenſus ꝛ ſpiritum extēdat ad ea que dei ſunt Que
ſunt ſibi cōmiſſa de cura ꝓximorū. Condicionez
autē tāgit:qñ dr [ſerui] in domo nati.ꝑcio ſāgui
nis cōparati:ꝛ i bello adqſiti ꝛ reſeruati.ps.cxv.
O dñe qꝛ ego ſeruꝰ tuꝰ:ego ſeruꝰ tuꝰ ꝛ filiꝰ ancil
le tue.Seruꝰ inquā i bello adqſitus ꝛ reſeruatꝰ.
ꝛ itez ſeruus ꝑcio ſanguis emptus .et filiꝰ ancil
le.hoc eſt:eccleſie in domo natꝰ: eius a ſacramen
B 2 tis nutritus.Cauſam aūt btitudinis iſtoꝝ enu
merat qñ dr [quos cū venerit dñs īuenerit
vigilātes] Uenit eniz dñs ſicut fur.j. Theſ.v.
Dies dñi ſicut fur ita in nocte veniet.Apocal.iij.
Ueniā ad te ſicut fur in hora quā ignoras. Hoc
enim i bonis magis ē laudabile: qd fit ex habitu
plꝰ q̄ꝫ ex ꝑmeditatōe:ſicut dicit Phus.Et ideo ſi
nō ꝑuiſos: inuenire ꝑatos:ſignū eſt ꝙ ex habitu
vigilēt.Et illi nō vigilāt niſi ꝓpt bonū:ꝛ ideo pre
oībꝫ ſunt laudabiles.Mat.xxvj.Uigilate ꝛ ora
te:ꝛ nō intretis in tentationē.j.Pe.v.Sobrij e
ſtote ꝛ vigilate.qꝛ aduerſariꝰ veſter diabolꝰ cir
cūit q̄ſi leo rugiēs quē deuoret.cui reſiſtite fortes
in fide.Sūma eni ſollicitudie vigilādū ē.Tum
ꝓpt aduētꝰ dñi incertitudinē.Tū ꝓpt ſtudiū adi
piſcende ſapie:ꝛ laborē.Tū ꝓpt cōmiſſoꝝ cuſtodiā
nem.Tū ꝓpt ipiꝰ vigilie vtilitatē.De Aduētꝰ qui
dē incertitudine dicit Mar.xiij. Uigilate qꝛ ne
ſcitis q̄ hora dñs veſter venturꝰ ſit. De Studio āt
ſapie:cui ſꝑ attēdendū Cañ.v.Ego dormio ꝛ cor
meū vigilat. De Uigilia cōmiſſoꝝ Lu.ij.Paſto
res erāt in regione eadē vigilātes:ꝛ cuſtodientes
vigilias ſuꝑ gregē ſuū.Pſal.cxx.Ecce nō dormi
tabit neqꝫ dormiet q̄ cuſtodit iſrl.De Utilitate vi
gilie ꝛ ſobrietate Eccl.xxxj.Uigilia honeſtatis ta
befaciet carnes.hoc eſt:carnalē ꝯcupiſcentiā.ꝛ co
gitatꝰ illiꝰ auferet ſomnū:hoc eſt:pigritiā dormi
tantē.Uigil eni ꝓgat ſeipm.ſomnolētus aūt ꝑoc
cupatꝰ a ꝑiculo.ij.Regū.iiij.Banaa ꝛ Rechab i
terfecerūt Iſboſeth(vir confuſionis) dormientē
in feruenti die:dormiētē ſuꝑ lectū:cū oſtiaria pur
gans triticū obdormiuiſſet.Banaa reſpondens
ſignificat penā ꝑctō reſpondentē.Rechab autez
mollis pater ſigt carnis mollicīē.Hi intrāt i do
mū viri ꝯfuſionis eterne(alꝫ:infne)dormiētis in
feruore diei.h eſt:in domū ꝯcupie carnali ſeruiē
tis ꝛ laſciuiētiſ in ſtratu ſuo.oſtiaria ancilla:h ē:
ratōe(q̄ purgare deberet triticū.h ē:animi in ꝟbo
dei refectōez) dormiēte.Et ꝑcuſſerūt eū ī inguine
ꝑ appetitū fornicatōis.ꝛ mortuꝰ ē.ꝛ regnū ꝛ ho
nor regni ablata ſūt ab ipo. Hec oia effugit q̄ ſo
brietatē ꝛ vigilias diligit.Et iō dr etiā Cato.Plꝰ vi
gila ſꝑ.nec ſomno deditꝰ eſto.Iō etiā Mat.xxvj.
dixit dñs Petro.Simon dormis:nō potuiſti v
na hora vigilare mecū?Et h eſt ꝙ dr [q̊s cū ve
nerit dñs inuenerit vigilantes]

Amē dico vobis ꝙ ꝑcinget ſe ꝛ faciet illos diſcūbere: ꝛ trāſiēs miniſtrabit illis.

Hic ponit Retributiōis ꝓmiſſionē: ꝑmittēs
promiſſionis confirmationē:cum dicit [Amen
dico vobis]hoc eſt:vere dico vobis .Quāuis i
mobile ſit dei verbum:ſimplicis promiſſiōis: tñ
humano modo nobis et infirmitati noſtre conde
ſcens ad promiſſionē:ponit aſſertionis ꝛ iuramē
ti confirmatiōez.Hebre.vj.Uolens deus oſtēde
re pollicitatiōis ſue heredibus imobilitatez:inter
poſuit conſilij ſui iuſiurandum: vt per duas im
mobiles res quibus impoſſibile eſt mentiri deū:
firmiſſimū habeamus ſolacium: qui confugimꝰ
ad tenendam propoſitā ſpem:quā ſicut anie anco
ram habemus tutam et firmam [qꝫ precinget
ſe] Ecce Promiſſio retributiōis.Et tangit Tria.
Glorioſam ex retribuendis preparationem.No
ſtri ad ſuſcipiendū retributionē:cōmodaz diſpoſi
tionem.et Honorificā nimis in retribuente remu
nerationem.De Primo dicit ꝙ [precinget ſe]
hoc eſt:glorioſe ſe ad retribuendū ꝑ ſapm ꝑpara
bit.Precinxit eñ ſe humiliter in obſequio.Ioan.
xiij.Quādo adhuc mortalis: ſurgit a cena:et po
nit veſtimenta ſua:et linteo precinctus miſit aquā
in peluim:cepit lauare pedes diſcipuloꝝ ſuorum
et extergere linteo quo erat precinctus. Et quod
tunc fecit ad humilitatis obſequium: in gloria im
mortalis exhibet ad decoris premium. Sicut au
tem dicit Auguſtinꝰ ſuꝑ illud Pſal.xcij.Dominꝰ
regnauit decorem indutus eſt: indutus eſt forti
tudinem ꝛ precinxit ſe ꝟtute. Nos Cingimur ad
operandum. Succingimur ad ambulandū. Ac
cingimur ad pugnandū. Precingimur autem ad
miniſtrandū.Et de Cinctione quidem dicit Eſaie
xj.Erit iuſticia cingulū lumboꝝ eius:et fides cin
ctorium renum eius.quia Non bene operatur cui
(alꝫ cuius)lumbi per fluxum defluunt.Nec bene
accepta eſt deo operatio in qua delectamenta car
nalia fides non reſtringit.De Accinctione aūt di
cit Ps.xliiij.Accingere gladio tuo ſuꝑ femur tuū
potentiſſime.Gladiꝰ eñ verbi dei peccatores trāſ
uerberans femur premit:quando in nobis illece
bras occidit. Et dicere poſſimꝰ.j.Corinth.ix.Ca
ſtigo corpus meū ꝛ in ſeruitutē redigo:ne forte cū
alijs ꝑdicauero:ipſe reprobus efficiar. De Succī
ctione aūt dicit.j.Petri.j.Propter quod ſuccin
cti lumbos mētis veſtre ſobrij ꝑfecti ſperate in eā
que offertur vobis gratiam.Ad Epheſ.vj.State
ergo ſuccincti lumbos veſtros in caſtitate prepa
rati ad iter ceptum in profectu meritorū.De Pre
cinctione autem dicit Iob.xij.Balteum regū diſ
ſoluit:et ꝑcingit fune renes eoꝝ.hoc eſt:In mini
ſterio ſuis:ſeculari pompa depoſita:in aſperitate ꝛ
humilitate facit eos ſibi miniſtrare.Sic ꝛ ipſe do
minus ſecularibꝫ pompis dimiſſis:aſꝑitate ꝛ hu
militate ꝑcinctus:diſcipulis miniſtrauit. In glo
ria aūt iam indutus decore glorie corꝑis: precin
get ſe quando decorem oīm angeloꝝ ꝛ beatorum
anterius ſibi adhibet. Hoc eñ eſt Precingi:an
terius ſibi aliquid adhibere.Adhibebit igitur ſi
bi anterius illum ꝑcioſum decorem beatoꝝ:q̄s
omnes in gloriam ſanctoꝝ couertet.ꝛ ſic ſe ad ob
ſequendū preparabit. Sic enim etiam verum eſt
quod dicitur ad Hebreos.j.Nonne omnes ſunt
amminiſtratorij ſpiritus in miniſteriū miſſi pro
pter eos qui hereditatem capiunt ſalutis.Iob.xl.

Circūda tibi decorē et eſto glorioſus ⁊ in ſublime
C 2 erigere. Et faciet illos diſcūbere. Ecce Com-
moda multū nr̄a diſpoſitio. Sic enī dr̄ glo. Nr̄m
diſcumbere eſt in regno quieſcere. Diſcubitus enī
eſt cōmoda corꝑis poſitio: cōpoſita ex iacendo ſe-
dēdo: qn̄ dorſum molli recipit reclinatorio ⁊ infe-
riora molli recipiunt. Matth. viij. Recūbent cū
Abraam: Iſaac ⁊ Jacob in regno celoꝝ. Recubi-
tus aūt iſte ſiue diſcubitꝰ eſt ſm̄ ſedes ⁊ loca ⁊ mā-
ſiones paratas in glīa. De qbus dr̄ Joan. xiiij. Va-
do parare vobis locū. Et ſi parauero vobis locū: ite-
rum veniā ⁊ aſſumā vos ad meipſum. Et ſeq̄. In
domo patris mei māſiōes multe ſunt. in his glo-
rie ſempiterne receptaculis faciet illos diſcūbere.
Sicut Gen. xliij. Fratres Joſeph ſederūt ⁊ diſcu-
buerunt corā eo in glīa ſua: remoto aūt (al's omni)
incōmodo corꝑis ⁊ anīe. Apocal. xxj. Jam nō erit
amplꝰ neqꝫ luctꝰ neqꝫ clamor: ſed nec vllus dolor
que prima abierūt. Et tranſiēs miniſtrabit
illis. Tranſibit q̄ nunq̄ꝫ tranſibit: q̄ ſtabilis ma-
nens dat cuncta moueri. Pſal. cj. Tu autē idem
ipſe es ⁊ anni tui nō deficient. Trāſibit enī Tripli-
ci tranſitu in gloria miniſtrādo. Corꝑali videlicꝫ.
Mentali. Et corꝑali ſimul ⁊ mentali. Corꝑali qui-
dem tranſibit in ſeipſo: qn̄ poſt iudiciū de aere in
quo occurrunt ei ſancti cum eis mouebit. j. Theſ.
iiij. Rapiemur cū illis obuiā chriſto in aera. et ſic
ſemꝑ cum dn̄o erimus. Mentali autem tranſitu
nō tranſibit in ſe: ſed in ſanctis: qn̄ nouis illumi-
nationibꝫ ⁊ cōſolationibꝫ reficiet ſctōs. Eccū. xxiiij.
Tranſite ad me oēs q̄ cōcupiſcitis me ⁊ a genera-
tiōibꝫ meis adimplemini. Simul aūt corꝑali ⁊ mē-
tali tranſibit in ſanctis qn̄ ſenſibꝫ corꝑis exhibe-
bit glīam corꝑis: ⁊ menti exhibebit gloriā deitatꝫ.
Joan. x. Per me ſiquis introierit ſaluabit ⁊ ingre-
diet ⁊ paſcua inueniet. Glo Aug. Foris egrediēs
paſcet in ſaluatoris hūanitate. Intus egrediens
paſcet in ſaluatoris diuinitate. Et ſic vtrobiqꝫ pa-
ſcua inueniet. Ezech. xxxiiij. Ego ipē paſcam oues
meas ⁊ accubare eas faciam. Sic igit tranſiens
miſtrabit illis.

Etſi venerit in ſecunda vigilia etſi in tertia vigilia venerit: et ita inuenerit: beati ſunt ſerui illi.

Hic ponit Subdiſtinctionē (al's ſub diſtincti-
one) vigiliaꝝ: btitudines vigilantiū. Tangit autē
Duas vigilias: in qbus magꝫ laudabile: vigilare.
Ad hoc aūt intelligendū Notandū eſt q̄ Quat-
tuor ſunt vigilie noctꝫ: que diſtincte ſūt a Sctis:
et in qbus nox nihil de lumie diei habet admixtū.
Quaꝝ Prima vocat Intempeſtū que eſt quaſi
primus ſomnus in primis tribꝫ horis noctis. Et
tunc ſomnꝰ eſt valde ꝓfundus ⁊ obſcurꝰ. Et ideo
pauciſſima ſomnia ſunt illiꝰ hore ſiue vigilie. qa
ſpiſſus fumus reſolutꝰ a loco digeſtiōis obſcurat
organa ſenſuū ⁊ oppilat organa q̄ phātaſmata et
motus a ſenſibilibꝫ facti in eis apparere non poſ-
ſunt. De hac vigilia mentio fit. iij. Reg. iij. Sur-
gens intempeſte noctis ſilentio: tulit filium meū
de latere ancille tue dormientis ⁊ collocauit in ſi-
nu meo. Q. d. quando grauiſſimꝰ ſopor erat: non
potui ꝑcipere ablationem filij mei viui: et repoſi-
tionem filij ſui mortui in ſinum meū. Secunda
autē vocat Conticiniū que eſt quaſi ſecundus ſo-
mnus: quando iam ſpiſſitudo fumoꝝ cibi aliqn̄-
tulū ſunt attenuati: et mēbra corꝑis congeſcūt iā ē atte- nuata
ſuauiori ſomno: mēbra reficiente ⁊ nutrimentum
ſeꝑante tam in ſtomacho q̄ꝫ in epate: Ita q̄ hūor
ab alio iam infundi incipit et trahi verſus venas
et grauat eas. Et quia tunc motꝰ inordinati calo-
ris reſidere incipiunt: Ideo cōticiniū vocatur. Et
de hac vigilia mētio fit Sap. xviij. Dum enī quie-
tum ſilentium tenerent omnia: et nox in ſuo curſu
medium iter haberet: omnipotēs ſermo tuus ve-
nit. Hec enī vigilia extendit vſqꝫ ad mediū noctis
Et habet etiam tres horas ꝑticulares. Tertia au-
tem vigilia vocat Gallicaniū: quando iam ab an-
gulo medie noctis ſub terra ſol incipit aſcendere.
Et de hac vigilia mētionē facit dn̄s Matth. xxvj.
Hac nocte anteq̄ꝫ gallus cantet: ter me negabis.
Tunc enī ꝓpter ſolis aſcenſum moueri incipit nu-
trimentū ad exteriora organa ſenſuum. Et ideo ſo-
mniare incipiunt paulatim aīalia et moueri. Et
ideo quedam garriūt: et galli cantant. Quarta au-
tem vigilia vocatur Antelucanū: quando ſol ver-
ſus orizontem appropinquare incipit. et ideo tūc
nutrimentū ab interiori motu in tertia vigilia inci-
pit ſuꝑfundi organis ſenſuum: et ſomnus incipit
attenuari ⁊ dulceſcere: et ſomnia incipiūt multipli-
cari ex ſuaui motu organorum a nutrimento. Et
ideo animalia tunc ſunt multi garritus. Et gallo-
rum cantus crebreſcunt. Et de hac vigilia mentio
fit Exo. xiiij. Factum eſt in vigilia matutina reſpe-
xit dominꝰ ſuper caſtra egyptiorū et ſubuertit ro-
tas curruum: ferebanturqꝫ in profundum. Mat-
thei. xiiij. Quarta autē vigilia noctis venit ad eos
ambulans ſupra mare. De omnibus his quattu-
or vigilijs ſimul dicitur Mar. xiij. Neſcitis quā-
do dominꝰ veſter veniet: ſero: an media nocte: an
gallicantu: an mane. Quelibet autē iſtarum vigi-
liarum ſm̄ Aſtronomos in tres horas diſtribu-
itur. Et ſic nox habet duodecim horas: ſicut ⁊ di-
es. Joan. xj. Nōne duodecim hore ſunt diei: Sed
tunc prima hora noctis vocatur crepuſculū: et vl-
tima vocatur diluculum. quia prima hora noctis
lucem ſolis habet mergentē (al's vergētem) in te-
nebras. et vltima habet eandem emerſam de tene-
bris ad lucem diei. Sed ille due partes horarum
non vocātur vigilie, quia in illis excubie non ſo-
lent poni: eo q̄ in illis cōmuniter homies vigilāt.
He quattuor vigilie ſolēt a Sctis attribui Quat-
tuor etatibus hominū: Ita q̄ prima ſit Puericia
et Juuentus habens ante ſe quaſi vnam partem
hore infantiam. Secunda autem ſit Virilis etas
quando vita nature ſtat in robore. Tertia autem
ſit Senectus: quādo iam declinante virtute: ſtat
adhuc ſubſtantia: et corpoꝝ ⁊ mēbroꝝ habitudo
Quarta aūt ſit Seniū: quādo defecta iam virtute
etiam corpus incipit rugari ⁊ incuruari et defor-
mari. Et ſm̄ hoc de prima vigilia non facit domi-
nus mentionem. quia illa merſa eſt in etate humi-
da: et nullam habet experientiam. Et ideo in illa

dormitare habet ignoſcentiā ꝛ miſericordiam. De vltima etiam nō facit mentionē. q2 illa ꝛ ꝟtute ꝛ corpore deficit ꝛ defecta eſt. ꝛ ideo a labore ſollicitudinis excuſata. q2 q̄ſi eneruata eſt. Sed de ſcđa que eſt in robore: ꝛ ꝟtute: ꝛ corpis. Et de tertia q̄ licȝ iam ꝟtute declinet: nō tñ eſt notabilis defectus. et habet iā experientiā faciendoꝝ. Et ideo illis duabꝰ maior indicat̄ ſollicitudo: et fures ꝛ latrones illis magis inſidiant̄. quia in illis horis magis gratus eſt ſomnus. Hoc eſt ḡ qđ dicit ⌊Si venerit in

D ꝛ ſecūda vigilia: ꝛ in tertia vigilia venerit⌋ qñ fures ſolent inſidiari. ij. Theſ. iij. Ipſi diligenter ſcitis quia dies dñi ſicut fur ita in nocte veniet. Apocal. iij. Si autē nō vigilaueris: veniā ad te ſicut fur ꝛ mouebo candelabrū tuuȝ de loco ſuo. Fur enī vt Labeo dr: a furuo dr: qđ eſt nigꝝ. quia in nigro hoc eſt in obſcuro venit. Voluit enī dñs incertā ꝛ ignoratā nobis eſſe horā mortis vt ſemꝑ ſimus parati. Matth. xxiiij. Et vos eſtote parati: q2 q̄ hora nō putatis filiꝰ hoīs veniet. Et ideo dicit̄ Amos. iiij. Preparare in occurſum dei tui iſrael. Exo. xix. Eſtote pati in diē craſtinū. hoc eſt: in q̄dlibet futuꝝ. Geñ. xxx. Rñdebit mihi cras iuſticia mea: cū placiti tempus venerit. Et hoc eſt qđ ſequitur ⌊et ita inuenerit⌋ vigilantes ſcȝ ꝛ ſollicitos q2 tales nunq̄ꝫ p̄ueniunt̄ a morte ꝛ a veniēte dño ſed ſꝑ p̄ueniunt ꝛ mortem ꝛ dñm. Vñ Sap. iiij. Iuſtus ſi morte p̄occupatꝰ fuerit in refrigerio erit quia lȝ tpe p̄occupet̄: tñ p̄paratione ſemꝑ preuenit mortē. Iob. xiiij. Dixit Iob p̄patus vocabis me et ego rñdebo tibi: operi manuum tuaꝝ porriges dexterā ⌊Beati ſunt ſerui illi⌋ btitudine acꝰ pfecta ſm vigiliaꝝ ſollicitudinē. Prouer. viij. Beatus hō q̄ audit me ꝛ obſeruat ad fores meas q̄tidie. q̄ inuenit me: inueniet vitam ꝛ hauriet ſalutē a dño. Et ſic ideo vigilantes ſunt beati.

Hoc autē ſcitote quoniā ſi ſciret paterfamilias qua hora fur veniret: vigilaret vtiqȝ: et non ſineret pfodi domum ſuum.

Ecce Secunda rō ꝯ p̄cautela pīculi. Duo autē facit in hac rōne. Quorū Primū eſt Similitudo p̄miſſa hūana in cautela pīculi. Scđm autē Ammonitio cautele ſumpta a dicta ſilitudīe. De Primo Duo dr. Premittit enī aſſertiōeȝ. ꝛ Scđo ſupponit Silitudinē. De Aſſertione dr ſic ⌊hoc autē ſcitote⌋ Q. d. ex ꝟbis meis ꝛ hūana rōne ⌊ſcitote⌋ q2 Quicq̄d fatur eſt verū: et falli (al's fallere) nō pōt. Prouer. viij. Iuſti ſūt oēs ſermones mei: et ñ eſt in eis prauū q̄d atqȝ p̄uerſum ⌊Qm̄ ſi ſciret paterfamilias⌋ q̄ habet curā gubernande domꝰ ꝛ familie. Et huic debet eſſe ſimilis doctor ꝛ gubernator eccliaꝝ. Mat. xiij. Ideo ois ſcriba doctus in regno celorū ſimilis eſt hoi patrifamilias q2 pfert de theſauro ſuo noua ꝛ vetera ⌊qua hora fur veniret⌋ qui in nigro. hoc eſt in obſcuro aufert. quia ille eſt diabolus qui aufert. Ioan. x. Fur nō venit niſi vt furet̄ ꝛ mactet ꝛ perdat. Qui autē improuiſus venit: non vt pdat: ſed vt ſm merita retribuat: nec eſt fur. Sed in aduētu habet furis ſimilitudinem Ille eſt Iudex filius hoīs. quia ille ſicut fur venit improuiſus. Matth. xxv. Media nocte clamor factꝰ eſt: ecce ſpōſus venit. Eccles ix. Neſcit hō finem ſuū: ſed ſicut capiunt̄ piſces hamo et aues laq̄o: ſic capiunt̄ hoīes in tpe malo. j. Theſ. v. Cum dixerint pax ꝛ ſecuritas: tūc repentinus ſuperueniet interitus ⌊vigilaret vtiqȝ⌋ h̄ ē oculos ꝛ ſenſus ad lumē aperiret. Et ita vigilat homo de ſalute ſua ſollicitꝰ: oculos ꝛ ſenſus ad eternum lumen apiendo: ꝛ cauēdo ne domꝰ corporis ſui improuiſa morte ſuffodiat̄: et theſaurꝰ anime pdatur. Domꝰ enī corpis: domꝰ lutea eſt ꝛ de facili ſuffodit̄. Iob. iiij. Qui habitāt domꝰ luteas ꝛ terrenū habent fundamentū: velut a tinea cōſument̄. ij. Coꝝ. v. Scimꝰ qm̄ ſi terreſtris domꝰ huius habitatiōis noſtre diſſoluat̄: eternā habemꝰ in celis. Et hoc eſt qđ ſequit̄ ⌊et non ſineret pfodi domū ſuam⌋ Supple improuiſe. q2 fundaret eam ſupra petrā vbi ſuffodi non pōt. Mat. vij. Venerunt flumia ꝛ flauerūt venti ꝛ irruerūt in domū illā: et nō cecidit. Fundata enī erat ſupra petram. Theſaurū etiā reponeret i celo. et tūc iſidias a furibus ñ pateret̄. Matth. vj. Theſaurizate vobꝭ theſauros in celo vbi neqȝ erugo neqȝ tinea demolit̄: et vbi fures nō effodiūt neqȝ furant̄. Ideo. j. Pe. j dicit̄ in hereditatē incorruptibilē ꝛ imarceſſibilem et incōtaminatā cōſeruatā in celis.

Et vos eſtote parati: quia qua hora non putatis filius hominis veniet.

Concluſio eſt a Simili. Et: Coniunctio que videt̄ Copulatiua: illatiua ē. Et eſt ſenſus: Ergo ⌊et vos eſtote parati⌋ q2 ad ſilitudinē furis continue pfodit̄ domꝰ inhabitatiōis veſtre. Pš. cxviij. Paratus ſum ꝛ nō ſū turbatꝰ. ij. Coꝝ. ix. Achaia parata eſt ab anno priore: ꝛ vr̄a emulatio p̄uocauit plurimos. Emulādo parati eſſe debemꝰ vt alios ad ſilem p̄parationem p̄uocemꝰ ⌊q2 q̄ hora nō putatis⌋ coꝗ eam p̄uidere non poteſtis. Act. j. Non eſt veſtrū noſſe tempora vl' momēta que pater poſuit in ſua ptāte. Sicut enī nihil certius eſt morte: ita nihil incertius eſt hora mortis ⌊filius hoīs veniet⌋ hoc dicit: quia in humana natura in qua iudicatus eſt: alios iudicabit. Apoc. j. Ecce veniet cum nubibꝰ: ꝛ videbit eum omnis oculꝰ et q̄ eū pupugerūt. Primo in Iudicio particulari vniuſcuiuſqȝ. Et deinde in Iudicio vniuerſali oīm. Ioan. xix. Videbūt in quē tranſfixerūt. Ioā. v. Pater nō iudicat quenq̄ꝫ. iudiciū oē dedit filio. Et Ibidē. Ptātem dedit ei iudiciū facere quia filius hoīs eſt. Nolite mirari hoc. Sic ḡ p rōnes ad vigilandum inducit.

a Ait autē ei Petrus. Domine: ad nos dicis hanc parabolā an ꝛ ad omnes?

Hic incipit pars illa de q̄ſtione ꝛ reſpōſiōe Petri. Multa enī dixerat dominꝰ Quedam cōmuniter ꝑtinentia ad omnes: Quedā autē ſpecialiter ad diſcipulos: Quedā figuratiue dicta: Quedā aperte. E ꝛ

Et ideo querit Petrus dicens Dñe ad nos dicis Et diuidit in partes duas. In quaꝝ Prima ponitur Queſtio Petri. Et in Scḋa Reſpõſio domini. Dicit ergo [Dñe Ad nos] ne diſcipulos et apl'os tm̄ [dicis] pmonendo nos [hanc parabolam] hoc eſt: ſimilitudinariũ ſermonem [An ad omnes?] prelatos ꝛ ſubditos: apl'os: ſiue diſcipulos. An ꝛ ad alios omnes indifferẽtes homines? Parabolã aũt vocat ſilitudinariũ ſermonẽ. Sicut de lumboꝝ pcinctione. et Aduentu furis. Et hmõi. Sublimia em̃ inſtituta ſunt que oportz obſeruare expectantes dñm. Et ideo querit Petr⁹ Si hec tm̃ ptineãt ad Apl'os ꝛ Succeſſores coꝝ: An etiam ad alios omnes expectãtes dñi iudicium. Tit. ij. Sobrie et iuſte ꝛ pie viuamus in hoc ſeculo expectantes btãm ſpem: ꝛ aduentuz glorie magni dei. Malach. iij. Ecce venit: et quis poterit cogitare diem aduentus eius? Et quis ſtabit ad videndum eum? Et ideo non eſt mirꝝ ſi dubitat Petrus de his q̃ ptinent ad tanti aduẽtus pparationem. Ex quibuſdã em̃ verbis aduentus ad iudiciũ: videt ptinere ad Apl'os ſolũ ꝛ coꝝ ſucceſſores. Sicut ex illo Matth. xix. Cum ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſue ſedebitis ꝛ vos ſuper ſedes duodecim iudicãtes duodecim tribus iſrael. Ex q̃buſdã aũt videt ptinere ad omnes electos Matth. xxiiij. Vbicunq; fuerit corpus: illuc congregabunt ꝛ aquile. Sed quo ad Iudiciariã poteſtatẽ ptinet ad Apl'os ꝛ ſucceſſores Apoſtoloꝝ: q̃ iudicabunt cum chr̃o. Quo ad bñdictionẽ autẽ ꝛ poſſeſſionẽ btitudinis: ptinet ad omnes electos hoc qḋ in ante habitis dictum eſt. Et ideo lz pncipaliter hmõi ſollicitudo indicat prelatis qui ſunt ſucceſſores Apoſtoloꝝ. tamẽ ſm modũ vniuſcuiuſq; ptinet ad omnes. Unde hec fuit cauſa dubitationis Petri.

Dixit autem dñs Quiſputas ẽ fidelis diſpenſator et prudens

Hic incipit Reſponſio dñi de ſolutiõe q̃ſtionis inducte. In hac aũt Reſponſione Tria continent In quoꝝ Primo Beatitudie magna extollit vigilans et ſe ad aduentum dñi pparans: et oſtẽdit eſſe rarus. In Scḋo Mali ſerui oſtenduntur ſtipendia maloꝝ meritoꝝ. In Tertio per modũ ſupradictũ Diſſoluit Petri queſtio. Dicit qꝫ ad vnũ plus ptinet cui plus cõmiſſum eſt. Et ad alterum minus cui min⁹ cõmittit. In Prio hoꝝ Tria continent. Eius ſcʒ q̃ dicta obſeruat raritas. et Obſeruantis beatitudo. et Eiuſdem beati remuneratio. Hoꝝ ãt Primũ rurſus Sex ꝯtinet. Quorũ Primũ eſt Hec Obſeruãtiũ raritas. Scḋm In diſpenſando vtilitas. Tertiũ In cõmiſſo fidelitas. Quartũ Prudẽtie et circũſpectionis ei⁹ ſagacitas. Quintum Vocationis eiuſdẽ puritas. Sextum eſt Finis vocationis eius oſtenſa ſinceritas. De Primo hoꝝ dicit [Quiſputas] em̃ [eſt] q.d. Tu q̃ris Petre An ad oẽs dicam preparationis inducte et ſollicitudinis parabolã. Sed [quiſputas eſt] qui teneat ea que dicta ſunt? Heu em̃ rara auis ẽ in terris tante pfectionis homo qui ſollicitudinem illam exhibeat. Illam fidem ad me oſtendat. Lu. xviij. Cum venerit filius hominis: putas inueniet fidem ſupra terrã? Eccles. vij. Virũ de mille vnuz reperi: mulierẽ ex om̃ibꝫ nõ inueni. j. Coꝝ. iiij. Iã querit inter diſpenſatores vt fidelis q̃s inueniat. Ps. xiij. Oẽs declinauerũt ſimul inutiles facti ſũt non eſt qui faciat bonũ: nõ eſt vſq; ad vnũ. Phil. ij. Omnes que ſua ſunt querunt: nõ que Ieſu chri. iij. Reg. xix. Ego relictus ſum ſolus ꝛ querũt animã meam [Quis ergo putas eſt] talis: et tantus [fidelis] in cõmiſſo ſibi grege: vel talẽto donorum dñi ſui? Fides em̃ vt dicit Aug⁹ componitur a fiant ꝛ dicta. Et dicit fides quando dictis facta compenſant. In cõmiſſo em̃ grege et cõmiſſo talento donoꝝ: magna pmittunt. et ſi compenſant factis: tunc eſt fidelis in cõmiſſo qui hec facit Si autẽ non fit vel minus fit: ille non eſt fidelis. Prouer. xx. Multi miſericordes vocant: virũ autem fidelem q̃s inueniet? Sic fidelis in cõmiſſo fuit de quo dicit. j. Reg. iij. Cognouerũt aũt omnes a Dan vſq; Berſabee qꝫ fidelis Samuel pheta eſſet dñi. Et ideo ipẽ ſummus ſacerdos: bona pro tãfideli diſpenſatore impcatus eſt: dicẽs. Reddat tibi dominus pro fenore quod cõmodaſti dño. j. Reg. ij. Ille em̃ fidelis fuit quia omnia que pmiſit: exhibuit in facto. Eſt aũt ꝛ alter fidelis in cõmiſſo pcepto: qui omnia ſibi impoſita ꝛ imperata ad honorẽ dñi ſui fideliter pagit. j. Re. xxij. Quis in omnibꝫ ſeruis tuis ſicut Dauid fidelis i regno tuo: ingrediens ꝛ egrediens ꝛ pgens ad imperium regis? Eſt Tertio modo fidelis in obſequio: non ſeruiens ad oculũ vel pro mercede: ſed ex fide quã habet ad dñm. Eccli. xxxiij. Si eſt tibi ſeruus fidelis: ſit tibi q̃ſi anima tua. Quarto modo adhuc fidelis eſt Qui omnes diuitias et gloriaz dñi in poteſtate accipiẽs: nihil d' oĩbꝫ ſibi attribuat. Bern. Fidelis pfecto miniſter eris: ſi de vniuerſa gl'ia domini tui: etſi tranſeunte per te: nihil manibus tuis adherere cõtingat. Et ſic fidelis fuit Ioſeph Geneſ. xxxix. Ecce dñs meus om̃ibus mihi traditis ignorat quid habeat in domo ſua preter te. q̃ vxor eius es: quomõ ergo malũ poſſum hoc facere: infidelitatẽ ſcʒ: ꝛ peccare in dominũ meũ? Eſt Quinto modo fidelis Qui omnia ad deum refert: fidei dñi omnia cõmittens: et pter ſolam ſpem quam in deum habet ſeruiens. Eccli. xlv. In fide ꝛ lenitate ipſius ſanctum fecit illum: et elegit ipſum ex oĩ carne. Et ſic fidelis fuit Abraam Rhoma. iiij. In repromiſſione dei non heſitauit diffidẽtia: ſed cõfortatus eſt fide: pleniſſime ſciens quia quecũq; pmiſit et deus: potens eſt ꝛ facere. Sexto modo fidelis eſt Qui omnia que credit operibus oſtendit: ſola dilectione omnia complens ad que fides illuminat. Gal. v. Fides que p dilectiõez operatur Iaco. ij. Fides ſine operibus mortua eſt. Et Ibidem. Ego oſtendam tibi ex operibus fidem meã. Omnibus ergo his modis [Quiſputas eſt fidelis?] Si em̃ aliq̃s iſtoꝝ modoꝝ deficiat: non poteſt dici fidelis. Aut em̃ pmiſſa non cõplet. Aut precepta non implet. Aut fraudat obſequiũ. Aut bona ſubtrahit. Aut ea que facit infideliter ad dominũ non refert. Aut fide mortua: ſicut demones credũt: ꝛ in rem creditaz apud deum non habens

ſpem:non tendit:ꝛ ideo fidelis non reputaꝛ [diſ-
F 2 penſator] Hic notaꝛ in diſpenſando vtilitas.
Dicꝛ enī Diſpenſator qui ꝓ diuerſitate ꝑſonaꝝ:et
tempoꝝ:ꝛ locorum:et bonorum ſibi cōmiſſorum
vtiliter diſtribuit diſtribuenda:et vtiliter reſeruat
reſeruanda. Talis ergo ꝓprie eſt diſpenſator. Ta
lis fuit diſpenſator domus: Joſeph Geneſ.xliij.
Oportet aūt diſpenſatorē Tria habere. Primuꝫ
ꝗdem Ut ſit idoneus ſine crimine exiſtens. Scđo
aūt Ut gratiā quā accepit in bonis interioribꝫ vel
exterioribus libenter amminiſtret ex dilectiōe quā
habet ad familiam ſupra quam cōſtituiꝛ. Tertiū
Ut ex timore dei:poſtpoſito timore hoīm: familie
dei nihil ſubtrahat bonorū dñi ſui. Et de Primo
ꝗdem horum dicꝛ.j. ad Timoť.iij. Oportet Epi-
ſcopū irreꝑhenſibilē eſſe ſicut dei diſpenſatorē. De
Scđo aūt dicꝛ.j. Petri.iiij. Unuſquiſqꝫ ſicut
accepit gratiā illam amminiſtrātes ſicut diſpēſato-
res multiformis gratie dei. De Tertio autē dicꝛ
iij. Reg.xviij. Achab vocauit Abdiā diſpenſatorē
dom⁹ ſue. Abdias aūt timebat dñm deum iſrael
valde. Nam cum interficeret Jezabel ꝓphetas do-
mini:tulit ille centum ꝓphetas ꝛ abſcōdit eos qn
quagenos ꝛ qnquagenos per ſpelūcas: et pauit
eos pane ꝛ aqua. Iſte ergo bonus fuit diſpēſator
Qui lꝫ mali hoīs fuerit diſpenſator ꝛ male mu-
lieris:non verit⁹ eſt maliciā Regis ꝛ Regine:quo
minus pabula ſeruis dei etiam de ꝓpriis ſumpti-
bus diſpenſaret. Hec igitur tria ad bonū exigun-
tur diſpenſatorem. Quidam aūt Quartū his ap
ponunt Qđ eſt bona opinio ſiue fama.j. Coꝝ.iiij.
Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros chriſti ꝛ diſ-
penſatores miniſterioꝝ dei. Sed hec neceſſaria ē
propter alios ꝛ non ꝓpter ſeipm. His igitur tribꝫ
vel quattuor habitis bonus erit diſpenſator eorū
ꝗ ſibi cōmittunꝛ. Hoc ğ ē qđ dić Quiſputas fide
lis diſpēſator [et prudēs] Prudētia eſt (vt dicit
Phus) cum rōne actiuus habitus. Eſt aūt Pru
dens in diſpenſando qui pecuniam dñi ꝛ alia bo-
na prudenter multiplicat:et caute damna dñi ſui
excludit. Sicut ſapiam per doctrinā multiplicās:
et ꝑ cautelam ſerpentinā excludit nequitiaꝫ:ne vi-
rus in ſubditos effundat. De Primo horū dicꝛ
Prouerb.xiiij. In corde prudentis requieſcit ſapi-
tia:et idoctos quoſqꝫ erudiet. Dañ.xij. Qui docti
fuerint fulgebunt ſicut ſplendor firmamenti: et ꝗ
ad iuſticiam erudiūt multos:fulgebunt ſicut ſtel-
le in ꝑpetuas eternitates. De Scđo aūt dr Mat.
x. Eſtote ergo prudentes ſicut ſerpentes: et ſimpli
ces ſicut columbe. Quia excludūt aſtutia boni ſer-
pentis: venenum ſerpentis mali. Bonus enī ſer-
pens curat a malo (al's mali) ſerpētis morſu. Nu-
me.xxi. Fac ſerpentē eneum ꝛ erige eum in palo: et
qui eum aſpexerit viuet. Joā.iij. Sicut exaltauit
Moyſes ſerpentē in deſerto:ita exaltari oportet fi
lium hoīs: vt omnis qui credit in eum non ꝑeat
ſed habeat vitam eternam. Sic ergo prudēs: bo-
num bene diſpenſat. Et taliter prudens debet eſſe
diſpenſator eccleſie dei. Econtra autē inſipiens in
diſpenſando: ꝛ fraudulentus in retinēdo:non de-
bet eccleſie dei ꝑponi. Eſa.xxxij. Non vocabiꝛ is ꝗ
inſipiens eſt ꝑnceps. neqꝫ fraudulent⁹: maior vo-
cabiꝛ. Fraudulenti enī vaſa peſſima ſunt. Ipſe enī
cogitationes cogitabit ad ꝑdendos mites cum lo
quereꝛ pauꝑ iudicium.

Quem conſtituit dominus ſuꝑ familiam ſuam

Ecce Puritas vocationis. Et notantur h̄ Duo
Stabilitas: ꝛ Autoritas. Stabilitas notatur in
hoc ꝙ dicꝛ [Quem conſtituit] hoc eſt: ſtabiliꝛ
et immobiliter poſuit: vt nec terrore nec precio mo
ueaꝛ. Sed potius ꝑncipalibus (al's principibus)
exhibeat ſe Heliam: Populis Joannē. De Helia
enī dicꝛ Eccī.xlviij. In diebus ſuis non extimu-
it principem. Et hoc impletum.iij. Reg.xviij. Ubi
Achab ꝛ Jezabel non extimuit. Joannes autem
Nec ad fauorem populi: Nec ad terrorem moue-
baꝛ. Matth.xi. Quid exiſtis in deſertum videre
arundinem vento agitatam? Q.d. Nō. Ergo cō-
ſtitutus eſt a deo immobiliter. Eſa.xxij. Figam il-
lum paxillum in loco fideli: ꝛ erit in ſolium glorie
domus patris ſui. Pſal.xliiij. Cōſtitues eos pri-
cipes ſuꝑ oēm terram. Pſal.ij. Ego autē conſtitu
tus ſum rex ab eo in mōte ſancto eius. Autoritas
aūt notaꝛ per hoc ꝙ dicit [dominus] Nō enī de
bet intrudi per potentiā ſecularē Sicut Alchim⁹.
Nec precio ſecularis potentie Sicut Jaſon. Nec
emere debet Sicut Simon. Nec amore pecunie
ſacramenta diſpenſare Sicut Giezi. Nec ſine ſi-
gnis euidentis ſanctitatis ꝛ idoneitatis conſtitui
Sicut Idiote. Sed cū ſignis diuinis Sicut Aa
ron Cui⁹ virga vite rectitudinis: gemmata eſt: Cō
ceptione virtutis floruit: Pulcritudine bone opini
onis frondiut: Eloquentia ſacre ꝑdicationis ꝓtu
lit diuini fructus amygdalū: dulciſſimū fructum
virtutis ꝛ honeſtatis. Hebre.v. Nec quiſꝗ̄ ſumit
ſibi honorē: ſed qui vocaꝛ a deo tanꝗ̄ Aarō. Unī
et dominus Num.xvij. ꝑcepit vt virga Aaron re-
ferreꝛ in tabernaculū teſtimonij federis vt eſſꝫ ibi
in ſignum contra rebelles dño ex ambitione pote-
ſtatis miniſtrorū. Hiere.j. Ecce conſtitui te hodie
ſuper gentes ꝛ regna [ſuper familiam ſuam] G 1
Et ideo ſollicite diſpenſandum. Quia ꝛ Bona do
mini ſunt que cōmittunꝛ ad diſpēſandū. et Fami
lia dñi: cui eroganda ſunt cōmiſſa. Act.xx. Atten-
dite vobis ꝛ vniuerſo gregi in quo vos poſuit ſpi-
ritusſanctus regere eccleſiam quam acquiſiuit ſan-
guine ſuo. Exod.xviij. Conſtitue ex eis centuriōes
et decanos ꝛ quinquagenarios et tribunos. Nō
enim parui eſtimanda eſt familia quam tācaro ꝑ
cio ſui ſanguinis emit dei filius.j. Pet.j. Nō cor-
ruptibilibus auro vel argēto redempti eſtis a va-
na veſtra cōuerſatione paterne traditiōis: ſed pre
cioſo ſanguine agni tanꝗ̄ immaculati chriſti.j. Co-
rinth.vj. Empti enī eſtis precio magno glorifica-
te ꝛ portate deum in corpore veſtro. Qui ergo ſu-
per tales poniꝛ: Multum debet eſſe ſollicitus: et
Ut cōmiſſa talenta Utiliter impendat: Et famili-
am Prudenter cōſeruet: et Fideliter cuſtodiat.

Ut det illis in tempore tritici menſuram

Ecce Finis ſinceritas in ꝑfectiōe Qui non ꝑe-

niſi vt proſit et nihil in poteſtate delectet. Tangit
aūt Quinq̄. Gratam vicȝ (que gratis impendit)
donoꝝ dn̄i ſui donatiōem. Eorum quibus talis
debetur donatio diſcretionem. Temporis oppor-
tuni conſiderationē. Eoꝝ que donanda ⁊ diſtri-
buenda ſunt nobilitatē. et Diſtributiōnis ad vnū-
quenq̄ congruentē ꝓportionē. De Primo dicit
[Vt det] Non vēdat. Nec ingratꝭ ingerat. Nec
coactā ⁊ exactā violentiā expectet vel timeat. Sed
gratis [det] Matth. x. Gratis accepiſtis gratis
date. Sacramenta em̄ dei nō vendenda: ſed gratꝭ
ſunt exhibenda. Vn̄ etiā Petrus ꝑnceps Aplōꝝ
dixit Simoni Act. viij. Pecunia tua tecum ſit in
ꝑditionem: non erit tibi ſors in ſermone iſto. Sed
heu hodie Sapientes facti ſunt archimandrite.
Vn̄ q̄ dicunt Oia eſſe ſua. et ideo licere ſibi non ꝑ
ſacramentis ſed de ſuo accipere. Sed attendāt q̄
vniuerſoꝝ domin⁹ Matth. xxj. numulanoꝝ effu-
dit es: et his qui columbas vendebant dixit (qui
etiam ꝑncipes erāt ſacerdotum) Auferte iſta hinc
et nolite facere domū patrꝭ mei domū negociatio-
nis: cum tamē oīa ſua eſſent. Nec ſibi offerri po-
terat niſi ſuum pro ſuo. Si aūt forte dicant q̄
chriſto non offerebat̄ ſed ſacerdotib. Reſponſio:
q̄ illi Sacerdotes tunc erāt: quib a tēpore Ma-
chabeoꝝ ſumma rerum cōmiſſa fuit. Et habebāt
Regnum ⁊ Sacerdotiū: ſicut illi vel plus q̄ȝ iſti.
et ideo illis non potuit offerri quod ſuum nō eſſet
ſm q̄ noſtri tēporis ſacerdotes interp̄tant̄. ⁊ tamē
chriſtus dicit q̄ hec cōmertio domus patris ſui:
domus ſit negociationis. ergo nec iſti ea facere pn̄t
que faciunt. Adhuc aūt quid dicēt de Petro q̄ fun-
damentum eſt eccleſie ⁊ vertex ⁊ cephas. hoc ē: ca-
put interpretat̄. Hic em̄ tante vt iſti (ſi deo placet)
fuit autoritatꝭ: etſi non tante fuerit poſſeſſionis. et
tn̄ dixit Simoni: Pecunia tua tecum ſit in perdi-
tionē. Ergo Vel iſti cōtemnāt pecuniam et ſaluē-
tur. Vel accipiant ꝑditionis p̄mium ⁊ cōdemnen-
tur. Sacramenta em̄ chriſti vendere: eſt chriſtum
vendere et cum Juda iniquitatꝭ mercedem poſſide-
re. Omnia ergo hec excludēs dicit [Vt det] Nō
vendat vel extorqȝ exhibeat. Sic fecit chrs Eph.
iiij. Dedit dona homib. Jaco. j. Dat omnib abū-
danter ⁊ non improperat. Heſter. ij. Largit⁹ eſt mu-
nera iuxta magnificentiā ꝑncipalem Hoc ergo eſt
q̄ dicit Vt det [illis] Non extraneis. Suis em̄:
hoc eſt ſibi cōmiſſis: ꝑncipaliter quilibet debet in-
tendere. j. Timot. v. Si quis ſuoꝝ ⁊ maxie dome-
ſticoꝝ curam non habet: fidem negauit: ⁊ eſt infi-
deli deterior. Hic eſt q̄ dicit domin⁹ Joā. x. Pro-
prias oues vocat nominatim: et ante eas vadit: et
oues illum ſequunt̄. Hinc eſt etiam q̄ Paul⁹ dicit
Act. xx. Attendite vobis ⁊ vniuerſo gregi in quo
vos poſuit ſpūſſanctus rectores et epiſcopos. Q.
d. illis ſpecialiter tenemini qui regimini veſtro ſūt
cōmiſſi [in tempore] Ecce Temporis opportu-
ni conſideratio. quia Non vilificāda ſunt Sacra-
menta. Nec iterum tempore neceſſitatis retinēda.
Sed pro congruitate tēporis exhibenda. Maxi-
me in Confeſſione ⁊ Cōmuniōe eucharistie. Qui-
dā ſtulti omni tempore confiteri ⁊ cōmunicare vo-
lunt. Quidam aūt ꝓ libitu ſuo in tempus lōgum
differre Jdeo p̄cipit̄ vt pro temporis congruitate
Sacramenta exhibeant. Non q̄dem pro ſtulticia
cuiuſlibet petentis: ne vileſcant. Nec etiam pro ma-
licia ⁊ indeuotiōe cuiuſlibet differat̄: ne populus
dilabat̄: ſed pro congruitate tēporis vt exhibeant̄
et ſubtrahant̄. Eccs. iij. Omnia tempus habent ⁊
ſuis ſpacijs cūcta voluunt̄. Ecc̄i. xx. Ab ore fatui
reprobabit̄ parabola: quia non dicit illam in tem-
pore ſuo. Pſal. ciij. Omnia a te expectant vt des
illis eſcam eoꝝ in tp̄e oportuno [tritici] Adeps
gratie ſacramentalis vocatur h triticum. Eſt em̄
Triplex triticum. Sacramenti. Spūalis edulij.
et Temporalis ſubſidij. De Tritico Sacramē-
ti dicitur in Pſal. cxlvij. Adipe frumenti ſatiat te.
Pſ̄. lxxx. Cibauit eos ex adipe frumenti: ⁊ de pe-
tra melle ſaturauit eos. Adeps frumenti gratia ē
eucharistialis. et Mel de petra ē dulcedo ſangui-
nis de corpore chriſti. Frumentū autem edulij ſpi-
ritualis eſt refectio vbi dei. quia ſicut dicit̄ Deut.
viij. Non in ſolo pane viuit homo: ſed in omni ver-
bo quod ꝓcedit ab ore dei. Hoc conqueritur ſubtra-
ctum Hiere in Thren. ij. dicens Matribus ſuis
dixerunt: vbi eſt triticum ⁊ vinum cum exhalarēt
animas ſuas in ſinu matrū ſuarum: a facie tem-
peſtatum famis. Sic heu eſt hodie. quia Paſto-
res litigantes in cauſarum cauillatiōibus nec vnā
iota ſciunt de eo quod eſt vere triticum animarū:
quod eſt ſciencia verbi dei. Sed non dicit̄: vt det il-
lis in tēpore: litis materiam. ſed: vt det illis in tē-
pore [tritici menſuram] Triticum ſubſidij tē-
poralis eſt. De quo dicitur Nee. v. Ego ⁊ fratres
mei ⁊ pueri mei plurimis accōmodabam⁹ pecuni-
am ⁊ frumentū ⁊ non repetebamus. Jdeo Petro
dictum eſt ter Paſce: Paſce: Paſce. Paſce pane
ſacramenti: Pane verbi ⁊ exempli: et Pane tēpo-
ralis ſubſidij Joā. xxj. Sic ergo [Quis putas]
vite idoneitate [eſt fidelis] in intentiōe [diſpen-
ſator] officij officioſa humilitate [et prudens]
in officij executiōe [quem conſtituit domin⁹]
in officij ſuſceptione [ſuper familiam ſuam]
in gubernationis manſuetudine. Heſter. j. Vo-
lui nequaq̄ȝ abuti potētie magnitudie: ſed in mā-
ſuetudine gubernare ſubiectos [vt det illis in tē-
pore tritici menſuram] vnicuiq̄ pro modu-
lo ſuo (al's ſue) capacitatis triticum Sacramēti:
Spūalis alimenti: et Temporalis ſubſidij. Dicit
aūt [mēſurā] quia quod competit vni: non com-
petit alij: p̄cipue in ſubſidio ſpūali. Paruulorum
em̄ eſt lac ⁊ non ſolida doctrina. Perfectorū autē
doctrina ē ſolida. j. Corinth. iij. Tanq̄ȝ paruulis
in chriſto lac dedi vobis potum ⁊ non eſcam. He-
bre. v. Perfectoꝝ eſt ſolidus cibus: eorum qui ꝑ
conſuetudine exercitatos habēt ſenſus ad diſcre-
tionem boni ac mali. ideo eſt q̄ p̄cipit dominus
Exod. xvj. q̄ manna colligerent ad menſuram go-
mor per ſingl'os dies ſm q̄ ſufficere poterat vni-
cuiq̄.

Beatus ille ſeruus quem cū ve-nerit domin⁹ inuenerit ita faciētē

Hic icipit pars illa in qua talis ſerui ponit be-
atitudinem et remunerationem. Et habet duas

partes. In quaꝝ Prima ponit btitudinis laudē. In Secunda aūt ponit remunerationē. Tangit aūt Tria. In quoꝝ Primo tangit talis ſerui beatitudinē. In Scđo tangit illiꝰ btitudinis ex tempore deſignationē. In Tertio aūt ex opere eiuſdē beatitudinis tangit cauſalitatem. In Primo boꝝ tangit Tria. Beatitudinē: Significātie diſcretionem: et Tābūilis diſpēſatoris condicionē. Beatitudinem tangit cum dicit [Beatus] Significantie diſcretionē tāgit cū dicit [ille] Condicionē aūt tangit cum dicit [ſeruus] Sicut em̄ ſepe diximus Beatitudo ſemꝑ aliqd vult ſonare ꝑfectū. Unde Beatus ꝛ in bono diuiniſſimo qđ non ad ſe ſolum ſed ad totam deriuat̄ chriſti familiam eſt ꝙ in gubernatione familie ſit ꝑfectus. Propt̄ qđ Matth.xvj. cum Petrū ſuper eccleſiam vellet cōſtituere: dixit. Beatus es Simon bariona. Beatitudo em̄ ſemꝑ eſt in abundanti bono quod ꝑfūdit̄ ad alios. Sicut in Actibꝫ Apl'oꝝ dominꝰ dixiſſe ꝑbibet̄: qm̄ Beatius eſt magis dare q̄ꝫ accipere. quia accipere videt̄ eſſe indigentis ꝛ imperfecti. Dare autē ſuꝑabundantis ꝛ beati eſt [ille] ſignanter dicens. et diſcretionem notat. quia Deſignabilis eſt ꝛ rarus qui hec q̄ dicta ſunt perficiat [ſeruus] condicione. Cum em̄ Seruus ſit: qui impeditis in ſe viribus anime: ad ſuū regnū (al's regimen) non ſufficiens: alienū querit rectorem. Ille ſeruus dei ſpecialiter vocat̄ qui in hūano ſenſu non confidens: nec de viribꝫ ſuis ꝑ̄ſumens: ad dei omnia refert gubernationem ꝛ adiutorium dicens illud Pſal.cxxvj. Niſi dominus edificauerit domū: in vanū laborauerūt qui edificant eā. Niſi dominꝰ cuſtodierit ciuitatem: fruſtra vigilat q̄ cuſtodit eam. Eſa.xxvj. Omnia opera noſtra opatꝰ es in nobis dñe. Sic em̄ Senſus ꝛ vires ad deū referre ꝛ nihil de ſe ꝑ̄ſumere: deo regnare eſt. Beatus ergo ille ſeruus [quē cum] improuiſus [venerit dominus] ſicut ſuꝑius dictum eſt. quia Improuiſum paratū inuenire: ſignū eſt ꝙ ſe ꝛ ex habitu virtutis paratus ſit: et non ex ſtudio deliberationis. vl' neceſſitate timoris coactus. Pſal. cxviij. Paratus ſum ꝛ nō ſum turbatus vt cuſtodiā mādata tua [inuenerit] iꝑouiſū. Sic em̄ ſeruum ſuū fidelē inuenit eſſe Dauid. Pſ̄.lxxxviij. Inueni Dauid ſeruū meū. hoc eſt: Inueni ꝙ Dauid ex habitu virtutis eſt ſeruus meus: et non ex coactione neceſſitatis. et ideo oleo ſancto meo vnxi eum. et ideo etiam manus mea auxiliabit̄ ei [ſic facientem] Ecce Cauſalitas beatitudis ex opere. Sic aūt facientē: refertur ad omnia que de ꝑfectione fidelis diſpenſatoris dicta ſūt. Un̄ etiam Apocal.iij. dominꝰ monet quendam dicens: Tene quod habes: ne alius accipiat coronam tuam Matth.x. Qui ꝑſeuerauerit vſqꝫ in finem hic ſaluus erit. Gal.vi. Bonū facientes non deficiamꝰ. tempꝫ em̄ ſuo metemus vitam eternam.

Vere dico vobis: quoniam ſupra omnia que poſſidet conſtituet illum.

Tangit h̄ illius Beati remunerationē. Et dicit Duo. Confirmationē cum dicit [Vere dico vobis] Nō em̄ dicit: niſi vere dicat: is: qui dr̄ Matthei.xxiiij. Celum ꝛ terra tranſibunt: verba autem mea non tranſibunt. Joan.xvj. Ego veritatē dico vobis quam audiui a patre meo [quia ſuꝑ oīa que poſſidet ꝛc̄.] Remuneratio eſt. Et tanguntur Duo. Remunerationis magnitudo. et Altitudo. In Primo tāgunt̄ Duo. Perfectio Poteſtatis. et Sufficientia Remuneratōis. Perfectio poteſtatis tāgitur in hoc cum dicit ſuꝑ omnia conſtituendus. Sufficientia aūt Remunerationis intelligit̄ in collatione vniuerſali (al's vniuerſal') poſſeſſionis. De Primo eſt quod dicit Petro Matthei.xvj. Tibi dabo claues regni celorum: et q̄dcunqꝫ ligaueris ſuper terram: erit ligatum ꝛ in celis. et quodcunqꝫ ſolueris ſuꝑ terram: erit ſolutū et in celis. In tali em̄ poteſtate ſerui fideles conſtituti: ſunt principes ſuper omnē terrā et ſuper omē celum. Et ſic dicit̄.j. Corinth.iij. Omnia vra ſūt: vos autem chriſti: chriſtus autem dei. Sic dicit̄ Rhoma.viij. Quomō non etiam cum illo omnia donauit: Pſal.viij. Omnia ſubiecisti ſub pedibꝫ eius: oues ꝛ boues vniuerſas: inſuꝑ ꝛ pecora cāpi ꝛc̄. Sic dictum eſt Ade Gen̄.j. Implete terraꝫ et ſubijcite eam. Sic em̄ fidelis ſeruus: poteſtatē accipit in om̄ibus bonis domini: dūmodo idoneitate vite et humilitatis habitu ꝛ diſpēſatiōis prudentia ꝛ fidelitate: dn̄m imitet̄. quia ſic vere Apl's et apoſtolicus vocat̄. Si autem poteſtate abutit̄: tunc certe poteſtatem non recte habet: dicente apoſtolo.ij. Corinth.xiij. Scđm poteſtatē meā quam dedit mihi dominꝰ in edificationē ꝛ non in deſtructionem veſtram. Sufficientia ꝟo Remunerationis eſt in omnibꝫ que poſſidet dominꝰ. Omnibꝫ em̄ his poteſt vti. Spiritualibꝫ quidem Ad Indulgentiā: ꝛ Cōmunicandū: et Excōmunicandū. Temporalibꝫ aūt ad vſus vite ꝛ miſterij expletionem accipiēdū: dūmodo omnia illa ſeruet que dicta: et nō aliter. Si em̄ domino infidelis eſt etiam in obolo: non habet poteſtatem. Sed fideli diſpēſatori omnia diſpenſanda tradunt̄ ad honorem et ad vtilitatem dn̄i. Sicut em̄ expreſſe dicit̄ Num̄.xij. Seruus meus Moyſes qui in oī domo mea fideliſſimus. De tali Seruo et Diſpēſatore dr̄ in Pſal.viij. Gloria ꝛ honore coronaſti eū domine: et conſtituiſti eum ſuꝑ opera manuū tuarū. om̄ia ſubiecisti ſub pedibus eius. Qui aūt alijs de cauſis ꝛ non a deo ſed ab errore hominū diſpenſatores conſtituunt̄: ſm rei veritatem non habent poteſtatem in bonis domini tam ſpiritualibꝫ q̄ꝫ temporalibꝫ. Sed potius tyrannoꝝ more lupi rapaces ſunt: ab alijs lupis ſuꝑ oues dn̄i ad deuorandum cōſtituti. Etiam de his intelligitur id quod ſequitur

Et ſi dixerit ſeruus ille in corde ſuo: moram facit dominus meus venire.

Hic em̄ tangunt̄ mali ſerui ſtipēdia (al's diſpēdia. Et tangunt̄ Duo. Quorum Primū eſt Corruptio mali ſerui. Secundū aūt Damnatio reſpō

dens corruptiōi. Corruptio aūt attēdit̄ ſm Tria. in quibꝫ ꝑfecta ⁊ ad ſidem deuoluta eſt corruptio Tāgit eñ Primo Corruptionē ſm Rōnem In qua eſt vite regimē. Scdo Corruptionē ſm Iraſcibilem. Tertio corruptionē ſm Cōcupiſcibilem. Sicut dt Dionyſiꝰ ꝙ malū demonis eſt Phātaſia ꝑterua: cōtra Veritatē. Furor Iraſcibilꝭ: cōtra Bonitatem brutis. et Demens cōcupiſcētia circa delectabile brutalitatꝭ: contra Sobrietatē Tēperantie ⁊ Caſtitatis. Pš. xiii. Corrupti ſunt ⁊ abominabiles facti ſūt in ſtudijs ſuis. De Corruptōe Rationis dt [Q, ſi] vanis ſpebꝫ deceptꝰ. Sap. v. Spes impij q̄ſi lanugo q̄ a vēto tollit̄. Job. xl. Ecce ſpes eius fruſtrabit̄ eum [dixerit] in corde decepto. Pš. xiij. Dixit inſipiens in corde ſuo: nō eſt deus. Pš. xxxvij. Iniq̄tatē meditatꝰ eſt in cubili ſuo: aſtitit omni vie nō bone: maliciā aūt non odiuit [ſeruꝰ ille] Bene Seruus q̄ nihil liberū: nihil habet dñij ſuper ſeipm. Joan. viij. Qui facit peccatū ſeruꝰ eſt pctī. Gal. iiij. Qui de ancilla ſm carnem natꝰ eſt [in corde ſuo] corrupta ratiōe. Pš. xxxv. Dixit iniuſtꝰ vt delinq̄t in ſemetipſo: nō eſt timor dei añ oculos eiꝰ. Nec eñ in corde ſuo ñ diceret niſi abſorptā vicijs rōnē haberet. Oſe. vij. Effraim quaſi columba ſeducta non habens cor [morā facit dñs meus venire] et ibo nō erit iudicium. Q. d. Caſu vel fato ⁊ nature neceſſitate mouet̄ mūdus: ⁊ nō regit̄ ꝓuidentia. Et ideo dñs non veniet ad iudiciū. ij. Pe. iij. ex quo dormierūt patres oīa ſic ꝑſeuerant. Sap. ij. Non eſt refrigerium in fine. et nō eſt agnitꝰ q̄ reuerſus ſit ab inferis: qm̄ ex nihilo nati ſumꝰ. Et poſt hoc erimꝰ q̄ſi nihil fuerimus. Hoc eñ dixerunt impij ⁊ errauerunt Excecauit eñ illos malicia ipoꝝ: et ignorauerunt ſacramenta dei: neq̄ mercedē ſperauerunt iuſticie: et nō iudicauerūt honorē animaꝝ ſanctarū: Sap. ij. Contra qδ dr. ij. Machab. vij. Noli fruſtra extolli vanis ſpebꝫ q̄ tu effugias iudiciū dei.

Dicit etiā aliqñ malus ſeruus ꝙ [morā facit dñs meus venire] Non q̄dem diſcredens iudicium: ſed ſibi longam vitam ꝓmittens. Mat. xxv. Morā aūt faciente ſponſo dormitauerūt omnes et dormierūt. Hic eñ putat iudicium eſſe differēdū: dicens illδ Eſa. xxviij. Expecta reexpecta expecta reexpecta modicū ibi modicū ibi. Hoc eñ dicunt viri illuſores quoꝝ vincula conſtringent̄: vt ibidem dicit̄. Et ſicut dicit Augꝰ in Confeſſionibꝫ de ſe Cum dñs inuitaret eum ad cōuerſionem: ſic dicens. Non erat qδ reſponderē tibi dicenti mihi: Surge qui dormis ⁊ exurge a mortuis: niſi verba lenta ⁊ ſomnolēta Sine paululū: Et ecce paululum Sine modo: Et ecce modo. ſine q̄ modo: ⁊ mō non habeat modū. et paululū ibat in longum Hic eñ ſeruus recognoſcit dominū ſuū eſſe ſuū dominū et videt̄ credere aduentū ad iudicium. ſed tñ fiduciam ponit in mora. Eccī. xviij. Vidit preſumptionē cordis eorum qm̄ malum eſt. ⁊ cognouit ſubuerſionem cordis eorum quoniā nequam. Hec eñ magna ꝑſumptio ⁊ magna ſubuerſio rationis ⁊ cordis humani ꝙ in incerto ⁊ fallaci confidens: negligit ſeruitium dñi ſui Infideliter agit in bonis domini. Jaco. iiij. Que eſt enim vita veſtra: vapor eſt ad modicum parens ⁊ deinceps exterminabitur.

Et cepit percutere ſeruos (alꝰ pueros) et ancillas

Ecce Corruptio ſm Iraſcibilem. Tangit autē Corruptionem ⁊ Percuſſoꝝ infirmitatē: quibus potius erat miſerendū ⁊ ignoſcēdū q̄ ꝙ ꝑcuterentur. De Primo dt [cepit ꝑcutere] Tripliciter Verbo: Verbere: et Malo exemplo. De Percuſſione vbi dicit̄ Ezech. xxxiiij. Cum auſteritate imperabatꝭ eis: et diſperſe ſunt oues mee. De Verbere in corꝑe ⁊ in rebus. Eſa. iij. Quare facies pauperum cōmolitis: et rapina pauperꝫ eſt in domo veſtra: De Verbere mali exēpli. j. Coꝝ. viij. Sic peccantes in fratres: et ꝑcutientes conſcientiā eorum infirmā in chriſtū peccantes [pueros] Qui propt̄ puritatem innocentie honorandi erant: et Propt̄ teneritatem etatis erant miſerandi vt parceret̄ eis Rhom̄. xv. Debemus nos firmiores: imbecillitatē infirmoꝝ ſuſtinere: et nō nobis placere. Unuſquiſq̄ proximo ſuo placeat ad edificationē. Et iō Paulus bonus diſpēſator dixit. ij. Coꝝ. xj. Quis infirmat̄ ⁊ ego non infirmor: Ideo etiam Mat. xxiij. galline compat̄ que infirmat̄ ad affectum et miſcdiam pulloꝝ. quotiens volui congregare filios tuos quēadmodū gallina congregat pullos ſuos ſub alas: Hos ḡ percutit malus ſeruus [⁊ ancillas] quibꝫ parcēdū eſt ⁊ propter fragilem ſexum. Et fouende ſunt ꝓpter obſequium quod in nomine ancille importat̄. Unδ Eccī. iiij. Noli eſſe quaſi leo in domo tua: euertēs domeſticos tuos: et opprimens ſubiectos tibi. Econtra ſicut fortis mlier tales deberet honorare ⁊ paſcere. Prouer. xxxi. Et de nocte ſurrexit dedit q̄ ꝑdam domeſticꝭ ſuis et cibaria ancillis ſuis. R.2

Et edere et bibere et inebriari.

Tāgit h̄ Corruptionē Cōcupiſcibilis ſm Duo. Scꝫ ſm Qualitatem: ⁊ ſm Quantitatē. Scōm Qualitatē quidem in duobꝫ deſiderijs. Que ſunt Appetitus calidi ⁊ ſicci: et Appetitus frigidi ⁊ humidi. De Priori dt [edere] Intelligit̄ ꝓfuſio in delectabilibꝫ gule. Eſa. xxij. Vocauit dñs ad fletū ⁊ plāctū: et ecce gaudiū ⁊ leticia: occidere vitulos et iugulare arietes comedamꝰ ⁊ bibamus. Sap. ij. Hec eſt pars noſtra et hec eſt ſors. Eccs. ij. Quis ita deuorauit vt ego [et bibere] Ecce Secundū deſiderium. Et intelligit̄ de delectabilibꝫ (alꝰ delectantibus) in potu. Sap. ij. Uino ꝑcioſo ⁊ vnguētis nos impleamus. Eſa. v. Ve qui potentes eſtis ad bibendū vinum. De Utroq̄ iſtoꝝ ſimul dicit̄ Amos. vj. Ve qui comeditꝭ agnū de grege: et vitulos de medio armenti: bibentes in phialis vinū et optimo vnguento delibuti nihil cōpatiebant̄ ſuꝑ contritione Joſeph. Philꝰ. iij. Quoꝝ deus venter eſt: et gloria in confuſione coꝝ qui terrena ſapiūt. Hi Gaſtrimargi dicunt̄ pro ventre inſanientes. Gaſtris eñ venter eſt. et margeno margenas: eſt idem qδ inſanio inſanis. Dan. xiij. Non poterꭓ dicere ꝙ iſte non ſit viuens deus An non vides q̄nta comedat ⁊ bibat quotidie [et inebriari] Ecce

de Quantitate. Ebrias enī vt dicit Aug⁹ eſt menſura ſufficiens nature. Ebrius ergo eſt: hanc menſuram excedens. Eſaie.xxviij. Sacerdos ꝛ ꝓpheta neſcierūt p̄ ebrietate: abſorpti ſunt a vino: errauerunt in ebrietate: neſcierunt videntē: ignorauerūt iudicium. Omnes menſe replete ſunt vomitu: ſordiū q3: ita vt nō eſſet locus vltra. Eccs.x. Ue terre cuius rex puer eſt: et cuius principes mane comedunt ad ebrietatem. Ecci.xxxvij. Propter crapulam multi perierunt. Prouerb.xx. Luxurioſa res eſt vinum. monſtruoſa (al'as tumultuoſa) ebrietas. Quicunq3 his delectat' nō erit ſapiens.

Ueniet dominus ſerui illius in die qua non ſperat: et hora qua neſcit.

Hic tangit talis ſerui cōdemnationē. Tangit aūt Tria. Sc3 Aduentum potentie iudicis. Improuiſionē aduentus: et Penam condēnationis. In Primo horum Tria dicunt'. Iudicij certitudo. Potentia iudicis. et Iuſticia iudicij. Primū notatur in hoc q̄ dicit [Ueniet] Certiſſimū enī. Iob.xix. Scitote eſſe iudiciū. Et ideo dicit' Aba.ij. Si moram fecerit expecta eum. quia veniēs veniet et non tardabit. Etſi conſiderat' tempus breuitatis vite hominis: dicit Iaco.v. Ecce iudex ante ianuam aſſiſtit. Soph.j. Silete a facie dn̄i dei quia iuxta eſt dies dn̄i. Apocal'.ij. Ecce venio cito Certum eſt igitur iudicium iam aduenientis domini [dominus] Ecce Potentia. quia dicit Ambroſi⁹ q̄ domin⁹ eſt nomen poteſtatis. Sic etiam Exodi.vj. dicit' q̄ nomē ſuum adonai qđ nō oſtēdit patribus: oſtendit duricie Pharaonis. quia domin⁹ eſt nomē timoris ꝛ poteſtatis prementis. Hiere.xxiij. Hoc eſt nomen q̄ vocabunt eum dominus iuſtus noſter [ſerui illius] Ecce Iuſticiam habet iudicare de ipo quia ſeruus meus eſt. Rhoma.xiiij. Seruus ſuo domino ſtat aut cadit. Seruus enī habet iudicari a domino ſuo. nec iudicium domini debet vl' poteſt effugere ſeruus. Unde Matth.xxv. dicit' q̄ poſt multum temporis venit dominus rationem ponere cum eis [in die qua non ſperat] quia adhuc ſperat diu viuere: ꝛ ideo p̄occupatur. Supra eodē. Stulte hac nocte repetent animā tuam: et que paraſti cuius erunt? Daniel.iiij. Improuiſe vigil et ſanct⁹ deſcendit de celo ꝛ clamauit fortiter dicens: Succidite arborem. Dicit' autē [in die] quia adhuc in luce proſperitatis huius mundi ſperat ſe victurū: quando vocat' ad tenebras. Pſal.lv. Ab altitudine diei timebo Iob.iij. Maledicta dies in qua natus ſū. Dum enī eſt in die proſperitatis: non ſperat dominū eſſe venturū [et hora qua neſcit] quia Incerta eſt hora mortis. Sicut in antehabitis dictum eſt. Quod valde eſt periculoſum. quia tunc ꝛ imparatus rapit' ad iudicium: et rationes excuſationum ordinare non poteſt: nec emendare poteſt delictum. Apocal'.xviij. In vna hora venit iudicium eius. Iob.xxj. In puncto ad inferni nouiſſima deſcendunt. Eccs.ix. Neſcit homo finē ſuum: ſed ſicut piſces capiuntur hamo ꝛ aues laqō: ſic capiunt' homines in tēpore malo. Abacuch.j. Facies homines quaſi piſces maris et quaſi reptile non habens ducem.

Et diuidet eum: partemq3 eius cum infidelibus ponet.

Ecce Pena. Tangit Tria. Penam ſeparatiōis. L 2
Penam ſortis. et Penam ſocietat'. De Pena ſeparationis dicit [Diuidet eum] Diuiſio aūt iſta Tripliciter intelligit'. Una eſt diuiſio Separatiōis a conſortio beatorū. Matth.xxv. Statuet oues quidem a dextris: hedos autem a ſiniſtris. Nume.xvj Separamini a tabernaculis hominū impiorum. Apocal'.xviij. Exite ab ea populus meus. Secūda diuiſio eſt Separata ponderatio et numeratio culpe cuiuſlibet vt ſit menſura pene contra menſurā culpe. Et ſeparet' omnis concupiſcentia eorum a ſuis delectabilibus et pene cōiungat'. Dan.v. Scripſerunt articuli ſcribētis in pariete: mane thecel phares. hoc eſt: Numeratū: appenſum: diuiſum. Numeratū vt tot ſint pene quot ſunt culpe. Appēſum vt ſm pondus circūſtātiarum ſit etiam pondus penarum. Diuiſum aūt vt in hoc etiam habeat triſticiam quia ab omnibus peccati delectabilibus ſeparatur. Eſaie.xxvij. In menſura contra menſuram cum abiecta fuerit iudicabit eam. Deuterō.xxv. Secūdum menſuram culpe ſit ꝛ plagarum modus. Apocal'.xviij. Quantū glorificauit ſe ꝛ in delitijs fuit: tantum date illi tormentum: et luctum. Tercia diuiſio eſt: corporis: ꝛ anime: et facultatū. Corpus enī vermibus: Aīa demonibus: et facultates mūdi amicis dabunt'. Ecci.x. Cū morit' homo hereditabit ſerpentes: et beſtias: ꝛ vermes. Serpentes ſunt carnales amici qui modo ſerpentum ſerpunt: occulte mordētes: vt bona temporalia deripiant. Beſtie dicte quaſi vaſtie: ſunt demones q̄ crudeliter inuadunt animā. Uermes ſunt qui cadauer corporis inuadunt. Ecce qualiter diuiſus eſt iſte. Oſe.x. Diuiſum eſt cor eorū non introibūt (al's nunc interibunt) [partemq3] ei⁹ ſortis ſc3 ſue damnationis. Iob.xxiiij. Maledicta pars ei⁹ in terra. Hiere.xiij. Diſſeminabo eam quaſi ſtipulam que a vento rapit' in deſerto. Hec eſt ſors tua parsq3 mēſure tue. Eſa.xvij. Rapietur ſicut puluis montiū a facie venti: et ſicut turbo coram tempeſtate. Hec eſt pars eorum qui vaſtauerūt nos et ſors diripientium nos. Iob.xx. Deuorabit eos ignis qui nō ſuccenditur: affliget' relict⁹ in tabernaculo ſuo: detrahet' in ira furoris domini. Hec ē pars hominis impij. Pſal.x. Ignis ſulphur ſpiritus procellarum pars calicis eorum [cum infidelibus ponet] Ecce Societas malorū. Dicit aūt q̄ ponet cum infidelibus quia cōſtat de illorum damnatione. Mar.vl. Qui vero non crediderit cōdemnabit'. Ioan.iij. Qui non credit: iam iudicat⁹ eſt. Eſt aūt Iuſticie ratio q̄ pars mali diſpenſatoris ſit cum infidelibus. quia infideliter egit cōtra dominū ſuum et proditoſe. Et ſimiliter infideliter egit contra familiam. et ideo iuſtum eſt vt partem infidelium ſortiat': et peiorem (al's q̄ peior eſt) in eo q̄ videtur fidelis extra: et infidelis eſt intra. Unde Matth.xxiiij. Diuidet eum partemq3 eius ponet

cum hypocritis. Lu.xvj. Qui infidelis eſt in mo-
dico etiã in magno infidelis eſt. Eſa.xxxij. Frandu-
lenti vaſa peſſima ſunt. Ipſe eñ cogitationes cõ-
cinnabit ad ꝑdendos mites. Et ille directe eſt ma-
lus diſpenſator.

**Ille autem ſeruus qui cogno-
uit voluntatem domini ſui: ꝛ non
ſe preparauit: et non fecit ſꝫm vo-
luntatem eius: vapulabit multis.
Qui autem non cognouit et fecit
digna: plagis vapulabit paucis.**

M.2 Loco hoc Petri queſtio tota ſoluit. Oñdit eñ
ad vnum plus ꝛ ad alteꝝ min⁹ ꝑtinere qḋ indu-
ctum eſt. Diuidit aũt hec ꝑs in duas ptes In q̃ꝝ
Prima ſoluit queſtionẽ. Et in Scḋa rõnem indu-
cit ſolutionis. In Prima autẽ harum ſunt duo
ꝑagraphi In quoꝝ Primo oſtendit q̄ ſciẽtia ag-
grauat peccatũ. In Scḋo autẽ oñdit quia Igno-
rantia ſimplex non craſſa nec affectata: peccatũ di-
minuit. Dicit ergo de Primo [Ille autẽ ſer-
uus] qui debitor eſt domini ſui ex ipſa ſeruitute.
Pſ. cxxij. Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ in manib⁹ dño-
rum ſuoꝝ: et ſicut oculi ancille in manibus domi-
ne ſue: ita oculi noſtri ad dñm deum noſtrũ [qui
cognouit voluntatẽ domini ſui] Hic Co-
gnoſcere dicit Uel: qui cognouit. Uel: qui ex offi-
cio cognoſcere debuit: ſicut Clerici ꝛ Prelati. Ba-
ruch.iiij. Beati ſumus iſrael: quia que deo placent manifeſta ſunt vobis. Pſ.
cxlvij. Non taliter fecit omni natiõi: et iudicia ſua
nõ manifeſtauit eis. Sap.xiij. Uani ſunt omnes
homines in quibus non ſubeſt ſciẽtia dei. Sap.xv.
Noſſe te eſt cõſummata iuſticia. et ſcire iuſticiã ra-
dix eſt immortalitatis. Precepta eñ ꝛ iudicia ꝛ cõ-
ſilia ſunt ſigna voluntatis domini. et litterati ſunt
in lege: qui hec ſciunt [et non ſe preparauit]
vigilando ꝛ diſpenſando vt dictũ eſt. Quia lꝫ ho-
mo ſine gratia gratũ faciente: non poſſit illa perfi-
cere: tamen ad talia poteſt ſe ꝑparare. et tunc dñs
apponet gratiam. Prouer.xvj. Hominis eſt ani-
mã ꝑparare: dñi ẽ gubernare linguam. Ideo di-
xit Samuel.j. Reg.vij. Preparate corda veſtra do-
mino et ſeruite illi ſoli ꝛ liberabit vos. Quidã aũt
ſunt q̄ nec dño adherent: nec mũdo. Et de illis di-
citur.iij. Reg.xviij. Uſq; quo claudicatis in duas
partes ſi dominus eſt deus: ſequimini eum. Ta-
les enim non ſe ꝑparant. Subiungit autem In
quo ſe ad aduentũ domini nõ preparauit [et nõ
fecit ſm voluntatem domini ſui] Hoc eſt:
nõ fecit que ꝑcepit et voluit dñs ſuus. Quinimo
que noluit domin⁹: fecit. et contra voluntatem do-
mini: ſm ꝓpriam vixit voluntatem. Pſal.lj. Ecce
homo qui nõ poſuit deum adiutorẽ ſuum. et pre-
ualuit in vanitate ſua. hoc eſt: in vanitate ꝓprie vo-
luntatis. Eſa.iij. Lingue ꝛ adinuentiões eorum cõ-
tra dominũ vt ꝑuocarẽt oculos maieſtatis eius
Illi enĩ qui vel ſciunt ſcripturã: vł ex officio ſuſce-
pto debent ſcire ꝛ non faciunt: duas deformitates
habent in peccando. Quia ſcꝫ in actu vicij defor-
miter agunt. et Quia contra id quod docẽt vł do-
cere debent faciunt. et Turpe eſt doctori cum cul-
pa redarguit ipſum. Pſal.cx. Intellectus bonus
omnib⁹ facientib⁹ eum. Si aũt non facit ſm intel-
lectum quem habet vel debet habere: dicit ei illud
Iaco.iiij. Scienti bonum ꝛ non facienti: peccatũ
eſt illi.ij. Pet.ij. Melius erat illi viam veritatis nõ
cognoſcere q̃ꝫ poſt agnitam retroire ab eo quod tra-
ditum eſt illis a ſancto mandato. Ideo Sap.vj.
dicit: quoniã iudicium duriſſimũ in his qui pre-
ſunt fiet [vapulabit multis] Eccles.j. coq; in
multa ſciẽtia multa ſit indignatio: et qui addit
ſcientiam: addit ꝛ laborem. Ideo ꝓfundior fuit ca-
ſus luciferi. quia ſicut pre alijs eminebat ſcientia:
ita grauior fuit eius cõtemptus et profundior ca-
ſus.j. Corinth.viij. Sciẽtia inflat: Charitas ꝟo
edificat. Nec tamen propter hoc vt dicit gloſa Au-
guſtini fugiendũ eſt ad latebras ignorãtie. quia
Ignorantia eorũ qui ſcire debuerũt ꝛ potuerunt:
neminẽ excuſat. Ex officio autem diſpenſator do-
mini ſcire tenet voluntatem dñi ſui diſpenſando.j
Corinth.xiiij. Qui ignorat ignorabit. Ambroſius
ſuper Epiſtolã ad Rhoma.ij. Grauiſſime peccas
ſi ignoras. Hoc eſt ꝑiculoſiſſime. quia non redit
ad penitentiam qui ignorat. Oſee.iiij. Quia tu ſci-
entiam repuliſti: repellã te ꝛ ego: ne ſacerdotio fun-
garis mihi. Eſa.v. Ideo captiuus ductus eſt po-
pulus meus: quia non habuit ſciẽtiã.j. Reg.ij.
Filij Heli filij belial: neſcientes dominũ neq; offi-
cium ſacerdotũ ad populum. Q.d. Ideo filij beli-
al fuerunt. quia nec ſcientiam dei: nec ſcientiam of-
ficij ſacerdotalis habuerunt. De his aũt qui ſim-
pliciter ignorant nec ex officio tenentur ſcire: ſub-
iũgit [Qui autem non cognouit] nec cogno-
ſcere tenebatur Sicut ſimplex idiota [ꝛ fecit di-
gna plagis] peccata aliqua ex ignorantia [va-
pulabit] quidem: ſed [paucis] reſpectu eius
qui ſcienter peccauit. Oſee.iiij. Populus non in-
telligens vapulabit. Hiere.v. Pauperes ſunt et
ſtulti ignorantes iuſticiam domini ꝛ iudiciũ dei
ſui. Ibo igitur ad optimates et loq̄r eis. Ipſi eñ
cognouerũt viam domini ꝛ iudicium dei ſui. ꝛ ec-
ce hi magis ſimul confregerunt iugum: ruperũt
vincula. Et ideo dicit domin⁹ Matth.xxiij. ꝛ Lu-
ce.xi. Ue vobis legiſꝑitis qui tuliſtis clauem ſci-
entie: ipſi non intratis: et alios intrare non ꝑmittitis
quia malo exemplo ꝓhibetis.

**Omni autẽ cui multum datum
eſt: mł̃tum queret ab eo. et cui cõ-
mendauerunt multũ: plus petent
ab eo.**

Hic ponitur Ratio ſolutionis inducte. Utri-
q; eñ vapulabit et ſciens ꝛ non ſciens q̄ ſe non ꝑ-
parauit. Sed ſciens multis: et non ſciens paucis
Huius autem ratio eſt ꝛ cauſa. quia ei cui mul-
tum donatum eſt: multum tenet. Et cui parũ do-
natum eſt: parum tenet. Dicit ergo duo. Scꝫ
Exigentiã rationis de donato. et Exigentiam ra-
tionis de cõmiſſo. De donato q̄dem dicit [Omi
autem] hoc eſt: quis. Intellectus eñ Conum-

ctionis (ſicut dicit Priſcianus) accipit ex communicatis. quia [cui multum] in donis gratiaꝝ interioꝝ ꝛ exterioꝝ [datum eſt] vt ſcientia: ſapiētia: gubernationis cōſiliū: ꝛ prudētia: ꝛ huiuſmodi. j. Cor. ij. In omnibus diuites facti eſtis in illo: in omni verbo: in omni ſapiētia: ſicut teſtimonium chriſti confirmatum eſt in vobis: ita vt nihil deſit vobis in nulla gratia. Matt. xxv. Tradidit illis bona ſua vnicuiqꝫ ſcḋm ꝓpriā virtutem. Luc. vj. Menſuram bonam ꝛ confertā ꝛ coagitatam ꝛ ſupeffluentem dabunt in ſinum veſtꝝ [multum querent ab eo] in ratiōe vſus gratie donate. ij. Corinth. vj. Videte ne in vacuum gratiam dei recipiatis. j. Cor. xv. Gratia eius in me vacua nō fuit: ſed abundantius omnibus laboraui. Matth. xxv. Venit dñs ꝛ poſuit rōnem cum ſeruis ſuis. Luc. xvj. Redde rationem villicatiōis tue. [Et cui cōmendauerunt multū] in cōmiſſione ſubiectoꝝ. Sicut Pape ꝛ Epiſcopis [plus petent ab eo] quia de omnibus reddēt rōnem. Et ideo dicit Sap. vj. Exiguo conceditur miſericordia: potentes autē potenter tormenta patient. iij. Regū. xx. Cuſtodi virum illum qui ſi elapſus fuerit de manu tua: erit aīa tua pro anima illius

Ignem veni mittere in terrā: et quid volo niſi vt accēdatur?

N. 2 Hic dicit ea quibus homo ſe preparat ad aduentum dñi: qḋ eſt aliqḋ de ſolutione queſtionis Petri: ſicut dicit Beda. Ad omnes eñ ptinet qḋ totā terram ſuccendere habet: ꝙuis ſpecialiter ptineat ad ſuccendētes. Dicit aūt Tria. Ad omnes generaliter: ꝛ ſpecialiter ad quoſdā: ptinere Charitatis accenſionē. Baptiſmatis purificationē. et Bonorum contra malos in gladio verbi cōcertationem. De Primo dicit Duo. Ignis charitatis immiſſionem. et Eiuſdē accēſionem. De Immiſſione iſtius ignis dicit Tria. Quorum Primū eſt Q boc eſt Aduentus ſui finis. Scḋm Q charitas eſt: per eum immiſſus ignis. Tertium eſt Q terra eſt iſtius ignis ꝓpriam cremabile. De Primo dic. [Veni] quia ad hoc venit vt ignem iſtum ſuccenderet. Et huius ſignum: quia et ipſe in igne iſto veniſſe dicitur ꝛ ignē iſtum miſerit (al's iniecit) in ſui aduentus ꝑfectione. Q eñ in igne iſto venerit dr Malach. iij. Ipſe quaſi ignis conflans ꝛ quaſi herba fullonū: et ſedebit conflans ꝛ emūdans argentū et purgabit filios Leui. Hebre. xij. Deut. iiij. Deus noſter ignis ꝯſumens eſt. Huius ſignum eſt ꝙ mons in quo deſcēdit (qui dignitatē humane nature ſignificat quam ſibi vniuit) totus fumabat inflammatus ex igne. Exod. xix. Oſtendens ꝙ extunc egrediebatur de ſinu patris vt ſplēdor: iuſtus noſter et ſaluator noſter vt lampas accenſus eſt. Q aūt ſe ipſo ignem iſtū miſerit (al's iniecit) in apoſtolos: dicit Act. ij. Apparuerunt apl'is diſpertite lingue tanqꝫ ignis: ſeditqꝫ ſuper ſingulos eorum ſpiritus ſanctus. In igne igitur ignis deus venit: et ad hoc ꝙ ignem mitteret (al's inijceret) in omnes. Ignis aūt quem miſit (al's iniecit) eſt charitas (al's charitatis) Sex de cauſis appellata. Quaꝝ Prima eſt Q ignis pre omnibus purificat. Secūda Q inflāmat. Tertia Q illuminat. Quarta Q eleuat. Quinta Q liquefacit. Sexta Q liquefactū dulciſſime afficit: ſubtiliſſime penetrādo ꝛ vniēdo cū ignito per amorē. Hec enim facit charitas que tante eſt violentie in amatū ꝙ omne contrarium amato: conſumit. et ſic puritatē affectionis inducit. Pſal. xlix. Ignis in conſpectu eius ardeſcit: et inflāmabit in circuitu inimicos eius. Eſaie. xxxiij. Spine congregate igni comburentur: hoc eſt cōpunctiones peccatoꝝ vl' temptationum. Q aūt inflammet ad accenſionem dicit Cant. viij. Lampades eius lampades ignis atqꝫ flāmarū. Charitas. Magnum amor: et igne vehementius: et non aliqḋ qḋ eius proprium impetū valeat ſuſtinere. Q autē Illuminet ſicut ignis dicit Eſa. l. Succendentes ignem ſuccincti flāmis ambulate in lumine ignis veſtri quē ſuccēdiſtis vobis. Hinc eſt ꝙ. ij. Machab. ix. dicit: ꝙ ignis quē ſuccendit Iudas Machabeus: lumine ſuo reſplēduit vſqꝫ hieruſalē. Charitas eñ intus: in celeſtem naturā cōuertendo: lumen infundit vt totum cor quaſi lumiare quoddam ardens ꝛ lucens efficiatur (al's afficiatur) Et ſic ſancti ſol vocantur Eccl. xliij. Sol fornacem cuſtodiens in operibus ardoris. Q aūt id qḋ inflāmat ꝛ illūinat ſurſum eleuet: ꝛ emoueat de infimis ad ſuperna tranſponēdo: ꝛ ſic quandā extaſim faciat: dicit Iob. xxxvj. In manibus abſcondit lucem: annunciat de ea amico ſuo: ꝙ poſſeſſio eius ſit: et ꝙ ad eā poſſit aſcendere ſuper hoc expauit cor meū et emotum eſt de loco ſuo. Lucem eñ charitatis veritatis manibus amicis charitate dilectis exhibet: dans per charitatem ad eam aſcendendi vires. Et ideo cor ad magnitudinē ammiratiōe pauens de loco ſuo emouetur: et totum extaſim paſſum in dilectum tranſponitur. Et hic eſt languor quo charitas deſtituit diligentē: et reducit in extaſim. quia cor in aliud tranſpoſitum languet: et ſe ꝛ ſuis viribus deſtitutum. Unde Dionyſius in libro de diui. no. Eſt autē et extaſim patiens diuinus amor: non ſinens vt amantes ſeipſos ament: ſed tranſponens in eos quos amāt. Cant. v. Nunciate dilecto quia amore langueo. Huius etiam ſignum. quia tacto pulſu amantis: velocius mouetur pulſus quando nominatur is qui amatur. Et hoc totum facit charitas ꝓ hoc ꝙ eleuat ꝛ emouet cor quaſi ignis aſcēdēs de infimis in dilectum deum. Quinto etiā liquefacit vt ignis. Cor eñ diligens: pingue eſt: adipe deuotionis impinguatū. et charitas intrās in illud reſoluit ipſum ꝛ liquefacit: et liqfaciendo replet ꝑcordia: ita ꝙ quaſi anguſtias patitur in ꝑcordijs. Pſal. lxij. Sicut adipe ꝛ pinguedine repleatur anima mea: et labijs exultationis laudabit os meū. Tali affectu dictum eſt Cant. v. Anima mea liquefacta eſt vt dilectus meus locutus eſt. Non ſuſtinens enim vocem dilecti de dilectione loquentis reſoluta a ſeipſa pre teneritudine loquentis ꝗ ſi concidit ad amorē. Pſal. xxxviij. Cōcaluit cor meū intra me: et in meditatione mea exardeſcit ignis. Et ideo interius non liquefieri nō potuit. Sexto dulciſſime afficit viuendo cum amato. Cum eñ quaſi ſpiritualis ignis omnibus que in amico inuenit ſe ꝯferuet: cuilibet qḋ in ipſo eſt vnita ſuauiter ſuper

feruens ardet. et ideo eſt q in Canticis omnia membra eius ſingulariter deſcribendo ſuauiter afficiatur: dum de ſingulis meditando dulcedines amici imaginatur. Sic enim dicitur .j. Corinth. vj. Qui adheret deo vnus ſpūs eſt. Pſal. lxij. Adheſit anima mea poſt te: quam multipliciter tibi caro mea. Sic enim amor in quantum eſt ignis operatur. Hunc ergo ignem venit mittere in terram: ad omnem terram ſuccendendam: et ad omnem terrenitatem comburendam. Soph. j. In igne enim zeli mei deuorabitur omnis terra: quia conſummationem cum feſtinatione faciet cunctis habitantibus terram. omnis enim terrenitas conſumpta eſt per ignem ſanctiſpūs. Et hoc fit cum feſtinatione quia Neſcit tarda rerum molimina ſpūſſancti gratia. Deſiderio enim ſpūſſancti nihil ſatis feſtinum eſt. Sic igitur dñs ignem venit mittere in terram [Et
D.2 quid volo niſi vt accendatur] Hic oſtendit q ſemper hunc ignem magis ac magis in cordibus hominum accendi vult: et plus et plus exardeſcere. In celo enim viciniores ſibi ſpūs: nomine ardoris Seraphin vocauit: qui ſuper thronos ſuperaltati viciniores ſibi exiſtunt. Eſa. vj. Seraphin ſtabant ſuper illud: ſex ale vni: et ſex ale alteri. Sex enim ale vni ſignificant perfecte altiuolum in veritate. Et ſex ale alteri ſignificant perfecte altiuolum in charitate. Sex enim in veritate ſunt intuitus. Ala vna et ſumma Perceptio theophanie. Ala ſecunda ſub illa Reuelatio. Ala tertia Cognitio ſacramentorum eccleſie Ala quarta (quia ſicut dicit Hieronymus multa per eccleſiam angeli didicerunt) Acceptio per tempora. Ala quinta ſecundum q ex tempore conſilia dei manifeſtantur. Acceptio per ſubtilitatem intelligentie: ala ſexta. Sic etiam ale charitatis ſunt: Adheſio per ſpiritus vnionem: ala ſumma et prima. Mutua permixtio conſenſuum amicitie ala ſecunda. Joā. xv. Vos dixi amicos: quia omnia quecunque audiui a patre meo nota feci vobis. Experta notitia per receptionem impreſſionis conſolationis ala tertia. Reuelatio ſecretorum que fit amicis ala quarta. Conteſtatura cordis amici per ſigna dilectionis ala quinta. Odor dulcedinis amici per quedam que ſunt circa dilectum ala ſexta. Cantic. iiij. Odor veſtimentorum tuorum ſuper omnia aromata. In his ergo ſpiritibus quaſi in igne eſt in celo. Per hos ſuccendit ignem in terra. Pſal. ciij. Qui facit angelos ſuos ſpūs: et miniſtros ſuos flammam ignis. Hic eſt deus qui ſemper exaudit in ſucceſſione huius ignis. iij. Reg. xviij. Deus qui exaudierit per ignem ipſe ſit deus. Hinc eſt q viri illi qui Ezech. x. de templo egreſſi ſunt: carbones acceperunt de medio quatuor animalium: et proiecerunt ſuper ciuitatem ad accendendam ciuitatem. Hinc eſt q tota viſio domini eſt in igne. Ezech. j. Hec viſio glorie domini: eſt in igne: ſplendor ignis: et de igne fulgur egrediens. Ignis enim eſt feruor charitatis in corde. Splendor autem ignis ardens vt facula: eſt opus in virtutis exemplo. Fulgur autem cum tonitruo egrediens: eſt ignitum eloquium in predicationis ſono. Sic ergo vult vt fortiter ille ignis charitatis accendatur. Et modo autem ſignificandi videtur innuere q nihil aliud vult niſi vt accendatur. quia Accenſo iſto igne nullum malum poterit fieri: et omne malum fieri non poteſt. quia Charitas vt dicitur .j. Corinth. xiij. malum non operatur. et charitas omne bonum operatur. quia dicitur Rhoma. xiij. Plenitudo legis eſt dilectio. Sicut enim in naturis dicit Phs qd Omnia alia: materia ſunt et erunt igni. Ita etiam in diuinis: q Quicquid eſt in bonis moribus: igne charitatis inflammatur et informatur: et omne malum conſumitur. Unde ſuper omne ſacrificium reſpicit dominus per ignem: Leui. j. et. iij Reg. xviij. Malum autem omne malum igne iſto conſumitur: dicitur .j. Cor. iij. Uniuſcuiuſque quale ſit opus: ignis probabit, Quod vna gloſa de igne ſanctiſpiritus exponit. Et ideo taliter loquitur [Et quid volo niſi vt accendatur:] Ac ſi dicat. Nihil aliud volo. quia illo habito: et omne bonum perficitur: et omne malum flamma iſtius ignis abſorbetur. Sicut enim dicitur Eſa. vltimo Dominus in igne veniet: et ſic ſuccendet omnem terram. Hoc eſt quod petit Eſa. lxiiij. Utinam dirumperes celos et deſcenderes. A facie tua montes defluerent: ſicut exuſtio ignis contabeſcerent. Pſ. lxvij Sicut fluit cera a facie ignis: ſic pereant peccatores a facie dei. Hoc eſt ergo qd dicit Ignis enim charitatis intrans in hominem: non ceſſat: ſed Semper conſumit ardore: vt dictum eſt. Semper erudit illuminatione. Thren. j. De excelſo miſit ignem in oſſibus meis et erudiuit me. Semper ad bonum vrget ſui zeli incitatione. ij. Corinth. v. Charitas chriſti vrget nos. Semper feruet deuotione. j. Theſ. v. Spūm nolite extinguere. Semper ebullit noua opera: ſua perfectione. Gregorius. Charitas magna operatur ſi eſt Si autem ceſſat operari charitas non eſt. j. Corinth. xiij. Omnia credit: omnia ſuffert: omnia ſperat. Semper cum chriſto dilecto anime: eſſe deſiderat ſua perfectione. Phil. j. Cupio diſſolui et eſſe cum chriſto: multo magis melius. In hoc enim verum eſt qd dicitur Prouerb. xxx. q ignis nunquam dicit ſufficit. quia Ignis charitatis nunquam ſtat ſed ſemper in bonis ebullit. Sic etiam dñs vult vt iſte ignis ſemper plus et plus accendatur.

Baptiſma autem habeo baptizari: et quomodo coartor vſque dum perficiatur. P 2

Tangit hic de purificatione. Dicit autem Tria. Debitum purificationis ordinem. Anguſtiatam voluntatem ad hoc et Purificationis perfectionem
De Primo dicit [Baptiſmo] hoc eſt purificatione [habeo] ego in membris meis vt totus ſim mundatus et purificatus [baptizari] hoc eſt purificari: quatinus ſicut purum eſt caput: ita condigna purificatione membra purificentur. Hec autem purificatio vt dicit Chryſoſtomus q Quinque perficiatur. Uerbo ſcilicet predicationis. Joannis. xv. Jam vos mundi eſtis propter ſermonem quem locutus ſum vobis. Joannis. xvij. Pater ſanctifica eos in veritate: ſermo tuus veritas eſt. Et de hoc purificante forma baptiſmi accipitur. Baptiſmus enim vt dicit Hugo de ſancto Uict. ex verbo dñi habet ſanctificationis purificationem: et ſanat a culpa impuritatis. Sap. xvj. Non herba neque malagma ſanabit eos: ſed ſermo tuus qui ſanat omnia.

Scđm̄ ex quo conficit̄ eſt Aqua: que eſt baptiſmi materia. Ezech.xxxvj. Effundam ſup̄ vos aquaꝫ mundā: ⁊ mundabimini ab omnib⁹ inqnamentiſ veſtris. Hoc ſignificatū eſt.iiij. Regū.v. Ubi cū Naaman ſyrus lotus eſſ; in Jordane: mūdatus eſt a lepra ⁊ reſtituta eſt caro eius: ſicut caro pueri parvuli ⁊ mūdata eſt. Tertiū eſt Spiritus: q̄ in Sacramēto operat̄: p̄ modū ignis purificātis Act.j. Joannes q̄dem baptizauit aqua, vos aūt baptizabimini ſpiritu ſancto ⁊ igni. Hoc ſignificatū eſt Gen̄.j. Ubi ſp̄us domini ferebat̄ ſup̄ aq̄s ⁊ fouebat eas, vt dicit Ambro.j. Hexamerō.ad nouos fructus p̄ducēdos. Pſal.ciij. Emitte ſpiritū tuū ⁊ creabūt̄: ⁊ renouabis faciē terre. Quartum aūt q̄d operatur eſt Sanguis chr̄i. Apoc.vij. Lauerūt ſtolas ſuas in ſanguie agni. Hoc ſignificatū eſt Exod.xiiij. Ubi in mari rubro ſūmerſi ſunt Egyptij. hoc eſt: in aqua ſanguie chriſti rubicata: extinguūt̄ peccata. Mich.vij. Deponet oēs iniquitates noſtras: ⁊ p̄jciet in p̄fundū maris oia peccata noſtra. Quintū eſt q̄d opat̄ in baptiſmo ꝯ obicē: ad grām baptiſmalē cōſequēdā Deuotio penitētie: q̄ vim habet ex paſſiōe chriſti. Actu.iij. Penitemini igit̄ vt deleant̄ vobis pctā. Hec āt oia p̄ter aquā ſolā ſp̄ ſuas virtutes retinent operandi cōtra malū. Et ideo in talib⁹ ſemp̄ remanet vis purificatiua. Qd̄ igit̄ dic̄ dn̄s. [Baptiſmo habeo baptizari:] de ſe dicit cū mēbris. Eſa.iiij. Si abluerit dn̄s ſordes filiarū ſion in ſp̄u iudicij ⁊ ſp̄u ardoris. Iſte ſunt aque ſaluatoris: de q̄bus dr̄ Eſa.xij. Haurietis aquas i gaudio de fontib⁹ ſaluatoris. Fons enī verbi: os eſt. Fons ſanguinis: latus ⁊ vulnera ſūt. Fons ſp̄us: diuinitas eſt. Fons deuotionis aia chr̄i. Dan̄.iij. Benedicite fontes aquarum dn̄o. Et q̄uis tinctio i aqua facta nō iteret̄: tamē tinctio in verbo veritatis: ⁊ ſp̄u ſanctificationis: ⁊ in ſanguine redemptōis: ⁊ in deuotōe penitentie: ſemp̄ iteranda eſt ⁊ frequētanda. Uidēs igitur dominus ſe: in ſe capite eſſe purū ⁊ clarū: et in membris nondum eſſe purificatum: dicit. [Baptiſmo habeo baptizari] Sicut etiam Joannis.xvij. dicit loquens ad patrem. Clarifica me tu pater apud temetip̄m: qui tamen in ſeipſo ſemper clarus fuit: ſicut ⁊ pater teſtimoniū perhibuit. Joānis.xij. Et clarificaui ⁊ clarificabo .I.d. Quem in ſeipo clarificaui: dum clarū naſci feci de virgine: iterum clarificabo membrorum

D.2 claritate. [Et quo modo coartor] Ecce Anguſtia ſpiritus ex charitate quam ſm̄ humanitatē ſuſtinuit: vt purificatio iſta dilataret̄. Job.xxxij. Coartat me ſpiritus vteri mei. Hec coartatio ingentem ſignificabat charitatem noſtre ſalutis. et ingentem deuotionē ad noſtram purificationē. quibus nihil antepoſuit. ita q̄ etiam multa (al's lucta) crucis ⁊ confuſio gaudioſa eſſent p̄pter hominum amorem. Hebre.xij. Propoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucē confuſiōe cōtēpta. Et ideo hac charitate coartatus clamat ad nos. Et amore in tenſione inclamat dicēs illud Can̄.viij. Pone me ſicut ſignaculum ſuper cor tuum ⁊ ſup̄ brachium tuum. quia Fortis eſt vt mors dilectio: dura ſicut infernus emulatio. Hoc eſt ḡ q̄d dicit [quo mō coartor] Loquens aūt per infinitū nomen [quo] ſignificat coartationē eſſe inexplicabilem: nec alio modo eſſe explicabilem. Hec enī coartatio eſt quā oculus non vidit antea: neq; auris audiuit: nec in cor hoīs aſcendit ante ip̄m. Eſa.v. Quid eſt q̄d vltra debui facere tibi ⁊ nō feci. Hoc igit̄ eſt q̄ dic̄ quo modo coartor [vſq; dum p̄ficiat̄] De Sacramentoꝝ q̄dem p̄fectiōe perfecta eſt purificatio in Paſſione ⁊ Reſurrectiōe. Quia ſicut dr̄ Rhoman̄.iiij. Mortuus eſt p̄pter noſtra delicta: et reſurrexit propter noſtrā iuſtificationē. Effect⁹ autē huius purificationis quotidie plus ⁊ plus proficit: ⁊ p̄ficietur in die iudicij: cum ſicut dicit̄.j. Cor.xv. totum regnum ſimul tradiderit deo ⁊ patri. Et quia ſm̄ p̄fectionem Sacramentoꝝ in chriſto perfecta fuit in Paſſione et Reſurrectione: Ideo dixit in cruce Joan.xix. Conſummatū eſt. De perfectione autem que quotidie fit in membris dicitur Eph.iiij. Donec occurramus omnes in vnitatē fidei ⁊ agnitionis filij dei in virum p̄fectum in menſuram etatis plenitudinis chriſti. Sic ergo dupliciter p̄ficit̄ iſta purificatio.

Putatis quia pacem veni mittere in terram? Non, dico vobis: ſed ſeparationem.

Tangit expurgationē (al's expugnationē) ⁊ electionem regni diaboli futurā p̄ ſe ⁊ ſuos. Et dicit Tria. Primo enī Corrigit ſuoꝝ intellectum p̄ ſermonū ſuoꝝ veram intelligentiā. Secundo Subexplanat intentionē. Tertio aūt ponit Modū per quem impleri habet explicationē. De Primo aūt dicit [putatis] hoc eſt Putans ne [quia pacē veni dare in terra] hoc eſt q̄ Regnū diaboli in pace ſine diſturbatione remaneat. Et corrigendo hunc errorem dr̄ [Non] Deinde aperit arcanū ſuam intentionē dicēs [ſed ſeparationem] Separatio aūt eſt effect⁹ pugne ⁊ litis: ſicut dicit Empedocles. Et hoc eſt q̄d h̄ intendit. Et hoc eſt q̄ dr̄ [Putatis] ne p̄pter hoc q̄d dr̄ Eſa.ix. Multiplicabit̄ ei⁹ imperium ⁊ pacis non erit finis. Eſa.xxvj. Dabis pacē nobis. pacem q̄r in te ſperauimus. Et q̄r hoc ego dico Pacē relinq̄ vob: pacē meā do vobis Joā.xiiij. Et q̄r angeli dixerūt Et in terra Pax hoib⁹ bone voluntatis. ⁊ hmōi [Putatis] inquā [quia pacē veni mittere in terrā:] hoc ē oīmodā ꝯcordiā [Non] q̄r Eſa.xxxviij. Ecce in pace amaritudo mea amariſſima. Pax enī q̄ eſt concordia peccatoꝝ i malo amara eſt mihi. Pſ̄.lxxij. Zelaui in peccātorib⁹ pacē pctōꝝ videns. Sap.xiiij. In magno inſcientie (al's inſanie) bello viuētes: tot et tā magna mala pacē eſſe arbitrati ſūt. Hāc igit̄ pacē q̄ eſt q̄es in pctīs (al's ip̄ietatis) detector. q̄r In illa Lu.xj. fortis armat⁹ diabolus cuſtodit atrium ſuum: et in pace ſunt omnia que poſſidet. Cū quo ego fortior in hunc mundū veniens congredi veni: ſanctos (al's ſeruos) meos. h̄ eſt: vos mitto: qui pugnent cum eo: ⁊ ſuſcitent eū ad bellum. Job.iij. Maledicāt ei q̄ maledicunt diei: qui parati ſunt ſuſcitare leuiathan [in terra] ſcꝫ: hoc eſt: in terrenis affectib⁹ nolo pacem. Quinimo volo compleſ

re quod dicit Judic. v. Noua bella elegit dominus Eſa. xxx. In bellis precipuis expugnabit eos [Non] Quia li ſicut dicit Ephe. ij. Et pax hominum faciens vtraque vnū: ⁊ mediū parietē inimiciciarum ſoluēs in carne mea: Tamē non ſum pax impiorum: ſed pioꝝ rum: vt mecū ⁊ cum patre: et ſecum ſecuritatē conſcientie: et tranquillitatē ſine omni diſturbatione habeāt. Sed impijs non eſt pax. Sicut dicitur Eſa. lvij. quia et In ſe diſſident. et Inter ſe diſcordant. Et oēs mei diſſentient ab eis. et continue eos gladio ſpiritus impugnant. Non ergo veni mittere pacē [ſed ſeparationem] Non locorum: ſed affectuū: Ut mei nunquam concordent cum ipſis. Sed vt illi expugnent ⁊ trahant ad concordandum cum ſanctis (al's ſeruis) meis. Ezech. iij. Ipſi couertent ad te: ⁊ tu non couerteris ad eos. Malum enim vt dicit Phus ſi oīfariam malū ſit: etiam ſapm deſtruit. Et dicit Diony. q Malū bono innititur vt ſtare poſſit. Et Aug. q Malū non coaleſcat niſi in bono. Ueni ergo [ſeparationem] facere boni ⁊ mali: vt malū a bono ſeparatum: cadat. Et bonum nō fedet ⁊ deturpet a malo. Farina enim nō deturpat lutum. Sed ecōuerſo lutum deturpat farinā. Neque mel amaricat fel. ſed couerſo modo amaricat a felle. Separetur ergo pulcrū a fedo: vt turpitudo fedi appareat. Separet dulce ab amaro vt fellitū diſpliceat. Separet lumen a tenebris vt tenebre odioſe fiant. Gen. j. Diuiſit deus lucem a tenebris. Gen. xj. Diuiſit malos in vniuerſam terram vt nō poſſet quilibet intelligere labiū proximi ſui. Et ſic adhuc: ſicut pater meus: veni facere ſeparationem Sic etiam Matth. xxv. In iudicio ſeparabo oues ab hedis. Et Matt. xiij. zizania a tritico. Et explanat modum dicens

Erunt enī ex hoc quinque in domo vna diuiſi: tres in duos: ⁊ duo in tres diuident. Pater in filium et filius in patrem ſuū. mater in filiam. et filia in matrē. ſocrus in nurum ſuam. et nurus in ſocrū ſuā.

R2 Dicit autem Duo. Primo enim hanc ſeparationē oſtendit in Cōmuni. et Secundo eandē exponit in Speciali. In Cōmuni quidem dicēs ſubdit [Erunt enī ex hoc] hoc eſt ex tempore pdicate fidei quo bellum iſtud incipit. Apocal. vj. Datum eſt illi vt ſumeret pacem de terra: et vt homines ſe inuicem interficerent. Hiere. xlviij. Maledictus qui facit opus domini negligēter: et qui phibet gladium ſuum a ſanguine. Sic Moyſes eos qui erāt dn̄i: iunctos ſibi tranſire fecit de porta ad portam ⁊ interficere parentes ⁊ fratres ⁊ omnes inimicos domini Exo. xxxij. [quinque] ſm numerū perſonarū [in vna domo] hoc eſt: in vna familia diuiſi [quia familie inter ſe inuicem diuident. Ut impleatur illud Matth. x. Eritis odio omnibus hominibus pter nomen meū. Inter illos autē quinque [tres] perſone [in duos] hoc eſt cōtra duas perſonas diuidentur [et due] perſone [diuident in tres] hoc eſt cōtra tres. Cant. j. Filij matris mee pugnauerunt contra me. Pſ. liiij. Quoniam ſi inimicus meus maledixiſſet mihi ſuſtinuiſſem vtique. Tu vero homo vnanimis dux meus ⁊ notus meus. Mich. vij. Nolite credere amico ⁊ nolite confidere in duce. Ab ea que dormit in ſinu tuo cuſtodi clauſtra oris tui. Hiere. ix. Unuſquiſque a proximo ſuo ſe cuſtodiat: et in omni fratre non habeat fiduciam. quia omnis frater ſupplātans ſupplantabit: et oīs amicus fraudulenter incedet: et vir fratrem ſuū deridebit ⁊ mendaciū loquet. Dan. xj. Ad vnam menſam ſedebunt ⁊ mendaciū loquent [pater in filium] Hic dicit Specialiter qđ dixerat in Cōmuni [pater in filium] hoc eſt: pater fidelis: cōtra filium infidelē. Uel ecōuerſo: volens niſi in contumeliam creatoris cōmouere [et mater in filiā] hoc eſt mater fidelis vel infidelis: contra filiam fidelem vel infidelem [et ſocrus] fidelis vel infidelis [contra nurū] fidelem vel ifidelē. Mich. vij. Filius contumeliā facit patri: et filia conſurget aduerſus matrē ſuam: ⁊ nurus aduerſus ſocrū ſuam: et inimici hominis domeſtici eius. Quāuis enī honorandi ſunt parētes ſicut pcipit Exo. xx. tū nō ſunt honorādi in contumeliā creatoris.

Sed cum dn̄s dicat Tres in duos: et duos in tres diuidendos: Sex videtur enūerare. Scꝫ patrem: filiū: matrē: filiam: ſocrū: ⁊ nurum. Sed ad hoc dicit glo. q quando iſti ſunt in vna domo. hoc eſt in vna familia: tūc eadē quae mr eſt filij ⁊ filie: ē ſocrus nurus. hoc eſt vxoris filij. Aliter enī ſi eſſet alia ſocrus et mr: nō erūt in vna domo ſiue familia: ſed duas familias efficerēt. Et ſic quinque quidē ſunt numero perſonarum: ſed ſex cōditionibus reſpectiuū ad ſe inuicem diſtincte (al's diſtantibus) Sed due cōditiōes ſeu reſpectus couenīūt vni perſone quae eſt mr filij ⁊ filie et ſocrus nurus quae eſt vxor filij. Hoc ergo eſt qđ dr. Si enī tres ſunt fideles per fidem Trinitatis et per fidem ſpem ⁊ charitatē: ſeparantur a duobus: vicia ſpūalia ⁊ carnalia perſequunt. Sic enī tres viri Noe Daniel et Job ſuas ſaluabūt aias: ⁊ alij perdent. Si autē duo ſūt fideles: gemina dilectiōe ſaluant: et tres qui cōcupiſcētiā carnis ⁊ ɔcupiſciam oculoꝝ ⁊ ſupbiā vite diligūt perdunt. Eccli. xxxiij. Intuere in oīa opa altiſſimi: duo ɔ duo: ⁊ vnū ɔ vnū. Hoc enī bellum inſedabile quia veritas ɔ errorē vnū pugnat: dū ſe (ſic dr Auguſt.) et veritas tenet: ⁊ iniquitatis error obniat. Hinc eſt q dn̄s pcepit filijs iſrl q nō inirent fedus cum amorreis: ſed ſemper pugnarent aduerſus eos.

D Icebat autem et ad turbas Cum videritis nubem orientem ab occaſu: ſtatim dicitis nimbus venit: Et ita fiet. Et cum auſtrum flantem: dicitis quia eſtus erit et fit. Hypocrite faciem celi ⁊ terre noſtis probare: hoc aūt tempus quomō non probatis? Quid autem ⁊ a vobiſipſis non iudicatis quod iuſtum eſt?

Hic incipit arguere eos qui ſigna aduent⁹ ſui nō ꝯſiderāt. et ideo nō ſe ꝑparāt. Et oſtendit eos eſſe inexcuſabiles. Diuidit̄ autē in Duas partes In Quarū Prima Nō cognoſcentiū aduēt⁹ ſui tēpus oſtendit inexcuſabilitatē: ſicut iam dictū eſt. In Secūda autē Documēta dat euadendi iudiciū aduenientis. Sc3 Q̄ quis ꝯſentiat cū aduerſario qui habet accuſare eū in iudicio. Tunc enī taꝯente aduerſario nō cōdemnabit̄ in aduētu iudicis. Prima harū partiū Duos habet ꝑagraphos In quoꝝ Primo quaſi ꝑmittens oñdit Facultatem precognoſcendi aduētus ad iudicium: eſſe apud rationē hominū. In Secūdo quaſi concludens oſtendit Inexcuſabiles eſſe: q̄ neglecta cōſideratōe tēporis: nō ſe ꝑparant vt euadāt futuru3 iudicium. In Primo horū Duo dicit. In Quorum Primo ꝑ eos quib9 loquit̄ oſtendit hoc eſſe cōmune omni homini habenti iudiciū rationis Q̄ a ſignis pōt ꝯiecturare de futo iudicio. ⁊ Secundo oſtēdit in ratōe eſſe facultatē futura ꝑcipiendi. Dicit ergo ꝺ Primo hoꝝ ſic. [Dicebat autē et ad turbas] cōiter Sapientes ⁊ Inſipiētes. quia omnib9 ineſt iſta iudicādi facultas. Exo. xx. Cūctus populus audiebat voces. Quando enī deus per naturalia ſigna docēs loquitur: omnibus i cōmuni loquit̄. Et iſte ſunt voces creaturarū. De quib9 dicit Pſal. xviij. In omnem terrā exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre verba eorum. Hoc enim de creaturarū verbis litteraliter dē Pš. Vñ ⁊ apl's Ro. x. oñdēs iexcuſabiles eos q̄ ſe iudicio parare nolūt dicit. Sꝫ nūquid non audierūt? Equidem Supple audierūt. quia in omnē terraꝫ exiuit ſonus eoꝝ. Sic ergo iſta cōmunia que naturalis dictat ratio dīc tur-

S 2 bis [Cū videritis] Tangit hic ſigna Naturalia: ex quib9 circa quedā futura: naturali ratōe ꝓnoſticant̄. Et tāgit Duo ſigna. Sc3. Signū nimbi tempeſtuoſi. ⁊ Signū eſtus. De Primo dicit. [Cū videritis nubem] nigrā ſpiſſā cū vēto occidentali [ab occaſu] eleuatam [ſtatim] hoc ſigno naturali edocti: ſine magna deliberatōe [ſtatim dicitis] ꝑ rationē ꝓnoſticando [Nimbus venit] hoc eſt: vehemēs ⁊ tempeſtuoſa pluuia. [Et ita fit] ſicut dicitis. quia Frequenter fiūt: q̄ naturalib9 ſignis ꝓnoſticāt̄. Et hec ſigna naturalia vocat Ptolome⁹ i Cētilogio ſuo ſtellas ſecūdas. Vñ dē ibidē: q̄ Pronoſticator q̄ ꝓnoſticatur a ſtell' ſecūdis: veri⁹ ꝓnoſticat̄. Attēdendu3 aūt q̄ nubes eleuata ab occaſu ſꝑ eſt tēpeſtuoſa. ⁊ cū ipetu deſcēdit. ⁊ cū vēto vēti (al's vehemēti) q2 vēt⁹ ille fortioris eſt exufflatōis. Et hui⁹ cauſa eſt. q2 In occaſu ꝑ pūctū ſol nō ē niſi cadēs. ⁊ ille ſol eſt debil': ⁊ oblique terrā reſpiciens: ⁊ radijs ſuis ſuꝑ hemiſpheriū nō facit angulos niſi hebetes valde. ⁊ anguli illi ꝯtinue diſtrahunt̄ ꝑ caſu3 ſolis: in lineas orizontē nō niſi ꝯtingētes. Tales aūt radij eleuāt q̄dē multū ⁊ nihil ꝯſumūt. ⁊ ideo vapor inſpiſſatus ꝯtinue generat nimbos tempeſtuoſos. In oriēte aūt ſol aſcēdēs ꝯtinue ſuꝑ vaporē aſcēdit. ⁊ angulos radioꝝ ꝯtinue acuit. ⁊ idō plus cōſumit q̄3 acuit. Et ideo ſignū eſt ſerenitatis. Mat. aūt. xvj. alia ſigna ponit. Et ibi alie cauſe ſūt notate. Job. xxxvj. Qui aufert ſtillas pluuie: et effundit imbres ad inſtar gurgitū qui de nubibus fluunt. Et Ibidē. Si voluerit extēndere nubes quaſi tentoriū ſuum ⁊ fulgurare lumine ſuo deſuꝑ: cardines quoq3 mariſ operiet. Per hec enī iudicat populos: ⁊ dat eſcas multis mortalibus Glo. enī Allegorice loquēs dicit q̄ nubes eſt caro chriſti aſcendēs ad gl'iam reſurrectionis: ab occaſu paſſiōis. Eſa. xix. Aſcendet dñs ſuꝑ nubē leuē ⁊ ingredie̊t egyptū. Pš. lxvij. Qui aſcēdit ſuꝑ occaſum: dñs nomē illi. Hic aſcenſus cauſauit effuſionem imbriū euangelice ꝑdicatiōis. iij. Reg. xviij Nubecula parua tanq̄3 veſtigiū hoīs aſcēdit de mari. Et dixit Helias Son⁹ multe pluuie eſt. A marinēti paſſionis caro ebīt ad gloria3 beatitudinis aſcendens: pluuiā effudit ꝑdicatiōis. Eſa. xlv. Nubes pluant iuſtū. Pš. lxvij. Pluuiā volūtariam ſegregabis deus hereditati tue. Oſe. vj. Veniet nobis tanq̄3 imber temꝑane⁹ ⁊ ſerotinus terre [Et cum auſtrū flantē] Secūdū eſt ſignum quo naturali rōne futura ꝓnoſticant̄. Et hoc eſt [cū] videritis [auſtrū] ventū calidum ⁊ humidū terras euocantē [flantē dicitis quia eſtus venit] quia cū calore ſuo terram agit ⁊ humiditate ſua reſoluit: educit de terra vapores ignitos: et illi reſperſi in hemiſpherio eſtum faciunt: et corpora reſoluunt ⁊ deſtituūt. et ideo ꝑiculoſus eſt vētus ille. Job. xxxvij. Nōne veſtimenta tua calida ſunt cum ꝑflauerit terra auſtro. Et ideo dicit glo. allegorica q̄ auſter ſignificat eſtū tribulatiōis añ iudicium. Apoc. xvj. Datū eſt illi eſtu affligere hoīes et igni et eſtuauerunt homines eſtu vehementi [Et ita fit] ſicut dicitis. Quia ſicut diximus: Signa naturalia raro fallunt. Pš. cxxxiij. Qui producit ventos de theſauris ſuis. Et ideo in talibus vera ꝓnoſticant̄. et maxime ruſtici ⁊ paſtores ſub diuo et in aere libero agentes: talia ſigna ſepius conſiderant. Et ſunt eis ſigna naturalia quaſi q̄da3 liber

[Hypocrite faciem celi] Hypocrita ꝺ vocat̄ T 2
qui rōnem naturalem diſſimulat et beſtie laruam ſibi circumponit. Pš. xlviij. Homo cum in honore eſſet non intellexit: comparatus eſt iumentis inſipientib9: et ſimilis fact⁹ eſt illis. Hic ḡ hypocrita ē extra: beſtia: cuius vultum ſequitur. et intus homo: cuius vultum in ſe non agnoſcit. j. Corinth. ij Animalis homo non ꝑcipit ea que ſunt ſpirit⁹ dei ſtultitia enī eſt illi quia ſpiritualiter examinat̄ [faciem celi et terre] Ratio eſt ſumpta a Minori. quia min⁹ videtur q̄ futura incerta a ſignis naturalibus cōiecturare poſſunt q̄3 futura certa. Et ſi incerta coniecturant: ergo etiam certa poſſent cōiecturare. Sap. xiij. A magnitudine enim ſpeciei et creature creator eorum cognoſcibiliter poterat videri. Et hoc eſt qđ dicit [faciem celi et terre noſtis probare] q̄3tum ad futurorum cōiecturas [hoc autem tempus] iudicij futuri [quomodo non probatis] multo magis futurum e Quia ſic dicit glo. Et accipit̄ de Boecio ꝺ Cōſol. phie: per rōne3 naturalē ꝓbat̄ q̄ Prouidētia regit̄ mūd⁹: Etſi hoc eſt verū: oportz q̄ apd̄ iuſtū iudicē recipiat vnuſquiſq3 que geſſit in corꝑe ſiue bonu3 ſiue malū. ij. Cor. v. Omnes aſtabimus ante tri-

bunal chriſti vt referat vnuſquiſq; propria corpo
ris prout geſſit ſiue bonum ſiue malū. Act.xvij. Diſ
finiens ſtatuta tempora z terminos habitationis
hominū querere deum: ſi forte attrectent aut inue-
niant eum: q̄uis non longe ſit ab vnoquoq; no-
ſtrum. In ipſo em̄ viuimus: mouemur: z ſumus
Rhom.j. Inuiſibilia dei per ea que facta ſunt in-
tellecta conſpiciunt. Facilius igit probare eſt tem
pus iudicij q̄ pluuiaȝ vel ardorem futuri. Et po
nit Rōnē Secūdā: ſumptā ab ipſa Naturali rōne
ſine ſignis exteriorībus iuuantibꝰ hoiēȝ Quia enī
per rationeȝ naturalē: q̄ Intellectus homis ꝑincor
ruptibilis eſt. et ad virtutis ꝑfectionē ordinatus:
Quaȝ ſi ꝑuerſis moribus amittit: iuſtum iudici-
um non effugiet Et hoc eſt qđ dicit [Quid aūt]
hoc eſt quare [etiam a vobiſipſis] hoc eſt a ꝓ-
pria ratione veſtra [non iudicatis] per rationē
[quod iuſtum eſt] Job.vj. Loquentes qđ iu-
ſtum eſt iudicate. Joan.iiij. Uoca virum tuum. h
eſt rationem: glo. dicit. Eſa.xlvj. Redite redite p̄-
uaricatores ad cor. Idcirco de quibuſdā ex natu-
rali lege hoc p̄cognoſcētibꝰ z ſibi a iudicio p̄cauē-
tibus dicit Apl'us Rhom̄.ij. Judicabit qđ ꝑ na-
turam eſt p̄putium cuſtodiēs legem: te qui per lit
terā z circūciſionē preuaricator legis es

Cum autem vadis cum aduer ſario tuo ad principem in via: da operā liberari ab illo: ne forte tra-hat te ad iudicem: et iudex tradat te exactori: z exactor mittat te ad carcerem. Dico tibi: non exies in-de donec etiam nouiſſimū minu-tum reddas.

Poſitis Rationibus contra eos qui dicere
poſſent Se neſcire de iudicio futuro: ponit ꝑſuaſi
ones qualiter ſciētes futuꝝ eē iudiciū: caueðūt iu
diciū. Et hec eſt Una ſola ꝑſuaſio. Ut ſcȝ caueant
q̄ nemo eos in iudicio accuſet. Quidam em̄ accu-
ſabunt a conſcientia: et illi componant cum conſci
entia. et Quidā accuſabunt a ꝓximo: et illi cōponāt
cū proximo. Quidā aūt a ſermone diuino: z illi cō
ponant et cōcordent cum ſermone diuino. Et a q̄-
cunq; generaliter loquēdo aliqs accuſari poterit
iuſte: cū illo componat ſatiſfaciendo: et erit ſecurꝰ
in iudicio. Et hoc eſt qđ dic̄ [Cum aūt vadis]
quotidie cōtinuans dictis (al's diebus) et paſſibꝰ
[cum aduerſario tuo] quocunq;: qui aliqd iu
ſte querere habet aduerſum te. ꝓpone tamen cum
ſermone diuio [ad principem] oim dn̄m. Dan̄.
vij. Judicium ſedit z libri aperti ſunt. Apocal'. xx.
Judicati ſunt mortui ex his que ſcripta erant in li
bro. hoc eſt in ſermone diuino. De hoc principe di
citur Eſa.xxxij. Princeps ea que ſunt digna p̄nci-
pe cogitabit: et ipſe ſuꝑ duces ſtabit [in via] hoc
eſt dum adhuc es in via. quia confeſſio vel conui-
ctio in iudicio p̄iudicat [da operam] efficacem [li-
berari ab illo] Uel: ſatiſfaciendo. Uel: aliter cō
cordando cum illo. Matth.v. Eſto cōſentiēs ad-
uerſario tuo dum adhuc cum eo es in via. Tunc
em̄ eris ante p̄ncipem ſine q̄rela. Lu.j. Incedent-
tes in omnibꝰ mandatis z iuſtificationibꝰ dn̄i ſi-
ne querela [ne tradat te apud iudicem] per
iuſtam querelam. tradat te in poteſtateȝ Judicis.
De quo dr̄ Rhoma.xiij. Uindex in iram eſt ei qui
malum agit. hoc em̄ modo iudex de te dabit ſen-
tentiam [et iudex] oim deus [tradet te] in po-
teſtatem [exactori] penaꝝ. Apoca.xviij. Reddi-
te illi ſicut illa reddidit vobis. Exactor ille eſt dia-
bolus. Job.xxxix. Clamorem exactoris non audit
deꝰ: qui ſcȝ cum aduerſario cōpoſuit [z exactor]
diabolus [mittat te in carcerem] inferni fo-
ueam. Eſa.xxiiij. Cōgregabunt congregatiōe vni-
us faſcis: et mittent in carcerem in purgatorium
[Dico tibi] in veritate: quia ego ſum veritas cu-
ius verba non p̄teribunt [non exies inde] hoc
eſt de carcere [donec etiam nouiſſimū minu
tū reddas] Si in inferno eſt carcer: tūc Donec:
eſt incluſiuum. Et eſt idem q̄ nunq̄ exibis inde.
Si aūt in purgatorio: tunc eſt excluſiuū: ita q̄ cū
reddideris tunc exibis. Job.xx. Luet que fecit oia
Minutū aūt nouiſſimū eſt Ueniale vl' Origina-
le peccatū. Qđ ſi cum alijs mortalibus in inferno
erit: rōne adiuncti punit in eternum. quia In in-
ferno nulla eſt redēptio Uenialis vel Mortalis.
Matth.xviij. Miſit eum in carcerem donec red-
deret vniuerſum debitū. De hac aūt materia mul
ta notata ſunt a nobis ſuꝑ Matth.ca.v. ſm ea q̄
exigit illa materia. Et hec iſtis coniuncta meliora
erunt. quia Ibi loquit in materia ire. Ibi etiaȝ eſt
expoſitio multiplex gloſaꝝ: quarum nulla compe
tit ſm hoc q̄ h inducit. Sed h expoſita ſunt iſta
ſm materiam quam modo habemꝰ pre manibꝰ.
Hoc eſt qđ dicit in littera

Capitulum.XIII.

Aderant aūt qui-dam ipo in tempore nun ciantes illi de galileis: q̄-rum ſanguinem Pilatus miſcuit cum ſacrificijs eorum. Et reſpon dens dixit illis. Putatis q̄ hi ga lilei pre om̄ibus galileis peccato-res fuerint: quia talia paſſi ſunt? Non: dico vobis: ſed niſi peniten tiam habueritis: omnes ſimiliter peribitis.

Hic incipit caplm Tredecimū In quo diuerſ
exēplis ꝯſtruit qđ an̄ docuit. Diuidit aūt in Duo
Primo em̄ exemplis docet Quantū eſt ꝑiculum
ſe non p̄parantium ad iudicium: z Quantus ꝓfe
ctus et vtilitas ſe preparantiū. In Scđo autē Sui
exemplo oſtendit q̄ nō eſt a tali p̄paratione abſti-
nēdū. Sic ipſe ꝓpt metū Herodis: nō abſtinuit a
nr̄a ſalute operanda. Quinimo cū ſciret ſibi i breui'm

mortem eſſe pparatam: illuc venit intrepidus: vt
nos aduentus (al's aduentu) ſuo ad iudicium pre
pararet. Anterior autē harū partiū diuiditur In
Duas. In quaꝝ Prima Nō pparantiū ſe oſtendit
periculū. In Scda aūt Preparantiū ſe oſtendit
pfectū p ſimilitudies ſeminis: ꝛ fermēti quas in/
ducit. Adhuc autē Prior harū habet Duas ptes
In quarū Prima ē Periculū ſe nō pparantiuꝫ.
In Secūda vero oſtēdit Longanimitatē ꝛ patiē
tiam Judicꝫ: ad pparationē homis expectantis:
per arborē fici ꝛ p mulierē curuā. Primū autem
horū oſtendit p Duo exempla. Quorū Unum fa
ctū eſt p maliciā hois: quā dñs ordinauit ad ſu/
um iudiciū exequenduꝫ. Secundū aūt Judicio
dei factū intelligit eſſe: contra eos: de q̄rū penitē/
tia ſpes nulla fuit. In Prima horuꝫ tanguntur
Duo. Oportunitas tēporis quo exemplū indu/
citur. ꝛ Ex exemplo accepta inſtructio: Quo veri
tas dictorū comprobat Dicit igit [Aderāt au
tē quidam.] Notat Circūſtantia littere: Q pre
habitam de aduētu Judicis inſtructionē fecit do
minus in Judea: ad quā de Galilea veniēs trāſi
erat. et Q ſecuti ſunt euꝫ de Galilea in Judeaꝫ:
doctrina eius inſtrui cupiētes. ꝛ illi tunc aderant
Et hoc ē q dicit [Aderant autē quidā] Luc.
xxiij. Stabant autē oēs noti eius et mulieres q̄
ſecute erāt eum a Galilea hec vidētes. Apli enim
ꝛ Diſcipuli: pcipue Galilei fuerūt. Et ad illos di
uerſis temporibꝫ: de Galilea tanq̄ꝫ ad contribu/
les ꝛ cōpatriotas multi venerunt [ipo tēpore]
iſtius p̄dicatōis: vt ſermo p effectuꝫ pbaret. Pō.
cxl. Audient vba mea: qm̄ potuerūt: hoc eſt: ad ef
ficaciā voluerūt. Rho. xv. Non audeo aliq̄d loq
coꝝ que per me nō efficit chriſtus [nunciantes
illi] ieſu [de galileis] Narrat Joſephus ꝛ Hi
ſtoria Eccleſiaſtica et Egiſippus Q eo tpe i Ga
lilea q̄dā ſurrexerat: qui ſe filiū dei pdicaret: ꝛ mlt
tos auertit poſt ſe: ducens eos in montē gariſim
in deſertū: in q̄ monte ſe in celū aſcenſurū predi/
xerat. In quo monte cū ſibi Galilei in eū creden/
tes ſacrificarēt: ſuperuenit Pilat' ꝛ eum interfe/
cit ꝛ omnes ſibi ſacrificātes. ꝛ ſic [miſcuit ſan/
guinē] ſacrificantiū cū ſanguie ſacrificioꝝ: ꝛ cū
ſanguine eius cui ſacrificabant. Et hanc eē cau/
ſam dicūt q Herodes inimic' erat Pilati. De q
bus inimicicijs in paſſiōe chri recōciliati ſūt. He
rodes enim tetrarchiam habuit Galilee. Et dice
bat q Pilatus in homies ſue tetrarchie nō ha/
beret aliquā poteſtatē. Unde Actuū. v. dixit Ga
maliel. Ante hos dies extitit Theodas quidam:
dicens ſe aliquē eſſe. cui cōſenſit numerus viroꝝ
circiter quadringentorū: ꝛ occiſus eſt. ꝛ oēs qui
credebant ei diſſipati ſunt. Itē Ibidē. Poſt hūc
extitit Judas galile' in diebus pfeſſionis. ꝛ auer
tit populū poſt ſe. ꝛ omnes quicūq̄ꝫ conſenſerunt
ei diſperſi ſunt ꝛ ipe perijt. Tales quidā erāt iſti
Galilei heretici: a quodam pſeudopropheta ſub
uerſi. Uel forte ijdem erant [quoꝝ ſanguinē]
in monte gariſim [miſcuit Pilatus] pcura/
tor Judee. Miſcuit autē ſanguinē eorum [cum
ſacrificijs eorum] ne ſibi regnum vſurparent
ſi multiplicarent. Deus autem fieri voluit pro/
pter meritum ifidelitatis eorū Matth. xxi. Ma
los male perdet. ꝛ vineam ſuaꝫ locabit alijs agri
colis. Pſal. lxvij. Diſſipa gentes que bella volūt.
Gene. vj. Omnis caro corrupit viam ſuā. Et ſe/
quitur. Ego diſperdam eos cum terra. [Et re/
ſpondens dixit illis] Accepta oportunitate p
exemplū nunciati [putatis] ne [q hi galilei]
attendentes mendacio ꝛ blaſphemijs ſui ſeducto/
res [pre omnib'] alijs [galileis] q doctrinam
veritatis abijciunt ꝛ mendacijs credunt. ij. Timo.
iiij. A veritate q̄deꝫ auditum auertent: ad fabulas
aūt ꝯuertunt [peccatores] ſoli [fuerunt q2 ta
lia] iudicia dei [paſſi ſunt] vt peccatis ſuis in fi
nem deuolutis ita in eos dñs iudicaſſet (al's vin/
dicaſſet per manus Pilati). j. Reg. xv. Recēſui q̄
cunq̄ꝫ fecit Amalech iſraeli: quō reſtitit ei in via cū
aſcenderet de egypto. Nunc ergo vade ꝛ pcute pec
catores amalech ꝛ demolire vniuerſa eius. Unde
h Supponit domin' q iſti pctōres fuerūt: ꝛ me/
rito ſue iniq̄tatis interēpti. Sed nō fuerūt ſoli pec
catores nec pre omnibꝫ alijs. Et hoc eſt q ſubdit
[Non] Hoc eſt Non fuerunt peccatores pre oī/
bus alijs. Aliqñ eīm quoſdam deus punit pecca/
tores ad exemplū ꝛ terrorem alioꝝ. Sicut dr glo
ſa Prouer. xix. Flagellato peſtilente ſapientior effi
citur paruulus. Et hoc eſt quod ſubdit [dico vo
bis] q ſum veritas [ſed niſi penitentiā ege/
ritis] Non ſolum de pnia Cogitetis vl' Dicatis:
ſed Agatis in opere pniam. Matth. iij. Agite pe/
nitentiam. Act. iij. Penitemi igitur vt deleant ve/
ſtra peccata. Job vl. Ipſe me reprehēdo ꝛ ago pe/
nitētiam in fauilla ꝛ cinere [omnes ſimiliter]
hoc eſt: ex ſimili cauſa [peribitis] Eſa. xxx. Expe B
ctat vos deus vt miſereat veſtri. Rhoman. ij. An
ignoras qm̄ benignitas dei ad penitētiā te addu/
cit. Et eſt Ac ſi dicat. Si pniam egeritis: iram dei
auertetis: ita q parcet vobis. Si aūt tempus pe/
nitentie neglexeritis: iuſta eſt ira que in vos vindi
cabit (al's iudicabit) Rhoma. ij. Scdm duriciam
tuam ꝛ impenitēs cor theſaurizas tibi iram in die
ire ꝛ reuelationis iuſti iudicij dei. Job. xxiiij. De/
dit illi deus tempus penitentie: et ille abutitur eo
in ſuperbiam. Eſt autem h Queſtio. Cum de ſi/
milibus ſit ſimile iudiciū Et dicat Boeci'. Qua/ C
re deus punit q̄ſdā peccatores: et q̄ſdā ad penitē/
tiam reſeruat: Si dicas q p̄uidet iſtos peniten/
tiam acturos. illos autē non: hoc nihil eſt. Quia
preuidit anteq̄ꝫ naſcerent. Et ſic debuit non pmi/
ſiſſe q naſcerentur. Cum ipſe dicat Matth. xxvj.
Melius illi erat ſi natus non fuiſſet homo ille.
Ideo dicendū: q q̄uis Judicia dei ſint abyſſus
multa: ſuper que in tali caſu exclamat apoſtolus
Rhoma. xj. O altitudo diuitiarū ſapientie ꝛ ſcien
tie dei: Tamen poſſum' dicere q Nullum ſic da/
mnat niſi peccatis ſuis in finem deuolutis: et tūc
condemnat eos quos ſic finaliter damnat ad ter/
rorem ꝛ exemplū alioꝝ. ſicut dr glo. Peccata autē
in finem deuoluunt Dupl'r. Scꝫ Ad Sūmū ma
licie: et Ad Sūmū finē. Ad Sūmū malicie non
deuoluunt aliqua pctā in finē. q2 Nemo ita mal'
efficit q n̄ poſſit fieri peior. Ad Sūmū aūt finem
deuoluitur: quando etiam ſcdm inferiores cauſas

ſic ſententiā meret̄ ꝙ non eſt ꝓbabile ꝙ revertat̄
ad pniam. Sicut patet in his qui perierunt in dilu-
uio: quoꝝ tota intentio fuit ad malū omī (al's to-
to) tempore. Et in his q̄ perierunt in pentapoli Qui
etiā angelis querebant abuti. Et reuocans ad pe-
nitentiā: videbat̄ q̄ſi ludēs loq̄. et deridebāt ꝓphe-
tas. Et tales puniunt̄ a deo meritꝫ ſuis qñ magis
valet punitio coꝝ ad exemplū correctiōis. Et hāc
puto eſſe veram hui⁹ q̄ſtiōis determinationē. Et
ideo min⁹ peccās: aliqñ punit̄. Et magꝫ peccās: ali-
qñ differt̄: vt i exemplo ꝓpoſito. Tamē ꝯſueuit dici
ꝙ multꝫ de cauſis aliquis punit̄. Unde verſus
Ut probet: aut purget: aut puniat: aut tueat̄
Aut chriſti pateat gloria pena datur.
Ut ſit in exemplū terror vel pena parentum
Ut ſit ſobria mens: cauta: memorq̄ dei.
Ut probet quidē Sicut Job primo ⁊ Job ſcd́o.
Nunq̄d noſti ſeruum meū Job ꝙ nō ſit ei ſimilis
in vniuerſa terra? Tob. xij. Quia placuiſti deo: ne-
ceſſe fuit vt tentatio ꝓbaret te. Jaco. j. Beat⁹ vir q̄
ſuffert tentationē: qm̄ cū probatus fuerit accipiet
coronam vite quam repromiſit deus diligētibꝰ ſe
Ut purget. Sicut lepra ꝑcuſſit Mariā ſororem
Moyſi: ꝓ pctō murmurꝫ purgādo Nūe. xij. Ma-
lach. iij. Sedebit cōflans ⁊ emundans argentū ⁊
purgabit filios Leui. Ut puniat ⁊ punitionē con-
tinuet: Jta vt eterna pena continuet̄ pñti. Et ſic h̄
incipiat vt in eternū pena cōtinuetur. Deut̄. xxxij.
Jgnis accenſus eſt in furore meo: ⁊ ardebit vſq̄
ad inferni nouiſſima. Et ſic puniuit herodē Qui
ſicut dr̄ Act̄. xij. percuſſus ab angelo dñi conſum-
ptus vermibus expirauit. Ut tueat̄ hoīem a pecca-
tis: Et maxime a pctō ſupbie aliqñ puniri ꝑmittit.
Et hoc idem eſt ꝙ punit ad humilitatis conſerua-
tionē. Sic Paulū puniuit ſtimulo carnis. ij. Cor.
xij. Ne magnitudo reuelationū extollat me: dat⁹ ē
mihi ſtimulus carnis mee angelus ſathane q̄ me
colaphizet. Ut ex miraculo liberatiōis manifeſtet̄
gloria dñi aliqñ ꝑmittit hominē puniri. Sicut dr̄
Joan. ix. in ceco nato. de quo dr̄ Rabbi: q̄s pecca-
uit: hic aut parētes eius ꝙ cecus naſceret̄? Rñdit
Jeſus ⁊ dixit. Neq̄ hic peccauit neq̄ parētes: ſed
vt manifeſtent̄ opa dei in illo. Et ſic videt̄ mortu⁹
fuiſſe Lazarus Joan. xj. De q̄ dixit dñs. Nōne di-
xi tibi: q2 ſi credideris videbis gl'iam dei. Aliqñ
etiam de⁹ punit hoīem vt dr̄ Joā. Damaſc. vt alijs
exemplū patientie ꝓponat̄. Jac̄. v. Exēplū accipite
fratres mei: ſufferētie ⁊ lōganimitatꝫ ꝓphas. Suf-
ferentiā Job audiſtis. Finē dñi vidiſtis Lu. xxiij.
Si hec in viridi: in arido q̄d fiet. Tobie. ij. Hanc
tentationem ꝑmiſit ei dñs accidere: vt daret̄ poſte-
ris exemplum patientie eius: ſicut ⁊ ſancti Job.
Punit etiā dñs aliqñ vnū ad terrorem alteri⁹.
Prouer. xix. Flagellato peſtilente: ſapiētior effici-
tur paruulus. Eſaie. j. Sup quo ꝑcutiā vos vltra
addentes p̄uaricationē. Omne caput languidū ⁊
omne cor merens: a planta pedis vſq̄ ad verticem
non eſt in eo ſanitas. Adhuc aūt aliquis puni-
tur Ut oſtendat̄ pena peccati parentū: in pena fi-
liorum: qui parentes in peccatis ſūt imitati. Exo.
xx. Ego ſum deus zelotes vindicās peccata paren-
tum in filios in tertiam ⁊ quartam generationem
in his qui oderunt me. Adhuc autem aliquādo
punit: Ut hominē poſt ebrietatem carnalis cōcu-
piſcentie: ſobriū reddat. Eccl̄i. xxxj. Infirmitas gra-
uis ſobriam facit animā. Sic punitus fuit Anti-
ochus qui ꝓſperitate terrena inebriatus: exiſtima-
bat terram ad nauigandā: et pelagus ad iter agē-
dum ſe habiturū. Et cum rediret per penam in ſen-
ſum dixit. Juſtum eſt hominē mortalem non pa-
ria deo ſentire. ij. Machab. ix. Sic dicit Grego-
ri⁹. Oc'los quos culpa claudit: pena aperit. Sic
Dañ. iiij. Nabuchodonoſor ab humano mutat⁹
eſt: et cor fere datum eſt ei: donec ſobrius effectus
rediuit in ſenſum. Et tunc ad cor hoīs ⁊ ad ho-
norem regni decorēq̄ ꝑuenit. Adhuc autem q̄-
dam puniuntur innocēter Ut eiſdem a maiori pe-
na caueant. Sicut Geñ. vij. pueri ſummerſi in di-
luuio. Et Geñ. xix. pueri cōcremati in Sodomis
Et. j. Regū. xxx. pueri occiſi ab amalechitis Qui ſi
vixiſſent: maiores peccatores fuiſſent. et ideo ma-
gis puniti. Sap̄. iiij. Ex iniq̄s omnes filij qui naſ-
cunt̄: teſtes erunt neq̄tie in parētes ſuos. Eſa. xiiij
Non conſurget in eternum ſemen peſſimoꝝ: p̄pa-
rate filios eius occiſioni: iniq̄tate patruꝫ ſuoꝝ nō
cōſurgent. Adhuc aūt fit ad memoriā fidei ver-
borum dei habendā. Lu. j. Pro eo ꝙ non credidi-
ſti verbis meis: eris tacēs vſq̄ in diem quo hec fi-
ent que ſuo tpe cōplebunt̄. His igit̄ de cauſis iu-
dicio dei punit̄ aliq̄s. Gloſa etiā Moralis dicit
ꝙ Jſti quorum ſanguis mixtus eſt ſacrificijs eo-
rum ſignificat eos qui quidē deo ſacrificant: ſed
cum hoc peccata a corruptione ſanguinis ꝓceden-
tia non euitant: quoꝝ iuſta eſt condemnatio. Jſti
enim ſunt ſocij Cain. De quo dicit̄ Geñ. iiij. Non-
ne ſi bene offeras: male autē diuidas: peccaſti. Be-
ne enim obtulit: qui obtulit creatori creaturā: quā
ſibi donauit. Male autem diuiſit qui ſeipſum di-
abolo: ſubſtantiā autem obtulit deo. Jlli ſangui-
nem miſcent ſacrificio de quo dicit̄ Oſee. iiij. San-
guis ſanguinem tetigit. et ideo merito condēnan-
tur et puniuntur per Pilatum: qui os malleato-
ris interp̄tatur: hoc eſt per diabolū qui omniū
talium eſt malleator. Parata ſunt enim deriſori-
bus tormenta ⁊ mallei ꝑcutientes ſtultorum cor-
poribus. Sic igit̄ iſti ſunt puniti ad exemplū pec-
cantium vt peniteant.

Sicut illi decem et octo ſupra quos cecidit turris in ſyloa ⁊ occidit eos. Putatis quia et ipſi debitores fuerint: preter omnes homines habitantes in hieruſalem? Non: dico vobis: ſed ſi non penitentiam habueritis: omnes ſimiliter peribitis.

Jſtud eſt Secūdum exemplum ſuperborum C
acceptum (al's vt ceſſent) a p̄ſumptione ſuperbie
Qualiter autē iſtud acciderit neſcitur niſi ꝙ pro-
babile eſt ꝙ turrim edificauerint et propter ope-
ris debilitatem turrꝫ ſuper eos ceciderit. Pōt autē

eſſe ꝙ turris ante edificata ſup tráſeuntes decez
ꝛ octo diſpoſitióe diuia ceciderit. Quia ſicẽ dictuz
eſt ſupius.xij. Paſſeres quinqꝫ q̃ veneũt dipon‑
dio: ſine diſpoſitóne diuia nó cadũt in terrá. Per
qḋ intelligit̃ ꝙ mlto minꝰ hoíes puniunt̃ ſine dei
iudicio. Et hoc eſt qḋ dicit. ⌊Dicit illi decem ꝛ
octo⌋ q̃ ambitióe faſtꝰ hũani ⌊turrim⌋ edifica‑
bant ⌊in ſyloa⌋ Ubi fuit habitatio humilis Re
gis: ſigna faſtus hũani nó erãt edificáda. Eſa.viij
Eo ꝙ abiecit populꝰ iſte aquas ſyloe: q̃ vadũt cũ
ſilentio. ꝛ elegit magis Raſyn filiũ romelie ſup‑
bum: ꝓpter hoc adducet dñs aquas flumis ſup
eos regẽ aſſyrioꝝ: ꝛ omnez gl̃iam eiꝰ. Hoc eſt: q̇
abiecit humilitatẽ: ꝛ elegit ſupbie faſtũ. Sicut il‑
li qui Geñ.xj. turrim edificauerũt. Et h̃ eſt ꝙ dt.
⌊ſup quos cecidit turris in ſyloa⌋ ꝓpter rea‑
tum ſupbie. Eſa.xxx. Erũt ſup omnẽ collẽ riui cur
rentiũ aquarũ. h̃ eſt: ſup omnẽ ſupbũ inundatio
nes tribulationũ: in die interfectióis multorum:
cũ ceciderint turres. h̃ eſt: altitudines ſupborum.
Eccl̃i.x. Sedes ducũ ſupborũ euertit dñs. ij. Co
rinth.x. Arma nr̃e militie nó ſunt carnalia ſꝫ po‑
tentia deo ad deſtructióem munitionũ ꝯſilia de‑
ſtruẽtes: ꝛ oẽm altitudinẽ extollentẽ ſe aduerſus
ſciam dhĩ. Hec eñi altitudo eſt turris cõtra deũ
edificata: ꝛ cadit ſup edificantẽ. Mat.xxj. Qui ce
ciderit ſup lapidẽ iſtũ ꝯfringet̃. Sup quẽ autẽ ce‑
ciderit cõteret eũ. Et hoc eſt ꝙ ſequit̃ ⌊Et occidit
eos⌋ Cõterit̃ eñi cũ delinquente delictũ ⌊Puta‑
tis⌋ ne: ⌊quia ꝛ ipſi debitores fuerint⌋ Pec
catũ enim debitore facit pene. Mat.vj. Dimitte
nobis debita noſtra ⌊pter oẽs hoíes⌋ magis: ꝛ
forte maiores ipſis peccatores ⌊habitantes in
hieruſalẽ⌋ que multos continet pctóres. Unde
Matth.xxiij. Hieruſalem hieruſalẽ que occidis
ꝓphetas ꝛ lapidas eos qui ad te miſſi ſũt ⌊Nõ⌋
Reſpõſio Supponẽs q̇dẽ hos fuiſſe peccatores
ſed nó ſolos ⌊Dico vobis⌋ q̇ nó mentior ⌊ſed ſi
nó penitẽtiã habueritis⌋ hoꝝ exemplo corre
cti: hoc eſt penitẽtiã ⌊habueritis⌋ in pena tenẽ‑
da ꝑ peccatis ⌊oẽs ſimiliter⌋ hoc eſt ex ſili cau‑
ſa ⌊peribitis⌋ Hebre.ij. Si oís ꝑuaricatio ꝛ in‑
obediẽtia iuſtã ꝑcepit mercedẽ retributóis: quo‑
modo nos effugiemꝰ ſi tantã neglexerimus ſalu
tem.ij. Petri.ij. Si deus angelis peccantibꝰ nó
pepercit: ſed rudentibus inferni detractos tradi
dit cruciandos in iudiciũ reſeruari: Item ibidẽ.
Si originali mundo nó pepercit: ſed octauum
Noe iuſticie preconẽ cuſtodiuit: diluuiũ mundo
impiorum inducens. Item Ibidem. ꝛ ciuitates
Sodomorũ et Gomorreorũ in cinerem redigẽs
euerſione damnauit: exemplum eorũ qui impie
acturi ſunt ponens. Item Ibidem. Nouit igi‑
tur omnes pios de tentatióe eripere: iniquos ve
ro in diem iudicij reſeruare cruciandos. Dies au
tem iudicij iniquorũ eſt quádo datur ſententia ð
eis. Job.xxj. In diem perditióis ſeruatur malus
Sic igitur per duo exempla ꝓbat̃: ꝙ ꝛ Illi qui
bonis ſuis mala miſcent. ꝛ Illi qui faſtu cordis
ſimpliciter mali ſunt: altitudinẽ mundi queren‑
tes: iudicio dei cõdemnant̃: vt exemplo ſuo omes
oſtendat cõdemnádos. Angelus propter faſtum
ſuperbie: Homo ꝓpter cupiditatem elationis (al̃r
elationem cupiditatis) ſcientie: Mundus propt̃
luxum cõcupiſcentie: Pentapolis ꝓpter incendiũ
infandi vicij contra naturam: Sacrificantes gali
lei propter errores oppreſſi in ſyloa: propter faſtũ
penas etiam temꝑales ſuſtinuerunt. Et ſemꝑ in‑
nocentes liberati ſunt: vt oſtendat ꝙ nullus pec‑
cator euadet penas. Sed innocentes ꝛ recti a deo
liberabunt̃. Job.iiij. Recordare obſecro q̇s vnq̃
innocens periit: aut q̇ndo recti deleti ſunt: Quin‑
potꝰ vidi eos qui ſeminant dolores ꝛ metũt eos:
flante deo periſſe: et ſpiritu ire eius eſſe conſum‑
ptos: Prouer.xj. Juſtus de anguſtia liberatus
eſt: tradet̃ impius pro eo Finaliter deus nunq̃ cõ‑
demnat iuſtos. Neqꝫ ſaluat: ſed condemnat pec‑
catores.

d Dicebat autem et hanc ſimili‑ tudinem. Arborem fici habe‑ bat quidam plantatam in vinea ſua.

In hac parte determinat longanimitatem iudi
cis: per patientiã eos qui ſe preparare debẽt expe‑
ctantis. Eſt autẽ huiuſmodi Longanimitas Du
plex. Et ſm hec duo: inducunt̃ h̃ Due hiſtorie. In
quarum Prima per Similitudinẽ oſtendit̃ lon‑
ganimitas circa ſubditos per interceſſionem ſan
ctorum miniſtroꝝ ꝑlatorũ eccleſie impetrata. In
Secunda aũt per ſanationem mulieris incurua‑
te oſtenditur longanimitas: que in Judice cauſat̃
ex bonitate propria. Hec aũt prior hiſtoria diui‑
ditur in Quattuor ꝑagraphos. In quorum Pri
mo Diligentiã dicit plantatióis in loco conueni‑
enti. In Secundo autem Infructuoſitatẽ arbo‑
ris. In Tertio Cum allegatione cauſe: ſm cau‑
ſam demeritoriã: ſententiam ſuccaſionis. In Quar
to Ab agricolis patientiam impetratã de ſuccaſi‑
one: longanimitatem expectatióis. Premittit au‑
tem modum inductionis huius hiſtorie: dicens
⌊Dicebat autem hanc ſimilitudinẽ⌋ volẽs
cautos ꝛ ſollicitos eſſe de ꝑparando ſe ante iudi‑
cis ſententiã. Rhoma.xij. Sollicitudine non pi‑
gri: ſpiritu feruẽtes: domino ſeruientes. Hoc au‑
tem aſtruit per Similitudinẽ. quia Intellectꝰ ho‑
minis imaginationi cõiunctus: connaturales ha‑
bet exemplares ꝛ ſimilitudinarias inſtructiones.
Pſal.lxxvij. Aperiam in ꝑabolis os meũ: loq̃r ꝓpo
ſitióes ab initio. Oſe.xij. In manibꝰ ꝓphetaꝝ aſſi
milatus ſum. Matt.xiij. Aperiam in parabolis os
meũ: et eructabo abſcondita a conſtitutióe mun
di. Et Ibidem reddit rõnem dicti. quia q̃uis apo
ſtolis ꝛ viris perfectis datum ſit noſſe myſteriũ re
gni dei ſine ſimilitudinibus: Tamẽ ceteris de tur
ba nó eſt datũ aliq̇d intelligere de hoc niſi in para
bolicis ſilitudinibus. Dicit igit̃ ⌊Arborem fi D
ci⌋ Genus dicit arboris inter plantas. Que inter
plantas nobilior: In fructu multiplicior eſt: q̃ her‑
ba vel olus vel frutex vel fũgus. Hec eñ ſunt ge‑
nera plantarum. Eſt enim arbor ſtatura proceri‑
or: ſtipitis robore fortior: ramoſitate latior: viri‑
ditate foliorum vmbroſior: flore ꝑulcrior: fructu

foemiʒ:ꝛ vtilioꝛ plantis alijs. Dan.iiij. Arboꝛ in
medio terre: ꝛ altitudo eiꝰ nimia: ꝛ magna arboꝛ ꝛ
foꝛtis: ꝛ proceritas eius contingẽs celũ. aſpectus
illius erat vſqꝫ ad terminos vniuerſe terre: folia eiꝰ
pulcerrima: ꝛ fructus eius nimius: eſca vniuerſo-
rũ erat in ea. Et ideo hõ inter ceteras creaturas di-
gnioꝛ: huic arboꝛi comparat᷑: Qui in medio ter-
re eſt ſicut dominus poſitus. Pſal. viij. Conſti-
tuiſti eum ſup opera manuũ tuarũ: oĩa ſubieciſti
ſub pedibꝫ. Statura pcera eſt attingens celuʒ. qꝛ
imagie ſupercelesti: dei ſĩltudinis inſignitꝰ. Sti-
pite foꝛtis. qꝛ in roboꝛe naturaliũ eſt creatus. Ra-
moſitate latus. qꝛ ſenſuũ ꝛ imaginationis ꝛ rõis
conſideratõẽs p totam extendit: triplicẽ mũdi ma-
chinam: celeſtiũ: terreſtriũ: ꝛ infernoꝝ. Folijs viri-
dantibus vmbroſis. qꝛ verbis (al's vmbra) ſapiẽ-
tie cunctis pſtare poteſt refrigeriũ. Floꝛe pulcerri-
mus. qꝛ naturalr̃ inſunt ei per creationeʒ pncipia
quedã virtutũ ꝛ honeſtatis: quaſi quedã pmiſſio-
nes futuroꝝ profectuũ. Fructu ſuauioꝛ ꝛ vtilioꝛ.
quia mentis omniũ bonoꝝ operũ: omnibꝫ vtilis
ad exemplũ ꝛ refectionẽ virtutũ. Et ideo vir ſctũs
in .j. Pſal. arbori tali comparat᷑. Hec arboꝛ eſt ar-
boꝛ [fici] ſꝫ ſpecies Que pre ceteris dulcioꝛ inue-
nitur: qñ eſt vtilis. Fatua aũt: quãdo eſt inutilis
Sicut eñ ficus ceteris eſt vtilioꝛ arboꝛibꝫ quãdo
eſt fructifera. ita p̃ multis eſt inutilis quando eſt
infructuoſa ꝛ infatuata. qꝛ lignum eſt nodoſum:
curuũ: ꝛ frangibile. Et iõ non ad edificia ſꝫ ad ignẽ
aptum. Sicut ꝛ vitis Hiere. xxiiij. Ficus ficꝰ bo-
nas. bonas valde. et ficus ficus malas: malas val
de: que comedi non pñt: eo ꝙ ſint male. qꝛ Homo
iuſtus dulciſſimꝰ in fructu virtutis: bonus ẽ in ver
bo; ꝛ bonus valde eſt in opere. Homo autẽ iniu-
ſtus ꝛ p̃cipue clericus vel religioſus ſi malus ſit:
malus eſt in oꝛe: ꝛ malꝰ valde in opere. Ita ꝙ nul
lum reficit: ſed omnibꝫ generat abominationẽ. Fi
cus etiam cũ bona: bona eſt dulcedine ſua. purgat
vulnera de pfundo educens virus ꝛ putredineʒ.
Cum aũt fatua eſt ꝛ dulcedine deſtituta: in apoſte
matibus quibus ſupponit᷑ generat exaſperationẽ
ꝛ contractionẽ. Ita gratia viri ſancti in vboꝛum ꝛ
opeꝝ lenitate ſanat ꝛ lenit ꝛ mundat peccatoꝛum
apoſtemata. Et pueꝛſitas fatui: exaſperat ꝛ cõtra-
hit ꝛ doloꝛẽ inducit ꝛ nõ emũdat. Eſa. xxxviij. Juſ
ſit Eſaias vt acciperẽt maſſã ficoꝝ: ꝛ cataplaſma-
rent ſuper vlcus. Ficus etiam ppria dulcedie de-
lectata: eam nullius ſpe pmotõnis in ſecularibus
dignitatibꝫ deſerit. Et hꝰ ſm naturã cauſa ẽ. quia
tantũ decoquit humoꝛẽ in dulcedinẽ. ꝛ tantũ deſi
derat dulciſſimi fructus multiplicationẽ: ꝙ parũ
de nutrimento ponit in altitudinẽ. Et quando po
nit ſuccum ſibi miniſtratũ in altitudinẽ: tũc ſtatim
efficit᷑ fatua: ꝛ ſupergredit᷑ ceteras arboꝛes in alti-
tudine. Propter qð etiam latine: celſa vocatur. Et
ſic facit vir ſanctus: delectat᷑ in dulcedine ſpiritus:
ꝛ multitudine ſpũs: ꝛ multitudine conſolationis
diuine. Non curat altitudinẽ ſeculi. Et ſi curare p
ambitionẽ incipit: infatuat᷑. Et exaltat᷑ aliquando
ſuper alios in dignitate aliqua: q̃ ad nihil vtilis
eſt: niſi ꝙ ſtatura puſilli. h̃ ẽ humiles ꝛ ſimplices:
profectu menti: ſcandunt ſuper eum ad videnduʒ

dominũ. Luc. xix. Aſcendit in arboꝛẽ ſicomoruʒ.
quia ſtatura puſillus erat. quia vnde infatuatus
ꝛ eleuatus eſt platus impius: inde pficit iuſtus:
ſimplex ꝛ pius. Bona autem ficus dulcedinẽ nõ
deſerit pꝑter altitudinẽ ſeculi. Judicũ. ix. dicit ficꝰ.
Non poſſum deſerere dulcedineʒ meã: ꝛ ire vt in-
ter ligna promouear. Habet etiã ficus floꝛem fru
ctum: qui etiam maioꝛ eſt ceteris fructibus ſuis ꝛ
precioſioꝛ: q̃uis nõ ſit adeo dulcis. Et ſic vir ſan-
ctus ſtatim a pncipio floꝛem etatis ꝛ mũdi in fru-
ctum ſpiritus cõuertit. Qui q̃uis nõ ſit adeo dul-
cis ſicut pcedente tẽpoꝛe: cum pfecerit fructum p-
ducit. tamẽ propter innocentiam in conſpectu dei
gratus eſt ꝛ precioſus. Mich. vij. Precoquas fi
cus deſiderauit anima mea. Habet etiam ficus:
ꝙ ſuis groſſis: indicium eſt eſtatis: caloꝛiſ ꝛ lumi-
nis. Et ita vir ſanctus Et p̃cipue: Prelatus: Cle-
ricus: ꝛ Religioſus ſuo exẽplo iam quaſi gẽma-
tus concepte dulcedinis: exprimens ꝛ oſtendens
expectationẽ ire tempeſtatiſ hinc: ponit fineʒ: ꝛ gra
tioꝛem ꝛ clementioꝛẽ auram ſignificat: future in
coꝛdibus ſerenitatis ꝛ tranquillitatiſ. Canticoꝝ. ij.
Ficus protulit groſſos ſuos: floꝛes apparuerunt
in terra noſtra. imber abijt ꝛ receſſit. hyems trãſijt.
Habet item ficus pꝛium: ꝙ cum emergunt ficꝰ
ex ficulnea. linite omni die oleo oliue: ad potũ an-
terioꝛem: citius matureſcunt. ꝛ eſibiles fiunt: ꝛ ſa-
poꝛem olei aliquantulũ pretendũt. Et hoc compe-
tit viro Juſto: Prelato. Clerico. ꝛ Religioſo. Qui
quantũlibet dulcem habeat ſpũm: tamẽ ſi omi die
vngatur et liniat᷑ conſideratione miſcðie ꝛ bonita
tis diuine: citius matureſcit ad perfectũ. ꝛ odoꝛem
accipit diuine bonitatis ꝛ miſericoꝛdie apud pro-
ximum. Et ideo dr̃ Canticoꝝ. j. Melioꝛa ſunt vbe
ra tua vino. fragrantia vngentis optimis. qꝛ Vbe
ra concepte talis dulcedinis: nihil hñt moꝛdax et
aſperum: ſed dulce fragrans dei miſcðiam et bo-
nitatem. Sic dr̃. j. Mach. xiij. ꝙ quilibet de ipſis
ſedebat ſubter ficum ſuaʒ: ꝛ de bonis terre tracta- E.
bant. quia In vmbra talis prelati quilibet ſubdi
tus quieſcit. tractans de bonis que fiunt per euʒ.
Habet etiam ficus ex ſpiſſitudine ꝛ latitudine fo
lioꝛum. ꝛ humili dilatatione ramoꝛũ: vmbrã val-
de dulcem ꝛ deſiderabilem. ſi nõ eſt infatuata. Si
autẽ fatua eſt ꝛ celſa: habet vmbram ſiccã ꝛ nocen-
tem ex vapoꝛe folioꝛũ. Et ſic vir ſanctus: Prelatꝰ:
Clericus: Religioſus: in vmbra protectiõis ſub-
ditoꝛum eſt dulcis et deſideratus. Et fatuꝰ eſt are-
faciens etiam id quod viride videt᷑: ꝛ opprimẽs p
tyrãnidẽ. Unde Matth. xxj. maledixit ficulnee ad
quam venit: cauſa fructus: cum non haberet niſi
folia. Canticoꝝ. ij. Sub vmbra illius quam deſi-
derabam ſedi: ꝛ fructus eius dulcis gutturi meo.
Habet etiam ficus ꝙ non poteſt inſeri in aliud li-
gnum. quia nihil eſt in ea niſi dulce. Et ideo alteri
arboꝛi que eſt alicuius amaritudinis inſeri nõ po
teſt. Et ſic vir ſanctus: Prelatus: Clericus vl' Re
ligioſus: radicem ſuã dulcedinis diuine deſerẽdo:
nunq̃ꝫ amaritudini ſeculariũ rerum ſociat᷑ vel in-
ſeritur. Matth. vij. Nunquid de ſpinis colligunt
vuas: aut de tribulis ficus: Habet etiaʒ ficus: ꝙ
decoꝛticata areſcit ꝛ fructũ non facit. Ita vir ſan-

tuus: Prelatus: Clericus: vel Religioſus: bono exemplo ſpoliatus ; intus dulcis eſſe non poteſt in ſpiritu. Joel. j. Ficum meam decorticauit nu⸗dam: ſpoliauit eam ⁊ piecit eam: albi facti ſunt ra⸗mi eius. Habet etiam grām ficus amabilitatꝭ in quiete fructus eius ; ꝓpter quā frequentat̄ ab ho⸗minib9. Et h̄ eſt in viro ſancto: Prelato: Clerico ⁊ Religioſo: qui dulcis eſt ꝙ amat̄ ⁊ viſitat̄ a deo ⁊ ſanctis angelis. Jo. j. Cum eſſes ſub ficu vidi te. Aug9. Quis vtrunqꝫ ſit neceſſariū: tn̄ a nobis ma⸗gis appetat amari ꝙꝫ timeri: ſemꝑ cogitās ſe ꝓ no⸗bis redditurū eſſe rationē. Sic ḡ arborem fici.

Ficus cōmuniter ſ꞉ Grāmaticā eſt feminini ge⸗neris ⁊ quarte declinatiōis. Tamē ab hac cōitate Grāmaticoꝝ ſe excepit quidā Cecilianus antiqu9 Grammatic9: Qui dixit ꝙ ficus eēt maſculini ge⸗neris ⁊ ſecūde declinatiōis. Sed de Grāmaticoꝝ rationib9 alibi dictum eſt. Hic autē antiquam au⸗tor ſequit̄ Grāmaticā: ⁊ dr̄ [arborem fici] ⁊ nō arborē ficus [habebat quidam] ſingularꝭ diligē⸗tie in cultura: qui nihil ꝑtinens culture ſue raritib9 ſuis denegauit. Cant. vij. Egrediamur in agrum ⁊ cōmoremur i villis. Sic Iſaac Gen̄. xxiiij. egreſ⸗ſus cum fuerat ad meditandū in agrum: vt vide⸗ret ſi aliquid culture deeſſet. Sic Gen̄. iij. domin9 deambulauit in paradiſo ad auram poſt meridiē culturam paradiſi conſiderās. Sic Gen̄. ij. poſuit domin9 Adam in paradiſum: vt operaret̄ ⁊ cuſto⸗diret illum [plantatā]. Non ſiluestrē ſed ꝑ plan⸗tationē factā hortenſem. Sicut plantant̄ fideles in Eccl'ia. Clerici in Conuentib9 ⁊ p̄bendis eccl'ia⸗rum: ⁊ Religioſi in religionib9. Exo. xv. Introdu⸗ces eos: ⁊ plantabis in monte hereditatis tue. hoc eſt in altitudine dignitatis ⁊ vite firmiſſimo habi⸗taculo tuo: quod opatus es domine. quia Contra diaboli impugnationē eccl'ie firmamentū domi⸗nus edificauit. Sic poſuit Hiere. j. vt edificaret ⁊ plantaret. j. Corinth. iij. Ego plantaui: apollo riga⸗uit: deus autem dedit icrementū [in vinea ſua] Uinea em̄ In loco pingui eſſe ſolet: ⁊ In loco vbi altitudine montis contra boream protegit̄. ⁊ In loco ad meridiem: vbi tota die ſoli eſt expoſita. Et ſic omnis bona eccleſia eſt plātata In loco pingui per deuotionem. In decliuo montis contra bore⸗am per eminentē vite ſanctitatem: contra flatum diaboli obumbrantē lucem veritatꝭ: ⁊ infrigidan⸗tem ſcintillam charitatis. Quia ſicut dicitur Hie⸗rem̄. j. Ab aquilone pandet̄ omne malum ſuper om̄es habitatores terre. Eccl̄i. xliij. Frigidus ven⸗tus aquilo flauit: ⁊ gelauit cryſtall9 ab aqua. De hoc mōte dicit̄ Hierem̄. xxxj. Benedicat tibi do⸗minus pulcritudo iuſtitie mons ſanctus. Eſa. v. Uinea facta eſt dilecto vberi: in cornu filio olei. Eun⸗dem em̄ locum plantatiōis vult habere ficus ⁊ vi⸗nea. quia Sicut vitis propter multū humorē in⸗diget calore fortiori (al's fortiter) digerente. Ita fi⸗culnea propter ſpiſſitudinē ⁊ groſſiciem humorꝭ: indiget feruore ſolis: eodem vero (al's quo) vinea. Spūaliter Hec em̄ (al's Ficus) plantat̄ in vineas quando dulcedo ſpiritus in celeſtibus plantatur gaudijs. Eccl̄i. xxiiij. Spūs meus ſuper mel dulc̄. Ecce ficus. Hierem̄. ij. Ego te plantaui vineā de⸗ctam: omne ſemen verū. Ecce gaudia celeſtia. Sit igitur diligentia notatur culture.

Et venit querens fructum in illa et non inuenit. Dixit autem ad cultorē vinee. Ecce anni tres ſunt ex quo venio querens fructum in ficulnea hac: et non inuenio

Tāgitur hic Infructuoſitas ficulnee. Et dicit Tria. Spem fructus inanem. Diligentiā inqui⸗rentis: ⁊ Fruſtrationem laboris. De Primo dicit [Venit] viſitando ſepe Per verbū ammonitio⸗nis. Per beneficia viſitationis. Per flagella eru⸗ditionis. De Primo dicit Pſal. cvj. Miſit vbū ſuū ⁊ ſanauit eos. hoc eſt ſanandos predixit. Eſa. ix. Uerbum miſit dominus in iacob: ⁊ cecidit in iſrael. quia ad fructum faciendum venire nolue⸗rūt. Matth. xxiij. Hieruſalem hieruſalē: que occi⸗dis prophetas: ⁊ lapidas eos qui ad te miſſi ſunt. De Beneficioꝝ viſitatōe dicit̄ Eſa. v. Sepiuit eā ⁊ circumfodit ⁊ maceriam circūdedit: ⁊ turrim edifi⸗cauit in medio eius. Sepiuit em̄ cuſtodia ange⸗lorum. Circūfodit: timore cōminationis. Mace⸗riam circūdedit: multitudine mandatorum. Tur⸗rim erexit: altitudine miniſteriorum ⁊ preſidiorū. ⁊ multa alia adhibuit beneficia. De Eruditione ꝑ flagella. Eſaie. xxvj. In tribulatōe murmuris do⸗ctrina tua eis. Sic ergo Uenit [q̄rens fructū] virtutis [in illa] ſperatum. Eſaie. v. Expectaui vt faceret vuas: ⁊ fecit labruſcas. Matth. xxj. Nō in⸗ueni in ficulnea niſi folia tm̄. hoc eſt verborum la⸗titudinem. Hiere. xij. Prope es tu ori eorū: ⁊ lon⸗ge a renibus eorum. Eſa. xxix. Appropinquat po⸗pulus iſte labijs ſuis: cor autem longe eſt a me [Et nō inuenit] Judas in epiſtola ſua Arbores au⸗tūnales infructuoſe: bis mortue. Mortue autem ſunt in ſe: ⁊ in proximo fructum impediūt ꝑ mor⸗tis exemplum [Dixit autem ad cultorē] Ecce Cōminatio ſentētie: quia dixit per inſpirationem [ad cultorem vinee] Chriſtū: vel Prelatum vinee: chriſti vicarium. Sicut fuerunt apoſtoli et apoſtolici viri. j. Corinth. iij. Dei agricultura eſtis ⁊ vinee autem cultor. non ſolum vinum colit: ſed in celeſtibus gaudijs colit virtutis ⁊ ſpiritus dulce⸗dinem in eccleſijs ⁊ in hominibus. Ante Senten⸗tiam autē cōminatam dicit Sententie iuſte ratio⸗nem [Ecce anni tres ſunt] Hi anni tres ſunt Legis Naturalis tēpus: ⁊ Legis Moyſi temp9: ⁊ Tempus gratie legis in p̄dicatione chriſti. Ul' Tempus cultus circūciſionis in patribus. Tem⸗pus date legis in trāſitu de egypto: ⁊ Tempus ꝓ⸗phetie in terra promiſſionis. In quibus nullum fructum fecerūt. Uel Moraliter: Anni Tres ſūt. Juuētutis. Uirilis etatis. ⁊ Senectutꝭ. Eſaie. xx. Trium annoꝝ ſignum ⁊ portentum erit ſuꝑ egy⸗ptum ⁊ ſuper ethiopiā. Eſaie. xxxvij. Comede hoc anno que ſponte naſcūtur: ⁊ in anno ſecundo po⸗mis veſcere. In tertio āno ſeminate ⁊ metite ⁊ plā⸗tate vineas ⁊ comedite fructuꝫ earum: ⁊ mittet qđ ſaluatum fuerit radicem deorſum. ⁊ faciet fruct⸗

ſurſum. Naturale eñ eſt in plantis arborũ q in
prima plantatiõe cõualeſcunt in radice Et poſtea
in ramis diſpoſite: diſponũt ſe. Tertio ad fructũ
paruum vel magnũ. Et hoc eſt quod dicit. Ecce
tres anni ſunt: ex quo venio querẽs fructũ
in ficulnea. Laborem ⁊ expẽſas ad cultũ adhi-
bens: querebat precium laboris fructum. Jaco.
vltimo. Ecce agricola expectat p̃ciosum fructum terre.
donec accipiat temporaneũ ⁊ ſerotinum. in ficul
nea hac. Que infatuata ⁊ infecunda: non gene-
rat dulcedinem. ſed pruriginẽ in omnibus quib⁹
apponitur. Gen. iij. Conſuerunt folia fici: ⁊ fecerũt
ſibi perizomata. Quod enim pruriginẽ excitat: pe-
rizoma facit peccatoris. quia dum homo infecun-
dus: intus prurit prurigine libidinis peccatorũ:
extra querit excuſationes ⁊ velatiões in peccatis.
Sicut dixit Adam Gen. iij. Timui q nud⁹ eſſem
⁊ abſcondi me. et nõ inuenio. Ecce Tota alle-
B gatio cõminatiõis Sententie: quia Adhibuit cul-
tum. Non ſubtraxit laborẽ. ⁊ nõ reſpõdet ficulnea
per fructus vtilitatẽ. Iiere. xxij. Scribe virũ iſtũ
ſterilem: virum qui in diebus ſuis non proſperabi-
tur. Iiere. xvij. Erit quaſi mirice in deſerto: ⁊ non
videbit cum venerit bonũ. Sed habitabit in terra
ſalſuginis ⁊ inhabitabili. Non eñ tales dant fru-
ctũ vtilem. Etſi figura fructus aliqñ in bonis qui-
buſdam exteriorib⁹ appareat: non habet maturita
tem charitatis: ſed abominabiles ⁊ acerbi. Sap.
iiij. Fructus eorum inutiles ⁊ acerbi ad mãducan
dum Niſi forte faciant fructũ aptum porcis. hoc
eſt in concupiſcentia carnali conuerſantib⁹. qui ta-
libus competunt opera eorum Luce. xv. Cupiens
implere ventrem de ſiliquis quas porci mãduca-
bant. Ecce Cauſa cõminate Sententie. Et hoc
eſt quod ſequitur.

Succide ergo illam Ut qd etiã terram occupat?

Duo dicit. Cõminationẽ ſucciſionis: ⁊ (qđ miſe
rabile eſt) Impedimentũ occupatiõis: quod pre-
ſtat ne alia planta in loco illo fructificet. De Pri-
mo dicit. Succide eam. hoc eſt: de vita ⁊ eccleſia
amputat talem virum. Qui: ⁊ In ſe inutilis eſt: ⁊
Alijs preſtat impedimentũ. Danielis. iiij. Uigil ⁊
ſanct⁹ deſcendit de celo ⁊ clamabat fortiter: dicẽs.
Succidite arborem. Job. xxiiij. Obliuiſcatur ei⁹
dulcedo illius: non ſit in recordatione. ⁊ cõteratur
quaſi lignum infructuoſum. Math. iij. Jam ſe-
curis ad radicem arboris poſita eſt. Omnis ergo
arbor que non facit fructum bonũ: ſuccidetur ⁊ in
ignem mittetur. Securis aũt eſt Sententia mortis:
que quotidie datur de inutilib⁹. Et hoc eſt qđ di-
cit. Succide ergo illam. Ut quid etiam terrã
occupat? In cuius fundo per ſuccum loci mini
ſtratum radici: planta fructifera plantetur Et ſic In
bonis a deo datis alicui homini. Uel In preben
da mali clerici: ſtaret alius vtilis iſto cedẽte. Si-
cut ⁊ eccleſia vtiliter radicata eſt in Sacramentis
⁊ doctrina prophetarũ: in quibus ſynagoga inu-
tiliter ante ſteterat. Baruch. iij. Ad inferos deſcende-
runt: ⁊ alij in locum eorũ ſurrexerunt. Unde Am-
broſius: Terram occupat qui locum quem tenet

bonis operibus nõ exercet: qui exemplo ſue praui
tatis impedimentũ ceteris preſtat. Unde etiã ter-
ra talibus miniſtrans bonũ nutrimentũ: clamat
aduerſus tales plantas. Job. xxxj. Si aduerſum
me terra clamat. Q. d. Male mihi accidat. Item
Ibidem. Si fructus eius comedi abſq pecunia.
hoc eſt Si dona dei ſumpſi: et nihil immerito vel
in doctrina deo rependi pro cõmutatione: pro fru
mento oriatur mihi tribulus: ⁊ pro hordeo ſpina
Frumentũ eſt paſtus hominũ: in verbo dei. Hor-
deum autem pabulum iumentorũ: in doctrina p̃-
dicationis. hoc eſt laicorum: Pro quo tribul⁹ ori-
tur: quando in peccatũ dona dei conuertuntur: quo
conſcientia compungitur. Spina autem ad ignem
apta eſt: quando dona a deo accepta: ſine fructu in
materiam ignis eterni conuertũtur. Sic enim di-
citur Hebreorũ. vj. Terra ſepe venientẽ ſuper ſe bi-
bens imbrẽ ⁊ generãs herbam opportunã illis a
quibus colitur: accipit benedictionẽ a deo. Profe
rens autem ſpinas ac tribulos reproba eſt ⁊ male-
dictioni proxima: cuius cõſummatio erit in com-
buſtionem ignis. Terra eñi non comburitur: niſi
quia plante ⁊ ſtirpes in ea inutiles comburũtur.
Hoc eſt igitur q Judex ſe nõ preparantib⁹ ad ad-
uentum eius cõminatur

At ille reſpondẽs dixit illi Domine dimitte illã ⁊ hoc ãno: vſq dum fodiam circa illam ⁊ mittam ſtercora. Et ſiquidem fecerit fructum: ſin autem: in futurum ſuccides eam.

Hic ponitur Dilatio Sententie ex Patientia iudi
cis. ⁊ Interceſſione ſanctorũ cultorum. ⁊ Spe fu-
ture fructificatiõis. Et hoc ẽ quod dicit. At ille.
cultor. Scilicet Bon⁹ prelatus. Uel Quilibet ſan
ctus: in eccleſia Militante vel Triũphante pro
alio intercedens. Job. v. Uoca ergo ſi eſt qui tibi
reſpondeat: ⁊ ad aliquem ſanctorũ conuertere. Ge
neſ. xxv. Deprecabatur Iſaac pro vxore ſua: eo q
eſſet ſterilis qui exaudiuit eum: ⁊ dedit conceptũ
rebecce. Et hoc eſt. Domine: dimitte illam ⁊
hoc anno. quarto ſcilicet. quia Aliquis vſq in ſeni-
um reſeruatur. iam inutiliter iuuẽtute: ⁊ etate virili:
⁊ ſenectute expẽſis: ⁊ expectatur in putrido ſenio: an
fructum aliquem facere velit. Allegorice autem
etiam Sententia: ſynagoge: p̃ 'abus apoſtolorum
ſuſpenſa eſt: per totũ tempus gratie in annum fu
ture perſecutiõis antichriſti: Ut tũc ſaltem fructũ
dulcedinis afferat. Rhomanorũ. xj. Cecitas con-
tingit ex parte in iſrael donec plenitudo gẽtium in-
traret. ⁊ ſic omnis iſrael ſaluus fieret. Eſa. xxx. Ex-
pectat vos deus vt miſereatur veſtri. Oſe. iij. Die-
bus multis expectabis me non fornicaberis ⁊ nõ
eris cũ viro: ſed ⁊ ego expectabo te. Acſi dicat Non
fornicaberis ad inutilem fructũ: ⁊ non eris cum
viro alieno ad ſpuria vitulamina: que ſunt adul-
terine plantationes: ſed expectabis me donec ex
me fructus tuus inueniatur. ⁊ ego ad penitentiã ex-
pectabo te. vſq dum fodiam circa illam. D

Ecce Promiſſio adhibēdi cultus ad fructum p̄ducendū. Et Duplicem dat p̄miſſionem adhibendi cultus. Primū dicit [vſq̄ dum fodiam circa illam] Foditur ad radices: vt duricies terre diſtillationē humoꝛ ad radicem non impediat. Et hoc eſt Primum beneficiū foſſure. Secundū autem eſt q̄ noua terra adiuti (al's adiuta) humoꝛe non exucto radicem tangat. Tertiū autem eſt aliquando antiquata arboꝛe (cuius radic̄ coꝛtex induratus ⁊ inſpiſſatus eſt) vt cultoꝛ radicem findat: vt inter fiſſuras per poꝛos nō occluſos: ſugat. Et ita facit agricola Spiritualis. Fodit cōminationibus timoꝛis: vt mollificet q̄ ſtillicidiū gratie in coꝛ poſſit deſcendere. Oſee.iij. Fodi eam mihi. Sic enim fodit ſarculo diſcipline. Eſaie.v. ſm Tranſlationē.lxx. Maceriam circūdedit ⁊ circūfodit Ubi nos. Et ſepiuit eam: ⁊ elegit lapides ex ea. Hoc autē fit diſcipline ſarculo: quando cultoꝛ bonus ſuadet fieri coꝛpoꝛales diſciplinas. Heb. xij. Omnis enim diſciplina in p̄ſenti non videt̄ eſſe gaudij: ſed meroꝛis. Poſtea autē exercitatis p̄ eā: pacatiſſimū fructuz reddit iuſticie. Per hoc in noua ⁊ non extructa (al's exucta) terra radici apponitur: quādo noua ⁊ ſalutaris ⁊ humoꝛe gratie plena: inſtructio perhibetur per terrenas ſimilitudines cōpꝛobata: Ut ex ſimilitudie terrena ſpiritualia intelligātur. Sic enim intelligit̄ iſtud Eſa.xlv. Aperiatur terra ⁊ germinet ſaluatoꝛē. Sic intelligitur qđ dicit Pſal.cxl. Audient verba mea quoniam potuerunt. hoc eſt: potentiam ⁊ valoꝛem ad fructificandū in ſe habent. Sicut craſſitudo terre erupta eſt ſuper terram: que ſua pinguedine nouā amminiſtrat fecunditatē. Tertium autē eſt quando durioꝛib⁹ duricies fiunt cōminatiōes ⁊ ictus Sententiaꝝ per excōmunicationes: vt ſcindātur qui molliri non poſſunt. Hiere.xxiij. Uerba mea ſunt quaſi malleus conterens petras. Joelis.ij. Scindite coꝛda veſtra ⁊ nō veſtimēta veſtra: ⁊ cōuertimini ad dominū. Sic ergo fodit circa ficulneam bon⁹ agricola [et mittam ſtercoꝛa] Stercoꝛa mittere: eſt preterita peccata ad memoꝛiā reuocare: ⁊ ex hoc ad deuotionē penitentie inclinare Amos.iiij. Aſcendere feci putredinem caſtroꝛum veſtroꝛum ad nares veſtras: ⁊ nō rediſtis ad me. Joel.j. Computruerūt iumēta in ſtercoꝛe ſuo. Et ſic homo ſuam aduertit putredinem iumētinam: ⁊ ex hoc diſponit̄ ad fructum. Eſaie.v. Facta ſunt moꝛticina eoꝛum quaſi ſtercus in medio plateaꝛum. hoc ē: Moꝛticina quibus homo moꝛitur in peccato: facta ſunt in ſtercoꝛa ad fructificandū in medio plateaꝛū hoc eſt: in vite latitudine. Job.ij. Job dolens teſta ſaniē radebat ſic ſedens in ſterquilinio [Et ſiquidem fecerit fructū] Apoſiopeſis eſt: Tacet reſponſionē ad hoc pertinentē. Quia vere ⁊ pꝛobabiliter conſtat q̄ nō faciet. Aut quis conſtat dominū per ſe ipſum libenter parcere quando fructum facit. Et ideo hanc partem eclypticā dimittit. Quia per ſe ex patientia domini intelligitur. quia tunc non ſuccidet. Sapie.j. Deus moꝛtem non fecit: ſed impij manibus ⁊ verbis acceꝛſierunt illam. Ezechie.xxxiij. Quare moꝛiemini domus iſrael: quia nolo moꝛtem peccatoꝛis: ſed vt magis conuertatur ⁊ viuat [Sin autē] hoc eſt: Si nō autem faciet fructum expectata ⁊ culta [in futuro] quando iuſtioꝛ eſt tua cōdemnatio [ſuccides eam] per ſententiam cōdemnationis. Sicut ſuccidiſti angelos ⁊ alios peccantes: qui finaliter voluerunt perdurare in peccatis In Epiſtola Jude. Cōmonere autem vos volo: ſcientes ſemel omnia: quoniā Jeſus populum ſuū de terra egypti ſaluans: ſcđo eos qui non crediderūt perdidit.

Sic ergo demonſtratū eſt Qualiter Sentētia miſericoꝛdis Judicis: Aliquando per interceſſionem bonoꝛum ſuſpenditur: q̄uis non auferatur. Aliquando autem ex ſola miſericoꝛdia dei: diu ad penitentiā expectatus peccatoꝛ: liberatur. Et hoc eſt quod conſequenter inducit.

Erat autem docens in ſynagoga eoꝛum ſabbatis.

Diuidit̄ autez hec hiſtoꝛia in Duas partes. In Factum videlicet: Conuictionē eoꝛum qui factū calumniabātur. Factum autem habet Duos paragraphos. In quoꝛum Primo cōtinetur Temp⁹ ⁊ Locus: qualiter ad factum eſt deuentū. In Secundo autem cōtinetur Factuz ipſum. In Primo ergo dicit. Et predicta ⁊ alia de pꝛeparatione hominū ad iudicium [Erat docens] ſicut ipſe docturus ⁊ illuminaturus omnes in mundum venerat. Eſaie.xlviij. Ego dominus docens te vtilia: ⁊ gubernans in via qua neſcis. Pſal.cxviij. Bonus es tu: ⁊ in bonitate tua doce me iuſtificationes tuas [in ſynagogis] pꝛopter loci ſolennitatem: vt in pluribus (al's pluribꝰ in) ſynagogis conuenientibus pꝛodeſſet. Joānis.xviij Ego palam locutus ſum mūdo: ego ſemper docui in ſynagoga ⁊ in templo quo omnes iudei conueniūt: ⁊ in occulto locutus ſum nihil. Jdeo etiam dixit Luce.viij. ⁊ Matth.x. Nihil occultū quod non reuelet̄. Hereticoꝛum enim mendacia angulos querūt. Sed non plana veritas [ſabbatis] Ecce Tempus in quo plures ad auditum verbi dei vacabāt. Heb. iiij. Relinquit̄ ſabbatiſmus populo dei: quando opera ſeruilia fieri non licebat: ſed tm̄ vacabāt verbo dei ⁊ obſequio diuino. Eſa.lviij. Si auerteris pedem tuum a ſabbato: facere voluntatem in die ſancto meo: vocaberis ſabbatum delicatum et ſemen domini gloꝛioſum

Et ecce mulier que habebat ſpiritum infirmitatis annis decem ⁊ octo: ⁊ erat inclinata: nec omnino poterat ſurſum reſpicere.

Hic tangitur factum. Habet autē partes Duas. In quarum Prima Magnitudo infirmitatis exaggerat̄. In Secunda vero Miraculū perficitur. Adhuc autem In Prima tangunt̄ Quinq̄. Demōſtratio ſcʒ ſexus fragilis. Cauſa infirmitatis. Longitudo egritudinis. ⁊ Magnitudo defectionis ⁊ defectionis. ⁊ Damnū delectionis De Primo dicit [Et ecce mulier] In qua fragilitas erat ſexus. Jdō magis miſerabilis] Jone.iiij. Sciebam q̄ tu deus clemens ⁊ miſericoꝛs es pa/

ciens ⁊ multe miſeratõis ẽ ⁊ pſtabilis ſup malicia. Hec autem mulier carne humane nature corruptam ſignificat. Allegorice autez ſynagogã. Rhomanoꝝ.vij. Scio q̃ non habitat in me. hoc eſt: in carne mea bonuz [que habebat ſpiritum infirmitatis] Ecce q̃ Cauſa huius erat a Spiritu ⁊ a Peccato. Spiritus eñ malus ſibi fuit cauſa infirmitatis. Iſti ſunt ſpiritus immũdi. De quibus dicitur Zacha.xiij. Etiam ſpiritus immundos de terra. Apocal'.xvj. Sunt ſpirit⁹ demoniorum.j. Timo.iiij. Attendentes ſpiritibus erroꝝ. Hic ſpiritus facit infirmitatez ad omne bonum. quia peccatuz debilitat ad bonum. Unde clamat Propheta Pſal.vj. Miſerere mei domine quoniam infirmus ſum [decem et octo annis] q̃ etiam in decẽ Mandatis decalogi: ⁊ in octo Beatitudinum perfectionibꝫ: que Matth.v. deſcribũtur infirmabať. Ul' quia ter ſex ſunt decem ⁊ octo: Infirmabať in fide trinitatis ⁊ in perfectione operum: que in ſenario ſignificatur. Uel Significat illos qui tribus temporibus Ante legem ſcriptã: in Lege naturali: ⁊ Sub lege ſuſceptã (al's ſcpta) ⁊ Sub gratia: longa detenti ſunt infirmitate peccati. Eccĩ.x. Languor prolixior grauat medicum [nec omnino poterat ſurſum reſpicere] Ecce Damnũ. quia ſicut Iumentũ erectionem ad celum amiſerat. Pſal.xvj. Statuerunt oculos ſuos declinare in terram.ij. Paralip.vlť. Incuruatus ſum multo vinculo ferri: nõ eſt reſpiratio mihi. Eſa.xxix. Hũiliaberis: de terra loqueris. ⁊ erit quaſi phitonis vox tua. ⁊ eloquiũ tuuz de humo muſitabit. Pſal.xxxvij. Miſer factus ſum ⁊ curuatus ſum vſq; in finẽ: tota die cõtriſtatus ingrediebar. Eſaie.lj. Dixerunt anime tue incuruare vt tranſeamus: ⁊ poſuiſti corpus tuum quaſi terrã tranſeuntibus.

Quam cum vidiſſet Ieſus: vocauit eam ad ſe: et ait illi Mulier: dimiſſa es ab infirmitate tua. Et impoſuit illi manus: et confeſtim erecta eſt: et glorificabat deum

R Hic tãgitur Perfectio miraculi. Et tanguntur Tria: Cauſa: Effectus: ⁊ Finis. Cauſa miraculi ẽ in Quattuor: In Uiſione: Uocatiõe: Allocutiõe: ⁊ Manus impoſitiõe. Primũ eſt Reſpectus miſericordie. Scđz Uocatio gratie. Tertium Inſtructio cautele. Quartuz Adiutoriũ diuine potentie. De Primo dicit [Quam cum vidiſſet ieſus] ſaluator: in reſpectu ſalut'. Sap.iiij. Gratia ⁊ miſericordia eſt in ſanctos eius: ⁊ reſpect⁹ in electos illius. Exoď.iij. Uidẽs vidi afflictionẽ populi mei: qui Lu.x. videns eũ: miſericordia motus eſt [vocauit ad ſe] vt iam prope fieret que lõge abierat. Rhomanoꝝ.viij. Quos preſciuit conformes fieri imagini filij eius: hos ⁊ vocauit. ⁊ quos vocauit: hos ⁊ iuſtificauit. Uocatio enim hec fit per gratiam electiõnis. Et eſt ſegregatio a maſſa perditionis. Baruch.iij. Uocate ſunt ⁊ dixerũt: aſſumus: ⁊ luxerunt ei cum iocũditate qui fecit illas. Per hoc enim ſtelle lucentes facte ſunt: quia ab inclinatione ad terram vocate ſunt ad celum. hoc eſt ad ſe: ad celeſtia vocare [Et ait illi] Ecce Allocutio de inſtructione ſanitatis. Et facit hic Primo mentionem mollicici que ſibi infirmitatis cauſa fuerat: quãdo dicit [Mulier] mollita ⁊ ſubacta. Sicut ea que quinq; viros (hoc eſt delectamenta quinq; ſenſuum) paſſa eſt. Ioãnis.iiij. Quinq; viros habuiſti. hoc eſt: a quinq; ſubacta ⁊ mollis effecta es. Hieremie.ij. Quã vilis effecta es nimis: iterans vias tuas [dimiſſa es] per peccati remiſſionem ab infirmitate tua. Pſal.cij. Qui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis: qui ſanat omẽs infirmitates. Oſee.xiiij. Sanabo contritiones eorum: diligam eos ſpontanee. quia auerſus ẽ furor meus ab eis. Dicit autem [dimiſſa] Ut notaret eam debitricẽ infirmitať per peccatum. Matth.vj. Dimitte nob debita noſtra: ſicut ⁊ nos dimittimus debitorib⁹ noſtris [et impoſuit illi manum] Ut per cõtactum corporis in corpore noſceretur eſſe diuinitas operans pro libitu voluntatis. Simile Matth.viij. Et extendens manuz tetigit eum: dicens. Uolo Mundare. Impoſitio tamẽ manus notat iniunctionẽ penitẽtie in ſatiſfactione operum Pſal.cxxviij. Poſuiſti ſuper me manum tuam. Pſal.lxxxix. Opera manuum tuarum dirige ſuper nos: ⁊ opus manuũ tuarum dirige. Sicut dicitur Iob.j. Operibus manuũ ei⁹ bñdixiſti. Sic Patriarcha Iacob: manus filijs ſuis impoſuit ⁊ benedixit. Geneſ.xlviij. [Et cõfeſtim erecta eſt] Perfectio miracľi quo ad effectum. Hoc eſt: erectio ad ſtaturã rectam ad celũ porrectam. Canticorũ.j. Recti diligunt te. Iob.xl. Eſto glorioſus ⁊ in ſublime erigere. Pſal.cxliiij. dominus erigit eliſos ad iuſticie rectitudinez: ⁊ celeſtium intentionem. Unde ſequiť: Dominus diligit (al's dirigit) iuſtos [⁊ glorificabat deum] quem in effectu tanti cognouit miraculi. Et hic ẽ finis iſtius miraculi. Luc.vij. Magnificabãt deum dicentes: quia propheta magnus ſurrexit in nobis. Et quia deus viſitauit plebem ſuam. Glorificabat autem maxime in hoc q̃ in finem in bonis operibus perſeuerauerit.j. Corinth.vj. Glorificate ⁊ portate deum in corpore veſtro

Reſpondens autem archiſynagogus indignãs quia ſabbato curaſſet ieſus: dicebat turbe. Sex dies ſunt in quibus oportet operari. In his ergo venite et curamini: et non in die ſabbati.

Hic incipit Confutatio calũniantis. Et habet partes Tres. Quarum Una eſt calũnia malicioſe factum rep̃hendens (al's reprehẽdentis) Secunda Confutatio falſitatis: facta per irrefragabilem rationem veritatis. Tertia eſt ex parte deuotorum Congratulatio turbe fidelis. In Primo horum Duo ſunt. In quorum Primo deſcribitur Perſona calũniantis. In Secundo poniť Dictuz calumniatoris. Deſcribitur autẽ Perſona calũnian L

tis a Tribus: A Facilitate reſpõſionis: A Dignitate plationis: A Paſſione mentꝭ. A Facilitate reſponſionis deſcribitur cum dicit [Reſpõdẽs autem] quia continere ſermonē ſicut ſtultꝰ non potuit. Job.iiij. Conceptũ ſermonem quis tenere poſſit? Job.xxxij. Loquar ꝛ reſpirabo paululum [archiſynagogus] princeps ſynagoge Unus de illis de quibus dicit Amos.vj. Ue vobis qui opulenti eſtis in ſion: optimates capita populorũ ingredientes pompatice domū iſrael. Iſte enim fuit vnus de illis qui faſtu dignitatis inflati: bonis inuidebãt: iuſticia apparenti gloriãtes. Rhomanorū.x. Ignorantes dei iuſticiam ꝛ ſuam querentes ſtatuere: iuſticie dei non ſubiecti. Deſcribit autem hunc a paſſione animi que eū exagitabat. Dicit [indignãs] Falſa enī iuſticia (ut vt dicit Hieronymꝰ) indignationē habet: nõ religionem. Indignabat autem [quia ſabbato curaſſet] Quod eſt de bono opere indignari. Joãnis. vij. Mihi indignamini: quia totum hominē ſanum feci i ſabbato [Dicebat ergo turbe] Domino enī noſtro ieſu chriſto dicere non audebat. quia audiuerat qualiter alios ꝯfutauerat: ſed ſimplici turbe dicebat: que diſcretionem nõ habebat. Hieremie.v. Pauperes ſunt ꝛ ſtulti ignorantes viam domini: ꝛ iudicium dei ſui [ſex dies ſunt in quibus oportet operari] Sicut precipit Exo.xx. Memēto vt diem ſabbati ſanctifices. Geneſ.ij. Requieuit die ſeptimo ab omī opere quod patrauerat. Leuit.xxiij. Sex diebus facietꝭ opus. Dies ſeptimus: quia ſabbati requies eſt: vocabitur ſanctus: Omne opꝰ non facietis in eo. Et ideo dicit [Sex dies ſunt in q̃bus oportet operari] ſm exemplũ domini qui ſex diebus ſine interuallo eſt operatus. Et ſm Legem que hoc concedit Non enī neceſſe eſt operari in illis: ſꝫ [oportet] Hoc eſt: licitum eſt vnicuiqꝫ operari in illis: dũmodo opus vere ſit opus. Hoc eſt: ꝙ opem ferat ſm aliquam vtilitatē: ſicut in antehabitis dictum eſt. Peccatũ enim non eſt opus: ſed potius deformitas operis. Sic ergo in ſex diebus oportet operari Et ideo dicit [In his ergo venite et curamini] Hoc eſt: in his ſex diebus in quibus oportet operari [venite] cum deuotiõe [et curamini] ab infirmitatibus mentis ꝛ corporꝭ. Eccleſiaſtici.l. Qui curauit gentem ſuam ꝛ liberauit eam a perditiõe. Hieremie.xvij. Sana me domine ꝛ ſanabor. ſaluũ me fac ꝛ ſaluus ero. quoniam laus mea tu es [ꝛ non in die ſabbati] Intellexit iſte magiſter erroris ꝙ nihil operis eſſet faciendum in die ſabbati: Cum tamē: Sentire: Uidere: ꝛ Audire: ꝛ In exterioribus orare: Hymnizare: Laudare deum: Hoſtias offerre: ſint opera: que om̄ia fiebant in die ſabbati. Similiter autē: Comedere: Bibere: Circũcidere: ꝛ huiuſmõi. Similit: Parere: Naſci Mori. Omnia eni talia fiebant in die ſabbati. Adhuc autem: Infirmari: Cõualeſcere: ꝛ huiuſmodi. Quorum nullū eſt quin ſepe factum ſit in die ſabbati. Nec deus iſta inhibuit: que Uel per ſe. Uel cum gratia. Ul per naturam operatur. Joannis.v. Pater meus vſqꝫ modo operatur: ꝛ ego operor. Nec inhibuit: ſed potꝰ precepit ea que ad laudem vel ad cultum ſuũ: ipſe ab homine inſtituit fieri. Leui.xxv. Adhuc ſine quibus vita non agitur: ꝛ ſine quibus neceſſitas non ducitur: omnia hec fiunt in die ſabbati. Et idõ iſte magiſter eſt erroris: qui legē non intellexit quando voluit: ꝙ homo ab infirmitate corporali: ſine omni opere medicine exterioris: non curaretur in die ſabbati. Et ideo confutatur a domino.

Reſpondens autem ad illũ dominꝰ dixit. Hypocrite: vnuſquiſqꝫ veſtrum ſabbato non ſoluit bouem ſuum: aut aſinum a preſepio: et ducit adaquare? Hanc autem filiā Abrae quam alligauit ſathanas: ecce decem et octo annis: nõ oportuit ſolui a vinculo iſto die ſabbati? Et cum hec diceret: erubeſcebant omnes aduerſarij eius: et omnis populꝰ gaudebat in vniuerſis que glorioſe fiebant ab eo.

Habet autem hec Reſponſio Tria. Confutationem. Confutatorum confuſionē: ꝛ Deuotorū glorificationē. De Primo dicit [Reſpondens autem] potius malicie cordis eius q̃ꝫ verbis: quia Uerba parui erant momenti [ad illū dominus] quem nihil latebat de intentõne cordis. D
Hebreorū.iiij. Omnia nuda ꝛ aperta ſunt oculis eius: ad quem nobis ſermo [dixit] Pſal.lj. Sicut nouacula acuta feciſti dolum [Hypocrita] Hic Cõfutatio ponitur. Et habet Duas partes. Conuitium: ꝛ Rationē confutationis. Conuitiũ eſt cum dicit [Hypocrita] qui (al's quia) exteriorem querit iuſticiā: neglecta interiori. Matth.vj. Attendite ne iuſticiā veſtram faciatꝭ coram hominibus vt videamini ab eis [vnuſquiſqꝫ vr̃m] Ecce Ratio Confutationis. Et ſumpta a Minori. Minus enī videtur ꝙ bos a neceſſitate curandus ſit q̃ꝫ homo. Et bos veſtro iudicio curandus eſt. ergo multo magꝭ homo. Et hoc eſt quod dicit [vnuſquiſqꝫ veſtrum] Bos. qd eſt ad duplicem vtilitatē animal ordinatũ. qꝛ Ad eſum: ꝛ Ad laborē. Sed vtrumqꝫ horum eſt ꝓpter homines. Pſal.viij. Omnia ſubiecisti ſub pedibus eꝰ oues ꝛ boues vniuerſas [bouem ſuũ] animal mundum: quod diuidit vngulam ꝛ ruminat [aut aſinum] quod eſt immundũ animal: nec vngulā diuidit aut ruminat [non ſoluit] hoc eſt: Nonne ſoluit [a preſepio] quando comeſto pabulo: potu indiget [et ducit adaquare] Et ſic neceſſitatem bruti attendentes: dicitis ſoluendũ ſabbatū. Et neceſſitatem hominis cõſiderantes: dicitis nõ eſſe ſanandũ (al's ſoluendum) cum tamē homo ſit dignior om̄ibus brutis animalibꝫ. Ducere enim ad aquas brutum: eſt opus ſeruile. j. Corinth.ix. Nunquid de bobus cura eſt deo [hanc autem] feminā ad imaginem dei factam. Et ſm religionē

[filiam abrae] cum cuius ſemine eſt etiam ꝓpagatio religionis abrae ad ipam [quam alligauit ſathanas] vinculo infirmitatis. Ex q̄ etiam patet ꝙ infirmitas eius a peccato cauſabaẗ [Ecce decem et octo anni ſunt] Qd eſt miſerabile) ita diu feminā in infirmitate dtentā eſſe [Nō] hoc eſt Nonne: multo magis [oportuit ſolui] ſolo v̄bo ſine om̄i opere ſeruili [a vinculo iſto] hoc eſt infirmitatis iſtius [die ſabbati] Joā. v. Si circunciſionē accipit homo die ſabbati vt nō ſoluaẗ lex ſabbati. Mihi indignamini quia totū hominē ſanum in ſabbato feci: Per Bouē autem ſignificanẗ Litterati ⁊ Clerici. Per Aſinum: ſimplices ⁊ idiote. Vel Juda ⁊ gentiles a vinculꝭ peccatorum abſoluēdi. Eſa. j. Cognouit bos poſſeſſorem ſuum: ⁊ aſinus preſepe domini ſui. Jſrl' autē me non cognouit: ⁊ populus meus non intellexit Eſa. xxxij. Beati qui ſeminatis ſuper om̄s aquas immittētes pedem bouis ⁊ aſini. Filia aūt Abrae ſignificat quālibet miſerabilem perſonaꝫ: grā dei adiuuandā a prelatis eccleſie. Pſal. cxv. Dirupiſti vincula mea: tibi ſacrificabo hoſtiā laudis Eſa. lij. Solue vincula colli tui captiua filia ſion [Et cum hec diceret] confundido malos errorꝫ magiſtros Pſal. lxij. Obſtructū eſt os loquentiū iniqua. Pſal. xiiij. Ad nihilū deductus eſt in conſpectu eius malignus [erubeſcebant oēs aduerſarij eius] Luce. xxi. Dabo vobis os ⁊ ſapientiā cui non poterunt reſiſtere omnes aduerſarij veſtri Miche. vij. Videbit me inimica mea: ⁊ inducetur confuſione. Pſal. xxxiiij. Induanẗ confuſione ⁊ reuerentia qui maligna loquuntur ſuper me [et omnis populus] ſimplices fideles ⁊ deuoti. Luce. xix. Si hi tacebunt: lapides clamabunt [gaudebat] concepto bono quod fiebat per eum [in vniuerſis] ſignis ⁊ factis ⁊ confutationibꝰ malignorum in verbis. Marci. vij. Bene om̄ia fecit. Luce. xxiiij. Fuit vir ꝓpheta potens in opere ⁊ ſermone coram deo ⁊ omni populo [que glorioſe] Tullius: Gloria eſt late patens preconium. Vel: Ore m̄ltoꝝ predicata laudatio [fiebant ab eo] Pſal. xxxij. Jpſe dixit ⁊ facta ſunt: ipſe mandauit ⁊ creata ſunt. Pſal. cxiij. Oīa quecunqꝫ voluit dominus fecit. Exod. xv. Cantemus domino: glorioſe enim honorificatus eſt. Sic enim perfecit laudeꝫ ex ore populi ſimplicis ſicut ex ore infantiuꝫ. hoc eſt: ex litteratura loqui neſcientiū: propter inimicos ſuos calumniatores: vt deſtruat inimicum et vltorem.

D Jcebat ergo Cui ſimile eſt regnum dei. et cui ſimile eſtimabo illud.

¶ Jn parte iſta oſtendit Profectuꝫ ſe p̄parantiū ad iudiciuꝫ. Et diuidiẗ in partes Duas. Jn quarum Prima ſub Similitudine preparantium ſe oſtendit profectū. Quia autē profectus eſt difficilis: eo ꝙ Omne bonum virtutis eſt circa difficile. Jdeo Jn Secunda parte ſub Queſtione Si pauci ſunt qui ſaluanẗ: inducit ꝙ preparantiū: ē paucus numerus in circuncisione; ſed loco eorū intrat plenitudo gentiū. Jn Prima harū Due inducuntur Similitudines. Jn quaꝝ Prima ſub Similitudine grani ſinapis oſtendiẗ: Profectus humilitatis fidei in verbo dei. Jn Secunda oſtēditur: Profectus charitatis fidei ſub Similitudine fermenti. Pria Similitudo habet Duos paragraphos: Vt em̄ nos reddat attentos circa myſteriuꝫ Primo facit Queſtionē. Et deinde volens nos inſtruere inducat Siliťudinem. Tria inducit circa Primū. Jn quoꝝ Primo oſtēdiẗ: ꝙ Obſtructo ore loquentiū iniqua: adhuc ad docendū patet os eius. Et hoc eſt quod dr̄ Euāgeliſta. [Dicebat ergo] .ij. Coꝝ. vj. Os noſtruꝫ patet ad vos o corinthij. Nullus enim valet oppilare os v̄itatis. Sicut enim diciẗ i apocripho Eſdre. Veritas fortior eſt ⁊ inualeſcit. Scđo autē Excitatio attentionis (al's intentiōis) in vniuerſali: cum dr̄ [Cui ſimile eſt regnum dei] Regnū autem dei dr̄ Poteſtas perfecta iuſticie: per quā deus regnat in nob̄. Matth. xj. Regnum celorū vim patiẗ: ⁊ violenti rapiunt illud. Matth. vj. Adueniat regnum tuū. Hoc regnū ab humilitate maxima incepit: ⁊ in altum ꝓficit. Et quo ad hanc ꝓprietatē dicit querēs [Cui ſimile eſt] q̄ ſicut in antehabitꝭ ptꝫ: Proprietas noſtri intellectus eſt: vt per ſiliťudines terrenas: facilius capiat celeſtia ⁊ ſpūalia. Et ideo querit ꝓpter nos vt facilius inſtruamur: quaſi manuducti [Cui ſimile eſt] Hoc eſt: que inueniẗ huius rei congrua ad terrena: que nota ſunt hominis comparatio? Job. xxxviij. Nunqd noſti ordinem celi: ⁊ rationē eius pones in terra? hoc eſt: in ſimilitudine terrena. Apocalip. xxj. Ciuitas ſancta hieruſalem celeſtis de celo deſcēdit in terrenas ſimilitudines. Sic in ſcala Jacob Gen. xxviij. Angeli de celo ad terram deſcendūt. Sic Luce. ij. Angeli deſcendunt in terram ſuper filium hois. Et quando reſoluūtur ſimilitudines terrene: ad intellectū ſpūalium: tunc tranſcēdunt a filio hominis in celum. Hoc eſt ergo quod dr̄ Vt attētos reddat: ad ſimilitudines diligenter aduertendas. Prouerb. j. Animaduertet parabolam ⁊ interpretationē verba ſapientum ⁊ enigmata eorum. Et cui ſil'e [eſtimabo illud] Eſtimabo dicit. quia Comparationes terrenorum ad ſpūalia ſunt magis in eſtimatione q̄ꝫ in rei veritate. Et hoc eſt Tertium in quo modum aperit talium ſimilitudinū. Oſe. xij. Ego viſiones multiplicaui in eis: ⁊ in manibus ꝓphetarum aſſimilatus ſum. Eſt eī hic modus doctrine rudibus facilior: vt per ſimilitudīes manuducantur ſicut ⁊ apoſtolis factū eſt. Quando autem perfectus eſt aliquis intellectu diuino ꝓ: tūc nō indiget diſpenſatione ſimilitudinū. Unde Joannis Decimoſexto. Ecce nunc palam loqueris: ⁊ prouerbium nullum dicis. Nunc ſcimus quia ſcis om̄ia: ⁊ non eſt tibi opus vt quis te interroget

Simile eſt grano ſinapis

Ecce Similitudo inducta de Profectu humilitatis fidei. Jn qua Tria notanẗ. Scꝫ. Quid: cui. ⁊ Jn Quo. ⁊ Jn quem effectum (al's Quo profectu) aſſimilentur. Quid: cui aſſimiletur attendiẗ in hoc ꝙ dicit [Simile eſt] ſcꝫ Regnum dei: ab hu

militate maxima incipiens[grano ſinapis]mi nutū valde inter ſemina. q: Nec a ſapiētia Nec a potentia incepit Nec a diuitijs huius mūdi. Sʒ potius ſicut dicit.j.Corinth.ij. Que ſtulta ſūt huius mundi elegit deus: vt confundat ſapientes. ⁊ que infirma ſunt huius mundi elegit deus. vt cōfundat fortia. hoc eſt: poteſtates mūdi. ⁊ ea q̄ non ſunt elegit deus. hoc eſt: pauperrima ⁊ in abiecta ⁊ mendica paupertate degentia: vt ea q̄ ſunt deſtrueret: vt nō glorietur omnis caro corā illo. Ecce Qualiter minutū eſt ſemen fidei. De hoc ſemine dicitur Eſa.j. Niſi dominus ſabaoth reliquiſſet nobis ſemen: ſicut ſodoma facti eſſemus: ⁊ quaſi gomorra ſimiles eſſemus. Super hoc exclamās Eſa.xxvij.ait Qui egrediunt̄ ipetu a iacob. Q.di. Humiles ſunt natalitio ſcientia: ⁊ tn̄ faciūt magna. Unde ſequit̄. Florebit ⁊ germinabit iſrael: ⁊ implebūt faciem orbis ſemine. hoc eſt: verbo dei. Sic ergo ſemini ſimile eſt Quod nudū granum omnibus his deſtitutū: que poſtea apparēt in eo. Nec enim nobile magnificētia natalium. Nec coruſcum flore ſapiētie ⁊ ſcientiarū. Nec veſtitū diuitijs foliorum ⁊ herbarū.j.Corinth.xv. Non corpus quod futurum eſt ſeminas: ſed nudū granum. Granū autē in ſpecie determinat quādo dicit[ſinapis] ꝓpter quod ipſe domin⁹ Matth.xvij. fidem grano ſinapis comparat dicēs. Si habueritis fidē ſicut granum ſinapis. Sinapis eīm in grano Calidum eſt granū: Vaporoſum: Subtilis ſubſtātie valde. et Diſſolutiuū: Acutum: ⁊ Penetratiuū. Et hoc habet quādo teritur. Sic fides: Calida eſt per veritatis dilectionē. Vaporatiua ſurſum per cordis intentionem ⁊ deuotionē. Subtilis valde ſubſtantie per creditorū ab ipſa rationē. Diſſolutiua: per veritatis reuelationē. Acuta: per veritatis ad intima penetrationē. Penetratiua autē: eſt intimorū per veritatē diuine oſtenſionē. Et ſm iſta: verbū fidei ſinapis grano comparat̄. De Primo qdem horū dicit̄ Gal.v. Fides que per dilectionē operat̄. De Secūdo Luc.xxiiij. Nonne cor nr̄m ardens erat in nobis de Jeſu dum loqueret̄ nobis in via: ⁊ aperiret nobis ſcripturas. Tardū enim cor ad credendum: iam tunc in deuotiōe fidei vaporare inceperat ad ieſum quādo vbū fidei audiebat. De Tertio autē. hoc eſt de Subtilitate dicit̄ Sapie.vij. q Spiritus Sapiētie: eſt multiplex: vnicus: ſubtilis: modeſt⁹: diſert⁹ (al's diſertus) mobilis. Omē quod eſt ſubtilis ſubſtātie: multiplicabile eſt valde. ⁊ Quicqd eſt multiplicabile: multū eſt ſubtilis ſubſtātie ſm naturā. Et ideo dicit̄ multiplex in effectibus: ⁊ vnicū in ſubiecti ſimplicitate. quia In omnibꝫ creditis fidei: vnicū ſubiectum eſt prime veritatis. Et iſta ſubtilitate: fides eſt Subtil' i articulis credēdis. ⁊ ē Modeſta i religione. ⁊ Diſerta (al's diſerta) in fidei defenſionibꝫ: ⁊ Mobil' ad omniū corda. Quia ſicut dicit̄ Deut.xxx. ⁊ Romano.x. Prope eſt verbum fidei ad corda hominum. De Quarto autē quod eſt: eſſe diſſolutiuū per reuelationē dicit̄. Dan.x. Dn̄e in viſione tua ſolute ſunt compages mee. ⁊ nihil in me remanſit virium. Reſoluit eīm veritas fidei nos a nobiſipſis: vt non nobis vel rationibꝫ noſtris: ſed veritati fidei innitamur.ij.Corinth.x. In captiuitatē redigētes omnē intellectū in obſequiū chriſti. De Quinto. hoc eſt: q acuta eſt per veritatis ad intima penetrationem. Dicit̄ Hebreorū.xj. q Fides eſt argumentū non apparentiū. hoc eſt: arguit ⁊ conuincit mentē: de his que non apparent. Et hoc modo (ſicut ibidem dicit̄) eſt ſubſtantia. hoc eſt fundamentum fundās in nobis omēs res ſperandas. Ad illas eīm non pertingimus niſi acumine fidei. Et ſic etiam fides compungit corda ſicut claui quidā: et ſtimulat ſicut ſtimuli. Eccleſiaſtes.xij. Verba ſapientum ſunt ſicut ſtimuli: ⁊ quaſi claui in altū. hoc ē: in profundū defixi. De Sexto: quod eſt eſſe penetratiuū per veritatis oſtenſionē et probationē dicit̄ Hebreorū.iiij. Viuus eſt ſermo dei ⁊ efficax: ⁊ penetrabilior omni gladio ancipiti: pertingēs vſq ad diuiſionē anime: compagū quoq: ⁊ medullarū. ⁊ diſcretor cogitationū ⁊ intentionū cordis. Hoc eīm dictum eſt de verbo fidei: Quod ad oīa iſta penetrat ſicut gladi⁹ anceps. Et homini iſta in ſe ipſo oſtendit: Qualiter ſcʒ corpus ab anima diuidit̄. ⁊ Quid corpori: ⁊ Quid anime debeat̄. ⁊ Que compages ſint membra corporis ⁊ vires anie colligantes. ⁊ Quid vnicuiq debeat̄. ⁊ Que ſint medulle in gratia dei: oſſa anime (hoc eſt virtutes eius) irrigantes. ⁊ Qualiter cogitatiōes a cogitationibꝫ. ⁊ Qualiter intētiones ab intentionibus diſcernantur. Hec ei omia ſinapis facit in corpore. Et Verbum fidei in corde. Et ideo vbum fidei grano ſinapis comparat̄. Oſtendit autē conſequenter illis quo potiſſime iſta attendit̄ comparatio.]

Quod acceptum homo miſit in hortum ſuum.

Et dicit Quatuor. Grani videlicet electionē. Eligentis prudentiā ⁊ rationē. Cultus adhibitionem. ⁊ Loci cui cōmittit̄ cuſtodiā ⁊ feracitatem De Primo dē[Quod acceptū]hoc eſt: acceptabile granum. Non vanū. quia Granū vanū nō fructificat: nec effectū oſtendit ſue virtutis. Et ido vt acceptum ſit: oportet q eligat̄: ⁊ ſit electū ⁊ ꝑcioſum in nature ſue vigore: de quo dictū eſt. Ideo Verbū fidei: inuente ꝑcioſe margarite: ſub alia ſimilitudine Matth.xiij. comparat̄: pro qua homo dat oīa ſua ⁊ cōparat eam. Ideo Canticorū.v. Dilect⁹ meus electus ex milibꝫ dicitur. quia niſi ſit valde in cordis deuotiōe acceptum: ſine fructu permanet: quia in terram bonā non cadit. Unde Glo.Amb. [Quod acceptū]hoc ē acceptabile habēs[homo]rōnabil' ⁊ prudēs: ⁊ nō qͥ fatu⁹ eligit. Et hoc eſt Scdm[homo] qui ſcit quod eligit. Alij enim homines in ſimilitudinē beſtiarū ſunt computati. Pſal.xlviij. Homo cū in honore eſſet non intellexit: comparatus eſt iumentis inſipientibꝫ: ⁊ ſimilis factus eſt illis[miſit] Ecce Cultus adhibit⁹. Non eīm homo rōnabilis miſit ſemen in hortum: niſi prius hortum ⁊ fimaret: ⁊ foderet: ⁊ adequaret. Foderet ſarculo diſcipline. Fimaret pinguedine deuotionis in remiſſionē peccatorū. Adequaret in ſatiſfactione per iuſticie exercitiū. De Primo horum dicit̄ Eſaie.ij. Abſcondere in foſſa humo. De Primo ⁊ Secundo di Luc.xiij. Uſqdū fodiā

am circa illam ⁊ mittam ſtercora. De Tertio Eſa. xxviij. Cum adequauerit faciē terre ſeret. Sic ergo: miſit [in hortum ſuū] hoc eſt cor vel eccl'am ſuam. Et hoc eſt Quartū: Qui hortus clauſus eſt cuſtodia mandatorū: ne pateat acceſſus diabolo. Cant. iiij. Ortus cōcluſus. Ortus enim ab oriendo dicit᷒: eo ꝙ ferax ē ad oēs (al's oim) ſtirpiū bonarum plantationē. Eccliaſtici. xxiiij. Dixi rigabo ortum plantationū: ⁊ inebriabo partus mei fructum. In talem ergo ortū mittit: ⁊ in hoc orto notabilem valde ⁊ mirabilem habet granuꝫ ſinapis proprietatē. Miſſum enī in ortum ⁊ cōualeſcens in eo: per ſeipſum ſuffocat omnes malas ſtirpes vrticarū ⁊ veprium: ⁊ aliarū ſtirpium inutilium. Et hoc facit fides i corde ⁊ in eccleſia. Deſtruit enī hereſes ⁊ ſciſmata ⁊ concupiſcentias viciorū ſpiritualium ⁊ carnaliū quādo cōualeſcit: Semen enī diuinū potentius efficit: ⁊ omnia deſtruit diaboli plātata adulterina. Sapie. iiij. Adulterine plantationes nō dabunt radices altas: nec ſtabile firmamentum collocabunt.

Et creuit: et factum eſt in arborem magnam: et volucres celi requieuerunt in ramis eius.

Facit hic comparationē ad effectum. Dicit autem Tria. Scꝫ. Q creuit in profectu. Profectuꝫ autem magnum fuit: et in vmbra: ⁊ fructu. Factū eſt vtile. De Primo dicit ꝙ [creuit] proficiēs ex paruo. Geneſ. j. ⁊ Gen. ix. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terram. Creſcere enim eſt continue in quantitate virtutis proficere. Sic enī creſcat ſemē: Sic creſcat ieſ᷒. hoc eſt fides domini ieſu in corde. Luce. ij. Puer ieſus ꝓficiebat etate ⁊ gratia ⁊ ſapientia coram deo ⁊ hominibꝰ. Sic dicitur. j. Cor. iij. ꝙ neqꝫ qui plantat neqꝫ qui rigat eſt aliquid: ſed qui incrementū dat deus. Perfectum autem [Factuꝫ eſt in arborem magnā] Ex ſinapi quidem arbor ligneo ſtipite non fit: ſed arboris ſimilitudo. Stipite enim orto ex radice: emittit ramos multos ex ſtipite. ⁊ his induratis exprimit arboris ſimilitudineꝫ: cum tamen in veritate ſit olus. Fidei auteꝫ verbū eleuatur vt arbor in ſtipite. hoc eſt in fide chriſti: ⁊ dilatat᷑ in ramis. ħ eſt in membris domini noſtri ieſu chriſti. ⁊ in eccleſijs (al's in virtute) eius que ſibi adherēt. Pſal. lxxx. Extendit palmites ſuos vſqꝫ ad mare: ⁊ vſqꝫ ad flumen propagines eius. Ideo Joānis. xv. ſub alia ſimilitudine loquens dixit. Ego ſum vitꝭ ⁊ vos palmites. Ezech. xxxvj. Uos autē montes iſrael ramos veſtros expandite ⁊ florete: ⁊ fructum facite populo meo iſrael. Oſee xiiij. Erumpet radix eius: vt libani ibunt rami eius. ⁊ erit quaſi oliua gloria eius. Magna ergo virtute: ⁊ proceritate ſanctitatis: et vmbra defenſiōis ſue eſt iſta arbor [et volucres celi] Ecce Utilitas. Uolucres autē celi ſūt Sancti pennati plumis virtutum. Pſal. Quinquageſimoqrto. Quis dabit mihi pennas ſicut colūbe: volantes altitudine cōtemplationis Eſa. Sexageſimo. Qui ſunt hi qui vt nubes volāt: ⁊ quaſi columbe ad feneſtras ſuas. Eſa. Quadrageſimo Ambulabunt ⁊ non deficient. He volucres ſunt [celi] quia ſemper deſiderio ⁊ intentione petunt celeſtia. Philip. iij. Noſtra cōuerſatio in celis ē. Sic in Apocalip. viij. vidit Joānes aquilam volantē per medium celum. Sic Ezech. j. Uidit propheta pennatis ⁊ altiuolis animalibꝰ celum tangere capita. He igitur volucres [requieuerunt] omnes vias difficiles: huius mundi dimittentes [in ramis eius] ħ eſt in eccleſijs Uel: in Modis viuēdi: Quibꝰ aliꝰ ſic aliꝰ ſic viuit i eccleſia: Sicut dicit Auguſti. Job. iij. Ibi requieuerunt feſſi robore. Gen. xviij. Requieſcite ſub arbore. Canticoruꝫ. ij. Sub vmbra illius quem deſiderabam ſedi: ⁊ fructus eius dulcis gutturi meo.

Et iterum dixit Cui ſimile eſtimabo regnum dei.

[Et iterum dixit] ſicut profectum humilitatis: ita profectum charitatis fidei volens demonſtrare. Et hec eſt Similitudo Secūda [Cui ſimile extimabo regnum dei] per quod deus in nobis regnat profectu charitatis. Eſai. xlv. Aſſimilaui te: ⁊ tu non cognouiſti me. Hoc ſatis in antehabitis eſt expoſitum.

Simile eſt fermento quod acceptum mulier abſcondit in farine ſata tria: donec fermētaret᷑ totū.

Hic Tria dicit ſicut in precedenti ſimilitudine. Quid. ſcilicet: cui: et In quo. Et ſm quem effectum aſſimiletur. Quid: quia regnuꝫ dei. Cui: quia fermēto. Et hoc eſt quod dicit. Regnum dei [Simile eſt fermento] Attende ꝙ Fermētū bonas proprietates habet Quattuor: ſm quas: hoc Regno dei comparatur. Eſt enī Caliduꝫ Spiritualis virtutꝭ. Impletiuum: ⁊ Eleuatiuū. Et ſic eſt de Charitate veritatis: que in verbo dei eſt ignite caliditatis Pſal. Centeſimodecimooctauo. Ignitum eloquium tuum vehementer: ⁊ ſeruus tuus dilexit illud. Hierem. Uiceſimo. Factus eſt ſermo dei in corde meo quaſi ignis exeſtuans: clauſuſqꝫ in oſſibus meis: laboraui ferre nō ſuſtinēs. Sic ergo per caliditatem: fermento (quod a feruore ſic vocetur) comparatur. Eſt etiam Fermentum Uirtutis ſpiritualis. quia niſi ſpiritualiter diffunderetur: per totam paſtam (al's maſſam) diffundi non poſſet. Et ideo dicit Philoſophus: ꝙ Sicut ſe habet ſemen maſculi ad guttam femine: Ita ſe habet fermentum ad paſtam: ⁊ coagulum ad lac. Sic autem ſe habet charitas ad cor hominis: et ad eccleſiam ⁊ ad ceteras virtutes. ꝙ Sicut Spiritus diffunditur in eas: ⁊ capit omnes: ⁊ tenet eas ⁊ format. Rhomanorum. v. Charitas dei diffuſa eſt in cordibus noſtris per ſpiritumſanctum: qui datus eſt nobis. Pſal. Quinquageſimo. Spiritum rectum innoua in viſceribus meis. Sapie. vij. Per nationes in animas ſanctas ſe transfert: amicos dei ⁊ prophetas ꝯſtituit. Sic ergo diffunditur ⁊ comphendit ⁊ capit corda fidelium ſpiritus charitatis. Impletiuum etiam eſt fermentum. quia totam paſtam impletqꝫ ꝙ nihil ſui inuenit᷑ quod

paſtam non impleuerit. Et ideo nihil fermenti in aliqua parte panis inuenitur. Et ſic charitas ſpiritu ſuo replet ⁊ excludit (al's: extrudit) receptibilitatē aliorū. Quia ſicut dicit beat⁹ Bern. Non ē quo ſe ingerat vanitas: vbi totum repleuit charitas. Actuū. ij. Repleti ſunt oēs ſpūſancto. Pſal. lxxxix. Repleti ſumus mane miſericordia tua: exultauim⁹ ⁊ delectati ſumus. Sic etiā leuat. Fermento enī leuatur ⁊ alleuatur paſta ⁊ panis. ⁊ ſic facit charitas: que leuat cor ⁊ eleuat in celū. Trenī. iij. Leuem⁹ corda noſtra cū manib⁹ in celū. Eze. viij. Eleuauit me ſpūs. Eze. j. Cū eleuarentur ſpirit⁹ de terra: eleuabantur ſimul ⁊ rote ſequētes eū. Sic ergo ꝓprietatib⁹ iſtis Regnū dei in ꝑfectu charitatis fermēto aſſimilatur [qđ acceptū] Quattuor dicit ſicut ſupra. Electionē: Eligentis diſpoſitionē. Eligētis op⁹. ⁊ Electi effectū. De Electōe dicit [Qđ acceptū] hoc eſt: acceptatū ⁊ acceptabile: ne ſit euanidū. Non enī eſt acceptū qđ ꝑ ſpiritum charitatis nō efficitur acceptabile. Vñ dñs in lege Exo. xxxvij. fecit fieri acetabula quib⁹ ꝓbabatur ſi ſacrificiū eſſet acceptū. Et hec acetabula ſpiritū charitatis ſignificāt [mulier] Dicit Diſpoſitionē eligentis. Mulier enim eſt (que focaria ⁊ panifica eſt) ſapiētia: que hmōi fermentū ſcit eligere ꝙ ſine corruptōe inducat calorē et ſpm. ⁊ impleat ⁊ eleuet. Hec enim mulier hui⁹ artis ſūma eſt magiſtra. Hec ſignificatur ꝑ Saram Geneſ. xviij. Cui dixit ꝑtriarcha. Accelera tria ſata ſimile cōmiſce: ⁊ fac ſubcinericios panes. Eccī. xxvi. Gra ſuꝑ grām mulier ſancta ⁊ pudorata [abſcōdit] ne

R vana laude euaneſcat. Pſal. xliiij. Oīs gloria ei⁹ filie regis ab intus [in farine ſatis tribus] Grana hec ſunt grana tritici: que ſunt membra corporis myſtici. Pſal. cxlvij. Adipe frumēti ſatiat te. Mola autē qua teritur: eſt ſpes ⁊ timor. Timor mola inferior de penis. Spes autem mola ſuperior: de p̄mijs. Unde p̄cepit dñs Deute. xxiiij. Nō accipies ꝓ pignere inferiorē et ſuꝑiorē molā. quia Sine Timore ſpes degenerat in p̄ſumptionem. ⁊ Sine ſpe timor decidit in deſperatōem. Pſal. cxiij. Letetur cor meū vt timeat nomen tuum. Farina autē cōminuta eſt ꝯſcientia pura in oībus hominibus. ex quib⁹ ꝯſciētijs multi ſumus vn⁹ panis in chriſto. ſicut dicitur. j. Corin. x. Leui. vij. Precepit dñs ꝙ ꝓ pacificis offerantur panes fermentati. qui ſunt de farina ſimile [ſata] Satū eſt menſura capiēs modiū ⁊ dimidiū: Ut modi⁹ referatur ad ſpiritum. ⁊ dimidius referatur ad animalitatē: Que ſm dimidiū ſui: in ſingulis virib⁹ aliqđ capit menſure diuine. hoc eſt: ſm hoc ꝙ ꝑſuaſibil' eſt ratione ⁊ obedibilis. Hec autem ſunt tria ſata. hoc eſt: tres vires anime humane. Ut in Ratione poſſideamus prudentiā. in Iraſcibili odium viciorū. ⁊ i Cōcupiſcibili dēſideriū virtutū. Uel Mulier eſt eccleſia. Tria ſata ſunt omnes hoīes a tribus filijs Noe: Sem Cham et Iaphet: i tribus plagis mundi diſtributi. hoc eſt. Aſia: Africa: et Europa. Uel etiam Charitas eſt fermentū in tribus ſatis (hoc eſt: menſuris) charitatis: abſconditum. Matth. xxij. Diliges dominū deum tuū ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aīa tua: ⁊ ex tota mēte tua. Uel Tria ſata ſūt tres ꝑſone: ex quib⁹ accepta ſunt ſubiecta omniū articulorum fidei. Uel etiam Tria ſata: ſunt tres ſtatus hominū: qui liberant animas ſuas. Noe: Dauid: ⁊ Iob. hoc eſt. ꝑlati: continētes ſiue cōtemplatiui. ⁊ penitētes: qui per dolorem (al's dolentē) Iob intelliguntur. Eze. xiiij. Quedam etiam glo. vult ꝙ ꝑ Tria ſata intelliguntur tria merita bonorū. quorū Quidā triceſimū fructum. Quidā ſexageſimū. Quidā autē habent centeſimū. Matth. xiij. Hilarius autem dicit ꝙ fermentū eſt fides cum dilectiōe: quod abſconditur a ſapiētia dei in ſcripturis Legis ⁊ Prophetarum ⁊ Euāgelij. Ad que tria: omnis alia reducitur ſcriptura. quia Hiſtorie patrū ſunt quedā ꝓphetia futurorū. Et dicta Apoſtolorū ſunt expoſitiones euangeliorū. Et alie tales multe diuerſitates fieri poſſunt. quia Nihil habet grauitatē: tria tribus adaptare. Uel Tria ſata: ſunt capacitates Corporis ⁊ Anime ⁊ Spūs. Ut Corpus obediat. Anima paſſiones ordinet: ⁊ Spūs celeſtibus intendat. j. Theſ. v. Ut integer veſter ſpūs et corpus ⁊ anima ſeruetur. Uel Tria ſata: ſunt tria: que ſunt de imaginē ſimilitudinis: in quibus Trinitatem increatā imitamur. Ut Ueritas (que eſt fermentum) in intellectu ſit claritas lucis. In Uolūtate: plenitudo dilectiōis: ⁊ in Memoria noticia nihil habens obliuionis. Sic ergo mulier Sapientia: vel Eccleſia fermentū abſcondit ſub farina ſata tria [donec fermentaretur totum] Ecce Effectus. Totum enī quod eſt in maſſa paſte: cōuertit ad ſe fermentum. Sicut coagulum cōuertit lac. ⁊ Sic ſemen conuertit conceptū: trahēdo ⁊ formando. Et ſic Spūs charitatis: ad ſe cōuertere debet cor ⁊ eccleſiam. Oſee. vij. Quieuit ciuitas paululum a commixtione fermenti: donec fermentaretur totum. In his ergo ꝓprietatibus: fermentum in bono accipitur. Eſt autē Fermentū Phariſeorum ⁊ Saduceorū: Quod eſt corruptio fidei per hereſim. Et eſt Fermentum Herodis: Quod eſt corruptio vnitatis eccleſie per dolum. De quibus dicitur Matth. Decimoſexto. Et eſt Fermentū corruptio bonorū morum. j. Corinth. v. Modicū fermentum totā maſſam corrūpit. Et ſic de fermēto non loquitur hic dominus Et ideo iſte ꝓprietates fermenti dimittantur. Diximus autem quedā de hac materia ſuper Matth. xiij.

e Et ibat per ciuitates ⁊ caſtella: docēs: ⁊ iter faciens in hieruſalem. Ait autem illi quidā Domine: ſi pauci ſunt qui ſaluantur? Ipſe autem dixit ad illos.

Hic oſtenſa difficultate preparationis ad iudicium: Surgit ex hoc queſtio de Paucitate ſaluandorum. Et habet hec particula Tres partes. In quarum Prima ponitur Inſtantia noſtre ſalutis: procurate per ſalutis autorem. In Secunda autem Queſtio de numero ſaluandorum. In Tertia autē ponitur Reſponſio Dicit ḡ [Et ibat] proficiendo in ſalute noſtrā. Prouer. vj. Diſcurre. S

feſtina: ſuſcita amicum tuum. Actuum.x. Pertranſijt benefaciendo ſanando omnes oppreſſos a diabolo [per ciuitates] vbi habitabant ciuiliter ad virtutes ciuiles diſpoſiti. Canticorum.iij. Surgam ꝛ circuibo ciuitatem: querens quem diligit anima mea [ꝛ caſtella] vbi erat diabolice erroris preſidium. Hebreorum.xj. caſtra verterunt exterorum [docens] ea que ratione probari poterant. Sicut quãdo ſimilitudines induxit cõgruas rõni. Matth.vij. Erat docẽs ſicut poteſtatem habens. Job.iiij. Docuiſti plurimos ꝛ vacillantes confirmauerunt ſermones tui: ꝛ genua debilia roboraſti [et iter faciens in hieruſalem] vbi complere voluit omnia que ad ſalutem noſtram ſpectabant. Luce.ix. Sermocinabãtur cum eo de exceſſu quẽ completurus erat in hieruſalem. Luce xviij. Ecce aſcendimus hieruſalem: ꝛ cõſummabũtur omnia que dicta ſunt de filio hominis. Et videtur ſm littere circũſtantias ꝙ de Galilea aſcenderit: in quam deſcenderat poſtea ꝙ̃ nunciatũ fuerat ei de illis: quorum ſanguinẽ miſcuit pilatus cum ſacrificijs eorũ. Sic enim in mari amaritudinis: ꝓpter nos fuit via eiꝰ: ꝛ veſtigia eius ĩ aquis multis: ꝛ veſtigia non cognoſcebant̃ ob ingratis [Ait autem illi quidam] Qui non nominat̃. Sed tamen ſollicitus de ſua ſalute fuiſſe preſumitur: qui queſiuit de numero ſaluandorũ. Querit autem iſte ſm conſiderationem inferiorũ cauſarum: que ſumuntur ex conſideratione difficultatis meritorũ: que in premiſſis eſt expreſſa. Sic ergo dum circuiuit ieſus vndiq̧ querens ſaluãdos per ciuitates ꝛ caſtella ſicut dicit Chryſoſtomꝰ: nõ perſonas diſcernẽs: ſed ſalutem hominũ inquirẽs. Et ſic Rabanus Ut doceat ſe doctorem: nõ perſonarum acceptorem. tunc vnus ſaltem inuenitur qui de ſalute ꝓpria curã agit: et viam ſalutis querit [Ipſe autem dixit ad eos] Quia vnꝰ pro omnibus queſierat. Et hoc dominus: qui cordis inſpector eſt cõſiderabat. Ideo dicit Euangeliſta ꝙ omnibus in vno reſpondebat. Et ideo dr [Ipſe autem dixit ad eos] Simile eſt Matth.xxij. Ubi vnus pro omnibꝰ interrogabat Magiſter: quod eſt mandatum magnum in lege

Cõtendite intrare per anguſtã portam.

Hec Reſponſio diuidit̃ in Duas partes. In quarum Prima ponit Ammonitionẽ. In Secũda vero Ammonitionis ponit rationẽ. Ammonitio quam dicit [Contendite intra. ꝑ anguſt. portam] Eſt Porta eccl'e. Et eſt Porta gratie. Et eſt Porta glorie. Porta eccl'e eſt per quam intratur in eccl'iam. Et hec eſt Duplex. Chriſtus ſcȝ: ex quo Sacramẽta eccleſie fluxerunt: ꝛ Ipſa Sacramenta: per que aliquis inducitur in eccleſiam. De Oſtio quod ẽ chriſtus dicitur Joãnis.x. Ego ſum oſtium: per me ſiquis introierit ſaluabitur: ꝛ paſcua inueniet. Pſ̃.cxvij. Hec porta domini: iuſti intrabunt in eam. Sic enim oſtium eſt apertura lateris: ex quo fluxerunt ea ex quibꝰ eccl'ie Sacramenta virtutem contraxerunt. Et ideo iſta eſt porta anguſta. Qz videmꝰ ꝙ Pauperrimꝰ fuit: ꝛ Abiectiſſimus: ꝛ in Aſperitate maxima chriſtus fuit in cruce: Cum tamẽ nõ niſi per crucem pateat ingreſſus in eccl'iam. De Paupertate quidem dicitur Matth.viij. Filius hominis non habet vbi caput reclinet. De Abiectione dicit̃ Eſaie.liij. In humilitate iudicium eius ſublatum eſt. De Aſperitate dicitur Threnorum.j. O vos omnes qui tranſitis per viam attẽdite ꝛ videte ſi eſt dolor ſimilis ſicut dolor meus. Hec eſt ergo porta ex parte chriſti intrandi in eccleſiam. Et qui ſic venit (ſicut dicit̃ Joannis.x.) huic oſtiarius aperit. Talibus vidit Joãnes Apocalip.iiij. oſtium apertum in celo. hoc eſt: in celeſti vita eccleſie. Ex parte autem eccleſie oſtium eſt apertura Sacramentorũ. Pſal.cxvij. Aperite mihi portas iuſticie: igreſſus in eas confitebor domino. Porte enim iuſticie: ſunt Sacramenta ad iuſtificationem introducẽtia. Et ſic accipiens Sacramenta: intrat per portas in eccleſiam. Eſai. Uiceſimoſexto. Aperite portas: ingrediatur gens iuſta: cuſtodiens veritatem. Pſ̃.xcix. Introite portas eius in cõfeſſione: atria eius in hymnis: confitemini illi. Hec porta etiã anguſta eſt. Qz licet in Sacramentis conferatur gratis remiſſio peccatoꝝ: Tamẽ oportet ꝙ homo paret ſe ne fictus veniat ad Sacramentorum perceptionem. Sicut dicitur Baruch.iiij. Delicati mei ambulauerũt per vias aſperas. Eſt autẽ Porta ad viam gratie. Et hec eſt porta virtutis anguſta valde: eo ꝙ Omnis virtus eſt circa difficile et bonum: vt dicit Tullius. Sed tamen hoc habet: ꝙ quanto plus homo ambulat in ea: tanto magis dilatatur per conſuetudinem ꝛ virtutis delectationem Pſal.xvij. Preuenerũt me in die afflictionis mee. Ecce arta ꝛ anguſta porta: ꝛ factꝰ eſt dominus protector meus: ꝛ eduxit me in latitudinẽ. Ecce ꝙ ingredienti via eſt dilatata. Prouerbiorũ iiij. Ad. ducam te per ſemitas equitatis: quas cum ingreſſus fueris: non artabunt̃ greſſus tui. Pſ̃. xvij. Dilataſti greſſus meos ſubtus me: ꝛ nõ ſunt infirmata veſtigia mea. Eſt item Porta glorie celeſtis. Que ſtrictiſſima eſt in anguſtia perſeuerantie. Geneſ.xxviij. Non eſt hic aliud niſi domꝰ dei ꝛ porta celi. Pſal.lxxvij. Januas celi aperuit. Hec eſt porta: cuius clauem dominꝰ commiſit petro: aduerſus quam porte inferi non ꝓualebunt. Et de hac porta dicit̃ in Pſal.cxxvi. Beatus vir qui impleuit deſiderium ſuum ex ipſis: non confundetur cum loquetur inimicis ſuis in porta. Per omnes illas portas cõtendendum eſt intrare. Contendere enĩ intrare: ſonat violentiã. Quia ſicut dicitur Matth.xj. Regnum celorum vim patitur: ꝛ violenti rapiunt illud. Unde Actuũ.xiiij. dicitur. Per multas tribulatiões oportet nos intrare in regnum celorum. Matth.vij. Anguſta eſt porta ꝛ arta eſt via que ducit ad vitam: ꝛ pauci ſunt qui inueniunt eam. In apocripho Eſdre Eſt ciuitas poſita in ſublimi: omĩbus affluens bonis. Sed acceſſus difficilis: a dextris ignis: ꝛ a ſiniſtris aqua ſummergens. Et ideo Sancti peruenientes dicunt Pſalm̃. Sexageſimoquinto. Tranſiuimus per ignem et aquam: et eduxiſti nos in refrigerium.

Qꝛ multi dico vobis q̄rēt intrare et non poterunt. Cū āt intrauerit paterfamilias et clauſerit oſtium: incipietis foris ſtare. ꝛ pulſare ad oſtiū dicentes. Domine aperi nobis. et rn̄dens dicet vobis. Neſcio vos vnde ſitis.

T Hic incipit ponere Ratōes ſue ammonitiōis Et ponit Quinq; rationes per ordinē. Quarum Una: qꝛ multi excludent ꝛ pauci intrabūt. ꝛ ideo timendū eſt ne nos ſimus de multis. Secūda ē: quia a patrefamilias oſtiū claudetur. ꝛ illi qui foras ſtabūt nō cognoſcent: noticia beneplaciti ad intromiſſionē. Tertia eſt Q̄ nō ꝓdeſt tunc allegatio noticie quā prius aliq̄s demeruit. Quarta autē eſt Segregatio a parētibꝫ bonis: quoꝝ interceſſio tūc nihil ꝓderit. Quinta aūt Q̄ tunc extranei boni malis notis ꝛ ꝓpinquis ꝓferent. ꝛ ideo difficile eſt negligere: ſed ꝓpriis meritis ꝯtendendū intrare. De Prima Ratōe dicit [qꝛ multi] fide quidē cōfitentes: factis aūt abnegātes. Eccꝰ .j. Stultoꝝ infinitus eſt numerꝰ. Matth. vij. Lata eſt via que ducit ad mortē: ꝛ multi ſunt qui inueniūt eā [querūt intrare] Uel: errore decepti ſicut ignorātes ꝛ heretici. Uel: ꝑſumptiōe miſericordie dei ſeducti: dū in mala via ꝑdurāt. [querūt] aūt putātes ſe inuenire refrigeriū ꝛ nō inueniunt [ꝛ nō poterūt] Matth. xix. Facilꝰ eſt camelū ꝑ foramē acꝰ intrare: q̄ꝫ diuitē ꝛc̄. Pauci eī inueniūt hāc viam. Pauciores ꝓficiſcunt (aliter: ꝓficiunt) in ea. Pauciſſimi ꝑficiūt eam ꝑſeuerādo. De Inuenientibꝫ q̄dē dicit Matth. vij. Pauci ſūt qui inueniūt eam. De Proficiētibꝫ dicit Joā. vj. Multi diſcipulorū eius abierūt retrorſum: ꝛ iā nō ambulabāt cū eo. De Perficientibꝫ dr̄ Mat. x. Qui ꝑſeuerauerit vſq; in finem hic ſaluus erit. [Cum autē intrauerit] Secūda ratio [Cū īntrauerit] ad occultū beatitudīs [paterfamilias] chriſtus: ſucceſſiue colligēs ſuos. ꝛ intrās cum eis in morte cuiuſlibet. Luce. xvj. Factuꝫ eſt vt moreret mendicus. et portaret ab angelis in ſinum Abrae [et clauſerit oſtium] Sicut ſup̄ diximꝰ Oſtium nō clauditur ſimpliciter quo ad omnes niſi poſt diem iudicij. Quo ad illum aūt qui propter demerita finalis excluditur: clauditur in morte cuiuſlibet. Luce. xj. Noli mihi moleſtus eſſe: iam oſtium meū clauſum eſt: et pueri mei mecum ſunt in cubili. Matth. xxv. Que parate erant intrauerunt cum eo. ꝛ clauſa eſt ianua Dicunt etiam quidā q̄ eſt Oſtium doctrine. qđ eſt apertura ad corda hominū. ij. Corinth. ij. Cum veniſſem Troadem. ꝛ oſtiū mihi apertum eſſet: nullam requiē habui ſpiritui meo: eo q̄ nō inueniſſem Titū fratrē meum. Et hoc claudet in die iudicij. quia dicit Hierem. xxxj. Non docebit vir vltra ꝓximū ſuum: ꝛ vnuſquiſq; fratrē ſuū dicēs Cognoſce dominū: quia omnes ſcient me a maiore eorum vſq; ad minorē eorum. Sed de hoc non videt hic loqui ſcriptura. Redeuntes ergo ad primā expoſitionē dicemꝰ. [Et īcipietis foris ſtare] Inceptio dicit excluſionis nouitatem Que ideo q̄ noua eſt et incōſueta: impatientius portatur. Stare autem dicit permanentiā illius excluſionis: que inducit introductionis deſperationem. ꝛ ideo maiorem triſticiam. Apocalip. xxij. Foris canes ꝛ impudici ꝛ venefici. Sic dicit Joannis. xij. Iā princeps huius mundi eijcietur foras. Princeps enim mundi diabolus cum omnibus ſuis membris ſic excludit. Matth. xiij. Colligent de regno ſuo omnia ſcandala. Matth. xxij. Ligatis manibus ꝛ pedibus: ꝓijcite eum in tenebras exteriores. Tunc eñ: ad intima dei: excluſus: amplius non admittetur [et pulſare oſtium] miſericordie ꝛ remiſſionis. Sicut diues in inferno. Luce. xvj. Pater abraam miſerere mei: ꝛ mitte lazarum vt intingat extremū digiti ſui in aquam: vt refrigeret linguam meam. Sicut eñ dicit Chryſoſtomus: Nihil proderit pulſationis diligentia: quam prodit timor ꝛ non fides [dicentes Domine aperi nobis] quia nō perfecte dicūt. Si enim dicerēt corde ore ꝛ opere pro certo aperiret. Sed quia ore tm̄ dicunt: ꝛ corde ꝛ opere contrarium clamant: ideo non aperitur Mar. xiij. Matthei. xxv. Domine domine aperi nobis. Dicunt enī fide informi quidam. ꝛ quidaꝫ fide informi ꝛ ore. ꝛ iſti non exaudiuntur. Sed qui diceret: cordis deuotione: ꝛ oris confeſſione: ꝛ operis intentione. Domine: illi aperietur. j. Corinth. xij Nemo poteſt dicere dominus ieſus: niſi in ſpiritu ſancto. Matthe. vij Non omnis qui dicit mihi domine domine: intrabit in regnum celorum. ſed qui fecerit voluntatem patris mei qui in celis eſt intrabit in regnuꝫ celorum [Et reſpondens dicet vobis] potius cōſcientie q̄ꝫ operi exteriori [neſcio vos] Noticia quidem ſimplicis viſionis vel noticie: nouit omnes. Sed noticia beneplaciti non nouit niſi bonos: ad quos reſpicit oculo amoris. Sapie. iiij. Reſpectus eius in electos illius. De Noticia autem beneplaciti dicitur Exod. xxxiij. Teipſum noui ex nomine: inueniſti enim gratiam coram me. ij. Timoth. ij. Nouit dominus qui ſunt eius. Q̄ autem alios ignoret dicitur. j. Corinth. xiiij. Qui ignorat ignorabit. Joannis. x. Ego cognoſco meas: ꝛ cognoſcunt me mee [vnde ſitis] hoc eſt de qua ſecta vel errore ſitis. quia Sicut non noſco vos: Ita ignoro errores veſtros. Matth. vij. ſm veritatem littere. Ego iurabo eis: quia ego nunq̄ noui vos. Omnes enim impij ꝛ impietates eoruꝫ ab ore glorioſi vultus ſui ſunt abſconditi. De quo gaudent omnes beati. Eſa. xxvj. ſm Tranſlationem. lxx. Tollatur impius ne videat gloriam dei. Nr̄a autē Trāſlatio hħet: Nō videbit glaꝫ dei.

Tunc incipietis dicere: Manducauimus coram te et bibimus: et i plateis nr̄is docuiſti. Et dicet vobis: Neſcio vn̄ vos ſitis Diſcedite a me oēs oparij iniq̄tatis Ibi

U

erit fletus et ſtridoꝛ dentium

Tertia rō ē Allegatio noticie dī ⁊ ſctōꝝ: q̄ nihil ꝑderit. Et h̄ ē ꝙ dī [Tūc incip. dice.] ſ iapiet; qđ nūq̄ ꝑficiet; q2 Inceptio noticie ſctōꝝ fuit ſ; exteriorem hominē apud eos: ⁊ nunq̄ fuit vera amicicia familiaritatis ꝑfecta. Et ideo dicit [incipietis dicere] Non enī habent aliquid perfecti operis [manducauimus coꝛam te et bibim⁹] Videtur in hoc tangere Judeos Qui tribus vicibus per annū coꝛam domino i paſtophoꝛijs templi manducauerūt coꝛam domino ⁊ biberūt. Sicut p̄cipit Leuit. xxiij. Manducant tamen etiā ⁊ bibunt coꝛam domino qui de bonis eius ſatiantur. Pſal. lxxvij. Manducauerūt: ⁊ ſaturati ſunt nimis. ⁊ deſideriū eoꝝ attulit eis dominus: non ſunt fraudati a deſiderio ſuo. Manducant etiam qui difficiles ſcripturarū partes ſtudio frangūt: ⁊ intellectui (al's intellectu) incoꝛpoꝛāt. Hebꝛeoꝝ. v. Perfectoꝝ eſt ſolidus cibus eoꝝum qui ꝓ conſuetudinem exercitatos habent ſenſus ad diſcretionem boni ac mali. Bibunt autem qui faciliora ſuauit' ſine difficultate glutiūt. j. Coꝛinth. iij. Tanq̄ paruulis in chꝛiſto lac vobis potū dedi: nō eſcā. Nondum enim poterat;. Omnes enī iſti ſunt coꝛam domino in menſa ſua: refectionem vel coꝛpoꝛalem vel ſpiritualem vel vtranq; ſumentes [Et in plateis noſtris docuiſti] Hic iterum tangit Judeos: In quoꝝ plateis publice chꝛiſtus docuit. Matthei. Nono. Circuībat ieſus per ciuitates ⁊ caſtella: docens ⁊ predicans euangelium regni. Spiritualiter etiam: grece platon: latine latū ſonat. quia doctrina chꝛiſti per diſcipulos ſuos late ſonat. Prouerbioꝝ. j. Sapiētia foris p̄dicat: in plateis dat vocem ſuam. Tangit autem duo q̄ cōſueta ſunt. quia In magnis feſtis epulātur homines: gaudentes de feſto. Sicut dicit Nee. viij. Comedite pinguia ⁊ bibite mulſum. ⁊ mittite partes eis qui non p̄parauerūt ſibi. Sanctus dies domini eſt: nolite contriſtari. Et tunc etiam interſunt laudibus ⁊ p̄dicationibus diuinis. Sicut etiam precipit Heſter vltimo. Pſal. xlj. In voce confeſſionis ⁊ exultationis ſonus epulantis. Et hec iactant ⁊ allegant ſe feciſſe corā domino. Sed ſicut dicit Beda: Non feſtiuitatum epulatio oꝛnat: quem fidei pietas non cōmendat. Et ideo ſequitur [Et dicet vobis] reſpondendo conſcientijs veſtris [Neſcio vos] noticia amoꝛis [vnde ſitis] quia vos non ex me ſed ex patre diabolo eſtis. Joānis. viij Rhomanoꝝ. xvj. Huiuſmodi enim chꝛiſto domino non ſeruiūt: ſed ſuo vētri per dulces ſermones ⁊ benedictiones ſeducūt coꝛda innocētium. Joānis. vj. Amen amen dico vobis Queritis me: nō quia vidiſtis ſigna. ſed quia comediſtis ex panibus. Philip. iij. Multi ambulant quos ſepe dicebam vobis: ⁊ nunc flens dico: inimicos crucis chꝛiſti: quoꝝum deus venter eſt et gloria in confuſione;. Hi agunt dies ſolennes vt comedant: ⁊ non in coꝛdis deuotione [Diſcedite a me] In quibus nihil de ſuo cognoſcit a ſe iubet diſcedere: Oſtendens quid inueniant recedentes in penis inferni. Diſceſſus enim a ſummo bonomon ſolum patitur damnum boni amiſſi: ſed etiam inuenit preſentiam omnis mali. Et hoc eſt quod dicit. Diſcedite [a me] Diſceſſus a ſummo bono punit (al's ponit) malum deſperatum. quia Non eſt medicina alicuius mali peccatoꝝ niſi per ſummū bonum. Hieremie. xxx. Inſanabilis ē fractura tua: peſſima plaga tua: Non eſt qui iudicet iudicium tuum. Q. di. Omnia bona ad que creati eſtis: de cetero abiudicata ſunt vobis Sic ergo diſcedite a me. Geneſ. iiij. Ecce eijcis me a facie tua hodie. Omnis ergo qui inuenerit me: occidet me. Omnia enim mala poſſunt in eum: quem dominus eijcit a facie ſua. Hieremie. xvij. Recedentes a te in terra ad conculcandū ſcribentur. quia dereliquerunt venam aquarū dominū. Sic ergo diſcedite a me. Sed Videtur ꝙ ab eo qui vbiq; preſens eſt null⁹ diſcedere poſſit. Pſal. cxxxviij. Quo ibo a ſpiritu tuo: ⁊ quo a facie tua fugiā: Si aſcēdero in celū: tu illic es. Si deſcendero ad infernū: ades. Ad hoc dicit Auguſtinus in Confeſ. Qui a te recedit: quo it: niſi a te placido ad te iratum: Nō effugiunt ergo deum: ſed manum beneficii euadētes: manum irati iudicis non euadunt. Hierem. xxx. Propter multitudinē iniquitatis tue: ⁊ ꝓpt' dura peccata tua feci hec tibi. Oportet enī; durari iudicem contra duriciam ⁊ obſtinationē peccatoꝝum. Et hoc eſt quod ſequit' [operarij iniquitatis] hoc eſt: qui adhuc in coꝛde operātur iniquitatem. Pſal. lxxiij. Superbia eoꝝ qui te oderunt aſcendit ſemper. Pſal. vj. Diſcedite a me oēs qui operamini iniquitatem. Ezechiel. xxxij. Iniquitates eoꝝ in oſſibus eoꝝ. Ita ꝙ iniqua voluntas eoꝝ conuerti non poterit. Pſal. xxxv. Iniquitatē meditatus eſt in cubili ſuo: aſtitit omī vie non bone. maliciam autem non odiuit. Pſal. lj. Propterea deus deſtruet te in finem: ⁊ euellet te de tabernaculo tuo: ⁊ radicem tuam de terra viuentium. Sic enim iuxta dictum Sapientis Eccleſiaſtici. xxvij. Cōteretur cum delinquente delictum [Ibi erit fletus et ſtridoꝛ dentiū] Ecce Preſentia mali: quod inueniunt a ſummo bono recedentes. Dicitur autē Fletus propter fumū ignis. Stridoꝛ autem dentium: propter algoꝛem frigoꝛis ꝯgelantis. Et (quod miſerabile eſt) nunq̄ erūt in medio temperamenti frigoꝛis ⁊ caloꝛis. S; de extremo caloꝛis vrentis tranſeunt ad extremū frigoꝛis congelantis. Job. xxiiij. Ad caloꝛem nimiū tranſibunt ab aquis niuium. Et ſm quandā Gloſam: Fletus pena erit oculoꝝum: propter euagationem in concupiſcentia ſeculi: ad diuitiarum iactantiam: ⁊ ad vanitates pertinentē. Stridoꝛ autem dentium pena erit dentium: propter voracitatem: ⁊ eam que voracitati coniuncta: venereoꝝum delectationem. Matth. Viceſimoſecundo. Ligatis pedibus ⁊ manibus: proijcite eum in tenebras exterioꝛes: Ibi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dentium. Vel: quia Fletus eſt ex cauſa interioꝛi. Stridoꝛ autem dentium ex cauſa exterioꝛi: Ut notetur doloꝛ eē intus in anima: ⁊ afflictio extra in coꝛpoꝛe. Ideo dicit [Fletus ⁊ ſtridoꝛ dentiū] q2 ⁊ in libidine ⁊ cupiditate illicito igne arſerūt: ⁊ in charitate algidi ad omne bonū fuerunt. ⁊ ideo flebūt. q2 h̄ nō penituerūt. Et

ſtridebūt ſibi indignātes. q2 talia ſuſtinere meruerunt. Sap.v. Gementes pre anguſtia ſpūs: dicēt intra ſe penitentiā agentes: ꝛ p̄ anguſtia ſpūs gementes. Bis dr̄ gementes: propt̄ duo que dicta ſūt Eſa.vlti. Vermis eorum non morietur: ꝛ ignis eorū nō extinguet̄. Sic ḡ ꝛ his de cauſis ibi erit fletus ꝛ ſtridor dentium. Per q̄ duo etiā in malis vera corpoꝝ reſurrectio ꝓbat̄ Amoſ.iiij. Leuabūt vos in contis. ꝛ reliquas veſtras in ollis feruētibꝰ. ꝛ ꝑ apturas exibitis: altera ꝯtra alterā. ꝛ ꝓijciemi in

Con-tus armon. Cōta eſt inſtrumētū q̄ carnifices leuāt in terfectorū ꝛ excoriatoꝝ aīaliū corpa. Sic ei dānati leuant̄ a demonibꝰ. Reliq̄ aūt ſunt aīe in parte vna. et corpꝰ in pte altera in ollis adurēda. h̄ ē: in inferni māſionibꝰ. ꝛ penaꝝ receptacul̄. Per apturas autē exire alterā ꝯ alterā: eſt aīaꝫ in iudicio de iferno exire ꝯ corpꝰ. ꝛ corpꝰ de ſepulcro exire ꝯ animā. ꝛ vnita ꝑ ſentētiā dñi in armon ꝓijci. qđ iterp̄tat̄ anathema merorꝭ: qđ eſt infernꝰ. Ibi erit fletꝰ ꝛ ſtridor dentiū.

Cū videritis Abraam et Iſaac ꝛ Iacob ꝛ oēs ꝓphetas in regno dei. vos autē expelli foras

y Ratio ē Quarta. q2 Tunc videbūt Succeſſionē carnaliū: carnalē a ſanctꝭ habitā nobilitatē: nihil ꝓdeſſe penitꝰ. Dicit ḡ [Cū videritis] et in effectu ꝛ in cauſa [abraam] Patrē potius fidei q̄ꝫ carnis [ꝛ Iſaac] caſtitatꝭ amatorē. Et (ſicut dicit̄ Sap.iiij.) Multigenā impioꝝ multitudinē in carnis ſucceſſione: reputare inutilē [ꝛ Iacob] p̄triarchā iuſtiae luctatorē. filios aūt ipſos deteſtantē. Eſa.lxiij. Abraā neſciuit vos. ꝛ iſrael ignorauit vos. [ꝛ oēs ꝓphetas] bonos q̄ ꝓ vobis intercedere ꝯſueuerūt: q̄ tūc teſtes erūt ꝯ vos Eſa.lxiiij. Nō eſt q̄ inuocet nomē tuū: q̄ ꝯſurgat ꝛ teneat te. Hiere.xv. Si ſteterint Moyſes ꝛ Samuel corā me: nō eſt aīa mea ad ꝓplm iſtū. Eijce illos a facie mea: ꝛ egrediant̄ q̄ ad gladiū ad gladiū. ꝛ q̄ ad mortē ad mortē. Sic ḡ ꝓ ſe nō intercedētes videbūt oēs ꝓphetas [in regno dei] Qđ eſt: ꝯſūmata ptās in iuſticia grē. ꝛ ſm̄ iuſticiā glorie vbi patriarche ꝛ ꝓphete ſicut ſenatores erunt Ps̄.cxlix. Vt faciāt in eis iudiciū ꝯſcriptū: glīa hec eſt omnibꝰ ſanctis eius. [Vos autē] qui carnalem originē tranſiſtis ab eis: ſed electōis ꝛ ꝓmiſſionū nō eſtis heredes. Rho.ix. Nō q̄ filij ſūt carnis: ſed q̄ filij ſunt ꝓmiſſionis eſtimant̄ [expelli foras] violētia incredulitatꝭ ꝛ iniq̄tatis viciuꝫ Ps̄.v. Scd̄ꝫ multitudinē impietatū eoꝝ expelle eos. qm̄ irritauerūt te dñe. Eſa.lxiiij. Cecidimꝰ quaſi foliū vniuerſi: iniq̄tates nr̄e quaſi vētꝰ abſtulerūt nos. Ps̄.xx. Erit tanq̄ꝫ puluis añ faciē vēti. Sic ergo expellent̄ [foras] ab intima dei contemplatōne: Que eſt omnis felicitas ꝛ beatitudo ſanctorū: Vbi oculus nō ſatiat̄ viſu: neq̄ꝫ auris auditu implet̄: ſicut dicit̄ Eccleſiaſtes.j.

Et venient ab oriente et occidēte et aquilone et auſtro. ꝛ accumbent in regno dei. Et ecce ſunt nouiſſimi qui erant primi. et ſunt primi qui erant nouiſſimi

Quinta eſt ratio Q2 verecundum eſt valde Q2 vocati per legem et ꝓphetas: et vocatione chriſti et Apoſtoloꝝ: excludent̄. Et non vocati in regno optime diſponent̄. Dicit autē in hac ratiōe Duo. Unum quidem Quo cōfunditur cecitas perfidie Iudeorum. Secundū autem Quo aliquantulū conſolatur penitētes in fine conuertendorum. De Primo autem Circa vocationē gentium dr̄ Duo. Latitudinem videlicet venientiū. ꝛ Diſpoſitionē optimā recumbentium. De Primo dicit [Et venient] deuotione fidei appropinquantes. Eſaie.lxv. Inuentus ſum a non querētibus me: palam apparui his qui me ñ interrogabant. Oſe.ij. Rhomanorum.ix. Vocabo non populum meum populum meum: ꝛ nō miſericordiā conſecutam: miſericordiam conſecutā. ꝛ non dilectam: dilectā. Et erit in loco vbi dictum eſt eis. Non populus meus vos: ibi vocabuntur filij dei viuentis. Sic ergo Veniunt a (al's ad) me inuitati. Matthei.xj. Venite ad me omnes q̄ laboratis ꝛ onerati eſtis: ꝛ ego reficiam vos. Pſal.xxxiij. Accedite ad eū ꝛ illuminamini qui in tenebris ignorantie ſediſtis: ꝛ facies veſtre non confundentur [ab oriente et occidente: ab aquilone et auſtro] Hoc eſt: quattuor plagis celi a toto mundo Eſa. Quadrageſimotertio. Ab oriente adducam ſemen tuum: ꝛ ab occidente congregabo te. Dicam aquiloni da. ꝛ auſtro noli prohibere: Affer filios meos de lōginquo: ꝛ filias meas ab extremis terre. Malach.j. Ab ortu ſolis vſq̄ ad occaſum: magnuꝫ eſt nomē meum in gentibus: ꝛ in omni loco nomini meo offertur oblatio munda. Pſal.cxij. A ſolis ortu vſq̄ ad occaſum laudabile nomen domini. Et ideo pater dicit ad filium: q2 paruus eſſet fructus in Iudeis futurus: quia ipſi ſunt fex mundi: facti per infidelitatem. Sed magnus eſt fructus in multitudine gētium ad fidem cōuerſorum. Eſa. Quadrageſimonono. Parum eſt mihi vt ſuſcites mihi tribus Iacob: ꝛ fortes (al's feces) iſrael conuertendas: dedi te in lucem gentium vt ſis ſalus mea vſq̄ꝫ ad vltimum terre. Tamen ab oriente ingrediuntur qui ab ipſa natiuitate domino ſeruiunt: qui iugum domini ab adoleſcētia portant. Threnoꝝ.iij. Bonum eſt viro cum portauerit iugū ab adoleſcentia ſua. Zacha.vj. Ecce vir oriēs: nomen eius ꝛ ſubter ipm̄ orietur. Iob.j. Erat vir ille magnus inter omnes orientales. Poteſt etiam dici q2 ab oriente veniunt Nobiles: quos ipa nobilitas ad bonum inducit: nec vituperium per peccatum ſuis natalibus inferunt. Prouerbiorum vltimo. Nobilis in portis vir eius quādo ſederit cum ſenatoribus terre. Luce.j. Per viſcera miſericordie dei noſtri: in quibus viſitauit nos oriens ex alto. Ab occidente autem veniunt in egritudine vel ſenio finali cōuerſi. Sic enim dominus per effectū dicit̄ aſcendere ſuper occaſum. Pſal.lxvij. Pſallite domino qui aſcendit ſuper occaſum dominus nomen illi. Aſcendere eni͂ fecit multos ab occaſu: quos in finali egritudine vel ſenio ꝯuertit vltimo.

hoc eſt q̄ terre ſancte finalis termin⁹ ad occidentē:
eſt ad mare magnum. quia ibi non ſubuenit niſi
magna amaritudo penitentie ⁊ compunctionis.
Pſal.lxvij. Dixit domin⁹ ex baſan cōuertam: con-
uertam in profundū maris. Ab aquilone autē ve-
niūt qui veniūt a frigore ⁊ a tenebris peccatorū.
Hiere.j. Ab aquilone pandet̃ omne malum ſuper
vniuerſos habitatores terre. Eccl.xliij. Frigidus
ventus aquilo flauit: ⁊ gelauit cryſtallus ab aq̄.
Multi eñ ſunt frigidi ⁊ gelidi ⁊ tenebroſi: qui ad
dominū conuertunt̃. Sicut Manaſſes.ij. Para
lip.vlti. ⁊ Maria magdalena. Luce.vij. Quidam
autē veniunt ab auſtro: calore ſpūſſancti calefacti:
⁊ inſpirati ⁊ illuminati. Sicut dicit̃ Canticoꝝ.iiij.
Surge aquilo ⁊ veni auſter: perfla hortū meū:
⁊ fluent aromata illius. Sic ergo ab omnibus a-
ctionibus (al's occaſionibus) peccatorū: veniunt
ad conuerſionē: ſpūſancto perflati ⁊ conuerſi. Eze
chi.xxxvij. A quattuor vētis veni ſpiritus: ⁊ inſuf-
fla ſuper interfectos ⁊ reuiuiſcant. Eſa.xj. A quat-
tuor ventis celi cōgregabo diſperſos iuda. hoc eſt:
deo confitentes: ⁊ dominū glorificantes [⁊ accū-
bent in regno dei] Ecce Qualiter bñ diſponen-
tur. Accubitus eñ fit quando q̄dem cōmodū q̄d-
dam ex duobꝰ ſitibus componit̃. ſeſſione ſcꝫ ⁊ iace
re. Sapie.iij. In multis bene diſponentur. Sicut
eñ dicit̃ Eſaie.xxxij. Populus domini ſedebit in
multitudine pacis Quo ad ſecuritatē. In taberna-
culis fiducie Quo ad ſocietatis iocunditatē. Et in
requie opulenta Quo ad voluptatis abūdantiā
indeficientē. Sic ergo accūbent in regno dei. Lu-
z ce.xxij. Ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pa
ter meus regnum: vt edatis ⁊ bibatis ſuper men-
ſam meam in regno meo] Et ecce ſunt nouiſ-
ſimi] hoc ē Iudei: nouiſſimi ſunt in introitu [q̄
erant primi] in vocatione [et ſunt primi] in
introitu gentiles [qui erant nouiſſimi] in vo-
catione. Matth.xx. Sic erunt nouiſſimi primi: ⁊
primi nouiſſimi. Luce xiij. Idem. Et h̄ eſt In gra
tia: ⁊ In gloria. Matth.xxj. Publicani ⁊ meretri
ces precedent vos in regno celorum. Deut.xxviij.
Aduena qui tecum moratur aſcendet ſuper te. ille
erit in caput. ⁊ tu eris in caudam. Sic etiam mul-
ti ſunt qui in principio ſue conuerſionis ſunt fer-
uentes: ⁊ in fine remittunt. ⁊ alij ſtatim venientes:
feruore illos tranſcendūt. ⁊ tūc iterum nouiſſimi
erunt primi: ⁊ p̄mi nouiſſimi. Matth.xx. Hi no-
uiſſimi vna hora fecerūt: ⁊ pares illos nobis feciſ-
ti. Adhuc aūt nouiſſimi in mūdo: primi erunt in
iudicio. ⁊ primi in mūdo: nouiſſimi erunt in iudi-
cio. Iac.ij. Pauperes elegit deus diuites in fide:
⁊ heredes regni. quod promiſit deus diligentibꝰ
ſe. Matth.xix. Vos qui reliquiſtis omnia ⁊ ſecu-
ti eſtis me: centuplū accipietis: ⁊ vitam eternam
poſſidebitis. Et Ibidem. Sedebitis ſuꝑ ſedes iu
dicantes duodecim tribus iſrael.

t In ipſa die acceſſerunt quidā
pharifei: dicentes illi. Exi et
vade hinc: quia Herodes vult te
occidere.

Hec eſt vltima pars capl'i: In qua oſtēdit q̄
propter metum corꝑis ab opere diuino nō eſt abſti-
nendū. Et diuidit̃ in ptes Duas. In quaꝝ P̄ria
Oſtendit hoc q̄d dcm̄ eſt Suo exēplo. In Scd̄a
autem Plangit eos ſub typo hieruſalē: qui veritatem
odientes ꝓphetas occidūt. In P̄ria haꝝ Duo ſt.
Prenunciatio coꝝ q̄ chr̄m p̄muniunt. Et R̄nſio
chr̄i. Oſtendēs: q̄m̄ propter metū corꝑis: nō opor
tet relinquere veritatē doctrine ⁊ vite. In P̄ria ho-
rū Duo ſt. Unū quidē Q̄r deſcribit illos qui hec
chr̄o nūciant. ⁊ Scd̄o Ponit nunciū illoꝝ. Dic̄ ḡ
[In ipſa die] q̄n in Galilea hec predicauit dñs
[acceſſerūt] q̄ſi cōpatiētes ⁊ Ex amicicia ſibi ap
propinquātes [quidā phariſeorū] Uel Ex ve
ritate cōpaſſionis. Uel: forte tentātes: vtrum ex ti
more veritatē doctrine poſtponeret. Iob.iiij. Nūc
āt venit ſr̄ te timor: ⁊ defeciſti tetigit te: ⁊ cōturba-
tus es. Hoc eñ explorare intēdebant in eo. Unde
etiā Mat.xxij. d̄r. Quid me tentatis hypocrite [di
centes illi] q̄ſi ex compaſſione eum p̄munientes
[Exi et vade hic] In galilea tūc p̄dicauit dñs:
vbi fuit tetrarcha Herodis Qui a ꝓgenitoribus
ſuis habuit q̄ chr̄ꝫ ꝑſequeret̃. q̄r Pat' ſu⁹ pueros
chr̄m querēdo occiderat. Et ip̄e Ioannē: chr̄o teſti
moniū perhibentē decollauerat. Et chr̄m ad ꝑdē
dū querebat. Sicut adhuc faciūt q̄dam Om̄e q̄d
chr̄m confitet̃ querētes occidere. Et in hoc ſunt he
rodiane p̄ncipes malicie. Iob.xx. Dixerūt domi-
no deo recede a nobis: ſciam viarū tuaꝝ nolum⁹.
Uel: Si ex deuotiōe chr̄m premuniūt: tunc ſimi-
le eſt.ij. Coꝝ.xj. a fratribus ſummiſſus per murū i
ſporta. ⁊ ſic euaſi manus eius. Dicūt aūt [Uade
hinc] hoc eſt. Exeas de herodis poteſtate. Apoc.
xviij. Exite ab ea populus meus. Zacha.ij. O o et
fugite de terra aquilonis [q̄r herodes vult te
occidere] Q. dicāt Iam in hoc habet maliciam
confirmatā. q̄r (ſicut Athalia) confirmatā hꝫ mali-
ciam vt occidat om̄e ſemē regiū.iiij. Reg.xj

Et ait illis. Ite et dicite vulpi il
li Ecce eijcio dēmonia et ſanitates
perficio hodie et cras: et tertia die
conſūmor.

Hec eſt Reſponſio chriſti ad illos. Diuidit̃ au
tem in Duas partes. In quaꝝ Prima ponit He
rodis increpationē. ⁊ In Scd̄a ponit Tentatōis
reſponſionē. De Primo d̄r [Ite dicite vulpi il
li] Et dicit Duo. Quorū Unum eſt q̄ tales a ſe
diſcedere precipit cum d̄r [Ite] hoc eſt Quia ten-
tatores Uł timidi eſtis: a me diſcedite: ⁊ illi appro
pinq̄ēt. Pſal.cxviij. Diſcedite a me maligni: ⁊ ſcru
tabor mandata dei mei [dicite vulpi] Ecce In-
crepatio. Dicitur autem vulpes herodes Propt̄
Dolum. Propter Nomen. Propter occultas in-
ſidias. Propter Latebras. ⁊ Propter Nocumen
ta que infert. De Dolis d̄r Neemie.iiij. Si aſcen
derit vulpes: tranſiliet murum eorum. Doloſus
enim: ſemper machinationibus ſuis omnia trāſ-
greditur: que alij ad muniendum ſe: parauerunt.
Eſa.xxxij. Fraudulēti vaſa peſſima ſt. Ip̄e ei cogi-
tationes cōcinnabit ad ꝑdēdos mites cum loq̄ret̃.

paup̄ iudiciū. De Nomine: q꞉ interpretat̄ verſi
pellis: hoc eſt: aſtutus dictus. Cañ.ij. Capite vo/
bis vulpes paruulas q̄ demoliūt̄ vineas. Aſtu/
tie ſuis herodiana malicia ī hereticꝭ ⁊ tyrannis
ſemꝑ demolit̄ eccleſias. De Tertio: hoc eſt: de la/
tebris inſidiarū dicit p̄s.lxij. Introibūt in inferi/
ora terre: tradent̄ in manus gladij: ꝑtes vulpiū
erunt. Pſal.ix. Sedet in inſidijs cū diuitibꝫ ī oc/
cultis: vt interficiat innocentem. De Nocumen/
tis autē: que qñ pōt inferre: dicit̄ Trenñ.v. Pro/
pter montē ſion q꞉ diſperijt: vulpes ambulaue/
rūt in eo: plurima nocumenta inferētes. Eſt enī
animal ſua calliditate partes corꝑis incendens.
⁊ lepra(al's: leprā) inducēs. Et ita faciūt Doloſi
Aſtuti: Hypocrite. Tyrāni ⁊ Heretici. q꞉ licꝫ ca/
pita habeat diuerſa: tñ caude(al's: caudis) nocu/
mentorꝫ ſunt colligate(al's: colligati) ſīc dr̄ Iudi/
cū.xv. de vulpibꝫ ſamſonis q̄ incenderūt ſegetes
arcarū [ecce eijcio demonia ⁊c̄.] In hac Ra
tione(al's: Reſponſiōe) dñs dicit Duo. In quorū
Primo determiat opus qd̄ intendit: qd̄ Hero/
des nō intellexit. In Secūdo reſpōdet queſtioni
Dicit ergo Pri°. [Dicite illi] opus ꝓpter qd̄
veni. qd̄ impedire nō poteſt. [Ecce] q.d. In e/
uidenti eſt q꞉ [ego eijcio demonia] ab aīa ⁊ a
corꝑe. Lu.iiij. Exibāt autē demonia a multis cla/
mantia ⁊ dicētia: q꞉ tu es fili° dei. Lu.viij. Inter
q̄s erat Maria magdalēa d̄ q̄ ſeptē demonia ex/
ierāt Mat.8. Mar.v. Legio mihi no.ē: q꞉ multi
ſumus. [et ſanitates ꝑficio] ꝑfecte ſanitates
fiunt in corꝑe et aīa. Io.vij. Totum hominē ſa
nū feci in ſabbato p̄s.cij. Qui ꝓpitiat̄ oībꝫ iniq̄ta
tibus tuis. qui ſanat oēs infirmitates tuas. hec
eſt ei ꝑfecta ſanitas [hodie ⁊ cras] h̄ eſt: modo
⁊ poſtea. Hodie ei cognominat̄ tēp° p̄ſens. cras
autē vocat̄ tēp° futurū. Pſal.xciiij. Hodie ſi vo/
cē eius audieritis nolite obdurare corda veſtra.
De Futuro autē dr̄ Geñ.xxx. Reſpondebit mihi
cras iuſticia mea cū placiti tēpus aduenerit corā
te. Hoc eſt ergo qd̄ dicit. Acſi diceret. Tēp° mor
tis mee nō eſt in ptāte herodis. Quia ſicut dicit̄
Io.x. Nemo tollet a me animā meā: ſed ego po
no eam ⁊ iterꝫ ſumo eā. Ioan.vij. Tēpus meum
nōdum aduenit [⁊ tertia die cōſūmor] hoc ē:
ꝯſūmabor. Hec autē tertia dies: eſt dies glorifica
tionis: quādo ꝯſūmatus eſt dñs. Prima enī di/
es fuit Lux ſue p̄ſentie in carne ⁊ p̄dicatōis: Vñ
ſicut dicit̄ Malach.iiij. Timentibꝫ nomē dei or/
tus eſt ſol iuſticie. ⁊ ſanitas in pēnis eius. q꞉ tūc
ortus eſt ſol: oriēs ex alto. illumiare his qui ī te/
nebris ⁊ in vmbra mortꝭ ſedēt ad dirigendos pe
des noſtros in viā pacis. Eſa.ix. Populus q̄ am
bulabat ī tenebris vidit lucē magnā: habitantibꝫ
in regiōe vmbre mortis: lux orta eſt eis. Secun/
da aūt dies fuit Dies Paſſionis ⁊ mortis: quā/
do ſol ad occaſum tendēs: illuminauit inferiores
ꝑtes terre. Eccli.xxiiij. Penetrabo inferiores ꝑ
tes terre: ⁊ inſpiciā omnes ſperantes in domino
Et ſicut in prima die luxit lux ꝟitatis in p̄dicatio
ne: Ita ſecunda die luxit lux gratie in ſacramen/
torꝫ ꝑfectiōe. Ioan.j. Lux in tenebris lucet. ⁊ te/
nebre eam nō cōprehenderūt. Michee.vij. Si ſe
dero in tenebris dominus mea lux eſt. Tertia au
tē dies: eſt lux ſurgentis aurore in luce reſurrectio/
nis: ad lucem glorie Pſal.cxvij. Hec dies quā fe/
cit domin°: exultemus ⁊ letemur in ea. Oms enī
quos chriſtus luce veritatis per fidem illuminat:
hos Sacramentis ad iuſticiam regenerat: ⁊ rege/
neratos in gloria reſurrectionis beatificat. Oſe.vj.
Viuificabit nos p° duos dies. In die tertia ſuſci/
tabit nos: ſequemurqꝫ vt cognoſcam° dñm. Sic
dictū eſt de chriſto Sap.iiij. Conſummat° in bre/
ui expleuit tempora multa

Veruntamē oportet me hodie et cras et ſequenti die ambulare: quia non capit prophetam perire extra hieruſalem

Hic reſpondet eis quod illi dixerunt. Et Nota
q꞉ ad litterā: de galilea tres diete ſunt in hieruſalē.
Et hoc eſt qd̄ ſm l'ram dr̄ [Veruntñ] ſciat hero/
des q꞉ [opor. me] h̄ eſt opportunū eſt me [hodie
⁊ cras et ſequēti cras] h̄ eſt: ꝑ tres dies [am/
bu.] vſqꝫ ad locū paſſionis. Et non dr̄ h̄ ideo q꞉ tri
duū fuerit numer° tp̄is ad patiendū. Sed quia
triduo diſtabat locus paſſionis. Et hoc eſt qd̄ ſeq̄/
tur [quia non capit] Abſolute ponit̄ ꝟbū. hoc
eſt: quia non eſt conueniēs ſm rōnem ꝓpheticē p̄/
finitionis patris [prophetā] h̄ eſt dñm ꝓpheta/
rum. De quo Deut.xviij. dr̄. Prophetā ſuſcitabit
vobis deus de fratribus veſtris: tanq̄ꝫ me: audie/
tis eum. Lu.xxiiij. Fuit vir ꝓpheta: potēs in opere
⁊ ſermone coram deo ⁊ omni populo [perire ex/
tra hieruſalem] in quo loco paſſurus eſt: a pa
tre p̄finitus: ⁊ a prophetis prenunciat°: vt in oī/
bus ſcriptura impleat̄ Ambulat aūt adhuc do/
minus hodie ⁊ cras ⁊ ſequenti cras Moralit̄. q꞉
Die pnie: demonia eijcit. Die aūt iuſticie: opera di/
rigit: ⁊ Die glorificatiōis ad coronam vocat. Vel
Tres dies ſunt: Compunctio: Confeſſio: Satiſfa
ctio. In Compunctione enī demones eijcit: Con/
feſſionis die ſanitates ꝑficit: ⁊ in Satiſfactōe con
ſummatio fit perfectionis. Exod.iij. Ibim° viam
triū dierum in ſolitudine ad ſacrificandum deo
noſtro. Adhuc aūt Dies vna que venit dominus
ad cor: eſt boni cogitatio ⁊ conceptio. Dies ſcd̄a: q̄
vadit ad os: eſt ꝟbi dei ⁊ laudis diuine locutio. et
Tertia: eſt operatiōis ad ꝟtutē illuſtratio. Quia
ſic dr̄ Prouer.iiij. Semita iuſticie quaſi lux ſplē/
dens ⁊ creſcēs vſqꝫ in perfectū diem. Ione.iij. Ad/
huc tres dies ⁊ Niniue ſubuertet̄: Vñ ſubuerſa ē
ciuitas mūdi: ⁊ conſtructa ciuitas dei. Adhuc aūt
Prima dies eſt Cogitatio veri. Scd̄a: Deteſtatio
mali. ⁊ Tertia: Amor boni. Gene.xl. Tres adhuc
dies ſunt: poſt quos recordabit̄ pharao miniſterij
tui: ⁊ reſtituet te in gaudiū priſtinū. Adhuc autē
Prima dies Bona conuerſatio. Scd̄a Quieta cō
templatio. ⁊ Tertia Veritatis p̄dicatio. Mat.xv.
⁊ Marci.viij. Miſereor ſup turbā: q꞉ ecce iam tri
duo ſuſtinent me: neqꝫ hñt quod māducent

Hieruſalem hieruſalem que occidis prophetas: ⁊ lapidas eos q̄

mittuntur ad te. Quotiens volui cõgregare filios tuos quẽadmodũ auis nidum ſuũ ſub pennis. ⁊ noluiſti.

Hic incipit ex cõpaſſiõe plangere reatũ ⁊ penã hieruſalẽ. Et habet duas partes. Planctũ peccati. ⁊ Planctũ pene. Reatũ aũt plãgit (al's: tangit) duplicem. Trãſgreſſiõis ⁊ Ingratitudinis. Trãſgreſſionis adhuc: duplicis, homicidij: ponit reatũ. In cõmuni eni dicit [Hieruſalẽ hieruſalẽ] Geminat nomẽ: ꝓpter affectũ. Uel: Ut notet ꝯfirmationẽ eorũ que dicit. Uel: propter duplicem reatũ eorũ quẽ ponit. Gen. xlj. Quod aũt ſecũdo vidiſti: ad eandẽ rem ptinens ſomniũ: firmitatis eſt indiciũ: ꝙ ſermo dei velocius impleatur [que occidis ꝓphetas] Matth. xxiij. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ⁊ ſapiẽtes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occidetis. ⁊ flagellabitis in ſynagogis veſtris. Act. vij. Quẽ ꝓphetarũ nõ occiderũt patres veſtri [⁊ lapidas eos qui ad te miſſi ſunt] Act. vij. Lapidabãt Stephanũ: inuocantẽ ⁊ dicentẽ. Dñe ne ſtatuas illis hoc peccatũ. Heb. xj. Lapidati ſunt. ſecti ſunt. in occiſiõe gladij mortui ſũt. Uel etiã Moraliter vſq; hodie lapidãt: qñ duro corde verbis increpatõis ſeruos dei repellunt Act. vij. ⁊ Eze. ij. Dura ceruice ⁊ indomabili corde. vos ſemp ſpũiſancto reſtitiſtis. Aliquãdo etiã veritatẽ ꝑdicantes: ſtercoribꝫ tp̃aliũ lapidantur Ita ꝙ ꝯticeſcunt. Eccli. xxij. In lapide luteo lapidabit piger. Quis piger eſt qui ꝓpter hoc commuteſcat [Quotiẽs volui] Ecce vitiũ Ingratitudis. ⁊ eſt ſenſus. [Quotiẽs] hoc eſt: quotiẽſcũq; ego [volui cõgregare filios tuos] quos ſemine meo in lege ⁊ ꝓphetis genuiſti. quos ego in vnam fidẽ: ⁊ vnũ cor ⁊ vnũ ouile ꝯgregare volui. Pſal. cxlvj. Diſperſiones iſraelis congregabit. Eze. xxxvj. Cõgregabo vos de cũctis locis in quibꝫ diſperſi eſtis [quẽadmodũ auis nidũ ſuũ] Metonomia eſt. hoc eſt. oua vel pullos nidi ſui: congregat [ſub pennis ſuis] hoc eſt: ſub alis: ⁊ vitali calore [⁊ noluiſti:] hoc eſt. Quotiẽſcunq; volui tu noluiſti. et quoſcũq; ꝯgregaui: te nolẽte cõgregaui. Matt. eñ. xxiij. vbi eadẽ ſeries ponitur: ſpecificat auis ad gallinã: que magno affectu ſibi cõnaturales: ⁊ alienos fouet pullos. Et ibi etiam plura de ꝓprietatibꝫ galline dicta ſunt. Hic autẽ tangit auẽ ꝓpter volatũ in alta conuerſatione ⁊ ꝯtẽplatiõe: ⁊ intentiõe. Pſ. liiij. Quis dabit mihi pennas ſicut colũbe. Unde Pſ. x. veritas hebraica habet. In dño confido: quõ dicitis aĩe mee: tranſmigra in montẽ ſicut auis. Nõ eni vna auis aſſimilat ſe dño: ſed multas. Pſ. ci. Similis factus ſum pelicano ſolitudĩs: factus ſu; ſicut nocticorax in domicilio: vigilaui ⁊ factꝰ ſum ſicut paſſer ſolitariꝰ in tecto. Deutero. xxxij. Sicut aquila ꝓuocãs pullos ſuos ad volandũ. Eſt enim turtur ꝓ nobis gemẽdo. Colũba: nobis viã ad feneſtram celi indicãdo. Aquila: alta nos petere docẽdo. Gallina: ꝓ nobis infirmãdo. ⁊ nr̃as infirmitates portãdo. Pelicanꝰ ſolitudinẽ ꝓ nobis petẽdo. ⁊ regna mundi ⁊ om̃ia que mũdi ſunt nos fugere docendo: Dicẽs cum ꝓpheta Pſal. liiij. Ecce elõgaui fugiens: ⁊ manſi in ſolitudĩe. Nocticorax in oratione pro nobis ſolus ꝑnoctando. Paſſer ſolitarius pro nobis ſolus habitãdo in parietinis. hoc eſt in ruinis cum pauperibꝫ habitando: ⁊ ſuos deſerendo ꝓpterea ꝙ in malo ſunt obſtinati.

Ecce relinquetur vobis domꝰ veſtra deſerta. Dico autẽ vobis: quia non videbitis me donec veniat cum dicetis Benedictus qui venit in nomine domini

Hic tangit Penã: futurũ excidium ꝑ Rhomanos: ⁊ futuram damnationẽ predicẽs. Domꝰ ergo eſt ciuitas Uel Synagoga: que derelinquitur deſerta quando incendet ⁊ diripiet. Luc. xix. Uenient dies in te: ⁊ inimici tui circũdabunt te: ⁊ coanguſtabunt te vndiq;: ⁊ ad terrã proſternent te ⁊ filios tuos qui in te ſunt. Eſa. j. Derelinquetur filia ſion ſicut tugurium in cucumerario: ⁊ conſumetur ſicut in vaſtitate hoſtili. Huius autẽ cauſa dicit Hieremie. xij. Dimiſi hereditatẽ meam: facta eſt mihi hereditas mea: quaſi leo in ſilua dedit contra me vocem [Dico autem vobis] Cõfirmatio eſt pene. Ac ſi dicat: Uos derelinquemini a me [quia non videbitis] me in ꝑſentia carnis veſtre: ſtudentem edificationi: ⁊ cauentẽ obiectioni [donec veniat] hora in ſecũdo aduentu: [tunc dicetis] quia ante aduentum illum reliquie conuertentur: ⁊ tunc videbunt eum. Matthe. xxvj. Amodo videbitis filium hominis venientem in nubibus celi. Zacha. xij. Aſpicient ad me quem confixerunt. Apocal. j. Uidebit eum om̃is oculus: ⁊ qui eum pupugerunt. Et tunc [dicetis Benedictus] in quo omnes gentes benedicentur. Gene. xvij. Eſa. lxv. In quo qui benedictus ẽ: benedicetur in deo amen [qui venit] ⁊ in primo ⁊ in ſecundo aduentu [in nomine] hoc eſt notamine. Joãnis. xvij. Ego te clarificaui ſuꝑ terram: opus conſummaui quod dediſti mihi vt facerem [domini] patris. Hoc eni nomẽ oſtendit ꝙ venitꝰ filiꝰ fuit patris Jo. v. Ego veni in noĩe patris mei ⁊ non recepiſtis me. Hec eſt expoſitio Chryſoſto. Non eñ verum eſt quod dicunt quidã ꝙ hoc impletum ſit quãdo pueri clamabãt Benedictꝰ qui venit in nomine dñi. Mat. xxj. ⁊ Joã. xij. q; ſic exponendo nõ probaret dñs deſolationẽ futurã accidiſſe ꝓpter peccatũ ingratitudinis eorũ. Sed in die Judicij ⁊ ante: quãdo cognoſcent ſe deceptos fuiſſe per antichriſtum: tũc vere ſcient dñm ieſum chriſtum fuiſſe filiũ dei. ⁊ tunc ſcient ꝙ om̃ia que paſſi ſunt: ideo paſſi ſunt. q; ingrati fuerũt beneficijs ⁊ viſitationi eius. ⁊ tunc reliquie ꝯuertentur ad ipſum: clamantes. Bñdictus qui venit in nomine dñi. Hoc autẽ etiã cum ad paſſionẽ iret clamabãt pueri in ſignũ futuri clamoris ꝓ om̃s. Cũ eñ pueri clamabãt: ſeniores cõtradicebãt: ſed in fine oẽs in cõi clamabũt: ⁊ ad ipſum cõuertent. Et hoc eſt qđ dicit ſm Chryſoſt. expoſitionem.

Capitulum.xiiii.

Et factũ eſt cum introiſſet Ieſus in domum cuiuſdã pricipis phariſeorum ſabbato manducare panem: et ipſi obſeruabant eũ

Hic incipit pars illa In qua docet qualiter con
B uerſi ⁊ pparati ad iudicium debẽt venire Ad ipm:
⁊ Poſt ipm. Et diuidit hec pars in Duas partes
ſm documẽta quibus venit Ad chriſtũ. Hec enĩ
documenta Aut ſunt ſm fidem ſpũalis intelligen
tie. Aut ſunt ſm mores. Hoc eſt: ſm opera virtutũ.
Et ideo in Prima parte per ſanationem paralytici
(al's hydropici) in ſabbato: docet legis Spũalem
intellectum: ⁊ carnaliter legem implentẽ nõ poſſe
ſequi ipſum. In Secunda autẽ docet per exercitiũ
virtutũ: vere homines conuerti Ad ipſum: ⁊ Secũ
ipſum. Et illos ſm rectam rationẽ ad regnum dei
eſſe pparatos. Prima harum habet Tres parti-
culas. In quarũ Prima tangunt Inſidie eorum
qui carnaliter legem obſeruari dicebãt. In Scđa
ponit Beneficiũ quod ſpũaliter legem implebat.
In Tertia Ratio chri ab illorũ operibus ſumpta:
oſtendens ꝙ hoc contra legẽ ſm legis ſpũalem in-
tentionẽ non erat. Adhuc in Prima harũ ſt Duo
paragraphi. In quorũ Primo ponit Domini cũ
inſidiantibus inuitatio. In Secũdo Dictum ⁊ fa-
ctum ex quo ſumebat inſidiãtiũ machinatio. De
Primo dt Tria. Iſtius facti diuinã ordinatiõem.
Domini ad principẽ ſacerdotũ vocationẽ. ⁊ Inſi-
diantium machinationem. De Primo dt [Et fa-
ctum eſt] diuina ordinatiõe Que in factis chri-
ſti ponit ordinẽ ⁊ non ſucceſſionẽ temporis. Joã.
xvij. Opus ↄſummaui quod dediſti mihi vt face
rem. Et ideo facta iſta aliter ordinantur a Luca. ⁊
aliter a Mattheo: ſm ꝙ ad diuerſas intentiones
eorum pbandas inducunt. Sicut iam in ante ha
bitis ſeptus dictum eſt [Cum intraret in do-
mum] inuitatus: vt ſalutem eorũ qui in domo
erant procuraturus. Sic enĩ ⁊ non alia de cauſa
intrabat principaliter. Luc. xix. Hodie ſalus huic
domui facta eſt. Hinc eſt ꝙ Matth. x. pcipit diſci
pulis: In quancunqꝫ domũ intraueritis: primũ
dicite Pax huic domui. Pax autẽ eſt ſal' ſalua-
toris ⁊ reconciliatio peccatorũ. Deſcribit autẽ pa-
tremfamilias domus. Non a nomine: quia nomi
ne inſidiator non erat dignus. Pſal. xv. Nec me-
mor ero nominũ eorũ per labia mea Sed deſcribi-
tur a dignitate: dicẽs [cuiuſdam principis ſa
cerdotum] Qui Joãnis. xi. collegerunt concili
um vt Ieſum dolo tenerent ⁊ occiderent. Sicut dici-
tur Matth. xxvi. ij. Eſdre. ix. Manus magiſtra-
tuum (al's magiſtratuũ) fuit prima in trãſgreſſio-
ne hac [ſabbato] Fit mentio de tẽpore vt habeat
locum calumnia: quia maxime calumniant facta
chriſti propt ſabbatum: quod eũ violare dicebãt.
Joãnis. ix. Non eſt hic homo a deo qui ſabbatũ
non cuſtodit [manducare panem] Hoc fuit
quantum ad exterius cauſa inuitatiõis. Interi' aũt
erant calumniatores peſſimi: ſub pallio honeſtatis
querentes mordere dominũ. Matth. vij. Veniũt
in veſtimentis ouium: intrinſecus autẽ ſunt lupi
rapaces. Et hoc quod ſequit [et ipſi obſeruabãt
eũ] vt accuſarent. Eccl. viij. Ne contra faciem ſtes
contumelioſi: ne ſedeat quaſi inſidiator ori tuo. j.
Regum. xxij. Cõiurauit aduerſus me ſeru' meus
inſidiator vſqꝫ hodie permanens.

Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum

Hic incipit Factum de quo inſidiabant. Et di-
cit Quinqꝫ. Quorũ Primũ eſt Oblatio hydropi-
ci. Secundũ autẽ Interrogatio de obſeruatione
ſabbati. Tertium autẽ Curatio facta in die ſabba
ti. Quartum Confutatio de carnali obſeruantia
ſabbati. Quintũ autem eſt Erubeſcẽtia eorũ qui
inſidiabantur de operatiõe facta in die ſabbati. De
Primo dicit [Et ecce] Quattuor dt. Primo eĩ
ponit Miſerie demonſtrabilitatẽ: cum dt [Et ec
ce] Secundo ponit Miſeri rationabilitatẽ cum
dicit [homo quidã] Tertio Explanat magnam
miſeri infirmitatẽ cum dt [hydropicus] Quar-
to ponit Miſericordie a pſentia infirmi inexcuſa
bilitatem quãdo dt [erat ante illum] De Pri
mo horum dt [Et ecce] Eſaie. lxiiij. Ecce domine
reſpice populus tuus omnes nos. Pſal. xxiiij. Re
ſpice domine in me ⁊ miſerere mei: quoniã vnicus
⁊ pauper ſum ego [homo quidam] rationalis:
cui miſerendũ eſt. Mich. vij. quia miſericordiam
volo ⁊ non ſacrificiũ. ⁊ ſcientiam dei plus ꝙ holo
cauſta. Luc. xiij. Hanc filiam abrae non oportuit
ſolui a vinculo iſto die ſabbati? Q. di. Sic opor-
tuit [hydropicus] Ecce Expoſitio infirmitatis
⁊ miſerie Dicit aũt hic glo. Bede ꝙ hydrops (al's B
hydropoſis) eſt morbus aquoſus ab humore ſub
cutaneo dictus: a vicio veſice natus: anhelitu feti-
do ⁊ corpore turgente. Et hic humor in principio
quidẽ eſt ſuccutaneus: poſtea autẽ totã inflat car-
nem. Nec eſt a vicio veſice per viciũ veſice. Sꝫ quia
epar humorem aqueum a carne nõ ſeparat. Ideo
veſica hũorẽ aqũm ad ſe nõ directũ nõ attrahit.
Et ideo pellis ⁊ corpus turgent. Anhelitus autẽ
fetet pter ſpũalium oppreſſionẽ ⁊ corruptionem.
Hic etiam habet proprietatẽ: ꝙ quanto pl' bibit:
tanto plus ſitit. quia mẽbra interius nõ nutriun-
tur. ⁊ ideo ſemper deſiderãt. ⁊ patitur (al's patiun-
tur) magnam ſpũalium oppreſſionẽ. Et hec ſt mor
bi iſtius accidentia: ⁊ miſeria chriſto preſentialit
exhibita. Significat hic morbus auariciã rerum
huius mundi: ⁊ accidentia. Auaricia enim humo
rem frigidarum conſolationũ huius mũdi appetit
que per aquam ſignificant. Unde Prouerb. xxx.
Terra non ſatiat aqua. Hec anima auari aridã ſe
repleris: nunqꝫ ſatiat appetitu terrene adquiſitio-
nis ⁊ conſolatiõis mundanorũ. Pſal. cxlij. Anima
mea ſicut terra ſine aqua tibi. He ſunt aque Tan
tali: de quibus dicit Poeta Quo plus ſunt pote:
plus ſitiunt aque. Hebreorũ. vi. Terra ſup ſe ve-
nientem ſepe bibens imbrem. Iſti ſunt qui dicunt

illud Judicū.j. Terram arentē dediſti mihi Eccl.v. Auarus non implebit̄ pecunia. Et quo plꝰ habet eo magis ſitit. Job.xviij. Exardeſcet cōtra euȝ ſitis. Sed attracto humore: pellis ⁊ corpꝰ turgēt. quia abundantia temporaliū inflationeȝ inducit ſuperbie ⁊ ambitionis. Exod.ix. Facta ſunt vlcera veſicarū turgentium in hominibꝰ ⁊ iumentis: nec poterāt malefici ſtare coram pharaone ꝓpter vulnera erumpentia in ipſis. Turgent enī homines ⁊ iumenta (al's iumentini) ⁊ malefici ex iactātia diuinarum. Fetet etiā anhelitus hydropici ꝓpter ſpiritualium oppreſſionē. q2 tales non niſi de fetidis ⁊ corruptis rebus loquunt̄. Pſal.v. Sepulcrum patēs eſt guttur eoꝝ: linguis ſuis doloſe agebāt. Sic ergo ⁊ humorē attrahit ⁊ ſitit ⁊ fetet. Eſa.xxxiiij. De cadaueribꝰ eorū aſcendet fetor. Iſte morbꝰ etiam ſpūalia opprimit. ⁊ ideo ſpirāt anhelitu graui. j.Corinth.ij. Animalis homo nō ꝑcipit ea que ſunt ſpūs dei. ſtultitia enī eſt illi quia ſpūaliter examinatur. Tales enī ſunt d̄ quibꝰ dicit̄ Coloſ.ij. Inflatus ſenſu carnis ſue: ⁊ nō tenens caput. ex q̄ totū corpus per nexū ⁊ coniūctionē ſubminiſtratum creſcit in augmentū dei. Sed ſicut hydropico ſoluūtur iuncture. Ita ipſe ſolutus a iunctura chriſti: nihil ſpūalium intelligit. Hic morbꝰ etiaȝ ſemper interius inanis remanet quia cupit ea que non nutriunt: ſed opprimūt. Abacuch.ij. Ve ei q̄ multiplicat non ſua: vt q̄d etiam aggrauat contra ſe denſum lutum: Habet etiā hic morbꝰ frequenter genitaliū inflationē. quia frequenter abūdantia temporaliū: luxuriā inducit. Eccl.xlvij. Inclinaſti femora tua mulieribꝰ. poſuiſti maculam in gloria tua. Pedes etiam hic morbꝰ facit pigros. hoc ē affectꝰ ad bonū pigreſcētes. Sapie.xv. Pedes eoꝝ pigri ſūt ad ambulandū. Pſal.cxiij. Pedes habent ⁊ non ambulabūt. Habet etiam hic morbus cutis infectionē: per variolas ⁊ veſicas. per morpheas. Quod ſignificat exterioris cōuerſationis deformitatē. Threnoꝝ.iiij. Filij ſion inclyti amicti auro ꝑmo: q̄uo computati ſunt i vaſa teſtea manuū figuli: Tales enī etſi quādoqȝ querant pulcritudines veſtium. h̄ faciūt vt pallient in cōpoſitionē interiorē. Vñ btūs Bern̄. Nec forma veſtium: deformitat̄ mentiū ⁊ morum indicium eſt. He ſunt igitur ꝓprietates iſtius morbi: quē ſacerdotes ⁊ phariſei magis interius in aīa q̄ȝ iſte exterius in corpore patiebant̄ (al's patiebatur) Et ideo etiam hoc factū eſt q̄ erubeſcerent ſe interius ſaluatori non oſtendētes: cū ille exterius ſalutem expeteret. Sic enī hydropicus erat ante illū ſalutem expetēs: ⁊ miſeriā oſtendēs medico ſaluatori.

Et reſpondens Jeſus dixit ad legiſperitos et phariſeos: dicens. Si licet ſabbato curare? At illi tacuerunt.

Hic ponit̄ Spūalis intelligētie de lege inquiſitio. Et dī [Reſpondens] Non q̄ aliquid dixerint: ſed quia cogitationibꝰ obſeruantiū reſpondit. j.Regum.xvj. Homo videt que patēt: deꝰ auL tem intuet̄ coꝝ. [dixit ad legiſperitos] quoꝝ erat intelligere legē. Matth.xxiij. Ve vobis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite: qui clauditis regnū celoꝝ ante homines. Luc.xj. ⁊ vobis legiſperitis ve qui tuliſtis clauem ſcientie [et phariſeos] qui d̄ religione ſingulariter gloriabantur. Rhoma.ij. Qui gloriaris in lege per preuaricationē legis deū inhonoras: De ſacerdotibꝰ tacet propter honorem hoſpitis q̄ princeps ſacerdotū erat: ne euȝ videat̄ confūdere [Si licet ſabbatis curare:] Cum enī omīa ad curam hoīs facta ſint ⁊ propt̄ hominem. Et cum curare nō ſit opus ſeruile ſȝ ſpūale: ⁊ non poſſit niſi ꝟtute diuina fieri: quando fit ſine inuocatione ⁊ ſine ſacramēto per ſolū imperiū. Unde Matth.xij. Si licet ſabbat̄ bn̄ facere: aīmā ꝑdere aut ſaluare: [At illi tacuerūt] Merito tacent: qui contra ſe eſſe vident quicq̄d dixerint. Oportuit enī alterā partē reſpondere cōtradictionis. ⁊ quantūqȝ reſpōderint obligati ſunt. Si enī dicāt q̄ nō licet: dicet̄ eis. Quare ipſi animalia curent: Si dixerint q̄ licet. dicet̄ eis Quare chriſtuȝ curantē obſeruāt: ⁊ ideo tacuerūt. Pſal.lxij. Obſtructum eſt os loquentiū iniqua. Sic Dañ.xiiij. Os draconis obſtructū eſt ne aliquid poſſet contra danielem.

Ipſe vero apprehēſum ſanauit eum ac dimiſit. Et reſpondens ad illos: dixit. Cuius veſtrum aſinus aut bos in puteum cadet: ⁊ nō cōtinuo extrahet illū die ſabbati? Et nō poterant ad hec reſpōdere illi.

Hic ponit̄ Miraculi ⁊ beneficij perfectio. Dicit ergo [Ipſe vero] ieſus ſaluator omniū miſeroꝝ: attendens q̄d propheta dī de eo. Pſal.ix. Tibi derelictus ē pauper: pupillo tu eris adiutor. [Apprehendēs] autē charitate ⁊ miſericordia. Hiere.xxxj. In charitate ꝑpetua dilexi te. ideo attraxi te miſerans. Apprehendit tamē etiam manu: vt oſtenderet q̄ virtus deitatis exiret de carne ꝓpt̄ nos aſſumpta: Matth.viij. Tetigit eum dicens. Volo Mūdare [ſanauit eum] hoc ē: ab hydropiſi curauit. Oſee.xiiij. Sanabo cōtritiones eoꝝ: diligam eos ſpōtanee: quia auerſus eſt furor meus ab eis. Iſte eſt medicus de quo dī Eccl.xxxviij. Honora medicū: propter neceſſitatē illuȝ creauit altiſſimus. Hierem.xvij. Sana me domine ⁊ ſanabor [ac dimiſit] ſic cū corporaliter ſanatum. Dimiſit liberū quē obſequijs retinere poterat pro mercede ſanatiōis: vt ipſo (al's ipſe) ope doceret q̄d dixerat Matth.x. Gratis accepiſtis gratis date. Sic dimiſit Heliſeus Naaman ſanatū iiij. Regum.v. Dimiſit etiam liberū vt libera mente confiteretur ⁊ crederet ⁊ gratias ageret deo. Joānis.v. Ecce ſanus factus es: iam amplius noli peccare: ne deterius tibi aliq̄d contingat [Et reſpōdēs ad illos] inſidiatores ⁊ obſeruatores: ponus attendens maliciā cordis q̄ȝ ꝟba: quia verbis nihil dixerāt [dixit cuius veſtrū] poſſeſſus a vobis [aſinus aut bos] hoc eſt mundū vel imunduȝ iumentū [in puteū] hoc eſt in foueā aliquā [ca

tremente ſermones meos? Ideo etiā Dañ.iij.dr.
In ſpū humilitatꝭ ⁊ animo cōtrito ſuſcipiamur.
Nō aūt aliquis ſuſcipit͛ niſi tm̄ amicus [Aſcen-
de ſuperius] Ecce Humilitatis pmiū. Luce.j.
Exaltauit humiles. Pſal.cxij. Humilia reſpicit in
celo ⁊ in terra: ſuſcitās de terra inopē: ⁊ de ſtercore
erigens pauperē: vt collocet eū cū pncipib9 cū prin-
cipibus populi ſui [Tūc erit tibi gloria corā
ſimul diſcumbentib9] Simul diſcūbentes in
omnib9 nuptijs: fideles ſunt boni: corā quibus ē
glia hūili nouiſſimo loco diſcūbenti. qꝛ Quāto ſe
alqs inferiorē reputauit: tanto prefert͛ oib9 Exem-
plo eius: q̄ dixit Jo.xiij. Uos vocatꝭ me magiſter
⁊ dñe: ⁊ bñ dicitis. ſum etenī. Si ego ꝗ laui vr̄os
pedes dñs ⁊ mgr̄: q̄nto magis ⁊ vos debetis alter
alteri9 lauare pedes. Exemplum enī dedi vobis vt
quēadmodū ego feci vobis: ita ⁊ vos faciatꝭ. Lu.
xxij. Qui inter vos fuerit maior: ſit ſicut minor. ⁊
qui pceſſor: ſicut miniſtrator. Job.xxij. Qui humi
liatus fuerit erit in glia [Quia ois qui ſe exal-
tat humiliabit͛] Ecce Omniū inductoꝝ Cōclu
ſio. Q enim exaltati humilient͛: Probat͛: Per di
uitem purpuratū. Lu.xvj. Qui ſepult9 eſt in infer
no. Per Luciferū: qui ſup aſtra celi exaltare voluit
ſolium ſuū. ⁊ ad infernum detractus eſt ad funda
menta laci. Eſai.xiiij. Per Regē tiri: qui in medio
lapidū ignitoꝝ in paradiſo poſuit cor ſuū ſicͭ chor
dam (al's cor dei) ⁊ de mōte dei pſtratus eſt in terrā.
Ezec.xxviij. [Et qui ſe humiliat exal.] Per cō-
triū. Et h̄: pbat͛ ꝑ Dauid: q̄ qm̄ inter ſuos fratres
minor fuit: in regno exaltat9 eſt. j. Reg xv. Pſal.
xxxiij. Humiles ſpū ſaluabit. Ideo dr̄ de Chriſto
Phil.ij. Exinaniuit ſemetipm̄: formā ſerui acci-
piens. Et poſt modicū ſequit͛. Propt͛ qđ ⁊ deus
exaltauit illū: ⁊ dedit illi nomē qđ eſt ſup omē no
men: vt in noīe ieſu omne genu flectat͛ celeſtiū ter-
reſtrium ⁊ infernoꝝ. Et ois lingua confiteat͛. quia
dñs ieſus chr̄s in gloria eſt dei pr̄is. Hec ē humi
litas que ſpēaliter vt euangelica v͛tus pdicatur in
euangelio a dño. Hanc laudat: hanc ſuadet: hanc
de toto theſauro ſapiē ⁊ ſciē dei in ſe abſcōdito: ſpe
cialit͛ docet imitandā. Et ideo etiā Euāgelica vir-
tus vocat͛: qꝛ Per illam vt dr̄ Aug9 tumor ſanat͛
noſtre miſerie. Hāc eligit in matre. qꝛ Sine humi
litate nec caſtitas eius placuiſſet. Hanc diligit in
omnib9: nec aliquē ſuſcipit ſine hūilitate. Judith
viij. Humiliem9 illi aīas nr̄as: ⁊ in ſpū cōtrito di
cam9 flentes dño: vt ſm voluntatē ſuā ſic faciat no
biſcum: qꝛ cum hūiliatis nunq̄ facit niſi miſeri-
cordiā. Ideo dr̄ Aplꝰs Eph.iiij. Obſecro vos ego
vinctus in dño: vt digne ambuletis vocatione q̄
vocati eſtis in omni humilitate.

D Icebat autem ei qui ſe inui-
tauerat Cum facis prādium
aut cenam: noli vocare amicos tu-
os: neqꝫ fratres tuos: neqꝫ cogna
tos: neqꝫ vicinos: neqꝫ diuites: ne
forte et ipſi te reinuitent et fiat ti
bi retributio. Sed cū facis conui-
uiū: voca pauperes: debiles: clau-
dos et cecos: et beatus eris. qꝛ nō
habent retribuere tibi. Retribue-
tur enim tibi in reſurrectōe iuſtoꝝ

Hic incipit docere de Uoluntaria paupertate. Et B
dicit hic Tria. Quoꝝ Primū eſt ꝙ docet Quib9
⁊ Qualiter tp̄alia quando relinquunt͛ ſunt diſtri
buenda. Scōm autē eſt Q oñdit Quale impedi
mentū preſtant ad ſequenduꝫ chr̄m ſi poſſideātur
cum amore. Tertio aūt oñdit Incongruitatem: q̄
eſt inter diligentē tēporalia ad ſuū diſcipulatum.
qꝛ Qui aliq̄d iſtoꝝ plus deo diligit: nō eſt dign9
ſuo diſcipulatu. Circa Primū aūt dr̄ Tria. Dicͭ eī
Prio Qui in cōitatem (al's cōuiuiū) coꝝ q̄ ſua ꝓpt͛
deū diſtribuūt: nō ſunt vocādi. Scđo aūt dr̄ Qui
ſunt vocādi. Tertio Hoꝝ dr̄ rōnem. Circa Pri-
mū hoꝝ dr̄ Quattuor. Primo enī oñdit Dictoꝝ
ad eū qui audit cōuenientiā. Scđo oñdit Elemo-
ſyne largitionē eſſe debere tēporaneā: ⁊ tp̄is habe-
re debere congruentiā. Tertio oſtēdit Refectōnis
pauperū preparationē debitā. Quarto autē oñdit
Uocationē debere nō eſſe carnali affectu macula-
tam De Primo igit͛ dicͭ [Dicebat aūt et ei q̄
ſe inuitauerat] Nolens tp̄alia ſua metere niſi
ſpūalia ſeminaret. ij. Coꝝ.ix. Si nos vob ſpūalia
ſeminauim9: magnū ꝫ eſt ſi carnalia vr̄a metam9 ē
Gal͛.vi. Cōicet is qui cathezizat͛ v͛bo ei qui ſe ca-
thezizat in omnib9 bonis. Hinc eſt ꝙ dr̄ aplꝰs .ij.
Theſ͛.iij. Neqꝫ gratis panē manducauimus ab
aliquo [Cū facis] Duo tāgit. Tēporꝭ cōgruen-
tiam: ⁊ Elemoſynā debere eſſe voluntariā. Primū
tāgit dicēs [cum] h̄ eſt qñ: Innuēs nō ſemꝑ poſ-
ſe fieri elemoſynam. qꝛ nō ſuppeterēt facultates. qꝛ
Nō eſſet ordo charitatꝭ: ſe depauperare ⁊ alijs mi
niſtrare. ij. Coꝝ.viij. Non enī vt alijs ſit remiſſio:
vobis autē tribulatio. Jo.xij. Paupes ſꝑ habebi-
tis vobiſcū: ⁊ cū volueritꝭ poteſtis illis benefacere.
re. h̄ eſt: cū opportunitas tp̄is in facultatib9 veſtrꝭ
hoc requirit. Luc.xj. Qđ ſupeſt date elemoſynā: ⁊
omia mūda ſunt vob [facis] Oſtēdit elemoſynā
debere eſſe voluntariā ⁊ cū effectu. De Primo dr̄
[facis] ita ꝙ nō ſit coactio vel triſticia: ſed ſit fa-
ctum tue (al's mere) volūtatis .ij. Coꝝ.ix. Non ex
ex triſticia aut ex neceſſitate. Hilarē enī datorē di-
ligit deus. Rho.vij. Si quod nolo illud facio: nō
ego operor illud: ſed qđ habitat in me peccatū. hoc
eſt auaricia. Notat͛ etiā ꝙ cum effectu eſſe debet: ⁊
nō ſolum in v͛bo aut corde. Jaco.ij. Si frater aut
ſoror habuerit neceſſitatē: ⁊ dixeritis eis. Ite in pa
ce: calefacimini aut ſaturamini. non dederitis autē
eis quid amplius facietꝭ? Unde.ij. Coꝝ.viij. Nūc
vero ⁊ facto oſtēdite. Nam ſi voluntas prompta ē
ſm id qđ habet: accepta eſt: nō ſm id qđ nō habet
[Prandiū aut cenā] Ecce Preparatio. Dicitur
enī prandiū quaſi parandiū: eo ꝙ ſi͛t in ipo multe
preparatiōes refectionū. iiij. Reg.vj. Appoſita eſt
eis ciboꝝ magna pparatio: ⁊ comederūt ⁊ biberūt.
Matth.xxij. Ecce prandium meū paraui. tauri ⁊
altilia occiſa ſi͛t: ⁊ iam parata ſunt oīa [aut cenā]
Que eſt nocturna comeſtio: ꝓfecta ex ſomniferꝭ et

digeſtiuis Sicut ſup Matth notauim⁹. Pran⸗
dium enī eſt elemoſynarū refectio vegetās ad gra⸗
tie virtutes. Cena autē refectio pauperū vegetans
ad gliam. His enī duabꝫ ꝯſiderationibꝫ (al's refe
ctionibus) debēt reficī pauperes. Pſal.xxi. Edent
pauperes ꝛ ſaturabunt: ꝛ laudabūt dominū qui
requirunt eū. Ecce ad glām laudis diuine Viuēt
corda eorū in ſeculum ſeculi. Ecce Refectio ad glo
riam vt in gloria ꝑpetua viuant. Eſa.xxiij. Nō cō⸗
dentur neqꝫ reponent mercedes tyri. quia his qui
ſteterunt corā dn̄o erunt mercedes eius vt come⸗
dant vſqꝫ ad ſaturitatē: ꝛ veſtiant vſqꝫ ad vetuſta
tem: Glo.dr. hoc eſt veris pauperibꝫ qui corā do⸗
mino ſteterūt hic in rectitudine gratie. ꝛ in futuro
D
in rectitudine glorie [noli inuitare] Ecce Qui ſūt
excludendi: omnes ſcꝫ carnali affectu coniuncti. Et
eſt intelligendū ꝙ non ꝓpter carnalem affectū ſunt
vocandi. Etſi vocātur: vocatio caret mercede eter⸗
na. Sedtamen non eſt peccatum vocare eos ali⸗
quando: dūmodo ꝑ expēſas eorū vocans non effi
ciatur impotēs ad dandū elemoſynā. Hoc ē ergo
quod intēdit. Quinqꝫ autē cōiunctiōes ab elemo⸗
ſyna excludit: cum dr [noli vocare] non indigen
tes [amicos] amicicia ſeculari tibi coniunctos ſi
non indigent. Ut ſit ſenſus [noli vocare ami⸗
cos] vt cā vocatiōis ſit amicicia ſecularis. Mat.
v. Si diligitis eos q̄ vos diligunt: quā mercedē
habebitis: hoc enim ꝛ ethnici faciūt. Eccl. xxxvij.
Omis amicus dicet: ꝛ ego amiciciā copulaui Sꝫ
ſi vocas amicos: ſit Cauſa vocatiōis Deus. ꝛ Ne⸗
ceſſitas inuitatiōis: ſit paupꝫtas ꝛ indigentia. Ta
li enī amico magis tenetis ꝙ alijs: ꝓpter ordinem
charitatꝫ. Canticoꝝ.v. Comedite amici ꝛ bibite: ꝛ
inebriamini chariſſimi [neqꝫ cognatos] eos.ſ.
qui ex matrimonio vīo vel amicoꝝ vob appropin
quant: vt hec ſcꝫ ſit cauſa vocatiōis (al's inuitatio⸗
nis) etſi non ſint paupꝫes. Aliter enī ſi ſunt paupe⸗
res: magis ſunt vocandi. Tob.ij. Cum eſſet dies
feſtus ꝛ eſſet prandiū bonū in domo Tobie: dixit
filio ſuo: voca aliq̄s de tribu noſtra timentes do⸗
minū. Ecce ꝙ magis vir ſanct⁹ precepit vocari co
gnatos ꝙ alios [neqꝫ vicinos] non indigētes.
Sunt autē vicini in cōuictu quotidiano nob con
municantes. Qui ſi indigentes ſunt: magis ſūt vo
candi. Lu.xv. Conuocat amicos ꝛ vicinos ſuos:
dicēs. Congratulami mihi ꝛc̄. [Neqꝫ fratres]
ex eiſdē parentibus vobis iunctos: nō indigētes.
Sed ſi indigēt: nulli tantū ſunt vocādi. Eſai.lviij.
Frange eſurienti panē tuū: ꝛ egenos vagoſqꝫ in⸗
duc in domū tuā. Cum videris nudum operi eū:
ꝛ carnē tuā ne deſpexeris [Neqꝫ diuites] q̄ nō
indigent Ita ꝙ hec ſit cauſa inuitatiōis. Alit aūt
poſſunt inuitari. Unde Rex Aſuerus qui in mul
tis laudatur fecit prandiū talibus. Heſter.ij. Et
largitus eſt eis munera ſm magnificentiā princi⸗
palem. Cauſam autē quare tales nō ſunt inuitan⸗
di: ſubiūgit dicēs [ne forte ipſi te reinuitēt]
quia alia ſpe mercedis nō poſſunt tales inuitari:
quia nō habent vnde aliud retribuāt. Matth.vj.
Amen dico vobis receperūt mercedem ſuam. Lu.
xvj. Fili recepiſti bona in vita tua [et fiat tibi re
tributio] in vita iſta. Sed Cōtra: qꝛ Marc.x.
dicit ꝙ centuplū accipiet in vita iſta cum perſecu⸗
tionibus: ꝛ in futuro vitam eternā. Ad hoc dicen⸗
dum ꝙ centuplū accipiet: nō in vicaria tempora⸗
lium retributiōe: ſed potius in virtutis miſericor⸗
die ꝛ largitatis delectatiōe: que pro centuplo repu
tatur. Gen̄.xxvj. Seuit iſaac i terra illa: ꝛ inuenit
in ipſo anno centuplū. hoc eſt: poſuit in elemoſy⸗
nas. ꝛ pro delectatiōne reputauit ſe centuplum in⸗
ueniſſe. Eccleſiaſtes.xj. Mitte panē tuū ſup tranſe⸗
untes aquas: ꝛ poſt multa tempora inuenies eū
[Sed cum facis conuiuiū] volens valitꝰ tua I
expendere. Conuiuiū autē ſonat diuitias (al's deli
tias) quod frequēter ſonat in malo. Sonat enim
Aliquādo faſtū ꝛ iactantiā. Dan̄.v. Balthaſar rex
fecit conuiuiū grande optimatibus ſuis mille: ꝛ
vnuſquiſqꝫ ſm ſuam bibebat etatē. Aliquando ſo
nat honeſtatē ſeculi. Heſter.j. Rex Aſuerus fecit
grande conuiuiū cunctꝫ principibꝫ ꝛ pueris ſuis
fortiſſimis Perſarū ꝛ Medorū inclytꝫ. Aliquan
do ſonat gaſtrimargiā Prouerbioꝝ.xxiij. Noli eē
in conuiuijs potatoꝝ: nec in comeſſationibꝫ eorū
qui carnes ad veſcendū conferūt. Eſt iterum Con
uiuium laſciuie ꝛ luxurie. Oſe.iiij. Separatum eſt
conuiuiū eorum: fornicatiōe fornicati ſunt. Tale
fuit conuiuiū Herodis: in quo ꝓpter ſaltus hero
diadis ꝑciſum eſt caput Joannis. Eſt autē conui
uium gratie ꝛ virtutis. Sicut dicit Job.j. ꝙ filij
Job. hoc eſt virtutes: faciebant conuiuia ꝑ ſingu⸗
las domos: ꝛ mittentes vocabant tres ſorores ſu
as. hoc eſt: tres virtutes theologicas. Eſt etiā con
uiuium miſericordie: ſicut hic. Et ab hoc loco con⸗
funduntur qui dicunt pauperibꝫ non eſſe danda
delicata. Quāuis enī non ſint eis delicata porri⸗
genda continue: ne conſueſcant. Tamē crudele eſt
dicere ꝙ nihil vnqꝫ delicati debeat porrigi paupe
ribus. qꝛ Sine delitijs omnimodis nō poteſt vi⸗
uere natura humana. Neemie.viij. Comedite pin
guia ꝛ bibite mulſum: ꝛ mittite partes eis qui nō
preparauerūt ſibi. Pinguia aūt ꝛ mulſum ſunt
delicata. Luc.v. Fecit ei conuiuiū magnū Leui in
domo ſua. Cum ergo tale conuiuiū miſericor⸗
die feceris. ꝛ hic dr: Qui ſunt vocandi: ꝛ Quādo.
Quando q̄dem [cū facis conuiuiū] Qui autē
ſubdit [voca pauperes] Nō expectes donec pe
tant: ſed [voca] eos: qꝛ (al's qui) forte ꝓpter vere⸗
cundiam vel metum nō venirēt. Paupꝫes autem
ſunt q̄ non ſufficiūt ſibi: ꝛ ideo vocandi ſunt vt ex
abundantijs tuis recreent Job.xxx. Compatiebat
aīa me pauperi. Hoc eſt qđ dic̄ dn̄s Matth.xxv.
Eſuriui ꝛ dediſti mihi māducare ꝛc̄. Et iſti ſunt q̄
in exterioribꝫ deficiūt: neminē in exterioribꝫ haben
tes conſolatorē [et debiles] interius viribꝫ deſti
tutos nec laborare valentes. Debilis autē eſt infir
mus quacunqꝫ infirmitate. Rho.xiiij Infirmum
autē in fide aſſumite: ꝛ nō in diſceptationibꝫ cogi⸗
tationū. Rho.xv. Debem⁹ nos firmiores imbecil⸗
litates infirmoꝝ ſuſtinere [et claudos] qui que⸗
rere nō poſſunt victum ſuū. Actuū.iij. Claud⁹ q̄⸗
dam cum vidiſſet Petrū ꝛ Joannē: cepit rogare
eos: vt elemoſynam acciperet [et cecos] qui veſti
gia querendi elemoſynā videre non poſſunt. Luc.
xviij. Cecus ſedebat cecus viam mēdicās. Omnes

eñ illi nihil lucroꝝ pñt agere q̃ ſibi ſbueniãt. Ra
tione aũt ſubiũgit: dicens [Et btũs eris] Tob.
iiij. Ne auertas faciẽ tuã ab vllo paupere. Iſti eñ
vere pauperes ſunt q̃ tã in bonis fortune q̃ʒ in na
turalib⁹ deficiũt. Non eñ parũ habẽtes: ſed etiam
impoſſibiles ad adquirendũ amicos. Et illis ma
xime eſt ſubueniendũ. Precipue tñ illis q̃ boni ſũt
ꝛ timẽtes deũ. Eccl.ix. Viri iuſti ſint tibi cõuiue:
ꝛ in timore dei ſit tibi gloriatio. Eccl.xij. Da miſe
ricordi: ꝛ ne ſuſcipias peccatorẽ. Eccl.x. Noli deſpi
cere hoiem iuſtũ pauperẽ [q꞉ nõ hñt retribue
re tibi] q꞉ in illius vocatione ſol⁹ deus eſt cauſa.
Eccl.xij. Benefac iuſto: ꝛ inuenies retributionem
magnã. Etſi non ab ipſo Certe a deo [retrib. eñ
tibi] .ij. Timo.j. Scio cui credidi ꝛ cert⁹ ſum: q̃a
potens eſt depoſitũ meũ ſeruare in illuʒ diem [in
reſurrectiõe iuſtorum] Tunc eñ retribuet in
corpe ꝛ aia. Eſa.iij. Dicite iuſto: q̃m bñ retributio
manuũ eius fiet ei. Pſal.cxj. Btũs homo q̃ miſe
retur et commodat diſponit ſermones ſuos in iu
dicio: q꞉ in eternũ nõ cõmouebit. Prouer.xix. Fe
nerat dño qui miſeret pauperi (al's pauperũ) ꝛ vi
ciſſitudinẽ ſuã reddet ei. Quãuis aũt ꝛ iuſti ꝛ ma
li reſurrecturi ſint: tñ non facit mentionẽ niſi d̃ re
ſurrectiõe iuſtoꝝ. q꞉ illi ſoli reſurgũt ad premium
ꝛ gl'iam. Pſal.j. Non reſurgẽt impij in iudicio: neq̃ʒ
peccatores in concilio iuſtorum

b **Et cum audiſſet quidam de ſimul diſcumbentibus: dixit illi. Beatus qui manducabit panem in regno dei.**

R Tangit hic impedimẽta que facit Amor tẽpo
ralium ad ſequenduʒ dñm. Et habet ptes Duas.
In quaꝝ Prima Excludit errorẽ cuiuſdã male in
telligentis pinducta. In Scda aũt tangit Mul
tiplicia ad ſequendũ dñm impedimẽta: ex amore
al's temporaliũ cauſata. Circa Primũ aũt tãgit Tria
Infa Occaſionẽ erroꝛ: Infamiam: ꝛ Speciem erroꝛ.
miam De Primo dr̃ [Et cũ hec audiſſet] de remũera
erran tione eterna a ṽbis chriſti: putans eſſe remunera
tis. tionẽ terrenã. Sicut dicũt Iudei: de Regno mil
le annoꝝ ꝛ aurea hierl'm. In quibꝰ (ſicut dicũt) fu
turi erũt iudei Sic et aliq̃d paſſi cũ illis: q̃ Ioã.vj
dixerũt de chřo. Durus eſt hic ſermo q̃s põt eũ au
dire: ꝛ abierunt retrorſum. Ita iſte ꝛ ſiles ſibi (al's
ſui) carnaliter intelligẽs (al's intelligẽtes) ṽba chri
dicũt p contrariũ q̃ Btitudo quedaʒ ſit corporal'
edere ꝛ bibere in regno dei terreno. Nõ aduertẽtes
q̃d dr̃ Rho.xiiij. Nõ eſt regnũ dei eſca nec potus:
ſed iuſticia ꝛ pax ꝛ gaudiũ in ſpũſctõ. Dicit autem
[quidã] Notãs infamiã hui⁹: q̃ nõ eſt dign⁹ no
mine. Pſal.lxviij. Deleant de libro viuentiũ: ꝛ cũ
iuſtis nõ ſcribant [de ſimul diſcumbentib⁹]
q꞉ diuerſa genera ſiml' ibi diſcũbebant. Et iſte fuit
vnus de nõ veſtitis veſte nuptiali q̃ ad fidẽ. Et vi
det de Saduceis fuiſſe Qui dicũt reſurrectioneʒ
nõ eſſe ſpũalem vitã. Vel forte fuit vn⁹ de Eſſeis
Qui dixerũt nulla eſſe ſpũalia: ſed tñ pro tempo
ralibꝰ deo eſſe ſeruiendum Deut.xxiij. Tñmodo
oculus iacob i terra frumẽti vini ꝛ olei. Pſ.cxiiij.

Celum celi dño: terrã aũt dedit filijs hoim. Ex his
eñ ꝛ hmõi ſui erroris ſumebãt (al's ſumebat) occa
ſionem. Fuit autẽ quidã noie Corinthus h⁹ erro
ris defenſor vt dr̃ Auguſt. Dixit igit' [Beat⁹ qui
manducabit panẽ in regno dei] Intelligẽs
de Regno terreno. Q꞉ ſi d̃ pane ſpũali ꝛ d̃ Regno
ſpũali (quod in celo futuꝝ eſt) intellexiſſet: nihil er
raſſet. Luce.xxij. Ego diſpono vob ſicut diſpoſuit
mihi pater meus regnũ vt edatis ꝛ bibatis ſuper
menſam meã in regno meo. Et q꞉ carnalis intelle
ctus: occaſio eſt erroꝛ. Ideo dr̃ Ioã.vj. Spũs eſt
qui viuificat: caro nõ pdeſt quicq̃ʒ. Verba q̃ locu
tus ſum vobis ſpũs ꝛ vita (Glo. ibidẽ. h̃ eſt ſpũa
liter intellecta) vita ſunt .ij. Coꝛ.iij Littera occidit
ſpiritus autem viuificat

At ipſe dixit ei Homo quidam fecit cenam magnam: et vocauit multos

Hic Et excludit errorẽ male intelligẽtis. Et oſtẽ
dit q̃ in tpalibus nõ eſt pfectio veniẽdi ad regnuʒ:
ſed potius impedimentũ. Dicit autẽ Tria. Mul
torũ ſcʒ ad cenã regni dei vocatoꝝ: Impedimenta
excuſantiũ: ꝛ Alioꝝ vocatõeʒ loco coꝝ q̃ venire ne
glexerũt. Et h̃ eſt quod dr̃ [At] Ecõtra ipſe ieſus
ſpũaliter dicta intelligẽs [dixit illi] redarguens
carnalẽ intellectũ ipſius. Apoca.ij. Qui habet au
res audiendi audiat q̃d ſpũs dicat eccleſijs [ho
mo] Q.d. Tu dicis in tẽporaliũ abundãtia bea
titudinẽ eſſe regni dei. Ecõtra ego: ſpũaliter intelli
gens regnũ dei: oſtendẽdo nõ in temporaliũ abun
dantia regnũ dei conſequendũ. Lu.xij. Non eſt in
abundãtia cuiuſq̃ʒ vita ipſius. Dicit igit' [homo
quidã] Circa Preparationẽ iſtã dic Quatuor.
Preparantis ſcʒ magnificentiã. Circa vocationẽ
liberalitatẽ profuſam: ꝛ Sui cordis ad hoc vene
nirent vocati: Deuotionẽ feruẽtiſſimã. Circa Pri
mũ horum dr̃ Quatuor. Preparãtis. ſcʒ digni
tatem: Humanitatẽ: Preparationẽ: Largitateʒ.
Dignitas q̃dem notat' in h̃ quod dr̃ [quidã] cui
ius dignitas ꝛ dominatus ꝛ honor ſunt ineffabi
lia. Pſal.cxxxvij. Quis ſicut dñs deus noſter qui
in altis habitat. Exod.xv. Quis ſimilis tibi in for
tibus dñe: Quis ſimilis tui magnificus i ſancti
tate terribilis atq̃ʒ laudabilis: faciens mirabilia.
Iſte ergo: q̃deʒ: eſt ab omĩbus alijs excluſus (al's
excelſus) Et ideo p ſpeciẽ dominatõis inexplicabi
lis. Pſal.lxxxv. Nõ eſt ſm opa tua. Hic hõ dr̃ (cũ
tñ pat' ꝛ Rex ſit oim) Nõ a natura humanitat': ſʒ
a benignitate. Sicut Sapie.vij. dr̃ Spũſſcũs dr̃
human⁹: ſtabilis: ſecur⁹: oẽm amãs ṽtutẽ. Sap.
j. Benign⁹ eſt ſpũs ſapie. Sicut etiã dr̃ Mat.xxij
Homo q̃daʒ: q̃ nihil facit inhũane. Eſt eñ huma
nitas: mãſuetudo ipſi⁹. Q꞉ ſic dr̃ Phs. Homo ẽ
anial mãſuetũ natura. ij. Reg.xxiij. Ipe q̃ſi tener
rim⁹ ligni vermicul⁹. Sic ẽ eſt [homo] Joẽs Be
nigne ſuſcipiẽs: ꝛ benigni⁹ ptractãs: ꝛ Benigniſſi
me in ſua cena diſponens. Sap.viij. Diſponit oia
ſuauiter [fecit] Hic notat' pparatio. In q̃ ſtudi
um pparatõis intelligit' ꝛ diligentia. Eſaie.lxiiij.
Oculus nõ vidit deus abſq̃ʒ te que pparaſti dili

gentibꝰ ec.). Cor.ij. Qđ oculus nõ vidit nec auris audiuit nec in cor hoīs aſcēdit: que ꝑparauit deꝰ diligentibus ſe. Tobias. viij. vxori ſue dixit vt inſtrueret conuiuiū: ⁊ ꝑpararet omnia que in cibos iter agentibꝰ ſunt neceſſaria. Tobias bonitas dñi interpretaꝛ. Uxor autē eiꝰ eſt ſūma ſapia Que bonitas dñi: facultates hꝰ cene: ſed ſapia ſua: ſtudium apponit ꝑparatōis. Pſal.lxvij. Preparaſti in dulcedine tua pauperi deꝰ
L [cenā magnā] Hic tangit Magnifica liberalitas in ꝑparatōe. Et dicuntur duo. Modꝰ cōuiuij: qꝛ cena. ⁊ Quātitas: qꝛ magna. Cena aūt eſt poſt quā nō eſt aliud cōuiuium. ⁊ ideo maxie ſignat finalē refectionē in gloria: a qua nullus q̄ intrauerit eijciꝛ. De quo dꝛ Mat. xxvj. Nō bibam amodo d̄ h̄ genimine vitis: vſq₃ dū bibā illud nouū vobiſcū in regno meo. Et ideo iſtud aliud eſt ab eo quod deſcribiꝛ Mat.xxij. qa ab illo eijciꝛ is q̄ intrauit: non hñs veſtē nuptialē. Et ideo ꝑcat hic in eccleſia refectionē in gr̄a: a cuiꝰ cōione eijciꝛ q̄ nō eſt honeſte cōuerſatiōis. In glia igiꝛ fecit cenā magnā. Si tñ cōiter loq̄mur: tūc facit Quadruplicē cenā. Sc₃. In refectiōe doctrine. In refectiōe ꝟtutis ⁊ gr̄e. In refectiōe eucbariſtie: ⁊ In refectiōe glie. Refectionē doctrine: fac in ꝯtemplatiōis intellectu. Refectionē virtut₃ ⁊ gr̄e: facit in volūtatis affectu. Refectionē eucbariſtie: i corde (al's cordis) deuotōe ⁊ fidei guſtu. Refectionē glīe: facit in patria in ſue dulcedis aſpectu. Prima refectio: eſt in ꝟitate. Scda i forma ⁊ mr̄e virtutū charitate. Tertia: in gr̄e vbertate. ⁊ Quarta: ē in perfecta beatitudine. Prima: inchoatōis. Secunda: ꝓfectiōis. Tertia: ꝑfectiōis. ⁊ Quarta: ē dulcedis ſupeffluentis Luč.vj. Menſurā bonā ⁊ confertā ⁊ coagitatā ⁊ ſupeffluentē dabūt in ſinū vr̄m. De Prima cena dꝛ Apoč.iij. Ecce ego ſto ad oſtiū ⁊ pulſo. ſiq̄s aperuerit mihi: introibo ⁊ cenabo cū eo: ⁊ ipe mecū. Pulſat eñ ꝟbum dei ⁊ ſapientia patr₃. Per ꝟitatē ad Intellectū: vt aperiaꝛ ei per fidei cōſenſum. Intrat autē per illumiatiōnē ⁊ concenāt intellectꝰ ⁊ ſapia ꝑ ꝟitatis refectionē ⁊ delectationē. Dicit eñ pħs ꝙ āmirabiles habet ſapia delectatiōes: puritate ⁊ firmitate. Hoc cōuiuiū inſtruit ſapia Prouer.ix. Sapia imolauit victimas: ꝓpoſuit menſā ſuā: miſcuit vinū: miſit ancillas ſuas vt vocarēt ad arcem ⁊ ad menia ciuitatis. Siq̄s eſt paruulꝰ veniat ad me. Et inſipiētibꝰ locuta ē. comedite panē meū ⁊ bibite vinū qđ miſcui vob. Uictime aūt ſapieq̄ a vincēdo dicunꝛ: ſūt diuine ꝟitat₃ ſtudia: ⁊ lectiōes ⁊ ꝯtēplatōnes. Iſte immolanꝛ qñ ⁊ deuote dei cultui amminiſtranꝛ: ⁊ delectatiōes ea₃ pregustanꝛ per intellectū. Uictima eñ imolata: partim deo offerebaꝛ: ⁊ partim a ſacerdote guſtabaꝛ. Menſam ġ pinguē in his ſapiētia ꝓponit oibꝰ diuerſa₄ veritatū diuina₄: vnicuiq₃ ſaporē ꝓponēs: Dū ꝓponit facta ⁊ apparitōes ꝑtriarcha₄. in ꝟtutibus ⁊ apparitōnibꝰ diuinis: veritatem diuine notitie Docentibus: ⁊ Reuelatiōnes ꝓphetarum Sacramenta diuine diſpoſitiōis ⁊ voluntatis paulatim Aperientibus: ⁊ Sublimitatem legiſlatoris: ⁊ legis mandata morū ⁊ iuſticiarum Exponētibus: ⁊ in Mediatore chriſto: per quem gr̄a ⁊ veritas facta ē. Siue etiā in Doctoribus apoſtolicis: ꝑ quos facta fidei ſunt patefacta. Siue in ſtudijs patrū: per q̄ fides ꝯ hereſes defenſa eſt. Hoc vinū ſpūalis intelligētie miſcet: vt captiueꝛ intellectus in obſequiū fidei: ⁊ in omnibꝰ fiat ꝑceptū apl̄i. ad Rho.xij. Non plꝰ ſapere q̄₃ oportet ſapere: ſ₃ ſape ad ſobrietatē. Hec mittit ancillas ſuas. h̄ eſt: ad ea₃ ancillantes ſcias: tā Rationales q̄₃ Naturales: q̄₃ etiā Morales philoſophias ⁊ Sciētias iur₃: tā Monaſtici q̄₃ Politici. Uocare ad arcē ſūmi itellc̄s diui: ⁊ ad menia ciuitat₃: in qua ſunt ſchole doctorum omniū. Uocat autē paruulos. h̄ eſt hūiles non de ſua ſciētia: que inflat: ꝑſumētes. Et inſipientibꝰ locuta eſt. h̄ ē qui ſaporē ꝟitatis diue nondū guſtauerūt: vt veniant ad guſtū ſapientie ⁊ ad ꝟitatis indagatōe₃. Eccī.xv. Cibauit illū pane vite ⁊ intellectꝰ: ⁊ aqua ſapie ſalutaris potauit eū. Sap̄.xvj. Non natiuitatis fructus paſcūt hoies: ſed ſermo tuus paſcit eos qui in te ꝯfidunt. Hoc cōuiuio refectus ⁊ delectatus fuit Moyſes: ita ꝙ quadraginta dieb ⁊ quadraginta noctibꝰ panē nō comedit: ⁊ illuſtrata eſt facies eius ex conſortio ſermonis dñi. Sic dꝛ Exo.xxxiiij. Hec eſt ġ cena ꝑma. Scda cena in M
conuiuio ꝟtutis ⁊ bonitat₃ in charitate. Hec ē cena dē qua dicꝛ Iudith.vj. Ozias: expleto cōſilio ſuſcepit achior in domū ſuā: ⁊ fecit cenā magnā. ⁊ vocat₃ oibꝰ ꝑſbyteris ſiꝛ refecerūt. Ozias fortitudo dei interpretatur. Et ſignificat chriſtū dei ꝟtutem ſiue fortitudinem. j. Corinth.j. Chriſtū dei virtutem ⁊ dei ſapientiam. Hic recipit Achior. qui fratris mei lumē interpretaꝛ. hoc eſt: illuminatū iam in cena prima ex veritate: in domum ſuam: que eſt domus virtutis ⁊ gratie: que eſt eccleſia bono₄. Pſal.c. Nō habitabit in medio domus mee qui facit ſuperbiam. Exod.j. Quia timuerunt obſtetrices deū: edificauit illis domos. Glo. domos virtutum. Et ibi fecit cenam magnam in charitate (q̄ mater eſt virtutum) filijs ſeptem ⁊ filiabus Iob: (hoc eſt ſeptem donis) ⁊ tribus theologicis virtutibus (que ſunt tres ſorores) in charitate dei et in delitijs charitatis epulantibus. Et vocatis omnibus preſbyteris: quorum exempla ſunt exemplaria virtutum Sanctorum: refecerūt ⁊ epulati ſūt: magnas delitias habentes in dulcedine ſpiritus charitatis. Eccl'iaſtici. Uiceſimoq̄rto. Spūs meus ſuper mel dulcis: ⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊ fauum. Et ideo ſequitur Qui edunt me adhuc eſurient. qui bibunt me adhuc ſitient. quia Tanta eſt delectatio honeſtatis virtutum ⁊ ſpirituſſancti in charitate ꝙ faſtidium tollit: ⁊ continuum auget deſideriu₃. Intantū ꝙ Eſaias dicat.iiij. ꝙ ſine expenſis hominis: iſte virtutes ſuis expenſis hanc faciunt refectionem. Apprehendent ſeptem mulieres virum vnum: ⁊ dicent. Panem noſtrum comedemus: ⁊ veſtimentis noſtris operiemur: tñmodo inuoceꝛ nomen tuū ſuper nos: aufer opprobrium noſtrum. Hanc refectionē dulcedinis miniſtrabimꝰ ex ſpū dulciſſime charitat₃ (al's veritatis) ⁊ veſtitū miniſtrabimꝰ honeſte cōuerſatiōis. Non petētes niſi ꝙ diligēdo nos: auferas opprobrium ſterilitat₃ nr̄e: ⁊ ꝙ in te noiemur. Septem eñ mlīeres: ſeptē ſꝛ ꝟtutes: Fides: Spes: Chari

tas. Prudentia: Iuſticia: Temꝑantia. Fortitudo. Prouer. xv. Secura mēs q̄ſi iuge ꝯuiuiū. Securitas autē mentis nō eſt niſi ꝑ charitatē: q̄ informat ꝟtutē: ꝛ nulla ei deeſt virt⁹. Tertia cena ē: in Eucbariſtia recepta ab altari. Et hec eſt in gr̄e vbertate. ex qua eucbariſtia nomē accepit: Que bona gr̄a interp̄tat̄. Hec eſt cena paſce quā chr̄s habuit cū diſcipul̄ ſuis. Joan. xiij. De quo dicit̄ Lu. xxij. Deſiderio deſideraui hoc paſca māducare vobiſcū āteq̄ patiar. Hec cena chr̄i ꝑficit̄ Sacramento In q̄ Incorporatio fit chr̄i (al's chr̄o) ad ſalutarē omniū bonorū cōmunionē: ꝑ ſūptionē ſui corporis. Infuſio fit ad omniū immorum aſperſionē: ꝑ ſūptionē ſui ſanguis. Perfecta fit recōciliatio ad deū p̄rem: ꝑ p̄ciū redēptiōis ſue ſanctiſſime anīe. Viuificatio ad reſtauratiōeꝫ oīs ꝑditiōis ſpūalis vite ex influxu ſui ſanctiſſimi ſpūs. et Grati: ꝑfecta gratificatiōe reddimur deo ex gratitudine ſue diuitatis. Et ex vaſe oīs gratie (quod h̄ ſacramentū eucbariſtie eſt) gr̄am ꝓ gr̄a accipim⁹: vt chr̄o ſemꝑ ꝯformemur ꝛ vniamur. Hiere. xxxj. Inebriabo aīas ſacerdotū pinguedine. ꝛ popul⁹ me⁹ abūdabit bonis. Hoc eſt Cōuiuiū cene de q̄ dr̄ Eſa. xxv. In die illa faciet dñs oībus popul̄ in monte hoc ꝯuiuiū pinguiū: ꝛ cōuiuiū vindemie: cōuiuiū medullatoꝝ pinguium ꝛ vindemie defecate. Oīb enī popul̄ fit cena cōuiuij: q̄ſ toti⁹ myſtici corporiꝫ facit ꝛ ſignificat vnitatē. In monte aūt fit q̄ tāta fit excellētia charitatis: q̄ chr̄s ſeip̄m nobis obtulit manducādū. Eſt autē ꝯuiuiū pinguiū in corꝑis refectiōe. i. deitatis dulcedine. ꝛ in ſpūs delectatiōe: ꝛ aīe gratia Vindemie autē ꝯuiuiū eſt in ſanguis infuſiōe et aſꝑſione. Medullatorū autē pinguiū ē: q̄ nullum hoꝝ eſt ſine diuitatiꝫ penetrātiꝫ ꝑ totū: pinguiſſima deuotiōe. Et eſt vindemie defecate ꝑ hoc q̄ im mune eſt ab omni corruptiōis fece. Iſte ē panis d̄

N quo dr̄ Gen. xlix. Aſer pinguis panis ei⁹. ꝛ p̄bebit delicias regib⁹. Quartū eſt ꝯuiuiū in glīa i oībritudis ꝑfectiōe. Et hec eſt cena de q̄ dr̄. y. Eſd. iij. Rex Dari⁹ fecit cenā magnā oīb⁹ ꝟnacul̄ ſuis: ꝛ oīb⁹ magiſtratib⁹ Medie ꝛ ꝑſidis. et oīb⁹ purpuratis ꝛ p̄torib⁹ ꝛ conſulib⁹ ꝛ p̄fectis ſub illo. Rex iſte ſignificat eū q̄ in veſtimento ꝛ i femore habet ſcriptū. Rex regū ꝛ dñs dominantiū. Qui bn̄ Darius: hoc eſt: augmentat⁹ dicit̄: q̄ꝛ de naturalibus bonis in gr̄am: ꝛ de gr̄a auget in gl̄iam. Fecit autē ꝟnaculis: h̄ ē: ſeruis in domo ſua genitis: Qui ſignificāt Innocētes. Fecit ꝛ mgr̄atib⁹: hoc ē magiſtratū bone vite docentib⁹. Fecit inquā mgr̄atibus Medie. que mēſura interp̄tat̄. q̄ꝛ doctrinas vite cuiuſlibet hoīs menſurauerūt. Hi etiā ſūt mgr̄at⁹ ꝑſaꝝ: qui tentati interp̄tant̄. q̄ꝛ doctrinā contra cuiuſlibet tentatiōeꝫ adaptauerūt. Fec̄ purpuratis. hoc eſt: omnis generis Martyrib⁹: qui ꝓ nomine ſuo purpureo ſanguie ſunt ꝑfuſi. Fecit etiā Pretorib⁹: hoc ē: optimis p̄latis iura vnicuiq̄ reddentib⁹. Fecit etiam conſulib⁹ omnib⁹ qui erant ſub illo. hoc eſt. omnib⁹ ſua cōſilia ſequentibus: ſicut virginibus: viduis ꝛ bonis coniugatis. Fecit etiam Prefectis: hoc eſt: bonis Cōfeſſoribus ſub ip̄o populū regētibus: ſiue fuerit Epiſcopi: ſiue Prepoſiti: ſiue Archidiaconi: ſiue Preſbyteri: ſiue alterius ordis Clerici ꝛ Religioſi fuerint: In hac cena cenant fratres cū fratre ſuo Joſeph. Gen. xliij. Et pre nimietate gaudioꝝ inebriatur coram eis: eo q̄ omnis doloris ꝛ gemitus in ſe ꝛ in ſuis obliuiſcatur. Apocalip̄. xxj. Jam non erit amplius neq̄ luctus neq̄ clamor: ſed nec vll⁹ dolor: que prima abiert ſūt. Hec eſt cena de qua dicitur Apocalip̄. xix. Beati qui ad cenam nuptiarum agni vocati ſunt. Et de hac cena q̄uis nō intelligeret quid diceret: tamen in deſiderio magno dixit Iſte [Beatus qui mānducabit panem i regno dei] Et ideo quia in deuotionis deſiderio dixit: chriſtus errorem ſuum non reprehendit: ſed ſine reprehēſione per ſimilitudinē ad ſpiritualem intellectum inſtruxit. Gal. vltimo Q. ſi preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto: vos q̄ ſpirituales eſtis: inſtruite illum in ſpiritu lenitatis.

Iſte. l. q̄ dño occōnē dedit i troducēdi parabolā iſtā. ō. ca. iſto.

Quelibet iſtarum cenarum eſt magna. Prima quideꝫ Admiratione veritatis ꝛ altitudine. Secunda autem Magnitudine charitatiꝫ ꝛ latitudine. Tertia Sacramenti effectu ꝛ ſignificatione. Quarta Mirabilitate iocunditatis ꝛ refectionis delectatione. De Prima veritatis altitudine dic̄ Pſal. lxiij. Accedat homo ad cor altum: ꝛ exaltabitur deus. Pſal. cxxxviij. Mirabilis facta eſt ſciatia tua ex me: confortata eſt ꝛ non potero ad eam. De Secunda dicit̄ Matth. xxij. Hoc eſt primū ꝛ maximum mandatuꝫ quod omniū virtutū mandata comprehendit. Pſal. cxviij. Omnis cōſummationis vidi finem: latum mandatuꝫ tuum nimis. De Magnitudie tertie cene dicit̄ Eccliaſtici. xxxj Ad menſam magnā ſediſti: ſcito quoniā talia oportet te preparare. De Magnitudine quarte cene dicitur Baruch. iij. O iſrael q̄m magna ē dom⁹ dei: ꝛ ingens locus poſſeſſiōis eius. Lu. xxij. Ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pater me⁹ regnum: vt edatis ꝛ bibatis ſuper menſam meam in regno meo. Tamen poteſt dici q̄ q̄libet iſtarum cenaꝝ dr̄ magna Ferculorū multiplicitate: ꝛ precioſitate: ꝛ abundantia. Multiplex enim doctrina: ꝛ intellectus refectio eſt in ꝟitate. Multiplex dulcedo in virtute. Multiplex ſapor in eucbariſtia. Multiplex gaudium in beatitudine. De Multiplicitate Veritatis ſignificat̄ Actuum. ij. q̄ Apoſtoli erant loquentes varijs linguis: prout ſpūſſanctus dabat eloqui illis. De Precioſitate Pſal. cxviij. Dilexi mandata tua ſuper aurum ꝛ topazion. Prouerbiorum. iij. Precioſior eſt ſapientia cunctis opibus. De Abundantia autem dicitur in Pſal. cxliij. Promptuaria eorū plena eructantia ex hoc in illud. Ideo Prouer. viij. Audite me: quoniam de rebus magnis locutura ſum. Q

Cena autem Virtutis magna eſt etiam: multiplicitate ferculorum: ꝛ precioſitate: ꝛ abundātia. De Multiplicitate dicitur Prouerbiorum. xiij. Multi ſibi i noualib⁹ patrū Hoc ē ml̄ta genera aboꝝ nouatia ſ. de nouo exculta. q̄ꝛ patres ſemper noui ſunt in colendo. Et ideo etiam delectationes ꝟtutū dicuntur fructus: vt dicit Amb. Gala. quīto. Fructus autem ſpiritus ſunt: charitas: gaudium: pax: ꝛc. Iſta ſunt erocea: In quibus filij

dei nutriunt: quos plangit Hieremias i threnis
quando ք reuerſionē ad vicia: ſtercora amplexant.
Crocea enim delicata ſunt: ⁊ redolentia: ⁊ pulcritu
dinem inducentia venuſtatis. Hec ſunt ꝑcioſa: ſi/
cut dr̃ Eccl. xxxj. Splendidum in panibus: bene/
dicunt labia multorū. Non enim ſplendid⁹ eſt in
refectione niſi qui ſplendida proponit ⁊ precioſa.
Abundanter autē ⁊ iſta miniſtrant. Jacob. j. Dat
omnib⁹ abūdanter: ⁊ nō improperat. Hec igit̃ eſt
etiam cena magna maior ꝙ̄ ꝑma: licet ꝑma mag
ſit. Tertia autē maxima eſt Que eſt in ſacramē/
to eucharistie. Quod oſtē. ſic: quia nō niſi in cena/
culo grandi ſtrato preparari potuit. Marci. xiiij.
Ipſe oſtendet vobis cenaculum grande ſtratum ⁊
ibi pare. Quāuis aūt nō ſit mag multitudie ferca
lorum: eſt eñ magna ⁊ maxima (qd̓ mirabilius eſt)
multiplicitate ſaporum. q: Non eſt grã que in eu/
chariſtia nō ſapiat. Joānis. j. De plenitudine eius
omnes accepim⁹ grãm pro grã. Sap. xvj. Para
tum panē d̓ celo ꝑſtitiſti illis ſine labore: habentē
in ſe om̄e delectamentū: ⁊ oēm ſaporis ſuauitatē.
Subſtantiā enim tuā ⁊ dulcedinē tuam quā in fi
lios habes oſtendebas: ⁊ voluntati vniuſcuiuſq;
coꝝ deſeruiēs: ad quod quiſq; volebat cōuertebat/
tur. Quis enim ſapor deeſt: vbi ſapit dulcedo ſan
guinis: confortat nutrimentū corporis. condit o/
mnia condimentū gratie exuberantis: In eo qui/
dem in ſacramento: anime ꝟtus infunditur. ⁊ ani
me que vnit̃ deitati: ſuauitatẽ immēſam inducit
ſpūs: ab eo (qui in ſacramēto eſt) ſc̓m deitatē proce
dens. Beatitudinis d̓lectationē: cauſat deitas in
ſacramento contenta: compunctiōis aperiens lin
guam ⁊ palatum: operatur lactuca agreſtis i cor/
dis compunctione: Petrus ȝ dum ex cena aſſumit
vindicte in traditorē: querens diligenter quis ſit
vt vindicet in eū. Joannes in ſuauitatem exceſſus
amoris reſoluit̃: ⁊ in pectore reclinatur chri. Ceteri
autem apoſtoli chriſto tanꝗ̄ membra incorporan/
tur. Venenati autē proditores: ad diabolū expel/
luntur: tanꝗ̄ venena a ſalutaribus cibis produn
tur ⁊ expelluntur. Sicut eñ legitur Jo. xiij. Cum
accepiſſet ille buccellā exiuit continuo: erat autem
nox. Eſt igit̃ multiplex in Sapore: multiplex i Ef/
fectu: ⁊ Salutaris in guſtu: non ꝑmittens vene/
num ſecum eſſe in percipientibus. Eſt ōt cena illa
Precioſa ſuꝑ omnē theſaurū. j. Pe. j. Non corru
ptibilibus auro vel argento redēpti eſtis a vana
vr̃a cōuerſatione paterne traditiōis: ſed ꝑcioſo ſan
guine tanꝗ̄ agni immaculati chri. Precium eñ
vniuerſitatis: agnus hic: immolatur ⁊ ſumit̃. Qui
Et a ſeruitute liberat Et exterminatorē noſtrū ini/
micum excludit. Et nos reconciliat ad deū. Et in/
ducit in regnum. Abundanter autem ammini/
ſtratur; q: tot⁹ vnicuiq; chriſtus in natura hois et
deitatis amminiſtrat̃. Itaq; etiam mercennarij:
tm̄ ſacramentaliter ſumentes: in domo iſtius ho/
minis abundāt panibus. Sicut dicitur Lu. De/
cimo quinto. Sic fit pax in virtute eccleſie ⁊ abun/
dantia in turribus ſuis. Dum ſicut dicit Pſal.
Centeſimoq̄dragēſimoſeptimo. Dū fines ei⁹ po/
nit pacem. ⁊ adipe frumenti ſatiat eam Cena ōt
glorie: maxima quidē: dici non pōt. q: cōꝑatione
non admittit: ſed ſuꝑeffluentis magnitudinis ⁊
ſuꝑ omnē cōparatiōis ꝓportionē. Ubi ſicut dr̃ Lu
ce. xij. Faciet rex regum inuitatos diſcūbere: ⁊ trāſiēs
eis miniſtrabit illis: Cum ipſe ſit immobilis. ta/
men tranſit dum noua fercula cōtinue ꝓponit: di/
cente eo q̄ ſedet in throno Apoca. xxj. Ecce noua fa
cio omnia. Effugit̃ ⁊ hoc immenſa menſa cene: fer
culorū immenſa numeroſitate: ꝑcioſitate ⁊ abun/
dantia. Quis enim numeret delectatiōes in dexte/
ra dei exiſtentes. He enim delectatiōnes ſūt vſq;
in finem: nihil habētes niſi delectabile. Non ſicut
iſte in quib⁹ riſus dolore miſcebit̃: ⁊ extrema gau
dij luctus occupat. Prouer. xiiij. Dicit Dionyſi⁹ al's
Numerum ⁊ Magnitudinem iſtarum deliciaꝝ: impoſ
etiam ipſos non ad plenum ſcire: qui eas percipi/ ſibile ē
unt. Iſte ſunt Precioſiſſime: quia glorioſe ⁊ be/ eē ipos
ate. Eſa. lxvj. Ecce declinabo in vos ſicut flumen
pacem: ⁊ tanꝗ̄ torrentem inundantē gloriam gen
tium quam ſugetis. Ibi ſicut Eſa. lxv. dicit̃. Ser/
ui dei comedent: ⁊ mali eſurient. ibi ſerui d̓i bibēt
⁊ peccatores ſitiēt: ⁊ nō erit qui porrigat eis. Hoc
eſt conuiuiū magnū quod rex Aſſuerus hēus om̄i/
bus optimatibus ſuis ꝑparauit. Abundantia
enim magna eſt dicente Pſal. xxxv. Inebriabunt̃
ab vbertate domus tue: ⁊ torrente voluptatis tue
potabis eos. Sic igitur fecit cenam magnam.

Conſilium igit̃ Sapientis dignū eſt vt teneat/
tur. Prouerbioꝝ. xxiij. Quādo ſederis vt comedas
cum principe: diligenter attende que ponunt̃ an/
te faciem tuaȝ. In omnibus enim his cenis ſede/
mus cum principe. In Prima quidē: ſicut Veri/
tatis Magiſtro. In Secunda autem ſicut cum
Virtutis Domino. Joānis. xiij. Vos vocatis me
magiſter ⁊ domine: ⁊ bene dicitis. ſum etenī. In
Tertia autē ſicut cum ſummo Sacerdote in ſuo
ſacrificio. Hebreoꝝ. vij. Talis decebat vt eſſet no
bis pontifex ſanctus: innocēs: impollutus ſegre/
gatus a peccatoribus: ⁊ excelſior celis factus. In
Quarta ſedemus cum Rege in decore ſuo fulgen
te. Eſai. xxxiij. Regem in decore ſuo videbunt. At/
tendat ergo quilibet diligenter que ſibi apponun/
tur: quia talibus dignas gratiarūactiones: opor
tet eum ꝑparare [Et vocauit multos] Hoc eſt
largitatis ⁊ munificentie (al's magnificentie) Du
plex autē eſt Vocatio. Per Verbū: ⁊ Per inſpira/
tionem. Et vtroq; iſtoꝝ modoꝝ vocauit multos:
q: om̄es ad quos ꝑuenit ſermo auditus: ⁊ quib⁹
lumen infundit̃ inſpiratiōis. Primā vocationeȝ
facit exteri⁹. Pſal. xviij In oēm terrā exiuit ſonus
coꝝ: ⁊ i fines orbis terre ꝟba coꝝ. De Interiori vo/
catione dicit̃. j. Timo. ij. Qui vult oēm hoiem ſaluū
fieri: ⁊ ad agnitionē ſui nois ꝑuenire Qd̓ exponēs
Jo. Damaſ. ōt ꝙ Volūtate ſigni: oēm hoiem vult
ſaluū fieri ⁊ volūtate añcedente. q: talē naturā de/
dit hoi: cui impꝛ̄ſſa eſt noticia veri ⁊ boni: ⁊ q̄ reci/
pit illūinatiōes inſpirationū deueniēdo ad ipum.
Jo. j. Erat lux vera q̄ illūinat oēm hoiem venientē
in hūc mundū. Hāc aūt vtrāq; vocatiōeȝ ꝓmouet
Aliquan do per flagella: erudiens hominem vt re/
uertatur. Aliquando autem per beneficia trahit.
De Flagellis quidē dicitur Eſa. xxvj. In anguſtia
requiſierunt te: In tribulatione murmuris do/

ctrina tua eis. De Beneficijs autē dicit᷑ Rho.ij.
An ignoras qꝛ benignitas dei ad penitētiā te ad
ducit: Unde etiā improperat negligentibꝫ (al's: ne-
gligentes) in vtroqꝫ modo vocatōnis. Esa.j. De
Flagellis quidē. Sup̱ quo pcutiā vos vltra ad-
dentes p̄uaricatiōes: Oē caput lāguidū: ꝛ oē cor
merēs. A plāta pedis vsqꝫ ad v̄ticē nō est in eo sa
nitas. Esa.ix. Adhuc manus eius extēta. ꝛ popul'
nō est reuersus ad pcutientē se. De Beneficijs au
tem Esa.j. Cognouit bos possessorē suū: ꝛ asinus
p̄sepe dn̄i sui. israel autē me nō cognouit. ꝛ popu
lus meus nō intellexit. De Vocatione aūt q̄dam
loquit᷑ ap'lus Rho.viij. dicens. Quos p̄sciuit cō
formes fieri imagīs filij sui: hos ꝛ vocauit. Hec
autē vocatio est segregatio p̱ grāꝫ electōis a mas-
sa pditiōis. Et qꝛ nullus vocatorū huic vocatiōi
ꝯtradicit. ideo oportz dicere q̄ de tali vocatōe nō
loquit᷑ hic dn̄s. Sic ḡ Vocauit [multos] Mat
thei.xx. Multi sunt vocati pauci vo electi. Oēs
eni vocat q̄ntum in se est: sedtamē qꝛ nō oēs au-
diūt vocantē: ideo dicit [multos] ꝛ nō omnes.
Multi eni audiūt vocātē int' ꝛ extra: sꝫ pauci ex
audiūt. Quod ꝯtradicit ps.xciiij. Hodie si vocē
ei' audieritis nolite obdurare corda vr̄a. In h̄ er
go liberalitas isti' hoīs attendit᷑. qꝛ largā manū
extendit ad oēs. Psal.cxliiij. Aperis tu manū tu
am: ꝛ imples oē aīal bn̄dictōe.

Et misit seruū suū hora cene di cere inuitatis vt venirēt. qꝛ iā pa rata sunt omnia

Hic ostēdit Deuotōem feruētissimā ad hoc q̄
inuitati veniāt. Dicit aūt Tria. Q̄ mittit seruū
vt moneat ad veniēdū. ꝛ Cōuenientiā tp̄is cogen
tis intrare ad cenā. ꝛ Ad quid vocat veniētes. De
Primo dicit [Et misit seruū suū] Et d̄t Duo
Serui auctoritatē: ꝛ Nuncij certitudinē. Aucto-
ritas vocatōis habet᷑ a missiōe: Ille enim vocare
pōt q̄ missus est. Lu.x. Ecce ego mitto vos. Rho.
x. Quō p̄dicabūt nisi mittant᷑: Missio ei confert
auctoritatē [seruū suū] Hic facit nuncij certitu
dinem. Papa enim ꝛ oēs p̄ncipes: quos certitu
dinaliter vocare intēdit: vocat p̱ seruū notū. ꝛ ma
xime p̱ ianitorē. Seru' ergo ille significat ordinē
p̄dicatoꝝ: Qui Primo p̄cessit in Patriarchis. Se
cūdo in Prophetis. Tertio in Ap'lis. Quarto in
doctorib' vsqꝫ in finem mundi. Hic est seruus de
quo dicit᷑ Esa.lij. Ecce intelliget seruus me': ꝛ ex-
altabit᷑ ꝛ eleuabit᷑ ꝛ sublimis erit valde. Esa.xlix.
Seruus me' es tu isrl': qꝛ in te gloriabor. Iste ḡ
est seruus cui' habit' assumpt' est a dn̄o. Phil.
ij. Formā serui accipiēs. Sūpsit eni dn̄s habitū
huius serui: qui est iste ordo p̄dicatorū. Sūpsit
autē ꝛ actū: hoc est: p̄dicatōis officiū. Hiere.vij.
Misi ad vos omnes seruos meos p̄phetas d̄ no
cte ꝯsurgēs ꝛ mittēs. Gen.xxxvij. Ueni mittā te
ad eos. Hiere.j. Ad omnia que mittā te ibis: ne
timeas. ꝛ que mādauero tibi loqueris ad eos. Iste
igitur seruus est tot' ordo p̄dicatoꝝ: a Patriarchis
sicut dixi Inchoat'. Et p̱ Legislatorē ꝛ Prophe
tas in Joannē baptistā Continuatus. ꝛ Extēsus
p̱ Saluatorē. per Apostolos in Doctores ꝛ pre
dicatores vsqꝫ in finē seculi v̄bum dei denūciān-
tes. Iste igr̄ est certus ꝛ incontradicibilis nunci'
Hunc autē misit [hora cene] Hoc est hora q̄ se
parare debent ad cenandū. Et hec hora finis mun
di vocat᷑ vt d̄t Glo. Finis autē Dupliciter d̄r sicut
dicit quedā glo. super Epistolā ad Rho.x. Est eni
Finis consumptiōis. Sicut d̄r q̄ finis est panis:
quādo comestus ꝛ consumpt' est panis. Et h̄ mo
do nullus scit q̄n finis erit mundi. Matth.xxiiij
De die autē illa nemo scit nisi solus pater. Actu.j.
Non est vestrū scire tēpora vel momenta que pat᷑
posuit in sua potestate. Est item Finis cōsumma-
tionis. h̄ est vltime perfectionis. Et sic dicit᷑.j. Co
rinth.x. q̄ nos sumus in quos fines seculorū de-
uenerunt. hoc est ꝯsummatio seculi. quia Secu-
lum Incepit a creatiōe: ꝛ Corruptū est per diluui-
um. Restitutū per Patriarchas. Directū per Le-
gislatorem. Illuminatū per Prophetas. Perfe-
ctum vltima perfectiōe per Chr̄m: post quā nō se-
quitur alia. quia Post chr̄m non fiet alia renoua
tio sp̄ūalis vel perfectio. Et ideo quia modo aper
ta ianua: hora est ad cenam se p̄parandi.j. Joan.
ij. Filioli nouissima hora est. Hoc est hora vltima
Mat.xx Post quā non sequitur nisi hora noctis
ꝛ [cene] ꝛ ideo seruus modo plus instat ad veni-
endum. Sicut enim dicit᷑ Joannis.xiiij. Christ'
precessit parare nobis locū. Sed seruū post hoc
dimisit qui inuitet ad veniendū. Et hoc est quod
sequit᷑ Tertiū [dicere inuitatis vt venirēt]
hoc est alloqui eos de preparatiōe per penitentiā.
Hiere.lj. Qui fugistis gladium venite: nolite sta-
re. Recordamini procul domini: ꝛ hierusalē ascen
dat super cor vestrum. Fugerunt enim gladiū: qui
vulnera diaboli effugerunt per contritionem ꝛ cō
fessionem. Ueniunt autem: qui se per virtutem ex-
pediunt. Non stant: qui semper in virtute profici
unt. Recordantur domini: qui inuitationis facte
per dominū non sunt immemores. Hierusalē au-
tem ascendit super cor eorum: qui dulcedinem con
uiuij parati nunq̄ꝫ a mente dimittunt. Dicunt au-
tē vt venirent [quia parata sunt omnia] Si-
gnanter dicit [omnia] quia omnia in omnis rei
bono ibi parata habent (al's habentur) Tobie.xi
Bonis omnibus per eum repleti sumus. Mat.
xxij. Dicite inuitatis Ecce prandiū meum paratū
est: tauri mei ꝛ altilia occisa sunt. ꝛ omnia parata sūt.
venite ad nuptias Tob.x. Oīa in te vno habē
tes non te debuim' dimittere a nob

Et ceperūt simul oēs excusare.

Hic agit᷑ De vocatoꝝ ingratitudine. Et diuidi
tur in Duas partes. In quorum Prima ostendi-
tur: hec Ingratitudo in Cōmuni. In Secūda ve-
ro Excusatio in Speciali. Excusatio aūt in Com-
muni importat᷑ per hoc q̄ dicit [Et ceperūt si-
mul omnes excusare] Dicit autē Quattuor.
Scꝫ. Istoꝝ ad excusandū instantiā. Excusationū
ꝯsensū. ꝛ Excusātiū gn̄alitatē. ꝛ Excusatōis modū
Instātia importat᷑ p̱ h̄ q̄ d̄t [ceperūt] Qui eni icipit
nou' ē i h̄ qđ fac̄ ꝛ feruēs ꝛ instās. Isti āt adeo in-
stāter excusabāt q̄ sp̱ noui fuerīt i excusādo nouas.

excuſationes invenientes. Hebreorum.xij. Qui
audiverũt excuſaverũt ſe:ne eis fieret ꝟbum. Non
eñ portabãt quod dicebaꝶ.ꝛ ideo excuſabant. qa
difficilis videbaꝶ eis preparatio. Ideo dr Ps.cxl.
Ne declines cor meũ in verba malicie:ad excuſan
das excuſatiões in peccatis. Excuſare autẽ:eſt di-
minutionem culpe querere per ſuffragia aliorũ:ꝛ
ſub alterius interceſſionis vmbra ſupportari. Et h
fit:quãdo nolens venire:ſervos dei rogat vt pro
ipſo intercedãt vt excuſatus habeaꝶ. Sicut Jona
thas excuſavit david.j.Reg.xx. Hoc autẽ incipi-
unt:quia ſemꝑ in hoc peccatores ſũt novi:volen-
tes in peccato manere:ꝛ interceſſionib' bonorum
excuſari. Jaco.vlt. Multũ valet deꝑcatio iuſti aſ-
ſidua. Pſal.lxxvj. Dixi nunc cepi:hec mutatio dex-
tere excelſi. Sic ergo ceperunt[ſimul]per ꝯſonã
in peccato remanendi voluntatẽ. Hiere.v. Simul
hi confregerũt iugum:ruperũt vincula[omnes]
generaliter. Hiere.vj. A minimo vſq ad maiorem
omnes avaricie ſtudẽt. Pſal.xiij. Omnes declinave
runt ſimul inutiles facti ſunt[excuſare] Nume.
xvj. Omnes vocati reſponderunt non venim'

Primus dixit ei Villam emi:ꝛ neceſſe habeo exire et videre illã. Rogo te habe me excuſatum.

Ecce Excuſatio in Speali. Et habet partes Du
as. In quarũ Prima ponitur in Speali Vocatoꝝ
excuſatio.ꝛ In Scda Servi vocantis ad domi-
num ſuũ renunciatio. Prior habet partes Tres.
Scʒ(al's ſm)tres excuſatiões in littera poſitas:ſ
Villã: Bobus:ꝛ Uxore: Priorꝗ excuſatio habet
Tres particulas: Ville emptionem. Videndi vil-
lam neceſſitatem:ꝛ Excuſationẽ per ſervũ facien-
dã. Dicit ergo[Primus dixit]qui caꝑ ſcevi-
tiorum ſuꝑbia ſe primũ fecit. Abachuch.iij. Per-
cuſſiſti caput de domo impij:denudaſti fũdamẽ-
tum vſqꝫ ad collum. Superbia eñ ſemper ſe pri-
mam facit. Eccl.x. Initiũ apoſtatandi a deo:ſuper-
bia. Tob iiij. Superbiã in tuo anio nũqꝫ domi-
nari permitte:quia in ipa initium ſumpſit omnis
ꝑditio. Hic ergo dixit[Villam emi] Ecce Pri
mũ. Et notanꝶ in hoc Tria. Scʒ. Emptoris in re
empta dominatio ſm Auguſtinũ. Scdm: Red-
dituũ ville adquiſitio:ſm Hieronymũ. Tertiũ:
Emptionis cõmutatio. De Primo dr[Villam
emi]ꝛ ꝗ emit:ville ꝛ hominib' ville dominari ap
petit:ꝛ exinde ſuperbit. Eccs.viij. Interdum do-
minatur homo homini in malum ſuũ. Luce.xxij.
Reges gentiũ dominanꝶ eoꝝ:ꝛ qui poteſtatẽ ac-
cipiunt ſuper eos benefici vocãtur. ſic nõ erit inter
vos. Omnib' eñ vocatis ad cenam ſuã dominus
interdicit dominatũ. Secundũ autẽ eſt rei lucrũ
ꝛ poſſeſſio. Et ſicut primũ notat ambitionẽ ſuper-
bie: Ita ſecũdũ notat cupiditatẽ avaricie ſʒ Hie-
ronymũ. Eph.v. Avaricia que eſt idoloꝝ ſervit'.
hec eñ ſic mentẽ occupat ꝙ verba ſervoꝝ vocan-
tiũ ſine fructu efficiunꝶ. Et ideo Sup.viij. ſpinis
cõparanꝶ:que ſuffocãt. Eccl.x. Avaro nihil eſt ſce-
leſtius. Villa eñ labores importat terrenoꝝ:ꝓpt
lucrũ ꝛ curam vite huius. Unde.iiij.Reg.v. dixit
heliſeus Giezi puero ſuo:qꝛ queſivilſet ſibi argen
tum vt emeret oliveta ꝛ ficeta:ꝛ ſervos ꝛ ancillas.
ꝛ ideo etiã lepra Naaman adhereret ei. Lepra au
tem Naaman fuit potentie ſecularis ꝛ avaricie di-
vitiarum. Sic eñ legiꝶ Naaman ꝑnceps militie
ſyrie erat vir potens ꝛ dives. Tertiũ aũt qđ hic no
taꝶ eſt Cõmutatio:ꝙ ſtudiũ ꝟtutis ꝛ anima ꝑ ter
renis cõmutaꝶ:propꝛ quod indign' reputaꝶ vo-
catione. Et hoc eſt quod dr[emi] Eccl.x. Nihil eſt
iniquius ꝗ̃ pecuniã amare. hic eñ ꝛ animã ſuam
venalem habet:quoniã in vita ſua proiecit intima
ſua. Ideo ſuis dr dñs Math.xvj. Quã cõmuta-
tionẽ dabit homo ꝓ ania ſua:[Et neceſſe ha-
beo] Hic tangit Occupatiõis neceſſitatẽ. Et dicit
Tria. Ambitionis ꝛ Avaricie exactã neceſſitatẽ:ꝛ
Exitũ a ſtudio interiori ad exterioꝝ ſollicitudinẽ.
Experiendi nova lucra curioſitatẽ. De Primo dicit
[Neceſſe habeo]inferẽte mihi ambitiõe ꝛ ava
ricia exactã neceſſitatẽ. Iſti ſunt Prepoſiti operũ
egypti:ꝗ exacta neceſſitate inſtant quotidie ad im
plendũ numerũ laterũ. hoc eſt:lucroꝝ terrenoꝝ.
Exo.v. Sap.xv. Extimabãt cõverſationem hois
compoſitã eſſe ad lucrũ:ꝛ oportere vndecunqꝫ etiã
ex malo adquirere. Prover.xxx. Sanguiſuge due
ſunt filie ambitiõis dicentes Affer affer. Ambitio
eñ querit vt habeat vnde dominetur:ꝛ Avaricia vt
poſſideat quod lucraꝶ[exire]a ſtudio interioꝝ
ad curã exterioꝝ. Quod propriũ ẽ depravate ani-
me:que faſtidit ſpũalia interiora:ꝛ querit occupa-
ri circa exteriora. Simile aliquid agens populo
iudeorum. Numeri.xj. qui faſtidiens manna fla-
grabat deſiderio carnium ꝛ ceparum:ꝛ allij et pe-
ponum. hoc ẽ carnalium occupationum:que ſua
ſollicitudine lachrymas educunt. Sicut cepe ꝛ al
lia:ꝛ frigida ſunt. ſicut pepones ꝛ piſces. Oſee.x.
Effraim vitula docta diligere trituram:calcabo ſu-
per pulcritudinem colli eius. Effraim vir in ſpi-
ritualibus debens fructum facere:vocatus ad ce-
leſtia:efficitur vitula laborans in villa:diligẽs tri
turam in qua excutiantur grana lucroꝝ tempora-
lium. Et ideo dominus conculcat in terrenis pul
critudinem colli eius. hoc eſt cordis:per quod ca-
piti chriſto deberet continuari. Gregorius Ibi-
dem in glo. Sunt quedam anime per vitulam ſi-
gnificate:quibus in hoc mundo nihil laborioſi'
eſt ꝗ̃ in huius mundi laborib' non laborare. Sic
ergo exit Canticoꝝ.j. Si ignoras te o pulcerrima
mulierum egredere. hoc eſt:ſi ignoras per guſtũ
pulcritudinem interiorum morum(al's tuorum)
convertere ad lucra exteriorum ſollicitudinũ[vi-
dere illam] Ecce Curioſitas. Dulce enim ẽ ava-
ro videre terrena lucra quia Nihil habet plus ni-
ſi ꝙ dulciter videt divitias. Eccl'iaſtes.v. Et quid
enim prodeſt poſſeſſori niſi ꝙ cernit divitias ocu
lis ſuis. Ultra enim hoc ꝙ comedit ꝛ veſtitur:ni-
hil habʒ preter ꝙ intuetur eas oculis ſuis. Et hoc
ẽ qđ dr[Neceſſe habeo exire videre illã] Et
ideo talia.j.Joã.ij. vocanꝶ cõcupia oculorũ[Ro-
go te habe me excuſatũ] Greg. Bñ dr[rogo
te] In voce humilitatẽ pretendit. Sed ſuperbiã
exhibet in opere:dum venire contemnit. Eſt au-
tem ſimile illi quod faciunt noſtri temporis ho-

mineo vt dicit Gloſa. Dum enim inuitantur ad dei cenam: ſeruos dei quidem rogant vt orét pro ipſis: quia peccatores ſunt: ſed in emendatióe operis: et deuotóne ad cenã dei nó veniũt. Melius tamen faciũt iſti: quã illi de quibus dicit Matth. xxij. q alij ſeruos patriſfamilias quoſdã occiderunt. alios autẽ occiderũt. alios autẽ contumelijs affectos occiderunt. Excuſatos aũt iſti petũt ſe habere quaſi rei familiaris impedimẽto detẽtos. Quaſi dicẽtes illud Geñ. xxx. Juſtũ eſt vt aliquádo domui mee puideã. Quaſi eni a puidẽtia tpaliũ ſub palliovtilitatis et honoratióe (al's: honoratióis) ſerui vocantis de nó veniẽdo volũt excuſari ne eis imputetur in cótẽptũ. Quibus ecótra dr Hiere. vij. et xj. Vocaui et nó audiſtis: nec inclinaſtis aurẽ veſtrã ad me. Prouer. j. Vocaui et nó renuiſtis: extẽdi manum meã: et nó fuit qui aſpiceret.

Et alter dixit. Juga boum emi quinqz: et eo probare illa Rogo te habe me excuſatum

Tria dicit. Allegat eni Impedimẽtum. Adijcit
S illius impedimẽti exercitiũ. et Petit excuſari pretextu vtilitatis ꝓprie. ꝓpter quã merito cena fit negligẽda. Dicit igit [Et alter dixit] Alteritas autẽ iſta i alio eſt impedimẽto. quia multiformes ſunt occaſiones cócupiſcẽtie: hominẽ detinentes. Pſal. iij. Multi inſurgũt aduerſum me [Juga boum] Hoc dicit Cómutatóem. et Quid cómutatóe adquiſiuit. Attendendũ autẽ q ſicut Judei vtilitatẽ terrenã: pmiſſionibus ſpiritualibus prophetarũ anteponũt: Ita etiã litteralẽ ſenſum qnq librorũ legis anteponũt impletióni legis ſpirituali. Et decẽ precepta legis (p quinqz et quinqz q̃ſi in quinqz iuga cóbinata ſint) carnalibus: et nó in gratia pmiſſionis impleri dixerũt. Et ipi quidem more omniũ carnaliũ delectabilibus quinqz ſenſuũ ſe ſubdiderũt et alligauerũt. Hec eni ſignificant [quinqz iuga boum] Unde in hoc vbo Tria notant. Scz. Proprietas iugi. Neceſſitas ligamenti ad iugũ: et Proprietas boum. Proprietas quidem iugi eſt q collũ pmit. et vnum vni iungit. ꝓpter quod etiã iugũ vocat. Collũ autem eſt cótinuatio corporis ad caput. et ſignificat mentem hois ꝑ quã homo deo capiti ſuo ſubheret. Hoc premitur ſenſibiliũ delectatóe: ſicut dr Oſee. x. Effraim vitula docta diligere triturã: calcabo ſup pulcritudinẽ colli eius. Sic eni pmit et conculcat. Jugum etiam a iungendo dictũ: duo iũgit equalis. quia Senſus omnes i nobis geminauit creator. vt dicit Joánes Damaſ. Ut ſi forte vni ꝑ occaſionem aliqd acciderit: ſenſus ſaluet in altero. Duo enim ſunt oculi. Due aures. Due nares. Due lingue: ſz in medio in vnũ cóiũcte: ne comeſtionẽ impediát in homine. In quibuſdã tñ aialibus ſunt diuiſe Sicut in ſerpentũ quodã genere. Tactus aũt q fundamentũ eſt ſenſus: ꝑ totũ corpus eſt diffuſus: et i duo latera geminatus. Et ſic ſũt quinqz iuga. Glo. tñ dicit q duo inſtrumenta guſtus ſunt lingua et palatũ. Sz nó oportuit: quia ꝑ certo due ſunt lingue in vnũ cóiũcte ſm naturã. Hoc é iugũ de q dr Eſa. x. Jugũ eius

oneris eius et ſceptrũ exactoris eius ſupaſti. Sicut in die madian. Quia chriſtus ſua charitate ſuperat hoc iugum. Eſa. x. Cóputreſcet iugũ a facie olei. Vinculum autẽ ſiue lorum ligans ad iugũ iſtd eſt cócupiſcentia delectabiliũ hoꝝ ſenſuũ: que ligat ad iſtud iugũ. Eſa. v. Ve q trahitis iniquitatẽ in funiculis vanitatis et quaſi vinculũ plauſtri pccm. Ab h iugo reuocauit helias heliſeũ. iij. Regũ. xix. qui in duodecim arantibus vnus erat. Abſoluit aũt eũ vocatióe ad ſequendũ. Duodecim enĩ arãtes: ſeptem quidẽ vicia capitalia: Supbia: Inuidia: Accidia: Ira: Auaricia: Gula: Luxuria. Ita q Superbia in ſenſu querit altũ. Inuidia aũt que nó vult aliũ exaltari: querit h altũ habere ſola. Et ideo dr Auguſt. q Inuidia eſt pediſſequa ſupbie. Accidia autẽ querit in ſenſu iocundũ. et ideo triſtat in ſpũalibus. Ira autẽ vindictã. Auaricia lucrũ. Gula i guſtu delectari. et Luxuria in venereoꝝ tactu. Cũ his aũt arant quattuor anie paſſiones. Spes vana. et vanius Gaudiũ: Timor malus: et pauor triſticie. Preter hec autem vndecim arat Infidelitas: his prom[…]e impunitatẽ. Ab his aũt omnibus liberauit helias heliſeũ: in figura vocatióis chriſti et diſcipulorum ſuorum ſm prophetiã patriarche Iſaac. Geñ. xxvij. Tépus veniet cum excuties et diſſoluas iugũ eius de ceruicibus tuis. Cómutatio autem iſta eſt pro delectatióe ſenſuũ: ſpũalem et intellectualem virtutis et veritatis delectationẽ cómutare. Sicut Eſau vẽdidit primogenita p guſtabilis vilis delectatióe. Geñ. xxv. Heb. xij. Nequis fornicator aut prophanus: qui propter vnam eſcam vendidit pmogenita ſua. Jus enĩ primogeniture eſt apud ſpũm: pmo a patre celeſti in imagine ſua genitũ: et non apud Eſau ſanguineũ: qui é in concupiſcentia carnis et ſanguinis. Hec igit commutatio Eſau fuit vilis et pphana. Tãgit autẽ horum iugoꝝ exercitia: dicẽs [Et eo] Bene dr [eo]
quia continue iuit proficiendo in peius per delectatóes. Pſal. Ibunt in adinuentionibus ſuis. Prouerbioꝝ. j. Pedes eorum in malum currunt [probare illa] Omis enĩ delectatio ſenſuũ in experimẽto ſemꝑ et probatióe eſt. Curioſius enĩ ſingula delectabiliũ in ſenſu pbare: eſt iuga boum pbare: qua alter arant in delectabilibus. Unde Judicũ. xiiij. Niſi araſſetis in vitula mea non ſolui[ſ]ſetis propoſitionem. hoc eſt: niſi per delicias ſenſuum attentaſſetis ſecreta cordis et ſpiritus: non inueſtigaſſetis. Hec eſt cauſa q bos diligit triturã. Quia licet labor ſit triturari: tamen propter delibationem que experitur guſtum triture: gaudet currit in tritura. Hinc eſt q ſuadet ſapiens Eccĩ. Decimooctauo. Fili poſt cócupiſcentias tuas nó eas: et a voluntate tua auertere. Si enim preſtes anime tue concupiſcentias ſuas: faciet (al's faciẽt) te in gaudium inimicis tuis. Concupiſcentia enĩ trahit ſenſus et animam: ſicut Jugum bouem. Prouerbiorum. vij. Statim ſequitur Juuenis meretricem: quaſi bos ductus ad victimã: et quaſi agnus laſciuiens: et ignorat q ad vincula ſtultus trahatur: donec tranſfigat ſagitta iecur eius. Meretrix iſta eſt ſenſus delectabile quem (al's quã) ſequitur iuuenis cócupiſcentia ductus: ſicut bos tractus ad

mortem: q vult experiri delectationē. ⁊ ſic ſagitta cõcupiſcentie tranſfigit iecur eius. In quo Plato dixit eſſe ſedem cupidinis ⁊ concupiſcētie[Rogo te habe me excuſatum] Sicut enī qui concu piſcētiis rerum dediti ſunt: per ſeruos dei ſe excu- ſant. Ita etiam illi qui delectabilibus decipiunt: fre quenter ad cor redeunt. ⁊ per ſeruos dei ſe excuſa- ri cupiunt. Et hoc eſt quod dicit[Rogo te] hu- militatem pretendens[habe me excuſatū] ſuf fragium ſeruoꝝ dei petens .j. Regū. xv. Porta q̄- ſo peccatū meum: ⁊ reuertere mecum vt adorē do- minum deum tuum.

Et alius dixit. Uxorem duxi: ⁊ ideo non poſſum venire

[Tertius dixit] Non qdem tertius in nume ro: ſed tertius in cauſa excuſatiõis. q In qualibet cauſa excuſatiõis multi ſunt numero[vxorē dux- xi] In ductione vxoris cõmodū intelligit carnis. Et ille non dr niſi duo. Allegat enī Impedimen- tū ⁊ Impotentiā veniēdi. Sed nō petit excuſari. Et huius cauſa eſt. q Ductus vxoris tam licitus eſt Et a lege excuſatus. Et tam nature neceſſarium eſt matrimoniū: q non credebat ſe excuſatione in- digere Dixit ergo[Vxorē duxi] carnis cõmo dum ⁊ voluptatē. Prouerbioꝝ xix. Tecta perſtil- lantia: litigioſa mulier. Caro enī litigioſa mulier: que ſemper cõtra ſpūm reluctatur. Gala. v. Caro concupiſcit aduerſus ſpūm. ſpiritus aduerſus car nem. Hec enī ſibi inuicem aduerſant. Hec ē vxor Job: q̄ improperando dixit ei. Benedic deo ⁊ mo- rere. Cui ipſe reſpondit. Quaſi vna de ſtultis mu- lieribus locuta es. Stulta enī eſt caro: que om̄ia appetit ſtulte. Hec eſt etiā vxor Tobie: que de ſpe dixit. Tob. ij. Manifeſte vana facta eſt ſpes tua: ⁊ elemoſyne tue quas faciebas. Cõmoditas enim carnalis brutalis ē: ⁊ ſtulticiam indicat Pruden tiam ſpūs. j. Corinth. ij. Animalis homo nō perci pit ea que ſunt ſpiritus dei. Stulticia enī eſt illi: quia ſpiritualiter examinat. Tamen quia ſub ra- tione neceſſitatis abducit ſpūm: ideo quaſi in lici- to iſte occupatus: excuſationē nō querit: ſolam p- tendens infirmitatis impoſſibilitatē dicens[Nō poſſum venire] Gen. xix. Non poſſum aſcende- re in mõtem: ne forte apprehendat me malum. Eſt hic ciuitas ad quam poſſum ꝯfugere parua: ⁊ ſal- uabor in ea. Ad montem enī ſanctitatis vocatio- nis dominice iſte carnis cõmodū querens aſcende- re non potuit: ſed in matrimonio ſe ſaluare cupit: Que ciuitas eſt parua. hoc ē parua munitio ꝯtra diabolum. tamen multi ſe putant in ea ſaluari. q tamen negligunt vocationem dei. Matthe. xxiiij. Duo erūt in lecto vno: vnus aſſumetur: ⁊ alter re- linquetur. Tamen coniugiū vt dicit glo. in h non reprehenditur: ſed integritas ad maiorem honorem vocatur. j. Corinth. vij. Mulier non peccat ſi nu- bat. beatior autem erit ſi ſic permaneat ſm conſi- lium meum.

Et reuerſus ſeru⁹ nūciauit hec domino ſuo

Hic agitur de Renunciatiõe ſerui. Et dr. Duo. Serui reuerſionem. ⁊ Eiuſdem de re geſta renun ciationem. De Primo dr[et reuerſus ſeruus] Cum autem ſeru⁹ totus ſit ordo predicatorum et certus: ſeruus reuertit: cum pdicator de operatiõe exteriori quam habuit circa proximū ad familia- rem dei collocutionē: in (al's ex) cõſciētie ſecreto cō- uertit. Sicut fecerūt Apoſtoli ⁊ prophete nunci- antes ſynagoge vt veniret quando in intimis dei ingratitudinē iudeorum expoſuerunt in amaritu dine anime ſue: deo ingratos illos eſſe tāta voca- tione nunciauerūt. Sicut fecit Helias. iij. Reg. xix. Domine, pphetas tuos occiderūt: ⁊ altaria tua ſuffoderūt. ⁊ ego relictus ſum ſol⁹: ⁊ querunt aīaꝫ meaꝫ. Sicut fecit Moyſes Nume. xvj cū dathan ⁊ abiron ad ſuam reuocationē redire nollent: di- xit ad dominū. Domine ne recipias ſacrificiuꝫ eo- rum. Iſte ergo ſeruus cum amaritudine animē [nunciauit hec domino ſuo] Math. x. Lu- ce. ix. Puluerē pedum excutiet in ipſos: vt caſſum q̄ſitum aduocatos (al's contēptores) oſtendat labo rem ſuum. Sic enī ſic dicit Job. xxxviij Nunquid emittis fulgura ⁊ ibunt: ⁊ reuertentia dicent tibi aſſum⁹. Sicut ſm h q dr Eccliaſtes. j. Ad locum vnde exeunt flumina reuertunt vt iterū fluant. q in intimis expoſita ratione ſue legationis iterum illuminationem accipiunt: quid de dei voluntate perficere debeant.

Tunc iratus paterfamilias: dixit ſeruo ſuo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ pauperes ac debiles: et cecos et claudos introduc huc.

Hic incipit Secunda vocatio poſt contēptum primo vocatorum. Diuiditur autem pars hec in duas partes. In quaꝝ Prima vocare iubet ali- os in locum primorum. In Secunda Cõfirmat priores nunq ad cenam admittendos. In prio- ri adhuc Duo ſunt: ſm duas vocationes quas i- ducit. Unam de plateis ⁊ vicis. ⁊ Alteram de ſepi bus ⁊ vijs. In Prima harū Duo dicit. Prouo- cationem patrisfamilias aduerſus vocatos. ⁊ Ite ratam vocationem aliorū de plateis ⁊ vicis. Di cit ergo[Tunc iratus] Antropoſpatos quan do in deum refertur humana paſſio. Quia in hoc iratus deus dicit: quia ad modum irati ⁊ prouo cati facit: repellendo vocatos a cena. Eſa. lxiiij. Ecce tu iratus es ⁊ peccauimus: ⁊ in ipſis fuim⁹ ſem- per. Eſaie. Uiceſimooctauo. Iraſcetur domin⁹ vt faciat opus ſuum. Iraſcitur autem De vocatorū ingratitudine: ⁊ De laboris ſeruorum ſuorum fru ſtratione. De expenſarum autem perditione non iraſcitur. quia expenſe conuertūtur in cenam de- uotorum. Eſa. Quadrageſimonono. Ego dixi in vacuum laboraui ſine cauſa: ⁊ vane fortitudinem meam conſumpſi. Et Infra parū Nunc hec dicit domin⁹: formans me ex vtero ſeruuꝫ ſibi vt redu- cat Jacob ad eum: ⁊ iſrael non congregabit[Di- xit ſeruo ſuo] ordini predicatorum: in omni- bus verbum dei annunciantibus. Et hic notatur

Iniunctio officij pdicationis. Luc.x. Ite: ecce ego mitto vos. Et hec pars vocatõis diuidit in Tres partes. Scz. Officij iniunctionē. Vocandoꝝ determinationē: ꝛ Officij iniuncti relationē. De Primo dr [Exi cito] ab intimo tue cõtēplatõis: ad ea que ſunt circa proximū exterioris actiõis. Eſa. xx. Egredere dic eis. Canticoꝝ.vij. Egrediamur in agrum: cõmoremur in villis. Gene.xxvij. Veni mittam te ad eos [in plateas] Determinat hic vocandos Dupl̃r. Scz. ſm Loci. ꝛ ſm Fortunam. Dicit ergo [in plateas] Platea dr a greco platon: quod eſt latū. Et de plateis vocant qui de latitudine licentioſa gentiū quos nulla lex conſtrinxit vocãtur. De vicis autē vocãtur qui de anguſtia vite vocãtur. qꝛ Vicus: eſt via ſtricta inter domos. Et ſunt qui in anguſtia ſunt ſalutis: ꝛ expedientē ſe nullum habēt. Sicut quidā ex nature indagatione immortalē animā eſſe ſciētes: ſed neſcientes qua iuſticia ſaluaret anima. ꝛ ideo in arcto erant poſiti. Sicut fuit Clemēs antequā inſtrueretur a Petro. Canticoꝝ.iij. Surgā ꝛ circuibo ciuitatem per vicos ꝛ plateas: querā quē diligit anima mea. Tamen ambe iſte conditiões hominum in ciuitate ſunt: ciuilitatē quandā ciuiū virtutum obtinētes. Tangit autē fortune diuerſitatē: dicens [pauperes ac debiles] Tangit āt Quatuor genera defectuū. Defectū eñi fortune tāgit cū dicit [pauperes] Quem eñi diuites i villis ꝛ bobus contēnunt oportet vt pauperes vocet. Sunt autē Pauperes qui quantūlibet diuites ſint: tamen ſe in pñtibus mendicos reputant niſi eterna bona adipiſcant ſpūalia. Matth.v. Bti pauperes ſpū: quoniā ipſoꝝ eſt regnum celoꝝ. Jaco. ij. Nonne deus elegit pauperes diuites in fide: ꝛ heredes regni. qð repromiſit deus diligentib⁹ ſe. [ac debiles] Debiles ſunt viribꝰ deſtituti. Et iſti ſunt qui ad terrenos labores vires nō habent: ſed ad ſpiritualia vires exhibēt ꝛ expendūt. Pō.lviij. Fortitudinē meā ad te cuſtodiā. Eſa.xl. Qui ſperāt in dño mutabūt fortitudinē. Pſal.vj. Miſerere mei dñe quoniā infirmus ſum.ij. Coꝝ.xij. Cum eñi infirmor: tunc fortior ſum ꝛ potens. Taliter debilis fuit puer amalechites.j. Regū.xxx. Quem infirmum ꝛ debilem dereliquit domin⁹ ſuus: ꝛ aſſumpſit eum Dauid in pſona ꝛ figura chři: ꝛ duxit eum in cuneū hoſtium ꝯprehendendū Tangit autem defectus in corpore ſm duas vires corporis. Apprehenſiuā ſcz: ꝛ Motiuā. ſm Defectum quidem apprehēſiue dr [cecos] qꝛ Viſus eſt ſumm⁹ in apprehendēdo. ſm Defectū autē motiue que pſequitur cõueniens corpori: dicit [claudos] Ceci ḡ ſunt ea que fulgēt in mūdo nō vidētes: qui cū propheta dicūt Pſal.cxviij. Auerte oculos meos ne videant vanitatē. Job.xxxj. Pepigi fedus cum oculis meis: vt nō cogitarē quidē de vgine. Sunt etiam ceci qui lumen veritatis nō viderunt: ſed illi non veniunt niſi pus illuminent. Mar.x. ꝛ Luc. xviij. Quid vis vt faciam tibi: Rabboni: vt videam. Prior autē expoſitio magis ſm lrām: ſꝫ vtranque Glo.tangat ſecundā. Ceci eñi: qui ſe videntes reputant nolunt venire. Joānis.ix. Si ceci eſſetis peccatum non haberetis. nunc autē quia dicitis videmus: peccatū veſtrū manet [et claudos] deſectū in Motiua ſiue pgreſſiua virtute patientes. Et illi ſunt qui iam mūdi delectabilia pſequi nolunt. Et ſunt boni claudi ad familiā ſummi patris prinentes. Eſa.xxxv. Saliet ſicut ceruus claudus. Mat. xj. Ceci vident: ſurdi audiūt: claudi ambulāt: pauperes euangelizantur. Glo. dr: Claudi in via recta claudicantes. Sed illi non veniūt niſi pus ſanentur.iij. Reg.xviij. Vſquequo claudicatis in duas partes: ſi domin⁹ eſt deus ſequimini eū. Heb.xij: Greſſus rectos facite pedibꝰ veſtris: vt nō claudicans quis erret: magis aūt ſanet. Pſal.xvj. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: vt nō moueant veſtigia mea [Introduc huc] Bene dr Introduc: vt intrent in penetralia domus dñi. qꝛ qui foris remanent nō ſaluant. Pſal.xcv. Introite in cõfeſſione atria eius. Pſal.lxiiij. Beatus quem elegiſti ꝛ aſſumpſiſti habitabit in atrijs tuis. Pſal. lxxxiij. Elegi abiectus eſſe in domo domini magis ꝗ̄ habitare in tabernaculis peccatoꝝ.

Et ait ſeruus. Domine: factum eſt vt imperaſti: et adhuc locus ē.

Ecce Relatio ſerui. hoc eſt ordinis predicatoꝝ [Domine factū eſt vt imperaſti] Tanguntur hic Duo. Scz. Juſſionis ꝛ obediētie cõpletio. ꝛ Magne dom⁹ patrisfamilias adhuc ad alios capiēdos amplitudo. De Primo dr [Domine ꝛc.] Duo dicit. Profeſſionē dominij: eius qui in omnes diues eſt vocatos. Rhomanoꝝ.x Jdē dominus omniū diues in omnes qui inuocāt eum [factum eſt vt imperaſti] Ecce Expletio obſequij. Hieronym⁹. Fecimus quod iuſſiſti. Exod. xxiiij. Oīa que locutus eſt domin⁹ faciemus: et erimus obedientes [et adhuc locus eſt] qꝛ per hoc numerus predeſtinatorum non eſt impletus. Baruch.iij. Magna eſt domus domini: ꝛ ingēs locus ſeſſionis eius. Attende eñi ꝙ primi prophete vocauerunt oēs. Apoſtoli autē vt dr Ambroſius: ſecunda vocatione vocauerunt multos: de circunciſione: de plateis ꝛ vicis ciuitatis domini: de quibus ꝛ ipſi apoſtoli fuerunt. Sed adhuc locus reſtabat ad gentiū vocationē. Sic ei diſtinguit Ambroſi⁹. Dicit enim ꝙ Prima vocatio facta eſt per patriarchas ꝛ pphetas. Secunda autem per Joannem (al's chriſtum) de plateis ꝛ vicis. Et Tertia facta eſt ꝛ fit quotidie per apoſtolos ꝛ apoſtolicos viros in gentibus. quando ſic dic Pſal. lxvij. venient Legati ex egypto ethiopiam preueniunt manus eius deo. quia de merore peccatorum ꝛ tenebris ignorantie legati vocant ex egypto ſpirituali ethiopiam. Etiam. hoc eſt: vbi nigredo peccatorum per conſuetudinem inualuit: preueniunt ad vocandum manus domino deo. hoc eſt: ad dei honorem. Et hoc eſt quod ſequit

Et ait dominus ſeruo. Exi i vias et ſepes et compelle intrare: vt impleatur domus mea.

Dicit autem Tria. Exitum ſerui. Compulſionem ceteruatim: ꝛ Finem propter quem facit vocationem

tiones iſtas. Dicit ergo [Exi] ſcilicet de intimo con
templatõis: ⁊ de quiete ſtudij ⁊ meditatõis. Sic
eñ exiuit ille glorioſus ſeruus qui dixit Joã. xvj.
Exiui a patre ⁊ veni in mundũ. Et iterũ Joan. viij
Ego eñ a deo pceſſi ⁊ veni ⁊c. Attende aũt q̃ i
hoc q̃ dixit [Exi] Notat ſeruũ intus fuiſſe. Sic
ipſe paterfamilias dr Lu. xj. Jam oſtiũ meũ clau
ſum eſt ⁊ pueri mei mecũ ſunt in cubili. et ideo ſer
uus q̃ deo intus (al's deintus) non eſt: p certo lega
tionis vocatiõez fert in terrã (al's incertã) quia neſ
ſat voluntatem mittentis. Tales ſũt Excõmuni
cati ⁊ Sciſmatici. Tales etiã ſunt mali nři tpis
plati qui de Legationis ⁊ miſſionis officio glori
ant: ⁊ pcurationes lautas accipiũt: cum nunq̃ in
intimis fuerint. De veraciter aũt miſſis dicit Abd.
Auditum audiuimus a dño ⁊ legatus ad gentes
miſſus eſt. Jn auditu eñ capit cuius ſit legatus
et in operibus. Eſa. xliij. Propter vos emiſi in ba
bylonem ⁊ detraxi chaldeos i nauibus ſuis glori
antes Propter ſalutem q̃ ſpe electoꝝ miſit ſeruos
nuncios in babylonem cõuertẽdã: ⁊ detraxit chal
deos: feroces demones: qui in nauibꝫ mundũ pi
ſcabant. Huic g̃ ſeruo ait Exi [in vias ⁊ ſepes]
hoc eſt in omnes vias ⁊ omnes ſepes. Vie autem
ſunt h vocate ois modus viuendi quo q̃libet ſine
lege aliqua viuit pro libitu ſue voluntatis. Mat.
vij. Spacioſa eſt via que ducit ad mortẽ: et multi
ſunt qui vadunt p eam. Prouerb. iiij. Via peccan
tium tenebroſa eſt: neſciunt vbi corruant. Hiere.
iij. Jn vijs ſedebas expectans eos ſicut latro. Iſte
ſunt vie modi vite qua (al's quo) q̃ſq; viuit ad libi
tum ſine omni lege. Jn has vias exiuit doctor gẽ
tium: qñ dixit. j. Coꝝ. ix. his qui ſine lege erant: fa
ctus ſum ſicut ſi ſine lege eſſem: cum ipſe ſine lege
dei non eſſem: ſed in lege eſſem chri: vt eos qui ſine
lege erant lucrifacerẽ. Jdeo dr Eph. ij. Eratis ſine
lege ⁊ ſine deo in hoc mundo: hoſpites teſtamen
toꝝ: pmiſſionis ſpem non habẽtes. Eſa. liij. Oẽs
nos quaſi oues errauimus: vnuſquiſq; in viã ſu
am declinauit. Sepes aũt ſunt Modi viuẽdi: le
gibus ⁊ ſtatutis quaſi q̃buſdã ſepibus offirmati
Sicut antiq̃tus Quidã viuebant in legibus Py
thagore. Quidã vtebant legibus Zabadoꝝ q̃ oia
ad naturalẽ referebant rõnem. Quidã autẽ legibꝫ
Solonis. et Quidã legibus alijs diuerſis: tanq̃
ſepe: ſuos viuendi modos offirmantes: aliq̃n tur
pes: aliq̃n honeſtos. Sed abſq; fide chriſti omes
fuerunt. Eccl. xxxvj. Ubi non eſt ſepes diripiet poſ
ſeſſio. Oſe. ij. Sepiã viam tuam ſpinis: ⁊ ſemitas
ſuas nõ inueniet. Hoc eſt: claudã modũ viuẽdi le
gibus ⁊ penis: ſicut ſepe ſpinoſa: vt non decetero
viuat ad libitũ. Jn ſepes iſtas exiuit pdicator gen
tiũ. j. Coꝝ. ix. qñ dixit Factus ſum his qui in lege
erant tanq̃ in lege eſſem. Qui g̃ in via erant ⁊ ſũt:
Barbari ſunt. Qui vo intra ſepiũ (al's ſepẽ) hoc ẽ
legũ munitiones: non barbari: ſed ſapientes dice
bant. Rhom. j. Sapientibꝫ ⁊ inſipientibꝫ: grecis ⁊
barbaris debitor ſum. Quid aũt faciat ſeru⁹ intiũ
z gat dicens [et compelle intrare] Et nota dif
ferentiam. Primi eñ tanq̃ rõnabiles vocantur.
Nume. xvj. Preteres ſynagoge ⁊ q̃ ex nomine vo
cabant. Secundi aũt tanq̃ iam intellectu legis ex

tecati introducunt manu: docti doctrina eoꝝ qui
intellectum legis habebant. Tertij aũt penit⁹ idi
ote compellunt ad intrandũ. Compulſio autem
iſta fit Virtute Veritatis in oſtenſione pbatiõis
Jn apocriph. Neẽ. vij. Veritas vincit ⁊ inuale
ſcit. Et Jbidem. Sup omnia vincit veritas. Jdeo
dr Tit. j. de epiſcopo (qui ſeruus eſt vocãs) vt po
tens ſit in doctrina ſana exhortari ⁊ cõtradicẽtes
reuincere. Secundũ aũt compellẽs eſt Virt⁹ Mi
raculi vel ad min⁹ exẽpli. Matth. vij. Mirabant
ſuper doctrina chriſti. Loquebat eñ ſicut ptãtem
habens: ⁊ non ſicut ſcribe ⁊ phariſei. Sic g̃ cõpel
le intrare in domũ Eccleſie Primũ ad cenam veri
tatis: et gratie virtutis: et cõmunicationis Sacra
mentoꝝ. et Poſtea ad domũ Glorie ad cenandũ
in beatitudine. Dom⁹ eñ veritatis ⁊ virtutis ⁊ ſa
cramenti ſunt facte (al's ſicut) quedã porte ad do
mũ glorie. Pſal. xcix. Populus ei⁹ ⁊ oues paſcue
eius introite portas eius in cõfeſſione: atria ei⁹ in
hymnis confitemini illi. Sequit [vt impleat
domus mea] Hoc eñ Totum ſtudium: Tota
cura eſt iſtius magnifici patriſfamilias vt bonis
ſuis non ſolus pfruat: ſed multi pfruantur ⁊ oibꝫ
cõmunicent inq̃tum eſt ſuſceptibilis q̃libet. Pſ.
lxiiij. Replebimur in bonis domus tue. Vñ Lu.
xv. Epulari ⁊ gaudere oportebat. Eſa. lxvj. Delicijs
affluatis ab oimoda gloria eius. Tunc eñ imple
bit domus: quia parate manſiones ab ipo fm nu
merũ pdeſtinatoꝝ cõplete demõſtrant Qñ q̃libet
ſtat in ſorte ſibi preparata. Dan. xij. Stabis in ſorte
tua. Apoca. vij. Vidi turbam magnã quam dinu
merare nemo poterat ex omnibus gentibꝫ ⁊ tribu
bus ⁊ linguis: ſtantes ante thronum. Et hoc ẽ qđ
dicit Rhoma. xj. Cecitas contigit in iſrael donec
plenitudo gentium intraret: et ſic omnis iſrael ſal
uus fieret.

Dico autem vobis: q̃ nemo vi rorum illorum qui vocati ſunt gu ſtabit cenam meam

Confirmatio eſt obdurationis cõtra ingratos.
Tangit h Duo. Confirmationẽ ⁊ Sententiã cõ
firmatã. Confirmatio eſt cum dicit [Dico autem
vobis] hoc eſt Ego qui ſum veritas h dico. Vñ
alibi dicit q̃ iurauit. Pſ. xciiij. Quibus iuraui in
ira mea ſi introibunt in requiem meã: q̃ [nemo
virorum illorum] in infidelitate obſtinatorum
Hebre. iij. Quibus aũt iurauit vt non intrarẽt in
requiem ſuam: nõne his qui increduli fuerunt: et
videmus: quia non intrauerunt propter incredu
litatem. Hoc ſignificatũ eſt Num. xiiij. Ubi dicit
q̃ iratus dñs confirmauit (al's iurauit) q̃ nullus
eorum qui vocati erant ex egypto: intraturus eſſet
terram pmiſſiõis ad quã vocati fuerunt [qui vo
cati ſunt] vocatione pma per prophetas. Vl: p
pmam miſſionẽ Apoſtoloꝝ Matth. x. et Luce. ix.
quando dictum fuit eis Jn viam gentium ne ab
ieritis: et in ciuitates ſamaritanoꝝ ne intraueritis
Jte potius ad oues que perierunt dom⁹ iſrael. Sic
et ipſe dominus dixit Matth. xv. Non ſum miſ
ſus niſi ad oues que perierũt dom⁹ iſrael [guſta

Capitulum.XIIII.

Et factū eſt cum introiſſet Jeſus in domum cuiuſdā pꝛīcipis phariſeoꝛum ſabbato manducare panem: et ipſi obſeruabant eū

Hic incipit pars illa In qua docet qualiter con
A uerſi ⁊ ꝑparati ad iudicium debēt venire Ad ipm:
⁊ Poſt ipm. Et diuidit̄ hec pars in Duas partes
ſm documēta quibus venit̄ Ad chꝛiſtū. Hec ẽm
documenta Aut ſunt ſm fidem ſpūalis intelligen
tie. Aut ſunt ſm moꝛes. Hoc eſt: ſm opera virtutū.
Et ideo in Pꝛima parte per ſanationē paralytici
(al'ꝰ hydropici) in ſabbato: docet legis Spūalem
intellectum: ⁊ carnaliter legem implentē nō poſſe
ſequi ipſum. In Secunda autē docet per exercitiū
virtutū: vere homines conuerti Ad ipſum: ⁊ Sequi
ipſum. Et illos ſm rectam rationē ad regnum dei
eſſe ꝑparatos. Pꝛima harum habet Tres parti
culas. In quarū Pꝛima tangunt̄ Inſidie eoꝛum
qui carnaliter legem obſeruari dicebāt. In Scđa
ponit̄ Beneficiū quod ſpūaliter legem implebat.
In Tertia Ratio chꝛi ab illoꝝ operibꝰ ſumpta:
oſtendens q̄ hoc contra legē ſm legis ſpūalem in
tentionē non erat. Adhuc in Pꝛima harū ſūt Duo
paragraphi. In quoꝛū Pꝛimo ponit̄ Domini cū
inſidiantibꝰ inuitatio. In Secūdo Dictum ⁊ fa
ctum ex quo ſumebat̄ inſidiātiū machinatio. De
Pꝛimo dt̄ Tria. Iſtius facti diuinā oꝛdinatiōē:
Domini ad pꝛincipē ſacerdotū vocationē. ⁊ Inſi
diantium machinationē. De Pꝛimo dt̄ [Et fa
ctum eſt] diuina oꝛdinatiōe Que in factis chꝛi
ſti ponit oꝛdinē ⁊ non ſucceſſionē tempoꝛis. Joā.
xvij. Opus ꝯſummaui quod dediſti mihi vt face
rem. Et ideo facta iſta aliter oꝛdinantur a Luca. ⁊
aliter a Mattheo: ſm q̄ ad diuerſas intentiones
eoꝛum ꝓbandas inducunt̄. Sicut iam in ante ha
bitis ſepius dictum eſt [Cum intraret in do
mum] inuitatus: vt ſalutem eoꝛū qui in domo
erant procuraturus. Sic ẽm ⁊ non alia de cauſa
intrabat pꝛincipaliter. Luc. xix. Hodie ſalus huic
domui facta eſt. Hinc eſt q̄ Matth. x. pcipit diſci
pulis: In quancunq; domū intrauerītis: pꝛimuz
dicite Pax huic domui. Pax autē eſt ſalꝰ ſalua
toꝛis ⁊ reconciliatio peccatoꝛū. Deſcribit autē pa
tremfamilias domus. Non a nomine: quia nomi
ne inſidiatoꝛ non erat dignus. Pſal. xv. Nec me
moꝛ ero nominū eoꝝ per labia mea Sed deſcribi
tur a dignitate: dicēs [cuiuſdam pꝛincipis ſa
cerdotum] Qui Joānis. xi. collegerunt concili
um vt ieſum dolo tenerent ⁊ occiderēt. Sicut dici
tur Matth. xxvj. j. Eſdre. ix. Manus magiſtran
tium (al'ꝰ magiſtratuū) fuit pꝛima in trāſgreſſio
ne hac [ſabbato] Fit mentio de tēpoꝛe vt habeat
locum calumnie: quia maxime calumniant̄ facta
chꝛiſti ꝓpt̄ ſabbatum: quod eū violare dicebāt.
Joānis. ix. Non eſt hic homo a deo qui ſabbatū
non cuſtodit [manducare panem] Hoc fuit
q̄tum ad exterius cauſa inuitatiōis. Interiꝰ aūt
erant calumniatoꝛes peſſimi: ſub pallio honeſtatꝭ
querentes moꝛdere dominū. Matth. vij. Veniūt
in veſtimentis ouium: intrinſecus autē ſunt lupi
rapaces. Et h̄ quod ſequit̄ [et ipſi obſeruabāt
eū] vt accuſarent. Eccl. viij Ne contra faciem ſtes
contumelioſi: ne ſedeat quaſi inſidiatoꝛ oꝛi tuo. j.
Regum. xxij. Cōiurauit aduerſus me ſeruꝰ meus
inſidiatoꝛ vſq; hodie permanens.

Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum

Hic incipit Factum de quo inſidiabant̄. Et di
cit Quinq;. Quoꝛū Pꝛimū eſt Oblatio hydropi
ci. Secunduz autē Interrogatio de obſeruatione
ſabbati. Tertium autē Curatio facta in die ſabba
ti. Quartum Confutatio de carnali obſeruantia
ſabbati. Quintū autem eſt Erubeſcētia eoꝛū qui
inſidiabantur de operatiōe facta in die ſabbati. De
Pꝛimo dicit [Et ecce] Quattuoꝛ dt̄. Pꝛimo ei
ponit Miſerie demonſtrabilitatē: cum dt̄ [Et ec
ce] Secundo ponit Miſeri rationabilitatē cum
dicit [homo quidā] Tertio Explanat magnam
miſeri infirmitatē cum dt̄ [hydropicus] Quar
to ponit Miſericoꝛdie a pſentia infirmi inexcuſa
bilitatem quādo dt̄ [erat ante illum] De Pꝛi
mo hoꝛum dt̄ [Et ecce] Eſaie. lxiiij Ecce domine
reſpice populus tuus om̄es nos. Pſal. xxiiij. Re
ſpice domine in me ⁊ miſerere mei: quoniā vnicus
⁊ pauper ſum ego [homo quidam] rationalis:
cui miſerendū eſt. Mich. vj. quia miſericoꝛdiam
volo ⁊ non ſacrificiū. ⁊ ſcientiam dei plus q̄ holo
cauſta. Luc. xiij. Hanc filiam abrae non opoꝛtuit
ſolui a vinculo iſto die ſabbati? Q. di. Sic opoꝛ
tuit [hydropicus] Ecce Expoſitio infirmitatis
⁊ miſerie Dicit aūt hic glo. Bede q̄ hydrops (al'ꝰ B
hydropoſis) eſt moꝛbus aquoſus ab humoꝛe ſub
cutaneo dictus: a vicio veſice natus: anhelitu fetī
do ⁊ coꝛpoꝛe turgente. Et hic humoꝛ in pꝛincipio
quidē eſt ſuccutaneus: poſtea autē totā inflat car
nem. Nec eſt a vicio veſice per viciū veſice. Sz quia
epar humoꝛem aqueum a carne nō ſeparat. Ideo
veſica hūoꝛē aq̄ſum ad ſe nō directuz nō attrahit.
Et ideo pellis ⁊ coꝛpus turgent. Anhelitus autē
fetet ꝓpter ſpūalium oppreſſionē ⁊ coꝛruptionem.
Hic etiam habet ꝓpꝛietatē: q̄ quanto plꝰ bibit:
tanto plus ſitit. quia mēbꝛa interius nō nutriun
tur. ⁊ ideo ſemper deſiderāt. ⁊ patitur (al'ꝰ patiun
tur) magnam ſpūalium oppꝛeſſionē. Et hec ſūt moꝛ
bi iſtius accidentia: ⁊ miſeria chꝛiſto pꝛeſentialit̄
exhibita. Significat hic moꝛbus auariciā rerum
huius mundi: ⁊ accidentia. Auaricia enim humo
rem frigidarum conſolationū huius mūdi appetit
que per aquam ſignificant̄. Unde Pꝛouerb. xxx.
Terra non ſatiat̄ aqua. Hec anima auari aridā ſe
replens: nunq̄ ſatiat̄ appetitu terrene adquiſitio
nis ⁊ conſolatiōis mundanoꝝ. Pſal. cxlij. Anima
mea ſicut terra ſine aqua tibi. He ſunt aque Tan
tali: de quibus dicit Poeta Quo plus ſunt pote:
plus ſitiunt̄ aque. Hebꝛeoꝝ. vj. Terra ſup ſe ve
nientem ſepe bibens imbꝛem. Iſti ſunt qui dicunt

illud Judicũ.j. Terram arentẽ dediſti mihi Eccle. v. Auarus non implebit͛ pecunia. Et quo plꝰ habet eo magis ſitit. Job.xviij. Exardeſcet cõtra eũ ſitis. Sed attracto humore: pellis ꝛ corpꝰ turgẽt. quia abundantia temporaliũ inflationeʒ inducit ſuperbie ꝛ ambitionis. Exod.ix. Facta ſunt vlcera veſicarũ turgentium in hominibꝰ ꝛ iumentis: nec poterãt malefici ſtare coram pharaone ꝓpter vulnera erumpentia in ipſis. Turgent eñ homines ꝛ iumenta (al's iumentini) ꝛ malefici ex iactãtia diuitiarum. Facit etiã anhelitus hydropici ꝓpter ſpiritualium oppreſſionẽ. q2 tales non niſi de fetidis ꝛ corruptis rebus loquunt͛. Pſal.v. Sepulcrum patẽs eſt guttur eorũ: linguis ſuis doloſe agebãt. Sic ergo ꝛ humorẽ attrahit ꝛ ſitit ꝛ fetet. Eſa.xxxiiij. De cadaueribꝰ eorũ aſcendet fetor. Iſte morbꝰ etiam ſpũalis opprimit. ꝛ ideo ſpirãt anhelitu graui.j. Corinth.ij. Animalis homo nõ ꝑcipit ea que ſunt ſpũs dei. ſtultitia eñ eſt illi quia ſpũaliter examinatur. Tales eñ ſunt d͛ quibꝰ dicit͛ Coloſ.ij. Inflatus ſenſu carnis ſue ꝛ nõ tenens caput. ex q totũ corpus per nexũ ꝛ coniũctionẽ ſubminiſtratum creſcit in augmentũ dei. Sed ſicut hydropico ſoluũtur iuncture. Ita ipſe ſolutus a iunctura chriſti: nihil ſpũalium intelligit. Hic morbꝰ etiaʒ ſemper interius inanis remanet quia cupit ea que non nutriunt: ſed opprimũt. Abacbuch.ij. Ve ei q multiplicat non ſua: vt qd etiam aggrauat contra ſe denſum lutum? Habet etiã hic morbꝰ frequenter genitaliũ inflationẽ. quia frequenter abũdantia temporaliũ: luxuriã inducit. Ecci.xlvij. Inclinaſti femora tua mulieribꝰ. poſuiſti maculam in gloria tua. Pedes etiam hic morbꝰ facit pigros. hoc ẽ affectꝰ ad bonũ pigreſcẽtes. Sapie.xv. Pedes eoꝝ pigri ſũt ad ambulandũ. Pſal.cxiij. Pedes habent ꝛ non ambulabũt. Habet etiam hic morbus cutis infectionẽ: per variolas ꝛ veſicas. per morpheas. Quod ſignificat exterioris cõuerſationis deformitatẽ. Threnorũ.iiij. Filij ſion incliti amicti auro ꝑmo: quõ computati ſunt i vaſa teſtea manuũ figuli? Tales eñ etſi quãdoq3 querant pulchritudines veſtium. d͛ faciũt vt palliant in cõpoſitionẽ interiorẽ. Vñ btũs Bern. Nec forma veſtium: deformitat͛ mentiũ ꝛ morum indicium eſt. Has ſunt igitur ꝓprietates iſtius morbi: quẽ ſacerdotes ꝛ phariſei magis interius in aĩa q̃ iſte exterius in corpore patiebant͛ (al's patiebatur) Et ideo etiam hoc factũ eſt ꝙ erubeſcerent ſe interius ſaluatori non oſtendẽtes: cũ ille exterius ſalutem expeteret. Sic eñ hydropicus erat ante illũ ſalutem expetẽs: ꝛ miſeriã oſtendẽs medico ſaluatori.

Et reſpondens Jeſus dixit ad legiſperitos et phariſeos: dicens. Si licet ſabbato curare? At illi tacuerunt.

Hic ponit͛ Spũalis intelligẽtie de lege inquiſitio. Et dĩ [Reſpondens] Non ꝙ aliquid dixerint: ſed quia cogitationibꝰ obſeruantiũ reſpondit.j. Regum.xvj. Homo videt que patẽt: deꝰ autem intuet͛ cor. [dixit ad legiſperitos] quoruʒ erat intelligere legẽ. Matth.xxiij. Ve vobis ſcribe ꝛ phariſei hypocrite: qui clauditis regnũ celoꝝ ante homines. Luc.xj. ꝛ vobis legiſperitis ve qui tuliſtis clauem ſcientie [et phariſeos] qui d͛ religione ſingulariter gloriabantur. Rhoma.ij. Qui gloriaris in lege per preuaricationẽ legis deũ inhonoras? De ſacerdotibꝰ tacet propter honorem hoſpitis q princeps ſacerdotũ erat: ne euʒ videat͛ confũdere [Si licet ſabbatis curare?] Cum eñ oĩa ad curam hoĩs facta ſint ꝛ propt͛ hominem. Et cum curare nõ ſit opus ſeruile ſ3 ſpũale: ꝛ non poſſit niſi v͛tute diuina fieri: quando fit ſine inuocatione ꝛ ſine ſacramẽto per ſolũ imperiũ. Unde Matth.xij. Si licet ſabbat͛ bñ facere: animã ꝑdere aut ſaluare? [At illi tacuerũt] Merito tacent: qui contra ſe eſſe vident quicqd dixerint. Oportuit eñ alterã partẽ reſpondere cõtradictionis. ꝛ quantũcũq3 reſpõderint obligati ſunt. Si eñ dicãt ꝙ nõ licet: dicet͛ eis. Quare ipſi animalia curent? Si dixerint ꝙ licet. dicet͛ eis Quare chriſtuʒ curantẽ obſeruãt? ꝛ ideo tacuerũt. Pſal.lxij. Obſtructum eſt os loquentiũ iniqua. Sic Dañ.xiiij. Os draconis obſtructũ eſt ne aliquid poſſet contra danielem.

Ipſe vero apprehẽſum ſanauit eum ac dimiſit. Et reſpondens ad illos: dixit. Cuius veſtrum aſinus aut bos in puteum cadet: ꝛ nõ cõtinuo extrahet illũ die ſabbati? Et nõ poterant ad hec reſpõdere illi.

Hic ponit͛ Miraculi ꝛ beneficij perfectio. Dicit ergo [Ipſe vero] ieſus ſaluator omniũ miſerorum: attendens qd ꝓpheta dr̃ de eo. Pſal.ix. Tibi derelictus ẽ pauper: pupillo tu eris adiutor. [Apprehendẽs] autẽ charitate ꝛ miſericordia. Hiere.xxxi. In charitate ꝑpetua dilexi te. ideo attraxi te miſerans. Apprehendit tamẽ etiam manu: vt oſtenderet ꝙ virtus deitatis exiret de carne ꝓpt͛ nos aſſumpta: Matth.viij. Tetigit eum dicens. Volo Mũdare [ſanauit eum] hoc ẽ: ab hydropiſi curauit. Oſee.xiiij. Sanabo cõtritiones eoꝝ diligam eos ſpõtanee: quia auerſus eſt furor meus ab eis. Iſte eſt medicus de quo dr̃ Ecci.xxxviij Honora medicũ: propter neceſſitatẽ illuʒ creauit altiſſimus. Hieremi.xvij. Sana me domine ꝛ ſanabor [ac dimiſit] ſic eũ corporaliter ſanatum. Dimiſit liberũ quẽ obſequijs retinere poterat pro mercede ſanationis: vt ipſo (al's ipſe) ope doceret qd dixerat Matth.x. Gratis accepiſtis gratis date. Sic dimiſit Heliʒeus Naaman ſanatũ iiij. Regum.v. Dimiſit etiam liberũ vt libera mente confiteretur ꝛ crederet ꝛ gratias ageret deo. Joãnis.v. Ecce ſanus factus es: iam amplius noli peccare: ne deterius tibi aliqd contingat [Et reſpõdẽs ad illos] inſidiatores ꝛ obſeruatores: potius attendens maliciã cordis q̃ v͛ba: quia verbis nihil dixerãt [dixit cuius veſtrũ] poſſeſſus a vobis [aſinus aut bos] hoc eſt mundũ vel immunduʒ iumentũ [in puteũ] hoc eſt in foueã aliquã [cad

dens: et nō continuo ⌊ ne morā trahat periculum leſionis vel mortis ⌊ extrahit eum ⌋ qđ tamen eſt opus ſeruile: ⁊ ꝓ ſeruili iumēto ⌊ die ſabbati ⌋ in quo a ſeruilibꝰ preceptū eſt feriare. Hoc autem accipiebāt ab illo quod dictū eſt Exo. xxiij. Si occurreris boui vel aſino inimici tui erranti: reduc eum. Cum eñ p̄cepta talia moralia ad vtilitatem ꝓximi ſunt data: oportet ꝙ ſi aliqs in ſabbato errans aīal inueniat: ꝙ ſtatim reducat. qꝛ aliter ꝑderet animal. Et cum charitas ſit ordiata: in ſuo animali multo potius eſt h̄ obſeruandū. Qꝛ Luc. xiij dcm̄ eſt: ꝙ multo magis melior eſt homo boue. j. Corinth. ix. Nunqd de bobus cura ē deo: an propt̄ nos vtiqꝫ h̄ lex dicit. multo magis in omni hora ſubueniendū eſt hoi in neceſſitatis articulo ꝯſtituto. Et qꝛ hec rō incōtradicibilis eſt: ideo ſequit̄ ⌊ ⁊ nō poterāt ad hec reſpōdere illi ⌋ Job. ix. Si voluerit ꝯtendere cū eo: nō reſpōdebit ei vnū pro mille. Act. vj. Non poterant reſiſtere ſapientie ⁊ ſpūi: qui loquebat̄. Bos aūt ⁊ aſinꝰ ſignificāt litteratū ⁊ idiotā: ſiue ſapientē ⁊ ſtultum. Job. j. Boues arabant: ⁊ aſine paſcebant̄ iux̄ eos qui de fouea peccati ⁊ perditiōis cōtinuo ſunt extrahendi. Prouer. xxiiij. Erue eos qui ducunt̄ ad mortem. ⁊ qui trahunt̄ ad interitū liberare ne ceſſes. Sic ğ terminata eſt pars illa: in qua docet ꝙ ſpūali intelligentia legis redeundū eſt ad ipm.

D Icebat autē et ad inuitatos parabolam: intendens quomodo primos accubitus eligerēt.

Hic autē Tria inſtruit ſc̄m tres virtutes q̄ nos chr̄o conformāt: Et faciūt ad ſuā inuitationē deuenire. Quarum Prima eſt Humilitas: nos ſibi ſubijciens. Scd̄a autē Voluntaria paupertas: nos ſibi conformās. Tertia aūt Perſeuerātia: ab ipſo coronā accipiens. Sic eñ ad iudiciū p̄parati: intrauimꝰ cum dño. Circa Inſtructionē humilitatis Duo dicunt̄. Primo eñ Euāgeliſta oñdit occaſionē Qualiter ad hanc inſtructionē venit dñs. Scd̄o ponit Inſtructionē. In Primo hoꝝ Tria dicit. Quibꝰ videlicet dixit. Modū dicēdi. ⁊ Cauſam. De Primo ſumit̄ dicti congruentia. qꝛ Sermones ſc̄m materiā inquirēdi ſunt. Audiētes aūt ſunt materia p̄dicationis (alꝰ p̄dicantis) vt dicit Grego. Ex Scd̄o ſumit̄ intellectus dictorū. Et ex Tertio Neceſſitas. Dicit ğ ⌊ Dicebat autē ⌋ Et h̄ eſt etiam non ſolum ꝯfutans ſacerdotes: ſcribas ⁊ phariſeos. Sed etiā docēs deuotos: ⁊ reprehendens ſupbos. Rho. j. Sapientibꝰ ⁊ inſipientibus debitor ſum: ita ꝙ in me promptū eſt ⌊ ad inuitatos ⌋ Honorē eñ volēs facere dño in die feſto: multos ſecū inuitauit. Tob. ij. Cū eſſet dies feſtus: ⁊ eſſet prandiū bonū in domo Tobie: dixit filio ſuo. Vade Introduc aliquos d̄ tribu noſtra timētes deū vt epulent̄ nobiſcū. Iſti autē Propt̄ epulas: ⁊ Propter h̄ ꝙ ibi in honore viderent̄ honorari a p̄ncipe: venerūt ad conuiuiū Ad hos ğ dixit ſermonē. Heſter. v. Expoſuit Aman amicis ſuis magnitudinē ſuā. Et dixit Regina q̄qꝫ heſter nullū aliū vocauit cum rege ad cōuiuiū p̄ter me apud quam etiā cras cū rege pranſurus ſum ⌊ Parabolam ⌋ iſtā. h̄ eſt: ſermonē ſimilitudinis qꝛ Parabola proprie vocat̄: vbi negociū negocio comparatur. Qđ nō fit hic. qꝛ hic plane ponit̄ inſtructio humilitatꝭ. Sed qꝛ per ſimilitudinē vocatoꝝ ad nuptias docet. ideo large ſumpto vocabulo: parabolam vocat. Prouer. j. Aiaduertet parabolam ⁊ interpretationē: verba ſapientū ⁊ enigmata eoꝝ. Ex hoc igit̄ Modus accipit̄ iſtius doctrine ⌊ intendens ⌋ h̄ eſt: intendere ſiue intelligere eos faciens. Pſal. xlix. Arguā te ⁊ ſtatuā te contra faciē tuam. Iſti eñ nō videbāt ſeipſos ⌊ q̄uo ⌋ h̄ eſt q̄ indecenter ⌊ primos accubitus ⌋ h̄ eſt ſine merito virtutis acciperēt cathedras honoris ⁊ dignitatis ⌊ eligerēt ⌋ ꝓpria volūtate. Non vocati ad eas autoritate ſupioris. Et hec ē dicēdi Neceſſitas. Eccl. vij. Noli querere ab homie ducatū. neqꝫ a rege cathedram honorꝭ. Eccl. x. Sedes gentiū ſuperbarum euertit dñs. Lu. j. Depoſuit potētes de ſede. Eſt eñ ſimile vt ſimia i throno regni ſedeat: qñ idolum ⁊ nō veritas ponit̄ in cathedra honorꝭ. Eccle. x. Eſt malum qđ vidi ſub ſole: quaſi per errorē egrediēs a facie principis Poſitum ſtultum in dignitate ſublimi: ⁊ diuites ſedere deorſum. Hec ergo Neceſſitate fuit.

Dicens ad eos: Cum inuitatus fueris ad nuptias: nō diſcumbas in primo loco: ne forte honoratior te ſit inuitatus ab illo.

Hic incipit Inſtructio. Et habet Duas partes Scꝫ. Inſtructionē per ſimilitudinē. ⁊ Inſtructiōis ꝯcluſionē. Inſtructio ipſa habet ptes Duas. Scꝫ Cautelā contra hūiliatiōis verecundiā. ⁊ Inſtructionem ad humilitatꝭ glām ꝯſequendā. De Primo dt Tria. Honorē ſcꝫ vocatiōis. Cautelā ne incurrat̄ verecundia ꝯfuſionis. ⁊ Modū qualr̄ frequenter incurrit̄ verecūdia ꝯfuſionis. De Primo dicit ⌊ Cū vocatus fueris ad nuptias ⌋ In q̄ Duo notant̄. Honor vocationis: ⁊ Participatio gaudij vocantꝭ. Honor exprimit̄ cū dt ⌊ cū vocatus fueris ⌋ Eſt eñ honor magnꝰ: a magno ad feſtū vocari. Et p̄cipue a deo. Apocal. xix. Beati q̄ ad cenā nuptiaꝝ agni vocati ſt̄. Prouer. ix. Propoſuit mēſam. vocauit ad arcē ⁊ ad menia ciuitatis ⌊ ad nuptias ⌋ vt participes gaudij te vocantꝭ Et p̄cipue ſi deꝰ Rex celeſtꝭ ad hec gaudia te vocat. Sicut eñ dr̄ Mat. xxij. Simile eſt regnū celoꝝ hoī regi q̄ fecit nuptias filio ſuo. h̄ eſt Deſpōſatiōis humane nature cū diuīa. ⁊ Fidelis aīe cū filio dei: ⁊ Intellectꝰ hoīs cum ſapiā. ⁊ Cordis hūanꝭ cū iuſticia. ⁊ Boni plati cū eccleſia. De Primis nuptijs dr̄ Apoc. xix. Venerūt nuptie agni ⁊ vxor eius. h̄ ē humana natura p̄parauit ſe. ⁊ datū eſt ei vt operiat ſe byſſino. qꝛ humana natura candore innocētie ⁊ gratie ⁊ ſplendore diuinitatꝭ eſt ꝑfuſa ⁊ operta in ſanctitate iuſtificatiōis. Apo. xix. Byſſinum eſt iuſtificatiōes ſanctoꝝ. De Secundis nuptijs dicit̄ Luce. xij. Vos ſiles hominibꝰ expectantibꝰ dñm ſuū qñ reuertat̄ a nuptijs. Heſt nuptie Aſſueri Regꝭ: q̄ interpretat̄ beũs. ⁊ Heſter que abſcon

dita propť humilitatē interpretať. De Tertijs dť Sap.viij. Hāc amaui ⁊ exquiſiui mihi eā ſponſā accipe: ⁊ amator factus ſum forme ⁊ pulcritu dinis. De Quartis dť Mal.ij. Dn̄s ↄteſtatus eſt inter te ⁊ vxorē pubertať tue: quā tu deſpexiſti. Et hec particeps tua ⁊ vxor federꝭ tui. Legēs eñ iuſticiae: cū corde tuo ſedꝰ habere debēt: q̄uis hec vxor ab iſto viro frequēter deſpiciať ⁊ deť ei libellus repudij. De Quintis nuptijs dť Tob.vj. Eſt hic Raguel vir propinquꝰ de tribu tua. ⁊ hic habet filiam noīe Saram: ſed neq̄ maſculū neq̄ feminā vllam aliā habet p̄ter eā. Tibi debeť oīs ſuba eiꝰ: ⁊ oportet te eam accipe cōiugem. Raguel interpretatur paſtor dei. Et ſignificat chr̄m: quē deus pater in mundū ꝑ paſtore deſtinauit. Huiꝰ filia ē eccleſia vnica: poſt quā (alťs p̄ter q̄) non habꝫ prolē. Et ideo hanc Tobie (qui interp̄tať bonꝰ domini) h̄ eſt fideli paſtori cōiungit: ⁊ illi oīa ſuba eiꝰ debetur. q̄ quicq̄d redditū eſt in eccleſia debeť tali paſtori. He ſunt igitur nuptie ad quas vocat nos Rex ſummꝰ. Eſt aūt ⁊ generalr̄ cautum ⁊ bonū omnibꝫ vocatis ad quaſcunq̄ nuptias: h̄ qd̄ dicit dn̄s. Et hoc eſt quod dť [Non diſcumbas in

E primo] hoc eſt honoratiori [loco] tua ꝓpria auctoritate: Innatū eñ eſt hominibꝫ vilibus concupiſcere alta loca. Et ideo ſi recumbas tua electiōe in magno loco: vilis es ⁊ vilis reputaberis. Sic lucifer Eſa.xiiij. altum locū ꝑ ſeipm̄ cōcupiuit: ⁊ ad imū deiectus eſt. Sedebo inq̄t in monte teſtamenti in lateribꝫ aquilonis. Itē Super aſtra celi exaltabo ſolium meū. Et poſt modicū deīn̄ ē ei. Verumtamē ad infernū detraheris ad fundamēta laci. Econtra dť de filio dei. Phil.ij. Exinaniuit ſemetip̄m: formā ſerui accipiēs. Gal.iiij. Nihil differt a ſeruo: cum ſit dn̄s omniū. Eccl.iij. Quanto magnꝰ es: humilia te i omnibꝫ [Ne forte honoratior te ſit inuitatus] Ecce Ratio cautele. Et hoc q̄libet debet reputare in corde ſuo: q ſcꝫ quilibet inuitatoꝝ ſit eo honoratior. Rho.xij. Honore inuicē preuenientes. Pſal.cxxxviij. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatꝰ eſt principatus eoꝝ. Omnēs eñ ſuper ſe reputat eſſe q̄ vere humilis eſt. Ephe.iij. Mihi oium ſctōꝝ minimo data eſt gr̄a hec. j. Coꝝ.xv. Ego eñ ſum minimꝰ apľoꝝ: qui nō ſum dignꝰ vocari apľs: qm̄ perſecutus ſum eccľiam dei. Ecce nouiſſimꝰ locus in quo recūbit ſummꝰ apoſtoloꝝ Paulus.

Et veniens is qui te et illū vocauit: dicat tibi Da huic locum. ⁊ tunc incipias cum rubore nouiſſimum locum tenere.

Tāgit hic Urbanitatē inuitantꝭ. q̄ intrat vt videat diſcūbentes ⁊ ordinē ipſoꝝ. Et hoc eſt qd̄ dicit [Et tūc veniens qui te et illuꝫ inuitauit] Mat.xxij. Intrauit aūt Rex vt videret diſcūbentes. Hic eſt ordo de quo dť.iij. Reg.x. q Regina videns ordinē miniſtrantiū: nō habebat vltra ſpiritū. Nimis eñ mirabile eſt vt in oculis oium ſuperior exiſtas: in alijs tuis oculis in inferiori ſede recumbas. Aut q in oculis oim in inferiori ſede recumbere debemus: in ſolis tuis oculis ſuperiorem ſedem vſurpes. Et tūc is qui te inuitauit [dicat tibi: Da huic locū] Superbiā eñ pati non p̄t qui humilis corde eſt Job.xl. Diſperge ſuperbos in furore tuo: ⁊ reſpiciens oēm arrogantē humilia. deſpice cunctos ſupbos ⁊ ↄfunde eos: contere impios in loco ſuo [Et tunc incipies cū rubore nouiſſimū locū tenere] Hec eñ maxima ē cōfuſio: vt depoſitus a ſede maieſtatis ad ima proijciaris. Eſa.xxij. Expellā te de ſtatione tua: ⁊ de miniſterio tuo deponā te. Prouer.xxix. Superbū ſequitur egeſtas: ⁊ hūilem ſpū gloria ſuſcipiet Eccl.x. Sedes ducum ſuperboꝝ deſtruxit deꝰ: ⁊ ſedere fecit mites p eis Dicē āt [incipies] q̄ ſic incipit q confuſionē nunq̄ ↄſummabit: ſed in eternū in cōfuſione erit. Et dť [nouiſſimū] q̄ Sicut p̄mus cōcupiuit ⁊ ſuperbia eius ſꝑ aſcendit: ita ſemꝑ deſcēdit vſq̄ ad fundamēta laci. Eſa.xiiij. Uerumtñ in infernum detraherꝭ vſq̄ ad fundamenta laci.

Sed cum vocatus fueris vade recumbe i nouiſſimo loco: vt cum venerit qui te inuitauit: dicat tibi Amice aſcende ſuperius Tūc erit ſibi gloria coram ſimul diſcumbētibus. Quia omnis qui ſe exaltat humiliabitur. et qui ſe hūilat exaltabitur.

Documentū eſt humilitatꝭ. Oīs autē deus vocat ad nuptias Quinq̄: ſupra dictas: habētes veſtem nuptialē. hoc eſt: dignā ſuis nuptijs conuerſationē. j. ad Timo. j. Qui vult oēm hoiem ſaluū fieri: ⁊ ad agnitionē ſui noīs venire. Mat.xj. Uenite ad me oēs q̄ laboratis ⁊c. [Vade et recumbe in nouiſſimo loco] Tria dť. Humilitatꝭ profectuꝫ notat per h̄ q dť [vade] Pſal.lxxxiij. Ibūt de virtute in virtutē. Humilitatis affectū notat per hoc q dť [recumbe] Ad cōmodū eni ⁊ ad affectū ſedet: q̄ ex corde hūiliari deſiderat.ij. Regū.vj. Ludam ⁊ vilior fiam corā dn̄o. j. Reg.xv. Cū paruꝰ eſſes in oculis tuis: caput in tribubꝫ iſrľ factꝰ es. Pſal.lxxxiij. Elegi magꝭ abiectꝰ eſſe in domo dn̄i: q̄ habitare in tabernaculis peccatoꝝ. Tertio dicit Humilitatꝭ locū: cū dť [in nouiſſimo loco] j. Reg.ij. Suſcitans de puluere egenū: ⁊ de ſtercore erigens pauperē. In ſtercore enim eſt locus nouiſſimꝰ [vt cū venerit qui te inuitauit] Nō dicit qui te ⁊ illū inuitauit: q̄ ſpēaliter placet ei humilitas: ⁊ illum ſpēaliter inuitauit. Jaco.iiij. Deꝰ ſuperbis reſiſtit: humilibꝫ autē dat gr̄am. Judith ix. Neq̄ enim ſupbi tibi aliq̄n placuerunt: ſed humiliū ⁊ manſuetorum ſemꝑ tibi placuit deꝑcatio [dicat Amice] Tangit Humilitatis Gratiam F ⁊ Premiū Gratiam q̄dem cum dť [amice] Superbus enim nulliꝰ amicus eſt. q̄ Inter ſupbos ſemꝑ iurgia ſunt: ſed Humilis: amicus dei eſt. q̄ Amicicia ſimilitudo quedā eſt. Et Chriſtꝰ dť Mat.xj. Diſcite a me q̄ mitꝭ ſum ⁊ humilis corde. Eſa.lxvj. Ad quē reſpiciā niſi humilē ⁊ contritū ſpū: ⁊

trementé ſermones meos? Ideo etiā Dan.iij.dr. In ſpū humilitat' ꝛ ī animo cōtrito ſuſcipiamur. Nō aūt aliquis ſuſcipit͛ niſi tm̄ amicus[Aſcen de ſuperius] Ecce Humilitatis pmiū. Luce.j. Exaltauit humiles. Pſal.cxij. Hūilia reſpicit in celo ꝛ in terra: ſuſcitās de terra inopē: ꝛ de ſtercore erigens pauperē: vt collocet eū cū pncipib9 cū pncipibus populi ſui [Tūc erit tibi gloria corā ſimul diſcumbentib9] Simul diſcūbentes in omnib9 nuptijs: fideles ſunt boni: corā quibus ē glīa hūili nouiſſimo loco diſcūbenti. qꝛ Quāto ſe alijs inferiorē reputauit: tanto prefert͛ oib9 Exemplo eius: q̄ dixit Jo.xiij. Vos vocat' me magiſter ꝛ dñe: ꝛ bn̄ dicitis. ſum etem̄. Si ego ꝗ laui vr̄os pedes dñs ꝛ mgr̄: q̄nto magis ꝛ vos debetis alter alteri9 lauare pedes. Exemplum em̄ dedi vobis vt quēadmodū ego feci vobis: ita ꝛ vos faciat'. Lu. xxij. Qui inter vos fuerit maior: ſit ſicut minor. ꝛ qui pceſſor: ſicut miniſtrator. Job.xxij. Qui humiliatus fuerit erit in glīa [Quia oīs qui ſe exaltat humiliabit͛] Ecce Omniū inductoꝝ Cōcluſio. Q enim exaltati humilient͛: Probat͛: Per diuitem purpuratū. Lu.xvj. Qui ſepult9 eſt in inferno. Per Luciferū: qui ſup aſtra celi exaltare voluit ſolium ſuū. ꝛ ad infernum detractus eſt ad fundamenta laci. Eſai.xiiij. Per Regē tiri: qui in medio lapidū ignitoꝝ in paradiſo poſuit cor ſuū ſicē cor dam (al's cor dei) ꝛ de mōte dei pīectus eſt in terrā. Ezec.xxviij.[et qui ſe humiliat exal.] Per ꝯ̄trariū. Et h̄ pbat͛ ꝑ Dauid: q̄ q̄m inter ſuos fratres minor fuit: in regno exaltat9 eſt.j. Reg xv. Pſal. xxxiij. Humiles ſpū ſaluabit. Ideo dr̄ de Chriſto Phil.ij. Exinaniuit ſemetipſum: formā ſerui accipiens. Et poſt modicū ſequit͛. Propt' qd ꝛ deus exaltauit illū: ꝛ dedit illi nomē qd eſt ſup omē nomen: vt in noīe ieſu omne genu flectat͛ celeſtiū terreſtrium ꝛ infernoꝝ. Et oīs lingua confiteat͛. quia dñs ieſus chr̄s in gloria eſt dei pr̄is. Hec ē humilitas que ſpēaliter vt euangelica v̄tus pdicatur in euangelio a dño. Hanc laudat: hanc ſuadet: hanc de toto theſauro ſapieꝛ ſcie dei in ſe abſcōdito: ſpecialit͛ docet imitandā. Et ideo etiā Euāgelica virtus vocat͛: qꝛ Per illam vt dr̄ Aug9 tumor ſanat͛ noſtre miſerie. Hāc elegit in matre. qꝛ Sine humilitate nec caſtitas eius placuiſſet. Hanc diligit in omnib9: nec aliquē ſuſcipit ſine hūilitate. Judith viij. Humiliem9 illi aīas nr̄as: ꝛ in ſpū ꝯtrito dicam9 flentes dño: vt ſm voluntatē ſuā ſic faciat nobiſcum: qꝛ cum hūilitatis nunq̄ꝫ faciet niſi miſericordiā. Ideo dr̄ Apl's Eph.iiij. Obſecro vos ego vinctus in dño: vt digne ambuletis vocatione q̄ vocati eſtis in omni humilitate.

D Icebat autem ei qui ſe inuitauerat Cum facis prādium aut cenam: noli vocare amicos tuos: neqꝫ fratres tuos: neqꝫ cognatos: neqꝫ vicinos: neqꝫ diuites: ne forte et ipſi te reinuitent et fiat tibi retributio. Sed cū facis conuiuiū: voca pauperes: debiles: claudos et cecos: et beatus eris. qꝛ nō habent retribuere tibi. Retribuetur enim tibi in reſurrectōe iuſtoꝝ

Hic incipit docere de Volūtaria paupertate. Et dicit hic Tria. Quoꝝ Primū eſt ꝙ docet Quib9 ꝛ Qualiter tp̄alia quando relinquunt͛ ſunt diſtribuenda. Scōm autē eſt Q oñdit Quale impedimentū preſtant ad ſequenduꝫ chr̄m ſi poſſideātur cum amore. Tertio aūt oñdit Incongruitatē: in: q̄ eſt inter diligentē tēporalia ad ſuū diſcipulatum. qꝛ Qui aliq̄d iſtorū plus deo diligit: nō eſt dign9 ſuo diſcipulatu. Circa Primū aūt dr̄ Tria. Dic ēt Prio Qui in cōitatem (al's cōuiuiū) coꝝ q̄ ſua ꝓpt' deū diſtribuūt: nō ſunt vocādi. Scdo aūt dr̄ Qui ſunt vocādi. Tertio Hoꝝ dr̄ rōnem. Circa Primū hoꝝ dr̄ Quattuor. Primo em̄ oñdit Dictorū ad eū qui audit cōuenientiā. Scdo oñdit Elemoſyne largitionē eſſe debere tēporaneā: ꝛ tp̄is habere debere congruentiā. Tertio oſtēdit Refectōnis pauperū preparationē debitā. Quarto autē oñdit Vocationē debere nō eſſe carnali affectu maculatam De Primo igit͛ dic[Dicebat aūt et ei q̄ ſe inuitauerat] Nolens tp̄alia ſua metere niſi ſpūalia ſeminaret. ij. Coꝛ.ix. Si nos vob ſpūalia ſeminauim9: magnū eſt ſi carnalia vr̄a metam9? Gal.vi. Cōicet is qui catheziꝫat͛ v̄bo ei qui ſe cathezizat in omnib9 bonis. Hinc eſt ꝙ dr̄ aplē ij. Theſ.iij. Neqꝫ gratis panē manducauimus ab aliquo[Cū facis] Duo tāgit. Tēpoꝛ cōgruentiam: ꝛ Elemoſynā debere eſſe voluntariā. Primū tāgit dicēs[cum] h̄ eſt qñ: Innuēs nō ſemp poſſe fieri elemoſynam. qꝛ nō ſuppeterēt facultates. qꝛ Nō eſſet ordo charitat': ſe depauperare ꝛ alijs miniſtrare. ij. Coꝛ.viij. Non em̄ vt alijs ſit remiſſio: vobis autē tribulatio. Jo.xij. Pauperes ſp habebitis vobiſcū: ꝛ cū volueritis poteſtis illis benefacere. h̄ eſt: cū opportunitas tp̄is in facultatib9 veſtris hoc requirit. Luc.xj. Qd ſupeſt date elemoſynā: ꝛ omīa mūda ſunt vob[facis] Oſtēdit elemoſynā debere eſſe voluntariā ꝛ cū effectu. De Primo dr̄ [facis] ita ꝙ nō ſit coactio vel triſticia: ſed ſit factum tue (al's mere) volūtatis. ij. Coꝛ.ix. Non ex triſticia aut ex neceſſitate. Hilarē em̄ datorē diligit deus. Rho.vij. Si quod nolo illud facio: nō ego operoꝛ illud: ſed qd habitat in me peccatū. hoc eſt auaricia. Notat͛ etiā ꝙ cum effectu eſſe debet: ꝛ nō ſolum in v̄bo aut corde. Jaco.ij. Si frater aut ſoroꝛ habuerit neceſſitatē: ꝛ dixeritis eis. Ite in pace: calefacimini aut ſaturamini. non dederitis autē eis quid amplius facit'? Unde. ij. Coꝛ.viij. Nūc vero ꝛ facto oſtēdite. Nam ſi voluntas prompta ē ſm id qd habet: accepta eſt: nō ſm id qd nō habet [prandiū aut cenā] Ecce Preparatio. Dicitur em̄ prandiū quaſi parandiū: eo ꝙ ſit͛ in ipſo multe preparatiōes refectionū. iiij. Reg.vj. Appoſita eſt eis ciboꝝ magna pparatio: ꝛ comederūt ꝛ biberūt. Matth.xxij. Ecce prandium meū paraui. tauri ꝛ altilia occiſa ſūt: ꝛ iam parata ſunt oīa[aut cenā] Que eſt nocturna comeſtio: pfecta ex ſomniferis ce

digeſtiuis Sicut ſup Matth notauim⁹. Pran/
dium em̄ eſt elemoſynarū refectio vegetās ad gra/
tie virtutes. Cena autē refectio pauperū vegetans
ad gl'iam. His em̄ duabꝰ ꝯſiderationibꝰ (al's refe
ctionibus) debēt reficī pauperes. Pſal.xxi. Edent
pauperes ꝛ ſaturabunt: ꝛ laudabūt dominū qui
requirunt eū. Ecce ad gr̄am laudis diuine Viuēt
corda eorū in ſeculum ſeculi. Ecce Refectio ad glo
riam vt in gloria ꝑpetua viuant. Eſa.xxiii. Nō cō/
dentur neqꝫ reponent mercedes tyri. quia his qui
ſteterunt corā dn̄o erunt mercedes eius vt come/
dant vſqꝫ ad ſaturitatē: ꝛ veſtiant vſqꝫ ad vetuſta
tem: Glo.dr. hoc eſt veris pauperibꝰ qui corā do/
mino ſteterūt hic in rectitudine gratie. ꝛ in futuro
D in rectitudine glorie ⌊noli inuitare⌋ Ecce Qui ſūt
excludendi: oēs ſcꝫ carnali affectu coniuncti. Et
eſt intelligendū ꝙ non ꝓpter carnalem affectū ſunt
vocandi. Etſi vocātur: vocatio caret mercede eter/
na. Sedtamen non eſt peccatum vocare eos ali/
quando: dūmodo ꝑ expēſas eorū vocans non effi
ciatur impotēs ad dandū elemoſynā. Hoc ē ergo
quod intēdit. Quinqꝫ autē cōiunctiōes ab elemo/
ſyna excludit: cum dr̄ ⌊noli vocare⌋ non indigen
tes ⌊amicos⌋ amicitia ſeculari tibi coniunctos ſi
non indigent. Ut ſit ſenſus ⌊noli vocare ami/
cos⌋ vt cā vocatiōis ſit amicitia ſecularis. Mat.
v. Si dilexeritis eos q̄ vos diligunt: quā mercedē
habebitis: hoc enim ꝛ ethnici faciūt. Ecc̄i. xxxvii.
Omnis amicus dicet: ꝛ ego amicitiā copulaui Sꝫ
ſi vocas amicos: ſit Cauſa vocatōis Deus. ꝛ Ne/
ceſſitas inuitatiōis: ſit paupertas ꝛ indigentia. Ta
li em̄ amico magis teneris q̄ȝ alii: ꝓpter ordinem
charitatis. Canticoꝝ.v. Comedite amici ꝛ bibite: ꝛ
inebriamini chariſſimi ⌊neqꝫ cognatos⌋ eos.ſ.
qui ex matrimonio viro vel amicoꝝ vob appropin
quant: vt hec ſcꝫ ſit cauſa vocatiōis (al's inuitatio/
nis) etſi non ſint paupes. Aliter em̄ ſi ſunt paupe/
res: magis ſunt vocandi. Tob.ii. Cum eſſet dies
feſtus ꝛ eſſet prandiū bonū in domo Tobie: dixit
filio ſuo: voca aliq̄s de tribu noſtra timentes do/
minū. Ecce ꝙ magis vir ſanct⁹ precepit vocari co
gnatos q̄ȝ alios ⌊neqꝫ vicinos⌋ non indigētes.
Sunt autē vicini in cōuictu quotidiano nob con
municantes. Qui ſi indigentes ſunt: magis ſūt vo
candi. Lu.xv. Conuocat amicos ꝛ vicinos ſuos:
dicēs. Congratulami mihi ꝛc̄. ⌊Neqꝫ fratres⌋
ex eiſdē parentibus vobis iunctos: nō indigētes.
Sed ſi indigēt: nulli tantū ſunt vocādi. Eſai.lviii.
Frange eſurienti panē tuū: ꝛ egenos vagoſqꝫ in/
duc in domū tuā. Cum videris nudum operi eū:
ꝛ carnē tuā ne deſpexeris ⌊Neqꝫ diuites⌋ q̄ nō
indigent Ita ꝙ hec ſit cauſa inuitatiōis. Alit aūt
poſſunt inuitari. Unde Rex Aſuerus qui in mul
tis laudatur fecit prandiū talibus. Heſter.ii. Et
largitus eſt eis munera ſm̄ magnificentiā princi/
palem. Cauſam autē quare tales nō ſunt inuitan/
di: ſubiūgit dicēs ⌊ne forte ipſi te reinuitēt⌋
quia alia ſpe mercedis nō poſſunt tales inuitari:
quia nō habent vnde aliud retribuāt. Matth.vi.
Amen dico vobis receperūt mercedem ſuam. Lu.
xvi. Fili recepiſti bona in vita tua ⌊et fiat tibi re
tributio⌋ in vita iſta. Sed Cōtra: qꝛ Marc.x.
dicit ꝙ centuplū accipiet in vita iſta cum perſecu/
tionibus: ꝛ in futuro vitam eternā. Ad hoc dicen/
dum ꝙ centuplū accipiet: nō in vicaria tempora/
lium retributiōe: ſed potius in virtutis miſericor/
die ꝛ largitatis delectatōe: que pro centuplo repu
tatur. Gen̄.xxvi. Seuit iſaac i terra illa: ꝛ inuenit
in ipſo anno centupluꝫ. hoc eſt: poſuit in elemoſy/
nas. ꝛ pro delectatōne reputauit ſe centuplum in/
ueniſſe. Eccleſiaſtes.xi. Mitte panē tuū ſup tranſe/
untes aquas: ꝛ poſt multa tempora inuenies euꝫ
⌊Sed cum facis conuiuiū⌋ volens valit tua I
expendere. Conuiuiū autē ſonat diuitias (al's deli
tias) quod frequēter ſonat in malo. Sonat enim
Aliquādo faſtū ꝛ iactantiā. Dan̄.v. Baltbaſar rex
fecit conuiuiū grande optimatibus ſuis mille: ꝛ
vnuſquiſqꝫ ſm̄ ſuam bibebat etatē. Aliquando ſo
nat honeſtateꝫ ſeculi. Heſter.i. Rex Aſuerus fecit
grande conuiuiū cunctꝭ principibꝰ ꝛ pueris ſuis
fortiſſimis Perſarū ꝛ Medorū inclytꝭ. Aliquan
do ſonat gaſtrimargiā Prouerbioꝝ.xxiii. Noli eē
in conuiuiis potatoꝝ: nec in comeſſationibꝰ eoruꝫ
qui carnes ad veſcendū conferūt. Eſt iterum Con
uiuium laſciuie ꝛ luxurie. Oſe.iiii. Separatum eſt
conuiuiū eorum: fornicatiōe fornicati ſunt. Tale
fuit conuiuiū Herodis: in quo ꝓpter ſaltus hero
diadis preſſum eſt caput Joannis. Eſt autē conui
uium gratie ꝛ virtutis. Sicut dicit Job.i. ꝙ filii
Job. hoc eſt virtutes: faciebant conuiuia ꝑ ſingu/
las domos: ꝛ mittentes vocabant tres ſorores ſu
as. hoc eſt: tres virtutes theologicas. Eſt etiā con
uiuium miſericordie: ſicut hic. Et ab hoc loco con/
funduntur qui dicunt pauperibꝰ non eſſe danda
delicata. Quāuis em̄ non ſint eis delicata porri/
genda continue: ne conſueſcant. Tamē crudele eſt
dicere ꝙ nihil vnq̄ȝ delicati debeat porrigi paupe
ribus. qꝛ Sine deliciis omnimodis nō poteſt vi/
uere natura humana. Neemie.viii. Comedite pin
guia ꝛ bibite mulſum: ꝛ mittite partes eis qui nō
preparauerūt ſibi. Pinguia aūt ꝛ mulſum ſunt
delicata. Luc.v. Fecit ei conuiuiū magnū Leui in
domo ſua. Cum ergo tale conuiuiū miſericor/
die feceris. ꝛ hic dr̄: Qui ſunt vocandi: ꝛ Quādo.
Quando q̄dem ⌊cū facis conuiuiū⌋ Qui auteꝫ
ſubdit ⌊voca pauperes⌋ Nō expectes donec pe
tant: ſed ⌊voca⌋ eos: qꝛ (al's qui) forte ꝓpter vere/
cundiam vel metum nō venirēt. Paupes autem
ſunt q̄ non ſufficiūt ſibi: ꝛ ideo vocandi ſunt vt ex
abundantiis tuis recreent Job.xxx. Compatiebat
aīa me pauperi. Hoc eſt qđ dic dn̄s Matth.xxv.
Eſuriui ꝛ dediſti mihi mādūcare ꝛc̄. Et iſti ſunt q̄
in exterioribꝰ deficiūt: neminē in exterioribꝰ haben
tes conſolatorē ⌊et debiles⌋ interius viribꝰ deſti
tutos nec laborare valentes. Debilis autē eſt infir
mus quacunqꝫ infirmitate. Rho.xiiii Infirmum
autē in fide aſſumite: ꝛ nō in diſceptationibꝰ cogi/
tationū. Rho.xv. Debem⁹ nos firmiores imbecil/
litates infirmoꝝ ſuſtinere ⌊et claudos⌋ qui que/
rere nō poſſunt victum ſuū. Actuū.iii. Claud⁹ q̄/
dam cum vidiſſet Petrū ꝛ Joannē: cepit rogare
eos: vt elemoſynam acciperet ⌊et cecos⌋ qui veſti
gia querendi elemoſynā videre non poſſunt. Luc.
xviii. Cecus ſedebat ſecus viam mēdicās. Omnes

cū iſti nihil lucroꝝ poſſit agere ꝗ ſibi ſbueniāt. Ra
tionē aūt ſubiūgit: dicens [Et btūs eris] Tob.
iiij. Ne auertas faciē tuā ab vllo paupere. Iſti eñ
vere pauperes ſunt ꝗ tā in bonis fortune ꝙꝫ in na
turalib⁹ deficiūt. Non eñ parū habētes: ſed etiam
impoſſibiles ad adquirendū exiſtēs. Et illis ma
xime eſt ſubueniendū. Precipue tñ illis ꝗ boni ſūt
ꝛ timētes deuꝫ. Eccl.ix. Uiri iuſti ſint tibi cōuiue:
ꝛ in timore dei ſit tibi gloriatio. Eccl.xij. Da miſe
ricordi: ꝛ ne ſuſcipias peccatorē. Eccl.x. Noli deſpi
cere hoīem iuſtū pauperē [qꝛ nō hñt retribue
re tibi] qꝛ in illius vocatione ſol⁹ deus eſt cauſa.
Eccl.xij. Benefac iuſto: ꝛ inuenies retributionem
magnā. Et ſi non ab ipſo Certe a deo [retrib. eñ
tibi] .ij. Timo.j. Scio cui credidi ꝛ cert⁹ ſum: ꝙ
potens eſt depoſitū meū ſeruare in illuꝫ diem [in
reſurrectiōe iuſtorum] Tunc eñ retribuet in
corpe ꝛ aīa. Eſa.iij. Dicite iuſto: qm̄ bñ retributio
manuū eius fiet ei. Pſal.cxj. Btūs homo ꝗ miſe
retur et commodat diſponit ſermones ſuos in iu
dicio: qꝛ in eternū nō cōmouebit. Prouer.xix. Fe
neratꝫ dño qui miſeret pauperi (al's pauperꝫ) ꝛ vi
ciſſitudinē ſuā reddet ei. Quāuis aūt ꝛ iuſti ꝛ ma
li reſurrecturi ſint: tñ non facit mentionē niſi ð re
ſurrectiōe iuſtoꝝ. qꝛ illi ſoli reſurgūt ad premium
ꝛ gl'iam. Pſal.j. Non reſurgēt impij in iudicio: neqꝫ
peccatores in conſilio iuſtorum

b Et cum audiſſet quidam de
ſimul diſcumbentibus: dixit
illi. Beatus qui manducabit pa
nem in regno dei.

R Tangit hic impedimēta que facit Amor tēpo
ralium ad ſequenduꝫ dñm. Et habet ptes Duas.
In quaꝝ Prima Excludit errorē cuiuſdā male in
telligentis pinducta. In Scda aūt tangit Mul
tiplicia ad ſequendū dñm impedimēta: ex amore
temporaliū cauſata. Circa Primū aūt tāgit Tria
Occaſionē erroꝝ: Infamiam: ꝛ Speciem erroꝝ.
De Primo dꝫ [Et cū hec audiſſet] de remūera
tione eterna a ꝟbis chriſti: putans eſſe remunera
tionē terrenā. Sicut dicūt Iudei: de Regno mil
le annoꝝ ꝛ aurea hierlm. In quib (ſicut dicūt) fu
turi erūt iudei Siſe aliqd paſſi cū illis: ꝗ Ioā.vj
dixerūt de chriſto. Durus eſt hic ſermo ꝗs pōt eū au
dire: ꝛ abierunt retrorſum. Ita iſte ꝛ ſiles ſibi (al's
ſui) carnaliter intelligēs (al's intelligētes) ꝟba chri
dicūt ꝑ contrariū ꝙ Btitudo quedaꝫ ſit corporal'
edere ꝛ bibere in regno dei terreno. Nō aduertētes
qð dꝫ Rho.xiiij. Nō eſt regnū dei eſca nec potus:
ſed iuſticia ꝛ paxꝛ gaudiū in ſpūſctō. Dicit autem
[quidā] Notās infamiā hui⁹: ꝗ nō eſt dign⁹ no
mine. Pſal.lxviij. Deleant de libro viuentiū: ꝛ cū
iuſtis nō ſcribant [de ſimul diſcumbentib⁹]
qꝛ diuerſa genera ſiml' ibi diſcūbebant. Et iſte fuit
vnus de nō veſtitis veſte nuptiali ꝗ ad fidē. Et vi
det de Saduceis fuiſſe Qui dicūt reſurrectioneꝫ
nō eſſe ſpūalem vitā. Uel forte fuit vn⁹ de Eſſeis
Qui dixerūt nulla eſſe ſpūalia: ſed tñ pro tempo
ralib deo eſſe ſeruiendum Deut.xxxiij. Tñmodo
oculus iacob i terra frumēti vini ꝛ olei. Pō.xxiiij.

al's Infamiam errantis.

Celum celi dño: terrā aūt dedit filijs hoīm. Ex his
eñ ꝛ hmōi ſui erroris ſumebāt (al's ſumebat) occa
ſionem. Fuit autē quidā noīe Corinthus h⁹ erro
ris defenſor vt dꝫ Auguſt. Dixit igit [Beat⁹ qui
manducabit panē in regno dei] Intelligēs
de Regno terreno. Qꝛ ſi ð pane ſpūali ꝛ ð Regno
ſpūali (quod in celo futuꝝ eſt) intellexiſſet: nihil er
raſſet. Luce.xxij. Ego diſpono vob ſicut diſpoſuit
mihi pater meus regnū vt edatis ꝛ bibatis ſuper
menſam meā in regno meo. Et qꝛ carnalis intelle
ctus: occaſio eſt erroꝝ. Ideo dꝫ Ioā.vj. Spūs eſt
qui viuificat: caro nō pdeſt quicꝙ. Uerba ꝗ locu
tus ſum vobis ſpūs ꝛ vita (Glo. ibidē. ð eſt ſpūa
liter intellecta) vita ſunt .ij. Coꝝ.iij Littera occidit:
ſpiritus autem viuificat

At ipſe dixit ei Homo quidam
fecit cenam magnam: et vocauit
multos

Hic Et excludit errorē male intelligētis. Et oſtē
dit ꝙ in tpalibus nō eſt pfectio venīēdi ad regnuꝫ:
ſed potius impedimentū. Dicit autē Tria. Mul
torū ſcꝫ ad cenā regni dei vocatoꝝ: Impedimenta
excuſantiū: ꝛ Alioꝝ vocatōeꝫ loco coꝝ ꝗ venire ne
glexerūt. Et ð eſt quod dꝫ [At] Ecōtra ipſe ieſus
ſpūaliter dicta intelligēs [dixit illi] redarguens
carnalē intellectū ipſius. Apoca.ij. Qui habet au
res audiendi audiat ꝗd ſpūs dicat eccleſijs [ho
mo] Q.di. Tu dicis in tēporaliū abundātia bea
titudinē eſſe regni dei. Ecōtra ego: ſpūaliter intelli
gens regnū dī: oſtendēdo nō in temporaliū abun
dantia regnū dei conſequendū. Lu.xij. Non eſt in
abundātia cuiuſꝙ vita ipſius. Dicit igit [homo
quidā] Circa Preparationē iſtā dic Quatuor.
Preparantis ſcꝫ magnificentiā. Circa vocationē
liberalitatē profuſam: ꝛ Sui cordis ad hoc vtve
nirent vocati: Deuotionē feruētiſſimā. Circa Pri
mū horum dꝫ Quatuor. Preparātis. ſcꝫ digni
tatem: Humanitatē: Preparationē: Largitateꝫ.
Dignitas ꝗdem notat in ð quod dꝫ [quidā] cu
ius dignitas ꝛ dominatus ꝛ honor ſunt ineffabi
lis. Pſal.lxxxvij. Quis ſicut dñs deus noſter qui
in altis habitat. Exoð.xv. Quis ſimilis tibi in for
tibus dñe: Quis ſimilis tui magnificus i ſancti
tate terribilis atqꝫ laudabilis: faciens mirabilia.
Iſte ergo: ꝗdeꝫ: eſt ab omībus alijs excluſus (al's
excelſus) Et ideo ꝑ ſpeciē dominatōis inexplicabi
lis. Pſal.lxxxv. Nō eſt ſm opa tua. Hic hō dꝫ (cū
tñ pat' ꝛ Rex ſit oim) Nō a natura humanitatꝫ: ſꝫ
a benignitate. Sicut Sapie.vij. dꝫ Spūſſcūs dꝫ
human⁹: ſtabilis: ſecur⁹: oēm amās ꝟtutē. Sap.
j. Benign⁹ eſt ſpūs ſapie. Sicut etiā dꝫ Mat.xxij
Homo ꝗdaꝫ: ꝗ nihil facit in hūane. Eſt eñ huma
nitas: māſuetudo ipſi⁹. Qꝛ ſic dꝫ Phs. Homo ē
anial māſuetū natura. ij. Reg.xxiij. Ipe ꝗſi tener
rim⁹ ligni vermicul⁹. Sic ꝗ eſt [homo] Ioēs Be
nigne ſuſcipiēs: ꝛ benigni⁹ ptractās: ꝛ Benigniſſi
me in ſua cena diſponens. Sap.viij. Diſponit oīa
ſuauiter [fecit] Hic notat pparatiꝫ: In ꝗ ſtudi
um ppparatōis intelligit ꝛ diligentia. Eſaie.lxiiij.
Oculus nō vidit deus abſqꝫ te que ppparaſti dili

gentibus ec.j.Cor.ij. Quod oculus nõ vidit nec auris
audiuit nec in cor hoĩs aſcẽdit: que pparauit deus
diligentibus ſe. Tobias.viij.vxori ſue dixit vt in-
strueret conuiuiũ: ⁊ ppararet omnia que in cibos
iter agentibus ſunt neceſſaria. Tobias bonitas dñi
interpretatur. Vxor autẽ eius est ſũma ſapia Que boni-
tas dñi: facultates huius cene: ſed ſapia ſua: ſtudium
apponit pparatõis. Pſal.lxvij. Preparaſti in dul-
L cedine tua pauperi deus [cenã magnã] Hic tan-
git Magnifica liberalitas in pparatõe. Et dicun-
tur Duo. Modus conuiuij: quia cena. ⁊ Quãtitas: quia
magna. Cena autẽ est poſt quã nõ est aliud conuiui-
um. ⁊ ideo maxie ſignat finalẽ refectionẽ in gloria:
a qua nullus q intrauerit eijcitur. De quo dicitur Mat.
xxvj. Nõ bibam amodo de hoc genimine vitis: vſq
dũ bibã illud nouũ vobiſcũ in regno meo. Et ideo
iſtud aliud est ab eo quod deſcribitur Mat.xxij. qa
ab illo eijcitur is q intrauit: non hñs veſtẽ nuptialẽ.
Et ideo facit hic in eccleſia refectionẽ in grã: a cuius
cõione eijcitur q nõ est honeſte cõuerſatõis. In glia
igitur fecit cenã magnã. Si tñ cõiter loquimur: tũc
facit Quadruplicẽ cenã. Sez. In refectiõe doctri-
ne. In refectiõe virtutis ⁊ grẽ. In refectiõe euchari-
ſtie: ⁊ In refectiõe glie. Refectionẽ doctrine: fac in
contemplatiõis intellectu. Refectionẽ virtutis ⁊ grẽ:
facit in volũtatis affectu. Refectionẽ eucharistie: i
corde (alias cordis) deuotõe ⁊ fidei guſtu. Refectio-
nẽ glie: facit in patria in ſue dulcedis aſpectu. Pri-
ma refectio: est in veritate. Scda i forma ⁊ mře vir-
tutũ charitate. Tertia: in grẽ vbertate. ⁊ Quarta: i
in perfecta beatitudine. Prima: inchoatõis. Se-
cunda: profectiõis. Tertia: pfectiõis. ⁊ Quarta: ẽ
dulcedis ſupeffluentis Luc.vj. Menſurã bonã ⁊
confertã ⁊ coagitatã ⁊ ſupeffluentẽ dabũt in ſinũ
vřm. De Prima cena dicitur Apoc.iij. Ecce ego ſto
ad oſtiũ ⁊ pulſo. ſiquis aperuerit mihi: introibo ⁊ ce-
nabo cũ eo: ⁊ ipſe mecũ. Pulſat enĩ verbum dei ⁊ ſa-
pientia patris. Per veritatẽ ad Intellectũ: vt aperiatur
ei per fidei cõſenſum. Intrat autem per illumiatio-
nẽ. ⁊ concenãt intellectus ⁊ ſapia per veritatis refectionẽ
⁊ delectationẽ. Dicit enĩ phs q ãmirabiles habet
ſapia delectatiões: puritate ⁊ firmitate. Hoc cõui-
uiũ inſtruit ſapia Prouer.ix. Sapia imolauit vi-
ctimas: pposuit menſã ſuã: miſcuit vinũ: miſit an-
cillas ſuas vt vocarẽt ad arcem ⁊ ad menia ciuita-
tis. Siquis est paruulus veniat ad me. Et inſipiẽtibus
locuta ẽ. comedite panẽ meũ ⁊ bibite vinũ qđ mi-
ſcui vob. Victime autẽ ſapieq a vincẽdo dicuntur: ſt
diuine veritatis ſtudia: ⁊ lectiões ⁊ cõtẽplatiões. Iſte
immolantur quñ ⁊ deuote dei cultui amministrantur: ⁊
delectatiões earum pregustantur per intellectũ. Victi-
ma enĩ imolata: partim deo offerebatur: ⁊ partim a
ſacerdote guſtabatur. Menſam ĝ pinguẽ in his ſa-
piẽtis pponit oĩbus diuerſarum veritatũ diuinarum: vni-
cuiqz ſaporẽ pponẽs: Dũ pponit facta ⁊ apparitões
patriarcharum. in virtutibus ⁊ apparitõnibus diuinis: ve-
ritatem diuine notitie Docentibus: ⁊ Reuelatio-
nes pphetarum Sacramenta diuine diſpoſitiõis
⁊ voluntatis paulatim Aperientibus: ⁊ Subli-
mitatem legiſlatoris: ⁊ legis mandata morũ ⁊ iu-
diciorum Exponentibus: ⁊ in Mediatore christo:
per quem grã ⁊ veritas facta ẽ. Siue etiã in Do-
ctoribus apoſtolicis: per quos facta fidei ſunt pa-
tefacta. Siue in ſtudijs patrũ: per q fides contra here-
ſes defenſa est. Hoc vinũ ſpũalis intelligẽtie mi-
ſcet: vt captiuetur intellectus in obſequiũ fidei: ⁊ in o-
mnibus fiat pceptũ apli. ad Rho.xij. Non plus ſape-
re qz oportet ſapere: ſz ſape ad ſobrietatẽ. Hec mit-
tit ancillas ſuas. hoc est: ad eam ancillantes ſciãs: tã
Rationales qz Naturales: qz etiã Morales phi-
loſophias ⁊ Scientias iuris: tã Monaſtica qz Po-
litica Vocare ad arcẽ ſũmi itellcũs diui: ⁊ ad menia
ciuitatis: in qua ſunt ſchole doctorum omniũ. Vo-
cat autẽ paruulos. hoc est hũiles non de ſua ſciẽtia:
que inflat: pſumẽtes. Et inſipientibus locuta est. hoc ẽ
qui saporẽ veritatis diuie nondũ guſtauerũt: vt ve-
niant ad guſtũ ſapientie ⁊ ad veritatis indagatõem.
Ecci.xv. Cibauit illũ pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua
ſapie ſalutaris potauit eũ. Sap.xvj. Non natiui-
tatis fructus paſcũt hoies: ſed ſermo tuus paſcit
eos qui in te confidunt. Hoc cõuiuio refectus ⁊ de-
lectatus fuit Moyſes: ita q quadraginta diebus ⁊
quadraginta noctibus panẽ nõ comedit: ⁊ illuſtrata
est facies eius ex conſortio ſermonis dñi. Sic dicitur
Exo.xxxiiij. Hec est ergo cena pma. Scda cena in M
conuiuio virtutis ⁊ bonitatis in charitate. Hec ẽ ce-
na de qua dicitur Judith.vj. Ozias: expleto cõſilio
ſuſcepit achior in domũ ſuã: ⁊ fecit cenã magnã. ⁊
vocatis oĩbus pſbyteris ſil refecerũt. Ozias fortitudo
dei interpretatur. Et ſignificat christũ dei virtutem
ſiue fortitudinem. j. Corinth. j. Christũ dei virtu-
tem ⁊ dei ſapientiam. Hic recipit Achior. qui fra-
tris mei lumẽ interpretatur. hoc est: illuminatũ iam
in cena prima ex veritate: in domum ſuam: que est
domus virtutis ⁊ gratie: que est eccleſia bonorum.
Pſal.c. Nõ habitabit in medio domus mee qui
facit ſuperbiam. Exod.j. Quia timuerunt obſtetri-
ces deũ: edificauit illis domos. Glo. domos vir-
tutum. Et ibi fecit cenam magnam in charitate (q
mater est virtutum) filijs ſeptem ⁊ filiabus Job:
(hoc est ſeptem donis) ⁊ tribus theologicis virtu-
tibus (que ſunt tres ſorores) in charitate dei et in
delitijs charitatis epulantibus. Et vocatis omni-
bus preſbyteris: quorum exempla ſunt exempla-
ria virtutum Sanctorum: refecerũt ⁊ epulati ſũt:
magnas delitias habentes in dulcedine ſpiritus
charitatis. Eccliaſtici. Viceſimoqrto. Spũs me-
us ſuper mel dulcis: ⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊
fauum. Et ideo ſequitur Qui edunt me adhuc eſu-
rient. qui bibunt me adhuc ſitient. quia Tanta est
delectatio honeſtatis virtutum ⁊ ſpiritusſancti in
charitate q faſtidium tollit: ⁊ continuum auget
deſiderium. Intantũ q Eſaias dicit.iiij. q ſine ex-
penſis hominis: iſte virtutes ſuis expenſis hanc
faciunt refectionem. Apprehendent ſeptem mulie-
res virum vnum: ⁊ dicent. Panem noſtrum co-
medemus: ⁊ veſtimentis noſtris operiemur: tñ-
modo inuocetur nomen tuũ ſuper nos: aufer oppro-
brium noſtrum. Hanc refectionẽ dulcedinis mi-
niſtrabimus ex ſpũ dulciſſime charitatis (alias verita-
tis) ⁊ veſtitũ miniſtrabimus honeſte cõuerſatiõis.
Non petẽtes niſi q diligẽdo nos: auferas oppro-
brium ſterilitatis nře: ⁊ q in te noiemur. Septem
enĩ mulieres: ſeptẽ ſunt virtutes: Fides: Spes: Chari-

tus. Prudentia: Juſticia: Temperantia. Fortitudo. Prouer. xv. Secura mēs q̄ſi iuge ꝯuiuiū. Securitas autē mentis nō eſt niſi ꝑ charitatē: q̄ informat virtutē: ⁊ nulla ei deeſt virt⁹. Tertia cena ē: in Eucbariſtia recepta ab altari. Et hec eſt in gr̄e vbertate. ex qua eucbariſtia nomē accepit: Que bona gr̄a interp̄tat̄. Hec eſt cena paſce quā chr̄s habuit cū diſcipul̄ ſuis. Joan. xiij. De quo dicit̄ Lu. xxij. Deſiderio deſideraui hoc paſca māducare vobiſcū āteq̄ꝫ patiar. Hec cena chr̄i ꝑficit̄ Sacramento In q̄ Incorporatio fit chr̄i (al'̄s chr̄s) ad ſalutarē omniū bonorū cōmunionē: ꝑ ſūptionē ſui corporis. Infuſio fit ad omniū interiorū aſperſionē: ꝑ ſūptionē ſui ſanguinis. Perfecta fit recōciliatio ad deū p̄rem: ꝑ p̄ciū redēptiōis ſue ſanctiſſime anīe. Viuificatio ad reſtauratiōēꝫ oīs deꝑditiōis ſpūalis vite ex influxu ſui ſanctiſſimi ſpūs. et Grati: ꝑfecta gratificatiōe reddimur deo ex gratitudine ſue diuinitatis. Et ex vaſe oīs gratie (quod h̄ ſacramentū eucbariſtie eſt) gr̄am ꝓ gr̄a accipim⁹: vt chr̄o ſemꝑ ꝯformemur ⁊ vniamur. Hiere. xxxj. Inebriabo aīas ſacerdotū pinguedine. ⁊ popul⁹ me⁹ abūdabit bonis. Hoc eſt Cōuiuiū cene de q̄ d̄r Eſa. xxv. In die illa faciet dn̄s oībus popul̄ in monte hoc ꝯuiuiū pinguiū: ꝯuiuiū vindemie: cōuiuiū medullatoꝝ pinguium ⁊ vindemie defecate. Oībꝫ eni popul̄ fit cena cōuiuij: q̄ꝺ cor⁹ myſtica corpoꝝ facit ⁊ ſignificat vnitatē. In monte aūt fit q̄ꝺ tāta ſit excellētia charitatis: q̄ chr̄s ſeipm̄ nobis obtulit manducādū. Eſt autē ꝯuiuiū pinguiū in corpis refectiōe. i. dei tatis dulcedine. ⁊ in ſpūs delectatiōe: ⁊ aīe gratia Vindemie autē ꝯuiuiū eſt in ſanguinis infuſiōe et aſꝑſione. Medullatorū autē pinguiū ē: q̄ꝛ nulluꝫ boꝝ eſt ſine diuinitat̄ penetrāt̄ ꝑ totū: pinguiſſima deuotiōe. Et eſt vindemie defecate ꝑ hoc q̄ immune eſt ab omni corruptiōis fece. Iſte ē panis d̄

N quo d̄r Geñ. xlix. Aſer pinguis panis ei⁹. ⁊ p̄bebit delicias regibꝫ. Quartū eſt ꝯuiuiū in gl̄ia i oībrietudis ꝑfectiōe. Et hec eſt cena de q̄ d̄r. ij. Eſd. iiij. Rex Dari⁹ fecit cenā magnā oībꝫ vernacul̄ ſuis: ⁊ oībꝫ magiſtratibꝫ Medie ⁊ ꝑſidis. et oībꝫ purpuratis ⁊ p̄torib⁹ ⁊ conſulibꝫ ⁊ p̄fectis ſub illo. Rex iſte ſignificat eū q̄ in veſtimento ⁊ i femore habet ſcriptū. Rex regū ⁊ dn̄s domiantiū. Qui b̄n Darius: hoc eſt: augmentat⁹ dicit̄: q̄ꝛ de naturalibus bonis in gr̄am: ⁊ de gr̄a auget in gl̄iam. Fecit autē vernaculis: h̄ ē: ſeruis in domo ſua genitis: Qui ſignificāt Innocētes. Fecit ⁊ mḡratibꝫ: hoc ē magiſtratū bone vite docentibꝫ, Fecit inquā mḡratibus Medie. que mēſura interp̄tat̄. q̄ꝛ doctrinaꝫ vite. cuiuſlibet hoīs menſurauerūt. Hi etiā ſūt mḡrat⁹ ꝑſaꝝ: qui tentati interp̄tant̄. q̄ꝛ doctrinā contra cuiuſlibet tentatiōēꝫ adaptauerūt. Fecē purpuratis. hoc eſt: omnis generis Martyribꝫ: qui ꝓ nomine ſuo purpureo ſanguīe ſunt ꝑfuſi. Fecit etiā Pretoribꝫ: hoc ē: optimis p̄latis iura vnicuiq̄ꝫ reddentibꝫ. Fecit etiam conſulibꝫ omnib⁹ qui erant ſub illo. hoc eſt. omnibꝫ ſua cōſilia ſequentibus: ſicut virginibus: viduis ⁊ bonis coniugatis. Fecit etiam Prefectis: hoc eſt: bonis Cōfeſſoribus ſub ipo populū regētibus: ſiue fuerit Epiſcopi: ſiue Prepoſiti: ſiue Archidiaconi: ſiue Preſbyteri: ſiue alterius ordis Clerici ⁊ Religioſi fuerint: In hac cena cenant fratres cū fratre ſuo Joſeph. Geñ. xliij. Et pre nimietate gaudioꝝ inebriatur coram eis: eo q̄ omnis doloris ⁊ gemitus in ſe ⁊ in ſuis obliuiſcitur. Apocalip̄. xxj. Jam non erit amplius neq̄ꝫ luctus neq̄ꝫ clamor: ſed neq̄ vll⁹ dolor: que prima abierūt. Hec eſt cena de qua dicitur Apocalip̄. xix. Beati qui ad cenam nuptiarum agni vocati ſunt. Et de hac cena q̄uis nō intelligeret quid diceret: tamen in deſiderio magno dixit Iſte [Beatus qui māducabit panem in regno dei.] Et ideo quia in deuotionis deſiderio dixit: chriſtus errorem ſuum non reprehendit: ſed ſine reprehēſione per ſimilitudinē ad ſpiritualem intellectum inſtruxit. Gal. vltimo Si ſi preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto: vos q̄ ſpirituales eſtis: inſtruite illum in ſpiritu lenitatis.

Iſte. ſ. q̄ dn̄o occōnē dedit i̅troducēdi parabolā iſtā. ſ. ca. iba.

Quelibet iſtarum cenarum eſt magna. Prima quideꝫ Admiratione veritatis ⁊ altitudine. Secunda autem Magnitudine charitat̄ ⁊ latitudine. Tertia Sacramenti effectu ⁊ ſignificatione. Quarta Mirabilitate iocunditatis ⁊ refectionis delectatione. De Prima veritatis altitudine dic̄ Pſal. lxiij. Accedat homo ad cor altum: ⁊ exaltabitur deus. Pſal. cxxxviij. Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me: confortata eſt ⁊ non potero ad eam. De Secunda dicit̄ Matth. xxij. Hoc eſt primū ⁊ maximum mandatuꝫ quod omniū virtutū mandata comprehendit. Pſal. cxviij. Omnis cōſummationis vidi finem: latum mandatuꝫ tuum nimis. De Magnitudīe tertie cene dicit̄ Eccl'iaſtic. xxxj Ad menſam magnā ſediſti: ſcito quoniā talis oportet te preparare. De Magnitudine quarte cene dicitur Baruch. iij. O iſrael q̄ꝫ magna ē dom⁹ dei: ⁊ ingens locus poſſeſſiōis eius. Lu. xxij. Ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pater me⁹ regnum: vt edatis ⁊ bibatis ſuper menſam meam in regno meo. Tamen poteſt dici q̄ q̄libet iſtarum cenaꝝ d̄r magna Ferculorū multiplicitate: ⁊ precioſitate: ⁊ abundantia. Multiplex enim doctrina: ⁊ intellectus refectio eſt in veritate. Multiplex dulcedo in virtute. Multiplex ſapor in eucbariſtia. Multiplex gaudium in beatitudine. De Multiplicitate Veritatis ſignificat̄ Actuum. ij. q̄ Apoſtoli erant loquentes varijs linguis: prout ſpūſſanctus dabat eloqui illis. De Precioſitate Pſal. cxviij. Dilexi mandata tua ſuper aurum ⁊ topazion. Prouerbiorum. iij. Precioſior eſt ſapientia cunctis opibus. De Abundantia autem dicitur in Pſal. cxliij. Promptuaria eorū plena eructantia ex hoc in illud. Ideo Prouer. viij. Audite me: quoniam de rebus magnis locutura ſum. O

Cena autem Virtutis magna eſt etiam: multiplicitate ferculorum: ⁊ precioſitate: ⁊ abundātia. De Multiplicitate dicitur Prouerbiorum. xiij. Multi ſibi i noualibꝫ patrū. Hoc ē mīta genera aboꝝ noualia ſ̄c̄ de nouo exculta. q̄ꝛ patres ſemper noui ſunt in colendo. Et ideo etiam delectationes virtutū dicuntur fructus: vt dicit Amb. Gala. quīto. Fructus autem ſpiritus ſunt: charitas: gaudium: pax: ⁊c̄. Iſta ſunt crocea: In quibus filij

dei nutriebant: quos plangit Hieremias i threnis
quando p reuerſionē ad vicia: ſtercora amplexant.
Crocea enim delicata ſunt: ꝛ redolentia: ꝛ pulcritu
dinem inducentia vetuſtatis. Hec ſunt ꝑcioſa: ſi-
cut dr̄ Ecci. xxxj. Splendidum in panibus: bene-
dicunt labia multoꝝ. Non enim ſplendid⁹ eſt in
refectione niſi qui ſplendida proponit ꝛ precioſa.
Abundanter autē ꝛ iſta miniſtrant. Jacob. j. Dat
omnibus abūdanter: ꝛ nō improperat. Hec igit eſt
etiam cena magna maior q̄ ꝓma: ꝛ licet ꝓma mag
ſit. Tertia autē maxima eſt Que eſt in ſacramē-
to eucharſtie. Quod oſtēdit: quia nō niſi in cena-
culo grandi ſtrato preparari potuit. Marci. xiiij.
Ipſe oſtendet vobis cenaculum grande ſtratum: ꝛ
ibi parate. Quãuis eñt nō ſit mag multitudie fercu
lorum: eſt tñ magna ꝛ maxima (qđ mirabilius eſt)
multiplicitate ſaporum. qꝛ Non eſt gr̄a que in eu-
chariſtia nō ſapiat. Joãnis. j. De plenitudine eius
omnes accepim⁹ gr̄am pro gr̄a. Sap. xvj. Para
tum panē d̄ celo p̄ſtitiſti illis ſine labore: habentē
in ſe om̄e delectamentū: ꝛ oēm ſaporis ſuauitatē.
Subſtantiã enim tuã ꝛ dulcedinē tuam quã in fi
lios habes oſtendebas: ꝛ voluntati vniuſcuiuſq̄
coꝝ deſeruiēs: ad quod quiſq̄ volebat cōuertteba-
tur. Quis enim ſapor deeſt: vbi ſapit dulcedo ſan
guinis: confortat nutrimentū corporis. condit o-
mnia condimentū gratie exuberantis: In eo qui-
dem in ſacramento: anime ꝟtus infunditur. ꝛ ani
me que vnit deitati: ſuauitatē immēſam inducit
ſpūs: ab eo (qui in ſacramēto eſt) ſm deitatē proce
dens. Beatitudinis d̄lectationē: cauſat deitas in
ſacramento contenta: compunctiōis aperiens lin
guam ꝛ palatum: operatur lactuca agreſtis i cor-
dis compunctione: Petrus ƺdum ex cena aſſumit
vindictē in traditorē: querens diligenter quis ſit
vt vindicet in eū. Joannes in ſuauitatem exceſſus
amoris reſoluit: ꝛ in pectore reclinatur chri. Ceteri
autem apoſtoli chriſto tanq̄ membra incorporã-
tur. Venenati autē proditores: ad diabolū expel-
luntur: tanq̄ venena a ſalutaribus cibis produn
tur ꝛ expelluntur. Sicut eñ legitur Jo. xiij. Cum
accepiſſet ille buccellã exiuit continuo: erat autem
nox. Eſt igit multiplex in Sapore: multiplex i Ef-
fectu: ꝛ Salutaris in guſtu: non ꝑmittens vene-
num ſecum eſſe in percipientib. Eſt āt cena illa
Precioſa ſuꝑ omnē theſaurū. j. Pe. j. Non corru
ptibilibus auro vel argento redēpti eſtis a vana
vr̄a cōuerſatione paterne traditiōis: ſed ꝑcioſo ſan
guine tanq̄ agni immaculati chri. Precium eñ
vniuerſitatꝫ: agnus hic immolatur ꝛ ſumit. Qui
Et a ſeruitute liberat Et exterminatorē noſtrū ini-
micum excludit. Et nos reconciliat ad deū. Et in-
ducit in regnum. Abundanter autem ammini-
ſtratur: qꝛ tot⁹ vnicuiq̄ chriſtus in natura hoīs et
deitatis amminiſtrat. Itaq̄ etiam mercennarij:
tñ ſacramentaliter ſumentes: in domo iſtius ho-
minis abundãt panibus. Sicut dicitur Lu. De-
cimo quinto. Sic fit pax in virtute eccleſie ꝛ abun-
dantia in turribus ſuis. Dum ſicut dicit Pſal.
Centeſimoq̄dragẽſimoſeptimo. Dū fines ei⁹ po-
nit pacem. ꝛ adipe frumenti ſatiat eam Cena āt
glorie: maxima quidē: dici non pōt. qꝛ cōꝑatione
non admittit: ſed ſuperfluentia magnitudinis ē
ſuꝑ omnē cōparatiōis ꝓportionē. Ubi ſicut dr̄ Lu
ce. xij. Faciet rex regum inuitatos diſcūbere: ꝛ trãſiẽ
ens miniſtrabit illis: Cum ipſe ſit immobilis. ta-
men tranſit dum noua fercula cōtinue ꝓponit: di-
cente eo q̄ ſedet in throno Apoca. xxj. Ecce noua fa
cio omnia. Effugit ꝛ hoc immenſa menſe cene: fer
culoꝝ immenſa numeroſitate: ꝑcioſitate ꝛ abun-
dantia. Quis enim numeret delectatiōes in dexte-
ra dei exiſtentes. He enim delectatiōnes ſūt vſq̄
in finem: nihil habētes niſi delectabile. Non ſicut
iſte in quib⁹ riſus dolore miſcebit: ꝛ extrema gau
dij luctus occupat. Prouer. xiiij. Dicit Dionyſi⁹ al's
Numerum ꝛ Magnitudinem iſtarum delitiaꝝ: impoſ
etiam ipſos non ad plenum ſcire: qui eas percipi- ſibile ē
unt. Iſte ſunt Precioſiſſime: quia glorioſe ꝛ be- et ipſos
ate. Eſa. lxvj. Ecce declinabo in vos ſicut flumen
pacem: ꝛ tanq̄ torrentem inundantē gloriam gen
tium quam ſugetis. Ibi ſicut Eſa. lxv. dicit. Ser-
ui dei comedent: ꝛ mali eſurient. ibi ſerui d̄i bibēt:
ꝛ peccatores ſitiēt: ꝛ nō erit qui porrigat eis. Hoc
eſt conuiuiū magnū quod rex Aſuerus hr̄ūs om̄i-
bus optimatibus ſuis ꝑparauit. Abundantia
enim magna eſt dicente Pſal. xxxv. Inebriabunt
ab vbertate domus tue: ꝛ torrente voluptatꝫ tue
potabis eos. Sic igitur fecit cenam magnam.

Conſilium igit Sapientis dignū eſt vt teneã-
tur. Prouerbioꝝ. xxiij. Quãdo ſederꝫ vt comedas
cum principe: diligenter attende que ponunt an-
te faciem tuã. In omnibus enim his cenis ſede-
mus cum principe. In Prima quidē: ſicut Veri-
tatis Magiſtro. In Secunda autem ſicut cum
Virtutis Domino. Joãnis. xiij. Vos vocatꝫ me
magiſter ꝛ domine: ꝛ bene dicitis. ſum etenī. In
Tertia autē ſicut cum ſummo Sacerdote in ſuo
ſacrificio. Hebreoꝝ. vij. Talis decebat vt eſſet no
bis pontifex ſanctus: innocēs: impollutus ſegre-
gatus a peccatoribus: ꝛ excelſior celis factus. In
Quarta ſedemus cum Rege in decore ſuo fulgen
te. Eſai. xxxiij. Regem in decore ſuo videbunt. At-
tendat ergo quilibet diligenter que ſibi apponun-
tur: quia talibus dignas gratiarūactiones: opor
tet eum ꝑparare. [Et vocauit multos] Hoc eſt P
largitatis ꝛ munificentie (al's magnificentie) Du
plex autē eſt Vocatio. Per Verbū: ꝛ Per inſpira-
tionem. Et vtroq̄ iſtoꝝ modoꝝ vocauit multos:
qꝛ om̄es ad quos ꝑuenit ſermo auditus: ꝛ quib
lumen infundit inſpiratiōis. Primã vocationē
facit exterī⁹. Pſal. xviij In oēm terrã exiuit ſonus
eoꝝ: ꝛ i fines orbis terre ꝟba eoꝝ. De Interiori vo-
catione dicit. j. Tim. ij. Qui vult oēm hoīem ſaluū
fieri: ꝛ ad agnitionē ſui noīs ꝑuenire Qđ exponēs
Jo. Damaſ. dt q̄ Volūtate ſigni: oēm hoīem vult
ſaluū fieri ꝛ volūtate añcedente. qꝛ talē naturã de-
dit hoī: cui impreſſa eſt noticia veri ꝛ boni: ꝛ q̄ reci-
pit illūinatiōes inſpirationū deueniẽdo ad ipum.
Jo. j. Erat lux vera q̄ illūinat oēm hoīem venientē
in hūc mundū. Hãc aūt vtrãq̄ vocatiōē ꝓmouet
Aliquan do per flagella: erudiens hominem vt re-
uertatur. Aliquando autem per beneficia trahit.
De Flagellis quidē dicitur Eſa. xxvj. In anguſtia
requiſierunt te: In tribulatione murmuris do-

ctrina tua eis. De Beneficijs autē dicit Rho.ij. An ignoras qꝛ benignitas dei ad penitētiā te adducit? Unde etiā impropat negligentibꝰ (al's: negligentes) in vtroqꝫ modo vocatōnis. Eſa.j. De Flagellis quidē. Sup quo pcutiā vos vltra addentes puaricatiōez? Oē caput lāguidū: ⁊ oē cor merēs. A plāta pedis vſqꝫ ad vticē nō eſt in eo ſanitas. Eſa.ix. Adhuc manus eiꝰ extēta. ⁊ populꝰ nō eſt reuerſus ad pcutientē ſe. De Beneficijs autem Eſa.j. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū: ⁊ aſinus pſepe dñi ſui. iſrael autē me nō cognouit. ⁊ populus meus nō intellexit. De Uocatione aūt q̄dam loquit̄ apl'us Rho.viij. dicens. Quos pſciuit cōformes fieri imagīs filij ſui: hos ⁊ vocauit. Hec autē vocatio eſt ſegregatio p grāz electōis a maſſa pditiōis. Et qꝛ nullus vocatorū huic vocatiōi ꝯtradicit. ideo oportꝫ dicere ꝙ de tali vocatōe nō loquit̄ hic dñs. Sic ḡ Uocauit [multos] Mathei.xx. Multi ſunt vocati pauci vo electi. Omēs eni vocat q̄ntum in ſe eſt: ſedtamē qꝛ nō oēs audiūt vocantē: ideo dicit [multos] ⁊ nō omnes. Multi eni audiūt vocātē intꝰ ⁊ extra: ſꝫ pauci exaudiūt. Quod ꝯtradicit pe.xciiij. Hodie ſi vocez eiꝰ audieritis nolite obdurare corda vr̄a. In h̄ ergo liberalitas iſtiꝰ hoīs attendit̄. qꝛ largā manuz extendit ad oēs. Pſal.cxliiij. Aperis tu manū tuam: ⁊ imples oēe aīal bñdictōe.

Et miſit ſeruū ſuū hora cene dicere inuitatis vt venirēt. qꝛ iā parata ſunt omnia

Hic oſtēdit Deuotōem feruētiſſimā ad hoc ꝙ inuitati veniāt. Dicit aūt Tria. Qꝛ mittat ſeruuz vt moneat ad veniēdū. ⁊ Cōuenientiā tēis cogentis intrare ad cenā. ⁊ Ad quid vocat venientes. De Primo dicit [Et miſit ſeruū ſuū] Et dr̄ Duo Serui auctoritatē: ⁊ Nuncij certitudinē. Auctoritas vocatōis habet̄ a miſſiōe: Ille enim vocare pōt q̄ miſſus eſt. Lu.x. Ecce ego mitto vos. Rho.x. Quō pdicabūt niſi mittant̄? Miſſio ei confert auctoritatē [ſeruū ſuū] Hic facit nuncij certitudinem. Papa enim ⁊ oēs pncipes: quos certitudinaliter vocare intēdit: vocat p ſeruū notū. ⁊ maxime p ianitorē. Seruꝰ ergo ille ſignificat ordinē pdicatoꝝ: Qui Primo pceſſit in Piiarchis. Secūdo in Prophetis. Tertio in Aplis. Quarto in doctoribꝫ vſqꝫ in finem mundi. Hic eſt ſeruus de quo dicit̄ Eſa.lij. Ecce intelliget ſeruus meꝰ: ⁊ exaltabit̄ ⁊ eleuabit̄ ⁊ ſublimis erit valde. Eſa.xlix. Seruus meꝰ es tu iſrl': qꝛ in te gloriabor. Iſte ḡ eſt ſeruus cuiꝰ habitꝰ aſſumptꝰ eſt a dño. Phil.ij. Formā ſerui accipiēs. Sūpſit eni dñs habituz huius ſerui: qui eſt iſte ordo pdicatorū. Sūpſit autē ⁊ actū: hoc eſt: pdicatōis officiū. Hiere.vij. Miſi ad vos omnes ſeruos meos ꝓphetas d̄ nocte ꝯſurgēs ⁊ mittēs. Gen.xxxvij. Ueni mittaz te ad eos. Hiere.j. Ad omnia que mittā te ibis: ne timeas. ⁊ que mādauero tibi loqueris ad eos. Iſte igitur ſeruus eſt totꝰ ordo pdicatoꝝ: a Piiarchis ſicut dixi Inchoatꝰ. Et p Legiſlatorē ⁊ Prophetas in Ioannē baptiſtā Continuatus. ⁊ Extēſus p Saluatorē. per Apoſtolos in Doctores ⁊ predicatores vſqꝫ in finē ſeculi vbum dei denūciantes. Iſte igr̄ eſt certus ⁊ incontradicibilis nunciꝰ. Hunc autē miſit [hora cene] Hoc eſt hora q̄ ſe parare debent ad cenandū. Et hec hora finis mundi vocat̄ vt dr̄ Glo. Finis autē Dupliciter dr̄ ſicut dicit quedā glo. ſuper Epiſtolā ad Rho.x. Eſt enī Finis conſumptōis. Sicut dr̄ ꝙ finis eſt panis: quādo comeſtus ⁊ conſumptꝰ eſt panis. Et h̄ modo nullus ſcit qñ finis erit mundi. Matth.xxiiij. De die autē illa nemo ſcit niſi ſolus pater. Act.j. Non eſt veſtrū ſcire tēpora vel momenta que pater poſuit in ſua poteſtate. Eſt item Finis cōſummationis. h̄ eſt vltime perfectionis. Et ſic dicit̄. j. Corinth.x. ꝙ nos ſumus in quos fines ſeculorū deuenerunt. hoc eſt ꝯſummatio ſeculi. quia Seculum Incepit a creatiōe: ⁊ Corruptū eſt per diluuium. Reſtitutū per Patriarchas. Directū per Legiſlatorem. Illuminatū per Prophetas. Perfectum vltima perfectiōe per Chr̄m: poſt quā nō ſequitur alia. quia Poſt chr̄m non fiet alia renouatio ſpūalis vel perfectio. Et ideo quia modo aperta ianua: hora eſt ad cenam ſe pparandi. j. Ioan.ij. Filioli nouiſſima hora eſt. Hoc eſt hora vltima. Mat.xx. Poſt quā non ſequitur niſi hora noctis ⁊ [cene] ⁊ ideo ſeruus modo plus inſtat ad veniendum. Sicut enim dicit̄ Ioannis.xiiij. Chriſtꝰ preceſſit parare nobis locū. Sed ſeruuz poſt hoc dimiſit qui inuitet ad veniendūz. Et hoc eſt quod ſequit̄ Tertiuz [dicere inuitatis vt venirēt] hoc eſt alloqui eos de preparatiōe per penitentiā. Hiere.lj. Qui fugiſtis gladium venite: nolite ſtare. Recordamini procul domini: ⁊ hieruſalē aſcendat ſuper cor veſtrum. Fugerunt enim gladiū: qui vulnera diaboli effugerunt per contritionem ⁊ cōfeſſionem. Ueniunt autem: qui ſe per virtutem expediunt. Non ſtant: qui ſemper in virtute proficiunt. Recordantur domini: qui inuitationis facte per dominū non ſunt immemores. Hieruſalē autem aſcendit ſuper cor eorum: qui dulcedinem contiuij parati nunq̄ a mente dimittunt. Dicunt autē vt venirent [quia parata ſunt omnia] Signanter dicit [omnia] quia omnia in omnis rei bono ibi parata habent (al's habentur) Tobie.xij. Bonis omnibus per eum repleti ſumus. Mat.xxij. Dicite inuitatis Ecce prandiū meum paratū eſt: tauri mei ⁊ altilia occiſa ſunt. ⁊ omnia parata ſūt venite ad nuptias Tob.x. Omīa in te vno habentes non te debuimꝰ dimittere a nob

Et ceperūt ſimul oēs excuſare.

Hic agit̄ De vocatoꝝ ingratitudine. Et diuiditur in Duas partes. In quarum Prima oſtenditur: hec Ingratitudo in Cōmuni. In Secūda vero Excuſatio in Speciali. Excuſatio aūt in Communi importat̄ per hoc ꝙ dicit [Et ceperūt ſimul omnes excuſare] Dicit autez Quattuor. Scꝫ. Iſtoꝝ ad excuſandū inſtantiā. Excuſationū ꝯſenſū. ⁊ Excuſātiū gñalitatē. ⁊ Excuſatōis modū. Inſtātia iportat̄ p h̄ ꝙ dr̄ [ceperūt] Qui enī icipit nouꝰ ē i h̄ qd̄ fac ⁊ feruēs ⁊ inſtās. Iſti āt adeo inſtāter excuſabāt q̄ſi ſp noui fuerīt i excuſādo nouas.

excuſationes inuenientes. Hebreorum.xij. Qui
audiuerũt excuſauerũt ſe ne eis fieret vbum. Non
enĩ portabãt quod dicebat̃. ⁊ ideo excuſabant. q̃a
difficilis videbat̃ eis preparatio. Ideo dr̃ Pſ.cxl.
Ne declines cor meũ in verba malicie: ad excuſan
das excuſatiões in peccatis. Excuſare autẽ: eſt di/
minutionem culpe querere per ſuffragia aliorũ: ⁊
ſub alterius intercellionis vmbra ſupportari. Et h
fit: quãdo nolens venire: ſeruos dei rogat vt pro
ipſo intercedãt vt excuſatus habeat̃. Sicut Jona
thas excuſauit dauid.j. Reg.xx. Hoc autẽ incipi/
unt: quia ſemp in hoc peccatores ſũt noui: volen/
tes in peccato manere: ⁊ intercellionib⁹ bonorum
excuſari. Jaco.vlt̃. Multũ valet depcatio iuſti aſ/
ſidua. Pſal.lxxvj. Dixi nunc cepi: hec mutatio dex/
tere excelſi. Sic ergo ceperunt[ſimul]per ꝯſonã
in peccato remanendi volũtatẽ. Hiere.v. Simul
hi confregerũt iugum: rupuerũt vincula[omnes]
generaliter. Hiere.vj. A minimo vſq̃ ad maiorem
omnes auaricie ſtudẽt. Pſal.xiij. Omnes declinaue
runt ſimul inutiles facti ſunt[excuſare]Nume.
xvj. Omnes vocati reſponderunt non venim⁹

Primus dixit ei Villam emi: ⁊ neceſſe habeo exire et videre illã. Rogo te habe me excuſatum.

Ecce Excuſatio in Spẽali. Et habet partes Du
as. In quarũ Prima ponit̃ in Spẽali Vocatoꝝ
excuſatio. ⁊ In Scđa Serui vocantis ad domi/
num ſuũ renunciatio. Prior habet partes Tres.
Scʒ (al's ſm) tres excuſatiões in littera poſitas: ſ
Villa: Bobus: ⁊ Uxore: Prioꝝ excuſatio habet
Tres particulas: Ville emptionem. Videndi vil/
lam neceſſitatem: ⁊ Excuſationẽ per ſeruũ facien/
daʒ. Dicit ergo[Primus dixit]qui cap̃ iteni/
ciorum ſupbia ſe primũ fecit. Abachuch.iij. Per/
cuſſiſti caput de domo impij: denudaſti fũdamẽ/
tum vſq̃ ad collum. Superbia enĩ ſemper ſe pri/
mam facit. Eccĩ.x. Initiũ apoſtatandi a deo: ſuper/
bia. Tob iiij. Superbiã in tuo anio nũq̃ domi/
nari permitte: quia in ipa initium ſumpſit omnis
pditio. Hic ergo dixit[Villam emi]Ecce Pri
mũ. Et notant̃ in hoc Tria. Scʒ. Emptoris in re
empta dominatio ſm Auguſtinũ. Scđm: Red/
dituũ ville adquiſitio: ſm Hieronymũ. Tertiuʒ:
Emptionis cõmutatio. De Primo dr̃[Villam
emi]⁊ q̃ emit: ville ⁊ hominib⁹ ville dominari ap
petit: ⁊ eo inde ſuperbit. Eccs.viij. Interdum do/
minatur homo homini in malum ſuũ. Luce.xxij.
Reges gentiũ dominant̃ eoꝝ: ⁊ qui poteſtatẽ ac/
cipiunt ſuper eos benefici vocãtur. ſic nõ erit inter
vos. Omnib⁹ enĩ vocatis ad cenam ſuã dominus
interdicit dominatũ. Secundũ autẽ eſt rei lucrũ
⁊ poſſeſſio. Et ſicut primũ notat ambitionẽ super/
bie: Ita ſecũdũ notat cupiditatẽ auaricie ſʒ Hie/
ronymũ. Eph.v. Auaricia que eſt idoloꝝ ſeruit⁹.
hec enĩ ſic mentẽ occupat q̃ verba ſeruoꝝ vocan/
tiũ ſine fructu efficiunt̃. Et ideo Sup.viij. ſpinis
cõparant̃: que ſuffocãt. Eccĩ.x. Auaro nihil eſt ſce/
leſtius. Villa enĩ labores importat terrenoꝝ: ꝓpt
lucrũ ⁊ curam vite huius. Unde.iiij. Reg.v. dixit
helizeus Giezi puero ſuo: q̃ queſiuiſſet ſibi argen
tum vt emeret oliueta ⁊ ficeta: ⁊ ſeruos ⁊ ancillas.
⁊ ideo etiaʒ lepra Naaman adhereret ei. Lepra au
tem Naaman fuit potentie ſecularis ⁊ auaricie di
uitiarum. Sic enĩ legit̃ Naaman pnceps milicie
ſyrie erat vir potens ⁊ diues. Tertiũ aũt qđ hic no
tat̃ eſt Cõmutatio: q̃ ſtudiũ virtutis ⁊ anima p ter
renis cõmutat̃: propt̃ quod indign⁹ reputat̃ vo/
catione. Et hoc eſt quod dr̃[emi]Eccĩ.x. Nihil eſt
iniquius q̃ȝ pecuniã amare. hic enĩ ⁊ animã ſuam
venalem habet: quoniã in vita ſua proiecit intima
ſua. Ideo ſuis dr̃ dñs Math.xvj. Quã cõmuta/
tioneʒ dabit homo p aĩa ſua? [Et neceſſe ha/
beo]Hic tangit Occupatõis neceſſitatẽ. Et dicit
Tria. Ambitionis ⁊ Auaricie exactã neceſſitateʒ
Exitũ a ſtudio interiori ad exterioꝝ ſollicitudinẽ.
Experiendi noua lucra curioſitatẽ. De Prio dicit
[Neceſſe habeo]inferẽtẽ mihi ambitiõe ⁊ aua
ricia exactã neceſſitatẽ. Iſti ſunt Prepoſiti operũ
egypti: q̃ exacta neceſſitate inſtant quotidie ad im
plendũ numerũ laterũ. hoc eſt: lucroꝝ terrenoruʒ.
Exo.v. Sap.xv. Exiſtimabãt cõuerſationem hoĩs
compoſitã eſſe ad lucrũ: ⁊ oportere vndecunq̃ etiã
ex malo adquirere Prouer.xxx. Sanguiſuge due
ſunt filie ambitiõis dicentes Affer affer. Ambitio
enĩ querit vt habeat vnde dominet̃: ⁊ Auaricia vt
poſſideat quod lucrat̃[exire]a ſtudio interioruʒ
ad curã exterioꝝ. Quod propriũ ẽ deprauate ani/
me: que faſtidit ſpũalia interiora: ⁊ querit occupa/
ri circa exteriora. Simile aliquid egeno populo
iudeorum. Numeri.xj. qui faſtidiens manna fla/
grabat deſiderio carnium ⁊ ceparum: ⁊ allij et pe/
ponum. hoc ẽ carnalium occupationum: que ſua
ſollicitudine lachrymas educunt. Sicut cepe ⁊ al
lia: ⁊ frigida ſunt. ſicut pepones ⁊ piſces. Oſee.x.
Effraim vitula docta diligere trituram: calcabo ſu/
per pulcritudinem colli eius. Effraim vir in ſpi/
ritualibus debens fructum facere: vocatus ad ce/
leſtia: efficitur vitula laborans in villa: diligẽs tri
turam qua excutiantur grana lucroruʒ tempora/
lium. Et ideo dominus conculcat in terrenis pul
critudinem colli eius. hoc eſt cordis: per quod ca/
piti chriſto deberet continuari. Gregorius Ibi/
dem in glo. Sunt quedam anime per vitulam ſi/
gnificate: quibus in hoc mundo nihil laborioſi⁹
eſt q̃ȝ in huius mundi laborib⁹ non laborare. Sic
ergo exit Canticoꝝ.j. Si ignoras te o pulcerrima
mulierum egredere. hoc eſt: ſi ignoras per guſtuʒ
pulcritudinem interiorum morum (al's motuum)
conuertere ad lucra exteriorum ſollicitudinũ[vi/
dere illam]Ecce Curioſitas. Dulce enim ẽ aua/
ro videre terrena lucra quia Nihil habet plus ni/
ſi q̃ dulciter videt diuitias. Eccl'iaſtis.v. Et quid
enim prodeſt poſſeſſori niſi q̃ cernit diuitias ocu
lis ſuis. Ultra enim hoc q̃ comedit ⁊ veſcitur: ni
hil habʒ preter q̃ intuetur eas oculis ſuis. Et hoc
ẽ qđ dr̃[Neceſſe habeo exire videre illã]Et
ideo talia.j. Joã.ij. vocant̃ cõcupia oculorũ[Ro/
go te habe me excuſatũ]Greg. Bñ dr̃[rogo
te]In voce humilitatẽ pretendit. Sed ſuperbiaʒ
exhibet in opere: dum venire contemnit. Eſt au/
tem ſimile illi quod faciunt noſtri temporis ho/

minatorvt dicit Gloſa. Dum enim inuitantur ad dei cenam: ſeruos dei quidem rogant vt orēt pro ipſis: quia peccatores ſunt: ſed in emendatiōe operis: et deuotiōne ad cenā dei nō veniūt. Meli⁹ tamen faciūt iſti: ꝙ̄ illi de quibꝫ dicit Matth. xxij. ꝙ alij ſeruos patriſfamilias quoſdā ceciderunt. alios autē occiderūt. alios autē ꝯtumelijs affectos ceciderunt. Excuſatos aūt iſti petūt ſe habere quaſi rei familiaris impedimēto detētos. Quaſi dicētes illud Gen. xxx. Juſtū eſt vt aliquādo domui mee puideā. Quaſi eni a puidētia tēpaliū ſub palliovtilitatꝫ ꝛ honoratiōe (al'r: honoratiōis) ſerui vocantꝫ de nō veniēdo volūt excuſari ne eis iputet̄ in cōtēptū. Quibꝫ ecōtra dr̄ Hiere. vij. ꝛ. xj. Uocaui et nō audiſtꝫ: nec inclinaſtis aurē veſtrā ad me. Prouer. j. Uocaui et nō renuiſtis: extēdi manū meā: ꝛ nō fuit qui aſpiceret.

Et alter dixit. Juga boum emi quinqꝫ: ꝛ eo probare illa Rogo te habe me excuſatum

G Tria dicit. Allegat eni Impedimētum. Adijcit illius impedimēti exercitiū. ꝛ Petit excuſari pretextu vtilitatis ꝓprie. ꝓpter quā merito cena ſit negligēda. Dicit igit̄ [Et alter dixit] Altercatio autē iſta i alio eſt impedimēto. quia multiformes ſunt occaſiones cōcupiſcētie: hominē detinentes. Pſal. iij. Multi inſurgūt aduerſum me [Juga boum] Duo dicit. Cōmutatiōem. ꝛ Quid cōmutatiōe adquiſiuit. Attendendū autē ꝙ ſicut Judei vtilitatē terrenā: ꝓmiſſionibꝫ ſpiritualibꝫ prophetarū anteponūt: Jta etiā litteralē ſenſum quinqꝫ librorū legis anteponūt impletiōi legis ſpiritualis. Et decē pcepta legis (ꝑ quinqꝫ ꝛ quinqꝫ q̄ſi in quinqꝫ iuga cōbinata ſint) carnalibus: ꝛ nō in gratia ꝓmiſſionis impleri dixerūt. Et ipſi quidem more omniū carnaliū delectabilibꝫ quinqꝫ ſenſuū ſe ſubdiderūt ꝛ alligauerūt. Hec eni ſignificant [quinqꝫ iuga boum] Unde in hoc v̄bo Tria notant̄. Sc3. Proprietas iugi. Neceſſitas ligamenti ad iugū: ꝛ Proprietas boum. Proprietas quidem iugi eſt ꝙ collū pmit. ꝛ vnum vni iungit. ꝓpter quod etiā iugū vocat̄. Collū autem eſt cōtinuatio corporis ad caput. ꝛ ſignificat mentē hoīs ꝑ quā homo deo capiti ſuo ſubheret. Hoc primitur ſenſibiliū delectatiōe: ſicut dr̄ Oſee. x. Effraim vitula docta diligere triturā: calcabo ſuꝑ pulcritudinē colli eius. Sic eni pmit̄ ꝛ ꝯculcat̄. Jugū etiam a iungendo dictū: duo iūgit equalis. quia Senſus omes i nobis geminauit creator. vt dicit Joānes Damaſ. Ut ſi forte vni ꝑ occaſionem aliqd acciderit: ſenſus ſaluet̄ in altero. Duo enim ſunt oculi. Due aures. Due nares. Due lingue: ſꝫ in medio in vnū ꝯiūcte: ne comeſtionē impediāt i homine. In qbuſdā tn̄ aīalibꝫ ſunt diuiſe Sic i ſerpentū q̄dā genere. Tact⁹ aūt q̄ fundamentū ē ſenſus: ꝑ totū corp⁹ eſt diffuſus: ꝛ i duo latera geminat⁹. Et ſic ſūt qnqꝫ iuga. Glo. tn̄ dicit ꝙ duo inſtrumenta guſtus ſunt lingua ꝛ palatū. Sꝫ nō oportuit: qꝛ ꝑ certo due ſunt ligue in vnū ꝯiūcte ſm naturā. Hoc ē iugū de q̄ dr̄ Eſa. x. Jugū eius oneris ei⁹ ꝛ ſceptrū exactoris eius ſuꝑaſti. Sicut in die madian. Quia chr̄s ſua charitate ſuperat hoc iugum. Eſa. x. Cōputreſcet iugū a facie olei. Uinculum autē ſiue lorum ligans ad iugū iſtō eſt cōcupiſcentia delectabiliū hoꝝ ſenſuū: que ligat ad iſtud iugū. Eſa. v. Ue q̄ trahitꝫ iniquitatē in funiculis vanitatꝫ ꝛ quaſi vinculū plauſtri pccm̄. Ab h̄ iugo vocauit helias heliſeū. iij. Regū. xix. qui in duodecim arantibꝫ vn⁹ erat. Abſoluit aūt eū vocatiōe ad ſequendū. Duodecim eni arātes: ſeptem quidē vicia capitalia: Suꝑbia: Inuidia: Accidia: Jra: Auaricia: Gula: Luxuria. Jta ꝙ Superbia in ſenſu querit altū. Inuidia aūt que nō vult aliū exaltari: querit h̄ altū habere ſola. Et ideo dr̄ Auguſt. ꝙ Inuidia eſt pediſſequa ſuꝑbie. Accidia autē querit in ſenſu iocundū. ꝛ ideo triſtat̄ in ſpūalibus. Jra autē vindictā. Auaricia lucrū. Gula i guſtu delectari. ꝛ Luxuria in venereoꝝ tactu. Cū his aūt arant quattuor anie paſſiones. Spes vana ꝛ vanius Gaudiū: Timor malus: ꝛ pauor triſticia. Preter hec autem vndecim arat Infidelitas: his promittens impunitatē. Ab his aūt omnibus liberauit helias heliſeū: in figura vocatiōis chriſti ꝛ diſcipulorum ſuorum ſm̄ prophetiā patriarche Jſaac. Gen. xxvij. Tēpus veniet cū excuties ꝛ diſſolues iugū eius de ceruicibꝫ tuis. Cōmutatio autem iſta eſt pro delectatiōe ſenſuū: ſpūalem ꝛ intellectualem v̄itatis ꝛ v̄itatis delectationē cōmutare. Sicut Eſau vēdidit primogenita ꝑ guſtabilis vilis delectatiōe. Gen. xxv. Heb. xij. Nequis fornicator aut prophanus: qui propter vnam eſcam vendidit pmogenita ſua. Jus eni primogeniture eſt apud ſpūm: pmo a patre celeſti in imagine ſua genitū: ꝛ non apud Eſau ſanguineū: qui ē in concupiſcentiis carnis ꝛ ſanguinis. Hec igit̄ commutatio Eſau fuit vilis ꝛ ꝓphana.

T Tāgit autē boum iugoꝝ exercitia: dicēs [Et eo] Bene dr̄ [eo] quia continue iuit proficiendo in peius per delectatiōes. Pſal. Jbunt in adinuentionibus ſuis. Prouerbioꝝ. j. Pedes eorum in malum currunt [probare illa] Omis eni delectatio ſenſuū in experimēto ſemꝑ ꝛ probatiōe eſt. Curioſius eni ſingula delectabiliū in ſenſu ꝓbare: eſt iuga boum ꝓbare: qualiter arant in delectabilibus. Unde Judicū. xiiij. Niſi araſſetis in vitula mea non ſolui ſſetis propoſitionē. hoc eſt: niſi per delitias ſenſuum attentaſſetis ſecreta cordis ꝛ ſpiritus: non inueſtigaſſetis. Hec eſt cauſa ꝙ bos diligit triturā. Quia licet labor ſit triturari: tamen propter delibationem que experitur guſtum triture: gaudet ꝛ currit in tritura. Hinc eſt ꝙ ſuadet ſapiens Ecc̄i. Decimooctauo. Fili poſt cōcupiſcentias tuas nō eas: ꝛ a voluntate tua auertere. Si enim preſtes anime tue concupiſcentias ſuas: faciet (al'r faciā) te in gaudium inimicis tuis. Concupiſcentia eni trahit ſenſus ꝛ animam: ſicut Jugum bouem. Prouerbiorum. vij. Statim ſequitur Juuenis meretricem: quaſi bos duct⁹ ad victimā: ꝛ q̄ſi agn⁹ laſciuiens: ꝛ ignorat ꝙ ad vincula ſtultus trahatur: donec tranſfigat ſagitta iecur eius. Meretrix iſta eſt ſenſus delectabile quem (al'r quā) ſequitur iuuenis cōcupiſcentia ductus: ſicut bos tract⁹ ad

mortem: q2 vult experiri delectationē. ⁊ ſic ſagitta cōcupiſcentie tranſfigit iecur eius. In quo Plato dixit eſſe ſedem cupiditatis ⁊ concupiſcētie. [Rogo te habe me excuſatum] Sicut enī qui concupiſcētiis rerum dediti ſunt: per ſeruos dei ſe excuſant. Ita etiam illi qui delectabilibus decipiunt: frequenter ad cor redeunt. ⁊ per ſeruos dei ſe excuſari cupiunt. Et hoc eſt quod dicit [Rogo te] humilitatem pretendens [habe me excuſatū] ſuffragium ſeruoꝝ dei petens j. Regū. xv. Porta q̄ſo peccatū meum: ⁊ reuertere mecum vt adorē dominum deum tuum.

Et alius dixit. Uxorem duxi: ⁊ ideo non poſſum venire

[Tertius dixit] Non quidem tertius in numero: ſed tertius in cauſa excuſatōis. q2 In qualibet cauſa excuſatōis multi ſunt numero [vxorē duxi] In ductione vxoris cōmodū intelligit carnis. Et ille non dr̄ niſi Duo. Allegat enī Impedimentū ⁊ Impotentiā veniēdi. Sed nō petit excuſari. Et huius cauſa eſt. q2 Ductus vxoris tam licitus eſt Et a lege excuſatus. Et tam nature neceſſarium eſt matrimoniū: ꝙ non credebat ſe excuſatione indigere. Dixit ergo [Vxorē duxi] carnis cōmodum ⁊ voluptatē. Prouerbioꝝ. xix. Tecta perſtillantia: litigioſa mulier. Caro enī litigioſa mulier: que ſemper cōtra ſpūm reluctatur. Gala. v. Caro concupiſcit aduerſus ſpūm. ſpiritus aduerſus carnem. Hec enī ſibi inuicem aduerſant. Hec ē vxor Job: q̄ improperando dixit ei. Benedic deo ⁊ morere. Cui ipſe reſpondit Quaſi vna de ſtultis mulieribus locuta es. Stulta enī eſt caro: que oīa appetit ſtulte. Hec eſt etiā vxor Tobie: que de ſpe dixit. Tob. ij. Manifeſte vana facta eſt ſpes tua: ⁊ elemoſyne tue quas faciebas. Cōmoditas enim carnalis brutalis ē: ⁊ ſtulticiam indicat Prudentiam ſpūs. j. Corinth. ij. Animalis homo nō percipit ea que ſunt ſpiritus dei. Stulticia enī eſt illi: quia ſpiritualiter examinat. Tamen quia ſub ratione neceſſitatis abducit ſpūm: ideo quaſi in licito iſte occupatus: excuſationē nō querit: ſolam pretendens infirmitatis impoſſibilitatē dicens [Nō poſſum venire] Gen. xix. Non poſſum aſcendere in mōtem: ne forte apprehendat me malum. Eſt hic ciuitas ad quam poſſum ꝯfugere parua: ⁊ ſaluabor in ea. Ad montem enī ſanctitatis vocationis domini: iſte carnis cōmodū querens aſcendere non potuit: ſed in matrimonio ſe ſaluare cupit: Que ciuitas eſt parua. hoc ē parua munitio ꝯtra diabolum. tamen multi ſe putant in ea ſaluari. q̄ tamen negligunt vocationem dei. Matthe. xxiiij. Duo erūt in lecto vno: vnus aſſumetur: ⁊ alter relinquetur. Tamen coniugiū vt dicit glo. in h̄ non rep̄henditur: ſed integritas ad maiorem honorem vocatur. j. Corinth. vij. Mulier non peccat ſi nubat. beatior autem erit ſi ſic permaneat ſm conſilium meum.

Et reuerſus ſeru⁹ nūciauit hec domino ſuo

Hic agitur de Renunciatiōe ſerui. Et dr̄. Duo. Serui reuerſionem. ⁊ Eiuſdem de re geſta renunciationem. De Primo dr̄ [et reuerſus ſeruus] Cum autem ſeru⁹: totus ſit ordo predicatorum et certus: ſeruus reuertit: cum p̄dicator de operatiōe exteriori quam habuit circa proximū ad familiarem dei collocutionē: in (al's ex) cōſciētie ſecreto cōuertit. Sicut fecerūt Apoſtoli ⁊ prophete nunciantes ſynagoge vt veniret quando in intimis dei ingratitudine iudeorum expoſuerunt in amaritudine anime ſue: deo ingratos illos eſſe tāta vocatione nunciauerūt. Sicut fecit Helias. iij. Reg. xix. Domine ꝓphetas tuos occiderūt: ⁊ altaria tua ſuffoderūt. ⁊ ego relictus ſum ſol⁹: ⁊ querunt aiaꝫ meaꝫ. Sicut fecit Moyſes Nume. xvj cū dathan ⁊ abiron ad ſuam reuocationē redire nollent: dixit ad dominū. Domine ne recipias ſacrificiuꝫ eorum. Iſte ergo ſeruus cum amaritudine animi [nunciauit hec domino ſuo] Matth. x. Luce. ix. Puluerē pedum excutere in ipſos: vt ſaltum ꝯtrum aduocatos (al's contēptores) oſtendat laborem ſuum. Sic enī ſic dicit Job. xxxviij Nunquid emittes fulgura ⁊ ibunt: ⁊ reuertentia dicent tibi aſſum⁹. Sicut ſm h̄ ꝙ dr̄ Eccleſiaſtes. j. Ad locum vnde exeunt flumina reuertunt vt iterū fluant. q2 in intimis expoſita ratione ſue legationis iterum illuminationem accipiunt: quid de dei voluntate perficere debeant.

Tunc iratus paterfamilias: dixit ſeruo ſuo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ pauperes ac debiles: et cecos et claudos introduc huc.

Hic incipit Secunda vocatio poſt contēptum primo vocatorum. Diuiditur autem pars hec in Duas partes. In quaꝝ Prima vocare iubet alios in locum primorum. In Secunda Cōfirmat priores nunq̄ ad cenam admittendos. In priori adhuc Duo ſunt: ſm duas vocationes quas inducit. Unam de plateis ⁊ vicis. ⁊ Alteram de ſepibus ⁊ viis. In Prima harū Duo dicit. Prouocationem patrisfamilias aduerſus vocatos. ⁊ Iteratam vocationem aliorū de plateis ⁊ vicis. Dicit ergo [Tunc iratus] Antropoſpathos quando in deum refertur humana paſſio. Quia in hoc iratus deus dicit: quia ad modum irati ⁊ prouocati facit: repellendo vocatos a cena. Eſa. lxiiij. Ecce tu iratus es ⁊ peccauimus: ⁊ in ipſis fuim⁹ ſemper. Eſaie. Uiceſimooctauo. Iraſcetur domin⁹ vt faciat opus ſuum. Iraſcitur autem De vocatorū ingratitudine: ⁊ De laboris ſeruorum ſuorum fruſtratione. De expenſarum autem perditione non iraſcitur. quia expenſe conuertūtur in cenam deuotorum. Eſa. Quadrageſimonono. Ego dixi in vacuum laboraui ſine cauſa: ⁊ vane fortitudinem meam conſumpſi. Et Infra parū Nunc hec dicit domin⁹: formans me ex vtero ſeruuꝫ ſibi vt reducat Jacob ad eum: ⁊ iſrael non congregabit [Dixit ſeruo ſuo] ordini predicatorum: in omnibus verbum dei annunciantibus. Et hic notatur

Iniunctio officij ꝑdicationis. Luc. x. Ite: ecce ego mitto vos. Et hec pars vocationis diuidit in Tres partes. Scʒ. Officij iniunctionē. Vocandoꝝ determinationē: ꝛ Officij iniuncti relationē. De Primo dr [Exi cito] ab intimo tue contēplationis: ad ea que ſunt circa proximū exterioris actiōis. Eſa. xx. Egredere dic eis. Canticorū. vij. Egrediamur in agrum: cōmoremur in villis. Gene. xxxvij. Veni mittam te ad eos [in plateas] Determinat hic vocandos Dupl'r. Scʒ. ſm Locū. ꝛ ſm Fortunam. Dicit ergo [in plateas] Platea dr a greco platon: quod eſt latū. Et de plateis vocant qui de latitudine licentioſa gentiū quos nulla lex conſtringit vocātur. De vicis autē vocātur qui de anguſtia vite vocātur. qꝛ Vicus: eſt via ſtricta inter domos. Et ſunt qui in anguſtia ſunt ſalutis: ꝛ expedientē ſe nullum habēt. Sicut quidā ex nature indagatione immortalē animā eſſe ſciētes: ſed neſcientes qua iuſticia ſaluaret anima. ꝛ ideo in arcto erant poſiti. Sicut fuit Clemēs antequā inſtrueretur a Petro. Canticoꝝ. iij. Surgā ꝛ circuibo ciuitatem per vicos ꝛ plateas: querā quē diligit anima mea. Tamen ambe iſte conditiōes hominum in ciuitate ſunt: ciuilitatē quandā ciuiliſ virtutis obtinētes. Tangit autē fortune diuerſitatē: dicens [pauperes ac debiles] Tangit āt Quatuor genera defectuū. Defectū em̄ fortune tāgit cū dicit [pauperes] Quem em̄ diuites i villis ꝛ bobus contēnunt oportet vt pauperes vocet. Sunt autē Pauperes qui quantūlibet diuites ſint: tamen ſe in pſentibus mendicos reputant niſi eterna bona adipiſcant ſpūalia. Matth. v. Bti pauperes ſpū: quoniā ipſoꝝ eſt regnum celoꝝ. Iaco. ij. Nonne deus elegit pauperes diuites in fide: ꝛ heredes regni. qd repromiſit deus diligentib' ſe. [ac debiles] Debiles ſunt viribꝰ deſtituti. Et iſti ſunt qui ad terrenos labores vires nō habent: ſed ad ſpiritualia vires exhibēt ꝛ expendūt. Pſ. lviij. Fortitudinē meā ad te cuſtodiā. Eſa. xl. Qui ſperāt in dño mutabūt fortitudinē. Pſal. vj. Miſerere mei dñe quoniā infirmus ſum. ij. Coꝝ. xij. Cum em̄ infirmor: tunc fortior ſum ꝛ potens. Taliter debilis fuit puer amalechites. j. Regū xxx. Quem infirmū ꝛ debilem dereliquit domin' ſuus: ꝛ aſſumpſit eū Dauid in pſona ꝛ figura chri: ꝛ duxit eum in cuneū hoſtium ꝯprehendendū. Tangit autem defectus in corpore ſm duas vires corporis. Apprehenſiuā ſcʒ: ꝛ Motiuā. ſm Defectū quidem apprehēſiue dr [cecos] qꝛ Viſus eſt ſumm' in apprehendēdo. ſm Defectū autē motiue que pſequitur cōueniens corpori: dicit [claudos] Ceci ꝗ ſunt ea que fulgēt in mūdo nō vidētes: qui cū propheta dicūt Pſal. cxviij. Auerte oculos meos ne videant vanitatē. Job. xxxj. Pepigi fedus cum oculis meis: vt nō cogitarē quidē de vgine. Sunt etiam ceci qui lumen vitatis nō viderunt: ſed illi non veniunt niſi prius illuminent. Mat. xx. ꝛ Luc. xviij. Quid vis vt faciam tibi: Rabboni: vt videam. Prior autē expoſitio magis ſm lr̄am: ſcḋa vero Glo. tangat ſecundā. Ceci em̄: qui ſe vidētes reputant: nolunt venire. Joānis. ix. Si ceci eſſetis peccatū non haberetis. nunc autē quia dicitis videmus: peccatū veſtrū manet [et claudos] defectū in Motiua ſiue ꝓgreſſiua virtute potentie. Et illi ſunt qui iam mūdi delectabilia pſequi nolunt. Et ſunt boni claudi ad familiā ſummi patris ptinentes. Eſa. xxxv. Saliet ſicut ceruus claudus. Mat. xj. Ceci vident: ſurdi audiūt: claudi ambulāt: pauperes euangelizantur. Glo. dr: Claudi in via recta claudicantes. Sed illi non veniūt niſi prius ſanentur. iij. Reg. xviij. Vſquequo claudicatis in duas partes: ſi domin' eſt deus ſequimini eū. Heb. xij: Greſſus rectos facite pedibꝰ veſtris: vt nō claudicans quis erret: magis aūt ſanet. Pſal. xvj. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: vt nō moueant veſtigia mea [Introduc huc] Bene dr Introduc: vt intrent in penetralia domus dñi. qꝛ qui foris remanent nō ſaluant. Pſal. xcv. Introite in cōfeſſione atria eius. Pſal. lxiiij. Beatus quem elegiſti ꝛ aſſumpſiſti habitabit in atrijs tuis. Pſal. lxxxiij. Elegi abiectus eſſe in domo domini magis quā habitare in tabernaculis peccatoꝝ.

Et ait ſeruus. Domine: factuʒ eſt vt imperaſti: et adhuc locus ē.

Ecce Relatio ſerui. hoc eſt ordinis predicatorū [Domine factū eſt vt imperaſti] Tanguntur hic Duo. Scʒ. Juſſionis ꝛ obediētie cōpletio. ꝛ Magne dom' patriſfamilias adhuc ad alios capiēdos amplitudo. De Primo dr [Domine ꝛc.] Duo dicit. Profeſſionē dominij: eius qui in omnes diues eſt vocatos. Rhomanoꝝ. x. Idē dominus omniū diues in omnes qui inuocāt eum [factum eſt vt imperaſti] Ecce Expletio obſequij. Hieronym'. Fecimus quod iuſſiſti. Exod. xxiiij. Omnia que locutus eſt domin' faciemus: et erimus obedientes [et adhuc locus eſt] qꝛ per hoc numerus predeſtinatorum non eſt impletus. Baruch. iij. Magna eſt domus domini: ꝛ ingēs locus poſſeſſionis eius. Attende em̄ ꝙ primi prophete vocauerunt om̄es. Apoſtoli autē vt dr Ambroſius: ſecunda vocatione vocauerunt multos: de circunciſione: de plateis ꝛ vicis ciuitatis domini: de quibus ꝛ ipſi apoſtoli fuerunt. Sed adhuc locus reſtabat ad gentiū vocationē. Sic ei diſtinguit Ambroſi'. Dicit enim ꝙ Prima vocatio facta eſt per patriarchas ꝛ ꝓphetas. Secunda autē per Joannem (al's chriſtum) de plateis ꝛ vicis. Et Tertia facta eſt ꝛ fit quotidie per apoſtolos ꝛ apoſtolicos viros in gentibus. quando ſic dic Pſal. lxvij. venient Legati ex egypto ethiopiam preueniunt manus eius deo. quia de merore peccatorum ꝛ tenebris ignorantie legati vocant ex egypto ſpirituali ethiopiam. Etiam. hoc eſt: vbi nigredo peccatorum per conſuetudinem inualuit: preueniunt ad vocandum manus domino deo. hoc eſt: ad dei honorem. Et hoc eſt quod ſequit

Et ait dominus ſeruo. Exi i vias et ſepes et compelle intrare: vt impleatur domus mea.

Dicit autem Tria. Exitum ſerui. Compulſionem cenaturi: ꝛ Finem propter quem facit vocationem.

tiones iſtas. Dicit ergo [Exi] ſcꝫ de intimo con
templatiõis: ⁊ de quiete ſtudij ⁊ meditatiõis. Sic
enĩ exiuit ille glorioſus ſeruus qui dixit Joã. xvj.
Exiui a patre ⁊ veni in mundũ. Et iterꝫ Joan. viij
Ego enĩ a deo ꝓceſſi ⁊ veni ⁊c. Attende aũt ꝙ i
hoc ꝙ dixit [Exi] Notat ſeruũ intus fuiſſe. Sic
ipſe paterfamilias dr̃ Lu. xj. Jam oſtiũ meũ clau-
ſum eſt ⁊ pueri mei mecũ ſunt in cubili. et ideo ſer-
uus q̃ deo intus (al's dentus) non eſt: ꝓ certo lega
tionis vocatiõẽ fert in terrã (al's incertã) quia ne-
ſcit voluntatem mittentis. Tales ſũt Excõmuni-
cati ⁊ Saſmatici. Tales etiã ſunt mali nr̃i tp̃is
plati qui de Legationis ⁊ miſſionis officio glori-
ant: ⁊ ꝓcurationes lautas accipiũt: cum nunq̃ in
intimis fuerint. De veraciter aũt miſſis dicit Abd.
Auditum audiuimus a dño ⁊ legatus ad gentes
miſſus eſt. Jn auditu enĩ ꝑcipit cuius ſit legatus
et in operibus. Eſa. xliij. Propter vos emiſi in ba
bylonem ⁊ detraxi chaldeos i nauibus ſuis glori-
antes Propter ſalutem q̃ ꝑpe electoꝝ miſit ſeruos
nuncios in babylonem cõuertẽdũ: ⁊ detraxit chal
deos: feroces demones: qui in nauib̃ mundũ pi
ſcabant. Huic g̃ ſeruo ait Exi [in vias ⁊ ſepes]
hoc eſt in omnes vias ⁊ omnes ſepes. Uie autẽ
ſunt h̃ vocate oĩs modus viuendi quo q̃libet ſine
lege aliqua vixit pro libitu ſue voluntatis. Mat.
vij. Spacioſa eſt via que ducit ad mortẽ: et multi
ſunt qui vadunt ꝑ eam. Prouerb. iiij. Uia peccan
tium tenebroſa eſt: neſciunt vbi corruant. Hiere.
iij. Jn vijs ſedebas expectans eos ſicut latro. Jſte
ſunt vie modi vite qua (al's quo) q̃ſq; vixit ad libi
tum ſine omni lege. Jn has vias exiuit doctor gẽ-
tium: qñ dixit. j. Coꝝ. ix. his qui ſine lege erant: fa
ctus ſum ſicut ſi ſine lege eſſem: cum ipſe ſine lege
dei non eſſem: ſed in lege eſſem chr̃i: vt eos qui ſine
lege erant lucrifacerẽ. Jdeo dr̃ Eph. ij. Eratis ſine
lege ⁊ ſine deo in hoc mundo: hoſpites teſtamen-
toꝝ: ꝓmiſſionis ſpem non habẽtes. Eſa. liij. Oẽs
nos quaſi oues errauimus: vnuſquiſq; in viã ſu-
am declinauit. Sepes aũt ſunt Modi viuẽdi: le-
gibus ⁊ ſtatutis quaſi q̃buſdã ſepibus offirmati
Sicut antiquitus Quidã viuebant in legibus Py
thagore. Quidã viuebant legibus Zabadoꝝ q̃ oĩa
ad naturalẽ referebant rõnem. Quidã autẽ legib̃
Solonis. et Quidã legibus alijs diuerſis: tanq̃
ſepe: ſuos viuendi modos offirmantes: aliqñ tur
pes: aliqñ honeſtos. Sed abſq; fide chriſti oẽs
fuerunt. Eccĩ. xxxvj. Ubi non eſt ſepes diripiet poſ
ſeſſio. Oſe. ij. Sepiã viam tuam ſpinis: ⁊ ſemitas
ſuas nõ inueniet. Hoc eſt: claudã modũ viuẽdi le
gibus ⁊ penis: ſicut ſepe ſpinoſa: vt non decetero
viuat ad libitũ. Jn ſepes iſtas exiuit p̃dicator gen-
tiũ. j. Coꝝ. ix. qñ dixit Factus ſum his qui in lege
erant tanq̃ in lege eſſem. Qui g̃ in via erant ⁊ ſũt:
Barbari ſunt. Qui ṽo intra ſepiũ (al's ſepẽ) hoc ẽ
legũ municiones: non barbari: ſed ſapientes dice
bant. Rhom. j. Sapientib̃ ⁊ inſipientib̃: grecis ⁊
barbaris debitor ſum. Quid aũt faciat ſeruꝰ iniũ-
Z git dicens [et compelle intrare] Et nota dif
ferentiam. Primi enĩ tanq̃ rõnabiles vocantur.
Nume. xvj. Principes ſynagoge ⁊ q̃ ex nomine vo
cabant. Secundi aũt tanq̃ iam intellectu leg̃ ex-

tecati introducunt manu: docti doctrina eoꝝ qui
intellectum legis habebant. Tertij aũt penitꝰ idi-
ote compellunt ad intrandũ. Compulſio autẽ
iſta fit Uirtute Ueritatis in oſtenſione ꝓbatiõis
Jn apocriph. Heſd. vij. Ueritas vincit ⁊ inualeſ-
cit. Et Jbidem. Supꝛ omnia vincit veritas. Jdeo
dr̃ Tit. j. de epiſcopo (qui ſeruus eſt vocãs) vt po
tens ſit in doctrina ſana exhortari ⁊ cõtradicẽtes
reuincere. Secundũ aũt compellẽs eſt Uirtꝰ Mi
raculi vel ad minꝰ exẽpli. Marth. vij. Mirabant
ſuper doctrina chriſti. Loquebat enĩ ſicut ptãtẽ
habens: ⁊ non ſicut ſcribe ⁊ phariſei. Sic g̃ cõpel
le intrare in domũ Eccleſie Primũ ad cenam veri
tatis: et gratie virtutis: et cõmunicationis Sacra
mentoꝝ. et Poſtea ad domũ Glorie ad cenandũ
in beatitudine. Domꝰ enĩ veritatis ⁊ virtutis ⁊ ſa
cramenti ſunt facte (al's ſicut) quedã porte ad do-
mũ glorie. Pſal. xcix. Populus eiꝰ ⁊ oues paſcue
eius introite portas eius in cõfeſſione: atria eiꝰ in
hymnis confitemini illi. Sequit [vt impleat
domus mea] Hoc enĩ Totum ſtudium: Tota
cura eſt iſtius magnifici patriſfamilias vt bonis
ſuis non ſolus ꝑfruat: ſed multi ꝑfruantur ⁊ oib̃
cõmunicent in q̃tum eſt ſuſceptibilis q̃libet. Pſ.
lxiij. Replebimur in bonis domus tue. Uñ Lu.
xv. Epulari ⁊ gaudere oportebat. Eſa. vlt. Delicijs
affluatis ab oĩmoda gloria eius. Tunc enĩ imple
bit domus: quia parate manſiones ab ipõ ſm nu
merũ p̃deſtinatoꝝ cõplete demõſtrant Qñ q̃libet
ſtat in ſorte ſibi preꝑata. Dañ. xij. Stabis in ſorte
tua. Apoca. vij. Uidi turbam magnã quam dinu
merare nemo poterat ex omnibus gentib̃ ⁊ tribu
bus ⁊ linguis: ſtantes ante thronum. Et hoc ẽ qd̃
dicit Rhoma. xj. Cecitas contigit in iſrael donec
plenitudo gentium intraret: et ſic omnis iſrael ſal-
uus fieret.

Dico autem vobis: ꝙ nemo virorum illorum qui vocati ſunt guſtabit cenam meam

Confirmatio eſt obdurationis cõtra ingratos.
Tangit h̃ Duo. Confirmationẽ ⁊ Sententiã cõ-
firmatã. Confirmatio eſt cum dicit [Dico autẽ
vobis] hoc eſt Ego qui ſum veritas h̃ dico. Uñ
alibi dicit ꝙ iurauit. Pſ. xciiij. Quibus iuraui in
ira mea ſi introibunt in requiem meã: ꝙ [nemo
virorum illorum] in infidelitate obſtinatorũ
Hebre. iij. Quibus aũt iurauit vt non intrarẽt in
requiem ſuam: nõne his qui increduli fuerunt: ⁊
videmus: quia non intrauerunt propter incredu
litatem. Hoc ſignificatũ eſt Num. xiiij. Ubi dicit
ꝙ iratus dñs confirmauit (al's iurauit) ꝙ nullus
eorum qui vocati erant ex egypto: intraturus eſſet
terram ꝓmiſſiõis ad quã vocati fuerunt [qui vo
cati ſunt] vocatione p̃ma per prophetas. Ul' ꝑ
p̃mam miſſionẽ Apoſtoloꝝ Matth. x. et Luce. ix.
quando dictum fuit eis Jn viam gentium ne ab-
ieritis: et in ciuitates ſamaritanoꝝ ne intraueritis
Jte potius ad oues que ꝑierunt domꝰ iſrael. Sic
et ipſe dominus dixit Matth. xv. Non ſum miſ-
ſus niſi ad oues que perierũt domꝰ iſrael [guſta

bit cenam meã] Paucissimi em̃ de Judeis gu
ſtauerunt: ita φ numerũ inter vocatos nõ fecerũt
ſed ꝑ ſeruis vocantibus ſunt aſſumpti: et ꝑ q̃dã
ſemine meſſiõis future in die iudicij. Eſa.j. Niſi do
minus ſabaoth reliq̃ſſet nobis ſemẽ: ſicut Sodo
ma facti eſſem⁹ ⁊ q̃ſi Gomorra ſiles eſſem⁹. Pſ.
lviij. Circuibũt ciuitatẽ ⁊ famẽ patient̃ vt canes:
ſi em̃ nõ fuerint ſaturati ⁊ murmurabũt. Eſa.lxv
Ecce ſerui mei comedent ⁊ vos eſurietis, ſerui mei
bibent ⁊ vos ſitietis. In Matth. aũt.xxij. reddit̃
Ratio Ubi dicit̃: Nuptie q̃dẽ parate ſunt: ſed qui
inuitati erant nõ fuerũt digni: q: ſe indignos eſſe
cerunt ꝑ incredulitatẽ: ſicut iam dictũ eſt.

i Bant autẽ turbe multe cum
eo. et cõuerſus dixit ad illos
Siquis venit ad me ⁊ nõ odit pa
trẽ ſuũ ⁊ matrẽ ⁊ vxorem et filios
⁊ frẽs ⁊ ſorores: adhuc aũt ⁊ aiam
ſuã: non põt meus eſſe diſcipul⁹.

Hic oſtendit quale impedimentũ p̃ſtãt tem
poralia carnaliter dilecta ad ſequendũ eum. Dicit
aũt Duo circa partẽ iſtam. Quorũ Unum quidẽ
eſt qđ euangeliſta oſtendit Qualiter ventũ eſt ad
hanc doctrinã. Secũdũ aũt eſt Doctrina ipſa. De
Primo dicit [Ibant autẽ turbe multe cum
eo] Et ideo habẽs occaſionem vt multis prodeſſet
dixit ea q̃ erant perfectionis. Joã.vj. Seq̃bant̃ eũ
turbe multe quia videbant ſigna ſup his q̃ infir
mabant̃. Ibant aũt mlti Quidã ꝑpt̃ verba. Mul
ti aũt ꝑpter ſigna. Joan.vj. Uerba vite eterne ha
bes. Joã.vij. Nunq̃ ſic locutus eſt homo vt iſte
loquit̃. Multi aũt etiam ibant ꝑpter temporaliũ
amorẽ: quia aliq̃n reficiebant̃ ab ipſo. Quidã etiã
cum ipſo inuitabant̃. et ideo vt affectũ oim a tẽpo
ralibus reuocaret: dixit ipſa. Et iſtud ſignificat mo
dus loquendi cum dt [et cõuerſus ad eos di
xit] quia Directio docentis ad audientẽ: multũ fa
cit ad impꝛeſſionẽ ſermonis. Cõuerſione em̃ corpo
ris: docuit etiã illos cõuerti ad ipm. Threñ.v. Cõ
uerte nos dñe ad te ⁊ ꝯuertemur: innoua dies no
ſtros ſicut a ꝓncipio. Pſal.lxxxix. Conuertere dñe
aliquãtulũ ⁊ deꝓcare ſup ſeruos tuos [Siquis
venit] Duo dicit. Intẽtionem veniẽdi. et Impe
dimenta. De Pꝛio dt [Siquis venit ad me]
hoc eſt venire intendit. ſicut oẽs ſaluandos veni
re opoꝛtet: q: aliter nõ intrabũt per oſtium qđ eſt
ipſe chꝛiſtus: q: ipſe eſt forma intrãdi. Pſ.xxxiij.
Uenite filij audite me: timorẽ dñi docebo vos. Eccl
li. Appropinq̃te ad me indocti: et cõgregate vos in
domũ diſciplie. Quicũq3 ergo ſic ꝑ diſciplinã chꝛi
ſti venit ad chꝛiſtũ [et non odit] Septẽ h ꝑpo
nit odienda ꝑpter que carnalit̃ diligunt̃ quecunq3
carnaliter diligunt̃. Hec autem ſic accipiunt̃. Aut
em̃ carnalis dilectio eſt in homie: Aut in ſibi con
iunctis. Si eſt in ipſo tunc eſt ille qui diligit aiam
ſuam. Si eſt in ſibi coniunctis: Aut eſt in ſibi con
iuncto ad nature in ſpecie ſaluationẽ. Et ſic diligit̃
vxor. Aut in ſibi coniuncto ſm indiuidualis natu
re dilectionem. Et hoc eſt Tripliciter ſm relatiões

originis actiue aut paſſiue. Paſſiue q̃dẽ Dupli
citer. Sc3 ſm relationẽ ad eos a quibus ducim⁹
originẽ. Aut lateraliter ſm eos qui ab eiſdẽ origi
nem paſſiuam ducũt nobiſcũ. Et priori q̃dẽ mo
do ſe Pater ſicut agens: ⁊ Mater materiam mi
niſtrans. Scđo aũt mõ ſunt frater ⁊ ſoror. Scđz
generationẽ actiuã cõiungunt̃ nobis filius ⁊ filia
Et ꝑpter hec ſeptem diligibilia diligit̃ q̃cquid car
naliter diligit̃. Pecunia ꝟo vt dicit Ariſtot. nõ di
ligit̃ ꝑpter ſe: ſed quia fideiuſſor eſt future neceſſi
tatis in nobis vel in cõiunctis accepta. Dicit er
go [et non odit] Non q̃dem naturam ſed viciũ
in quo eſt pater. Pater em̃ h dicit̃ terren⁹ portans
imaginẽ terreni patris: in trahendo nos ad pecca
tũ.j. Coꝛ.xv. Qualis terren⁹: talis ⁊ terreni. Eze.
xvj. Radix tua ⁊ generatio tua de terra chanaan.
pater tuus amorreus: ⁊ mater tua cetbea: ⁊ in die
ortus tui non eſt ꝑciſus vmbilic⁹ tuus. Chanaan
ſeruituti addict⁹: eſt qui (ſicut dicit̃ Joan.viij.) ſer
uus eſt pcti qui ex patre diabolo eſt ⁊ opera illius
vult facere. Amoꝛre⁹ aũt amaricans interp̃tat̃. Et
ſignificat eũ qui ex cõtemptu ⁊ ſupbia dulcem ſm
naturã patrẽ celeſtem ꝓuocat ad amaritudinẽ. Ce
thea aũt inſaniens: concupiſcentiã ſignificat q̃ eſt
ignominioſa mater. Et in talibus vicijs exiſtẽtes:
non honorare ſed odire debem⁹ patrẽ ⁊ matrẽ: di
centes cũ Moyſe Deut.xxxiij. Qui dixerunt patri
ſuo ⁊ matri ſue: neſcio vos. et fratribus ſuis: ignoro
illos: et neſcierunt filios: hi cuſtodierũt eloquium
tuum et pactum tuum ſeruauerũt. Sic igit̃ odien
dus eſt pater ⁊ mater. Sic em̃ pater fouet pecca
tũ in filio qđ filius a patre contraxit. et mater nu
trit corruptionẽ quam generãdo tranſfudit in na
tum. Niſi em̃ ſic exponat̃: tunc contrariũ erit ei qđ
dicit̃ Exo.xx. Honora patrẽ et matrẽ vt ſis longe
uus ſuper terrã. Tob.iiij. Honorẽ habebis ma
tri tue omnibus diebus vite eius. Semꝑ em̃ me
miniſſe debes quãta paſſa ſit ꝑpter te in vtero ſuo
[et vxorem] Hoc eſt cõiunctũ ſm ſaluationem
nature in ſpecie: cum homine indiuiduã vitam re
tinens. Et qđ plus eſt: indiuidue vite conſuetudi
nem. Eſt aũt vxor illa odienda q̃ nõ vult cohabita
re niſi in cõtumeliã creatoris: vel ꝟbo: vl' ope: vel
vtroq3. Hec em̃ ſic dt Mat.xxiiij. eſt vna d' ill' q̃n
duo ſunt in lecto vno: et vnus aſſumet̃. ſc3 vir bo
nus: alter relinquet̃: hoc eſt vxor mala. Eccle.vij.
Inueni amariorẽ morte mlierẽ que laque⁹ vena
torũ eſt. Sicut in vicio Job odiuit vxorẽ ſuam qñ
dixit Job.ij. Quaſi vna de ſtultis mulieribꝰ locu
ta es. Eccli.xxvj. Sicut boum iugũ qđ mouet̃: ita
et mulier nequã: qui tenet illam quaſi qui appre
hendit ſcorpionẽ. Talis ergo mulier odienda eſt.
Qui vellet illam diligere in vicijs (Cum nõ poſſet
eſſe dilectio niſi ſimiliũ) opoꝛteret φ ſibi ſimilis ef
ficeretur [et filios] in quibus etiam filie intelli
gũtur: quia Maſculinũ concipit femininũ in grã
maticis. Et iterũ intelligunt̃ per hoc filij contuma
ces: monita boni patris non audientes. Sicut di
citur Deut.xxj. φ tales filij a patribus ad iudiciũ
producendi ſunt vt lapident̃. Prouerb.x. Fili⁹ ſa
piens letificat patrẽ: filius ꝟo ſtultus meſticia eſt
matris ſue [et fratres et ſorores] qui contra

deum viuunt: neqꝫ redire volũt. Quia illi alienauerunt ſe a ſummo patre celeſti. et ideo qꝛ negauerũt illum: fraternitatẽ nobiſcũ habere nõ poſſunt. Pſ. xvij. Filij alieni mentiti ſũt mihi: filij alieni inueterauerunt ⁊ claudicauerunt a ſemitis ſuis. Iſti ſunt de quibus dr̃ Oſee. j. Fac filios fornicationũ quia fornicans fornicabit̃ terra a domino. Et ideo illi nõ ſunt fratres aut ſorores. qꝛ Nulla fraternitas eiꝰ eſt q̄ negat patrem deũ ⁊ vterꝫ matris eccleſie. Pſ. lvij. Alienati ſunt a vulua: errauerunt ab vtero: locuti ſunt falſa ⌊ Adhuc aũt ⁊ aiam ſuam ⌋ hoc eſt anialem vitã ſuam. qꝛ Aniã h̄ dr̃ ab anialitate Que ſ; eſt In Cõcupiſcentijs ſenſibiliũ contra bonos mores: et in Phãtaſticiſ rõnibꝫ contra fidẽ. De Cõcupiſcẽtijs dr̃ Eccl. xviij. Si pſtes anie tue cõcupiſcentias ſuas: faciet te in gaudium inimiciſ tuis. De Phantaſijs ꝯ fidem dr̃. j. Coꝛ. ij. Anialis hõ nõ ꝑcipit ea q̄ ſunt ſpũs dei Stulticia em̄ eſt illi quia ſpũaliter examinat̃. Joan. xij. Qui amat aiam ſuam perdet eam: ⁊ qui odit animam ſuam in hoc mũdo: in vitam eternã cuſtodiet eam. Hec eſt animalitas ſiue brutalitas in hoïe continue deſtruẽda. qꝛ Quãto magiſ deſtruit̃: tãto magis bonũ rõnis ⁊ intellectꝰ conſtruit̃. et hoc eſt humanitas. et Quãto magiſ anialitas cõſtruit̃: tãto magis deſtruit̃ bonũ hũanũ. Pſ. xlviij. Hõ cum in honore eſſet nõ intellexit: compatꝰ eſt iumẽtiſ inſipientibꝫ: ⁊ ſimilis factꝰ eſt illis. Dañ. iiij. Coꝛ hominis tollat̃ ab eo: et coꝛ fere det̃ ei. Sic ḡ iſta ſunt

? odienda. Et q̄ nõ ſic odit ⌊ non poteſt meꝰ eſſe diſcipulus ⌋ Cauſe aũt ſunt. quia Diſcipulus eſt q̄ diſciplinis magiſtri eſt imbutꝰ. et cũ tota diſciplina chr̃i ſit de fide ⁊ moribꝫ: et amoꝛ carnalis ad ſeipſum: vel ad ſuos: ab his auertãt: nõ põt eſſe diſcipulus chr̃i q̄ talem habet affectũ. Ad diſciplinã em̄ chr̃i Quinqꝫ exigunt̃ q̄bus affectꝰ carnalis cõtrariat̃. Quoꝝ Primũ eſt Cõgregatio totꝰ anie ad auditũ ꝑcipiendũ. Eccl. lj. Appropinq̃te ad me indocti: et ꝯgregate vos in domũ diſcipline. Gen. xlix. Cõgregami filij iſrael congregamini ⁊ audite iſrael patrẽ veſtꝝ. Hec aũt q̄ dicta ſunt: carnaliter dilecta: diſſoluunt mentẽ ⁊ diſꝑgunt. Secũdũ autem eſt Totius intellectꝰ hũiliatio ⁊ inclinatio ad ſuſcipiendũ q̄cq̄d audit̃ ſine omni contradictione. Deut̃. xxxiij. Qui appropinquant pedibꝫ eius accipiunt de doctrina eius. hoc eſt: q̄ ſe ad pedes hũiliant. Pſ. xliiij. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuam qꝛ cõcupiuit rex ſpeciem tuã. Non aũt hũiliatur ille quẽ affectꝰ carnalis auertit. Vnd̃ ſequit̃: obliuiſcere populũ tuũ ⁊ domũ patriſ tui. Tertiuꝫ aũt eſt Veritatiſ ꝟboꝝ chr̃i ꝑfecta retentio. Jo. viij. Si vos ꝑmanſeritiſ in ſermone meo: vere diſcipuli mei eritiſ: et cognoſcetiſ ꝟitatẽ: et veritas liberabit vos. Hec aũt oïa que dicta ſunt natiuitatẽ (al's vanitatem) et falſitatẽ fugerunt. Quartũ eſt Dilectio tã diſcipline q̄ꝫ magiſtri q̄ꝫ etiã ꝯdiſcipuloꝝ. Joã. xiij. In hoc cognoſcent oẽs quia mei eſtis diſcipuli ſi dilectionẽ habueritiſ ad inuicẽ. Hec em̄ Dilectio vera eſt vt dicit Hierony. in proemio galeato: vbi illa neceſſitudo eſt ⁊ chriſti glutino copulata: quam non p̄ſentia tm̄ coꝛpoꝝ: quam nõ ſubdola et palpans adulatio: ſed chriſti timoꝛ amoꝛ ⁊ diuinaꝝ ſcripturaꝝ ſtudia conciliant. Quintũ eſt Manſuetũ eſſe ad auditum. Jaco. j. In manſuetudine ſuſcipite inſitũ verbũ qḋ poteſt ſaluare aias viās. Hebre. vl. Rogo vos fratres vt ſufferatis verbũ ſolacij. Hec aũt que inducta ſunt: et dilectionẽ veram euacuant: et manſuetudinẽ deſtruunt. quia Seruo auditꝰ penitus eſt aduerſarius eoꝝ. Iſte igitur ſunt cauſe quare iſte affectꝰ impedit venire ad chriſtum. et ideo euacuant ſuũ diſcipulatũ. qꝛ Nullus venit ad ipſum niſi diſcipulus.

e ¶ Et qui non baiulat crucem ſuam ⁊ venit poſt me: nõ poteſt meus eſſe diſcipulus.

Hic tangit̃ Qualiter venit̃ ad chriſtũ. Et tangit Tria. Vnũ quidem qḋ eſt Similitudinis ⁊ conformationis. Secundũ aũt qḋ Imitatiõis ⁊ inſecutionis. Tertiũ aũt qḋ eſt ꝑfectiõis ⁊ cõſummatiõis. Primũ eſt qḋ dicit ⌊ Qui nõ baiulat crucem ſuam ⌋ In Primo hoꝝ ſũt Quinqꝫ. Quoꝝ Vnũ eſt Añcedẽs ad ea que dicunt̃. Et hoc ẽ Crucem tollere. Secundũ qḋ dicit̃ eſt Crucẽ baiulare. Tertiũ eſt Cruciſ cruciatum cõmunicare. Quartum aũt eſt Suã crucẽ facere (al's ferre) et nõ alterius. Quintũ aũt eſt hoc conſequẽs Cruci chriſti et paſſiõibꝫ cõmunicare. In Primo aũt hoꝝ adhuc Duo ſunt. Scꝫ Crucis acceptio. et Cruciſ exaltatio. Crucis q̄dẽ acceptio chriſto nos cõfigurat Et hoc fit qñ cruciatus chr̃i in penis: animalitatiſ ⁊ carnalitatis domãdis ⁊ mortificãdis nobis accipimus in voto vl' penitẽtia. Sic configuratꝰ fuit Ap'lus Phil. iij. Configuratꝰ morti eius ſiquomõ ꝑueniam ad reſurrectionẽ que eſt ex mortuis. Rhoma. vj. Cõplantati ſumus ſimilitudini mortis eius. Quando em̄ vicia et anialem vitam in nobis extinguimus: ieiunijs ⁊ abſtinentijs delectabilium: ſpe glorie reſurrectionis: tunc cruci chriſti cõfiguramur. Gal'. vlt̃. Decetero nemo mihi moleſtus ſit. ego em̄ ſtigmata dñi mei Jeſu in coꝛpore meo porto. Gal'. ij. Chr̃o cõfixꝰ ſum cruci. Gal. v. Qui ſunt chriſti: carnem ſuam crucifixerunt cũ vicijs ⁊ concupiſcẽtijs. Qui em̄ ſic crucifixꝰ eſt: nihil carnaliter diligit. ij. Coꝛ. v. Itaqꝫ nos ex h̄ neminẽ nouimus ſꝫm carnem. etſi cognouimus ſꝫm carnẽ chr̃m: ſed nũc iã nõ nouimus. In his talibꝫ totus carnis affectus extinctus eſt: et viuit ſpiritꝰ in deo ⁊ ſpũalis affectus. Tollere autẽ crucẽ eſt exaltare in ſe chriſti paſſionẽ ab omnibꝫ terrenis. ⁊ oïa trahere ad ſpũalem affectum. Joã. xij. Ego ſi exaltatus fuero a terra omnia trabam ad meipm. Hoc em̄ non chriſtꝰ fecit in ſe ſolũ: ſed quotidie facit in mẽbris. Pſ. xx. Exaltare dñe in virtute tua. hoc eſt: in virtute crucis in q̄ viciſti peccatũ ⁊ diabolum ⁊ carnẽ ⁊ mundũ. Sic Nume. xxj. Moyſes fecit ſerpentẽ eneum ⁊ erexit eum in palo: et qui aſpexit eum ſaluabat̃ a moꝛſibꝫ venenatoꝝ. Serpens em̄ eneus figurã habet ſerpentis ⁊ non venenum. Et hec eſt prudentia Spiritus: erecta ⁊ exaltata in palo crucis: ſanans a venenato moꝛſu prudentie animalis: que eſt diabolica. Qui em̄ aſpicit ad ſpũm exaltatum non curat: et excludit venena

reptiliū que ventre ꝛ pectore repunt ad delectabilia terrenoꝝ. Gen̄.iij. ſm Septuaginta: pectore ꝛ ventre repet in cogitatōe turpitudinis ꝛ pollutione carnalis delectatōis. Joan.iij. Sicut exaltauit Moyſes ſerpentē in deſerto: ita exaltari oportet filium hominis in ſe ꝛ in membris. Tercium autē eſt Crucem baiulare. hoc eſt: portare Non q̄dē in angaria Sicut Simon cyreneus Lu.xxiij. Neq̄ in ſupplicium tm̄ Sic fecit latro reprobatus. Sed ſic in gaudio ꝛ ꝓfectu cōtinuo fecit chriſtus. Joā.xix. Exiuit in eū locum qui vocat̄ golgata baiulās ſibi crucem. In exitu em̄ ꝓfectus ſignificat̄ ꝯtinu⁹. In baiulatione aūt gaudiū. De effectu crucis qui eſt redemptio ꝛ gloria conſequēs redēptōem Hebre.xij. Aſpicientes in autorē fidei et cōſummatorē Jeſum q̄ ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucē cōfuſione cōtempta: atq̄ in dextera ſedis dei ſedet. Sic Exo.xij. filij iſrael ſub ſigno ſanguinis ꝓfecti ſunt de Egypto: ad terrā tendētes ꝓmiſſiōis. Sic dicit Apl's Heb.xiij. Jeſus vt ſanctificaret ꝑ ſuū ſanguinē populū: extra portam paſſus eſt. Exea-
A 2 mus igit̄ ad eum improꝑiū eius portātes. Crucem aūt debem⁹ baiulare Ut toti in ea ſim⁹ diſtenti: Ut tote extremitates ſint expaſſe: Ut manibus et pedib⁹ ſimus cōfoſſi: Ut latere aꝑto ſim⁹ lanceati: Ut ab omnib⁹ huius mūdi rebus ſim⁹ denudati: Ut toto capite ſpinoſi: Ut toto guſtu fellea ſimus amaritudine infuſi: Nihil glorie habentes niſi in ſolo titulo cruc̄. Eſt aūt crucis diſtenſio: noſtri ad chr̄m ſm virtutem extēſio. Ps̄.xxi. Dinumerauerunt omnia oſſa mea. hoc eſt nimia diſtēſione dinumerabilia fecerūt. Et hoc fit q̄ndo nos ſic ad deū diſtendimus vt omnia noſtra in nobis dinumerent̄ q̄ſi vnum membrū ſolū a cōpage alterius ꝑ altero feſtinet ad chr̄m. Dan̄.x. Dn̄e in viſione tua ſolute ſunt compages mee: et nihil in me remanſit viriū. quia totū ad te eſt diſtēſum ꝛ extentum. Expaſſio aūt extremitatib⁹ ſum⁹ in amplitudine charitat̄ omnes amplexātes. Eſa.lxv. Tota die expandi man⁹ meas. Pſal.cxl. Eleuatio manuum meaꝝ ſacrificiū veſꝑtinū. Sacrificiū autē in vltima veſpera in fine mūdi oblatus (al's oblatum) eſt chriſtus in cruce. Sic expandit ſe ꝓpheta magnus in opere ꝛ ſermone ſuꝑ puerum mortuū et reuiuiſcit. hoc eſt: ſuꝑ ſpm̄. iiij. Reg.iiij. Confoſſi autē manibus ꝛ pedib⁹ ſum⁹ ꝑ foſſoriū (al's foſſurā) operū ꝛ affectuū: ꝑ verbū nos cruci affigēs ꝛ imobiliter in ea retinēs. Eccēs vl. Uerba ſapientū ſunt q̄ſi ſtimuli: ꝛ q̄ſi claui in altū ſiue ꝓfundum defixi. Eſa.xlj. Cōfortauit eum clauis vt non moueret̄. Abach.iij. Cornua in manib⁹ eius: ibi abſcondita eſt fortitudo ei⁹: ante faciem ei⁹ ibit mors: egrediēt diabolus an̄ pedes eius. Et vt dicit Beda Figura grammatice eſt in cōſtructione: quam greci dicunt hypallage. Et eſt ſenſus. Manus ei⁹ chr̄i ꝛ mēbroꝝ: ſunt in cornib⁹ crucis: vicꝫ affixe. Et ibi abſcondit̄ omnis fortitudo hoīs vt dei virtus appareat. Et ideo: virtute diuina an̄ faciem ſic in cruce cōſiti: vadit mors. et ſtimul⁹ mortis peccatū. Et ante pedes ſic ſtantis: egredit̄ ꝛ cōterit̄ diabolus. Sic latere lanceati: et vulnerati per charitatē dei: ſtam⁹ exhibiti: dicētes illō Cantic.vj. Uulnerata charitate ego ſum. Et illō Cant.v. Nunciate dilecto q̄a amore langueo. Cupimus em̄ tunc diſſolui ꝛ eſſe cum chriſto: multo magis melius. Phil.j. Eoq̄ tranſuerberauit nos gladius quem in corpore ſenſit chr̄s in anime intimis. Sicut dicit̄ Luc.ij. Tuā ipſius animā ꝑtranſiuit gladius. Et illud Job.xvj. Circūdedit me lanceis ſuis: cōuulnerauit lumbos meos: et concidit me vulnere ſuꝑ vulnus. Ab hui⁹ mūdi etiā omni ſuꝑfluitu ſum⁹ denudati: ita q̄ de ſuo nihil inueniat in nobis mundus: dicentes cum beato Job.j. Nudus egreſſus ſum ex vtero matris mee: nudus reuertar illuc. Cum nuda veritate nudi pendentes. Nihil palliationis vl' doloſitatis hn̄tes (que ſunt mundi veſtimenta) Uel etiam excuſatiōis in peccatis: que ſunt ꝑizomata q̄ ſibi ꝓmi peccantes adhibuerunt Gen̄.iij. Eſa.xx. Sicut ambulauit ſeruus meus Eſaias nudus ꝛ diſcalciat⁹ (qui eſt figura chr̄i) ita nudi cum chriſto pendeam⁹ cruce.

Toto aūt capite ſpinis ſumus ſuti (al's hirſuti) quando a noſtra mente que caput eſt anime nunq̄ recedit aſperitas paſſionum: et ſpinarū chriſti: cuius nos cauſam dedim⁹ per peccatum. Thren̄.iij. Recordare pauꝑtatis: mee tranſgreſſiōis: abſynthij ꝛ fellis. Et ſequit̄. Memoria memor ero ꝛ tabeſcet in me anima mea. Iſti em̄ ſunt aculei ſpinarū: in quos ſignum per paſſionem cecidit verbum: et quo ad vitam naturalem in cruce ſuffocatum. Sic implemus quod dicit̄ Can̄.iij. Egredimini mente: et contemplatiōis recordatōe filie hieruſalem ꝛ videte regem Salomonē in diademate quo coronauit eū mater ſua ſynagoga. Sic Geneſ.iij. Terra quam operati ſum⁹ ſpinas ꝛ tribulos germinauit chriſto. Sic Gal.iij. Ante noſtros oculos chriſtus ꝓſcriptus eſt. in nobis crucifixus: hoc eſt: in cauſa noſtra. Toto aūt guſtu fellei ſumus in amaritudine anīe noſtre: recogitantes q̄liter chriſtum ſitientē ſalutem noſtram: aceto ꝛ felle potauim⁹ noſtroꝝ peccatorū. Deut.xxxij. Uua eorum vua fellis ꝛ botrus amariſſim⁹: fel draconum vinum coꝝ. Nihil aūt habemus glorie niſi in titulo crucis Si ſcꝫ cum Jeſu participes ſumus ſalutis: Si cum Nazareno: floreamus Flore virtutis: in Spe fructificāde beatitudis: et Odore optime fame laudabilis: et Pulcritudine bone ſte cōuerſationis. Si cum Rege regū: regnū adipiſcamur iuſticie decoris. Si cum ſpūalibus Judeis (qui in ſpū non in littera ſunt) confeſſionē habemus veritatis ꝛ diuine laudis. Joan.xix. Scripſit autē Pilatus titulum Jeſus Nazaren⁹ Rex Judeoꝝ. Ideo dicit̄ Gal.vj. Mihi abſit gloriari niſi in cruce dn̄i noſtri Jeſu chriſti per quem mihi mundus crucifixus eſt: et ego mundo. Hāc aūt crucem quilibet debet facere [ſuam] Ut ad menſuram virium ſuarum. quia Qui plus poteſt: debet portare grauius. et qui min⁹ poteſt: debet portare minus. Ita tamē q̄ quilibet portet. Matth.xvj. Siq̄s vult poſt me venire abneget ſemetipm̄ et tollat crucem ſuam ꝛ ſequat̄ me. Eſt etiam Alio modo [ſua] hoc eſt ſibi debita. Et tunc iterū crux eſt inequalis. quia Un⁹ plus debet q̄ alter ſm q̄ plus ꝛ min⁹ peccauit. Cant.j. Faſciculus myrrhe

dilectus meus mihi inter vbera mea cõmorabit.
Faſciculus em̄ eſt inter vbera quando ad ꝓportio-
nem debitã peccatoꝝ: amaritudo chriſti portat. Eſt
Tertio modo vnicuiqꝫ tollenda crux ſua: quando
ſm̄ cõgruitatẽ ꝑſone cõmenſurat. Magis enim
de cruce debet apparere in Vicario chriſti qꝫ in alijs
Et magis in Patriarchis ⁊ Epiſcopis qꝫ in alijs
Et magis in Prelatis qꝫ in ſubditis: ſm̄ ꝙ chriſti
locum tenent maiorem vel minorem. Nume. xxv.
Tolle cunctos ꝑncipes populi ⁊ ſuſpende eos cõ
tra ſolem in patibulis vt auertatur furor meus ab
iſrael. Niſi em̄ in cruce ſua ſit princeps populi: nõ
auertet furor domini. Sic ergo quilibet ſuſpẽſus ſit
vt dicat illud Job. vij. Elegit ſuſpendiũ anima mea
et mortem oſſa mea. Ut quicqd roboris eſt in ho-
mine ad peccatũ: moriat. Sic em̄ id qđ conſequẽs
eſt: habebimus. hoc eſt: cõmunicatiões chriſti paſ
ſionũ. j. Pet. iiij. Cõmunicãtes chriſti paſſiõib9 gau
dete: vt in reuelatione glorie eius gaudeatis exul-
tantes. Sic em̄ cõmunicatione paſſionũ intram9
cum chriſto in regnũ. Luc. xxiiij. Sic oportuit pa
ti chriſtum ⁊ ita intrare in gloriam ſuaꝫ. Sic Eze.
ix. ſignat thau ſup frontes viroꝝ gementiũ et do-
lentiũ vt liberent a ꝑcuſſore. Sic clamat in Apo-
cal. vij. Nolite nocere terre ⁊ mari neqꝫ arboribꝫ q
adusqꝫ ſignemus ſeruos dei in frontibꝫ coꝝ. Jdo
dicit Petrus. j. ca. iiij. Chriſto igitur paſſo in car-
ne: et vos eadẽ cogitatione armamini. quia q paſ-
ſus eſt in carne deſijt a peccatis: vt iam nõ homi-
nũ deſiderijs ſed voluntati dei quod reliquũ eſt in
carne viuat temporis. Colo. iij. Mortui em̄ eſtis
et vita veſtra abſcondita eſt cum chriſto in deo. [Et
B.2 venit poſt me] Hoc eſt imitationis ⁊ ꝓſecutio-
nis. Venire em̄ eſt motus ꝑfectionis ad chriſtum
Ad (al's Poſt) chriſtũ aũt venire eſt humiliari ab
ipſo ⁊ eum imitari. Notant igit in hoc Quinqꝫ
Venit em̄ poſt chriſtum ſicut poſt exemplar. Ve-
nitur poſt ipm ſicut poſt ducem. Venit poſt ipm
quia non poſſumus vſqꝫ ad ipm: et ideo humilis
ſeqmur ipſum. Venit poſt ipſum imitãdo ipm
Venit poſt ipſum cõſequendo ipm et gloriã ipſi9
De Primo quidem dicit Joan. xiij. Exemplũ em̄
dedi vobis vt quẽadmodũ ego feci vob: ita et vos
faciatis. Hebre. viij. Vide omnia facito ſm̄ exem
plar quod tibi in monte monſtratũ eſt. Hoc idem
dicit Exo. xxv. Ita voluit imitari non chriſtum q di-
xit Hebre. xij. Reſpicite eũ qui talem ſuſtinuit a ꝑſe-
cutoribꝫ contradictionẽ vt nõ fatigemini animis ve
ſtris deficiẽtes: nõdũ em̄ vſqꝫ ad ſanguinẽ reſtitiſtis
aduerſus peccatũ repugnantes. De Scḋa Duc
dicit Mich. ij. Ipſe aſcendet pandens iter añ eos
Deut. xxxij. Dominus ſolus dux eius fuit: et non
erat cum eo dux alienus. Pſal. lxxij. Tenuiſti ma-
num dexterã meã ⁊ in voluntate tua deduxiſti me
et cum gloria ſuſcepiſti me. Eſa. lxiij. Sic eduxiſti
populũ tuum vt faceres tibi nomẽ glorie. De hu-
militate aũt ſequendi eum quia non poſſum9 vſ-
qꝫ ad ipſum Dañ. iij. Et nũc ſeqmur te in toto cor
de noſtro ⁊ timemus te ne confundas faciem no-
ſtram. Hoc ſignatũ eſt in Principe Apoſtolorũ
ꝑfectiſſimo De quo dicit Matth. xxvj. Petr9 vo
ſequebat a longe: quia Comitari nemo poteſt eũ

qui omnes ꝑcedit. Pſal. xviij. Exultauit vt gigas
ad currẽdã viam: a ſũmo celo egreſſio eius. Pro-
pe etiam ſequi: non eſt q poſſit. Job. xxvj. Omnes
qui vident eum intuent ꝓcul. Sequunt ergo alõ-
ge vtcũqꝫ veſtigia eius. Job xxiij. Veſtigia ei9 ſe-
cutus eſt pes meus: viã eius cuſtodiui. De Quar
to aũt quod eſt Sequi ipſum: imitãdo ipſum: di-
citur Hiere. ij. Recordatus ſum tui miſerãs ado
leſcentiã tuã: quãdo ſecuta es me in deſerto. Sic
Joan. xxj. dixit domin9 Petro: Seqre me. Mat.
iiij. Venite poſt me. De Quinto aũt modo conſe-
cutionis ꝑmij et glorie cum ipſo Matth. xix. Ec-
ce nos reliquim9 omnia ⁊ ſecuti ſumus te: Quid
ergo erit nobis? Reſpondens Jeſus dixit. Amen
dico vobis ꝙ vos qui ſecuti eſtis me: centuplum
accipietis ⁊ vitam eternam poſſidebitis. Oſee. vj.
Viuemus ſeqmurqꝫ vt cognoſcamus dominũ.
Iſti ergo intrant in gaudium cum chriſto. Et hoc
eſt qđ dicit: et venit poſt me [non poteſt meus
eſſe diſcipulus] Quomõ efficeret enim diſcipu
lus eius: quẽ in doctrina non imitaret? In Quat
tuor. In Forma ſcꝫ viuendi. Dicit Apl's Phil. iij
Ambulate ſicut habetis formam noſtrã. ij. Coꝝ.
vij. Capite: nos neminẽ leſimus: neminẽ circũue-
nimus: neminẽ corrupim9. Hoc eſt Habete for-
mam vite noſtre. In forma aũt doctrine: Ut eadẽ
doceat que magiſter docet. j. Corinth. j. Idipſum
dicatis omnes: et non ſint in vobis ſciſmata. j. Co
rinth. xj. Ego em̄ tradidi vobis qđ ⁊ accepi. Eze. ij
Verba mea loqueris ad eos. Job. xxix. Verbis me-
is nihil addere audebant ſed ſtillabat ſup eos elo
quium meũ. De Modo probationis qui eſt per
exemplũ Rhoma. xv. Non em̄ audeo loqui aliqd
eorum que per me nõ efficit chriſtus. ideo dicitur
Teſtimoniũ. quia per facta teſtificant. Pſal. xcij.
Teſtimonia tua facta ſunt credibilia nimis. He-
bre. ij. Ab his qui audierunt in nos confirmat9 eſt
teſtimoniũ ꝑhibente deo ſignis ⁊ portentis ⁊ va-
rijs virtutibꝫ ⁊ ſpũſſancti diſtributiõibus ſm̄ ſu-
am voluntatem. Pſal. cxviij. Mirabilia teſtimo-
nia tua: ideo ſcrutata eſt ea anima mea. In forma
etiam ꝓmiſſionũ magiſtri: oportet diſcipulũ con-
formari magiſtro. quia aliter doctrina finem non
haberet. Promittit em̄ omnis artifex finẽ doctri-
ne ſue congruentem. Sicut Magiſter moꝝ pro-
mittit ꝑfectionẽ felicitatis: et Doctor fidei promit-
tit beatitudinẽ patrie. Sicut chriſtus dicit Joan.
xij. Siquis mihi miniſtrauerit honorificabit eũ
pater meus qui eſt in celis. Ideo dicit diſcipulis
chriſtus. Ut vbi ego ſum: ibi ⁊ vos ſitis. Hoc eſt
in beatitudine patris. Ibi em̄ eritis ꝑfecti: et non
ante: Ubi omnia videbitis in facie dei. Tunc em̄
experiemur qđ dicit chriſtus Matth. xxj. Un9 eſt
em̄ magiſter veſter qui eſt in celis. Iſtum autẽ di-
ſcipulatũ non conſequit niſi qui in cruce ſequitur
chriſtum. Et hoc eſt qđ dicit: nõ poteſt meus eſſe
diſcipulus.

q Uis em̄ ex vobis volẽs tur-
rim edificare: nõne prius ſe-
dens computat ſumptus qui ne-

ceſſarij ſunt: ſi habeat ad ꝑficiendum: ne poſtq̃ȝ poſuerit fundamẽtum ⁊ non potuerit perficere: oẽs qui vident incipiãt illudere ei. dicentes: quia hic homo cepit edificare et non potuit conſummare.

Hic oſtendit donum Perſeuerantie qḋ eſt vltimũ iſtius doctrine. Dicit aũt Tria h: Qualiť ſcȝ
C : vires ꝓportionande ſunt ad ꝑſeuerantiã. Secũdo Qualiter aliq̇s ſe debet ꝑparare ad ꝑſeuerandum Et Tertio q̃ inutiles ſunt qui non ꝑſeuerant. Ad Primũ inducit Duo exempla. Quoꝝ Primũ eſt de turris edificatiõe in ꝓportione ad ſumpt⁹. Secundũ aũt eſt de volente cõmittere bellum cũ Rege aliquo ⁊ ꝓportione virium ad occurrendũ. Circa Primũ dicit Quattuor. De Propoſito ſcȝ volẽtis edificare turrim. De Computatiõe expenſarũ De Prouiſione ꝑfectionis edificij. De Timore illuſionis ſi non poſſet cõſummare qḋ incepit. De Primo igiť dicit Tria. Propoſitum edificantis. Magnitudinẽ edificij. et Diligentiã et fortitudinem operis. De Primo horũ dicit [Quis enim ex vobis] .q.d. Rarus. Gloſa aũt illud legit remiſſiue Sic. Quis ex vobis: hoc eſt: aliq̇s ex vob. quia nõ omnis hominis eſt iſta ꝑfectio. Cum enim duas ſimilitudines inducat h dñs. Unam inducit ſm altitudinẽ contemplationis. Alteram autẽ inducit ſm ꝑfectionem actionis. Et de turre q̇dem inducit ſm contemplatiõis ꝑfectioneȝ. De ꝓpoſito igitur talis edificij dicit [Quis] hoc eſt: aliquis [volens] hoc ẽ ꝓponens [edificare] Hoc ipm enĩ bonũ ẽ ꝓponere erigere edificiũ: ſpũalẽ (al's ſpirituale) iij. Reg. viij. Quia cogitaſti edificare domũ nomi meo: bene feciſti hoc ipm mẽte ꝑtractãs. Propoſitũ enĩ boni: cõducit ad boni operis inceptionem. ij. Reg. vij. Omẽ qḋ eſt in corde tuo fac. quia domin⁹ tecum eſt. Sicut enĩ dictuȝ eſt in pſ. lxxv. Quoniã cogitatio hominis confitebiť tibi: ⁊ reliquie cogitatõis diem feſtũ agent tibi. Cogitatio enĩ dñi inchoat bonũ: ſed ꝓpoſitũ ordinat ⁊ opus incipit et ꝑficit vſq; in finẽ [turrim] Ecce Edificij ſublimitas. Eſt aũt Turris dñi Multiplex Eſt enĩ Turris Dauid. Eſt Turris eburnea. Eſt Turris libani. Eſt Turriſ vbeꝝ ſponſe. Eſt Turris greǵ nebuloſa. Eſt Turriſ ananehel. Eſt Turris fortiſſima nomis dñi. Turriſ q̇dem Dauid manu fortǵ ⁊ aſpectu deſiderabilis: eſt turriſ Studij ſacre ſcꝑture. In quam aſcẽdere debet vir ſanctus ad videdũ aſpectu deſiderabilem. De qua dicit Cant. iiij. Turris Dauid edificata eſt cum ꝓpugnaculis: mille clypei pendent ex ea: omnis armatura fortium. Et hoc eſt Studiũ vł meditatio ſacraꝝ ſcripturaꝝ. Ex qua pendẽt clypei inſignia ſignis angeloꝝ per reuelationes. Et armatura fortium. hoc eſt: geſta et virtutes patrum: q̇ fortia pro deo fecerunt. Turris aũt eburnea eſt de qua dicť Cant. vij. Collum tuum ſicut turriſ eburnea. Collum enĩ ſicut ſepe diximus: continuatio eſt capitiſ cum corpore Et ſignificat Mentẽ humanã: que nos capiti chriſto continuat: Que debet eſſe caſtitatis eburnee: vt non adulteretť per phantaſias vł rationes hereticas: ſed caſtam cõcipiat fidẽ. Turris aũt libani eſt de qua dicť Can. vij. Naſus tu⁹ ſicut turris libani que reſpicit contra damaſcum. Naſus enĩ ꝑ odorem habet vim diſcretiuã cõuenientis ab incõueniẽti. Et ſignificat mentis vim. Que: cõuenientẽ veritatem diuinam: ab inconueniẽti: mũdana ꝟitate diſcernit: ⁊ illã recipit: hanc aũt aſpernať. Cantic. iiij. Odor tu⁹ ſicut odor thuris. hoc eſt: diuini cultus ⁊ deuotionis. Hec reſpicit contra Damaſcũ. hoc eſt: contra peccatũ ſanguinis. quia Omne qḋ eſt ex carne ⁊ ſanguie fetet in conſpectu ipſius. Unde Cantic. iiij. Odor tuus vt libani. In quo monte ſemꝑ eſt odor thuris. Turris aũt vbeꝝ eſt turris lactationis qua contẽplãs id qḋ haurit contẽplando: profundit. Uno q̇dem vbere lac candide veritatis. Alio aũt vbere conſolationis: lac dulciſſime delectatiõis et iocunditatis ſpũalis. Et de hac dicť Cant. viij. Ubera mea ſicut turris. In vbere enĩ doctrine: aſcendit ignorans contra falſitatem ⁊ vanitatem. In vbere autem conſolatiõis aſcendit delectus ⁊ deſperãs contra triſticiã ⁊ deſperationem. Turris aũt gregǵ eſt turriſ cuſtodie paſtoralis cõmiſſe. De qua dicitur Mich. iiij. Tu turris gregis nebuloſa vſq; ad te veniet. Nebuloſa enĩ eſt hec turriſ ꝓpter multas anguſtias cuſtodiendi gregis. Tamen vſq; ad hanc turrim veniet dñs in poteſtate ſua ꝑncipali. quia ipſe eſt paſtor bonus qui poſuit animã ſuam pro ouibus ſuis: et pro quo grege mori dignatus eſt. Turris aũt ananehel eſt turris familiaritatis diuine in deuotione et ſecreto conſcientie. qꝛ Ananehel gratus deo interꝑtať. Zach. xiiij. A turre ananehel vſq; ad torcularia regis: et habitabunt in ea. et anathema non erit amplius. Habitatio enĩ boni viri ⁊ grati deo: ꝑtingit ab eleuatione turrita cõtẽplationis ⁊ familiaritatis diuine: vſq; ad torcularia regis. hoc eſt: vſq; ad expꝛeſſionem regaliũ ⁊ diuinoꝝ gaudioꝝ: que in ſecreto mentis preſtat deus. Unde alia interꝑtatiõe ananehel: cui dedit deus: interpretať. In his enĩ mens boni viri inhabitat q̃tinus agendo in exterioribus anathema non incurrat. Turris aũt fortiſſima eſt turris ſpei nominis domini. De qua dr Prouer. xviij. Turris fortiſſima nomen dñi: ad ipſam confugit iuſtus et ſaluabiť. Pſ. lx. Eſto nobis dñe turris fortitudinis a facie inimici. De Omnibꝰ his turribꝰ dicť in Pſal. cxxj. Fiat pax in virtute tua ⁊ abundantia in turribus tuis. Huiuſmodi turrim pſidij edificauit dominus in vinea ſua. Eſa. v. Turrim edificauit domin⁹ in medio eius. Iſta eſt ergo edificij ſublimitas quam omnis bonus homo in virtute contẽplationis vult ⁊ debet edificare. Et de hac edificatiõe dicitur Ephes. ij. Supedificati ſupra fundamentuȝ apoſtoloꝝ ⁊ prophetaꝝ ipſo ſummo angulari lapide chriſto Ieſu in quo omis edificatio cõſtructa creſcit in templũ ſanctum in domino: in quo et vos coedificabimini in habitaculum dei in ſpũſancto. Ad hoc enĩ edificiũ: diligentia magna exigiť: vt ſuper fundamentũ forte (qḋ ẽ fides chriſti) excelſi parietes ⁊ fortes erigantur per

ſpem: et tectum decentiſſimum (quod defendat to
tum edificium) altiſſime charitatis erigat. Et ideo
ſubdit de huiuſmodi ſtructura dicens [Nonne
D.2 prius ſedens &c.] Dicit aūt Tria. Diligentiam
ſcꝫ ſupputātis expenſas neceſſarias. Et Ipſam ſup
putationem. et Cauſam tā diligentis ſupputatōis
Diſpoſitionē (al's diligentiam) aūt ſupputant: de
ſcribit per Tria. Per p̄meditationē difficultatis
operis. Per quietē mentis: ne a computatōe im
pediat. et Per ipſam computationē rationis. De
diſpoſitione ſupputantis dicit [Nonne prius]
p̄ueniens Difficultatē: et Magnitudinē: et Ordi
nem: et Materiam operis: diligenti cōſideratiōe.
Sicut dicit in Pſal. cxviij. Cogitaui vias meas:
et ꝯuerti pedes meos in teſtimonia tua. Hoc eſt:
Primo cogitaui Qualiter cōuerterē: et tunc rōna
biliter conuerti. Pſ. lxxvj. Meditatus ſum no
cte cum corde meo: et exercitabar et ſcopebā ſpūm
meum. Omnē eīm noſtrū actum difficilem debet
p̄uenire conſideratio: iuxta conſiliuꝫ Sapientis q̄
dicit Eccli. xxxij. Omnia fac cum conſilio: et poſt
factum non penitebis. Unde et Dauid ante opus
edificij p̄parauit expenſas Salomoni cum tēplū
edificare inſtrueret. ij. Reg. vlt. et. j. Paral. vltio.
Difficile eſt eīm edificium diuinum quia eſt circa
virtutem. et Magnum: quia eſt circa honeſtum.
et in Materia p̄cioſiſſimū: quia eſt circa gratiaꝝ
optimū. et Ordo ſapientiam requirit: quia eſt ad
ordinem celeſtium que occulta ſunt homini niſi re
uelentur. Unde. ij. Paral. ij. Domus quā edifi
care cupio magna eſt. Magnus eſt eīm domin'
deus noſter ſuper omnes deos. Quis ergo pote
rit p̄ualere: vt edificet ei dignā domū. In hoc aūt
q͛ dicit magnam eſſe: notat edificij magnitudinē.
In hoc aūt q͛ dicit: quis poterit p̄ualere &c. notat
operis difficultatē. Ordinem aūt habet: deſcēden
tem de celo. Apocal. xxj. a deo paratam ſicut ſpon
ſam viro ſuo qd (al's quē) etiam Regina ſaba mi
rabatur. iij. Reg. x. Materie autem p̄cioſitas de
ſcribitur Eſa. liiij. Fundabo te in ſapphyris: ponā
iaſpidem p̄pugnacula: et portas tuas in lapides
ſculptos: et omnes termios tuos in lapides deſi
derabiles. Fundat eīm in celeſti conuerſatōe et in
tentione. Propugnacula pinnarū accipit in viro
re fidei operantis per dilectionem in omnibꝫ mā
datis. Portarū introitus ſculptos habet lapides
qui chamahu vulgariter dicunt: in quibus quo
modo (al's qualiter) introiuit Jeſus et ſancti eius
eſt inſculptum. Omnes aūt termini angularit pa
rietes continentes: habent lapides deſiderabiles.
Hinc q̄dem virtutes Patriarchaꝝ: et inde Pro
phetarū: In alio latere Apoſtolorū: et in quarto
Martyrū: et in medio aliorū beatorū ſoliditates
diſponunt. Et ſic turris erigitur. Igit ſic premedi
tat [ſedens] hoc eſt quieſcens magis a ſtrepitu
cordis q̄ꝫ corporis. Exagitatus eīm paſſionibus
Ire: ambitionis: accidie: ſiue triſticie: et inuidije: et
cupiditatibꝫ: et illecebris gule: et ſcatebris libidinū
nunq̄ preualet vacare ad huius edificij conſum
mationem: Sed anima eius inquieta fert vt me
retrix De qua dicit Prouer. vij. q͛ eſt vaga: garru
la: quietis impatiens: non valens in domo conſi

ſtere pedibus ſuis: Nūc foris: nūc in plateis: nūc
in angulis. Cōtra quod dicit Act. j. Sedete in ci
uitate et orate q̄uſq; induamini v̄tute ex alto. Et Ari
ſtoteles in Septimo Phyſicoꝝ. In ſedendo et q̄
eſcendo fit anima ſciens et prudēs. Threñ. iij. Se
debit ſolitarius et tacebit et leuauit ſe ſupra ſe [cō
putat] actu rationis [ſumptus] virtutū [qui
neceſſarij ſunt] ad edificiū [ſi habeat] in fa
cultatibus ſuis [ad p̄ficiendum] tantum et tā
excellens edificium. Et ex hoc accipitur q͛ peccant
qui pueros et puellas annos p̄fecte diſcretiōis nō
habentes ſed adhuc ſub tutoribus degētes indu
cunt ad p̄mittēdū et vouenduꝫ magna que poſtea
ſoluere non poſſunt. Propter quod etiaꝫ Apl'us
qui virgo fuit: votum virginitatis nulli impone
re voluit: ſed beatitudinē celibatus p̄dicauit: relin
quens vnicuiq; vt ſm̄ p̄prium ageret conſiliumꝫ
deliberationem. j. Corinth. vij. j. aūt ad Timo. v
plus dicit. Uolo aūt iuniores nubere: filios pro
creare: matresfamilias eſſe: nullam occaſiōem da
re aduerſario maledicti gratia. Turrim eīm altitu
dinis edificare: non eſt: niſi ſumptus virtutum ha
bentium ad conſummationē. Dicit autem q̄dam
Glo. Q͛ homo computat quando merita vel vir
tutes de quibus ſibi conſcius eſt: pōderat. Sicut
dicit Mar. v. et Luc. viij. Ego cognoui virtutem
de me exiſſe. Si enim ſic ad operandum virtus de
aliquo egredit: ille ſumptus habet virtutum. Si
cut et Paulus. ij. Cor. xj. ſuas enumerat virtutes
et experientias in tribulationibus in quibus nunq̄
q̄ꝫ ceſſit. Eccli. xliiij. Homines diuites in v̄tute pul
critudinis ſtudium habentes: et pacificātes in do
mibus ſuis. Aliter enim (ſicut dicit gloſa) edificat
edificium ſpirituale: et aliter corporale. Corporale
eīm edificat congregando diuitias corporales: et
diſp̄gendo ſpirituales. Spirituale aūt edificatur
diſpergendo corporales: et congregando ſpiritua
les. Et ideo in fine huius doctrine domin' Cōclu
dit Q͛ niſi quis renunciauerit omnibus que
poſſidet: non poteſt eſſe meus diſcipulus. Quod
non oīm eſt: ſed p̄fectorum. Et ideo bene cōputan
dum eſt ante: ſi vires et virtutes ſuppetant ad tan
tum edificium. j. Para. xxix. Opus grande eſt: ne
q; enim homini p̄parat habitatio ſed deo. Ego to
tis viribꝫ meis p̄paraui impenſas dom' dei mei.
Ubi autem tātus rex: tamẽ eximius propheta: tan
tus miles: tā ſtrenuus pugil qui et leonem et vrſū
et gigantem ſtrauit: omnes vires ſuas expēdit ad
ſumptus congregandos: non ſine magna delibe
ratione eſt aſſumendū a minoribus: debilibus: et
pauperibus hominibꝫ. Dicit aūt periculum: qd
aliter facienti ſepe euenire ſolet: vt cautos nos red
dat [Ne poſtea] In hoc autem paragrapho E 2
Tria innuit. Cōſideratam (al's Incōſideratam)
ſcꝫ operis inchoationem. Generalē omniū irriſio
nem. et Irridentium confuſibilem improperatio
nem. De Primo dicit [Ne poſtea q̄ꝫ poſuerit
fundamentū] Fundamentum autē eſt Incon
ſiderata magni operis inchoatio. Sicut Emiſſio
voti Uel Solennizatio voti ad modum vite ar
due et difficilis: que fundat ſupra vitam inexper
tam: paſſionibus adhuc et tentationibus pericu

loſis ſubiacentem. Fundamentum eñi quod fun/
datur ſuper inexpertam vitam: ponitur ſuper arenā
De quo dicit Matth.vij. Similis eſt viro ſtulto
qui edificat domū ſuam: et ponit fundamentum
ſuper arenam. Venerunt flumina: flauerunt ven
ti et irruerunt in domū illam: et cecidit: et facta eſt
ruina eius magna [et non potuerit pficere]
Facile enim eſt incipere. Paruis enim expenſis et
paruis laboribus incipit opus. Sed perficere eſt
difficile et magnis expenſis opus vix conſumma
tur. Et ideo dicit Eccl.xviij. Ante iudicium inter/
roga teipm: et in conſpectu dei inuenies ppitiano/
nem. Ab altera parte ſi habet expenſas et non au/
det incipere: puſillanimis reputat. Prouer.xxiiij.
Si dixeris: vires non ſuppetunt. qui inſpector eſt
cordis ipſe intelligit: et ſeruatorem anime tue ni/
hil fallit [Omnes qui viderint incipient il
ludere ei] Ps.xxi. Omnes qui videbant me de/
riſerunt me: locuti ſunt labijs et mouerunt caput.
Iſti eñi ſunt inimici humani generis Qui qñq3 ad
hoc ſuadent vite excellentis ppoſitū vt profundi/
us pcipitēt in barathrum. Pſal.xxxvij. Dum cō/
mouent pedes mei ſup me magna locuti ſunt. Et
in figura huius: ſermonem non intellectum et ſm
ſuam erroneā opinionem inceptū: et non pfectum
deriſerunt: Matth.xxvij. dicentes. Vah qui de/
ſtruit templū dei et in triduo illud reedificat. chri/
ſtus rex iſrael eſt: deſcendat nunc de cruce et credi/
mus ei: Dixit eñi: quia filius dei ſum [dicentes
quia hic homo] Hic incepit acſi eſſet deus: nō
cogitans ſe eſſe hominē et infirmū et imperfectum.
et ideo dicere debuit deo illud Pſal.cxxxviij. Im/
perfectum meum viderūt oculi tui. Et illō Sap.
ix. Cogitationes mortalium timide et incerte pro/
uidentie noſtre. Et illud.ij. Corinth.iij. Non q ſuf
ficientes ſimus aliquid cogitare a nobis quaſi ex
nobis: ſed ſufficiētia noſtra ex deo eſt. Et illō Job
iiij. Ecce qui ſeruiunt ei non ſunt ſtabiles: et in an
gelis ſuis reppit prauitatem. Quanto magis ho/
mo putredo et filius hominis vermis: [cepit edi/
ficare] Matth.x. Non qui ceperit: ſed qui pfe/
cerit: perſeuerauerit vſq3 in finem: hic ſaluus erit.
[et non potuit conſummare] Dicunt eñi il/
lud Neem.iiij. Nunquid potuerunt edificare la/
pides de aceruis pulueris qui combuſti ſunt: Et
Infra. Edificent: Si aſcenderint vulpes tranſili/
ent murum eorum lapideum. Ita dicunt irriden
tes Id eſt quos habemus votoꝝ ſtultoꝝ perſua/
ſores. quia de aceruis pulueris combuſti p ignem
conſuete concupiſcentie: non poterimus edifica/
re. etſi aliquid edificauerimus: vulpes demonia/
ce aſtutie tranſilient murum impfectum quem in
ſoliditate nouicia edificauimus: et demolient edi/
ficium. Luce.ix. Nemo mittens manum ad ara/
trum et reſpiciens retro: aptus eſt regno celoꝝ.

Aut quis Rex iturus cōmitte/
re bellum aduerſus aliuz Regem:
non ſedens prius cogitat ſi poſſit
cum decēmilibus occurrere ei: q
cum vigintimilibus venit ad ſe.
Alioquin adhuc illo longe agēte:
legationem mittens: rogat ea que
pacis ſunt.

Secūda eſt Similitudo quā inducit de Per/
fectione actionis. In qua homo per exercitiū vir/
tutum adquiſitarum ad bellum venit: regnū dei
violenter capere. Sicut dicit domin9 Matth.xi.
Regnum celorum vim patit: et violenti rapiūt il/
lud. Dicit autem Tria. Primo quidem Factum
in quo ſimilitudo attendit. Scdo aūt Diligentiā
premeditationis et computationis virium et expē/
ſarum. Tertio aūt Aſtutiā infirmioris: declinantis
fortitudinem aduerſarij: per tractatū pacis. Cir/
ca Primū dicit Tria. Diſpoſitionē ad bellum p/
cedentis. Modum belli. et Fortitudinem aduer/ f 2
ſarij. De Primo dicit [Quis] hoc eſt aliquis
[rex] Et ideo non interrogatiue: ſed raritiue, le/
gendum eſt [Rex] Diſpoſitio eſt eius qui ad bel
lum procedit. Si eñi non ſit Rex: nō debet ad bel
lum procedere: ſed alium ſequi in bello. Rex autē
eſt qui ſe et alios regere ꝑualet in (al's ex) regimie
rationis. Eſaie.xxxij. Ecce in iuſticia regnabit rex:
et principes in iudicio ꝑerunt. Non aūt eſt omis
Regis ad bellum procedere: et ideo dicit [quis]
hoc eſt aliquis [rex] quia tales pauci ſunt q vi/
ribus et expenſis ſufficiant. Job.xxiij. Nolo mul/
ta fortitudine contendat mecum: nec magnitudi/
nis ſue mole me premat. Job.ix. Nō iuſtificat ho/
mo compatus deo: ſi voluerit contendere cum eo:
non poterit ei reſpondere vnū pro mille [iturus
ad bellum] Ecce Modus belli. Cui9 Mod9
eſt: vt homo ſemp in bello proficiat. Et ſic vadat
in bello (quod eſt magnarū virtutum) Et ſemper in
bello ſit fortior: et non debilitet. Sicut dicit He/
bre.xi. Fortes facti ſunt in bello: caſtra verterunt
exterorum: acceperunt mulieres de reſurrectione
mortuos ſuos. Perpaucoꝝ eñi eſt: eos etiaz qui
in bello moriunt: fortiores iterato ad bellū reſur/
gere. Sicut quidam faciunt in bello domini: qui
aliquādo cadentes vulnerati: iterum per peniten
tiam reſurgunt fortiores. Tales ſunt perpauci vi
ri: ſummi Salomonis: qui lectulum eius ambi/
unt: omnes tenentes gladios virtutū: et ad bella
doctiſſimi. Talis fuit et Joſue qui ſic ad bella agē/
da paratus fuit in ſenectute vltima ſicut in robo/
re ſue iuuentutis. Sed non omniū eſt hoc ꝓbum
Multi enim debilitant ex ſenectute. Sicut Aſa:
Qui in ſenectute doluit pedes: et mortuus in vn/
guentis meretricijs Qui a(al's in)iuuentute mul
ta bella domini laudabiliter peregit.iij. Regū.xv.
Multi etiam vulneribus hoſtium debilitantur.
Sicut Ochozias filius Achabe: et multi alij. Cō
fortant autem in bello perpauci: ſicut dictum eſt
Joſ.j. Cōfortare et eſto robuſtus [aduerſus re/
gem alium] hoc eſt: aduerſum regem regū do/
minum. Quilibet enim qui violentia ſuarum vir
tutum nititur capere regnum dei (ſicut diximus)
vadit cōmittere bellum aduerſus regem celorum
Job.vij. Militia eſt vita hominis ſuper terram.

ij. Timot. ij. Omnis qui in agone contendit non
coronabitur niſi qui legitime certauerit. j. Corinth.
ix. Qui in agone contendit ab omnibus ſe abſti-
net. Tunc aũt hoc bellũ cõmittere vadit qui meri-
tis ſuis ſe capere regnum dei pſumit [aduerſus
regem alium] chriſtum. De quo dicit Eſa. xx.
Domin⁹ rex noſter ipſe veniet ⁊ ſaluabit nos. Hoc
modo bellum cõmittere voluit qui dixit Hieremi.
xij. Iuſtus quidem tu es domine. etſi diſputem tecũ
verũtamen iuſta loquar ad te. Sic bellum iniuit
cum deo Iacob Oſee. xij. In fortitudine ſua dire-
ctus eſt cum angelo. pualuit ad angelum ⁊ cõfor-
tatus eſt: ſicut ⁊ rogauit eum. Gen. xxxij. Dimit-
te me aurora eſt. reſpondit ei: non dimittam te niſi
benedixeris mihi. Et benedixit ei in eodem loco: et
dixit ad eum. Si contra deum fortis fuiſti: quan-
to contra homines preualebis? Iſti ergo ſunt qui
ad pie diſputationis bellum cum deo procedunt:
contra diabolum cum duabus manibus: vtraqʒ
pro dextera vtẽtes pugnant cum aioth. iudex qui
defendit iſrael Iudic. iij. [Nonne ſedens pri-
us cogitat] Hic deſcribit ſicut prius diſpoſiti-
onem ſapienter cõmittere bellum intendentis. Et
deſcribit quid ſapienter pmeditat. Diſpoſitiõem
aũt ſapientis deſcribit ſicut ſupius a Tribus. A
Meditatione opus pueniente. et Ab ipa meditã-
tis quiete: ne a meditatione impediatur. ⁊ Ab ipa
meditatione. A pueniente quidem meditatiõe. qa
dicitur Prouerb. xxiiij. Vir ſapiẽs fortis eſt: ⁊ vir
doctus robuſtus ⁊ validus. quia cum diſpoſitiõe
itur in bellum. et erit ſalus vbi multa conſilia [ſe-
dens] vt quieſcens: a pmeditatione non impedi-
atur. Pſal. cxlij. In factis manuũ tuarum medi-
tabar. Et pmittit. Memor fui dierum antiquorũ
et meditabar in omnibus mãdatis tuis. qr Ma-
gna in talibus opus eſt deliberatiõe: de exemplis
dei et ſanctorum. Bellum eñi dei magnum eſt: ſi-
cut dicitur Iob. xl. Memento belli ⁊ ne adijcias
B.2 loqui [cogitat] Ecce Computatio viribus ꝓpor-
tionata [ſi poſſit cum decẽmilibus occur-
rere] Decẽmilia habet qui pfectionẽ decalogi du-
cit in quadrangulũ Virtutum Cardinaliũ. quia
decẽmilia faciunt quadrangulũ ⁊ non quadratũ
Si ergo pcepta in ſe ducant vt cum gratia omnia
impleant que natura ⁊ lex pcipiebat Et iterum in
quattuor vtutes ducant vt omnia recte: fortiter:
modeſte: et prudenter impleant: Tunc cum decẽ
milibus: ſupputatis in mente militib: deo occurri-
mus. quia opera que pcipit decem in pfectione na-
ture ad centenariũ reducimus. Et hunc cẽtenari-
um in pfectione Gratie ⁊ ſermõis dei: in millena-
rium pducimus. Et hunc millenariũ in quadran-
gulum vtutum cardinaliũ quadriformiter exten-
dimus. Decem eñi mandata dei in vtraqʒ tabula
Decem aũt ſunt in homine: in que mãdata iſta ſũt
multiplicanda. Vnum quidem eſt Simplicitas
fidei. Secundũ aũt Cordis ſinceritas. Tertium
aũt Delectatio dei. Quartum aũt Innocẽtia pro-
ximi. Quintũ aũt Beniuolentia ſimilitudinis dei
apud omnes. Sextum aũt Voluntas proficien-
di proximo. Septimũ Caſtitas apud ſemetipm.
Octauum autẽ Veritas ſermonis ad omẽs. No-
num vo Cõmunicatio ſui ad omẽs. et Decimum
Mundicia cordis ⁊ corporis in omnib. In oĩ-
bus enim iſtis decem: omnia mandata dei: ſigilla-
tim multiplicanda ſunt. ⁊ tunc centum pficiunt ex
decem. Si aũt iſta centum iterata ſigillatim in re-
ctum: decies. Et in Forte decies. et in Prudẽs de-
cies. et in Modeſtũ decies mltiplicauero: Hec in
mille pro quolibet multiplicabo Que ſunt quat-
tuormilia Quibus quattuormilib ſi pfectiones
operum (que in lex continet) addidero: decẽmilia
militum inſtruo: quibus cum deo ad bellum quo
regnum ſuum obtineam procedo. Sic ergo com-
puto. Sic eñi dicitur Matth. xviij. q dominꝰ po-
ſuit rationem cũ ſeruis ſuis: ⁊ oblatus eſt ei vnus
qui debeat decẽmilia talentoꝝ [ei qui cũ vigin-
timilibus venit] Dominus enim ad nos venit
multiplicato (alˀs duplicato) numero. Quia ⁊ no-
ſtra ſua ſunt: et propria affert: in quibus partẽ nõ
habemus. Eſa. xxvj. Omnia opera noſtra opera-
tus es in nobis domine. Et ideo Iob. ix. Verebar
omnia opera mea: ſciens quia non parceres delin-
quenti. Iterũ duplicato nũero venit ad nos Qui
omnia fecit ex charitate patris: ⁊ in charitate homi-
nis: et nihil debuit. Nos autem omnia debemus
et non ita ex charitate dei ⁊ proximi ſicut ex debi-
to facimus. Luce. xvij. Cum feceritis hec omia: di-
cite ſerui inutiles ſumus: que debuimus facere fe-
cimus. Et ideo non reſtat conſilium niſi qđ ſubiũ-
git [alioquin adhuc illo] Rege noſtro aduer-
ſario: in hac cõmiſſione belli [longe agente] i
diſſimulatione iudicij: quando adhuc ſcʒ ſani ⁊ iu-
uenes ſumus. Ecc. xvij. Viuus et ſanus confite-
beris. Eſa. xxxviij. Viuens viuens ipſe confitebi-
tur tibi. ſicut ⁊ ego hodie Pater filijs notam faci-
et veritatem tuam. Sic eñi implemus conſilium
Salomonis Prouer. iiij. Oculi tui recta videant
et palpebre tue pcedãt greſſus tuos. Nos eñi non
poſſumꝰ oſtendere niſi pfectionẽ operũ vt diximꝰ
Ille aũt forte etiam requiret pfectionem intentio-
num. Et ſic geminat ſup nos vigintimilia. Vl' for-
te cum nos opponimꝰ facta: ille ꝓponet facta ⁊ paſ-
ſiones quas ſuſtinuit. Et ſic numerũ contra nos mi-
litantium duplicabit. Et ideo optimũ conſiliũ eſt
q illo ſicut patientiſſimo adhuc longe agẽte p di-
lationẽ vindicte. Sap. xij. Bone ſpei feciſti filios
tuos qr ñ vindicãs pctis iudicãs das locũ i petis
pnie [legationẽ mittẽs] Orõnũ et lachrymarũ
et Interceſſiõis ſuffragij ſctõꝝ. Gen. xxxij. Mitto
nũc legationẽ ad dñm meũ: vt inueniã grãm in cõ-
ſpectu tuo [rogat ea] per Legatos [que pacis
ſunt] Pſal. cxxi. Rogate que ad pacem ſũt hie-
ruſalem. Eſa. xxvj. Dabis pacem nobis: pacem qr
in te ſperauimꝰ. Hoc aũt fit miſericordia ſuperex-
altante iudicium: et noſtros defectus ex ſuo mune-
re et gratia ſupplente: Et dicente filio dei pro no-
bis illud Genes. xxxj. Ego damnum omne redde-
bam: quicquid furti peribat: a me exigebas. Nos
autem dicentibus illud Mich. vj. Quid dignum
offeram domino. Et illud Genes. xliiij. Quid re-
ſpondebimus domino meo: aut quid loquemur:
aut qđ iuſte poterimꝰ obtendere. Sic ergo duplex
Similitudo oſtendit meditandũ eſſe Sapienter:

tam de via contemplationis q̄ꝫ de via actionis in
qua homo vſqꝫ in finem valeat ꝑſeuerare. Et ideo
dicitur.i. Petri.iiij. Nolite peregrinari in feruo-
re ſpūs q̄ ad tentatōem vobis ſit.i. Joan.iiij. No
lite omni ſpūi credere.ſed ꝓbate ſpūs vtrū a deo
ſint. In talibꝫ enim verū eſt qḋ dicit dn̄s Matt.
xxvi. Spūs quidē ꝓmptus eſt caro autē infirma
Et in talibus quantū ad votuꝫ ꝑpetue ꝯtinentie
dicit aplſs.i. Corint.vij. Meli⁹ eſt nubere q̄ꝫ vri.
ij. Pe.ij. Melius erat illis viam veritatis nō ag-
ſcere q̄ꝫ poſt agnitā retrorſū conuerti ab eo quod
traditū erat illis a ſancto mandato. Hoc eſt igit̄
qḋ ꝑ iſtas ſilitudines aſtruere intēdit. Qualit̄
autē ſine impedimēto efficiamur diſcipuli: ꝛ ꝑſe-
uerare poſſimus: ꝛ turrim edificātes: ꝛ ſūmo regi
occurrentes: ꝯſequenter oſ̄dit cum dicit.

Sic ergo ois ex vobis qui non renūciat omnibus que poſſidet: n̄ poteſt meus eſſe diſcipulus.

D.2 Et eſt Concluſio ex inductis ꝯcluſa: Similiter
Generaliter: ꝛ Congruēter. Dicit igit̄ [Sic ḡ]
Similit̄: cū ſine chriſto aliqd diligat̄: tunc ꝑfecti
ſūptus virtutū nō habent̄. Prouer.i. Animad-
uertet ꝑabolā ꝛ interꝑtationē eius: verba ſapien-
tum ꝛ enigmata eorū. Si enim iuxta ſimilitudi-
nem inductā v̄ba iſta accipiāt̄: tūc Turrim non
edificat: nec Regi magno occurrere poterit: qui
oīa nō relinqͣt. Turrim eni edificare eſt faſtigiuꝫ
ꝑfectiōis ꝯſtruere. Sūptus ꝑparare: eſt v̄tutes ꝑ
cioſiſſimas ꝯgregare. Legatos mittere eſt ſuffra
gia meritorū optimoꝝ corā deo ꝓponere. ꝛ inter-
cedētes ſanctos q̄ de bonis diſpſis refecti ſunt ꝑ
mittere. Pacē querere eſt recōciliationē ad deuꝫ
obtinere. Et hec oīa faciūt diſcipulum chr̄i eſſe.
[Sic ergo ois ex vobis] qui me ſequi cupit.
[qui nō renūciauerit] Beda hic diſtinguit
int̄ Renunciare ꝛ Relinqre. Dic̄ ḡ ꝙ Renūciare
ꝯuenit eis q̄ ita licite vtūt̄ mūdanis q̄ poſſident:
vt tn̄ mēte tendāt ad eťna. Relinqre aūt eſt tn̄mō
ꝑfectoꝝ: q̄ oīa tꝑalia poſtponūt: ꝛ ſol' eťnis inhi-
ant. Et hec glo. multū eſt ꝯtra eos q̄ dicūt oīa nō
eſſe relinqnda. [oibus q̄ poſſidet] Et etiā affe-
ctū poſſidēdi ea q̄ habere poſſet. Vn̄ Gre. Mul-
tū relinqͣt q̄ affectū ad ea que habere poſſꝫ dimiſit
Mat.xix. Ecce nos reliqm⁹ oia ꝛ ſecuti ſum⁹ ꝛc.
Mat.iiij. Cōtinuo relictis retibꝫ ꝛ naui: ſecuti ſūt
eū. Nudū eni chriſtū (q̄ exultat vt gigas ad currē
dā viā) onerat⁹ ſeq̄ nō poťt. Et iō volens inſeq̄ et
ꝯſeq̄ chr̄m: nō ad inſipientiā oia ſua dereliquit.
Ps.lxxij. Quid eni mihi eſt in celo. ꝛ a te qd vo-
lui ſuꝑ terrā. Phil̄.iij. Que mihi fuerūt lucra hec
arbitrat⁹ ſū vt ſtercora vt chr̄m lucrifacerē [non
poteſt me⁹ eſſe diſcipulus] Cā aūt eſt q̄ dicit̄
Matth.vi. Nemo poteſt duobus dominis ſer-
uire. Et Ibidem. Non poteſtis deo ſeruire ꝛ mā
mone: Quod ſyra lingua diuitias ſonat. Et ideo
Diſcipulū chriſti qui chriſto ſeruire intendit: di-
uitijs renunciare cōuenit. Sicut enim iam ante
diximus Duobus intendere non poſſumus. Diſ-
cipulū autē oportet intēdere ſuo magiſtro.

b **Bonuꝫ eſt ſal. Si autē ſal eua-
nuerit in quo condietur? Ne-
qꝫ in terram: neqꝫ in ſterquiliniū
vtile eſt: ſed foras mittetur. Qui
habet aures audiendi audiat**

Hic vltimo oſtendit periculū eorū qui incipiūt
chriſti diſcipulatū ꝛ non ꝑſeuerant vſqꝫ in finem.
Dicit aūt Tria. Salis vtilitatem. Salis infatua-
tionem. et Infatuati ſalis abiectionem. De Sa-
lis vtilitate dic̄ [Bonum] hoc eſt vtile [eſt ſal]
Suꝑ Matth. v. notauimus ſalis ꝓprietatē: ꝛ ad
apoſtolicam gratiam adaptationē. Sal eīn cōdi-
mentū eſt ciboꝝ ſicut doctrina diſcipuloꝝ: ꝛ exem
plū condimentū eſt moꝝum. Job.vi. Nunqd po-
terit comedi inſulſum qḋ nō eſt ſale conditū. Nul-
lus eīn mos hoīnū ſapidus eſt qui gratia apo-
ſtolica chriſti non eſt conditus. Mar.ix. Bonum
eſt ſal habere ſal in vobis. Leui.ij. In omni ſacrifi
cio offeres ſal. hoc ē gratie apoſtolice ſaporē: in ſa
pientia verbi et gratia exempli. Hoc eīn ſal cōhi-
bitiuum eſt putredinū per charitatem: arcens fero-
res per abſtinentie ꝛ continētie ſiccitatē: penetrati-
uum in guſtū per ſapientie acumen: liquefactibile
in omni cōuenientia (al's oim cōuenientiā) per ra-
tionabilitatē. Col̄.iiij. Sermo veſter i gratia ſem-
per ſit ſale conditus. Ideo dicit̄ Ecci.xx. Hō acha-
ris quaſi fabula vana. Acharis autē eſt ſine gra-
tia: inſulſus: nulli congruens. Adapta igit̄ [ꝙ ſi
ſal euanuerit] hoc eſt: ſi ſal alium ſaporē aliquē
acceperit: aliqd per amorem poſſidendo qḋ ſapit
ſtatim ſuo ſapore aplīco (al's apoſtatico) alios nō
condit. Vnde Mar.ix. dicitur: ꝙ ſi ſal inſulſuꝫ fu-
erit. hoc eſt: ſaporem ſalis amiſerit: ꝛ euanidū fue-
rit [in quo ſallietur] Impſonaliter legendū eſt.
hoc eſt: in quo fiet ſallitio: Q.d. In nullo. Et hec ē
Prima ſalis inutilitas ꝙ euacuato ſale: nihil po-
teſt condiri. Nullus eīn cōdit̄ ſi ille qui eſt ſal (hoc
eſt Prelatus) inſulſus fuerit. Prelatus eīn inſul-
ſus (qui deberet eſſe ſal ꝛ condimentū alioꝝ) non
ſallatur vel condit̄ a ſubditis. Quia ſicut dt Gre-
gorius: Hunc peccantem: arguere nemo ꝑſumit.
Et In exemplū culpa vehementer extendit̄ quan-
do pro reuerentia gradus: peccator honoratur. et
Sicut ſacerdos: ita populus remanet inſulſus.
Matth.v. Si ſal euanuerit: in quo ſallietur: ad
nihilum valet vltra. Et hoc eſt quod dicit ꝙ [ne-
qꝫ in terram] Cetera enim putreſcētia: bona ter J 2
ra et fecūda efficiuntur poſtq̄ꝫ ſunt reſoluta. Sal
autem euanidum retinet vſtiuum calorem ꝛ adu-
ſtam ſiccitatē: et ideo terram in quam cadit reddit
infecundam. Vnde victores aliquando ciuitates
quas deuicerant et deſtruxerāt: ſale ſeminauerūt:
in ſignum ſterilitatis ꝑpetue. Pſal.cvi. Terram
fructiferam in ſalſuginem: a malicia habitantium
in ea. Sic Sacerdos euanidus et infatuatus in
ſterilitatem conuertit populum. Hieremie. xxij.
Scribe virum iſtum ſterilem qui in diebus ſu-
is nō ꝓſperabit [neqꝫ in ſterquilinium erit]
ꝙ ſtirpibꝫ appoſitū: ipiguet ꝛ feracē faciat fūdū
et ſtirpes. Pc̄ā eīn (q̄ ſterqͥliniū ſunt ſubditorū)

aliquando condiunt ⁊ impinguāt aliquos. Luce. xiij. Sine vſq; dum fodiam circa illam: ⁊ mittam ſtercora. Sed peccata Sacerdotū ſunt ſacrilegia: et tā abhominabilia ꝙ nullū impinguāt. Sed adu rant per cōcupiſcentiā ſimilia faciendi: et enecant in populo omne qđ eſt pietatis. et ideo etiā in ſter quiliniū non erit ſal illud. ergo ad nihilū valet [niſi vt mittatur foras] per excōmunicationē et degradationē: Precipue ſi per hereſim ⁊ ſciſmata deprauat. j. Corinth. v. Auferte malū ex vobiſip. Hiere. lij. Furor dñi erat in hieruſalem ⁊ in iudā quoſq; ꝓijceret eos a facie ſua. iiij. Regū. xxiij. Iraſcebat furor dñi contra hieruſalē ⁊ contra iudam donec ꝓijceret eos a facie ſua. Eſa. xxij. Expellā te de ſtatione tua ⁊ de miniſterio tuo deponam te [⁊ conculcetur ab hominibus] ſicut vile quid abominatū. Eſa. v. Erit in cōculcationē ⁊ ponam eam deſertam. Eſa. vij. Erit in conculcationem pecorum. Eſa. xv. Ponam illum in conculcationem ſicut lutum platearū. Luc. viij. Conculcatū eſt ab hominibꝰ. Sic ergo penitus erit nociuū ⁊ inutile.

Et quia hoc ꝑcipue dictum eſt ad inſtructionem Prelatoꝝ: ideo reddit eos attentos dicēs [Qui habet aures audiendi audiat] Ter ſignificans auditum: Ut Aure ꝑcipiant: ⁊ Audiēdo intelligant: et Exaudiendo opere compleant. Heb. iiij. Nō profuit illis ſermo auditus non admixtꝰ fidei: ex his que audierunt. Quidam enī obturāt aurem ne audiant. Sicut aſpis venenata. Pſal. lvij. Sicut aſpidis ſurde ⁊ obturantꝭ aures ſuas que non exaudiet vocē incantātiū ⁊ venefici incantantis ſapienter. Quidā autē audiunt ⁊ nō intelligunt. Eſa. vj. Exceca cor populi ne forte audiant auribus ⁊ corde intelligant ⁊ conuertant ⁊ ſanem eos. Quidam aūt audiunt ſed auditum non ꝑficiunt. Luc. xij. Seruus ſciens voluntatem domini ſui ⁊ non faciens vapulabit multis. Et ideo tria iſta contingit. Ut Aure leui audiant. Iaco. j. Sit aūt omnis hō velox ad audiendū. et Sagaciter intelligant. Matth. xv. Audite et intelligite. Et intellecta opere compleant. Pſal. cx. Intellectꝰ bonus omnibus facientibꝰ eum: laudatio eiꝰ manet in ſeculū ſeculi. Matth. xiij. et Lu. viij. Ieſus hec dicēs clamabat. Qui hꝫ aures audiēdi audiat.

Capitulum, XV.

Erant autem appropinquātes ei publicani et peccatores vt audirent illum.

A Ab iſto loco vſq; ad Uiceſimūſecundū capitulū Agit de Electione et Reprobatione vocandorum ꝑ Diſciplos ⁊ Aplos. Et diuidit in Tres partes. In quaꝝ Prima oſtendit Quā paterne recipit ꝗ eligit. In Secunda aūt oſtendit Quo merito eligitur qui eligit: et reprobat qui reprobat. hoc aūt īcipit caplo Sedecio. In Tertia aūt ponit Modū electionis ⁊ reprobationis. Et hoc incipit poſt medium capli. xix. Ubi dicit Cum autem veniſſet Bethphage ad montē oliueti ⁊c. Prima ergo ꝑs cōtinet tota in iſto caplo. Et diuidit in ꝑtes Duas In quarū Prima per factum ſumit occaſio veniendi ad doctrinā. In Secūda aūt Doctrina perfecta tradit de paterna pietate recipiētis. In Prima harum Tria dicunt. Peccatoꝝ ſcꝫ cōuerſorū ad dominū appropinquatio. Secundū aūt Phariſeoꝝ murmuratio. Et Tertium quod eſt cauſa murmuris: Benigna peccatoꝝ a domino ſuſceptio. In Primo notant Quinq; ſm litterā. Scꝫ Appropinquationis cōtinuitas. Appropinquātiōis ꝓpinquitas. Eius cui appropinquabant benignitas. Appropinquantiū peccatum ⁊ iniq̄tas. et Ea quam intēdebāt appropinquādo ad ipm vtilitas.

Primū hoꝝ notat per hoc ꝙ dicit [Erant] qđ ē preteriti imꝑfecti temporis. In quo preteritū includit preſens ⁊ dirigit in futurū. Et per hoc notat continuitas appropinq̄tionis in omne tēpus. Tob. iiij. Omni tēpore conſilia tua in ipo ꝑmaneant. Pſ. xxxiij. Benedicā dñm in omni tpe: ſemꝑ laus eiꝰ in ore meo. Sic enī ſumus deo appropinquātes [appropinquātes] Hic notat Appropinq̄tionis ꝓpinq̄tas ſiue vicinitas. Cōuerſiōe enī cordis appropinquat ad ipm. Eph. ij. Uos q̄ eratis longe facti eſtis nūc ꝓpe. Sic appropinquauit peccatrix q̄ ſtetit retro circa pedes eius: et oſculabat ore: et rigauit lachrymis: et terſit capillis: et vnxit vnguento Luc. vij. Iaco. iiij. Appropinquate deo et appropinq̄bit vobis. Contrictione enī cordis: appropinquat penitentia ⁊ dilectione: Non enī ore. Eſa. xxix. Appropinquat aūt iſte populus ore: cor aūt eoꝝ lōge eſt a me. Hiere. xij. Prope es tu ori eorum: ⁊ longe a renibꝰ eoꝝ. Qui: tribulato corde recedimus a malis: et ſūm bonoꝝ optamo: appropinquamus per dilectionē: Dicentes domino illud Ruth. iij. Expande palliū quia ꝓpinquus es. Palliū inquā Iuſticie: decoris: honeſtatꝭ. et Palliū Charitatis quo peccata operiunt Sicut dr. j. Pe. iiij. et Pallium Laudis pro ſpiritu meroris da ꝓpinquantibꝰ tibi. Eſa. lxj. Sic appropinquantes dicūt. Non diſcedimus a te: viuificabis nos. Ecce qualiter erant appropinquātes [ei] Cui ſcꝫ Ieſu chro ſaluatori vrgenti vulnera eorū Qui ꝑ nimiā charitatē omībꝰ ſibi appropinq̄ntibꝰ appropinquat. Deut. iiij. Que eſt alia natio tā grādis ꝗ habeat deos appropinquātes ſibi ſicut dominus noſter: adeſt omnibꝰ obſecrationibꝰ noſtris. Tāpius enī eſt: ꝙ ipſe longe adhuc exiſtentem reuocat. ⁊ occurrēs appropinq̄t venienti Sicut pater (vt ſꝫ patet) in filio prodigo Luce. xv. Imo etiam longe agentem non deſerit et trahit vinculis ſue charitatis. Et hoc eſt qđ dicit Grego. Quid miramur fratres Peccatricē venientē: vel dominū trahentem: Uel potꝰ ⁊ dominū per charitatē trahentē: et peccatricē per cordis compunctionē venientem. Oſee. xj. In funiculis traham eos in vinculis charitatis. Ideo q2 etiam recedentē non deſerit: Pietatem eius deſcribens aplus Act. xvij. dicit: Non longe eſt ab vnoquoq; nrm. In ipo enī viuimus et mouemur: et ſumus. Uiuimus qdem inſpirante ꝑ ſpiritus ſui charitatem ad veniendū. Mouemur

accedendo tracti per ipſum. ſumus enim in gra/
tia eius poſtq̄ acceſſimus. Sic eñ clamat Mat
tha.xj. Venite ad me omnes qui laboratis ⁊ one/
rati eſtis: et ego reficiam vos. Et non appropin/
quātibꝰ īproperat. Joan.v. Nō vultis venire ad
me vt vitā ēt habeatis. Prouerb. aūt. viij. dr. Qui
me inuenerit inueniet vitā: ⁊ hauriet ſalutē a dño
Quināā aūt ſūt q̄ erāt appropinq̄ntes [publica/
ni ⁊ pctōres] Publicanꝰ eſt q̄ infert iniuriam
Sicͥ Matheꝰ ⁊ Zacheus: ⁊ latro: q̄ nō ſua rapi
ebāt ſub occaſiōe publicorū vectigaliū. Pctōres
aūt ſūt q̄ ſine alteriꝰ iniuria deformes habēt acꝰ
Sicͥ peccatrix: ⁊ alij multū voluptuoſi ⁊ carnalibꝰ
peccātes. Et in his duobꝰ generibꝰ: oīs generis
pctōres ↄtinent. Iſti ḡ q̄ indigebāt ad dñm acceſ
ſerūt. Matt.ix. Nō eſt opꝰ valentibꝰ medicꝰ: ſed
male habētibꝰ. Iſti eñi ſunt q̄bus dr Eccli.xxxviij
Honora medicū. ꝓpter neceſſitatē eñi illū creauit
altiſſimꝰ. Iſti ḡ ſuam attēdentes neceſſitatē: ho/
norabāt deū ↄfitētes pctā ſua. ⁊ accedentes ad i/
pſum: ſe ↄſpectui ſuo pñtātes. Joſue.vij. Da glo/
riā deo: ⁊ ↄfitere peccatū tuū. Gen.xxvij. Accede
huc vt tāgā te fili mi. Ita dixit pr̄ ad filiū: pellibꝰ
hedi: h̄ eſt: ↄuerſatōe pcti circūligatū. Et ideo etiā
iſti ꝓpius acceſſerūt. Hiere.iij. Tu fornicata es cū
amatoribꝰ mltis: tamē reuertere ad me ⁊ ego ſuſci
piā te. Sic ḡ publicani iniurias inferētes ⁊ pctō
res famoſi in pctis erāt appropinquātes ad Jeſuꝫ
B [vt audirēt eū] Et in h̄ notaꝰ appropinquatiōis
vtilitas. Sciebant eñi q̄ Verbū illꝰ lāguores
curaret. Ps.cvj. Miſit vbū ſuū ⁊ ſanauit eos: et
eripuit eos. Sap.xvj. Nō herba neq̄ malagma
ſanauit eos: ſed oīpotēs ſermo tuꝰ q̄ ſanat oīa
Verbū etiā inflāmabat ad charitateꝫ. Pſal.ciiij.
Eloquiū dñi inflāmauit eū: miſit rex ⁊ ſoluit eū.
ꝑnceps populoꝝ ⁊ dimiſit eū Verbū etiā verita
te ſua corda eoꝝ ſibi obligauit. Joā.viij. Si vos
manſeritis in ſmōe meo vere diſcipuli mei eritis.
⁊ cognoſcetis vitatē: ⁊ veritas liberabit vos. Ver/
bū etiā altitudine ſua ad ammiratōnem ꝑduxit.
Jo.vij. Nunq̄ ſic locutꝰ eſt hō vt iſte hō loquitr.
Verbū etiā ad oīa agenda illumiauit. Ps.cxviij.
Lucerna pedibꝰ meis verbū tuū: ⁊ lumen ſemitis
meis. Ideo ergo appropinquauerūt vt audirent.
Luce.vj. Deſcēdens Jeſus de monte ſtetit in loco
campeſtri. ⁊ turba diſcipuloꝝ eius: ⁊ multitudo
copioſa plebis que ↄuenerat vt audiret illuꝫ: et
ſanarent a languoribꝰ ſuis. Adhuc autem nō pro
pter verbū tm̄ auditū: Sꝫ Propter dulcedineꝫ
audientis. ⁊ Propter gratiā labioꝝ multi appro
pinquabant vt audirent eū. De Primo autē ho/
rum dicitur Cantic.viij. Fac me audire vocē tuā.
ſonet vox tua in auribus meis. Vox eñi tua dul
cis. ⁊ facies tua decora. De Secundo autē dicit
Pſal.xliiij. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. Can
ticoꝝ.iiij. Mel et lac ſub lingua tua. Adhuc au/
tem audiebant eum. quia ſermo eius erat cum ef
fectu. Math.vij. Loquebatur ſicut poteſtatem
habens: et non ſicut ſcribe ⁊ phariſei. Pſal.cxl.
Audient verba mea quoniā potuerunt. Hiere.
xxiij. Nonne verba mea quaſi ignis ſunt. ⁊ quaſi
malleus conterens petras. Sic ergo erant ap/
propinquantes ad eum publicani ⁊ peccatores vt
audirent eum

Et murmurabāt phariſei ⁊ ſcri be: dicentes: quia hic peccatores recipit ⁊ manducat cum illis.

Ecce Secundū: quod eſt Murmuratio Jude/
orum (alꝰ inuidoꝝ) Sap.j. Os cuſtodite a mur/
muratione et a detractione parcite lingue. quia ſer
mo obſcurus in vacuum nō ibit: os aūt quod mē
titur occidit animā. Pſal.xlix. Sedēs aduerſus
fratrem tuum loquebaris: ⁊ aduerſus filium ma
tris tue ponebas ſcandalum. Murmur enim eſt
detractio que in aure ſuſurrat. Rhoma.j. Suſur
rones detractores deo odibiles [phariſei] qui
de iuſticia preſumebant. quia ſue traditionis iuſti
ciam diuine iuſticie ꝓferebant. Rhoma.x. Igno/
rantes eñi dei iuſticiam ⁊ ſuam querentes ſtatu/
ere: iuſticie dei non ſunt ſubiecti [et ſcribe] pre/
ſumentes de falſi nominis ſapientia. et ideo Exo.
ix. ſignificantur per magos qui turgidi ſtabāt in
conſpectu regis Egypti. j. Corinth.viij. Sciencia
inflat: Charitas vo edificat. Eccle.j. In multa ſci
entia multa fit indignatio. et qui addit ſcientiam:
addit et laborem [dicentes: quia hic peccato
res recipit] Murmurant quidem de duobus
De Benigna peccatorū receptione: et de Gratioſa
cum peccatoribus cōmunicatiōe. Et in hoc nota/
tur q̄ benignus fuit in peccatorum receptione et
cōmunicatione. Primuꝫ notatur per hoc q̄ dicit
[quia hic peccatores recipit] Larga beni/
gnitate: Dulciſſima charitate: et Gratiſſimo ſinu
miſericordie. De Primo dicitr Rhoma.ij. An igno/
ras quia benignitas dei ad penitentiā te adducat.
De Secundo Hiere.xxxj. In charitate perpetua
dilexi te: ideo attraxi te miſerans. De Tertio Eſa.
xl. In brachio ſuo cōgregabit agnos ⁊ in ſinu ſuo
leuabit: fetas ipſe portabit. Per Primū: diu diſ/
ſimulat et expectat peccantem. Per Secundum:
dulciter ſuſcipit venientem. Per Tertium: fouet
ſuſceptum ad ſe conuerſum. De Primo horum di
citur Joelis.ij. Benignus et miſericors eſt: pati/
ens ⁊ multum miſericors: et preſtabilis ſuper ma
liciam. De Secundo dicitr in Pſal.cvj. Suſcepit
eos de via iniquitatis eorum: propter iniuſticias
enim ſuas humiliati ſunt. Suſcepit eñi in viſceri/
bus charitatis. De Tertio Luc.j. Per viſcera mi/
ſericordie dei noſtri in quibus viſitauit nos oriēs
ex alto [Et manducat cum illis] Ecce Con/
ſus (alꝰ Refectio) et cōmunicatio. Reficiꝰ eñi in
bonis penitentiū. Unde Luce.v. Fecit ei conuiui/
um magnum Leui in domo ſua. Sic refectus eſt
in bonis Zachei Luc.xix. Luc.xv. Epulari ⁊ gau/
dere oportebat quia frater tuus mortuus fuerat
et reuixit: perierat ⁊ inuētus. Ps.xlj. In voce exul
tationis et confeſſionis ſonus epulantis. q̄r exul
tat in cōuerſione ⁊ penitentia peccatoris.

Et ait ad illos parabolam iſtaꝫ dicens. Quis ex vobis homo qui habet centum oues

L ·Sūpta occaſiōe doctrine ponit h doctrinā de
optima peccõr ſuſceptiōe. Et qꝛ Tria ſunt in redu
ctiōe peccōris ad pniam: Jō Tres iducit pabolas
in qbꝫ iſta doctrina cōſummat. Primū eni qđ eſt
in ſuſceptione peccōris eſt Patientiſſima reuocatio
errantis. Secundū aūt eſt Diligētiſſima inqſitio
pdite in eo ḋme imagis. Tertiū aūt Paterna rece
ptio reuertentis. Et quo ad Primū inducit para
bola centū ouium cōtra phariſeoꝝ ꝛ ſcribaꝝ cru
delitatē q pditos reuocare nō curauerūt. Propter
Secundū inducit pabola decē drachmarū: cōtra
negligentiā qui pditos qrere negligebāt. Propt
Tertiū inducit pabola de filio pdigo: cōtra auari
ciam phariſeoꝝ ꝛ ſcribaꝝ: qui ne erogarēt indigē
tibꝫ tpalia: multos fame pire pmittebant. Jn iſta
aūt prima pabola Duo facit. Primo eni oſtendit
euangeliſta modū huiꝰ doctrine eſſe pabolicum.
Et in Scđo doctrinam ſupponit. Dicit igit [Et
ait] benignꝰ magiſter: etiam ingratꝫ inferens ſuas
illuminationes. Eccl. xxiiij. Adhuc doctrinā quaſi
anteluconū illūino oibꝫ: ꝛ enarrabo illā vſqꝫ in lō
ginquū. Joā. j. Lux in tenebris lucet qñ etiam te
nebroſos illuminat ꝛ cōfundit tenebras eoꝝ [ad
illos] ad doctrinā ꝛ vtilitatē eoꝝ. Eſa. xlviij. Ego
dñs docens te vtilia ꝛ gubernans via qua neſcis
[parabolam] A para qđ eſt iuxta: ꝛ bole qđ eſt
ſententia. qꝛ eſt ſententia iuxta qndā ſilitudinem
reꝝ notaꝝ aſſumpta. Pš. lxxvij. Aperiā in para
bolis os meū: loquar ppoſitiones ab initio. Hic
modus vt ſepe diximꝰ ↄueniēs eſt rudibꝫ materi
alem intellectū in diuinis habentibꝫ. Oſee. xij. Jn
manibꝫ pphaꝝ aſſilatꝰ ſum. Hoc eſt eni qđ dicit
Eſa. viij. Scribe ſtilo hoīs. Stilo eni hominis ſcri
bere: eſt p ſimilitudines hūanas diuina cordi ho
minis imp̄mere [dicens] hoc eſt explanando p
ponens. qꝛ ita pponit q ꝗlibet facile ad paruā ex
planationē itelligit. Abac. ij. Scribe viſum ꝛ expla
na eum ſup tabulas: vt pcurrat qui legerit. Hoc
eſt: vt currendo ſine difficultate intelligere poſſit.
Et ideo diuidit pabola iſta in Duas ptes. Jn qꝛ
Prima Parabola ponit. Jn Scđa aūt Eiuſdē
expoſitio innuit. Jn pabola autē Quattuor ppo
nunt. Primo eni ponit Similitudo hoīs centū
oues habentiſ. Scđo Silitudo vnā ex centū per
dentis. Tertio Similitudo ouē pditā reuocantiſ
Quarto gaudiū pditam ouē inuenientiſ. Jn Pri
mo hoꝝ Quattuor dicunt. Raritas diuitiſ paſto
ris (alꝰ poſſeſſoris) Judiciū qđ ꝗlibet ſumit de
ſuis pprijs. Humanitas hoīs. et Ditiſſima abun
dantia poſſeſſiōis. De Primo dicit [Quis] hoc
eſt aliquis. Glo. eni vult q remiſſiue legat. Tamē
nō oīs hominis ſunt iſte diuitie: ſed aliqs eſt q ha
bet: Unus ſcꝫ cui cura illa cōmittit: ꝛ paſtor bo
nus vocat. Joan. x. Ego ſum paſtor bonꝰ q paſco
oues meas: et p ouibꝫ meis pono aīam meā. Ali
qs eſt ꝗ: ꝛ nō oīs hō eſt huiꝰ induſtrie ꝛ pfectiōis.
Geñ. xlvij. Q ſi noſti in eis eſſe viros iduſtrie (alꝰ
induſtrios) illos cōſtitue magiſtros pecoꝝ meoꝝ
Talis igit rarus eſt. tñ eſt: aliqs [ex vobis] q ex
pprijs cognoſcat qđ circa curā ouiū facere debeat.
Eccl. xxxj. Intellige ea q ſunt pximi tui ex teipſo.
Dicit aūt etiā [ex vobis] qꝛ talis eſt cōſtituens
dus ſup oues q ſit de ipſa congregatione. Oſee. ij.
Dabo eis vinitores ꝛ agricolas ex eodē loco. He
bre. v. Oīs nanqꝫ pōtifex ex hominibꝫ aſſumptꝰ: p
hominibꝫ cōſtituit. Jta igit eſt [ex vobis] q ex ve
ſtris villicatibus rationē poteſtis reddere queſtū
[homo] qui non in leonē vel lupum ſit mutatus
Jlle eni nō qrit oues ſed deuorat ꝛ diſpgit. Sed
homo eſt mitis ḟm naturam ꝛ prudens: innocen
ti animali ſuo cōpatiēs ꝛ damnis pprijs cōſulens
Prouer. xij. Nouit iuſtꝰ aīas pecoꝝ ſuoꝝ: viſce
ra aūt impiorū crudelia. Hiere. vj. Crudelis eſt et
nō miſerebit. Sed [homo] hūanꝰ eſt ſup eos qui
bus vt ouibꝫ pponit [hic habet centū oues]
Centū oues ſunt pfecta ouiū poſſeſſio. qꝛ Cente
narius: pfectus ꝛ qdratus eſt numerꝰ. Perfectio
eſt a denario q eſt limes nūeri. Et hoc refert ad de
calogū. Quadratio aūt ad virtutū refert quadra
tionē. Oues aūt ad Simplicitatē ꝛ Innocentiā
et Utilitatē. Simplicitatē in malo: vt ſint ſine pli
ca mali. Rhoma. xvj. Uolo vos eſſe ſimplices in
malo. Innocentia aūt in ouibꝫ eſt qꝛ etiam ledens
tē nō reledit. Pš. Innocētes ꝛ recti adheſerūt mi
hi. Pš. xxiij. Innocēs manibꝫ ꝛ mundo corde q
nō accepit in vano aīam ſuam. Utilitas aūt eſt in
hoc animali potiſſima Sicut Sup. ix. notatū eſt.
Paulus ad Philem. Nunc aūt ꝛ mihi ꝛ tibi vti
lis eſt. Uñ Pſal. lxxviij. Nos ppłus paſcue eius:
ꝛ oues manus eius. qꝛ vtilitas gregis: reſpondet
paſcuis ꝛ laboribꝫ manuū. Sic ꝗ habere centum
oues: ē paucoꝝ. Sūmꝰ aūt paſtor ſic poſſidet cen
tum oues in pfectione quā diximus tam in ange
lis ꝗꝫ in hoībꝫ bonis ꝛ pfectiſ. Ezech. xxxiiij. Uos
oues gregis mei hoīes eſtis dicit dñs. Jn cētena
rio enim vniuerſitas ouium pro perfectione nūe
ri deſignatur.

Et ſi pdiderit vnam ex illis.

Secundū eſt parabole iſtius. Dicit autē Tria
Perditionem. Unius pditionē. et Perdite ouis
cum alijs annumerationē. Perditio autē fit per
peccatum: per reatum qui peccatum conſequit: ad
diaboli ꝛ inferni captiuitatē. Eſa. liij. Oēs nos
quaſi oues errauimus: vnuſquiſqꝫ in viam ſuam
declinauit: et dominus poſuit in eo iniqtates oīm
noſtrum. Pſal. cxviij. Erraui ſicut ouis que perijt
require ſeruum tuum dñe: quia mandata tua nō
ſum oblitus [vnam] ab vnitate recedentem. Eo
eni ipo q perdit: ab vnitate gregis diuidit. Joan.
x. Lupus rapit et diſpergit oues. Una autē pditā
hominē ſignificat qui a perfectione centenarij in cecidit
qua remanſerunt angeli ſtantes. Sic ergo perdi
tur vna que genus humanū ſignificat [ex illis]
que illis eſt adnumeranda. quia ad numerū pdi
torum non ptinet. ſicut cadentes angeli. ſed ad nu
merum ſaluandoꝝ per redemptionem. Hebre. ij.
Nuſqꝫ enim angelos apphendit: ſed ſemen abrae
apprehendit. Sed ſi ex illis non fuiſſet: queſita nō
eſſet. Et hoc eſt qđ dicit [Si pdiderit vnā ex illis]

Nonne dimittit nonagintano uem in deſerto et vadit ad illam que perierat donec inueniat eam

D Tertiũ eſt iſtius ꝑabole in q̃ notat̃ ouis iſti⁹ re⸗uocatio. Et dicit Tria. Cuſtoditã ouiũ ad tẽpus dimiſſionẽ. Perdite ouis inſecutõem. ⁊ Uſqȝ ad inuentionẽ ꝑdite ouis infatigabilẽ reqſitõem. De Primo dicit [Nõne] Q. d. ſm rõez humanã iu⸗dicate. Job. vj. Quod iuſtũ eſt iudicate. [dimit⸗tit] in ſui ipoꝝ cuſtodia. diligentiã exterioris cu⸗ſtodie nõ adhibẽdo. Et ita fecit dñs i celo dimit⸗tẽs angelos. Hiere. xij. Reliq̃ domũ meã: dimiſi hereditatẽ meã. Alit̃ enim nõ relinq̃t dñs aliquẽ iuſtũ neqȝ in celo neqȝ in terra: niſi exteriorẽ cuſto⸗diã aliqñ nõ adhibẽdo. eo ꝙ tal̃ tali cuſtodia (al̃s cuſtode) nõ indiget. Deute. vj. Cuſtodi teipm ſolli⸗cite. Intus eñ ſe gubernat ⁊ cuſtodit. ps. cxx. Ec⸗ce nõ dormitabit neqȝ dormiet q̃ cuſtodit iſrl̃. De exteriori autẽ cuſtodia dic ꝙ [dimittit nonagin⸗tanouem in deſerto] Omnes beati angeli: et omnes boni ſignificant̃ ꝑ nonagitanouẽ. Nouies enĩ decẽ ſunt nonagita. Nouẽ aũt q̃ in decẽ precẽ⸗pta multiplicãt̃. Oĩbȝ enĩ pceptũ iplendũ eſt et Ardore charitatꝭ. ⁊ Luce ṽitatis. ⁊ Judicio ꝗeti ⁊ diſcreti cordis. ⁊ Altitudie ꝑfecte ſuꝑ inferiora vilia dominatõis. ⁊ Uigore ꝑfecte virtutꝭ. ⁊ Or⸗dine ordiate a deo ptãtis. ⁊ Ratõe equitatꝭ a pri⸗cipe aio decreta. ⁊ Illuminatõe diuini ꝯſiliȷ ⁊ Cu⸗ſtodia ab inſidȷs aduerſariȷ. Sic ḡ nouies mul⸗tiplicata mãdata: dei: ⁊ iuſticie natural̃: nonagita ꝑficiũt. Si autẽ hec ipa ad ꝑfectõem Illuminati⸗onũ: ⁊ ꝑfectiõem Uirtutũ ⁊ Opeꝝ referant̃: in ſe nouẽ ſunt. Et ſic nonagitanouẽ ꝑficiunt̃. Tribus enĩ ꝑfiat̃ Illumiatio. Affectu amoris. Intellectu ṽitatis: ⁊ Quiete diſcretõis: Que illuminationeſ diȷudicat. Trib⁹ etiã ꝑficit̃ virt⁹. Si alta ſit. Si vigoroſa. Si ordiata ratõib⁹ eqtatis. Trib⁹ ꝑfici⸗tur op⁹. Si ordinatũ ſit decretis principũ. Si ꝓcedat de cõſilio ſapientũ. Si in honeſtate nihil hẽat contrariũ. Quicũqȝ autẽ tales ſunt: exteriori diligẽtia cuſtodie nõ indigẽt: ſiue ſint i celo ſiue i terra. Quãuis enĩ Glo. exponat de angel̃ in qb⁹ hec ꝑfectões ſunt ꝯfirmate: tamen etiã in terra ſũt ꝓ modulo iuſtorũ quorũcunqȝ. Et ideo generali⸗ter loquit̃ dñs Luce. ij. Gloria in excelſis deo. ⁊ i terra pax hominib⁹ bone voluntatis. Mat. vj. Fi⸗at volũtas tua ſicut in celo ⁊ in terra. Hos igitur reliquit qñ cuſtodiã exteriorẽ nõ adhibet. Et iſta expoſitio generalis ad Moralẽ ⁊ Allegoriã: que eſt in gloſſis. Jo. xvj. Modicũ ⁊ nõ videbitꝭ me: iteꝝ modicũ ⁊ videbitis me. Cũ enĩ iuit in iferniũ requirere ꝑditos: nõ ꝑſentialit̃ fuit cum apoſtol̃. Joan. xvj. Exiui a patre ⁊ veni in mundũ. Et tũc ꝑſentia corꝑali (in quã tamẽ deſiderant angeli ꝑ⸗ſpicere) nõ fuit cũ angelis ſed nobiſcuȝ. Multos etiã ſanctos diligẽtia exterioris cuſtodie deſerit. qꝛ talibus nõ indigent. ⁊ ſic eos derelinq̃t. Eccl̃i. xv. Derliquit eũ in manu ꝯſiliȷ ſui. Eſa. xxviij. Quẽ docebit ſcientiã: ⁊ quẽ intelligere faciet auditũ: ꝯpulſos ab vberib⁹ ⁊ ablactatos a lacte. Quaſi eĩ infantis: eſt paſtorꝭ diligẽtia circa ouẽ errabũdã. qua diligẽtia nõ indigent illi q̃ ꝑfectiões habent ſupradictas [in deſerto] vbi paſtura eſt ouiũ ꝓ⸗pter paſcuoꝝ vbertatẽ. Exod. iij. Minauit Mo⸗yſes gregem ad interiora deſerti. Significat au⸗tem deſertũ locũ vberẽ paſcuis ⁊ ſolitariũ: vbi la⸗tro nõ inſidiat̃. quo fur nõ venit. vbi ſilueſtria li⸗beris ſaltib⁹ ludunt: ⁊ quo lupus q̃ domitis inſi⸗diat̃ nõ appropinq̃t qꝛ libera ſilueſtria conſeq̃ nõ poterit. Et ſic dr̃ celũ deſertũ: qꝛ ibi paſcua vberri⸗ma ſũt in paſtura diuinarũ delectationũ. Ezech. xxxiiij. In paſcuis vberrimis paſcã eos. Hic loc⁹ ſolitari⁹: eſt a ſtrepitu tentationũ ⁊ tentãtiũ ſecre⸗tus Ubi Moyſes videt viſiões dei cum ouibus Exo. iij. Ibi latro diabolus nõ venit. qꝛ Apoc. xij. loc⁹ eoꝝ nõ eſt inuent⁹ ampli⁹ in celo. Ibi fur non appropinq̃t. qꝛ libido q̃ fur eſt ⁊ mentẽ furat̃ extin⸗cta eſt. Matth. vj. In celo fures nõ effodiunt ne⸗qȝ furant̃. Lupus ñ occurrit. hoc eſt inuidus qui mordax (al̃s mũdus q̃ vorax) eſt. qꝛ ſibi ꝓpinquis et domeſtꝭ inſidiat̃. Joan. x. Lupus rapit et diſꝑgit oues. Ibi ludunt libere dei pecudes. Job. xxxix. Quis dimiſit onagrũ liberũ ⁊ vincula eius quis ſoluit: Cui dedi in ſolitudine domũ ⁊ tabernacl̃a eius in terra ſalſuginis. Cõtemnit multitudinẽ ci⸗uitatꝭ: clamorẽ exactoris non audit. Job. iij. Par⸗uus ⁊ magn⁹ ibi ſunt ⁊ ſeru⁹ liber a dño ſuo. Sic ḡ celum dr̃ deſertũ. Deſertũ aũt eſt etiã vita conte⸗plationis ⁊ ṽtutis in quocũqȝ ſtatu hõ cõtẽplatõi et ṽtuti ſtuduerit. qꝛ hic a delitȷs ⁊ tumultu mũ⸗di ſe abſcõdit. Ps. lxiiij. Pingueſcent ſpecioſa de⸗ſerti: ⁊ exultatiõe colles. hoc eſt: eminẽtes viri accĩ⸗gent̃. Job. xxxix. Circũſpicit mõtes paſcue ſue ⁊ vi⸗rentia q̃qȝ ꝑquirit. Eſa. xxxv. Exultabit ſolitudo ⁊ florebit q̃ſi liliũ: germinãs germinabit ⁊ exultabit letabũda: ⁊ laudãs (al̃s plaudens) Hoc eñ maxie eſt in religione. Deſertũ etiã eſt vbicunqȝ mũdi fre⸗quẽtia nõ eſt: In eis q̃ dicere pñt Phil. iij. Noſtra cõuerſatio in celis eſt. Joan. xv. Si de mũdo fuiſ⸗ſetꝭ: mũdus qđ ſuũ eſt diligeret. In hoc eñ deſer⸗to pauit dñs oues ſuas Mat. xv. et Joan. vj. In q̃libet iſtiuſmodi deſerto ſecure dimittunt̃ oues errabunde: q̃ ſunt nonagintanouẽ ſupradictꝭ ꝑfe⸗ctionib⁹ ꝯſũmate. qꝛ ille ſic apud ſe ꝑfecte ſũt ꝙ ad tp̃s exteriori diligentia nõ indigẽt.

Et vadit ad illam que perierat donec inueniat eam.

E Tria dicit. Scȝ Q̃ vadit ad ouẽ ꝑditã. et Cau⸗ſam quare vadit. et Quãdiu inq̃ſitionis ſue adhi⸗bet diligentiã. De Primo dr̃ (Uadit ad illam) exterius appropinquando per ſe: vel per vicarium paſtorẽ ſollicitũ. Uãdit autem paſſibus Uocatio⸗nũ: Ammonitionũ: Promiſſionũ: Cõminationũ Uiſitationuȝ. Ezech. xxxiiij. Ecce egoipſe reqram oues meas ſicut viſitat paſtor gregem ſuuȝ in die quando fuerit in medio ouium ſuaruȝ diſſipata⸗rum. Sic enim de celo viſitauit nos oriens ex al⸗to: vt ꝑditam generis humani ouem recuperaret. Sic etiam adhuc per ſuos facit et in ſuis recupe⸗rans ouem ꝑditam. Job. xxix. Cõterebam molas iniq̃: et de dentib⁹ eius auferebam predam: hoc eſt diaboli. Sic fecit in manu Dauid manu fortis. j. Reg. xvij. q̃ dic. Ueniebat leo ⁊ vrſus ⁊ auferebat arietẽ de medio gregꝭ: ꝑſeq̃bar eos ⁊ ꝑcutiebã: eru⸗ebãqȝ de ore eorum. Sic ab initio ꝑdictis appro⸗pinquauit per ſe et per ſuos: ⁊ bonos ſue cuſtodie

reliquit. Cauſa aũt eſt [que ꝑierat] et recuꝑatõe indiguit. Prouer.xiiij. Erue eos qui ducuntur ad mortẽ: ⁊ qui trahunt ad interitũ liberare ne ceſſes Oſee.xiij. De manu mort⁹ liberabo eos: de morte redimã eos. Pſ̃.cxviij. Erraui ſicut ouis q̃ periit require ſeruũ tuũ dñe [donec inueniat illam] Ecce q̃diu adhibet exterioris diligentie requiſitionem. Cum eñ reportauerit ⁊ vinis ✝ crucis confortauerit: tunc eandẽ cum alijs ſecure dimittit. Sola eñ eſſe non põt in malo. Eccles.iiij. Ue ſoli q̃a ſi ceciderit non habet ſubleuantẽ. Hec eſt ſollicitudo de qua dr̃ Eſa.xl. In brachio ſuo congregabit agnos: et in ſinu ſuo leuabit: fetas ipſe portabit. Apponit eñ brachiũ confortatiõis in gratia ꝑuẽtionis. Sinũ in quo fouet: in gratia ſpũalis cõſolationis. Subleuamẽ portatiõis in gratia ſubſecutionis: in mitigatiõe tentationis: dũmodo fetã ouẽ inueniat in ꝓpoſito bone volũtatis. Sic ergo Diligentiã exteriorẽ adhibet in reductiõe peccatoris: Aut p ſe Sicut qñ p̃us in corp̃e oues in vnũ congregauit: Aut p fidelem opilionem ſiue paſtorem Sicut quotidie facit.

Et cum inuenerit eam: imponit in hũeros ſuos gaudẽs. et veniẽs domũ: conuocat amicos ⁊ vicios dicens illis. Congratulami mihi: quia inueni ouem meã q̃ ꝑierat.

Tangit gaudiũ de oue ꝑdita ⁊ inuenta. Et dicit Quattuor. Cauſam exultatiõis. Diligentiam reportatiõis. et Ouis ad domũ reductiõis. et Cõuocationẽ amicoꝝ ad exultationẽ cõgratulatiõis De Primo dr̃ [Et cum inuenerit illã] Hec Inuentio ad vtilitatẽ ouis eſt potius q̃ʒ paſtoris Eſt eñ Inuẽta q̃ndo a ꝑiculo erroris eſt ſaluata. Amos.iij. Quõ ſi eruat paſtor duo crura de ore leonis: aut extremũ auricule: ſic eruent filij iſrael. Duo eñ crura quibus domũ redit: ſunt Intellectus veritatis: ⁊ Affectus bonitat⁹. Extremũ aũt auricule eſt audit⁹ obedientie extreme q̃ deũ oportet audire ⁊ paſtorẽ: et tunc ouis eruit ⁊ inuenit. Cum aũt ſic inuenerit [imponit in hũeros ſuos] Hũeri xp̃i ſunt brachia cruc⁹ in q̃bꝫ oẽs res portauit. Uel: Hũeri ſunt duo iuuamenta pctõꝝ Quoꝝ Unũ eſt Supportatio ĩfirmitatũ. ⁊ Alterũ eſt Subleuatio ſacramẽtoꝝ. De Prio Rho.xv. Debem⁹ nos firmiores ĩbecillitates infirmorũ ſuſtinere. Gal.vj. Alter alterius onera portate: et ſic adimplebit⁹ legem xp̃i. Subleuatio aũt ſacramẽtoꝝ ſignificat Luc.x. vbi ſauciatũ poſuit in iumentũ ſuũ: et duxit in ſtabulũ. j. Pe.ij. Peccata noſtra ip̃e ꝑtulit in corp̃e ſuo ſup lignũ. hoc eſt: penam pctõꝝ. Eſa.liij. Uere lãguores noſtros ip̃e tulit: et infirmitates noſtras ipſe portauit. Num.vij. Filijs caath nõ dedit Moyſes plauſtra. q̄ in ſanctuario ſeruiũt ⁊ onera ꝓprijs portant hũeris. Caath patiẽtia interp̃tat. Et bonũ paſtorẽ ſignificat: q̄ plauſtꝝ terrene ſubuectiõis ñ curat: ſed dño in ſanctuario deſeruit ſacramẽtoꝝ: ⁊ onera cõmiſſoꝝ ꝓprijs hũeris portat: cõpatiẽs neceſſitatibꝫ ĩfirmoꝝ [Gaudens] autẽ portat. q̄ Gaudiũ ſuũ ẽ ꝑfectus ſubditoꝝ: dicẽs illud Eſa.lxj. Gaudens gaudebo in dño ⁊ exultauit ſpũs meus in deo ſalutari meo. Nee.viij. Gaudiũ dñi ẽ fortitudo noſtra [et veniens domũ] ad caulas ouiũ ad q̃s reducat oues. Joã.x. Alias oues habeo q̃ nõ ſunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere: et vocem meã audiẽt: et fiet vnũ ouile ⁊ vn⁹ paſtor: qñ pctõr cũ ſctis accubabit. Hinc eſt etiã q̄ ſauciatũ in ſtabulũ reduxit ſamaritanus q̄ cuſtos interp̃tat. Et ſub alia metaphora idem qõ h̃ ſignificat [conuocat amicos et vicinos dicens] Ecce Cõuocatio deuotoꝝ ad congratulãdum. Et tangit Duo. Conuocationẽ. et Cõgratulationẽ. Cõuocatio eſt in vnũ cor dilectiõis ꝓximi. Uicini eñ in eodẽ vico habitãtes: ſunt ſcti in eadẽ Regula nobiſcũ viuẽtes. Gal.vj. Quicũq; hãc regulã ſecuti fuerint pax ſup illos ⁊ ſup iſrael dei. Cognati aũt ſunt in eadẽ nobiſcũ ꝓpinq̃tate cum deo cõiũcti. Act.xvij. Gen⁹ ẽ cũ ſum⁹ dei. Ibidẽ. Ipſi⁹ etiã ⁊ gen⁹ ſum⁹ Hos ꝯuocat oẽs affectu charitatis: ꝓximi bonis cõgaudẽtes. Tob.viij. Preꝑauit epulas oibꝫ viciuis ſuis: cunctiſq; amic⁹ [Congratulamini mihi q̄ inueni ouẽ quã ꝑdiderã] Eſa.ix. Letabunt corã te ſicẽ qui letant in meſſe: ſic exultãt victores capta p̃da qñ diuidũt ſpolia. Tunc eñ impletũ eſt qõ dicit Eſa.xlix. Equidem a forti tollet p̃da: et qõ ablatum fuerat a robuſto ſaluabit. Sic ꝯgratulabat Paul⁹ Phil.iiij. Itaq; fratres mei chariſſimi ⁊ deſideratiſſimi: gaudiũ meum ⁊ corona mea ſic ſtate in dño chariſſimi. Cauſa aũt tãte iocũditat⁹ eſt [q̄ inueni ouẽ quã ꝑdideram] Et qõ pl⁹ ẽ Sic Heb.xij. ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucẽ: cõfuſiõe cõtẽpta. Et oia facilia ⁊ parua reputauit vt ouẽ ꝑditã recuperaret. Et qõ de⁹ tantũ reputat: mirũ ⁊ miſerabile eſt nos pro minimo reputare. Ut nõ tñ opes: ſed etiã oues xp̃i nõ ſolũ ꝑdamus: ſed etiam cum pelle ⁊ carnibus ⁊ oſſibus deuoremus. Hiere.lj. Abſorbuit me quaſi draco: repleuit vẽtrẽ ſuum teneritudine mea: et eiecit me. Iſta ergo vna ouis eſt que ſic reducit. Cũ aũt ſupra dictum ſit de ꝑfectionibꝫ nonaginta nouem: vna in omibꝫ perdita eſt: que in deũ (al's domũ) id eſt in diuinã illuminationẽ nõ eſt reducta. Etiam hec eſt cẽteſima. Per omnes eñ illas gratias purgamur ⁊ illũinamur. Et q̄ nõ ꝑficit i his oibꝫ p eã q̄ intellect⁹ (al's q̄ in deũ) eſt reductionẽ oberrat: et cum magno labore paſtoris ad domũ reducit. Hec igit eſt vna q̄ ab vnitate recedit: ⁊ vadit in diſꝑſionem ⁊ ꝑditionem. Joan.xj. Non tñ moritur⁹ eſſet pro gente: ſed vt filios dei qui diſꝑſi erant congregaret in vnum. Hoc eſt in illõ vnũ et ꝑfectum quod eſt reductio in vnum. quia alij ñ ſaluant. Hec eſt igit iſta ꝑabola q̄re pctõribꝫ appropinq̃uit vt eos reduceret: ⁊ ad illud vnũ cum alijs ouibꝫ congregaret.

Dico vobis q̄ ita gaudiuꝫ erit in celo ſuper vno peccatore penitentiã agẽte: q̄ʒ ſupra nonaginta nouem iuſtis qui non indigent penitentia.

Explanatio eſt parabole inducte. Dicit h̄ Tria.
Aſſertionē. Similitudinē. Similitudis cōpatio
nem. De Primo dicit [Dico vobis] aſſerē-
do in veritate. Joan. xiiij. Ego ſum via veritas et
vita [q̄ ita] Ecce ſilitudo [gaudiū erit] Gau-
diū eſt Duplex. Intern⁹ ⁊ Externus. Intern⁹ quidē
gaudiū eſt: de maiori bono maius gaudiū. Et cū
maius bonū ſit in nonagītanouē iuſtis: q̄ i vno:
maius gaudiū eſt de nonagintanouē q̄ de vno.
Externus autē gaudiū eſt in applauſu ⁊ ꝯgratula
tione. Et hoc eſt in rariori (al's minori) bono ⁊ dif
ficiliori bono: aliq̄n maius q̄ in maiori ⁊ cōtinuo
Et ſic magis gaudēt ſancti in cōuerſione peccato
ris. quia rari⁹ eſt ⁊ difficili⁹ cōuerti peccatorē q̄
iuſtū remanere iuſtū. Et ſic loquit̄ hic. Hoc enim
nouū eſt ⁊ mirabilis miſericordie. ⁊ magne dei po-
teſtatis cui obuiat peccatū. ⁊ tamē nō vincit cū (al's
eam) quin ſaluet peccatorē. Eccli. xxxvi. Innoua
ſigna ⁊ immuta mirabilia: glorifica manū ⁊ bra-
chium dexterū. Hoc enim nouū eſt qđ in exterio-
ribus ſanctorū: nouū requirit applauſum. Pſ.
xlvi. Omnes gentes plaudite manibus: iubilate
deo [in celo] Per metonomiā. hoc eſt. i celeſtib⁹
angelis ⁊ hominib⁹. Unde Apoc. xij. Poſtq̄ pro
iectus eſt draco accuſator fratrū. ⁊ victus eſt a ſā
ctis cōuerſis: dicūt ſancti. Propterea letamini celi: ⁊
qui habitatis in eis. Sicut eni celi obſtupeſcūt:
quādo ſanctus aliquis peruertit̄. ⁊ angeli pacis plo
rant. Hiere. ij. Obſtupeſcite celi ſup hoc: ⁊ porte
eius deſolamini vehemēter. Duo eni mala fecit po
pulus meus. Dereliq̄runt fontē aque viue. ⁊ fode
runt ſibi ciſternas diſſipatas: cōtinere nō valētes
aquas: h̄ eſt. laborando in terrenis q̄ſierunt refri
geriū. Similiter ad modū flentiū ſe habebunt.
Eſa. xxxiij. Angeli pacis amare flebūt. Ita etiam
cū ſint miniſtri cōuerſionis peccatorū: in exterio
ribus geſtis nouorū gaudiorū exprimunt ſcti ⁊ an-
geli in ꝯuerſione pctōris: que nō oſtendūt in ꝯti-
nuatōe iuſtitie iuſtorū. eo q̄ hoc nō ſit nouū. He
ſter. viij. Judeis noua lux oriri viſa eſt. gaudiū et
letitia [ſup vno peccatore penitentiā agen
te] condignā. Lu. iij. Facite ergo dignos fructus
pnie. Et hoc eſt valde rarū. Sicut eni dicit Amb.
Facilius inuenies q̄ teneat innocentiā: q̄ q̄ condi
gnā agat penitētiā. Unum eni de mirabilib⁹ dei
eſt: q̄ hō auerſus reuertit̄. ⁊ q̄ de faucib⁹ inferni
extrahit̄ ad ſinū Abrae. Et tamē fit ⁊ eſt de glori
oſis opib⁹ miſericordie dei. Pſal. lxvij. Dixit dn̄s
ex baſan. h̄ eſt: ex ꝯfuſiōe ꝯuertam in pfundū ma
ris. h̄ eſt. amaritudis penitētie. j. Regū. ij. Suſci
tans de puluere egenū: ⁊ de ſtercore erigēs pau-
perem. vt ſedeat cū pncipib⁹: et ſoliū glorie tene-
at. Gal. j. Audītū habebat de me. q̄m qui aliquā-
do impugnabat nos. nūc aūt euāgelizat fidē quā
aliq̄n expugnabat. et i me gl'ificabāt deū. [q̄ ſu-
per nonagintanouē iuſtis] Hoc in applau-
ſu exteriori ſctōrū ſp verū eſt [qui] hoc ē: quia illi
[nō indigēt penitētia] Et ideo nō ē noua ma
teria gaudij eorū neq̄ rara. Eſa. xxxv. Gaudiū et
letitiā obtinebūt. fugiet dolor et gemitus. Eſaie
. lx. Gaudete in ea vniuerſi q̄ lugebatis ſup ea.
Sic nouū gaudiū fuit in ſanatiōe beati Job. vl.
Sic noua gaudia in illuminatione Tobie ſenio-
ris: ⁊ reditu iunioris Tob. xij. Plus q̄ ſi pat cō-
tinue vidiſſet: et filius nunq̄ exulaſſet. Et idem p-
batur in multis ſimilibus.

a **Ut que mulier habens dra-**
chmas decē ſi pdiderit dra-
chmam vnam

Secunda pabola eſt de eodem De Inuentiōe b
et Reſtitutione in peccatore prime imaginis: con
tra negligentiam phariſeorū ⁊ ſcribarum. quia in
talibus nullum ſtudium poſuerunt. Diuidit̄ aūt
hec parabola in Quattuor. In Primo oſtendit̄
Poſſeſſio abūdantiſſime ⁊ in decoris ornatu mu
lieris. Secundo Perditio hui⁹ tanti decoris. Ter
tio Sollicitudo inq̄ſitionis. et Quartū: Gaudiū
decorem iſtum inuenientis. De Primo horū dicit
Tria. Diſpoſitionē poſſidentis: Habitum: ⁊ Or
natum. De Diſpoſitione poſſidentis dicit [Que
mulier] q.d. Rara eſt eni. Et eſt illa ſola de q̄
Prouer. vl. dicit̄ Multe filie congregauerunt di
uitias: tu ſola ſupgreſſa es vniuerſas [mulier]
ſapientia dei ſummi. Uel: eccleſia filia ſapiētie: ab
ipſa ſapientia redimita. Prouer. vl. Procul et de
vltimis finibus ptium eius. Hec eni ⁊ herū mol
lit ſummū. Sic Ruth emolliuit Booz: qui firmi-
tas interptatur. Hec iram herois auertit. Sicut
Abigail emolliuit David. j. Reg. xxv. que patris
mei inuolutio interptatur. quia ira inuoluit cū ſa-
pientia ⁊ dulcedine q̄ auertit ab ira. Hec eſt que
frigidum et inflexibilem regem fouet et calefacit.
Sicut Abiſaac que patris mei gaudiū interpreta
tur: et charitatē ſignificat. Hec eſt igit̄ mulier de q̄
dicit̄ Ruth. iij. Scit oīs iſrael mulierem te eſſe vir
tutis. Hec eſt igit̄ deſcriptio iſtius mulieris [ha-
bens] in poſſeſſione diuitiarū [drachmas de-
cem] Drachma pondus eſt in quo numiſmatis
imago eſt impſſa. Hec aūt eſt imago ſummi regis.
Et hec drachma eſt homo fact⁹ ad imaginē ⁊ ſimi
litudinē diuinam Geñ. j. et Eccli. xvij. Hec imago
pondus habet gratie. quia dicit̄ Eccli. xvij. q̄ deus
hoiem creatū ſm ſeipm veſtiuit virtute. Et ideo di
cit Beda q̄ drachma regis etiam continet ſuper-
ſcriptionē. Matth. xxij. Cui⁹ eſt imago hec ⁊ ſup-
ſcriptio: Dicunt ei: Ceſaris. Inſcriptio aūt hec eſt iu
ris naturalis faciendorū: ⁊ cognitio dei: inſcripta i
cordibus. Que: ſicut dicit Damaſcen⁹: oibus ab
ipſa creatione impſſa ſunt. Hierem. xxxi. Dabo le
ges meas in corda eorū: ⁊ in viſceribus eorū ſupſcri-
bam eas. He drachme decem ſunt. qr decem ope-
ribus mandatorū pfecte: ⁊ decem ornatib⁹ ptioſis
redimite. Decē aūt pcepta ſunt decē mādata Exo.
xx. Decem autē ornatus ſunt quidem ter terni ange
lorū qui ſupradicti ſunt: et vnus qui eſt oim illorū
reductio in deum: ſicut iam ante diximus. Et ideo
idem ſignificat̄ per decem drachmas: qđ p centum
oues: q̄uis non ſignificet̄ eodem modo. ſicut pa-
tet in differentia parabolarū quā induximus. Iſte
ſunt igitur drachme. ij. Machab. xij. Duodecimi-
lia drachmas argēti miſit Judas hieru'ſalem offer-
ri ea ibi p peccatis mortuorū. Drachma eni eſt quā

dixim⁹. Duodecim autẽ milia ſunt pfectõẽs ac
cepte ad doctrinã duodecim Pñarchaꝝ vl' Apo
ſtoloꝝ. Hec eñi ſunt optimũ ſacrificiũ ꝓ peccatiſ
mortuoꝝ vt reſurgant[Et ſi ꝑdiderit vnam]
Hic tangit' drachme habite ꝑditio: quod idẽ
eſt qȝ imaginis ad ſilitudinẽ dei create deturpa-
tio ꝛ ꝑditio. Quãuis enim in Pẽ. xxxviij. dicat'
ꝙ in imagine ptrãſit hõ: retinendo eſſentiã ima-
ginis. tñ qꝛ multũ deturpat' ꝛ diabolicã accepit
ſimilitudinẽ: ꝑditur a deo qñ valde ſibi ẽ diſſilis.
Threñ. iiij. Filij ſion indyti amicti auro pmo. q̃-
modo cõputati ſunt in vaſa teſtea: op⁹ manuũ
figuli: In tanta eñi diſſilitudine decor⁹ ꝛ ſpecio
ſus forma: imaginẽ ſuã nõ recognoſcit. Matth.
vij. Jurabo illis qꝛ ego nõ noui vos. Naũ. ij. Fa-
cies oĩm ſicut nigredo olle ſunt ſic cõbuſti ꝑ ignẽ
infernalẽ (al's: natural') ↄcupiſcẽtie. Threno. iiij.
Denigrata eſt ſuꝑ carbones facies coꝝ. Et iõ fa
cies iſta ꝛ imago eſt pl⁹ q̃ꝫ ꝑdita qñ ſic eſt detur-
pata. In ep'la Hiere. ꝛ Baruch. vj. Nigre ſunt fa
cies coꝝ a fumo q̃ in domo fit. Phil'. ij. Sic ḡ ꝑ
dit vnam q̃ nõ eſt in deũ reducta ſed abducta i ſi-
militudinẽ diaboli[ex illis] ad numeꝝ ſaluan-
doꝝ ꝑtinentẽ. Illa eñi eſt p̃cioſa.

Nõne accendit lucernã ꝛ euer- tit domũ. et querit diligenter do- nec inueniat eam.

H Hic tangit diligentẽ drachme inq̃ſitionẽ. Dic̃
autẽ Tria. Lucerne accẽſionẽ. ꝛ Domus euerſio
nem. ꝛ Diligentẽ inq̃ſitionẽ. Et mulier q̃dem dei
ſapiẽtia: lucernã accẽdit qñ i incarnatõe filij dei
teſtam hũane nature: flãma ſue deitatis impleuit
Ponẽs animã chriſti ꝑ lychino flãmam tenẽte. ꝛ o-
leũ gr̃e ꝑ ignis nutrimẽto. Eſa. lxij. Egrediat' vt
ſplẽdor iuſtus eius. ꝛ ſaluator ei⁹ velut lampas
accendat'. Mulier autẽ eccleſia lucernã accendit
quãdo Prelatũ ſicut prẽmfamilias dom⁹ In te
ſta corpis: facit caſtitatis ꝑſpicue: ꝛ in Jntellectu
anĩe facit radiantẽ: in v'itatis fulgore. ꝛ In men
te ꝛ viſceribꝰ facit pietatis ꝛ miſicordie oleo flue
re. ꝛ In affectu: igne charitatis ꝛ zeli animaꝝ ar
dere. Jo. v. Jlle erat lucerna ardẽs ꝛ lucẽs. ꝛ vos
voluiſtis ad tẽpus exultare in luce eius. Supra
xi. Nemo accẽdit lucernã ꝛ ponit eam ſub modio
ſed ſuꝑ candelabꝝ: vt q̃ ingrediunt' videant lumẽ
Attende autẽ ꝙ ad q̃rendã drachmã ꝑditam
lucernã oportet accẽdere. qꝛ lumen fulgoris ſui ꝑ
didit. ꝛ nõ niſi lumine alieno manifeſtat' ad inue-
niendũ. Non ꝑdita aũt drachma manifeſtat' pro
prio ſplẽdore. Phil'. ij. Inter quos lucetis ſic lu-
minaria in mũdo.[ꝛ euertit domũ] Hec dom⁹
eſt domus ↄſciẽtie interioris quam totã oportet
euertere in cõpunctõe ꝛ confeſſiõe: vt drachma i-
ueniat' ad ſplendorẽ. Prouer. vl. Cõſiderauit ſe-
mitas dom⁹ ſue: ꝛ panẽ ocioſa nõ comedit. So-
phonie. j. Scrutabor hieruſalẽ in lucernis. j. Co-
rinth. iiij. Jlluminabit abſcõdita tenebraꝝ. ꝛ ma
nifeſtabit cõſilia cordiũ [ꝛ querit diligenter]
Ecce Diligentia inquiſitõis. Hec autẽ Diligen-
tia eſt in diſcuſſiõe cõſcientiaꝝ peccatoꝝ; q̃s ꝑdi
cta lucerna illuminat: ꝛ vias ꝛ actus ꝛ cauſas ꝛ cir
cumſtantias peccatorũ oſtendit ꝛ ante oculos po
nit. Ephe. v. Que a lumine arguunt': a lumine ma
nifeſtantur. Job. xiij. Uias meas in conſpectu e⁹
arguam: ꝛ ipſe erit ſaluator meus[donec inue-
niat] quia non ſufficit niſi drachma inueniatur.
Canticoꝝ. iij. Queram quem diligit anima mea.
Et poſt modicũ Jnueni quem diligit anima mea
Deutero. xxxij. Jnuenit eum in terra deſerta: in lo
co horroris ꝛ vaſte ſolitudinis. Deſerta eñi terra
ſterilis eſt conſcientia peccatoꝝ. Hec eſt loc⁹ hor-
roris: in quo horrẽde ſunt demonũ figure occur-
rentes. Uaſta autem ſolitudo propter boni natu
ralis deſolationem. Jbi ergo inuenitur drachma
ad recuperationẽ

Et cum inuenerit: conuocat a- micas et vicinas: dicens. Congra tulamini mihi: qꝛ inueni drachmã quam perdideram

Hic tangitur Congratulatio inuẽte drachme.
Et dicit Tria. Cauſam gaudij. Cõuocationẽ ami-
corum ꝛ Congratulationem. De Primo dic̃[Et
cum inuenerit] Jnuenire enim cauſa ẽ gaudij.
quia peccator inuenitur ad recuperationẽ. Phil'.
j. Jn hoc gaudio ſed ꝛ gaudebo[conuocat ami
cas] Jn charitate cõiunctas ſanctorum animas.
Baruch. iiij. Jpe rurſus adducet vobis ſempiter
nam iocunditatẽ: cum ſalute veſtra[ꝛ vicinas]
in vico celeſti: ſecum manſionẽ habentes celeſtes
eſſentias. Eſaie. lx. Leua in circuitu oculos tuos ꝛ
vide: omnes iſti congregati ſunt: venerũt tibi Ut
tecum ſcʒ iocundentur[Congratulamini mi-
hi] Baruch. iiij. Circumſpice hieruſalem ad orien
tem: ꝛ vide iocunditatem a deo tibi venientẽ[qꝛ
inueni] ad gratiaꝝ[drachmã] imaginis[quã
perdideram] per peccatuꝫ ꝛ imaginem depra-
uantem. Baruch. iiij. Ecce enim filij tui veniunt:
quos dimiſiſti diſperſos. veniunt collecti in v'bo
ſancti: gaudentes in honorẽ dei. Pſal. cv. Jn lau-
cia gentis tue: ꝛ lauderis cum hereditate tua.

Jta dico vobis: gaudiũ erit co- ram angelis dei ſuper vno pecca- tore penitentiam agente

Adaptatio eſt Similitudinis[Gaudiũ eñi
eſt angelis dei] quia ipſi amminiſtratorij ſpiri
tus in miniſteriũ miſſi ꝑpter eos qui hereditateꝫ
capiũt ſalutis. Et ideo gaudent de cõuerſione: q̃a
tunc non fruſtratur ſue diligentia cuſtodie. Pẽ.
xc. Angelis ſuis mandauit de te: vt cuſtodiãt te in
omnibus vijs tuis. Uel: angelis ſacerdotibus ce
leſtibus Malach. ij. Angelus dñi exercituum eſt
ſacerdos. Jn exterioribus enim ſuſcitant applau-
ſum: ſicut dixim⁹[ſuper vno peccatore] Qui
ab vno fuit auerſus. quod ſolum eſt neceſſarium.
Luce. x. Porro vnum eſt neceſſariũ. Hoc eſt vnũ
de quo dicitur Jacob. ij. Qui offendit in vno: fa-
ctus eſt omniũ reus[penitentiam agente] Id
eſt pene tenentiã: vt perſeueret in dolore. vt ſicut dt

Grego. Mala cōmiſſa defleat: ⁊ deflenda vlteri⁹ non cōmittat. Illi eñ per penitentiā regnum celo‑rum appropinquat. Sicut dicit Matth.iij. Pe‑nitentiam agite: appropinquabit eñ regnum celoꝝ. Sic ergo finitur hec Secunda contra phariſeos parabola.

a **Ait autem Homo quidam habuit duos filios.**

Hic Tertia inducit parabola: In qua oſtendi‑tur Quā benigne peccator ad penitentiā rediēs eſt ſuſcipiēd⁹. ⁊ Quā large: ⁊ Quā magnifice: ⁊ Quā honeſte exhibēdus ⁊ pertractādus. Quod eſt cōtra phariſeorū ⁊ ſcribarum auaritiā: qui de ſuo pau‑peribus redeuntibus nihil exhibebant. Et inſup ſi qua habebant rapiebant. qꝫ ſicut dicitur Eſa.v. Iuſtificabant impium pro muneribꝫ: ⁊ iuſticiaꝫ iuſti auferebant ab eo. Hoc ergo generaliter inten‑ditur in hac parabola: ſicut parꝫ cuilibet. Quāuis Allegorice de Gentili ⁊ Iudeo in gloſis expona‑tur. Primō ergo nos proſequimur expoſitioneꝫ. Et tandem etiā de vltima q̄ſtum ſufficit mentionē faciemus. Diuiditur autē hec parabola in Qua‑tuor partes. In quarum prima Oſtenditur Pa‑trisfamilias naturalis decor in duobꝫ filijs: ⁊ innui‑tur fortune ſucceſſus in abundantib⁹ bonis. Se‑cundo Inducit Ex diſſoluto iuuenili ſenſu a pa‑tre receſſus iunioris: ⁊ infauſtus ſucceſſus in bo‑nis. Tertio Inducitur Qualiter egeſtate compul‑ſus: rediꝫt ad ſupplicationē quam demeruerat gra‑tie patris. Quarto ⁊ vltimo oſtenditur Eiuſdem benigna: ⁊ liberalis ⁊ magnifica ſuſceptio: patris. Prima harum Parua eſt: de qua dicit [Ait aūt ad illos] hoc eſt ad vtilitatem inſtructionis ⁊ edi‑ficationis ſcribarum ⁊ phariſeoꝝ. Eſa.xl. Loqui‑mini ad cor hieruſalem: ⁊ aduocate eam. hoc ē: ad intellectum dictorum vocate [homo quidam] Ut de humanis exempla dentur: dicit hominem: phariſeos euiſdem nature cum illo ſignificans: ⁊ debere erubeſcere ſi ſimilia ad filios non faciant. Patres enim: ſe cognoſcere debent: ⁊ affectu pa‑terno ſibi ſubditos diligere. Ioannis.iij. Pater amat filium: ⁊ omnia dedit ei in manus. Unde ꝺ eo qui curam ſuſcepit filiorum dicitur Nume.xij. Erat autem Moyſes manſuetiſſimus omniū vi‑rorum qui erant ſuper terram. Homo ergo erat mollis ad filios: ⁊ non durus. Natura enim ſtru‑tionis ⁊ non hominis: durari ad filios. Iob.xxxix. Duratur ad filios quaſi non ſint ſui. Hic autem [quidem] dicitur ſingularis benignitatis in ſu‑os. Eſa.xlix. Si poteſt obliuiſci mulier infantem: vt non miſereatur filio vteri ſui. Etſi illa oblita fue‑rit: ego tamen nō obliuiſcar tui.iij. Regū.iij. Com‑mota ſunt quippe viſcera eius ſuper filio ſuo. Ge‑neſ.xliij. Commota ſunt omnia viſcera eius ſup fratre ſuo. Iſte ergo eſt Homo q̄dam: ſic benign⁹ ad filios [habebat] adhuc in cura ⁊ regimine. Gal.iiij. Quāto tempore heres paruulus eſt: ni‑hil differt a ſeruo: ſed ſub tutoribus ⁊ actorib⁹ eſt vſqꝫ ad p̄finitum tempus a patre. Sic ergo habe‑bat eos in cura vt pater: ⁊ ſollicitudine regiminis [duos filios] Ecce flos nature qua refloruit.i.

Machabeoꝝ.iij. Princeps magnus es in ciuita‑te iſta: ⁊ ornatus filijs ⁊ fratribus. E cōtra De ab‑ſentis dicit Hieremie.xxij. Scribe virum iſtū ſte‑rilem: qui in eternū non proſperabit in diebꝫ ſuis [Duos] autem habuit gemine dilectiōis vincu‑lo in deo ⁊ inter ſe colligandos. Geneſ.xlviij. Duo filij qui nati ſunt tibi i terra egypti anteq̄ꝫ huc ve‑nirem mei erūt. Iſte enim homo deum ſignificat. Eſa.lxvj. Si ego qui generationē alijs tribuo: ipſe ſterilis ero dicit dominus: Iſte duos genuit ſicut dicit Eſaie.xlvj. qui geſtamini a meo vtero: ⁊ por‑tamini a mea vulua. Duo autem ſunt: diuiſi in ra‑tionabiles ⁊ irrationabiles. In Rationē ſequen‑tes: ⁊ Concupiſcentiā. Sapi.xj. Diligis eñ oīa q̄ ſunt: ⁊ nihil odiſti eorum que feciſti.

Et dixit adoleſcentior ex illis patri.

Hic incipit agere de Receſſu vnius a cura pa‑tris. Et diuidit i partes Tres. De Acceptiōe ſub‑ſtantie ⁊ Separatiōe Prio. Et de Congregatio‑ne ⁊ receſſu ⁊ diſſipatiōe tangit Scdo. Et ꝺ Ege‑ſtate: laſciuiā eius premente agit Tertio. R Dicit igitur [Et dixit] Tāgit autem Tria. Stulticiā impellentem ad receſſum. Poſtulationeꝫ. ⁊ Acce‑ptionem. De Primo dicit [dixit] Pſal.xiij. Di‑xit inſipiens in corde ſuo nō eſt deus. Pſal.xxxv. Dixit iniuſtus vt delinquat in ſemetipſo non eſt ti‑mor dei ante oculos eius [adoleſcentior] hoc eſt: deſideria adoleſcentie ſecutus. In pueritia eñ propter multum humiduꝫ: non ſunt adhuc acuti aculei concupiſcentie: ſed paululum exiccato hu‑mido ⁊ non remiſſo calido: circa annum quartū‑decimū incipiunt ſentiri ſtimuli. Et tunc eſt adole‑ſcentia. Et ideo Prouerbioꝝ.xxx. dicit Quatuor ſibi eſſe incognita. Uiam aquile in celo. Uiam ca‑rine in fluminibus. Uiam colubri ſupra petram. ⁊ Uiam viri in adoleſcētia. Leuis eñ ⁊ altiuolus in euagatiōe efficit vt aquila: Natans vt nauis in cōcupiſcētia. Tortuoſus in deſiderijs vt coluber: ⁊ Inconſtans ⁊ incontinens vt iuuenis in adole‑ſcentia. Prouerbiorū.vij. Uideo vecordem iuue‑nem qui tranſit per plateā iuxta angulum: ⁊ pro‑pe viam domus meretricis graditur in obſcuro: in noctis tenebris adueſperaſcente iam die. Iob.xxiiij. Oculus adulteri obſeruat caliginem: dicēs. non me videbit oculus. Sic quidem Quilibet fa‑cit: iuuenilia d̄ſideria ſequens. Unde.ij. Timo.ij. Iuuenilia deſideria fuge. Sic etiam fecit Genti‑lis populus ſequens concupiſcentias: nulla lege frenatus. Qui ideo dicit adoleſcētior: quia lege fre‑natus populus in Adam ⁊ Eua in paradiſo fuit: Et non frenatus a Cain filio eorum incepit. Bo‑num enim ſemper eſt ante malum. ⁊ legale ante il‑legale. Lex enim data in paradiſo: profecit ꝑ legē Moyſi. ⁊ per legem chriſti ⁊ grām: eſt conſumma‑ta. Iſta ergo cauſa diſſolutus iſte eſt adoleſcētior. Dicit autem [patri] qui paterno affectu etiā ſtul‑tos diligit filios Hiere.xxxj. Si filius honorabi‑lis mihi effraim. ſi puer delicatus. Q.di. Non eſt. Et tamen ſequitur ex quo locutus ſum de eo: ad‑huc recordabor eius.

postu latōeꝫ gaus

Pater da mihi portionez ſubſtantie que me contingit. Et diuiſit illis ſubſtantiam

Ecce Poſtulatio ſtulta portionis: que in manib⁹ remanēs cuſtodita: augēda erat ꝛ data ſtulto conſumenda. Dicit autē Tria. Primo Jus nature patris (al's patri) ad mentem reducit. Scdo Debitū quomodo requirit. Tertio De quo debitum ſit: ſubiungit. ꝛ Qua ratione. Dicit igitur [Pater] q.d. hoc ex iure naturali denegare nō debet. Dicit enī Philoſophus naturalis. q ſicut filius egreditur cum parte ſubſtātie de corpore patris per generationē. Ita cum parte facultatis de domo patris debet emitti. ij. Corinth. xij. Non debent filij parentibus theſaurizare: ſed parentes filijs. Hac igitur ō cauſa dr. Pater [da mihi] ad viſus meos. q.d. illud Gen. xxx. Juſtum eſt vt aliquando domui mee prouideā. Non ſemper debeo ſub tutore eſſe: ꝛ ad alienam reſpicere manū [portionem meam] quia aliqua portio maior debebatur ſeniori: aliqua etiam debebatur patri. Et ideo temperat poſtulationē: Dicens [portionez meam] quecunqꝫ eſt illa. Nume. xxvij. Juſtam rationem poſtulāt filie ſalphaad. Da eis poſſeſſionem inter cognatos patris ſui. Que ſit autez iſta portio quam filius accipit a patre: dicūt Sancti q eſt Bonū Naturale. ꝛ Cū natura datuz: ꝛ Donatum: ꝛ Adquiſitū. Bonum autem naturale eſt aptitudo nature habitualis ad verum ꝛ bonum. Cum natura datū eſt Intellectus perſpicacitas: Ingenij ſubtilitas: Sollertia. Liberū arbitrium. Senſus. Et omīa alia talia. Donatū eſt aūt Fortitudo corporis: Pulcritudo: Nobilitas. Et hmōi. Adquiſitū Scientie: Honores: Bona temporalia. Et huiuſmodi. Hec omnia enī a deo patre accipimus pro portiōe. Matth. xxv. Dedit vnicuiqꝫ ſm propriā virtutem. Ephe. iiij. Dedit dona hominibus. Heſter. ij. Largitus eſt munera ſz magnificentiam principalem [ſubſtātie que me cōtingit] Tangit De quo: egrediēs de domo: qrit portionem: quia [ſubſtātie] Subſtātie autē dicuntur facultates: quia (al's que) ſunt date Ad ſubſiſtendū in ſubſtantia indiuidue perſone hominis: ꝛ ad Subſtandū in domo. Prouerbiorum. iij. Honora dominū de tua ſubſtantia: ꝛ de primitijs omniū frugum tuarum da pauperib⁹. Sic dicitur de Job. j. q perdidit omnem ſubſtantiā ſuā. Tangit autez Rationē iuſticie quādo addit [que me contingit] iure hereditatꝭ. Decreuit enī domin⁹ Nume. xxvij. q ſubſtantia patris deuoluit ad filios: ſi filios habet. Hic autē filius ea que accipit a domino: ſibi dari petit: vt ppria volūtate his vtēs fruatur ad libitū. Eccl. xvij. Dedit illi poteſtatē eorum que ſunt ſuper terrā. Eccliaſtici. xv. Deus ab initio conſtituit hominē: ꝛ reliquit eum in manu conſilij ſui [Et diuiſit illis ſubſtantiā] Tertium eſt q ſibi debitam obtinuit portionem. quia Pater ordinē nature attendens: nec ordinem illū corrumpere volēs: diuiſit ſubſtantiā inter filios: Volenti recedere ſua donans. ꝛ Volenti ſecū manere filij; eum ſua in manibus tenens ꝛ augēs. Et hoc eſt quod interdicit Apl's Hebreorum. iij. Ne forte ſit in aliquo veſtro cor malū incredulitatis diſcedendi a deo viuo: Tamen pater ordinē nature corrumpere nolens: dat ei quod ſuū eſt. Matth. xx. Tolle quod tuū eſt ꝛ vade. Rhomanorum. xiij. Reddite omnibus debita.

Et non poſt multos dies: congregatis omnibus: adoleſcentior filius peregre profectus eſt in regionez longinquam: et ibi diſſipauit ſubſtantiam ſuam viuendo luxurioſe.

Hic agit de Filij ſtulti receſſu a patre. Et dicit Quatuor. Scꝫ. q cito receſſit a patre. q omīa ſecum cōgregata detulit. q in regionē lōginquā peregre abijt. q ibi omnia ſua turpiter conſumpſit. De Primo dicit [Nō poſt multos dies] Hoc fuit tempus breue: quo reuerentia tanti patris: ꝛ ordinatio domus patris adhuc in corde remanſit. Gene. xxxj. Niſi deus patris mei abraam ꝛ timor iſaac affuiſſet mihi: forſitan nunc vacuuz me dimiſiſſes. Quādiu ergo reuerētia paterna remanſit in corde: ꝛ doctrina patris (quod fuit paruum temp⁹) remanſit verecundia retent⁹. De talibus dicit Matth. xiij. ꝛ Luce. viij. Temporalis eſt: quia ad temp⁹ credit: ꝛ in tempore tentationis recedit. Dicit autez [dies] quia dies fuit qādiu in conſpectu patris. Joānis. ix. Me oportet operari dum dies eſt: venit nox in qua nemo poteſt operari. Unde etiā cum proditor exiuit de domo chriſti: Joānis. xiij. dicit. Ille accepta buccella: ſiue portione que eū contingebat; exiuit continuo. erat autem nox [Congregatis omnibus] Duo dicit ꝛ. q Facultates omnes cōgregauit. ꝛ q cum omnibus peregre eſt profect⁹. De Primo dr [Cōgregatis omnibus] vt omīa referret ad miniſterium laſciuie ꝛ iniquitatis: Intellectum ꝛ Ingenium; ꝛ omnia que ad bonum dedit illi deus. Et omnibus illis: deū pium patrem impugnaret: vt quaſi fieret in eo quod dicit Pſal. lxxvij. Prodijt quaſi ex adipe iniquitas eorum. Job. xv. Cucurrit contra deuz extento collo: ꝛ pingui ceruice armatus eſt. Deutero. xxxij. Incraſſatus eſt dilectus ꝛ recalcitrauit. incraſſatus impinguatus dilatat⁹: dereliquit deum factorem ſuū: ꝛ receſſit a deo ſalutari ſuo. Et hoc eſt quod dr Oſe. ij. Hic neſciuit quia ego dedi ei frumentū: vinū ꝛ oleum ꝛ argentum multiplicaui ei. ꝛ aurum: que fecerunt baal (hoc eſt: abſqꝫ iugo. quia hoc baal interpretatur) Frumentū verbi quod confortat cor hominis. Uinum iocunditatis ſpūalis. Oleum pinguedinis in deuotione. Argentū eloquentie. ꝛ Aurū ſapientie. Et ex omnib⁹ illis recedens; efficitur ſue libertatis: impugnator patris: ꝛ ꝯſumptor ſubſtātie ipſius [adoleſcentior filius] plus laſciuia mentis qꝫ etatis. Philoſophus: Nō ab etate defectio eſt: ſz ē a paſſione Eſa. lxv. Puer centum annorum morietur: ꝛ peccator centum annorum maledictus erit [peregre]

vt peregrinus eſſet a cõſpectu tam reuerẽdi pr̃is. Eſa.xxviij. Peregrinũ eſt opus eius ab eo. Hier. xiiij. Quare quaſi colon⁹ futurus es in terra. ⁊ q̃ſi viator declinans ad manendũ. Homo em̃ ſm diuinũ intellectũ in contemplatiõe veritatis habet patriam: ⁊ peregrinus ẽ in alijs caducis ⁊ abducentibus animũ. Unde.j. Pet.ij. Obſecro vos tanq̃ aduenas ⁊ peregrinos abſtinere a carnalibus deſiderijs [qui profectus eſt in regionẽ longinquã] Longinquitas iſta ẽ per diſtãtiam ſimilitudinis patrie (al's paterne) ⁊ non p diſtantiam locorum. Et maxima longinquitas eſt receder vſq; ad obliuionẽ dĩ patris. Pſal.cxviij. Longe a peccatoribꝰ ſalus. Prouerbiorũ.xv. Longe ẽ dominus ab impijs. Micheã.iiij. Egredieris de ciuitate: ⁊ habitabis in regione: ⁊ venies vſq; ad babylonem. Et in hac longinquitate maxime fuit error gentilis [et ibi] non reuerẽtus vultum patris [diſſipauit ſubſtantiam ſuam] oĩa bona accepta a patre [viuendo luxurioſe] hoc eſt ad luxum concupiſcẽtie. Sapie.xv. Exiſtimabant luxum eſſe vitam hominis. Talis em̃ vita: corpus: animã ⁊ res conſumit. Job.xxxj. Ignis eſt vſq; ad cõſumptionem deuorans: ⁊ omnia eradicans genimina. Prouerbiorũ.xxix. Qui nutrit ſcortũ: perdit ſubſtantiã. Prouerbiorũ.xxj. Qui diligit epulas in egeſtate erit. Iſta em̃ eſt lex laſciuie q̃ oĩa conſumit. Sicut Helena conſumpſit Greciam ⁊ Phrygiã. edes cõbuſſit. ⁊ oĩa redegit in nihilũ. Et hoc eſt ideo. quia conſilio nõ regitur. frena non patitur: ⁊ nullum ſibi ponit modũ. Prouerbiorũ.xv. Diſſipatur poſſeſſio vbi nõ eſt conſiliũ. Prouerbiorũ.xxx. Tria ſunt inſatiabilia: ⁊ Quartum nunq̃ dicit ſufficit Infern⁹ ⁊ os vulue: ⁊ terra q̃ non ſatiat̃ aqua. Ignis vero nunq̃ dicit ſufficit: Juxta Platonẽ. Cõcupiſcẽtia ſepulta eſt in inferno. Et ideo Voracitas concupiſcẽtie dicit̃ infern⁹. Os autem vulue (a voluendo dcĩ) vocat̃ delectatio ligans mentẽ: que nõ ſatiatur. ſed per rememorationẽ ſemp ſimiles ſuſcitat appetitus. Terra autem terrenitas bibens eſt ſemper ad bibendũ delectabilia. Ignis eſt incendium fomitis. Iſta ergo totum conſumũt.

Et poſtq̃ omnia cõſũmaſſet: facta eſt fames valida in regiõe illa: et ipſe cepit egere.

Hic tãgitur de Egeſtate ad reditũ compellẽte. Et hec exaggerat̃ a Quattuor. A Cauſa. Ab Effectu. A Fruſtratiõe laboris inutilis. A Penuria: que (al's qua) etiam vilem cibũ mereri non valuit. De Cauſa dĩ [Et poſtq̃ cõſummaſſet oĩa] que a manu domini acceperat: ⁊ viribus conſumptis. Gen.xlvij. Non celamus domino noſtro: q̃ deficiente pecunia: pecora ſimul defecerunt. Nec clam te eſt: q̃ abſq; corporibus ⁊ terra nihil habemus. Cur ergo moriemur te vidente. Conſumpta eſt pecunia ſapiẽtie ⁊ eloquentie. Pecora autẽ defecerunt: quando etiam pecorine vires deficiunt ad voluntatem hominis explendã. Et nihil remanet niſi mercidũ corpus: ⁊ pondus terrenũ in vltima ſenectute. Pſal.xiij. Corrupti ſũt: ⁊ abominabiles facti ſunt in ſtudijs ſuis. Sapie.v. Uirtutis quidẽ nullum ſignũ valuimus oſtendere: in malignitate autẽ noſtra conſumpti ſumus [Facta ẽ fames valida in terra illa] Hec eſt Secũda M
cauſa: ⁊ Effectus prime. Hec autẽ fames eſt deſtitutio audiende v̾itatis per v̾bum. Et percipiende gratie per Sacramẽta. Gen.xliij. Interim fames omnẽ terram vehementer premebat. Amos.viij. Mittam famem et ſitim in terrã. non famem panis: neq; ſitim aque. ſed audiẽdi verbũ dei. Job.xxx. Egeſtate ⁊ fame ſteriles: qui rodebãt in ſolitudine ſqualentes calamitate ⁊ miſeria. Omnis em̃ humor boni exiccatur in talibus: ⁊ rodunt in ſolitudine ſilueſtri: vbi pĩloſi ſaltant. hoc ẽ demones: ⁊ ſqualẽt egeſtate ſpũalis boni ⁊ miſeria. Hec igitur fames eſt effectus conſumptionis ſubſtantie: ⁊ premit iſtum miſerũ deſtitutum omni bono paterno [⁊ ipſe cepit egere] hoc eſt Scdm: effect⁹ duorũ. Eguit autem quando q̃dem voluntatẽ fruendi peccato habuit: ⁊ valitudinẽ non habuit. q̃a perficere nõ potuit. Pſal.xxxiij. Diuites eguerũt ⁊ eſurierunt. inquirentes autẽ dominũ non deficient omni bono. Prouerbiorũ.iij. Egeſtas a deo in domo impij. Prouerbiorũ.xiij. Egeſtas ⁊ ignominia ei qui deſerit diſciplinam. Prouerbiorũ.xix. Anima diſſoluta eſuriet. Prouerbiorũ.xiiij. Miſeros facit populos peccatũ. Unde dĩ Beda: Oĩs locus abſente patre penuria eſt.

Et abijt ⁊ adheſit vni ciuium regionis illius: et miſit illum in villam ſuam vt paſceret porcos.

Ecce Tertiũ: quod eſt Fruſtratio laboris inutilis. Dicit autem Quattuor. Scz. Q abijt a ſe. Q malo adheſit. Q vili labore ſe occupauit. Q labor ſibi inutilis fuit. De Primo dicit [Et abijt] a ſemetipſo ⁊ ipſius bono receſſit: in quandã redeundi deſperationem. Pſal.j. Beatus vir qui non abijt in cõcilio impiorũ [et adheſit] illicito amore cõmunione illicita. Eſa.ij. Pueris alienis adheſerunt [vni ciuium regionis] peſſime. Gen.xiij. Homines ſodomite peſſimi erant: ⁊ peccatores corã domino nimis. Nec dicit̃ ciuis: eo q̃ eſſet aliqua ciuilitate diſpoſitus. ſed quia ad modum ciuis concorditer malis cohabitauit. Que concordia peſſima eſt vnanimis ꝯſenſus ad peccandũ. Pſal.lxxij. Zelaui in peccatoribꝰ: pacem peccatorum videns. Iſti ergo miſero adheſit [et miſit illum in villam ſuam] Ecce Occupatio laboris inutilis. Hec autẽ eſt villa in qua terra ad cõcupiſcentias excolitur. Lu.xiiij. Uillam emi: ⁊ ideo nõ poſſum venire. Gen.iij. Spinas ⁊ tribulos germinabit tibi. hoc eſt: punctiones ſollicitudinũ: ⁊ aculeos libidinũ. Prouerbiorũ.xxiiij. Per agrum pigri hominis trãſiui: ⁊ per vineam viri ſtulti. ⁊ ecce totum repleuerant vrtice: ⁊ operuerant ſuperficiem eius ſpine. Ager em̃ in quo agit ſtult⁹: eſt cõcupiſcentia corporis. ⁊ Uinea eſt gaudiũ huius mundi: que operta ſunt vrtica (que ab vrẽdo) dicitur libidinum. ⁊ ſpina ſollicitudinũ vanarum. In-

hanc ergo vſlam miſit eū: vt abominatā coleret cō cupiſcētiam. Et hoc eſt quod ſequitur [vt paſce- ret porcos] Porcus nomine ſuo quaſi ſpurc⁹ dicitur quia ſpurcicijs gaudet. Et nos quidem iam in prehabitis: ⁊ ſuper Mattheū propa porci dixi- mus: Tamen ⁊ hic aliqua dicemus. Dicit autem glo. ꝙ Porci ſunt demones: qui ſpurcicijs dele- ctantur. Pſal. xvj. Saturati ſunt porcina: ⁊ dimi- ſerunt reliquias ſuas paruulis ſuis. Hos iſte pa uit quando voluntati eorū ſatiſfecit. Eſa. lxv. Qui comedunt carnem ſuillam: ⁊ ius prophanū in va ſis eoꝝ. Luxuria autē precipue eſt porcina. Pro- uerbioꝝ. xj. Circulus aureus i naribus ſuis: ſiue porce: mulier fatua ⁊ pulcra. Statim enim gem- mā anuli ponit in ſtercore Et ſic facit luxurioſus: omnē decorem ſuū abſcondit in infamia luxurie. Porcus etiam feruentis eſt Ire. Et ideo corrupta- tio propria (al's proprie) eſt porcorum. Pſal. lxxix. Singularis ferus. hoc ē porcus depaſtus ē eā: domini ſcʒ vineā. Eſt etiaʒ porcus aper indignan ter ſuperbus. Et ideo alia ſecat animalia. nec pati- tur ſocietatem aliorū. Matth. vij. Nolite ſanctuʒ dare canibus: ⁊ margaritas nolite ſpargere ante porcos: ne forte conculcent ea pedibus ſuis: ⁊ cō- uerſi dirumpant vos. Cupidi etiā valde ſunt por ci: ⁊ ſoli volentes poſſidere ſuam habitationē. Et ideo ſignificāt auaros. Matth. viij. Si nos hinc eijcis: mitte nos in porcos. Eſt etiā ventroſus por cus. Et ideo ſignificat gaſtrimargiā: que eſt ventrꝭ inſania. ij. Pet. ij. Canis reuerſus ad vomitum: ⁊ ſus lota in volutabro luti. Eſt etiaʒ porcus piger: propter carnis pondus. Et ſignificat pigriciam: que eſt accidia. Leuit. xj. Sus quia diuidit vngu- lam ⁊ non ruminat immunda erit vobis. Nō enī habet diſcretiuā vim: ad diſcernendum inter ſpiri- tualia (in quibus veloces eſſe debemus) ⁊ carna- lia (ad que tardi eſſe deberemus) Hos igitur por cos miſit eum paſcere ciuis regionis ignominio- ſe: Que tota eſt plena puteis bituminis volupta- tum. Sicut Sodoma. Sicut dicit Gene. xiiij. Et hec fuit occupatio ſua in labore vili ⁊ inutili

Et cupiebat implere ventrē ſu- um de ſiliquis quas porci mandu cabant: et nemo illi dabat

Hic tangitur Laboꝛꝭ inutilis fruſtratio. Et di- cit Tria. Turpe deſideriū. Porcinum cibum de- ſideratuʒ. ⁊ Deſiderij fruſtrationē. De Primo di cit [cupiebat] ardenti cōcupiſcentia. Jacob. iiij. Petitis ⁊ non accipitis: eo ꝙ male petatis: vt in concupiſcentijs veſtris inſumatis. Hic enī nihil cupiebat niſi inſumere ſicut pecus [īplere ven- trem ſuum] hoc eſt: carnalem concupiſcentiam. Philip. iij. Quorū deus venter eſt: ⁊ gloria in cō fuſionem eorum qui terrena ſapiūt. Eccl'iaſtes. ij. Quis ita deuorauit vt ego. Et nota ꝙ dicit Im- plere ventrem ſuum. quia ad tantā erat reductus neceſſitatē: ꝙ iam non cogitabat ſapores: dūmo- do venter quocunqꝫ ſʒ quantitatē impleretur. Job vj. Que prius nolebat tāgere anima mea: nūc pre anguſtia cibi mei ſunt [de ſiliquis] Siliqua ſʒ

glo. eſt genus leguminis: habens folles ſicut fa- ba vel piſa. Et dicit ꝙ eſt legumen concauū: mul- tum habens de folle: ⁊ parum (al's paruū) de ſub- ſtantia. Dicunt autē alij ꝙ eſt fructus cuiuſdā ar- boris. Scdm Philoſophū autem naturalem in Scientia de Vegetabilibꝰ: non dicitur Siliqua aliquis fructus vel ſemen vel legumen: ſed gene- raliter omīs folliculus concauus: in quo ſemi- na vel fructus vel legumina continentur: ſiliqua vocatur. Famis enim tempore domin⁹ porcorū: fructus ⁊ legumina comedendo: vel vendendo: in vſus ꝓprios redegerat: ⁊ porcis ⁊ cuſtodi porco- rum ſiliquas ad infelicem vitam ſuſtentandam in cibum miniſtrabat. Significāt autem ſilique ſic- cas libidinoſorum conſolationes in amplexibus ⁊ tactibus turpibus: quando peccatū cōmitti non poteſt vel non licet propter homines. Sicut qui tangunt turpia mulieꝝ: vbera. ⁊ inguina fetentia. Et i hoc delectant ſicut ſus: que ſummittit aures in concupiſcētia. Job. xxx. Mandebant herbas ⁊ arborum cortices: ⁊ radix iuniperorū cibus eorū. Herbe ſunt cibus iumentorum. Arborum auteʒ cortices ſunt: non ligni quidem cortices: ſed fructu- um. ſicut diximus. Et illi cortices dicitur ſilique. Et radix Juniperoꝝ pre omnibus lignis contine- re dicitur ignem. Ita vt quadraginta diebus ſub cineribus incluſum: carbo de radice iuniperi: di- citur ignem cōtinere. Et ſignificat incendij materi am libidīs inextinguibilem: etiam in non valenti- bus peccare [Et nemo illi dabat] quia ea in vſū n ſumere Vel non valebat: Vel ꝓpter confuſionem non licebat iiij. Regum. vij. Videbis quidem ocu- lis tuis: ⁊ tamē inde non comedes. Pſal. cxj. Pec cator videbit ⁊ iraſcetur: dētibus ſuis fremet ⁊ ta beſcet: deſide. pecca. peribit. Hic ei verꝫ ē illō poete.

Tantalus a labris fugientia pocula captat.

Quo ſunt plus potē: plus ſitiuntur aque.

Prouer. xx. Propt'' frig⁹ piger arare noluit: men dicabit ergo eſtate. Et iam non dabitur ei. Hoc ē refrigerium aque: quod damnatus in inferno pe tiuit: qui de nullo bono curauit: nec non obtinuit. Unde beatus Bernard⁹. In eternum nō obtine- bit quod vult: ⁊ tamen quod non vult in perpetu um ſuſtinebit. Hec enim pertinacia eſt inique vo- luntatis: ⁊ precipue in damnatiꝭ: vt adhuc peccan- di habeat deſiderium: etiam cum nō valet explere delictuʒ Et illi ſpadones diaboli: qui fornicari nō poſſunt: ⁊ ad puellam ſuſpirant Eccl. xx. Merce- des iniquitatis videns oculis: ⁊ ſuſpirans ſicut ſpado complectens virginem ⁊ ſuſpirās. Sic vo- luntatem habēns ad omne peccatum: ⁊ perficere non valens.

In ſe āt reuerſus dixit Quan- ti mercēnarij in domo patris mei abundant panibus. ego auteʒ hic fame pereo

Dicuntur autem hic Tria. Reuerſio ad ſui co- gnitionē Attrahentia ad patris reuerſionem: Et Eius quod cogitauerat per effectū impletionem. De Primo dicit [Ipſe autem] peccati vias

inuenire non valens. Oſee.ij. Sepiam viam tuam ſpinis: ⁊ ſemitas ſuas non inueniet [in ſe reuerſus] hoc ē ad rationis actum introrſus in corde: a q̄ diſceſſerat [reuerſus] Eſa.xlvj. Redite reduce preuaricatores ad cor. Pſ.lxxvj. Exercitabar cū corde meo: ⁊ ſcopebam ſpiritum meū. Iſte eſt nuncius qui ad Job reuertit: dāna renuncians. Job.j. [dixit] Hic tangit ea que reuertendū trahebant. Dicit autem Duo. Spem benignitatis ⁊ charitatis paterne: in non (al's genere) cōiunctos. ⁊ Afflictionem penarum peccati: qua pungebatur in exilio. Et ex his dicitur reuertendi propoſitū. De Primo dicit [Quanti mercennarij] ad domum patris non pertinentes: ſed mercede temporali ſibi conſtituta ſeruientes Sicut Judei: qui ſemper ſpe mercedis temporalis ſeruierunt. Deutero.xxxiij. Tantūmodo oculus iacob in terrā: frumenti vini et olei. Pſal.iiij. A fructu frumēti vini ⁊ olei ſui multiplicati ſunt. Et hi [in domo patris mei] hoc eſt: in familia magni patrisfamilias.ij. Timoth.ij. In magna autē domo non ſunt ſolum vaſa aurea ⁊ argentea: ſed lignea ⁊ fictilia: ⁊ Alia quidem in honorem: Alia vero in contumeliam. Mercennarius vero inuite ſeruit: ⁊ tamē ſeruit in ſpe mercedis. Et hac accepta de domo egreditur: ⁊ nihil honoris habet: tamen multa bona facit. ⁊ ideo ſui indiget. ⁊ non tm̄ toleratur. ſed etiam ad domū vocatur ⁊ conducatur. Ita eſt qui in eccleſia pro mercede temporali ſeruit. Sicut Clericus pro ſtipendio prebende multa bona facit: ⁊ vocatur ⁊ remuneratur. Sed tandem ſine honore cum dampnandis egreditur. j. Corinth.ix. Si inuitus euangelium annuncio: merces mihi conſtituta eſt. Iſte enī ſe non exponit periculo pro domo patrisfamilias. Ezech.xiij. Non aſcendiſtis ex aduerſo: nec oppoſuiſtis vos murum pro domo iſrael. Joannis.x. Mercennarius fugit quia mercēnarius eſt: ⁊ nō pertinet ad eum de ouibus [Abundant panibus] ad litteram: Panib⁹ cor confortantib⁹ veritate verbi: gratia Virtutis: ⁊ refectione Sacramenti. De quibus panibus iam ante diximus. ⁊ habent unde ſe ⁊ alios reficiant. Pſal.xxxv. Inebriabūtur ab vbertate domus tue: ⁊ torrente voluptatis tue potabis eos. Eſa.xxj. Qui habitatis terram auſtri: cum panibus occurrite fugienti. Eſa.xxxiij. Panis ei dat⁹ eſt: aque eius fideles ſunt. Nec igitur ſpes trahit eum. quia liberalis fuit etiā in non coniūctos [ego autem hic fame pereo] refectione deſtitutus. Sicut Gentilis popul⁹ in idolatria. ⁊ ſicut quilibet in peccati exilio. Agge.j. Comediſtis ⁊ non eſtis ſatiati. Et Ibidem. Qui congregauit mercedes: miſit eas in ſaccum pertuſum Quia ſi etiam aliquid delectationis habet peccatum. hoc ipſum non nutrit. ſed conuertitur in tormentum ⁊ venenum. Et idcirco fame perit etiam: qui delectamenta peccatorū comedit. Eſaie.xxix. Sicut ſomniat eſuriens ⁊ comedit: ⁊ cum expergefactus fuerit: vacua ē anima eius. Et ſicut ſomniat ſitiens ⁊ bibit. ⁊ cum euigilauerit: laſſus adhuc ſitit: ſic facti ſumus. Ille enim vere fame perit: qui delectatione peccati querit refici: ⁊ nihil reficitur: ſed perit de die in diem. Eſaie.lxv. Ecce ſerui mei comedent: ⁊ vos eſurietis. ſerui mei bibent: et vos ſitietis.

Surgam et ibo ad patrē meum

Ecce Reuertendi propoſitū: In qua pte Quattuor continentur. A peccato ſurrectio. Ad patrem bonum profectio: Peccati confeſſio: ⁊ Venie ſupplicatio. De Primo dicit [Surgam] Nō tm̄ in preſenti momentaneo: ſed in omne futurū ſurſum me agam. Ephe.v. Surge qui dormis: ⁊ exurge de mortuis. ⁊ illuminabit tibi chriſtus. Eſa.lij. Conſurge ſede hieruſalē: ſolue vincula colli tui captiua filia ſion. Hoc eſt: vincula conſuetudinis peccatorū: collum rōnis tuū deprimentia. Pſal.lxiij. Accedat homo ad cor altum. Luce.xxj. Leuate capita veſtra: ecce appropinquat redemptio veſtra. Sic igitur non ad terram: ſed ad celū factus ſurſum: cum caput mentis in ſublime bonum extollit [et ibo] Ecce Ad patrem bonum profectio. Eccl'iaſtici.xvij. In partes vade ſeculi ſancti cū viuis: ⁊ dantibus confeſſionem deo. Hieremie.lj. Venite ⁊ nolite ſtare. Pſal.lxxxiij. Ibunt de virtute in virtutem: videbitur deus deorum in ſion. Geneſ.xxxij. Reuertere in terram natiuitatis tue. Ex deo enim natus es: ⁊ terra natiuitatis tue ē habitatio ſanctorum [ad patrem meum] ad eternū (al's paternū) fontē boni reuertar. Eccl'iaſtici.xvij. Reuertere ad dominū: ⁊ auertere ab iniuſticia tua: ⁊ nimis odito execrationē. Pater enī non obliuiſcitur Subſtantie ⁊ Proprietatis patris: ⁊ Affect⁹ filialis. Subſtantia enī patris ipſa dulcedo ē Propriū: miſereri ⁊ parcere. Affectus: ad filium ſemper dependere. Et de ſubſtantia quidem dicitur Sapie.xvj. Subſtantiā tuam ⁊ dulcedinem quam in filios habes oſtēdebas. De Miſericordia. Joelis.ſecūdo. Patiens ⁊ multe miſericordie: preſtabilis ſuper malicia. De Affectu.ij. Reg.j. Sicut mater vnicum amat filiū: ita te diligebā. Ad talem igitur ibo patrem.

Et dicam ei: Pater peccaui in celum et coram te.

Ecce Humilis confeſſio: In qua Tria dicit. Spem patris. Confeſſionē veritatis. ⁊ Eam quā meruit per peccatū abiectionem indignitatis. De Primo dicit [Pater] q.d. Nihil ſpei mihi ē in me (al's ſine te) ſed multa fiducia in te: qui vere pater es in patriꝫ affectu. Eſa. Sexageſimoq̄rto. Nūc domine pater noſter es tu: nos vero lutū: ⁊ fictor noſter: ⁊ opera manuū tuarum omnes nos [peccaui] Ecce Humilis ⁊ vera confeſſio [peccaui] ij. Regum vlti. Ego ſum qui peccaui: ego inique egi. Job. Triceſimotertio. Peccaui ⁊ vere deliqui: ⁊ vt eram dignus nō recepi [in celum] Per metonomiam. hoc eſt: ſanctos ⁊ angelos offendendo. Hieremie.ij. Obſtupeſcite celi ſuper hoc: ⁊ porte eius deſolamini vehementer. Duo enim mala fecit populus meus. Me dereliquerunt fontē aque viue: ⁊ foderunt ſibi ciſternas diſſipatas: cōtinere non valentes aquas. Peccatum enim redundat in verecundiam ſanctorum: qui celum vocantur. quia eorum conuerſatio eſt cum angelis in celo.

Eſa. Triceſimotertio. Ecce videntes. hoc eſt: prophete: clamabunt: angeli pacis amare flebunt [et coram te] qui omnia vides. Vel [coram te] id eſt: ante conſpectum tuum. Hebreo. iiij. Omnia nuda ⁊ aperta ſunt oculis eius. Eccleſiaſtici. xxiij. Oculi domini lucidiores ſunt ſuper ſolem: circumſpicientes omnes vias hominum. Prouerbiorum. xvj. Omnes vie hominum patent oculis eius. Dolor igitur quia peccauit in celum in amiſſione ⁊ offenſa ſocietatis ſanctorum. Verecundia autem: quia coram patre peccauit. Deformitas autem ex ipſo peccato. Pſalmo Quinquageſimo. Tibi ſoli peccaui ⁊ malum coram te feci.

Jam non ſum dignus vocari filius tuus: fac me ſicut vnum de mercennarijs tuis. Et ſurgens venit ad patrem ſuum.

Ecce Recognitio proprie indignitatis. Imaginem enim tuam in me deturpaui: ⁊ Bona optima a te collata conſumpſi. ⁊ Ideo Filius alienatus ſum qui mentitus ſum tibi. Inueteraui in terra aliena: ⁊ a ſemitis tuis claudicaui. Non ſum de illis de quibus dicit Hieremias. Decimoſeptimo. Non ſum turbatus te paſtorem ſequens: ⁊ diem hominis non deſideraui. Sed alios ſequens: indignus factus ſum tua paternitate. Factus ſum de illis de quibus dicitur Joannis. viij. Vos ex patre diabolo eſtis: ⁊ opera illius vultis perficere. j. Corinth. xv. Portaui imaginem terreni patris: ⁊ deturpaui imaginem tuam. Sic igitur Non ſum dignus vocari filius tuus [ſed fac me ſicut vnum] Ecce Humilis ſupplicatio venie. In hac autem ſupplicatione Recognoſcat potentiam faciendi non eſſe in ſe: ſed in patre. Et non dicit ꝙ faciat mercennarium. quia ille non manet in domo patris in eternum. Sicut dicitur Joannis. viij. Sed ꝙ faciat eum ſicut mercennarium. hoc eſt: filium: in habitu humilitatis ſerui in domo operantem. De Primo dicit [fac] Tu: qui poteſtatem habes. Ego enim deſeci. Matth. iij. Potens eſt deus de lapidibus iſtis ſuſcitare filios abrae. Seruum enim poteſt facere filium: dominus pater [fac] ergo qui omne bonum ex te facis. Eſa. Viceſimoſexto. A timore tuo concepimus ⁊ quaſi parturiuimus: ⁊ peperimus ſpiritum ſalutis. Sic igitur qui ſpiritum adoptionis dediſti iam [fac] per gratiam ſubſequentem [fac me] quia licet corruptus a factura tua prima: Tu dixiſti. Hieremias. Decimooctauo. Confractum eſt opus in manibus figuli: ⁊ conuerſus rurſus fecit illud in vas alterum: ſicut placuit in oculis ſuis: Et dixit. Hec dicit dominus. Sicut lutum in manu figuli: ſic vos in manu mea domus iſrael [fac] ergo de luto corruptum vas quod merito placeat in oculis tuis. Sic ergo dic [fac me] Non mercennarium. quia in domo tua perpetuo manere cupio: ſed [ſicut mercennarium] qui in habitu humilitatis ſerui ſeruiat: ⁊ tamen in domo remaneat. quia ſic imitabor filium tuum dilectum. Phil. ij. Exinaniuit ſemetipſum: formam ſerui accipiens. Et poſt pauca Humiliauit ſemetipſum: factus obediens patri vſque ad mortem. ſicut et ego vſque ad mortem ſeruire diſpoſui [Fac ergo me ſicut mercennarium] Job. xiiij. Donec optata veniat: ⁊ ſicut mercennarij dies eius. O pater: fac ergo quod dixiſti. Eccleſiaſtici. vij. Non ledas ſeruum in veritate operantem: Neque mercennarium dantem tibi animam ſuam. Ego enim in veritate opera ſerui perficere volo: ⁊ mercennarius dare tibi totam animam ex omnibus viribus meis. Ecce Veniam impetrans ſupplicatio [Et] cum hac Sui indignatione: ⁊ Veritatis confeſſione: ⁊ Deuota ⁊ humili ſupplicatione [ſurgens] agens: per effectum operis ſe ſurſum: a ſentina viciorum. Pſalmo iij. Ego dormiui ⁊ ſoporatus ſum: in peccato ⁊ exurrexi quoniam dominus ſuſcepit me [venit] profectu virtutis [ad patrem] dicens cum ſeruis Dauid. j. Regum. xxiiij. In die bona venimus ad te.

Cum adhuc longe eſſet: vidit illum pater ipſius: et miſericordia motus eſt. et accurrens cecidit ſuper collum eius: ⁊ oſculatus eſt eum.

Hic tangitur Patris benigniſſima ſuſceptio reuertentis filij. Tanguntur autem hic Duo. Quorum Primum eſt Benigniſſima ſuſceptio patris. Secundum autem eſt Placatio indignantis coheredis. In Priore Tria ſunt. Scilicet. Signa benignitatis patris in ſuſcipiendo. Veritas filij in penitendo ⁊ confitendo. Feſtiuitas totius familie in congratulando. Signa benignitatis in ſuſcipiendo ſunt Quinque. Scilicet. Quod longe adhuc poſitum vidit. Quod ad venientem miſerum: miſericordia motus fuit. Quod laſſo paterne occurrit. Quod ſe non continens ſuper eum cecidit. Quod intime dilectionis oſculum impreſſit. De Primo dicit [Cum autem adhuc longe eſſet] quia in reliquijs peccati ⁊ temptationibus adhuc fuit. Vel forte melius quia Nimia humilitate ſe longe eſſe reputauit: quamuis iam prope fuiſſet per gratiam. Dan. vij. Aſpiciens a longe: ecce video dei potentiam venientem. Eſaie. lx. Filij tui de longe venient. Eſa. xxx. Ecce nomen domini venit de longinquo [vidit] reſpectu vocationis: quo vocauit Petrum a trina negatione. Mat. xxvj. Conuerſus dominus: reſpexit petrum. ⁊ egreſſus foras petrus: fleuit amare. Jo. j. Cum eſſes ſub ficu priuſquam te philippus vocaret: vidi te. Gen. xxij. In monte dominus videbit. Id eſt de ſpecula ſue celſitudinis. Sapi. iiij. Reſpectus eius in electos illius [et miſericordia motus eſt] Cor enim paternum miſericordia mouetur ad filium. Hiere. xxxj. Conturbata ſunt viſcera mea ſuper eum: miſerans miſerebor eius ait dominus. Oſe. xj. Conuerſum eſt in me cor meum. pariter conturbata eſt penitudo mea. non faciam furorem ire mee. non conuertar vt diſpergam effraim [Et occurrens] Hic tangitur Qualiter laſſo occurrit. quia laſſatus fuit in via iniquitatis: ⁊ magna perficere non valuit. licet voluntate magna voluerit. ij. Mach. j. Corde magno ⁊ animo volente. Illis enim quantumcumque debilibus: pro ſe ⁊ pro ſuos occurrit. Eſa. lxiiij. Occurriſti letanti ⁊ facienti in vijs tuis iuſticiam. j. Mach. xj. Occurrerunt ei de ciuitate honorifice. Occurrit enim deus ⁊ ſuis ⁊ manum porrigit adiutricem [cecidit] ipetum amoris ferre non ſuſtinens. Cecidit

enim qui tot⁹ venit. Actuū. x. Cecidit ſpūſſctūs ſup oēs qui audierūt verbū. Cecidit autē [ſuper collū eius] Gen. xlvj. Cūq̄ vidiſſet eū ruit ſup collū eius. Collū autē: ſicut ſepe diximus: ſm̄ expoſitionē beati Dioñ. eſt cōtinuatio capitis ad corpus: in q̄ decurrit vitalis ſpūs. ⁊ p̄ qd̄ trahit̄ alus corporis totius. Et ſm̄ has ꝓprietates Ratio eſt collū ꝯtinuās caput aīe (quod ē mens) cū anime viribus inferiorib⁹ quaſi cū corpore. quia In capite (quod eſt mēs) eſt imago dei impſſa. ⁊ in corpe ſunt ſenſibilis (al's ſenſibiles) vires anime: ⁊ Ratio ꝯiungat vnū cū altero. q2 Inferiora refert ad ſupiora p̄ obedientiā. ⁊ Supiora reducit ad inferiora p̄ ordinationē ⁊ ꝓuidentiā. Sicut igit̄ diximus: ipa eſt collū. Cant. j. Collū tuū ſicut monilia. Hoc eſt: diſcretōnis munimenta (al's monimenta) Inde eſt q̄ qui ſupbe ſunt ratiōis: colloſi tollunt̄. Job. xv. Cucurrit ꝯtra deū extēto collo: ⁊ pingui ceruice armat⁹ eſt. Hinc eſt q̄ dn̄s colla ſupboꝝ cōculcare dicit̄: qn̄ rationē corꝝ humiliat. ⁊ in obſequiū fidei ſue inclinat. Eccli. xxiiij. Supboꝝ ⁊ ſublimiū colla ꝓpria virtute calcaui. Et quia de collo ratōis bone: laus dei egreditur: ideo de laudāte deū vectore dei dicit̄ Job. xxxix. Nunqd̄ p̄bebis equo fortitudinē: aut prebebis collo ei⁹ hinnitū: Q. d. Non tu facies hoc: ſʒ ego gratia mea hoc pficiā. Sicut collo iſtius prodigi ꝓduxit cōfeſſiōis hinnitū [⁊ oſculatus eſt eū] oſculū amoris imp̄mens. In Oſculo eni eſt impſſio labioꝝ: ⁊ ꝯmixtio ſpirituū. ⁊ in impſſiōe labioꝝ eſt vnio oris vtriuſq̄. vt vnū os de cetero ſit ipius cū patre in omni v̄bo virtutis (al's vitatis) cōfeſſione. Hiere. xv. Si ſepaueris p̄cioſum a vili quaſi os meū eris. In ꝯmixtione autē ſpirituū eſt vnio cordiū ⁊ affectuū. j. Corint. vj. Qui adheret deo vnus ſpūs eſt. Cañ. j. Oſculetur me oſculo oris ſui. Geñ. xxvij. Accede ad me. ⁊ da mihi oſculū fili mi. Ecce Signa benigne receptiōis

Dixitq̄ʒ ei filius. Pater peccaui in celū et corā te. Jam nō ſuʒ dignus vocari filius tuus

Ecce Filij humiliatio coram patre. ⁊ v̄itatis cōfeſſio. [Pater peccaui] ij. Paral'. vlti. Peccaui dn̄e peccaui: ⁊ multiplicate ſunt offenſiones mee corā te [in celū] in celi offenſionē: hoc eſt celeſtiū. Unde Luce. xviij. Publicanus nolebat ad celū oculos leuare: quia ſciebat ſe celeſtes offendiſſe. [et coram te] q2 iniquitas mea clamat ante cōſpectum tuū. Gene. xviij. Clamor ſodomorum ⁊ gomorreorū venit ad me. ij. Paralip. vl. Irritaui iram tuā: ⁊ malū coram te feci. Et tāgit eam quā ex peccato incurrit indignitatē dicens [Jam nō ſum dignus vocari filius tuus] Geñ. xxxij. Minor ſum cunctis miſeratōib⁹ tuis. ij. Paral'. vlti. Indignū ſaluabis me ſm̄ multitudinē miſerationū tuarū. Anteq̄ʒ autem verba que deliberauerat compleat: et non vt filius: ſed vt mercennarius in domo eſſe petat: pater victus miſericordia ſermonē interrumpit. ⁊ humilē exaltat Et hoc eſt quod ſequitur.

Dixit autē pater ad ſeruos ſuos. Cito proferte ſtolam primam: et induite illum: Et date anulum in manu eius: et calciamēta in pedes eius.

Et dicitur hic Duo. Edictū patris. ⁊ Id quod Q edicit. Edictū patris ē in hoc q̄ dicit [Dixit autem pater] indiſſimulato imperio imperans. Sapie. xviij. Verbū tuū venit: indiſſimulatū imperium portans tuū [ad ſeruos ſuos] Angelos: Apoſtolos: ſanctos Martyres: ⁊ Confeſſores: ⁊ Predicatores. Eſaie. lxj. Vos autem ſacerdotes dei vocabimi: miniſtri dei noſtri dicetur vobis Eſa. Quadrageſimonono Seruus meus es tu iſrael: quia in te gloriabor. j. Corinth. iiij. Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros chriſti ⁊ diſpenſatores miniſterioꝝ dei [Cito proferte] Ecce Edictum: de Veſtitu honeſtatis. de Ornatu nobilitatis: ⁊ de Conuiuio iocūditatis. Sed Veſtitus datur Duplex. Honeſtatis: ⁊ Virtutis in preparationem euāgelij pacis. Et ideo Ornatus decoris interponitur: inter vnum ⁊ alterū veſtitum. Sicut patebit in ſequentib⁹. De Veſtitu quidē Honeſte cōuerſatōnis dicit [cito] ſine mora. Qr ſicut Gregorius (al's Ambro. Neſcit tarda ꝯamina ſpūſſancti gratia [proferte] hoc eſt ꝓferendam mea benignitate ꝓnunciate [ſtolā primam] hoc eſt honeſte cōuerſationis habitum: ex virtutū decore cōtextum [et induite illum] Ne nuditas macularum eius de cetero appareat. Eſa. lxj. Induit me dominus veſtimento ſalutis: ⁊ indumento leticie circūdedit me. Rhomanoꝝ. xiij. Induamur arma lucis: ſicut in die honeſte ambulemus. Ezech. xvj. Expandi amictū meum ſuper te: cum eſſes nuda ⁊ ignominia plena. Hec eſt igitur ſtola prima: que eſt ornamentū anime. Prouerbioꝝ vlti. Byſſus ⁊ purpura indumentū eius. Byſſus in candore conſcientie: ⁊ purpura in virtutum picturatiōe. Apocalip. vj. Date ſunt ſingulis ſingule ſtole. Stola dicit̄ a greco ſtolon. quod eſt longum. quia totam tegunt vitā ⁊ conuerſationem quando ſunt cū dono perſeuerantie [Et date anulum] Ante calciamenta dat anulū. quia Niſi ſit certa fides ⁊ fidelitas ad deum: predicationis officium aſſumere non debet. Anulus autem qui in decorem datur: fidem ad patrem vl' ad ſponſum ſignificat. Et ideo quia vena cordis in medico digiti ſiniſtre manus pulſat: Ideo antiqui anulum in medico ſiniſtre manus portabāt. Sed quia Prelati qui ſunt ſponſi eccleſiarum: dextera manu benedicunt: Ideo in medico dextere man⁹ anulum portant. Hoc igitur ornamentū pater filio in ſignum reſtitute dignitatis ⁊ fidelitatis porrexit. Geneſ. xlj. Tulit anulum de manu ſua: ⁊ dedit in manu eius. veſtiuitq̄ eū ſtola byſſina. Antiqui tamen ante nos verſus de vſibus ⁊ proprietatibus anuli fecerunt: Qui tales ſunt.

Anule deſponſas: precioſe: puſille: ſigillas.
Clare: teres: digitū decorū: gēmatꝰ venuſtas.

Q[?]l enim deſponſat anulꝰ patet ex hoc ꝙ Judas Thamar anulum cum alijs q̄buſdam dedit pro arrabone: ſignificans ꝙ deus meretricē animam aliquando ſibi coniunget in fide. Precioſus autē eſt Sicut dicit Eccl'iaſtici.xxxij. Gemula carbunculi in ornamento auri: quia Fides innititur auro ſapiētie: z carbunculo charitatis: que per dilectionem operatur. Puſillus autem eſt in humilitate ſcḋm ſuum nomen. quia anulus eſt diminutiuum ab anus. quod eſt circulus.j. Pet.v. Humiliamini ſub potenti manu dei: vt vos exaltet in die viſitationis. De Sigillatione autē habetur Heſter.iij. Ubi littere regis ſigillate erant anulo ſuo. Et ſignificat impreſſionem imaginis ſummi regis in corde. Canticoꝝ.viij. Pone me ſicut ſignaculū ſuper cor tuum. Clarus autem eſt anulus iſte in rationibus articuloꝝ. Sapie.vj. Clara eſt z que nunq̄ marceſcet ſapiētia. Et vt nihil aliud clarū ſit in corde anulati a deo. Sapie.vij. Nec eſt ſpecioſior ſole: z ſuper omnem diſpoſitionē ſtellarum luci comparata inuenitur prior. Teres autem eſt: quia in ſe reuertitur propter memoriam eternitatis: vt ſemper in p̄ncipio amoris ſit ille qui anulatus eſt. Et ideo p̄cipitur Exod.xxviij. vt ſemꝑ anuli parentur in menſa z in arca quibus portet. Ornat autem digitum dextrum ad operis diligentiā z ornatum. Judith.x. Tulit Judith dextralia z lilia: z inaures et anulos: z omnibus ornamentis ſuis ornauit ſe. Dextralia adhibens ad fortitudinem. Lilia in ꝟtutis caſtitatis candorem. z Inaures ad obedientiam. Anulos autem ad fidem demonſtrandā. Et ſic virtutū ornamentis omnibus ſe ornauit. Gemmatus autē eſt fulgore celeſtis cōuerſatiōis z fulgoris. Canticoꝝ.v. Manus eius
R tornatiles auree plene hyacinthis. Talē igr̄ anulum date ⌊in manu eius⌋ hoc eſt: conuerſatōne operum eius. quia Sicut dicit Jaco.ij. Fides ſine operibus mortua eſt. Jacob.ij. Si intrauerit ad vos homo in veſte precioſa: aureū habens anulum. Sic enim intrat ī eccleſiam iam iſte veſtitus z anulatus ⌊et calciamēta in pedes⌋ Calciamenta de pellibus mortuoꝝ animalium: ſūt memorie mortis: in cordibus predicatorum: dei filiorum. In pedibus autē ſunt: quādo ſunt in verbo veritatis quo ad Intellectū: hominibus mortem z premium mortis demonſtrantibus: Et in Affectu ante (alꝰ apud) ſe vt cupiāt diſſolui z eſſe cum chriſto. Iſti enim duo pedes: calciamentis ſic muniuntur. Hieremie.ij. Prohibe pedem tuum a nuditate. Exod.xij. Calciamenta tenentes in pedibus. Canticoꝝ.vij. Quā pulcri ſunt greſſus tui in calciamentis filia principis.

Et adducite vitulum ſaginatū et occidite: et manducemus z epulemur. quia hic filius meus mortuus erat: et reuixit. perierat: et inuentus eſt. Et ceperunt epulari.

Ecce Inſtruitur Conuiuiū congratulantium. Dicit autem Duo. Preparationē conuiuij. z Cauſam. Circa Preparationem dicit Quinq̄. Adductionem vituli. Adducti ſaginationem. Saginati occiſionem. z Occiſi epulationem. De Primo dicit ⌊Adducite⌋ hoc eſt ad memoriā reducite. Gene.xviij. Abraam autē cucurrit ad armentum: z tulit inde vitulum tenerrimū z optimum. Curſus abrae: feſtinantiam ſignificat deuotiōis: in qua totus currit animus. Ad armentū autem currere: eſt ad omnium ſanctorū bona mente percurrere. De numero autē illo vitulum adducere: eſt de numero martyrum omniū: paſſionem chriſti ad memoriam reuocare. Uel forte Uitulū occidere: eſt laſciuiam corporis deo immolare z occidere. Pſal. Quinquageſimo Tunc acceptabis ſacrificium iuſticie oblationes z holocauſta: tunc imponent ſuper altare tuum vitulos. De Conuiuio autem ſubinfert ⌊vt manducemus⌋ Manducare: eſt ad neceſſitatatem. Epulari: ad iocunditatem. Spiritualis enī cibus reſtaurat vires ſpirituales ꝑditas. Et ſic eſt ad neceſſitatē. Actuum.ix. Cum accepiſſet cibum confortatus eſt. Geneſ. Decimooctauo. Ponam buccellam panis: z confortetur cor veſtrū ⌊et epulemur⌋ ad iocunditatem. z conuerſorum redeuntiū iocunditatem. Pſal.xlj. In voce exultationis z confeſſionis ſonus epulantis. Epulatio enī: iocunda refectio eſt in bonis proximi.j. Corinth.v. Epulemur in azymis ſinceritatis: conſcientie: z veritatis in ſermone z opere ⌊Quia hic⌋ Cauſam hic dicit tāte leticie ⌊quia hic⌋ in preſenti demonſtratus ⌊filiꝰ meus⌋ qui vnus eſt: perditus de domo mea Sicut vna ouis errabunda: z vna drachma perdita. Nō enim modicam iacturam reputat vnicum de tanta domo perdidiſſe: Nec paruū gaudium eſtimat vnicum de tot milibus perditis recuperaſſe. Joā.xvij. Quos dediſti mihi cuſtodiui: z nēo ex eis perijt niſi filius perditōnis: vt ſcriptura impleretur ⌊mortuus fuerat⌋ in peccato.j. Timo.v. Que in delitijs ē: viuens mortua eſt ⌊z reuixit⌋ in gratia. Eſa.xxvj. Uiuent mortui tui: interfecti mei reſurgent. Ezech.xxxvij. Ueni ſpiritus z inſufla ſuper interfectos z reuiuiſcāt ⌊perierat⌋ ſicut ouis errabūda ⌊et reuixit⌋ Pſal.cxviij. Erraui ſicut ouis que perijt: require ſeruū tuum domine. Pſal.lxxxviij. Inueni dauid ſeruum meum.

Erat autē filius eius ſenior in agro. Et cum veniret et appropinquaret domui: audiuit ſymphoniam et chorum. Et vocauit vnum de ſeruis: et interrogauit que hec eſſent. Iſq̄ dixit illi. Frater tuus venit: et occidit pater tuus vitulum ſaginatum: quia ſaluum illum recepit.

Hic tangit Placatio ſenioris filij ſuꝑ indignatione qua receptus ē iunior tam benigne a patre. S
Diuiditur autem in Tria. In quoꝝ Primo tangit

Filij ſenioris indignationē. In Secundo tangit Filij cum patre diſceptationeʒ. Tertio tangit Filij a patre placationem. In Primo horum Tria dicit. Filij.ſ. in congratulatōe iſta abſentiā. Filij audituʒ cū veniret ſymphonie. ⁊ Interrogatōem de cauſa tante iocūditatiſ. De Primo dicit. [Erat autē filius eius ſenior] Hic allegorice eſt iudaic⁹ popul⁹: qui ſp fuit in agro terrene exercitationis: qñ ad ſpūalia gentil' popul⁹ vocabat. Exo. iiij. Fili⁹ me⁹ pmogenit⁹ iſrael. Cauſa autem quare ſit ſenior vocatus: ſupius eſt aſſignata. j. Macha. vi. Iudei agriculture operaʒ dederunt. quia terrenis inhiabāt more Cain. De quo dicit Gen. iiij. Cain agricola cepit exercere terrā. Scdʒ autē generalē modū exponēdi ad moralē ſenſuʒ ⁊ allegoricū: ſicut etiā dñs loqui videt ſicſup⁹ diximus: tūc ſenior filius eſt qlibet q̄ mores ſeniorū imitatur: in terrena ſapiētia lucra ꝯqrēs. Hic eſt i agro lucroꝝ terrenoꝝ: extra domū pris ⁊ penetralia ꝯuerſat: q̄r interiora ſpūalia: nō rimatur j. Cor. ij. Spūalis hō dijudicat oia. Et Ibidē dr. ꝙ Animalis hō non ꝑcipit ea que ſunt ſpūs dei. Chryſ. eni dr Moralit' loquēs ꝙ duo fratres ſt Clericus ⁊ Laicus. Senior clericus: qui ſi i agro eſt terrene occupatōis: extra domū eſt patris. Dicit enim Aug. ꝙ Negociatio ita damnabil' eſt clerico ſicut vſura laico. Unde Chryſ. Qui voluerit eſſe negociator: ꝓiciat ð eccleſia dicēte ꝓpheta ps lxx. Quia nō cognoui negociationē introibo i potentias dñi: dñe memorabor iuſticie tue ſolius. ij. Timo. ij. Nemo militās deo implicat ſe ſecularibs negocijs. vt ei placeat cui ſe ꝓbauit. Eccli. xxvj. Due ſpecies difficiles mihi apparuerūt. Difficile exuit negociās a negligētia: ⁊ ñ iuſtificat caupo a pctis labioꝝ. Inter venditōem eni ⁊ emptionē interueniūt mēdacia ⁊ iuramēta falſa. Nos autē exponem⁹ generaliter ꝙ Senior: nō diſſolute viuens eſt ⁊ nō iuuenilibs intendēs: ſed lucris mūdi dedit⁹ ad intima ſpiritus nō ꝑtingit. ⁊ ideo extra domū ⁊ penetralia ꝑ agrum diſcurrit. ⁊ iō ſine cogitatu terreno nūq̄ʒ eſt. Sicut neqʒ cribrū ſine puluere. Eccli. xxvij. Sicut in ꝑcuſſura cribri remanebit puluis: ſic aporia hominis in cogitatu illius. Illud eni cogitat in (al's a) quo aporiatur. [Cum autē venerit] Hic agit (al's tangitur) quod tales ante gratias conuerſorū peccatorum conſiderāt. Uñ dicit. [Cum autē veniret] acceſſu mentalis conſideratōis: ad domeſtica ⁊ occulta dei. Sicut quidā Iudei fecerūt ad gratiaʒ conuerſatōis (al's conuerſionis) gentiliū. Sic eni multi venerūt ad talem conſiderationē. ſicut improperat eis domin⁹ Io. v. Non vultis venire ad me vt vitam habeatis. Eſa. ij. Uenite aſcendam⁹ ad montē domini: ⁊ ad domū dei Iacob. docebit nos de vijs ſuis: ⁊ ambulabimus in ſemitis ei⁹. [Et appropinquaret domui] hoc eſt: familie domus: per intellectū ſpiritualem: et conſiderationem decoris domus. Sicut ille fecit qui dixit in Pſal. xxv. Domine dilexi decorem domus tue. ⁊ locū hītatōis glīe tue. Sic regina Saba. iij. Regū. x. videns ordinē miniſtrorū Salomonis non habebat vltra ſpiritū. Sic ergo et iſte appropinquans domui dei: [audiuit] in domo dei [ſymphoniā et chorū] Sicut dicit Pſal. lxxxvi. Sicut letantiuʒ omniū habitatio eſt in te. Et iterum Pſalm. xxxj. Letamini in domino ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Eſt autē Symphonia dicta a ſyn greca ꝑpoſitiōe: quod eſt con. ⁊ phonia quod dicit ſonus. inde ſymphonia: quod eſt cōſonantia. Et eſt idem quod concentus multoꝝ: quando multi vnanimiter cantāt voces modulatas. Et hoc eſt quādo in exultatiōe cordis laudat deus a ſanctis: de bonitate beneficiorum ⁊ effectu miſericordie quā exhibet ſanctis. Sicut hʒ laudatur de dulciſſima ſuſceptiōe peccatoris penitentiſ. Sicut cantat in eccleſia. Laudemus opus dei in Maria genitrice: ſed virgine. Laudemus opus dei in Maria peccatrice: ſed penitēte. Hec eſt ſpeculum innocētie. Iſta autē exempluʒ penitentie. Hinc eſt ꝙ omnes ſancti canūt (al's concinunt) Pſal. cv. Saluos fac nos domine: ⁊ cōgrega nos de nationib⁹ Ut confiteamur nomini ſancto tuo: ⁊ gloriemur i laude tua. Ecce ſymphonia de ſalute congregatorū per penitentiā de nationibus peccatoꝝ. Chorus autē eſt inſtrumentuʒ factum ſicut cornu: in quo multe ſunt fiſtule diuerſis ſonis in vnam ſymphoniā modulate. ⁊ grauibus ⁊ acutiſ ſonis cōiuncte. Et ſignificat diuerſas laudes ſanctoruʒ conſonas: ex diuerſis dei donis gratias agentes. Aliquando etiam a ſimilitudine iſtius: chor⁹ dicit circūitus: in quo ſtant illi q̄ carmina ſic modulatis decantant vocibus. Pſal. cl. Laudent nomen eius in choro: in tympano ⁊ pſalterio pſallant ei. Iſta laus exprimit Apoc. xij. Audiui vocem magnā de celo dicentem. Nunc facta ē ſalus ⁊ virtus ⁊ regnuʒ dei noſtri. ⁊ poteſtas chriſti eius. quia proiectus eſt accuſator fratrum noſtrorum: qui accuſabat illos ante conſpectum dei noſtri die ac nocte: ⁊ ipſi vicerūt eum propter ſanguinem agni: ⁊ propter verbum teſtimonij ſui: et non dilexerūt animas ſuas vſqʒ ad mortē. Propterea letamini celi ⁊ q̄ habitatis in eis. Ecce ſymphonia in cantu. ⁊ chorus in leticia: ⁊ concentu celi de proiectōne accuſatoris a corde penitentium: qui animalem ⁊ brutalem vitam cum porcis nō diligentes: vſqʒ ad mortem confitentes ⁊ penitentes redierunt ad patrem. Ephe. v. Loquimini vobiſmetipſis in pſalmis ⁊ hymnis ⁊ canticis ſpiritualibus cantantes ⁊ pſallentes in cordibus veſtris domino. Hanc igitur ſymphoniam audiēs auditu interiori aliquis Iudeorū: intellectu ſpirituali dans operam de gentili cōuerſo. Uel: quicunqʒ non publicus peccator de publico peccatore conuerſo: ſicut de Paulo ⁊ Magdalena: ⁊ huiuſmodi: ſtupet ⁊ miratur [Et vocauit] Mentis autem conſideratione vocauit [vnum] quēcunqʒ ſanctum: qui cauſas huius leticie declarat: vel in libris vl' in dictis. vel in exemplis: qui ē vn⁹ [de ſeruis Et interrogauit] legendo vel audiendo in ꝑdicatione: vel doctrina: vel in facto exemplari [q̄ hec eſſent] hʒ eſt: que nā eſſʒ cā huius tante leticie in domo. Sic Philiſtei queſiuerūt cauſam leticie de vocibus hebreorū: cū veniſſet deus in caſtra ad inimicorū expugnationem. j. Reguʒ.

liij. Quenam eſt hec vox clamoris magni in caſtris hebreorum: Audieruntq; q arca dei veniſſet in caſtra. Quicunq; enim de iuſticia propria preſumit: ſicut Judei et Phariſei. Et generaliter de propria preſumentes iuſticia: neſciunt ſacramenta dei in gaudijs cordium: que facit deus in cordibus ſanctorum cum vident peccatores conuerti. et in h laudem et gloriam dei magnificari. Sicut enim iam ante diximus: in exterioribus maior exhibetur leticia de eo qui periculum euaſit: q de eo qui continue ſanus et ſecurus fuit. Non ideo q melius ſit: ſed quia iocundius eſt et fraterne dilectiõis oſtenſiuum ſm actus. Et hoc eſt quod ſequitur [Ipſe dixit illi] ſeruus vel doctor: vel ſcripto vel facto: vel verbo viue vocis. Job. xxvij. Docebo vos per manũ dei que omnipotẽs habeat. Pſal. xxxiij. Venite filij audite me: timorem domini docebo vos.

Dicit autem Tria: inſtruendo preſumentem de ſua iuſticia. Scilicet. Cauſam leticiarum: Modum: et Rationem. Cauſam dicit in hoc [frater tuus venit] a longinqua regione tenebrarum: et de terra inimicorum aliena diſſimilitudinis. Eſaie. ix. Habitantibus in regione vmbre mortis lux orta ẽ eis. Baruch. iij. Quid eſt iſrael q in terra inimicorum es: inueteraſti in terra aliena. coinquinatus es cum mortuis: Nam ſi in via dei ambulaſſes: habitaſſes vtiq; in pace in terra tua. De hac ergo terra venit Terra inq; miſerie et tenebrarum: vbi vmbra mortis: et nullus ordo. ſed ſempiternus horror inhabitat. Job. x. De hac inq; terra venit ad domum abundãtie patris. Pſal. xxxv. Inebriabuntur ab vbertate domus tue: et torrente voluptatis tue potabis eos [Et occidit pater tuus vitulum ſaginatum] Vitulus poteſt dici laſciuia iuuentus: que occidit in conuerſo peccatore. et deo offertur: et reficit omnes ſanctos et ipſum peccatorem. Pſal. lxviij. Placebit deo ſuper vitulum nouellum: cornua producentem et vngulas. Cornua Intellectus et Affectus: quibus diabolum ventilet. et vngulas diſcretẽ rationis: quas in omnia diligibilia ad vitam diſcernẽdo diuidat. Hic ſaginatus. hoc eſt impinguatus: dicitur ſagina deuotionis. Eſa. xxv. Faciet dominus conuiuiũ pinguiũ: conuiuiũ medullatorum pinguium. et vindemie defecate. Pſal. lxij. Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea. Vel Vitulus ſaginatus: ẽ deuotione paſſionis chriſti pro peccatoribus immolati. Sicut ſupra expoſitum eſt. Vel melius dicatur q Vitulus vtrunq; ſignificat Oſee. xiiij. Omnẽ aufer iniquitatem et accipe bonum: et reddemus vitulos labiorum noſtrorum. In his enim eſt leticia et refectio ſanctorum [quia ſaluum illum recepit] de tantis periculis ereptũ. ij. Corinth. j. Nõ ſimus fidentes in nobis: ſed in deo qui de tantis periculis eripuit nos: in quem ſperamus: quoniam adhuc eripiet adiuuantibus vobis in oratione pro nobis. Hec igitur eſt ratio tãte leticie et iocunditatis.

al's eſt pin guedo deuo/ cõis

Indignatus eſt autem et nolebat introire.

Ecce quod dicit Gregorius: q Falſa iuſticia et preſumpta: habet indignationem: et compaſſionem non habet. Tangit autem Duo. Indignationem: et Auerſionem duricie cordis. De Primo dicit [Indignatus eſt autem] quia dignũ illum tanto gaudio nõ reputauit. Hoc autem ex Quatuor cauſis ſolet prouenire. Quarum Prima eſt Preſumptio meriti proprij. Secunda eſt Conſideratio lapſus alieni. Tertia Confidentia ſtatus ex propria vi. Quarta autem Ignorantia iudicio et miſericordie dei. Primi inter hec exemplum Lu. xviij. Gratias tibi ago domine: quia iam nõ ſum ſicut ceteri hominũ. Ieiuno bis in ſabbato. decimas do omniũ que poſſideo. Secundi exemplum eſt Ibidem. Velut etiam hic publicanus. Lu. vij. Hic ſi eſſet propheta: ſciret vtiq; que et qualis eſt mulier que tãgit eum quia peccatrix eſt. Tertij exemplum eſt in Petro. Joãnis xiij. Quare nõ poſſum te ſequi. Modo paratus ſum tecum et in carcerem et in mortem ire. Quarti exemplum eſt Rhomanorum. xj. O altitudo diuitiarũ ſapiẽtie dei et ſcientie: q incõprehenſibilia ſunt iudicia eius et inueſtigabiles vie eius. Sic indignatus eſt Jonas. iiij. Obſecro domine: nonne hic eſt ſermo quem dixi: cum adhuc eſſem in terra mea. Idcirco preoccupaui vt fugerem. Rhomanorum. x. Teſtimonium perhibet illis q emulationẽ dei habeãt: ſed nõ ſm ſcientiam. ignorantes enim iuſticiam dei: et ſuam querentes ſtatuere: iuſticie dei non ſunt ſubiecti. Sic ergo [nolebat introire.] hoc eſt: in eos ſe per deuotionem et fidem cõiungere: qui de miſericordia gaudent in conuerſione peccatorum: ignorãs q contra primã cauſam indignatiõis dicit dominus. Apocalip. iij. Dicis quia diues ſum et nullius egeo. et neſcis quia miſer es et miſerabilis: et cecus et nudus et pauper. Contra Secundã Miche. vij. Ne leteris inimica mea q2 cecidi: conſurgã. Et Ibidẽ. Iram domini portaui: q2 peccaui ei. Et poſt pauca educet me in lucem: videbo iuſticiã eius. Eccl. viij. Ne deſpicias hominẽ auertẽtẽ ſe a peccato: neq; improperes ei. Memẽto quoniã omnes in corruptiõe ſumus. Cõtra Tertiã dicit Apl's. j. Corinth. x. Qui ſtat videat ne cadat. tentatio vos nõ apprehẽdat niſi humana. Contra Quartã dicitur Eccl. iij. Altiora te ne quesieris: et fortiora te ne ſcrutatus fueris. Pro his omnibus talibus de ſe preſumentibus dicit dñs Mat. xx. Amice nõ facio tibi iniuriam. Et paulo poſt. An oculus tuus nequã eſt: quia ego bonus ſum.

Pater ergo illius egreſſus cepit rogare illum

Hic tangit Qualiter benignus pater ſuadet et placat filiũ. Et dicit Duo In quibus patris cõmendatur benignitas. Unũ quidẽ q ſupplicat inferiori ſibi ſubiecto. Secundum autẽ: Q2 (al's Q) rõnem preſumptuoſi audit: et paterne et rõnabiliter dicit. De Primo igitur dicit [Pater ergo illius] q vere benignus (etiam in preſumptuoſos) eſt. Joel. ij. Benignus et miſericors eſt [egreſſus] ex occulto ſue diuinitatis in aſſumptionem carnis. Jo. xvj. Exiui a patre et veni in mundũ. Vel: Spũaliter. egreſſus de occulto ſapientie in reuelationẽ iudiciorum de exhibẽda miſericordia. Ezechielis iij. Benedicta gloria domini de loco ſuo.

Pſal.xviij. A ſummo celo egreſſio eius. hoc eſt de ſummo ſapientie lucis ſue venit in reuelationem occultorũ ſuorum Quãbonus ⁊ miſericors ſit. Math.ix. Euntes diſcite quid eſt miſericordiam volo ⁊ non ſacrificium: ⁊ ſcientiam dei plus ꝙ̃ holocauſta [cepit rogare eum] vt intraret in cognitionem myſteriorũ: ⁊ ſe gaudio ſanctorum cõiungeret. Gen.xxiiij. Ingredere benedicte domini cur foris ſtas Rhomanoꝝ.xij. Gaudere cũ gaudentibꝰ ⁊ flere cũ flentibus: idipſũ inuicẽ ſentientes

At ille reſpondens dixit patri ſuo. Ecce tot annis ſeruio tibi: et nũꝙ̃ mandatũ tuum preteriui: et nunꝙ̃ dediſti mihi hedum vt cum amicis meis epularer.

At ille [ſicut pſumptuoſus de ſua apparẽte iuſticia pſumens] reſpondẽs [ↄtumaciter] dixit

y patri [cuius oẽm voluntatẽ ſine diſceptatiõe audire ⁊ facere debuit. Iaco.i. Sit aũt omnis homo velox ad audiendũ: tardus autem ad loquenduꝫ: ⁊ tardus ad iram. Ira eñ viri iuſticiã dei non operatur. Et dicuntur Duo. Patiẽtia patris in audiendo filium: obſequia iactantẽ: ⁊ Sapiẽtia patris filium ſuadentis ⁊ reducentis in ſenſum. De Primo dicunt Quattuor. Longitudinem obſequij iactat: ⁊ Diligentiam: ⁊ Se irremuneratũ fuiſſe ab eo etiaꝫ in paruo: ⁊ Patrem accuſat ꝙ digno neglecto: indigno multa ⁊ magna cõferat. Dicit igitur de Primo horũ [Ecce tot annis ſeruiui tibi] Longum eñ omne tpus reputabat ꝙ in angaria ſeruiebat. Si eñ ex (alſ in) amore ſeruijſſet: breue tempus eſſe reputaſſet. Gen.xxix. Videbantur ei dies pauci pre amoris magnitudine. Pſal. lxxxiij. Melior eſt dies vna in atrijs tuis ſup milia. Pſal.lxxxix. Mille ãnos ante oclos tuos tanꝙ̃ dies heſterna que preterijt [et nunꝙ̃ mandatum tuũ preteriui] Iactat ⁊ improperat diligentiam obſequij. Non attendẽs quod dicit Lu. xvij. Cum feceritis hec omĩa: dicite ſerui inutiles ſumus: que debuimus facere fecimꝰ Cum tamen falſum dicat. Iob.iiij. Ecce qui ſeruiunt ei non ſũt ſtabiles. ⁊ in ãgelis ſuis reperit prauitatẽ. Prouerbioꝝ.xx. Quis poteſt dicere: mundum eſt cor meum: purus ſum a peccato. Eſaie.lxiiij. Facti ſumus vt immũdus omnes nos. Sed preſumpta iuſticia ſe non reputat offendiſſe niſi magna cõmittat ſcelera [et nunꝙ̃ dediſti mihi hedũ] Hedus eñ ſacrificium eſt pro peccato. Et eſt ſenſus: Nunꝙ̃ me interiori ſagina refeciſti de conuerſione peccatorum: ſicut reficis ſanctos reuertentes de magnis peccatis. quia Magni peccatores frequenter deuotiores ſunt in penitentia ⁊ gratiarũactione: ꝙ̃ tepidi iuſti de ſua iuſticia pſumentes. Et frequenter maiores conſolationes in ſpiritus iocunditate ⁊ refectione a deo percipiunt. Pſal. Quinquageſimooctauo. Circuibunt ciuitatem: famem patientur vt canes. Canes inꝙ̃ latrantes ↄtra gratiam ſanctorum.

Sed poſtꝙ̃ filius tuus hic qui deuorauit ſubſtantiam ſuam cum meretricibus venit: occidiſti illi vitulum ſaginatum.

Hic improperat ꝙ indignis cõferat ⁊ dignos negligat benefaciendo. Unde dicit [Filius tuus hic] cum deſpectu demõſtratus: quẽ nõ recognoſco fratrem meum. ꝙ̃uis cum tu filium tuũ recognoſcas [qui deuorauit ſubſtantiam ſuaꝫ] Voracitas ſonat in vicium guloſitatis. Titũ.i. Cretenſes ſemper mendaces male beſtie ventris pigri [cum meretricibus] Notat malam ſocietatem ⁊ cauſam condeuorantiũ. Deutero.xxiij. Nõ abominaberis idumeũ: quia frater tuus eſt. neqꝫ egyptium: quia aduena fuiſti in terra eius. Idumeus enim eſt carnalia peccata cõmittens. ⁊ Egyptius: tenebroſus in alijs [venit] Non deuotione ſed neceſſitate compulſus. Seneca. Gras ago neceſſitati: que nõ ſinit perficere poſſe quod male volui. Auguſtinꝰ: Felix neceſſitas que cõpellit ad bonum male volentem [occidiſti illi vitulum ſaginatũ] qui multo maioris eſt precij ꝙ̃ hedꝰ. Interius enim illum reficis: ego autẽ in interioribus aridus ſum: ⁊ exteriori videor pollere pſeruatione peccatorum. Sic Luce.vij. peccatrix ſagina refecta eſt interiori: phariſeo ieiunante interius. licet exteriori viſa iuſticia reficeretur cum domino: cum murmure ex inuidia ſtimulatus interiꝰ. Iob v. Paruulum occidit inuidia. Refectio enim interior fuit in deuotiõe peccatricis: Venientis in lachrymis penitentie: In oſculis diligentie: In humiliatione ſe peccatricẽ oſtendentis: In vnguenti pinguedinis ſpũalis conſolationis. Et ideo dicit Gregorius: ꝙ magis intus refectus eſt dominꝰ penitentia peccatricis: ꝙ̃ exterius phariſei inuidi epulis.

At ipſe dixit illi. Fili tu ſemper mecum es: et omĩa mea tua ſunt. Epulari autem et gaudere oportebat: quia frater tuus hic mortuus erat: et reuixit. perierat: et inuentus eſt.

Ecce Sapiẽtia patris Duo faciens. Primo eñ z
Iuſticiam filij collaudat: ⁊ remuneratiõe magna dignam eſtimat. Scdo Miſericordiã filio delinquenti faciendã eſſe pronunciat. Dicit ergo [Fili tu] Te eñ filium recognoſco. Exo.iiij Primogenitus meus iſrael. Oſee.xj. Ex egypto vocaui filium meũ [tu ſemper mecum es] conſona voluntate iuſticie. i. Paral'.xij. Tui ſumus o dauid: ⁊ tecum fili iſai. Et tangit Remuneratonẽ [et] ideo [omnia mea tua ſunt] Superiora: Inferiora: Media. Superiora ad perfruenduꝫ. Media ad viuendũ. Que ſunt Iuſticia. ⁊ cetere virtutes. Inferiora ad adiuuandũ. Math.xxv. Sup omĩa bona ſua conſtituet eũ. Rhoma.viij. Etiam ꝓprio filio ſuo non pepercit: ſed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo etiã non omnia nobis cum illo donauit: Et eſt valde notabil' pietas

patris: qui etiam exteriorez acceptat iuſticiam. ⁊ dicit eſſe remunerandã omnibꝰ ſuis bonis Eſaie. iij. Dicite iuſto: quoniã bene retributio manuum eius fiet ei [Epulari autẽ] Tangit Miſericordie dulcedinez: peccatoribꝰ exhibendã Quattuor innuens. Gaudij opportunitatẽ. Peccatorꝫ cum iuſto in hereditate fraternitatẽ: ⁊ Gaudij cauſam. Et his tribus pmittit Gaudij modũ. Dicit igitur [Epulari autẽ] hoc eſt dulcedine bonitatis dei refici [et] de tãto bono ex corde [gaudere] Rho. ij. An diuitias bonitatis ⁊ longanimitatꝫ dei contemnis: Ignorans quoniam benignitas dei ad pniam te adducit. In hac enĩ refectio magna. hoc eſt in dulcedine bonitatꝫ diuĩe. Pſal. lxvij. Preparaſti in dulcedine tua pauperi deꝰ. Gaudiũ autez eſt in conceptione tãti boni. Pſal. lxxxix. Letati ſumus pro diebus quibꝰ nos humiliaſti: annis qꝫbus vidimus mala. Pſal. xciij. Secꝫ multitudinem dolorꝝ meorꝝ in corde meo conſolatões tue letificauerũt animã meam. Prouerbiorꝝ. xv. Secura mens quaſi iuge cõuiuiũ [oportebat] hoc eſt opportunũ erat. quia Pater gaudet de bono filij. Gene. xlvi. Jam letus moriar: exquo te ſuperſtitem relinquo. ij. Reg. xiij. Dauid rex lugebat filiũ. Opportunũ ergo erat patrez gaudere in bono filij [quia frater tuus] tecũ pertinens ad eandẽ hereditatẽ: cui officiũ fraterni affectus debebas impendere. Hebreorꝝ. ij. Non confundit fratres eos vocare: dicens. Annũciabo nomen tuũ fratribus meis. Joãnis. xx. Uade dic fratribꝰ meis aſcendo ad patrem meũ ⁊ patrẽ veſtrũ. ij. Reg. j. Frater mi Ionathas amabilis: valde doleo ſup te [mortuꝰ fuerat] in peccatꝫ a vita dei ſeparatus. Baruch. iij. Coinquinatꝰ es cũ mortuis: ⁊ cũ his q deſcendunt in infernũ [⁊ reuixit] per pniam mortuus quatriduanus. De Uolũtate peccati: veniens in Actũ. Et de actu: in conſuetudinẽ. Et de conſuetudine in deſperationẽ vel obdurationẽ. Jo. xj. Lazare veni foras. Rhomanorꝝ. vj. Stipendia peccati mors [perierat] per errores. Oſee. xiij. Perditio tua ex te iſrael tm̃: ex me auxiliũ tuuz [⁊ inuentꝰ eſt] ex mea miſericordia. Job. xxxiij. Libera eũ vt non deſcendat in corruptionẽ. Inueni in q ei propicier. Conſumpta eſt caro eius. hoc eſt carnalitas eius: a ſupplicijs. reuertat ad dies adoleſcẽtie ſue. hoc eſt ad dignitatẽ priſtine filiationis. Sic igitur probatũ eſt qꝫpius eſt dominus in dectoꝛum ſuſceptione quando de peccatis conuertuntur ad ipm per tres parabolas ſe conſequentes.

Capitulum. XVI.

Dicebat autez et ad diſcipl'os ſuos. Homo quidaz erat diues q habebat villicũ: et hic diffamatus eſt apud illũ: quaſi diſſipaſſet bona illius. et vocauit illum: et ait illi. Quid hoc audio de te: Redde rationẽ villicationis tue. Jam enĩ nõ poteris villicare.

Hic incipit determinare de Merito Electiõis ⁊ Reprobatiõis. Tangit autem hic Quattuor: ⁊ A
oppoſita eorꝝ: Quattuor. In quorꝝ Primo tangit Miſericordiã in pauperes eſſe meritũ Electiõis. ⁊ Obdurationẽ auaricie: meritũ eẽ Reprobationis. Et hoc facit in capl'o iſto. In Secũda autem parte tangit Fidem operantẽ per dilectionem: eſſe meritũ Electõnis. ⁊ Incredulitatẽ oppoſitam: eſſe cauſam Reprobatiõis. Et hoc facit in capl'o. xvij. In Tertia autem parte tangit Perfectionem obſeruatiõis mandatorꝝ: eſſe cãm Electionis. ⁊ Inobedientiã: eſſe cãm Reprobationis. In Quarta autẽ pte oñdit Bonũ vſum cõmiſſi doni: eẽ cauſam Electionis. ⁊ Malũ vſum eiuſdem: eſſe cauſam Reprobatõis. Et hec per ordinẽ determinantur in Quattuor capl'is. In iſto autez capl'o Duo facit. Primo enĩ loquit de cauſis electionis ⁊ reprobationis: ſm Miſericordiã elemoſyne Corporalis: Que eſt de bonis fortune. In Scđa autẽ loquitur de Miſericordia: ⁊ obduratiõe in elemoſyna ſpũali. Que eſt: in remiſſione debiti inimicorꝝ. Ubi determinat de Uitatiõe ſcandali: ⁊ Dimiſſione debiti eius qui peccauit in aliquẽ. In Pria harum partiũ tangit Tria. In quarꝝ Prima tangit Qualiter per ſuffragiũ pauperũ quis poſſit eligi In Secũda autẽ Qualiter per indurationẽ oppoſitam ad pauperes: aliquis merito debeat reprobari: Occaſionẽ accipiens a phariſeis: qui hec audiebant ⁊ erant auari. In Tertia aũt parabola diuitis ⁊ lazari oſtẽdit hec ita vt dcm̃ ẽ ſe habere p exemplum. In Prima harum partiũ tangit Duo. In quorꝝ Primo Exemplarẽ inducit Doctrinaz de villico: Qui de commiſſis ſibi bonis: fecit in tabernaculis ſe recipi. In Scđo A Simili rõces inducit. Q qui vult eligi ad regnũ: ſimile aliqd debet efficere de bonis fortune. In Prima Doctrina exemplari Tria inducit. In quorꝝ Primo determinat de Exactiõe rationis a villico. In Secũdo tangit Sagacitatẽ villici: reprobationez ſuam precauentꝫ. In Tertio aũt inducit Adaptationez huiꝰ Similitudinis. Adhuc aũt In Prima harꝝ Tres ſunt paragraphi. In quorꝝ Primo dt Sapientiã ⁊ abundantiã: villici habẽtis. In Scđa: Diffamationẽ villici bona domini diſſipantꝫ. In Tertio autẽ Exactionẽ rõnis. De Primo dicit [homo quidã] Deſcribit autez hunc a Natura: qua erat pditus. Et cum (ſicut dt Phũs) Homo ſit ſolus intellectus: ſapiẽtia iſte homo fuit preditus. Pſal. iiij. Signatũ eſt ſuper nos lumen vultus tui domine. hoc eſt: lumen ſapiẽtie tue inſignitum eſt nob. Et ideo Homo eſt rõnale animal p naturã. In hoc enĩ creatus eſt homo ad imaginez ⁊ ſimilitudinẽ diuinã. Et iſte ẽ honor hominis in quo eſt creatus. Hic [erat diues] Et eſt deſcri

prio a Fortuna. Hic enim ſignificat eũ qui diues eſt in omnes qui inuocant illũ. Rhomanoꝝ.x.ij. Paralip.ix. Magnificatus eſt rex Salomon diuitijs ꝛ glĩa ſup oẽs reges vniuerſe terre [q̃ habebat villicum] Deſcribiť hic a miniſtro. Villicꝰ autez dicitur ville cuſtos: qui(al's quia) cuſtodit redditus villarum ad domus procurationem: vt domus in abundantia permaneat: Et ideo greco nomine iconomus. hoc eſt: diſpẽſator domus vocatur. Et ſignificat eos quibꝫ rerum temporaliuz diſpenſatio eſt credita. j. Corinth.iiij. Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros chriſti ꝛ diſpenſatores miniſterioꝝ dei. Eſa.lxj. Miniſtri dei noſtri dicetur vobis. Rhomanoꝝ.xij. Unuſquiſqꝫ ſicut accepit grãm illã in alterutrũ amminiſtrantes [Et hic diff. ẽ apud eũ] Ecce diffamatio. Differt aũt diffamatio ab Infamia. q2 diffamatio ẽ bona fama vł mala: lõge lateqꝫ dĩſpſa. Et notať i h ſapientia huiꝰ patriffamilias. quia non cito credidit contra eũ quem fidelem exiſtimauit: niſi prius longe lateqꝫ a grauibus perſonis fama diſpergereť Sicut dominus fecit de Sodomitis. qui deſcẽdit vt videret ſi opere cõpleuerint hoc: quod fama longe lateqꝫ clamauit de eis. Hoc enim vocať fama clamans: longe lateqꝫ reſperſa. j. Regũ.ij. Non ẽ bona res quam ego audio de vobis. Tales enim miniſtri magnoꝝ virorũ: extorquere conſueuerũt ab hominibus: ꝛ diſſipare cũ ſatellitibus ſuis ea que extorquent. Et ideo fama de eis velociť currit. Geneſ.vj. Iſti ſť potentes a ſeculo viri famoſi: Supple cũ mala fama [quia diſſipaſſet bona ſua] quia ꝛ male cõgregauit: homines colentes bona depauperando. ꝛ ſic terra remãſit inculta: ꝛ ea que male congregauit (Sicut Nemroth) male expendit. Et ſic bona domini nõ auxit. Et ſic omi modo diſſipauit. Pſal.cxxxvj. Dixerũt exinanite exinanite vſqꝫ ad fundamentũ in ea. Eſaie.iij. Conqueriť ipſe paterfamilias: dicẽs Populũ meũ exactores ſui ſpoliauerũt; ꝛ rapina paupeꝝ ĩ domo vrã. Et iterũ Ibidem. Quare atteritis populum meũ: ꝛ facies pauperum cõmolitis. Sic ergo iſte eſt diffamatꝰ. Et beatus paterfamilias apud quem miniſter: ſic ꝛ de hoc poteſt infamari. Apud enim tyrãnos noſtri tempoꝛ; hec eſt optima fama miniſtri: ſi multos ſpoliet: ꝛ terrarũ ſit vaſtator: dũmodo domino cũcta ſubijciat. Sicut miniſter Nabuchodonoſor: holofernes. Judith.ij. Non parcat oculus tuus vlli regno: omnemqꝫ vrbem munitã ſubiugabis mihi. Iſti ſũt Nemrothite: qui robuſti venatores pauperũ ſunt corã domino. Gẽn.x. Eccliaſtici.xiij. Venatio leonis: onager in heremo. ſic paſcua diuitum pauperes. Hic autem optimus paterfamilias: hoc reputat bonoꝝ ſuoꝝ diſſipationẽ. Per tales enim fit quod dicit Eſa.xxiiij. Ecce dominus nudabit. hoc eſt: nudari pmittit terram ꝛ diſſipabit eam. ꝛ affliget faciem eius: ꝛ diſperget habitatores eius. Et poſt pauca Diſſipatõe diſſipabitur terra: ꝛ direptiõe predabitur [Et vocauit] Hic
B cõmẽdatur paterfamilias de iuſticia. quia licet fama laboraret contra eum: tamen noluit eum condemnare: niſi prius vocatum audiret. Et hoc ẽ q [vocauit eum] Joãnis.vij. Nũquid lex noſtra aliquem condemnat niſi prius audiat eum? [Et dixit ei] obijciẽs quod fama reſperſerat [Quid hoc?] hoc eſt: Cum tu ſis miniſter iuſticie: quare contrariũ [de te audio] Sapie.vj. Cum eſſetis miniſtri regni eius: nõ recte iudicaſtis neqꝫ cuſtodiſtis legem iuſticie: neqꝫ ſm voluntatẽ dei ambulaſtis. Auditus autem iſte eſt de clamore eorũ q a talibus opprimunť. Siue ſint villici clerici: qui Sacramenta in lucrum conuertũt. Siue ſeculares ſecularũ miniſtri principum Jac.v. Ecce merces operarioꝝ veſtrorum qui meſſuerunt ſegetes veſtras: que fraudata eſt a vob clamat: ꝛ clamor eorum in aures domini ſabaoth introiuit: ꝛ clamat eſſe fraudatũ coram domino. Eccliaſtici.xxxv. Nõ deſpicies pces pupilli: neqꝫ viduã ſi effuderit corã illo loquelam gemitus. Et iterum Ibidez. Nonne lachryme vidue ad maxillam deſcendunt: ꝛ exclamatio illius ſuper deducentem eas. A maxilla enim aſcendunt vſqꝫ ad celum: ꝛ dominus exauditor: non delectabiť in illis. A talibus ergo clamoribꝰ pvocatꝰ dñs dicit [Quid hoc audio d te? Redde rationem] Duo dicit: in quibꝰ iſte diues commendať. Prudentiã ſcz In audienda ratione. ꝛ Conſtantiam in mali miniſtri amotione.

De Primo dicit [Redde rationem] hoc eſt computationem ratiocinij [villicationis tue] Sapie.vj. Quoniam data eſt poteſtas vobis: et virtus ab altiſſimo qui interrogabit opera veſtra: ꝛ cogitationes ſcrutabitur. Villicatio autem iſta de qua queritur ratio: eſt commiſſio Uel vite In omnibus. Uel officij: In quibuſdam Uel poteſtatis In aliquibꝰ. Uel: eccleſie. Uel: cure animarum Uel dominatus: Siue cuiuſqꝫ alterius nobis commiſſi. Hanc autẽ allocutionem facit nobis deus Aliquando per inſpirationẽ cogitatõis in corde. Aliquando per flagellum. Aliquãdo per beneficium. Aliquando per doctorem extrinſecũ. Matth.xviij. Simile eſt regnum celorum homini regi qui poſuit rationem cum ſeruis ſuis. Matthe.xij. De omni verbo ocioſo quod locuti fuerint homines: reddent rationẽ in nouiſſimo die. Hoc dixit ſcriptura articulorum manus ſcribentis in pariete. Danieľ.v. Mane techel phares: Numeratum: Põderatum: Diuiſum. Numeratũ in ratione diſpenſationis. Ponderatum: ſm pondus bone vel male intentiõis. Diuiſum ab ipſo ſz exigentiam inique operatiõis. Ideo dicit Matthe.v. Eſto conſentiens aduerſario tuo dum es in via: ne forte aduerſarius tradat te iudici. ꝛ iudex tortori: ꝛ in carcerem mittaris. Amen dico tibi q non exies inde: donec reddas nouiſſimũ q̃drãtẽ. Sic ẽ redde rationez. Matth.xviij. Redde quod debes [Iam enim non poteris villicare] Ecce Cõſtantie. Non eñ fecit ſicut noſtri temporis Prelati faciũt: qui partẽ predatiõis vel extorti a miniſtris accipiũt: ꝛ iterum extorquere permittũt. Sz iſte depoſitionem confirmauit: ne iterũ populum torqueret. Prouerbioꝝ.vj. Zelus ꝛ furor viri nõ parcet nec adquieſcet cuiuſq̃z precibꝰ: nec recipiet pro redemptione dona plurima. Job.xlj. Nõ parcet enim verbis potentibus ꝛ ad dĩpꝛecandũ compoſitis. Potentia ad imperandũ verba ſunt que

ſic ſunt compoſita ꝙ poſſint ⁊ valẽt inducere ad impetrandum. Iſte ergo conſtans eſt: ⁊ malū deponit miniſtrū. Eſaie.xxij. Expellam te de ſtatione tua: ⁊ de miniſterio tuo deponam te.

Ait autẽ villicus intra ſe Quid faciam: quia dn̄s meꝰ aufert a me villicationē? Fodere non valeo: mendicare erubeſco Scio quid faciam: vt cum amotus fuero a villicatione: recipiant me in domos ſuas.

E Hic tangiẗ Prouidentia: In qua laudaẗ villicus. Non enim laudaẗ de iniquitate: ſed de prouidentia ſui: ſicut ſepe bone ꝓprietates inueniuntur in malis. ſicut dicit Dionyſius. Tangit autem hic Septẽ: in quibꝰ laudatur iſtius prudẽtia villici. Quorū Primū eſt Rerum futurarū apud ſe ꝑtractatio. Secundū Dubiorū diligens inq̄ſitio. Tertium Periculi ſui in depoſitiōe ab officio: ſollers preuiſio. Quartū Sui ad alium actum quo neceſſaria cōquireret nulla diſpoſitio. Quintum autem Faciendoꝝ certa diffinitio. Sextum: Rationis vtilis ad facienda adhibitio. Septimū autem Eorum que ſic diffiniuntur: efficax per opus impletio. Et hec Septem per ordinẽ tacent in littera. De Primo dicit Euangeliſta [Ait autē villicus intra ſe] apud ſe futura ſibi cōuenientia pertractans ⁊ diſponens. Hoc enim Sapientis eſt: prius omnia apud ſe pertractare ⁊ examinare. Iob.v. Ecce hoc vt inueſtigauimꝰ ita ē: quod auditum mente pertracta. Sic enim pertractauit apud ſe quod audiuit a domino. Pſal.cxviij. In corde meo abſcondi eloquia tua Pſal.lxxvj. Meditabar nocte cū corde meo [Quid faciam] Ecce Dubioꝝ inquiſitio ⁊ diſcuſſio. Iob.xxix. Cauſam quam neſciebam diligẽtiſſime inueſtigabā. Diſcuſſio enim ⁊ inueſtigatio aperiūt dubia. Danie.xiij. Anguſtie ſunt mihi vndiq̄: ⁊ quid eligā ignoro [quia dominus meus aufert ⁊c̄.] Ecce Periculi ſui ſollers preuiſio. Gregorius. Minus enim iacula feriūt que preuidentur. ⁊ nos tolerabilius mundi mala ſuſcipimus: ſi contra hec per clypeum prouidentie premunimur. Ideo ſtultus reprehenditur Prouerbiorum.vij. Ignorās ꝙ ad vincula ſtultus trahatur: donec trāſfigat ſagitta iecur eius. Velut ſi auis feſtinet ad laqueū: ⁊ neſcit quia ð periculo anime ipſius agitur. Dominus enim ius ⁊ voluntatem habet auferendi: ⁊ ipſe iam conſcientia dictante villicationem per malum demeruit meritum Eſa.xiiij. Non conſurgat in eternum ſemen peſſimorum. Ideo enim: quia dominantes vitam demerentur. dicitur Eccl'iaſtici.x. Omnis potẽtatus vita breuis. Prouerbioꝝ.xxvij Non habebis iugiter poteſtatē [fodere nō valeo] Hoc dicit Sui ad aliū adquiſitionis actum nullam videns eſſe diſpoſitionē. Et de actu quidem laboris dicit [fodere non valeo] terrā in agro vl' vinea. Eccl'iaſtis.ix. Nec opus nec ratio eſt apud inferos quo tu ꝑgeras. Ioannis.ix. Me oportet operari dū dies eſt: veniet nox i qua nemo poteſt operari. Gal'.vj. Ergo dum tempus habemus operemur bonum ad omnes. quia remota (al's amoti a) villicatione: operari ⁊ fodere non valemꝰ [mendicare erubeſco] Erubeſcentia enī eſt mẽdicare. Sed deſtituta villicatōe: nemo mendicāti dabit: ex quo diues epulo a patre miſericordiarū Abraam: guttā aq̄ obtinere nō potuit. Luce.xvj. Eccl'iaſtici.xl. Fili in tempore vite tue ne indigeas. Melius ē enim mori ꝙ̄ indigere. Fatuis etiam virginibus mendicantibus oleū: a conſodalibus prudentibus virginibus denegatum eſt. Matthe.xxv. quia nō in tempore congruo miſericordiam petierūt. Prouerbioꝝ.xx. Mendicabit eſtate future ſerenitatis: ⁊ non dabitur ei. Sic ergo preuidet ad actus talis adquiſitiōis ſe nō eſſe diſpoſitū [Scio quid faciam] Ecce Faciendorum certa diffinitio Scientia enī neceſſariorum ⁊ certoꝝ eſt acceptio. Et hoc quidē cōmune (al's cōuenit) ſanctis: quādo certificanẗ ex conſilio ſancti ſpiritus. Eſai.ix. Vocabiẗ ammirabilis conſiliarius. Eſa.xlvj. Conſilium meū ſtabit: ⁊ omnis voluntas mea fiet. Eccl'iaſtici.xxxij. Omnia fac cum conſilio. ⁊ poſt factū nō penitebit [vt cum amotus fuero] Ecce Ratōis vtilis ad facienda adhibitio [recipiant me in domos ſuas] Illi. ſ. ex quibus ex alieno benefecero in hunc modū. j. Regum.xx. Dixit ionathas ad dauid. Si vixero facies mihi miſericordias domini. Sic Raguel recipiens Tobiam iuniorem in domū ſuā: dixit. Deꝰ ſit tecum fili mi. quia boni ⁊ optimi viri filiꝰ es tu ⁊ facientis elemoſynas. Tob.vij. Eccl'iaſtici.xxix. Gratiam fideiuſſoris ne obliuiſcaris. Dedit enim pro te animā ſuam. Eccl'iaſtici.xiiij. In diuiſione ſortis: da ⁊ accipe ⁊ iuſtifica animā tuā. Fideiuſſor enim quidā eſt ſimilia recipiendi in futurum: beneficiū impenſum. In diuiſione enim ſortis: dat ⁊ accipit qui primo dat: vt ſcd̄o ab eodem beneficium repenſum accipiat

Conuocatis itaq̄ ſingulis debitoribus domini ſui: dicebat primo Quantū debes domino meo. At ille dixit: Centū cados olei. Dixitq̄ illi. Accipe cautionem tuā: et ſede cito ſcribe quinquaginta. Deinde alio dixit: Tu vo quantū debes? Qui ait: Centū choros tritici. Ait illi. Accipe litteras tuas et ſcribe octogita Et laudauit dominus villicum iniquitatis: quia prudẽter feciſſet. quia filij huiꝰ ſeculi prudentiores filijs lucis in generatione ſua ſunt.

Ecce Eius quod diffiniuit per opus impletio. D

Multi eñ ſunt qui optime conſiliant ⁊ non faci-
unt per opus. Hic autē ⁊ prudens fuit in cōſilio:
⁊ efficax in opere. Dicit aūt hic Duo. Primo qui-
dem Q vocauit debitores. Scḋo autem Q ra-
tionabiliter debita diminuit eis. De Primo di
cit [Conuocatis itaqȝ] Om̄es ſimul cōuoca-
uit. vt ſi vnus negare debitū vellet: hoc facere co-
ram altero non auderet: ⁊ vt ab alijs conuincerē
[Singulis debitoribus] hoc eſt: qui reddit⁹
ānuos domino ſoluere de terris debebāt. Mat.
xviij. Cū cepiſſet rationem ponere: oblatus eſt vn⁹
qui debebat decē milia talēta. Luce. vij Duo debi
tores erant cuidam feneratori. quoꝝ Unus debe
bat denarios quingentos: Alter quinquaginta.
Ex omnibus enim cōmiſſis ⁊ omiſſis ⁊ cōtra pro-
hibitionē perpetratis: deo ſumus debitores. Et
hi Prelati quibus cōmiſſi ſumus: rationē in iu
dicio penitentie. De nobis audiant ⁊ quantū one
ra noſtra ex diſcretione ⁊ miſericordia diminuūt:
tantū ſibi receptione (al's receptionis) in eterna ta
bernacula conſtruūt. Et hoc eſt quod intēdit [Di
xit primo] Hoc eſt: principale debitum debenti.
Principale enim debitū eſt in menſura olei ⁊ tri-
tici: ex quo conficiē panis verbi: ⁊ panis gratie: et
panis Sacramēti. Unde Matthe. xxiiij. ⁊ Lu. xij
Quiſputas eſt fidelis ſeruus ⁊ prudens quē con
ſtituit dominus ſuper familiā ſuam: vt det illis in
tempore tritici menſuram: Pſal. cxlvij. Adipe fru
menti ſatiat te. Hoc ergo eſt primū debitū quod
dominus a ſuis requirit cultoribȝ [Quantum
debes domino meo:] Hec queſtio fit in Con-
feſſione de peccatis ⁊ delictis. Unde Matth. vj.
Dimitte nobis debita noſtra ſicut ⁊ nos dimitti-
mus debitoribȝ noſtris. Hoc enim debitū mini-
ſter debet diſcrete requirere. ⁊ quod vltra vires eſt
miſericorditer debet relaxare. Eſa. xliij. Narra ſiqd
habes vt iuſtificeris. Joſue. vij. Fili mi da gloriā
deo: ⁊ confitere peccatū tuum: ⁊ indica mihi quid
feceris [At ille dixit] ſimpliciter ⁊ vere cōfitens
[Centum cados olei] Beda dicit ꝙ Cadus
grece: eſt amphora latine. continēs vrnas tres. Di
cit autē Iſidorus: ꝙ Urna eſt menſura quā quar-
tanam (al's quaternā) vocant: ſicut nos vocamus
quartale. Scias autem ꝙ Urna ꝓprie eſt vas: in
quo mortuoꝝ cineres vel buſta reponuntur. Hic
autem pro viſuali menſura ponitur liquidorum.
Sunt autē vrne centū olei: menſure miſericordie
retente: que nō eſt expenſa in familiā domini. Si-
cut bona eccleſiarū retinenti: que ſunt oleum eorū
qui elemoſynas in pauperes dederunt: ⁊ eccleſijs
cōmittuntur. Et que nō diſtribuūtur: ſunt domi-
no retenta ⁊ debita. Unde. ij. Machabeoꝝ. iij. de
his que in erario eccleſie cōtinebanē dicē: Sum-
mus ſacerdos oſtendit hec eſſe victualia viduarū
⁊ orphanoꝝ. Quedam vero eſſe Hircani tobie vi-
ri valde eminentis. Sic eñ eſt in eccleſioꝝ ⁊ alia-
rum poſſeſſionū redditibus: que ſunt vltra ſuſten
tationem honeſtarū perſonarū que per hircanum
ſignificanē: ſunt victualia viduarū ⁊ pupillorum.
Et ſunt oleum miſericordie: cōmiſſuȝ eccleſie. De-
bitor autem centum cadorū: eſt debitor ille q̄ non
ſoluit mandata in illis Nouem perfectionibȝ que

angelis attribuūtur. ⁊ Una decimā: q̄ eſt Omni-
um reductio in deum. Decies enim decem: ſūt cen
tum. Tres autem vrne que ſunt in cado: Fides ſē
Trinitatis. Quia ſicut dicitur Hebreoꝝ. xj. Si-
ne fide impoſſibile eſt placere deo. Omnia autem
hec in miſericordia debent ⁊ reddi ⁊ exigi. Jaco. ij.
Superexaltat autē miſericordia iudicium. Mi-
ſericordia autem habet etiam Tria. Primo qui-
dem Q ordinata ſit ⁊ a ſe incipiat Eccl'iaſtici. xxx.
Miſerere anie tue placens deo. quia Qui ſibi ne-
quam: cui alij poteſt eſſe bonus: Eccl'iaſtici. xiiij.
Secunda menſura: eſt vt ex compaſſione cordis.
Eſaie. Quinq̄geſimooctauo. Si effuderis quaſi
aquam animā tuam. Job. xxx. Flebam quondam
ſuper eo qui afflictus fuerat: ⁊ compatiebatur ani
ma mea pauperi. Tertia eſt mēſura vt ſit ſȝ quan
titatem facultatum. Tobie iiij. Si multum tibi
fuerit abundanter tribue. ſi parum: hoc ipſum im-
pertiri ſtude. Si enim ita nos habemus in bonis
nob ꝯmiſſis a dño ad alios: ſiue ſint bona ſpiritua
lia ſiue temporalia: vt alijs dimittētes debita: vel
donantes nobis cōmiſſa: ſm̄ poſſibilitatem ſub-
ueniamus. tunc etiam ipſi nobis apud patrem ce
leſtem ſubueniūt. Et hoc eſt quod dicit [Dixitqȝ
illi] villicus debitori [Accipe cautionem tu-
am] Littera in qua cautum eſt de debito: cautio
vocatur. Et notatur in hoc prudentia villici: qui
cautione inſtrumenti publici debitum confirmari
fecit. Hieremie. xxxij. Accepi librum poſſeſſiōis ſi-
gnatum: ⁊ ſtipulationes ⁊ rata ⁊ ſigna forinſec⁹:
Talis autem liber monimēti accipitur: quando
a diſcreto prelato vel villico: relaxatio quaſi in li-
bro recordationis diuine conſcribitur. Job. xxxi.
Librum ſcribat ipſe qui iudicat: vt in humero meo
portem illuȝ [Et ſede cito] Hoc eſt quieſce: ne de
cetero debitū adaugeas. Eſa. Quinquageſimoſe-
cundo. Sede hieruſalē: ſolue vincula colli tui ca-
ptiua filia ſion. Uincula inq̄: quibus pro debito
teneris captiua. Threnorū. iij. Sedebit ſolitari⁹
⁊ tacebit. quia leuauit ſe ſupra ſe [Cito aūt ſcri
bit] quia vehementia doloris temp⁹ quod perdi
dit recuperat. Pſal. xliiij. Lingua mea calam⁹ ſcri-
be velociter ſcribentis. Lingua autem hec eſt lin-
gua deuotionis: qua ad deum loquimur in ora-
tione: petētes nobis quod vltra vires eſt debitum
dimitti: Dicentes illud Matthe. vj. Dimitte no-
bis debita nr̄a ſic ⁊ nos dimittim⁹ debitoribȝ no
ſtris. Scribe autem [quinquaginta] qui ē nu-
merus iubilei ⁊ remiſſionis. Et dimittit dimidi-
um debiti. quia cognouit eſſe vltra vires debito-
ris. Sic enim debet facere diſcretus diſpēſator: ꝙ
omne onus dimittat quod vires penitentium no
uit excedere. Hic autem dimittit mediam parteȝ
debiti: eo ꝙ ipſe dimidiā vi clauium ⁊ virtute con
ſolatorij ſermonis: ⁊ exhortationis ⁊ ſupportatio-
nis alleuiat: Cauens ne dicaē illud Lu. xi. ⁊ Mat
the. Uiceſimotertio. Alligant enim onera impor-
tabilia: ⁊ imponunt ea humeris hominū: digito
autē ſuo nolunt ea mouere. Ecōtra de bono et pru
denti diſpenſatore dicē. ij. Corinth. ij. Cui autem
aliquid donaſtis: et ego. Nam ⁊ ego quod dona-
ui: propē vos in perſona chriſti. Eſai. lviij. Solue

colligatiões impietatis. Solue faſciculos depri⸗
mentes. Quicq̄d enim eſt vltra vires ſubditorū:
ſiue in corpore ſiue in reb⁹: debet moderari diſcre
tus diſpenſator vt per interceſſionē ⁊ meritū pieta
tis illius quam habet in ſubditos: deus etiā mo⸗
deretur ſuum pondus cum defecerint. Et alio di
xit. qui etiam de principali debito debuit. Oleū
E enim miſericordie: ⁊ triticū refectionis familie pn
cipaliter debemus. Uinum autem ſpiritualis io
cunditatis ⁊ letitie non cōmittitur diſpenſatori⸗
bus: ſed vnuſquiſq; colit hoc: ⁊ bibit inter ſe ⁊ de⸗
um. Tu vero quantū debes. Non (al's Nec)
enim queſtio eſt diſcreti diſpenſatoris circa ſubdi
tum: vt querat de oneribus delictorū (al's debito⸗
rum) ſed alleuiet vbi poteſt preuia ratione. Atten⸗
dens ſemper quod dixit Jacob Gene. xxxiij. No⸗
ſti domine mi q̄ paruulos habeā teneros: ⁊ oues
⁊ boues fetas mecum: quos ſi plus in ambulan⸗
do fecero laborare: morientur in vno die cūcti gre⸗
ges. Qui ait Centum choros tritici. Centū
chori ſunt: de quorum centenario perfectiōis iam
dictum eſt. Dum ſcilicet quodlibet mandatorum
perficit̄ In feruore charitatis. ⁊ In luce ſumme ve
ritatis. ⁊ In tranquillitate diſcreti iudicij cordis.
⁊ In altitudine dominalis virtutis: nuſq; ad in⸗
fima inclinate (al's inclinante) ⁊ In vigore virtu⸗
tis inuincibilis: ⁊ In ordinatione eccleſiaſtice po
teſtatis. ⁊ In opere decreto a principe deo: ⁊ ſm cō
ſilium diuinū: ⁊ ſm virtutē alicuius cuſtodiam:
ſm q̄ alibi diximus. Et hec omnia referuntur in
(al's ad) deum: tanq̄ in ſummū perfectorem. Nec
enim decem precepta multiplicātia (al's multipli⸗
cata) faciunt centum. Sed ī hoc debito ſoluendo
frequenter non preualet humana infirmitas: Et
tunc moderandū eſt a prudenti diſpēſatore. Cho⸗
rus autem ſic dicitur Ezech. Quadrageſimoq̄nto
triginta modijs vſualibus impletur. Modi⁹ au⸗
tem menſura eſt aridorum. Et variatur ſm vſum
gentium diuerſarum. Triginta autem modij: fi⸗
dem ſignificant Trinitatis cum decalogo: in fi⸗
dem illam ducto. Uel melius q̄ impleatur deca
logus in quolibet precepto Fide veritatis. Spe
eterne retributionis: ⁊ Charitate diuini amoris.
Et ſic enim quilibet chorus triginta habebit men
ſuras. Uel q̄ impleat̄: de Corde puro ⁊ Conſci⸗
entia bona. ⁊ Fide non ficta. ij. Timo. ij. Uel So⸗
brie ⁊ Juſte ⁊ Pie viuamus in hoc ſeculo. Titū.
ij. Uel Ex toto corde. Ex tota anima. ⁊ Ex omnib⁹
viribus. Matth. Uiceſimoſecūdo. De omni autem
hoc debito: remanet ex imperfectione humana. Et
hoc eſt quod diſcretus querit miniſter. Dixitq;
illi. preuia diſcretione: videns importabile pon
dus eſſe debitorū: dicētibus ſubditis. Pater tu⸗
us impoſuit nobis onus graue: tu ergo alleuia de
onere noſtro. iij. Regū. xij. Pſ. Triceſimoſeptio.
Sicut onus graue grauate ſunt ſuper me. Thre⸗
norum. j. Uigilauit iugum iniquitatū mearū in
manu eius. Conuolute ſunt ⁊ impoſite collo meo.
Infirmata eſt virtus mea: dedit me domin⁹ in ma
num de qua non potero ſurgere. Sic enim dic pe
nitens vltra vires oppreſſus. Et ideo miniſter de
prudentia a deo laudat⁹ dicit. Accipe litteras
tuas. hoc eſt: cautionis inſtrumentū: in quo cau
tū facias dominū meū. Et h̄ eſt: promiſſio firma
obediendi: ⁊ memorie retinendi: ⁊ explendi iniun
ctum. Abacbuch. ij. Scribe viſum ⁊ expara eū ſu⸗
per tabulas: vt percurrat qui legerit. Et ſcribe.
hoc eſt confirma ad memoriam. Eſaie. xxx. Ingreſ⸗
ſus ſcribe ei ſup buxū: ⁊ i libro diligēter exara illō
Octoginta. quintam partem iniuncti debiti au⸗
ferendo. Hec enim accepta habet dominus: quia
⁊ ipſe aufert quintam. reliquas quattuor in peni⸗
tente requirens. Requirit enim In dolore volū⸗
tatis: in Compunctiōe: In Ueritate oris: in Con⸗
feſſione: In Uirtute operis: in Satiſfactione: ⁊
in Perſeuerantia penitentie: In Continuatione.
Et dimittit Quintum: quod erat in inferni ⁊ pur
gatorij expiatiōe. Luc. Decimonono. Siquid ali⸗
quem defraudaui: reddo quadruplum. Prouer⸗
biorū. vj. Deprehenſus reddet quadruplū. Sic
enim ſoluitur vſq; ad nouiſſimum quadrantem.
Matth. v. Quintum autē ſolui nō poteſt. ⁊ hoc
eſt dimittendū. Sic prudens miniſter: implens
hoc quod dicit̄ Eſa. Quinq̄geſimooctauo. Dimit
te eos qui confracti ſunt liberos: ⁊ omne onus di
rumpe. Sic conformat ſe domino ſuo q̄ dt Mat
the. xj. Uenite ad me omnes qui laboratis ⁊ one⸗
rati eſtis: ⁊ ego reficiam vos. Tollite iugum meū
ſuper vos: ⁊ Diſcite: quia mitis ſum imponendo
iugum: ⁊ humilis corde in exigendo debitū: ⁊ vos
non opprimo per potentiā. Jugum enim ſuaue ē:
⁊ onus meum leue. Et ideo ſequitur. Et lauda F
uit dominus villicum iniquitatis. Nō q̄
dem de iniquitate: quia in hac non erat laudabil̄.
j. Cor. xj. Laudo vos: in hoc nō laudo. quia pru
denter egiſſet. In hoc ergo laudatur: quia pru
dēter egit: ⁊ ſecum: ⁊ cū familia domini: quā pro⸗
pter onera debitorum relinquere oportebat rura
⁊ villas: ⁊ culturam domini: niſi debitū diminue⸗
retur. Tangit autem Rationē laudis: dicēs. q̄.
frequenter. filij huius ſeculi. hoc eſt: qui nati⸗
uitates ſuas ad ſecularia lucra referūt. pruden⸗
tiores. hoc eſt: prouidentiores. ſunt in gene⸗
ratione ſua. hoc eſt int̄ ſuos conſortes. Baruc.
iij. Filij agar qui exquirunt prudentiā que de ter
ra eſt: negociatores terre. filijs lucis. hoc eſt: q̄
filij nati ad lucem eternā. Ephe. v. Ut filij lucē am
bulate. Cauſa autē huius prudentie eſt. quia filij
lucis non conuertunt induſtriā ſuā ad terrena. et
ideo ſimplices ſunt in terrenis prouidētijs. j. Co⸗
rinth. vj. Secularia iudicia ſi habueritis: contem
ptibiles qui ſunt in eccleſia: illos cōſtituite ad iu⸗
dicandum. Contēptibiles autem dicūtur illi: qui
ad ſpiritualium diſpenſationem non ſunt idonei.
Nec in hoc detrahit̄ viris ſpiritualibus. quia ipſi
ſunt melioribus dediti. Sicut nec detrahit̄ hero⸗
dio: quia de nocte non videt: cum de die videat lu
cem in rota ſolis. Nec laudatur veſpertilio in hoc
q̄ noctibus videt: cum de die lucem ſolis non vi⸗
dens cadat in terram. Tamen hoc eſt precipue q̄d
Prelati noſtri temporis viris ſpiritualib⁹ oppo⸗
nunt. q̄ dicunt eos ſimplices eſſe ad temporali⸗
um diſpenſationē. Non attendētes q̄ David non
erat conſuetus armis Saul: ⁊ tamen in armis

ſimplicitatꝫ ſue: funda ſcripture: ⁊ lapide ſolide veritatis proſtrauit eum: quem docti ad prelium loricati ⁊ galeati inuadere non audebant

Et ego vobis dico. Facite vobis amicos de mãmona iniq̃tatis: vt cum defeceritis: recipiant vos in eterna tabernacula.

Accipit hic doctrinam iuxta inductam ſimilitudinem [Facite vobis amicos] Pauperes: per elemoſynam. ⁊ Subditos per debitorũ ſubleuationem. ij. Corinth. viij. Ex equalitate ſicut ſcriptũ eſt Qui multũ: non abundauit. ⁊ qui modicũ: nõ minorauit. quia veſtra abundantia illorꝫ inopie ſit ſupplementũ. vt illorum abundantia veſtrã futuram ſuppleat inopiam. Abundantia in preſenti temporaliũ: ſuppleat defectum pauperũ. Et abundantia pauperũ in futuro in regno: ſuppleat defectum eorũ qui nunc in preſenti diuites eſſe videntur. Hos ergo facite vobis amicos. quia illorum erit regnũ. Jacob. ij. Nonne pauperes elegit dominus diuites in fide ⁊ heredes regni: quod repromiſit deus diligentibꝫ ſe [de mammona iniquitatis] Mãmon vt dicit Hg'. grecaſmus vocatur diuitiarũ: vel demon cui cõmiſſum eſt de diuitijs temptare. Sed mãmona ſyra lingua vocantur diuitie. Que dicũt [iniquitatis] non quod ſemper ex iniquo congregate ſint. ſed quia commiſſe a deo: ſepe ſint inique retente. hoc eſt inequaliter: ⁊ inequaliter diuiſe. De hoc ergo mãmona: inequaliter vobis ſicut diſpenſatoribus cõmiſſo: Sicut de bonis alienis que dei ſunt: facite vobis amicos pauperes: onera eorꝫ ſubleuando [vt cum defeceritis] a preſenti vita. Pſal. lxx. Cum defecerit virtus noſtra: ne derelinquas nos domine [recipiant vos] ſicut domini regni. Mat. v. Vera lra. Beati mendici ſpiritu: quia veſtrum eſt regnum celorũ. Luce. Decimoſexto. Factũ eſt vt moreretur mendicus: et portaretur ab angelis in ſinum abrae [in eterna tabernacula] hoc eſt in eterna domicilia. Pſal. Octogeſimoquarto. Quã dilecta tabernacula tua domine virtutum cõcupiſcit: ⁊ deficit anima mea in atria domini. Nume. Viceſimoq̃rto. Quã pulcra tabernacula tua Jacob: tentatoria tua iſrael. Apocal. Viceſimoprimo. Ecce tabernaculũ dei cũ hominibus: ⁊ habitabit cũ illis Eſa. Triceſimoſecundo. Sedebit populus meus in pulcritudine pacis: in tabernaculis fiducie: ⁊ in requie opulenta: In quibꝫ Rex regũ in caſtris cũ celi militibꝫ gliatur.

Q Vis fidelis ẽ in minimo: ⁊ in maiori fidelis eſt. et q̃ in modico iniquus eſt: et in maiori iniquus eſt. Si ergo in iniquo mammona fideles non fuiſtis: quod verũ eſt: quis credet vobis? Et ſi in alieno fideles non fuiſtis. quod veſtrum eſt: quis dabit vobis?

Hic incipit ponere Rationes ad id quod docuit per Doctrinam exemplarẽ. Ponit autẽ Rationes a duabus comparationibꝫ ſumptas. B
Primo enim ſumit Comparatiões ex ratione Maioris ⁊ minoris. Secũdo autem: ex Comparatione Contrarietatis. In Primo horum Duas facit cõparationes. A maiori: in comparatiõe ad minus ſumptas. Primo enim comparat Modicum ad grande. ⁊ Secũdo comparat Alienũ ad propriũ. Et poſtq̃ illas comparatiões premiſit: de vtraq̃ infidelitatem phariſeorꝫ arguit. Premittit igitur generale prime comparatiõnis principium. a quo etiam ſuũ confirmat argumentũ. Et eſt argumentatio iſta logica [Qui fidelis eſt in minimo] Cum cenſus vt dicit b. Bernar. non ſit in crimine: ſed affectꝰ [etiam in maiori fidelis eſt] Hoc enim ẽ probabile: ⁊ preſumptionẽ generat q2 Infidelis in paruo: minꝰ pſumit ſe deprehẽdi q̃ in magno. ⁊ ideo infidelitatẽ ſuam citius in hoc oſtẽdit. ⁊ conſueſcẽs in paruo: tunc demũ in magno incipit eſſe infidelis. Minimũ autem eſt hoc preſens temporale quod delectat. Et ideo qui in hoc infidelis eſt ⁊ fraudulentus: in magno: quod ſpirituale eſt: procul dubio ſemper erit infidelis. nec ſibi eſt aliqualiter cõfidendũ. quia ſpirituale pro temporali commutabit: ſue cõſulens auaricie. Hoc ẽ igitur quod dicit [qui in minimo] j. Corinth. vj. Temporale vocatur minimũ: dicente apoſtolo. Si in vobis iudicabitur hic mundus: indigni eſtis qui de minimis iudicetis. Et id Phil. iij. Temporalia reputantur ſtercora. Que mihi fuerũt lucra: hec arbitratus ſum vt ſtercora: vt chriſtũ lucrifacerẽ. Hec eſt etiam cauſa q2 in petendo: hec ſunt ſpiritualibus adiecta. Matth. vj. Querite regnum dei ⁊ iuſticiã eius: ⁊ hec omnia adijcientur vobis. Hec etiam eſt cauſa q2 vocantur munera filiorum concubinarũ. Gen. Viceſimoq̃nto. Filijs autem concubinarũ largitus eſt munera. filio autem ſuo ꝑ liberam vxorem dimiſit hereditatẽ. Hec etiã ideo reputãtur non bona ſimpliciter: ſed bona huius vite ad iniquos pertinentia Luc. Decimoſexto. Fili recepiſti bona in vita tua. ⁊ lazarus ſimiliter mala. Hinc eſt etiaꝫ q2 in poteſtate ſua reputat ea ſathanas. Matthe. iiij. Hec omnia tibi dabo. ſi cadens adoraueris me. Joannis. xiiij. Venit enim princeps mundi huius: ⁊ in me nõ habet quicq̃. Sic ergo vocantur minima. Quia Sicut in nullo genere eſt aliquid minus minimo. Ita i bonis dei nihil eſt minus iſtis. Iſti enim ſunt quibꝫ minimũ placet pro magno. Sicut dicitur Eccleſiaſtici. xix. [et in maiori fidelis eſt] hoc eſt: in Spirituali. Quod ſimpliciter magnũ eſt. Nec ꝓprie dicitur maius temporali annexo. Sed abuſio eſt in Comparatiuo. quia Fidelis i paruo eſt: qui fidelis domino in paruo: in familia domini diſpẽſando. ⁊ ille etiam in ſpiritualibus diſpenſandis eſt fidelis. Beatus Bernardꝰ. Fidelis profecto miniſter eris: ſi de vniuerſa gl'a domini tui. etſi trãſeunte per te: nihil manibus tuis adherere contingat. Matth. xxv. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: q2 in pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te cõſtituam: intra in gaudium domini tui [Et q̃ in modico] Secũ

comparatio. Modicum autē vocatur hic: qđ modicum eſt In Iure: ⁊ In valore. In Iure quidem: quia alienū eſt: ⁊ nobis non niſi cōmiſſum. Matth. xxv. Tradidit illis bona ſua: ⁊ dixit. Negociamini dum venio. Nobis ergo commiſſus ē vſus ad lucra: ſed poſſeſſio ē domini. Oſe. ij. Hec neſciuit quia ego dedi ei frumentū vinum ⁊ oleū: ⁊ argentū ⁊ aurum multiplicaui eis: que fecerūt baal. Et ideo de male vtentibus poſt pauca dicit. Liberabo lanam meam ⁊ linum meū: que operiebant ignominiā eius. Modica etiam ſunt in valore. Unde Ambroſius. Non ſunt bona homini que ſecum portare nō poteſt. Sola miſericordia comes eſt defunctorū. Et ideo hec omnia modica ſunt ⁊ parua [Qui] autē [in hoc modico infidelis eſt] ſibi illud vſurpando ⁊ non familie dei diſpēſando eſt Fraudulentus: ⁊ Fur: ⁊ Cruda viſcera habens. De Fraudulento autem dicit Eſaie. xxxij. Fraudulenti vaſa peſſima ſunt. Ipſe enī cogitationes cōcinnabit ad perdendos mites. Has autem concinnat quando ea que ſibi diſpenſanda tradita ſunt in periculū vite pauperū ſibi vſurpat. De Fure Abdie Si fures introiſſent ad te. nonne furati eſſent ſufficientias ſibi. Ioānis. x. Fur nō venit niſi vt furetur. Pſal. xlix. Si videbas furē: currebas cum eo. De Crudelitate dicit Hiere. vj. Crudelis eſt ⁊ non miſeretur. Talis igitur in iſto modico infidelis eſt [et iniquus] hoc eſt: non equus qui ſibi totum: ⁊ familie domini ſui nihil diuidit. Gene. iiij. Nōne ſi recte offeras: male autem diuidas peccaſti: [et in maiori] Hoc eſt: in ſpirituali ſimpliciter magno [iniquus eſt] diſpenſator Et ideo illi non debet cōmitti diſpenſatio taliū: quia pro certo pro tēporali illectus ⁊ abſtractus: male diſpenſabit. Unde Eſai. j. vbi loquitur de infidelibus ⁊ malis diſpenſatoribus: dicit. Principes tui infideles ſocij furum omnes diligūt munera ſequuntur retributiōes. Iſtis premiſſis generalibus principijs: Concludit ſub hypotheſi iam certificata cōtra phariſeos. Dicit [Ergo ſi in iniquo mamona] hoc eſt in diuitijs que faciūt nō equos. ⁊ ideo ſunt abijciende. Nec ad veritatē vite pertinent. Et cum Ueritas vt dicit Anſelmus ſit Rectitudo ſola mente perceptibilis: pro certo quod iniquum eſt: rectum nō eſt. Et ideo veritati vite hominis nō eſt conſonum. Nec tamen eſt falſum bonū: ſed eſt apparens: vt hic ⁊ nūc: ⁊ non bonū ſimpliciter in ſe. ergo eſt bona creatura. Gen. j. Uidit deus cuncta que fecerat: ⁊ erant valde bona. In vſu autem cū non remaneant: non ſunt vera bona: ſed apparētia: ⁊ veritati vite nō cōmenſurata. ſed per effectum in vſu ſunt iniqua. Sapie. xiiij. Creature in odiū facte ſunt: ⁊ in muſcipulam pedibus inſipientū. Si ergo in illo ſic iniquo O phariſei [fideles non fuiſtis] ſed vobis illa attribuiſtis fraudatis pauperibus [quod verum eſt] hoc eſt de veritate vite: Sicut Spirituale ad vitam pertinens [quis credet vobis:] hoc eſt committet vobis. Hoc autem dicit dominus: quia omnia ⁊ legem ⁊ intellectum legis ⁊ traditiōnes: ⁊ vitam ipſam phariſei conuerterūt ad lucrum. Et ideo digni fuerunt reprobatione ꝙ repellerentur a cōmiſſione ſpūalium noue legis. Matth. xxj. Auferetur a vobis regnum: ⁊ dabitur genti facienti fructus eius. Ibidē. Malos male perdet: ⁊ vineam ſuam locabit alijs agricolis qui reddūt ei fructum temporibus ſuis [Et ſi in alieno non fuiſtis fideles] Alienum eſt vt dicit Beda quicquid ſeculi eſt. ⁊ eſt preter naturam. quia ad hoc non ſumus nati: ſed ad ſciētias ⁊ virtutes. Alienū autem maxime ſm intellectū littere: eſt quod Legē ⁊ Sacramenta que ſua nō fuerūt: ⁊ traditiōes ⁊ obſeruantias vite ⁊ legis in magnū onus ⁊ grauamen populi conuerterunt in inſtrumenta ſue auaricie: Cum tamen hec ſua nō eſſent ſed dei: ⁊ eis tm̄ cōmiſſa. Hoc enim qđ ad vtilitatem populi dominus promulgauit: ipſi in onus populi ad lucra conuerterūt. Actuū. xv. Ut quid tentatis imponere eis onus: quod neq3 nos neq3 patres noſtri portare potuimus: [Quod veſtrum eſt] ſicut labor ⁊ opera ⁊ ſudor in ſpūalibus bonis [quis dabit vobis:] Supple: diſpēſandū. Q. d. Nullus. Nō enī eſſent miniſtri idonei. Ideo fidelis apoſtolus gloriatur ſibi tāꝙ fideli creditum eſſe miniſteriū. ij. Corinth. iij. Qui idoneos nos fecit miniſtros noui teſtamenti. Si autem aliquis eſſet auſus dicere: Omia ꝓpter que dicit eſſe reprobandos miniſtros veteris teſtamēti: hodie in miniſtris noui teſtamēti: Epiſcopis: ⁊ Sacerdotibus: ⁊ Clericis inueniūtur. ⁊ per ea que dominus reprobat: magis ac magis approbātur. Et ideo timendū eſt ne de eis dicatur illud Malach. j. Non eſt mihi voluntas in vobis: ⁊ munus non ſuſcipiā de manu veſtra.

Nemo ſeruus poteſt duobus dominis ſeruire. Aut enim vnum odiet: et alterum diliget. Aut vni adherebit: et alterū cōtemnet: Nō poteſtis deo ſeruire et mamone. D

Hic incipit Secunda cōparatio De ordine ſeruitij ad deum vel ad lucrū. Et eſt antipophora eius reſponſionis occulte: quā multi faciunt conſolantes falſe ſemetipſos. Uolūt enī ⁊ deo ſeruire ⁊ lucris proprijs Dicentes: Utrunq3 bene poſſe fieri. j. Corinth. vij. Qui cum vxore eſt cogitat que ſunt mundi: ⁊ quomodo placeat vxori ſue: ⁊ diuiſus ē. Ita dicunt ꝙ partim ſibi: partim deo poſſint ſeruire. Non attendētes ꝙ vxor debito ſuo ſub dominio ⁊ ordinatione domini eſt. Et vbi vnū eſt propter alterum: ibi vnū eſt tm̄. Sed hoc habet ꝙ eſt vtrobiq3. quia in ſuperiori. ſicut in ordinante: ⁊ inferiori ſicut ordinato. Ita lex vxoris ſub lege domini eſt. ⁊ ideo vna lex tm̄. Tamen ita dicebāt phariſei: ꝙ legem ſeruando domino ſeruire poſſent. Leges autē ad lucra cōuertendo in Uotis: Sacramētis: ⁊ Penis: poſſent ſeruire ſibi in lucris. Et ad hoc excludendum dicit dominus: generalem ꝓpoſitionem Primo premittens: ⁊ Deinde probationem eiuſdē ſententie ⁊ explanationē ſubinferens. Tertio ex ea contra phariſeos propoſitum concludens.

Dicit ergo [Nemo] Et in hac ꝓpoſitiōe innuit Indiuiſibilitatē ſeruiētis: ⁊ Contrarietatē domi

noꝛtis: ⁊ Seruitiũ qđ impenditꝰ. Indiuiſibilitatẽ ſeruientis innuit per hoc qđ dicit [Nemo] hoc ẽ: nullus indiuiſibilis homo. Quia ſicut dicit Philoſophus. Eadem eſt ratio hominis ⁊ vniꝰ tm̃ hominis. Vnũ autem vt Idem dicit: eſt indiuiſum in ſe: ⁊ diuiſum ab alijs. Om̃s eñ vires hominis ad idem ſcḋm oꝛdinem imperantis ⁊ imperati referũtur. Et ideo dicitꝰ. iij. Regum. xviij. Vſquequo claudicatis in duas partes: Quia ad duas partes ex equo nullus indiuiſus ire poteſt. Eccleſiaſtici. ij. Ve duplici coꝛde: ⁊ labijs ſceleſtis: ⁊ peccatoꝛi terram ingrediẽti duabus vijs. Nulla enim linea recta ad duo puncta in eandem partem terminatur. Neqꝫ aliquis bos duo iuga poꝛtat ſimul. Neqꝫ auis ſimul intẽdit duobus nidis: ſuo ⁊ alteriꝰ ſpeciei auis. Nec apis vna ducit ad duo aluearia ſimul. Sic ergo indiuiſus nõ ſeruit duobus. Oſee. x. Diuiſum eſt coꝛ eoꝛum: nunc interibũt. Non ergo hoc ex indiuiſo ⁊ toto homie fieri poteſt [duobus dominis] Adiectiuũ numerale ſuũ reſpicit ſubſtantiuũ: ratione foꝛme. ⁊ non ratione ſubiecti ⁊ materie. Et ſic duo domini habent duo dominia. Dualitas autem vt dr̃ Pythagoꝛas in arithmeticis: principiũ alteritatis eſt. Alteritas autẽ cauſat inconuenientiã: facit diſtantiã. ⁊ diſtantia inducit contrarietatẽ. Sicut dicit Ptolomeus. Ergo duo domini ſunt duo (al's de) cõtrarijs dominijs. Et hoc eſt quod dicit glo. Duobus dominis contraria precipientibus. Si autẽ eſſent duo: quoꝛũ vnus eſſet ſub altero: nõ eſſent duo domini Sed vnus ſuperioꝛ dominus: ⁊ alter miniſter eiuſdem domini. Et illis vt vni ab vno poſſet ſeruiri. Et ideo reprobantꝰ. De quibus dicitꝰ. iiij. Regum. xvij. Erant gentes timentes deum: ⁊ nihilo minus idolis ſeruientes Sophonie. j. Diſperdã eos qui iurant in domino: ⁊ iurant in melchon. Eſai. xxviij. Coanguſtatũ ẽ ſtratum: ita vt alter decidat pallium breue vtrũqꝫ operire nõ poteſt [ſeruire] Ecce Obſequiũ. Seruire eñ eſt ſerui: qui ꝓprius eſt. Et eſt actus per quem ſuam debitam ⁊ totam oſtendit ſubiectionẽ. Et hic actus duobus dominis: de duobus dominijs exhiberi ab vno ⁊ eodẽ in vno tempoꝛe nõ poteſt. j. Coꝛinth. x. Non poteſtis menſe domini participes eſſe: ⁊ menſe demonioꝛũ. Et ideo Eſaias cum videret ſe eſſe deſtitutũ per idolatriã ⁊ mala opera: dominio domini dixit Eſaie. lxiij. Facti ſumus ſicut a principio: cum nõ dominareris noſtri. Et cum iterũ videret populum redire ad dominũ dixit Eſa. xxvj. Domini poſſederunt nos abſqꝫ te: tm̃ in te. hoc ẽ: in tuo dominio recoꝛdemur nominis tui. Hanc autẽ propoſitionem probat per explanationẽ: Inferẽs de Affectu ⁊ de Opere. De Affectu qđem dicit [Aut enim vnum] dominoꝛ [odio habebit] ſicut diabolum: ⁊ lucrum. ⁊ mundũ. ⁊ cõmodum propꝛiũ. Et tunc eſt vere oꝛdinatus. Quia ſicut dicitꝰ Ioãnis. xij. Qui odit animã ſuam in hoc mundo: in vitam eternam cuſtodit eam. Tamẽ quia mãmonem infra nominat qui demon eſt: dicit Auguſtinꝰ qđ diabolus non poteſt eſſe dilectus: quia Ex ſemetipſo inimicus ẽ: ⁊ deprauatus ⁊ odibilis. Et qꝫuis ea que offert aliquando diligantꝰ: ipſe tamen nihil habet propter quod diligi poſſit. Abacuch. j. Hoꝛribilis ⁊ terribilꝰ eſt ex ſemetipſo iudiciũ eius. Hic etiam nihil in ſe habet quo ſuperponatꝰ vt dominꝰ ſit. Et ideo impꝛopꝛie dicitꝰ dominꝰ. quia in veritate eſt tyrannus. Neqꝫ ſupereſt alicui: ſed hõ ſummittit ſe diabolo abſqꝫ prepoſitiõe diaboli. Eſaie. xix. Tradam egyptũ in manu dominoꝛ crudeliũ: ⁊ rex foꝛtis dominabitꝰ eoꝛũ. De his ſuper Matthe. vj. diſputatũ inuenies. Iſte ergo ẽ odio habitus [et alterum diliget] deum ſcꝫ: quem nihil odire poteſt. quia Deus ſonat principiũ: dans eẽ ⁊ conſeruationem ⁊ gubernationẽ. Principiũ nulla creatura odire poteſt: neqꝫ per naturã: neqꝫ per imaginationẽ: neqꝫ per intellectum. Tamen qđaꝫ deo attribuũtur. Sicut Iudicem eſſe iniquitatũ ⁊ Vltoꝛem criminũ: ⁊ huiuſmodi. que ſcꝫ odire poteſt qui diligit iniquitatẽ. Pſal. lxxiij. Superbia eoꝛum qui te oderũt. hoc eſt: iudicium ⁊ iuſticiam tuam oderũt: aſcendit ſemper [Aut vni] ꝓ opus [adherebit] Pſ. lxij. Adheſit anima mea poſt te. j. Coꝛinth. vj. Qui adheret deo vnus ſpiritꝰ eſt. Deus enim eſt cui adheretꝰ. Diabolo autem nullꝰ adheret. quia Odium ⁊ Lis vt dicit Empedocles: ſunt cauſa ſeparatiõis ⁊ diuiſiõis ⁊ pugne. Quãuis ergo adhereatꝰ bono cõmutabili quod offert: tamẽ nullus ſibi adheret. Gene. xxxiiij. Sichem filio meo adheſit anima filie veſtre. Hec autem adheſio fuit ratione foꝛnicatiõis in concupiſcẽtia carnali. Hoc eſt igitur quod dicit [Et alterum cõtemnet] hoc eſt diabolum. Eſaie. xxxvij. Deſpexit te: ſubſannabit te virgo filia ſion. poſt te mouebit caput filia hieruſalem [Non poteſtis] Concluſio eſt ex predictꝭ. Q. di. Ergo nõ poteſtis [deo ſeruire et mãmone] Et ſic excluſa eſt ratio veſtra. Huius autem dicuntur eſſe multe rationes. Quarũ Prima ⁊ potiſſima eſt. quia Deus đ bonis ab eo collatis vult ſibi ſeruiri diſpergẽdo. Pſ. cxj. Diſperſit dedit pauperibus: iuſticia eius manet in ſeculum ſeculi. Mammon autem ſibi ſeruiri vult colligẽdo. Luce. xij. Deſtruam hoꝛrea mea: ⁊ maioꝛa faciam. ⁊ illuc cõgregabo fructus meos ⁊ ea que nata ſunt mihi. Exod. v. Diſperſus eſt populus meus ad colligendas paleas. Secunda ratio eſt. quia In contrarijs ſunt exercitia iſtoꝛum ſeruitioꝛ. Dei enim ſeruitium eſt in exercitio virtutum. Luc. j. In ſanctitate ⁊ iuſticia coꝛam ipſo. Et premittit Seruiamꝰ illi. Pſal. ij. Seruite domino i timoꝛe: ⁊ exultate ei cum tremoꝛe. Mãmonis autem ſeruitiũ eſt in exercitio vicioꝛũ. Luc. xv. Adheſit vni ciuium regionis illius: qui miſit eum in villam vt poꝛcos paſceret hoc ẽ vicia. Tertia ratio eſt. quia Dei ſeruitiũ eſt in cultu đi. Mãmon autem vult idolatriam. ij. Coꝛinth. vj. Que conuentio chꝛiſti ad belial: aut que cõmunicatio tẽplo dei cum idolis: aut que ſocietas lucis ad tenebras: aut que pars fidelis cũ infideli: Omnia enim contraria his in cultu vult deus. Sicut eedem ꝓbant autoꝛitates. Dan. iij. Precipit mãmon Rex Nabuchodonoſoꝛ fecit ſtatuam auream grandem: ⁊ preconis voce clamari fecit. Siquis non adoꝛauerit ſtatuam mittetur in foꝛnacem ignis ardentis. Ecõtra Deutero. xij. precipit deus Diſſipate aras

ſubiectum

J

eorum: ⁊ confringite ſtatuas. Quarta ratio eſt. qꝛ Unus ſtare cum altero non poteſt. Et ideo .j. Regum. v. Dagon corruit coram arca domini: truncatus manus ⁊ pedes. Quinta rõ eſt. qꝛ Oculatos ante ⁊ retro miniſtros exigit dñs. Apoc. iiij. ⁊ Eze. j. Sed Mammon vult miniſtris ſuis erui oc̃los dexteros .j. Regum. xj. In hoc feriam vobiſcũ fedus: ſi omnium veſtrum eruam oculos dextros. Sexta ratio eſt. quia Uterqꝫ vult habere totum tempus ad ſeruiendũ ſibi. Mãmon quidem ſicut dicitur Hierem. Decimoſexto. Seruiet̃ dijs alienis qui non dabunt vobis requiem die ac nocte. Deus autem ſicut dicit̃ Luce .j. In ſanctitate ⁊ iuſticia coram ipſo omĩbus diebus noſtris. Nec eſt ergo cauſa ꝙ dicat. Non poteſtis deo ſeruire ⁊ mammone: quia Om̃ia ⁊ Legem ⁊ Sacramenta ⁊ Judicia ⁊ Traditiones ⁊ Uitam: retorquere ad mammonã ⁊ ad deũ eſt impoſſibile

a **Audiebant autem omnia hec phariſei qui erãt auari et deridebant illum**

Hic tangit Qualiter per obdurationẽ cordis ad pauperes aliquis reprobatur. Et dicuntur in hac parte Quinqꝫ. Quorũ Primum Unde occaſionem ſumit: duricia eſt phariſeoꝝ. ⁊ ideo reprobandorum. Secundũ autem Obiurgatio duricie eorum. Tertium autem Quia in lege gloriabantur: oſtenſio ꝙ gloria quam habebant in lege ſublata ſit de medio. Quia autem ex hoc crederet aliquis ꝙ omnia natura tranſirent: oñdit. Quarto ꝙ Lex ſpiritualiter non tranſit: ſed ſemper impletur. Quintum vero: ꝙ maxima duricia phariſeorũ fuit in libello repudij. Hanc enim legem maxime conuertebãt ad lucrum. Ideo loquitur in fine de illa. Et oſtendit Qualiter phariſei illa lege cõtra miſericordiam propter lucrum abutebantur.

Dicit igitur de Primo [Audiebant autem] aure exteriori [hec om̃ia phariſei] Eſa. vj. Auditu audietis: ⁊ non intelligetis. exceca cor populi huius Pſal. Aures habent ⁊ non audient [qui erant auari] Et ideo terrenorum appetitu: obſtructum habebant auditum. Auarus autem nihil audit niſi terrena. Eſai. Uiceſimooctauo. Erit quaſi phitonis vox tua: ⁊ de humo muſitabit eloquium tuũ. De Auaricia aũt dicitur Eccl'iaſtici. x. Auaro enim nihil eſt ſceleſtius. Hic enim ⁊ aiam ſuam venalem habet: proiecit enim in vita ſua intima ſua. Prouerbioꝝ. Uiceſimooctauo. Qui coaceruat diuitias vſuris ⁊ fenore liberali: in pauperes. hoc eſt: cõtra pauperes: cõgregat. quia pauperes ex hoc deprimũtur. quia vſuris opprimuntur. Auaricia enim eſt idolorum ſeruitus. Ephe. v. Et eſt radix omniũ malorum cupiditas .j. Timoth. vj. Et ideo ſermonem dei accipere non potuerunt Joannis. viij. Sermo meus non capit in vobis. Hi ergo intus non audiẽtes [deridebant eũ] reputãtes ſtulticiam quod dicebatur Eccl'iaſtici. xxj. Uerbũ ſapiens quodcunqꝫ audierit ſcius: laudabit ⁊ adijciet: audiuit luxurioſus ⁊ diſplicebit ei: ⁊ proijciet illũ poſt dorſum ſuum. Job. xij. Deridetur iuſti ſimplicitas: lampas contempta apd̃ cogitatõnes diuitum: parata in tempus ſtatutũ. Gene. Decimonono. Uidebatur eis quaſi ludẽs loqui.

Et ait illis Uos eſtis qui iuſtificatis vos coram hominibꝰ. deus autem nouit corda veſtra. Qꝛ quod hominibꝰ altum eſt: abominatio eſt ante deum

[Et ait illis] obiurgando eos .ij. Timo. iiij. Argue: obſecra: increpa: in omni patiẽtia ⁊ doctrina. R Erit enim tempus cũ ſanam doctrinam non ſuſtinebunt. ſed ad ſua deſideria coaceruabũt ſibi magiſtros prurientes auribus: ⁊ a veritate quidem auditum auertent [vos eſtis] Tria dicit in hac obiurgatione. Primo enim improperat Simulatam iuſticiam. Scd̃o autẽ Ueram in corde immundiciam. Tertio: Juſticie humane coram deo abominationem. De primo dicit [Uos eſtis] illi [qui iuſtificatis vos] hoc eſt iuſtos vos pdicatis [coram hominibus] Mat. vj. Attendite ne iuſticiã vrãm faciat̃ corã hoibꝫ vt videamini ab ab eis. Ideo Mat. xxiij. dicũt̃ ſiles ſepulcris dealbat̃. Rho. x. Ignorãtes dĩ iuſticiã ⁊ ſuã q̃rentes ſtatuere: iuſticie dei non ſũt ſubiecti. Pſ. lij. Cõfuſi ſũt qui hominibꝫ placẽt: qm̃ deꝰ ſpreuit eos. q̃a hoies nõ vident niſi exteriora [deus aũt nouit corda veſtra] q̃ rapina plena ſũt ⁊ imũdicijs .j. Reg. xvj. Hoies vident q̃ parent. deus aũt intuet̃ cor. Prouer. xvj. Spirituũ põderator ẽ dñs Hec autem diſplicent deo ſic viſa Eſa. lix. Uidit dñs ⁊ malũ apparuit in ocul' eiꝰ: qꝛ nõ eſt iudiciũ ⁊ apoſtatꝰ ẽ [qꝛ qd̃ hoibus altũ eſt] hoc ẽ: qd̃ reputãt hoies altã iuſticiã ⁊ magnã ſanctitatẽ. qꝛ decepti ſũt freq̃nter. Sepe enĩ humanũ fallit̃ iudiciũ [hoc eſt abominabile apd̃ deũ] qꝛ Hoc eſt ſic dr̃ Mat. xij. ꝙ ſeptẽ neq̃ores veniũt ad tales ſimulatores: ⁊ ingreſſi habitãt ibi: ⁊ fiũt nouiſſima hoīs illiꝰ peiora prioribꝫ .j. Coꝛ. iij. Sapia hꝰ mũdi ſtulticia eſt apud deũ. Prouer. xvj. Abominatio eſt dñi ois arrogãs. Eſa. ij. Incuruabit̃ altitudo viroꝝ: exaltabit̃ aũt dñs ſolꝰ Prouẽ. xj. Ubi humilitas ibi ſapia. Jaco. iiij. Deus ſupbis reſiſtit: humilibꝫ aũt dat grãz.

Lex et pphete vſqꝫ ad ioannẽ. ex eo enim regnũ dei euangelizat̃: et omnis in illud vim facit

Ecce Tertiũ. Acſi dicat Uos gl'iamini i lege ⁊ p legis falſã ſapiam ⁊ carnalẽ obſuatõez putatis vos ſemp fore in gl'ia ⁊ lucro. Sed ſciatis ꝙ alius ſtatus incipit: ⁊ alij erunt miniſtri ⁊ diſpẽſatores. q̃a [lex] hoc eſt ſtatus legis [et prophete] hoc eſt ſtatꝰ pphie nõ fuit niſi [vſqꝫ ad ioannẽ] Statꝰ eni legis vſqꝫ ad ioãnẽ fuit: q̃ pmiſſũ in lege digito demõſtrauit. Et extunc incepert̃ noue legis Sacra: manifeſtari ⁊ obſeruari. Sic Baptiſmꝰ: q̃ fundamentũ ⁊ ianua eſt Sacroꝝ: ⁊ alia ſi'lia. Et paulatim lex incipiebat mori ⁊ ad tumuluz deduci: donec poſt chriſti Paſſionẽ ⁊ Aſcenſionẽ et Apl'orũ

predicationē lex mortifera facta fuit. ⁊ nō tm̄ mortuus. Hiere. xxxi. ⁊ Heb. ix. Dabo eis teſtm̄ nouū ñ ſʒ teſtm̄ qḋ dedi pr̄ib⁹ eoꝝ. Mat. xxvi Hic calix nouū teſtamentū eſt in meo ſanguine. Prophete etiā fuerūt poſt chriſtū: Sicut Agabus: ⁊ filie Philippi. Sed nō erant ꝓphete ventura ſacramēta ꝓnūciātes: Sed ventura quedā alia. ⁊ illi non proprie prophete dicunt̄. Uſqʒ ergo ad Joannē qui digito hec omnia demōſtrauit: cucurrit vmbra: Ueniente autē veritate: vmbra ceſſauit. Jo. j. Lex ꝑ Moyſen data eſt: gratia ⁊ veritas per ieſum chriſtū facta eſt. Mat. xj. Omnes eni ꝓphete ⁊ lex vſqʒ ad Joannē ꝓphetauerūt ⌊ex eo⌋ ħ ē: ex Joanne: Jta ꝙ ꝑpoſitio notet ordinē tempoꝝ. ⁊ nō materiā: Sicut cum dicimus. Ex mane fit meridies. Matth. xj. Ex dieb⁹ Joannis regnum dei euāgelizat̄. Et hoc eſt quod dicit: ex eo ⌊Regnum dei⌋ hoc eſt: iuſticia ꝑfecta que deo placʒ ⁊ nō ē corā hominib⁹ tm̄ ⌊euangelizatur⌋ hoc eſt: ꝑdicatur Matth. ix. Circuībat Jeſus ciuitates ⁊ caſtella docens et ꝑdicans euangeliū regni Hoc eſt eni regnum de quo ſepe diximus: iuſticia dei. de qua dicit̄ Matth. v. Niſi abundauerit iuſticia veſtra pl⁹ ꝙ̄ ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ: non intrabitis in regnū celorū. Matth. vj. Primuʒ querite regnū dei ⁊ iuſticiā eius ⌊⁊ omnis vim
L faciat i illud⌋ Matth. xj. Et violenti rapiūt illḋ. quia vi virtutis et gratie iam rapitur regnū celorum: et non ꝑ obſeruantiam phariſeorum ⁊ legis

Et attende ꝙ cum dicitur Lex ceſſare: non dicatur ceſſare: niſi ſm ea que ſunt legis. Moralia autem non ſunt legis: ſed naturalis iuſticie. Et ideo in ea que fuerunt in obſeruantijs exterioribus (que mores bonos pretendūt ⁊ pulcritudinē virtutis) nō ceſſant. Sicut Thurificatio ⁊ Ueſtes ſacerdotū ⁊ leuitarū: ⁊ Ornatus eccl'ie. Jlla eni idem ſignificāt apud nos quod apud illos. Et ſignificant qḋ ſemꝑ eſt faciendū. Et ideo ſemꝑ ſunt tenenda. Et ꝙ̄tum ad hoc dicit̄ religio ꝑpetua. Exod. xij. ⁊ xxix. ⁊ Leui. vij. ⁊ xv. Sic enim verū eſt quod dicit̄ Matth. v. Jota vnū aut vn⁹ apex nō ꝑteribit a lege donec omnia fiant. De violentiā autēʒ facientibus regno dicit̄ Eſa. xl. Qui ſperant in dn̄o mutabunt fortitudinē: aſſument pennas vt aquile: volabunt ⁊ nō deficient. Sūt tamen vt dicit btūs Bern̄. Quattuor genera bonorum qui regnū celorū adquirūt. Alij nāqʒ violenter rapiunt. Alij mercant̄. et Alij furant̄. et Alij compelluntur ad illud. Uiolenter quidē rapiūt perfectiōe virtutis armati: in perfectiōe apoſtolica: relinquentes omnia: ⁊ cū chriſto ſic obtinentes. Quib⁹ dicit̄ Geneſ. xxxij. Si cōtra deum fortis fuiſti: quāto magis contra homies preualebis: Oſee. xij. Jn fortitudine ſua direct⁹ ē: cum angelo preualuit ad angelū et confortatus eſt. Mercantur autē qui datis temporalibus in ꝑſenti pauperibus: quorū regnū dei eſt: in futuro ab eiſdeʒ regnum recipiūt. Luce. xvj. Facite vobis amicos de māmona iniquitatis: vt cum defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula. Furantur autēʒ qui bona faciūt occulte: laudē humanā vitantes ſolo dei teſtimonio contenti. Et hi ſignificantur per latronē pendentē a dextris. Luce. xxiij. Amen dico tibi: hodie mecum eris i paradiſo. Compelluntur autē qui infirmitatib⁹ ⁊ paupertate arcentur ad regnum. Luce. xiiij. Compelle intrare vt impleatur domus mea.

Facilius eſt autem celum ⁊ terram preterire: ꝙ̄ de lege vnum apicem cadere.

Quartū eſt Ubi innuit Legis ſpūalis (al's ſpiritualem) intellectum. quia ſm illam (al's illum) neceſſe eſt legem impleri: ⁊ non tranſire ſed manere. Matth. Uiceſimoq̄rto. Celum ⁊ terra tranſibunt: verba autem mea non tranſibūt Pſ. cxviij Jn eternū domine permanet verbum tuum. Hec enim nunꝙ̄ tranſibunt. Eſaie. lv. Uerbum quod egreditur de ore meo non reuertet̄ ad me vacuū. Sic ergo dicit̄ ⌊ꝙ̄ de lege vnū apicem⌋ Apex eſt ſummitas que littere apponit̄ magis rōne decoris ꝙ̄ ꝙ ſit de ſubſtātia littere. Et eſt Ac ſi dicat ꝙ nec minimū quid de lege trāſibit. Matth. xxiiij Celum ⁊ terra tranſibūt: verba autē mea nō trāſibunt. Eſaie. lj. Celi ſicut fumus liqueſcent: ⁊ terra ſicut veſtimentū atteret̄. Salus autēʒ mea in ſempiternū erit: ⁊ iuſticia mea non deficiet

Omnis qui dimittit vxorem ſuam: et alteram ducit: mechatur. et qui dimiſſam a viro ducit: mechatur.

Hoc eſt Quintum: quod maxime conuertebāt in queſtum. quia ſemper querebant occaſiones vt facerent diuortium per libellū repudij. Quia populus tunc dabat continue pecunias: ne vxores a viris: ⁊ matres a filijs ſepararentur. Et ideo hoc ſpiritualiter inducit de lege vbi loquit̄ de auaricia phariſeorum. Dicit autem Duo. Unū quideʒ Ex parte viri: vxorem dimittentis. Aliud autem: Ex parte mulieris dimiſſe. Ex parte quidem viri dicitur Matth. Decimonono. ꝙ propter duriciam cordis eoruʒ Moyſes permiſit eis dare libellum repudij. Et non quia iuſtū fuerit: ſed ne peius aliquid fieret: repudium ſcilicet ⁊ homicidiū. Et idō dicit ⌊omnis⌋ vir ⌊qui dimittit vxorem ſuā⌋ Matth. v. excepta cauſa fornicationis ⌊et duxerit alteram⌋ viuente prima: cum vinculuʒ matrimonij ſtet ad primam ⌊mechatur⌋ hoc eſt: cū ſecunda non eſt matrimonium: ſed adulteriuʒ. Et ideo vos qui talia promouetis: facitis homines mechari. Et hoc improperat̄ eis Malach. ij. Repleſtis lachrymis altare meum. quia dimiſſe vxores flebant ante dominū. Et Jbideʒ. Contaminauit Judas ſanctificationem domini quam dilexit: ⁊ habuit filiam dei alieni. diſperdat dominus virum qui fecerit hoc magiſtrum ⁊ diſcipulum in iſrael ⌊Et qui dimiſſam duxerit⌋ q̄ ꝑter cauſā fornicationis dimiſſa ē ⌊mechatur⌋. j. Coꝛ. vij. Ego dico vob vxorē a viro ñ diſcedere. Q' ſi diſceſſerit: manere innuptā aut viro recōciliari. Hec aūt phariſei ⁊ ſcribe oīa in queſtum ſuis traditōibus

peruertebant. Eſaie.x. Ve q̄ condunt leges iniq̄s:
z ſcribentes ſcripſerunt vt opprimerent in iudicio
pauperes: z vim facerēt cauſe humiliū ppl'i mei

b Omo quidam erat diues qui
induebatur purpura z byſſo:
et epulabat̄ quotidie ſplendide

M Hic facit exemplo ꝙ Miſericordia facit homi-
nem ſm p̄ſentem iuſticiam eligi. z ꝙ Induratio a
preſenti iuſticia facit hominez reprobari. Habet
autez hec hiſtoria parabolica Tres partes. In q̄-
rū Prima eſt Diſſimilis vita: viri diuitis: z mi-
ſeri pauperis. In Secunda oſtendit̄ Diſſimilis
exitus vtriuſqȝ. Et in Tertia Diſſimilis ſtat⁹ poſt
mortē vtriuſqȝ. In Pria hūp Duo facit. Oñdit
Splēdorē imiſicordis diuit̄ ſꝫ iactātiā diuitiaꝝ.
Secundo autē oſtendit Abiectionē pauperis ſm
abiectionē humillime ſue mendicitatis. Immiſeri
cordem autē diuitem deſcribit Tripliciter. A Na-
tura. A Fortuna: z Ab vſu vite. A natura q̄dez cū
dicit [Homo quidam] Cum em̄ homo duo ha
beat in ſe: Humū ex qua factus eſt. z Intellectum
ſm quem ad imaginē dei factus eſt. Iſte in mul-
tis humū: z in paucis ſequebatur intellectū. i. Co-
rinth. i. Cum ſit inter vos zelus z contentio: non-
ne homines eſtis: z ſm hominē ambulat̄ ? Joan.
iij. Qui de terra eſt d̄ terra loquitur. i. Corinth. xv.
Qualis terrenus: tales z terreni. Eſa. Viceſimo-
nono. Erit quaſi phitonis vox tua: z d̄ humo mu
ſitabit eloquiū tuum Phiton eſt ſpiritus ventri-
loquus. hoc eſt de ventre. Intellectū autem iſte ſe-
quebatur in paucis. De quo dicitur in Pſ̄. Tri-
ceſimop̄mo. Intellectū tibi dabo: z inſtruam te in
via hac q̄ gradieris: firmabo ſuper te oculos me-
os. Deus eni intellectū dedit homini. Et Inſtru-
xit eum: perficiendo Scientias z Virtutes natu-
rales: z Conſuetudinales: z Ciuiles in ipſo. z Fir-
mat ſuper eum oculos: hec cuſtodiendo z augen-
do per illuminatiōes continuas oculorum ſuoꝝ:
qui lucidiores ſūt ſuper ſolem. Sicut dicit̄ Ecci.
Viceſimotertio. Sed tamen omnib⁹ his accept̄:
auertit̄ homo aliqñ a d̄o: z ratio (al's tunc) non ſe-
quitur intellectū: ſed ex intellectus (al's ſed intelle-
ctus) donis ſuperbit. Et tunc intellectus nō valet.
Eſa. Decimoq̄rto. Quomodo cecidiſti lucifer qui
mane oriebaris: corruiſti in terram. quia Intelle-
ctus bonus eſt omnib⁹ facientibus eum. Alijs au
tem fit peccati aggrauatio. Luce. xij. Seruus ſci-
ens voluntatem domini z nō faciens: vapulabit
multis. Jacob. iiij. Scienti bonum z non facien-
ti: peccatū eſt illi. Hoc ideo dico. quia quidā Do-
ctorum hunc dixerunt nobilib⁹ donis intellectus
eſſe preditū. Hic homo [quidam] Dicit̄ ſine no-
mine. quia tales abutentes donis naturalibus:
non ſunt digni nomie. Quāuis pauper nominet̄.
Cuius Quattuor rationes ſolent aſſignari. Vna
quidem que eſt in glo. Ad innuendum ꝙ diuites
apud deum ſunt ignoti. Matth. vij. Ego iurabo
illis ꝙ ego nunq̄ noui vos. Quāuis enim illi fue
rint prediti Spūalibus virtutib⁹: tamen q̄ inde
ſuperbierunt ignoti ſunt deo. Secūda ratio ē. Ad

innuendū ꝙ deus cōtrari⁹ eſt nominatis in mun
do: qui non nominat niſi Faſtuoſos z ſuperbos.
Eccl'iaſtici. xiij. Sicut execratio ē ſuperbie (al's ſu-
perbo) humilitas: ſic abominatio ē diuiti paup.
Luc. Decimoſexto. Quod hominib⁹ altuz eſt: ab-
ominatio eſt apud deum. Tertia ratio eſt: q̄ alti
in hoc mundo nominari apud deum nō querunt:
ſed in mundo. Et ideo in mūdo nomen adquiren-
tes: apud deum perdunt. Geñ. xj. Faciam⁹ turrim
cuius culmen pertingat vſqȝ ad celum: z celebre-
mus nomen noſtruz. Pſal. Quadrageſimoocta-
uo. Vocauerunt nomina ſua in terris ſuis. Quar
ta ratio magis eſt p̄pria: quia putreſcit in manib⁹
coꝝ in quo nominari querūt. Et ideo vbiqȝ erūt
in obliuiōe. Prouerbioꝝ. x. Memoria iuſti cum
laudibus: nomen autē impiorum putreſcet. Pſ̄.
lxviij. Deleantur de libro viuentium: z cum iuſtis
non ſcribantur. Pſal. xvij. Vt lutum platearum
delebo eos. Job. xviij. Non celebretur nomē eius
in plateis. His ergo d̄ cauſis dicitur [quidam]
ſine nomine [erat diues] Deſcribitur hic A for-
tuna. Fortuna autē hec diuitiarū: ad aggrauatio-
nem peccati facit qñ immiſericorditer iſta ſibi ſo
li retinuit. Multi enim diuites laudantur. Geñ.
xiij. Erat abraam diues valde. Sed quia recorda
batur ſui nominis: ꝙ Abraā ſonat diuitias: pau-
peribus diſtribuit. quia pater multarum gentiū
interpretat̄. Sed iſte diuitie retente: z A regno cō-
ſequendo impediūt: z Homines cōtinue per deſi
deria ad interitum immergunt. de Primo dicitur
Matth. Decimonono. Facilius eſt camelum per
foramen acus intrare: q̄ꝫ diuitem in regnum celo-
rum. De Secūdo dicit̄. i. Timoth. vj. Qui volūt
diuites fieri: incidunt in temptationē z in laqueum
diaboli: z in d̄ſideria multa z nociua que mergūt
hominē in interitum z perditionē. Dicitur autem
iſte etiam in ſpūalibus diues fuiſſe. De quib⁹ ta-
men dotus ſuperbiuit. Vel forte tales i eccleſia ſi-
gnificat qui de dei donis extolluntur: z alios con-
temnunt nec reſpicere volunt. Sicut quidam eru
diti. z forte caſti: z in exterioribus iuſti apparētes
z alijs non cōpatientes: ſed potius cōtemnentes.
Prouerbiorū. viij. Mecū ſunt diuitie z gloria: z
opes ſuperbe. Eſa. xxxiij. Diuitie ſalutis ſapientia ſugne
z ſcientia timor domini: ipſe eſt theſaurus ei⁹. De
his enim multi extollunt̄: z contemnūt eos qui ge
munt tanq̄ꝫ mendici in peccatis: z non eſt qui por
rigat manus conſolatiōis. Tales enim mltos vi-
demus in eccleſia: diuites in rebus: z honeſtos in
exteriori conuerſatōe. Sed immiſericorditer ſe ha
bere ad pauperes: tam in rebus q̄ꝫ in ſpiritualib⁹
Quinimo cum contēptu abijciūt eos de ſua iuſti-
cia p̄ſumentes [Et induebat̄] Ecce Qualis fuit
in vſu z actu vite. Et dicit Duo. Fulgorē veſtium:
z Splendorē epularum. De Fulgore veſtium dic̄
[Induebat̄ purpura: et byſſo] Byſſo veſtie⁹ N
int⁹: z purpura extra. Purpura em̄ eſt tinctura d̄
quodā oſtreo cōchilio (qd̄ purpur vel murex voca-
tur) ſumpta. Et eſt tinctura veſtimēti Regū. q̄ for
te iſte fuit regie dignitat̄ z p̄ſapie. Byſſus āt gen⁹
ē lini cādidiſſimi z mūdiſſimi z molliſſimi: z iñ ſu-
as faciebat interulas vt eēnt ad corp⁹ molles mūdez

indigent. ꝛ non eſt qui eis compatiatur.

Et erat quidam mendicus nomine Lazarus: qui iacebat ad ianuam eius vlceribus plenus: cupiens ſaturari de micis que cadebant de menſa diuitis. et nemo illi dabat: Sed ꝛ canes veniebant ꝛ lingebant vlcera eius.

Deſcribitur hic Status mendici. Deſcribitur autem hic a Septem. A Fortuna Primo. Scdo A Nomine. Tertio: Ab Abiectione. Quarto: Ab Infirmitate. Quinto: Ab Indigentia minimoꝝ. Sexto: Ab Auxilij deſtitutiōe. Septimo: A Tanta etiam indignitate: ꝙ nec canes ab eo prohibebantur. Et hec exponitur Dupliciter. Primo de Mendicitate Corporali. ꝛ Secūdo de Mendicitate Spirituali. De Mendicitate Corporali ſic [Et erat quidā] inter alios notabilis indigentie [mendicus] Non tm̄ pauper. quia Pauper: eſt non ſufficiens ſibi: vt dicit Auguſtinus. Sed Mendicus eſt qui circuit per oſtium omi auxilio deſtitutus. Pſal. xxxix. Ego autem mendic⁹ ſum ꝛ pauper: dominus ſollicitus eſt mei. Hanc autē mendicitatē dominus in amico ſuo Lazaro eē voluit Ut ꝛ patientia ſua exerceret: ꝛ Diues de tenacitate cōuinceret. Prouerbioꝝ. xxij. Diues ꝛ pauper obuiauerūt ſibi. Utriuſqꝫ operator eſt dominus. Operatus eſt enim Egenū ad patientiam. ꝛ Diuitem ad miſericordiam ſi elemoſynam daret. Si autē non daret: operatus eſt eū ad condēnationem. Prouerbiorū. xxix. Diues ꝛ creditor. hoc eſt pauper obuiauerūt ſibi. vtriuſqꝫ illuminator ē dominus. Illuminat enim pauperem ad virtutē patiētie. creditorē autem qui ſubuenit pauperi: ad opus miſericordie: in ſpe mercedis eterne. Sic ergo erat mendicus ſicut dicit domin⁹ Joannis. xij. Pauperes autem ſemper habebitis vobiſcum: ꝛ cum volueritis poteſtis illis benefacere. Et ſic mittitur pauper ad meritū diuitis: ꝛ diues ad miſericordiam pauperis [nomine Lazarus] Ecce deſcribitur a Nomine. Cuius nomen nouit domin⁹ propt Quinqꝫ. Quia ſcꝫ ſunt noti apud euꝫ pauperes: quia ipſos elegit. Jacob. ij. Nonne de⁹ elegit pauperes diuites i fide ꝛ heredes regni: quod repromiſit deus diligentibꝫ ſe. Secūda autēꝫ ratio eſt: quia paupertatē diligit: ꝛ humilitatē approbat. Luce. xij. Nolite timere puſillus grex: quoniā complacuit patri veſtro dare vobis regnū. Et ideo ſicut nominati ſunt principes regni coram rege: Ita ſunt pauperes nominati coram rege ſuo. Numeri. xvj. Proceres ſynagoge ꝛ qui tempore concilij ex nomie vocabātur. Tertia ratio eſt. quia Nomina nulla habent in terris. ꝛ ideo in celis habere nomina merent hi qui propter deū ſunt pauperes. Eſai. lvj. Dabo eis in domo mea locum: ꝛ nomen melius a filijs ꝛ filiabus. ꝛ nomen ſempiternuꝫ dabo eis quod nō peribit. Quarta ratio eſt. qꝛ apud deuꝫ ſunt gratie ſingularis Exod. xxxiij. Inueniſti gratiam coram me: ꝛ te ipſꝫ noui ex nomie. Quinta ratio ē. quia i celis: ꝛ nō i terra: omia merita per que nominādi ſunt ſcripſerit. Apocalip. iij. Scribam ſuper eum nomen nouum: ꝛ nomen ciuitatis noue hieruſalem. In ſignum huius deus mutauit nomen iacob qui luctator interpretatur. ꝛ vocauit eum Iſrael. hoc eſt rectiſſimuꝫ. Geneſ. Triceſimoſecūdo. Sic ergo [erat quidam mendicus] non niſi vnus ꝛ vnicus: qui ꝛ vni ꝛ vnico nō dedit: nunqꝫ ad plures miſericordia motus fuiſſet. Pſal. Uiceſimoqrto. Unicus ꝛ pauper ſum ego: vide humilitatē meam ꝛ laborēꝫ meum. Mendicus autem eſt: qui mendicando damat ad oſtia vt excitet pietatem. Si em̄ taceret vel plures eſſent: non eſſet adeo damnabilis diuitis impietas. Eccl'iaſtici. iiij. Declina pauperi ſine triſticia aurem tuam: ꝛ redde debitum illi. j. Joā. iij. Qui habuerit ſubſtantiam huius mūdi: ꝛ viderit fratrem ſuum neceſſitatem patientē: ꝛ clauſerit viſcera ſua ab eo. quomodo eſt charitas patris in eo: Sic ergo erat quidam mendicus [nomie lazarus] Nec puto ꝙ a chriſto inter tot pauperes nominaretur: niſi ſpecialis paupertatis ꝛ miſerie note fuiſſet apud homines: ꝛ ſpecialis meriti apud deum. Eccl'iaſtici. iiij. Clamorem vel rogationē contribulati ne deſpexeris [qui iacebat ad ianuā eius] Exaggerat hic Paupertatē ab Abiectione ꝛ Deſtitutiōe. Subiectus (al's Abiectus) em̄ non habens gerentem vel geſtatorē: iacebat ſimilis illi de quo dicit Joānis. v. Domine non habeo hominem: qui cū mota fuerit aqua: mittat me in piſcinam. Et ſic iſte Jacebat: cui impotēti omes alij pauperes elemoſynas pripiebāt. Jacebat q apud diuerſorum oſtia victum querere non valebat. Jacebat qui ſe ad accipiendū quod offerebatur erigere nō valebat. Pſal. lxxxvij. Pauper ſum ego: ꝛ in laboribus a iuuentute mea. hoc eſt: in infirmitatibus [ad ianuam] vt tranſeūtes prouocaret ad miſericordiam. In ianua enim diuitis: frequens erat tranſitus amicorū diuitis. Threnoꝝ. j. O vos homines qui tranſitis per viam: attendite ꝛ videte: ſi eſt dolor ſicut dolor meus. Chryſoſtom⁹ autem alias cauſas quare iacebat ad ianuam aſſignat ſuper hunc locum: ſic dicens. Jacebat ante ianuam diuitis lazarus: vt crudelitatēꝫ diuitis in ſuo corpore demōſtraret. Jacebat ante ianuam vt diues dicere nō poſſet Non vidi: In angulo fuit: Aſpicere non potui. Jacebat ante ianuam vt diues eum videret exiens ꝛ reuertens. O quā diſſimilis iſte diues beato Job fuit: q dixit Job. Triceſimoprimo. Foris non manſit peregrinus: oſtium viatori patuit. Quā diſſimilis fuit beato patriarche Abrae. Geñ. Decimooctauo. Abraam ſtetit i oſtio tabernaculi ſui in ipſo feruore diei: ꝛ vidit tres viros deſcendentes per viam: ꝛ corruit in faciem ſuam. Et dixit. Domine ſi inueni gratiam in oculis veſtris: ne pertranſeatis ſeruum veſtrum. Quā diſſimilis Luce ꝛ Cleophe. Luč. Uiceſimoquarto. qui coegerunt peregrinuꝫ: dicentes. Mane nobiſcū qm̄ aduesperaſcit. ꝛ inclinata ē iam dies. Greg. aūt ſic de In vna re duo iudicia dei explent. Scꝫ. Ex viſiōe pauperis: diuitis non miſerentis: cumulus da-

mnatiõis inferꝰ. Et rurſus Ex viſione diuitis ten
tatus quotidie: pauper probaꝰ. Quã ad ipſi⁹ pro
bationẽ: paupertas: ſimul ⁊ viſa diuitis copia: ⁊
nulla adbibita ſibi ꝯſolatio: fortiꝰ afficiũt. Et ideo
multa erant iſti⁹ conflatoria: q̃ ſic in camino aurũ
eum conflabunt. Sap. iij. Tanq̃ aurũ in fornace
probauit illos: ⁊ ſicut holocauſta hoſtiam accepit
eos. Sic ergo iacebat ad ianuã eius [vlcerib⁹
plenus] Ulcera ſunt infirmitas omniũ oculis
Q expoſita: ⁊ que intuẽtes mouent ad pietatem. Et
ideo magis mouere deberẽt ad miſericordiã. Unde
Eccli. iiij. Ne traſuertas oculos tuos ab vllo pau
pe. Tob. iiij. Ne auertas faciẽ tuam ab vllo pau
pere. Prouer. xij. Uiſcera impiorũ crudelia. Ui
ſcera ergo nimis crudelia ſunt que ad vlceratuz
nõ mouentur. Job. ij. Egreſſus ſathan a facie do
mini percuſſit Job vlcere peſſimo. qui teſta ſaniez
radebat: ſedẽs in ſterquilinio. Et ita iacebat ⁊ iſte
Eſa. j. A planta pedis vſq̃ ad verticẽ capitis non
eſt in eo ſanitas. Itẽ Ibidem. Uulnus ⁊ liuor ⁊
plaga tumens nõ eſt circũligata. neq̃ curata me
dicamine: neq̃ fota oleo. Auribꝰ eni diuitis obtu
ratiſ nihil erat vox vni⁹ oris clamãtiſ. Unde dñs ad a
periendũ cor ei⁹ mlta vulnera ſic multa ora aperu
it. vt quot eſſent vulnera: tot eſſent ora clamãtia
Unde Salomon Prouer. xxj. Qui obturat au
rẽ ſuã a clamore (al's ad clamorẽ) paupis: ⁊ ipſe cla
mabit et nõ exaudietꝰ. Sic ergo iacebat vlcerib⁹
plenus. Ulcera autẽ Triplicẽ ingenerãt (al's in
gerunt) infirmitatẽ. Tumorem eni habent: ꝯtra
corporis cõpoſitõem. Generatõem autẽ ſaniei: q̃
ſemp cum calore febrili eſt: habent ꝯtra corporis
complexionẽ. Et contra complexiõis equalitatẽ:
⁊ immundiciã fluxus ſaniei ⁊ abominatiõez. Et
hec omnia nõ poterãt mouere diuitẽ ad pietatem
Unde glo. Grego. Si qua rephenſibilia videm⁹
in paupibus non debem⁹ deſpicere. quia fortaſ
ſe quos morum infirmitas vulnerat: hos medi
cina paupertatis curat. Eccli. iiij. Animã eſurientez
ne deſpexeris: ⁊ ne exaſpes pauperẽ in inopia ſua
[cupiens ſaturari de micis] Ecce q̃ deſide
rium paupis in minimis ⁊ in vilibꝰ auaro: cõple
ri non poterat. Et in hoc duricia diuitis aggra
uatur. Si enim petiſſet delicias: forte nõ imme
rito nõ exaudiuiſſet. quia Non decent pauperem
delicie. Unde Auguſtin⁹ de verbis domini in mõ
te. Non cogantur diuites pauperum cibis vti:
vtantur conſuetudine infirmitatis ſue. ⁊ doleant
ſe aliter non poſſe. quia ſi conſuetudinez mutãt
egrotant. Edant delicata: dent pauperibus ſu
perflua. Edant precioſa: dent pauperibus vilia.
Et quidem pauperũ ſunt reliquie: Non delicie:
Non oblectamenta: ſed fragmenta. Hec autẽ fra
gmenta tamẽ ſũt de delicatiſ cibis qui ſuperſunt.
Sed delicie pauperibus ex ſtudio nõ preparan
tur. quia malum eſſet eis conſueſcere vti delica
tis. cum ex hoc magis torquerentꝰ q̃n habere nõ
poſſent. Aliquãdo tamẽ delicata exhibenda ſũt:
ſicut dicitur Neemie. viij. Comedite pinguia: et
bibite mulſum. et mittite partes eis qui nõ pre
parauerunt ſibi. Partes autem pinguiũ ⁊ mulſi
ſunt delicata. Iſta autem delicata nõ petiuit: ſed

miculas. Job. xxij. Aquam laſſo non dediſti. eſu
rienti ſubtraxiſti panem. Econtra dicit Job. xxxj.
Si negaui pauperibus quod volebãt. ⁊ oculos
vidue expectare feci. Nec petebat miculas rema
nentes ſz [que cadebant de menſa diuitis]
que non niſi canibus proijciebantur: et ad aliuz
vſum non erãt. Matth. xv. Catelli edunt de mi
cis que cadunt de menſa dominorum ſuorum.
[et nemo illi dabat] Nec dominus: nec famu
lus. quia Qualis erat dominus: tales ſibi que
ſiuit miniſtros. Eccleſiaſtici. x. Scd'm iudicem po
puli: ſic ⁊ miniſtri eius. Chryſoſtomus. Infelix ſi
dei precepta non conſideras: ſaltem miſere condi
tionis tue memorare ne talis fias Job. v. Uiſitãs
ſpeciem tuam non peccabis. Omnes ergo mini
ſtros iſte habuit impios [Sed ⁊ canes venie
bant] Iſtud eſt vltimũ. Quia nec dignus habi
tus eſt in conſpectu diuitis: a quo canes prohibe
rentur. Et in hoc notatur Nimia duricia ⁊ inhu
mana: hominem videre canibus expoſitum: ⁊ ca
nes ab eo non prohibere. Eſt autem prouerbium
quoddam diuitũ quando maledicunt pauperibꝰ:
Optant eos tradi canibus deuorãdos. Unde ſi
cut impiiſſima Jezabel canibus deuorata eſt. iiij.
Regum. ix. Comedent canes carnes Jezabel. Et
erunt carnes eius ſicut ſtercus ſuper faciem terre.
Reputant eñi pauperes omni vituperio dignos:
⁊ ad modum ſtercoris conculcandos. Hec igitur
expoſitio eſt expoſitio litteralis Ex diuina autem diſ
penſatione conuerſum eſt hoc in leuimentũ pau
peris: ⁊ diuiti in cumulum damnatiõis. Lingua
enim canum medicabilis (al's medicinalis) eſt in
ſanitatem: ⁊ munda vulnera a putredine. Et ideo
canes pacifici (al's benefici) fuerunt miſero: cui di
ues ſubtraxit beneficiuz. Adhuc autem pauper li
beralior fuit canibus diuitis: cibans eos ſuo hu
more ⁊ cruore: cui diues auar⁹ negauit cibũ canũ.
Micule enim cadẽtes: cibus ſunt canũ. Matth.
xv. Nam ⁊ catelli edunt de micis que cadunt de
menſa dominorũ ſuorum. Adhuc autem Patien
tiam ⁊ Humilitatez oſtẽdit pauper: a ſe canes di
uitis non repellendo. Indignationem autem di
ues ad pauperem: non prohibẽdo canes ab ipſo.
Et ſic mirabili modo in vno ⁊ eodem facto: ⁊ pro
batur virtus pauperis: ⁊ diuiti adquiritur cumu
lus damnationis. Et hoc eſt quod addit [Et lin R
gebant vlcera eius] Puto enim canes forte
feroces veniſſe ad pauperem. Sed ad manſuetu
dinem fuiſſe conuerſos: cum ad pauperem veniſ
ſent merito pauperis. Sicut ⁊ leones ad Danielẽ
ſe habuerũt. Daniel. xiiij. Hoc autem etiã Spi
ritualiter verum eſt. Si enim diues: eſt virtute
exteriori diues: ⁊ glorians in diuitijs: ⁊ durus et
immiſericors in peccatores: cõſequẽs eſt Ut pau
per ſit peccator penitens: paupertatem ſuam reco
gnoſcens. Threnorum. iij. Ego vir videns pauper
tatem meam in virga indignatiõis eius. Hic: no
mine lazarus eſt. quia Lazarus: adiutus vel auxi
liatus a domino: interpretatur. quia ſolum deuz
habet adiutorem talis pauper. Pſalm. Nono.
Tibi derelictus eſt pauper: pupillo tu eris ad
iutor. Hic ſepe iacet ad ianuam miſericordie diui

tis conſilium ⁊ auxiliū anime requirens. Et maxime ad ianuas clericorum ⁊ litteratorum: petentes iacent penitentes: dicentes illō Mat. Uiceſimoquinto. Date nobis de oleo veſtro: quoniam lampades noſtre extinguuntur. Sicut Heliſeus.iiij. Regum.iiij. iuſſit oleum mitti in omnia vaſa vacua. Qḋ eſt: opus miſericordie in ḋſolatos transfundi. Jacet autem vlceribus plenus. hoc ē: oſtenſione peccatorum. Uulnus enim apparens in cute eſt vicius detectuꝫ. Prouerbioꝝ. Uiceſimooctauo. Qui abſcondit ſcelera ſua: non dirigetur. qui autem confeſſus fuerit ⁊ reliquerit ea: miſericordiam conſequetur. Hic cupit ſaturari de micis que cadebant de menſa. Q.di. Hoc eſt de paruis: que parua ſunt. diuiti in ſcientia: verbis diuinis: et ſacramentis. quibus ad penitentiam nutriatur. Et nemo illi dabat. Threnorum.iiij. Paruuli petierunt panem: ⁊ nō erat qui frangeret eis. Cum tamen illi epulentur in delitijs verbi dei ſplendide. Hieremī. Triceſimoprimo. Inebriabo animas ſacerdotum pinguedine: ⁊ populus meus abundabit bonis. Et dare deberet ad min⁹ micas ſex pauperibus. Scilicet. Compaſſionis.ij. Corinth.xi. Quis infirmatur: ⁊ ego non infirmor. Secundā: Congratulationis in aduentu ⁊ deuotione pauperum. Rhomanoꝝ.xij. Gaudere cum gaudentibus: ⁊ flere cum flentibus. Tertiam: Uerbuꝫ pie conſolatiōis. Aut conſilij. Aut ſuſtentatōis. Job. xxix. Cum ſederem quaſi rex: eram tamen merentium conſolator. Et iterum. Oculus fui ceco: ⁊ pes claudo. Eccl'iaſtici. Decimooctauo. Nonne ardorem refrigerabit ros: ſic verbum melius ꝙ̄ datū. Quartam: micam porrigere deberet. Uerbum inſtructōnis ſiue doctrine. Mar. vltimo. Docete omnes gentes. Quintam Exemplū bone conuerſationis. Matth.v. Luceat lux veſtra coram hominibus: ⁊ videant veſtra opera bona: et glorificent patrem veſtrum qui in celis eſt. Sextam deberet porrigere micam Corporalis ſuſtentatōis ⁊ ſupportatōis. Gal'. vltimo. Alter alterius onera portate. Rhomanorum.xv. Debemus nos firmiores imbecillitates infirmorum ſuſtinere: ⁊ non nobis placere. Unuſquiſqꝫ proximo ſuo placeat: in bonum ad edificationem. Sed heu hodie nemo illi dabat. Amos.vj. Optimo vngento delibuti: nihil compatiebantur ſuper contritione Joſeph. Hoc eſt pauperū. Dicunt enim diuites Prelati illud Eccl'iaſtici.xj. Inueni mihi requiem: nūc manducabo ḋ bonis meis ſol⁹ [Sed et canes veniebant et lingebāt vlcera eius] Hoc iſtis temporibus verificatum eſt. Canes enim venatici Ordines ſunt predicantium: qui non expectant domi: ſed veniunt ad pauperes: ⁊ lingunt vlcera peccatorum ſuorum: habentes in ore latratum predicationis. Titum.ij. Hec loquere ⁊ exhortare. Et hos ideo ſuſcitauit de⁹. quia antiqui canes Prelati ſunt de quibus dicit̄ Eſa. Quinquageſimoſexto Speculatores eius ceci omnes: canes muti non valentes latrare: Canes impudentiſſimi: neſcientes ſaturitatem. Habent etiam iſti canes boni in dentibus morſum increpationis ⁊ redargutiōis. ij. Timoth.iiij. Argue obſecra increpa in omni patientia ⁊ doctrina. Habēt nihilominus in lingua medicamētū ſanitatis. Eccl'iaſtici. Triceſimoſexto. Eſt lingua curationis ⁊ mitigatiōis ⁊ miſericordie. Prouerbiorum.xij. Lingua ſapientum ſanitas. Pſal. Sexageſimoſeptimo. Lingua canum tuorum ex inimicis ab ipſo. Eccl'iaſtis.ix. Melior eſt canis viuus leone mortuo. Canis enim viuus eſt bonus predicator: gratiam habens latratus in predicatione. redargutionis in dente. ⁊ medicationis in conſilio lingue. Leo autem mortu⁹ prelatus: auſterus ab operibus prelati ⁊ regiminis mortuus. Eccl'iaſtici.iiij. Noli eē quaſi leo in domo tua: euertens domeſticos tuos: ⁊ opprimēs ſubiectos tibi. Hec igitur ſic ſatis apte ſpiritualiter exponuntur.

Factum eſt autem vt moreret̄ mendicus: et portaretur ab angelis in ſinum abrae.

Hic tangitur vtriuſqꝫ: diuitis ⁊ pauperis: diſſimilis ab hac vita exitus. Et Primo tangit̄ Exitus pauperis. ⁊ Secūdo: diuitis. Dicit aūt Tria circa exitum pauperis. Mortis qualitatem. Angelorum in deferendo animā amminiſtrationem: ⁊ Receptaculi beatitudinē. Mortis autem qualitas notat̄ in hoc ꝙ dicit [Factum eſt autem] diſpoſitione diuina prouidēte: ⁊ miſerijs ſuis finem imponente. Apocal'.xiiij. Scribe beati mortui qui in domino moriunt̄. Felix enim mors eſt: quam dominus diſpenſando facit. Tunc enim dicit pauper. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantiū. Laqueus contritus eſt: ⁊ nos liberati ſumus. Pſal.cxxiij. [vt moreretur] Sapi.iij. Uiſi ſunt oculis inſipientiū mori: illi autē ſunt in pace [mendicus] vt nunꝙ̄ plus ſit mendicus: nec vnꝙ̄ aliquo indigeat. Tobie.xij. Bonis omnibus per eū repleti ſumus. Deo igitur vocante pauperem ad gloriam: Factuꝫ eſt vt moreretur mendicus [et portaretur] ſubleuatus merit̄ et angelorum comitatu [ab angelis] Non quideꝫ ꝙ indigeret: ſed (al's qui) propri⁹ ſubuehebatur meritis. Sed angeli congratulationem in comitatu oſtendebant: quam ſimpliciter ⁊ recte conſilijs eorum ⁊ cuſtodijs operā viu⁹ dediſſet. Hebreoꝝ.j. Nonne omnes ſunt amminiſtratorij ſpirit⁹ in miniſterium miſſi. Pſal.xc. In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuuꝫ. Baruch.v. Exierunt a compedibus ſuis ducti ab inimicis. Adducet autem illos dominus ad reportatos (al's ſe portatos) in honorem ſicut filios regū. Eſa. Sexageſimoſexto. Ad vbera portabimini. et ſuper genua blandietur vobis [in ſinuꝫ abrae] Hieronymus. Sinus Abrae: eſt requies beatorum pauperum. Hec autem ante Paſſionem ⁊ Aſcenſionē fuit in limbo inferni. hoc eſt in ora inferni ſuperius iuxta infernum: in quo antiqui iuſti Patriarche ⁊ Prophete: ſpe felici aduentū domini expectabāt. Hic ideo ſin⁹ vocat̄. qꝛ capacitatem habuit aīas continentē ⁊ occultationē. Abrae autē vocat̄. qꝛ Abraā prima via fuit credēdi iuſticiā dei. Et prim⁹ de requie illa habuit promiſſiōes.

Matth.viij. Multi venient ab oriente ⁊ occidente ⁊ recumbent cum Abraam: Iſaac:⁊ Jacob:in regno celorum Iſte igitur fuit ſinus Abrae. Modo autem poſt ianue celeſtis apertionem: Sinus Abrae eſt regnum celoꝝ in quo beati collocant in manſionibus ibi a chriſto paratis. Sicut ipſe dicit Joan.xiiij. Uado parare vobis locū Si autē abiero ⁊ ꝑparauero vobis locum: iterū veniā ⁊ aſſumam vos ad meipſm. Et hoc etiā dicitur Sin⁹ ratōe Capacitatis ⁊ Abſconſiōis. De Capacitate qdē dicit Baruch.iij. O iſrael ꝙ̄ magna eſt domus domini:⁊ ingens locus poſſeſſionis eius. Joan.xiiij. In domo patris mei manſiones multe ſunt. De Occultatiōe autē dicit i Pſ̄ xxx. Abſcondes eos in abſcondito faciei tue:a conturbatione hominū. Et iterū. Protege eos in tabernaculo tuo a contradictōe linguarum. Iſte ḡ rationib⁹ dictis Sinus Abrae vocat requies beatorū pauperū:qui omnib⁹ ꝑ affectū derelictis ſolum petiuerūt deū:dicētes illud Pſal.lxxij. Quid enim mihi eſt in celo:⁊ a te quid volui ſuper terram. Et illud Pſal.xxvj. Unam petij a dn̄o hanc requiram:vt inhabitem in domo dn̄i omnib⁹ diebus vite mee. Hec ſunt tabernacula: in que recipiūt beati pauperes poſt mortē ſuos amicos :ſicut in antehabitis dictū eſt. Contra Primā partē huius determinatōis videtur eſſe quod dicit Job .xvij. In tenebris ſtraui lectulū meū. Et illud Ibidē. In ꝓfundiſſimū infernū deſcendent oīa mea. Putas ne ſaltem ibi erit requies mihi? Sꝫ dicendū ꝙ limbus patrū erat in tenebris quo ad h̄ ꝙ viſionem dei nō habebant. tamen aliquid lucis habuerunt gratie interioris ꝓpter felicem fidem ⁊ ſpem:qua redemptorē expectauerūt. Ad aliud dicit Grego.ꝙ Infernus dicit Aer in quo habitant temptatores. Inferior autē Terra :in qua temptati ⁊ afflicti habitant homines. Profundiſſim⁹ autē infernus:eſt locus penarū cum omnib⁹ ſuis limbis:tam cū limbo patrū:ꝗꝫ cum limbo puerorum ⁊ purgatorij. Omnia eīm hec tria loca: ſūt loca penarū. Scꝫ Aer demonū. Terra temptatorum hominū. ⁊ Infernus locus penarum animarꝫ. Sic igitur conſtat hoc :et pro veritate habendꝫ eſt quod dictum eſt de ſinu abrae. Moralit̄ autem loquendo eſt Multiplex ſinus diaboli paratus cōtra ſinum Abrae ⁊ dei. Eſt enim Sinus Uoluptatis in carne. Eſt Sinus Cupiditatis ī fraudulēta acceptione. Eſt Sinus Uanitatis in falſa gloriatione. Eſt Sinus Impenitētie in peccatorū abſcōſione. Eſt Sinus Negligētie in platorū diſſimulatōne ⁊ correctiōe. Eſt Sin⁹ Male cōſcientie in penaꝝ ꝑ peccatꝭ receptōe. De Sinu Uoluptatis dicit Prouerb.v. Quare seduceris fili mi ab aliena:⁊ foueris in ſinu alteri⁹. Aliena eſt quācunqꝫ amamus preter ſapientiā ꝙ̄ ſpōſa noſtra eſt. Et hec eſt voluptas carnis.in cuius ſinu:hoc eſt:occulto blandimēto multi fouentur De Sinu Cupiditatis dicit Prouerbiorū .xvij. Munera de ſinu ipſius accipit:vt peruertat ſemitas iudicij . De Sinu Uanitatis dicit Eze.xliij. In ſinu ei⁹ erat cubitus.⁊ diffinitio eius vſqꝫ ad labium. Cubitus eſt menſura brachij per quod opera intelliguntur. Que quidem ſemper in ſinu meditantur:⁊ diffiniunt per iactantiā labiorum Hoc etiam eſt quod dicit Exodi.iiij. Cum miſiſſet Moyſes manum ſuam (per quam opa ſignificantur)in ſinum protulit eā leproſam :ad inſtar niuis.quia lepra inficit opus quod iactantia maculauit. De Sinu Impenitētie dicitur Job.xxxj. Si abſcōdi quaſi homo peccata mea: ⁊ celaui in ſinu meo iniquitatem meam. Iuramentū eſt execratiōis. q.d. Male mihi accidat. De Sinu vo Negligentie prelatorum dicit.iij. Regum.iij. Tulit filium meū a latere meo: ⁊ poſuit in ſinum ſuū. Suum autem filium qui erat mortuus collocauit in ſinum meū ancille tue dormientis. Sic eīm de ſinibus negligentium prelatorum viui filij ꝑ iniquam mulierem carnis concupiſcentiam ſurripiuntur ⁊ mortui redduntur. De Sinu autem Male conſcientie:recipientis pro meritis dicitur Eſa.lxv. Remetiar opus eoꝝ in ſinum eoꝝ. E cōtrario autem etiam Conſcientia bonorum: ꝑ meritis recipiens:ſinus vocatur. Luce.vj. Menſurā bonam ⁊ confertam ⁊ coagitatā dabunt in ſinum veſtrum. Primo ergo dicto modo ſinu:portatus eſt lazarus in ſinum abrae:vbi requies tunc fuit beatorum pauperum.

Mortuus eſt autem et diues: et ſepultus eſt in inferno.

Tria dicit circa Mortem diuitis. Mortem: Obſequium funeris.⁊ Receptaculū anime De Morte dicit [Mortuus eſt autē ⁊ diues] Et non dic̄ [Factum eſt autem] quia ſicut dicitur Sapie.j. Deus mortem non fecit.impij autem manibus ⁊ verbis accerſierunt illam. Sꝫ ipſe diues mortem ſuam malis meritis offert(vt'ſic dicit) Pſal.liiij. Uiri ſanguinum ⁊ doloſi non dimidiabunt dies ſuos. Ad Exaggerationem autē miſerie dicitur [diues] quia ille aſſuetus erat in delicijs. Et ideo magis in tormentis torquebatur. Erat autē vere mortuus:quia nihil vite habuit: ſed in toto ſeparatus a vita fuit. Perfecte eīm mortuus eſt:qui triplici morte mortuus fuit. Gratie: ⁊ Nature:⁊ Pene. Et ideo dicitur Apocalip.viij. Ue ve ve:habitantibus in terra. Hoc eſt: deſipientibus in terrenis. Diues autem in extrema erat indigentia. Job.xxvij. Diues cum dormierit :nihil ſecum auferet.aperiet oculos ſuos:⁊ nihil inueniet. Pſ̄ lxxv. Dormierunt ſomnium ſuum: et nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus ſuis. Et ideo cum talem penuriam pati non conſueuerint:multo plus alijs torquentur. Unde Boeti⁹: Extremum genus infelicitatis eſt in miſero: aliquando fuiſſe felicē [Et ſepultus eſt] Ecce Exequiarum officium a demonibus preſbyteris impenſum. In hoc enim precipue verū eſt quod dicitur Matthe.viij. Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos. Mortu⁹ eīm eſt demon pr̄ſbyter :morte gr̄e. Et mortu⁹ eſt diues morte gr̄e:⁊ nature: ⁊ glie. Et iō demō ſepeliuit diuitē. Eſa.xiiij. Nō habebit conſortium cum regibus:neqꝫ in ſepultura Hiere. xxij. Sepultura aſini ſepelietur. hoc eſt:inſenſati ⁊ ſine ſenſu viuentis. Tale ergo obſequium fuit ſui

funer᷑ [et ſepultus eſt in inferno] Ecce Anime receptaculū in inferno. Non eñ dictum fuit ei qđ dictū fuit Abrae Pa̅triarche: et qđ dicunt Religioſi diuitibꝰ ad ſe venientibꝰ: ⁊ apud ſe eligentibꝰ ſepulturā In electis ſepulcris noſtris ſepeli mortuū tuum. Gen̄.xxiij. Sed in inferno ſepultus eſt Eſa.xiiij. Detracta eſt ad inferos ſupbia tua: concidit cadauer tuum. Job.xxj. Ducūt in bonis dies ſuos: ⁊ in puncto ad inferni nouiſſima deſcēdunt Ibi ergo ſepultus eſt. Aliam aūt expoſitionē ꝓſequendo: Tunc Mendicꝰ eſt penitens paup. Et factū ē vt ille moreret᷑ aliqñ ꝑ caſum peccati: ⁊ merito humilitatis portaret᷑ ab angelis miniſtris paradiſi. hoc eſt: bonis ſacerdotibꝰ ⁊ p̄dicatoribꝰ nūcijs dei in ſinum q̄etis eccleſie q̄ eſt ſinꝰ gratie Abrae. Iſti ſunt angeli qui deſcendunt ⁊ aſcendūt in ſcala Jacob Gen̄.xxviij. Aſcendūt: anias portantes in ſinum. Deſcendunt aūt: aniabꝰ reportantes gr̄e donum a deo. Nūe.xxiij. Moriat᷑ aīa mea morte iuſtoꝝ. et fiant nouiſſima mea hoꝝ ſimilia. Mortuus eſt aūt et diues. hoc eſt: p̄latus diues in ſcientijs: ⁊ in vicio (alꝰ merito) ſue imiſericordie quam habuit in peccatores: ſepultꝰ eſt in inferno. hoc ē: in vicioꝝ ꝓfundo. Pſal.xxxiij. Mors peccatoruꝫ peſſima: et qui oderūt iuſtum delinquēt. Eſa.xiiij. Ad infernum detraheris in ꝓfundū laci. Ideo dr̄ j. Coꝝ.x. Qui ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat.

Eleuans aūt oculos ſuos cum eſſet in tormentis: vidit Abraam alonge: et Lazarum in ſinu eius.

Hic tangit᷑ diuerſus ſtatus vtriuſqꝫ poſt mortem. Et Status diuitis tangit᷑ expſſe. Statꝰ aūt paupis innuit᷑. Hec aūt ps diuidit᷑ in Duas partes. In quarū Prima exp̄mit᷑ miſericordia diuitis quam habuit ꝓ ſe. In Scđa autē innuit᷑ ſtatꝰ diuitꝭ quem habuit pro fratribus ſuis ⁊ in culpa ſocijs. In Prima hoꝝ dicit Quatuor. Scꝫ Locum tormentoꝝ diuitꝭ. et Viſam gloriā pauperꝭ. Clamorē anguſtie diuitis. et Petitionē paruę ⁊ ñ obtente conſolationis. De Primo hoꝝ dicit Duo Eleuationē oculoꝝ diuitis. et Locū quem habuit in tormentis. Dicit igit᷑ [Eleuans aūt oculos] qꝛ oculos quos ante culpa clauſit: pena aperuit: vt dr̄ Greg. Job.xxvij. Aperit oculos ſuos et nihil inueniet. Sic Ade ⁊ Eue oculi eleuati ⁊ apti ſunt ꝑ penā: ſicut dicit᷑ Gen̄.iij. Apti ſunt ocli amborū ⁊ ꝯgnouerūt ſe eſſe nudos. Miſerabile aūt eſt ꝙ tam ſic ocl'os aptos habuit et eleuatos: qui pauperē de loco menſe ſue ante ianuam iacentem videre non potuit [cum eſſet in tormentis] hoc eſt in loco tormentoꝝ deorſum longe in infimū ſuppoſitus paupi: qui ante in loco throni reſidens noluit recordari in imo iacentꝭ miſeri. In h eñ verū eſt qđ dicit᷑ Prouer.xxix. Supbū ſequit᷑ humilitas: humilē aūt ſpū ſuſcipiet gloria. Prouer.xiiij. Jacebunt mali añ bonos ⁊ impij añ portas iuſtoꝝ. Et eſt miſerabilis permutatio nō ſoluꝫ loci infimi in altū: ⁊ alti in imū. ſed etiam delitiaꝝ in tormentū: et tormentoꝝ in epulas delitiarum. Eſa.lxv. Serui mei comedent ⁊ vos eſurietꝭ. ſerui mei bibent et vos ſitietꝭ. Serui mei letabuntur et vos confundemini. Serui mei laudabunt p̄ exultatione cordis ⁊ vos clamabitis p̄ dolore cordis: et p̄ contritione ſpūs vlulabitꝭ [vidit Abraam alonge: et Lazarum in ſinu eius] Tria dicit. Scꝫ vidit. Et longe poſitos vidit. et Quos vidit. De Primo Notandū ꝙ vt dicit Greg. Credē- C
dū eſt ꝙ ante remūerationē iudicij extremi: ⁊ mali bonos conſpiciūt in gloria ad ſue damnationis cumulū. Sed mali bonos in gloria videre nō poterunt poſt iudiciū extremū. Sed tunc fiet qđ dicitur Eſa.xxvj. Tollat᷑ impius ne videat gloriam dei. Sed boni malos in penis: ⁊ ante iudicium et poſt videbunt. Eſa.lxvj. de Bonis dr̄. Egredient᷑: paſſibus conſiderationis: et videbūt cadauera virorū q̄ p̄uaricati ſunt in me: Vermis coꝝ non morietur: ⁊ ignis eorū non extinguetur: et erūt vſqꝫ ad ſatietatem viſionis omnis carnis. hoc eſt viſionis electoꝝ quorū gaudium ex hoc intendit᷑ qꝛ iuſticiam dei vidēt p̄ualere. Pſ̄.lvij. Letabit᷑ iuſtus cum viderit vindictam: manꝰ ſuas lauabit in ſanguine peccatorum. Vidit aūt [alonge] loco et meriti diſtātia. quia dicit Pſ̄.cxviij. Longe a peccatoribꝰ ſalus Et Prouer.xv. Longe eſt dñs ab impijs. Vidit ergo [Abraam ⁊ Lazarū in ſinu eiꝰ] Hos duos ſpecialiter ad ſue vidit cumuluꝫ damnationis. Unū quidē compatione cuius condemnatus eſt. Alterū aūt quē contempſit. Abraam eñ hoſpital᷑ fuit: cuius compatione condēnatus eſt. Vñ Hebre.xiij. Hoſpitalitatis nolite obliuiſci. Per hāc eñ placuerunt q̄dam angelis hoſpitio receptꝭ. Illoꝝ aūt vnus fuit Abraā: cuiꝰ hoſpitalitatē approbauit deus per hoc ꝙ miſit ad eū angelos in ſpecie hoſpitū. Alius aūt Lazarus fuit quem contēpſit: et merito illius immiſcđie cōdemnatꝰ fuit. Et ideo hos duos vidit. Eſa.xxvj. Videant et cōfundant᷑ zelātes popul: ⁊ ignis hoſtes tuos deuoret. Vidit aūt Lazaꝝ in ſinu Abrae ſocū: vt ideꝫ haberet opis in requie quod habuit in merito. quia meritum ſuum cū viueret fuit fouere paupes: et de eoſdem beatificabat in reqe. Eſa.xl. In ſinu ſuo leuabit agnos mites: et paupes: fetas ipſe portabit.

Et ipſe clamās dixit: Pr̄ abraam miſerere mei: et mitte Lazarū vt intingat extremuꝫ digiti ſui in aquam: vt refrigeret linguam meam: qꝛ crucior in hac flamma.

[Et ipſe clamans dixit] Ecce Clamore anguſtiam animi ſui oſtendit. Baruch.iij. Anima in anguſtijs et ſpiritus anxius clamat ad te. Sed accidit ei quod dicit᷑ Prouerb.xxj. Qui obturat aurē ſuā ad clamoreꝫ paupis: et ipſe clamabit ⁊ non exaudiet᷑. Thren̄.iij. Cū clamauero ⁊ rogauero: excluſit orationē meā. Ratio aūt huiꝰ redit᷑ Joan.ix. Scimꝰ qꝛ peccatores nō audit deꝰ. Et iō etiam ipſe clamor irrōnabilis fuit. ij. Machab.ix. Orabat aūt ſceleſtus dñm a q̄ non erat miſcđiam conſecuturus [Pater Abraam] Ecce Petitio minimi ſuffragij qđ diues non meret᷑ cōſequi. Et ideo h dicunt᷑ Duo. Scꝫ Formatio indiſcrete pe-

titionis.et Eiuſdẽ petiti denegatio. Formatio aũt
petitionis continet Tria. Ex parte qdem eius a q
petit ponit inclinãtia ad miſericordiã. Deinde po-
nit Miſcdie inuocationẽ. Et deinde ſubiũgit Pe-
titionis rõnem. De Primo dicit [Pater Abra
am] Monet eñ recordari affectus patris q di-
xit Eſa.xlix. Nunqd poteſt obliuiſci mater infantẽ
ſuum vt nõ miſereat filij vteri ſui:et ſi illa oblita fu
erit:ego tamẽ non obliuiſcar tui. Eſa.lxiij. Ubi eſt
zelus tuus ⁊ fortitudo tua et mltitudo viſcerum
tuoꝝ ⁊ miſerationũ tuarũ ſup me cõtinuerunt ſe.
Abraam autẽ pro malis interceſſit Geñ.xviij. qñ
pro Sodomitꝭ rogauit: et miſcdiam inueniſſet ſi
decem bonos in qnqz ciuitatibs inueniſſet. Sic ẽ
dicit: Pater Abraã. Sed heu patrẽ Abraã cuius
paternitatẽ dũ viueret recognoſcere noluit. Et ido
dicit ei illud Joan.viij. Si Abraam pr veſter eſt:
opera Abrae facite. Nunc imitis et inhoſpitalis in
pauperes fuiſti: hoc abraam nõ fecit [miſerere
mei] Miſcdiam inuocat qui noluit miſereri. Dicũ
aũt h Duo. Miſcdie inuocationẽ:⁊ Petiti forma-
tionẽ. De Miſcdie qdem petitione dẽ [miſerere
mei] Jaco.ij. Judiciũ ſine miſcdia fiet ei q nõ fe-
cit miſcdiam. Matth.xviij. Nonne ⁊ te oportuit
miſereri cõſerui tui:ſicut ⁊ ego tui miſert9 ſum. et
iuſſit eum mitti in carcerẽ donec redderet vniuer-
ſum debitũ. Sic ẽ fit qd dicit Hebre.xij. Scito-
te qm ⁊ poſtea cupiens hereditare bñdictionẽ:re-
probat9 eſt:qꝫ qꝫ cum lachrymis inqſiſſet eam [et
mitte Lazarũ] In hac petiti formatione tãgit
Quattuor. Scꝫ Quẽ voluit hĩe miſcdie miniſtrũ
Quantũ petiuit ſuffragium. Quale. et Ad Quid.
Primũ tangit cum dicit [mitte Lazarũ] In q
notat iſti9 mendici charitas. a quo etiã is qui eum
offendit miſcdiam denegãdo pſumit inuenire mi-
ſericordiã. Sciuit eñ eum eſſe vnũ de illis q au-
diuit de chro Matth.v. Diligite inimicos vros:
bñfacite his qui oderũt vos:et orate pro pſequẽ-
tib ⁊ calumniantib vos. Et illud Rho.xij. Nul-
li malum p malo reddentes:ſed ecõtrario bñdicẽ-
tes. Fuit tñ iſta preſumptuoſa in diuite petitio:vt
hunc pater Abraam mitteret:quẽ ipſe diues petẽ-
tẽ ⁊ indigentẽ in nullo fuit conſolat9. Sic igit dr:
x Mitte Lazarũ [vt intingat extremũ digiti
ſui in aquam] Ecce Quantũ petit: Non pl9: qꝫ
ad extremũ digiti potuit adherere. Qd qdem val-
de eſſet exiguũ. Extremũ aũt digiti aliqd eſt mune
rũ ⁊ cõſolationis ſpũſſancti. quia Spũſſctũs eſt
dei digitus. Uñ Lu.xj. Si in digito dei eijcio de-
monia:pfecto puenit in vos regnũ dei. Exod.viij.
Digit9 dei eſt hic. Uñ digit9 Lazari nõ dicit h di-
gitus qui pars eſt manus Lazari:ſed potius qui
iuuit Lazarũ. Diues eñ bñ vidit q digit9 Lazari
nullus ibi fuit.et ſciuit q talis corpalis digit9:cõ-
tra flãmã inferni nihil cõferebat. Uñ petiuit adiu-
toriũ gratie ſpũſſancti. Hic eñ digit9 Tres habet
iuncturas. Unam qdem Gratiã iuſtificãtẽ. Aliã
aũt Gratiã adiuuantẽ. et Tertiã Gratiã conſum
mantẽ Quã iſte libenter habuiſſet: Non inqꝫtum
qdem gratia eſt: quia obſtinat9 erat in malo et de
gratia non curauit. ſed inqꝫtum liberat a penis a
quibus libenter fuiſſet liberat9. Et hoc eſt qd dicit
Ut intingat extremũ digiti [in aquam] gre ſpi-
ritusſancti. Ezech.xxxvj. Effundã ſup vos aquã
mundã ⁊ mundabimi ab oib inqnamentꝭ veſtrꝭ:
et dabo vobis ſpũm nouum. Hoc eſt igit qd pe-
tit Extremũ digiti parũ capit:et ideo paruo cõten
tus fuiſſet refrigerio. Quia eñ paruum etiã Laza-
ro negauit:ſcꝫ micã cadentẽ: ideo hoc ãpm puũ acci
pere indignus fuit. Lu.vj. Eadẽ quippe menſura
qua menſi fueritis remetiet vobis. Attende au
tem incõuenientẽ eſſe petitionẽ diuitꝭ: Qui nõ pe-
tiuit ſe mitti ad Lazaꝝ. qꝛ ex obſtinatiõe de regno
non curauit. Sed poti9 Lazaꝝ ad ſe mitti:vt eum
cui durus fuerat in vita:etiam nũc a regno in in-
fernum deponeret:de ſolio ſublimi in ſentine imũ
deduceret:et de loco ſancte quietis in locũ tormẽ-
torũ. Et hoc conſiderat b Petrus Rauẽnas in q
dam Homelia. Congruentiã aũt pene ad peccatũ
tangit p hoc q dicit [vt refrigeret linguã me
am] Nõ q diuitis anima ibi linguã haberet:ſed
quia vis interpretatiua ⁊ guſtatiua opant in lingua
dum viuit hõ:et manent in aĩa poſtea qñ (al's qꝫ)
morit:ſm illas anie vires forcius ſiue acerbi9 cru
ciabat.quia ⁊ epulo fuit:et in epulis ad loquacita
tẽ laxari conſueuit. Et maxime:qꝛ paupis per dul
ce vbum ſaltem memor nõ fuit. Sap.xj. Per q
peccat qs:p hec ⁊ cruciat. Prouerb.xviij. Qui dat
paupi:nõ indigebit. Qui deſpicit depcantẽ: ſuſti-
nebit penuriã [quia crucior in hac flamma]
Cauſa eſt ſue petitionis. Huius flamme materia
peccatũ eſt: Qd homo faciendo:flammã iſtã ſuccẽ
dit. Sñia aũt dei ignẽ inextinguibilẽ inijcit. Eſa.l.
Ambulate in flãmis quas ſuccendiſtis vob. Flã-
mis dicit pter multitudinẽ peccatoꝝ. Deut.xxxij
Ignis ſucceñſus eſt in furore meo:et ardebit vſqꝫ
ad inferni nouiſſima. Deuorabitqꝫ terram cũ ger-
mine ſuo. hoc eſt terrenũ affectũ in peccatoribus.
et montiũ. hoc eſt ſupboꝝ: fundamenta cõburet.

Et dixit illi Abraam: Fili recor dare:qꝛ recepiſti bona in vita tua: et Lazarus ſimiliter mala.

Irrõnabilis petitiõis ponit h rationabilis de-
negatio. Et dicunt h Duo. Primo eñ ponit Ra
tio: Quare non concedenda eſt petitio. Secundo
oſtendit Ad cõſequendũ aliqd miſcdie:liberantis
impoſſibilitas. In hoꝝ Primo Duo dicunt. Re-
memoratio ſtatus diuitis ⁊ paupis in vita. Scdo
aũt Reſpondens vtriqꝫ retributio congrua. In
Primo tangit Statum diuitis. Scdo Statum
paupis. In Primo hoꝝ dicit Tria. Scꝫ Recog
nitionẽ dignitatis nature. Rememoratiõẽ culpe
pſtine. et Receptionẽ debitã vite. De Primo dicit
[Fili] in quo imaginem meam recognoſco. Ps.
xxxviij. Ueruntamẽ in imagine ptrãſit hõ. Notat
etiam in hoc Mirabilis patrꝭ Abrae benignitas
qui iſtum ſic deformatũ: filium vocare non dedi-
gnat. Tamẽ fuit filius alienatus q mentitus fuit
patri ⁊ claudicauit a ſemitis ſuis:tamen pter na
turam bonã: filium recognoſcit. In hac eñ: alie-
nus deus partem non habuit. Malach.ij. Non-
ne vnus eſt pater omniũ noſtrum [recordare] y

hoc eſt priſtine vite tue remiſcere. Eſa.xxxviij. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine anime mee. Ex hoc aūt q̄ Abraam hunc vocat filium: patet eum Judeū fuiſſe. Ex hoc etiam vocat filium vt grauiter doleat in ſe amiſiſſe clementiaꝫ. Priſtinam aūt vitaꝫ reducit ad memoriam: vt ex hoc magis doleat ſe aliquando fuiſſe felicē q̄ tunc tante ſubiacebat infelicitati. Miſerabile aūt valde eſt qḋ dicit q꞉ [receipiſti bona in vita tua] Quod duos habet ſenſus. Unum q̄dēꝫ: quia etſi bona aliqua in vita diues fecit: hec remuneratiōe tēporali recepit. Sicut in Ezech. dicit: q̄ Nabuch qui ſtipendium dn̄i ꝑfecit in tyro: in remunerationeꝫ accepit egyptum Ezech.xxix. Alius ſenſus eſt: q̄ recepit in vita a patre Abraam bona: que reputabat ſola bona ꝛ beatitudinē ſuam. hoc eſt: fructū temporalium. Jſte eṁ fuit vnus eorum de quibus dicit in Pſal. cxliij. Quoꝝ filij ſicut nouelle plantationes in iuuentute ſua: filie eorum compoſite circūornate vt ſimilitudo templi. Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud. Oues eorū fetoſe abundantes in greſſibus ſuis: boues eoruꝫ craſſe. Non eſt ruina macerie neqꝫ tranſitus: neqꝫ clamor in plateis eoꝝ. Beatū dixerunt populum cui hec ſunt. Et ideo in his bona ſua recepit: partē in hereditate eterna nullam habens [Et Lazarus ſimiliter mala] Sub duobus ſenſibus oppoſitis. Quia ſi Lazarus aliqua parua mala ex impatiētia paupertatꝭ ꝛ infirmitatis fecit: hoc in pena temporali purgauit. Sap.iij. Tanq̄ aurū in fornace ꝓbauit illos ꝛ ſicut holocauſti hoſtiā accepit illos ꝛ inuenit eos dignos ſe. Ad dicit [mala] que vite huic annexa ſunt cepit Lazar⁹ in vita. Sap.iij. Jn paucis vexati: in m̄l'tis bene diſponentur. Hec ſunt duplicia de quibus dicit Eſaie xl. Suſcepit de manu domini duplicia pro omnibus peccatis ſuis.

Nunc autem hic conſolatur: tu vo cruciaris.

Addijcit reſpondens vtriq꞉ p̄miū ꝛ ſtipēdia meritoꝝ. De Paupere quideꝫ [Nunc vo] Jn ſtatu poſt mortem [hic pauper] Lazarus [conſolatur] a me.ij. Corinth.iiij. Jd eṁ qḋ in preſenti eſt momentaneū ꝛ leue tribulationis noſtre: ſupra modū in ſublimitatem eternū glorie pondus operatꝰ in nobis: non cōtemplantibꝰ nobis ea que videntur: ſed que non videntꝰ. Eſa.lxvj. Ecce egoipſe cōſolabor vos: dicit domin⁹. et in hieruſalem conſolabimini: videbitis ꝛ gaudebit cor veſtrum [Tu vo] iuſta recipiens malorum meritorū ſtipendia. Rhoma.vj. Stipendia eṁ peccati mors. gratia aūt dei vita eterna [cruciaris] in flamma et penis infernalibus. Prouer.xiiij. Riſus dolore miſcebitur: et extrema gaudij luctus occupat. Jſta mutatio ſtatuū ſignificatꝰ Geñ.xlviij. Ubi Jacob dexterā poſuit ſuꝑ iuniorem filiū qui erat ad ſiniſtram: ꝛ ſiniſtrā ſuper maiorē qui erat ad dexterā. quia Maiores in hoc mundo in dextera proſperitatis ſtantes: a futura vita ad ſiniſtram penarū eternaꝝ trāſferuntꝰ. et Juniores in hoc mūdo pauperes ad ſiniſtram aduerſitatis ſtantes freq̄nter benedictionem dextere in eternis bonis accipiunt in futuro.

Et in his omnibus inter nos ꝛ vos chaos magnum firmatū eſt. vt hi qui volunt hinc tranſire ad vos non poſſunt: neqꝫ inde huc tranſmeare.

Tangit h̄ Conſolationis impetrande impoſſibilitatem. Tāgit aūt Tria. Cauſam ꝯfirmatiōis. Naturalē ſanctoꝝ ad compatiendū inclinationeꝫ. ꝛ Miſerendi impoſſibilitatē. De Primo dicit [Jn his omnibus] Q.d. Quid valet longa tua petitio ꝛ mea negatio. quia in his omnibus conſolationibꝰ pauperꝭ: et tuis: ꝛ damnatoꝝ cruciatibus [firmatum eſt] ſententia dei iudicis [magnū chaos] hoc eſt vorago hiās [inter nos ꝛ vos] et in gaudijs ꝛ cruciatibꝰ exiſtentes. Hoc aūt chaos immeabile: eſt ſententia obſtinatiōis in malis. et ſententia cōfirmatiōis in bonis. Exod.viij. Scias quia ego domin⁹ quia ponam diuiſionē inter populū meum ꝛ populū tuū. Hoc ſignificatū eſt ij. Reg.v. Ubi dicit q̄ habitauit Dauid in arce et vocauit eam ciuitatem Dauid ꝛ edificauit per girum a mello ꝛ intrinſec⁹. Mello aūt erat foſſatū et vorago diſtinguens ciuitatem hieruſalē ab exterioribꝰ. Hec ergo vorago ſignificat chaos: quod firmatum eſt inter beatos ꝛ damnatos: hn̄s vnū latus Sententie diuine confirmationem: ꝛ aliud Exigentiā meritoꝝ. Sic [vt hi] Secūdū eſt Jn quo tangit Q̄ etiāſi Sancti ex inclinatione nature que ꝑfectiſſima eſt in eis [qui volunt trāſire] vltra chaos: compaſſionis affectu. quia ſicut dicit Eccī.xliiij. ſūt viri miſericordie [ad vos] damnatos iuuandos [non poſſunt] ꝓpter cōgratulationē iuſtitie: cui adherent. Eſt eṁ in eis inclinatio nature ſine ſenſu paſſionis. Et cōuertit hāc obligatio voluntatis ad letitiam vincentē iniq̄tatem. Pſal.lvij. Letabitꝰ iuſtus cum viderit vindictam. Geneſ.xiiij. Benedictus Abraam: deo excelſo quo ꝓtegente hoſtes in manibus tuis ſunt. [neqꝫ inde huc] per voluntatem beatitudinis [tranſmeare] valeant damnati. Quia ſicut dicitur Ezech.xxxij. Adeo ſigillate ſunt iniquitates eoꝝ in oſſibus eoꝝ: q̄ ita habentꝰ obſtinatā in malo voluntatem q̄ q̄uis vellent eſſe ſine penis: tamen in gloria nollent eſſe cum deo Judice: ꝛ Sanctis: q̄ eſſent ſine iniquitatis volūtate. Pſ̄.lxxiij. Suꝑbia eorum qui te oderūt aſcendit ſemꝑ. Apoca.xvj. Blaſphemauerūt hoīes nomen dei habentis poteſtatem ſuper has plagas: et non egerunt penitentiam vt deo darent gloriam. Z

Et ait Rogo ergo te pater: vt mittas eum in domū patris mei: habeo enim quinqꝫ fratres: vt teſtetur illis ne et ipſi veniāt in hūc locum tormentorum.

Ecce Secūda pro carnalibus ſollicitudo diuitis

ſis. Et diuidit̄ in Quattuor paragraphos Petitōis diuitis ⁊ Negatiōis Abrae. Qui ſucceſſiue in littera ponunt̄. In Primo ſunt Duo. Primo enim petit Lazari miſſionem. Secundo adiungit Petitiōis rationem. Dicit ergo [Rogo ergo] q. d. Exquo dicis chaos eſſe inter mortuos damnatos et beatos: qḋ non eſt inter viuos malos ⁊ damnatos ⁊ beatos [ergo rogo te pater] qui in affectu patri͛ tuos diligis. Sap. xj. Diligis omīa que ſunt: et nihil odiſti eorum que feciſti: diſſimulans peccata hominū propter penitentiā [vt mittas eum] ad vitam reuocando [in domū] hoc eſt: in familiam [patris mei] carnalis [habeo enim quinq; fratres] Unde dicit Bernard⁹. Seruat̄ diuiti ⁊ cognitio pauꝑis quem deſpexit: et memoria fratrū quos illicite amauit: Ut de viſa gloria pauperis quem deſpexit: et de pena carnaliter amatorū amplius torqueat̄. Sed huic videtur eſſe contrariū quod dicit̄ Job. xiiij. Siue nobiles fuerint filij eius ſiue ignobiles non intelliget. attamen caro eius dum viuit dolebit: et anima ipſius ſuꝑ ſemetipſo lugebit. ergo damnati nō intelligent aliquid de his que ſunt ħ. Et hoc quidem expreſſe dicit Gregori⁹ ſuper eundem locum. Ad hoc dicendū q᷑ forte ſpeciale fuit in diuite q᷑ de fratribus cogitauit propter exemplū. Aliter dicunt quidam: q᷑ fratres ꝑ accidens in mundo adhuc viuere cognouit. ſcʒ quia nō vidit omnes (alios) in iferno. Sed iſta ſolutio debilis eſt. Et ideo prima melior eſt. Et concordat dictis Sanctorū Et hoc eſt qḋ dicit [vt teſtetur] reſurgēti͛ miraculo [illis: ne ⁊ ipſi veniant] poſt mortem damnati [in locum hunc] Locum vbi eſt terra tenebrarꝫ ⁊ miſerie: vbi nullus ordo ſed ſempitern⁹ horror inhabitat Job. x. [tormentorꝫ] Prouer. xix. Parata ſunt deriſoribꝫ tormenta: ⁊ mallei percutientes ſtultorū corporibꝫ. Sed hoc contrarium videt̄: q᷑ damnati ſūt inuidi ⁊ male ad inuicem voluntatis: et conformē cū diabolo habēt voluntatē. Et ideo (ſicut diabolus) omnes homines vellēt eſſe damnatos. Ad hoc dicūt quidam q᷑ diues per iſtam petitionem: aliam obtinere conabatur. Putabat enī tā dilectum eſſe Lazarum q᷑ nō amplius a gloria ad miſeriā hui⁹ vite mitteret: et tā miſericordē patrē vt viuorum errantiū (alios errātiū) compateret̄. Et ideo ſuſpicabat̄ ſe eſſe mittēdum: et ſic a penis abſoluendū. Sed mentita eſt iniquitas ſibi. quia propter ſuos fratres non erat inueniēdus ſpecialis modus vocationis ad penitentiā. Poteſt etiā dici q᷑ ſibi timuit in fratribus: vt in preſentia corꝫ: malus carnalis ſuus affectus amplius torqueret̄. Sicut Ambro. dicit q᷑ Ignorat̄ pena Arrij: quia neſcitur quot ſunt errore eius ſubuertendi. Et hoc eſt probabili⁹ et dictis Sanctorum cōcordans. Socij enī ſui ⁊ fratres in culpa: futuri erunt ſocij ſui in pena. Eſa. xxiiij. Congregabunt̄ congregatione vnius faſcis ⁊ ꝓijcientur in lacum. Matth. xiij. Colligite zizania per faſciculos ad comburendū. Dicit autē optime locū [tormentorū] quia ibi omnia concurrunt tormēta. Job. xxiiij. Ab aquis niuium tranſibūt ad calorem nimiū. Innuit̄ etiam in hoc diuitem damnatū nihil habere gratie in voluntate quia non timēt niſi tormenta: timore ſeruili. In q̄ dicit Beda Uiuit peccādi volūtas: et ſequeret̄ opus ſi ſperaretur impunitas. Non enī dicit: vt teſtet̄ illis ne peccent. Uel: vt peniteant. ſed: vt ad tormenta nō veniant. Et verificat̄ quod dicit̄ Eſa. v. et Eſaie. ix In omnibus his nō auerſus furor eius: et populus nō eſt reuerſus ad percutient̄ ſe.

Et ait illi Abraam: Habēt Moyſen et prophetas: audiant illos.

Ecce Secundus paragraphus de Reſponſione Abrae [Habēt Moyſen et prophetas] Moyſen q̄dem in obſeruantia operū mandatorum. Prophetas autē in illuminatiōe credendorum ⁊ ꝓmiſſorū [audiant illos] quia hec ad cōuerſionem ſufficiūt. Et ideo de Moyſe dicit̄ Eccī. xxiiij. Legem mandauit nobis Moyſes in p̄ceptis iuſticiarꝫ. De Prophetis aūt dicit̄ Eccī. xxxvi. Da mercedem dn̄e ſuſtinentibus te vt prophete tui fideles inueniant̄. Hec eſt etiam cauſa q᷑ Mat. xvij. vbi claritatem future beatitudinis oſtendit: cum domino apparuerūt Moyſes ⁊ Helias: vt lex et prophetia teſtificarent̄ euāgelice de futura vita ꝓmiſſioni. Sic igit̄ dicit Abraam. Sic Chriſt⁹ Joan. v. Scrutamini ſcripturas quia ip̄e ſunt in quibus vos putatis vi. hēc. Et ille ſunt que teſtimonium perhibent de me: ⁊ non vultis venire ad me et vitam habeatis.

At ille dixit. Non pater Abraam: ſed ſiquis ex mortuis ierit ad eos: penitentiam agent.

Tertius paragraphus de Stulticia diuitis q̄ Abrae verbum nititur infirmare. et ideo incipit a negatione dicens [Non pater Abraam] Job xl. Nunq̄d irritū facies iudiciū meum ⁊ ꝯdemnabis me vt tu iuſtificeris: Potius cum Dauid humiliter dicere debuit illud Pſal. l. Juſtificeris in ſermonibꝫ tuis ⁊ vincas cum iudicari͛. In hac autem cōtradictione fortiter ingemiat patrem Abraam. De meritis enī ꝓprijs diffidens ad gremiū patris miſericordie libēter ſe cōuerteret: et faſt⁹ q̄dem cordis ſui: humilitatem ꝓpriam recognoſcere non ſinit: Ut diceret illud Luc. xv. quod filius prodigus dixit: Pater peccaui in celum ⁊ coram te: iam non ſum dignus vocari filius tuus [Sed ſiq̄s ex mortuis] reſurgens [ierit] vocādo ad penitētiam [ad eos] quia reſoluti delitijs: nullum requirūt q̄ viā doceat penitendi. Et in hoc quia excuſantur: et exaggeratur malicia eorum: ideo non merent̄ q᷑ aliquid fiat pro eis: ſed q̄dem irati animus iudici͛ ad deteriora ꝓuocet̄. Et maxime quia etiam Js qui diſplicet: intercedere ꝑſumit. et [penitentiam agent] Et hoc quidem non eſt probabile. quia dicitur Eſaie. viij. Nunquid non populus a deo ſuo requirit viſionē pro viuis ⁊ mortuis: Ad legem magis ⁊ ad teſtimonium. Et hoc eſt qḋ ſequitur

Ait autem illi: Si Moyſen et

propbetas non audiūt: neqꝫ ſiqͥs ex mortuis reſurrexerit credent.

[Ait autem illi] ſcꝫ Abraam. Et eſt Quart⁹ paragraphus In quo ratio diuitis excludit̃ ꝑ ſapientiam iuſti patris [Si Moyſen et propbetas non audiunt] quoꝝ teſtimonia tot ſignis cõfirmata ſunt. Hebre.ij. Quomõ nos effugiem⁹ ſi tantam neglexerim⁹ ſalutem: Que cū initiū accepiſſet enarrandi ꝑ dn̄m ab his qui audierūt in nos confirmata eſt: conteſtante deo ſignis ⁊ portentis ⁊ varijs virtutib⁹ [Neqꝫ ſi quis ex mortuis reſurgeret credent] Et boc oſtenderunt quia domino reſurgenti nõ crediderunt. Et ſicut dicit̃ Hebre.xj. Multe mulieres de reſurrectione acceperūt mortuos ſuos: nec tamen ꝓpter boc Judei crediderūt. Similr̃ aūt Joan.xj. Surrexit Lazarus: et ex boc ad deteriora puocati ſunt. Joã.xij Cogitauerunt ꝑncipes ſacerdotū vt ⁊ Lazaꝝ interficerent: quia ꝓpter illum multi abibant poſt ipm̄ Narrat etiam Nicodemus in euangelio ſuo ꝙ filij Symeonis ⁊ multi aliꝗ ſurgentes ex mortuis: teſtimoniū chriſto ꝑbibuerūt: ⁊ tamē in incredulitate Judei manſerūt. Matth.xxvij. Multa corpora ſanctoꝝ qui dormierāt ſurrexerūt: ⁊ ingreſſa in ciuitatē ſanctam viſa ſunt a multis: nec aliqͥd ad fidem Judeoꝝ ꝓfecerunt. quia erat eis verificatum qd̃ dixit Eſa.vj. Exceca cor populi hui⁹ ⁊ aures eius aggraua: et oculos eius claude: ne forte videant oculis ⁊ auribus audiant ⁊ corde intelligant ⁊ conuertant̃ ⁊ ſanem eos. Huius aūt tota cauſa fuit. quia Gloriā mūdi ad humilitatẽ fidei cõmutare noluerunt. Sicut nec diues dum viueret. Joan.v. Quomõ poteſtis credere qui gloriaꝫ ab inuicem accipitis: et gloriam que a ſolo deo eſt non vultis. Hoc eſt ergo qd̃ dicit

Capitulum.XVII.

Et ait ad diſcipulos ſuos: Impoſſibile eſt vt non veniant ſcandala Ve autē illi per quem veniunt

Hic incipit capitulū Septimūdecimū ſm̄ Concordantias: Tamē q̄ntum ad ſniam iſtud eſt adhuc de p̄cedenti parte. Quia h̄ agitur de Miſericordia Spirituali ꝑ quā aliquis meret̃ electionē q̄ntum ad iuſticiam p̄ñtē. Habet aūt Duas partes. Unam q̄dem De Uitatione ſcandali. qꝛ Crudelis eſt qui ſcandalū ponit per(al's ex) offendiculum p̄ximo. et Miſericors eſt qui vitando ſcādalum edificat p̄ximū. In Scd̃a aūt agit de Miſericordia eius qui remittit in ſe peccanti. In Priori harum partiū dicit Tria. Prio eñ dicit ꝙ Neceſſe eſt vt veniant ſcandala vt ꝓbent̃ illi qui ſunt electi. Scd̃o ibi ꝑgit Maledictionē eoꝝ qui ſcādala ſuſcitant. Tertio autem oſtendit Periculū eoꝝ qui ſcandala faciūt. Dicit igit̃ [Et ad diſcipulos ſuos] quoꝝ maxime eſt cauere de ſcandalo [ait] Matth.xviij. Uidete ne ſcandalizetis vnū de puſillis iſtis. Prelatoꝝ eñ maxime eſt, ſcandala vitare. Iſtis ergo dixit.j. Coꝝ.viij. Sic peccantes in fratres ⁊ ꝑcutientes conſciam eorum infirmam in chriſtū peccatis. Dicit igit̃ illis [Impoſſibile eſt vt non veniant ſcandala] Sic dicitur.j. Coꝝ.xj. Oportet hereſes eſſe vt hi qui probati ſunt manifeſte fiant in vobis: Ita impoſſibile eſt vt ſcandala non veniant tot malis exiſtētibus in mundo qui obicem ponunt in via recte ambulanti. Scādalon eñ grece: latine ſonat: pedis impactio. Eſt tamē equiuocum ad Tria ſcādalū. Pro obice ad quem impingit̃. et Pro ipſa pedis impactione. et Pro caſu qui prouenit̃ ex impactõe. Unde v. Scandalū equiuocum eſt: obex: impactio: caſus Quātus aūt impoſſibile ſit non venire ſcandala: ſicut dicit Pſ̃.cxxxix. Juxta iter ſcandalū poſuerunt mihi. Et iterum Pſal.lvj. Foderunt ante faciem meā foueam ⁊ inciderūt in eam. Tamē Maledictus eſt qui facit ſcandalū actiuum. Et hoc eſt qd̃ ſequit̃ [Ve autem illi per quem venuit] Supple: ſcādala. Attēdendū eſt aūt ꝙ eſt Scādalum Actiuū: et Scandalū Paſſiuum. Scandalum Actiuū eſt Duplex. Scꝫ Quando aliquid agitur per quod directe aliquis cauſam ſumit per dictum vel per factum mortaliter peccandi. Sicut Cum aliqͥs peruerſe docet: et alius doctrinā eius imitatur. Uel Cum ꝑuerſe agit: et alius ad exemplum eius cadit in peccatum. Et de Primo hoꝝ dicit̃ Eſa.ix. Propbeta docens mendaciū ipſe eſt cauda. Hiere.v. Propbete ꝓpbetabant mendacium ⁊ ſacerdotes applaudebant manib⁹ ſuis: et populus meus dilexit talia. Et hoc ſcandalū eſt cauſa ruine. Scādalum aūt qd̃ fit ꝑ factum min⁹ reteꝝ cum: eſt: de quo dicitur Eſa.iij. Ruit enim vir ad virum: vnuſquiſqꝫ ad p̄ximum ſuum. Ruere aūt eſt ſcandalizari: ſicut iam dictum eſt. Secūdo mõ dicit̃ Scandalum Actiuum: vti libertate conſcientie in his que non ſunt peccata: ſed tamen in peccata poſſunt interp̄tari. Et ideo interp̄tantes in peccatum: in eiſdem occaſionem ruine accipiunt. Sicut fuit in ꝑmitiua eccleſia quando firmi ⁊ fortes in fide habebant conſciā ꝙ idolum non haberet numen a deo (al's aliquod) Et ideo cibus ei immolatus non eſſet execratus: ſed eſſet ſicut prius: et ideo manducabant illum cibum ſicut alium. Quādo autē hoc publice fecerūt coraꝫ infirmis: qui credebant ꝙ idolum numen haberet: ſtatim infirmi acceperunt occaſionē ruine: ⁊ ad exemplum illorum comederunt ſacrificata idolis ad honorē idoloꝝ et efficiebant̃ idolatre. Et hoc eſt qd̃ dicit Aplus.j. Corinth.viij. Quidam ex conſcientia vſqꝫ nūc idoli q̄ſi idolothitū manducant: et conſcientia eorum cum ſit infirma polluit̃. Eſca aūt nos non cõmendat deo. Neqꝫ ei ſi mãducauerim⁹ abūdabimus: neqꝫ ſi nõ manducauerim⁹ deficiemus. Et Ibidē Bonum eſt nõ manducare carnem: ⁊ nõ bibere vinum: neqꝫ in quo frater tuus cõturbatur vel ſcandalizatur. Simile ſcandalū inueniūt Clerici vl' p̄cipue Religioſi: qui ea que non ſunt eis prohibita: et tamen a laicis in malam libertatem ſunt interpretabilia: faciunt coram laicis. quia Laici ex hoc

ad malas inducunt libertates. Et hoc eſt qđ infir
ma ⁊ ſcandalizata anima conqueritur Cant.j. Filij
matris mee pugnauerunt contra me.j.Cor.viij.
Sic peccātes in fratres ⁊ percutientes cōſciam eorū
infirmam: in chriſtum: hoc eſt contra chriſtū: pec/
catis. Hoc igitur eſt ſcandalum actiuū. Scan/
dalum aūt Paſſiuū eſt qđ efficitur ab illo. Et hoc eſt
Triplex. Aliqñ enī infirmus ex dicto vl' facto alte/
rius conturbatur. Et ſic impingit ne hilariter vadat
in via recta. Pſal.lxxvj. Turbatus ſum ⁊ nō ſum
locutus. Hec autem conturbatio poteſt eſſe: qa
audit vel videt hoc quod recte (al's directe) eſt cō/
tra legem dei. Et hec conturbatio eſt bona. Aliqñ
autem turbatur quia audit vel videt quod putat
contra legem dei eſſe: cum tamē non ſit. ſed ex con/
ſuetudine tali ⁊ malo intellectu ſic iudicat. Sicut
phariſei ſcandalizabantur de verbis domini. Et tūc
dicitur ꝙ Veritas doctrine in doctore. et Veritas
iudicij in Judice. et Veritas Vite: in quolibet ho
mine non eſt dimittenda pro ſcādalo alicu⁹. Si/
cut nec dominus dimiſit. Unde Verſus

Juſticie: vite: doctrine: ſcandala cedunt.

Uel ſic

Scandala non vitent: doctor: iudex: hō viuens

Aliqñ autem Scandalum Paſſiuum ꝓcedit vl/
tra conturbationē vſqȝ ad eius quod vidit vel au/
diuit imitationem (al's inuitationē) Et ſic eſt rui/
na ſiue caſus in mortale peccatum. Tamen quer/
ſi accipiunt aliquādo occaſionē offenſionis vl' ca/
ſus ex bonis factis. Et ſic Judei offenderūt in chri/
ſtum vt caderent. Et tunc eſt ſcandalum paſſiuū
ſine actiuo. Sed homo tunc ſcandalizat ſeipſum:
Sicut dicitur Lu.ij. Ecce poſitus eſt hic in ruinam
Et Eſa.xxviij. Ponā in fundamentis ſion lapidē
precioſum ꝓbatum in fundamēto fundatum qui
crediderit non feſtinet. Et idem eſt Eſaie.viij. Sic
igitur tenendū eſt de ſcandalo.

Utilius eſt illi ſi lapis molaris imponatur circa collū eius: et ꝓij ciatur in mare: qȝ vt ſcandalizet vnum de puſillis iſtis. Attendite vobis.

B Ecce Tertiū quod facit ad peccati exaggeratio/
al's nē. Dicit igitur ꝙ [Utilius] Abuſio eſt in Cō/
minus paratiuo. hoc eſt: melius inutile eſt illi [ſi lapis
inutile molaris] Ad litteram qui grauis eſt et impetu
magno deſcendit. Unde Apocal.xviij. Tulit an/
gelus lapidem magnū molarē ⁊ dimiſit eū in ma
re: et dixit: Hoc impetu ſummergetur Babylon in
ꝓfundum [ponatur circa collum eius] Ad lit/
teram Mar.ix. Bonum erat illi ſi ſuſpenderetur mo/
la aſinaria ad collum eius [et proijciatur] ad
ſummergēdū [in mare] Hoc aūt ſm antiquos le/
ges nō fiebat niſi patricidis: et illis qui in nefan/
dis criminibus ſunt deꝓhenſi. vnde per hec fit hu/
ius peccati exaggeratio [qȝ vt ſcādalizet vnū
de puſillis iſtis] Hoc eſt de īfirmis in fide qa
Infirmorum eſt ſcādalizari. Utilius enī eſt cum
confuſione mortē corꝑalem ſubire ſm corpus qȝ
mortem eternam. Hoc aūt intelligitur de eo qui po/
nit ſcandalum actiuum: directe inducens ad rui/
nam peccati. Ideo dicitur Matth.viij. Si oculus
tuus ſcandalizat te: erue eum ⁊ ꝓijce abs te. Su
per Mattheū aūt plura de hac materia dicta ſunt
et ibi requirantur [Attendite vobis] Ex qȝ tanta
miſericordia moueri debetis ad ſubditos: ergo atten/
dite vob magna ſollicitudine: ne ſcandalizetis ſub
iectos. quia illi ſunt infirmi ⁊ de leui poſſunt ſcā/
dalizari. Rhom.xiiij. Infirmū aūt in fide aſſumi/
te ⁊ non in diſceptationibus cogitationū. qȝ Diſce/
ptatio cogitationū frequenter inducit ſcādalum.
Licita enī que non ſunt de veritate Uite ⁊ Doctri
ne ⁊ Judicij: dimittēda ſunt ꝓpter ſcandalū. Sicut
domin⁹ ſoluit didrachma: dicens Petro. Ne ſcan
dalizemus eos: vade ad mare et ꝓmum piſcē qui
aſcenderit ad hamum tolle: et in ore eius inue/
nies ſtaterem: et ſolue pro me ⁊ pro te Mat.xvij.
Alia autem que de veritate doctrine erant: nō di/
miſit ꝓpter ſcandalū. Sicut Matth.xv. dixit Nō
quod in os intrat coinquinat animā: ſed qđ de ore ꝓ/
cedunt: furta: adulteria: et hmōi. Hec ſunt que in/
quinant animā. Et cum diſcipuli dicerent: Scis
quia phariſei audito hoc verbo ſcandalizati ſunt:
Reſpōdit. Sinite eos. Ceci ſunt duces cecorum.
ergo [Attēdite vobis] Actuū.xx. Attendite vo
bis et vniuerſo gregi ī quo vos poſuit ſpiritusſan
ctus rectores ⁊ epiſcopos. Deut.iiij. Attende tibi
ſollicite.

Si peccauerit in te frater tu⁹: increpa illum. Etſi penitentiā egerit: dimitte illi. Etſi ſepties in die peccauerit in te: et ſepties ī die cō uerſus fuerit ad te dicens: Penitet me: dimitte illi.

[Si peccauerit in te frater tuus] Q.d.
Cauere a ſcandalo: quinetiam dimittere peccātibus
in vos: ne ꝯturbentur vel ſcandalizentur. Di/
cit autem hic Tria. Scȝ: Qꝫ peccans: fraterna cha/
ritate corripiatur: Qꝫ penitenti indulgeatur: et Qꝫ ſe/
ptuagies ſepties peccanti ⁊ penitenti dimittatur. De
Primo dicit Duo. Scȝ: Quis corripiendus. et
Qualiter. Quis autem corripiēdus: dicit ꝙ frater
peccans [Frater] enī corripi pt. Is aūt qui nō
frater eſt: qui extra eccleſiam eſt ⁊ infidelis: corripi
non poteſt.j.Corinth.v. Quid mihi de his que fo
ris ſunt iudicare: Q.d. Nihil. Exod.ij. Quis te cō
ſtituit ꝓncipē ⁊ iudicē ſuꝑ me [Frater] ergo cui
charitate: fide: et ſpe coniungimur: cuius debem⁹
habere curam ⁊ ſollicitudinē: ſicut de cōmembro
euſdem corporis nobiſcum ille eſt corripiendus.j.
Theſ.v. Corripite inquietos: conſolamini puſil/
lanimes: ſuſcipite infirmos: patientes eſtote ad o/
mnes [peccauerit] quia Non niſi peccato debe
tur correptio: et nō nature fratris. Unde peccatū
eſt cauſa correptionis.j.Timot.v. Peccantem co
ram omnibus argue: vt et ceteri timorem habeant.
Et intelligitur de peccato publico quod corā omni/
bus fit. Pſal.xlix. Arguam te ⁊ ſtatuam cōtra fa/
ciem tuam. Sic igitur habetur Quis ⁊ Quare ſit

corripiendus. Et exinde patet ꝙ falſum dicūt qui
dicunt ꝙ pro peccato futuro eſt corripiēdus ne fi
at. quia ſic quilibet etiā non peccans deberet cor-
ripi: ne in futurum peccaret. Et ſic nunq̄ʒ ceſſaret
a correptione: quod falſum eſt. Et ideo falſa eſt hu
iuſmodi determinatio [in te] peccat qui te offen-
dit. Et hec ē vera diffinitio peccati quod fit in nos
Offendit autem in te dupliciter. Scʒ: Malum
inferendo. Sicut damnū honoris. Vel rerū. Vel
etiam penam infligendo. Et hoc dicitur vere in te
peccare. quia ſic tu aliquid iuſte querele habes ad-
uerſus eum. Et ſic precipitur ei vt placet te: et (al's
vel) ſacrificium ſuum a deo non recipit. Matthei
v. Si offers munus tuum ante altare: et ibi recor
datus fueris quia frater tuus habet aliquid ad-
uerſum te: relinque ibi munus tuum ante altare
et vade prius reconciliari fratri tuo: et tunc veni-
ens: offeres munus tuum. Et ſic dicitur tibi ꝙ re-
mittas petenti ⁊ penitentiam agēti. quia aliter nō
eſſet correptus. Secundo aūt peccat in te Spiri-
tualiter: qui peccato ſuo ſcandalizat te. Et hoc eſt
qđ dicit Auguſtinus. Si peccauerit in te. hoc eſt:
te ſciente peccatum ſuum. j. Corinth. viij. Sic pec
cantes in fratres et percutientes conſcientiam eorū
infirmam: in chriſtū peccatis. Gen. xlij. In me hec
omnia mala redundant (al's reciderunt) Sic igit
vtroqʒ iſtorum modorū Si peccauerit in te fra-
ter [tuus] ꝓ eo qui tecū in eccleſia: vel in vno Ca-
pitulo: vel vna Religione: ſicut diximus [increpa
C pa illum] Hic tangit de correptione. Sunt au
tem due correptiones. Vna quidem Autoritatis
Altera vo Charitatis. Illa que eſt autoritatis: il-
la eſt cum ſolennitate et ſeueritate iudicij. Et hec ē
ſolius p̄lati: nec alius tenetur ad illam. Illa autē
que eſt charitatis fraterne fundat̄ ſuper hoc quod
dicitur Exodi. xxiij. Si videris bouem odientis te
errantem in via: non p̄teribis: ſed reduces eū. Et
aliam dat legem. Si videris aliquem iacentē ſub
onere vel aſinum eius: nō p̄teribis: ſed ſubleuabis
eum cum illo. Cum eñ maiorem curam debeā ha
bere de ſalute q̄ʒ de boue ⁊ aſino: magis debeo fa-
cere vt ſubleuet̄ ⁊ reducat̄ aīa ipſi⁹. Adhuc Pre-
cipitur elemoſyna corporalis: Et multo magis ele-
moſyna ſpiritualis. Maxima aūt elemoſynaꝝ ē
Reductio errantis in viam mādatoꝝ. Et ideo q̄li
bet tenetur ad hanc correptionem. Nec aliquis ex-
cipitur ab hac ammonitione fraterna: niſi qui exci
pit̄ a charitate fratris. Et ideo nō eſt verum qđ di
xerunt antiqui: In quodam v̄ſu comp̄hendentes
Caſus in quibus aliquis ad correctiōem frater-
nam non tenetur. v̄ſus

Nō ſpes: nō teſtes: p̄ſul ſcit: plebs: monach⁹ ſū

Hoc eñ verum eſt ꝙ ſi nō ſit ſpes correctiōis ſue
ꝙ tunc non teneor corrigere. Hoc aūt non eſt ve-
rum: ſi non habeo teſtes ꝙ non tenear eum corri-
gere. quia adhuc debeo eū monere inter me ⁊ ip̄m
ſolum. Adhuc autem ſi preſul vel prelatus ſu⁹ ſcit
peccatum vt iudex: tunc verum eſt ꝙ non teneor
eum corrigere. Si aūt ſcit vt homo tm̄: tunc non
abſoluor debito correctionis fraterne. Adhuc au
tem Etſi plebs ſciat ⁊ neſciat per denunciationē p̄-
lati: non abſoluor a correctionis debito Si autē
plebs ſcit per denunciationem iudicis: tunc ſum
abſolutus. quia tunc correctio nō ſolum fraterna:
ſed etiam autoritatis adhibita eſt. Qd autē dicunt
monachus ſum. hoc eſt: ꝙ monach⁹ melioribꝫ eſt
intentus: et ideo a correctiōe ſit abſolutus. hoc eſt
ſimpliciter falſum. quia Nullum opus ita placet
deo ſicut fraterna reductio que ex charitate proce-
dit. et ideo ab illa nullus abſoluitur. Huius autē
correctionis Matth. xviij. ponunt̄ Tres gradus
Primus eſt amoris. Secundus timoris. ⁊ Ter
tius confuſionis. Primus eſt: cum inter te ⁊ ip̄m
ſolum conuenit̄ proximus ex ſola charitate de hoc
quod fecit. Gal. vj. Si p̄occupatus fuerit homo
in aliquo delicto: vos qui ſp̄uales eſtꝭ inſtruite il-
lum in ſpiritu lenitatis: conſiderans teipſum ne et
tu tenteris. Eccl. xix. Corripe amicum tuum ne for
te non intellexerit: et dicat: non feci. aut ſi fecit: ne
iterum addat facere. Et hoc eſt qđ dicitur Mat-
thei. xviij. Corripe eum inter te ⁊ ipſum ſolum. Si
te audierit: lucratus es fratrem tuum. Secun-
dus gradus eſt cum timore conuictionis. Et hoc
fit quando adhibent̄ duo vel tres qui ſciunt pecca
tum illius. quia alij teſtes non valerēt. Vnde Au-
guſtinus. Si te non audierit: adhibendi ſunt alij
per quos cōuincendus eſt ſi negauerit. Leuit. xix.
Non oderis fratrem tuum in corde tuo: ſed publi
ce argue illum vt non habeas ſuper illo peccatum
Publice aūt vocat̄ h: coram teſtibus adhibitis.
Tertius gradus: qui cum confuſione eſt: quādo
cum pudore reuocat̄. Et hoc fit quādo dicit̄ eccle-
ſie: ⁊ refertur ad iudicium. qđ ſi non audit: vitatur
ſicut ethnicus ⁊ publicanus. Tit. iij. Hereticum
hominē poſt p̄mā et ſecundā correptionem deui-
ta: ſciens q̄ a ſubuerſus eſt qui eiuſmodi eſt: et de-
linquit ꝓprio iudicio condemnatus. j. Timot. v.
Peccātes coram omnibus argue: vt ⁊ ceteri timo
rem habeāt. Iſti ergo ſunt gradus fraterne corre-
ctionis. In hac aūt fraterna correctione peccat̄
Multis modis. Quorū Primus eſt. Si aliter
corrigit q̄ʒ debet. Quia ſcʒ corrigēs ſimili vitio vel
maiori ſubiacet publice. Matthei. vij. Hypocrita eiice pri-
mū hypocrita trabem de oculo tuo: et tūc videbis
vt educas feſtucam de oculo fratris tui. Secūdo
modo Si crimen quod occultum eſt prodat corri
gendo. Hoc eñ non eſt faciendū. Gen. xlij. Per
ſalutem Pharaonis exploratores eſtis: immuni-
ta terre ꝯſiderare veniſtꝭ. Tertius modus eſt: Si
incorrigibilē corrigat. Ille enim non lucratur niſi
vituperium ⁊ odium. Hieronym⁹. Fruſtra niti: ⁊
nihil aliud q̄ʒ odium querere: extreme demētie eſt.
Prouer. xv. Non amat peſtilens eum qui ſe corri
pit: nec ad ſapientes graditur. Ibidem. Qui odit
correptionem morietur. Quartus modus eſt: q̄ndo
cum indignatione corripit. Sic Maria corripu-
it Moyſen de vxore ſua ethiopiſſa. et percuſſa eſt le
pra: quia ex indignatione ꝓceſſit correptio Num.
xij. Quintus modus eſt: quando ex deriſione ꝓce
dit. Sicut Cham verenda patris deriſit et ſeruitu
ti addictus eſt. Gen. ix. Sextus modus eſt Si ex
inordinatione ꝓcedit. Sicut ſi ſit cum accuſatiōe
et delatione. Hoc eñ non eſt fraterne charitatis.
Sic peccauit Ioſeph Geneſ. xxxvij. Qui accuſa-

uit fratres ſuos apud patrem crimine peſſimo. et
ideo inuidiam ⁊ odium conceperunt contra ipm.
Et ideo antiqui dixerunt ꝙ cõſiderandũ ſit in cor-
rectione fraterna Qꝫ ſit vtilis: Qꝫ ſit expediens: et
Qꝫ ſit facilis correctiõis ille qui corrigit: et Qꝫ in
ꝓceſſu correctiõis honeſtꝰ modꝰ adhibeat. Vñ ṽ.
Vtilis: expediẽs: facilis: ꝓceſſus honeſtus
Tunc enĩ quando ſic ex charitate ꝓcedit: ab Au-
guſtino vocat oſculum colũbinũ. Dicit enĩ ſic in
ſermo de Tri. Gratanter q̃ppe recipit oſculũ colum
binum benigniſſima charitas. Dentẽ autẽ caninũ
vel euitat cautiſſima humilitas: vel retundit ſoli-
diſſima veritas. Sic igit et a tali: et talis debet fi-
eri correctio fraterna. Unde Greg. Si proximos
noſtros ſicut noſipſos diligere debemꝰ: reſtat vt
eorũ peccatis ſicut noſtris iraſcamur. Beda. Ita
peccat qui peccantẽ videns tacet: ſicut qui peccan
ti nõ indulget. Eccl. iiij. Ne reuerearis ꝓximũ in ca
ſu ſuo: nec retineas verbum in tpe ſalutis. Chryſ.
Oportet peccatoribꝫ dicere que fecerunt: ſicut fit
ebrijs poſt ebrietatem. Semꝑ enĩ correctio adhi-
benda eſt: niſi ſit deſperatio correctionis: ſicut di
ximus Prouer. ix. Qui erudit deriſorem: ipſe ſibi
iniuriam facit. et qui arguit impium: ſibi macu-
lam adquirit. Et iterum Ibidẽ. Noli arguere de-
riſorem ne oderit te. Argue ſapientem: et diliget te
Sic ergo ſentiendũ eſt de fraterna correctione.
De Correctione autẽ autoritatis non ſe intro-
mittat niſi Judex ⁊ Prelatus. Rhoma. xiiij. Tu
quis es qui iudicas alienum ſeruum: Suo do-
mino ſtat aut cadit. Et hoc modo ꝑlatus a ſubdi-
tis non corripit. Unde Grego. Prelatum peccan
tem arguere nemo ꝑſumit. Et in exẽplũ culpa ve-
hementer extendit cum pro reuerentia gradꝰ: pec
cator honorat. Corripit tamẽ fraterne ꝑlatꝰ ⁊ mo-
net quãdo peccat. Hoc igitur eſt qḋ dicit [Increpa
illum] .j. Timot. iiij. Argue: obſecra: increpa
in omni patientia ⁊ doctrina. Increpatio autẽ ſo-
nat in iram quandã que debet eſſe ex zelo iuſtitie.
Pſ. lxviij. Zelus domus tue comedit me [Et ſi
penitentiã egerit] etiamſi peccatũ illud in no

D cumentum tui fuit [dimitte illi] .ij. Parol. vlt.
Peccaui: remitte mihi. Lu. vj. Dimittite et dimit-
temini. Eccl. xxviij. Relinque ꝓximo tuo nocẽti te
et tunc depcanti tibi peccata ſoluentur. Si autem
non in te ſed in deum peccauit: non tui eſt arbitrij
dimittere: ſed rogandus eſt deꝰ vt dimittat. j. Re-
gũ. ij. Si peccauerit vir in virum: placari poteſt ei
deus. Si aũt peccauerit in deum quis orabit pro
eo: [Et ſi ſepties in die] vna [peccauerit in
te] Prouerb. xxiiij. Septies cadit iuſtus ⁊ reſur-
git. impij aũt corruũt in malum. hoc eſt: quotienſ-
cũq; peccauerit in te. quia Solet vniuerſitas ſe-
ptenario deſignari. Septies autẽ peccare dicit in
fratrem. Seductione intellectus a veritate. Cor-
ruptione affectus a bonitate. Corpus affligendo
a pacis tranq̃llitate. Neceſſaria auferendo a vite
ſuſtentatione. Sua nõ cõmunicãdo neceſſitatꝫ tẽ-
pore. Famã ledendo detractione. Malo exemplo
corrumpẽdo in via iuſtitie. His enĩ ſeptẽ modis
ledi ꝑt ꝓximꝰ. De Pᵒ dicit. ij. Corin. xj. Timeo
ne ſicut ſerpẽs ſeduxit Euam ita ſeducant ſenſus
veſtri: et excidant a ſimplicitate q̃ eſt in chriſto Je-
ſu. De Secundo dicit Prouer. ix. Mulier ſtulta
et clamoſa plena illecebris et nihil omnino ſciens
ſedit in foribꝫ domus ſue ſuꝑ ſellam in excelſo vr-
bis loco vt vocaret tranſeuntes. hoc eſt: a tramite
bonitatis voluntates reuocaret. De Tertio dicit
Cant. j. Filij matris mee pugnauerũt contra me.
De Quarto aũt Eſa. iij. Populũ meum exacto-
res ſui ſpoliauerunt. De Quinto dicit Prouerb.
xxiiij. Paſce fame morientẽ: ſi non paueris: occidi-
ſti. De Sexto Pſal. xlix. Sedẽs aduerſus fratrẽ
tuum loquebaris: ⁊ aduerſus filiũ matris tue po-
nebas ſcãdalũ. De Septimo dicit in Pſal. cxxxix.
Juxta iter ſcandalũ poſuerũt mihi. Et iterũ Pſ.
lvj. Laqueũ parauerunt pedibus meis: et incurua-
uerunt aiam meam. Omnibꝫ igitur his modis ſi
peccauerit in te frater tuꝰ [et ſepties in die cõ-
uerſus fuerit] Et inde dicũt q̃dam ꝙ nõ tenet
aliquis remittere nõ penitenti ⁊ veniã nõ petenti.
Quod falſum eſt: Cũ dicat Rhom. xij. Si eſuri-
erit inimicꝰ tuus ciba illum. et ſi ſitit: potum da il
li. Bñficijs enĩ debeo ꝑuenire eum vt mea chari-
tate ad pñiam illum inducam. Sed hoc verũ eſt
quando cõuerſus fuerit ⁊ penituerit: tunc lucratꝰ
ſum eũ. cum tñ grauitate moꝝ ⁊ iuſticie debet re-
mitti: ne nimis facilis veniã incẽtiuũ prebeat iteꝝ
offendendi. Et ideo aliqua ſeueritas eſt adhiben-
da. et hoc eſt qḋ dicit [conuerſus fuerit ad te
dicens] hoc eſt ad charitatẽ fraternã [penitet
me] feciſſe: tunc [dimitte illi] Lu. xj. Siq̃dem
et ipſi dimittimus oĩbꝫ debẽtibꝫ nobis. Sic ergo
vt dictum eſt: dimitte illi q̃ in te peccauit.

e T dixerunt Apoſtoli domino
Adauge nobis fidem

Hic incipit oſtendere Cauſam electionis in humi
litate fidei formate. Et ħ Quidã: et bene: incipiũt
Caplm. Diuidit hoc aũt Caplm in Tres partes
ſicut Tria ad fidem exigunt. Primũ quidẽ Qꝫ
viua ſit ꝑ deuotionẽ ⁊ calorem nimiũ charitatis.
Secundũ autẽ Qꝫ efficax ſit in inducenda ſalute
Et hoc oſtendit in miraculo leproſoꝝ. Tertiũ au
tem eſt Qꝫ nõ ſit ſeducibilis: ſed cauta in creduli-
tate articuloꝝ. Et hoc oſtendit vbi reſpondet que-
ſtioni phariſeoꝝ vtrum regnum dei veniat vl nõ.
In Primo hoꝝ Duo dicunt. In quorũ Primo
tangit Potentia viue ⁊ deuote fidei. In Secun-
do aũt Fidei oñdit obſequiũ ⁊ hũilitas. In Pri-
mo hoꝝ Duo dicuntur. In quorum Primo Pe
titio ponit diſcipuloꝝ. Et in Secundo: Doctrine
modus ex petitiõe format (al's formatꝰ) Dicit igi
tur [Et dixerunt diſcipuli domino] Audiẽ-
tes enĩ tanta mirabilia: de Merito ⁊ Premio mi
ſericordie. De Merito quidem in villico. De Pre
mio aũt in diuite purpurato ⁊ Lazaro. et Tantũ
terrorem in ſcandalo: delectati in ꝑmio futuroꝝũ:
dixerunt domino [Adauge nobis fidem] Q.
d. Jam q̃dem credimꝰ: ſed creſcere in fide eterno-
rum deſideramꝰ. j. Pe. ij. Lac cõcupiſcite vt in eo
creſcatis. j. Corinth. xiij. Cum eſſem paruulus: lo
quebar vt paruulus: ſapiebã vt paruulus: medi-
tabar vt paruulus. Quando aũt factus ſum vir:

euacuaui ea que erant paruuli. Sic enim nobis augetur fides: quando nos augemur in fide: et abnegamus ea que erãt paruuli. hoc eſt: dubitationem ꝛ timorẽ. Unde Matth.xiiij. Modice fidei quare dubitaſti: ergo [nobis adauge fidem] vt ꝛ nos augeamur i fide. Heb.xi. Fide Moyſes grandis factus: negauit ſe eſſe filiũ filie Pharaonis: Ita ꝛ nos iſta pñtia: ꝓpter futura deſiderãtes: petimus creſcere in fide

Dixit aũt dominus. Si habueritis fidem ſicut granum ſinapis: dicetis huic arbori moro: eradicare et tranſplantare in mare ꝛ obediet vobis.

[Dixit autem dominus] reſpõdens apl'is Et ſuum Dicere: fuit ſuum Facere. ſicut dicit Gregorius Nazãzenus. Ps.xxxij. Ipſe dixit et facta
E ſunt [Si habueritis fidem] Tangit hic Duo Fidei ꝓpriã qualitatẽ: et Potentiam. Proprie qualitas fidei notat ꝑ hoc ꝙ dicit [Si habueritis fidem vt granũ ſinapis] Et ꝗdem in p̄cedentibus dictum eſt ꝙ granum ſinapis Paruũ (al's Subtile eſt in ſubſtãtia. et Acutũ valde in actiõe. ꝛ Calidum ꝛ diſſolutiuũ. Paruitas autem ſignificat fidei humilitatẽ. Matth.xi. Abſcõdiſti hec a ſapientibus ꝛ prudentibus: et reuelaſti ea paruulis Humilibus enim ea que ſunt fidei reuelant. Subtilitas aũt ſinapis ſubtilitatem ſignificat ſapie fidei De qua dr.i.Cor.ij. Sapientiam aũt loquimur inter ꝑfectos. ſapientiã aũt non huius ſeculi: neqz ꝓncipum huius ſecli qui deſtruunt: ſed loqmur dei ſapientiã in miniſterio abſcõditam. In hac enim veritate: ſubtilitas maxia eſt. Hec eſt acuta in penetratione. qꝛ cõfigit corda ad conſentiendũ veritati. Hebre.iiij. Uiuus eſt ſermo dei ꝛ efficax ꝛ penetrabilior omi gladio ancipiti. Hinc eſt ꝙ de verbis fidei dicitur Pſal.cxix. Sagitte potẽtis acute His enim verbis ſicut ſagittis tranſfigit cor hois. Calidũ aũt eſt per charitatem: que per dilectionez operat: et per illam diſſoluit quicqd eſt machinationũ aduerſus fidem. Hoc igit modo: fides habita: vt granũ ſinapis habet. Supius aũt ꝛ Super Mattheũ plura dicta ſunt de hoc [dicetis huic arbori moro] Hic tangit de Potentia fidei. Et dat exemplũ in arborẽ moro. Mattheus autem.xvij. dat exemplũ in monte. Et ſm litteram qdem itelligit qd in Mattheo dicit: ꝙ Nihil eſt impoſſibile credenti. Et exẽpla ſunt materialia. Quantum autem ad myſteriũ Mons eſt altitudo ſtatus (al's faſtus) diabolici: qui ſtare nõ poteſt ante fidei hũilitatem. Arbor aũt ſignificat eum q fructificat mundo et diabolo. Uel (al's Hec) arbor morus eſt eſt a nigredine fructus. Et quia muſcis et vermibus eſt aptus (al's apta) Folia enim comedunt vermes qui bombices dicunt: et faciunt inde ſericum: ſubtile opus: ad vanitatẽ mũdi. Eſa.xix Confundent
l qui operabunt linum: plectentes ꝛ texentes ſubtilia. Muſce autez que importune ſunt ꝛ inſident ꝑ examina fructibus mori: ſunt cogitatiões carnales et temptationes carnis. Eccles.x. Muſce morientes perdũt ſuauitatem vnguenti. hoc eſt: deuotionis. Et hec arbor non floret quia nõ habet odorez virtutis. Ecci.xxiiij. Flores mei fruct9 odoris (al's honoris) ꝛ honeſtatis. Et ideo ab hac arbore nullum mel colligit. quia nihil habet dulcedinis. ſed eſt amari ſuci ꝛ groſſi: et ideo non floret. Job.xvij. In amaritudinibus moratur oculus me9. Hic fructus (al's suc9) dũ exp̄mit ꝛ vino permiſcet vehementer oppilatiuus efficitur. Unde moretũ qd ex moris et vino confectum eſt: valde eſt inebriatiuũ Et ſic aufert ſenſum et motum ꝛ inducit ebrietatẽ Eſa.xxviij. Hi errauerunt pre ebrietate neſcierunt videntem. Sic ergo ſignificat arborem fructificantem in diabolo. Huic ergo [dicetis eradicare] hoc eſt: radices quas infixiſti euelle. Hiere mie.i. Prophetam in gentibus dedi te: vt euellas et deſtruas et diſſipes [Et tranſplantare in mare] hoc eſt: Uel in amaritudinẽ penitentie: Uel inferni amaritudinem. Sed primum eſt conuenientius quia ſic operatur deuotio fidei. Pſal.cv. Irritauerunt aſcendentes in mare: mare rubrum. Sic dicitur in Pſal.lxxiiij. Inclinauit ex hoc in hoc: veruntamẽ fex eius non eſt exinanita [et obediet vobis] Creature fidei. Eo ꝙ ipſa Fides innititur omnipotentie. Sicut fides beate virginis: ſtetit in verbo potẽtie qd dixit Angelus Quia non erit impoſſibile apud deum omne verbum Luce primo. De Conceptu autem Sare: illi verbo innitebatur quod dixit angelus: Nũ deo quicqꝫ erit difficile Geneſ.xviij. Et illi qd dixit dominus: Omnia poſſibilia ſunt credẽti Marci.ix: Sic igitur qꝛ fides obedit oipotentie: ideo oia obediunt fidei.

Quis autem veſtrum habens ſeruum arantẽ aut paſcentẽ boues: qui regreſſo de agro: dicat illi ſtatim: tranſi et recumbe. et nõ dicat: Para qd cenem ꝛ precinge te ꝛ miniſtra mihi donec manducem et bibam: et poſt hec tu manducabis et bibes. Nunquid gratiã habet ſeruo illi: quia fecit que ei impauerat? Non puto.

Hic tangit de Fidei obſequioſa humilitate. Dicit autẽ Duo. Primo enim ponit exemplarem ſi- F militudinem. Secundo Iuxta Similitudinem accipit doctrinam. In Similitudine tãgit Sex. Quorum Primum eſt Serui ad dominum conditio. Secundum Serui obſequium. Tertium eſt Incompetens eſſe ſeruo dñi cõmodum. Quartum eſt Seruo ꝯgruũ obſequium poſt obſequiũ Quintum eſt Seruo deberi ſeruilẽ cibũ. Sextũ eſt Seruo nõ deberi gratias de obſequio: quia ſibi obſequiũ eſt debitum. Et hec Sex ꝑ ordinem

in littera continent. De Primo dicit [Quis
autem veſtrũ] hoc eſt: aliquis veſtrum [ha-
bens ſeruũ] quia Non omniũ apoſtoloꝝ fuit
habere ſeruum. eo ꝙ pleriq̃ eorũ erãt valde pau
peres. ⁊ victũ ipſimet manu ⁊ arte querebãt. j. Co-
rinth. j. Videte vocationẽ veſtram fratres: qꝛ int
vos nõ multi potentes ſm carnẽ. non multi nobi
les. Sed aliqui nobiles ⁊ diuites erant int eos.
Sicut Mattheus et Bartholomeus: ⁊ pauci
alij. Et ideo dicit. aliqs veſtrũ [habens ſeruũ]
Ecce Condicio ſerui ad dominũ: ſicut ⁊ noſtra cõ
dicio eſt ad deũ. Eſa. lx. Gens et regnum qđ non
ſeruierit tibi peribit. et gentes ſolitudie vaſtabunt.
Pſal. cxviij. Seruus tuus ego ſum: da mihi in-
tellectu᷒ dñe [arantẽ] Hec Duo obſequia Apo
ſtolis ⁊ Diſcipulis conueniũt. Arare enim eſt cor
da vomere verbi: ⁊ aratro diſciplie ꝓſcindere. Lu
ce. ix. Nemo mittẽs manũ ad aratrũ: ⁊ reſpiciens
retro apt⁹ eſt regno dei. j. Corint. iij. Dei agricul-
tura eſtis. Oſee. x. Arabit iudas ⁊ ꝯfriget ſibi ſul-
cos Jacob. Prouer. xiij. Multi cibi in noualib⁹
patrũ [aut boues paſcentẽ] Hoc ẽ Scđm o-
pus cure paſtoral: ⁊ ꝑcipue paſture (al's paſcue)
boum. qꝛ boues ſignificãt clericos: qui ⁊ ipſi poſ-
ſibiles ſunt ad arandũ. His enim ꝓlatus maio-
rẽ curã debet impẽdere: vt ex ipſis arantes corda
plebiũ ſemꝑ poſſit accipe. Job. j. Boues arabãt
⁊ aſine. Hoc eſt: ſimplices paſcebant iuxta eos.
Eccli. xxxviij. Qui tenet aratrum: ⁊ qui gloriatur
in iaculo: ſtimulo boues agitat. Stimulus enim
quo agitat: eſt aculeus diuini timoris. Jaculum
autem eſt acutũ autoritatis. His eni duobus bo
ues ꝓparat ⁊ incitat ad arandum [Quo regreſ
ſo de agro] actionis ⁊ exercitij ꝓdicatõnis [di-
cat ei] Regreſſo inquã de labore actõnis ad do
mum cõtẽplatõis [tranſi] ab actione ad ꝯtem
[et recumbe] quieſcens. Q. d. Hoc non dicet ei
dum aliquid operis reſtat ad agendũ in tanta ne
ceſſitate temporũ. Sicut ei dicit Job. v. Homo
naſcitur ad laborẽ. exercẽdus ei qui ſuſcepit agꝝ.
hoc eſt: eccleſiam regendã. Et ideo quies nõ eſt cõ
ueniens ſeruo. Eccli. xxxiij. Cibaria ⁊ opus ſeruo
[⁊ nõ dicat] ei [para ꝙ cenem] Q. d. Opus
aratri ⁊ boum paſturã ꝑficiens: ſtatim opus coq
nationis domi in manu accipit. ⁊ ſic de opere in
opus tranſit: Dicens cũ Pſal. lxxvj. Dixi nunc ce
pi: hec mutatio dextre excelſi. Eccli. xviij. Cum cõ-
ſummauerit hõ tunc incipiet. Sicut enim dicit be
atus Bernardus. Homo ab homine ſeruo non
vnicũ ſed multiplex obſequiũ exigit. Tamẽ ⁊ hoc
obſequiũ congruũ eſt Apoſtolis: qui de fructib⁹
quos excolunt: dño refectionẽ parant. Gen. xxvij.
Affer de venatiõe tua. ⁊ fac mihi cibos vt come-
dam: ⁊ bñdicat tibi anima mea. Coquũtur enim
hi cibi igne charitatis. Preparant manu ſapien
tie: ⁊ Condiunt ſapore bonitatis diuine. Sic pa
rant cibi quib⁹ libẽter veſcit pater noſter: ſicut di
cit Rebecca. hoc eſt: ſapiẽtia diuina [⁊ ꝑcinge-
B re et miniſtra mihi] Ecce aliud obſequiu᷒ co-
quinationis (al's poſt coquinatõem) Miniſtra
tio ad menſam. Joan. xij. Qui mihi miniſtrat me
ſequatur. ⁊ vbi ego ſum. hoc eſt: in habitu ſerui mi

niſtrans: illic ⁊ miniſter me⁹ erit. Phil. ij. Formã
ſerui accipiens ⁊ habitu inuentus vt homo. ſc᷒ ad
miniſterium ꝓparatus [donec manducem] ꝑ
patres ad te cibos mihi incorꝑando [et bibam]
hoc eſt: ſine difficultate glutiam. Et ſignificat ino-
centes ad gratiam venientes ſicut ad domini refe
ctionem [et poſt hec tu manducabis et bi-
bes] Vel Corporaliter ſuſtentatus vel refectus.
quia Refectio non debet niſi ei qui laborauit. ij.
Theſ. iij. Qui non laborat non manducet. Pſal.
cxxvij. Labores manuũ tuarum quia manduca-
bis beatus es ⁊ bene tibi erit. Unde Genes. xxiiij.
Dixit fidelis ſeruus Abrae Eliezer Non comedã
donec loquar ſermones meos. Vel etiam Spiri
tualiter in contemplatione domini dapibus refe-
ctus. quia hec refectio non datur niſi poſt labore᷒
actionis. quia Nõ ſapit cibus ſpiritualis niſi poſt
laborem vtriuſ. Unde Prouerb. vlt dr. Guſta-
uit ⁊ vidit qꝛ bona eſt negociatio eius [Nunqđ
gratiam habet] dominus [ſeruo illi] ſ. a quo
tot genera exigit obſequiorũ. Pſal. cxviij. Ad oia
mandata tua dirigebar: omnẽ viam iniqua᷒ odio
habui [qui fecit quod imperauerat ei] do-
minus eius. Luc. xv. Ecce tot annis ſeruio tibi: et
nunq̃ mandatũ tuum ꝓterij [non puto] ſc᷒ ꝙ
gratias agat: quia debitum expleuit ſeruus: ⁊ va-
pularet niſi faceret. Luce. xij. Seruus ſciẽs volũ-
tatẽ domini ſui ⁊ non faciens: vapulabit multiſ.

Sic et vos cum feceritis om̃ia q̃ precepta ſũt vobis: dicite: Serui inutiles ſumus. Quod debuimus facere fecimus

Hic accipit doctrinam iuxta Similitudinem
inductam Dicit aũt Quattuor. Seruitij gene-
ralitatem: Omniũ preceptoꝝ obedientiã: Humili
tatis recognitionem: et Debiti aſtrictionẽ. De Pri
mo dicit [Sic et vos] vt ille ſeruus generaliter
ſeruiens [cum feceritis omnia] Exodi. xxiiij.
Omnia que locutus eſt dominus faciemus ⁊ eri
mus obedientes [que ꝓcepta ſunt vobis] q̃a
ſicut dicit Jaco. ij. Quicunq̃ omnia mandata ſer
uauerit: offendat autem in vno: factus eſt omniũ
reus. quia Connexe ſunt virtutes: et connexa ſunt
mandata. Nec vult deus habere obediẽtẽ in vno
ſed in oib⁹. Tob. v. Oia quecũq̃ ꝓcepiſti mihi pa-
ter faciam [dicite: ſerui inutiles ſum⁹] Ecce
Humilitatis recognitio. Sc᷒ ꝙ factũ ſuum par
uum videat ⁊ inutile ex ſeipſo. Etſi aliqđ eſt in eo
ꝙ hoc ſit ex deo. Eſa. lxiiij. Quaſi pann⁹ mẽſtrua-
te vniuerſe iuſticie nře: Pſ. cxxxviij. Imꝑfectũ me
um viderunt oculi tui. Ex nobis eñ opus noſtrũ
eſt inutile. j. Coꝝ. xv. Ego enim ſum minim⁹ apo-
ſtolorũ q̃ nõ ſũ dign⁹ vocari apłs j. Coꝝ. iij. Neq̃
q̃ plantat neq̃ qui rigat eſt aliquid: ſed q̃ incremẽ
tũ dat deus [quod debuimus] Obligationis
et debiti ad obſequendu᷒ recognitio. q̃a [qđ de-
buim⁹] ex Natura qua conditi ſumus ab ipſo. et
ex precio quo empti ſumus ab ipſo [facere feci-
mus] etiamſi in nullo eſſem⁹ remunerandi. Sic
eñ ille qui formam nobis dedit ſeruiẽdi: ſeruiuit.

Matth.xx. Filius hominis nõ venit miniſtrari: ſed miniſtrare: et dare aiam ſuam redemptiõem pro multis. Luce.xxij. Quis maior: qui miniſtrat: an qui recumbit: Ego aũt in medio veſtrum ſum ſi⸗cut qui miniſtrat. Et Ibidẽ. Qui inter vos voluerit eſſe maior: ſit ſicut minor. et q̃ preceſſor ſicut mi⸗niſtrator. Sic ẽ determinata eſt pars De Fidei chriſtiane obſequioſa humilitate.

e **Et factum eſt dum iret in hie⸗ruſalem: tranſibat per medi⸗am Samariam ꝛ Galileam. Et cũ ingrederetur quoddam caſtellum occurrerunt ei decem viri leproſi**

b Dicunt autem h Quattuor in quibꝰ oſtenditur Efficacia fidei. Scꝫ: Sanandorum leproſorum occur⸗ſus. Sanitatis a ſanari cupientibꝰ interpellatio. Sanationis ſacramentalis in fide operatio. ꝛ Sa⸗natorum de bñficio recepto gratiarũactio. In Prio⸗horum Quinqꝫ dicunt. Domini de miraculo fu⸗turo diſpoſitio. Via domini ad ſanitatis operatio⸗nem cõgrua directio. Caſtelli in quod intrauit in⸗uentio. Leproſorum occurſio. et Leproſorum myſti⸗ca numeratio. De Primo igitur dicit [Et factũ eſt] Ibi eſt ꝟſus. Et intelligit factũ in diuine ſa⸗pientie diſpoſitione: que omnia chriſti opera diſ⸗poſuit. Joan.xvij. Opus conſummaui qð dediſti mihi vt faciã. Eſa.xxxvij. Ex diebus antiquis ego creaui illud ꝛ nunc adduxi [dum iret] Ecce Vie ad ſalutem ſaluandorum directio. Duo aũt dic. In⸗tentionem chriſti quo tendebat. et Loca ꝑ que trãſi⸗bat. Dicit igit [dum iret] hoc eſt: dum ire diſpo⸗neret [in hieruſalem] vbi exceſſum completu⸗rus erat noſtre ſalutis. Sicut em̃ ſupra dixit capi⸗tulo.xiij. Non capit ꝓphetam perire extra hieruſa⸗lem [tranſibat] in eundo hieruſalẽ [per medi⸗am Samariã] Per illam em̃ freq̃nter tranſi⸗bat ꝛ ibi multos cõuerterat. Sicut dicit Joã.iiij. Et ibi etiã diſcipulos ad eundũ ad meſſem adhor⸗tatus fuerat. Quare aũt dicat Samaria: iã Su⸗pra.x. diximꝰ. Et quia iam fides ibi pullulare ſiĉ granũ ſinapis ceperat: Ideo ibi cõueniẽs fuit vt virtus eius oſtenderet. Sic ergo trãſibat ꝑ mediã Samariã: vt vndiqꝫ ad eum cõfluere poſſent qui ſalutẽ cupiebãt [et Galileam] qꝛ Et ab illa pdi⸗care incepit. Et de Galilea ꝑpuos et apoſtolis et diſcipulis vocauit. Vñ ꝛ Galilei Diſcipli voca⸗bant. Act.ij. Nonne omnes iſti qui loquunt gali⸗lei ſunt. Confortando ergo illos per miracula qui iam de his regionibꝰ credere ceperant: ꝑ ipſas ꝑ⸗cipue tranſibat [Et cum ingrederet quoddã caſtellum] hoc eſt: oppidum incaſtellatũ: qꝛ cũ multis diſcipulorum turbis ibat. Nec poterant eum capere loca parua. et ideo frequenter ibat ad ciui⸗tates ꝛ oppida. Maxime quia ibi plures erant q̃⸗bus verbum ſalutis prodeſſe poterat. Adhuc aũt Quia ꝛ Facto myſtice docuit: Vt nos: ꝛ nr̃a: ſem⸗ꝑ in tuto loco collocaremꝰ. Dixerat em̃ ꝑ linguã Eccle.x. Labor ſtultorum affliget eos quia neſci⸗unt in vrbem ꝑgere. In cuius rei figuram.ij. Re⸗gũ.v. Dauid edificauit arcem ꝛ habitauit ibi: ꝛ vo⸗cauit eam ciuitatem Dauid. Vt et Nos recipientes dominũ: in locum munitum recipiamus eũ: Ubi ſunt foſſata humilitatis: Ubi ſunt muri Sacra⸗mentorum et Preceptorum ꝛ Conſiliorũ: Ubi ſũt tur⸗res vite et contemplationis altitudinũ: Ubi ſunt porte virtutum: Ubi pñſidia angelorum ꝛ San⸗ctorum. Profundum quippe humilitatis eſt foſ⸗ſatum: ſicut dicit.ij. Paral.xx. Facite totum ag⸗gerem: foſſas. quia terrenos affectus effodientes: in ima humilitatis ꝑuenire debemꝰ. Cuſtodia au⸗tem Sacramentorum ꝛ Preceptorum et Conſilio⸗rum ſolidorũ: et ad Voluntatem: et Opus: et de⸗bitas Circũſtantias: et bonum Finem: quadra⸗torum: fortiſſimũ pficit murũ hoſpitij domini in quo tute collocat. Eſaie.xxvj. Ponetur in ea mu⸗rus et antemurale. Turres autem ſunt vite ꝛ cõ⸗templatiõis faſtigia. Judith.xiij. Vos qui in tur⸗ribus eſtis aperite portas: Dominus em̃ nobiſcũ qui fecit virtutem. Pſal.cxxj. Fiat pax in virtute tua: et abundantia in turribus tuis. De Portis autem Virtutum dicit in Pſal.cxvij. Aperite mi⸗hi portas iuſticie ꝛc. Preſidia angelorũ etiam nõ deſunt. Hec enim ſunt illa preſidia: de quibus di⸗xit Jacob cꝫ vocatur manaim. hoc eſt: caſtra. Ca⸗ſtra em̃ dei ſunt hec Gene.xxxij. In hoc enim ca⸗ſtellum intrat tute Jeſus cum diſcipulis ſuis ga⸗lileis: qui voluerunt eum ꝑcipitare Luc.iiij. et ſa⸗maritanis qui noluerunt eum recipere Luc.ix. ꝑ⸗tranſiens. Sic igitur docet myſtice quod vt que⸗le ſit ſibi tutum hoſpitium. Omis em̃ chriſti actio noſtra eſt inſtructio [Et ecce occurrerũt ei] J per deuotionẽ et ſibi offerẽtes. Amos.iiij. Prepa⸗ra te in occurſum dei tui iſrael: quia ecce faciens montes ꝛ creans ventum: annuncians homi elo⸗quium ſuum: et faciens matutinam nebulam: et gradiens ſuper excelſa terre dominꝰ deus tuus.

Quinqꝫ gratias tangit quas exhibet occurren⸗ti. Facit enim mõtes altiſſime iuſticie. De quibus Hiere.xxxi. Benedicat tibi dominꝰ pulcritudo iu⸗ſticie: mons ſanctus. Pſal.lxvij. Mons in q̃ be⸗neplacitum eſt deo habitare in eo. Hic eſt qui cre⸗at ventum in refrigerio concupiſcentie per flatum ſancti ſpiritus. Dañ.iij. Fecit medium fornacis q̃⸗ventum roris flantem. Hic facit homini annun⸗ciari eloquium ſuum per veritatis inſpirationem ad intellectum. Pſal. Qui annunciat homini elo⸗quium ſuum. Pſal.lxxxiij. Audiam quid loq̃tur in me dominꝰ deus. Hic facit matutinã nebulã Hec autem eſt fumus et vapor deuotiõis ad ele⸗uationem ſolis in corde ꝛ lucis Ut mane a die⸗bus iuuentutis eleuat hec nebula. Eccl.xliij. Me⸗dicina omniũ in feſtinatione nebule. Oſe.vj. Mi⸗ſericordia veſtra ſicut nubes matutina. Hic gra⸗ditur conculcando ꝛ deſpiciendo ſuper excelſa ter⸗re. Deſpicit em̃ omnia ad excelſa terrene altitudi⸗nis ꝑtinentia: Dicẽs illud Judic.v. Conculca ani⸗ma mea robuſtos. Et illud Malach.vl. Calcabi⸗tis impios cũ fuerint q̃ſi cinis ſub plãta pedũ vrorum. Hic eſt dñs deꝰ noſter cui oẽs infirmi debent oc⸗currere. qꝛ in his gratijs recipiunt ſanitatẽ [decẽ viri leproſi] Nũero: Sexu: et Egritudie deſcri⸗

rurſus ſignificant. Sez Voluntatis rectitudo. et Cordis ꝑ intentionē ad celū directio ⁊ erectio. Et De Primo horum trium dicit Hieremi.vj. Sta-te ſuper vias veſtras ⁊ videte que ſit via bona. q.d. Non procedatis amplius in via mala per quam incurriſtis: ſed ſtate. hoc eſt: gradū ſiſtite. De Secundo dicitur Cantic.j. Recti diligunt te. Hebre.xij. Greſſus rectos facite pedibus. hoc eſt: affecti-bus veſtris. De Tertio dicit Geneſ.xv. Suſpice celum et numera ſtellas ſi potes. Pſal.lxiij. Acce-dat homo ad cor altum. Humilitas aūt notatur in hoc q̄ Alonge ſteterūt. Lepra eñ hominib⁹ abo-minabilis eſt morbus. et ex humilitate ſe elōgaue-runt. Luce xviij. Publicanus ſtans alonge nole-bat oculos ad celum leuare. Pſal.cxviij. Longe a peccatoribus ſalus. [leuauerunt vocem: di-centes] Tria notantur in hoc. Cordis intentio. Vocis ad intellectum expreſſio. et Aperta edictio eorum que in corde conceperant. Cordis intētio no-tatur per eleuationē. quia Cordis intentio innu-it cordis compunctionē. Eſa.lij. Leuauerunt vo-cem: ſimul laudabunt. Hiere.xxxj. Vox in rama audita eſt: ploratus ⁊ vlulat⁹ multus. Rama au-tem interpretat alta vl' excelſa. Per [vocē] autē no-tatur ad intellectū expreſſio. quia Vox eſt ſonus: articulariter ad diſcernendū formatus. Et de hoc dicitur Job.vij. Non parcam ori meo: loquar in tribulatione ſpiritus mei: et cōfabulabor in ama-ritudine anime mee. [Dicere] autem pertinet ad enarrationem peccatoꝝ. Eſa.xliij. Dic tu iniquita-tes tuas: narra ſiquid habes vt iuſtificeris. Joſue vij. Confitere peccatum tuum et dic mihi quid fe-ceris.

Jeſu p̄ceptor miſerere noſtri

Ecce Saluatoris: et ſalutis interpellatio: et expo-ſtulatio. Dicunt aūt Duo. Saluatorem eñ inter-pellant. ⁊ Miſericordiam expoſtulant. Primum notatur in hoc q̄ dicunt [Jeſu preceptor] Ubi Duo innuunt. Auctorē ſalutis. et Ordinatorē vi-te ⁊ operis. Auctor ſalutis intelligitur in nomine [Jeſu] qui ſaluator interp̄tatur: eo q̄ ſm nomē ſuum: vt dicitur Eccl.xlvij. fortis eſt in ſalutē gen-tis. Luc.j. Salutem eñ parauit nobis ex inimi-cis noſtris: et de manu omniū qui oderunt nos. Acſi dicat quilibet eorum illud.ij. Paral.vi. In-dignum ſaluabis me ſm multitudinē miſeratio-num tuarū [preceptor] autē ordinator eſt vite per legem poſitam. Et in hoc innuit ſaluādorum obedientiam: ſi ſalutis conſequantur gratiā. Pre-ceptor eñ eſt qui vite ponit legem et p̄cepta. Eccl.xlv. Dedit illi cor ad p̄cepta: ⁊ legem vite: ⁊ diſcipli-ne. Acſi dicant. Preceptis tuis parati ſumus obe-dire. Pō.xxxvj. Lex dei eius in corde ipſi⁹: et ideo nō ſupplātabunt greſſus eius [Miſerere nr̄i] Hic petunt miſericordiam oſtendentes patientem eſſe miſeriā. Eccl.xxxvj. Miſerere noſtri deus oīm et reſpice nos: ⁊ oſtende nobis lucem miſerationum tuarum. Acſi quilibet eorum dicat illud Mat-thei.viij. Domine Si vis potes nos mūdare: et iō miſerere vt velis. Sap.xij. Subeſt eñ tibi cū vo-lueris poſſe.

Quos vt vidit: dixit. Ite oſten dite vos ſacerdotibus.

Hic tangit Infirmorū ſanationem. Dicit autē Tria. Sanitatis cauſam in auctore ſalutis. Sa-cramentalem ſanitatis cauſam. et Sanitatis pfe-ctionem. In auctore ſalutis ſunt due cauſe ſanita-tis. Viſio. ⁊ Verbum. Primam notat per hoc q̄ dicit [Quos vt vidit] Viſio eñ dei: eſt proceſſus luminis gratie ad illuminandū tenebras infirmi-tatum ⁊ peccatoꝝ. Pō.xxiiij. Reſpice in me ⁊ mi-ſerere mei: quoniā vnicus ⁊ paup ſum ego. hoc ē vnice ⁊ ſingulariter pauper. Et hoc maxime com-petit leproſis qui ex infirmitate ſunt abiecti ⁊ abo-minabiles. Eſa.lxiiij. Ecce reſpice dn̄e populus tu-us omnes nos. Exodi.iij. Videns vidi afflictionē populi mei q̄ eſt in. [dixit] hoc eſt: verbum ſani-tatis emiſit. Sap.xvj. Nō herba neq̄ malagma ſanauit eos: ſed ſermo tuus dn̄e ſanat eos qui i te cōfidunt. Pſal.cvj. Miſit verbum ſuum ⁊ ſana-uit eos: et eripuit eos de interitionib⁹ eorum [Ite M oſtendite vos ſacerdotibus] Ad quoꝝ iudi-cium ptinet de diſcretione inter lepram ⁊ leprā: ſi-cut precipit Leuit.xiiij. Dicit autem Tria. Profe-ctum in obedientia ⁊ penitentia. Criminis mani-feſtationē. et Sacerdotiſ iudicium. De Primo di-cit [Ite] q.d. proficite in via virtutum ſicut incepi-ſtis. Pſal.lxxxiij. Ibunt de virtute in virtutem. Hiere.lj. Nolite ſtare. Prouer.vj. Diſcurrite: feſti-na: nō des ſomnū oculis tuis [oſtendite vos] quia curari non poteſt qui medico non oſtēdit vul-nera. Prouer.xxviij. Qui abſcondit ſcelera ſua nō diriget. Qui aūt confeſſus fuerit et reliquerit ea: miſericordiā conſequet. Sic igitur oſtendite vos [ſacerdotibus] ⁊ horum iudicio ſtate. Et quod iniunxerint tenete: et quod conſtitutum eſt offerte. Ut ꝑ dante abſolutionem conſequamini et Mira-culum exinde famoſum efficiat. Et Diuulgatum pluribus: ad fidem pficiat plurimorū. Matthei viij. Uade oſtende te ſacerdotibus ⁊ offer munus tuum qd̄ conſtituit Moyſes. Sic ergo oſtendite vos ſacerdotibus.

Et factum eſt dum irent mun dati ſunt.

Ecce Sanitatis perfectio. Merito eñ obedien-tie: quia ſimpliciter obedierunt: mundationē le-pre ſunt conſecuti Signanter oſtendendo q̄ in contritione cum voluntate obediendi peccatores mundantur ante confeſſionem ⁊ receptionem in-iuncte penitentie. Deus enim ſolus emundat pec-cata. Pſal.l. Cor contritum ⁊ humiliatum de⁹ nō deſpicies. Dan.iij. In ſpiritu humilitatis ⁊ in ani-mo contrito ſuſcipiamur. Et ideo [dum irent] in propoſito ſe oſtendendi et ſatiſfactionem offeren-di omnes [ſunt mundati]

Un⁹ aūt ex illis vt vidit q̄r mū datus eſt: regreſſus eſt cū magna voce magnificans deum. Et ceci dit in faciem ante pedes ei⁹ grās

agens. Et hic erat ſamaritanus.

Tangit̄ h̄ Gratiarū actio mundatorum. Dicunt̄ aūt h̄ Duo. Sez Unius gratitudo cum ingratitudine aliorum. et Acceptatio gratitudinis vnius cum exprobratione ingratitudinis aliorū. Dicē autē hic Octo de gratitudine iſtius. Quoꝝ Primū eſt Iſtius ab ingratꝭ diuiſio ꝛ diſtinctio. Secundū autē Beneficioꝝ ſibi impēſoꝝ recognitio Tertiū autē eſt Ipiꝰ ad beneficū regreſſio. Quartū vo Uocis i laude magnificatio. Quintū Magnifica benefactoris p̄dicatio. Sextū Caſus i faciem adoratio. Septimū Ad pedes ieſu humiliatio. Octauū eſt Gratiarū de bñficio percepto exhibitio. Poſt hec Octo ponit̄ ab euāgeliſta Iſtiꝰ tā laudabilis viri deſcriptio. De Primo aūt Horum dicit [Unus aūt ex ipis] Qui In ſe indiuiſus fuit. ꝛ Ab alijs diuiſus. In ſe quidē indiuiſus: qꝛ indiuiſo corde in chriſtū ferebatur totꝰ: dicens illud Pŝ. ix. Cōfitebor tibi dñe in toto corde meo. Ps. cxviij. In toto corde meo exquiſiui te. ne repellas me. Dan. iij. Nūc ſequimur te in toto corde nr̄o: ꝛ timemus te. Hic etiā ab alijs eſt diuiſus: Nō ingratꝰ ſicut alij. Apoc. xviij. Exite de ea populꝰ meus. Oſee. iiij. Dimitte eos: ſeparatū eſt cōuiuiū coꝝ. Taliter igit̄ vnus ex ipis [vt vidit quia mūdatus eſt] Ecce Bñficij p̄cepti recognitio. qꝛ Qui nō recognoſcit ingratꝰ eſt. j. Corinth. ij. Accepimꝰ ſpiritū qui a deo eſt: vt ſciamꝰ que a deo donata ſunt nobis. Ideo improperat quibuſdā ingratis Eſa. j. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū. ꝛ aſinus p̄ſepe dñi ſui: iſrael aūt me nō cognouit: ꝛ pp̄ls meꝰ nō intellexit. Ingrati eni eſt non recognoſcere munꝰ ꝛ manū largiētꝭ [regreſſus eſt] Ecce Tertiū Ad bñfactorē regreſſio. Job. xxxviij. Nunqd emittes fulgura. ꝛ ibūt: ꝛ reuertētia dicēt tibi: aſſumꝰ. Iſte ei vt fulgur: impetus ſpūs iuit in obediētia p̄cepti ad ſacerdotes. ꝛ tactꝰ amore bñfactoris: reuerſus ē ad ipm. Eze. j. Animalia ibāt ꝛ reuertebant̄ i ſimilitudinē fulgurꝭ coruſcātis [cū magna voce] Ecce Quartū ſ Magna voce laudis. ij. Machab. j. Colatꝭ eum corde magno ꝛ aio volēti. Uox eni magna ſ magno corde ꝛ aio p̄ceſſit. Pŝ. xxvj. Circuiui ꝛ imolaui in tabnaculo eius hoſtiā vociferatōnis [magnificās deum] Quintū eſt. hoc eſt. Magno extollēs p̄conio. Et h̄ eſt dare gloriā. qꝛ Gl̄ia late patēs p̄conū eſt: ſicut dicit Tullius ps. xxxiij. Magnificate dominū mecū: ꝛ exaltemꝰ nomē eius in idipm. Eccli. xliij. Magnificantes dñm exaltate eū

n quantū poteſtis. maior eni eſt omni laude. [ꝛ cecidit in faciē] Ecce Sextū quod eſt Adoratio. que latria vocat̄. Exodi. iiij. Audierūt ꝙ viſitaſſz dñs filios iſrael: ꝛ nō deſpexiſſet afflictionē coꝝ. ꝛ adorauerūt p̄ni in terram. Cadens eni in faciez videt quo cadit. et ideo bene ꝛ munde cadit ꝛ caſum ſuūz ordinat. j. Corin. xiiij. Sic cadens in faciē ſuam p̄nūciat ꝙ vere deꝰ in nobis ſit. Cadēs autē retrorſum: caſum ſuū nō ordinat. nec videt quo cadit. Et ideo ille male cadit in peccatū vl̄ penam peccati. j. Regū. iiij. Cadens de ſella retrorſum fractis ceruicibus expirauit. [ante pedes eius] Ecce Septimū: quod eſt Humiliatōnis: quia añ pedes eiꝰ diabolus exit: auferēs ſecū plagam lepre. quam ex peccato intulit Abacbuch. iij. Egredietur diabolus ante pedes eius. ps. cxxxj. Adorauimus in loco vbi ſteterunt pedes eius. Ante pedes etiam doctrinā queſiuit. Deut. xxxiij. Qui appropinquant pedibꝫ eius accipient de doctrina eiꝰ [gratias agens] Octauū eſt de Gratiarū actione. Eccle. j. Ad locum vnde oriunt̄ flumina: gratiaꝝ videlicz: reuertunt̄ per gratiaꝝ actionem: vt iterum fluant. j. Theſ. v. In omnibus gratias agite [Et hic erat ſamaritanus] hoc dicitur ad cōmendationē iſtius. quia cum nō eſſet illuminatus doctrinis propbetarū: et pauca miracula vidiſſet: tamen fide fultus rediuit. Matthei. viij. Amen dico vobis: non inueni tantam fidem in iſrael. Forte ideo dixit hoc. quia alij minꝰ deuoti: fuerūt de filijs iſrael: et propter phariſeos non redierūt. Hic autem de Samaria ſalutem querens: venit in terram Iudeorū. hoc eſt qd̄ dicit. Samaritani eñ in hoc cōmēdant̄ ꝙ facile crediderunt ad vocē mulieris: ſicut habet̄ Ioan. iiij. Item ꝙ miſericordes fuerunt: ſicut patz Luce. x. Ubi Samaritanus curam eius egit quem ſacerdos ꝛ leuita iudei: p̄terierunt. Cōmendantur etiā de gratiarū actione de beneficio p̄cepto Ut h̄. Actū diceret illō. j. Corinth. xv. Gr̄a dei ſum id qd̄ ſum: et gratia eius in me vacua non fuit.

Reſpondens autē Ieſus dixit: Nonne decē mundati ſunt: Et nouem vbi ſunt? Non eſt inuentus qui rediret et daret gloriaz deo niſi hic alienigena. Et ait illi: Surge: vade: quia fides tua te ſaluum fecit.

Hic tangit̄ Acceptatio deuotiōis eius qui gratias agit cum reprobatione ingratitudinis aliorū Et dicuntur h̄ Duo. Acceptatio deuotiōis. et Abſolutio cū confortatione gratias agentis. In Primo horum tangunt̄ Quattuor. Oſtenſio immenſe gratie ad ignominiā indeuotorum. Requiſitio ad agendum gratias ſuorū receptores donorum. Acceptatio gratias agentis. Et Innuitur iudicium condēnationis ex comparatione reuertentis

Dicit igitur [Et reſpondens] Non ad verbum aliquod: ſed ad factum [dixit Ieſus] volens aſtantes illuminare ad gratiarum actionem [Nonne decem mundati ſunt?] Quaſi dicat: Sic. Omnibus enim large dona ſalutis impendit. Iacobi. j. Dat omnibꝫ affluenter et nō improperat [et nouē] ergo [vbi ſunt?] Ecce ꝙ ingratos ad gratiarū actionē requirit. Job. xxxviij. Ubi eras cum me laudarent aſtra matutina: et iubilarent in gratiarū actione omnes filij dei. Q.d. Tu cum illis non apparuiſti. Iſti autem nouem deficientes a denarij perfectione: ſignificant eos qui poſt perceptam gratiam abeunt retrorſum. Eſaie primo. Abalienati ſunt retrorſum. ij. Petri ſcd̄o. Canis reuerſus ad ſuum vomitum: et ſus lota

in volucribus inuẽ [non eſt inuentus] de decem [qui rediret] ex corde cõuerſus ad gratias agẽdũ mihi. Ecce Exprobratio ingratitudinis: et Acceptatio gratias agẽtiũ. Sicut adhuc multi acceptis multiſ donis dñi quibus curant͛ infirmitates Paupertatum ⁊ Ignorantiarũ: et aliorũ defectuũ corporalium ⁊ ſpũalium: ad dñm per gratiarũ actionem nõ reuertunt͛. Deut. xxxij. Incraſſatus eſt dilectus ⁊ recalcitrauit: incraſſatus: impinguatus: dilatatus dereliq̃t deum factorẽ ſuum: et receſſit a deo ſalutari ſuo [Niſi hic alienigena] Innuit alios alienigenas non fuiſſe. et ideo cõparatione iſtius eſſe cõdemnãdos. Lu. xj. Uiri niniuite ſurgent in iudicio cum generatiõe iſta: et condemnabunt eam. q2 Pñiam egerũt in p̃dicatione Jone. Matth. xxj. Publicani ⁊ meretrices p̃cedent vos in regno dei. Pſal. lxxxvj. Ecce alienigene ⁊ tyrus et populus ethiopũ hi fuerũt illic. Alienigene enĩ de gentilitate ⁊ idiotiſ venientes. Et populus laicorũ de nigredine ignorantie et tenebrarũ peccatorũ habitant in ciuitate dñi: Et demũ foris excluduntur ⁊ Judei: ꝓphas ⁊ magnas hñtes doctrinas. Hoc eſt ĝ ꝙ dicit [Et ait illi] Confortans eum ad pſeuerantiã. Mat. xxiiij. Qui pſeuerauerit vſq̃ in finez: ſalu⁹ erit [Surge vade] Uerbum ẽ confirmationis. Et dt̃ Tria. Duo enĩ imperat: et Tertiũ dicit effectum meritoriũ. Impat enĩ ꝙ a loco hũiliationis ſurgat ad eterna ſe decetero erigẽdo. Col. iij. Que ſurſum ſunt querite: vbi chr̃s eſt in dextera dei ſedens. que ſurſum ſunt ſapite: non que ſup terram. Impat etiam ꝙ vadat: dicẽs [vade] pficiendo ad deum: et ad pximorũ edificatiõez Mat. x. Ite: ecce ego mitto vos. Idem eſt Luc. x. Joan. xv. Ego poſui vos vt eatis ⁊ fructum afferatis. Mar. vl. Euntes in mundũ vniuerſum p̃dicate euangeliũ omni creature. Sic ĝ Surge ⁊ vade [quia fides tua] hoc eſt: fidelitas tua. q̃a feciſ hoc qđ dixiſti Cũ diceres: Jeſu p̃ceptor. Hec eſt inq̃ã fidelitas ⁊ fides tua. Prouerb. xx. Multi miſericordes vocant͛: virũ aũt fidelẽ quis inueniet: Lu. xviij. Ueniẽs filius hoĩs: putas inueniet fidem ſup terrã: Hic enĩ de decem niſi vnum inuenit. Hec igit͛ fides tua [te ſaluum fecit] et in ſalute cõſeruabit. Luc. vij. Fides tua te ſaluam fecit: Uade in pace. Hec aũt fides opans per dilectionem: eſt fides cum opibus.

I Nterrogatus aũt a phariſeis Qñ venit regnum dei:

Hic determinat de Fidei firmitate: ne diſcipuli et ceteri a fide deflectant͛. Sunt autẽ Duo in parte iſta Quorũ Unũ eſt Reſponſio q̃ſtionis phariſeorũ. Scdm̃ aũt eſt Habita occaſione a phariſeis inſtructio a firmitate (al's ad firmitatẽ) fidei diſcipulorũ. In Primo aũt horũ Duo dicit. Audit enĩ queſtionẽ phariſeorũ: et Adaptat ↄgruã reſponſionem. De Primo dt̃ [Interrogatus] Phariſei enĩ Uidentes opatione oĩpotentie fidei: ⁊ Aduertentes eum ire in hierl'm (vbi erat caput regni) Intelligentes concurrere ſigna plenitudinis temporis ex ꝓphetia Daniel͛: exiſtimabãt ehim aſcendere hierl'm vt regnum dei ⁊ Dauid occuparet: liberando Judeos a tributo Rhomanorũ: ⁊ dominio alienigenarũ. Et hec eſt cauſa Interrogationis iſtius. Et hoc eſt [Interrogatus aũt a phariſeis] qui p̃cipue libertatem ꝑ ſe ꝓmittebant [qñ venit] ꝑ manifeſtationẽ [regnũ dei] hoc eſt poteſtas completa dei in populo ſuo: excluſis alienigenis: Rhomanis ⁊ Herode ⁊ Pilato a poteſtate. Eſa. xxvj. Dñi poſſederũt nos abſq̃ te: tñ in te recordemur noĩs tui. Eſa. lxiij. Facti ſum⁹ ſicut a p̃ncipio cum non dominareris noſtri ⁊ nomẽ tuum nõ inuocaret͛ ſup nos. j. Macha. ij. Que gẽs non hereditauit regnum eius ⁊ non obtinuit ſpolia eius: Oĩs compoſitio ei⁹ ablata eſt. Que erat libera facta eſt ancilla. Et pmiſſiones de regno reſtituendo fuerũt: ſicut illa Ezech. xxxiiij. Suſcitabo ſuper gregẽ paſtorẽ vnũ q̃ paſcat eũ: ſeruũ meum Dauid: ipſe paſcet eũ. et ipſe erit eis in paſtorẽ Et illa Oſee. j. Cõgregabunt͛ filij Juda ⁊ filij iſrael pariter et ponẽt ſibimet caput vnum: et aſcẽdẽt de terra quia magn⁹ dies Jezrahel hoc eſt: ſanctus dei. Hoc enĩ interpretatur iezrahel. Et illa Amos. ix. In die illa ſuſcitabo tabernaculum Dauid qđ cecidit: et reedificabo apturas murorum eius: et ea que corruerant inſtaurabo: et reedificabo eum ſicut in diebus antiquis. Ex omnibus huiuſmodi ſcripturis ⁊ ex Signis omnipotentie que apparebant in domino: putabant regnum terrenum ab eo fore inſtaurãdum. Et hec eſt cauſa iſtius queſtionis.

Rñdens eis dixit. Non veniet regnum dei cum obſeruatione.

[Rñs eis dix.] Nõ plene iſtruẽs: ſ3 tñ ꝑ negationes excludẽs erroneũ intellectũ: Ut impleret qđ dixit Matth. vij. Nolite ſanctum dare canibus: neq̃ margaritas ſpargite ante porcos. Et hoc eſt qđ dicit [Nõ venit] Duo tangit. Unum q̃dem in Cõmuni. Aliđ autẽ Qđ eſt quaſi Specificatio illi⁹. De Primo dicit [Non venit regnũ dei] in mũdum iſtum [cum obſeruatione] hoc eſt cum ſignis certiſ per que certum tempus eius obſeruari poſſit. Quia aliter dies dñi non veniret ſicut fur. Sic͛ dicit͛. j. Theſ. v. et Apoc. iij. Ecce venio ſicut fur. Sed hoc videt͛ falſum. q2 Matt. xxiiij. diſcipuli eandem queſtionem mouent domino dicentes: Dic nobis Quando hec fient: et Quod ſignum erit aduentus tui: Reſpondit dominus ponẽs eis multa ſigna ſui aduẽtus. Ad hoc dicendũ ꝙ in veritate mlt'a ſigna poſita ſunt appropinquãtis regni. Sed nullum poſitũ eſt qđ Certum tempus et Diem et Horam demonſtret Et ideo dicit ibidem. De die autem illa nemo ſcit neq̃ angeli: neq̃ filius: niſi ſolus pater. Act. j. Nõ eſt veſtrum noſſe tempora vel momenta que pater poſuit in ſua poteſtate. Unde Hieronymus. Nulli ſanctorum angelorũ: nec alicui ſanctorum hominũ huius diei noticiam conceſſum eſt habere: quod ſolus deus pater et filius et ſpiritusſanctus: id eſt vnus deus incognitum aliis ſeruat. Et ideo patet ꝙ pſeudoprophete ſunt qui de ſcientia huius diei gloriant͛. Qđ autem dixit in cõmuni: ſpecificat dicens

dies neq; nox. q2 neutra qualitas tēporis facit di
em illam. In illa tñ die illuſtrabit quicqd modo
dubiū eſt de v̄itate fidei. j. Corinth. iiij. Veniet do
minus qui z illuminabit abſcōdita tenebrarū: z
manifeſtabit ꝯſilia cordiū. z tūc laus erit vnicui/
q; a deo. Hec eſt ergo dies deſiderata a ſanctis
Obijcit autē cōtra hoc quod dictū eſt: per illud
Amos. v. Ve deſiderātib9 diem dñi Ut qd eā vo
bis: Dies iſta tenebrarū z non lucis. ergo z male
faciunt qui deſiderāt. Et hec dies non eſt illuſtra/
tionis ſed obtenebratōis. Solutio dicēdū q
Sancti q ſemp deſiderāt finiri pegrinatōez iſtā:
deſiderāt diē illam. Alij autē formidant preſentiā
iudicis propter malā conſcientiā: nō deſiderāt eā
Et ve eis ſi deſiderant: q2 ibi damnabunt. Phil.
j. Cupio diſſolui z eſſe cum chro multo mag' me
lius. De Malis autē dicit Luce. xij. Veniet dñs
ſerui illius in die q̄ nō ſperat z hora qua neſcit et
diuidet eū ptēq; eius cum infidelib9. Nec autē
dies illuminabit ad v̄itatē fidei pdicatē. q2 ibi cla/
ra erunt oia. Et ideo in Ps. ciij. Dñs veniēs dici
tur accinctus (al's amictus) lumine ſicut veſtimē
to. Sz quo ad anguſtiā tozꝫ dicit eſſe tenebraꝝ.
Threno. iij. Me minauit z adduxit i tenebras z
non in lucē. Sic ergo verū eſt q deſiderabitꝫ vnū
diē filij hominis [z nō videbitis] Tangit hic
illius diei denegationē. Et hoc fit ad Electoꝝ p/
bationē. z ad reprobandoꝝ iuſtā condemnatōez
Jo. vij. Quereꝫ me z nō inuenietis. Can. v. Que
ſiui illū z nō inueni. Alij autē in peccato infideli/
tatis z obſtinatōis ſue morient. Jo. viij. Si non
credideritis q2 ego ſum moriemini in peccato vr̄o
Expectabūt eni tunc iudei cū aſino donec ad fina
lem reuelatōem quādo ſe in antichriſto deceptos
eſſe videbūt. Gen. xxij. Expectate me hic cum aſi/
no. hoc eſt: aſinino ſenſu. ego z puer illuc vſq; pro
perātes cum adorauerimus reuertemur ad vos.
a [z dicent vobis] mlti Pſeudoprophete z pſeu
dochriſti ſic: ſicut dicit Matth. xxiiij. z ſeducent
multos. Et qm̄ abūdabit iniqtas refrigeſcet cha
ritas multorū. Sicut fuit Theodas de quo dici
tur in Actib9 apoſtoloꝝ. v. qui ſeduxit multos: ſi
cut dictuz eſt a nobis Supra. xiij. Et ſicut eñ di/
es beati Auguſtini parū ſurrexit qdā: qui ſe Jo/
annem baptiſtā diceret: et pfecit paululū. ita q tā
dem ſe aſſeruit eſſe chriſtū. Hoc autem iā bis ac
cidit tēporibus noſtris. In Francia eni apparue/
rūt duo: q ſe Heliā et Enoch eſſe pnunciauerunt
In Germania aūt vnus ſurrexit q ſe Jeſum z ſal
uatorem eſſe fatebat. Ipe etiā Simon: ſic in ver
bis ſuis legit dixit. Ego ſum ſponſus. Ego ſū pa
radetus. Ego ſum dei v̄tus que vocat magna.
Ego ſum omnipotēs. Ego ſum verbū dei. Ego ſū
fili9 dei. Ego ſum oia dei. Surgēt etiā nūc; anti
chri: et ipe antichriſt9. et dicēt vobis [Ecce hic]
in iſta ſecta eſt chriſtus [z ecce illic] in alterius
hereſiarche ſecta eſt chriſt9. Matth. xxiiij. Si qs
dixerit vobis. ecce hic eſt chriſtus: aut ecce illic no
lite credere. Surgent eni pſeudochriſti z pſeudo
xphete. z dabūt ſigna magna z pdigia: ita vt i er/
rorem inducant: ſi fieri poteſt etiaz electi Et tales
multi fuerūt z ſunt z erūt auertētes a fide. Et iō

ſubdit [Nolite ire] cum illis p conſenſum incre
dulitatis. Eſa. xxviij. Qui crediderit non feſtinet
[neq; ſectamini] in opere. ij. Theſ. ij. Cui9 ad/
uentus erit ſm opationem ſathane in omni v̄tu/
te z ſignis z pdigijs mendacibus: z in omni ſedu
ctione iniqtatꝫ: in his q pereunt. Et ideo nō ſectemi
eos. quia tales ſicut dr̄ in epl'a. ij. Pe. ij. ſectas nō
metuūt introducere pditionis.

Nam ſicut fulgur coruſcās de ſub celo in ea que ſub celo ſūt ful/ get: ita erit filius hois in die ſua.

Tāgit ſigna ſui aduētus qñ regnū ſuū incipi/
et in totius plenitudine poteſtatis. Dicunt aūt h
Duo. In quoꝝ Primo ponit Signa. In Secū/
do aūt reſpondet q̄ſtioni apl'oꝝ: vbi hec regni po/
teſtas ſit congreganda. In Primo hoꝝ dt Quat
tuor. In quoꝝ Primo dt Clarā ſui ad regnādū
aduentus coruſcationē. In Secundo dicit Illi9
aduent9 improuiſam ſup hoies fore poccupatio/
nem. In Tertio Illi9 aduentus et poteſtatꝫ ſub/
itam neceſſitatē ad quam nulla poteſt eſſe prepa/
ratio. In Quarto aūt oſtendit In illo aduentu de
quolibet ſtatu hoim: quoſdam eſſe eligēdos: z q̄ſ/
dā eſſe reprobādos. In Primo hoꝝ adhuc Duo
dicit. In quoꝝ Primo tangit Scd'i aduētus
coruſcatio que p̄cone non indiget. In Scd'o autē
dicit Quedā que p̄ambula eſſe oportet. In Prio
hoꝝ ponit quandā Similitudinē: z adaptat eam
ad xpoſitū qd intendit. Dicit igit [Nam ſicut
fulgur] qd fulgetra vocat quia ſubito micat.
Job. xxxviij. Nunqd mittes fulgura z ibūt. Q. d.
Sicut ego [coruſcans de ſub celo] hoc eſt de
orizontis inibi habitantiuz hemiſpherio [in ea]
loca [que ſub celo] illo [ſunt] hoc eſt ſub inibi
habitātiū hemiſpherio [fulget] quia fulgur ſta/
tim implet hemiſpheriū habitātiū ſub illo orizon
te de quo fulget. Eſt aūt fulgur illud inductū pro
ſimilitudine aliquantula imitatōis: et nō p ſimili/
tudine eq̄litatis. quia fulgur non implet niſi par/
uum illius habitationis orizontem. Lumen aūt
diuinū totum implebit mundum. Job. xxxvj. Si
voluerit extendere nubes q̄ſi tentoriū ſuum z ful/
gurare lumine ſuo deſup: cardines q̄z maris ope
riet. Illud aūt fulgur eſt ſplēdor miracl'oꝝ z ſplē/
dor luminis ſanctitatis ſanctoꝝ. Et hoc qdem eſt p
modo gratie in p̄mo aduentu. Per modū aūt glo
rie eſt in aduentu ſecūdo. Et ideo hec illuſtratio gl
mit z excecat oēs inimicos eius: q pturbati z exce
cati cadant coram ipſo. ij. Theſ. ij. Quem domi/
nus Jeſus interficiet ſpū oris ſui z deſtruet illu/
ſtratione aduentus ſui. Sicut eñ dicit Chryſoſt.
Coruſcatio non indiget precone: ſed in momen/
to z in thalamis z in domib9 eſt: et p vniuerſum
orbem mōſtratur. Vñ Tria habet. Repente eñ
fit z Improuiſe z Manifeſte. Repente qdem fit
ne declinari. Improuiſe ne caueri. Manifeſte ne
negari poſſit quin ſit reuelatum. Et hoc qdem to
tum verum fuit in prima hieruſalem deſtructione
p rhomāos xpter reatū paſſiōis chriſti. Erit tamē
multo plus in ſecundo aduentu per (al's ad) iudi/

ctum. Jlle eñi erit manifeſtus. Eſa.xl. Uidebit ois caro ſalutare dei. Jlle erit ſubitus.j. Coꝛ.xv. Jn momēto: in ictu oculi: in nouiſſima tuba. Jlle erit iꝓuiſus. qꝛ ſicē fur ita in nocte veniet.j. Theſ.v. [Jta erit filius hoīs] Sumit adaptationē dicte ſimilitudinis. Dicit aūt ꝙ ita erit filius hoīs quia in natura ꝛ forma aſſumpti hoīs veniet ad iudicium. Joan.xix. Uidebunt in quē trāſfixerūt. Apoc.j. Ecce venit cum nubibus: et videbit eum omnis oculus: et q̄ eum pupugerūt. Mat.xxvj. Amodo videbitis filium hoīs ſedentē a dextris virtutis dei ꝛ venientē in nubibꝫ celi. Lu.xxj. Tūc videbūt filiū hoīs venientē cum poteſtate magna et maieſtate [in die ſua] hoc eſt: i declaratōe ſua. Tunc eñi lux claritatis ſue ꝛ oim ſanctoꝝ cū eo exiſtētiū mirabiliter coruſcabit. Job.xxv. Ptās et terroꝛ apud eum eſt q̄ facit cōcordiā in ſublimibꝫ ſuis: nunq̄d ē nūerus militū eius: et ſup quē nō ſurgit lumen illius. Mat.xiij. Tūc fulgebūt iuſti vt ſol in regno patris eius. Hec aūt dies dr̄ ſua. quia eſt ab eo ſtatuta: et qꝛ eſt ab eo ſolo ſcita: ꝛ qꝛ ois voluntas ſua fit in ea. De Primo hoꝝ dicitur Act.xvij. Statuit diem in q̄ iudicaturꝰ eſt orbem in equitate in viro in quo ſtatuit fidem. De Secūdo Matth.xxiiij. De die aūt illo nemo ſcit niſi ſolꝰ pater. De Tertio Eſa.xlvj. Cōſiliū meū ſtabit: et ois voluntas mea fiet. Eſa.liij. Uolūtas dñi in manu eius dirigetˀ. His igitˀ modis dr̄ dies.

Primū autē opoꝛtet illū multa pati et reprobari a generatōe hac

R Hic aūt tangit qḋ eſt pambulū ꝛ ad diem hieruſalē deſtructiōis: ꝛ ad diem aduentꝰ ad iudiciū. Et hoc eſt ꝙ dr̄ [Primū] ſicut cauſa p̄cedit cauſatū. quia ſacramēta chriſti cauſa ſunt ſalutis electoꝝ: et cauſa ꝑ cōtemptū ſūt reprobatiōis dānandoꝝ: et tpaliter in captura ciuitatis: et eternaliter in iudicio extremi examis. Lu.xxiiij. O ſtulti ꝛ tardi coꝛde ad credendū in oibus q̄ locuti ſunt ꝓphete. Nōne ſic opoꝛtuit chr̄m pati ꝛ ita intrare in gloriam ſuā. Per hec eñi ſacramenta ſua chr̄s ē oſtiū electoꝝ per qḋ ſecum intrabūt ad gloꝛiam. Joā.x. Ego ſum oſtiū: ꝑ me ſiq̄s introierit ſaluabitˀ.j. Coꝛ.xv. Primitie chr̄s. deinde hi q̄ ſunt chr̄i in aduentu eius crediderūt.j. Pe.j. Sp̄ūſſanctus p̄nunciās eas que in chr̄o ſunt paſſiones: ꝛ poſteriores gloꝛias. hoc eſt ꝙ dicit [Primū aūt opoꝛtet illum] hoc eſt opoꝛtunū eſt ꝛ vale: et congruens oꝛdini ſacramentoꝝ [multa pati] Sicut eñi dicit btūs Berñ. multū difficultatꝫ aſſumpſit quo te multe dilectionis debitorē conſtitueret: ammoneretq̧ gratiaꝝ actionis difficultas redemptōnis quē minꝰ deuotum effecerat conditionis facilitas. Eſa.liij. Uidimꝰ eum nouiſſimū viroꝝ: virū doloꝛum: ꝛ ſcientē infirmitatē: vnde neq̧ reputauimus eum. Jn his eñi paſſionibꝫ et didicit cōpati his qui tribulantˀ et patiuntˀ: et compat dilectionem ſanctoꝝ: et reprobi implent ſuoꝝ menſuram peccatoꝝ. Et de Primo hoꝝ dicitˀ Heb.ij. Jn eo in quo paſſus eſt ipſe ꝛ temptatus potēs eſt ꝛ eis qui temptantˀ auxiliari. De Secūdo aūt dr̄ Rhom.v. Cōmendat aūt deus ſuam charitatē in nobis: qm̄ cum adhuc inimici eſſemus deꝰ ꝓ nobis ſm̄ tempus moꝛtuus eſt. De Tertio dr̄ Matth.xxiij. Et vos implete menſurā patrum veſtroꝝ [et reprobari] ꝑ Judiciū iniquū ꝛ falſum. Jniquum quia ſic Reprobatꝰ a Judeis. de Judeis Natus Judeis Promiſſus: tranſit ad gētes: et duos parietes ediuerſo veniētes circūciſionem ſcꝫ ꝛ p̄putiū cōcludit in vnum. Pš.cxvij. Lapidē quem reprobauerūt edificantes. hic factus eſt in caput anguli. A dño factum eſt iſtud: et eſt mirabile i oculis noſtris. Eſa.liij. Pro eo ꝙ tradidit in moꝛtem animā ſuam ꝛ cum ſceleratꝫ reputatus eſt: et ipſe peccata multoꝝ tulit: ꝛ pro tranſgreſſoꝛibꝫ oꝛauit vt non ꝑirent [a generatione hac] adultera et nequam iudeoꝝ. Lu.xj. et Matth.xij. Generatio hec mala ꝛ adultera ꝛ nequā. Deutˀ.xxxij. Generatio praua atq̧ ꝑuerſa. Prouerb.xxx. Generatio q̄ patri ſuo maledicit ꝛ matri ſue nō bñdicit.

Et ſicut factū eſt i diebus Noe ita erit et in diebus filij hominis. Edebant et bibebant: vxores ducebant: et dabātur ad nuptias vſq̧ in diem qua intrauit Noe in arcam et venit diluuium ꝛ perdidit omnes.

Hic tangit dici illius incōſideratā ſuḃtionē. Et tangit Duo. Jncōſideratoꝝ ꝛ damnatoꝝ exempla. Scꝫ: Punitoꝝ ꝑ Diluuium in diebus Noe. et Punitoꝝ per Jgnē in pentapoli in diebꝫ Loth. Jn Primo autē hoꝝ dicit Tria. Jn Prima eñi parte adaptat ſimilitudinē. Jn Secunda dr̄ opa quedam que punitionis fuerūt cauſa. Jn Tertia dicit qualiter ſunt puniti. De Prima harum dicit ſic [Et ſicut factum eſt] in oꝛiginali mundo Geñ.vj. Jn diebus Noe. Dies ille dicuntur Noe quia ſolus ille in illuminationis diuine die vixit. Geñ.vj. Noe erat vir iuſtus ꝛ ꝑfectus in generatione ſua fuit: cum deo ambulauit. Et Geñ.vij. Te eñi vidi iuſtū coram me in generatōe hac. Et ideo alij erant filij noctis. Jſte aūt fuit filius diei. quia Prouer.iiij. dicitˀ. Semita iuſtoꝝ quaſi lux ſplēdens ꝛ creſcens vſq̧ in ꝑfectum diem. Jdeo ergo dicuntˀ dies Noe [Jta erit] Adaptat Similitudinem [in diebus filij hoīs] Jam in p̄cedentibus dictū eſt quare dicantˀ dies filij hoīs [comedebant et bibebant] Tangit opa ad Uite cōſeruationē ꝑtinentia. in quibꝫ dederunt intelligere ꝙ nihil p̄ſumebant de ꝑiculo futuro. Et Tāgit ea que nature opera videntur: Ut det intelligere quoniā et in illis ſi ſupflua cura ad ea adhibeatˀ peccatum eſt. Cū ergo dicit [edebant] itelligitˀ ꝙ ſupfluum ſtudium in edendo habuerūt. Eſa.xxij. Uocabit dominꝰ ad fletum ꝛ ad planctū: et ad cingulum ſacci: et ecce gaudiū et letitia occidere vitulos ꝛ iugulare arietes Comedamus ꝛ bibamus: cras enim moriemur. Sap.ij. Fruamur creatura tanq̄ꝫ in iuuentute celeriter. Hec eñi eſt pars nr̄a et hec eſt ſoꝛs. Unde comedere: et Ventri ſeruire: reputabant huius vite beat[illegible]dinem. Rhoma.xvj.

Huiuſmodi chriſto dño non ſeruiunt: ſed ſuo vētri: ꝑ dulces ſermones ꝛ bñdictiões ſeducūt corda innocentiū [et bibebant] ſtudiū corpi impēdentes qđ fetori deſeruit. Lu. xxj. Attendite vobis ne grauent̄ corda veſtra crapl'a ꝛ ebrietate. Sap. ij. Vino ꝑcioſo ꝛ vngent̄ nos impleam⁹ nō ſit pratum qđ nō ꝑtranſeat luxuria noſtra. Ubiqꝫ relinquamus ſigna leticie. Comedētes em̄ ꝛ bibētes laſciui ſunt: et luſiui ſunt incōtinētes. Sic dt Gre. q venter mero eſtuās: facile dſpumat i luxuriā. Propter qđ etiā genitalia ventri ſubnexa ſūt. Exo. xxxij et .j. Cor. x. Sedit ꝑp'ls me⁹ māducare ꝛ bibere et ſurrexerūt ludere [vxores ducebāt] qđ etiā ð licitis opib⁹ eſſe videt̄. j. Cor. vij. Uir ſi ducit vxorē non peccat. Sed iſti quia ð futuris nullā hēbant curā: ideo intelligit̄ q ardentiores fuerunt amatores ſuaꝝ cōiugū: q̄ȝ ius exteri⁹ ꝑpter honeſtatē ſecularē: nō alijs q̄ȝ cōiugib⁹ vterent̄. Tho. vij. Sunt q̄ vxores accipiūt vt deū a mente ſua excludant: et ſue libidini ita vacēt ſicut equ⁹ ꝛ mulus qb⁹ nō ē intellect⁹. Et in hos habet ptātem demoniū. Sextus phytrorie⁹. Ardentior amator ſue coniugis: adulter eſt. Ardētior aūt eſt q̄ nec bona mrīmonij attēdit: nec legē honeſtatis circa modū cognoſcendi cuſtodit: nec tpa religionis. Tales igit̄ nō hñt ꝑ
G oculis iudiciū futuꝝ [Et dabāt ad nuptias] filias ſuas: et cōiunctas ſibi mulieres cōtinere nō valētes: ſed in amplex⁹ viri exardeſcētes. Geñ. vj. Ois q̄ppe caro corrupit viam ſuā. Et Ibidē. Cūqꝫ vidiſſet deus terrā eſſe corruptā ꝛ cunctā cogitationē hoīs eſſe intentā ad malū. q̄ em̄ viros ducebant: non ducebāt niſi ad libidinē explēdā. et lege mrīmonij nō vtebant̄ niſi ad honeſtatē exteriorē. et ideo deū a mente ſua excluſerūt. Sed h bonuꝫ hēbant qꝛ ſexū diſtinguebant: ꝛ aliq̄ lege honeſtatis exterioris vtebant̄ [vſqꝫ in diē] ſic implebāt menſurā ſuoꝝ pctōꝝ [qua Noe] q̄ ſolus cum filijs ſuis erat iuſt⁹ coram dño [intrauit in arcam] poſt centū annos: qbus cōuicaneis ſuis penitentiā ꝑdicauerat. nec penitere curauerunt. Job xxiiij. Dedit illi tpꝰs deus in pniam: et ille abutit̄ eo in ſuꝑbiam. Unð ꝛ Geñ. vj. dicit̄. Erunt dies illi⁹ centū viginti annoꝝ. Supple qb⁹ eos ad pniaꝫ expectabo. Sed cū in centū annis non peniterēt: tūc viginti annos ſubtraxit: et ꝑ centū annos eos ad pniam expectauit. Arca aūt ſcat vitā eccleſiaſticā: que ſola ſaluat hoīem. Uñ. j. Pe. iij. In arca pauci. i. octo aīe ſalue facte ſunt: ꝑ aquā Q̄X ꝛ vos nūc ſilis forme ſaluos facit: baptiſma. nō carnis depoſitio ſordiū: ſed ꝯſcie bone interrogatio in deū. In baptiſmo em̄ crux operatur in qua enatam⁹ ꝑ aq̄s ſummergētes ꝯcupiam: ſicut in q̄daꝫ naui. Sap. xiiij. Ut non eſſent vacua ſapie tue opa: ꝑpter h ligno credūt hoīes aīas ſuas: et trāſeuntes mare ꝑ ratem liberati ſunt. Bñdictū em̄ lignum ꝑpter qđ fit iuſticia. Et ideo dt Aplus Heb xj q fide Noe de his q̄ adhuc ñ videbant̄ meruēs: fabricauit arcam in q̄ ipſe ſaluat⁹ eſt: ꝛ figurā ſalutis toti mūdo exhibuit. Illi aūt de futur̄ iudicijs dei nihil cōſiderātes: voluptati opam dabant [et venit diluuium] a deo imiſſum [et ꝑdidit oēs] qꝛ nec i diluuio penituerūt. et ideo oēs ꝑditi ſunt. Pē. xxij. Flagellum inūdans cū tranſierit: eritꝭ ei in cōculcationē. Sic ḡ illi ꝑditi ſunt qꝛ de futuris dei iudicijs nihil cure habuerūt.

Similiter ſicut factum eſt in diebus Loth. Edebant ꝛ bibebant.

In naturalib⁹ peccatis non timentes: dānauit dñs in dieb⁹ Noe. Sed eos q̄ peccabāt ꝯ naturā et futurū iudicium nō habebāt pre oculis: ꝑdidit de⁹ in diebus Loth. Dicit aūt h Tria. In quorū Primo innuit Silitudinē eſſe qđ dicit ꝛ In culpa: et In pena. In Scđo Incōſideratoꝝ ꝛ improuiſoꝝ inducit opa. In Tertio aūt Opeꝝ cōdēnatione Dicit ḡ [Similiter] qꝛ Sicut dt Boecı⁹ De ſilib⁹ et ſimile iudicium [ſicut in dieb⁹ Loth] Nihil em̄ luminis fuit in ſodomis niſi i domo Loth. Sap. xviij. Sanctꝭ tuis fuit lux maxia [Edebant] Tangit Opa cōia et ad Neceſſitatē et Ciuilitatē ꝑtinentia. Duo aūt tangit ꝑtinētia ad Neceſſitatē. Unū dicit [Edebant] Intelligit̄ q non cōſiderato timore iudicij diuini: ꝑ cibum in ſe cōcupiam carnalem nutriebant: ꝛ paupeꝝ in nullo recordabant̄. qꝛ iudiciū pre oculis non habuerunt. Ezech. xvj. Hec fuit iniqtas Sodome abūdantia panis ꝛ ocium: et qꝛ manū egeno ꝛ paupi non porrigebant. Sex em̄ modis vt dt Grego. peccat̄ in edendo. Scꝫ. Si horā cōſtitutā ꝑuenit. Eccte. x. Ue terre cui⁹ rex puer eſt: et cui⁹ principes mane comedūt: Non ad neceſſitatē: ſed ad ebrietatem. Sic videtur peccaſſe Jonathas. j. Regū. Qui añ terminū ſtatutum a patre rege ꝛ pncipe q̄ ſtatuere debuit ꝛ potuit: mel comedit: et ſnie mortis eſt addictus. Secundo peccat̄ edendo: cū Nimis frequenter comedit̄. Semel em̄ comedere vita angelica eſt. Bis aūt: eſt vita humana. Pluries: eſt vita pecorina. niſi h exigat īfirmitas. Phil. iij. Quoꝝ de⁹ venter eſt ꝛ glia in cōfuſionē eorū q̄ terrena ſapiunt. Gal. vj. Qui ſeminat in carne: de carne metet corruptionē. Tertio fit pctm̄: quādo qs Nimis ardenter comedit. Geñ. xxv. Eſau ꝑ lēticula quam nimis ardenter deſiderauit: ꝑmogenita ſua vendidit. Heb. xij. Neqs fornicator: aut ꝓphanus vt Eſau q̄ ꝑpter vnā eſcam vendidit primogenita ſua. Aug⁹. Malo comedere agnū cum cibo vel quēlibet cibum delicatum q̄ȝ lenticulā cū Eſau. Non em̄ ſubſtantia cibi: ſed auiditas ſumēdi in culpa eſt. Rhoma. xiij. Carnis curam ne feceritis in deſiderijs. Quarto fit: qñ aliquis Nimis lauta ꝛ delicate ꝑpata exqrit. Lu. xvj. Epulabat̄ q̄tidie ſplēdide. Prouer. xx. Qui delicate nutrit ſenſum ſuum. hoc eſt: corpus ſuum: ſentiet eum cōtumacē. Quinto mō fit: Sumptuoſa nimis ꝑcurādo. Eccte. vj. Ois labor hoīs in ore eius: ſed anima eius non implebit̄ bonis. Lu. xv. Deuorauit ſubſtantiam ſuam cum meretricib⁹ viuendo luxurioſe. Sexto modo fit: In nimia quantitate ſumendo. Dañ. xiiij. An non vides quāta comedat ꝛ bibat q̄tidie. Luc. xxj. Attendite vobis ne corda vi̅a grauent̄ in crapula vel ebrietate Sic ergo iſti edebant [et bibebant] Aliud opus eorum Quinqꝫ autem modis in bibendo peccabāt. Primo q̄dem Non ſanitatē vel neceſſitatē in vino querēdo T

ſed ipſum vini ſaporem.. Eſa.v. Ue qui cõſurgitiſ
mane ad ebrietatẽ ſectandã ⁊ potandũ vſq₃ ad veſ
ſperam vt vino eſtuetiſ. Hoc eñ eſt leccator. Seſ
cundo: q querebãt nimietatẽ bibẽdi vſq₃ ad ebrieſ
tatẽ. j. Reg. j. Uſq₃quo inebriariſ digere paulisper
vinũ q mades. Eſa.v. Ue q potẽtes eſtis ad bibẽſ
dum vinũ. et viri fortes ad miſcẽdã ebrietatẽ. Iſti
eñ nõ ſufficit vniuſmodi vinũ vel poculũ bibere
ſed vnã ebrietatẽ miſcẽt in aliã. Tertio mõ peccat
in vino: qñ in detrimentũ corpis bibit: et cum ſtu
dio magno requirĩtur. Prouer.xxiij. Cui ve: cui⁹ paſ
tri ve: ⁊ cui rixe: ⁊ cui fouee: cui ſine cã vulnera: cui
ſuffoſſio oculoꝝ: Nonne his q morant in vino ⁊
ſtudent calicibꝰ epotandis: Quarto mõ peccatur:
nimis delicata vina ꝓcurando. Sap.ij. Uino pſ
cioſo ⁊ vnguentiſ nos impleamꝰ. Amos.vj. Bibenſ
tes in phialis vinũ et optimo vnguento delibuti:
nihil patiebant ſup contritiõe Joſeph. Quinto mõ
peccat malo fine bibendo: ad libidinẽ ſcʒ excitanſ
dam ⁊ calores concupiſcentie. Prouer.xx. Luxuſ
rioſa res eſt vinum: tumultuoſa ebrietas. quicunq₃
his delectat non erit ſapiens. Eph.v. Nolite ineſ
briari vino in q eſt luxuria. Taliter eñ edentes et
bibentes obdormiũt iudiciũ: ꝓoccupant in lecto
donec iudicio ꝓueniunt.

Emebant et vendebant: plãtaſ bant ⁊ edificabant.

Tangit Opa ciuilitatis. Et tangit Duo: q ptiſ
cõmu' nent ad cõicatiõnẽ ciuiũ. Et Duo q ptinent ad culſ
tatões tũ ⁊ habitationẽ ⁊ populationẽ (al's plantationẽ)
patrie. De Primis q ptinent ad cõicationẽ dicit
[Emebant] In emptiõe aũt intelligit auaricia
et fraudulentia. Et qa in neceſſitate ꝓximo nõ danſ
tes nec accõmodantes: cogebãt poſſeſſiones venſ
dere. j. Cor.vj. Uos iniuriã facitis ⁊ fraudatis: ⁊
hoc fratribꝰ. Eccl.xxvj. Difficile exuit negocians a
negligentia. et caupo nõ iuſtificabit a peccatiſ labiſ
orũ. Eccl.xxvij. Sicut inter mediũ cõpaginis laſ
pidũ palus figit: ſic inter mediũ emptiõis ⁊ vendiſ
tionis negociator anguſtiabit peccatiſ. Eſa.v. Ue
qui cõiungitiſ domũ ad domũ ⁊ agrũ agro copuſ
latis. Nunqd vos ſoli habitabitiſ in medio terre:
[et vendebãt] Iſta vẽditio fuit ſub ſpecie vſuſ
re quando vendebãt carius q̃ digno ꝑcio: tempꝰ
modicũ expectãtes. Leui.xix. Uſuris nõ opp̃mes
ꝓximũ tuũ. Ps.xiiij. Qui pecuniam ſuam nõ deſ
dit ad vſurã: ⁊ munera ſuper innocẽtes nõ accepit
[plãtabant agros] vineas ⁊ hortos. Ps.cvj.
Seminauerũt agros ⁊ plãtauerũt vineas: ⁊ feceſ
runt fructũ natiuitatiſ in lõga tempora fructꝰ ꝑpa
rantes. Lu.xij. Anĩa habes multa bona repoſita
in annos plurimos: comede: bibe: et epulare [et
edificabant] decorẽ nimiũ et faſtuʒ in edificijs
ꝑparantes. Eccles.ij. Edificaui mihi domos ⁊ plã
taui vineas ⁊ feci hortos. Amos.v. Domos quaſ
dro lapide edificaſtiſ ⁊ nõ habitabitis in eis. Uineſ
as amantiſſimas plãtabitiſ: et nõ bibetiſ vinũ earũ
Hiere.xxij. Edificabo mihi domũ latã ⁊ cenacula
ſpacioſa. q apit ſibi feneſtras et facit laquearia ceſ
drina pingitq₃ ſynopide. Sic ergo peccatũ eſt ediſ
ficando.

Qua die autẽ exijt Loth a Soſ domis: pluit ignem et ſulphur de celo: et omnes perdidit.

Hic innuit Contemptꝰ predicãtis penitentiã.
Geñ.xix. Egreſſus aũt Loth: locutus eſt ad geneſ
ros ſuos qui accepturi erant filias ſuas: et dixit
Surgite egredimini de loco illo: qꝛ delebit dñs ciſ
uitatẽ hanc. Et videbat eis q̃ſi ludens loqui [Loth
exijt] de Sodomis: iuſtꝰ de iniuſtis. Geneſ.xiij
Hoies ſodomite peſſimi erãt ⁊ peccãtores corã dño
nimis. Nũe.xvj. Separami a tabernaculis hoim imſ
pioꝝ: ne forte et vos viuos terra abſorbeat [pluſ
it] dominꝰ [ignem et ſulphur de celo] vt eẽt
ꝓportio pene ad culpam. qꝛ multa fuit culpa: et iõ
pluit abundanter fundens. Eſa.xxvij. In menſuſ
ra contra menſuram cum abiecta fuerit iudicabit
eam. Quia ꝟo ignitã ⁊ exardeſcentẽ vltra fas naſ
turalis ordinis habebant cõcupiſcentiã: ideo ignẽ
pluit. Deut.xxxij. Ignis ſuccẽſus eſt i furore meo:
et ardebit vſq₃ ad inferni nouiſſima. Quia ꝟo turſ
pitudine infamie ſcatebãt, ideo pluit ſulphur. Geſ
neſ.xix. Pluit dñs ſup Gomorram ⁊ Sodomã
ſulphur ⁊ ignem a dño de celo. hoc eſt: Filiꝰ a paſ
tre. Ut autem hoc iudicio diuino ſcirẽt eſſe factuʒ:
ideo de celo pluit. Ps.lxxv. De celo auditũ feciſti
iudicium. Ezech.xxxviij. Ignẽ ⁊ ſulphur pluã ſup
eum ⁊ ſup exercitum eius. Apocal.xix. Uiui miſſi
ſunt in ſtagnum ignis ⁊ ſulphuris. Beatꝰ Berñ.
Flãma gehẽnalis morã non ſuſtinens ꝓuenit iſtã
tollere nationẽ: necnõ ⁊ tellurẽ ipſorum. Conſcienſ
tiam eñ tante confuſiõis nature abſumpſit ignis
et ſpũs ꝓcellaꝝ ſulphuris. Quãuis autẽ multa
ſint deteſtanda in oibꝰ peccatiſ: Tamen quattuor
ſunt in infando iſto peccato ꝓpter q magis eſt aboſ
minabile Quoꝝ. Primũ eſt Ardor: ordinẽ naturſ
re ſubruens. Et quia magis etiã in mares q̃ in feſ
minas exardeſcũt: et femie in femias. Rho.j. Traſ
didit eos deus in paſſiões ignominie ⁊ exardeſcũt
in deſiderijs ſuis inuicẽ: maſculi in maſculos turſ
pitudines operantes. Ps.lvij. Peccãtores a vulua
errauerunt ab vtero. Secũdũ aũt eſt Fetor infaſ
mie iſtius peccati. Joel.ij. Aſcendit fetor eius: et aſcẽſ
dit putredo eius. Eſa.xxxiiij. Interfecti eoꝝ ꝓiciſ
entur: de cadaueribꝰ eoꝝ aſcendit fetor. Et bñ diſ
citur fetor iſte aſcendere. quia infandũ iſtud viciũ
plus in altis ꝑſonis q̃ in humilibꝰ iuenit regnaſ
re. Tertiũ eſt Adherentia iſtiꝰ peccati. qꝛ Hoc maſ
lũ habet: q cum quẽ capit: vix vnq̃ deſerit. In cuſ
ius ſignum dicit Geñ.xiiij. q vallis illuſtris in q
fuit pentapolis habebat multos puteos bitumiſ
nis. Bitumẽ aũt eſt gluten tenaciſſimũ. Quartũ
aũt eſt: q dicit eſſe morbus cõtagioſus et de vno
inficere aliũ: ꝓpter qd Geñ.xix. dicit Loth egrediẽſ
ti de Sodomis: Non ſtes in omni circa regione:
ſed in monte ſaluum te fac. Hec eſt cauſa q̃re hoc
peccatũ clamat coram dño Geñ.xviij. Clamor ſoſ
domoꝝ ⁊ gomorre venit ad me [et omnes ꝑdiſ
dit] quia perdiderãt naturam quam aſſumpturſ
rus erat dominus. Eſa.xxxiij. Perdidit ciuitates
non reputauit homines. qꝛ Reuera non ſunt hoſ

mines in tãta deformitate nature hũane viuẽtes.

Scdm hec erit qua die fili⁹ hominis reuelabitur.

v Recapit doctrinã ſm ſimilitudinẽ inductã. Dicit aũt q [ſm hoc erit] q̃ ad hoc q improuiſe ſuperueniet dies illa ſicut illis (al's illi⁹) iudicium condemnatõis .j. Theſ. v. Cum dixerint: pax ꝛ ſecuritas: tunc repentin⁹ ſuperueniet eis interit⁹ ſicut dolor in vtero habẽtis [qua die] q2 tunc plena erit claritas lucis ad diſſipationẽ oim tenebrarũ. Tũc eñ fiet qđ dicit Joan. j. Lux in tenebris lucet: ꝛ tenebre eam non cõprehenderunt. Oia eñ tunc ponent in lucem q̃cunq3 mõ ſunt abſcõdita [filius hoĩs reuelabit] Abac. iij. Splẽdor eius vt lux erit: cornua in manibus ei⁹. Splẽdor eñ glorie manifeſtabit abſcõdita: et cornibus ptãtis iniquos. ventilabit.

Jn illa die qui fuerit in tecto et vaſa ei⁹ in domo: ne deſcendat tollere illa: Et q̃ in agro ſimiliter non redeat retro Memores eſtote vxoris Loth

Tãgit Neceſſitatis ſ artationẽ. Et ad litteram pdicit q in tempore captiuitatis rhomane tã arta erit obſidio q q̃ fuerit in tecto: domũ defendẽs nõ poterit deſcendere ad aliq̃d ſecũ tollẽdũ de domo cum quo fugiat. Sed eñ querit effugere pſonam ſaluãdo: et tñ non poterit. Silr iminente extremo iudicio Qui eſt in tecto vt pſpiciat iminentia: non põt cogitare vt aliq̃d ordinet de re familiari: ſiue ĩ domo: ſiue alibi. ſed eñ cogitet ſe ſaluare. Moraliter aũt Jn tecto eſt edificij ſpiritualis qui eſt in charitate. Hec eñ ꝯſummatio eſt edificij ſpũalis ſicut tectũ. Que aũt in domo ſunt: ſicut ea que ptinent ad corpis cõcupiſcẽtias: et ad illas nemo debet deſcẽdere. Homo eñ debet eſſe ſicut paſſer ſolitarius in tecto: nihil curans de his q̃ ſunt mũdi: ſed in altitudine tenens ſe charitatis. Hec eñ eſt tectũ que totum opit. Hinc eſt q que in aure audiunt: pdicari pcipiunt ſup tecta. quia Jn charitate q̃cquid reponit: ab impulſu tempeſtatũ conſeruat [Et q̃ in agro eſt] in arta iſta obſidiõe vl' vltimo examine [ſimiliter non redeat retro] quia forte puent⁹ inuolueret in captiuitatem. Jn agro aũt eſt moraliter q̃ eſt in exercitio bone actionis. Et hic non debet retro ad domeſticos. hoc eſt: carnis curas reſpicere. Lu. ix. Nemo mittens manũ ad aratrũ ꝛ reſpiciẽs retro: aptus eſt regno dei Sic eñ diligenter exercendus eſt ager iſte q nihil aliud habeat ad manus. ij. Timot. ij. Nemo militans deo implicat ſe ſecularibꝰ negocijs vt illi placeat cui ſe pbauit. hoc eſt igitur qđ dicit. Vt aũt exemplũ det ſue admonitionis: ſubiungit dicens [Memores eſtote vxoris Loth] Hec ei pp̃ter ſolũ reſpectũ retrorſum: conuerſa eſt in ſtatuã ſiue figmentũ ſalis: vt oẽs cõdiret q̃ inſulſi retrorſum aſpicere deſiderarẽt. Sap. x. Jncredibil' anie memoria ſtans figmentum ſalis.

Quicunq3 queſierit aniam ſuã ſaluam facere: perdet illam. Et q̃cunq3 perdiderit illam: viuificabit eam.

Oſtenſo periculo captiuitatis hieruſalem pp̃ter peccatũ crucifixionis chriſti: Et cum illo oſtenſo periculo pocupationis diei iudicij: Jnducit cautelã qua q̃libet põt eſſe pparat⁹. Dicit igit' XP̃S [quicunq3 queſierit animã ſuam ſaluã facere: perdet illam] Hoc aũt iam in antehabitis expoſitum eſt: q aia dicit' ꝑſona et anima viuens: pp̃ter ptem digniorẽ: ſicut Exod. j. Anime que egreſſe ſunt de femore Jacob ꝛ ingreſſe ſunt in egyptum. [Quicunq3] ergo in tribulatiõe extrema [vult aiam ſuam ſaluã facere] ita q in eternũ pire non poſſit: ille [perdet eam] exponẽdo eã morti in tribulatiõe illa: pp̃ter chrm: ne neget fidẽ. Act. xx. Spũs teſtificat' mihi per omnes eccleſias q̃niam vincula ꝛ tribulationes hieroſolymis me manent ſed nihil horum vereor: nec facio aiam meam pcioſiorẽ q̃3 me: dũmõ pſiciam curſum meũ ꝛ miſterium verbi mei [Et quicunq3 pdiderit illã] Matth. x. addit: propter me. q2 Cauſa facit martyrem: non pena. Quicunq3 ergo tribulationi vel morti exponendo aniam pp̃ter me pdiderit eam tẽporaliter [viuificabit eam] in eternũ. quia cõiunget deo qui eſt fons vite: et bibet vitam in fonte ſuo in eternum. Pſ. xxxv. Dñe apud te eſt fons vite. Apocal. vij. Agnus dei reget illos: et deducet eos ad vite fontes aquarum. Sic ergo viuificabit eam.

Dico vobis Jn illa nocte erunt duo in lecto vno. vnus aſſumet': ꝛ alter relinquetur. Due erunt molentes in vnum. vna aſſumetur: ꝛ altera relinquet'. Duo ĩ agro. vn⁹ aſſumetur: et alter relinquet'.

x Tangit Electoꝝ de omni ſtatu aſſumptiõem: et Damnãdoꝝ de omni ſtatu reprobationem. Et hoc tangit ſub Triplici differentia ſtatus: in q̃ omnis ſtatus intelligit'. Dicit ergo [Dico vobis] per veritatis aſſertionẽ. Rhoma. ix. Veritatẽ dico in chřo Jeſu: nõ mentior: [in illa nocte] Extremũ iudiciũ frequẽter vocat' dies dñi pp̃ter cauſas q̃s ſupra diximus. Hic tamen vocat' nox pp̃ter horrorem tribulationis ꝛ anguſtie in quibꝰ corda obtenebrant' q nõ habent effugiũ. Matth. xxv. Media nocte clamor factus eſt [Duo erunt in lecto vno] Litteraliter vult dicere XP̃S inter q̃eſcentes ꝛ inter laborantes ſeruiliter vel ad vtilitatẽ ppriam ſemp q̃dam aſſument': ꝛ quidã reprobabũtur. Tamen p duos qui ſunt in lecto vno: Litteraliter ſignificantur matrimonialr iuncti. et Allegorice ſignificant' Cõtemplatiui: qui in lecto mollis conſcientie cum dño recũbunt. Deut. xxxiij. Amãtiſſimus dñi in eo tanq̃3 in thalamo domus iugiter requieſcat. Cantic. j. Lectulus noſter floridus,

Ex hoc lecto Quidā aſſumunꝭ qui pure in contēplatione veritatis ꝯſiſtūt. Quidam aūt reprobantur qui ocio marcent in religione: et habitum ſine effectu operis hn̄t. Thren̄.j. Viderūt eam hoſtes et deriſerūt ſabbata eius [Due] ancille [molentes in vnum] ſaccū vel lucrum. Molere eni fuit antiquit⁹ opus ſeruile ꝛ ancillarū. Et ideo Exo.xj. dꝛ ꝙ a ꝓmogenito Pharaonis qui ſedebat in ſolio: vſqꝫ ad ꝓmogenitū ancille q̄ ſtabat ad molā ꝑcuſſit dn̄s ꝓmogenita egypti. Et ideo ꝑ molētes in vnum ſignificanꝭ ſeruiliter opantes. Vn̄ etiā Judic̄.xvj. Philiſtym capiētes Samſonē inimicū ſuum: et excecauerunt. ꝛ vt ſeruili ope cōfunderent: fecerūt eum molere. Per hoc aūt ſignificanꝭ Allegorice laborātes Quoꝝ Quidā aſſumenꝭ ad gloriam: q̄ labores ſuos referunt ad honorē dei ꝛ vtilitatem eccl'ie. Eccl'i.xxiiij. Videte ꝙ non ſoli mihi laboraui: ſed ꝛ omnib⁹ exq̄rētib⁹ veritatem. Quidam aūt relinquenꝭ ad damnationē: qui opera laboris referunt ad mundū ꝛ vanitatē. Eccl's.x. Labor ſtultoꝝ affliget eos: quia neſciūt in vrbē ꝑgere. Hoc ḡ intendit ꝑ molam. Hec eſt etiam cauſa ꝙ Deut.xxiiij. ꝓhibetur. Non accipies pro pignere ſuperiorem vel inferiorē molam. Tum ꝓpter hoc ꝙ paup laborator in hoc victum q̄rit. Tū etiā ꝓpter hoc: quia labor ad vtilitatē cōis neceſſitatis tenet. Hec eſt etiā cauſa ꝙ cum Babylon dn̄a regnorum eſſet ancillariter humiliāda: dixit Eſa.xlvij. Non vocaberis vltra mollis ꝛ tenera: tolle molā: mole farinā. Hec fuit etiam cauſa legū antiquaꝝ ꝙ enorme cōmittēs crimen: mola ad collū ſuſpenſa: ſummergebaꝭ in ꝓfundū. quia in mola ſignificabaꝭ ꝙ crimine ſe ſeruilem effecerat ꝛ confuſiōe digniſſimū [Duo in agro] Ager ab agendo dicit⁹: ſignificat opus qđ ꝑtinet ad patrie populatiōem ꝛ facultates ciuilitatꝭ ꝛ reipublice. Et ideo iſtud eſt honeſtum ꝛ ad rempublicā ordinatū op⁹. Et ideo per hec ſignificanꝭ q̄cunqꝫ p̄lati rempublicā ordinantes: et cōmuni intēdētes regimini. Sic eni dicitꝭ Gen̄.xxiiij. ꝙ Iſaac egreſſus eſt ad meditandū in agro. Sic dꝛ Prouerb.xxiiij. Diligenter exerce agrū tuum ꝛ poſt edifica domū tuā. hoc eſt: familiam. quia ſm̄ facultates agri multiplicaꝭ ꝓuidentia domus. Gen̄.xxvij. Ecce odor filij mei ſicͭ odor agri pleni quē bn̄dixit dn̄s. Taliū ḡ p̄latorū curā cōis vtilitatꝭ habentiū [vnus aſſumetꝭ] ad gloriam: q̄ fideliter et prudenter familie dei intendit. Matth.xxv. Euge ſerue bone ꝛ fidelis q2 in pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te conſtituā: intra in gaudium dn̄i tui [et alter relinquetꝭ] ad dānationē: qui piger vtilitatibus proprijs deſeruiuit ꝛ ad ſe bona dn̄i ſui conuertit. Matth.xxv. Serue male ꝛ piger ſciebas q2 ego hō auſterus: tollo vbi nō poſui: meto vbi nō ſeminaui. Quare ergo pecuniā meam non dediſti ad menſam: et ego veniens vtiqꝫ cum vſuris exegiſſem qđ meum eſt. In his aūt tribus ſtatibus omnis ſtatus mundi ꝛ eccl'ie comp̄hendiꝭ Qui Ezech.xiiij. per Noe: Daniel: et Job (qui aīas ſuas liberant) ſignificantur. Per Noe q̄dem qui arcam gubernauit: ſtatus ſignificaꝭ p̄latoꝝ. Per Daniel autē qui propheta contines fuit: ſtatus ſignificaꝭ Contemplatiuoꝝ. Per Job aūt dolentem: ad ſterquilinīū ꝓiectum: ſignificaꝭ ſtatus Actiuoꝝ laborantiū. Hoc aūt ꝙ vn⁹ aſſumiꝭ ꝛ alter relinquiꝭ ſignificatur Leuit.xiiij. Vbi duo paſſeres viui imolanꝭ: ex q̄bus vn⁹ dominꝯ in ſacrificiū aſſumiꝭ: alter aūt abire ꝑmittiꝭ

Reſpondentes dicunt illi. Vbi domine? Qui dixit illis. Vbicunqꝫ fuerit corpus: illuc cōgregabūtur et aquile.

Hic tangit determinationē dubitantiū de ꝑiſ ductis. Dixerat eni dn̄s ꝙ dicendū eſſet: Ecce hic: et ecce illic. Dixerat etiā ꝙ vn⁹ aſſumetꝭ: et alter relinquetꝭ: Apoſtoli dubitauerūt Vbi eſſet futur⁹ chris: et Ad quē locū eſſent aſſumēdi q̄ aſſumunꝭ: et In q̄ loco relinquendi qui relinquunꝭ. et Ideo [Ridentes] ad hoc q̄rūt ꝛ [dicūt illi] Mar.etiā.iiij. dꝛ ꝙ ſeorſum oia diſſerebat diſcipulis. Et ideo audacter q̄rūt [Vbi dn̄e:] Supple: erit chriſtus verus. et Vbi erunt q̄ aſſumunꝭ: Can̄.j. Indica mihi quē diligit aīa mea: vbi paſcas: et vbi cubes in meridie: ne vagari incipiā poſt greges ſodaliū tuoꝝ: Joan.j. Rabbi vbi habitas [Qui dixit illis] breuiter ꝛ optime certificādo [Vbicunqꝫ fuerit corpus] Corpus h̄ dꝛ cadauer. Z

Hoc aūt multū vaporat. q2 dū calor naturalis in putreſcēte corpe euaporat: humidū interi⁹ trahit ad exteriorem ſupficiē: et reſoluit in fumū: et ab illa fumali euaporatiōe late diſꝑgiꝭ odor corporis et [illic congregabunꝭ et aquile] Que aq̄le ab acumine viſus ꝛ olfact⁹ dicunꝭ: qui longe vident et olfaciūt tale corp⁹ p̄paratū ſibi in eſcā. Job.xxxix. De ſummis ſilicib⁹ aq̄la ꝯtēplaꝭ eſcā: ꝛ oculi eius delōge ꝓſpiciunt: Pulli ei⁹ lābunt ſanguinē: vbicunqꝫ fuerit cadauer: adeſt ſtatim. Ab iſta ꝓprietate dn̄s ſumit ſimilitudinē. q2 Glorioſum corp⁹ eius in iudicio: et meritū mortꝭ eius: et vaporatio dulcedinis ei⁹ tanta erit: ꝙ oēs ſancti: q̄ aq̄le ſunt ꝓpter viſus acumē ad veritatē: et ꝓpter vim diſcretiuā ad bonitatē eius (q̄ ꝑ olfatū deſignaꝭ) ſtatim ꝑcipient veritatē ipſius. Pſ̄.cij. Renouabiꝭ vt aq̄le iuuent⁹ tua. Et ideo ad ipſum [cōgregabunꝭ] alijs in diſꝑſiōe erroꝝ relictꝭ. Eſa.xl. Aſſumēt pēnas vt aq̄le: volabūt ꝛ nō deficiēt. Job.ix. Sicut aq̄la volans ad eſcam. Tali odore attracte ſunt ad corp⁹ dn̄i Maria magdalena: Maria iacobi: ꝛ ſalome Matth.xxviij. Hoc agiꝭ eſt qđ dicit Retorquetur aūt iſtud dictū deriſorie ꝛ Moraliter ad Sacerdotes ꝛ Religioſos Qui ex vapore lucri: ſicut vultures: trahunꝭ ad cadauera mortuoꝝ. ꝛ decertant quis eorum fetidum peccatoris cadauer deferat ad ſepulcrum (al's ſepulturam) nidi ſui. Cū tamen de Sapientia dei dicatur Job.xxviij. Semitam ignorauit auis: neqꝫ intuitus eſt eam oculus vulturis. Vultur eni vt dicit Iſidorus dicitꝭ: quia rotuūm ſemper ad cadauer habet vultum Sic igitur cōpleta eſt pars que eſt de Firmitate fidei.

Capitulum.XVIII.

D Icebat autem et parabolam ad illos: Q̄m oportet ſemꝑ orare ꝛ non deficere dicens

A Hic tangit ꝑtem illam que ſm̄ ſuꝑiorē diuiſionem eſt de Orōnis inſtantia ꝛ deuotiōe. Cū em̄ ea q̄ dicit viribus ꝓprijs nullus poſſit hr̄e: Reſtat vt deuotiōe ꝛ inſtantia oratiōis impetrentur. Et ſic h̄ iſtud inducitur capitulū. Sicut em̄ ſuꝑius diximus in hoc capitulo agitur de Perfectiōe mādatoꝝ: q̄ ſm̄ pn̄tem ſtatū eſt cā electiōis. Vn̄ hoc Capitulum diuiditur in Tres ꝑtes. In quaꝝ Prima docet de Orōnis inſtantia ꝛ Humilitate ꝑ quā ꝑuenitur ad ꝑfectiōez mandatoꝝ. In Scḋa aūt ſuppoñit in q̄ conſiſtit mandatoꝝ ꝑfectio. In Tertia aūt: q2 Oīs ꝑfectio et cōſummatio ē in cōicatiōe paſſionū chr̄i: Ideo h̄ reuelatione ſue paſſiōis ſupponit: ꝛ de eius ꝓprio effectu. Prima haꝝ ꝑtium diuiditur in Tres ꝑtes. In quaꝝ Prima docet Inſtantiā orōnis. In Scḋa aūt Eiuſdē orōnis docet hūilitatē. Quia aūt hūilitas difficulter diſcitur: ideo in Tertia exemplarez de hūilitate ſupponit doctrinā. Prima haꝝ ꝑtiū continet Tria. Premittit em̄ ſuū qḋ ꝑſuadere intēdit incētū. Scḋo Ad ꝑſuadendū inducit ſile. Tertio aūt iuxta ſile poſitū format ꝑſuaſionis doctrinā. In Primo hoꝝ ſunt Duo. Oſtendit em̄ Primo Doctrine modū. et Scḋo Suā aꝑit intentionem.

Dicit igitur [Dicebat aūt] docēs Aplos et Diſcipulos [et] hoc ē etiā [parabolā] ꝑabolicū ſermonē: vt facilius caperent dicta ꝛ retinerēt [ad illos] hoc eſt diſcipulos. Oſee. xij. In manibus ꝓphetaruz aſſimilatus ſum [q̄m oportet ſemꝑ orare] Oratio eſt vt dr̄ Aug9 Pius affectus mentis in deū directus. Et q̄ꝺiu hic pius affectus in cogitatu ꝛ ſermone ꝛ oꝑe a deo nō reuocatur: tādiu in deū dirigitur. Nō reuocatur aūt niſi ꝑ cōtrariū actū. Et ideo dicit glo. q2 nō deſinit orare q̄ nō deſinit bn̄facere. Iſte ꝑ eſt verus ſenſus lr̄e. j. Theſ. v. Sine intermiſſiōe orate. j. Coꝝ. xiiij. Orabo ſpū: orabo ꝛ mēte. pſallā ſpū: pſallā ꝛ mēte. Eccl. xviij. Non impediaris orare ſꝑ ꝛ n̄ verearis vſq3 ad mortē iuſtificari. Hiero. Freq̄ns orō viciorum fomitē extinguit. Cōtra h̄ aūt q̄dā obijciūt ꝑ illḋ Mat. vj. Orātes aūt nolite multū loq̄. Eccl. vij. Nō iteres ꝟbū in orōne tua. Hec aūt iā ſoluta ſunt ꝑ ea q̄ dicta ſunt de diffinitiōe Orationis. In oībus em̄ cogitatis ꝛ dictis ꝛ factis oratur ꝑ q̄ affectus pius mentis a deo nō retrahitur. Et q2 dn̄s dicit Nō multū eſſe loq̄ndū: loquitur de q̄buſdā q̄ putabant q2 orōnibus rhetoricis deus induceretur ſicut hō: cū nō inducatur niſi pietatis affectus. Hoc aūt q̄d dr̄ Eccl. vij. q2 nō iterandū ꝟbū eſt in orōne: intelligitur q2 ſi petimus aliq̄ a deo: non debet ꝑ cōtrariū actuz interrūpi oratio: ita q2 ꝟbū orōnis iterare oporteat. Dicit igitur q̄m ſic oportet ſꝑ orare [et non deficere] Non deficere eſt ſpūm ab orōne ꝑ ꝯtrariū actū nō retrahere. Sicut legitur q2 Seuerus Epūs de btō Martino ſcribit q2 inuictū ab orōne ſpm̄ nō relaxabat. Heb. v. In diebus carnis ſue ꝓces: ſupplicationes ad deū cū clamore valido ꝛ lachrymis offerens: in oībus exauditus eſt pro ſua reuerentia. In diebus em̄ carnis ſue. hoc eſt: per totā vitam Sic orat q̄ nunq̄ ſpūm ꝛ piū affectum retrahit in deū directū. Sic orabat Suſanna Dan. xiij. de q̄ dr̄ q2 erat cor eius fiduciaz habens in dn̄o. Sic orabat Moyſes De q̄ cū nihil ore diceret dr̄ Exo. xiiij Quid clamas ad me. Sic orare intendit Ps̄. cxl. Dirigatur orō mea ſicut incēſum in cōſpectu tuo: eleuatio manuū meaꝝ ſacrificiū3 veſꝑtinū. Non em̄ deꝑmuntur manus niſi ad contrariū actū retrahātur j. Tim. ij. Volo viros in oī loco orare leuātes puras manus ſine ira ꝛ diſceptatiōe.

Iudex quidam erat in quadam ciuitate qui deū nō timebat: ꝛ hominem non reuerebatur.

Hic incipit ponere parabolā Que Tres habet ꝑagraphos. In quaꝝ Prio ponitur Iudicis Iniq̄ deſcriptio. In Scḋo Deſcriptio vidue ꝓ vindicta iſtantis. In Tertio Iudiciū Iudicis qḋ coactus ꝛ inuitus facit ꝓpter importunitatē vidue inſtantis. A Quatuor aūt deſcribit Iudicem. A ptāte autoritatis. A Solennitate loci: q̄ ſue erat iuriſdictiōis. A Poſtpoſitiōe diuini timoris. et Ab Irreuerentia alicuius cuiuſcūq3 hoīs. Dicit igitur [Iudex q̄dam] hn̄s ptātem autoritatis ſuꝑ alios. Math. viij. Ego ſum hō ſub ptāte conſtitutus: hn̄s ſub me milites. De iſto aūt iudice ꝓprie dr̄ Job. ix. Terra data eſt in manus impij: vultum iudicū eius operit Eſa. j. Principes tui infideles ſocij fuꝝ [in q̄dā ciuitate] Ciuitas aūt locus ſolēnis eſt: cū q2 iudex malus fuit: probabile eſt q2 ꝛ ciuitas mala fuerit. Eſaie. j. Quō facta eſt meretrix ciuitas fidelis: plena iudicij: iuſticia habitauit in ea: nunc aūt homicide. Ps̄. liiij. Audiui cōtradictionē in ciuitate: tota die ſuꝑ muros eius iniq̄tas: et labor i medio eius ꝛ iniuſticia: et nō defecit de plateis eius vſura ꝛ dolus [q̄ deū nō timebat] diuinū timorē iudicio poſtpoſuit: dicens illud Job. xxj. Quis eſt oīpotēs vt ſeruiamus ei: Job. xxij. Quaſi nihil poſſit facere oīpotens eſtimabāt illū. Et q2 iſte deum non timuit: ideo in mūeribus ꝛ ꝑſonaꝝ acceptiōe iudicauit. Eſa. v. Juſtificabāt impiū ꝓ mūeribus ꝛ iuſticiam iuſti auferebāt ab eo. Cōtra qḋ dr̄ Deut. j. Ita ꝑuum vt magnū audietis: q2 dn̄i ē iudiciū [et hoīes] hoc eſt hoīm honeſtatē [nō reuerebatur] Ezech. iij. Oīs domus iſrl̄ attrita frōte ē ꝛ duro corde. Hier. iij. Frōs mulieris meretricis facta ē tibi: noluiſti erubeſcere. Duo igitur h̄ excludūtur ab iſto iudice q̄ maxie retrahūt aliquem a pctō. Timor. ſ. ꝛ Pudor. De Timore Eccl. j. Qui ſine timore ē nō poterit iuſtificari. De Pudore Thre. vl. Facies ſenum nō erubuerūt: adoleſcētibus ipudice abuſi ſunt

Vidua aūt quedam erat in ciuitate illa: et veniebat ad eum dicēs Vindica me de aduerſario meo. Et nolebat ꝑ multum tempus.

Hic deſcribit viduā Et dicit Quinq3. Primū ē

Deſtitutio auxilij: Scd̃m aũt Multiplicatio adſ
uerſarij maligni. Tertiũ Freq̃ns adit⁹ iudicis ini
q̃. Quartũ eſt Interpellatio iudicij. Quintũ ẽ Ini
q̃ diſſimulatio iuſti iudicij. De Pri̊o dr̃ [Vidua
aũt q̃dã] q̃ a viro iduata fuit: ⁊ iõ patrono ⁊ deſ
fenſore ↄ̃ſtituta. Thre.vi. Pupilli facti ſum⁹ abſ
q̧ pr̃e: matres nr̃e q̃ſi vidue. Job.vj. Ecce non eſt
auxiliũ mihi i me: neceſſarij q̃ʒ mei receſſerũt a me
De hac vidua dr̃ Eſa.j. Subuenite oppſſo: defen
dite viduã. Miſcḋia eñ miſerabiliũ pſonarꝫ deſ
beret mouere iudices ad taliũ defenſionẽ [erat ĩ
ciuitate illa] Ubi erat iniuriantiũ multitudo. ij
Pe.ij. Aſpectu ⁊ auditu iuſt⁹ erat hitãs apd̃ eos
q̃ de die in diẽ aiaꝫ iuſtã cruciabãt. Apoc.ij. Scio
vbi habitas: vbi ſedes ẽ ſathane [⁊ veniebat ad
eũ dicens] Tertiũ eſt. Et q̧ dr̃ [veniebat] qḋ
in ſe claudit p̃teritũ impfectũ in pñs cõtinuatum:
notat aduẽr⁹ ei⁹ freq̃ntiã. Prouer.vj. Diſcurre: feſ
tina: ſuſcita amicũ tuũ: nõ des ſomnũ ocul' tuis.
Ad ip̃m eñ ptinebat defendere miſerabiles pſoſ
nas [vindica me] p iuſtũ iudiciũ [de aduerſa
rio meo] iniq̃. Ps̃.xxxiiij. Judica dñe nocentes
me: expug̃ impugñtes me: appħẽde arma ⁊ ſcu. et
exur. in adiu. mihi. Apoc.vj. Uſq̧q̃ tu dñe ſanct⁹
et iuſt⁹ ⁊ verus non vindicas ſanguinẽ noſtrũ ab
his q̃ ſunt in terra. Eccl̃i.xxxv. Nonne lachryme vi
due ad maxillã deſcẽdunt: ⁊ exclamatio ei⁹ ſup deſ
ducentẽ eas [Qui nolebat p multũ tp̃s] q̃a
mũera ñ dedit: nec habuit vñ daret. Eſa.j. Pupil
lo ñ iudicãt: et cã vidue nõ ingredit' ad eos. Hieſ
re.v. Cauſam vidue nõ iudicauerũt.

Poſt hec aũt dixit itra ſe. Etſi deũ non timeo nec hoiem reuereſor: tñ qꝛ moleſta ẽ mihi hec vidua vindicabo illã: ne in nouiſſimo veniens ſuggillet me.

Hic oñdit Qualiter Importunitas vidue vicit
iudicẽ. Et dr̃ Quinq̧. Quarꝫ Primũ eſt: Qualit'
ĩtra ſe ↄfuſus ⁊ vict⁹ ẽ iudex iniqu⁹. Scd̃m Quaſ
liter nec timore dei: nec ỽecũdia hũana ad iudiciũ
eſt flex⁹. Tertiũ Qual'r moleſta inſtãtia ad iudiciſ
um eſt cõpulſus. Quartũ Qualit' iudicium fecit.
Quintũ ⁊ Ultimũ Qualit' metu ſuggillatiõis ħ
ſibi extorſit q̧ viduã vindicauit. Dicit ḡ [Poſt
hec aũt dixit itra ſe] reduct⁹ ad cor afflictõe pſ
pria. Eſa.xxviij. Tm̃mõ ſola vexatio dabit intelleſ
ctũ auditui. Ps̃.xv. Multiplicate ſũt infir. eorꝫ:
poſtea accelerauerũt. Mat.xv. Dimitte eã qꝛ cla.
poſt nos [etſi deũ nõ ti.] qꝛ timor dei ñ induxit
eũ. Ps̃.xiij. Nõ eſt timor dei añ oculos eorꝫ [nec
ho. reue.] qꝛ Corã hoibꝫ ỽecũdia eſt negare iudi
ciũ miſerabilibꝫ pſonis. Hiere.vj. Cõfuſiõe nõ cõ
fuſi ſũt ⁊ erubeſcere neſcierũt [qꝛ mo. eſt mi. hec
vidua] p inſtãtiã q̃tidianã.ij. Ti.iiij. Inſta opor
tune importune. Sil'r i malo Geñ.xxxix. Ille recu
ſabat ſtuprũ. et illa moleſta erat adoleſcenti. Sil'r
Judic.xvj. cũ Dalila moleſta eſſet Sãſoni pdidit
ei ſecretũ cordis ſui [vindicabo illã] iudiciũ ſiſ
bi faciẽs. Lu.xj. Etſi pſeuerauerit pulſans dico vo
bis: etſi ñ dabit illi ſurgẽs: eo q̧ amic⁹ ei⁹ ſit: ꝑpter
improbitatẽ tñ ei⁹ ſurget et dabit ei q̃tq̃t hꝫ neceſ
ſarios [ne ĩ nouiſſimo veniẽs] erq̃ repelli nõ
põt. Lu.xviij. Qui p̃ibãt increpabãt eũ vt taceret:
ip̃e ỽo mlto mag' cla. [ſuggillet me] Suggilſ
lare aũt tantũ valet q̃ntũ ſubgulare. Cõponit' aũt
ſic dr̃ Iſid. a ſugo ⁊ gula. Quaſi: ne ſugat tãdem
ſanguinẽ de gula mea. Qḋ ꝓprium dr̃ eſſe lamiarꝫ
Que occulte veniũt ad hoies ⁊ ſugũt ſanguinẽ de
gula eorꝫ. Uñ alia lr̃a ħ hꝫ [Ne iterꝫ et iterꝫ ve
niẽs ſuggillet me] Thre.iiij. Sed ⁊ lamie nu
dauerũt mãmas ⁊ lactauerũt catulos ſuos. Hec
aũt vidua typũ tenet cuiuſlibet fidel' aie. Uel etiã
Uniuerſal' eccl'ie: q̃ tota die clamat: et tandẽ exauſ
dit'. Eccl̃i.xxxv. Orõ humiliantĩ ſe penetrat nubes: et
donec ꝓpinq̃t nõ cõſolabit': et nõ diſcedet donec al
tiſſimus aſpiciat.

Ait autẽ dñs. Audite q̃d iudex iniq̃tatis dicit. De⁹ aũt nõ faciet vindictã electorꝫ ſuorꝫ clamantiũ ad ſe die ac nocte: ⁊ patiam hẽbit in illis. Dico aũt vobis: qꝛ cito faciet vindictã illorꝫ. Uerũtñ filius homis veniẽs putas inueniet fiſdem in terra?

Hic ſumit doctrinã iuxta iductã pabolã Argũſ
ens a Miori. Uñ dr̃ [Audite q̃d iudex iniq̃ſ
tatis dr̃] i. audite dictũ iniq̃ iudic'. Si eñ mal⁹
ĩportunitate petẽt': vict⁹ ẽ p vidua: mlto mag' de⁹
iudex iuſt⁹: fortis: ⁊ patiẽs: aliq̃ñ vlciſcet' p ſctis ſuiſ
s. Lu.xj. Si vos cũ ſitis mali noſtis bõa data dare
filijs viis: q̃nto mag' pr̃ vr̃ celeſtis dabit ſpũm boſ
nũ petentibꝫ ſe. Et ħ eſt q̧ dr̃ [De⁹ aũt nõ] ħ eſt
nõne [faciet vindictã] electorꝫ ſuorꝫ: Zach.ij.
Qui tãgit vos tangit pupillã oculi mei. Ps̃.ciiij.
Nolite tãgere xp̃os meos: et i ꝓphetis meis nolite
malig̃ri. Uñ dr̃ Deut.xxxij. ſm aliã Trãſlatiõem
Mihi vindictã ⁊ ego retribuã [clamãtiũ ad ſe
die ac nocte] ħ ẽ inſtant' ⁊ ↄtinue. Ps̃.cxx. Ad
dñm cũ tribl'arer clamaui: ⁊ exau. me. Ps̃.lxxviij
Ultio ſanguis ſuorꝫ tuorꝫ: introeat in ↄſpectu tuo
gemit⁹ ↄpeditorꝫ. Job.xxxv. Oipotẽs ſingl'orꝫ cãs
intuebit' [et patiaꝫ ha. in ill'] q̃ ſuos offẽdũt. Q.
d. Nõ hẽbit in eis patiam. Eccl̃i.xxxv. Dñs iudica
bit iuſtos ⁊ fortiſſim⁹ nõ hẽbit in illis patiaꝫ. Ps̃.
xciij. De⁹ vltionũ dñs de⁹ vltionũ libere egit: exalſ
tare q̃ iudicas terram: redde retributiõem ſupbis.

Obiĩciũt ãt q̃dã Qꝛ cũ Scti orẽt p pſecutoribꝫ
ſuis Sic fecit Stephan⁹ Act.vij. videt' q̧ ñ debe
ant petere vidictã. Heb.xij. Acceſſiſtis ad ſanguis
effuſionẽ meli⁹ loq̃ntẽ q̃ Abel. Abel eñ loq̃bat' vin
dictã. ch̃ri ãt ſanguis orauit ig̃ſcẽtiã. Lu.xxiij. Pr̃
ig̃ſce il. qꝛ neſciũt q̃d fa. Rñio ẽ. Qꝛ ñ petũt Scti
vindictã in cõdẽnatiõnẽ finalẽ: ſed in cõuerſionẽ.
Ut ſic vidicent' vt relicta iniuſticia cõuertant': ⁊ ſic
boni fiãt. Prouer.xij. Uerte ipũ ⁊ ñ erit. Hiere.
xvij. Cõfundant' q̃ me pſequunt': ⁊ ñ ↄfundar ego:
paueãt illi ⁊ ñ paueã ego: induc ſup eos dñe diem
afflictõis, ⁊ duplici ↄfuſiõe ↄtere eos. i. ↄfuſiõibꝫ

cōtere eos dñe de᷒ me᷒. Pſ.cviij. Induant̄ ſic⁊ diploide cōfuſiōe ſua [Dico vobis] Aſſertio ē [q2 cito faciet vīdictā illoꝝ] Deut.xxxij. Sāguinē ſeruoꝝ ſuoꝝ vlciſcet̄: et vindictā retribuet i hoſtes coꝝ. Aliqñ eñ vindicat: inimicū conuertēdo. Sic fecit de Paulo. Vl' Pacīam ſcīo dādo: ⁊ illos ꝯdēnādo. Sap.xij. Tu aūt dñator ꝟtutis cū tranqllitate iudicas: ⁊ cū mag̃ reuerētia diſponis nos [Verūtñ fi.ho. veniēs] Q.d. Ita fili᷒ dī et fili᷒ hoīs fidē hñs in ſuis: faciat vindictā de eis etamē rar᷒ (al's mirat᷒) ē q̄ viceuerſa fidē habeāt in ipm ⁊ pſeuerēt in eadē fide. Et h̄ eſt [verūtñ] ita fidē exhibēs [fili᷒ ho. veniēs] ad iudiciū poſt tot tribulatōes [putas ne iuc. fi.] ꝯſeruantē ad ipm [in terra] in q̄ ſunt tot miſerie ⁊ tribulatōes Q.d. vix iueniet. Hiere.vij. Perijt fides: ablata ē ab ore coꝝ. Mich.vij. Perijt ſctūs de terra ⁊ rectꝰ in hoībꝰ ñ eſt. Pſ.xj. Defecit ſanct᷒ qm̄ diminute ſūt ꝟitates a filijs hoīm. Eſa.lix. Corruit veritas in plateis: ⁊ eqtas nō potuit ingredi.

O Dixit aūt et ad quoſdam qui in ſe confidebant tanq̄ꝫ iuſti ⁊ aſpernabantur ceteros: parabolam iſtam dicens.

P Hic incipit agere d̄ Oīonis hūilitate. Et habet Duas ptes. In q̄ꝝ Prima h̄ oñdit in Silitudie pabolica q̄ Oīo hūilis iuſtificat. ⁊ Faſt᷒ iactantie in orōne accuſat. In Scd̄a aūt Generalr̄ ꝯcludit q̄ Oīs hūilis exaltabit̄. ⁊ Supbꝰ depmet̄. Adhuc in Prima pte Duo ſunt. In q̄ꝝ Prima dē Quibꝰ et Quare dī iſtā pabolā. et In Scd̄a p ordinē ponit pabolā. Dicit aūt in Prima Quatuor. Prio eñ dicit In Genere qbꝰ dī. Scdo: Quare. Tertio tāgit Faſtū ipoꝝ. Quarto āt tāgit Modū doctrine. Dicit igit̄ Oñdēs qm̄ nō oportet tm̄ inſtant̄ orare: ſed etiā hūilit̄. Et vt h̄ oñdat: modo nob cōuenienti q̄ intelligere poſſim᷒ [dixit ad q̄ſdaꝫ] noīe indignos: ꝓpt̄ malū meritū ipoꝝ. q2 nō traſeunt ad nomē: et ideo in ꝑlo dei nō noiant̄ nec numerant̄. Pſ.xv. Nec memor ero noim eoꝝ p labia mea [q̄ in ſe cōfi.] hoc eſt: q2 in ſe cōfidebant [tanq̄ꝫ iuſti] hoc eſt: acſi eſſent vere iuſti et ꝑfectꝰ ꝟtute. Apoc.ij. Vtinā eſſes frigidus aut calidus ſed q2 tepidus es: incipiam te euomere de ore meo Iſti eñ ſūt hypocrite de qbꝰ dī Rho.x. Igrātes eñ dei iuſticiā: ſuā q̄rētes ſtatuere: iuſtitie dei nō ſunt ſubiecti. Sat̄ eñ miꝝ ē q̄ i ſe cōfidebāt cū Nec ſuū eēt: Nec puꝝ eſſet: Nec ſtabile eſſet: Nec ſaret̄ vtꝝ deo acceptū eēt: et Mirabl'r infirmū eēt. De Prio hoꝝ dī.j.Coꝛ.iiij. Quid hēs qd̄ ñ accepiſti. Si aūt accepiſti: qd glo.q̄ſi ñ acceperis? De Scd̄o dī Eſa.lxiiij. Quaſi pān᷒ mēſtruate vniuerſe iuſticie nr̄e. De Tertio dī Job.iiij. Ecce q̄ ſuiūt ei ñ ſūt ſtabiles: ⁊ in angel' ſuis reppit ꝑuitatē. Et quāto mag̃ q̄ terrenū hñt fūdamētū q̄ hitāt domos luteas ꝯſument̄ velut a tinea. De Quarto dī Eccles.ix. Neſo ſcit vtꝝ odio vl' amore dign᷒ ſit. De Quito dī Eſa.lxiiij. Cecidim᷒ q̄ſi folium: vniuerſe iniqtates nr̄e q̄ſi vēt᷒ abſtulerūt nos. Miꝝ ḡ ē q̄ in his cōfidebāt. Eſt aūt ⁊ Ipſa confidentia nulla. Prouer.xj. Qui cōfidit in diuitijs ſuis: corruet. Hiere.xlviij. Pro eo q̄ habuiſti fiduciā in mūitōibꝰ tuis ⁊ in theſaur' tuis: tu q̄ꝫ capier'. Eccl.xxxvij. O preſūptio neqſſima vnd̄ creata es [et aſp. ceteros] Ecce q̄ alios deſpexerūt Sua apparētia bona magnificātes: et alioꝝ mala cōſiderātes. Sic eñ dic bt̄us Bern. Multi multa ſciūt ⁊ ſeipos neſciūt. alios inſpiciūt ⁊ ſeipſos negligūt. Pſ.xxj. Oēs q̄ videbāt me aſpnabant̄ me: locuti ſt la. ⁊ moue. ca. Aſpnari eñ eſt cū motu capit' deridere. Eſa.xxxiij Ve q̄ ſpnis: nōne ⁊ ipſe ſpneris? Eccl.iiij. Ne reuerearis ꝓximū in caſu ſuo: ⁊ ne retineas ꝟbū in tpe ſalut' [pabolā iſtā] hoc ē ſilitudinariā hiſtoriā. q2 p Silitudinē inducit̄. Etiā ſepe veꝝ fuit in rei ꝟitate. Pſ.lxxvij. Apiam in pabol' os meū: loq̄r ꝓpoſitiōes ab initio.

Duo homines aſcendebant in templū vt orarent.

Hic ponit pabolā. Et h̄ꝫ Tria. In quoꝝ Prio oſtendit̄ Qui ſūt a qbꝰ trahit̄ ſilitudo. Scd̄m In q̄. Et i Tertio ponit̄ Silitudinis inducte iudiciū Dicit āt in Prio Sex. Que ſm lr̄am ⁊ ſm mores notant̄. Quoꝝ Primū ē Numer᷒ orātiū. Scd̄m Natura. Tertiū Aſcēſus ad locū. Quartū Loc᷒ orōnis. Quītū Finis itētōis. ⁊ Sextū Religiōis differētia. De Prio dī [Duo] Sp ei duo ſūt q̄ ad orōneꝫ vadūt. Vn᷒ Interiorē ſcās ſpm. Scd᷒ āt Exterioē ſcās curā ⁊ ſolliatudinē corpaliū. Iſtud ſcatū eſt Geñ.xxij. Vbi Abraā cū puero. h̄ ē: cū ſpū pgēs ad orōneꝫ: duxit ſecū aſinuꝫ ⁊ ſeruos. Et Aſin᷒ qdē ſcat corp᷒. Serui aūt corpalē ſolliatudinē: Iſti ḡ duo ſunt. Hoc ſub alia metaphora dī Eccles.x. Muſce morientes pdunt ſuauitatē vngēti Vnguentū eñ eſt deuotio ſpūs ſe recognoſcentis Muſce aūt ſūt vanitates cogitationū corpaliū: q̄ ſe igerūt orātibꝰ. ꝓpue illi' q̄ ſe ñ recog̃ſcūt. Hoc eſt etiā ſcatū Geñ.xv. Vbi deſcēdebant aues ſup ſacrificiū pr̄iarche. ſed abigebat eas Abraaꝫ. Per aues ei vagabūdas: cogitatōes ſcant̄ vage. Per ſacrificium aūt: ſpūs cōtribulat᷒. Sic ḡ ſūt [duo hoīes] vnī᷒ nature hūane exñtes. Sꝫ ñ eq̄l'r ptis cipātes eādē. Spūs ei ſe recog̃ſcēs: ad imaginē dī ē. Ali᷒ aūt decept᷒ in ſeipſo opinione ſua hō eſt: cū vix aliqd hoīs habeat. Hō eñ cū in honore eēꝫ nō intellexit: cōpat᷒ eſt iumēt' iſipiētibꝰ ⁊ ſilis fact᷒ eſt ill'. pſ.xlviij. Vn᷒ qdē hō: imaginis diuie: et ſm deū veſtit᷒ ſue cognitōis ꝟtute. Eccl.xvij. Ad imaginē ſuā fecit illū. ⁊ ſm ſeipm veſtiuit illū ꝟtute vt ſcꝫ cog̃ſceret ſeipm ⁊ deū. Ali' aūt humū ſapit tot᷒ j.Coꝝ.iij. Nonne hoīes eſtis: ⁊ ſm hoīem ambulat'. Et ꝑmiſit cām dicēs: cū ſit inter vos zel᷒ ⁊ cōtētio. j.Coꝝ.xv. Prim᷒ eſt de celo celeſt'. Scd᷒ de terra terrenus. Prim᷒ eñ portat imaginē celeſtis Secund᷒ aūt portat imaginē terreni. et iō tota die decipit̄ in ſeipo [aſcēderūt] ambo. Oīo ei vt dī Damaſce. eſt aſcenſio intellect᷒ in deū. et ideo oēm orātē oportet aſcēdere. Et iō Abraā Pr̄iarcha aſcēdit in montē viſiōis cū vellet orare Geñ.xxij. Dñs etiam aſcendit in montē Thabor vbi trāſfigurat᷒ eſt Matth.xvij. Moyſes etiā cū pugnaret iſrl' cōtra Amalech: aſcendit in montem: et eleuatis in

cełum manib⁹ in oratõe: vincebat iſrł. deſcẽdenti/
bus aũt manib⁹ vincebat Amalech. Exo. xvij. Eſa. ij.
Uenite aſcẽdam⁹ i montẽ dñi. ⁊ docebit nos d̃ vijs
ſuis: ⁊ ambulabim⁹ i ſemitis eius. Tãgit etiã locũ
E orõis dicẽs [In templũ] Tẽplũ aũt a tẽplor de/
riuat: qd̃ ꝗuis i ſimplici nõ ſit i vſu: tñ in cõpoſi/
to inuenit. Cõtẽplor ei dicit. Et vocat templũ vbi
theophanie: ⁊ cult⁹ ⁊ laus ⁊ deuotio dei apparẽt.
⁊ vbi totos nos ꝯferim⁹ ad ea q̃ dei ſunt videnda
⁊ ꝑapiẽda. Matth. xxj. Dom⁹ mea dom⁹ oratõis
eſt. Ps. lxiiij. Tẽplũ tuũ ſcm̃ ẽ mirabile in equita
te. Et ãmonet nos Ipe loc⁹ terroris Ad maieſtatẽ
ſctitatis. Ad vitã diuinoꝝ. Ad ꝯtẽplatõeʒ laudis
Ad cultũ ianue celeſtis. Ad deuotõneʒ: ⁊ Ornat⁹
decẽtis ad dñi honeſtatẽ. Propt̃ Primuʒ hoꝝ dr̃
Gen. xxviij. Pauẽsq3 Jacob ꝗ terribił inq̃t eſt lo
cus iſte: De Scdo dr̃ in ps. xcij. Domũ tuã domi
ne decet ſctitudo in lõgitudie dieꝝ. De Tertio dr̃
Eſa. vj. vbi loquit de tẽplo. Uidi dñm ſedentẽ ſu
ꝑ ſoliũ excelſũ: ⁊ eleuatũ. ⁊ plẽa erat oĩs terra ma/
ieſtate ei⁹. ⁊ ea q̃ ſub ipo erãt replebãt templũ. So
liũ eni excelſum ꝯtẽplandũ in templo celũ eſt: ele/
uatũ in celeſtib⁹ ſpiritib⁹ ⁊ ſctis aĩab⁹: q̃ꝝ (al's:
quaꝝ) ꝯuerſatio in celis: ⁊ exinde reſplẽdens oĩs
terra: maieſtate eius plena eſt. quia ſicut Eze. dr̃
xliij. Terra reſplẽduit a maieſtate ei⁹. Et ea q̃ ſub
ipo: in gratiaꝝ ordinib⁹ replẽt templũ eccłie. Eze.
xliij. Fili hoĩs oñde domui iſrł templũ. ⁊ ꝯfundã
tur ab iniq̃tatib⁹ ſuis. Sic Act. iij. Petr⁹ ⁊ Joan
nes aſcẽdebant in tẽplũ ad horã oratõis nonam.
Sic dr̃ Eze. xl. ꝙ octo gradib⁹ aſcendebat i tẽplũ
Trib⁹. ſ. g̃dib⁹ in cõtẽplatõe. Sc3. Cõtẽplatõe vi/
ſionis: Corpalis ⁊ Imaginarie: ⁊ Intellectualis
Que ꝯtẽplatiões ſũt Sex: Tres: celi: in q̃ rapitur
Paul⁹. ij. Cor. xij. Trib⁹ autẽ in amorẽ: diligẽdo
ex toto corde: ⁊ ex tota aĩa: ⁊ ex tota mẽte Matth.
xxij. Et in Duob⁹. In Deuotõe oratiõis. ⁊ Altitu/
die recte intẽtõis. Aſcẽderũt aũt iſti [vt orarẽt]
⁊ eſt finis iſtoꝝ. Eſt aũt Orõ pi⁹ affectus in deuʒ
direct⁹. Et eſt Orõ aſcẽſus intellect⁹ in deũ. Et eſt
Orõ petitio decentiũ a deo. Et ꝑm pmã iſtaꝝ dif
finitionũ affect⁹ aſcẽdit deuote in dei bonitatem.
ꝑm autẽ ſcdam q̃ eſt Damaſceni: intellect⁹ aſcẽdit
lympide in veritatẽ. ꝑm tertiã: q̃ itẽ eſt Damaſceni
deſideriũ aſcẽdit in bonoꝝ dei plenitudinẽ. Et ſic
vt dicit ps. xxiiij. Aĩa orãtis in bonis demorabit
ꝑ tertiũ. Et excedit i lumie ꝑ ſcdm. Jo. iiij. Spũs
eſt de⁹. ⁊ eos q̃ adorãt deũ: in ſpũ ⁊ ꝟitate oporʒ
adorare. Nã ⁊ pater tales q̃rit q̃ adorent eũ. Per
pmũ tota intendit in bonitatis diuine dulcedine.
Pſal. xxxv. Inebriabunt ab vbtate domus tue.
⁊ torrente voluptatis tue potabis eos. In hoc lo/
co oratõis laudis memoria eſt ad dei cultũ. qd̃ ſu
it de ſupius introductis. Apoc. xix. Laudẽ dicite
deo nr̃o oẽs ſcti ei⁹: ⁊ q̃ timetis deũ puſilli ⁊ magni
Quinto etiã ianue celeſtis recordãdũ eſt ad deuo
tionẽ. Gen. xxviij. Non eſt hic aliud niſi dom⁹ dei
⁊ porta celi. Sexto autẽ Ornatus decẽtis recordã/
dum eſt ad illi⁹ honorẽ: et angeloꝝ ſuoꝝ: q̃ do/
minus eſt dom⁹ Ut habitus decẽs mulieres o/
periat. Exterior honor viros exhibeat. Religioſa
veſtis clericũ in reuerentiã laicorum ponat. Pſal.
xxv. Dñe dilexi decorẽ domus tue: ⁊ locum habi/
tatiõis glorie tue. Hinc eſt ꝙ Moyſi Exod. iij. et
Joſue. v. dictũ eſt. Solue calciamẽta de pedibus
tuis: Locus eñi in q̃ ſtas terra ſancta eſt. Cũ reue
rentia eñi ⁊ honore q̃libet ſe ibi ꝑm ſuũ gradum
debet exhibere: Ne dicat ei illd̃ Matth. xxij. Ami/
ce quomõ huc intraſti non habens veſtem nuptia/
lẽ. Sic ergo duo homines aſcenderũt in templũ
vt orarent

**Unus phariſeus ⁊ alter publi/
canus. Phariſe⁹ ſtans: hec apud
ſe orabat. Deus Gratias ago tibi
q2 nõ ſum ſicut ceteri hominũ: ra
ptores: iniuſti: adulteri: velut etiã
hic publicanus: Jeiuno bis in ſab
bato: decimas do oĩm q̃ poſſideo**

Ecce Differẽs ꝓfeſſio. Phariſeus eñi diuiſus
fuit q̃ cõſideratõe apparentis iuſticie gl'iabat. Reli/
gionis eñi phariſeoꝝ erat in manu ⁊ in frõte ha/
bere mẽbranulas in q̃bus ſcpta erant legis manda
ta: ad legis recordationẽ Uel: potius ad oſtenta/
tionẽ. Si aliq̃ñ legis obliuiſcerent: habebant ſpi/
nas in oris veſtimentoꝝ: q̃bus pũcti: iteꝝ redirẽt
ad legis recordatõeʒ ⁊ obſuatõeʒ. Et id̃ ꝟcãt hypocri
tas q̃ omnia iſta faciũt ad oſtentationeʒ. Matth.
xxiij. Dilatãt phylateria ⁊ magnificant fimbrias.
Ideo ibidẽ Infra dr̃: ꝙ ſil'es ſunt ſepulcris dealba
tis q̃ exteri⁹ videnť ſpecioſa: intus aũt ſunt plena
ſpurcicia cadaueꝝ: ⁊ oſſib⁹ mortuoꝝ. Tał igitur
erat phariſe⁹: ꝙ q̃cq̃d humanitatis habuit: q̃cquid
aſcenſionis in templũ: totũ ad laudem hoĩs retu/
lit: et complacuit ſibi in tali ſilitudine iuſticie. Uel
potius in idolo ſilitudinis exterioris [Alter au/
tem publicanus] qui publicis ꝑfuit vectigalib⁹
Que vix: aut nunq̃ꝫ iuſte exercent. Sp̃ eñi ſunt cũ
violentia ⁊ oppſſione. Et ille talis quaſi publicus
tyrannus ⁊ oppſſor habebat. Iſte aũt q̃cq̃d recog
nitõis habuit: ex hũanitate. q̃cq̃d aſcẽſionis in tẽ/
plũ: totũ retulit ad (al's in) deum: q̃rens ꝓ his que
in ſe recognouit indulgentiã ⁊ miſericordiã a deo.
Iſti g̃ tales ad templũ aſcẽdũt. De Phariſeo dicit
Matth. vj. Amant in angulis platearũ orare. Et
ideo etiamſi ad templũ aſcendit: corã multitudinẽ
aſcendit: vt videret ab hominib⁹. Publican⁹ autẽ
ex verecundia non patiens ſeipſum: clam aſcendit
et intra ſecretũ cordis ſiẽ in cubicło orauit. Mat.
vj. Tu aũt cũ oraueris intra in cubiculũ tuũ: ⁊ clau
ſo oſtio ora patrẽ tuũ. Eſa. xxvj. Uade ꝑl'us intra
in cubicula tua: ⁊ claude oſtia tua ſuper te: donec
ꝑtranſeat indignatio mea [Phariſeus ſtans] F
Hic tangit orationũ iſtaꝝ diuerſitatẽ. Et h3 par/
tes Duas. Unam q̃dem phariſei. Alteram auteʒ
publicãi. De Oratõe aũt phariſei dr̃ Tria. Diſpo/
ſitõeʒ orantis. Titulũ oratõis. et Seriẽ (al's Finẽ)
eiuſdẽ. Dic igit. de Primo hoꝝ [Phariſe⁹ au/
tem ſtans] Phariſeus diuiſus: diuiſaʒ ab alijs
orationem ſe habere ſignificabat. Putabat enim
ꝙ multiloquio in cõmendatione ſui modo rheto/
rico indigeret. Contra hoc quod dicit Matth. vj.

Orãtes autem nolite multũ loqui. Iſti ſũt ſacer-
dotes baal.iij.Reg.xviij. Qui cultris ⁊ lanceolis
ſe in ↄſpectu plebis vulnerabãt. Pro cultris eñ
⁊ lãceolis iſti phylacterias ⁊ ſpinas hẽbant. Talis
igr̃ fuit phariſe⁹. Hic aũt ſtãs orabat: cũ ꝓcũbẽs
⁊ ꝓn⁹ debuiſſet oraſſe. Exo.iiij. Adorauerũt proni
in terrã. Eſa.xlix. Vultu i terra demiſſo adorabũt
te: et puluerẽ pedũ tuoꝝ lingent. Eſa.lx. Venient
ad te curui q̃ humiliauerũt te ⁊ adorabũt veſtigia
pedũ tuoꝝ. Iſte aũt ſtans: elationẽ mentiſ indicãs
orabat. Oratio eñ ꝓpria humiliantiſ ſe: poſtulatio ẽ.
Dicit aũt titulũ ſue orõnis euãgeliſta: cũ ſubiũgit
[Hec apud ſe orabat] Tãgit aũt Duo. Primo ſcȝ
q̃dam q̃ ſibi videbant̃ orauit: cũ poti⁹ orare debu-
iſſet q̃ retidauit ſpũſſctũs. Rho.viij. Nã q̃d ore-
m⁹ ſcḋm q̃ oportȝ neſcim⁹. ipſe aũt ſpũs poſtl'at ꝓ
nob gemitib⁹ inenarrabilib⁹. Et iõ nõ ẽ orare de-
buit q̃ ſibi videbant̃. Nã ⁊ Paulus ꝓ ſtimulo pe-
tijt.ij.Coꝝ.xij. ⁊ nõ exaudit⁹ fuit. Sed dño docẽte
didicit q̃ grẽ dñi oĩo cõmittẽda fuit dicẽs. Suf-
ficit tibi grã mea. Secundũ in q̃ rephendit̃ eſt. Q̃
apud ſe orabat: ⁊ nõ apud deũ. Apḋ ſe eñ orat q̃
ſe ⁊ q̃ ſibi placẽs eſt orat. Rho.xv. Non debem⁹
nob placere: vnuſq̃ſq; ꝓximo ſuo placeat in dño ad
edificationẽ. Quid eñ orat q̃ ſibi placet. Ille eñ iã
hȝ qḋ vult: nec oportet vt oret. Aliter orabat Iob
xvi. q̃ dixit. Nõ inueniat locũ latẽdi i terra clamor
me⁹. q: in celo ẽ teſtis me⁹: ⁊ cõſci⁹ meus in excelſ.
In terra eñ latet oĩo de ſe ꝑſumentiſ: q: ſub terre-
no affectu q̃ ipẽ ſibi placet abſcõdit̃. Apud deũ au-
tẽ habet orõnem q̃ totã ſuã petitionẽ deo cõmittit.
Aliter tñ apud Sctõs oĩo dr̃: q̃a ſꝑ eſt vicina ori-
coꝝ ⁊ cordi. Pſ̃.xlj. Apud me oĩo deus vite mee.
Nec eñ oĩo humiliantis ſe: ſꝑ ꝓpria ꝑ aſſiduitatẽ ori
coꝝ: in ſinũ coꝝ conuertet̃. q: vtilis eſt cõſcientijs
coꝝ. Pſ̃.xxxiiij. Oĩo mea in ſinũ meũ cõuertetur.
Nec eñ oĩo humiliantis ſe penetrat nubes: vt dici-
tur Eccl̃i.xxxv. Et tñ apud ſctõs eſt ꝑ deuotionẽ: et
in ſinũ coꝝ cõuertit̃ per vtilitatẽ: et deo approriat
ꝑ aniẽ in deũ aſcenſionẽ. Et nullo mõ eſt apḋ orã-
tem ꝑ ſui ipſoꝝ placentiã. Hic aũt ſibi placebat: et
ideo apud ſe orabat. q: in orõne q̃ videbat apḋ ſe
bona: allegabat. Pſ̃. Confuſi ſunt qui hoib⁹ pla-
cent: qm̃ de⁹ ſpreuit eos. Gal.j. Si adhuc hoib⁹
placerẽ: chr̃i ſeru⁹ ñ eſſem. Qualiter aũt ſibi pla-
ceat in orõnis ſerie oſtẽdit̃ quã continue interſerit
dicens [Deus gratias ago tibi] In Quattu-
or rephẽſibilis inuenit̃ hec oĩo. In ꝑncipio. In ꝓ-
greſſu. In fine. et In q̃rto qḋ ſubitelligitur: quia
In orõne nullo indigere recognoſcẽs nihil penit⁹
petebat. In ꝑncipio ei grãs agit cũ accuſare ſe de-
beret. Prouer.xviij. Iuſtus ꝑor accuſator eſt ſui.
In ꝓgreſſu aũt ceteros aſpernat̃. Mal'.v. Quare
deſpicit vnuſq̃ſq; ꝓximũ ſuũ. In fine aũt cõmen-
dat ſapm̃. Prouer.xxvij. Laudet te alien⁹ ⁊ nõ os
tuũ: extrane⁹ ⁊ nõ labia tua. Qḋ ãt ſubintelligit̃ ex
his: Quia ita ſe abũdare in bonis ⁊ deficere in ma-
lis reputat q̃ nihil a deo petit in orõne. Apoca.iij
Dicis q: diues ſum ⁊ nulli⁹ egeo: et neſcis q̃a mi-
ſer es ⁊ miſerabilis ⁊ cec⁹ ⁊ nudus ⁊ pauꝑ. In ꝑn-
cipio ẽ dr̃ [Gratias ago tibi deus] Grãs aũt
agere non eſt pauꝑis: ſed multaꝝ gratiaꝝ accipie-

Nã qui penit⁹ deſtitut⁹ eſt: de quo grãs agit? Si-
cut eñ ingratus eſt qui de ꝑcepto mũere gratias
non agit: Ita ſtult⁹ ⁊ cec⁹ eſt q̃ gratias agit de hoc
qḋ nunq̃ȝ percepit. Vñ Eccl̃i.xxv. inter ea que odit
deus ponit̃ pauꝑ ſuꝑbus. Qualiter eñ grãs agit
qui gratias nõ accepit: ⁊ deo eſt gratus. Potius
cum Dauid dicere deberet: Aia mea ſicut terra ſi-
ne aq̃ tibi Pſ̃.cxlij. et Illud Iudic.j. Terrã arẽ-
tẽ dediſti mihi adde ⁊ irriguã. Incõuenienter ergo
iſte a grãꝝ actiõe incepit [q: nõ ſum ſicut cete- B
ri hoim] Ecce q̃ cum aſpnatione alioꝝ ꝓcedit.
Et in Cõmuni: et in Speciali hoies aſpnat⁹. In
Cõi q̃dez cũ dr̃ [Nõ ſum ſicut ceteri hoim].
Dicit aũt Phs: q̃ Qui non eſt ſicut hoies: aut ali-
q̃d melius eſt oi hoie ſicut deus: aut aliq̃d vili⁹ oi
hoie ſicut beſtia. Deus aũt iſte nõ fuit. ẽ in beſtiã
eſt cõuerſus. De hoc igit̃ ſtult⁹ gratias agit. Dañ.
iiij. Cor eius ab humano mutet̃: ⁊ cor beſtie detur
ei. Hoc dictũ eſt Nabuchodonoſor q̃ ſibi placuit
in robore ſuo ⁊ in decore regni ſui. Pſ̃.xlviij. Hõ
cũ in honore eſſet nõ intellexit: cõpat⁹ eſt iumentiſ
inſipientib⁹: ⁊ ſilis factus eſt illis. In hoc eñ ver-
bum ſaũ eſt veꝝ: q: nõ ſum ſicut ceteri hoim. Vi-
des q̃liter ſupra diximus q̃ duo hoies aſcẽderũt in
templũ: naturã hũanã nõ eq̃liter ꝑticipãtes. Iob
xij. Vos eſtiſ ſoli hoies ⁊ vobiſcũ moriet̃ ſapientia
Iſte eñ beſtia: ſe ſolũ hoiem reputauit: et ſecũ mo-
ri q̃cq̃d eſt hũane ſapie. iij. Reg.xix. Ego relict⁹ ſũ
ſolus. Iob.j. Effugi ego ſolus vt nũciarẽ tibi. Cũ
tñ hoc ſit falſum ⁊ magne ꝑſumptiõis indicium.

Hic aũt ſpecificat dicens [raptores] Tangit
aũt Quattuor ẽ peccatoꝝ differẽtias. Et Primo
ponit [raptores] q̃ cũ violẽtia in alienis bonis
iniuſti ſunt: q̃ ſine dubio mali et condemnandi ſũt
Sicut ſignificatũ eſt Leui.xj. Aliecũ ⁊ accipitrem
nõ comedas iuxta genus ſuum. Alietus ꝑua ra-
pit: Accapiter aũt magna. quia Vtrũq; genus ra-
ptorum immũdum eſt: et nobis per imitationem
non incorporandũ. q: Non cenſus in crimine eſt:
ſed rapiendi affectus. Et reuera iſte Raptor fuit ⁊
fraudulent⁹. quia: et Ab hoib⁹ rapuit. Matth.
xxiij. Comeditis domos viduaꝝ: longas oratiões
orantes: et A deo gloriam rapuit. De qua dicit do-
minus q̃ eam alteri nõ dabit niſi rapiat. Eſa.xlij
Gloriam meã alteri nõ dabo ⁊ laudẽ meã ſculpti-
lib⁹. Iob.xxvij. Que eſt eñ ſpes hypocrite ſi auarẽ
rapiat ⁊ non liberet de⁹ aiam eius. Mentit̃ ergo
dicendo ſe nõ eſſe raptorẽ. q̃a ⁊ Hoim raptor eſt:
et Dei [Iniuſti] ſunt qui fraudib⁹ ⁊ pctis iniu-
rias cõmittunt. Abac.ij. Ve ei qui multiplicat nõ
ſua vt quid etiam aggrauat ꝯ ſe denſum lutum.
Eccl̃is iiij. Non ſatiant̃ oculi eius diuitijs. Iſte au-
tem iteꝝ mentit̃ Matth.xv. Qui dicitiſ mun⁹ q̃d-
cunq; eſt ex me tibi proderit: et non honorauit pa-
rentes. Iſti enim ꝓpter ſuam auariciam traditões
ad lucrum fecerunt: ⁊ illas contra deum precepta
ſeruari fecerunt. Et ideo iniuſti ſunt: ⁊ in Homi-
nes: et in Deum. Prouer.xxj. Rapine impiorum
detrahent eos. qui noluerunt facere iudicium.
Propter hoc Eſaias.xiiij. Deridet iſtos ⁊ ꝑdicit
penã coꝝ dicẽs Quõ ceſſauit exactor: q̃euit tribu-
tũ. Et ſubdit. Subter te ſternet̃ tinea: ⁊ operimẽtũ

tuū ⁊ meo. Exactor enī rapit. tributari⁹ aūt ūuri
as infert. Et ideo tinea de veſte corpis ſubiecti ra
pine oritꝰ. ⁊ vmis de cadauere iuſtiae ferētꝭ naſci
tur[adulteri] Adulteriū diciꝰ. qꝛ cū fornicatio
ſimplex: ſit vltra ꝯceſſuꝫ a lege ꝯcubitū vſurpata:
violatio thori eſt cū hac deformitate: addēs vio/
latōem bonoꝝ mrīmonij Que ſūt tria. Sacramē
tū Fides: ⁊ Proleſ. Et h̄ eſt qđ dꝛ Ecci. xxiij. Mu
lier ois relinquēs virū ſuū: peccabit: ſtatuēs here
ditatē ex alieno mrīmonio. Primū: in lege altiſ/
ſimi incredibilꝰ fuit. Et in h̄ ꝯ bonū Sacri pecca/
uit. Scđo: qꝛ virū ſuū dereliqt. Et in h̄ bonuꝫ
Fidei violauit. Tertio ꝙ in adulterio fornicata ē:
⁊ ex alio viro ſibi filios ſtatuit. Et in h̄ ꝯ bonum
Prolis peccauit. Et de viro diciꝰ Ibidē. Ois hō
q̄ trāſgrediꝰ lectū ſuū contēnit in aīam ſuaꝫ. Iſte
aūt q̄ vex aie virū ex cupiditate dereliqt: nō ſe pu
tat adulterū. Cōtra qđ diciꝰ Hiere. iij. Tu forni
cata es cū amatoribꝰ multis. Matth. xij. Genera
tio mala ⁊ adultera ſignū q̄rit. Eſa. lvij. Accedite
huc filij auguratricꝭ: ſemen adultere ⁊ fornicarie.
Sꝫ iſte nō reputat: niſi exteri⁹ in ope corpali cō/
mittanꝰ. qꝛ errabat in h̄ ꝙ dixit: ꝙ Lex cohiberet
manū ⁊ nō animū. Et iđ ſe iuſtū i hac pte iuſticie
reputauit. q̄m exteriora maxima facinora ñ fecit
[velut etiā hic publicanus] Hoc cū aſgnati
one ⁊ ſtomacho dictū eſt. Et ideo vtiꝰ demōſtrati/
one ad ipm̄. Cōtra qđ dꝛ Eccli. vij. Ne irrideas ho
minē in amaritudie aie ſue. Eſt eni q̄ hūiliat ⁊ ex/
altat circūſpector deus. Malach. ij. Quare deſpi
cit vnuſqſqꝫ ꝓximū ſuū: Deutꝰ. xxiij. Nō abomia
berꝭ idumeū: qꝛ frater tu⁹ eſt. neqꝫ egyptiū qꝛ ad
uena fuiſti i terra ei⁹. Nec ſufficit ſibi ſe iuſtifica/
re corā deo ſꝫ illā iuſticie ptē: q̄ eſt Declinare a ma
lo: niſi etiā iactet ſe ſm aliā: q̄ eſt Facere bonū: Cō
tra id qđ dꝛ Eccl. vij. Nō te iuſtifices apđ deū: q̄/
niā cognitor cordis eſt ipe. Dicit aūt de afflictōe
corpis[Ieiuno bis i ſabbato] h̄ ē: in ſeptima
na: q̄ a ſabbato denoiaꝰ: ꝓpꝛ h̄ ꝙ ſm eos ꝑma di
es fuit ſabbati Et q̄dē ieiuniū bonū eſt Si ſāctiſ/
ficatū ſit abſtinētia viciorū. Si adiutū ſit oratōe:
⁊ Largitōe eleēoſynaꝝ. De Prio iſtoꝝ dꝛ Ioel. j.
Sctificate ieiuniū. De Scđo aūt Eſa. lviij. Poſt
q̄ꝫ dixit d̄ ieiunio: dic̄. Hoc ē magꝭ ieiuniū qđ ele/
gi. Diſſolue colligatōes ipietatꝭ: ſolue faſciculos
deprimentes. Et Infra. Frāge eſurienti panē tuū. et
egenos vagoſqꝫ iduci domū tuā. Et ifra d̄ Ora
tōe. Tūc iuocabis ⁊ dñs exaudiet: clamabis: ⁊ di
ces. Ecce aſſum. Nō eni nō ſolū pdeſt alicui ieiu/
nare. ſꝫ etiā multū nocet qñ ex auaricia ieiunaꝰ. vt
marſupia p parcitate ipleanꝰ. Et h̄ mō ieiunabat
iſte: qꝛ de ꝓprijs bonis nō ſaturabaꝰ: vt magꝭ ſatu
rareꝰ crumena. Eſa. lviij. Nūqđ tale ieiuniū qđ e/
legi: p diē affligere aiaꝫ ſuā: ⁊ ꝯtorq̄re q̄ſi circuluꝫ
caput. Dic̄ aūt[Ieiuno bis i ſabb.] qꝛ ſcꝫ ieiu/
nabat ad oñtatōeꝫ. ⁊ ſcꝫ ad auariciā. Has eni du
as cauſas habuit ieiunij ſui. Matth. vj. Cū ieiu/
natꝭ nolite fieri ſic hypocrite triſtes. Extermināt eī
facies ſuas vt appeant hoibꝰ ieiunātes[Decias
D do oim̄ q̄ poſſideo] Qui do ſuiuit de corpe: dt
ſe etiā ſeruiſſe de rebus. Decima aūt ſoluiꝰ: vt de/
cima ꝑfectiōis: apud accipiētē decimā eē recogſcaꝰ
Hoc eſt: apud deū. cui⁹ vicari⁹ ⁊ miſter accipit de
cimas. Nouē aūt ptes retente: ſcant impfectiōneꝫ
eſſe apđ eū q̄ dat decimas: et ſic idigere illū libera/
tione ab impfectiōe: et ꝙ ille liberator ſit q̄ decias
accipit. Malach. iij. Inferte oēm decimationeꝫ in
horreū meū vt ſit cibus in domo mea. hoc ē: in ec/
cleſia. Aug⁹. Redde decimas: alioq̄n deduceriꝭ ad
ptem decimā angeloꝝ q̄ de celo cecidit in infernū.
Attēde aūt ꝙ creatura decima inter intellectuales
creaturas eſt hō. qꝛ angeli ſunt in nouē ordinibꝰ.
Decim⁹ aūt ordo eſt hoim. et ideo hois eſt decimā
ſoluere: vt ruinā angelicā suppleat. Et cēſus de ter/
ra quā dedit dñs hoi eſt decia. Pſ. cxiij. Celū celi
dño: terrā aūt dedit filijs hoim. Lex aūt eſt ꝙ qui
cēſum nō ſoluit: agꝝ pdidit. Vñ dñs dt ſe affligi i
hoc pctō: qđ eſt Nō ſoluere decimas. Malach. iij
Si cōfigit hō deū ſuū qꝛ vos cōfigitꝭ me: Et dixi/
ſtis In q̄ ꝯfigim⁹ te: In decimis ⁊ pmitijs Quaſi
Supple: nō redditꝭ. Iſte aūt phariſe⁹ iactādo h̄ de
et grauiora omiſit. Sic Iudiciū ⁊ Miſcdiaꝫ i pen/
tes: q̄s nō ſuſtētauit: neqꝫ paupes. Vñ Matth.
xxiij. Decimatꝭ mētā ⁊ anethū ⁊ oē olus: ⁊ relinq̄tꝭ
q̄ grauiora ſūt legꝭ. Decias aūt iſte ſoluit vt apud ſa/
cerdotes de iuſticia hēt laudis ꝑconium

**Et publican⁹ alonge ſtans no/
lebat nec oculos ad celum leuare:
ſed pcutiebat pect⁹ ſuum dicens.
Dñe propiti⁹ eſto mihi pctōri**

Tāgit Orōnē publicani. Duo āt dt. Deſcribit eī
Prio Diſpoſitōeꝫ orātꝭ. et Scđo induc̄ Seriem
orōnis. Diſpoſitio orātꝭ deſcribiꝰ i Tribꝰ. In Re/
cognitiōe ſue indignitatꝭ. In Abiectiōe ſue hūilia
tiōis. ⁊ In Modo ſue afflictionis. De Prio dicit
[publican⁹ alōge ſtās] qꝛ reputabat ſe indi/
gnū vt ꝓpe accederet: cū publican⁹ eēt. Lu. v. Exi a
me qꝛ hō pctōr ſū dñe. Sciebat eīm ꝙ ij. Reg. vj.
Oza occiſus eſt ꝙ arce dñi iclinare indign⁹ appro/
pinq̄uit. Sciebat ꝙ Dauid dixit Lōge a pctōribꝰ
ſalus Pſ. cxviij. Et hanc indignitatē ſui: etiā loco
lōge ſtās oñdit. et cū lōge eſſet: tñ ſtetit ⁊ nō in faſ/
ſtu ꝓceſſit ſic phariſe⁹. Stās aūt a pctō ſurrexit ⁊
rectitudinē iuſticie apphēdit. Pſ. xciij. Quis ꝯſur
get mihi aduerſus malignātes: aut q̄s ſtabit me/
cū aduerſus opantē iniq̄tatē. Sic ḡ alonge ſtans.
Sic vtꝭ[nolebat nec oculos] h̄ eſt: ſaltē oclos
[ad celū leuare] In h̄ ſui cordis oñdēs hūilia/
tionē: ſciēs ⁊ dicēs illā ſalutarē orōnem Ecci. xxiij.
Dñe pr ⁊ de⁹ vite mee ne derelinq̄s me i cogitatu il
loꝝ ſupboꝝ. ſ. Extollentiā ocloꝝ meorū ne dederꝭ
mihi: ⁊ oē dſideriū auerte a me. Sciebat eī iſte ꝙ
ſignū a deo fornicātꝭ aie: eſt i extollētia ocloꝝ. Eccl
xxvj. Fornicatio mlierꝭ in extollētia ocloꝝ ei⁹ ⁊ in
palpebris ei⁹ agſcaꝰ. Et iđ oclos depſſit: et ad celū
qđ offendit leuare oclos auſus ñ fuit: dicēs i cor/
de ſuo illđ Lu. xv. Pr peccaui i celū ⁊ corā te: iā ñ
ſū dign⁹ vocari fili⁹ t. Vñ btūs Ber. nolebat ocu
los ad celum leuare vt p humilitatem celum ad ſe
poſſet inclinare. Pſ. cxliij. Domine inclina celos
tuos et deſcēde[Sꝫ pcutiebat pect⁹ ſuū] Ec
ce Qualꝭ fuit i ſui afflictiōe Pect⁹ āt pcutiebat qꝛ

pctī ꝗ fecerāt de pectore ejicerāt. Mat.xv. Que ꝓce
dunt ab ore: de corde exeūt: furta: adulteria: blaſ
phemie: ⁊ alia hmōi. Et hec ſunt ꝗ coinquināt hoīeꝫ
In pectoris aūt tūſiōe: et Afflictio ē: ⁊ Sonus: ⁊
Manꝰ appoſitio. Per afflictionē qdē ſcat cōpun
ctio: que eſt cordis afflictio. In Tūſiōe āt Sonꝰ
ꝗ ſcat cōfeſſionē. et in Manꝰ appoſitiōe ſcat ſatiſ
factio. Exo.iij. Ibimꝰ viā triū dieꝝ in ſolitudinē
ad ſacrificandū deo nr̄o. Hiere.xxxj. Poſtq̄ oſtē
diſti mihi egi pniam: ꝑcuſſi femur meū: confuſus
ſum ⁊ erubui: qm̄ ſuſtinui opprobriuꝫ adoleſcētie
mee. Ibi em̄ ꝑcuſſit: vbi ꝯceptꝰ pcti fuerat. Per
cuſſio em̄ pectoris vnū eſt de delētibꝫ pctm̄: ⁊ ma
xime venialia Que multiꝫ remedijs abſoluuntur
Scꝫ. Tūſiōe pectorꝫ. Orōne dñica: Signo crucꝫ
Aſpſiōe aq̄ bñdicte. Cōfeſſione cōi: ꝗ fit in Prima
⁊ Cōpletorio ⁊ Añ miſſā. et Bñdictiōe epāli. Pter
hec aūt ſunt remedia cōia cū mortali. Sicut Cōtri
tionē: ⁊ Cōionē eucharīſtie: et Cōfeſſionē ſpecialē:
et Elemoſyne largitatē: et Cōdonationem iniurie
quā intulit frater Et multa alia ſunt remedia. Sed
h̄ nō eſt hoc de ꝓpoſita intētione. Eſt aūt adhuc
Notandū in ꝑcuſſione pectoris. qꝛ In pectore eſt
diſcretio: ꝙ in h̄ ſignificat ꝙ rōnabilr ad pcti q̄nti
tatē debet eē ꝓportionata pnia. Rho.xij. Rōnabi
le ſit obſequiū vrm. Uñ Leui.vij. Pectuſculū ele
uatiōis ⁊ armꝰ ſeꝑationis cedūt in ꝑtē ſacerdotis
qꝛ apud ſacerdotē abſoluentē a pctis: et ligantem
ad ſatiſfactiōem cōdignaꝫ: ꝑcipue dꝫ vigere hmōi
diſcretio. Sic ḡ ꝑcutiebat pectus ſuū dicēs [Deꝰ]
Tangit h̄ ſciē Orōnis. In q̄ tangit Propi
tiantē ex miſcdia. Propitiationē. ⁊ Sui accuſatio
I nē. Propitiantē deū tangit cū dr [Deus] Cuius
eſt ꝓuidere ex miſcdia: Cuiꝰ ē videre cor ex dcitatꝫ et
ſcie eminētia: Cuiꝰ eſt arcuire ꝑ bñficentiā omnia
Hec aūt tria ſonat nomē dei: ſicut ſepe diximꝰ. De
Cura qdē ꝓuidētie dr: Jacta cogitatū tuū in dño.
Et ita iſte: ſe i curantē de ſe deum iactauit. Augꝰ.
Projice te in deū: qꝛ Nō eſt ita crudelis vt ſe ſub
trahat ⁊ te cadere ꝑmittat. j. Pe.v. Oēm ſollicitu
dinē veſtrā ꝓijciētes in eū: qꝛ ipſi cura eſt de vob.
Deo aūt oīa videnti ſe oñdit: ⁊ nō abſcōdit ſicꝫ pri
mi pctōres Geñ.iij. Audiui dñe vocē tuā ⁊ timui:
eo ꝙ nudus eſſem ⁊ abſcōdi me. Lu.xvij. Ite oſtē
dite vos ſacerdotibꝫ. Pctōr em̄ ſe ſacerdoti loco dī
oſtendit. Deꝰ etiā circuit oēs ꝑ bñficia ſua monēs
nos ad ſilia: vt oībꝫ decetero ſimꝰ benefici. Lu.vj.
Eſtote miſericordes ſicꝫ pater vr̄ celeſtiꝫ miſericors
eſt: ꝗ ſolē ſuū facit oriri ſuꝑ bonos ⁊ malos: ⁊ plu
it ſuꝑ iuſtos ⁊ iniuſtos. Sic ḡ dr: Deꝰ [propitiꝰ
eſto mihi] Hic tāgit Propitiationē. Propitia
tio aūt eſt clementia iudicꝫ ad pcti veniā ⁊ indulgē
tiā. Uñ dr de xp̄o ꝗ indulgentiā et veniā nob ob
tinuit j. Joan.ij. Ipſe eſt ꝓpitiatio ꝓ peccatꝫ noſtrꝫ
Pſ.lxxviij. Propitiꝰ eſto dñe pctis noſtrꝫ: neq̄n
dicant gentes vbi eſt deus eoꝝ. Et Exo.xxxvij. dr.
Propitiatoriū locus vbi ſe dñs oſtendit ꝓpitiuꝫ
[peccatori] dicit: vt ſe accuſet. Pſ.cxl. Non de
clines cor meū in verba malicie ad excuſandas ex
cuſatiōes in peccatꝫ. Non em̄ dr: mihi peccanti: ſed
pctōri: qui ex habitu et conſuetudine ſe peccatoreꝫ
cōfitet. Dañ.ix. Peccauimꝰ: inique egimꝰ in oēꝫ

iuſticiam tuā.ij. Reg.vlt. Ego ſum ꝗ peccaui: ego
iniq̄ egi.ij. Paral.vi. Peccaui dñe peccaui: ⁊ mul
tiplicate ſunt offenſiones mee.

Amen dico vobis: deſcēdit hic iuſtificatus in domum ſuam ab illo. quia Omnis qui ſe exaltat humiliabit: et ꝗ ſe hūiliat exaltabit.

Sententia dñi eſt ꝑ inductā Similitudineꝫ ꝓ
bata. Dicit igit [Amē] hoc eſt vere [dico vo
bis] que veritas non fallit [deſcendit hic] .ſ. pu
blicanꝰ [iuſtificatꝰ] qꝛ Pnia iuſtificat impiū.
Ezech.xviij. Juſticia viuet ⁊ nō morietur. Et premit
tit. Quacūqꝫ hora pctōr ingemuerit: oim iniqtatū
eius nō recordabor amplꝰ. Nl aūt dr ꝙ [deſcen
dit] a templo: notat ꝙ in conſideratiōe ſua ſemꝑ
humilior ⁊ hūilior fuit. ij. Reg.vj. Ludā et vilior fi
am in cōſpectu dñi qui elegit me. Jac.iiij. et .j. Pe
tri.iiij. Deus ſuꝑbis reſiſtit: humilibꝫ aūt dat gra
tiā. Juſtiae ḡ meritū eſt in humilitate penitentiū.
[ab illo] pharīſeo tumido ⁊ inflato. Sicut aūt dr
Greg. Tumor mentꝫ obſtaculū eſt veritatis. Dicit
etiā Greg. ꝙ Quattuor ſūt ſpēs Tumoris. Quo
rū Primꝰ eſt: qñ aliqs ex ſeipo putat hīc bonum
quod habet. Dañ.iiij. Nonne hec eſt babylon ma
gna quā ego edificaui in robore meo. Et cōtra hoc
dicit. j. Coꝛ.iiij. Quid habes qꝺ non accepiſti Si
aūt accepiſti: qd gloriaris q̄ſi nō acceperis. Secun
dus aūt tumor eſt: qñ qdē a dō ſe habere recogno
ſcit: ſed ꝓ meritꝫ ſe hīc dr. Matth.xx. Pares illos
nobis feciſti qui portauimꝰ pondus diei ⁊ eſtus.
Contra qꝺ dicit. j. Coꝛ.xv. Gratia dei ſum id qꝺ
ſum. Sic etiā ſuꝑbi erant et tumidi illi ꝗ Eſa.lviij.
dixerunt: Quare ieiunauimꝰ et non aſpexiſti: hu
miliauimus aīas noſtras et neſciſti: Tertꝰ faſtꝰ
eſt: Cum aliqs ſibi falſo iactādo attribuit qꝺ non
habet. Apoc.iij. Dicis qꝛ diues ſum: ⁊ nulliꝰ egeo.
et neſcis quia miſer es et miſerabilis ⁊ cecus ⁊ nu
dꝰ ⁊ pauꝑ. Quartꝰ faſtꝰ ē: cū putat ſe hīe plꝰ alijs
vel oībꝫ: vel qbuſdā: et illos deſpicit. Sicꝫ hic pha
riſeꝰ. Et hec eſt cā. ꝙ ab illo faſtuoſo phariſeo pu
blicanꝰ hūil ſe recognoſcēs ⁊ veniā petēs: deſcēdit iu
ſtificatꝰ. Rōnē aūt ⁊ cām oim eoꝝ ꝗ dicta ſūt dñs
ſubiūgit dicēs [qꝛ oīs ꝗ ſe exaltat] faſtu mētꝫ
ſicꝫ phariſeꝰ (hūiliabit) h̄ eſt: ad humū ꝓſternet.
Prouer.xvj. Añ ruinā exaltabit cor. Lu.xiiij. Qui
ſe exaltat hūiliabit. Sic Eſa.xiiij. Cecidit lucifer ꝗ
in celū cōſcēdit: ſuꝑ aſtra celi volēs exaltare ſoliū
ſuū. Et hoc eſt dictum de phariſeo. De publicano
autē dicit [Qui ſe humiliat] ſicut publicanus
[exaltabit] Job.xxij. Qui hūiliatꝰ fuerit erit in
gl̄ia. ⁊ ꝗ inclinauerit ocl'os ſuos ipe ſaluabit. Ec
cli.xx. Propter gl̄iaꝫ minoratio: ⁊ eſt ꝗ ab hūilita
te leuabit caput. Hoc eſt ergo ꝙ dicit.

a **Afferebant aūt ad illū et infātes vt eos tāgeret. Quod cū viderēt diſcipuli increpabāt illos**

Hic docet ſimplicitatē hūilitatis Et dicunt hic b
Duo. Quoꝝ Primū eſt Hiſtoria: de q̄ ſumit oc

caſionẽ doctrine. Et deinde ponit Doctrinam. In Prima hoꝝ partiũ Tria dicunt. Oblatio.ſ. puulorꝝ ſimpliciũ ⁊ hũiliũ. ⁊ Prohibitio diſcipulorũ a fatigatiõe dñi: ⁊ Correctio erroris diſcipulorũ p dñm. In Prio hoꝝ Tria dicũt. Paruulorꝝ allatio. ⁊ Paruulorꝝ in ſimplicitate diſpoſitio: ⁊ Allatõis (al's Oblatõis) paruulorꝝ intentio. De Primo dicit. [Offerebãt autẽ] Matth. xviij: dicit ꝙ offerebãt. Et notat ꝙ chrĩo infantes ſuos dedicauerũt Sic ⁊ nũc eccl'ia puulos ſuos affert ⁊ offert chrĩo. ps. xxviij. Afferte dño filij dei afferte dño filios arietũ. Filij arietũ ſunt filij ducũ gregis Hoc eſt: bonorꝝ ſacerdotũ: q gregẽ dñi ducunt. ⁊ pueros eccl'iaſticis imbuũt Sacramẽtis. Eſa. lx. Offerent ſup placabili altari meo. ⁊ domũ maieſtatis mee glificabo. Altare eni chrĩs eſt. ⁊ domus eccl'ia q̃ i talibꝰ glificat. Infantes nihil fantes ꝓpter ſimplicitatẽ. j. Pe. ij. Quaſi mõ geniti infantes rõnabiles ſine dolo lac ꝯcupiſcite vt in eo creſcatis. Lac autẽ eſt doctrina ⁊ grã ſacramentorũ eccleſie. Tales igit afferebãt ad chrm. j. Cor. xiiij. Malicia puuli eſtote: ſenſibꝰ aũt pfecti ſitis. [vt eos tãgeret] Ecce Oblatõis intentio. Sciebãt eni ꝙ Tact' in ſe hẽret virtutẽ diuinitatis. ⁊ ſic ſanarent a lãguoribꝰ ſuis: ⁊ oibꝰ bonis infirmarentur Luce. ix. ⁊ Mat. ix. Si tetigero fimbriã veſtimẽti eiꝰ ſalua ero. Marci. vj. Quotqt tãgebãt eũ: ſalui fiebãt: a qcũqꝫ etiã infirmitate detinebantur. Ideo dicit Gen. xxvij. Accede huc fili mi vt tãgam te. Tangẽs eni ꝯſolat. Dañ. viij. Tetigit me ⁊ ſtatuit me i gdu meo. Tãgit aliqñ dure: pœnã tollit. Job. xix. Miſeremini mei miſeremini mei: ſaltẽ vos amici mei: qꝛ manus dñi tetigit me. Tãgit: cũ vtutẽ influit. Lu. viij. Tetigit me aliqs. ego eni cognoui vtutẽ de me exiiſſe [Qđ cũ viderẽt diſcipuli] ⁊ factũ nõ itelligerẽt [increpabãt illos] cõpatiẽtes dño laſſo ex inſtãtia pdicatõis. ⁊ volẽtes eũ paululũ requieſcere. Sed dñs vt dicit Beda ſalutẽ omniũ ſitiẽs: fatigari nõ poterat deſiderio ſalutis. q̃uis corꝑalit aliqñ fatigaret. In h ei gẽtiũ vocatio figurabat. Sile aũt aliqd paſſi ſt diſcipuli Jeſu (al's Joſue) Qui Num. xj. dixit d ꝓphetãtibꝰ. Dñe mi Moyſes ꝓhibe eos. Attẽde ãt ꝙ diſcipuli intercedebãt ꝓ ſirophenißa deꝑcãti ꝓ filia. Mat. xv. Hic aũt increpãt offerẽtes (al's afferentes) puulos In vtroqꝫ compatiẽtes dño. ſ. ne illa diu iportuna eſſꝫ q̃ leui vbo abſolui poterat. Et ne hic dñs multitudĩe fatigaret facto ꝑ qđ diu laborare oportebat. Tñ dicũt Amb. ⁊ Beda ꝙ Apl'i ꝓus volentes gentẽ ſuã ſaluari: ꝓhibebãt oblationẽ puulorꝝ. Per qđ itelligebãt gẽtes eſſe ſaluãdas Rhoma. ix. Optabã egoipſe ꝓ fratribꝰ meis anathema eſſe q ſũt cognati mei ſm carnem.

Jeſus aũt cõuocãs illos dixit. Sinite pueros venire ad me ⁊ nolite vetare eos. Talium eſt eñi regnum dei.

Dicit aũt h Quattuor. Quorꝝ Primũ ẽ Qđ oẽs in cõi de facto h iſtruit. Scđm ãt Qđ puulos ad ſe venire ꝑmitti voluit. Tertiũ Qđ arceri tales ab aduẽtu ad ſpm noluit. Quartũ ãt Qđ oim iſt diuiſtã fuit. Dic igit [Jeſus aũt cõuocãs illos] magis in vnũ cordis itellectũ ⁊ cõſenſũ q̃ꝫ in vnũ locũ. Diſcors eñi erat intellectꝰ diſcipulorꝝ ab intellectu myſterij. Job. xxv. Ptãs ⁊ terror apđ eũ eſt q facit ꝯcordiã i ſublimibꝰ. Gen. xlix. Cõgregami filij iſrl' cõgregami ⁊ audite iſrl' patrẽ veſtꝝ [dixit Sinite pueros] nõ tã etate q̃ꝫ ſimplicitate innocẽtie [venire ad me] Prouer. ix. dixit dei ſapia. Siqs eſt puulꝰ veniat ad me. Eſa. lxvj. Ad quẽ reſpiciã niſi ad pauꝑculũ ⁊ cõtritũ ſpũ: ⁊ tremẽtẽ ſermones meos [et nolite ꝓhibere eos] remouẽdo etiã obſtaculũ ſiqđ eſt ad veniẽdũ. Nõ eñi ſufficit ſinere venientẽ: niſi etiã remoueat aduenienti obſtaculũ. Prouer. iij. Noli ꝓhibere eũ q bñfacit ſi potes ⁊ ipe bñfac. Hec ẽ eñi herodiana malicia perſeq puulos ad chrm veniẽtes cum chrĩo natos. Mat. ij. Mittẽs occidit oẽs pueros i bethleẽ Iude: ⁊ in oibꝰ finibꝰ eiꝰ ſm tps qđ exqſierat a magis. Hec ẽ etiã egyptiaca crudelitas: puulos xp̃i di extinguere. qꝛ dr Exo. j. Quicqd maſculini ſexꝰ fuerit i fluuiũ ꝓijcite [Taliũ] Simpliciũ. ſ. ⁊ Hũiliũ: q ſe ipſos puos reputãt: ⁊ Miores ad oia dei dona. De Prio dr Prouer. iij. Cũ ſimplicibꝰ ſermocinatio eiꝰ. Sap. j. Sẽtite de dño in bonitate: et i ſimplicitate cordis q̃rite illum. j. Paral. xl. In ſimplicitate cordis mei letus obtuli vniuerſa. De Hũilitate aũt dr Prouer. xix. Hũilẽ ſpũ ſuſcipiet glia: Mat. xviij. Quicũqꝫ ẽ hũiliauerit ſe ſic puulus iſte: hic maior vocabit i regñ celorꝝ. De Minoratiõe aũt ad dei dona dr Gen. xxxij. Mior ſum cũctiſ miſeratiõibꝰ tuis. Adhuc aũt puꝰ ẽ ⁊ puulꝰ. mior puor ⁊ iđ hũilibꝰ hũilior. Et iđ Ad receptiõem dei hũilior (al's habilior) et Ad notitiã ſapie dei ꝑſpicacior. et Ad reuelatiões dei magis idoneus. De Prio dr Lu. xix. Querebat ieſum videre ⁊ ñ poterat p̄ turba qꝛ ſtatura puſillꝰ erat. et iđo dñs dixit. Deſcẽde: qꝛ hodie i domo tua oportet me manere. ⁊ ille feſtinãs dſcẽdit ꝑ hũilitatẽ ⁊ accepit illũ gaudẽs. De Scđo Prouer. ix. dr ſapia. Siqs ẽ puulus veniat ad me. De Tertio Matt. xj. Reuelaſti ea puulis. Adhuc ãt (ſic h dr dr) Taliũ eſt regnũ celorꝝ. Hi etiã veraces ſũt dũ q̃rit ab eis. ⁊ Iniurie ñ ſũt mẽores. De Prio hoꝝ dr Nũe. xiiij. Paruulos vros q neſciũt diſtãtiã boni ⁊ mali itroducã i terrã q̃ diſplicuit vobis. De Scđo Apoc. xiiij. In ore eorꝝ ñ ẽ iuẽtũ mẽdaciũ: ſine macl'a ſt añ thro. di. De Tertio Eph. iiij. Sol nõ occidat ſup iracũdiam vram. j. Cor. xiiij. Malicia puuli eſtote: ſenſibꝰ ãt pfecti ſitis [Taliũ] igit innocentũ [ẽ regnũ celorꝝ] ad lrãm regnũ celorꝝ. qꝛ Perfectio gaudij ⁊ iuſticie cõmittit illis in celo: et debet talibꝰ cõmitti ⁊ in terra: vt in vtroqꝫ regñ ſp ſint pfecti

Amen dico vobis. Quicunqꝫ non acceperit regnũ dei ſicut puer: non intrabit in illud.

Hic incipit Doctrinã iuxta ſimilitudinẽ inductam. Et p̃mittit Confirmationẽ dicẽs [Amen] hoc eſt vere [dico vobis Quicũqꝫ] ſine pſonarũ acceptiõe. Act. x. In vitate compi qa nõ eſt pſonarꝝ acceptor deꝰ: ſed in oi gente q operatur iuſticiã L

⁊ timet deum accept⁹ eſt illi⌊ nō accepit regnū
dei vt puer⌋ hoc eſt: in Humilitate: et Innocē/
tia ⁊ Obediētia. qꝛ Pueroꝝ eſt obedire. Gal. iiij.
Quanto tpe heres paruulus eſt: nihil differt a ſer
uo: cum ſit dn̄s oim. De Innocētia Job. xxij. Sal
uabit᷑ innocēs: ſaluabit᷑ aūt mundicia manuū ſu
arū. De Hūilitate aūt dꝛ Lu. j. Depoſuit potētes
de ſede ⁊ exaltauit humiles ⌊ non intrabit in il
lud⌋ Per foramē em̄ acus tranſire oportet. et niſi
paruulus ſit: ad cāartū foramē impinget. Matt.
vij. et Luc. xiij. Contēdite intrare ꝑ anguſtā portā
qꝛ Arta eſt via ⁊ anguſta porta que ducit ad vitā
Paruulus ḡ intrat: et magn⁹ impingit. Efficia/
mur ḡ ꝑuuli cū paruo dn̄o De quo dictū eſt Eſa.
ix. Paruulus em̄ nat⁹ eſt nobis: et fili⁹ dat⁹ eſt no/
bis. Sic paruificat⁹ eſt q̄ dixit. j. Coꝝ. xv. Ego ſū
minim⁹ aplo̅ꝝ: q̄ ſi ſum dignus vocari aplus. Et
Eph. iij. Mihi oim ſctōꝝ minimo data eſt gratia
hec. Matth. xj. Qui minor eſt in regno celoꝝ: ma/
ior eſt illo. Sic em̄ gradus honoris ſui: humilis
dn̄s diſpoſuit: dicēs. Qui maior eſt veſtꝝ: erit mi/
niſter veſter. ⁊ q̄ ꝓceſſor: ſicut miniſtrator. et Lu. xxij

e Et interrogauit eum quidam
princeps dicēs: Magr̄ bone
q̄d faciēs vitā eternā poſſidebo?

Hic incipit agere De Perfectiōe mandatorum
poſtq̄ꝫ ꝓmiſit q̄cquid erat de hūilitate dicendum.
Diuidit᷑ aūt hec ps in Duas. In q̄ꝝ Prima Que
ſtio ponit᷑ De Via ꝑfectiōis. In Scd̄a aūt ponit᷑
Inſtructio. De Primo dic᷑ ⌊ Interrogauit eū
quidā⌋ Matth. aūt. xix. dꝛ: ꝙ dn̄s erat in domo
et cum exiſſet interrogauit eū q̄dā adoleſcēs hmōi
q̄ſtionē. Sed ex h̄ patet ꝙ Lucas nō ſequit᷑ ordi/
nē hiſtorie. ſed geſta dn̄i ordinat: ⁊ iducit ſm ꝙ ad
ſui ꝓpoſiti faciunt declarationē. Iſte aūt qui h̄ ꝓn
ceps vocat᷑: etiā etate fuit adoleſcens. Iſte aūt ſm
Ambro. et Hiero. videt᷑ tentādo q̄ſiſſe. Cui⁹ ſignū
dicit eſſe: qꝛ reꝑhendit᷑ eū dn̄s dicēs. Quid me di
cis bonū: Aliud ſignū dicūt: q̄a fuit contriſtatus.
Beda aūt videt᷑ velle: ꝙ fuerit ſimplex ⁊ non ten/
tans. Cui⁹ ſignū dicit eſſe: qꝛ Mar. x. dꝛ ꝙ ītuit⁹
eſt eum ieſus. Nec dn̄o legit᷑ intuit⁹ aliquē eſſe ni/
ſi bonū. Lu. xxij. Reſpexit Petrū: et egreſſus Pe
trus fleuit amare. et Sap. iiij. Reſpect⁹ eius in ele
ctos ei⁹. Potuit aūt eſſe ꝙ primo tētauit: ⁊ poſtea
verbis dn̄i ad beniuolentiā induct⁹ eſt. et tunc nō
tentauit. Vl᷑ forte diuerſi fuerūt h̄ ⁊ in Mattheo
Iſte ḡ q̄cūqꝫ fuerit: ſiue tentādo: ſiue ſimpl̄r acceſ
ſerit: occaſionē ex ṽbis dn̄i accipit Vbi ꝑfectionē
in ſimplicitate ⁊ hūilitate poſuit. qꝛ Perfectio po
tius in ſapia legis eſſe ſm antiq̄s videbat᷑. Dicit ḡ
⌊ Mgr̄ bone⌋ Tria dꝛ in Queſtione. Premittit
em̄ Beniuolentie captationē. Querit de opibꝫ ꝑ/
fectionē. ⁊ Opeꝝ ꝑfectoꝝ cōgruā remūerationem
Dicit igit᷑ captādo beniuolentiā ⌊ Mgr̄ bone⌋
Chryſ. dꝛ ꝙ ſcꝫ erat laudatores ſctōꝝ ⁊ non imitato/
res. Laudat em̄ eū a ꝑfectiōe ſapie: cū dꝛ ⌊ Mgr̄⌋
Joā. iij. Rabbi ſcim⁹ qꝛ a deo veniſti mgr̄. Nemo
em̄ pōt facere hēc ſig̃ q̄ tu facis niſi fuerit de⁹ cum
ipo ⌊ bone⌋ Laudat eū a ꝑfectōe ṽtutꝫ. Ps. cxviij

Bon⁹ es tu: et in bonitate tua doce me iuſtificatio
nes tuas ⌊ q̄d faciēdo⌋ Ecce Querit de Perfe/
ctiōe opeꝝ. Virt⁹ em̄ in opatiōe ⁊ nō in ſermōe cō/
ſiſtit: vt dꝛ Phs. Fides etiā ſine opibꝫ ⁊ ſine moti/
uo ad opa qd̄ eſt charitas: mortua ē Jac. ij. Ergo
qꝛ nō eſt in ſermone ſed in ṽtute: nō q̄rit iſte q̄d di
cendo vel ſciēdo Sed poti⁹ q̄d faciēs: poſſit hr̄e ꝑ/
fectionē. Jaco. j. Eſtote factores ṽbi ⁊ nō audito/
res tm̄: fallentes voſmetipſos. ij. Coꝝ. viij. Facto
oſ̄dite vt queadmodū ꝓmpt⁹ eſt anim⁹ volūtatis
ita ſit ⁊ faciēdi ſm id qd̄ habetis ⌊ vitā eternā
poſſidebo⌋ Ecce Congrua opis remūeratio. Et
dꝛ Tria. Vitā in q̄ eſt remūeratiōis ſubſtantia. et
Eternitatē in q̄ eſt mercedis duratio. et Poſſeſſi/
onē: q̄ eſt in hoc ꝙ ad nutum habeat᷑ remūeratio.
Dicit igit᷑ ⌊ vitā⌋ beatā. qꝛ alia vita nō eſt ſummū
bonū qd̄ exꝑetat᷑. Hec aūt vita eſt act⁹ ⁊ influētia
vite diuie in aiam. Ecclī. iiij. Sapia vitā filijs ſuis
inſpirauit. Sic em̄ de⁹ fons vite: nō eſt de⁹ mortu
oꝝ: ſed viuentiū. Matth. xxij. Deut. iiij. Vos qui
adheretꝫ dn̄o viuitꝫ vniuerſi. Sic dꝛ in Pſal. xxvj
Credo videre bona dn̄i in terra viuentiū. Hec vi/
ta ꝑcit᷑ ⌊ eterna⌋ vt nunq̄ꝫ deficiat. Jo. iij. Vt ois
q̄ credit in ipm nō ꝑeat: ſed habeat vitā eternā. Et
h̄ eſt qn̄ mors a ſctis ꝓpellit᷑ ⁊ deſtruet᷑. j. Coꝝ. xv.
Nouiſſime aūt ⁊ ipa inimica deſtruet᷑ mors. Oſe.
xiij. O mors ero mors tua: morſus tu⁹ ero inferne
Eſa. xxv. Precipitabit mortē in ſempiternū. Hāc
aūt vitā ⌊ poſſidere⌋ hoc ē ad nutū hr̄e: q̄rit iſte.
q̄ ſit hereditas ab herendo dicta. j. Pe. j. Regene/
rauit nos in ſpē viuā in hereditate incorruptibi/
lē ⁊ imarceſſibilē ⁊ incōtaminatā ꝯſeruatā in celis
Hec eſt poſſeſſio oim faciētiū dei volūtatē. Mat.
xix. Cētuplū accipietꝫ ⁊ vitā eternā poſſidebitꝫ. In
hac em̄ vita pedes ponent. qꝛ Poſſeſſio q̄ſi pedū
poſitio dꝛ. j. Reg. ij. Pedes ſctōꝝ ſuoꝝ ſuabit: et
ipi in tenebris ꝯticeſcēt. Affect⁹ em̄ ſctōꝝ ita in il
la hereditate reqeſcēt. Hec eſt ḡ q̄ſtio iſti⁹ ꝓncipis
Sic em̄ dꝛ Eſa. xxxij. Princeps ea que ſūt digna
ꝓncipe cogitabit: et nō erit ampli⁹ is q̄ inſipiens
eſt princeps.

Dicit aūt ei Jeſus Quid me di
cis bonū? Nemo bon⁹ niſi ſol⁹ de⁹.
Scd̄m eſt Vbi ponit᷑ Rn̄ſio q̄ſtiōis. Et dꝛ Duo
Quoꝝ Primū eſt Rn̄ſio q̄rētꝫ. Scd̄m aūt So/ M
lutio q̄ſtiōis. De Primo dꝛ Duo. Reꝑhēſionē lau/
dātꝫ. ⁊ Cōuictionē blāditoris. Dicit igit᷑ ⌊ Quid
me dicis bonū⌋ Q. d. Cū me credis hoiem va/
nitati ⁊ malicie ſubiectū: ſic ē ois hō pur⁹. Ps. xiij
Nō eſt q̄ faciat bonū: n̄ ē vſqꝫ ad vnū. Et ideo ſ̄. xj
dixit aplūs. Si vos cū ſitꝫ mali noſtis bona data
dare filijs vīis ⁊c̄. Cōꝑatōe em̄ dei nulla creatura
eſt bona. Job. iiij. Nunq̄d hō cōꝑatiōe dei iuſtifi/
cabit᷑: Greg. Humana iuſticia diuie cōꝑata iniuſti
cia ē. Job. xxv. Nūq̄d pt̄ hō iuſtificari cōꝑat⁹ deo?
⌊ Nemo bon⁹ niſi ſolus de⁹⌋ Hoc ei ē bonū:
ois boni bonū: ⁊ ſine q̄ nihil ē bonū. et iō eēntial̄r ē
bon⁹. oia aūt bona ſūt accidētal̄r ⁊ ꝑticipatiōe bōa
Mat. xix. Nēo bon⁹ niſi ſol⁹ de⁹. Matt aūt. xix. dꝛ
quid me iterrogas de bono. Et reſpicit ad hoc qd̄
ille q̄ſiuit Quid faciendo ⁊c̄. Hoc aūt qd̄ dicit hic

Quid me dicis bonū? reſpicit ad hoc qđ dr̄: Ma-
giſter bone. Solus aūt dicit̄ bonus quia eſt cau-
ſa boni. Jaco.j. Omne datū optimū: et omne do-
num pfectum deſurſum eſt deſcēdens a pře lumi-
num. Et hoc modo non eſt bonus niſi ſolus de⁹

Mandata noſti: Non occides. Non mechaberis. Non furtum facies. Non falſum teſtimonium dices. Honora patrem tuum et matrem. Qui ait. Hec omīa cuſtodiui a iuuentute mea.

Hec eſt Rñſio q̄ſtiōis. Et habet partes duas
In quaꝝ Prima docet pfectionem iuſticie in mā-
datis. In Secunda vo Perfectionem vite priui-
legiate in conſilijs. In Prima harum duo facit.
In quoꝝ Primo pfectionē oſtendit mandatorū
in ope exiſtentium. In Secundo aūt ponit̄ Re-
ſponſio de pfectiōe iſta. In Priori harum adhuc
duo dicit. In quoꝝ Primo Noticiā mandatoꝝ
apud illum eſſe oſtendit. In Secundo aūt Mā-
data operis enumerat. Dicit igitur [Manda-
ta noſti] Cum em̄ mandata Moralia de natu-
rali iure ſint: omnis homo vſum rationis habēs:
mandata nouit. Et hoc eſt ꝙ dicit [Mādata no-
ſti] hoc eſt: noticiam habes mādatoꝝ. Et ideo q̄d
agere debeas q̄rere non oportet. Ps̄.iiij. Multi
dicunt quis oſtendit nobis bona? Signatum eſt
ſup nos lumen vultus tui dñe: qđ ſcʒ oſtendit q̄d
faciendum: et quid non faciendū ſit. Baruch.iiij.
Beati ſumus Iſrael quia que deo placent
nota ſunt nobis. Jđo Exo.xx. dicit̄. Cunctus autē
populus audiebat voces: quia vox mandatorū p
naturale iudiciū rōnis ad omnes puenit. Sic igi-
tur Mādata noſti [Non occides] Attende ꝙ
quia iſte queſiuit quid faciendo vitam eternā ⁊c.
ideo dñs non facit mentionem niſi de his manda-
tis que conſiſtunt in exteriori opere et ideo de his
tribus mandatis que ordināt ad deum: nullam
penit⁹ facit mentionē: nec duobꝰ vltimis q̄ ꝯſiſtūt
in cōcupia cordis. Quāuis em̄ Scdm mandatū
videat̄ eſſe in verbo: non tamē eſt in vbo. qꝛ in va-
nū accipe nomen eſt in cordis vanitate. Ea autem
que conſiſtunt in opere ordināt ſm duas ptes iu-
ſticie: que ſunt Declinare a malo: ⁊ Facere bonum
Et apud nos q̄dem prius eſt declinare a malo q̄3
facere bonū In hac autem parte iuſticie que eſt de-
clinare a malo: ordinat mandata q̄ttuor ſm ꝙ ſūt
maioris nocumenti contra pximū. Et Primū q̄-
dem quod eſt contra nocumentū pſone proximi:
eſt [Non occides] In quo omne nocumentū
qđ in pſonā pximi cadere poteſt phibet̄. Fit autem
duobus modis nocumentū in pſonā pximi. No-
cumenti.ſ. irrogatione. et Beneficij ſubtractione.
Nocumenti irrogatiōe: ſicut quando conſilio vel
voluntate pcurante vel verbere pſona proximi le-
dit̄. Matth.v. Nō occides. Qui aūt occiderit re⁹
erit iudicio Beneficij aūt ſubtractione: ſicut qñ li-
berare poſſum et non libero: vel paſcere poſſum et
non paſco. et ſic morit̄ homo: p mea beneficij ſub-
tractionem. ſicut dr̄ Aug⁹. Paſce fame morientē:
ꝙ ſi non paueris occidiſti. Prouer.xxiiij. Erue eos
q̄ ducunt̄ ad mortē. et eos q̄ trahunt̄ ad interitum
liberare non ceſſes. Hoc eſt igitur ꝙ dicit [Nō oc-
cides] [Non mechaberis] Mechia adulte-
rium eſt: qđ Secundū locū tenet in nocumēto p-
ximi. qꝛ illud eſt nocumentum quod infert̄ in fide
thori in adiutorio qđ datū eſt homi ad ſalutē ſpe-
ciei: ex quo capere debet nature fugientis pignus
Matth.v. Dictū eſt antiq̄s Non mechaberis. Ego
aūt dico vobis Qui viderit mulierē ad cōcupiſcē-
dū eam iam mechat⁹ eſt in corde ſuo. Et ideo me-
chia cōmittit̄ opere: et voluntate: et machinatione
[Non furtum facies] Hoc eſt Tertiū contra
nocumentū qđ irrogat̄ pximo in his que conceſſa
ſunt pximo ad ſolaciū vite: et ad ſubſtantie indiui-
dualis ſuſtentationē. Et phibet̄ in eo omnis mo-
dus rapine. Scʒ: furti: fraudis: doli: ſeu quocūq̄
modo aliq̄s poteſt ab alio in bonis damnificari.
Mat.xix. Non furaberis. Exo.xx. Idem Joan.x.
Qui nō intrat p oſtiū: ſed aſcendit aliunde: ille fur
eſt ⁊ latro. Et ſic multi latrones ſūt in bonis eccle-
ſiarum q̄ nihil iuris habent: ſed inuito dño cui⁹
ſunt bona aliena contrectant [Non falſum te-
ſtimoniū dices] Hoc eſt contra Nocumentū
in verbo. Et phibet oē mendaciū: precipue tñ phi-
bet̄ mendaciū pniciosum. Et hoc eſt qđ omnibus
nocet: ⁊ nulli pdeſt. Fit aūt Tribus modis vt dicit
Aug⁹ in Libro De Mendacio. Scʒ: Cum mēda-
cio alicui⁹ aliq̄s pdit virtutem: vel honorē: vel ali-
quā virtutis conditionē: ſicut Virginitatē. Secū-
do aūt modo qñ mendacio alicui⁹ aliq̄s pdit vitā
vel ſanitatem: vel aliquid huiuſmodi in corpore.
Tertio mō. Cum mēdacio alicuius aliq̄s pdit bo-
na fortune. Hoc em̄ mendaciū: Nocet mentienti
Nocet damnū patienti: Nocet etiā damnū inferē-
ti. quia pdit animam. Et de hoc intelligit̄ qđ dicitur
Sap.j. Os aūt qđ mentit̄ occidit animam. Pſal.v.
Perdes oēs q̄ loquunt̄ mendaciū. Deinde ponit
vnum qđ eſt ſm ptem illam iuſticie: que eſt Face-
re bonum: dicens [Honora patrē tuum ⁊ ma-
trem] Hoc aūt ideo pcipit̄. quia debilitat̄ virt⁹
in parentibꝰ. Et ideo indigent ſuſtentatiōe filiorū.
Honor aūt ille conſiſtit in reuerētia debita: ⁊ obe-
dientia deuota: et ſuſtētatiōe corpali. Eccl.iij. Qui
honorat patrem ſuum vita viuet longiore. et qui
obedit patri refrigerabit matrē. Exod.xx. Honora
patrē tuū ⁊ matrē tuā: vt ſis lōgeu⁹ ſup terrā. To-
bie.iiij. Honorē habebis matri tue oībꝰ diebꝰ vite
ei⁹. Memor em̄ eſſe debes quanta ſit pter te paſ-
ſa in vtero eius. Eccl.iij. Qui timet dñm honorat
parentes. et q̄ſi dñis ſeruiet his qui ſe genuerunt
in oī ope ⁊ ſermone ⁊ in omni patientia. Hec igit̄
ſunt illa mandata in factis de q̄bus ille q̄ſiuit cō-
ſiſtentia. Et qꝛ nihil queſiuit de cordis pfectiōe: cō-
ſtat iſtum ſicut dr̄ Chryſoſt. fictū fuiſſe. Credens
em̄ fuit ꝙ lex eſſet in factis ⁊ nō in cordis deuotiōe
[Qui ait] .ſ. princeps [Hec oīa cuſtodiui] in
ope [a iuuentute mea] Et ſic ſe ad pximū oſtē-
dit innocentē. Ps̄ lxx. Deus docuiſti me a iuuētu-
te mea: et vſq̄ nūc pnūciabo mirabilia tua. Thr.
iij. Bonū eſt viro cū portauerit iugū dñi ab adoſ-

ſcientia ſua. Pſ. cxviij. Ad oīa mandata tua dirigebar: omnē viā iniqtatis odio habui.

Quo audito Jeſus ait ei. Adhuc vnū tibi deeſt. Oīa quecunqz habes vēde τ da paupibus: et habebis theſaurum in celo.

N Hic incipit tangere Viā pfectionis Cōſiliorum Et hz ptes Duas. In quaꝝ Prima Viā pfectionis pponit. In Scda aūt Ex refutatiōe vie illi⁹: diſcipulos iſtruit. De Prio dr [Quo audito] qd tñ ipſe ſciuit: Sed audiri ab alijs: et h̄ inſtruēdis: voluit [ieſus ait ei] inſtruēs eū de vlteriori pfectiōe Sicut petit Pſ. xvj. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis vt nō moueant̄ veſtigia mea. hoc eſt: pficiēdos doce [Adhuc vnū deeſt tibi] Tria dr In quaꝝ Prio Mādata factoꝝ exterioꝝ pfectioni non ſufficere oſtēdit. In Scdo Impedimēta pfectionis amouere inſtruit. Tertio Qd pfectum eſt adquat Dicit igit̄ [Vnū tibi deeſt] hoc ē: vnū qd reddit hoiem totū indiuiſū in corde. Et hoc eſt vnū: vere vniēs. Qd ſuis petit dñs Joan. xvij. Ut ſint vnū ſicut nos vnū ſum⁹. Lu. x. Unū eſt neceſſariū Ut. ſ. hō nō diuiſus ſit in ea q̄ ſūt mūdi: et in ea q̄ ſunt dei. j. Coꝝ. vij. Qui cū vxore eſt: cogitat q̄ ſūt mūdi: τ quō placeat vxori ſue: τ diuiſus ē. Ecōtra de diuis hoib᷒ q̄ n̄ cogitāt niſi q̄ ſt̄ dei dr Joā. xvij. Tu in me τ ego in eis vt ſint in vnū cōſūmati. Sic Act. iiij. Multitudis credētiū erat cor vnū hoc ē indiuiſū. et aīa vna p diuerſas ſollicitudines τ curas τ affectōes indiuiſa. Oſee. x. Diuiſū eſt cor eoꝝ nūc interibūt. [Oīa q̄ hēs vēde] Ecce Remotio impedimēti pfectiōis. Dicit aūt Duo. Scz Diſtractionē reꝝ: et Collocationē eaꝝ in tuto. De Diſtractiōe dr [Oīa q̄ ha. vēde] Hiero. in pemio galeato. Si hēs in ptāte tua rē tuā vēde. ſi nō habes pjce. Credēti tot⁹ mūdus diuitiaꝝ ē: infidelis etiā obolo indiget. Dicit aūt [oīa vēde] qa ſi ptē retineat: accidit ei ſic Ananie τ Saphire Act. v. Qui fraudauerūt de pcio agri: et iō pculſi ſt̄ ſnia dñi. ij. Coꝝ. vj. Tanq̄ nihil hñtes τ oia poſſiden. Hac igit̄ de cā dr [oīa q̄ hēs] Si eñ aliq̄ abſtulit violēter ei mūd⁹: nō poterit vendere. ſed Paſſa dānū: ē p merito elemoſyne. Heb. x. Rapinā bonorū vroꝝ cū gaudio ſuſtinuiſtꝭ: arbitrātes vos hēre meliorē τ manentē ſubam. Sic igit̄ dr. Oīa q̄ hēs [vēde] ad formā aplicā: De q̄ dr Act. iiij. Quotqt erāt poſſeſſores agroꝝ: vēdebāt τ ponebāt precia āñ pedeſ aploꝝ. Diuidebat̄ āt vnicuiqz put cuiqz op⁹ erat. Vendebat̄ ḡ nō p auaricia. ſed vt mti⁹ pciū q̄z pdiū dignis paupib᷒ diſtribueret̄. Et h̄ ē qd ſequit̄ [da paupib⁹] Et tāgit Qualr in tuto res debeat collocari. Et dr Duo. Unū. ſ. Ut manibus paupeꝝ diſtribuat̄. Alteꝝ Ut fiat intentōe celeſtꝭ remūeratōis. De Prio dr [da paupib⁹] Dat̄ āt qd grāꝭ exhibet̄: libere: τ libēter: τ ſine ipropatiōe ij. Coꝝ. ix. Unuſqſqz put deſtinauit in corde ſuo: nō ex triſticia aut ex neceſſitate. Hilarē eñ datorē diligit de⁹. Jac. j. Dat oib᷒ abūdant̄ τ n̄ impropat Dic āt [paupib⁹] Nō diuitib᷒: ſed indigētib᷒: τ q̄ veri paupes ſunt ſcḋm euangeliū. Eſa. xxiij. His q̄ ſteterūt corā dño erunt mercedes ei⁹ vt comedant vſqz ad ſaturitatez τ veſtiant̄ vſqz ad vetuſtatem. Glo. his q̄ ſteterūt corā dño. hoc ē: verꝭ paupib᷒. Pſ. xxj. Edēt paupes τ ſaturabunt̄ τ lau. dñm q̄ reqrūt eū viuēt corda eoꝝ in ſecl'm ſec. Hi ſūt eñ veri paupes q̄ reqrunt dñm τ laudāt eū: τ quaꝝ corda viuūt i grā. Pſ. cxj. Diſpſit dedit pau. iuſticia ei⁹ ma. i ſeculū ſe. His ḡ: nō diuitib᷒ dandū ē. Eſa. viii
lviij. Frange eſurienti panē tuū: et egenos vagosqz induc in domū tuā. Lu. xiiij. Voca paupes: debiles τ cecos τ claudos [et hēbis theſau. in ce.] O
p intētionē. q: nō niſi intentiōe celeſtiū das. Mat. vj. Theſaurizate vob̄ theſauros i celo vbi nec erugo nec tinea demolit̄: et vbi fures n̄ effodiunt: nec furant̄. Ubi eñ eſt theſaur⁹ tuus: ibi eſt τ cor tuum. Eſa. xlv. Dabo tibi theſauros abſconditos. Iſte eñ eſt pcioſus theſaur⁹ qñ ꝯgregat̄ in celo ad viſionē: Fulgor ſapie diuie ſplēdentꝭ: Nitor cādentis lumis ad illūinatōem aie τ corpis: Copia virtutū angelicaꝝ τ diuinaꝝ p lapidib᷒ pcioſis: Dulcedo diuini ſpūs ad Fruitionē: τ Oēs diuitie dei ad poſſeſſionē: et Regnū decoris ad gliaz. Pſ. lxvij de Prio dr. Poſteriora dorſi colūbe erūt in ſplēdore auri. Poſteriora aūt ſpūs ſunt q̄ erūt in glia De Scdo dr Pſ. lxxxviij. Dñe in lumie vult⁹ tui ambulabunt. De Tertio Pſ. xviij. Deſiderabilia ſup auꝝ τ lapidē pcioſum multū. De Quarto pſ. cxviij. Dulciora ſup mel τ fauū. De Quinto. Pſ. viij. Cōſtituiſti eū ſup opa ma. tuaꝝ. De Sexto pſ. xx. Gliaz τ magnū decorē ipones ſup eū. Job. xxij Dabit p terra ſilicē τ p ſilice torrētes aureos.

Et veni ſequere me

Hic adiūgit qd pfectum eſt. Dicit aūt Duo. Profectū in bono. et Imitatiōez. De Profectu dr [Et veni] Cōtinue pficiēdo: Te τ tua derelinqndo: τ Ad me accedendo. Sic eñ venis. De Prio Luce ij. Puer ieſus pficiebat etate τ ſapia coram deo τ hoib᷒. Lu. ij. Puer aūt pficiebat τ cōfortabat̄ ſpū τ grā dei erat cū illo. De Scdo dr Pſ. xliiij. Obliuiſcere pplm tuū τ domū patrꝭ tui. Gen. xij. Egredere de terra τ de cognatione tua: et veni ad terraz quā mōſtrauero tibi. De Tertio dr in Pſ. xxxiij. Accedite ad eū τ illu. et facies vre n̄ ꝯfūdent̄ [et ſequere me] imitando formā quā exhibeo. Jo. xxj Seqre me. Job. xxiij. Veſtigia ei⁹ ſecut⁹ ē pes meus: viā ei⁹ cuſtodiui. Daniel. iij. Nūc ſeqmur te in toto corde nro τ timem⁹ te. Judi. ix. Certatim ſeqbant̄ ducē. Mat. viij. Seqr te q̄cuqz ierꝭ.

His ille auditis contriſtat⁹ eſt: quia diues erat valde

Hic tāgit Juuenis vł pncipis illi⁹ cōtriſtatōez Et dicit Duo. Quoꝝ Primū eſt Factū. Secūdū aūt Doctrina ex ipſo facto occaſionata. De Facto dr Duo. Cōtriſtationē. et Cām cōtriſtatōis. De Cōtriſtatōe dr [His au. cōtriſtat⁹ ē] Et erat ei auditus cā cōtriſtatiōis: cū pot⁹ deberet eē cā leticie τ exultatōiſ. Sic fuit illi q̄ dixit Cāt. ij. Sonet vox t. in au. meis. Vox eñ tua dulcꝭ. Pſ. xliiij. Diffuſa eſt grā in labijs tuis. Iſte autez grebat audire a dño: nō qd dñs vellet: ſed qd eſſet ſm deſiderium

ꝓpriū: et ille malus miſter fuiſſet. Uñ dē b. Ber. Jlle tu⁹ miſter erit: q nō q̃rit audire qḋ voluerit: ſꝫ velle q̄cq̄d audierit. Et qꝛ ꝯ volūtatē cupiditatꝫ ſue ꝟbū audiuit: ideo cōtriſtat⁹ eſt. Job. xv. Sonitus terroris ſp̄ in auribꝫ eius: et cū pax ſit: ille inſidias ſuſpicaꝰ. Prouer. xviij. Nō recipit ſtult⁹ ꝟba prudentie niſi ea dixeris q̄ ꝟſanꝰ in corde ſuo [qꝛ diues erat valde] Ecce Cauſa triſticie: cupiditas diuitiaꝝ q̄s amauit ad retinēdū: et ꝑfruendū aſcē. Diuitie eñ facili⁹ relinquunꝰ q̄ꝫ amor diuitiarū. qꝛ multi nō habētes diuitias: amorē tñ diuitiarū nō deſerūt. Et illi ſꝰ viri diuitiaꝝ: Qui diuitiaꝝ ſunt ꝓprij: ꝛ diuitias reputāt ſūmū bonuꝫ in vita. Sicut ille de quo dr̄ Lu. xij. Qui dixit: Anima habes multa bona repoſita in annos plīmos: comede: bibe: et epulare. Contra qḋ dr̄ in pſ. lxj. Diuitie ſi affluant nolite cor apponere.

Videns aūt Jeſus illū triſtē factum: dixit. Quā difficile q̄ pecunias hn̄t in regnū dei intrabunt.

Hic ex occaſiōe facti accipit Doctrinā Diſcipuloꝝ. Et dr̄ ħ Duo. Doctrinā. ꝛ Solutionē dubij qḋ ex doctrina ortū fuit in cordibꝫ audientiū. Jn Doctrina dr̄ Tria. Primū eſt Qḋ dat occaſionē docēdi. Scḋm eſt Jpſa doctrina de diuitijs. Tertiū eſt Modus ei⁹ qḋ dicit in difficultate. Tāgit ḡ Primū: ꝛ dr̄ [Vidēs aūt ieſus illū] magis interi⁹ ꝑſpiciēs lumie diuitatꝫ q̄ꝫ exteri⁹ oculo corporis [triſtē factū] Ezech. iij. Abij amar⁹ in indignatiōe ſpūs mei. ij. Coꝝ. vij. Seculi triſticia mortē opaꝰ. Hec eñ triſticia fuit ex abſentia illicita delectabilis qḋ illicite amabaꝰ. Gen. iiij. Cur ꝯcidit facies tua [dixit] docēdo diſcipulos q̄ diuitiarū erāt ꝯtēptores [Quā difficile q̄ pecu. hn̄t] q̄a Habere pecuniā: ecōtra hꝫ cor. Habere eñ generat difficultatē: ꝛ Amare ſupra deū generat impoſſibilitatē intrādi in regnū. Eccle. v. Qui amat diuitias: fructū nō capiet ex eis. j. Timo. vj. Qui volunt diuites fieri incidūt in ten. ꝛ laq. diaboli ꝛ in deſideria multa ꝛ nociua q̄ mergūt hoīem in interitū ꝛ ꝑditionē. Difficile ḡ intrat [in regnū celorū] q̄ habet. Sed impoſſibile ꝙ intret q̄ amat diuitias. Et ideo ſunt ꝑiculoſe. Propter qḋ Regnū celoꝝ dr̄ eſſe pauperꝝ. Mat. v. Bti pauperes ſpiritu: qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. De diuitibꝫ aūt nō ſubijcientibꝫ diuitias: ſed ſubiectꝫ diuitijs dr̄ Jac. ij. Nōne diuites oppmūt vos ꝑ potētiā: ꝛ ipſi blaſphemant bonū nomē qḋ inuocatū eſt ſup vos.

Facilius eſt eñ camelū per foramen acus tranſire q̄ꝫ diuitē intrare in regnum dei.

Tangit modū difficultatꝫ. Et eſt abuſio in Cōparatiuo. Et eſt ſenſus. Facili⁹: Hoc eſt min⁹ difficile. Quia q̄uis ipoſſibile ſit camelū per foramen ac⁹ trāſire. huic eñ impoſſibili n̄ obſtat niſi impoſſibilitas naturalꝰ. Sepe aūt diuerſ de cauſ a deo fiūt: q̄ ſm naturā impoſſibilia ſūt. Sed ꝙ talis vt dictū eſt: diues intret in regnū celoꝝ: obuiat iuſticie diuine. Et ħ nunq̄ꝫ fit neqꝫ a natura: neqꝫ a deo. Matt. vj. Nō poteſtꝫ deo ſeruire ꝛ mammone. et ſic facilius eſt iſtud q̄ꝫ illud. Cū eñ camelus vnū habeat pōdus corꝑale ꝓpter qḋ nō pōt tranſire: Diues duo hꝫ pōdera vt dr̄ btūs Bern. Unū ē On⁹ diuitiaꝝ. Aliud aūt on⁹ pctōꝝ. Pōd⁹ q̄dē diuitiarū in morte deponit. Sed on⁹ pctōꝝ qḋ ex amore diuitiaꝝ cōtrapit ſecū defert: et cū illo intrare non poterit ꝑ artā viā ꝛ anguſtā portā que ducit ad regnū. Qḋ aūt ꝑmū in morte deponit dr̄ Job. j. Nudus egreſſus ſum ex vtero matrꝫ mee: nud⁹ reuertar illuc. j. Tim. vi. Nihil intulim⁹ in hūc mūdū: haud dubiū qꝛ nec portare q̄d poſſum⁹. Eccle. v. Diuitie cōſeruate in malū dn̄i ſui. Pereūt eñ i afflictiōe peſſima. Sicut egreſſus eſt nud⁹ ex vtero matris ſue: ſic reuerteꝰ. Miſerabilis prorſus infirmitas quō venit ita ꝛ reuertiꝰ. Et ideo ꝯſiliū daꝰ ꝙ añ mortē: et diuitie dimittanꝰ: ꝛ pōd⁹ amoris deſeraꝰ. Heb. xij. Deponētes oē pōd⁹ ꝛ circūſtans nos pctm̄ ꝑ patiam curram⁹ ad ꝓpoſitū nob certamē. Heb. xj. Fide Moyſes grandis fact⁹: negauit ſe eſſe filiū filie Pharaonis: magꝫ eligēs affligi cū ꝓplo dei q̄ꝫ tꝑalis pctī hr̄e iocūditatē: maiores diuitias eſtimās theſauris egyptioꝝ improperium chr̄i. Aſpiciebat eñ in remūeratiōnē. Sūt aūt qui iſtud exponūt aliter. Dicūt eñ ꝙ q̄dā porta ē hieruſalē ſtricta ꝛ arta q̄ vocaꝰ foramē ac⁹: ad quā cū ſarcinis cameli venientes trāſire nō pn̄t niſi depoſita ſarcina. Et dicūt ꝙ de hac porta dn̄s loquitur. Sed hoc nō eſt veꝝ. ſed poti⁹ intelligēdū ſic dictū eſt. Allegorice aūt loq̄ntes dicunt ꝙ Ac⁹ ē Chriſt⁹ in ꝑma pte acuta acumie diuītꝫ. Jn corꝑe recta: ꝑ cōuerſatōis iuſticiā. Poſteri⁹ groſſior ꝑ aſſumptā hūanitatē Et ibi ꝑforata ꝑ paſſiōis vulnera. Hec acus eſt q̄ reſarcinuit tunicā nr̄e mortalitatꝫ in Adā cōſciſſam: et cōſuit gētilē cū Judeo: in vnā eccl'ie veſtē. ꝛ angelū cū hoīe: ad ruine angelice reparatiōēꝫ Et ħ figuratū eſt Exo. xxvj. Ubi veſtꝫ ſacerdotꝫ ꝛ cortine tabernaculi: ꝑcipiunꝰ fieri ope plumario. ħ ē acuali. Et ꝑ hoc foramē camelū depoſita ſarcina pctī ꝛ inclinato dorſo ſupbie tranſire pōt mirabili miſcdie dei facilitate. camelus Sed diues manēs in amore diuitiaꝝ: ad foramia vulneꝝ chr̄i nō venit: ꝛ ideo ꝑ ea ad regnū nō trāſit. Uñ de bonis tranſeūtibꝫ in Cant. ij. dr̄. Colūba mea in foraminibꝫ petre: et in cauerna macerie. Petra āt erat chr̄s. Maceria aūt: macer mur⁹ chr̄s: in morte maceratus. Et cauerna ē foramē laterꝫ qḋ p⁹ iſtū fuit. Hiere. xlviij. Eſtote q̄ſi colūba nidificās in ſūmo ore foraminis.

Scḋꝫ iſtā expoſitionē (q̄ Chryſ. eſt) Camel⁹ ſignificat pctōrē: Septē ꝓprietatibꝫ cameli q̄s ipſe Chryſ. enūerat. Quaꝝ Prima eſt Gibbi erectio. Dorſi depſſio vt ſit ꝑ modū ſelle. Et quia vt cetera aīalia collū nō pt̄ erigere. Et qꝛ directo (al's erecto) collo: deorſum non pōt aſpicere. Adhuc aūt crura hꝫ enormiter excedētia. Adhuc aūt qꝛ ſm legē ſemiplena eſt ei⁹ mūdicia. qꝛ rumiat ꝛ vngulā n̄ findit. Adhuc aūt pedē hꝫ mollē terrā amplectētē. q̄a cedit terre ꝛ circūſtat terre recepte in pede. Primū aūt hoꝝ faſtū vel ſupbiā ſcat. Lu. xiiij. Qui ſe exaltat hūiliabiꝰ. Eccli. x. Quid ſuperbis terra ꝛ cinis? Sella autē ſuauē inſeſſionē ſcat diaboli q̄ inſidet pctōribꝫ. Pſ. lxxx. Diuertit ab oneribꝫ dorſum ei⁹

Pſ.lxviij. Dorſum eoꝝ ſp icurua. Q aũt incuruatũ hꝫ collũ: nec põt erigere vt cetera aialia: ſcat auerſionẽ pctõꝝ a celeſtibꝫ. Luc.xiij. Mulier hñs ſpm̃ infirmitatꝭ incuruata: nec oino poterat ſurſum reſpicere. Q ãt ⁊ directe ñ põt collũ dirigere deorſum: ſcat ꝙ pctõr ſuos greſſus ñ ꝯſiderat. Thre. j. Uigilauit iugũ iniq̃tatũ meaꝝ in manu ei⁹ conuolute ſt ⁊ ĩpoſite collo meo. Infirmata eſt virt⁹ mea: dedit me dñs in manũ de q̃ nõ potero ſurgere. Cruriũ aũt enormis lõgitudo: ſcat in pctõribꝫ deſiderioꝝ lõgitudinẽ ad vitã quã ſibi ꝓmittunt. Sic diues Lu.xij. dixit. Habes m̃lta bona repoſita in annos plimos. Eſa.lxv. Pctõr cẽtũ annorũ maledict⁹ erit. Semiplena aũt mũdicia: ſcat ꝙ etſi pctõr diues: aliq̃ bona faciat exteri⁹: interi⁹ tñ cõſciam nõ emũdat. et exteriora fiunt ꝑ hypocriſim. Mat.xxiij. Iuſtificatꝭ vos corã hoibꝫ: int⁹ aũt eſtꝭ pleni iniq̃tate ⁊ rapina. Q aũt pes mollis ẽ: ſcat affect⁹ molles cuilibet dlectabili cedẽtes. Hic pes terrã amplectit̃ per dilectionẽ terrenoꝝ. Pſ.xlviij Uocauerũt noĩa ſua in terrꝭ ſuis. Hiere.xvij. Recedẽtes a te in terra ſcribent̃. Sic g̃ dꝫ ꝙ facili⁹ ẽ talẽ pctõrẽ depoſito onere pctõꝝ ꝑ foramẽ ac⁹ chriſti paſſionũ tranſire: q̃ꝫ diuitẽ manẽteꝫ diuitẽ intrare in regnum celoꝝ.

Et dixerũt q̃ audiebant. Et q̃s põt ſalu⁹ fieri? Ait illis. Que ipoſſibilia ſunt apud homies: poſſibilia ſunt apud deum

Q [Et dixerũt q̃ audiebãt] diſcipuli ⁊ alij q̃dã ammiratiõe ſtupefacti. Joã.vj. Durus eſt hic ſermo ⁊ q̃s põt eũ audire? Heb.xij. Terribile erat qð videbat̃ [et q̃s põt ſal. fi.] Ecce Peruerſus ſenſus audientiu. Et hꝫ Duo. Queſtionẽ ⁊ Solutionẽ. Queſtio eſt q̃ dicta eſt. Uidebãt eñ m̃ltos hic diuitias. Oẽs aũt fere amare diuitias. Et ideo raritatẽ ſaluãdoꝝ ꝯſiderãtes dicunt [Quis põt ſalu⁹ fieri?] Q.d. Rar⁹ eſt ille. Aug⁹. Cũ plures ſint pauꝑes q̃ꝫ diuites: nõ h̃ dixiſſent apli: niſi in nũero diuitũ intellexiſſent oẽs q̃ diuitias adipiſci vellent. Mat.xx. Multi ſũt vocati: pau. vo electi. [et ait illis] ſatiſfaciẽdo q̃ſtiõi induxere ne in dubio relinq̃nt̃ q̃rẽtes. Eccl.xxiiij. Illũinabo oẽs ſperãtes in dño. Joã.j. Erat lux vera q̃ illũinat oẽm hoiem veniẽtẽ in hũc mũdũ [Que ipoſſibilia] Duo dt. Solutionẽ. Et q2 Petr⁹ ex ſolutione recepit ſpeꝫ: iõ ex dicto Petri oñdit aplice ꝑfectõis remũeratõem. Dicit igit̃ [Que ipoſſibilia ſunt apud hoies] q̃ corda ꝯuertere nõ pñt [poſſibilia ſunt apud deũ] q̃ corda pt cõuertere. Gen. xviij. Nunq̃d deo q̃c q̃ꝫ difficile eſt? Lu.j. Nõ erit impoſſibile apd deu oẽ ṽbũ. De⁹ eñ põt facere ſuꝑbũ hũilẽ. et amatorẽ diuitiaꝝ põt facere ſpũ pauperẽ. et tũc intrabit in regnũ celoꝝ. Et iõ nõ eſt deſperandũ. quia deus ſepe talia facit. Sicut patet in Zacheo ⁊ multis alijs.

Ait aũt Petr⁹. Ecce nos dimiſimus oĩa et ſecuti ſumus te.

Hic ꝓponit̃ via ꝑfectõis aplice. Et hꝫ Duo. Propoſitionẽ Petri. et Remuneratiõnẽ a ſmone dñi. Petr⁹ q̃dẽ ſic dt [Ecce nos] apli ex corde [dimiſim⁹ oĩa] q̃ cõcupiſcere poteram⁹ vel hẽe. Mat. xix. Ecce nos reliq̃m⁹ oĩa [et ſecuti ſumus te] q̃d g̃ nob erit? Ubi dt Hiero. Grãdis fiducia: petrus piſcator erat: victũ manu ⁊ arte q̃rebat: et tñ cõfidẽter dt: Reliq̃m⁹ oĩa. Et ſoluit. q2 tot ⁊ tãta a ſeq̃ntibꝫ relicta ſunt: q̃t ⁊ quãta a nõ ſeq̃ntibꝫ concupiſci potuerũt. ij. Coꝛ.vj. Tanq̃ꝫ nihil hñtes: et oĩa poſ. Oĩa eñ relinq̃t q̃ de amore oim nihil retinet: dicẽs cũ Pſ.lxxij Quid eñ mihi ẽ in celo: ⁊ a te q̃d volui ſup terrã. Quia aũt non ſufficiat dimittere oĩa ⁊ ꝯtẽnere. Hoc eñ ⁊ Socrates fecit phoꝝ tũgi qð ꝑfectũ eſt [et ſecuti ſum⁹ te] Qui eñ oĩa ꝓpe deũ relinq̃t: nihil cõputat ſe reliq̃ſſe reſpectu ei⁹ qð iuenit. Can.viij. Si dederit hõ oẽm ſubſtantiã ſuã ad mercandũ dilectione: q̃ſi nihilũ deſpiciet eã. q2 tot ⁊ tãta iuenit i eo quẽ ſequit̃ ꝙ alia oĩa ꝓ nihilo cõputabit. Uñ Eccl.xxiij. Glia mag ẽ ſeq̃ dñm. Lõgitudo ei dieꝝ ab ipo aſſumet̃ [ſecuti ſum⁹] inq̃ꝫ Nõ eñ Greſſu corꝑis. Sed etiã Affectu cordis: ⁊ Imitatiõe opis: ⁊ Aſſimulatione ṽtutꝭ. De Greſſu q̃dẽ corꝑis iocũdũ fuit ſeq̃ tãtuꝫ ducẽ. Jo.viij. Qui ſequit̃ me ñ ambl'at in tene. ſed ha.lu. vite. Affectu aũt cordis dulce eſt ſeq̃ ꝓcedentis odorẽ. Cant̃ j. Trahe me poſt te: curem⁹ i odore vngẽtoꝝ tuoꝝ. Imitatiõe opis optimũ eſt ſeq̃ tantũ informatorẽ. Joã.xiij. Exẽplũ eñ dedi vob: vt quẽad. ego feci vo.ita ⁊ v. faciatꝭ. De Aſſimulatiõe aũt ṽtutꝭ: honeſtiſſimũ eſt ſeq̃ tantũ doctoreꝫ Hiere.xvij Ego ñ ſũ turbatus ſeq̃ns te paſtorẽ: ⁊ diẽ hois nõ deſideraui. Sic g̃ ſecuti ſum⁹ te: crucẽ tuã portando: ⁊ gl'iam crucis aſſeq̃ndo. Luc.ix. et xiiij. Qui vult venire p⁹ me: abneg. ſemetipm: ⁊ tol. cru ſuã ⁊ ſequat̃ me. et hic ꝯſequet̃ gl'iaꝫ. Lu.xxiiij Nõne ſic oportuit chrim pati ⁊ ita intrare i glo. ſuã? Sic g̃ dimiſim⁹ omia ⁊ ſecuti ſum⁹ te. Nec redire diſponim⁹ retrorſũ. Heb.xj. Si q̃dẽ illi⁹ meminiſſent de q̃ exierũt: hẽbant vtiq3 tp̃s reuertẽdi. nunc aũt meliorẽ appetũt. i. celeſtẽ. ꝓpterea nõ confundit̃ de⁹ vocari eorum deus.

Qui dixit eis Amẽ dico vobis Nemo eſt q̃ relinq̃t domũ aut parentes: aut fratres: aut vxorẽ: aut filios: propter regnũ dei: et nõ recipiat m̃lto plura in hoc tẽpore: ⁊ in ſeculo futuro vitam eternã

Quia Petrus q̃rebat ꝓ oibus: ideo chriſ r̃ndet oibꝫ dicẽs [Amẽ dico vobis] Mar.xiij. Quod vni dico oibꝫ dico [Nemo ẽ] Quattuor h̃ dt. In q̃rũ Primo oñdit Q ꝑſonã ñ acapit. In Scdo Meritũ relictõis ponit. In Tertio aũt Premiuꝫ pñtꝭ tp̃is ſubijcit. In Quarto autẽ Adiũgit p̃miũ eternitatꝭ. De Prio dt [Nemo ẽ] ſine ꝑſonaruꝫ diſtinctõe. Jac.ij. Nolite in ꝑſonaꝝ acceptõe hẽre fidẽ dñi nr̃i ic. chri gl'ie. Sap.vj. Puſillũ ⁊ magnũ ipſe fecit: et eq̃liter ẽ illi cura de oibus [q̃ relinq̃t domũ] Differẽtias oñdit relinq̃ndoꝝ carnali affectu dilectoꝝ. Et ponit Sex differẽtias. Quorũ R

Primū eſt Loc. qꝛ domꝰ eſt ⁊ cōtinēs ⁊ contentū
Hec eſt domꝰ habitatiōis: et familie habitantꝭ: ⁊ diuiſ
tiaꝝ familiā ſuſtentantiū. Hiere. xij. Reliq̄ domū
meam: dimiſi hereditatē meā: tradidi dilectā aniſ
mā meā in manu inimicoꝝ eiꝰ. Deinde tangit ea q̄
ad domū ordinant: ſic familia. principales aūt in
domo ſūt [parētes] Parētes em̄ ſunt a quibꝰ deſ
ſcēdimꝰ. aut parētes: q̄ diſcordāt nobiſcū chrīm ſeq̄
q̄ nolētibꝰ (alˢ nolētes) Et illi ſūt relinq̄ndi. Pſ.
xxvj. Qm̄ pr̄ meꝰ ⁊ mr̄ mea dereliq̄rūt me: dn̄s aūt
aſſūpſit me. Ezech. xvj. Pr̄ tuꝰ amorreꝰ ⁊ mr̄ tua
cetbea [aut fratres] ſecūdarij in domo ab eodē
trūco nobiſcū deſcēdētes: q̄ q̄dē ſocij ſunt erroris:
ſed chrīm ſeq̄ nolūt nobiſcū. Mat. x. Qui amat pa
trē: aut ma. aut frēs: aut ſor. plꝰ q̄ȝ me: nō ē me dig.
Iſti ſunt de quibꝰ dr̄ Can. j. Filij matris mee pugnaueſ
rūt ꝯ me [aut vxorē] volentē cohabitare niſi i cō
tumeliam creatoris. j. Cor. vij. Si infidelis vxor
diſcedit: diſcedat. nō eſt em̄ frater aut ſoror ſeruiſ
tuti ſubiectꝰ in huiuſmōi [aut filios] q̄s genuit in infi
delitate remanere volētes. Pſ. xvij. Filij alieni mēſ
titi ſunt mihi: filij alieni inueterati ſunt ⁊ claudica
uerūt a ſemitis ſuis. Sic Rabſaces filius Eſaie reſ
ceſſit a prē. et Iaſub eiuſdē Eſaie filiꝰ cū dn̄o remā
ſit. Eſa. vij. Vade in occurſum achaz: tu ⁊ q̄ dereſ
lictꝰ eſt filiꝰ tuꝰ [aut agros] q̄ ad eiuſdē domꝰ or
dinant ſuſtentationē. Qui ager ſignat terrenoꝝ boſ
noꝝ occupatiōes. et īpediūt ne chrīm ſeq̄mur. Gen̄.
iij. Cū opatꝰ fueris terrā nō dabit fructꝰ ſuos: ſȝ ſpi
nas ⁊ tribulos germinabit tibi. Prouer. xxiiij. Per
agrū pigri hōis tranſiui: ⁊ p̱ vineā viri ſtulti: ⁊ ec
ce totū repleuerant vrtice: ⁊ operuerant ſupficiē eius
ſpine. Vrtica em̄ ꝯcupie ⁊ ſpina ſollicitudis creſcit
in agro laboris terrenoꝝ: hōis pigri q̄ chrīm nō ſeſ
quit [propter regnū dei] ꝯſeq̄ndū. qꝛ aliter re
linq̄ndo nō eſſet bona intētio. Mat. vj. Adueniat
regnū tuū. Hoc etiā mr̄ filioꝝ zebedei petiuit filiſ
is ſuis q̄ ⁊ ipſam ⁊ patrē ⁊ oīa reliq̄rāt: ⁊ ſecuti ſūt
chrīm. Mat. xx. Dic vt ſedeant hi duo fi. m. vnꝰ ad
dex. ⁊ alī ad ſiniſt. t. in reg. t. [et nō recipiat] Ecſ
ce Merces huiꝰ tpis [multo plura in hoc tpe]
qꝛ Pro parētibꝰ: deū patrē. Pro filijs carnis: filiſ
os grē. Pro carnalibꝰ ſpūalia. Pro hoibꝰ angeſ
los. De Prio dr̄ Gen̄. xv. Noli timere Abraā qꝛ
ego ꝓtector tuꝰ ſuȝ ⁊ ego merces tua magna nimis.
Pſ. xxvj. Pr̄ meꝰ ⁊ mr̄ mea dereliq. me: dn̄s aūt
aſſūp. me. ij. Reg. vij. Ego ero illi i patrē ⁊ ipē erit
mihi i filiū. De Scđo Gal. iiij. Filioli mei q̄s iterū
parturio. De Tertio dr̄ Gen̄. xxvj. Seminauit Iſa
ac in terra illa: et inuenit in ipſo anno centupluȝ. De
Quarto dr̄. iiij. Reg. vj. Noli timere: plures em̄ noſ
biſcū ſūt q̄ȝ cū illis. Deut. xxxij. ſm aliam Traſla.
Statuit terminos ꝑploꝝ iuxta nūerū filioꝝ iſrael.
Sic ḡ recipit mlto i infinitū meliora in h tpe [et i
ſeculo fu. vi. eternā] Ioan. x. Ego vitā etnā do
eis. Io. iij. Vt oīs q̄ credit i ipm̄ nō peat ſed ha. vi.
etnā. De hac aūt vita ſepe dictū eſt in anhabitis.

a Sſumpſit aūt ieſus duodeci
et ait illis: Ecce aſcendimus
hieroſolymā ⁊ cōſūmabunt oīa q̄
ſcripta ſūt p̱ ꝓphetas đ filio hōis

Cū Dīs ꝑfectio trahat ꝟtutē a paſſiōe chrī: per S
quā oēs electi ꝑueniūt ad regnū: Ideo h annectit
de Reuelatiōe paſſiōis. Et tāgit Duas hiſtorias.
Quaꝝ Prima eſt De Reuelatiōe ipſiꝰ paſſionis
Scđa aūt de Illūīatiōe ceci q̄ eſt ꝓpriꝰ paſſiōis
effectꝰ. Dicit aūt Tria circa pmū. In q̄rū Primo
oſtēdit Q hec reuelatio Secretarijs ſuis facta fu
it. In Scđo Ipſam reuelatiōeȝ ſeriatim pōnit. In
Tertio aūt q̄ Impediēte carnali affectu: nullꝰ coſ
rū hāc reuelatiōem intellexit. De Prio dr̄ [Aſſum
pſit] hoc ē ad ſe ſūpſit vt amicos ⁊ familiares q̄s
maxie ꝯ piculū incredulitatis ꝓmunire voluit: Vt
dū eū morientē cernerēt: de reſurrectiōe eius q̄ iſta
ꝓdicere potuit: nō dubitarēt [duodeci ⁊ ait ill̄]
Io. xv. Vos dixi amicos qꝛ oīa q̄cūq; au. a pa. m.
nota feci vob. Gen̄. xviij. Nū celare poſſū Abraā q̄
geſturꝰ ſū. Scio em̄ q̄ ꝓcepturꝰ ſū domui ſue pꝰ
ſe vt timeat nomē meū. Pſ. lxxxiiij. Audiā qđ loq̄
tur in me dn̄s deꝰ [Ecce aſcēdimꝰ] Tāgit aūt
Triſtē reuelationē paſſiōis Prio. Et deinde Letā
reuelationē reſurrectiōis. De Paſſiōe aūt dr̄ Loſ
cū: Tpꝰ: et Scripture ꝓordinationeȝ: ⁊ Modū.
De Tpe dr̄ [Ecce] Q. d. In euidēti ē id ē (alˢ iā)
in pn̄ti colligūt ꝯciliū Dant conſiliū: quō me traſ
dāt. Ioā. xj. Collegerūt ḡ pōtifices ⁊ phari. cō. et
dicebāt: Quid facimꝰ: qꝛ hic hō mul. ſig. fac. ⁊c. Fe
cit aūt h dn̄s dans nob exēplū ne ꝯuerſionē nrāȝ
differamꝰ. ſed ſtatim īcipiamꝰ. Eccl. v. Ne tardes
ꝯuerti ad dn̄m: et ne differas de die i diē. Et iō ſta
tim in Iuuētute ē faciendū. Eccl. xxxix. Sapiens
cor ſuū tradet ad vigilādū diluculo ad dn̄m q̄ fec
illū. Hac ḡ de cā in euidēti ponit [Aſcēdimus]
qꝛ paſſionē ſuā aſcēſionē eſſe reputauit. qꝛ In ꝟtu
te redēptiōis: ⁊ Vincēdi mortem: ⁊ Diabolū: in ea
exaltatꝰ fuit. Vn̄ pſ. xx. Exaltare dn̄e in ꝟtute tua:
cātabimꝰ ⁊ pſallemꝰ ꝟtutes tuas. Et ideo etiā hoc
gēꝰ mortis elegit. Iob. vij. Elegit ſuſpēdiū aīa mea
⁊ mortē oſſa mea. Ioā. iij. Sic exaltauit Moyſes
Nūe. xxj. ſerpētē in deſerto: Ita exaltari oportȝ filiuȝ
hōis. Io. xij. Ego ſi exaltatꝰ fuero a ter. tra. oīa ad
me ipm. In h aūt docuit q̄ ⁊ nos in paſſiōibꝰ nrīs
aſcēdere ſciamꝰ. Pſ. lxxxiij. Aſcēſiōes i corde ſuo
diſpoſuit i valle lachrymaꝝ. Hinc ē q̄ .ij. Cor. xij.
Poſt mltas paſſiōes Paulꝰ in tertiū celū: ⁊ i paſ
diſum raptꝰ aſcēdit [hieroſolymā] Ecce Locꝰ
paſſiōis. Vbi in loco paſſiōis viſio etne pacis pax
facta fuit. Pacē ei nob ſua paſſiōe fec. Eſa. liij. Diſ
ciplina pacis nrē ſup eū cuiꝰ liuore ſanati ſūꝰ. Pſ.
lxxv. In pace factꝰ ē lo. eiꝰ. Iđo ibi i pace obdormi
uit. pſ. iiij. In pace i idipm̄ dor. ⁊ req. Sic ēt nos
p̱ patiam paſſionū docet pacē accipe ſm ꝯſciam: ⁊
eā q̄ ē ad deū recōciliatiōem. Io. xiiij. Pacē relinq̄
vob: pacē meā do vo. nō quō mūdꝰ dat ego do vo.
Sic Lu. ij. pax nūciat hoibꝰ bone volūtatis. Sic ḡ
determiat Inſtās tpꝰ ⁊ Locū paſſiōis. Tāgit autē
Paſſiōis p̱ ſcpturas ꝓordinatiōeȝ dicēs [Conſū
mabunt] Et dr̄ Quattuor. Modū ipletiōis. Ge
neralitatē ipletoꝝ. Modū ꝓnūciatiōis. et Mate
riā. De Mō ipletiōis dr̄ [cōſūmabunt] h eſt ad
ſūmū ꝑfectiōis iplebunt. qꝛ plꝰ in oībꝰ impleuit q̄

dictũ fuit Joã.xix. Cõſũmatũ eſt. Eſa.x. Cõſũma/
tionẽ ⁊ abbreuiationẽ faciet dñs ſup terrã. Oñdit
aũt ꝙ ⁊ nos ad ſũmũ ea q̃ facim⁹ reducere ðbem⁹
Sũma at breuiſſima ẽ charitas patiẽt; dñi. Pſ.
cxviij. Oïs ↄſũmatõis vidi fi.latũ man.c.nis. Jo.
xv. Maiorẽ hac dilectõe; nẽo hꝫ vt aiaꝫ ſu.po. ꝗs
ꝓ ami.ſu. In charitat; ↄſũmatõe clamat Can.viij
Pone me ſic ſigculũ ſup cor tuũ.⁊ ſup brachiũ tu
um:qꝛ fort; ẽ vt mors dilectõ [oïa] Ecce Cõſũma
toꝝ generalitas. Mich.vj. Quid ei facere tibi de
bui ⁊ ñ feci. Eſa.v. Quid eſt qð facere debui vinee
mee ⁊ ñ feci. Oïa ḡ cõſũmata ſt. Nr̃a aũt nõ ſt cõ/
ſũmata. Job.ix. Si voluerit cõtẽdere cũ eo ñ rñde
bit ei vnũ ꝓ mille. Dicam⁹ ḡ cũ Pſ. cxxxviij. Imꝑ
fectũ meũ viderunt ocłi tui. Tñ ne nihil rñdeam⁹
ſic piger q̃ i nuptijs ommutuit Mat.xxij. dicam⁹
cũ Dauid pſ.cxv. Quid retribuã dño ꝓ oïbꝫ q̃ ret.
mihi. Calicẽ ſalutar; accipiã ⁊ no.do. iuocabo.cõi/
cando paſſiõibꝫ chri. Sic ẽm ipe ðt filijs Zebedei
Matt.xx. Calicẽ q̃dẽ ſuũ bibere optere [q̃ dicta
I ſũt ꝑ ꝓphe.] Pitarche facto; ꝓphe aũt ṽbo ſacra
chri ꝓpherauerũt.j. Pe.j. De ſalute exq̃ſierũt atq;
ſcrutati ſt ꝓphe.ij. Pe.j. Nõ ei volũtate hũa.alla.
eſt aliqñ ꝓphia:ſed ſpũſcõ inſpi.lo.ſt ſcti dei hoies
Et etiã q̃daꝫ ſacra cõpleri deſiderãs ðt Ecci.xxxvj.
Da mercedẽ dñe ſuſtinẽtibꝫ te vt ꝓphe tui fideles i/
ueniant. Lu.xxiiij. Oꝑtet ipleri q̃ ſcripta ſt in lege ⁊ i
ꝓphis ⁊ i pſal ð me. Per h aũt ⁊ nos docet ꝙ oïa
nr̃a ſm ſcripturas dirigã⁹. Rho.xv. Quecũq; ſcripta
ſũt:ad nr̃am doct.ſcri.ſt: vt ꝑ patiam ⁊ ↄſolatõem
ſcripturaꝝ ſpẽ hẽam⁹ [de filio hoïs] Ecce Mate
ria ſcripturaꝝ Verbũ incarnatũ: cũ ſuis mẽbris: et
ſuis ſacris Hoc ei oïs ſcriptura loquit Act.x. Huic
oẽs ꝓphe teſtioniũ ꝑhibẽt remiſſionẽ pctõꝝ acciꝑe
ꝑ nomẽ ei⁹. Fili⁹ etiã hoïs q̃uis paſſionẽ in ſeipſo
ↄſũmauit:tñ i mẽbris ꝓ vniuſcuiuſq; mẽbri ꝓpor
tione:adhuc conſumãdã relĩq̃t. Un̄.ij. Ti.iij. Oẽs
q̃ pie viuere vo.in chr̃o ꝑſecu. patient. Cũ ipo ḡ et
nos ſm ſcripturã patiamur. Apocal.j. Agn⁹ q̃ occi/
ſus ẽ ab origie mũdi vt ⁊ nos cũ eo (al's i nob) ſcri/
pturas iplea⁹ ⁊ ſim⁹ de mẽbris ei⁹ patiẽtibꝫ. Pſ.
ci. Oſſa mea ſicut in frixorio ↄfrixa ſũt. Hoc ẽ forti
ra mẽbra mecũ ⁊ ꝓ me ſuſtinentia.

Tradet ẽm gentibus: et illudet et flagellabit: et cõſpuet: ⁊ poſtq̃ꝫ flagellauerint: occidẽt eum: et die tertia reſurget.

Tãgit h Quinq; genera paſſiõis: et p⁹ illa Glo
riã reſurrectõis. Genera at paſſiõis ſt Traditõis:
Illuſiõis: Flagellatõis: Cõſputiõis: et Occiſiõis.
De Prio q̃dẽ ðt [Tradet ẽm gẽtib⁹] h ẽ prãci
gẽtiliũ:cui⁹ pſes fuit põn⁹ Pilat⁹. Tradet aũt a
pr̃e q̃dẽ deo diſpẽſatiue ꝓ nr̃a ſalute. Rhom.viij.
Qui etiã ꝓprio filio ſuo ñ pep.ſed ꝓ no.oïbꝫ tra.illũ
Tradet etiã a ſeipo oblatiue. qꝛ ſe voluntarie pꝛis ob
tulit ꝓ nr̃a redẽptõe. Eſa.liij. Pro eo ꝙ tradidit in
morte aiam ſuã ⁊ cũ ſceleratis reputat⁹ eſt: ipe pctã
mltoꝝ tulit: ⁊ ꝓ trãſgreſſoribꝫ orauit vt non ꝑirẽt.
Tradidit gẽs Judeoꝝ conſilio: ⁊ ſanguis pcio: et
accuſatõe. Jo.viij. Gẽs tua ⁊ põtifi.tui tra.te mi/
hi Quid feciſti: Tradidit iudas ꝑfidie ꝓditõe. Jo.
xiij. Cena fcã cũ diabol⁹ miſiſſꝫ i cor vt tra.eũ Ju.
ſimõis ſcariothis. Ab oïbꝫ ḡ tradet: gẽtibꝫ. h ẽ gẽ/
tili prãti: q̃ tũc i Judea dñabat. Adhuc at Verbũ
dei tradit qñ crudelibꝫ ⁊ imũdis i ſe ⁊ i ſuis mẽbris
exhibet. Et h fit qñ cura paſtoral' gẽtilit viuẽtibus
porrigit. Mat.vij. Nolite ſcm̃ dare canibꝫ ⁊ marg.
no.ſpgere añ por. Hoc ↄq̃rit Pſ.lxxviij. De⁹ ve/
nerũt gẽtes in hereditatẽ t. polluerũt tẽplũ ſcm̃ t.
[et illudet] Thre.iij. Fact⁹ ſũ i ðriſũ oi ꝓplo meo
canticũ eoꝝ oi die. Hoc ðt adhuc fieri Chriſt. qñ
chr̃s ṽbũ ṽitat; tradit in ma⁹ falſoꝝ Sacerdotũ
q̃ ꝓiciũt ipm p⁹ dorſum ſuũ ⁊ deridẽt. Pſ.lxviij.
Aduerſũ me loq̃bant q̃ ſedebant in porta: et in me
pſallebãt q̃ bibebãt vinũ. Thre.iij. Vide dñe ego
ſũ pſalm⁹ eoꝝ [et flagellabit] Eſa.l. Corp⁹ meũ
dedi ꝑcutiẽtibꝫ: et genas meas vellẽtibꝫ. Hoc aũt
vſq; hodie fit qꝛ flagellati Act.xiiij. apli dixerũt qꝛ
ꝑ multas tribulatões oportet nos itrare i reg.ce.
et ad min⁹ a flagello lingue null⁹ amicoꝝ ði eripit
Job.v. A flagello lingue abſcõderis. ij. Coꝝ.xj. A
iudeis q̃nquies q̃dragenas vna min⁹ accepi [et
cõſpuet] vt nõ ſolũ puniant ſedetiã turpẽt dñm
maieſtat; q̃ ſpecioſus erat p̃ filijs hoim. Eſa.l. Faciẽ
em meã nõ auerti ab icrepãtibꝫ ⁊ cõſpuẽtibꝫ in me
Hoc etiã fit mẽbris: qñ fluxa ⁊ q̃i fluẽtes ſaliuas
in mẽbra dei: mali emittũt ex ore. Job.xxx. Faciem
meã cõſpuere ñ verent. Ibi Greg. in glo. Faciẽ cõ/
ſpuere: eſt iuſtos etiã in pñtia ↄfutare: ⁊ in eoꝝ cõ/
tumelias ṽba fluxa q̃i fluẽtes ſaliuas emittere [et
poſtq̃ꝫ fla.] liuorẽ ṽberibꝫ ĩfligẽtes. Eſa.liij. Cu/
ius liuore ſanati ſũ⁹ [occidẽt eũ] mrte mort; tur
pationẽ (al's turpitudinẽ) cruc; ſociantes. Eſa.liij.
Preciſus eſt de terra viuẽtiũ. Dañ.ix. Occidetur
chr̃s ⁊ ñ erit ei⁹ ꝓpl's: ꝓpl's q̃ eũ negaturus ẽ. Sic aũt
⁊ in mẽbris occidit eũ ꝑ malũ exẽplũ in cordibꝫ fi/
deliũ interficit. Mal.iij. Si cõfiget gens deũ ſuũ:
qꝛ vos ↄfigit; me: Sic ḡ reuelata eſt paſſio. Poſt
tot aũt triſtia: leta ſuꝑpõit h reuelatõe reſurrectõis
Ad veſpam ẽm demorabit flet⁹: ⁊ ad matutinũ le
ticia Pſ.xxix. Et h ẽ [et tertia die reſur.] Oſe.vj
Viuificabit nos p⁹ duos dies: in die tertia ſuſcita
bit nos. Quare aũt die tertia: iã ſupi⁹ caplo.ix. di/
ctũ eſt. Per ſuã ei ſimplã: plenã luce mortẽ: duas
nr̃as mortes abſorbuit. et iõ vno die ⁊ duabꝫ no/
ctibꝫ in ſepulcro fuit. Et iõ tertia die reſurgere con
ueniẽs fuit. Hoc eſt igit ſignũ Jone ꝓphe qð gene
ratõi dat incredule vt ꝑ h ad pniaꝫ reuocet. Mat.
xij. et.xvj. Signũ ñ dabit ei niſi ſignũ Jone ꝓphe.
Sicut fuit Jonas in vẽtre ceti tribꝫ diebꝫ ⁊ tribꝫ no
ctibꝫ: Ita erit fili⁹ hoïs in corde terre.

Et ipſi nihil hoꝝ intellexerunt. Erat verbũ iſtud abſconditũ ab eis ⁊ nõ intelligebãt q̃ dicebant.

Hic tãgit Reuelatiõis iſtius a diſcipulis ſuis
occultatiõe;. Tãgit aũt Triplicẽ modũ ⁊ cãm oc/
cultatõis. Una q̃dez fuit Cõtrarietas volũtat; ad
ea q̃ dicebãt. vñ ⁊ Petr⁹ dixit Mat.xvj. Abſit a te
dñe: nõ erit tibi h. Et iõ ðt [Ipi nihil hoꝝ itel.]
Adhuc aũt ⁊ carnales erãt ⁊ ſacra dei ignorauerunt

Et ibo dixit eis Lu.xxiiij. O ſtulti ⁊ tardi corde ad
credendū in oībꝫ q̄ lo. ſūt ꝓphe. Tūc apuit eis ſen-
ſū vt intelligerēt ſcripturas q̄s an̄ paſſionē ⁊ reſur-
rectionē nō intellexerūt. Et iō dr̄ h [et erat vbū
iſtud abſcō. ab eis] Tertia vo cā fuit: q̄a dn̄s
ꝑabolice mlt̄a dixit eis: et putabāt eū etiā iſtud in
ꝑabolis loq̄: ⁊ ꝑ ſilitudies debere intelligi. Lu.xij.
Dn̄e: ad nos dic̄ hāc ꝑabolā: an ad oēs: Joā.xvj.
Quid eſt h q̄ dr̄ nob: modicū ⁊ nō videbitꝭ me: et
iterꝫ mo. ⁊ vide. me: ⁊ q̄ꝛ vado ad pa. neſci⁹ q̄d loq̄t
Et iō tertio adiūgit [⁊ nō intelligebāt q̄ dicebant]

f **Factum eſt aūt cum appropinquaret hiericho.**

Hic vltimo ponit̄ Effec⁹ paſſiōis: q̄ eſt Illūi-
a natio. Tanguntꝰ aūt h Sex. Loc⁹ cōueniēs. Opor-
tūitas īfirmi ceci. Inſtātia clamātꝭ. Stat⁹ dn̄i mi-
ſerentꝭ. Perfectio miraculi. et Vtilitas ex miracu-
lo cauſata. De Primo aūt hoꝝ Duo dr̄. Diſpoſi-
tionē ſapīe ordinantis oīa cb̄ri opa. Et de hac dic̄
[Factū eſt aūt] Oīa em̄ ſapīa ordinauit. Rho.
xj. Qm̄ ex ipſo ⁊ ꝑ ipm̄ ⁊ ī ipo ſunt oīa: ipi glīa [cū
appro. hiericho] Secūdū eſt De Loco in quo
dn̄s miraculū fecit. q̄ꝛ in via cū ad ciuitatē hieri-
chontinā appropinq̄uit. Dicit aūt Hiero. q̄ in hie-
richo latrones habitauerunt inſidiantes vt eos q̄
de hierlm̄ ꝑ deſertaꝫ tranſiebāt interficerent. Dn̄s
aūt ideo hiericho venit: vt ſe illis ad curā p̄ntaret.
Scd̄m myſteriū aūt hiericho iterp̄tat̄ luna vl̄ de-
fect⁹. Et ſ̄cat defect⁹ paſſibilis nr̄e nature: q̄bꝫ: cū
dn̄s aſſumēdo appropinq̄ſſet: ſtatim illūinatū eſt
gen⁹ hūanū. Ecci. xliij. Luna lūinare q̄d minuit̄ ī
cōſūmatiōe. Diminutio em̄ dn̄i cā eſt nr̄e cōſūma-
tiōis. Et ideo Ibidē dr̄. A luna initiū diei feſti. Fe-
ſtiua em̄ ſolennitas a defectibꝫ incepit ſaluatoris.
Quia em̄ ꝑm⁹ Adā vt ſtultus ad mutabilitatē ab
īmutabilitate acceſſit: de q̄ dr̄ Ecci. xxvij. Sapiēs
in ſapīa manet ſicͭ ſol. nā ſtult⁹ vt Luna mutatur.
Ideo ſecūdus Adā q̄ eſt ſol ſicͭ dr̄ Mal. iiij. Vob
timētibꝫ nomē meū oriet̄ ſol iuſticie. et ſanitas ī pē-
nis ei⁹: lune: hoc ē: defectui appropinq̄uit: vt lune
defectū in ſolis plenitudinē reduceret. Et ſic totaꝫ
eccliam ſole veſtiret. Apoca. xij. Mulier amicta ſo-
le: et luna ſub pedibꝫ ei⁹. Et iō ſicͭ ſol lumē in lunā
infūdit vt lūinoſa fiat q̄ in ſe tenebroſa ē: Ita dn̄s
lumē tūc ſparſit ⁊ cecos tres illūinauit. Vnū ī in-
greſſu de q̄ agit̄ h. Et duos in egreſſu: de q̄bꝫ agit̄
Mat. xx. et Mar. x. Sic igit̄ dr̄ [Cū appropin-
q̄ret hiericho] Eſt aūt ciuitas hiericho quā: ior-
dane trāſmiſſo: filij iſrl̄ ſubuerterūt Joſ. vj. quā ⁊
ipē Joſue ſub anathemate poſuit: ne rurſus edifi-
carēt: q̄ꝛ ſꝑ ciuitas latronū fuit. Pro q̄ alia poſtea
extructa ē. Sicͭ legit̄. iij. Reg. xvj. Et hanc de⁹ ſua
p̄ntia ſanare volēs: oēs viſitauit: ꝓbās impleri q̄d
dr̄ in p̄ſ. xvj. Propt̄ vba labioꝝ tuoꝝ ego cuſtodi
ui vias latronis. Hāc āt etiā poſtea rhomāi ꝓpter
mlt̄a homicidia q̄ ab eis ī deſerto iuxta hiericho ſi-
to ꝓcurabant̄: ſubuerterūt. ꝓ q̄ tertia edificata eſt
q̄ vſqꝫ hodie ꝑmanet ex ruinis duaꝝ: q̄ ruine ad-
huc i mag̃ ꝑte ꝑmanētes duaꝝ p̄cedētiū euerſiōes
oſ̄dūt. Hoc ḡ ē q̄d dr̄ Cū appropinq̄ret hiericho

Cecus quidam

Ecce Ceci ad curandū oportuna inuentio. Cir- x
ca hoc aūt dr̄ Quattuor. Scꝫ: Ceci miſeriā. Ceci ī
via p̄ntiā. Ceci paupertatē mēdicā. Ceci in interrogā-
do ſollertiā. De Prio dr̄ [Cec⁹ q̄dā] noīe carens
quia De pauperꝝ noīe nō curat̄: ſꝫ miſeria patens
fuit: q̄ꝛ cecus erat. Cecitas aūt cōtingit Quinqꝫ
modis. Vno q̄dē: Qn̄ oculo manēte: ſubtrahit̄ vi-
ſus. Et iſte vocat̄ ꝓprie cecus. Scd̄o vo: Qn̄ perit
oculi corp⁹: et cōuertit̄ q̄ſi in hyacinthi colorē: ⁊ cō-
fundit̄ humor: ⁊ cōgelat̄ in corp⁹ oculi. Tertio au-
tē mō: Qn̄ vngula vl̄ pelle tegit̄ ocul⁹. Quarto aūt
mō: Qn̄ aliq̄ ꝓiecto in oculū: ſicut puluere: vl̄ hu-
more defluēte: inficit̄ oculus: ad ſue ſubſtātie cor-
ruptionē. Quinto aūt mō: Qn̄ tot⁹ extrahit̄ ocul⁹
Et iſte ꝓprie vocat̄ orbꝰ q̄ſi orbat⁹. Hi aūt modi
morle ſūt in cecitate ſpūali. Iſti em̄ q̄ oculos hn̄t
et non vident ꝓpt̄ ſpūs viſiui defectū: ſunt q̄ ſapīa
ſeculari vel lr̄ali pollēt: et ſpm̄ ad videndū lūīna di-
uina nō hn̄t. P̄s. cxiij. et. cxxxiiij. Oculos hn̄t ⁊ nō
videbūt. Et iō dr̄. Neqꝫ em̄ eſt ſpūs in ore ipſoruꝫ.
Eſa. xliij. Educ foras populū cecū ⁊ ocl̄os habētē:
et ſurdū ⁊ aures ei ſunt. Illi aūt q̄ hn̄t ocl̄os glaci-
alit̄ ad modū lapidis corruptos: ſignificāt duros
corde: q̄ ꝓ duricia ſui: diuia ⁊ cōſcientia videre nō
p̄nt. Eſa. vj. Excecea cor ꝓpli hui⁹ ⁊ aures ei⁹ aggra-
ua: ⁊ ocl̄os ei⁹ claude: ne forte videāt ocul̄ ⁊ auri-
bus audiāt ⁊ corde intelligāt: et conuertant̄ ⁊ ſanē
eos. Tertio mō Cec⁹ hꝫ an̄ ocl̄os pellē. Et ſ̄cat eos
q̄ pelle carnalis affect⁹ vl̄ incredulitatis: hn̄t ocu-
los cordis velatos: q̄ꝛ lumē grē ⁊ vitatꝭ videre nō
p̄nt. ij. Coꝝ. iij. Vſqꝫ in hodiernū diē velamē ē po-
ſitū ſupra cor coꝝ. Heſter. vij. Adhuc vbuꝫ erat ī
ore regꝭ: et opuerūt faciē ei⁹ ⁊ ſuſpēderunt Aman
Qui interp̄tat̄ iniq̄tas (al's iniqu⁹) Hoc īpedimē-
tū petit a ſe remoueri P̄s. cxviij. cū dr̄: Reuela ocu-
los meos ⁊ cōſiderabo mirabilia de lege tua. Ad
hoc etiā venit dn̄s in mūdū. Eſa. xlix. Vt diceres
his q̄ vincti ſūt: exite et q̄ in tenebris ſūt: reuelami
Lu. ij. Lumē ad reuelationē gentiū ⁊ glīaꝫ plebis
tue iſrl̄. Quart⁹ mod⁹ cecitatꝭ accidit duobꝫ mo-
dis. Aliq̄n em̄ fit a cā interiori. Aliq̄n aūt a cā exte-
riori. A cā interiori q̄n humor aliq̄s a corpe vapo-
rat ad caput: et a capite diſtillat in oculū: ⁊ rubeo:
⁊ ſanguie malo infect⁹ efficit̄ ocul⁹ ⁊ amittit viſū.
Et ſ̄cat eos q̄s peccā carnis ⁊ ſanguis excecant in
corde: ne recta ⁊ vera cōſiderare poſſint. Dan̄. xiij.
Semē chanaan ⁊ nō iuda: ſpēs decepit te ⁊ cōcu-
piſcētia ſubuertit cor tuū. Et Ibidē. Euerterūt ſen-
ſum ſuū ⁊ declinauerūt ocl̄os ſuos vt non viderēt
celū neqꝫ recordarent̄ iudicioꝝ iuſtoꝝ. Alia aūt cā
eſt ab exteriori q̄n aliq̄s puluis in oculū cadens:
oculos deſtruit. Et ſ̄cat eos q̄bꝫ auaricia terreno-
rū oculos excecat ne videāt ſpūalia. P̄s. vj. Ocu-
los ſuos ſtatuerūt declinare in terrā. Hec eſt ceci-
tas Tobie. q̄ ꝑ calida hirūdinuꝫ ſtercora excecat⁹
eſt Tob. ij. Hirūdo auis eſt inſtabilis. Et ſ̄cat tē-
poraliū fugacitatē. Stercora āt tꝑaliū ſ̄cāt vilita-
tē. Phi. iij. Que mihi fuerunt lucra hec arbitrat⁹
ſū vt ſter. vt chr̄m lucrifa. Calor aūt ſtercoꝝ: calo-
rē ſ̄cat cupiditatꝭ ad lucrandū ⁊ retinendū. Quin-
tus mod⁹ q̄n tot⁹ extrahit̄: cōpetit heretice prauī-
tati. q̄ꝛ illa totū extrahit mentꝭ oculū: ne aliq̄n cec⁹

orbus ad lumen valeat redire. j. Reg. xj. In hoc feriam vobiscũ fedus vt eruam oim veſtꝝ ocl'os dexteros. hoc eſt: eos ꝙ ea que dextera dı ſũt: in ꝗbus ebris ſedẽt: poſſent corde videre. Zach. xj. Brachiũ eius ariditate ſiccabıꝛ: et ocul⁹ dexter tenebreſcẽs obſcurabiꝛ. Iſti ceci vel excecationis modi dũ cecitatis ſue modos ꝛ cauſas cognoſcũt: domino ſe pſentant. Et hoc eſt qđ ſequitur

Sedebat ſecus viã mẽdicans.

Tria dicit: Ꝗ ſedit in tenebris lꝫ fuerit: tñ ſedẽs et o peõ ꝗ eſcens non impingit. Et ꝑcat eos: ꝗ vlterius pctis nõ indulgent ꝛ in triſticias ſunt ſuaꝝ tenebraꝝ. Tob. v. Quale gaudiũ eſt mihi qui in tenebris ſedeo ꝛ lumen celi nõ video. Et ideo ab angelo confortari meruit: Forti animo eſto: in ꝓximo eſt vt a deo cureris. Qui aũt in tenebris vagantꝛ impingunt ꝛ offendũt ꝛ cadũt. Joan. xj. Qui ambulat in tenebris offendit. Secundũ aũt: Ꝗ ſec⁹ viam: nõ longe: ſedit. qꝛ lumini ꝛ ꝓceptis dei appropinꝗuit. Quaſi diceret illđ Job. xxviij. Indica mihi ꝑ quã viam ſpargiꝛ lux: diuidiꝛ eſtus ſup terrã. Sedit aũt [ſec⁹ viã] iuxta ſctõꝝ ſemitã. Nõ ꝗdez in via: ſed ꝓpe. Sciuit em̃ ꝙ ibi fulgeret lux ſcitatis ꝛ exempli ſctõꝝ: de ꝗ ſi acciperet: illũinaretꝛ. Prouer. vj. Semita iuſti ꝗſi lux ſplendens ꝛ creſcens vſqꝫ in ꝑfectũ diem. Joã. viij. Qui ſequitꝛ me ñ ambulat in tenebris: ſed habebit lumen vite dꝛ dñs. Aliꝗ aũt ceci fugiunt ꝛ elõgãt ſe a via lucis ꝛ ſemita lucentiũ. et ideo nunꝗ̃ illuminantꝛ. Job. xxiiij. Ipſi fuerunt rebelles lumini: neſcierũt vias eius: nec ſunt reuerſi ꝑ ſemitas illi⁹ [Mendicãs] Ec r
ce Mẽdica paupꝑtas illi⁹. Cõponitꝛ aũt mendic⁹: a manu ꝛ dico dicꝭ: ꝗſi manu dicẽs ſe pauꝑem. qꝛ extendit manũ ad accipiendũ. Et hoc ꝓprie cõpetit ceco: ꝗ cũ neſcit vbi ꝛ qñ accipiat: ſꝑ habet manuz extentã ad accipiendũ. Hoc mõ mendic⁹ fuit Lazarus ꝗ ꝗrere nõ poterat. ſed iacens: manũ danti extẽdebat Lu. xvj. Hic aũt mẽdic⁹: cauſas ſue paupertatis ꝛ cecitatis dolens: manum: ꝗrens auxiliũ: extẽdebat. j. Ti. ij. Uolo viros in oi loco orare: leuantes puras man⁹ ſine ira ꝛ diſceptatõe. De his dꝛ Math. v. ꝓm verã lrãm Bti mẽdici ſpũ: ꝗniã ipſoꝝ eſt regnũ celoꝝ. Qui aũt non mẽdicat ſic: illuminationẽ nõ accipit. qꝛ palmas ad accipiendũ nõ extendit. De dño em̃ dꝛ Prouer. vl. Manum ſuã apuit inopi: et palmas ſuas extẽdit ad pauperẽ. Hoꝝ ſic mendicantiũ defenſor ꝛ illũinator eſt dñs: ꝛ indignatꝛ ledentibꝫ eos. Põ. cviij. Fiãt ↄtra dñm ſꝑ: ꝛ diſpereat de terra memoria coꝝ. qꝛ nõ ẽ recordat⁹ facere miſcđiam: ꝛ ꝑſecut⁹ eſt inopẽ ꝛ mẽdicũ: ꝛ compunctũ corde mortificare.

Et cũ audiret turbã pretereuntem: interrogabat ꝗd hoc eſſet. Dixerũt autem ei ꝙ Jeſus nazaren⁹ tranſiret.

Hic tangit Quartũ. ſcꝫ Ceci in interrogãdo ſollicitudinẽ ꝛ ſollertiã. Circa hoc autẽ dicuntꝛ Tria. Excitans em̃ ad interrogandũ: fuit audit⁹ turbe. Excitatus aũt interrogauit: quid eſſet. et Tertio Reſponſum turbe de tranſitu illuminatoris accepit. De Pmo igitꝛ dꝛ [Et cum audiret turbaz ptere.] Turba aũt mltitudo fuit ꝗ rẽtiũ ꝛ ſeꝗntiũ dñm Quoꝝ Quidam miracula videre venerant: Ut curioſi. Quidã aũt curari: Ut infirmi. Quidã aũt doceri vbis ei⁹: Ut ſtudioſi. Quidã vo imitari veſtigia ei⁹: Ut pij ꝛ vtuoſi. Quidam vo miniſtrare ſibi de facultatibꝫ ſuis: Ut deuoti. Quidam aũt refici ab eo cupiẽtes: Ut ocioſi. Quidã aũt capere in ſermone eũ volẽtes: Ut inſidioſi. Quidam aũt gratã ꝛ dulciſſimã faciẽ eius videre deſiderantes: Ut amici. Et ideo cũ mltas cauſas ſeꝗndi habuerit: multi fuerunt: et fuit magn⁹ ſtrepit⁹ tranſeuntiũ. De his ꝗ miracula videre voluerũt: dꝛ Joan. vj. Seꝗbatꝛ eũ mltitudo magna qꝛ videbãt ſigna ſup his ꝗ infirmabantꝛ. De his aũt qui curari venerant: dꝛ Lu. iiij. Oẽs ꝗ habebãt infirmos ducebant illos ad Jeſum ꝛ curabantꝛ. De his ꝗ doceri volebãt: dꝛ Joan. vj. Ad quẽ ibimus verba vite eterne habes: De Seꝗntibꝫ dꝛ Mat. viij. Seꝗr te ꝗcunqꝫ ieris. De Miſtrantibus dꝛ Luc. viij. et Mar. xv. Aſcenderãt vt miniſtrarẽt ei de facultatibꝫ ſuis. De Querentibꝫ refectionẽ quã pl'ies exhibuit laſſis: dꝛ Joã. vj. Queritiſ me: non qꝛ vidiſtis ſigna: ſed qꝛ mãducaſtis ex panibꝫ ꝛ ſaturati eſtis. De Inſidioſis dꝛ Mat. xxij. Conuenerunt phariſei ad Jeſum vt caperẽt eũ i ſermone. De his aũt ꝗ viſu ei⁹ nõ poterãt ſatiari: dꝛ Joan. xij. Dñe volum⁹ Jeſum videre. Hanc ꝗ̃ turbã ptereuntẽ audiuit cũ dño. Hoc em̃ marie voluit: ad illũinationẽ vt lũinoſoꝝ turbã ſctõꝝ obſeruaret ꝛ audiret. De oibꝫ em̃ hmõi dꝛ Joan. viij. Qui ſequitꝛ me nõ ambl'at in tenebris. Põ. lxxxviij. Dñe in lumie vult⁹ tui ambulabũt: ꝛ in noie tuo exultabũt tota die. hoc eſt: plena luce ſiue illuminatõe. Hanc ergo turbã audiuit aure interiori potius ꝗ̃ exteriori Sciens dictũ eſſe Apoca. ij. Qui hꝫ aures audiendi audiat [Interrogauit] Interrogans em̃ addiſcere ꝗrit. Hiere. vj. Interrogate de ſemitiſ antiꝗs ꝗ ſit via bona. Ecci. vj. In multitudie pꝛbroꝝ ſapiẽtiũ ſta: ꝛ ſapie coꝝ ex corde cõiungere: vt oẽm narrationem dei poſſis audire. Item Ibidẽ. Inueſtiga ſapiam ꝛ manifeſtabitꝛ tibi. Interrogauit igitꝛ [ꝗd hoc eſſet] Sic interrogabãt Exod. xvj. refectionẽ ꝛ illuminatiõez de celo accipientes cum mãna miſſum eſſet a pře luminũ: a ꝗ oẽ bonũ deſcẽdit Sicut dꝛ Jac. j. dicentes: Manhu. hoc eſt: Quid eſt hoc: Joã. ix. Quis eſt dñe vt credã in eũ Jã em̃ iſte cec⁹ ꝗſi manu palpãs incipit attrectare ſi forte illuminatorẽ inueniat. Act. xvij. Querere deũ ſi forte attrectẽt eũ: ꝗ̃uis nõ lõge ſit ab vno quoqꝫ noſtꝝ. In ipo em̃ viuim⁹: mouemur: ꝛ ſũ⁹ [Dixerũt aũt ei ꝙ Jeſus nazaren⁹ tranſiret] Z
Pretereũtes iã de Illuminatoris trãſitu certi: eũ int⁹ illuminauerũt. Cant. ij. Nũ quẽ diligit aia mea vidiſtiſ: Eſtimandũ em̃ eſt ꝙ iſto tpe ad pſentiam illũinatoris ſuſpẽſus fuit: et ideo ſtatiz vt aliquẽ audiuit ꝗſiuit. Cõgruis aũt noibꝫ illũinator deſcribitꝛ Nomie ꝓprio. ꝛ Noie patrie. Proprio qꝛ Jeſus: ꝗ ſaluator interpꝛetatꝛ: ꝗ ſalute ſua lumen eſt qđ in tenebris lucet ad tenebraꝝ diſſipatõez. Sicꝫ dꝛ Joan. j. Qui ſaluãs oẽs ꝗ in tenebris fuerunt

Dicit de ſe Joan.ix. Ego in iudiciū veni in mūdū vt q nō vident videant. et q vident: ceci fiāt. Nomē aūt patrie eſt Nazaren⁹: qui florēs vel florid⁹ interptat Qui ſemp floret: In oēm ſalutis odorē: et In omnē gr̄e ſpem: et In oēm cōuerſatiōis z pulcritudinis honeſtatē. De Primo horum dr̄ Geñ. xxvij. Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni quē bñdixit dñs. et ideo odore ſuo trahit cecū. De Secundo dr̄ Eccl.xxiiij. In me oīs ſpes vite z virtutis Et ideo generat ſpes vtutis viſiue z vite q eſt in lumine De Tertio dr̄ Cant.ij. Ego flos campi. et idō fiducia h̄z cec⁹ refloreſcere in flore Nazareni. Hic g̃ nunciat⁹ eſt ⌊transire⌋ q: ſp trāſit bñficia impendēdo. Act.x. Hic ptrāſijt bñfaciēdo z ſanādo oēs oppreſſos a diabolo: qm̄ de⁹ erat in illo. iiij. Reg. iiij. Aniaduerto q vir dei ſit q freqnt trāſit p nos.

Et clamauit dicēs: Jeſu fili dauid miſerere mei.

Hic oſtēditur Iſtius mendici ceci inſtantia in Quattuor. Scz: In vocis exaltatione. In ad eū a q petit deuotiōe. In petitiōis ſupplicatione. In eo q repulſus: nō ceſſat a petitione. De Prio dr̄ ⌊Et clamabat dicēs⌋ qd̄ intētionē ſignificat cordis Pē.cxix. Ad dñm cū tribularer clamaui. Bar.iij Dñe de⁹ iſrael aīa in anguſtijs z ſpūs anxius clamat ad te ⌊Jeſu fili Dauid⌋ Oſtēdit ad eū a q petit deuotionē: Uocans eū Jeſum: vt ex officio et noīe recordet ſaluatōis. Mat.j. Uocabis nomen ei⁹ Jeſus: Ipſe enī ſaluū faciet pp̄lum ſuū a pctis eoꝝ. Non enī vacuo noīe Jeſus vocat. Sicut dr̄ Eccl.xlvj. Fortis ſm nomen ſuū in ſalutē gentis ſue. ⌊Fili Dauid⌋ ſm carnē. Rhom.j. Qui fact⁹ ē ei ex ſemie Dauid ſm carnē. Imitatiōe vo eſt filius Dauid: Qui etiā in inimicos miſericors fuit q̄rentes aīam ei⁹: ſicut in Saul z Abſalon. Et ideo vocat eū filiū Dauid. Hier.xxiij. Suſcitabo Dauid germē iuſtū z regnabit rex z ſapiēs erit. Mat.xv. Fili Dauid miſerere mei. Tertio etiā vocat eū filium Dauid: q: ad ipm ptinet collapſa regni reſtituere. Amos.ix. Suſcitabo tabernaculū Dauid qd̄ cecidit z reedificabo ruinas muroꝝ ei⁹. Luc.j. Dabit illi dñs de⁹ ſedē Dauid patris ei⁹. Et hoc g̃ exorat cecus vt reſtituat in eo quod ruinoſum eſt. Hec g̃ eſt cā q dr̄: Fili Dauid ⌊miſerere mei⌋ Ecce petitiōis ſupplicatio. Miſerie enī cecitatis (q oibꝫ maior ē miſerijs) debet miſcōia. Dec⁹ enī nature aufert cecitas: Lumē vite: z Pulcritudinem oīs creature. Et ideo maxia eſt miſeria. Faciei enī dec⁹ eſt oculoꝝ lumioſitas. Threñ.j. Et egreſſus eſt a filia ſion oīs decor ei⁹. De Lumie aūt vite huius dr̄ Job.xxix. Ad lumē ei⁹ ambl'abā in tenebris Hoc etiā lumē eſt manifeſtatio oīs creature ſpūalis z corpalis. Pſal.xxxv. In lumine tuo videbimus lumē. Carēs igit his: oibꝫ eſt miſerabilibus miſerabilior Ergo ⌊miſerere mei⌋ miſeriā meā attendens: et miſeriam meā tuā faciens. Pē.lxv. Non amouit oratonē meā z miſcōiam ſuā a me. Sic igit dicit Miſerere mei

Et qui preibant increpabāt eū vt taceret. Ipſe vo multo magis clamabat Fili dauid miſerere mei

Hic tāgit Q aueſat⁹ (al's aduerſat⁹) a p̄tereuntibꝫ non deſtitit. Et dr̄ Tria. Scz: Q aduerſabant ſibi turbe p increpationē. Q ex h̄ ad clamoris incitabat ingeminationē: et Q reiterabat miſericordie rationē. De Primo dr̄ ⌊Et q p̄ibant⌋ añ dñm. Et illi ſignificabāt legis duriciam. Silr etiam q preibant ſignificāt eos q pctā ſua p̄cedentia cōſiderātes: indignū reputabant eū miſcōia. et increpabāt eū z taciturnitatē imponebant. q: dicebant q iniqtas ſua taciturnitatē imponebat eidē Thre.iij. O ppoſuiſti nubē ne trāſeat oratio. Eſa. lix. Pctā via diuiſerūt inter vos z deum veſtrū: et abſcōderūt faciē ei⁹ a vobis ne exaudiret. Lhryſ. etiā dr̄ q Precūtes: p̄latos ſcāt q n̄ pmittūt pauperes venire añ faciē dñoꝝ: dicētiū illud Exo.xxiij Nō apparebis in cōſpectu meo vacuus. Et illud Matth.xxij. Quō huc intraſti nō hñs veſtem nuptialē ⌊Ipſe vo multo magis clamabat⌋ Ecce q Increpatio ſilentij facit clamoris ingeminationē. Thre.j. Plorās plorauit in nocte: z lachryme ei⁹ i maxillis ei⁹: nō eſt q cōſolet eā ex oibꝫ charis ei⁹. Pē.xxj. De⁹ meus clamabo p diē: z non h̄ eſt: nōne: exaudies: et nocte et nō ad inſipientiam mihi. Imo ad ſapientiā. q: ex h̄ tuā impetrabo miſerationē ⌊Fili Dauid miſerere mei⌋ Filius g̃ ⌊Dauid⌋ aſpectu deſiderabilis: vide miſeriam te aſpicere nō valentis. Eccle.j. Non ſatiat oculus viſu. Cañ.ij. Oſtende mihi faciē tuā. Facies enī tua decora. Eſa.vl. Uidebitis z gaudebit cor veſtru.j. Pe.j. In quem deſiderant angeli pſpicere. Quia igit oculus null⁹: viſu faciei tue ſatiat. Quia etiā tua facies eſt decora. et Quia angeli deſiderant faciē tuā videre: nō me pmittas i hac miſeria. Quia ſic dixiſti Lu.x. Bti oculi q vidēt: q apl'i tui vidēt. Ego aūt te nō videā aſpectu tā deſiderabilē ⌊Fili Dauid⌋ tu etiā es: manu fortis. Et ideo ſicut dixiſti Eſa.lxiij. Propugnator es ad ſaluandū. Saluos g̃ me miſeꝝ. Quia ſicut dr̄ pr̄ tu⁹ Dauid Pſ.ix. Tibi derelictus eſt paup: pupillo tu eris adiutor Matth.xxj. Oſanna filio Dauid bñdict⁹ q venit in nomie dñi. Oſanna aūt idē eſt qd̄ ſalua obſecro Et hoc eſt: Fili Dauid miſerere mei.

Stans aūt Jeſus iuſſit illū adduci ad ſe. Et cum appropinquaſſet: interrogauit illū dicēs. Quid tibi vis faciam? At ille dixit. Dñe vt videam. Et Jeſus dixit illi. Reſpice: Fides tua te ſaluū fecit. Et confeſtim vidit: Et ſequebatur illum magnificans deū. Et omnis plebs vt vidit: dedit laudem deo

Hic agit de Perfectione miraculi. Et dicunt h̄ Quinq. Qualr. ſ. dñs ſubſtitit ex miſcōia. Qualiter iuſſit cecū adduci ex cōpaſſiōe. Qualr q̄ſiuit vt noſā faceret cōfeſſionē. Qualiter cec⁹ ſuā corā

oibꝰ expoſuit petitionē. Qualr dñs miraculi opa-
tus eſt ꝑfectionem Dicit igit ⌊Stans aūt ie-
ſus⌋ Stetit q̄ ꝑtereundi ſitū (al's fixit) greſſum: et
ad miſericordiā expectauit. Eſa.xxx. Expectat vos
dñs vt miſereaꝛ veſtri. Pſ.xxxix. Expectās expe-
ctaui dñm ꝛ intendit mihi ⌊iuſſit cecum addu
ci ad ſe⌋ qꝛ ꝑ ſeipſm venire neſciuit. Manibꝰ aūt
iuſſit adduci eū: manibꝰ.ſ.ſe ſequētiū: Significās
q̄m cecꝰ laicus manu clerici dēbet adduci ad dñm.
Matth.xxj.dꝛ hoc idē ſub alia metaphora de aſi-
no Soluite ꝛ adducite mihi. Et ideo Ducēs cecū
debet eē vidēs: ocl'o (al's ꝑ cognitionē) itellectꝰ: Et
eſſe cū dño: amore affectꝰ: Et ſeq̄ dñm: imitatiōe
effectꝰ. Pſ.xc. In manibꝰ portabūt te: ne vnq̄ȝ of
fēdas ad lapidē pedē tuū. Pſ.lxxij. Tenuiſti ma-
nū dexterā meā: et in volūtate tua deduxiſti me: et
cū gl'ia ſuſcepiſti me ⌊Et cū appropinq̄ſſet⌋
cecus.ſ.ad Jeſum ꝑ cōtritionē ꝛ cordis deuotiōeȝ
Jaco.iiij. Appropinq̄te deo ꝛ appropinq̄bit vobis
Pſ.xxxiij. Accedite ad euȝ ꝛ illuminami: ꝛ facies
v'ẽ nō ꝯfundenꝛ ⌊interrogauit illum dicēs⌋
Nō vt ignorantē inſtrueret Sed potꝰ vt palam
deuotionē ſuā ꝛ defectū ꝯfiteret. Rhom.x. Corde
crediꝛ ad iuſticiā: ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē. Hec
eñ cōfeſſio valuit edificationi ꝓxiōꝝ. Joſ.vij. Da
gl'iam deo: et confitere pctm̄ tuū: et indica mihi q̄d
feceris. Job.xxxviij. Interrogabo te reſpōde mihi
⌊Quid tibi vis vt faciam? Attende Magnā
dantis bñficiū liberalitatē. Quid vl' Quantū det:
B in volūtate cōſtituit petētꝭ. Et ıđo dꝛ ⌊Quid tibi
vis faciā⌋.iiij. Reg.ij. Pete a me qđ vis vt dem
tibi anteq̄ȝ tollar a te. Sap.xvi. Volūtati vniuſcu
iuſq̄ȝ coꝝ deſeruiēs: ad qđ q̄ſq̄ȝ volebat ꝯuertebа
tur. Hoc ē g̃ qđ dicit ⌊Quid tibi vis faciā⌋ Ac
ſi dicat. Jam video deuotiōeȝ tuā. Jā intueoꝛ fidē
Jā ꝯſidero ſpem. Jā ſentio charitatē. Petitio tua
in tua ſit voluntate ꝛ optiōe ⌊At ille dixit⌋ cecꝰ
ſcȝ dño ⌊Dñe vt videā⌋ Nō tā extra q̄ȝ intꝰ. Vi
ſio eñ tota merces eſt. et Videre deuȝ btitudo eſt.
Eſa.vlt. Videbitꝭ ꝛ gaudebit coꝛ veſtꝝ: et oſſa ve-
ſtra q̄ſi herba germiabūt. Hec viſio cognitio dei
eſt. de q̄ dꝛ Joā.xvij. Vt ꝯgnoſcāt te ſolū deū veꝝ
ꝛ quē miſiſti Jeſum xp̄m. Hec eſt vita eťna. Gen.
xxxij. Vidi dñm facie ad faciē ꝛ ſalua facta ē aīa
mea. In his conſiſtit Petitionis determinatio.
⌊Et Jeſus dixit⌋ verba pacifica ꝛ conſolatoria
ridens Zach.j. Rñdit dñs verba bona ꝛ conſo-
latoria. Eccl.iiij. Declina paūpi ſine triſticia aureȝ
tuam: et reſpōde pacifica in māſuetudine ⌊Reſpi
ce⌋ Tangiꝛ h̄ Perfectio miraculi in Tribus. In
verbo curante. In cauſa interius obſtaculū remo
uente. ꝛ In effectu miraculū cōprobāte. Dicit igiꝛ
⌊Reſpice⌋ hoc eſt potentiā ꝑfectā reſpiciēdi ac-
cipe. Eſa.xxxv. Apienꝛ ocli cecoꝝ: ꝛ aures ſurdoꝝ
patebunt. Matth.xj. Ceci vident. ſurdi audiunt.
Lu.xxj. Reſpicite ꝛ leuate capita v'ra: ecce appro-
pinquabit redemptio v'ra ⌊fides tua te ſaluū
fecit⌋ q̄ȝtum ad obſtaculi interioris remotionē.
Act.xv. Fide purificans corda eoꝝ. Lu.vij. Fides
tua te ſaluam fecit: vade in pace. Fides eſt lumen:
interiꝰ coꝛ a tenebris cecitatꝭ emūdās. Et hec ocu-
lum exteriorē videre facit. Matth.v. Beati mun-
do corde: quoniā ipſi deum videbunt ⌊et confe-
ſtim vidit⌋ quia Neſcit tarda reꝝ molimina ſpi
ritusſancti gratia. Vidit autem ſicut dixit Syme-
on Lu.ij. Viderūt ocli mei ſalutare tuū. Eccle.xj.
Dulce lumen ꝛ delectabile oculis videre ſolē. Ecce
Miracli ꝑfectio ⌊et ſequebaꝛ illum⌋ Hec eſt
Miraculi ſequela: et vtilitas Duplex. In eo in q̄
miraculū eſt ꝑfectum. et In alijs videntibus effe
ctum ipſiꝰ. De Primo dicit Duo. Vnū In ope-
ris deuotiōe. Aliud aūt In laude. De Primo dꝛ
⌊et ſequebaꝛ eum⌋ Vñ Criſꝛ dicit q̄ bonum
munꝰ obtulit xp̄o. quia ſeipſm obtulit ad ſeq̄ndū
Hiere.xvij. Nō ſum turbatus te paſtorem ſeq̄ns.
Joā.x. Cum ꝓprias oues emiſerit: añ eas vadit: ꝛ
oues illum ſequunꝛ. alienū aūt nō ſequunꝛ. qꝛ nō
nouerūt vocem alienoꝝ. Quem eñ aliū ſeq̄ debe-
ret q̄ȝ creatorē (al's curatorē) ſuū. Quinimo dic cū
Naamā Syro: Vere ſcio q̄ ñ ſit aliꝰ deꝰ niſi dñs
deꝰ iſrael.iiij. Reg.v. ⌊magnificans⌋ hoc ē: ma
gna laude extollens ⌊eum⌋ Eccl.xliij. Benedicen
tes dñm exaltate eum quantū poteſtis. maioꝛ eſt
eñ omni laude. Pſal.xxxiij. Magnificate domi-
nū mecū: ꝛ exaltenꝰ nomē eiꝰ i idipm ⌊et omnis
plebs⌋ Ecce Edificatoꝝ ad fidem generalis lau-
datio ⌊Omnis enim plebs⌋ dicit qꝛ Phariſei
ex inuidia nō laudauerūt. Pſ.cxj. Peccatoꝛ vide-
bit ꝛ iraſcetꝛ: dētibꝰ ſu. fremet ꝛ tabeſcet: deſideriū
peccatorum ꝑibit. Plebs autem ſimplicium vi-
dens miraculū benedixit dominū. Joan.xij. Tur
ba multa que conuenerat ad diem feſtum clama-
bat domino: Benedictus qui venit in nomine do
mini. Dicit autem ⌊vt vidit⌋ ſcȝ miraculum. q̄d
hoc ad fidem ꝛ ad laudem excitauit. Sicut Exo.
xv. Cātemus dño: glorioſe eñ honorificatus eſt.
Deuť.xxxij. Date magnificentiā deo noſtro: dei ꝑ-
fecta ſūt ⌊dedit laudem deo⌋ Apocal'.xix. Lau-
dem dicite deo noſtro omnes ſancti eius et qui ti-
metis deum puſilli ꝛ magni. Laudabant igiꝛ deū
in omnibꝰ operibꝰ ſuis. Pſ.cij. Benedicite dño
omnia opera eius: in omni loco dñatiōis eiꝰ. Vl'
laudabant pro fide: que ſic ex inſperato miraculū
impetrauit. Pſal.cl. Laudate eum in virtutibus
eius: laudate eum ſꝫm multitudinem magnitudi-
nis eius.

Capitulum.XIX.

Et ingreſſus per-
ambulabat hiericho

In hac parte oſtēdit q̄ Bonus vſus A
doni cōmiſſi: cauſa eſt electionis ad preſentem iu
ſticiam. et Malus vſus doni euſdem: cauſa ē re-
probationis. Diuidiꝛ autē in partes Duas. Quia
hoc Primo oſtendit per exēplū Zachei. Secūdo
aūt oſtendit hoc in parabola regis cōmittentis ſer
uis ſuis bona ſua ad negociandū. Exemplū autē
quod primo inducit habet partes Duas. In qua
rum Prima oſtendit Qualiter ad iſtam doctrinā
eſt deuentum. In Secunda autem ipſum indu-

dit exemplum. Circa Primū dicit Duo. Scʒ: Tē
poris cōtinuationē ad pcedens miraculū. et Oppoꝛ
tunitatem veniendi ad Zacheum. De Primo
dicit [Et cōfeſtim] pfecta ceci illuminatōe q̄ fa
cta ē in via venīedi hierichō. Saluatoꝛ eni nihil i
terponit: ſʒ de ſalute vni⁹ ad ſaluādū aliū pcedit.
Et h̄ ē q̄ dr [cōfeſtim] Lu. xij. Baptiſmo habeo
baptizari. ꝛ q̄ modo coartoꝛ vſqʒ dū pficiatᷣ. Hoc
eni baptiſma nō fuit purificatio capit̄ ſʒ mēbroꝝ
Et iō q̄ſi coartat⁹ ſpū vno pfecto: moꝛ pcedit ad
aliō. ij. Coꝛ. v. Charitas chri vrget nos. Prouer.
xxij. Vidiſti virū velocē i ope ſuo: corā regib⁹ ſta
bit: ꝛ nō erit añ ignobiles [ingreſſus] h̄ ē: totuʒ
ad ingrediēdū ꝛ diſcurrēdū diſpoſit⁹. Eze. j. Ani
lia ibāt i ſilitudinē fulgur̄ coruſcāt̄. Prouer. vj.
Diſcurre: feſtina: ſuſcita amicū tuū. nō des ſōnuʒ
ocul̄ tuis. Pſ. cxxxj. Si dedero ſomnū ocul̄ meis:
ꝛ palpe. meis doꝛ. donec iuē. locū dño. [pambu
labat] ꝑ vniuis pfectib⁹ oēs viſitās: ꝛ oib⁹ ſaluteʒ
nūciās. Mat. ix. Circuībat Jeſus ꝑ ciuitates ꝛ ca
ſtella: docēs ꝛ p̄dicans euāgelium regni. Tob. v.
Oia itinera ei⁹ freq̄nt̄ ꝑambulaui. Sic ḡ ꝑambu
labat [hierichō] vt ibi ſalutē idigētib⁹ pcuraretʒ:
ſic iā i añ habit̄ dictū ē: defectū (al̄s pfectū) noſtꝝ
aſſumēs. Pſ. viij. Minuiſti eū paulo min⁹ ab an
gel̄. Heb. ij. Eū q̄ paulo min⁹ ab angel̄ minorat⁹
eſt videm⁹ Jeſū ꝑ paſſionez mort̄ glia ꝛ honore
coronatū. Defectib⁹ nr̄is eni appropinq̄ns: ſtatiʒ
facit ea q̄ ipoſſibilia ſūt apō hoīes. Vt. ſ. camelus
depoſita ſarcina trāſit ꝑ foramē ac⁹. ꝛ iō etiā hieri
chō ꝑambulauit. Hec ē igit̄ Oportunitas veniē
di ad id qō intēdit exēplum.

Et ecce vir noīe Zacheus: ꝛ hic princeps erat publicanoꝛum: et ipſe diues.

Hic tāgit̄ Exēplū. Diuidit̄ aūt i Quattuoꝛ ptes
In q̄ꝝ Pria Deſideriū diuit̄: dona dei abūdant̄
hñc̄ oñdit̄. In Scda Hec deuotio ꝑ declinatio
nē dñi i domū ſuā remunerat̄. In Tertia Mur
muratio neſciētū ſacra dei ꝫ hāc dñi ſuſceptiōem
excitat̄. In Quarta Perſū optimū ꝯmiſſoꝝ bo
noꝝ h̄ ſacrm̄ apit̄. In Prio hoꝝ Tria dicūt̄. In
q̄ꝝ Prio Quis ſit deſiderās dñm deſcribit̄. In
Scdo Deſiderij ad ꝯplēdū ipotētia apit̄. In Ter
tio Mirabil̄ iduſtria ad pficiēdū qō deſiderabat
oñdit̄. In Prio āt deſcribit̄ A Dignitat̄ demon
ſtrabilitate. A Strenuitat̄ virilitate. A Noie. Ab
Officij ptāte. ꝛ A Fortūe ſucceſſiōe. De Prio dic̄.
[Et ecce] demōſtrabil̄ clare dignitat̄ in ciuitate
Eſa. xlv. Viri ſublimes ad te trāſibūt: ꝛ tui erūt.
poſt te ābulabūt: ꝛ tui erūt [vir] ſtrēnuitate ani
mi poti⁹ q̄z ſexu. Hic eni ē d̄ q̄ dr Eccl. xxxj. Beatus
vir (al̄s diues) q̄ poſt auꝝ nō abijt: nec ſperauit in
pecunie theſaur̄. Quis ē hic: ꝛ laudabim⁹ eū: Fe
cit eni mirabilia i vita ſua. Quis ſic dr btūs Ber.
Nō mioꝛis ſtrenuitat̄ ē: q̄ q̄uis poſt auꝝ abijt:
tn̄ virilit̄ rediuit: q̄z q̄ poſt aurū nō abijt. Nec mi
nus ē miraculuʒ ſʒ mai⁹: pecuniā adq̄ſitā i vſus
paupeꝝ diſpſiſſe: q̄z nō habitā ñ curaſſe. Ecce igit̄
vere Vir [noīe Zacheus] Ecce deſcribit̄ a No
mie. Zache⁹ aūt: iuſtificat⁹ feſtinās int̄ptat̄. q̄ꝛ fe
ſtiabat ad dñm vt iuſtificaret̄. Eze. xviij. In iuſti
cia quā opatus ē viuet ꝛ ñ morit̄. Rhomañ. viij.
Quos vocauit: illos ꝛ iuſtificauit. q̄s aūt iuſtifica
uit: illos ꝛ magnificauit. Quid ḡ dicem⁹ ad hec:
Si de⁹ ꝓ nob̄ q̄s ꝫ nos ē. Hoc eſt nomen qō os
dñi nominauit. Eſa. lxv. Vocauit ſuos ſuos noīe
alio: in q̄ q̄ bñdict⁹ ē ſuꝑ terrā: bñdicet̄ in deo amē.
Exo. xxxiij. Tapm̄ noui ex noīe. Sic [noīe] hoc ē
notamie qō futuroꝝ erat pſagiū [Zache⁹] quia
ad iuſticiā ꝑ dñm iuſtificantē feſtinauit. Eſa. liij. B
Juſtificabit ipſe ſeru⁹ me⁹ iuſticia ſua plurimos
[et hic erat prin. publi.] Ecce Deſcptio ab of
ficio. Publicani aūt ſicut ſepe dixim⁹ illi erāt qui
publica vectigalia colligebāt ꝛ exigebant. Qō du
plex erat iniq̄tas. Vna q̄dē Cōis apud oēs. Quia
ſcʒ extoꝛq̄bāt vltra cōſtitutū: et defenſionem viaꝝ
quā tenebant̄ nō faciebāt. In q̄ petō adhuc mltū
peccāt publicani ꝑñ. Vñ Luc. iij. dr talib⁹. Nemi
nē cōcutiat̄: neqʒ calūniā facia̅t: et cōtēti eſtote ſtī
pēdijs vris. Aliud aūt petm̄ erat Speciale apud
Judeos Quia ab illis acceꝑunt q̄ꝝ bona debebāt
a teloneo eſſe libera. Sic a miſtris dei. Vñ etiā a
dño acceꝑunt. Mat. xvij. Reges gentiū a q̄bus
accipiūt tributū: a ſuis: an ab alijs: Rñt Petr⁹;
Ab alienis. Dixitqʒ dñs: ḡ liberi ſūt filij. Et h̄ plan
git Hiere. in Thren. j. Princeps ꝓuinciaꝝ facta
eſt ſub tributo. Propter duo petā reputabant̄ iſti
publici petōres. q. d. public⁹ cāis eſſet q̄ publica
nus vocabat̄. Hoꝝ igit̄ iſte Zache⁹ fuit princeps
Nō vero noīe: ſed eo mō q̄ tyrann⁹ princeps voca
bat̄. Et ſicut dr p̄nceps latronū eſſe p̄nceps. q̄ꝛ ſic̄
dr Eſa. xxxij. Nō erit ampli⁹ is q̄ inſipiēs ē p̄nceps
nec fraudulēt⁹ vocabit̄ maioꝛ. Princeps eī q̄ ſūt
digna p̄ncipe cogitabit. Hoc ē igit̄ qō dr [p̄nceps
publicanoꝝ] hoc eſt: q̄ alios publicanos ꝑ ꝓuinci
am illā diſpſos: et oꝛdinatōe publice ptāt̄ rhoma
noꝝ hēbat ſubiectos. Talis fuit q̄ ex crudelitate
erat imiſericoꝛs: et nihil dimittebat nō extoꝛtum.
Hiere. vj. Crudel̄ eſt ꝛ nō miſerebit̄. Eſa. j. Princi
pes tui infideles: ſocij furū: oēs diligūt munera: ſe
quunt̄ retributiōes. Hoc igit̄ iſtius fuit officium
[et ipſe diues] Deſcptio ē a Fortune ſucceſſu.
Diues aūt ſicut dr Aug⁹: aut iniqu⁹ eſt: aut heres
iniq̄. Iſte aūt vtroqʒ mō diues erat. q̄ꝛ iniq̄ adq̄ſi
uit: et ſic fuit iniquus. et auare retinuit: et ſic heres
iniq̄ fuit. Eccl. xj. Si diues fuer̄ nō eris imunis a
petō. j. Timo. vj. Qui volunt diuites fieri icidūt
in tentationeʒ ꝛ in laqueū diaboli: et in deſideria
multa ꝛ nociua que mergunt hominem in interi
tū ꝛ pditionē. Et iō Diuitie dicunt̄ Spine Mat.
xiij. ſuffocantes ꝟbum. Abac. ij. Ve q̄ multiplicat
nō ſua: vt quid etiā aggrauat cōtra ſe denſum lu
tū: Suffocant ḡ ꝟbū ꝯuertēs ad dñm. Sicut lu
tum glutinoſum tenēt ne cōuertat̄. Et Inique ſūt
in adq̄ſitione. Hereditas iniq̄tatis in retentōe. Et
ideo locum habent in inferno: non in celo. Lu. xvj.
Mortu⁹ eſt diues ꝛ ſepult⁹ eſt in inferno. Ta
lis igit̄ magna dei miſericoꝛdia trahente

Et querebat videre Jeſum q̄s eſſet: et non poterat p̄e turba: q̄ꝛ

ſtatura puſillus erat.

Ecce Deſideriū veniēdi ad ſaluatorē. Et dicunt
õ Quattuor. Quoꝝ Primū eſt Ipſiꝰ deſiderij ex-
pſſio. Scōm Explēdi deſideriū: impotēs puſilli in
corpe diſpoſitio. Tertiū aūt: Ut deſiderio ſatiſface-
ret in excelſū (al's in celſā arborē) aſcēſio. Quartū
vo: Trāſitꝰ dñi p viā illā ſollicita obſeruatio. De
Prio dr Quattuor. Scz: Deſiderij ſui in ope ex-
bibita ſignificatio: ɀ Deſiderati viſio: Uiſi ſaluato-
ris i ſalute noīatio: et Quis eſſet i effectu tāti noīs
cognitio. Dicit igiť [q̄ q̄rebat] Exteriꝰ inueſti-
gādo: In agēdo: ɀ Laborādo. Piger enī eſt q̄ de-
ſiderat ɀ ñ q̄rit. Prouer.xxj. Deſideria occidūt pi-
grū. Talis enī ſic Prouer.xiij. dr Uult: ɀ nō vult.
Uult q̄dē tenuiter in corde: ſed nō vult laborare ɀ
q̄rere qð deſiderat. Nec agere ɀ opari vt cōſeq̄tur
Iſte āt agēdo ɀ opando ɀ laborādo q̄rebat. Pſ̄.
xxj. Hec eſt generatio q̄rentiū dñm: qren.fa.di ia-
cob. Eſa.lv. Querite dñm dū inueniri pōt: inuocate
eū dū ɀpe eſt. Querēdus ē enī dñs Sine fictōe
In ope: et Cōfirmata inq̄ſitiōe: et In locis in qbꝰ
pōt inueniri. De Prio boꝝ dr Sap.j. Sentite d̃
dño in bonitate: ɀ in ſimplicitate cordis q̄rite illū
q̄m inueniť ab his q̄ nō tētāt illū. apparet aūt his
q̄ fidē hñt in illū. De Scdo dr Eſaie.lviij. Me de
die in diē q̄rūt ɀ ſcire vias meas volunt q̄ſi gēs q̄
iuſticiā fecerit: ɀ q̄ iudiciū di ſui ñ derelīq̄rit. Per
iuſticie enī opꝰ dz q̄ri dñs. De Tertio dr i pſ̄.ciiij.
Querite dñm ɀ cōfirmamini: q̄rite faciem eiꝰ ſp. De
Quarto dr Job.xxviij. Nō inueniť in t̄ra ſuauiter
viuētiū. Sic ḡ Querēdꝰ ē dū inueniri pt: Inuocan-
dus dum ɀpe ē Eſa.lv. Qð Iſte attēdēs [q̄rebatꝰ
videre] Uolebat enī videre eū de q̄ dr Ag.ij. Ue-
niet d̃ſideratꝰ cūctiſ gētibꝰ ɀ replebiť glīa domꝰ dñi
Sciuit enī p certo q̄ facies illa eēt Speciosa: De-
cora: Mirabiľ: et Gra eſſet diffuſa in labijs illis:
Qui deſideratꝰ ē oībꝰ gētibꝰ: In quē ſic dr.j. Pe.
j. deſiderant angeli pſpicere. Et ideo q̄rebat videre.
Q enī Decora fuerit: dr Can.ij. Facies tua deco-
ra. Q Speciosa: dr in pſ̄.xliiij. Speciosus forma
p̄ fi. hoim. Imo etiā p̄ vultibꝰ angeloꝝ. Eſa.lxiij.
Iſte formoſus i ſtola ſua. Q Mirabiľ ɀ gr̄a ple-
na: dr Heſter.xv. Ualde mirabilis es dñe ɀ faci-
es tua plena gr̄aꝝ. De Gra dr in pſ̄.xliiij. Diffuſa ē
gr̄a in labijs t. ɀpterea bñdixit te deꝰ i et. Et ió iſte
tenebať deſiderio illoꝝ q̄ dicebāt ad Philippū Jo.
xij. Dñe: Uolumꝰ Jeſum videre [Jeſum] ſalua-
torem: ɀpter ſalutiſ effectū. Iā enī pſago deſiderio
ſentiebat q̄ in ipſius ſalute aliq̄ñ exultaturus erat:
Abac.iij. Ego aūt in dño gaudebo: et exultabo in
deo Jeſu meo. Pſal.xliij. Saluaſti enim nos de
affligētibꝰ nos: et odiētes nos ɀfudiſti. Iſte ei ꝑm
ſuū nomē Saluator eſt: q̄ in domū fortiſ intrauit
et vaſa iniq̄tatiſ eiꝰ rapuit. Sicut Zachei ɀ Ma-
gdalenā ɀ Saulū. ɀ ex eis vaſa electōis effecē. Act.
ix. Uas electōis erit mihi iſte: vt portet nomē meū
corā gen. ɀ regi. ɀ fi. iſrľ. Uñ ɀ Paulus.ij. Tim.ij
dr Ubi loquiť: q̄ in magna domo ſūt: q̄dā ſť vaſa
in honorē: q̄dam vo in cōtumeliā: Poſtea ſubiū-
git Q ſiq̄s emūdauerit ſe ab his: erit vas i hono-
rē ſctificatū ad oē opus bonū paratū. Iſte ḡ vero
noīe eſt Jeſus ſaluās qð gẽtas. Eſa.xlix. Eiſdem
tolleť a forti p̄da: et qð ablatū fuerit a robuſto ſal-
uabiť. Quia Jeſus ſaluator interp̄tať: querebat ḡ
videre Jeſum [q̄s eſſet] hoc eſt: vt eū determina- C
te noſſet. Sciuit enī q̄dam ſpūs inſpiratiōe q̄ cog-
nitio illa eſſet ſibi Cauſa cōſūmate iuſticie: et eſſet
ſibi arca (al's cā) vite eťne. De Prio boꝝ dr Sap.
xv. Noſſe te eſt cōſummata iuſticia. et ſcire iuſticiā
tuā: ɀ ꝟtutē tuā: radix eſt imortalitatiſ. De Scdo
dr Joan.xvij. Et cognoſcāt te ſolū veꝝ deū ɀ que
miſiſti Jeſū chrm. Hec eſt enī vita eťna. Ideo ḡ q̄-
rebat videre Jeſū qs eſſet [et nō poterat p̄ tur-
ba] Turba enī: turbata ē mľtitudo: q̄ in cōſtātibꝰ
moribꝰ: mō ad deuotionē: mō ad pſecutionē moue-
tur. Uñ Joā.xij. que clamabat Oſanna filio Da-
uid: ſtatim infra ſex dies clamabat: Crucifige Cru-
cifige eū. Mat.xxvij. Uidēs Pilatꝰ q̄ nihil pficeret
ret ſed magis tumultꝰ fieret: adiudicabat fieri pe-
titionē coꝝ. Nec etiā languidū impediuit ne reci-
peret ſanitatē Joan.v. In porticibꝰ iacebat mľti-
tudo magna languentiū: cecorū: claudoꝝ: arido-
rū: expectantiū aq̄ motū. Et ſubiūgit de languido
Dñe non habeo hoīem vt cū mota fuerit aq̄ mit-
tat me in piſcinā: Dū venio ei ego: aliꝰ an̄ me deſcē-
dit. Nec cecū inuocantem dñm increpat vt taceat
Lu.xviij. Nec paralyticū excludit ne an̄ Jeſū ve-
niat Mat.ix. et Mar.ij. et Lu.v. Querebāt intro-
ferre palyticū ɀ nō valētes p̄ turba: aſcēderūt in te-
ctū: ɀ ſūmiſerūt eū p tegulas. Nec etiaz parentes
ipſiꝰ dñi retardat ne veniant ad Jeſum Mat.xij
et Mar.iij. et Lu.viij. Nunciatū eſt Jeſu: ecce ma-
ter tua ɀ fratres tui foris ſtant q̄rentes loqui tecū
Nec iteꝝ puelle ſuſcitationez retardat Mar.vij.
Nec Jeſum affligit ɀ compmit. Lu.viij. Turbe te
cōprimūt ɀ affligunt. Nō eſt ḡ miꝝ ſi Zacheū im-
pedit ne dñm videre poſſit. quia Qui turbationē
turbatoꝝ ɀ cōfuſione dignoꝝ ſequiť: a dño retar-
dať. Joā.vij. Turba hec que nō nouit legē male-
dicta eſt. Oportet igiť: vel a turba ſepari: vel p̄cur-
rere. Sepať qui fugit et deſerit. Pſ̄.xliiij. Obliui-
ſcere ꝑplm tuū. Pſ̄.liij. Ecce elōgaui fugiēs ɀ mā-
ſi in ſolitudine. Precurrit aūt qui velocior ē̄ tur-
ba currit ſemitā Cōſilioꝝ. Pſ̄.xviij. Exultauit vt
gigas ad currendā viā: a ſummo celo egreſſio eiꝰ.
His ḡ de cauſis p̄ turba non potuit. Cām autē
ſubiūgit: quia [ſtatura puſillus erat] Puſil-
los aūt nō curat turba: ſed de magnis curam ge-
rit. Puſillus aūt erat Humilitate: Puſillanimi-
tate: et Fide Adhuc. quia nouꝰ fuit. De Puſillita-
te hūilitatis dr Luc.xij. Nolite timere puſillꝰ grex
quia complacuit patri vr̄o dare vobis regnū. Ta-
les aūt puſillos turba cōculcat. Pſ̄.lv. Conculca-
uerūt me inimici mei tota die: q̄m multi bellantes
aduerſum me. De Puſillitate puſillanimitatiſ di-
ciť Eſa.xxxv. Dicite puſillanimes cōfortamini ɀ no-
lite timere. Et tales puſillos turba deterret. Pſ̄.
liiij. Timor ɀ tremor venerūt ſup me: et cōtexerūt
me tenebre. De Puſillitate āt fidei diciť Mat.xvj
Quid cogitatiſ d̃ panibꝰ puſille fidei. Et taľ puſillꝰ
adhuc de dño plene ñ ɀfidit. Mat.xiiij. Modice
fidei q̄re dubitaſti. Nunc enī puſillum mundus
ſcandalizat et confundit. Matth.xviij. Uidete ne
ſcandalizetis vnum de puſillis iſtiſ q̄ in me credūt

Hoc eſt igit̃ qδ dicit: q̃ ſtatura puſill⁹ erat. Sta-
tura eĩ corpis indicabat puſillanimitatẽ mẽtis. ſed
tñ hec ẽ cõſolatio q̃ puſillis humilitate dñs grãz
donat. Iac. iiij. Humilibus dat grãm. Puſillos autẽ
puſillanimitate ↄfortat. Ioſue. j. Cõfortare ⁊ eſto
robuſtus. Puſillis autẽ fidei etiã p miraculorũ
adiutoriũ fidem augmẽtauit. Et h̃ ſignificauit
Mat. xiiij. qñ extẽdens manũ ad adiutoriũ ⁊ mi-
raculũ apphẽdit Petrũ: ⁊ de fluctibus reduxit (al's
eduxit) eũ. Sic ḡ nõ indecẽter ſibi ſtatura puſil-
lus erat. Dauid enim etiã ſtatura puſillus erat.
.j. Regum. xvj. Erat aũt puus ⁊ rufus ⁊ pulcer
aſpectu: ⁊ tñ ipe gigantẽ ſtrauit: ⁊ inuincibilẽ oi-
bus ſupauit.

Et p̃currẽs aſcendit in arborez ſycomorũ vt videret eũ: q̃ inde e-rat tranſiturus.

D Ecce tãgit̃ Sagacitas vidẽdi dñm. Tangunt̃
autẽ hic Tria. Scz. Qr turbe freqñtiã p̃cucurrit.
Qr i ſycomorũ aſcẽdit. ⁊ Quo fine ſiue vtilitate h̃
fecit. Precucurrit aũt ceteros: Qui plus amauit.
Qui viã Cõſilioꝝ q̃ſi quoddã cõpendiũ cucurrit.
Qui in curſu velocior fuit. De Primo hoꝝ dicit̃
Ioã. xx. Ille ali⁹ diſcipul⁹ p̃cucurrit cit⁹ Petro.
⁊ vẽit p̃or ad monumẽtũ. Sup qδ vbũ dt hcũs
Ber. Qui pl⁹ amauit: veloci⁹ cucurrit ⁊ cit⁹ p-
uenit. Amanti eñi nihil ſatis velox eſt. Eſa. xl. Qui
ſperãt in dño mutabũt fortitudinẽ. aſſumẽt pen-
nas vt aqle. currẽt ⁊ nõ laborabũt: volabũt ⁊ ñ de
ficiẽt. De curſu aũt Cõſilioꝝ dr. ij. Reg. xviij. Cur
rens aũt achymaas p viã cõpendij trãſiuit chuſi.
Achymaas fratris mei aſſumptio interp̃tat̃. Et ſi-
gnificat eos q̃ a chr̃o ↄſilioꝝ impletõez aſſumunt
q̃ eſt frater nr̃. Chuſi autẽ interp̃tat̃ niger me⁹: vl'
tenebras me⁹. Et ſignificat turbã cõem in via te
nebraꝝ incedentẽ. Sic cucurrit Paul⁹. j. Corin.
ix. Ego aũt ſic curro nõ q̃ſi in incertũ. Qui eñi in
via ↄſilioꝝ currit nihil incertitudis habz. Sed q̃
currit in via turbe cõis: multa dubia patit̃ ⁊ ml'-
ta incerta. De Tertio mõ currẽdi. ſ. Qui deuotõe
velocior eſt: ⁊ ad currẽdũ parior dr Hiere. ij. Cur
ſor leuis explicãs vias ſuas. Eccl. xxxij. Precur-
re p̃or in domũ tuã tu: ⁊ illic aduocare: ⁊ illic lude
⁊ age ↄceptõnes tuas: ⁊ nõ i delictis ⁊ vbo ſupbo.
Precurrẽs eñi i domũ ↄſcie poſtq̃ꝫ aduocauerit
ſeipm: h̃ ẽ: omnes vires ⁊ intẽtões ↄgregauerit ⁊
luſerit i delectatõe ⁊ deuotõe ↄſcie: ⁊ egerit oẽs: ⁊
expedierit ↄceptões ſuas ad deũ. ⁊ i delictis nihil
ↄmũe habuerit: nec in aliq̃ vbo ſupbie pticipaue-
rit: vehemẽtiſſime currit. His ḡ tribus modis pre
currẽs fuit. Sic autẽ p̃currẽs [in arborẽ ſyco-
moꝝ aſcẽdit] Sycomoꝝ autẽ q̃dã vtutẽ voca
buli ignorãtes: dicũt arborẽ q̃ eſt ſiẽ mor⁹: dicen
tes q̃ in cortice ⁊ ligno eſt ſic fic⁹: i folijs autẽ ſiẽ
mor⁹. Et iõ dictã ſycomoꝝ: eo q̃ ſit ſiẽ mor⁹ Hoc
aũt totũ eſt fictũ. Dic eñi Beda q̃ ſycomor⁹ ẽ fi-
cus fatua. Sycos eñi grece: latine dr fic⁹. Mo-
ros aũt grece vocat̃ fatu⁹. Uñ moriões naturalr
fatui dicũt̃. Uñ grece Sycomorõ: fic⁹ fatua voca
tur: quã nos ſycomoꝝ dicim⁹: latinã terminatõez

⁊ latinã declinatõez: greco vocabulo iponentes.
Hoc igit̃ ẽ ſycomor⁹. Cã aũt ẽ q̃ fic⁹ q̃dẽ ẽ groſſi
⁊ viſcoſi humoris: q̃ qñ accipit calidũ ſubtiliãs et
attenuãs pl⁹ q̃ꝫ digerẽs: tũc humidũ ei⁹ ſubtiliat̃: at
tenuat̃ ⁊ extẽdit̃. Et ſic arbor i celſitudinẽ magnã
eleuat̃: et folia magna ſtringunt̃ ⁊ rotũdant̃. et iõ
folijs. ſ. mori aſſimilant̃. et tũc arbor ſine fructu ef
ficit̃. q̃ Generale ẽ in oĩ natura generabiliũ: q̃ q̃n-
to aliq̃d magis ponit in ſubſtãtia: tãto min⁹ ponit i
fructu ⁊ i ſemie. Et ecõuerſo Quãto plus ponit in
ſemine: tãto min⁹ ponit in ſubſtantia. In talẽ igit̃
arborẽ: q̃ excelſa fuit aſcẽdit: vt tãto melius id qδ
vellet: ab alto cõtẽplaret̃. Hoc ẽ igit̃ q̃ ſm lr̃aꝫ in-
tendit Spũaliter iã ſupius. xiij. caplo diximus ſyco
moꝝ p̃latũ vel hoiem fatuũ ſcare. Qui q̃ꝫuis na-
tus ſit ad diuinã cõapiendã dulcedinẽ: ⁊ fructum
dulcedis ferendũ: tñ calore cupiditatis mũdi extẽ-
nuat̃ ⁊ fructũ nullũ portat. Mat. xxj. Nõ inuenit
chr̃s in ficulnea niſi folia tm̃. et ideo maledixit ei di-
cens. Nunq̃ꝫ ex te fruct⁹ oriat̃ ampli⁹. Inde arbo-
res autũnales infecũdebis mortue. In hãc ḡ ar-
borẽ Zache⁹ aſcẽdit q̃ ſe vtute ſup eũ ſcãdens exal
tauit: et ad exẽplũ ei⁹ ſe correxit ⁊ fecunditatẽ acce-
pit: dũ ſe ſterilẽ eſſe ſiẽ illi ſunt erubuit. Uñ Ptolo
me⁹ phs in Prouerbijs phoꝝ dt. Qui ad exẽplũ
alteri⁹ nõ corrigit̃: alij exẽplo ſuo corrigunt̃. Unde
Lu. xvij. dñs dt ſuis. Mẽores eſtote vxoris Loth
Can. vij. Dixi cõſcẽdã in palmã ⁊ apphẽdã fruct⁹
eius. Sed alia eſt ſilitudo ibi de arbore fructifera
ſup quã etiã p exemplũ ſcandẽdũ eſt. Sic ḡ aſcen
dit in arborẽ ſycomoꝝ. Qua aũt vtilitate: ſubiũ
git [vt videret eũ] Tãgit aũt Duo. Finẽ inten- E
tiõis. et Oportunitatẽ cõſeq̃nde volũtatis. De Pri
mo dt [vt videret eũ] Deſiderabat ẽt videre eũ
et iõ aſcendit in ſycomoꝝ. Sycomor⁹ eñi cũ ſit fic⁹
fatua: vt dt Beda: ex ficu hz dulcedinẽ. et q̃ fatua
eſt: hz deriſionẽ. Et ſic ſcat crucẽ: q̃ q̃dẽ habet Dul
cedinẽ in ſe: ſed ex ifirmitate habet Deriſionẽ. Dul-
cedinẽ hz Gal'. vj. Mihi abſit gl'ari niſi in cruce
dñi nr̃i Ieſu chr̃i. Deriſionẽ habet ſiẽ dr. j. Coꝝ. j.
Nos p̃dicam⁹ chr̃m crucifixũ: Iudeis q̃dẽ ſcãda-
lũ: gẽtibus aũt ſtultitiã. Et eſt Una aſcẽſio ſycomo-
ri: de q̃ videt̃ chr̃s in cruce. Can. iij. Egredimi filie
hierl'm ⁊ videte regẽ Salomonẽ in diademate q̃
coronauit eũ mr̃ ſua. hoc ẽ ſpinis in cruce corona-
tũ. Sic eñi Uidere Ieſũ humiliat: De paſſiõe ami-
monet: et Uerecũdiã de eã paſſiõis inducit: ⁊ For
mã dat imitãdi: et Spem gl'ie reſurrectiõis. Quez
eñi nõ humiliãt illa q̃ dicunt̃ Phil'. ij. ſic exinaniuit
ſemetipm fact⁹ obediẽs p̃ri vſq̃ꝫ ad mortẽ: mortẽ ãt
crucis. Quis etiã de paſſiõe p cõpaſſionẽ nõ recor-
det̃: Audiẽs in cruce clamantẽ ad nos dñm illud
Threñ. iij. Recordare paupratis mee tranſgreſſio-
nis: abſinthij: ⁊ fellis. Quis nõ vecũdet̃ an faciez
ſuã p petis ſuis captũ ⁊ deſpoliatũ ⁊ morte mul-
tatũ ⁊ cruce turpatũ: maieſtatis dñm: Threñ. iiij.
Sp̃s faciẽ chr̃s dñs capt⁹ eſt in petis noſtris: cui di
xim⁹: in vmbra tua viuemus int̃ gẽtes. Sed for-
mã imitatõis accipiẽtes: p̃curram⁹ ad ipm cũ Za-
cheo in arborẽ dulciſſime fatuitatis aſcẽdentes. Si
q̃s eñi vult p⁹ eũ venire: tollat crucẽ ſuã ⁊ ſeq̃t̃ eũ:
Mat. xvj. Lu. xiiij. Heb. xiij. Extra portã paſſ⁹ eſt

ſanctificaret p ſanguinē ſuū populū. Exeam⁹ igit ad eū impropium ei⁹ portantes. hoc enī firmā ſpē generat reſurrectōis ⁊ glie. Rho.viij. Nō ſūt cōdigne paſſiōes hui⁹ tpis ad futurā gliam q̄ reuelabit in nobis. Sic ḡ aſcendit vt videret eū [qz inde erat tranſiturus] Per viā enī crucis ambulauit: p quā nos oportz ambulare. Ps̄.lxxvj. In mari via tua: et ſemite tue in aquis multis. hoc ē: in fluctib⁹ amare paſſiōis. Et cū dolore dicēdū eſt qđ ſequit. Et veſtigia tua nō cognoſcent. De tāta enī turba non cognouit niſi Zache⁹: cum tn̄ Petr⁹ dicat j. Pet.ij. Chrs paſſus eſt p no. vob relinqns exē. vt ſeqm̄i veſt. ei⁹. Sic ḡ inde erat tranſitur⁹. Lu. xxiiij. Nōne ſic oportuit chr̄m pati ⁊ ita intrare in gloriam ſuam.

Et cum veniſſet ad locum

Hic tangit de Receptiōe dn̄i a Zacheo. Et tāguntur Duo. Quorū Primū eſt: Qualiter Zacheo ſe dn̄s exhibuit. Scdū aūt: Qualiter exhibētē ſe: dn̄m Zache⁹ recepit. In Priori autem pagrapho Duo dicunt. Quoꝝ Primū eſt Loci ad exhibēdū ſe oportunitas. Scdm autē Exhibitionis ſui (alr̄ ſue) benigniſſima ⁊ dulcis volūtas. De Prio dicit [Et cum veniſſet ad locū] ad quē ſcꝫ Zache⁹ p̄cucurrerat. Precurrentī enī ſemp ſe obijcit et ingerit dn̄s. Sap.vj. Preoccupat q̄ ſe cōcupiſcunt vt illis ſe prior oſtendat. Eſa.lxiiij. Occurriſti letāti et faciēti iuſticiā: i vijs tuis recordabunt tui. Sic occurrit in cōſolatione Magdalene qn̄ eū videre q̄ſiuit Joan.xx. Sic occurrit mulierib⁹ qn̄ q̄rētes eū: poſtea pedes ei⁹ tenuerūt vt ei⁹ veſtigia obſeruarēt Mat.xxviij. Sic oib⁹ p̄currētib⁹ i deuotōe: occurrit in gaudio dn̄s in ſpū ⁊ in cōſolatiōe dulcedinis ⁊ deuotōis. Sic ⁊ hic fecit zacheo. Vn̄ qdā dicūt q deuotiōi zachei cōdeſcēdens: a via diuertit in agrū. qz ſycomor⁹ in agro: nō in via ſtetit

Suſpiciens Jeſus vidit illum.

Ecce benigniſſima volūtas dn̄i: p̄us ſuſcipiēs Zacheū in viſcerib⁹ miſcđie q̄z ſuſcipiat ab ipſo exteriori hoſpitalitate. Dicit aūt Tria. Suſpexit enī: Vidit: ⁊ Allocut⁹ benigniſſime fuit. Suſpexit ad patrē: patrē p eo exorans. Vidit: lumen ſue cognitionis infundens. Allocut⁹ eſt: charitatem quā habuit ad cōuerſionē ipſi⁹ oſtendens. Dicit igitur [Suſpiciēs] hoc eſt: in altū pſpectum erigens Sic ſuſpexit qn̄ Lazarū ſuſcitauit dicēs. Gratias ago tibi pr̄: qz audiſti me. ego autē ſciebā qz ſp me audis Joan.xj. Non enī erat minoris potētie vel miſericordie Lazaꝝ de inferno ad ſupos reuocare ad vitam q̄z Zacheū de barathro vicioꝝ reuocare ad cōpunctionis ⁊ iuſtificatōis grām. Et vt hanc oſtēderet difficultatē: iō ſuſpexit. Adhuc aūt ſuſpexit: Vt oratione talis grē a patre deſcēdere ſignificaret. Ps̄.cxx. Leuaui ocl'os m. in mōtes: vn̄ veniet auxiliū mihi. Adhuc aūt ſuſpexit: Vt ⁊ Zacheū ſurſum aſpicere doceret ⁊ animū ad patrē celeſtē dirigeret. Ps̄.cxxij. Ad te leuaui ocl'os meos qui habitas in celis. Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ in manib⁹ dominoꝝ ſuoꝝ: ⁊ ſicut ocli ancille i manib⁹ dn̄e ſue: ita oculi nr̄i ad dn̄m deū nr̄m donec miſereat noſtri. Sic ḡ ſuſpiciēs [vidit] lumē ſue grē in eū radiando ⁊ infundendo. Sic enī reſpexit Petrū Mat. xxvj. Et egreſſus petr⁹ fleuit amare. Sic dr̄ Sap. iiij. q reſpect⁹ illi⁹ eſt in electos ipſius. Sic vidit philippū ſub ficu ſedētē Jo.j. h̄ ē: adhuc i dulcedīe peti requieſcētē. Sic ḡ Vidit [illum] Jā deſiderio a terrenis eleuatū: Jam in figura crucis ſurſū exaltatū: Jā ad ipm videndū ſuſpēſum. De Prio dicit Col.iij. Que ſurſum ſunt q̄rite vbi chrs eſt in dex. dei ſedēs. q̄ ſurſuz ſūt ſapite: n̄ q̄ ſup ter. De Scdo dr̄ Gal.ij. Pro chro cū chro cōfix⁹ ſum cruci. De Tertio dr̄ Job.vij. Elegit ſuſpēdiū aīa mea ⁊ mortē oſſa mea. Sic ḡ [vidit illū] in ramis arboris ſicut in brachijs ſue crucis extēſum pēdentē: ſicut vidit Abraam arietem in veprib⁹ herentē cornibus Gen̄.xxij. quem p filio ſacrificium deo: poſt modū cū erat imolaturus.

Et dixit ad eū. Zachee feſtinās deſcende: quia hodie in domo tua oportet me manere.

Ecce Benigna allocutio. Dicit autē Tria. Nominat eū In ſignū ſpecialis ad grāz ordinate noticie. Vt deſcēdat impat: vt hūilitatis ſit parat⁹ obſequiū preſtare. Et apud eū hoſpitari oporteat indicat. Dicit igit [Zachee] Jā te nomino in ſignū ſpecialis noticie. Exo.xxxiij. Ego oſtendā tibi oē bonū: inueniſti enī grām corā me: et teipm noui ex nomie. Eſa.xlv. Scias qa ego dn̄s q̄ vocaui nomē tuū de⁹ iſrael [Feſtinans] p charitatis feruorē ⁊ deuotionē [deſcēde] p tui humiliationē ⁊ cognitionē. Charitatis enī deuotio feſtinare facit. Hoc eſt qđ dr̄ Gen̄.xxiiij. q Eliezer feſtinato (alr̄ feſtin⁹) reuertebat ad dn̄m ſuū. Eliezer de⁹ meus adiutor interp̄tat. Et ſcat quez deus ſua adiuuat allocutiōe. Et ideo feruore charitatiue deuotiōis feſtinat ad recipiendū eū. Hec eſt Rebecca q̄ tamē ſm ſuū nomē multuz accepit a chro in viſu ⁊ vbo ipſi⁹. q̄ cito operuit ſe teriſtro: h̄ ē feſtiuo ⁊ ſolēni charitatis ⁊ hoſpitalitatis pallio Genes.xxiiij. Heb.xiij. Charitas fraternitatis maneat in vob: et hoſpitalitatē nolite obliuiſci. Per hanc enī qdaz placuerūt angelis hoſpitio receptis [Deſcende] tui hūiliatiōe ⁊ tui cōſideratōe. Duos enī mot⁹ laudabiles Zache⁹ habuit. Vnū in figurā crucis p deſideriū aſcēdendi: vt cōtēplari poſſet exaltatū. Aliū deſcendendi vt dn̄m reciperet hūiliatū. Eph.iiij. Qui aſcēdit ipſe ⁊ q̄ deſcēdit. Iſti mot⁹: oim bonoꝝ āgeloꝝ aſcēdēdi i crucē p cōtēplationē crucifixi: et deſcēdendi p hūiliationē. Gen̄.xxviij. Angelos aſcēdētes ⁊ deſcēdētes i ſcala ⁊ dn̄m innixū ſcale deſup vidit Jacob. Joā.j. Videbitis āgelos deſcēdētes ⁊ aſcē. ſup filiū hoīs. Iſti eī mot⁹ ageloꝝ demōſtrant p̄cipue in pſectib⁹ hoim qb⁹ miſtrāt angeli. Deſcēſio etiā ad cognitiōez ſue fragilitatis vtilis ē aliqn̄. Sic dr̄ Hier.xviij. Deſcēde i domū figli. ⁊ ibi audies verba mea. In domū enī figuli deſcēdere: eſt ad cōſiderationez fictil' nature iclinari: ⁊ ex h̄ hūiliari. ⁊ ibi in hūilitate vba ⁊ mādata di p̄cipe. ij. Coꝝ.iiij. Habem⁹ theſauꝝ iſtū i vaſ fic. vt ſubli. n̄ ſit ex no. ſz ex vir. di. Sic ḡ Feſtinās deſcēde [qz hodie] grā hoſpitalitatis [in do.t. oportet me ma.] Tria autē

diat. Illuſtratõez felicis ꝛ accepti tꝑis. Diſpoſiti
onẽ manſiõis .ꝛ Deſideriũ tal' boſpitalitat̃ . Illu-
ſtratio accepti tꝑis notaꝛ i h̃ q̃ dẽ [qꝛ hodie] q̃ñ
ſol ſolito ſerenioꝛ tibi illuceſcit : q̃ ꝑus nubilo pec
catoꝝ tuoꝝ tibi abſcõdit⁹ fuit. ij. Machab. j. Tẽ
pus affuit q̃ ſol refulſit q̃ ꝑus erat i nubilo. Ma
lach. iiij. Vobis timẽtib⁹ nomẽ meũ orieꝛ ſol iuſti
cie : ꝛ ſanitas i pẽnis eius. Sic Heſter. x. Fõs par
uus creuit in fluuiũ magnũ : ꝛ in lucẽ ſolẽq; ↄuer
ſus eſt. Fons eni fundẽs doctrinã eſt ꝑua allocu-
tio : q̃ chr̃s Zacheũ allocut⁹ ẽ. ꝛ creuit i fluuiũ ex-
uberãt̃ in charitate hoſpitalitatis in multos pau
peres : ꝛ i ſereno cordis ſui : pulſis nubil' ſollicitudi
nũ mũdi : in lucẽ grẽ ſolẽq; cognitõis diuine ↄuer
ſus eſt. ꝛ fecit die ſibi q̃ hodie vocaꝛ [hodie] dꝛ
hoc die clarificatõis diuie [in domo tua] Ecce
Diſpoſitio mãſiõis in domo Zachei q̃ iniuriis ꝛ
fraudib⁹ plena fuit. in q̃ violent' (al's : violẽt⁹) exa-
ctoꝛ diabol⁹ dñabaꝛ. Sed ſicut dꝛ. j. Jo. iij . In h̃
apparuit fili⁹ dei : vt diſſoluat ꝛ deſtruat opa dia
boli. Et ſic intrauit in domũ Zachei : ſic intrauit i
infernũ domũ diaboli . Extraxit ea q̃ diabol⁹ ibi
cõgregauerat. Et ita facit in domo Zachei. Oſee
xiij. Morſus tu⁹ ero iferne. Faux eni fuit diaboli
domus zachei. Et hec ẽ eni dom⁹ : de q̃ dꝛ Oſee. vj
Supplãtata ſanguie : fauces viroꝝ latronũ : ſup
plãtatõe pauperũ ditata. Dom⁹ hec facta eſt incly
ta ꝑ ſudorẽ paupeꝝ ꝛ ſanguinẽ : qꝛ ſudorẽ ꝛ ſan-
guinẽ paupeꝝ auferebat. ꝛ princeps fuit vt ꝑnceps
viroꝝ ſtrenue ſpoliantiũ hoies . Sꝫ dñs in hanc
domũ igrediꝛ vt diſꝑdat iniquũ cũ iniqtate : ꝛ cõ
ſecret eã ſibi. Job. xxix. Cõterebã molas iniq : ꝛ de
dentib⁹ ei⁹ auferebã ꝑdã. Molas cõmandentes
paupes : h̃ eſt : publicos exactores. ꝛ h̃ dentib⁹ for-
titer tenẽtib⁹ auferebã ꝑdã. Hoc ẽ : de tenaci aua-
ricia : ꝛ edaci appetitu cupiditat̃ : bona illicite ad
q̃ſita eruere ꝛ vnicuiq; qð ſuũ eſt reſtituere. Sic
ḡ Jeſus intrauit in domũ : vt eiecto dño domus
diabolo : oia vaſa iniqtatis diſtribuat : ꝛ domum
ſibi ꝑ ꝑniaꝫ (al's ꝑpetuã) conſecret manſionem.
Dicit ḡ. [In domo tua] que mea erit in ꝑximo
[oportet me] Et hoc q̃dem charitate vrgente
Me facere oporꝫ : Tibi autẽ hoc ꝓpẽ opẽ portat.
ꝛ Oibus opes paupibus ꝛ ſpoliatis ꝑparabit.
Oportet ergo ꝓpter Me : vt charitati ſatiſfaciam.
Opꝫ ꝓpẽ te : vt opẽ tibi addã. Opꝫ ꝓpẽ Paupe
res : vt opes eis addã. De Prio Lu. xij. Quo mõ
coartoꝛ vſq; dũ ꝑficiaꝛ. ij. Coꝛ. v. Charitas chriſti
vrget nos. Cañ. viij. Fort̃ ẽ vt mors dilectio. De
Scðo dꝛ Luc. xv. Epulari ꝛ gaudere oꝑtebat : qꝛ
fr̃ tu⁹ mortu⁹ fuerat ꝛ reuixit. De Tertio Matt.
xxiij. Hec oꝑtuit facere. ſ. pietat̃ opa. ꝛ illa ñ omit
tere : obſuãtiaſ minutaꝝ decimaꝝ. Sic ḡ Tripli
ci' Opꝫ me [manere] Jo. xiiij. Ad eũ veniem⁹ ꝛ
mãſionẽ apud eũ faciem⁹.

Et feſtinãs deſcẽdit : et excepit il lum gaudens

Hic tãgiꝛ Deuota tãti hoſpit̃ receptio. Et tan
git Duo. Occurſũ ꝛ Receptõez. Occurrẽs ei dño
[feſtinãs deſcẽdit] ad miſteriũ hoſpitalitatis
ſe exhibens corã ipſo ſe hũiliãdo vt ſcꝫ miſtraret.

cui añ miniſtrabaꝛ Accipiens formã ab eo qui dix
it Luc. xxij. et Matth. xx. Ego in medio veſtꝝ ſũ
ſicut qui miniſtrat. Sic Phil'. ij. Formã ſerui ac-
cepit ꝛ miniſtrauit. j. Coꝝ. iiij. Sic nos exiſtimet
homo vt miniſtros chriſti : non vt dñantes in la-
boribus alienis. Sic ergo vt Martha ſollicite fe
ſtinans deſcendit in miniſterio occurrens domio
Lu. x. Martha aũt ſatagebat circa frequẽs mini
ſteriũ [et accepit illum gaudens] . ij. Coꝝ. ix.
Non ex triſticia aut ex neceſſitate. Hilarẽ eñ da-
torẽ diligit deus. Rhom. xij. Qui miniſtrat in hi
laritate. Iſte eñ eſt de quo diciꝛ Eccĩ. xxxj. Splen-
didũ in panib⁹ bñdicent labia mltoꝝ. q̃ hilari fa-
cie reſplendent in receptione bonoꝝ hoſpitũ. Sic
ergo gaudens excepit. Et hoc notat verbum excep-
tionis. Supra eñ hoc notauim⁹ ſuꝑ illud ver-
bum Mulier quedam Martha nomie excepit il
lum in domũ ſuam. Ubi etiã de domo plura ſunt
notata : que h̃ repetere nõ oportet.

Et cum viderẽt omnes murmu rabant dicentes : quia ad hominẽ peccatorẽ diuertiſſet.

Tangit h̃ Tria. Generalitatẽ murmurãtium.
Murmurationẽ. et Murmur̃ cãm. De Primo
dicit [Cũ viderent oẽs] In tactu q̃dem Ma-
gdalene murmurauit domin⁹ dom⁹ Luc. vij. In
conuiuio Leui murmurãt multi phariſei Mat.
ix. Hic aũt cum intrat ad Zacheum murmurant
omnes. Huius aũt cauſa eſt quia tã famoſus pec
catoꝛ fuit iſte q̃ omnib⁹ ſtuporẽ immiſit (al's icuſ-
ſit) q̃ dñs ad ipſum diuertere non inuitatus vo-
luit. Sed hoc fuit immenſa dei miſcðia : De qua di
citur Rhoma. v. Ubi abundauit delictũ : ſuꝑabũ
dauit ꝛ gratia. Et ideo impleuit domin⁹ quod per
prophetã ꝑdixerat Pſal. lxxxvj. Memoꝛ ero Ra-
ab et Babylonis ſcientiũ me. Et ideo vbi maioris
infirmitat̃ cura fuit : ibi maioꝛ laus fuit medici : ꝛ
maioꝛ ꝓbaꝛ virtus medicine. Matth. ix. Non eſt
opus valentibus medicus : ſed male habentibus
Sic euntes diſcam⁹ illud ſalubre vbũ dei Oſe. vj
Miſericordiã volo ꝛ nõ ſacrificium. et ſciam dei
plus q̃ holocauſtũ. Dicam⁹ igiꝛ generalitati mur
murãtiũ. Cuſtodite vos a murmuratiõe : et a de-
tractiõe parcite lingue. quia Sermo obſcur⁹ in va
cuum nõ ibit Sap. j. Sed opera dei in miſericor-
dia ſuꝑexaltãte iudiciũ omnes laudate : dicẽtes il-
lud Pſal. cxliiij. Suauis domin⁹ i vniuerſ : et mi
ſerationes eius ſuꝑ omnia opera eius. Thren. iij.
Miſericordie dñi quia non ſum⁹ conſumpti quia
nõ defecerũt miſeratõeſ ei⁹. Pš. lxxvj. Aut obliui
ſceꝛ miſereri de⁹ : aut ↄtinebit i ira ſua miſcðias ſu
as [Murmurabãt dicẽtes] Murmur nomẽ
eſt fictitiũ (al's fictũ a ſono) qꝛ q̃ murmurat mur-
mur i aurib⁹ ſonat ſub ſilẽtio Et ſũt murmurato-
res occulte ſub ſuſurrio detrahẽtes. Rho. j. Su-
ſurrones ꝛ detractores deo odibiles. Iſti ſunt ſer
pentes ſub ſilentio venenũ detractiõnis infũdẽtes
Eccĩe x. Quomodo ſi mordeat ſerpens ſub ſilen-
tio : nihil minus habet qui occulte detrahit. Non
enim audebãt manifeſte aliquid loqui : quia tam

ſepe ↄſutati fuerãt φ iterꝝ ↄſutari metuebãt. Cõm aũt murmurã ſubiũgũt dicẽtes ⌊φ ad hominẽ
D petõꝛez diuertiſſet.⌋ Petõꝛ ãt dr̃ hᷓ a magnis peccatꝭ ⁊ a ↄſuetudine peccandi. Et ad talẽ reuera diuertit. qꝛ in tali miſcõiaꝫ ſuã ⁊ ſalutẽ oñdere voluit. Oſee.ij. Vocabo nõ plebẽ meã: plebẽ meã. ⁊ ñ miſcõiam cõſecutã: miſcõiam conſecutã. Et erit in loco vbi dictũ eſt eis. Nõ ꝑplus me⁹ vos: ibi vocabunt̃ filij dei viuentꝭ. Et hᷓ eſt qᵭ cõtra taliter murmurãtes hypocritas dñs opponit Deut.xxxij. Ipſi me ꝓuocauerũt in eo q̃ nõ erat deus. et in ſculptilibꝫ ſuis ad iracũdiã cõcitauerunt. Hoc eſt: illi q̃ mihi videbant̃ ſeruire: ſpectacula (al'r ſculptilia) laudis degerũt ſibi in deos qᵬꝫ ſeruiũt: et ſculptilia vanitatꝭ ⁊ cupiditatꝭ ſue ↄ̃ me ad ꝓuocandum adorant. Ego recedã ab eis: et ꝓuocabo eos in eo q̃ nõ ẽ ꝑpl's: et i gẽte ſtulta irritabo eos. hᷓ ẽ cõiũgã me publicanis ⁊ penitẽtibꝫ q̃ mõ nõ ꝑpl's: et in gente ſtulta meretricũ ⁊ pctõꝝ cõuerſa irritabo illos cũ eis manẽdo ⁊ miſcõiam illis faciẽdo. Et vtinã hᷓ audiant Clerici ⁊ Religioſi a qᵬꝫ de⁹ ſicᵘ a phariſeis recedit ⁊ ↄiungit̃ publicanis cõuerſis. Mat. xxi. Publicani ⁊ meretrices p̃cedẽt vos in reg̃ dei Sic dr̃ Paul⁹. Venit Jeſus pctõꝛes ſaluos facere q̃ꝝ p̃m⁹ ego ſũ: ſed iõ miſcõiam cõſecut⁹ ſũ quia ignorãs feci in icredulitate mea. j. Ti. j. Et p̃mittit Qui pri⁹ fui blaſphem⁹ ⁊ ꝑſecutoꝛ ⁊ ↄtumelioſus

Stãs autem Zacheus dixit ad Jeſum

Hic incipit oſtẽdere Hoſpitalitatꝭ hui⁹ fructũ. Dicit aũt Duo. Quoꝝ Primũ eſt Diſpoſitio penitẽtꝭ. ⁊ Secundũ Cõfeſſio ⁊ ꝓmiſſio ſatiſfactõis De Primo dr̃ Tria. Rectitudis in penitẽte ſignificationẽ. Eiuſdẽ ꝑ nomẽ expꝛſũc demõſtrationem. et Ad dñm ꝑ vocũ obligatõem. Dicit igit̃ ⌊Stãs aũt⌋ Ut rectitudo poſitiõis corꝑis: directiõẽ ſignificaret cordꝭ. Stãs em̃ rect⁹: eſt q̃ ſtat ſicᵘ hõ. Pſ̃. v. Mane aſtabo tibi ⁊ videbo qm̃ non de⁹ volẽs iniq̃tatẽ tu es Hoc eſt ipſa corꝑis rectitudine: videbo. hoc eſt: videri faciã. ⁊ demõſtrabo q̃ nõ viꝫ iniq̃tatẽ ſed rectitudinẽ. Q.d. Diu Jacui: terrenis cupiditatibꝫ obrut⁹. Sed audio te dicẽtẽ Eſa.lij. Excutere de puluere. Diu Sedi: cũ Leui in lucris illicitꝭ q̃rẽdis: ſed audio te p̃cipientem in pſ̃. cxxvi. Surgite poſtq̃ſ ſederitꝭ q̃ mãducatꝭ panem doloris. Hic em̃ eſt panis rapine ⁊ fraudis ⁊ vſuraꝝ. Nũc ꝫ̃ ſurrexi ⁊ Sto i ↄſpectu tuo. iiij. Re. iij. Uiuit dñs exercituũ in cui⁹ cõſpectu ſto in rectitudĩe iuſticie ⌊Zacheus⌋ feſtinus ad iuſtificationẽ q̃ſ feſtino ad rectitudinem. Pſ̃. v. Dirige in cõſpectu tuo viam meã. Eo (al'r Quero) em̃ ſemitas eq̃tatꝭ et gradũ rectitudis. Prouer. iiij. Adducã te ꝑ ſemitas eq̃tatis: q̃s cũ ingreſſus fuerꝭ nõ artabuntur greſſus tui: et currens nõ habebis offendiculum. Sic ꝫ̃ feſtino ad iuſtificationẽ ⌊dixit ad dñm⌋ Nõ em̃ aduertit calumnias ⁊ detractiões pctõꝝ. Sic Dauid. ij. Reg. xvj. dixit. Dimitte eũ vt maledicat mihi iuxta p̃ceptũ dñi: forte reſpiciat dñs afflictionẽ meã: et reddat mihi bonũ ꝓ maledictione hac. Sic ꝫ̃ conuerſus ad dñm ſtetit in iuſticias dñi inter linguas maledicentiũ. Pſ̃. xxxviij. Ab oĩbꝫ iniq̃tatibꝫ meis erue me: opprobriũ inſipiẽti dediſti mihi. Uñ glo. Stat: iuxta (quã cepit) fidei vitã ꝑſiſtens: nõ ſolũ ſe ex pctõ cõuerſum: ſed etiã inter innocẽtes ſe probat cõuerſatũ. Hoc aũt nõ aſſuit: ſed poſt ↄuerſionẽ: cũ omnibꝫ diſtributis: int̃ diſcipulos diſcipul⁹ fuit. Hac ꝫ̃ confidentia iuſticie dixit ad dominum

Ecce dimidiũ bonoꝝ meoꝝ domine do paupibus. et ſi q̃d aliquẽ defraudaui reddo quadruplũ

Duo dicit. Quoꝝ Unũ ꝑtinet ad elemoſynarũ largitionẽ ꝑ qᵭ curat̃ auaricie cupiditas: Que (ſicᵘ dr̃ Apl's. j. Tim. v.) Radix ẽ oĩm maloꝝ. Scdm aũt ꝑtinet ad Iniurie illate ſatiſfactionem Qᵭ eſt Reddere illicite adq̃ſita ſm iuſticie ꝑfectiõẽ (al'r rõnem) ⁊ ordinẽ. Et hoc ꝑtinet ad ꝓximi recõciliationẽ. De Primo dr̃ ⌊Ecce dimidiũ bonoꝝ meorũ dñe do pau. Et in hᷓ notant̃ Septẽ. Notat̃ I
em̃ Exẽpli p̃bitio ꝑ hoc φ dr̃ ⌊Ecce⌋ Scdo notat̃ Abũdãs largitio ꝑ hoc φ dr̃ ⌊dimidiũ⌋ Notat̃ Tertio Ei⁹ qᵭ dat̃ nobilis conditio: ꝑ hoc φ dicit ⌊bonoꝝ⌋ Notat̃ Quarto Juſta dati poſſeſſio: ꝑ hoc φ dr̃ ⌊meoꝝ⌋ Quinto notat̃ Dãtꝭ directa intentio: ꝑ hᷓ φ dr̃ ⌊dñe⌋ Sexto Notat̃ Grata (al'r Gratuita) erogatio: ꝑ hoc φ dr̃ ⌊do⌋ Septimo notat̃ Ei cui dat̃ ex miſcõia cõpaſſio: ꝑ hᷓ φ dr̃ ⌊pauꝑibus⌋ Dicit igit̃ ⌊Ecce⌋ Notãs φ ſicᵘ publice oẽs ꝑ auaritiã ſcãdalizauit: Ita publice vult miſericoꝛdie in paupes p̃bere exẽplũ. Mat. v. Luceat lux vr̃a corã hoĩbꝫ vt videãt opa vr̃a bona ⁊ glorificẽt patrem vr̃m q̃ in celis eſt. Quãuis em̃ dñs Mat. vj. dicat φ In elemoſyna nõ debeam⁹ tuba canere añ nos. Et Debet neſcire ſiniſtra nr̃a qᵭ faciat dextera: tñ hoc gloſat Gregoꝛi⁹ φ hoc non eſt ideo dictũ φ ꝓximi opa nr̃a nõ videãt: ſed poti⁹ iõ. φ op⁹ noſtꝝ ſic ſit in publico q̃tinus intentio nr̃a ſemꝑ maneat in occulto. Ut ⁊ de bono ope ꝓximo exhibeam⁹ exemplũ. et ꝑ intentionẽ q̃ ſoli deo placere deſideram⁹: ſemꝑ optemus ſecretum. Hoc ẽ igit̃ qᵭ demonſtrãdo dr̃ Ecce ⌊dimidiũ⌋ Notat hoc Abũdantiã diſtribuẽdoꝝ. Quicq̃d em̃ vltra neceſſitatẽ eſt: vocat dimidiũ. qꝛ Dimidiũ vniuſcuiuſq; integri ſm Arithmeticũ eſt altera ps ipſi⁹. Et ideo vna ps eſt ꝓꝑꝭ neceſſitatꝭ: et altera ẽ diſtributiõis in pias elemoſynas. Et ideo dr̃ ⌊dimidium⌋ Lu. xj. Qᵭ ſupeſt: date elemoſynã: et oĩa mũda ſũt vobis q̃ ſũt in altera pte. Tob. iiij. Si multũ tibi fuerit abũdanter tribue. ſi pauꝝ: id ipm impertiri ſtude. Lu. vj. Eadẽ q̃ppe mẽſura q̃ menſi fueritꝭ remetiet̃ vob. ij. Coꝛ. ix. Qui parce ſeminat: parce ⁊ metet. et q̃ ſeminat in bñdictiõibꝫ: de bñdictiõibꝫ ⁊ metet vitã eternã ⌊bonoꝝ⌋ Notat Dãdoꝝ vilitatẽ ⁊ nobilitatẽ Contra errorem quoꝛũdã crudeliũ in cibis paupes Qui dicit φ non deberent pauperibꝫ delicata dari: ne conſueſcerent propter vbũ Auguſtini qᵭ in añhabitꝭ indutum⁹. Sed mẽtita ẽ iniq̃tas ſibi. Ipſi em̃ ⁊ ſui ↄſoꝛtes de elemoſynis eccliaꝝ delicata recipiũt. Neemie. viij. Comedite pinguia ⁊ bibite mulſũ: ⁊ mittite ptes eis q̃ nõ p̃parauerũt ſibi. Ecce de optimis p̃cepit dari partes.

Eſa.xxiij. Erūt mercedes tyri ſctificate dño. Non
ɔdent̃ neq₃ reponet̃:q₂ his q̃ ſteterūt corã dño: e-
rūt mercedes eı⁹:vt comedãt vſq₃ ad ſaturitatẽ₃.
⁊ veſtiãt̃ vſq₃ ad vetuſtatẽ. Qd̃ exponẽs Hieroñ.
ait. Mercedes tue p̃ciofe cū labore ⁊ anguſtia ad-
q̃ſite:erūt ſctificate dño i eleẽoſynas:q₂ p̃cioſe ſūt.
Nõ ɔdent̃ p auaritiã.neq₃ reponet̃ ad ſuꝑfluita-
tẽ.q₂ his q̃ ſtetẽrĩt corã dño Glo.ver₃ pauꝑibus:
erūt mercedes eı⁹ vt comedãt ⁊c̃. [meorū] vt ele
moſyna fiat de iuſte adq̃ſito. Prouer.iij. Hono-
ra dñm de tua ſubſtãtia:⁊ de p̃miti)s oĩm frugũ
tuaꝝ da pauꝑib₉. Meū eni dare poſſu₃:ſ₃ nõ alı̃
Celer₃ enū[Do]Ecce g̃tuita donatio:⁊ Celer:q₂ in p̃ſen
ti loq̃t̃.Et nõ dic Dabo:differẽs i futuꝝ. De Pri
mo ẟ₂ Matth.vj. Sit eleẽoſyna tua i abſcondito.
Lu.xiiij. Cū fac₃ ɔuiuiū noli vocare amicos ⁊ di-
uites:ſ₃ voca paupes q̃ nõ habẽt retribuere tibi.
retribuet̃ eni tibi in reſurrectõe iuſtoꝝ. De Celeri
tate aūt ẟ₂ Prouer.iij. Ne dicas amico tuo. Ua-
de ⁊ reuertere cū poſſis ſtatim dare. Eccl̃i.iiij. Cor
inopis ne afflixer₃:⁊ ne ꝓtrahas datũ anguſtiãti.
[Dñe]Ecce Intẽtio pura. Propt̃ea Mat.xxv.
Qd̃ vni ex minimis meis feciſt₃:mihi fe. Sic em̃ ẟe
Sapiẽs Prouer.ix. Feneraẗ dño q̃ miſeret̃ pau
ꝑis.j. Paral̃.vlt̃. Dñe i ſimplicitate cordis mei le
tus obtuli vniuerſa.⁊ ꝑpl̃m tuū q̃ rꝑe⁹ ẽ vidi cū
ingẽti gaudio tibi offerre munera. De⁹ iſrl̃ cuſto-
di hãc volūtatẽ [pauꝑib₉] ſibi nõ ſufficiẽtibus.
Dañ.iiij. Pctã tua eleẽoſynis redime. ⁊ iniuſticias
tuas miſi cordijs pauperꝝ. Jo.xij. Paupes ſemꝑ
habet₃ vobiſcū. ⁊ cū volueritis poteritis illis bñ
facere. Tob.iiij. Nõ auertas faciẽ tuã ab vllo pau
ꝑe. Job.xxx. Flebã q̃dã ſuꝑ eo q̃ afflict⁹ fuerat:
⁊ cõpatiebat̃ aĩa mea paupi. Sic g̃ dic [Ecce di
midiū bonoꝝ meoꝝ dñe do pauꝑib₉] Et
attẽde q̃ añ reſtitutõem debiti ponit op⁹ pietat₃.
q₂ q̃uis i ope pnie reſtitutio pꝛoꝛ ſit pietate: Tñ i
Dignitate ⁊ i Ualore eſt pietas añ oĩa alia. Et de
Dignitate q̃dẽ dicit̃ Jaco.ij. Superexaltat autem
miſcðia iudiciū. De Ualore aūt ẟ₂.j. Timoth.iiij
Pietas ad oĩa valet: p̃miſſionẽ vite q̃ nūc eſt ha
bẽs ⁊ future. Jõ g̃ p̃ponit cã [⁊ ſiq̃d aliquẽ de-
R fraudaui reddo q̃druplū] Exo.xxij. p̃cipi-
tur q̃ ouis in quadruplū reddat̃ Sed nõ alia.
Sed dicendū q̃ Judicialia p̃cepta variant̃ pro
q̃litate tꝑis:et locoꝝ:⁊ ꝑſonaꝝ. Et cū ad terrorẽ₃
tꝑe Moyſi preceptū fuerit:reddi i quadruplū:p
cedente tꝑe inualeſcẽtib₉ latronib₉. tẽpore Salo
monis p̃ceptū eſt:vt furtū reddat̃ in ſeptuplū ei
cui accidit damnū:vt totū reſiduū cedat iudici:
vt ille fur p hoc vitã redimat. Prouer.vj. Nõ g̃n-
dis eſt culpe cū q̃s furat̃. Furat̃ enim vt eſurientẽ
impleat aĩam:dep̃hẽſus q₃ reddet ſeptuplū. ⁊ oẽ₃
ſubſtãtiã dom⁹ ſue tradet:⁊ liberabit ſe. Tꝑibus
autẽ his ſuſpẽdit̃ q̃ furat̃. Et h̃ ad terrorẽ inditiū
eſt qñ(al̃s q₂)nimis multiplicati ſūt latrões. S₃
hic Zache⁹ fur nõ erat:ſed fraudib₉ extorſit i pu-
blicis vectigalib₉ multa. Et de illis dicit. [ſiquid
aliquem] Attende autẽ q̃ in talib₉ Dupliciẗ
fraus cõmittit̃. Primo q̃dem Qñ plus q̃₃ conſti-
tutū eſt accipit̃ Cõtra quod ẟ₂ Lu.iij. Cõtẽti eſto-
te ſtipendijs vris. Scd̃o:qñ q̃dem cõſtitutum
accipit̃: et defenſio vie: ⁊ ſecuritas non exhibetur.
Tunc em̃ acceptū eſt rapina. Eſa.iij. Populū me
um exactores ſui ſpoliauerūt. Et iterꝝ Ibidẽ. Qua-
re atteritis ꝑpl̃um meū ⁊ facies pauperꝝ cõmolit₃
De his ergo duobus modis p̃ſupũt ẟt [ſiq̃d ali
quẽ defraudaui] Attende q̃ iſte videt̃ etiam
in fraudib₉ aliq̃d timoris dei habuiſſe. Et ideo dic
[ſiquid aliquem] quia ſibi a (al̃s in) fraudib₉
cauit:q̃ntum in cõſuetudine publicanoꝝ fieri po-
tuit. Et hoc forte dñs in eo reſpexit: quando aliis
omiſſis:ad eū declinauit. Eſt em̃ Inter latrones
vn⁹ melior. et Inter fraudulentos vnus magis ti-
mens deū q̃₃ ali⁹. Job.xxxj. Sẽꝑ em̃ q̃ſi tumentes
ſuꝑ me fluct⁹ timui deū:⁊ põdus eı⁹ ferre nõ potui
Hoc eſt g̃ qđ ẟt [Siq̃d aliquẽ defraudaui [red-
do q̃druplū]Simplū.ſ.p damno qđ feci. Du-
plū pro mora expectãdi q̃ (al̃s q̃)ablato caruit is
qui fraudat⁹ fuit. Triplū aūt pro iniuria quã intu
li vt leſo ſatiſfacerẽ. Quadruplū aūt p pctõ quod
cõmiſi. Hec em̃ q̃ttuor in omni fraude ſunt ⁊ vio
lentia male ablati. Damnum. Mora. Iniuria. et
Peccati deformitas. Mat.v. Non exies inde do-
nec reddas nouiſſimū q̃drantẽ. Sic reſtituere no-
lunt noſtri tꝑis fraudulenti. Eſa.xxxij. Fraudulẽ-
ti vaſa peſſima ſunt. Ipſe em̃ cogitationes cõcinna
bit ad ꝑdendos mites:cum loq̃ret̃ pauꝑ iudicium.
Fraudulẽt⁹ eſt etiã cum eſt añ cõfeſſorẽ:cogitat q̃-
liter aliq̃d de male ablato retineat ⁊ non reſtituat.
Glo. aūt q̃dã Moralis ẟt:q̃ reſtituit Dolendo:
Cõfitẽdo: Satiſfaciendo: et Pro reatu ſuo oran-
do. Hoc eſt igit̃ q̃ ẟt Reddo q̃druplum.

Ait Jeſus ad eum:Quia hodie ſalus domui huic facta eſt:eo q̃ et ipſe filius ſit Abrae

[Ait ieſus ad eum] ſc₃ Zacheū: recipiens et
oblationẽ: ⁊ approbãs ſatiſfactionẽ₃ [q̃a hodie]
Pleonaſmos videt̃ in Cõiūctione quã premittit:
Niſi ſuppleat̃ oĩo Sic q̃ dicat̃: Manifeſtū eſt p
tuam cõuerſionẽ [q̃a hodie ⁊c̃.]Dicit aūt Tria.
Sc₃: Salutẽ domui factã p introitū dñi. et In q̃
ſalus illa facta ſit. et Q̃r hec ſalus fiat de intentõe
dñi in domū itroeūt₃. De Prio hoꝝ ẟt Quattuor
Sc₃: Salutẽ. Tꝑs oportunū ſaluti. et Cui data
ſit ſal⁹. ⁊ Q̃r ẽ facta ſalua dom⁹ de ꝑdita domo
De Salute q̃dẽ ẟt [q₂ ſalus]g̃ra.ſ.ſaluãs a pec-
cato:⁊ a gehẽne(al̃s a recidiui)periculo. Ps̃.xliij.
Saluaſti nos ex affligẽtib₉ nos.ſ.dẽmõib₉ ⁊ pctis
Hiere.xvij. Saluū me fac ⁊ ſalu⁹ ero q₂ laus mea
tu es. Ps̃.lix. Saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me
[hodie]tꝑe accepte pnie.ij. Coꝝ.vj. Ecce nūc tꝑs
accep. ecce nūc dies ſa.nemi dãtes vllã offen. vt nõ
vituꝑet̃ miſte.nrm [huic domui] q̃ (al̃s q₂) cli- L
miata ſpurcitia dmonū facta ẽ hitatio(al̃s dom⁹)
dei :chĩi:⁊ ſctõꝝ apl̃oꝝ ⁊ angeloꝝ:quã ipe de⁹ iha
bitãdo ɔſecrauit ſibi. Et mag̃ h̃ ẟt ð domo mẽt₃
q̃₃ de domo exterioris hitatõis. Gen.xxviij. Nõ ẽ h̃
aliud niſi dom⁹ dei ⁊ porta celi. Dom⁹ ad ſecū ha-
bitandū. Porta celi ad intrandū in regnum. Do-
mus inq̃₃ habens Thalamū cõtemplatiõis: Ce-
naculū meditatiõis: Mẽſam refectiõ ;Aulã dei

ambulatōis cū amicis. Conſiſtoriū diſcuſſionis.
Coquinā pparatōis. Lauatoriū cōfeſſiōis: ⁊ Tē
plum oratōis. ⁊ Speculā cuſtoditōis ab inſidiā
tibus inimicis. Hec eni ſūt officine magne dom⁹
Et preter hec oīa habens apothecā optime frag
rātis. ⁊ Armamētariū militū ordinatoꝝ in pſidi
um expugnatōis. ⁊ Theſaurariā ſummarū diui
tiarū diuine ditatōis: ⁊ domū Diſcipline ⁊ erudi
tiōis. Et de omnibꝫ his dabim⁹ exēpla. De Tha
lamo ei caſte cōtemplatōis: i quo ſancti Rachel
amplexibꝫ vacādū eſt dicit̄ in ps. xviij. Ipſe tanq̄
ſpōſus pcedens de thalamo ſuo. In h thalamo ē
Lectus ſincere delectatōis in veritate. ⁊ Lucerna
luminis in veritatis illuſtratiōe. Et de Lecto quidē
dicit̄ Cant. j. Lectulus noſter florid⁹. De Lucerna
autē in ps. cxviij. Lucerna pedibꝫ meis verbum
tuū. Cenaculū occupat ſacra meditatio. q̄ ſternit
totū diſcubitū ad recūbendū. Meditatio enim
frequens reditus eſt mentis: ſup audita pius vel
inuenta. In hoc eni reficit̄ chrs. Mar. xiiij. Ipſe
oſtendet vobis cenaculū grāde ſtratū. ⁊ ibi para
te. Sed heu hodie iſta paſtophoria dom⁹ ſunt di
ruta. qꝛ nō eſt hodie qui in lege dei (ſicut deberet
vir ſctūs: vt dicit Pſal. xxxviij) medite dic ac no
cte. Et ideo (al's illud) plāgit Judas. ij. Macha.
x. In hoc cenaculo eſt Menſa quidem ſcripture. ⁊
Menſa eucharistie. ⁊ Menſa elēoſyne. De Mē
ſa ſcripture dicit̄ Lu. xxij. Sedebitis ⁊ vos ſuper
mēſam meā vt edatis ⁊ bibatis ſup menſaꝫ meā
in regno meo. hoc eſt: in eccl'ia. De Menſa eucha
riſtie dicit̄ in Pſal. xxij. Paraſti in ꝯſpectu meo
mēſam aduerſus eos q̄ tribulāt me. De Menſa
pauperꝝ que fit in elemoſyna Tob. ij. Uoca aliq̄s
timētes deū de tribu noſtra vt epulent̄ nobiſcuꝫ.
Job. xxxj. Si comedi buccellā meā ſolus ⁊ nō co
medit alienus ex ea. Aula autē deambulatōis cū
amicis: eſt cōſideratio exēploꝝ ⁊ ꝯuerſatōis ſctō
rum. ij. Cor. vj. Inhabitabo in eis ⁊ inambulabo
Sic deambulauit Dauid in aula ſolarij domus
ſue: qn̄ reſpexit Berſabee. hoc ē: chriſtus qn̄ tulit
eccleſiaꝫ ab Uria: h eſt: a diabolo. ij. Regū. xj. In
hac eſt Cōſiſtoriū diſcuſſionis ratōis de omnib⁹
omiſſis et cōmiſſis: ſicut dicit̄ Prouer. xx. Rex q̄
ſedet in ſolio iudicij diſſipat omne malū in circūi
tu (al's: intuitu) ſuo. Ibi eſt Coqna pparationis:
Sicut dicit̄ Eze. xlvj. Ubi dicit: Hec coqne ſunt i
domo tēpli. Hec autē coquina eſt: cōpunctōis: co
quēs i igne doloris: ⁊ parās ſapores optimos: ſi
cut dicit Ps. xxxviij. Cōcaluit cor meū intra me.
⁊ in meditatōe mea exardeſcet ignis. Hec eſt Re
becca parās hedos peccatoꝝ: ſicut libenter nouit
veſci prīm noſtrū. Gen. xxvij. Hec eſt Sara foca
ria faciēs panes grē ſub cinere humilitatis peniten
tie. de ſimila mūdiſſime cōſciētie. Gen. xviij. Hic
eſt Lauatoriū ꝯfeſſionis in quo lauant̄ man⁹ et
mēbra oīa Significatū p labiū ſiue luterē quē fe
cit Moyſes Exo. xxx. ⁊ p mare eneū quod an̄ do
mū fecit Salomon. ij. Regū. vij. ⁊. iij. Regū. vij.
Hic eſt Templū oratōis: cōſideratio celeſtiū diſpo
ſitionis: exemplificatū habens in ſe arcā continē
tie omnis ſanctitatis: Tabulas. ſ. mandatoruꝫ in
opere: Manna in delectatōe ꝯſcīe. Urnā aureaꝫ
in diuinitatis capacitate. Apo. xj. Apertū eſt templuꝫ
dei in celo. ⁊ viſa eſt arca teſtī eius in tēplo eiꝰ. Ha
bet etiā Speculā altā: faſtigiū intelligentie: In q̄
cuſtodiūt vigiles domū ab inſidiantibꝫ inimicis.
Eccl. xxiiij. Sic in ſion firmata ſum. Sion autēꝫ
ſpecula interpretat̄. Eſai. xxj. Contēplare in ſpecula.
Habet etiā Apothecā (in qua ſit fragrantia) hoc ē
virtutū cuſtodiā. Que hꝫ Tres cellas pigmenta
rias: Rationalē: Cōcupiſcibilē: ⁊ Iraſcibilē. Hec
eſt cella pigmētaria quā edificauit Salomon. iij.
Reg. vj. Hꝫ etiā armamentariū militū i ſtrenui
tate ⁊ firmitate armoꝝ ſpūalium: in quibꝫ vbum
eſt gladius: fides ſcutū: galea ſalus dei noſtri: lo
rica iuſticia. Sicut dr̄ Ephe. vj. Lancea autēꝫ ira
per zelum. Sicut dr̄ Sap. v. Hoc armamētariū
eſt iij. Reg. xiiij. Habet etiā Theſaurariā ſecretuꝫ
cordis: In quo diuitie dei ſunt recondite. In me
ritoꝝ valore: In donis grē: In auro ſapie: In ar
gento eloquētie: In lapidibꝫ operū. Mat. xij. Bo
nus hō d bono theſauro cordis ſui profert bonū.
Mat. xiij. Omis ſcriba doct⁹ in regno celoꝝ ſimis
eſt homini prīfamilias: q̄ profert de theſauro ſuo
noua ⁊ vetera. Habet etiaꝫ Promptuaria ſtudia
bona: ⁊ ꝯſuetudinis facilitatē: ex quibꝫ facile abū
dat in omēs ſumptus Pſal. cxliij. Promptuaria
eoꝝ plena eructātia ex h in illō. Habet etiā Scho
lam diſcipline ſacrā lectioneꝫ vel auditū diuinorū
in pdicatiōe. Eccl. lj. Appropinquate ad me indo
cti: ⁊ ꝯgregate vos in domū diſcipline. Sic igitur
dom⁹ iſta diſponit̄ in officinis. Eſt āt hec dom⁹ M
Quadruplex in edificij diſpoſitiōe. Eſt eñ Supe
rior ⁊ Inferior: ⁊ Exterior ⁊ Interior. Superior
quidē eſt celeſtis. iij. Regū. viij. Tu exaudies in ce
lo in excelſo habitaculo. Inferior autē eſt mund⁹:
in q̄ in creatura ſua cernit̄ de⁹. Et de hac ad litterā
dr̄ Baruch. iij. O iſrl̄ q̄ magna eſt dom⁹ dei ⁊ in
gens loc⁹ poſſeſſionis ei⁹. De Supiori autē dicit̄
etiā Jo. xiiij. In domo prīs mei māſiones multe
ſūt. Exterior aūt eſt eccl'ia. De qua dr̄ Jo. ij. ⁊ Mat.
xxj. Dom⁹ mea dom⁹ oronis eſt. Aug⁹. In orato
rio nemo aliq̄d agat: niſi ad qđ factū eſt. Uñ ⁊ no
men accepit. vt ſi forte pter horas ꝯſtitutas aliqui
orare voluerint: non eis ſint ipedimēto q̄ ibi aliq̄d
agendū putauerūt. De Interiori aūt q̄ eſt Conſci
entia: dr̄ Sap. viij. Intrans in domū meam con
quieſcā cū ſapia. Non eñ habet amaritudinē con
uictus eius: nec tedium cōuiuatus eius
Et dom⁹ gaudet Patrono dño: Matro
b na Regina celi virgine Maria. Familia:
ſanctis omnibꝫ. ⁊ Miniſtris: ſanctis ange
lis. Habet aūt figurā crucis. Et de omībꝫ his fit
mentio in prefatōe quā dr̄ Epūs in ꝯſecratiōe ec
cleſie. De Patrono quidem Gene. xxviij. Nō eſt hic
aliud niſi domus dei. De Familia in Pſal. lxxxiij
Beati q̄ habitāt in domo tua dñe: in ſecl'a ſeculoꝝ
laudabūt te. Lu. xj. Pueri mei mecū ſunt in cubi
li. Eſa. viij. Ecce ego ⁊ pueri mei quos mihi dedit
dñs. De Matrona dr̄. iij. Regū. ij. Poſita eſt ſe
des matri regis iuxta thronum regis. Pſal. xliiij.
Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato cir
cūamicta varietate. De Miniſtris angelis dicitur
Heb. j: Nonne omēs ſunt āminiſtratorij ſpūs in

miniſteriū miſſi ꝓpter eos q̄ hereditatem capiūt ſa-
lutis: Hoꝝ miniſtroꝝ ordines ita mirabat̄ Regi-
na ſaba.iij. Regū.x.ꝙ nō habebat vltra ſpm̄. Re-
gina autē ſignificat eccl'iam in oi cōgregatiōe fide-
liū. In hꝰ rei teſtimoniū in loco vbi fundandū erat
tēplū in bethel.q̄ domꝰ dei interptat̄. Gene.xxviij.
Vidit iacob ſcalā: cuiꝰ ſummitas celos tāgebat. ⁊
dn̄m innixū ſcale deſup: ⁊ angelos deſcendentes ⁊
aſcēdentes ꝑ eā. Vt Aſcēdentes vota fideliū in ce-
lū ferrent. ⁊ Deſcēdentes grās donoꝝ ⁊ petitoꝝ
in orone referrent exauditiōis. Huiꝰ figura ē Cru-
cis figura. Propt̄ qḋ oīs baſilica in honore ſancte
crucis ↄſecrat̄ ꝑncipal'r. Sicͭ patet in ꝑfatōe ep̄ali
dedicatōis eccl'ie. Et eſt q̄dē caput cruci ſup ſcā-
ſanctoꝝ. Brachia in extēſione latitudis crucis: et
longitudo ſtipitis ꝑ ſancta q̄ ſūt corpꝰ eccl'ie: vbi ē
locus pleb' vt q̄ſi dn̄s extēſus ſup domū: faciē (al's
facie) altare videat̄ reſpicere: ⁊ extēſis manib' ſcā-
ſanctoꝝ amplecti: ⁊ lōgitudīe corpis ſctā tegere vi-
deat̄. Eſa.vj. Vidi dn̄m ſedentē ſup ſoliū excelſum
⁊ eleuatū. Hoc l'ralit' fuit ſup templū: ⁊ plena erat
om̄is domꝰ maieſtate eiꝰ. Hoc eſt chorus: q̄ ē ſan
cta ſctōꝝ. Et ea q̄ ſub ipo erāt replebāt templū. h̄ eſt
corpꝰ chr̄i a pectore inferius. Sicͭ eñ dn̄s dr̄. Ego
ſi exaltatꝰ fuero a terra ī cruce: oia trahā ad meipꝫ.
Joā.xij. Ita diſpō eius domꝰ (al's diſponimꝰ do-
mū) ⁊ eū deſup extentū ſignificamꝰ: ad quā conue-
nimus orātes vt nos trahat ad ſeipm̄. Hec domꝰ
adhuc hꝫ fundamentū: apoſtolicā ⁊ catholicā fidē
ſtantē ſupra petrā ſolidā ↄfeſſionis bti Petri pn-
cipis apoſtoloꝝ. Mat.xvj. Sup hāc petrā edifi-
cabo eccl'iam meā. j. Coꝝ.iij. Fūdamentū aliḋ ne-
mo pōt ponere p̄ter id qḋ poſitū eſt: qḋ eſt chr̄s ie-
ſus. Pſal.lxxxvj. Fundamenta eiꝰ in montib' ſan
ctis. h̄ eſt in doctrinis apl'icis. Et in hꝰ ſignū cru-
ces in eccl'ia fiunt in honore ⁊ numero Aplōꝝ.
Muri eccl'ie parietes in altū ſurgētes ſunt merita
ſpei: q̄ ex q̄ttuor virtutib' eliciunt̄. Eccl'i.l. In vita
ſua ſuffulſit domū: corroborauit tēplū. Tēpli eti-
am altitudo ab ipa fundata: eſt duplex edificatio
eius: ⁊ excelſi parietes eiꝰ. In vita eñ Fulcire do-
mū: eſt domū inhabitatiōis diuine: in cōuerſatio-
ne vite ꝑ ꝟtutes ↄſtruere. Fundare aūt templū in
fundamēto ꝟitatꝭ fidei totā habitationē firmiter
collocare. Duplex edificatio eſt ꝙ Contemplatiua
quidē: ſancta ſctōꝝ. Actiua aūt ſctā ↄtinet. Excel-
ſi parietes quatuor erigunt̄: dū opa meritoꝝ a
q̄ttuor cardinalib' ꝟtutib' elicita: per ſpem altiſſi
mū in celū porrigunt̄. Sic eñ ſpes eleuat tēplū.
Qꝛ ſicut dr̄ Heb.vj. Nos ↄfugimꝰ ad tenendā ꝓ-
poſitā nr̄am ſpem: quā ſicut ancorā habemꝰ aie
tutā: ac firmā ⁊ incedentē vſq; ad interiora velami
nis. Hoc ē in celū. Vbi: p̄curſor ſpei nr̄e introiuit
ieſus: pōtifex factus huiꝰ domꝰ ſm̄ ordinē mel-
chiſedech vſq; in eternū. Compaginatio aūt ſupe-
rior q̄ per modū teſtudinis ↄcludit totū ⁊ tegit eſt
charitas. De qua dr̄ Eph̄.ij. Omis edificatio con
ſtructa creſcit in templū ſanctū in dn̄o: in q̄ ⁊ vos
coedificamini in habitaculū dei in ſpū ſctō. Spiri
tus aūt ſanctus charitas ē. Sic ḡ edificatur tem-
plum. Oſtium aūt huius tēpli eſt chr̄s cū omnib'
ſuis Sacramētis. Et ideo in ↄſecratione eccl'ie:
crux in noīe chr̄i fit ſuper oſtiū. qꝛ Chr̄s dr̄ Joā.x.
Ego ſum oſtiū: per me ſiq̄s introierit ſaluabitur ⁊
paſcua inueniet. Cum aūt chr̄s cū omnib' ſuis ſa
cramentis ſit oſtiū: intrat per oſtiū qui participa-
tionē in (al's et) cōmunionē habet ſacramentorū.
Pſal.xcix. Introite portas eius in ↄfeſſione. Ha-
bet autē etiā hec domꝰ colūnas Septē quib' in-
nitit̄: Que ſūt Septē chr̄i Sacramēta. q̄ oia ſuſti-
nent ⁊ ſanctificāt que ſūt in domo: Que ſunt Nati-
uitas: Circūciſio: Baptiſmꝰ q̄ baptizatꝰ eſt chr̄s.
Paſſio. Deſcēſus ad inferos: Reſurrectio: Aſcen
ſio: que ſtant in pte vna. Et Septē Sacrā ab his
virtutem trahentia: q̄ ſunt (al's ſtant) in latere alio
ex parte nr̄a. Que ſūt: Baptiſmꝰ: Cōfirmatio: Pe
nitētia: Eucharistia: Extrēa vnctio: Ordo: ⁊ Ma-
trimoniū. Et de Primis ſeptē dr̄ Prouer.ix. Sa
piētia edificauit ſibi domū: excidit colūnas ſeptē.
De Secundis aūt q̄tū ad Effectū remiſſiōis pec
catoꝝ dr̄.iiij. Reg̃.v. Vade lauare ſepties in Jor-
dane: ⁊ recipiet ſanitatē caro tua atq; mūdaberis.
Hec domꝰ cōſecrat̄: aqua: cinere ⁊ ſale: ⁊ vino cō-
mixta. Oleo ſctō altare bis cruciformiter vngit̄ ⁊
chriſmate: tam altare q̄ꝫ domꝰ tota cruciformit' cō
ſecrat̄. Alphabetū grecū ⁊ alphabetū latinū: ab an-
gulo in angulū cruciformiter ſcribunt̄. Palliis al
tare veſtit̄. ⁊ ſic domꝰ in habitaculū dei perficitur.
Aqua q̄dem expiatōnis eſt fons de latere tēpli de
chriſto (al's dextro) egrediēs. Sicut dr̄ Ezech.xlvij.
Eſt aqua ſapie ⁊ grē diuine: cū aqua lachrymarū:
que a corde ꝑ oclos ꝓducit̄. Pſal.l. Aſperges me
dn̄e iſopo ⁊ mūdabor. qꝛ Iſopus ſanguine puri-
ficat lauabis me ⁊ ſup niuē dealbabor. Hec immi-
xtum habet ſalē vt diximꝰ diuine ſapie: ſapore ſuo
oia condiētē. Mat.v. Vos eſtis ſal terre. iiij. Re-
gū.ij. Sanauit heliſeus aq̄s: imittēdo in eas ſal:
qꝛ Non placēt deo aque nr̄e expiatōis: niſi ſale ſa-
pientie ſint condite. Job.vj. Nunq̄d poterit come
di inſulſum qḋ nō eſt ſale conditum. Habet etiā
immixtū cinerē: humilis recordatōnis nr̄e future
incinerationis: vt cōtrahat acumē: ⁊ efficaciꝰ macu-
las nr̄as lauare poſſit. Et h̄ ſignificatū eſt Leuit.
xvj. Vbi p̄cepit dn̄s ꝙ cineres vitule rufe in aquā
expiatōis tabernaculi imitterent̄. Vitula eñ rufa
petulantiā ſignificat: q̄ temperat̄ ⁊ infrigidat̄ q̄ñ
fit recordatio incineratōis. Eccl'i.x. Quid ſuperbis
terra ⁊ cinis: Et ſicut diximꝰ: aqua ex hoc contra-
hit acumē abluēdi ſicut lixiuia. Pſal.vj. Lauabo lixiuia
per ſingl'as noctes lectū meū lachrymis meis ſtra
tum meū rigabo. h̄ eſt per ſingulas peccatorū ob-
tenebrationes: ⁊ ibi molliter in peccato quieui. Vi-
nū aūt eſt cōmixtio celeſtiū gaudioꝝ: in aquis ex-
piationē facientiū. Gene.xlix. Lauit in vino ſtolā
ſuā. hoc eſt conuerſationē vite ſeruauit. Sic ḡ ex-
piatur domꝰ intus ⁊ extra. Vngit̄ autē oleo miſe-
ricordie diuine. qꝛ ſpes miſcōie diuine: ⁊ lenit do-
lorem cōpunctiōis: ⁊ paſcit mentē deuotōis: et lu
centem. ⁊ clarā facit faciem exhilaratōis ſpūalis: ſi
ex ea in crucis. hoc eſt redemptōis forma homo ꝑ-
ungatur bis. Scd̄ ad remiſſionē peccatorum. ⁊
Scd̄o ad lenimentū laboꝝ ⁊ penarū. Canticoꝝ.j.
Oleū effuſum nomē tuū. Eſai.lxj. Spūs dn̄i ſup
me: eo ꝙ vnxerit me dn̄s. Et hoc eſt oleum quod

Samuel effudit ſup Dauid.j.Reg.xvj. Chriſma
aũt odorẽ ſignificat diuine bonitatis: totũ celum
ꝛ totã terrã implens. Et ideo tota domus ꝛ alta-
re cum iſto cruciformiter vnguntur: ſignificando ꝙ
niſi vngamur diuina bonitate: odorẽ dĩ nõ habe-
mus in virtutũ fragrantia. Cant.iiij. Odor tu⁹ ſu-
per cuncta ꝑcioſa vngenta. Altare autẽ ſignificat
cor humanũ: ſup quod oĩa illa fieri debẽt. Eſa.xix.
Erit altare dñi in medio terre egypti: ꝛ titulus ad
terminũ eius. Altare enĩ cordis in medio eſt cor-
poris: qđ eſt terra egypti. q2 non in corpe niſi me-
ror ꝛ tenebre. Titulus tñ imaginis dei eſt ad ter-
minum eius. hoc eſt: in ſummitate ſpũs in mente.
Pſal.iiij. Signatũ eſt ſup nos lumen vultus tui
dñe. Palle aũt ſunt albiſſime innocẽtie candores
in cõuerſatione vite. Apoc.iij. Ambulabũt mecũ
in albis: quoniã digni ſunt. Eccles.ix. Omni tẽpo-
re ſint veſtimẽta tua candida: ꝛ oleũ de capite tuo
non deficiat. Hec eſt igitur dom⁹ de qua dr̃. Salus
hodie huic domui ⌊facta eſt⌋ Si aũt facta eſt ſa-
N luus: ante non fuit ei ſalus: cũ nõ eſſet domus dei.
Et hoc quidẽ eſt verũ. q2 ſic ſalus fit ei: ꝛ efficitur
ſaluans ad ſe fugientes. Et ideo pontifex cõſecra-
tor domus ſub interminatiõe anathematis preci-
pit vt ſit ſalua a violentia cũ rebus in ſe contentis
ꝛ cum omnibꝫ ad eam ꝯfugientibꝫ. Vñ.iij. Regũ.
viij. dr̃. Siquis cognouerit plagã cordis ſui ꝛ ex-
panderit ad te man⁹ ſuas in domo hac: tu exaudi-
es in celo in habitaculo ſancto tuo. Sic ergo ⌊ſa-
lus huic domui facta ẽ⌋ Cuius ſignũ erat vt Ibi-
dem legitur. q2 templũ impletũ eſt nebuloſo fumo.
In cuius ſignũ pontifex incẽdit thura ſup altare
in tantũ ꝙ fum⁹ omnibꝫ appareat conſurgẽs in do-
mo. quia Iſte eſt fumus deuotiõis: qui conſurgit
ab altari cordis per ignem charitat’ in oꝛõne. Vñ
iij. Regũ.viij. dominus dixit vt habitaret in nebu-
la. Pſal.cxl. Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in
conſpectu tuo. Canticoꝝ.iij. Que eſt iſta q̃ aſcẽdit
ſicut virgula fumi: ex aromatibꝫ myrrhe ꝛ thuris.
Sic ergo ⌊ſalus hodie⌋ per ingreſſum ſũmi põ-
tificis cũ familia ꝛ miniſtris ⌊huic domui fctã
eſt⌋ Q2 autem hec ſalus tota referatur ad hominẽ:
oſtendit cũ ſubdit ⌊eo ꝙ et ipſe fili⁹ ſit abrae⌋
Per hoc autem ꝙ dicit ⌊et ipſe⌋ Quidã dixerũt
ꝙ Zacheus eſſet gentilis. Ac ſi dicat Non tñ Iu-
deus: ſed etiam ipſe qui gentilis eſt: factus eſt fili⁹
abrae per imitationẽ fidei ꝛ conuerſatõis: ꝛ per he-
reditatem promiſſionis. Sed hoc nõ eſt probabi-
le. quia Mat.xv. dr̃. Nõ ſum miſſus niſi ad oues
iſrael. Adhuc autem Matth.x. ꝑcepit In viã gen-
tium ne abieritis. ꝛ ꝙ ipſe tunc ad gentiles decli-
nauerit: non eſt veriſimile. Adhuc aũt Ioãnis.iiij
primo noluit intrare ad Samaritanos: ſed prece-
pit diſcipulis vt cibos emerent. Et hoc eſt conce-
dendũ. quia poſt Aſcenſionem cum pertinaciter ꝛ
finaliter Iudei repulerunt vbum predicate fidei:
tunc primo dominus ſpirituali gratia: ſe conuer-
tit ad gentes. Unde ſenſus eſt ⌊eo ꝙ et ipſe⌋ de
magnis peccatis recẽter cõuerſus ⌊ſit fili⁹ abrae⌋
per fidei imitationẽ: ꝛ promiſſionis hereditatem:
ſicut alij qui innocentiã Abrae retinuerunt. ꝛ nõ
ſolum pharisei qui murmurãt ꝙ ad hominẽ pec-
catorem diuertit dicere nihil poſſunt: cum ipſum
peccatorẽ videant in filium abrae cõuerſum. Rho-
manoꝝ.ix. Neqꝫ q̃ ſemen ſunt abrae omnes ſunt
filij: ſed in iſaac vocabitur tibi ſemen. Hoc eſt: non q̃
filij ſunt carnis hi filij ſunt: ſed qui filij ſunt pro-
miſſionis eſtimantur in ſemine. Ioãnis.viij. Si
filij Abrae eſtis: opera abrae facite: Sic ergo do-
mus in domino: domus cõſecuta eſt ſalutẽ. Hoc
autem dicit finem eſſe ſui aduentus. Et ideo non
eſſe murmurandum: ſi ipſe facit hoc ꝑpter qđ ve-
nit in mundum. Et hoc eſt qđ ſequitur.

Venit eniꝫ filius hominis que-rere et ſaluum facere qđ perierat.

Tangit duo. Scꝫ. Naturam ſm quã venit: et
Finem ad quẽ venit. Primũ tangit cum dr̃ ⌊Ve-
nit enim filius hominis⌋ quia ſm hoc ꝙ ẽ fi-
lius hoĩs venit: cũ ĩ natura hoĩs apparuit: ſm au-
tem ꝙ eſt filius dei: vbiqꝫ eſt: ꝛ nuſq̃ venit: nec ab
aliquo loco recedit. De hoc aduentu dicitur Gal.iiij
Qñ venit plenitudo tẽporis miſit deus filium ſu-
um natũ ex muliere factũ ſub lege: vt eos qui ſub
lege erant redimeret. Ioãnis.xvj. Exiui a pr̃e ꝛ ve-
ni in mundũ: iterum relinquo mundũ ꝛ vado ad
patrem. Sic ergo venit ⌊querere⌋ ad vitam gra-
tie ⌊et ſaluum facere⌋ per vitã glorie ⌊quod pe-
rierat⌋ per errorem ꝛ vicia cõuerſatõis vite. Pri-
mũ horum Triũ ſignificatur Gene.xxxvj. Ubi dicit
Ioſeph: fratres meos quero. ij. Timo.j. Sollicite
me queſiuit ꝛ inuenit. Sic ergo circũiens ĩ mun-
do: in ſe ꝛ in ſuis quod perierat queſiuit. Vñ Eze-
chiel.xxxiiij. Ecce ego ipſe requirã oues meas. Et
Ibidem improperat malis prelatis: vicarijs ſuis
in cura paſtorali dicens. Quod perierat non que-
ſiuiſtis. Luce.xv. Perierat ꝛ inuentus eſt. Sic er-
go querit Uiuificãdo (al’s Uiſitando) per gratiã.
Uocando per vbum: Trahendo per beneficium:
Flagellando per aduerſitatẽ. De Primo dicitur Lu-
ce.j. Per viſcera miſericordie dĩ noſtri: in quibus
viſitauit nos oriẽs ex alto. Illuminare his qui in
tenebris ꝛ in vmbra mortis ſedent: ad dirigendos
pedes noſtros in viã pacis. De Secũdo Iob.xix.
Ore ꝓprio deprecabar illum. Hoc eſt ſeruũ meũ.
Matthe.iiij. Uocauit eos dicẽs. Uenite poſt me.
Pſal.xciiij. Hodie ſi vocem eius audieritis. noli-
te obdurare corda veſtra. De Tertio dicitur Ioan.x.
Proprias oues vocat nominatim ſcꝫ: per benefi-
cia. Exod.xxxiij. Te ipm noui ex nomine: inueniſti
enim gratiã coraꝫ me. De Quarto Eſa.xxviij. Per
omne flagellum crudieris hieruſalẽ. Sic ergo que-
rit ⌊ſaluum facere⌋ ad gloriam. Ioãnis.iij. Ut
omnis qui credit in ipſum nõ pereat: ſed habeat vi-
tam eternam. Matth.j. Ipſe ſaluum faciet popu-
lum ſuum a peccatis eorum ⌊quod perierat⌋ ꝑ
errorem. Eſai.liij. Omnes nos quaſi oues errauí-
mus. Unuſquiſqꝫ in viam ſuam declinãdo: ꝛ do-
minus poſuit in ipſo iniquitates omnium nr̃m.
Sic filius prodigus perierat ꝛ inuẽtus ẽ. Lu de-
cimoquinto. Hoc eſt igitur ꝙ dicit in hoc exẽplo:
vbi oſtendit Q2 bona diſpenſatio cõmiſſi talenti
in bonis exterioribus: cauſa eſt electõnis ſm pre-
ſentem iuſticiam.

b Ec illis audiẽtibus adijciẽs dixit parabolam eo ꝙ eẽt ꝓpe hieruſalem: et qui exiſtimarent ꝙ confeſtim regnuꝫ dei manifeſtaretur. Dixit ergo Homo quidam nobilis abijt in regionem longinquam accipe ſibi regnũ ꝛ reuerti.

D Hic hoc idem quod exẽplo ꝓſtendit parabola inſtruit. Tangit aũt Duo. Unũ qdem eſt qđ pmittit Qua neceſſitate hanc parabolã inducit: Et Aliud eſt Doctrina parabole. Dicit igiť [Hec] que dicta ſunt [illis audientibus] ꝛ ore cõcluſo tacentib9. Pſal. lxij. Obſtructũ eſt os loquentiũ iniqua. Illis audientib9 dico vt etiaꝫ ingratos inſtrueret: Regnũ ſuũ de hoc mũdo nõ eſſe [adijciens] ꝓbabiĩs [dixit parabolã] ſermonẽ ſimilitudinariũ oſtendentẽ: ꝙ regnũ ſuũ nõ eſſet tẽporale. Huius aũt cauſa erat qđ ſequiť [eo ꝙ eſſet prope hieruſalem] vbi erat ſedes regni terreni [Et quia eſtimauerũt] diſcipuli ꝛ alij qui audierunt eum debere ſaluare qđ perierat [ꝙ confeſtim] quando veniret hieruſaleꝫ [regnum dei] ꝙ in poteſtate terrena: ſicut fuit ſub Dauid [manifeſtaretur] in ipõ chřo. Unde etiã ſacerdotes accuſauerunt eum. Joãnis. xx. Si hũc dimittis: non es amicus ceſaris Omnis eñ qui ſe regeꝫ facit: ꝯtradicit ceſari. Ipſe aũt de regno terreni principat9 non intellexit: ſed ð regno gratie: ſicut diximus ſepe. Et ideo ad corrigendũ errorẽ iſtuꝫ: inducit hanc parabolã. Hec autẽ parabola habet Duas partes. In quarũ Prima oſtendiť Qualr quidam de ſuis ordinauit cũ receſſit. In Secũda autem oſtendiť Qualiter cõmiſſum exegit cum rediret. In Prima autẽ Tria facit. In quoꝝ Primo oſtẽdit Quare receſſit. In Secũdo Qualiter de vtilitate ſua cogitãs: bona ſua per ſeruos ſuos ad lucranduꝫ ordinauit. In Tertia Qualiter a quibuſdam maliuolis inſidiantib9 honori ſuo quantũ in ipſis erat ab intẽtiõe ſua impeditus fuit. In Primo horum dẽ Tria. Altitudinẽ ſcꝫ abeuntis: ꝛ Quo abijt: ꝛ Ad qđ. De Primo dẽ [Dixit ergo] parabolice: ſignificans ꝙ prius eſſet in celum euntũ anteꝗ̃ regnuꝫ inciperet diuinũ. Et hoc dixit parabolice. Eccl. xxxix. Occulta prouerbioꝝ exquiret ſapiens: ꝛ in abſconditis parabolarũ conuerſabitur [homo quidã] Deſcribit hũc Dupliciter: A Natura: ꝛ Natalib9. A Natura cũ dẽ [homo quidã] Eſt aũt homo iſte chřs: ab humanitate aſſumpta homo dictus. Pſal. lxxxvj. Homo natus eſt in ea. Phil. ij. In ſimilitudinẽ hominũ factus: ꝛ habitu inuentus vt hõ. Homo etiaꝫ eſt ab hõis ꝓprietate: qꝛ human9 ꝛ mãſuetus erat. Mathe. xj. Diſcite a me qꝛ mitis ſum ꝛ humilis corde. Sic igiť eſt Homo [quidã] Non nominať aũt: qꝛ nomẽ ſuum eſt ineffabile ꝛ inenarrabile. Gen. xxxij. Cur queris nomen meũ: qꝛ ipm eſt mirabile. Pſal. ſcꝫ aliã Trãſla. Homo eſt ꝛ ꝗ cognoſcet eũ: [nobilis] A Natalib9 deſcribiť. Nobilis eñ erat ex parte matris: ꝛ nobilior ex parte pris. Ex parte matris pertinet ad eũ nobilitas regni Dauid. Lu. j. Dabit illi deus ſedẽ dauid pris eius: ꝛ regnabit in domo iacob in eternũ: ꝛ regni eius nõ erit finis Ex parte aũt patriſ: regnũ habet celeſte: ꝛ eſt filius ſummi regiſ. Phil. ij. Deus exaltauit illuꝫ: ꝛ dedit illi nomẽ quod ẽ ſuꝑ omẽ nomẽ: vt i noie ieſu omẽ genu flectať celeſtiũ terreſtriũ ꝛ infernoꝝ: ꝛ omis lingua confiteať: qꝛ dñs ieſus chřs in gła eſt dei patris. Jo. j. Uidim9 głam eius: gloriã ꝗ̃ſi vnigeniti a patre: plenũ gřa ꝛ ꝟitatiſ. Sic ꝗ̃ eſt Hõ nobilis. Talis igiť ac tantus [abijt in regionẽ longinquã] Hic eſt eñ nobił de quo dř Prouerb. vlt. Nobilis in portis vir ei9 qñ ſederit cũ ſenatorib9 terre. Eccl. x. Beã terra cui9 rex nobilis ẽ. Hic ergo [abijt] Nõ abiſſet autẽ niſi ꝓus veniſſet. Et ideo notanť hic Quattuor. Scꝫ. Unñ abijt: ꝛ Qualiter abijt: ꝛ Quo abijt: ꝛ Ad qđ abijt. Unñ abijt: qꝛ de mũdo ad quẽ ꝟenit. Joã. j. In ꝓpria venit ꝛ ſui eũ nõ receperũt. Et hec regio ſibi peregrina fuit ſcꝫ diuinitatẽ. Hiere. xiiij. Quare ꝗ̃ſi colon9 futur9 es in terra: ꝛ quaſi viator declinãs ad manendũ. Jo. xvj. Exiui a pře ꝛ veni in mundũ. Ab hoc ꝗ̃ mũdo [abijt] qñ ð loco in quo fuit receſſit. Et ħ Dupliciter. In Judea eñ fuit ſicut dř in Pſal. lxxv. Notus in iudea de9: in iſrł magnũ nomen eius: ꝛ Ad gentes receſſit ꝑ apłoꝝ ꝑdicationẽ. Act. xiij. Uobis oportebat primũ loqui ꝟbum dei. ſed qꝛ repelliſ illđ ꝛ indignos vos iudicatis eterne vite: ecce conuertimur ad gẽtes [Abijt] etiã a viſibili mũdo factus inuiſibilis. Joã. xvj. Modicũ ꝛ nõ videbitis me: iterũ modicũ ꝛ videbitis me: qꝛ vado ad patrẽ Ecce Unde ꝛ Qualiter abijt [in regionem longinquã] ħ eſt: in celũ. Que regio a carnis natura ꝛ actib9 lõge vſqꝫ ad illud tp̃s diſtabat: qꝛ nõ erat in celo aliqua cõuerſatio hõis. Eſa. lv. Quõ diſtãt celi a terra: ſic diſtant cogitatiões mee a cogitationibus vřis: ꝛ vie mee a vijs veſtriſ dicit dñs Prouer. vij. Nõ eſt vir in domo ſua. hoc eſt: in eccleſia. Abijt via longiſſima ſacculũ pecunie. ħ eſt: corp9 glorioſum cũ theſauro glorie ſecũ tulit in die plene lune: in ꝯſummatiõe ſeculi reuerſur9: cũ omnis mutabilitas ceſſabit ꝛ ſtabit ad imutabilitatem. Sic etiã abijt in ꝟbo fidei ad gẽtes ꝗ longe erant. Eccl. xxiiij. Adhuc doctrinã quaſi antelucanũ effundam: ꝛ enarrabo illã vſqꝫ in longinquũ. Hoc eſt ꝗ̃ qđ dẽ In regionẽ lõginquã [accipe ſibi regnũ et reuerti] Duo tãgit in intentiõe. Unũ eſt Poteſtatis: Alterũ Judicij.

P Poteſtatiſ quidem [accipere ſibi regnũ] ħ eſt ſicut ſepe dixim9 completam poteſtatẽ regnãdi in iuſticia in eccleſia. Hoc aũt regnũ accepit quidẽ a pře ſicut a datore. Pſ. ij. Ego aũt ꝯſtitutus ſum ab eo ſuꝑ montẽ ſanctũ eius: ꝑdicans preceptũ ei9. Eſa. xxxiij. Dñs legifer noſter: dñs rex nř ipſe veniet ꝛ ſaluabit nos. Pſal. ij. Poſtula a me: ꝛ dabo tibi gentes hereditatẽ tuã ꝛ poſſeſſionẽ tuã terminos terre. Reges eos in virga ferrea. ħ eſt: in poteſtate domantẽ eos. Hoc igiť licet acceperit a pře per generatiõeꝫ eternã: tñ in iuriſdictionẽ ꝛ poſſeſſioneꝫ perfectã intrauit per apoſtoloꝝ ꝑdicationẽ. Pſal. xxj. Qm̃ dñi eſt regnuꝫ: ꝛ ipſe dominabiť gentiũ Mat. vj. Adueniat regnũ

tuũ. Vel [accipere ſibi regnũ] Non quidem ſibi
in ſe qui ſp̄ hoc habuit. Sed [accipere ſibi] hoc
eſt ſuis [regnũ] celorũ. Et hoc fecit quã eos in die
Aſcenſionis ſecũ in regnũ introduxit. Lu.xij. Noli/
te timere puſillus grex: quõ cõplacuit pr̄i v̄ro da/
re vob̄ regnũ. Et hoc q̄ſi in idē redit cũ priori. quia
Sui ex parte maxima erãt in gẽtilitate cõuertẽda.
Pſal.cv. Saluos fac nos dn̄e: ꝛ cõgrega nos de
nationib̄ :ꝛ cõfiteamur nomini ſcõ tuo: ꝛ glorie/
mur in laude tua. Apoc.xij. Nunc facta eſt ſalus
ꝛ v̄tus ꝛ regnũ dei nr̄i: ꝛ ptãs chr̄i eius. q꜓ proie/
ctus eſt accuſator fratrũ. Tũc eñ erit ablata dia/
bolo ptãs: ꝛ data dn̄o. Vñ Aug⁹. Venale habeo:
Venale habeo. Queris qd: Regnũ celoꝝ. Quo
emiť: Paupertate regnũ: Labore requies: Dolo/
re gaudiũ: Vilitate humilitatis gl̃ia: ꝛ morte vite.
Sic igiť Abijt accipe ſibi regnũ in ſe ꝛ in ſuis [ꝛ
reuerti] in mundũ ad iudiciũ. Act.j. Sic veniet
quemadmodũ vidiſtis eũ euntẽ in celũ. Sic etiaꝫ
redibit in iſrael qui in fine cõuertenť poſt conuer/
ſionem plenitudinis gentiũ. Rho.xj. Cecitas con
tigit in iſrael donec plenitudo gentiũ intraret. ꝛ ſic
omnis iſrael ſaluus fieret. Eſa.x. Vere reliquie con
uertentur ad dominũ fortem exercituum. Sic er
go intendit reuerti.

Vocatis autem decem ſeruis ſuis: dedit eis decem mnas: et ait ad illos. Negociamini dum venio Ciues autem eius oderant eum. et miſerunt legationem poſt illuꝫ dicentes. Nolumus hunc regna/re ſuper nos

Ecce Qualiter diſponens de rebus ſuis poſt ſe
receſſit. Et tãgunť hic Duo. Qualiter ſcꝫ bona ſua
tradidit fidelib̄: ꝛ Qualiter infideles ſe habuerũt
ad ip̄m. In Priori aũt hoꝝ Tria dr̄. Scꝫ. Voca/
tionē fideliũ: Cõmiſſionē talentoꝝ: ꝛ Inductiõeꝫ
negociationũ. De Primo dr̄ [Vocatis igitur
decem ſeruis] h̄ eſt: fideliũ perfectione ꝛ vniuerſi/
tate: qui decalogi operib̄ perfecti fuerũt: eo q̄ ſicut
ſupra diximꝰ Decem pfectiões habet qḋlibet opꝰ.
Tres quidem in corde. Tres in v̄tute operatiua. et
Tres in opere: ꝛ Vnã in intẽtione. Tres in corde:
Vt fiat feruẽter: Sapiẽter: ꝛ plena animi trãquil
litate. Tres in virtute: Vt fiat Virtute alta: nõ de/
clinabili: Forti ꝛ inuincibili: Iuſta ptãte ꝛ ordina/
ta. Tres in opere: Vt fiat Licitũ ſm legeꝫ: Cõſulte
ſm deliberationē: ꝛ Recte ſm v̄tutem. Vnã auteꝫ
habet intentionē (alr̄s in intẽtione) vt fiat pure ꝓpť
deũ. Ecce propť quid decē vocanť qui ſb nouo de/
calogi ſunt ſubiecti. Tunc eñ cũ abijt: neminē mi
ſit niſi de Iudeis: qui omnes decalogo ſeruiebãt.
Pſal. In pſalterio decachordo pſallã tibi. Pſal/
teriũ aũt vt dr̄ Ibidem glo. ad pfectionē refert ope
rationis. Sic ḡ vocauit decē ſeruos ſuos [dedit
illis decē mnas] Vtrũ aũt cuilibet decē dede/
rit vel cuilibet vnã nõ eſt perſpicuũ Niſi q̄ Infra:
vbi vocanť ad reddẽdã rationē quilibet dr̄. Mna

tua decem mnas adq̄ſiuit. Ex quo videť q̄ cuili/
bet vnã dederit. Et hoc eſſe ſupponať. q꜓ hoc eſt ex
lr̄a acceptũ. Dicit aũt glo. q̄ Mna pondꝰ eſt decē
drachmaꝝ. Et ſm hoc cũ decē mnas dedit: drach/
mas dedit centũ. Per centenariũ aũt perfectio ſi/
gnificať decalogi. q꜓ dum illa decē que diximꝰ: in
quodlibet opus decalogi fuerit multiplicata: ſur/
git in quadrũ. Diciť centenariꝰ: in quo rõne iã di/
cta ſignificatur opis pfecti vniuerſalr̄ cõuerſatio.
Iſidorꝰ autē dicere videť: q̄ Mna in ponderibꝰ
centũ drachmis appendiť. Ezech. aũt. xlv. dr̄ q̄ Vi/
ginti ſicli ꝛ vigintiquinqꝫ ſicli ꝛ quindecim ſicli: mnã
faciũt. Sed iſta non ſunt ad ꝓpoſitũ: q꜓ hec ſm di/
uerſa pondera ſť maiora ꝛ minora: ſꝫ q̄ pondus
legale ꝛ vſuale: ꝛ pondꝰ ſanctuarij: Legale eñ ma/
ius eſt vſuali. ꝛ pondꝰ ſanctuarij maius eſt legali:
ꝛ ſm diuerſitatē gentiũ ꝛ ciuitatũ iſta variantur.
Accipiamꝰ ergo q̄ cuilibet dedit mnã: in pondere
ꝛ quantitate diuerſam ſm ꝓportionē virtutis eoꝝ.
Vnde Mat.xxv. dr̄: q̄ dedit vnicuiqꝫ ſm ꝓpriam
virtutē: ꝛ pfectus eſt ſtatiꝫ. Tãgit aũt hic numeꝝ
ꝛ pondꝰ ꝛ menſurã. quia in denario ponit nume/
rũ: in mna ponit pondꝰ. In virtute ſerui ponit mē
ſuram ſm diuerſitatē q̄ntitatis põderis. Sap.xj.
Omnia in nũero ꝛ menſura ꝛ pondere diſtribuiſti.
Ita.iiij. Regũ.iiij. Vidua infudit oleũ ſm capa/
citatem vaſoꝝ. Hec aũt ſignificãt dona gratiaꝝ:
que. j. Corinth.xij. enumeranť. quia alij per ſp̄ũm
datur ſapia: alij ſciẽtia in eodem ſp̄ũ. alteri fides in
vno ſp̄ũ. ꝛ ſic de alijs. Ita q̄ de ſeruis dn̄i nullus
eſt qui nõ de bonis dn̄i mnas accipiat: ad mune
rum gratiaꝝ: ꝛ pondus valoris ꝛ menſuram ſue
capacitatis [Et ait ad illos] datis talentis pro
quolibet [Negociamini dũ venio] rõnem ex/
acturus. Per negociationē autē vult inducere ta/
lenti cõmiſſi multiplicationē. Sicut oleũ vidue ꝑ
vaſa eſt multiplicatũ. ꝛ Sicut ſemen multiplicať
ſeminatũ: Ita dona gratiaꝝ multiplicanť: in ali/
os ſparſa. ꝛ congeſta putreſcũt. Vnde Matth.xiij
diciť q̄ Regnũ celoꝝ ſimile eſt homi negociatori
querenti bonas margaritas. h̄ eſt: ꝓcioſas aïas:
in quib̄ bona ſua multiplicet. Ex his igiť accipiť
intellectus lr̄e. Sp̄ũaliter aũt dicunť in hoc v̄bo
Sex. Scꝫ. Miniſtroꝝ vocatio: Vocatoꝝ condi
tio: Ponderis acceptio: Gratuita collatio: Accepti
numeratio: ꝛ Negociatiõis indictio. Primũ no/
tatur ꝑ hoc q̄ dr̄ [vocatis] Tripl̄r: Per Inter/
nam ſp̄ũs inſpirationē: Per Exteriorē ammoni/
tionē: ꝛ Per Officij iniunctionē. De Interna ſpi/
ritus inſpiratiõe diciť Actuũ.xiij. Dixit ſp̄ũſſcũs
Segregate mihi Paulũ ꝛ Barnabã: in opꝰ mi/
niſterij ad quod aſſumpſi eos. Sic eñ ſanctitate
ſp̄ũs: ab alijs debet eſſe ſegregatus qui ad ꝓlatio/
nem vocať. De Exteriori ammonitiõe que eſt Ele/
ctio dr̄ Matth.x. Elegit duodecim quos ꝛ ap̄los
nominauit. De Officij impoſitiõe Titũ.j. Huius
rei gr̃a reliqui te crete: vt conſtitueres ꝑ ciuitates
Ep̄os ꝛ preſbyteros: ſicut tibi diſpoſui. aliter niſi
ſic vocatus: non conſtituiť in miniſterio domini.
Rhomanoꝝ.x. Quomodo ꝑdicabũt niſi mittan/
tur. Hebreoꝝ.v. Nec quiſqꝫ ſumit ſibi honorem:
ſed qui vocať a deo tanq̄ aaron: quẽadmodum ꝛ

i. vi.

Et ibo dixit eis Lu.xxiiij. O ſtulti ⁊ tardi corde ad
credendũ in oĩbꝫ q̃ lo.ſũt ꝓphe. Tũc apuit eis ſen-
ſũ vt intelligerẽt ſcp̃turas q̃s añ paſſionẽ ⁊ reſur-
rectionẽ nõ intellexerũt. Et iõ dr̃ h̃ [et erat vbũ
iſtud abſcõ. ab eis] Tertia vo cã fuit: q2 dñs
parabolice mlt̃a dixit eis: et putabãt eũ etiã iſtud in
parabolis loq̄: ⁊ p ſilitudines debere intelligi. Lu.xij.
Dñe ad nos dic̃ hãc parabolã: an ad oẽs? Joã.xvi.
Quid eſt h̃ q̃ dr̃ nob: modicũ ⁊ nõ videbitꝭ me: et
iterũ mo. ⁊ vide. me: ⁊ q2 vado ad pa. neſci⁹ q̃d loq̃t
Et iõ tertio adiũgit [⁊ nõ intelligebãt q̃ dicebant]

f Actum eſt aũt cum appropi
quaret hiericho.

a Hic vltimo ponit Effect⁹ paſſiõis: q̃ eſt Illũi-
natio. Tangunt aũt h̃ Sex. Loc⁹ cõueniẽs. Opor
tũitas īfirmi ceci. Inſtãtia clamãtꝭ. Stat⁹ dñi mi-
ſerentꝭ. Perfectio miraculi. et Utilitas ex miracu
lo cauſata. De Primo aũt horꝫ Duo dr̃. Diſpoſi-
tionẽ ſapiẽ ordinantis oĩa ch̃ri opa. Et de hac dic̃
[Factũ eſt aũt] Oĩa eñ ſapiã ordinauit. Rho.
xj. Qm̃ ex ipſo ⁊ p ipm̃ ⁊ ĩ ipo ſunt oĩa: ipi glĩa [cũ
appro. hiericho] Secũdũ eſt De Loco in quo
dñs miraculũ fecit. q2 in via cũ ad ciuitatẽ hieri-
chontinã appropinq̃uit. Dicit aũt Hiero. q̃ in hie
richo latrones habitauerunt inſidiantes vt eos q̃
de hierl'm p deſertũ tranſiebãt interficerent. Dñs
aũt ideo hiericho venit: vt ſe illis ad curã p̃ſtaret.
Scd̃m myſteriũ aũt hiericho itp̃tat̃ luna vl' de-
fect⁹. Et ſcãt defect⁹ paſſibilis nr̃e nature: q̃bꝫ: cũ
dñs aſſumẽdo appropinq̃ſſet: ſtatim illũinatũ eſt
gen⁹ hũanũ. Eccĩ. xliij. Luna lũinare qð minuit̃ ĩ
cõſũmatiõe. Diminutio eñ dñi cã eſt nr̃e cõſũma-
tiõis. Et ideo Ibidẽ dr̃. A luna initiũ diei feſti. Fe-
ſtiua eñ ſolennitas a defectibꝫ incepit ſaluatoris.
Quia eñ pm⁹ Adã vt ſtultus ad mutabilitatẽ ab
ĩmutabilitate acceſſit: de q̃ dr̃ Eccĩ.xxvij. Sapiẽs
in ſapia manet ſic̃ ſol. nã ſtult⁹ vt Luna mutatur.
Ideo ſecũdus Adã q̃ eſt ſol ſic̃ dr̃ Mal.iiij. Uob
timẽtibꝫ nomẽ meũ orieť ſol iuſticie. et ſanitas ĩ pẽ
nis ei⁹: lune: hoc ẽ: defectui appropinq̃uit: vt lune
defectũ in ſolis plenitudinẽ reduceret. Et ſic totã
eccliam ſole veſtiret. Apoca.xij. Mulier amicta ſo
le: et luna ſub pedibꝫ ei⁹. Et iõ ſic̃ ſol lumẽ in lunã
infũdit vt lũinoſa fiat q̃ in ſe tenebroſa ẽ: Ita dñs
lumẽ tũc ſparſit ⁊ cecos tres illũinauit. Unũ ĩ in-
greſſu de q̃ agiť h̃. Et duos in egreſſu: de q̃bꝫ agiť
Mat.xx. et Mar.x. Sic igiť dr̃ [Cũ appropin
q̃ret hiericho] Eſt aũt ciuitas hiericho quã: iorꝭ
dane trãſmiſſo: filij iſrľ ſubuerterũt Joſ.vj. quã ⁊
ipe Joſue ſub anathemate poſuit: ne rurſus edifi
carẽt: q2 ſp ciuitas latronũ fuit. Pro q̃ alia poſtea
extructa ẽ. Sic̃ legiť.iij. Reg.xvj. Et hanc de⁹ ſua
p̃ñtia ſanare volẽs: oẽs viſitauit: pbãs impleri qð
dr̃ in pſ.xvj. Propť vba labiorꝫ tuorꝫ ego cuſtodi
ui vias latronis. Hãc ãt etiã poſtea rhomãi ꝓpter
mlťa homicidia q̃ ab eis ĩ deſerto iuxta hiericho ſi-
to pcurabanť: ſubuerterũt. p q̃ tertia edificata eſt
q̃ vſqꝫ hodie pmanet ex ruinis duarũ: q̃ ruine ad-
huc ĩ mag̃ pte pmanẽtes duarꝫ p̃cedẽtiũ euerſiõeꝫ
oñdũt. Hoc ẽ ẽ qð dr̃ Cũ appropinq̃ret hiericho

Cecus quidam

Ecce Ceci ad curandũ oportuna inuentio. Cir- x
ca hoc aũt dr̃ Quattuor. Scꝫ: Ceci miſeriã. Ceci ĩ
via p̃ñtiã. Ceci paupetatẽ mẽdicã. Ceci in interrogã
do ſollertiã. De Prio dr̃ [Cec⁹ q̃dã] noĩe carens
quia De pauperꝫ noĩe nõ curat̃: ſꝫ miſeria patens
fuit: q2 cecus erat. Cecitas aũt cõtingit Quinqꝫ
modis. Uno q̃dẽ: Qñ oculo manẽte: ſubtrahiť vi
ſus. Et iſte vocať ꝓprie cecus. Scđo vo: Qñ perit
oculi corp⁹: et cõuertiť q̃ſi in hyacinthi colorẽ: ⁊ cõ
fundiť humor: ⁊ cõgelať in corp⁹ oculi. Tertio au
tẽ mõ: Qñ vngula vl' pelle tegiť ocul⁹. Quarto aũt
mõ: Qñ aliq̃ piecto in oculũ: ſicut puluere: vl' hu-
more defluẽte: inficiť oculus: ad ſue ſubſtãtie cor-
ruptionẽ. Quinto aũt mõ: Qñ tot⁹ extrahiť ocul⁹
Et iſte ꝓprie vocať orbꝰ q̃ſi orbat⁹. Hi aũt modi
marie ſũt in cecitate ſpũali. Iſti eñ q̃ oculos hñt
et non vident ꝓpť ſpũs viſiui defectũ: ſunt q̃ ſapia
ſeculari vel lrãli pollẽt: et ſpm̃ ad videndũ lũina di
uina nõ hñt. Pſ. cxiij. et. cxxxiiij. Oculos hñt ⁊ nõ
videbũt. Et iõ dr̃. Neqꝫ eñ eſt ſpũs in ore ipſorũ.
Eſa. xliij. Educ foras populũ cecũ ⁊ oclos habẽtẽ:
et ſurdũ ⁊ aures ei ſunt. Illi aũt q̃ hñt oclos glaci
aliť ad modũ lapidis corruptos: ſignificãt duros
corde: q̃ p duricia ſui: diuia ⁊ cõferentia videre nõ
p̃ñt. Eſa. vj. Excecã cor ppl'i hui⁹ ⁊ aures ei⁹ aggra
ua: ⁊ oclos ei⁹ claude: ne forte videãt ocul' ⁊ auri-
bus audiãt ⁊ corde intelligãt: et conuertanť ⁊ ſanẽ
eos. Tertio mõ Cec⁹ hꝫ añ oclos pellẽ. Et ſcãt eos
q̃ pelle carnalis affect⁹ vl' incredulitatis: hñt ocu
los cordis velatos: q2 lumẽ grẽ ⁊ vitatꝭ videre nõ
p̃ñt. ij. Cor. iij. Uſqꝫ in hodiernũ diẽ velamẽ ẽ po-
ſitũ ſupra cor eorꝫ. Heſter. vij. Adhuc vbũ erat ĩ
ore regꝭ: et operuerũt faciẽ ei⁹ ⁊ ſuſpẽderunt Aman
Qui interp̃tať iniquitas (al's iniqu⁹) Hoc ĩpedimẽ-
tũ petit a ſe remoueri Pſ. cxviij. cũ dr̃: Reuela ocu
los meos ⁊ cõſiderabo mirabilia de lege tua. Ad
hoc etiã venit dñs in mũdũ. Eſa. xlix. Ut diceres
his q̃ vincti ſũt: exite et q̃ in tenebris ſũt: reuelami
Lu. ij. Lumẽ ad reuelationẽ gentiũ ⁊ glĩaꝫ plebis
tue iſrľ. Quart⁹ mod⁹ cecitatꝭ accidit duobꝫ mo-
dis. Aliq̃ñ eñ fit a cã interiori. Aliq̃ñ aũt a cã exte-
riori. A cã interiori qñ humor aliq̃s a corpe vapo
rat ad caput: et a capite diſtillat in oculũ: ⁊ rubẽs:
⁊ ſanguie malo infect⁹ efficiť ocul⁹ ⁊ amittit viſũ.
Et ſcãt eos q̃s pctã carnis ⁊ ſanguis excecant in
corde: ne recta ⁊ vera cõſiderare poſſint. Dañ. xiij.
Semẽ chanaan ⁊ nõ iuda: ſpẽs decepit te ⁊ cõcu-
piſcẽtia ſubuertit cor tuũ. Et Ibidẽ. Euerterũt ſen
ſum ſuũ ⁊ declinauerũt oclos ſuos vt non viderẽt
celũ neqꝫ recordarenť iudiciorꝫ iuſtorꝫ. Alia aũt cã
eſt ab exteriori qñ aliq̃s puluis in oculũ cadens:
oculos deſtruit. Et ſcãt eos q̃bꝫ auaricia terreno-
rũ oculos excecat ne videãt ſpũalia. Pſ. xvj. Ocu-
los ſuos ſtatuerũt declinare in terrã. Hec eſt ceci-
tas Tobie. q̃ p calida hirũdinũ ſtercora excecat⁹
eſt Tob. ij. Hirũdo auis eſt inſtabilis. Et ſcãt tẽ-
poraliũ fugacitatẽ. Stercora ãt tpaliũ ſcãt vilita
tẽ. Phi. iij. Que mihi fuerunt lucra hec arbitrat⁹
ſũ vt ſter. vt ch̃rm lucrifa. Calor aũt ſtercorꝫ: calo-
rẽ ſcãt cupiditatꝭ ad lucrandũ ⁊ retinendũ. Quin
tus mod⁹ qñ tot⁹ extrahiť: cõpetit heretice prauꝭ
tati. q2 illa totũ extrahit mentꝭ oculũ: ne aliquã ce⁹

orbus ad lumen valeat redire.j. Reg.xj. In hoc feriam vobiſcū ſedus vt eruam oim veſtrū ocl'os dexteros. hoc eſt: eos q̄ ea que dextera dı ſūt: in q̄bus chrīs ſedet: poſſent corde videre. Zach.xj. Brachiū eius ariditate ſiccabit: et ocul⁹ dexter tenebreſcēs obſcurabit. Iſti ceci vel excecationis modi dū cecitatis ſue modos ⁊ cauſas cognoſcūt: domino ſe pſentant. Et hoc eſt qđ ſequitur

Sedebat ſecus viā mēdicans.

Tria dicit: Q. ſedit.in tenebris lʒ fuerit: tñ ſedēs et o paró q̄eſcens non impingit. Et ſcat eos: q̄ viterius pctis nō indulgent ⁊ in triſticia ſunt ſuarū tenebrarū. Tob.v. Quale gaudiū eſt mihi qui in tenebris ſedeo ⁊ lumen celi nō video. Et ideo ab angelo confortari meruit: Forti animo eſto: in pximo eſt vt a deo cureris. Qui aūt in tenebris vagant impingunt ⁊ offendūt ⁊ cadūt. Joan.xj. Qui ambulat in tenebris offendit. Secundū aūt: Q. ſec⁹ viam: nō longe: ſedit. qr lumini ⁊ pceptis dei appropinq̄uit. Quaſi diceret illō Job.xxxviij. Indica mihi p quā viam ſpargit lux: diuidit eſtus ſup terrā. Sedit aūt [ſec⁹ viā] iuxta ſctōꝝ ſemitā. Nō q̄dem in via: ſed pxe. Sciuit eni q̄ ibi fulgeret lux ſcitatis ⁊ exempli ſctōꝝ: de q̄ ſi acciperet: illūinaret. Prouer.vj. Semita iuſti q̄ſi lux ſplendens ⁊ creſcens vſq₃ in pfectū diem. Joā.viij. Qui ſequit me nō ambulat in tenebris: ſed habebit lumen vite dr dñs. Aliq̄ aūt ceci fugiunt ⁊ elōgāt ſe a via lucis ⁊ ſemita lucentiū. et ideo nunq̄ illuminant. Job.xxiiij. Ipſi fuerunt rebelles lumini: neſcierūt vias eius: nec ſunt reuerſi p ſemitas illi⁹ [Mendicās] Ecce Mēdica paupertas illi⁹. Cōponit aūt mendic⁹: a manu ⁊ dico dicis: q̄ſi manu dicēs ſe paupem. qr extendit manū ad accipiendū. Et hoc pprie cōpetit ceco: q̄ cū neſcit vbi ⁊ q̄ñ accipiat: ſp habet manuʒ extentā ad accipiendū. Hoc mō mendic⁹ fuit Lazarus q̄ q̄rere nō poterat. ſed tacens: manū danti extēdebat Lu.xvj. Hic aūt mēdic⁹: cauſas ſue paupertatis ⁊ cecitatis dolens: manum: q̄rens auxiliū: extēdebat.j. Ti.ij. Volo viros in oi loco orare: leuantes puras man⁹ ſine ira ⁊ diſceptatōe. De his dr Matth.v. ſm verā lrām Bti mēdici ſpū: q̄niā ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Qui aūt non mēdicat ſic: illuminationē nō accipit. qr palmas ad accipiendū nō extendit. De dño eni dr Prouer.vl. Manum ſuā apuit inopi: et palmas ſuas extēdit ad pauperē. Hoꝝ ſic mendicantiū defenſor ⁊ illūinator eſt dñs: ⁊ indignat ledentib⁹ eos. Ps.cviij. Fiāt ↄtra dñm ſp: ⁊ diſpereat de terra memoria coꝝ. qr nō ē recordat⁹ facere miſcdiam: ⁊ pſecut⁹ eſt inopē ⁊ mēdicū: ⁊ compunctū corde mortificare.

F

Et cū audiret turbā pretereuntem: interrogabat q̄d hoc eſſet. Dixerūt autem ei q̄ Jeſus nazaren⁹ tranſiret.

Hic tangit Quartū. ſcʒ Ceci in interrogādo ſollicitudinē ⁊ ſollertiā. Circa hoc autē dicunt Tria. Excitans eni ad interrogandū: fuit audit⁹ turbe. Excitatus aūt interrogauit: quid eſſet. et Tertio Reſponſum turbe de tranſitu illuminatoris accepit. De Prio igit dr [Et cum audiret turbaʒ ptere.] Turba aūt mltitudo fuit q̄rentiū ⁊ ſeq̄ntiū dñm Quoꝝ Quidam miracula videre venerant: Vt curioſi. Quidā aūt curari: Vt infirmi. Quidā aūt doceri vbis ei⁹: Vt ſtudioſi. Quidā vo imitari veſtigia ei⁹: Vt pij ⁊ vtuoſi. Quidam vo miniſtrare ſibi de facultatib⁹ ſuis: Vt deuoti. Quidam aūt refici ab eo cupiētes: Vt ocioſi. Quidā aūt capere in ſermone eū volētes: Vt inſidioſi. Quidam aūt gratā ⁊ dulciſſimā faciē eius videre deſiderantes: Vt amici. Et ideo cū mltas cauſas ſeq̄ndi habuerit: multi fuerunt: et fuit magn⁹ ſtrepit⁹ tranſeuntiū. De his q̄ miracula videre voluerūt: dr Joan.vj. Seq̄bat eū mltitudo magna qr videbāt ſigna ſup his q̄ infirmabant. De his aūt qui curari venerant: dr Lu.iiij. Oēs q̄ habebāt infirmos ducebant illos ad Jeſum ⁊ curabant. De his q̄ doceri volebāt: dr Joan.vj. Ad quē ibimus verba vite eterne habes: De Seq̄ntib⁹ dr Mat.viij. Seq̄r te q̄cunq₃ ieris. De Miſtrantibus dr Luc.viij. et Mar.xv. Aſcenderāt vt miniſtrarēt ei de facultatib⁹ ſuis. De Querentib⁹ refectionē quā pries exhibuit laſſis: dr Joā.vj. Queritis me: non qr vidiſtis ſigna: ſed qr māducaſtis ex panib⁹ ⁊ ſaturati eſtis. De Inſidioſis dr Mat.xxij. Conuenerunt phariſei ad Jeſum vt caperent eū i ſermone. De his aūt q̄ viſu ei⁹ nō poterāt ſatiari: dr Joan.xij. Dñe volum⁹ Jeſum videre. Hanc ḡ turbā ptereuntē audiuit cū dño. Hoc eni marie voluit: ad illūinationē vt lūinoſoꝝ turbā ſctōꝝ obſeruaret ⁊ audiret. De oib⁹ eni hmōi dr Joan.viij. Qui ſequit me nō amblat in tenebris. Ps.lxxxviij. Dñe in lumie vult⁹ tui ambulabūt: ⁊ in noīe tuo exultabūt tota die. hoc eſt: plena luce ſiue illuminatiōe. Hanc ergo turbā audiuit aure interiori potius q̄ꝫ exteriori Sciens dictū eſſe Apoca.ij. Qui hʒ aures audiendi audiat [Interrogauit] Interrogans eni addiſcere q̄rit. Hiere.vj. Interrogate de ſemitis antiq̄s q̄ ſit via bona. Eccl.vj. In multitudie pbroꝝ ſapiētū ſta: ⁊ ſapie coꝝ ex corde cōiungere: vt oēm narrationem dei poſſis audire. Item Ibidē. Inueſtiga ſapiam ⁊ manifeſtabit tibi. Interrogauit igit [q̄d hoc eſſet] Sic interrogabāt Exod.xvj. refectionē ⁊ illuminatiōeʒ de celo accipientes cum māna miſſum eſſet a pře luminū: a q̄ oē bonū deſcēdit Sicut dr Iac.j. dicentes: Manhu. hoc eſt: Quid eſt hoc: Joā.ix. Quis eſt dñe vt credā in eū Jā eni iſte cec⁹ q̄ſi manu palpās incipit attrectare ſi forte illuminatorē inueniat. Act.xvij. Querere deū ſi forte attrectēt eū: q̄uis nō lōge ſit ab vno quoq₃ noſtꝝ. In ipo eni viuim⁹: mouemur: ⁊ ſū⁹ [Dixerūt aūt ei q̄ Jeſus nazaren⁹ tranſiret] Pretereūtes iā de Illuminatoris trāſitu certū inſ⁹ illuminauerūt. Cant.iij. Nū quē diligit aīa mea vidiſtis: Eſtimandū eni eſt q̄ iſto tpe ad pſentiam illūinatoris ſuſpēſus fuit: et ideo ſtatiʒ vt aliquē audiuit q̄ſiuit. Cōgruis aūt noib⁹ illūinator deſcribit Nomie pprio. ⁊ Noīe patrie. Proprio qr Jeſus: q̄ ſaluator interptat: q̄ ſalute ſua lumen eſt qđ in tenebris lucet ad tenebraꝝ diſſipatōeʒ. Sicut dr Joan.j. Qui ſaluās oēs q̄ in tenebris fuerunt Z

Dicit de ſe Joan.ix. Ego in iudiciū veni in mūdū vt q̄ nō vident videant. et q̄ vident: ceci fiāt. Nomē aūt patrie eſt Nazarenꝰ: qui florēs vel floridꝰ interptaẜ Qui ſemꝑ floret: In oēm ſalutis odorē: et In omnē grē ſpem: et In oēm cōuerſatiōis ⁊ pulcritudinis honeſtatē. De Primo hoꝝ dī Geñ. xxvij. Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni quez bñdixit dñs. et ideo odore ſuo trahit cecū. De Secundo dī Eccl.xxiiij. In me oīs ſpes vite ⁊ virtutis Et ideo generaẜ ſpes virtutꝭ viſiue ⁊ vite q̄ eſt in lumine. De Tertio dī Cant.ij. Ego flos cāpi. et ideo fiducīā hꝫ cecꝰ reflorere in flore Nazareni. Hic ḡ nunciatꝰ eſt ⌊transire⌋ qꝛ ſꝑ trāſit bñficia impendēdo. Act.x. Hic ptrāſijt bñfaciēdo ⁊ ſanādo oēs oppreſſos a diabolo: qm̄ deꝰ erat in illo. iiij. Reg. iiij. Aniaduerto ꝙ vir dei ſit q̄ freq̄nt trāſit ꝑ nos.

Et clamauit dicēs: Jeſu fili dauid miſerere mei.

Hic oſtēditur Iſtius mendici ceci inſtantia in Quattuor. Scꝫ: In vocis exaltatione. In ad eū a q̄ petit deuotiōe. In petitiōis ſupplicatione. In eo ꝙ repulſus: nō ceſſat a petitione. De Prio dī ⌊Et clamabat dicēs⌋ qd̄ intētionē ſignificat cordis Pſ̄.cxix. Ad dñm cū tribularer clamaui. Bar.iij Dñe deꝰ iſrael aīa in anguſtijs ⁊ ſpūs anxius clamat ad te ⌊Jeſu fili Dauid⌋ Oſtēdit ad eū a q̄ petit deuotionē: Vocans eū Jeſum: vt ex officio et noīe recordeẜ ſaluatōis. Mat.j. Vocabis nomen eiꝰ Jeſus: Ipſe em̄ ſaluū faciet ꝑplum ſuū a pctis eoꝝ. Non em̄ vacuo noīe Jeſus vocaẜ. Sicut dī Eccī.xlvj. Fortꝭ ſm nomen ſuū in ſalutē gentꝭ ſue. ⌊Fili Dauid⌋ ſm carnē. Rhom.j. Qui factꝰ ē ei ex ſemie Dauid ſm carnē. Imitatiōe vero eſt filius Dauid: Qui etiā in inimicos miſericors fuit q̄rentes aiam eiꝰ: ſicut in Saul ⁊ Abſalon. Et ideo vocat eū filiū Dauid. Hier.xxiij. Suſcitabo Dauid germē iuſtū ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiēs erit. Mat.xv. Fili Dauid miſerere mei. Tertio etiā vocat eū filium Dauid: qꝛ ad ipm ꝑtinet collapſa regni reſtituere. Amos.ix. Suſcitabo tabernaculū Dauid qd̄ cecidit ⁊ reedificabo ruinas muroꝝ eiꝰ. Luc.j. Dabit illi dñs deꝰ ſedē Dauid patrꝭ eiꝰ. Ex hoc ḡ excitat eūm vt reſtituat in eo quod ruinoſum eſt. Hec ḡ eſt cā ꝙ dī: Fili Dauid ⌊miſerere mei⌋ Ecce petitiōis ſupplicatio. Miſerie em̄ cecitatꝭ (q̄ oībꝫ maior ē miſerijs) debeẜ miſcdia. Decꝰ em̄ nature auferet cecitas: Lumē vite: ⁊ Pulcritudinem oīs creature. Et ideo maxia eſt miſeria. Faciei em̄ decꝰ eſt oculoꝝ lumioſitas. Threñ.j. Et egreſſus eſt a filia ſion oīs decor eiꝰ. De Lumie aūt vite huius dī Job.xxix. Ad lumē eiꝰ ambl'abā in tenebris Hoc etiā lumē eſt manifeſtatio oīs creature ſpūalis ⁊ corꝑalis. Pſal.xxxv. In lumine tuo videbimus lumē. Carēs igiẜ his: oībꝫ eſt miſerabilibus miſerabilior Ergo ⌊miſerere mei⌋ miſeriā meā attendens: et miſeriam meā tuā faciens. Pſ̄.lxv. Non amouit orationē meā ⁊ miſcdiam ſuā a me. Sic igiẜ dicit Miſerere mei

Et qui preibant increpabāt eū vt taceret. Ipſe vero multo magis clamabat Fili dauid miſerere mei

Hic tāgiẜ q̄r auerſatꝰ (al'ſ aduerſatꝰ) a p̄tereuntibꝫ non deſtitit. Et dī Tria. Scꝫ: Qr aduerſabanẜ ſibi turbe ꝑ increpationē. Qr ex h̄ ad clamoris incitabaẜ ingeminationē: et Qr reiterabat miſericordie rationē. De Primo dī ⌊Et q̄ p̄ibant⌋ añ dñm. Et illi ſignificabāt legis duritiam. Siliẜ etiam q̄ preibant ſignificāt eos q̄ pctā ſua p̄cedentia cōſiderātes: indignū reputabant eū miſcdia. et increpabāt eū ⁊ taciturnitatē imponebant. qꝛ dicebant ꝙ iniq̄tas ſua taciturnitatē imponebat eidē Thre.iij. Oppoſuiſti nubē ne trāſeat oratio. Eſa.lix. Pctā vr̄a diuiſerūt inter vos ⁊ deum veſtrū: et abſcōderūt faciē eiꝰ a vobis ne exaudiret. Chryſ. etiā dī ꝙ Precūrēs: p̄latos ſcāt q̄ n̄ ꝑmittūt pauperes venire añ faciē dñoꝝ: dicētiū illud Exo.xxiij Nō apparebis in cōſpectu meo vacuus. Et illud Matth.xxij. Quō huc intraſti nō hñs veſtem nuptialē ⌊Ipſe vero multo magis clamabat⌋ Ecce ꝙ Increpatio ſilentij facit clamoris ingeminationē. Thre.j. Plorās plorauit in nocte: ⁊ lachryme eiꝰ i maxillis eiꝰ: nō eſt q̄ cōſoleẜ eā ex oībꝫ charis eiꝰ. Pſ̄.xxj. Deꝰ meus clamabo ꝑ diē: ⁊ non h̄ eſt: nōne: exaudies: et nocte et nō ad inſipientiam mihi. Imo ad ſapientiā. qꝛ ex h̄ tuā impetrabo miſerationē ⌊Fili Dauid miſerere mei⌋ Fili inq̄ꝫ ⌊Dauid⌋ aſpectu deſiderabilis: vide miſeriam te aſpicere nō valentꝭ. Eccīs.j. Non ſatiaẜ oculus viſu. Cañ.ij. Oſtende mihi faciē tuā. Facies em̄ tua decora. Eſa.vl. Videbitis ⁊ gaudebit cor veſtꝝ. j. Pe.j. In quem deſiderant angeli ꝑſpicere. Quia igiẜ oculus nullꝰ: viſu faciei tue ſatiaẜ. Quia etiaꝫ tua facies eſt decora. et Quia angeli deſiderant faciē tuā videre: nō me ꝑmittas i hac miſeria. Quia ſic dixiſti Lu.x. Bti oculi q̄ vidēt: q̄ apli tui vidēt. Ego aūt te nō videō aſpectu tādeſiderabilē ⌊Fili Dauid⌋ tu etiā es: manu fortꝭ. Et ideo ſicut dixiſti Eſa.lxiij. Propugnator es ad ſaluandū. Salua ḡ me miſeꝝ. Quia ſicut dī pr̄ tuꝰ Dauid pſ̄.ix. Tibi derelictus eſt pauꝑ: pupillo tu eris adiutor Matth.xxj. Oſanna filio Dauid bñdictꝰ q̄ venit in nomie dñi. Oſanna aūt idē eſt qd̄ ſalua obſecro Et hoc eſt: Fili Dauid miſerere mei.

Stans aūt Jeſus iuſſit illū adduci ad ſe. Et cum appropinquaſſet: interrogauit illū dicēs. Quid tibi vis faciam? At ille dixit. Dñe vt videam. Et Jeſus dixit illi. Reſpice: Fides tua te ſaluuꝫ fecit. Et confeſtim vidit: Et ſequebatur illum magnificans deū. Et omnis plebs vt vidit: dedit laudem deo

Hic agiẜ de Perfectione miraculi. Et dicunẜ h̄ Quinq̄ꝫ. Qualr. ſ. dñs ſubſtitit ex miſcdia. Qualiter iuſſit cecū adduci ex cōpaſſiōe. Qualiẜ q̄ſiuit vt notā faceret cōfeſſionē. Qualiter cecꝰ ſuā coram

oībꝰ expoſuit petitionē. Qualr dñs miraculi opa/tus eſt pfectionem Dicit igiꝛ [Stans aūt ieſus] Stetit q̄ p̄tereundi ſitū (al's ſixit) greſſum: et ad miſericordiā expectauit. Eſa.xxx. Expectat vos dñs vt miſereaꝛ veſtri. Pſ̄.xxxix. Expectāe expectaui dñm ꝛ intendit mihi [Iuſſit cecum adduci ad ſe] qꝛ p ſe ipm venire neſciuit. Manibꝰ aūt iuſſit adduci eū: manibꝰ.ſ.ſe ſequētiū: Significās qm̄ cecꝰ laicus manu clerici dēbet adduci ad dñm. Matth.xxj.dꝛ hoc idē ſub alia metaphora de aſino Soluite ꝛ adducite mihi. Et ideo Ducēs cecū debet eē vidēs: ocl'o (al's p cognitionē) itellectꝰ: Et eſſe cū dño: amore affectꝰ: Et ſeq̄ dñm: imitatiōe effectꝰ. Pſ̄.xc. In manibꝰ portabūt te: ne vnq̄ꝫ offēdas ad lapidē pedē tuū. Pſ̄.lxxij. Tenuiſti manū dexterā meā; et in volūtate tua deduxiſti me: et cū glīa ſuſcepiſti me [Et cū appropinq̄ſſet] cecus.ſ.ad Ieſum p cōtritionē ꝛ cordis deuotiōeꝫ Iaco.iiij. Appropinq̄te deo ꝛ appropinq̄bit vobis Pſ̄.xxxiij. Accedite ad euꝫ ꝛ illuminami: ꝛ facies vr̄e nō ꝯfundenꝛ [interrogauit illum dicēs] Nō vt ignorantē inſtrueret Sed potiꝰ vt palam deuotionē ſuā ꝛ defectū ꝯfiteretꝛ. Rhom.x. Corde crediꝛ ad iuſticiā: ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē. Nec em̄ cōfeſſio valuit edificationi ꝑxioꝝ. Joſ.vij. Da glīam deo: et confitere pctm̄ tuū: et indica mihi qd feceris. Job.xxxviij. Interrogabo te reſpōde mihi [Quid tibi vis vt faciam: Attende Magnā dantis bñficiū liberalitatē. Quid vł Quantū det: in volūtate cōſtituit petētꝫ. Et ideo dꝛ [Quid tibi vis faciā] .iiij. Reg.ij. Pete a me qd vis vt dem tibi anteq̄ꝫ tollar a te. Sap.xvj. Volūtati vniuſcuiuſq; coꝝ deſeruiēs: ad qd q̄ſq; volebat ꝯuertebatur. Hoc ē ḡ qd dicit [Quid tibi vis faciā] Ac ſi dicat. Iam video deuotiōeꝫ tuā. Iā intueor fidē Iā ꝯſidero ſpem. Iā ſentio charitatē. Petitio tua in tua ſit voluntate ꝛ optiōe [At ille dixit] cecꝰ ſcꝫ dño [Dñe vt videā] Nō tā extra q̄ꝫ intꝰ. Viſio em̄ tota merces eſt. et Videre deuꝫ btītudo eſt. Eſa.vlt. Videbiꝫ ꝛ gaudebit cor veſtꝝ: et oſſa veſtra q̄ſi herba germiabūt. Hec viſio cognitio dei eſt. de q̄ dꝛ Joā.xvij. Vt ꝯgnoſcāt te ſolū deū veꝝ ꝛ quē miſiſti Ieſum xp̄m. Hec eſt vita etna. Gen.xxxij. Vidi dñm facie ad faciē ꝛ ſalua facta ē aīa mea. In his conſiſtit Petitionis determinatio.

2

[Et Ieſus dixit] verba pacifica ꝛ conſolatoria ridens Zach.j. Rñdit dñs verba bona ꝛ conſolatoria. Ecci.iiij. Declina pauꝑi ſine triſticia aurēꝫ tuam: et reſpōde pacifica in māſuetudine [Reſpice] Tangiꝛ h Perfectio miraculi in Tribus. In verbo curante. In cauſa interius obſtaculū remouente. ꝛ In effectu miraculū cōprobāte. Dicit igiꝛ [Reſpice] hoc eſt potentiā pfectā reſpiciēdi accipe. Eſa.xxxv. Apienꝛ ocl'i cecoꝝ: ꝛ aures ſurdoꝝ patebunt. Matth.xj. Ceci vident. ſurdi audiunt. Lu.xxj. Reſpicite ꝛ leuate capita vr̄a: ecce appropinquabit redemptio vr̄a [Fides tua te ſaluū fecit] q̄ꝫtum ad obſtaculi interioris remotionē. Act.xv. Fide purificans corda eoꝝ. Lu.vij. Fides tua te ſaluam fecit: vade in pace. Fides eſt lumen: interiꝰ cor a tenebris cecitatiſ emūdās. Et hec oculum exteriorē videre facit. Matth.v. Beati mundo corde: quoniā ipſi deum videbunt [Et confeſtim vidit] quia Neſcit tarda rez molimina ſpiritusſancti gratia. Vidit autem ſicut dixit Symeon Lu.ij. Viderūt ocl'i mei ſalutare tuū. Eccles.xj. Dulce lumen ꝛ delectabile oculis videre ſolē. Ecce Miracl'i pfectio [et ſequebaꝛ illum] Hec eſt Miraculi ſequela: et vtilitas Duplex. In eo in q̄ miraculū eſt pfectum. et In aliis videntibus effectum ipſiꝰ. De Primo dicit Duo. Vnū In operis deuotiōe. Aliud aūt In laude. De Primo dꝛ [et ſequebaꝛ eum] Vn̄ Chryſ dicit q̄ bonum munꝰ obtulit chr̄o. quia ſe ipm obtulit ad ſeq̄ndū Hiere.xvij. Nō ſum turbatus te paſtorem ſeq̄ns. Joā.x. Cum ꝑprias oues emiſerit: an̄ eas vadit: ꝛ oues illum ſequunꝛ. alienū aūt nō ſequunꝛ. qꝛ nō nouerūt vocem alienoꝝ. Quem em̄ aliū ſeq̄ deberet q̄ꝫ creatorē (al's curatorē) ſuū. Quinimo dic cū Naamā Syro: Vere ſcio q̄ n̄ ſit aliꝰ deꝰ niſi dñs deꝰ iſrael. iiij. Reg.v. [magnificans] hoc ē: magna laude extollens [eum] Ecci.xliij. Benedicentes dñm exaltate eum quantū poteſtis. maior eſt em̄ omni laude. Pſal.xxxiij. Magnificate dominū mecū: ꝛ exaltenꝰ nomē eꝰ i idipm [et omnis plebs] Ecce Edificatoꝝ ad fidem generalis laudatio [Omnis enim plebs] dicit qꝛ Phariſei ex inuidie nō laudauerūt. Pſ̄.cxj. Peccator videbit ꝛ iraſceꝛ: dētibꝰ ſu. fremet ꝛ tabeſcet: deſideriū peccatorum ꝑibit. Plebs autem ſimplicium videns miraculū benedixit dominū. Joan.xij. Turba multa que conuenerat ad diem feſtum clamabat domino: Benedictus qui venit in nomine domini. Dicit autem [vt vidit] ſcꝫ miraculum. qd hoc ad fidem ꝛ ad laudem excitauit. Sicut Exo.xv. Cātemus dño: glorioſe em̄ honorificatus eſt. Deuꝛ.xxxij. Date magnificentiā deo noſtro: dei ꝑfecta ſūt [dedit laudem deo] Apocal'.xix. Laudem dicite deo noſtro omnes ſancti eius et qui timetis deum puſilli ꝛ magni. Laudabant igiꝛ deū in omnibꝰ operibꝰ ſuis. Pſ̄.cij. Benedicite dño omnia opera eius: in omni loco dñatiōis eiꝰ. Vł laudabant pro fide: que ſic ex inſperato miraculū impetrauit. Pſal.cl. Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum ſm multitudinem magnitudinis eius.

Capitulum.XIX.

e

T ingreſſus perambulabat hiericho

In hac parte oſtēdit q̄ Bonus vſus A
doni cōmiſſi: cauſa eſt electionis ad preſentem iuſticiam. et Malus vſus doni euſdem: cauſa ē reprobationis. Diuidiꝛ autē in partes Duas. Quia hoc Primo oſtendit per exēplū Zachei. Secūdo aūt oſtendit hoc in parabola regis cōmittentis ſeruis ſuis bona ſua ad negociandū. Exemplū autē quod primo inducit habet partes Duas. In quarum Prima oſtendit Qualiter ad iſtam doctrinā eſt deuentum. In Secunda autem ipſum indu/

cit exemplum. Circa Primũ dicit Duo. Scꝫ: Tẽ
poris cõtinuationẽ ad pcedens miraculũ. et Oppor
tunitatem veniendi ad Zacheum. De Primo
dicit [Et cõfeſtim] pfecta ceci illumiatõe q̃ fa
cta ẽ in via veniẽdi hiericho. Saluator eni nihil i
terponit: ſꝫ de ſalute vni9 ad ſaluãdũ aliũ pcedit.
Et h̃ ẽ q̣ dr [cõfeſtim] Lu. xij. Baptiſmo habeo
baptizari. ⁊ q̃ modo coarctor vſqꝫ dũ pficiat. Hoc
eni baptiſma nõ fuit purificatio capitꝭ ſꝫ mẽbrorꝫ.
Et iõ q̃ſi coartat9 ſpũ vno pfecto: mox pcedit ad
aliũ. ij. Cor. v. Charitas chri vrget nos. Prouer.
xxij. Uidiſti virũ velocẽ i opꝫ ſuo: corã regib9 ſta
bit: ⁊ nõ erit añ ignobiles [ingreſſus] h̃ ẽ: totuꝫ
ad ingrediẽdũ ⁊ diſcurrẽdũ diſpoſit9. Eze. j. Ani
lia ibãt i ſilitudinẽ fulgurꝭ coruſcãtꝭ. Prouer. vj.
Diſcurre: feſtina: ſuſcita amicũ tuũ. nõ des ſõnuꝫ
ocul' tuis ps. cxxxj. Si dedero ſomnũ ocul' meis:
⁊ palpe. meis dor. donec inu. locũ dño. [pambu
labat] pannuis pfectib9 oẽs viſitãs: ⁊ oib9 ſaluteꝫ
nũciãs. Mat. ix. Circũibat Jeſus p ciuitates ⁊ ca
ſtella: docẽs ⁊ p̃dicans euãgeliũ regni. Tob. v.
Oĩs itinera ei9 freq̃nt' pambulaui. Sic g̃ pambu
labat [hiericho] vt ibi ſalutẽ idigẽtib9 pcuraꝫ:
ſic iã i añ habitꝭ dictũ ẽ: defectũ (al's pfectũ) noſtrꝫ
aſſumẽs. ps. viij. Minuiſti eũ paulo min9 ab an
gel'. Heb. ij. Eũ q̃ paulo min9 ab angel' minorat9
eſt videm9 Jeſũ p paſſioneꝫ mortꝭ glĩa ⁊ honore
coronatũ. Defectib9 nrĩs eni appropinq̃ns: ſtatiꝫ
facit ea q̃ ĩpoſſibilia ſũt apd̃ hoies. Q. ſ. camelus
depoſita ſarcina trãſit p foramẽ ac9. ⁊ iõ etiã hieri
cho pambulauit. Hec ẽ igit' Opportunitas veniẽ
di ad id qd̃ intẽdit exẽplum.

Et ecce vir noie Zacheus: ⁊ hic princeps erat publicanorum: et ipſe diues.

Hic tãgit' Exẽpliũ. Diuidit' aũt i Quattuor pte͛s
In q̃rꝫ Pria Deſideriũ diuitꝭ: dona dei abũdant'
bñtꝭ oñdit'. In Scda Hec deuotio p declinatio
nẽ dñi i domũ ſuã remunerat'. In Tertia Mur
muratio neſcĩetiũ ſacra dei ꝯ hãc dñi ſuſceptiõem
excitat'. In Quarta Perſũ optimũ ꝯmiſſorꝫ bo
norꝫ h̃ ſacrm̃ apit'. In Prio horꝫ Tria dicũt'. In
q̃rꝫ Prio Quis ſit deſiderãs dñm deſcribit'. In
Scdo Deſideriũ ad ꝯplẽdũ ĩpotẽtia apit'. In Ter
tio Mirabil' iduſtria ad pficiẽdũ qd̃ deſiderabat
oñdit'. In Prio ãt deſcribit' A Dignitatꝭ demon
ſtrabilitate. A Strenuitatꝭ virilitate. A Noie. Ab
Officij ptãte. ⁊ A Fortũe ſucceſſiõe. De Prio dic.
[Et ecce] demõſtrabil' clare dignitatꝭ in ciuitate.
Eſa. xlv. Uiri ſublimes ad te trãſibũt: ⁊ tui erũt.
poſt te ãbulabũt: ⁊ tui erũt [vir] ſtrẽnuitate ani
mi pot9 q̃ꝫ ſexu. Hic eni ẽ d̃ q̃ dr Eccl. xxxj. Beãs
vir (al's diues) q̃ poſt aurꝫ nõ abijt: nec ſperauit in
pecunie theſaurꝭ. Quis ẽ hic: ⁊ laudabim9 eũ: Fe
cit eni mirabilia i vita ſua. Quia ſic dt bt̃s Ber.
Nõ mioris ſtrenuitatꝭ ẽ: q̃ q̃uis poſt aurꝫ abijt:
tñ virilit' rediuit: q̃ꝫ q̃ poſt aurũ nõ abijt. Nec mi
nus ẽ miraculuꝫ ſꝫ mai9: pecuniã adq̃ſitã i vſus
paupꝫ diſpſiſſe: q̃ꝫ nõ habitã ñ curaſſe. Ecce igit'
vere Uir [noie Zacheus] Ecce deſcribit' a No

mie. Zache9 aũt: iuſtificat9 feſtinãs int'ptat'. q2 fe
ſtiabat ad dñm vt iuſtificaret' Eze. xviij. In iuſti
cia quã opatus ẽ viuet ⁊ ñ morit'. Rhomañ. viij.
Quos vocauit: illos ⁊ iuſtificauit. q̃s aũt iuſtifica
uit: illos ⁊ magnificauit. Quid g̃ dicem9 ad hec:
Si de9 p nob q̃s ꝯ nos ẽ. Hoc eſt nomen qd̃ os
dñi nominauit. Eſa. lxv. Uocauit ſuos ſuos noie
alio: in q̃ q̃ bñdict9 ẽ ſup terrã: bñdicet' in deo amẽ.
Exo. xxxiij. Te apm noui ex noie. Sic [noie] hoc ẽ
notamie qd̃ futurorꝫ erat p̃ſagiũ [Zache9] quia
ad iuſticiã p dñm iuſtificantẽ feſtinauit. Eſa. liij. B
Juſtificabit ipſe ſeru9 me9 iuſticia ſua plurimos
[et hic erat prin. publi.] Ecce Deſcptio ab of
ficio. Publicani aũt ſicut ſepe dixim9 illi erãt qui
publica vectigalia colligebãt ⁊ exigebant. Hõ du
plex erat iniq̃tas. Una q̃dẽ Cõis apud oẽs. Quia
ſcꝫ extorq̃bãt vltra cõſtitutũ: et defenſionem viarꝫ
quã tenebant' nõ faciebãt. In q̃ pctõ adhuc mlt̃ũ
peccãt publicani gñ. Uñ Luc. iij. dr talib9. Nemi
nẽ cõcutiatꝭ: neqꝫ calũniã faciatꝭ: et cõtẽti eſtote ſtĩ
pẽdijs vris. Aliud aũt pctm̃ erat Speciale apud
Judeos Quia ab illis acceperunt q̃rꝫ bona debebãt
a teloneo eſſe libera. Sic a miſtris dei. Uñ etiã a
dño acceperunt. Mat. xvij. Reges gentiũ a q̃bus
accipiũt tributũ: a ſuis: an ab alijs: Rñt Petr9;
Ab alienis. Dixitqꝫ dñs: g̃ liberi ſũt filij. Et h̃ plan
git Hiere. in Thren. j. Princeps puinciarꝫ facta
eſt ſub tributo. Propter duo pctã reputabant' iſti
publici pctõres. q. d. public9 cãtis eſſet q̃ publica
nus vocabat'. Horꝫ igit' iſte Zache9 fuit princeps
Nõ vero noie: ſed eo mõ q̃ tyrann9 princeps voca
bat'. Et ſicut dr pnceps latronũ eſſe pnceps. q2 ſic
dr Eſa. xxxij. Nõ erit ampli9 is q̃ inſipiẽs ẽ pnceps
nec fraudulẽt9 vocabit' maior. Princeps eñ q̃ ſũt
digna pncipe cogitabit. Hoc ẽ igit' qd̃ dt [pnceps
publicanorꝫ] hoc eſt: q̃ alios publicanos p puinci
am illã diſpſos: et ordinatõe publice ptãtꝭ rhoma
norꝫ hẽbat ſubiectos. Talis fuit q̃ ex crudelitate
erat imiſericors: et nihil dimittebat nõ extortum.
Hiere. vj. Crudel' eſt ⁊ nõ miſerebit'. Eſa. j. Princi
pes tui infideles: ſocij furũ: oẽs diligũt munera: ſe
quunt' retributiões. Hoc igit' iſtius fuit officium
[et ipſe diues] Deſcptio ẽ a Fortune ſucceſſu.
Diues aũt ſicut dt Aug9: aut iniqu9 eſt: aut heres
iniq̃. Jſte aũt vtroqꝫ mõ diues erat. q2 iniq̃ adq̃ſi
uit: et ſic fuit iniquus. et auare retinuit: et ſic heres
iniq̃ fuit. Eccl. xj. Si diues fuerꝭ nõ eris imunis a
pctõ. j. Timo. vj. Qui volunt diuites fieri incidũt
in tentationeꝫ ⁊ in laqueũ diaboli: et in deſideria
multa ⁊ nociua que mergunt hominem in interi
tũ ⁊ pditionẽ. Et iõ Diuitie dicunt' Spine Mat.
xiij. ſuffocantes ṽbum. Abac. ij. Ue q̃ multiplicat
nõ ſua: vt quid etiã aggrauat cõtra ſe denſum lu
tũ: Suffocant g̃ ṽbũ ꝯuertẽs ad dñm. Sicut lu
tum glutinoſum tenẽt ne cõuertat'. Et Jnique ſũt
in adq̃ſitione. Hereditas iniq̃tatis in retentõe. Et
ideo locum habent in inferno: non in celo. Lu. xvj.
Mortu9 eſt diues ⁊ ſepult9 eſt in inferno. Ta
lis igit' magna dei miſericordia trahente

Et querebat videre Jeſum q̃s eſſet: et non poterat pre turba: q2

ſtatura puſillus erat.

Ecce Deſideriũ veniẽdi ad ſaluatorẽ. Et dicunt
ꝰ Quattuor. Quoꝶ Primũ eſt Ipſiꝰ deſiderij ex/
p̃ſſio. Scðm Explẽdi deſideriũ: impotẽs puſilli in
corpe diſpoſitio. Tertiũ aũt: Ut deſiderio ſatiſface
ret in excelſũ (alˀs in celſã arborẽ) aſcẽſio. Quartuz
vo: Trãſitˀ dñi ꝑ viã illã ſollicita obſeruatio. De
Primo dr Quattuor. Scʒ: Deſiderij ſui in ope ex/
hibita ſignificatio: ꝛ Deſiderati viſio: Uiſi ſaluato/
ris i ſalute noiatio: et Quis eſſet i effectu tãti noīs
cognitio. Dicit igiť [ꝙ q̃rebat] Exterˀ inueſti
gãdo: In agẽdo: ꝛ Laborãdo. Piger enĩ eſt q̃ de/
ſiderat ꝛ ñ q̃rit. Prouer. xxj. Deſideria occidũt pi/
grũ. Talis enĩ ſic Prouer. xiij. dr Uult: ꝛ nõ vult.
Uult q̃dẽ tenuiter in corde: ſed nõ vult laborare ꝛ
q̃rere qð deſiderat. Nec agere ꝛ opari vt cõſeq̃tur
Iſte aũt agẽdo ꝛ opando ꝛ laborãdo q̃rebat. Pš.
xxij. Hec eſt generatio q̃rentiũ dñm: q̃ren. fa. di ia/
cob. Eſa. lv. Querite dñm dũ inueniri põt: inuocate
eũ dũ ꝓpe eſt. Querẽdus ẽ enĩ dñs Sine fictõe
In ope: et Cõfirmata inq̃ſitiõe: et In locis in q̃bꝰ
põt inueniri. De Primo hoꝶ dr Sap. j. Sentite d̃
dño in bonitate: ꝛ in ſimplicitate cordis q̃rite illũ
q̃m inueniť ab his q̃ nõ tẽtãt illũ. apparet aũt his
q̃ fidẽ hñt in illũ. De Scðo dr Eſaie. lviij. Me de
die in diẽ q̃rũt ꝛ ſcire vias meas volunt q̃ſi gẽs q̃
iuſticiã fecerit: ꝛ q̃ iudiciũ di ſui ñ dereliq̃rit. Per
iuſticie enĩ opꝰ dz q̃ri dñs. De Tertio dr i pš. ciiij.
Querite dñm ꝛ cõfirmamini: q̃rite faciem eiꝰ ſp. De
Quarto dr Job. xxviij. Nõ inueniť in t̃ra ſuauiter
viuẽtiũ. Sic g̃ Querẽdꝰ ẽ dũ inueniri põt: Inuocan
dus dum ꝓpe ẽ Eſa. lv. Qð Iſte attẽdẽs [q̃rebat
videre] Uolebat enĩ videre eũ de q̃ dr Ag. ij. Ue
niet deſideratꝰ cũctiſ gẽtibꝰ ꝛ replebiť gl'ia domꝰ dñi
Sciuit enĩ ꝓ certo ꝙ facies illa eẽt Specioſa: De
cora: Mirabil': et Gr̃a eſſet diffuſa in labijs illis:
Qui deſideratꝰ ẽ oĩbꝰ gẽtibꝰ: In quẽ ſic dr. j. Pe.
j. deſiderant angeli ꝓſpicere. Et ideo q̃rebat videre.
Q2 enĩ Decora fuerit: dr Can. ij. Facies tua deco/
ra. Q2 Specioſa: dr in pš. xliiij. Specioſus forma
p̃ fi. hoim. Imo etiã p̃ vultibꝰ angeloꝶ. Eſa. lxiij.
Iſte formoſus i ſtola ſua. Q2 Mirabil' ꝛ gr̃a ple/
na: dr Heſter. xv. Ualde mirabilis es dñe ꝛ faci/
es tua plena graꝶ. De Gr̃a dr in pš. xliiij. Diffuſa ẽ
gr̃a in labijs t. ꝓpterea bñdixit te deꝰ i et. Et iõ iſte
tenebať deſiderio illoꝶ q̃ dicebãt ad Philippũ Jo.
xij. Dñe: Uolumꝰ Jeſum videre [Jeſum] ſalua
torem: ꝓpter ſaluť effectũ. Iã enĩ p̃ſago deſiderio
ſentiebat ꝙ in ipſius ſalute aliq̃n exultaturus erat
Abac. iij. Ego aũt in dño gaudebo: et exultabo in
deo Jeſu meo. Pſal. xliij. Saluaſti enim nos de
affligẽtibꝰ nos: et odiẽtes nos ꝯfudiſti. Iſte ei ſꝫm
ſuũ nomẽ Saluator eſt: q̃ in domũ forť intrauit
et vaſa iniq̃tatiſ eiꝰ rapuit. Sicut Zacheũ ꝛ Ma/
gdalenã ꝛ Saulũ. ꝛ ex eis vaſa electõis effecẽ. Act.
ix. Uas electõis erit mihi iſte: vt portet nomẽ meũ
corã gen. ꝛ regi. ꝛ fi. iſrť. Uñ ꝛ Paulus. ij. Tim. ij
dr Ubi loquiť: ꝙ in magna domo ſũt: q̃dã ſc̃ vaſa
in honorẽ: q̃dam vo in cõtumeliã: Poſtea ſubiũ/
git Q2 ſiq̃s emũdauerit ſe ab his: erit vas i hono/
rẽ ſcificatũ ad oẽ opus bonũ paratũ. Iſte g̃ vero
noie eſt Jeſus ſaluãs qð perierat. Eſa. xlix. Et q̃dem

tolletˀ a forti p̃da: et qð ablatũ fuerit a robuſto ſal/
uabiť. Quia Jeſus ſaluator interp̃tať: querebat g̃
videre Jeſum [q̃s eſſet] hoc eſt: vt eũ determina/ L
te noſſet. Sciuit enĩ q̃dam ſp̃us inſpiratiõe ꝙ cog
nitio illa eſſet ſibi Cauſa cõſũmate iuſticie: et eſſet
ſibi arca (alˀs cã) vite et'ne. De Primo hoꝶ dr Sap.
xv. Noſſe te eſt cõſummata iuſticia. et ſcire iuſticiã
tuã: ꝛ vtutẽ tuã: radix eſt imortalitatiſ. De Scðo
dr Joan. xvij. Et cognoſcãt te ſolũ veꝶ deũ ꝛ quẽ
miſiſti Jeſũ chrm. Hec eſt enĩ vita et'na. Ideo g̃ q̃/
rebat videre Jeſũ q̃s eſſet [et nõ poterat p̃ tur
ba] Turba enĩ: turbata ẽ mľtitudo: q̃ incõſtãtibꝰ
motibꝰ: mõ ad deuotionẽ: mõ ad ꝑſecutionẽ moue
tur. Uñ Joã. xij. que clamabat Oſanna filio Da/
uid: ſtatim īfra ſex dies clamabat: Crucifige Cru
cifige eũ. Mat. xxvij. Uidẽs Pilatˀ ꝙ nihil ꝓfice/
ret ſed magis tumultˀ fieret: adiudicabat fieri pe/
titionẽ coꝶ. Hec etiã languidũ impediuit ne reci/
peret ſanitatẽ Joan. v. In porticibꝰ iacebat mľti/
tudo magna languentiũ: cecorũ: claudoꝶ: aridoꝶ/
rũ: expectantiũ aq̃ motũ. Et ſubiũgit de languido
Dñe non habeo hoiem vt cũ mota fuerit aq̃ mit/
tat me in piſcinã: Dũ venio ei ego: aliꝰ añ me deſcẽ/
dit. Hec cecũ inuocantem dñm increpat vt taceat
Lu. xviij. Hec paralyticũ excludit ne añ Jeſũ ve/
niat Mat. ix. et Mar. ij. et Lu. v. Querebãt intro/
ferre ꝑalyticũ ꝛ nõ valẽtes p̃ turba: aſcẽderũt in te/
ctũ: ꝛ ſũmiſerũt eũ ꝑ tegulas. Hec etiaʒ parentes
ipſiꝰ dñi retardat ne veniant ad Jeſum Mat. xij
et Mar. iij. et Lu. viij. Nunciatũ eſt Jeſu: ecce ma
ter tua ꝛ fratres tui foris ſtant q̃rentes loqui tecũ
Hec iteꝶ puelle ſuſcitationeʒ retardat Mar. vij.
Hec Jeſum affligit ꝛ comp̃mit. Lu. viij. Turbe te
cõprimũt ꝛ affligunt. Nõ eſt g̃ miꝶ ſi Zacheũ im
pedit ne dñm videre poſſit. quia Qui turbationẽ
turbatoꝶ ꝛ cõfuſione dignoꝶ ſequiť: a dño retar/
dať. Joã. vij. Turba hec que nõ nouit legẽ male/
dicta eſt. Oportet igiť: vel a turba ſepari: vel p̃curr/
rere. Sepať qui fugit et deſerit. Pš. xliij. Obliui
ſcere ꝑplm tuũ. Pš. liij. Ecce elõgaui fugiẽs ꝛ mã
ſi in ſolitudine. Precurrit aũt qui velocior q̃ʒ tur
ba currit ſemitã Cõſilioꝶ. Pš. xviij. Exultauit vt
gigas ad currendã viã: a ſummo celo egreſſio eiꝰ.
His g̃ de cauſis p̃ turba non potuit. Cãm autẽ
ſubiũgit: quia [ſtatura puſillus erat] Puſil/
los aũt nõ curat turba: ſed de magnis curam ge/
rit. Puſillus aũt erat Humilitate: Puſillanimi/
tate: et Fide Adhuc. quia nouꝰ fuit. De Puſillita
te hũilitatis dr Luc. xij. Nolite timere puſillꝰ grex
quia complacuit patri vr̃o dare vobis regnũ. Ta
les aũt puſillos turba cõculcat. Pš. lv. Conculca
uerũt me inimici mei tota die: q̃m multi bellantes
aduerſum me. De Puſillitate puſillanimitatiſ di/
cit Eſa. xxxv. Dicite puſillanimes cõfortamini ꝛ no/
lite timere. Et tales puſillos turba deterret. Pš.
liij. Timor ꝛ tremor venerũt ſuꝑ me: et cõtexerũt
me tenebre. De Puſillitate aũt fidei diciť Mat. xvj
Quid cogitatiſ d̃ panibꝰ puſille fidei. Et tal' puſillꝰ
adhuc de dño plene ñ ꝯfidit. Mat. xiiij. Modice
fidei q̃re dubitaſti. Nunc enĩ puſillum mundus
ſcandalizat et confundit. Matth. xviij. Uidete ne
ſcandalizetis vnum de puſillis iſtiſ q̃ in me credũt

Hoc eſt igiẗ qđ dicit: qꝛ ſtatura puſillꝰ erat. Statura eñ corꝑis indicabat puſillanimitatē mētꝫ. ſed tñ hec ē cōſolatio ꝙ puſillis humilitate dn̄s graꝫ donat. Jac. iiij. Humilibꝫ dat grām. Puſillos autē puſillanimitate ꝯfortat. Joſue. j. Cōfortare ⁊ eſto robuſtus. Puſillis autē fidei etiā ꝑ miraculoꝝ adiutoriuꝫ fidem augmētauit. Et h̄ ſignificauit Mat. xiiij. qñ extēdens manū ad adiutoriū ⁊ miraculū apꝑhēdit Petrū: ⁊ de fluctibꝫ reduxit (al'r eduxit) eū. Sic ğ nō indecēter ſibi ſtatura puſillus erat. Dauid enim etiā ſtatura puſillus erat. .j. Regum. xvj. Erat aūt ꝑuus ⁊ rufus ⁊ pulcer aſpectu: ⁊ tñ ipſe gigantē ſtrauit: ⁊ inuincibilē oībus ſuꝑauit.

Et ꝑcurrēs aſcendit in arboreꝫ ſycomorū vt videret eū: qꝛ inde erat tranſiturus.

D Ecce tāgiẗ Sagacitas vidēdi dn̄m. Tanguntᷣ autē hic Tria. Scꝫ. Qꝛ turbe freq̄ntiā ꝑcucurrit. Qꝛ i ſycomoꝝ aſcēdit. ⁊ Quo fine ſiue vtilitate h̄ fecit. Precucurrit aūt ceteros: Qui plus amauit. Qui viā Cōſilioꝝ q̄ſi quoddā cōpendiū cucurrit. Qui in curſu velocior fuit. De Primo hoꝝ dicitᷣ Joā. xx. Jlle aliꝰ diſcipulꝰ ꝑcucurrit citiꝰ Petro. ⁊ venit prior ad monumētū. Suꝑ qđ vbū dicit btūs Ber. Qui plꝰ amauit: velociꝰ cucurrit ⁊ citiꝰ ꝑuenit. Amanti eni nihil ſatis velox eſt. Eſa. xl. Qui ſperāt in dn̄o mutabūt fortitudinē. aſſumēt pennas vt aqle. currēt ⁊ nō laborabūt: volabūt ⁊ ñ deficiēt. De curſu aūt Cōſilioꝝ dr̄. ij. Reg. xviij. Currens aūt achymaas ꝑ viā cōpendij trāſiuit chuſi. Achymaas fratris mei aſſumptio interꝑtatᷣ. Et ſignificat eos q̄ a chr̄o ꝯſilioꝝ impletōeꝫ aſſumunt q̄ eſt frater nr̄. Chuſi autē interꝑtatᷣ niger meꝰ: vel tenebrās meꝰ. Et ſignificat turbā cōem in via tenebraꝝ incedentē. Sic cucurrit Paulꝰ. j. Corin. ix. Ego aūt ſic curro nō q̄ſi in incertū. Qui eni in via ꝯſilioꝝ currit nihil incertitudīs habꝫ. Sed q̄ currit in via turbe cōis: multa dubia patiᷣ ⁊ multa incerta. De Tertio mō currēdi. ſ. Qui deuotōe velocior eſt: ⁊ ad currēdū ꝑatior dr̄ Hiere. ij. Curſor leuis explicās vias ſuas. Eccī. xxxij. Precurre prior in domū tuā tu: ⁊ illic aduocare: ⁊ illic lude ⁊ age ꝯceptōnes tuas: ⁊ nō i delictis ⁊ vbo ſuꝑbo. Precurrēs eni i domū ꝯſcie poſtq̄ȝ aduocauerit ſeipm: h̄ ē: omnes vires ⁊ intētōes ꝯgregauerit ⁊ luſerit i delectatōe ⁊ deuotōe ꝯſcie: ⁊ egerit oēs: ⁊ expedierit ꝯceptōes ſuas ad deū. ⁊ i delictis nihil ꝯmūe habuerit: nec in aliq̄ vbo ſuꝑbie ꝑticipauerit: vehemētiſſime currit. His ğ tribꝫ modis precurrēs fuit. Sic autē ꝑcurrēs [in arborē ſycomoꝝ aſcēdit] Sycomoꝝ autē q̄dā vtutē vocabuli ignorātes: dicūt arborē q̄ eſt ſicut morꝰ: dicentes ꝙ in cortice ⁊ ligno eſt ſic ficꝰ: i folijs autē ſicut morꝰ. Et iđ dictā ſycomoꝝ: eo ꝙ ſit ſicut morꝰ Hoc aūt totū eſt fictū. Dicit eni Beda ꝙ ſycomorꝰ ē ficus fatua. Sycos eni grece: latine dr̄ ficꝰ. Moros aūt grece vocatᷣ fatuꝰ. Vñ moriōes naturalr̄ fatui dicūtᷣ. Vñ grece Sycomorō: ficꝰ fatua vocatur: quā nos ſycomoꝝ dicimꝰ: latinā terminatōeꝫ ⁊ latinā declinatōeꝫ: greco vocabulo īponentes. Hoc igiẗ ē ſycomorꝰ. Cā aūt ē ꝙ ficꝰ q̄dē ē groſſi ⁊ viſcoſi humoris: q̄ qñ accipit calidū ſubtiliās et attenuās plꝰ q̄ȝ digerēs: tūc humidū eiꝰ ſubtiliatᷣ: attenuatᷣ ⁊ extēditᷣ. Et ſic arbor i celſitudinē magnā eleuatᷣ: et folia magna ſtringuntᷣ ⁊ rotūdantᷣ. et iđ folijs. ſ. mori aſſimilantᷣ. et tūc arbor ſine fructu eſſe fiatᷣ. qꝛ Generale ē in oī natura generabiliū: ꝙ q̄nto aliq̄d magis ponit in ſubſtātia: tāto minꝰ ponit i fructu ⁊ i ſemie. Et ecōuerſo Quāto plus ponit in ſemine: tāto minꝰ ponit in ſubſtantia. Jn talē igiẗ arborē: qꝛ excelſa fuit aſcēdit: vt tāto melius id qđ vellet: ab alto cōtēplaretᷣ. Hoc ē igiẗ ꝙ ſcḋm lraꝫ intendit Spūaliter vt ſupius. xiij. caplo diximꝰ ſycomoꝝ ſtlatū vel hoiem fatuū ſcare. Qui q̄uis natus ſit ad diuinā cōcipiendā dulcedinē: ⁊ fructum dulcedis ferendū: tñ calore cupiditatis mūdi exteniuatᷣ ⁊ fructū nullū portat. Mat. xxj. Nō inuenit chr̄s in ficulnea niſi folia tm̄. et iđo maledixit ei dicens. Nunq̄ȝ ex te fructꝰ oriatᷣ ampliꝰ. Jnde arbores autūnales infecūde bis mortue. Jn hāc ğ arborē Zacheꝰ aſcēdit q̄ ſe vtute ſuꝑ eū ſcādens exaltauit: et ad exēplū eiꝰ ſe correxit ⁊ fecunditatē accepit: dū ſe ſterilē eſſe ſicut illi ſunt erubuit. Vñ Ptolomeꝰ phs in Prouerbijs phoꝝ dr̄. Qui ad exēplū alterꝰ nō corrigiẗ: alij exēplo ſuo corrigentᷣ. Unde Lu. xvij. dn̄s dicit ſuis. Mēores eſtote vxoris Loth Can. vij. Dixi cōſcēdā in palmā ⁊ apꝑhēdā fructꝰ eius. Sed alia eſt ſiīlitudo ibi de arbore fructifera ſuꝑ quā etiā ꝑ exemplū ſcandēdū eſt. Sic ğ aſcendit in arborē ſycomoꝝ. Qua aūt vtilitate: ſubiūgit [vt videret eū] E Tāgit aūt Duo. Finē intentōis. et Oportunitatē cōſeq̄ndē volūtatis. De Primo dr̄ [vt videret eū] Deſiderabat at videre eū et iđ aſcendit in ſycomoꝝ. Sycomorꝰ eñ cū ſit ficꝰ fatua: vt dr̄ Beda: ex ficu hꝫ dulcedinē. et qꝛ fatua eſt: hꝫ deriſionē. Et ſic ſcat crucē: q̄ q̄dē habet Dulcedinē in ſe: ſed ex īfirmitate habet Deriſionē. Dulcedinē hꝫ Gal. vj. Mihi abſit gl'iari niſi in cruce dn̄i nr̄i Jeſu chr̄i. Deriſionē habet ſicut dr̄. j. Coꝝ. j. Nos ꝑdicamꝰ chr̄m crucifixū: Judeis q̄dē ſcādalū: gētibꝫ aūt ſtulticiā. Et eſt Vna aſcēſio ſycomori: de q̄ videtᷣ chr̄s in cruce. Can. iij. Egredimini filie hieruſalem ⁊ videte regē Salomonē in diademate q̄ coronauit eū mr̄ ſua. hoc ē ſpinis in cruce coronatū. Sic eñ Videre Jeſū humiliat: De paſſiōe ammonet: et Verecūdiā de eā paſſiōis inducit: ⁊ Formā dat imitādi: et Spem glie reſurrectiōis. Que eñ nō humiliāt illa q̄ dicuntᷣ Phil. ij. ſic exinaniuit ſemetipm factꝰ obediēs pr̄i vſq̄ȝ ad mortē: mortē aūt crucis. Quis etiā de paſſiōe ꝑ cōpaſſionē nō recordetᷣ: Audiēs in cruce clamanteꝫ ad nos dn̄m illud Thren. iij. Recordare pauꝑtatis mee tranſgreſſionis: abſinthij: ⁊ fellis. Quis nō vecūdetᷣ an facieꝫ ſuā ꝓ pctis ſuis captū ⁊ deſpoliatū ⁊ morte multatū ⁊ cruce turpatū: maieſtatis dn̄m: Thren. iiij. Bn̄ faciē chr̄s dn̄s captꝰ eſt in pctis noſtris: cui diximꝰ: in vmbra tua viuemus int̄ gētes. Sed formā imitatōis accipiētes: ꝑcurramꝰ ad ipm cū Zacheo in arborē dulciſſime fatuitatis aſcēdentes. Si q̄s eñ vult poſt eū venire: tollat crucē ſuā ⁊ ſeq̄tᷣ eū: Mat. xvj. Lu. xiiij. Heb. xiij. Extra portā paſſꝰ vt

ſanctificaret ꝑ ſanguinē ſuū populū. Exeam⁹ igiꝉ
ad eū improperium ei⁹ portantes. hoc eñ firmā ſpē
generat reſurrectōis ꝛ glīe. Rho.viij. Nō ſūt cōdi-
gne paſſiōes hui⁹ tꝑis ad futurā gl̄iam q̄ reuela-
biꝉ in nobis. Sic ḡ aſcendit vt videret eū [qꝛ in-
de erat tranſiturus] Per viā eñ crucis ambu-
lauit: ꝑ quā nos oportꝫ ambulare. Pſ. lxxvj. In
mari via tua: et ſemite tue in aquis multis. hoc ē:
in fluctib⁹ amare paſſiōis. Et cū dolore dicēdū eſt
qḋ ſequiꝉ. Et veſtigia tua nō cognoſcenꝉ. De tāta eñ
turba non cognouit niſi Zacheus: cum tñ Petr⁹ dicat
j. Pet.ij. Chrīs paſſus eſt ꝓ no. vob relinqns exē.
vt ſeqmi veſt. ei⁹. Sic ḡ inde erat tranſiturus. Lu.
xxiiij. Nōne ſic oportuit chrīm pati ꝛ ita intrare in
gloriam ſuam.

Et cum veniſſet ad locum

Hic tangiꝉ de Receptiōe dñi a Zacheo. Et tāgun-
tur Duo. Quorū Primū eſt: Qualiter Zacheo ſe
dñs exhibuit. Secūdū aūt: Qualiter exhibētē ſe
dñm Zache⁹ recepit. In Priori autem pagrapho
Duo dicunꝉ. Quoꝝ Primū eſt Loci ad exhibēdū
ſe oportunitas. Scōm autē Exhibitionis ſui (alˀs
ſue) benigniſſima ꝛ dulcꝭ volūtas. De Prio dicit
[Et cum veniſſet ad locū] ad quē ſcꝫ Zache⁹
ꝑcucurrerat. Precurrenti eñ ſemꝑ ſe obijcit et in-
gerit dñs. Sap.vj. Preoccupat q̄ ſe cōcupiſcunt
vt illis ſe prior oſtendat. Eſa.lxiiij. Occurriſti letāti
et faciēti iuſticiā: i vijs tuis recordabunꝉ tui. Sic
occurrit in cōſolatione Magdalene qñ eū videre
q̄ſiuit Joan.xx. Sic occurrit mulierib⁹ qñ q̄rētes
eū: poſtea pedes ei⁹ tenuerūt vt ei⁹ veſtigia obſer-
uarēt Mat.xxviij. Sic oib⁹ ꝑcurrētib⁹ i deuotōe:
occurrit in gaudio dñs in ſpū ꝛ in cōſolatiōe dul-
cedinis ꝛ deuotōis. Sic ꝛ hic fecit zacheo. Vñ q̄-
dā dicūt ꝙ deuotiōi zachei cōdeſcēdens: a via di-
uertit in agrū. qꝛ ſycomor⁹ in agro: nō in via ſtetit

Suſpiciens Jeſus vidit illum.

Ecce benigniſſima volūtas dñi: ꝑus ſuſcipiēs Za-
cheū in viſcerib⁹ miſcōie q̄ꝫ ſuſcipiaꝉ ab ipſo exte-
riori hoſpitalitate. Dicit aūt Tria. Suſpexit eñ:
Vidit: ꝛ Allocut⁹ benigniſſime fuit. Suſpexit ad
patrē: patrē ꝓ eo exorans. Vidit: lumen ſue cogni
tionis infundens. Allocut⁹ eſt: charitatem quā ha
buit ad cōuerſionē ipſi⁹ oſtendens. Dicit igitur
[Suſpiciēs] hoc eſt: in altū ꝓſpectum erigens
Sic ſuſpexit qñ Lazarū ſuſcitauit dicēs. Gratias
ago tibi pr̄: qꝛ audiſti me. ego autē ſciebā qꝛ ſꝑ me
audis Joan.xj. Non eñ erat minoris potētie vel
miſericordie Lazaꝝ de inferno ad ſupos reuocare
ad vitam q̄ꝫ Zacheū de barathro vicioꝝ reuocare
ad cōpunctionis ꝛ iuſtificatōis gr̄am. Et vt hanc
oſtēderet difficultatē: iō ſuſpexit. Adhuc aūt ſuſpe
xit: Vt opatione talis gr̄e a patre deſcēdere ſignifi-
caret. Pſ.cxx. Leuaui oculos m. in mōtes: vñ veniet
auxiliū mihi. Adhuc aūt ſuſpexit: Vt ꝛ Zacheū
ſurſum aſpicere doceret ꝛ animū ad patrē celeſtē
dirigeret. Pſ.cxxij. Ad te leuaui oculos meos qui
hitas in celis. Ecce ſic oculi ſeruoꝝ in manib⁹ do-
minoꝝ ſuoꝝ: ꝛ ſic oculi ancille i manib⁹ dñe ſue: ita
oculi nr̄i ad dñm deū nr̄m donec miſereaꝉ noſtri.
Sic ḡ ſuſpiciēs [vidit] lumē ſue gr̄e in eū radiā-
do ꝛ infundendo. Sic eñ reſpexit Petrū Matt.
xxvj. Et egreſſus petr⁹ fleuit amare. Sic dꝛ Sap.
iiij. ꝙ reſpect⁹ illi⁹ eſt in electos ipſius. Sic vidit
philippū ſub ficu ſedētē Jo.j. h ē: adhuc i dulcedie
pcti reqeſcētē. Sic ḡ Vidit [illum] Jā deſiderio
a terrenis eleuatū: Jam in figura crucꝭ ſurſū exal
tatū: Jā ad ipm videndū ſuſpēſum. De Prio dicꝉ
Col.iij. Que ſurſum ſunt q̄rite vbi chrīs eſt in dex.
dei ſedēs. q̄ ſurſuꝫ ſūt ſapite: ñ q̄ ſuꝑ ter. De Scōo
dꝛ Gal.ij. Pro chrīo cū chrīo cōfix⁹ ſum cruci. De
Tertio dꝛ Job.vij. Elegit ſuſpēdiū aia mea ꝛ mor
tē oſſa mea. Sic ḡ [vidit illū] in ramis arboris
ſicut in brachijs ſue crucis extēſum pēdentē: ſic vi-
dit Abraam arietem in veprib⁹ herentē cornibus
Geñ.xxij. quem ꝓ filio ſacrificium deo: poſt modū
erat imolaturus.

Et dixit ad eū. Zachee feſtinās deſcende: quia hodie in domo tua oportet me manere.

Ecce Benigna allocutio. Dicit autē Tria. No-
minat eū In ſignū ſpecialis ad gr̄aꝫ ordinate no
titie. Vt deſcēdat impat: vt hūilitatꝭ ſit parat⁹ ob-
ſequiū preſtare. Et apud eū hoſpitari oporteat in-
dicat. Dicit igiꝉ [Zachee] Jā te nomino in ſi-
gnū ſpecialis notitie. Exo.xxxiij. Ego oſtendā tibi
oē bonū: inueniſti eñ gr̄am corā me: et teipm no-
ui ex nomie. Eſa.xlv. Scias qꝛ ego dñs q̄ vocaui
nomē tuū de⁹ iſrael [Feſtinans] ꝑ charitatꝭ fer-
uorē ꝛ deuotionē [Deſcēde] ꝑ tui humiliationē ꝛ
cognitionē. Charitatꝭ eñ deuotio feſtinare facit.
Hoc eſt qḋ dꝛ Geñ.xxiiij. ꝙ Eliezer feſtinato (alˀs
feſtin⁹) reuertebaꝉ ad dñm ſuū. Eliezer de⁹ meus
adiutor interp̄taꝉ. Et fecit queꝫ deus ſua adiuuat
allocutiōe. Et ideo feruore charitatiue deuotiōis
feſtinat ad recipiendū eū. Hec eſt Rebecca q̄ iam
ſm ſuū nomē multuꝫ accepit a chrīo in viſu ꝛ ꝟbo
ipſi⁹. q̄ cito operit ſe teriſtro: h ē feſtiuo ꝛ ſolēni cha
ritatꝭ ꝛ hoſpitalitatꝭ pallio Geneſ.xxiiij. Heb.xiij
Charitas fraternitatꝭ maneat in vob: et hoſpitali-
tatē nolite obliuiſci. Per hanc eñ q̄daꝫ placuerūt
angelis hoſpitio receptꝭ [Deſcende] tui hūilia-
tiōe ꝛ tui cōſideratōe. Duos eñ mot⁹ laudabiles
Zache⁹ habuit. Vnū in figurā crucis ꝑ deſideriū
aſcēdendi: vt cōtēplari poſſet exaltatū. Aliū deſcen-
dendi vt dñm reciperet hūiliatū. Eph.iiij. Qui aſcē-
dit ipſe ꝛ q̄ deſcēdit. Iſti mot⁹: oim bonoꝝ āgeloꝝ
aſcēdēdi i crucē ꝑ cōtēplationē crucifixi: et deſcēdēdi
di ꝑ hūiliationē. Geñ.xxviij. Angelos aſcēdētes ꝛ
deſcēdētes i ſcala ꝛ dñm innixū ſcale deſuꝑ vidit Ja
cob. Joā.j. Videbitꝭ āgelos deſcēdētes ꝛ aſcē. ſuꝑ
filiū hoīs. Iſti ei mot⁹ āgeloꝝ demōſtranꝉ ꝑcipue
in ꝓfectib⁹ hoim q̄b⁹ miſtrāt angeli. Deſcēſio etiā
ad cognitiōeꝫ ſue fragilitatꝭ vtilis ē aliqñ. Sic dꝛ
Hier.xviij. Deſcēde i domū figli. ꝛ ibi audies ver
ba mea. In domū eñ figuli deſcēdere: eſt ad ꝯſide
ratiōeꝫ fictilꝭ nature iclinari: ꝛ ex h hūiliari. ꝛ ibi in
hūilitate ꝟba ꝛ mādata dī ꝑcipe. ij. Coꝝ.iiij. Ha-
bem⁹ theſauꝝ iſtū i vaſ fic. vt ſubli. ñ ſit ex no. ſꝫ ex
vir. dī. Sic ḡ Feſtinās deſcēde [qꝛ hodie] gr̄a ho
ſpitalitatis [in do. t. oportet me ma.] Tria autē

B dicit. Illuſtratõez felicis ꝛ accepti tpis. Diſpoſiti
onẽ manſiõis. ꝛ Deſideriũ tal' hoſpitalitatꝫ. Illu-
ſtratio accepti tpis notat' i h qꝛ dr [qꝛ hodie] qñ
ſol ſolito ſerenior tibi illuceſcat: q̃ pꝰs nubilo pec
catoꝝ tuoꝝ tibi abſcõdit' fuit. ij. Machab. j. Tẽ
pꝰs affuit q̃ ſol refulſit q̃ pꝰs erat i nubilo. Ma
lach. iiij. Vobis timẽtibꝰ nomẽ meũ orie' ſol iuſti
cie: ꝛ ſanitas i pẽnis eius. Sic Heſter. x. Fõs par
uus creuit in fluuiũ magnũ: ꝛ in lucẽ ſolẽqꝫ ꝯuer
ſus eſt. Fons eni fundẽs doctrinã eſt pus allocu-
tio: q̃ chr̃s Zacheũ allocut' ẽ. ꝛ creuit i fluuiũ ex-
uberãtꝫ in charitate hoſpitalitatis in miſeros pau
pes: ꝛ i ſereno cordis ſui: pulſis nubil' ſollicitudi
nũ mũdi in lucẽ grẽ ſolẽqꝫ cognitõis diuine ꝯuer
ſus eſt. ꝛ fecit diẽ ſibi q̃ hodie vocat' [hodie] dr
hoc die clarificatõis diuie [in domo tua] Ecce
Diſpoſitio mãſiõis in domo Zachei q̃ iniurijs ꝛ
fraudibꝰ plena fuit. in q̃ violent'(al's: violẽt') exa-
ctor diabolꝰ dñabat'. Sed ſicut dr. j. Jo. iij. In h
apparuit filiꝰ dei: vt diſſoluat ꝛ deſtruat opa dia
boli. Et ſic intrauit in domũ Zachei: ſicẽ intrauit i
infernũ domũ diaboli. Extraxit ea q̃ diabolꝰ ibi
cõgregauerat. Et ita facit in domo Zachei. Oſee
xiij. Morſus tuꝰ ero iferne. Faux eni fuit diaboli
domus zachei. Et hec ẽ eni domꝰ: de q̃ dr Oſee. vj
Supplãtata ſanguie: fauces viroꝝ latronũ: ſup
plãtatõe paupeꝝ dicata. Domꝰ hec facta eſt indu-
ta p ſudorẽ paupeꝝ ꝛ ſanguinẽ: qꝛ ſudorẽ ꝛ ſan-
guinẽ paupeꝝ auferebat. ꝛ pceps fuit vt pnceps
viroꝝ ſtrenue ſpoliantiũ hoies. Sꝫ dñs in hanc
domũ igredit' vt diſpdat iniquũ cũ iniqtate: ꝛ cõ
ſecret eã ſibi. Job. xxix. Cõterebã molas iniq: ꝛ de
dentibꝰ eiꝰ auferebã pdã. Molas cõmandentes
paupes: h eſt: publicos exactores. ꝛ h dentibꝰ for-
titer tenẽtibꝰ auferebã pdã. Hoc ẽ: de tenaci aua-
ricia: ꝛ edaci appetitu cupiditatꝫ: bona illicite ac
qſita eruere ꝛ vniciqꝫ qd ſuũ eſt reſtituere. Sic
ḡ Jeſus intrauit in domũ: vt eiecto dño domus
diabolo: oia vaſa iniqtatis diſtribuat: ꝛ domum
ſibi p pniaz(al's ppetuã) conſecret manſionem.
Dicit ḡ. [In domo tua] que mea erit in pmo
[oportet me] Et hoc qdem charitate vrgente
Me facere oportꝫ: Tibi autẽ hoc pm opẽ portat.
ꝛ Oibus opes paupibus ꝛ ſpoliatis pparabit.
Oportet ergo pter Me: vt charitati ſatiſfaciam.
Optꝫ pt̃ te: vt opẽ tibi adqrã. Optꝫ pt̃ Paupe
res: vt opes eis adqrã. De Pmo Lu. xij. Quo mõ
coarctor vſqꝫ dũ pficiat'. ij. Coi. v. Charitas chriſti
vrget nos. Cañ. viij. Fortꝫ ẽ vt mors dilectio. De
Scdo dr Luc. xv. Epulari ꝛ gaudere oportebat: qꝛ
fr tuꝰ mortuꝰ fuerat ꝛ reuixit. De Tertio Matt.
xxiij. Hec oportuit facere. ſ. pietatꝫ opa. ꝛ illa n̄ omit
tere: obſuãtias minutaꝝ decimaꝝ. Sic ḡ Tripli
cit' Optꝫ me [manere] Jo. xiiij. Ad eũ veniemꝰ ꝛ
mãſionẽ apud eũ faciemꝰ.

Et feſtinãs deſcẽdit: et excepit il lum gaudens

Hic tãgit' Deuota tãti hoſpitꝫ receptio. Et tan
git Duo. Occurſũ ꝛ Receptõez. Occurrẽs ei dño
[feſtinãs deſcẽdit] ad miſteriũ hoſpitalitatis
ſe exhibens corã ipſo ſe humiliãdo vt ſcꝫ miſtraret,
cui añ miniſtrabat'. Accipiens formã ab eo qui di-
xit Luc. xxij. et Matth. xx. Ego in medio veſtꝝ ſũ
ſicut qui miniſtrat. Sic Phil'. ij. Formã ſerui ac-
cepit ꝛ miniſtrauit. j. Coꝝ. iiij. Sic nos exiſtimet
homo vt miniſtros chriſti: non vt dñantes in la-
boribus alienis. Sic ergo vt Martha ſollicite fe
ſtinans deſcendit in miniſterio occurrens domio
Lu. x. Martha aũt ſatagebat circa frequẽs mini
ſteriũ [et accepit illum gaudens] ij. Coꝝ. ix.
Non ex triſticia aut ex neceſſitate. Hilarẽ eñi da-
torẽ diligit deus. Rhom. xij. Qui miniſtrat in hi
laritate. Iſte eñi eſt de quo dicit' Eccl. xxxj. Splen-
didũ in panibꝰ bñdicent labia multoꝝ. q̃ hilari fa-
cie reſplendent in receptione bonoꝝ hoſpitũ. Sic
ergo gaudens excepit. Et hoc notat verbum exce-
ptionis. Supra eñi hoc notauimꝰ ſup illud ver-
bum Mulier quedam Martha nomie excepit il
lum in domũ ſuam. Ubi etiã de domo plura ſunt
notata: que h repetere nõ oportet.

Et cum viderẽt omnes murmu rabant dicentes: quia ad hominẽ peccatorẽ diuertiſſet.

Tangit h Tria. Generalitatẽ murmurãtium.
Murmurationẽ. et Murmurꝫ cãm. De Primo
dicit [Cũ viderent oẽs] In tactu qdem Ma-
gdalene murmurauit dominꝰ domꝰ Luc. vij. In
conuiuio Leui murmurãt multi pharifei Mat.
ix. Hic aũt cum intrat ad Zacheum murmurant
omnes. Huius aũt cauſa eſt quia tãfamoſus pec
cator fuit iſte qꝛ omnibꝰ ſtuporẽ immiſit(al's icuſ-
ſit) qꝛ dñs ad ipſum diuertere non inuitatus vo-
luit. Sed hoc fuit immenſa dei miſcdia: De qua di
citur Rhoma. v. Ubi abundauit delictũ: ſupabũ
dauit ꝛ gratia. Et ideo impleuit dominꝰ quod per
prophetã pdixerat Pſal. lxxxvj. Memor ero Ra-
ab et Babylonis ſcientiũ me. Et ideo vbi maioris
infirmitatꝫ cura fuit: ibi maior laus fuit medici: ꝛ
maior pbat' virtus medicine. Matth. ix. Non eſt
opus valentibus medicus: ſed male habentibus
Sic euntes diſcamꝰ illud ſalubre vbũ dei Oſe. vj
Miſericordiã volo ꝛ nõ ſacrificium. et ſciam dei
plus q̃ holocauſtũ. Dicamꝰ igit' generalitati mur
murãtiũ. Cuſtodite vos a murmuratiõe: et a de-
tractiõe parcite lingue. quia Sermo obſcurꝰ in va
cuum nõ ibit Sap. j. Sed opera dei in miſericor-
dia ſuperexaltãte iudiciũ omnes laudate: dicẽtes il-
lud Pſal. cxliiij. Suauis dominꝰ i vniuerſ: et mi
ſerationes eius ſup omnia opera eius. Threñ. iij.
Miſericordie dñi quia non ſumꝰ conſumpti quia
nõ defecerũt miſeratõeſ eiꝰ. Pſ. lxxvj. Aut oblitus
eſt' miſereri deꝰ: aut ꝯtinebit i ira ſua miſcdias ſu
as [Murmurabãt dicẽtes] Murmur nomẽ
eſt ficticiũ(al's fictũ a ſono) qꝛ q̃ murmurat mur-
mur i auribꝰ ſonat ſub ſilẽtio Et ſũt murmurato-
res occulte ſub ſuſurrio detrahẽtes. Rho. j. Su-
ſurrones ꝛ detractores deo odibiles. Iſti ſunt ſer
pentes ſub ſilentio venenũ detractiõnis infũdẽtes
Eccle x. Quomodo ſi mordeat ſerpens ſub ſilen-
tio: nihil minus habet qui occulte detrahit. Non
enim audebãt manifeſte aliquid loqui: quia tam

ſepe ꝯſutati fuerāt ꝙ iterꝝ ꝯſutari metuebāt. Lām
aūt murmurꝗ ſubiūgūt dicētes ⌊ꝙ ad hominē
D peccatores diuertiſſet⌋ Petōr āt dr̄ h a magnis
peccatꝗ ⁊ a ꝯſuetudine peccandi. Et ad talē reuera
diuertit. qꝛ in tali miſcōiaꝫ ſuā ⁊ ſalutē oñdere vo⸗
luit. Oſee. ij. Uocabo nō plebē meā: plebē meā. ⁊ ñ
miſcōiam cōſecutā: miſcōiam conſecutā. Et erit in
loco vbi dictū eſt ei. Nō ꝓplus me⁹ vos: ibi voca⸗
bunt filij dei viuentꝗ. Et h eſt qḋ cōtra taliter mur
murātes hypocritas dñs opponit Deut. xxxij. Ipſi
me ꝓuocauerūt in eo ꝙ nō erat deus. et in ſculpti⸗
libꝫ ſuis ad iracundiā cōcitauerunt. Hoc eſt: illi ꝙ
mihi videbant̄ ſeruire: ſpectacula (al'ſ ſculptilia)
laudis degerūt ſibi in deos qbꝫ ſeruiūt: et ſculpti⸗
lia vanitatꝗ ⁊ cupiditatꝗ ſue ꝯ me ad ꝓuocandum
adorant. Ego recedā ab eis: et ꝓuocabo eos in eo
ꝙ nō ē ꝓpl's: et i gēte ſtulta irritabo eos. h ē cōiūgā
me publicanis ⁊ penitētibꝫ ꝙ mō nō ꝓpl's: et in gen
te ſtulta meretricū ⁊ petōꝝ cōuerſa irritabo illos
cū eis manēdo ⁊ miſcōiam illis faciēdo. Et vtinā
h audiant Clerici ⁊ Religioſi a qbꝫ de⁹ ſic a pharī
ſeis recedit ⁊ ꝯiungit̄ publicanis cōuerſis. Mat.
xxi. Publicani ⁊ meretrices p̄cedēt vos in regꝰ dei
Sic dr̄ Paul⁹. Uenit Jeſus petōres ſaluos face
re qꝛ p̄m⁹ ego ſū: ſed iō miſcōiam cōſecut⁹ ſū quia
ignorās feci in icredulitate mea. j. Ti. j. Et p̄mittit
Qui pri⁹ fui blaſphem⁹ ⁊ ꝑſecutor ⁊ ꝯtumelioſus

Stās autem Zacheus dixit ad Jeſum

Hic incipit oſtēdere Hoſpitalitatꝗ hui⁹ fructū.
Dicit aūt Duo. Quoꝝ Primū eſt Diſpoſitio pe⸗
nitētꝗ. ⁊ Secundū Cōfeſſio ⁊ ꝓmiſſio ſatiſfactōis
De Prio dr̄ Tria. Rectitudis in penitēte ſignifi
catione. Eiuſdē ꝑ nomē eꝓnūc demōſtrationem. et
Ad dñm ꝑ votū obligatōem. Dicit igit̄ ⌊Stās
aūt⌋ Ut rectitudo poſitōis corꝑis: directōeꝫ ſigni
ficaret ꝟtutꝗ. Stās eñ rect⁹: eſt ꝙ ſtat ſic hō. Ps̄.
v. Mane aſtabo tibi ⁊ videbo qm̄ non de⁹ volēs
iniqtatē tu es Hoc eſt ipſa corꝑis rectitudine: vi⸗
debo. hoc eſt: videri faciā. ⁊ demōſtrabo qꝛ nō vis
iniqtatē ſed rectitudinē. Q. d. Diu Jacui: terrenis
cupiditatibꝫ obrut⁹. Sed audio te dicētē Eſa. lij.
Excutere de puluere. Diu Sedi: cū Leui in lucris
illicitꝗ qeſcēs: ſed audio te p̄cipientem in pſ. cxxvi.
Surgite poſtq̄ ſederitꝗ ꝙ māducatꝗ panem dolo⸗
ris. Hic eñ eſt panis rapine ⁊ fraudis ⁊ vſuraꝝ.
Nūc ḡ ſurrexi ⁊ Sto i ꝯſpectu tuo. iiij. Re. iij. Ui
uit dñs exercituū in cui⁹ cōſpectu ſto in rectitudie
iuſticie ⌊Zacheus⌋ feſtinus ad iuſtificationē qꝛ
feſtino ad rectitudinem. Ps̄. v. Dirige in cōſpectu
tuo viam meā. Eo (al'ſ Quero) eñ ſemitas eqtatꝗ
et gradū rectitudis. Prouer. iiij. Adducā te ꝑ ſemi
tas eqtatis: qs cū ingreſſus fuerꝗ nō arctabuntur
greſſus tui: et currens nō habebis offendiculum.
Sic ḡ feſtino ad iuſtificationē ⌊dixit ad dñm⌋
Nō eñ aduertit calumnias ⁊ detractōes petōꝝ.
Sic Dauid. ij. Reg. xvj. dixit. Dimitte eū vt male⸗
dicat mihi iuxta p̄ceptū dñi: forte reſpiciat dñs af
flictionē meā: et reddat mihi bonū ꝓ maledictione
hac. Sic ḡ conuerſus ad dñm ſtetit in iuſticia dñi
inter linguas maledicentiū. Ps̄. xxxviij. Ab oibꝫ
iniqtatibꝫ meis eruie me: opprobriū inſipiēti dediſ
ſti mihi. Uñ glo. Stat: iuxta (quā cepit) fidei vita
tē ꝑſiſtens: nō ſolū ſe ex petō cōuerſum: ſed etiā in⸗
ter innocētes ſe probat cōuerſatū. Hoc aūt nō an
ſuit: ſed poſt ꝯuerſionē: cū omnibꝫ diſtributis: int̄
diſcipulos diſcipul⁹ fuit. Hac ḡ confidentia iu⸗
ſticie dixit ad dominum

Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ do⸗ mine do paupibus. et ſiqd aliquē defraudaui reddo quadruplū

Duo dicit. Quoꝝ Unū ꝑtinet ad elemoſynarū
largitionē ꝑ qḋ curat̄ auaricie cupiditas: Que (ſic
dr̄ Apl's. j. Tim. v.) Radix ē oim maloꝝ. Scōm
aūt ꝑtinet ad Iniurie illate ſatiſfactionem Qḋ eſt
Reddere illicite adqſita ſm iuſticie ꝑfectiōeꝫ (al'ſ
rōnem) ⁊ ordinē. Et hoc ꝑtinet ad ꝓximi recōcilia⸗
tionē. De Prio dr̄ ⌊Ecce dimidiū bonoꝝ me I
orū dñe do pau. Et in h notant̄ Septē. Notat̄
eñ Exēplū p̄bitio ꝑ hoc ꝙ dr̄ ⌊Ecce⌋ Scōo notat̄
Abūdās elargitio ꝑ hoc ꝙ dr̄ ⌊dimidiū⌋ Notat̄
Tertio Ei⁹ qḋ dat̄ nobilis conditio: ꝑ hoc ꝙ dicit
⌊bonoꝝ⌋ Notat̄ Quarto Juſta dati poſſeſſio: ꝑ
hoc ꝙ dr̄ ⌊meoꝝ⌋ Quinto notat̄ Dātꝗ directa in⸗
tentio: ꝑ h ꝙ dr̄ ⌊dñe⌋ Sexto Notat̄ Grata (al'ſ
Gratuita) erogatio: ꝑ hoc ꝙ dr̄ ⌊do⌋ Septimo no
tat̄ Ei cui dat̄ ex miſcōia cōpaſſio: ꝑ h ꝙ dr̄ ⌊pau⸗
ꝑibus⌋ Dicit igit̄ ⌊Ecce⌋ Notās ꝙ ſic publi⸗
ce oēs ꝑ auariciā ſcādalizauit: Ita publice vult mi⸗
ſericordie in paupes p̄bere exēplū. Mat. v. Luce⸗
at lux vr̄a corā hoibꝫ vt videāt opa vr̄a bona ⁊ glo
rificēt patrem vr̄m ꝙ in celis eſt. Quāuis eñ dñs
Mat. vj. dicat ꝙ In elemoſyna nō debeam⁹ tuba
canere an̄ nos. Et Debet neſcire ſiniſtra nr̄a qd fa
ciat dextera: tñ hoc gloſat Gregori⁹ ꝙ hoc non eſt
ideo dictū ꝙ ꝓximi opa nr̄a nō videāt: ſed poti⁹ iō.
ꝙ op⁹ noſtꝝ ſic ſit in publico qtinus intentio nr̄a
ſemꝑ maneat in occulto. Ut ⁊ de bono ope ꝓximo
exhibeam⁹ exemplū. et ꝑ intentionē ꝙ ſoli deo pla⸗
cere deſideram⁹: ſemꝑ optemus ſecretum. Hoc ē
igit̄ qḋ demonſtrādo dr̄ Ecce ⌊dimidiū⌋ Notat
hoc Abūdantiā diſtribuēdorū. Quicqd eñ vltra
neceſſitatē eſt: vocat dimidiū. qꝛ Dimidiū vniuſ⸗
cuiuſqꝫ integri ſm Arithmeticū eſt altera ps ipſi⁹.
Et ideo vna ps eſt pñtꝗ neceſſitatꝗ: et altera ē diſtri
butiōis in pias elemoſynas. Et ideo dr̄ ⌊dimidi⸗
um⌋ Lu. xj. Qḋ ſupeſt: date elemoſynā: et oia mū
da ſūt vobis ꝙ ſūt in altera pte. Tob. iiij. Si mul⸗
tū tibi fuerit abūdanter tribue. ſi paꝝ: ipm impti⸗
ri ſtude. Lu. vj. Eadē qppe mēſura ꝙ menſi fuerit
remetiet̄ vob. ij. Coꝝ. ix. Qui parce ſeminat: parce
⁊ metet. et ꝙ ſeminat in bñdictōibꝫ: de bñdictōibꝫ ⁊
metet vitā eternā ⌊bonoꝝ⌋ Notat Dādoꝝ vtili⸗
tatē ⁊ nobilitatē Contra errorem quorūdā crude⸗
liū in chr̄i paupes Qui dicūt ꝙ non deberent pau
peribꝫ delicata dari: ne conſueſcerent propter ꝟbū
Auguſtini qḋ in añhabitꝗ induxim⁹. Sed mētita
ē iniqtas ſibi. Ipi eñ ⁊ ſui ꝯſortes de elemoſynis
eccliaꝝ delicata recipiūt. Neemie. viij. Comedite
pinguia ⁊ bibite mulſū: ⁊ mittite ptes eis ꝙ nō p̄ſ
ꝑauerūt ſibi. Ecce de optimis p̄cepit dari partes.

Eſa.xxiij. Erūt mercedes tyri ſctificate dño. Non ꝯdent neqꝫ reponēt: qꝛ his q̄ ſteterūt corā dño: erūt mercedes eiꝰ: vt comedāt vſqꝫ ad ſaturitatē. ꝛ veſtiāt vſqꝫ ad vetuſtatē. Qd̄ exponēs Hieroñ. ait. Mercedes tue ṗcioſe cū labore ꝛ anguſtia adq̄ſite: erūt ſctificate dño i eleēoſynas: qꝛ ṗcioſe ſūt. Nō ꝯdent p̄ auariciā. neqꝫ reponēt ad ſupfluitatē. qꝛ his q̄ ſteterīt corā dño Glo. verꝫ paupibus: erūt mercedes eiꝰ vt comedāt ꝛc̄. ⌊meoꝝ⌋ vt eleemoſyna fiat de iuſte adq̄ſito. Prouer. iij. Honora dñm de tua ſubſtātia: ꝛ de p̄mitijs oīm frugū tuaꝝ da paupibꝫ. Meū eni dare poſſu: ſꝫ nō alienū ⌊Do⌋ Ecce ḡtuita donatio: ꝛ Celer: qꝛ in p̄ſenti loq̄t. Et nō dic Dabo: differēs i futuꝝ. De Primo dr̄ Matth. vj. Sit eleēoſyna tua i abſcondito. Lu. xiiij. Cū facꝫ ꝯuiuiū noli vocare amicos ꝛ diuites: ſꝫ voca paupes q̄ nō habēt retribuere tibi. retribuet eni tibi in reſurrectōe iuſtoꝝ. De Celeritate aūt dr̄ Prouer. iij. Ne dicas amico tuo. Vade ꝛ reuertere cū poſſis ſtatim dare. Ecci. iiij. Cor inopis ne affliperꝫ: ꝛ ne ptrahas datū anguſtiāti. ⌊Dñe⌋ Ecce Intētio pura. Propterea Mat. xxv. Qd̄ vni ex minimis meis feciſtꝫ: mihi fe. Sic em̄ dr̄ Sapiēs Prouer. ix. Feneratꝛ dño q̄ miſeretꝛ paupis. j. Paral. vlt. Dñe i ſimplicitate cordis mei letus obtuli vniuerſa. ꝛ pp̄lm tuū q̄ repꝰ ē vidi cū ingēti gaudio tibi offerre munera. Deꝰ iſrl̄ cuſtodi hāc volūtatē ⌊paupibꝫ⌋ ſibi nō ſufficiētibus. Dañ. iiij. Pctā tua eleēoſynis redime. ꝛ iniuſticias tuas miſicordijs paupeꝝ. Jo. xij. Paupes ſemp habetꝫ vobiſcū. ꝛ cū volueritis poteritis illis bñ facere. Tob. iiij. Nō auertas faciē tuā ab vllo paupe. Job. xxx. Flebā q̄ndā ſup eo q̄ afflictꝰ fuerat: ꝛ cōpatiebatꝛ aīa mea paupi. Sic ḡ dic ⌊Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dñe do paupibꝫ⌋ Et attēde q̄ añ reſtitutiōem debiti poſuit opꝰ pietatꝫ. qꝛ q̄uis i ope pñie reſtitutio ṗor ſit pietate: Tñ i Dignitate ꝛ i Valore eſt pietas añ oīa alia. Et de Dignitate q̄dē dicitꝛ Jaco. ij. Superexaltat autem miſcḋia iudiciū. De Valore aūt dr̄. j. Timoth. iiij. Pietas ad oīa valet: p̄miſſionē vite q̄ nūc eſt habēs ꝛ future. Jō ḡ ṗponit eā ⌊ꝛ ſiq̄d aliquē defraudaui reddo q̄druplū⌋ Exo. xxij. ṗcipitur q̄ ouis in quadruplū reddatꝛ Sed nō alia. Sed dicendū q̄ Judicialia ṗcepta variantꝛ pro q̄litate tp̄is: et locoꝝ: ꝛ ꝑſonaꝝ. Et cū ad terrorē tp̄e Moyſi preceptū fuerit: reddi i quadruplū: p̄cedente tp̄e inualeſcētibꝫ latronibꝫ. tēpore Salomonis ṗceptū eſt: vt furtū reddatꝛ in ſeptuplū et cui accidit damnū: vt totū reſiduū cedat iudici: vt ille fur p̄ hoc vitā redimat. Prouer. vj. Nō ḡndis eſt culpe cū q̄s furatꝛ. Furatꝛ enim vt eſurientē impleat aīam: depꝛhēſus qꝫ reddet ſeptuplū. ꝛ oēꝫ ſubſtātiā domꝰ ſue tradet: ꝛ liberabit ſe. Tp̄ibus autē his ſuſpēditꝛ q̄ furatꝛ. Et h̄ ad terrorē indictū eſt qñ (al's qꝛ) nimis multiplicati ſūt latrōes. Sꝫ hic Zacheꝰ fur nō erat: ſed fraudibꝫ extorſit i publicis vectigalibꝫ multa. Et de illis dicit ⌊ſiquid aliquem⌋ Attende autē q̄ in talibꝫ Duplicitꝛ fraus cōmittitꝛ. Primo q̄dem Qñ plus q̄ꝫ conſtitutū eſt accipitꝛ Cōtra quod dr̄ Lu. iij. Cōtēti eſtote ſtipendijs viſꝰ. Scḋo: qñ q̄dem cōſtitutum accipitꝛ: et defenſio vie: ꝛ ſecuritas non exhibetur. Tunc em̄ acceptū eſt rapina. Eſa. iij. Populū meum exactores ſui ſpoliauerūt. Et iteꝝ Jbidē. Quare atteritis pp̄lum meū ꝛ facies paupeꝝ cōmolitꝫ. De his ergo duobus modis ṗapue dr̄ ⌊ſiq̄d aliquē defraudaui⌋ Attende q̄ iſte videtꝛ etiam in fraudibꝫ aliq̄d timoris dei habuiſſe. Et ideo dic ⌊ſiquid aliquem⌋ quia ſibi a (al's in) fraudibꝫ cauit: q̄ntum in cōſuetudine publicanoꝝ fieri potuit. Et hoc forte dñs in eo reſpexit: quando aliis omiſſis ad eū declinauit. Eſt em̄ Inter latrones vnꝰ micior. et Inter fraudulentos vnus magis timens deū q̄ꝫ aliꝰ. Job. xxxj. Sp̄ em̄ q̄ſi tumentes ſup me fluctꝰ timui deū: ꝛ pōdus eiꝰ ferre nō potui Hoc eſt ḡ qd̄ dr̄ ⌊Siq̄d aliquē defraudaui⌋ ⌊reddo q̄druplū⌋ Simplū. ſ. p̄ damno qd̄ feci. Duplū pro mora expectādi q̄ (al's q̄) ablato caruit is qui fraudatꝰ fuit. Triplū aūt pro iniuria quā intuli vt leſo ſatiſfaceꝛē. Quadruplū aūt p̄ pctō quod cōmiſi. Hec em̄ q̄tuor in omni fraude ſunt ꝛ violentia male ablati. Damnum. Mora. Iniuria. et Peccati deformitas. Mat. v. Non exies inde donec reddas nouiſſimū q̄drantē. Sic reſtituere noluerunt noſtri tp̄is fraudulenti. Eſa. xxxij. Fraudulēti vaſa peſſima ſunt. Jpſe em̄ cogitationes cōcinnabit ad ꝑdendos mites: cum loq̄retꝛ paup̄ iudiciū. Fraudulētꝰ eſt etiā cum eſt añ cōfeſſorē: cogitat q̄liter aliq̄d de male ablato retineat ꝛ non reſtituat. Glo. aūt q̄dā Moralis dr̄: q̄ reſtituit Dolendo: Cōfitēdo: Satiſfaciendo: et Pro reatu ſuo orando. Hoc eſt igitꝛ q̄ dr̄ Reddo q̄druplum.

Ait Jeſus ad eum: Quia hodie ſalus domui huic facta eſt: eo q̄ et ipſe filius ſit Abrae

⌊Ait ieſus ad eum⌋ ſcꝫ Zacheū: recipiens et oblationē: ꝛ approbās ſatiſfactionē ⌊q̄a hodie⌋ Pleonaſmos videtꝛ in Cōiūctione quā premittit: Niſi ſuppleatꝛ oīo Sic q̄ dicatꝛ: Manifeſtū eſt p̄ tuam cōuerſionē ⌊q̄a hodie ꝛc̄.⌋ Dicit aūt Tria. Scꝫ: Salutē domui factā p̄ introitū dñi. et In q̄ ſalus illa facta ſit. et Qualiter hec ſalus fiat de intentōe dñi in domū introeūtꝫ. De Prio hoꝝ dr̄ Quattuor Scꝫ: Salutē. Tp̄o oportunū ſaluti. et Cui data ſit ſalꝰ. ꝛ Qualiter ē facta ſalua domꝰ de depdita domo De Salute q̄dē dr̄ ⌊qꝛ ſalus⌋ grā. ſ. ſaluās a peccato: ꝛ a gehene (al's a recidiui) periculo. Ps̄. xliij. Saluaſti nos ex affligētibꝫ nos. ſ. dēmōibꝫ ꝛ peccatis Hiere. xvij. Saluū me fac ꝛ ſaluꝰ ero qꝛ laus mea tu es. Ps̄. lix. Saluū fac dextera tua ꝛ exaudi me ⌊hodie⌋ tp̄e accepto pñie. ij. Coꝛ. vj. Ecce nūc tp̄s accep. ecce nūc dies ſa. nemi dātes vllā offen. vt nō vituperetꝛ miſte. nr̄m ⌊huic domui⌋ q̄ (al's qꝛ) eliminata ſpurcicia dēmonū facta ē hitatio (al's domꝰ) dei: ebit: ꝛ ſctōꝝ apl'oꝝ ꝛ angeloꝝ: quā ip̄e deꝰ ihabitādo ꝯſecrauit ſibi. Et magꝫ h̄ dr̄ d̄ domo mētꝫ q̄ꝫ de domo exterioris hitatōis. Gen. xxviij. Nō ē h̄ aliud niſi domꝰ dei ꝛ porta celi. Domꝰ ad ſecū habitandū. Porta celi ad intrandū in regnum. Domus inq̄ꝫ habens Thalamū cōtemplatiōis: Cenaculū meditatiōis: Menſam refectiō ; Aulā dei

Celer (margin)

R (margin)

L (margin)

ambulatõis cũ amicis. Conſiſtoriũ diſcuſſionis.
Coquinã p̃paratõis. Lauatoriũ cõfeſſiõis: ⁊ Tẽ
plum oratõis. ⁊ Speculã cuſtoditõis ab inſidiã
tibus inimicis. Hec eni ſũt officine magne dom⁹
Et preter hec oĩa habens apothecã optime frag
rãtie ⁊ Armamẽtariũ militũ ordinatoꝝ in p̃ſidi
um expugnatõis. ⁊ Theſaurariã ſummarũ diui
tiarũ diuine ditatõis: ⁊ domũ Diſcipline ⁊ erudi
tõis. Et de omnibꝫ his dabim⁹ exẽpla. De Tha
lamo ẽ caſte cõtemplatõis: i qua ſancti Rachel
amplexibꝫ vacãdũ eſt dicit in p̃s. xviij. Ipſe tanq̃
ſpõſus ꝓcedens de thalamo ſuo. In h̃ thalamo ẽ
Lectus ſincere delectatõis in veritate. ⁊ Lucerna
luminis in veritatis illuſtratiõe. Et de Lecto q̃dẽ
dicit Can. j. Lectulus noſter florid⁹. De Lucerna
autẽ in p̃s. cxviij. Lucerna pedibꝫ meis verbum
tuũ. Cenaculũ occupat ſacra meditatio .q̃ ſternit
totũ diſcubitũ ad recũbendũ. Meditatio enim
frequens reditus eſt mentis: ſuꝑ audita ꝑius vel
inuenta. In hoc eni reficit chr̃s. Mar. xiiij. Ipſe
oſtendet vobis cenaculũ grãde ſtratũ. ⁊ ibi para
te. Sed heu hodie iſta paſtophoria dom⁹ ſunt di
ruta. q2 nõ eſt hodie qui in lege dei (ſicut deberet
vir ſctũs: vt dicit Pſal. xxxviij) meditet̃ die ac no
cte. Et ideo (alꝰs illud) plãgit Iudas. ij. Macha.
xj. In hoc cenaculo eſt Menſa q̃dem ſcripture. ⁊
Menſa eucharíſtie. ⁊ Menſa elẽoſyne. De Mẽ
ſa ſcripture dicit Lu. xxij. Sedebitis ⁊ vos ſuper
mẽſam meã vt edatis ⁊ bibatis ſuꝑ menſaꝫ meã
in regno meo. hoc eſt: in eccl'ia. De Menſa eucha
riſtie dicit in Pſal. xxij. Paraſti in ꝯſpectu meo
mẽſam aduerſus eos q̃ tribulãt me. De Menſa
pauperꝫ que fit in elemoſyna Tob. ij. Uoca aliq̃s
timẽtes deũ de tribu noſtra vt epulent̃ nobiſcuꝫ.
Iob. xxxj. Si comedi buccellã meã ſolus ⁊ nõ co
medit alienus ex ea. Aula autẽ deambulatõis cũ
amicis: eſt cõſideratio exẽploꝝ ⁊ ꝯuerſatõis ſctõ
rum. ij. Cor. vj. Inhabitabo in eis ⁊ inambulabo
Sic deambulauit Dauid in aula ſolarij domus
ſue: qñ reſpexit Berſabee. hoc ẽ: chriſtus qñ tulit
eccleſiaꝫ ab Uria: h̃ eſt: a diabolo. ij. Regũ. xj. In
hac eſt Cõſiſtoriũ diſcuſſionis ratõis de omnib⁹
omiſſis et cõmiſſis: ſicut dicit̃ Prouer. xx. Rex q̃
ſedet in ſolio iudicij diſſipat omne malũ in circũi
tu (alꝰs: intuitu) ſuo. Ibi eſt Coq̃na p̃parationis:
Sicut dicit̃ Eze. xlvj. Ubi dicit: Hec coq̃ne ſunt i
domo tẽpli. Hec autẽ coquina eſt: cõpunctõis: co
quẽs i igne doloris: ⁊ parãs ſapores optimos: ſi
cut dicit P̃s. xxxviij. Cõcaluit cor meũ intra me.
⁊ in meditatõe mea exardeſcet ignis. Hec eſt Re
becca parãs hedos peccatoꝝ: ſicut libenter nouit
veſci p̃rem noſtrũ. Gen. xxvij. Hec eſt Sara foca
rias faciẽs panes grẽ ſub cinere hũilitatis penitẽ
tie. de ſimila mũdiſſime cõſciẽtie. Gen. xviij. Hic
eſt Lauatoriũ ꝯfeſſionis in quo lauant̃ man⁹ et
mẽbra oĩa Significatũ ꝑ labiũ ſiue luterẽ quẽ fe
cit Moyſes Exo. xxx. ⁊ ꝑ mare eneũ quod añ do
mũ fecit Salomon. ij. Regũ. viij. ⁊ . iij. Regũ. vij.
Hic eſt Templũ oratõis: cõſideratio celeſtĩ diſpo
ſitionis: exemplificatũ habens in ſe arcã continẽ
tẽ omnis ſanctitatĩ: Tabulas .ſ. mandatoruꝫ in
opere: Manna in delectatõe ꝯſcĩe. Urnã aureaꝫ
in diuinitatĩ capacitate. Apo. xj. Apertũ eſt templuꝫ
dei in celo. ⁊ viſa eſt arca teſti eius in tẽplo e⁹. Ha
bet etiã Speculã altã: faſtigiũ intelligentie: In q̃
cuſtodiũt vigiles domũ ab inſidiantibꝫ inimicis.
Eccl. xxiiij. Sic in ſion firmata ſum. Sion autẽ
ſpecula interp̃tat̃. Eſai. xxj. Contẽplare in ſpecula.
Habet etiã Apothecã (in qua ẽ fragrantia) hoc ẽ
virtutũ cuſtodiã. Que h̃ꝫ Tres cellas pigmenta
rias: Rationalẽ: Cõcupiſcibilẽ: ⁊ Iraſcibilẽ. Hec
eſt cella pigmẽtaria quã edificauit Salomon. iij.
Reg. vj. Hꝫ etiã armamentariũ militũ i ſtrenui
tate ⁊ firmitate armoꝝ ſpũalium: in quibꝫ v̄bum
eſt gladius: fides ſcutũ: galea ſalus dei noſtri: lo
rica iuſticia. Sicut dr̃ Ephe. vj. Lancea autẽ ira
per zelum. Sicut dr̃ Sap. v. Hoc armamẽtariũ
eſt iij. Reg. xiiij. Habet etiã Theſaurariã ſecretuꝫ
cordis: In quo diuitie dei ſunt recondite. In me
ritoꝝ valore: In donis grẽ: In auro ſapiẽ: In ar
gento eloquẽtie: In lapidibꝫ operũ. Mat. xij. Bo
nus hõ d̃ bono theſauro cordis ſui profert bonũ.
Mat. xiij. Omis ſcriba doct⁹ in regno celoꝝ ſiĩis
eſt homini p̃rifamilias: q̃ profert de theſauro ſuo
noua ⁊ vetera. Habet etiaꝫ Promptuaria ſtudia
bona: ⁊ ꝯſuetudinis facilitatẽ: ex quibꝫ facile abũ
dat in omẽs ſumptus Pſal. cxliij. Promptuaria
coꝝ plena eructãtia ex h̃ in illũ. Habet etiã Scho
lam diſcipline ſacrã lectioneꝫ vel auditũ diuinorũ
in p̃dicatiõe. Eccl. lj. Appropinquate ad me indo
cti: ⁊ ꝯgregate vos in domũ diſcipline. Sic igitur
dom⁹ iſta diſponit̃ in officinis. Eſt ãt hec dom⁹ M
Quadruplex in edificij diſpoſitiõe. Eſt eñ Supe
rior ⁊ Inferior: ⁊ Exterior ⁊ Interior. Superior
quidẽ eſt celeſtis. iij. Regũ. viij. Tu exaudies in ce
lo in excelſo habitaculo. Inferior autẽ eſt mund⁹:
in q̃ in creatura ſua cernit̃ de⁹. Et de hac ad litterã
dr̃ Baruch. iij. O iſrl' q̃ꝫ magna eſt dom⁹ dei ⁊ in
gens loc⁹ poſſeſſionis ei⁹. De Suꝑiori autẽ dicit̃
etiã Io. xiiij. In domo p̃ris mei mãſiones multe
ſũt. Exterior aũt eſt eccl'ia. De qua dr̃ Io. ij. ⁊ Mat.
xxj. Dom⁹ mea dom⁹ orõnis eſt. Aug⁹. In orato
rio nemo aliq̃d agat: niſi ad q̃d factũ eſt. Uñ ⁊ no
men accepit. vt ſi forte p̃ter horas ꝯſtitutas aliqui
orare voluerint: non eis ſint ipedimẽto q̃ ibi aliq̃d
agendũ putauerũt. De Interiori aũt q̃ eſt Conſci
entia: dr̃ Sap. viij. Intrans in domũ meam con
quieſcã cũ ſapiẽa. Non eñ habet amaritudinẽ con
uictus eius: nec tedium cõuiuatus eius

b Et dom⁹ gaudet Patrono dño: Matro
na Regina celi virgine Maria. Familia:
ſanctis omnibꝫ. ⁊ Miniſtrĩ: ſanctis ange
lis. Habet aũt figurã crucis. Et de omĩbꝫ his fit
mentio in prefatõe quã dr̃ Ep̃us in ꝯſecratiõe ec
cleſie. De Patrono q̃dem Gene. xxviij. Nõ eſt hic
aliud niſi domus dei. De Familia in Pſal. lxxxiij.
Beati q̃ habitãt in domo tua dñe: in ſecl'a ſeculoꝝ
laudabũt te. Lu. xj. Pueri mei mecũ ſunt in cubi
li. Eſa. viij. Ecce ego ⁊ pueri mei quos mihi dedit
dñs. De Matrona dr̃. iij. Regũ. ij. Poſita eſt ſe
des matri regis iuxta thronum regis. Pſal. xliiij.
Aſtitit regina a dextrĩ tuis in veſtitu deaurato cir
cũamicta varietate. De Miniſtrĩ angelis dicitur
Heb. j: Nonne omẽs ſunt ãminiſtratorĩ ſpũs in

miniſteriū miſſi ꝓpter eos q̄ hereditatem capiūt ſa-
lutis: Hoꝝ miniſtroꝝ ordi͂es ita mirabat̄ Regi-
na ſaba.iij. Regū.x.ꝙ nō habebat vltra ſpm̄. Re-
gina autē ſignificat eccliam in oī cōgregatiōe fide-
liū. In hꝰ rei teſtimoniū in loco vbi fundandū erat
tēplū in bethel.q̄ domꝰ dei interp̄tat̄. Gene.xxviij
Vidit iacob ſcalā:cuiꝰ ſummitas celos tāgebat.⁊
dn̄m innixū ſcale deſup:⁊ angelos deſcendentes ⁊
aſcēdentes ꝑ eā. Ut Aſcēdentes vota fideliū in ce-
lū ferrent.⁊ Deſcēdentes grās donoꝝ ⁊ petitoꝝ
in orōne referrent exauditiōis. Huiꝰ figura ē Cru-
cis figura. Propt̄ qḋ oīs baſilica in honore ſancte
crucis ꝯſecrat̄ p̄ncipalr̄. Sicꝫ patet in p̄fatōe ep̄ali
dedicatōis eccl̄ie. Et eſt q̄dē caput cruc̄ ſup ſctā-
ſanctoꝝ. Brachia in extēſione latitudis crucis: et
longitudo ſtipitis ꝑ ſancta q̄ ſūt corpꝰ eccl̄ie.vbi ē
locus plebꝭ vt q̄ſi dn̄s extēſus ſup domū:faciē(al̄s
facie)altare videat̄ reſpicere :⁊ extēſis manib̄ ſcā-
ſanctoꝝ amplecti:⁊ lōgitudīe corpis ſctā tegere vi-
deat̄. Eſa.vj. Vidi dn̄m ſedentē ſup ſoliū excelſum
⁊ eleuatū. Hoc l̄raliṫ fuit ſup̄ templū :⁊ plena erat
oīs domꝰ maieſtate eiꝰ. Hoc eſt chorus:q̄ ē ſan-
ctaſctōꝝ. Et ea q̄ ſub ipo erāt replebāt templū.ħ eſt
corpꝰ chr̄i a pectore inferius. Sicꝫ eīn dn̄s dc. Ego
ſi exaltatꝰ fuero a terra ī cruce:oīa trahā ad meipſ.
Joā.xij. Ita diſpō eius domꝰ(al̄s diſponīmꝰ do-
mū)⁊ eū deſup extentū ſignificamꝰ:ad quā conue-
nimus orātes vt nos trahat ad ſeipm̄. Hec domꝰ
adhuc hꝫ fundamentū:apoſtolicā ⁊ catholicā fidē
ſtantē ſupra petrā ſolidā ꝯfeſſionis bt̄i Petri p̄n-
cipis apoſtoloꝝ. Mat xvj. Sup hāc petrā edifi-
cabo eccliam meā.j.Coꝝ.iij. Fūdamentū aliḋ ne-
mo pōt ponere p̄ter id qḋ poſitū eſt:qḋ eſt chr̄s ie-
ſus. Pſal.lxxxvj. Fundementa eiꝰ in montib̄ ſan-
ctis.ħ eſt in doctrinis apl̄icis. Et in hꝰ ſignū cru-
ces in eccl̄ia fiunt in honore ⁊ numero Apl̄orum.
Huiꝰ eccl̄ie parietes in altū ſurgētes ſunt merita
ſpei:q̄ ex q̄ttuor virtutib̄ eliciunt̄. Eccī.l. In vita
ſua ſuffulſit domū:corroborauit tēplū. Tēpli eti-
am altitudo ab ipa fundata: eſt duplex edificatio
eius:⁊ excelſi parietes eiꝰ. In vita eīn Fulcire do-
mū:eſt domū inhabitatiōis diuine: in cōuerſatio-
ne vite ꝑ v̄tutes ꝯſtruere. Fundare aūt templū in
fundamēto v̄itat̄ fidei totā habitationē firmiter
collocare. Duplex edificatio eſt ꝙ Contemplatiua
quidē:ſanctaſctōꝝ. Actiua aūt ſctā ꝯtineat. Excel-
ſi parietes quattuor erigunt̄ :dū oꝑa meritoꝝ a
q̄ttuor cardinalib̄ v̄tutib̄ elicita: per ſpem altiſſi-
mā in celū porrigunt̄. Sic eīn ſpes eleuat tēplū.
Or ſicut dr̄ Heb.vj. Nos ꝯfugimꝰ ad tenendā ꝓ-
poſitā nr̄am ſpem:quā ſicut ancorā habemꝰ aīe
tutā:ac firmā ⁊ incedentē vſqꝫ ad interiora velami-
nis. Hoc ē in celū Ubi:p̄curſor ſpei nr̄e introiuit
ieſus: pōtifex factus huiꝰ domꝰ ſm̄ ordinē mel-
chiſedech vſqꝫ in eternū. Compaginatio aūt ſupe-
rior q̄ per modū teſtudinis ꝯcludit totū ⁊ regit eſt
charitas. De qua dr̄ Eph̄ ij. Omis edificatio con-
ſtructa creſcit in templū ſanctū in dn̄o:in q̄ ⁊ vos
coedificamini in habitaculū dei in ſpūſctō. Spiri-
tus aūt ſanctus charitas ē. Sic ḡ edificatur tem-
plum. Oſtium aūt huius tēpli eſt chr̄s cū omnib̄
ſuis Sacramētis. Et ideo in ꝯſecratione eccleſie:
crux in noīe chr̄i fit ſuper oſtiū.q2 Chr̄s dc Joā.x.
Ego ſum oſtiū:per me ſiq̄s introierit ſaluabitur ⁊
paſcua inueniet. Cum aūt chr̄s cū omnib̄ ſuis ſa-
cramentis ſit oſtiū:intrat per oſtiū qui participa-
tionē in(al̄s et)cōmunionē habet ſacramentoꝝ.
Pſal.xcix. Introite portas eius in ꝯfeſſione. Ha-
bet autē etiā hec domꝰ colūnas Septē quib̄ in-
nitit̄: Que ſt̄ Septē chr̄i Sacramēta.q̄ oīa ſuſti-
nent ⁊ ſanctificāt que ſt̄ in domo: Que ſunt Nati-
uitas:Circūciſio:Baptiſmꝰ q̄ baptizatꝰ eſt chr̄s.
Paſſio.Deſcēſus ad inferos: Reſurrectio:Aſcen-
ſio:que ſtant in p̄te vna. Et Septē Sacr̄a ab his
virtutem trahentia:q̄ ſunt(al̄s ſtant)in latere alio
ex parte nr̄a. Que ſt̄:Baptiſmꝰ:Cōfirmatio:Pe-
nitētia:Euchariſtia:Extrēa vnctio:Ordo:⁊ Ma-
trimoniū. Et de Primis ſeptē dr̄ Prouer.ix. Sa-
piētia edificauit ſibi domū: excidit colūnas ſeptē.
De Secundis aūt q̄tū ad Effectū remiſſiōis pec-
catoꝝ dr̄.iiij.Reḡ.v. Uade lauare ſepties in Jor-
dane ⁊ recipiet ſanitatē caro tua atqꝫ mūdaberis.
Hec domꝰ cōſecrat̄:aqua:cinere ⁊ ſale: ⁊ vino cō-
mixta. Oleo ſctō altare bis cruciformiter vngit̄ ⁊
chriſmate:tam altare q̄ꝫ domꝰ tota cruciformiṫ cō-
ſecrat̄. Alphabetū grecū ⁊ alphabetū latinū: ab an-
gulo in angulū cruciformiter ſcribunt̄. Palliis al-
tare veſtit̄.⁊ ſic domꝰ in habitaculū dei perficitur.
Aqua q̄dem expiatōnis eſt fons de latere tēpli de
chriſto(al̄s dextro)egrediēs. Sicut dr̄ Ezec.xlvij.
Eſt aqua ſapie ⁊ grē diuine:cū aqua lachrymarū:
que a corde:ꝑ oculos ꝓducit̄. Pſal.l. Aſperges me
dn̄e iſopo ⁊ mūdabor.q2 Jſopus ſanguinē puri-
ficat ⁊ lauabis me:⁊ ſup niuē dealbabor. Hec immi-
xtum habet ſalē vt diximꝰ diuine ſapie:ſapore ſuo
oīa condiētē. Mat.v. Uos eſtis ſal terre.iiij. Re-
gū.ij. Sanauit heliſeus aq̄s: immittēdo in eas ſal:
q2 Non placēt deo aque nr̄e expiatōis:niſi ſale ſa-
pientie ſint condite. Job.vj. Nunq̄d poterit come-
di inſulſum qḋ nō eſt ſale conditum. Habet etiā
immixtū cinerē:humilis recordatōnis nr̄e future
incinerationis: vt cōtrahat acumē:⁊ efficaciꝰ macu-
las nr̄as lauare poſſit. Et ħ ſignificatū eſt Leuit.
xvj. Ubi p̄cepit dn̄s ꝙ cineres vitule rufe in aquā
expiatōis tabernaculi immitterent̄. Uitula eīn rufa
petulantiā ſignificat: q̄ temperat̄ ⁊ infrigidat̄ q̄n
fit recordatio incineratōis. Eccī.x. Quid ſuperbis
terra ⁊ cinis: Et ſicut diximꝰ:aqua ex hoc contra-
hit acumē abluēdi ſicut lixiuia. Pſal.vj. Lauabo liſiuia
per ſingl̄as noctes lectū meū lachrymis meis ſtra-
tum meū rigabo.ħ eſt per ſingulas peccatorū ob-
tenebratiōes:⁊ ibi molliter in peccato quieui. Ui-
nū aūt eſt cōmixtio celeſtiū gaudioꝝ:in aquis ex-
piationē facientiū. Gene.xlix. Lauit in vino ſtolā
ſuā.hoc eſt conuerſationē vite ſeruauit. Sic ḡ ex-
piatur domꝰ intus ⁊ extra. Ungit̄ autē oleo miſe-
ricordie diuine.q2 ſpes miſe̅ re diuine: ⁊ lenit do-
lorem cōpunctiōis:⁊ paſcit mentē deuotōis: et lu-
centem.⁊ clarā facit faciem exhilaratōis ſpūalis:ſi-
ex ea in crucis.hoc eſt redemptōis forma homo ꝑ-
ungatur bis. Semel ad remiſſionē peccatorum.⁊
Scdo ad lenimentū laboꝝ ⁊ penarū. Canticoꝝ.j.
Oleū effuſum nomē tuū. Eſai.lxj. Spūs dn̄i ſup
me:eo ꝙ vnxerit me dn̄s. Et hoc eſt oleum quod

Samuel effudit ſup̄ Dauid.j.Reg.xvj. Chriſma aūt odorē ſignificat diuine bonitatis: totū celum ⁊ totā terrā implentiſ. Et ideo tota domus ⁊ altare cum iſto cruciformiter vnguntᷣ: ſignificando ꝙ niſi vngamur diuina bonitate:odorē dī nō habemus in ỽtutū fragrantia. Cant.iiij. Odor tu⁹ ſuper cuncta ꝑcioſa vnguenta. Altare autē ſignificat cor humanū:ſup̄ quod oīa illa fieri debēt. Eſa.xix. Erit altare dn̄i in medio terre egypti: ⁊ titulus ad terminū eius. Altare eī̄ cordis in medio eſt corporis: qđ eſt terra egypti. q: non in corpe niſi merror ⁊ tenebre. Titulus tn̄ imaginis dei eſt ad terminum eius. hoc eſt:in ſummitate ſpūs in mente. Pſal.iiij. Signatū eſt ſup̄ nos lumen vultus tui dn̄e. Palle aūt ſunt albiſſime innocētie candores in cōuerſatione vite. Apoc.iij. Ambulabūt mecū in albis:quoniā digni ſunt. Ecclēs.ix. Omni tēpore ſint veſtimēta tua candida:⁊ oleū de capite tuo non deficiat. Hec eſt igitᷣ dom⁹ de qua dr̄. Salus hodie huic domui [facta eſt] Si aūt facta eſt ſa-

N lus:ante non fuit ei ſalus: cū nō eſſet domus dei. Et hoc quidē eſt verū. q: ſic ſalus fit ei: ⁊ efficitur ſaluans ad ſe fugientes. Et ideo pontifex cōſecrator domus ſub interminatiōe anathematis precepit vt ſit ſalua a violentia cū rebus in ſe contentis ⁊ cum omnib⁹ ad eam ꝯfugientib⁹. Vn̄.iij. Regū.viij. dr̄. Siquis cognouerit plagā cordis ſui ⁊ expanderit ad te man⁹ ſuas in domo hac:tu exaudies in celo in habitaculo ſancto tuo. Sic ergo [ſalus huic domui facta ē] Cuius ſignū erat vt ibidem legitᷣ. q: templū impletū eſt nebuloſo fumo. In cuius ſignū pontifex incēdit thura ſup̄ altare in tantū ꝙ fum⁹ omnib⁹ appareat conſurgēs in domo. quia iſte eſt fumus deuotiōis: qui conſurgit ab altari cordis per ignem charitat' in orōne. Vn̄ iij. Regū.viij. dominus dixit vt habitaret in nebula. Pſal.cxl. Dirigatᷣ oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo. Canticoꝝ.iij. Que eſt iſta q̄ aſcēdit ſicut virgula fumi:ex aromatib⁹ myrrhe ⁊ thuriſ. Sic ergo [ſalus hodie] per ingreſſum ſūmi pōtificis cū familia ⁊ miniſtris [huic domui fcā eſt] Q' autem hec ſalus tota referatᷣ ad hominē: oſtendit cū ſubdit [eo ꝙ et ipſe fili⁹ ſit abrae] Per hoc autem ꝙ dicit [et ipſe] Quidā dixerūt ꝙ Zacheus eſſet gentilis. Ac ſi dicat Non tm̄ Judeus:ſed etiam ipſe qui gentilis eſt:factus eſt fili⁹ abrae per imitationē fidei ⁊ conuerſatōis: ⁊ per hereditatem promiſſionis. Sed hoc nō eſt probabile.quia Mat.xv.dr̄. Nō ſum miſſus niſi ad oues iſrael. Adhuc autem Matth.x. ꝑcepit In viā gentium ne abieritis. ⁊ ꝙ ipſe tunc ad gentiles declinauerit:non eſt veriſimile. Adhuc aūt Joānis.iiij primo noluit intrare ad Samaritanos:ſed precepit diſcipulis vt cibos emerent. Et hoc eſt concedendū.quia poſt Aſcenſionem cum pertinaciter ⁊ finaliter Judei repulerunt ỽbum predicare fidei: tunc primo dominus ſpirituali gratia: ſe conuertit ad gentes. Unde ſenſus eſt [eo ꝙ et ipſe] de magnis peccatiſ recēter cōuerſus [ſit fili⁹ abrae] per fidei imitationē:⁊ promiſſionis hereditatem: ſicut alij qui innocentiā Abrae retinuerunt. ⁊ nō ſolum phariſei qui murmurāt ꝙ ad hominē peccatorem diuertit dicere nihil poſſunt: cum ipſum peccatorē videant in filium abrae cōuerſum. Rhomanoꝝ.ix. Neqꝫ q̄ ſemen ſunt abrae omnes ſunt filij:ſed in iſaac vocabitᷣ tibi ſemen. Hoc eſt: non q̄ filij ſunt carnis hi filij ſunt: ſed qui filij ſunt promiſſionis eſtimantur in ſemine. Joānis.viij. Si filij Abrae eſtis:opera abrae facite: Sic ergo domus in domino: domus cōſecuta eſt ſalutē. Hoc autem dicit finem eſſe ſui aduentus. Et ideo non eſſe murmurandum: ſi ipſe facit hoc ꝓpter qđ venit in mundum. Et hoc eſt qđ ſequitᷣ.

Uenit eniꝫ filius hominis querere et ſaluum facere qđ perierat.

Tangit duo. Scꝫ. Naturam ſm̄ quā venit: et finem ad quē venit. Primū tangit cum dr̄ [Venit enim filius hominis] quia ſm̄ hoc ꝙ ē filius hoīs venit:cū ī natura hoīs apparuit: ſm̄ autem ꝙ eſt filius dei:vbiqꝫ eſt: ⁊ nuſq̄ꝫ venit:nec ab aliquo loco recedit. De hoc aduentu dicitᷣ Gal.iiij Qn̄ venit plenitudo tēporis miſit deus filium ſuum natū ex muliere factū ſub lege:vt eos qui ſub lege erant redimeret. Joānis.xvj. Exiui a prē ⁊ veni in mundū: iterum relinquo mundū ⁊ vado ad patrem. Sic ergo venit [querere] ad vitam gratie [et ſaluum facere] per vitā glorie [quod perierat] per errorem ⁊ vitia cōuerſatōis vite. Primū horum Trū ſignificatᷣ Gene.xxxvj. Ubi dicit Joſeph:fratres meos quero.ij. Timo.j. Sollicite me queſiuit ⁊ inuenit. Sic ergo circuiens ī mundo:in ſe ⁊ in ſuis quod perierat queſiuit. Vn̄ Ezechiel.xxxiiij. Ecce ego ipſe requirā oues meas. Et ibidem improperat malis prelatiſ: vicarijs ſuis in cura paſtorali dicens. Quod perierat non queſiuiſtis. Luce.xv. Perierat ⁊ inuentus eſt. Sic ergo querit Uiuificādo (al's Uiſitando) per gratiā. Uocando per ỽbum: Trahendo per beneficium: Flagellando per aduerſitatē. De Primo dicitᷣ Luce.j. Per viſcera miſericordie dī noſtri: in quibus viſitauit nos oriēs ex alto. Illuminare his qui in tenebris ⁊ in vmbra mortis ſedent:ad dirigendos pedes noſtros in viā pacis. De Secūdo Job.xix. Ore ꝓprio deprecabar illum. Hoc eſt ſeruū meū. Matthe.iiij. Uocauit eos dicēs. Uenite poſt me. Pſal.xciiij. Hodie ſi vocem eius audieritis. nolite obdurare corda veſtra. De Tertio dicitᷣ Joan.x. Proprias oues vocat nominatim ſcꝫ: per beneficia. Exod.xxxiij. Te ipm̄ noui ex nomine:inueniſti enim gratiā coram me. De Quarto Eſa.xxviij. Per omne flagellum crudieriſ hieruſalē. Sic ergo querit [ſaluum facere] ad gloriam. Joānis.iij. Ut omnis qui credit in ipſum nō pereat:ſed habeat vitam eternam. Matth.j. Ipſe ſaluum faciet populum ſuum a peccatis eorum [quod perierat] per errorem. Eſai.liij. Omnes nos quaſi oues errauimus. Unuſquiſqꝫ in viam ſuam declinādo: ⁊ dominus poſuit in ipſo iniquitates omnium nr̄m. Sic filius prodigus perierat ⁊ inuētus ē. Lu decimoquinto. Hoc eſt igitur ꝙ dicit in hoc exēplo: vbi oſtendit Q' bona diſpenſatio cōmiſſi talenti in bonis exterioribus:cauſa eſt electōnis ſm̄ preſentem iuſticiam.

b **Et illis audiētibus adijciēs dixit parabolam eo ꝙ eēt ꝓpe hieruſalem: et qui exiſtimarent ꝙ confeſtim regnuꝫ dei manifeſtaretur. Dixit ergo Homo quidam nobilis abijt in regionem longinquam accipe ſibi regnū ⁊ reuerti.**

D Hic hoc idem quod exēplo hoſtendit parabola inſtruit. Tangit aūt Duo. Unū qđem eſt qđ premittit Qua neceſſitate hanc parabolā inducat: Et Aliud eſt Doctrina parabole. Dicit igit̄ [Hec] que dicta ſunt [illis audientibus] ⁊ ore cōcluſo tacentib9. Pſal. lxij. Obſtructū eſt os loquentiū iniqua. Illis audientib9 dico vt etiaꝫ ingratos inſtrueret: Regnū ſuū de hoc mūdo nō eſſe [adijciens] ꝓbabilius [dixit parabolā] ſermonē ſimilitudinariū oſtendentē: ꝙ regnū ſuū nō eſſet tēporale. Huius aūt cauſa erat qđ ſequit̄ [eo ꝙ eſſet prope hieruſalem] vbi erat ſedes regni terreni [Et quia eſtimauerūt] diſcipuli ⁊ alij qui audierunt eum debere ſaluare qđ perierat [ꝙ confeſtim] quando veniret hieruſaleꝫ [regnum dei] ꝙ in poteſtate terrena: ſicut fuit ſub Dauid [manifeſtaretur] in ipō chr̄o. Unde etiā ſacerdotes accuſauerunt eum. Joānis. xix. Si hūc dimittis: non es amicus ceſaris Omnis eñ qui ſe regeꝫ facit: ꝯtradicit ceſari. Ipſe aūt de regno terreni principat9 non intellexit: ſed ꝺ regno gratie: ſicut diximus ſepe. Et ideo ad corrigendū errorē iſtuꝫ: inducit hanc parabolā. Hec autē parabola habet Duas partes. In quarū Prima oſtendit̄ Qualr̄ quidam de ſuis ordinauit cū receſſit. In Secūda autem oſtendit̄ Qualiter cōmiſſum exegit cum rediret. In Prima autē Tria facit. In quoꝝ Primo oſtendit Quare receſſit. In Secūdo Qualiter de vtilitate ſua cogitās: bona ſua per ſeruos ſuos ad lucranduꝫ ordinauit. In Tertia Qualiter a quibuſdam maliuolis inſidiantib9 honori ſuo quantū in ipſis erat ab intētiōe ſua impeditus fuit. In Primo horum ꝺr Tria. Altitudinē ſcꝫ abeuntis: ⁊ Quo abijt: ⁊ Ad qđ. De Primo ꝺr [Dixit ergo] parabolice: ſignificans ꝙ prius eſſet in celum eundū anteq̄ꝫ regnuꝫ inciperet diuinū. Et hoc dixit parabolice. Eccī. xxxix. Occulta prouerbioꝝ exquiret ſapiens: ⁊ in abſconditis parabolarū conuerſabitur [homo quidā] Deſcribit hūc Dupliciter: A Natura: ⁊ Natalib9. A Natura cū ꝺr [homo quidā] Eſt aūt homo iſte chr̄s: ab humanitate aſſumpta homo dictus. Pſal. lxxxvi. Homo natus eſt in ea. Phil. ij. In ſimilitudinē hominū factus: ⁊ habitu inuentus vt hō. Homo etiaꝫ eſt ab hoie ꝓprietate: qꝛ human9 ⁊ māſuetus erat. Mathe. xj. Diſcite a me qꝛ mitis ſum ⁊ humilis corde. Sic igit̄ eſt Homo [quidā] Non nominat̄ aūt: qꝛ nomē ſuum eſt ineffabile ⁊ inenarrabile. Gen. xxxij. Cur queris nomen meū: qꝛ ipm̄ eſt mirabile. Pſal. ſꝫ aliā Trāſla. Homo eſt ⁊ q̄ cognoſcet eū: [nobilis] A Natalib9 deſcribit. Nobilis eñ erat ex parte matris: ⁊ nobilior ex parte pr̄is. Ex parte matris pertinet ad eū nobilitas regni Dauid. Lu. j. Dabit illi deus ſedē dauid pr̄is eius: ⁊ regnabit in domo iacob in eternū: ⁊ regni eius nō erit finis. Ex parte aūt patr̄: regnū habet celeſte: ⁊ eſt filius ſummi reḡ. Phil. ij. Deus exaltauit illuꝫ: ⁊ dedit illi nomē quod ē ſuꝑ oē nomē: vt i noīe ieſu oē genu flectat̄ celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ: ⁊ omis lingua confiteat̄: qꝛ dñs ieſus chr̄s in gl̄ia eſt dei patris. Jo. j. Uidim9 gl̄am eius: gloriā q̄ſi vnigeniti a patre: plenū gr̄a ⁊ ꝟitat̄. Sic ḡ eſt Nō nobilis. Talis igit̄ ac tantus [abijt in regionē longinquā] Hic eſt eñ nobil̄ de quo ꝺr̄ Prouerb. vlt. Nobilis in portis vir ei9 qn̄ ſederit cū ſenatorib9 terre. Eccī. x. Beā terra cui9 rex nobilis ē. Hic ergo [abijt] Nō abiſſet autē niſi prius veniſſet. Et iđo notant̄ hic Quattuor. Scꝫ. Uñ abijt: ⁊ Qualiter abijt: ⁊ Quo abijt: ⁊ Ad qđ abijt. Uñ abijt: qꝛ de mūdo ad quē ꝟenit. Joā. j. In ꝓpria venit ⁊ ſui eū nō receperūt. Et hec regio ſibi peregrina fuit ſꝫ diuinitatē. Hiere. xiiij. Quare q̄ſi colon9 futur9 es in terra: ⁊ quaſi viator declināſ ad manendū. Jo. xvj. Exiui a pr̄e ⁊ veni in mundū. Ab hoc ḡ mūdo [abijt] qn̄ ꝺ loco in quo fuit receſſit. Et h̄ Dupliciter. In Judea eñ fuit ſicut ꝺr̄ in Pſal. lxxv. Notus in iudea de9: in iſrl̄ magnū nomen eius: ⁊ Ad gentes receſſit ꝑ aploꝝ ꝑ̄dicationē. Act. xiij. Uobis oportebat primū loqui ꝟbum dei. ſed qꝛ repelliti illđ ⁊ indignos vos iudicatis eterne vite: ecce conuertimur ad gētes [Abijt] etiā a viſibili mūdo factus inuiſibilis. Joā xvj. Modicū ⁊ nō videbitis me: iterū modicū ⁊ videbitis me: qꝛ vado ad patrē. Ecce Unde ⁊ Qualiter abijt [in regionem longinquā] h̄ eſt: in celū. Que regio a carnis natura ⁊ actib9 lōge vſq̄ꝫ ad illud tp̄s diſtabat: qꝛ nō erat in celo aliqua cōuerſatio hoīs. Eſa. lv. Quō diſtāt celi a terra: ſic diſtant cogitatiōes mee a cogitationibus vr̄is: ⁊ vie mee a vijs veſtr̄ dicit dñs Prouer. vij. Nō eſt vir in domo ſua. hoc eſt: in eccleſia. Abijt via longiſſima ſacculū pecunie. h̄ eſt: corp9 glorioſum cū theſauro glorie ſecū tulit in die plene lune: in ꝯſummatiōe ſeculi reuerſur9: cū omnis mutabilitas ceſſabit ⁊ ſtabit ad imutabilitatem. Sic etiā abijt in ꝟbo fidei ad gētes q̄ longe erant. Eccī. xxiiij. Adhuc doctrinā quaſi antelucanū effūdam: ⁊ enarrabo illā vſq̄ꝫ in longinquū. Hoc eſt ḡ qđ ꝺr In regionē longinquā [accipe ſibi regnū et reuerti] Duo tāgit in intentiōe. Unū eſt Poteſtatis: Alterū Judicij. Poteſtat̄ quidem [accipere ſibi regnū] h̄ eſt ſicut ſepe dixim9 completam poteſtatē regnādi in iuſticia in eccleſia. Hoc aūt regnū accepit quidē a pr̄e ſicut a datore. Ps. ij. Ego aūt ꝯſtitutus ſum ab eo ſuꝑ montē ſanctū eius: ꝑ̄dicans preceptū ei9. Eſa. xxxiij. Dñs legifer noſter: dñs rex nr̄ ipe veniet ⁊ ſaluabit nos. Pſal. ij. Poſtula a me: ⁊ dabo tibi gentes hereditatē tuā ⁊ poſſeſſionē tuā terminos terre. Reges eos in virga ferrea. h̄ eſt: in poteſtate domante eos. Hoc igit̄ licet acceperit a pr̄e per generatiōeꝫ eternā: tñ in iuriſdictionē ⁊ poſſeſſioneꝫ perfectā intrauit per apoſtoloꝝ ꝑ̄dicationē. Pſal. xxj. Qm̄ dñi eſt regnū: ⁊ ipſe dominabit̄ gentiū Mat. vj. Adueniat regnū P

tuū. Vel [accipere ſibi regnū] Non quidem ſibi
in ſe qui ſp hoc habuit. Sed [accipere ſibi] hoc
eſt ſuis [regnū] celorū. Et hoc fecit qñ eos in die
Aſcenſionis ſecū in regnū introduxit. Lu.xij. No/
lite timere puſillus grex: qm̄ cóplacuit patri vr̄o da/
re vob regnū. Et hoc q̄ſi in idē redit cū priori. quia
Sui ex parte maxima erāt in gētilitate cōuertēda.
Pſal.cv. Saluos fac nos dñe: ⁊ cógrega nos de
nationibꝰ: ⁊ cōfiteamur nomini ſcō tuo: ⁊ glorie/
mur in laude tua. Apoc.xij. Nunc facta eſt ſalus
⁊ ꝟtus ⁊ regnū dei nr̄i: ⁊ ptās chr̄i eius. qꝛ proie/
ctus eſt accuſator fratrū. Tūc eñ erit ablata dia/
bolo ptās: ⁊ data dño. Vñ Augꝰ. Venale habeo:
Venale habeo. Queris qd: Regnū celoꝝ. Quo
emit: Paupertate regnū: Labore requies: Dolo/
re gaudiū: Vilitate humilitas glia: ⁊ morte vita.
Sic igit̄ Abijt accipe ſibi regnū in ſe ⁊ in ſuis [⁊
reuerti] in mundū ad iudiciū. Act.j. Sic veniet
quemadmodū vidiſtis eū euntē in celū. Sic etiā
redibit in iſrael qui in fine cōuertent̄ poſt conuer/
ſionem plenitudinis gentiū. Rho.xj. Cecitas con
tigit in iſrael donec plenitudo gentiū intraret. ⁊ ſic
omis iſrael ſaluus fieret. Eſa.x. Vere reliquie con
uertentur ad dominū fortem exercituum. Sic er
go intendit reuerti.

Vocatis autem decem ſeruis ſuis: dedit eis decem mnas: et ait ad illos. Negociamini dum venio Ciues autem eius oderant eum. et miſerunt legationem poſt illū dicentes. Nolumus hunc regnare ſuper nos

Ecce Qualiter diſponens de rebus ſuis poſt ſe
receſſit. Et tāgunt̄ hic Duo. Qualiter ſcꝫ bona ſua
tradidit fidelibꝰ: ⁊ Qualiter infideles ſe habuerūt
ad ipm. In Priori aūt hoꝝ Tria dt. Scꝫ. Voca/
tionē fideliū: Cōmiſſionē talentoꝝ: ⁊ Inductiōes
negociationū. De Primo dt [Vocatis igitur
decem ſeruis] h eſt: fideliū perfectē ⁊ vniuerſi/
tate: qui decalogi operibꝰ perfecti fuerūt: eo q ſicut
ſupra dixim⁹ Decem pfectiōes habet qōlibet op⁹.
Tres quidem in corde. Tres in ꝟtute operatiua. et
Tres in opere: ⁊ Vnā in intētione. Tres in corde:
Vt fiat feruēter: Sapiēter: ⁊ plena animi trāquil
litate. Tres in virtute: Vt fiat Virtute alta: nō de/
clinabili: Forti ⁊ inuincibili: Juſta ptāte ⁊ ordina/
ta. Tres in opere: Vt fiat Licitū ſm legē: Cōſulte
ſm deliberationē ⁊ Recte ſm ꝟtutem. Vnā autē
habet intentionē (al's in intētione) vt fiat pure ppt
deū. Ecce propt̄ quid decē vocant̄ qui ſ nouo de/
calogi ſunt ſubiecti. Tunc eñ cū abijt: neminē mi
ſit niſi de Judeis: qui omnes decalogo ſeruiebāt.
Pſal. In pſalterio decachordo pſallā tibi. Pſal/
terū autē vt dt Ibidem glo. ad pfectionē refert̄ ope
rationis. Sic g̃ vocauit decē ſeruos ſuos [dedit
illis decē mnas] Vtrū aūt cuilibet decē dede/
rit vel cuilibet vnā nō eſt perſpicuū Niſi q Infra:
vbi vocant̄ ad reddēdā rationē quilibet dt. Mna
tua decem mnas acquiſiuit. Ex quo videt̄ q cuili/
bet vnā dederit. Et hoc eſſe ſupponat̄. qꝛ hoc eſt ex
lr̄a acceptū. Dicit aūt glo. q Mna pond⁹ eſt decē
drachmaꝝ. Et ſm hoc cū decē mnas dedit: drach/
mas dedit centū. Per centenariū aūt perfectio ſi/
gnificat̄ decalogi. qꝛ dum illa decē que diximꝰ: in
quodlibet opus decalogi fuerit multiplicata: ſur/
git in quadrū. Dicit̄ centenari⁹: in quo rōne iā di/
cta ſignificatur opis pfecti vniuerſalr̄ cōuerſatio.
Iſidor⁹ autē dicere videt̄: q Mna in ponderib⁹
centū drachmis appendit̄. Ezech. aūt. xlv. dr̄ q Vi/
ginti ſicli ⁊ viginti quinq ſicli ⁊ quindecim ſicli: mnā
faciūt. Sed iſta non ſunt ad ppoſitū: qꝛ hec ſm di
uerſa pondera ſūt maiora ⁊ minora: ſꝫ q pondus
legale ⁊ vſuale: ⁊ pond⁹ ſanctuarij: Legale eñ ma/
ius eſt vſuali. ⁊ pond⁹ ſanctuarij maius eſt legali:
⁊ ſm diuerſitatē gentiū ⁊ ciuitatū iſta variantur.
Accipiam⁹ ergo q cuilibet dedit mnā: in pondere
⁊ quantitate diuerſam ſm pportionē virtutis eoꝝ.
Unde Mat. xxv. dr̄: q dedit vnicuiq ſm ppriam
virtutē: ⁊ pfectus eſt ſtatim. Tāgit aūt hic numeꝝ
⁊ pond⁹ ⁊ menſurā. quia in denario ponit nume/
rū: in mna ponit pond⁹. In virtute ſerui ponit mē
ſuram ſm diuerſitatē q̄ntitatis pōderis. Sap. xj
Omia in nūero ⁊ menſura ⁊ pondere diſtribuiſti.
Ita. iiij. Regū. iiij. Vidua infudit oleū ſm capa/
citatem vaſoꝝ. Hec aūt ſignificāt dona gratiaꝝ:
que. j. Corinth. xij. enumerant̄. quia alij per ſpūm
datur ſapia: alij ſciētia in eodem ſpū. alteri fides in
vno ſpū. ⁊ ſic de alijs. Ita q de ſeruis dñi nullus
eſt qui nō de bonis dñi mnas accipiat: ad mune
rum gratiaꝝ: ⁊ pondus valoris ⁊ menſuram ſue
capacitatis [Et ait ad illos] datis talentis pro
quolibet [Negociamini dū venio] rōnem ex/
acturus. Per negociationē autē vult inducere ta/
lenti cōmiſſi multiplicationē. Sicut oleū vidue p
vaſa eſt multiplicatū. ⁊ Sicut ſemen multiplicat̄
ſeminatū: Ita dona gratiaꝝ multiplicant̄: in ali/
os ſparſa. ⁊ congeſta putreſcūt. Unde Matth. xiij
dicit̄ q Regnū celoꝝ ſimile eſt homi negociatori
querenti bonas margaritas. h eſt: pcioſas aias:
in quibꝰ bona ſua multiplicet. Ex his igit̄ accipit̄
intellectus lr̄e. Spūaliter aūt dicunt̄ in hoc ꝟbo
Sex. Scꝫ. Miniſtroꝝ vocatio: Vocatoꝝ condi
tio: Ponderis acceptio: Gratuita collatio: Accepti
numeratio: ⁊ Negociatiōis inductio. Primū no/
tatur p hoc q dt [vocatis] Tripl'r: Per Inter/
nam ſpūs inſpirationē: Per Exteriorē ammoni/
tionē: ⁊ Per Officij iniunctionē. De Interna ſpi/
ritus inſpiratōe dicit̄ Actuū. xiij. Dixit ſpūſſctūs
Segregate mihi Paulū ⁊ Barnabā: in op⁹ mi/
niſterij ad quod aſſumpſi eos. Sic eñ ſanctitate
ſpūs: ab alijs debet eſſe ſegregatus qui ad plano/
nem vocat̄. De Exteriori ammonitiōe que eſt Ele/
ctio dr̄ Matth. x. Elegit duodecim quos ⁊ aplos
nominauit. De Officij impoſitōe Titi. j. Huius
rei gr̄a reliqui te crete: vt conſtituercs p ciuitates
Epos ⁊ preſbyteros: ſicut tibi diſpoſui. aliter niſi
ſic vocatus: non conſtituit̄ in miniſterio domini.
Rhomanoꝝ. x. Quomodo pdicabūt niſi mittan/
tur. Hebreoꝝ. v. Nec quiſq ſumit ſibi honorem:
ſed qui vocat̄ a deo tanq̄ aaron: quēadmodum ⁊

chriſtus nõ ſemetipſum darificauit vt pontifex fie-ret. Sed qui locutus ad eũ: tu es ſacerdos in eter-nũ ſm ordinẽ melchiſedech. Ecce Modus voca-tionis [ſeruis ſuis] Hec eſt Conditio vocatoꝝ vt ſe ſeruos ſciãt: Non dños Math. xx. Scitis q̃ principes gentiũ dominant̃ eorũ. Sic non erit inter vos ſed q̃cunq; voluerit inter vos maior fie-ri ſit veſter miniſter. Ponderẽ autẽ acceptio notat̃ in hoc q̃ [dedit illis minas] Et de hoc ſatẽ ſuffi-cienter in expoſitiõe lr̃e dictũ eſt. Gratuita aũt col-latio notat̃ in h̃ q̃ dicit [dedit] Nõ vendidit Ut eos moneret: ne ⁊ ipſi ſibi donata vẽderẽt. Mat. x. Gratis accepiſtis: grãtis date. Et de hoc etiã ſepe ſatis dictũ eſt. De Accepti etiã munerẽ numeratiõe ꝑ denariũ iã ſatis dcm̃ eſt. Negociatiõnis aũt in-dictio notat̃ cum dr̃ [negociamini dũ venio] Sancta eñ eſt iſta negociatio: qua ad vſurã pro-ximo impendit̃ talentũ acceptum: vt fiat multipli-catũ tam in intellectu q̃ in affectu ⁊ in opere pro-ximi. Prouerbioꝝ. xix. Feneratur dño qui miseret̃ pauperẽ. h̃ eſt: feneratur ad vtilitatẽ ⁊ lucrũ dñi: qui pauperi ſpũaliter vl̃ corꝑaliter mutuat dona dñi. Sꝫ heu hodie ſerui dei Clerici ⁊ Religioſi adhuc pl⁹ negociationẽ ſpũalem cõuertẽt in tẽporalẽ. ⁊ domũ domini fecerũt domũ negociatiõis tempo-ralis: que cũ fraude ⁊ mẽdacijs exercetur. Et ideo negligentes ſunt in negociatiõe ſpũali. Eccl. xxvi. Difficile negociãs exuitur a negligẽtia: ⁊ caupo nõ iuſtificat̃ a peccatẽ labioꝝ. Oſee. xij. Circũdedit me effraim in negociatiõe ſua. Naũ. iij. Plures feciſti negociatiões tuas q̃ ſint ſtelle celi [dum venio] Dicit rationẽ habiturus de omĩ cõmiſſo: ſiue cor-porali ſiue ſpũali talento [Ciues aũt eius ode-rant eum] Hic tangit̃ Qualiẽ ab indeuotis re-ceſſit. Ciues aũt eius Spẽaliter dicunt̃ Iudei: de quoꝝ ciuilitate natus eſt chriſtus Rho. ix. Quo-rum patres ex quibꝫ chriſtus nat⁹ eſt ſm carnem: hi enim in ciuitate ſua habitabant. Pſalm̃. lxxxvi Glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei: ſed poſtea fa-cti ſunt ꝑuerſi. Eſai. j. Quõ facta eſt meretrix ciui-tas fidelẽ plena iudicij: iuſticia habitauit in ea. nũc autẽ homicide. Sunt aliter Ciues iſti dilecto-res mũdi qui odiunt chriſtũ. Iaco. iiij. Quicunq; voluerit amicus eſſe hui⁹ ſeculi: inimicus dei con-ſtituit̃. Hi ciues ſunt ciuitatẽ mũdi. De qua dicit̃ Oſee. vj. Galaad ciuitas operantiũ idolũ ſupplan-tata ſanguine. Idola eñ vanitatis colit: ⁊ peccatẽ de corrupto ſanguine exortis ſupplantant̃. Oſe. xj. Deus ego ⁊ nõ homo. In medio tui ſanct⁹: ⁊ non ingrediar ciuitatem. Ciues aũt hui⁹ ciuitatis ſunt iniqui: Cuſtodes eius ſ̃t ceci ꝑ ignorãtiã: ⁊ Clau-di ꝑ rectũ greſſum ꝯtrius. ij. Regũ. v. Non ingre-dieris in ciuitatẽ niſi abſtuleris cecos ⁊ claudos q̃ ſunt ſuꝑ muꝝ: odiẽtes aiam Dauid. h̃ eſt chri. Hi etiã ſunt ciues chriſti. Io. j. In mũdo erat: ⁊ mun-dus ꝑ ipm̃ factus eſt: ⁊ mund⁹ eum non cognouit Sic ẽ dr̃ q̃ Ciues eius oderãt illũ [et] ideo [mi-ſerunt legationẽ poſt ipſum] Hec legatio ẽ tota multitudo Tyrannoꝝ ꝑſequentiũ chriſtũ in ſuis: ⁊ Hereticoꝝ: ꝯtra ꝟitati eius ꝯtradicentiũ: ⁊ Fal-ſorum chriſtianoꝝ: ꝯtra mores eius corrumpentium. Uſq; hodie eñ nõ ceſſant tales mittere legatos ſa-tellites diaboli. Hi ſignificant̃ Apo. xij. ꝑ flumen quod draco emiſit ex ore ſuo: vt flumine mulierẽ parturientẽ. h̃ eſt eccliaꝫ: faceret ad ſe trahi. ⁊ ſic re-gnum chri abſorberet. ij. Timo. iij. Omnes qui pie volunt viuere: ꝑſecutionẽ patient̃ [dicẽtes] ipſo facto [Nolumus hunc regnare ſuper nos] Iob. xxiiij. Ipſi fuerũt rebelles lumini: ⁊ ignoraue-rũt ſemitas eius. Hoc ſignificatũ eſt Eſai. viij. eo q̃ abiecit ꝑplus iſte aquas ſiloe q̃ vadũt cum ſilen-tio: ⁊ elegit magis raſim (al̃s raſin) ⁊ filiũ romelie adducet dñs ſuꝑ eũ aquas fluminis multas ⁊ for-tes in rege aſſirioꝝ. Siloe interpretat̃ miſſus Et ſignificat ſm intellectũ lr̃alem Regnum dauid ⁊ chriſti. Quod cũ pace ⁊ tranq̃llitate ſilentij cõſcien-tie imperat. Hoc aũt abijcit ꝑplus Iudeorũ et mũdi. ⁊ elegit magẽ eſſe ſub regno raſin: qui inter-pretat̃ impius. Et ſignificat diabolũ: Elegit etiam eſſe ſub regulo romelie: Qui interpretat̃: ſupplan-tans laborantẽ. Et ſignificat mundũ: qui oẽm in ſe laborantem ſupplantat. Ideo adducet dñs poſt mortẽ ſuper eos: aquas tribulationũ fluminis cõ-tinue affluentẽ in fluminibꝫ inferni: q̃ ſunt cocy-tus: ⁊ lethes: ⁊ ſtyx: ⁊ alij fluuij infernales in rege aſſirioꝝ diabolo. Qui ſicut dr̃ Iob. xlj. eſt rex ſuꝑ omẽs filios ſuꝑbie. quia Syria ſublimis interpre-tatur. hoc eſt ergo qđ tota die clamant ꝯbis ⁊ fa-ctis. Nolumus hunc regnare ſuper nos: cũ tamẽ Seruire ſibi: regnare ſit. Sicut dr̃ Greg. Iob. xxj Dixerunt domino recede a nobis: ſcientiã viarum tuarũ nolumus.

Et factuꝫ eſt vt rediret accepto regno.

Hic agit̃ De reditu domini ad rationẽ audien-dam. Tangunt̃ aũt hic Tria. Scꝫ. Qualiẽ rediJt: Qualiter ab his quibus bona cõmiſit: rationem exegit: Qualiter in odientes ſe vindicauit. De Pri-mo dicit [Et factum eſt] diſpoſitiõe diuina [cũ rediret] Tripliciter redit dominus: Mentaliẽ: Temporaliter: ⁊ Eternaliter. Mentaliter cum cui iuſtiber mentem viſitat. Temꝑaliẽ: cum i peccatores ꝑſecutiõꝫ tꝑalẽ ꝓcurat. Eternaliẽ cũ poſt mortem: Aut Eternaliter ꝑmiat. Aut eternaliter condẽnat. Mentaliter venit conuertendo. Actu. ix. Quis es domine: Et dominus ad eũ Ego ſum chr̃s quem tu perſequeris. Durum eſt tibi contra ſtimulũ cal-citrare. Temporaliter venit ſuper Iudeos in po-teſtate Titi ⁊ Ueſpaſiani: quãdo hieruſalem de-ſtruxit. Luce. xix. Uenient dies in te: ⁊ coanguſta-bunt te inimici tui vndiq; . ⁊ ad terram proſternẽt te: ⁊ filios tuos qui in te ſũt. Eternaliter. Math. xxv. Cum venerit filius hominis in maieſtate ſua ⁊ omnes angeli eius cum eo: ⁊ ſederit in ſede maie-ſtatis ſue: congregabuntur ante eũ omnes gẽtes: ⁊ ſegregabit eas ab inuicem: ſicut ſegregat paſtor oues ab hedis. Et Infra. Et dicet his qui a dextrẽ eius erunt. Uenite benedicti patris mei: percipite regnum. His autem qui a ſiniſtris eius erunt di-cet. Ite maledicti in ignem eternuꝫ: qui paratus ẽ diabolo ⁊ angelis eius. Redit enim [accepto re-gno] hoc eſt regnandi ⁊ iudicandi poteſtate. Ioã. v. Pater non iudicat quenq̃: ſed iudicium omne

dedit filio.j.Co᷑.xv.Oportet ipſum regnare do/
nec ponat inimicos ſuos ſcabellū pedum ſuoꝝ.
Sic ergo redit accepto regno

Et iuſſit vocari ſeruos quibus dedit pecuniam: vt ſciret quantū quiſq; negociatus eſſet

Iſtud eſt Secundū. Et dr̄ Tria. Scȝ. Seruo/
rum citationē: Seruoꝝ rationē. Et immiſcet huic
Tertiū: quod ponit Seruoꝝ ꝓ ſtipendiis meri/
torum condignā remunerationē. Citatio ponit̄ in
hoc ꝙ dicit [Juſſit] Duo dicunt̄. Citatio perem/
ptoria: ⁊ Ad q̄d citant̄. Citatio peremptoria nota/
tur in hoc ꝙ dr̄ [Juſſit vocari] Juſſit aūt ꝑ an/
gelos fieri iſtā citationē.j. Theſ.iiij. Ipſe domi/
nus in voce archāgeli ⁊ in tuba dei: deſcendet ð ce
lo: ⁊ mortui q̄ in chriſto ſunt reſurgent p̄mi. Vox
autem archangeli ſm̄ vnā expoſitionē eſt vox an/
gelorum vocantiū ad iudiciū. Hec vox eſt vt dicit
Hieronymus: ꝙ virtute intellectuali dicent ange
li. Surgite mortui ⁊ venite ad iudiciū. Sic ergo
Juſſit vocari [ſeruos ſuos] Quia ſicut dr̄ Pſ̄.
lxvij. Tunc dabit voci ſue vocē virtutis: vt hec vox
efficaciter faciat ſurgere mortuos. Hec eni vox tu/
be eſt vox filij dei: ſonans miniſterio angelorum.
Joā.v. Venit hora quando omnes qui in monu
mentis ſunt: audient vocem filij dei: ⁊ q̄ audierint
viuent. Sic ergo vocabunt̄ [quibus dedit] bo
na ſua: quā hic dicit [pecuniam] ſuā. Pecunia
enim p̄mo dicta eſt vt dr̄ Auguſtinus: que ad cō/
mutationē pecoꝝ eſt inuenta. Bona aūt domini
maxime dantur ad pecoꝝ ſuorum. hoc eſt: anima/
rum cōmiſſarum vtilitatē. Pſal.lxxij. Vt iumen/
tum factus ſum apud te: ⁊ ego ſemper tecum [vt
ſciret] hoc eſt: per ratiociniū ſciri faceret [quan/
tum quiſq; negociatus eſſet] h̄ eſt: negocia/
tione talenti accepti lucratus eſſet in profectibus
ſubditorum. Hoc enim iuſtū eſt. q: Seruus non
habet aliquid niſi noīe dn̄i ſui. ⁊ ideo iuſtū eſt vt
lucrū ad vſus dn̄i referat̄. Matth.xxv. Poſt mul
tum vo temporis venit dn̄s ſeruoꝝ illoꝝ rationē
poſiturus cū eis. Luce.xvj. Redde rationē villica/
tionis tue. Jam enim non poteris villicare. Mat.
xviij. Simile eſt regnum celoꝝ homini regi q̄ po/
ſuit rationem cum ſeruis ſuis.

Venit autē primus dicēs. Domine: Mna tua decem mnas adquiſiuit.

S Hic tangit̄ De redditiōe rationis ⁊ lucri. Et di
citur hic Duo. Scȝ. Qualiter fideles remuneran
tur pro lucro: et Qualiter pigri condēnantur pro
malo merito. In Primo adhuc Duo dicit: ſȝ du/
os qui duplicia lucra reportauerūt domino. Pri
mus ergo inducit̄: qui perfecto lucro venit ad do/
minum. Et dicitur hic: ⁊ Qualiter computauit: ⁊
Qualiter receptus: ⁊ Qualiter remuneratꝰ eſt. In
Computatione autem Duo ſunt. Qualiter venit
confidenter: ⁊ Qꝰ computauit ſufficiēter. Primuȝ
autem notat̄ cum dicit [Venit autē] confiden/
ter. Nihil dubitās: ⁊ Nihil trepidans: ⁊ Nihil ex/
cuſatōnis pretendēs. Dubius enim ignorat quid
agere debeat in computando. Sicut villicꝰ iniq/
tatis. Luc.xvj. Quid faciam q: dominus meꝰ au
fert a me villicationē? Et hoc modo ſunt quidam
qui etiam non curāt ſcire quid debeant domino:
vel in quanto teneant̄: cum tamē lucrum querat
dominus de omnibus annis vite. Eſa.xxxviij. Re
cogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine
anime mee. Multi etiam malam conſcientiā ha/
bentes trepidant ⁊ timent. Sap.xvij. Cum ſit ti/
mida nequitia. data eſt in omniū condemnatōeȝ.
hoc eſt: in ſignum future cōdemnatiōis. Non etiā
excuſat torporem. Pſal.cxl. Ne declines cor meuȝ
in verba malitie: ad excuſandas excuſatōes in pec
catis. Non enim fecit ſibi perizomata: quibus ve/
recunda tegerent̄. Sed ad lucem veniēs ſciuit qđ
dicit̄ Joānis.iij. Qui bn̄ agit: venit ad lucē: vt ma
nifeſtent̄ opera eius: quoniā in ðo facta ſunt. Sic
igitur [primus] dignitate ⁊ lucri perfectiōe [ve/
nit] Computationē ſuam iam ante p̄parauerat
Quadruplr̄. Scȝ. Quis eſſet ſumptus: Que eſſet
computatio. Quid in quos expenſum: ⁊ Qđ eſſet
ſupercreſcens lucrum: Qui ſumptus. q: Vie erāt
periculoſe: ⁊ Tempora mala in quibꝫ oportebat
occurrere hoſtibꝫ. Edificia magna que domino in
preſidia ⁊ tutelam bonoꝝ edificari oportuit. Vn̄
Lu.xiiij. Quis enim ex vobis volens turrim edifi
care: nonne prius ſedens computat ſumptus qui
neceſſarij ſunt ſi habeat ad perficiendum? Ita iſte
ante computauerat q̄cquid poſuit in edificio ⁊ p̄/
ſidio virtutis. Et Ibidē. Sedens prius cogitat ſi
poſſit cum decem milibus occurrere illi qui cū vi/
ginti milibus venit ad ſe. Sic ergo computat q̄c/
quid ī pugna ꝑ deo facit. ⁊ ſic venit paratus. Hoc
igitur modo computat ſumptꝰ. Preordinat etiaȝ
Que ſit ⁊ De quibꝫ computatio: ne impremedita
tus preoccupetur. Computat em̄ debita vt ſatiſfa
ciat. Computat cōmiſſa: vt rationē reddat. Abac.
ij. Super cuſtodiā meā ſtabo: ⁊ figam gradū ſuꝑ
munitioneȝ meam: ⁊ contēplabor vt videam quid
dicatur mihi: ⁊ quid reſpondeā ad arguētem me:
Computat etiaȝ: Quid in quos ſit expenſum. Nō
enim in hiſtriones. Non in glīam mūdi: ſȝ in pau
peres indigentes de familia domini exiſtētes ex/
pendit bona domini ſui. Pſal.cxj. Jocundus ho/
mo qui miſeretur ⁊ cōmodat: diſponet ſermones
ſuos in iudicio: quia in eternū non cōmouebitur.
Miſeratio enim ⁊ cōmoditas quam fecit ſanctiſ:
centuplū ſoluent in iudicio. ⁊ ideo iam ſermones
computatōis Iſte preordinauit ⁊ diſpoſuit. Su
percreſcens etiam lucrū computat quantum lu
cratus eſt. Matth.xxv. Ecce alia quinq; ſuperlu/
cratus ſum. ⁊ ideo iſte paratus ⁊ ſecurus venit: di
cens [Domine: mna tua decem mnas ad/
quiſiuit] Tria dr̄. Dominū enim ſuum recogno
ſcit. Bona cōmiſſa domino attribuit. Lucrum ex/
creſcens bonis domini concedit: ⁊ nō ſibi vſurpa/
uit. De Primo dicit [Domine] cuius ſeruꝰ ſum (al's ⁊ nihil
ego: ⁊ aliquid habere poſſum in nomine tuo. He/ (habere poſ
ſter.xiij. Dominꝰ vniuerſorum es [mna tua] Nō (ſu niſi i
mea.j. Paralip̄.vlt. Que de manu tua accepimꝰ: (noie tē)
hec obtulimus tibi. Mna autē iſta: Donū dei eſt

quodcunqȝ. In genere autē multiplicatᷣ in Tria.
In Bonū gentis. Et hoc accipiūt Reges ꝛ Prin
cipes ꝛ Epiſcopi. Et in Bonum familie. Et h ac-
cipiunt illi quibus familie cōmittuntur: vt Deca-
ni ꝛ Plebani: ꝛ Patresfamilias domorum. Et in
Bonum priuatū: quod in ſui regimine ǭlibet ac-
cipit. Acceptum eſt donum Intellectus: in fide: in
ſapientia: ꝛ intellectu ꝛ ſcientia ꝛ prudentia ꝛ arti-
bus: ꝛ conſilio ꝛ ſcientia gubernando. Et donum
Affectus in vtute operatiua fortitudinis: iuſticie:
temperantie: ſpei: charitatis. Et in Exterioribꝫ bo
nis. Sicut eſt Nobilitas: Sanitas: Eloquentia:
Diuitie: Amicorū proſperitas: ꝛ huiuſmodi. Hec
igiᷣ eſt [mna tua] Joānis xvij. Tui ſunt: ꝛ mihi
eos dediſti. Nec enim filius nō de ſe: in ſe tm̄ dic.
ſed etiam de ſe in membris. Et profert lucrum di-
cens [Decem mnas adquiſiuit] .i. dī. Dona
tua hec effecerūt. Non ego de mea induſtria vel vi-
ribus hec facere potui. i. Corinth. xv. Non ego au
tem ſed grā dei mecū. Et Ibidem. Gratia dei ſum
id qđ ſum: ꝛ gratia eius in me vacua non fuit. Di
cit autem ꝙ decem mnas: quia Totū lucrū talen
ti cōmiſſi retulit ad perfectionē decalogi. Ul': retu
lit ad illas decem perfectiōes quas ſepius diximꝰ:
Ita ꝙ Omne quod erat in opere: Licitum fuit: et
Honeſtum: ꝛ Expediens ad exemplū edificatiōis
proximoꝝ. In Uirtute autem operatiua ſit ad ima
indeclinabilis. In Uigore virtutꝭ inuincabilis: ꝛ ī
poteſtate rationabilis. In Corde autē: ſit Feruēs
in bonuꝫ: Lucens ad omne verum: ꝛ Quietus ſi-
ue trāquillus ad omnē impulſum. In Intentio-
ne autē ſit ſemꝑ ſimpliciter ordinatꝰ ad deū. Iſte
enim talis ſumme lucratus eſt: vt omne ſuum lu-
profe- crum referatur ad regni dei perfectuꝫ. Et iſte fᷣ de-
ctum cem mne Quas em̄ bonus adquiſiuit: ꝛ in duplū
multiplicauit. quia in ſe quod ſic accepit: in alterū
propagauit. In hac enim perfectiōe omnes regni
dei diuitie conſiſtunt. Baruch. iiij. Sicut fuerūt
ſenſus veſtri: vt prouocaretis eū: decies tantū cō-
uertentes requiretis eum

Et ait illi. Euge bone ſerue: q̄a in modico fuiſti fidelis: eris poteſtatem habens ſupra decem ciuitates. Et alter venit dicens. Domine Mna tua fecit q̄nqȝ mnas. Et huic ait Et tu eſto ſuper quinqȝ ciuitates

Hic tangiᷣ Receptio iſtius ſerui. Recipiᷣ aūt
L In Gaudio ꝛ ſigno leticie cordis: ꝛ In Cōmēda-
tione. ꝛ remuneratio ſibi exhibeᷣ Dicit igiᷣ [Et
ait illi] dominꝰ eius benigne ſuſcipiēs euꝫ [Eu-
ge] Ecce Signū leticie cordis Matth. xxv. Euge
ſerue bone ꝛ fidelis. In hoc patet quantū dominꝰ
amat lucrum animarū: quādo ſtudentē tali lucro:
tanto recipit ſigno exultatiōis. Luce. xv. Gaudiū
eſt angelis dei in celo ſuper vno peccatore penitē-
tiam agente. Significat enim hic Euge: affectum
gaudentis ꝛ cōgratulantis. Luc. xv. Congratula-
mini mihi: quia inueni drachmā quā perdiderā.

Et hec eſt exultatio in bonis profectibꝫ ſpūalium
lucrorum. Maligni autem ſpūs exultant in pro-
fectu malorum ꝛ deſtructiōe bonorū. Ezech. xxv.
Dixiſti euge euge ſuper ſanctuariū meum: qđ pol
lutum eſt. Aliquando autē notat inſultationē ma
lorum que inſultāt bonis. Pſal. xxxiij. Dilataue-
runt ſuper me os ſuū dicentes euge euge. Aliquā-
do autē notat adulationē blandientiū. Pſ. lxix.
Ferant confeſtim confuſionē ſuam qui dicunt mi
hi euge euge. Aliquando autē notat ammiratiōeꝫ.
Ezech. xxvi. Euge confracte ſunt porte populorū.
Hic autem notat applauſum ꝛ congratulationē:
ſicut diximus [ſerue bone] Cōmendatio eſt vir-
tutis quadruplicꝭ: Iuſticie: Beniuolētie ſiue cha
ritatis: Prudētie: ꝛ Fidelitatis. Iuſticiam autem
cōmendat dicēs [ſerue] Iuſtum em̄ eſt ꝙ ille ſer-
uiat. Lu. xvij. Serui inutiles ſumus: que debui-
mus facere fecimus. Iſte eſt ſeruꝰ cognoſcens ſe i
habitu ſerui: ꝛ nō quærēs dominari. i. Pe. v. Nō
vt dominantes in cleris: ſed forma facti gregis ex
animo. Eſaie. xlix. Seruus meus es tu iſrael. hoc
eſt rectiſſime: qꝛ in te gloriabor. Sic ergo dic. Eu-
ge ſerue [bone] hoc eſt ad obſequiū meū beniuo-
le ex charitate quā habes ad me. Joānis. xiiij. Si
quis diligit me ſermonē meum ſeruabit. Iſte em̄
honorem domini ſui diligit: qui hunc ad ꝑceptuꝫ
eius multiplicare ſtudet: ꝛ non que ſua ſunt que-
rit: ſꝫ q̄ domini ſui. i. Corinth. xiij. Charitas nō q̄
ſua ſūt q̄rit: ſꝫ q̄ alioꝝ. i. Corinth. x. Sine offenſio-
ne eſtote iudeis ꝛ gentibus ꝛ eccl'e dei. ſicut ꝛ ego
per om̄ia in omnibꝫ placeo. non querens qđ mihi
vtile eſt: ſed quod multꝭ vt ſalui fiant. Iſte ergo eſt
Bonus. Malus autē qui querit que ſua ſunt: et
non que domini ſui. Phil. ij. Om̄es que ſua ſunt
querunt: nō que ieſu chriſti. Sicut ſunt ſerui ieſu
chriſti qui dominanᷣ noſtri in hoc tēpore. Sub-
iungit autēꝫ [quia in modico fuiſti fidelis]
Et in hoc ꝙ modicū ſic multiplicauit: notaᷣ pru-
dentia. Hoc enim prudētis ſerui eſt: modicū con-
uertere in magnū ꝛ multū. Sicut quotidie vide-
mus humiles Doctores in plebibꝫ: ex parua ſci-
entia ꝛ eloquētia multū facere fructū: quando mo
dici. hoc eſt humiles ſunt in oculis ſuis. i. Coꝝ. iij
Non multi ſapientes inter vos: non multi poten
tes: non multi nobiles. ſed que ſtulta ſunt elegit vt
confundat ſapiētes. ꝛ que infirma: elegit deus vt
confundat fortia. ꝛ ea que nō ſunt elegit: vt ea que
ſunt deſtrueret: vt nō glorietur om̄is caro coram
illo. Sic diciᷣ Eſaie. lx. Minimus erit in mille: ꝛ
paruulus in gentem robuſtiſſimā. Sic diciᷣ He
ſter. x. Paruus fons creuit i fluuium. ꝛ in lucem
ſolēqȝ conuerſus eſt: ꝛ in aquas plurimas redun
dauit. Sic diciᷣ. iiij. Regum iiij. ꝙ modicum olei
quod vidua habet in lechito cordis ſui: per multi-
plicia vaſa vacua auctū ē in oīm debitorum ſolu-
tionem: ꝛ vite ſue ꝛ filiorum ſufficiētiā. Ecce Pru
dentia maxima que hoc facere potuit [ꝛ fidelis]
quia fecit quod dixit. Non ſpopondit magna: et
parua vel nulla fecit. Sicut faciunt hodie qui cu-
ras animarū ꝛ dignitates ſuſcipiūt Qui ſicut de
Pſ. xj. Linguam noſtrā magnificabimus: labia
noſtra a nobis ſunt: quis noſter dominus eſt. Et

ideo promittim⁹ ⁊ nõ ſoluemus. Fidelis enim eſt qui complet quod dicit. Prouerbioꝝ.xx. Multi homines miſericordes vocãtur: virum autẽ fidelem quis inueniet? Idem continet Matthe.xxv. Serue bone ⁊ fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis Luc.xij. Quiſputas eſt fidelis ſeruus ⁊ prudens: quem conſtituit dominus ſup familiam ſuam.j. Timoth.j. Fidelem me exiſtimauit: ponens in miniſterio [eris poteſtatem habens ſuper decem ciuitates] Ecce Remuneratio. Et notantur i ea Quattuor: Eternitas: Poteſtas: Magnitudo diuitiarũ: ⁊ Gloria. Eternitas notat per hoc ꝙ dicit [eris] Erit enim vt dicit Gregorius: qḋ nunqȝ deerit. Et hoc erit eternũ. Eſa.lx. Populus tuus omnes iuſti in eternũ hereditabunt terram. Pſal.cj. Filij ſeruorum tuorum habitabunt: ⁊ ſemen eorum in ſeculum dirigetur [poteſtatem habens] Ecce Poteſtas. quia ea que vult: habebuntur in poteſtate ad nutum: nec erit q̇ impediat vel exterreat Dañ.vij. Poteſtas eius: poteſtas eterna que non auferetur. ⁊ regnum eius quod non corrũpetur. Tob.j. Dedit illi poteſtatẽ quocunqȝ vellet ire: habẽs libertatẽ quecunqȝ facere voluiſſet [ſuper decẽ] Ecce Diuitie. Quicq̇d eſt in celo in decem generibus diuitioꝝ continetur. Summe eñ diuitie in deo: Et alie magne diuitie gaudiorũ ſũt in nouem ordinibus angelorum. Pſal.viij. Conſtituiſti eum ſuper opera manuũ tuarum: omnia ſubiecisti ſub pedibus eius. Omnia enim hec decem genera diuitiarũ fundit in ſinum fidelis ſerui. Eccl'iaſtis.vij. Sapiẽtia cõfortauit ſapientem ſuper decem principes ciuitatũ [ciuitates] Hoc refertur ad gloriam: Dominari: ⁊ Eſſe glorioſum ſuper glorioſas dei ciuitates. Pſal. Octogeſimoſexto. Glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei. Illa eñ que ſurſum eſt hieruſalem que ẽ mater noſtra: decem habet ciuilitates in ſe. Unam quidem: patris ⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti. Secundam: ſeraphin. Tertiam: cherubin. Quartam: thronorũ. Quintam: dominationũ. Sextam: virtutum. Septimam: poteſtatum. Octauam: principatuum. Nonam: archangelorum. ⁊ Decimam: angelorum. Et boni ſerui eos quos conuertunt: ad quemlibet ordinem angelorum tranſmutunt. Et tunc omnes de gaudio dei diuites ⁊ glorioſi ſunt. Et ſic ipſi glorioſi in gloria illorum fiunt. Et ſic in decem ciuitatib⁹ gloriam habent.j. Theſſal'.ij. Que eſt ſpes noſtra aut gaudium aut corona glorie. Nonne vos ante dominum ieſum? Q. d. Vos eſtis gloria noſtra. Sic igitur eſt ſuper decem ciuitates [Et alter venit dicens] Alter in profectu: ſed tamen in eadem fide. In via eni dei vt dicit Auguſtinus: alius ſic: alius ſic ibat: ex quo mirabilis reſultat pulcritudo: quando quod eſt in vno: non eſt in altero. Ita tamen ꝙ in omnibus ſunt omnia.j. Corinth. Duodecimo. Multi vnũ corpus ſumus in chriſto: ſinguli autẽ alter alterius membra. Talis igitur alter [venit] preparatus ad computationem confidẽs ⁊ ſecurus [dicens] audacter. Job. Triceſimoprimo. Librum ſcribat ipſe qui iudicat: ⁊ in humeris portabo illum. Scd'm enim ꝙ ſcriptus fuit in libro bone cõſcientie: ſic computauit dona

commiſſa [Domine] in cuius nomine poſſideo quicquid habeo. Joan. Decimoſeptimo. Omnia mea tua ſũt: ⁊ tua mea ſunt: ⁊ clarificatus ſum in eis [mna tua] quam mihi cõmiſiſti. Hec autem mna q̃liter iam expoſita ſit: Tamen poteſt dici ꝙ hec mna minor eſt q̃ prima: quia hec eſt ad prouidentiam domus ordinata. hoc eſt: familie. Sicut Capituli vel Parochie. Donum autem eſt donũ regiminis talis familie: quod quidem mna vocatur. ſed ad minus pondus eſt q̃ precedens. Romanorum xij. Habentes donationes ſcḋm propoſitum gratie dei que data eſt nob: differẽtes. Hec autem mna decem habet drachmas. Sex quidem in Intellectu: ⁊ Quattuor in Affectu. In Intellectu enim habet Intellectum verbi: Sapere ⁊ ſaporationem diuinoꝝ: per experimentum enim didicit Reuelationẽ ſecretorum. Scientiam certorũ: Conſilium dubiorum: ⁊ Experimentũ emergentium. Ex quo conficitur Ars regiminis. In Affectu autem habet timorem a malo recedentẽ. Charitatem ad bonum feſtinantẽ. Cautelam tentationes excludentẽ: ⁊ Affabilitatem: familiam in dulcedine alloquentem. De Primo dicitur Pſ. cxviij. Declaratio ſermonum tuorũ illuminat: ⁊ intellectum dat paruulis. De Sapiẽtia (que eſt p receptionem ſaporis) dicitur in Pſal.xxxiij. Guſtate ⁊ videte qm̃ ſuauis eſt domin⁹. De Reuelatione item in Pſ. cxviij. Reuela oculos meos ⁊ cõſiderabo mirabilia. De Scientia dicitur Oſee.vj. Miſericordiã volo ⁊ nõ ſacrificiũ. ⁊ ſciẽtiã dei plus q̃ holocauſtũ. De Conſilio dubioꝝ dr̃ Eſa.ix. Vocabitur admirabilis conſiliarius. De Experimento emergentiũ caſuum dicitur Eccl'iaſtici.xxxiiij. Qui non eſt expertus qualia ſcit? De Timore autem dicitur Eſaie.xj. Replebit eũ ſpiritus timoris domini. De Amore aũt dr̃ Sap.vij. Amãs bonũ acutũ q̇ nihil vetat bene facere. De Cautela aũt dr̃ Prouer.j. Ut detur paruulis aſtutia Dañ.j. Cautos ſcia ⁊ doctos diſciplina. De Dulcedine alloquij dr̃ Cañ.iiij. Mel ⁊ lac ſub lingua e⁹. Iſtis eñ decẽ oĩs hõ indiget q̇ regit familiã: Ut Dulcedine alloquij trahat. Cautela: tẽtatiões ſubditoꝝ excludat. Amore boni ad bonũ iducat. Tiore a malo remoueat. Expimẽtorũ ꝑis caſus determinet. Cõſilio dubitatões illũinet. Scĩa certa doceat. Reuelatões ſ̃ ſecretorũ hĩ erudiat. Sapia: ſaporẽ dinoꝝ ⁊ inſipiditatẽ mũdanoꝝ oñdat. ⁊ Verbi dei intellcu certã viã doceat. Et ex his decẽ drachmis hec mna iſti⁹ fui cõficitur [Hec ãt mna fe. q̇n. mnas] In oĩ eñ domo vl' familia ꝑfecta Quinqȝ ꝑſone ſũt. Pat: Mat: Fili⁹: Filia: Socr⁹. que ẽ mat. ⁊ Nur⁹ q̇ in domũ introducitur propt̃ dom⁹ ſucceſſionẽ. Sic fuit in familia Patriarcharũ. Docet eñ patrẽ ad filiũ: ⁊ ordinat filiũ ad patrẽ: ſiue corꝑalẽ ſiue ſpũalẽ. Matrẽ diſponit ad filiã ⁊ ecõuerſo. ⁊ maritũ ad vxorẽ: ⁊ ecõuerſo. ⁊ ſocrũ ad nurũ ⁊ ecõuerſo. Vñ Lu xij. Quinqȝ erũt i domo vna. Vl' ſcḋm Chry. Quinqȝ ſñt: q̇ doctrina quinqȝ libroꝝ ad precepta dei ſunt imbuti.j. Coꝛ. xiiij. Malo qnqȝ vba loq̇ ſenſu meo in eccl'iam vt alios inſtruã: q̃ decẽ milia vboꝝ i ligua. Aug⁹. ãt vult ꝙ qnqȝ mne ſĩt Intellect⁹ bon⁹ i exercitiũ qnqȝ ſenſuũ diffuſus in fructu bñ. Prĩa ẽ melior expoſi

K

moyſi

tio. et Secūda poſt hoc. Tertiā aūt pſecuti ſum⁹
ſup Matth. xxv. [ꝛ huic ait] dñs faciēs mentio
nē ꝺ mercede [Et tu eſto] Nō dicit hic ſignū ex
ultatōis. qꝛ hic nō venit ad ꝑfectōeꝫ pfectōis. Jn
pfectū tamen ſm menſuraꝫ qua meruit retribuet
ei. Eſa. iij. Dicite iuſto qm̄ bn̄: qm̄ fructū adiuētio
nū ſuaꝝ comedet [ſup qnqꝫ ciuitates] h̄ ē: qn
qꝫ eccl'iaꝝ ciuilitates in ſubdit̄ regēdas. Patrē
ſcꝫ ad filiū ꝛ ecōuerſo. Et hec ē vna. Scd̄a Mris
ad filiā: ꝛ ecōuerſo. Tercia Nur⁹ ad ſocrū: ꝛ econ
uerſo. Quarta Uiri ad vxorē: ꝛ ecōuerſo. Quinta
Patrisfamilias ad familiā: ꝛ ecōuerſo. Et h̄ ſūt
pl'es in familijs ciuilitates ꝛ cure. Eſa. xix. Erunt
qnqꝫ ciuitates i terra egypti: loqntes lingua cha
nanea. h̄ ē: trāſmutata. qꝛ lingua eoꝝ i dei laudeꝫ
trāſmutat'. Unde Glo. Ex eaꝝ aiaꝝ q's iburiti fi
de ꝛ ꝯuerſatōe: magn⁹ ſublimiſqꝫ eris vt non tm̄
de tuis. ſed ꝛ de auditoꝝ pfectib' honoreris

Et terti⁹ venit dicēs. Dn̄e. ecce
mna tua quā habui repoſitam i ſu
dario. Timui eni te: qꝛ hō auſter⁹
es: tollis qꝺ nō poſuiſti. et metis
qꝺ non ſemiaſti. Dixit ei. De ore
tuo te iudico ſerue nequam. Scie
bas qꝫ ego hō auſterus ſū: tollens
quod non poſui. ꝛ metēs qꝺ non
ſeminaui. Et quare nō dediſti pe
cuniā meā ad mēſam: ꝛ ego veni
ens cū vſuris: vtiqꝫ exegiſſē illꝺ.

[Et tertius venit dicēs] Terti⁹ nō potuit
eſſe ſm diuiſionē boni ciuil' ꝛ iconomici: ꝛ mona
ſtici inductā: niſi q pūato bono ſtuduit: ꝛ nulli p
ficit. Hic em̄ ab his duob' eſt tertius. De q dicit
Hiero. i proemio galeato. Scā qppe ruſticitas
ſolūmō ſibi pdeſt. et quantū edificat eccl'iam dei
ex vite merito: tātū nocet ſi deſtructib' nō rſiſtat.
[Dn̄e] Hic tangit' Tertij cōputatio ꝛ remūera
tio ſm ſtipēdia ſue pigritie. Diuidit' aūt in Duo.
Jn ſerui cōputatōeꝫ. ꝛ Jn dn̄i p merit̄ dignā re
muneratōneꝫ. Serui autē cōputatio habꝫ Tres
ptes. Pecunie cōmiſſe integrā repſentatōeꝫ. Pi
gricie ꝛ inertie excuſatōeꝫ. ꝛ Dn̄i cui lucrari debu
erat accuſatōeꝫ. De Prio dicit. [Domine] Do
minū vocat: cui⁹ timori noluit obedire. qꝛ dn̄s iſ
dixerat ei negociatōeꝫ: ꝛ iſte neglexit. Malach. j.
Si ego dn̄s: vbi timor me⁹? Jncōgrue g̃ domi
nū appellauit [ecce mna tua] Hic pecuniā quā
accepit integre repn̄tauit. ꝛ eā dn̄i ſui eſſe cog̃uit.
Et in h̄ qdē nō peccauit. Mna autēꝫ iſta: eſt do
nū qꝺ ad pfectū ſui ſoli⁹ ſufficit: Qꝺ vocat' bonū
monaſticū: q ſibi ſoli ſcientijs ꝛ ꝟtutib' proficit.
Nec eni eſt mna quā dn̄s mult̄ dedit: Ut (cum
tres ptes ſint in aia rōnali. Scꝫ. Jnferior: ꝛ Me
dia ꝛ Supior) ꝙ inferiori dat q̃tuor paſſionuꝫ
naturaliū ordies: Qn̄ dat Timere timēda. ꝛ n̄ ti
mere nō timēda. Triſtari i triſtabilib'. ꝛ nō triſta
ri in nō triſtabilib': ꝛ Gaudere in his in qb' gau

dendū eſt. ꝛ nō gaudere in quib' nō ē gaudenduꝫ.
ꝛ Sperare ſperanda. ꝛ non ſperare nō ſperandā.
Per hec em̄ q̃tuor ſicut p q̃tuor drachmas in
ferior facies anie ordinat'. Jſte eni ſūt q̃tuor paſ
ſiones naturales ꝛ vi'es anie inferiores. De Pri
mo qdem dc Jn malo. in Ps̄. xiij. Trepidauerūt
timore vbi non erat timor. Jn bono aūt in Pſal.
xviij. Timor dn̄i ſanct⁹ permanēs in ſeculū ſeculi
De Triſticia aūt bona dr̄. ij. Coꝝ. vij. Hoc ipſum
ſm deū contriſtari vos: quantā in vob' operat' ſol
licitudinē. De Mala aūt triſticia Jbidē. Seculi
triſticia mortē operat'. De Gaudio malo Prouer
bioꝝ. ij. Exultāt in reb' peſſimis. De Bono gau
dio Rho. xiiij. Nō eſt regnū dei eſca ꝛ pot⁹: ſed iu
ſticia ꝛ pax ꝛ gaudiū in ſpūſctō. De Spe aūt mala
Sapi. v. Spes impij quaſi lanugo. De Bona ſpe
Rho. v. Spes nō ꝯfundit. Timore igr̄ dei: triſti
cia ꝺ malis ſeculi: gaudio boni: ſpe gr̄e ꝛ venie: or
dinat' ps aie inferior in oi paſſiōe. Media aūt ps
eſt Rōnalis: Cōcupiſcibilis: Jraſabil'. Et ſc̄ ordi
nata Qn̄ in rōne habem⁹ prudentiā: in Cōcupiſci
bili deſideriū ꝟtutū: ꝛ in Jraſabili odiū viciorūꝫ.
Lu. xiij. Silē eſt regnū celoꝝ fermēto: qꝺ acceptū
mulier abſcōdit ſub farine ſata tria: donec fermē
taret' totū. Sicut ſup̄ ſup eundeꝫ locū notatū eſt.
Supior etiā ordinat' trib'. Ut Jn Jntellectu: ful
gor ſit diuine ꝟitatis. Jn Uolūtate: amor diuine
bonitat̄. ꝛ Jn Memoria: indelebilis noticia diui
ne eternitat̄. Ecce mna ex decē drachmis cōfecta.
Per hec em̄ hō in ſe ipo perfect⁹ eſt. Hāc igr̄ pro
fert: in euidēti eā oſtendēs cū dr̄ [Ecce] Nihil em̄
in nob' boni demōſtrari pōt niſi donū dei. Jaco. j.
Omne datū optimū: ꝛ oē donū pfectū deſurſum eſt y
deſcēdēs a patre luminū [mna tua] Suū enim
eſt qcquid boni in nob' eſt. Oſe. xiij. Perditio tua
iſrl': tm̄ ex me ſaluatio tua. Et deinde ponit excuſa
tionē dicēs [quā habui repoſitā in ſudario]
Habet autē p hoꝝ ꝯſeruationē in ſudario: quia
labore cōparatā ꝛ ſudore adqſitā. Sic multi: iſta
q dixim⁹ magno ſudore in ſtudio adqſiuerūt Gen.
iij. Jn ſudore vultus tui veſceri̓ pane tuo. Habet
igit' hec aliqs apud ſe ipm: ꝛ nulli prodeſt ex iſta
mna: dū nec p̄dicat nec curā ſubdit̄ impēdit. Co
gitās ꝙ h̄ qꝺ ſudore adqſiuit: ſiue ſit bonū intern⁹
ꝺ q dixim⁹. ſiue bonū extern⁹ qꝺ accepit: vult cōmo
ditatib' ꝓprijs impēdere: ꝛ nō ꝓximo inde pficere
Dicēs illꝺ Malach. j. Ecce de labore. Et Jllud. j.
Reg. xxv. Tollā panes meos ꝛ aquas meas: ꝛ car
nes pecoꝝ q occidi tonſorib' meis: ꝛ dabo viris
qs neſciovn̄ ſint: Q. di. Nō faciā. Sic ei dixit Na
bal ſtult⁹: nolēs dona dei cōicare dauid ꝛ vir̄ ei⁹.
Hoc ē g̃ qꝺ dr̄ [quā habui repoſitā in ſuda
rio: timui eni te] Hic tāgit' a ſuo Propā accu
ſatio dn̄i. Accuſat āt eū ꝺ Quattuor. Scꝫ. Q ſue
rit ſibi cā timoꝝ in diſtricta ꝯputatōe. Q auſter⁹
in dura pceptiōe. Q iniuſt⁹ i acceptiōe. Q nimis
cupid⁹ in fructuū meſſiōe. De Prio dr̄ [timui eī
te] qꝛ tu nimis diſtricte ꝯputas vſqꝫ ad nouiſſimū
q̄drantē. Mat. v. Et dū pximoꝝ vtilitatib' intēꝺ
derē: mltos q̄drātes pderē in meꝺio Pcāpue cū
ꝛ Apl'i Lu. ix. ꝛ Mar. x. puluerē pedū excutere iu
bent'. h̄ ē purgare venialia: q p q̄drantes ſignifi

cantur[q2 hō auſterus es] in pceptis ꝛ iudicij
diſtrictiō: Dicēs Mat.xij. q2 De omi v̄bo ocioſo
qḋ locuti fuerint hoīes reddent rōnem in die iudi-
cij. Timui ḡ ne dum primoꝝ vtilitatibꝫ intenderē:
ꝛ Cōmodū ꝓpriū ꝑderem: ꝛ Ociosa multa cōmit-
terem. Precipue cū dicat̄ Eſaie.vj. Ue mihi: q2 vir
pollutꝰ labiꝫ ego ſum: ꝛ ī medio ꝑpl'i polluta labia
habētis ego habito. Attendēs etiā qḋ dr Loth. Ge-
neſ.xix. Nō poſſum aſcēdere in tante perfectionis
montē: ne forte apprehendat me malū. q2 Debilis
ſum: ꝛ Laborare nō poſſum. ꝛ Cōmoditatibꝫ pri-
uatꝫ oportet me intēdere[tollis vbi nō poſuiſti]
Tollit qḋ non poſuit qñ eos: q̄s in ſua v̄bo non
collocauit: tñ ad iudiciū ſuū vocans tollit. Eſa.viij.
Uoca nomē eius velociṫ: ſpolia detrahe: feſtina p̄-
dari[et metis qḋ nō ſeminaſti]hoc ē falce iu-
dicij p̄cidis eos quibꝫ per teipm nō ſeminaſti ver-
bum. Jo.iiij. Alij laborauerunt: ꝛ vos in labores
eoꝝ introiſtis. Jſta eſt ḡ excuſatio ſerui Et in oībꝫ
mentiṫ. Si ei cū timuit: p̄ceptū cuſtodire debuit.
Et h̄ nō fecit. j. Joan.iiij. Perfecta charitas foras
mittit timorē. Qḋ aūt dt qꝛ eſt auſterꝰ in p̄apiēdo:
Rñdet Chryſoſt. qꝛ auſteritas ꝯtemni nō debuit.
Jſte aūt auſteritatē illā ꝯtēpſit. Hiere.v. Cōfrege-
runt iugū: ruperūt vincula. Adhuc aūt ſi tollit vbi
nō poſuit. multo magꝫ tollit vbi poſuit. Poſuit aūt
talentū ad lucrū: ꝛ ideo lucrū ꝓ rata eius iuſta ra-
tione exegit. Et qḋ dt[Metit vbi non ſeminauit]
Mentiṫ. q2 in oībꝫ ſemē iuſticie naturalis ſpar-
ſit. Et ideo merito fructuꝫ p̄cioſum metere voluit.
Jn oībꝫ aūt his: q2 duriciā arguit: mentitus fuit.
Cū ipſe dicat Mat.xj. Diſcite a me q2 mitis ſum ꝛ
hūilis corde. et ideo fruſtra dñm accuſauit Job.xl.
Nunqd irritū facies iudiciū meū: ꝛ cōdemnabis
me: vt tu iuſtificeriſ: Dicit em̄ dñs ſeruo: ꝛ cōuicto
(al's cōuictū[De ore tuo] hoc eſt: de v̄bis oris
tui. Job.xv. Cōdēnabit te os tuū ꝛ nō ego. ꝛ labia
tua reſpondebūt tibi[ſerue] nihil hñs niſi ſerui-
le. Gen.ix. Seruꝰ ſuoꝝ ſit fratribꝫ ſuis[nequā]
ꝛ Q2 piger ꝛ iners. ꝛ Q2 fructū ſubtraxiſti quē fa-
cere debuiſti. ꝛ Q2 ꝓximo non ſubueniſti. ꝛ Quia
in me negligētias tuas retorſiſti. Mat.xviij. Ser-
ue nequā omē debitū dimiſi tibi. Nōne ergo opor-
tuit ꝛ te miſereri cōſerui tui ſicē ꝛ ego tui miſertus
ſum: [et quare nō dediſti pecu. meā:] Hoc
eſt: donoꝝ tibi cōmiſſoꝝ[ad mēſam] numula-
riā Ut ſub ſpe lucri ſpūalis ꝛ tu ꝓfeciſſes in meli-
us: ꝛ Alijs vtilitas fuiſſet adq̄ſita. ij. Reg.iij. Da-
uid ibat ꝓficiens ſe ipſo robuſtior effectus. Sic ḡ
& profectibꝫ alioꝝ: ꝛ tu ꝛ ego ꝛ illi ditati fuiſſemꝰ.
Gen.xxxj. Tulit iacob ſubſtantiā pr̄is noſtri: ꝛ d
illꝰ facultatibꝫ ditatus: factus ē inclytꝰ. Menſa
em̄ ad quā dat̄ pecunia dñi: eſt ſolēnis ꝛ aperta ꝓ-
poſitio donoꝝ eius ad lucrū aīaꝝ. j. Coꝝ.ix. Oībꝫ
oīa factꝰ ſum: vt oēs lucrifacerē[et ego veniēs]
Ud viſitādo proficiētes in gr̄a. Cañ.v. Ueniat di-
lectus meus in hortū ſuū: vt comedat fructum po-
moꝝ ſuoꝝ. Ud rōnem audiens in morte. ij. Coꝝ.
v. Omēs aſtabimꝰ ante tribunal chriſti: vt referat
vnuſqſqꝫ cōputādo ꝓpria corpis ꝓut geſſit[cum
vſuris]h̄ eſt: excreſcentibꝫ lucris. Ecci.xix. Qui
facit miſcdiam feneraṫ ꝓximo. Sicut enim villico
ſuo cōmendās ſemen ad ſeminandū: nō recipit. vl'
requirit tm̄ ſemē ſi ille nō ſeminauerit: ſed ꝛ reqrit
fructū quē ſemē facere potuit. Et cū h̄ exigit dānū
qḋ terra ſua inculta iacuit ꝑ villici inertiā. Jta fac̄
dñs. Et ideo ſeruꝰ piger Triplr̄ culpabilis efficiṫ.
Quia ſcꝫ cultū neglexit: Q2 fructuū dānuꝫ fecit: ꝛ
Quia ꝓprie inertie ex puſillanimitate ſtaduit. Sic
ergo dt[qꝛ cū vſuris exegiſſem illā] Matth.
xxv. Cum vſuris recepiſſem vtiqꝫ qḋ meū eſt.

Et aſtantibus dixit. Auferte ab illo mnam: ꝛ date illi qui decem mnas habet. Et dixerunt ei. domine: habꝫ decem mnas. Dico autē vobis: quia omni habēti dabitur ꝛ abūdabit: ab eo aūt q̄ non habet: et qḋ habet auferet̄ ab eo.

Hic incipit ponere Jſtius ſerui cōdēnationeꝫ. Z
Duo aūt tāgit. Penā dāni: ꝛ Penā ſenſus ad q̄s
cōdēnat. Jn Prio hoꝝ Tria facit. Mnā ei aufer-
ri p̄cipit Ammirātibꝫ facta ſua rōnem hꝰ oñdit: ꝛ
Ante h̄ mnā ablatā: illi q̄ plus accepit addi p̄cipit
Dicit igiṫ[Et aſtantibꝰ dixit] Aſtantibꝫ in-
q̄ꝫ Angelis ꝛ Sanctꝫ. Qui bñ aſtātes dicūtur: q2
(al's q̄)cū dño in rectitudie ſtant ad oēm boni ꝓ-
fectū p̄parati. Tob.xij Ego ſū raphael angelꝰ vnꝰ
de ſeptē q̄ in cōſpectu dei aſtamꝰ. Pſal.v. Mane
aſtabo tibi: ꝛ videbo qm̄ non deus volēs iniqtateṁ
tu es. Sic Heb.ix. Chr̄s ē aſſiſtēs. h̄ eſt aſtās pa-
tri futuroꝝ bonoꝝ: ſemꝑ ꝓmouēs lucra diña p̄ris
ſui. Sic dr Eccle.xj. Mane ſemina ſemen tuū: et
veſpe nō ceſſet manꝰ tua. q2 neſcis vtrū h̄ vel illud
citꝰ oriat̄. et ſi vtrū qꝫ ſimul ꝰerit[Auferte ab illo
mnā] Auferṫ mna qñ dona q̄ dedit dñs: ꝑ inertiā
vel perdūt: vl' minuūṫ. Sic donū intellectꝰ qḋ mi-
nuiṫ ꝛ hebetat̄ ꝑ inertiā: ꝛ deſtruiṫ ꝑ obliuionē. Et
donū gr̄e ꝛ v̄tutis: ꝑ inertiā paulatim deſtruitur
(al's obſtruiṫ) vicijs ꝛ tentatōibꝫ. Et ſicut in horto
bona ſemina ꝛ bone ſtirpes mal' plantꝫ ſuffocanṫ.
Jta accidit in corde de vſu bonoꝝ dei donoꝝ. Et
ſic continue auferṫ q̄ ad vſum ꝛ quo ad habitū: ta-
lentū cōceſſum. Job.xxiiij. Conteraṫ quaſi lignuꝫ
infructuoſum. pauit em̄ ſterilē: ꝛ q̄ non parit ꝛ vi-
due bñ nō fecit. Sterilis que nō parit eſt inertia ꝛ
torpor: cui qdā deſeruiūt: ſibijpſis tm̄ viuētes. Ui-
duā aūt aīam ꝓximi neglıgūt: cui ꝓficere poſſent:
ꝛ Jlli tāqꝫ lignū infructuoſū ꝯterunṫ Prouer.xx.
Aufer veſtimentū eiꝰ q̄ fideiuſſor extitit: ꝛ ꝓ extra-
neis aufer pignꝰ ab eo. Qñ eni mnā in vſum nego-
ciatiōis ſibi indicte accepit. tūc pro alijs fideiuſſor
extitit. q2 Jpſa mna fideiuſſor eſt neceſſitatū pri-
mi: cum nō ſibi ꝓpter ſe: ſed ſibi propṫ alios ſit da-
ta. Sicut dicit Phus: qꝛ Pecunia fideiuſſor eſt
future neceſſitatis. Et iſte ꝓ extraneis defixit(al's
dedit) fidem ſuam. Et ideo merito tolliṫ quādo ſi-
ne vtilitate inuenitur. Luce.xiij. Succide ergo eā
Ut quid etiam terrā occupat: [et date illi qui
decē mnas habet] Qui em̄ hꝫ: in vſū ponēs ea:
que in ſpiritualibus accepit: continue creſcat in eis

et augetur. Et ſic mnam pigri cū ſua mna recipit.
Non quidē in numero:ſʒ in q̄ntitate ɀ ſpecie.qꝛ Il
le cōtinue creſcat.iſte autē decreſcit. Adhuc aūt De
bono qd̄ piger accepit :in britudie nō gaudebit.
ſʒ illi q̄ ꝑ vſū in regnū venīūt:de oi bonitate ɀ lar
gitate dei gaudebūt. Et ſic etiā gaudebūt de lar
ga dei bonitate quā fecit pigris ɀ torpētib⁹.ɀ ſic
accipiūt gl'iam de hoc qd̄ illi ꝑ inertiā ꝑdiderunt.
Apoc.iij.Tene qd̄ habes ne ali⁹ accipiat coronā
tuā.Sic Gen̄.xxvj.Primogenita Eſau ꝑdidit:ɀ
Jacob accepit.Sic patriarcha Jacob manus ſuꝰ
Manaſſen ɀ Effraim cancellauit.Gen̄.xlviij.Q̄
Senior mentes ſignificat: ſiniſtre q̄ ad cōmoda
vite ſtudētes. Junior aūt Effraim :ſignificat eos
q̄ in ſpūalib⁹ ꝓficiūt. ɀ vſu gr̄e redimūt qd̄ ipi nō
acceperūt. Subiūgit autē ratōem hoꝝ ꝑ rn̄ſio
nē ammiratiuā.Et habet ꝑtes duas. Prio eni po
nit dictū ammiratiuū.ɀ Scd̄o Rōem inductoriū.
Dictū ammiratiuū eſt ī hoc q̄ dic̄⌊Et dixerūt il
li⌋aſtantes dn̄o ꝑ ammirationem et deuotōnem
⌊Dn̄e habʒ decē mnas⌋Q.d.Mirū ē qualit̄
ille ex vſu in gr̄a creſcat ɀ tot gr̄as habʒ: q̄ multis
ſufficerēt. ɀ alius deſtitut⁹ nullā habʒ.Hoc eni ē
multoꝝ vſqʒ hodie ꝯ dicētiū Job.xxj.Iſte morit̄
robuſtus ɀ ſan⁹:diues ɀ felix.viſcera ei⁹ plēa ſūt
adipe:ɀ medullis oſſa ei⁹ irrigant̄ .Ali⁹ vo morit
tur in amaritudie aīe ſue abſqʒ vllis opib⁹. Ro
buſtus eni ɀ San⁹ eſt: quē virt⁹ dei ꝯfortauit:et
ſcia dei verbi ſanā doctrinā habere fecit .Diues ē
in oi gr̄a dei.et Felix in bono ſucceſſu lucri aiaꝝ.
ɀ Uiſcera itima eius plena ſunt adipe deuotōis.
ɀ Oſſa ei⁹:ꝯ eſt:vires aīe ſue Rationabil':Cōcupi
ſcibil' ɀ Iraſcibil':medullis oim gr̄aꝝ irrigantur.
Ali⁹ vo piger ɀ iners ad bona ſtudia ɀ lucra ſe n̄
exhibēs:morit̄ in amaritudine morit̄.qꝛ oīa la
bor ſibi amar⁹ videt̄.ɀ deſtituit̄ in gr̄a de die i di
em:donec ſit(al's ſit)abſqʒ vllis opibus gratiarū.
Et hoc eſt q̄ multi in ammiratiōe dicūt domio.
⌊Dn̄e habet decē mnas⌋hoc eſt:omniū(al's
omnē)gratiarū ꝑfectionē.cū alius nullā habeat.
Et ad hec dn̄s dicit⌊Dico aūt vobis ɀc̄⌋Ex ꝯ
aūt q̄ hic dicit q̄ Decē mnas habet:cōijciūt q̄dā
q̄ decē ſeruis ita decē mnas dedit: q̄ q̄libet decē
mnas accepit.Et hoc n̄ variat q̄ntū ad intellectū.
quia vna mna ex decē drachmis cōpoſita :idem
munus ſignificat :quod decē mne a quolibet ac
cepte. Decē autē ſerui dicunt̄ ideo :quia ſeruitiuꝫ
ad ꝑfectionē decalogi refert̄:ſm illas decē ꝑfecti
ones quas ſupra iduxim⁹.⌊Dico⌋ḡ⌊vobis⌋q̄
veritas ſū:.ɀ cui⁹ verba nō defluūt. Ps̄.j.Foliū
eius nō defluet⌊quia omni habenti dabit̄⌋
hoc eſt:habenti in vſu Non:habenti in habitu ſo
lo.quia Qui in habitu ſolo habet :non habet niſi
per modū dormiētis. Sed habens in vſu habet
per modū vigilantis et exercitātis.Ei ergo qui ſic
habet⌊dabitur⌋profectus gratie in augmento
in ſe.et in ꝑfectu habet ad ꝓximū .Geneſ.xxx. Di
tat⁹ eſt homo vltra modū:ɀ habuit greges mul
tos:ancillas ɀ ſeruos:camelos et aſinos:hoc eſt:
ſimplices cōuerſos ɀ oneriferos ɀ ſeruiētes .et in
omni domo dei mobiles ad obſequia:ɀ familias
eccleſiarū ſicut greges :et omnes diuitias grati

arum. Job.j.Operib⁹ manuū eius benedixiſti:ɀ
poſſeſſio eius creuit in terra⌊ɀ⌋ſic⌊abundabit⌋
ſibi ſufficiens ɀ alijs. Pſal.cxliij. Promptuaria
eoꝝ plena eructantia ex hoc in illud. Pſal.cxliiij.
Memoriā abundantie ſuauitatis tue loquent̄:ɀ
mirabilia tua narrabūt⌊ab eo aūt qui non ha
bet⌋in vſu exercitij ɀ lucri talentum diuinum⌊et
qd̄ habet⌋in habitus receptiōe. Iſte eī eſt de q̄
dicit̄ Apoc.iij.Nomē habes q̄ viuas ɀ mortuus
es. Habens eni in habitu non differt a dormien
te vt dr̄ Phus.Dormiens eſt ſimilis mortuo.ɀ ſic
habēs multa in habitu:ɀ nō in vſu exercitij:nomē
habet q̄ viuat ɀ nō differt a mortuo.Et hoc eſt qd̄
dicit⌊auferetur ab eo⌋quia ɀ hic deſtruit̄:ɀ in
futuro inde non gloriabit̄. Prouer.xj.Qui abſcō
dit frumentū: maledicet̄ in populis.Ecc̄i.xx.ɀ.xlj.
Sapientia abſconſa ɀ theſaur⁹ inuiſus que vtili
tas in vtriſqʒ. Exod.xvj. Manna congeſtū ɀ abſ
conditum computruit : propoſitū menſ' ſaporo
ſum fuit.Frumenta ſeminata multiplicant̄:con
geſta putreſcunt. Prouerbiorū.xv. Labia ſapien
tium diſſeminant ſcientiam:cor ſtultoꝝ diſſimile
erit.quia ſcʒ de die in diem deficit Eccliaſtici.xix.
Multi non cauſa nequitie non fenerati ſunt:ſed
fraudari gratis timuerūt.

Ueruntamen inimicos meos il
los qui noluerunt me regnare ſu
per ſe adducite huc: et interficite
ante me.

Hic tangit Penam ſenſus. Et iſtum pigrum ɀ
inertem ſeruum cum inimicis inuoluit. qꝛ ab ini
micis dei per fructum bonum non receſſit. Sicut
enim dicitur Luce.iij.Omnis arbor que nō facit
fructum bonum excidetur ɀ in ignem mittet̄ .Di
cit autem hic Tria. Improperiū peccatoruꝫ. Pu
nitionem:ɀ Penarum ſocietatem. De Primo di
cit domino Unum in Cōmuni: ɀ Aliud in Spe
ciali. In Communi dic̄⌊Veruntamen⌋Q.d.
Quāuis remunerem ex pietate deuotos⌊Verū
tamen⌋quia iuſtus ſum vt dico :etiam in inde
uotos. Pſal.xciij.Deus vltionum domin⁹:deus
vltionum libere egit. Igitur⌊inimicos meos⌋
in communi:qui ſeculum hoc: ɀ nō me dilexerūt.
Joan. Decimoq̄nto. Odio habuerunt me gratis.
Et Ibidem. Oderunt ɀ me ɀ patrem meum⌊qui
noluerunt me regnare ſuper ſe⌋ſʒ perfectā
iuſticie mee poteſtatem: ſed ſb regno mundi ɀ dia
boli eſſe voluerunt. Job. Uiceſimoꝑmo. Dixerūt
domino deo recede a nobis:ɀ quaſi nihil poſſet fa
cere omnipotens eſtimabāt eū⌊adducite huc⌋
ad iudicium.Eſa.Quadrageſimoꝑmo.Siml' ad
iudicium propinquemus. Michee.vj. Judiciuꝫ
domini cum populo ſuo ɀ cum iſrael dijudicabit̄
⌊et interficite⌋Exod. Decimoq̄nto. Euaginā
bo gladium meum: ɀ interficiet eos manus mea.
Deutero.xxxij. Si acuero vt fulgur gladiū meuꝫ:
ɀ arripuerit iudicium manus mea:reddā vltionē
hoſtib⁹ meis: ɀ his q̄ oderūt me retribuā.Sic eī
ſnīa cōdēnatiōis quaſi gladio ancipiti oēs hoſtes
ſuos in iudicio interficiet.ij. Theſ.ij.Quem dn̄s

ieſus interficiet ſpiritu oris ſui: ⁊ deſtruet illuſtra
tione aduentus ſui. Eſa.xj. Spū labiorum ſuoꝝ
interficiet impiū[ante me]vt videā non in me ſo
lo:ſed in oculis omniū electorū meoꝝ: vt ipſi dele
ctent in iuſticia mea: delectenť in penis eorū. Pš.
lvij. Letabiť iuſtus cum viderit vindictā: man⁹ ſu
as lauabit in ſanguine peccatoris. quia ex compa
ratione peccatoꝝ ſplendet manus bonoꝝ videbun/
tur. Eſa. vltimo. Egredientur ⁊ videbunt cadaue/
ra virorum: qui ꝑuaricati ſunt in me: vermis eo/
rum non morietur: ⁊ ignis eorum non extinguetur:
⁊ erunt vſq; ad ſacietatem viſionis omnis carnis.
Hoc igitur eſt quod dicit.

c **Et his dictis ꝓcedebat aſcen dens hieroſolymam.**

Hic tangiť: de ipſa Electione ⁊ Reprobatione
p Habet autem Duas partes. In quarum Prima
oſtendiť: facto: quoſdam eſſe eligendos: ⁊ q̄ſdam
reprobandos. In Secūda hoc oſtendit: verborū
rationibꝫ. In Primo horū Tria facit. In quorū
Primo determinat Qualiter ꝺ Hiericho verſus
hieruſalem proceſſit. In Secūdo Receptionē ſuā
⁊ aduentū in ciuitatē ordinauit. Et in Tertio In/
dignos eiecit: ⁊ dignos in templo dimiſit. Et per
hoc quoſdā eligendos: ⁊ quoſdā reprobādos fore
ſignificauit. Dicit igiť de Primo ſic[Et his di
ctis]in hiericho ⁊ ſanatis duobus cecis. Sicut
dicit Matth.xx. de quibꝫ Lucas tacet quos ſana/
uit in exitu de hiericho[precedebat] ſicut Dux
gregē ſuū feſtinans ad paſſionē. Mich.ij. Aſcen/
det pandēs iter ante eos. Jo.x. Cum ꝓprias oues
emiſerit: ante eas vadit: ⁊ oues illū ſequunť[hie/
roſolymā] Luc.xiij. Non capit prophetā perire
extra hieruſalē. Et ideo ad locuꝫ paſſionis feſtina/
uit. Luc.xij. Baptiſmo habeo baptizari: ⁊ q̄ mo/
do coartor donec perficiať: Hoc eſt baptiſmo ſan
guinis. Pſal.xviij. Exultauit vt gigas ad curren/
dam viam.

Et factum eſt cū appropinquaſ ſet ad Bethphage et bethania ad montē qui vocatur oliueti: miſit duos diſcipulos ſuos: dicens

Hic tangit Preparationē qua recipiebatur in
hieruſalē. Dicit aūt Tria. Qualr ſcꝫ venit. Qualr
excidiū futuꝝ ciuitatis deplanxit. Qualr ꝺ tēplo
indignos eiecit. Circa Primū adhuc facit Quat/
tuor. Scꝫ. Qualr diſcipl'os miſit ꝓ pullo: Qualr
pullo allato pullo inſedit: Qualr cū hymnis rece/
ptus fuit: Qualr murmur de h̄ exortū: fuit cōfu/
tatū. In Primo autē hoꝝ Quinq; dr. Scꝫ. Vn̄
miſit: Quot miſit: Quo miſit: ⁊ Ad q̄d miſit. ⁊ Di
centibus aliq̄d reſpondere docuit. Dicit igitur
[Et factū eſt]ſm ꝓnūciationē ꝓphie. Zach.ix.
⁊ Agg.ij.[cū]feſtinās ad locū paſſionis[appro
pinquaſſet]ieſus ex ciuitatē i via[bethpha. ⁊
betha.]Ordinē cōmutat. Qꝛ ꝓmo in ſabbo an̄ ra
mos palmaꝝ venit ieſus Bethaniā: ⁊ ibi factuꝫ ē
ei ꝯuiuiū: vbi Lazar⁹ erat vn⁹ diſcūbētiū: ⁊ maria
ibi effudit vngentū nardiſpicati ſup caput ipi⁹ re/
cūbentꝫ. Sicut legiť Jo.xij. ⁊ illuc cōuenit mag̃ tur/
be mľtitudo: ad videndū lazaꝝ: quē ꝙtriduanū ſuſ/
citauit ieſus. Et i craſtino exiēs ꝺ bethania: vadēs
hierl'm: venit bethphage: qđ fuit caſale qđdam in
mōte oliueti. ⁊ interp̄tať dom⁹ bucce. Prius ei ve
niendū ē i domū obie: qđ iterp̄tať bethania Phil.
ij. Fact⁹ obediēs pri vſq; ad mortē: mortē aūt cruc̄.
Et deinde bethphage in domū ꝓdicatōis. qꝛ ſic i/
cepit ieſus facere ⁊ docere. Mat.v. Aperiēs os ſu
uꝫ docebat eos[ad mon. q̄vo. oliueti]Mons
ad lr̄am fuit i via veniēdi hierl'm. Significat aūt
mons: ſue pietatꝫ eminētiā. Can.ij. Ecce iſte venit
ſaliēs i montibꝫ: trāſiliēs colles: in montibꝫ excel/
ſe ſanctitatꝫ venit: ⁊ colles honoris mūdani trāſi/
liuit. Hic mons vocať oliueti: qꝛ nota eſt miſcōie
quā tūc venit oñdere. qꝛ ſic vndiq; miſcōia circū/
fuſus fuit. Et etiam tūc nouellas oliuas plantare
docuit diſcipl'os Pš.cxxvij Filij tui ſicut nouelle
oliuarū in circūitu mēſe tue Zach.xiij. Stabunt
pedes eius in die illa ſup̄ montē oliuaruꝫ. Ecce de
eminēti miſcōie ſue ſigno miſit diſcipl'os. Et h̄ eſt
ꝙ dr[miſit duos diſcipulos ſu.]Ecce Quot ⁊
Quales miſit. Quot qꝛ duos. Quia dt Grego. ꝙ
inter pauciores q̄ꝫ duos charitas haberi non po/
terit. Eccles.iiij. Melius ē eſſe ſiť duos q̄ꝫ vnū. ha/
bent eñ emolimentū ſue ſocietatꝫ. Itē Ibidēꝫ. Si
duo ſr̄ fouebūť mutuo: Unus q̃ō caleſiet: Qua/
les aūt miſerit accipiť ex h̄ ꝙ dr[diſcipulos]iam
ſua diſciplina imbutos: ⁊ in vita ⁊ fide probatos.
Alij eñ nō ſr̄ mittēdi. De talibꝫ dr̄ Eſa.xlj. Prim⁹
ad ſion dicet. Ecce ego aſſum. ⁊ ad hierl'm: euange
liſtā dabo. Tales eñ ſr̄ q̄s miſit: ⁊ iō ignoti ⁊ non
diſcipuli non ſr̄ mittēdi. Qui aūt ſint quos miſit:
non eſt perſpicuū: ſed ex ſequentibꝫ patebit ꝙ con
gruēter ſciri pōt. Ecce quot ⁊ quales miſit dicēs

Ite in caſtellū qđ cōtra vos ē. In qđ introeūtes: iuenietis pullū aſi ne alligatū: cui nemo vnq̄ hoiꝫ ſe/ dit. Soluite illū: et adducite.

De h̄ aūt dt Duo. Dic eñ Prio Quo miſit. Et ad/
iūgit Quid i illo inuētuři ſint: vt mag̃ certi ſint ꝺ
legatōe. De Prio dt Tria. Profectū itinerꝫ: Locū
q̄ eſt finis intētōis: ⁊ Loci poſitōꝫ. Dic igr̄[Ite]
paſſibꝫ pedū ꝓficate: ⁊ mľto mag̃ intellcu myſterij.
Job.xxxviij Nūq̄d emittes fulgura: ⁊ ibūt: ⁊ reuer
tētia dicēt tibi aſſum⁹: Fulgura diſcipli dicunť ſi/
gnis micātes ⁊ vbis tonātes: ⁊ feruore charitatis
igneſcētes: ⁊ īpetu ſpūs i deuotiōe feſtinātes ⁊ ꝓfi/
ciētes. Quo aūt vadāt dt[In caſtellū]q̄uis mō
eēt ciuitas metropol': tñ p⁹ deſtructiōꝫ babylonicā
puiſſimi ad inſtar oppidi redacta fuit ſꝫ Eſa. vati
ciniū: q̄ dixerat Eſa.j. Derelinqueť filia ſion ſic tu
guriū i cucumerario. ⁊ ſic ciuitas q̄ vaſtať. ⁊ iō caſtel
lū vocať diminutiue. Incaſtrata aūt fuit ꝓpť vndiq;
inſurgētes hoſtes i circūitu. Thre.j. Facti ſūt ho/
ſtes eius i capite: inimici e⁹ locupletati ſr̄. Quidā
etiā dicūt ꝙ dr̄ caſtellū. qꝛ iā incaſtellauerat ſe. h̄ ē
muniuerat ⁊ armauerat ꝯ dñꝫ. Eſa.iij. Ligue eoꝝ
⁊ adiuētiōes eoꝝ ꝯ dñz: vt ꝓuocarēt oc'los maieſta
tis e⁹. Deiñ tāgit ſitū: di.[qđ ꝯ v. ē] ſꝫ rectū ſitū.

qꝛ directo ſitu ꝯ coꝝ viā fuit. h̄ eſt: corā eis in via Vel [contra vos eſt] qꝛ ad lr̄am ꝯrie fuit volūta tis ad dn̄m: ⁊ ad oēs ſuos. j. Eſd. iiij. Venerūt iu dei in hierl'm ciuitatē rebellē ⁊ peſſimā: quā edifi cāt. Subiūgit aūt ſignū qđ inuenirēt vt certi ſint de ſua legatōne. [In quod] ſcʒ caſtellū [introeū tes inuenietis pullū aſine] iā fortificatū ad onera ferenda [alligatū] Di qꝫ alligat⁹ fuerit ad vſus cōes paupeꝝ: q̄ aliā vecturā hr̄e nō poterāt Et forte debilitabant̄ i via: qñ tribꝫ vicibꝫ i anno oportuit eos apparere in hierl'm. ⁊ tūc vl' ipſi vl' one ra coꝝ q̄ portare nō poterāt: afferebant in aſino il lo [cui nemo vnq̄ȝ hoim ſedit] Hoc autē ſic dn̄s voluit Ut cū viderētibꝫ oibꝫ dn̄m māſuete por taret: hoies ad fidē edificarēt (al's edificaret) ⁊ ve recūdarēt nō māſueſcere ad eū ad quē aial parui ſenſus ⁊ adhuc idomitū māſuetabat̄. Eſa. j. Cogn uit bos poſſeſſorē ſuū: ⁊ aſin⁹ pſepe dn̄i ſui: iſrael aūt me nō cognouit. ⁊ pp̄ls me⁹ nō itellexit. ij. Pe. ij. Correptōnem vō habuit ſue veſanie Subiugale mutū aial hois voce loqns: corripuit pphe inſipi entiā. Hac ḡ de cā tale aial adhuc ad frena ⁊ ſub ſellis nō domitū ſibi i vehiculū voluit adhiberi. Hec eſt igit̄ expoſitio lr̄alis. Scđʒ myſterium aūt dicūt q̄dā glo. ſic ⁊ veꝝ eſt: qꝫ pull⁹ aſine non infrenat⁹ ſcat pp̄l'm gētilē: cui nemo frenū (al's iu gū) legi diuie iꝑoſuerat vnq̄ȝ. Sʒ pmo p diſcipu los chr̄i fuit infrenat⁹. Eſa. xlviij. d. Lōge faciā fu rorē meū: ⁊ laude mea infrenabo te: ne intereas. pſ. xxxj. In chamo ⁊ freno maxillas coꝝ ꝯſtringe q̄ nō approximāt ad te. Hic dicit̄ pull⁹ aſine: qꝛ aſi na ab antiq̄ ſtrata: ſignificat Iudeā: qꝛ ex patribꝫ iudeoꝝ p licētias librarū exiuit gētilitas. Sicut ex domo Noe p cham ⁊ iaphet. ⁊ ex domo Abrae p Hiſmael: ⁊ ex domo Iſaac p Eſau. Aſina autē ſp frenū aliqđ habuit. Sicut Circūciſiōis. cuius legē ſeruauerūt q̄ i domibꝫ ⁊ familijs pr̄iarcharū māſerūt ⁊ nō alij. ⁊ ſicut leges Moyſi. Gētilitas aūt nulla lege dei frenabat̄. Et iō dicūt qꝫ duo di ſcipuli pbabilit̄ loq̄ndo fuerūt Philipp⁹ ⁊ Pe trus. Philipp⁹ adduxit Samariā q̄ gētilis fuit. Act. viij. Petr⁹ aūt adduxit Corneliū: q̄ etiā gētil' fuit. Act. x. Hoc tñ nō eſt certū: niſi qꝫ myſterium ita ꝯgruit. Hec igit̄ eſt ſnia gloſaꝝ. Et qꝛ h̄ pʒ qđ ſup dimiſim⁹: q̄ȝ probabilit̄ ſciri pōt q̄ fuerint illi q̄ miſſi ſūt diſcipl'i Attēde etiā qꝫ ſol⁹ Matthe⁹ xxj. dr̄. qꝫ miſit p aſina ⁊ pullo. ſʒ oēs alij euāgeli ſte Marc⁹. xj. Io. xij. ⁊ Lucas h̄: nō faciūt mētio nē niſi đ pullo. qꝛ Matthe⁹ attēdit qꝫ licet Judea p leges ⁊ pphetas: ⁊ patꝝ pmiſſiōes adducta ſit ab antiq̄: tñ nūc acceptiōe noue grē cū gētili pul lo adduci debuit. Alij aūt euāgeliſte vidētes Iu deā excecādā fore vſq; ad tpa nouiſſima: ⁊ pleni tudinē gētiū intraturā ad fidē ⁊ grāȝ: q̄ſi aſinā Iu deā ſtātē relinquūt: ⁊ pullū gētilē adducūt. Aſi nini: aūt pulli pprietates: pp̄ q̄s gētilē pp̄l'm ſigni ficat Chr̄s. dic̄ eſſe Primā q̄dē: qꝛ aſin⁹ eſt anial ignobile. Scđa qꝛ immūdū ſm legē. Tertia qꝛ p cetera iumēta ſtolidū. Quarta qꝛ māſuetū: n̄ ferox ſicut equ⁹. Quīta: qꝛ tardū. Sexta: qꝛ aſperis et duris pabulat̄: ſicut carduo quē vrigū (al's ꝯtin gū) vocant. Septima: qꝛ onerifeꝝ. Octaua: quia vocis horrende quaſi lugubri voce vocale. Nona aūt: quia cōiter eſt cinerei coloris: crucem nigram geſtans in dorſo. Decima autem: Quia naturali morte raro morit̄: niſi de capitis infirmitate. Cu ius ſignū eſt. qꝛ omnis infirmus aſin⁹ ſpiſſum et multū phlegma de naribꝫ emittit. Et quādo hoc ſibi accidit nō euadit. Hec autē gētili pop'lo ad aptant̄ ad chr̄m conuertendo. Ignobilis eſt quili bet ad chr̄m conuerſus: ſui reputatōe per humili tatem. j. Corinth. iiij. Vos nobiles: nos aūt igno biles. Immundus aūt ſe reputat per peccati reco gnitionem. Eſa. lxiiij. Facti ſumus vt immundus oēs nos: q̄ſi pann⁹ mēſtruate vniuerſe iuſticie nr̄e. Stolidus aūt eſt ſui reputatiōe per ſimplicitatē. j. Corinth. iiij. Nos ſtulti propt̄ chr̄m: vos autem prudentes in chr̄o. Manſuetū eſt animal propter lenitatē: quia nec mordet nec calce ferit. Matth. xj Diſcite a me qꝛ mitis ſum ⁊ humilis corde. Tard⁹ eſt maturitate: ſciēs qꝛ feſtinus pedibus frequen ter offendit. Sicut dr̄ Prouer. xix. Duris autē eſt contentus p parſimoniā. j. Coꝝ. iiij. Eſurimus ⁊ ſitimus ⁊ nudi ſum⁹ vſq; in hanc horā. Onerifer⁹ etiam eſt proximoꝝ ſubleuatiōe. Gal. vi. Alter al terius onera portate: ⁊ ſic adimplebit̄ legem chr̄i. Voce (al's Vocis) lugubris eſt per gemitū ⁊ plan ctū. Pro peccatis ſuis ⁊ pximi. ⁊ Pro incolatū huius miſerie: ⁊ Pro dilatiōe patrie. Matthe. v. Beati q̄ lugent qm̄ ipſi ꝯſolabunt̄. Cinerei⁹ (al's Cinereus) aūt color cū cruce: memoriā ſignificat mortis cū cōicatione paſſionū crucis. De Memo ria mortis Eccl'i. vij. Memorare nouiſſima tua: ⁊ in eternum nō peccabis. De Cruce autē dicit̄ Gal. vi. De cetero nemo mihi moleſtus ſit: ego enim ſti gmata dn̄i ieſu in corpe meo porto. Q aūt nō ſen tit vel raro ſentit: niſi per infirmitatē capitis: ſigni ficat qꝫ non curat de ſuis penis: ſed ſemper ſentit penas capitis chriſti in membris chr̄i. ij. Coꝝ. xj. Quis infirmatur ⁊ ego nō infirmor. Habet aūt aſellus alias pprietates males. Sicut Q tempo re veris laſauit. Q in feminam non ſue ſpeciei: ſicut in equam ſemen fundit: ⁊ hmōi. De quibus non curam⁹: qꝛ non competunt nobis. Redeam⁹ igit̄ ad litterā: ſm ſupra inductā diuiſionē littere proſequentes [Soluite illum] Ecce hic dr̄ Ad quid miſit. Et tangit Duo Opera diſcipulorum. Primū eſt qꝫ dr̄ [Soluite] hoc eſt: vincula eius peccatoꝝ abſoluite. Prouer. v. Iniq̄tates ſue ca piunt impiū: ⁊ funibꝫ peccatorū ſuoꝝ conſtringit̄ Eſa. xxx. Ad perdendas gentes in nihilū: ⁊ frenū erroris quod eſt in maxillis coꝝ. Perdit̄ eñ in ni hilum gentilis error: quando per diſputationem deſtruit̄: ⁊ frenum erroris ſoluit̄ quādo mens ab errore liberat̄. Secundū Op⁹: eſt qꝫ dr̄ [adduci te mihi] qđ fit per ꝟitatis ⁊ ꝟtutis informatio nem. Eſa. lxiij. Sic adduxiſti pp̄l'm tuū vt faceres tibi nomē glr̄e. Pſ. xlij. Emitte lucē tuā ⁊ ꝟitatem tuā. ipſa me deduxerūt ⁊ adduxerūt in montē ſan ctū tuū: ⁊ in tabernacula tua. Pſal. lxxj. Tenuiſti manū dextrā meā: ⁊ in volūtate tua đduxiſti me: ⁊ cum gloria ſuſcepiſti me

B 2

Et ſiquis vos interrogauerit

**quare ſoluitis: ſic dicetis ei. quia
domin⁹ operã eius dſiderat. Ab-
ierunt aũt qui miſſi erãt ꝛ inuene-
runt ſicut dixit illis ſtantẽ pulluꝫ.
Soluentibus aũt illis pullũ: dixe-
runt dñi eius ad illos. Quid ſol-
uitis pullũ? At illi dixerũt Qꝛ do-
minus neceſſariũ habet. Et duxe-
runt illum ad ieſum. Et iactantes
veſtimẽta ſua ſupra pullum impo
ſuerunt Jeſum.**

Hic docet Qualiter contradicentibꝫ ſit reſpon
dendũ. Et dicit duo. Qualr̃ ſcꝫ ꝯtradicat. ꝛ Qua-
liter cõtradictiõi rñdendũ eſt. Dicit igiť [Et ſi qs
vos interrogauerit] Interrogat q de fide cer-
tificari deſiderat. j. Pe. iij Parati ſemꝑ reddere ra
tionẽ de ea que in vob eſt ſpe. Multi ğ interrogãt
q̃re de errore ſuo ſoluaľ (al's ſaluaľ) gentilitas. Et
illi ſč interrogãtes [quare ſoluitis] pullũ: Vñ
Marc. xi. Quid facitis ſoluẽtes pullũ? Hoc mõ
queſiuerũt Athenieſes. Act. xvij. Poſſum⁹ ſcire q̃
eſt hec noua doctrina quã infers auribꝫ nr̃is? Ta
lem quandaꝫ queſtionẽ Apollipbani⁹ fecit beato
Dionyſio: di. Quare ꝑ nouis documẽtis: antiq̃s
patrũ ſuoꝝ leges dereret [ſic dicetis ei] explan-
natione: ṽitatis. ꝛ exẽpli probatiõe. Sic eñ tenenť
reddere rõnem de ſpe ꝛ fide [qꝛ dñs operã eius
deſiderat] magꝭ ad myſteriũ q̃ꝫ ad vehiculum.
Sꝑ eñ dñs deſiderat aniaꝝ ſalutẽ. Huic dñi vo
lũtati ꝯcurrẽs i deſiderio dr̃ Dauid Pſal. lxxij. Ut
iumen. fac. ſum apd̃ te: ꝛ ego ſꝑ tecum. Deſiderat
eñ iumentũ dñi eſſe vt ſit ſanctũ. Jſtud ſignifica
tũ eſt Geñ. xxij. Ubi Abraã Patriarcha ad immo
landũ filiuꝫ venit in aſino: cui⁹ deſiderauit operã.
Cum aũt mittit ꝑ pullo: nõ fecit ſe vocari dñm cũ
aliqua adiectõe vt dicať Dñs noſter: ſed ſimplici-
ter dñs: vt ſignificeť qꝛ domin⁹ eſt vniuerſorum:
ꝛ Judeoꝝ ꝛ Gentiũ. cuius ſunt omĩa. Heſter. xiij
Domin⁹ vniuerſoꝝ tu es. Rho. iij. An Judeorũ
deus tm̃ Nonne ꝛ gentiũ: qm̃ quidẽ vnus deus
eſt qui iuſtificat circũciſionẽ ex fide: ꝑputiumvero
per fideꝫ. Sic ğ dimittet voꝭ. Mat. xxj. Dicit: q̃a
dñs his op⁹ hꝫ. ꝛ ꝯfeſtim dimittet vob [Abiert
aũt] ꝑ obedientiã mãdati [qui miſſi fuerãt] ꝑ
miſſionẽ autoritatẽ legatõis accipiẽtes. ij. Coꝛ. v.
Pro chr̃o legatiõe fungimur tanq̃ꝫ deo exhortãte
ꝑ nos. Jlli aũt miſſi Philippus ꝛ Petrus eſſe cre
duntur ſupius inducta rõne [ꝛ inuenerunt ſi-
cut dixit illis] ieſus q̃ñ miſit eos [ſtantẽ pul-
lũ] a nullo frenatũ: a nullo ad vſus humane leg̃
adductũ. Lex hoĩs eſt colere deũ. Jn aſinino aũtẽ
ſenſu: ſemꝑ remanere eſt ſolutum eſſe pullũ. Job.
xi. Uir vanus in ſuperbiã erigiť: ꝛ ſic pullũ ona-
gri ſe natum liberũ putat. Onager eñ eſt agreſtis
aſin⁹. Job. xxxix. Quis dimiſit onagrũ liberum: ꝛ
vincula eius qs ſoluit? Jdẽ eñ qui quondã aſinã
iudeã lege ſua frenauit pullũ agreſtem: liberũ a le-
ge dr̃i miſit. Et hic idẽ nũc ab erroris vinculo ab-
ſoluit: ꝛ ſibi adduci ꝑcipit. Stans igiť inuenitur
pullus. qꝛ ſtabat ocioſus a nullo adduct⁹. Mat.
xx. Quid hic ſtatis tota die ocioſi [Soluentib⁹
autẽ illis pullũ] a vinculo erroris aſinini ſen-
ſus. Joã. xi. Soluite eũ ꝛ ſinite abire. Mat. xviij.
Quecunq̃ꝫ ſolueritꝭ ſuꝑ terrã: erunt ſoluta ꝛ in ce-
lo. Pſal. cxv. Dirupiſti vincula mea: tibi ſacrifica-
bo hoſtiã laudis. Qis eñ homo habet intellectuꝫ
ligatũ vinculis aſini: q nõ põt attollere intellectuꝫ
ad deum ꝛ ad ṽitatẽ ipius. Et ab hoc abſoluiť qñ
ei ꝑncipia ṽitatis ꝛ virtutꝭ demonſtranť [Dixe-
runt dñi eius] hoc eſt illi quoꝝ cuſtodie cõmiſ-
ſus fuit pull⁹. Et iſti ẽcãt mgr̃os erroꝝ De quib⁹
dicitť. ij. Timo. iij. Mali hoĩes ꝑficiunt in peius
errantes ꝛ in errorẽ mittẽtes. Hi ſunt q in antiq̃s
erroribꝫ hoĩes retinere (al's retinere) nituť. ij. Co
rinth. xi. Timeo ne ſicut ſerpens ſeduxit Euã: ita
corrũpãtur ſenſus vr̃i: ꝛ excidãt a ſimplicitate: q̃
eſt in chr̃o ieſu. Jſti ſč dñi: a deo ſeſſoreꝫ guberna-
tore alieni. Eſaie. xxvj. Dñe: domini poſſederunt
nos abſq̃ꝫ te. Jſti ſunt dñi crudeles q noluẽt homi
nẽ a prono in terrã ſenſu liberari. Et Eſa. xix. Tra
dam egyptuꝫ in manu dñoꝝ crudeliũ: ꝛ rex fortis
domiabiť eoꝝ [Quid ſoluitis pullũ?] Que-
rere rationẽ ſolutiõis: eſt querere rõnem articulo-
rum fidei. Sicut Nicodem⁹ Jo. iij. queſiuit: Quõ
pñt hec fieri? [At illi dixerũt: qꝛ dñs eũ neceſ
ſariũ habet] Non q̃dem ꝑpter ſe: qꝛ bonorũ no-
ſtroꝝ non indiget: ſed ꝑpter noſtram vtilitatẽ vt ad
ſuuꝫ regnũ deueniam⁹. Eſa. xxxiij. Domin⁹ legifer
noſter: dñs rex noſter. ipſe veniet et ſaluabit nos.
Et hoc dixit Nicodemo Jo. iij. Amen dico tibi: qꝛ
Quod ſcim⁹ loquimur: ꝛ qd̃ vidim⁹ teſtamur. Et
ideo talibꝫ dr̃ Prouer. iij. Noli ꝓhibere eũ q bene
facit: ſi potes ꝛ ipſe bñfac. Et ſic illos expedientes
[Duxerunt illum] pulluꝫ aſinini ſenſus ṽbis ꝛ
monitꝭ [ad ieſum] vt fidẽ acciperet domini ieſu
[Et iactantes veſtimẽta] Hic tangiť Qualiť
pullum ſubſellijs (al's ſubſellantes) preparauerũt:
ꝛ Qualiter dñm impoſuerũt. Et hoc eſt quod dič
[Et iactantes veſtimenta ſuper pullũ] hoc L2
eſt fidem eccl'iaſtice cõuerſatiõis. Talis eñ cõuer
ſatio veſtimentũ eſt apoſtolicum. Eſa. lxj. Jnduit
me dominus veſtimento ſalutis. Attende aũt
q veſtimentuꝫ hominis habet hominis figuram.
Unde iam prius aſinus exiſtẽs: in veſtimẽto in-
cipit figuram hominis induere: ꝛ ad humanum
ſenſum figurari. j. Pe. j. Non configurati priori-
bus ignorantie vr̃e deſiderijs. ſed ẽm euꝫ qui vo-
cauit vos ſanctũ: vt ꝛ ipſi in omni conuerſatione
ſancti ſitis. De his veſtimẽtis dicitť Eccl'iaſtis. ix.
Omni tempore ſint veſtimenta tua candida. Sic
ergo mollibus ꝛ rationabilibus ſternentes aſinũ
[impoſuerunt Jeſum] ſuper aſinum: vt de ce
tero nõ moribus aſini: ſed morib⁹ regiminis (al's
regentis) ieſu manſuetus per vias ſalutis ambu-
laret. Pſ. Triceſimoꝑmo. Nolite fieri ſicut equ⁹
ꝛ mulus quibus non eſt intellectus. Regenteꝫ ſe
ꝛ inſidentem habẽs dñꝫ: inordiate ꝛ inſenſate mo
ueri non pt̃ Attende q manſuetudinem oſtende-
re volens eundo ad paſſionem: Nõ elegit currus

et equites ⁊ magnā comitiuā pugnatoꝝ: cum illā
etiam de angelis habere potuiſſet. Matthe. xxvj.
An putas q: non poſſum rogare patrē meū: ⁊ ex-
hibebit mihi modo pl⁹ q̄ duodecim legiones an-
gelorum. Sed ſimplr cum pauperibꝰ venit fideli-
um turmis: pro quibꝰ immolandus fuit Nec ele-
git equos feroces ⁊ pulcros in quibꝰ vectus veni-
ret. Sciens ſcriptū eſſe in Pſal. xix. Hi in curri-
bus ⁊ hi in equis. Nos autē in nomine dei noſtri
inuocabim⁹. Equus eī ſuperbū animal: ſuperbiā
⁊ faſtum ſignificat dominatus. Amos. ij. Aſcen-
ſor equi non ſaluabit animā ſuam. Eſa. xxxj. Ve q̄
deſcendunt in egyptū ad auxiliū in equis. ſperan-
tes: ⁊ habentes fiduciam ſuꝑ quadrigis: q: multe
ſunt: ⁊ ſuper equitibus: quia ꝓualidi ſunt nimis:
⁊ non ſunt confiſi ſuper ſanctū iſrael: ⁊ dominum
non exquiſierūt: Sed potius manſueti animalis
dorſo inſidens: venit ad ſui oblationē. Zacha. ix.
Exulta ſatis filia ſion. Jubila hieruſalem Ecce rex
tuus venit tibi iuſtus: ⁊ ſaluator ipſe pauper: ſe-
dens ſuper aſinam ⁊ pullū filiū ſubiugalis. Sic
enim ꝓphetauerat Jacob patriarcha Gen. xlix. Li-
gabit ad vitem pullum ſuum: ⁊ ad vineas aſinas
ſuas. Et hec littera Lx. quia ſic ligauit ⁊ aſinam ⁊
pullum ad vites apoſtolos: ⁊ vineaꝫ eccleſiā. Sic
igitur vt rex pauper ⁊ manſuetus venit

Euntē autem illo ſubſternebāt veſtimenta ſua in via. Et cum ap propinquaret iam ad deſcenſum montis oliueti: ceperunt omnes turbe deſcendentium gaudentes: laudare deum voce magna ſuper omnib⁹ quas viderant virtutib⁹.

Hic tangit Quali proceſſione receptus eſt. Et
tangit Tria. Venerationē deuotoꝝ. Inuidiā ma-
lignorum. ⁊ Confutationem eorū. In Primo ſt̄
Tria. Veſtiū ſubſtratio: Laudis acclamatio: Di-
gnitatis regal' profeſſio. De Primo dr̄ [Exeun-
te autem illo] de bethphage: ad quem locū ad-
ductus fuit pullus. Et ſignificat hoc Cum ð do-
mo bucce. hoc eſt: ꝑdicatione apoſtoloꝝ: tranſiuit
in noticiam turbarū: ⁊ in fidem: ⁊ incepit augeri fi-
delium numerus [ſubſternebant] Apoſtoli ⁊
alij deuoti [veſtimenta ſua] Hoc eſt: ad litterā
In via ſternebant conuerſatiōis exempla. Vl' etiā
ipſa corpora ſua martyrio expoſuerūt: vt facilius
aſellus. hoc eſt: gentilitas ſiue rudis populus ve-
hens dominū: tranſiret. Matth. xxj. ⁊ Joan. xij.
Alij veſtimēta ſternebāt in via: alij ramos ð arbo-
ribus proſternebāt. hoc eſt: viridantes in oꝑe vir-
tutes. Implentes illud Eſaie. xl. Parate viā do-
mino: rectas facite in ſolitudie ſemitas dei noſtri.
Eſa. lxij. Tranſite tranſite per portas: planum fa-
cite iter populo. ⁊ eligite lapides [Et cū appro-
pinquaret iam ad deſcenſum montis oli-
ueti] ad locū ad quē turba de hieruſalem occur-
rerat: ⁊ ibi i nimia humilitate ex miſericordia ſua
deſcenderet. Pſal. cxliij. Inclina celos tuos ⁊ de-
ſcende. Eſaie. lxiij. Vtinā dirumperes celos ⁊ deſcē-
deres ex magna maieſtate celeſti: tunc deſcēdit ad
infima ſue humilitatis. Phil. ij. Exinaniuit autē
ſemetipm̄: factus obediens patri vſq; ad mortem
[ceperunt omnes turbe] que conuenerāt ad
diem feſtum deſcendentiū cū eo de monte oliueti.
quia etiaꝫ ipſi ſe humiliauerūt in humilitate chri.
j. Pet. v. Humiliamini ſub potenti manu dei: vt
vos exaltet in tempore viſitatōis. Et ideo dr̄ [de-
ſcendentium] de monte ad ciuitatē [laudare
deum voce mag.] Que mag̃ vox non tā clamo-
ris fuit q̄ intente (al's intenſe) deuotiōis. ij. Ma-
chabeoꝝ. j. Vt colatis eum corde magno ⁊ animo
volenti. Eſaie. xl. Exalta in fortitudine vocem tuā;
exalta: noli timere. dic ciuitatibus iuda: ecce deus
noſter [ſuper omnibus quas viderāt virtu-
tibus] Et maxime in Lazari ſuſcitatiōe. Eſa. lxiij.
Miſerationū domini r. cordabor laudem dn̄i ſu-
per oibꝰ q̄ retribu[•]t iſrael. Eſa. xij. Exulta ⁊ lauda-
habitatio ſion: quia magnus in medio tue ſanctus
iſrael. Pſal. cl. Laudate dominū in ſanctis e⁹: lau-
date eum in firmamento virtutis eius

Dicentes. Benedictus qui ve nit rex in nomine domini. Pax in celo et gloria in excelſis

Ecce Regij honoris ⁊ poteſtatis profeſſio. Et D 2
dicunt Tria. Regnum eī profitent̄. Pacē dicūt
conceſſam: ⁊ De cetero gloriam dei ꝑdicandā. De
Primo dicunt [Benedictus] hoc eſt: plen⁹ be-
nedictionibus domini: eſt rex Deutero. xxxiij. Ple-
nus benedictionibꝰ domini. Gen. xij. In te bndi-
centur omnes gentes. Eccl. xliiij. Benedictionem
omniū gentiū dedit illi: ⁊ teſtamentū ſuū cōfirma-
uit ſuper caput eius. Iſte eſt rex Hebreorum. vij.
Rex iuſtitie ⁊ rex pacis. Iſte eſt Melchiſedech ſa-
cerdos: ⁊ rex altiſſimi [qui venit] Venit aūt iam
ad oblationeꝫ [in nomine] hoc eſt: in notamine
[domini] qui notos domini oſtendit. q: in ipo
noſcitur domin⁹. Exod. vj. Ego apparui abrae in
deo omnipotente: ⁊ nomē meum magnū adonai
non oſtendi ei. Sed modo oſtendit nomē domini
totum mundū excitans in ſui deuotionē ⁊ laudē.
Joan. viij. Honorifico patrē meū. Sic ergo venit
in honore nominis dei qd̄ per eum honorat̄: ⁊ ꝑ-
dicatur ⁊ inuocat̄ [Pax in celo] Effect⁹ propri-
us regis celeſtis vt pax: ſit in celo ad patrē recōci-
liatio: ⁊ ad āgelos hominū grata ſocietas. Coloſ.
j. Omnia in ipm̄ pacificās ꝑ ſanguineꝫ crucis ei⁹:
ſiue que in terris ſiue que in celis ſunt. Pax enim
in (al's de) celo: dſcēdit ad terrā: vt etiā t̄ra obtineat
i hoibꝰ bone voluntatis. Eſaie. xxvj. Dabis pacem
nobis: pacē q: in te ſperauim⁹. Pax enim que i ce-
lo: eſt concordia fruendi deo: ⁊ viuere in deo vt dr̄
Auguſtin⁹. Et illa deſcendit de celo: quando vno
corde ⁊ vno animo oēs concorditer deo ſeruiūt
⁊ ſibi ſubijciunt̄. Hec eſt pax de qua dr̄ Joā. xiiij.
Pacem relinquo vobis: pacem meā do vob. non
quomodo mundus dat: ego do vobis. Hec ē pax
que tranquillat ⁊ ſerenat a turbationibꝰ mentem:
⁊ cuſtodit a temtationibꝰ diaboli. Phil. iiij. Pax

dei q̄ exuperat omnē ſenſum cuſtodiat corda vr̄a. ꝛ
intelligētias vras [ꝛ gloria in excelſis.] Nō tā
loco q̄ʒ virtute. Quia ſicut dicit Eſa. ij. Excelſus re
putat⁹ eſt ipſe: q̄ tā excelſa pficere potuit q̄ ↄ̄tridū
anū ſuſcitauit. Lu. ij. Glia in altiſſimis deo. et in
terra pax hoib⁹ bone volūtatis. Talis enī eſt diui
ſio inter hominē ꝛ deū: vt pax reddita ſit ei ꝑ ſan-
guinē chri. q̄ pacē nō habuit: ſed vbiq ꝛ añ mor-
tē ꝛ poſt mortē ꝓde patuit. Glia aūt dei deo qui
hoc potētia ſue deitatis effecit. Eſa. xlij. Gliaʒ me
am alteri nō dabo j. Timoth. j. Soli deo honor
ꝛ glia. Ipe enī ſol⁹ eſt in excelſis opib⁹ q̄ glioſa ſē.
Pſal. xcij. Mirabilis in altis dñs.

Et quidā phariſeorū de turbis dixerūt ad illū. Magiſter increpa diſcipulos tuos. Quibus ipſe ait: Dico vobis: qꝛ ſi hi tacuerint lapides clamabunt.

[Et quidā phariſeorū] Hic tangit̃ Inui-
dia murmurantiū: ꝛ Cōfutatio eorū. Dicit igit̃
q̄ [quidā] de numero [phariſeorū] q̄ ſuam et
nō dei q̄rebāt gliam. Joā. v. Quō poteſtis credere q̄
gliam ab inuicē accipitis: ꝛ gloriā que a ſolo deo ē
nō vultis [de turbis] Quia ſe turbis imiſcebāt:
vt turbas ↄcitarēt. Sicut ꝛ poſt modicū fecerūt.
[dixerūt ad illū] q̄ſi zelantes ne honor dei ad
hominē trāſferret̃. Sicut fecit Mardoche⁹ He-
ſter. iij. ꝛ xiij. [Mgr̄] Acſi dicāt q̄uis mgr̄ ſis. nō
tñ honor dñi (al's diuinus) debet tibi attribui.
Joānis. x. Nos de bono ope nō lapidam⁹ te: ſed
de blaſphemia: qꝛ tu hō cum ſis: facis teipm deū
[increpa diſcipulos tuos] q̄ turbas incitant ꝛ
inſtruūt: ad te ſic laudandū. Vñ Matth. xxj. Au
dis qd iſti dicūt: q. d. Mirū eſt q̄ nō compeſcis
eos [Quib⁹ ipſe ait] Reſpondēs malicie et ſiſ
ꝓberās [Dico vobis] in veritate quā audiui a
pr̄e meo [quia ſi hi tacebūt] idiote ꝛ pueri. Vñ
Matth. xxj. Nunq̄ legiſtis: qꝛ ex ore infantiuʒ et
lactentiū pfeciſti laudē ꝓpter inimicos tuos vt de
ſtruas inimicū: hoc ē: phariſeū: et vltorē ſiue defē
ſorem. hoc eſt: ſcribā ꝛ iudeum. Sic ergo ſi hi tace
būt q̄ dei ordinatōe ad veſtrā ↄfuſionē loquūtur.
[lapides clamabūt] Et hoc factū eſt in mor-
te q̄ñ terra mota eſt. ꝛ petre ſciſſe ſunt. ꝛ monumē-
ta apta. Quia ſicut dicit Hieroñ. Mortē filij dei
clamabat mūd⁹ ſe ſuſtinere nō poſſe. Vel [lapi-
des] hoc ē: duri ꝛ frigidi gētiles. Matth. iij. Po
tēs eſt de⁹ de lapidib⁹ iſtis ſuſcitare filios abrae.

Et vt appropinq̄uit vidēs ciuitatē fleuit ſup illā dicēs. Quia ſi cognouiſſes ꝛ tu. Et quidē i hac die que ad pacē tibi: nunc autē abſcō dita ſunt ab oculis tuis

E 2 Hic tangit̃ q̄ dñs in medio ſue exultatōis q̄ñ
cū ramis excipiebat̃: fleuit ciuitatis excidiū: qd̄ me
ruit in ſua paſſiōe. Et ideo i Ramispalma ꝛ vbi
tantū gaudiū rep̄ſentatū eſt paſſio legit̃: in ſignū
ꝛ recordatiōeʒ flet⁹ h⁹. Dicunt̃q̄ in hac pte Quat
tuor. Sc. Flet⁹ ex cōpaſſiōe. Oſtēſio cauſe fletus
in genere: ꝛ Determiatio illi⁹ cāe in ſpecie pene. Et
in fine determinat̃ (al's terminatur) illarū penaꝝ
cauſa meritoria. De Primo dr̄ Quando ꝛ Ubi ꝛ
Super quid fleuit. Quando [Vt] id eſt poſtq̄.
Eccles. iij. Tempus flendi ꝛ temp⁹ ridēdi. Job. xxx
Flebam quondā ſuper eo qui afflict⁹ fuerat: ꝛ cō-
patiebatur anima mea pauperi [appropinqua
uit] Ecce Locus triſticie. Appropinquauit autē
nō tam loco q̄ʒ miſerantis affectu. Jaco. iiij. Appro-
pinquate deo ꝛ appropinquabit vob. Deutrō. iiij.
Nec eſt alia natio tā grandis que habeat deos ap
propinquantes ſibi: ſicut domin⁹ de⁹ noſter adeſt
omnibus obſecrationib⁹ noſtris [videns] miſe
rantis affectu. Luc. x. Videns illum miſericordia
motus eſt Oſe. xj. Penitudo mea conturbauit me
[ciuitatem] inſanientē. Sap. xiiij. Dum letant̃
inſaniunt. Videns ergo ſic inſanientem: ꝛ nihil d̄
futuris periculis preuidentē. Acſi dicerēt illō Eſa.
j. Quomodo facta eſt meretrix ciuitas fidelis ple-
na iudicij iuſticia habitauit in ea: nunc aūt homi-
cide: Sic ergo [fleuit] ex compaſſione. Hiere. ix.
Quis dabit capiti meo aquas: ꝛ oculis meis fon
tem lachrymaꝝ: ꝛ plorabo die ac nocte interfectos
populi mei: Fleuit autem etiam aliquando ꝓ mi-
ſeria huius vite ad incolatū pertinente. Et he ſunt
lachryme attediatiōis. Joānis. xj. Lachrymat⁹ eſt
ieſus. Aliquando autem fleuit pro caſu quo ceci-
dimus a beatitudine patrie per peccatū. Heb. v.
Qui in diebus carnis ſue preces ſupplicationeſq̄
ad deum qui poſſit illum ſaluū facere a morte cū
clamore valido ꝛ lachrymis offerens ꝓ omnibus:
exauditus eſt ꝓ ſua reuerentia. Et he lachryme de-
uotionis. Et his tribus modis fleuit nos domi-
nus in ſe ipſo. In membris autem facit nos plo-
rare pro peccatis ꝓprijs. Et iſte ſunt lachryme cō-
punctionis. Pſal. vj. Lauabo per ſinglas noctes
lectum meū lachrymis meis ſtratum meū rigabo
Hec ſunt quattuor flumina paradiſi: que ex vno
fonte gratie dei diriuantur Geñ. ij. Fons aſcende-
bat e terra: irrigans vniuerſam ſuperficiem terre.
Et Ibidem Fluuius egrediebat̃ de loco volupta-
tis: qui inde diuidit̃ in quattuor capita. Sic ergo
vidēs ciuitatem fleuit compaſſionis lachrymas
fundens [ſuper illam dicēs] Et tanto plus fle
uit q̄nto illa minus doluit. Et hoc eſt quod dicit
[qꝛ ſi cognouiſſes] cauſam fletus mei [et tu]
ſupple fleres. Threnoꝝ. j. Plorās plorauit in no-
cte: ꝛ lachryme eius in maxillis eius: ꝛ non eſt qui
conſolet̃ eam ex omnib⁹ charis eius [et quideʒ]
ħ eſt certe: fleres [in hac die] pſenti [que] ē [ad]
malam [pacē tibi] in qua pacifice interfectiōis
mee tractas proditiōes. Sicut enī dr̄ Prouerb.
xiiij. Riſus dolore miſcebit̃: ꝛ extrema gaudij luc-
tus occupat. Job. xxj. Ducūt i bonis dies ſuos.
ꝛ in puncto ad inferni nouiſſima deſcēdūt. Et ideo
illa mala pax ē tibi. Sap. xiiij. In magno inſcien-
tie bello viuētes: tot ꝛ tam magna mala pacem eē
arbitrati ſunt. Ezech. xiij. Prophete deceperūt po-
pulum meū Dicentes pax: ꝛ nō eſt pax [Nūc au-
tem] quia gaudes in pace tua. Hec que ego fleo

⌊abſcondita ſunt ab oculis tuis⌋ quia non
ꝯſideras ea:ita culpa tibi claudit oculos:ꝛ putas
te ſp in peccatis pacē habiturā. Qđ eſſe nō pt.quia
deus eſt vltionum dñs. ꝛ in pmo vindicabit.j.
Theſ.v.Cum dixerint pax ꝛ ſecuritas tūc repen⸗
tinus ſuperueniet eis interitus.

**Quia venient dies in te et cir⸗
cundabunt te inimici tui vallo:et
circundabunt te et coangustabūt
te vndiqꝫ: et ad terraꝫ proſternēt
te et filios tuos qui in te ſunt. Et
non relinquent in te lapidem ſup
lapidem:eo ꝙ nō cognoueris tem
pus viſitationis tue**

In Spͥcali ōt hic excidiū futurū.Dicit autem
Tria:Certitudinē in pximo aduenientis temporis
Modos future extirpationis ꝛ destructionis : ꝛ
Cauſam. Certitudo aduenientis tēporis eſt in hoc
ꝙ dē ⌊Quia venient dies⌋ in quibꝫ claro lumīe
aperient tūc oculi tui per penā: qs modo claudit
culpa. Pſal.xlix. Arguā te: ꝛ ſtatuā contra faciem
tuā⌊in te⌋ aūt ōt. qꝛ dies illi mali ſui erūt. Ephe.
v. Redimētes tēpus qm̄ dies mali ſt. Gen. xlvij.
Dies peregrinatōis vite mee parui ꝛ mali⌊et cir
cundabunt te⌋Hic Particulariter deſcribit:ꝛ
Futurā per Rhomanos obſidionē. Et Excidium.
Et tāgit Sex per ordinē. Quoꝝ:tria prima perti⸗
nent ad obſidionē:ꝛ tria ſequentia ad deſtructōeꝫ.

Primū de his qđ pertinet ad obſidioneꝫ eſt ꝙ
dicit⌊et circūdabūt te⌋ exercitu cingētes ⌊ini⸗
mici tui⌋ Rhomani cū Tito venientes⌊vallo⌋
ne aliqs de te effugere poſſit. Vallum em̄ eſt ꝛ ſe⸗
pes ꝛ foſſe q̄ in circuitu coꝝ ſūt fctā: ne poſſent no
cte exire de ciuitate. Eſa.xxiiij. Formido ꝛ fouea et
laqueus ſup te qui habitator es terre. Et erit q̄ fu
gerit a facie formidinis cadet in foueā: ꝛ q̄ ſe expli
cuerit de fouea:tenebit planta eꝰ laqueo ⌊et cir⸗
cūdabunt te⌋ Secundū eſt: ptinēs ad obſidio⸗
nem. qꝛ poſitꝭ in circuitu vallis per comportatio⸗
nē aggerū ꝛ foſſaꝝ ꝛ ſepiū:ipſi Rhomani⌊circū⸗
dabunt te⌋impugnantibꝫ hoſtibꝫ : Qui cōtra te
per valla diuident :contra murū:ꝛ contra portas
ad impugnandū. Et ſic vallo ꝛ cōcluderis ꝛ mili⸗
te impugnaberꝭ. Abac.j. Super oēm munitioneꝫ
ridebit ꝛ cōportabit aggerem ꝛ capiet eā. ⌊ꝛ co⸗
angustabūt te vndiqꝫ⌋ Hoc eſt Terciū:ꝙ in⸗
ferent violentias:vñ te coangustabūt intra menia
tua: Ita ꝙ nō videas effugiū: nec in te habeas de⸗
fenſionē. Ita ꝙ dicas illud Dañ.xiij. Anguſtie ſūt
mihi vndiqꝫ:ꝛ qd eligam ignoro: Qꝛ Intus erit fa
mes ꝑualida. Inter ciues ſeditio amara. Extra āt
2 gladiꝰ anceps Ut dicas illō Thren.j. Foris inter⸗
ficit gladius:ꝛ domi mors ſimilis eſt. Deinde tā⸗
git ea q̄ pertinēt ad deſtructionē. Primū q̄dem
⌊qꝛ ad terrā proſternēt te⌋capta in ciuibus ꝛ
edificijs. Eſai.j. Derelinquet filia ſion ſicut tuguriū
in cucumerario:ꝛ ſicut ciuitas que vaſtat. Mich.iij
Sion q̄ſi ager arabit:ꝛ ciuitas in aceruū lapidū

erit:ꝛ mons tēpli in excelſa ſiluaꝝ. Deinde tāgit
Scđꝫ⌊et filios tuos q̄ in te ſūt⌋ Ne in ſucceſ⸗
ſione poſteritatꝭ ſpem habeas reſurgēdi. Eſa.xiiij.
Nō ꝯſurget in eternū ſemē peſſimoꝝ. Preparate
filios eꝰ occiſioni: in iniqtate patrū ſuoꝝ nō con⸗
ſurgent. Et h̄ quidē eſt. Qꝛ ſicut narrant Joſephus ꝛ
Egiſippꝰ: Titus totā ciuitatē euertit:ꝛ Judeos in
captiuitatē duxit ꝛ interfecit. Poſtea aūt cū q̄daꝫ
de latibulꝭ exiuiſſent:ꝛ cineres ruinaꝝ collegiſſent:
ꝛ tuguria quedā ad habitandū in ruinis feciſſent:
miſerūt Rhomani Heliū adrianū:q̄ illa deſtrue⸗
ret:ꝛ Judeorū nullū vltra mare dimitteret. ſꝫ oēs
ad terrā ytalie captiuos trāſmitteret. Et hoc q̄dem
ille compleuit. Et poſtea in alio loco: vbi ſcꝫ cruci⸗
fixus fuit dñs quandā paruā ciuitatē edificauit:
quā nomīe ſuo Heliā vocauit. Que poſtea multo
tpe helia vocabat. Et hec ſtat vſqꝫ ad hec tempora
⌊Et non relinquēt in te lapidē ſuper lapi⸗
dē⌋ Hoc ē vltimū de pſtratiōe muroꝝ. Mat.xx⸗
iiij. Non relinquet lapis ſup lapidē q̄ nō deſtruat
Eſa.v. Auferā ſepē eꝰ:ꝛ diruā maceriā eꝰ ꝛ erit i de
reptionē. Deinde oim iſtoꝝ tāgit cām meritoriā di⸗
cens⌊eo ꝙ nō cognouiſti tp̄us viſitatōnis
tue⌋ Tēpus aūt hꝰ viſitatōis eſt qñ viſitauit eaꝫ
filꝰ dei p viſcera miſericordie dei nr̄i oriēs ex alto. Qđ
tp̄s p̄dictū fuerat a Daniele pͥpha: ꝛ ideo etiā cum
paruo ſtudio cognoſci poterat. Hoc em̄ tp̄s eſt de
quo dr̄ in Pſal.lxviij. Tp̄us bñplaciti deus. Eſa.
xlix. Tempore accepto audiui te:ꝛ in die ſalutꝭ au
xiliatꝰ ſum tui. Ex quo em̄ irrōnabilia aīalia ſciunt
p nature inſtinctū tp̄a ſibi cōgrua:tūc multo ma⸗
gis rōnalis natura :lege adiuta: pͥphetijs illūiata:
poterat cognoſcere tp̄s grē exhibite. Lu.xij. Hypo
crite:faciem celi ꝛ terre dijudicatis. hoc autem tem
pus q̄ōo non probatis. Hiere.viij. Miluus in ce
lo cognouit tp̄us aduentꝰ ſui:turtur ꝛ hyrundo ꝛ
ciconia. Populꝰ aūt meus nō cognouit iudicium
dñi. Et ideo merito imputat eis ad peccatū. Sicut
em̄ dē Auguſtinꝰ. Ignorātia coꝝ qui ſcire nolue⸗
runt:vel debuerunt ꝛ potuerunt: damnabilis eſt.
Hoc eſt quod dicit.

**Et ingreſſus in templum cepit
eijcere vendētes et emētes:dicēs
illis. Scriptū eſt :quia domꝰ mea
domus oratiōis eſt. Uos autē fe⸗
ciſtis illam ſpeluncā latronum Et
erat docēs quotidie i tēplo. Prin
cipes autem ſacerdotū et ſcribe ꝛ
principes plebis querebāt illū p⸗
dere:et non inueniebāt quid face⸗
rent illi. Ois enim populus ſuſpē
ſus erat audiens illum**

Hic ponit Ultima pars iſtius capli: In qua
Zelus eius ad domū dei oñdit. Oſtendit autē in
hoc ꝙ futuri excidij maxime cauſa fuit peccatum
ſacerdotū:qđ cōmiſerūt in templo. Et ideo oſten⸗
dit ſe illud deteſtari in planctu future deſtructōis

Tangunt̄ aūt hic duo. Qualiter. ſ. templū expur
gauit: ꝛ Qualr̄ templū ſua doctria illūinauit. In
Primo hoꝝ Tria dicunt̄. Templi ingreſſus: ad
oſtendendā venerationē: Maloꝝ eiectio: ad oſten/
dendā ſymoniace prauitatꝫ deteſtationē. Autori/
tatis ſcripture inductio ad facti ſui confirmatio/
nē ꝛ approbationē. Dicit. Et ingreſſus i tem
plū ad venerationē oſtendendā q̄ templo debeba
tur. Pſal. cxxxvij. Adorabo ad templū ſanctū tu/
um: ꝛ confitebor nomini tuo. Vñ Dañ. vj. tribꝫ vi
cibus per diem adorauit verſus tēplū. Eſai. lx. Do/
mū maieſtatꝫ mee glorificabo. Docet aūt nos ſua
actione etiam ad templū debere feſtinare. Ibi eñi
ꝛ deuotius orat̄: ꝛ ea vident̄ ꝛ audiūtur que exci/
tant ad deuotionē. Actu. iij. Petrus ꝛ Joannes
aſcendebāt in templū ad horam oꝛonis nonā. Lu
ce. xviij. Duo hoies aſcenderūt in templuz vt ora/
G 2 rent: vn⁹ phariſeus: ꝛ alt̄ publican⁹. Cepit eijce/
re ſicut dt̄ Jo. ij. Flagello de funibus facto funicu/
lis. vendētes in tēplo. et ementes. Attende
ꝙ vendētes pmo ponit. qꝛ Illi q̄ vēdebāt: aut erāt
de familia ſacerdotū: aut de familiaritate eorum.
Vendebāt eñi ibi pecora vt haberent̄ parata ad ri
tus ſacrificioꝝ. ꝛ cedebāt in vſus ſacerdotū. Qui/
daz etiā vendebāt colūbas que erāt ſacrificia pau
perum. Cum eñi preceptū ſit Exod. xxiij. ꝙ tribus
vicibꝫ per annū omne maſculinū appareret in con
ſpectu domini ꝛ nō vacuis manibꝫ: nō poterāt ſe/
cum ſacrificia ferre: ſed dato pcio ibidem emebāt.
Et hoc attendētes ſacerdotes: tunc ſua animalia
care vendi fecerūt: ꝛ ſuis familiaribꝫ etiam hoc p/
miſerunt in atrio exteriori tēpli. Hoc eñi hic tem/
plum vocat̄. Sedebāt etiā ibidē numularij: q̄ pi/
gnore accepto vel cautiōe alia: mutuabāt pecuniā
ſub vſuris ad emēda ſacrificia. Et hec totum erat
ad lucrū ſacerdotū. Cum aūt hec illicita eſſent ope
ra: ꝛ negociator de templo dei ſit expellend⁹ vt dic̄
Chryſoſ. domin⁹ zelum oñdens expulit oēs hmōi
Negociatio eñi nō pertinet ad domū: eo ꝙ ſit con
tracta cū fraude latronū. Venditio columbaꝝ nō
eſt de domo dei: eo ꝙ ſpeciem habeat prauitatis
ſymoniace hereſis. qꝛ columba donū eſt ſpūſſan/
cti. Numularius ð domo dei eijcitur: eo ꝙ accipit
munera ſup innocētes: quibꝫ gratis accōmodare
debuit. Forte enim ſub vſurꝫ nō audebāt accōmo/
dare. qꝛ Deutero. xxiij. prohibitū eſt ne ſub vſuris
accōmodent pximo. Tamē vt dt̄ Aug⁹. ſub nomi
ne collibioꝝ accōmodabāt. Collibia eñi ſunt mu/
nera fructuū annone vel vini vel olei vel aliorum
fructuū: pro quoꝝ collibioꝝ ſpe illi accōmodabāt
Geñ. xliij. Sumite de optimis terre frugibus in
vaſis veſtris: ꝛ deferte viro munera. Geñ. xxij. Di
xit enim placabo eum muneribꝫ: ꝛ ſic videbo faciē
eius. Attendendū etiam ꝙ bis dñs eiectionem
fecit. Anno. ſ. pmo ſue pdicatiōis. Et hoc ſol⁹ Jo/
annes ponit. ij. Scdo fecit hoc vltimo anno ſue p/
dicatiōis: imminēte iam paſſiōe. Et h̄ ponunt tres
euangeliſte. Mat. xxj. Mar. xj. Luc. hic. Iſte aūt
zelus domus dei prophetatus fuit a Pſal. lxviij.
Zelus dom⁹ tue comedit me: ꝛ opprobria expro/
brantiū tibi ceciderunt ſup me. Sic ḡ cepit eijcere
vendētes ꝛ emētes de templo: quia ꝑ illud factuz

ſacerdotū principes ſocij furū efficiebant̄. Eſai. j.
Principes tui infideles ſocij furū: omēs diligūt
munera ſequunt̄ retributiōes. Hoc aūt peccatuz
vt dt̄ Chryſoſtom⁹: pl⁹ eſt in eccl'ia q̄z i ſynagoga: Nota
Ubi Sacerdotes vendūt Sacramēta: ꝛ numu/ bene
larioꝝ numerus magn⁹: qui vſuris eccl'iam de/
ſtruunt: ad fores ſtant principum ſacerdotū: ꝛ ab
eis vſurandi accipiūt autoritatē. Et ideo nūc ma
gis q̄z prius neceſſari⁹ eſſet ieſus expellens. Hie/
re. xxiij. A ꝓphetis hierl'm egreſſa eſt pollutio ſup
terrā omnē. Ezech. xxij. Ecce ego comploſi manus
meas ſup auariciā tuā quā feciſti. Et poſt pauca
Coniuratio ꝓphetarū in medio eius ſicut leo ru/
giens: capiens q̄z predam: aīas deuorauerūt: opes
ꝛ pciū acceperūt ſacerdotes: contēpſerūt legem
meā: polluerūt ſanctuariū meum. principes eius
quaſi lupi rapientes predā. Sic ergo cepit eijcere
vendētes ꝛ ementes de templo. Zacha. vl. Nō erit
vltra negociator in domo dñi. Chry. Qui voluerit
eſſe mercator proijciet̄ de eccl'ia: dicente propheta.
Quia non cognoui negociationē. Eccl. xxvj. Diffi
cile exuitur negocians a negligētia: ꝛ caupo non iu
ſtificabit̄ a peccatis labioꝝ. dicens illis. Tāgit
Confirmationē facti per auctoritatez. Et hoc facit
propter aſtantes. qꝛ Verbū ſuum in ſe nō indiget
confirmatiōe. Scriptū eſt. Eſai. lvj. Quia do/
mus mea. h̄ eſt templū qꝺ patris ꝛ mea: ꝛ ſpiritus
a nob procedentꝫ dom⁹ eſt. Geñ. xxviij. Nō eſt aliꝺ
niſi domus dei ꝛ porta celi. Unde tradūt Patres
ꝙ cū hoc diceret: ꝙ q̄dam fulgor egrediebat̄ a fa/
cie eius qui replebat templū. ex quo circūſtantes
territi non audebāt reſiſtere expulſioni. Ezech. xliij
Ingreſſa eſt gloria dñi in templū per viam porte
orientalis: ꝛ reſplēduit terra a maieſtate eius. Sic
ergo dom⁹ mea domus oꝛonis vocabit̄. quia ſicꝫ
patet. iij. Reg. viij. ad orandū eſt conſtructa. Au/
guſtin⁹. In oratorio nemo aliq̄d agat niſi ad qꝺ
factū eſt. Vñ ꝛ nomē accepit. Peccant ḡ qui gra/
naria vel reſeruatoria inde faciūt. Vos aūt fe/
ciſtis. Duo dt̄. In autoritate eñi inducta oſtēdit
Ad quē vſum eſt dom⁹ cōſtructa. Ex ſe aūt oſtēdit
ꝙ ꝑ auariciā ſacerdotū ad abuſum malū eſt depu
tata. Et hoc eſt quod dt̄. vos aūt feciſtis. Et ex
hoc patet ꝙ autoritate ſacerdotū forū factum fuit
in templo ꝓpter auariciā eoꝝ. Facit eñi is: cui⁹ au/
toritate videt̄ fieri. ſpeluncā latronū. Sicꝫ eñi
latro in ſpelunca abſcondit̄ vt rapiat: Ita ſacerdo
tes autoritate ꝛ religione templi obumbrati: ne vi
deant̄ ſtabāt in inſidijs quocūq̄z modo rapiendi:
ꝛ corrūpere nitebant̄ ius ſacerdotale ꝛ puritatem
Pſal. ix. Inſidiatur quaſi leo in ſpelunca ſua: inſi
diat̄ vt rapiat pauperē: rapere pauperē dum attra
hit eum. Mich. iij. Si q̄s nō dederit in ore ipſoꝝ:
ſanctificāt ſup eū preliū. Nee. vlt̄. Recordare dñe
deus me⁹ aduerſus eos q̄ polluūt ſacerdotiū ius
q̄z ſacerdotale ꝛ leuitarū. Hiere. vij. Nunq̄d ſpe/
lunca latronū facta eſt domus iſta: in qua inuoca/
tum eſt nomē meū in oculis meis: ego ſum: ego vi
di dt̄ dñs. Oſe. vj. Galaath ciuitas operantiū ido
lum ſupplātata ſanguine: ꝛ fauces viroꝝ latronū.
Galaath: aceru⁹ teſtimonij interpretat̄. Et tēpluz
ſignificat: vbi aceru⁹ teſtimonioꝝ eſt ſcpture: In

quo non ſūt mō veri paſtores: ſed idola q̄daʒ paſto rū. Nec ingredit̄ aliq̄s niſi p̱ ſanguinē. ⁊ illi q̄ fau ces ſūt viroꝝ latronū. h̄ eſt viriliť latrocinia exercen tiū ⌊et erat docēs⌋ Ecce Qualr̄ eliminata ſpur cicia: tēpluʒ ſua p̄ſentia ꝯſecrauit: ⁊ ſua doctrīa il luminauit. iij. Reg. ix. Cōſecraui mihi domū hāc: vt ponā nomē meū. ⁊ erūt oculi mei ⁊ cor meū ſu per domū hanc vſq̄ in ſempiternū. Ideo ḡ erat in tēplo ⌊quotidie⌋ docēs. Jo. xviij. Ego palā locu tus ſū mūdo. ego ſp̱ docui in tēplo q̄ oēs iudei cō ueniūt: ⁊ in occulto locutus ſum nihil. Hoc ḡ eſt p̄mū qđ dicit ⌊Principes āt ſacer.⌋ Ecce Se

D cūdū Ubi malū p̱ bono retribuūt. Tāgit āt Tria Qui machinabant̄ malū dn̄o: ⁊ Q̄ nō valebāt: et Cauſam impedimēti. De Primo dt̄ Tria genera machinantiū ⌊principes ſacerdotū⌋ q̄ erāt pri mi ī malicia. ⁊ quoꝝ autoritate ⁊ iuſſu fiebat. Jo. xj. Collegerunt pōtifices ⁊ phariſei ꝯſiliuʒ: ⁊ dice bant q̄d facim⁹? Et paulo poſt. Ab illo ḡ die cogi tauerūt interficere eū: ad cōſiliū Caiphe: q̄ erat p̄n ceps ſacerdotū ⌊et ſcribe⌋ Hi doctores erāt leg̃ quoꝝ conſilio oīa dirigebant̄. Hiere. iiij. Sapiē tes ſūt vt faciāt mala: bn̄ aūt facere neſcierunt ⌊et principes plebis⌋ q̄ plebi prefuerūt in partē vo cati ſollicitudis: q̄ plebi oēs ſuas volūtates p̱miſ ſerunt: vt eis in necem chr̄i conſentirent. Hiere. v. Prophete ꝓphetabāt mendaciū: ⁊ ſacerdotes ap plaudebāt manib⁹ ſuis: ⁊ ꝑpl'us me⁹ dilexit talia. Prophete doctores q̄ ſcribe vocabant̄: mēdacia in cōſilijs inuenerūt. Et tūc Sacerdotes applauſerūt plauſu manuū. h̄ eſt opeꝝ. Et ꝑpl'us hec diligens: perfecit in malicie cōplemēto. j. Eſdre. ix. Nō ē ſe paratus ꝑpl's iſrl' a populis terraꝝ: cōmiſcuerunt ſemen ſanctū cū populis terraꝝ. Man⁹ eñ prin cipū ⁊ magiſtratuū ſūt in trāſgreſſione hac prima. Qn̄ eñ ſacerdos non ſepat̄ ab operib⁹ plebis ter rene: ⁊ ſemē ſanctū vbi dei cōmiſcet cū terreno affe ctu: ⁊ loqui incipit verba laicoꝝ ad lucra illicita: ⁊ principales in h̄ ſunt p̄ncipes ⁊ doctores: tunc co gitat̄ de morte dn̄i. Unde b. Bern. O bone ieſu to tus mund⁹ videt̄ cōiuraſſe cōtra te: ⁊ hi primi ſūt qui videnť regere ꝑpl'um: diligere p̄ncipatū. Hi ḡ ⌊querebāt⌋ cōſilio ⁊ machinatiōe ⌊illū⌋ dn̄ʒ Je ſum chr̄m ⌊perdere⌋ Sap. ij. Circūueniam⁹ iu ſtum: q̄m inutiľ eſt nob: ⁊ ꝯtrarius operib⁹ noſtris. Hierem. xj. Cogitauerūt cōtra me ꝯſilia dicētes. Uenite mittam⁹ lignū in panē ei⁹: ⁊ eradam⁹ eū de terra viuentium. ⁊ nomē eius nō memoret̄ am plius ⌊Et nō inuenerunt q̄d facerent illi⌋ Ecce Impotētia neq̄tie. Eſa. xvj. Sugbia ei⁹ ⁊ ar rogantia ei⁹ pl⁹ q̄ꝫ fortitudo ei⁹. Oſe. ij. Sepiā viā tuā ſpinis: ⁊ ſemitas ſuas nō inueniet. Nō eñ fa cere poterāt anteq̄ꝫ ipſe volebat. Et tūc dedit facul tatē: ſed tn̄ non fecit eorū maliciā. q̄ꝛ illam ex ſe ⁊ a diabolo habuerūt. Jo. x. Nemo tollet a me animā meā: ſed ego pono eā: ⁊ iteꝝ ſumo eā ⌊Ois enim popul⁹⌋ Cauſa ē. Nō eñ depoſuerūt nocēdi ne quitiā: ſed poti⁹ timidi exiſtētes timebāt turbā. Sa pi. xvij. Cū ſit timida neq̄tia: data eſt in oim timi doꝝ condēnationē ⌊Ois eñ popu. ſuſpenſus erat⌋ auribus ⁊ vultib⁹ porrectis ad ipʒ ⌊audiēs illū⌋ dn̄m ieſum. Non enim declinare ſtatuerunt

oc'los ſuos ad terrā vt terrena audirēt. Sed ſicut dt̄ Job. vij. Elegit ſuſpēdiū aīa eoꝝ: vt audirēt alta celeſtia ab ipo. Jo. iij. Qui de terra eſt: d̄ terra loq̄ tur. qui de celo venit: ſup̱ oēs eſt. Et qđ vidit ⁊ au diuit hoc teſtať. Prouer. viij. Audite me q̄m d̄ re bus magnis locutur⁹ ſum. Unde Jo. vij. q̄n miſe rant miniſtros qui captū adducerēt eū: ⁊ illi redi uerunt infecto negocio: dixerūt querentes Quare non adduxiſtis eum? Illi reſponderūt. Nunq̄ꝫ ſic locutus eſt homo vt iſte loquit̄. Hec ergo eſt cau ſa quare non audebant tunc

Capitulum.xx.

Et factum eſt in vna dierū docēte illo populū ī tēplo ⁊ euā gelizante: conuenerunt principes ſacerdotū ⁊ ſcribe cum ſeniorib⁹: et aiunt dicentes ad illum Dic no bis in qua poteſtate hec facis: aut quis eſt qui dedit tibi hāc p̄tātem

Tangit Reprobationē Judeoꝝ p̱ ubi demon ſtrationē. Diuidit̄ aūt in duo cap'la iſtius vltime A doctrine. In quoꝝ Primo Parabolice oſtendit Judaice p̱fidie ⁊ nequitie reprobationē. In Se cundo autē finalem abiectionē ⁊ deſtructiōeʒ. In Priori aūt cap'lo Due ſunt p̱tes. In quarū Pri ma Per parabolā: reprobationē p̱fidie eoruʒ de monſtrat. Et in Secūda Machinatiōes eoꝝ con tra ſe factas denudat. Prima haꝝ (que cōtinet re probationis parabolā) Duo cōtinet. In q̄ꝝ Pri mo Parabolā inducit: In Scđo Judiciū iuſtū ab ipſis q̄rit. In Priori autē partiū Duo dicunt̄. Sʒ. Malicioſa a principib⁹ ſacerdotū ſue pote ſtatis inueſtigatio. ⁊ Interrogatiōis illi⁹ per aliā interrogationē a dn̄o factā eluſio. In Priori harū Tria facit. Oſtēdit eñ Euāgeliſta dn̄m bono ope ri deditū. ⁊ Scđo ex hoc oñdit Poteſtates ⁊ ma giſtrat⁹ Judeoꝝ: eſſe ad malum cōcitatos: ⁊ Ter tio Qualr̄ doloſam ſibi ꝓpoſuerunt queſtionem.

Dicit igiť ⌊Et factū eſt⌋ ſc̄m dei prouidentiā et diſpoſitionē. Sap. xj. Omia in numero ⁊ pōdere ⁊ menſura diſpoſuiſti. Pſal. ciij. Omia in ſapien tia feciſti ⌊in vna dierū⌋ h̄ eſt: in quadā die. Non quidē continue poſt antecedens: ſed ante vt quidaʒ dicūt: Quia dicunt q̄ iſtud: factū eſt cōtinue poſt ficulnee maledictioneʒ. De qua dt̄ Mat. xxj. Sʒ Lucas non attendit ordinē tempoꝛis: ſed ordinem probāde ſue intētionis. Et quia factū eſt de conci tantibus principes ad p̱ſequendū chr̄m. Jō iſtud hic ordinat ante paſſionē cum alijs que ꝓuocabāt eos. Ideo ergo dt̄ ⌊in vna dierū⌋ quando ad in uidiam Sacerdotum luce ſue doctrine relucebat. Pſal. cxvij. Hec eſt dies quā fecit dn̄s exultem⁹ ⁊ letemur in ea ⌊docente illo⌋ inſtante doctrine ē.

Timo.iiij. Predica verbum: inſta opportune importune [in templo] qđ eſt loc⁹ doctrine. Eze.xlvij. Aque egredientes de templo a latere dextro: que ſunt aque doctrine eternoꝝ: que per dexterā ſignificantur [populū] qui doctrina indiguit: ⁊ ad doctrinā deuotus fuit. Sic eni accūbat docens indoctos. Ecci.vlt. Appropinquate indocti ad me: ⁊ cōgregate vos in domū diſcipline [et euāgelizāte illo] Ecce Modū doctrine. q: boni nuncij fuit baiulus.iij. Reg.xvij. Uir bon⁹ eſt: ⁊ bonū nunciū apportat. Eſt eni euangeliū bonū nunciū ꝺ regno dei ⁊ iuſticia ad regnū conducēte. Eſa.lxj. Ad hierl'm euangeliſtā dabo. Eſai xl. Sup montē excelſum aſcende tu qui euangelizas ſion: qui euangelizas hierl'm. Ecce qualiter vtilibꝰ operā dedit.

B [cōuenerūt] Tangit hic Quattuor. Malicie ꝯſenſum: Poteſtatis auxiliū: Conſilij adiutoriū Senatus ſocietatē. Dicit ḡ [cōuenerūt] magis ꝯſenſu malicie q̄ꝫ corpoꝝ in cōgregatōe Pſal. ij. Principes conuenerunt in vnū aduerſus dn̄z: ⁊ aduerſuz chr̄m eius [principes ſacerdotū] qui ex poteſtate auctores fuerunt malicie. Eſaie.j. Principes tui infideles. Matth.xxvj. Conuenerunt pncipes ſacerdotū vt ieſum dolo tenerēt ⁊ occiderēt [et ſcribe] cōſilium iniquū adhibētes: vt caute ⁊ quaſi ſub forma iuſticie ꝑficerēt nequitia. Eſa.x. Scribētes ſcꝑſerunt vt opprimerēt in iudicio pauperes: ⁊ vim facerēt cauſe humiliū ꝑpl'i mei [cum ſenioribꝰ] ꝺ eſt ſenatu qui videbant regere populuz. Dan̄.xiij. Egreſſa eſt iniquitas a ſenioribus iudicibꝰ qui videbant regere populum [et aiunt] quaſi ex vno ore [dicētes] Pſ̄.xlix. Os tuū abundauit malicia: ⁊ lingua tua cōcinnabat dolos [Dic nobis] Debes eni̅ oſtendere autoritatem tue legatiōis ⁊ poteſtatis: cum non ſis miſſus a ſūmo pōtifice: nec hēas a ceſare legatiōꝫ. Oſtende ergo Quo ordine poteſtatis iſta p̄ſumas facere ꝙ ſic homies doces: ⁊ eijcias de templo Sacerdotes. Jo.x. Si tu es chr̄s dic nobis palā: Et premittunt Quouſqꝫ animas noſtras tollis: [In qua poteſtate hec facis:] diuina ſcꝫ aut hūana: Et attende maliciam. q: Mat.xij. ⁊ Luc.xj. cognoſcentes poteſtatē non eſſe humanā: attribuerūt eam beelzebub. Et ibidem demonſtrauit luce clarius hanc poteſtatē eſſe digiti dei: dicens. Si in digito dei eijcio demonia: profecto ꝑuenit in vos regnum dei. Et modo acſi tanc confutati non fuerint: querunt In qua poteſtate iſta faciat. Acſi dicant Tu nō es de tribu vel familia ſacerdotali. Tibi etiam hoc non cōceſſit Senatus. Et ideo ſeniores ſecum adduxerūt. Unde ergo preſumis hec facere: Et ideo ſubiungunt [Aut quis dedit tibi hanc poteſtatem:] Acſi dicant Omnis poteſtas eſt ordiata ad vnum. Uel ad ceſarem. Uel ad ſummū ſacerdotem. Tu autē neutrius habes poteſtatem. Rhomanoꝝ.xiij. Que ſunt a deo ordinata ſunt. Et cum ordo poteſtatis iſtius ſit a deo: ſi tu eſſes a ꝺo: procederes ꝺm autoritatem alicuius poteſtatꝭ. Hoc autē non facis: quis ergo dedit tibi hanc poteſtatē: Et Iſti cognoſcere noluerunt ꝙ a deo habebat poteſtatem: iuxta Danielis prophetiā. Dan̄.vij. Poteſtas eius poteſtas eterna que non auferet: ⁊ regnum eius quod non corrumpetur. Matth.vltio. Data eſt mihi om̄is poteſtas in celo ⁊ in terra. Joannis.v. Ecce habeo teſtimoniū maius ioanne. Opera eni̅ que ego facio ipſa teſtimoniū perhibent de me: quia ipſa opera loquunt̄: q: in dei poteſtate hec facio.

Reſpondēs autē ieſus dixit ad illos. Interrogabo vos ⁊ ego vnū verbuz Reſpondete mihi Baptiſmum Joannis de celo erat: an ex hominibus?

Hic tangit̄ Iſtorum confutatio per aliā queſtionem. Dicit autē Tria: Interrogationē: Illorū reſponſionem: ⁊ Ex reſponſione acceptā confutationem. In Primo hoꝝ Tria dicit. Primum eſt Unius verbi interrogatio. Secundū Reſpōſionis petitio. Tertium Interrogatiōis ꝓpoſitio. De Primo dicit [Interrogabo et ego vos] Quāuis eni̅ illi interrogauerint: ⁊ ſic videatur illis eſſe prius reſpondendū: Non tamen hoc ſemper ē verum. Quia aliquādo ſolutio interrogatōis dependet ab alia queſtione: quā oportet pri⁹ interrogare. Sicut eſt in ꝓpoſito. Et ꝺ bene eſt de lege diſputantium. Et ideo dicit [vnū ſermonē] a quo ſolutio totius dependet veſtre interrogatiōis. Job. xl. Accinge ſicut vir lūbos tuos ⁊ interrogabo te: reſponde mihi. Job.xiiij. Uoca me ⁊ reſpōdebo tibi. Aut certe loquar: ⁊ tu reſponde mihi [Reſpōdete mihi] Job.vj. Reſpōdete obſecro abſqꝫ cōtentiōe: ⁊ loquētes qđ iuſtū eſt iudicate [Baptiſmus Joannis vnde erat] ꝺ eſt: cuius autoritate venit ad baptizandū: Hoc ē qđ Mattheus.xj. dicit. Quid exiſtis in deſertum videre. Nō enim exiſtis videre niſi hominē diuinū: acſi de celo ad terram deſcendent. Non hominē mollibꝰ veſtitum de cōmodo carnis venientē. Nec arundinē vento agitatā: de inconſtantia hominū ⁊ humane opinionis procedentē. Et determinat queſtionem [de celo an ex hoibus:] Querit enim hoc: Qr Joannes ipſe coram omnibus conteſtatus fuit ꝺ celo eſſe baptiſmū. Joānis.j. Qui miſit baptizare in aqua: ille mihi dixit. Super quem videris ſpiritum deſcendentē ⁊ manentem ſuper eum: hic eſt qui baptizat.

At illi cogitabāt intra ſe: dicentes. Quia ſi dixerimus: De celo: dicet. Quare ergo nō credidiſtis illi. Si aūt dixerimus: ex hominibꝰ: plebs vniuerſa lapidabit nos. Certi ſunt enim Joannē prophetam eſſe. Et reſponderunt ſe neſcire vnde eſſet. Et ieſus ait illis. Neqꝫ ego dico vobis in q̄ poteſtate hec facio.

Ecce hic Obligatio ad confuſionem quicquid

dixerint. Et dicunt̄ ḃ duo. Scʒ. Deliberatio obligationis ad incōueniens: ⁊ Reſponſio doloſe ſimulatōis. Deliberatio autē eſt ad ambas partes diuiſionis de dubio. Dicunt igit̄ [Quia ſi dixerimus de celo] ſicut ipſe Joannes pbauit [dicet] nobis: ad incōueniētes nos deducēdo [Quare ergo non credidiſtis illi?] Credendū enim eſt illi q̄ eſt ḋ celo. Joānis.iij. Qui de celo venit: ſuper oīes eſt: ⁊ quod vidit ⁊ audiuit hoc teſtatur. Hebreoꝝ.xij. Quomodo nos effugiemus qui de celo loquentē nobis auertimus. Joannes aūt teſtimoniū perhibuit chriſto. Joannis.v. Uos miſiſtis ad ioannem: ⁊ ille teſtimoniū perhibuit veritati. Jlle erat lucerna ardens ⁊ lucens: ⁊ vos voluiſtis ad horam exultare in lumine eius. Primo eñ cum crediditꝭ q̄ pro vob ⁊ veſtra poteſtate locuturus eſſet: tūc voluiſtis exultare in lumine ei⁹: ⁊ veniſtis ad eum. Poſtea autē cum videretis eū eſſe pro me contra vos: tūc perſequebamini euʒ ⁊ noluiſtis audire eū [Si autē ex hominib⁹ dixerimus] hoc eſt: ex vana hominuʒ opinione: ſicut arundo agitata. vel homo: qui mollib⁹ adulatorum verbis indui potuit [plebs vniuerſa] q̄

C eum ſciuit eſſe prophetā ⁊ plus q̄ꝫ prophetam [lapidabit nos] Et lapidibꝰ ictuū: Et lapidib⁹ increpationum. Leuit.xxiiij. Educ blaſphemū extra caſtra: ⁊ lapidet eum omnis populus. Et ſubiungunt cām dicentes [Certi ſunt enim ioannē prophetam eſſe] Luc.j. Tu puer propheta altiſſimi vocaberis. preibis eñ ante faciem domini parare vias eius. Tamē (licet ipſi diſſimulent) Joanni nō crediderūt: niſi primo q̄ꝫdiu putabant eū pro ipſis predicaturū. Matth.xj. Uenit ioannes neqꝫ manducās neqꝫ bibens Et dicūt: demoniū habet [Et] ideo videntes ſe eē obligatos ad vtranqꝫ partē queſtionis [reſponderūt] mentientes [ſe neſcire vnde eſſet] Simulauerunt enim ſe ſcripturam nō aduertere. Malach.iij. Ecce mitto angelū. ḃ eſt nunciū meū: qui preparabit viam ante faciem tuā: Et ſtatim veniet dominator domin⁹ ad templū ſanctū ſuum. Sed mentiri erat eis pro nihilo: etiaʒ in doctrina veritatis. Eſa.xxviij. Poſuimus mendaciū ſpem noſtrā: ⁊ mendacio protecti ſumus [Et ait illis] cōfutatis iam per obligationem queſtionis: a qua ſolutio queſtionis eorum dependebat [neqꝫ ego dico vobis] aperiendo ſecretum meum. Eſa.xxiiij. Secretum meum mihi: ſecretum meuʒ mihi [in qua poteſtate hec facio] Ex quo eñ mentimini: expreſſe nō eſt conferendum: nec eſtis erudiendi. Quia dicit Chryſoſtomus Mendacia ſi non habeant quem decipiant: ipſa ſibi mentiuntur. Unde in Pſal.xxvj. Mentita eſt iniquitas ſibi. Hec eſt ergo Prima cauſa: quare indigni ſunt de veritatis inſtructione. Secunda autem eſt: quia inſidioſi fuerūt: et non querebant ad addiſcendum: ſed potius ad lacerandum per contentiōes ⁊ detractiōes. Matthei.vij. Nolite ſanctum dare canibus: ⁊ margaritas nolite ſpargere ante porcos. Tertia cauſa eſt: Quia res erat in ſeipſa manifeſta. Sicut probatum eſt Matthei. Duodecimo. ⁊ Luce.xj. Et ideo non reſpondet eis.

Cepit autem dicere ad plebem parabolam hanc. Homo quidam plantauit vineā ⁊ locauit eā colonis: et ipſe pegre fuit mltis tpib⁹

Hic deuentū eſt ad parabolā: Jn qua iam detecta malicia eoꝝ oñdit eſſe reprobādos ⁊ eijciendos. Et ſicut diximus in ante habitis Primo pponit parabolam. Et deinde querit iudiciū aſtantium de intellectu parabole. Jn Parabola autē Quattuor facit. Quorum Primuʒ eſt q̄ oſtendit Cui dicit. Scd̄o Locationē vinee proponit. Tertio Fructum requirit. Quarto autē Jngratitudinem ⁊ iniqtatē agricolaꝝ ſubiūgit. Dicit igitur [Cepit autē di.] Non quidem nūc prio: ſed q̄a omne factum ⁊ verbū adeo fuit in feruore: ac ſi tūc inciperet. Pſal.lxxvj. Dixi nunc cepi. hec mutatio dextre excelſi [ad plebem] quia ſciuit principes peruerſum iudiciū contra conſcientiam fore daturos. Job.xiij. Prius vos oſtendens fabricatores mendacij: ⁊ cultores peruerſorum dogmatū [parabolam hanc] ſimilitudinariū ſermoneʒ. quia illuʒ plebs melius intelligit. Eccleſiaſtici.xxxix. Occulta prouerbioꝝ exquiret ſapiens: ⁊ in abſconditis parabolarum cōuerſabitur [Homo quidā] Tria dicit: Uinee plantationē: Uinee locationē: ⁊ Plantatoris ⁊ locantis: peregre profectionem. Et de Primo dr̄ [Homo quidam] Deuʒ (ſicut ſepe diximus) quia humanus ſiue benignus ē hominem vocans. Non a natura quam pater nunq̄ꝫ aſſūpſit: ſed a proprietate: quia manſuete: ⁊ benigne ⁊ rationabiliter. Manſuete q̄dem eſt. quia peccatores manſuete ⁊ clementer recipit. Benigne aūt cum benigne expectat. Rationabiliter autem cum rationabilia querit. De Primo Matth.xj. Diſcite a me quia mitis ſum ⁊ humilis corde. Et ideo: Uicarius eius Moyſes manſuetus ab eo eligitur. Numeri.xij. Erat moyſes manſuetiſſimus omnium viroꝝ qui erant ſuper terram. Non enim elegiſſet tā manſuetū niſi manſuetus eſſet. De Benignitate Rhomanoꝝ.ij. Jgnoras quia benignitas dei ad penitentiā te adducit. De Rationabilitate equitatis eius dicit̄ Prouerbiorū.viij. Dominus poſſedit ſapientiā initio viarum ſuarum: anteqꝫ quicqꝫ faceret a principio. Sic ergo Homo quidam [plantauit vineam] Litteraliter D quidem: ſynagogā. Allegorice: eccleſiam. ⁊ Moraliter autem: animā fidelem. Sed Uites ſynagoge: ſunt prophete ⁊ iuſti. Uites eccleſie: ſunt perſone eccleſiaſtice. Uites autem anime: ſunt virtutes. Eſaie.v. Uinea facta eſt dilecto in cornu filio olei. Et Jbidem. Uinea domini ſabaoth dom⁹ iſrael: ⁊ viri iuda. germen eius delectabile. Hoc eſt: viri deum confitentes ⁊ deum glorificantes. Hoc enim iuda interpretat̄. Hieremie.ij. Ego te plantaui vineam electam omne ſemen verū. Plantauit autem Locando in cultu. Precepta circūſepiendo. Maceriam cerimoniarū circūdando. Foſſatum diſcipline circūducendo. Bñficijs impinguādo. Preſidio regni turrim in ea extruendo. Per cultum ſacerdotij murum erigendo. Et de omnibus his in

precedentibus ſatis dictum eſt Exo.xv. Introdu ces ⁊ plantabis eos in monte hereditatis tue firmiſſimo habitaculo tuo quod operatus es domine. Pſal.xliij. Ejecisti gentes : ⁊ plantabis eos. Sic igitur plantauit vineã: que fructificare debuit fructum gaudiorum eternorum. Plantata autem ſic vinea [locauit eam colonis] Synagogam principibus ſacerdotũ. Eccleſiam Archiepiſcopis: ⁊ Epiſcopis ⁊ ceteris prelatis. Et Animã: cuſtodibus animarum. Canticorum.j. Poſuerunt me cuſtodem in vineis: vineam meam non cuſtodiui. Hoc idẽ dicitur Matth.xxj. Locauit eam cultoribus.j. Corinth.iij. Dei agricultura eſtis. Qualiter aũt colenda ſit vinea in precedentibus diximus. Sed heu iam negligentia agricolarum poteſt dici illud Prouerbiorum.xxiiij. Per agrum pigri hominis tranſiui: ⁊ per vineam viri ſtulti: ⁊ ecce totum operuerant vrtice: ⁊ repleuerãt ſuperficiem eius ſpine. Urtica ab vrendo dicta: concupiſcentiã carnis ſignificat. Spine autem que pungũt: ſollicitudines ſignificat auaricie. Et his duobus tota operta eſt vinea domini ſabaoth [Et ipſe peregre fuit] dominus ⁊ plãtator vinee. Iſtud non bene exponitur litaliter de filio ſm carnem in celo profecto. quia poſtea legitur q filium miſſum ab eo qui peregre profectus eſt: eiectum extra vineam occiderũt. Sed exponendum eſt de patre qui in hoc peregre profectus eſt. quia a loco cultus ſui receſſit propter iniquitates ſacerdotum. Sicut ſignificatur Ezech.iij. Ubi dicitur. Benedicta gloria domini de loco ſuo Supple: recedit. Et quia aliud templum in mundo non habuit: dicitur quo ad hoc: incerta ſede vagari dominus Hieremi. xiiij. Quare quaſi colonus futurus es in terra. ⁊ quaſi vir vagus declinãs ad manendũ: Hoc enim litaliter dicit Hieremias de receſſu domini a templo. Oſe.xj. Deus ego ⁊ nõ homo: ⁊ non ingrediar ciuitatem. Templũ enim fuit locus domini in terra. Pſal.cxxxj. Si dedero ſomnum oculis meis: ⁊ palpebris meis dormitationẽ: donec inueniam locum domino: ⁊ tabernaculum dei iacob Ezech. xliij. Locus ſolij mei ⁊ locus ſcabelli pedum meorum: vbi habito in medio filiorum iſrael. Deſerẽs ergo locum iſtum: ⁊ non digens alium vbi nomẽ ſuũ ponatur: dicitur peregre profectus [multo tempore] quia vſque ad fundationem eccleſie per chriſtum ⁊ apoſtolos. Oſee.iij. Multis annis ſedebunt filij iſrael ſine rege ⁊ ſine ſacerdote ⁊ ſine principe. Sic ergo profectus eſt peregre

Et in tempore illo miſit ad cultores ſeruũ: vt de fructu vinee darent illi. Qui ceſum dimiſerũt eũ inanem. Et addidit alterum ſeruũ mittere. Illi autẽ hunc quoque cedentes: et afficientes contumelia: dimiſerũt inanem. Et addidit tertium mittere: qui et illum vulnerantes eiecerunt. Dixit autem dominus vinee. Quid faciam? Mittã filium meum dilectum forſitan cũ hunc viderint verebũtur. Quem cum vidiſſent coloni: cogitauerũt intra ſe: dicẽtes. Hic eſt heres Occidamus illum vt noſtra fiat hereditas. Et eiectum illum extra vineam: occiderunt. Quid ergo faciet illis dominus vinee? Ueniet et perdet colonos iſtos: ⁊ dabit vineam alijs.

Hic tangitur Fructus requiſitio. Tangit autẽ hic Quadruplicẽ fructuum requiſitionem. Et ad quãlibet requiſitionem opponit colonorum ingratitudinem. Et ita ſunt hic Octo paragraphi: ſm quos diſtinguitur littera. Tangitur autem in Primo Opportunitas temporis ad fructum petendum. ⁊ Nuncij certitudo quem miſit: ⁊ Finis intentionis propter quem miſit. Unde dicit [Et in tempore vindemie] quando opportunũ tempus fecit liberatio de egypto: in qua multum ſtudium ⁊ laborem poſui circa eam: ⁊ erat tẽpus reſpondendi per fructum bonorum operum Pſal.lxxix. Uineam de egypto trãſtuliſti: eiecisti gentes: ⁊ plãtaſti eam: dux itineris fuiſti in conſpectu eius. Eſai.v. Expectaui vt faceret vuas ⁊ fecit labruſcas [Miſit ad cultores] ad ſynagoge proceres: qui ex nomine vocabãtur. Sicut dathan ⁊ abyron. Numeri. xvj [ſeruum] ſuum: moyſen ſcilicet. Pſal.ciiij. Miſit moyſen ſeruũ ſuum: aaron quẽ elegit ipſum. Poſuit in eis verba ſignorum ⁊ prodigiorũ ſuorum in terra cham [vt de fructu vinee] gaudij quod eſt ex profectu ſpirituali [darent illi] ſeruo. Lu.xiij Ecce tres anni ſunt ex quo venio querens fructum in ficulnea vel vinea. Hunc enim fructum moyſes queſiuit: volens eos ad ſpũalem intellectum dirigere ⁊ non potuit. Joãnis.v. Si crederetis moyſi: crederetis forſitan ⁊ mihi. De me enim ille ſcripſit Et ideo tempus quidem vindemie: tempus ẽ incarnationis ⁊ reuelande iam gratie gaudij ſpiritualis. Moyſes autem pro fructu mittitur quando teſtimonia legis vt chriſto credant ad ipſos diriguntur [Qui] agricole ingrati [ceſum] hoc eſt: afflictum ⁊ verbis ceſum. Pſal.lvj. Lingua eorum gladius acutus. Ceditur autem quando falſa interpretatione ad aliud quam intendit lex eius accipit interpretationem. Pſal.cv. Uexatus eſt moyſes propter eos: quia exacerbauerũt ſpiritum eius. Et ſic [dimiſerunt eum inanem] ſine fructu: quem in eis in ſpũali intellectu accipere debuit. Et hoc fuit propter terrenũ intellectũ ⁊ affectum eorum. Gen.j. Terra erat inanis ⁊ vacua. Hiere.xiiij. Non inuenientes aquã: reportauerũt vaſa vacua cõfuſi ſũt. Aquã enim viuã ſpũalis intellectus: nõ inuenerunt [Et addidit alterũ ſeruum mittere] hoc ẽ: Dauid regem: qui pſalterio ⁊ cithara de ſpũalibus cõmoneret eos. Qui etiã chriſto teſtimoniũ reddit E

⁊ ſic p chriſto miſſus fuit. Pſ. lvj. Exurge gloria
mea: exurge pſalteriũ ⁊ cithara: exurgã diluculo.
Sicut em̃ dr̃ Hiero. Dauid chr̃m lira predicat: ⁊
cithara ab inferis excitat reſurgentẽ. Iſte ergo ad
teſtimoniũ chriſti etiã miſſus eſt [Illi autẽ] colo
ni principes ſacerdotũ [hunc quoqʒ] pſalmiſtã
[cedentes] per falſo℞ ſenſuũ impoſitionẽ [⁊ af
ficientes cõtumelijs] In cuius ſignũ. ij. Regũ
xvj. dixit Semei: Egredere egredere vir ſanguinũ
⁊ vir belial: reddidit tibi dñs ſanguinẽ vniuerſum
domus ſaul: qm̃ inuaſiſti regnũ eius. ij. Reg. xx.
Non eſt nobis pars in domo dauid: neqʒ heredi-
tas in filio iſai. Sic fit vſqʒ hodie. quia cum veri-
tas predicat̃: ⁊ teſtimonia legis ⁊ pſalmo℞ indu-
cuntur: ⁊ audiẽtes illa poſt dorſum ſuũ proijciũt:
⁊ predicantẽ verbis lacerãt: tunc ſeruos dei verbe
rant ⁊ cõtumelijs afficiũt [Et addidit] iterum
[mittere] ſeruũ [tertiũ] qui totũ ſignificat cu-
neum propheta℞. Hier. vij. ⁊ .xliiij. Miſi ad vos
oẽs ſeruos meos ꝓphetas: de nocte conſurgens
⁊ mittẽs: ⁊ nõ curaſtis redire. Hic autẽ: ſic ⁊ prio-
res: totiens mittit̃: quotiens teſtimonia eius indu-
cunt̃. Et ideo cum dño in monte Matth. xvij. vbi
glãm oñdit: apparuerũt: moyſes in legis teſtimonio:
etiã helias in teſtimonio ꝓphetarũ. Luc. xvj. Ha-
bent moyſen ⁊ ꝓphetas: audiãt illos. Pro his tri-
bus ſeruis chr̃o in teſtimoniũ miſſis dr̃ ipſe Luc.
xxiiij. Oportet impleri ea que ſcripta ſunt in lege
moyſi: ⁊ in pſalmis: ⁊ in ꝓphetis de me. Sicut em̃
tunc quando vixerũt miſſi ſunt. ita qñ venit chri-
ſtus miſſi ſunt: quotiẽs ſcripture eorũ ſunt intro-
ducte. Sicut cũ eunuchus ethiops candacis regine
legeret eſaiã. tũc Eſaias miſſus fuit: ſicut dictum
eſt Jo. viij. q Abrahã exultauit vt videret diem chri
ſti: ⁊ vidit ⁊ gauiſus eſt. Sic vſqʒ hodie mittũtur
⁊ contẽnuntur [Qui] coloni [⁊ illum] chorum
propheta℞ [vulnerantes] ſenſus eo℞ laceran
tes [eiecerũt] extra vineam. qz Iſti quibus teſti-
monia veritatis inducũtur: de eadem vita ſunt cũ
illis qui occiderũt ꝓphetas. Et ideo p certo occide
runt eos: occiderent eos ſi viuerẽt. Et q oſſa eorũ
venerant̃: non eſt ꝓpter ſanctitatẽ ⁊ reuerentiã: ſed
propter queſtũ. Eſaiam enim illi ſerra lignea diui
ſerũt. Hieremiã lapidauerũt. Ezechielem excerebra
uerũt. Et hoc faciũt iſti: factis quibus eos qui ꝓphe
tas occiderunt imitantur. Matth. xxiij. ⁊ Luc. xj.
Teſtimonio eſtis vobiſmetipſis: quia eſtis filij eo-
rum qui ꝓphetas occiderunt. Filij autẽ dr̃ per (al's
propter) ope℞ imitationẽ. Actuũ. vij. Quem ꝓphe-
tarũ non ſunt perſecuti pr̃es veſtri: ⁊ occiderũt eos
qui pnunciauerũt dies iuſti: cuius vos nũc eſtis
proditores ⁊ homicide: [Dicebat aũt dñs vi-
nee] ſcʒ deus pater dicebat hoc: in prophetis ⁊ in
f alijs ſcripturis [Quid faciam?] Nõ deliberat
dubitãs: ſed vt nobis in quos cadit dubium: for-
mam det in dubijs ⁊ arduis conſiliãdi. Prouer.
iiij. Oculi tui recta videant: ⁊ palpebre tue pcedãt
greſſus tuos. Eccl. xxxij. Fili ſine conſilio nihil fa-
cias: ⁊ poſt factum nõ penitebis [Mittam filiũ
meum] conſubſtantialẽ mihi in omni (al's oĩn)
potentia ſigno℞ [dilectũ] qui totã glãm meam
poſſideat. Jo. iij. Sic deus dilexit mundum vt fi
liũ ſuũ vnigenitũ daret. Jo. j. Vidimus gloriã
eius: glãm quaſi vnigeniti a patre: plenũ gratie ⁊
veritatis. Matth. iij. Tu es filius meus dilectus:
in te complacuit mihi [forſitan] Non notat du-
bitationem: ſed volubilitatẽ in illã (al's illis) libe-
ri arbitrij: quia poſſunt facere quod volũt. Joã. v.
Si em̃ crederetis moyſi: crederetis forſitan ⁊ mihi
De me em̃ ille ſcripſit [cum hũc viderint] in di-
gito dei facere miracula: ⁊ loqui ſicut poteſtatẽ ha
bentem [verebunt̃] hoc eſt: reuerendo maieſtatẽ
timebunt. Matth. xxj. Forſitan reuerebunt̃ filiũ
meũ [Quem cũ vidiſſent coloni] hoc eſt: in ma-
ieſtate deitatis cognouiſſent Vel cognoſcere potuiſ
ſent cum multis deuotis qui eũ cognouerunt: ⁊ il-
li pro certo cognouiſſent ſi inuidia eos ⁊ ambitio
non impediuiſſent. Hoc ideo dr̃: qz Apl's de. j. Co
rinth. ij. Si cognouiſſent: nunqʒ dominũ glorie cru-
cifixiſſent. Et petrus Actuũ. iij. Et nũc fr̃es ſcio:
quia p ignorantiã feciſtis ſicut ⁊ principes veſtri.
De facili em̃ cognoſcere potuiſſent ſi de ouibus eius
fuiſſent. Joan. x. Quare loquelã meã non cogno-
ſcitis: quia nõ eſtis ex ouibus meis. Tamen eſti-
mationẽ habebant de ipo [cogitauerũt intra
ſe dicentes] Intra ſe em̃ capti: conciliũ cõgrega
uerunt: conſiliũ inierunt. Eſa. viij. Inite conſiliũ
⁊ diſſipabit̃. loquimini verbum ⁊ nõ fiet [hic ẽ he-
res] Joan. xj. Quid facimus qz hic homo multa
ſigna facit: ſi dimittimus eũ ſic omnes credent in
eum: ⁊ venient romani ⁊ tollent nr̃m locũ ⁊ gen-
tem [occidamus eũ vt noſtra fiat hereditas]
Mat. xxj. Occidamus eũ vt noſtra fiat hereditas.
hoc eſt: dominiũ ⁊ poſſeſſio ſynagoge. qz tunc ad eũ
⁊ ad ſuos nõ transferret̃: Tanta em̃ eſt cecitas am-
bitionis ⁊ auaricie q finẽ in malis non ponit: dũ-
modo dignitates ⁊ diuitias rapere (al's capere) poſ
ſit. Eccl. x. Nihil eſt iniquius qʒ amare pecuniam
Hic enim ⁊ aiam ſuam venalẽ habet: qm̃ in vita
ſua proiecit interiora ſua. Hiere. xj. Ego quaſi agnus
manſuetus qui portat̃ ad victimã. In figurã huius
occiſus eſt Naboth iezraelita: vt achab ⁊ iezabel
de vinea ſua facerẽt ſibi hortũ olerum. iij. Reg. xxj
Achab enim fraternitas patris interpretat̃. Et ſigni-
ficat Judeos: inter quos pmo fraternitatẽ deus pa-
ter ſuſcitauit. Jezabel aũt interp̃tat̃ fluxus ſterqui
linij. Et ſignificat concupiſcentiã carnis ⁊ oculo-
rum ⁊ mũdi: quã eadẽ fraternitas in vxorẽ duxit.
Naboth aũt interpretat̃ ꝓphetia. Et ſignificat chri-
ſtum. de quo dr̃ Lu. vij. ⁊ Joã. vj. Qz ꝓpheta magnus
ſurrexit in nob: ⁊ qz deus viſitauit plebem ſuam.
Vinea aũt ſignificat congregationẽ celeſtia gau-
dia ferentẽ. Unde Judic. ix. dixit vitis nõ poſſum
deſerere nomẽ (al's vinũ) meũ: qd letificat deum ⁊
hoies: Hortus aũt ole℞: ſignificat huius mundi viri-
dantia: ex quibus huius mundi cõcupiſcentijs coin-
quinamur. Et hec fuit intẽtio ſacerdotũ Ut ex po
pulo lucra cõcupiſcentie haberẽt: ⁊ in hoc mundo
virides apparerẽt. Et ideo chr̃m interfecerũt [⁊ eie
cerũt illũ extra vineã] extra portas hieruſ. Heb.
xiij. Jeſus vt ſanctificaret p ſuũ ſanguinẽ populũ:
extra portã paſſus eſt [occiderũt] Per effectũ
perficiẽtes: qd iniquo cõſilio tractauerãt. Dañ. ix.
Occidet̃ chr̃s: ⁊ nõ erit eius populus q eũ negatu

rus eſt. Hec eſt parabola ꝓpoſita [Quid ergo
faciet illis:] Hic querit iudiciū ab ipſis ſacer-
dotib. quia nemo eſt a deo quin vigeat in eo ſcin-
tilla cōſcientie: ſm quā iudicare poteſt de veritate.
Querit igit iudiciū illorū [Quid faciet illis:]
malis colonis [dn̄s vinee] qui vnicuiqȝ reddet
pro meritis. Abdie. Sicut feciſti: fiet tibi. retributio-
nem tuā conuertā in caput tuū. Eſa.iij. Ve impio
in malū; retributio manuū eius fiet ei [veniet]
Ecce qd faciet [veniet ad iudiciū] Eſa.iij. Dn̄s
ad iudiciū veniet cū ſenatoribꝰ ꝑpl'i ſui [et pdet]
per Titum: Veſpaſiani filiū. Lu.xij. Veniet dn̄s
ſerui illius in die qua neſcit: ⁊ hora qua nō ſperat
⁊ diuidet eū; parteqȝ eius ponet cū infidelibꝰ [et
dabit] hic curā paſtoralem ⁊ culture vinee dabit
[vineā] hoc eſt: bonoꝝ congregationē ⁊ terram
[alijs:] noui teſtamēti patribꝰ. Debet aūt vtrūqȝ
hoꝝ legi interrogatiue: vt iudiciū ipſoꝝ requirat.
Deut.xxxij. Et inimici noſtri ſūt iudices. Eſa.v. Iu
dicate inter me ⁊ vineam meam. Oſe.ij. Iudicate
matrem veſtram iudicate. quia ipſa nō vxor mea:
⁊ ego non vir eius.

**Quo audito dixerunt illi. Ab-
ſit. Ille autem aſpiciens eos ait.
Quid eſt ergo hoc quod ſcriptum
eſt. Lapidem quem reprobauerūt
edificātes: hic factus eſt in caput
anguli. Omnis qui ceciderit ſu-
pra illum lapidem conquaſſabit:
ſupra quem autem ceciderit com
minuet illum.**

B Hic ponit Reſpōſionē ipſoꝝ. Dicit autē Tria.
Audit enī facta: ⁊ contra conſcientiā datū reſpon-
ſum. Et ꝓbat exaggerādo hoc peccatū; cōmitti in
ſe ipm. Tertio aūt Oſtēdit hoc ꝑ effectū. q2 exaſpe
rati querebāt eū tenere in eodē loco: niſi plebis ti-
more ab audacia cōpeſcerent. Dicit igit [Quo
audito] ſacerdotes ⁊ ſcribe [dixerūt] mentien-
tes [Abſit] q2 alijs locet vineam vel perdat ſuos
agricolas. q2 quicqd peccauerint: totū ꝓpter dile-
ctionē pr̄iarcharū indulget. Et ideo dicūt [abſit]
Matth. aūt. xxi. dicunt cōtradictoriū reſponſum
Malos male ꝑdet: ⁊ vineā ſuā locabit alijs agri-
colis: q reddāt ei fructū tēporibꝰ ſuis. Hic autem
dn̄s dt illā reſponſionē: et ipſi dicūt [abſit] q2 ſicut
dr̄ Pſal.xi. In corde ⁊ corde locuti ſūt. Vn̄ Lucas
ponit qd ore loquebant. Mattheus aūt ponit re
ſponſionē cordis ⁊ cōſcientie. Sapie.ij. Hec dixerūt
⁊ errauerūt. Excecauit enī illos malicia eoꝝ. Pſ.
xi. Diſperdat dn̄s vniuerſa labia doloſa: ⁊ linguā
magniloquam [Ille aūt reſpi. eos dixit] Hic
Exaggerat malicia eoꝝ. Et oſtēdit q ipſe ē ille he-
res quē interficere cogitabāt. Direxit autē oculos
ad ipos: vt ſcirēt qm̄ ad ipos direxit ſmonē: ⁊ aſpe
xit eos vultus ſui diuini. Job.xl. Reſpiciēs oēm
arrogantē humilia. Prouer.xx. Rex q ſedet in ſo-
lio iudicij: diſſipat oē malū intuitu ſuo [Quid ē
eſt] Et q dicitis; abſit: reſpondete de ſcriptura quam
negare non poteſtis. Dicite igit [Quid ē hoc]
qualr dicat ſpūſſctūs [qd ſcriptū eſt] ꝑ os Da-
uid. Nō enī pōt ſolui ſcriptura [lapidē quem re-
pro. edifi.] Ad lr̄am: cū tēplū edificaret allatus ē
lapis magnꝰ de loco in q dolabāt lapides: cui nul
lus locꝰ inueniri potuit i toto templi edificio: niſi
tandē in fine ꝑter oim opinionē in ſūmo cōiunxit
duos parietes eo q angularis fuit. Et h eſt qd dicē
[hic fac. eſt in caput anguli] Ut ⁊ caput ſit ⁊
angularis: ⁊ duos parietes ꝯiungat. Hic ei ē chr̄s
caput ⁊ angulꝰ: duos parietes ꝑputij ⁊ circūciſio-
nis: in vnā ꝯgregatōe; ꝯiūgēs: et nob ſic auferens
peccatum. Eſa.xxviij. Ecce ponā in fundamētis ſion
lapidē angularē ꝓbatū ꝑcioſū in fūdamēto fūda-
tū. Job.xxxviij. Quis demiſit lapidē angularē eꝰ:
Eph.ij. Ipe eſt pax nr̄a q fecit vtraqȝ vnū. Sic
oſtēſa ſcptā q eū ꝓbat eſſe reprobatū a colonis. A
deo āt electū ⁊ ꝑcioſū. ſicut dicit.j. Pe.ij. Exaggerat
penā eoꝝ dicēs [ois q ceciderit] caſu poſtea [ſu
pra illū lapi.] ſicut ipſi ſacerdotes q peccauerūt in
chr̄m [cōquaſſabit] Duabꝰ de cauſis Propter
pondꝰ. q2 pōderoſū cōquaſſat. Vl' q2 ab altiſſimo
cadit. Et vtrāqȝ cōquaſſatōe; hēbant ꝑncipes ſa-
cerdotū. Pr̄ q2 grauit peccabāt. Vel Q2 in dignita
te tali fuerāt: q etiā difficiliorē fecit caſū. Eccles vlt.
Cōfringet hydria ſup fontē. q2 ſup lapidē fontis ce
cidit. Et h modo aīī iudiciū cōquaſſati ſūt in culpa
[Sup quē aūt] lapis iſte pōdere iudicij per pe
nā [ceciderit] ſicut poſtea chr̄s cecidit ſup eos i ex-
ercitu [cōminuet illū] ⁊ in minima rediget: ita vt
nō ſit regnū neqȝ gens de cetero. Eſa.xxx. Subito
dū nō ſperat: veniet cōtritio eiꝰ: ⁊ cōminuet ſicut cō-
teritur lagena figuli cōtritōne ꝑualida: ⁊ nō inue-
nietur de fragmentis eiꝰ teſta: in q portet ignicul
de incēdio: aut hauriat parū aque de fouea. Iſta ē
expō lralis. Sunt aūt ⁊ alie iſtiꝰ loci expoſitōes.
Pr̄ Peccans venialit cadit ſupra lapidē. q2 lapis
eſt fūdamētū. Et talit peccās ſaluꝰ erit merito fun-
damēti: qd nō ſubruit. j. Coꝛ.iij. Siqs edificauē
rit ſup fūdamētū h ligna: fenū: ſtipulā: vniuſcuiuſ
qȝ qle ſit opꝰ: ignis ꝓbabit ſicut opꝰ arſerit qd ſup-
edificauerit detrimētū patiet. Ipſe āt ſaluꝰ erit. ſic
tñ quaſi per ignē. Dicit ibi glo. q merito fūdamē-
ti ſaluꝰ erit. Lapis āt cadit ſup eū qui peccat mor-
taliter. quia illum pondere ſui iudicij comminuit.
Hiere.x. Corripe me dn̄e. ſed nō in furore tuo: ne
forte ad nihilū redigas me. Adhuc autem dicunt
q chriſtianus rectam habens fidem: ſed informē.
peccat cadens ſuper lapidem: ⁊ cōquaſſatur. Eſa.
xlij. Calamum quaſſatum non conteret: quia le-
uis fidelis eſt calamus. Infidelis autem iudeus:
gentilis vel hereticus: peccans recipit lapidē ſup
ſe cadentē. Jo.iij. Qui nō credit: iam iudicatus eſt
Prima expoſitio eſt litteralis.

**Et querebant principes ſacer-
dotū ⁊ ſcribe mittere i illū manus
illa hora et timuerunt populū. Co
gnouerunt enim q ad ipos dixerit
ſimilitudinem hanc**

Tertiũ eſt ill⁹ partis. Ubi ꝑ effectũ ſe ꝓbãt il-
D los eſſe de qbus dixit. Et dicit Tria. Primũ ẽ qꝫ
cũ capere q̃rebãt in eadẽ hora. Et hoc ẽ [Et quere
bant] oportunitatẽ [principes ſacerdotũ] in q̃
bus erat autoritas [ꝛ ſcribe] in qbꝰ erat ſciẽtia
que inflat [mittere manus] violẽtas ꝛ ſacrile
gas [in illũ] tenendũ ꝛ capiendum. Prouerb. j.
Inſidiemur ſangui. abſcõdam⁹ tendiculas con-
tra inſontẽ fruſtra: deglutiam⁹ eũ ſicut infernus
viuentẽ. ꝛ integrũ quaſi deſcendentẽ in lacũ [Illa
hora] quia omni hora grauiť ſuſtinebant ad vi
dendũ. Sap. ij. Grauis eſt nobis etiã ad vidẽdũ
[ꝛ timuerũt populũ] Mat. xvj. ꝛ Lu. xxij. Que
rebant ꝑncipes ſacerdotũ quõ Jeſum dolo tene-
rent ꝛ occiderẽt: timebãt ꝟo plebem [Cognoſ-
uerũt enĩ] q̃uis contra ꝯſcientiam negauerũt
[ꝙ de ipſis dixerit ſilitudinẽ iſtã] Amos. v.
Odio habuerũt corripientẽ in porta. ꝛ loq̃ntẽ pfe
cte abominati ſunt. Pſal. cviij. Pro eo vt me dili
gerẽt detrahebãt mihi: ego autẽ orabam.

E **T obſeruãtes miſerũt inſidi atores qui ſe iuſtos ſimularẽt: vt caperẽt eũ in ſermõe. ꝛ traderẽt illũ principatui ꝛ ptãti preſidis. Et interrogauerũt eũ dicentes. Magiſter ſcimus: qꝛ recte dicis ꝛ doces: ꝛ nõ accipis pſonam: ſed viã dei in veritate doces. Licet nobis tributũ dare ceſari: an non?**

Hic incipiũt q̃rere occaſionẽ accuſatõis ꝯtra
eũ. Et diuidiť in ptes duas. In quaꝝ Pria po
niť Inſidiantiũ ꝯfutatio. In Secũda aũt ꝫ eos
poniť Ueritatis ꝓbatio: ꝙ in ꝟitate ſit filius dei
ꝑ teſtimoniũ Dauid: q̃ vocat eum dñm. In Pri
ma harũ partiũ ſũt due hiſtorie. In q̃ꝝ Prima
tanguntť Inſidie qꝫ querũt accuſatõem contra
poteſtatẽ publicã. In Secunda autẽ querũt ac-
cuſatõem i lege diuina. Prima autẽ hiſtoria du
as habet partes. Inſidiantiũ dolũ. et doloſoruꝫ
ꝯfutatõem. In Priori haꝝ partiũ Tria dicuntť.
In quoꝝ Primo exꝑmiť ab Euãgeliſta Mali-
gnus eoꝝ intentio. In Scđo autẽ doloſa adula-
tio. In Tertio ꝟo verſuta interrogatio. Diciť
igiť in Primo [Et obſeruãtes] Eccli. xij. Non
eſt bonũ omnẽ irreuerentiã obſeruare: et non oĩa
in omnibꝫ placẽt. Obſeruabãt autẽ Tẽpus ꝛ Lo
cum: quãdo eſſet corã populo Ut teſtes cõtra eũ
haberent. ꝛ Ut populũ ꝯtra eũ ꝯcitarẽt [miſerũt
inſidiatores] Job. xxxvj. Simulatores ꝛ callidi
ꝓuocant irã dei. [qui ſe iuſtos dicerent] ꝛ iu
ſta reſpõſa ꝓpter iuſticiã querere: ꝛ nõ ꝓpter accu
ſatõeꝫ. Prouer. xj. Simulator ore decipit amicũ
ſuũ. iuſti autẽ liberabuntť ſcientia. Prouer. j. Fru
ſtra iaciť rete ante oculos pennatoꝝ. Et ſic diciť
Matth. xxij. ꝛ Marci. xij. Miſerũt diſcipulos
ſuos cũ herodianis: hoc eſt: herodis militibꝫ: vt

ſic nõ cauentẽ ſibi ab inſidijs illoꝝ [caperent eũ
in ſermone] aliquo: quẽ diceret contra maieſta-
tem publice poteſtatꝭ. Mat. xxij. Tunc abeuntes
phariſei conſiliũ inierũt vt caperẽt ieſum i ſermo-
ne [et traderẽt eũ] contra maieſtatẽ publicã lo
quentẽ [principatui] herodis regꝭ ꝛ rhomano-
rũ [et poteſtati preſidis] pilati. qꝛ vterqꝫ erat
ſub Rhomanis. Un⁹ vt rex tetrarchie. ꝛ Alter vt
ꝓcurator ꝛ preſes cuiuſdã partis regni illius. Di
cit eñ Ebr. x. ꝙ iniquitas ꝛ malicia ſũt ſicut aqua
preceps Cui ſi obſtruiť vn⁹ meat⁹ ſtatim irrum-
pit ſemitã per aliuꝫ meatũ [Et interrogauerũt
illũ dicentes] Eccli. xiij. Ex multa loquela tenta
bit te: ꝛ ſubridens interrogabit te de abſconditis
tuis. inimicis animꝰ illius conſeruabit ꝟba tua:
ꝛ non parcet de malicia ꝛ vinculis [Magiſter]
Magiſtrũ vocat vt dł Ebr. cui⁹ non vult eẽ diſci-
pulus [ſcimus] q̃uis mentiamur cõtrariũ [qꝛ
recte dicis] in reſponſis. Prouer. viij. Juſti ſũt
oẽs ſermones mei: ꝛ nõ eſt in eis prauũ q̃d neqꝫ
peruerſum [et doces] in parabolis ꝛ ꝑdicatione.
Eſa. xlviij. Ego dñs docens te vtilis. ꝛ gubernãs
in via qua neſcis. Sapie. viij. Sobrietatẽ ꝛ pru-
dentiam docet ꝛ virtutem: quibus in vita nihil eſt
vtilius hominibus [et non accipis perſonam
hominis] Actuum. x. In veritate comperi quia
non eſt acceptor perſonarum deus. Sap. vj. Pu
ſillum ꝛ magnum ipſe fecit: ꝛ equaliter eſt ſibi cu-
ra de omnibus [Sed viam dei] hoc eſt: iuſticie
dei. Et hec eſt via rectitudinis virtutum. Prouer
biorum. iij. Uie eius vie pulchre: ꝛ oẽs ſemite e⁹
pacifice: ꝛ viam mandatorum dei. Pſal. cxviij. Ui
am mandatorum tuorum cucurri: cum dilataſti
cor meum. Eſt autem penitentia via dei peccatoꝝ
ambulanda. Eſaie. xxx. Audies verbum poſt ter-
gum mouentis: hec via: ambulate in ea. neqꝫ ad
dexteram neqꝫ ad ſiniſtram declinantes [In ve-
ritate doces] Ueritas enim doctrine nec pro-
pter timorem hominuꝫ: nec propter amorem: nec
propter ſcandalũ aliquod eſt dimittenda. Oĩa
autem hec vere quidem: ſed adulando ꝛ tentando
dixerunt Matth. vicesimoſcđo. Magiſter ſcim⁹
quia verax eſt: ꝛ viam dei in veritate doces: ꝛ non
eſt tibi cura de aliquo: propter quem deſeras veri-
tatem [Licet] ne [nobis] qui decimas damus ꝛ
primitias: ꝛ qui populus dei peculiaris ſumus ꝛ
liberi [tributũ dare ceſari an non?] Orta eñ
fuit queſtio a phariſeis in populo dicentibꝫ pha
riſeis: ꝙ populus dei qui liber eſſe deberet: ꝛ deci-
mas ſolueret: ꝛ primitias: ꝛ vota. ꝛ ſacrificias: non
deberet tributa dare: ſed oratõnibus iuuare rem-
publicam ꝛ nõ tributis. quia h̃ eſſet indignũ ꝛ cõ-
tra populum dei priuilegium: ꝛ libertatem. Alij
autem econtra aſſerebant ꝙ Rhomanis qui pro
omnibus militarent ꝛ omnes defenderent: ab o-
mnibus deberẽt accipere tributum Et ideo inijci-
unt (alĩs mouent) iſtaꝫ queſtionem. Ut ſi dicat tri-
buta debere dari: contra libertatẽ populi loquaťť:
ꝛ populus contra eum conciteť. Si aũt dicat non
debere dari: tunc poteſtates Rhomanoꝝ ꝛ mili-
tes exaſperentť contra ipm̃. Hoc aũt tributũ eſt qđ
cenſicapitem vocamus. qđ ſub ceſare auguſto eſt

ꝯſtitutū:vnde de hoc loquuntur. Hec eſt igiť ma licioſe cōfecta interrogatio. Eſai.xxxij. Fraudulēti vaſa peſſima ſt:ipſe em̄ cogitatōes cōcinnabit adꝰ uerſus mites:cū loquereť pauper iudicium.

Conſiderātes autem dolum ilꝰ lorum dixit ad eos. Quid me tenꝰ tatis? Oſtendite mihi denarium. Cuius habz imaginē ⁊ inſcriptioꝰ nem? Reſpondentes dixerunt ei: Ceſaris. Et ait illis. Reddite ergo que ſunt ceſaris ceſari: ⁊ que ſunt dei deo. Et non potuerunt verꝰ bum eius reprehendere corā pleꝰ be:Et mirati in reſponſo eius taꝰ cuerunt.

J Hic incipit Confutatio illoꝝ. Dicunť autē hic Quinqȝ Quoꝝ Primū ē Q vt ds dolū cordis coꝝ vidit. Scdž Q intētione malicioſe interrogatioꝰ nis rep̄hendit. Tertiuȝ Q ex figura numiſmatis doloſos ꝯfutauit. Quartum Q hec determinatio eps oēs irrep̄henſibiles fuit. Quintū Q hec prudentia ādmirabilis doloſis taciturnitatē induxit.

Dicit igiť [Conſiderās aūt] vt deꝰ [dolum illoꝝ dixit] .j. Reg.xvj. Deus intueť cor. Sap. j. In cogitatōib impij interrogatio erit. Matth. xxij. Uidēs ieſus nequitiā illoꝝ dixit [Quid me tentatis?] Matthe⁹ addit: hypocrite. Et arguit hic maliciā. Deuť.vj. Non tentabis dn̄m deū tuꝰ um. Pſal.lxxvij. Cōuerſi ſunt ⁊ tentauerunt deū: ⁊ ſanctū iſrael exacerbauerunt. Acſi dicat: Fruſtra tentatis: quia ego noui om̄ia anteqȝ fiant. Danieľ xiij. Et ſum abſconditoruȝ cognitor [Oſtendite mihi numiſma cenſus] Tertiū eſt ex quo confutat eos. Eſt autez numiſma qd ad numū venit: hn̄s ſignum publice poteſtatis:ne falſificari poſꝰ ſit in figura vel puritate vel pōdere [cenſus] aūt dicit.q: per illud cenſus de capite ſoluebať. Lu.ij. Exijt edictū a ceſare auguſto vt deſcribereť vniuerſus orbis. Et hanc lr̄am habet Mat.xxij Hic autem dt [Oſtēdite mihi denariū] Denari⁹ autē valebat decē numos vſuales:qui in cōmutationiꝰ bus quotidianis numerabanť [Cui⁹ hȝ imaginem ⁊ ſuperſcriptionē] Impſſa em̄ erat imaꝰ

Tyberij go ceſaris Octauiani:ſub quo paſſus eſt:⁊ ſuperꝰ ſcriptionē noīs eius. Matth.xxij.Cui⁹ eſt imago hec ⁊ ſupſcriptio [Reſpōdentes] phariſeoruȝ diſcipuli [dixerūt ei: Ceſaris] Ceſar latine dř poſſidēs pncipatū. Et ideo nomē iſtud oēs cōiter Imperatores habuerunt.ſicut ⁊ Auguſti ab augendo imperio ſunt vocati. Ceti aūt:ſtatim dixerūt Ceꝰ ſaris:arbitrātes q aliqd cōtra ceſarē diffinire deꝰ beret: ⁊ q ignorās quereret. ⁊ ſic ō facili deciperet. Sȝ ille nō ignorās q̄rit:ſed vt apteť reſpōſum cōſequēs ad dcm coꝝ [Et ait ill'] ex vbis coꝝ condeꝰ mnans eos [Reddite ergo q̄ ſūt ceſa.ceſari] Q.d. Ex quo cōmutationes in foro:⁊ defenſionez terre:⁊ iudicioꝝ determinatōes vos hr̄e pſitemiꝰ ni p denariū:eius cui⁹ imaginē datis ⁊ accipitis. Reddite ſibi viciſſitudinē tributi.j. Coꝝ.ix. Quis militat ſuis ſtipendijs vnqȝ? Rho.xiij Reddite ḡ oibus debita:cui tributū tributuȝ: ⁊ cui vectigal vectigal:⁊ cui honorē honorē [et q̄ ſūt dei deo] reddite. Sicut decimas:p̄mitias: ⁊ vota: ⁊ q̄cunqȝ ſt talia. Jone.ij. Ego aūt in voce laudis imolabo tibi.q̄cunqȝ voui reddam p ſalute dn̄o. Pſal.lxv. Reddā tibi vota mea que diſtinxerūt labia mea. Mat.xviij. Patientiā habe in me: ⁊ oīa reddā tiꝰ bi. Attende aūt q Moraľr iſta q̄ſtio fiet nobis a deo Cui⁹ eſt imago hec ⁊ ſupſcriptio? Eſt enim Imago di in nob: ⁊ Supſcriptio ſui noīs. Et hec duo querunť in denario. Et duo alia: Puritas.ſ. ⁊ Pond⁹. Sic in nob preter duo dicta: queritur Puritas intētionis:⁊ Pond⁹ affectus ſiue amoris. Si ſcȝ imago ſit pulcra. Si Supſcriptio exꝰ preſſa ⁊ clara. Si intētio pura. Si amor affectus magni pōderiſ. De Primo dr in Pſal.xliiij. Speꝰ cie tua ⁊ pulcritudine tua. De Scdo Apocalip.iij Scribā ſup eū nomē meū nouū: ⁊ nomē ciuitatis mee hierľm. De Tertio ⁊ Quarto ſimul dř.j. Tiꝰ moth.j. Charitas eſt de corde puro: ⁊ cōſciētia boꝰ na:⁊ fide nō ficta [et nō potuerūt reprehēdeꝰ re verba ei⁹] Job.vj. Non inuenietis in lingua mea iniqtatē:neqȝ in faucib meis ſtulticia pſonaꝰ bit [corā plebe] Quod tn̄ maxie deſiderauerūt. Un̄ Mat.vij. Turbe mirabanť ſup doctrina ei⁹. Loquebať em̄ ſic ptātem hn̄s: ⁊ nō ſicut ſcribe eoꝰ rū ⁊ phariſei [et mirati in reſpon.e⁹] Prouer. xxvj. Reſpōde ſtulto ſȝ ſtulticiā ſuā :ne ſibi ſapiēs videať. Aug. Dentē caninū retūdit ſolidiſſima veꝰ ritas [tacuerūt] Pſal.lxij. Obſtructuȝ eſt os loquentiū iniqua. Job.xxxix. Qui male locut⁹ ſum: reſpondere quid poſſum?

a Acceſſerunt autez quidam Saduceorū :qui negant eſſe reſurrectionem. Et interrogauerūt eū dicentes Magiſter:Moyſes ſcripſit nobis:ſi frater alicui⁹ mortuus fuerit habens vxorē:et hic ſine liberis fuerit:vt accipiat eam fraꝰ ter eius vxorem :et ſuſcitet ſemen fratri ſuo.

Hic tangit Tentationem in fide ⁊ lege. Et diꝰ uiditur in Tres partes. Quarum Prima contiꝰ net Tentationem. Secunda Tentantiū cōfutaꝰ tionem:⁊ Tertia Reſurrectiōis probationem. In Prima harum Quattuor dicūtur. Scilicet. Tentantium deſcriptio: Legis iuxta interrogationem ponitur inductio: Caſus poſitio:⁊ Facta tentanꝰ tium interrogatio. In Primo horum Quinqȝ dicuntur. Doloſus tentantium acceſſus: cum dicꝰ tur [Acceſſerunt autem] confutatis phariſeꝰ is:⁊ ſilentio impoſito eis. Matth.xxij. Saducei videntes q Jeſus ſilentium impoſuiſſe Phariꝰ ſeis. Ecci.j. Acceſſiſti maligne ad dominum: ⁊ cor tuum plenuȝ eſt dolo. Eſaie.lvij. Uos autem accꝰ R

dite huc filij auguratricis ⁊ adultere. ⁊ ſemē fornicarie [quidā] non digni noīe. Infādi enī ſūt heretici: nō noīandi. ps. xv. Nec memor ero noim eorū p labia mea [ſaduceorū] Saduce⁹ interptaꝛ iuſtus. Iſti enī q̄uis dicerēt reſurrectōez corporuz nō eſſe: tn̄ dixerūt aīas p̄ iuſticias eſſe remunerandas. Et iō colētes (alias colēdā) legis iuſticiā valde. ꝓpꝛ qd iuſti vocabanꝛ. Phariſei aūt diuiſi: qꝛ dicebāt eſſe reſurrectōez corpoꝝ: Sꝫ dicebāt ꝙ poſt reſurrectōez hoīes i aurea hierſem vterēꝛ cibo et potu ⁊ vxorib̄ ſiē mō. Et ideo q̄ ad illos opria fuit q̄ſtio Saduceoꝝ ⁊ inſolubilꝛ. Eſſei aūt dicebāt nec ſpm̄ eſſe nec angelū: nec reſurrectōem: Sꝫ do eſſe puiēdū p̄ tpalib̄. Et hoc eſt qd ſequiꝛ [q̄ negant eſſe] futurā [reſurrectionē] corpoꝝ Tn̄ aiaꝝ ſpūalē ꝯfitebanꝛ eſſe reſurrectōez [Et iterrogauerūt eū] tētādo. j. Coꝛ. x. Neqꝫ tētem⁹ deum ſic q̄dā tentauerūt [dicētes] Putabāt eniꝫ eū ab opiniōe phariſeoꝝ remouere ꝓpꝛ odiuꝫ qd habebāt ad eos. Sed ipe falſitatē vtrorūqꝫ detestaꝛ. Ps. v. Perdes oēs q̄ loquunꝛ mendacium. [Magiſter] Ecce Prio inducūt legē. Dicūt aūt [Magr̄] qꝛ deū eſſe nō credebāt ſꝫ ſapientē. Jo. iij. Rabbi ſcim⁹ qꝛ a deo veniſti magr̄. Nemo enī pōt hec ſigna facere q̄ tu facis niſi fuerit de⁹ cū eo. [Moyſes] q̄ tāte auctoritatis fuit ꝙ legē de⁹ dedit p eū. Ecci xxiiij. Legē mādauit nob̄ Moyſes in p̄ceptis iuſticiaꝝ. Jo. j. Lex p Moyſen data ē [ſcripſit nobis] Deut. xxv. [Si frater alicuius] hoīs [mortu⁹ fuerit habēs vxorē] qꝛ ille iā prē habuit hereditatis: ⁊ domū habuit ⁊ familiā: que de populo dei delēda nō erāt. nec vxor erat ab hereditate ſepanda. qꝛ h̄ eſſet iniuria. [et hic ſine liberis mortu⁹ fuerit] cū tn̄ iā familiā ⁊ domū haberet [vt accipiat eā] relictā illius [frater ei⁹] defuncti [vxorē] Frater autē dicitur hic non vterin⁹ tm̄ ſed propinquior in genere. quia Ruth. iiij. ita accepit Booz Ruth moabitidem [et ſuſcitet ſemen fratris ſui (alias fratri ſuo)] quia ſm naturaꝫ Semen viri licet aliquādo nō ſit efficax ad generatōem: tamen eſt efficax ad matricis alterationē. Cuius ſignuꝫ eſt ꝙ mulier ex ſcdo viro ſepe generat filiū: priori marito ſimileꝫ. Et mulier cum qua coiuit leproſus qui fortiter infectus eſt: inficit ſecundū. qui cito poſt leproſum erit cū ea. Et ideo q̄uis ſemen defuncti: totū ſm ſubſtantiā effluxerit: tamē qualitates remanent in matrice ſpiritualiter diffuſe in venis: et arterijs ⁊ neruis: ex quib̄ ſequentis viri ſemen trahitur ad ſimilitudinē prioris. Et iō dicitur prioris viri ſemen ſuſcitari per ſequentē. Hoc autē facilius fit per fratrem. quia ille ex eiſdem parētibus natura frequenter ſimiliorē habet cum ipo cōplexionē. Et ideo etiā precipitur ꝙ primū filiū ex ſecundo genitū: nominet nomine fratris prioris. Hoc tamen maxime preceptū eſt ne ſortes hereditatū ⁊ familie diſtincte in tribub̄ ꝯmiſcerentur ⁊ ꝯfunderenꝛ. Hec igitur fuit ratio ⁊ cauſa legis.

Septē ergo fratres erāt. ⁊ primus accepit vxorē: ⁊ mortuus eſt ſine filijs Et ſequens accepit illā: et ipſe mortu⁹ eſt ſine filio Et tertius accepit illam. Similiter et omnes ſeptem: et nō reliquerūt ſemen et mortui ſunt. Nouiſſime omniū mortua eſt et mulier. In reſurrectione ergo cuius eorū erit vxor? Siquideꝫ ſeptem habuerūt eam vxorem. Et ait illis Jeſus Filij huius ſeculi nubunt et traduntur ad nuptiaſ. Illi vero qui digni habebuntur ſeculo illo et reſurrectione ex mortuis: neqꝫ nubent neqꝫ ducent vxores: neqꝫ enī vltra mori poterunt. Equales enim angelis ſūt: et filij ſūt dei cū ſint filij reſurrectionis.

Poniꝛ hic caſus de quo fit Interrogatio Dicit igiꝛ [Septē ergo fratres] Sicut Job ſeptē 1
filioſ habuit Et ſicut iunior Tobias habuit ſeptē [erant] apud nos in gente Judeoꝝ: hāc legē obſeruantes [et primus accepit vxorē] legitimā [et mor. eſt] ſoluta vxore a lege viri. Et p̄t eſſe ꝙ ille fuit iniqu⁹. qꝛ Scriptū ē Sap. iij. Ab iniquo thoro ſemen exterminabiꝛ [et ſequens] ꝓpinquior ſibi [accepit eam] vxorē. Sic fecit Onā: qui accepit vxore fratris her. Et vidēs nō ſibi naſci filios: ſemē fundebat in terrā: ⁊ dn̄s interfecit eū: eo ꝙ rē deteſtabilē faceret. Sicut dr̄ Gen. xxxviij [⁊ ipſe mortuus eſt] ⁊ ille [ſine filio] Hec eīm lex etiā a p̄triarchis ante legē ſeruabaꝛ [et terti⁹ accepit illam] ſic Sela debuit accipe thamar q̄n creuiſſet [Silr̄ et oēs ſeptē] ſucceſſiue habuerūt eaꝫ. Ita ꝙ vno ſeniori defuncto: ſequēs accepit eam. Eſa xiiij. Non ꝯſurgat in eternū ſemē peſſimorū. Et hoc eſt quod dr̄ [et nō reliquerūt ſemen] Per hunc modum Tob. iij. dicitur ꝙ Sara filia Raguelis tradita fuit ſeptē viris: ⁊ demoniū nomine aſmodeus interfecit eos. Unde ⁊ ancilla dixit. Nunq̄ ex te videamus filiam vel filium interfectrix viroꝝ tuorum. In illa eīm directe fuit idē caſus. Per oppoſitū autē modū dr̄ Eſaie. iiij. Apprehendēt ſeptē mulieres virū vnum in die illa: dicentes. Panē noſtrum comedemus: ⁊ veſtimentis noſtris operiemur: tm̄modo inuoceꝛ nomen tuū ſuper nos: aufer opprobriū noſtruꝫ. Plures eīm vni aliq̄n conceſſe ſt: eo ꝙ dicat Ar. ex opione. Platonis: ꝙ vn⁹ mlr̄as iplet fecūdando. Sꝫ nunq̄ conceſſū fuit ꝙ mlier vna haberet plres viros. Hoc ē ꝯtrā fecūditati. Sꝫ q̄tū eſt de inſtitutōe p̄ma matrimonij: vna ē vni⁹. Gen. ij. Relinquet hō patrē ⁊ matrē ⁊ adherebit vxori ſue: ⁊ erunt duo: in carne vna. De h̄ tn̄ nō eſt hic loc⁹ diſputādi [Nouiſſime ꝓo oīꝫ] maritoꝝ fratrū [mor. ē ⁊ mulier]

ſeptem viri. Dicunt phariſei ꝙ Unuſquiſqꝫ reſur
get in ordine ſuo ꝛ in eodẽ actu in quo pri⁹ vixerat
⌊In reſurrectiõe ergo eoꝝ⌋ſeptẽ fratrũ⌊cu
ius erit vxor⌋ Ecce Iuxta inductã legẽ interro/
gatio. Et ꝯfirmãt fortificãdo q̃õnez dicẽtes⌊Si/
quidẽ⌋ħ eſt q꞉⌊ſeptẽ⌋ſinguli ſucceſſiue omnes
⌊habuerũt eã vxorẽ⌋ Hãc aũt q̃ſtionẽ inexpli/
cabilẽ ſepe ꝓpoſuerãt phariſeis: ꝛ putabãt ꝙ dñs
aut errori eoꝝ ꝯſentiret: aut cũ phariſeis rephẽſi/
bilis appareret. Unde Mat.xxij. dr̃. Erratiſ neſci/
entes ſcripturas neqꝫ virtutem dei. Sap.ij. Neſcie/
runt ſacrã dei: neqꝫ mercedẽ ſperauerũt iuſticie: ꝛ
non iudicauerũt honorẽ aiaꝝ ſanctarũ. Hoc autẽ
ſcḋm lr̃am hic dr̃ (nec aliquã habet difficultatez) in
myſtico ſenſu ſepe inuenim⁹ impletũ. Prelatos eñ
eccliaꝝ dñi ſponſos adeo inuenim⁹ ſteriles: ꝙ nõ
dico de ſeptẽ: ſed etiã de mille ſuccedentibꝫ: nullus
ſemẽ fratri defuncto. ħ eſt chr̃o: relinqt. Et ideo de
eis dr̃ Hiere.xxij. Scribe virum iſtuz ſterilẽ q̃ in
eternũ non pſperabit. Redeam⁹ aũt ad lr̃am: ꝛ vi/
M deam⁹ qualiter iſti a dño confutant. ⌊Et ait ill'
Ieſus⌋ optimã rẽperans reſponſionẽ: Sunt cau/
ſas mr̃imonij ꝛ diſpoſitionẽ reſurgentiũ oñdens.

Dicit g̃⌊Filij h⁹ ſeculi⌋mortal' ꝛ aialis⌊nu/
bunt⌋ in filiabꝫ ſuis ⌊et tradũt ad nuptias⌋
in filijs: qui accipiũt vxores. q꞉ cũ mortales ſint:
fugient per mortem: natura nõ ſaluat niſi pignore
prolis. Proles aũt non habet niſi ꝑ coitũ: in q̃ fit
ſex⁹ cõmixtio. ꝛ ideo nuptie ſũt bonũ mortaliũ⌊Il/
li vero⌋ſcti ꝛ iuſti⌊qui digni habent ſeclo il/
lo⌋beatoꝝ. Pſal.xxvi. Credo videre bona dñi in
terra viuentiũ. Tob.iij. Btũs ero ſi fuerit reliquie
ſeminis mei ad vidẽduz claritatẽ hierl'm. Quãuis
eñ oẽs reſurrecturi ſint: tñ non loquit dñs niſi de
reſurrectiõe iuſtoꝝ. q꞉ Illi ſoli habebũt ſpũalia cor
pora. j. Coꝝ.xv. Oẽs q̃dem reſurgem⁹: ſed nõ oẽs
immutabimur. Immutatio eñi eſt ad formã cor/
poris glioſi. Et ħ eſt quod dr̃⌊et reſurrectione
ex mortuis⌋ Soli eñi iuſti oĩno ꝛ ſimpl'r reſur/
gent ex mortuis. Alij aũt inter mortuos in eterna
morte iacebunt i inferno. Pſal.j. Nõ reſurgũt im
pij in iudicio: neqꝫ peccatores in ꝯſilio iuſtorum
⌊neqꝫ nubent⌋ſicut femine⌊neqꝫ ducẽt vxo/
res⌋ſicut viri. Et ſubiungit rõnem⌊neqꝫ eñ vl/
tra morient⌋cũ contra mortẽ date ſint nuptie. j.
Coꝝ.xv. Nouiſſime autez deſtruet: ꝛ ipſa inimica
mors. Et Ibidẽ. Abſorpta ẽ mors i victoria. Apo
ca.xxj. Neqꝫ mors erit vltra nec dolor: que prima
abierunt. Corpa etiã ipſa nõ erũt plus aialia ſed
ſpũalia. j. Coꝝ.xv. Seminat corpus animale: ſur
get corpus ſpũale. Et talia corpa vt dr̃ Aug. mem
bra quidẽ generatõis. nõ que ꝯcupiſcentiã moue/
ant: ſed que ſapiam ordinantiſ mundũ oſtendant.
Ulterius addit dicẽs⌊Equales eñ erũt an/
gelis⌋In Spiritualitatis lumine. In Immor/
talitatiſ ꝛ Impaſſibilitatiſ dote: In Caſtitatiſ ꝛ mũ
dicie puritate. De Primo dr̃ Mat.xiij. Tunc ful
gebũt iuſti ſicut ſol in regno pr̃is eorum. Sap.iij
Fulgebũt iuſti: ꝛ tãq̃ ſcintille in arũdineto diſcur
rent. De Scḋo dr̃ Apo.xxj. Abſterget de⁹ oẽm la/
chrymã ab ocul' ſctõꝝ. ħ eſt cãm lachrymaꝝ: que ẽ
in omni paſſibilitate. Ideo dicit ꝙ habebunt vitã
eternã. Io.x. Ego vitã eternã do eis. q꞉ Nihil niſi
viuẽs erit in eis. Eſa.xxxv. Gaudiũ ꝛ letiaꝫ obti/
nebunt: fugiet dolor ꝛ gemit⁹. De Tertio dicit. j.
Coꝝ.vij. Mulier inupta ꝛ ꝟgo cogitat q̃ dñi ſũt:
vt ſit ſctã ꝛ corpe ꝛ ſpũ. Hoc eñi eſt celibat⁹. Mat.
xxij. Neqꝫ nubent neqꝫ nubent: ſꝫ erũt ſicut ange/
li dei in cel'. Ideo etiã ꝟginitas celibat⁹ vocat. In
Caſtitate eñi natura vincit adeo virtutibꝫ vt angel'
aſſimilet: vt dr̃ Ciprian⁹⌊et filij ſunt dei⌋abſqꝫ
oñi corruptiõe: in quibꝫ apparet q̃d paternitas di
uina efficiat in ipſis. j. Io.iij. Filij dei ſum⁹: nondũ
apparuit q̃d erim⁹. Cũ autẽ apparuerit: q̃d. ſ. erim⁹
ex filiatõe dei: ſiles ei erim⁹: ꝛ videbim⁹ eũ ſicuti ẽ.
Et in ħ ſenſu dr̃ Ioã. j. Qui nõ ex ſanguinibꝫ neqꝫ
ex volũtate carnis neqꝫ ex volũtate viri: ſed ex deo
nati ſũt. q꞉ nihil ex corruptiõe carnis ꝛ ſanguis ap/
parebit in ipſis. j. Coꝝ.xv. Caro ꝛ ſanguis regnũ
dei nõ poſſidebũt. neqꝫ corruptela incorruptionẽ
poſſidebit⌊cũ filij ſint reſurrectõis⌋ q̃ oĩno ꝛ
a morte ſurgũt: ꝛ a corruptõe. j. Coꝝ.xv. Canet eñ
tuba: ꝛ mortui reſurgẽt incorrupti: ꝛ nos imuta/
bimur. Oportet eñ corruptibile ħ induere incorru
ptionẽ. ꝛ mortale ħ induere imortalitatẽ

QUia vero reſurgent mortui ꝛ
moyſes oſtendit ſecus rubũ:
ſicut dicit dominũ deum abraam
et deũ iſaac et deũ iacob. De⁹ aũt
non eſt mortuorum: ſed viuorum.
Omnes enim viuunt ei

Hic cõtra Saduceos ꝓbat futurã eſſe reſurre/
ctionẽ. Et hꝫ Duas ptes. In q̃ꝝ Prĩa eſt Ueritatiſ N
probatio: quã etiaz ſcribe cõmendãt. cõtra q̃s ad/
huc nihil dictũ fuit. Ideo in Scḋa pte onditur
cõtra Scribas: meſſias in lege expectat⁹: eſſe ver⁹
deus. ꝛ ideo cauendũ eſſe a falſo Scribaꝝ in lege
intellcũ. In Primo hoꝝ ſũt Duo: Reſurrectõis ꝓ/
batio: ꝛ Probatiõis cõmẽdatio. In Probatõe ſũt
Tria. Prĩo eñi nolẽs ſophiſtice apparere: ſuũ ma
nifeſtũ fac ꝓpoſitũ. In Scḋo Probatõnis ponit
Principiũ. In Tertio Argumẽtatiõis fac decur/
ſũ. Dic g̃⌊Q̃ vero reſur. mor.⌋corpalr'⌊Moy
ſes⌋q̃ pre alijs apd̃ vos hꝫ auctoritatẽ. Oĩs enim
ſcriptura veteriſ teſtamẽti: legi moyſi innitit. Nũe.xij
Si fuerit int' vos ꝓpheta: loq̃r ei ꝑ ſomniũ: aut in
enigmatibꝫ apparebo ei. At nõ tal' ſeru⁹ me⁹ moy/
ſes q̃ in oĩ domo mea fideliſſim⁹ eſt: ꝛ non per eni/
gmata deuz videt. ore ad os loquar ei: ſic ſolet hõ
loq̃ ad amicũ ſuũ. Dic g̃⌊oñdit⌋ꝓpoſitiõe tante
auctis⌊ſec⁹ rub.⌋vbi nõ opinionẽ ꝓpriã ſecut⁹ ẽ:
ſꝫ ſimplicẽ dei reuelatõẽ: vbi ipe dñs apparuit: ꝛ ħ
oĩbꝫ eidẽ reuelatõẽ fecit. Et ĩdo etiã Loc⁹ ꝛ Tẽpus
faciũt ad auctis firmitatẽ⌊ſicut dr̃⌋ibi deus ipe
⌊dñm: deũ⌋eſſe⌊abraã et deũ iſaac et deuz
iacob⌋ Lr̃a Exo.iij. ſic iacet. Ego ſũ de⁹ abraã: de⁹
iſaac ꝛ de⁹ iacob. Qui tñ oẽs corpalr' erãt mortui:
ꝛ nõ erãt tũc niſi aĩe in ſinu abrae ſpe felici redem/
ptionẽ expectãtes. g̃ aĩe eoꝝ viuebãt. Hoc ãt nega
bãt Saducei: q̃ dicebãt q̃dẽ ãgelos eẽ: ſꝫ aĩas pire
cũ corpe. Si ãt aĩe ſũt ꝛ diſticte: ꝛ eſt aĩa Abrae

vna:⁊ aīa Iſaac alia.⁊ aīa Iacob tertia.⁊ſic opꝫ ꝺ neceſſitate ꝙ ſint aīe ꝓꝛietatibꝫ diſtīcte. Ne āt ꝓꝛietates indiuiduātes ſūt niſi ex cōparatione ꝯparatōis et naturalitatis (al's ꝯnaturalitat̄) ad h̄ corpus ⁊ illud. ꝗ illas ꝯnaturales habēt ꝓꝛieta tes aīe. Ille aūt ꝓportiōes aut pficient̄ ꝑ reſurre ctionē incorruptibiliū corpoꝝ: aut nō. Si pficie tur: tūc neceſſario erit reſurrectio eorūdē corpoꝝ in forma incorruptōnis. Et ſic habet̄ ꝓpoſitū. Si aūt nō erit tūc impfecte relinqūt̄ aīe.⁊ pcedit op⁹ dei a pfecto ad impfectū.qꝛ Perfectioꝛ fuit aīa ſm illas ꝯnaturalitates ad corpus i corpe ꝙ̄ ex tra corpus. Et h̄ ē abſurdū Deute.xxxij. Date ma gnificentiā deo nro. Dei pfecta ſunt opa. Nec rō tota fundat̄ ſup Tres ꝓpoſitōes. Quaꝝ Vna eſt Qꝫ poſt mortē remaneat aīa. Scđa. Qꝫ diſtīcta in indiuiduo poſt mortē maneat aīa. Tertia ē Qꝫ oīs motoꝛ natural' ꝓportionē naturalē habet ad id qđ mouet ⁊ nō ad aliud. Et ideo aliud quod ē ſimilis ſpēi vel gener̄ mouere nō poſſꝫ. Et ipe mo toꝛ eſt impfectus i natura: niſi hec ꝓportio ad a cū reducat̄. [Deus aūt] Ponit argumētatōis decurſū dicēs. [Deus autē nō eſt mortuoꝝ] qꝛ Deus eſt coꝝ q̄ fruunt̄ btitudine ipi⁹.⁊ illi nō pūt eſſe in toto mortui.qꝛ Frui opꝫ ſm animaꝫ. ⁊ aīa finalit' nō pōt impfecta manere.qꝛ Omē qđ finalit' impfectū eſt deſtruit̄ ⁊ nō deſinit eſſe [ſed viuentiū] nō ſm fruētē aīaꝫ.⁊ finalit' etiā victu roꝝ ſm corp⁹. ps.xxxv. Apud te eſt fons vite.⁊ i lumine tuo videbim⁹ lumē. Eſa.xxvj. Viuēt mor tui tui: interfecti mei reſurgēt. Eze.xxxvij. A q̄ttu oꝛ vētis veni ſpūs:⁊ inſuffla ſup interfectos ⁊ re uiuiſcāt. Dañ.xij. Multi ex his q̄ dormiūt i ter re puluere euigilabūt.alij in vitā eternam.alij i op pꝛobriū ſempitnū: vt videāt ſp. Job.xix. Credo eni ꝙ redēptoꝛ me⁹ viuit:⁊ i nouiſſimo die de ter ra ſurrectur⁹ ſum.⁊ rurſū circūdaboꝛ pelle mea. ⁊ in carne mea videbo deū ſaluatorē meū. quē vi ſurus ſum egoipe ⁊ oculi mei ꝯſpecturi ſunt:⁊ nō ali⁹ [Omnes eni] Tāgit Reſurrectōis veraꝫ cauſam dicēs. [Oēs eni] mortui [viuūt ei] h̄ eſt: ſue potētie. Jo.v. Sicut pr̄ ſuſcitat mortuos et viuificat. ſic ⁊ fili⁹ q̄s vult viuificat. j.Theſ.iiij. Si eni credim⁹ ꝙ Jeſus mortu⁹ ē et reſurrexit. ita ⁊ de⁹ eos q̄ dormierūt ꝑ Jeſū adducet cū eo. ij.Machab.vij. Tu q̄dē ſceleſtiſſime in pnti nos pdis. ſꝫ rex mūdi dñs iteꝝ nos ſuſcitabit. tibi aūt reſurrectio ad vitā non erit

Reſpōdentes aūt quidā ſcriba rū dixerūt ei. Magiſter: bñ dixiſti Et ampli⁹ nō audebant eū quic ꝙ̄ interrogare.

Q Cōmēdatio eſt rñſiōis. Dicit aūt ſcribas rñdiſ ſe. qꝛ illi erāt legiſpiti ⁊ credebāt futurā eſſe reſur rectōeꝫ. ſed ad modū erroris phariſeoꝝ dicebant eā futurā. Et hoc eſt ꝙ dr [Reſpondētes aūt quidā ſcribaꝝ] qui doctores eſſe videbantur. [dix.] aꝓbando rñſioꝫ dñi [Mgr̄] q̄ pfectū leḡ intellectū attigiſti. Lu.xxj. Ego dabo vobis os ⁊ ſapientiā cui nō poterūt reſiſtere oēs aduerſarij. [Bene dixiſti] Nec h̄ erat mirū. qꝛ ad vbū dei non niſi bñ dicere poterat. Joā.vij. Nunq̄ homo ſic locut⁹ eſt vt iſte homo loq̄t̄ [et ampli⁹] ab illa die [nō audebāt eū] amētes cōfutari [q̄cq̄ interrogare] tentādo. Et ideo extunc interficere cogitabāt. qꝛ videbant eū vbis inuincibilē. Actu. vj. Non poterāt reſiſtere ſapie ⁊ ſpūi qui loqueba tur. Sic Dañ.xiiij. Os draconis oppilauit pice et adipe ⁊ pilis: ſimul coctis. Pix eni ſignificat feto rem ⁊ tenacitatē infidelitat̄ phariſeoꝝ ⁊ ſaduceo rū. Adeps aūt ſignificat auaricie coꝝ pinguedinē Pili vo diuini intellect⁹ ⁊ vitat̄ ſubtilitatē. Nec tria ꝫeli igne coxit ſimul chrs: oſtendens ꝯfuta ſnam infidelitat̄ aliqñ. Aliqñ aūt pinguedinē aua ricie ſub hypocriſi latentē. Et interſeruit ſubtiliſſi mos pilos vitatis de mēte ſua ⁊ deitate: quaſi de capite euapoꝛantes:⁊ os draconis virus euomen tis oppilauit. Et ſic draconē deſtruxit. Et ſicut ba bylonii extunc nihil queſierūt niſi danielē interfi cere. Ita Judei extunc nihil querebāt niſi domini interfectionem.

D **Jxit autē ad illos. Quomo do dicunt chriſtum filiū eſſe dauid: et ipſe dauid dicit in libro pſalmoꝝ Dixit dominus domio meo ſede a dextris meis. donec po nam inimicos tuos: ſcabellum pe dum tuorum. Dauid ergo domi num illum vocat: et quomodo fi lius eius eſt?**

[Dixit aūt ad illos] ſcꝫ ſcribas: volēs cōfu tare errorē coꝝ: ne āplius in errore coꝝ remaneret. Eſt āt iſta ꝓpō cōtra Scribas: q̄ dicūt meſſiā quē expectāt in lege futurū eſſe purū hominē. Diuidit̄ aūt iſta ps in Duas ptes. In quaꝝ Pria oſtendit Errorē. Et in Secūda Cauendū docet eē ab intel lectu coꝝ q̄ nō recte ſcripturā intelligūt.⁊ in doctri na nō vitatem ſed faſtū querūt. In Prima harū partiū ſit̄ Tria ſic in pcedenti. In q̄ꝝ Primo: Ne lateat: Concluſionē intentā in q̄ſtione ponit. In Scđa Principiū vñ firmat̄ ꝓpoſitūꝫ inducit. In Tertio Facit rōnis decurſū. Dicit ḡ [Quō di cunt] h̄ eſt Quō dicere pūt Scribe doctores le gis [chriſtū] quē expectāt venturū [filiū dauid eſſe] ſcꝫ. Et ideo nō eſſe niſi hoīem purū: Noc ei omēs dicūt. Vñ Matth.xxij. Quid vob videt̄ de chriſto cui⁹ filius eſt: Dicūt ei oēs Dauid. Quia i Pſal.cxxxj. dicit̄. De fructu ventris tui ponam ſu per ſedem tuā [et ipſe] ſcꝫ dauid [dicit] in ſpiri tuſancto loquēs. Matth.xxij. Quō dauid in ſpū vocat eū dñm. Pſal.lxxxiiij. Audiā q̄d in me loq̄ tur dñs de⁹. ij. Reg.xxiij. Dixit vir cui ꝯſtitutū eſt de chriſto dñi egregi⁹ Pſalmiſta in iſrl'. Spūs dñi locut⁹ eſt ꝑ me:⁊ ſermo e⁹ ꝑ linguā meā: dixit. De us iſrael mihi locutus eſt fortis iſrl'. Nec eſt ergo certiſſima autoritas [in libro] qui ſcriptus ad memoriam eternam tāte veritatis. Abac ij. Scri be viſum. Danielis.xij. Clauſi ſunt libri: ſignatiq̄

ſermonice ad eternam rei memoriam [pſalmorum] quia tres ſunt libri diſtinctiones: et vnaqueque diſtinctos multos continet pſalmos. Dicit autem [pſalmorum] id eſt ſoliloquiorum: in quibus ipſe ſolus cum dño loquebatur: et dño cum eo. Hec enim verba maioris ſunt autoritatis quam alia. Pſal. xliiij. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. lingua
b mea calamus ſcribe velociter ſcribentis. hoc eſt ſpiritusſancti [Dixit dñs dño meo] Aut enim Dauid hec verba dicit Aut non. Si dixit (ſicut verum eſt) tunc Dauid vocat meſſiam dñm ſuum. quia tunc ſenſus eſt [Dñs] creator [dixit dño meo] meſſie [ſede a dextris meis] Aut enim hoc dicit meſſie: qui eſt. Aut ei qui non eſt. Si ei qui eſt. ergo meſſias tunc fuit quando Dauid hoc dixit: ſed tunc nondum natus fuit ſecundum carnem: ergo ſecundum humanitatem tunc non fuit. Oportet ergo quod tunc fuerit ſecundum deitatem. ergo deus eſt: et non purus tantum homo Si autem dixit ei qui non fuit. tunc oīa (alias oino) incongrue loquebatur cum dixit Sede a dextris meis. Et precipue in eodem Pſal. cix. cum dixit. Tecum principium in die virtutis tue: ex vtero ante luciferum genui te. Ante luciferum enim non genuit purum hominem. Adhuc autem Ex vtero ſue deitatis non potuit purum hominem producere. Adhuc Nulla creatura pura a dextris in equalitate dei ſedere poterit. Et lucifer qui hoc preſumpſit Eſa. xiiij. turpiter deiectus fuit. Si ergo meſſias purus homo erit vt dicitis: male dicit: ſede a dextris meis. Et ſi Dauid iſtum pſalmum non fecit: falſo Eſdras titulum poſuit. Titulus enim iſtius pſalmi non eſt alius niſi Pſalmus dauid. Adhuc autem Si meſſias non eſt niſi purus homo deſcendens a dauid: tunc dauid ipſa paternitatis autoritate maior eſt meſſia. et tunc non deberet eum vocare dñm. Matth. xxij. Si ergo Dauid vocat eum dominum: quomodo filius eius eſt:

Attende autem quod malicia ſcribarum videns iſtam conſecutionem ex dictis pſalmi neceſſario conſequi contra eos: confinxerunt quod iſtum pſalmum non fecerit Dauid: ſed Eliezer ſeruus abrae ad honorem domini ſui: quando reuerſo a cede regum occurrit ei melchiſedech. Gen. xiiij. Sed hoc oino confictum eſt: et ſequentibus pſalmis non concordat. Et maxime ei quod dicitur. Ex vtero ante luciferum genui te [Donec ponam inimicos] Donec eſt incluſiuum. quia etiam poſtquam ſuppedanea facti ſunt inimici: ſedebit a dextris dei. i. Cor. xv Oportet illum regnare donec ponatur inimici eius mali homines et demones. Et precipue Juda ſcabellum pedum eius: ita quod ſint in conculcationem ſicut lutum platearum. Malach. iiij. Calcabitis impios cum fuerint quaſi cinis ſub planta pedum veſtrorum. Heb. x. Sedet ad dexteram dei de cetero expectans: donec ponantur inimici eius ſub pedibus eius. Pedes autem: veritas eius et poteſtas. Qui duo pedes et portant eum et ſuſtentant eum in apoſtolis et apoſtolicis viris: Qui verbo veritatis et potentis ſubijciunt ei mundum. Naum. i. Ecce ſuper montes pedes euangelizantis et annunciantis pacem. Pſalm. viij. Omnia ſubiecisti ſub pedibus eius. Eſa. lxvi. Celum mihi ſedes eſt: et terra ſcabellum pedum meorum [Dauid ergo] ſicut patet in his que dicta ſunt [illum] Chriſtum expectatum [dominum vocat] qui tamen ſummus regum fuit terrenorum: et digniſſimus inter reges [et quomodo filius eius eſt:] Unde oportuit eum quod talis ſuperpoſitionem habuerit ſuper digniſſimum regem. Secundum humanitatem ſolam ſibi ſupponi non potuit. ergo oportuit quod ſecundum deitatem ſibi ſupponatur.

a **Udiente autem omni populo: dixit diſcipulis ſuis Attendite a ſcribis qui volunt ambulare in ſtolis: et amant ſalutationes in foro. et primas cathedras in ſynagogis: et primos diſcubitus in conuiuijs. Qui deuorant domos viduarum ſimulantes longam orationem. Hi accipient damnationem maiorem**

Hic cautos reddit diſcipulos ab errore ſcribarum: qui legem non ſpiritualiter intelligunt. Dicit autem Tria. Primo enim publice docuit. et quia precedens probatio publica fuit. Secundo a quibus cauendum ſit diſtinguit. Tertio Judicium condemnationis eorum predicit. Dicit igitur [Audiente omni populo] Ut etiam populus ad fidem edificaretur: et Ut error propalatus non amplius deciperet ſimplices. Mar. vi. Docete omnes gentes [Dixit diſcipulis ſuis] quos ſpecialiter doctrina ſua imbui voluit: et per quos alios voluit doceri. Marci. iiij. Seorſum autem omnia diſſerebat diſcipulis ſuis [Attendite] Duo dicit: A quibus attendendum: et Quare. A quibus: quia a ſcribis: qui corruptum in ſcripturis habent intellectum: ne inuoluamini erroribus eorum. Titum. iij. Hereticum hominem poſt vnam et ſecundam correptionem deuita: ſciens quoniam ſubuerſus eſt qui eiuſmodi eſt. et delinquit proprio iudicio condemnatus. Attendite ergo a ſcribis: qui non querunt verum ſpiritus intellectum. quinpotius cum ſpiritus ſit clauis ſciencie illum abſtulerunt Dicentes legem eſſe carnaliter intelligendam. Matth. xxiij. et Luc. xi. Ue vobis ſcribe qui tuliſtis clauem ſciencie: ipſi non intratis: et alios intrare non permittitis Igitur attendite a ſcribis: qui neglecta veritate [volunt ambulare] Quinque dicit: que intendunt conſequi ex doctrina. Quorum Primum: quod [volunt] ex doctrina ſua [ambulare] inter homines [in ſtolis] ad litteram ſutis. hoc eſt: camiſias lineas longas portauerunt: in ſignum mundicie: quia veſtimentis communibus ſacros libros tractare non deberent. Has autem apparebant: non propter mundiciam magiſterij que bona eſt: ſed propter faſtum: vt ab omnibus honorarentur. Mat. Uiceſimotertio. Uolunt vocari ab hominibus rabbi. Jaco. iij. Nolite plures magiſtri fieri fratres chariſſimi: ſcientes quia maius iudicium ſumitis. Hec eſt ergo cauſa quod de ſtolis (que dicitur a greco ſtolon: quod latine ſonat longum) quia longas ferunt tales ſtolas. Fuerunt etiam ex hoc melius veſtiti. Et hoc etiam intendit cum dicit quod volunt ambulare in ſtolis. Et ab iſta conſuetudine et a precepto domini proceſſit quod clerici portant veſtes ſacras. quia ſemper ſacra habent tractare. Et ideo dicitur Exod. Uiceſimoſeptimo. Judicum. xvij. i. Regum. ij. quod inter veſtes ſacras erat ephot lineum [Et amant ſalutationes

in foro] Hec ſalutatiões non vacuis manibꝰ fieri conſueuerunt. quia meliora queq3 doctoribꝰ dari conſueuerũt. q2 Matth. xxiij. Amant ſalutatiões in foro: et vocari ab hominibꝰ rabbi. Ibi eñ conſuetũ fuit ꝙ maiores ſalutabãt in ſignũ reuerentie. Et hanc reuerentiã multũ affectabãt. Joan. v. Quõ poteſtis credere qui gl'am ab inuicẽ accipitis: ⁊ gl'am q̃ a ſolo deo eſt nõ queritis? [et primas cathedras in ſynagogis] Cathedra dicit̃ catheꝫizantiũ edes. Et q̃ male ſederit in tali cathedra vt dicit Chryſoſt. iniuriã facit cathedre. Tamẽ q2 cathedra fuit honor quidã docentiũ: ꝓpterea appetebant eã. hoc eſt docendi auctoritatẽ. Eccl. vij. Noli ab homie querere ducatũ: neq3 a rege cathedrã honoris. q2 Qui indignꝰ accipit cathedrã: ſedit in cathedra peſtilentie Pſal. j. In cathedra peſtilentie nõ ſedit] et primos cõcubitꝰ in cõuiuijs in cenis] hoc eſt honoratiores recubitus. Et vocat cõcubitus: q2 cũ multis in cenis recumbit̃. Lu. xiiij. Cum vocatus fueris ad nuptias recũbe in nouiſſimo loco. Illi autẽ econtra ſemꝑ voluerunt recũbere in loco ꝑmo cũ lucifero qui elegit ſedẽ ponere ſuper aſtra celi. Eſa. xiiij [Qui domos deuorant] hoc eſt: contẽta in domo. hoc eſt: facultates [viduarũ] Has eñ ſibi aduocabãt Quia dare habebãt. Et q2 cuſtodes non habebant. Et ex ſexu leuitatẽ conſentiẽdi. Et ex rememoratiõe priſtine delectatiõis plene erãt cõcupiſcentijs. ij. Timo. iij. Speciem quidẽ pietatis habẽtes: virtutẽ aũt eiꝰ penitus abnegantes. ⁊ hos deuita. Ex his eñ ſũt qui penetrãt domos: ⁊ captiuas ducũt mulierculas oneratas peccatis. Chriſoſt. aũt dr̃ hic ꝙ dũ iudaicos ſacerdotes cõfundit: chr̃ianos ammonet. [Simulãtes longã orationẽ] q2 Judei (al's reuera) non diu orãt: ſed ſimulant ſe diu orare: vt occaſione longe oṙonis accipiãt. Chryſ. Auariciã veſtraꝫ religionis colore (al's decore) depingitis: ⁊ diabolo chriſti arma preſtatis vt armet̃ iniquitas: dum hypocriſis pietas eſſe eſtimat̃. Mar. xij. Deuorant domos viduarũ ſub obtentu prolixe orationis. Oſee. iiij. Peccata ꝑpli mei comedent: ⁊ ad iniquitatẽ ſubleuabũt animas ſuas. Noſtri vero temporis ſacerdotes aliud peius faciũt. quia nullam penitus pretẽdunt pietatẽ vel orationeꝫ: ⁊ tamen deuorant domos omniũ. Jus ſuum eſſe dicentes hoc ⁊ illud. ſed nõ eſſe ius vt aliud vel deo rependant vel hominibꝰ. Mich. iij. Audite principes iacob ⁊ duces domus iſrl' qui violenter tollitis pelles ſuper oues meas: ⁊ carnes coꝝ deſuper oſſibus coꝝ [Hi accipiunt] Hic tangit talium hypocritaꝝ iuſtã condẽnationẽ. Et hoc eſt quod dicit̃ [hi] hypocrite [accipiũt] a deo iuſto iudice Pſ. lxxiiij. Cum accepero tẽpus ego iuſticias iudicabo [damnationẽ] eternã maiorẽ in acerbioribꝰ ⁊ pluribꝰ penis. Quia ſicut dr̃ Lu. xj. ⁊ Mat. xij. Immũdus ſpũs qui erit a ſimplici peccatore ad hypocritã reuertit̃ cũ ſeptẽ alijs nequioribus ſe: ⁊ ingreſſi habitãt ibi. ⁊ fiunt nouiſſima hoĩs illiꝰ peiora prioribus. Et hec eſt Una cauſa q̃re damnationẽ ſumunt ampliorẽ. Secũda cauſa eſt: q2 arma dei conuertũt contra deũ. Orationẽ eñ ⁊ doctrina quibus diaboluꝫ impugnare debebãt: deũ impugnãt. Eſa. iij. Lingue coꝝ ⁊ adinuentiões eorum contra dominũ: vt prouocarẽt oculos maieſtatis eius. Tertia cauſa eſt. q2 cum ſint Doctores deberẽt oſtendere bonis exẽplis hoc quod docent. Sicut Actu. j. dr̃. Cepit ieſus facere ⁊ docere. Joannis. xiij. Exemplũ dedi vobis vt quẽadmodum ego feci ita ⁊ vos faciatis. Quarta cauſa eſt: q2 ſpiritualia gratis deberẽt exhibere. Et hec ipſis vendunt. Mat. x. Gratis accepiſtis gratis date. Sic ergo vt dicit Ambro. hic in glo. Dominus in fine teſtamenti ſui concluſit fidem in autoritate dauid qua contra ſcribas eſt vſus: ſuam per eã probans deitatem. Teſtamentũ aũt chr̃i vocat doctrinam euangelicã: in qua nobis hereditatẽ eternam ordinauit cui hoc finẽ dedit. quia ꝺ doctrina quaſi nihil addit. Quod eñ ſequitur: hiſtoria paſſionis eſt: ⁊ predictio future hieruſalem deſolatiõis ⁊ mundi. Hoc igitur eſt quod intendit Ambroſius

Sedes (margin)

R (margin)

Nota bene (margin)

Capitulum. XXI.

Reſpiciens autẽ r vidit eos qui mittebãt munera ſua in gazophylatiũ diuites. Uidit autẽ quandã viduã paupculã mittẽtẽ era minuta duo. Et dixit Uere dico vobis: q2 vidua hec pauper plꝰ q̃ oẽs miſit. Nam omnes hi ex abundanti ſibi miſerunt in munera dei. Hec autem ex eo quod deeſt: illi omnẽ victum ſuum quem habuit miſit.

Hic incipit pars que eſt De Reprobatorũ deſtructione ⁊ abiectione. Diuidit̃ aũt in partes Duas. In quarũ Prima oſtendit̃ Reprobatio condemnatiõis diuitũ: in comparatiõe ad oblationeꝫ paupercule vidue. In Secunda inducit̃ Deſtructio futura reproboꝝ. tam in hieruſalẽ q̃ in mundo. In Prima harũ dicit Tria. Tangit eñ ꝑmo ad viduã Beniuolũ reſpectũ. In Scd̃a Oblationis tangit quantitatẽ. In Tertia aũt Eiuſdeꝫ oblationis cõmendationẽ. De Primo dr̃ Dixitꝰ ꝙ confutatis omnibus phariſeis: ſaduceis ⁊ ſcribis [Reſpiciens] oculo approbatiõis [vidit] grata pietate [eos qui] in paſca: quãdo ſicut dicitur Exod. xxiij. Non debebant apparere in conſpectu domini vacui [mittebant munera ſua] Hoc eſt votiuas oblatiões. j. Paral'. vl. Populũ qui repertus eſt vidi cum ingẽti gaudio tibi offerre munera: domine deus iſrael cuſtodi hanc voluntatẽ. Eſai. lx. Offerent̃ ſuper placabili altari meo: ⁊ domum maieſtatis mee honorificabo. Pſal. xxviij. Afferte domino gloriam ⁊ honorẽ: afferte domino gloriã nomini eius: adorate dominũ in atrio ſancto eiꝰ [in gazophylatium] Gaze ſonãt diuitie

B (margin)

z phylaſe ſeruare. Et iſtud gazophylatiuz: arca dice
bat. i qua reſeruabant diuitie donoꝝ illoꝝ q̄ of
ferebāt. Eſt autē Triplex tale reſeruatoriū in tē
plo. Unū qdē erat in quo reſeruabant oblatiōes
pnapū ſabbati: Que i ſabbato magno ꝑ tria tpa
anni offerebant. Et hoc vocabat Muſach ſabba
ti. Sicut dr. iiij. Reg. xvi. Et interp̄tat Muſach
attrectatio fr̄is. qr princeps frater erat pncipis
ſacerdotū. z in ip̄o donū ei⁹ attrectabat ad pond⁹
Secūduz autē repoſitoriū erat arca in q̄ repone
bant oblatiōes ſacerdotū. Et hoc vocabat corban
vl' corbonan: qd donū ei⁹ ſonat. qr i eo donaria
mūdiſſima reponebant. que alijs donarijs pro
pter mūdiciā miſceri nō debuerūt. Matth. xxvij
Nō licet eos mittere in corbonan: qr p̄ciū ſangui
nis eſt. Bcſi dicāt. Preciū ſanguis eſt immūdū.
Et licz denarij qui dati ſunt pditori: fuerit de do
narijs ſacerdotū: tn̄ nō licet reponere ad ſanctas
oblatōes: qr iā immūdi facti ſūnt ex pditōe ſāgui
nis. Tertiū erat reſeruatoriū oblationū populi i
atrio ante tēplū: ad quem locū potuit accedere po
pulus. Erat tn̄ portic⁹ quedā circa hoc reſerua
toriū edificata: Que: nō offerente ꝑplo claudebat
ꝓpter ſecuritatē. Et iuxta illā porticū z i ea ſtabāt
ſacerdotes ammonētes populum vt offerrēt. Et
hec portic⁹ aliqñ ꝑ metonomiā etiā gazophylaci
um appellat. Joā. viij. Hec locutus eſt Jeſus iu
xta gazophylatiū docēs in tēplo [diuites] quo
rum quilibet obtulit nō ſicut potuit: ſed ſicut vo
luit. Et de hac oblatōe ad lr̄am dicit Eſa. lx. Oēs
de ſaba veniēt: aurū z thus deferentes: z laudem
dn̄o annūciantes. Aliqñ tamē oia reſeruatoria le
uitarū gazophylatia dicunt. Et maxime in viſiōe
Ezechiel' vltima. Eze. xlij. Ubi dr: q̄ iuxta tēplū
in ſupiori parte dom⁹ erāt gazophylatia. In redi
tu aūt d̄ captiuitate babylonica: cū oia hec deſtru
cta fuerūt: tūc gazophilatia vocabāt locū in q̄ de
cime que ſacerdotib⁹ dabant: reponebāt. Signi
ficant autē gazophylatia in eccl'ia man⁹ paupeꝝ:
que in celeſtes theſauros oblatōes eccl'ie reporta
re deberēt. Prouer. vlt. Man⁹ ſuas apuit iopi.
z palmas ſuas extēdit ad paupe [Vidit aūt]
reſpectu dilectōis. Sap. iij. Reſpect⁹ ei⁹ in electos
B ip̄i⁹ [z quandā viduā] Pre paupertate nomen
nō habētē: z int' alias nō noiatā: qr in terris nō ce
lebrauit nomē ſuū. Non eni erat de illis de qbus
dicit Pſal. xlviij. Uocauerūt noia ſua in terrꝭ ſu
is [viduā] i. quā a ſolacio viri iduā. h' eſt: diuiſā
j. Thim. v. Que autē vere vidua ē z deſolata ſpe
ret in deū. z inſtet obſecratōibus z oratōib' die ac
nocte [paupculā] humilē in paupertate ſua. Eſa.
liiij. Paupcula rex egeſtate cōuulſa z abſq; vlla
cōſolatione. Eſa. lxvj. Ad quē reſpiciā niſi ad pau
perculum: et contritū ſpū: z trementē ſermōes me
os: [mittentē] hoc eſt: offerentē. qr in gazophy
laciū ſupius foramē habuit: ꝑ quod oblata i pro
fundū ſui mittebāt [era duo minuta] Poteſt
eſſe minuta ſubſtantiuū. Et tūc hoc quod dr era:
reſoluendū eſt in adiectiuū: qd denominatōez fa
ciat materie minutoꝝ. Ut duo era minuta dican
tur duo erea minuta. Poteſt etiā era eſſe ſubſtā
tiuū. z minuta eſſe adiectiuū. Et tūc ſūt duo ꝑua

era. Sed p̄mus ſenſus magis eſt in vſu numiſma
tis in quo fuerūt denarij z numi z oboli z minu
ta ꝓpter ꝑuaꝝ reꝝ faciliorē cōmutationē. Era autē
ꝓprie vocant denarij vel numi vel oboli cuprei. q̄a
eris eſt cupꝝ. Et in hoc ſignificat q̄ iſta vidua val
de ꝑuā fecit oblationem: ſed ex magno affectu fecit
eam. Tob. iiij. Noli timere fili mi qm̄ pauperē q̄
dē vitā gerim⁹. ſed multa bona habebim⁹ ſi deuz
timuerim⁹ [Et dixit] oblationē vidue cōmēdā
do [Vere dico vobis] hoc eſt: in v̄itate q̄ ſum
et quā in cordis deuotione huius vidue conſpicio
Eſa. xxxviij. Memēto quō ambulauerim corā te
in veritate z in corde pfecto z qd bonū eſt in ocul'
tuis fecerim [vidua hec paup] reb' [plus q̄z
oēs miſit] Hic duplex eſt ſenſus ex eo q̄ hoc q̄
dico: plus: pōt eſſe nomē: et ſic non loquit id dictū
niſi ex affectu pēſat: vel ex facultate. quia maiori af
fectu miſit et ſm ſuas facultates pl⁹ fecit. Uel pōt
eſſe aduerbiū z ſtare iuxta ſuū v̄bū [miſit] Ut ſit
ſenſus [plus miſit] hoc eſt: in mittēdo ipſa plus
oib' fuit. Et hoc mō loquit chr̄s. qr q̄uis alij pl⁹
donauerint: tamē ip̄a plus in mittēdo fuit. ij. Cor.
viij. Si volūtas prompta eſt: ſm id qd habet acce
pta eſt. Nō ſm id qd nō habet. j. Paral'. vlt. Scio
dn̄e q̄ pbas corda z ſimplicitatē diligas. Unde z
ego in ſimplicitate cordis mei let⁹ obtuli vniuerſa.
Sic Matth. xix. dicit ſe reliqſſe oia. q̄a ex affectu
q̄ parat⁹ eſſet oia relinqndi: dimiſit. Hiero. in pro
emio galeato. Uidua paup duo era minuta i mu
nera dei obtulit z p̄fert Creſi diuicijs [Nā] Non
eſt cauſale: ſed oſtenſiuū. Q. d. Hui⁹ ſignuz eſt q̄
[oēs hij] q̄ acceſſerunt [ex abūdanti ſibi] h' eſt
qd ſibi exuberabat in copia [miſerūt] oblatiōes
[in mūera dei] ad fabricā templi z ritus ſacri
ficiorū z expenſas miſtroꝝ. j. Paral'. vl. Populū q̄
repertus eſt vidi cū ingenti gaudio tibi offerre mūe
ra. Lu. xj. Qd ſupeſt date elemoſynā: z ecce om̄ia
mūda ſunt vobis. Tob. iiij. Si multū tibi fuerit:
abūdanter tribue. ſi paruz. hoc ip̄m impartiri ſtude.
[Hec aūt ex eo qd deeſt illi] hoc eſt ex eo qd
ſi retinuiſſet: adhuc neceſſitati ſue multum deeſſet
[oēm victū ſuū] ex quo vita ſua pēdebat [quē
habuit miſit] Eccl'i. vij. Ne dicas in multitudie
muneꝝ meoꝝ reſpiciet de⁹ z offerēte me deo altiſſi
mo mūera mea ſuſcipiet. Uñ Hiero. Nō q̄ntum:
ſed ex q̄nto offeras reſpicit de⁹. Iſtud eſt valde cō
tra illos q̄ dicūt q̄ peccāt q̄ oia relinquūt z poſtea
mendicāt. qr expſſe laudat vidua q̄ totū victū mi
ſit: q̄ p certo totū victū nō dicta eſſet mittere: ſed ali
unde victū niſi ex mendicatiōe poſſet hr̄e. Sil'r eſt
d̄ vidua ſareptana. iij. Reg. xvij. que nō habuit ni
ſi pugillū farinule pro ſe z filio. et ex ipſa farinula
Helie plus q̄z ſibi z filio p̄parauit cibum Helie.

Duo aūt minuta que vidua obtulit Moralit'
ſignificant verbū dulce z quantūcūq; facultatum
dant: qd primo paupi eſt offerendū: z deo erit ac
ceptum ſacrificium. Eccl'i. xviij. Nonne ardorē re
frigerabit ros: Sic z verbum melius q̄z datum:
Eccl'iaſtici. iiij. Declina pauperi ſine triſticia au
rem tuam: et redde debitū tuum: et reſpōde illi pa
cifica in manſuetudine. Debitū aūt eſt donū miſe
ricordie et compaſſionis.

e **Et quibuſdā dicētibus de tēplo q̄ bonis lapidibus et donis ornatū eſſet: dixit. Hec que videtis: venient dies in quibus nō relinquet lapis ſuper lapidē qui non deſtruatur.**

Hic incipit pdicere reproborū deſolationē. Et diuidit in ptes Duas. In quarū Prima facit qd dictū eſt. In ſecūda aūt oſtēdit q̄ inſtans fuit: de die ad doctrinā in tēplo: et de nocte ad orationē. Et hoc facit in vltimo huius capli pagrapho. c Anterior aūt harū prtiū Quattuor h3 ptes. In quarū Prima oſtēdit Futurā templi et Judee deſtructionē futurā p romanos. In Scda dt q̄ añ h erit pſecutio magna iudeorū in diſcipulos: vt ad gētes tranſire cogant. Tertio aūt Predicat futurā mūdi vltimam deſolationē: Dicēs q̄ tūc erūt ſigna in ſole et luna ſicut inferius patebit. In Quarta dt et vltima Monet attētos et ſollicitos debere eſſe fideles vt nō im prouiſi a die illa pocupent. In Prima harū facit Quinq3. In quarū Primo A quibuſdā decor et edificiū templi oñdit: vt p hoc aliqd dicēdi de futuris capiat. In Scdo Futura deſtructio tēpli pdicat. In Tertio Signa demōſtrātia ſcz tps qñ hec ſiāt a chro petunt. In Quarto Inſtātia ſeductorū multorū: dicentiū ſe eſſe chriſtos: p vno ſigno datur: et a ſeductiōe illorū caueri pcipit. In Quinto aūt Uera ſigna deſtructiōis pmōſtrant. In Primo aūt dt [Et quibuſdā] de diſcipulis ſuis nō tētantibus [dicentibus de tēplo] q̄ poſt ruinam babylonice captiuitatis ſub Eſdra et Neemia edificatū eſt: pphetātibus Aggeo et Zacharia pphetis [q̄ bonis lapidibus] hoc ē firmis et politis. Mar. xiij. Magiſter aſpice q̄les lapides et q̄les ſtructure [et donis] ad ornatū tēpli et ad facultates miniſtrorū pertinētibus [ornatū eſſet] q2 hoc eſt ad decorē domus ptinēs. Agg. ij. Meū eſt aurū et meū eſt argētū. Magna erit domus glia domus huius nouiſſime plus q̄ prime. ij. Mach. iij. Igit cū ſancta ciuitas habitaret in oi pace: leges etiā adhuc optime cuſtodirent ppter Onie pontificis diſpoſitionē et aīos odio habentes mala: fiebat vt ipſi reges locū ſūmo honore dignū ducerēt: templū etiā maximis muneribus illuſtrarent. Et hoc eſt qd dt Pſ. xxv. Dñe dilexi decorē domus tue: et locū habitationis glorie tue. Sic etiā ecclie tēpla ornata. Sed cum ceſſat ornatus ſcitatis in pſonis: parū valet ornatus parietū. Eph. ij. Uos ipſi tanq̄ lapides viui ſupedificamini [dixit] dñs Jeſus. Et eſt Tertiū In quo Tēpli pdicit futurā deſtructionē: eorū in parietibus mortuis et nō in pſonis tanq̄ in lapidibus viuis eſſet ornatū [Hec q̄ videtis] tpales ſtructuras. ij. Cor. iiij. Que videntur: tpalia ſunt. q̄ aūt nō videntur: eterna [venient dies] clari iudicij dei q̄ mō ſunt abſcōdita ab oculis iſtius hieruſalē. Luc. xix. Nūc aūt abſcōdita ſunt ab oculis tuis. Sed ſicut dt. j. Cor. iiij. Ueniet dñs iudicās q̄ et illūinabit abſcōdita tenebrarū et manifeſtabit cōſilia cordiū: et tūc cogſcet dñs iudicia faciēs qñ i opibus manuum ſuarū comprehēſus erit peccator: ſicut dt Pſ. ix. [quibus non relinquet lapis ſup lapidē] Pſ. cxxxvi. Dixerūt exinanite exinanite vſq3 ad fundamentū in ea [q̄ nō deſtruat] q2 etiā lapides cōminuerunt romani. Mich. iij. Sion q̄ſi ager arabit: et hierlm i aceruū lapidū erit. Eſa. lxiiij. Ecce dñe reſpice ſion: deſerta facta eſt hieruſalē: deſolata eſt domus ſcificatiōis noſtre et glie noſtre: vbi te laudauerūt patres noſtri facta eſt in exuſtiōem ignis. Hoc ſpūaliter magis impletū eſt in eccleſijs in quibus in lapidibus viuis nihil remāſit niſi ignis infernalis exuſtio in carnis ɔcupiſcētia. Deut. xxxij. Ignis ſuccenſus eſt in furore meo: et ardebit vſq3 ad inferni nouiſſima: deuorabitq3 terrā. h eſt: terrenū hñtes affectū: cū germie ſuo. hoc ē: cū nepotibus q̄s in ecclias introducūt. Et montiū. hoc eſt: Prelatorū: Cardinaliū: et Epōrū: fundamēta comburet. q2 fundamentū eorū materia ignis. ſ. concupiſcentia carnis: et cōcupia oclorū: et ſupbia vite. j. Joan. ij. Hoc eñ fūdamētū: pice tenacis cōcupiſcētie et ſulphuris fetentis p imundū libidīs cōfectū: corā igne iferni ſtare nō poterit.

Interrogauerūt autē illum dicentes. Preceptor qñ hec erūt: et qd ſignū cum fieri incipient?

b [Interrogauerūt aūt illū] ſcdm aliū euāgeliſtā Mar. xiij. Petrus et Andreas et Jacobus et Joannes [dicentes] Et hoc eſt Quartū In quo huius deſtructiōis petit Tps et Signum [Preceptor qñ hec erūt:] Et ad hoc rñdet dñs. Et Ratio reddit Act. j. Non eſt veſtrū noſſe tpa vel momenta q̄ pr̄ poſuit in ſua ptāte. Incōuenies ſeqret ſi h ſaret. q2 cū tales cōminatiōes ſint de pphetia pſcientie q̄ fundant in cauſ inferioribus: ſi illi quibus fit cōminatio pniam agerēt: cōmutaret etiā cōminatio: et nō induceret malū: et ſic error generaret contra pphetiā tanq̄ eēt falſa. Sicut accidit Jone q̄ pdixit tps ſubuerſiōis Niniue. Et aūt mutet cōminatio p pniam: expſſe dt Hiere. xviij. Repente loqr aduerſus gentē et aduerſus regnū vt eradicē et diſpdam et deſtruā illud. Si pniam egerit gens illa a malo ſuo ppter qd locutus ſum aduerſus eā: agā et ego pniam de vbo qd locutus ſum. Alia etiā cā eſt. q2 qñ ſumus incerti de hora: certi tñ de iudicio qd timemus: cōtendimus oi tpe eſſe parati. et iō de tpe nō rñdet [et qd ſignū] erit iudicij tui de pſſima natiōe [cū] hec iudicia tua [fieri incipiēt] Et ad hoc rñdet dñs dando multa ſigna. Matt. xxiiij. Dic nobis qñ hec erunt: et qd ſignū erit aduētus tui ad iudiciū iſtud pficiēdū. Joel. ij. Dabo pdigia in celo ſurſū et in terra deorſum ſanguinē: et ignē: et vaporē fumi. Apli eñ adhuc cōſuetudinē iudaicā nō depoſuerūt. Dicit eñ aplſ. j. Cor. j. q̄ Judei ſigna petūt. et Greci ſapiam q̄rūt. Joā. ij. Qd ſignū oñdis nob vt videamus et credamus tibi. Talia aūt ſigna petētes vocāt eū pceptorē: Dicētes [preceptor] q2 iā cognouerūt q̄ vbū in ptāte habuit et q̄ ad pceptū eius fieret qcqd vellet. Pſ. xxxij. Ipſe dixit et facta ſūt: ipſe mādauit et creata ſūt. Sic eñ viderūt q̄ elemētis pcepit: et obediuerūt. Mat. viij.

Dñe ſalua nos:perim⁹. Marci.iiij. Magiſter nõ ad te ptinet quia pimus. Et ſurgens imperauit ventis ⁊ mari:et facta eſt tranquillitas magna. Jdeo ẽ eum ⁊ nũc vocãt pceptorem.

Qui dixit. Videte ne ſeducamini Multi em̃ veniẽt in noie meo dicẽtes q: ego ſuz ⁊ tp̃s appropinquauit: Nolite ire poſt eos.

Chriſti ponit h̃ Rñſio. Et h̃z Tres ptes. Jn quarũ Prima Premunit diſcipulos ꝯ pſeudochrõꝝ ſeductionẽ: q̃ tũc in Judea apparebũt. Scdo aũt Cõtra terrores pliorꝝ q̃ ſurgẽt ꝯ Judeã illo tpe: ne forte territi recedãt ab inſtantia pdicatõis. Tertio aũt Dat ſigna future deſtructõis. Jn Primo horũ Tria dr. Quorꝝ Primũ eſt Cautela cõtra ſeductores. Secundũ aũt eſt Cauẽdi neceſſitas. Tertiũ Prohibitio diſcipulorꝝ a ſeductoribꝫ. De Primo dr [Videte ne ſeducamini] Seductor em̃ eſt q̃ſi ſeorſum a v̄itatꝫ via ductor. Mar.xiij. Videte neq̃s vos ſeducat vllo mõ.ij. Theſ.ij. Neq̃s ſeducat. Tãgit aũt Cãm hui⁹ cautele dicẽs [Multi em̃ venient in no. meo] hoc eſt ſe chriſtos ⁊ meſſias dicẽtes. Sicut Judas galileus ⁊ Theodas. Et ſic refert Joſeph⁹: Simõ mag⁹ q̃ de ſecta fuit Eſſeorꝝ nat⁹ de cãpis iezrahel: pdicabat ſe eſſe chrĩm: ⁊ multos ſeduxit. Act.viij. Vir q̃dam noie Simõ mag⁹ dicẽs ſe aliquẽ magnũ cui auſcultabant oẽs a minimo vſq3 ad maximũ dicẽtes. Hec eſt virtus q̃ vocat magna. Et ille dixit ſe eſſe chrĩm et in primo Judeã liberaturꝝ vt refert Joſephus. Dicit etiã Egiſipp⁹ q̃ cũ filij Herodis eſſent Rhome et litigarent de regno q̃ Quattuor ſurrexerũt in Judea ſil: q̃rꝝ vnuſq̃ſq3 pdicabat ſe eſſe chriſtũ. Simõ em̃ mag⁹ maior fuit inter oẽs. Et ideo etiaz in catalogo hereſum: ſimoniaca hereſis prima ponit ab Auguſtio. Et h̃ eſt q̃ dr [dicẽtes q: ego ſum] Supple chrs. Sap.iiij. Multigena impiorꝝ multitudo nõ erit vtil.j. Joan.iiij. Multi pſeudoprophe exierũt in mundũ. Hoc ſignificatuz eſt in pſ.ciij. Vbi dr. Poſuiſti tenebras ⁊ facta ẽ nox: in ipſa ptranſibũt oẽs beſtie.ſilue. Qñ em̃ tenebre tribulationũ et fit nox ignorãtie: tũc ſtatim multiplicat incurſus beſtiarꝝ fidem vaſtantiũ pſeudoprophetarꝝ.ij. Pet.ij. Fuerunt vo et pſeudoprophete in pplo ſic ⁊ in vob erũt magri mendaces q̃ ſectas introducũt pditionis: et eũ q̃ emit eos deũ negãtes ſuperducẽtes ſibi celerẽ pditionẽ. Et multi ſequent eorꝝ luxurias: p q̃s via v̄itatis blaſphemabit: ⁊ in auaricia fictis v̄bis de vobis negociabunt. Vnde Chryſ. dr q̃ ſicut hõ circa mortẽ: turbato iam ſpũ videt phantaſias: Jta Judea circa finez ſuũ multos paſſa eſt errores phãtaſmatũ [et tp̃s appropinq̃bit] q: inter ceteras falſitates etiã diẽ iudicij inſtare dixerũt. Amos.v. Ve deſiderantibꝫ diẽ dñi vt q̃d eã vobis: Jlli em̃ determiabãt qđ chrs dñs determiare noluit ſcz diẽ ⁊ horam future deſtructõis ⁊ iudicij. Lu.xij. Veniet dñs ſerui illi⁹ in die q̃ nõ ſperat ⁊ hora q̃ neſcit.j. Theſ.v. Diligent ſcitis q: dies dñi ſicut fur ita in nocte veniet [ergo nolite] ſcꝫ q̃ pmunita (alr̃ pmoniti eſtis) [ergo nolite ire] p imitationem erroris [poſt eos] q: ſicut dr Mat.xv. Si cec⁹ ceco ducatũ preſtet: ambo in foueã cadunt. Rho.xvj. Obſeruate eos q̃ diſſenſiones ⁊ offendicula pter doctrinã quã vos didiciſtis faciũt: ⁊ declinate ab illis. hmõi em̃ chrõ dño nõ ſeruiũt: ſed ſuo vẽtri. et p dulces ſermones ⁊ benedictiões ſeducũt corda innocẽtiũ. h̃ ẽ: ſimpliciũ.

Cum audieritis prelia et ſeditiones: nolite terreri Oportet enim primũ hec fieri: ſed nõdũ ſtatim finis Tunc dicebat illis. Surget gens contra gentem: et regnum aduerſus regnum: ⁊ terremotus magni erũt p loca: et peſtilẽtie: et fames: terroreſq3 de celo ⁊ ſigna magna erunt.

Tangit h̃ ea que faciũt ad terrorẽ. Dicit autem Tria. Primo em̃ terribilia ab hoibus pcurata dicit in Cõi. Scdo Monet ne pter illa retrahant a pdicatiõe in Judea faciẽda. Tertio Jlla terribilia ponit in Speciali. E Dicit igit [Cum aũt] in iudea [audieritis plia] q̃ ad hoſtes exteriores ptinent [et ſeditiões] q̃ ptinent ad ciues. Hoc ẽ q̃ Judea ſcindit ad exteriores: ⁊ interius in ſeipa. Jlla em̃ multũ añ vltimã deſtructionez in Judea abũdauerũt. Mat.xxiiij. Audituri eſtis bella ⁊ opiniones bellorꝝ. Eſa.xix. Pugnabit vir contra fratrem ſuum: et vir ꝯ amicũ ſuũ: ciuitas aduerſus ciuitatẽ: et regnũ aduerſus regnũ: et dirumpet ſpiritus egypti in viſceribꝫ ipſi⁹. Ecce bella in hoc q̃ regnũ eſt cõtra regnũ. Et ſeditiones in hoc q̃ vir ꝯ fratrẽ eſt et cõtra amicũ: et ciuitas contra ciuitatẽ. [Nolite terreri] vt pter illum terrorem a Judea recedatis: q̃n inſtanter pdicetis ei. q: Talis vexatio multis dabit intellectum: ita q̃ cõuertentur Eſa.xxvj. Jn anguſtia ſua exq̃ſierunt te: in tribulatione murmuris doctrina tua eis. Et Jbidẽ.xxviij. Tm̃modo ſola vexatio dabit intellectum auditui. Dicit aũt cãm quare non terreant: dicẽs [Oportet em̃] hoc eſt: oportunũ eſt [primũ] ante plenariã deſtructionẽ [hec] bella ⁊ ſeditiões [fieri] vt p iſta moueant vt faciãt pniam de pctis q̃ i me cõmiſerũt. Sap.xij. Eos q̃ delinquunt corrigis ⁊ ammones vt relicta malicia credãt in te dñe [ſed nõdũ ſtatim finis] erit Judee: p rhomanã deſtructionẽ. q: iſta bella ⁊ ſeditiões durauerũt i Judea p.xlij.annos anteq̃z p Titũ tota vaſtaret hieruſalẽ. Paulatim em̃ ciuitates ⁊ pruincie vaſtari ceperũt p tp̃s.xlij.annorꝝ. Et tũc demũ poſt illud tp̃s deſtructa eſt hierl̃m: et in illo tpe pdicauerũt diſcipuli de ciuitate in ciuitatẽ fugiẽtes. Matth.x. Si perſecuti vos fuerint in vna ciuitate: fugite in aliã. Nolite ẽ terreri: ſed confidite. Prouer.xxviij. Fugit impi⁹ nemine pſeq̃nte. iuſt⁹ q̃ſi leo cõfidens abſq3 terrore erit. Prouer.xij. Nõ contriſtabit iuſtũ q̃cq̃d ei acciderit. Jo.xvj. Jn mũdo pſſurã habebitis: in me aũt pacẽ. ſed ꝯfidite q: ego vici mũdum. j. Mach.ij. A v̄bis viri peccatoris ne timueritis:

cuius gloria ſtercus ꝛ vmis eſt: hodie extollitur ꝛ
cras nō inuenieť. q꜄ cōuerſus eſt in terrā ſuam: et
cogitatio eiꝰ ꝑijt. [Tūc dicebat illis] familiariť
et magis ad ſpeciem deſcēdens [Surget gēs]
Rhomanoꝝ [cōtra gētē] Judeoꝝ [et regnū]
rhomanoꝝ [aduerſum regnū] Judeoꝝ. Uel
etiā in ſapſis ꝛ cū vicinis gētib9 cōfligēt Judei. et
tūc cito erit deſolatio. Mat. xij. Oē regnū i ſapm
diuiſū deſolabiť: ꝛ domꝰ ſupra domū cadet. Eſa. ix.
Unuſqſqꝫ carnē brachij ſui vorabit. Manaſſes
cōtra Effraym. et Effraym ꝯ Manaſſen. et ſiľ ipſi
ꝯtra Judā. Carnē em̄ brāchij ſui vorare eſt qn̄do
vnꝰ aliū a q̄ debebat hēre adiutoriū impugnet. Eſa. iij.
Corruet ꝑpľs: vir ad viꝝ: vnuſqſqꝫ ad ꝓximū ſuū
tumultuabiť. Puer ꝯ ſenē: ꝛ ignobilis ꝯ nobilem
Sic mō fit in eccleſijs q꜄ Canonicꝰ impugnat Ca
nonicū: et Prelatꝰ ſubditū: et laicꝰ clericū: et econ/
uerſo. Et eſt ſignū future eccľe deſolatōis (alꝰs de/
ſtructiōis) in q̄ iſta fiūt. Tn̄ coꝝ q̄ inducta ſūt: di/
cit Chryſ. q꜄ nullū eſt ſignū: qa ſepe fiūt. Sed diť
Greg. q꜄ hec ſunt ſigna future deſolatōis facta ab
hominib9. Sed Chryſ. vocat ſignū miꝝ qđ raro fit
Grego. aūt large accipit ſignū ꝓ oīmi eo qđ aliqd
ꝑmōſtrat in futurum [Et terremotꝰ] Hic ſcđm
Chryſ. tāgit ſigna dupľr. Primo em̄ Quattuor
tangit in Speciali. Scđo aūt tangit mľta in Cōi
futura. de qb9 longū eēt facere mentionē. Primū
inter q̄ttuor eſt de terra: q꜄ dr̄ Q [terremotus
magni] erūt. et ſolito maiores [erūt ꝑ loca] di/
uerſa Judee: ſuccedētes ſibi. Terra enim q̄ſſabiť:
horrēs pōdꝰ habitatoꝝ ſuoꝝ q̄ filiū dei occiderūt
Sicut etiā dr̄ Matth. xxvij. q꜄ in morte chr̄i terre
motus factꝰ eſt magnꝰ. Eſa. xxiiij. Concutienť fun
damenta terre. confractione cōfringeť terra. cōtri/
tione conteret terra. cōmotione cōmoucbiť terra.
agitatione agitabiť terra ſic ebrius: ꝛ auferet ſicut
tabernaculū vniꝰ noctis: quia grauabit eam iniq/
tas ſua Talis em̄ terremotꝰ in Judea an̄ rhoma/
nā captiuitatē multiplicabať ſepiꝰ. Quia ſicut dr̄.
Eſa. xxiiij. Grauabit eam iniqtas ſua. Eſa. iij. Lin/
gue coꝝ ꝛ adinuentiōes coꝝ ꝯ dn̄m vt ꝓuocarent
oculos maieſtatꝭ eiꝰ. Sicut em̄ dr̄ Eſa. xl. trib9 di/
gitꝭ appēdit dn̄s molē terre. Scꝫ: Fidei veritate: et
Uite ꝟtute: et Cōſcīe puritate. Et qn̄ iſta terre fun
damenta concutiunť: tūc neceſſe eſt moueri terrā.
Hec aūt in Judea cōmiſſa ſunt. Fidei em̄ ꝟitatem
heretici pſeudochr̄i ꝯcuſſerūt. Uite aūt ꝟtutē pha
riſei ꝛ ſcribe mouerūt ꝛ mali hoīes. Cōſcientie pu/
ritatē maculauit ꝑctm̄. Et ideo terra Cōfracta eſt
in pacꝭ federe: Contrita ꝛ in minima redacta in ter
renoꝝ cupiditate: Mota eſt in ſeditōis inqetudi/
ne. Agitata aūt in belloꝝ multiplicatate [et peſti/
F lentie] Scđm ſignū qđ eſt ab aere. Aere em̄ cor/
rupto cadit ros corruptꝰ: ꝛ gutte pluuiaꝝ corru/
pte ſuꝑ terrenaſcentia: ꝛ faciūt ea venenoſa ꝛ peſtē
ſiue mortalitatē inducentia. Unde Peſtilentia vt
dr̄ Jſidorꝰ dr̄ q̄ſi paſtulentia: q꜄ peſtꝭ illa a paſtu
venenatoꝝ cauſať. Ezech. v. Peſtilētia ꝛ ſanguis
ꝑtranſibūt ꝑ te. Hiere. xxj. Percutiā habitatores
huiꝰ ciuitatꝭ. ſ. hierľm: hoīes ꝛ beſtie peſtilētia ma
gna morienť. De vtroqꝫ iſtoꝝ ſiml̄ dr̄ Apocaľ. viij
Accepit angelus thuribulum ꝛ impleuit illud de
igne altaris ꝛ miſit in terrā. ꝛ facta ſunt tonitrua ꝛ
voces ꝛ terremotus magnꝰ. Angelus aūt eſt chr̄s
dn̄s Qui thuribuluꝫ cordis ſui impleuit igne fu/
roris dn̄i in Judeos: et effudit in terrā Judeā. Et
facta ſunt tonitrua ꝛ coruſcatiōes: Que naturaliť
ex vapore ignito venenoſa (alꝰs venenoſo) Et corrū
punt aerem ꝛ paſtū q̄ de terra naſcť. Et cōmouen
do vapores ſubterraneos faciūt terremotū. Hec
aūt plaga Spūaliter ab eis ꝓcurať q꜄ mala dant
exempla. Paſtu em̄ illoꝝ alij corrumpunť [et fa
mes] Ecce Tertiū ꝑcedēs deſolationē ſignū. Pri
mo Peſtilentia corrumpit fructus naſciturus. et
deinde exiccat eos: et tūc fit fames. Ezech. v. Mit
tā in eos famē ꝛ beſtias peſſimas vſqꝫ ad interni/
tionē. Hoc aūt dn̄s ꝑcedere voluit vt obſeſſi n̄ ha
berēt victualia: qb9 ſuſtētati: ciuitatē diu poſſent
defendere. Un̄ narrat Egiſippꝰ tantā tūc fuiſſe fa/
mē in hierľm q꜄ vne maſticāte bolū: aliꝰ ꝑfocabat
ei guttur: ne maſticatū trāſglutiret. ſed extutū (alꝰs
arripiens) de ore illꝰ ipē comederet: Et q꜄ due ma/
trone nobiles cōdixerūt inter ſe q꜄ filios ſuos ſuc/
ceſſiue comederēt. Et vno comeſto: altera cū fletu
vocauit filiū dicēs. Ueni infelicꝭ matris infelicior
nate: veni ad manꝰ non matris ſed mactatricis et
deuoratricꝭ viſceꝝ ſuoꝝ. Thren. iiij. Manꝰ muli
erū miſericordiū coxerūt filios ſuos. facte ſūt eis
in cibum in contritione filij ꝑpľi mei. Hāc peſtem
ꝓcurāt Spūalr mali ꝑlati ꝛ illiterati ſubtrahen
tes ꝑpľo pabula ꝟbi dī. Amos. viij. Mittā famē
in terrā: nō famē panis neqꝫ ſitim aq̄: ſed audiēdi
ꝟbū dei [terroreſqꝫ de celo] in nouis appari/
tiōib9 de celo venientib9. ij. Mach. v. Cōtigit ꝑ vni/
uerſam hieroſolymoꝝ ciuitatē: ꝑ dies q̄draginta
videri ꝑ aera eq̄tes diſcurrētes armatos (alꝰs aura
tas) ſtolas hn̄tes ꝛ haſtas: ꝛ q̄ſi cohortes arma/
tas: ꝛ curſus equoꝝ ꝑ ordinē digeſtos: ꝛ cōgreſſi/
ones fieri cominꝰ: et ſcutoꝝ motꝰ ꝛ galeatoꝝ mul
titudinē gladijs diſtrictꝭ: et teloꝝ iactꝰ: et aureoꝝ
armoꝝ ſplēdorē: oiſqꝫ generꝭ loricaꝝ. Un̄ narrat
Joſephꝰ Q iminēte captiuitate: ſtella (q̄ vocať co
metes) ſimilis gladio: pepēdit ſuꝑ hierľm: et currꝰ et
eq̄tes armati pugn̄tes in aere. Et vitula ſacrificij
inť manꝰ imolantiū pepit agnā (alꝰs agnū) Spū/
aliter aūt hec fiunt in eccľia: qn̄ de ꝑlatꝭ q̄ſi de ſub/
limi celo n̄ audiunť niſi terribilia ꝛ auſtera ꝛ cōmi
natiōes. Nō aūt hoꝝ eſt mirabiliū: q꜄ vniuerſita
tis creatorē occiderūt: nec penitere voluerūt: ideo
oia ꝯ eos pugnauerunt. Sap. v. Pugnabit cum
eo orbiſterraꝝ ꝯ inſenſatos. Sap. xvj. Uindex ē
orbis iuſtoꝝ [et ſigna magna erūt] Hic ſub/
iūgit generaliter: poſt quattuor inducta de terra:
ꝛ aere: ꝛ de celo. Signa aūt dicunť irā dei ꝑcantia.
Amos. v. Dies dn̄i iſta tenebre ꝛ nō lux: quomo/
do ſi fugiat vir a facie leonis: et occurrat ei vrſus
et ingrediať domū ꝛ innitať manu ſua ſuper pari/
etem: et mordeat eum coluber. Eſaie. xxiiij. Terra
interfecta eſt ab habitatorib9 ſuis: quia tranſgreſ/
ſi ſunt leges: mutauerunt ius: tranſgreſſi ſunt fe/
dus ſempiternum.

ſ. Ed ante hec omnia inijcient
vobis manus ſuas ꝛ pſeq̄nť

**tradẽtes in ſynagogas ⁊ cuſtodi-
as: trahẽtes ad reges et p̃ſides ꝓ-
pter nomẽ meũ. Cõtinget aũt vo-
bis in teſtimonium**

B Secundũ eſt in quo dr̃ qd paſſuri ſũt ab eis diſ-
ſcipuli cũ inſtanter p̃dicant. Dicit aũt h Tria. In
quoꝝ Primo Diſcipuloꝝ oſtẽdit paſſiões ꝑ patiẽtiaꝫ
ſuſtinẽdas. In Secũdo p̃dicat Q ꝓpter hec ⁊ alia
circũdari videbũt ciuitatẽ ab exercitu rhomanoꝝ.
In Tertio aũt Diſtrictionẽ obſidionis exaggerat
In Primo hoꝝ adhuc ſunt Tria. In quoꝝ Primo
Perſecutionẽ diſcipl'oꝝ futurã oñdit. In Scḋo
aũt Cõſolat̃ ꝙ lꝫ viribꝫ: corpibꝫ ſint inferiores: ꝙ
tñ ſapia: et vbi efficacia multo erũt illis fortiores.
In Tertio aũt Cõſolat̃ qꝛ nihil de corpe coꝝ ꝑibit
ſi patientes fuerint. In Prio aũt Tria dr̃. Manu
um violẽtaꝝ (al's violentã) inijectionẽ. De loco ad
locũ ꝑſecutionẽ. et Retributiõis eterne? vtriuſ et
vitatis teſtificationẽ. De Primo dr̃ [Sed ante
hec oia] cũ p̃dicatis eis ſub ꝑicl'o vite vſqꝫ antequꝫ
veniat deſolatio: et oia illa q̃ dicta ſunt: vt inducaſ-
tis eos ad pniam vt deleant̃ eis pctã: et ſic ira dei
auertat̃ ab eis. Act. iij. Penitemini igit̃ vt deleant̃
vob pctã. Cũ ḡ ſic dat̃ operam ſaluti coꝝ: illi ecõtra
[inijciẽt vobis manus] ſacrilegas ⁊ violẽtas.
Thren. j. Manũ ſuã miſit hoſtꝫ ad oia deſideraſ-
bilia eiꝰ. Act. xxj. Iniecerũt Paulo manꝰ clamanſ-
tes Uiri iſraelite adiuuate. Hic ẽ hõ q̃ aduerſus
ꝑplm ⁊ legẽ ⁊ locũ ⁊ oẽs vbiqꝫ docet. Inſup ⁊ gen
tiles induxit in tẽplũ et violauit locũ ſcm̃ iſtũ [et
ꝑſequent̃] Hoc eſt Scḋm de Perſecutione. Et
dr̃ Duo. Perſecutionẽ. et Traditionẽ ad iudiciuꝫ
publicũ. Et de Perſecutõe Matt. v. Bti q̃ ꝑſecuſ-
tionẽ patiunt̃ ꝓpter iuſtiaã: qm̃ ipſoꝝ eſt regnum
celoꝝ. j. Pe. iij. Si qd patimi ꝓpter iuſticiã beati.
De traditiõe aũt dr̃ Quattuor. Scꝫ Q tradũt et
trahũt Ad audiendũ in cõſilio. et Ad cuſtodiẽduꝫ
in carcere. Ad cõdẽnandũ in iudicio. Et in fine an
nectit cãm (q̃ ſola facit martyrẽ) qꝛ hec oia fiunt ꝓ-
pter nomen dei. Dicit igit̃ [tradentes in ſyna
gogas] vbi eſt cõciliũ Iudeoꝝ: vt vos audiant.
Act. v. Ibãt apl'i gaudẽtes a con. cõcilij: qm̃ digni
ha. ſunt ꝓ no. Ieſu ɔtu. pati. Mat. xxiij. Tradent
vos in ɔcilijs: ⁊ in ſynagogꝫ ſuis flagellabũt vos
[et cuſtodias] carcerales. Act. v. Iniecerunt in
eos manꝰ: et poſuerũt eos in cuſtodiã. Act. xij. Peſ-
trus q̃dẽ ſeruabat̃ in carcere. oõ aũt fiebat ſine inteſ-
miſſiõe ab eccl'ia ad deũ ꝓ eo [trahẽtes] eos caſ-
ptos [ante reges] Act. xij. Miſit Herodes rex
manꝰ vt affligeret q̃ſdã de eccl'ia. Occidit aũt Iaſ-
cobũ fratrẽ Ioannis gladio. Uñ [ad reges] ſuſ-
periores iudices [et ad p̃ſides] inferiores traheſ-
bant̃ vt punirent̃. Mat. x. Tradet aũt frater frẽm
in mortẽ ⁊ pr̃ filiũ: et inſurgent filij i parentes coꝝ: ⁊
morte afficiẽt eos [propter nomẽ meũ] qḋ p̃ſ-
dicatꝫ: qꝛ illiꝰ noticiã hoibꝫ imp̃mitꝫ. Et hec eſt cã
glioſa: q̃ martyrẽ facit. qꝛ tunc q̃rit̃ in vob nomen
chri. ⁊ ſunt inimia chri nõ viri q̃ h nomẽ q̃rũt extin
guere. Mat. x. Eritꝫ odio oibꝫ hoibꝫ ꝓpt̃ nomẽ me
um. Hoc eñi eſt: nomẽ Magnũ qḋ eſt ſuꝑ oẽ noſ-
men: ſicut dr̃ Phil. ij. Dedit illi nomen qḋ eſt ſuꝑ
oẽ nomẽ. Hoc eſt nomen Ammirabile. Gen. xxxij.
Cur q̃ris nomẽ meũ qḋ eſt mirabile. Hoc eſt noſ-
mẽ in q̃ bñdictionẽ cõſequit̃ oĩs qui bñdicet̃. Eſa.
lxv. Uocabit ſeruos ſuos noĩe alio: in q̃ qui bñdiſ-
ctꝰ eſt: bñdicet̃ in deo amen. Hoc eſt nomen qḋ os
dñi noiauit. Eſa. lxij. Uocabit̃ tibi nomẽ nouum
qḋ os dñi nomiauit [Continget aũt vobis]
hec ꝑſecutio [in teſtimoniũ] vitatis ⁊ virtutis.
Unde etiã martyr grece: teſtꝫ eſt latine: et teſtimoſ-
niũ ɔ̃ illos cõdẽnandos. Deut. xxx. Teſtes inuoco
cõtra vos celũ ⁊ terrã. Ps. cxviij. Mirabilia teſti
monia tua dñe. Cũ eñi in iudicio cõuenitꝫ eos de
eo qḋ ad ɔuerſionẽ eos ãmonuitꝫ: tũc teſtes erũt
ɔ̃ eos ꝑſecutiões q̃s ꝓ veritate vobis intulerunt.
Eſa. viij. Liga teſtimoniũ: ſigna legem in diſcipuſ-
lis meis.

**Ponite ergo in cordibꝰ veſtris
non p̃meditari queãdmodũ reſpõ
deatis. Ego eñi dabo vobis os ⁊
ſapientiã cui non poterunt reſiſte
re ⁊ contradicere omnes aduerſa
rij veſtri.**

Ecce h Scḋo cõſolat̃. quia in verbo inuincibiſ-
les erũt. Et dr̃ h Tria. Scꝫ: Qualiter a dño ſapiſ-
entiã rñdendi accipiẽt. et Scḋo: qꝫ ſit hoc neceſſa
riũ. qꝛ illi q̃ deberent loq̃ pro eis: impugñbant eos.
Et Tertio Qualiter etiã ſi cõtingat mori ꝓ veritaſ-
te: deus eis ⁊ vitã ⁊ membra reſtituet. Dicat igit̃
[Ponite] h ẽ firmate [in cordibus veſtris]
nihil heſitãdo [nõ p̃meditari] ꝑ ſtudiũ ⁊ lrãtu
rã [queãdmodũ rñdeatis] hoc eſt: queãdmo
dũ rñdere debeatꝫ. Mat. x. Nolite p̃meditari q̃liſ-
ter aut qd loq̃mi. Rõ aũt huiꝰ ẽ Ioã. xiiij. Spũs
paracletus quẽ ego mittã vob a pr̃e: ille vos docebit
oia ⁊ ſuggeret vob oia q̃cunqꝫ dixero vobis. Sic
fecit apl's. j. Coꝝ. ij. Sermo meꝰ ⁊ p̃dicatio mea ñ
fuit in ꝑſuaſibilibꝫ humane ſapie verbis: ſed i doſ-
ctrina ſpũs [ego eñi dabo vobis] per ſpm̃ ſcm̃
[os] hoc ẽ eloq̃ntiã [et ſapientiã] interiꝰ liguã
informantẽ [cui nõ poterũt] per ratiões [reſi
ſtere oẽs aduerſarij veſtri] ſiue tyranni: ſiue
heretici: ſiue falſi aduocati q̃ vſqꝫ hodie cũ cõtenſ-
tione ɔ̃ vitatẽ loquunt̃. ſicut Tertullꝰ cõtra Pau
lũ Act. xxiiij. Exod. iiij. Perge igit̃ ⁊ ego ero in ore
tuo: doceboqꝫ qd loq̃ris. Hiere. j. Ecce dedi vba
mea in ore tuo: ecce cõſtitui te hodie ſuꝑ gẽtes ⁊ re
gna. Act. vj. Nõ poterant reſiſtere ſapie ⁊ ſpũi qui
loq̃bat̃. j. Coꝝ. ij. Nos nõ ſpm̃ huiꝰ mũdi accepiſ-
mus: ſed ſpm̃ q̃ ex deo eſt: vt ſciamꝰ q̃ a deo donaſ-
ta ſũt nob: q̃ ⁊ loq̃mur non in doctis hũane ſapie
vbis: ſed in doctrina ſpũs: ſpũalibꝫ ſpũalia cõpaſ-
rantes. Eccl. xxj. Os prudentꝫ q̃rit̃ in eccl'ia: ⁊ ver
ba illiꝰ ɔgregabunt̃ in cordibꝫ ſuis. Sꝫ ɔ̃ h qḋ
h dr̃ videt̃ eſſe qḋ dr̃ Eſa. xlv. Annunciate ⁊ venite
et cõſiliamini inſimul̃. Glo. vt oẽs ꝑ mũdũ eũtes: idẽ
annũciet'. Sed ad hoc dicẽdũ ꝙ hoc cõſiliũ vniſ-
formitatꝫ fecit i eis vnitas ſpũs. Ita etiã dr̃ Pauſ-
lus Gal. ij. ꝙ aſcendit in hierl'm ad apl'os vt conſ-

ferret cũ eis euãgeliũ:etiã in collatione illa ſibi ni
hil cõtulerũt.q2 totũ reuelauerat ſpũs qđ illi con
ferre poterant. Aliter em̃ idiote exiſtẽtes ⁊ diuiſi: lõ
ge lateq3 p mũdũ idez p̃dicare nõ potuiſſent. Dicit
aũt ꝙ aduerſarij etiã cõtradicere nõ potuerũt. Et
hoc nõ intelligit̃ q̃tũ ad cõtradictionem exteriorẽ:
ſed q̃tum ad intrinſecus rõnem.

Trademini aũt a parentibus ⁊ fratribus ⁊ cognatis et amicis:et morte afficient ex vobis Et eritis odio oĩbus hominib⁹ propter nomen meum.Et capillus de capite veſtro non ꝑibit

D Oſtendit em̃ q̃z neceſſariũ eſt ꝙ talis eis det ſapiẽtia:q2 illi q̃ loq̃ debebant ꝓ eis: impugnabant eos.Et hoc eſt [Trademi aũt a parẽtibus] carnalib9 infidelib9. Pſ.xxvj. Pr̃ me⁹ et mr̃ mea derelíquerũt me:dñs aũt aſſumpſit me. Lu.xiiij. Siq̃s venit ad me:⁊ ñ odit patrẽ ⁊ matrẽ ⁊ vxorẽ et filios ⁊ fratres ⁊ ſorores;non põt me⁹ eſſe diſcipulus[et a fratrib⁹] Mich.vij. Oẽs in ſanguine iſidiant̃:vir fratrẽ ſuũ venat̃ ad mortẽ [et cognatis] q̃buſcũq3 gradib9 cõſanguinitatis ⁊ affinitatis cõiũctis.Hiere.ix.Ois frater ſupplãtãs ſupplãtabit[et amicis] Hiere.ix.Ois amic⁹ fraudulẽter incedet.Mich.vij. Inimici hoĩs domeſtici illi⁹.Tales em̃ amici ſũt de q̃b9 đr Eccl.vj.Eſt amicus ſoci⁹ mẽſe:et nõ ꝑmanet in tpe tẽtatiõis. Tales em̃ ſunt amici hui⁹ mũdi:de q̃b9 đr Jaco.iiij. Quicunq3 voluerit eſſe amic⁹ huius mũdi:inimicus dei cõſtituit̃[et morte afficiẽt ex vobis] Quoſdã ſicut Jacobũ maiorẽ:et Jacobũ minorẽ et Stephanũ:et Quoſdã alios quos interfecerũt Judei.Mat.x.Nolite timere eos q̃ occi.corpus: aĩam aũt ñ pñt occidere. Cõſolat̃ aũt eos đ reſurrectiõe dicẽs[et capillus de ca.veſtro] ad decorẽ ⁊ honeſtatẽ nature ꝑtinẽs[nõ ꝑibit] Lu.xij Uñi aũt ⁊ capilli capitis oẽs nũerati ſũt. Sup̃ aũt expoſitũ eſt hoc ꝓpm. Si aũt nõ perit capill⁹ q̃ minima ps eſt aĩati corꝑis:nullo modo alia mẽbra pñt ꝑire.ij. Mach.vij. Poſtulat⁹ linguã cito ꝓtulit:et man⁹ cõſtãter extẽdit:et cũ fiducia ait: e celo iſta poſſideo: et ꝓpter dei leges hec ipſa deſpicio:q̃niã me ab eo hec eadẽ iteꝝ receptuꝝ ſpero.

In patiẽtia veſtra poſſidebitis animas veſtras

Hic tãgit ꝙ oĩa iſta:patientia vincunt̃. Et hoc ẽ qđ dicit [In patiẽtia] q̃ eſt eq̃nimis tolerãtia aduerſoꝝ:vt đr Tulli⁹[poſſidebitis] hoc ẽ ad nutũ hẽbitis ſicut hõ ſuã poſſeſſionem [aĩas veſtras] hoc ẽ aĩalitates vr̃as. et intẽdit dicere ꝙ q̃uis aĩalitas:tolerãtie aduerſoꝝ reluctet̃:tñ regimine rõnis poſſidẽda ⁊ reducẽda eſt:vt ꝓpt̃ aduerſa nõ cedat:ſed deũ etiã vite tꝑali ꝓponat. Act.xx. Nihil hoꝝ vereor nec facio aĩam meã ꝑcioſiorem q̃z me: dũmõ ꝯſũmẽ curſũ meũ:et miſteriũ v̄bi mei qđ accepi a dño. Jac.j. Patiẽtia op⁹ ꝑfectũ habet vt ſitis ꝑfecti ⁊ integri in nullo deficiẽtes.Dicit aũt b Greg.ꝙ Patiẽtia ẽ radix ⁊ cuſtos oĩm v̄tutũ.

Qđ alibi đr de Hũilitate.⁊ alibi đr de Charitate ꝙ radix eſt v̄tutũ.Et oĩa hec đr idẽ ſcẽs Gre. Eſt aũt Patiẽtia radix:q̃tũ ad illã radicis ꝓprietatẽ ꝙ eſt arborẽ firmare ꝯ impulſus exteriores. Hũilitas aũt cuſtos eſt q̃tũ ad occultationẽ ab inſidiãtib9. ſed Charitas q̃tũ ad ſucci ⁊ nutrimẽti miniſtrationẽ eſt radix. Prouer.xiiij. Qui patiẽs eſt: mĺta gubernat̃ ſapiẽ. Prouer.xix.Doctrina viri ꝑ patiẽtiã agnoſcit̃. Hic em̃ poſſidet ad nutum aĩam. Prouer.xv. Qui acq̃ſcit increpatiõib9: poſſeſſor eſt cordis. Prouer.xvj. Melior ẽ patiẽs viro forti:et q̃ dñat̃ aĩo ſuo fortior eſt expugnatore vrbiũ Sapiẽ em̃ in v̄bis:et patientia in v̄berib9 oĩa vincunt. Que due ale date ſunt mĺieri Apoc.xij.q̃ eccleſiã ſignat:q̃b9 volat in deſertũ vt defendat̃ a dracone diabolo q̃ eam ꝑſequit̃.

Cum aũt videritis circũdari ab exercitu hieruſalẽ:tunc ſcitote q̃a appropinq̃uit deſolatio eius

Hic exaggerat obſidionem. Et dicit Duo.Scꝫ Obſidionẽ: et Obſidionis diſtrictiõem. De Obſidione đr[Cũ aũt videritis] ocul9 corꝑeis .q2 vſq3 ad illa tpa mĺti Diſcipuloꝝ ⁊ Aploꝝ vixerũt [circũdari] in circuitu (al's) [exercitu] p totũ [hierl'm] ꝑ rhomanos. Luc.xix. Circũdabunt te inimici tui vallo:⁊ coãg. te vndiq3 [tũc ſcitote] ex v̄itate. Jo.xiiij. Predixi vob ꝑus q̃z fiãt:vt dũ factũ fuerit credatis [q2 appropinq̃uit deſolatio] q2 tantũ debilitauit eã iniq̃tas ꝙ reſiſtere nõ poterũt. Neq3 de⁹ liberabit eos ſicut liberauit ab obſidione Sennacherib:Eſa.xxxvij. Uñ Joſeph⁹ đr ꝙ in obſidione rhomanoꝝ nullũ reſuꝫ ab aliq̃ ꝓphetaꝝ hẽre potuerunt qđ nunq̃z antea acciderat.q2 Dñm oĩm ꝓphaꝝ offenderũt ⁊ occiderũt. I

Tũc qui in Judea ſunt fugiant ad montes:⁊ q̃ in medio ei⁹ diſcedãt:⁊ q̃ in regiõib⁹: ñ intrẽt in eã: q2 dies vltõis hi ſũt.vt impleant omnia que ſcripta ſunt

Hic Exaggerat iſti⁹ obſidionis diſtrictionẽ. Et đr Duo. Prio ei Exaggerat in his q̃ fugere pñt.et Scđo i his q̃ ñ pñt effugere. In Prio hoꝝ Duo facit. Prio em̃ Perſuadet ꝙ ſine alia occupatiõe fugiãt q̃ fugere pñt.et Scđo đr Cãm. Dicit igitur Trib9 generib9 hoĩm ꝙ ſine q̃libet alia occupatione fugiãt dicẽs[Tũc] obſidiõe ꝑfecta[q̃ in iu. ſunt] hõ ẽ in Reg̃ iudee: Nõ in ciuitate hierl'm[fugiãt ad montes] hõ eſt ad ſilueſtria ⁊ cãpeſtria: et ñ ad mũitões q2 defẽdi nõ poterũt. Abac.j. Ipſe ſup oẽm mũitiõeꝫ ridebit ⁊ cõportabit aggerẽ ⁊ capiet eã[et q̃ in medio ei⁹] hõ ẽ iudee ſunt ꝑ babilonẽ[diſcedãt] q2 ſic extrẽa:ita nec media poterũt reſiſtere. Nũe.xvj.Diſcedite a tabnacul' hoĩm ĩpioꝝ:ne forte ⁊ vos terra viuos abſorbeat. Apoc. xviij. Exite ab ea ꝑpl's me⁹:et ne ꝑticipes ſitis delictoꝝ ei⁹:⁊ đ plagis ei⁹ ne accipiatis. Qui g̃ i medio hitat vbi reg̃ mag' ꝯſueuerũt ẽẽ pacifica:nõ deſcẽdat i eã:ne ip̃e deſcẽſus ei fuge velocis: ipedimentũ fiat:ſed relictis oĩb9 cito đſcẽdat[et q̃ in reg.] ſũt

diſꝑſi [nõ intrent in eã]reuertẽtes in Judeam
vt aliqͥd de ſuo ibi tollãt. Mat.xxiiij. Tũc q̄ in tec-
to ẽ: ñ deſcẽdat tollere aliqͥd in domũ ſuã. Et q̄ in
agro: nõ reuertaꝛ domũ tollere tunicã ſuã. Fuga
eñ erit adeo ipedita: ꝙ modicũ ipedimẽtũ poccu
pabit hoĩeʒ. Amos.ij. Peribit fuga a veloce: ꝛ for
tis ñ obtinebit ꝟtutẽ ſuã: ꝛ robuſtꝰ ñ ſaluabit ani
mã ſuã: ꝛ tenẽs arcũ nõ ſtabit: ꝛ velox pedibꝰ ſuis
ñ ſaluabitꝛ: ꝛ aſcẽſor eq̄ nõ ſaluabit aĩam ſuã: ꝛ ro-
buſtꝰ corde inꝛ fortes nudꝰ fugiet in die illa dẽ dñs
Vñ i hiſtoria Eccĩaſtica legiꝛ ꝙ chr̃iani añ capti
uitatẽ rhomanã ãmoniti ꝑ angelũ de Judea fuge
rũt: ꝛ in ciuitate q̄ vocaꝛ Pola trãs Jordanẽ ha-
bitauerũt donec pterijt captiuitas. Huiꝰ ãt tãte
diſtrictiõis reddit cãm dicẽs [q2 dies vltõis]ſã-
guinis Chr̃i ꝛ Prophaꝝ ꝛ Diſciploꝝ dei: ꝛ In-
gratitudĩs Judee: q2 tp̃s ſue viſitatõis nõ cognuit
[hi ſunt] ſicͭ ipe chr̃s cũ plãctu Lu.xix. pnũciauit
Eſa.xxxiiij. Inebriabiꝛ terra eoꝝ ſanguie: ꝛ humꝰ
coꝝ adipe pinguiũ. q2 dies vltõis dñi annꝰ retri-
butiõis iudicij ſiõ. Pš.lxxviij. Vltio ſanguis ſer-
uoꝝ tuoꝝ itroeat i ꝯſpcũ t. Eſa.lxiij. Dies vltõis i
corde meo: annꝰ retributõis mee vẽit. Abd. Sicͭ fe
ciſti fiet tibi: retributionẽ tuã ꝯuertã in caput tuũ
[vt impleanꝛ oĩa q̄]inde[ſcripta ſũt] q̄ deꝰ
vltionum dñe: ore chr̃i ꝛ ꝓphaꝝ ꝛ apl'oꝝ predixit
Mat.v. Jota vnũ aut vnꝰ apex nõ pte. a le. donec
oĩa fiãt. Sic igiꝛ in his q̄ fugere pñt exaggerauit
captiuitatẽ: et obſidiõis diſtrictionẽ.

Ve aũt pregnantibus ꝛ nutriẽ tibus in illis diebus.

Hic exaggerat iſtã diſtrictionẽ in his q̄ fugere ñ
pñt. Dicͭ aũt Duo. Scʒ Ꝙ vt erit ñ potẽtibꝰ fuge
re. Et ſubiũgit Lãm. De Pr̃io dẽ Duo. Scʒ [Ve
p̃gnantibꝰ] Per p̃gnãtes intelligit oẽs q̄ ipedi-
mẽta fuge ꝯcepunt in ſeipꝛ. Illi eñ q̄ſi p̃gnãtes ſe
iiij. Re.xv. Percuſſit Manahen Therſam ꝛ oẽs
q̄ erãt i ea. Noluerũt ei apire ei. ꝛ inꝛfecit oẽs p̃gnã
tes eiꝰ. Manahen iterp̃taꝛ ꝯſolãs. Et ꝟcat chr̃m
ꝯſolantẽ ſuos inꝛfectos. Therſa aũt pulcra iterp̃
taꝛ: et ꝟcat Judeã pulcrã ꝑ rhomãos a chr̃o pcuſ-
ſam: q2 ei noluerũt apire. Jo.j. In ꝓpria vẽit ꝛ ſui eũ
nõ rece. Amos.j. Diſſecuit oẽs p̃gnantes eiꝰ. Eſa.
xxvij. Dies tribulatõis ꝛ anguſtie: dies hec. vene
rũt filij vſq3 ad ptũ ꝛ ñ eſt ꝟtꝰ piendi [ꝛ nutriẽ-
tibꝰ] Per nutrientes intelligunꝛ oẽs q̄ ipedimen
tũ fuge hñt in ſibi ꝯiũctʒ ꝛ ſibi adherẽtibꝰ: q2 illi i
ſe ꝛ in charʒ ſuis punienꝛ. Thre.ij. Effuſũ eſt i tra
iecur meũ: ſuꝑ ꝯtritionẽ filie ppl'i mei: cũ deficeret
puulꝰ ꝛ lactẽs i plateis oppidi. Matribꝰ ſuis dixe
rũt: vbi ẽ triticũ ꝛ vinũ cũ deficerent q̄ſi vulnerati i
plateiſ ciuitatʒ: cũ exhalarẽt aĩas ſuas i ſinu matꝝ
ſuaꝝ. ij. Mach.vj. Delate ſũt due mlieres natos
ſuos circũcidiſſe. q̄s: ab vbere ſuſpẽꝛ infantibꝰ: cũ
publice circũduxiſſent: ꝑ muros pcipitauerũt. Ve
ꝰ p̃gnãtibꝰ ꝛ nutriẽtibꝰ [in illis diebꝰ] anguſtie
et tribulationis. q2 Illi dies: luce iuſticie ſue: ocu-
los aperient quos culpa clauſit: quando filiũ dei
recognoſcere noluerunt. Joan.j. In mundo erat:
et mũdus ꝑ ipſum facꝰ eſt: et mundus eum non
cognouit.

Erit eñ p̃ſſura magna ſuꝑ terrã: et ira populo huic. Et cadẽt in ore gladij. et captiui ducenꝛ i oẽs gentes. Et hierl'm calcabiꝛ a gentibꝰ donec impleanꝛ tp̃a nationũ

R

Hic ſubiũgit Cãm Pr̃io in Cõi: poſtea i Spe-
ciali. In Cõi q̄dẽ Pr̃io oñdit illiꝰ tribulatõis effe-
ctũ dicens [Erit eñ preſ. mag.]hꝰ ẽ tribulatio
opp̃mẽs: ita ꝙ nullũ patebit effugiũ. q2 p̃ſſit eos
deꝰ mole iudicij ſui ꝓpter mltas ſuas iniquitates.
Vñ Job talẽ tribulationẽ abhorrens in ſpũ dixit
xxiij. Nolo mlta fortitudĩe ꝯtendat mecũ: ne ma-
gnitudĩs ſue mole me premat. ij. Coꝝ.j. Supͣ mo
dũ g̃uati ſũꝰ ꝛ ſupra ꝟtutẽ: ita vt etiã tederet nos
viuere: et ipſi reſponſũ mortʒ in nob habuimꝰ [ſuꝑ
terrã] iudeã. Jo.xvj. In mũdo p̃ſſ. hẽbitiʒ: in me
aũt pa. [et ira]q̄ ẽ cã p̃ſſure[ira]dei [pplo hu-
ic] Judeoꝝ. Eſa.xxviij. Iraſceꝛ dñs vt faciat opꝰ
ſuũ. Eſa.xxx. Ardẽs furor eiꝰ ꝛ grauis ad portãdũ
Labia eiꝰ repleta ſũt indig̃tõe: et ligua eiꝰ q̄ſi ignis
deuorãs. Quia ꝟitas ꝟboꝝ dñi ad iſta mala Ju-
deã ꝑduxit [et ca. i ore gla.] Tres modos Spe
ciales h̃ inducit. et Quarto ſubiũgit mali iſtiꝰ du-
rationẽ. Primũ aũt inter tria ẽ: ꝙ Illi q̄ defende-
re terrã deberẽt: cadẽt i ore gladij victi (al'r victi)
et ꝯfuſi ꝛ ocaſi. Thre.j. Facti ſunt pncipes eiꝰ ve-
lut arietes: nõ inuenientes paſcua: et abierũt abſq3
fortitudĩe añ faciẽ ſubſeq̄ntʒ. Job.xix. Fugite a fa
cie gladij: q̄m vltor iniq̄tatũ gladiꝰ ẽ. Deuꝛ. xxxij.
Si acuero vt fulgur gladiũ meũ: ꝛ arripuerit iu-
diciũ manꝰ mea: reddã vltionẽ hoſtibꝰ meis: ꝛ his
q̄ oderũt me retribuã. Ibidẽ. Gladiꝰ meꝰ deuora-
bit carnes ꝛ de cruore occiſoꝝ et de captiuitate nu-
dati inimicoꝝ capitʒ. Ibidẽ. Sanguinẽ ſuoꝝ ſu-
orũ vlciſceꝛ: ꝛ vindictã retribuet in hoſtes eoꝝ. In
tantũ aũt vt narrat Egiſippꝰ deuorauit eos gladi-
us ꝙ cũ fama ſurrexiſſet inter rhomanos milites
(q̄ ſꝑ auꝝ ſitierũt) ꝙ Judei tranſglutiuiſſent auꝝ
qđ ſeruauerãt in abſcõdito: q̄libet rhomãoꝝ que-
cũq3 iueniſſet Judeũ: iuuenẽ vel ſenẽ: viꝝ vl' mul
ierẽ: ſtatĩ gladio ſcidit ꝑ mediũ vẽtrʒ: ꝛ in ſtomacho
ſuo q̄rebat auꝝ. Impletuʒ eñ erat in eis qđ dixit
Job.xx. Diuitias q̄s deuorauit euomet: de ventre
ſuo extrahat eas deꝰ [et captiui du. i oẽs gẽ.]
diſꝑſi illi q̄ remãſerint a gladio. Vẽdita ſẽt eñ iu-
deica mãcipia. et. xxx. mãcipia vno denario diſtra-
cta in vltiõeʒ eiꝰ ꝙ dñs ab eis. xxx. argẽteis emptꝰ
fuit. Thre.v. Ceruicibꝰ minabamur. laſſis ñ dabaꝛ
reqͥes. Eſa.lj. Filij tui piecti ſẽ: dormierũt in capite
oĩm viaꝝ: ſicͭ orix illaq̄atꝰ: pleni idignatiõe dñi: i-
crepatiõe dĩ tui. Ezech.v. Diſꝑgã i oẽm vẽtũ ꝛ gla
diũ nudabo pꝰ eos. q2 nec in captiuitate parcitur eis
[ꝛ hierl'm cal. a gen.]hoc ẽ tẽplũ: qđ ſimoniis
ꝓphanauerũt ꝛ polluerũt. et iõ gẽtibꝰ ẽ traditũ ꝯ-
culcãdũ. Pš.lxxviij. Deꝰ venerũt gẽtes i here. t. pol
luerũt tẽ. ſcm̃ t. poſuerũt hierl'm i pomoꝝ cuſtodiã.
Thre.j. Vidit gẽtes ingreſſas in ſanctuariũ tuũ dẽ
q̄bꝰ p̃ceperas ne itrarẽt i eccl'iam tuã. Thre.ij. Rep-
pulit dñs altare ſuũ: maledixit ſcrificatiõi ſue: tra
didit in manꝰ inimici muros turriũ eiꝰ. vocẽ dede

rūt gētes in domo dñi ſicut in die ſolēni. Durabit aūt h malū [donec impleanť tpa nationū] Natiões dicunť gētiū diuerſitates q̄ ad fidē ſūt cōuertēde ad diē nouiſſimū. Rhom.xj. Cecitas ex pte ɔtigit in iſrl' donec plenitudo gētiū intraret: et ſic oīs iſrl' ſalu⁹ fieret. Eſa.x. Vere reliqe ɔuertenť ex eo: etiāſi fuerint ſicut arena marꝫ. Sic igiť finiť pars q̄ eſt de Judee deſolatione.

e Et erunt ſigna in ſole et luna et ſtellis: et in terris preſſura gentiū pre cōfuſione ſonit⁹ maris et fluctuū: areſcentib⁹ hominibus p̄ timore ꝛ expectatione q̄ ſupueni ent vniuerſo orbi. Nā virtutes celoꝝ mouebunť. Et tunc videbunt filium hoīs venientē in nube cum ptāte magna ꝛ maieſtate.

z Hic incipit Tertia pars: In q̄ ſigna p̄cedētia regnū ſuū ponit: q̄ ſt' ſig̃ deſtructiōis mūdi. Habet aūt ptes Duas. In q̄ꝝ Prima: ponit ſig̃. In Secūda aūt v̄itatē futuroꝝ ſignoꝝ cōfirmat p firmitatē ꝛ imutabilitatē v̄boꝝ. Adhuc aūt Prior harū in Tria diuidiť. In q̄ꝝ Primo Dicit ſig̃ valde terribilia. In Scđo Cōſolať ſuos: qꝛ iſta ſint ext⁹ mali ſctōꝝ: et Regni dei qđ deſiderauerūt appropinq̄tio. In Tertio autē: hoc p ſil'itudinē florītōis arboꝝ oñdit. In Prio hoꝝ dt Sex. In q̄ꝝ Primo dt Signa de celo. In Scđo Sig̃ de terra. et In Tertio Sig̃ de mari. In Quarto Signa de hoīb q̄ ex elementꝫ ſūt cōpoſiti. In Quinto Sig̃ de v̄tutib celeſtib q̄ ad inferiora referuntur. In Sexto ꝛ vltio De aduētu auctoris toti⁹ mundi. In Prio hoꝝ ponit Sig̃ celi in Trib. In ſole: q pr eſt oīm generabiliū: vt dicunt phi. Et cui⁹ mot⁹ in decliui circulo cā eſt generatiōis ꝛ corruptiōis Et In Luna que dñať in humido. Qđ oīm generabiliū eſt genitura. Propter qđ etiaꝫ luna forti⁹ mutat corpa. Et iō Regina celi i ſacra ſcptura vocať. Et Tertiū ſignū ponit In Stellis q̄ cā ſūt figuratiōis corpoꝝ ꝛ v̄tutū coꝝ i organis figuratꝫ Sic dicūt Aſtronomi. Dicit igiť. Etiā [Erūt] añ diē iudicij [ſigna] ſtupēda [in ſole] q̄ tūc vires ad generationē ꝛ corruptionē nō exhibebit. De Sole eñ dr Eccl.xliij. Sol vas āmirabile i op⁹ excelſi. Quia mirabilia dei oñdet tūc ſol. Que aūt futura ſint ſigna in ſole: ñ placuit determiare: niſi velim⁹ accipe ex p̄teritꝫ. Tūc eñ Quattuor ſigna erunt in ſole que iā in p̄terito legim⁹ accidiſſe Que ſunt Obſcuratio: Statio: Percuſſio vel toto vel in pte: ꝛ Retroceſſio. De Obſcuratōe ſol' dr Apoc. vj. Sol fact⁹ ē niger q̄ſi ſacc⁹ cilicin⁹. Et h effect⁹ p̄ceſſit in Paſſiōe: qñ ſol ē obſcurat⁹. qꝛ ſicut induit tenebras in Paſſiōe: Sic induet tenebras i mūdi tranſitiōe: et ſubtrahet lumē ſuū a ſcelerib q̄ cōmiſit mūd⁹. Statio aūt fuit ſol' qñ ad lr̄am ſtetit ſub Joſue.x. Sol ɔ̄ gabaon ne mouearꝫ et luna ɔ̄ vallē haylon. ſteteruntq; ſol ꝛ luna donec vlciſcereť ſe gēs de inimicꝫ ſuis. Propť qđ dt Dioñ. ad Appollipbaniū: q Sacerdotes Chaldeoꝝ diē duplicati ſolis celebrauerūt. Añ iudiciū āt tradūt Scti q ſol ꝛ luna ſtabūt in domib celi in q̄b creati ſt. Sol. ſ. in leone. et luna in cācro. et nō pl⁹ circūibūt. Abac.iij. Sol ꝛ luna ſteterūt in hitaclo ſuo: in luce ſagittaꝝ tuaꝝ. Tertiū ſignuꝫ in ſole eſt pcuſſio q aliq̄ ps ei⁹. h eſt: aliq̄ ta pportio pcuſſa eſt aliqñ hoc ē: ab effectu impedita. Apoc.viij. Percuſſa ē tertia ps ſolis: et tertia ps lune: et tertia ps ſtellaꝝ Tertia aūt ps pcutiť: q̄a Vnā ptē ſui effect⁹ habet in ſe ſm q ē fons lumis. Et dr ſol q̄ſi ſolus lucēs. Et hec ps nō pcutiť. Secūdus effect⁹ eſt ꝛ Scđa ps ei⁹: ſm quā lune ꝛ ſtellis lumē ſuum infundit. Sic dr Eccl.xliij. Illūināns in altiſſimis dñs. Et hāc ptē etiā nō amittit. Tertia aūt ps v̄tutis eius quā terrenaſcētib infundit. Et hec pcutiť: ꝛ in ſole: ꝛ in luna: ꝛ in ſtellis. qꝛ nō iſluēt terrenaſcētib v̄tutē generatiōis. Quartū ſignū eſt Retroceſſio Propťea iteꝝ dt Dioñ. q Sacerdotes chaldeoꝝ diē ꝛ feſtū triplicati ſolis celebrauerūt. Eſa.xxxviij Reuerſus eſt ſol decē lineis per grad⁹ q̄s deſcēderat. Et habuit illa dies.xxx. horas. qꝛ decem horis deſcēderat: et decē horis reaſcēdit: et decē horis redeſcēdit. Iſta ſig̃ in ſole legim⁹. Et forte ita aſcēdēdo ꝛ deſcēdendo ibit añ iudiciū: vt errore ſuo oſtēdat tremorē ꝛ terrorē ire Judicꝫ ad iudiciū veniētꝫ

In luna āt ſpecialr Tria ſigna leguntť. Scꝫ Q' ſanguinea erit In teſtimonium fundendi ſanguinis. Joel.ij. Sol ɔuerteť in tenebras ꝛ lūa in ſanguinē anteq̄ꝫ veniat dies dñi magn⁹ ꝛ māifeſtus Secūdū āt ē qđ iā dictū ē Q' luna ſtabit in hitaculo ſuo: nolēs pl⁹ p̄bere mōo ſui circūit⁹ obſeq̄a. Tertiū ſignū in luna eſt Percuſſio tertie ptꝫ Que eſt Effect⁹ ei⁹ ad influētiā ſue v̄tutꝫ ad iferiora. In ſe eñ ɔſiderata manet ſm ſubſtātiā: et in cōpatōe ad ſolē capit lumē plenū. Sed illa cōpatio quā hꝫ ad iferiora pcutiť. Eſa.xxiiij. Erubeſcet luna ꝛ cōfundeť ſol: cū regnuerit dñs exercituū. Stelle āt vnū ſignū hñt q in terrā cadēt. Et nō intelligitur q̄ntū ad caſum ſue ſubſtātie: ſed q̄ꝫtū ad caſuꝫ ſue v̄tutꝫ: quā mō hñt. Matth.xxiiij. Stelle cadēt in terrā. Apoc.vj. Stelle ceciderūt de celo ſicut ficus emittit groſſos ſuos. Hec igiť ſigna erunt in celo (al's ſole) ꝛ luna ꝛ ſtellis. M Hec autē ſigna mō fiunt. Sol eñ obſcurať qñ illi q̄ Illūinatores orbis terre deberēt eſſe: obſcuranť. Sic Papa: Cardinales: Archiepi: ꝛ Epi. Sap.xvij. Tot⁹ orbis terraꝝ lympido illūinabať lumie. Solis aūt illis ſuppoſita fuit g̃uis nox: imago tenebraꝝ q̄ eos erat comphēſura. Hec eñ lūinaria tenebroſiora iaꝫ ſt q̄ꝫ alia tenebroſa Tū p ignoranciā. Tū etiā per nigrā vitā. Hi etiā ſunt q̄ ſtant. Nō circūeunt. q̄a de cura ſubditoꝝ nihil cōſiderāt. ſed in altitudine ſue ambitiōis ſtāt erecti ꝛ ocioſi. Joſ.x. Stetit ſol i medio celi: ꝛ ñ feſtinauit occūbere ſpacio vni⁹ diei. qꝛ non eſt reſpect⁹ motu coꝝ: ſed in altitudine diei ſtāt: in ſupbia ambitiōis ſue. De q̄ altitudie dt p̄ſ. lv. Ab altitudie diei timebo. Hi p tertia pte percuſſi ſūt: q̄a lumē dignitatꝫ retinentes ꝛ q̄ſtū: tota vtilitas ſpūaliū pcuſſa ē. Hec eñ tria ſūt Dignitas: et Tpaliū diſpēſatio: ꝛ Vtilitas ſpūaliū quā

debebãt repẽdere. Que tota ꝑcuſſa eſt. Eze.xxxiiij. Gregẽ meũ nõ paſcebatiſ. Eſa.j. Sup q̃ ꝑcutiam vos vltra addentes ꝑuaricationẽ. Retroceſſio aũt eſt q: reuerſi ſunt ad vomitũ ⁊ ad vitã laicalẽ ij. Mach.iiij. Sacerdotes feſtinabãt ꝑticipes fieri paleſtre: ⁊ ꝑbitiõis ei⁹ iniuſte: ⁊ patrios q̃dẽ honores nihil arbitrãtes: grecas glorias optĩas arbitrabant. Hoc mõ tot⁹ retroceſſit cler⁹: q̃ ſol mũdi fuit. Et ideo Luna: hoc eſt laicoꝝ cõgregatio eclipſim patit̃ ſui luminis: ⁊ cõuerſa ẽ in ſanguinem hoc eſt ad carnalitatiſ amorẽ. Oſe.iiij. Sãguis ſanguinẽ tetigit. Unde exclamat Dauid pſ.l. Libera me de ſanguinib⁹ de⁹ de⁹ ſal. mee. Nec etiã ſtat corpẽs in ocio turpi ⁊cupic: Dicẽte dño Matt.xx. Quid ſtatis tota die ocioſi. Et eſt etiã ipſa luna ꝑcuſſa in tertia ꝑte. Una eñi ꝑs laici ꝑpl'i eſt Diſpẽſatio rei familiaritiſ in domo. Scđa: Cõgruẽtia ciuilitatiſ in ciuitate (al's ciuitatio in ciuilitate) Et Tertia ẽ exercitiũ Sacroꝝ: q̃ ꝑs manifeſte ꝑcuſſa ẽ. q: de Sacramentiſ nihil curant. Job.xxj. Dixerũt dño deo: recede a nob: ſciam viaꝝ tuaꝝ nolum⁹. Stelle aũt ſũt Religioſi Qui ſicut ſtelle in celo (al's micãtes) ita deberẽt ſtare in celeſti cõuerſatione. Phil. iij. Nr̃a cõuerſatio in celis eſt. Jud.v. Stelle manẽtes in ordine ⁊ curſu ſuo ꝯ Siſaram pugnauerunt. Hñt aũt Tres ꝑtes. Scʒ: Uotũ obediẽtie. Uotũ caſtitatiſ. et Uotũ Paupertatis. Et Uotũ q̃dẽ obediẽtie aliq̃lr tenẽt: et ſilr votũ caſtitatiſ. Sʒ Abrenũciatio paupertatiſ: manifeſte ꝑcuſſa ẽ. q: fere oẽs ad terrenoꝝ amorẽ etiã pl⁹ q̃ ſecl'ares ſunt inclinati. Et iõ ſignter dr̃ Matthei.xxiiij. ꝙ ceciderũt in terrã. Sic ḡ tã ſpũalr q̃ lr̃alr erũt ſigͣ i ſole ⁊ luna ⁊ ſtell' [et in terris ꝑſſura gentiũ] Ecce Signũ de terra. Preſſura eñi intelligẽdam vult eſſe q̃ de fame ⁊ peſtilẽtia terre exorit̃. q: ipſa terra peſtilẽs erit ⁊ ſteril'. Et in ſignũ hui⁹ Egypt⁹ ꝑcuſſa eſt talib⁹ plagiſ. Elemẽta eñi creatori deſeruiunt. Et qñ creator ipugñt hoiem: tũc ⁊ ipſa cum ipo impugñbunt. Sap.vi. Ois creatura ab initio ad ſuũ gen⁹ refigurabat̃: deſeruiẽs tuis ꝑceptiſ: vt pueri tui cuſtodirent̃ illeſi. Job.xx. Reuelabũt celi iniq̃tatẽ ei⁹: et terra cõſurget aduerſus eũ: aptũ erit germẽ dom⁹ illi⁹: detrahet̃ in die furoris dñi. hec eſt ꝑs impij a deo ⁊ hereditas vboꝝ ei⁹ a dño [ꝓ cõfuſiõe ſo. maris ⁊ fluc.] Ecce Sigͣ a mari. q: ſic dr̃ Sap.v. Flũina ꝯcurrẽt duriter ꝯ reprobos: ⁊ mare clatõib⁹ ſuis itumeſcet ſup eos. Jone j. Mare ibat ⁊ itumeſcebat ſup eos. pſ̃.xcij. Mirabiles elatiões mariſ: mirabil' i altiſ dñs. Jone.ij. Circũdederũt me aq̃ vſq ad aniam meã: abyſſus vallauit me: pelag⁹ opuit caput meũ. Mare eñi vt

N dicũt Scti tũc pl⁹ ſolito intumeſcet ſup terrã: ⁊ inundabit [areſcẽtib⁹ hoibus] ſignis iſtiſ ſez concurrẽtib⁹. Et eſt iſtõ ſignũ ab clemẽtatiſ hoib⁹ ſumptũ. Cõcurrentib⁹ eñi iſtiſ ſignis icipiẽt areſcere in ſe hoies [ꝓ timore] ꝑñtis mali ne inuoluat eos. Sicut dr̃ Eſa.xxviij. Flagellũ inundãs cũ tranſierit eritiſ ei in ꝯculcationẽ [et expectatione] futuri iudicij Qđ iſta ſigna duriſſimũ fore ꝓloquunt̃.

Hoc aũt oñdit Hiero. enũerãs Quindecim ſigͣ q̃ diem iudicij ꝑcedent in q̃b⁹ hoies areſcẽt. Dicit aũt ꝙ Primũ ſignũ eſt Qꝫ eriget ſe mare q̃dragita cubitiſ ſup altiores mõtes: ⁊ ſtabit ſic i loco ſuo q̃ſi murus. Pſ̃.xcij. Mirabiles elatiões maris. Secũdũ autẽ eſt Qꝫ adeo deſcẽdit vt vix poſſit in ꝓfũdo abyſſi videri. Pſ̃.cvj. Aſcẽdens vſq ad celos: et deſcẽdẽs vſq ad abyſſos: aia coꝝ in malis tabeſcebat. Tertiũ eſt Qꝫ marine belue apparẽtes ſup mare ꝯgregate dabũt mugitũ (al's rugitum) vſq ad celũ. Pſ̃.ciij. Illic reptilia q̃ꝝ ñ eſt nũer⁹: aialia puſilla cũ magnis. et poſtea draco iſte quẽ formaſti ad illudendũ ei. Quartũ eſt Qꝫ mare ardebit vſq in ꝓfundũ. Apoc.xxj. Et mare iã non eſt Quintũ eſt ꝙ herbe ⁊ arbores tũc dabũt rorẽ ſanguineũ. Joel.ij. Dabo ꝓdigia in celo ſurſũ: ⁊ ꝓdigia i terra deorſũ: ſanguinẽ ⁊ ignẽ ⁊ vaporẽ fumi. Exudant eñi plãte tunc ſanguinẽ innocentẽ q̃ irrigate ſũt a mal' q̃ bonos interfecerũt. Sextũ aũt eſt Qꝫ oĩa ſil' ruẽt edificia. Apoca.xiiij. Cecidit cecidit babylon magna: et habitatio facta eſt demonioꝝ. Septimũ eſt Qꝫ petre ad inuicẽ collident̃. Judith vlt'. Petre ſic cera liq̃ſcẽt añ faciẽ dñi. Hoc etiã ꝑceſſit in Paſſiõe dñi Mat.xxvij. Petre ſciſſe ſũt. Octauũ eſt Qꝫ general' fiet terremot⁹. Terra mota eſt, etenĩ celi diſtillauerũt a facie dei ſinai. Matthei.xxviij. Ecce terremot⁹ fact⁹ eſt magn⁹. Nonũ eſt Qꝫ terra eq̃bit̃: eo ꝙ mõtes cadẽt i valles. Eſa. xl. Ois vallis implebit̃: ⁊ ois mons ⁊ collis hũiliabit̃: Et erũt praua i directa: ⁊ aſpa i vias planas. Decimũ eſt Qꝫ eq̃ta terra: exibunt hoies de cauernis in q̃b⁹ latitabãt: et ibũt amentes ⁊ nõ poterũt mutuo loq̃ ꝑ timore. Amos.iiij. Exibitiſ ꝑ aperturas: altera ꝯ alterã ⁊ ꝓijciemini in armon. Undecimũ eſt Qꝫ eleuabunt̃ oſſa mortuoꝝ: ⁊ ſtabũt ſup ſepulcra. Ezech.xxxvij. Duxit me in cãpũ qui erat plen⁹ oſſib⁹. Duodecimũ eſt Qꝫ ſtelle ꝑ modum quẽ dixim⁹ cadẽt de celo. Apoc.vj. Stelle ceciderunt de celo: ſicut ficus emittit groſſos ſuos. Tertiũdecimũ eſt Qꝫ ſimul morient̃ oẽs hoies viuentes. Gen.vj. Ego diſꝑdã eos cũ terra. j. Theſ.iiij Nos q̃ viuim⁹ non ꝑueniem⁹ eos q̃ dormierunt q: nos ante Supple: moriemur. Oportet eñi ſententiã dñi verificari Gen.ij. Quacũq die comederiſ ex eo: morte morieriſ. Quartũdecimũ eſt Qꝫ ardebunt celum ⁊ terra. ij. Pe.vl. Celi ardentes ſoluentur: et elementa ignis ardore tabeſcẽt. Quintumdecimum eſt Qꝫ fiet nouum celum et noua terra. Et reſurgent omnes. Eſa.vltimo. Sicut celi noui et terra noua que ego facio ſtare coram me: ſic ſtabit ſemen veſtrum et nomen. Iſta igitur prodigia expectando areſcent homines. Et hoc eſt ꝙ dicit [que ſuperuenient] ita ꝙ vincunt ⁊ opprimunt totum mundũ. j. Theſſal'.v. Cum dixerint pax ⁊ ſecuritas: tunc repentinus ſuperueniet eis interitus [Nam virtutes celorum] hoc ẽ virtus tota celi que deſeruiebat iferioribus [mouebuntur] Et illi angeli: qui Uirtutes dicuntur tunc arcũmouentur vt multa terribilia faciant. Job.xxvj. Concordantia eſt. Columne celi cõtremiſcunt et pauent ad nutum eius. Job.xlj. Cũ ſublatus fuerit timebunt angeli: et territi purgabuntur. Si autem de Corporalibus virtutibus celi exponitur que mouent inferiora: tunc eſt Concordantia Job.xxxviij. Quis ꝑducat ordinem celi O

⁊ concentū celi q̄ſ dormire faciet.⌊Et tunc⌋ ſcḋ
p⁹ hec oīa ſigna⌊videbunt⌋ ocul' corꝑeis⌊filiū
hoīs⌋ i forma hūana venientē. Apocal. j. Vide-
bit eū oīs ocul⁹: ⁊ q̄ eū pupugerūt⌊in nube⌋ h̄ ē
in ſplendore ſanctoꝝ. In q̄ lumen eſt adeo calca-
tū ꝙ apparebit i circuitu ſicͭ nubes. Apoc. j. Ecce ve
nit cū nubibꝫ. Dan. vij. Ecce i nubibꝫ celi fili⁹ ho-
minis vēit. Matth. xxvj. Amodo videbitꝭ filiuz
hoīs in nubibꝫ⌊cū p̄tāte magna⌋ iudiciaria.
Dan. vij. P̄tās eius p̄tās et̄na q̄ nō auferet: ⁊ re
gnū ei⁹ qḋ nō corrūpet.⌊et maieſtate⌋ vt iumen
bil' ſit i iudicio ab iniq̄s p̄tāte aduerſarioꝝ. Eſa. ij.
Incuruabit' ſublimitas hoīm ⁊ hūiliabit' altitu-
do viroꝝ. exaltabit' aūt dn̄s ſol⁹ in die illa. ⁊ ido-
la penitus contere't. Matth. xxvj. Amodo vide-
bitis filiū hoīs venientē cū p̄tāte et maieſtate.

**His autē fieri incipiētib⁹: reſpi
cite ⁊ leuate capita vr̄a. qm̄ appro
pinquat redemptio veſtra**

Tāgit Cōſolatōēz bonoꝝ. Dicēs ꝙ i p̄ncipio an̄
iudiciū⌊his fieri incipiētibus⌋ q̄ꝫtū ad p̄ma
ſigna p̄cedētia⌊reſpicite⌋ hoc ē: oc̄los ad celū eri
gite. P̄s. cxx. Leuaui oc̄los meos ad mōtes vn̄ ve
niet auxiliū mihi⌊⁊ leuate capita⌋ h̄ ē: mētes
q̄ ſūt capita aīaꝝ ad deū remuneratorē oīm labo
rū vroꝝ. Heb. xij. Curram⁹ ꝓpoſitū nobis certa-
men aſpiciētes i auctorē fidei ⁊ ꝯſūmatorē ieſū: q̄
ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucē. Itē Ibidē. Re-
cogitate eū q̄ talē ſuſtinuit aduerſus ſemetipm̄ a
pctōribꝫ ꝯdictōēz: vt nō fatigemini aīs vr̄is deficiē
tes. nōdū ei vſqꝫ ad ſang. reſti. aduerſus pccm̄ re-
pugnātes. Sic ḡ i auctorē ſaluꞇ vr̄e caput leuate
⌊qm̄ appropinq̄t⌋ ⁊ iā ꝓpe ē⌊redēptio vr̄a⌋
de mūdi tribulatōibꝫ. P̄s. cx. Redēptōem māda-
uit dn̄s ꝑplo ſuo. Oſee. xiij. De manu morꞇ libe-
bo eos: de morte redimā eos.

**Et dixit illis ſilitudinē. Videte
ficulneā ⁊ oēs arbores: cū ꝓducūt
iā ex ſe fructū: ſcitiſ qm̄ ꝓpe ē eſtaſ
Ita ⁊ vos cū videritis hec fieri ſci
tote qm̄ ꝓpe ē regnū dei. Amē di
co vobis. q2 nō p̄teribit generatio
hec donec oīa fiāt. Celum ⁊ terra
trāſibūt. verba āt mea n̄ trāſibūt**

Probat h̄ ꝑ Silitudinē tūc eſſe tp̄s vitanū re
floritōis iuſtoꝝ. Et dr̄ Duo. Silitudinem. ⁊ Ad
aptatōēz. Silitudo ē iſta⌊Videte ficulneā et
oēs arbores⌋ De ficulnea ſumit ſilitudinē. Q2
hꝫ dulcedinē: ꝑ quā ſ'cat dulcia gaudia bonoꝝ. Et
hꝫ abomiatōēz qn̄ mala ē: ꝑ quā ſ'cat triſticiā ma
loꝝ. Hiere. xxiiij. Fic⁹: fic⁹ bonas: bonas valde: ⁊
fic⁹: fic⁹ malas: malas valde: q̄ comedi nō p̄nt eo
ꝙ ſint male. Ab oībꝫ alijs arboribꝫ ſumit ſilitudi
nē ꝓpt' refloritōis mūdi generalitatē. Eſa. vl. Oſſa
vr̄a q̄ſi herba germiabūt⌊cū ꝓducūt⌋ cū iā ꝓdu
cere icipiūt⌊ex ſe fruc.⌋ h̄ ē: p̄ma p̄ncipia fruct⁹
Sicͭ ſūt groſſi i ficulnea: ⁊ gēme i alijs⌊ſcitis⌋ ꝙ tali

ſigno⌊qm̄ ꝓpe ē eſtas⌋ Iā eīn incipit vernū tp̄s
intepeſcere: q2 dat in plātiſ talia eſtiui fruct⁹ p̄ncι-
pia. Can. ij. Hyems trāſijt: imber abijt ⁊ rc. flores
appa. vox turt. au. ē in ter. nr̄a: fic⁹ ꝓtu. groſſos ſu.
tp̄ſ pu. aduēit: vinee flo. odorē de. ſurge ꝓ. ami. m.
for. m. ⁊ veni. Eſtas āt: tp̄s maturitatis qn̄ ea q̄ in
vere floruerūt: falce p̄adunt': ⁊ in ꝓmptuaria con
gregant'. Ita ꝑ dicta ſig̃ floret meſſis terre: ad p̄ci-
dendū falce iudicij: ⁊ cōgregandū electos i horrea
celi: et reprobos in horrea iferni. Apoc. xiiij. Mit-
te falcē tuā ⁊ mete: q2 venit hora vt metat' q2 ma-
turuit meſſis terre. Ioā. iiij. Leuate ocu. ⁊ vi. regi
ones q2 iā albe ſūt ad meſſem⌊Ita ⁊ vos⌋ q̄ ad
meſſem et̄nā ꝑ florē honeſtatꝭ. ⁊ vos: ⁊ mltos ali-
os p̄ꝑaſtiſ⌊cū vide. hec fi.⌋ ſig̃ q̄ dicta ſūt⌊ſcito
te q2 ꝓ. ē⌋ ſc̄m tp̄is ſpaciū⌊regnū dei⌋ q2 in ap-
te iuſticia potēter tūc oībꝫ malis expulſ': obtine-
bit h̄ vtute. Attēde āt ꝙ mlti de hac inducta ſilitu-
dine dn̄i mirant': maxie: cū tribulatōes iducte ma-
gis videant' eſſe ſiles ſeuitie hyemis in q̄ flores et
fructus cadūt: q̄ꝫ refloritiōi. ſ. verꝭ ⁊ fructificatiōis
eſtatꝭ. Sciendū igit' ꝙ iſta ſilitudo ſubtiliſſima ē
⁊ ab'eo in q̄ ſūt oēs theſauri ſapie ⁊ ſcie di abſcōdi-
ti: poſita. Scd̄m naturā ſup'ficies t̄re hyeme frigi
ditate cōſtringit': itaꝙ ſpirare n̄ p̄t. et iō fortes ⁊ ca
lidi vapores in viſceribꝫ terre tūc cōgregant'. Sed
v'no tp̄e cū tp̄ſ tepeſcere icipit: tūc ſup'ficiē t̄re aperit'
⁊ icipit vapor ꝑtim ſpirare i radices plātaꝝ ⁊ ꝓdu
cere p̄ncipia floꝝ: ⁊ fructuū: ⁊ ꝑtim icipit erūpe in
aerē ⁊ turbare cū nubibꝫ ⁊ vētiſ ipellere ⁊ grādines
facere ⁊ tēpeſtates. ꝓpter qḋ talia maxime v'no tp̄e
euenire ſolēt. Et ſic patet ꝙ ex eodēz theſauro dn̄i
ꝓducunt': Et flores fructuū: Et tēpeſtates vētoꝝ
et ḡndinū. Et tēpeſtates ſūt ſilitudo ad malos. Q2
tūc ſicͭ dr̄ Sap. v. a petroſa ira dei plene mittent' i
eos ḡndines. Quātū ad bonos āt flores ⁊ fruct⁹
ſūt ſig̃ iocūditatꝭ ⁊ tranqllitatꝭ et̄ne. Et h̄ mō ſilitu
dinē inducit dn̄s. De ficulnee aūt ꝓprietatibꝫ ſatis
in p̄cedentibꝫ dictū ē⌊Amē dico vobis⌋ Que
p̄dixerat futura i tp̄e lōgū: cōſolat' ſuos dicēs Q2
q̄ꝫtū ad p̄ma deſtructōis Iudee ſig̃⌊nō p̄te. ge.
hec⌋ iudeoꝝ. de q̄ dr̄ Prouer. xxx. Generatio que
p̄ri ſuo maledicit ⁊ q̄ mr̄i ſue n̄ bn̄dicit. Lu. xj. Ge-
neratio hec generatio neq̄ꝫ ē. Hec tn̄ nō p̄teribit a
reg̃ Iudee⌊donec oīa fi.⌋ ſup eos: q̄ dicta ſūt. Et
poſtea ducent' q̄dā eoꝝ in captiuitatē. ⁊ illi vſqꝫ ad
tp̄a finalia manebūt: et tūc conuertent'. P̄s. lviij.
Cōuertent' ad veſpaꝫ ⁊ famē pa. vt canes: ⁊ circūi-
būt ciuitatē. hoc ē eccl'ie ciuitatē: mēdicādo a viꝛꝭ
eccl'iaſticꝭ pabula v'bi di. Scd̄a generatio ē ſucceſ
ſio mortaliū in mūdo. Que etiā nō tranſibit: donec
fiāt ſig̃ deſtructōis mūdi p̄dicta. Eccle. j. Genera-
tio p̄terit ⁊ generatio aduenit: t̄ra v'o i et̄nū ſtat. h̄
ē ſtabilitas eccl'ie. De q̄ dr̄ P̄s. xxiij. Dn̄i eſt t̄ra ⁊
ple. ei⁹. Tertia generatio ē generatō fideliū: v'bo di
generata ⁊ mltiplicata. Que etiā n̄ trāſibit. q2 na-
uicula Petri ꝑclitari p̄t: ſed ſūmergi n̄ p̄t. Et d' hac
dr̄ i p̄s. xxiij. Hec ē generatio q̄rē. do. q̄. fa. di. iacob.
Hec igit' n̄ p̄teribit donec oīa ipleant'⌊celū ⁊ ter-
trāſi.⌋ q̄ ad ſpeciē exteriorē: ſed n̄ q̄ad ſubſtātiā. j
Cor. vij. P̄terit figura mūdi hui⁹. Glo. Nō ſub
ſtātia. q2 innouabunt' ⁊ purificabunt' vt hitatoꝛi

ſndeat habitaculū. Mortali enī homi ɔgruit hec figura mūdi que generatiōi deſeruit ꝛ corruptiōi. Sed veſtito hoīe ꝑ gl'iam: oportet ꝙ ꝛ mūd⁹ glorificef: vt glorie congruat habitatoris ꝓpter quem fact⁹ eſt. Rho.viij. Expectatio creature reuelacōez filioꝝ dei expectat. Et poſt pauca. Ipa creatura liberabif a ſeruitute corruptiōis in libertatē gl'ie filiorū dei [vba aūt mea nō tranſibūt] qn oia cōpleanf. Jo.xvij. Sermo tu⁹ ṽitas eſt. Ueritas aūt ſicut.ij Heſdre.vij.dr: ſꝑ viat ꝛ inualeſcat. Pſ. cxviij. In eťnū dn̄e ꝑmanet ṽbū tuū. Eſa.lxv. Ec ce ego creo celos nouos ꝛ terrā nouā: et nō erūt in memoria priora: nec aſcendent ſuꝑ cor

Attendite autē vobis ne forte grauenť corda veſtra in crapula ꝛ ebrietate ꝛ curis hui⁹ vite: et ſupueniat in vos repentina dies illa Tanq̄z laque⁹ enī ſupueniet i oēs qui ſedent ſuꝑ faciē oīs terre.

Q Hic in vltima iſta pte reddit cautos ꝙ hec mala nō incidāt. Et habet duas ptes. In quaꝝ Prima docet a qbꝫ eſt abſtinēdū. Et in Scd̄a Quibꝫ inſiſtēdū. vt hec mala ſuꝑ eos nō veniant. In Priori dr̄ Tria. A qbꝫ cauendū eſt. et Qua vtilitate. et Tertio Rōnem ſubiūgit vtriuſqꝫ. Dicit aūt cauendū a Tribꝫ: Dicēs [Attēdite aūt] diligenť. Act.xx. Attēdite vob ꝛ vniuerſo gregi in q̄ vos poſuit ſpūſſc⁹ rectores ꝛ ep̄os regere eccl'iam quam adqſiuit ſanguie ſuo. Pſ.lxxvij. Attēdite ꝓl'e meus legē meā: inclinate aurē v̄ram in ṽba oris mei [ne forte] Hoc nō dr̄ ꝓpter ṽboꝝ ſuoꝝ mobilitatē: ſed pot⁹ ꝓpter liberiarbitrij flexibilitatē. Ezechiel.ij. Loq̄rꝭ ad eos ſi forte ipſi audiāt ꝛ qeſcant [grauenť corda veſtra] q̄ ad deū vigilare debent ꝛ reſpicere. Cant.v. Ego dormio ꝛ cor meum vigilat. cor aūt grauatū n̄ pōt vigilare [in crapula] q̄ corrūpunt ſenſus in ſomnolentiā. Crapula aūt vocaf h̄ oīs ſuꝑadimpletio terrene dlectatōis Eccī.xxxvij. Propter crapulā mlťi pierūt. Qui aūt abſtinēs ē: adijciet vitā. Lu.xvij. Sicē i diebꝫ Noe comedebāt ꝛ bibebant ꝛ nō cognouerūt donec venit diluuiū ꝛ tulit oēs [et ebrietate] Scd̄m ē a q̄ eſt cauendū. qꝛ Ebrietas ſubuertit ſenſum. Prouer.xx. Luxurioſa res ē vinū: tumlťuoſa ebrietas. Quicūqꝫ his delectaf nō erit ſapiēs. Ebrietas aūt h̄ dr̄ euerſio ſenſuū a gaudijs ꝛ pōpa ꝛ dignitatibus ꝛ honoribꝫ hui⁹ ſecli. Prouer.xxx. Noli regibus dare vinū. noli regibꝫ o Lamuel dare vinuz: qꝛ Nullū ſecretū vbi regnat ebrietas [et curis] ſuꝑfluis [hui⁹ vite]. Et ꝑ h̄ ptinet ad auariciaꝫ. De q̄.j. Tim.vj. Radix oim maloꝝ eſt cupiditas. Mat. aūt.xxiiij.dr̄. Orate ne fuga v̄ra fiat hyeme vel ſabbato. Et h̄ itelligif qꝛ in hyeme q̄ꝫtū ad crapulā oēs fruct⁹ eſtatꝭ ſūt cōgregati. In ſabbato āt cū nō ē opandū tractaf de curꝭ hui⁹ vite. Heb.xiij. Optimū eſt grā ſtabilire cor: nō eſcꝭ q̄ nō ꝓfuerūt ambulātibꝫ in eis. Phil.iij. Quoꝝ de⁹ vēter eſt ꝛ gl'ia in cōfuſionē eoꝝ q̄ terrena ſapiunt. j. Coꝝ.vj. Eſca vētri ꝛ vēter eſcꝭ. de⁹ aūt hūc ꝛ has deſtruet. j Coꝝ.viij. Eſca nos nō cōmēdat deo. Rhom.xiij. Nō in comeſſatiōibꝫ ꝛ ebrietatibꝫ. Rho.xiiij. Nō ē regnū dei eſca ꝛ pot⁹: ſed iuſticia: pax: ꝛ gaudiū in ſpūſctō. Rho.xvj. Hmōi chr̄o dn̄o nō ſeruiūt ſed ſuo vētri: ꝑ dulces ſermōes ꝛ bn̄dictōes ſeducunt corda innocētiū [et ſupueniat in vos] ſicē oppmēs. Lu.xx. Suꝑ quē ceciderit lapis iſte ɔteret eū [repētina] anq̄ꝫ ſperetꝭ. Dicē eñ Dioñ. ꝙ Subito ſiue repēte fit: qð fit pter ſpem. j. Theſ.v. Cum dixerint pax ꝛ ſecuritas: tūc repētin⁹ ſuperueniet interit⁹ ſicē dolor i vťo hn̄tꝭ [dies illa] iudicij. qꝛ tūc n̄ patebit effugiū. Eze.xxvj. In terra ſedebūt ꝛ cōtriti ſē repentino caſu. De h̄ dr̄ Anſ. (al's Aug⁹) O anguſtie ſuꝑ anguſtias. Hinc erūt pctā accuſātia. Inde terrēs vult⁹ (al's viſus) demonū. Subt⁹ patēs horridū chaos inferni. Deſuꝑ irat⁹ iudex ꝛ impendēs gladi⁹. Int⁹ vrens ɔſcia. Foris ardēs mūd⁹ Juſt⁹ vix ſaluabif. Ego ɔſtrict⁹ pctis vbi latebo: quō apparebo: Latere erit ipoſſibile: apparere intolerabile. Illud deſiderabo ꝛ nunq̄ꝫ (al's nuſq̄) erit. Illud execrabor et vbiqꝫ erit [Tanq̄ꝫ laque⁹] Hic tāgit Cām ꝛ rōnez dictoꝝ [Tanq̄ꝫ laque⁹ eī] ꝑpetuo captiuās ꝛ detinēs. Eſa.xxiiij. Qui ſe explicuerit de fouea: tenebif plāta eī⁹ laqo. Hiere. xlviij. Pauor ꝛ fouea ꝛ laque⁹ ſuꝑ te: q̄ habitator es terre [q̄ ſedēt] qeſcētes ꝛ reſoluti ꝛ marcētes ocio Illi eñ ſedēt cū beſtia Apoca.xvj. Quint⁹ angel⁹ effudit phialā ſuā ſuꝑ ſedē beſtie: ꝛ factū eſt regnū ei⁹ tenebroſū. Ecci.l. Duas gētes odiuit aīa mea: tertia aūt nō eſt gēs quā odiuit: q̄ ſedēt i mōte ſeyr et philiſtijm: et ſtult⁹ ꝑl's q̄ hitat i ſychimis. Sedētes in mōte ſeyr: ſūt q̄ crapulis indulgēt. qꝛ ſeyr interpťaf hirc⁹: ꝓpť fetorē: gulam: ꝛ luxuriā ſcans Qui ſicē dr̄ Heb.xij. ꝓpť vnā eſcā vēdidit ꝑmogēita ſua. et ɔ̄ pcepta parētū: libidīs ſue accepit cōiuges. Gen.xxvj. Philiſtijm āt q̄ pauore cadētes interptanf: ſcāt ebrios cū idumeis q̄ in ſeyr ſedēt cōuiuātes. Sychem aūt labor interpťaf vľ hūerus ꝛ ſcat eos q̄ ꝓpť curā vite hui⁹ oī labori ſuꝑponūt hūeꝝ. Sedēt aūt iſti [ſuꝑ faciē oīs terre] qꝛ totū mūdū repleuerūt: ꝛ totā terrā ſibi vſurpare deſiderant. Eſa.v. Ve q̄ cōiungitꝭ domū ad domū ꝛ agrū agro copulatꝭ vſqꝫ ad terminuꝫ loci: nunqd vos ſoli habitabitis in medio terre:

Uigilate itaqꝫ oī tp̄e orātes: vt digni habeamī fugere iſta oīa que futura ſūt ꝛ ſtare añ filiū hoīs.

Hic ſuadet bonis eſſe iſiſtēdū. Dic āt Duo. Scꝫ Ql vigilanť bonis ſtudijs eſt inſiſtēdū. ꝛ Ad quē finem. Circa Primū Duo dr̄ Ql ſcꝫ Uigilandū ꝛ Orādū. De Prio dr̄ [Vigilate itaqꝫ] ꝑ ſollicitā vīl cuſtodiā. Eſt eī Uigilare ſicē i añhabitꝭ dixi⁹. calorē cordis: ꝛ ſpm̄: ꝛ ſenſus: ꝛ mot⁹: ad exteriora extēdere. Calorē eī charitatꝭ q̄ ꝓpri⁹ ē calor cordis ad dei bonitatē debem⁹ extendere: Spūm totū q̄ principiū eſt cognitōis ad ṽitatē dei expandere. Senſus obſequijs chr̄i mācipare. Mot⁹ oēs in ṽtutibꝫ exercitare. Tūc faciem⁹ qð dicif Eccleſiaſtici.xxxix. Juſt⁹ cor ſuū tradet ad vigilandū diluculo q̄ fecit illū. ꝛ i ɔſpectu altiſſimi depcabitur. R

Eſa.xxvi. Aia mea deſiderauit te i nocte: ſed ⁊ ſpũ meo in precordijs meis de mane vigilabo ad te. Tũc eni erit hora: de qua dicit Ro.xiij. Hora ē iã nos de ſomno ſurgere. ⌊⁊ orate⌋ oi tpe: qꝛ icertã eſt hora. Lu.xij. Btũs ſeru⁹ quē cum venerit dñs ei⁹ inuenerit vigilantē. Et ſi venerit in ſecunda vigilia: ⁊ ſi in tertia vigilia venerit: ⁊ ita inuenerit beati ſunt ſerui illi. Semꝑ eni huic vigilie ⁊ orationi inſiſtēdũ eſt. Lu.xviij. Quia opꝫ ſemꝑ orare ⁊ nõ deficere. j. Theſ. vlt. Sine intermiſſione orate. De Vigilia autē ⁊ Oratõe: in pmiſſis multa dicta ſunt. ⌊Vt digni⌋ Tangit hic Finē Duplicē. Vnus eſt eni in cauendo pricula. ⁊ Alter eſt in adipiſcēdo pmiũ. Dicit ergo ⌊Vt digni⌋ ꝑ virtutis merita ⌊habeami⌋ a deo ⌊fugere iſta⌋ mala ⌊que futura ſunt⌋ ⁊ nõ inuoluamini ab eis. ij. Pe. vi. Vos igit frēs pſciētes hec cuſtodite voſ ne inſipientiũ errore traducti: excidatis a propria firmitate. Sic eni de⁹ liberabit nos: ſicut liberauit ſuos Exo.xij. Non ſinēs ad eos pcuſſorē angelũ ingredi. ⌊⁊ ſtare⌋ Secũd⁹ eſt finis. Dic autē ⌊et ſtare⌋ ſecuri ⌊ante filiũ hois⌋ qui tũc veniet ad iudiciũ. Nec eni ſecuritas: iã ipa beatitudo eſt. Hic eni eſt de quo dicit in Ps. cxj. Diſponet ſmones ſuos in iudicio: qꝛ in eternũ nõ commouebit. Terribil' eni erit valde Iudex: Ita ꝙ Apocal. vj. Abſcõdent ſe in ſpelũcis et petr: ⁊ dicant montib ⁊ petris. Cadite ſuꝑ nos: ⁊ abſcondite nos a facie ſedētis ſuꝑ thronũ: ⁊ ab ira agni. Naũ. j. Montes cõmoti ſũt ab eo: ⁊ colles deſolati ſunt. Et ꝯtremuit terra a facie ei⁹. et orbis et omēs habitãtes in eo. Ante faciē indignatõis ei⁹ quis ſtabit. et qs reſiſtet in ira furoris ei⁹: Mal. iij. Ecce venit: ⁊ qs poſſit cogitare diē aduēt⁹ ei⁹: ⁊ quis ſtabit ad videndũ eũ: Magnũ ē ergo ibi poſſe ſtare.

E Rat autē diebus docēs i tēplo: noctibus vero exiēs morabatur in monte qui vocatur oliueti. Et ois popul⁹ manicabat ad eũ in templo audire eũ.

G • Hic eſt Vltim⁹ ꝑagraph⁹ In quo ꝑ exemplũ oſtendit ꝙ inſtant' ipe inſtitit noſtre ſaluti. Dic igit ⌊Erat aũt diebus⌋ oib: qꝛ tũc feſtũ vicinũ fuit: ⁊ multi ꝯuenerãt ⌊docēs in tēplo⌋ ꝓpt loci ſolēnitatē. Jo. xviij. Ego palã locut⁹ ſũ mũdo. ego ſꝑ docui i tēplo q̃ oēs iudei ꝯueniũt. ⁊ i abſcõdito locut⁹ ſũ nihil. Mat. x. Qđ dico vob in tenebris dicite in lumie. ⁊ qđ i aure audit i cubicul': pdicate ſuꝑ tecta. Q eni in tenebri ꝑabolaꝝ dñs docuit: voluit ꝙ apli publice docerẽt ⌊Noctibus vero exiens⌋ de tēplo ⁊ ciuitate: qꝛ i reproba ciuitate nõ iueniebat: cũ metu ſacerdotũ ⁊ ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ auderet hoſpitari ⌊morabat⌋ igit ⌊in monte q̃ vocat oliueti⌋ inuigilãs orõi. Docuit aũt in hoc ꝙ nos de die pdicationi: et opib bonis debemus inſiſtere. In nocte aũt orõni ⁊ cõtēplatõi vacare debere. Ps. xlj. In die mandauit dñs miſericordiã ei⁹ ⁊ nocte canticũ eius. Threñ. ij. Conſurge lauda in nocte in pncipio vigiliarũ: effunde ſicut aquã cor tuũ añ cõſpectũ dñi. Leua man⁹ tuas ad dñm ꝓ aiab puuloꝝ tuoꝝ. Q autē orauit in mõte ſcat ꝙ in eminētia ſpũs orandũ eſt. j. Co. xiiij. Orabo ſpũ: orabo ⁊ mēte. pſallã ſpũ: pſallã et mēte. Joan. iiij. Veri adoratores adorabũt patrē in ſpũ ⁊ veritate. In oliueti aũt monte orandũ eſt qꝛ in affluxu diuie bonitat ⁊ miſcdie. Can. j. Oleũ effuſuꝫ nomē tuũ ⌊et ois ppl's manicabat ad eũ⌋ hoc eſt: mane venire ad eũ accelerabat ⌊venire in tēplo⌋ vt ꝓ ſindora capent loca ⁊ meli⁹ poſſent ⌊audire illũ⌋ qꝛ Gra diffuſa fuit i labijs ſuis: et Dulce eloquiũ ipi⁹: et Loqbat' ſicut ptãtem habens. De Primo hoꝝ dr in Pſal. xliiij. Diffuſa eſt gra in labijs tuis. De Scđo Cañ. ij. Vox tua dulcis. De Tertio Mat. vij. Loqbat' eñ ſic ptãtē habens: et nõ ſicut ſcribe eoꝝ ⁊ phariſei.

Capitulum.XXII.

A Ppropinquabat aũt dies feſtus azymorũ qui dr paſca. Et querebãt pncipes ſacerdotũ et ſcribe quomodo eum interficerent: timebãt vo plebem.

A Ab h loco decimiat de Sacro Paſſiõis: Subiũgēs d Sacro Sepulture: et Tertio ſubnectēs de Sacro Reſurrectiõis. Sic patuit in diuiſiõe libri iſti⁹ quã a pncipio idurim⁹. Sacrm ãt Paſſiõis diuidit in Duas ptes. In qꝝ Pria Ois circũſtãtia paſſiõꝭ dſcribunt. In Scđa ãt ꝑ glorificationē Cēturionis: q̃ deũ gl'ficauit: aliqđ de effectu paſſiõis agit. Adhuc aũt Paſſio ipa hꝫ Tres ptes. Dicit eñ Prio ea q̃ circũſtabãt captiuitatē. In Scđa aũt ponit ea q̃ circũſtabãt iudiciũ. In Tertia ãt ponit ea q̃ circũſtãt mortē dñi. Primũ hoꝝ triũ ꝯtinet' i caplo iſto. Et hꝫ Quattuor ptes In qꝝ Prima ponunt' ea q̃ faciũt ad diſcploꝝ cõfirmatõeꝫ. In Scđa ãt: ea q̃ ad traditõeꝫ. In Tertia ãt: ea q̃ circũſtãt Pncipis Aploꝝ negationē. Et i Quarta: ea q̃ faciũt ad illuſionē ⁊ accuſatiõeꝫ ꝯ dñm. In Prima iſtaꝝ Tres ſunt ptes. Ponit eñ Prio Ea q̃ cenã circũſtãt. In q̃ ꝯfirmauit eos ꝑ ſacri ſuſceptiõem. In Scđa Eoꝝ de ambitione pncipat⁹ cõpeſcit cõtētionē. In Tertia ãt Firmat eos ꝑ orõnē. Adhuc aũt Prior haꝝ in Quattuor ſubdiuidit' ptes. In qꝝ Prima hr Ad patiēdũ cõuenientiã tpis. In Scđa ãt ponit Proditõeꝫ traditoris. In Tertia ponit ea q circũſtãt cenã: In q̃ traditoris volũtas eſt ꝯfirmata ad tradendũ. In Quarta vo ponit tacitaꝫ pditoris a ꝓpoſito malo reuocationē. In Pria haꝝ Tria ꝯtinent'. In qrũ Prio cõueniētia tpis ad paſſionem chri deſcribit' In Scđo Cõfirmata volũtas ſacerdotũ ad h idē oñdit'. In Tertio Timor plebis ad h pficiēdũ allegat'. Dic igit ⌊Appropinqbat ãt⌋ dũ ea q̃ dicta ſũt agerent'. In ſabbato ei añ Ramiſpalmaꝝ in bethania fuit Vbi Maria ſuꝑ caput ipi⁹ vnguētum effudit in ſolēni cena q̃ ſibi ibidē pata fuerat.

In ſeq̄nti aũt die q̄ p̄ma feria fuit apd̄ illos: ſedēs ſup aſellum: venit hieruſ'm in templū ⁊ expulit inde vēdētes ⁊ emētes. et circa veſp̄am eiuſdē diei iterū exiēs de hieruſ'm rediit ad ſuū hoſpitiū. Et ſc̄a feria iterato rediit ⁊ docebat in tēplo. ⁊ tūc p̄ſētatam ſibi adulterā liberauit. Sicut legit' Joan. viij. Et dicūt q̄dā q tūc exiēs de hieruſalē maledixit ficulneę Sicut legit' Matth. xxj. T̄n hoc nō eſt certū. Tercia aũt feria veniēs in tēplū cōfutauit ſcribas ⁊ phariſeos Sicut Mat. xxiij. cap'lo habitum eſt. Et eodē die oſtenſo ſibi edificio templi: p̄dixit ea q̄ de deſtructione tēpli ⁊ mūdi habita ſunt in cap'lo anteriori. Et illo die ſc̄m Matth. xxvj. dixit. Scitis q̄ poſt biduū paſca fiet. Et q̄ tunc dixerat Mat. xxiij. Nō me videbitis amodo: donec dicatis: Benedictus q̄ venit in noīe dn̄i: putabāt q velle paſſionē ſubterfugere: Ideo eodē die ɔgregati ſunt in atriū (al's atrio) p̄ncipes ſacerdotū q̄ dicebat' Caiphas Et tractabāt q̄liter caperēt eū ſine turbis. Illis aũtē ibi exiſtentib: audiuit Judas ibi eſſe cōgregatos. et in craſtino mane: hoc eſt in q̄rta feria venit ad eos. et pacti ſunt cū eo p. xxx. denariis q̄rū quilibet valebat. x. vſuales argēteos: h̄ eſt: trecētos. Et ſic damnū vngenti cui' p̄ciū putabat ſe furaturū: venditiōe dn̄i ſui ⁊ magiſtri recōpenſauit. Et ideo q̄a in q̄rta feria vendit' eſt dn̄s: legit' p̄phia Eſaie cap'lo. xl. in q̄ fit mētio de p̄cio Vbi d'r. Ecce merces eius cū eo: et op' illius corā illo. Et hec eſt etiā cauſa p̄pter quā q̄rta feria in afflictionib' ieiuniorū ſecundū locū tenet poſt ſextā feriā. q̄ Principalis eſt ſexta feria: in q̄ dn̄s eſt crucifixus. Secūdū aũt locū tenet q̄rta feria in qua eſt vendit'. Et ideo multi ieiunāt illas duas ferias in ſeptimana. Q aũt q̄dam glo. h̄ d'r (Hec añ biduū paſce cōgregatis principib' ſacerdotū ⁊ ſcribis in atriū Caiphe Matthe' geſta teſtat') intelligēdū añ biduū. Ita t̄n q in ip̄o biduo. q̄ q̄rta feria factū eſt: q̄n biduum fuit vſq; ad ſextam feriā: q̄ fuit dies paſce. Et non fuit factū in tertia feria. Sed res geſta ſe habuit ſicut dictū eſt. Sic ḡ dū iſta fierent [appropinq̄bat] p dies ſic dictos (al's ſingulos) [dies

B feſtus azymorū] hoc eſt: q̄ntadecima luna q̄n feſtum ſolennitatis celebrandū fuit. Durabat aũt feſtū ſeptē dieb': in q̄b' nō licebat fermentatū comedere Sicut d'r Exodi. xiij. In memoriā ei' q cum cōſp̄ſione azyma: coacti ſūt exire de Egypto. Hoc aũt incepit i die lune q̄rtedecime ad veſp̄ez q̄ndo non inueniebat' fermētatū in domib' Judeorū. Et hoc fuit in feria q̄nta in veſp̄a q̄ eſt inter feriā quintā ⁊ feriā ſextā. Vñ Exo. xij. Quartadecima die ad veſp̄am comedetis azyma. et in q̄ntadecima die ſolennitas eſt azymorū. Et ſic patet q cū dn̄s in q̄rtadecima luna: corp' ſuū dedit in veſp̄a q nō erat fermentatū in domib' Judeorū. Et ideo Latini cōficiūt de azymo ſicut etiam in v̄itate dn̄s corpus ſuū dedit in azymis. Contra t̄n Greci (qui de fermentato conficiūt) ſic obiiciūt. Joan. xviij. Nō introierūt in p̄toriū ne cōtaminarent': ſed vt comederent paſca. Sed cū comedebat' paſca erat. xiiij. luna. Ergo in paſceue q̄n h̄ dixerūt Judei: luna fuit q̄rtadecima ḡ ante hoc fuit fermentatū in domib' Judeorū. Et cōfecit ex hoc pane quē inuenit in domo. Ergo confecit de fermētato. q̄ añ hoc fuit luna tertiadecima vt dicūt q̄n dn̄s fecit paſca cū diſcipulis ſuis. Q añ feſtū paſce fecerit cenā cum diſcipulis: p̄bāt Joā. xiij. Vbi d'r Añ diē feſtū paſce ſciens Jeſus q̄ venit hora ei' vt tranſeat ex h̄ mūdo ⁊c̄. Et poſt pauca. Surgit a cena: ⁊ ponit veſtimēta ſua. Ergo Jeſus comedit paſca ſuū luna tertiadecima. Tunc aũt nō fuit niſi fermentatū in domib' Judeorū. ḡ dedit corpus ſuū in fermentato. Adhuc aũt addunt: q̄ cū vmbra debeat reſpondere v̄itati: et ecōuerſo: tunc debuit imolari in cena agn' verus: q̄n in cena imolabat' agn' typic': ſed q̄rtadecima luna ad veſp̄ez imolabat' agn' typicus. ḡ etiā q̄rtadecima luna imolat' eſt agnus ver'. ſed in Paraſceue fuit imolat' agnus verus in cruce. ḡ paſceues fuit luna q̄rtadecima. Cum ḡ chr̄s precedenti veſpere dederit corpus ſuum: ipſe dedit hoc luna tertiadecima. Et tunc non fuit niſi fermentatum in domib'. ḡ confecit de fermentato. Adhuc aũt Lu. xxiij. d'r: q mulieres parauerūt vnguenta in paraſceue. Hoc aũt nō licuiſſet ſi paraſceues fuiſſet luna q̄rtadecima. q̄ iſta dies erat celeberrima. ſicut dicit' Leui. xxiij. ergo tunc luna fuit q̄rtadecia. Sed in p̄cedenti die, dedit dn̄s corpus ſuū. ḡ q̄n dedit luna fuit tertiadecima. Tunc autem non fuit niſi fermentatū in domib' Judeorū. Ergo tūc cōfecit de fermētato. In his ⁊ ſi'lib' cōſiſtit aſſertio Grecorū. In cōtrariū aũt hui' obiiciūt Latini. Dicit' eñ Mar. xiiij. Prima die azymorū q̄n paſca imolabat': dicūt diſcip'li dn̄o: Quo vis eamus et parem' tibi comedere paſca. Hoc aũt diſcipuli dixerūt die Jouis nōdū adhuc capto dn̄o. ḡ tunc fuit luna q̄rtadecima: q̄n añ hoc paſca nō imolabat'. Ergo tūc comedebat' azyma. Unde Exo. xij. Primo mēſe q̄rtodecimo die mēſis ad veſp̄ez comedetis azyma. Adhuc Lu. xxij. Venit dies azymorum in q̄ neceſſe erat occidi paſca ⁊ miſit Petrū ⁊ Joannē ⁊c̄. ḡ tūc erat luna q̄rtadecima. q̄ aliter nō fuiſſet neceſſe occidi paſca. et tunc fecit cenā. cum ḡ tunc nō fuerit in domib' niſi azymū: ipſe dn̄s cōfecit de azymo. Et hoc q̄dē p certo verū eſt ſc̄m hiſtoriā euāgelicā. Veritas aũt hui' diſputationis (al's diſceptatiōis) ſcit' p diſtinctionē hui' noīs paſca Qd̄ Septē q̄dē modis d'r. Primo q̄dē mō d'r totū t̄p̄s ſeptē dierū paſca a luna q̄ntadecima vſq; ad viceſimāprimā menſ' Aprilis. Ac. xij. Cū Petrū Herodes app̄hēdiſſet miſit in carcerē volēs poſt paſca p̄ducere eum p̄p'lo. Sc̄do mō dicit' paſca hora vni' diei. hoc ē veſp̄a lune q̄rtadecime. Et ſic accipit' Exo. xij. et Leui. xxiij. Quartadecima die ad veſp̄am paſca dn̄i eſt. Et ita accipit' Joan. xiij. Añ diē feſtū paſce ⁊c̄. Tertio mō d'r paſca p̄ma dies azymorū q̄ fuit luna decimaq̄nta. Et h̄ mō d'r h̄ Appropinq̄bat aũt dies feſt' azymorū q̄ d'r paſca. Quarto āt mō d'r paſca panes azymi q̄ fiebāt in paſca. Joā. xviij. Ipi nō introierūt in p̄toriū ne cōtaminarent': ſed vt comederēt paſca. Quito v̄o mō d'r paſca agn' paſcalis. Lu. xxij. Venit dies in qua neceſſe fuit occidi paſca. Sexto mō d'r paſca feſtiuitas epularū iſti' t̄p̄is. Sic d'r. ij. Paral'. xxx. Non fuit phaſe ſiue paſca ſi'le huic. Septimo mō dicit' paſca ip̄e chriſtus. j. Corin. v. Paſca noſtrū C

imolatus est chr̃s: itaq; epulemur. Vñ v̄sus. Hebdomas: hora. dies. epule: pec⁹: azyma: chr̃s. Ad h̄ igit̃ qd̃ dicũt: ꝙ veritas vmbre debz respondere. Dicendũ ꝙ quo ad hoc respõdet: ꝙ sicut .xiiij. luna imolabat̃ ad vesperã. ita etiã imolatio chr̃i fuit inchoata q̃rtadecima luna ad vesperã: q2 tũc fuit captus dñs Jesus. Cena aũt̃ totalit̃ cene respondet. q2 q̃rtadecima luna ad vesperã post cenam agni typici: sumpt⁹ est in cena agnus verus

C Solent aũt̃ a pl̃ibus Quattuor assignari rõnes: q̃re dñs corp⁹ suũ vltimo dedit discipul̃ post cenã illã: cum tamẽ ita nõ sumat̃ ab ecc̃lia. quia ecclesia sumit hoc sacramentũ ore ieiuno. Quaruʒ Pria est potissima: q2 h̄ sacr̃m datũ est in memoriale abeũtis dñi. Memoriale aũt̃ vltimo post alia dat̃: vt memoria remaneat. Lu. xxij. Hoc facite in meã cõmemoratiõeʒ. j. Cor. xj. Quotiẽscunq; sumitis panẽ hunc ꝛ calicẽ bibetis: mortẽ dñi annunciabitis donec veniat. Secũda aũt̃ est que post hanc est potior: Ut v̄itas initiata ad vmbrã terminata: vmbrã oñdat. Hebre. x. Umbrã habens lex futuroꝝ bonorũ: nõ ip̄am imaginẽ reꝝ. Unde etiã dñs dixit Lu. xxij. Ea que sunt de me finẽ habent. Et hoc dixit in cena. Tertia rõ est: q2 hoc sacramentũ maxime firmat in (al̃s: cũ) chr̃o. ꝛ vnit incorporando. Et ideo discipulis iã trepidãtibꝰ vltimo dat̃ ꝓ firmamẽto cordis: ꝛ vniẽdo cũ chr̃o: omnibꝰ alijs iam cõsũmatis. Joã. xvij. Tu in me ꝛ ego in eis. vt sint in vnũ cõsũmati. Quarta aũt̃ rõ est. ꝙ illecibus nõ trãsit ad ventrem sʒ ad mentẽ. ꝛ ideo omnibꝰ alijs iã sũptis ad necessitatẽ corꝑis ꝛ legis: iste sicut sp̃ũale quoddã est addit⁹. j. Cor. xv. Prius est qd̃ aiale est: deinde autẽ qd̃ sp̃ũale. ꝑ aiale eĩ trãsit ad sp̃ũale. His ita ꝙ habitis accedam⁹ ad l̃ram. Sic eni [appropinquabat dies festus azymorũ] In q̃ notat̃ T̃p̃is ꝯgruẽtia [qui dicit̃ pasca] vt quãdo agnus typic⁹ imolabatur. Tũc etiã verus ꝓ salute mũdi occideret̃ [et] ideo tũc cũ effectu [querebãt principes sacerdotũ] in quibꝰ erat autoritas [ꝛ scribe] in q̃bus erat falsi noĩs sciẽtia. Qui etiam ante hoc sepe frustra quesierãt: que tẽpore nõ p̃ordinato q̃rebant. Jo. vij. Temp⁹ meũ nõdũ aduenit. Joã. x. Nemo tollet a me animam meã: sed ego pono eã ꝛ iteruʒ sumo eã. Vñ etiam Luc. xiij. dixit Herodi. Dicite vulpi illi. Ecce hodie ꝛ cras demonia eijcio. ꝛ sanitates ꝑficio. ꝛ die tertia ꝯsumor. Nõ ãt ꝯgruo tp̃e cũ effectu ꝑmissi sunt querere [quõ] sine turbis [cũ] comp̃hensum iesum [interficerẽt] Matth. xxvj. Querebant principes sacerdotũ quõ iesuʒ dolo tenerẽt ꝛ occiderẽt. In h̄ g̃ ꝯsenserũt p̃ncipes sacerdotuʒ ꝛ scribe. Geñ. xlix. In ꝯsiliũ eoꝝ nõ veniat anima mea. maledict⁹ furor eoꝝ q2 ꝑtinax: ꝛ idignatio eoꝝ: q2 dura. Adhuc aũt dñs Jesus i mẽbꝛ̃ q̃ritur ad occidẽdũ a talibꝰ q̃ ambiũt indigni p̃ncipatũ. ꝛ q̃ vsurpãt cathedras doctoꝝ. Illi eñi nollent aliquẽ viuere q̃ facta eoꝝ detestat̃. Amos. v. Odio habuerũt corripiẽtẽ in porta. ꝛ loq̃ntẽ ꝑfecte abominati sũt [timebãt vero plebẽ] q̃ libent̃ dñm audiuit: ꝛ q̃ eũ tãq; ꝓphetaʒ habuit. Nec tñ timebant ꝙ de manibꝰ eoꝝ eripet̃. sed ꝙ plebs irrueret manꝰ iniJceret in captiuatores. Vñ Jo. vij. Dixerũt. Nunq̃d aliq̃s de p̃ncipibꝰ credit i eũ: aut ex phariseis: sed turba hec q̃ ñ nouit legẽ maledcã ẽ.

Intrauit autẽ sathanas in Judã qui cognoiabat̃ scarioth vnuʒ de duodecim: et abijt et locut⁹ est cum principibus sacerdotũ et magistratib⁹ queadmodũ illum traderet eis.

Hic ponit Cõuenientiã iniq̃ volũtat̃ eoꝝ cũ ꝓditore. Et diuidit̃ Sex. In q̃ꝝ Prio ponit̃ Qualiter conuenit Judas cũ p̃mo oĩs malicie auctore Scd̃o describit̃ Quis vl̃ Qualis fuit in ista ꝓditione. Tertio Qualiter conuenit cũ p̃ncipibꝰ in turpis ꝛ funesti p̃cij ꝑtitiõe. Quarto Qual̃r iniq̃ gauisi sunt ꝛ cõuenerũt cũ ip̃o in Sũme p̃cie ꝑmissione. Quinto Qual̃r vict⁹ cupiditate spopõdit scelus ꝓditiõis ꝑficere. Sexto Qual̃r post spõsioneʒ ꝑseuerauit in malicia in q̃sita traditiõis opportunitate. Dic igit̃ [Intrauit aũt sathanas] Nõ ꝙ vẽtri (al̃s mẽti) ei⁹ vel anime illaberet̃. sed quia i eũ suggerẽdo: locũ sue inuenit malicie. Hũc aũt introitũ Inchoauit in vnguẽti effusiõe in Bethania. qñ mlier vngentũ p̃ciosum effudit sup caput recũbent̃ dñi. Auxit aũt maliciã cũ ad sacerdotes abiens cõuenit de p̃cio sanguis. Sed In toto Cõsũmauit cũ a chr̃o buccellam accepit post quã sathanas cũ toto sue effectu malicie in eũ intrauit. Joã. xiij. Post buccellã introiuit i eũ sathanas. Cum g̃ accepisset ille buccellã: exiuit cõtinuo. Erat aũt nox Et dixit Jesus. Qd̃ facis: fac citius. Añ aũt nõ immiserat in cor ei⁹ diabolus tradendi ꝓpositũ. Joã. xiij Cena facta cũ diabolus misisset in cor vt traderet Judas: simonis fili⁹ scariothis. Añ aũt dr̃ sathã intrasse i eũ: q2 mouit eũ vt suũ mãcipiũ vl̃ sic suũ pec⁹. Quẽ eñ sic diabolus intrauerit sp̃ in ꝓfũdũ vicioꝝ ip̃ellit. Mat. viij. Tot⁹ grex porcoꝝ ꝑ precepis ferebat̃ in mare. h̄ ẽ in ꝓfundũ amaritudinis vicioꝝ. j. Reg. xvj. Exagitauit eũ sp̃us neq; a dño [in Judã] Ecce Quis ꝛ Qualis ẽ traditor q̃ oẽʒ rõnem diligẽdi ꝛ obseq̃ndi habuit: ꝛ nullã ꝓdẽdi. Ex Noie eñ inuit: deuotionẽ. Ex vita: sceler̃ auersionẽ. Ex dignitate: grãꝝ actiõeʒ. Judas eñ ꝯfitẽs vl̃ glorificans interp̃tat̃. q2 cõfessiõi v̄itat̃: ꝛ glorificatiõi laudis: intẽdere debuisset. Et iõ de⁹ eũ suo nomine a crimĩe auertere voluit [scarioth] aũt memoria mort̃ iterp̃tat̃. q2 memoria mort̃ eũ debuit cõpescere ab audacia. Eccĩ. vij. Memorare nouissima tua ꝛ in et̃nũ nõ peccab. Sic ꝛ d̃ Juda dr̃ Geñ. xlix. Juda te laudabũt frẽs tui. Electiõe aũt fuit vn⁹ de. xij. sup discip̃los exaltat⁹. et ideo grãs agere debebat. Ps̃. xl. Hõ pac̃ mee i q̃ sp̃abã magnificabat sup me supplantationem. Adhuc aũt ꝛ Depositari⁹ chr̃i fuit et Cõuiua. De Prio Jo. xij. Habebat loculos ꝛ ea q̃ mittebant̃ portabat. De Secundo dr̃ in psal. liiij. Qui sil̃ mecũ dulces capiebas cibos. Hic g̃ detestabilis fuit ꝓditor. Dicit tamen Chrys̃. ꝙ ideo dr̃ scarioth. q2 non de nouo: sed diu mortẽ domini procurare meditatus fuit.

Joan.vj. Nonne ego duodecim vos elegi: ⁊ vnus
ex vobis diabolus eſt. Job.xix. Quē maxie diligebā
aduerſat⁹ eſt me [et abijt] Ecce Qualr iniq̄ mer⸗
D camonij contractū q̄ſiuit. Dicit aūt Tria. Scʒ: Q̄
a via ꝟitatis abijt. Q̄ cū iniq̄s conſilia tractauit.
Q̄ de ꝑditiōe cū iniq̄s cōuenit. De Primo dicit q̄
[abijt] Ps.j. Abijt in cōſilio impiorum: ⁊ in via
pctōꝝ ſtetit: et cū his q̄ in cathedra peſtilentie ſede
runt cōuenit. Ezech.iij. Abij amar⁹ in indignatiōe
ſpūs mei [et locut⁹ eſt] de ꝑditiōe [cū principi
bus ſacerdotū] in q̄bꝰ erat ſūma ptās [et ma⸗
giſtratibus] hoc eſt: ſcribis q̄ mgri erāt doctri⸗
ne erronee Judeoꝝ.j. Eſd.ix. Man⁹ magiſtratu⸗
um pma erat in tranſgreſſiōe hac. Tn̄ dr Chryſ.
q̄ magiſtrat⁹ vocant duces exercitus: q̄s ſtatue⸗
rant rhomani ad reſiſtendū vndiqʒ ſeditionibus.
Rho.ij. Cōfidis teipm ducē eſſe cecoꝝ: eruditorē
inſipientiū: magiſtꝝ infantiū Qui ꝰ aliū doces
teipm non doces [quēadmodū illū traderet
eis] Quāuis eīn eſſent pncipes ⁊ magiſtrat⁹: ni⸗
hil reputabāt ſe hēe q̄diu chrīm videbāt: q̄ tamē in
nullo nocebat eis niſi q: patrē glorificabat. Heſt.
v. Cum oia hec habeam: nihil me hēe puto q̄diu
video Mardocheū iudeū ſedētē añ fores regias
Jta dixit Aman q̄ interp̄tat̄ iniqu⁹. Mardoche⁹
interp̄tat̄ amare cōterēs impudentē. Et h̄ erat chrīm
q̄ cōtriuit impudentē diabolū tam in ſe q̄z in mem
bris ſuis quē iniq̄ grauiter viderūt. Sap.ij. Gra
uis eſt nobis etiā ad videndū. et ideo de eius ꝑdi
tione tractauerūt.

**Et gauiſi ſunt: et pacti ſunt pe⸗
cuniā illi dare. Et ſpopondit. Et
querebat oportunitatē vt trade⸗
ret illum ſine turbis.**

Duo tangit. Gaudiū peſſimoꝝ. ⁊ Conſenſum
De Primo dr Prouer.ij. Letant̄ cū malefecerint
et exultāt in rebꝰ peſſimis [et pacti ſunt] libētiſ⸗
ſime damnū ſubeuntes [pecuniam illi dare]
Et iō dr Eccli.x. q̄ auaro nihil eſt ſcelestius. hic eīn
in vita ſua piecit intima ſua q̄m ⁊ aiam ſuam ve⸗
nalem habet. Non eīn vt dicit Chryſoſtom⁹ curat
quid vendat verū deum aut hominē dūmodo pe⸗
cuniam accipiat puaʒ. Aut [pacti ſunt pecuni⸗
am] reſpectu eius q̄d valuit. Sed ille poti⁹ obo⸗
lo eum cōmutaſſet anteq̄ʒ nihil accepiſſet. Zach.xi
Appēderūt mercedē meā triginta argēteis p̄ quos
appeciat⁹ ſum ab eis. Sic fratres Joſeph Gene.
xxxvij. vendiderūt Joſeph. Sed ille.xx. venditus
eſt. Jſte nō niſi de certis reputat⁹ eſt eſſe melior Jo
ſeph. Etſi corp⁹ Joſeph valuit decem: ⁊ anima de
cem: tūc deitas in qua chriſtus abundauit ſuper
Joſeph: eſtimatiōe iſtoꝝ n̄ niſi decē valuit [⁊ ſpo
pondit] amore pecunie deum vendens.j. Tim.
vi. Qui volunt diuites fieri incidunt in temtationē
et in laqueum diaboli ⁊ deſideria multa ⁊ nociua
que mergunt hominē in interitū ⁊ ꝑditionem [⁊]
cōgruā [querebat oportunitatē] ipſe Judas
[vt traderet illum] Jeſum chriſtū [ſine tur⸗
bis] propter cauſam quā ſuperius induximus.
Matth.xxvj. Ne forte tumultus fieret in popu
lo: et ſcandalum iſtud ſuſtinere non poſſent.

**V Enit autem dies azymoꝝ in
q̄ neceſſe erat occidi paſca**

Hic tāgit̄ de Cena in qua cōpleuit diabolus cor E
Jude ad tradendū. Diuidit̄ aūt in Quattuor par
tes Jn q̄ꝝ Prima agit de Cene p̄parat̄iōe. Jn Se⸗
cūda de Diſcubitu in cena. Jn Tertia de Sacra⸗
menti noui inſtitutiōe. Jn Quarta aūt ⁊ vltima de
Proditoris q̄dam cauta a ꝓpoſito reuocatione.
Jn Prima hāꝝ Duo facit. Tp̄s eīn neceſſarie p̄⸗
parat̄iōis determiat. ⁊ Mittit miſtros p̄parat̄iōis. De
Prio dr [Venit aūt dies azymoꝝ] hoc ē q̄r⸗
tadecima dies mēſis lunaris Apl. Exo.xij. Menſ
iſte pncipiū vobis menſiū eſt pm⁹ in mēſibꝰ anni:
q̄rtadecima die mēſis hui⁹ ad veſpeꝝ tollat vnuſ⸗
q̄ſqʒ veſtꝝ agnū. Et hoc ē q̄d dr [in qua neceſſe
fuit] ſcḋm p̄ceptū legis Exo.xij. [occidi paſca]
Et hoc validū eſt ꝯ grecos. q̄a iſta fuit dies q̄rta⸗
decima ad veſpeꝝ: ⁊ tūc nihil erat de fermētato in
domibꝰ Judeoꝝ. Paſca aūt h̄ vocat̄ agn⁹: quem
oīs mltitudo filioꝝ iſrl̄ imolauit ad veſpeꝝ. Et iō
Mar.xiiij. dr. Erat paſca ⁊ azyma p⁹ biduū. hoc eīn
de q̄rta feria dr. quia poſt q̄rtā ⁊ quintā ad veſpe⸗
rū ſunt facta iſta que h̄ dicunt̄.

**Et miſit Petrū ⁊ Joanē dicēs
Eūtes parate nobis paſca vt mā⸗
ducemus. At illi dixerūt Ubi vis
paremus?**

[Et miſit Petrū et Joannē] q̄ hui⁹ cene
erant miſtri ⁊ p̄paratores. Dicunt̄ aūt h̄ Quattu⸗
or. Scʒ: Quos miſit ad p̄parandū. et Preceptū p̄⸗
parationis. et Ubi p̄pareut. et Jpſa p̄patio quam
obediētes fecerunt diſcipuli. De Primo dicit [Et
miſit Petrū et Joannē] Qui duo ad oia le⸗
gis miſteria implēda erant deuotiores. Preterea
p̄ Joannē ꝑfectio contemplatiōis: p̄ Petrū aūt ꝑ⸗
fectio deſignat̄ actionis. Hi ſunt q̄ ſimul currebāt
Joā.xx. Currebant duo ſimul ⁊ ille alius diſcipu⸗
lus p̄cucurrit citius Petro. Hi ſunt q̄ ſimul aſcē⸗
derūt in templū. Act.iij. Hi ſūt qui ſpecialis erāt
familiaritatis ad inuicē: et ibꝰ vn⁹ innuit alij de ſe⸗
cretis. Joan.xiij. et Joā.xxj. Hoꝝ vnus Rhomā:
alter Aſiam adduxit dño. Hos ergo duos miſit
ad ſignificandū q̄ intellect⁹ ⁊ actio dño cenā de⸗
bent p̄pare [euntes parate nobis] Hoc ē p̄ce⸗
ptū p̄parat̄iōis [paſca] hoc eſt agnū paſcalē ⁊ epu
las. Sicut etiā de ſpūali cena dr.j. Coꝝ.v. Paſca
nr̄m imolat⁹ ē chrīs: itaqʒ epl̄emur n̄ in fermēto ve⸗
teri: neqʒ in fer. malicie et neq̄tie: ſed in azymis ſin
ceritatis ⁊ ꝟit. [At illi dixerūt: vbi] Querūt de
loco ⁊ expediunt̄. Sciuerunt eīn q̄ non in oi loco
cōi manducanda eſſet cena dñica: ſed in loco hone
ſto ⁊ mōo ⁊ ſcō: et iō q̄rūt [Ubi vis parem⁹?]
Ps.lxxv. Jn pace fact⁹ ē lo. ei⁹: ⁊ i ſiō hitatio eius
Jn pace. ſ. affect⁹ et ſpeculatiōe intellect⁹. Loca eīn
cōia in q̄bꝰ alijs dicbꝰ hoſpitari ꝯſueuerat ſciuerāt
ſed q̄rebāt locū cōuenientē ſacro.ij. Paral.vij. Ele
gi mihi domū iſtam in ſacrificij locum. Et hoc eſt
q̄d ſequitur

Et dixit ad eos. Ecce introeun- tib⁹ vobis in ciuitatē: occurrit vobis homo qđam amphorã aque portans: ſequimi eũ in domum in quã intrat: et dicetis patrifamilias dom⁹: dicit tibi magiſter: Ubi eſt diuerſoriũ: vbi paſca cum diſcipulis meis manducē: Et ipſe oſtēdet vobis cenaculũ magnum ſtratũ: et ibi parate. Euntes aũt inueneruñt ſicut dixit ill': et parauerunt paſca.

F ⌊Et dixit⌋ ad eos: expediēs eos đ loco ⌊Ecce introeuntibus vobis⌋ Tria autē̄ đ dicit. De Iudicio introeũdi in domũ. De Facilitate recipiēdi a patrefamilias dom⁹. et De Aptitudie loci. De Primo dr ⌊Ecce introeũtib⁹ vobis in ciuitatem⌋ Significat aũt ſpũaliter: itroitũ diſcipuloꝝ in verbo dñi ad ꝯſciētias hoim. Pſ. cxxj. Hierusalē q̄ edificat vt ciuitas: cui⁹ participatio ei⁹ in idipm. Illuc eñ aſcēderũt tribꝰ tribꝰ dñi teſtimoniũ iſrl' ad cõfitendũ noi tuo dñe. ad introitũ in corda diſcipuloꝝ q̄ ſunt tribꝰ dñi participatio fit in cena in idipm: et cõfeſſio fit nois dñi. Quicũqꝫ in hāc ciuitatē cõionis non igit: cũ dño nõ cenat. Eccs. x. Labor ſtultoꝝ affliget eos: q̄ neſcierũt in vrbem igere. Sic ꝭ pmo oportet intrare in ciuitatē ad cõionē ſanctoꝝ. Act. ix. Surge ingredere in ciuitatē in vicum q̄ vocat rect⁹: ꝛ dicet tibi qđ te oporteat facere. Poſtq̄ȝ aũt ad cõionem ſanctoꝝ ingreſſum eſt ⌊occurret vobis⌋ Ecce Deſcribit ducē a Quatuor. Ab Occurſu: cũ dr ⌊occurret vobis⌋ In q̄ notat occurſus ſctōꝝ in charitate. Eſa. xx. Occurrentes ſitienti ferte aquā q̄ habitatis terrā auſtri: cũ panibꝰ occurrite fugienti. Sancti eñ occurrũt: cũ aq̄ refrigerij cõcupiſcentie carnalis: ꝛ cũ panibus refectionis v̄tutis confortantꝭ conſciam. Aliꝰ eñ cena dñi nõ debet manducari. Scdm eſt ⌊hõ q̄dã⌋ In q̄ notat Rõnabilitas q̄ abũ hũc p̄cedere debet. Un̄. j. Coꝝ. xj. Probet aũt ſemetipm hõ: et ſic de pa. illo edat: ꝛ de ca. bibat. Qui eñ manducat ꝛ bi. indigne: iudiciũ ſibi mã. ꝛ bibit: non diiu. corp⁹ dñi. Sic ꝭ hõ ⌊q̄dam⌋ eſt pbans ꝛ diiudicans. Terciũ eſt ⌊amphorã aq̄ portans⌋ Que ſignificat vas expiatiõis p lachrymas. j. Reg. x. Inuenies hoiem aſcēdentē habentē vtrē aq̄. Pſ. lxxix. Cibabis nos pane lachrymaꝝ. Illo eñ añ cibari debet q̄ cenã dñi manducare pſumit ⌊Sequimini cũ⌋ Hoc eſt Quartũ q̄ iſte p̄cedit. q̄a iſta dignitatē cõferunt ad cenã dñicam. Et ideo dr q̄ iſte eſt ſequēdus ⌊in domũ⌋ ꝯſcie ⌊in quam intrat⌋ vt ibi in ſecreto cordis pparet. ij. Reg. xxiij. O ſiq̄s mihi daret aquā de ciſterna: q̄ eſt in Bethleem. hoc eſt: in domo panis. In hac eñ domo lachrymaꝝ: cena dñi pparat ⌊et dicetis patrifamilias⌋ Lr̄a eſt planiſſima. Pr̄familias eſt domſpes Ratio: ad cui⁹ nutũ gͥnet iſta pparatio: q̄ alloquenda eſt de hmõi pparatione. Eſa. xl. Loq̄mini ad cor hierl'm ꝛ aduocate eã ⌊Dicit tibi mgr̄⌋ cui⁹ magiſteriũ oẽs ſeq̄ habem⁹. Mat. xxiij. Unus eſt magiſter vr̄ q̄ eſt in celis ⌊Ubi eſt diuerſoriũ⌋ ad qđ gratia hoſpitalitatis eſt diuertendũ. Naſcit eñ dñs in diuerſorio: et cenat in diuerſorio: q̄ nec habuit nec curauit hie locũ in palatio. Mat. viij. Uulpes foueas hñt ꝛ volucres celi nidos: fili⁹ autem hois nõ hꝫ vbi caput ſuũ reclinet. Pauperis eñ hoſpitiũ eſt diuerſoriũ ⌊vbi paſca cũ diſcipulis meis mãducē⌋ vltime cene trãſitũ. Apoca. iij. Ecce ego ſto ad oſtiũ et pulſo: ſiq̄s aperuerit mihi intrabo ꝛ cenabo cũ eo ꝛ ipſe mecũ. Dicit autē ⌊mãducē⌋ đ ē vt eos mihi ad patiēdũ vadēs icorporē ⌊et ipſe oſtendet⌋ ad lr̄aꝫ ⌊cenaculũ⌋ hoc eſt locũ ſtratũ ⌊ſtratũ⌋ pauimēto ⌊oſtēdet⌋ aptũ ad cenandũ. Hoc eſt ſignificat cõſciam mũdã ꝛ amplã ſpe ꝛ ſtratã omni v̄tute ⌊ꝛ ibi parate⌋ cenam. q̄ ibi cenabo vobiſcũ. Deut. xvj. Non poteris imolare phaſe in oi loco in q̄libet vrbiũ tuarũ: ſed in loco quē elegerit dñs ⌊Euntes aũt⌋ diſcipuli Petr⁹ ꝛ Ioãnes ⌊inuenerũt ſicut dixit il.⌋ Ieſus: oino voci dñi obediētes. Exo. xxiiij. Oia que locut⁹ eſt dñs faciem⁹ ꝛ erim⁹ obediētes ⌊et parauerunt paſca⌋ hoc eſt: paſcalē cenam ſicut iã ſupꝰ dictũ eſt. Sic pr̄ Abraã et Sara angelis parauerũt azymos ꝛ vitulũ ſacrificij laudis Gen. xviij. Sic Manue ꝛ vxor ſua pauerũt hedũ de capris. hoc ē: ſacrificiũ p peccatis Iudic. xiij.

Et cum facta eſſꝫ hora diſcubuit: et duodecim apl'i cũ eo Et ait illis. Deſiderio deſideraui hoc paſcã mãducare vobiſcũ anteq̄ȝ patiar. Dico eñ vobis q̄ ex hoc nõ manducabo illud donec impleatur in regno dei.

Hic tãgit de diſcubitu in cena. Et tanguntur đ Duo. Quoꝝ Primũ eſt Diſcubit⁹ honeſtiſſime ſocietatꝭ. Scdm āt eſt Dulcedo ſuauiſſime collocutiõis. De Prio igit dr ⌊Cũ facta eſſet hora⌋ iã pparata cena. Eccl. iij. Oia tpꝰ hñt ⌊diſcubuit⌋ ad cenandũ ⌊et duodecim cũ eo⌋ Ecce Societas honeſtiſſima. Eccl. ix. Uiri iuſti ſint tibi ꝯuiue et in timore dei glĩatio. Pſ. c. Oculi mei ad fideles terre vt ſedeant mecũ: ambulās in via imaculata: hic mihi miſtrabat. Cũ aũt duodecim cũ eo diſcũberēt: Septuagitaduo i alia mēſa ſeorſũ diſcubuerũt ⌊et ait il.⌋ Ecce Dulcedo ſuauiſſime allocutionis. Dicit āt Duo. Deſideriũ noui ſacri. ꝛ Finitionē ſiue terminationē antiq. De Prio dr ⌊deſiderio deſi.⌋ hoc ē: feruēter deſideraui. Ul' ⌊deſiderio⌋ figuraꝝ ab antiq̄ oñdi qđ nũc in inouatione ⌊deſideraui: hoc paſ.⌋ cene corpꝭ mei ⌊mãđ. vo.⌋ q̄ đſiderauit veteꝝ abolitõeꝫ ꝛ nouoꝝ icboationē ⌊añq̄ȝ pa.⌋ vt vob đ memoriale relinquã. Exo. xij. Comedetꝭ feſtinãter. i. deſideranter ꝛ auide Eſt ei phaſe. i. tranſit⁹ dñi ⌊Dico eñ vo.⌋ Tãgit ceſſationē veterꝭ teſtamēti ⌊q̄ ex hoc⌋ đ eſt p⁹ hāc horã ⌊nõ mãdu. illõ⌋ hoc ē agnũ typicũ: ꝛ obſer- G

nentes ritum eius: nõ mihi incorporabo [donec
impleat] figura p veritatẽ [in regno dei] [hoc ẽ
in eccl'ia: in qua regnuꝫ meũ erit p iuſticie perfecte
ptãtem. Tũc enĩ ſumẽtes ꝟitatẽ ſacramẽti hui⁹ ꝛ
implẽtionẽ incorporabo mihi. Leuit. xxvi. Nouis
ſupuenientibus vetera pijcietis. ij. Cor. v. Si qua in
chr̃o noua ẽ creatura: vetera trãſierũt: ꝛ ecce noua
oĩa fctã ſũt. Apo. xxi. Dixit qui ſedebat in throno.
Ecce noua facio omnia.

Et accepto calice gratias egit ꝛ dixit Accipite et diuidite iter vos Dico enim vobis ꝙ non bibam de generatione vitis donec regnum dei veniat.

Poſtq̃ʒ dixerat De terminatiõe agni typici: qui
comedebat. Dicit etiã De terminatiõe calicis bñ-
dictiõis: q̃ eadẽ nocte bibebat i figurã ſanguinis chri-
ſti. Quãuis enĩ Exod. xij. non legat niſi de agno: tñ
etiã intelligit ꝙ tunc etiã calix cuiuſdã bñdictiõis
ſumebat. Sicut oñdit vſus: quẽ vſqꝫ i hodiernuꝫ
diem obſeruãt Judei. Et ꝺ terminatiõe illius dic̃
[Et accepto calice] veteri: q̃ figura fuit ſacra-
menti ſanguis dñi. Calix aũt idem ẽ ꝙ calida po-
tio. hoc eſt: nõ ꝙ actu ſit calida: ſed qꝛ effectu calefa
cit: vetruñ [gratias egit] antiquo more: vt nr̃m
ſacr̃m aliud terminaret [et dixit] diſcipulis no-
ui teſtamẽti miniſtris [accipite] per intellectuꝫ fi-
guram hui⁹ potionis: que charitatẽ ſignificat [et
inter vos diuidite] vt p capacitate cuiuſlibet
diſtribuat. Hic ẽ calix. De quo ſcḋm ſenſum lr̃alem
dicit Pſal. cxv. Calicem ſalutaris accipiã: ꝛ nomen
dñi inuocabo. Accepit enĩ Dauid in ſpũ hũc cali-
cem p intellcm̃: ꝛ inuocabat nomẽ dñi: vt trãſiret
in nouũ. Vñ etiã grãs egit chr̃s de trãſitu veterꝝ
ꝛ de ſubſtitutiõe nouorꝝ [Dico enĩ vobis] ꝺ ter-
minatione hui⁹ calicis: in q̃ eſt figura ſacramenti
ſanguis chr̃i [ꝙ nõ bibã] iamodo. ſicut dr̃ Mat
the. xxvi [de generatiõe vitis h⁹] de qua confi
citur ꝺ figurale ſacr̃m: nõ incorporabo mihi [do-
nec] trãſiens in nouũ ſanguis mei ſacr̃m [veni
at regnũ dei] hoc eſt aperta iuſticia ſacramẽto-
rum eccl'ie: que ſunt de cetero tenenda. Tñ quedã
glo. exponũt hoc Allegorice ꝙ Vinea ſit Judea: ꝺ
qua nõ bibet chriſtus vſqꝫ in conſummationẽ ſe-
culi quando reliquie conuertent. Et alia glo. expo
nit de mortalitate humane nature: quã non bibet
amplius donec ptranſeat per reſurrectionẽ ad im
mortalitatem. Sed prima expoſitio eſt litteralis
ꝛ vera. Math. Vigeſimoſexto. Non bibam amo
do de hoc genimine vitis: vſqꝫ dum bibam illõ no
uum vobiſcum in regno meo. Quidam etiam di-
xerunt ꝙ loquitur de vino materiali quod in men
ſa biberunt: de quo ipſe ſtatim iturus ad paſſio-
nem bibere noluit: ſed poſt reſurrectionẽ cum eis
in gaudio ſe bibiturum promiſit. Sed nulla iſta-
rum expoſitionum eſt ad propoſitum niſi prima:
ꝛ illa eſt tenenda. Canticorum. v. Comedite ami-
ci ꝛ bibite Suppl: de veteri: ꝛ inebriamini chariſ-
ſimi de nouo.

Et accepto pané gratias egit ꝛ fregit: ꝛ dedit eis dicens. Hoc eſt corpus meũ quod pro vobis datur. Hoc facite in meam commemorationem.

Hic tangit De noui Sacri inſtitutiõe. Et tãgit
Prio de Sacro corpis. Et deinde de Sacro ſan
guis. De Sacro corpis dr̃ [Et accep. pa.] ꝺ fru
mento azymo: ſic iam añ diximus Et hũc q̃dem ac-
cepit in man⁹ Vt ſacr̃m inſtitueret: ꝛ Vt ſe ſacerdo
tem oñdat. Pſal. cix. Tu es ſacerdos in eternũ ſcḋꝫ
ordinẽ melchiſedech [gratias egit] de noue grẽ
vbertate: cui⁹ eſt vas eucharistia [et fregit] vt fra
ctio ſit i ſpeciebus. ꝺ eſt in figura ꝛ quãtitate panis:
ꝛ nõ in corpe chr̃i ſub ſpeciebus cõtento. qꝛ hoc totũ
fuit ſub qualibet pte fractiõis illi⁹. Quibus aũt ver
bis grãs egerit non eſt manifeſtũ [et dedit] non
vẽdidit. Dedit aũt ad vſum in ſacro ad cõicanduꝫ.
j. Cor. x. Panis quẽ frangim⁹ nõne cõicatio cor-
poris chr̃i eſt: [dicẽs: Hoc] qꝺ ſub forma panis
continet [eſt corp⁹ meũ] vere de ꝟgine natũ ꝛ in
cruce ſtatiꝫ paſſuꝝ. Et attẽde ꝙ his ꝟbis a dño N
tũc pronunciatis: dedit ꝟtutẽ de cetero trãſſubſtan
tiandi panẽ in corp⁹ ſuũ: quotiẽſcunqꝫ cũ intẽtio-
ne ꝛ loco debito dicunt a ſacerdote: ſicꝫ ipe tũc vi- alſo
cem ꝛ ordinẽ ſacerdotij exhibuit. Si aũt ludicrez ntum
non a ſacerdote dicerent: effectũ illuꝫ nõ haberent.

Sic igit intellecta lr̃a Octo notant ꝺ circa cor-
poris ſacr̃m. Quorꝝ Primũ: qꝺ reſpicit Inſtitu-
tionis auctẽm. Scḋꝫ aũt: qꝺ determinat materiã
ſacro cõuenientẽ. Tertiũ: De tanto ſacro: gratiarꝝ
actionẽ. Quartũ aũt: qꝺ tangit hui⁹ ſacri fractiõẽꝫ.
Quintũ ꝟo: exterãnũ ſacri ꝛ cõmunionẽ. Sextum
aũt: huius ſacri q̃ in forma eſt ꝓpriã inſtitutioneꝫ.
Septimũ ãt: ſignificat h⁹ ſacri in redimẽdo ꝓpriã
virtutẽ. Octauũ aũt ꝛ vltimũ: ſignificat ꝙ datum
eſt in eterne memorie et dilectionis firmitatẽ. De
Primo horꝝ dr̃ [Et accepto] Propt̃ Tria ac-
cepit. Quorꝝ Primũ eſt Vt tactu ſue mũdiſſime
carnis ꝯferret pani ꝟtutẽ: vt deinceps poſſit eẽ ma
teria corporis. Sicut tactu ſue mũdiſſime carnis vim
regeneratiuã cõtulit aquis. Et de ꝺ ſcḋatur Mat.
xiiij. et Joã. vj. vbi dñs prius in man⁹ ſuas panẽ
accepit: anteq̃ꝫ multiplicãdũ daret diſcipul'. Can.
v. Man⁹ eius tornatiles auree plene hyacinthis
Man⁹ inqꝫ corporis. Tornatiles: in diuas opera-
tiões volubiles. Auree: qꝛ ꝟtute diuinitatis vbiqꝫ
ſplẽdentes. Et ideo in oẽ qꝺ tãgit virtus infun-
dit diuinitatis. Plene aũt ſr̃ hyacinthis: qꝛ in oibus
ab eo tactis preoſitas eſt grẽ celeſtis ꝛ ꝟtutis. Se-
cunda aũt cã eſt. qꝛ porrigere nõ potuit niſi manu
acciperet. Porrigẽdo aũt ſe trãſfũdere ptãtem conſe
crandi in diſcipulos ſignificauit. Et ex ꝺ inoleuit
ꝙ qñ Eps ſacerdotes ordiat: porrigẽdo calicẽ cũ
pane ꝛ vino: in eos ptãtem tranſfũdendo: ordineꝫ
ꝯfert ſacerdotalẽ. Hoc ſcḋatum ẽ Joſue. j. vbi ptãs
moyſi apparuit in Joſue. Et reddit Rõ. Moyſes
enĩ ſup eũ poſuerat man⁹ ſuas. ꝺ eſt: ſuaꝫ ptãtem.
Tertia cã eſt Vt ſe pticipaře in ſolo ꝺ ſacramento

significaret. qꝛ Semꝑ ipē totus est in ipso: cū oībꝫ
alijs sacramētis non cōicet nisi per grām. Totus
aūt ſm corpꝰ ꝛ aīam ꝛ deitatē isti ſꝑ cōicat. Et ido
istud ꝑ alijs i ſez ad se accepit. Unde dī Innocen-
tius in Lib. De officijs ecclīasticis: ꝙ dn̄s hꝫ tria
que ſr̄ in ipo: in tribꝫ esse credit. Scdꝫ eīn lucē ꝛ fi-
gurā sui corꝑis est i celo in dextra prīs. Scdꝫ for-
mā aūt cibi ꝛ potꝰ spūalis ē in sacro altari. Scdm
deitatē aūt est vbiqꝫ. Sic dr̄ Matth. vl. Ecce ego
vobiscū sum oībus diebꝫ vsqꝫ ad ꝯsummationem
seculi. qꝛ quotienscūqꝫ cōsecratr̄: totiēs omī die no-
biscū efficit. His igit̄ d̄ causis [accepit] Et in h̄
notat̄ auctās institutōis: q̄ ab ipso dn̄o habet ex-
ordiū. j. Cor. xj. Tradidi vob qd ꝛ accepi: qm̄ do-
minus nr̄ iesus chr̄s in qua nocte tradebat̄: acce-
pit panē ꝛ bn̄dixit ac fregit ꝛ dedit discipulis suis
al's vtere mutare — dicēs. Accipite ꝛ comedite: h̄ est corpꝰ meum. Que
eni manꝰ: materie sacri transsubstantialitatē i cor-
pus verꝫ chr̄i indere potuisset: nisi q̄ primo crea-
turas condidisset. Et ideo dr̄ Amb. ꝙ nō est mirū
si chr̄s creaturas mutat: q̄ creator est creaturarum
I [pane] Hec est ꝓpria materia. Nō aūt panis est
simplr̄ ꝛ absolute: nisi panis d̄ frumēto. Hordeū
ei cibꝰ est iumentoꝝ. ꝛ silr̄ auena. sed Siligo: egri-
alchimistas — tudo ē ad frumentū. Sicut cetera metalla hꝫ alchi-
mistas (al's alchimicos) egritudines sr̄ ad aurū. Et
huiꝰ signū est ꝙ in bona terra seminata siligo: infra
tres annos nobilitat̄ in frumentū. Et frumētū se-
minatū in mala terra: infra tres annos degenerat
in siliginē. Hoc āt etiā ōndit̄ ex h̄ ꝙ granū frumē-
ti rubicundiꝰ est ꝛ puritꝰ i subā: ꝛ maiꝰ int̄ gra-
na q̄ bn̄ corpꝰ nutriūt. Alia eīn grana leguminū
ventosa sr̄: ꝛ corpꝰ nō nutriētia. Et ideo h̄ solū int̄
grana simplex est nutrimentū. Propt̄ qd etiaꝫ in
pantegni Tres cāe assignant̄ q̄re granū frumenti
simplr̄ nutrit. Prima qdem est quia purioris est
substātie. Scda aūt. qꝛ propt̄ viscositatē sui ꝛ pin-
guedinē fortiꝰ adheret mēbris. Tertia aūt est: qa
acutꝰ mēbra subintrat ad nutriendū. Et ita ex pu-
ritate: pinguedine: ꝛ subtilitate: mēbris humanis
magis ꝓportionat̄. Et ideo dn̄s ꝓpt̄ puritatē se gra-
no frumēti cōparat. Jo. xij. Nisi granū frumēti ca-
dens in terrā mortuū fuerit: ipsum solū manet. De
Pinguedine aūt dr̄ in Psal. cxlvij. Et adipe fru-
menti satiat te. De Subtilitate āt dr̄ Deut. xxxiij.
Tm̄modo oculus iacob i terra frumēti vini ꝛ olei
Ps̄. iiij. A fructu frumēti vini ꝛ olei sui multipli-
cati sūt. Frumentū eīn est subtilitas sacri qd pene-
trat vsqꝫ ad intima. Uinū aūt: redēptio sanguinis
sacri eiusdē. Et oleū aūt pinguedo grē. Et ꝓpt̄ illaꝫ
eucharistia. hoc est bona grā vocat̄. Talis igit̄ est
materia. ꝛ ideo de nulla pasta confici pt̄: neqꝫ d̄ ali-
quo pane nisi de frumento. Ps̄. Panis cor hoīs
ꝯfirmet. Iste eīn panis spēaliter ꝯfirmat cor hoīs
Heb. xiij. Optimū est eīn grā stabilire cor hominis:
nō escis: q̄ nō ꝓfuerūt ambulantibꝫ in eis: Ista ḡ
est ꝓpria huiꝰ sacri materia [Gratias egit] Hic
de tāto sacro grāꝝ egit actionē. Hoc eīn Sacrm̄
Mundū est: Plenū est: Cōe est: ꝛ Efficax. Mun-
dū qdem: qꝛ nō in cruore imolaticij (al's imolati)
sanguis est. Sed ſm materiā hꝫ mundiciam Ps̄.
cx. Tu es sacerdos in eternū ſm ordinē melchise-
dech. Qui sicut legit̄ Gen. xiiij. obtulit panē ꝛ vi-
nū. Et subiungit̄ Ibidē rō: qꝛ erat sacerdos dei sū-
mi. Hoc etiā sacrm̄ est plenissimū omī ꝑfectiōe. qꝛ
continet ipum chr̄m: q̄ oī grā est plenissimꝰ. Et ꝓpt̄
hoc aūt parū dixit christꝰ. Non manducabo illud
donec impleat̄ in regno dei. Q. d. Modo vacuū est.
ꝛ ideo illd nō curo. Sꝫ plenuꝫ omī grā de cetero i-
corporabo mihi. Cōe etiā est. qꝛ est ſm duo: q̄ cōi-
ter nutriūt hoīes: q̄ sunt forma panis ꝛ vini. Ps̄.
ciij. Uinū letificat cor hoīs: ꝛ panis cor hoīs ꝯfir-
mat. Cū effectu autē est. qꝛ oī gratia q̄ efficaciā hūc
ad peccati relaxationē: ꝛ virtutū collationē: quācūꝫ
qꝫ virtutem hō desiderat. Un̄ Sap. xvj. dr̄ ꝙ volū-
tati vniuscuiusqꝫ eoꝝ deseruiēs: ad qd quisqꝫ vo-
lebat cōuertebat̄. Et ideo dr̄ panis angeloꝝ. quia
angeloꝝ gratiā i operibꝫ ꝯfirmat. Ps̄. lxxvij. Pa-
nem angeloꝝ manducauit hō: cibaria misit eis in
abūdantia. Primū quidē est de effectu. qꝛ si aliqd
gratie effectū efficit: tūc efficit gratiā panis ange-
loꝝ. Abundantiā aūt hꝫ in h̄ ꝙ oīs gratie est ope-
ratiuū. De tā pleno igit̄ ꝛ abūdāti sacro grās egit
dn̄s. Loco autē huiꝰ gratiarū actiōis: ecclīa habet
multoꝝ generū Collectas: quas ante sacrm̄ ordi-
nat: ꝛ post ꝯfectionē ipsiꝰ [fregit] Hic deter- R
minat hꝰ Sacramēti fractionē. Cū aūt chr̄i corpꝰ
infrangibile sit sub forma sacri: eo ꝙ totū integrū
ꝛ indiuisum sit sub q̄libet parte: non pt̄ fractio ad
corpus chr̄i verū referri. Sed oportet ꝙ referatur
ad accidētia panis que frangunt̄ Et ideo iam sol-
uit̄ q̄stio q̄ fieri ꝯsueuit. Utrū christꝰ ante passionē
suā: corpꝰ suuꝫ passibile vel ipassibile dederit. Qm̄
si dedit passibile: tūc videt̄ ꝙ dentibꝫ attritū patie-
batur: mastica bat̄: ꝛ diuidebat̄. Et h̄ non est verū:
qꝛ chr̄s integer ꝛ indiuisus sedit cū discipulis in
mēsa. Si aūt dedit ipassibile corpꝰ: tūc videt̄ ꝙ ta-
le dedit quale nō habuit. Et h̄ etiā falsū est. qꝛ Ue-
ritas nunq̄ꝫ in sacro veritatis aliud q̄ꝫ erat finxit.
Et ideo fractio non nisi in accidentibꝫ fuit. Et hoc
quidē est verꝫ. Sicut ei diuisū in formis acciden-
tiū: ꝛ distribuit̄ in multos: etiā vnusquisqꝫ recipit
totū. In signū eīn huiꝰ Mat. xiiij. fregit panes ꝛ
dedit discipul' suis vt turbe apponerēt. Turba eīn
dei Uel i celo est Uel in mūdo Uel in purgatorio.
In purgatorio qdeꝫ Una ps inuenit ꝓpitiationē.
In mūdo aūt remissionē: ꝛ q̄ in celo quiescit lau-
deꝫ. Et ido in tres ptes hostia frangit̄. Et h̄ est qd
dr̄ Act. ij. ꝙ discipuli erāt ꝑseuerātes in fractōe pa-
nis ꝛ orone. Jo. vj. Colligite fragmēta ne pereāt.
Thre. iiij. Paruuli petierūt panē: ꝛ nō erat q̄ fran-
geret eis. Omīs ei boni sacerdotis paruuli sibi cō-
missi Uel innocētes sr̄: ꝛ pro illis est laudis hostia
immolata. Uel sunt penitētes: ꝛ ꝓ istis sunt sup-
plicationes ꝛ indulgēte. Uel sr̄ tentati: ꝛ pro illis
sunt intercessiones. Et ideo frangit̄ hostia. Hoc ē
ergo ꝙ gratias egit ꝛ fregit [et dedit eis] Ec-
ce huius Sacramenti Exercitiū siue vsus: ꝛ Cō-
munio. Et ideo in hoc sunt Duo. Cōmunio qdem
intelligit̄ in hoc quod dr̄ [dedit eis] ad cōione
enim dedit. j. Corinth. x. Panis quē frangimꝰ nō-
ne cōicatio corꝑis chr̄i est: iij. Regum. viij. Salo- i. Re.
mon rex diuisit eis. hoc est: omnibꝫ populis fide- xx. Dō
libus tortulam panis vnā: que a tortura dr̄, quiā fx par
ticꝰ ē

chriſtum paſſum ſignificat. Et hoc modo tūc de-
dit ad cōmunicandū [Dedit] aūt non vendidit.
q2 Matth.x.dixit. Gratis accepiſtis gratis date
Dedit autē etiā ad Uſum & exercitiū: q2 voluit vt
deinceps frequentaret. Unde Leuit.xxiij.dicitur
Legitimū ſempiternū erit vobis in generationi-
bus veſtris. Item Exod.xij.dicit. Cuſtodietis illō
religione ꝑpetua. Et iō vſū q̄tū ad Sacerdotes
per hoc voluit inducere: dicens [Hoc eſt corp⁹
L meum] Hic Sexto tangit hui⁹ Sacramenti:
q̄tum ad formam ꝓpriam Inſtitutionē. Et ideo
cum multi hic multas tenuerint (al's inuenerint)
opiniones erroꝝ: Una ſola vera eſt que dicit ꝙ p
iſta verba & Formā cōficiendi dedit & inſtituit. Et
etiā Sacramentū iam confectū demonſtrauit. Et
ꝙ dicit [Hoc eſt corpus meū] querūt quidā In
hac forma: cum plures ſint dictiones: vtrū quali-
bet ſm ſe ad tranſubſtantiationē corporis opere-
tur. Sed dicendū ad hoc ꝙ nōn. quia Verba ad
intellectū: Intellectus vero ad rem eſt referend⁹.
Et ita totū efficitur indiuiſibile: ſicut eſt res ipſa.
& in virtute indiuiſibil' rei ſub voce ſignificate (al's
ſignificāte) operat'. Et hec eſt operatio forme iſti⁹
ſacramēti: ſicut & alioꝝ ſacramentoꝝ: que ſub for-
ma vocis ſignificant'. Non eñi diuiſibile eſt in tot
quot diuiſibiliter ſub forma vocis ſignificat'. hoc
eſt enim ꝟbum virtutis de quo ſcriptū eſt Pſal.
lxvij. Dabit voci ſue vocē virtutis. Similiter hoc
eſt ꝟbum de quo dicit' Pſal.xxxij. Uerbo domini
celi f[i]rmati ſunt. hoc eſt celeſtes. Ipſe eñ dixit & fa
cta ſunt. Et idō cum ſermo dei non excidat Tobie
xiiij. oportet ꝙ hoc verbū ſit verū. Et ſic oportet ꝙ
corpus chri verū ſub hoc fiat ſacramēto. Hoc igit'
efficit ibi hoc ꝟbum. Hoc etiam ꝟbū facit omnē
ſumentē trāſire in corpus ſuū myſticum. quia ſi-
cut ex multis granis colligit' (al's conficit') panis:
de quo fit corpus chriſti. Ita ꝺ multis fidelibus
populis colligit' eccleſia: que eſt corpus chri my-
ſticum: & hoc etiā corpus chriſti. j. Coꝛ.xij. Uos
eſtis corpus chriſti: & mēbra ꝺ membro. Hoc eſt:
ſinguli eſtis membra de membro hoc: quod eſt ca
put: quod eſt membrū principale de corpore my-
ſtico. Sic eñ totus chriſtus in celū aſcēdit quan
do dicit'. Ite miſſa eſt ad patrē hoſtia: quando pa
nem & vinū mutat in corpus ſuū verū: & oīa mem
bra myſtica in corpus ſuū myſticū. & cum omi-
bus aſcendit in celū. Jo.iij. Nemo aſcendit in celū
niſi qui deſcēdit de celo filius hominis qui eſt in
celo. Sic ergo dedit eis dicēs. Hoc eſt corp⁹ meū
[quod pro vobis trad[e]t'] Hoc eſt Septi-
mū: quod ſignificat hui⁹ ſacramēti in redimendo
propriā virtutē. Hoc eñi corpus traditū eſt: vt ſu
pra diximus. A proditore ſicē queſtus (al's vendēte)
A iudeis tanq̄ appetentibus: A patre ſicut ordi-
nante. A chriſto ſicut obediente. A ſpūſancto ſicut
formā (al's famā) ſanctificatiōis apponēte. A pila-
to ſicut imperāte. & A miniſtris ſicut exequentibus
traditionē. Et hec omīa ſunt ad noſtrā liberatiōē.
Et ideo dicit [pro vobis trad.] q2 per hec: peccata
noſtra abſtulit Eſa.liij. Uere languores nr̄os ipſe
tulit: & infirmitates nr̄as ipſe portauit. Rho.viij.
Etiam ꝓprio filio ſuo nō pepercit deus: ſed pro no-
bis omnibus tradidit illū. quomodo nō etiā omīa
nobis cū illo donauit: Omnia eñi nobis cum illo
donata ſunt: qñ Ille donatus eſt: qui oīa donat
indulgēdo cōmiſſa & omiſſa. Ut ſic verū ſit quod
dicit' Matth.xviij Dimiſit ei vniuerſum debitū:
& Ille donatus qui oīa dedit dona gratiarū. Ut
verū ſit illud Jo.j. De plenitudine eius omēs ac-
cepimus grām pro grā. Sic enim traditū eſt in
manus gladij corpus dñi: ne nos traditi in man'
gladij partes vulpiū efficeremur. Rho.iiij. Mor
tuus (al's Traditus) eſt ꝓpter noſtra delicta: & re-
ſurrexit ꝓpter noſtrā iuſtificationē [Hoc faci-
te] Octauū eſt In q̄ Duo ſunt notāda. Primum M
eſt Iniūctio vſus hui⁹ ſacramēti. Qđ notat qñ dc
Hoc facite. Scdm aūt ē ꝙ ſit memoriale abeun-
tis ad mortem pro nob dñi. Dicit q̄ [Hoc facite]
Nihil eñi vtilius eſt iniūgi: Nihil dulcius: Nihil
ſalubrius: Nihil amabilius: Nihil eterne vite ſi-
milius iniūgi potuit. Et hec per ſingula oñdunt'.
Utile eñi ad peccati remiſſionē: & ad grē plenitu-
dinē eſt vtiliſſimū in vita. Hebreoꝝ.xij. Hic ſ.pa
ter ſpirituū erudit nos ad id qđ vtile eſt in recipi-
endo ſanctificationē ei⁹. Sanctificatio aūt eius ē:
in ſacrificatiōe eius. Hoc eſt: cū ſe obtulit in ſacra-
mento: & patri pro nobis: & nobis ſe obtulit ad
vſum. Jo.xvij. Pro eis ſanctifico me ipſum. Heb.
ix. Chriſtus qui ſe ipſum per ſpūmſanctū obtulit
deo: emundauit conſcientiā nr̄am ab operibus mor
tuis ad ſeruiendū deo viuēti. Sic igit' [hoc facite]
q2 nihil vtilius hoc facere poteſtis: ad patris cele-
ſtis recipiendā ſanctificationē: que in remiſſione
peccati conſiſtit & in plenitudine gratiaꝝ. Nihil
etiam dulcius facere poſſum⁹. Quid eñi dulcius
q̄ id in quo deus totā ſuā ad nos oñdit dulcedi-
nem: Sap.xvj. Paratū panē de celo preſtitiſti il-
lis ſine labore: habentē in ſe omne delectamentū: &
oēm ſaporis ſuauitatē. Subſtantiā eñi tuā & dulcedi
nē tuā: quā in filios habes oñdebas. & voluntati
vniuſcuiuſq; coꝝ deſeruiēs: ad qđ quiſq; volebat
cōuertebat'. Ecce ꝙ in hoc Sacramēto totā ad nos
ſuā oſtendit dulcedinē. Et ideo ſacramentū hoc: mel
vocat'. quia & guſtus corporiſ et guſtus ſanguinis
melliā propt' deitatē hñt dulcedinē. Pš.lxxx. Ci-
bauit eos ex adipe frumēti: & de petra melle ſatu-
rauit eos. j. Coꝛ.x. Bibebant de ſpūali ꝯſequente
eos petra. petra autē erat chrs: Hec enim adipem
frumenti in pinguedinē & dulcedine iſti⁹ ſacramē-
ti exhibuit. Quia ſicut dc Iſaac in Libro De die-
tis vniuerſalibus. Pinguis ſapor: & ſuauis ſapor
adipis: proxim⁹ eſt iuxta dulcē: & amicus & conue
niens ſm naturā. Melleū aūt ſaporem petra hec
profundit in ſanguie. Hoc ſignificatū eſt. j. Reg.
xiiij. Ubi dr̄ ꝙ ſuper faciē agri erat mel: ad qđ cū
extendiſſet Jonathas extremū virge quam manu
tenebat & guſtaſſet: ſtatim illūinati ſunt oculi ei⁹.
Ager enim: natura nr̄a eſt in chrō: ſuper cui⁹ faciē
exaratam aratro paſſionis: & adequatā diſciplina
flagelloꝝ: & fimatā ſputis iudeoꝝ: & cōfoſſam
ſpinis & clauis & lancea: fructus mellis apparuit.
Ad quē fructū: quicūq; Jonathas eſt. hoc eſt: filius
columbe. vel donū. hoc eſt filius ſpūſſancti: ſi exten-
dat rectā virgam. hoc eſt iuſticie menſurā: quam

ſemper manu ꝑferre debet: haurit mel iſtud: ⁊ ad
N guſtum ſpūalem ipſius: oculoꝝ cordis recipit illu-
minatione̅. Nihil etiam ſalubrius iniungi pote
rat. Eſt enim hoc Sacramētū ligni vite fructus:
que̅ qui cū deuotione ſincere fidei ſumit: mortem
nō guſtabit in eternū. Prouerb.iij. Lignū vite eſt
his qui apprehenderint eā: ⁊ qui tenuerit illā: bea-
tus. Jo.vj. Qui mādu cat me: viuit ꝓpter me. Hoc
enim viaticū qđ in ſalute̅ viatoribꝫ eſt paratuz.iij.
Reg.xix. Ecce ad caput helie ſubcinericius panis
⁊ vas aque: ſurrexit ⁊ comedit ⁊ ambulauit i for-
titudine cibi illiꝰ.xl.diebus ⁊.xl.noctibus vſqꝫ ad
monte̅ dei oreb. Helias: robuſtus dominator: ſi-
gnificat quelibet in via dei viatore̅: que̅ robuſtuz
oportet eſſe ⁊ dominatore̅: ne peccati ſeruꝰ efficia-
tur. Caput aute̅ helie eſt chriſtus: apud quod ca-
put panis iſte ſub cineribus paſſionū ⁊ exprobra
tionū decoctus: preſto ſemper inuenit̄. Vas autez
aque que cum ſanguine fluxit: e̅ ſacramentū iſtō:
in quo populus qui per aquam ſignificat̄: in chri
ſtum colligit̄ vt mixtus populus chrō. ſicut aqua
ſanguini cum chrō in hoc ſacramēto patri offera-
tur. Et ſic in fortitudine chriſti: que (al's qui) forti-
tudo cibi iſtius eſt ꝑ totū tēpus penitentie: quod
per q̄dragīta ſignificat̄ ambulamꝰ. Quadragin
ta eīn ſuis partibus creſcit in q̄nquagita: qui Iu-
bileus ⁊ remiſſionis ⁊ libertatꝭ eſt numerus. Ad
monte̅ aute̅ eminentie ſpūs: per hoc aſcendit̄ qui
vocat̄ oreb: quod mēſa latine interpretatur. qa ibi
menſa celeſtis refectōnis habet̄. Pſal.xxij. Para-
ſti in conſpectu meo menſam aduerſus eos q̄ tri-
bulant me. Nihil etiā amabilius iniungi potuit
Hoc enim Sacramentū: ⁊ Amoris ⁊ Vnionis e̅
effectiuū. Amoris eīn maximi indiciū eſt: ſe ipſum
dare in cibū. Job.xxxj. Si non dixerunt viri taber
naculi mei: de carnibus eius q̄s det vt ſaturemur:
G.d. Tantū dilexi eos ⁊ ipſi me: ꝙ ego in viſceri-
bus eoꝝ eſſe cupiebā. Et ipſi me ſic ſumere vt mi-
hi incorporati mēbra mea fierēt. Nō enim intimiꝰ
nec naturalius mihi vniri poterant: ⁊ ego eis. Et
ideo dē Hilarius in Nono libro de Synodis. ꝙ
per hoc ſacramentū naturaliter in deo efficimur: ⁊
ipſe in nobis. Et ſic verificat̄ quod dr̄ Jo.xvij. Tu
pater in me: ⁊ ego in eis: vt ſint in vnū cōſummati.
Sic ḡ vnionis nr̄e (al's noſtri) cū capite eſt effecti-
uū. Vt Corpori incorporati ſimꝰ ad ſacramētoꝝ
cōmunione̅. Sanguie ſuo infuſi. ad intimoꝝ no-
ſtroꝝ aſperſionem. Aqua cordis ſui abluti ad con
ſcientie emundatione̅. Aīa ſua redempti: ad per-
fectam cū deo patre reconciliationez. Spūſancto
ſuo vegetati: ad oīs ſpūalis vite deperdite reſtau-
ratione̅. ⁊ Deitate ſua ꝯſummati: ad oēm (al's oīs)
virtutis perfectione̅. Et ſic ſibi optime ſumꝰ vniti
ad perpetuā in ipſo manſione̅. Jo.vj. Qui mādu-
cat carnem meā ⁊ bibit ſanguine̅ meū: in me ma-
net ⁊ ego in eo. Hoc igitur eſt ſummi amoris indi
cium. quia Amor vt dr̄is dē Jerotheus: vnitiua
eſt virtus. Vnde Jo.xiij. Cum dilexiſſet ſuos qui
erant in mundo: in finem dilexit eos. Et hoc dictū
eſt in cena corporꝭ ⁊ ſanguinis ſui: in qua nos ſi-
cut dictū eſt ſibi vniuit vt nos ad ſuaz: vt Hilariꝰ
dicit conuerteret naturā ⁊ virtutem. ⁊ ſic nos in ipſo

patri offerret. Nihil etiā eterne vite ſimilius in-
iungi poterat Eterna (al's Eterne) eīn vite ꝯtinua-
tio ex hoc eſt: ꝙ deus ſua dulcedine ſe ipm̄ influit
beate viuentibus. Et huius influentie iſtud ſa-
cramentū eſt ſignū: vt dē Dionyſiꝰ in Hierarchia
celeſti. Vnde Eſa.lxvj. Ecce ego declinabo in vos
ſicut fluuiū pacē: ⁊ quaſi torrente̅ inundante̅ glo-
riam gentiū quā ſugeris. Gloria eīn gentiū deus
eſt: quā ſugētes in dulcedine ꝑfecta: eterna vita po
tiuntur beati. Vnde Lu.xiiij. Btūs qui māduca-
bit in regno dei pane̅. Luc.xxij. Ego diſpono vob̄
ſicut diſpoſuit mihi pater meus regnuz: vt edatis
⁊ bibatis ſuꝑ menſam meam in regno meo. Eccl.
xxiiij. Qui edunt me adhuc eſurient. ⁊ qui bibunt
me adhuc ſitient. Hoc igit̄ [facite] vob: vtiliter:
dulciter: ſalubriter: ⁊ amabiliter [in meā cōme O
morationē] Si eīn aliquis nos ad prandium
olerū vocaret: ingratitudinis argueremur ſi inui
tantis nos obliuiſceremur. Qualiter ergo vnq̄ꝫ ꝑ
ꝯfuſione oculos ad ipm̄ audemꝰ aperire: ſi iſtius
obliuiſcimur q̄ in cena tot ⁊ tanta nob̄ exhibuit de
ſe ⁊ in ſe ipſo. Eſt aūt cōmemoratio Beneficij (al's
bn̄ficij) in gratiarūactione. Patientie aūt in com
paſſione: ⁊ Abeuntꝭ in deſiderio conſequendi. De
Primo q̄dez dr̄.j. Theſ.v. In omnibꝫ grās agite
Eccle.j. Ad locū vnde exeūt flumina reuertunt̄ vt
iterū fluant. Flumina eīn gratiaꝝ: per gratiarum-
actōne̅ reflectunt̄ in chr̄m: gratie oīs fonte̅. qꝛ Jo.
j. Gratia ⁊ veritas ꝑ ieſum chr̄m facta eſt. De Me-
moria aute̅ paſſionis dr̄.j. Coꝝ.xj. Quotienſcun-
q̄ꝫ manducabitꝭ pane̅ hunc ⁊ calicem dn̄i bibetis:
mortem dn̄i annunciabitꝭ donec veniat. Et ideo cū
lachrymis ſeu lactucis agreſtibus precipit̄ comedi
agnus. Exod.xij. qui ſuccus amarꝰ eſt valde: eo ꝙ
amaricari debet cor noſtrū: ꝙ innocens filius dei
pro peccatis noſtris occiſus eſt. Threnoꝝ.iij. Re
cordare paupertatis mee tranſgreſſionis abſinthij ⁊
fellis. Et reſpōdet hieremias ꝓ ſe ⁊ pro nob̄ Ibide̅
Memoria memor ero: ⁊ tabeſcet in me aīa mea.
Eſt aute̅ memoriale dn̄i abeūtis: ⁊ eſt recordatio
inſequēdi i deſiderio. Et ſic dē Dionyſius. quia in
memoriā reducat nobis hoc ſacramentuz: dn̄icam
cenam. in qua Petrus ad ſequenduz accendit̄ ad
deteſtandū proditore̅: oēs diſcipuli animantur. armā-
Joannes in ſomnū cōtemplationis reſoluit̄. Solꝰ tur.
Judas diabolo ſuper adimplet̄. Petrus eīn dixit
Joan.xiij Quare te nō poſſum ſequi: modo aīam
meā ponam ꝓ te. Luce.xxij. Paratus ſum tecum:
⁊ in carcere̅ ⁊ in mortem ire: maius hn̄s deſideriū
q̄ꝫ vires ad ſequenduz. Hoc ergo deſideriū Petri
in memoria tenere debet: qui ſacramēto chriſti cō
municat. Turpe eſt eīn chr̄m precedere ⁊ nō ſequi
eos q̄ iam per ſacramentū ſibi ſūt incorporati. De
Secūdo aūt dicit̄ Jo.xiij. ꝙ oēs diſcipuli heſitan
tes: petro innuēte ioāni: ⁊ ioanne interrogāte dixe
runt Dn̄e: quis eſt qui tradet te: in magna deteſta
tione habentes traditorem. Et ſil'r oēs dixerunt
Numq̄d ego ſum dn̄e: Et in h̄ recordanduz eſt ne
dominū iam ſuſceptū in cordis ⁊ corporis hoſpi-
tium: tradamꝰ vili precio peccati: ⁊ nos ipſos ſem-
per examinemus: ne aliquid proditōis in nob̄ in-
ueniatur. Heb.iij. Videte ne forte ſit in aliq̄ veſtrū

cor malū incredulitatis diſcedendi a deo viuo. Ne cum Juda proditore cōicemus. De quo dr̄ chriſtus Pſ̄.xl. Qui edebat panes meos magnificauit ſuper me ſupplantationē. Et precipue ne Sacerdotes ꝛ Epiſcopi hoc facerēt: qui ſepe vendūt ſacramenta precio Jude ꝛ Simonis magi. Cum Joāne autem reſolui debem⁹ ad recūbendum in pectore domini: in quo ſunt om̄es theſauri ſapiētie ꝛ ſcientie dei abſconditi. Sicut dr̄ Joā.xiij. Qui ꝛ recubuit in cena ſup pectus dn̄i. Signū em̄ peſſimū eſt: ſi tam ſuauis cibus nullū in nobis operat̄ ſomnum cōtēplationis. Precipue cū in cena datū ſit: in q̄ dant̄ obſonia. hoc eſt: cibi ob ſomnū ſiue propter ſomnū ſumpta. Pſal.cxxvi. Cum dederit dilectis ſuis ſomnū: ecce hereditas dn̄i. In ſignū hui⁹ dixit diſcipulis Mat.xxvi. Dormite iam ꝛ requieſcite. Pſal.iiij. In pace in idipm̄ dormiā ꝛ requieſcā. hoc eſt In pace refectionis ꝛ conſciētie: tendā in id qđ ſemper eſt idipſum. Et ſic ſomnō cōtēplatiōis dormiam ꝛ requieſcam.

Similiter et calicē poſtq̄ cenauit dicens. Hic eſt calix

P Hic tangit de Sacramēto ſanguinis. Notantur aūt in hoc ſacramento Septē. Quoꝝ Primū Diuina inſtitutio: que in omni ſacramēto locū habet. qꝛ Sacramentū non habet vim niſi a diuina inſtitutiōe. Scōm aūt eſt Tempoꝝ congruentia. Tertiū Sacramēti ꝓpria materia. Quartū Noui teſtamēti dedicatio. Et Quintū In hoc ſacramento res cauſata ꝛ ſignificata ꝛ contenta. Sextū vo eſt Duplus ſacramēti ꝓprius effectus. Septimuꝫ autē eſt Summe dilectiōis ſignū. De Primo horum dr̄ [Similiter et calicē] Supple: accepit. Accepit aūt vt inſtitueret: ꝛ tactu ſuo vim trāſſubſtantialitatis inchoaret. Ad hoc em̄ tactus ei⁹ ſicut in premiſſis dixim⁹ ordinabat̄. Sicut em̄ dicitur Luc.viij. ꝛ Mar.v. ad tactū ipſius: ipſe cognouit virtutem d̄ ſe exiſſe in omne qđ tangit. Et ſic egreſſa eſt virtus ei⁹ in calicē per tactuꝫ ipſius. Et hoc preuidēs in ſpū Pſal.lxxiiij. dixit. Calix i manu domini vini meri. Per hoc igit̄ q̄ dr̄ [Similiter et calicē] quem accepit virtus Inſtitutiōis Sacramēti ſignificat̄. Cum em̄ ſit ſacerdos ſꝫ ordinem melchiſedech: non debuit tm̄ offerre panē: ſed debuit etiā offerre vinū. Sic etiā Patriarcha Jacob Gen̄.xxvij. poſtq̄ patri obtulit cibos: obtulit ei ſimiliter ꝛ vinū. Hec igit̄ eſt cauſa Inſtitutionis huius Sacramēti. Sicut em̄ pane cōfirmatur cor hominis ad conſcientie confortationē. Ita etiam vino letificat̄ cor ad gaudiū eterni cōceptionem. Pſalm̄.ciij. Panis cor hominis confirmat. Et addidit Vinū letificat cor hoīs. Hec etiā duo ſunt ſatiſfacientia duobꝫ naturalibus deſiderijs. Scꝫ. Fami: cui ſpūaliter inſtituit̄ Sacramentuꝫ corporis. ꝛ Siti: cui inſtituit̄ Sanguinis ſacramētum. Mat.v. Beati qui eſuriūt ꝛ ſitiunt iuſticiā: qm̄ ipſi ſaturabūtur. Unde his duobꝫ reſpondet quod dicit̄ Joan.vj. Caro mea vere eſt cibꝰ: ꝛ ſanguis meus vere eſt potus. In Duobꝫ eni ad nos maximā voluit oſtēdere charitatē In Operādo.ſ. ꝛ Patiēdo. In Operādo aūt maximū fuit q̄ corpus ſuū dedit. In Patiēdo maximū q̄ ꝓ nob ſanguinē fudit. Et iō poſt corporis ſacrm̄: etiam ſacrm̄ ſanguinis inſtituit. Querunt quidā magis curioſi q̄ꝫ deuoti: ex quo corp⁹ ſine ſanguine non eſt: neqꝫ ſanguis chr̄i eſt extra corp⁹ ſuū. Ad qđ oportuit inſtitui Sacrm̄ ſanguis: poſtq̄ꝫ corporis ſacramentū erat inſtitutū: Sed ad hoc dicim⁹ q̄ q̄uis hec duo indiuiſa ſint ſ̄m naturam: tn̄ diuiſos hn̄t effectus. qꝛ Unū eſt ad incorporanduꝫ chriſto ordinatū: aut nos in ipō: ꝛ cum ipſo hoſtia pr̄i offeramur. Sanguis eſt ad ablutionē peccatoꝝ. Un̄ dr̄ Heb.ix. q̄ ſine ſanguis effuſione nō fit mūdatio. Gen̄.xlix. Lauit in vino ſtolā ſuā: ꝛ in ſanguie vue palliū ſuum. Et qđ dicūt Q᷑ corp⁹ nō eſt ſine ſanguine neqꝫ ecōuerſo. Hoc verum eſt. Sed tn̄ ex virtute ſacramēti: ſacramentalis ſanguis nō eſt in corpore Nec ſacramētale corpus eſt in ſanguine. Sed vnū eſt in altero ꝓpter vnionē naturalē vni⁹ ad alterū. qꝛ ſcꝫ ſanguis non habet naturale receptaculū niſi in corpe: ꝛ corpus non habet naturalem infuſionē niſi a ſanguine. Ut igit̄ ex ſacramēto ꝛ ſacramētaliter cenā perfectā chriſti habeam⁹: oportuit inſtitui vt ꝛ ſacramētaliter haberet̄ corpus: ꝛ ſacramentaliter haberet̄ ſanguis. Hec igit̄ eſt cā ꝛ modus inſtitutiōis. Sic nos ſaluat Rex ꝛ ſacerdos noſter de area ꝛ torculari: quod facere Rex ſamarie non poteſt.iiij. Reg.vj. Per quē heretici ſignificant̄. Mat.vij. Nunqđ de ſpinis colligunt vuā: aut de tribulis ficus: hoc eſt corporis chriſti dulcedinē: Q.d.nō [Poſtq̄ꝫ cenauit] Ecce Tēpus inſtitutiōis. Prius em̄ eſt cenanduꝫ vt chr̄o incorporemur. Et deinde ſanguis ſumendus: vt intimis noſtris inſtuat ſanguis redēptionis. Sic enim fit in nobis. quod dr̄ Apo.vij. Lauerunt ſtolas ſuas: ꝛ dealbauerūt eas in ſanguie agni. Sic ei chr̄s fuit ꝑ intima nr̄a: nos vbiqꝫ ſanctificans. Pſal.l. Aſperges me dn̄e iſopo ꝛ mūdabor. Jſopus eni herba eſt: ſanguinē purificās. Et ſignificat purū ſanguinē dn̄i ieſu: qui nos mūdat Exo.xxiiij. Heb.ix. Moyſes accipiēs iſopū: ſumptū ſanguinē reſperſit in ꝓlm̄: dicēs. Hic eſt ſanguis teſtamēti quod mādauit ad vos deus. Sic ergo poſt Corporis inſtitutionē. Sanguinis ſacramentū eſt inſtitutū ꝛ hac neceſſitate [dicēs: hic eſt calix] Hic tangit̄ iſtius Sacramēti propria materia [Hic enim ē calix] hoc eſt calida potio: q̄ in potionibꝫ ſimplicibꝫ eſt vinum. Nec voluit dn̄s aquam habere ꝓ materia: qꝛ inſipida eſt: quod nō competit maximi ſaporꝭ Sacramēto. Nec voluit liquorē cōmixtū ꝓ materia habere. Sicut medonem vel ceruiſiam vel moretū vel aliqđ tale. quia non cōpetit ſimplicitati ꝛ ſinceritati ſacramenti. Sed vinū qđ Calidū: Cordis letificatiuū: ꝛ Corporis nutritiuū: ꝛ Calor quidē ipſi⁹ competit charitati. Leticia autē concepte (al's concepta) in corde eterne iocunditati. Nutrimentū aūt reſtaurationi ſpūs in refectione ſapiētie: intellectui maxime congruit ꝛ eleuationi. Eſt preterea humidū in ſitis extinctionē. Vaporoſum in ſuauiſſime quietis operationē: ꝛ Cōmune ſatis in oīum cōmoditatē. De Primo aūt. ḃ eſt de calore Charitatis dr̄ Cant.v. Comedite amici ꝛ bibite: ꝛ inebriamini chariſſimi Q

Chariſſimi eñ tūc charitate h vino calido inebri/
antur. Hoc vino charitatis: eſt dominꝰ calefactus
qñ ſui obliuiſcēs: p amore ſe nobis tradidit. Si/
cut Ioſeph inebriatus eſt corā fratribꝫ ſuis. Gen.
xliij. Hoc calore immaduit Anna: qñ ſe ipam ex/
cedens largiter fleuit: petens a dño magnū ꝓbere
petitionē. j. Reg. j. De Cordis aūt leticia dr ipſa
vitis. Iudi. ix. Nō poſſū deſerere vinū meū: qđ le
tificat deū ꝛ hoies. In h eñ vinū fortiſſimū eſt vt
dr. ij. Eſdre. iij. Prouer. xxxj. ſic precipit vinū da/
ri merentibꝫ: vt ſue triſticie obliuiſcant. h eſt triſti/
cie illius q̄ quilibet peccator deſperat: ſi cū dulce/
do p̄cioſi ſanguinis chri qui ꝑ ipſo fuſus eſt non
letificaret. Refectioni etiā hoc ſacrm̄ cōgruit. qꝛ
inter magis reficiētia eſt vinū dulce rubeū: vt dicit
Auicenna. Sic eñ chrs aſſimilat ſe pelicano ſoli/
tudinis: de q̄ inter cetera dr q̄ pullos ſuo ſangui/
ne nutrit: ꝛ viuificat ꝛ format. Ioā. vj. Sanguis
meus vere eſt potus. Magis eñ potu nutrimur
q̄diu ſumꝰ paruuli in chro. Lac etiā de q̄ Sancti
letant (al's loquūtur) qđ eſt nutrimentū fidelium
paruuloꝝ de ſanguie formaṫ. ꝛ per vbera ſangui/
nis: colatus ad bibenduꝫ ſanguis eſt. Et h modo
facit nob chrs. Et iō ipſe eſt terra lacte manans ꝛ
melle. Lacte in ſacramēto ſanguis. ꝛ Melle i mel/
lea dulcedine ſacramēti euſdē. Cañ. v. Comedi fa
uū cū melle meo: bibi vinū meū cū lacte meo. Hec
enim oīa idē ſunt. Fauꝰ eñ eſt ſanguis in corpore:
ſicut mel in cera. Mel aūt dulcedo ſanguinis eli/
quata. Vinū aūt ſanguis ſub ſacri ſpecie. Lac aūt
completus ſanguis ad nutrimentū. Hoc vinuꝫ
eſt humidū in ſitis extinctionē. Et ideo dr Prouē.
ix. Bibite vinū quod miſcui vob: Vinū enim mi/
xtū: eſt ſanguis chri cū populo. Sicut etiam ſan/
guis mixtꝰ aqua de latere fluxit. Et tale vinū meli/
us ſitim refrigerat. Hoc modo dr Eſa. lv. Bibite
abſq̄ argēto ꝛ abſq̄ vlla cōmutatōe vinum ꝛ lac.
Iam enim diximꝰ Q gratis datur ſacramentū: ꝛ
Q lac eſt eliquatio ſanguis: ꝛ Q vinū ē ſanguis
ſub ſpecie ſacri. Et ſic etiam aqua miſceṫ cū (al's in)
calice tanta: q̄ntū abſumi (al's quanta cōuerti) poſ
ſit a vino: vt in ſaporē vini tranſeat. Et nō vinū ad
ſaporem aque conuertaṫ. qꝛ Ioā. ij. Chrs cōuertit
aquam in vinū. h eſt populum inſipidū: in ſaporē
diuinū. Non aūt vinū corrupit in aquam Hoc
eſt vaporoſum in ſuauiſſime quietis reſolutionē.
Vnde ꝛ Sponſa que dormit ſic q̄ cor ſuū vigilet
aūt. Canticoꝝ. ij. ſe dr eſſe introductā in cellam vi/
nariā. Cuius vini vapore in: quiete cōtemplatio/
nis: ſomnū reſolvaṫ. Et ideo ſpōſus dt Ibidē Ad/
iuro vos filie hierlm per capreas ceruos q̄ cāpoꝝ
ne ſuſciteris neq̄ euigilare faciatis dilectā: donec
ipſa velit. Filie q̄dem hierlm ſr̄ fideles: aliqñ neceſ
ſitatibꝫ ſuis cōtemplationi deditos pulſantes: ꝛ
curis ſuis inquietātes. Hi adiurant p capreas. h
eſt lympide vitaꝫ viſiones. qꝛ caprea lympide vi/
det: ꝛ ceruos. hoc eſt gaudioꝝ ſaltus in cāpis ſpi/
ritualis libertatis: ne ſuſciteṫ dilecta donec ipſa de
tandulci ſomno ad ſe ipam reuertaṫ. Hoc etiaꝫ
vinū: cōmune ſatis eſt in oim cōmoditatē. qꝛ non
vbiq̄ quideꝫ vites ſunt. Sedm̄ vinū facile duciṫ
(al's vehiṫ) ad totū orbē terraꝝ. Et ideo de cōmuni
ſatis habeṫ materia. Et ideo de vinea dñi q̄ mun/
dum operit dr Pſal. lxxix. Operuit montes vm/
bra eius: ꝛ arbuſta eiꝰ cedros dei extendit palmi/
tes ſuos: vſq̄ ad flumen ꝓpagines eius. qꝛ h Sa/
cramentū in totuꝫ terraꝝ orbē eſt diffuſum: ſicut ꝛ
chriſti ſanguis pro omnibus eſt fuſus: ꝛ omni/
bus infuſus.

N Ouū teſtamentū in ſanguine
meo qui pro vobis effundeṫ.

Ecce Noui teſtamēti dedicatio: In quo deꝰ no R
bis ſuā ꝯfirmauit hereditatē: teſtamēto ſui ſangui
nis legatā. Vetera eñ tranſierūt ſicut ſup̄ dictuꝫ
eſt. Et in ſignū huius i die cene deterguṅt: ꝛ lauanṫ
altaria quaſi innouenṫ a veteribꝫ: ꝛ ad noua ſacra/
menta preparenṫ. Eſaie. xxvj. Vetus error abijt. j.
Coꝝ. v. Epulemur nō in fermēto veteri: neq̄ in fer
mento malicie ꝛ nequitie: ſed in azymis ſinceritat/
tis ꝛ veritatis. Et Ibidē. Sitis noua conſperſio ſi/
cut eſtis azymi. Hec autē innouatio p ſanguinem
chri facta eſt. Rhomanorū. vj. Quō ſurrexit chrs
per glām patris: ita ꝛ nos in nouitate vite ambu
lemus: innouati nouo ſanguine ieſu chri: ꝛ abſter
gentes ſanguinem hircoꝝ ꝛ vituloꝝ: ꝛ ea q̄ in an/
tiquoꝝ pecoꝝ ſanguie immolabanṫ Hebreoꝝ. ix.
Chriſtus aſſiſtens pontifex futuroꝝ bonoꝝ per/
amplius ꝛ pfectius tabernaculū non manufactū.
id eſt: non huiꝰ creatiōis: neq̄ per ſanguinē hirco/
rum tauroꝝ aut vituloꝝ: ſed per ꝓpriū ſanguineꝫ
introiuit ſemel in ſancta: eterna redemptiōe inuen
ta. Et hoc eſt q̄ dt Quinto [in ſanguine meo]
Per quod notat rem ſignificatā: ꝛ cauſatā ꝛ ꝯten/
tam in ſacramēto. que eſt verus chri ſanguis: quo
ſacramentaliṫ intima conſcientiarū noſtrarū per/
funduntur. Apo. j. Dilexit nos ꝛ lauit nos in ſan/
guine ſuo. Efficax eñ ablutiuū eſt ſanguis: i quo
eſt virtus deitatis: cui conſcientiaꝝ ſordes reſiſte/
re non pñt. Hebreorū. xij. Acceſſiſtis ad ſanguis
aſperſionē: melius loquentē q̄ abel. quia ſanguis
Abel clamauit vindictā: ꝛ ſanguis chri perfectam
remiſſionē [Qui pro vobis fundeṫ] Et hic no
tatur huius Sacramēti ꝓprius effectus. Pro no
bis enim q̄ tradi meruimꝰ: tradetur ſanguis chri/
ſti vt nos liberemur. j. Pet. j. Non corruptibilibꝫ
auro vel argento redempti eſtis a vana veſtra con
uerſatiōe paterne traditiōis: ſed precioſo ſanguie
agni tanq̄ imaculati chriſti. Et ideo dr Sanctifi/
catus: ſm̄ etymologiā q̄ſi ſanguie tinctꝰ. Heb. x.
Grauis cōminatio poniṫ ei q̄ ſanguineꝫ ſanctifi/
catiōis inquinatiōe ſcelꝫ ſordiū: ꝑ reditū ad pec
catū ducit pollutū. Sic irritā quis faciēs legem
moyſi abſq̄ vlla miſeratōe: duobꝫ aut tribꝫ teſtibꝫ
moriṫ. q̄nto magis putatiſ deteriora mereri ſuppli/
cia eū qui filium dei cōculcauerit: ꝛ ſanguinē teſta
menti pollutuꝫ duxerit: in q̄ ſanctificatꝰ eſt: ꝛ ſpūi
grē cōtumeliā fecerit: Q. d. Multo maiora mereṫ
ille ſupplicia q̄ mortē tpalem. Hoc etiaꝫ eſt maxi/
mi amoriſ ſignū: Quāuis in magnifico dono quo
dedit ſeipm: magni amoris ſit ſignū: tñ in patien
do ꝛ ſanguinis effuſione magiſ eſt difficultaſ. Et
ideo dr Io. xv. Maiorē hac dilectōne nemo habet
q̄ vt aiam ſuā ponat q̄s pro amicis ſuis. Conſtat

autē ꝙ ſedes aīe ſm legē in ſanguine eſt. Et ideo
ſanguis effuſio maximi amoris ſignū eſt. Propt
qđ etiā Exod.xij. poſtes ſidelīū ſanguie rubricari
precipiunt: vt ſigno diuine dilectionis in eis appa
rente: exterminator in eis non habeat poteſtatem.
Hoc eſt igitur quod dicit

V Eruntamē ecce man⁹ traden
tis me: mecum eſt in menſa.
Etquidē fili⁹ hominis ſcđʒ ꝙ de-
finitū eſt vadit. Veruntamē ve ho
mini illi per quē tradetur. Et ipſi
ceperunt querere inter ſe: q̄s eſſet
ex eis qui hoc facturus eſſet.

Hic caute tangit Proditoris reuocationē. Ha
S bet aūt Duas ptes. In quaꝝ Prima facit qđ di-
cū eſt. In Scđa aūt De h inter diſcipl'os: nō ſibi
de tanto ſcelere ꝯſcientes (al's cōſcios) orit' q̄ſtio.
In Primo hoꝝ Tria dicunt'. In q̄ꝝ Prio Per
dulcē cibū quē miniſtrat: ꝛ p decorē: q (al's qua)
ſecreta cordis dijudicat: pditorem ad pniam reuo
cat. In Scđo autē Sca redemptiōe generis hu
mani ꝓpter proditiōis horrorē oñdit non deficere
vel deſiſtere. In Tertio Per cōminationē iteꝝ re
uocat proditorē. Dicit igit' [Veruntā] Quā-
uis ego tanta ſigna dilectiōis ad vos oñdā [Ve-
runtā] h eſt: ſed aduerſa vice dico vobis [ꝙ ma-
nus traden.] nō curātis de amore oſtēſo. ꝛ econ
tra inimicicias agentis [mecū eſt in menſa] acci
piens cibū in hac menſa maiori: quā vob duode-
cim p̄paraui. Pſal.xlv. Qui ſimul' mecū dulces ca-
piebat cibos. Et ex hoc videt' ꝙ chr̄s Jude dederit
ſuum corp⁹. Et hoc q̄dem cōcedit Hilarius. Sʒ
alij cōtradicūt: Sʒ dicūt ꝙ porrexit ei buccellā in-
tinctā panis in vino. Et quia tūc chr̄s comedit cū
Diſcipulis de eadeʒ cena: dicunt ꝙ etiā chr̄s tunc
ſumpſit corpus ſuū. Et h concedit Chryſ. Et h vi-
det' mihi eſſe veritas. Et ſignificauit per h ꝙ ipſe ſi-
bi ſuū myſticum corp⁹ incorparet. Vñ Heb.ij. qꝛ
pueri cōicauerunt carni ꝛ ſanguini: ꝛ ip̄e ſilr par-
ticipauit eiſdē: vt p mortē deſtrueret cū q̄ habebat
mortis impiū. Et ſignificauerūt h antiq̄ tali verſu.

Rex ſedet in cena turba cinctus duodena.
Se tenet in manibus: ſe cibat ipſe cibus.

Si etiam querit' Vtrū chr̄s tūc exhibuit corpus
ſuū mortale ꝛ paſſibile: ſicut tūc habuit: q̄re inter
dentes maſticat⁹ nihil doloris paſſus fuit: Si aūt
exhibuit ipaſſibile: tūc tale exhibuit quale non ha
buit. Et ita in ſacramēto veritas finxit. Qđ eſt valde
incōueniēs. Rñſio ad h dicendū: ꝙ tūc ſuū corp⁹
quale tūc fuit exhibuit paſſibile ꝛ mortale. Sʒ ex-
hibuit vt integrū ꝛ ſimplicē cibū. Et ido maſtica
catio (q̄ eſt quedā fractio) nō in corpe ſed in formis
q̄ corp⁹ circūſtant fuit. Et iō chr̄s nō diuidebat': ſʒ
integer tot⁹ ſub q̄libet pticula ſumebat'. Et ſic etiā
nūc maſticat' ꝛ maſticari debet. qꝛ Maſticatio ſa
cramētale ſignū: eſt frequētis reditꝰ ſup cibū qui
ſumit'. Sic ḡ [man⁹ tradētis me mecū ē in mēſa]
Sic heu hodie frequēter eſt: cū mali ſacerdotes et

alij mali huic ſacro cōicant. Prouer.xiij. Juſt⁹ co-
medit ꝛ replet aiam ſuā: venter aūt ipioꝝ inſatia-
bilis. Juſti eñ ſumūt ꝛ ſacralīter ꝛ ſpūalr. ꝛ ideo
ſumūt ad peccatoꝝ ꝓpitiationē: ꝛ icorporant' chr̄o
j. Jo.ij. Ipſe eſt ꝓpitiatio p peccatis nr̄is: ꝛ nō tm̄
p noſtris: ſed etiā p tot⁹ mūdi. De indigne aūt ſu-
mentib dr̄. j. Coꝝ.xi. Qui manducat ꝛ bibit indi
gne: re⁹ erit corpis ꝛ ſanguis dñi [Etquidē fili-
us hois vadit] h eſt ad patiendū p redemptiōe
hois pcedit ꝛ pficit. Jo.xiiij. Vt ſciāt hoies qꝛ dili
go patrē. ꝛ ſicut mādatum dedit mihi pr̄ ſic facio.
Surgite eam⁹ hinc. Nō dubiū q̄n ad paſſionem
[ſm ꝙ definitū eſt] a pr̄e deo. ad cuius diffini
tionē oia facit. Vñ Phi.ij. Fact⁹ obediens pr̄i vſq̄
ad mortē: mortē aūt crucis. Et ideo paſſio mea deo
gratiſſima eſt ꝛ accepta: Quāuis actio traditoris
et occidentium diſpliceat. Unde verſus.

Actio diſplicuit: paſſio grata fuit.

Et ideo [ve] eterne dānatōnis [hoi] illi p quē tra
det'. Mat.xxvi. Meli⁹ illi erat ſi nat⁹ nō fuiſſet hō
ille. Mat.xviij. Neceſſe ē vt veniāt ſcādala. Ve aūt
hoi per quē ſcandaluʒ venit [et ipſi] ſcʒ diſcipuli
[ceperūt querere inter ſe] nō ſibi de tāto cri-
mine ꝯſcij [q̄s eſſet ex eis] duodecim [qui hoc
eēt fac.] Dicit aūt Chry. ꝙ maxie Petr⁹ hoc q̄re-
bat. Habebāt eñ intētionē illū occidēdi: ſed chr̄s
impedire voluit. ꝛ ideo Petro nō indicauit. Unde
Matth.xvi. dixit Petrus. Abſit a te dñe: non erit
tibi hoc. Et chriſtus reſpondit. Vade retro ſatha-
nas: quia non ſapis que dei ſunt

F Acta eſt aūt et cōtentio iter
eos: q̄s eoꝝ videret' eē maior

Hic incipit iſtius capl'i Scđa ps: q̄ eſt d' Con- T
fortatiōe diſcipuloꝝ. Dicunt' aūt hic Tria. In q̄ꝝ
Primo Cōmunis ꝯfortatio ponit' cōtra elatiōeʒ.
In Scđa aūt parte ponit' Confortatio principis
apl'oꝝ ꝯ demonis tentationē. In Tertia aūt Cō-
fortant' oēs cōiter: ꝙ ꝯſilio humano vtant' contra
Judeoꝝ perſecutioneʒ. In harū partium Prima
Duo ſunt. In q̄boꝝ Primo Contentōnis ponit'
occaſio. In Scđo autē Cōmunis ponit' confortat-
tio. In Primo hoꝝ Duo tanguntur. Cōtentio: ꝛ
Contentōis materia. Dicit igit' ꝙ [Facta ē cō
tentio] Ex hoc eñ ꝙ quendā de proditōe ſuſpe-
ctum habebāt: ꝛ ex hoc ꝙ chr̄s ſecū tres in monte
transfiguratōis aſſumpſerit: ſuboriebat' cōtentio
ꝙ q̄dam erunt ampliori honore digni: ꝛ quidam
magis deſpiciēdi. Cū aūt dicat Ambro. ꝙ Cōten-
tio eſt impugnatio veritatis cum ꝯfidentia clamo-
ris. Sic non ſumit' hic ꝯtentio: Sed dr̄ contētio:
quia ſimul tendebant certatim vt honore inuicem
preuenirēt: eo ꝙ quilibet alium ſibi ſm doctrinaʒ
dñi preferebat. ꝛ alter illū honorē ſibi exhibitū re-
futabat: ꝛ cōuertit eū in eū qui ſe honorabat. Et h
modo exponit Amb. Rho.xij. Honore inuicē p̄ue
nientes. Rho.xiij. Reddite omib debita: cui ho-
norē honorē. Sed iſta expoſitio nō videt' cōueni-
ens. qꝛ cū hoc bonum ſit: ſupflue chr̄s h in Aplis
correxiſſet. Et ideo ꝯſentiendum eſt Chryſoſtomo: q̄
dicit ꝙ aliq̄d humanū in hac ꝯtentione paſſi ſunt
apl'i: ꝛ de aliq̄ elatiōe dignitatis in ꝯſpectu chriſti

temtati. Videtes em̄ quoſdã aſſumi: notari etiam aliquẽ de proditiõe: cupiebat quilibet eoꝝ apud chriſtum maioꝛ eſſe: ne de tali ſcelere notaret̃. Sic mater filioꝝ Zebedei Mat. xx. q̃ dixit. Dic vt ſedeant hi duo filij mei: vn⁹ ad dexterã: ⁊ alter ad ſiniſtrã in regno tuo. Ceteri aũt apl̄i indignati ſunt d̃ duobꝯ: q2 talia de ſe p̄ſumerẽt: ⁊ ad petendũ pro ſe matrẽ incitaſſent. Propt̃ hoc etiaꝫ dñs redarguit duos illos: quia mater ſua talia ꝑ eis petiuiſſet. Talis igit̃ cõtentio facta eſt inter eos ⌊ quis eoꝝ videret̃ eſſe ma. ⌋ Et aũt hic min⁹ dr̃ Matth. xviij. ſuꝑplet̃. Ubi dr̃ ꝙ acceſſerũt diſcipuli ad ieſum dicẽtes Quiſputas maioꝛ eſt in regno celoꝝ? Hec eſt em̄ cõtentiõis eoꝝ materia. Putabãt em̄ regnũ celoꝝ ilico eſſe incohoandũ: ſicut in ꝑbabitis dcm̄ eſt. ⁊ in regni illius claritate putabant aliqͦs alijs eſſe ꝑferendos. Et ideo de dignitate tẽpoꝛali nõ litigabãt q2 nec in illa regem ſuuꝫ videbant excellere. Sed de dignitate regni celoꝝ qđ ſtatim putabãt ꝑ virtutẽ aperte iuſticie incohoanduꝫ. In hoc auteꝫ regno maioꝛ eſt: q̃ in oculis ſuis minoꝛ eſt. Mat. xj. Qui minoꝛ eſt in regno celoꝝ: maioꝛ eſt illo qui inter natos mulierum maioꝛ fuit. Eccl̄i. iij. Quanto maioꝛ es humilia te in omnibus. Et hoc etiam per exemplũ videbant in magiſtro

Dixit autẽ eis Reges gentium dominantur eoꝝ. et qui poteſtatem habent ſuper eos benefici vocantur. Uos autem non ſic: Sed qui maioꝛ eſt i vobis fiat ſicut minoꝛ. et qui preceſſoꝛ eſt: ſicut miniſtratoꝛ.

⌊ Dixit aũt eis ⌋ chr̄s diſcipulis. Reuocat autem eos ab erroꝛe iſto per Tria. Per diſſimilitudinẽ principat⁹ terreni ⁊ celeſtis: Per exẽplũ ſui: ⁊ Per equalitatẽ ſue vocatiõis ad apoſtolatũ. De Primo dicit Tria. Primo In terrenis ꝑncipantes deſcribit. Scđo Diſſimilitudinem ſuoꝝ ad illos ponit. Tertio quales ſui eſſe debeãt inſtruit. Adhuc aũt in Primo hoꝝ Duo tãgit: Dñationẽ regnoꝝ (aľs regentiũ) ⁊ ꝑtãtem beneficoꝝ. De Primo dicit ⌊ Reges gentiũ ⌋ h̄ eſt q̃ ſm̄ iura gentiũ: que nõ a deo ſũt ⌊ reges ⌋ ſunt. h̄ eſt q̃ alios: leges vtiles ⁊ honeſtas cõdendo regũt. q2 ſi aliter facerẽt: nõ reges ſed tyranni vocarẽtur. Illi ẽ tales reges ⌊ dominant̃ eoꝝ ⌋ hoc eſt: dñium exercent ſuppoſitionis in eos. Dñs em̄ cũ ſeueritate coercet ſubditos Pˢ. ij. Reges eos in virga ferrea: ⁊ tanq̃ vas figuli ꝯfringes eos. Eſa. xix. Tradã egyptũ in manu dominoꝝ crudeliũ: ⁊ rex fortis dominabit̃ eoꝝ ⌊ et qui ꝑtãtem hñt ſuꝑ eos ⌋ iure ordinatã per gladiũ coercẽdi malos ad laudẽ bonoꝝ ⌊ bñfici vo. ⌋ q2 ad lr̄am multis bñfaciũt. Tñ quedam glo. dr̄: Qui ꝑtãtem hñt largiẽdi benefici vocant̃. Sed hec expõ nõ ꝯſequẽs eſt: neq3 ad ꝑcedẽs neq3 ad ſequẽs. Vñ ꝑcedẽs tenẽda eſt. Rho. xiij. Nõ ſine cã gladiũ poꝛtat: vindex in iram ẽ ei q̃ maluꝫ ãgit. Sic em̄ regnuꝫ gentiũ ꝯfoꝛtat̃ in timoꝛe. Job. xix. Fugite a facie gladij: q2m̄ vltoꝛ iniq̃tatũ gladi⁹ eſt ⌊ Uos autẽ nõ ſic ⌋ Hoc ei in ꝑncipio eccleſie fieri nõ potuit: quã in hũilitate ⁊ charitate fundari opoꝛtuit: ⁊ nõ in dominio ⁊ faſtu regali. j. Pet. v. Nõ vt dominãtes in cleris: ſed foꝛma facti gregis ex animo. Poſtea aũt ꝯfoꝛtata eccl̄ia: cũ mali in ea multiplicarent̃: tũc opoꝛtuit redire ad regalem ⁊ dominalẽ timoꝛẽ: vt mali cõprimerent̃. Et hoc ẽ ꝙ dr̄ ⌊ Uos aũt ⌋ eccl̄ie fundatoꝛes nõ ſic ⌊ Sed qui ma. eſt in vo. ⌋ ꝑtãte ſpũali ⌊ fiat ſicut minoꝛ ⌋ q̃ ad nullã eligit̃ ꝑtãtem. q2 ſicut dr̄ Phus: Nemo elegit iuuenes duces: q2 nõ ꝯſtat eẽ eos ſapiẽtes. Matth. xviij. Quicũq3 hũiliauerit ſe ſicut paruul⁹ iſte: hic maioꝛ ẽ in regno celoꝝ. q2 ille magis ẽ ad fundandũ eccl̄iam idone⁹. In ꝑmitiua aũt eccl̄ia non curabat̃ multũ de ꝑtãte: ſed oẽs ad humilitatẽ ⁊ charitatiſ exẽpla reſpiciebãt. Et hoc etiã voluit dñs qñ dixit Mat. xj. Diſcite a me q2 mitis ſum ⁊ humil' coꝛde. tollite iugũ meũ ſuꝑ vos. Iugũ em̄ meũ ſuaue ẽ: ⁊ on⁹ meũ leue. Nihil ei leui⁹ eſt q̃3 in hũilitate ⁊ mãſuetudĩe gubnare ſubiectos: q̃diu tẽpoꝛa hoc patiunt̃. Sed aũt qñ multitudo maloꝝ cogit cũ ſeueritate ⁊ auſteritate ꝑcedere: tũc ſicut ⁊ moyſi res intolerabil' eſſe videbat̃. Nũe. xi. Ita efficit̃ etiã ꝑlatio eccl̄ie intolerabil': niſi aliquis faſtu delectatus velit tolerare. vľ foꝛte facere (aľs fouere) malos. Sic faciũt Prelati nr̄i tꝑis: q̃ magis vicẽ habẽt Sardanapalli: q̃3 vicem ieſu chr̄i ⌊ et qui preceſſoꝛ ⌋ gradu prelatoꝛis: quia exemplũ debet ꝑbere ⁊ viam oñdere. Et midit ei qđ ante dixerat: Qui ꝑtãtem habent int̃ eos. Preceſſoꝛes tñ ſũt in eccl̄ia: q̃ ꝑtãtem hñt eccl̄iaſticã. Illi eni in omni ꝑſecutiõe ꝑmi ꝑcedũt ad martyriũ. Et illi ſunt q̃ ad om̄s bonos ꝑcedũt ad exemplũ. Et ideo dicit: fit ⌊ ſicut miniſtratoꝛ ⌋ j. Coꝛ. iiij. Sic nos exiſtimet hõ vt miſtros chr̄i et diſpenſatoꝛes miniſterioꝝ dei. Nume. viij. Erunt leuite miſtri fratrum ſuoꝝ: vt cuſtodiant q̃ ſibi fuerant mandata in tabernaculo domini.

Iſte Sardanapall⁹: fuit vltimus rex Aſſyrioꝝ: ⁊ voluptuoſiſſimus q̃ inuẽtus eſt a vaſallis ſuis int̃ mulieres in habitu earũ ⁊ nens: ꝓpter qđ indignati ſibi conſpirauerũt ꝯ eũ. quod ſentiẽs finaliter ſe ipſum concremauit.

Nam quis maioꝛ eſt qui recumbit: an qui miniſtrat? Nonne q̃ recumbit? ego autẽ in medio veſtrũ ſum ſicut qui miniſtrat.

Hic ſapum h⁹ doctrine ponit exemplũ. Et Duo facit circa h̄. Primo em̄ Recũbentiſ ⁊ miniſtrantiſ circa honoꝛẽ exterioꝛẽ ponit cõe iudiciũ. Secũdo: Seipm̄ ꝑfecte hũilitatis ponit exemplũ. Dic̃ igit̃ ⌊ Nã quis maioꝛ ẽ ⌋ iudicio hoĩꝫ faſtũ exterioꝛẽ attendentiũ ⌊ qui recũbit ⌋ ſic̃ dñs ⌊ aut qui miniſtrat ⌋ ſicut famul⁹. Et cõſtat ꝙ in oĩbꝯ prefert̃ dñs miſtro. Et h̄ eſt qđ dicit ⌊ Nõne q̃ recum. ⌋ Supple: eſt maioꝛ iudicio ſeculi ⌊ Ego aũt in medio ⌋ vẽſtrũ ſq3 ad me hẽat reſpectuꝫ. Jo. j. Medius veſtrũ ſtetit quẽ vos neſcit ⌊ ſicut qui mi-

niſtrat] Phil.ij. Exinaniuit ſemetipſum formã ſerui accipiens. Eccl.iij. Quanto magn⁹ es hũilia te in omnib⁹. Sic eñ vt dixim⁹ oportuit fundari eccliam: Quãuis iam fundata ꝛ multiplicata non ita poſſit gubernari. Mat.xx. Filius hoĩs non venit miniſtrari ſed miniſtrare: ꝛ dare aiaꝫ ſuã i redemptionẽ ꝑ multiſ. Lu.xij. Precinget ſe ꝛ faciet illos diſcũbere: ꝛ tranſiens miniſtrabit illis

Vos autẽ eſtis qui permãſiſtis mecũ in tentationibus meis.

x Hic ſuadet idem ab eq̃litate vocatõis. Et tãgit Quattuor. Primũ eſt Vocatorũ meritũ. Scdm aũt In gl'a regni vocatoꝝ ꝑmium. Tertio tangit Eũ quẽ percipient in bonis regni fructũ. Quarto ſubiũgit Illũ quẽ habebũt in ptãte iudiciaria honoris cumulũ. De Prio: ſic gratus dñs dt ſe acceptaſſe ṽtutis diſcipuloꝝ obſequiũ. Et circa hoc dicit Quinq̃. Quoꝝ Primũ ẽ ſignanter obſequẽtes ſibi diſcernit cum dt[Vos eſtis] Q.di. Nõ alij tales ſunt. Zach.iij. Audi ieſus ſacerdos magne: tu ꝛ amici tui q̃ habitãt tecũ: q꞉(al's qui) viri portendẽtes ſt. Magna enim portendũt viri q̃s ſignãter ieſus ſacerdos magn⁹ ab alijs diſcernit dicẽs[Vos eſtis] Jo.xv. Vos dixi amicos: q꞉ oĩa quecũq̃ audiui a pr̃e meo nota feci vobis. Ps̃.cxlvij. Nõ taliter fecit omĩ nationi: ꝛ iudicia ſua nõ manifeſtauit eis. Scdo ãt Perſeuerantiã in fide ǒ ipſis ſubiũgit cum dt[qui ꝑmãſiſtis] ij. Timo.ij. Firmũ fundamentũ dei ſtat: habẽs ſignaculũ h̃. Non eñ ſũt de illis de qb⁹ dr̃ Eccli. vj. Eſt amicus ſoci⁹ mẽſe: ꝛ non ꝑmanet in die neceſſitatis. Tertio dt Sui aſſociationẽ qñ dt[mecũ] Cũ chr̃o eñ eſt qui ſibi in omib⁹ ꝯſentit: ꝛ adiutor ſuus in bello ꝯtra diabolũ exiſtit. Ps̃.xciij. Quis ꝯſurget mihi aduerſus malignãtes: aut quis ſtabit mecũ aduerſus operãtes iniq̃tatẽ. j. Paralip. xij. Tui ſum⁹ o dauid: ꝛ tecũ filij iſai. Quarto notat Obſequij difficultatẽ: cũ dt[in tentatõib⁹] q꞉ in magnis ꝑſecutionib⁹ tentationũ ꝑmanere ẽ difficile. Ja.j. Btũs vir q̃ ſuffert tentationem: qm̃ cum ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronã vite: quã repromiſit de⁹ diligentib⁹ ſe. Sap.iij. Tanq̃ aurũ in fornace ꝓbauit eos: ꝛ inuenit dignos ſe. Quinto addit h̃ qd̃ eſt pleni amoris indiciũ: cũ dt[meis] Tentatiões eñ ſctõꝝ reputat ſuas eſſe. Zach.ij. Qui tãgit vos: tãgit pupillã oculi mei. Actuũ.ix. Quid me perſequeris: ego ſum chriſtus quem tu perſequeris.

Et ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pater meus regnum.

Hic tangit in gl'ia regni vocatoꝝ premiũ[Et ego] cui⁹ ẽ ex hereditate[diſpono] oĩ iure teſtamentis[vobis] q̃ ſic mecũ ꝑmanſiſtis[regnuꝫ] mei ꝑncipatus ꝛ mei decoris. Sapi.v. Accipient regnũ decoris: ꝛ diadema pulcritudinis de manu dñi. Coloſ.j. Eripuit nos ǒ ptãte tenebraꝝ. ꝛ trãſtulit nos in regnũ filij dilectõnis ſue. Et ideo non oportet hic multũ cõtendere de ꝑncipatu. quia de humilitate ſuſcitant̃ regni mei ꝑncipes. j. Reg.ij. Suſcitans de puluere egenũ: ꝛ de ſtercore erigẽs pauperẽ: vt ſedeat cũ principib⁹: ꝛ ſoliũ gl'e teneat. Eo aũt iure diſpono vobis regnum [ſicut mihi pater meus] ꝑ naturã[diſpoſuit] Joãnis.j. Vidimus gl'am eius: gl'am q̃ſi vnigeniti a patre. plenũ gratie ꝛ ṽitatis. Vt ſicut ego heres ſum per naturam: ita vos ſitis heredes per adoptiõis gratiam. Rhomanoꝝ.viij. Ipſe ſpũs teſtimoniũ reddet ſpũi noſtro q꞉ ſim⁹ filij dei. ſi ãt filij ꝛ heredes. heredes quidem dei: coheredes autem chr̃i.

Vt edatis et bibatis ſuꝑ menſam meam in regno meo.

Hic tãgit eũ quẽ percipient in bonis regni fructũ. Tãgit aũt Duo. Refectõis videlicet fructũ: ꝛ Seſſionis dignitatẽ. Refectio aũt eſt in Duob⁹: ſm̃ duos naturales appetit⁹. De Primo dt[Vt edatis] Comeſtio aũt eſt in dulcedine diuine fruitionis ꝛ bonitatis. Pſal.lxvij. Paraſti in dulcedine tua pauperi deus. Pſal.lxiiij. Replebimur i bonis domus tue. Hiere.xxxj. Inebriabo aias ſacerdotũ pinguedine: ꝛ ꝓplus meus abũdabit bonis[et bibatis]in potu ſapie. Et h̃ eſt Scdꝫ deſiderium naturale. Comedent eñ de fructu bonitatis: ꝛ bibent de liquore lympidiſſime veritatis et eterne iocunditatiſ. Eſa.xxv. Faciet dñs exercituuꝫ in monte hoc omnibus populis conuiuium pinguiũ: conuiuiũ vindemie: cõuiuiũ pinguium medullatoꝝ: ꝛ vindemie defecate. Ps̃.xxxv. Inebriabunt̃ ab vbertate dom⁹ tue: ꝛ torrente voluptatis tue potab eos[ſuꝑ men. meaꝫ] Ecce diſcubit⁹ honor'. Dicit̃ ãt: mẽſa: plena ꝛ ornatã exhibitio diſtatiſ ad fruẽdũ. Ps̃.xxij. In loco paſcue ibi me collocauit. Pſal.lxxvij. Nunq̃d ꝛ panẽ poterit dare: aut parare menſam populo ſuo:

Et ſedeatis ſuper thronos iudicantes duodecim tribus iſrael

Hic tãgit illũ quẽ in iudiciaria ptãte hebũt honoriſ cumulũ(al's titulũ[Et ſedea.]vt iudices.j. Coꝝ.vj. An neſcitiſ qm̃ ſcti ǒ h̃ mõo iudicabũt. ps̃ cxlix. Vt faciãt i eis iudiciũ ꝯſcrip. gl'a hec eſt oib⁹ ſctis e⁹[ſuꝑ thro.]regales[duod.]h̃ ẽ in mentib⁹ oĩꝫ iudicãdoꝝ: q̃ ꝑ duodenariũ intelligũt̃. quia Duodenari⁹ hꝫ decalogũ ꝑceptoꝝ: ꝛ duo mãdata dilectõis: ꝑ q̃ decalog⁹ iplet̃. Apl'i igr̃ refulgẽtiõe doctrie ſue i mentib⁹ iudicãdoꝝ ſedebũt: ꝛ ꝑ ipſaꝫ doctrinã in mẽtib⁹ iudicãdoꝝ depictã diſcernẽt: q̃ ꝛ q̃re ſaluent̃: q̃ ꝛ q̃les dãnent̃. ps̃.cxxj. Illic ſederũt ſedes i iudicio[iudicãtes]ꝑ doctrie illũinatõeꝫ[duode. trib⁹ iſrl']h̃ ẽ vniuerſitatẽ ſaluãdorũ ꝛ dãnandoꝝ. Oẽs eĩ illi ad ſalutẽ vel ad dãnationẽ iudicabũt̃ ꝑ ſplẽdorẽ doctrie apl'ice in ꝯſciẽtijs vniuſcuiuſq̃ Mat.xix. Sedebitis ſuꝑ ſedes duodecim: iudicantes duodecim tribus iſrael

Ait ãt dñs Simoni: Simon: ecce ſathanas expetiuit vos vt cribraret ſicut triticũ Ego ãt rogaui ꝑ te vt ñ deficiat fides tua Et tu aliqñ cõuerſus confirma fratres tuos.

y Hic tāgit ſpēalit̃ Principis aploꝝ ꝯfortatōez
In hac āt pte duo facit. In Prio qdē ſathane tē-
tationē: q̄ iam ptātē tentādi accepit: reuelat i com
muni. Scdo aūt hui⁹ ordinē pdicat in ſpeciali. In
Prio hoꝝ dicit Tria. Obtentā .ſ. ſathane tētandi
ptātem. Petri ꝯ ſathanā p orōem dñi ꝯfortatōez.
ꝛ Q alios ꝯfirmās: tētatis exhibeat ꝯpaſſionez
ꝛ ꝯſolatōem. De Primo dicit [Ait aūt dñs ſi-
moni] q2 ipē pncipal' fuit. ꝛ ideo ſibi dicit̃ vt per
ipm hec ꝯfortatio ad alios ordiate deriuet̃. pſal.
cxxxij. Sicut vngentū i capite qđ deſcēdit in barbā
barbā aaron. qđ deſcēdit in orā veſtimenti. [Si-
mon] Per nomē vocat: vt ſciat ſe eſſe grē ſpecial'
Exo. xxxiij. Teipm noui ex noie. Inueniſti eni grā
am corā me [Ecce] quaſi In euidēti eſt: q2 iam p
apertā maliciā traditoris exercet maliciā [ſathan]
q̄ ſaluti aduerſat̃. Zach. iij. Sathan ſtabat a dex-
tris Jeſu vt aduerſaret̃ ei. [expetiuit vos] h̄ ē:
tētādi ptātē iam i vos a deo obtinuit. Vñ Job. j.
Dixit ſathan ad dñm. Extēde paululū manū tuā.
h̄ eſt. Da mihi ptātē tentandi nō reſtrictā [vt cri-
braret] hoc ē: purgaret. Et hoc qdem nō eſt de in
tentōe ſathane: q̄ ſp ꝑpitare intēdit: nō purgare.
Et ideo Vt: ꝯſecutiuū eſt. q2 ad tentationē ſuā ſeq̄
tur purgatio. quis nō intēdat [ſicut triticū] a
quo p cribrū ſordes ꝛ palee ſeparant̃. Et ita ſepa-
tus fuit proditor ab alijs. Ecci. xxvij. Sicut in p-
cuſſura cribri remanebit puluis: ſic aporia hōis.
hoc eſt: anguſtia in cogitatu illi⁹. Amos. ix. Cōcu
tiam in omib9 gētib9 domū iſrl'. ſicut ꝯcutit̃ trit-
cū in cribro. Et tūc qdem puluis a palea eijcitur.
ꝛ triticū reſeruat̃. Matth. xiij. Colligite p faſcicu
los zizania ad cōburēdū. triticū autē reſeruate in
horreū meū [Ego autē] quē pater in oib9 exau-
dit. Heb. v. In omnib9 exaudit9 eſt p ſua reuerren-
tia. Joā. xj. Ego ſciebā: q2 tu ſemp me audis [ro-
gaui p te] Jo. xvij. Pater ſerua eos q̄s dediſti
mihi de mūdo [vt nō] finalit' [deficiat fides
tua] Hoc argumentū efficax eſt p ſede Petri et
ſucceſſore ipius q fides eius: nō finalit' deficiat.
Naū. j. Nō adijciet vltra vt ptrāſeat p te belial: v-
niuerſus interijt [ꝛ tu] ergo iā tentat9 ꝛ expt9 in-
firmitates ſubditoꝝ [aliqñ] poſt tētationē [cō-
uerſus] iterū ad me poſt negatōem [confirma
frēs tuos] in tentatōe laborantes. Ad hoc enim
vtilis erit tibi caſus. Eccli. xxxiiij. Qui nō eſt ten-
tatus qđ ſcit? Hebre. ij. In eo eni in quo paſſus
eſt ipē ꝛ tētat9: poteſt ꝛ his q̄ tentati ſunt auxiliari
Expertus ergo teipm ꝯfirma alios. Apoc. iij. Eſto
vigilās ꝛ ꝯfirma cetera que erāt moritura. Et at-
tēde q ꝯuerſus: ꝯfirmat. Nō ꝯuerſus eni ſed ad-
huc negans chriſtum opere: vix poteſt confirma-
re quia nō creditur ſibi. Eccli. xxxiiij. Ab immūdo
quid mundabitur? ꝛ a mendace qđ vex dicetur?

**Qui dixit ei. Domine: tecū pa-
ratus ſum et in carcerē et in mor-
tem ire. Et ille dixit. Dico tibi pe
tre: Non cantabit hodie gallus do
nec ter abneges noſſe me.**

[Qui dixit ei] Petrus .ſ. dño. Et tanguntur
hic duo. Inexperta petri pſumptio: ꝛ Dñi ad cau
telam negatōnis future pdictio. Dicit igit̃ Pe-
trus [Dñe] quem ſoluz elegi ſequendum. Ecci.
xxiij. Gloria magna eſt ſequi dñm [tecū parat9
ſum] Nō quidē virtute ſed deſiderio. Ps. cxviij
Paratus ſum ꝛ nō ſum turbatus. Pſal. lvj. Pa
ratum cor meū deo paratū cor meū [et in carce-
rem] qui eſt acerbior captiuitatum [et in mortē
ire] que ē acerbior penarū. Matth. xxvj. Etiamſi
oportuerit me mori tecū nō te negabo. Sed hic
oritur Queſtio triplex de lrā. Vna eſt. Q2 ſi Pe
trus dño credidit: caſurum ſe preſciuit. Et ſic con-
trariū aſſerere nō debuit Scda: Quia ſi Petr9
a domino que dicta ſunt audiuit: tūc deus caſum
Petri ſibi reuelauit. ꝛ ſic in triſticiā deiecit Et hoc
non videt̃ pietati domini cōuenire Tertia q̄ſtio
eſt. Quia ſi Petrus dominū negauit: in priſtinū
gradum honoris petrus reſtitui non debuit. Vñ
j. Eſdre. ij. Vbi ſacerdotes nō inuenerūt ſue genea
logie ſcripturā. Ibi dr glo. Si miniſtri altaris in
nefanda flagicia ceciderint: nō ſunt digni q ad ſa-
crum gradum reſtituant̃. Ergo ꝛ Petrus poſt ne-
gationem reſtitui non debuit. Dicendum autez
ad Primū q Petrus chriſto in omnibus cred-
dit. Sed quia chriſtus multa cōminando: multa
etiaz figuratiue dicebat. Ideo hoc quod domin9
dixit abſolute: de futuro dictum non conculit. Et
ideo non ex hoc ſe negaturū preſumpſit. Ad Se-
cundum dicendū q in veritate hoc qđ futurū fuit
chrs reuelauit. Et q2 nō finalis fuit Petri caſus:
Ideo ad cautelam reuelari potuit ꝛ debuit. Ad
Tertiū dicendū q Petri negatio non ex malicia:
ſed ex infirmitate proceſſit: neqz diu permanſit. Et
ideo reſtitui potuit. Nō enim dicit̃ diuertiſſe qui
cito rediuit [Et ille dixit Dico tibi petre] Aſ-
ſertionem premittit ꝛ Nomen: Vt ſciat Et deum
eſſe qui futura cognoſcit. Et non finaliter abijcien
duz qui nomine ppio deſignatur [Non canta-
bit hodie gallus] Id eſt: gallicantum non perfi
ciet. Hodie autē dicit pro die naturali. Vñ Mar.
xiiij. Anteq̄ gallus hodie bis vocem dederit: ter
abnegab noſſe me. Job. Triceſimooctauo. Quis
dedit gallo intelligentiam. Et ad litteram: ita fuit
q ante primum gallicantum Petrus negauit.
Et poſt primum gallicantū bis negauit. Et poſt-
ea gallus ſecūdum cantum dedit: Vt ſue infirmi-
tatis conſcius nō preſumeret: Et in ſeipſo inueni-
ret in quo alijs compateret̃. In hoc ergo cōfirma-
tio Petri perficitur.

**Et dixit eis Quando miſi vos
ſine ſacculo et pera et calciamen-
tis: Nunquid aliquid defuit vo-
bis? At illi dixerunt Nihil. Dixit
ergo eis. Sed nunc qui habet ſac
culū tollat: ſimiliter et perā. Et q̄
non hz: vendat tunicā ſuā ꝛ emat
gladiū. Dico eni vobis: quoniam**

**adhuc hoc quod ſcriptū eſt opor/
tet impleri in me. Et cū iniqs de/
putatus eſt. Eteni ea que ſunt de
me finem habēt: At illi dixerunt.
Domine: Ecce gladij duo hic. At
ille dixit eis Satis eſt.**

z Hic Confortatio diſciploꝝ ponit̃ ꝯ mala mun
di. Et dicunt̃ hic Tria. Primū eſt Ꝙ p̄me miſſio/
nis ſiue defenſionis future (al's facte) fac̃ mentio/
nē. Scđm aūt eſt Ꝙ ꝓ diuerſitate tēpoꝝ circa il/
lam miſſionē facit mutationē. Tertiū aūt Ꝙ hui⁹
mutatiōis aſſignat neceſſitatē. Dicit igit̃ [Qn̄
miſi vos] Mat.x. ꝛ Lu ix. [ſine ſacculo] tēpo/
ralis ſubſidij: Qui ad ere ꝛ pecunie ꝑtinet porta/
tionē [et ſine pera] In q̄ eduliū deferret̃ (al's af/
ferret̃) amminiculū [et ſine calciamētis] in q̄/
bus magn⁹ eſt decor oſtentationis pedū. Hec eni
oīa iam in ꝑhabitis expoſita ſūt [Nūquid aliq̄d
defuit vobis:] q2 tunc dicebat̃ In viā gentium
ne abieritis: ꝛ in ciuitates Samaritanoꝝ ne in/
traueritis. Chryſ. eni dicit ꝙ Jnopem ꝛ nuduꝫ: neqꝫ
centū ſpoliare poſſunt [At illi dixerūt Nihil]
Cuius cā ſup̄ aſſignata eſt: Quia tūc ad eos mit/
tebant̃ q̄ apud ſe habebāt decimas: ex quibꝰ pau/
peres recipiebātur. Et adhuc diſcipuli non erant
odioſi. Neqꝫ odioſum erat adhuc nomē chriſti qđ
predicabāt. j. Coꝝ. ix. Dn̄s ordinauit his q̄ euan/
geliuꝫ annunciāt: de euangelio viuere. Ꝙ aūt dr̄
[ſine calciamētis] Hierony. dicit ꝙ Plato dixit
duas corpoꝝ ſummitates nō eſſe velādas: nec aſ/
ſuctam debere fieri capitis molliciē ꝛ pedū: cū hec
duo a natura habuerint firmitatē: ꝛ ceteꝝ ſint ro/
buſtiora. Maxime in terra in q̄ frig⁹ nō eſt inten/
ſum: nec lutū pedes inquināt. Hac igit̃ de cauſa
tunc illa inhibuit: ne ad ſupfluitatē de his curare

vide rent viderent̃. Sed q2 pro varietate locoꝝ ꝛ temporum
iſta variāda ſūt: Ideo ſubiungit [Dixit ergo eis
Sed nūc q̄ hꝫ ſacculū] i quo expēſas pecuníe
deferat [tollat ſilr̄ et perā] in q̄ victualia cōpor
tet. q2 ire oportet ad hoīes in q̄bꝰ odioſi erit̄: ꝛ ſe/
pe latere oportet in deſertis ꝛ antris: in quibꝰ non
habeꝝ comedere: niſi in peris vobiſcū abū cōpor/
tetis. Heb. xj. In ſolitudinibꝰ ꝛ in montibꝰ ꝛ i ca
uernis ꝛ in ſpeluncis errātes anguſtiati: afflicti q̄/
bus digni⁹ nō erat mund⁹. Et ſilr̄ dr̄ de armis de/
fenſionis [et qui nō hꝫ gladiū] In q̄ notat̃ ꝙ q̄
habet ꝑt tollere gladiū [et q̄ nō habet] vn̄ ſe de/
fendat vndiqꝫ impugnantibꝰ hoſtibꝰ: ꝛ querenti/
bus aīas vias [vendat tunicā ſuā] Eſt aūt mi/
rabile q2 iubet emere gladiū. ꝛ gladiū habitum ꝛ
exertū (al's exutū) iubet in vaginā conuerti. Mat.
xxvj. Cōuerte gladiū tuū in vaginā. Sed ad hoc
r̄ndet Amb. q2 Jubet emi gladiū: vt ſit parata in
eccl'a defenſio: cū opus fuerit. Sed an̄ fundatores
eccl'iaꝝ q̄diu ꝑualet iniquitas: magis paſſia q̄ ar
mis ꝑcipit pugnare. Et ideo ꝛ gladiū in eccl'a vult
eſſe: ꝛ nō pugnare. q2 Defenſionis ptās apud ec/
cleſiam eſt: cetū gladius non euaginat̃: niſi poſt q̄
eccleſia iam fundata ꝛ dilatata: ſeueritatē cogitur

exercere contra malos. Quidam tamen exponunt
de gladio ſpūs: qđ (al's qui) eſt ꝟbum dei. Sed h
nihil eſt. quia iſte nō eſt intellectus litteralis. Ho
rum autē que dicta ſunt ſubiungit Neceſſitatem
dicēs [Dico eni vobis] Et tāgit hic Duo. Cau/ ꝛ
ſam neceſſitatꝫ eoꝝ que dicta ſunt: ꝛ Approbatio/
nem ꝑlationis duoꝝ gladioꝝ. De Primo dicit
[qm̄ adhuc hoc qđ ſcriptū eſt] h ē: quod ad/
huc ſcriptū eſt. q2 multa iam ſunt impleta. ꝛ ea que
reſtant adhuc neceſſario erūt implenda. Math.
v. Jota vnum: aut vnus apex non preteribit a lege
[oportet impleri in me] Luc. xxiiij. Oportet
impleri ea que ſcripta ſunt in lege: in ꝓphetis: ꝛ in
pſalmis de me [Et cum iniquis deputatus
eſt] Hoc enim ſcriptum eſt Eſa. liij. quia inter la/
trones crucifixus eſt: ꝛ ſicut iniquus extra ciuita
tem eductus. Joānis. xix. Baiulans ſibi crucem:
exiuit in eum locū qui dicitur caluarie loc⁹. Hoc
enim eſt potiſſimū de ſcriptis [Etenim ea] ſcri/
pta [que ſunt de me] ſcripta [finem habent]
hoc eſt: iam in fine ſunt ꝛ cōſummatione. Vn̄ Jo/
annis. xix. dixit. Conſummatū eſt: ꝛ inclinato ca/
pite tradidit ſpūm [At illi dixerūt] Diſcipl'i vi/
delicet ad chriſtum [Domine ecce duo gladij
hic] Hoc eſt: Spūalis ꝛ Corporalis. Quorum
vnū exercit eccleſie miniſter: ꝛ pugnat in (al's cū) eo
Et hic eſt de quo dicit̃ Ephe. vj. Gladiū ſpūs qđ ē
verbū dei. Alter autē eſt defenſionis gladius ma/
terialis: In quo non pugnat: ſed manus laica in
ipſo pugnat quando precipit eccleſie miniſter: Et
vtereqꝫ eſt in eccleſia. Et ideo ſequit̃ [At ille dixit
Satis eſt] quia q̄uis in ꝑmitiua eccleſia: pre/
ualente iniquitate ꝛ infidelitate: non fuerit aliq̄s
vſus gladio illo: tamen vt diximus hoc preſidiuꝫ
in eccleſia eſſe chriſtus volui: ſciens ꝙ eccl'ia iam
dilatata: ſine gladio materiali gubernari non po
tuit. Rhomanoꝝ. xiij. Qui reſiſtit poteſtati: dei or
dinationi reſiſtit. Qui autē reſiſtunt: ipſi ſibi da/
mnationem adquirunt. Nam principes nō ſunt
timori boni operis ſed mali. Vis autem nō time/
re poteſtatem: bonum fac ꝛ habebis laudem ex il/
la. Si autem malum feceris time. Non enim ſine
cauſa portat gladium. vindex enim in iram eſt ei
qui male agit.

e **Et egreſſus ibat ſcđm cōſue/
tudinē in montē oliuaꝝ. Se/
cuti ſunt autē illū ꝛ diſcipuli. Et cū
perueniſſet ad locū: dixit ill'. Ora/
te ne intretis in tentationem.**

Hic incipit Tertia ps hu⁹ capl'i: In q̄ Euangeli/
ſta determinat Qualr̄ chr̄s ad locū venit ſue capti/ a z
uitatꝫ ꝛ traditōis. Dic aūt h Quattuor. In quoꝝ
Primo dr̄ Qualr̄ chr̄s cū diſcipulis ad locuꝫ ca/
ptiuitatis deuenit. Secūdo Qualiter in illo loco
orauit. Tertio Qualiter ab angelo quēdam mo/
dum confortationis accepit. In Quarto aūt Qua/
liter diſcipulos ad orādū excitauit. In Primo Tria
facit. Ipſe enī ad locū venit. Diſcipuli ſequuntur:
et Vt orent exhortāt̃ Dicit igit̃ [Et egreſſus]

de ciuitate vbi cenam fecerat [ibat ſm cōſuetudinē] ſuā: qua ſepe i nocte ad hoſpitiū ſuū in bethaniā declinabat. Et hoc eſt qđ dr [ſm cōſuetudinem ſuā] vt Jo. xviij. dicit trās torrentē cedron vbi erat hortus qdā ɔſitus oliuis: in quē intrare cā oratōis cōſueuit [in montē oliuarū] Hūc enī ꝓpter myſteriū olei dilexit. Qđ qꝛ Lucet: ſignificat lumē cognitōis. Et qꝛ Fomentū eſt ignis: ſignificat ardorē charitatꝭ. Et qꝛ Paſcit: ſaporē dans cibis: ſignificat fructū diuine cōprehēſiōis Que ſūt tres aie dotes in btitudine. Oleū etiā enatat. ꝛ ſic ſignificat agilitatē corpꝭ. Ungit: ꝛ ſic ſignificat impaſſibilitatē. Penetratiuū eſt: ꝛ ſic ſignificat ſubtilitatē ſiue ſpiritualitatē. Eſt etiā peruiū valde et clarū. ꝛ ſic ſignificat claritatē Que ſunt quattuor dotes corpis. Et ideo chrs dilexit locū ꝛ montem oliuaꝝ p ceteris. [ſecuti ſunt aūt illū] illuc vſqꝫ [ꝛ diſcipuli] ſignificātes ꝙ etiā in paſſiōibus ad pdictas i oleo glias opꝫ ſeq dnm. j. Pe. j. Prenunciās eas q̄ in chro ſunt paſſiōes et poſteriores glias. Qui eni chrm ſequit ad montē paſſiōis: inuenit in ipo oleū glioſe delibutōis. Eſa. lxj. Ut darē coronā p cinere: oleū gaudij p luctu. palliū laudis p ſpū meroris. Sic eni vt dicit Ps. ciij. Exhilarat faciē in oleo. Sic ꝓpheta magn9. iiij. Reg. iiij. Uaſa vacua: h eſt: aias ꝛ corpa: oleo iubet impleri [ꝛ cum puenisset ad locū] in quo pditorem expectare diffinierat. quē qdē locū Matth. xxvj. Gethſemani vocat. qꝛ iuxta villā ſic vocatā erat. [dixit illis] diſcipulis [orate] piū affectū ꝛ intellectū totū i deū dirigētes. Pſal. cxl. Dirigatur orō mea ſic incēſum in conſpectu tuo [ne intretis] p grad9 peccati [in tentatōem] qꝛ ſi itrabitis tūc cadetis. De h aūt Lu. xj. dictū eſt multū ꝛ Matth. vj. Job. xxxviij. Nunqd oſtia tenebroſa vidiſti: aut apte ſunt tibi porte mortꝭ? Cauſam aūt reddit Mar. xiiij. qꝛ Spūs qdem pmptus ē caro autem infirma.

Et ipe auulſus eſt ab eis quantum iactus ē lapidis. ꝛ poſitis genibus orabat: dicēs. Pater ſi vis trāſfer calicē iſtū a me. Uerūtamē nō mea volūtas ſed tua fiat.

B 2 Hic Quattuor docet ſuo exēplo. Scꝫ. Qꝫ orō ſit ſecreta. Cū reuerētia. ꝛ In tpe neceſſitatis cū inſtantia. ꝛ Rōe ordīata. De Prio dr [ꝛ ipe auulſus ē ab eis:] qꝛ In orōe etiā ab intimis ē recedendū. Gen. xxij. Expectate me hic cū aſino: ego ꝛ puer illuc vſqꝫ ꝓperātes cū adorauerim9 reuertemur ad vos. Matth. xxvj. Suſtinete hic ꝛ vigilate mecū donec vadā illuc ꝛ orē [quantū] ſpaciū [eſt iactus lapidis] vt eū gementē ꝛ rugientē nō audirēt. Heb. v. Preces cū clamore valido ꝛ lachrymis offerēs. Ps. lxviij. Laboraui clamans: rauce facte ſunt fauces mee. Dicit tamē Glo. qdā ꝙ lapis eſt legis duricia: que iactata eſt p directiōem in ipm. qꝛ teſtimoniū ei ferebat. Sed hoc eſt allegorice [ꝛ poſitis genibꝫ] vt cū reuerētia orandū eſſe doceret Eph. iij. Flecto genua mea ad patrem: ex quo omnis paternitas in celo ꝛ in terra nominaꝭ. Flecte enim genua. De q̄ Phil. ij. dicit ꝙ in noie dñi ieſu: oē genu flectaꝭ celeſtiū terreſtrium ꝛ infernorū [orabat dicēs] oñdens qm̄ tpe neceſſitatis poſt humanū conſiliū: ad orationē ē recurrēdū. Lu. xviij. Oportet ſp orare ꝛ nō deficere Ja. vl. Multū valet depcatio iuſti aſſidua [pr ſi vis] qꝛ volūtati pris ſupponēda ē voluntas nra. [trāſfer] Infirmitatꝭ nature idicat vitatē. Hoc eſt: ſi alr vis ɔuenienter ſaluare gen9 hūanū: tunc [trāſfer] Uel [tranſfer] ita ꝙ nō diu ſtet fūdatus i me: ſꝫ cito trāſeat: ne ꝛ ego diu ſim in penis: i morte: ꝛ ne redēptio hūani generꝭ plongeꝭ. Pſal. xxix. Que vtilitas in ſanguie meo dū deſcēdero in corruptōem. h ē ſi deſcēdens māſero i corruptione. tūc neminē ſanguie meo ſaluabo. Trāſfer ḡ calicē a me vt trāſeat ꝛ nō fundeꝭ i morte: ſed tranſeat ad gl'am reſurrectōis. Calix eni ire dñi nō tranſfereꝭ: ſꝫ fundaꝭ ſup malos. Eſa. xxx. Erit trāſit9 virge fundat9: quē reqeſcere faciet dñs ſup eū Ul [tranſ. a me] nō in me. ſed in mēbris: ne ipi calice ire tuc pmanꝭ. Dicit etiā quedā glo. [a me] h eſt a ſynagoga. h eſt: ſi poſſibile congruēter gētes illūinari ſine iudeoꝝ excecatiōe. tūc [tranſfer calicē] h eſt: reatū calicis [a me] h eſt: a corpe meo: qđ eſt ſynagoga. Et alias multas expoſitiōes non eſt difficile facere. Sed ſola pma ꝛ ſecūda ſunt lfales. Sic ergo [Si vis] ꝛ cōgrue fieri pōt: ſalua tua preordinatiōe [tranſfer a me calicē iſtū] h eſt potū iſti9 paſſionis que calida eſt. qꝛ in charitate oportet ꝙ bibaꝭ. Sed contra hoc obijciꝭ Qꝫ chriſt9 tunc petiuit qđ ſciuit ſe obtinere nō poſſe. Ad hoc dicendū ꝙ falſum ē. qꝛ bñ obtinuit ꝙ calix in ipo non fuit fundat9: ꝛ nihilo minus veritatē ſue demonſtrauit infirmitatis: contra hereticos qui eū verum mortalem hominē eſſe negauerūt. Qꝫ aūt quidā dicūt ꝙ hec oratio fuit ſenſualitatꝭ in chro: ꝛ non rōnis. Nihil eſt penit9 ꝛ eſt falſum. Rōnis enim eſt orare ꝛ nō ſenſualitatꝭ. Et ideo hec oratio fuit rationis prout infirme nature ɔiuncta fuit: q̄ mortē abhorruit. Et maxime ſi mors nō trāſiſſet: ſed diu in morte permaneret. Ois eī natura in ſe horret fieri aliquid terribile qđ nūqꝫ de cetero euitari (al's euitare) poterit [Uerūtñ non mea volū.] Ecce oñdit orōnē debere eē rōnabilē. Rationabilis eni eſt vt dei volūtas de nob impleaꝭ. Matth. vj. Fiat volūtas tua ſic in celo ꝛ in terra. Mat. xxvj. Uerūtñ non ſic ego volo ſed ſicut tu. Rho. xij. Probetꝭ q̄ ſit volūtas dei bona: bñplacens ꝛ pfecta. Cant. j. Recti diligūt te. Glo. Recti ſunt q ſuā voluntatē: diuine volūtati cōformant. Et hoc eſt qđ dr [ſed tua fiat] Eſa. liij. Uolūtas dñi in manu ipſi9 dirigeꝭ. Hec aūt volūtas dei eſt bñplacitū hūane redēptiōis: p mortē redēptorꝭ.

Apparuit autē illi angelus de celo cōfortās eū Et fact9 i agonia plixi9 orabat. Et fact9 eſt ſudor e9 ſicut gutte ſanguinis decurrentis in terram. Et cum ſurrexiſſet ab

oratiõe et veniſſet ad diſcipulos ſuos: inuenit eos dormientes pre triſticia. Et ait illis Quid dormitis? Surgite orate: ne intretis in tentationem.

C Hic tangit̃ Confortatõis quidã modus. Dicit autẽ Tria. Modũ. ſ. angelice confortatõis. Ago-
niam anguſtioſe luctationis: ⁊ Signũ agonie qđ
eſt ſudor ſanguinis. De Primo dr̃ [Apparuit
aũt illi] viſibilem ſe faciẽs. plus alijs longe ſtan
tibus: q̃ dño cui ſemꝑ angeli ſũt preſto obſequen
tes. Matth. xxvj. An putas q2 nõ poſſum rogare
patrẽ meũ: ⁊ exhibebit mihi mõ pl⁹ q̃ duodecĩ le
giones angeloꝝ [angelus de celo] gaudens de
reparatiõe ruine angelice. Luc. xv. Gaudiũ eſt an-
gelis dei in celo ſuꝑ vno peccatore pniam agente:
Et ideo infinitũ gaudiũ fuit eis de tam multoruꝫ
peccatoꝝ reparatiõe [cõfortans eũ] Nõ ꝙ con-
fortatione indiguerit: q̃ fortior forti tũc ſuꝑuenit:
⁊ fortẽ alligauit: ⁊ vaſa eius diſtribuit. Sed quia
angelus amminiſtratõis ſue oſtendit obſequiũ.
Et ideo ibi ſicut in omnib⁹ alijs ſacramentis: mo-
dum ſui miniſterij oſtẽdit: ⁊ ad modũ confortantꝭ
ſe habuit [et factus in agonia] Agon eſt idem
ꝙ pugna: in qua homo vires agit. ⁊ ideo ab agen
do dicit̃. quia ibi vires ſuas chr̃s contra mortis
autorẽ: ⁊ ipam mortẽ dominũ mortis infernum
viriliter egit. Pſal. xxvj. Viriliter age: ⁊ cõfortetur
cor tuũ: ⁊ ſuſtine dominũ. j. Cor. ix. Qui in agone
contẽdit: ab omib⁹ ſe abſtinet. ij. Timo. ij. Qui cer
tat in agone: non coronabit̃ niſi legitime certaue-
rit. Et ꝙ dicũt quidã ꝙ agon eſt pugna ſpũs con-
tra carnem. Falſum eſt oĩno. Factus ẽ ſic in ago-
nia [prolixius orabat] docẽs nos ĩ agonijs: ad
orationis debere recurrere refugiũ. Prouer. xviij.
Turris fortiſſima nomẽ dñi. hoc ẽ inuocatio no-
minis dñi: ad ipam cõfugit iuſtus ⁊ ſaluabit̃ [et
factus eſt ſudor eius] vt omnino obſtruat̃ os
hereticoꝝ loquentiũ iniq̃. Qui dicũt dñm nõ vere
paſſum eſſe [fact⁹ eſt ſudor e⁹] ex anguſtia ago
nie expectate mortꝭ profuſus [ſicut gutte ſan-
guinis] quem anguſtia ĩ ipſis venis extorſerat
[decurrẽtis in terrã] Etſi q̃dem chr̃s in geni-
bus ſtetit: multe fuerunt gutte. q̃ per veſtes q̃s ha
buit ad terrã diſtillauerũt. In terrã eñ cucurrit vt
etiam cineribus mortuoꝝ infunderet̃ ad potẽtiam
reſurrectõis. Job. xvj. Terra ne operias ſanguinẽ
meũ: neq3 inueniat in te locũ latendi clamor me⁹.
Et iſte ẽ iã Scđs mod⁹ q̃ ſuũ ſanguinẽ dñs fudit
Qr in Circũciſione fuit prim⁹. Iſte aũt ẽ ſecũdus
In flagellis ⁊ ſpinis Tertius: In clauis Quart⁹:
⁊ in lanceatõe poſt mortẽ fuit Quint⁹. Et prim⁹
quidẽ mod⁹ eſt ad peccati original' (qđ pcĩm natu
re eſt) abſterſionẽ. Scđs aũt: eſt ad miſerie expia-
tionẽ. Tert⁹: eſt ad pnie (al's penitentiũ) ſubleua-
tionẽ: q2 pro nob̃ flagella ſuſtinuit. Quart⁹ aũt: ẽ
ad pcĩj ſolutionẽ. ⁊ Quint⁹: ad ſacri cõmunionis
ꝯſecrationẽ [Et cũ ſurrexiſſet ab oratõne] q̃
genua flexerat ſicut. ſ. dcm̃ eſt. Ab oṙone dr̃ ſurgit
qui poſt orationẽ ea q̃ ſurſum ſunt q̃rit: ſic in ora-
tione petierat. Col. iij. Que ſurſum ſt̃ querite: vbi
chr̃s eſt in dextera dei ſedẽs [et veniſſet] gr̃a con
ſolatõis ⁊ exhortatõis [ad diſcipulos ſuos]
Gen. xxxvij. Vide ſi cũcta pſpera ſĩt circa fratres
tuos ⁊ pecora [inuenit eos dormiẽtes] in ne-
gligentie torpore Mat. xxv. Morã faciẽte ſponſo
dormitauerũt oẽs ⁊ dormierũt. Et tangit cauſam
dormitõis [pre triſticia] q2 Triſticia colliqua-
tiua eſt humidi. humidũ aũt colliquatũ: ſm natu
rã inducit ſomnũ: ⁊ ſic dormiuerũt. Prouerb. vj.
Vſq3 quo piger dormis. Et eſt diſſimile dcm̃ Pe
tri ab opere. Dixit eñi ꝙ paratus erat ⁊ in mortẽ ⁊
in carcerẽ ire. Nunc aũt etiã vna hora vigilare nõ
poterat [et ait illis] ſermone exhortationis. ⁊ re-
prehenſionẽ negligẽtie ꝑmittit dicẽs [Quid dor
mitis?] Inſtante eñi aduerſario nõ eſt dormien
dũ. j. Pe. v. Aduerſari⁹ veſter diabol⁹ circũit que-
rens quẽ deuoret: ⁊ vos dormitis [Surgite] a
ſomno corporis ⁊ negligẽtie. Rho. xiij. Hora eſt
iam nos de ſomno ſurgere. Prouer. vj. Paululũ
dormies: paululũ dormitabis: ⁊ veniet tibi qua-
ſi viator egeſtas: ⁊ pauperies quaſi vir armatus
[et orate] ad patrem celeſtem. j. Timo. ij. Volo
viros in omni loco orare: leuantes puras manus
ſine ira ⁊ diſceptatione. Pſal. xxxiiij Ego aũt cum
mihi moleſti eſſent induebar cilicio: ⁊ humiliabã
in ieiunio animã meã. ⁊ oratio mea in ſinũ meum
conuertet̃ [ne intretis in tentationẽ] ꝑ paſſũ
peccati de cogitatione in delectationẽ. ⁊ de delecta
tione in ꝯſenſum. ⁊ de ꝯſenſu in op⁹. ⁊ ſic cadatis.
q2 iam hora eſt tentationis q̃ ſathanas expetiuit
vos ad cribranduꝫ. Et ouis que pſente paſtore ſe-
cura eſt paſtoris diligentia deſtituta: lupis pate-
bit. lupus enim rapax iam inſidiatur. Joannis. x.
Lupus rapit ⁊ diſpergit oues. Zacha. xiij. Per-
cute paſtorem ⁊ diſpergentur oues gregis.

A Dhuc eo loquẽte: ecce turba: ⁊ qui vocabatur Judas: vn⁹ de duodecim antecedebat eos: et appropinquauit ieſu: vt oſcularetur eum. Jeſus autem dixit ei Juda: oſculo filium hominis tradis.

Hic incipit pars Quarta: In qua Modum ⁊ D
Ordinẽ determinat dñice captionis. Et habet par
ticulas Quattuor. In quaꝝ Prima tãgit̃ Mo-
dus ꝓditõis. In Scđa ex pte ſuoꝝ tãgit̃ Mod⁹
d ꝯfenſionis. In Tertia aũt Mod⁹ patiẽtiſſime to
leratõis. ⁊ In Quarta Mod⁹ rephẽſionis ex pte
captiuantiũ: ⁊ Modus inſtructõis. De Primo
Duo dr̃. Proditionẽ: ⁊ Benignã ꝓditoꝛꝭ reuoca-
tionẽ Dicit igit̃ [Adhuc eo loq.] q2 ſicut Lu-
cas breuiter trãſeat: dñs ter orauit: ⁊ ad diſcip'los
ter rediJt. ſicut Math. xxvj. oñdit. Et ſic diu in eo-
dẽ loco expectauit. Et ſic dr̃ Jo. xviij. Sciebat etiã
Judas locum: hortũ ſcꝫ illũ. q2 frequẽter dñs ibi
eſſe conſueuerat. ⁊ ideo illuc cõuenit. Et h̃ eſt qđ dr̃,
[adhuc illo loquẽte] de exhortatiõe diſcipuloꝝ
rũ ad orãdũ. Voluit ei dñs vt ĩ ipſis exhortatõib⁹

inueniret eũ ꝓditoꝛ vt magis erubeſceret ⌊Ecce turba⌋ ꝗ̃ turbine dicta. Naũ.j. In tẽpeſtate ⁊ turbine via eius. Hec aũt turba fuit de miniſtris ſacerdotũ collecta ⌊Et qui vocabat̃ Judas⌋ falſo noie. Significatio eni nois eius cecidit ab effectu Judas eni ꝯfitẽs ⁊ glificans interp̃tat̃. Et hic ꝓ ꝯfeſſione negatõem veritatis. ꝓ glificatõe aũt cõtumeliã inhonoratõis dño exhibuit. Et ideo non Judas ſed diabol⁹ eſt appellat⁹. Jo. vj. Nonne ego duodecim vos elegi: ⁊ vnus ex vobis diabolus eſt. Hic ẽ ⌊antecedebat eos⌋ vt dux ꝓditionis. Act.j. Opꝫ impleri ſcripturã quã predixit ſpũſſctũs p os Dauid de Juda: qui fuit dux eoꝝ qui cõp̄henderũt dñm Jeſũ. Et attẽde ꝙ ꝗ̃ cũ turba modo venit: familiarit̃ ad dñm venire cõſueuerat. niſi forte de p̄dicatõe aliqñ veniẽs aliq̃s ꝯuerſos a ſe vel ab alijs diſcipulis: aliqñ ad dñm cauſa deuotõis adduceret. Cõſueuerat etiã oſculo recipi veniẽs a mgr̃o. Hoc eni illo tp̃e ꝯſuetũ fuit: oẽs amicos veniẽtes oſculo recipi. ij. Corin. vlt. Salutate inuicez in oſculo ſctõ. Et hoc fiebat vt pacificus ingreſſus veniẽtis eſſe ſignificaret̃. Et h̃ eſt qð dicit ⌊et appropinquauit Jeſu vt oſcularet̃ eũ⌋ Hec appropinq̃tio fuit ꝓditõis ſic appropinq̃tio Joab ad Amaſam. ij. Regũ. xx. Qui appropinq̃ns: dextera tenebat mẽtũ ei⁹. ⁊ ſiniſtra arrepto pugiõe effudit viſcera ipſi⁹ i terraz. Eſa. xxix. Appropinq̃t p̃pl̃s iſte labijs ſuis: coꝛ aũt eoꝝ lõge eſt a me. Hiere. xij. Prope es tu oꝛi eoꝛũ: ⁊ lõge a renib⁹ eoꝝ. Q aũt dicit ⌊vt oſcularet̃⌋ Hoc fuit ſcḋm ꝯſuetudinẽ receptõis: vt pacificus notaret̃ igreſſus: cũ ille i ſigno pacis machinaret̃ nõ tm̃ homicidiũ: ſed etiã vt ita dicã deicidiũ. Prouer. xxvij. Meliora ſũt vulnera diligẽtis q̃ fraudulenta odiẽtis oſcula. Tales ſũt d̃ q̃b⁹ dicit̃ Eccl. xxix. Donec accipiãt oſculãt̃ manũ dantis: ⁊ i ꝓmiſſiõe hũiliant vocẽ ſuã. ⁊ in tp̃e redditõis poſtulabũt tp̃s. Sic iſte Judas ſub ſpecie pietatis acceptit ⁊ vẽdidit dñm. Et iõ ſpẽm habꝫ diſcipuli: et tñ ver⁹ eſt hoſtis ⁊ dux hoſtiuz ⌊Jeſus autẽ⌋ vt (quãtũ in ſe erat) a malicia reuocaret ⌊dixit illi⌋ dulciſſimo ſmõe pacis. p̃s. cxix. Cũ his q̃ oderũt pacẽ erã pacific⁹: cũ loq̃bar illis expugnabãt me gratis ⌊Juda⌋ Tria dr̃. Noie ꝓpo noiat Ut ſui nominis ⁊ p̃ſtine familiaritatis recordet̃. ⁊ Incõuenientis ſigni ad ꝓdendũ fac̃ mẽtõez. ⁊ Dignitatis ſue quã voluit ꝙ ꝑdere horreret. Dicit igit̃ ⌊Juda⌋ Q.d. O Juda Nois tui ⁊ mee familiaritatis q̃ te ex noie vocãs et recognoſco: recordare. ⁊ reuoca animũ a tãto ſcelere ꝓditõis Job. xx. Seruũ meũ vocaui ⁊ ñ r̃ndit mihi. oꝛe ꝓpo dep̃cabar illũ ⌊oſculo⌋ Hoc ẽ oſculũ lupi ad agnũ. Mat. xxvj. Quẽcũq̃ oſculat⁹ fuero ipſe eſt: tenete eũ: ⁊ ducite caute ⌊filium hominis tradis⌋ Qui tã dignus eſt ꝙ nõ hominẽ habet patrẽ ſed deũ. Et ideo vnius hoīs tm̃ eſt fili⁹: hũc tu tradis. Sed miſer h̃ ñ credidit. ⁊ miracula q̃ fecit magicis artib⁹ attribuit. Et ideo ꝯſoꝛs illoꝝ fuit de q̃b⁹ dr̃ Lu. xj. ⁊ Mat. xij. In beelzebub p̄ncipe demonioꝝ eijcit demonia. quia immũd⁹ ſpũs cũ ſeptẽ nequioꝛib⁹ ſe ad ipm̃ redierat. ⁊ felle amaritudis ⁊ obligatõe iniq̃tatis eũ repleuerat. Act. viij. In felle amaritudinis ⁊ obligatiõe iniquitatis video te eſſe. Hoc eſt igitur dem̃ de Modo traditionis

Videntes autẽ hi qui circa ipſm erant quod futurum erat: dixerũt ei. Domine: ſi percutimus in gladio. Et ꝑcuſſit vn⁹ ex illis ſeruum principis ſacerdotũ: ⁊ amputauit auriculam ei⁹ dexteram. R̃ndens aũt Jeſus ait. Sinite vſq; huc Et cũ tetigiſſet auriculã e⁹ ſanauit eũ Dixit autem Jeſus ad eos qui venerant ad ſe principes ſacerdotũ et magiſtratus templi et ſenioꝛes Quaſi ad latronẽ exiſtis cum gladijs et fuſtibus: Cum quotidie vobiſcum fuerim i templo: nõ extendiſtis manus in me: ſed hec eſt hora veſtra et poteſtas tenebꝛarum

Hic tangit̃ Modus defenſionis Dicunt̃ aũt hic Tria. Quoꝝ Primũ eſt Zelus defendentiũ. Scḋm aũt ẽ Repreſſio vltiõis eoꝝ. Tertiũ aũt ẽ Beneficiatio nocentiũ. De Primo hoꝝ dr̃ Tria. Scꝫ. Uiſũ terribilẽ futuroꝝ. Poſtulatio licentie ad defendendũ: ⁊ Ultio ſceleris adhibita maleficioꝝ. Dicit igit̃ ⌊Videtes aũt hi⌋ diſcipuli ⌊q̃ circa eũ fu.⌋ h̃ eſt circa dñm q̃ actib⁹ Jude nõ cõſenſerũt ⌊qð futu. erat⌋ q̃ẽtuz ad apparatũ turbe venientis ad capiendũ. Tũc eni videbãt p̄mo ꝙ capere dñm voluerũt. ⁊ ideo parabãt ſe ad reſiſtendum. Job. xxix. Cõterebam molas iniq̃: ⁊ de dentibus ipſi⁹ auferebã predã. Prouꝰ. xxiiij. Erue eos q̃ ducunt̃ ad moꝛtẽ: ⁊ eos q̃ trahunt̃ ad interitũ liberare nõ ceſſes. Et ideo in zelo vltionis videbãt iſta ⌊dixerũt ei⌋ q: oĩa ad impꝛiũ ei⁹ referre cõſueuerũt: ⁊ ſine p̄cepto ſuo nihil facere ⌊Dñe ſi percutim⁹ in gladio⌋ Rho. xiij. Non eñi ſine cã gladiũ poꝛtat. vindex eſt eñi in iram ei q̃ malũ agit. Quãuis autẽ ſic a dño quererẽt: tñ ante r̃nſum Judeũ percuſſit ille qui pre ceteris zelũ habuit. Et hoc ẽ quod ſubdit ⌊et ꝑcuſſit vn⁹ ex ipſis⌋ Petr⁹ ſcꝫ: q̃ pre ceteris ſicut phinees zelat⁹ fuit ⌊ſeruũ principis ſacer.⌋ cui nomẽ Malchus: vt dr̃ Joan. xviij. Et hic ſeru⁹ ſignificat ſynagogã ⌊et amputauit auriculã eius dex.⌋ Qð ſignificabat: q: ſynagoga aurem q̃ ſpũalia ⁊ eťna audire debuit amiſit. Dicit aũt quedã glo. ꝙ Petr⁹ ſic zelando: meruit ſibi tñ ante h̃ Matth. xvj. ꝯſtitutũ pactũ ſacerdotij ſempiternũ. Sicut phinees. Nũ. xxv. Et h̃ nõ videt̃ ꝓbabile: cũ dñs ꝑcuſſionẽ iſtã rep̄henderit. Sꝫ ad hoc dicendũ ꝙ zelus Petri cõmendat̃: ſꝫ tñ factũ indiſcretũ fuit. Et fuit iſte zelus Non ſcḋm ſcientiã ſicut dr̃ Rho. x. Et hoc eſt quod ſequit̃ ⌊Reſpõdens aũt ieſus ait⌋ factuz corrigẽs: ſed zelum ñ vitupꝛãs ⌊Sini. vſq; h.⌋ h̃ ẽ ꝑmittite ꝓualere E2

malicíam vſq3 ad captiuitatem ꝛ mortem. Quia ſic diffiniuit pater. Phil.ij. Factus obediẽs patri vſq3 ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. Et ideo dixit. Nõ mea volũtas ſed tua fiat [et cũ tetigiſſet] q2 nec tũc cũ male fieret ei: oblit⁹ eſt miſereri de⁹: nec continuit in ira ſua miſcdias ſuas: ꝛ reddidit bona ꝓ malis. Sic ĝ cũ tetigiſſet [auriculã e⁹] quia nõ amputauerat auditũ ſed auriculã [ſanauit eã] Oſe.xiiij. Sanabo ↄtritõem eoꝝ: diligã vos ſpontanee: q2 auerſus eſt furor meus ab eis. Impleuit Eſa.xlix. Si põt mulier obliuiſci infantem ſuũ vt nõ miſereat filio vteri ſui. etſi illa oblita fuerit: ego tñ nunq̃ obliuiſcar tui Et iõ etiã dũ male faceret: nõ eſt oblit⁹ facere cõtrariũ. Dicit aũt auriculã ei⁹ [dexterã] in figuram q̃ q̃uis eterna audire noluerint: tñ ſiniſtra aure ſubaliẽ audiũt q̃cquid de tp̃alibus eſt tractandu3. Mat.vj. Neſciat ſiniſtra tua q̃d faciat dextera tua. Hanc igr̃ ſanauit exteriorẽ: ſed interiorẽ ſicut obſtinat⁹: nõ recuꝑauit auditũ. Eſa.vj. Aures ei⁹ aggraua: ꝛ oculos ei⁹ claude: ne forte videãt oculis: ꝛ auribꝫ audiant ꝛ corde intelligãt: ꝛ conuertant ꝛ ſanem eos [Dixit aũt

F 2 ieſus] caute corripiẽdo ꝛ Erudiendo [ad eos q̃ venerant ad ſe] capiendu3 [principes ſacerdotũ] qui tñ nõ in ſeipſis: ſed in miniſtris venerant [et magiſtrat⁹ tẽpli] qui ꝑerant officijs: ſicut pſecti [ꝛ ſeniores] qui ꝑerant ↄſilijs tanq̃ ſenatores. Dañ.xiij. Egreſſa eſt iniq̃tas a ſenioribus iudicibꝫ qui videbant regere ꝑl̃m. Hierem.xxiij. A ꝓphetis hierl̃m egreſſa eſt pollutio ſup omnem terrã. j. Eſdre.ix. Man⁹ magiſtratuũ ꝑma fuit in tranſgreſſione hac. Ad hos ĝ dixit [Quaſi ad latronẽ exiſtis] poſt me capiendu3. cum tñ ego latro nõ ſim: q̃uis ꝓpter vos cũ latronibꝫ ſim reputat⁹. Pſal.xvj. Propẽ verba labioꝝ tuorum ego cuſtodiui vias latronis [cũ gladijs] vulnerantibꝫ [et fuſtib⁹] liuorem inducẽtibꝫ. Et ideo etiã mihi vulnera ꝛ liuores inferre cogitatis. S3 tamẽ ſciatis q̃ ſcriptũ eſt Eſa.liij. Ipſe vulnerat⁹ eſt ꝓpter iniq̃tates nr̃as: attrit⁹ eſt ꝓpẽ ſcelera nr̃a: cuius liuore ſanati ſum⁹. In hoc ĝ eſt Reprehenſio. Eruditio aũt eſt in h̃ q̃ dr̃ [cũ quotidie] ſine omi defenſione exteriori [vobiſcum fuerim in tẽplo] qui eſt loc⁹ ſolẽnis ꝛ public⁹ ꝛ veſtre ꝑtati ↄmiſſus [nõ extendiſtis man⁹] violẽtas [in me] Et ideo diſcite: q2 nec nũc: ſicut nec tũc: facere poſſetis: niſi mea eſſet h̃ diſpẽſatiõe diffinitũ. Vñ Lu.iiij. cũ vellent eum ꝑcipitare de rupe dr̃. Ieſus aũt tranſiẽs ꝑ mediũ illoꝝ ibat. Et ideo etiã ſic dr̃ Ioã.xviij. Cũ quererẽt eũ capere: ꝓceſſit obuiã eis ꝛ dixit Quẽ queritis: At illi dixerũt Ieſum nazarenũ. Et cũ diceret eis Ego ſum: ceciderũt retrorſum.

Adhuc aũt ſacerdotes ꝛ magiſtrat⁹ templi cum gladijs ꝛ fuſtibꝫ ꝛ alijs impugnatiõis armis frequenter exeũt cõprehendere ieſum in ſuis mẽbris: obliti q̃ arma ſpũalia conceduntur eis: ꝛ nõ corporalia. ij. Cor.x. Arma nr̃e militie nõ ſũt carnalia: ſed potentia deo. Ephe.vj. Accipite armaturã dei vt poſſitis reſiſtere in die mala [Sed hec eſt hora veſtra] h̃ eſt volũtati vr̃e diffinita [et poteſtas tenebrarũ] h̃ eſt principis tenebraꝝ hoꝝ. Io.iij. Dilexerũt homines tenebras magis q̃ lucem. Erant eñi ipſoꝝ mala opera. Io.xij. Qui ambulat in tenebris neſcit quo vadat. Ita ergo nunc princeps tenebrarũ in vobis ſicut i organis ſuis poteſtatẽ accepit: ꝛ vult mundum priuare lumine meo Ioãnis.viij. Ego ſum lux mundi: qui ſequit me non ambulat in tenebris

C Omprehendentes autẽ eu3 duxerunt ad domum principis ſacerdotum.

G 2 Hic incipit Quinta pars iſtius capl̃i In q̃ Petri trina negatio per ordinẽ ponit. Et diuiditur in Tres ptes. In quaꝝ Prima tangit Loc⁹ vbi facta fuit iſta negatio. In Scd̃a aũt tangit Ordo ꝛ Numerus negationũ: ꝛ In Tertia tangit Petri cõuerſio ꝛ ad ſe reuerſio. De Primo dr̃ [Cõprehendentes autẽ eũ] ieſum. hoc eſt: omẽs ſimul cõprehendentes: vt nullus eſſet qui non eẽt reus tãti facinoris. Hiere.xv. Omẽs maledicunt mihi [duxerũt] captiuũ: qui totã diaboli captiuitatẽ duxit captiuã. Sicut dicit Pſal.cxxvj. [ad domum principis ſacerdotũ] Quis autẽ fuerit iſte pnceps ſacerdotũ non dr̃. Sed Io.xviij. dr̃ expreſſe q̃ duxerunt eũ ad Annã primã: q2 cum Dauid vigintiq̃tuor inſtituiſſet ſummos ſacerdotes: Iſti duo Annas ꝛ Caiphas: q̃ cõiuncti fuerũt ſibi affinitate. Quia Annas erat gener caiphe: tenebãt vicíſſim a rhomano preſide ſummi ſacerdotij amminiſtrationẽ. Et q̃uis Caiphas fuiſſet ſm hanc viciſſitudinẽ pontifex anni illius: tñ quia voluit honorem exhiberi genero. Et q2 domus Anne prius occurrit cum ieſus adduceret. Ideo ſicut dicit Ioannes: duxerunt eũ ad Annã ꝑmũ. ꝛ ibi de accuſatiõibꝫ ſuis tractare inceperunt. Et ibidem prima negatio Petri ꝑut probabilius eſtimatur ꝑfecta eſt. Licet quidã Sanctoꝝ expoſitorũ: omẽs tres in domo Caiphe dicunt eſſe ꝑfectas. Hoc eſt igitur quod dicit.

ſocer

exhibere

Petrus vero ſequebatur eum alõge. Accenſo aũt igne in medio atrij. et circũſidẽtib⁹ ill̃: erat Petr⁹ in medio eoꝝ. Quẽ cũ vidiſſet ancilla q̃dã ſedentẽ ad lumẽ. et eũ fuiſſet intuita: dixit. Et hic cũ illo erat. At ille negauit eum dicens. Mulier. nõ noui illũ. Et poſt puſillum ali⁹ videns eum: dixit. Et tu de illis es. Petrus vo ait. O homo non ſum. Et interuallo facto quaſi hore vnius: alius quidam affirmabat dicẽs. Vere ꝛ hic cum illo erat. Nam ꝛ galile⁹ eſt. Et ait petr⁹ Hõ: neſcio q̃d dicis. Et continuo adhuc illo loquẽte cantauit

gallus. Et cõuerſus dñs reſpexit
Petrũ. Et recordatus eſt Petr⁹
verbi dñi ſicut dixerat: qr priuſ q̃
gallus cantet ter me negabis. Et
egreſſus foras petr⁹ fleuit amare

Hic tāgit deſcriptõez negatõis Petri. Et quia
Tres ſunt, in tres diuidit ptes. In Prima autez
negatõe Tria dic. Petri.ſ.inſecutõem. Petri ab
ancilla dephēſionē. z Petri negatõez. De Pri-
mo dicit. [Petrus vero] nõ oblit⁹ amoris i do
minũ [ſequebat eũ] Matth. xxvi. vt videret fi
nem, ad quē res deueniret [a longe] qr iam p diſ
ſimitudinē ex timore: a dño incepit elõgari i mēte.
Pſal. lxxxvij. Lõge feciſti notos meos a me: tra-
ditus ſum z ñ egrediebar. Pſ. xxxvij. Qui iuxta
me erant de lõge ſteterũt: z vim faciebāt q̃ q̃rebant
aiam meā [Acceſo aũt igni] Hic tangit De
phēſio Petri. Et dicit Tria. Scʒ Petri ad lumē
ignis acceſſum. Ancille intuitõem in Petrũ. z An
cille dephenſionē q ipe chri eſſet diſcipul⁹. Dicit
igit. [Acceſo aũt igni] qr frigus erat in nocte:
in medio atrij põtificis. hoc eſt. i curia ſua ſub di-
uo: ad quē miſtri accederēt qui captiuauerāt do-
minũ: cũ ipe Jeſus a ſacerdotib; z mgrātib; int⁹
haberet [z circũſidentib; illis] miſtris ad ca-
lefaciendum ſe. [erat petrus in medio eoꝝ]
Marci. xiiij. Sedebat cũ miſtris ad ignē z cale-
faciebat ſe. Introductus eni erat p diſcipulũ qui
erat notus pontifici: ſicut dr Joan. xviij. Pl⁹ aũt
iam incepit algere: deſtitut⁹ igne charitatis q̃ƺ al
gore extra frigere aeris. [Quē cũ vidiſſet] hoc
eſt: viſu decreuiſſet [ancilla quedā] Que ſicut
dicit Joan. xviij. erat hoſtiaria pontificis. que ne
quā z cupidā fuit: ſicut hoſtiarij curie z pontificũ
[ſedentē ad lumē] ignis quē acceſſerat, [z cũ
fuiſſet intuita] diligenter vt bene diſcerneret cũ
ab alijs. Eccl. xxxi. Memēto q mal⁹ eſt ocul⁹ ne-
quā. Neque oculo qd creatuʒ eſt: Matth. xx. An
oculus tu⁹ nequā eſt: qr ego bonus ſum. [dixit:
Et hic cũ illo erat] Ecce Accuſatio Petri q fu
iſſet cũ Jeſu. Que accuſatio omi laude eſt digniſ-
ſima: ſed apud reprobos opprobriũ reputat cũ Je
ſu z cũ bonis eſſe. Unde ꝯquerit eccl'ia viro ſuo
viduata. ij. Reg. xiiij. Querũt extinguere ſcintillā
meā q̃ relicta eſt; vt nõ ſupſit viro meo nomē z re
liquie ſup terrā. Pſ. cxxxvi. Dixerūt exinanite exin
anite vſqʒ ad fundamentũ in ea. [At ille nega
uit] eũ chriſtũ [dicens] ex timore ſubito [Mu-
lier Nõ noui illũ] Job. xxi. Scientiā viarum
tuarum nolum⁹. Hec autem vox: Non noui il-
lum: longe eſt ab illa qua dixit Marci. xiiij. Etiā
ſi oportuerit me mori tecũ nõ te negabo. Quidaʒ
autē hic ſophiſmata fabricare volunt dicētes: q
chrm eterna generatõe a patre ſciuit eſſe genitũ: quā
nemo pfecte cognouit. Et de hac dixiſſe Petrum
Nõ noui illũ: hoc eſt: noticiā illi⁹ ſm eternā gene
ratõem nõ habeo. Sed hoc fruſtra dicit i excuſa-
tionē Petri. qr et ipe fletu ſuo z dñs pdictõne ſua
declarāt q directe negauit chrm. quē poſtea corā
oībus Act. iij. ꝯfeſſus eſt. Ex timore aũt accidit
illi: quia nõ adhuc erat ꝯfirmatus p ſpũm chari-
tatis De qua dr. j. Joannis. iiij. Perfecta charitas
foras mittit timorē. Pſ. Trepidauerunt timore
vbi nõ erat timor. Propt qd dr Deut. xx. q q̃ for-
midoloſus: reuertatur in domum ſuam: ne paue-
re faciat corda fratrum ſuorum. Petrus eni ignar-
rus ſue debilitatis: non debuit proceſſiſſe ad cer-
tamen perſcrutationis (al's pſecutionis) cum do-
mino: niſi prius indut⁹ fuiſſet virtute ex alto. Quia
in curia Regis herodis querentis paruuluʒ ieſũ ad
occidendũ: z magi pdiderũt ſtellā. Mat. ij. Et ipe
petr⁹ negauit dñm in curia põtificis: tenētis do-
minũ ad crucifigendũ [et poſt puſillũ] iam du
cto ieſu de domo Anne in domũ caiphe. quia erat Hr
põtifex anni illi⁹ [ali⁹ quidā vidēs] ħ eſt conſi
derans Petrũ dixit Zach. v. Hic eſt ocul⁹ eoruʒ
in vniuerſa terra Eccl. xx. Oculi e⁹ ſeptemplices ſe
[et tu de illis es] ħ eſt õ diſcipul' eius. Jo. xviij
Nunqd z tu es de diſcipl'is hois illi⁹ [Petrus
vo ait] iterʒ timore pteritu⁹. Sic z Gen. xviij. ne-
gauit Sara tiore perterrita Heb. ij. Timore mor
tis p totā vitā obnoxij erāt ſuitut [o homo non
ſum] Ideo dixit a dño Joā. xiij. Quo ego vado
non potes me ſequi modo: ſequeris autem poſtea
[et interuallo facto quaſi vnius hore] i eo-
dem atrio caiphe [alius quidā] nequā de mini-
ſtris pontificis. Prouerb. xix. Princeps q̃ libēti
ter audit vba mendacij: oēs miniſtros habet im-
pios [affirmabat] Juramēto Uel: alia ꝯfirma-
tione [dicens] Sciuit enim ħ placere pontifici
z ideo erat adulator potentũ: z pſecutor bonorũ.
Iſti ſunt de quib; dr Ezech. xiij. Qui puluinaria
conſuũt ſub oī cubito man⁹: qui vitā principum
blandicijs palpant: z vitā pauperũ blaſpheman-
tes accuſant. Mat. xi. Ecce qui mollib; veſtiũtur
in domo regum ſunt. Iſta eni mollia adulatoris
principib; oſtendũt: dum mala facta eoꝝ laudant
z bonos pſequunt [Vere] Ecce Affirmatio [et
hic cum illo] ieſu [erat] Et Signum ponit. qr
diſcipuli dñi plerique galilei fuerũt: z galilei voca-
bant. Act. ij. Nõne oēs iſti qui loquunt galilei ſũt
[Nam et galile⁹ eſt] Etſi galile⁹: trāſmigrans
de vicijs ad virtutes eſſet: nõ eſſʒ accuſabile. Etſi cũ
dño trāſmigraſſet: eſſet laudabile. Act. j. Uiri ga-
lilei quid ſtatis aſpicientes in celũ: [et ait petr⁹:
Homo neſcio] Mat. xxvi. Tũc cepit deteſtari
z iurare: qr nõ nouiſſet hoiem. Et hoc eſt quod de
[neſcio quid dicis] hoc eſt neſcio cũ de quo di-
cis. Attēde q tres Euāgeliſte: Matthe⁹ Mar
cus z Lucas: videnť velle q oēs tres negatõces in
curia Caiphe facte ſint: ſolus autem Joannes ex-
preſſe vult q prima facta ſit in curia Anne. Et hoc
credit ordinē hiſtorie dicere: z illũ exponēdo lrām
ſum⁹ proſecuti. Et q de prima negatione alij tres
dicunt euangeliſte: credit eſſe dictũ per recapitula
tionē [et cõtinuo adhuc illo petro loquen-
te] negādo [gallus cantauit] ħ eſt pcantauit ħ
eſt gallicaniũ expleuit: ſicut in ante habitis expoſi- Jr
tum eſt. Petrus igit negādo: multũ linguam ſue
aſſertionis mutauit. Prouerb. xvij. Qui inuertit
linguā ſuam: incidet in malũ. Prouerbiorũ. xiij.

Os bilingue deteſtor. Judič.ix. Ubi eſt nunc os tuū ꝗ loqbarꝭ: qs eſt abimelech vt ſeruiamus ei: Caſum aūt iſtū Petri ꝑmiſit diſpēſatorie dñs: vt ex ſeipſo: alijs ſciret cōpati. Eccl.xxxj. Intellige ea que ſunt ꝓximi tui ex teipſo. Gal.vj. Si ꝑoccupatus fuerit hō in aliq̄ delicto: vos ꝗ ſpūales eſtꝭ inſtruite illū: conſiderans teipm: ne ꞇ tu tenterꝭ. Ido ignorans peccat Paulus.j. Timo.j. Ignorās feci in incredulitate mea: vt ignorantijs ſcirē condeſcendere ſubditoꝝ. Ex infirmitate peccat Petrus: vt infirmis cōpatiaꝛ. Ex induſtria aūt ꞇ ꝑſeuerante malicia Judas: et ideo ſuſpenſus crepuit mediꝰ Act.j. Job.xxxiiij. Quaſi de induſtria receſſerunt ab eo. Qꝫ āt ad galli vocē redit Petrꝰ: myſtice deſignaꝛ ꝗa ad vocē ꝑdicatoris peccator reuertiꝛ: ꝓpter galli Sex ꝓprietates Quaꝝ. Prima eſt. quia Percutit ſe añ cantū Qd corpis ſcat caſtigationē j.Coꝛ.ix. Caſtigo corpꝰ meū ꞇ in ſeruitutē redigo ne forte cum alijs ꝑdicauero: ipſe reprobꝰ efficiar. Intelligentiā habet diſtinctionis horaꝝ. Marci xiij. Sero: an media nocte: an gallicantu: an mane. In omnibꝰ eñ illis horis ꝑcipue cantant galli Sero in ꝑma hora noctis ꝓpter Juuenes. Media nocte ꝓpter in virili etate exiſtētes. Gallicantu ꝓpter ſenes. Mane aūt qñ iam alia lux oriꝛ: propꝛ eos ꝗ vltimo ſenio ſunt cōfecti. Job.xxxviij. Quis dedit gallo intelligentiā? Tertia ꝓprietas eſt: quia gallus ſicut diciꝛ Prouer.xxx. bene gradiꝛ in hoc ꝙ ſuccinctos habet lumbos. Luč.xij. Sint lumbi veſtri ꝑcincti. hoc eſt: carnis luxuria ꝑ continentiā reſtricta. Quarta ꝓprietas eſt. quia Gallus inuentoꝝ granoꝝū eſt cōmunicatiuꝰ cum īfirmis ſui generis. hoc eſt: cum gallinis. Et hoc competit ꝑdicatori vt ſua cōicet. Act.iiij. Fuerunt illis oia cōmunia: ꞇ diſtribuebaꝛ vnicuiqꝫ ꝓut cuiqꝫ opus erat. Quinta ꝓprietas eſt In capite ardens rubicūdiſſimo colore. Qd ſignificat Decorem fidei ꝑ dilectionem operantis in mente. Sic eñ diciꝛ Can.v. Candidus eſt in ꝟitate fidei: ꞇ rubicūdus calore charitatis ꞇ ardore. Sexta ꝓprietas eſt: Qꝫ pugnax animal eſt. Uñ ꞇ natura ſibi calcar acutū dedit ꝗ pugnat. Et hoc ſignificat audaciam ꝓ gallinis. hoc ē cōgregatōe cōmiſſoꝝ ſe exponēdi.ij. Coꝝ.xij. Ego libentiſſime impendā ꞇ ſupimpēdar egoipſe ꝓ animabꝰ vr̄is. Iſte ſunt vere ꞇ bone ꝓprietates galli. Quidā aūt multas ponūt galli ꝓprietates falſas: de ꝗbus non curamꝰ. quia Nō indiget deus nr̄o mēdacio vt ꝓ illo loq̄mur dolos ⌊Et cōuerſus dominꝰ⌋ Attēde ꝙ ſicut dicit Augꝰ in Libro De Cōcordia euāgeliſtaꝝ Si cōgregantꝛ ea ꝗ in euāgeliſtis ſcripta ſunt: inueniēꝛ ꝙ dñs non corpali oculo: ſed oculo miſcdie diuinitatis ſue Petrū reſpexit. Fuit eñ Petrus in exteriori atrio cum eo ꝗ ſe calefaciebant ſub diuo. Dñs aūt in anteriori domus vbi q̄ſtiones ei fiebant vt accuſatio ꝯtra ipm inueniretꝛ. Dī aūt Mar.xiiij. Cum eſſet Petrꝰ in atrio deorſum. ex quo intelligiꝛ ꝑ oppoſitū ꝙ dñs erat in interiori domus ſurſum. ex ſuꝑiori autē ꞇ interiori nō poterat corporalr̄ reſpicere Petrum: ꝗ erat in exteriori ꞇ inferiori deorſuꝫ. Cum igitur diciꝛ ⌊Et conuerſus dñs⌋ intelligiꝛ dñs ad miſericordiam Petri verſus: ne ampliꝰ caderet Petrum ꝓſeruando. Pš.cxxv. In conuertendo dñs captiuitatē ſion: facti ſumꝰ ſicut conſolati ⌊reſpexit Petrum⌋ oculo miſerationis cor eius cōuertit. Pš.xij. Reſpice ꞇ exaudi me dñe deus meus. Sap.iiij. Gr̄a ꞇ miſcdia in ſanctos eius: et reſpectus in electos illius. Hoc etiā dē Leo papa. Trepidationem diſcipuli foris poſiti diuus vidit intuitu ꞇ pauētis animū mox vt reſpexit erexit ꞇ in fletum penitudinis incitauit. Et hoc eſt qđ ſequitur ⌊Et recordatus eſt Petrus⌋ Eſaie.xlvj. Redite redite ꝑuaricatores ad cor ⌊verbi dñi qđ dixerat⌋ ꝑdicendo negationē iſtam ⌊q2 priꝰ ꝙ̄ gallus cantet⌋ hoc eſt gallicinium expleat ⌊ter me negabis⌋ Ut ſicꝫ negaret corde: et ſicꝫ ore: et ſicꝫ opere negaret: Petrus compati ſciret: ꞇ vſqꝫ ſeptuagies ſepties remitteret ⌊Et egreſſus foras⌋ extra cōſortiū maloꝝ ꝗ ſibi cā negationis extiterant: vt liberas habenas lachrymis dimitteret. Gen.xix. Non ſtes in omni circa regione. Nume.xvj. Recedite de tabernaculis hoim impioꝝ ⌊Fleuit amare⌋ Ruth.j. Uocate me marath: hoc eſt amara: ꝗa valde amaritudine repleuit me omnipotens. Thren.j. Uide dñe ꞇ conſidera: qm̄ amaritudine plena ſum. Tamen egreſſio Petri foras oſtenſionem peccati ꝑ confeſſionē ſignificat. Prouer.xxviij. Qui abſcondit ſcelera ſua non dirigeꝛ. Qui aūt cōfeſſus fuerit ꞇ reliquerit ea: miſericordiam conſequetur.

e T viri qui tenebant illū: illudebāt ei cedentes (al's dicentes) Et velauerunt eum: et ꝑcutiebant faciē eiꝰ: et interrogauerunt eū: dicētes. Prophetiza: Quis ē qui te ꝑcuſſit? Et alia multa blaſphemātes: dicebant in eum.

Iſta eſt vltima pars capituli. Et habet Duas partes. In quaꝝ Prima agiꝛ de Illuſiōe domini. In Scđa aūt de Accuſationis inquiſitione. In Prima hoꝝ Tria dicuntur. Primo eñ ponit ꝙ Illudebant ei in cōi. Deinde ponit Tres modos illuſionum in ſpeciali. Tertio innuit ꝙ multos alios modos blaſphemie intulerunt. De Primo dē ⌊Et viri⌋ hoc eſt miniſtri ſacerdotum ⌊ꝗ⌋ ſicut tortores ⌊tenebant eum⌋ ne elabereꝛ ⌊illudebāt ei⌋ Abđ. Oēs viri federꝭ tui illuſerūt tibi: inualuerunt aduerſum te viri pacꝭ tue. Prouer.iij. Abominatio dñi: ois illuſor. Et poſt pauca Ibidē. Ipe deludet illuſores: māſuetis aūt dabit gratiā. Eſa.xxviij. Audite verbū dñi viri illuſores: ne forte cōſtringantꝛ vincula veſtra. Illuſores aūt erant qui verba et actus eius deridendo ꝑuerterūt ⌊cedentes aūt eū⌋ Tres modos ponit i ſpeciali. Cedebant aūt maxillā ꞇ collū palmis. Job.xvj. Exprobrantes ꝑcuſſerūt maxillā meā: ſaturati ſūt penis meis. Thre.iij. Dabit ꝑcutiēti ſe maxillā: ſaturabitur opprobrijs ⌊et velauerūt eū⌋ hoc eſt oclos ſuos. Et h̄ ꝗdem erat incōuenieñs valde velari ſpecioſum ꝑ filijs hoim in quē deſiderāt angeli ꝓſpicere: vt dī.j. Pet.j. Cuiꝰ faciē Moyſes deſiderat

videre Exo.xxxiij. Si inueni grām in oculis tuis
oſtēde mihi faciē tuam. Quē ſponſa deſiderat intu=
eri Can.ij. Oſtende mihi faciē tuā. Cui⁹ facies ſal
uat intuētes. Gen.xxxij. Uidi dñm facie ad faciē
et ſalua facta eſt aīa mea. Cui⁹ vultum vniuerſa
deſiderat terra ij. Paral.ix. Uniuerſa terra deſide
rabat videre vultū Salomonis. Hec ergo facies
reuelanda erat ꝛ nō abſcondenda. Uelat aūt faciē
dñi qui abſcondit ꝟitatē. Eſaie.xxix. Ue qui ꝓfun
di (alr̄ ꝓfundo) eſtis corde vt a dño abſcōdatis cō=
ſilium [percutientes faciē eius] Tectū eſt: q2
velatū percuſſerunt in faciē. Eſa.l. Corp⁹ meū dedi
percutientib⁹: ꝛ genas meas vellētib⁹: Faciē meā nō
auerti ab increpantib⁹ ꝛ conſpuentib⁹ in me. Ibi
bñt Septuaginta ſic: Dorſum meū poſui ad fla=
gella: ꝛ genas meas ad alapas: faciē meā nō auer
ti a cōuerſione ſputoꝝ. Mich.v. In virga percuſſe
rūt maxillā iudicis iſrl̄ [et interrogauerūt eū
dicentes] illudēdo. Matth.xx. Tradet eū gen
tib⁹ ad illudendū [ꝓphetiza] q2 ꝓpha vocatus a
turbis: ꝛ occultoꝝ cōſci⁹. Dic ꝗ [Quis eſt q̄ te
percuſſit] Prouer.xvij. Non eſt bonū damnū in=
ferre iuſto: nec percutere ꝑncipē q̄ recte iudicat. Job
xij. Deridet iuſti ſimplicitas: lāpas cōtempta apd
cogitatiōes diuitum: parata lucere in tpe ſtatuto.
Quāuis em̄ mō videt: non diu poſtea lucebit: qn̄
implebit ꝗd dr̄ Eſa.lxij. Egredietur vt ſplendor iuſt⁹
eius: ꝛ ſaluator ei⁹ velut lampas accendatur. Hec
aūt oīa dñs maieſtatis ſuſtinuit: vt nobis formā
daret humilitatis ꝛ patientie: et nos ſue charitati
obligaret. Heb.xij. Recogitate eum q̄ talem ſuſti
nuit a peccātib⁹ aduerſus ſemetipm̄ contradictiōē
vt nō fatigemini aīis veſtris deficiētes Nondū em̄
vſq3 ad ſanguinē reſtitiſtis: aduerſus pctm̄ repu=
gnātes. Phil.ij. Hoc ſentite in vob qd̄ ꝛ in chro
ieſu [et alia multa blaſphemātes] hoc ē fal
ſo imponētes [dixerunt in eū] hoc eſt ꝯ eū. Et
hoc eſt qd̄ in cōmuni ſupponit euangeliſta. q2 per
ſingula narrare longū eſſet. Eſa.j. Ue genti pecca
trici: ꝓplo graui iniquitate: ſemini nequā: dereliq̄ue
runt dñm: blaſphemauerūt ſcm̄ iſrl̄: abalienati ſūt
retrorſum. Hoc ꝓuidēs in ſpū Eſa.lvij. cōtra iſra=
elitas ſic dr̄. Uos aūt accedite huc filij auguratri=
cis: ſemen adultere ꝛ fornicarie: ſup quē luſiſtis:
dilataſtis os: et eieciſtis linguā: nunqd non vos fi
lij ſceleſti ꝛ ſemen mendax?

Et vt factus eſt dies conuene=
runt ſeniores plebis et principes
ſacerdotum et ſcribe: et duxerūt il
lū in conciliū ſuū: dicentes. Si tu
es chriſtus: dic nobis? Et ait illis.
Si vobis dixero: non credetis mi
hi. Si aūt ꝛ interrogauero: nō re=
ſpōdebitis mihi: neq3 dimittetis.
Ex hoc aūt erit filius hoīs ſedens
a dextris virtutis dei. Dixerunt
aūt omnes. Tu ergo es filius dei?
Qui ait: Uos dicitis: quia ego ſū.
At illi dixerunt. Quid adhuc deſi
deramus teſtimoniū? Ipſi em̄ au
diuimus de ore eius L.2

Hic tangit de Inquiſitiōe accuſatiōis ꝯ chrm̄.
Dicit aūt h̄ Tria. Inq̄rentiū malignā inq̄ſitionē.
Ueritatis humillimā confeſſionē. Et ex h̄ Peruer
ſam acceptā accuſationē. In Primo determinat Tē
pus inq̄ſitiōis: Conſenſum malignitatis: et Dolū
totius coꝝ in vnū cōflate ꝑtātis. Dicit igit [Et
vt factus eſt dies] q2 nocte afflixerant eū ver=
berib⁹ ꝛ ſputis ꝛ illuſionib⁹. Ps.xxxvij. Impleta ē
illuſionib⁹ aīa mea: vim faciebāt q̄ querebant aiā
mā meā. Dies aūt eſt: hoc eſt: nō illuſtratiōe lumi
nis: ſed poti⁹ turbine caliginis ꝛ tēpeſtatis ſacerdo
tū obuoluta. Job.xxiiij. Mane ꝑmo cōſurgit ho
micida: et interficit egenum ꝛ pauperem. Job.xvij.
Noctē ꝟterūt in diē: ꝛ rurſum poſt tenebras ſpe=
ro lucem [conuenerūt] Ecce Malicie cōſenſus
Ps.ij. Principes conuenerūt in vnū aduerſus
dñm ꝛ aduer. chrm̄ ei⁹ [ſeniores plebis] Pre=
fecti erant tribuū. Uel etiā: qui q̄ſi ſenatores inter
eos plebib⁹ ꝑerant [et principes ſacerdo.] vt
q̄ſi de ſacris diuinis videret ꝓcedere iudicium eo=
rū [et ſcribe] vt ſnīa quaſi de lege ꝓcederet. et ex
his erat cōflata iniq̄ ptās coꝝ. et ſic melius poſſet
palliari coram populo: ꝛ iuſtior corā Pilato vide
ret. Ps.xxj. Conſilium malignantiū obſedit me.
Eccl.xvj. In ſynagoga peccantiū exardebit ignis.
Iſti ꝗ tales [duxerūt eum] examinandum [in
conſiliū ſuū] in q̄ de⁹ nihil facere habuit. Gen.
xlix. In cōſiliū coꝝ non veniat aīa mea: et in cetu
coꝝ non ſit gloria mea. Eſa.j. Iniqui ſunt cet⁹ ve=
ſtri [dicentes: Si tu es chriſt⁹ dic nobis]
Ecce Doloſa examinatio. et adhuc adhibitū eſt cō
ſiliū ꝙ cōfeſſio quam de ſe faceret ſibi ꝑiudicaret.
Joā.x. Si tu es chrs dic nobis palā. Accuſabant
em̄ chrm̄ de duob⁹. Scz. de Blaſphemia: ꝛ de Ca=
lumnia. De Blaſphemia qdē: q2 ſe diceret filium
dei: cum hō eſſet. Joan.x. Nos de bono ope nō la=
pidam⁹ te: ſed de blaſphemia. q2 tu hō cū ſis: facis
teipm̄ deū. De Calumnia aūt: q2 dixit ſe eſſe chrm̄.
Et ꝑ ꝯſequēs Regē ſup Judeos. Sed cum Pi=
latus non moueret ad ꝑmū: q̄ſi hoc friuolū repu=
taret: ideo inſiſtunt q̄rentes de ſcđo. q2 ꝑ hoc ceſari
videret cōtradicere: ꝛ regnū de ptāte ceſaris auer=
tere. et ſic Pilatū ꝓpter hoc ꝯ eū moueri putabāt.
Et hac vſi calliditate dicunt [Si tu es chriſtus
dic nobis] hoc ore ꝓprio tuo: vt os tuū te conde
mnet. Lu.xix. Ex ore tuo te iudico. Job.xv. Conde=
mnabit te os tuū: ꝛ non ego: et lingua tua r̄ndebit
tibi. Mat.xij. Ex ꝟbis tuis iuſtificaberis: ꝛ ex ver
bis tuis condemnaberis [et ait illis] Ecce ſim= M.2
pliciſſima ꝛ in nullo ſibi ꝑiudicans confeſſio ve=
ritatis. Et continet Quattuor. Redargutionē in=
credulitatis. et Cōtra ꝟitatis confeſſionē obdura
tionē cordis. et Obſtinationē animi ad crudelita=
tē ſue interfectiōis. et Talē confeſſionē: que oīno li
berat eū: ſimplicis ꝟitatis. De Primo dr̄ [Si vo
bis dixero] veritatē [nō credetis mihi] quia

inimici eſtis veritatis. Joā.viij. Uos ex patre di-
abolo eſtis. Et poſt pauca. Ille homicida erat ab
initio ⁊ in veritate non ſtetit. cū mendaciū loquit̄: ex
proprijs loquit̄. q2 mēdax ē ⁊ pr̄ ei9. Et ita iſti menda
cijs ſe armauerūt. et ideo veritatē credere noluerūt.
Eſa.xxviij. Poſuim9 mēdaciū ſpem noſtrā: ⁊ mē-
dacio protecti ſumus [Si autē interrogauero
vos] de veritat̄ mee pbatiōe [nō rn̄debitis] per
veritatis cōſenſum vel cōfeſſionē. Lu.xx. Impoſitū
eſt eis ſilentiū cū q̄rerent Utrū chr̄s ſit fili9 Dauid:
et De baptiſmo Joānis vn̄ eſſet. Mēdax em̄ ani-
mus cōuict9 eſt de veritate tabeſcēs: tacet poti9 i ſe-
ipſo q̄ȝ veritatem cōfitear̄. Pš.cxj. Petōr videbit ⁊
iraſcet̄: dentibꝰ ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſiderium
petōꝝ pibit [neqȝ dimittetis] obſtinati ad oc-
caſionem meā ſi cōfeſſionē audientis ceſari nō ꝑiu
dicātē: nō ꝓpter hoc dimitteret̄: ſed falſas calūnias
fabricabit̄. Matth.xxvj. Principes ſacerdotū et
oē conſilium q̄rebāt falſum teſtimoniū contra Je
ſum ⁊ nō inuenerūt cū m̄lti falſi teſtes acceſſiſſent
[Ex hoc aūt] Ecce Cōfeſſio veritatis nihil penit9
dn̄s accuſatiōis. Dicit g̃ [ex hoc] .i. poſt hāc quā
infertis paſſionē. Ud [ex hoc] hoc ꝓ paſſione: vt
ꝓpoſitio Ex: notet cām ⁊ ordinē tpis. Heb.ij. Eū
q̄ modico ab angelis minorat9 eſt videm9 Jeſum
ꝑ paſſionem mortꝭ glīa ⁊ honore coronatū [erit
filius hois] ſc̄m humanitatē: in qua meruit me-
rito opis ⁊ merito paſſiōis [ſedens] vt q̄eſcens ⁊
regnans (al's regēs) [a dextris] in potioribꝰ bo-
nis [virtutis] hoc ē: oipotentie dei: non ampli9
circūdat9 ifirmitate. Pš.cx. Dixit dn̄s dn̄o meo:
ſede a dextri̇s m. Donec ponam inimicos tuos: ſca-
bellū pedū tuoꝝ. Q.d. ego ero ſedens ⁊ vos con-
culcati. Heb.xij. Propoſito ſibi gaudio ſuſtinuit
crucē: atqȝ in dextra [dei] ſedēs. Col.iij. Ubi chri
ſtus eſt in dextra dei ſedēs [Dixerūt aūt oēs]
q̄ſi auidi rapientes certatim vbū ex ore ei9. Et tā-
git h̄ Ueritatis calumnia. Et habet Tres partes.
Calūniā: et Calūnie iudiciū: et Iniquū teſtimoni
um [Tu es ergo filius dei?] Ecce Calumnia
q̄a hoc ipſe nō dixit: ſed illi iniq̄ interp̄tati ſunt. q̄a
oium decoꝝ eſt ſedere in dextris virtutis dei. Hie-
re.ix. Ut inique agerent laborauerunt. Pš.cxviij
Redime me a calūnijs hoim [Qui ait] benigniſ
ſime ⁊ ſapiētiſſime rn̄dens: q2 in dicto ſuo appare-
bat regnum ſuum nō eſſe de hoc mūdo. et ideo ce
ſari terreno nullū fieri p̄iudicium. Et ideo dr̄ [vos
dicitis] interp̄tando ſermones meos ꝓut vult̄.
q̄uis tn̄ in cōſcientijs veſtris ex opibus a me vi-
ſis ſciatis [quia ego ſum] chr̄s filius dei. Job
vj. Quare detraxiſt̄ ſermōibꝰ veritat̄: cū e vob nul-
lus ſit q̄ poſſit me arguere? Ad increpādū tm̄ elo-
quia concinnatis: et in ventū verba ꝓfertis. Sup
pupillum irruitis ⁊ ſubuertere nitimini amicū ve-
ſtrū [At illi dixerunt] iudicando de calumnia
ſua iniquū iudiciū ⁊ falſam interp̄tationē [Quid
adhuc deſideram9 teſtimoniū] vt ꝑ illō ip̄m
mortis reū cōuincam9. Job.xvj. Suſcitat̄ falſilo
quus ꝯ faciem meā cōtradicens mihi. Tales ſūt
non aduocati: ſed calūniatores qui ſe aduocatos
faciunt: oē vbum de ore ſimpliciū rapiētes ⁊ i no-
cumentum eoꝝ ꝑuertentes. Judic.xij. Dic g̃ Sci-
boleth. Quo reſpondente Thebolleth: eadē lr̄a ſpi
catam nō ꝓnuncians: ſtatim app̄henſum iugulaue-
runt. [Ipſi em̄ audiuimus de ore eius] Et
ſic voluerunt eſſe ⁊ actores ⁊ teſtes ⁊ accuſatores.
q2 omne quod iuſtum eſt ſubuertere querebant.
Amos.vj. Sepati eſtis in diem malum: et appro
pinquatis ſolio iniq̄tat̄. ij. Mach.iiij. Miſeros
q̄ etiā ſi apud ſchytas cauſam dixiſſent inocētes iu
dicarent̄: illos morte damnauit.

Capitulum.XXIII.

Et ſurgens omnis multitudo eoꝝ duxerunt illum ad Pilatum.

Hic Secundū qd̄ in antehabita diuiſione habi- A
tū eſt: agit̄ de Judicio quo iudicatus eſt dn̄s. Et
diuidit̄ in Duas ptes. In quaꝝ Prima oſtendū-
tur Iniuſte contra dn̄m ꝓpoſita. In Scd̄a parte
ꝓfert̄ Iniuſta ſn̄ia. Ubi Pilatus adiudicauit fie-
ri petitionem eoꝝ: ⁊ tradidit eum poteſtate publi-
ca crucifigendū. In Prima autem harū Tria cō-
tinent̄. Accuſatio in pretorio populari (al's Pilati) ⁊
Delatio (al's Deluſio) coraȝ ſolio Herodis. et In-
ſtantia accuſatōis ⁊ poſtulationis eoꝝ apud Pi
lati iudicium. In Prima hoꝝ Tria continentur
Scȝ: Accuſantiū auditus: et Interrogatio accu-
ſati dn̄i: et Cauſa quare ad Herodē oportuit eūm
mitti. In Pr̄io hoꝝ Tria dicunt̄. Oim ſcȝ ad ac-
cuſandū cōcors malicia. Ad Pilatum ꝑductio. ⁊
Accuſatio coraȝ Pilato ꝓpoſita. Dicit igit̄ [Et
ſurgens] impetum cōcitati ſpūs non valēs fer-
re: ſed inq̄etudine indignationis exagitata multi-
tudo [ſurrexit] vt armarent̄ cōtra eū. Pš.xxvj.
Inſurrexerunt in me teſtes iniq̄: et mentita eſt ini
q̄tas ſibi. Pš.lviij. Ab inſurgētibꝰ in me libā me
dn̄e. Thre.iij. Labia inſurgentiū mihi ⁊ medita-
tiones eoꝝ: aduerſum me tota die. Seſſionē eorū
et reſurrectionē eorū vide: ego ſum pſalm9 eorum
[Ois multitudo eoꝝ] Eſa.xvij. Ue multitudi-
ni p̄p̄loꝝ vt aq̄ maris ſonant̄. Job.xxx. In multi-
tudine eoꝝ cōſumit̄ veſtimentū meū: q2 honeſtaȝ
ei9 cōuerſationē lacerare p̄ſumebant. Pš.liij. Alie-
ni inſurrexerunt in me: et fortes q̄ſierunt aiaȝ meā
[duxerunt] de domo Caiphe: in qua tota nocte
dn̄m afflixerāt [ad pilatū] vt autoritate Pilati
mala eoꝝ voluntas fieret: et ip̄i q̄ſi imunes repu-
tarent̄. Eccl̄i.vij. Noli peccare in m̄ltitudine ciuita
tis: nec te immittas in p̄p̄l'm. Hic aūt q̄rit Chryſ.
Quare nō ſuffocauerūt eū occulte: vel lapidaſſent
eum ſic̄ Stephanū Act.vij. Cū Leuit.xxiiij. dica-
tur. Educ blaſphemū extra caſtra: ⁊ lapidet eum
ois p̄p̄l's. Soluit aūt Chryſ. ad h̄ dicēs: q̄ꝛ in pu-
blica cōfuſione chr̄i glīaȝ ei9 volebant diminuere.
Et ſic: q̄ꝛ corā diſcipulis ⁊ credentibꝰ ſordeſceret ⁊
ad nihilū fides eoꝝ q̄ in chr̄m credebāt redigeret̄.
Uerūtamē dici pōt q̄ꝛ publice captū occulte occi-
dere nō audebant: nec ꝑ ſe occidere poterāt. q̄a po-
teſtas reipublice ad Rhomāos trāſlata erat. Ste

phanum autem occiderũt: collata a rhomanis põtificibus poteſtate.

Ceperũt aũt illũ accuſare: dicẽtes. Hũc inuenimus ſubuertentẽ gentẽ noſtrã: et prohibentẽ tributa dari ceſari: et dicentem ſe chriſtum regem eſſe.

Hic tãgit accuſationum ꝯpoſitio. Et ponunt Tres accuſatiões q̃s maxie iudicẽ mouere credebant. Prima eſt quã dicũt [Hunc inuenim⁹] ꝑfecta ꝛ ſicut examinatione [ſubuertentẽ gentem noſtrã] et ita nõ ſinere populũ noſtꝝ in pace viuere: ſed leges nouas docentẽ q̃bꝫ ꝓpl's rebellare incipiat. Hoc em̃ intẽdũt ꝑſuadere noie ſubuerſionis. qꝛ aliter accuſatio corã iudice nõ valeret. Et hec ẽ accuſatio Aman iniq̃. Heſter.iij. Nouis vtens legibꝫ ꝛ cerimonijs ꝛ reg̃ ſcita cõtẽnẽs. Et optime noſti ꝙ nõ expediat regno tuo ꝙ inſoleſcat ꝑ licentiã. Hanc igit̃ ꝛ talẽ intelligũt ꝓpl'i ab obediẽtia ſubuerſionẽ. Mentiebant̃ aũt: quia nõ fecit niſi regni diaboli ſubuerſiõẽ. Agg.ij. Subuertã ſoliũ regnoꝝ: ꝛ cõterã fortitudinẽ regni gentiũ: et ſubuertã q̃drigã ꝛ aſcẽſorẽ ei⁹. Eſa.x. Subuertent̃ condenſa ſalt⁹ ferro [et ꝓhibentẽ tributa dari ceſari] Scd'a eſt accuſatio In q̃ plane mentiuntur. Lu.xx. Reddite q̃ ſunt ceſarꝭ ceſari: et q̃ ſunt dei deo. Rhom̃.xiij. Etiam poſtq̃ȝ in celo triũphauit dixit ꝑ ſuũ apl'm: Reddite ẽ oibꝫ debita: cui tributũ tributum: ꝛ cui vectigal vectigal: et cui honorẽ honorẽ [ꝛ dicentẽ ſe chriſtũ] hoc ẽ vnctũ [regẽ eſſe] Et eſt Tertia accuſatio. Cui (ſicut dr̃ Jo.xix.) addiderũt. Si hũc dimittꝭ: nõ es amicus ceſarꝭ. Ois em̃ q̃ ſe regẽ facit cõtradicit ceſari. Chr̃s aũt ſic dr̃ Joã.xviij. dixit: Regnũ meũ nõ eſt de hoc mũdo. Vñ in tribꝫ iſtꝭ accuſatiõibꝫ talẽ habebant conſiderationẽ. Vt ex Prima Quies Regni turbaret̃. Ex Scd'a Ceſar vtilitate regni ꝑuaretur. Et ex Tertia Ceſar in toto (al's tota) ꝑtãte regni deſtitueret̃. Et ſic malicioſe cõcinnauerũt mẽdacia: ex q̃bꝫ anim⁹ Judicꝭ ꝯ chr̃m ꝑuocaret̃. Eſa.xxij. Fraudulenti vaſa peſſima ſunt. Ipſe em̃ cogitationes cõcinabit ad ꝑdendos mites cum loq̃ret̃ pauper iudicium.

Pilatus aũt interrogauit eum dicẽs: Tu es Rex Judeoꝝ? At ille rñdens ait. Tu dicis. Ait aũt Pilatus ad principes ſacerdotum ꝛ turbas. Nihil iuenio cauſe in hoc homie. At illi inualeſcebãt: dicentes. Cõmouit populũ docens per vniuerſam Judeã: incipiens a galilea vſq; huc.

B Accuſatiõibꝫ ꝓpoſitis Pilat⁹ cõcinuãdo (al's examinando) in iudicio de dictis audit rñdentẽ dñm. Et iuſte q̃dem in hoc fecit. Joã.vij. Nunq̃d lex noſtra aliquẽ ꝯdemnat niſi ꝑus audiat ab eo. Facit aũt Tria in parte iſta. Audit em̃ chr̃m ad obiecta reſpõdentẽ. Auditũ iudicat abſoluẽdũ. Audit clamorẽ inualeſcẽtẽ accuſantium. De Primo dicit [Pilat⁹ aũt] preſes ꝛ gentilis iudex [interrogauit eum] ſcꝫ chr̃m [dicens] Sciẽs in impetu eoꝝ ꝙ ex odio mouebant̃ ꝛ ñ ex iuſticia. Sap.ij. Grauis eſt nobis etiã ad videndũ [Tu es] hoc ẽ [Tu] ne [es Rex iudeoꝝ?] Acſi dicat. Cõfitere de teipſo veritatẽ. Et nõ facit mẽtionẽ Pilatus de duabꝫ ꝑoribꝫ accuſationibꝫ: qꝛ dependebãt ab iſta. Si em̃ Rex eſſet: ꝓ certo cõmoueret ad ſe populũ: ꝛ Sibi vẽdicaret tributuȝ. De Rege aũt q̃rebat: qꝛ Jã vulgatũ erat: ꝙ ꝛ regẽ magi adorauerãt: Et ꝙ Herodes hac de cã pueros occiderat Timebat em̃ aliquẽ de ſemine Dauid Regnũ terrenũ occupaturũ. Sed qꝛ ſicut Mattheus refert: regnũ chr̃i audiuit ñ eſſe de hoc mũdo: et nullas impenſas vidit apud pauperem eſſe chr̃m: nec arma nec acies digeſtas videbat: ideo cõuertit ſe ad liberãdũ. Tñ vere rex erat. Et hoc eſt [At ille reſpõdens ait] chr̃s ſcꝫ Pilato [Tu dicis] q.d. Tu in corde ſentꝭ me regẽ ſpũalem eſſe q̃ me ꝛ alios ꝛ in ꝟtutibꝫ rego. Eſa.xxxij. Ecce In iuſticia regnabit rex: et principes in iudicio ꝑerunt. Hiere.xxiij. Hoc eſt nomẽ qđ vocabũt eũ dñs iuſt⁹ noſter. Et Ibidẽ. Regnabit rex ꝛ ſapiẽs erit: et faciet iudiciũ ꝛ iuſticiã in terra. Vñ Matth.xxvij. Sciebat em̃ ꝙ ꝑ inuidiã tradidiſſent eũ [Ait aũt Pilatus ad prin. ſacerdotũ] q̃rũ autoritate hec fiebant [et turbas] ꝑ q̃s ꝑncipes ſacerdotũ ꝯ faciebãt [Nihil inuenio cauſe in hoc hoie] Nec erat hoc mirũ. qꝛ Joan.xiiij. dixit. Venit em̃ princeps mundi hui⁹ et in me non habet quicq̃ȝ [At illi] ſcꝫ ꝑncipes ſacerdotum ꝛ turbe [inualeſcebant dicẽtes] Hui⁹ cãm aſſignat Chryſ. qꝛ Pilatus mollis erat: ſicut hõ diligens ꝑncipatũ. Pertinaces aũt ꝛ obſtinati erant ſacerdotes: et ideo inualeſcebant. Abac.j. Preualente impio aduerſus iuſtũ: egredit̃ iudiciuȝ ꝑuerſum [cõmouit populũ] Semꝑ ingeminant de populi cõmotiõe: vt inflectãt iudicẽ: cũ chr̃s nõ ad ſeditiões ſed ad peti cõpũctionẽ populuȝ cõmouerit. Ps̃.lix. Cõmouiſti terrã ꝛ cõturbaſti eã: ſana contritiones ei⁹ quia cõmota eſt. Eccl.xliij. In cõſpectu eius cõmouebũtur mõtes [docens ꝑ vniuerſam Judeam] vbiq; em̃ docuit dñs. qꝛ Matth.x. diſcipl'os ad ciuitates Judee miſit dicẽs. In viã gẽtiũ ne abieritis. et in ciuitates ſamaritanorũ ne intraueritis: Ite em̃ ad oues q̃ ꝑierũt dom⁹ iſrael [incipiens a galilea] in q̃ incepit ꝑdicare [vſq; huc] hieruſalem que eſt caput regni. Eſa.ix. Primo tp̃e alleuiata eſt terra zabulon: et terra neptalim: et in nouiſſimo aggrauata eſt via marꝭ trans iordanẽ galilee gẽtiũ. Galilea em̃ ꝑncipiũ ꝑdicatiõis eſſe debuit ſcḋm ꝓpheciã: ſicut ſepe in antehabitꝭ eſt oſtẽſũ. Et in hier'm finiri debuit ſicut ipſe dixit Luce.xiij Nõ capit ꝓpham ꝑire extra hieruſalem.

Pilatus aũt audiens galileã: interrogauit ſi hõ galile⁹ eſſet. Et vt cognouit ꝙ de Herodis pote-

ſtate eſſet: remiſit eũ ad Herodē: qui et ipſe hieroſolymis erat illis diebus

Hic tāgit Qua de cauſa: miſit cām iudicij Pilatus ad Herodē. Tangit aūt Tria. Scʒ Qꝛ audiuit ꝙ galileus eſſet. Qꝛ de hoc inquiſitionẽ fecit. Qꝛ cōgnita ꝟitate dñm ad Herodē miſit. Dicit igitᷣ [Pilatꝰ aūt audiēs galileā] .ſ. ꝙ de Galilea ꝓceſſiſſet. Act. ij. Nōne oēs iſti q̄ loquunt̄ galilei ſūt: [et vt cognouit ꝙ de Herodis poteſtate eſſet] Nō q̄dē qꝛ de (alꝰ in) galilea natꝰ eēt: ſedqꝛ ibi cōceptꝰ erat ꝛ nutritꝰ. et ab illa ꝓuincia ꝑdicare eſt exorſus. Vt ḡ ꝟitatem huiꝰ facti cōperit [remiſit eum ad Herodē] qꝛ ſicē Lu. xiij dictū eſt: Jam alia vice inimicicias cū Herode cōtraxerat: qꝛ hoīes ſue iuriſdictionis ſine iuſſu Herodis punierat: et ideo ſibi cauere de cetero cupiebat [q̄ et ipſe] herodes [hieroſolymis erat] cauſa recōciliatiōis cū Pilato facte illuc veniens [ipſis diebus] feſti paſcalis: ad qđ forte etiā herodes aduenerat: volens placere iudeis: q̄bꝰ multū placere cupiebat vt poſſet regnare ſuper eos.

Querit aūt Chryſ. Quare Pilatꝰ non q̄ſiuit de h̄ ꝟitatē a dño. Et rñdet ꝙ libenter accepit occaſionē cām referēdi ad aliū: volens liberare ſapm. qa vidit ꝙ inuidia ꝯ ipm̄ mouebant̄.

b **Herodes aūt viſo Jeſu: gauiſus eſt valde. Erat eñ cupiens ex multo tp̄e videre eum: eo ꝙ audierat multa de eo: et ſperabat ſignū aliqđ videre ab eo fieri. Interrogabat aūt eum mltis ſermonibus. At ipſe nihil illi reſpondebat. Stabant aūt principes ſacerdotū ꝛ Scribe: conſtāter accuſantes eum. Spreuit aūt illum Herodes cū exercitu ſuo: et illuſit indutum veſte alba: ꝛ remiſit ad Pilatum. Et facti ſunt amici Herodes et Pilatus in ipſa die. nā antea inimici erant adinuicem.**

c Hic incipit Judicium qđ ſubijt dñs ante Herodē. Cōtinet Quinq;. Gaudiū .ſ. Herodis de pñſentato ſibi dño. Interrogationes factas ab Herode. Conſtantiā accuſantiū ſacerdotū. Contēptū quē ab Herode ſuſtinuit. ꝛ Qualiter i morte dñi recōciliati ſunt Pilatꝰ ꝛ Herodes. Dicit igitur [Herodes aūt] Qui Joannē interfecit: ꝛ Cuiꝰ pater pueros occidit: et Cui hereditaria malicia fuit. Sap. xij. Erat eñ ſemen maledictū ab initio et naturalis malicia eoꝝ īmutari nō poterat [viſo Jeſu] pñtato ſibi quem ante ad interficiendū queſiuerat. Lu. xiij. Exi ꝛ vade hinc qꝛ Herodes querit te interficere [gauiſus eſt valde] Prouer. ij. Letant̄ cum malefecerint ꝛ exultant in rebꝰ peſſimis. Que aūt fuerit tāti gaudij materia: ſubiungit [erat eñ multo tp̄e cupiens videre Jeſum] Non q̄dem ex deuotione. Sed quia doloſus erat: ſimulabat ſe ſigna q̄rere: ſicut Judei ad fidei iudeoꝝ cōfortationē: ſed tamē intra deſiderabat extinguere oē ſemen Dauid vt ipſe solꝰ regnaret. Mat. ij. Mittens occidit omnes pueros in Bethleē ſcḋm tp̄s qđ exq̄ſierat a magi. Hoc eñ fecit pater iſtiꝰ: cuius malicie ipſe heres fuit. Sap. iiij. Ex iniq̄s oēs filij q̄ naſcent̄: teſtes erūt nequitie in parentes ſuos [eo ꝙ audiret multa de illo] ꝑ famā turbaꝝ ꝛ diſcipuloꝝ Joānis. Luc. ix. Herodes audiuit famā de Jeſu: et dicebat. Joannē ego decollaui. quis aūt eſt iſte de quo ego talia audio: [et ſperabat] curioſitate tractꝰ [ſignū aliqđ ab eo fieri] Joan. iiij. Niſi ſigna ꝛ prodigia videritis nō credetis. Neq; petebat ſignuʒ vt crederet: ſed vt ſuā paſceret curioſitatem. ꝛ ideo ſignū nō accepit. Luce. xj. Generatio hec: generatio nequā eſt: et ſignū querit: ſed ſignū nō dabitur ei niſi ſignū Jone ꝓphete. eñ hoc maxime petebat ab eo videre. Joan. vj. Ergo qđ ſignum facis tu vt videamus ꝛ credamꝰ tibi [Interrogabat aūt illū] herodes Jeſum [multis ſermonibus] volens eū ad ſignū faciendū ꝓuocare. Prouer. vij. Irretiuit eū multis ſermonibꝰ ꝛ blādicijs labioꝝ ꝑtraxit eū. Prouer. xvij. Cor iniq̄ exquirit mala. Ecci. xiij. Nō credas multis ꝟbis illiꝰ. ex multa eñ loquela tentabit te: ꝛ ſubridens interrogabit te de abſconditis tuis [At ipē nihil illi reſpōdit] Non tamē ommutuit. Et ideo dicit Matt. xxvij. Non rñdit ei ad vllum ꝟbuʒ: ita vt miraret̄ pſes vehementer. Sed hoc fecit vt ꝓphetiā Eſa. liij. impleret. Que dicit. Sicut agnꝰ coram tondente: ſic ſine voce eſt ꝛ nō apuit os ſuū. Pſ. xxxviij. Obmutui ꝛ non apui os meū qm̄ tu feciſti. Eſa. lviij. Si nō fuerit volūtas tua in te vt loquaris ſermonē: ſuſtollā te ſup altitudinē terre: et cibabo te hereditate Jacob patris tui. Exo. xiiij. Vos tacebitis: et dñs pugnabit ꝓ vobis contra inimicos veſtros. Vt ḡ ꝓphetiā impleret: Vt patientie formā daret: Vt indignos illos ſua reſpōſione oſtenderet: Vt paſſionē nō ꝓlōgaret: ideo nihil rñdit. [Stabāt aūt et principes ſacerdotū ꝛ ſcribe] ſue malicie non imemores [conſtanter] h̄ eſt ꝑtinacit̄ [accuſantes] eū: inflāmati ab illo de q̄ dr̄ Apocal. xij. Proiectꝰ eſt accuſator fratꝝ noſtroꝝ q̄ accuſabat illos añ cōſpectū dei nr̄i die ac nocte. Sic eñ Cain ſtabat ꝯ Abel Gen. iiij. Sic filij Jacob cōtra Joſeph Gen. xxxvij. Sic Babylonij cōtra Danidē Dan. xiiij. Hec eſt inuidia q̄ ſp malos iciſat cōtra bonos. Hic eſt ꝟmis q̄ ꝑcuſſit hedere virorē ne caput Jone obūbraret. Jone. iiij. [Spreuit aūt illum herodes] hoc eſt cōtemptui habuit. Hebre. vj. Crucifigentes ſibimetipſis filiuʒ dei ꝛ cōtēptui habentes. Cā aūt fuit qꝛ nihil diceret ei q̄ potuit eū liberare. et ſigna ꝓ eo non faceret more eoꝝ q̄ ludos tragedicos corā nobilibꝰ faciunt: quoꝝ dñs ꝑceps eſſe noluit [cum exercitu ſuo] q̄ ſtultū dñm reputauit: qꝛ ſe per ſigna et verba non liberauit ab Herode. j. Reg. xxj. Vidi-

ſtis hominẽ inſanũ q̃re adduxiſtiſ eũ ad me:an deſ
ſunt nobis furioſi qꝛ adduxiſtiſ eum vt fureret me
p̃nte: dimittite eũ hinc ne ingrediat̃ in domũ meã
⌊et illuſit inductũ veſte alba⌋ Alba veſtis ab
iſtis q̃dẽ in illuſionẽ dñi poſita eſt. Sedm̃ hoc ge
nus illuſiõis electũ: qꝛ veſtiſ alba: ſacerdotalis ve
ſtis eſt: et ſignũ p̃fert innocentie. Ipſe em̃ eſt de q̃
dr̃ Sap. vij. Candor eſt lucis eterne ꝛ ſpeculũ ſine
macula dei maieſtatiſ: et imago bonitatis illi⁹. Et
in ſignum hui⁹ Alba poſita eſt in veſte ſacerdotali
Et illi q̃ patiunt̃ cũ chr̃o albis: innocentie debent
eſſe induti. Apocal. iij. Qui nõ inq̃nauerunt veſtiſ
mẽta ſua ambulabũt mecũ in albis. Eccles. ix. Di
cẽ ſint veſtimenta tua candida: ꝛ oleum de capite
tuo nõ deficiet. Ita etiã velũ capitiſ eius amictũ ſaſ
cerdotalẽ vt q̃dam dicũt p̃tendebat. Sedm̃ h᷑ con
uenienti⁹ ꝑ ſudariũ ſignificat̃. De Illuſiõe aũt dr̃
Job. xxx. Nunc derident me iuniores tp̃e quorũ
patres nõ dignabar ponere cũ canibꝫ gregis mei
⌊et remiſit illũ⌋ ſicut contẽptibilẽ ꝛ vilem ⌊ad
Pilatũ⌋ Prouerb. xiij. Qui illuſor eſt nõ audit
cũ arguit̃. Prouer. xix. Parata ſũt deriſoribꝫ ſup
plicia: et mallei ꝑcutientes ſtultoꝝ corꝑibꝫ. Et qꝛ
illuſor eſt: illuſum ſaluatorẽ a ſe remiſit: nihil peni
tus reputãs eũ. Ps̃. xxi. Ego ſum vermis et nõ hõ
opprobriũ hoim ꝛ abiectio plebis ⌊et facti ſunt
amici ex ipſa die⌋ illuſiõis ꝛ paſſiõis dñi ⌊He
rodes et Pilat⁹⌋ Sicut vulpes Sãpſonis Iu
dic. xv. caudis cõuenerũt vt illuderent dño: q̃zuis
capita haberẽt diuiſa, q̃a in diuerſa habebãt tẽdẽſ
tes volũtates ꝛ intẽtiões. In hoc em̃ ſolo amici ſũt
qꝛ eiuſdem innocẽtiſ chr̃i ſunt inimici. Et tales viri
ꝓprie illuſores vocant̃: q̃ in malũ cõcordantes: in
alijs maliciã ſuã diſſimulant: donec volũtates ſu
as malas cõſeq̃nt̃. ij. Pet. iij. Venient i nouiſſimis
diebꝫ in deceptionẽ illuſores iuxta ꝓprias cõcupiſ
ſcentias ambulãtes ⌊Nam ante inimici erãt
adinuicem⌋ ꝓpter cauſam q̃ ſupi⁹ ſatiſ determiſ
nata eſt. Et hoc ipm̃ ſignũ fuit ꝙ in ſanguine chri
ſti inimicicie ſunt recõciliate. Eph. ij. Vos q̃ eratiſ
aliq̃n longe: facti eſtiſ ꝓpe in ſanguie chriſti.

P Ilatus aũt conuocatis prin
cipib⁹ ſacerdotũ et magiſtra
tibus ꝛ plebe: dixit ad illos Obtu
liſtis mihi hunc hoiem quaſi auer
tentẽ populũ: et ecce ego corã vo
bis interrogans nullã cauſam inue
nio in homine iſto: ex his in q̃bus
eum accuſatis.

Hic incipit pars q̃ eſt de Reditu ad iudiciũ Pi
lati. In q̃ Pilat⁹ videns ꝑ inuidiã traditum eſſe
dñm: intẽdit ad liberatiõez ipſi⁹. Et hꝫ ptes Quatſ
tuor. In q̃ꝝ Prima Pro ratiõe liberatiõis aſſigñt
qꝛ in duobꝫ iudicijs nõ ſit inuenta cã cõdẽnatiõis
ꝯ eũ. In Scd̃a Pro cã inducit ſolẽnitatẽ feſti inſ
ſtantiſ. In Tertia aũt ſatietatẽ penaꝝ: qꝛ ire eoruꝫ
ſatis eſſe debebat qꝛ flagellat⁹ fuit. In Quarta ãt
Nullã videns a Judeis audiri rõnem: ſimplicem

dñi allegat innocentiã. Dicit igit̃ in Prima iſtarũ
Duo. Scꝫ: Abſolutionẽ iudicij ſui. et Abſolutioſ
nẽ iudicij Herodis. In Prio hoꝝ Tria dit̃. Pri
mo em̃ Accuſatores conuocauit Deinde Accuſaſ
tionẽ ꝓpoſitã pnũciat Tertio Innocentẽ abſoluẽſ
dũ ſentenciat. Dicit igit̃ ⌊Pilatus aũt⌋ preſes
⌊cõuocatis pricipib⁹ ſacerdotũ⌋ q̃ pncipaſ
les erãt ⌊et magiſtratibus plebis⌋ q̃ ſacerdoſ
tibꝫ vires amminiſtrabãt ⌊dixit ad illos⌋ referẽs
q̃ dixerũt ⌊obtuliſtis mihi hoiem hũc⌋ ad triſ
bunal ſiue p̃toriũ meũ: accuſantes eũ ⌊q̃ſi auerſ
tentẽ pplm⌋ ab obediẽtia regni: et tumult⁹ ꝓcu
rantẽ ⌊et ecce⌋ qđ in euidenti eſt: qꝛ in probatiõe
deficitiſ ⌊corã vobis⌋ vbi vob loc⁹ impugnandi
eũ cõcedit̃: et ſibi loc⁹ defẽdẽdi ⌊nullã cãm⌋ morſ
tis ⌊inuenio⌋ ex viis ꝓbationibꝫ ⌊in hoic iſto⌋
cũ lex veſtra dicat Exo. xxiij. Inſontẽ ꝛ iuſtuꝫ non
occides: qꝛ aduerſor impiũ ⌊ex his in q̃bus eũ
accuſatis⌋ qꝛ in ꝓbatiõe deficitiſ: et accuſatiões
q̃s ponitiſ ſunt friuole. Ps̃. xxxiij. Surgẽtes teſ
ſtes iniq̃ q̃ ignorabã itterrogabãt me. Act. iij. Nulſ
lã cãm inuenientes in eo: petierunt a Pilato illum
crucifigi iudicante illo dimitti.

Sed neqꝫ Herodes. Nã remiſ
ſi vos ad illũ: ꝛ ecce nihil dignum
morte actũ eſt ei. Emendatũ ergo
illum dimittam.

Ecce Abſolutio ſecũdi Iudicij. Tangit autem
Tria. Iniq̃tatẽ iudiciſ. Examẽ euiſdẽ dñm abſolſ
uentiſ. Cãm abſolutiõis. Et ex his concludit dñm
eſſe dimittendũ. Dicit igit̃ ⌊Sed neqꝫ Hero
des⌋ Qui Tãiniqu⁹ fuit ꝙ etiã añ captiuitatem
ſibi inſidiaret̃: Tãaſtut⁹ vt vulpi compet̃ Lu. xiij
⌊Nã remiſit illũ ad me⌋ nõ damnatũ. Et hoc
ipm̃ erat miſerabile auctorẽ ſalutiſ ſic ꝑ diuerſa iuſ
dicia diſtrahere. Hiere. ij. Quid inuenerũt patres
veſtri in me iniq̃tatiſ: qꝛ ambulauerũt poſt vanita
tẽ ꝛ vani facti ſũt: Ps̃. xvi. Probaſti dñe cor meſ
um ꝛ viſitaſti nocte: igne me examiaſti: et ñ eſt inſ
uenta in me iniq̃tas. Igne em̃ inuidie ꝛ ire tam iu
deoꝝ q̃ꝫ gentiliũ examinat⁹ vndiqꝫ purus euadit
⌊Et ecce nihil dig. moꝛ. actũ ẽ ei⌋ h᷑ ẽ in actiſ
iudicij herodis: nihil dignũ morte actũ ẽ ei. Quaſ
lit̃ em̃ inueniret̃ i auctore vite aliq̃d dignuꝫ morte:
Vñ Jo. xviij. Ego nullã in eo inuenio cãm. Dañ.
xij. Innocẽtẽ ꝛ iuſtũ ñ interficias. Geñ. xviij. Abſ
ſit a te q̃ iudicas oẽm terrã vt cõdẽnes iuſtum cuꝫ
impio: fiatqꝫ iuſt⁹ ſic impi⁹ ⌊emẽdatũ ergo il.
di.⌋ Cõcluſio eſt ex p̃cedẽtibꝫ. Acſi dicat. Nulla cã
eſt in eo niſi inuidia vr̃a q̃ exaciari vult penis ei⁹.
Cõcedat̃ vob: qꝛ ego ⌊emẽdatũ⌋ h᷑ eſt flagellatũ
⌊dimittã⌋ Job. xvj. Saturati ſunt penis meis.
Ps̃. xxxvij. Qm̃ ego in flagella par⁹ ſum: ꝛ dolor
meus in cõſpectu meo ſemꝑ.

Neceſſe ãt hẽbat dimittere eis
ꝑ diẽ feſtũ vnũ. Exclamauit ãt ſil̃
vniuerſa turba: dicẽs. Tolle hũc
et dimitte nobis Barrabã. Qui

**erat propter ſeditionē quandā fa-
ctā in ciuitate ꝛ homicidium miſ-
ſus in carcerē. Iterū aūt Pilatus
locut⁹ eſt ad illos: volens dimitte-
re Jeſū. At illi ſuccłamabāt dicen-
tes Crucifige crucifige eū. Ille āt
tertio dixit ad illos. Quid eñ ma-
li fecit iſte? Nullā cām mortis iue-
nio in eo. Corripiā ergo illū et di-
mittā. At illi inſtabāt vocib⁹ ma-
gnis: poſtulantes vt crucifigeret
et inualeſcebant voces eoꝝ**

Hic Secundā cauſam inducit ſue liberatōis: ex rōne Solennitatꝫ inſtantꝫ. Dicit hūc Tria. Di-
mittendi ſcꝫ neceſſitatē. et Ne dimitteret turbe ex-
clamationē. et Electiōis puerſitatē. De Primo
dr [Neceſſe aūt habebat] ex conſuetudine ap-
probata [dimittere] liberū [p die feſtū] ꝯ ppē
diē feſtū paſce. In q̄ ipſi capti liberati fuerunt de
egypto. et in memoriā illi⁹ liberatōis aliqs de car-
cere liberabat [vnū] vinctū. Et ſic dr Mat. xxvij.
Hēbat tūc vinctū inſignē q̄ ꝛ latro fuit in vijs: ꝛ
nocturn⁹ oſtioꝝ ſuffoſſor ꝛ homicida. Et ꝓpoſuit
Pilat⁹ vtꝝ vellent ſibi dimitti Jeſum innocentē:
an illū latronē: firmiter pſumēs ꝙ peterēt ſibi di-
mitti innocentē. Hiere. xxj. Ecce ego ꝓpono corā
vobis viā vite: ꝛ viā mortꝫ. Deut. xxx. Cōſidera ꝙ
hodie ꝓpoſuerim in conſpectu tuo vitā ꝛ bonū. et
ecōtrario mortē ꝛ malū [exclamauit aūt ſil'] i
malo conſentiens [vniuerſa] generalr̄ [turba]
Matt. xxvij. Principes ſacer. ꝛ ſeniores pſuaſe-
rūt ꝑplis vt magꝫ peterēt Barrabā [dicēs] Hie-
re. xij. Facta eſt hereditas mea mihi q̄ſi leo in ſilua
dedit ꝯ me vocē ſuā [Tolle hunc] chrm. Sap. ij
Grauis eſt nob etiā ad videndū [ꝛ dimitte no.
Bar.] Hiere. viij. Elegerūt magis mortē q̄ꝫ vitā
q̄ reſidui erāt de cogtōe hac peſſima. Prouer. xvij
Qui iuſtificat ipiū ꝛ q̄ ꝯdēnat iuſtū vterqꝫ abomi-
nabil' eſt apd deū [Qui] ſ. Barrabas [erat ꝓ-
pter ſedi. q̄ndā] quā ille ex antiq̄ ꝛ mala ſua cō-
ſuetudine concitauerat [factā i ciui.] Hierl'm
Que noie ſuo: et metropolitica dignitate: pacē i ci-
uibꝫ hēe debuerat. Ps̄. cxxj. Fiat pax i vtute t. [ꝛ
homicidiū] qd ipe de⁹ Exo. xxiij. morte plecti p̄-
cepit [miſſus i car.] In carcerē autē miſſus fuit
ꝓpt' inſtans feſtū: vt poſt puniret. Act. xij. Quē cū
app̄hēdiſſꝫ: miſit in car. volēs p⁹ paſca ꝓducere eū
ꝑplo. Barrabas āt dupl'r iuenit in antiqs libris.
In qbuſdā eñ libris iuenit p ſimplex r ſic Bara-
bas. Sic interp̄tat fili⁹ pr̄is. qꝛ bar. ē fili⁹ ꝛ abas
pr̄. qꝛ fuit vn⁹ de illis de qbꝫ dr Joan. viij. Vos ex
pr̄e diabolo eſtꝫ ꝛ opa illi⁹ vultis pficere. Inuenit
āt aliqñ nomē ſuū ſcp̄tū p duplex r. ſic: barrabas
Et ſic interp̄tat fili⁹ mgr̄i. qꝛ ois erroris magiſteri-
um (al's mgr̄m) ſecut⁹ fuit diabolū. De q̄ Rho. ij
Qui aliū doces: teip̄m ñ do. Mat. xxiij. Magr̄m
nolite vocare vob ſup terrā. Quāuis āt iſti neqſſi-
mi peſſima volūtate latronē dimitti pelegerint: tñ
di ſapia malū coꝝ ordināte id: factū ē vt ipo facto
oñderet ꝙ vincti ſoluerent de carcere p chr̄i paſſi-
onē. Eſa. lxj. Vt p̄dicarē captiuis idulgētiā ꝛ clau-
ſis aptionē. Zach. ix. Tu aūt in ſanguie teſtamēti
tui emiſiſti vinctos de lacu in q̄ ñ erat aq̄. Signi-
ficat etiā ꝙ vincl'a pctōꝝ ſoluunt. Prouer. v. Ini-
quitates ſue capiūt ipiū: ꝛ funibꝫ pctōꝝ ſuoꝝ ꝯſtri-
git [Iterū āt Pil.] Tertia eſt Inq̄ſitio dimiſ- E
ſionis. Et iō [locut⁹ ē ad il.] hoc ē: concionabat
p dño ad eos vt ſedaret tumult⁹ ꝑpl'i. Vt ſic rōna-
bilit' pſuaderet dimiſſio dñi. Eccl. iiij. In iudican-
do eſto pupillis miſericors vt pr̄. Job. xxix. Pat'
erā pauperꝝ ꝛ cām quā neſciebā diligētiſſime iue-
ſtigabā. Cā aūt h⁹ ꝯtionatōis exp̄mit Mat. xxvij.
qꝛ vxor ſua miſerat ad eū dicēs. Nihil tibi ꝛ iuſto
illi. Multa eñ paſſa p viſum ab angelo illi⁹ i hac
nocte [At illi] econtrario [clamabāt dicētes]
Joſue. ix. Cōgregati ſunt cūcti pit'r q̄ erāt trās ior-
danem vt pugnarēt ꝯ Joſue vno animo: eadēqꝫ ſniā
[Crucifige crucifige eū] Quia in tantū odiū
deuenerāt ꝙ multū (al's multā) mortꝫ voluerūt cu-
mulari: horrore cōfuſiōis crucꝫ. Adhuc aūt qꝛ af-
fixio crucꝫ acerba ꝛ diutina eſt vexatio mortꝫ. Vo-
lebant igit' vt diu morte tort⁹: multas mortes pa-
teret. Et iō nimis deſiderātes penaꝝ cumulū iſti-
gāt ſibi: igeminātꝫ [Crucifige crucifige eū] Jo.
xix. Tolle tolle crucifige eū. Chrs āt ꝯ multā (alij
multā) mortꝫ oppoſuit patiētiā: ꝛ gaudiū ſibi fecit
de cōfuſione: et taciturnitatē ꝯpoſuit clamori. De
Primis duobꝫ dr Heb. xij. Propoſito ſibi gau.
ſuſtinuit cru. cōfuſiōe ꝯtēpta: atqꝫ in dex. dei ſedet.
De Tertio dr in ps̄. xxxviij. Poſui ori meo cuſto-
diā cū ꝯſiſteret pctōr aduerſuꝫ me: ommutui ꝛ ſi-
lui a bonis. Et iō etiā ſibi ꝛ ſuis tria meruit. Per
penā ei meruit btitudinē eīe ꝛ velocꝫ reſurrectōis
Et Per Confuſionē crucꝫ: coronā glīe ꝛ honoris
Et Per Inclamatiōeꝫ meruit ab oi ligua laudis
cōfeſſionē. Phil. ij. Fact⁹ ē obediēs vſqꝫ ad mor.
mortē aūt cru. Propt' qd ꝛ de⁹ exal. illū: Cōtra pe-
nā. et dedit illi nomē qd ē ſup oē nomē: Cōtra Cō-
fuſionē. vt in noie ieſu oē genu flectat celeſt. terr. ꝛ
infernoꝝ. Et ꝯ Inclamationē: ois lingua ꝯfiteat
qꝛ dñs Jeſus chrs in glīa ē dei pr̄is. [Ille aūt]
pilat⁹ [tertio dixit] q̄uis plurics q̄ꝫ tertio libe-
rationē q̄ſierat: ſic dr glo. Hāc eñ q̄ſiuit Primo
Judicꝫ mutatōe: ad herodē mittendo. Scdo Fla-
gelloꝝ inflictiōe: oculos inuidoꝝ ꝛ rapidoꝝ canū
laceratōe corpis dñi ſatiando. Job. xix. Quare me
pſeq̄mi ſicꝫ de⁹ ꝛ carnibꝫ meis ſaturami? Tertio ꝯ
q̄ſiuit: chrm latroni cōferēdo Quis int' duos di-
mitti peteret: arbitrās ꝙ Innocēs latroni q̄ recē-
ter leſerat pferret. Quarto q̄ſiuit ꝯ Snie dilatiōe
innocentiā ſuā in iudicio oſtendēdo. Matt. xxvij.
Lauit man⁹ i publico (al's corā ꝑpl'o) dicēs. Inno-
cēs ego ſū a ſanguie iuſti hui⁹: vos videritꝫ. Qui-
to q̄rit ꝯ Obiectoꝝ annullatiōe: dicēs [Quid ei
mali fe. iſte] De q̄ dr Eſaie. liij. Qui pctm̄ ñ fecit
nec ē inuent⁹ dolus in lingua ei⁹. Et mapie Quid
male fecit vt maledicto exponat: ꝛ vt morte tur-
piſſima cōdēnet? Deut. xxj. Maledict⁹ ois q̄ pen-
det in lig̃. Hiere. xj. Mittam⁹ lignū in panē ei⁹ et

eradamus cũ de terra viuentiũ. Sap.ij. Morte turpiſſima cõdẽnem⁹ eũ [Nullã eñ cãm mortis] ꝛ ꝑcipue talis mortis [inuenio i eo] q̃uis corã vob poſitũ diligẽter examiauerim. Fuit eñ Pilat⁹ ſecut⁹ conſiliũ Sapientis Eccl.xi. Anteq̃ꝫ interroges ne vituperes quẽq̃ꝫ. ꝛ cũ interrogaueris: corripe iuſte. Cõcludit aũt ex his dicens [Corripiã ergo illũ] adhuc amplioribꝫ ſi vultis vberibus [et] ſic [dimittã] q2 mortem nõ meruit. In ipſo eñ: illis igñrantibꝫ poſita eſt a p̃re noſtre correptiõis diſciplina. Eſa.liij. Diſciplina pacis nr̃e ſuꝑ eũ cui⁹ liuore ſanati ſumus. Heb.xij. Quis filius quẽ nõ corripit p̃r: q̃ ſi extra diſciplinã eſtis cuius participes facti ſunt oẽs: g̃ adulteri: et nõ filij eſtis. Et hic fuit ordo ſapie diuine [At illi] e contrario [inſtabãt] hoc ẽ: inſtanť petẽtes [vocib⁹ magnis] q2 veritate nudos eſſe cõfitebanť qñ clamoribꝫ ꝛ multitudine ſe armauerũt. Petebant g̃ ſibi fieri: qđ ꝑ iudiciũ obtinere ñ poterãt [poſtulãtes vt crucifigereť] Prouer.j. Pedes eoꝝ ad malũ currũt ꝛ feſtinãt vt effundãt innocẽtẽ ſanguinẽ. Ps.xiij. Veloces pedes eoꝝ ad effundẽdũ ſanguinẽ: cõtritio ꝛ infelicitas in vijs eoꝝ: ꝛ viam pacis nõ cognouerũt: nõ eſt timor dei añ oculos eorũ [et inualeſcebãt] ꝯtinuis icremẽtis [voces eorũ] .ij. Tim.iij. Mali hoĩes ꝓficiunt in peius errãtes: ꝛ in errorẽ mittẽtes. Permitti (al's Permittim) eñ iter eos fuerũt ſacerdotes ꝛ ſcribe ꝛ phariſei q̃ ad hec incitabant ꝓpl'm. Hoc eñ ſemẽ zizanie illi ꝓplo ſupſemiauit inimic⁹ hõ diabol⁹. Mathei.xiij. Nõne bonũ ſemẽ ſemiaſti i agro tuo: Vñ g̃ hꝫ zizania: Et ait. Hoc fecit inimic⁹ hõ. Et ſub alia metaphora dr̃ idẽ Eſa.v. Expectaui vt faceret vuas: ꝛ fecit labruſcas.

e **Et pilat⁹ adiudicauit fieri petitionẽ eoꝝ. Dimiſit aũt illis eũ qui propter homicidiũ et ſeditionẽ miſſus fuerat in carcerẽ quẽ petebant. Jeſum xp̃o tradidit voluntati eorum.**

f Ab hoc loco incipit agere de Cõdemnatiõe dñi. Habet aũt ptes Duas. Cõdẽnatõis ſniaꝫ. ꝛ Qualiter ſnia ꝑfecta eſt in ope. In Prima pte q̃ ꝑua eſt cõtinenť Tria. Quoꝝ Primũ ẽ Iniqu⁹ cõſenſus in malũ. Scd̃m Iniq̃oꝝ abſolutio nocentis. Tertiũ aũt Iniq̃ſſima cõdẽnatio innocẽtis. De Prio dr̃ [Et Pilat⁹] ambiẽs ꝑncipatũ: ꝛ timẽs ne ꝯ eũ vt ab officio p̃ſidis amouereť Romã ſcriberent [adiudicauit] Nõ q̃dẽꝫ ex rõne: ſed ex ambitõe ptãtis [fieri petitionẽ illoꝝ] in q̃ ꝑ iuſticiaꝫ nihil obtinere poterãt. Fecit g̃ ꝯ ſniam dñi: volẽs placatũ hr̃e ꝓpl'm Exo.xxiij. Nõ ſeq̃ris turbã ad faciendũ malũ. Eccl.vij. Noli q̃rere fieri iudex niſi vales v̄tute irrũpe iniq̃tates. Et p⁹ pauca. Non pecces in multitudie ciuitatis: nec te immittas in ppl'm [dimiſit aũt illis] ꝫ ẽ ꝓpter illos [eũ] latronẽ inſignẽ barrabã [q̃ ꝓpter homicidiũ] Exo.xxj ꝑcipiť q̃ aia deť ꝑ aia [ꝛ ſeditionẽ] qđ eſt crimẽ qđ totã vrbẽ cõmouit: ꝛ oĩ pena dignum. Heſter xiij. Juſſim⁹ vt nefarij homĩes vna die ad inferos deſcẽdẽtes: reddãt imꝑio nr̃o pacem quã turbauerant [miſſus fuerat in carcerẽ] vt poſt paſca publice punireť [quẽ petebãt] ꝯ ꝓceptum dñi. Exo.xxij. Maleficos nõ patieris viuere. iij. Reg.xx. Quia dimiſiſti viꝝ dignũ morte: erit aia tua ꝑ aia illi⁹. Sap.vj. Cũ eſſetis miniſtri regni ei⁹: nõ recte iudicaſtis nec cuſtodiſtis legem iuſticie [Jeſum xp̃o] auctorẽ ſalutis innocẽtẽ [tradidit] Nõ q̃dẽ iuſticie: ſed [volũtati eoꝝ] iniq̃. Prouer.xxv. Fons turbat⁹ pede ꝛ vena corrupta: iuſt⁹ cadẽs corã impio. Eccle.vij. Juſt⁹ perit i iuſticia ſua: et impius multo tpe viuit in impietate ſua. Eſa.lvij. Juſt⁹ perit ꝛ nõ eſt q̃ recogitet i corde ſuo. Et hec eſt iuſta cã cõdẽnatiõis Pilati q̃ tradidit eũ volũtati eoꝝ. Et ideo Job.xvj. in pſona dñi lamẽtantis (al's lamentãs) dr̃. Hec paſſus ſum abſq̃ꝫ vlla iniq̃tate cum ad deũ mũdas haberẽ p̃ces.

Et cũ ducerent eũ: apprehenderunt Simonẽ q̃ndã cyrenẽſem venientẽ de villa: et impoſuerũt illi crucẽ portare poſt Jeſum

Hic tangiť Crudelitas volũtatis eoꝝ: Qual'r.ſ. mãdata eſt executioni. Et in hac pte ꝯtinenť Tria. Scꝫ: Crucifixio. Crucifixi obſeruatio. ꝛ Obſeruati mortificatio. In Prio aũt hoꝝ Quinq̃ꝫ ꝑ ordinẽ cõtinenť. Scꝫ Eductio. Turbe inſecutio. Sororũ allocutio. Latronũ cũ ipõ aſſociatio. et Loci crucifixiõis abominatio. In Prio hoꝝ Duo continenť. Eductiõis afflictio. et Simonis angariatio Dicit igiť [Et cũ du. eũ] ad crucifigẽdũ extra ciuitatẽ. Et hãc eductionẽ pleni⁹ deſcribit Jo.xix. ſic dicẽs. Exiuit Jeſus in eũ q̃ dr̃ caluarie locũ: baiulãs ſibi crucẽ. q2 ꝑmo cũ educerẽt eum: ipſemet portauit ſibi crucẽ. Hoc ei q̃uis ſibi ad moleſtiã fecerint: tñ ꝫ ſapia ad myſteriũ ordiauit. Vñ Hebre.xiij. Quoꝝ aialiũ ſanguis inferť in ſcã ꝑ põtificẽ: hoꝝ corpa cremanť extra caſtra. ꝓpť qđ et Jeſus vt ſctificaret ꝑ ſuũ ſanguinẽ ꝓpl'm: extra portã paſſus ẽ. Exeam⁹ igiť ad eũ improꝑiuꝫ ei⁹ portãtes. Tãgit ap'ls ſacrificiũ vitule rufe Leui.xvj. cuius carnes extra caſtra cremabanť: et ſanguis per põtificẽ intra ſctãſctõꝝ inferebať: ꝛ poſtea i ꝓpl'm aſꝑgebať. Et ſic dñicũ corp⁹ extra portaꝫ paſſũ eſt et ſanguis corã p̃re in ſctãſctõꝝ celeſtibꝫ eſt oblat⁹ ꝛ mũd⁹ aſꝑſiõe ſanguis ſui: ſctificat⁹. Sic g̃ a ꝑncipio eduxerũt eũ ꝑ ordinatiõeꝫ diuine ſapie. Act.iiij. Fecerũt in eũ q̃cũq̃ꝫ man⁹ tue dñe decreuerunt fieri. Sed q2 tota nocte ꝛ die afflict⁹ fuerat: vidẽtes eũ iualidũ ad portãdũ crucẽ: dum pte vie portaſſet eã [Tũc app̃. Simonẽ ꝛc.] Et hoc ꝓpm ſpũſſctũs ordinauit. Non eñ ſufficit q̃ xp̃s ſol⁹ ꝑ nob crucẽ portet: ſed oportet q̃ etiã nob iponať g
Mat.xvij. Si q̃s vult p⁹ me ve. abne. ſe. ꝛ tol. cru. ſuã ꝛ ſeq̃ť me. Lu.xiiij. Qui nõ venit ad me: ꝛ nõ baiu. cru. ſuã: ñ pt me⁹ eẽ diſci. Sic igiť ꝛ hac de cã cõiſcata ẽ crux portãda Simoni. Erat aũt iſte Simon gẽtiť: p̃r cuiuſdã Alexãdri ꝛ Rufi: ſic dr̃ Mar.xv nat⁹ de Cyrenẽ q̃ eſt ciuitas libye. Amos.ix. Nunq̃d nõ iſrl' aſcẽdere feci de egypto: paleſtinos ꝫ cap

padocia:et ſyros de cyrenē:Q.d.Sic. Iſte ḡ Si⸗
mō fuit gētilis cyrene⁹. Et ſcabat ꝙ gentilitas ci⸗
tiꝰ ad cōicatiōem crucis ꝑ fidē veniret ꝙ̃ circūciſio
Circūciſio em̄ crucē ſaluatori pauit.et hāc gentili⸗
tas ab hūer̄ dn̄i portādā aſſūpſit.j. Pe.iiij. Cōi⸗
cātes chꝛi paſſionib⁹ gaudete vt in reuelatōe ipſi⁹
gaudeat⁊ exultātes. Hoc igit̄ ē ꝙ dr ⌊appꝛhēde⸗
rūt⌋in via iā dn̄o deficiēte⌊ſimonē q̄n.⌋gētilē:
Nomē em̄ hebraicū hūtē ꝓpt̄ h ꝙ coutebat iudeis
⌊cyrenēſem⌋de cyrene natū⌊veniētē⌋dī ordi⸗
natiōe⌊de villa⌋ruſticane ſimplicitat⁊. In h aūt
myſterio in ꝑſona dn̄i dr Pſ.xvij. Ppl's quē nō
cogūi ſeruiuit mihi:in auditu au.obed.mihi: filij
alieni mētiti ſūt mihi. Vn̄ etiā Simō obediēs int̄⸗
ꝑtat̄⌊et ipo.ci⌋ꝑ angariā vt dr Mat.xxvij.⌊cru
cē por.⌋hoc ē:ad portādū⌊poſt ieſum⌋vt in h
Ieſū imitaret̄. Et lr̄alis q̄dē cā fuit:ꝙ tanti oppro
brij erat crux ꝙ nullꝰ Iudeoꝝ cōtingere eā voluit
ſed gētil̄ in angaria Iudeoꝝ eā portare coactꝰ fuit
Et iō de inuit⁊ pniam faciētib⁹:⁊ Religioſis dr ꝙ
portāt crucē Simōis. In h tm̄ ꝙ dr⌊pꝰ ieſū⌋imi
tatio exēpli dn̄i intelligit̄.j. Pe.ij. Chꝛs paſſus eſt
ꝓ nob:vob relinq̄ns exē. vt ſeq̄. veſt.eiꝰ. Vn̄ Hie⸗
ro.dr. In chꝛo ſcant̄ q̄ ſpōte portant crucē dn̄i. In
Simone vo illi q̄ portāt iuiti ⁊ cū murmure. Qui
ſt ſic̄ꝰ currui onuſto feno. Ecci.xxxiij. Precordia
fatui q̄ſi rota carri:⁊ q̄ſi axis v̄ſatilis cogitatꝰ illiꝰ

Sequebat̄ aūt illū multa turba ppl'i et mulierum: que plangebāt et lamentabant̄ eum.

Ecce Scdm̄ de ſeq̄ntib⁹ dn̄m. Sequūt̄ āt Duo
genera hoim. Sc3 Cū turba vt irrideret. et Cum
amic⁊ ſuis pl'es ſeq̄bant̄ vt eū plāgerēt. De Pri⸗
mis dr⌊Seq̄bat̄ aūt illū⌋exeūte⌊mlta tur.⌋
Aut ꝓpter videndū ſupplicium: Aut vt viderēt ſi ſe
libaret ꝑ miraculū. Sicut etiā mlt⁊ de cauſ vt ſup
piꝰ dixim⁹ ſeq̄bant̄ eū ꝓdicātē. Io.vj. Cū ſubleuaſ
ſet ocu. Ieſꝰ ⁊ vidiſſ3 q2 mlt̄itudo maxia vēit ad eū
⌊et mlieres⌋deuote q̄ aſcēderāt de galilea mini
ſtrātes ei facl'tatib⁹ ſuis.et q̄dā etiā erāt de citate.
Et forte de Bethania ⁊ de alia vicinis ciuitat⁊⌊q̄
plāgebāt⌋lachrymis. Hiere.vj. Luctū vnigeni
ti fac tibi planctū amaꝝ. Thren.j. Plorās plora⸗
uit in nocte ⁊ lachryme eiꝰ i maxil̄ eiꝰ: nō eſt q̄ con
ſolet̄ eā ex oib⁹ char' eiꝰ⌊et lamētabant̄ eū⌋ne
tanq̄ȝ illamētatꝰ videret̄ eſſe abiectꝰ. Eſt aūt lamē⸗
tū:cōpoſitꝰ plāctus ex v̄tutib⁹ q̄b⁹ ꝑuat̄ mortuꝰ.
Eſa.xxxij. Accingite lumbos veſtros: Sup vbera
plāgite: ſup regiōe deſiderabili:et ſup vinea ferti⸗
li. Sup humū em̄ populi mei ſpine ⁊ vepres aſcē
dent:q̄nto mag⁊ ſup oēs domos gaudij ciuitatis
exultant⁊. Cūbi em̄ ꝑcangunt̄ cū ad exemplū chꝛi
carnalis cōcupiſcētia frenat̄. Sup vbera āt accin
gunt̄:cum delectatio carnalis nō tm̄ in carne: ſed
etiā in corde reſtringit̄. Plāgūt āt ſup regiōe de⸗
ſiderabili:q̄n in regiōe leg' diuie:filios a patrum
gratia ſic vidēt degeneraſſe. Plāgūt ſup vinea fer
tili:q̄n fertilitatē gaudioꝝ eternoꝝ vident in inſa⸗
niā crucifixiōis dn̄i eē mutatā. Vident em̄ ſpinas
pūgitiuaꝝ linguarū:et vepres aſtutiaꝝ q̄ detinēt
in via dei tranſeuntes:ſup humū dn̄i in ſynagoga
et eccl'ia iā aſcēdiſſe. Et iō ſup omnē domū gaudij
ciuitat⁊ in crucifixiōe dn̄i exultant⁊:in ꝑxio aſcēdēt
ſpine pūgitiue captiuitat⁊.

Conuerſus aūt ad illas Ieſus: dixit. Filie hierl'm nolite flere ſup me:ſed ſup voſipſas flete: ⁊ ſup fi lios veſtros. Qm̄ ecce venient di es in quibꝰ dicent:Btē ſteriles:et vētres q̄ nō genuerūt : et vbera q̄ nō lactauerūt. Tūc incipiēt dice⸗ re montibꝰ:cadite ſup nos.et col libus:opite nos. Quia ſi in viridi ligno hec faciūt: in arido q̄d fiet?

Hic tāgit Suoꝝ allocutionē ⁊ eruditiōe3 eoꝝ3.
Et dr h Duo. Faciei ad ipſos cōuerſionē. et Ipaꝝ
eruditiōe3. Dic ḡ⌊Cōuerſus āt ieſus ad il.⌋
Et ipa cōuerſio dignatōis fuit. Pſ.lxxxix. Cōuerte⸗
re dn̄e vſq3 q̄:⁊ dep.eſto ſup ſer.t. Pſ.xxxj. Cōuer
ſus ſū in erū.m.dū ꝯfigit̄ ſpina: acula.ſ. anguſtie
paſſiōis⌊Dixit⌋Tāgit āt h Tria. Sc3 Sup q̄s
eſt flendū.et Quid flendū.et Qua de cā. In Prio
hoꝝ Duo dicunt̄. Sc3:Qꝛ ſup ipm nō eſt flendū:
et Qꝛ ſup ipſas ⁊ ſucceſſores ciuitat⁊ eſt flendū.

Dic igit̄⌊Filie hierl'm⌋Et ex h patet ꝙ multe
ꝑſone de hierl'm deuote ſibi fuerūt. Alic(al's Alit̄)
etiā filie hierl'm:ſunt filie etne pacis. Gal.iiij. Illa
q̄ ſurſum eſt hierl'm: libera eſt:q̄ eſt mat' nr̄a. Tn̄
mag⁊ h lr̄alit̄ loquit̄ dn̄s Lu.xix. Vidēs ciuitate3
hierl'm fleuit ſup eā: dicēs. Quia ſi ꝯgnouiſſes:⁊ tu:
fleres Supple. Ideo ḡ vocat filias hierl'm⌊noli⸗
te fle.ſup me⌋Ego em̄ ponor(al's patior)ad re⸗
dēptionē oim. Ego etiā morior tertia die reſurre⸗
cturꝰ. Oſe.vj. Viuificabit nos pꝰ duos dies: i die
tertia ſuſcitabit nos. Lu.x. Sicut fuit Ionas i vē
tre ceti:ita erit filꝰ hoīs in corde tr̄e. Vn̄ Pſ.xxix.
Aduelpeꝝ demorabit̄ fletꝰ: ⁊ ad matutinū letitia.
Ecci.xxij. Modicū plora ſup mortuū3:qm̄ reqe⸗
uit. Neq̄ſſimi aūt neq̄ſſima vita: ⁊ ille mag⁊ plan⸗
gēdꝰ ē. Nolite ḡ flere ſup me⌊ſ3 ſup voſip.fle.⌋
Quia multe ex vob ſt̄ q̄ malū ciuitat⁊ ocul' corꝑis
videbūt. Thre.j. Idcirco ego plorās ⁊ oculꝰ meꝰ
deducēs aquā: qm̄ lōge factꝰ ē ꝯſolator cōuertēs
aiam meā. Pſ.cxviij. Exitꝰ aq̄ꝝ deducāt ocl'i m.
⌊et ſup fi.ve.⌋q̄ in captiuitate hierl'm iuoluent̄.
Mat.xxiiij. Ve pgnātib⁹ ⁊ nutri.i die illa. Illi eī
filij q̄ nūc nutriunt̄:i captiuitatē deducēt̄. Thre.j
Fci ſt̄ filij mei ꝑditi:qm̄ iualuit inimicꝰ. Et ē Acil
di. Ne lamētemi me mortuꝝ Cuiꝰ cito reſurrectō
mortē ſoluere ꝑt: Cuiꝰ mors mortē ⁊ ipm mortis
auctorē deſtruet. Oſ.xiij. O mors ero mors tua:
morſus tuꝰ ero iferne. Vos potꝰ v̄ſamq3 ꝓgenuē
dignis lachrymaꝝ fontib⁹ abſoluite(al's abluite)
vt n̄ cū ꝑfidis dānemi i vltōe3 mee cruc⁊ ⁊ paſſiōis
Huiꝰ āt tāgit cā3⌊qm̄ Ecce.⌋Q.d. In euidēti ē
iā appinq̄nt⌊veniēt di.⌋mali dſtructōis hierl'3
Lu.xix.q2 veniēt dies in te ⁊ coāgu.te vndiq3:⁊ ad
terrā ꝓſternēt te ⁊ filios tuoſ q̄ i te ſt̄⌊in quib⁹ di
cēt⌋habitatores hierl'e3⌊beate ſteriles⌋Sap.

tij. Felix ſteril' ⁊ icoinqnata q̄ neſciuit thoꝝ in deli-
ctis: hēbit fructū i reſpectōe aiaꝝ ſctāꝝ. ⁊ ſpado q̄
nō ē opat⁹ ꝑ man⁹ ſuas iniqtatē[⁊ ventres qui
nō genuerūt] Eſa.liiij. Lauda ſteril' q̄ nō parꝭ.
decāta ⁊ hinni q̄ nō parturiꝭ. Oēs vētres q̄ pariūt
ſic pariūt ꝙ ipi comedūt partū vētriꝭ ſui. Deut.xx
viij. Tenera mlier et delicata q̄ ſup terrā ingredi
nō pōt. nec veſtigiū figere ꝓpter molliciē ⁊ teneri-
tudinē nimiā. inuidebit viro ſuo q̄ cubat in ſinu
ſuo ſup filij ⁊ filie ſue carnibꝫ: ⁊ illuuie ſecūdinaꝝ
q̄ egrediunt̄ de medio feminū ſuoꝝ. ⁊ ſup liberis
q̄ eadē hora nati ſūt. Comedēt eos clā: ꝓpē rerum
oim penuriā i obſidiōe ⁊ vaſtitate: q̄ opprimet te in
imic⁹ tu⁹ itra portas tuas[⁊ vbera q̄ nō lacta
uerūt] qꝛ ille mr̄es i nat' nō habebūt afflictōem:
⁊ fuge ipedimētū. Job.iij. Quare nō i vulua mor
tuus ſū: ex vtero egreſſus nō ſtati pij. Quare exce
pt⁹ genibꝫ: cur lactat⁹ vberibꝫ: Pōd⁹ ei natoꝝ
ad pect⁹ pēdentiū: in illa die erit anguſtia nutrien
tiū ⁊ fuge impedimētū. Deut.xxviij. Hō delicat⁹ ⁊
luxurioſus inuidebit frī ſuo: ⁊ vxori ſue: ne det ei ð
carnibꝫ filioꝝ ſuoꝝ q̄s comedet. eo ꝙ nihil hēat
aliō i obſidiōe ⁊ penuria[tūc ſꝑ anguſtia[incipi
ent dicere mōtib⁹: cadite ſup nos]. Incipiēt
inq̄. qꝛ vt Matth.xxiiij. Mar.xiij. Initia doloꝝ
hec. Sꝫ ꝯſūmatio doloꝝ erit mlto aſpior i ꝓprijs
pſonis q̄ꝫ initia ſint i pſōis natoꝝ. Incipiēt ḡ tūc
dicere[montibꝫ] Apoc.vj. eadē ꝟba ꝯtinet̄ ð an
guſtia finis mūdi: Qui mlto erit anguſtioſior q̄ꝫ
captiuitas hierl'm. Oſee.x. Dicēt mōtibꝫ. opite nos.
⁊ collibꝫ cadite ſup nos. Deſiderabūt eni mortē ⁊
mors fugiet ab eis. vt diu moriāt̄: ⁊ nūq̄ꝫ ꝑmoriā
tur. Amos.ix. Ponā oclos meos ſup eos i ma-
lū ⁊ nō i bonū [qꝛ ſi i viridi ligno] Ecce tāgit̄
cā ex iudicio cōpatōis dicēs[qꝛ ſi] hec iudicia fu
erūt[in viridi ligno] h̄ ē: i me ⁊ ſctis meis Qui
ſum⁹ ligna viridia: Qui fructū facim⁹ ꝟtutiꝭ ⁊ ho-
neſtatiꝭ. Qui florem⁹ oi pulcritudie ꝟtutiꝭ: Qui fo
lijs vmbroſ medicīales ſum⁹ i oē medicamentuꝫ
egritudis. Eze.xlvij. Folia ei⁹ in medicinā. Et iſta
ſunt ꝟba Hiere. xvij. Erit q̄ſi lignū viride q̄ð ad
hūorē mittit radicē ſuā. ⁊ i tpe ſiccitatiꝭ n̄ erit ſollici
tū. nec aliqn̄ deſinet facere fructū. j. Pe.iiij. Tps
eſt vt icipiat iudiciū a domo dn̄i. Si aūt ꝑmuꝫ a
nob: q̄s finis erit illoꝝ q̄ n̄ credūt dei euāgelio. Et
ſi iuſt⁹ q̄dē vix ſaluabit̄: ipius ⁊ pctōr vbi appare
būt. ij. Timot.iij. Oēs q̄ pie volūt viuere i chr̄o ꝑ
ſecutōeꝫ patient̄[i arido q̄d fiet] Hoc eni ad ni-
hil aptū ē niſi vt ſit eſca ignis materia. Eſa.xxx. Pre
parata ē ab heri tophet a rege p̄pata ꝓfūda ⁊ dilata
ta. nutrimēta ei⁹ ignis ⁊ ligna mlta. Prouerb.xj
Si iuſt⁹ i t̄ra recipit: q̄ꝫto magiꝭ ipi⁹ ⁊ pctōr. Luc.
xvj. Fili recordare qꝛ rece. bo. i vita tua. ⁊ Lazar⁹
ſilr̄ mala. nūc ꝟo h̄ ꝯſolat̄: tu ꝟo cruciaris.

**Ducebāt̄ aūt et alij duo nequā
cū eo vt interficerēt̄. Et poſtq̄ ve
nerūt in locū q̄ vocat̄ caluarie. ibi
crucifixerūt eū: ⁊ latrōes: vnum a
dextris et alterum a ſiniſtris.**

I Ecce Iniq̄ꝝ cū chr̄o aſſociatio Hō ē Quartum

iſti⁹ ꝑtis. Dicit̄ igit̄[Ducebant̄ aūt] cū amara
neceſſitate tracti. Thre.v. Ceruicibꝫ minabamur:
laſſis n̄ dabat̄ reqes[et alij duo ne.] Relatiuū
diuerſitatiꝭ: ꝟtute grāmatice: vellet ponere cōioneꝫ
in genere vel in ſpecie: ⁊ diuerſitatē notare in indiui
duo. Sed h̄ nō ſic. qꝛ Ieſus non fuit nequā. Sed
notat diuerſitatē in h̄ cōi q̄ð eſt: eē dānatos. Duo
eni alij dānati ſecuꝫ ducebant̄ q̄ fuerūt nequam.
Hoc ei adiectiuū nequā: h̄ hꝫ vim iplicatōis. Ut
ſit ſenſ⁹ Alij duo q̄ erāt neq̄m. Hoc āt ſūma ſapia
voluit vt ꝓpheta pleret̄ Eſa.liij. Cū ſceleratis de-
putat⁹ eſt. Voluit etiā h̄ vt ſciret̄ qꝛ ꝓ pctōribꝫ pa
tiebat̄ Mat.ix. Nō veni vocare iuſtos ſꝫ pctōres
ad pniaꝫ. j. Pe.iij. Chr̄s ſemel ꝓ pctōribꝫ mortu⁹
ē: iuſt⁹ ꝓ iniuſtiꝭ vt nos offer. deo. Oēs ḡ hi duce-
bant̄[vt interficerent̄] Unā q̄dē penā mortis
accipiētes: ſed nō ex ſili cā. Illi eni latrones pctōꝝ
ſuoꝝ penas excipiebāt: ſꝫ dn̄s tanq̄ꝫ redēptor pec
catoꝝ. Et hoc ē q̄ð ð ꝙ ducebant̄ ad interficiēdū.

Iſta aūt eductio dānatoꝝ ab antiq̄ ſolebat: q̄a et
Cain eduxit Abel cū vellet eū interficere. Gen.iiij
Et Iudas ſciat ꝓduci thamar cū p̄ꝑer eā cremari
Gen.xxxviij. et Leui.xxiiij. blaſphem⁹ p̄cipit̄ educi
extra caſtra. Et colligēs lig̃ in die ſabbati p̄cipitur
educi Nūe.xv. Et ita ⁊ ſub lege: ⁊ an̄ legē: extra
cōem hoim hitatōeꝫ ꝓducebāt. Videt̄ tn̄ inſtā-
tia Leui.xx. de illo q̄ reuelauerit pudenda ſororis
ſue: q̄ ābo i ꝯſpectu ꝓpli interfici iubent̄. Et ad hoc
dicēdū ꝙ dānati educi iubent̄ ne loc⁹ hitatōis (al's
hitatōi) cōis fiat horrori: vt ⁊ i cāpo libo aſpectibꝫ
pateāt: vt ſint exēplū timoris. Ille aūt q̄ reuelauit
pudēda ſororis: inceſtū q̄dē cōmiſit: ⁊ iō in cōſpectu
ꝓpli occidit̄. Sed qꝛ hoc aliq̄n licuit in lege. ſ. natu
rali: iō tanq̄ꝫ horribil' ille n̄ abijciat̄. Sic ḡ latrones
educunt̄. Eductio āt dn̄i figurata ē i eductōe Abel
Et i eductōe iſaac ab abraā ad mōtē viſiōis Gen.
xxij. Et ꝑ extrū Ioſeph q̄ in deſerto dothaym a fribꝫ
i ciſternā ē ꝓiect⁹ Gen.xxxvij. In lege etiā qꝛ ex ca
ſtra i deſerto Nūe.xxj. erigit̄ ſpēs ene⁹: q̄ ē figura
chr̄i crucifixiōis. Dicit igit̄[Et poſtq̄ꝫ ve. i lo. q̄
vo. caluarie] Caluaria vocat̄ denudatū a pelle:
⁊ pil' ⁊ carnibꝫ caput hoīs q̄ð craneū medici vo
cant. iiij. Reg.ix. Nō inuenerūt niſi caluariā ⁊ ſum
mas manuū ⁊ pedū. Dicebat̄ āt loc⁹ ille caluaria
a ꝯtētō. qꝛ illic ſuſpēſoꝝ ⁊ decollatoꝝ ⁊ pūitoꝝ mlti
te iacebant caluarie. Et ꝙ ð Amb. ꝙ dr̄ caluaria
a caluaria Adā ibi ſepulta: dē Hiero. ꝙ ē pia q̄deꝫ
ſed mēdoſa interꝑtatio: qꝛ Ioſ.xiiij. legit̄ ꝙ Adā
iuxta ebron ē ſepult⁹. Et iō dr̄ ꝙ h̄ dcm̄ nō ē Am-
broſij veri: ſed illi⁹ Amb. q̄ dr̄ adopt⁹ Qui i multiꝭ
dicta Ambroſij falſificauit: dcā ſua ſtulta immiſcēs
dictiꝭ illi⁹ ſapiētibꝫ. Tn̄ pictores vident̄ h̄ ſentire qꝛ
caluariā pigūt ſub cruce. Sed ad h̄ dr̄ Horat⁹ ꝙ
Pictoribꝫ atq̄ꝫ poetiꝭ Quodlibet audēdi ſꝑ fuit eq̄
ptās[Ibi] ḡ i loco caluarie[crucifix. cū] vt ipo
loco ſcaret̄ ꝙ nō iudeis in ciuitate hitātibꝫ: ſed pa
ganis i cāpis vagātibꝫ crucifixio ſua ꝓmū ꝓdeſſꝫ
Can.ij. Ego flos cāpi ⁊ liliū ꝯualliū. Dan.ix. P⁹
hebdomadas ſexagītaduas occidet̄ chr̄s ⁊ n̄ erit
ei⁹ ꝓpl's q̄ eū negatur⁹ ē[⁊ latrōes] crucifixerūt
cū eo[vnū q̄. a dex.] q̄ penituit [⁊ al. a ſi.] q̄ in
malicia ꝑdurauit. Et hi vt dr̄ Aug⁹ duas cruces

ſignificant Eoꝝ.ſ.q̄ crucē inuiti ſuſtinēt: ⁊ tñ ſuſtinent: q̄ ſtāt a ſiniſtriſ. et Alij q̄ libēter carnē crucifigunt ꝓ chꝛiſto: ⁊ ſtāt a dextriſ. Gal.v. Qui ſunt chꝛiſti carnē ſuā crucifixerūt cū vicijs ⁊ cōcupiſcētijs. De alia cruce dr̄ Gal.vj. Mihi mūdus crucifix⁹ ē: ⁊ ego mundo. In medio aūt poſuerunt dñm tanq̄ peiorē. Abac.iij ſm Septuaginta. In medio duoꝝ aialiū innoteſceriſ. Sic ḡ Crucifix⁹ eſt. et Ibi.⁊ Cū talibꝫ. Prouer.xxiij. Cōfiget eos qui ꝯfixerunt aīam ei⁹. Zach.xij. Aſpiciet ad me quē cōfixerunt. Mal.iij. Si ꝯfiget hō deū ſuū q: vos ꝯfigitiſ me

i Eſus aūt dicebat. Pater dimitte illis. Non eñ ſciūt q̄d faciunt.

A Hic incipit pars q̄ eſt de Obſeruatiōe crucifixi dñi. Habet aūt Quinqꝫ ptes. In quaꝝ Prima: Charitas maxia dñi. etiā ad inimicos oſtēdit. In Scd̄a Spoliatio nude ꝟitatiſ deſcribit. In Tertia Obſeruatio ⁊ illuſio diuerſoꝝ aſtantiū exaggerat. In Quarta aūt Titulus crucis dño ſuppoſuit. In Quinta Stipēdia meritoꝝ latronibus a dño reddunt. Dicit igit de Pꝛio⌊ Ieſus aūt ⌋ oia hec mala ⁊ vitupia ꝑpeſſus⌊ dicebat ⌋oꝛādo ⌊ Pr̄ dimitte eis ⌋ Ps̄.xxxiiij. Retribuebāt mihi mala ꝑ bonis ⁊ odiū ꝑ dilectiōe mea. ⌊ pr̄ ⌋ inquā in affectu patriſ dilecte q̄ me in hāc ꝑ pctōꝛibꝫ miſiſti obedientiā. Ioā.xj. Ego ſciebā q: tu ſꝑ me audis⌊ dimitte eis ⌋ pctī iſti⁹ debitū. Hui⁹ oꝛatiōis figurā ꝑmiſit Moyſes dux ꝑpli Exo.xxxij. Aut dimitte eis hanc noxam: aut dele me de libro quē ſcpſiſti. Hanc oꝛationem ꝑdixit Eſa.liij. Ipe pctā multoꝝ tulit: ⁊ ꝑ tranſgreſſoꝛibꝫ oꝛauit vt ñ perirēt. Hāc oꝛationē vt. bon⁹ diſcipulus imitat Stephan⁹ Act.vij. Dñe ne ſtatuas illis h̄ pctm̄ q: neſciūt q̄d faciūt. Fecit ḡ optim⁹ mgr̄ charitatiſ qd̄ docuit Mat.v. Diligite inimicos vr̄os: bñfacite his q̄ vos oderūt: ⁊ oꝛate ꝑ ꝑſeq̄ntibꝫ ⁊ calūniantibꝫ vos. Sed cū chꝛs in oibꝫ exaudit⁹ ſit: videt q̄ oibꝫ illis debita ſint dimiſſa. Rñō: q̄ ñ oꝛauit niſi ꝑ ignoꝛātibꝫ ⁊ animū a ꝓpoſito reuocātibꝫ Ioan.xvij. Pro eis rogo nō ꝑ mūdo: ſed ꝑ his q̄ credituri ſūt ꝑ ꝟbū eoꝝ in me. Nō tm̄ aūt oꝛat ſed etiā allegat dicēs ⌊ q: neſciūt q̄d faciūt ⌋ .j. Io.ij. Aduocatū habem⁹ apud patrē Ieſum chꝛm iuſtū: ⁊ ipſe eſt ꝓpiciatio ꝑ pctīs noſtriſ. Qd̄ aūt dicit: q: neſciūt: videt oēs tangere Act.iij. Et nunc frēs ſcio q: ꝑ ignoꝛantiā feciſtis ſicē ⁊ pncipes vr̄i. Et h̄ q̄dē cōcedendū eē videt .j. Coꝛ.ij. Si cognouiſſent nunq̄ dñm glīe crucifixiſſent. Et q̄ dicūt q̄daꝫ q̄ Pꝛincipes ⁊ Scribe cognouerūt: Hoc eſt intelligendū de vehemēti ꝑſumptione quā ex ſignis hīe poterāt. Quidā eñ ex inuidia quā ad eū hēbāt: ſcire eū nolebāt. et illi nō dicunt ignoꝛātes: nec excuſant. Hiere.ix. In dolo renuerūt me ſcire dr̄ dñs Oſe.iiij. Quia tu ſciam repuliſti: repellā te ⁊ ego: ne ſacerdotio fungariſ mihi. Pro illis ḡ nō oꝛat .j. Ioā.v. Eſt pctm̄ ad moꝛtē: non dico vt ꝑ eo roget q̄s. Dicit igit h̄ q̄dā glo.. q̄ ꝑ talibꝫ non oꝛat. Et h̄ veꝝ eſt q̄ntū eſt de circūſtātia lr̄e q̄ dr̄: q̄a neſciūt q̄d faciūt. Tñ ꝑ certo ꝑ oibꝫ oꝛat: vt nō ꝑeant: q̄nuis ꝓpter abominationē circūſtantiaꝝ pctī ſcient filiū dei crucifigētiū non dicat oꝛare. Hoc eſt igit qd̄ dr̄ Rho.v. Cōmēdat aūt deus ſuā charitatē in nob q̄m cū adhuc inimici eēmus ſm tp̄s chꝛs ꝑ nobis moꝛtu⁹ eſt.

Diuidentes ꝟo veſtimēta eius miſerunt ſoꝛtes.

Hic Incipit Scdm̄ hui⁹ pctis In quo tāgit de Veritatiſ expoliatiōe: vt nuda et nō velata ſicut de celo venit nobis exhiberet. Et in ſignuꝫ hui⁹ altaria detegunt tp̄e paſſiōis Dicit autē Duo. Qualit ſcꝫ veſtimēta diuiſibilia diuiſerūt. et Qualiter ſuꝑ idiuiſibilē tunicā ſoꝛtē miſerūt. Dicit igit⌊ Diuidentes ꝟo ⌋.ſ. veſtimēta. Ex Io.xix. colligit q̄ q̄tuoꝛ exiſtētibꝫ militibꝫ q̄ dñm crucifixerāt: vnuſq̄ſqꝫ accepit vnā veſtē. Dicit eñ ſic. Milites ꝟo cū crucifixiſſent eū acceperūt veſtimēta ſua et fecerūt q̄tuoꝛ ptes: vnicuiqꝫ ptē ⁊ tunicā. Erat aūt tunica incōſutil deſuꝑ contexta ꝑ totū. Dixerūt ḡ. Nō ſcindam⁹ eā: ſed ſoꝛtiamur d̄ ea cui⁹ ſit. Et h̄ eſt q̄ dr̄ q̄ ⌊ Diuidentes ⌋.ſ. veſtimēta in q̄tuoꝛ ptes: ſuꝑ⌊ veſtimēta ei⁹ ⌋ꝓpter tunicā incōſutilē⌊ miſerūt ſoꝛtes ⌋q̄s q̄d tolleret. Tunica aūt incōſutilis facta fuit ꝑ totū de oꝑe illo q̄ fiūt birreta ⁊ q̄dā chirothece. Et dr̄ q̄ btā ꝟgo tunicā illā fecerit. Sic frēs Ioſeph Gñ.xxxvij. nudauerūt tunica polymita i ſignū hui⁹ expoliatōis. Sic Eſa.xx. tribꝫ diebꝫ ābulauit nud⁹ ⁊ diſcalciat⁹. Sic Dauid.ij. Reg.vj. diſcooꝑt⁹ eſt q̄ſi nudet vn⁹ e ſcurriſ. Et iō Micol q̄ aqua ex oibꝫ interp̄tat. Et ſignificat concupiſcentijs deditos q̄ leues ſūt ſuꝑ faciē aq̄. Iob xxx. Et effuſi ſūt ſicē aq̄. Gen.xlix. Illi inquā deſpiciūt eū. Quibꝫ ipē rñdet. Ludam ⁊ vilioꝛ fiam: et ero humilis in oculis meis ante dñm. In cruce eſt denudat⁹ ludis blaſphemātiū eſt expoſit⁹. Sic in ſpū loquit ad ſponſam Cant.v. Expoliaui me tunica mea: quō rurſum induar illa: Ecce Iob dolens ſedens: in ſterq̄linio ſputoꝝ ⁊ oppꝛobꝛioꝝ patienter reqſcēs: pōparice ingrediētes domū iſrael inclamat: dicens Iob.j. Nudus egreſſus ſum ex vtero matris mee: nudus reuertar illuc. Ecce qd̄ dicit Iob.xxiiij. nudos dimittūt hoīes: indumenta tollētes: q̄bꝫ nō eſt opimentū in frigoꝛe. Ubi eſt o milites: diaboli ſatellites: qd̄ Lu.iij. vos docuit Ioānes baptiſta. Neminē cōcutiatiſ neqꝫ calūniā faciatis: ⁊ contenti eſtote ſtipendijs veſtris. Ecce nūc crudeliter dñm gloꝛie denudaſtiſ: et deriſioni nudū expoſuiſtis. Dicūt ēī Patres q̄ totū nudū dimiſerūt. Sed pannū q̄ (ałs q̄) pingit circa lumbos ei⁹ btā ꝟgo mr̄ de ſuo capite ſumptū ſibi circūligauit. Ps̄.xxj. Diuiſerūt ſibi veſt.m. ⁊ ſuꝑ ve. meā mi.ſoꝛ. Ita eñ abominabat ea q̄ de mūdo ſūt: q̄ nihil oīm eoꝝ q̄ de mūdo ſunt ſecū retinere voluit. Quia eñ ſauciat⁹ Adā icidēs i latrones Lu.x. deſpoliat⁹ ē: veſtimentū amittēs imoꝛtalitatiſ et vulnerat⁹: Ideo etiā ſecūd⁹ Adā ſpoliari elegit ſicē ⁊ vulnerari: Ut ſua ſpoliatōe illū veſtiret: ſic ⁊ vulneribꝫ ſuis curauit vulnera illi⁹ Et iō clamat iam pater de celo Lu.xv. Cito pferte ſtolā ꝑmā pꝛiſtine glīe decoꝛē hñtem: ⁊ induite illū. Statim enim ſtola glīe erit induendus.

Et ſtabat popul⁹ expectans: ⁊ deridebāt eū principes cū eis dicētes. Alios ſaluos fecit: ſe ſaluū faciat: ſi hic eſt chr̄s dei electus

m. Hoc eſt Tertiū iſti⁹ partꝭ. Et tāgunť h̄ Tria. Expectatio mortꝭ a pp̄lo. Deriſio p̄ncipū. Exprobratio ⁊ illuſio militū: ⁊ amaricatio. Dić igiť [Et ſtabat] miſcť [pp̄l's] mal⁹ [expectās] sćı deſiderio morté ei⁹. Job. xvi. Irruit i me q̄ſi gigas. Frendens eni ⁊ fremēs ſtent ꝯ eū pp̄l's. ps. ij. Quare fremuerunt gētes: ⁊ pp̄li meditati ſunt inania: Job. xvj. Collegit furoré ſuū in me: ⁊ cōminās mihi ifremuit ꝯ me dētib⁹ ſuis. Sic ḡ pp̄l's mortem ei⁹ ſitiēs: ſtabat expectās: Sic de dānatis p̄ iuſtiā publicā nō recedit niſi p̄us mortui videantur [Et deridebāt eū principes] ſacerdotū: q̄ oīm maloꝝ erāt incētores [cū eis] h̄ ē: cū popul'. Ps. xxi. Oēs q̄ videbāt me deriſerūt me: locuti ſūt labijs: ⁊ mouerūt caput. Mat. xxvij. Pretereūtes aūt blaſphemabāt eum mouētes capita ſua. Job xij. Deridet iuſti ſimplicitas: lāpas ꝯtēpta apd̄ cogitatōes diuitū: parata i tpe ſtatutū. Prouerb. xix. Teſtꝭ iniqu⁹ deridet iudiciū: ⁊ os ipſoꝝ deuorat iniq̄tatē. Hiere. xx. Fact⁹ ſū i deriſū tota die. oēs ſubſānāt me. Thren. iij. Fact⁹ ſū i deriſū oī pp̄lo: cāticū coꝝ tota die. [dicētes] deridēdo [Alios ſaluos fecit] Hoc ſolū vere ⁊ nō bn̄ dicūt. q̄r deridēdo dicūt. Act. x. Pertrāſiuit bn̄faciēdo ⁊ ſanādo oēs opp̄ſſos a diabolo: q̄m de⁹ erat i eo. Mat. j. Ip̄e ſaluū fa. pp̄l'm ſuū a pctis e. [ſeip̄m ſaluū faciat] Hoc peſſime dicūt: q̄r Seip̄m n̄ ſaluādo nos oēs ſaluat. Eſa. liij. Cui⁹ liuore ſanati ſum⁹. Exponēdo eni ſeip̄m paſſiōib⁹: oēs nos ſaluauit a pctis. Heb. ix. Sine ſanguis effuſiōe nō fit remiſſio. Obliti ſūt iſti pcaces q̄ p̄res coꝝ nō niſi p̄ ſanguiné agni liberati ſūt ab exterminatore. Exod. xij. Dicūt tn̄ illō aciſ illō itēdāt qd̄ ip̄e Lu. iiij. dixit Medice cura teip̄m. Quāta audiuim⁹ facta i Capharnaū: fac ⁊ h̄ i patria tua [Si hic ē chr̄s dei electus] ſic iactādo dixit. Et h̄ peni⁹ dicūt incōueniēť. q̄r ipi nō credūt chr̄m deū eē. ⁊ iō miracl'a non poſſe facere: tn̄ d'ridēdo: i h̄ dicūt veꝝ. q̄r ip̄e ē chriſtus vnct⁹ oleo leticie deitat': delibut⁹ vnctōe ſpiritꝰ i aſſūptiōe hūanitatꝭ. Eſa. lxj. Sp̄us dn̄i ſup me: eo q̄ vnxerit me dn̄s. ps. xliiij. Unxit te de⁹ oleo leticie p̄ p̄ticipib⁹ tuis [dei elect⁹] quē ſic delegit q̄ nullū eligit niſi i ip̄o. Eph. j. Elegit nos añ mūdi ꝯſtitutiōeꝫ i ip̄o vt eſſem⁹ ſcti. Can. v. Dilect⁹ me⁹ cādid⁹ ⁊ rubicūd⁹ elect⁹ ex milib⁹. Mat. xxvij. dicūt. Dixit ei: fili⁹ dei ſū. Sap. ij. Si ē ver⁹ fili⁹ dei ſuſcipiet illū. ⁊ libabit de manib⁹ ꝯtrarioꝝ. ꝯtūelia ⁊ tormēto interrogemus eū.

Illudebāt aūt ei ⁊ milites accedētes: ⁊ acetū offerētes ⁊ dicētes Si tu es rex iudeorū: ſaluū te fac.

n Tertiū ē. Et tāgit Duo. Unū q̄dē d' Illuſione. ⁊ Aliū de Amaricatōe Dić igiť [Illudebāt aūt ei ⁊ milites] Eſa. xxviij. Audite v̄bū dn̄i viri illuſores: q̄ dn̄amini ſup pp̄l'm meū q̄ ē in hierl'm Os. vij. Extendit manū ſuā cū illuſorib⁹: q̄r applicuit q̄ſi clibanū cor ſuū. Per iſtam triplicē illuſionem: Populi: et Sacerdotū: et Militū: triplex fit adoratio crucifixi in paſceue. Uel q̄r illuſus fuit Corā pōtificib⁹: Et corā Herode: ⁊ Corā Pilato. ſicut patet ex p̄habitꝭ. Et q̄r q̄rta vice h̄ illuſus ab omnibus in cruce: pp̄l'o ſ. p̄ncipib⁹: et militib⁹ Ideo p⁹ triplicē adoratione: cū crux exhibeť oib⁹: oēs de cōtra ſtantes: adorāt in recōpenſatione illuſionū q̄s p̄ nobis ſuſtinuit [accedētes] felliſo corde ſibi appropinq̄ntes. Ps. lxxxvij. Repleta eſt amaritudinib⁹ aīa mea: ⁊ vita in iferno appropinq̄uit. Tāamari eñ de ſe dicere poterāt q̄ in inferno iā appropinq̄bant. Act. viij. In felle amaritudinis ⁊ obligatiōe iniq̄tatꝭ video te eē [et acetuꝫ offerētes] in ſpongia circūpoſita Iſopo: ſicut d'r Jo. xix. Mar. xv. d'r q̄ dederūt ei vinū myrrhatū. Mat. xxvij. d'r q̄ dederunt ei vinū felle mixtū. Et pōt eē q̄ mixtura fuit ex vino acetoſo ⁊ felle ⁊ abſinthio ⁊ myrrha. et intētio coꝝ fuit vt inti⁹ exaſperareť: ſicut exteri⁹ in amaritudine fuit. Dicūt autē q̄dā q̄ bis potat⁹ fuit añ crucē: cū ex ductu laſſat⁹ fuit: et tūc acetū dederūt. Et Scd̄o i cruce q̄n tūc clamauit: et potans eū voluit exaſpare ſibi guttur ne clamare poſſet. et ideo ſoci⁹ dixit: Sine: an veniat Helias liberās eū. Q. d. Nō exaſpes guttur: vt inclamare poſſit heliā. Matt. xxvij. Qd̄ aūt q̄dā dicunt q̄ potat⁹ ſit vt citi⁹ moreret: falſū eſt. q̄r talia p̄lōgant vitā: et nō abbreuiāt in eo q̄ nō celebre moriť Iſtā aūt amaritudiné dn̄s ſubijt p̄p̄t guſtū vetitū. Sicut eñ terren⁹ Adā guſtu cecidit: ita celeſtꝭ Adā guſtu eū releuauit. Thren. iij. Recordare paupertatꝭ mee: tranſgreſſionis abſinthij ⁊ fellis. Hiere. ij. Quō cōuerſa es in amaritudiné vinea aliena. Dicit etiā Joānes. xx. dn̄m dixiſſe: Sitio. q̄r tūc ſitiuit ſalutē noſtrā. Cui amaritudinem p̄pinat q̄ felleos mores ire ⁊ inuidie ⁊ inimicicia⁊ reſeruat. Deut. xxxij. Uua coꝝ vua fellis: ⁊ botri amariſſim⁹. fel draconū vinū coꝝ: et venenū aſpidū iſanabile. ⁊ iō dn̄s guſtaſſꝫ noluit bibere. Mat. xxvij. Cū amaritudine aūt oblata irrogant irriſione dicētes [Si tu es rex iudeoꝝ] ſicut tu dicꝭ [ſaluū te fac] Sed ad h̄ r̄ndet Joā. xviij. Si d' hoc mūdo eſſet regnū meū: miniſtri mei vtiq̄ decertarēt vt n̄ traderer tibi (aſe Judeis) q̄r milites de regno terreno intelligebant ſicut ignari legis

e **Rat aūt et ſuperſcriptio ſcripta ſup eū l'ris grecis: hebraicis: ⁊ latinis Hic ē Rex Judeoꝝ.**

Attēde q̄ figura crucꝭ de q̄tuor lignis vel forte de plurib⁹ meo iudicio erat cōpoſita. Pes eñ magn⁹ (⁊ vt q̄dā dicūt d' ſex trabib⁹) cōpoſit⁹ erat d' cedro. Sex āt trabes dicūt in pede fuiſſe. Quoꝝ q̄tuor q̄dratū q̄ddā ſup terrā iacēs deſcribebant vt fortiter ⁊ imobilis ſtaret crux. Duo aūt p̄ modum crucis ad rectos angulos: ſe in ip̄o q̄drato interſecabāt: ⁊ vſq̄ ad latera q̄drati porrigebanť: et q̄ſi q̄drati ne diſſolueret continebant. In q̄ꝝ duarū trabium medio vbi ſe interſecabant: erat foramē magnū cui ſtipes crucꝭ infigebať: q̄ ſtipes magn⁹ fuit ⁊ alt⁹. Et d'r fuiſſe de cypreſſo. Lignū aūt tráſ o

uerſale ad quod brachia fuerunt extenſa ⁊ man⁹
conclauate: fuit de palma: et fortiter in ſuperiori ſū-
mitate ſtipiti ſuperfixum clauis validis vt n̄ moue-
ret. Et ſic crux fuit ad modū lr̄e q̄ thau vocat̄ hebra
ice. Ezech. ix. Signa thau ſup frontes viro⁊ gemē
tiū ⁊ dolentiū. In hac cruce ſic diſpoſita nihil ere-
ctū fuit ſuperi⁹: Ut verificat̄ qđ dixit Mat. viij. Fili-
us hoīs nō habet vbi caput ſuū reclinet. Pilatus
aūt ſuperius affigi fecit tabulā in qua titulū ſcripſit
q̄ fuit de ligno oliue. Et dicunt q̄dā q̄ aliud lignū
ſtipiti infixit qđ in altū porrigebat̄. Et huic ligno
tabulā affixit. Et ſic dr̄ ꝓbabili⁹. Et ſic ex q̄nq; li-
gnis cōpoſita eſt crux. Stipite: brachiali ligno: et
ligno qđ ſup̄ ſtipitē vltra caput ē erectū in q̄ ſuper⁹
tranſuerſaliter tabula ē affixa in pede. Pes aūt ex
ſex trabibꝰ eſt cōpoſit⁹ ſic dixim⁹. Et ſic ſūt in vni-
uerſo decē ligna cruc̄. Et m̄lti claui i diuerſ̄ loc̄ ſūt
infixi. Dicūt aūt q̄dā q̄ oīa hec ligna a Salomōe
a mōte libano ſūt adducta: et ſup fuerūt in tēplo.
Et ita iuxta ꝓbaticā piſcinā remāſerūt tacēta. Sz
h̄ nō eſt autenticū. Sic igit̄ patet q̄liter tabula eſt
affixa in q̄ fuit cruc̄ titul⁹. Abac. ij. Scribe viſū: ⁊
explana eū ſup tabulā vt ꝑcurrat q̄ legerit. Iſtā cruc̄
diſpoſitionem videt̄ deſcribere ap̄ls Eph. iij. Ut
poſſitis cōprehēdere cū oībꝰ ſctīs q̄ ſit lōgitudo:
latitudo: ſublimitas: et ꝓfundū. Sublimitas eīm
ſignificauit q̄ oīa patri adq̄ſita attribuit. Profū
dū aūt q̄ vſq; ad inferos: redēptiōis ſue grām
deriuauit. Latitudo aūt ē extenſio charitatis: etiā
ad inimicū. Lōgitudo aūt eſt duratio hui⁹ grē in
eternū. Hoc eſt igit̄ qđ dicit [Erat aūt ſupſcri
ptio] tituli. Hierony. āt diſtinguit triplicē titulū
Memorialem. Preconialē. Triūphalē. Et iſte
titulus oēs habet rōnes titulo⁊. Memorialis q̄
eſt ad memoriā rei eternā. Et talis eſt iſte. q̄ in me
moria eterna erit iuſtus: Sicut dr̄ Ps̄. Ab audi-
tōne mala non timebit. Preconialis aūt eſt: quia
eſt in titulo iſto ꝑconiū ſūme laudis. q̄ nihil niſi
laudabile in titulo iſto ꝯparet. Jeſus eīm ſaluator:
Nazaren⁹ florid⁹ virtutū honeſtate: Rex a regimie
iuſtitie Judeo⁊ cōfitentiū recta interptatōe dicit̄
Qđ nihil ē niſi laudabile. Ps̄. cxij. A ſol' ortu vſ-
q; ad occaſum laudabile nomē dn̄i. Triūphalis
aūt eſt iſte titulus: q̄ triūphū cōtinet ꝑfectū. Joā.
xvj. Cōfidite q̄ ego vici mūdū. [Supſcriptio
aūt fuit lr̄is grecis ⁊ latinis ⁊ hebraicis]
Grecis q̄dē ꝓpter ſūmū phīe ⁊ ſapie qđ fuit apud
illos. Latinis aūt ꝓpter ſummū ptātis. et Hebra
icis ꝓpter ſummū cult⁹ diuini. Dicit̄ aūt titul⁹ a
greco titan qđ eſt radi⁹. Et ꝑcat grām chr̄i toto or
be terra⁊ ꝑ iſtas tres linguas eſſe diffundēdam
[Hic eſt] Jeſus [rex Judeo⁊] Hec fuit vna
accuſationū in q̄ maiorē vim faciebāt. q̄ ꝑ hāc ce
ſari cōtradicere videbat̄. Unā etiā Joan. xix. dixerūt
Noli ſcribere: Rex Judeorū. ſed q̄ ipſe dixit: Rex
ſū Judeo⁊. Timebāt eīm accuſabiles fieri corā
ceſare: ſi ſimplr̄ ſcriberet: Rex Judeo⁊. Eſaie. xix.
Erit altare dn̄i in medio terre egypti: et titul⁹ dn̄i
iuxta terminū eius. Altare ſup qđ oblatus ē dn̄s
eſt crux. Mediū aūt terre dr̄ hierl'm que mediū
eſt nr̄e habitabilis: Que q̄dem ſpūalr̄ eſt egyptus
ꝓpter malos habitatores: ſic dicit̄ Apoc. xj. Titu
lus aūt inſcriptio Pilati eſt iuxta terminū crucis
Tribus aūt linguis ſcriptū eſt. q̄ Deut. xix. dr̄ q̄
In ore duū vel triū ſtabit omne vbum

V Nus aūt de his q̄ pendebāt
latronib⁹ blaſphemabat eū
dicens. Si tu es chriſt⁹: ſaluū fac
teipm ⁊ nos. Rn̄dēs aūt alter in-
crepabat eum dicens: Neq; tu ti-
mes deū: q̄ in eadē damnatiōe es
Et nos q̄dē iuſte. nā digna factis
recipimus. Hic vo nihil mali geſ
ſit. Et dicebat ad Jeſū. Dn̄e me-
mento mei cū veneris in regnū tu
um. Et dixit illi Jeſus. Amen di-
co tibi: Hodie mecū eris i paradiſo.

Hic vltio ponit̄ ꝑs illa que eſt de exprobratiōe P
latronū. Dicunt̄ aūt h̄ Tria. Siniſtri latrōis ex-
probratio. Dextri ad ſiniſtrū increpatio. et Deuo-
tio quā habuit ad dn̄m. De Primo q̄dē dicit ſic
[Unus aūt de his q̄ pēdebāt latronib⁹] q̄
a ſiniſtr̄ pēdebat ⁊ ad ſiniſtrā ꝑtinebat [blaſphe
mabat eū] Matth. xij. Spūs blaſphemie non
remittet̄ eis in hoc ſeclo neq; in futuro. Blaſphe-
mia eſt impoſitio falſi criminis in deum. Ps̄. lxviij
Improperia improperantiū tibi ceciderūt ſuper me.
Hiere. xv. Oēs maledicūt mihi. Hiere. xx. Oēs
ſubſannāt me [dicens] improꝑando [Si tu es
chriſt⁹] hn̄s diuinā potētiā [ſaluū fac] ꝓncipa
liter [temetipſum. ⁊ nos] poſtea. Eccī. xiiij. Qui
ſibi nequā cui alij eſt bon⁹. Ordinata eī charitas
eſt vt incipiat a ſemetipo. et ideo Salua te ꝓmū
et poſtea nos [Rn̄dens aūt alter] latro iā ad
pniaꝫ ꝯuerſus. Q̄ ſic dr̄ Mat. ⁊ Mar. prio am-
bo blaſphemabāt. Sed vn⁹ ad cor rediens: veniā
petiuit. et ſocium increpauit [increpabat eū di
cēs] ij. Ti. iiij. Argue obſecra increpa in oī patiē-
tia ⁊ doc. [Neq; tu times deū] q.d. Qui ti
mere deū deberes: eo q̄ in ſanuis es mortis ⁊ iudi-
cij diuini. Ps̄. xiij. Cōtritio ⁊ infelicitas i vijs eo-
rū: ⁊ viā pac̄ nō cognouerūt: nō eſt timor dei ante
oclos eo⁊ [q̄ i eadē dā. es] Nō q̄dē q̄ ad cāꝫ: ſꝫ
q̄ ad ſiliꝫ penā Accepiſti eīm mortis ſniaꝫ ſic ille. Et
hoc q̄dē mag grā ē q̄ i eād dānatōe vult eē nobiſ-
cū. ij. Reg. xviij. Abſalon fili mi: fili mi abſalō q̄s
mihi det vt ego moriar ꝓ te fili mi abſalō [⁊ nos
q̄dē iuſte] Supple: patimur. q̄ pctā nr̄a h̄ me-
ruerūt. q. Reg. xix. Neq; eī fuit dom⁹ pr̄is mei ni-
ſi morti obnoxia dn̄o meo regi [Nā dig. fac. re-
cipim⁹] h̄ ē dignas penas recipim⁹ ꝓ malis factis
ij. Co⁊. v. Ut referat vnuſq̄ſq; ꝓpria corporis put
geſſit. Eſa. iij. Ue impio in malū: retributio manuū
ei⁹ fiet ei [hic vo nihil ma. geſ.] Et h̄ ꝑcatū eſt in
agno paſcali. De q̄ dr̄ Erit eīm maſculus annicul⁹
abſq; macula. [Et dic. ad ieſū] i deuotōe cōpū
ctionis ꝯuerſus [Dn̄e] Sap. xvj. Tu es q̄ vite ⁊
mortis hēs ptātē [memēto mei] i bonū. Gen. xl.

Memẽto mei dũ bene tibi fuerit Prouer.x. Me
moria iuſti cũ laudibꝫ. Pſal.cxj. In memoria eter
na erũt iuſti: ab auditiõe mala nõ timebũt [dum
veneris in regnũ tuũ] Jo.xviij. Regnũ meuꝫ
nõ eſt hinc. Sap.v. Accipiet regnũ decoris. ꝛ dia
dema pulcritudis ꝺ manu dñi: qm̃ dextera ſua re
get eos. ꝛ i brachio ſuo defendet illos [Et dixit
illi Jeſus] oſtendẽs ꝙ ipe eſt verus ſaluator q
venit in mũdũ pctõres ſaluos facere. qꝛ ſicͤ dicit
Mat j. Saluũ faciet populũ ſuũ a peccatis eoꝝ.
[Amẽ dico tibi] hoc ẽ: Vere dico tibi [hodie]
hac lucẽte luce: qꝛ nũc lucet lux gr̃e [mecũ eris
in paradiſo] Paradiſus autẽ hic dicit deitatis
plena fruitio. Ad quã ſecũ ſtatim ſoluta a corpe
venit aĩa latrõis. ij. Cor. xij. Raptũ i paradiſũ: ꝛ au
diuit arcana verba q̃ non licꝫ homini loqui. Apo
ca. ij. Qui vicerit dabo illi edere de ligno vite qꝺ ẽ
in paradiſo dei mei. Paradiſus eni vt dicit Auguſ.
Tripliciter dicit. Eſt eni Terreſtris paradiſus regio
p̃ma noſtroꝝ immortaliũ corpoꝝ añq̃ caderent
p peccatũ. Geñ. ij. Plãtauerat aũt dñs deꝰ paradi
ſum voluptatꝭ ab initio. i q̃ poſuit hoĩem quẽ for
mauerat. Aliqñ aũt dꝛ Paradiſus regio btõruꝫ
ſpirituũ: deitate p̃ſentialiter fruentiũ: ſicͤ iã añ dixi
mus. Hec aũt regio eſt i omĩ loco vbi ſe deitas ad
fruendũ exhibet: ſiue i celo: ſiue in terra. ſiue etiã i
limbo patrũ: ad quẽ poſt mortẽ aĩa chr̃i deſcẽdit.
Aliqñ etiã dicit Paradiſus delicie ſancte aie i cõ
ſolatiõibꝫ diuĩs. Eccli. xl. Timor dñi ſicͤ paradiſus
bñdictiõis. Aliqñ etiã pulcritudo ꝯuerſatiõis ſan
ctoꝝ dꝛ paradiſus. Eccli. xlj. Gr̃a ſicut paradiſus i be
nedictiõibꝫ. Aliqñ dꝛ Paradiſus: amenitas habi
tatiõis ſctõꝝ. Geñ. xiij. Regio iordanis vniuerſa
irrigabat ſicut paradiſus dñi. Irrigat autẽ p fluen
ta doctrinaꝝ ꝛ gr̃aꝝ. Dicit Paradiſus multipli
citas amenitatis ſcpturaꝝ. Eccl. xxiiij. Ego ſicͤ aq
ductꝰ exiui de paradiſo. Aliqñ dꝛ Paradiſus vber
tas cordis pleni ſcĩtijs ꝛ ꝟtutibꝫ Cañ. iiij. Emiſ
ſiões tue paradiſuſ maloꝝ punicoꝝ cũ pomoꝝ fru
ctibꝫ. Sed ꝺ dꝛ Paradiſus in p̃ma ſignificatõe.
Et deitas exhibẽs ſe fruitiõi ſanctoꝝ eſt ſicut flu
uius q exit de paradiſo. Fluuiꝰ egrediebat de loco
voluptatꝭ ad irrigandũ paradiſum.

E Rat aũt fere hora ſexta.

a Hic poſt crucifixionẽ: agit de Morte dñi
ꝛ Circũſtantijs mortis eiꝰ. Dicunt aũt ꝺ Quinqꝫ.
Scꝫ. Tes morti ꝯgruũ. Subtractio luminis mũ
di ne videret extigui lumẽ ſpũuꝫ. Sciſſio veli ad
reuelatiõem ſecretoꝝ. Cũ clamore ingẽti mors do
mini: ad deteſtatiõꝫ pctõꝝ tantã mortẽ cauſantiũ
Cõuerſio ĩfideliũ: ꝛ deuotio fideliũ ad edificatiõeꝫ
fidei ꝛ bonoꝝ moꝝ. De Pͥo dꝛ [Erat aũt fe
re hora ſexta] qñ ſol mediũ celi accepit. ꝛ i totũ
mũdũ eq̃lit ꝟtutẽ ſui luminis emittere debuit. Ec
cli. xliij. In meridiano ſol exurit terrã. ꝛ refulgenſ
radijs ſuis obcecat ocl'os. Alij tñ dicũt ꝙ i tertia.
qꝛ i tcia ceperũt linguis crucifigere. ꝛ qꝺ ore diffini
uerũt: p opꝰ i ſexta pfecerũt. Et ꝙ ita ſit dicͤ Dio. in
Ep'la ad Appolliphaniũ. ꝙ feria ſexta: hora q̃ſi ſe
xta: apud Heliopolim ciuitatẽ egypti. hoc ipſe et
Appolliphaniꝰ cõſpexerũt. Dꝛ eñ in pſ. xviij. A ſũ
mo celo egreſſio eiꝰ ꝛ occurſus eius vſqꝫ ad ſummũ
eiꝰ. Et loquit de ſole. Hoc aũt nõ niſi in meridie ẽ
qꝺ eſt hora ſexta. qꝛ Sicͤ tunc lumen in totũ mũ
dũ effundit: Ita gratia redemptiõis p gr̃am datã
in ſanguie chr̃i in (al's p) totũ mũdũ erat deriuãda
Adhuc aũt in meridie comedit hõ vetitũ. Et ꝺ ac
pit: qꝛ ſtatim ſe abſcõdit: ꝛ ſtatim poſt meridiẽ ar
guit a dño ꝙ in meridie cõmiſerat. Geñ. iij. Dum
deambularet dñs in paradiſo ad aurã poſt meridiẽ
clamauit ꝛ dixit. Adã vbi es: Eodẽ ergo tp̃e etiaꝫ paſ
ſionis in morte appoſuit remediũ. Ambro. Ipſe li
gnũ tunc notauit: damna ligni vt ſolueret.

Et tenebre facte ſunt in vniuer ſam terrã vſqꝫ in horam nonã Et obſcuratus eſt ſol.

Hic tangit Secundũ de tenebris. Et dꝛ Duo.
Tenebraꝝ ſctionẽ. et Cãm. De Pͥo dꝛ [Et te
nebre facte ſunt] Origenes videt dicere ꝙ ſicͤ
in egypto Exo. x. tenebre facte ſũt egyptijs Nõ iu
deis: Ita ecõuerſo modo: tenebre facte ſunt iude
is: ꝛ nõ alijs q erant in terra. Et hec opinio nõ eſt
vera Niſi de tenebris ſpũalibꝫ itelligat. Sap. xvij
Totꝰ orbis lympido illũinabat lumie ꝛ nõ impe
ditꝭ opibꝫ cuſtodiebat. Solis aũt illis ſuppoſita
erat grauis nox: imago tenebraꝝ: q̃ eos erat com
p̃hẽſura. Beda tñ videt velle ꝙ lumẽ toti mundo
fuit ſubductũ ex ꝺ ꝙ ſol ꝛ elemẽta retraxerũt lumẽ
ſuũ ab iferiori hitatiõe ꝓpter furorẽ (al's horrorẽ)
tãti facinoris. Et hoc expſſe dicũt factũ eſſe q tene
bras illas viderũt. Sicut Dionyſiꝰ ꝛ Apolliphaͦ
niꝰ ꝛ Policarpꝰ martyr: ꝛ alij qdã. Alij dicũt ſicut
Ambro. ꝛ Augꝰ ꝛ Hiero. ꝙ tenebre ñ erant niſi in
Judea. qꝛ ibi tantũ pctm̃ cõmiſſum eſt. Et ꝺ itẽ
negant Dionyſiꝰ ꝛ Policarpꝰ ꝛ Apolliphaniꝰ Et
dicũt ꝙ tenebre ſe extenderũt vſqꝫ ad regiões illaſ
cas. ꝺ eſt: in phrygiã: vbi fuit Ilion ſiue Troia. Et
ipi in Heliopoli ciuitate egypti erãt i tenebris. Et
ꝺ qdẽ eſt veꝝ. Sic ergo tenebre facte ſũt. Job. v. Per
die incurrent tenebras: ꝛ q̃ſi in nocte ſic palpabũt
in meridie. Exo. x. Sint tenebre tãdenſe vt palpari
q̃ant. Thre. iij. Me minauit ꝛ adduxit i tenebras
ꝛ nõ in lucẽ [in vniuerſa ter.] regni hierl'm ꝛ in
finitimis regionibꝫ. Pſ. liiij. Timor ꝛ tre. venerũt
ſup me: ꝛ ꝯtex. me tenebre [vſqꝫ i horã no.] ꝺ ẽ
p tres horas: p q̃ntũ ſpaciũ eclipſ naturalis nõ du
rat Ita ꝙ nulla ſolis appareat repurgatio. qꝛ cito
trãſit luna: et ſol i aliq̃ pte diametri repurgat ꝛ lu
cere incipit. Iſte aũt tenebre ſine ſi luciꝭ admixtiõe
ſtabãt tribꝫ horis: qꝺ nũq̃ p̃t ꝯtigere ꝑ naturã.
Hoc eñ oñdit ꝺ qꝺ dixit dñs Jo. iij. Lux i mũdũ
venit ꝛ dilex. hoĩes magꝭ tene. q̃ lucẽ: erãt eĩ ipoꝝ
mala opa [Et obſcuratꝰ ẽ ſol] Quidã mẽtiunt
ꝙ ſol obſcuratꝰ ſit retractiõe ſui luminis. Sed Dio
nyſiꝰ q ꝺ vidit dꝛ ꝙ luna ſe ſoli horribilr ſũmiſit. ꝛ
cũ in omni eclipſi naturali luna ſolem eclipſans
veniat ab occidente: tunc econtrario luna venit ab
oriente: ꝛ incepit ſol obſcurari ex (al's a) pte orien
tali ſphere ſue: et tranſiuit luna ſub ſolem donec
tota fuit obſcurata ſolis linea diametralis Ita ꝙ
vltimũ obſcuritatꝭ fuit pars occidẽtalis: q p̃ma eſſe

debuit ſi eclipſis naturalis fuiſſet. Et toto ſole ſic obſcurato: tenebre ſteterūt p tres horas equales. Qđ itē fuit ꝯ naturā. Adhuc autē Luna tūc vt dicit Dioñ. ceciderat ab angulo pleniluniȷ̄. Dicit em̄ q lune deerat. nec erat tp̄s conuentꝰ ſolis ⁊ lune: qđ nō eſt niſi in nouilunio. Erat em̄ luna. xv. ſm curſum aſtroꝝ: et ſm cōpotuȝ hebreoꝝ q non fallit a curſu ſiderū. Et cum luna: vt dcm̄ eſt: veniret ab oriente: oportuit q p eandē curuitateȝ ſemicirculi rediret ad ſolē p quā a ſole creſcens receſſerat. Et hoc iteꝝ impoſſibile eſt ſm naturā. Adhuc autē oportuit q i eodē arcu mota: recedēdo ⁊ accedendo moueret motu reflexiōis. Qđ ē ꝯ oēm naturalē phiam. qꝫ in illo motu de neceſſitate intercadūt due quetes. et ſic motꝰ lune nō erat regularis ⁊ vniformis. Adhuc aūt dicit Dioñ. q luna poſt nonam reſtituta eſt in locū ſuū. et ſic oportuit q vnū ſemicirculū ⁊ eundē ſui deferentis in tribꝫ horis bis pficeret. ḡ in tribꝫ horis mouebat q̄ntū moueri debuit in dies. xv. diebꝫ: qui ſunt. xxx. dies. Hec oia mirabilia dicit Dioñ. tunc accidiſſe. Et ideo magiſtꝝ ſuū Apolliphaniū interpellaſſe dicēdo. O ſpeculū doctrine Apolliphani qd his ſecretis aſcribis? Et ad hoc Apolliphanꝰ. Hec o bone Dionyſi Inuiſe ſunt diuinaꝝ reꝝ. Hiere. xv. Occidit ſol cū adhuc eſſet dies. Amos. viij. Occidet ſol in meridie et tenebreſcere faciā terrā in die luminis. Sap. xvij. Ignis quideȝ nulla vis nec ſiderum lympide flāme poterāt illuminare noctē illam horrendam.

Et velū tēpli ſciſſum eſt mediū.

R Hoc eſt Tertiū In q̄ notat Reuelatio apta ſecretoꝝ. Erat aūt duplex velum in templo. Exteriꝰ quidem qđ oſtiū tēpli recludebat: ne ab interiori atrio in ſancta poſſet aliqs reſpicere. et Aliud veluȝ erat qđ ſancta ſcōꝝ a ſcis diſtinguebat. Vtrūqꝫ autē ſciſſum eſt a ſūmo vſqꝫ deorſum Sicut dr Matth. xxvij. Sciſſum āt eſt [mediū] ita q vna ps cecidit huc: et altera illuc: Ita q ſecretiora tēpli ⁊ interiora omnibꝫ apparuerūt libero aſpectu conſpecta Significātia ipſo facto iā patefactā ⁊ ppalatā eſſe viā ſcōꝝ. Sicut dr Heb. ix. ita iā q p̄mū tabernaculū nō vlteriꝰ habuit ſtatū. Apoc. xj. Apertum eſt templū dei in celo: et viſa eſt arca teſtamēti eiꝰ in tēplo eius. Hoc eſt: In celo celātē ſacra in templo: apertum eſt tēpluȝ: vt pateret oibꝫ via libera ad ppiciatoriū ⁊ arcā que corpꝰ dn̄i ſignificat: qꝛ iā p paſſionem chr̄i eſſet remotū impedimentū. ij. Coꝝ. iij Vſqꝫ in hodiernū diem cū legit Moyſes: velamē eſt poſitū ſup̄ cor eoꝝ. Et h̄ eſt velamē carnalis intellectꝰ legis. Vñ ſequit. Cū aūt cōuerſus fuerit quis eoꝝ ad dn̄m auferet velamē. Deꝰ em̄ ſpūs ē. Hoc totum cōtinet Heb. ix. p totū caplm̄. Vbi dicit expſſe p velamentū ſignificabat ſpūſſctūs nōdū ppalatā eſſe viā ſcōꝝ. Et aliqbꝫ interpoſitis Subiungit q chr̄s aſſiſtens pōtifex futuroꝝ bonoꝝ p ampliꝰ ⁊ pfectꝰ nō manufactū. i. nō huiꝰ creatiōis: neqꝫ p ſanguinē hircoꝝ aut vituloꝝ: ſed p ppriū ſanguinē introiuit ſemel in ſcā eterna redēptione inuenta: oibꝫ velamētis depoſitis: et liberā viā faciēdo ad ſcā cōtuenda ⁊ hn̄da oibꝫ. Pſ. xij. Reuela oculos meos ne vnqꝫ obdormiam in morte. Et iteꝝ pſ. cxviij. Et cōſiderabo mirabilia. Dicit autē Hiero. q in euāgelio qđ hebraicis lr̄is conſcriptū eſt: habet: q illo cum vela ſcinderentur lapis mire magnitudinis ſcindebat ⁊ cecidit de ſupliminaribꝫ tēpli: in ſignū future deſtructiōis tēpli. Et de h̄ dr Eſa. vj. Cōmota ſunt ſupliminaria domꝰ a voce clamantis. Vtrunqꝫ: ſciſſura. ſ. veloꝝ: ⁊ ſciſſura tēpli cōcordat pphecie Eſa. xxij. Reuelabit opimentum Jude: ⁊ videbitis i die illa armamentariū domꝰ ſaltꝰ: ⁊ ſciſſuras ciuitatis Dauid videbitis: qꝛ mltiplicate ſunt. Domꝰ ſaltus: dr tēplū. qꝛ factū fuit de lignis ſaltus libani. Tacet aūt h̄ Lucas de terremotu ⁊ ſciſſura petraꝝ ⁊ apertura ſepulcroꝝ: q̄ etiā tūc acciderunt: q̄ Matthēꝰ diligenter poſuerat.

Et clamans voce magna ieſus ait. Pater: in manꝰ tuas cōmēdo ſpm̄ meū. Et hec dicēs expirauit.

S Quartū eſt qđ eſt de Inclamatōe peti qđ eſt cātāte mortis. Et dr Tria. Clamorē: Oratōeȝ. ⁊ Expirationē. De Pmo dr [clamās voce magna] Clamor aūt vires interiores adeſſe ſcat ſm naturā: qđ exangues ⁊ iā q̄ſi exanimes clamare nō pn̄t Heb. v. Preces ſupplicatōeſqꝫ ad deū cū clamore valido ⁊ lachrȳs offerēs: i oibꝫ exauditꝰ eſt. Job xvj. Terra ne opias ſanguinē meū: nec inueniat in te locū latēdi clamor meꝰ. Eſa. lviij. Clama ne ceſſes: q̄ſi tuba exalta vocē tuā: ⁊ annuncia pplo meo ſcelera eoꝝ: et domui Jacob pctā eoꝝ. Sic ḡ iclamauit pctm̄ [voce magna] Exilē em̄ vocē cōſueuerūt hīc ⁊ acutā afflicti: ⁊ exangues: i ppria ptē ſpm̄ ⁊ vitā nō hn̄tes. Et iō in hac vocis magnitudine oñdit qđ dixit Joan. x. Nemo tollet a me aiam meā: ſed ego pono eā ⁊ iteꝝ ſumo eā: Ptātem em̄ habeo ponēdi aiam meā ⁊ habeo iterū ſumēdi eā. Gen. eñ. iij. q̄n̄dō clamauerat Vbi es Adā: qñ de manu dei cecidit in pctm̄. Hoc ē: vide in quātam incidiſti miſeriā: q ⁊ te ad neceſſitatē moriēdi: ⁊ me ad mortē cōducat tue redēptiōis. Et ideo Clamat h̄ voce magna. Matt. xxvij. Deꝰ deus meꝰ vt qd dereliqſti me: Et ſubiūgit ſpūſſctūs q hec ſūt vba delictoꝝ eoꝝ q̄ ſui erāt in h̄ mūdo: p qbus vt tormēta pati cōueniebat. Et anteqꝫ congrue redimerent: ad iſtū clamorē: liqfacta eſt ſponſa Cant. viij. Dilectꝰ meus clamat ad me Pone me ſicut ſignaculū ſup cor tuū ⁊ ſup brachiū tuū: qꝛ fortis vt mors dilectio. Sic rñdet ſpōſa Can. j. Faſciculꝰ myrrhe dilectꝰ meꝰ mihi: inter vba mea ꝯmorabit. Magnitudo pene ſi ita clamare coegit ſicut magnitudo peti p q talē penā ſuſtinuit. Clamat igit vt oſtendat ſe vite ⁊ mortis hīc impium. Sap. xvj. Qꝛ iā ſanguie effluxo: vexatis viribꝫ: plōgato ⁊ multiplicato martyrio: clauis ad interiora penetrantibꝫ: adhuc mortē ſuſtinet ne niſi volēti ſupueniat. Eſa. liij. Oblatꝰ eſt qꝛ ipſe voluit. Clamat etiā: igētē ad nos oñdēs amorē: p qbꝫ tot penas aſſūpſit. Clamat: imēſitatē acerbitatis in dolore mortis oñdēs. Qđ ex Tripli cā fuit. Vna qdē Naturalis ē. qꝛ ſpecioſus forma p̄ filijs hoim: optime cōplexiōis ⁊ decētiſſime fuit cōpoſitōis: ⁊ iō in morte acerbiſſimi doloris: maxime cū nec etate ꝯfectꝰ: neqꝫ infirmitate in aliquo

fuerit deſtitut⁹. Alia autẽ diuiſa fuit: qꝛ morte aſ
ſumpta mortu⁹ fuit. Hãc aũt talẽ aſſumpſit: qlẽ
tantũ lucret petm̄ quantũ ꝓtoplaſtus ꝛ alq̄ cõmi
ſerant qui totã naturã ꝑdiderãt. Et hãc oportuit oi
bus mortibꝫ eſſe acerbiorẽ. Tertia cauſa moral̃
eſt. qꝛ dicit Ariſtot. ꝙ Mors tanto eſt moleſtior:
q̄nto bonis melioribꝫ priuat morientẽ. Et ideo di
cit Mortẽ virtuoſi hoĩs eſſe moleſtiorẽ q̄ꝫ mor
tẽ turpis: q̄nto bonis (al's bonus) ꝑ mortẽ melio
ribus ꝑuat̃ ſaceꝰ. Oportuit ḡ iſtã eſſe moleſtiſſi
mã: q̄ tot bonoꝝ diuitẽ ꝛ inclytũ priuauit deũ vi
ta. Thren. j. O vos oẽs q̄ trãſitis ꝑ viam: attẽdi
te ꝛ videte ſi eſt dolor ſilis ſicut dolor me⁹. Voce
igitur magna clamauit. Ps. cxlij. Anxiatus eſt in
me ſpũs me⁹: in me turbatũ ẽ cor meũ [Ait Je
ſus] inter multa q̄ clamauit. Sicut Pater igno
ſce illis qꝛ neſciũt qd faciũt. ꝛ De⁹ deus meus vt
qd dereliq̄ſti me: Quod bis clamauit. ꝛ Sitio. Et
hoc quod ad Joannẽ ꝛ mrẽm dixit. Mulier: ecce
filius tu⁹. Ad diſcipulũ autẽ: Ecce mater tua. P⁹
oĩa autẽ dixit quod hic ꝯtinet̃ [Pater in ma
nus] Et dicũt q̄dam ꝙ i cruce Centũ q̄nquagita
pſalmoꝝ legit. Qui ab iſto ꝑncipio pſalmi
Deus de⁹ me⁹ reſpice in me: vſqꝫ ad iſtũ quẽ hic
dicit ꝟſum continent̃. Et hoc vocat̃ Pſalterium
chr̃i. Dicit igit̃ [pater] Hic enim a memoria dul
cis filij: etiã inter flagella ꝛ penas q̄s ex obedien
tia patris ſuſtinuit: nõ receſſit: Docẽs nos q̄niã
ꝛ nos patris in tribulatõne nõ obliuiſcamur. qꝛ
Flagellat oẽm filiũ quem recipit. Heb. xij. [In
manus tuas] virtuoſas [commendo ſpiritũ
meũ] debentẽ ꝯgredi cũ diabolo ꝛ inferno ad iu
ſtorũ liberatõnem. Sap. iij. Juſtorũ aĩe in manu
dei ſunt: ꝛ nõ tanget illos tormentũ malicie. Cõ
mendatio autẽ eſt. Ut ſicut pater oñdit ꝟtutẽ in
expugnãdo petm̄ ꝛ petõres. ꝙ ita oñdat ꝟtutem
manus ſue in expugnãda morte: ꝛ auctore mortꝭ
diabolo: ꝛ domo mortis inferno: Ut ſpũs potẽs
forti diabolo ſuꝑueniat: ꝛ intret potẽter in domũ
fortis: ꝛ alliget fortẽ. ꝛ oĩa vaſa dom⁹ eius diri
piat. Sicut Lu. xj. dictũ eſt. Hoc eni modo im
plet̃ quod dictũ eſt Eſa. xlix. Etq̄dem a forti tolle
tur ꝑda. et qꝺ ablatũ eſt a robuſto ſaluabit̃. Sic
igit̃ dicit. In manus tuas [commendo ſpiri
tum meum] Alia enim commendatõne non in
diguit commendare ſpiritum: qui vnitus fuit
diuinitati. [Et hec dicens] oñdendo qd i mor
tis ꝑiculo et domo mortis facere vellet ꝑ ſpiritũ
Eccl. xxiiij. Penetrabo inferiores ꝑtes terre. ꝛ in
ſpiciã omnes dormiẽtes. ꝛ illuminabo oẽs ſperã
tes in domino. Oſee. xiij. O mors ero mors tua
morſ⁹ tu⁹ ero iferne [expirauit] h̃ ẽ: ſpm̄ tradi
dit: Jſta q̄ de oꝑe redẽptõis adhuc reſtabãt faciẽ
da ꝑfecta⁹ Deut. xxxij. Date magnificẽtiã deo nr̃o
Dei ꝑfecta ſunt oꝑa. ꝛ oẽs vie eius iudicia. Sic
via vite: ita ꝛ via mortis. Oſee. xiij De manu mor
tis redimã eos: de morte liberabo eos.

Vidẽs aũt cẽturio quod factũ
fuerat glorificauit deũ: dicẽs. Ve
re hic hõ iuſtus erat. Et oĩs turba
eorum qui ſimul aderant ad ſpe
ctaculũ iſtud: et videbant que fie
bant: ꝑcutiẽtes pectora ſua reuer
tebantur.

Quintũ eſt iſtius ꝑtis qꝺ continet Tria. Con V
uerſionẽ gentiliũ. Compunctionẽ petõꝝ. et Cõfor
tationẽ iuſtoꝝ. Primũ notat̃ in hoc ꝙ dicit [Vi
dens aũt Centurio] q̄ gentilis fuit ꝛ infidelis
et ꝑfuit miniſtris crucifigẽtibꝫ chr̃m. Qꝺ factũ fue
rat in oĩbus iam inductis miraculis. Et precipue
in hoc ꝙ ſpũs ſu⁹ in paſſionibꝫ extorq̄ri nõ potuit
ſed clamore oñdit ꝙ voluntarie aĩam poſuit. Et
ideo Mar. xv. dꝛ. Videns aũt Centurio ꝙ ſic cla
mans expiraſſet [glorificabat deũ] illũinat⁹ fi
de [glorificabat deũ] cõfeſſione ꝟitatꝭ. In hoc
em̄ de⁹ maxie glorificat̃ qñ hõ petm̄ ſuũ recogno
ſcit. Joſ. vij. Fili mi da gl'iam deo ꝛ confitere pec
catũ tuũ: et indica mihi qd feceris. Jſte em̄ petm̄
infidelitatꝭ ſue recognouit. Et cũ quẽ añ blaſphe
mauerat [dicens: Vere hic hõ iuſt⁹ erat]
Juſt⁹ aũt nõ potuit eſſe niſi ꝛ verbis verax eſſet et
oꝑe iuſt⁹. Deut. xxxij. De⁹ fidelis et abſqꝫ vlla iniq̄
tate iuſtus ꝛ rect⁹. Si ḡ verax fuit in ſermone: ipe
filius dei erat. qꝛ filiũ di ſe eſſe dixit. Vñ Matth.
xxvij. et Mar. xv. Vere fili⁹ dei erat iſte. Sic ḡ in
iſto notat̃ Jlluminatio gentiliũ ad fidem [et oĩs
turba coꝝ qui ſimul aderant] Multitudo ei
maxima venerat: qꝛ ꝓpe ciuitatẽ erat loc⁹ vbi crucifi
xerũt eũ Sicut dꝛ Joã. xix. Quacũqꝫ de cã venire
ſent ſiue plãct⁹ ſiue curioſitatis ſiue malicie ꝛ de
riſiõis [ad ſpectaculũ iſtud] j. Coꝛ. iiij. Spe
ctaculũ facti ſum⁹ mundo ꝛ angelis ꝛ hoĩbꝫ [et
videbãt que fiebãt] . ij. Mach. vij. Digna am
miratione facta ſũt in nob [ꝑcutientes pecto
ra ſua] Matt. xv. Que ꝓcedunt ab ore: de corde
exeũt: q̄ ſunt furta ꝛ blaſphemie ꝛ cogitatões ma
le. Et qꝛ cor: eſt fons oĩm malorũ q̄ irrogata ſunt
dño: ideo pectora ꝑcutiebãt in ſignũ caſtigatõis.
Lu. xviij. Percutiebat pect⁹ ſuũ dicẽs. De⁹ ꝓpiti⁹
eſto mihi petõri [reuertebant̃] hoc eſt: a malo ſe
ſubduxerunt. Hiere. xxxj. Poſtq̄ꝫ oſtendiſti mihi
cognouiam: Percuſſi femur meum: cõfuſus ſum ꝛ
erubui: qm̄ ſuſtinui oꝑprobrium adoleſcẽtie mee.
In hui⁹ ſignũ ꝑcuſſiõis Sacerdos eleuata aliq̄n
tulũ voce in ſignum clamoris dñi: tundit pect⁹ in
Canone dicẽs. Nobis q̄ꝫ petõribꝫ.

Stabant aũt omnes noti eius
alonge: et mlieres que ſecute erãt
eum a Galilea hec videntes

Hic tangit̃ Confortatio fideliũ deuotoꝝ. Noti
aũt h̃ dicunt̃ qui ſe eſſe in dilectione nouerũt. ꝑ ti
more aũt: ꝛ qꝛ ipellebant̃: et q̄a noluerũt eſſe cum
miniſtris ſcelerꝭ: delõge ſteterũt. Ps. lxxxvij. Elõ
gaſti a me amicũ ꝛ ꝓximũ: ꝛ notos meos a miſe
ria. Ps. xxx. Qui videbãt me foras fugerũt a me:
obliuioni dat⁹ ſum tanq̄ꝫ mortu⁹ a corde. Job. vj
Ecce ñ eſt auxiliũ mihi in me: neceſſarij q̄ꝫ mei re
ceſſerũt a me [et mulieres q̄ ſecute erant eũ
a Galilea] Jlle q̄dẽ ꝑmo lõge ſteterũt ſicut h̃ dꝛ

Compuncta autē turba ⁊ recedente: ⁊ centurione
glorificāte deū: audaciā acceperūt ⁊ accesserūt ad
crucē. Et ideo Jo.xix. dr̄: ꝙ Stabāt iuxta crucem
Jesu mater eius: ⁊ soror matrꝭ eius Maria cleo-
phe ⁊ Maria magdalene. Job.xix. Pelli mee cō-
sumptis carnibus adhesit os meū: ⁊ derelicta sūt
tm̄modo labia circa dentes meos. Cornes hic di-
cunt carnales amici: qui a passione ꝯsumpti sunt.
quia nō audebāt eum cōfiteri. Et ideo tūc solū os:
fortiores .s. discipuli adheserūt pelli. ⁊ hoc est fidei
ecclesie. Labia aūt sunt mulieres que locute sūt ei.
Et ille sole circa dentes eius erāt: qꝛ necessaria mi-
nistrabāt. Lu.viij. Que ascēderant de galilea ⁊ mi-
nistrabāt ei d̄ facultatibus suis. Ille enī mulieres
ministrabāt ei: vicem illius vidue supplētes: q̄ pa-
uit heliā .iij. Reg.xvij [hec videntes] ceteris fu-
gientibꝫ. Et ideo dr̄ Chrysost. ꝙ iste mulieres do-
ctrices fuerūt Apostolorum ⁊ Euangelistarum.

e **Et ecce vir nomine Joseph q̄
erat decurio vir bonus et iu
stus: hic non consenserat consilio
et actibus eorū: ab arimathia ciui
tate Judee: qui expectabat ⁊ ipse
regnum dei.**

x Hic agit de Sacramēto sepulture. Et diuidit
contra p̄cedens totum qd̄ dictū est de Passione ⁊
Morte. Habet autē Tres ptes. In qrū Prima
describit Jo qui tante sepulture dign⁹ fuit officiū
impendere. In Scd̄a autē describit Modus se-
pulture. Et in Tertia describit Deuotio mulierū
considerantiū sepulture locū. Describit autē Jo-
seph ab Octo. Primo q̄dez Ab animi strenuitate
qua iudeorū ferocitatē nō timuit qn̄ dr̄ [Et ecce
vir] Uir enī est virilis animi: nō timēs impetus
occurrētes. Psal.j. Beat⁹ vir qui nō abijt in consi
lio impioꝝ: ⁊ in via peccatoꝝ nō stetit. Unde etiā
quidā eundē psalmū de Joseph isto dicūt factum
fuisse: eo ꝙ non ꝯsensit cōsilijs ⁊ actibꝫ iudeorum
tradentiū dn̄m. Scd̄o describit a Noie: qn̄ dicit
[Joseph noie] Gen.xlix. Joseph fili⁹ accrescēs
Unde etiaz accrescens interpretat. qꝛ cōtinuis in-
crementis accreuit in grā. Tertio describit a Po
testate: qn̄ dr̄ [qui erat decurio] h̄ est: princeps
sup decem. Uel: qꝛ erat aliqs officialiū curie. Ge
nes.xxiij. Princeps dei es apud nos. Psalm̄.xlvj
Principes populo[rum] ꝯgregati sunt cū deo abraā:
quia ceteris fugientibꝫ Joseph ⁊ Nicodem⁹ man
serūt: sepulture dn̄i officiū impendentes [vir bo
nus] bonitate ꝟtutis ⁊ pietate fidei. Et describit
hic Quarto ab habitu animi [et iustus] Quin-
tū est: vbi describit ab obediētia mandatoꝝ. Ps̄.
cxviij. Bon⁹ es tu: ⁊ in bonitate tua doce me iusti-
ficatōes tuas [hic nō erat cōsentiēs cōsilio]
Hoc est Sextū. Psal.j. Non abijt in consilio im-
pioꝝ [⁊ actib⁹ eorū] Et ideo in via peccatorum
nō stetit ⁊ in cathedra pestilentie nō sedit [ab ari-
mathia] Ecce Descriptio a Loco. Et interpretat
vigilia donatiōis. Et est ciuitas iuxta decapolim:
que olim Ramatha dicebat. Et presago nomine
sic dicebat. qꝛ propter vigiliā sue custodie corpus
dn̄icū accepit pro donatiōe. Et maxime qꝛ pre-
cepta decalogi custodiuit. Psal.xxxij. In psalterio
decē chordaꝝ psallā tibi. Hec est ciuitas [iudee]
que ꝯfitens interpretat. qꝛ dn̄m in confessiōe fidei
fuit confessus. Rho.x. Corde credit ad iusticiam:
ore autē cōfessio fit ad salutē [qui expectabat ⁊
ipse regnum dei] Descriptio est a Spe. qꝛ re-
gnum dei in reuelatione grē (que p iesum christuz
facta est) expectabat. Hoc enī regnuz dei vocatur.
Matth.vj. Primum querite regnum dei ⁊ iusti-
ciam eius.

**Hic accessit ad Pilatū ⁊ petijt
corpus iesu: et depositū inuoluit
syndone: et posuit eū in monumen
to exciso: in quo nondum quisq̄
positus fuerat.**

Hic tāgit de Sepultura Dicit aūt Tria. Scz. y
Qualiter a iudice corpus obtinuit: Qualiter illd̄
inuoluit: ⁊ Qualr̄ sepeliuit. De Prio dr̄ [Hic]
sicut extrās de curia ⁊ familia presidis: audacter si-
cut dicūt Matthe⁹ ⁊ Marcus [accessit ad Pi
latum] presidē: sine cuius licētia corpora dāna-
torum per iusticiā publicā tolli non poterāt. Eccl.
vij. Mortuo non phibeas grām: neqꝫ desis plo-
rantibꝫ in ꝯsolationem. ⁊ cum lugentibꝫ ambula.
Matth.xxvij. Pilatus vero iussit reddi corpus.
Sic enī precipit Josue.viij.⁊.x. ꝙ ante solis occa
sum corpora deponant de ligno [et depositū]
Supple: de cruce. Jo.xix. Petierūt vt nō remane-
rent corpa in die sabbati. Erat enī magn⁹ dies ille
sabbati [inuoluit illud in syndone mūda]
Syndon enī est pann⁹ factus de lino egypti: qd̄ ē
genus lini candidissimi. Dicit autē munda: qꝛ ad
vltimū erat dealbata. Et h̄ significabat candorez
grē ipsius corpis. Apoc.iij. Ambulabūt mecū in
albis: qm̄ digni sūt. Huius mysterij grā Silue-
ster papa p̄cepit ꝙ corp⁹ dn̄i non inuoluat in seri-
co: sed in linteo mūdo d̄ lino facto. Sic enī ⁊ vir-
go mater albis castitatꝭ viscerū suoꝝ indutū ⁊ in-
uolutum: ꝟbum ptulit i mundū: ⁊ iam natū pan-
nis inuoluit: ⁊ reclinauit in p̄sepio in pabulum iu
mentoꝝ. Eccis.ix. Omni tempe sint vestimēta tua
candida. Ideo etiam angeli in albis apparuerūt.
Matth.xxviij. Uestimēta eius sicut nix. In figu-
ra huius in monte transfiguratiōis Mat.xvij. ⁊
Luc.ix. ⁊ Marc.ix. vestimēta dn̄i candida sicut nix
apparuerūt: qualia fullo sup terrā facere nō potest
[et posuit eū] quiescentē ab omi ope redēptio-
nis die septio: sicut deus pat̄ die septimo ab omni
opere creatiōis mūdi quieuerat. Ita ergo positus
est ad quietis ostensionē. Heb.iiij. Qui enim in-
gressus est in illam requiē: ⁊ ipse quieuit ab operi-
bus suis quēadmoduz ⁊ a suis deus [in monu-
mento] qd̄ quasi monens mentē Uel munimen
tum vocat: qꝛ munitū fuit Matth.xxvij. signan-
tes lapidē cū custodibꝫ. Esa.xj. Erit sepulcrū eius
gloriosum [exciso] in lapide vt dr̄ Chrysost. ne di
cere possent: ꝙ discipuli suffodiētes; furati sunt eū

Erat enī in lapide in primo introitu: quaſi cripta vel camera Et in eodē lapide cōtra oſtium introitus illius camere ex oppoſito: erat ſpelunca in qua poſitus eſt dominꝰ: ⁊ ſuper os ſpelunce: lapis eſt maximꝰ ſuperpoſitus: qui nō niſi a multis remoueri poterat [in quo nondū quiſq̄ʒ] alius [poſitus erat] ne dicere poſſent ꝙ alius erat qui reſurrexit. Dicit aūt Joā.xix. ꝙ erat ibi etiam Nicodemus ferens mixturā myrrhe ⁊ aloes: q̄ſi libras centū quo vnxit dominū: Non contra putredinis vel corruptiōis fetorē: q: talem defectū incurrere nō potuit. Pſal.xv. Nō dabis ſanctuʒ tuū videre corruptioneʒ. Sed q: ita mos erat ſepelire corpora charoꝝ amicorū. Et cū eſſent omnia: expenſis ſepulture deeſſe noluerūt. Referunt aūt q̄dam ⁊ eſt ſcriptū in hiſtoria Eccl'iaſtica: ꝙ Judei hunc Joſeph ꝓpter ſepulture iſtius diligentiā captū incarcerauerūt: Et ꝙ ille ꝑmus fuit cui poſt reſurrectioneʒ dñs in carcere apparuit. quia ſolus inter diſcipulos tunc pro eo captus tenebaꝰ. Nicodemꝰ autem vix manus eorum effugit

Et dies erat paraſceues: ⁊ ſabbatum illuceſcebat

Determinat hic Tēpus iſtius ſepulture. Dicit igiꝰ [Et dies] ſepulture [erat paraſceues] hoc eſt ꝑparationis. Et eſt nomen grecū. ⁊ dicꝰ ꝑparatio: q: illo die neceſſaria ad ſabbatū preparabanꝰ: Maxime ad iſtud ſabbatū: qḋ maius erat ceteris. q: vna dies ſolēnitatꝭ paſcalis. Joan.xix. Erat aūt magnꝰ dies ille ſabbati. Et hoc eſt quod ſequiꝰ [et ſabbatū illuceſcebat] ad veſperam paraſceues. q: veſperū illucet in ſabbati luce: eo ꝙ precedens veſperū cum ſequenti die computetur. Semꝑ enim ſcḋm curſum naturalē: precedens nox in ſequentē diem illuceſcit. Pſal.cxxxviij. Nox ſicut dies illuminabitur: ⁊ Nox illuminatio mea in delicijs meis.

Subſecute aūt mulieres que cū eo venerant de Galilea viderunt monumentuʒ: et quemadmodum poſitum erat corpus eius: ⁊ reuertentes parauerunt aromata ⁊ vngenta: et ſabbato quidem ſiluerūt ſcḋm mandatum.

Hic tangiꝰ Qualꝰ deuote mulieres in paraſceue locū ſepulcri notauerunt. Et hoc eſt quod dicit [Subſecute] ſunt [aūt] ad locū ſepulcri [mulieres] in paraſceue [que cū ipſo] dño ieſu [venerant de galilea] Et ſicut ſupius dictū eſt: miniſtrauerant ei de facultatibꝰ ſuis: ⁊ pietatem quā exhibuerāt viuo: non negauerūt mortuo. quia fideles erant [et viderūt] hoc eſt notauerunt monumentū [et] notauerūt etiā [quemadmoduʒ poſitū erat] in monumēto [corpus eius] hoc eſt dñi ieſu. Matth.xxiiij. Ubi fuerit corpꝰ: illuc congregabuntur ⁊ aquile [et reuertentes] ipſa die paraſceues [parauerunt aromata et vngenta] Quāuis enī paraſceue eſt ꝑma dies paſcelune.xiiij. (al's.xv.) Et non licebat opus ſeruile in eo fieri: tñ opa pietatꝭ circa defunctorū corpa nō prohibebanꝰ. Aromata aūt dicunꝰ quaſi aeromata: ⁊ illa corpori dñico apponebāt. In ſignū: quia omni odore virtutum redolebat. Cañ.iiij. Surge aquilo ⁊ veni auſter. perfla hortū meū ⁊ fluēt aromata illius. Ungenta aūt parauerūt: in ſignū ꝙ vnctū erat vnctione deitatis: ⁊ in primo ſurrecturū oleolentie delibutū. Ecc̄i.xxxviij. Ungētarius faciet pigmenta ſuauitatis: ⁊ vnctiones conficiet ſanitatis [et ſiluerūt] hoc eſt quieuerūt a viſitatione ſepulcri [ſabbato quidē] in quo nihil operis ſeruilis licebat fieri [ſcḋm mandatuʒ legis] Eſa.lviij. Si abſtuleris pedē tuū a ſabbato facere voluntatē tuā: in die ſancto meo vocaberis ſabbatum delicatum: ⁊ ſanctū dñi glorioſum. Sic ergo terminaꝰ pars iſta que eſt de Sepultura

Capitulum.xxiiii.

Una autem ſabbati valde diluculo venerunt ad monumentuʒ: portantes que parauerant aromata.

Ab hoc loco vſq̄ʒ in finē agiꝰ de Sacramēto Reſurrectiōis ⁊ Aſceſſionis. Et diuidiꝰ in Duas partes. In quarū Prima Reſurrectio nunciaꝰ p angelos. In Scḋa vero Certificaꝰ ipſa domini apparitione. Prima harū Duas habet ptes. In quaꝝ Prima Nunciaꝰ per angelos ſanctis mulieribꝰ: ⁊ per mulieres apoſtolis. In Scḋa autē Signa que retulerunt mulieres: per experimentū probat Petrus nimio deſiderio videndi dñm. In Priori autē haꝝ Duo dicunꝰ. In quoꝝ Primo Reuelationeʒ accipiunt mulieres ⁊ apoſtolis referunt. In Scḋo aūt Hoc pro delyramēto reputaꝰ. Adhuc autē anterior illaꝝ Duo cōtinet. Acceptionem reuelatiōis: ⁊ Reuelatiōis nunciationē. In Prima haꝝ partiū Duo continenꝰ. In quoꝝ Primo dicꝰ Qualꝰ ad monumentū venerūt: ⁊ Quale monumentū inuenerunt. In Scḋo autē de Reuelatione angelica ſubiungiꝰ: que Dñm ſurrexiſſe perhibuit: ⁊ Mulieres ꝑmonuit de verbis dominicis. Dicit igiꝰ Quando ⁊ Qualiter ad ſepulcrū venerunt: ⁊ Quale inuenerūt ſepulcrū. Quando quidē: quia [Una ſabbati] hoc eſt ꝑma ſabbati. quā nos Dñicam appellamꝰ. Decuit enī ꝙ hoc in prima ſabbati nunciareꝰ. Ut qua die ſeptimane deus fecit celum ⁊ terrā. Gen.j. eadem die terra gr̄a: ⁊ celum gaudio reſurrectiōis repleretꝰ. Et q̄ die deus dixit. Fiat lux: ⁊ illuſtraret celū ⁊ terram: eadē die lux ſurgeret claritatis reſurrectiōis: ad celi ⁊ terre nouam illuminationē. Canticoꝝ.vj. dicꝰ de eccleſia. Que eſt iſta que ꝓceſſit ſicut aurora cōſurgens: pulcra vt luna: electa vt ſol: terribilis vt caſtroꝝ acies ordinata. Hec eſt lux ſurgens] auro

re: que dič caliginis damnatoꝝ non illuſtrat. Si-
cut dr̃ Job.iij. Sic ğ vna ſabbati chr̃s ſurrexit. ꝛ
Marc.xvj. Valde mane vna ſabbatoꝝ venīūt ad
monumentum orto iam ſole [valde diluculo]
Tangit hic horā que maxime cōuenit. quia in di-
luculo ad querendū eū veniebāt: qui iam ſue cla
ritatis luce: celi ſinū illuſtrabat. Ps̃.lxxv. Illumi
nans tu mirabiliter a montib᷑ eternis: turbati ſūt
oēs inſipientes corde. Hoc eñ predixerat de eo
Symeon Lu.j. Illuminare his q̃ in tenebris ꝛ in
vmbra mortꝫ ſedent: ad dirigēdos pedes noſtros
in viam pacis. Sic eñ luce ſua noſtrā noctē trāſ-
uexit in lucem. Qua autē hora domin⁹ ſurrexerit:
nemo ſcit. Gregorius tamen videt̃ dicere q̄ media
nocte. Quod duab᷑ probat autoritatib᷑. Quarū
Prima eſt Judicū.xvj. q̄ Samſon qui ſol fortꝫ
interpretat̃ media nocte ſurrexit: ꝛ portas gaze in
verticē montꝫ portauit. Samſon eñ chr̃m: gaza
autē ſignificat infernuꝫ. qꝛ ſicut Samſon portas
gaze: Ita chr̃s confregit portas inferni. Ps̃.cvj.
Confregit portas ereas. ꝛ vectes ferreos cōfregit.
Suſcepit eos d̃ via iniquitatis ſue: propt̃ iniuſti-
cias enim ſuas humiliati ſunt. Alia autoritas eſt
Prouer.vlt̃. De nocte ſurrexit: deditq̄ p̃dam do-
meſticis ſuis: ꝛ cibaria ancillis ſuis. Alij aūt fere
oēs Sancti videnẗ dicere q̄ iam iminente auro-
ra: cum tamē adhuc tenebre erāt ſurrexit: propter
autoritates ꝛ rōnes prius introductas. Oſee.vj.
Quaſi diluculū preparat⁹ eſt egreſſus e⁹: ꝛ veniet
nobis quaſi imber tēporaneus ꝛ ſerotinus terre.
Tali igit̃ tēpore ꝛ hora [venerūt ad monumē
tum] deſiderio amoris querentis dñm. Job.iij.
Quaſi effodientes theſauꝝ: gaudent vehementer
cum inuenerit ſepulcrū. Sic adhuc qui deſiderāt
a tumultu in abſconditꝫ eſſe cum chr̃o: in deuotōe
cordis in ſecreto ꝯſcientie querunt eum. Coloſ.iij
Mortui eñ eſtis: ꝛ vita veſtra abſcondita eſt cum
chr̃o in deo. Pſal.xxx. Abſcondes eos in abſcōdi-
to faciei tue a conturbatiōe hoim. Abſconditū eñ
facici vt dt̃ Maximus Ep̃us: eſt p̃cioſiſſimus in
diuinā lucem tranſit⁹: qui eſt a tumultu mundi ſe-
cretus. Ps̃.xxx. Proteges eos in tabernaclo tuo.
hoc eſt: in ſepulcro tuo a conturbatiōe hoium ſiue
a contradictiōe linguaꝝ. Corde igit̃ ad ſepulcruꝫ
ſpūale. Corpore autē ad materiale ſepulcrū ſic ve-
nerunt. Qualiter aūt venerunt ſubiungit [por-
tantes que parauerant aromata] ꝫ ē odo-
res. Odores aūt fuerunt maxime myrrhe ꝛ aloes.
Quorū vtrunq̄ frenat odores malos. Nō ex cor-
pore dñi: ſed ex loco vbi alia damnatorū corpora
ferebant p̃cedentes. Aromata aūt virtutum vt dt̃
Gregorius: odores ſignificāt que nobiſcū porta-
re debemus qñ dñm viſitamus. Cañ.iiij. Fluent
aromata illius. Et iteꝝ Ibidē ante hoc dr̃. Emiſ-
ſiones tue paradiſus. hoc eſt ſpiramentum ꝛ fra-
grantia quam emittens eſt paradiſus. Pſal.xliiij.
Myrrha ꝛ gutta ꝛ caſia a veſtimētis tuis Sup-
ple: ſpirant a domib᷑ eburneis: ex quib᷑ delectaue
runt te filie regū in honore tuo. Myrrha q̄dem eſt
iuſticia caſtigans ꝑ diſciplinā ꝛ afflictiōes carnis.
Gutta aūt (que lachryma eſt odorifera) eſt aroma
pietatis. Caſia aūt concaua: eſt aroma hūilitatis:
Que ſpirant a veſtimētis honeſte cōuerſatōnis: a
domib᷑ eburneis. hoc eſt a corporib᷑ caſtis. Et ex
his chr̃m delectāt: vngētes: nobiles aīe: filie regū:
optimoꝝ prelatoꝝ: in honorē ſue reſurrectionis.
Sic ergo magis intus q̄ʒ extra portauerunt aro-
mata [que parauerant] in paraſceuen p̄para-
tionis. hoc eſt in ſtudio bone vite ꝛ ſtudio virtutꝫ.
Prouerb.vj. Vade ad formicā o piger: ꝛ conſide
ra vias eius: ꝛ diſce ſapiam. que cū non habeat du
cem nec preceptorē nec principē: p̄parat eſtate cibū
ſibi: ꝛ congregat in meſſe q̄ comedat. Meſſis au
tem eſt tp̃us merendi. Prouer.x. Qui congregat
in meſſe: filius ſapiēs eſt. Qui autē ſtertit eſtate: fi
lius eſt ꝯfuſionis. Sic ergo nobis cum ſctis mu
lieribus aromata paranda ſunt: cum quibus ad
quieſcentē in gl'a dñm in deuotione cōtemplatio-
nis veniamus

Et inuenerunt lapidem reuolu tum a monumento: et ingreſſe nō inuenerūt corpus domini Jeſu

Hic quedam ſigna tangunt̃ Reſurrectiōis. Et B
hec ſunt duo. Reuolutio lapidis. Et qꝛ Non in-
uenerūt in monumento p̄ſentiam dñici corporis.
Dicit igit̃ [Et inuenerūt lapidē reuolutū
a monumento] Non q̄ dñs indiguerit hac re-
uolutione. quia ſicut de matris vtero: ſic d̃ monu-
mento hinc ꝛ inde exiuit intacto clauſure ſignacu-
lo. Ezech.xliiij. Porta hec clauſa eſt ꝛ non aperie-
tur. quia domin⁹ deus iſrael ingreſſus eſt per eā.
Clauſis eñ hoſtijs hinc ꝛ inde exiuit: vt ſciamus
eum eſſe cui nihil obſtat: ꝛ cui oīa ſeruiūt ad nu
tum. Lapis autē iſte obdurationē cordis ſignifi-
cat: qui deuote deum querentib᷑ reuoluit̃. Mar.
vl. Quis reuoluet nobis lapidē ab oſtio monumē
ti. Et reſpicientes viderūt reuolutū lapidem. Erat
quippe magnus valde. Ezec.xj. Auferam a vobis
cor lapideū: ꝛ dabo vobis cor carneū. Sic igit̃ in
deuotione ſpūs lapidē inuenerūt reuolutū a mo-
numento: in quo cū domino ieſu includi ꝛ abſcō-
di deſiderauerūt [et ingreſſe nō inuenerunt
corpus dñi ieſu] Diximus in ante habitis: q̄
Duplex erat edificiū ſepulcri. Quod eñ primo oc
currit cripta quedā fuit: ꝛ ex oppoſito oſtij illi⁹ cri-
pte erat ſpelunca: in qua poſituꝫ fuit corpus dñi.
ꝛ lapis pregrandis illi ſpelunce ſuprapoſit⁹: quē
reuolutū viderūt. ꝛ ingreſſe ſunt mulieres in edi-
ficiū anterioris cripte. ꝛ videntes lapidē reuolutūꝫ
ſenſerunt non ibi eſſe corp⁹ dñicum. Jam eñ erat
Jeſus glorificatus. Nec poterat infirmis locꝫ de-
tineri. Nec delibutione vngenti corporalis indi-
guit qui ſurrexerat gl'a reſurrectōis delibutus. Et
hec ipſa non inuētio corꝑis hoc prefigurabat: vt
non de cetero in corporis infirmitate quereret̃: ſꝫ
in gloria crederet̃: ita q̄ oīs lingua ſibi confitere
tur: quia eſſet in plena gloria dextere p̄ris.ij. Coꝛ.
v. Itaq̄ nos ex ꝫ neminē nouimus ſc̄m carnem. ꝫ
eſt ſc̄m carnis infirmitatē. Etſi aliq̄ñ cognouim⁹
ſc̄m carneꝫ chr̃m. hoc eſt ſc̄m carnis infirmitatē: ſed
nunc iam non nouim⁹. qꝛ iam gloria deitatis a⁹
etiā carnis ſubſtātiā totā (al's tota) gl'a repleuerat.

Pſal. viij. Gloria ꝛ honore coronaſti eū. Heb. ij.
Eum qui modico ab angelis minoratus ē ieſum:
videmus per paſſionē mortis gloria ꝛ honore co
ronatū. Ungenta ſpūalia parent: ꝛ aromata gr̄e
domini cōgruētia: ꝛ non que aliquid infirmitatis
oſtendāt in domino. Parentur inq̄ȝ vngēta Com⸗
punctionis: Deuotiōis: ꝛ Gratiarūactōnis. Un⸗
genta quidem Compunctōis ex ſpeciebꝫ pungiti⸗
uis dolorē cordis inducentibꝫ. Quod fit ex conſi
deratione peccatoꝝ: immiſtis quibuſdā lenitiuis
ſpei ꝛ fiducie venie. Et Luce. vij. ſignificat per vn⸗
gentum: qꝺ peccatrix mulier ſup pedes domini.
(Qui ſunt Miſericordia ꝛ iuſticie ſue vitas. Si⸗
ue Seueritas cuȝ gemitu) effudit. Ungentū De⸗
uotionis ex ꝯſideratione diuine bonitat̄ ꝛ dulce⸗
dinis ꝛ glorie preparent. Et ſignificat p̄ vngentū
quod Joā. xij. Maria magdalena ſup caput do⸗
mini (quod eſt de⁹) cum magno odore: qui totam
eccleſie domū repleret effudit per deuotionē. Un⸗
gentum autē Gratiarūactionis: ex omnibus per⸗
ceptis a dō beneficijs commiſcetur ꝛ preparatur.
Et q̄ȝ Quedam ſunt beneficia humanitat̄: Que⸗
daȝ deitatis: Quedā a manu dn̄i ſicut dona ſani⸗
tatum: Quedaȝ ab ore ſicut doctrine illuminatio⸗
num. Quedam a pedibꝫ: ſicut fatigatio itinerum:
quando nos ad grām circūiens queſiuit. Quedaȝ
a brachijs ꝛ humer̄: in quibus nos ſupportauit.
Quedā autē a dorſo: in quo flagella pro nob̄ ſuſti
nuit. Quedam autē a capite: quod arundine per⸗
cuſſum ꝛ ſpinis ſutū (al̄s hirſutū) fuit. Quedam
etiā a locis clauoꝝ ꝛ Quedā a lanceatione lateris
Ideo hoc vngentuȝ ſignificat per illud qꝺ diſcipuli
ꝛ inclyti viri Joſeph ab arimathia ꝛ Nicode⸗
mus Jo. xix. ſuper totū corpus domini effuderūt.
Hec igit̄ vngenta de (al̄s cū) virtutū odoribꝫ pre⸗
parentur. Et ſic non mortuus: ſed cum beatis do⸗
minus inuenitur.

**Et factū eſt dum mente conſter
nate eſſent de iſto: Ecce duo viri
ſteterunt ſecus illas in veſte fulgē
ti. Cum timerent autem ꝛ declina⸗
rent vultum in terram: dixerūt ad
illas. Quid queritis viuentē cum
mortuis? Non eſt hic: ſed ſurrexit**

Hic tangit̄ de Apparitiōe angelica: que inſtru⸗
C xit mulieres de Reſurrectiōe. Et habet Quatuor
particulas. In quaꝝ Prima dr̄ Qualibꝫ exiſten⸗
tibus mulieribꝫ angeli apparuerūt. In Secunda
aūt Quot ꝛ Quales angeli fuerūt qui apparuerūt.
In Tertia aūt Quales facte ſunt mulieres ex an⸗
gelica apparitiōe. In Quarta vo Qualiter ab an⸗
gelis ſīt confortate ꝛ inſtructe. Dicit igit̄ [Et fa⸗
ctū eſt] dei pu'identia: q̄ oia p̄ordinauit [dū] mu⸗
lieres [mente] h̄ eſt aio per cogitatiōes menſu⸗
rantes factū hoc ꝛ circūſtantias ꝛ cauſas [cōſter
nate eſſent de iſto] Dubietas eīn reſurrectiōis
non p̄miſit mentē eleuari ad veritatē: ꝛ vehemen⸗
tiſſimus amor dn̄i recedere tā q̄ a re deſperata nō

paciebat. Et iō ſtātes ibi mēte ꝯſternabant. Et erat
iſta ꝯſterna⁹ ex Doloꝛ de abſentia ꝛ Amoris dn̄i ex
vehemētia: ꝛ Ammiratiōe reuoluti lapidis ꝯfecta.
Et ſic ſtabāt in mentis agonia ſtupefacte. Act. iij.
Impleti ſunt ſtupore ꝛ extaſi in eo qꝺ contigerat
illi [Ecce duo viri] Scōm ē de Apparitiōe an⸗
geloꝝ [Ecce] in euidenti: q̄ cū claritate magna
apparuerūt: Ita q̄ ſicut dr̄ Mat. xxviij. Exterriti
ſunt cuſtodes: ꝛ facti ſunt velut mortui [duo] au
tem fuerūt angeli: vt duo ſignificarēt circa chriſtū
angeloꝝ officia. ſ. Miniſtrantes ꝛ Aſſiſtētes. Dan.
vij. Milia milliū aſſiſtebant ei: ꝛ decies milies cen
tena milia miniſtrabāt ei. Et ideo Naſcēte dn̄o i lo
co apparuerūt angeli. et ſic Temtato dn̄o acceſſerūt
ꝛ miniſtrauerunt. Mat. iiij. Et ſicut Pugnāti in
paſſiōis anguſtia aſtiterūt Luc. xxij. Ita nūc poſt
victoriā paratos ſe exhibēt eis p̄ quibꝫ chriſt⁹ pu⸗
gnauit deuotis fidelibꝫ [viri aūt duo] dicūtur.
quia in virili vultu ꝛ opere apparuerūt: metum in⸗
cutientes reprobis: et a timore liberātes deuotos
Mat. xxviij. Nolite timere vos. Gregori⁹. Illi ti
meant q̄ ad ſocietatē angeloꝝ nō pertinent. Uos
autē cur timetis qui veſtros ciues videt̄ [ſtete⸗
runt] fortiter aſtiterūt vt illas ab inſidijs cuſtodirēt
p̄tegerent ꝛ hoſtibꝫ metū incuterēt. Sap. xi. Ste⸗
terunt cōtra hoſtes: ꝛ de hoſtibꝫ ſe vindicauerūt.
Et h̄ eſt q̄ dr̄ [iuxta illas] appropinquādo eis
per auxiliū. Pſal. lxvij. Preuenerūt p̄ncipes con⸗
iuncti pſallentibꝫ in medio iuuencularū tympani
ſtriarū. Iſte eīn mulieres tympaniſtrie dn̄i fuerūt
vbiq̄ȝ eū ſequentes ꝛ miniſtrantes: ꝛ laudes ſuas
annūciātes [in veſte fulgenti] candida: Ut ex
ipſa veſte mulcerēt pias ꝛ deuotas aīas. Et ſigni⸗
ficarent iam omēs in chro ſperātes (qui veſtis ei⁹
ſīt) ad candorē iuſticie rediuiſſe. Eſa. j. Si fuerint
peccata veſtra ſicut coccinū: q̄ſi lana alba erūt. Et
ſi fuerint rubra quaſi vermiculus: q̄ſi nix dealba⸗
bunt. Sūt rubra peccata q̄ de carne oriunt ꝛ ſan⸗
guine: illa candoꝛ albedinē accipiūt: q̄ candor in
vellere agni dei apparuit. Uermiculi aūt ſunt mo
tus tentationū: qui tortuoſi ſunt ſicut ē mot⁹ ver⸗
mis. Et illa q̄ de tentationibꝫ oriunt: ad albedineȝ
niuis ꝯuertūt. h̄ eſt celeſtis inocētie ꝛ lucis celi can
dorem. Et ſic in veſte fulgēti apparet angel⁹ [Cū D
timerēt autē et declinarent vultū in ter.]
Tertiū eſt in q̄ oñdit Timoꝛ ꝛ Uerecūdia mulie⸗
bris. Timoꝛ q̄dem in h̄ q̄ dr̄ [cū timerēt] qui ti
mor eſt terror magnitudinis gl̄e angelice. Propt̄
qꝺ etiā Mat. xxviij. dixit angel⁹. Nolite timere vos
Ubiq̄ȝ eīn boni angeli cōfortant ꝛ abſtergūt timo
res ꝛ terrores. Lu. j. Ne timeas zacharia: exaudi⸗
ta eſt oīo tua. Itē Ne timeas Maria: inueniſti grā⸗
tiam apud dn̄m. ij. Paral. xx. Nolite timere neq̄ȝ
paueat̄. Et poſt pauca: ſed tm̄ modo ꝯfidenter ſta
te. Exo. xiiij. Nolite timere: ſtate ꝛ videte magnalia
Tn̄ infirmitat̄ hūane: ꝛ p̄cipue puſillanimitatis
muliebris eſt ad incōſueta timere [et] verecūdan⸗
tes vult⁹ viriles i angel̄ [decli. vultū in terrā] E
Eccl. xxvj. Grā ſup grām mulier ſctā ꝛ pudorata
(al̄s pudoroſa) Extollentia eīn oculorū ſugbiam ꝛ
libidinē carnis: ꝛ petulantiā ſignificat in muliere.
Eccl. xxiij. Extollentiam oculoꝝ meorū ne dederis

mihi: ⁊ omne deſideriū malum auerte a me. Eccl.
xxvj. Fornicatio mulieris in extollentia oculorū: ⁊
in palpebris illi⁹ agnoſcit. Et ideo declinauerunt
iste oculos ſuos in terrā ⌊dixerūt⌋ angeli ⌊ad il-
las⌋ mulieres. Duo dicūt angeli: Modicitatē fi-
dei in mulierib⁹ exigūt reprehendendo ⁊ instruēdo.
Scdo aūt Ad fidē verbor̄ chri reducūt corda ſan
ctarū mulier̄. De Primo adhuc Duo ponunt:
Reprehenſionē videlicet: ⁊ Instructionē. Repre-
henſionē quidem in h̄ q̄ dicūt ⌊Quid⌋ h̄ est quare
⌊queritis⌋ ſicut dubitātes de reſurrectione ⌊vi-
uentē⌋ immortalr̄ ⌊cū mortuis⌋ h̄ est in mort̄
vinculis detent̄. Fili⁹ eñ dei vinculis mortis de-
tineri non potuit: licet pro nob̄ mortē aſſumpſerit.
Act.ij. Quē deus ſuſcitauit ſolutis dolorib⁹ infer
ni: iuxta quod ipoſſibile fuit detineri ab illo. Da-
uid eñ dixerat in eū. Qr non derelinques animā
meā in inferno: nec dabis ſanctū tuū videre corru
ptionē. Notas mihi feciſti vias vite: adimplebis
me iocūditate cum facie tua. Et ideo ſolus est inter
mortuos liber. qr vincul̄ mortis in nullo fuit ob
ligatus. Hec est ḡ Reprehenſio modicitatis fidei.
Matth.xiiij. Modice fidei quare dubitaſti ⌊Nō
est hic⌋ Hec est Instructio reſurrectiōis ⌊Non
est hic⌋ in loco mortuor̄ detent⁹. Iste eñ locus
est cor̄ qui apud inferos detinent̄. Pſal.xxix. Ab-
traxiſti ab inferis aiaȝ meā. Oſe.xiij. O mors ero
mors tua: morſus tuus ero inferne. Ps̄ lxxv. Ibi
cōfregit potentias: arcum: ſcutū: gladiū: ⁊ bellum.
In morte ei destruxit mort̄ potētias: quas ante
ſup̄ oēs exercuit. Arcū. h̄ est: antique ſentētie obli
gationē: qua dañ est Gen.ij. Morte morie mini.
Scutū etiā peccati: q̄ te mors in regno ſuo defen-
dit. Rho.v. Regnauit mors ab adā vſq̄ ad moy-
ſen: etiā in eos qui nō peccauerūt. Et Gladiū quo
iugulauit. h̄ est corpor̄ mortalitateȝ: ppt̄ quā cor-
pus mort̄ vocat̄. Bellū aūt est clauſura inferno-
rū: quib⁹ mortu⁹ impugnabat̄. Hec eñ oia chrs
destruxit ⌊ſed ſurrexit⌋ a mortuis i vitā glorio-
ſam ⁊ imortalē. j. Cor̄.xv. Chrs ſurrexit a mortu-
is p̄mitie dormientiū. Rho.vj. Chrs reſurgens a
mortuis: iam nō morit̄: mors illi vltra nō domi-
nabit̄. Q eñ mortu⁹ est pcc̄o: mortu⁹ est ſemel. q̄
aūt viuit: viuit deo. hoc est immortalr̄ ⁊ impaſſi-
biliter ad ſimilitudinem dei.

Recordamini qualiter locutus est vobis: cum adhuc i Galilea eſ-ſet: dicens. Quia oportet filiū ho-minis tradi in man⁹ hoim pecca-torum: et crucifigi: et die tertia re-ſurgere.

Hic Mittunt ad Verbor̄ xp̄i firmitatē: de
E quib⁹ dixit q̄ nūq̄ trāſibūt: ſed eterna stabilitate
manebūt. Dicūt aūt Tria. Sc̄z. Q cor ad ſermo-
nes reuocēt: ⁊ Ubi: et Quid dixit. De Prio di-
cunt ⌊Recordamini⌋ Summū eñ est ſmones
dei ad memoriā reuocare. Hiere.lj. Recordami-
ni pcul dñi. Ps̄.cxxxvj. Adhereat lingua mea fau
cib⁹ meis ſi nō meminero tui. Ideo dt Dauid Ps̄

exiij. Memor esto xbi tui ſuo tuo: in quo mihi
ſpem dediſti: hec me ꝯſolata est in humilitate mea
⌊qualiter⌋ p̄dicēdo hec ⌊locut⁹ est⌋ cui⁹ ſermo-
nes credere nō pñt ⌊vobis⌋ cū de oib⁹ his vos i-
strueret ⌊cū adhuc i Gali. eſſ̄z⌋ mortal̄ cū mor-
talib⁹ ⌊dicēs⌋ Mat.xx. Ecce aſcendim⁹ hieroſoly
mā: ⁊ fili⁹ hoīs tradet̄ p̄ncipib⁹ ſacerdotū ⁊ ſcribiſ:
⁊ condēnabūt eū morte: ⁊ tradēt eū gētib⁹ ad illu-
dendū: ⁊ flagellandū ⁊ crucifigēdū: ⁊ tertia die re-
ſurget ⌊qr oportet⌋ ex ꝯgruētia redēptiōis ⌊filiuȝ
hoīs⌋ in natura paſſibili ⌊tradi⌋ Iudeis: ⁊ a iu
deis tradi gentilib⁹. ſic in aū habit̄ est expoſitum.
Pſal.lxxxvj. Tradit⁹ ſum ⁊ nō egrediebar ⌊i ma-
nus hoim⌋ tā Iudeor̄ q̄ gentiliū ⌊pcc̄or̄⌋ qui
iniq̄ ſue volūtati ſatiſfaciēt in ipſo. De iſtis āt tra-
ditionib⁹ mlta in aū habit̄ dcā ſt̄ ⌊et crucifigi⌋
vt mort̄ horrori (al̄s multe) cruc̄ horror cumulet̄
Phil.ij. Fact⁹ obediēs vſq̄ ad mortē: mortē autē
cr uc̄ ⌊⁊ tertia die reſurg.⌋ Oſe.vj. Uiuificabit
nos poſt duos dies: ⁊ i die tertia ſuſcitabit nos

Et recordate ſunt verborū ei⁹. Et regreſſe a monumento nuncia-uerunt hec omnia illis vndecim ⁊ ceteris omnib⁹. Erat aūt Maria magdalene: ⁊ Ioanna: et Maria iacobi: et cetere que cum eis erāt: que dicebant ad apl̄os hec. Et vi-ſa ſunt aū illos ſicut deliramentū verba iſta: et non crediderūt illis.

Hic tāgitur Qualr̄ mlieres viſionē iſtā Aplis
nūciauerit. Dicit āt̄ Tria. Sc̄z. Qualr̄ ex instructi
one angelica xbor̄ ſūt recordate: Qualr̄ a monu-
mento regreſſe: ⁊ Qualr̄ nūciauerūt Aplis. Dic̄
igit̄ ⌊Et recor. ſūt⌋ p̄ angelicā instructiōeȝ ⌊ver-
borū ei⁹⌋ h̄ est: dñi: q nimia triſticia aū recorda-
ri nō p̄mittebat. Thre.j. Multi eñ gemit⁹ mei ⁊
me cor meū merēs. Leui.x. Quō potui placere deo
in cerimonijs mēte lugubri. Et ad hāc recordatōē
⌊regreſſe ſūt a monu.⌋ nō querētes eū plus in
monumēto. Tñ ſicut innuit̄ Ioā.xx. Maria ma-
gdalena nō receſſit: ⁊ ideo dñȝ videre meruit ⌊nun-
cia. hec oia⌋ q viderāt ⁊ audierāt ⌊illis vndeci⌋
apl̄is: q p̄ncipales erāt ⌊et ceteris⌋ diſcipul̄ ⌊oi-
bus⌋ mēbris: vt eēt oim vna cā letitie: quib⁹ vna
cā fuit triſticie. Sic̄ ⁊ dñs dixerat Ioā.xvj. Uos
ꝯtriſtabimi: ſed triſticia vr̄a vertet̄ in gaudiū. Per
mulieres āt ad apl̄os hec nūciari voluit: ne diu-
tius ſex⁹ feminei⁹ triſticia abſorberet̄. qr Sex⁹ mu
liebris fuerat nūcius mortis. ⁊ ideo releuabat̄ p̄ h̄
qd̄ est nūcius vite. Iudi.iiij. Hac vice victoria nō
reputabit̄ tibi viro. qr i manu femine tradet̄ Sy-
F ſara. Deſcribit aūt Euāgeliſta mlieres per noia: ne
videat̄ fabula idocta quā dt ⌊Erāt aūt⌋ iſte mu
lieres nō ignote: nec ad h̄ cōducte. ſed honeste ⁊ di-
uites ⁊ famoſe ⌊Maria magdalena⌋ Cui⁹ frat̄
in ipſa ciuitate dñium habuit ⁊ poſſeſſioneȝ. ſicut
tradūt hiſtorie iux̄ ciuitatē reſidebat. Hec aūt pri-
ma nominat̄: qr feruētior fuit ⁊ diligētior in oib⁹

chriſti obſequiſſo: vt dr Chry. ⌊et Joanna⌋ Que ſicȝ Lu. viij. dr vxor fuit Chuſe pcuratoris herodis i regno ⌊et maria Jacobi⌋ mat maioris: ꝛ Joannis: q erat vxor zebedei. Vel forte fuit mat Jacobi minoris: qꝛ Jacobū ꝛ Simonē chananeū ꝛ Judā taddeū: ꝛ Joſeph diſcipulū dñi: q cū Matthia ſortit⁹ eſt de apoſtolatu: ꝛ iuſt⁹ cognoīabat ꝑpt vitā ſuā ſctiſſimā. Hos em̄ q̄ttuor ex Alpheo genuerat. Et ideo aliqñ Maria alphei vocat ⌊et cetere⌋ mulieres ⌊que cū eis erāt⌋ in obſeqo funerꝫ dñici corpis ⌊q̄ dicebāt nūciātes ⌊ad apoſtolos hec⌋ leto corde nūciantes. Prouerb. xxxj. Date ſiceram merentib⁹: ꝛ vinū his q̄ amaro aīo ſūt bibant: ꝛ obliuiſcant egeſtatꝫ ſue: ꝛ doloris ſui nō recordent ampli⁹. Hoc em̄ nunciū infundebatur eis ſicꝫ ſicera: gaudiū generās in cordib⁹ eoꝝ ⌊ꝛ viſa ſunt añ eos⌋ Viderāt em̄ tot opprobria ꝛ tot tormēta q itaaſcōdita fuit virt⁹ deitatis: qꝛ oīno deſperauerūt de ipſo. Abac. iij. Ibi abſcōdita ē fortitudo ei⁹. Eſa. liij. Quaſi abſcōditus ē vult⁹ eius ꝛ deſpect⁹. Vñ nec reputauim⁹ eū. Et iō iſta Viſa ſunt ⌊ſicut deliramentū verba iſta⌋ Et videbant ēē inſanie ꝛ fatuitates q̄daꝫ. j. Coꝝ. iiij. Nos ſtulti ꝑpter chr̄m: vos āt ſapiētes in chr̄o. Sic eſt etiā qñ aliqs dr ō deo nō credēti: videt ei ſtulticia. j. Coꝝ. ij. Aialis hō non ꝑcipit ea q̄ ſunt ſpūs dei. Stulticia eſt em̄ illi: qꝛ ſpūalr examinat ⌊ꝛ ñ credebant ill⌋ ꝑpt cām quā iam dixim⁹. Et etiā ideo qꝛ iā p v̄bū ſtabilitatē (al's p v̄bū chr̄i ſtabilita corda) habebāt ꝛ nō cito mouebant. Eccl. xix. Qui cito credit leuis corde ē ꝛ minorabit. j. Pe. iiij. Nolite ꝑegrinari in feruore q̄ ad tentationē vobis ſit. j. Joan. iiij. Nolite om̄i ſpiritui credere: ſed probate ſpiritus vtrum ex deo ſint.

Petrus aūt ſurgēs cucurrit ad monumentū: ꝛ pcumbēs vidit linteamina ſola poſita: ꝛ abijt ſecum mirans quod factum fuerat

Hic agit Qualr Petr⁹ iſta p experimentū probare voluit. Hoc omittit Lucas qđ Joānes pleni⁹ ponit. Et h̄ eſt q Petr⁹ ꝛ Joānes ſil cucurrerūt. Vñ Jo. xx. Currebāt aūt duo ſil: ꝛ ille alius diſcipulus p̄cucurrit citius petro: ꝛ venit prior ad monumentū. ꝛ tūc inclinauit ſe diſcipul⁹ ille ꝛ introſpexit i monumentū: nō tñ introiuit. Petrus aūt tūc etiā pcubuit ſicut hic dr: ꝛ nō introiuit. poſtea aūt introiuit Petr⁹: ꝛ tūc etiaꝫ introiuit Joānes. Et in illa diligentia petri credit ei apparuiſſe dñs. Et h̄ eſt qđ dicit ⌊et procūbens⌋ ex deſiderio ⌊vidit ſola linteamina poſita⌋ Qđ iam ſicut dicit Chryſoſt. erat ſignū reſurrectionis ꝛ nō tranſpoſitionis corpis. Et dr Joan. xx. q ſudariū quod fuerat ſuper caput ieſu vidit ſeorſum. non cum linteaminib⁹ poſitū: ſed ſeorſum inuolutū in vnū locuꝫ. que omnia ſigna erant reſurrectiōis ⌊et⌋ ideo ſequit q ⌊abijt⌋ a ſepulcro: in circūitu tamen ſepulcri cōſiderās ⌊ſecū⌋ hoc eſt apud ſe ⌊mirans qđ factum fuerat⌋ Ps. lxvij. Mirabilis deus in ſanctꝫ ſuis: qui ſic ſe a querentib⁹ aliqñ abſcondit. Cañ. iij. Circūibo ciuitatē: queram quē diligit aīa mea. Et credit q tūc apparuit ei dominus. Vñ dicunt diſcipli. Surrexit dominus vere ꝛ apparuit Simoni.

e **Et ecce duo ex illis ibant ipſa die in caſtellum quod erat in ſpacio ſtadioꝝ ſexaginta ab hieruſalem nomine Emaus. Et ipſi loquebantur ad inuicem de his oībus que acciderant.**

Hic incipit agere de Apparitiōe dñi: que eſt expreſſum ꝛ veꝝ argumentū reſurrectiōis. Diuidit aūt in Tres ptes. In quaꝝ Pria agit de Apparitione. In Scđa de Miſſione diſcipuloꝝ ad gentes: ꝛ in Tertia de Aſcenſione. In Pria autē agit de Triplici apparitiōe. Et ſm illam triplicē apparitionē diuidit in Tres ptes. In quarū Prima: de Apparitiōe que facta eſt Cleophe ꝛ Luce. In Secunda vero de Apparitiōe facta Petro. In Tertia aūt de illa que facta eſt oīb⁹ ſil. Prima haꝝ diuidit in Quattuor ptes. In quaꝝ Prima dr Qñ ꝛ Vbi apparuit. In Scđa autē Qualr chr̄s apparens: ſe ſuis diſcipulis iunxit. ſ qñ de ſe colloquebant. In Tertia Qualr ſacra ſue reſurrectiōis per ſcripturas infundit (al's oſtēdit) In Quarta autē ꝛ Vltima Qualr ab eis cognit⁹ fuit. Dicit āt i Primo Tria. Scꝫ. Nomē loci: Longitudinē ab hieruſalē: ꝛ Collocutionē Dicit igit ⌊Et ecce duo ex illis⌋ ſcꝫ diſcipulis. Quoꝝ Vn⁹ infra dicitur Cleophas. Alter aūt iſti⁹ auctor erat libri Lucas. Mos em̄ eſt auctoꝝ ſacre ſcripture: q noīa ſua in ſolennibus factꝫ nō ponūt ꝑpter humilitatē. Sicut Paulus. ij. Coꝝ. xij. Scio hoīem in chr̄o añ annos q̄ttuordecim: ſiue in corpe ſiue extra corp⁹ neſcio: de⁹ ſcit. Et non noīat ſe Paulū: cum tamē ipſe ille homo fuerat ⌊ibant⌋ forte declinātes perſecutionē ⌊ipſa die⌋ h̄ eſt ipſa die dñice reſurrectiōis ⌊in caſtellum⌋ Vbi forte aliq credētes amici diſcipuloꝝ habitabāt ⌊qđ erat in ſpa. ſtadi. ſexa. ab hierlm⌋ Stadiū aūt a ſtando dr: eo q Hercules gigas: tantū vno anhelitu cucurriſſe dicit ꝛ ſtetiſſe. Continet autē ſtadiū centūvigintiquinq̄ paſſus. ꝛ eſt octaua miliarij pars. Miliare autē mille paſſus ꝯtinet. Et eſt miliare dimidia leuca. Vel vt alij dicunt: tria miliaria duas leucas perficiunt. Vnde ſexaginta ſtadia. vij. milia paſſuū ꝛ quingētas cōtinēt. h̄ eſt ſeptē miliaria ꝛ dimidiū ab hierl'i ciuitate metropoli ⌊noīe Emaus⌋ Fuit āt Emaus prio metropolis inſignis paleſtine: q̄ poſt expugnationē Judee: ſub Marco aurelio ꝛ Antonio principe reſtaurata: cum ſtatu mutauit ꝛ nomen. Vnde poſtea Nicopolis eſt appellata. Quod vrbs victorie interpretatur. Ibi autem domus Cleophe fuiſſe dicit: ad quam ibāt Lucas et Cleophas ⌊et ipſi⌋ duo ⌊colloquebant ad inuicem⌋ Ephe. iiij. Om̄is ſermo malus ex ore veſtro non procedat. ſed ſiquis bonus eſt vt det gratiam audientibus ⌊de his omnibus que acciderant⌋ circa dñm ieſum. Loquentib⁹ em̄ de hoc mis: adiungit ſe dominus. Et h̄ eſt qđ ſequit

Et factum eſt dum fabularētur et ſecum quererēt: et ipſe ieſus appropinquans ibat cum illis. Oculi autem illorum tenebant ne eū agnoſcerent.

D Dicunt aūt h Tria. Sc3. Qualr de dño ad inuicem loqbant. Qualr loquētibꝫ de ſe ſe iunxit dñs: ꝛ Qualr inſtruxit eos ꝑ ſcripturas de Sacramētis paſſionis ſue ꝛ reſurrectōis. De Prio dr [Et factū eſt] ꝑter intentionē coꝝ ordinatione diuina [dū fabu.] Nō intendit dicere ꝙ fabulā dicerēt: ſed ꝙ myſtica dicebāt: q̄ in cōpoſitione ſunt ſicut fabula. Et mira de Jeſu recitabant: ideo fabulari dicunt. qꝛ Fabula cōponit ex myſticis ꝛ miris. Et talia iſti ſecum tractabant ſcripturis de dño Et hoc eſt qd ſubiūgit [et ſecū quererēt] mutuo vnus ab alio. Niſi eñi myſteria tractaret ſecum nō quererent. Querere eñi eſt alicuiꝰ profundi intellectū indagare. Pſal. xxiij. Hec eſt generatio querentiū eū: querentiū faciem dei iacob. h eſt noticiā. Ecci. xxxix. Sapiam oim antiquoꝝ exquiret ſapiens: ꝛ in ꝓbetis vacabit: narrationē viroꝝ noiatoꝝ conſeruabit [Et ipē ieſus appropinquās] plus ꝛ verius interius q̄ꝫ exterius. Jac. iiij. Appropinquate deo ꝛ appropiquabit vob. Deutero. iiij. Nō eſt alia natio tamgrandis que habeat deos appropinquantes ſibi: ſicut dñs deus noſter adeſt oibꝫ obſecratōibꝫ nr̄is [ibat cū illis] Mat. xviij. Ubi duo vel tres fuerint ꝯgregati in noie meo: i medio coꝝ ſum. Prouer. viij. Ludens in orbemterrarū: ꝛ delitie mee eſſe cū filijs hoim. hoc eſt rationabilium: ꝛ rationabilia ꝑ intellectū tractantiū [oculi aūt coꝝ] diſcipulorū [tenebantur] Non qdez a dño: ſed interiori dubitati one. Sicut qñ homo non cōfidit de aliquo: ꝙ appareat ꝛ iudicat impoſſibile ꝙ ille ſit: ſtatim interior eſtimatio ſpeciē viſam ante oculos cōuertit ad aliud. Et de talibꝫ dicitur. ij. Coꝝ. iij. ꝙ velamen eſt poſitum ſupra cor eorum. Nec eſt verū quod quidam dicunt ꝙ paſſi fuerint acriſia: ſicut Sodomite contrectare ipudice volentes angelos. Gen. xix. Et illi q̄ miſſi fuerant ad capiendū Heliſeū. iiij. Regum. vj. Sap. xix. Percuſſi ſunt autem cecitate ſicut illi in foribus iuſti: cum ſubitaneis cooperti eſſent tenebris. Nihil enim taliū paſſi ſunt diſcipuli. Sed potiꝰ ſicut videmus in timentibꝫ ꝛ dubitantibꝫ: ꝙ modicas iuncturas ꝛ valde diſſimiles ꝑpter imaginationem interiorē: putant eſſe animalia nociua ꝛ fugiunt. Aut forte aliqd deſiderabiliū: ꝛ tunc accedunt. Jta dubitatio reſurrectionis ꝛ timor incuſſus ex Judeis: faciebat ꝙ nihil cognoſcebāt d apparitione domini extra. quia etiam manifeſtāte ſe domino coram oculis coꝝ: non poterant cū diſcrete cognoſcere. Et hoc modo tenebant oculi eorum [ne cum cognoſcerent] Hoc ē agnoſcere poſſent. Exteriꝰ qdem videbant: ſed q̄t in extaſi dubietatis exiſtentes: interius iudicium diſcrete cognitionis de ipſo facere non valebāt. Eſa. lix. Palpauimꝰ ſicut ceci parietē: ꝛ quaſi abſq3 oculis attrectauimus. Job. xxxvj. Omnes quidem vident eū: vnuſquiſq3 intuetur ꝑcul. quia longe ſe fecit ꝑ dubitationis elongationem

Et ait ad illos Qui ſunt hi ſermones quos cōfertis ad inuicem ambulantes: et eſtis triſtes? Et reſpondens vnus cui nomen Cleophas: dixit ei. Tu ſolus peregrinꝰ es in hieruſalem: ꝛ non cognouiſti que facta ſunt in illa his diebus.

Hic incipit Jnſtructio illuminationis. Et habet partes Duas. Jn quaꝝ Prima accipit Occaſionē ex dicꝭ a diſcipulis. Jn Scda ponit Jlluminationē inſtructōis. Jn Prima aūt Tria ꝯtinent. I
Jn quoꝝ Primo A collatiōe coꝝ ponit queſtio. Jn Scdo Ammiratiōis reſpōſio: ſi res tāta ignoret ab aliquo. Jn Tertio aūt Reiterat queſtio. et ponit facti narratio. Jn Primo hoꝝ Duo q̄runt. Que ſit collatio: ꝛ Que tāte triſticie ſit cauſa q̄lis apparebat in ipſis. Dicit igr [Et ait] dñs [ad illos] diſcipulos: querēs illūinandi eos occaſionē. Jo. j. Erat lux vera que illūinat oēm hoiem venientē in hūc mundū. Jo. viij. Qui ſequit me: nō ambulat in tenebris: ſed habebit lumē vite [Qui ſunt hi ſermones quos cōfertis ad iuicē] Hoc eſt: de q̄ materia ſunt. Nec querit ignorans: ſed vt detur locꝰ inſtructioni. Signū eñi amoris eſt loqui de mgr̄o. Et Signū eſt bonoꝝ diſcipuloꝝ ſemꝑ tractare de doctrina magiſtri. De Prio dr Mat. xij. Ex abundātia cordis os loquit Ps. cxliiij. Memoriā abundātie ſuauitatꝭ tue eructabunt. De Scdo dr Jo. viij. Si vos māſeritis in ſermone meo: vere diſcipuli mei eritis: ꝛ cognoſcetis veritatē: ꝛ veritas liberabit vos [ambulātes et eſtis triſtes] Hoc eſt: que eſt iſtiꝰ triſticie cā: ꝙ in triſticia video vos ambulare? Huiꝰ aūt triſticie cauſa fuit Uiſa in dño pena: ꝛ Dubitata reſurrectio: ꝛ Metus a Judeis incuſſus. Joā. xvj. Mundus gaudebit: vos autē ꝯtriſtabimini: ſed triſticia veſtra vertet in gaudiū. Pſal. xxix. Ad veſperum dmorabit fletus: ꝛ ad matutinum leticia [Et rn̄dens vnꝰ cui nomen cleophas] Ad cuius domū tunc ibant. qꝛ domꝰ eiuſdem fuit in emaus caſtro. Dicit aūt Ambro. ꝙ Secundꝰ qui ſocius fuit Cleophe vocabat Amon (alr̄ amaon) filius rufi. Cōmunior autem opinio eſt ꝙ fuit ipē Lucas: ſicut ſupius diximꝰ [Dixit ei] dño [Tu ſolus peregrinꝰ es in hierlm?] Hoc eſt dicere: es ne ſolus peregrinus: hoc eſt alienꝰ [in hieruſalem?] Et ibi eſt interrogatio. Et poſt ſub alia interrogatiōe [et nō cognouiſti que facta ſunt in illa his diebus?] Q. di. Hoc eſt valde mirabile ſi tu ſolus es alienus ab his que facta ſunt. et non cognouiſti ea que de tamfamoſa: ꝛ tāfamoſa facta ſunt his diebus. Sic ḡ legenda eſt lr̄a. Q aūt dr Tu ſolus peregrinꝰ es. hoc eſt alienus: ſignificat ꝙ iam a cordibꝫ coꝝ ꝑpter dubitationem peregrinabat a mentibꝫ coꝝ. Eſa. xxviij. Peregri

num eſt op ne tuo ab eo. Hoc Dicit. xiiij. in am miratiõe ſpũs ꝑuidit: dicẽs. Quare quaſi colon⁹. Alia lr̃a: peregrinus futurus es in terra. ⁊ q̃ſi viator declinãs ad manendũ. In hac ſpecie om̃s ſancti ſe peregrinos efficiũt. q: non ſe reputãt hic hr̃e manentẽ ciuitatẽ: ſed futurã inquirũt. Heb. xj. Cõfitentes q: peregrini ⁊ hoſpites ſunt ſuper terraꝫ.

Hoc em̃ Peregrinoꝝ eſt ꝓꝛiũ non hr̃e in loco peregrinatõis manſionẽ: ſed inq̃rere futurã. Peregrino (al's Peregrini) etiã ẽ cõtinue trãſire ⁊ nõ manere. j. Pe. ij. Obſecro vos tãq̃ aduenas ⁊ peregrinos: abſtinere vos a carnalib⁹ deſiderijs que militant aduerſus aiam. Tertio Peregrinorũ eſt ſigna vie cognoſcere: ⁊ tendere in hoc qḋ querunt. ij. Coꝛ. v. Dum in coꝛpore manem⁹: ꝑegrinamur a dño. Per fidẽ eñ ambulam⁹ ⁊ non ꝑ ſpẽm. Adhuc Quarto loco: Qui peregrinaꝛ̃ in loco ꝑegrinatõis: paucis ad ſolã ſuſtentatõeꝫ ꝑtinentib⁹ ẽ contentus. iiij. Reg. viij. Uade ꝑegrinari vbicũq̃ reperers. Ita dem eſt ſunamiti: q̃ captiua interp̃taꝛ̃. Quinto etiã Peregrin⁹ eſt exul: ⁊ in exilio ſe eẽ reputat. Gen. xv. Scito ꝑnoſcẽs q: ꝑegrinũ futuꝝ ſit ſemen tuũ in terra nõ ſua. Sed ſm̃ illã rationeꝫ peregrini ponunꝛ̃ hic: q: alienũ ſe diſcipul' oñdit: vt inſtrueret q: ꝑ dubitationẽ alienat⁹ fuit a mentib⁹ coꝝ. Sꝫ lr̃alis ſenſus eſt: quẽ dixim⁹ ſuperi⁹. Ql autẽ dicũt [et nõ cognouiſti] Tanta ei illa facta fuerũt in coꝛdib⁹ coꝝ: q: nulluꝫ hoiem putabant ea ignoꝛare: ſed oib⁹ nota eſſe que per publicũ iudiciũ i p̃ſentia turbe facta ſẽ. Act. j. Notuꝫ factũ eſt oib⁹ habitantib⁹ in hieruſalẽ: ita vt appellaretꝛ̃ ager ille acheldemac lingua coꝝ. h̃ eſt ager ſanguinis. Et h̃ eſt q: dicit [et nõ cognouiſti que facta ſũt in illa his dieb⁹] Joel. j. Audite hoc ſenes: ⁊ aurib⁹ ꝑcipite oẽs habitatoꝛes terre: ſi factum eſt iſtud in diebus veſtris: aut in diebus patrum veſtroꝛum.

Quibus ipſe dixit. Que? Et dixerunt. De Jeſu nazareno: q̃ fuit vir propheta: potens in opere et ſermone: corã deo et omni popl'o. Et quomodo tradiderũt euꝫ ſummi ſacerdotes et principes noſtri in dãnationẽ moꝛtis: et crucifixerunt eũ. Nos autẽ ſperabam⁹. q: ipſe eſſet redemptur⁹ iſrl'. Et nũc ſup hec oia tertia dies eſt hodie q: hec facta ſũt. Sed ⁊ mlieres quedã ex noſtris terruerũt nos q̃ ante lucẽ fuerũt ad monumẽtũ: ⁊ nõ inuento coꝛpe ei⁹ venerũt: dicentes ſe etiaꝫ viſionẽ angeloꝝ vidiſſe: q̃ dicũt eũ viuere. Et abierũt q̃daꝫ ex noſtris ad monumẽtũ. et ita inenerunt ſicut mulieres dixerũt: ipſum xp̃o non inuenerunt.

[Quib⁹ ille dixit] dñs diſcipulis [Que?] vt occaſionẽ inſtruendi acciperet [Et dixerũt] certatim tũc ambo reſpõdentes. q: audaciã ex colloqutiõe acceperãt [De ieſu nazareno] In iſta facta narratiõe Quinq̃ ꝯtinenꝛ̃. Quoꝝ Primũ eſt Magnificatio eius q̃ occiſus eſt. Scḋm Qualr̃ ⁊ A quib⁹ interfect⁹ eſt. Tertiũ Quid ſperabaꝛ̃ ḋ ipſo. Quartũ aũt Relatio mulierũ de reſurrectione. Quintũ aũt Experimẽtalis ꝓbatio diſcipl'oꝝ. K

Dicunt igiꝛ̃ [de Jeſu] qui ſm̃ ſuũ nomẽ maximus fuit in ſalute gentiũ. Sicut dr̃ Eccl. xlvj. [nazareno] qui ex parentali patrio nomine con⁹ fuit flos pulcritudinis ⁊ honeſtatiſ. Eccl. xxiiij. Floꝛes mei fruct⁹ honoꝛiſ ⁊ honeſtatis [qui fuit] Nõ ab ante heri ⁊ nudiuſtertius: ſꝫ ab omni ꝑterito [vir] a mente viroꝝ. Job. j. Erat vir ille magnus inter oẽs oꝛientales [propheta] cõſcius oim̃ dei ſecretoꝝ. Jo. j. Deũ nemo vidit vnq̃: vnigenit⁹ filius q̃ eſt in ſinu pr̃is ipſe enarrauit. Et attende q: iſti nõ agnitũ dñm timẽtes: timẽt eũ filiũ dei ⁊ deum dicere: ſed vt ꝓphetã conſciũ diuinoꝝ ſecretoꝛum. Deut. xviij. Prophetã vob̃ ſuſcitabit dñs de fratrib⁹ vr̃is: tanq̃ me audietis eũ. Lu. vij. Propheta magn⁹ ſurrexit in nob̃. Et q: de⁹ viſitauit plebẽ ſuã [potẽs] Mat. vlt̃. Data eſt mihi om̃is ptãs in celo ⁊ in terra. Mat. vij. Loquebaꝛ̃ ſicut ptãtem hñs [in ope] miraculoꝝ ⁊ virtutum. Pſ. cxxiij. Om̃ia quecũq̃ voluit dñs fecit in celo ⁊ in terra: i mari ⁊ in om̃ibus abyſſis [et ſermone] Jo. vij. Nunq̃ ſic locut⁹ eſt homo ſicut iſte homo loquiꝛ̃. Fecit em̃ qḋ docuit. Mat. v. Qui fecerit ⁊ docuerit: hic magn⁹ vocabiꝛ̃ in regno celoꝝ [corã deo] Mat. iij. ⁊ xvij. Hic eſt fili⁹ meus dilect⁹ in q̃ mihi cõplacui. Uñ Jo. xij. Uenit vox de celo dicens: ⁊ clarificaui ⁊ iterꝝ clarificabo [et oi pplo] Luc. vj. Ois turba q̃rebat eũ tangere: q: virtus de illo exibat ⁊ ſanabat oñes [et quõ tradiderunt] Iſtud eſt Scḋm [ſũmi ſacerdotes] auctẽ ⁊ cõſilio [et princi. nr̃i] ꝑ adhibitionẽ ptãtis. Joan. xviij. Gens tua ⁊ põtifices tui tradiderũt te mihi: Quid feciſti [in dãnationẽ moꝛtis] Actuũ. iij. Autoꝛẽ ſaluti interfeciſtis: ⁊ petiſtis virũ homicidam donari vob̃ [et crucifixerũt eũ] vt hoꝛroꝛi moꝛtis: crucis ꝯfuſionẽ cumularẽt. Act. iiij. In noie ieſu chr̃i nazareni quẽ vos crucifixiſtis: quẽ de⁹ ſuſcitauit a moꝛtuis. in hoc iſte aſtat corã vob̃ ſanus [Nos aũt ſperabam⁹] Tertium eſt ḋ L
Spe ſanctoꝝ de ipſo. Pſal. lxx. Spes mea dñe a iuuẽtute mea [q: ipſe eſſet redemptur⁹ iſrl'] ij. Coꝛ. j. In quẽ ſperam⁹ qm̃ adhuc eripiet. Hie rem̃. xvij. Spes mea tu Prouerb. xiij. Spes que differtur affligit aiam: iſrael aũt redemit de manu diaboli ⁊ moꝛtis ⁊ inferni. Oſe. xiij. De moꝛte redimã eos: ⁊ de manu moꝛtis liberabo eos [Et nũc ſup hec oia] que diximus [tertia dies eſt hodie] In q̃ ſe ꝑdixit ſurrecturũ a moꝛte: q̃ eſt dies peremptoꝛia nr̃e ꝯſolatõis. Mat. xx. Tertia die reſurget. Mat. xij. Sicut fuit Jonas in ventre ceti trib⁹ diebus ⁊ tribus noctib⁹: ita erit filius hois

in corde terre. Soph.iij. Expecta me in diē reſurrectōnis mee in futurū [q hec facta ſunt] Nec adhuc recepim⁹ deſideratā nobis conſolationem. Eſa.vlt. Ecce ego ipſe ɔſolabor vos :ꝛ in hierl'z cō ſolabimini. videbitꝭ ꝛ gaudebit cor vr̄m. Joā.xvj. Iteꝝ aūt videbo vos et gaudebit cor vr̄m:ꝛ gaudium vr̄m nemo tollet a vobis [Sed ꝛ mulieres quedā] Hoc eſt Quartū de Annūciatōe mulierū: de quib⁹ ſupius dcm̄ eſt [ex noſtris] q: diſcipule dn̄i fuerūt: ſicut ꝛ nos ꝛ ſequentes cū nobiſcum. Eccl.xxvj Gratia ſup grām mulier ſctā et pudorata [terruerūt nos] Iſta aūt territio fuit de h ꝙ nūciauerāt cū ſe nō inueniſſe. ps.lxxvij. Terrores tui conturbauerūt aiaȝ meā. Uel quia terribilē viſionē angelorū nunciauerūt. que quaſi mortuos effecerat cuſtodes. Ideo dr [Terruerūt nos. Pſal.lxxv. Tu terribilis es: ꝛ qs reſiſtet tibi extūc ira tua [que an̄ lucē] ne ab oib⁹ viderentur [fuerūt ad monumētū] Marc.xvj. Et valde mane vna ſabbatoꝝ veniūt ad monumentū. Jo. xx. Una aūt ſabbati Maria magdalene venit mane cū adhuc tenebre eſſent ad monumentuȝ [ꝛ nō inuēto corpe ei⁹] qd̄ vngere volebāt. Cant.iij. Per noctes queſiui quē diligit aīa mea: queſiui illū ꝛ nō inueni [venerūt] ad nos redeūtes d̄ ſepulcro [dicētes] nob̄ leto nuncio.iiij. Reg.vij. Dies hec boni nuncij eſt: ſi tacuerim⁹ ꝛ non nunciauerimus vſq mane: ſceleris argueremur [ſe etiā] q̄ſi ſcd̄o ſigno reſurrectōis eius. Primū em̄ fuit ꝙ corp⁹ nō inuenerūt: cum tn̄ linteamina iacuerunt in ſepulcro. Scd̄m aūt ſignū fuit Uiſio angelorū [viſionē angeloꝝ vidiſſe] Gene.xxxij. Caſtra dei ſunt hec. Sicut em̄ angeli inſtruxerūt patriarcham: ꝛ legiſlatorē ꝛ ducē. Joſue.v. Ita nunc recedentes ab illis inſtruūt eccliam. Un̄ Joſephus dt ꝙ ante deſtructionē hierl'm audite ſunt voces angeloꝝ in aere dicentiū. Tranſeam⁹ ab his ſedib⁹. Pſal.xc. Angelis ſuis mandauit de te: vt cuſtodiant te in omnib⁹ vijs tuis [qui] ſcȝ angeli [dicūt eum] ieſum ſcȝ [viuere] Un̄ ſupra. Quid queritis viuentē cū mortuis. Jo.v. Sicut pater habet vitā in ſemetipſo. ſic ꝛ filio dedit vitā habere in ſemetipſo [et abierūt] Iſtud eſt Quintū in relatione iſta [abierūt quidaȝ ex noſtris] Joannes ꝛ Petr⁹ ſicut ſuperi⁹ dcm̄ eſt [ad monumētū] vt probarēt dicta mulieꝝ.j. Theſ.v. Omnia pbate: qd̄ bonū eſt tenete: ab omi ſpecie mala abſtinete vos [et ita inuenērūt ſicut mulieres dixerunt] de angelica viſione [ipſuȝ ho] dn̄icum corp⁹ [non inuenerūt] Jo.iiij. mulieri dixerūt. Jam non propter tuam loquelā credimus. Ipſi enim vidimus ꝛ ſcimus

Et ipſe dixit ad eos O ſtulti et tardi corde ad credenduȝ in oib⁹ que locuti ſunt prophete. Nonne hec oportuit pati chriſtuȝ et ita intrare in gloriam ſuam?

[Et ipſe dixit ad eos] Incipiēs docere eos ex
M verbis eoꝝ. Mat.v. Aperiens os ſuū docebat diſcipulos ſuos. Diuidit aūt hec pars in Duas. In quaꝝ Prima agit De Scripturaꝝ inſtructiōe. In Scd̄a aūt agit De Dn̄i agnitione. In Prima harū Tria facit. Primo em̄ ponit Incredulitatꝭ exprobrationē. In Scd̄o Ueritatꝭ oſtenſionē. In Tertio aūt ponit Eiuſdē veritatꝭ p ſcripturas demonſtrationē Dicit igit [O ſtulti] Stulti dicūt quaſi ſtolidi ex hoc ꝙ ex lōgo magiſterio chriſti tāparū profecerūt Eſa.xxxij. Stultus fatua loquetur. Heb.v. Cū deberetꝭ mgr̄i eſſe ꝑpter tp̄s: rurſum indigetis vt vos doceamini que ſīt demēta ſermonis iuſtitie: ꝛ facti eſtis qb⁹ lacte opus ſit [et tardi corde ad credendū] Mar.vlt. Exprobrauit incredulitatē eorū ꝛ duriciā cordis: q: his q̄ viderāt euȝ reſurrexiſſe nō crediderūt [in oībus q̄ locuti ſūt pphete] Prophete em̄ mortē ꝑnūciauerūt d̄ grā ꝛ ſacris factꝭ p chr̄m. Et d̄ his illoꝝ ſepe tractauit chr̄s cū diſcipul' ſuis.j. Pe.j. De ſalute exquiſierūt atq ſcrutati ſīt pphete: qui d̄ futura in vobis grā pphetauerūt: ſcrutātes in qd̄ vel q̄le tp̄s in eis ſignificaret ſpūs chr̄i: ꝑnunciās eas q̄ in chr̄o ſūt paſſiones ꝛ poſteriores glorias. Q: hoc ḡ ſepe tractauit cū eis ſpūs chr̄i: ꝑpter hoc arguuntur de tarditate credendi in omnib⁹ que locuti ſunt pphete [Nonne hec oportuit pati chriſtū] Paſſio em̄ eſt oſtiū gl'e. q: ſanguis chr̄i romphea amouit. Pſal.cvj. Cōtriuit portas ereas ꝛ vectes ferreos ɔfregit. ſuſcepit eos de via iniquitatꝭ eoꝝ. Item h modo Sibi corpis gl'iam ꝑmeruit. Phi.ij. Propt̄ qd̄ ꝛ deus exaltauit illū. ꝛ dedit illi nomē qd̄ eſt ſup omē nomē. Hoc etiā mō Nobis recōciliationē inuenit. Rho.v. Cū inimici eſſem⁹ reconciliati ſum⁹ deo pr̄i p mortē filij eius. Adhuc aūt q: hoc ꝑcio ꝛ nō alio mundus redimi potuit. q: illud pl⁹ q̄ȝ totus mund⁹ valuit.j. Pe. j. Non corruptibilib⁹ auro vel argēto redēpti eſtꝭ a vana veſtra ɔuerſatiōe: ſed ꝑcioſo ſanguine agni immaculati chr̄i. Adhuc autē Sic nob̄ formā pacientie ꝛ ſpei dedit.j. Pe.ij. Chr̄s paſſus eſt p nob: vobis relinquēs exēplū vt ſequamini veſtigia ei⁹. Tandē etiā Sic maximā eſſe futurā gl'am oñdit: que tot ꝛ tantꝭ paſſionib⁹ nō eſt digna: ſed melior in infinitū. Rho.viij. Non ſīt cōdigne paſſiōes h⁹ tpis ad futurā gl'am que reuelabit in nob.ij. Cor. iiij. Id em̄ qd̄ in preſentia eſt momentaneū ꝛ leue tribulatōis nr̄e: ſup̄ modū in ſublimitatē eternuȝ gl'e pond⁹ operabit in nob n̄ ɔtēplātib⁹ nob q̄ videt: ſed q̄ n̄ videt [et ita intra.i gl'aȝ ſu.] Heb. ij. Uidem⁹ ieſū per paſſionē mortis: gl'a ꝛ honore coronatū. Ja.j. Cum pbat⁹ fuerit accipiet coronā vite: quā repromiſit deus diligentib⁹ ſe.

Et incipiens a Moyſe et omnibus prophetis: interpretabatur illis in omnibus ſcripturis que de ipſo erant.

Ecce Per ſcpturas eius qd̄ dixit pbatio. Dicit igit [Et incipiens a Moyſe] h eſt: a ſcriptura Moyſi. Un̄ Jo.v. dixit Judeis. Nolite putare ꝙ ego accuſaturus ſum apud patreȝ: eſt qui accuſat vos. Moyſes: in quo vos ſperatꝭ. Si ei crederetꝭ

Moyſi: crederetis forſitan ⁊ mihi. De me eñi ille
ſcripſit. Si aũt ꝟbis illius nõ creditis: quõ verbis
meis credetis: [et oibus prophetis] Uñ de oi⸗
bus ꝓphetis dic̃ Ecc̃i.xxxvj. Da mercedẽ dñe ſuſti⸗
nentib9 te: vt ꝓphete tui fideles inueniant. Et ideo
cum dño Mat.xvij. ⁊ Luc.ix. Moyſes ⁊ Helias
apparuerũt: vt legis teſtimoniũ haberet ⁊ ꝓpheta⸗
rũ [interpretabat illis] id eſt: exponebat myſte
ria in oibus ſcripturis [que] id eſt q2 ille [de ipſo
erant] Marc.iiij. Seorſum oia diſſerebat diſci⸗
pulis ſuis. j. Cor.xiiij. Prophete duo aut tres di
cant: ⁊ ceteri diiudicent. Hoc ẽ ſicut Geñ.xl. Ubi
captiui ſomnia viderũt: ⁊ Joſeph interpretabatur
Pſal.xvij. Tenebroſa aq̃ in nubib9 aeris. id ẽ do⸗
ctrina in ꝓphetis. Sz in fulgore ei9. id eſt: in inter⸗
pretatiõe ei9 nubes trãſierũt. q2 obſcura lũinoſa fe
cit. Job.xxviij. Abſcõdita produxit in lucem.

Et appropinquauerũt caſtello
quo ibãt: ⁊ ipſe ſe finxit longi9 ire
Et coegerũt illũ: dicentes Mane
nobiſcũ dñe qm̃ adueſperaſcit Et
iclinata ẽ iã dies: Et itrauit cuz ill'

n Hic tangit Qualr agnitus dñs a diſcipul'. Di
cunt aũt id Quattuor. In q̃ꝝ Primo Meritum
cõmendat hoſpitalitatis. In Scdo dr̃ Qualit co⸗
gnouerũt eũ in fractiõe panis. In Tertio Reuer⸗
ſi ad ſe ſigna aduerterũt ꝑſentie ſue: cũ adhuc cẽnt
in itinere ambulatiõis. In Quarto aũt oñdit Le⸗
ticia tam iocũde nũciatiõis. In Prio hoꝝ Quat⸗
tuor dicunt. Ad hoſpitium appropinq̃tio. Dñi vt
longi9 iret fictio. Ad manẽdũ cũ diſcipul' coactio:
⁊ Dñi cũ diſcipul' manſio Dicit igit [Et appro
pinquauerunt] itinere cito ꝑfecto [caſtello q
ibant] Ubi fuit domus Cleophe vt dr̃ [et ipſe
dñs finxit ſe longi9 velle ire] Attẽde autẽ q
fictio nullo mõ cõueniat ꝟitati. Hanc ꝟitatẽ hec
fictio habuit: q (al's que) id precẽdit qd in mentib9
coꝝ iam fuit. Longi9 eñi aberat a mentib9 eorum.
Et id hec fictio ꝑtendebat. Et ſic fictio exterior: inte
rioris ꝟitatis erat fictio. Uñ Fictio dr̃ hic compoſi
tio habit9 exterioris: ad oñdendũ interiorẽ habituz
mentis. Ecc̃i.xix. Eſt iuſtus q inclinat faciẽ: ⁊ fingit
ſe nõ videre qd ignoratũ eſt. Tñ Fingere ſicut dic̃
Grego. cõponere dicim9. Uñ luti compoſitores fi
gulos vocam9. Rho ix. Nunqd dr̃ figmentũ ei q
ſe finxit: Quid me feciſti ſic: Iſta aũt cõpoſitio fit
in bono ⁊ fit in malo. In bono qdem aliqñ in ſapi
entia fingente ſapiẽter in creaturis. Pſ.xxxij. Qui
finxit ſingillatim corda eoꝝ: q intelligit oĩa ope⸗
ra eoꝝ. Aliqñ aũt fingit in ꝑceptis prudẽter: in q⸗
bus cõponit difficultatẽ: vt per obedientiã deleat
iniq̃tatẽ. Pſ.xciij. Nunqd adheret tibi ſedes ini⸗
quitatis: q fingis laborẽ in ꝑcepto. Aliqñ cõponit
ad nobis oſtẽdendũ cordis nr̃i diſpoſitionẽ. ſicut
hic ſiẽ iam dixim9. In malo aũt ſumit qñ hypocri
ta cõponit ſimulationẽ. Sap. j. Sp̃s ſcũs diſci⸗
pline effugiet fictũ. Cõpoſitiõe g̃ habitus oſtẽden
tis diſcipulis qualr a cordib9 coꝝ elongatus fuit:
dicit [et ipſe finxit ſe longius ire] Marc. vj.
Circa quartã vigiliã noctis venit ad eos ambulãs
ſup mare: ⁊ volebat eos ꝑterire [et coegerũt illũ

dicẽtes] Gregori9 Oſtendit q hoſpites nõ ſolũ
inuitãdi ſũt: ſed ⁊ trahẽdi ⁊ cogendi. Hoc mõ ado⸗
rando ⁊ tenẽdo Abraã angelos q̃s hoies eſſe pu⸗
tauit: cõpulit ad ſecũ manendũ. Geñ.xviij. Heb.
xiij. Hoſpitalitatẽ nolite obliuiſci. Per hanc eñi
placuerũt qdam angel' hoſpitio receptis [Mane
nobiſcũ] hoſpitalitatis gr̃a. Rho.xij. Hoſpitali⸗
tatẽ ſectantes. Hic dr̃ Beda. Lic9 ſi vnũ vel du⸗
os recipit. hoſpitalitatẽ ipleuit. Ep̃s ſi oẽs nõ reci⸗
pit: inhuman9 eſt [qm̃ adueſperaſcit] ⁊ iã tp̃s
hoſpitãdi ⁊ hora aduenit. Job.xxxj. Foris nõ man⸗
ſit peregrin9. oſtiũ viatori patuit [et inclinata ẽ
iã dies] ſole ad occaſum tendẽte. Hiere.vj. Jam
declinauit dies: q2 lõgiores facte ſũt vmbre veſperi
Nox eñi eſt tp̃s quietis hoĩs: ⁊ diſcurſus beſtiarũ.
Pſ.ciij. Poſuiſti tenebras ⁊ facta ẽ nox. in ipſa ꝑ⸗
tranſibũt oẽs beſtie ſilue. Et poſt pauca. Ortus ẽ
ſol ⁊ cõgregati ſũt: ⁊ in cubilib9 ſuis collocabũtur: exi⸗
bit hõ ad op9 ſuũ. Sic etiã detinend9 eſt dñs cum
vita declinat ad veſperũ. Et dicendũ illud Pſ.lxx.
Ne ꝓijcias me in tp̃e ſenectutis: cũ defecerit virt9
mea ne derel'. me dñe [Et intrauit cũ il.] hoſpitiũ
Geñ.xxiiij. Ingredere bñdicte dñi cur foris ſtas.

Et factuz eſt dũ recumberet cũ
eis: accepit panẽ et bñdixit ac fre⸗
git: et porrigebat illis. Et apti ſũt
oculi eoꝝ: et cognouerũt eum: et
ipſe euanuit ex oculis eoꝝ. Et di⸗
xerũt ad inuicẽ. Nõne cor noſtrũ
ardens erat in nobis dũ loqueret
in via ⁊ apiret nobis ſcripturas? o
Ecce Scdm. ⁊ continet Tria. Scz. Qualr dñs
panẽ fregit. Qualr in id ipſo agnit9 fuit: ⁊ Qualit
ab eis euanuit Dicit igit [Et factũ eſt] dina or
dinatõne [cũ recũberet] q̃ſi laſſus ex itinere cõ⸗
mode ſederet: q̃uis tñc laſſari ñ poſſet. Cañ. j. Cũ
eſſet rex in accubitu ſuo: nardus mea dedit odorẽ
ſuũ. id eſt odor humil' hoſpitalitatis [cũ illis] in
bonis eoꝝ querẽs refectionẽ. Apo.iij. Si qs ape⸗
ruerit mihi intrabo cũ eo: ⁊ cenabo cũ eo ⁊ ipſe me⸗
cũ [accepit panẽ] vt ex tactu man9 virtutẽ diui⸗
nã cõtraheret [et bñdixit] aliq̃ bñdictiõe illis no
ta [ac fregit] vt cuilibet ꝓportionata ps eſſet [et
porrigebat ill'] vt ad viſus ſuos caperent. Mat.
xiiij. ⁊ Jo.vj. Accepit ieſus panem ⁊ bñdixit ac fre
git ⁊ dedit diſcipul' ſuis. Sic ⁊ a nob panis Uer⸗
bi vel Sacti: deuote eſt accipiend9: ⁊ cũ orõne bñ⸗
dicend9. Et cũ intellectu ⁊ expoſitiõne frangend9:
⁊ poſtea cũ oĩni reuerẽtia alijs porrigend9. Sed
nũc deficientib9 diſcipul' dñi heu dr̃. Threno.iiij.
Paruuli petierũt panem: ⁊ nõ erat q frãgeret eis
[et aperti ſũt oculi coꝝ] remoto velamẽto qd
ſuperius diximus. Act.ix. Cõtinue ceciderũt ab ocul'
eius tãq̃ ſquame: ⁊ viſũ recepit. Ungule eñi dubi
tationũ remote ſunt: ⁊ tũc viderũt cũ quẽ ꝑſentem
habuerũt [⁊ cognouerũt eũ] quẽ dubietas qs
eſſet abſcõderat. Hoc ãt Duobo maxĩe factũ fue⸗
rat. Declaratiõe. ſ. ſermonis. Pſal.cxviij. Declara⸗
tio ſermonũ tuoꝝ illuminat: ⁊ intellectũ dat par

tulis. z Obedientia mãdatoꝝ in merito hoſpitali-tatis. Pſal.cxviij. A mãdatis tuis intellexi [z ipſe euanuit ex ocu. eoꝝ] Ut gl'am immortaliũ nõ ſubiacentẽ (al's ſubiacere) oculis mortaliũ oſtẽde-ret. j. Coꝝ. ij. Qd oculus non vidit nec in cor hoĩs aſcẽdit: nec auris audiuit q̃ preparauit de⁹ diligẽtibus ſe. Dicit etiã glo. q̄ ideo euanuit Ut doceret q̄ nõ quererẽt ſui gl'iam corã hoĩb⁹. Mat.vj. At-tendite ne iuſticiã vr̃am faciatis corã hoĩbus vt vi-deamini ab eis [Et dixerũt ad inuicẽ] Hoc ẽ Tertiũ In q̃.ad ſe reuertẽtes aduertũt ſigna pre-ſentie dñi: etiã dũ non cognouerunt eũ [Nonne cor noſtrũ] ex q̃ vita z mors (al's motus) z ſenſus ꝓcedunt Prouer.iiij. Oi cuſtodia cuſtodi cor tuũ qm̄ ex ipſo vita ꝓcedit [ardens erat] Ardore Cha-ritatis. Cañ.viij. Lampades ignis atq; flammaꝝ. Adhuc ãt Ardore Veritatis diuine.ps.cxviij. Igni-tũ eloquiũ tuũ vehementer: z ſeruus tuus dilexit il-lud. Adhuc aũt ardore Spũs. Act.ij. Apparuerũt il' diſpertite lingue tanq̃ ignis: ſeditq; ſupra ſin-gulos eoꝝ ſpũſſcũs. Adhuc ãt Ardore zeli. Soph. iij. In igne zeli mei deuorabit' oĩs terra. Sic ergo ardens erat [dũ loqueretur in via] verbis ignitis ps.xj. Eloquiũ dñi igne examinatũ: purgatũ ter-re probatũ ſeptuplum [et aperiret nobis ſcri-pturas] ſ. ẽ myſteria ſcripturaꝝ: ꝑ intellectũ ſpũalẽ Qui ſolus ẽ clauis ſcripturaꝝ. Eſa.xxij. Dabo cla-uẽ dom⁹ Dauid ſup humeꝝ eius. et claudet z nõ erit qui aperiat. et aperiet. et nõ erit qui claudat

Et ſurgẽtes eadem hora: regreſſi ſunt in Hieruſalẽ. Et inuenerũt congregatos vndecim: et eos qui cũ ipſis erant: dicentes. q̄ ſurrexit dñs vere. z apparuit Simoni. Et ipſi narrabant que geſta erant in via: et quomodo cognouerunt eũ in fractione panis.

P Hoc eſt Quartũ. In quo oſtendet' Qualit' gau-diũ ſuũ alijs coicauerũt. Dicunt' aũt h Quattuor Quoꝝ Primũ ẽ. Qualit' in impetu ſpũs in Hie-ruſalem ſunt regreſſi. Scdm. Qualit' adhuc non ſeparatos ab amore fraternitatis diſcipulos inue-nerũt. Tertiũ Qualiter preuenti a diſcipulis: gau-dia reſurrectionis ab eis acceperũt. Quartũ autẽ Qualiter vicem illis rependentes: gaudia nuncia-uerũt Dic' igit' [Et ſurgentes] in impetu ſpi-ritus in gaudio. Ezech.j. Ubi erat impetus ſpiri-tus: illuc gradiebant'. Hinc eſt q̄ Joan.xx. etiam Maria modeſtie feminee oblita: cucurrit et venit ad Simonem Petrũ: et ad aliũ diſcipulũ. Hinc ẽ q̄ ſicut ibidem dicit' Petrus princeps Apl'oꝝ et Joannes: maturitatis apl'ice non recordati: curre-bant duo ſimul. Ita et illi continue ſurgunt [ea-dem hora] quia Neſcit tarda rerũ molimina ſpi-ritus ſancti gratia. Prouer.vj. Diſcurre feſtina ſuſ-cita amicũ tuũ [regreſſi ſunt in hieruſalem] ps.cxxj. Cuius participatio eius in idipſum Il-luc eñi aſcenderũt trib⁹: trib⁹ dñi [et inuenerũt congregatos] in cor vnũ z aiaz [vndecim] Et ſic oportuit q̄ Thomas eſſet cũ eis. ps.xlix. Con-gregate illi ſanctos ei⁹ qui ordinauerũt teſtamẽtũ ei⁹. ps.cx. In ↄcilio iuſtoꝝ et ↄgregatõe. Gen.xlix Congregamini filij Jacob: congregamini z audi-te iſrael patrem veſtrũ [et eos qui cũ ipſis erãt] Act.j. Erat autẽ turba viroꝝ fere centũ viginti. Oẽs eñi quos dñs cõgregauerat: charitatis nõ obliti: ſimul manebant [dicẽtes q̄ ſurrexit do-minus vere] Ecce Qualiter in nuncio gaudio (al's gaudij) ab alijs ſũt preuenti. Eſa.xij. Annũcia-te hoc in vniuerſa terra. Apoc.vlt. Qui audit di-cat veni [Vere] aũt dicũt ſurrexiſſe: ne phantaſti-ca credat' reſurrectio. Vera aũt que oſtendit carnẽ et oſſa: et loca clauoꝝ in corpore: que in phãtaſma-te et ſpiritu eſſe non poſſunt [et apparuit Si-moni] primo quidẽ: inter viros Sed tamen an-te hoc oim̄ ꝓmo apparuit Marie magdalene. Jo. xx. de qua eiecerat ſeptem demonia. quia illa mul-tũ diligebat: et ideo luctus eius conſolatõnem ha-bere debebat. Lu.vij. Dimittunt' ei peccata multa qm̄ dilexit multum. Itẽ q2 peccatrix fuerat: et per hoc ſpem peccatoribus dabat. Matth.ix. Nõ ve-ni vocare iuſtos ſed peccatores. Tertio: quia Illa in deuotione eũ ſola vnxerat: et ideo ei gloriam be-ate deibutionis oſtendebat. ps.xliiij. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie pre conſortib⁹ tuis. Quarto: q2 Illa diligentius querebat: et iõ eũ inuenit quẽ queſiuit. Cañ.iij. Paululũ cũ ptranſ-iſſem eos inueni quẽ diligit aĩa mea Scda ap-paritio fuit qñ Marie magdalene cũ alijs mulie-ribus apparuit. Matth.vlt. Surrexit dñs et oc-currens mulierib⁹ ait Auete. Tunc acceſſerũt et te-nuerũt pedes ei⁹. Tertio aũt eodẽ die apparuit Petro. Qñ q2 factũ ſit: h dĩ. Qualit' et Qñ z Ubi nõ inuenit' niſi q̄ ſcit' q̄ iõ int' apl'os ꝓmo appũit petro ne deſperaret ex negatõe [et ipſi] duo diſci-puli [narr.] ſ. eti illi ↄgregatõi [q̃ geſ. er. in. via] de ↄfabulatõne z int'pretatõne ſcripturaꝝ [et q̃-mõ] i hoſpitiũ declinãtes z recũbẽtes [cogno. e. in fr. pa.] Et hec ẽ Quarta apparitio: eodem die Reſurrectiõis facta.

D um ãt hec loquunt' ſtetit Jeſ⁹ ĩ medio eoꝝ. z dixit Pax vob Ego ſũ: nolite timere. Conturbati vero et ↄterriti exiſtimabãt ſe ſpiritum videre.

Hic agit de Quinta apparitõe q̃ fca ẽ eodẽ die. ſ. ipſa die Reſurrectõis: Hic ãt Tria dñr. Qualr. ſcz appuit. Qualr turbatos ↄfortauit. z Qualr ſe vere ſurrexiſſe ꝓbauit. De Pmo dic' Tria. Scz Qualr vẽit Qualr cõit' ſe eis oñc. z Quã benigne ſalutauit Q

Dic' igit' [Dũ hec ãt] gaudia duplicis appari-tõis [loq̄rẽt'] z vn⁹ alijs exponeret. z alt' alia gau-dia ꝓferret. q2 ſp de ſe tractãtib⁹ adeſt dñs [Jeſ⁹] q̃ materia erat ſmonis. Jeſ⁹ eĩ vt dic' b. Bern. erat eis mel ĩ ore. melos ĩ aure. z ĩ corde iubil⁹. Dic' eñi ps.cxviij. Quã dulcia faucis. meis elo.t.ſu mel ori meo. De Scdo autem Cantico.ij. Sonet vox tua in auribus meis. Vox eñi tua dulcis. De Tertio

dicit Pſ. lxxxviij. Beatus ppl'us qui ſcit iubilati
oné. Job. viij. Impleat' riſu os tuū: ⁊ labia tua
iubilo. Jeſus ergo qui ſic corde ⁊ ore ⁊ aure ſona
bat ⁊ inſonabat inter eos [ſtetit in medio eo-
rū] Intelligē: q̄ ſicut dicit Jo. xx. Thomas vn⁹
ex duodecim nó erat cū eis quādo uēit Jeſus:
Fuit enī cū eis quādo duo diſcipuli de Emaus ca
ſtello ſupuenerunt: ſed ſtatim egreſſus fuerat ad
actus ſuos agēdos: ⁊ alij ſimul remāſerant. Et iō
illa viſiōe eſt puatus. In ſanctoꝝ enī ɔgregatiōe
ſemꝑ inuenit' dñs. Unde btūs Ber. Fallerē Tho
ma ſancte ſi putas te inuenire Jeſū extra cōgrega
tionē ſanctoꝝ. Pſ. cx. In ɔſilio iuſtoꝝ et ɔgrega
tione magna opa dñi. Stetit ergo q̄ iā ꝑ mortali
tatis paſſiōes inclinari nō potuit. Stetit: q̄ iā to
tus ad celū direct⁹ fuit. Stetit: qui omnē ꝟitatis
(al's virtutē) ⁊ iuſticie rectitudinē impleuit. Ste-
tit: qui nihil vnq̄ⱥ curuitatē in ſe exhibuit. Stetit
qui iam de hoſtib' ꝑfecte triūphauit. De Primo
horū dicit' Abac. iij. Stetit ⁊ mēſus eſt terrā. Mē
ſus enī fuit terrā hui⁹ mortalitatis ⁊ pōderis ad
celeſtis glorie imortalitatē. Rhoma. vj. Chr̄s re-
ſurgēs a mortuis: iam nō moritur: mors illi vl-
tra nō dñabitur. De Scđo pſ. v. Mane aſtabo
tibi ⁊ videbo: qm̄ nō deus volēs iniq̄tatem tu es
Mane enī ſurgentē aurore reſurrectōnis ſic patri
aſtitit. q: tot⁹ ad celeſtē patris voluntatē direct⁹
fuit. De Tertio dr̄ Can. ij. En ipſe ſtat poſt parietē
noſtrū. hoc ē: poſt corꝑis nr̄i fatigatōē (al's: fragili
tem) implens ⁊ oſtēdēs omnē virtutis ⁊ rectitudi
nis iuſticiā. Mat. iij. Sic decet nos iplere omnē
iuſticiā. De Quarto dicit' Jo. j. Medi⁹ veſtrū ſte-
tit quē vos neſcitis. Nos enī neſcimus niſi infir-
mos ⁊ curuos in pctis. ⁊ rectitudinē eius q̄ ſolus
in medio veſtrū ſtetit. qui peccatū nō fecit. nec ē
inuētus dol⁹ in lingua ei⁹. Miramur q̄dem: ſed
nō plene tantā in nobis cognoſcim⁹ ꝑfectionem.
De Quinto dr̄ Sap. v. de ipo ⁊ ſuis. Steterūt ɔ̄
inimicos: ⁊ de hoſtib' ſe vindicauerūt. In illo enī
ſtatu q̄rit cōmilitōes. pſ. xciij. Quis ɔſurget mihi
aduerſus malignātes: aut q̄s ſtabit mecū aduer
ſus operantes iniq̄tatē: Sic ḡ Stetit [i medio]
Diſcipuloꝝ. In Medio Uirtutē prīs: ⁊ Hoim.
In Medio q̄dē diſcipuloꝝ: vt ſine ꝑſonaꝝ acce-
ptōe eq̄lē curā oib' impēderet. In Medio āt vir
tutis: vt oēm ꝑfectōem virtutis ſe attigiſſe demō
ſtraret. In Medio dei ⁊ hoim: vt ſe mediatorem
dei ⁊ hoim eſſe cōprobaret. De Prio q̄dem dicit'
Jo. xx. Uenit Jeſus ⁊ ſtetit in medio diſcipulorū
ſuoꝝ. Sap. vj. Puſillū ⁊ magnū ipe fecit. ⁊ equa
liter eſt illi cura de oib'. Docuit aūt ꝑ hoc vt i me-
dio ſemꝑ haberēt fidā pdicatōem: ⁊ Sacramēto
rū diſpenſationē. Jaco. ij. Nolite in ꝑſonaꝝ acce-
ptōe hr̄e fidem dñi nr̄i Jeſu chr̄i glīe. Deut. j. Ita
paruū vt magnū audietis: qm̄ dñi eſt iudicium.
De Scđo medio dicit' Luce. iiij. Jeſus aūt trāſi-
ens ꝑ mediū illorū ibat. Tranſiens enī dñs Je
ſus inter pctōres huius vite ſemꝑ attigit mediū
ꝟtutis: qđ eſt mediū hominū: Hoc eſt: ad qđ na-
ti ſunt hoīes. Et hoc docuit Eſa. xxx. Audient ꝟ-
ba poſt tergū monētis. hec via ambulate in ea: ⁊ n̄
declinetis neq̄ ad dexterā neq̄ ad ſiniſtrā. Quia

Medio tutiſſimus ibis. De Tertio dr̄ Gala. iij.
Mediator vni⁹ nō eſt. De⁹ aūt vn⁹ eſt. j. Timo. ij.
Mediator dei ⁊ hoīꝫ hō ieſus chr̄s. Un̄ talē me-
diatorē ſe nō hr̄e deplōrat Job dicēs. Non eſt qui
vtrūq̄ꝫ poſſit arguere ⁊ ponere manuꝫ in ambob'.
Job. ix. Sic dr̄ Heb. ix. Chr̄s aſſiſtēs pōtifex futu
roꝝ. Et ibi dr̄ glo. Aſſiſtēs prī ⁊ aſſiſtēs nob. Pa
tri ad intercedendū. Nob aūt ad miſerendū. Sic
aduocat' ꝑ nob. q: aduocat⁹ medius eſt inter reū ⁊
iudicē. j. Jo. ij. Aduocatū habem⁹ apud patrē ie-
ſum chr̄m iuſtū: ⁊ ipſe eſt ꝓpiciatio ꝑ pctis noſtrē.
His igit' modis Jeſus ſtetit in medio eoꝝ [⁊ di
xit eis Pax vobis] Eulogiū ſalutatōis p̄mittit R
ad ſuos. In cui⁹ ſignū pontifex qn̄ prio ſe ɔuertit
ad ꝑplm. Pax vob: dr̄. q: Ille ſpēalis eſt Uicari⁹
ieſu chr̄i. Pacē aūt ſextuplicē adhibuit (al's ex-
hibuit) de⁹ ſuis. Pax enī eſt ſic dr̄ Aug⁹. cōcordia
fruēdi vel vtēdi deo vel inuicē in deo. Pria pax eſt
ablatio ei⁹ qđ hāc ɔcordiā ipedit. Et h̄ eſt pctm̄. Et
ideo dr̄ Rho. j. Gra vob ⁊ pax a deo prē nr̄o ⁊ dño
ieſu chr̄o. Ubi dr̄ Glo. q̄ Pax ē recōciliatio pecca
toꝝ. Scđo dr̄ Pax recōciliatio ad deū. Lu. ij. Et i
terra pax hoīb' bone volūtatis. Tertio mō Pax ē
ɔcordia ad ꝓximū. Ephe. ij. Ipſe eſt pax nr̄a q̄ fecit
vtraq̄ꝫ vnū. Quarto Pax ē tranq̄llitas ɔſcie. Job.
v. Scies q̄ pacē habeas tabernaculū tuū. Hoc eſt
ɔſcia tua. Et ꝺ hac q̄druplici pace dr̄ dñs Jo. xiiij
Pacē relinq̄ vob: pacē meā do vob. non q̄uo mun
dus dat: ego do vob. In h̄ enī qđ dr̄ Pacē relinq̄
vobis: remiſſionem pctōꝝ intelligit. In h̄ aūt qđ
dic̄ Pacē meā do vobis: intelligit reconciliationē
ad deū. In h̄ aūt qđ dr̄: non q̄uo mund⁹ Suppl'e
pacē: do vobis. intelligit recōciliationē ad ꝓximū:
vt in vna charitate diligāt deū: qđ mund⁹ dare nō
pōt. In h̄ autē q̄ dr̄ Ego do vob: intelligit mentis
tranq̄llitatē: quā ipſe ſol⁹ donare pōt. Quīta pax
eſt ſecuritas ad deū ⁊ ad celeſtia. Jud. vj. Edifica-
uit gedeon altare: ⁊ vocauit illud: pax dñi: vſq̄ꝫ in
p̄ſentē diē. Hec enī pax ē ſecuritas qua hō ſecur⁹
gaudet ꝺ arra celeſtium. Maxime cū iam carnes
agni comedit: ⁊ azymos panes ſinceritatē ⁊ ꝟitatē.
Sexta pax: eſt abūdantia ſuauitatē dīne: ex q̄ non
ſentit' bellū tentationū: ex redūdātia diuine ſuaui-
tatis. Phil. iiij. Et pax dei q̄ exuperat oēꝫ ſenſū:
cuſtodiat corda vr̄a ⁊ intelligentias vr̄as. Iſtis vt
ita dicā pacib': hō ita a deo repleť: q̄ etiā inter ꝑſe-
cutores bella n̄ ſentit. Mat. x. Ecce ego mitto vos
ſicut oues i medio lupoꝝ. Inter dētes enī lupoꝝ:
hō pacē hꝫ. Pacē aūt nō ſic dat mundus. Hec eſt
Pax extra: ⁊ Nō ſecura: ⁊ Cum ɔſciētie bello. De
Exteriori pace (qn̄ homo in pctis nō impugnat⁹
pacē habet) dr̄ in Pſal. lxxij. Zelaui ſup iniq̄s pa
cem pctōꝝ vidēs. Non ſecura āt eſt. j. Theſ. v. Cū
dixerint pax et ſecuritas tunc repentin⁹ ſupueniet
eis interit⁹. h̄ eſt cū ɔſcie bello. Sap. xiiij. In ma-
gno viuētes inſciētie (al's inſcitie) bello: tot ⁊ tā ma
gna mala: pacē tūc arbitrati ſūt. De his trib' paci-
b⁹ dr̄ Eze. xiij. Deceperūt ꝑplꝫ meū dicētes: pax pax
⁊ n̄ erat pax. Eſa. lvij. Nō ē pax impijs dr̄ dñs. Pri-
mis ḡ ſex modis dr̄ Pax vob [ego ſū] T āgit Pa
cis rōeꝫ [ego ſū] h̄ eſt: q̄ vtrū ee habui ſꝑ ſꝫ deitatē
⁊ mō attigi ſꝫ hūanitatē. q: de cetero nihil abijcio S

ab eſſe in preteritū: ⁊ nihil expecto in futurū. Exo. iij. Ego ſum q̄ ſum Hec dices filijs iſrl̄. qui eſt: me miſit ad vos. Per hoc ḡ aſſecurat diſcip̄los q̄ verum eſſe attingere debeāt. Et ideo in pace ſecura ſpe expectare. Et ideo ſubiūgit [Nolite timere] etiā obuiantibꝫ pericul'. Mat. x. Nolite timere eos q̄ occidūt corpus. ⁊ poſt hec non hn̄t amplius qd faciant. Eſaie. lj. Quis tu vt timeas ab hoīe mortali? j. Macha. ij. A vbis viri peccatoris ne timueritis: cuius gloria ſtercus ⁊ vermis eſt: hodie extollitur: ⁊ cras non inuenit. q2 cōuerſus eſt in terrā ſuā. Nolite etiā timere aliquid inſolitū apparens circa me. Hoc eīm totū p̄ vob factū eſt. ⁊ ideo nolite timere. Pſal. xlv. Propterea non timebimus dū turbabit terra: ⁊ transferent mōtes in cor maris. Nolite etiā timere mundū. Jo. xvj Confidite q2 ego vici mundum. Jo. xiiij. Non turbet cor vrm̄ neq3 formidet.

[Conturbati vero et conterriti] Scōm ē: Ubi ondit q̄ hūana fragilitas etiā id ad quod facta eſt ſuſtinere non poterit. Ad reſurrectiōis ei gloriam factā eſt: ⁊ ad illā cōturbat: ſicut ad rē excedentem vires nr̄e cognitiōis ſiue cōprehenſionis. Et hoc ſignificatū eſt Mat. xvij. ⁊ Luc. ix. Ubi diſcipuli videntes claritatē transfigurati dn̄i in mōte: ceciderūt in terrā. Et oſtendit per h̄ qd̄ dt [et conterriti] h̄ eſt ſimul territi d̄ magnitudine rei viſe: quā cor miſerū ⁊ inops ſuſtinere nō potuit. ⁊ ideo in ſe ipſo tremebat ⁊ terrebat. Heb. xij. Ita terribile erat quod videbat q̄ p̄mus Moyſes dixit. Exterritus ſum ⁊ tremebundus. Et h̄ ſignificatum eſt Dan. x. Dn̄e in viſione tua ſolute ſūt cōpages mee: ⁊ nihil in me remāſit viriū [exiſtimabāt ſe] Exiſtimatio iudiciū eſt eſtimatiue v̄tutis: ponderās (al's ponderantis) ſenſibilia ꝑ ea que ſenſibilibus videt eſſe adiūcta. q2 Iſti p̄ ammirationē ⁊ terrorē: ad ratiōis actū venire nō poterāt. Exiſtimabāt āt ſe [ſpūm videre] Et huius cauſa fuit. q2 ianuis clauſis intrauit. Hūc aūt ſpūm putabāt aſſumpta ſpē corporis: ⁊ reflexa ad oculos eorū apparuiſſe. q2 Spūs ꝑ ſe nō ſunt viſibiles. Job. iiij. Cū ſpiritus me p̄ſente tranſiret: ſtetit quidā cuius nō agnoſcebam vultum: imago corā oculis meis.

Et dixit eis Quid turbati eſtis: et cogitationes aſcendunt in corda veſtra? Uidete manus meas ⁊ pedes quia ego ipſe ſum. Palpate et videte: quia ſpiritus carnem et oſſa non habet ſicut me videtis habere. Et cum hoc dixiſſet oſtendit eis manus et pedes

S [Et dixit eis] dn̄s diſcipulis. Quattuor autem ponit hic. Reſurrectiōis ſue argumēta per ordinem Tria In exteriori ſenſu: ad interiorē rōnis actum ordinata. Quartū autē In illuminatiōe rationis in perceptiōe reſurrectiōis: per ſcripturarū intellectum. Tria autem que ſunt in ſenſu: ſic ſunt multiplicata q2 Unū eſt in Uiſu. Scōm autem in Uiſu ⁊ Tactu. ⁊ Tertium in Guſtu. Et hec ꝑ ordinem ſunt in littera. Horū aūt Primū: Ueram demonſtrat corporis ſpēm. Scōm autē Uiui corporis ꝓprietatē: ⁊ Tertiū Uite natural' veritatem. In Prio aūt argumēto Duo ſūt. In quorū Prio Depellit turbationē: que cognitionē verā impedit In Scōo Ipſū ponit argumentum. Dicit igitur [Quid turbati eſtis?] Turbatio āt hic vocat qn̄ lumē cordis ex terrore (al's exteriorē) recipit cōfuſionē: ⁊ ex ipa ꝯfuſione impedit ab actu diſcretionis. Pſal. xxxvij Cor meū conturbatū eſt: dereliquit me virtus mea ⁊ lumen ocl'oꝝ meoꝝ: ⁊ ipſum nō eſt mecū [Et cogitatiōes] dicit: q̄ſi euagatiōes (al's coagitatiōes) i qbꝫ cor fluctuādo de vno veniit in aliud: vndiq3 timēs: ⁊ in nullo auſū eſt remanere [aſcendūt] q2 de inferioribꝫ q̄ cor meditari cōſueuit aſcendunt ad cor. Si eīm de ſuperioribꝫ deſcenderēt: tūc eſſent diuine ⁊ celeſtes: ⁊ in ipſis cor ſolidaretur. Job. iiij. Pauor tenuit me ⁊ tremor: ⁊ omnia oſſa mea perterrita ſūt. Pſ̄. liiij. Timor ⁊ tremor venerūt ſup me: ⁊ contexerūt me tenebre. Tenebre aūt iſte fiunt ex interiori fluctuatiōe: ⁊ impediunt diſcretā cognitionē [Uidete manus me. ⁊ pedes me. q2 ego ipſe ſū] Duo ondit. Membra: in qbꝫ expſſa ſigna ſue apparuerūt crucifixionis: vt ex his cognoſceret eſſe ſpēs eiuſdē corporis: qd in cruce pependerat ꝓ ipſis. Jo. xx. Cognoſce loca clauoꝝ. ⁊ noli eſſe incredulus ſed fidelis. Zacha. xiij. Quid ſunt plage iſte in medio manuū tuarū? Et reſpondit. His plagatus ſum in domo eoꝝ q̄ diligebāt me Manus aūt ſpēaliter ondit. q2 Manibꝫ iſtis mlta mirabilia pfecerat: qbꝫ ſe deū probauerat in Sanatiōe infirmoꝝ: ⁊ Suſtentatiōe mortuoꝝ. Pſal. cxvij. Dextera dn̄i fecit v̄tutem. Manus etiā ſunt q̄ ad nos in ſignis vulneꝝ inſcripta habebāt dilectionē: quā nob panēs ꝓ nob exhibuit. Eſai. xlix. Ecce in manibus meis deſcripſi te: muri tui in conſpectu meo ſunt ſemper. Adhuc Manus exhibuit quaꝝ v̄tute nos a ptāte mortis extraxit. Sap. iij. Juſtoꝝ anie in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentū malicie. Adhuc autem Manus exhibuit quibꝫ ſuos ereptos cōtinuit: ⁊ vſq3 in finē continebit. Jo. x. Non rapiet eos q̄ſq3 d̄ manu mea: ego ⁊ pater vnū ſumus. Adhuc Manus exhibuit: quibus nos patri in manus obtulit. Abacuch. iij. Cornua in manibꝫ eius. Hypallage. h̄ eſt: manus eius in cornibꝫ eleuate ad offerēdū. Et ideo ſic eleuās manus: dixit Luc. xxiij. Pater in manus tuas cōmendo ſpm̄ meū. Spūs eīm ſuus fuit oīm ſpūs iuſtoꝝ. Sic ḡ Exhibuit (al's oſtendit) Manū redēptōnis vulneratā. Exhibuit manum virtutis mira facientē ad oēm contactum noſtre infirmitatis. Exhibuit manum dilectionis: in ſignis amoris ieffabil'. Exhibuit manus fortes: quibus a forti p̄dam tulit. Exhibuit manus gubernationis: quibꝫ ſuos ſemper cōtinuit. Exhibuit manus Sacerdotis: qbꝫ nos pr̄i obtulit. In iſtis eīm Sex ꝓprietatibꝫ manus cognoſcat nr̄i ſaluatoris. effectus vtrobiq3 Ondit āt [et pedes] Pedes āt proceſſiui motus ſūt inſtrā qbꝫ vita vera ꝓbat. Hi aūt pedes ſunt q̄ in itinere laſſationem ſuſtinuerūt. Jo. iiij Jeſus fatigatus ex itinere ſedebat ſic ſuper fontē Hi ſunt qui ſuper vndas ambulauerūt. Mat.

xiiij. Hi ſunt qui corpus totū ſupportauerūt. Job xxix. Oculus fui ceco ꝛ pes claudo. Hi qui charismata gratiarū omnibꝫ lōge ꝛ ꝓpe poſitis intulerunt. Eſa.lij. Quā pulcri ſup montes pedes annūciantis et ꝑdicantis pacē: annunciātis bonū: ꝑdicantis ſalutē: dicentis. Syon regnabit dominus de⁹ tuus. Hi ſunt pedes qui ꝑforati imobiles in ope redemptōis: vſq3 ad ꝑfectum redemptionis ſubſtiterūt. Zacha.xiiij. Stabūt pedes eius in die illa ſup montē oliuarū ad orientē. Quia ſuꝑ verticē eleuatōis miſericordie tūc ſtetit. ꝛ omnis gratia ex ipſo orta fuit. Primi ſunt pedes humane infirmitatis. in quibus ambulauit nobiſcum. Secundi ſunt pedes ꝟtutis: in qbus calcauit noſtrā infirmitatē. Tertij ſunt pedes roboris: in quibus portauit noſtrā debilitatē. Quarti ſunt pedes velocitatis. in quibꝫ ad noſtrā cucurrit ignorantiā illuminandā. Quinti autē ſunt pedes redemptōis: in qbus ſtans nr̄am ꝑfecit redemptionem. Hos pedes peccatrix vnxit: lauit: terſit ꝛ oſculabaẜ. Luce.vij. Unxit: vngento deuotōis ꝛ cōpūctōis. Lauit lachrymis. Terſit a puluere capillis ſancte cogitatiōis. Hos pedes adorauerūt patres. Juxta hos ſederunt omnes q̄ doctrina eius fuerūt imbuēdi. Illi eni pedes ſunt litteraliẜ quidem ſancti pedes eius. Spūaliter autem miſericordia ꝛ veritas. Unde ꝺ adoratōe dicit ꝑs.cxxxj. Adorauimus in loco vbi ſteterūt pedes eius. De doctrina autē dicit Deute. xxxiij. Qui appropinquant pedibus eius accipiēt de doctrina ipſius. Iſti ſunt tandē pedes eius: qui omēs ſuos pōdere iuſticie ꝯculcabunt inimicos. Pſal. cix. Sede a dextris meis donec ponā inimicos tuos ſcabellū pedū tuoꝝ. Taliter autē oſtenſis manibꝫ ꝛ pedibus in qbus ſigna ſue pietatis ꝛ miſericordie fontes apparuerūt: dixit [quia ego ipſe ſū] cuꝫ in nullo alio tanta ſigna pietat̄ et cataracte grārum apparuerāt. Auctor eni pietatis et ſalut̄ cāꝫ nō niſi in ſignis agnoſcat pietatis. Adhuc autem Propugnator ad ſaluandū in ſignis victorialibus manifeſtaẜ. Eſa.lxiij. Quare rubrum eſt indumentū tuū: ꝛ veſtimentū tuū ſicut calcantiū i torculari. Et ipſe reſpondet. Ego qui loq̄r iuſticiam. ꝛ

Z propugnator ſum ad ſaluādū [palpate ꝛ videte] Secūdū eſt argumentū: qꝺ oſtdit viui ꝛ aīati corporis ꝓprietatē ad duos ſenſus. Quoꝝ Un⁹ ſenſus exteriorē oſtendit ſpeciē. Alter autē ſubſtantie materialis ꝓprietatē. Palpaẜ eni calidū: frigidū: humidū: ſiccum: molle: durū: ꝛ cetera in quibꝫ ꝯſiſtit hūana cōplexio et compoſitio. Videẜ autēꝫ color ꝛ figura: que ſpeciē hominis ꝛ naturā cōſequūtur. Vocē autē ipſius audiuerūt: ꝛ ideo Tribꝫ ſenſibus in vnū cōcurrentibꝫ certificatōeꝫ habuerūt. j. Jo.j. Qꝺ vidim⁹: qꝺ audiuim⁹: qꝺ man⁹ nr̄e cōtrectauerunt de ꝟbo vite: ħ annunciam⁹ vobis. Nos aūt audim⁹ ꝟitatis qdem ꝟbū. Videm⁹ autem veritatis lumē. ꝛ Manu ſpūali tāgim⁹ ꝟitatis ſoliditatē. Gen.xxvij. Accede huc fili mi vt tangā te. Jo.xx. Mitte manū tuam: ꝛ cognoſce loca clauoꝝ. Videm⁹ eni fide. Audimus auditu obedientie. ꝛ Tangimus quaſi manu virtutis operatione. Lu.viij. Tetigit me aliquis. ego eīm cognoui virtutē de me exiſſe. Phantaſtica aūt non tanguntẜ. Et ħ eſt qꝺ ſubinferẜ [q2 ſpūs carnē ꝛ oſſa nō hꝫ] Carnē quidē non hꝫ: in cui⁹ infirmitate: nr̄am ſentiens infirmitatē: nob̄ poſſit exhibere cōpaſſionē. Oſſa aūt non habet: qbꝫ nr̄am firmet ꝛ fulciat infirmitatē. De qbꝫ dr̄ Gen̄.xxix. Os meum ꝛ caro mea vos. Ex carne eīm aſſumpta didici cōpaſſionē. ꝛ ex oſſe: vob̄ do ꝯfirmationē. In carne eīm ſuſtinui ꝓ vob̄ paſſionē. In oſſibꝫ aūt: diſtenſionē. Pſal.xxj. Dinumerauerūt oīa oſſa mea. ħ ē nimia crucis diſtenſione dinumerabilia fecerunt [ſicut me videtis hr̄e] Ea aūt in qbꝫ talia pietatis indicia exhibui: non deſerā neq3 derelinquā. In carne eīm dolorē. In oſſibꝫ diſtēſionē. In manibꝫ ꝛ pedibꝫ clauoꝝ paſſus ſū ꝑforationē. Et ideo iſta videt̄ me hr̄e que nulla hꝫ ſpūalis eīm creatura. Job.xix. In carne mea videbo deū ſaluatorem meū [Et cū hec dixiſſet] ꝟbo: vt ꝑ effectū ꝓbaret [oſtdit eis man⁹ et pedes] Glo. aūt tāgit Quinq3 cauſas: ꝓpt̄ q̄s cicatrices retinuit. Quaꝝ Una eſt Ut oſtenſa vulneꝝ cicatrice: infidelitatis vuln⁹ ſanaret: q̄s cicatrices ꝛ tūc ſeruauit: ꝛ in iudicio ſeruatur⁹ eſt. Scꝺa cā eſt Ut reſurrectōis fideꝫ inſtruat: q2 idē ſit q̄ paſſus eſt: qui ꝛ reſurrexit. Tertio Ut prī ꝓ nob̄ ſupplicās q̄le gen⁹ mortis ꝓ nob̄ ꝑtulerit oſtdat. Quarto Ut ſua morte redemptis q̄m miſericordiẜ ſint adiuti: eiuſdē mortꝭ indicijs inſinuet. Quīto Ut q̄ iuſte dānanẜ ipſi i iudicio inſinuet oſtſa cicatrice quā ꝓ ill' accepit. Et hec ſt̄ verba Bede. De Prio hoꝝ habeẜ Jo.xx. Noli eē incredul⁹ ſꝫ fideẜ. Mar.vl. Exprobrauit incredulitatē illoꝝ ꝛ duriciā cordis. q2 his q̄ viderāt euꝫ reſurrexiſſe n̄ crediderāt. De Scꝺo Jo.xx. Infer digitū tuū huc i locū clauoꝝ: ꝛ mitte manū tuā i latus meū: ꝛ noli eē incredul⁹ ſꝫ fideẜ. De Tertio. j. Jo.ij. Aduocatū habem⁹ apꝺ prēm ieſū chrīm iuſtū: ꝛ ipſe eſt ꝓpiciatio ꝓ peccat̄ nr̄is. Brūs Bern̄. Per matrē habes acceſſū ad filiū: ꝛ ꝑ filiū habes acceſſū ad patrē. Mať mōſtrat filio pect⁹ ꝛ vbera. Fili⁹ aūt prī: lat⁹ ꝛ vulnera. nec p̄t eē repulſa vbi occurrūt tot pietat̄ inſignia. De Quarto dr̄ Tren̄. iiij. Sp̄ faciē nr̄am chr̄s dn̄s capt⁹ eſt i peccatis nr̄is: cui diximꝰ: i vmbra tua viuem⁹ int̄ gētes. De Quinto dr̄ Apo.j. Videbit eū oīs ocul⁹: ꝛ q̄ eū pupugerūt. Jo.xix. Videbūt in quē trāſfixerūt. His ḡ de cauſis oſtdit cū cicatricibꝫ man⁹ ꝛ pedes

Adhuc aūt illis nō credentib⁹ ꝛ mirātib⁹ p̄ gaudio dixit. habetis hic aliq̄d qꝺ manducet̄? At illi obtulerūt ei partē piſcis aſſi et fauū mellis. Et cū mādicaſſet corā eis ſumēs reliq̄as dedit eis. Et dixit ad eos. Hec ſūt verba q̄ locut⁹ ſū ad vos cū adhuc eſſem vobiſcum: qm̄ neceſſe ē impleri oīa q̄ ſcripta ſt̄ in lege moyſi ꝛ ꝓphetis ꝛ pſalmis a de me.

Tertium eſt argumentũ Reſurrectionis In q̃
oſtendit Ueritas nature reſurgentis. In h' ãt para
grapho Tria dicunt. Scʒ. Cauſa: ꝛ ipʒ Argumẽ/
tũ: ꝛ Ab argumẽto ſumpta inſtructio. Cauſa aũt
hui⁹ argumẽti tacta eſt per h' ꝙ dr [Adhuc aũt
illis nõ credentib⁹] Quãuis iam viſu ꝛ tactu
eſſent certificati. Jo. iij. Si terrena dixi vob ꝛ nõ
creditis: q̃ͦ ſi dixero vob celeſtia credetiſ. Grego.
ꝙ diſcipli tarde crediderũt: nõ tam illoꝝ infirmi/
tas ꝙ̃ noſtra vt ita dicã futura firmitas fuit. Mi
nus mihi Maria cõtulit q̃ cito credidit: ꝙ̃ Tho/
mas q̃ diu dubitauit. Ille eĩ dubitãdo cicatrices
dubi tacõis vulneꝝ tetigit. ꝛ de nr̃o corde vuln⁹ dubietatiſ am
putauit. Tamẽ iam eĩ per viſum ꝛ tactũ profece
rant diſcipuli ꝙ ammirari inceperũt. Et hoc eſt ꝙ
dicit [ſed mirantib⁹ pre gaudio] Cõturbatio
eñ in gaudiũ: ꝛ dubitatio in ammirationẽ ſt' con
uerſa. Eſa. lx. Uidebis ꝛ afflues: ꝛ mirabit ꝛ dila
tabit cor tuũ. Dilatatio aũt cordis nõ niſi in gau
dio: ꝛ mirans oĩs affluit totus ad id qđ viſum
ammirat [dixit habetis aliquid qđ mãduce
tur] Nõ querit ignorãs: ſed vt ꝑ his que illi in ci
bum offerũt: que veros cibos eſſe cognoſcunt: ve/
ritatem probet reſurrectõis. Qꝛ ſi ipſe dñs cibos
attuliſſet: de illis ſicut ꝛ de ipſa reſurrectõne dubi
taſſent. Deſignat aũt ꝙ ꝛ ipſos ſibi q̃rit incorpora
ri per ſpũalem manducationẽ. Apoc. iij. Ecce ego
ſto ad oſtium ꝛ pulſo: ſi quis aperuerit mihi itra/
bo ꝛ cenabo cũ eo: ꝛ ipſe mecũ [At illi obtulert
eĩ] Jam eñ cõceperãt auſum accedẽdi ad ipſum
[partẽ piſcis aſſi] Ad lrãʒ. Caſtos enim cibos
ſecum habebãt Apoſtoli: ꝛ Quos ſua arte lucrari
poterãt: ꝛ Quos cum dño ſumere ꝯſueuerãt. Piſ/
ces eñ frigidũ nutrimentũ: ꝛ nõ ad libidinẽ indi
nans generant. Luc. xj. Quis veſtrũ patrem petit
piſcẽ: nunqđ ꝑ piſce: ſerpentẽ dabit illi: Q. d. Nõ.
Serpens deſignat libidinoſum cibũ: qui luxurie
in viſceribꝰ ſpargit venenũ. Hunc cibũ arte apo/
ſtolica querit hoĩes: q̃ piſces de aquis volupta/
tum extrahẽtes. Mat. xiij. Simile eſt regnum ce
loꝝ ſagene miſſe in mare: ꝛ ex omĩ genere piſcium
congregãti: quã cum impleta eſſet educẽtes: ꝛ ſec⁹
litus ſedentes: elegerũt bonos in vaſa ſua: malos
aũt foras miſerũt. Hos cum dño ſoliti erant in ci
bum accipe. Jo. vj. Eſt puer hic vn⁹ qui habet qn/
q̃ panes hordeaceos ꝛ duos piſces. Et Ibidem.
Simil'r aũt ꝛ ex piſcibꝰ quantũ volebãt. Iſte aũt
cibus dicit pars piſcis. qꝛ cum chr̃s paſſus: ſit pi
ſcis aſſus: quia nõ in toto crediderũt. nõ totuʒ ſed
partẽ obtulerunt. Aſſus aũt piſcis eſt ab humore
per ignẽ deſiccatus ꝛ caſtus vſqꝫ ad intimoꝝ per/
fectam decoctionẽ. Ignis ãt eſt charitatiſ: deſiccan
tis humorẽ ſuperfluũ cõcupiſcentie: ꝛ decoquen/
tis interiorẽ pietatiſ humorẽ in cibum chr̃o conue/
nientẽ. Unde Jo. xxj. Uiderunt prunas ꝛ piſcem
ſuperpoſitũ. Duo autẽ in piſce mundo conſideran
tur. Squamoſitas: ꝛ Pinnulaꝝ diſpõ. Squa/
moſitas quidem eſt in purgationẽ et protectionẽ.
Et ſignificant ſquame confeſſionem purgantem:
ꝛ congeriem virtutum protegentem. Pinnule au/
tem que faciunt motum velocem: ſignificant mo/
tum deſideriorum: ꝛ opera virtutũ quibus repta/
mus ꝛ rapimus nos ad deum. Leuit. xj. Omĩe qđ
habet ſquamas ꝛ pinnulas tam in mari ꝙ̃ in flu/
minibus ꝛ ſtagnis comedetis. Poteſt etiã dici ꝙ
partem piſcis aſſi obtulerũt. quia cũ piſcis aſſus:
ſic chriſtus paſſus. paſſio quidẽ eſt relata ad chri/
ſtum: ſed pars quedam etiam reſeruanda eſt no/
bis: quam nos impleamus vt cum chriſto patia/
mur: vt totus chriſtus in omnibus ſuis membriſ
patiat. Colloſ. j. Adimpleo ea que deſunt paſſio/
num chriſti in carne mea pro corpore eius quod ẽ
eccleſia: cuius factus ſum ego miniſter [Et fauũ
mellis] Fauus ẽ cera virginea. ex qua mel diſtil/
lat. Et ſignificat dulcedinẽ deitatis in puritate car
nis. Hoc eſt quod dicit. j. Reguʒ. xiiij. ꝙ apparuit
ſuper faciem agri fluens mel. quia in agro huma/
ne nature apparuit dulcedo diuine nature. Judic.
xiiij. A comedente exiuit cibus: ꝛ a forti egreſſa eſt
dulcedo. Chriſt⁹ enim leo eſt: de tribu Juda. Apo
calypſ. v. Qui comedens eſt: electos ſibi incorpo/
rans. fortis autem eſt quia deuicit morteʒ. Mat/
the. xij. Hũc ergo fauum obtulerũt etiã ſibi quan
doq̃ ſe ꝛ alios ad hanc dulcedinem fidei conuerte/
runt. Cãticoꝝ. v. Comedi fauum cum melle meo.
Mel enim naturaliter d' ſublimi venit. qꝛ ros eſt:
linguis apum collectus. Jo. iij. Qui de celo venit
ſuper omĩes eſt. Apes aũt: longe odorem dulcedi/
nis huius percipientes: ſunt viri ſancti deſideria
ad dei ſpiritum ꝑtendentes: ꝛ lingua doctrine hãc
ipſam dulcedinem colligẽtes. Pſal. cxviij. Quam/
dulcia faucibꝰ meis eloquia tua ſup mel ori meo.
Eccl. xxiiij. Spiritus meus ſup mel dulcis: ꝛ he/
reditas mea ſuper mel ꝛ fauum [Et cum man/ K
ducaſſet coram eis] Sicut dc̃ Ambroſi⁹ Du/
plex eſt manducatio: et vtraqꝫ veritatis nature de/
monſtratiua. Una q̃dem indigẽtie: que cibũ ſum/
ptũ ſibi incorporat: ꝛ ex eo accipit ꝯfortationem. ꝛ
hec eſt aĩalis corpis. Alia aũt: eſt pure poteſtatiſ ꝛ
nulli⁹ infirmitatiſ dmõſtratiua. Et hec cibũ ſumit.
ſed digerẽdo non ſibi eũ incorporat: ſed poteſtate
nature conſumit: ꝛ in priſtinã cõuertit materiam.
Sicut radius ſolis conſumit aquã. Et hac ptãte
chriſtus manducauit poſt reſurrectioneʒ. Actu. x.
Dedit eum manifeſtum fieri non omni populo:
ſed teſtibus preordinatis a deo: nobis qui man/
ducauimus ꝛ bibimus cum eo poſtꝙ̃ reſurrexit
a mortuis. Hec autẽ manducandi poteſtas non
eſt niſi in vere ꝛ viuis corporibus: ꝛ non in phan
taſijs necromanticoꝝ. Unde ab iſta ſicut firmiſ/
ſimo ſue reſurrectionis argumento: ſumit inſtru/
ctionis occaſioneʒ dicens [Sumens reliqui/
as dedit eis] Tangũtur autem hic Duo. Factũ
ſcʒ: ꝛ Inſtructio. Factuʒ autẽ eſt qđ dicit [ſumẽs
reliquias] que remanſerant ex eo qđ ipſe come/
derat: vt ex illis ſentirẽt ꝙ verum cibum comede/
rat mãducatõe naturalis ptãtis. quia ꝛ dentibus
diuidebat ꝛ terebat: ꝛ i ſtomachũ traijciebat. Sʒ
qꝛ nõ indiguit: non incorporabat ad mẽbra tranſ/
mittẽdo Jo. vj. Colligite que ſuperauerãt fragmẽ
ta ne pereãt. Sic etiã reliquie paſſionũ ꝛ dulcedis
chr̃i a nob ſumẽde ſũt. Et ideo [dedit illis] Pſ.
lxx. Reliquie cogitationũ die feſtum agent tibi.
Ps. xxxvj. Sunt reliq̃e homini pacifico. Neemie

viij. Miſcuit ptes eis q nō ꝑparauerāt ſibi. j. Reg.
j. Uenit dies ⁊ imolauit helcana dedítqꝫ fenenne
⁊ cunctis filijs eī⁹ ⁊ filiab⁹ ptes. Helcana dei zel⁹
interp̄tat: ⁊ xp̄m ſignificat: q imolauit ſe i cruce p
nob. Fenēna autē ꝯuerſa interp̄tat: ⁊ ſignificat ec/
cleſiā: cui et cūctis filijs ⁊ filiab⁹ eccliē: xp̄s ptes
dedit ad virtutē vniuſcuiuſqꝫ: ſacroꝝ grām diſtri
buens. Prouer. vlt. De nocte ſurrexit: deditqꝫ p̄/
dam domeſticiſ ſuis. ⁊ cibaria ancillis ſuis. [⁊ di
xit ad eos] ex facto incipiēs inſtructiōem reſur/
rectiōis [Hec ſunt verba] hec eſt res d q̄b⁹ locu
tus ſum vobis [q locut⁹ ſū ad vos] vos iſtru/
ens q̄liter p paſſionē venit ad imortalitatē reſurre
ctiōem. quā modo ipo facto pbaui corā vobis. Lo
cutus ſum inquā [cū adhuc eſſem vobiſcū]
mortalis in paſſiōibus vobiſcū viuēs. Joan. vj.
Uerba que locut⁹ ſū vobis: ſpūs et vita ſūt. Hec
enim v̄ba maxime tota die iſtillabā vobis. Deut.
xxxij. Concreſcat vt pluuia doctrina mea. fluat vt
ros eloquiū meū. h eſt: cor irrigando ⁊ fecūdādo.
Dixi enim tunc [quoniā neceſſe eſt impleri]
Mat. v. Non veni legē ſoluere ſꝫ adiplere. Mat.
iij. Sic enī decet nos iplere oēm iuſticiam [oīa]
Mat. v. Jota vnū aut vnus apex nō preteribit a
lege donec omnia fiant. Eſa. lv. Uerbū quod egre
dietur de ore meo nō reuertet ad me vacuū: ſed fa
ciet quecunqꝫ volui. ⁊ pſpabit in his ad que miſi
illud [que ſcripta ſunt in lege] Lex enim cōti
net p̄cepta Juſticiaꝝ: ſiue iſte iuſticie ſint Mo/
rales: ſiue Judiciales: ſiue Cerimōiales: ſiue Sa
cramentales. Et preter iſta quattuor genera pre/
ceptorū nihil penitus eſt in lege d p̄ceptis. Addū
tur autē promiſſiones hereditatis obſeruantib⁹:
⁊ pene ſiue cōminatiōes penarum nō obſeruan/
tibus. Ecci. xxiiij. Legem mandauit nobis Moy
ſes in preceptis iuſticiarū: ⁊ hereditatē domui ia
cob ⁊ iſrael promiſſiōes [⁊ prophetis] prophe/
tica inſpiratōne futurā grām in me pficiendā enū
ciantibus Ecci. xxxvj. Da mercedem dn̄e ſuſtinen
tib⁹ te. vt prophete tui fideles inueniant. Joānis
j. Quem ſcripſit Moyſes in lege ⁊ pphete inueni/
mus Jeſum filiū Joſeph a Nazareth. Jō Mat.
xj. dicit. Lex ⁊ pphete vſqꝫ ad Joannē. a dieb⁹ au/
tem Joannis regnū celorum vim patit. ⁊ violen
ti rapiunt illud. [⁊ pſalmis de me] Pſalmi ſi/
cut dicit Dionyſ. compoſiti ſunt ex prophetijs ⁊ hi
ſtorijs patrū. Et ideo multi pſalmi nō niſi hiſtori/
as continēt. Continent autē et p̄cepta legis Et iō
ſunt quaſi quedā ſumma continens meliora to
tius ſcripture veteris teſtamēti. Et ideo hic tertio
loco p omnib⁹ alijs ponit pſalmorū libros. Et ſic
patet q in his tribus tota ſcriptura veteris teſta
menti cōprehendit. Joannis. j. Lex per Moyſen
data eſt. gratia ⁊ veritas per Jeſū chriſtū facta ē.

Tunc aperuit illis ſenſum vt in telligerent ſcripturas. ⁊ dixit eis Quoniā ſic ſcriptū eſt. ⁊ ſic opor tebat chriſtum pati et reſurgere a mortuis die tertia. et predicare i nomīe eius penitentiā ⁊ remiſſio/ nem peccatorū in omnes gentes: incipientib⁹ ab hieroſolyma Uos autē eſtis teſtes horum

Jſtud eſt Argumentū q̄rtum ad interiorē fidei
illuminationē ordinatū. Quo clauē aūt illis ſenſū y
aperuerit Lucas tacet. ⁊ Joā. xx. ponit dicēs q in/
ſufflauit: ⁊ dixit. Accipite ſpm̄ ſcm̄. Tangunt aūt
hic duo. Sc̄z. Apertio ſenſus ad intelligendū: ⁊
que potiſſimū ſint ex ſcripturiſ intelligēda. De Pri
mo dr [Tūc aperuit illis ſenſū] apertione illa
qua remouit obſtaculū: qd fuit duricies ⁊ carna
lis ſenſus legis. ij. Cor. iij. Cū conuerſus fuerit q̄s
eoꝝ ad dn̄m auferet velamen. De⁹ aūt ſpiritus ē.
Senſū aūt vocat hic interiorē: q eſt intellect⁹ Ps.
cxviij. Reuela oculos meos: ⁊ ꝯſiderabo mirabi/
lia d lege tua [Vt intelligerēt ſcripturas] que
ab initio de ipſo ſcripte erāt. Qz forte quidā paga/
ni dicerēt eū miracula magicis artib⁹ perfeciſſe. ⁊
ideo ſcripturas: que añ q̄ nat⁹ eſſet ſcripte fuerūt: indu
cit: quas anteq̄ nat⁹ eſſet: facere n̄ potuit arte ma/
gica: ſed eas de ſuis futuris factis diuinit⁹ inſpi/
rauit. ij. Pe. j. Nō eī voluntate humana allata eſt ali
qñ pphetia: ſed ſpūſancto inſpirante locuti ſūt ſcti
dei hoīes [et dixit eis] quid potiſſimū de ſcriptu
ris eſſet intelligendū [qm̄ ſcriptū eſt] reuelatiōe
diuina. Pſal. xliiij. Lingua mea calam⁹ ſcribe ve/
lociter ſcribētis. Dicit aūt Quattuor [qm̄ ſic opor
tebat] Non de Neceſſitate ineuitabilitatiſ: ſed de
Neceſſitate conuenientie. Qz ſicut dr Aug⁹. q̄uis
alius modus noſtre liberatiōis eſſet poſſibilis: ta
men nullus mod⁹ noſtre miſerie ſanande erat cō/
uenientior. Lu. xxiiij. Nonne ſic oportuit chriſtū
pati: ⁊ ita intrare in gloriam ſuā [pati chriſtū]
Ut precio ſui ſanguinis mundum redimeret: et
Eximie dilectiōis effectu nos ſibi ad vicariam di/
lectionem compararet. De Primo Joan iij. Sic
deus dilexit mundū vt filium ſuū vnigenitū da/
ret: vt oīs qui credit in ipſum nō pereat: ſed ha/
beat vitam eternā. De Scd̄o Joā. xv. Maiorem
hac dilectione nemo habet q̄ vt animā ſuam po/
nat quis pro amicis ſuis [et reſurgere a mor/
tuis] vt ad immortalitatē nos reduceret. Rho.
vj. Mortuus eſt propter noſtra delicta: ⁊ reſurre
xit propter noſtram iuſtificationē. Oſe. vj. Jn die
tertia ſuſcitabit nos. Et hoc eſt q dr [tertia die]
quia ſic ſua vnica morte: noſtrā duplicem mortē
curauit. Matth. xij. Sicut fuit Jonas in ventre
ceti tribus dieb⁹ ⁊ tribus noctib⁹: ita erit fili⁹ hoīs
in corde terre [et predicari in noīe eī⁹]. Act. x.
Huic oēs pphete teſtimoniū perhibēt: remiſſio/
nem peccatoꝝ accipere p nomen eius. Actuū. iiij.
Neqꝫ eīm eſt aliud nomē ſub celo datū hominib⁹
in quo oporteat eos ſaluos fieri [pniam] quam
agant. Matth. iij. Pniam agite: appropinquabit
eīm regnū celoꝝ. Act. iij. Penitemini igit vt dele/
antur peccata veſtra [et remiſſi. peccatorū] q̄z
ad hoc ſuſcipit predicatio baptiſmatis: vt remit/
tant peccata. Jn figurā huius dixit Mat. ix. Re/
mittuntur tibi peccata. Joā. xx. Quoꝝ remiſeritis

peccata remittunt eis. ꝛ quoꝝ retinueritiſ peccata: retenta erunt. De tali autẽ predicatiõe dẽ Beda ꝙ Plus valet ad ꝑdicandũ ſancti amorꝭ cõſcientia: ꝙ̃ ſermonis exercitata ſcia ⌊ in oẽs gentes ⌋ gene⸗raliter vt catholica (hoc eſt vniuerſalis) eccl'a. Eſa. xlix. Dedi te in lucem gentiũ: vt ſis ſalus mea vſqꝫ ad extremũ terre. Mat. xxviij. Docete oẽs gentes baptizantes eos In nomine pr̃is ꝛ filij ꝛ ſpũſſan⸗cti ⌊ incipientib⁹ ⌋ apoſtolis ꝑdicare ⌊ ab hiero ſolyma ⌋ In qua primũ accepto ſpũſancto predi⸗cabant. Actuũ. j. Eritis mihi teſtes in hierl'm: ꝛ in Judea ꝛ Samaria ꝛ vſqꝫ ad vltimũ terre Et hoc eſt quod ſequit ⌊ vos aũt teſtes hoꝛũ ⌋ Supple eritis. Uos eñ vidiſtis ꝛ audiſtis: ꝛ manib⁹ con⸗trectaſtis ea q̃ ſunt ꝑdicanda. Actuũ. iiij. Non poſ⸗ſumus que audiuim⁹ ꝛ vidim⁹ non loqui. Heb. ij. Salus cũ initium accepiſſet enarrãdi ꝑ dñm: ab his qui audierũt in nos ꝯfirmata eſt: cõteſtan⸗te deo ſignis ꝛ prodigijs ꝛ poꝛtentis ꝛ varijs vir⸗tutibus ꝛ ſpũſancti diſtributionibus: ſm ſuam voluntatem.

e **Et ego mittam promiſſũ pa⸗tris mei in vos**

z Hic poſt Reſurrectõis argumẽta: ſpm̃ſanctũ promittit ſe miſſurũ in eos quos mittit ad docen⸗dũ. Dicit aũt Duo: Promiſſionẽ: ꝛ Promiſſi ex⸗pectationẽ. De Promiſſione dẽ ⌊ Et ego ⌋ a quo procedit ſpũſſctus ⌊ mitto ⌋ h̓ eſt mittã ⌊ promiſ⸗ſum ⌋ neutri generiſ. hoc eſt donũ quod promiſi. Jo. xv. Cũ venerit paracletus quẽ ego mittã vob a patre ſpm̃ veritatiſ qui a pr̃e ꝓcedit: ille teſtimo⸗niũ perhibebit de me: ꝛ vos teſtimoniũ ꝑhibebitiſ: qꝛ ab initio mecũ eſtis. Sic eñ in ſpũ veritatiſ il⸗luminati: teſtes eritis veritatis ⌊ patris mei in vos ⌋ qꝛ hoc donũ a patre ꝓcedit. Ja. j. Oẽ da⸗tum optimũ: ꝛ oẽ donũ ꝑfectũ deſurſum eſt de⸗ſcendens a patre luminum.

Uos aũt ſedete in ciuitate quo⸗adusqꝫ induamini virtute ex alto

Hic tangit de Expectatiõe: non ideo qꝛ ſtati nõ potuerit eos ꝯfirmare ꝑ ſpm̃ſanctũ. Sed qꝛ expe⸗ctatio deſideriũ eleuat vt deuoti⁹ acapiat: ad quod ante ſuſpiratũ eſt Rhomanoꝝ. viij. Spũs poſtu⸗lat pro nobis gemitibus inenarrabilib⁹. Dat etiã exemplũ: vt qui docere debet: ante ſedeat ꝛ diſcat ꝙ̃ loquat. Eccl. lj. Appropinquate ad me indocti: ꝛ cõgregate vos in domũ diſcipline. Dicit igitur ⌊ Uos aũt ⌋ quos elegi in teſtes Gratie ꝛ Reſur⸗rectõis. Eſa. xliij. Uere vos teſtes mei dẽ domin⁹. Actuũ. ij. Nos ſum⁹ teſtes oium eoꝝ q̃ fecit in re⸗gione Judeoꝛũ ⌊ ſedete ⌋ h̓ eſt: corde ꝛ corpoꝛe q̃⸗eſcite. Qꝛ ſicut dẽ Phs. In ſedẽdo ꝛ quieſcẽdo fit aia ſciens ꝛ prudẽs ⌊ in ciuitate ⌋ hierl'm. ꝙ in il⸗la ſpũſanct⁹ dand⁹ eſt. Eſa. lxvi. In hierl'm ꝯſolabi⸗mini: videbitiſ ꝛ gaudebit coꝛ veſtrũ ⌊ quoadusqꝫ induamini ⌋ ſicut veſtimentis decoꝛis in habita⸗mentiſ: ꝛ decoꝛe cõuerſationis. Judic. vj. Spirit⁹ dñi induit gedeonẽ: q̃ clangẽs buccina vocauit do⸗mũ abiezer. Gedeon: circuiens in vtero interꝑtat. circũ⸗cuites Et ſignificat Aploſ in vtero ſynagoge circuiẽtes.

Qui induti ſpũſctõ buccina ꝑdicatõis clangebãt. Et ita domũ. h̓ eſt familiã abiezer: q̃ patris mei au⸗xilium interꝑtat cõuocauerunt. h̓ eſt: fideles auxi⸗lio gr̃e dei pr̃is in vnũ coꝛ ꝛ aiam vnã cõuenientes. Rho. xiij. Induimini dñm ieſum xp̃m. Eſai. lxj. Induit me dñs veſtimẽto ſalutiſ: ꝛ indumẽto leti⸗cie circundedit me ⌊ virtute ⌋ Uirtus dr̃ quaſi vi⸗tuens. qꝛ tũc ſpm̃ſanctũ ad robur accepert ⌊ ex al⸗to ⌋ qꝛ illa virt⁹ nõ niſi de alto deſcẽdit. In infirmis eñ eſt infirmitas. Ps. Exaltare dñe in virtute tua: cantabimus ꝛ pſallemus virtutes tuas.

Attende autẽ ꝙ Lucas trãſit hic a q̃nta apparitione: q̃ pria die facta eſt vſqꝫ ad diẽ Aſcẽſionis: in q̃ decia facta ẽ apparitio Et tranſit (ſicut breuiloquꝰ) q̃ttuoꝛ apparitiões q̃ inter ꝑmã diẽ ꝛ vltimã facte ſt. Prima aũt appari⸗tio inť has q̃ttuoꝛ: eſt qua (al's qꝛ) octaua die re⸗ſurrectiõis apparuit oib⁹ diſcipulis q̃ñ Thomas fuit cũ eis: ꝛ loca clauoꝝ tetigit. Jo. xx. Scda fuit ad mare tyberiadis ſeptẽ diſcipul'. Joã. vl. Tertio apparuit vndecim in galilea diſcipul' in mõte vbi ꝯſtituerat eis. Mat. vl. Quarto apparuit in cena⸗culo in hierl'm diſcipul' cenantib⁹. Mar. vl. ꝛ Act. j. Quinto ãt in die Aſcẽſionis: de q̃ Lucas h̓ loqt. Et iſta apparitio facta ẽ i mõte oliueti Dicit igit.

e **Duxit autẽ eos foras in Be⸗thaniam: et eleuatis manib⁹ ſuis benedixit eis.**

Dicunt aũt h̓ Quattuoꝛ. Sc3. Diſcipuloꝝ edu⸗ctio. Eoꝛũdẽ bñdictio. Dñica aſcẽſio: ꝛ Diſcipulo⸗rũ in ciuitatẽ hierl'm regreſſio. De Prio dẽ ⌊ Edu⸗xit aũt eos ⌋ diſcipl'os ⌊ foras ⌋ Ut oñderet q̃m De ciuitate egredi opoꝛtet: ꝛ Mundũ cõuertere: ꝛ Celũ cõſpicere: ꝛ De mũdo nihil curare. De Primo dr̃ Jo. xv. Poſui vos vt eatis ꝛ fructũ afferatis: ꝛ fruct⁹ veſter maneat. De Scdo Gen. xv. Eduxit eũ foras: ꝛ dixit. Suſpice celũ ꝛ numera ſtellas ſi po⸗tes. Sic erit ſemẽ tuũ. De Tertio dr̃ Heb. xj. Si⸗quidẽ illi⁹ ciuitatiſ meminiſſent ſancti de q̃ exierũt habebãt vtiqꝫ tp̃s reuertẽdi: nũc aũt melioꝛẽ appe⸗tunt. id eſt celeſtẽ: ꝓpterea nõ ꝯfũdit de⁹ vocari eo⸗rũ de⁹. Duxit autẽ eos ⌊ in bethaniã ⌋ q̃ domus obedientie interꝑtat: vt vſqꝫ ad moꝛtẽ obedire do⸗ceret. Phil. ij. Factus obediens patri vſqꝫ ad moꝛ⸗tem: moꝛtẽ autẽ crucis. Hebreoꝝ. xiij. Obedite ꝑ⸗poſitis vr̃is ꝛ ſubiacete illis. ipſi eñ ꝑuigilant q̃ſi rationẽ reddituri pro aiabus vr̃is ⌊ Et eleua⸗tis manibus ſuis ⌋ Tãgit hic Benedictionem. Eleuatione manuũ fecit in eis ꝯfirmatiõis ſacra⸗mentum. Eccl'iaſtici. xxxvj. Gloꝛifica manũ ꝛ bra⸗chium dextrũ ⌊ benedixit eis ⌋ bñdictione confir⸗mationis. Pſal. cxxvij. Benedicat tibi dñs ex ſion ꝛ videas bona hieruſalẽ omnib⁹ diebus vite tue. Nume. vj. Sic benedicetis filijs iſrl': bñdicat tibi dominus ꝛ cuſtodiat te: oſtẽdat dominus faciem ſuam tibi ꝛ miſereat tui: conuertat dominus vul⸗tum ſuum ad te ꝛ det tibi pacem. Hec autẽ bene⸗dictio munivit ꝯtra mundũ ꝛ hoſtem: ꝛ fecit mar⸗ceſcere cõcupiſcentiã carnalem. Gen. Triceſimo⸗ſecundo. Benedixit ei in eodem loco ꝛ dixit: ſi con

ra deum fortis fuiſti: quanto magis contra homines preualebis: et tetigit neruū femoris eius q ſtatim emarcuit. Benedictio quidem ſꝫ diabolū: cōfortatio contra mundū ꝛ hoīem. Marcidus autem neruus femorꝭ: debilitatam ſignificat concupiſcentiam carnalem

Et factum eſt dū bñdiceret ill' receſſit ab eis: et ferebat' in celum

2 Tertiū eſt in quo tangit Aſcenſio. Tangit aūt Tria. Benedictionē. Receſſuz. et Locum in quez aſcēdit. Dicit igit' [Et factū eſt] dei diſpoſitione [dum benediceret illis] ꝛ manu larga dona eis: ſua daret benedictōe. Eccli. xliiij. Benedictōem omniū gentiū dedit illi. ꝛ teſtamentū ſuuz ꝯfirmauit ſup caput eius. Ephe. iiij. Dona dedit hoibus. Et ideo etiā eleuauit manuz. Pſ. cxliiij. Aperis tu manuz tuā: ꝛ imples omē aial bñdictione [receſſit ab eis] aſcēdens. iiij. Reg. ij. Aſcendit Helias: qui robuſtus dñator interptat': p turbinem in celū: hoc eſt in nube. Act. j. Nubes ſuſcepit eum ab oculis eoꝝ. Non quidē portat' ab angelis receſſit ſed ꝓpria virtute. Eſa. lxiij. Iſte formoſus in ſtola ſua: gradiēs in multitudie fortitudinis ſue. Sed angelis iubilantibꝫ receſſit. Pſ. xlvj. Aſcēdit deus in iubilatōe: ꝛ dñs in voce tube. [ꝛ ferebatur in celū] Pſal. lxvij. Aſcēdens in altū captiuā duxit captiuitatē. Ephe. iiij. Qui deſcēdit: ipē eſt ꝛ qui aſcendit ſup omnes celos vt adimpleret omīa. Act. j. Eleuatis manibꝫ ferebat' in celū: ꝛ benedixit eis.

Et ipſi adorantes regreſſi ſunt i hieruſalē cū gaudio magno: ꝛ erāt ſemp in tēplo laudātes ꝛ benedicentes deum.

Tangit hic Diſcipuloꝝ in ciuitatē regreſſionē Et dic Quattuor. Adorationē. Reuerſionē Māſionem. et Gratiarūactionē. Dicit igit' [Et ipſi adorantes] Marci vlti. Videntes dñm adorauerūt. Pſal. xliiij. Ipē eſt dñs deus tu': ꝛ adorabunt eū. Adoratio autē eſt facta proſtratōe. Exodi. iiij. Adorauerūt proni in terrā Pſal. lxv. Omis terra adoret te deus ꝛ pſallat tibi. Phil. ij. In nomine Ieſu omne genu flectat': celeſtiū terreſtriuz ꝛ infernoꝝ [regreſſi ſunt in hieruſalē] vbi dictum eſt eis q ꝓmiſſum expectarēt. Ezech. i. Animalia ibant ꝛ reuertebant' in ſilitudinē fulguris coruſcantis. qꝛ ꝛ intus ardebant deuotiōe: ꝛ exterius honeſtatis luce. Proceſſerunt eni cū dño ad locū aſcenſiōis vt viderēt quādo tolleret' ab eis. Sicut Heliſeus cū Helia. iiij. Reg. ij. Et hoc repſentat eccleſia ꝓceſſione ſua in aſcēſione. Reuertebant' autē in Hieruſalē ad imperiū domini: ſuuz ꝓmiſſum expectātes. Geneſ. xlix. Salutare tuuz expectabo dñe [cū gaudio magno] qꝛ in omnibus chriſti veritatē ꝛ iudeorū confuſionē ꝑapiebant. Ioan. xvj. Iterum videbo vos: ꝛ gaudebit cor veſtrū: ꝛ gaudiū veſtruz nemo tollet a vobis. Phil. iiij. Gaudete in dño ſemp: iterū dico gaudete. modeſtia veſtra nota ſit omnibꝫ hominibꝫ [et erāt ſp in templo] hoc eſt: in atrio templi: i porticu que dicit' Salomonis. Actuū. v. Pſ. xxvj. Unam petij a dño: hanc requirā vt inhabitem in domo domini. Pſal. lxxxiij. Elegi abiectus eſſe in domo dñi: magis ꝙ habitare in tabernacul' peccatorū [laudantes] in hymnis ꝛ cāticis. Pſal. xxxiij. Semp laus eius in ore meo. [ꝛ benedicētes deum] in gratiarūactione. j. Theſ. iiij. In oībus gratias agite. Laudabāt eni deuz de domini tanta (ale demonſtrata) ab ipſo virtute. qꝛ Virtus eſt laudabiliū bonoꝝ vt dr Phs. Bñdicebāt aūt de collato ꝛ ꝯferendo ſibi in proximo munere Luc. xj. Pater veſter celeſtis dabit ſpiritum bonū petentibus ſe.

Expliciunt Notule ſuper Lucā ſcdm fratrem Albertū de Ordine Predicatoꝝ Epiſcopū quondam Ratiſponenſem. Deo gratias.

Opus quadrupertitū

Poſtillarū diui Alberti magni viri: cum in omni arte: tū maxime in diuinis litteris illuminatiſſimi ꝛ profundiſſimi: Qui etſi in alijs ſuis editionibꝫ ceteros vicerit: in hoc tn̄ opere ſpiritu cum diuino agēte ſe ipſum viciſſe ꝛ ſuperaſſe videt': Ad omniū doctoꝝ virorum: ꝛ pcipue Euangelice veritatis ꝛ chriſtiane fidei amatoꝝ vtilitatē ꝛ profectū: in felici Studio Colonienſi Per miſericordie pietatis q virū Venerandū magiſtrū noſtrum Artium ꝛ Sacre Theologie Profeſſorē eximiū: magiſtruz Gerardum de Harderwic edis dic Colūbe Paſtorem dū vixit: cui' nūc aia in bona pace quieſcat. Per ceteros quoqꝫ ſacre Theologie Licētiatos ꝛ Mgros: Burſam quā Laurētij vocāt Regētes: ꝫeloſos doctrine eiuſdez diui Alberti ſectatores ꝛ ꝓpagatores: magna opa ꝛ graui impenſa libenter correctū ac emendatū cū Indice cuilibet parti annexo feliciter finit Anno quarto ſupra milleſimū quingenteſimum ꝛc.

Ieſu tibi laus.

Impreſſum accuratiſſima diligentia expēſis Circūſpecti viri archibibliopole Ioānis Rynman de Oringaw In oppido Imperiali Hagenau Induſtrij Hērici Gran ibidē Ciuis in officina: Fineqꝫ felicē in vigilia Cōceptōis btē virgīnis Marie Anno virginei partus eiuſdē Milleſimoquingenteſimo et quarto aſſecutum.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google